

Autobiographie vun engem Yogi

Gefollegt vun

**déi spirituell Essayen vun
Paramhansa Yogananda**

Fir op sozial Medien ze kopéieren

Autobiographie vun eng Yogi

**V
um
Paramhans
a
Yogananda**

MAT ENGEM VIRWUERT VUN

.WY Evans-Wentz, MA, D.Litt., D.Sc

Ausser jo"
gesinn
Schëlter an
Wonner, da
wäert Dir net
gleewen." -
Johannes
.4:48

Copyright
, 1946,
vum
Paramha
nsa
Yoganand
a

Engagéiert Zu Den Erënnerung Vun

LUTHER BURBANK

Eng Amerikanesch Hellegen

Inhalt

Virwuert, vum WY EVANS- WENT Z

Lëscht vun den Illustratiounen

Kapitel

1. Meng Elteren a meng fréi Liewen
2. Doud vun der Mamm an den Amulett
3. Den Hellegen mat zwéi Kierper (Swami Pranabananda)
4. Mäi ënnerbrachene Fluch Richtung Himalaya
5. En "Parfumhellegen" mécht seng Wonner
6. Den Tiger Swami
7. The Levitating Saint (Nagendra Nath Bhaduri)
8. Bose , de grouse Wëssenschaftler an Erfinder vun Indien
9. De seligleche Gleewegen a seng kosmesch Romanz (Meeschter Mahasaya)
10. Ech begéinen mäi Meeschter, de Sri Yukteswar
11. Zwee Jongen ouni Sue zu Brindaban
12. Hermitage vu mengem Meeschter
13. Den Hellegen ouni Schlof (Ram Gopal Muzumdar)
14. Eng Erfahrung am kosmesche Bewosstsinn
15. De Blummekuel- Raiber
16. Stären iwweperlëschen
17. Sasi an déi dräi Saphiren
18. E mohammedanesche Wonnerwierker (Afzal Khan)
19. Mäi Guru erschénkt gläichzäiteg zu Kalkutta a Serampore
20. Mir besichen net Kaschmir
21. Mir besichen Kaschmir
22. D'Häerz vun engem Steenbild
23. Mäin Universitätsstudium
24. Ech ginn e Mönch vum Swami -Uerden
25. Brudder Ananta a Schwëster Nalini

- 26. D'Wëssenschaft vum Kriya Yoga
- 27. Grënnung vun enger Yogaschoul zu Ranchi
- 28. Kashi, nei gebuer an nei entdeckt

29. De Rabindranath Tagore an ech vergläichen Schoulen
30. D'Gesetz vun de Wonner
31. En Interview mat der Helleger Mamm (Kashi Moni Lahiri)
32. De Rama gëtt vun den Doudegen operstoen
33. Babaji, den Yogi-Christus vum modernen Indien
34. D'Materialiséierung vun engem Palais am Himalaya
35. Dat christlech Liewen vum Lahiri Mahasaya
36. Babaji säin Interessi um Westen
37. Ech ginn an Amerika
38. Luther Burbank -- En amerikaneschen Hellegen
39. Therese Neumann, déi kathoulesch Stigmatistin vu Bayern
40. Ech ginn zrëck an Indien
41. Eng Idyll a Südindien
42. Déi lescht Deeg mat mengem Guru
43. D'Operstéiung vum Sri Yukteswar
44. Mam Mahatma Gandhi zu Wardha
45. Déi bengalesch "Freed-duerchdrängt Mamm" (Ananda Moyi Ma)
46. D'Yogi-Fra, déi ni ësst (Giri Bala)
47. Ech ginn zrëck an de Westen
48. Zu Encinitas a Kalifornien

ILLUSTRATIONE

Frontispiez

Kaart vun

Indien

Mäin Papp, Bhagabati Charan

Ghosh Meng Mamm

Swami Pranabananda, "Déi Hellegen Mat

Zwee Kierper Mäin eelere Brudder, Ananta

Festival Versammlung an den Haff vun mäin Guru's Ermitage an

"Serampore Nagendra Nath Bhaduri, "The Levitating Saint

Ech selwer am Alter vu 6 Joer

Jagadis Chandra Bose, bekannte Wëssenschaftler

Zwee Bridder vun Thérèse Neumann, bei

Konnersreuth Meeschter Mahasaya, de

seligleche Gleewegen

Jitendra Mazumdar, mäin Begleeder op den "Ouni Suen Test bei
"Brindaban Ananda Moyi Ma, déi "vu Freed duerchdréngend Mamm

Himalaya Höhl Besat vun Babaji
Sri Yukteswar, mäi Meeschter

Selbstverwierklechungsstipendium, Hauptquartéier vu Los Angeles

Selbstverwirklichung Kierch vun Alles
Reliounen, Hollywood Mäi Guru seng
Küsterermitage zu Puri

Selbstverwirklichung Kierch vun Alles
Reliounen, San Diego Meng Schwësteren --
Roma, Nalini an Uma

Meng Schwëster Uma

Den Här a sengem Aspekt als Shiva

Yogoda Mathematik, Ermitage bei
Dakshineswar Ranchi Schoul,
Hauptgebai

Kashi, nei gebuer an nei entdeckt

Bishnu, Motilal Mukherji, mäi Papp, Här Wright, TN Bose, Swami
Satyananda Grupp vun Delegéiert zu den International Kongress vun
Reliéis Liberalen, Boston, 1920 E Guru a Jünger an enger aler Ermitage

Babaji, den Yogi-Christ vun Modern
Indien Lahiri Mahasaya

A Yoga Klass an Washington,
Gläichstrooss Luther Burbank

Thérèse Neumann vun Konnersreuth,
Bayern Den Taj Mahal zu Agra

Shankari Mai Jiew, Nëmmen Liewen Jünger vun den super Trailanga
Swami Krishnananda mat senger zahmer Léiwin

Grupp op den Iessen Terrass vun mäin Guru's
Serampore Ermitage Miss Bletch, Här Wright, an ech
selwer -- an Ägypten

Rabindranath Tagore

Swami Keshabananda, bei säin Ermitage an
Brindaban Krishna, antike Prophet vun Indien

Mahatma Gandhi, zu Wardha

Giri Bala, den Fra Yogi WHO Ni Iessen
Här EE Dickinson

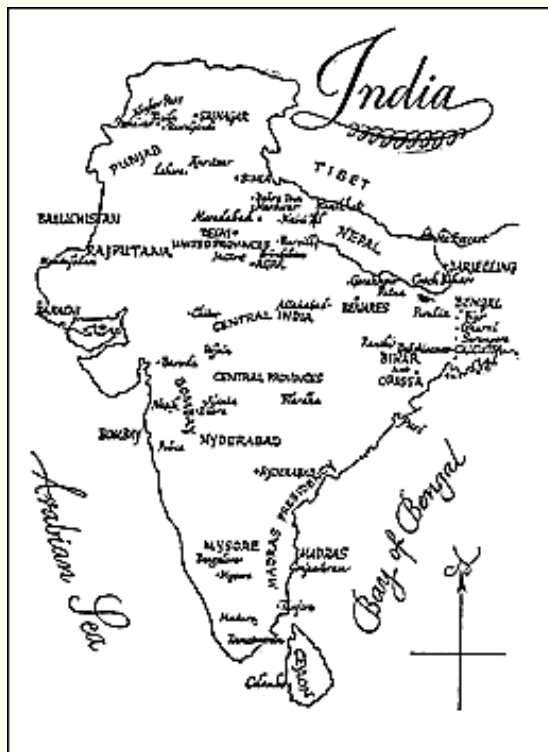
Mäin Guru an Ech
selwer Ranchi
Studenten
Encinitas

Konferenz an San

Francisco Swami

Premananda

Mäi Papp

Kaart vun Indien

VIRWUERT

.WY EVANS-WENTZ, MA, D.Litt., D.Sc

Jesus Uni, Oxford; Auteur vum
tibetanesche Buch vun den
Doudegen, dem groussen Yogi
,Milarepa vun Tibet

.*Tibetaneschen Yoga a geheime Doktrinen, etc*

De Wäert vun der Yogananda senger *Autobiographie* gëtt däitlech erhéicht duerch d'Tatsaach, datt et ee vun de wéinege Bicher op Englesch iwwer déi Wäis Männer vun Indien ass, dat net vun engem Journalist oder Ausländer geschriwwen gouf, mä vun engem vun hirer eegener Rass an Ausbildung - kuerz gesot, e Buch *iwwer Yogi vun engem Yogi*. Als Aenzeie-Erzielung vun deem aussergewöhnleche leeft an Muechten vun modern Hindu Hellegen, den Buch huet Wichtegkeet béid zäitlech an zäitlos. Dem renomméierten Auteur, deen ech souwuel an Indien wéi och an Amerika kennegeléiert hunn, soll all Lieser mir déi néideg Unerkennung a Dankbarkeet ausdrécken. Säin ongewéinlecht Liewensdokument ass sécherlech ee vun de bekanntsten Dokumenter iwwer d'Déifte vum hinduistesche Geescht an Häerz, a vum .spirituellen Räichtum vun Indien, déi jee am Westen publizéiert goufen

Et war mäi Privileg, ee vun de Weisen kennegeléiert ze hunn, deenen hir Liewensgeschichte hei erzielt gëtt - de Sri Yukteswar Giri. E Bild vum éierwürdege Hellegen ass als Deel vun der Frontispiz vu mengem *tibetanesche Yoga a Geheimléieren erschéngen* . **1-1** Et war zu Puri, an Orissa, un der Bucht vu Bengalen, datt ech de Sri Yukteswar begéint sinn. Hie war deemools

de Chef vun enger roueger Ashrama beim Mier do, a war haauptsächlech mat der spiritueller Ausbildung vun enger Grupp beschäftigt. vun jonk Jünger. Hien ausgedréckt scharf Interesse an den Sozialhëllef vun den Leit vun den Vereenegt Staaten an aus ganz Amerika, an och aus England, an huet mech iwwer déi wäit ewech Aktivitéiten, besonnesch déi a Kalifornien, vu sengem HaaptSchüler, dem Paramhansa Yogananda, deen hie ganz gär hat, an deen hien .1920 als säin Emissär an de Westen geschéckt hat, gefrot

De Sri Yukteswar hat eng sanft Stëmm a Gesiichtsausdrock, eng agreabel Präsenz a war der ... Verehrung wäert, déi seng

Unhänger, déi him spontan zougestëmmt hunn. Jiddereen, deen hien kannt huet, egal ob aus senger eegener Gemeinschaft oder net, huet hien an der héchster Schätzung gehalen. Ech erënnere mech nach gutt un seng grouss, riicht, asketesch Figur, gekleet an de safranfaarwege Kleeder vun engem, deen weltlëch Ufroen opginn huet, wéi hien um Agank vum Klausel stoung, fir mech wëllkomm ze heeschen. Seng Hoer ware laang a liicht gekrauselt, a säi Gesiicht war baarteg. Säi Kierper war muskuléis fest, awer schlank an gutt geformt, an säin Schrëtt energiesch. Hien hat gewielt wéi säin Plaz vun ierdesch Wunnsätz den helleg Stad Puri, wou vill fromm Hinduen, Vertrieder vun all Provënz vun Indien, all Dag op Pilgerrees an den berühmten Tempel vum Jagannath, "Här vun der Welt", kommen. Et war zu Puri, datt de Sri Yukteswar seng stierflech Aen am Joer 1936 fir d'Szenen vun dësem transienten Zoustand zougemaach huet a weidergaangen ass, wëssend datt seng Inkarnatioun zu engem triumphierenden Ofschloss gefouert gouf. Ech si wierklech frou, dësen Zeienausso festzehalen. zu den héich Charakter an Hellegheet vun Sri Yukteswar. Inhalt zu bleiwen wäit ewech vun den Villfalt, hie huet sech ouni Reservatioun an a Rou deem ideale Liewen iwwerginn, dat de Paramhansa Yogananda, säin Jünger, huet elo fir d'Jore beschriwwen. WY EVANS-WENTZ

1-1 Oxford University Press, 1935.

Auteur säin Unerkennung

Ech sinn der Miss LV Pratt déif dankbar fir hir laang redaktionell Aarbecht un der Manuskriptbeaarbechtung vun dësem Buch. Mäi Merci. sinn fälleg och zu Madame Ruth Zahn fir Virbereedung vun den Index, zu Här C. Richard Wright fir Erlaabnes fir Auszich aus sengem indesche Reestagbuch ze benotzen, an un den Dr. WY Evans-Wentz fir Virschléi an .Ermuttigung

PARAMHANSA YOGANANDA

*Oktober 1945 .28
Encinitas, Kalifornien*

Mäin Elteren an Fréi Liewen

Déi charakteristesche Charakteristike vun der indescher Kultur sinn zënter laangem d'Sich no ultimativen Wourechten an de begleedenden Jünger-Guru 1-2. Relatioun. Mäi eegene Wee huet mech zu engem Christusähnleche Weise gefouert, deem säi schéint Liewen iwwer d'Jore gemeisselt war. Hie war ee vun de groussen Meeschteren, déi Indiens eenzege sinn

Rescht Räichtum. Si kommen an all Generatioun op a schützen hiert Land géint d'Schicksal vu Babylon an Ägypten.

Ech fannen meng fréist Erënnerungen, déi déi anachronistesche Charakteristike vun enger fréierer Inkarnatioun ofdecken. Kloer Erënnerungen un e wäit ewech Liewen, e Yogi, koumen mir **1-3** Mëtt am Himalaya-Schnéi. Dës Ablécker op d'Vergangenheet hunn mir, duerch eng dimensionslos Verbindung, och e Bléck op d'Zukunft ginn.

Déi hëlleflos Demütigungen vun der Kandheet sinn net aus mengem Geescht verbannt. Ech war mir rosen bewosst, datt ech net fäeg war ze goen oder mech fräi auszedrécken. Gebietswellen sinn a mir entstanen, wéi ech meng kierperlech Onméiglecheit gemierkt hunn. Mäi staarkt Gefillsliewen huet eng stëll Form als Wieder a ville Sproochen ugeholl.

Mëtt an der bannenzeger Duercherneen vun de Sproochen huet mäin Ouer sech lues a lues un déi ëmginnend bengalesch Silben vu mengem Vollek gewinnt. De bezaubernde Spillraum vum Geescht vun engem Puppelchen! Erwuessener als limitéiert op Spillsaachen an Zéiwen ugesinn.

Psychologesch Fermentatioun a mäi Kierper, deen net reagéiert, huet mech zu ville sturen Kräischen bruecht. Ech erënnere mech un déi allgemeng Familljeverwirrung iwwer meng Nout. Och méi glécklech Erënnerungen iwwerfale mech: d'Streichlunge vu menger Mamm, a meng éischt Versich, Phrasen ze lispelen a lues Schrëtt ze maachen. Dës fréi Triumphen, déi meeschtens séier vergiess ginn, sinn awer eng natierlech Basis fir Selbstvertrauen.

Meng wäitreechend Erënnerungen sinn net eenzegaarteg. Vill Yogien sinn dofir bekannt, datt si hiert Selbstbewosstsinn ouni Ënnerbriechung duerch den dramateschen Iwwergang tëscht "Liewen" an "Doud" behalen hunn. Wann de Mënsch nëmmen e Kierper ass, da setzt säi Verloscht tatsächlech déi lescht Period vun der Identitéit. Mee wann d'Prophéiten duerch d'Joerdausende mat der Wourecht geschwat hunn, ass de Mënsch am Fong vun onkierperlecher Natur. De persistente Kär vum mënschlechen Ego ass nëmmen temporär mat der Sënnwahrnehmung verbonnen.

Och wann komesch, kloer Erënnerungen un d'Kandheet net extrem rar sinn. Op Reesen a ville Länner hunn ech fréi Erënnerungen aus de Lëpse vu wouerhafte Männer a Frae gelauschtert.

Ech sinn an der leschter Dekade vum 19. Joerhonnert gebuer a hunn meng éischt aacht Joer zu Gorakhpur verbruecht. Dëst war mäi Gebuertsplaz an de Vereenegte Provënzen am Nordoste vun Indien. Mir waren aacht Kanner: véier Jongen a véier Meedercher. Ech, de Mukunda Lal Ghosh, **1-4 Joer al**, war den zweete Jong an dat véiert Kand.

Papp a Mamm ware Bengaler, vun der *Kshatriya*- Kaste. 1-5 Béid ware mat enger hellegger Natur geseent. Hir géigesäiteg Léift, roueg an würdevoll, huet sech ni frivol ausgedréckt. Eng perfekt Elterenharmone war de rouegen Zentrum fir den dréienden Tumult vun aacht jonke Liewe.

Papp, Bhagabati Charan Ghosh, war léif, eescht, heiansdo streng. Mir Kanner hunn hien immens gär gehat, awer trotzdem eng gewëssen éierwierdeg Distanz behalen. Als aussergewöhnleche Mathematiker a Logiker gouf hie virun allem vu sengem Intellekt geleet. Mä d'Mamm war eng Kinnigin vun den Häerzer a léiert eis dat nëmme mat Léift. No hirem Doud huet de Papp méi vu senger bannenzeger Zäertlechkeet gewisen. Ech hunn dunn gemierkt, datt säi Bléck sech dacks an dee vu menger Mamm verwandelt huet.

An der Präsenz vun der Mamm hu mir eis éischt bitterséiss Bekanntschaft mat de Schrëften erlieft. Geschichten aus den *Mahabharata* an *Ramayana* 1-6 waren erfindungsräich geruff zu treffen den Noutwendegkeeten

vun Disziplin. Instruktioun an Strof gaangen Hand an Hand.

Eng deeglech Gest vu Respekt fir de Papp gouf eis gewisen, andeems d'Mamm eis nomëttes virsiichteg ugedoen huet, fir hien aus dem Büro ze begréissen. Seng Positioun war ähnlech wéi déi vun engem Vizepräsident bei der Bengal-Nagpur Railway, enger vun de groussen Firmen an Indien. Seng Aarbecht huet Reesen abegraff, an eis Famill huet während menger Kandheet a verschiddene Stied gewunnt.

D'Mamm huet déi Bedürfteger eng oppe Hand gehalten. De Papp war och gutt gelaunt, mä säi Respekt viru Gesetz an Uerdnung huet sech bis op de Budget erstreckt. Eng Woch laang huet d'Mamm méi wéi dem Papp säi monatlecht Akommes fir d'Ernährung vun den Aarme verbruecht.

„Alles wat ech w.e.g. froen ass, datt Dir Är Spenden an engem vernünftege Beräich hält.“ Souguer eng sanft Ermahnung vun hirem Mann huet d'Mamm belaascht. Si huet eng Hackney-Kutsch bestallt, ouni de Kanner op iergendeng Meinungsverschiddenheeten hinzuweisen.

"Äddi," Ech moies goen ewech zu mäin Mamm hir Heem." Antik Ultimatum!

Mir hunn a verwonnert Klagegespréicher ugefaangen. Eise Monni op der Mammesäit koum zäitlech; hie flüsterte dem Papp e puer weise Rotschléi, déi sécherlech vun der Zäit op sech gezunn goufen. Nodeems de Papp e puer versöhnlech Bemierkungen gemaach hat, huet d'Mamm frou den Taxi fortgefuer. Sou ass déi eenzeg Problemer eriwwer, déi ech jeemools tëscht mengen Elteren gemierkt hunn. Mee ech erënnere mech un eng typesch Diskussioun.

„Gëff mir w.e.g. zéng Rupien fir eng ongelécklech Fra, déi grad an d'Haus ukomm ass.“ D'Laachen vun der Mamm hat seng eegen Iwwerzeegung.

„Firwat zéng Rupien? Eng ass genuch.“ Mäi Papp huet eng Begrënnung bäigefüügt: „Wéi mäi Papp a meng Grousselteren op eemol gestuerwe sinn, hunn ech fir d'éischt kéier Aarmut gemierkt. Mäi eenzegt Frühstück, ier ech Kilometer an d'Schoul gaange sinn, war eng kleng Banann. Méi spët, op der Uni, war ech sou an Nout, datt ech bei engem räiche Riichter eng Hëllef vun enger Rupie pro Mount ugefrot hunn. Hien huet refuséiert a bemierkt, datt souguer eng Rupie wichteg ass.“

„Wéi batter erënners du dech un d'Ofleenung vun där Rupie!“ Mamm hiert Häerz hat direkt eng Logik. „Wëlls du, datt dës Fra sech och schmerzhaft un däi Ofleenung vun zéng Rupie erënnert, déi si dringend brauch?“

„Du hues gewonnen!“ Mat der onendlecher Gest vun iwwerwonnene Männer huet hien säi Portemonnaie opgemaach. „Hei ass en Zéng-Rupie-Schäin. Gëff et hir mat mengem gudde Wëllen.“

De Papp huet als éischt "Nee" zu all neier Offer gesot. Seng Astellung zu der komescher Fra, déi D'Sympathie vun der Mamm, déi sou séier agesat gouf, war e Beispill vu senger üblecher Vorsicht. D'Ofneigung géint direkt Akzeptanz - typesch fir de franséische Geescht am Westen - ass eigentlech nëmmen d'Éier vum Prinzip vun der "gerechter Reflexioun". Ech hunn de Papp ëmmer vernünfteg a gläichméisseg ausgeglach a senger Beurteilung fonnt. Wann ech meng vill Ufroen mat engem oder zwee gudden Argumenter konnt ënnersträichen, huet hien dat erwënscht Zil ëmmer a menger Reechwäit bruecht, egal ob et eng Vakanzerees oder eng nei Motorrad war.

Mäi Papp war e strenge Disziplinarist fir seng Kanner an hire fréie Joren, awer seng Astellung zu selwer war wierklech spartanesch. Hie war zum Beispill ni an den Theater, mä huet seng Erhuelung a verschiddene spirituellen Praktiken a beim Liese vun der *Bhagavad Gita gesicht* . **1-7** Hie géif all Luxus vermeiden, hie géif sech unhalen zu eent al Koppel vun Schong bis si waren nätzlos. Säin Jongen kaaft Autoen no Si koumen an de Gebrauch, awer de Papp war ëmmer mam Tram zefridden fir seng deeglech Fahrt an d'Büro. D'Sammlung vu Sue fir Muecht war senger Natur friem. Eemol, nodeems hien d'Calcutta Urban Bank gegrënnt hat, huet hie refuséiert, sech selwer ze profitéieren andeems hien Aktien hält. Hie wollt einfach eng biergerlech Pflicht a senger Fräizäit erfëllen.

E puer Joer nodeems de Papp a Pensioun gaangen ass, kوم en englesche Comptabel fir d'Bicher vun der Bengal-Nagpur Railway Company ze kontrolléieren. Den erstaunten Enquêteur huet festgestallt, datt de Papp ni fir verspéit Bonusen ugefrot hat.

"Hien huet den Aarbecht vun dräi Männer!" den Comptabel erzielt den Firma. "Hien huet Rupien 125.000 (ongeféier 41.250 \$) déi him als Réckbezuelung ze verdanken ass." D'Beamten hunn dem Papp e Scheck fir dëse Betrag iwwerreecht. Hie huet sou wéineg doriwwer nogeduecht, datt hien all Erwähnung un d'Famill vergiess huet. Vill méi spéit gouf hie vu mengem jéngste Brudder Bishnu gefrot, deen déi grouss Kautioun op engem Bankauszuch bemierkt huet .

„Firwat soll ee sech iwwer materielle Gewënn freeën?“, huet de Papp geäntwert. „Wien e Zil vun der Gläichberechtigung verfolgegt, ass weder iwwer Gewënn nach iwwer Verloscht depriméiert. Hie weess, datt de Mënsch ouni Sue op dës Welt ukënnt a fortgeet ouni eng eenzeg Rupie.“

PAPP

Bhagabati Charan Ghosh

A Jünger vun Lahiri Mahasaya

Fréi an hirem Bestietnesliewen sinn meng Elteren Jünger vun engem grouse Meeschter, dem Lahiri Mahasaya vu Benares, ginn. Dëse Kontakt huet dem Papp säin natierlecht askeetescht Temperament gestärkt. Meng Mamm huet menger eelster Schwëster Roma e bemierkenswäert Geständnis ginn: "Äre Papp an ech liewen nëmmen eemol am Joer zesummen als Mann a Fra, fir Kanner ze kréien."

De Papp huet d'Lahiri Mahasaya fir d'éischt duerch den Abinash Babu **(1-8)** **kennegeléiert**, e Mataarbechter am Gorakhpur-Büro vun der Bengal-Nagpur-Eisebunn. Den Abinash huet meng jonk Oueren mat spannende Geschichten iwwer vill indesch Hellegen erzielt. Hien huet ëmmer mat enger Éierung un déi iwwerleeën Herrlechkeet vu sengem eegene Guru ofgeschloss.

"Hutt Dir jeemools vun den aussergewöhnleche Ëmstänn héieren, ënner deenen Äre Papp en Schüler vum Lahiri Mahasaya gouf?"

Et war un engem faulen Summernomëtteg, wéi den Abinash an ech zesummen am Haus souzen, datt hien dës faszinant Fro gestallt huet. Ech hunn de Kapp mat engem erwaardende Laachen gerëselt.

„Viru Joren, ier Dir gebuer sidd, hunn ech mäin ieweschte Beamten – Äre Papp – gefrot, mir eng Woch Congé vu menge Flichten zu Gorakhpur ze ginn, fir mäi Guru zu Benares ze besichen. Äre Papp huet mäi Plang lächerlech gemaach. “

„'Gëss du e reliéise Fanatiker?', huet hie gefrot. 'Konzentréier dech op deng Büroarbecht, wann s du weidergoe wëlls.'“

„Traureg, wéi ech deen Dag iwwer e Bëschwee heemgaange sinn, hunn ech Äre Papp an engem Palaquin begéint. Hien huet seng Dénger a säi Gefier ofgelooss a sech nieft mir opgestallt. Fir mech ze tréischten, huet hien op d'Virdeeler vum Strewe no weltlëchem Erfolleg higewisen. Mä ech hunn hien ouni Spass héieren. Mäin Häerz huet widderholl: 'Lahiri Mahasaya! Ech kann net liewen, ouni dech ze gesinn!'“

„Eise Wee huet eis un de Rand vun engem rouege Feld gefouert, wou d'Strahlen vun der spéider Nomëttegssonn nach ëmmer déi héich Welle vum wëlle Gras gekréint hunn. Mir sinn an Bewonnerung stoe bliwwen. Do um Feld, nëmmen e puer Meter vun eis ewech, ass d'Gestalt vu mengem grouse Guru op eemol opgedaucht! **1-9**

„'Bhagabati, du bass ze haart mat dengem Mataarbechter!' Seng Stëmm huet an eisen erstaunten Oueren resonéiert. Hie ass sou mysteriéis verschwonnen, wéi hie komm war. Op menge Knéien hunn ech ausgeruff: 'Lahiri Mahasaya! Lahiri Mahasaya!' Äre Papp war e puer Momenter onbeweeglech vir Verblüffung.

„Abinash, ech ginn *dir net nëmmen* d'Erlaabnes, mee ech ginn *mir selwer*

d'Erlaabnes, muer op Benares ze goen. Ech muss dëse grouse Lahiri Mahasaya kennen, deen sech no Wëllen materialiséiere kann, fir fir dech anzetrieden! Ech huelen meng Fra a froen dëse Meeschter, eis op säi spirituellen Wee anzeféieren. Wëlls du eis bei hie féieren?“

„'Natierlech.' Freed huet mech iwwer déi wonnerbar Äntwert op mäi Gebied an déi séier, gönschteg Wendung vun den Eventer erfëllt.

"Den nächsten Owend sinn deng Elteren an ech op Benares trainéiert. Mir sinn den Dag drop mat engem Päerdskutsch gefuer, an dann hat zu Foussgoen duerch schmuel Bunn zu mäin Guruen ofgeleeën Heem. Erakommen sän kleng

Am Salon hu mir eis virum Meeschter verbeugt, a senger gewinnt Lotushaltung agespaart. Hie blénkt mat senge duerchdréngenden Aen a riicht se op Äre Papp.

„'Bhagabati, du bass ze haart mat dengem Mataarbechter!' Seng Wierder waren déiselwecht wéi déi, déi hien zwee Deeg virdrun um Feld zu Gorakhpur gesot hat. Hien huet dobäi gesot: 'Ech freeë mech, datt du den Abinash erlaabt hues, mech ze besichen, an datt du an deng Fra hien begleet hues.'“

"Zu hirer Freed huet hien Är Elteren an der spiritueller Praxis vum *Kriya Yoga* *initiiert*. " **1-10** Äre Papp an ech, als Bridder-Jünger, sinn zënter dem onvergiesslechen Dag vun der Visioun enk Frënn. De Lahiri Mahasaya huet sech definitiv fir Är eege Gebuert interesséiert. Äert Liewe wäert sécherlech mat sengem eegene verbonne sinn: de Segen vum Meeschter feelt ni.

De Lahiri Mahasaya huet dës Welt kuerz nodeems ech se agefouert hat verlooss. Säi Bild, an engem ornamentéierte Kader, huet ëmmer eisen Familljenaltor an de verschiddene Stied geschmückt, wou de Papp vu sengem Amt verluecht gouf. Vill Moies an Owend hu mir d'Mamm an ech virun engem improviséierte Schräin meditéiert a Blummen a parfüméierter Sandelholzpaste getippt ugebueden. Mat Weihrauch a Myrrhe, souwéi eisen gemeinsamen Andachten, hu mir d'Göttlecheit geéiert, déi sech am Lahiri Mahasaya voll ausgedréckt hat.

Säin Bild hat eng iwwertreffen Afloss iwwer mäin Liewen. Wéi Ech gewuess, den geduecht vun den Meeschter gewuess mat mech. An Meditatioun Ech géif dacks gesinn säin fotografesch Bild erauskommen vun seng kleng Frame an, andeems hien eng lieweg Form unhëlt, sech virun mir setzen. Wéi ech probéiert hunn, d'Féiss vu sengem liichtende Kierper unzeréieren, et géif sech änneren an erëm d'Bild ginn. Wéi d'Kandheet an d'Jongszäit gerutscht ass, hunn ech de Lahiri Mahasaya fonnt transforméiert an mäin Geescht vun eng kleng Bild, gekrumpelt an eng Kader, zu eng lieweg, opklärend Präsenz. Ech hunn dacks zu him gebiet a Momenter vu Prüfung oder Verwirrung, an hunn a mir seng tréischend Richtung fonnt. Am Ufank hunn ech trauert, well hie kierperlech net méi gelieft huet. Wéi ech ugefaangen hunn fir seng geheim Allgegenwärtigkeet z'entdecken, hunn ech net méi gekrasch. Hie hat dacks un déi vu senge Jünger geschriwwen, déi iwwerdriwwer ängschtlech waren, hien ze gesinn: "Firwat kommen ech meng Schanken a Fleesch kucken, wann ech ëmmer an der Reechwäit vun Ärer *Kutastha* (geeschteger Siicht) sinn?"

Ech gouf mat ongeféier aacht Joer mat enger wonnerbarer Heelung duerch d'Foto vum Lahiri Mahasaya geseent. Dës Erfahrung huet menger Léift intensivéiert. Während ech op eisem Familljebesetz zu Ichapur, Bengalen, war ech vun asiatescher Cholera betraff. Mäi Liewen war verzweifelt; d'Dokteren konnten et net maachen näischt. Nieft mengem Bett huet meng Mamm mir verzweifelt ugedeit, ech soll d'Bild vum Lahiri Mahasaya un der Mauer iwwer mengem Kapp kucken.

„Verbeug dech mental virun him!“ Si wousst, datt ech ze schwaach war, fir meng Hänn ze hiewen, fir ze begréissen. „Wann s du wierklech deng Hingabe weist a bannen virun him kniest, da gëtt däi Liewe verschount!“

Ech hunn seng Foto gekuckt an do e blendend Liicht gesinn, dat mäi Kierper an dat Ganzt ëmschléisst Zëmmer. Meng Iwwelzegheet an aner onkontrolléierbar Symptomer sinn verschwonnen; et war mir gutt. Direkt hunn ech mech staark genuch gefillt, fir mech ze béien an d'Féiss vun der Mamm unzeréieren, als Unerkennung fir hiren onmoossbare Glawen un hire Guru. D'Mamm huet hire Kapp ëmmer erëm géint dat klengt Bild gedréckt.

"O Omnipräsent Meeschter, Ech Merci dech dat däin Liicht huet geheelt mäin Jong!"

Ech hunn gemierkt, datt och si dee liichtende Flamm matkritt hat, duerch deen ech mech direkt vun enger normalerweis fatale Krankheet erholl hat.

Ee vu menge wäertvollste Besët ass déiselwecht Foto. Déi dem Papp vum Lahiri Mahasaya selwer geschenkt gouf, an si dréit eng helleg Schwéngung. D'Bild hat e wonnerbaren Urspronk. Ech hunn d'Geschicht vum Brudder-Jünger vum Papp, dem Kali Kumar Roy, héieren.

Et schéngt, datt de Meeschter eng Ofneigung géint Fotoen hat. Aus sengem Protest gouf eemol e Gruppfoto vun him a vun enger Grupp Unhänger gemaach, dorënner de Kali Kumar Roy. Et war e beandrochte Fotograf, deen entdeckt huet, datt d'Plack, déi kloer Biller vun all de Jünger hat, näischt méi wéi eng eidel Plaz an der Mëtt gewisen huet, wou hie berechtegterweis erwaart hat, d'Konturen vum Lahiri Mahasaya ze fannen. D'Phänomen gouf vill diskutéiert.

E gewësse Student an Expert Fotograf, de Ganga Dhar Babu, huet geprahlt, datt déi flüchteg Figur him net géif entkommen. Den nächsten Moien, wéi de Guru a Lotushaltung op enger hëlzener Bänk souz mat Hannert him koum de Ganga Dhar Babu mat senger Ausrüstung. Hie war ganz virsiichteg an huet zwielef Placken opgedeckt, nodeems hien all Virsiichtsmoosname fir den Erfolleg getraff huet. Op all eenzelne vun hinnen huet hien séier den Ofdrock vun der hëlzener Bank an dem Écran fonnt, awer nach eng Kéier war d'Form vum Meeschter fehl.

Mat Tréinen a gebrochenem Stolz huet de Ganga Dhar Babu säi Guru gesicht. Et huet vill Stonnen gedauert, bis de Lahiri Mahasaya säi Schweigen mat engem schwangeren Kommentar gebrach huet:

"Ech moies Geescht. Kann däin Kamera reflektéieren den omnipräsent Onsichtbar?"

"Ech gesinn, datt et net méiglech ass! Mee, Hellegen Här, ech wënschen mech aus Léift e Bild vum kierperlechen Tempel, wou eleng, fir meng enk Siicht, dee Geescht ganz ze wunnen schéngt."

"Komm, dann, muer Moien. Ech wäert poséieren fir du."

De Fotograf huet seng Kamera nees fokusséiert. Dës Kéier war déi helleg Figur, net vun enger mysteriéiser Onsichtbarkeet bedeckt, schaarf op der Plack. De Meeschter huet ni méi fir eng Foto poséiert; zumindest hunn ech nach keng gesinn.

D'Foto ass an dësem Buch reproduzéiert. Dem Lahiri Mahasaya seng schéin Zich, vun enger universeller Auswiel, soen kaum, zu wéi enger Rass hie gehéiert huet. Seng intensiv Freed un der Gotteskommunioun gëtt liicht opgedeckt an eng iergendwéi rätselhaft Laachen. Säin Aen, d'Halschent oppen zu bezechnen eng nominell Richtung op den baussenzeg Welt, sinn och hallef zou. Komplette ouni Opmierksamkeet op déi aarm Locker vun der Äerd, war hie komplett waakreg zu all

Zäiten op déi spirituell Problemer vu Sichenden, déi sech ëm seng Gutt ugesprach hunn.

Kuerz no menger Heelung duerch d'Kraaft vum Guru sengem Bild, hat ech eng beaflossend spirituell Visioun. Wéi ech eng Kéier moies op mengem Bett souz, sinn ech an eng déif Reverie gefall.

„Wat verstoppt sech hannert der Däischtert vun zouenen Aen?“ Dëse grëndleche Gedanke koum mir staark an de Kapp. E risege Liichtblëtz huet sech direkt a mengem bannenzege Bléck manifestéiert. Göttlech Gestalte vun Hellegen, déi a Meditatiounshaltung a Bierghöhlen souzen, geformt wéi Miniaturkinobiller um

e grouesse Schirm vu Stralung op

menger Stirn. „Wien bass du?“, hunn

ech haart gesot.

„Mir sinn déi Himalaya-Yogien.“ Déi himmlesch Reaktioun ass schwéier ze beschreiwen; mäin Häerz war begeschtert.

„Ah, ech verlaangen duerno, an den Himalaya ze goen a wéi du ze ginn!“ D'Visioun ass verschwonnen, awer déi sëlwer glänzend Stralen hunn sech a ëmmer méi breite Kreesser bis an d'Onendlechkeet ausbreet.

"Wat ass dëst wonnerbar blénken?"

"Ech sinn d'Iswara. **1-11** „Ech sinn d'Liicht.“ D'Stëmm war

wéi murmelend Wolleken. „Ech wëll mat dir eent sinn!“

Aus dem luesen Ofhuelen vu menger göttlecher Ekstase hunn ech e permanent Ierfschaft vun Inspiratioun gerett, fir Gott ze sichen. "Hien ass déi éiweg, ëmmer nei Freed!" Dës Erënnerung ass laang nom Dag vun der Entzückung bestoe bliwwen.

Eng aner fréi Erënnerung ass aussergewöhnlech; an dat am richtege Sënn, well ech d'Narbe bis haut droen. Meng eelst Schwëster Uma an ech souzen fréi moies ënner engem *Neembam* an eisem Gorakhpur-Gebai. Si huet mir mat engem bengalesche Buch gehollef, zu wéi enger Zäit ech mäi Bléck virun de Papageien an der Géigend fräi konnt halen, déi reif Margosa-Fruucht giess hunn. D'Uma huet sech iwwer e Schwellung um Been beklot an huet e Glas Sallef geholl. Ech hunn e bëssen vun der Sallef op mäi Virarm geschmiert.

"Firwat maachen du benotzen Medizin op eng gesond Aarm?"

„Gutt, Schwëster, ech mengen, ech kréien muer e Bounen. Ech testen deng Sallef op der Plaz, wou de Bounen entstoe wäert.“

"Du kleng Léigner!"

"Schwëster, net uruffen mech eng Läger bis du gesinn wat geschitt an den Moien." Empörung gefällt mech.

D'Uma war net beandroekt, an huet hir Spott dräimol widderholl. Eng onopfällg Entschlossenheet huet a menger Stëmm geklongen, wéi ech lues geäntwert hunn.

"Mat der Kraaft vum Wëllen a mir soen ech, datt ech muer e zimlech grouesse Schwell op genau dëser Plaz um Aarm hunn; an *däi* Schwell wäert duebel sou

grouss sinn wéi elo!"

De Moien huet mech mat enger staarker Schwellung op der ugewisener Plaz fonnt; d'Dimensiounen vun der Uma hirer Schwellung haten sech verduebelt. Mat engem Schreie ass meng Schwëster bei d'Mamm gerannt. "D'Mukunda ass zu enger Nekromantin ginn!" Eescht huet d'Mamm mir instruéiert, ni d'Kraaft vu Wieder ze benotzen, fir Schued unzedoen. Ech hunn ëmmer un hire Rot geduecht a sinn him gefollegt.

Mäin kachen war chirurgesch behandelt. A bemierkenswäert Narbe, lénks vun den Dokter Schnëtt, ass presentéieren haut. Un

mäin riets Ënneraarm ass eng konstant Erënnerung vun den Kraaft an Mann säin reng Wuert.

Déi einfach an anscheinend harmlos Ausdréck un d'Uma, mat déiwer Konzentratioun geschwat, haten genuch verstoppte Kraaft gehat, fir wéi Bomme explodéieren an definitiv, obwuel schiedlech, Effekter ze produzéieren. Ech hunn spéider verstanen, datt déi explosiv Vibratiounskraaft an der Ried klug geriicht ka ginn, fir d'Liewen vu Schwiereregkeeten ze befreien, an domat ouni Narben oder Tatort ze funktionéieren. **1-12**

Eis Famill ass op Lahore am Punjab geplënnert. Do hunn ech e Bild vun der Göttlecher Mamm a Form vun der Gëttin Kali kritt. **1-13** Et huet e klenge informellt Hellegtum um Balkon vun eisem Haus geheiligt. Eng onzweifelhaft Iwwerzeegung ass iwwer mech komm, datt d'Erfüllung all meng Gebieder, déi ech op där helleger Plaz ausgesot hunn, krounen géif. Wéi ech do mat der Uma stoung, hunn ech zwee Draachen iwwer d'Diecher vun de Gebaier op der anerer Säit vun der ganz schmueler Gaass fléien gesinn.

"Firwat sinn du also roueg?" Uma gedréckt mech spilleresch.

„Ech denken just drun, wéi wonnerbar et ass, datt déi Göttlech Mamm

mir alles gëtt, wat ech froen.“ „Ech huelen un, si géif dir déi zwou

Draachen ginn!“ Meng Schwëster huet spottend gelaacht.

"Firwat net?" Ech ugefaangen roueg Gebieder fir hir Besëtzt.

Matcher ginn an Indien mat Draachen gespillt, deenen hir Seeler mat Klebstoff a geschliffenem Glas bedeckt sinn. All Spiller probéiert d'Schnouer vu sengem Géigner ofzeschneiden. E fräigeloossene Drache seegelt iwwer d'Diecher; et mécht vill Spaass, en ze fänken. Well d'Uma an ech um Balkon waren, huet et onméiglech geschenkt, datt e fräigeloossene Drache an eis Hänn kéim; seng Schnouer géif natierlech iwwer d'Diecher hänken.

D'Spiller op der anerer Säit vun der Streck hunn hire Match ugefaangen. Eng Schnouer gouf duerchgeschnidden; direkt ass de Kite a meng Richtung geschwomm. Hie stoung fir e Moment roueg, well de Wand op eemol ofgeholl huet, wat et huet duergaangen, fir d'Schnouer fest mat enger Kaktusplanz uewen um vis-à-vis Haus ze verwéckelen. Eng perfekt Schlaang huet sech fir meng Beschlagnehmung geformt. Ech hunn de Präis der Uma iwwerreecht.

„Et war just en aussergewöhnlechen Accident, an keng Äntwert op Äert Gebied.

Wann deen anere Kite bei Iech kënnt, da wäert ech him gleewen.“ Déi donkel Aen vun der Schwëster hunn méi Erstaunung vermëttelt wéi hir Wieder.

Ech hunn meng Gebieder mat enger Crescendo-Intensitéit weidergefouert. En haarde Ruck vum anere Spiller huet dozou gefouert, datt säi Drache plötzlech verluer goug. E koum op mech zou a danzt am Wand. Mäin hëllefräiche Assistent, d'Kaktusplanz, huet d'Drache-Schnouer nach eng Kéier an der néideger Schlaang gesécher, mat där ech se konnt gräifen. Ech hunn der Uma mäin zweeten Trophäe iwwerreecht.

„Tatsächlech, déi Göttlech Mamm lauschtert op dech! Dëst ass mir alles ze onheemlech!“ D'Schwëster ass fortgelaf wéi e verängschte Ree.

1-2 : Geeschtlech Léierer; vun sanskrit Wuerzel *gu r*, zu erhéijen, zu Ophiewung.

1-3 : A Praktiker vun Yoga, "Gewerkschaft", antik Indesch Wëssenschaft vun Meditatioun op Gott.

1-4 : Mäin Numm war geännert zu Yogananda wéini Ech agedroe den antik klosterlech Swami Bestellung an 1914. Mäin Guru huet mir 1935 den reliéisen Titel *Paramhansa iwwerrecht* (kuckt [Kapitel 24](#) an [42](#)).

1-5 : Traditionell, den zweeten Kaste vun Krieger an Herrscher.

1-6 : Dës antik Epos sinn den Schatz vun Indien säin Geschicht, Mythologie, an Philosophie. Eng "Jidderee säi Bibliothék Volumen,

.*Ramayana an Mahabharata* , ass eng Kondensatioun an Englesch Vers vun Romesch Dutt (Nei York: E. P. Dutton)

1-7 Dëst nobelt Sanskrit-Gedicht, dat als Deel vum *Mahabharata* -Epos virläit, ass d'hinduistesche Bibel. Déi poeteschest englesch Iwwersetzung ass dem Edwin Arnold säin "*The Song Celestial*" (Philadelphia: David McKay, 75 Cent). Eng vun de beschten Iwwersetzungen. mat detailléiert Kommentar ass Sri Aurobindo's *Message Vun Den Gita* (Jupiter Drécken, 16 Semudoss St., Madras, Indien, 3,50 \$).

1-8 : *Babu* (Här) ass placéiert an Bengalesch Nimm bei den Enn.

1-9 : Den phenomenal Muechten besetzt vun super Meeschteren sinn erkläert an [Kapitel 30 Joer](#) , "Déi Droit vun Wonner."

1-10 : A yogesch Technik wouduerch den sensoresch Tumult ass roueg gemaach, erlaabt Mann zu erreechen eng ëmmer méi grouss Identitéit mat kosmeschem Bewosstsinn. (Kuckt [Kapitel 26](#).)

1-11 : A sanskrit Numm fir Gott wéi Lineal vun den Universum; vun den Wuerzel *Ass* , zu Regel. Do sinn 108 Nimm fir Gott an d'hinduistesche Schrëften, déi all eng aner Nuance vu philosophescher Bedeitung hunn.

1-12 : Den onendlech Potenzen vun Toun ofleeden vun den Kreativ Wuert, *Aum* , den kosmesch vibréierend Kraaft hannert all Atomenergien. All Wuert, dat mat kloerer Erkenntnis a déiwer Konzentratioun geschwat gëtt, huet e materialiséierende Wäert. Laut oder roueg Widderhuelung vun inspiréierend Wieder huet gewiescht fonnt effektiv an Couéismus an ähnlech Systemer vun Psychotherapie; den geheim Ligen an der opsteigen vun den Geescht vibréierend Taux. Den Dichter Tennyson huet lénks eis, an säin *Memoiren* , eng Kont vun säin repetitives Mëttel fir iwwer de bewossten Geescht an d'Iwwerbewosstsinn ze kommen:

Eng Zort waakreg Trance – dëst aus Mangel un engem bessere Wuert – hat ech dacks, zënter menger Kandheet, wéi „ech ganz eleng war“, huet den Tennyson geschriwwen. „Dëst ass mir iwwerkomm, andeems ech mäin eegenen Numm roueg *widderholl* hunn , bis d'Individualitéit selwer op eemol, wéi wann aus der Intensitéit vum Bewosstsinn vun der Individualitéit eraus, sech opléist a verschwannen huet an ...“ grenzelos sinn, an dëst net eng duercherneen Staat awer den kloerst, den sécherst vun den sécherst, komplett driwwer eraus Wieder - wou den Doud eng bal lächerlech Onméiglechkeet war - de Verloscht vun der Perséinlechkeet (wann et sou wier) schéngt kee Verstuerwen ze sinn, mä dat eenzezt richtegt Liewen." Hie schreift weider: "Et ass keng nebuléis Ekstase, mä en Zoustand vun transzendenter". Wonner, verbonne mat absoluter Kloerheet vum Geescht

1-13 : Kali ass eng Symbol vun Gott an den Aspekt vun éiweg Mamm Natur.

KAPITEL: 2

Mäin Mamm hir Doud An Den Mystiker Amulett

Mäin Mamm hir gréissten Wonsch war den Bestietnes vun mäin eeler Brudder. "Ah, wéini Ech kuckt den Gesiicht vun

"D'Fra vun der Ananta, ech wäert den Himmel op dëser Äerd fannen!" Ech hunn d'Mamm dacks an dëse Wieder hiert staarkt indescht Gefill fir d'Kontinuitéit vun der Famill ausdrécke héieren.

Ech war ongeféier eelef Joer al wéi d'Ananta verlobt gouf. D'Mamm war zu Kalkutta a war frou iwuer d'Hochzäitsvorbereedungen. Mäi Papp an ech si just doheem zu Bareilly am Norde vun Indien bliwwen, wou de Papp no zwee Joer op Lahore verluecht gi war.

Ech hat schonn emol d'Herrlechkeet vun den Hochzäitsritualer fir meng zwou eeler Schwestern, d'Roma an d'Uma, matkritt; awer fir d'Ananta, als eelste Jong, waren d'Pläng wierklech detailléiert. D'Mamm huet vill Familljememberen begréisst, déi all Dag aus wäiten Heemer op Kalkutta koumen. Si huet se gemittlech an engem grouse, nei erwuerwene Haus op der 50 Amherst Street ënnerbruecht. Alles war prett - d'Bankett-Delikatessen, den elegante Troun, op deem de Brudder an d'Haus vun der zukünftiger Braut gedroe sollt ginn, d'Reie vu faarwege Luuchten, déi riseg Pappelfanten a Kamellen, déi englesch, schottesch an indesch Orchesteren, déi professionell Kënschtler, d'Priester fir déi antik Ritualer.

De Papp an ech, a Gala-Stëmmung, haten geplangt, rechtzäiteg bei d'Famill fir d'Zeremonie ze kommen. Kuerz virum grouse Dag hat ech awer eng onheilspellend Visioun.

Et war zu Bareilly ëm Mëtternuecht. Wéi ech nieft mengem Papp op der Piazza vun eise Bungalow geschlof hunn, gouf ech vun engem komesche Geflimmer vum Moskitonetz iwuer dem Bett erwächt. Déi dënn Riddoe sinn opgaangen an ech hunn déi beléift Gestalt vu menger Mamm gesinn.

„Weck däi Papp op!“ Hir Stëmm war just e Geflüster. „Huet den éischten Zuch, deen disponibel ass, haut de Moien um véier Auer. Beeilt Iech op Kalkutta, wann Dir mech wëllt gesinn!“ Déi wraithähnlech Gestalt ass verschwonnen.

„Papp, Papp! Mamm stierft!“ Den Angscht a mengem Toun huet hien direkt erwächt. Ech hunn déi fatal Noriicht erzielt.

„Egal wéi Är Halluzinatioun ass.“ De Papp huet seng typesch Negatioun vun enger neier Situatioun ginn. „Är Mamm ass a beschter Gesondheet. Wa mir schlecht Niegekeeten kréien, gi mir muer fort.“

„Du wäerts dir ni verzeien, datt s du elo net ugefaangen hues!“ Meng Angscht huet mech batter dobäigesat: „Ech wäert dir och ni verzeien!“

De melancholesche Moien koum mat explizite Wieder: "Mamm geféierlech krank; Bestietnes verréckelt; komm direkt."

Papp an ech sinn ofgelenkt fortgaang. Ee vu menge Monnen huet eis ënnerwee op

engem Transferpunkt begéint. En Zuch ass op eis zougedonnert, mat engem teleskopeschen Opschwong. Aus mengem inneren Tumult ass eng plötzlech Entschlossenheet entstanen, mech op d' Gleiser ze geheien. Schon ouni meng Mamm, hunn ech gefillt, konnt ech eng Welt net aushalen, déi op eemol bis op de Schanken onfruchtbar war. Ech hunn d'Mamm gär wéi meng léifst Frëndin op der Äerd. Hir tréischtend schwaarz Aen ware mäi séchersten Zufluchtstätt an de klengen Tragödien vun der Kandheet.

"Mécht si nach liewen?" Ech gestoppt fir eent lescht Fro zu mäin Monni.

„Natierlech leeft si!“ Hie war net seeg fir d'Verzweiflung a mengem Gesiicht z'interpretéieren. Mee ech hunn him kaum gegléift.

Wéi mir an eisem Heemechtsland Kalkutta ukomm sinn, war et nëmmen dann Zäit, fir dem iwwerraschende Rätsel vum Doud ze konfrontéieren. Ech sinn an en bal liewlosen Zoustand zesummegebrach. Joer sinn vergaangen, ier iergendeng Versöhnung a mäin Häerz koum. Mäi Gejälz huet d'Paarte vum Himmel gestürmt a schliisslech déi göttlech Mamm geruff. Hir Wiedererhuulung hunn meng eitrend Wonnen endgültig heelen bruecht:

"Ech sinn et, deen op dech gewaakt huet, Liewen fir Liewen, an der Zärtlechkeet vu ville Mammen! Kuckt a mengem Bléck déi zwee schwaarze Aen, déi verluer schéin Aen, déi du sicht!"

Kuerz no de Krematoriumszeremonien fir déi Léifsten sinn de Papp an ech zréck op Bareilly gaangen. Fréi all Moien sinn ech op eng pateetesche Gedenkpilgerrees bei e grouse *Sheoli*- Bam gaangen, deen de glaten, gréng-goldene Rasen virun eisem Bungalow geschat huet. A poetesche Momenter hunn ech geduecht, datt déi wäiss *Sheoli*- Blummen sech mat fräiwëlleger Andacht iwwer den grasegen Altar gestreet hunn. Tréinen mam Tau vermëscht hunn ech dacks e komescht ausserierdescht Liicht aus der Sonnenopgang gesinn. Intensiv Péng vun der Sehnsucht no Gott hunn mech iwwerwältegt. Ech hunn mech staark vum Himalaya ugezunn gefillt.

Ee vu menge Kusengen, frësch vun enger Reeszäit an den hellegen Hiwwelen, huet eis zu Bareilly besicht. Ech hunn seng Geschichten iwwer d'Héichbiergwunnsätz vun de Yogien a Swamien gespannt gelauschtert. **2-1**

„Loosst eis an den Himalaya flüchten.“ Mäi Virschlag een Dag un den Dwarka Prasad, de jonke Jong vun eisem Propriétaire zu Bareilly, ass op onsympathesch Oueren gefall. Hie sot mengem eelere Brudder, deen grad ukomm war, fir säi Papp ze gesinn, mäi Plang. Amplaz liicht iwwer dëse onpraktesche Plang vun engem klengen Jong ze laachen, huet den Ananta sech entscheet, mech ze lächerlech ze maachen.

"Wou ass däin orange Kleed? Du kann net sinn eng Swami ouni dat!"

Mä ech war onerklärlech begeeschtert vun senger Wieder. Si hunn mir e kloert Bild vu mir selwer ervirbruecht, wéi ech als Mönch duerch Indien gereest sinn. Vlächent hunn si Erënnerungen un e vergaangent Liewen erweckt; op alle Fall hunn ech ugefaang ze gesinn, mat wéi enger natierlecher Liichtegkeet ech d'Kleedung vun deem aler gegrenzten Kléischteruerden géif undoen.

Wéi ech een Moien mam Dwarka geschwat hunn, hunn ech eng Léift fir Gott gefillt, déi mat Lawinekraaft erofkoum. Mäi Begleeder war nëmmen deelweis opmierksam

op déi duerno kommend Eloquenz, mee ech hunn mir selwer ganzhäerzeg nogelauschtert.

Ech sinn deen Nomëtteg Richtung Naini Tal an den Himalaya-Virbierger geflücht. Den Ananta huet entschloss d'Joffer verfollegt; Ech war gezwongen, traureg op Bareilly zrëckzekommen. Déi eenzeg Pilgerrees, déi mir erlaabt war, war déi üblech bei Sonnenopgang zum *Sheoli*- Bam. Mäin Häerz huet ëm déi verluere Mammen, mënschlech a göttlech, gewéinlech.

D'Lach, dat duerch den Doud vun der Mamm am Familljegewebe hannerlooss gouf, war irreparabel. De Papp huet während senge bal véierzeg verbleiwene Joren ni méi bestuet. Hien huet déi schwiereg Roll vum Papp-Mamm fir seng kleng Trapp iwwerholl a gouf merkbar méi zärt a méi zougänglech. Mat Rou an Abléck huet hien déi verschidde Familljeproblemer geléist. Nom Büro huet hien sech wéi en Eremit an d'Zell vu sengem Zëmmer zrëckgezunn a *Kriya Yoga* an enger séisser Rou praktizéiert. Laang nom Doud vun der Mamm hunn ech probéiert, eng ... ze engagéieren.

Englesch Infirmière fir sech ëm Detailer ze këmmen, déi d'Liewe vu menge Elteren méi bequem maache géifen. Mä de Papp huet de Kapp gerëselt.

Mäin Mamm

A Jünger vun Lahiri Mahasaya

„Mäi Déngscht ass mat denger Mamm opgehalen.“ Seng Aen ware wäit ewech mat enger lievenslaanger Hingabe. „Ech wäert keng Hëllef vun iergendenger anerer Fra akzeptéieren.“

Véierzéng Méint nom Doud vun der Mamm hunn ech gewuer ginn, datt si mir eng wichteg Noriicht hannerlooss hat. D'Ananta war bei hirem Doudesbett dobäi an hat hir Wierder opgeholl. Obwuel si gefrot hat, datt ech dat an engem Joer matdeele soll, huet mäi Brudder gezéckt. Hie sollt geschwënn vu Bareilly op Kalkutta goen, fir d'Meedchen ze bestueden, dat d'Mamm fir hie gewielt hat. ²⁻² Enges Owends huet hien mech bei sech geruff .

„Mukunda, ech hunn mech gezéckt, dir komesch Neiegkeeten ze soen.“ Den Ananta säin Toun huet eng Note vu Resignatioun gehat. „Meng Angscht war, däi Wonsch ze entzündén, däi Heem ze verloossen. Mee op alle Fall stréimt däi göttleche Leidenschaft. Wéi ech dech viru kuerzem op dengem Wee an den Himalaya gefaangen hunn, hunn ech mech definitiv entscheet. Ech däerf d'Erfëllung vu mengem feierleche Versprieche net weider opschiewen.“ Mäi Brudder huet mir eng kleng Këscht ginn an huet d'Botschaft vun der Mamm iwwerbruecht.

„Dës Wierder solle mäi leschte Segen sinn, mäi léiwe Jong Mukunda!“, hat d'Mamm

gesot. „D'Stonn ass komm, wou ech eng Rei phenomenal Eventer no denger Gebuert erzielen muss. Ech wousst däi bestëmmte Wee fir d'éischt, wéi du nach e Puppelchen a mengen Äerm waars. Ech hunn dech dunn an d'Haus vu mengem Guru zu Benares gedroen. Bal verstoppt hannert enger Masse Jünger, konnt ech de Lahiri Mahasaya kaum gesinn, wéi hien an déiwer Meditatioun souz.“

"Während ech dech geklappt hunn, hunn ech gebiet, datt de grouse Guru drun denkt a mir e Segen schenkt. Wéi meng stëll andachtsvoll Fuerderung ëmmer méi intensiv gouf, huet hien seng Aen opgemaach a mir gewénkt, méi no ze kommen. Déi aner hunn mir e Wee gemaach; ech hunn mech virun den hellege Féiss verbeugt. Mäi Meeschter huet dech op säi Schouss gesat a seng Hand op deng Stir geluecht, fir dech geeschtlich ze dafen."

„'Kleng Mamm, däi Jong gëtt e Yogi. Als spirituellen Motor wäert hie vill Séilen an d' Kinnekräich vu Gott bréngen.'"

„Mäin Häerz huet vir Freed gesprongen, wéi ech festgestallt hunn, datt mäi geheime Gebied vum allwëssende Guru erhëllt gouf. Kuerz virun denger Gebuert hat hie mir gesot, datt du sengem Wee géifs goen."

"Méi spéit, mäi Jong, war mir a menger Schwëster Roma däi Bléck vum Grouse Liicht bekannt, well mir dech vum niewendrun onbeweegelech um Bett gesinn hunn. Däi klenge Gesiicht war beliicht; deng Stëmm..." huet mat eisernem Entschlossenheet gekleng, wéi Dir dovun geschwat hutt, an den Himalaya ze goen, op der Sich no dem Göttchen.

„Op des Manéier, léiwe Jong, hunn ech geléiert, datt däi Wee wäit ewech vu weltlechen Ambitiounen läit. Dat eenzegaartegst Evenement a mengem Liewen huet weider Bestätegung bruecht - en Evenement, dat elo meng Doudesbettbotschaft dréit ." "

„Et war en Interview mat engem Weisemann am Punjab. Wéi eis Famill zu Lahore gewunnt huet, koum den Dénger moies séier a mäi Zëmmer."

"Meeschtesch, eng komesch *Sadhu* ²⁻³ ass hei. Hien insistéiert dat hien "kuckt den Mamm vun Mukunda."

„Des einfach Wieder hunn e groussen Androck a mir getraff; ech sinn direkt gaangen, fir de Besucher ze begrëssen. Ech hunn mech viru senge Féiss verbeugt a gemierkt, datt virun mir e richtege Mann vu Gott stoung."

„Mamm', sot hien, ,déi grouss Meeschter wëllen dir wëssen loossen, datt dän Openthalt op der Äerd net laang dauere wäert. Deng nächst Krankheet wäert deng lescht sinn.' ²⁻⁴ Et war eng Rou, an där ech keng Angscht gefillt hunn, mä nëmme eng Vibratioun vu grousser Friden. Schlussendlech huet hien mech nach eng Kéier ugeschwat:

„Dir sollt de Bewaacher vun engem bestëmmte sëlweren Amulett sinn. Ech ginn et Iech haut net; fir d'Wourecht a menge Wieder ze beweisen, wäert den Talisman muer an Ären Hänn materialiséieren, wann Dir meditiert. Op Ärem Doudesbett musst Dir Ärem eelste Jong Ananta instruieren, den Amulett ee Joer laang ze behalen an en dann Ärem zweete Jong ze iwwerginn. De Mukunda wäert

d'Bedeutung vum Talisman vun de Groussen verstoen. Hie sollt en ongeféier zu där Zäit kréien, wou hie prett ass, all weltlëch Hoffnungen opzeginn a seng wichteg Sich no Gott unzufänken. Wann hien den Amulett e puer Joer behalen huet, a wann en säin Zweck erfëllt huet, wäert en verschwannen. Och wann en op der geheimster Plaz gehale gëtt, wäert en zréckkommen, wou en hierkënnt.“

"Ech hunn Almosen **2-5 ugebueden** zum Hellegen, a sech virun him a grousser Éierbied verbeugt. Net den Offer, ass hien mat engem Segen fortgaang. Den nächsten Owend, wéi ech mat geklappten Hänn a Meditatioun souz, ass e sëlweren Amulett tëscht menge Handfläche materialiséiert ginn, genee wéi de *Sadhu* versprach hat. Et huet sech bekannt gemaach vun eng kal, glat beréieren. Ech hunn jalous bewaacht et fir méi wéi zwee Joer, an Loosst et elo an der Ananta hirer Verantwortung. Trauer net ëm mech, well ech vu mengem groussen Guru gefouert gi sinn.

an den Äerm vun den Onendlech. Äddi, mäin Kand; den Kosmesch Mamm wäert schützen du."

E Liichtbléck koum iwwer mech mam Besätz vum Amulett; vill schlofend Erënnerungen sinn erwächt. Den Talisman, ronn an antik pittoresk, war mat Sanskrit-Buschtawen bedeckt. Ech hunn verstanen, datt e vu Léierpersonal aus fréiere Liewe koum, déi meng Schrëtt onsichtbar geleet hunn. Eng weider Bedeutung war et zwar; awer een weist net de ganze Kär vun engem Amulett.

Wéi den Talisman schliisslech an deene ganz traurege Ëmstänn vu mengem Liewen verschwonne ass; a wéi säi Verloscht en Zeeche vu mengem Gewënn als Guru war, kann an dësem Kapitel net erzielt ginn.

Mä de klenge Jong, deen a senger Versich, den Himalaya z'erreechen, vereitelt gouf, ass all Dag wäit op de Flilleke vu sengem Amulet gereest.

.....
2-1 : sanskrit Wuerzel Bedeutung vun *Swami* ass "hien WHO ass eent mat säin Selbst (*Schwa*)." Ugewandt zu eng Member vun den Indesch Bestellung vu Mönche huet den Titel de formelle Respekt vum "Paschtouer".

2-2 : Den Indesch personaliséiert, wouduerch Elteren wielen den Liewenspartner fir hir Kand, huet huet sech gewiert den stumpf Attacken vun Zäit. De Prozentsaz vun glécklechen indeschen Hochzäiten ass héich.

2-3 : Eng Ankerit; eent WHO verfollegt eng *Sadhana* oder Wee vun spiritueller Disziplin.

2-4 : Wéini Ech entdeckt vun dës Wieder dat Mamm hat besetzt geheim Wëssen vun eng kuerz Liewen, Ech verstanen fir déi éischt Zäit firwat si hat gewiescht insistéierend op sech beeilen den Pläng fir Ananta's Bestietnes. Obwuel si gestuerwen virun den Hochzäit, hire natierleche Wonsch vun der Mamm war et, d'Riten matzemaachen.

2-5 : A üblech Gest vun Respekt zu *Sadhus* .

KAPITEL: 3

Den Hellegen Mat Zweek Kierper

"Papp, wann Ech Verspriechen zu zréckkommen doheem ouni Zwang, Mee Ech huelen eng Sightseeing Rees zu Benares?"

Meng grouss Léift fir ze reesen gouf selten vum Papp behënnert. Hie huet mir, schonn als klenge Jong, erlaabt, vill Stied a Pilgerplazen ze besichen. Normalerweis huet ee oder méi vu mengem Frënn mech begleet; mir si bequem mat Éischtklass-

Pässe gereest, déi mir vum Papp zur Verfügung gestallt hunn. Seng Positioun als Eisebunnsbeamten war fir d'Nomaden an der Famill voll zefriddestellend.

Papp versprach zu ginn mäin Ufro fälleg Iwwerleeung. Den nächst Dag hien geruff mech an ofgehalen

eraus eng Hin- a Réckrees Pass vun Bareilly zu Benares, eng Zuel vun Rupien Notizen, an zwee Bréiwer.

„Ech hunn eng Geschäftsangelegenheet, déi ech engem Frënd aus Benares, dem Kedar Nath Babu, proposéiere wëll. Leider hunn ech seng Adress verluer. Mee ech mengen, Dir kënnt him dëse Bréif iwwer eise gemeinsame Frënd, de Swami Pranabananda, schécken. De Swami, mäi Brudder-Jünger, huet eng erhuewen spirituellt Statur erreecht. Dir wäert vu senger Gesellschaft profitéieren; dës zweet Notiz wäert als Är Aféierung déngen.“

Papp säi Aen huet geblénkt wéi hien derbäigesat, "Geescht, Nee méi Flich vun Heem!"

Ech sinn mat der Freed vu mengen zwielef Joer lassgaangen (obwuel d'Zäit meng Freed un neien Szenen a komesche Gesichter ni verdämmt huet). Wéi ech zu Benares ukomm sinn, sinn ech direkt an d'Wunneng vum Swami gaangen. D'Haaptentrée war op; ech sinn op de Wee an e laangt, hallähnlecht Zëmmer am zweete Stack gaangen. E zimmlech décke Mann, deen nëmmen e Lendenduch unhat, souz an enger Lotushaltung op enger liicht erhiewter Plattform. Säi Kapp a säi net-fallegt Gesiicht ware propper raséiert; e glécklecht Laachen huet sech ëm seng Lëpsen gespilt. Fir mäi Gedanke ze verdriewen, datt ech agedronge wier, huet hie mech wéi en ale Frënd begréisst.

„ *Baba Anand* (Gléck fir mäi Léifsten).“ Säi Wëllkomm gouf häerzlech mat enger këndlecher Stëmm ausgedréckt. Ech hunn mech op d'Knéie geheet a seng Féiss beréiert.

"Sinn du Swami Pranabananda?"

Hie knickte. „Bass du dem Bhagabati säi Jong?“ Seng Wieder ware scho raus, ier ech Zäit hat, dem Papp säi Bréif aus menger Täsch ze kréien. Verwonnert hunn ech him d'Aféierungsbréif ginn, dat elo iwwerflësseg schénge.

„Natierlech fannen ech de Kedar Nath Babu fir dech.“ Den Hellegen huet mech erëm duerch seng Hellsehen iwwerrascht. Hie kuckt op de Bréif a mécht e puer léif Hiweiser op mäi Papp.

"Wësst Dir, ech hunn zwou Pensiounen. Eng ass op Empfehlung vun Ärem Papp, fir deen ech fréier..." geschafft an den Eisebunn Büro. Den aner ass vun den Empfehlung vun mäin Himmelsräich Papp, fir deen ech gewissenhaft meng ierdesch Pflichten am Liewen erfëllt hunn."

Ech hunn dës Bemierkung ganz obskur fonnt. "Wat fir eng Pensioun, Här, kritt Dir vum himmlesche Papp? Leet hien Iech Suen an de Schouss?"

Hie laacht. „Ech mengen eng Pensioun vu grenzelosem Friden – eng Belounung fir

vill Jore vun déiwer Meditatioun. Ech verlaangen elo ni méi no Suen. Meng wéineg materiell Bedierfnesser sinn duergaangen. Méi spéit wäerts du d'Bedeutung vun enger zweeter Pensioun verstoen.“

Nodeems hien eis Gespréich op eemol ofgebrach huet, ass den Hellegen eescht roueg ginn. Eng sphinxähnlech Loft huet hien ëmginn. Ufanks hunn seng Aen geblénkt, wéi wann hien eppes Interessantes beobachte géif, dann sinn se langweileg ginn. Ech hunn mech iwwer seng schwaach Ried beschämt; hie hat mir nach net gesot, wéi ech dem Papp säi Frënd kenne léiere kéint. E bëssen onroueg hunn ech mech am eidele Raum ëmkuckt, eidel ausser eis zwee. Mäi lächerleche Bléck huet seng hëlze Sandalen ënner dem Plattformstetz geholl.

"Klengen Här, **3-1** Maach der keng Suergen. De Mann, deen s de wëlls gesinn, ass an enger hallwer Stonn bei dir." De Yogi huet meng Gedanken gelies - eng Leeschtung, déi am Moment net ze schwéier war!

Hie gouf nees roueg. Meng Auer huet mir gesot, datt drësseg Minutten vergaange waren. De Swami ass erwächt. „Ech mengen, de Kedar Nath Babu kënnt bei d'Dier.“

Ech hunn een d'Trap eropkommen héieren. Op eemol ass mir e verwonnert Onverständnis entstanen; meng Gedanken hunn duerchernee gerannt: "Wéi ass et méiglech, datt de Frënd vum Papp ouni d'Hëllef vun engem Bot op dës Plaz geruff gouf? De Swami huet zënter menger Arrivée mat kengem ausser mir geschwat!"

Op eemol sinn ech aus dem Zëmmer erausgaangen an d'Trap erofgaangen. Op der hallwer Streck sinn ech engem dënne, hellhäutege Mann vu mëttlerer Gréisst begéint. Hie schéngt presséiert ze sinn.

"Sinn du Kedar Nath Babu?" Opreegung faarweg mäin Stëmm.

„Jo. Bass du net dem Bhagabati säi Jong, deen hei drop gewaart huet, mech kennenzeléieren?“ Hie lächelte frëndlech .

"Här, wéi maachen du geschéien zu komm hei?" Ech gefillt verwirrt Ressentiment iwwer säin onerklärlech Präsenz.

"Haut ass alles mysteriéis! Viru manner wéi enger Stonn hat ech grad mäi Bad am Ganges fäerdeg gemaach, wéi..." Swami Pranabananda ukomm mech. Ech hunn Nee Iddi wéi hien wusst Ech war do bei dat Zäit.

„Dem Bhagabati säi Jong waart op dech a menger Wunneng', sot hien. ‚Wëlls du matkommen?' Ech hunn frou zougestëmmt. Wéi mir Hand an Hand weidergaange sinn, konnt de Swami a senge Sandalen aus Holz mech komescherweis iwwerhuelen, obwuel ech dës robust Wanderschong unhat.

„'Wéi laang wäert et daueren, bis Dir bei mir ukënnt?' De Pranabanandaji ass op eemol stoe bliwwen, fir mir dës Fro ze stellen.

"Iwwer d'Halschent eng Stonn."

„'Ech hunn am Moment nach eppes anescht ze dinn.' Hie warf mech mat engem rätselhafte Bléck un. 'Ech muss dech hannerloossen. Du kanns dech bei mir a mengem Haus uschléissen, wou de Jong vum Bhagabati an ech op dech waarden.'"

„Ier ech konnt protestéieren, ass hie séier laanscht mech gerannt an an der Masse

verschwonnen. Ech sinn esou séier wéi méiglech heihi gaangen.“

Dëst Erklärung nëmmen erhéicht mäin Verwirrung. Ech gefrot wéi laang hien hat bekannt den Swami.

"Mir hunn eis d'lescht Joer e puer Mol begéint, awer net viru kuerzem. Ech war ganz frou, hien haut erëm am Badeghat ze gesinn . "

"Ech kann net gleewen mäin Oueren! Moies Ech verléieren mäin Geescht? Huet du treffen hien an eng Visioun, oder huet du tatsächlech

gesinn hien, beréieren säin Hand, an héieren den Toun vun säin Féiss?"

„Ech weess net, wat Dir mengt!“ Hie gouf rosen rout. „Ech léien Iech net. Kanns Dir net verstoen, datt ech nëmmen duerch de Swami hätt wëssen kënnen, datt Dir hei op mech gewaart hutt?“

„Firwat, dee Mann, de Swami Pranabananda, ass mir net ee Moment aus den Ae gaangen, zënter ech virun ongeféier enger Stonn komm sinn.“ Ech hunn déi ganz Geschicht erausgeplatzt.

Seng Aen hunn sech wäit opgemaach. „Liewe mir an dësem materiellen Zäitalter, oder dreemen mir? Ech hätt ni erwaart, sou e Wonner a mengem Liewen ze gesinn! Ech hunn geduecht, dëse Swami wier just en normale Mann, an elo ...“ fannen, datt hie kann en zousätzleche Kierper materialiséieren an duerch deen schaffen!" Zesummen si mir an d'Zëmmer vum Hellegen eragaangen.

„Kuckt, dat sinn déi selwecht Sandalen, déi hien am *Ghat unhat*“, huet de Kedar Nath Babu geflüstert. „Hien hat nëmmen e Lendenduch un, genee wéi ech hien elo gesinn.“

Wéi den Besucher verbeugt virdrun hien, den Hellegen gedréint zu mech mat eng froend Laachen.

„Firwat bass du vun all deem iwwerrascht? Déi subtil Eenheet vun der fenomenaler Welt ass net verstoppt fir richteg Yogien. Ech gesinn direkt meng Jünger am wäiten Kalkutta a schwätze mat hinnen. Si kënnen ähnlech no Wëllen all Hindernis vun der grober Matière iwwerwannen.“

Et war wahrscheinlech an engem Versuch, spirituellen Häerz a menger jonker Broscht ze ruffen, datt de Swami sech erofgelooss huet zu erzielen mech vun säin Muechten vun astral Radio an Fernseh. **3-2** Mä awer amplaz aus Begeeschterung, hunn ech nëmmen eng vun Ehrfurcht erlieft. Well ech bestëmmt war, meng göttlech Sich duerch ee bestëmmte Guru - de Sri Yukteswar, deen ech nach net kennegeleiert hat - ze maachen, hat ech keng Loscht, Pranabananda als mäi Léiermeeschter unzehuelen. Ech hunn hien zweifelhaft ugekuckt a mech gefrot, ob et war hien oder säi Géigepart virun mir.

Swami Pranabananda
Déi Hellegen Mat Zweek Kierper

Eng Erhiewt Jünger vun Lahiri Mahasaya

De Meeschter huet versicht, meng Onrou ze verbannen, andeems hien mir e séilerwächenden Bléck geschenkt huet an duerch e puer inspiréierend Wieder iwwer säi Guru.

"Lahiri" Mahasaya war den gréissten Yogi Ech jee wousst. Hien war Gottheit selwer an den Formulaire vun Fleesch."

Wann en Jünger, hunn ech nogeduecht, no Wëllen eng extra fleeschlech Gestalt materialiséiere kéint, wéi eng Wonner kéinte sengem Meeschter dann ausgeschloss ginn?

„Ech wäert Iech soen, wéi onschätzbar d'Hëllef vun engem Guru ass. Ech hunn all Nuecht aacht Stonnen mat engem anere Jünger meditiert. Mir mussten am Dag am Eisebunnsbüro schaffen. Well ech Schwieregkeeten hat, meng klerikal Aufgaben ze erfëllen, wollt ech meng ganz Zäit Gott widmen. Aacht Joer laang hunn ech duerchgehalen an d'Halschent vun der Nuecht meditiert. Ech hat wonnerbar Resultater; enorm spirituell Wahrnehmungen hunn mäi Geescht belicht. Awer e kleng Schleier ass ëmmer tëscht mir an dem Onendleche bliwwen. Och mat iwwermenschlecher Éierlecheet hunn ech festgestallt, datt déi lescht onwiderruflech Unioun mir verweigert gouf. Enges Owends hunn ech de Lahiri Mahasaya besicht a seng göttlech Försprung gebiet. Meng Ufuerderungen hunn déi ganz Nuecht weidergefouert.“

„'Engelesche Guru, meng spirituell Qual ass sou grouss, datt ech mäi Liewen net méi erdroe kann, ouni de Groussen Geliebten perséinlech ze treffen!'"

"Wat kann Ech maachen? Du muss meditieren méi déifgräifend.

„Ech bieden Dech un, o Gott, mäi Meeschter! Ech gesinn Dech materialiséiert viru mir an engem physische Kierper; seegen mech, datt ech Dech an Denger onendlecher Form erkennen kann!"

„De Lahiri Mahasaya huet seng Hand an enger guttméindeger Gest ausgestreckt. 'Du kanns elo goen a meditieren. Ech hunn fir dech beim Brahma gebiet.' **3-3**

"Onmoossbar opgehewen, sinn ech zréck an mäin Heem komm. An där Nuecht, an der Meditatioun, gouf dat brennend Zil vu mengem Liewen erreecht. Elo genéissen ech onopfälleg déi spirituell Pensioun. Zënter deem Dag ass de selige Schöpfer ni méi hannert engem Schierm vun der Täuschung viru mengem Aen verstoppt bliwwen."

Dem Pranabananda säi Gesiicht war mat göttlechem Liicht duerchzunn. De Fridde
vun enger anerer Welt ass a mäin Häerz erakomm; all Angscht war fortgelaf. Den
Hellegen huet sech nach eng Kéier vertraut gemaach.

„E puer Méint méi spéit sinn ech zréck bei de Lahiri Mahasaya gaangen a wollt him fir
seng schenking vum onendleche Kaddo Merci soen. Dann hunn ech eng aner Saach
ernimmt.“

„'Göttleche Guru, ech kann net méi am Büro schaffen. Loosst mech w.e.g.
lass. Brahma hält mech dauernd bedrunn.“

"Frot eng Pensioun bei Ärer Firma un."

"Wat fir e Grond soll ech sou fréi a

mengem Déngscht ugin?" "Sot wat Dir

mengt."

"Déi nächst Dag Ech gemaach mäin Applikatioun. Den Dokter gefrot den Terrain fir mäin virzäiteg Üfro.

„Op der Aarbecht hunn ech e staarkt Gefill, dat a menger Wirbelsail eropgeet. **3-4** Et duerchdréngt mäi ganze Kierper a mécht mech onfäeg fir meng Aufgaben auszuféieren.

„Ouni weider Froen huet den Dokter mech staark fir eng Pensioun recommandéiert, déi ech séier krut. Ech weess, datt de göttleche Wëlle vum Lahiri Mahasaya duerch den Dokter an d'Eisebunnsbeamten, dorënner Äre Papp, geschafft huet. Automatesch hunn si der spiritueller Leedung vum grouse Guru gefollegt a mech fir e Liewen an onënnerbrachener Kommunikatioun mam Léifsten befreit.“ **3-5**

No dëser aussergewöhnlecher Offenbarung huet de Swami Pranabananda sech an eng vu senger laange Stillschweigen zrëckgezunn. Ech sinn am Abschied gaangen, hunn seng Féiss éiervoll beréiert, hien huet mir säi Segen ginn:

„Äert Liewen gehéiert zum Wee vun der Verzicht an dem Yoga. Ech wäert dech spéider erëm gesinn, mat dengem Papp.“ D'Jore hunn dës zwou Prognosen erfëllt.

3-6

De Kedar Nath Babu ass nieft mir an der ëmmer méi däischterer Däischtert gaangen. Ech hunn dem Papp säi Bréif ofginn, deen mäi Begleeder ënner enger Stroosseluucht gelies huet.

„Äre Papp proposéiert, datt ech eng Plaz am Kalkutta-Büro vu senger Eisebunnsengesellschaft iwwerhuelen. Wéi agreabel, sech op d'mannst eng vun de Pensiounen ze freeën, déi de Swami Pranabananda genéisst! Mee et ass onméiglech; ech kann de Benares net verlossen. Leider sinn nach keng zwee Läichen fir mech do!“

3-1 : *Choto Mahasaya* ass den Begrëff vun wéi eng eng Zuel vun Indesch Hellegen adresséiert mech. Et iwwersetzt "kleng Här."

3-2 Op hir eege Manéier bestätegt d'Physik d'Gëltegkeet vu Gesetzer, déi vu Yogien duerch mental Wëssenschaft entdeckt goufen. Zum Beispill, eng Demonstratioun dat Mann huet Fernseh Muechten war ginn op Nov. 26, 1934 bei den Kinneklech Universitët vun Roum. "Den Dr. Giuseppe Calligaris, Professor fir Neuropsychologie, huet bestëmmt Punkte vum Kierper vun engem Proband gedréckt an de Proband huet mat detailléierte Beschreiwunge vun anere Persounen an Objeten op der anerer Säit vun enger Mauer geäntwert. Den Dr. Calligaris huet den anere Professoren gesot, datt wann

bestëmmt Beräicher op der Haut opgereege sinn, de Proband iwwersensoriell Andréck kritt, déi him erméiglechen, Objeten ze gesinn, déi hie soss net kéint gesinn. Fir sengem Proband z'erméiglechen, Saachen op der anerer Säit vun enger Mauer z'erkennen, huet de Professor Calligaris fofzéng Minutten laang op eng Plaz riets vum Broschtkuerf gedréckt. Den Dr. Calligaris sot, datt wann aner Plaze vum Kierper opgereege wieren, d'Probanden Objeten op all Distanz kéinte gesinn, egal ob se dës Objeten jee virdru gesinn hätten."

3-3 : Gott an Säin Aspekt vun Schöpfer; vun sanskrit Wuerzel *brih* , zu ausbauen. Wéini Emerson's Gedicht *Brahma* erschéngen an den *Atlantik Méintlech* an 1857, déi meescht den Lieser waren verwirrt. Emerson huet gekrasch. "Sot hinnen," hien sot, "bis soen 'Jehova' amplaz vu 'Brahma' a si wäerten keng Verwirrung spieren."

3-4 : An déif Meditatioun, den éischten Erfahrung vun Geescht ass op den Altar vun den Réck, an dann an den Gehir. Den Stréimend Gléck ass iwwerwältegend, awer de Yogi léiert seng äusserlech Manifestatiounen ze kontrolléieren.

3-5 : Duerno säin Pensioun, Pranabananda geschriwwen eent vun den déi meescht déifgräifend Kommentaren op den *Bhagavad Gita*, verfügbar op Bengalesch an Hindi.

KAPITEL: 4

Mäin Ënnerbrach Fluch Richtung Den Himalaya

"Verléisst Äre Kllassesall ënner engem klenge Virwand a fuer an eng Hackney-Kutsch. Halt op der Spuer wou keen a mengem Haus dech gesäit."

Dëst waren meng lescht Instruktiounen un den Amar Mitter, e Frënd aus der Lycéezäit, deen geplangt huet, mech an den Himalaya ze begleeden. Mir haten den nächsten Dag fir eise Fluch erausgesicht. Virsiichtsmoosname ware néideg, well den Ananta e waakregt A bewisen huet. Hie war entschloss, d'Fluchtpläng ze vereiteln, déi hie verdähtegt huet, datt se mir am Kapp waren. Den Amulett, wéi eng spirituellt Hef, war roueg a mir um Wierk. Mëtt am Himalaya-Schnéi hunn ech gehofft, de Meeschter ze fannen, deem säi Gesiicht mir dacks a Visiounen erschénge ass.

D'Famill huet elo zu Kalkutta gewunnt, wou de Papp permanent verluecht gi war. Nom patriarchaleschen indesche Brauch hat den Ananta seng Braut bei eis bruecht, fir an d'Haus ze wunnen, elo op der 4 Gurpar Road. Do an engem klenge Späicherzëmmer hunn ech mech all Dag a Meditatiounen beschäftegt a mäi Geescht op déi göttlech Sich virbereet.

Dee memorablen Moien ass mat ongléckleche Reen ukomm. Wéi ech d'Rieder vum Amar senger Kutsch op der Strooss héieren hunn, hunn ech séier eng Decken, e puer Sandalen, d'Bild vum Lahiri Mahasaya, eng Kopie vun ... zesummegebonden. d' *Bhagavad Gita*, eng Rei vu Gebietsperlen an zwee Lendenkleeder. Dëse Pak hunn ech aus menger Fënster um drëtten Stack gehäit. Ech sinn d'Trap erofgelaf a laanscht mäi Monni gaangen, deen un der Dier Fësch kaaft huet.

"Wat ass den Opreegung?" Säin Bléck geréiert verdähteg iwuer mäin Persoun.

Ech hunn him e fräiwëllegt Laachen geschenkt a sinn an d'Gaass gaangen. Ech hunn mäi Pak geholl a mech mat verschwörerrescher Virsiicht dem Amar ugeschloss. Mir sinn op Chadni Chowk gefuer, e Merchandise Center. Méint laang

hate mir eist Geld gespuert fir englesch Kleeder ze kafen. Well mir woussten, datt mäi schlaue Brudder ouni Problemer d'Roll vun engem Detektiv spille konnt, hu mir geduecht, hie mat europäescher Kleedung ze iwwerlëschten.

Um Wee op d'Gare si mir bei mengem Cousin, dem Jotin Ghosh, ugehalen, deen ech Jatinda genannt hunn. Hie war en neie Konvertit, deen sech no engem Guru am Himalaya verlaangert huet. Hien huet dat neit Kostüm ugedoen, dat mir virbereet haten. Gutt getarnt, hu mir gehofft! Eng déif Freed huet eis Häerzer iwwerwältegt.

„Mir brauchen elo just Leinwandschong.“ Ech hunn meng Begleeder an e Buttek gefouert, wou Schong mat Gummisohlen ausgestallt goufen. "Artikelen vun Lieder, kritt nëmmen duerch den Schlachten vun Déieren, muss sinn absent op dëser helleger Rees." Ech sinn op der Strooss stoe bliwwen, fir den Liederhülle vu menger *Bhagavad Gita* an d'Liederriemen vu mengem englesche *Sola Topee* (Helm) ofzehuelen.

Op der Gare hu mir Ticketen op Burdwan kaaft, wou mir geplangt hunn, op Hardwar an den Himalaya-Virbierger ze wiesselen. Soubal den Zuch, wéi mir selwer, am Fluch war, hunn ech e puer vu menge glorräiche Erwaardungen ausgedréckt.

„Stellt Iech just vir!“, hunn ech ausgeruff. „Mir ginn vun de Meeschteren initiéiert an erliwwen d'Trance vum kosmesche Bewosstsinn. Eist Fleesch gëtt mat sou engem Magnetismus gelueden, datt wëll Déieren aus dem Himalaya zahm bei eis kommen. Tigere wäerten näischt méi sinn wéi sanft Hauskazen, déi op eis Sträichelen waarden!“

Dës Bemierkung – déi eng Perspektiv duergestallt huet, déi ech souwuel metaphorisch wéi och wuertwärtlech faszinéierend fonnt hunn – huet dem Amar en enthusiastsch Laachen ausgeléist. Mä d'Jatinda huet säi Bléck ofgewend an duerch d'Fënster op déi laafend Landschaft geriicht.

„Loosst d'Suen an dräi Deeler opgedeelt ginn.“ D'Jatinda huet mat dësem Virschlag eng laang Rou ënnerbrach. „Jidderee vun eis soll säin eegent Ticket zu Burdwan kafen. Sou wäert keen op der Gare mengen, datt mir zesumme fortlafen.“

Ech hunn ouni Verdacht zougestëmmt. An der Dämmerung ass eisen Zuch zu Burdwan gestoppt. D'Jatinda ass an d'Billjeetskëscht gaangen; den Amar an ech souzen um Quai. Mir hunn fofzëg Minutten gewaart an duerno vergebens Ufroen gemaach.

Mir hunn an all Richtungen gesicht a mat der Dringlechkeet vun der Angscht dem Jatinda säin Numm geruff. Mä hien war an dat däischtert Onbekannt, dat déi kleng Statioun ëmginn huet, verschwonnen.

Ech war komplett nervös, schockéiert zu enger spezieller Taubheet. Datt Gott dës depressivéierend Episod géif akzeptéieren! Déi romantesch Geleeënheet vu mengem éischte suergfäleg geplangte Fluch no Him gouf grausam zerstéiert.

„Amar, mir müssen heem goen.“ Ech hunn gekrasch wéi e Kand. „Dem Jatinda säin haartnäckige Depart ass e schlecht Zeechen. Dës Rees ass zum Echec veruerteelt.“

"Ass dëst dän Léift fir den Här? Kann net du stoen den kleng Test vun eng verréideresch Begleeder?"

Duerch dem Amar seng Virschlag fir en göttlechen Test huet mäin Häerz sech berouegt. Mir hunn eis mat bekannte Burdwan-Séissegkeeten, *Sitabhog* (Iessen fir d'Gëttin) a *Motichur* (Stéckercher vu séissem Perl) erfrëscht. An e puer Stonne si mir iwwer Bareilly op Hardwar gereest. Mir sinn zu Moghul Serai ëmgestiegen an hunn eng wichteg Saach diskutéiert, während mir um Quai gewaart hunn.

„Amar, mir kéinte geschwënn vun den Eisebunnsbeamten genau verhéiert ginn. Ech ënnerschätzen d'Erfindungsräichtheet vu mengem Brudder net! Egal wéi d'Resultat ass, ech wäert keng Onwourecht soen.“

"Alles Ech froen vun du, Mukunda, ass zu halen nach ëmmer. Net laachen oder grinsen während Ech moies schwätzen."

An dësem Moment huet mech en europäesche Statiounsagent ugesprach. Hie huet mir en Telegramm gewénkt, deem seng Bedeitung ech direkt verstanen hunn.

"Sinn du lafen ewech vun doheem an Roserei?"

„Nee!“ Ech war frou, datt seng Wiederwahl et mir erlaabt huet, eng emphatesch Äntwert ze ginn. Net Roserei, mä „göttlech Melancholie“ war verantwortlech fir mäin onkonventionellt Verhalen, wusst ech.

Den Offiziellen huet sech dann un den Amar gedréint. Den Duell vun de Witzer, deem duerno koum, huet et mir kaum erlaabt, déi ugeroden stoesch Schwéierkraaft ze behalen.

„Wou ass den drëtte Jong?“ De Mann huet seng Stëmm mat voller Autoritéit verbrannt. „Komm; sot d'Wourecht!“

„Här, ech bemierken, datt Dir eng Brëll unhuet. Kënnt Dir net gesinn, datt mir nëmmen zwee sinn?“ Den Amar huet frech gelächelt. „Ech sinn kee Magier; ech kann keen drëtte Begleeder beschwéieren.“

De Beamten, merkbar duerch dës Frechheet verwonnert, huet en neit

Ugrëffsfeld gesicht. "Wéi heeschs du?"

„Ech heeschen Thomas. Ech sinn de Jong vun enger englescher Mamm an engem konvertéierte chrëschtlech-indesche Papp.“ „Wéi heescht däi Frënd?“

"Ech uruffen hien Thompson."

Zu dësem Zäitpunkt hat meng bannenzeg Freed en Héichpunkt erreecht; ech sinn ouni Zeremonie Richtung Zuch gaangen a hunn d'Ofrees gepfeift. Den Amar ass mam Beamten nogaangen, deem einfach gläwiderdeg a gemittlech genuch war. fir eis an en europäescht Kompartiment ze setzen. Et huet him offensichtlech wéi gemaach, un zwee hallef englesch Jongen ze denken, déi an der Sektoun gereest sinn, déi den Eingeborenen zougewisen ass. Nodeems hien héiflech fortgaangen ass, hunn ech mech op de Sätz zrëckgeluecht a kontrolléiert gelacht. Mäi Frënd huet en Ausdrock vun frëndlecher Zefriddenheet gewisen, well hien en erfuerene europäesche Beamten iwwerlëscht hat.

Um Perron hat ech et fäerdeg bruecht, den Telegramm ze liesen. Vum mengem Brudder stoung et esou: "Dräi bengalesch Jongen an englesche Kleeder, déi vun doheem fortlafen a Richtung Hardwar iwwer de Moghul Serai. Halt se w.e.g. bis

zu menger Arrivée fest. Eng grouss Belounung fir Är Déngschter."

„Amar, ech hunn dir gesot, datt Dir keng markéiert Stonneplang doheem loosse sollt.“ Mäi Bléck war virwërfend. „Mäi Brudder muss do ee fonnt hunn.“

Mäi Frënd huet de Schub schüchtern zouginn. Mir hunn kuerz zu Bareilly Halt gemaach, wou den Dwarka De Prasad huet eis mat engem Telegramm vun Ananta erwaart. Mäin ale Frënd huet tapfer probéiert eis ze halen; ech hunn hien dovun iwwerzeegt, datt eis Flucht net liichtfäerteg gemaach gi war. Wéi schonn emol, huet den Dwarka...

refuséiert mäin Invitatioun zu astellen vir zu den Himalaya.

Während eisen Zuch déi Nuecht op enger Gare stoung, an ech hallef am Schlof war, gouf den Amar vun engem anere froende Beamten erwächt. Och hie gouf dem Hybridcharme vum "Thomas" an dem "Thompson" Affer. Den Zuch huet eis triumphierend zu enger Arrivée zu Hardwar am Sonnenopgang gefouert. Déi majestéitesch Bierger hunn sech an der Distanz invitéierend opgetount. Mir sinn duerch d'Gare gerannt an an d'Fräiheet vun der Stadmass erakomm. Eis éischt Aktioun war et, eist gebiertegt Kostüm unzedoen, well den Ananta iergendwéi duerch eis europäesch Verkleedung gedronk hat. Eng Viraussetzung vun enger Gefaangennam huet mech belaascht.

Well mir et ubruecht fonnt hunn, Hardwar direkt ze verloossen, hu mir Ticketen kaaft fir Richtung Norden op Rishikesh ze fueren, e Buedem, deen zënter laangem vun de Féiss vu ville Meeschteren geheiligt gouf. Ech war schonn an den Zuch geklommen, während den Amar um Quai bliwwen ass. Hie gouf duerch e Ruff vun engem Polizist op eemol zum Stillstand bruecht. Eise onerwünschte Begleeder huet eis an e Bungalow op der Gare begleet an huet eis Suen iwwerholl. Hie sot héiflech, datt et seng Pflicht wier, eis opzehalen, bis mäin eelere Brudder ukomm ass.

Léieren dat den Schwänger Destinatioun hat gewiescht den Himalaya, den Offizéier verbonnen eng komesch Geschicht.

"Ech gesinn, datt Dir verréckt no Hellegen sidd! Dir wäert ni engem gréissere Mann vu Gott treffen wéi deen, deen ech gesinn hunn." eréischt gëschter. Mäi Brudder Offizéier an ech sinn him viru fënnef Deeg fir d'éischt begéint. Mir ware patrouilléieren. beim Ganges, op enger schaarfer Aussicht no engem bestëmmte Mäerder. Eis Instruktiounen waren, hien ze fänken, lieweg oder dout. Hie war bekannt dofir, sech als *Sadhu auszeginn*, fir Pilger ze berauben. E kuerze Wee virun eis hu mir eng Figur gesinn, déi der Beschreibung vum Verbrieche gläicht. Hien huet eisen Uerder ignoréiert, opzehalen; mir sinn gerannt, fir hien ze iwwerwannen. Ech sinn op säi Réck zougangen an hunn meng Axt mat enormer Kraaft gezwongen; dem Mann säi rietsen Aarm war bal komplett vu sengem Kierper ofgetrennt.

„Ouni ze kräischen oder e Bléck op déi schrecklech Wonn ze werfen, huet de Friemen erstaunlecherweis säi séiere Tempo weidergefouert. Wéi mir virun him gesprongen sinn, huet hie roueg geschwat.“

"Ech moies net den Mäerder du sinn sichen.

"Ech war déif entsetzt ze gesinn, datt ech d'Persoun vun engem göttlech ausgesienden Hellseher verletzt hat." mech zu senger Féiss geluecht, hunn ech hie ëm Verzeiung gebiet an hunn mäin Turbantuch ugebueden, fir déi schwéier Bluttstéiss ze stoppen.

„'Jong, dat war just e verständleche Feeler vun denger Sait.' Den Hellegen huet mech frëndlech ugekuckt. 'Laf fort, a virwërf dech net. Déi beléift Mamm këmmert sech ëm mech.' Hien huet säin hänkegen Aarm an säi Stomp gedréckt an kuck! en ass ugehalen; d'Blutt huet onerklärlecherweis opgehalen ze fléissen.

""Komm an dräi Deeg bei mech ënner deem Bam, an du wäerts mech ganz geheelt fannen. Sou wäerts du keng Reue hunn.""

„Gëschter sinn ech a mäi Brudder Offizéier begeeschtert op déi designéiert Plaz gaangen. De *Sadhu* war do an huet eis erlaabt, säin Aarm z'ënnersichen. En hat keng Narbe oder Spuere vu Verletzung!“

""Ech moies goen iwwer Rishikesh zu den Himalaya Einsamkeeten. Hien geseent eis wéi hien fortgaang séier. Ech

fillen dat mäin Liewen huet gewiescht opgehuewen duerch säin Hellegkeet."

Den Offizéier huet mat enger frommer Ejakulatioun ofgeschloss; seng Erfahrung hat hien offensichtlech iwwer seng üblech Déiften eraus geréckelt. Mat enger beandrockender Gest huet hien mir en gedréckten Ausschnëtt iwwer d'Wonner ginn. Wéi gewinnt vermëscht vun der sensationeller Aart vun Zeitungen (leider och net an Indien felt et), war d'Versioun vum Reporter liicht iwwerdriwwen: si huet drop higewisen, datt de *Sadhu* war bal ofgekappt!

Den Amar an ech hu bedauert, datt mir de grouse Yogi vermësst hunn, deen sengem Verfolger op sou eng christlech Aart a Weis verzeie konnt. Indien, materiell aarm an de leschten zwee Joerhonnerte, huet awer en onerschöpfleche Fonds vu göttleche Räichtum; geeschteg "Wolkenkratzer" kënnen heiansdo laanscht de Wee begéint ginn, souguer vu weltleche Männer wéi dese Polizist.

Mir hunn dem Offizéier Merci gesot, datt hien eis mat senger wonnerbarer Geschicht d'Langweil entlaascht huet. Hie wollt wahrscheinlech drop hiweisen, datt hie méi Gléck hat wéi mir: hie war ouni Ustrengung en illuminéierten Hellegen begéint; eis eescht Sich war net zu de Féiss vun engem Meeschter opgehalen, mä an enger grober Polizeistatioun!

Sou no beim Himalaya an awer, an eiser Gefaangenschaft, sou wäit ewech, hunn ech dem Amar gesot, datt ech mech duebel gezwongen gefillt hunn, d'Fräiheet ze sichen.

„Loosst eis fortgoen, wann d'Geleeënheet sech bitt. Mir kënnen zu Fouss an den hellege Rishikesh goen.“ Ech hunn encouragéierend gelächelt.

Mäi Begleeder war pessimistesche ginn, soubal eis déi fest Stëtz vun eisem Geld ewechgeholl gi war.

"Wa mir eng Rees duerch sou e geféierlecht Dschungelland ufänken, da sollten mir net an der Stad vun den Hellegen ophalen, mä am Mo vun Tigren!"

D'Ananta an dem Amar säi Brudder sinn no dräi Deeg ukomm. Den Amar huet säi Verwandte mat léiwer Erliichterung begréisst. Ech war net versöhnt; d'Ananta krut näischt méi vu mir wéi eng schaarf Virwërf.

„Ech verstinn, wéi Dir Iech fillt“, sot mäi Brudder berouegend. „Alles wat ech vun Iech froen, ass, datt Dir mech op Benares begleet, fir e bestëmmten Hellegen ze treffen, an dann op Kalkutta gitt, fir Äre trauernde Papp fir e puer Deeg ze besichen. Dann kënnt Dir Är Sich hei no engem Meeschter weiderféieren.“

Den Amar ass op deem Punkt an d'Gespréich agaangen, fir all Absicht ofzeweisen, mat mir zréck op Hardwar ze goen. Hie war begeeschtert vun der familiärer Wäermt. Mee ech wusst, datt ech d'Sich no mengem Guru ni opginn géif.

Eis Party matgerappt fir Benares. Do Ech hat eng Eenzel an direkt Äntwert zu mäin Gebieder.

E schlaue Plang hat den Ananta virbereet. Ier hien mech zu Hardwar gesinn huet, war hien zu Benares ugehalen, fir eng gewëssen Autoritéit aus der Schrëft ze froen, ob si mech spéider interviewe kéint. Souwuel de Expert wéi och säi Jong haten versprach, mech vum Wee vun engem *Sannyasi ofzeroden* . **4-1**

Den Ananta huet mech bei si heem bruecht. De Jong, e jonke Mann mat engem iwwergléckleche Mannier, huet mech am Haff begréisst. Hie schwätzt mat mir iwwer eng laang philosophesch Diskussioun. Well hie behaupt huet, datt hie meng Zukunft hellsichtig weess, huet hien meng Iddi, e Mönch ze sinn, ofgewisen.

4-2 ausschaffen ." ouni weltlëch Erfahrungen."

Dem Krishna seng onstierflech Wierder koumen mir als Äntwert op d'Lëpsen: "'Och deen, deen dat schlëmmst Karma huet a stänneg iwwer mech meditëiert, verléiert séier d'Auswierkunge vu senger schlechte Vergaangenheetsaktiounen. Well hie mat enger héijer Séil gött, erreecht hie séier den éiwege Friden. Arjuna, wësst dat sécher: den Andachter, deen säi Vertrauen op mech setzt, geet ni verluer!'" 4-3

Mä déi kräfteg Prognosen vum jonke Mann haten mäi Selbstvertrauen e bëssen erschüttert. Mat all der Leidenschaft vu mengem Häerz hunn ech roueg zu Gott gebiet:

"Léis w.e.g. meng Verwirrung a äntwer mir, direkt hei an elo, wann Dir wëllt, datt ech d'Liewe vun engem Verzweifeler oder engem weltleche Mann féieren!"

Ech hunn e *Sadhu* mat engem edle Gesiicht bemierkt, deen direkt virum Gebai vum Expert sengem Haus stoung. Offensichtlech hat hien déi lieweg Konversatioun tëscht dem selbsternannten Hellseher a mir héieren, well de Friemen mech bei sech geruff huet. Ech hunn eng enorm Kraaft aus senger Rou gefillt. Aen.

„Jong, lauschter net op deen Ignorant. Als Äntwert op däi Gebied seet den Här mir, ech soll dir versécheren, datt däi eenzege Wee an dësem Liewen dee vum Verzweifeler ass.“

Mat Erstaunung wéi gutt wéi Dankbarkeet, Ech gelächelt glécklech bei dëst entscheidend Message.

„Komm fort vun deem Mann!“, huet den „Ignorant“ mech vum Haff aus geruff. Mäi hellege Guide huet seng Hand am Segen gehuewen a lues fortgaang.

„Dee *Sadhu* ass genee sou verréckt wéi du.“ Et war de grohaarege Expert, deen dës charmant Observatioun gemaach huet. Hie a säi Jong hunn mech traureg ugekuckt. „Ech hunn héieren, datt och hie säin Heem verlooss huet, fir eng vague Sich no Gott ze maachen.“

Ech hunn mech ewechgedréint. Der Ananta hunn ech gemierkt, datt ech keng weider Diskussioun mat eise Gastgeber géif féieren. Mäi Brudder huet zougestëmmt, datt mir direkt fortgaange sinn; mir sinn geschwënn Richtung Kalkutta gefuer.

Ech stoen hannert mäin eeler Brudder, Ananta.

Déi lescht Solstice-Fest, gefeiert vum Sri Yukteswar, Dezember 1935. Mäi Guru sëtzt an der Mëtt; ech sinn zu senger rietser Säit, am grouse Bannenhaff vu sengem Klausur zu Serampore.

„Här Detektiv, wéi hutt Dir erausfonnt, datt ech mat zwee Begleeder fortgelaf sinn?“ Ech hunn meng lieweg Virwëtzegkeet beim Ananta während eiser Heemrees ausgelooß. Hie laacht schelmesch.

"An Ärer Schoul hunn ech festgestallt, datt den Amar säi Kllassesall verlooss hat an

net méi zrëckkomm war. Ech sinn den nächsten Moien bei hien doheem gaangen an hunn en markéierten Zäitplang ausgegruewen. Dem Amar säi Papp war grad fortgaangen."

Kutsch an war schwätzen zu den Kutscher.

„'Mäi Jong fiert haut de Moien net mat mir an d'Schoul. Hie ass verschwonnen!', huet de Papp gekräischt.

„Ech hunn vun engem Brudder Kutscher héieren, datt Äre Jong an zwee aner, an europäesche Kostümer, an der Gare Howrah an den Zuch geklommen sinn', sot de Mann. „Si hunn dem Taxifahrer hir Liederschong geschenkt.“

"Sou Ech hat dräi Hiweiser - den Zäitplang, den dräi vun Jongen, an den Englesch Kleeder."

Ech hunn d'Ananta hir Erklärungen mat enger Mëschung aus Freed a Verärgerung gelauschtert. Eis Generosität géintwärt dem Kutscher war liicht falsch!

„Natierlech hunn ech mech beeilt, Telegrammer un d'Stationsbeamten an all de Stied ze schécken, déi den Amar am Zäitplang ënnerstrach hat. Hie hat Bareilly iwwerpréift, dofir hunn ech Äre Frënd Dwarka dohi per Telefon geschéckt. Nodeems ech an eise Quartier vu Kalkutta nogefrot hunn, hunn ech erausfonnt, datt de Cousin Jatinda eng Nuecht absent war, awer de Moie drop a europäeschem Kleed heemkomm ass. Ech hunn hien opgesucht an zum Iessen invitéiert. Hie sot zou, ganz entwaffnet duerch meng frëndlech Aart a Weis. Ënnerwee hunn ech hien ouni Verdacht op eng Polizeistation gefouert. Hie war vun e puer Offizéier ëmginn, déi ech virdu wéinst hirem grausame Ausgesinn erausgesicht hat. Ënnert hirem formidablen Bléck huet de Jatinda zougestëmmt, säi mysteriéis Verhalen ze erklären.“

„Ech sinn an enger opwühlender spiritueller Stëmmung an den Himalaya gefuer', huet hien erkläert. „Inspiratioun huet mech bei der Perspektiv gefällt, d'Meeschteren ze treffen. Mee soubal de Mukunda gesot huet: „Während eiser Ekstase an den Himalaya-Höhlen wäerten Tiger fasziniert sinn a ronderëm eis setzen wéi zahm Muschis“, ass meng Stëmmung erstarr; Schweessperlen hunn sech op menger Stirn geformt. „Wat dann?“, hunn ech geduecht. „Wann déi béis Natur vun den Tigere net duerch d'Kraaft vun eiser spiritueller Trance verännert gëtt, solle si eis dann mat der Frëndlechkeet vun Hauskazen behandelen?“ A menger Aen hunn ech mech schonn als gezwungenen Insassen vun engem Tiger sengem Mo gesinn - dohinner eran net op eemol mam ganze Kierper, mee a Stécker vu senger verschiddenen Deeler!“

Mäi Roserei iwwer dem Jatinda säi Verschwannen ass am Laachen verschwonnen. Déi urkomesch Fortsetzung am Zuch war all d'Leed wäert, déi hie mir verursaacht hat. Ech muss zouginn, datt ech e liichte Gefill vu Zefriddenheet hat: Och de Jatinda war enger Begegnung mat der Police net entgaangen!

"Ananta, **4-4** „Du bass e gebuerene Spurhound!“ Mäi amüséierte Bléck war net ouni e

bëssen Exasperatioun. „An ech wäert dem Jatinda soen, datt ech frou sinn, datt hien net vun enger Verréiderstëmmung gedriwwe gouf, wéi et ausgesinn huet, mä nëmme vum virsiichtegen Instinkt vun der Selbsterhalen!“

Doheem zu Kalkutta huet mäi Papp mech beréierend gefrot, meng wandernd Féiss ze bremsen, bis op d'mannst mäi Lycéestudium ofgeschloss war. A menger Ofwiesenheet hat hien léif e Plang ausgeduecht, andeems hien en hellege Expert, de Swami Kebalananda, **4-5 Joer al gemaach huet.** reegelméisseg an d'Haus ze kommen.

"Déi Salbei wäert sinn däin sanskrit Enseignant", mäin Elterendeel ugekënnegt zouversiichtlech.

Papp gehofft zu zefriddenen stellen mäin reliéis Sehnsucht vun Instruktiounen vun eng geléiert Philosoph. Mä d'Situatioun gouf subtil ëmgedréint: mäi neie Léierer, wäit dovun ewech intellektuell Trockenheet ze bidden, huet d'Glüh vu menger Gottesstriefen ugefëllt. Ouni datt mäi Papp et wousst, war de Swami Kebalananda en erhuewenen Jünger vum Lahiri Mahasaya. Dee gläichwäertege Guru hat Dausende vu Jünger besat, déi sech stëll zu him ugezunn hunn. duerch d'Onwiderstehlechkeet vu sengem göttleche Magnetismus. Ech hunn spéider geléiert, datt de Lahiri Mahasaya de Kebalananda dacks als *Rishi* oder illuminéierte Salbei charakteriséiert huet.

Luxuriéis Locke hunn dat schéint Gesiicht vu mengem Enseignant gerummt. Seng donkel Aen ware schëldlos, mat der Transparenz vun engem Kand. All d'Beweegunge vu sengem schlanke Kierper ware vun enger roueger Iwwerleeung geprägt. Ëmmer sanft a léif, war hie fest am onendleche Bewosstsinn verankert. Vill vun eisen gléckleche Stonnen zesummen hu mir an déiwer *Kriya* -Meditatioun verbruecht.

De Kebalananda war eng bekannt Autoritéit wat déi antik *Shastras* oder helleg Bicher ugeet: seng Eruditioun hat him den Titel "Shastri Mahasaya" abruecht, mat deem hie meeschtens ageschwat gouf. Mäi Fortschrëtt an der Sanskrit-Wëssenschaft war awer onbemierkenswäert. Ech hunn all Geleeënheet gesicht, fir déi prosaesch Grammatik opzeginn an iwwer Yoga a Lahiri Mahasaya ze schwätzen. Mäin Enseignant huet mir enges Daags gefreet, andeems hien mir eppes iwwer säi Liewen mam Meeschter erzielt huet.

"Selten Glécklech, Ech war fäeg zu bleiwen no bei Lahiri Mahasaya fir zéng Joer. Säin Benares Heem war mäin nächtlecht Zil vun der Pilgerrees. De Guru war ëmmer an engem klengen Virraum am éischte Stack präsent. Wéi hien a Lotushaltung op engem hëlzene Stull ouni Réck souz, hunn seng Jünger hien an engem Hallefkrees gekranzt. Seng Aen hunn geblénkt a mat der Freed vum Göttlechen gedant. Si waren ëmmer hallef zou a kucken duerch den banneschten Teleskopkugel an eng Kugel vum éiwege Gléck. Hie schwätzt selten ausféierlech. Heiansdo huet säi Bléck sech op e Schüler konzentréiert, deen Hëllef gebraucht huet; heelen Wieder sinn dann wéi eng Lawin vu Liicht gefloss.

„Eng onbeschreiblech Frid huet a mir opgebléit beim Bléck vum Meeschter. Ech war vun sengem Doft duerchdrongen, wéi aus engem Lotus vun der Onendlechkeet. Mat him ze sinn, och ouni Deeg laang e Wuert auszetauschen, war eng Erfahrung, déi mäi ganz Wiesen verännert huet. Wann iergendeng onsichtbar Barrière sech am Wee vun ... opgestallt huet.“ meng Konzentratioun, géif ech zu de Féiss vum Guru meditieren. Do koumen déi schwaachst Zoustänn einfach a meng Grëff. Sou Wahrnehmungen sinn mir a Präsenz vu mannerwäertege Léierpersonal entgaangen. De Meeschter war en liewegen Tempel vu Gott, deem seng geheim Dieren duerch Andacht fir all Jünger op waren.

„De Lahiri Mahasaya war kee buchorientéierten Interpret vun de Schrëften. Ouni Ustrengung ass hien an déi 'göttlech Bibliothék' getippt. Schaum vu Wieder a Sprëtz vu Gedanken ass aus der Quell vu senger Allwëssenheet gesprongen. Hie hat de wonnerbare Clavis, deen déi déifgräifend philosophesch Wëssenschaft opgemaach huet, déi viru Joerhonnerte an de *Veden verankert war*. 4-6“ Wann hie gefrot géif ginn, déi verschidde Bewosstsinnsebenen, déi an den antike Texter ernimmt ginn, z'erklären, géif hie laachen zoustëmmen.

„'Ech wäert dës Zoustänn duerchmaachen, an Iech direkt soen, wat ech feststellen.' Hie war also diametral anescht wéi den Enseignanten WHO engagéieren Schrëft zu Erënnerung an dann ginn vir net realiséiert Abstraktiounen.

„,Erkläert w.e.g. déi helleg Strophen, sou wéi se Iech an de Kapp kommen.' De schwächende Guru huet dës Instruktioun dacks engem Schüler an der Géigend ginn. ,Ech wäert Är Gedanken leeden, fir datt déi richteg Interpretatioun ...

ausgeschwat.' Op dës Manéier goufen vill vun de Wahrnehmunge vum Lahiri Mahasaya opgeholl, mat voluminöse Kommentarer vu verschiddene Studenten.

„De Meeschter huet ni e sklavesche Glawen ugeroden. 'Wierder sinn nëmme Schuelen', sot hien. 'Gewinnt d'Iwwerzeegung vun der Präsenz vu Gott duerch Ären eegene freedeege Kontakt an der Meditatioun.'“

"Nee Matière wat den Schüler Problem, den Guru ugeroden *Kriya Yoga* fir seng Léisung.

„De yogesche Schlëssel wäert seng Effizienz net verléieren, wann ech net méi am Kierper präsent sinn, fir dech ze guidéieren. Dës Technik kann net gebonnen, ofgespäichert a vergiess ginn, op déi Manéier vun theoreteschen Inspiratiounen. Fuert onopfälleg weider op Ärem Wee zur Befreiung duerch *Kriya* , deem seng Kraaft an der Praxis läit.“

„Ech selwer betruechten *Kriya* als dat effektivst Mëttel vun der Erléisung duerch Selbstaübung, dat jee an der Sich vum Mënsch no dem Onendleche entwéckelt gouf.“ De Kebalananda huet mat dësem eeschte Beweis ofgeschloss. „Duerch seng Notzung ass den allmächtege Gott, deen an alle Mënsche verstoppt ass, siichtbar am Fleesch vum Lahiri Mahasaya an enger Rei vu senge Jünger inkarnéiert ginn.“

E christlech Wonner vum Lahiri Mahasaya huet sech a Präsenz vum Kebalananda ofgespillt. Mäin hellege Léierer huet d'Geschicht enges Daags erzielt, seng Aen wäit ewech vun den Sanskrit-Texter virun eis.

„E blannen Jünger, de Ramu, huet mäi aktivt Mitleid erwëscht. Soll hien kee Liicht a senge Aen hunn, wann hien trei eisem Meeschter gedéngt huet, an deem dat Göttelecht voll gebrannt huet? Enges Moies hunn ech probéiert mam Ramu ze schwätzen, awer hie souz gedëlleg Stonnen do a warf de Guru mat engem handgemaachte Palmenblatt- *Punkha* . Wéi den Andachter endlech de Raum verlooss huet, sinn ech him nogaang.“

""Ramu, wéi laang hunn du gewiescht blann?

„'Vun menger Gebuert un, Här! Ni ware meng Aen mat engem Bléck op

d'Sonn geseent.' „'Eise allmächtege Guru kann Iech hëllefen. Maacht

w.e.g. eng Bitt.'“

"Den Dag drop ass de Ramu schüchtern op de Lahiri Mahasaya zougangen. Den Jünger huet sech bal geschummt ze froen, datt kierperleche Räichtum zu sengem spirituellen Iwwerfloss bäigefüügt soll ginn."

„'Meeschter, den Illuminator vum Kosmos ass an dir. Ech bieden dech, säi Liicht a meng Aen ze bréngen, sou datt ech dat méi klengt Schimmer vun der Sonn erkennen.'“

„'Ramu, een huet mech kompromësslos an eng schwiereg Situatioun bruecht.

Ech hunn keng Heelkraaft.' „'Här, den Onendlechen an dir kann sécherlech

heelen.'“

„Dat ass wierklech anescht, Ramu. Gottes Grenzen sinn néierens! Deejeinegen, deem d'Stären an d'Zellen vum Fleesch mat mysteriéiser Liewensglanz entzündt, kann sécherlech Glanz vun der Visioun an deng Aen bréngen.“

"De Meeschter huet dem Ramu seng Stirn tëscht den Aenbrauen ugegraff. 4-7"

"Halt Äre Geescht konzentréiert do, an dacks Gesang den Numm vun den Prophet Rama 4-8 fir siwen Deeg. Den

Pracht vun den Sonn soll hunn eng speziell Sonnenopgang fir du.

"Lo! an enger Woch war et sou. Fir d'éischt Kéier huet de Ramu dat schéint Gesiicht vun der Natur gesinn. Den Allwëssenden hat sengem Jünger onfehlbar uginn, den Numm vum Rama ze widderhuelen, deen hie méi wéi all aner Hellegen veréiert huet. Dem Ramu säi Glawen war de fromm geploote Buedem, an deem dem Guru säi mächtege Som vun der dauerhafter ..." Heelung gesprongen." Kebalananda war roueg fir eng Moment, dann bezuelt eng weider Éier fir säi Guru.

"Et war an all de Wonner, déi de Lahiri Mahasaya gemaach huet, kloer, datt hien ni dem Ego-Prinzip **4-9 erlaabt huet**" sech selwer als Ursaachskraaft ze betruechten. Duerch d'Perfektion vun der onwiderstehlecher Hingabe huet de Meeschter et der Primärer Heelkraaft erméiglecht, fräi duerch hie fléissen ze kënnen.

„Déi vill Kierper, déi duerch Lahiri Mahasaya op spektakulär Weis geheelt goufen, hu missen schlussendlech d'Flamme vun der Krematioun ernähren. Mee déi roueg spirituell Erwächen, déi hie bewierkt huet, déi christähnlech Jünger, déi hie geschaf huet, sinn seng onvergänglich Wonner.“

Ech ni gouf eng sanskrit Geléiert; Kebalananda geléiert mech eng de Wahrsager Syntax.

.....
4-1 : Wuertwärtlech, "verzichten." Vun sanskrit Verb Wuerzelen, "bis Besetzung op d'Säit."

4-2 : Effekter vun Vergaangenheet Aktiounen, an dëst oder eng fréier Liewen; vun sanskrit *Kri*, "bis maachen."

4-3 : *Bhagavad Gita*, IX., 30-31. Krishna war den gréissten Prophet vun Indien; Arjuna war säin virun allem Schüler.

4-4 : Ech ëmmer adresséiert hien wéi Ananta-da. *Da* ass eng respektvoll Suffix wéi eng den eelsten Brudder an eng Indesch Famill kritt vu jéngere Bräider a Schwestern.

4-5 Zum Zäitpunkt vun eiser Versammlung war de Kebalananda nach net dem Swami-Uerden bäigetrueden a gouf allgemeng "Shastri Mahasaya" genannt. Zu vermeiden Duercherneen mat den Numm vun Lahiri Mahasaya an vun Meeschter Mahasaya (Kapitel 9), Ech moies verweisen zu menger sanskrit Tuteur nëmmen vun säin spéider klosterlech Numm vun Swami Kebalananda. Säin Biographie huet gewiescht viru kuerzem publizéiert an Bengalesch. Gebuer an den Khulna Distrikt vun Bengalen an 1863, Kebalananda ginn erop säin Kierper an Benares bei den . Alter vun aachtsechzeg

.Säin Famill Numm war Ashutosh Schwätzer

4-6 : Den antik véier *Veden* bestinn iwwer 100 existent kanonesch Bicher. Emerson bezuelt den folgend Tribut an säin *Tagebuch* zum vedesche Gedankegang: "Et ass sou erhaben wéi Hëtzt an Nuecht an en otemlose Ozean. Et enthält all reliéis Gefiller, all déi grouss Ethik, déi all noble poetesche Geescht besicht. Et bréngt näischt, d'Buch ewechzeleeën; wann ech mir selwer an d'... vertrauen.

Bësch oder an eng Boot op den Weier, Natur mécht eng *Brahmin* vun mech aktuell: éiweg Noutwennegkeet, éiweg Dëst ass hire Glawen. Friden, seet si zu mir, a Kompensatioun, onergräiflech Kraaft, onënnerbrach Rou. Rengheet an absolut

".Verloossung- des Panaceen versöhnen all Sënn an bréngen du zu den Seligheet vun den Aacht Götter

4-7 : Den Sëtz vun den "eenzel" oder spirituell Aen. Um Doud den Bewosstsinn vun Mann ass normalerweis gezechent zu dëst helleg Fleck, andeems een d'erhiewen Aen bei den Doudegen berücksichtegt.

4-8 : Den zentral helleg Figur vun den sanskrit epesch, *Ramayana* .

4-9 : Ahankara, Egoismus; wuertwiertlech, "Ech maachen." Den Wuerzel verursaachen vun Dualismus oder Illusioun vun *Maya* , wouduerch den Sujet (Ego) erschénkt als Objet; d'Kreaturen stellen sech vir, datt se Schöpfer sinn.

KAPITEL: 5

A "Parfum "Helleg" Displays Säin Wonner

"Zu all Saach do ass eng Saison, an eng Zäit zu all Zweck ënner den den Himmel."

Ech hat dës Wäisheet vum Salomon net fir mech ze tréischten; ech hunn op all Ausfluch vun doheem no dem Gesiicht vu mengem bestëmmte Guru gesicht. Mäi Wee ass eréischt no mengem Ofschloss vu mengem Lycée op säi Wee komm.

Zwee Joer sinn tëscht mengem Fluch mam Amar an den Himalaya an dem groussen Dag vum Sri Yukteswar sengem Arrivée a mäi Liewen vergaangen. An där Zäit hunn ech eng Rei vu Weisen kennegeléiert - den "Parfumhellegen", den "Tiger Swami", den Nagendra Nath Bhaduri, de Meeschter Mahasaya an de bekannte bengalesche Wëssenschaftler Jagadis Chandra Bose.

Meng Begegnung mam "Parfumhellegen" hat zwou Préambelen, eng harmonesch an déi aner humorvoll.

"Gott ass einfach. Alles anescht ass komplex. Sicht keng absolut Wäerter an der relativer Welt vun der Natur."

Dës philosophesch Schlussfolgerungen hunn mech sanft a mäin Ouer getraff, wéi ech roueg virun engem Tempelbild vum Kali stoung. Ech hunn mech ëmgedréint a sinn engem groussen Mann konfrontéiert, deem seng Kleedung, oder de Manktem dovun, hien als wandernde *Sadhu verroden huet* .

„Du hues wierklech duerch d'Verwirrung vu menge Gedanken gegraff!“ Ech hunn dankbar gelächelt. „D'Verwirrung vu guttméindegen an schrecklechen Aspekter an der Natur, wéi se vum Kali symboliséiert gëtt, 5-1“ huet méi schlau Käpp verwonnert wéi meng!“

"Wéineg léisen hiert Rätsel! Gutt a Béis ass dat usprochsvollt Rätsel, dat d'Liewen sfinxähnlech virun all Intelligenz stellt. Ouni eng Léisung ze probéieren, bezuele déi meescht Männer mat hirem Liewen, Strof elo wéi an den Deeg vun Theben. Hei an do jäizt eng immens einsam Figur ni Néierlag. Vun de *Maya* 5-2" aus der Dualitéit pluckt hien déi onkloer Wourecht vun der Eenheet."

"Du schwätzen mat Verurteelung, Här."

„Ech praktizéieren zënter laangem eng éierlech Introspektioun, déi aussergewöhnlech schmerzhaft Approche zur Wäisheet. Selbstkontrolle, onbarmhärzeg Observatioun vun de eegenen Gedanken, ass eng haart an zerstéierend Erfahrung. Si zerstéiert dat stäerkst Ego. Awer richteg Selbstanalyse funktionéiert mathematesch fir Sehne ze produzéieren. De Wee vum 'Selbstaushock', individuell Unerkennungen, resultéiert an Egoisten, déi sech sécher iwwer d'Recht op hir ... sinn.“

privat Interpretatiounen vun Gott an den Universum."

"Wourecht demüteg geet an d'Pensioun, Nee Zweiwel, virdrun sou arrogant Originalitéit." Ech war genéissen den Diskussioun.

„De Mënsch kann keng éiweg Wourecht verstoen, bis hie sech vu Viraussetzungen befreit huet. De mënschleche Geescht, fräigeluecht vun engem Joerhonnerte laange Schleim, wimmelt mat ofstoussendem Liewen vun onzählege Weltwahn.“

D'Kämpf vun de Schluechtfelder verschwannen hei an Onbedeutung, wann de Mënsch fir d'éischt mat bannenzege Feinde kämpft! Keng stierflech Feinde, déi vun enger schrecklecher Arméi vu Muecht iwwerwonnen musse ginn! Omnipräsent, onroueg, verfolgend de Mënsch och am Schlof, subtil mat enger miasmescher Waff ekipéiert, versichen dës Zaldote vun ignoranten Begierden eis all ëmzebréngen. Gedankelos ass de Mann, deen seng Idealer begrueft, sech der ... ergitt. dat gemeinsam Schicksal. Kann hien anescht ausgesinn wéi impotent, hëlzer, schändlech?"

„Häre respektéierte Här, hutt Dir kee Sympathie fir déi

verwirrt Massen?“ De Wäise war e Moment roueg, an huet

dann indirekt geäntwert.

„Souwuel den onsiichtbare Gott, de Späicher vun allen Tugenden, wéi och de siichtbare Mënsch, deen anscheinend keng huet, ze gär ze hunn, ass dacks verwirrend! Awer Erfindungsräichheet ass gläich wéi de Labyrinth. Bannenzeg Fuerschung weist séier eng Eenheet an all mënschleche Geescht op - déi staark Verwandtschaft vum egoistesche Motiv. Op d'mannst an engem Sënn gëtt d'Brudderlechkeet vun de Mënschen opgedeckt. Eng erschreckend Demut folgt op dës ausgläichend Entdeckung. Si reift zu Matgefill fir seng Matmënschen, blann fir d'Heelkraaft vun der Séil, déi op d'Erfuerschung waart.“

"Déi Hellegen vun all Alter, Här, hunn gefillt wéi dech selwer fir den Leed vun den Welt."

„Nëmmen deen iwwerflächleche Mënsch verléiert d'Reaktionsfäegkeet op d'Leed vum Liewe vun aneren, well hie sech a säin eegent enk Leed versenkt.“ D'strengt Gesiicht vum SADHU gouf merkbar méi mëll. „Deen, deen praktizéiert Eng Skalpelli-Selbstdissektion wäert eng Expansioun vum universelle Mitleid kennen. Him gëtt d'Befreiung vun den daafende Fuerderunge vu sengem Ego ginn. D'Léift vu Gott bléit op sou engem Buedem. D'Kreatur dréit sech schliisslech zu hirem Schöpfer, wann och nëmme fir an Angscht ze froen: 'Firwat, Här, firwat?' Duerch onéierlech Peitsche vu Péng gëtt de Mënsch schliisslech an déi onendlech Präsenz gedriwwen, där hir Schéinheet eleng hie sollt lackelen.

De Salbei an ech ware präsent am Kalighat Tempel vu Kalkutta, wou ech hi gaange

war fir seng berühmte Pracht ze gesinn. Mat enger flotter Gest huet mäi zoufällige Begleeder déi prächtige Dignitéit ofgewisen.

"Zille an Mörten sangen eis Nee hörbar Melodie; den Häerz mécht op nëmmen zu den mënschlechen Gesang vun sinn."

Mir sinn bis an dat ureegend Sonneliicht um Agank geschpazéiert, wou vill Gleeweger hin an hier gaange sinn.

„Du bass jonk.“ De Wäise huet mech nodenklech ugekuckt. „Indien ass och jonk. Déi al *Rishis* **5-3** ...onlängleche Mustere vum spirituellen Liewen festgeluecht. Hir gro Diktume sinn dier fir dësen Dag an dëst Land. Net veraltet, net onsophistiquéiert géint d'Tricker vum Materialismus, d'Disziplinärvorschriften formen nach ëmmer Indien. Iwwer Joerdausenden - méi wéi verlegen Geléiert sech këmmen ze berechnen! - huet de Skeptiker Zäit de vedesche Wäert bestätegt. Huet et als Äert Ierwen.

Sadhu verabschiedet hunn , huet hien eng hellsiichteg Perceptioun verroden:

"Nodeems Dir haut hei fort gitt, wäert Iech eng ongewéinlech Erfahrung erliewen."

Ech hunn den Tempelgebitt verlooss a sinn ziellos laanschtgewandert. Wéi ech eng Eck ëmgedréint hunn, sinn ech op en ale Bekannten gestouss - ee vun deene laangwierege Kärelen, deenen hir Gespréichsfäegkeeten d'Zäit ignoréieren an d'Éiwegkeet ëmfaassen.

"Ech loossen dech gläich goen, wann s du mir alles erziels, wat an de sechs Joer vun eiser Trennung geschitt ass."

"Wat eng Paradox! Ech muss fortgoen du elo."

Mä hien huet mech un der Hand gehalten a Stécker Informatioun erausgezwongen. Hie war wéi e gefruerene Wollef, hunn ech amuséiert geduecht; wat méi laang ech geschwat hunn, wat méi hongereg huet hien no Neiegkeeten geschnëffelt. Am Fong hunn ech d'Gëttin Kali gebiet, e graziéise Wee fir ze flüchten ze fannen.

Mäi Begleeder huet mech op eemol verlooss. Ech hunn erlichtert geseift a mäi Tempo verduebelt, well ech Angscht virun engem Réckfall an dat schwätzlecht Féiwer hat. Wéi ech séier Schrëtt hannert mir héieren hunn, hunn ech mäi Tempo erhéicht. Ech hunn net getraut zeréckzekucken. Mä mat engem Sprong ass de jonke Mann erëm bei mech komm a mech jovial ëm d'Schëller gegräff.

„Ech hunn vergiess, dir vum Gandha Baba (Parfumhellegen) ze erzielen, deen do do wunnt.“ Hie weist op eng Wunneng e puer Meter ewech. „Trefft hien; hien ass interessant. Dir kënnt eng ongewéinlech Erfahrung maachen. Äddi“, an hien huet mech tatsächlech verlooss.

Déi ähnlech formuléiert Prognose vum *Sadhu* am Kalighat Tempel ass mir an de Kapp komm. Definitiv faszinéiert sinn ech an d'Haus eragaangen an an e gemittleche Salon gefouert ginn. Eng Masse Leit souzen, no Orient, hei an do op engem décke orangefarwege Teppech. E Geflüster huet mech eréischt an d'Ouer bruecht:

"Kuckt de Gandha Baba op der Leopardenhaut. Hie kann dem Gerochslosen den natierleche Parfum vun all Blumm ginn." eent, oder erëmbeliewen eng verwëllt Bléi, oder maachen eng Persoun Haut ausstoen agreabel Parfum."

Ech hunn den Hellegen direkt ugekuckt; säi séiere Bléck huet mech ugehalten. Hie war plump a baarteg, mat donkeler Haut a groussen, blénkegen Aen.

„Jong, ech freeë mech, dech ze gesinn. So wat s de wëlls. Wëlls de

Parfum?“ „Firwat?“ Ech hunn seng Bemierkung zimmlech kindlech
fonnt.

"Déi wonnerbar Aart a Weis ze erliewen, Parfumen ze
genéissen." "Gott notzen, fir Geroch ze kreéieren?"

"Wat vun et? Gott mécht Parfum op alle Fall."

"Jo, awer Hie baut fragil Fläsche mat Bléieblieder fir fräsch ze benotzen an ewechzegeheien. Kënnt Dir Blummen materialiséieren?"

"Ech materialiséieren Parfumen, kleng Frënd."

"Dann Geroch Fabriken wäert goen eraus vun Geschäft."

„Ech erlaben hinnen, hiert Handel ze behalen! Mäin eegenen Zweck ass et, d'Kraaft vu Gott ze demonstréieren.“ „Här, ass et néideg, Gott ze beweisen? Mécht hien net Wonner an allem, iwwerall?“ „Jo, awer mir sollten och e puer vu senger onendlecher kreativer Villfalt manifestéieren.“

"Wéi laang huet et gedauert, fir Är

Konscht ze beherrschen?" "Zwielef

Joer."

"Fir d'Hierstellung vu Parfumen op astral Manéier! Et schénkt, mäin Eierbare Hellegen, datt Dir en Dutzend Joer fir Parfumen verschwend hutt, déi Dir fir e puer Rupien an engem Blumenbuttek kritt."

"Parfum" verschwannen mat Blummen."

"Parfumen verschwannen mat Doud. Firwat soll Ech Wonsch dat wéi eng gefällt den Kierper nëmmen?"

„Här Philosoph, Dir gefällt mir. Elo streckt Är riets Hand aus.“ Hie mécht eng Segengest .

Ech war e puer Meter vum Gandha Baba ewech; keen aneren war no genuch fir mäi Kierper ze beréieren. Ech hunn meng Hand ausgestreckt, déi den Yogi net beréiert huet.

"Wat fir e Parfum wëlls

du?" "Rose."

"Sidd et also."

Zu menger grousser Iwwerraschung koum de charmante Rouseduft staark aus der Mëtt vu menger Handfläch. Ech hunn laachend eng grouss wäiss, parfümlos Blumm aus enger Vas an der Géigend geholl.

"Kann dës geruchslos Bléi mat Jasmin duerchzunn

ginn?" "Sou soll et sinn."

E Jasmin-Duft ass direkt aus de Bléieblieder erauskomm. Ech hunn dem Wonnertäter Merci gesot a mech nieft engem vu senge Schüler gesat. Hie sot mir, datt de Gandha Baba, deem säi richtege Numm Vishudhananda war, vill erstaunlech Yoga-Geheimnisser vun engem Meeschter am Tibet geléiert hat. Den Tibetaner

Yogi, Ech war versécheret, hat erreecht den Alter vun iwwer eng dausend Joer.

„Säin Jünger Gandha Baba mécht seng Parfumstécker net ëmmer op déi einfach mëndlech Manéier, déi Dir grad gesinn hutt.“ De Schüler huet mat offensichtlechem Stolz iwwer säi Meeschter geschwat. „Seng Prozedur ënnerscheet sech staark, fir der Diversitéit vun den Temperamenter entspriechen. Hie ass wonnerbar! Vill Membere vun der Kalkutta-Intelligenz gehéieren zu senge Follower.“

Ech hunn mech am Fong decidéiert, mech net zu hirer Zuel ze zielen. E Guru, deen ze wuertwiertlech "wonnerbar" war, war net no mengem Goût. Mat engem héifleche Merci un de Gandha Baba sinn ech fortgaang. Ech sinn heem geschlendert an hunn iwwer déi dräi verschidde Begegnungen ngeduecht, déi den Dag bruecht huet.

Meng Schwëster Uma huet mech begéint, wéi ech

an eiser Gurpar Road Dier erakoum. "Du gëss

zimmlech stilvoll, mat Parfumen!"

Ouni eng Wuert, Ech ugewisen hir zu richen mäin Hand.

"Wat eng attraktiv Rous Parfum! Et ass ongewéinlech staark!"

Well ech geduecht hunn, et wier "ganz ongewéinlech", hunn ech déi astral parfüméiert Blum roueg ënner hir Nueslächer geluecht.

„Oh, ech hunn Jasmin gär!“ Si huet d'Blum gegräff. Eng lächerlech Verwirrung ass iwwer hiert Gesiicht gaangen, wéi si ëmmer erëm de Geroch vum Jasmin vun enger Blumm, vun där si gutt wousst, datt se ouni Geroch ass, geschnëff huet. Hir Reaktiounen hunn mäi Verdacht entwaffnet, datt de Gandha Baba en autosuggestiven Zoustand ausgeléist hat, bei deem ech eleng d'Dofter erkennen konnt.

Méi spéit hunn ech vun engem Frënd, dem Alakananda, héieren, datt den "Parfumhellegen" eng Kraaft hätt, déi ech mir wënschen, datt déi hongereg Milliounen vun Asien an haut och vun Europa hätten.

„Ech war mat honnert anere Gäscht am Gandha Baba sengem Haus zu Burdwan dobäi“, sot mir den Alakananda. „Et war e Gala-Ulass. Well de Yogi bekannt war, d'Fäegkeet ze hunn, Objeten aus dem Näscht erauszehuelen, hunn ech hie laachend gefrot, e puer Mandarinen aus der Saison ze materialiséieren. Direkt hunn d' *Luchis* ⁵⁻⁴ déi op all de Banannebliederteller waren, sinn opgeblosen. All Broutkuvert huet sech als eng geschielt Mandarin erausgestallt. Ech hunn mat e bëssen Angscht a meng eege gebass, awer et huet se lecker fonnt.“

Jore méi spéit hunn ech duerch bannenzeg Erkenntnis verstanen, wéi de Gandha Baba seng Materialisatiounen erreecht huet. D'Method, leider!, ass ausserhalb vun der Reechwäit vun den hongeregen Horden vun der Welt.

Déi verschidde sensoresch Stimuli, op déi de Mënsch reagéiert - taktil, visuell, gustatoresch, auditiv an olfaktoresch - gi vu Schwéngungsvariatioune vun Elektronen a Protonen produzéiert. D'Vibratioune gi vun "Liewenstronen" reguléiert, subtil Liewenskräften oder méi fein wéi atomar Energien, déi intelligent mat de fënnef ënnerschiddleche sensoresche Iddi-Substanzen gelueden sinn.

De Gandha Baba, deen sech duerch bestëmmte yogesch Praktiken mat der kosmescher Kraaft ofgestëmmt huet, konnt him guidéieren d'Lifetronen, fir hir Vibratiounsstruktur nei ze arrangéieren an dat gewënschte Resultat ze objektivéieren. Säi Parfum, seng Uebst an aner Wonner waren tatsächlech Materialiséierung vu banale Schwéngungen, a keng bannenzeg Sensatiounen, déi hypnotesch produzéiert goufen. **5-5**

Wonnervirstellungen, wéi se vum "Parfumhellegen" gewisen ginn, si spektakulär, awer geeschtlech nützlos. Si hunn ausser Ënnerhaltung wéineg Zweck a sinn Ofwäichunge vun enger eescht Sich no Gott.

Hypnose gouf vu Dokteren bei kleng Operationen als eng Zort psychesche Chloroform fir Persounen agesat, déi duerch en Anästhetikum a Gefor kéinte sinn. Awer en hypnoteschen Zoustand ass schiedlech fir déi, déi him dacks ausgesat sinn; et entsteet en negativen psychologeschen Effekt, deen d'Gehirzellen mat der Zäit stéiert.

Hypnotismus ass en Iwwergrëff op d'Gebitt vum Bewosstsinn vun engem aneren. Seng temporär Phänomener hunn näischt gemeinsam mat de Wonner, déi vu Männer vun der göttlecher Erkenntnis gemaach ginn. Waakreg a Gott bewierken déi richteg Hellegen Ännerungen an dëser Dramwelt duerch e Wëllen, deen harmonesch op de kreative kosmesche Dreemer ofgestëmmt ass.

Ostentativ Demonstratiounen vun ongewéinleche Kräfte gi vu Meeschteren veruerteelt. De persesche Mystiker Abu Said huet eemol iwwer verschidde *Fakiren gelacht*, déi hougereg op hir wonnerbar Kräfte iwwer Waasser, Loft a Weltraum waren.

„E Fräsch ass och am Waasser doheem!“, huet den Abu Said mat sanftem Veruechtung betount. „D'Kräi an de Geier fléien ouni Problemer an der Loft; den Däiwel ass gläichzäiteg am Osten an am Westen präsent! E richtegen Mann.“ ass hien WHO wunnt an Gerechtegkeet ënner säin Kolleg Männer, WHO kaaft an verkeeft, nach ass ni "fir ee Moment Gott vergiessen!" Bei enger anerer Geleeënheet huet de grouse persesche Léierer seng Meenung iwwer dat reliéist Liewen esou ausgedréckt: "Dat, wat een am Kapp huet (egoistesche Wënsch an Ambitiounen); dat, wat een an der Hand huet, fräi ze schenken; an ni virun de Schléi vum Widregkeeten ze zécken!"

Weder den onparteiesche Salbei am Kalighat Tempel nach den tibetanesch trainéierte Yogi haten mäi Verlaangen no engem Guru zefridden gestallt. Mäin Häerz huet kee Léierpersonal fir seng Unerkennung gebraucht a säin eegent "Bravos!" geruff, ëmsou méi staark, well et seelen aus der Rou geruff gouf. Wéi ech endlech mäi Meeschter kennegeléiert hunn, huet hien mir eleng duerch säi Beispill d'Mooss vun engem richtegen Mënsch geléiert.

vun den Gott Shiva oder den Onendlech, well Natur oder den phenomenal Welt ass verwuerzelt an den Noumenon. Den véier Äerm symboliséiere kardinal Attributer, zwee benefizitär, zwee zerstéierend, wat op déi essentiell Dualitéit vun der Matière oder der Schafung hiweist.

5-2 : Kosmesch Illusioun; wuertwiertlech, "den Mooss." *Maya* ass den magesch Kraaft an Kreatioun vun wéi eng Aschränkungen an Divisiounen sinn anscheinend presentéieren an den Onmoossbar an Onstrennlech. Emerson geschriwwen den folgend Gedicht, zu wéi eng hien ginn den Titel vun *der Maya* :

Illusioun Wierker ondurchdringbar, Weben Netzer onzueleg, Hir homosexuell Biller ni versoen, Publikum jiddwereen
.aner, Schleier op Schleier, Charmeur, deem gegleeft gëtt vum Mënsch, deem duuscht no Bedruch

5-3 : Den *Rishis* , wuertwiertlech "Seher", waren den Auteuren vun den *Veden* an eng

onbestëmmt Antiquitéit.. 5-4: Flaach, ronn indescht Brout..

Laien kaum realisieren den grouss Schrëtt vun zwanzegsten Joerhonnert Wëssenschaft. Transmutatioun vun :5-5
Metaller an aner alchemesch Dreem sinn gesinn Erfüllung all Dag an Zentren vun wëssenschaftlech Fuerschung iwwer
den Welt. Den eminent Franséisch Chemiker, De M. Georges Claude huet 1928 zu Fontainebleau "Wonner" virun enger
wëssenschaftlecher Versammlung duerch säi chemescht Wëssen iwwer Sauerstofftransformatiounen erfëllt. Säi
"Magierstaf" war einfache Sauerstoff, deen an engem Rouer op engem Dësch geblosen huet. De Wëssenschaftler "huet
eng Handvoll Sand a wäertvoll Steng verwandelt, Eisen an en Zoustand, deen der geschmoltenen Schockela gläicht, an,
".nodeems hien d'Blumen hir Faarf geholl hat, huet hien se an d'Konsistenz vu Glas verwandelt

M. Claude huet erkläert, wéi d'Mier duerch Sauerstofftransformatiounen a vill Milliounen Pond Päerdstärkt verwandelt "
ka ginn;" wéi Waasser wéi eng Kachen ass net onbedéngt brennen; wéi kleng Hiwwelen vun Sand, vun eng eenzel
schmaach vun den Sauerstoff-Blosrohr, kéint a Saphiren, Rubinen an Topazen ëmgewandelt ginn; an hien huet d'Zäit
virausgesot, wou et fir d'Mënsche méiglech wier, um Buedem vum Ozean ze goen, ouni d'Ausrüstung vum Taucher.
Schlussendlech huet de Wëssenschaftler seng Zuschauer erstaunt, andeems hien hir Gesichter schwaarz gemaach
.huet, andeems hien d'Rout aus de Sonnenstrahlen erausgeholl huet

Dëse bekannte franséische Wëssenschaftler huet fëlsseg Loft duerch eng Expansiounsmethod produzéiert, mat där hien déi
verschidden ... trennen konnt. Gasen vun den Loft, an huet entdeckt verschidden bedeit vun mechanesch Auslastung vun
. Ënnerscheeder vun Temperatur an Mierwaasser

KAPITEL: 6

Den Tiger Swami

"Ech hunn entdeckt den Tiger Dem Swami säin Adress. Loosst eis besichen hien muer."

Dëse wëllkomm Virschlag koum vum Chandi, engem vu menge Lycéeskollegen. Ech
war gespannt, den Hellegen ze treffen, deen a sengem prämonastesche Liewen
Tigere mat senge plakegen Hänne gefaangen a bekämpft hat. Eng jonk
Begeeschterung fir sou bemierkenswäert Leeschtungen war staark a mir.

Den nächsten Dag ass et winterlech kal ginn, awer de Chandi an ech si frësch
fortgaang. No vill vergebenscher Juegd zu Bhowanipur, baussent Kalkutta, si mir beim
richtegen Haus ukomm. Un der Dier waren zwéi Eisenréng, déi ech duerchdréngend
gelauschtert hunn. Trotz dem Kaméidi ass e Knecht mat engem gemittleche Gang
ukomm. Säin ironesche laachen implizéiert dat Visiteuren, trotz hir Kaméidi, waren
ouni Muecht zu stéieren den Rou vum Haus vun engem Hellegen.

Well mir déi stëll Ermahnung gefillt hunn, ware mäi Begleeder an ech dankbar, an
de Salon invitéiert ze ginn. Eis laang Waardezäit do huet onwuel Bedenken

ausgeléist. Indiens ongeschriwwe Gesetz fir de Wourechtssicher ass Gedold; e Meeschter kann absichtlech en Test vun engem sengen Eifer maachen, hien ze treffen. Dëse psychologesche Ruse gëtt am Westen dacks vun Dokter an Zännkter benotzt!

Schlussendlech vum Dénger geruff, sinn ech a Chandi an eng Schlofwunneng eragaangen. De berühmte Sohong **6-1** De Swami souz op sengem Bett. De Bléck op säi risege Kierper huet eis komesch beafloss.

Mat erausstoenden Aen stoungen mir sprachlos do. Mir haten nach ni sou eng Broscht oder sou e fussballähnleche Bizeps gesinn. Op engem risegen Hals war dem Swami säi grimmt awer rouegt Gesiicht mat fléissenden Hoer, Baart a Moustache verziert. E Spuer vun dauwenähnlechen an tigerähnlechen Eegeschaften huet a senge donkelen Aen gegläntzt. Hie war nackt, ausser enger Tigerhaut ëm seng muskuléis Taille.

Wéi mir eis Stëmme fonnt hunn, hunn mäi Frënd an ech de Mönch begréisst an eis Bewonnerung fir seng Fäegkeeten an der aussergewöhnlecher Kazenarena ausgedréckt.

"Kënnt Dir eis net w.e.g. soen, wéi et méiglech ass, mat bloussen Fäischts déi grausamst Dschungeldéieren, déi kinneklech Bengalen, ze ënnerwerfen?"

„Mäi Jongen, et ass näischt fir mech, géint Tigeren ze kämpfen. Ech kéint et haut maachen, wann et néideg wier.“ Hie laacht wéi e Kand. „Dir gesitt Tigeren als Tigeren; ech kennen se als Kazen.“

„Swamiji, ech mengen, ech kéint mäin Ënnerbewosstsinn mat dem Gedanken beandrocken, datt Tigeren Kazen sinn, awer kéint ech Tigeren et gleewen loossen?“

"Natierlech ass och Kraaft néideg! Ee kann net vun engem Puppelchen erwaarden, deen sech en Tiger als Hauskaz virstellt! Kraaftvoll Hänn si meng genuch Waff."

Hie sot eis, mir sollten him op d'Terrass folgen, wou hien de Rand vun enger Mauer getraff huet. E Baksteen ass op de Buedem gefall; den Himmel huet duerch den opene verluerene Zänn vun der Mauer gekuckt. Ech sinn erstaunt gestottert; wien mat engem Schlag mat Mauermörtel aus enger massiver Mauer eraushuele kann, hunn ech geduecht, muss sécherlech fäeg sinn, d'Zänn vun Tigeren ze verdrängen!

„Eng Rei Männer hunn esou kierperlech Kraaft wéi meng, awer et feelt hinnen ëmmer nach u kalem Selbstvertrauen. Déi, déi kierperlech awer net geeschteg staark sinn, kéinte beim Bléck op e wëll Déier, dat fräi am Dschungel sprangen, ohnmächtig ginn. Den Tiger a senger natierlecher Wildheet a sengem Liewensraum ass ganz anescht wéi dat mat Opium gefiddert Zirkusdéier!“

"Méi wéi vill Männer mat herkulescher Kraaft sinn trotzdem schonn an déif Hëlleflosegkeet terroriséiert ginn, virum Ugrëff vun engem kinnekleche Bengal. Sou huet den Tiger de Mann a sengem eegenen Denken zu ... verwandelt." en Zoustand sou nervlos wéi dee vun der Kaz. Et ass méiglech fir e Mann, deen e zimlech staarke Kierper an eng immens staark Entschlossenheet huet, d'Spill mam Tiger ëmzedréinen an en zu enger Iwwerzeegung vun der Kaz-Verteidigungslosegkeet ze zwéngen. Wéi dacks hunn ech genau dat gemaach!

Ech war ganz bereet ze gleewen, datt den Titan virun mir fäeg war, d'Tiger-Mutz-

Metamorphose duerchzeféieren. Hie schéngt an enger didaktescher Stëmmung ze sinn; d'Chandi an ech hunn respektvoll zougehéiert.

"De Geescht ass deejéinegen, deem d'Muskelen ausübt. D'Kraaft vun engem Hammerschlag hänkt vun der ugewandter Energie of; d'Kraaft, déi vum Kierperinstrument vun engem Mann ausgedréckt gëtt, hänkt vu sengem aggressive Wëllen a sengem Courage of. De Kierper gëtt wuertwärtlech vum Geescht hiergestallt an ënnerstëtzt. Duerch den Drock vun Instinkter aus fréiere Liewen, sichern Stärkten oder Schwächen no an no an d'mënschlecht Bewosstsinn. Si drécken sech als Gewunnechten aus, déi sech dann an e wünschenswäerten oder ongewollten Kierper vereenen. Äusserlech Zerbrichlechkeet huet e mentalen Urspronk; an engem Teufelskrees dréit de gewinntheetsgebonnene Kierper de Geescht. Wann de Meeschter sech erlaabt..."

vun engem Dénger kommandéiert gëtt, gëtt dee Leschten autokratesch; de Geescht gëtt ähnlech versklavt andeems en sech dem kierperlechen Diktat ënnerwerft."

Op eis Ufro huet de beandroekende Swami zougestëmmt, eis eppes aus

sengem eegene Liewen ze erzielen. "Meng éischt Ambitioun war et, géint

Tigere ze kämpfen. Mäi Wëllen war mächtig, mä mäi Kierper war

schwaach."

Eng Iwwerraschungsausbréch ass aus mir erausgebrach. Et huet mir onheemlech geschengt, datt dese Mann, elo "mat atlantesche Schëlleren, fit fir ze droen", jee Schwächt kéint gekannt hunn.

"Et war duerch onbezwingbar Ausdauer a Gedanken iwwer Gesondheet a Kraaft, datt ech mäin Handicap iwwerwonnen hunn. Ech hunn all Grond, déi iwwerzeegend mental Energie ze liewen, déi ech als de richteg Betätigter vun de kinnekleche Bengalen fonnt hunn."

„Mengs du, vereerte Swami, datt ech jee géint Tigere kéint kämpfen?“ Dës war dat éischt, an dat lescht, Mol, datt déi bizar Ambitioun mech jee begéint ass!

„Jo.“ Hie laacht. „Mee et gëtt vill Zorte vun Tigere; e puer liewen am Dschungel vun de mënschlechen Begierden. Et bréngt kee spirituellen Notzen, wann een Déieren bewosstlos mécht. Sidd léiwer Gewënner iwwer déi bannenzeg Tigere.“

"Mee mir héieren, Här, wéi du geännert vun eng Zäherer vun wëll Tigere zu eng Zäherer vun wëll Leidenschaften?"

Den Tiger Swami ass roueg ginn. D'Ofgeleeënheet koum a säi Bléck, an huet Visiounen vu vergaangene Jore geruff. Ech hunn säi lichte mentale Kampf erkannt fir ze entscheeden, ob ech menger Ufro géif erfëllen. Schlussendlech huet hien zoustëmmend gelächelt.

„Wéi mäi Ruhm en Héichpunkt erreecht huet, huet et d'Rausch vum Stolz bruecht. Ech hunn decidéiert net nëmmen géint Tigere ze kämpfen, mä se a verschiddenen Tricker ze weisen. Meng Ambitioun war et, wëll Déieren ze zwéngen, sech wéi domestizéiert ze verhalen. Ech hunn ugefaangen, meng Heldenstécker ëffentlech ze maachen, mat zefriddestellendem Erfolleg.“

"Eent Owend mäin Papp agedroen mäin Zëmmer an nodenkelech Stëmmung.

„Jong, ech hunn e puer Wiederer vun der Warnung. Ech géif dech virun zukünftege Béisen retten, déi duerch d'Schleifrieder vu Ursaach an Effekt entstane sinn.“

„'Sidd Dir e Fatalist, Papp? Soll Awerglawen déi mächtig Waasser oder meng Aktivitéiten verfärben däerfen ?"“

„Ech sinn kee Fatalist, Jong. Mee ech gleewen un dat gerecht Gesetz vun der Vergeltung, sou wéi et an den hellege Schrëften geléiert gëtt. Et gëtt Ressentiment géint dech an der Dschungelfamill; heiansdo kann et zu Ärem Käschtchen kommen.“

„Papp, du erstaunst mech! Du weess genau, wat Tigeren sinn - schéin, awer gnadenlos! Och direkt no engem risege Molzecht vun enger onglécklecher Kreatur gëtt en Tiger mat frëscher Begier begeeschtert beim Bléck op eng nei Beute. Et kann eng freedeg Gazell sinn, déi iwwer d'Dschungelgras sprangt. Wann dat béiswëllegt Déier se fänkt a beisst an eng Ouverture am mëllen Hals, schmaacht et nëmmen e bëssen vum stëmmlos kräischen Blut,

an geet seng onbedéngt Wee.

„Tigere sinn déi veruechtendst vun der Dschungelrass! Wien weess? Meng Schléi kéinten e bëssen Vernunft a Rücksicht an hir déck Käpp bréngen. Ech sinn Direkter an enger Bëschofbauschoul, fir hinnen sanft Manéieren bäizebréngen!“

„W.e.g., Papp, betruecht mech als Tigerzämmer a ni als Tigermörder. Wéi kéinten meng gutt Handlungen mir schlecht maachen? Ech bieden Iech, mir keen Uerder ze ginn, mäi Liewensstil z'änneren.“

D'Chandi an ech ware ganz opmierksam a verstinn dat vergaagent Dilemma. An Indien widdersprécht e Kand net liicht de Wënsch vu senger Elteren.

„An stoescher Rou huet de Papp meng Erklärung nogelauschtert. Duerno huet hien eng Erklärung erzielt, déi hien eescht gesot huet.“

„Jong, du forcéiers mech, eng onheilspellend Prognose vun de Lëpse vun engem Hellegen ze erzielen. Hie koum gëschter bei mech, wéi ech op der Veranda a menger deeglecher Meditatioun souz.“

„Léiwe Frënd, ech kommen mat enger Botschaft fir Äre kriegeresche Jong. Loosst hien seng wëll Aktivitéiten ophalen. Soss wäert seng nächst Begegnung mat Tigere zu schwéiere Wonnen féieren, gefollegt vu sechs Méint Doudes krankheet. Dann soll hien seng fréier Weeër opginn a Mönch ginn.“

"Dës Geschicht huet mech net beandrockt. Ech hunn geduecht, datt mäi Papp dat glafwierdegt Affer vun engem irreführten Fanatiker gewiescht wier."

Den Tiger Swami huet dëst Geständnis mat enger ongedëlleger Gest gemaach, wéi wann et ëm eng Dummheet géif goen. Laang Zäit grimmlech roueg, huet hie sech vun eiser Präsenz net bewosst gemaach. Wéi hien de Fuedem vu senger Erzielung opgeholl huet, war et op eemol, mat enger gedämpfter Stëmm.

„Kuerz no der Warnung vum Papp sinn ech an d'Hauptstad Cooch Behar gaangen. Déi pittoresk Géigend war nei fir mech, an ech hunn eng roueg Ännerung erwaart. Wéi gewinnt iwwerall ass mir eng virwëtzege Masse op de Stroosse gefollegt. Ech hunn e puer geflüsterte Kommentarer héieren:“

""Dëst ass de Mann, deen géint

wëll Tigere kämpft." ""Huet hie

Been oder Bamstämm?""

""Kuckt bei säin Gesiicht! Hien muss sinn eng Inkarnatioun vun den Kinnek vun

Tigeren hie selwer!

„Dir wösst, wéi Duerfkigel funktionéieren wéi lescht Editiounen vun enger Zeitung! Mat wéi enger Geschwindegkeet zirkuléieren déi nach méi spéit Riedbulletinen vun de Fraen vun Haus zu Haus! Bannent e puer Stonnen war déi ganz Stad an engem Zoustand vun Opreegung iwwer meng Präsenz.“

„Ech hunn owes roueg entspannt, wéi ech den Houfschlag vu galoppéierende Päerd héieren hunn. Si sinn viru menger Wunneng stoe bliwwen. Eran koumen eng Rei grouss Polizisten mat Turbanen.“

„Ech war iwwerrascht. 'Alles ass méiglech fir dës Kreaturen vum mënschleche Gesetz', hunn ech geduecht. 'Ech froe mech, ob se mech iwwer Saachen, déi mir guer net bekannt sinn, virwerfen.' Mä d'Offizéier hunn sech mat ongewéinlecher Héiflechkeet verbeugt.

„'Géierten Här, mir sinn geschéckt fir Iech am Numm vum Pränz vu Cooch Behar ze begréissen. Hie freet sech, Iech muer de Moien a säi Palais anzulueden.'“

„Ech hunn eng Zäit iwwer d'Perspektiv spekuléiert. Aus iergendengem obskure Grond hunn ech dës Ënnerbriechung a menger roueger Rees staark bedauert. Mä déi biddend Aart a Weis vun de Polizisten huet mech beweegt; ech hunn zougestëmmt ze goen.“

„Ech war den nächsten Dag verwirrt, wéi ech gehorsam vu menger Dier an eng prächtig Kutsch begleet gouf, déi vu véier Päerd gezu gouf. E Dénger huet en ornamentéierten Daach gehalen, fir mech virum brennende Sonneliicht ze schützen. Ech hunn déi agreabel Faart duerch d'Stad an hir Bëschränkung genoss. De kinnekleche Jong selwer war virun der Palaisdier fir mech ze begréissen. Hie proposéiert säi gëllent Brokat-Sëtz a setzt sech laachend an e méi einfache Stull.“

„'All dës Héiflechkeet wäert mech sécherlech eppes kaschten!', hunn ech mat wuessender Erstaunung geduecht. De Motiv vum Pränz koum no e puer lässegen Bemierkungen eraus.

„'Meng Stad ass voller Rumeuren, datt ee wëll Tigeren mat näischt anescht wéi senge plakegen Hänn bekämpfe kann. Ass dat eng Tatsaach?'“

"Et ass zimlech wouer.

„'Ech kann et kaum gleewen! Dir sidd e Bengal aus Kalkutta, opgewuess mam wäisse Räis vun de Leit aus der Stad. Sidd w.e.g. éierlech; hutt Dir net nëmme géint Déieren ouni Réckgrat gekämpft, déi mat Opium gefiddert goufen?' Seng Stëmm war haart a sarkastisch, mat engem provinziellen Akzent.

"Ech garantéiert Nee Äntwert zu säin beleidegend Fro.

"Ech fuerderen dech eraus, géint mäin nei gefaangenen Tiger, de Raja Begum, ze kämpfen. **6-2** Wann Dir him erfollegräich widderstoe kënnt, hien mat enger Kette bannen a säi Käfig am bewossten Zoustand verlossen, da kritt Dir dës kinnekleche Bengal! E puer dausend Rupien a vill aner Kaddoe ginn och geschenkt. Wann Dir Iech refuséiert, him am Kampf ze begéinen, da wäert ech Ären Numm am ganze Staat als Bedréier opweisen!

„Seng frech Wieder hunn mech wéi eng Kugelsalve getraff. Ech hunn eng rosen Akzeptanz ofgeschoss. Hallef opgestan an opgereege vum Stull, ass de Pränz mat

engem sadistesche Laachen zrëckgefall. Ech gouf un déi réimesch Keeser erënnert,
déi sech drun erfreet hunn, Chrëscht an déieresch Arenaen ze setzen.“

“De Match gëtt fir eng Woch geplangt. Et deet mir leed, datt ech Iech keng
Erlaabnes kann ginn, den Tiger am Viraus ze kucken.”

„Ob de Pränz Angscht hat, datt ech d'Béischt hypnotiséiere géif, oder him
heemlech Opium géif ginn, weess ech net!

"Ech hunn de Palais verlooss a mat Amusement festgestallt, datt de kinneklechen Daach an d'panopliséiert Kutsch elo vermësst waren.

"Déi folgend Woch hunn ech mäi Geesch a Kierper methodesch op déi kommend Prüfung virbereet. Duerch mäi Dénger hunn ech fantastesch Geschichten erfueren. Déi schrecklech Viraussoe vum Hellegen u mäi Papp war iergendwéi wäit komm a méi grouss ginn. Vill einfach Duerfbewunner hunn gegleeft, datt e béise Geesch, vun de Götter verflucht, als Tiger reinkarnéiert war, deen nuets verschidde dämonesch Forme ugeholl huet, awer am Dag e gestreift Déier bliwwen ass. Dësen Dämon-Tiger sollt dee sinn, deen geschéckt gouf, fir mech ze demütigen."

"Eng aner imaginativ Versioun war, datt Déieregebieder un den Tigerhimmel eng Äntwert an der Form vum Raja Begum kritt hätten. Hie sollt d'Instrument sinn, fir mech ze bestrofen - de kecke Biped, sou beleidegend fir déi ganz Tigerart! E Mann ouni Pelz a Fang, deen et getraut huet, en Tiger mat Klauen an engem staarke Glied erauszefuerderen! Dat konzentréiert Gëft vun all demütegten Tigeren - hunn d'Duerfbewunner erkläert - hat genuch Dynamik gesammelt, fir verstoppte Gesetzer anzesetzen an de Fall vum stolze Tigerzammer ze bréngen ."

„Mäi Dénger huet mir weider matgedeelt, datt de Pränz a sengem Element war als Manager vum Kampf tëscht Mënsch an Déier. Hie hat d'Opstellung vun engem sturmséchere Pavillon iwuerwaacht, dee fir ... geduecht war.“ Dausenden. Seng Zentrum ofgehalen Raja Begum an eng enorm Eisen Käfig, ëmginn vun engem baussenzege Sécherheetsraum. De Gefaangene huet eng onopfälleg Serie vu bluttstëllende Gebriller erausgehait. Hie gouf spuwersam gefiddert, fir en rosen Appetit ze wecken. Vläch huet de Pränz erwaart, datt ech d'Iessen vun der Belounung wier!

"Leit aus der Stad an de Banlieue hunn eescht Ticketen kaaft als Äntwert op den Toun vun den Trommelen, déi de spezielle Concours ugekënnegt hunn. Den Dag vum Kampf huet Honnerte gesinn, déi sech wéinst Mangel u Plazen zréckgedréint hunn. Vill Männer sinn duerch d'Zeltöffnungen gebrach oder hunn sech iergendwou ënner de Galerien iwuerfëllt."

Wéi d'Geschicht vum Tiger Swami hiren Héichpunkt erreecht huet, ass meng Opreegung mat hir eropgaang; och d'Chandi war ganz roueg.

"Mëtt duerchdréngenden Explosiounen vum Raja Begum an dem Kaméidi vun der e bëssen erschreckter Masse sinn ech roueg opgedaucht. Knapp ëm d'Taille gekleet, soss war ech net vun Kleeder geschützt. Ech hunn de Riegel vun der Dier vum Sécherheetsraum opgemaach an se roueg hanner mir zougespaart. Den Tiger huet Blut gespuert. Mat engem donnernden Kraach op seng Gitter gesprongen, huet hien e schrecklecht Wëllkomm geschéckt. D'Publikum war vun erbärmlecher Angscht roueg; ech war wéi e sanft Lämmche virun dem rosen Déier."

"An engem Ament war ech am Käfeg; mä wéi ech d'Dier zougeklappt hunn, war de Raja Begum kopfhals op mech zougestürzt. Meng riets Hand war verzweifelt zerräissen. Mëschlecht Blut, dat gréisst Genoss, wat en Tiger kennen kann, ass a schreckleche Stréim gefall. D'Prophezeiung vum Hellegen schéngt sech erfëllt ze hunn."

"Ech hunn mech direkt vum Schock vun der éischter eescht Verletzung erholl, déi ech jee erlidden hat. Ech hunn de Wéi ech meng bluddeg Fanger gesinn hunn, andeems ech se ënner mäi Taillekleed gestach hunn, hunn ech mäi lénksen Aarm an engem knacheknäckende Schlag geschwongen. D'Béischt huet sech zréckgezunn, sech ëm den hënneschten Deel vum Käfeg gedréint a sech krampfhaft no vir gesprongen. Meng berühmt Fauschtstroof ass op säi Kapp gereent.

"Mä de Blutgeschmaach vum Raja Begum hat sech wéi den éischte Schlupp Wäin fir en Dipsomaniak verhalen, deen zënter laanger Zäit net méi dovunner betraff war. Ënnerbrach vun engem daafende Gebrill, sinn d'Attacken vum Déier a Roserei gewuess. Meng inadequater Verdeidigung mat nëmmen enger Hand huet mech viru Krallen a Fangzänn vulnérabel gemaach. Mä ech hunn eng erschütternd Strof ausgedeelt. Géigesäiteg agespaart, hu mir eis wéi um Doud gekämpft. De Käfeg war e Pandemonium, wéi Blut an all Richtungen gesprézt ass, an Ausbréch vu Péng a déidlecher Begier aus dem déieresche Kehl koumen."

"Schiess hien!' 'Bréng den Tiger ëm!' Schreie koumen aus dem Publikum. Sou séier hu sech Mënsch a Béischter beweegt, datt d'Kugel vun engem Garde falsch gaangen ass. Ech hunn all meng Willenskraaft zesummebruecht, hefteg gebrëllt an e leschte Schlag mat enger Gehirerschütterung kritt. Den Tiger ass zesummegebrach a roueg do geluecht.

"Wéi eng Kazchen!" Ech ënnerbrach.

Den Swami gelacht an häerzlech Unerkennung, dann weidergefouert den faszinéierend Geschicht.

"Endlech war de Raja Begum besiegt. Sāi kinnekleche Stolz gouf weider gedemüteg: mat menge zerräissene Hänn hunn ech seng Kiefer këhn opgedréckt. Fir e dramatesche Moment hunn ech mäi Kapp an der gaapender Doudesfalle gehalten. Ech hunn no enger Kette gekuckt. Ech hunn eng vun engem Koup um Buedem gezunn an den Tiger um Hals un d'Käfeggitter gebonnen. Triumphal sinn ech op d'Dier zougaangen."

"Awer dat Däiwel inkarnéiert, Raja Begum, hat Ausdauer wäertvoll vun säin vermeintlech dämonesch Urspronk. Mat engem onheemleche Sprong huet hien d'Kette gerappt a mech op de Réck gesprongen. Meng Schëller fest a senge Kiefer, sinn ech gewaltsam gefall. Mee an engem Ament hat ech hien ënner mir gedréckt. Ënner gnadenlose Schléi ass dat verréideresch Déier hallef bewosstlos ginn. Dës Kéier hunn ech hien méi virsiichteg geséichert. Lues a lues hunn ech de Käfeg verlooss.

"Ech hunn mech an engem neien Opstand fonnt, dës Kéier ee vu Freed. D'Jubel vun der Masse ass ausgebrach, wéi wann se aus dem ... eng eenzeg gigantesch Kehl. Katastrophesch zerstéiert, hat ech déi dräi Konditiounen vum Kampf erfëllt - den Tiger betäuben, hien mat enger Kette bannen, an hien ouni Hëllef fir mech selwer loossen. Zousätzlech hat ech dat aggressivt Déier sou schwéier blesséiert an erschreckt, datt et zefriddan war, de passende Präis vu mengem Kapp a sengem Mond ze iwwersinn!

"Nodeems meng Wonnen behandelt goufen, gouf ech geéiert a mat Girlanden dekoréiert; Honnerte vu Goldstécker sinn op meng Féiss gefall. Déi ganz Stad ass

an eng Vakanzenzäit gaangen. Onendlech Diskussiounen goufen op alle Säiten iwwer mäi Victoire iwwer ee vun de gréissten an déi wëllsten Tigeren, déi jee gesi goufen, héieren. De Raja Begum gouf mir presentéiert, wéi versprach, awer ech hunn keng Freed gefillt. Eng spirituellt Ännerung war a mäin Häerz komm. Et huet ausgesinn, wéi wann ech mat mengem definitiven Austrëtt aus dem Käfig och d'Dier fir meng weltlëch Ambitiounen zougemaach hätt."

"Eng traureg Period ass gefollegt. Sechs Méint laang louch ech bal um Doud wéinst enger Blutvergiftung. Soubal ech gesond genuch war fir Cooch Behar ze verloossen, sinn ech a meng Heemechtsstad zrëckgaangen."

„Ech weess elo, datt mäi Léiermeeschter deen hellege Mann ass, deen déi weis Warnung ginn huet.“ Ech hunn dëst Geständnis demüteg mengem Papp gemaach. „Oh, wann ech hien nëmme kéint fannen!“ Mäi Sehnsucht war oprecht, well een Dag ass den Hellegen ouni Ukënnegung ukomm.

"Genuch vun Tiger zähmen. Hien geschwat mat roueg Versécherung. Kommt mat mech; Ech wäert léieren du zu

ënnerdréckt d'Déieren vun der Ignoranz, déi an den Dschungelen vum mënschleche Geescht streifen. Dir sidd un e Publikum gewinnt: loosst et eng Galaxis vun Engelen sinn, ënnerhalen vun Ärer spannender Meeschterschaft vum Yoga!

„Ech gouf vu mengem hellege Guru op de spirituellen Wee ageweit. Hien huet meng Séilendieren opgemaach, déi no laanger Onbedienung rostig a widderstandsfäeg waren. Hand an Hand si mir séier op meng Ausbildung am Himalaya gaangen.“

D'Chandi an ech hu sech virum Swami senge Féiss verbeugt, dankbar fir seng lieweg Beschreiwung vun engem wierklech zyklonesche Liewen. Ech hunn mech fir déi laang Proufzäit am kale Salon reichlech belount gefillt!

.....
6-1 : *Sohong* war säin klosterlech Numm. Hien war populär bekannt wéi den "Tiger" Swami."

6-2 : "Prënz Prinzessin" - also benannt zu uginn dat dëst Déier besëtzt den kombinéiert Grausamkeet vun Tiger an Tigerin.

KAPITEL: 7

Den Levitéieren Hellegen

„Ech hunn gëschter Owend bei enger Gruppversammlung e Yogi an der Loft gesinn, e puer Meter iwwer dem Buedem.“ Mäi Frënd, den Upendra Mohun Chowdhury, huet beandrockend geschwat.

Ech hunn him enthusiastesch gelaacht. „Vläicht kann ech säin Numm roden. War et de Bhaduri Mahasaya, vun der Upper Circular Road?“

Den Upendra huet geknikt, e bëssen enttäuscht, well hie kee Neiegkeetsdréier war. Meng Virwëtzegkeet iwwer Hellegen war bei menge Frënn bekannt; si hunn et gär gehat, mech op en neie Wee ze bréngen.

„Den Yogi wunnt sou no bei mir doheem, datt ech hien dacks besichen.“ Meng Wiedererhunn dem Upendra säi Gesiicht e grousst Interessi erweckt, an ech hunn nach méi Vertrauen kritt.

"Ech hunn hien a bemierkenswäerte Leeschtungen gesinn. Hie beherrscht déi verschidde *Pranayamaen* **7-1 expert.**" vum aachtfache Yoga, dee vum Patanjali

beschriwwe gouf. 7-2 Eemol huet de Bhaduri Mahasaya d' *Bhastrika Pranayama* viru mir mat sou enger erstaunlecher Kraaft opgefouert, datt et ausgesinn huet, wéi wann e richtege Stuerm am Raum entstanen wier! Dann huet hien den donnerenden Otem ausgelöscht a blouf onbeweegelech an engem héijen Zoustand vun Iwwerbewosstsinn. 7-3 D'Aura vu Fridden nom Stuerm war lieweg, onvergiesslech."

"Ech héieren dat den Hellegen ni Blieder säin Heem." Upendra's Toun war eng kleng Saach ongleeflech.

"Tatsächlech ass et wouer! Hie leeft zënter zwanzeg Joer dobannen. Hie lockert seng selbstopgeluecht Regel e bëssen zu den Zäite vun eisen hellege Fester, wann hie bis op säi Trottoir geet! D'Bettel versammelen sech do, well den Hellege Bhaduri fir säin zäertlecht Häerz bekannt ass."

"Wéi mécht hien bleiwen an den Loft, trotz den Gesetz vun Gravitatioun?"

"De Kierper vun engem Yogi verléiert seng Gripp no der Benotzung vu bestëmmte *Pranayamaen*. Dann levitéiert oder sprangt e wéi e sprangende Fräsch. Och Hellegen, déi kee formellt Yoga praktizéieren, 7-4" si bekannt dofir, datt si während engem Zoustand vun intensiver Hingabe un Gott levitéieren."

„Ech géif gärën méi vun dësem Wäise wëssen. Besicht Dir seng Oweversammlungen?“ Dem Upendra seng Aen hunn vir Virwëtz geblénkt.

„Jo, ech ginn dacks dohinner. Ech sinn immens ënnerhalen vum Witz a senger Wäisheet. Heiansdo zerstéiert mäi laangt Laachen d'Feierlechkeet vu senger Versammlungen. Den Hellegen ass net onzufrieden, awer seng Jünger gesinn aus wéi Dolcher!“

Op mengem Heemwee vun der Schoul deen Nomëtteg sinn ech laanscht dem Bhaduri Mahasaya säi Klouschter gaang an hunn decidéiert, e Besuch ze maachen. De Yogi war fir d'Allgemengheet net zougänglech. En eenzege Schüler, deen am Rez-de-chaussée souz, huet d'Privatsphär vu sengem Meeschter bewaacht. De Schüler war e bëssen e Martinet; hien huet elo formell gefrot, ob ech eng "Verlobung" hätt. Säi Guru ass just rechtzäiteg opgedaucht, fir mech virun enger direkter Ausweisung ze retten.

„Loosst de Mukunda kommen, wann hie wëll.“ D'Aen vum Wäise blénken. „Meng Regel vun der Ofsonderung ass net fir mäin eegene Komfort, mee fir dee vun aneren. Weltlech Leit hunn d'Éierlechkeet net gär, déi hir Wahnvirstellungen zerstéiert. Hellegen sinn net nëmme rar, mee och beonrouegend. Och an der Schrëft gi se dacks peinlech fonnt!“

Ech sinn dem Bhaduri Mahasaya a seng streng Wunnengen am ieweschte Stack gefollegt, vu wou aus hie sech selten geréiert huet. Meeschter ignoréieren dacks d'Panorama vun der Welt hirer Opreegung, ausser Fokus bis se sech an d'Jore konzentréieren. D'Zäitgenossen vun engem Weise sinn net eleng déi vun der enker Géigewaart.

"Maharishi, 7-5 du sinn den éischten Yogi Ech hunn bekannt WHO ëmmer bleift dobannen."

"Gott Planzen säin Hellegen heiansdo an onerwaart Buedem, vermeit mir denken mir Mee reduzéieren Hien zu eng regéieren!"

De Salbei huet säi liewege Kierper an der Lotushaltung agespaart. A senge Siwwenzeger huet hien keng onsympathesch Zeeche vum Alter oder vum sätzende Liewen gewisen. Stäerk a riicht, war hien a jidder Hisiicht ideal. Säi Gesiicht war dee vun engem *Rishi*, wéi et an den antiken Texter beschriwwe gött. Mat engem edle Kapp a vill Baart, souz hien ëmmer fest oprecht, seng roueg Aen op d'Allgemengheet geriicht.

Den Hellegen an Ech agedroe den meditativ Staat. Duerno eng Stonn, säin sanft Stëmm opgereege mech.

"Du gees dacks an d'Rou, awer hues du *Anubhava entwéckelt*?" 7-6 Hie wollt mech drun erënneren, Gott méi gär ze hunn ewéi Meditatioun. "Verwiesselt d'Technik net mam Zil."

Hien huet mir e puer Mangoen ugebueden. Mat deem guttgehéierte Witz, deen ech a sengem eeschte Charakter sou agreabel fonnt hunn, huet hien bemierkt: "D'Leit am Allgemengen hunn *Jala Yoga* (Unioun mat Iessen) méi gär wéi *Dhyana Yoga* (Unioun mat Gott)."

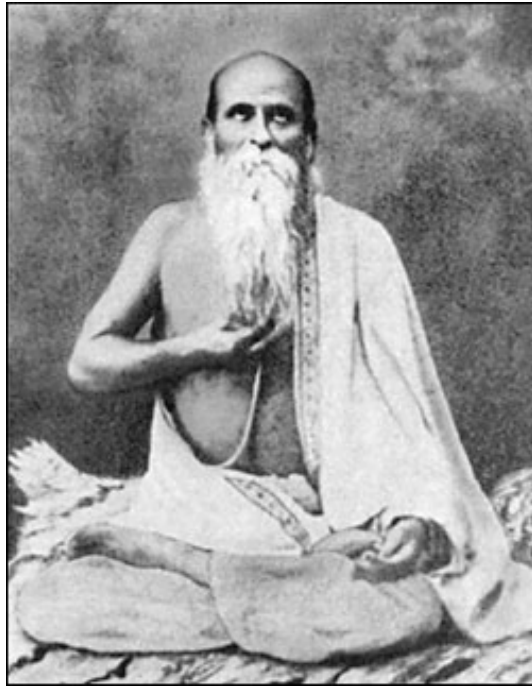
Säin yogesch Wuertspill betraff mech opreegend.

„Wat hues du e schéint Laachen!“ E léiwe Glanz koum a säi Bléck. Säi Gesiicht war ëmmer eescht, awer beréiert vun engem extatesche Laachen. Seng grouss Lotus-Aen hunn e verstoppt göttlecht Laachen gehalten.

„Déi Bréiwer kommen aus dem wäiten Amerika.“ De Wäise Mann huet op e puer déck Enveloppen op engem Dësch gewisen. „Ech korrespondéieren do mat e puer Gesellschaften, deenen hir Memberen un Yoga interesséiert sinn. Si entdecken Indien nei, mat engem bessere Richtungssënn wéi de Kolumbus! Ech freeë mech, hinnen ze hëllef. D'Wëssen iwwer Yoga ass gratis fir all déi, déi et kréien, wéi dat onschéinlecht Dageslicht.“

"Wat *Rishis* als essentiell fir d'mënschlech Erléisung ugesi ginn, muss fir de Westen net verdënntem ginn. Gläich an der Séil, obwuel ënnerschiddlech an der äusserer Erfahrung, wäert weder de Westen nach den Osten opléien, wann eng Form vu disziplinärem Yoga net praktizéiert gëtt."

Den Hellegen huet mech mat senge rouegen Aen festgehalten. Ech hunn net gemierkt, datt seng Ried eng verstoppt prophetesch Leedung war. Eréischt elo, wou ech dës Wieder schreiwen, verstinn ech déi ganz Bedeitung vun den lāssegem Hiweiser, déi hie mir dacks ginn huet, datt ech eng Kéier d'Léiere vun Indien an Amerika géif bréngen.

BHADURI MAHASAYA
"Déi Levitéieren "Helleg"

„Här“, hunn ech gefrot, „firwat schreift Dir kee Buch iwwer Yoga zum Wuel vun der Welt?“ „Ech trainéieren Jünger“, huet hien geäntwert. „Si an hir Schüler wäerten lieweg Bicher sinn, e Beweis géint den natierlechen Zerfall vun der Zäit an déi onnatierlech Interpretatioune vun de Kritiker.“

"Maharishi, Ech wënschen du géif schreiwen eng Buch op Yoga fir den profitéieren vun den Welt."

„Ech trainéieren Jünger. Si an hir Schüler wäerten lieweg Bänn sinn, e Beweis géint déi natierlech Zerfall vun der Zäit an déi onnatierlech Interpretatioune vun de Kritiker.“ De Bhaduri sai Witz huet mech nees an e Laache bruecht.

Ech sinn eleng mam Yogi bliwwen, bis seng Jünger owes ukomm sinn. Bhaduri Mahasaya ass an eng vu senge onnatiimleche Ried erakomm. Wéi eng friddlech Iwwerschwemmung huet hien déi mental Iwwerreschter vu senge Lauschterer ewechgerappt a si Richtung Gott geschwieft. Seng opfälleg Parabelen goufen op engem makellosen Bengalesche ausgedréckt.

Dësen Owend huet de Bhaduri verschidde philosophesch Punkten am Zesammenhang mam Liewe vum Mirabai erkläert, eng mëttelalterlech Rajputani Prinzessin, déi hiert Haffliwen opginn huet, fir d'Gesellschaft vu Sadhus ze sichen. Ee Grouss-Sannyasi wollt si net empfänken, well si eng Fra war; hir Äntwert huet hien demüteg op d'Been bruecht.

„So dem Meeschter“, hat si gesot, „datt ech net wousst, datt et iergendeen anere Männlechen am Universum gött ausser Gott; si mir net all Weibercher virun Him?“ (Eng biblesch Opfaassung vum Här als dat eenzegt positivt kreativt Prinzip, woubäi seng Schöpfung näischt anescht ass wéi eng passiv *Maya* .)

De Mirabai huet vill extatesch Lidder komponéiert, déi an Indien nach ëmmer geschätzt ginn; ech iwwersetzen hei ee vun hinnen:

"Wann ech duerch alldeeglecht Bade Gott kéint erkannt ginn, da wier ech méi fréi e Wal an der Déift;"

Wann hie mam Iessen vu Wuerzelen a Friichten erkannt kéint ginn, géif ech gären d'Form vun enger Geess wielen;

Wann d'Zielen vun de Rousekranzë Hien opdeckt hätt, géif ech meng Gebieder op Mammutperlen soen; wann ech mech viru Steebiller verbeugen an Hien op e Feiersteenbiereg opdeckt hätt, géif ech

demüteg ubidden;

Wann den Här duerch Mëllech kéint gedronk
ginn, Vill Kälber a Kanner géifen Hien
erkennen;

Wann d'Verloossung vun der Fra Gott géif
uruffen, wieren dann net Dausende vun
Eunuchen?

Mirabai weess, datt fir den Göttlechen ze
fannen, dat eenzegt Onverzichtbaart d'Léift
ass."

Verschidde Schüler hunn Rupien an d'Pantoffele vum Bhaduri gestach, déi nieft him louchen, wéi hien an der Yogahaltung souz. Dëst respektvollt Offer, dat an Indien üblech ass, weist drop hin, datt den Jünger seng materiell Gidder zu de Féiss vum Guru leet. Dankbar Frënn sinn nëmmen den Här a Verkleedung, deen op seng eegen oppasst.

„Meeschter, Dir sidd wonnerbar!“ E Schüler, deen sech verlooss huet, huet de patriarchale Wäise begeeschtert ugekuckt. „Dir hutt Räichtum a Komfort opginn, fir Gott ze sichen a fir eis Wäisheet ze léieren!“ Et war bekannt, datt de Bhaduri Mahasaya a senger fréier Kandheet säi grouse Familljeräichtum opginn hat, wéi hien zielstreit de Wee vum Yogie agaangen ass.

„Dir dréint de Fall ëm!“ D'Gesicht vum Hellegen huet e liichte Ruff gewisen. „Ech hunn e puer kleng Rupien hannerlooss, e puer klenglech Freed, fir eng kosmesch Räich vun onendlech Gléck. Wéi dann hunn Ech refuséiert mir selwer eppes? Ech kennen d'Freed, de Schatz ze deelen. Ass dat en Affer? Déi kuerzsiichteg, weltlëch Leit sinn wierklech déi richteg Verzichter! Si verzichten op en onvergläichleche göttleche Besëtz fir eng Handvoll irdesch Spillsaachen!“

Ech hunn iwuer dës paradox Vue op d'Verzicht gekrasch - eng, déi all hellege Bettler d'Kapp vum Krösus opsetzt, während all houfreg Millionären an onbewosst Märtyrer verwandelt gött.

„Déi göttlech Uerdnung arrangéiert eis Zukunft méi clever wéi all Versécherungsgesellschaft.“ D'Schlusswierder vum Meeschter waren de realiséierte Glawensgrond vu sengem Glawen. „D'Welt ass voller onroueger Gleeweger un enger äusserlecher Sécherheet. Hir batter Gedanken sinn wéi Narben op hirer Stirn. Deejeinegen, deen eis Loft a Mëllech vum éischten Otemzuch un ginn huet, weess, wéi hien Dag fir Dag fir seng Unhänger versuerge soll.“

Anubhava z'erreechen . Enges Daags ass hien op d'Ram Mohan Roy Road geplënnert, ewech vun der Noperschaft vu mengem Heemechtsduerf op der Gurpar Road. Seng léif Jünger haten him eng nei Klausur gebaut, bekannt als "Nagendra Math". 7-7

Och wann et mech ëm e puer Joer virun menger Geschicht bréngt, wäert ech hei déi lescht Wieder erzielen, déi mir vum Bhaduri Mahasaya gesot goufen. Kuerz ier ech mech Richtung Westen verlooss hunn, hunn ech hien gesicht a mech demüteg fir säi Abschiedsseggen gekniet:

"Jong, gitt an Amerika. Huel d'Wüerd vum groe Indien als däi Schëld. De Victoire steet op denger Stirn geschriwwen; dat nobelt, wäit ewech Vollek wäert dech gutt empfänken."

7-1 : Methoden vun kontrolléieren Liewenskraaft duerch

Reglement vun Otem. 7-2: De wichtigsten antik Exponent vun

Yoga.

Franséisch Professeren waren déi Éischt am Westen, déi bereet waren, d'Méiglechkeeten vum Iwwerbewosstsinn :7-3
wëssenschaftlech z'ënnersichen. Geescht. Professor Jules-Bois, Member vun den L'École vun Psychologie vun den
Sorbonne, gehalen an Amerika 1928; hie sot sengem Publikum, datt franséisch Wëssenschaftler dem Iwwerbewosstsinn
Unerkennung zougesprach hunn, "wat genau dat Géigendeel vum Freud sengem Ënnerbewosstsinn ass an déi Fäegkeet
ass, déi de Mënsch wierklech zum Mënsch mécht a net nëmmen zu engem Iwwerdéier." De M. Jules-Bois huet erkläert,
datt d'Erwachen vum héije Bewosstsinn "net mam Couéismus oder Hypnose ze verwiessle war. D'Existenz vun engem
Iwwerbewosstsinn ass laang philosophesch unerkannt ginn, well et a Wierklechkeet d'Iwwerséil ass. geschwat vun vun
Emerson, awer nëmmen viru kuerzem huet et gewiescht unerkannt wëssenschaftlech." Den Franséisch Wëssenschaftler
gespëtz eraus, datt aus dem Iwwerbewosstsinn Inspiratioun, Genie, moralesch Wäerter kommen. "De Glawen dorun ass
keng Mystik, obwuel et

".unerkannt an geschätzt den Qualitéiten wéi eng Mystiker gepriedegt

St. Theresa vun Avila an aner Chrëschtlech Hellegen waren dacks observéiert an eng :7-4

".Staat vun Levitatioun. 7-5: "Grousse Weis

.Tatsächlech Perceptioun vun Gott :7-6

. Den Hellegen voll Numm war Nagendranath Bhaduri. *Mathematik* bedeit Klausur oder *Ashram* :7-7

KAPITEL: 8

Indien säin Super Wëssenschaftler, JC Bose

"Jagadis Chandra Bose's drahtlos Erfindungen virzäiteg déi vun Marconi."

Wéi ech dës provokativ Bemierkung héieren hunn, sinn ech méi no bei eng Grupp vu Professeren um Trottoir gaangen, déi sech mat wëssenschaftleche Diskussiounen beschäftegt hunn. Wann mäi Motiv fir matzemaachen Rassenstolz war, da bedauern ech dat. Ech kann mäin staarkt Interessi un de Beweiser net ofstreiden, datt Indien eng féierend Roll an der Physik spille kann, an net nëmmen an der Metaphysik.

"Wat maachen du mengen, Här?"

De Professor huet geflüchteg erkläert. „De Bose war den Éischten, deen e drahtlose Kohärer an en Instrument fir d'Uweisung vun der Refraktioun vun elektresche Wellen erfonnt huet. Mä den indesche Wëssenschaftler huet seng Erfindungen net kommerziell ausgenotzt. Hie riicht sech séier vun der anorganescher Welt op déi organesch Welt. Seng revolutionär Entdeckungen als Planzephysiolog iwwertreffen souguer seng radikal Leeschtungen als Physiker.“

Ech hunn mengem Mentor héiflech Merci gesot. Hien huet dobäi gesot: "De grouse Wëssenschaftler ass ee vu menge Brudderprofesseren um Presidency College."

Den nächsten Dag hunn ech de Salbei a sengem Haus besicht, dat no bei mengem op der Gurpar Road war. Ech hat hien zënter laangem aus respektvoller Distanz bewonnert. De graven a réckgängege Botaniker huet mech frëndlech begrüsst. Hie war e schéine, robuste Mann a senger Fofzeger, mat décke Hoer, enger breeder Stirn an den abstrahéierten Aen vun engem Dreemer. D'Prezisioun a sengem Toun huet déi laangjäreg wëssenschaftlech Gewunnecht verroden.

"Ech sinn viru kuerzem vun enger Expeditioun an déi wëssenschaftlech Gesellschaften am Westen zrëckkomm. Hir Memberen hunn e staarkt Interessi un delikaten Instrumenter vu menger Erfindung gewisen, déi demonstréieren, datt..."

ondeelbar Eenheet vun all Liewen. **8-1** De Bose-Kreskograph huet déi enorm Vergréisserung vun zéng Milliounen. De Mikroskop vergréissert sech nëmmen e puer dausend Mol; awer et huet der biologescher Wëssenschaft e wichtegen Impuls bruecht. De Kreskograph mécht onberechenbar Perspektiven op.

"Dir hutt vill gemaach, Här, fir d'Ëmfaassung vun Ost a West an den onperséinlechen Äerm vun der Wëssenschaft ze beschleunegen."

"Ech sinn zu Cambridge gebilt ginn. Wéi bewonnernswert ass déi westlech Method, all Theorie enger skrupelloser experimenteller Iwwerprüfung ze ënnerwerfen! Dës empiresch Prozedur ass Hand an Hand mat der Gabe fir Introspektioun gaangen, déi mäin ëstlecht Ierwen ass. Zesummen hunn si et mir erméiglecht, d'Rou vun natierleche Räicher ze duerchbriechen, déi laang net kommunikativ waren. Déi verroden Diagrammer vu mengem Crescograph **8-2**" sinn Beweiser fir déi Skeptischst, datt Planzen e sensibelt Nervensystem an eng variéiert emotional Liewen. Léift, Haass, Freed, Angscht, Genoss, Péng, Erregbarkeet, Stupor, an onzähleg passend Reaktiounen op Stimuli sinn esou universell a Planzen wéi an Déieren.

„Dat eenzegaartegt Pulséiere vum Liewen an der ganzer Schöpfung konnt virun Ärem Advent nëmme poetesch Biller schéngen, Professor! En Hellegen, vun deem ech eemol kannt hunn, géif ni Blummen plécken. 'Soll ech dem Rousebusch säi Stolz op Schéinheet berauben? Soll ech seng Dignitéit grausam duerch mäi grobt Ofginn beleidegen?' Seng sympathesch Wieder gi wuertwiertlech duerch Är Entdeckungen bestätegt!“

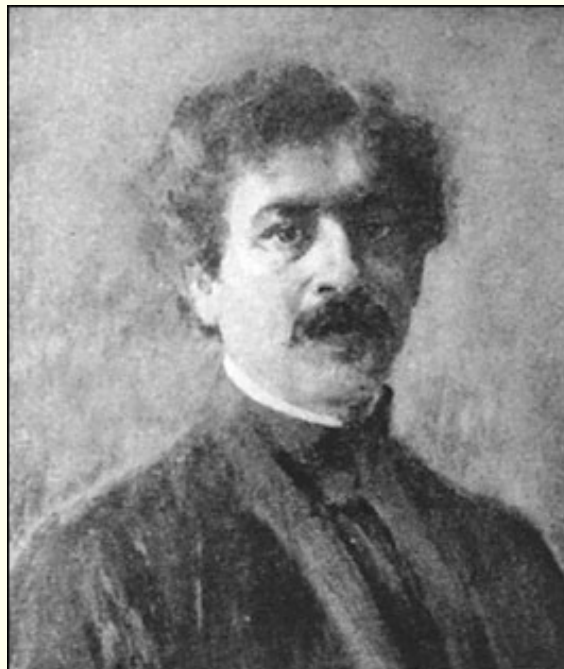
"De Poet ass mat der Wourecht intim, während de Wëssenschaftler ongeschéckt kënnt. Kommt iergendwann a mäi Laboratoire a kuckt dat onzweideiteg Zeienausso vum Kreskograph."

Dankbar hunn ech d'Invitatioun ugeholl a sinn fortgaangen. Ech hunn spéider héieren, datt de Botaniker de Presidency College verlooss hat a geplangt huet, e Fuerschungszentrum zu Kalkutta opzemaachen.

Wéi de Bose Institut opgemaach gouf, hunn ech un den Aweiungszeremonien deelgeholl. Honnerte vu Leit mat Begeeschterung sinn duerch d'Gebai geschlendert. Ech war beandrockt vun der Konscht an dem spirituellen Symbolismus vum neien Heem vun der Wëssenschaft. Säin Haaptentrée, hunn ech gemierkt, war eng Joerhonnerte al Reliquie aus engem wäitem Hellegtum. Hannert dem Lotus **8-3** Sprangbur, eng skulptéiert Fraefigur mat enger Fackel, huet den indesche Respekt fir d'Fra als onstierflech Liichtdréier vermëttelt. Am Gaart war en klengen Tempel, deem dem Noumenon iwwer d'Phänomener eraus geweit war. De Gedanke vun der göttlecher Onkierperlechkeet gouf duerch d'Feele vun engem Altorbild ugedeit .

Ech selwer bei Alter sechs

JAGADIS CHANDRA BOSE

Indien säin super Physiker, Botaniker, an Erfinder vun den Krescograph

Bose's Ried op dëst super Geleeënheet kéint hunn erausginn vun den Lëpsen vun eent vun den inspiréiert antik

. *Rishis*

„Ech wäien dësen Institut haut net nëmmen als Laboratoire, mä als Tempel.“ Seng eerbiedeg Feierlechkeet huet sech wéi en onsichtbare Mantel iwwer den iwwerfëllten Auditorium verstoppt. „Bei menger Ermëttlung gouf ech onbewosst an

d'Grenzregionen von Physik und Physiologie gefordert. Zu meiner Überraschung wurden
auch festgestellt

Grenzlinne verschwannen, a Kontaktpunkte kommen op, tèscht de Räicher vum Liewegen an dem Net-Liewenden. Anorganesch Matière gouf als alles anescht wéi inert ugesinn; si war begeeschtert ënner der Aktioun vu ville Kräften.

"Eng universell Reaktioun schénkt Metall, Planz an Déier ënner e gemeinsam Gesetz ze bréngen. Si hunn all am Fong déiselwecht Phänomener vu Middegkeet an Depressioun gewisen, mat Méiglechkeeten vun Erhuelung an vun Erhiewung, wéi gutt wéi den permanent Reaktiounslosegkeet assoziiert mat Doud. Gefëllt Mat Ehrfurcht virun dëser iwberwältigender Generaliséierung hunn ech mat grousser Hoffnung meng Resultater virun der Royal Society bekannt ginn - Resultater, déi duerch Experimenten bewisen goufen. Mä déi präsent Physiologen hunn mir geroden, mech op physikalesch Ënnersichungen ze beschränken, bei deenen mäin Erfolleg sécher war, anstatt an hir Gebidder anzegräifen. Ech war onbewusst an d'Domän vun engem onbekannte Kastensystem geroden an hunn domat seng Etikett verletzt.

„Eng onbewusst theologesch Viruerteelung war och präsent, déi Ignoranz mat Glawen verwiesselt. Et gëtt dacks vergiess, datt Deen, deen eis mat dësem ëmmer evoluéierende Mystère vun der Schöpfung ëmginn huet, eis och de Wunsch ageprägt huet, no Froen ze stellen an ze verstoen. Duerch vill Jore vu Mëssverständnis sinn ech erauskomm, datt d'Liewe vun engem Unhänger vun der Wëssenschaft onvermeidbar mat onendleche Kampf gefëllt ass. Et ass un him, säi Liewen als eng passionéiert Offer ze werfen - wat Gewënn a Verloscht, Erfolleg a Versoen ugeet, als Eent.“

"Mat der Zäit hunn déi féierend wëssenschaftlech Gesellschaften op der Welt meng Theorien a Resultater akzeptéiert an d'Wichtigkeet vum indesche Bäitrag zur Wëssenschaft unerkannt." **8-4** Kann eppes Klengs oder Begrenztes jee de Geescht vun Indien zefridden stellen? Duerch eng kontinuierlech lieweg Traditioun an eng vital Kraaft vun der Verjüngung huet dëst Land sech duerch onzueleg Transformatiounen nei ugepasst. Inder sinn ëmmer opgestan, déi den direkten an absorbéierende Präis vun der Stonn ofgewisen hunn, an d'Realisatioun vun den héchsten Idealer am Liewen gesicht hunn - net duerch passiv Verzicht, mä duerch aktiven Kampf. De Schwäche, deen de Konflikt refuséiert huet, näischt gewonnen huet, hat näischt op wat hie verzichten konnt. Nëmme deen, deen sech beméit huet a gewonnen huet, kann d'Welt beräicheren, andeems hien d'Friichte vu senger siegreicher Erfahrung schenkt.

"D'Aarbecht, déi schonn am Bose-Laboratoire iwber d'Reaktioun vun der Matière duerchgefouert gouf, an déi onerwaart Entdeckungen am Planzeliewen, hunn ganz erweidert Fuersungsgebidder an der Physik, an der Physiologie, an der Medizin, an der Landwirtschaft a souguer an der Psychologie opgemaach. Problemer, déi bis elo als onléisbar ugesi goufen, goufen elo an de Beräich vun der experimenteller Fuersung bruecht."

„Awer groussen Erfolleg kann een net ouni strikt Genauegkeet erreechen. Dofir déi laang Batterie vun iwwerempfindlechen Instrumenter an Apparater vu mengem Design, déi haut an hire Këschten am Entrée virun Iech stinn. Si erzielen Iech vun de laangwieregen Efforten, fir hannert dem täuschenden Schéngen an d'Realitéit ze kommen, déi onsichtbar bleift, vun der kontinuéierlecher Aarbecht, der Ausdauer an der Erfindungsräichheet, déi gebraucht gëtt, fir mënschlech Grenzen ze iwwerwannen. All kreativ Wëssenschaftler wëssen, datt dat richtegt Laboratoire de Geescht ass, wou se hannert Illusiounen d'Gesetzer vun der Wourecht opdecken.“

"D'Virlesungen, déi hei gehale ginn, wäerten net nëmmen Widderhuelunge vu Wëssen aus zweeter Hand sinn. Si wäerten nei Entdeckungen verkënnegen, déi fir d'éischt Kéier an dëse Säll demonstréiert goufen. Duerch déi reegelméisseg Verëffentlechung vun der Aarbecht vum Institut wäerten dës indesch Bäiträg déi ganz Welt erreechen."

Si ginn ëffentlecht Eegentum. Et ginn ni Patenter geholl. De Geescht vun eiser nationaler Kultur verlaangt, datt mir fir ëmmer fräi vun der Entweihung sinn, Wëssen nëmme fir perséinleche Gewënn ze notzen.

"Et ass mäi weidere Wonsch, datt d'Ariichtungen vun dësem Institut, sou wäit wéi méiglech, fir Aarbechter aus alle Länner zur Verfügung stinn. Dobäi versichen ech, d'Traditiounen vu mengem Land weiderzeféieren. Bis elo fënnefanzwanzeg Joerhonnerte laang huet Indien a seng fréiere Universitëten zu Nalanda an Taxila Geléiert aus allen Deeler vun der Welt begréisst."

"Obwuel Wëssenschaft ass weder nach vun den Osten nach vun den Westen awer éischter international an seng Universalitéit, awer Indien ass speziell geegent fir grouss Bäiträg ze leeschten. **8-5** Déi brennend indesch Fantasie, déi aus enger Mass vun scheinbar widderspréngleche Fakten nei Uerdnung erpresse kann, gëtt duerch d'Gewunnecht vun der Konzentratioun am Schach gehalen. Dës Réckhaltung gëtt d'Kraaft, de Geescht mat onendlecher Geduld op d'Verfolgung vun der Wourecht ze halen.

Tréinen stoungen mir an den Aen, wéi de Wëssenschaftler d'Schlusswierder ofgeleet huet. Ass "Geduld" net wierklech e Synonym fir Indien, wat d'Zäit an d'Historiker gläichzäiteg duerchernee bréngt?

Ech hunn de Fuerschungszentrum nach eng Kéier besicht, kuerz nom Dag vun der Ouverture. De grouse Botaniker, deen säi Versprieche bewosst war, huet mech a säi rouegt Laboratoire gefouert.

"Ech wäert de Kreskograph un dës Farn befestegen; d'Vergréisserung ass enorm. Wann d'Krabbel vun enger Schleek vergréissert géif ginn" an den d'selwecht Proportioun, den Kreatur géif erschéngen zu sinn Reesen wéi eng ausdrécken Zuch!"

Mäi Bléck war gespannt op de Bildscherm fixéiert, deen de vergréisserte Farnschied reflektéiert huet. Kleng Liewensbeweegungen waren elo kloer ze gesinn; d'Planz ass ganz lues viru mengem faszinéierten Aen gewuess. De Wëssenschaftler huet d'Spëtzt vum Farn mat enger klenger Metallstang beréiert. Déi sech entwéckelnd Pantomime ass op eemol gestoppt an huet déi eloquent Rhythmen nees opgeholl, soubal d'Staang zréckgezunn gouf.

„Dir hutt gesinn, wéi all kleng Stéierung vun ausserhalb schiedlech fir déi empfindlech Gewëss ass“, huet de Bose bemierkt. „Kuckt; ech ginn elo Chloroform, an dann en Géigegëft.“

Den Effekt vum Chloroform huet all Wuesstem gestoppt; d'Géigemëttel war revivaliséierend. Déi evolutiv Gesten um Bildscherm hunn mech méi gefaangen wéi eng "Film"-Handlung. Mäi Begleeder (hei an der Roll vum Béisen) huet e

schaarft Instrument duerch en Deel vum Farn gestouss; Péng gouf duerch krampfhaft Fladderen ugedeit. Wéi hien e Raséierapparat deelweis duerch de Stamm gestouss huet, gouf de Schiet hefteg opgereege, ier en sech mat der leschter Interpunktioun vum Doud roueg gemaach huet.

„Andeems ech fir d'éischt e risege Bam chloroforméiert hunn, hunn ech eng erfollegräich Transplantatioun erreecht. Normalerweis stierwen esou Monarchen vum Bësch ganz séier nodeems se geréckelt goufen.“ De Jagadis huet frou gelächelt, wéi hien de liewensrettende Manöver erzielt huet. „Grafike vu mengem delikaten Apparat hunn bewisen, datt Beem e Kreeslafsystem hunn; hir Saftbeweegunge korrespondéieren mam Blutrock vun Déierekierper. Den Opstig vum Saft ass net op de mechanesche Grënn z'erklären, déi normalerweis fortgeschratt sinn, wéi zum Beispill d'Kapillarattraktioun. De Phänomen gouf duerch de Kreskograph als d'Aktivitéit vu liewegen Zellen geléist. Peristaltesch Wellen entstinn aus engem zylindresche Rouer, deen sech e Bam erofzitt an

déngt als en tatsächlecht Häerz! Wat méi déif mir gesinn, wat méi opfälleg gëtt de Beweis dofir, datt e uniforme Plang all Form an der villfältiger Natur verbënnt."

Den super Wëssenschaftler gespëtzt zu en aneren Bose Instrument.

"Ech weisen Iech Experimenten op engem Stéck Zinn. D'Liewenskraaft a Metaller reagiert negativ oder gutt op Stimuli. Tëntmarkéierungen wäerten déi verschidde Reaktiounen registréieren."

Déif verdéift hunn ech de Grafik gekuckt, deen déi charakteristesche Wellen vun der Atomstruktur opgezeechent huet. Wéi de Professor Chloroform op d'Zinn opgedroen huet, hunn d'Vibratiounsschrëften opgehalen. Si hunn erëm ugefaangen, wéi de Metall lues a lues säin normalen Zoustand erëmkritt huet. Mäi Begleeder huet mir e ... ausgedeelt. gëfteg Chemikalie. Gläichzäiteg mam ziddernden Enn vun der Blech, d'Nadel dramatesch huet eng Doudesannonce op d'Kaart geschriwwen.

"Bose-Instrumenter hunn bewisen, datt Metaller, wéi de Stol, deen a Scheren a Maschinnen benotzt gëtt, Middegkeet ënnerleien a sech duerch periodesch Rou erëm hiert Effizienz erëmkreien. De Liewenspuls a Metaller gëtt duerch d'Applikatioun vun elektresche Strom oder staarkem Drock eescht beschiedegt oder souguer ausgelöscht."

Ech gekuckt ronderëm den Zëmmer bei den villfältigen Erfindungen, eloquent Zeienausso vun eng onermiddlech Erfindungsräichkeet.

"Här, et ass bedauerlech, datt d'Entwécklung vun der Masselandwirtschaft net duerch eng méi voll Notzung vun Äre wonnerbare Mechanismen beschleunegt gëtt. Wier et net einfach méiglech, e puer dovun a séiere Laborexperimenten anzesetzen, fir den Afloss vu verschiddenen Düngersorten op de Planzewuesstum ze weisen?"

"Dir hutt Recht. Onzähligen Gebrauch vu Bose-Instrumenter wäert vun zukünftegen Generatiounen gemaach ginn. De Wëssenschaftler kennt selten eng zäitgenëssesche Belounung; et ass genuch fir d'Friede um kreativen Dénkscht ze hunn."

Mat Ausdréck vun onreservierter Dankbarkeet géintiwier dem onermiddlechen Weisemann, hunn ech mech verlooss. "Kann déi erstaunlech Fruchtbarkeet vu sengem Genie jee erschöpft ginn?", hunn ech geduecht.

Mat de Joren ass et net méi schlecht ginn. De Bose huet en komplizéiert Instrument erfonden, de "Resonant Cardiograph", an huet dunn extensiv Fuersungen iwwer onzueleg indesche Planzen duerchgefouert. Eng enorm onerwaart Pharmakopée vu nätzlechen Medikamenter gouf opgedeckt. De Cardiograph ass mat enger onfehlbarer Genauegkeet konstruéiert, mat där en honnertstel Deel vun enger Sekonn ugewise gëtt. e Graph. Resonanzopzeechnungen moossen infinitesimal

Pulsatiounen a Planzen, Déieren a Mënschen. Struktur. De grouse Botaniker huet virausgesot, datt d'Benotzung vu sengem Kardiograph zu enger Vivisektioun féiere géif Planzen amplaz vun Déieren.

„Säit un Säit Opzeechnunge vun den Effekter vun engem Medikament, dat gläichzäiteg enger Planz an engem Déier ginn ass, hunn eng erstaunlech Eenegkeet am Resultat gewisen“, huet hien drop higewisen. „Alles am Mënsch gouf an der Planz virausgesot. Experimente mat Vegetatioun wäerten zur Reduktioun vum mëschleche Leed bäidroen.“

Jore méi spéit goufen d'Pionéiererkenntnisser vum Bose iwwer Planzen vun anere Wëssenschaftler bestätegt. Aarbechten, déi 1938 op der Columbia University gemaach goufen, goufen vun *der New York Times* wéi follegt gemellt:

Et gouf an de leschte Joren festgestallt, datt wann d'Nerven Messagen iwwerdroen tëscht dem Gehir an aneren Deeler vum Kierper ginn kleng elektresch Impulser generéiert. Dës Impulser goufen duerch delikat Galvanometer gemooss a Milliounen Mol duerch modern Verstärkerapparater vergréissert. Bis elo gouf keng zefriddestellend Method fonnt fir d'Passagen vun den Impulser laanscht d'Nervenfaseren bei liewegen Déieren oder Mënschen ze studéieren, well se sou grouss sinn. d'Geschwindegkeet, mat där dës Impulser sech beweegen.

D'Dokteren KS Cole an HJ Curtis hunn erzielt, datt si entdeckt hunn, datt déi laang eenzel Zellen vun der Séisswaasserplanz Nitella, déi dacks a Goldfëschschosselen benotzt gëtt, praktesch identesch mat deene vun eenzelne Nervenfaseren sinn. Ausserdeem hunn si festgestallt, datt Nitella-Faseren, wann se ugereegt ginn, elektresch Wellen ausbreeden, déi a jiddfer Hënsicht, ausser der Geschwindegkeet, mat deene vun den Nervenfaseren bei Déieren a Mënschen ähnlech sinn. Et gouf festgestallt, datt déi elektresch Nervenimpulser an der Planz vill méi lues waren wéi déi bei Déieren. Dës Entdeckung gouf dofir vun der Columbia-Aarbechter als Mëttel genotzt, fir Slow-Motion-Fotoe vum Passage vun den elektreschen Impulser an den Nerven ze maachen.

D'Nitella-Planz kéint also zu enger Aart Rosetta-Steen ginn, fir déi gutt bewaart Geheimnisser ganz no beim Grenzland vu Geescht a Matière ze entschlësselen.

Den Dichter Rabindranath Tagore war e treie Frënd vum idealistesche Wëssenschaftler aus Indien. Zu him huet de léiwe bengalesche Sänger déi folgend Zeilen geriicht: **8-6**

O Einsiedler, ruff du mat den authentesch
Wieder Aus deem ale Hymn mam Numm *Sama* :
"Steig op! Erwächt!" Ruff de Mann un, deen
seng *shastrisch* Léier vu vergeblichen,
pedantischen, unerwünschte Gestreits rühmt,
ruff dee blöde Prahler un, eraus op
d'Uewerfläch vun der Natur, dës breet Äerd,
Schéck dës Ruff un deng Geléierteband;
zesummen ëm dāi Feieropfer
Loosst se all zesummekommen. Sou kann
eist Indien, eist aalt Land, zu sech
selwer zrëckkommen

O, nach eng Kéier zréck an hir
standhaft Aarbecht, an hir Pflicht an
Hingabe, an hir Trance
Vun eescht Meditatioun; loossen hir sëtzen
Nach eng Kéier onberéiert, giereg, Streitlos,
reng, o nach eng Kéier op hirem héije Sätz
An Plattform, Léierer vun all Lännereien.

8-1 : "Alles Wëssenschaft ass transzendental oder soss Päss ewech. Botanik ass elo Acquisitioun den riets Theorie-d' Avataren vun Brahma wäert elo d'Léierbicher vun der Naturgeschicht sinn." - *Emerson*

8-2 : Vun den laténgesch Wuerzel, *wuessen*, zu Erhéijung. Fir säin Kreskograph an aner Erfindungen, Bose war gerittert an 1917.

8-3 : Den Lotus Blummen ass eng antik göttlech Symbol an Indien; seng sech entfalten Bléieblieder proposéieren den Expansioun vun den Séil; D'Wuesstum vu senger purer Schéinheet aus dem Bulli vu sengem Urspronk hält e guttméindegt spirituell Versprieche.

8-4 "Am Moment bréngt nëmmen den einfachsten Zoufall Indien an d'Gebitt vum amerikanesche Studenten. Aacht Universitëten (Harvard, Yale, Columbia, Princeton, Johns Hopkins, Pennsylvania, Chicago a Kalifornien) hunn Léierstull fir Indologie oder Sanskrit, awer Indien ass praktesch net an de Fakultéite fir Geschicht, Philosophie, Konscht, Politikwëssenschaft vertrauden,..." Soziologie, oder iergendeng vun den aner Departementer vun intellektuell Erfahrung an wat, wéi mir hunn gesinn, Indien huet grouss Bäitrag geleescht. Mir gleewen dofir, datt kee Studienabteilung, besonnesch an de Geeschteswëssenschaften, an iergendenger

Eng grouss Universitëit kann ouni e richteg ausgebildete Spezialist an den indeschen Phasen vun hirem Disziplin voll ausgestatt sinn. Mir gleewen, och, dat all Uni wéi eng Ziler zu virbereeden seng Absolventen fir intelligent Aarbecht an den Welt wéi eng ass zu sinn hiren zu liewen an, muss hunn op seng Mataarbechter eng Geléiert kompetent an den Zivilisatioun vun Indien." - Auszich vun eng Artikel vun Professor W. Norman Brong vun den Universitëit vun Pennsylvania wéi eng erschéngen an den Mee, 1939, Problem vun den *Bulletin* vun den Amerikanesche Conseil vun Geléiert Gesellschaften, 907 15. St., Washington, D. C., 25 Joer Cent Kopie. Dëst Problem (#28) enthält iwwer 100 . "Säiten vun enger "Basisbibliographie fir indesche Studien

8-5 : Den atomar Struktur vun Matière war bekannt zu den antik Hinduen. Eent vun den sechs Systemer vun Indesch Philosophie ass *Vaisesika*, vun den sanskrit Wuerzel *Viséier*, "atomesch Individualitéit." Eent vun den virun allem *Vaisesika* Erklärungen war Den Aulukya, och Kanada genannt, "den Atomfrësser", gouf viru ronn 2800 Joer gebuer.

An engem Artikel an *East-West*, Abrëll 1934, gouf eng Zesummefassung vum wëssenschaftleche Wëssen *vu Vaisesika* wéi follegt presentéiert: "Obwuel déi modern 'Atomtheorie' allgemeng als en neien Fortschrëtt vun der Wëssenschaft ugesi gëtt, gouf se viru laanger Zäit vum Kanada, 'dem Atomfrësser', brillant erkläert. Den Sanskrit *Anus* kann richteg als 'Atom' am griichesche Sënn vun der leschter vun 'ongeschnidden' oder ondeelbar iwwersat ginn. Aner wëssenschaftlech Erklärungen iwwer *Vaisesika* -Traktaten aus der Ära v. Chr. enthalen (1) d'Beweegung vun Nolen." Richtung Magnete, (2) den Zirkulatioun vun Waasser an Planzen, (3) *Akash* oder Äther, inert an strukturlos, wéi eng Basis fir d'Iwwerdroe vu subtile Kräften, (4) d'Sonnefeier als Ursaach vun all anere Forme vun Hëtzt, (5) Hëtzt als Ursaach vun der molekularer Verännerung, (6) d'Gesetz vun der Gravitatioun, verursaacht duerch d'Qualitéit, déi an den Äerdatoome inherent ass, fir hinnen hir Attraktiounskraaft ze ginn oder no ënnen zéien, (7) den kinetesche Natur vun all Energie; Ursaachs zesummenhang wéi ëmmer verwuerzelt an eng Ausgaben vun Energie oder eng Ëmverdeelung vun Bewegung, (8) universell Opléisung duerch den Zerfall vun Atomer, (9) den Stralung vun Hëtzt an Liichtstralen, onendlech kleng Partikelen, déi mat onvirstellbarer Geschwindegkeet an all Richtungen fortfléien (déi modern Theorie vun de 'kosmeschen Stralen')

.den Relativitéit vun Zäit an Raum (10)

Vaisesika "zougewisen den Urspronk vun den Welt zu Atomer, éiweg an hir Natur, d.h., hir ultimativ Besonderheeten. " Déi rezent Entdeckung, datt en Atom e Dës Atomer goufen als eng onopfälleg vibréierend Bewegung ugesinn. Miniatur-Solaratom ass

System géif sinn Nee Neiegkeeten zu den al *Vaisesika* Philosophen, WHO och reduzéiert Zäit zu seng wäitste mathematesch Konzept andeems déi klengst Zäiteenheet (*Kala*) als d'Zäit beschriwwen gëtt, déi en Atom brauch fir ".seng eege Raumeenheet ze duerchlafen

8-6 : Iwwersat vun den Bengalesch vun Rabindranath Tagore, vun Manmohan Ghosh, an *Viswa- Bharati*.

KAPITEL: 9

Den Glécklech Unhänger An Säin Kosmesch Romantik

"Kleng Här, wann ech glift sinn sätzend. Ech moies schwätzen zu mäin Göttlech Mamm."

Roueg sinn ech mat grousser Ehrfurcht an de Raum komm. Den engelhaften Ausgesinn vum Meeschter Mahasaya huet mech zimlech geblindet. Mat sengem seidige wäisse Baart a groussen, glänzende Aen huet hien ausgesinn, wéi eng Inkarnatioun vu Rengheet. Sāi gehuewen Kinn a seng zesummegeklappt Hänn hunn mir gewise, datt mäin éischte Besuch hien an der Mëtt vu senger Andachten gestéiert hat.

Seng einfach Begréissungswieder hatten déi gewaltsamst Wierkung, déi meng Natur bis elo erlieft hat. Déi batter Trennung vum Doud vu menger Mamm hat ech als Mooss vun all menger Leed ugesinn. Elo war d'Qual vun der Trennung vu menger göttlecher Mamm eng onbeschreiblech Folter vum Geescht. Ech sinn kräischend op de Buedem gefall.

"Kleng Här, roueg dech selwer!" Den Hellegen war matleedend bedrunn.

Verlooss an enger ozeanescher Wüst, hunn ech seng Féiss als eenzegt Floss

vu menger Rettung gehalten. "Hellegen Här, Är Fürsprechung! Frot déi

göttlech Mamm, ob ech iergendeng Gunst an hiren Ae fannen!"

Dëst Versprieche ass eent net liicht geschenkt; den Meeschter war ageschränkt zu Rou.

Ouni Zweiwel war ech iwwerzeegt, datt de Meeschter Mahasaya a engem enke Gespréich mat der Universeller Mamm war. Et war eng déif Demütigung ze realiséieren, datt meng Aen blann waren fir Si, déi och an dësem Moment vum fehlerlose Bléck vum Hellegen erkennbar war. Ouni sech ze schamen, seng Féiss ze gräifen, daf fir seng sanft Remonstratiounen, hunn ech hien ëmmer erëm ëm seng Gnod gebiet.

„Ech wäert Är Bitt beim Geliebten maachen.“ D'Kapitulation vum Meeschter koum mat engem luesen, matleidende Laachen.

Wat Kraaft an déi puer Wieder, dat mäin sinn soll wëssen Verëffentlechung vun seng stürmesch Exil?

„Här, denkt un Äert Versprieche! Ech kommen geschwënn zréck fir hir Botschaft!“ Eng freeslech Erwaardung huet a menger Stëmm geklongen, déi nach virun engem Moment viru Trauer geschluchzt hat.

Wéi ech déi laang Trap erofgaange sinn, gouf ech vun Erënnerungen iwwerwältegt. Dëst Haus op der 50 Amherst Street, haut d'Residenz vum Meeschter Mahasaya, war fréier mäi Familljenheem, d'Plaz vum Doud vu menger Mamm. Hei war mäi mënschlecht Häerz fir déi verschwonnen Mamm gebrach; an hei haut war mäi Geescht wéi gekräizegt duerch d'Feele vun der Göttlecher Mamm. Helleg Maueren, stëllen Zeie vu menge schlëmmen Péng a menger definitiver Heelung!

Meng Schrëtt ware begeeschtert, wéi ech zréck a mäin Heem op der Gurpar Road koom. Ech hunn d'Ofschloss vu mengem klengen Späicher gesicht a sinn bis zéng Auer a Meditatioun bliwwen. D'Däischtert vun der waarmer indescher Nuecht gouf op eemol vun enger wonnerbarer Visioun beliicht.

Mat engem Hellegen Halo stoung déi Göttlech Mamm viru mir. Hiert Gesiicht, zäertlech laachend, war d'Schéinheet selwer.

"Ëmmer hunn Ech gär du! Jee soll Ech Léift du!"

Den himmlesch Téin nach ëmmer kléngen an den Loft, Si verschwonnen.

De Moien drop war d'Sonn kaum nach sou uerdentlech opgestan, wéi ech mäin zweete Besuch beim Meeschter Mahasaya gemaach hunn. Wéi ech d'Trap am Haus vun de poignante Erënnerungen eropgaange sinn, sinn ech a säi Zëmmer am véierte Stack ukomm. De Knäpp vun der zouener Dier war mat engem Stoff ëmgewéckelt; en Hiwäis, hunn ech gefillt, datt den Hellegen no Privatsphär wollt. Wéi ech onentschloss um Treppestull stoung, gouf d'Dier vun der begréissender Hand vum Meeschter opgemaach. Ech hunn mech zu senge hellege Féiss gekniet. An enger spillerescher Stëmmung hunn ech eng feierlech Mask iwwer mäi Gesiicht gedroen, déi göttlech Freed verstoppt huet.

„Här, ech sinn komm – ganz fréi, dat muss ech zouginn! – fir Är Botschaft. Huet déi beléift Mamm eppes iwwer mech gesot?“

"Schelmesch kleng Här!"

Net en aneren Bemierkung géif hien maachen. Anscheinend mäin ugeholl Schwéierkraaft war onimpressionant.

"Firwat also mysteriéis, also auswäichend? Maach Hellegen ni schwätzen kloer?"
Vläicht Ech war eng kleng provoziert.

„Muss du mech testen?“ Seng roueg Aen ware voller Versteesdemech. „Kënnt ech haut de Moien nach e Wuert zu der Versécherung bäifügen, déi Dir gëschter Owend um zéng Auer vun der Schéiner Mamm selwer kritt hutt?“

De Meeschter Mahasaya hat d'Kontroll iwwer d'Schleisen vu menger Séil: ech sinn erëm zu senge Féiss erofgefall. Mee dës Kéier sinn meng Tréinen aus enger Freed, an net aus engem Péng, déi ech net méi erdroe konnt, gewuess.

"Mengt Dir, datt Är Andacht déi onendlech Barmhärzegkeet net beréiert huet? D'Mutterschaft vu Gott, déi Dir a Forme vu Mënsch a Göttlechkeet ugebiet hutt, kéint ni versoen, Äre verloossene Ruff ze beäntworten."

Wien war dësen einfache Hellegen, deem seng geringste Ufro un den Universalgeescht mat séisser Zoustëmmung begéint gouf? Seng Roll an der Welt war demüteg, wéi et dem gréisste Mann vun Demut gehéiert, deem ech jee kannt hunn. An dësem Haus an der Amherst Street, Meeschter Mahasaya 9-1 huet e kleng Lycée fir Jongen geleet. Kee Wuert vu Strof koum iwwer seng Lëpsen; keng Regel a keng Ferule hunn seng Disziplin gehalen. Héich Mathematik gouf tatsächlech an

döse bescheidenen Kllassesäll geléiert, an eng Chimie vun der Léift feelt an de Léierbicher. Hie verbreet seng Wäisheet duerch spirituell Ustiechung anstatt duerch onduerchdrénglech Gesetzer.

Verschléngt vun enger onsophistikéierter Leidenschaft fir déi göttlech Mamm, huet den Hellegen net méi déi äusserlech Forme vu Respekt gefuerdert wéi e Kand.

„Ech sinn net däi Guru; hie kënnt e bässe méi spéit“, sot hien zu mir. „Duerch seng Leedung ginn deng Erfarunge vum Göttelechen a punkto Léift an Hingabe a seng Begrëffer vun onendlecher Wäisheet iwwersat.“

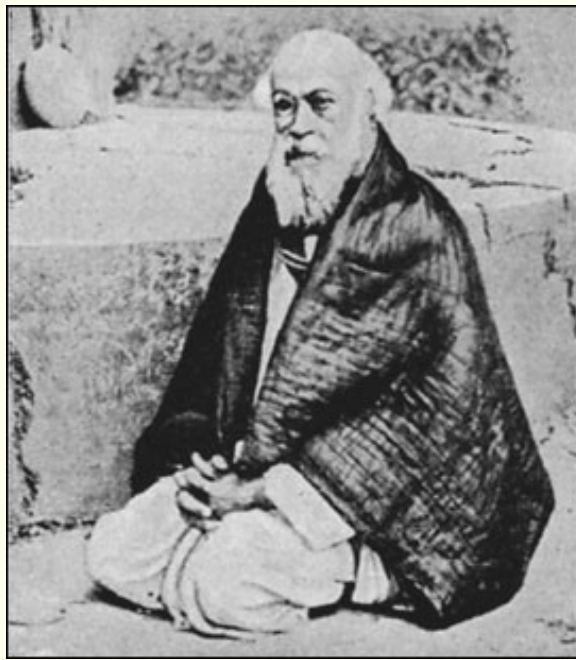
All spéiden Nomëtteg sinn ech op d'Amherst Street gaangen. Ech hunn dem Meeschter Mahasaya säi göttleche Becher gesicht, sou voll, datt seng Drëpsen all Dag iwwer mäi Wiesen iwwerflësseg sinn. Ni virdrun hat ech mech a voller Éierbied verbeugt; elo hunn ech et als en onmoossbare Privileg gefillt, iwwerhaupt dee selwechte Buedem ze betrieden, deen de Meeschter Mahasaya geheiligt huet.

„Här, drot w.e.g. dëse Champag-Guirland, deen ech speziell fir Iech gemaach hunn.“ Ech sinn een Owend ukomm, mat menger Blumenkette an der Hand. Mä schei huet hien sech zréckgezunn an huet sech d'Éier ëmmer erëm refuséiert. Hie mierkt mäi Péng, huet hien endlech zougestëmmt gelächelt.

„Well mir allebéid Unhänger vun der Mamm sinn, kënnt Dir de Girland op dësen kierperlechen Tempel leeën, als Offer fir Hir, déi dran wunnt.“ Senger grousser Natur feelt et u Plaz, an deem iergendeng egoistesche Iwwerleeung Fouss faasse konnt.

ZWEE BRËDER VUN THERESE NEUMANN
Ech stoen mat hinnen an Konnersreuth, Bayern.

MEESCHTER MAHASAYA

Jee verdéift an säin glécklech kosmesch Romantik.

„Loosse mer muer an den Dakshineswar Tempel goen, fir ëmmer geheiligt vu mengem Guru.“ De Meeschter Mahasaya war en Jünger vun engem Christusähnleche Meeschter, dem Sri Ramakrishna Paramhansa.

Déi véier Meile laang Rees den nächsten Moien gouf mam Boot um Ganges gemaach. Mir sinn an den Tempel vu Kali mat senge néng Kuppelen eragaangen, wou d'Figure vun der Göttlecher Mamm a Shiva op engem poléierte sëlwerene Lotus rouen, deem seng dausend Bléieblieder virsiichteg gemeisselt sinn. De Meeschter Mahasaya huet verzaubert. Hie war a senger onerschöpflecher Romanz mat der Beléifter beschäftigt. Wéi hien hiren Numm gesongen huet, huet mäin begeeschtert Häerz an dausend Stécker zerbrach gewierkt.

Mir sinn spéider duerch déi helleg Géigenden geschlendert a sinn an engem Tamariskbësch gehalen. D'Manna, dat charakteristescht vun dësem Bam ausgestraalt gouf, war e Symbol fir dat himmlescht Iessen, dat de Meeschter Mahasaya mir geschenkt huet. Seng göttlech Uruff sinn weidergaangen. Ech souz steif onbeweeglech um Gras tëscht de rosa, fiederegen Tamariskbléien. Zäitweileng vum Kierper ofwesend, sinn ech an engem himmlesche Besuch eropgeschwieft.

Dëst war déi éischt vu ville Pilgerreesen op Dakshineswar mam hellege Léierer. Vun him hunn ech d'Séissheet vu Gott am Aspekt vun der Mamm oder der Göttlecher Barmhärzegkeet geléiert. Den kannerleche Hellegen huet wéineg Appel am Pappaspekt oder der Göttlecher Gerechtegkeet fonnt. E strengt, usprochsvollt, mathematescht Uerteel war mir friem. zu senger sanfter Natur.

„Hie kann als ierdesche Prototyp fir d'Engelen vum Himmel déngen!“, hunn ech léif

geduecht, wéi ech hien enges Daags bei senger Gebieder gekuckt hunn. Ouni e Otem vu Kritik oder Veruerteelung huet hien d'Welt mat Aen observéiert, déi laang mat der Urreinheet vertraut waren. Säi Kierper, säi Geescht, seng Ried an seng Handlungen ware mühelos mat der Einfachheet vu senger Séil harmonéiert.

„Mäi Meeschter huet mir dat gesot.“ Den Hellegen huet sech virun enger perséinlecher Ausso zréckgezunn an huet all weise Rot mat dëser onverännerlecher Eier beendet. Seng Identitéit mam Sri Ramakrishna war sou déif, datt de Meeschter Mahasaya nee

méi laang betruecht säin Gedanken wéi säin eegen.

Hand an Hand sinn den Hellegen an ech enges Owes um Block vu senger Schoul spazéiere gaangen. Meng Freed gouf duerch d'Arrivée vun engem iwerdriwwenen Bekannten, deem eis mat enger laanger Ried belaascht huet.

„Ech gesinn, dëse Mann gefällt dir net.“ Dem Hellegen säi Geflüster zu mir gouf vum Egoist, fasziniert vu sengem eegene Monolog, net héieren. „Ech hunn mat der Göttlecher Mamm driwwer geschwat; Si ass sech bewusst iwwer eis traureg Situatioun. Soubal mir an deem rouden Haus ukommen, huet si versprach, hien un méi dréngend Saachen z'erënnere.“

Meng Aen ware fest op d'Plaz vun der Erléisung geriicht. Wéi hien dat rout Paart erreecht huet, huet de Mann sech onerklärlech ëmgedréint a fortgaang, ouni säi Saz fäerdeg ze maachen oder Äddi ze soen. Déi ugegraff Loft war mat Fridden getréischt.

En aneren Dag sinn ech eleng bei der Gare vun Howrah gaangen. Ech stoung e Moment bei engem Tempel a kritiséiert am Stillen eng kleng Grupp vu Männer mat Trommel a Becken, déi hefteg e Gesank rezitéiert hunn.

„Wéi onandächtig si den hellegen Numm vum Här a mechanescher Widderhuelung benotzen“, hunn ech nogeduecht. Mäi Bléck war erstaunt vun der schneller Ukënnegung vum Meeschter Mahasaya. „Här, wéi kommt Dir hei?“

Den Hellegen, deem meng Fro ignoréiert huet, huet mäi Gedanke beäntwert. „Ass et net wouer, kleng Här, datt den Numm vum Léifsten aus all de Lëpsen séiss kléngt, egal ob ignorant oder weis?“ Hie war léif mat sengem Aarm ëm mech gaangen; Ech hunn mech op sengem magesche Teppech an déi Barmhärzeg Präsenz gedroe fonnt.

„Wëllt Dir e puer Bioskope gesinn?“ Dës Fro vum Meeschter Mahasaya, deem een Nomëtteg gestallt gouf, war mystifizierend; den Ausdrock gouf deemools an Indien fir Filmer benotzt. Ech hunn zougestëmmt, frou, ënner allen Ëmstänn a senger Gesellschaft ze sinn. E flotte Spadséiergang huet eis an de Gaart vis-à-vis vu Kalkutta bruecht. Universitét. Mäi Begleeder huet op eng Bänk beim *Goldighi* oder Weier gewisen.

„Loosst eis hei e puer Minutten setzen. Mäi Meeschter huet mech ëmmer gefrot ze meditieren, wa ech eng Waasserfläch gesinn hunn. Hei erënnert eis seng Rou un déi grouss Rou vu Gott. Sou wéi all Saachen am Waasser reflektéiert kënne ginn, sou spigelt sech dat ganzt Universum am Séi vum kosmesche Geescht. Sou huet mäi *Gurudeva* dacks gesot.“

Kuerz drop si mir an en Universitétssall komm, wou eng Virlesung amgaang war.

Et huet sech als onheemlech langweileg erausgestallt, obwuel et heiansdo mat Laterne-Dia-Illustratiounen ofgewiesselt gouf, déi genoech sou oninteressant waren.

„Also, dat ass déi Zort Bioskop, deen de Meeschter wollt, datt ech gesinn!“ Mäi Gedanke war ongedëlleg, awer ech wollt dem Hellegen net wéi doen, andeems ech d'Langweil a mengem Gesiicht gewisen hunn. Mä hie léint sech vertraulech zu mir.

„Ech gesinn, kleng Här, datt Dir dës Bioskop net gär hutt. Ech hunn et der Göttelecher Mamm erwähnt; Si huet voll Sympathie mat eis béiden. Si seet mir, datt d'elektresch Luuchten elo ausgoen, an net erëm ugeschalt ginn, bis mir d'Méiglechkeet hunn, de Raum ze verloossen.“

Wéi sâi Geflüster opgehalen huet, ass de Sall an d'Däischtert gefall. Déi haart Stëmm vum Professer gouf erstaunt verstummt, an huet dann bemierkt: "D'elektrescht System vun dësem Sall schéngt defekt ze sinn." Zu dësem Zäitpunkt waren de Meeschter Mahasaya an ech sécher iwwer d'Schwell. Wéi ech vum Korridor zeréckgekuckt hunn, hunn ech gesinn, datt d'Szen vun eisem Märtyrertod erëm beliicht war.

"Klengen Här, Dir waart vun deem Bioskop enttäuscht, 9-2" „mee ech mengen, Dir wäert eng aner gär hunn.“ Den Hellegen an ech stoungen um Trottoir virum Universitätsgebai. Hie klappt mir sanft op d'Broscht iwwer d'Häerz.

Eng transforméierend Rou ass gefollegt. Genée wéi déi modern "Talkies" zu onhéierbare Filmer ginn, wann den Tounapparat ausfällt, sou huet déi Göttlech Hand, duerch e komescht Wonner, den ierdesche Kaméidi ënnerdréckt. D'Foussgänger souwéi déi laanschtfuerend Trolleywaggonen, Autoen, Ochsereien an Hackneywaggonen op Eisenrieder waren all am geräischlosem Transport. Wéi wann ech en omnipräsent A hätt, hunn ech d'Szenen, déi hannert mir an op all Säit waren, sou einfach gesinn wéi déi virun mir. Dat ganz Spektakel vun der Aktivitéit an deem klengen Quartier vu Kalkutta ass ouni e Geräisch viru mir laanschtgaangen. Wéi e Feierglanz, deen däischter ënner enger dënner Äscheschicht ze gesinn war, huet eng méll Liichtkraaft d'Panoramavue duerchdrongen.

Mäi eegene Kierper huet ausgesinn wéi näischt méi wéi ee vun de ville Schied, obwuel e bewegungslos war, während déi aner stëmmlos hin an hier geflunn sinn. E puer Jongen, Frënn vu mir, sinn op mech zougaangen a sinn weidergaangen; obwuel si mech direkt ugekuckt haten, war et ouni Erkennung.

Déi eenzegaarteg Pantomime huet mir eng onbeschreiblech Ekstase bruecht. Ech hunn déif aus enger glécklecher Quell gedronk. Op eemol krut meng Broscht en anere méllen Schlag vum Meeschter Mahasaya. De Pandemonium vun der Welt ass a mengen onfräiwëllegen Oueren ausgebrach. Ech sinn gestaumelt, wéi wann ech haart aus engem spinnegen Dram erwächt wier. Den transzendentalen Wäin ass mir ausserhalb vun der Reechwäit gaangen.

„Klengen Här, ech gesinn, Dir hutt den zweete Bioskop no Ärem Goût fonnt.“ Den Hellegen huet gelächelt; ech hunn ugefaange dankbar virun him op de Buedem ze falen. „Dat kënnt Dir mir elo net undoen; Dir wësst, datt Gott och an Ärem Tempel ass! Ech loossen d'Göttlech Mamm meng Féiss net duerch Är Hänn beréieren!“

Wann iergendeen de pretentiéise Meeschter a mech observéiert huet, wéi mir vum iwwerfällte Trottoir fortgaange sinn, huet de Betruechter eis sécherlech vun Intoxikatioun verdähtegt. Ech hunn d'Gefill, datt déi falend Schieter vun Owes ware si matleidlech mat Gott betrunken. Wéi d'Däischtert sech vun hirer nächtlecher Beschwéierung erholl huet, Ech hunn de neie Moien ouni meng

extatesch Stëmmung konfrontéiert. Mee ëmmer an der Erënnerung ageschriwwen
ass den seraphesche Jong vun der göttlecher Mamm-Meeschterin Mahasaya!

Ech probéieren, mat scharfe Wierder senger Guttméiglechkeet gerecht ze ginn, a
froen mech, ob de Meeschter Mahasaya, an aner ënner den Hellegen mat déif Aen,
deenen hire Wee mäin begéint ass, woussten, datt ech Joer méi spéit, an engem
westleche Land, iwwer hiert Liewen als göttlech Unhänger schreiwe géif. Hiert
Virwëssen géif mech net iwwerraschen an, hoffen ech, meng Lieser, déi sou wäit
mat mir komm sinn, net.

.....
9-1 : Dës sinn respektvoll Titelen vun wéi eng hien war gewintlech adresséiert. Säin Numm war Mahendra Nath Gupta;
hien huet seng literaresch Wierker einfach mat "M" ënnerschriwwen.

KAPITEL: 10

Ech Treffen Mäin Meeschter, Sri Yukteswar

„De Glawen u Gott kann all Wonner bewierken, ausser ee – en Examen ouni Léieren ze bestoen.“ Mat Widderstand hunn ech d'Buch zougemaach, dat ech an engem inaktiven Moment opgehewen hat.

„D'Ausnam vum Schrëftsteller weist säi komplette Manktem u Glawen“, hunn ech geduecht. „Aarme Käre! hien huet grouse Respekt virum Mëtternuechtsueleg!“

Mäi Versprieche un de Papp war, datt ech mäi Lycéestudium ofschléisse géif. Ech kann net virginn, datt ech fläisseg wier. An de Méint, déi vergaange sinn, war ech manner dacks am Klasesall wéi op ofgeleeëne Plazen laanscht d'Badeghatten vu Kalkutta . Déi ugrenzend Krematoriumsplazen, besonnesch grausam an der Nuecht, sinn... betruecht héich attraktiv vun den Yogi. Hien WHO géif fannen den Onstierflech Essenz muss net vun e puer onverschéinerten Schädelen enttäuscht ginn. Déi mënschlech Onzouverlässegkeet gëtt kloer an der däischterer Wunneng vu verschiddene Schanken. Meng Mëtternuechtswuechte waren also vun enger anerer Natur wéi déi vum Geléierten.

D'Woch vun den Ofschlossexamen an der Hindu High School koum séier méi no. D'Frozäit, wéi d'Grafgebaier, inspiréiert en bekannten Terror. Mäi Geescht war trotzdem a Rou. Ech hunn de Geeschter getrotzt an e Wëssen ausgegruewn, dat een net a Virlesungssäll fënnt. Mee et huet d'Konscht vum Swami Pranabananda gefeelt, deen einfach op zwou Plazen gläichzäiteg opgedaucht ass. Mäin edukativen Dilemma war kloer eng Saach vun der Onendlecher Erfindungsräichheet. Dëst war meng Argumentatioun, och wann et fir vill onlogesch schéngt. D'Irrationalitéit vum Gleewegen entspréngt aus dausend onerklärlechen Demonstratiounen vun der Onmëttelbarkeet vu Gott a Schwieregkeeten.

„Moien, Mukunda! Ech gesinn dech deem Deeg kaum nach!“, huet mech een Nomëtteg op der Gurpar Road e Klassekamerad ugesprach.

„Moiien, Nantu! Meng Onsichtbarkeet an der Schoul huet mech tatsächlech an eng zimlech peinlech Situatioun bruecht.“ Ech hunn mech ënner sengem frëndleche Bléck entlaascht.

Nantu, WHO war eng brillant Schüler, gelacht häerzlech; mäin d'Situatioun war net ouni eng Komiker

Aspekt.

"Du sinn komplett net virbereet fir den Finallen! Ech ugeholl et ass erop zu mech zu Hëllef du!"

Instrukteuren opgestallt hätt .

"Dës Froen sinn de Köder, deen vill vertrauensvoll Jongen an d'Examensfalle fänke wäert. Denkt un meng Äntwerten, an Dir wäert ouni Verletzung dovukommen."

D'Nuecht war wäit eriwwer, wéi ech fortgaange sinn. Voll mat ongewéinlecher Eruditioun hunn ech fromm gebiet, datt se déi nächst puer kritesch Deeg sou bleift. Den Nantu hat mech a menge verschiddene Fächer trainéiert, awer ënner Zäitdruck hat hien mäi Cours am Sanskrit vergiess. Iwerglécklech hunn ech Gott un de Feeler erënnert.

Den nächsten Moien sinn ech op e kuerze Spadséiergang gaangen, wou ech mäi neit Wëssen am Rhythmus vu schwéngende Foussschrétt agewéckelt hunn. Wéi ech duerch d'Onkraut vun engem Eckgrondstéck ofgekierzt hunn, ass mäi Bléck op e puer locker gedréckte Blieder gefall. E triumphierende Sprong huet bewisen, datt et sech ëm Sanskrit-Verse handelt. Ech hunn e Expert gesicht, deen mech bei menger stotternder Interpretatioun hëllef konnt. Seng räich Stëmm huet d'Loft mat der grenzloser, séissen Schéinheet vun der aler Sprooch gefëllt. **10-1**

„Dës aussergewéinlech Strophe kënnen net onméiglech bei Ärem Sanskrit-Test hëllefen.“ De Geléierte huet se skeptesch ofgewisen.

Mä meng Vertrautheet mat deem spezifesche Gedicht huet et mir erméiglecht, den Dag drop d'Sanskrit-Examen ze bestoen. Duerch déi éierlech Hëllef, déi den Nantu mir ginn hat, hunn ech och déi minimal Not fir Erfolleg an all mengen anere Fächer erreecht.

De Papp war frou, datt ech mäi Wuert gehalen hat a mäi Lycée ofgeschloss hat. Meng Dankbarkeet ass dem Här zougaangen, deem seng eenzeg Leedung ech bei mengem Besuch zu Nantu a mengem Spadséiergang um ongewéinleche Wee vum mat Schutt gefëllte Grundstück erkannt hunn. Spilleresch hat hien sengem zäitleche Plang fir meng Rettung en duebelen Ausdrück ginn.

Ech sinn op dat verworf Buch gestouss, deem säin Auteur Gott d'Virrang an den Examenssäll verweigert hat. Ech konnt net zrëckhalen ze laachen iwwer mäin eegene stëllen Kommentar:

"Et géif dësem Typ seng Duercherneen nëmmen nach verschäerfen, wann ech him géif soen, datt göttlech Meditatioun ënnert de Läichen eng Ofkierzung zum Lycée-

Diplom ass!"

A menger neier Dignitéit hat ech elo oppe geplangt, vun doheem ze goen. Zesumme mat engem jonke Frënd, dem Jitendra Mazumdar, **10-2** Ech hunn decidéiert, enger Mahamandal-Kléieshaus zu Benares bäizetrieden a seng spirituell Disziplin ze kréien.

Eng Verzweiflung huet mech een Moien iwwerwältegt, wéi ech un d'Trennung vu menger Famill geduecht hunn. Zënter dem Doud vun menger Mamm ass meng Häerzegkeet fir meng zwee jéngere Bridder, d'Sananda an ..., besonnesch zaart ginn.

Sadhana gesinn hat . **10-3** No enger zweestänneger Flut vun Tréinen, hunn ech mech eenzegaarteg transforméiert gefüllt, wéi vun engem alchemesche Reinigungsmëttel. All Uschloss **10-4** verschwonnen; meng Entschlossenheet, Gott als Frënd vun de Frënn ze sichen, ass wéi Granit a mir festgefaasst. Ech hunn meng Reesvirbereedunge séier ofgeschloss.

„Ech maachen nach eng lescht Bitt.“ Mäi Papp war opgereeget, wéi ech virun him stoung fir mäi leschte Segen ze kréien. „Verléisst mech an deng trauernd Bridder a Schwëstere net.“

"Éiere Papp, wéi kann ech meng Léift fir dech ausdrécken! Mee nach méi grouss ass meng Léift fir den himmlesche Papp, deen mir d'Geschenk vun engem perfekte Papp op der Äerd ginn huet. Loosst mech goen, fir datt ech iergendwann mat engem méi göttleche Verständnis zrëckkommen."

Mat zéckendem Elterenzoustëmmung sinn ech op de Wee gaangen, fir mech dem Jitendra ze treffen, deen schonn zu Benares an der Klausur war. Bei menger Arrivée huet mech de jonke Chef-Swami, den Dyananda, häerzlech begréisst. Grouss a schlank, mat engem nodenkleche Gesiicht, huet hien mech positiv beandrockt. Säi blondt Gesiicht hat eng buddhaähnlech Rou.

Ech war frou, datt mäin neit Doheem en Daachgeschoss hat, wou ech et fäerdeg bruecht hunn, d'Dämmerungs- a Moiesstonnen ze verbréngen. D'Ashram-Memberen, déi wéineg iwuer Meditatiounspraktiken woussten, waren der Meenung, ech sollt meng ganz Zäit fir organisatoresch Aufgaben opwenden. Si hunn mech fir meng Nomëttesaarbecht an hirem Büro gelueft.

„Probéier net sou séier Gott ze fänken!“ Dëse Spott vun engem Matbewunner huet ee vu menge Bewunner begleet. fréi Ofreesen Richtung Späicher. Ech sinn op den Dyananda gaangen, deen a sengem klengen Schloss mat Vue op de Ganges beschäftegt war.

"Swamiji, **10-5**" Ech verstinn net, wat hei vun mir verlaangt gëtt. Ech sichen eng direkt Perceptioun vu Gott. Ouni Hien kann ech net mat enger Zugehéieregkeet oder engem Glawen oder der Leeschtung vu gudde Wierker zefriden sinn.

Den orange gekleete Paschtouer huet mir léif geklappt. Hie spillt eng gespillte Veruerteelung a sot e puer Jünger an der Géigend: "Stéiert de Mukunda net. Hie wäert eis Weeër léieren."

Ech hunn mäin Zweiwel héiflech verstoppt. D'Studenten hunn de Raum verlooss, net iwuerdriwwen iwuerfuerdert mat hirer Bestrofung. D'Dyananda hat weider Wieder fir mech.

„Mukunda, ech gesinn, däi Papp schéckt dir reegelméisseg Sue. Gitt et him w.e.g.

zréck; du brauchst hei näischt. Eng zweet Disziplinarfuerderung betrifft d'essen. Och wann s du Honger hues, schwätz dovun net.“

Ob Honger mir a mengen Aen gegläntzt huet, wusst ech net. Datt ech Honger hat, wusst ech nëmmen ze gutt. Déi onverännerlech Stonn fir dat éischt Iessen an der Kluisenhaus war zwielef Auer Mëttes. Ech war a mengem eegenen Haus un e grousst Frühstück um néng Auer gewinnt.

Déi dräi Stonne Paus gouf all Dag méi onendlech. D'Kalkutta-Joren, wou ech de Kach fir eng zéng Minutte Verspéidung konnt verübelen, ware fort. Elo hunn ech probéiert mäin Appetit ze kontrolléieren; een Dag hunn ech eng véieranzwanzeg Stonne Faste gemaach. Mat duebeler Begeeschterung hunn ech den nächste Mëtteg gewaart.

„Dem Dyanandaji säin Zuch ass verspéit; mir gi net iessen, bis hien ukommt.“ De Jitendra huet mir dës verheerend Neiegkeet bruecht. Als Gest vum Wëllkommen un de Swami, deen zwou Wochen net do war, stoungen eng ganz Rëtsch Delikatessen prett. En appetitlechen Doft huet d'Loft gefëllt. Näischt anescht huet sech ugebueden, wat konnt een anescht schlucken ausser Stolz iwwer d'Erreeche vun engem Fasten vun gëschter?

„Här, beschleunegt den Zuch!“ Den himmlesche Versuergungspersonal, hunn ech geduecht, war kaum an der Verbuet abegraff, mat där den Dyananda mech zum Schweige bruecht hat. Déi göttlech Opmierksamkeet war awer soss anzwousch; déi lues Auer bedeckt den Stonnen. Däischtert war ofsteigend wéi eis Leader agedroe den Dier. Mäin D'Begrëssung war eng vun ongefeilter Freed.

„Dyanandaji wäert sech baden a meditieren, ier mir Iessen servéiere kënnen.“ De Jitendra ass erëm wéi e Vogel vun engem schlechten Zeechen op mech zougangen.

Ech war bal zesummegebrach. Mäi jonke Mo, deen nach ni sou vill Deprivatioun hat, huet mat knagender Kraaft protestéiert. Biller, déi ech vun Hongersnoutopfer gesinn hat, sinn wéi e Gespenst viru mir laanschtgaangen.

„Den nächste Benares-Doud duerch Hunger ass an dëser Klausur direkt komm“, hunn ech geduecht. Den drohenden Ënnergang ëm néng Auer ofgewiert. Ambrosial Uruff! An der Erënnerung ass dëst Iessen lieweg wéi eng vun de perfekte Stonne vum Liewen.

Déi intensiv Absorptioun huet mir awer erlaabt ze bemierken, datt den Dyananda ofgelenkt giess huet. Hie war anscheinend iwwer menge grouse Genoss eraus.

"Swamiji, waren net du hongereg?" Glécklech iwwerfuert, Ech war eleng mat den Leader an säin studéieren.

"O jo! Ech hunn déi lescht véier Deeg ouni Iessen oder Gedränk verbruecht. Ech iessen ni an Zich, gefëllt mat den heterogenen Schwéngunge vu weltleche Leit. Streng halen ech mech un déi *schastrisch* **10-6...**" Reegele fir Mönche vu mengem besonneschen Uerden.

„Et gi bestëmmt Problemer vun eiser organisatorescher Aarbecht, déi mech duerch de Kapp leien. Haut den Owend doheem hunn ech mäin Oweessiessen vernoléisseg. Firwat ass d'Eil? Muer wäert ech mir e Punkt maachen, fir richtig ze iessen.“ Hie laacht frëndlech.

D'Schimmt huet sech wéi en Erstéckungsdréck a mir verbreet. Mä de leschten Dag vu menger Folter gouf net einfach vergiess; ech hunn eng weider Bemierkung getraut.

„Swamiji, ech sinn duercherneen. Wann ech deng Instruktiounen befolgen, stellt Iech vir, ech hätt ni no Iessen gefrot, a keen mir eppes gött. Ech géif verhongeren.“

„Stierf dann!“ Dëse beonrouegende Rot huet d'Loft gespléckt. „Stierf, wann et néideg ass, Mukunda! Géif ni zou, datt Dir vun der Kraaft vum Iessen lieft a net vun der Kraaft vu Gott! Deen, deen all Form vun Ernährung geschaf huet, Deen, deen den Appetit geschenkt huet, wäert sécherlech dofir suergen, datt säin Unhänger erhale bleift! Stellt Iech net vir, datt de Räis Iech ënnerhält, oder datt Suen oder Männer Iech ënnerstëtzen! Kënne si hëllefen, wann den Här Äre Liewensotem zréckzitt? Si sinn nëmmen seng indirekt Instrumenter. Ass et duerch iergendeng Fäegkeet vun Iech, datt d'Iessen an Ärem Mo verdaut gött? Benotzt d'Schwäert vun Ärer Ënnerscheidung, Mukunda! Schneid.“

duerch den Ketten vun Agence an erkennen den Eenzel Ursaach!"

Ech hunn seng schaarf Wieder déif an de Mark fonnt. Fort war eng aler Illusioun, duerch déi kierperlech Befeeler d'Séil iwwerlëschten. Do an dann hunn ech d'Allgenügendheet vum Geescht geschmaacht. A wéi vill frieme Stied, a mengem spéidere Liewen vu mengem onopfällege Reesen, ass d'Geleeënheet entstanen, d'Nätzlechkeet vun dëser Lektoun an engem Ermitage zu Benares ze beweisen!

Deen eenzege Schatz, deem mech vu Kalkutta begleet hat, war dem SADHU säi sëlweren Amulett, dat mir vu menger Mamm vermaach gouf. Ech hunn et Joer laang bewaacht an elo virsiichteg a mengem Ashram-Zëmmer verstoppt. Fir meng Freed un der Talisman-Zeugnis nei ze gestalten, hunn ech eng Kéier moies déi zougessaart Këscht opgemaach. Déi zougemaach Verpackung, onberéiert, kuck! den Amulett war fort. Traureg hunn ech säin Enveloppe opgerappt a séchergestallt, datt en onmëssverständlech verschwonne war, am Aklang mat der Prognose vum SADHU, an den Äther, wou hien en geruff hat.

Meng Relatioun mat den Unhänger vun der Dyananda ass ëmmer méi schlecht ginn. Den Haushalt war entfremdet, verletzt duerch meng entschlossen Distanz. Meng strikt Haltung un d'Meditatioun iwwer dat Ideal, fir dat ech doheem verlooss hat, an all weltlëch Ambitiounen hunn iwwerflächlech Kritik vun alle Säiten ausgeléist.

Vun spiritueller Angscht gerappt, sinn ech eng Kéier moies op den Dachgeschoss gaangen, fest entschloss ze bieden, bis eng Äntwert gewährt gouf.

"Barmhärzeg Mamm vum Universum, léiert mech Dech selwer duerch Visiounen oder duerch e Guru, deem Dir geschéckt hutt!"

Déi vergaange Stonnen hunn meng kräischend Bidden ouni Äntwert fonnt. Op eemol hunn ech mech opgehuewen gefillt, wéi wann ech kierperlech an eng onbegrenzt Kugel geréckelt wier.

"Ären Meeschter kënn haut!" A göttlech weiblech Stëmm koum vun iwwerall an néierens.

Dës iwwernuechtend Erfahrung gouf vun engem Ruff vun enger bestëmmter Plaz duerchbrach. E jonke Paschtouer mam Spëtznamm Habu huet mech vun der Kichen ënnen geruff.

"Mukunda, genuch vun Meditatioun! Du sinn néideg fir eng Aufgab."

En aneren Dag hätt ech ongedëlleg geäntwert; elo hunn ech mäi vun Tréinen opgeschwollent Gesiicht ofgewëscht a sanft dem Uruff nogefollegt. Zesummen sinn

den Habu an ech op e wäiten Maartplaz am Bengalesche gaangen. Sektoun vun Benares. Den onfrëndlech Indesch Sonn war net nach bei Zenit wéi mir gemaach eis Akeef an de Basaren. Mir hunn eis duerch déi faarweg Mëschung aus Hausfraen, Guiden, Paschtéier, einfach gekleete Witfraen, würdevolle Brahmanen an den allgegenwärtig verbreeten hellege Bullen gedréckt. Wéi ech eng onopfälleg Gaass laanschtgaange sinn, hunn ech mäi Kapp gedréit an déi schmuel Streck ugekuckt.

E Christusähnleche Mann an den Ockerkleeder vun engem Swami stoung onbeweegelech um Enn vun der Strooss. Hie koum mir direkt an antik bekannt vir; mäi Bléck huet mech fir e kuerze Moment hongereg gefiddert. Dann huet Zweifel mech iwwerfall.

"Du sinn verwirrend dëst wanderen Mönch mat iergendeen bekannt zu du," Ech geduecht. "Dreemer, Foussgoen

un."

No zéng Minutten hunn ech eng schwéier Taubheet a menge Féiss gefillt. Wéi wann se zu Steen verwandelt wieren, konnten se mech net méi weider droen. Mühsam hunn ech mech ëmgedrënt; meng Féiss sinn erëm normal ginn. Ech hunn an déi aner Richtung gekuckt; erëm huet dat komescht Gewiicht mech gedréckt.

„Den Hellegen zitt mech magnetesch zu sech!“ Mat dësem Gedanke hunn ech meng Päckelcher an d'Äerm vum Habu gestapelt. Hie hat meng onberechenbar Foussaarbecht mat Erstaunen observéiert an ass elo a Laachen ausgebrach.

"Wat Krankheeten du? Sinn du verréckt?"

Mäin tumultuéis Emotioun verhënnert iergendeng Äntwert; Ech séier roueg ewech.

Ech sinn zréckgaangen, wéi wann ech mat Flilleke geschong wier, an hunn déi schmuelt Strooss erreecht. Mäi kuerze Bléck huet déi roueg Figur opgedeckt, déi stänneg a meng Richtung gekuckt huet. No e puer begeeschterten Schrëtt war ech zu senger Féiss.

"Gurudeva!" **10-7** Dat göttlecht Gesiicht war keen anere wéi hien aus mengen dausend Visiounen. Dës halcyonesch Aen, mat engem léiwen Kapp, engem spitze Baart an de fléissenden Hoer, haten dacks duerch d'Däischtert vu menge nuetse Dreem gekuckt, an hunn e Versprechen gehalten, dat ech net ganz verstanen hat.

„O mäin Eegenen, du bass bei mech komm!“ Mäi Guru huet d'Wierder ëmmer erëm op Bengalesch gesot, seng Stëmm huet vir Freed geziddert. „Wéi vill Joer hunn ech op dech gewaart!“

Mir sinn an eng Eenheet vu Rou erakomm; Wieder schéngen déi gréisst Iwwerflëssegkeet ze sinn. Eloquenz ass a klanglosem Gesang vum Häerz vum Meeschter zum Jünger gefloss. Mat enger Antenn vun onerschütterlech Abléck hunn ech gefillt, datt mäi Guru Gott kannt huet a mech zu Him féiere géif. D'Verdunkelung vun dësem Liewen ass an engem fragilen Sonnenopgang vu pränatalen Erënnerungen verschwonnen. Dramatesch Zäit! Vergaangenheet, Géigewaart a Zukunft sinn hire Zyklus. Szenen. Dëst war net déi éischt Sonn, déi mech un dësen hellege Féiss fonnt huet!

Meng Hand an senger, mäi Guru huet mech zu senger temporärer Residenz am Rana Mahal Quartier vun der Stad gefouert. Seng athletesch Figur huet sech mat festen Schrëtt beweegt. Grouss, riicht, ongeféier fënnfanzwanzeg zu där Zäit, war hie aktiv. a kräfteg wéi e jonke Mann. Seng donkel Aen ware grouss, schéin mat purer Wäisheet. Liicht gekrauselt Hoer hunn e Gesiicht mat opfälliger Kraaft mëll gemaach. Kraaft huet sech subtil mat Sanftmut vermëscht.

Wéi mir op de Steebalkon vun engem Haus mat Vue op de Ganges
gaange sinn, sot hien häerzlech:

"Ech wäert ginn du mäin Ermitage an all Ech besetzen."

"Här, Ech komm fir Wäisheet an Gott-Kontakt. Déi sinn däin Schatz- Troven Ech moies
duerno!"

Déi séier indesch Dämmerung hat hire hallwe Rideau erofgelooss, ier mäi
Meeschter erëm geschwat huet. Seng Aen hunn eng onféierlech Zäertlechkeet
gewisen.

"Ech ginn du mäin onbedingt Léift."

Wäertvoll Wieder! E Véireljoerhonnert ass vergaangen, ier ech en anere Beweis vu senger Léift am Ouer hat. Seng Lëpse ware friem fir d'Häerz; d'Rou ass säin ozeanescht Häerz ginn.

„Wëlls du mir déiselwecht bedingungslos Léift ginn?“ Hie kuckt mech

mat këndlechem Vertrauen un. „Ech wäert dech fir ëmmer gär hunn,

Gurudeva!“

„Gewéinlech Léift ass egoistesesch, däischter verwuerzelt a Wënsch a Befriedigungen. Göttlech Léift ass ouni Bedingung, ouni Grenzen, ouni Verännerung. De Flux vum mënschlechen Häerz ass fir ëmmer fort bei der faszinéierender Beréierung vun der purer Léift.“ Hien huet demüteg bäigefüügt: „Wann Dir mech jeemools aus engem Zoustand vu Gotteserkenntnis fale fannt, verspricht mir w.e.g., mäi Kapp op Äre Schouss ze leeën an mir ze hëllefen, zrëck bei de kosmesche Geliebten ze bréngen, deen mir béid ubidden.“

Hien ass dunn an der ëmmer méi däischterer Däischtert opgestan an huet mech an en bannenzegt Zëmmer gefouert. Während mir Mangoen a Mandelséissegkeeten giess hunn, huet hien onopfälleg eng intim Kenntnis vu menger Natur a seng Gespréich verwuewen. Ech war beandrockt vun der Gréisst vu senger Wäisheet, exquisit vermëscht mat enger ugebuerener Demut.

„Trauer net ëm däin Amulett. Et huet säin Zweck erfëllt.“ Wéi e göttleche Spigel hat mäi Guru anscheinend eng Reflexioun vu mengem ganze Liewen erwëscht.

"Déi liewen Realitéit vun däin Präsenz, Meeschter, ass Freed driwwer eraus iergendeng Symbol."

"Et ass Zäit fir eng Ännerung, well wéi du sinn onglécklech situéiert an den Ermitage."

Ech hat keng Referenzen op mäi Liewen gemaach; si schéngen elo iwwerflësseg! No senger natierlecher, onemphatescher Aart a Weis hunn ech verstanen, datt hie sech keng iwwerrascht Ejakulationen iwwer seng Hellsehen gewënnt huet.

"Du soll goen zrëck zu Kalkutta. Firwat ausschléissen Verwandten vun däin Léift vun Mënschheet?"

Säi Virschlag huet mech enttäuscht. Meng Famill huet meng Réckrees virausgesot, obwuel ech op vill Bréiwer net reagéiert hat. „Loosst de jonke Vogel am metaphyseschen Himmel fléien“, hat den Ananta bemierkt. „Seng Filleke ginn an der schwéierer Atmosphär midd. Mir wäerten hien nach ëmmer Richtung Heem fléien gesinn, seng Vëckel zesumme klappen an demüteg an eisem Famillenascht

raschten.“ Döse enttäuschende Vergläich nach fräsch a mengem Kapp, ech war fest entschloss, net a Richtung Kalkutta ze "fléien".

"Här, ech ginn net heem. Mee ech wäert Iech iwwerall nokommen. Gitt mir w.e.g. Är Adress an Ären Numm."

„Swami Sri Yukteswar Giri. Mäin Haapt-Klueserhaus ass zu Serampore, op der Rai Ghat Lane. Ech besichen meng Mamm hei nëmme fir e puer Deeg.“

Ech hunn mech iwwer Gottes komplizéiert Spill mat senge Gleewegen gewonnert. Serampore ass nëmmen zwielef Meilen vu Kalkutta ewech, awer an döse Regiounen hat ech mäi Guru ni gesinn. Mir haten missen reesen fir

eis Versammlung an der aler Stad Kasi (Benares), geheiligt duerch Erënnerungen un de Lahiri Mahasaya. Och hei haten d'Féiss vum Buddha, Shankaracharya an anere Yogi-Christus de Buedem geseent.

„Du komms a véier Wochen bei mech.“ Fir d'eischt Kéier war d'Stëmm vum Sri Yukteswar streng. „Elo hunn ech meng éiweg Häerzegkeet ausgedréckt a meng Freed gewisen, dech fonnt ze hunn – dofir ignoréiers du meng Ufro. Déi nächst Kéier, wou mir eis treffen, muss du mäin Interessi erëm erwächen: Ech wäert dech net einfach als Jünger akzeptéieren. Et muss eng komplett Hingabe duerch Gehorsam géintiwwer menger strikter Ausbildung ginn.“

Ech sinn haartnäckeg roueg bliwwen. Mäi Guru huet mäi

Problem einfach iwwerwonnen. "Mengs du, datt deng Famill

iwwer dech laachen wäert?"

"Ech wäert net zréckkommen."

"Du wäert zréckkommen an drësseg Deeg."

„Ni.“ Ech hunn mech éierbar viru senge Féiss verbeugt a sinn fortgaang, ouni déi kontrovers Spannung ze entlaaschten. Wéi Ech hunn mech an der Mëtternuechtdäischtert op de Wee gemaach, ech hunn mech gefrot, firwat déi wonnerbar Versammlung op enger inharmonescher Note opgehalen hat. Déi duebel Skalen vu *Maya*, déi all Freed mat enger Trauer ausbalancéieren! Mäi jonkt Häerz war nach net formbar fir déi transforméierend Fanger vu mengem Guru.

Den nächsten Moien hunn ech eng verstärkt Feindlechkeet an der Astellung vun de Membere vum Klausel gemierkt. Meng Deeg goufe mat stänneger Onhéiflechkeet gefëllt. An dräi Wochen huet den Dyananda den Ashram verlooss fir op eng Konferenz zu Bombay deelzehuelen; et ass eng Chaos iwwer mäi ellen Kapp ausgebrach.

„De Mukunda ass e Parasit, deen d'Gaaschtfrëndlechkeet an engem Klausel akzeptéiert, ouni eng korrekt Géigeleeschtung ze maachen.“ Wéi ech dës Bemierkung héieren hunn, hunn ech fir d'eischt Kéier bedauert, datt ech dem Papp seng Ufro nogefollegt hat, mäi Geld zréckzeschécken. Mat schwéierem Häerz hunn ech mäin eenzege Frënd, de Jitendra, gesicht.

"Ech moies fortgoen. Wann ech glift vermëttelen mäin respektvoll bedauert zu Dyanandaji wéini hien zréckkënnst."

„Ech ginn och fort! Meng Versich, hei ze meditéieren, gi mat kengem méi Gunst wéi Är eegen.“, huet de Jitendra entschloss geschwat.

"Ech hunn kennegeléiert eng Christusähnlech Hellegen. Loosst eis besichen hien an Serampore."

An also den "Vugel" virbereet zu "Schwéngen" geféierlech zoumaachen zu Kalkutta!

.....
10-1 : *Sanskrita* , poléiert; komplett. sanskrit ass den eelsten Schwëster vun all Indoeuropäesch Zong. Seng alphabetesch Skript ass *Devanagari* , wuertwiertlech "göttlech Wunnsätz". "Wien meng Grammatik kennt, kennt Gott!" De Panini, e grouss Philolog vum antike Indien, huet dës Eier der mathematescher a psychologescher Perfektioun am Sanskrit erweisen. Wien d'Sprooch an hir Léier verfolge wëll, muss tatsächlech als allwëssend ophalen.

10-2 : Hien war net Jatinda (Jotin Ghosh), WHO wäert sinn erënnert fir säin zäitlech Aversioun zu

Tigeren! 10-3: Wee oder Virwee zu Gott.

10-4 : Hindu Schrëften léieren dat Famill Uschloss ass täuschend wann et verhënnert den Unhänger vun sichen den Giewer vun all Segen, dorënner den eent vun léif Familljememberen, net zu ernimmen Liewen selwer. Jesus ähnlech geléiert: "WHO ass mäin Mamm? a wien sinn meng Bridder?" (*Matthäus* 12:48)

10-5 : *Ji* ass eng üblech respektvoll Suffix, besonnesch benotzt an direkt Adress; sou "Swamiji," "guruji," "Sri" „Yukteswarji“, „paramhansaji“.

10-6 : Betreffend zu den *Shastras* , wuertwiertlech, "helleg" Bicher," besteet aus véier Klassen vun Schrëft: den *Shruti*, *Smriti*, *Purana*, an *Tantra* . Dës ëmfaassend Traktaten bedecken all Aspekt vun reliéis an sozial Liewen, an den Felder vun Gesetz, Medizin, Architektur, Konscht, etc. D' *Shruti* sinn déi "direkt héieren" oder "offenbart" Schrëften, d' *Veden* . D' *Smritis* oder "erënnert" Iwwerliwwerung gouf schliisslech an enger wäiter Vergaangenheet als déi längsten Eposgedichter vun der Welt, d' *Mahabharata* an d'... opgeschriwwen. *Ramayana* . *Puranas* sinn wuertwiertlech "antike" Allegorien; *Tantraen* wuertwiertlech mengen "Riten" oder "Ritualer"; dës Traktaten déifgräifend Wahrheeten ënner engem Schleier vun detaillierter Symbolik vermëttelen.

10-7 : "Göttlech Enseignant", den üblech sanskrit Begrëff fir een säin spirituellt Prézeptor. Ech hunn gerendert et an Englesch wéi einfach "Meeschter".

KAPITEL: 11

Zwee Ouni e Sarg Jongen An Brindaban

„Et géif dir gutt doen, wann mäi Papp dech entierbt, Mukunda! Wéi domm geheies du däi Liewen ewech!“ Eng Priedegt vun engem eelere Brudder huet meng Oueren ugegraff.

De Jitendra an ech, frësch aus dem Zuch (just eng Biller; mir ware mat Stëbs bedeckt), ware grad am Haus vum Ananta ukomm, nodeems mir viru kuerzem vu Kalkutta an déi al Stad Agra transferéiert gi waren. Mäi Brudder war e Supervisor-Comptabel fir d'Bengal-Nagpur Eisebunn.

„Du weess et gutt, Ananta, ech sichen mäin Ierfschaft vum

himmlesche Papp.“ „Als éischt Suen; Gott kënnst spéider! Wien

weess? D'Liewe kéint ze laang sinn.“ "Gott als éischt; d'Suen

sinn säi Sklav! Wien kann et wëssen? D'Liewe kéint ze kuerz

sinn."

Meng Äntwert gouf duerch d'Noutwendegkeete vum Moment opgeruff an huet kee Viruerteel gehat. Awer d'Blieder vun der Zäit hunn sech fir den Ananta zum fréie Schluss entfalt; e puer Joer méi spéit 11-1 Hie koum an d'Land, wou Banknoten weder als éischt nach als lescht gëllen.

„Weisheet aus der Klaus, huelen ech un! Mee ech gesinn, datt Dir de Benares verlooss hutt.“ Dem Ananta seng Aen hunn zefridden gegläntzt; hien huet awer gehofft, meng Fanger am Familljenascht ze sécheren.

"Mäin Openthalt zu Benares war net ëmsoss! Ech hunn do alles fonnt, no deem mäin Häerz sech verlaangt huet! Dir kënnt sécher sinn, datt et net Äre Expert oder säi Jong war!"

Den Ananta huet sech mat mir an engem erënnerenden Laachen ugeschloss; hie misst zouginn, datt de Benares-"Hellsichter", deem hie gewielt huet, kuerzsiichteg war.

"Wat sinn däin Pläng, mäin wanderen Brudder?"

"De Jitendra huet mech op Agra iwwerzeegt. Mir wäerten d'Schéinheet vum Taj Mahal um 11-2 kucken." „hei“, hunn ech erkläert. „Dann gi mir bei mäi nei fonnte Guru, deem eng Klaus zu Serampore huet.“

Den Ananta huet sech gastfrëndlech fir eise Komfort gesuergt. E puer Mol am Laf vum Owend hunn ech gemierkt, datt seng Aen nodenklech op mech geriicht waren.

"Ech wëssen dat kuck!" Ech geduecht. "Eng Komplott ass brauen!"

Den Entschlëss huet geholl Plaz während eis fréi Frühstück.

„Also fillt Dir Iech zimmlech onofhängeg vum Räichtum vum Papp.“ Dem Ananta säi Bléck war onschëlleg, wéi hien d'Schärft vun der Konversatioun vun gëschter nees opgeholl huet.

"Ech moies bewosst vun mäin Ofhängegkeet op Gott."

"Wierder si bëlleg! D'Liewen huet dech bis elo geschützt! Wat eng Schimmt, wann s du gezwonge wiers, op déi Onsichtbar Hand fir däin Iessen an däin Ënnerdaach ze kucken! Du géifs geschwënn op der Strooss bettelen!"

"Ni! Ech géif net méi un Passanten gleewen wéi un Gott! Hie kann fir seng Unhänger dausend Ressourcen nieft der Bettelschüssel ausdenken!"

"Méi Rhetorik! Stelle mer vir, ech géif proposéieren, datt Är gerühmt Philosophie an dëser konkreter Welt op d'Prouf gestallt gëtt ?"

"Ech géif averstanen! Maach du beschränken Gott zu eng spekulativ Welt?"

„Mir wäerten et gesinn; haut hutt Dir d'Geleeënheet, meng eege Meenungen entweder auszebauen oder ze bestätegen!“ D'Ananta huet fir e kuerze Moment pauséiert; duerno huet si lues a seriéis geschwat.

„Ech proposéieren, datt ech dech an däi Matdisziplin Jitendra haut de Moien an déi no Stad Brindaban schécken. Dir däreft keng eenzeg Rupie huelen; Dir däreft net

bettelen, weder ëm Iessen nach ëm Suen; Dir däärfst Är schwierig Situatioun kengem verroden; Dir däärfst net ouni Är Iessen goen; an Dir däärfst net zu Brindaban hänke bleiwen. Wann Dir virun zwielef Auer haut den Owend a mäi Bungalow hei zrëckkënnt, ouni iergendeng Regel vum Test gebrach ze hunn, da wäert ech dee meescht erstaunten Mann zu Agra sinn!“

„Ech huelen d'Erausfuorderung un.“ Kee Zweifel war a menge Wieder oder a mengem Häerz. Dankbar Erënnerungen hunn un déi direkt Beneficienz geblénkt: meng Heelung vun der déidlecher Cholera duerch en Appel un de Lahiri.

D'Bild vum Mahasaya; dat spillerescht Kaddo vun den zwee Draachen um Daach vu Lahore mat der Uma; den passenden Amulett an menger Enttäuschung; déi entscheidend Botschaft duerch den onbekannte Benares *Sadhu* virum Gebai vum Expert sengem Haus; d'Visioun vun der Göttlecher Mamm an hir majestéitesch Wierder vun der Léift; Hir séier Opmierksamkeet duerch de Meeschter Mahasaya op meng kleng Peinlechkeeten; déi leschtminütég Leedung, déi mäi Lycée-Diplom materialiséiert huet; an de ultimativen Segen, mäi liewege Meeschter aus dem Niwwel vun de Liewensdreem. Ni kéint ech zouginn, datt meng "Philosophie" géint all Kampf um haarde Bewährungsterrain vun der Welt ongläich ass!

„Är Bereetschaft mécht dir Eier. Ech begleeden dech direkt zum Zuch.“ D'Ananta huet sech un de Jitendra gedréint, deen net méi sou vill opgemaach huet. „Du muss als Zeie matgoen a wahrscheinlech och als Matopfer!“

Eng hallef Stonn méi spët haten ech an de Jitendra einfach Ticketen fir eis spontan Rees. Mir hunn eis an enger ofgeleeëner Eck vun der Gare duerchsicht. D'Ananta war séier iwwerzeegt, datt mir kee verstoppte Schatz mat sech haten; eis einfach *Dhoti* **11-3** näischt méi verstoppt wéi néideg war.

Wéi de Glawen an déi eescht Beräicher vun der Finanzwelt agefall ass, huet mäi Frënd protestéierend geschwat. "Ananta, géff mir een oder zwee Rupien als Sécherheetsmoosnam. Dann kann ech dir am Fall vun engem Ongléck telefonéieren."

„Jitendra!“ Mäin Ausfluch war schaarf virwërflech. „Ech wäert net mam Test weiderfueren, wann Dir Suen als lescht Sécherheet akzeptéiert.“

„Et ass eppes Berouegends um Kläng vu Mënzen.“ De Jitendra sot net méi, wéi ech hien eescht ugekuckt hunn.

"Mukunda, Ech moies net häerzlos." A Hiweis vun Demut hat geschlach an Ananta's Stëmm. Et Mee sinn datt säi Gewësse him geplot huet; vläicht well hien zwee insolvent Jongen an eng friem Stad geschéckt huet; vläicht wéinst senger eegener reliéiser Skepsis. "Wann Dir duerch Zoufall oder Gnod erfollegräich duerch d'Brindaban-Prüfung kommt, froen ech Iech, mech als Äre Jünger anzeweihen."

Dëst Versprieche hat eng gewëssen Onreegelméissegkeet, am Aklang mat der onkonventioneller Geleeënheet. Den eelste Brudder an enger indescher Famill verbeugt sech selten viru senge Jéngere; hie kritt Respekt a Gehorsam, nëmmen no engem Papp, méi héich. Mee et war keng Zäit fir mäi Kommentar bliwwen; eisen Zuch war um Departpunkt .

De Jitendra huet e trauregt Stille bewahrt, wéi eisen Zuch déi Meilen zrëckgeluecht huet. Schlussendlech huet hie sech opgerappt; hie béit sech no vir a knipst mech schmerzhaft op enger onpraktescher Plaz.

„Ech gesinn kee Zeeche vun engem Iessen, deen

Gott eis nächst Molzecht liwwere wäert!“ „Sidd

roueg, zweifelenden Thomas; den Här schafft mat

eis.“

"Kënnt Dir och arrangéieren, datt Hie sech beeilt? Ech sinn schonn hongereg just bei der Perspektiv virun eis. Ech sinn aus Benares fortgaang fir de Mausoleum vum Taj ze kucken, net fir a mäin eegent eranzegoen!"

"Kopf erop, Jitendra! Kréie mir net eisen éischte Bléck op déi helleg Wonner vu Brindaban?" **11- 4** Ech freeë mech ganz vill beim Gedanken drun, de Buedem ze betreuen, deen vun de Féiss vum Här Krishna geheiligt gouf."

D'Dier vun eisem Coupé ass opgaangen; zwee Männer hunn sech gesat. Déi nächst Zuchhaltstell wier déi lescht.

„Jong Jongen, hutt Dir Frënn zu Brindaban?“ De Friemen vis-à-vis vun mir huet iwwerraschend interesséiert gewise.

"Keen vun däin Geschäft!" Onhéiflech Ech ofgewiert mäin Bléck.

"Dir flitt wahrscheinlech vun Äre Familljen ënner dem Zauber vum Häerzstealer fort." **11-5** Ech selwer sinn vun engem fromme Charakter. Ech wäert et zu menger pflicht maachen, dofir ze suergen, datt Dir Iessen a Schutz virun dëser iwwerwältegender Hëtzt kritt.

"Nee, Här, loosst eis eleng. Dir sidd ganz léif; awer Dir irrt Iech, wann Dir eis als Schwächlinge vun doheem beurteelt."

Et koum keng weider Konversatioun; den Zuch ass zum Stoe komm. Wéi de Jitendra an ech op de Quai erofgaange sinn, hunn eis zoufällig Begleeder sech d'Äerm mat eis gehalen an eng Päerdskutsch geruff.

Mir sinn virun enger stattlicher Klausenhaus gaangen, déi tëscht ëmmergréng Beem op engem gutt gepflegte Park läit. Eis Wueltäter ware kloer hei bekannt; e laachende Jong huet eis ouni Kommentar an e Salon gefouert. Kuerz drop goufe mir vun enger eelerer Fra mat wüdevoller Haltung begleitet.

„Gauri Ma, d'Prënzen konnten net kommen.“ Ee vun de Männer huet sech un d'Ashram-Gastfra geriicht. „Am leschte Moment sinn hir Pläng schifgaangen; si bedauern dat ganz. Mee mir hunn zwee aner Gäscht matbruecht. Soubal mir eis am Zuch begéint hunn, hunn ech mech zu hinnen als Unhänger vum Här Krishna ugezunn gefillt.“

(Vu lénks no riets) Jitendra Mazumdar, mäi Begleeder beim "Ouni-Sue-Test" zu Brindaban; Lalit-da, mäi Cousin; Swami Kebelananda ("Shastri Mahasaya"), mäin hellege Sanskrit-Léierpersonal; ech selwer, als Lycéesschüler

Ananda Moyi Mamm
den Bengalesch "Vu Freed duerchdréngt" Mamm."

Eng vun den Höhlen, déi vum Babaji an den Drongiri Bierger bei Ranikhet am Himalaya besat sinn. E Groussjong vum Lahiri Mahasaya, den Ananda Mohan Lahiri (zweeten vu riets, a Wäiss), an dräi aner Gleewegen besichen déi helleg Plaz.

„Äddi, jonk Frënn.“ Eis zwee Bekannter sinn op d'Dier gaangen. „Mir wäerten eis erëm gesinn, wann Gott et wëll.“

„Dir sidd hei wëllkomm.“ D'Gauri Ma huet sech mat engem Mammelächel iwwer hir zwou onerwaart Gäscht verhalen. „Dir hätt op kee bessere Dag kënne

kommen. Ech hunn zwou kinneklech Patréiner vun dëser Klaus erwaart. Wat eng Schimmt, wann meng Kichen keen fonnt hätt, deen se schätzt!“

Dës appetitlech Wierder haten e katastrophalen Effekt op den Jitendra: hien ass a Tréinen ausgebrach. D'"Perspektiv", déi hie bei Brindaban gefaart hat, huet sech als kinneklech Ënnerhalung erausgestallt; seng plötzlech mental Upassung huet sech als ze vill fir hie bewisen. Eis Gaaschtfra huet hien virwëtzig ugekuckt, awer ouni Bemierkung; vläicht war si mat adoleszenten Eigenheeten vertraut.

D'Mëttegiessen gouf ugekënnegt; d'Gauri Ma huet de Wee op eng Terrass mat Iesswueren gewisen, déi schaarf a pikant Gerocher hat. Si ass an eng ugrenzend Kichen verschwonnen.

Ech hat dës Moment virausgesot. Ech hunn déi passend Plaz op der Anatomie vum Jitendra erausgesicht an him e Knëffele ginn, deem esou staark war, wéi dat, wat hie mir am Zuch ginn hat.

"Zweifelen Thomas, den Här Aarbechtsplaz eng séier, och!"

D'Gastgeberin koum mat engem *Punkha erëm eran*. Si huet eis stänneg op orientalesch Aart a Weis gewénkelt, wéi mir... souzen op verzierten Deckenstull. Ashram-Schüler sinn hin an hier gaangen mat ongefëier drësseg Gäng. Amplaz vun "Iessen" kann d'Beschreiwung nëmme "luxuriéist Iessen" sinn. Zënter mir op dësem Planéit ukomm sinn, haten de Jitendra an ech nach ni sou Delikatessen probéiert.

"Platen, déi wierklech fir Prännen gëeegent sinn, Eier Mamm! Wat Är kinneklech Patréiner méi dringend hätten fannen, wéi un dësem Banquet deelzehuelen, kann ech mir net virstellen! Dir hutt eis eng Erënnerung fir e ... ginn." Liewensdauer!"

Sou roueg wéi mir vun der Ananta hirer Fuerderung waren, konnten mir der léiwer Damm net erklären, datt eise Merci eng duebel Bedeitung hat. Eis Eierlechkeet war op d'mannst kloer. Mir sinn mat hirem Segen an enger attraktiver Invitatioun fortgaang, d'Kluserhaus nach eng Kéier ze besichen.

D'Hëtzt dobausse war onbarmhärzeg. Mäi Frënd an ech si bei de Schutz vun engem herrleche Kadamba-Bam um Ashram-Paart gaangen. Scharf Wierder sinn duerno gefollegt; nach eng Kéier war de Jitendra mat Bedenken iwwerwältegt.

"Du hues mech an eng richteg Onrou geroden! Eis Mëttegiessen war just zoufälleg Gléck! Wéi kënnen mir d'Sehenswürdegkeete vun dëser Stad gesinn, ouni datt ee Stéck tëscht eis läit? A wéi iwwerhaupt wäerts du mech zréck bei Ananta bréngen?"

„Du vergiesss Gott séier, elo wou däi Mo voll ass.“ Meng Wierder, net batter, waren virwërfend. Wéi kuerz ass d'menschlecht Gedächtnis fir göttlech Gonschten! Kee Mensch lieft, deem seng Gebieder net erfëllt goufen.

"Ech moies net wahrscheinlech zu vergiessen mäin Narrheet an sech ofwägen eraus

mat eng verréckt wéi du!"

"Sidd roueg, Jitendra! Den d'selwecht Här WHO gefiddert eis wäert weisen eis Brindaban, an zrëckkommen eis zu Agra."

E schlanke jonke Mann mat engem agreablen Ausgesinn koum séier ukomm. Hie stoung ënnert eisem Bam fest a verbeugt sech viru mir.

"Léiwe Frënd, du an däi Begleeder musse Friemer hei sinn. Erlaab mir, däi Gaaschtgeber a Guide ze sinn."

Et ass kaum méiglech fir en Inder ze blass ze ginn, awer dem Jitendra säi Gesiicht war op eemol krankhaft. Ech hunn d'Offer héiflech ofgeleent.

„Dir verbannt mech sécherlech net?“ D'Alarm vum Friemen wier ënner all anerem Ëmstänn komesch gewiescht.

"Firwat net?"

„Du bass mäi Guru.“ Seng Aen hunn meng vertrauensvoll beobachtet. „Während menger Mëttesandacht ass den Här Krishna an enger Visioun erschéngen. Hie weist mir zwou verloossen Figuren ënner dësem Bam. Ee Gesiicht war däin, mäi Meeschter! Oft hunn ech et an der Meditatioun gesinn! Wat eng Freed, wann s du meng bescheiden Déngschter akzeptéiers!“

„Ech si frou, datt Dir mech fonnt hutt. Weder Gott nach Mënsch huet eis verlooss!“ Obwuel ech onbeweeglech war a mat engem Laachen op dat begeeschtert Gesiicht virun mir gelächelt hunn, huet mech eng bannenzeg Bewonnerung zu de Göttleche Féiss geworf.

"Léif Frënn, wäert du net Eier mäin doheem fir eng besichen?"

„Dir sidd léif; awer de Plang ass net machbar. Mir sinn elo schonn Gäscht

vu mengem Brudder zu Agra.“ „Gëff mir op d'mannst Erënnerungen un

d'Brindaban-Tour mat dir.“

Ech hunn gären zougestëmmt. De jonke Mann, deen gesot huet, säin Numm wier Pratap Chatterji, huet eng Päerdsutsch ugehalen. Mir hunn de Madanamohana Tempel an aner Krishna-Hellegtümer besicht. D'Nuecht ass erofgaang, während mir bei eisen Tempelandachten waren.

"Entschëllegt mech, während ech *de Sandesh kréien* ." **11-6** De Pratap ass an e Buttek bei der Gare gaangen. De Jitendra an ech sinn duerch déi breet Strooss geschlendert, déi elo an der relativer Killheet iwwerfëllt war. Eise Frënd war eng Zäit laang net do, awer ass schliisslech mat Kaddoe vu ville Séissegkeeten zréckkomm.

„Erlaab mir w.e.g., dëse reliéise Verdéngscht ze kréien.“ De Pratap huet flehend gelächelt, wéi hien him e Pak Rupie-Scheiner an zwee just kaaft Ticketen fir op Agra ausgestreckt huet.

D'Eierbied vu menger Akzeptanz war fir déi Onzichtbar Hand. Vum Ananta veruecht,

hat hir Generositéit net w  it d'Noutwennegkeet iwwerschrott?

Mir gesicht eraus eng ofgelee  en Plaz no bei den Statioun.

„Pratap, ech w  ert dech an der *Kriya* vum Lahiri Mahasaya instruéieren, dem gréissten Yogi vun der moderner Z  it. Seng Technik w  ert d  i Guru sinn.“

D'Initiatioun war an enger hallwer Stonn ofgeschloss. „ *Kriya* ass   re *Chintamani* “, **11-7** Ech hunn dem neie Schüler gesot. „D'Technik, d  i, w  i Dir gesitt, einfach ass, verkierpert d'Konscht vum M  nsch sengem Liewen ze beschleunegen“

spirituell Evolutioun. Hinduisteschrëften léieren, datt den inkarnéierenden Ego eng Millioun Joer brauch, fir d'Befreiung vu *Maya ze kréien*. Dës natierlech Period gëtt duerch *Kriya Yoga staark verkierzt*. Genee wéi de Jagadis Chandra Bose bewisen huet, datt de Planzewuesstum wäit iwwer seng normal Geschwindegkeet beschleunegt ka ginn, sou kann d'psychologesch Entwécklung vum Mënsch och duerch eng bannenzeg Wëssenschaft beschleunegt ginn. Sidd trei an Ärer Praxis; Dir wäert dem Guru vun alle Gurus entgéintkommen.

„Ech sinn iwwerwältegt, dës laang gesichte yogesche Schlëssel ze fannen!“, sot de Pratap nodenklech. „Säin entschlëssenden Effekt op meng sensoresch Bindungen wäert mech fir méi héich Sphären befreien. D'Visioun vun haut vum Här Krishna.“ kéint nëmme mäin héchst Gutt bedeuten.“

Mir souzen eng Zäitchen a stëllem Versteesdemech, an sinn dann lues op d'Gare gaangen. Freed war a mir, wéi ech an den Zuch gestiegen sinn, awer dëst war dem Jitendra säin Dag fir Tréinen. Mäin häerzleche Abschied vum Pratap war duerch ënnerdréckt Schluchzen vun mengen zwéi Begleeder ënnerbrach ginn. D'Rees huet de Jitendra nach eng Kéier an engem Dram vun Trauer fonnt. Dës Kéier net fir sech selwer, mee géint sech selwer.

"Wéi flaach mäin Vertrauen! Mäin Häerz huet gewiescht Steen! Ni an Zukunft soll Ech Zweiwel Gottes Schutz!"

Mëtternuecht koum méi no. Déi zwou "Aschenputteln", ouni Sue fortgeschéckt, sinn an d'Schlofkummer vun der Ananta eragaangen. Säi Gesiicht, wéi hie versprach hat, war e Studium vun Erstaunen. Roueg hunn ech den Dësch mat Rupien iwwerhäipt.

„Jitendra, d'Wourecht!“ Den Ananta säin Toun war spastesch. „Huet dës Jong net

en Iwwerfall inszenéiert?“ Mä wéi d'Geschicht sech entwéckelt huet, ass mäi

Brudder nüchtern, dann eescht ginn.

„D'Gesetz vun der Nofro an dem Ugebot geet a méi subtil Beräicher wéi ech geduecht hat.“ Den Ananta huet mat engem spirituellen Enthusiasmus geschwat, deen nach ni virdru bemierkbar war. „Ech verstinn fir d'éischt Kéier Är Gläichgültigkeet géint iwwer de Gewëlle an de vulgäre Akkumulatiounen vun der Welt.“

Sou spéit et och war, huet mäi Brudder drop bestanen, datt hien *Diksha* **11-8 kritt.** an de *Kriya Yoga*. De "Guru" Mukunda musst d'Verantwortung vun zwéi ongesichte Jünger un engem Dag iwwerhuelen.

De Frühstück den nächsten Moien gouf an Harmonie giess, wéi ech et den Dag

virdrun net hat. Ech hunn de Jitendra ugelächelt.

"Du soll net sinn bedrunn vun den Taj. Loosst eis Vue et virdrun ufänken fir Serampore."

Wéi mir dem Ananta verabschiedet hunn, stoungen mäi Frënd an ech kuerz virum Glanz vun Agra, dem Taj Mahal. Wäisse Marmer, deen an der Sonn blénkt, stellt eng Visioun vu purer Symmetrie duer. Déi perfekt Kuliss ass donkel Zypress, glänzend Rasen an eng roueg Lagun. Den Interieur ass exquisit mat spitzenähnleche Schnätzereien, déi mat Hallefedelsteen ageluecht sinn. Delikat Kränz a Schréftrulle kommen aus de brongen a violette Marmer eraus. D'Beliichtung vun der Kuppel fällt op d'Zenotafe vum Keeser Shah-Jahan a Mumtaz Mahall, Kinnigin vu sengem Räich a sengem Häerz.

Genuch vun Sightseeing! Ech war Sehnsucht fir mäin Guru. Jitendra an Ech waren kuerz Reesen Süden vun

Zuch Richtung Bengalen.

„Mukunda, ech hunn meng Famill zënter Méint net méi gesinn. Ech hunn meng Meenung geännert; vläicht besichen ech spéider Äre Meeschter zu Serampore.“

Mäi Frënd, deen e bëssen als onroueg am Temperament beschriwwe ka ginn, huet mech zu Kalkutta hannerlooss. Mam lokalen Zuch sinn ech séier zu Serampore ukomm, zwielef Meilen nördlech.

E Klack vu Wonner huet mech iwwerwältegt, wéi ech gemierkt hunn, datt aachtanzwanzeg Deeg vergaange waren, zënter datt d'Benares mäi Guru begéint hunn. "Dir kommt a véier Wochen bei mech!" Hei stoung ech, mat engem klappenden Häerz, a sengem Haff op der roueger Rai Ghat Lane. Ech sinn fir d'éischt Kéier an d'Kluseremitage gaangen, wou ech de gréissten Deel vun den nächsten zéng Joer mam indeschen *Jyanavatar*, der "Inkarnatioun vun der Wäisheet", verbréngen sollt.

.....
11-1 : Kuckt [Kapitel 25](#).

11-2 : Den weltberühmt Mausoleum..

11-3 : A *Dhoti* -Stoff ass geknuppt ronderëm den Taille an deckt of den Been..

11-4 : Brindaban, an den Muttra Distrikt vun Vereenegt Provënzen, ass den Hindu Jerusalem. Hei Här Krishna ugewisen seng Herrlechkeet zum Wuel vun der Mënschheet..

11-5 : Hari; eng Léif Numm vun wéi eng Här Krishna ass bekannt zu säin

Gleewegen. 11-6: Eng indesche Séissegkeet..

11-7 : A mythologesch Bijou mat Kraaft zu Subventioun Wënsch.

11-8 : Geeschtlech Initiatioun; vun den sanskrit Wuerzel *Dicksch*, zu widmen sech selwer.

KAPITEL: 12

Joer An Mäin Master Ermitage

„Du bass komm.“ De Sri Yukteswar huet mech vun engem Tigerfell um Buedem vun engem Wunnzëmmer mat Balkon begréisst. Seng Stëmm war kal, seng Manéier ouni

Emotiounen.

"Jo, Léif Meeschter, Ech moies hei zu verfollegen du." Knielen, Ech beréiert sän Féiss.

"Wéi kann dat sinn? Du ignoréieren mäin Wënsch."

"Nee méi laang, Guruji! Är wënschen soll sinn mäin Gesetz!"

„Dat ass besser! Elo kann ech d'Verantwortung fir

Äert Liewen iwwerhuelen.“ „Ech iwwerdroe mech

d'Laascht gären, Meeschter.“

„Meng éischt Ufro ass also, datt Dir heem bei Är Famill gitt. Ech wëll, datt Dir op d'Uni zu Kalkutta gitt. Är Ausbildung soll weidergefouert ginn.“

„Ganz gutt, Här.“ Ech hunn meng Bestörtung verstoppt. Géifen mech iwwer d'Jore vun opdréngleche Bicher verfolge? Als éischt Papp, elo Sri Yukteswar!

"Eemol wäerts du an de Westen goen. Seng Leit wäerten d'Oueren méi empfänglich fir déi al Wäisheet vun Indien lauschten, wann de komeschen hinduistesche Léierer en Universitätsstudium huet."

„Du weess et am beschten, Guruji.“ Meng Däischtert ass fortgaang. D'Referenz op de Westen hunn ech verwonnerlech a wäit ewech fonnt; awer meng Geleeënheet, dem Meeschter duerch Gehorsam ze gefallen, war vital an direkt.

"Du wäert sinn no bei an Kalkutta; komm hei ëmmer wann du fannen Zäit."

"All Dag, wann et méiglech ass, Meeschter! Dankbar akzeptéieren ech Är Autoritéit a jidderem Detail vu mengem Liewen - ënner enger Bedingung."

"Jo?"

"Dat du Versprieche zu verroden Gott zu mech!"

Et ass eng stonnelaang verbal Sträit gefollegt. D'Wuert vun engem Meeschter kann net gefälscht ginn; et gëtt net liichtfäerteg gemaach. D'Implikatiounen vum Versprieche maachen eis grouss metaphysesche Perspektiven op. E Guru muss wierklech op enger intimer Bezéiung mam Schöpfer sinn, ier hie kann Hien verpflichten, ze erschéngen! Ech hunn d'göttleche Eenheet vum Sri Yukteswar gespuert a war fest entschloss, als säin Jünger, mäi Virdeel ze notzen.

„Dir sidd vun enger ustrengender Natur!“ Dunn huet d'Zoustëmmung vum

Meeschter mat matleideger Endlechkeet geklongen: „Däi Wunsch soll mäi Wunsch sinn.“

E lievenslaange Schiet huet sech vu mengem Häerz opgehuewen; déi vag Sich, hei an do, war eriwwer. Ech hat éiwegt Ënnerdaach bei engem richtege Guru fonnt.

„Komm; ech weisen iech d'Kluisenhaus.“ De Meeschter ass vu senger Tigermatt opgestan. Ech hunn mech ëmkuckt; mäi Bléck ass mat Erstaunen op e Wandbild gefall, dat mat engem Sprëtz Jasmin bedeckt war.

"Lahiri" Mahasaya!"

„Jo, mäi göttleche Guru.“ Dem Sri Yukteswar säin Toun war éierwierdeg a lieweg.
„Hie war méi grouss, als Mënsch a Yogi, wéi all aner Léierer, deem säi Liewen an de
Beräich vu menge Fuerschunge kouw.“

Roueg hunn ech mech virum bekannte Bild verbeugt. Séilenhomm ass dem
onvergläichleche Meeschter zougange, deen, meng Kandheet ze seene, meng
Schrëtt bis zu dëser Stonn gefouert huet.

Ënnert der Féierung vu mengem Guru sinn ech duerch d'Haus a säi Gaart
geschlendert. Grouss, al a gutt gebaut, war d'Kluisenhaus vun engem massive mat
Säilen ausgestattete Haff ëmginn. D'Bausenmauere ware mat Moos bedeckt;
Dauwen hunn iwwer dem flaache groe Daach geflattert an hunn sech ouni
Zeremonie d'Ashram-Quartieren gedeelt. E Gaart hannen war agreabel mat
Jackfruucht-, Mango- a Kochbananen. D'Balkonen mat Balustraden vun den
ieweschte Raim am zweestäckege Gebai hunn vun dräi Säiten op den Haff
erausgekuckt. E grouss Sall am Rez-de-chaussée, mat héijer Plafong, déi vu
Kolonnaden ënnerstëtzt gouf, gouf, sot de Meeschter, haaptsächlech während den
alljährechen Festivitéiten vun *Durgapuja benotzt*. **12-1** Eng schmuel Trap huet an
de Sri Yukteswar säi Sëtzzëmmer gefouert, deem säi kleng Balkon op d'Strooss
erausgekuckt huet. Den Ashram war einfach ageriicht; alles war einfach, propper an
funktionell. E puer Still, Bänken an Dëscher am westleche Stil waren ze gesinn.

De Meeschter huet mech invitéiert, iwwer Nuecht ze bleiwen. E Geméiscurry
gouf vun zwee jonke Jünger zerwéiert, déi eng Ermitage-Ausbildung kruten.

„Guruji, erzielt mir w.e.g. eppes aus dengem Liewen.“ Ech souz op enger Stréimatt
bei senger Tigerhaut. Déi frëndlech Stäre ware ganz no, sou huet et ausgesinn,
hannert dem Balkon.

Mäi Familljennumm war Priya Nath Karar. Ech sinn **am Alter vun 12 Joer gebuer**. hei
zu Serampore, wou mäi Papp e räiche Geschäftsmann war. Hien huet mir dëst
ursprénglecht Haus hannerlooss, elo meng Klausur. Meng formell Schoulbildung
war weineg; ech hunn se lues a flach fonnt. A menger fréierer Zäit hunn ech
d'Verantwortung vun engem Hausbesëtzer iwwerholl an hunn eng Duechter, déi elo
bestuet ass. Mäi Mëttelalter war mat der Leedung geseent vum Lahiri Mahasaya.
Nodeems meng Fra gestuerwen ass, sinn ech dem Swami-Uerden bäigetrueden an
hunn den neien Numm kritt Sri Yukteswar Giri. **12-3** Sou sinn meng einfach
Annalen."

De Meeschter huet mäi begeeschtert Gesiicht ugelächelt. Wéi all biographesch
Skizzen, haten seng Wieder déi äusserlech Fakten erzielt, ouni den inneren Mënsch
ze verrodene.

"Guruji, Ech géif wéi zu héieren e puer Geschichten vun däin Kandheet."

„Ech wäert dir e puer soen - jidderee mat enger Moral!“ Dem Sri Yukteswar seng Aen hunn mat senger Warnung geblénkt. „Meng Mamm huet emol probéiert mech mat enger schrecklecher Geschicht vun engem Geescht an enger donkeler Kummer ze erschrecken. Ech sinn gaangen direkt do, an hunn meng Enttäuschung ausgedréckt, datt ech de Geescht verpasst hat. D'Mamm huet mir ni eng aner Horrorgeschicht erzielt. Moral: Kuckt der Angscht an d'Gesicht an et wäert dech net méi stéieren.“

„Eng aner fréi Erënnerung ass mäi Wonsch no engem hässlechen Hond, deem engem Noper gehéiert huet. Ech hunn mäi Stot Wochelaang a Chaos gehalen, fir deem Hond ze kréien. Meng Oueren ware taaf fir Offeren vun Hausdéieren mat engem méi prepossessiven Ausgesinn. Moral: Bindung ass blendend; si gëtt dem Objet vum Begier en imaginären Halo vun Attraktivitéit.“

„Eng drëtt Geschicht betrëfft d'Plastizitéit vum jugendleche Geescht. Ech hunn meng Mamm heiansdo bemierken héieren: 'E Mann, deen eng Aarbecht ënner iergendeen akzeptéiert, ass e Sklav.' Dësen Androck huet sech sou onlëschlech festgehalten, datt ech och no menger Hochzäit all Positiounen refuséiert hunn. Ech hunn d'Käschten iwwerholl, andeems ech mäi Familljenverméigen a Land investéiert hunn. Moral: Gutt a positiv Virschléi sollten déi Sensibel instruieren. Oueren vu Kanner. Hir fréi Iddien bleiwen laang schaarf ageprägt."

De Meeschter ass an eng roueg Rou gefall. Géint Mëtternuecht huet hien mech zu engem schmuele Bett gefouert. De Schlof war déi éischt Nuecht ënnert dem Daach vu mengem Guru roueg a séiss.

De Sri Yukteswar huet sech den nächsten Moien entscheet, mir seng *Kriya Yoga* Initiatioun ze ginn. D'Technik, déi ech scho vun zwee Jünger vum Lahiri Mahasaya - dem Papp a mengem Enseignant, dem Swami Kebalananda - kritt hat, awer a Präsenz vum Meeschter hunn ech eng transforméierend Kraaft gefillt. Bei senger Beréierung ass e grousst Liicht op mäi Wiesen duerchgebrach, wéi d'Herrlechkeet vun onzählege Sonnen, déi zesumme blénken. Eng Flut vun onbeschreiblicher Freed, déi mäin Häerz bis an den déifste Kär iwwerwältegt huet, huet sech den nächsten Dag weidergefouert. Et war spéit deen Nomëtteg, ier ech mech dozou bruecht hunn, d'Kluisenhaus ze verloossen.

„An drësseg Deeg kënnst du zréck.“ Wéi ech a mengem Heemechtsland Kalkutta ukomm sinn, ass mir d'Erfëllung vun der Viraussoe vum Meeschter agaangen. Keen vu menge Familljememberen huet déi schaarf Bemierkungen gemaach, déi ech iwwer d'Wiedererscheinung vum „schwiewende Vogel“ gefaart hat.

Ech sinn op mäi kleng Späicher geklommen an hunn him léif Blécker geschenkt, wéi wann ech eng lieweg Präsenz hätt. "Du hues meng Meditatiounen, an d'Tréinen an d'Stiern vu menger *Sadhana matkritt* . Elo hunn ech den Hafen vu mengem göttleche Léierer erreecht."

„Jong, ech freeë mech fir eis zwee.“ Papp an ech souzen zesummen owes roueg. „Du hues fonnt Äre Guru, wéi ech op wonnerbar Aart a Weis eemol mäin eegenen fonnt hunn. Déi helleg Hand vum Lahiri Mahasaya bewacht eis Liewen. Äre Meeschter huet sech als keen onzougänglechen Himalaya-Hellegen erweisen, mä een an der Géigend. Meng Gebieder goufen erhéiert: Dir sidd op Ärer Sich no Gott net fir ëmmer ewechgeholl ginn. aus menger Siicht."

De Papp war och frou, datt mäi formellt Studium nees opgeholl konnt ginn; hien huet déi entspriechend Arrangementer getraff. Ech gouf den Dag drop am Scottish Church College zu Kalkutta ageschriwwen.

Glécklech Méint si séier vergaangen. Meng Lieser hunn ouni Zweiwel déi schaarf Viraussetzung gemaach, datt ech wéineg an de Kllassesäll vum College gesi gouf.

D'Kluisenhaus zu Serampore hat eng ze onwiderstehlech Verfëierung. De Meeschter huet meng allgegenwärtig Präsenz ouni Kommentar akzeptéiert. Zu menger Erliichterung huet hien nëmme selten vun de Säll vum Léieren geschwat. Och wann et jidderengem kloer war, datt ech ni fir e Wëssenschaftler gemaach war, hunn ech et vun Zäit zu Zäit fäerdeg bruecht, déi minimal Noten ze kréien.

Den Alldag am Ashram ass reibungslos verlaf, selten variéiert. Mäi Guru ass virum Sonnenopgang erwächt. Hie louch, oder heiansdo souz um Bett, an ass an en Zoustand vu *Samadhi komm* . **12-4** Et war d'Einfachheet selwer ze entdecken, wéi de Meeschter erwächt war: den abrupten Ophale vum aussergewöhnleche Schnarchen. **12-5** Een oder zwee Seufzer; vläicht eng kierperlech Bewegung. Dann en Zoustand vun Otemnout: hie war an déiwer yogescher Freed.

Frühstück huet net verfollegen; éischten koum eng laang Foussgoen vun den Ganges. Déi Moien Spadséiergäng mat mäin

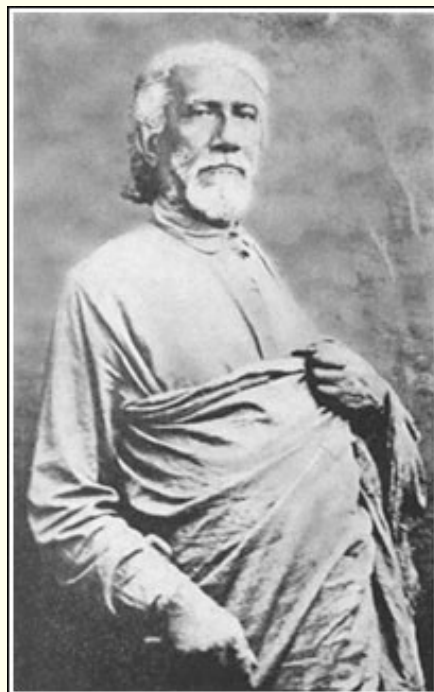
Guru - wéi real a lieweg ëmmer nach! An der einfacher Erëffnung vun der Erënnerung fannen ech mech dacks u senger Sait: déi fréi Sonn erwiermt de Floss. Seng Stëmm kléngt, räich un der Authentizitéit vun der Wäisheet.

E Bad; dann d'Mëttesessen. Seng Virbereedung, no den deeglechen Instruktioune vum Meeschter, war déi virsiichteg Aufgab vu jonke Jünger gewiescht. Mäi Guru war e Vegetarier. Ier hien awer Mönchschaft ugeholl huet, hat hien Eeër a Fësch giess. Sāi Rot un d'Schüler war, all einfach Ernährung ze verfollegen, déi sech als der eegener Konstitutioun erweisen huet.

Meeschter giess wéineg; dacks Räis, faarweg mat Kurkuma oder Jus vun Rüben oder Spinat an liicht mat Buffalo *Ghee* oder geschmoltener Botter bestreet. En aneren Dag kéint hien Lënsen- *Dhal* oder *Channa* **12- 6** Curry mat Geméis. Als Dessert, Mangoen oder Orangen mat Räispudding, oder Jackfruuchtjus.

Nomëttes koumen Visiteuren op. E stännege Stroum ass aus der Welt an d'Rou vun der Klausel gefloss. Jiddereen huet beim Meeschter eng gläich Héiflechkeet a Frëndlechkeet fonnt. Fir e Mann, deen sech selwer als Séil realiséiert huet, net als Kierper oder Ego, kritt de Rescht vun der Mënschheet eng opfälleg Ähnlechkeet vun Aspekt.

Den Onparteilchkeet vun Hellegen ass verwuerzelt an Wäisheet. Meeschteren hunn entkomm *Maya* ; seng ofwiesselnd Gesichter vum Intellekt an der Idiotie hunn net méi en aflossräiche Bléck geheit. De Sri Yukteswar huet keng besonnesch Rücksicht op déi gewisen, déi zoufälleg mächtig oder erfollegräich waren; hien huet aner och net fir hir Aarmut oder Analphabetismus veruecht. Hie géif respektvoll op Wieder vun der Wourecht vun engem Kand lauschten an en iwerdriwwenen Expert offen ignoréieren.

MÄIN MEESCHTER, SRI YUKTESWAR
Jünger vun Lahiri Mahasaya

Aacht Auer war d'Owesstonn, an heiansdo gouf et Gäscht, déi nach net do waren.
Mäi Guru huet sech net entschëllegt, fir eleng ze iessen; keen huet säin Ashram
hongereg oder onzefridden verlooss. De Sri Yukteswar war ni...

verluer, ni vun onerwaarten Visiteuren enttäuscht; knapp Iessen ass ënner senger erfinderischer Leedung e Banquet ginn. Awer hie war spuersam; seng bescheiden Finanzmëttel hunn wäit gereecht. "Sidd bequem an Ärer Täsch", sot hien dacks. "Extravaganz bréngt Iech Onbequemlechkeeten." Egal ob et an den Detailer vun der Ënnerhaltung am Kluisenhaus, oder a senger Bau- a Reparaturaarbechten, oder aner praktesch Suergen war, de Meeschter huet d'Originalitéit vun engem kreativen Geescht bewisen.

Roueg Owendstonnen hunn dacks ee vu menge Guru senger Ried bruecht, Schätz géint d'Zäit. All seng Aussoen waren duerch Wäisheet gemooss a gemeisselt. Eng erhaben Selbstsicherheit huet seng Ausdrucksweis markéiert: et war eenzegaarteg. Hien geschwat wéi keen aner an mäin Erfahrung jee geschwat. Säin Gedanken goufen an enger delikater Gläichgewicht vun Ënnerscheidung gewien, ier hien hinnen eng äusserlech Verkleedung erlaabt huet. D'Essenz vun der Wourecht, allduerchdréngend mat souguer engem physiologeschen Aspekt, koom vun him wéi eng parfüméiert Séilenausstréimung. Ech war mir ëmmer bewosst, datt ech an der Präsenz vun enger lieueger Manifestatioun war. vu Gott. D'Gewicht vu senger Gottheit huet mäi Kapp automatesch virun him gebéit.

Wann spéit Gäscht gemierkt hunn, datt de Sri Yukteswar sech vum Onendleche verdéift huet, huet hien séier mat hinnen an e Gespréich bruecht. Hie war net fäeg, eng Pose anzehuelen oder säin inneren Zréckzuch ze weisen. Ëmmer vereent mam Här, huet hie keng separat Zäit fir d'Kommunioun gebraucht. E selbsternannte Meeschter huet de Sprongbriet vun der Meditatioun scho hannerlooss. "D'Blumm fällt wann d'Fruucht erschénkt." Awer d'Hellegen halen sech dacks un spirituell Formen fir d'Ermuttigung vun de Jünger fest.

Wéi Mëtternuecht méi no koom, kéint mäi Guru mat der Natierlechheet vun engem Kand an en Dous falen. Et gouf kee Stress ëm d'Bettwäsch. Hie louch dacks, ouni emol e Këssen, op engem schmuele Davenport, deen... war den Hannergrond fir säi übleche Sätz aus Tigerhaut.

Eng philosophesch Diskussioun, déi déi ganz Nuecht laang war, war net rar; all Jünger konnt se duerch seng Intensitéit vum Interessi opruffen. Ech hunn deemools keng Middegkeet gefillt, kee Wunsch no Schlof; d'lieweg Wieder vum Meeschter ware genuch. "Oh, et ass Sonnenopgang! Loosst eis laanscht de Ganges goen." Sou sinn vill vu menge Perioden vun der nächtlicher Erzéiung op en Enn gaangen.

Meng éischt Méint mam Sri Yukteswar hunn an enger nätzlecher Lektioon kulminéiert - "Wéi een e Moustique iwwehlëscht." Doheem huet meng Famill ëmmer Schutzgardinen an der Nuecht benotzt. Ech war enttäuscht wéi ech festgestallt hunn, datt an An der Serampore-Kluesermitage gouf dës virsiichtege Brauch an der Broch géiert. Awer d'Insekten waren a voller Residenz; ech gouf vu Kapp bis Fouss gebiss. Mäi Guru huet mech bedauert.

„Kaaf dir e Rideau, an och ee fir mech.“ Hie laacht a füügt derbäi: „Wann s du nëmmen ee fir dech selwer kaaft, da konzentréiere sech all d'Moustiquen op mech!“

Ech war méi wéi dankbar, datt ech noginn hunn. All Nuecht, déi ech zu Serampore verbruecht hunn, huet mäi Guru mech gefrot, ob ech d'Riddoen fir d'Bettgoe solle leeën.

D'Moskitoen waren owes besonnesch virulent. Mä de Meeschter huet seng üblech Instruktiounen net ginn. Ech hunn nervös dem erwaartende Brummen vun den Insekten nogelauschtert. Wéi ech an d'Bett gaange sinn, hunn ech e Versöhnungsgebitt an hir Richtung geheit. Eng hallef Stonn méi spéit hunn ech pretentiéis gehustet, fir d'Opmierksamkeet vu mengem Guru op sech ze zéien. Ech hat geduecht, ech géif verréckt ginn vun de Bëss an besonnesch vum sangenden Droun, wéi d'Moskitoen bluddeg Riten gefeiert hunn.

Kee Reaktiounsstéierung vum Meeschter; ech sinn virsiichteg op hie zougaangen. Hie war net ootmend. Dëst war meng éischt Observatioun vun him an der yogescher Trance; et huet mech mat Angscht erfüllt.

„Säin Häerz muss geschlof hunn!“ Ech hunn him e Spigel ënner d'Nues geluecht; kee Loftdamp ass ze gesi gewiescht. Fir mech duebel sécher ze maachen, hunn ech him Minutte laang de Mond an d'Nueslächer mat menge Fanger zougemaach. Säi Kierper war kal a bewegungslos. Benommen hunn ech mech Richtung Dier gedréint fir Hëllef ze ruffen.

„Also! En ufanks Experimentalist! Meng aarm Nues!“ D'Stëmm vum Meeschter war ziddernd vir Laachen. „Firwat gees du net an d'Bett? Gëtt déi ganz Welt sech fir dech änneren? Veränner dech selwer: maach dech vum Moustiquebewosstsinn lass.“

Sanft sinn ech zréck a mäi Bett gaangen. Keen eenzeg Insekt ass an d'Géigend komm. Ech hunn erkannt, datt mäi Guru virdu schonn nëmmen d'Riddoen zougestëmmt hat, fir mir ze gefallen; hie hat keng Angscht viru Moustiquen. Seng yogesch Kraaft war sou grouss, datt hie se entweder konnt zwéngen, net ze bäissen, oder an eng bannenzeg Onverletzlechkeet konnt flüchten.

„Hien huet mir eng Demonstratioun ginn“, hunn ech geduecht. „Dat ass den yogeschen Zoustand, deen ech erreechen muss.“ E Yogi muss fäeg sinn, an d'Iwwerbewosstsinn ze kommen an do weiderzemaachen, onofhängeg vun de ville Oflenkungen, déi ni op dëser Äerd feelen. Egal ob am Brummen vun Insekten oder am duerchdréngende Glanz vum Dageslicht, d'Zeugnis vun de Sënner muss ausgeschloss ginn. Toun a Siicht kommen dann tatsächlech, awer a Welten, déi méi schéin sinn wéi dat verbannt Eden. **12-7**

Den instruktiv Moustiquen zerwéiert fir en aneren fréi Lektoun bei den Ashram. Et war den sanft Stonn vun der Dämmerung. Mäi Guru huet déi antik Texter onvergläichlech interpretéiert. Zu senge Féiss war ech a perfekter Rou. Eng grob Moustique ass an d'Idyll erakomm a huet ëm meng Opmierksamkeet konkurréiert. Wéi se eng gëfteg ... gegruenen huet Eng Sprëtznout a mäin Oberschenkel, hunn ech automatesch eng rächegend Hand gehuene. Erliichterung vun der bevirstehender Hiriichtung! Eng gënschteg Erënnerung koum mir un ee vun de Yoga-Aphorismen vum Patanjali- datt op *Ahimsa* (Onsiedlechkeet).

„Firwat hues du d'Aarbecht net

fäerdeg gemaach?“ „Meeschter!

Plädéiers du dofir, d'Liewen ze

huelen?“

„Nee; mä den Doudesschlag war schonn an Ärem

Kapp geschloen.“ „Ech verstinn net.“

„Patanjali seng Bedeutung war d'Entfernung vum *Wonsch* ze killen.“ De Sri Yukteswar hat meng mental Prozesser wéi en oppent Buch fonnt. „Dës Welt ass onpraktesch fir eng literaresch Praxis vun *Ahimsa ageriicht* . De Mënsch kann gezwonge sinn, schiedlech Kreaturen auszeroden. Hie steet net ënner engem ähnlechen Zwang, Roserei oder Animositéit ze spieren. All Liewensformen hunn dat selwecht Recht op d'Loft vu *Maya* . Den Hellegen, deem d'Geheimnis vun der Schöpfung opdeckt, wäert a Harmonie mat senge villen verwirrenden Ausdréck sinn. All Mënsche kënnen dëst Verständnis erreechen, déi déi bannenzeg Leidenschaft fir Zerstéierung bremsen.“

"Guruji, soll eent Offer sech selwer eng Affer éischer wéi ëmbréngen eng wëll Déier?"

„Nee; de Kierper vum Mënsch ass wäertvoll. Hie huet deen héchsten evolutiven Wäert wéinst eenzegaartege Gehir- a Wirbelsäulzentren. Dës erméiglechen et dem fortgeschrittene Gleewegen, déi héchst Aspekter vun der Göttlichkeit voll ze verstoen an auszudecken. Keng ënnescht Form ass sou ekipéiert. Et ass wouer, datt een d'Schold vun enger klenger Sënn op sech zitt, wann ee gezwonge gëtt, en Déier oder iergendeng lieweg Saach ëmzebréngen. Mee d' *Veden* léieren, datt de bewosstlosen Verloscht vun engem mënschleche Kierper eng eescht Verletzung vum karmesche Gesetz ass.“

Ech geseift an Erleechterung; biblesch Verstärkung vun een säin natierlech Instinkter ass net ëmmer zukünfteg.

Et ass sou geschitt, datt ech de Meeschter ni vun no mat engem Leopard oder engem Tiger gesinn hunn. Mee eng déidlech Kobra ass him emol entgéintkomm, nëmme fir dann vun der Léift vu mengem Guru besiegt ze ginn. Dës Zort Schlaang gëtt a Indien ganz gefaart, wou se all Joer méi wéi fënnefdausend Doudesfäll verursaacht. Déi geféierlech Begegnung huet zu Puri stattfonnt, wou de Sri Yukteswar eng zweet Klausur hat, charmant an der Géigend. den Bucht vun Bengalen. Prafulla, eng jonk Schüler vun spéider Joer, war mat Meeschter op dësem Geleeënheet.

„Mir souzen dobaussen beim Ashram“, sot mir de Prafulla. „Eng Kobra ass an der Géigend opgedaucht, eng Längt vu ronn 1,2 Meter, aus purer Angscht. Hir Kaputz gouf rosen opgemaach, wéi se op eis zougerannt ass. Mäi Guru huet begrüessend gekrasch, wéi wann et zu engem Kand wier. Ech war iwwerrascht, wéi ech de Meeschter rhythmesch an d'Hänn geklappt hunn gesinn. **12-8** Hie war amgaang de gefaarte Besucher z'ënnerhalen! Ech sinn absolut roueg bliwwen, an hunn am Inneren all déi fervent Gebieder ausgeruff, déi ech konnt opbréngen. D'Schlaang, ganz no bei mengem Guru, war elo onbewegelech, anscheinend vun senger streichelnder Haltung magnetiséiert. Déi schrecklech Kap huet sech lues a lues zesummegezunn; d'Schlaang ass tëscht de Féiss vum Meeschter geschlach an an d' Bëscher verschwonnen.“

„Firwat mäi Guru seng Hänn beweegt huet, a firwat d'Kobra se net geschloen huet, war mir deemools onerklärlech“, huet de Prafulla ofgeschloss. „Ech hunn zënterhier gemierkt, datt mäi göttleche Meeschter keng Angscht virun enger Verletzung vun iergendenger lieweger Kreatur huet.“

Eenes Nomëtteg während mengen éischte Méint am Ashram hunn ech dem Sri Yukteswar seng Aen duerchdréngend op mech geriicht.

"Du sinn ze dënn, Mukunda."

Seng Bemierkung huet e sensiblen Punkt getraff. Datt meng agesonken Aen an dat ofgemagert Ausgesinn wäit ewech waren. vu mengem Goût gouf duerch Reie vun

Tonic a mengem Zëmmer zu Kalkutta bewisen. Näischt huet gehollef; chronesch Dyspepsie hat mech zënter Kandheet verfollegt. Meng Verzweiflung huet heiansdo en Héichpunkt erreecht, wann ech Ech hunn mech gefrot, ob et derwäert wier, dëst Liewen mat sou engem onfäege Kierper weiderzeféieren.

"Medikamenter hunn Grenzen; déi kreativ Liewenskraaft huet keng. Gleeft drun: Dir wäerts gutt a staark sinn."

D'Wierder vum Sri Yukteswar hunn eng Iwwerzeegung vun enger perséinlech uwendbarer Wourecht erweckt, déi keen aneren Heeler - an ech hat der vill probéiert! - a mir konnt erwecken.

Dag fir Dag, kuckt! Ech sinn eropgaang. Zweek Wochen nom verstoppte Segen vum Meeschter hat ech dat erfrëschend Gewiicht gesammelt, dat mir an der Vergaangenheet entgaangen ass. Meng persistent Magenproblemer sinn mat engem ... verschwonnen.

Liewenslaang Permanenz. Bei spéideren Geleeënheeten hunn ech d'direkt göttlech Heelung vu Persounen, déi un enger onheilvoller Krankheet gelidden hunn - Tuberkulos, Diabetis, Epilepsie oder Lähmung - gesinn. Keen hätt méi dankbar fir seng Heelung kënne sinn wéi ech fir déi plötzlech Befreiung vu mengem Läichenaspekt .

„Viru Joren wollt ech och nach zouhuelen“, sot mir de Sri Yukteswar. „Während menger Erhuelungszäit no enger schwéierער Krankheet hunn ech de Lahiri Mahasaya zu Benares besicht.“

""Här, Ech hunn gewiescht ganz krank an verluer vill Pond.

""Ech gesinn, Yukteswar, 12-9 du gemaach dech selwer krank, an elo du denken du sinn dënn.

„Dës Äntwert war wäit ewech vun där, déi ech erwaart hat; mäi Guru huet

awer encouragéierend dobäigesat: „'Loosst mech mol kucken; ech sinn

sécher, datt Dir Iech muer besser fillt.'"

„Well ech seng Wieder als eng Gest vun geheimer Heelung fir mäi empfängleche Geescht ugesinn hunn, war ech den nächsten Moien net iwwerrascht vun enger wëllkomm Kraaftzunahme. Ech hunn mäi Meeschter gesicht a voller Freed ausgeruff: 'Här, ech fille mech haut vill besser.'"

""Tatsächlech! Haut du stäerken du selwer.

„'Nee, Meeschter!', hunn ech protestéiert. 'Dir waart et, deen mir gehollef huet; dëst ass dat éischt Mol a Wochen, datt ech Energie hat.'"

„O jo! Är Krankheet war zimlech eescht. Äre Kierper ass nach fragil; wien kann soen, wéi et muer wäert sinn?"

„De Gedanke vun enger méiglecher Réckkehr vu menger Schwächt huet mech e Schauer vu kaler Angscht ervirgeruff. Den nächsten Moien konnt ech mech kaum an d'Haus vun der Lahiri Mahasaya zéien.“

""Här, Ech moies krank erëm.

""Mäin Guruen Bléck war froegend. 'Also!' Eemol méi du krank sinn du selwer.

„'Gurudeva, ech realiséieren elo, datt Dir mech Dag fir Dag lächerlech gemaach hutt.' Meng Gedold war erschöpft. 'Ech verstinn net, firwat Dir menge wouerhafte Berichter net gleeft.'"

„'Tatsächlech waren et Är Gedanken, déi Iech ofwiesselnd schwaach a staark gefillt hunn.' Mäi Meeschter huet mech léif ugekuckt. 'Dir hutt gesinn, wéi Är Gesondheet genau Ären Erwaardungen entsprécht. Den Gedanken ass eng Kraaft, sou wéi Elektrizitéit oder Gravitatioun. De mëschleche Geescht ass e Funken vum allmächtege Bewosstsinn vu Gott. Ech kéint Iech weisen, datt alles, wat Äre mächtege Geescht ganz intensiv gleeft, direkt geschitt.'

"Wëssen dat Lahiri Mahasaya ni geschwat ouni Aarbecht, Ech adresséiert hien mat super Ehrfurcht an Dankbarkeet:

'Meeschter, wann Ech denken Ech moies gutt an hunn erëmfonnt mäin fréier Gewiicht, soll dat geschéien?

"Et ass also, souguer bei dëst Moment. Mäin Guru geschwat eescht, säin Bléck konzentréiert op mäin Aen.

„Lo! Ech hunn net nëmmen eng Zounimm u Kraaft, mä och u Gewiicht gefillt.“ De Lahiri Mahasaya huet sech an d'Rou zrëckgezunn. Nodeems ech e puer Stonnen zu senger Féiss verbruecht hat, sinn ech zrëck bei d'Haus vu menger Mamm gaangen, wou ech während menge Visiten zu Benares bliwwen sinn.

„Mäi Jong! Wat ass lass? Schwells du vun der Waassersucht?' D'Mamm konnt hiren Aen kaum trauen. Mäi Kierper hat elo déiselwecht robust Dimensiounen, wéi viru menger Krankheet.

„Ech hunn mech gewien a festgestallt, datt ech an engem Dag fofzeg Pond zougeholl hat; si sinn fir ëmmer bei mir bliwwen. Frënn a Bekannten, déi meng dënn Figur gesinn haten, ware mat Erstaunen entsetzt. Eng Rei vun hinnen hunn hire Liewensstil geännert a sinn als Resultat vun dësem Wonner Jünger vum Lahiri Mahasaya ginn.“

„Mäi Guru, waakreg a Gott, wusst, datt dës Welt näischt anescht ass wéi en objektiviséierten Dram vum Schöpfer. Well hie sech voll bewosst war iwwer seng Eenheet mam Göttelechen Dreemer, konnt de Lahiri Mahasaya sech materialiséieren oder dematerialiséieren oder all Ännerung maachen, déi hie wollt an der kosmescher Visioun. **12-10**“

„Déi ganz Schöpfung gëtt vu Gesetzer regéiert“, huet de Sri Yukteswar ofgeschloss. „Déi, déi sech am äusseren Universum manifestéieren a vu Wëssenschaftler entdeckt kënnen ginn, ginn Naturgesetzer genannt. Mee et gëtt méi subtil Gesetzer, déi d'Bewosstsinnberäicher beherrschen, déi nëmme duerch déi bannenzeg Wëssenschaft vum Yoga erkannt kënnen ginn. Déi verstoppte spiritueller Ebenen hunn och hir natierlech a gesetzlech Prinzipie vun der Operatioun. Et ass net de Physikalesche Wëssenschaftler, mee de vollstänneg selbsterrealiséierte Meeschter, deen déi richteg Natur vun der Matière versteet. Sou...“ Christus konnt dem Dénker d'Ouer erëm hierstellen, nodeems et vun engem vun den Jünger ofgeschnidden gi war." **12-11**

De Sri Yukteswar war en onvergläichlechen Interpret vun de Schrëften. Vill vu menge schéinste Erënnerungen baséieren op senger Ried. Mä seng Bijougedenken goufen net an d'Äsche vun Onvorsichtegkeet oder Dummheet gegoss. Eng onroueg Bewegung vu mengem Kierper, oder mäi lichte Réckgang an d'Vergiesslechkeet,

war genuch, fir dem Meeschter seng Erklärung abrupt ze stoppen.

„Dir sidd net hei.“ De Meeschter huet sech enges Nomëttegs mat dëser Offenbarung ënnerbrach. Wéi gewinnt huet hien meng Opmierksamkeet mat enger zerstëuerender Onmëttelbarkeet am A behalen.

„Guruji!“ Mäin Toun war e Protest. „Ech hunn mech net geréiert; meng Aelidden hunn sech net beweegt; ech kann all Wuert widderhuelen, wat Dir gesot hutt!“

"Trotzdem waars du net ganz mat mir averstanen. Däi Widdersproch forcéiert mech ze bemierken, datt du an dengem mentalen Hannergrond dräi Institutiounen geschaf hues. Eng war e Bëschresidenz op enger Fläch, eng aner op engem Hiwwel, eng drëtt um Mier."

Déi vague formuléiert Gedanken waren tatsächlech bal ënnerbewosst präsent. Ech hunn hien entschëllegend ugekuckt.

"Wat kann Ech maachen mat sou eng Meeschter, WHO penetréiert mäin zoufälleg Gedanken?"

Haaptgebai vun de Mount Washington Estates zu Los Angeles, dat 1925 als amerikanesche Sëtz vun der Self-Realization Fellowship gegrënnt gouf.

Selbstverwierklechung Kierch vun Alles Reliounen, Hollywood, Kalifornien.

„Dir hutt mir dat Recht ginn. Déi subtil Wourechten, déi ech erklären, kënnen net ouni Är voll Konzentratioun verstanen ginn. Ausser et ass onbedéngt néideg, antréieren ech net an d'Ofgeséchertheet vun den aneren hire Geescht. De Mënsch huet dat natierlecht Privileg, heemlech a senge Gedanken ze wandern. Den ongebuendenen Här kënnt do net eran; ech traue mech och net anzubriechen.“

"Du sinn jee Wëllkomm, Meeschter!"

"Ären architektoneschen Droom wäert materialiséieren spéider. Elo ass den Zäit fir studéieren!"

Sou huet mäi Guru iwwregens op seng einfachen Aart a Weis den Opkomme vun dräi groussen Evenementer a mengem Liewen verrod. Zënter menger fréier Jugend hat

ech rätselhaft Ablécker op dräi Gebaier gehat, jidderee vun hinnen an enger anerer Ëmgéigend. An der genееr Reiefolleg, déi de Sri Yukteswar uginnt hat, hunn dës Visiounen déi ultimativ Form ugeholl. Als éischt koum meng Grënnung vun enger Yogaschoul fir Jongen op enger Ranchi-Ebene, dann mäin amerikanesche Sëtz op enger Los Angeles-Ebene.

Angeles Hiwwelpätz, endlech eng Klausur an südlech Kalifornien vun den grouss Pazifik.

De Meeschter huet ni arrogant behaapt: "Ech prophezeien, datt sou an sou eppes geschéie wäert!" Hie géif léiwer Hiweis: "Net du denken et Mee geschéien?" Mä awer säin einfach Ried verstoppt Vatikan Muecht. Do gouf net zréckgezunn; seng liicht verstoppte Wieder hunn sech ni als falsch erweisen.

De Sri Yukteswar war reservéiert a sachlech am Verhalen. Et war näischt vum vagen oder dommen Visionär un him. Seng Féiss ware fest op der Äerd, säi Kapp an der Haf vum Himmel.

Praktesch Leit hunn seng Bewonnerung erwëscht. „Hellegkeet ass keng Dommheet! Göttlech Wahrnehmungen sinn net onfäeg!“, géif hie soen. „Den aktiven Ausdrock vun der Tugend gött déi schaarfst Intelligenz.“

Am Liewe vum Meeschter hunn ech d'Spaltung tëscht dem spirituellen Realismus an dem Obskuren voll entdeckt. Mystik, deen falsch als Géigestéck duerchgeet. Mäi Guru war zéckt, iwwer déi iwwerphysikalesch Räicher ze diskutéieren. Seng eenzeg "wonnerbar" Aura war eng vun perfekter Einfachheet. Am Gespréich huet hien iwwerraschend Referenzen vermeit; an der Handlung war hie fräi ausdrécklech. Anerer hunn vu Wonner geschwat, awer konnt näischt manifestéieren; de Sri Yukteswar huet selten déi subtil Gesetzer ernimmt, mä se heemlech no Wëllen ëmgesat.

„E Mann vun der Erkenntnis mécht kee Wonner, bis hien eng bannenzeg Genehmegung kritt“, erkläert de Meeschter. „Gott wëll net, datt d'Geheimnisser vu senger Schöpfung promisku opgedeckt ginn.“ **12-12** Ausserdeem huet all Mënsch op der Welt en onauszegesinnt Recht op säi fräie Wëllen. En Hellegen wäert dës Onofhängegkeet net verletzen.

D'Rou, déi dem Sri Yukteswar gewinnt war, gouf duerch seng déif Wahrnehmung vum Onendleche verursaacht. Et blouf keng Zäit fir déi onendlech "Offenbarungen", déi d'Deeg vun de Léierpersonal ouni Selbstverwierklechung beschäftegen. "Bei flaache Mënsche verursaachen d'Fësch vu klenge Gedanken vill Opreegung. An ozeanesche Geescht maachen d'Wale vun der Inspiratioun kaum e Kaméidi." Dës Observatioun aus den hinduistesche Schrëften ass net ouni erkennenden Humor.

Wéinst dem onspektakuläre Gestalt vu mengem Guru hunn nëmmen e puer vu senger Zäitgenossen hien als Supermënsch erkannt. Dat populäert Spréchwuert: "Hien ass e Narr, deen seng Wäisheet net verstoppe kann", konnt ni op de Sri Yukteswar ugewannt ginn. Obwuel hien e Stierfleche gebuer gouf wéi all aner, hat de Meeschter d'Identitéit mam Herrscher vun Zäit a Raum erreecht. A sengem Liewen hunn ech eng göttlech Eenheet erkannt. Hien hat keen oniwwerwonnebaren Hindernis fir d'Vereenegung vum Mënsch mat dem Göttlechen fonnt. Sou eng Barrière gött et net, hunn ech verstanen, ausser an der spiritueller

Onabenteuerlechkeet vum Mënsch.

Ech hunn ëmmer begeeschtert vun der Beréierung vun den hellege Féiss vum Sri Yukteswar. Yogi léieren, datt en Jünger duerch eerbiedege Kontakt mat engem Meeschter spirituellt magnetiséiert gëtt; e subtiler Stroum gëtt generéiert. Déi ongewollt Gewunnechtsmechanismen vum Gleewegen am Gehir ginn dacks verbrennt; d'Rill vu senge weltlechen Tendenzen gëtt positiv gestéiert. Op d'mannst fir e Moment kann hien déi geheim Schleier vu *Maya fannen*. hiewen, an e Bléck op d'Realitéit vum Gléck kréien. Mäi ganze Kierper huet mat engem befreiende Glanz reagéiert, wann ëmmer Ech hunn mech op indeschen Aart a Weis viru mengem Guru gekniet.

"Souguer wéini Lahiri Mahasaya war roueg," Meeschter erzielt mech, "oder wéini hien geschwat op aner wéi

streng religiés Themen, hunn ech entdeckt, datt hie mir trotzdem onbeschreiflecht Wëssen iwwerdroen hat."

De Sri Yukteswar huet mech ähnlech beaflosst. Wann ech an enger besuergter oder gläichgültiger Stëmmung an d'Kluisenhaus eragaange sinn. vum Geescht, huet meng Astellung onmerkbar geännert. Eng heelen Rou ass erofgefall beim Bléck op mäi Guru. All Dag mat him war eng nei Erfahrung vu Freed, Fridde a Wäisheet. Ni hunn ech hien fonnt täuscht oder berouscht vu Gier oder Emotioun oder Roserei oder iergendenger mënschlecher Bindung.

„D'Däischtert vu *Maya* kënnt roueg méi no. Loosst eis no bannen heem goen.“ Mat dëse Wieder an der Dämmerung huet de Meeschter seng Jünger stänneg un hire Besoin fir *Kriya Yoga erënnert*. En neie Schüler huet heiansdo Zweiwel un senger eegener Würdegkeet ausgedréckt, sech un der Yogapraxis ze bedeelegen.

„Vergiess d'Vergaangenheet“, géif de Sri Yukteswar hien tréischten. „Déi verschwonnen Liewe vun alle Mënsche si mat villen Schimmt däischter. Mënschlecht Verhalen ass ëmmer onzouverlësseg, bis et am Göttlechen verankert ass. Alles an der Zukunft wäert sech verbessern, wann Dir elo eng spirituell Ustrengung maacht.“

De Meeschter hat ëmmer jonk *Chelaen* **12-13 Joer al** a sengem Klausel. Hir spirituell an intellektuell Ausbildung war säi Liewensdauer-Interesse: souguer kuerz viru sengem Doud huet hien zwee sechs Joer al Jongen an ee sechzéng Joer ale Jugendlechen ugeholl fir d'Ausbildung. Hien huet hir Gedanken a Liewen mat där virsiichteger Disziplin geriicht, an där d'Wuert "Jünger" etymologesch verankert ass. D'Awunner vun der Ashram hunn hire Guru gär a vereiert; e lichte Klapse mat den Hänn war genuch fir se begeeschtert op seng Säit ze bréngen. Wéi seng Laun war roueg an zrëckgezunn, keen huet sech getraut ze schwätzen; wéi säi Laachen jovial geklongen huet, hunn d'Kanner gekuckt op hien als hir eegen.

De Meeschter huet anerer selten gefrot, him e perséinleche Service ze leeschten, an hien huet och keng Hëllef vun engem Schüler ugeholl, ausser d'Bereetschaft wier oprecht. Mäi Guru huet seng Kleeder roueg gewäsch, wann d'Jünger dës privilegiert Aufgab iwwersinn hunn. De Sri Yukteswar huet dat traditionellt Ockerfaarwegt Swami-Kleed un; seng Schnürlos Schong, no Yogi-Brauch, ware aus Tiger- oder Hirschhaut.

De Meeschter huet fléissend Englesch, Franséisch, Hindi a Bengalesch geschwat; säi Sanskrit war zimmlech gutt. Hie huet seng jonk Schüler gedëlleg mat bestëmmte Ofkierzungen ënnerriicht, déi hie genial fir d'Studium vun Englesch a Sanskrit ausgeduecht hat.

Meeschter war virsiichteg vun säin Kierper, während Quellesteierung besuergt Ugeschlossen. Den Onendlechen, huet hien drop higewisen, manifestéiert sech richteg

duerch kierperlech a geeschteg Gesondheet. Hien huet all Extremer ausgeschloss. En Jünger huet eemol e laangt Fasten ugefaangen. Mäi Guru huet nëmme gelacht: "Firwat geheien mir dem Hond net e Schank?"

Dem Sri Yukteswar seng Gesondheet war exzellent; ech hunn hien ni krank gesinn. **12-14** Hie huet de Studenten erlaabt, Dokteren ze konsultéieren, wa se et ubruecht fonnt hunn. Säin Zil war et, dem weltleche Brauch Respekt ze weisen: "Dokteren müssen hir Aarbecht vun der Heelung duerch Gottes Gesetzer weiderféieren, wéi se op d'Matière ugewannt ginn." Mä hien huet d'Iwwerleeënheet vun der mentaler Therapie gelueft a widderholl: "Weisheet ass dee gréisste Botzmëttel."

„De Kierper ass e verréidere Frënd. Gitt him säin Usproch; net méi“, sot hien. „Péng a Freed si vergänglech; erdro all Dualitéiten mat Rou, während Dir gläichzäiteg probéiert, hire Grëff ze lass ze ginn.“

D'Fantasie ass d'Dier, duerch déi Krankheet souwéi Heelung erantrëtt. Gleeft net un d'Realitéit vun der Krankheet, och wann Dir krank sidd; en onerkannten Besucher wäert flüchten!

De Meeschter huet vill Dokteren zu senge Jünger gezielt. „Déi, déi d'physikalesch Gesetzer erausfonnt hunn, kënnen d'Wëssenschaft vun der Séil liicht ënnersichen“, sot hien zu hinnen. „E subtile spirituellen Mechanismus ass direkt hannert der Kierperstruktur verstoppt.“ **12-15**

De Sri Yukteswar huet senge Schüler geroden, lieweg Verbindungspersounen vu westlechen an östlechen Tugenden ze sinn. Hie selwer war en exekutive Westen a senger äusserer Gewunnecht, bannenzeg war hien den spirituellen Oriental. Hie lueft déi progressiv, erfinderesch an hygienesch Gewunnechten vum Westen, an déi reliéis Idealer, déi dem Osten en honnertjärege Glanz ginn.

Disziplin war mir net onbekannt: doheem war de Papp streng, den Ananta dacks streng. Mee d'Ausbildung vum Sri Yukteswar kann net als anescht wéi drastesch beschriwwe ginn. Als Perfektionist war mäi Guru hyperkritesch vis-à-vis vu senge Jünger, egal ob a Saache vum Moment oder an de subtile Nuancen vum Verhalen.

„Gutt Manéieren ouni Eierlechkeet sinn wéi eng schéin dout Damm“, huet hien bei passender Geleeënheet bemierkt. „Riichtheet ouni Héiflechkeet ass wéi e Chirurgmesser, effektiv awer onangenehm. Eierlechkeet mat Héiflechkeet ass hëllefärch a bewonnernswert.“

Mäin Meeschter war anscheinend mat mengem geeschtleche Fortschrëtt zefridd, well hie sech selten dorop beschäftegt huet; an anere Saachen ware meng Oueren net onbedéngt fir Rügen. Meng Haaptverbrieche waren Ofwäichung, heiansdo traureg Stëmmungen, d'Net-Anhale vu bestëmmte Reegele vun der Etikett an heiansdo onmethodesch Manéieren.

„Bemierk wéi d'Aktivitéite vun Ärem Papp Bhagabati a jiddfer Hisiicht gutt organiséiert a balancéiert sinn“, huet mäi Guru drop higewisen. Déi zwee Jünger vum Lahiri Mahasaya hate sech begéint, kuerz nodeems ech meng Pilgerrees op Serampore ugefaangen hunn. De Papp an de Sri Yukteswar hunn de Wäert vum aneren bewonnernd ageschätzt. Béid haten en innert Liewen aus spirituellem Granit opgebaut, dat géint d'Jore laang net opléisbar war.

Vun temporäre Léierpersonal aus mengem fréiere Liewen hat ech e puer falsch Lektione geléiert. E *Chela*, gouf mir gesot, brauch sech net vill ëm weltlëch Flichten ze këmmere; wann ech meng Aufgaben vernoléisseg oder onvirsichteg erfëllt hunn, gouf ech net bestrooft. D'mënschlech Natur fënnt sou eng Instruktioun ganz einfach ze assimiléieren. Ënnert dem onverschönte Staang vum Meeschter hunn ech mech awer séier vun den agreablen Wahnvirstellungen vun der

Verantwortungslosigkeit erholl.

„Déi, déi ze gutt fir dës Welt sinn, schmücken eng aner“, huet de Sri Yukteswar bemierkt. „Soulaang Dir déi fräi Loft vun der Äerd otmet, sidd Dir verpflichtet, dankbaren Déngscht ze leeschten. Nëmmen deen, deen den otemlose Zoustand vollstänneg beherrscht huet **12-16** ass befreit vu kosmeschen Imperativen. Ech wäert Iech sécher soen, wann Dir déi lescht Perfektioun erreecht hutt.“

Mäi Guru konnt ni bestechen, net emol duerch Léift. Hie war kengem Narben, deen, wéi ech selwer, fräiwëlleg ugebueden huet, säin Jünger ze sinn. Egal ob de Meeschter an ech vu senge Schüler oder vu Friemen ëmgi waren, oder eleng zesumme waren, hie sot ëmmer kloer a kritiséiert. Kee klenzt Gedeessems. an Iwwerflächlechkeet oder Inkonsistenz ze falen ass sengem Ruff entgaangen. Dës flaach Behandlung war schwéier ze

aushalen, mä meng Entschlossenheet war et, de Sri Yukteswar all meng psychologesch Problemer auszegläichen. Wéi hien un dëser gigantescher Transformatioun geschafft huet, hunn ech vill Mol ënner dem Gewiicht vu sengem disziplinäre Hammer geziddert.

„Wann Dir meng Wieder net gär hutt, kënnt Dir zu all Moment goen“, huet de Meeschter mir verséichert. „Ech wëll näischt vun Iech ausser Ärer eegener Verbesserung. Bleift nëmme wann Dir Iech dovunner profitéiert.“

Fir all demüteg Schlag, deen hie meng Eitelkeet zougedeeelt huet, fir all Zänn a mengem metaphoresche Kiefer, deen hie mat engem iwwerraschende Zil lassgeschloen huet, sinn ech iwwer all Ausdrocksméiglechkeeten dankbar. Den haarde Kär vum mënschlechen Egoismus ass kaum ze réckelen, ausser onhéiflech. Mat sengem Ofgang fënnt dat Göttelecht endlech en onbehënnerte Kanal. Vergebens sicht et duerch d'Kehrsteenhäerzer vum Egoismus ze sichren.

D'Weisheet vum Sri Yukteswar war sou duerchdréngend, datt hien, ouni sech ëm Bemierkungen ze këmmere, dacks op déi onausgesprochen Observatioun vum engem geäntwert huet. "Wat eng Persoun sech virstellt ze héieren, a wat de Spriecher wierklech implizéiert huet, ka ganz anescht sinn", sot hien. "Versicht d'Gedanken hannert der Duercherneen vum der Sprooch vum de Männer ze spieren."

Mä göttlech Abléck ass schmerzhaft fir weltlech Oueren; de Meeschter war net populär bei iwwerflächleche Schüler. Déi Wäis, ëmmer wéineg an der Zuel, hunn hien déif veréiert. Ech géif soen, datt de Sri Yukteswar dee gesichtste Guru an Indien gewiescht wier, wann seng Wieder net sou oppe a sou sensuréiert gewiescht wieren.

„Ech sinn haart mat deenen, déi fir meng Ausbildung kommen“, huet hien mir zouginn. „Dat ass mäi Wee; huet et oder gitt fort. et. Ech wäert ni Kompromëss. Mä awer du wäert sinn vill méi frëndlech zu däin Jünger; dat ass däin Wee. Ech versichen nëmme am Feier vum der Schwéierheet ze purifizéieren, dat iwwer déi duerschnëttlech Toleranz eraus brennt. Déi sanft Approche vum Léift ass och verwandlung. Den inflexibel an den nozeginn Methoden sinn gläich effektiv wann et mat Wäisheet ugewannt gëtt. Dir gitt an auslännesch Länner, wou direkt Attacken op den Ego net geschätzt ginn. E Léierer kéint d'Botschaft vum Indien am Westen net verbreeden ouni e grouss Betrag u Gedold a Verdéngscht.“ Ech refuséieren, ze soen, wéi vill Wourecht ech spéider erkannt hunn. fannen a Wieder vum Meeschter!

Och wann dem Sri Yukteswar seng onverständlech Ried eng grouss Unhängerschaft während senge Joren op der Äerd verhënnert huet, manifestéiert sech säi liewege Geescht haut iwwer d'Welt, duerch oprecht Schüler vum säi *Kriya Yoga* an aner Léieren. Hie beherrscht méi an de Séile vum de Mënschen ewéi den Alexander jee vum der Äerd gedreemt huet.

De Papp ass een Dag ukomm, fir dem Sri Yukteswar säi Respekt ze beweisen. Mäi Papp huet erwaart, ganz wahrscheinlech, e puer Wieder vu mengem Luef ze héieren. Hie war schockéiert, wéi hie sou eng laang Beschreiwung vu menge Mängel krut. Et war d'Gewunnecht vum Meeschter, einfach, vernoléissegbar Mängel mat engem Air vun onheilvollem ze erzielen. Schwéierkraaft. De Papp ass séier bei mech op Besuch komm. „No de Bemierkunge vun Ärem Guru hunn ech geduecht, datt Dir e komplette Wrack wier!“ Mäi Papp war téscht Tréinen a Laachen.

Déi eenzeg Ursaach fir dem Sri Yukteswar sengem Mësstraue deemools war, datt ech, géint säin sanften Hiwäis, probéiert hat, e bestëmmte Mann op de spirituellen Wee ze konvertéieren.

Mat indignéiert Geschwindegkeet Ech gesicht eraus mäin Guru. Hien kritt mech mat erofgedréckt Aen, wéi obwuel

bewusst vu Scholdgefiller. Et war déi eenzeg Kéier, datt ech de göttleche Léiw sanft viru mir gesinn hunn. Dee spezielle Moment gouf voll genoss.

„Här, firwat hutt Dir mech sou gnadenlos viru mengem erstaunten Papp

beurteelt? War dat gerecht?“ „Ech maachen dat net nach eng Kéier.“ Den

Toun vum Meeschter war entschëllegend.

Ech war direkt entwaffnet. Wéi einfach huet de grouse Mann seng Schold zouginn! Och wann hien ni méi dem Papp seng Rou gestéiert huet, huet de Meeschter mech onermiddlech weider dissekéiert, wou a wéini hien wollt.

Nei Jünger hunn sech dem Sri Yukteswar dacks ugeschloss fir anerer ausféierlech ze kritiséieren. Schlau wéi de Guru! Virbiller vun enger makelloser Diskriminéierung! Mee wien d'Offensiv hält, däerf net verdeelegt sinn. Déiselwecht schimpfend Schüler sinn direkt fortgelaf, soubal de Meeschter ëffentlech e puer Pilze vu sengem analytesche Köcher an hir Richtung lassgelooss huet.

„Zärlech bannenzeg Schwächten, déi sech bei liichten Touche vun der Kritik widderleeën, si wéi krank Kierperdeeler, déi sech souguer virun enger delikater Behandlung zrëckzéien.“ Dëst war de Sri Yukteswar säi amuséierte Kommentar zu de flüchtigen.

Et gëtt Jünger, déi e Guru sichen, deen no hirem eegenen Bild geschaf gouf. Sou Schüler hunn sech dacks beklot, datt si de Sri Yukteswar net verstinn.

„Dir verstitt Gott och net!“, hunn ech eng Kéier geäntwert. „Wann Dir en Hellegen kloer kritt, da sidd Dir ee vun hinnen.“ Ënnert de Billiounen Mystèren, déi all Sekonn déi onerklärlech Loft otmen, wien géif sech trauen ze froen, datt déi ongräiflech Natur vun engem Meeschter direkt verstane gëtt?

Schüler koumen, a meeschtens sinn se fortgaangen. Déi, déi sech no engem Wee vun ueleger Sympathie a komfortabler Unerkennung verlaangt hunn, hunn se net am Klausur fonnt. De Meeschter huet fir d'Éonen Ënnerdaach a Betreierung ugebueden, awer vill Jünger hunn och ego-Balsam gefuerdert. Si sinn fortgaangen a léiwer déi onzähleg Demütigungen vum Liewen virun all Demut. D'blénkeg Stralen vum Meeschter, dat oppent, duerchdréngend Sonneliicht vu senger Wäisheet, ware fir hir spirituell Krankheet ze staark. Si hunn en mannerwäertege Léierer gesicht, deen, andeems hien se mat Schmeichelei bedeckt huet, de onbestännege Schlof vun der Ignoranz erlaabt huet.

Während mengen éischte Méint mam Meeschter hat ech eng empfindlech Angscht viru senger Rügen. Dës ware reservéiert, hunn ech séier gemierkt, fir Jünger, déi ëm seng verbal Vivisektioun gefrot haten. Wann iergendeen sech zitterende Schüler

protestéiert huet, ass de Sri Yukteswar onbeleidegt roueg ginn. Seng Wieder ware ni rosen, mä onperséinlech mat Wäisheet.

Dem Meeschter seng Abléck waren net fir déi onvirbereet Oueren vun zoufällige Visiteuren; hie sot selten eppes iwwer hir Mängel, och wann se opfälleg waren. Awer vis-à-vis vu Studenten, déi säi Rot gesicht hunn, huet de Sri Yukteswar eng eescht Verantwortung gefillt. Brave ass wierklech de Guru, deem sech verpflichtet, dat grobt Äerz vun der vum Ego duerchdréngter Mënschheet ze transforméieren! De Courage vun engem Hellegen baséiert op sengem Matgefill fir déi stierzend Aenlos vun dëser Welt.

Wéi ech deen ënnerläitende Ressentiment opginn hat, hunn ech eng däitlech Ofsenkung vu menger Strof festgestallt. Op eng ganz subtil Aart a Weis ass de Meeschter a relativer Gnod verschwonnen. Mat der Zäit hunn ech all Mauer vun der Rationaliséierung an der ënnerbewosster Reservatioun ofgerappt, hannert där sech déi mënschlech Perséinlechkeet am Allgemengen verstoppt. **12-17**

D'Belounung war eng ouni Ustrengung Harmonie mat mengem Guru. Ech hunn dunn festgestallt, datt hien vertrauensvoll, rücksichtsvoll a stëll léif war. Ouni sech ze weisen, huet hien awer kee Wuert vun Häerzegkeet geschenkt.

Mäin eegenen Temperament ass haaptsächlech andachtsorientéiert. Et war am Ufank beonrouegend ze feststellen, datt mäi Guru, gesättigt mat *Jnana* awer anscheinend ouni *Bhakti*, **12-18** huet sech nëmmen a Form vu kaler spiritueller Mathematik ausgedréckt. Mee wéi ech mech op seng Natur agestallt hunn, hunn ech keng Ofsenkung, mee éischter eng Erhéijung vu menger andachtlecher Approche zu Gott festgestallt. E selbsterrealiséierte Meeschter ass voll a ganz fäeg, seng verschidde Jünger laanscht déi natierlech Linne vun hirem wesentleche Viruerteel ze leeden.

Meng Relatioun mam Sri Yukteswar, e bëssen onartikuléiert, hat trotzdem all Eloquenz. Dacks hunn ech seng roueg Ënnerschrëft a menge Gedanken fonnt, sou datt d'Sprooch onnëtz war. Roueg nieft him souz ech a spieren seng Generositéit friddlech iwwer mäi Wiesen erausstréimen.

D'onparteiesch Gerechtegkeet vum Sri Yukteswar gouf besonnesch während de Summerferien vu mengem éischte Collegejoer bewisen. Ech hunn d'Geleeënheet begréisst, Méint ouni Ënnerbriechung zu Serampore mat mengem Guru ze verbréngen.

„Dir kënnt fir d'Kluisenhaus zoustänneg sinn.“ De Meeschter war frou iwwer meng begeeschtert Arrivée. „Är Aufgaben sinn d'Empfang vun de Gäscht an d'Iwwerwaachung vun der Aarbecht vun den anere Jünger.“

De Kumar, e jonke Duerfbewunner aus Ostbengalen, gouf zwou Wochen drop fir d'Kluesenerausbildung ugeholl. Bemierkenswäert intelligent, huet hien d'Zefriddenheet vum Sri Yukteswar séier gewonnen. Aus iergendengem onerklärleche Grond war de Meeschter ganz tolerant géintiwwer dem neien Awunner.

„Mukunda, loosst de Kumar Är Aufgaben iwwerhuelen. Benotzt Är eegen Zäit fir ze feieren a kachen.“ De Meeschter huet dës Instruktiounen ginn, nodeems de neie Jong ee Mount bei eis war.

Zu enger Féierungsroll erhuewen, huet de Kumar eng kleng Haushalts-Tyrannie ausgeübt. Am stëllen Opstand hunn déi aner Jünger mech weiderhin fir deegleche Rot gesicht.

„Mukunda ass onméiglech! Dir hutt mech zum Supervisor gemaach, awer déi aner

ginn bei hie a gehorchen him.“ Dräi Wochen méi spéit huet de Kumar sech bei eisem Guru beschwéiert. Ech hunn hien aus engem Nopeschzëmmer héieren.

„Dofir hunn ech hien an d'Kichen an dech an de Salon zougewisen.“ Dem Sri Yukteswar seng vernichtend Stëmm war nei fir de Kumar. „Op dës Manéier hues du gemierkt, datt e wierdege Leader de Wonsch huet ze déngen, an net ze dominéieren. Du wollts dem Mukunda seng Positioun, awer konnts se net duerch Verdéngschter behalen. Zréck elo zu denger fréierer Aarbecht als Kachassistent.“

No dësem demütigende Virfall huet de Meeschter géintiwier dem Kumar eng fréier Haltung vun ongewéinlecher Genoss erëm opgeholl. Wien kann de Rätsel vun der Attraktioun léisen? Am Kumar huet eise Guru eng charmante Quell entdeckt, déi fir déi aner Jünger net gesprézt huet. Och wann de neie Jong offensichtlech de Sri war.

Dem Yukteswar säi Liiblingsmuster, hunn ech keng Enttäuschung gefillt. Perséinlech Idiosynkrasien, déi souguer vu Meeschteren besat sinn, ginn dem Liewensmuster eng räich Komplexitéit. Meng Natur gëtt selten vun engem Detail beherrscht; ech hunn vum Sri Yukteswar e méi onzougängleche Virdeel gesicht wéi e äusserlecht Luef.

Kumar geschwat gëfteg zu mech eent Dag ouni Grond; Ech war déifgräifend wéi doen.

„Däi Kapp schwëllt bis zum Platzpunkt!“ Ech hunn eng Warnung bäigefüügt, där hir Wourecht ech intuitiv gefillt hunn: „Wann s du deng Weeër net verbessert, wäerts du iergendwann gefrot ginn, dësen Ashram ze verloossen.“

Sarkastisch laachend huet de Kumar meng Bemierkung zu eisem Guru widderholl, deen grad an de Raum erakoum war. Well ech voll erwaart hunn, gescholt ze ginn, hunn ech mech demüteg an eng Eck zrëckgezunn.

„Vläicht huet de Mukunda Recht.“ D'Äntwert vum Meeschter un de Jong koum mat ongewéinlecher Keelt. Ech sinn ouni Strof entkomm.

Ee Joer méi spéit ass de Kumar op Besuch a säin Kandheetsheem gaangen. Hien huet déi roueg Oflehnung vum Sri Yukteswar ignoréiert, deen d'Beweegunge vu senge Jünger ni autoritär kontrolléiert huet. Wéi de Jong no e puer Méint zrëck op Serampore koum, war eng Ännerung onangenehm ze gesinn. Fort war de stattliche Kumar mat sengem rouegen, stralende Gesiicht. Nëmmen e stännege Bauer stoung virun eis, een deen an der leschter Zäit eng Rei vu béise Gewunnechten ugeluecht hat.

De Meeschter huet mech geruff a mat engem gebrachtenen Häerz driwwer geschwat, datt de Jong elo net méi fir d'Kléischterliewen geegent wier.

„Mukunda, ech iwwerloossen et dir, dem Kumar ze instruéieren, muer den Ashram ze verloossen; ech kann dat net maachen!“ Tréinen stoungen an den Ae vum Sri Yukteswar, awer hie konnt sech séier kontrolléieren. „De Jong wier ni an dës Déift gefall, wann hie mir nogelauschtert hätt an net fortgaange wier, fir sech mat ongewollten Begleeder ze vermëschen. Hie huet mäi Schutz refuséiert; déi kal Welt muss nach ëmmer säi Guru sinn.“

Dem Kumar säin Depart huet mir keng Freed bruecht; leider hunn ech mech gefrot, wéi een deen d'Muecht huet, e ... ze gewannen. D'Léift vum Meeschter kéint jee op méi bëlleg Verféierungen äntweren. D'Freed u Wäin a Sex ass am natierleche Mënsch verwuerzelt a brauch keng Delikatessen vun der Perceptioun fir hir Wäertschätzung. Sënnlëschte sinn vergläichbar mam ëmmergrénge Oleander, dee mat senge faarwege Blumen parfüméiert: all Deel vun der Planz ass gëfteg. D'Land vun der Heelung läit dobannen, stralend vun deem Gléck, dat blann an

dausend Irrrichtung gesicht gött. **12-19**

„Eng schaarf Intelligenz ass zweeschneideg“, huet de Master eemol a Bezuch op dem Kumar säi brillante Geescht bemierkt. „Si kann konstruktiv oder destruktiv wéi e Messer benotzt ginn, entweder fir d'Schwell vun der Ignoranz ze schneiden oder fir sech selwer ze dekappéieren. Intelligenz gött eréischt richtig geleet, nodeems de Geescht d'Onvermeidlechkeet vum spirituellen Gesetz unerkannt huet.“

Mäi Guru huet sech fräi mat männleche a weibleche Jünger vermëscht a sech all wéi seng Kanner behandelt. Well hien hir Séilgläichheet erkannt huet, huet hien keng Ënnerscheidung oder Parteilechkeet gewisen.

"An Schlof, du maachen net wëssen ob du sinn eng Mann oder eng Fra," hien gesot.
"Just wéi eng Mann,

sech eng Fra aussetzen, gëtt net zu enger, dofir huet d'Séil, déi souwuel Mann wéi och Fra aussetzt, kee Sex. D'Séil ass dat rengt, onverännerlecht Bild vu Gott."

De Sri Yukteswar huet Fraen ni als Objete vun der Verféierung vermeit oder d'Schold ginn. Männer, sot hien, wieren och eng Versuchung fir Frae. Ech hunn emol mäi Guru gefrot, firwat e groussen antike Hellegen d'Fraen als "d'Dier an d'Häll" bezeechent huet.

„E Meedche muss a senger Jugend ganz problematesch fir säi Fridden gewiescht sinn“, huet mäi Guru sarkastisch geäntwert. „Soss hätt hien net d'Fra veruerteelt, mä eng Onvollkommenheet a senger eegener Selbstkontrolle.“

Wann e Besucher sech getraut huet, eng suggestiv Geschicht an der Klausel ze erzielen, géif de Meeschter roueg bleiwen. „Loosst Iech net vun der provozéierender Peitsch vun engem schéine Gesiicht zerschloen“, sot hien zu de Jünger. „Wéi kënne Sënnskaven d'Welt genéissen? Hir subtil Aromen entkommen hinnen, während se sech am urspréngleche Bulli kräischen. All schéin Ënnerscheeder gi fir de Mann vun den elementaren Begierden verluer.“

Maya- Illusioun befreien, déi se vum Sri Yukteswar gedéllegen a verständnisvollen Rot kritt hunn.

„Genau wéi den Zweck vum Iessen ass, den Hunger ze stillen, net Gier, sou ass de Sexinstinkt fir d'Verbreedung vun der Aart no dem Naturgesetz konzipéiert, ni fir d'Entzündung vun onsättbare Sehnsucht“, sot hien. „Zerstéiert falsch Wësch elo; soss wäerte se Iech verfollegen, nodeems den Astralkierper aus sengem kierperleche Gehäuse gerappt gëtt. Och wann d'Fleesch schwaach ass, soll de Geescht stänneg resistent sinn. Wann d'Versuchung Iech mat grausamer Kraaft ugräift, iwwerwënnt se duerch onperséinlech Analyse an en onbezwingbare Wëllen. All natierlech Leidenschaft kann beherrscht ginn.“

"Spuert Är Kräfte. Sidd wéi den riesegen Ozean, deem all d'Nieweflëss vun de Sënner absorbéiert. Kleng Sehnsuchte sinn Öffnungen am Reservoir vun Ärem banneschte Fridden, déi et erlaben, datt heelen Waasser am Wüstebuedem vum Materialismus verschwend gëtt. Den kräftegen aktivéierenden Impuls vum falschen Wonsch ass de gréisste Feind vum Gléck vum Mënsch. Wandert duerch d'Welt wéi e Léiw vun der Selbstkontrolle; passt op, datt d'Fräsche vun der Schwächt Iech net ronderëmschloen."

Den Andachtsmann ass schliisslech vun all instinktiven Zwang befreit. Hie transforméiert säi Besoin no mënschlecher Häerzegheet an eng Striewe no Gott eleng, eng eenzeg Léift, well se omnipräsent ass.

D'Mamm vun der Sri Yukteswar huet am Rana Mahal Distrikt vu Benares gewunnt, wou ech mäi Guru fir d'éischt besicht hat. Gnädeg a léif, si war awer eng Fra mat

ganz entschiedene Meenungen. Ech stoung enges Daags op hirem Balkon a kucken, wéi Mamm a Jong zesumme geschwat hunn. Op seng roueg, vernünfteg Aart a Weis huet de Meeschter probéiert, si vun eppes ze iwwerzeegen. Anscheinend war him net erfollegräich, well si huet de Kapp mat grousser Kraaft gerëselt.

"Nee, nee, mäin Jong, goen ewech elo! Är schlau Wierder sinn net fir mech! Ech moies net dän Schüler!"

De Sri Yukteswar ass ouni weider Diskussioun zrëckgetrueden, wéi e gescholte Kand. Ech war beréiert vu sengem grousser Respekt viru senger Mamm, och an hirer onraisonnabeler Stëmmung. Si huet hien nëmmen als hire kleng Jong gesinn,

net als Salbei. Et war e Charme ronderëm de klenge Virfall; et huet en Niewenlicht op déi ongewéinlech Natur vu mengem Guru geworf, déi bannenzeg demüteg an äusserlech onbeweeeglech war.

D'Kloschterreglementer erlaben et engem Swami net, d'Verbindung mat weltleche Bezéiungen no hirer formeller Trennung ze behalen. Hie kann déi zeremoniell Familljeriten net ausféieren, déi fir den Hausbesëtzer obligatoresch sinn. Awer de Shankara, den ale Grënner vum Swami-Uerden, huet d'Uweisungen ignoréiert. Beim Doud vu senger beléifter Mamm huet hien hire Kierper mat himmleschem Feier kreméiert, dat hien aus senger erhiewter Hand sprëtze gelooss huet.

De Sri Yukteswar huet d'Restriktiounen och ignoréiert, op eng manner spektakulär Manéier. Wéi seng Mamm gestuerwen ass, huet hien d'Krematoriumszeremonien beim hellege Ganges zu Benares organiséiert a vill Brahmanen no aler Brauch ernährt.

Déi *shastresch* Verbueter sollten de Swami hëllefen, eng enk Identifikatiounen ze iwwerwannen. De Shankara an de Sri Yukteswar haten hir Wiesen komplett am onperséinleche Geescht zesummegeleecht; si huet keng Rettung duerch eng Regel gebraucht. Heiansdo ignoréiert e Meeschter och absichtlech e Kanon, fir säi Prinzip als iwwerleeën an onofhängeg vun der Form ze halen. Sou huet de Jesus den Dag vun der Zäit Äerz gepléckt vun der Rou. Zu den onvermeidleche Kritiker sot hien: "De Sabbat ass fir de Mënsch gemaach ginn, an net de Mënsch fir de Sabbat." **12-20**

Ausserhalb vun de Schrëften ass et selten gaangen, datt e Buch vum Sri Yukteswar geéiert gouf. Trotzdeem war hie ëmmer mat de leschten wëssenschaftlechen Entdeckungen an anere Fortschrëtter vum Wëssen vertraut. Als brillante Gesprächspartner huet hien en Austausch vu Meenungen iwwer onzähleg Themen mat senger Gäscht genoss. De witzege Witz a säi liewegt Laachen vu mengem Guru hunn all Diskussioun beliewt. De Meeschter, deen dacks eescht war, war ni düster. "Fir den Här ze sichen, brauch een säi Gesiicht net ze veränneren", géif hie bemierken. "Denkt drun, datt Gott ze fannen d'Begriefnes vun all Leed bedeit."

Ënnert de Philosophen, Professerer, Affekoten a Wëssenschaftler, déi an d'Klues koumen, koumen eng Rei fir hiren éischte Besuch mat der Erwaardung, en orthodoxe Reliounsbegleeder ze treffen. E lächerlecht Laachen oder e Bléck vun amusiierter Toleranz huet heiansdo verroden, datt d'Neikommeren näischt méi wéi e puer fromm Platituden erwaart hunn. Awer hiren zéckenden Depart géif eng ausgedréckt Iwwerzeegung bréngen, datt de Sri Yukteswar präzis Abléck an hir spezialiséiert Beräicher gewisen huet.

Mäi Guru war normalerweis sanft a frëndlech zu de Gäscht; säi Wëllkomm gouf mat charmanter Härzlechkeet entgéintgehol. Awer invitéiert Egoisten hunn heiansdo en erfrëschende Schock erlidden. Si hunn am Meeschter entweder eng kal

Gläichgöltegkeet oder eng gewaltsam Oppositoun konfrontéiert: Äis oder Eisen!

E bekannte Chemiker huet sech eemol mam Sri Yukteswar getraff. De Besucher wollt d'Existenz vu Gott net zouginn, well d'Wëssenschaft kee Mëttel fonnt huet, fir Hien z'entdecken.

„Also hutt Dir et onerkklärlecherweis net fäerdeg bruecht, déi Iewescht Kraaft an Äre Reagenzglieser ze isoléieren!“ Dem Meeschter säi Bléck war streng. „Ech empfeelen en ongehéiert Experiment. Ënnersicht Är Gedanken onopfälleg véieranzwanzeg Stonnen laang. Da wonnert Iech net méi iwwer Gottes Absence.“

A gefeiert Expert kritt eng ähnlech Ruck. Mat ostentativ Eifer, den Geléiert gerëselt den Ashram

Sparren mat biblesch Lore. Kléngend Passagen gegoss vun den *Mahabharata*, den *.Upanishaden*, **12-21** den *Bhasyas* **12-22** vun Schankara

„Ech waarden drop, dech ze héieren.“ Dem Sri Yukteswar säin Toun war froend, wéi wann et komplett Rou geherrscht hätt. De Expert war verwonnert.

„Zitater gouf et, a grousser Iwwerfloss.“ D'Wierder vum Meeschter hunn mech mat Freed erschüttert, wéi ech mech a menger Eck gekauert hunn, an enger respektvoller Distanz vum Besucher. „Awer wat fir en originelle Kommentar kënnt Dir liwweren, aus der Eenzegaartegkeet vun Ärem besonnesche Liewen? Wat fir en hellegen Text hutt Dir absorbéiert a zu Ärem eegenen gemaach? Op wéi eng Manéier hunn dës zäitlos Wourecht Är Natur renovéiert? Sidd Dir zefridden, eng eidel Victrola ze sinn, déi mechanesch d'Wierder vun anere Männer widderhëlt?“

"Ech ginn erop!" Den Geléierten Bedauern war komesch. "Ech hunn Nee bannenzeg Realisatioun."

Fir d'éischt kéier huet hie vläicht verstanen, datt eng ënnerscheedend Plazéierung vum Komma net fir e spirituellen Koma gutt mécht.

„Dës bluttlos Pedanten richen ongerecht no der Luucht“, huet mäi Guru no der Depart vum Bestrooftem bemierkt. „Si léiwer Philosophie als eng sanft intellektuell Opbauübung. Hir erhiewt Gedanken sinn virsiichteg net mat der Grobheet vun der äusserer Handlung oder mat iergendenger gepeitscher bannenzeger Disziplin verbonnen!“

Meeschter gestresst op aner Occasiounen den Sinnlosegkeet vun nëmmen Buch Léieren.

„Vermëscht d'Verständnis net mat engem gréissere Vokabulär“, huet hien bemierkt. „Helleg Schrëften si gutt fir de Wunsch no bannenzeger Erkenntnis ze stimuléieren, wa sech eng Stroph gläichzäiteg lues a lues assimiléiert. Kontinuéierlech intellektuellt Studium féiert zu Eitelkeet an der falscher Zefriddenheet vun engem onverdauten.“ Wëssen."

De Sri Yukteswar huet iwwer eng vu senge eegenen Erfarungen an der biblescher Erzéiung erzielt. D'Szen war eng Bëscheremitage am Oste vu Bengalen, wou hien d'Prozedur vun engem renomméierte Léierer, dem Dabru Ballav, observéiert huet. Seng Method, déi gläichzäiteg einfach a schwéier war, war am antike Indien üblech.

Den Dabru Ballav hat seng Jünger an der Einsamkeet vun de Bëscher ëm sech versammelt. Déi helleg *Bhagavad Gita* war virun hinnen op. Si hunn eng hallef Stonn laang eng Passage gekuckt an dann d'Aen zougemaach. Eng weider hallef Stonn ass vergaangen. De Meeschter huet e kuerze Kommentar ginn. Ouni Beweegung hunn si erëm eng Stonn laang meditéiert. Schlussendlech huet de Guru geschwat.

"Hunn du verstanen?"

"Jo, Här." Eent an den Grupp gewagt dëst Behauptung.

„Nee; net ganz. Sicht déi spirituell Vitalitéit, déi dëse Wierder d'Kraaft ginn huet, Indien Joerhonnert fir Joerhonnert ze verjüngen.“ Eng weider Stonn ass am Stille verschwonnen. De Meeschter huet d'Schüler entlooss a sech un de Sri Yukteswar gewand.

"Nee, Här, net wierklech; obwuel mäin Aen an Geescht hunn lafen duerch seng Säiten vill Mol."

„Dausende hunn mir anescht geäntwert!“ De grouse Wäise huet de Meeschter seegenend ugelächelt. „Wann een sech mat enger äusserlecher Demonstratioun vu biblischem Räichtum beschäftegt, wéi vill Zäit bleift dann iwwreg fir roueg no den onschätzbare Pärelen nozedauchen?“

De Sri Yukteswar huet d'Studie vu senge eegenen Jünger mat der selwechter intensiver Method vun der Eenzegaartegkeet geleet. „Weisheet gëtt net mat den Aen assimiléiert, mee mat den Atomer“, sot hien. „Wann Är Iwwerzeegung vun enger Wourecht net nëmmen an Ärem Gehir, mee an Ärem Wiesen ass, kënnt Dir schei fir hir Bedeitung bestätegen.“ Hie sot, datt all Tendenz, déi e Student kéint hunn, Buchwëssen als ... z'interpretéieren, decouragéiert gouf. e néidege Schrëtt zur spiritueller Erkenntnis.

„D' *Rishis* hunn an engem Saz Déiften geschriwwen, mat deenen sech kommentéierend Geléiert Generatiounen laang beschäftegen“, huet hien bemierkt. „Endlos literaresch Kontroversen sinn fir faul Geeschter. Wat ass e méi befreiende Gedanke wéi 'Gott ass' - nee, 'Gott'?“

Mä de Mënsch kënnt net einfach zréck an d'Einfachheet. Et ass selten "Gott" fir hien, mä éischter geléiert Pompositéiten. Säin Ego freet sech, datt hie sou eng Eruditioun begräife kann.

Männer, déi sech stolz vun hirem héije weltleche Standpunkt bewosst waren, hunn a Präsenz vum Meeschter wahrscheinlech Demut zu hiren anere Besëtzer bäigefüügt. E lokale Magistrat ass eemol fir en Interview an der Küstekluisenhaus zu Puri ukomm. De Mann, deen e Ruff fir seng Grausamkeet hat, hat et a senger Muecht, eis aus dem Ashram ze verdreiwen. Ech hunn mäi Guru virun de despotesche Méiglechkeeten gewarnt. Mä hie setzt sech mat engem kompromësslose Gesichtsandrock of a steet net op, fir de Besucher ze begréissen. Liicht nervös, Ech hunn mech bei der Dier geknackt. De Mann huet sech mat enger hëlzener Këscht zefridde missen; mäi Guru huet mech net gefrot, e Stull ze bréngen. D'offensichtlech Erwaardung vum Magistrat, datt seng Bedeitung feierlech unerkannt géif ginn, gouf net erfüllt.

Et ass eng metaphysesche Diskussioun entstanen. De Gaascht huet sech duerch falsch Interpretatiounen vun de Schrëften verstoppt. Wéi seng Genauegkeet erofgaangen ass, ass säi Roserei eropgaangen.

„Wësst Dir, datt ech beim MA-Examen den Éischten war?“ D'Vernunft hat hien verlooss, mä hie konnt nach ëmmer jäizen.

„Här Magistrat, Dir vergiesst, datt döst net Äre Geriichtssall ass“, huet de Meeschter roueg geäntwert. „Aus Äre kändleche Bemierkungen hätt ech ugeholl, datt Är Studienzäit onopfälleg war. En Universitätsstudium ass awer net wäit ewech vun der vedescher Realisatioun verbonnen. Hellegen ginn net all Semester a Stécker produzéiert wéi Comptabelen.“

Duerno eng erstaunt Rou, den Besucher gelacht häerzlech.

„Döst ass meng éischt Begegnung mat engem himmlesche Magistrat“, sot hien. Méi spéit huet hien eng formell Ufro gestallt, formuléiert an de juristesche Begrëffer, déi offensichtlech en Deel vu sengem Wiesen waren, fir als ... akzeptéiert ze ginn.

"Probatioun" Schüler.

Mäi Guru huet sech perséinlech ëm d'Detailer gekëmmert, déi mat der Gestoun vu sengem Besëtze verbonne waren. Skrupellos Persounen hunn e puermol probéiert, sech dem Meeschter seng Virfahre am Besëtze ze sécheren. Mat Entschlossenheet a souguer andeems hien Prozesser ugestach huet, huet de Sri Yukteswar all Géigner iwwerlëscht. Hie war vun där schmerzhafter Erfahrung bewosst, well hie wollt ni e Bettelguru oder eng Laascht fir seng Jünger sinn.

Seng finanziell Onofhängegkeet war ee Grond, firwat mäi alarméierend fräisproochege Meeschter onschëlleg un de Listen vun der Diplomatie war. Am Géigesaz zu deenen Enseignanten, déi hir Unhänger schmeichele mussen, mäi Guru war onempfindlech fir den Afloss vum Räichtum vun aneren, egal ob oppen oder subtil. Ech hunn hien ni ëm Sue fir iergendeng Zwecker froen oder hiweisen héieren. Seng Ausbildung als Klausel gouf gratis a fräiwëlleg un all Jünger ginn.

En onopfällegen Gerichtsdeputéierte koum eene Daags am Serampore Ashram fir dem Sri Yukteswar eng juristesche Ukënnegung ze maachen. En Jünger mam Numm Kanai an ech selwer ware och dobäi. D'Astellung vum Offizier géint iwwer dem Meeschter war beleidegend.

„Et géif dir gutt doen, wann s de Schied vun denger Klausur géifs verloossen an déi éierlech Loft vun engem Gerichtsfall otme géifs.“ Den Deputéierte huet veruechtend gegrinst. Ech konnt mech net zréckhalen.

"En aneren Wuert vun där Frechheet an du wäert sinn op den Buedem!" Ech fortgeschratt bedrohend.

„Du Béisen!“ Dem Kanai säi Ruff war gläichzäiteg mat mengem eegenen. „Traus du dech, deng Gotteslästerungen an där hellegen Ashram ze bréngen?“

Mä de Meeschter stoung beschützend viru sengem Mëssbraucher. "Reegt Iech net iwwer näischt op. Dese Mann mécht nëmme seng rechtmëssig Pflicht."

Den Offizier, benommen bei säre variéierend Empfang, respektvoll ugebueden eng Wuert vun Entschëllegung an säre ewech.

Et war erstaunlech ze entdecken, datt e Meeschter mat sou engem feierleche Wëlle sou roueg a bannen ka sinn. Hie passt der vedescher Definitioun vun engem Mann vu Gott: "Méi mëll wéi d'Blumm, wou et ëm Frëndlechkeet geet; méi staark wéi den Donner, wou Prinzipien um Spill stinn."

Et gëtt ëmmer déi op där Welt, déi, wéi de Browning seet, "kee Liicht aushalen, well se..." sech selwer obskur." En Outsider huet de Sri Yukteswar heiansdo fir eng imaginär Reklamatioun veruerteelt. Mäi onverstéierleche Guru huet héiflech zougehéiert a sech selwer analyséiert fir ze kucken, ob iergendeen e Stéck

Wourecht an der Veruerteelung läit. Dës Szenen hunn mir un eng vun de Meeschter senge onnatiimleche Observatioune erënnert: "Verschidde Leit probéieren grouss ze sinn, andeems se aneren d'Käpp ofschneiden!"

Déi onfehlbar Rou vun engem Hellegen ass méi beandroekend wéi all Priedegt. "Wien, deem lues a lues rosen ass, ass besser wéi e Mächtegen; a wien säi Geescht regéiert, wéi deem, deem eng Stad ahëlt." **12-23**

Ech dacks reflektéiert dat mäin majestéitesch Meeschter kéint liicht hunn gewiescht eng Keeser oder Welt- erschütternd

Dem Krieger seng Gedanken waren op Ruhm oder weltlëch Leeschtungen ausgeriicht. Hie hat sech amplaz dofir entscheet, déi bannenzeg Zitadellen vum Roserei an Egoismus ze stürmen, deenen hire Fall d'Héicht vun engem Mann ass.

12-1 "Durga-Verehrung." Dëst ass dat wichtegst Fest vum bengalesche Joer an dauert néng Deeg géint Enn September. Direkt folgend ass den zéng Deeg Fest vum *Dashahara* ("den Eent WHO läscht zéng Sënnen" - dräi vun Kierper, dräi vun Geescht, véier vun Ried). Béd *Pujaen* sinn helleg zu Durga, wuertwärtlech "den Net zougängelech," eng Aspekt vun Göttlech Mamm, Shakti, déi weiblech kreativ Kraaft personifizéiert.

12-2 : Sri Yukteswar war gebuer op Mee 10, 1855.

12-3 : *Yukteswar* bedeit "vereenegt zu Gott." *Giri* ass eng klassifizéierend Ënnerscheedung vun eent vun den zéng antik Swami Branchen. *Sri*

.bedeit "helleg"; et ass net eng Numm awer eng Titel vun Respekt

12-4 : Wuertwärtlech, "bis direkt zesummen." *Samadhi* ass eng iwwerbewusst Staat vun Ekstase an wéi eng den Yogi erkennt den Identitéit vu Séil a Geescht.

12-5 : Schnarchen, no zu Physiologen, ass eng Indikatioun vun ausdrécken Entspannung (bis den onbewusst Praktiker, eleng).

12-6 : *Dhal* ass eng déck Zopp gemaach vun opdeelen Ierbsen oder aner Pulsatiounen. *Channa* ass eng Kéis vun frësch gerëselt Mëllech, schneiden a Quadrater geschnitten a mat Gromperen gekräizt.

12-7 Déi omnipräsent Kräfte vun engem Yogi, wouduerch hie seng Eenheet an der Schöpfung gesäit, héiert, schmaacht, riecht a fillt ouni den benotzen vun sensoresch Organer, hunn gewiescht beschriwwen wéi folgt an den *Taittiriya Aranyaka* : "Déi blann Mann duerchbrach d'Pärel; déi Fangerlos hunn e Fuedem dran gestach; déi Halslos hunn se gedroen; an déi Zonglos hunn se gelueft."

12-8 : Den Kobra séier Schléi bei iergendeng beweegen Objet bannent seng Reechwäit. Komplet Onbeweeglechkeet ass normalerweis een sän Sohle Hoffnung vun der Sécherheet.

12-9 : Lahiri Mahasaya tatsächlech gesot "Priya" (éischten oder ginn Numm), net "Yukteswar" (kléischerlech Numm, net kritt vun mäi Guru während Lahiri Mahasaya's Liewensdauer). (Kuckt [Säit 109.](#)) "Yukteswar" ass ersat hei, an an eng puer aner Plazen an dësem Buch, fir d'Verwiesselung vum Lieser tëscht zwou Nimm ze vermeiden.

12-10 : "Dofir Ech soen bis du, Wat Saachen egal wéi jo Wonsch, wéini jo bieten, gleewen dat jo kréien hinnen, an jo soll se hunn." - *Markus* 11:24. Meeschteren, déi déi göttlech Visioun hunn, sinn voll a ganz fäeg, hir Erkenntnesser op fortgeschritt Jünger ze iwwerdreen, wéi de Lahiri Mahasaya et bei dëser Geleeënheet fir Sri Yukteswar gemaach huet.

12-11 : "An eent vun hinnen schloe den Dénge vun den héich Paschtouer, an schneiden aus sän riets Ouer. An Jesus geäntwert an „Halt bis elo zou.“ An hien huet sän Ouer ugepaakt an hien geheelt." - *Lukas* 22:50-51.

12-12 : "Gitt net dat wéi eng ass helleg bis den Hënn, weder nach Besetzung jo dän Pärelen virdrun Schwäin, vermeit si trampelen hinnen ënner hire Féiss, a sech ëmdréinen an iech zerräissen." - *Matthäus* 7:6

12-13 : Jünger; vun sanskrit Verb Wuerzel, "bis déngen."

12-14 : Hien war eemol krank an Kaschmir, wéini Ech war absent vun hien. (Kuckt [Kapitel 23.](#))

12-15 : A couragéiert medizinesch Mann, Charles Robert Richet, ausgezechent den Nobelpräis Präis an Physiologie, geschriwwen wéi folgendes: "Metaphysik ass nach keng offiziell Wëssenschaft, déi als solch unerkannt gëtt. Awer si wäert et sinn. Zu Edinburgh, Ech war fäeg zu

bestätegen virdrun 100 Physiologen dat eis fënnf Sënner sinn net eis nëmmen bedeit vun Wëssen an dat eng Well eng Tatsaach ass rar ass Nee Fragment vun Realitéit heiansdo erreecht den Intelligenz an aner Weeër. Grond dat et mécht net existéieren. Well

Déi WHO hunn gerullt bei Metaphysik wéi eng studéieren ass schwéier, ass dat eng Grond fir net Verständnis et? eng okkult

D'Wëssenschaft wäert sech genee sou schummen wéi déi, déi d'Chemie kritiséiert hunn, well se begrënnt hunn, datt
An den Matière vun Prinzipien do sinn nëmmen déi vun d'Verfolgung vum Philosophen-Steen illusoresch wier.
Lavoisier, Claude Bernhard, an

Pasteur-de *experimentell* iwwerall an ëmmer. Gréiss, dann, zu den nei Wëssenschaft wéi eng ass goen zu änneren
".d'Orientéierung vum mënschleche Denken

12-16 : *Samadhi* : perfekt Gewerkschaft vun den individualiséiert Séil mat den Onendlech Geescht.

12-17 : Den ënnerbewosst guidéiert Rationaliséierungen vun den Geescht sinn komplett anescht vun den onfehlbar Orientéierung vun Wourecht, déi Problemer vun den Iwwerbewosstsinn. Led vun Franséisch Wëssenschaftler vun den Sorbonne, Westlech Denker sinn Ufank fir d'Méiglechkeet vun der göttlecher Perceptioun am Mënsch z'ënnersichen.

An de leschten zwanzeg Joer hunn d'Studente vun der Psychologie, ënner dem Afloss vum Freud, all hir Zäit der Sich no „dem Ënnerbewosstsinn gewidmet.“ Rächter,“ Rabbi Israel H. Levinthal gespëtzt eraus an 1929. "Et ass wouer dat den Ënnerbewosstsinn enthëllt vill vun dat Geheimnis, dat mënschlech Handlungen erkläre kann, awer net all eis Handlungen. Et kann dat Anormalt erklären, awer net d'Doten, déi driwwer stinn den normal. Den lescht Psychologie, gesponsert vun den Franséisch Schoulen, huet entdeckt eng nei Regioun an Mann, wéi eng et nennt dat Iwwerbewosst. Am Géigesaz zum Ënnerbewosst, dat déi ënnergeet Stréimunge vun eiser Natur representéiert, weist et den Héichten zu wéi eng eis Natur kann erreechen. Mann representéiert eng dräifach, net eng duebel, Perséinlechkeet; eis bewosst an dat Ënnerbewosstsinn gëtt vun engem Iwwerbewosstsinn gekréint. Viru ville Joren huet den englesche Psycholog FWH Myers virgeschloen, datt 'an den Déiften vun eisem Wiesen e Müllkoup souwéi e Schatzkammer verstoppt ass.' Am Géigesaz zu der Psychologie, déi all hir Fuersungen op dat Ënnerbewosstsinn an der Natur vum Mënsch konzentréiert, konzentréiert dës nei Psychologie vum Iwwerbewosstsinn hir Opmierksamkeet op d'Schatzkammer, d'Regioun, déi eleng .déi grouss, onselbstänneg, heldenhaft Dote vun de Mënsche kann erklären

12-18 : *Jnana* , Wäisheet, an *Bhakti* , Andacht: zwee vun den Haapt Weeër zu Gott.

12-19 : "Mann an säin erwächen Staat setzt vir onzueleg Efforten fir erliewen sensuell Freed; wéini den ganz "Wann eng Grupp vu sensoresche Organer midd ass, vergiesst hien souguer d'Freed, déi hie kritt, a schléift an, fir d'Rou an der Séil, senger eegener Natur, ze genéissen", huet de Shankara, de grouse Vedantist, geschriwwen. "Ultrasensuellt Gléck ass dofir extrem einfach z'erreechen a wäit iwwerleeën de sinnleche Freed, déi ëmmer mat Ofneigung ophalen."

12-20 : *Mark* 2:27.

12-21 D' *Upanishaden* oder *Vedanta* (wuertwärtlech "Enn vun de Veden") kommen a verschiddenen Deeler vun de *Veden* als wesentlech Zesummefassungen vir. D' *Upanishaden* liwweren déi doktrinär Basis vun der hinduistescher Relioun. Si kruten déi folgend Eier vum Schopenhauer: "Wéi ganz mécht den *Upanishad* ootmen duerchgängeg den helleg Geescht vun den *Veden* ! Wéi ass jiddereen Wien ass mat deem onvergläichleche Buch vertraut ginn, dat vun deem Geescht bis an d'Déifte vu senger Séil geréiert gouf! Aus all Saz déif, originell, an erhaben Gedanken entsto, an den ganz ass duerchdrängt vun eng héich an helleg an eescht Geescht. . . Den Zougang zu de *Veden* duerch d' *Upanishaden* ass a mengen Aen dat gréisst Privileg, dat dëst Joerhonnert virun all de fréiere Joerhonnerte behapte kann.

12-22 : Kommentarer. Shankara onvergläichlech erkläert den

Upanishaden . 12-23: *Spréchwierder* 16:32.

KAPITEL: 13

Den Schloflos Hellegen

"Erlaab mir w.e.g. an den Himalaya ze goen. Ech hoffen, an onënnerbrachener Einsamkeet eng kontinuéierlech göttlech Kommunioun z'erreechen."

Ech hunn dës ondankbar Wierder tatsächlech emol un mäi Meeschter geriicht. Gefaange vun enger vun den onberechenbaren Illusiounen, déi heiansdo den Unhänger attackéieren, hunn ech eng wuessend Ongeduld mat de Flichten an der Klausur an dem Studium gefillt. E schwach entlaaschtenden Ëmstand ass, datt mäin Ufro gemaach gouf, wéi ech nëmme sechs Méint mam Sri Yukteswar war. Ech hat seng imposant Statur nach net ganz gesinn.

„Vill Biergleit liewen am Himalaya, awer hunn keng Gotteswahrnehmung.“
D'Äntwert vu mengem Guru kount lues a einfach. „Weisheet ass besser vun engem Verständnismann ze sichen wéi vun engem inerten Bierg.“

Ech hunn dem Meeschter säin kloeren Hiwäis ignoréiert, datt hien, a keen Hiwwel, mäi Léierler war, an hunn mäi Bidden widderholl. De Sri Yukteswar huet keng Äntwert ginn. Ech hunn säi Stillschweigen als Zoustëmmung ugesinn, eng prekär Interpretatioun, déi een einfach no sengem Wunsch akzeptéiere konnt.

Deen Owend a mengem Haus zu Kalkutta hunn ech mech mat de Reesvorbereedungen beschäftegt. Wéi ech e puer Saachen an eng Decken gebonnen hunn, sinn ech un e ähnleche Pak erënnert ginn, deen e puer Joer virun heimlech vu mengem Späicherfënster erofgefall war. Ech hunn mech gefrot, ob dëst nach eng Kéier e schlecht erfollegte Fluch an den Himalaya wier. Déi éischt Kéier, datt meng spirituell Begeeschterung héich war; haut den Owend huet mäi Gewësse schwéier geschloen, wéi ech geduecht hunn, mäi Guru ze verloossen.

De Moien drop hunn ech de Behari Pundit gesicht, mäi Sanskrit-Professor am Scottish Church College.

„Här, Dir hutt mir vun Ärer Frëndschaft mat engem groussen Schüler vum Lahiri Mahasaya erzielt. Gitt mir w.e.g. seng Adress.“

„Du mengs de Ram Gopal Muzumdar. Ech nennen hien den 'schloflose Hellegen'. Hie ass ëmmer waakreg an engem ekstatischen Bewosstsinn. Säin Heem ass zu Ranbajpur, bei Tarakeswar.“

Ech Merci gesot den Expert, an matgerappt direkt fir Tarakeswar. Ech gehofft zu Rou meng Bedenken, andeems ech dem "schloflose Hellegen" eng Erlaabnes ofgepresst hunn, mech an eng einsam Himalaya-Meditatioun ze engagéieren. De Frënd vum Behari, hunn ech héieren, hat no ville Jore *Kriya Yoga*-Praxis an isoléierte Grotten Erliichtung kritt.

Zu Tarakeswar sinn ech op e berühmte Schräin zougaangen. Hinduen betruechten en mat der selwechter Verehrung, wéi d'Katholiken dem Hellegtum vu Lourdes a Frankräich zouweisen. Onzueleg Heelwunner sinn zu Tarakeswar geschitt, dorënner ee fir e Member vu menger Famill.

„Ech hunn do eng Woch am Tempel souz“, sot mir meng eelst Tant eemol. „Während ech komplett faste gehalten hunn, hunn ech fir d'Heelung vun Ärem Monni Sarada vun enger chronescher Krankheet gebiet. Um siwenten Dag hunn ech e Kraut a menger Hand materialiséiert fonnt! Ech hunn e Gedrénks aus de Blieder gemaach an et Ärem Monni ginn. Säin D'Krankheet ass op eemol verschwonnen an ass ni méi opgedaucht.“

Ech sinn an den hellegen Tarakeswar-Schräin eragaangen; den Altor enthält näischt ausser engem ronne Steen. Säin Ëmfang, ouni Ufank an ouni Enn, mécht en treffend bedeitend fir dat Onendlecht. Kosmesch

Abstraktiounen sinn net emol dem bescheidensten indesche Bauer friem; hie gouf tatsächlech vu Westler beschëllegt, vun Abstraktiounen ze liewen!

Meng eege Stëmmung war am Moment sou streng, datt ech net geneigt war, mech virum Steesymbol ze verbéien. Gott soll een, hunn ech geduecht, nëmmen an der Séil sichen.

Ech hunn den Tempel ouni Knéien verlooss a sinn séier a Richtung Duerf Ranbajpur gaangen. Mäi Uruff un e Passant ëm Hëllef huet hien a laang Gedanken versinken gelooss.

"Wéini du komm zu eng Kräizung, dréien riets an halen geet," hien endlech ausgeschwat orakulär.

Ech hunn d'Instruktiounen gefollegt a sinn laanscht d'Ufer vun engem Kanal gaangen. D'Däischtert ass gefall; d'Rand vum Dschungelduerf war voller Feierfliegen, déi gezwinkert hunn, an dem Gejätz vun de Schakalen an der Géigend. De Moundlicht war ze schwach fir iergendeng Berouegung ze ginn; ech sinn zwou Stonne laang weidergestapelt.

Wëllkomm, dat Kläng vun enger Kouklack! Mäi widderholl Ruff huet

schlussendlech e Bauer bei mech bruecht. "Ech sichen de Ram Gopal Babu."

„Sou eng Persoun wunnt net an eisem Duerf.“ Den Toun vum Mann war mürresch. „Dir sidd wahrscheinlech en Detektiv, deen léit.“

An der Hoffnung, säi politesch onrouege Geescht ze berouegen, hunn ech meng schwierig Situatioun beréierend erklärt. Hie féiert mech bei sech heem a begréisst mech gastfrëndlech.

„Ranbajpur ass wäit ewech vun hei“, huet hien bemierkt. „Um Kräizung hätt Dir no lénks solle ofbéien, net no riets.“

Mäin fréieren Informant, hunn ech traureg geduecht, war eng kloer Bedrohung fir Reesender. Nom engem leckere Molzecht mat grobem Räis, Lënsen- *Dhal* a Curry aus Gromperen mat réie Banannen, hunn ech mech an eng kleng Hütt nieft dem Haff zrëckgezunn. An der Distanz hunn d'Duerfleit zur haarder Begleedung vu *Mridangas* **13-1 gesungen**, a Becken. De Schlof war déi Nuecht onreegelméisseg; ech hunn déif gebiet, fir zum geheime Yogi, dem Ram Gopal, geleet ze ginn.

Wéi déi éischt Sträife vum Sonnenopgang duerch d'Rëss vu mengem donkelen Zëmmer gedrong sinn, sinn ech op de Wee Richtung Ranbajpur gaangen. Iwwer rauh Risfelder sinn ech iwwer sickeneg Stämm vun der stacheleger Planz an Hiwwelen aus gedréchentem Leem geschleeft. E Bauer, deen ech heiansdo begéint

hunn, huet mir ëmmer gesot, datt mäin Zil "nëmmen eng *Krosha (zwou Meilen)*"
wier. A sechs Stonnen ass d'Sonn siegreich vum Horizont bis zum Meridian gereest,
awer ech hunn ugefaang ze fillen, datt ech jee ëm eng Krosha vu Ranbajpur ewech
wier .

Mëttes war meng Welt nach ëmmer en onendlecht Reisfeld. D'Hëtzt, déi vum
onméigleche Himmel gegoss huet, huet mech bal zum Zesummebroch bruecht. Wéi
e Mann mat gemittlechem Tempo méi no koum, hunn ech mech kaum getraut,
meng üblech Fro ze stellen, aus Angscht datt se dat Monoton géif erviruffen: "Just
eng *Krosha* ."

Den Friemen gestoppt nieft mech. Kuerz an liicht, hien war kierperlech
onimpressionant späichen fir eng

aussergewöhnlech Koppel vun Piercing däischer Aen.

„Ech hat geplangt, Ranbajpur ze verloossen, mä Äre Plang war gutt, dofir hunn ech op dech gewaart.“ Hie rëselt mat sengem Fanger a mäi erstaunt Gesiicht. „Bass du net schlau, ze denken, datt du mech onerwaart kéints ufalen? Dee Professor Behari hat kee Recht, dir meng Adress ze ginn.“

Well ech geduecht hunn, datt d'Virstellung vu mir an der Präsenz vun dësem Meeschter nëmmen eng gewëss Formulierung wier, stoung ech sprachlos do, e bësse verletzt bei menger Begrëssung. Seng nächst Bemierkung gouf abrupt gemaach.

"Sot mech; wou maachen du denken Gott ass?"

"Firwat, Hien ass bannent mech an iwwerall." Ech ouni Zweiwel gekuckt wéi verwirrt wéi Ech gefillt.

„Allduerchdréngend, oder?“ Den Hellegen huet gekichert. „Firwat, jonke Här, hutt Dir Iech dann net gëschter virum Onendlechen am Steesymbol am Tarakeswar Tempel verbeugt? **13-2** Äre Stolz huet Iech d'Strofe verursaacht, datt Dir vun engem Passant falsch geriicht gi sidd, deen net vun de feine Ënnerscheeder tëscht Lénks a Riets gestéiert gouf. Och haut hat Dir eng zimlech onwuel Zäit dovunner!

Ech war ganzhäerzeg averstanen, iwwerrascht, datt en allwëssend A sech am onopfällige Kierper virum mir verstoppt huet. Heelkraaft huet vum Yogi ausgestraalt; ech gouf direkt erfrëscht am brennende Feld.

„Den Andachtsmann tendéiert dozou ze denken, datt säi Wee zu Gott deen eenzege Wee ass“, sot hien. „Yoga, duerch deen d'Gottheit a sech fënnt, ass ouni Zweiwel deen héchste Wee: sou huet eis de Lahiri Mahasaya gesot. Mee wa mir den Här a mir entdecken, erkennen mir Hien séier dobaussen. Helleg Schrainer zu Tarakeswar a soss anzwousch gi mat Recht als nuklear Zentren vun der spiritueller Kraaft vereiert.“

Déi kritisierend Haltung vum Hellegen ass verschwonnen; seng Aen goufen matleidend mëll. Hie klappt mir op d' Schëller.

„Jonge Yogi, ech gesinn, datt Dir virum Ärem Meeschter fortlafe sidd. Hien huet alles, wat Dir braucht; Dir musst bei hie zrëckkommen. Bierger kënnen net Äre Guru sinn.“ De Ram Gopal huet dee selwechte Gedanke widderholl. wat de Sri Yukteswar bei eiser leschter Versammlung ausgedréckt huet.

„Meeschtere sinn ënner kengem kosmesche Zwang, hire Wunnsätz ze limitéieren.“ Mäi Begleeder huet mech froend ugekuckt. „Den Himalaya an Indien an Tibet hunn kee Monopol op Hellegen. Wat een net beméit, dobannen ze fannen, gëtt net entdeckt, andeems een de Kierper heihinner an dohi transportéiert. Soubal den

Andachter *bereet ass* , souguer bis un d'Enn vun der Äerd fir spirituell Erliichtung ze goen, erschéngt säi Guru an der Géigend.“

Ech hunn roueg zougestëmmt, an hunn mech un mäi Gebied an der Benares-Kléieserhaus erënnert, gefollegt vun der Versammlung mam Sri Yukteswar an enger iwwerfällter Gaass.

"Sinn du fäeg zu hunn eng kleng Zëmmer wou du kann zoumaachen den Dier an sinn eleng?"

Geschwindegkeet vum Allgemengen an dat Besonnescht erofgaangen ass .

„Dat ass deng Höhl.“ Den Yogi huet mir e Bléck vun Erliichtung geschenkt, deen ech ni vergiess hunn. „Dat ass däi hellege Bierg. Do fannt Dir d'Kinnekräich vu Gott.“

Seng einfach Wieder hunn meng liewenslaang Obsessioun fir den Himalaya direkt verbannt. An engem brennende Reisfeld sinn ech aus de monticolous Dreem vum éiwege Schnéi erwächt.

„Jonge Här, Ären göttleche Duuscht ass luewenswäert. Ech hunn eng grouss Léift fir Iech.“ De Ram Gopal huet meng Hand geholl a mech an e pittoreskt Duerf gefouert. D'Adobe-Haiser ware mat Kokosnossblieder bedeckt a mat rustikalen Entréeën dekoréiert.

Den Hellegen huet mech op déi prächtig Bambusplattform vu sengem klengen Cottage gesat. Nodeems hien mir geséisste Limettensaft an e Stéck Zockerguss ginn hat, ass hien op seng Terrass gaangen an huet d'Lotushaltung ugeholl. No ongeféier véier Stonnen hunn ech meng meditativ Aen opgemaach a gesinn, datt d'moundbeliicht Figur vum Yogi nach ëmmer onbeweeglech war. Wéi ech mäi Mo streng drun erënnert hunn, datt de Mënsch net nëmme vu Brout leeft, ass de Ram Gopal op mech zougangen.

"Ech gesinn du sinn ausgehongert; Iessen wäert sinn fäerdeg geschwënn."

Ënnert engem Lehmuewen um Patio gouf e Feier ugestach; Räis an *Dhal* goufen séier op grouse Bananneblieder zerwéiert. Mäi Gaascht huet mech héiflech bei all Kachaarbechten refuséiert. "De Gaascht ass Gott", en hinduistescht Spréchwuert, huet zënter Zäiten fromm Observanz virgeschloen. Op mengem spéidere Weltreesen war ech beandrockt ze gesinn, datt e ähnelche Respekt fir Visiteuren a ländleche Géigenden vu ville Länner manifestéiert gëtt. De Stadbewunner fënnt déi schaarf Schnëtt vun der Gaaschtfreundlechkeet duerch d'Iwwerfloss u komesche Gesiichter ofgestëmpt.

D'Mäert vun de Männer hunn e bëssen däischter ausgesinn, wéi ech mech nieft dem Yogi an der Isolatioun vum klengen Dschungelduerf gekniet hunn. D'Zëmmer am Cottage war mysteriéis mat engem mëllen Liicht. De Ram Gopal huet e puer gerappte Decken um Buedem fir mäi Bett arrangéiert a sech op eng Stréimatt gesat. Iwwerwältegt vu sengem spirituellen Magnetismus, hunn ech eng Ufro getraut.

"Här, firwat net du Subventioun mech eng *Samadhi* ?"

„Léifsten, ech géif gär den göttlechen Kontakt vermëttelen, awer et ass net meng Plaz dat ze maachen.“ Den Hellegen huet mech mat hallem Zouen Aen ugekuckt. „Äre Meeschter wäert Iech déi Erfahrung geschwënn schenken. Äre Kierper ass nach net agestellt. Wéi eng kleng Luucht keng exzessiv elektresch Spannung

aushält, sou kënnen och Är Nerven..." sidd net prett fir de kosmesche Stroum. Wann ech dir elo déi onendlech Ekstase géif ginn, géifs du brennen wéi wann all Zell a Brand wier.

„Dir frot mech ëm Erliichtung“, huet de Yogi nodenklech weidergefouert, „während ech mech froen – sou onbedeitend wéi ech sinn, a mat der wéiniger Meditatioun, déi ech gemaach hunn – ob ech et fäerdeg bruecht hunn, Gott ze gefalen, a wéi e Wäert ech a senge Ae bei der leschter Ofrechnung fanne kann.“

"Här, hunn du net gewiescht eenhärzeg sichen Gott fir eng laang Zäit?"

„Ech hunn net vill gemaach. De Behari muss dir eppes vu mengem Liewen erzielt hunn. Zwanzeg Joer laang hunn ech eng geheim Grotte bewunnt a mat uechtzeng Stonnen den Dag meditéiert. Dann sinn ech an eng méi onzougänglech Höhl geplënnert a sinn do fënnefanzwanzeg Joer bliwwen, wou ech all Dag zwanzeg Stonnen an d'Yoga-Unioun gaange sinn.“ Ech hat kee Schlof gebraucht, well ech ëmmer bei Gott war. Mäi Kierper war méi ausgerout an der kompletter Rou vum Iwwerbewosstsinn wéi e kéint sinn duerch de partielle Fridden vum normalen Ënnerbewosstsinnszoustand.

"D'Muskelen entspanen sech während dem Schlof, awer d'Häerz, d'Lunge an de Kreislaufsystem si stänneg am Asaz; si kréien keng Rou. Am Iwwerbewosstsinn bleiwen déi bannenzeg Organer an engem Zoustand vun der suspendéierter Animatioun, elektrifizéiert vun der kosmescher Energie. Op dës Manéier hunn ech et Joer laang onnéideg fonnt ze schlofen. D'Zäit wäert kommen, wou och Dir vum Schlof verzicht."

„Mäi Gott, du hues sou laang meditéiert an trotzdem bass du net sécher iwwer d'Gonscht vum Här!“ Ech hunn hien erstaunt ugekuckt. „A wat ass dann mat eis aarme Stierflechen?“

„Gutt, gesäis du net, mäi léiwe Jong, datt Gott d'Éiwegkeet selwer ass? Unzehuelen, datt een Hien duerch fënnefanzwanzeg Joer Meditatioun voll kenne léiere kann, ass eng zimlech absurd Erwaardung. De Babaji verséichert eis awer, datt souguer eng kleng Meditatioun een virun der schrecklecher Angscht virum Doud an den Zoustänn nom Doud rett. Fixéier däi spirituell Ideal net op engem klengen Bierg, mä haak et un de Stär vun der onbedingter göttlecher Erreecheung. Wann s du haart schafft, komms du dohinner.“

Begeeschtert vun der Perspektiv hunn ech hien ëm weider erklärend Wieder gefrot. Hie erzielt eng wonnerbar Geschicht vu senger éischter Begegnung mam Lahiri Mahasaya sengem Guru, Babaji. **13-3** Géint Mëtternuecht ass de Ram Gopal roueg ginn, an ech hunn mech op meng Decken geluecht. Ech hunn meng Aen zougemaach a Blëtzer gesinn; de risege Raum a mir war eng Kammer vu geschmoltem Liicht. Ech hunn meng Aen opgemaach an dee selwechte blendende Glanz observéiert. D'Zëmmer ass en Deel vun deem onendleche Gewölb ginn, deem ech mat menger bannenzeger Siicht gesinn hunn.

"Firwat net du goen zu Schlof?"

"Här, wéi kann Ech Schlof an den Präsenz vun Blëtz, blëtzend ob mäin Aen sinn zoumaachen oder op?"

„Dir sidd geseent, dës Erfahrung ze maachen; déi spirituell Ausstralung ass net

einfach ze gesinn.“ Den Hellegen huet e puer Wieder vun Häerzen bäigefüügt.

Bei Sonnenopgang huet de Ram Gopal mir Steng ginn a gesot, ech misst fortgoen. Ech war sou zéckt, him Äddi ze soen, datt Tréinen mir iwwer d'Wangen gelaf sinn.

"Ech wäert net loossen du goen mat eidele Hänn." Den Yogi geschwat zäertlech. "Ech wäert maachen eppes fir du."

Hie lächelte a kuckt mech fest un. Ech stoung do mat Verwuerzelen um Buedem, de Fridden ass wéi eng mächtig Iwwerschwemmung duerch d'Paarte vu menge Aen gefloss. Ech war direkt vun engem Réckwéi geheelt, deem mech Joer laang heiansdo geplot hat. Erneiert, an engem Mier vu liichter Freed gebad, hunn ech net méi gekrasch. Nodeems ech d'Féiss vum Hellegen ugegraff hat, sinn ech an den Dschungel geschlendert a mäi Wee duerch säin tropesche ...

Gewulls bis Ech erreecht Tarakeswar.

Do hunn ech eng zweet Pilgerrees an dat berühmt Hellegtum gemaach a mech ganz virum Altor gebueden. De ronne Steen huet sech viru menger bannenzeger Vue vergréissert, bis en zu de kosmesche Sphären gouf, Rank am Rank, Zon fir Zon, all mat Gottheit beschenkt.

Eng Stonn méi spéit sinn ech frou op Kalkutta gefuer. Meng Rees ass net an den héije Bierger opgehalen, mä an der Himalaya-Präsenz vu mengem Meeschter.

.....
13-1 : Handgespillt Trommelen, benotzt nëmmen fir andachtsvoll Musek.

13-2 : Eent ass erënnert hei vun Dostojewski säin Observatioun: "Eng Mann WHO Béi erof zu näischt kann ni Bär den Laascht vu sech selwer."

13-3 : Kuckt Kapitel 35.

KAPITEL: 14

Eng Erfahrung An Kosmesch Bewosstsinn

"Ech moies hei, Guruji." Mäin Schumgesicht geschwat méi eloquent fir mech.

„Loosst eis an d'Kichen goen a sichen eppes ze iessen.“ D'Manéier vum Sri Yukteswar war sou natierlech, wéi wann eis Stonnen an net Deeg getrennt hätten.

„Meeschter, ech muss Iech enttäuscht hunn duerch mäin abrupten Depart vu menge Flichten hei; ech hat geduecht, Dir kéint rosen op mech sinn.“

„Nee, natierlech net! Roserei entsteet nëmmen aus vereitelten Wësch. Ech erwaarden näischt vun aneren, dofir kënnen hir Handlungen net am Géigesaz zu menge Wësch sinn. Ech géif dech net fir meng eegen Zwecker benotzen; ech sinn nëmme glécklech an dengem eegene richtege Gléck.“

„Här, ee héiert vu göttlecher Léift op eng vague Manéier, awer fir d'éischt Kéier hunn ech e konkret Beispill an Ärem engelesche Selbst! Op der Welt verzeit net emol e Papp sengem Jong einfach, wann hien d'Geschäft vu senge Elteren ouni Warnung verléisst. Awer Dir weist net déi geringste Roserei, obwuel Dir musst...”

gouf duerch déi vill onfäerdeg Aufgaben, déi ech hannerlooss hunn, grouss
Onbequemlechkeeten erlidden."

Mir hunn eis géigesäiteg an d'Aen gekuckt, wou Tréinen gegläntzt hunn. Eng glécklech Well huet mech ëmschléckt; ech war mir bewosst, datt den Här, a Form vu mengem Guru, déi kleng Häert vu mengem Häerz an déi onkompriméierbar Erreechunge vun der kosmescher Léift ausgebreet huet.

E puer Moien méi spéit sinn ech op de Wee an dem Meeschter säin eidele Sëtzzëmmer gaangen. Ech hat geplangt ze meditéieren, awer mäi luewenswäerte Plang gouf vun ongehorsame Gedanken net gedeelt. Si hunn sech wéi Vigel virum Jeeër verstreet.

"Mukunda!" Sri Yukteswar's Stëmm geklongen vun eng wäit ewech bannenzeg Balkon.

Ech hunn mech sou rebellesch gefüllt wéi meng Gedanken. „De Meeschter dréngt mech ëmmer zum Meditéieren“, hunn ech zu mir gemurmelt. „Hie soll mech net stéieren, wann hie weess, firwat ech a säi Zëmmer komm sinn.“

Hien huet mech nach eng Kéier geruff; ech sinn haartnäckeg roueg bliwwen.

Déi drëtt Kéier huet säin Toun eng Veruerteelung gehéiert. „Här, ech

meditéieren“, hunn ech protestéierend geruff.

„Ech weess, wéi s du meditiers“, huet mäi Guru geruff, „mat dengem Geescht verdeelt wéi Blieder an engem Stuerm! Komm bei mech.“

Ofgedoen an ausgesat, Ech gemaach mäin Wee leider zu säin Säit.

„Aarme Jong, d'Bierger konnten dir net ginn, wat du wollts“, huet de Meeschter léif a tréischtend geschwat. Säi rouege Bléck war onduerchgräiflech. „Däin Häerzenswonsch soll erfëllt ginn.“

De Sri Yukteswar huet sech selten u Rätselen eragelooss; ech war verwirrt. Hie schléit mir sanft op d'Broscht iwwer dem Häerz.

Mäi Kierper huet sech onbeweeglech verankert; den Otem gouf aus menge Longen erausgezunn, wéi vun engem risege Magnet. Séil a Geescht hunn direkt hir kierperlech Knechtschaft verluer a sinn erausgestraalt wéi e flëssegt, duerchdréngend Liicht aus all menger Pore. D'Fleesch war wéi dout, awer a menger intensiver Bewosstsinn wousst ech, datt ech nach ni virdru voll lieweg war. Mäi Gefill vun Identitéit war net méi enk op e Kierper beschränkt, mä huet d'Ëmgéigendatome ëmfaasst. D'Leit op wäiten Stroossen schéngen sech sanft iwwer meng eege wäit ewech Peripherie ze beweegen. D'Wuerzele vu Planzen a Beem sinn duerch... eng däischter Transparenz vum Buedem; ech hunn den no bannen fléissende Saaft erkannt.

Déi ganz Ëmgéigend louch fräi virun mir. Meng normal Frontalvisioun war elo an e risege kugelförmegen Abléck verwandelt, gläichzäiteg alleswahrscheinlech. Duerch den hënneschte Kapp hunn ech Männer wäit d'Rai Ghat Strooss erof spazéiere gesinn, an hunn och eng wäiss Kou bemierkt, déi sech lues a lues ugeschwat huet. Wéi si de Raum virum oppene Ashram-Paart erreecht huet, hunn ech si mat mengen zwee kierperlechen Aen observéiert. Wéi si hannert der Zillemauer laanschtgaangen ass, hunn ech si kloer roueg gesinn.

All Objeten a mengem panoramesche Bléck hunn geziddert a vibréiert wéi séier Filmer. Mäi Kierper, dee vum Meeschter, den Haff mat Säilen, d'Miwwelen an de Buedem, d'Beem an d'Sonn, goufen heiansdo hefteg opgereeget, bis alles zu engem liichtende Mier geschmolz ass; souguer wéi Zockerkristaller, déi ...

an e Glas Waasser, sech opléisen nodeems et gerëselt gouf. Dat vereenegt Liicht
huet sech mat Materialiséierung vu Formen ofgewiesselt, d'Metamorphosen hunn
d'Gesetz vu Ursaach an Effekt an der Schöpfung opgedeckt.

Eng ozeanesch Freed ass op de rouegen, onendleche Küste vu menger Séil
ausgebrach. De Geescht vu Gott, hunn ech gemierkt, ass eng onerschöpflech Freed;
Säi Kierper ass onzähleg Liichtgewebe. Eng wuessend Herrlechkeet a mir huet
ugefaang ze Stied, Kontinenter, d'Äerd, Sonne- a Stäresystemer, dënn Niwwelen a
schwiewend Universen ëmschléissen. De ganze Kosmos, sanft hell, wéi eng Stad, déi
een an der Nuecht wäit gesäit, huet an der Onendlechkeet vu mengem Wiesen
geglänzt. Déi schaarf geätzt global Konturen hunn un de wäitste Kanten e bëssen
verschwonnen; do konnt ech e mëllen, ëmmer onvermëngerten Glanz gesinn. Et war
onbeschreiflech subtil; d'Planéitbiller ware vun engem méi groe Liicht geformt.

Déi göttlech Verdeelung vu Stralen, déi vun enger éiweger Quell gegoss goufen, a
Galaxien blénken, mat onbeschreiflechen Auraen transforméiert. Ëmmer erëm hunn
ech déi kreativ Stralen a Konstellatiounen kondenséieren, an dann a Schichten vun
transparenter Flamen opléisen. Duerch rhythmesch Réckgänge sinn Sextillion Welten
an e transparenten Glanz iwwergaangen; Feier gouf zu Firmament.

Ech hunn den Zentrum vum Empyrean als e Punkt vun intuitiver Perceptioun a
mengem Häerz erkannt. Strahlend Glanz ass vu mengem Kär an all Deel vun der
universeller Struktur erausgaang. Déi glécklech *Amrita*, den Nektar vun der
Onstierflechkeet, huet mat enger quicksëlwerähnlecher Flëssegkeet duerch mech
gepulst. Déi kreativ Stëmm vu Gott. Ech hunn en Toun wéi *Aum héieren*, **14-1**
d'Vibratioun vum kosmesche Motor.

Plötzlech koum den Otem zréck a meng Longen. Mat enger bal onerdreiglecher
Enttäuschung hunn ech gemierkt, datt meng onendlech Onendlechkeet verluer
gaangen ass. Nach eng Kéier war ech op de erniedregende Käfig vun engem
Kierper limitéiert, deen net einfach dem Geescht akzeptéiert gouf. Wéi e verluerent
Kand war ech vu mengem makrokosmesche Heem fortgelaf a mech an engem enke
Mikrokosmos agespaart.

Mäi Guru stoung onbeweeglech virun mir; ech hunn ugefaange mech zu senge
helleg Féiss ze falen aus Dankbarkeet fir d'Erfahrung am kosmesche Bewosstsinn,
déi ech laang passionéiert gesicht hunn. Hie huet mech oprecht gehalen a roueg an
ouni Ustrengung geschwat.

"Du därefts dech net vun Ekstase iwwerfuerderen. Vill Aarbecht bleift dir nach op
der Welt. Komm; loosst eis de Balkonbuedem ofwëschen; dann gi mir laanscht de
Ganges."

Ech hunn e Biesem geholl; de Meeschter, wousst ech, huet mir de Geheimnis vum
ausgeglachtenen Liewen geléiert. D'Séil muss sech iwwer déi kosmogonesch

Ofgräifen ausdehnen, während de Kierper seng deeglech Aufgaben erfüllt. Wéi mir spéider e Spadséiergang gemaach hunn, war ech nach ëmmer vun enger onbeschreiblicher Begeeschterung fasziniert. Ech hunn eis Kierper als zwee astral Biller gesinn, déi sech iwwer eng Strooss beim Floss beweegen, där hir Essenz pure Liicht war.

„Et ass de Geescht vu Gott, deen aktiv all Form a Kraaft am Universum ënnerhält; awer Hien ass transzendental an distanzéiert an der glécklecher, ongeschaafter Eidelkeet hannert de Welte vu vibréierende Phänomener“, **14-2** De Meeschter huet erkläert. "Helleg, déi hir Göttlechkeet och am Fleesch realiséieren" kennen eng ähnlech zwéifach Existenz. Gewëssevoll an der ierdescher Aarbecht engagéiert, bleiwen si awer an enger bannenzeger Seligheet agebett. Den Här huet all Mënschen aus der onlimitierter Freed vu sengem Wiesen erschaf. Och wann se schmerzhaft vum Kierper verkrampft sinn, erwaart Gott trotzdem, datt Séilen, déi no sengem Bild geschaf goufen, sech schlussendlech iwwer all Sënnidentifikatiounen erhiewen a sech mat Him erëm vereenegen.

Déi kosmesch Visioun huet vill permanent Lektione hannerlooss. Indem ech meng Gedanken all Dag roueg gemaach hunn, konnt ech mech vun der täuschender Iwwerzeegung befreien, datt mäi Kierper eng Mass vu Fleesch a Schanken wier, déi duerch den haarde Buedem vun der Matière querschnitt. Den Otem an de rastlose Geescht, hunn ech gesinn, ware wéi Stierm, déi den Ozean vum Liicht a Wellen vu materielle Formen - Äerd, Himmel, Mënschen, Déieren, Vigel, Beem - gepeitscht hunn. Keng Perceptioun vum Onendleche als Eenzegt Liicht konnt een hunn, ausser wann een dës Stierm berouegt huet. Sou dacks wéi ech roueg gemaach hunn déi zwou natierlech Tumulten, hunn ech déi villfälteg Wellen vun der Schöpfung zu engem kloere Mier schmélzen gesinn, sou wéi d'Wellen vum Ozean, hir Stiirm, déi sech ofhuelen, roueg an eng Eenheet opléisen.

E Meeschter schenkt déi göttlech Erfahrung vum kosmesche Bewosstsinn, wann säin Jünger duerch Meditatioun säi Geescht bis zu engem Grad gestärkt huet, wou déi grouss Vuen hien net iwwerwältegen. D'Erfahrung kann ni duerch déi reng intellektuell Bereetschaft oder Oppenheet vun engem ginn. Nëmmen eng adäquat Erweiterung duerch Yoga-Praxis an andachtlech *Bhakti* kann de Geescht virbereeden fir ... den befreiende Schock vun der Allgegenwärtigkeet absorbéieren. Et kënnt mat enger natierlecher Onvermeidlechkeet fir den oprechte Gleewegen. Säi intensivt Verlaangen fänkt un, Gott mat enger onwiderstehlecher Kraaft unzezéien. Den Här, als déi kosmesch Visioun, gëtt vum magnesche Feier vum Sucher a säi Bewosstsinnsbereich gezunn.

Ech hunn a menge spéidere Joren dat folgend Gedicht "Samadhi" geschriwwen, an hunn probéiert d'Herrlechkeet vu sengem kosmeschen Zoustand ze vermëttelen:

Verschwonnen d'Schleier vu Liicht a
Schiet, hu jiddwer Damp vun der Trauer
opgehewen,
All Sonnenopgänger vun der flüchtiger
Freed sinn ewechgesegelt, Fort déi
däischter sensoresch Fatalitéit.
Léift, Haass, Gesondheet, Krankheet, Liewen, Doud,
Verstuerwen dës falsch Schied op den Écran vun Dualitéit.
Welle vum Laachen, Scyllas vum Sarkasmus, melancholesch Wirbelen,
Schmélzen am risege Mier vun der Gléck.
Den Stuerm vun *Maya* roueg
Vun Magie Zauberstaf vun Intuitioun déif.
D'Univers, en vergiessene Dram, lauert ënnerbewosst,
Bereet fir meng nei erwächt göttlech Erënnerung
z'inwadéieren.
Ech liewen ouni de kosmesche

Schiet, awer en ass net, ouni
mech;
Wéi d'Mier ouni Wellen existéiert,
awer si ootmen net ouni d'Mier.
Dreem, Erwächen, Zoustänn vun déiwer *Turia*
Schlof, Géigewaart, Vergaangenheet, Zukunft,
net méi fir mech,
Mee ëmmer präsent, all-fléissend Ech, Ech,
iwwerall. Planéiten, Stären, Stärestaub, Äerd,
Vulkanesch Ausbréch vun den
Ënnergangskataklysmen, den Ofbildungsuewen
vun der Schöpfung,
Gletscher vun roueg Röntgenbiller, brennen Elektron
Iwwerschwemmungen,

Gedanke vun alle Mënschen, Vergaangenheet,
Géigewaart, déi kommen, all Grashalm, mech
selwer, d'Mënschheet,
Jiddereen Partikel vun universell Stëbs,
Roserei, Gier, gutt, schlecht, Erléisung,
Lust, ech hunn alles geschléckt,
transforméiert
An e risegen Ozean vu Blut vu mengem eegene
Wiesen! Schmëlzend Freed, dacks vu Meditatioun
opgeblosen, déi meng Tréinen a meng Aen blendt,
An onstierflech Flamen vum Gléck
geplatzt, Meng Tréinen, mäi Kierper,
mäin Alles verbraucht. Du bass ech,
ech sinn Du,
Wëssen, Kenner, Bekannt, wéi Eent!
Roueg, onënnerbrach Spannung, éiweg lieweg, ëmmer nei Friden!
Genossvoll iwwer all Virstellungen an Erwaardungen eraus, *Samadhi*
Gléck!
Net eng bewusstlos Staat
Oder mental Chloroform ouni bewusst
Réckkehr, *Samadhi* mee erweidert mäi bewusst
Räich iwwer d'Grenze vum stierfleche Kader
eraus
Bis un déi wäitst Grenz vun der
Éiwegkeet, wou ech, dat kosmescht
Mier,
Auer den kleng Ego schwiewen an Ech.
De Spatz, all Sandkorn, fällt net ouni mäi Bléck. De ganze
Raum schwëmmt wéi en Äisbiereg a mengem mentale Mier.
Kolossal Behälter, Ech, vun all Saachen gemaach.
Duerch déif, méi laang, duuschtereg, vum Guru ginn
Meditatioun kënnt dësen himmlesche *Samadhi* .
Mobil Murmelen vun Atomer sinn héieren,
Déi däischter Äerd, Bierger, Däller, kuckt! geschmollte
Flëssegkeet! Flëssend Mierer verwandele sech an Dämp vun
Niwwelen!
Aum bléist op Dämp, mécht wonnerbar hir Schleier op,
Ozeaner stinn opgedeckt, glänzend Elektronen,
Bis, beim endleche Klang vun der kosmescher
Trommel, déi méi grob Luuchten an éiweg
Stralen Vun allduerchdréngender Gléck
verschwannen.
Aus Freed sinn ech komm, aus Freed liewen ech, an
helleger Freed schmëlzen ech. Ozean vum Geescht, ech

drénken d'Wellen vun all der Schöpfung.
Véier Schleier aus Feststoff, Flässegkeet,
Damp, Liicht, Hiew riets.
Ech selwer, an alles, ertrëtt den Super Ech selwer.
Fir ëmmer fort, onbestänneg, flimmernd Schied vun der
stierflecher Erënnerung. Onbefleckt ass mäi mentalen Himmel,
ënnen, virun an héich uewen.
D'Éiwegkeet an ech, ee
vereenegte Stral. Eng kleng
Laachenblos, ech
Moies ginn den Mier vun Mirth Selwer.

De Sri Yukteswar huet mir geléiert, wéi ech déi geseent Erfahrung no Wëllen erweckt kann, a wéi ech se och un anerer weiderginn kann, wa sech hir intuitiv Kanäl entwéckelt hunn. Méint laang sinn ech an déi ekstatesch Unioun agaangen, well ech verstanen hunn, firwat d' *Upanishaden* soen, datt Gott *rasa ass* , "dee Genossvollsten". Enges Daags hunn ech awer e Problem beim Meeschter bruecht.

"Ech wëll wëssen, Här - wéini wäert

ech Gott fannen?" "Dir hutt Hien

fonnt."

"O Nee, Här, Ech net denken also!"

Mäi Guru huet gelächelt. „Ech sinn sécher, datt Dir keng eerbiedwäert Persoun erwaart, déi en Troun an enger antiseptescher Eck vum Kosmos schmückt! Ech gesinn awer, datt Dir Iech virstellt, datt de Besëtzer vun de wonnerbare Kräfte ass d'Wëssen iwuer Gott. Ee kéint dat ganz Universum hunn, an den Här ëmmer nach onwichtig fannen! Geeschtleche Fortschrëtt gëtt net un de baussenzege Kräfte vun engem gemooss, mä nëmmen un de Déift vu sengem Gléck an der Meditatioun.

„ *Stemm nei Freed ass Gott* . Hie ass onerschöpflech; wann Dir Är Meditatiounen iwuer d'Jore weiderféiert, wäert Hie Iech mat enger onendlecher Erfindungsräicherheet verfëieren. Gleeweg wéi Dir, déi de Wee zu Gott fonnt hunn, dreemen ni dovun, Hie géint iergendeng aner Freed auszetauschen; Hie ass verführeresch iwuer all Konkurrenz eraus.“

"Wéi séier gi mir vun ierdesche Freed midd! D'Verlaangen no materielle Saachen ass onendlech; de Mënsch ass ni komplett zefridden a verfollegt een Zil nom aneren. Dat 'eppes anescht', wat hie sicht, ass den Här, deen eleng dauerhaft Freed ka ginn."

"Äusserlech Sehnsucht verdreift eis aus dem Eden am Inneren; si bidden falsch Freed, déi nëmmen d'Séilegléck imitéieren. Dat verluerent Paradäis gëtt séier duerch göttlech Meditatioun erëmfonnt. Well Gott onerwaart Éiweg-Neiheet ass, gi mir ni vun Him midd. Kënne mir mat Gléck iwuerflut ginn, wonnerbar variéiert duerch d'Éiwegkeet?"

„Ech verstinn elo, Här, firwat d'Hellegen den Här ongrondgräiflech nennen. Souguer dat éiwegt Liewen kéint net duergoen, fir Hien ze schätzen.“

Kriya Yoga vu sensoresche Hindernisser gereinegt gouf , liwwert d'Meditatioun en duebele Beweis vu Gott. Eng ëmmer nei Freed ass e Beweis vu senger Existenz, déi

eis Atomer iwwerzeegt. Och an der Meditatioun fënnt een seng direkt Leedung, seng adäquat Äntwert op all Schwieregkeet.“

„Ech verstinn, Guruji; du hues mäi Problem geléist.“ Ech hunn dankbar gelächelt. „Ech realiséieren elo, datt ech Gott fonnt hunn, well ëmmer wann d'Freed vun der Meditatioun ënnerbewosst während mengen aktiven Stonnen zréckkoom, gouf ech subtil ugewisen, de richtege Wee an allem ze goen, och an den Detailer.“

"D'mënschlecht Liewen ass mat Leed belaascht, bis mir wëssen, wéi mir eis mam Göttleche Wëllen aschalté kënnen, deem säi 'richtege Wee' dacks fir déi egoistesche Intelligenz verwirrend ass. Gott dréit d'Laascht vum Kosmos; nëmmen Hie kann onfehlbar Rot ginn."

.....
14-1 : "An den Ufank war den Wuert, an den Wuert war mat Gott, an den Wuert war Gott." - *Johannes* 1:1.

14-2 : "Fir den Papp beurteelen Nee Mann, awer huet engagéiert all Uerteel bis den Jong." - *John* 5:22. "Nee Mann huet Gott gesinn bei iergendeng Zäit; den nëmmen gebuer Jong, wéi eng ass an den Broscht vum den Papp, hien huet deklaréiert hien." - *John* 1:18. "Wierklech, wierklech, Ech soen bis du, hien dat gleeft op mech, den Wierker dat Ech maachen soll hien maachen och; an méi grouss Wierker wéi dës soll hie maachen; well ech ginn zu mengem Papp." - *Johannes* 14:12. "Mä den Tréischter, den Hellege Geescht, deen de Papp a mengem Numm schécke wäert, dee wäert iech alles léieren an iech un alles erënneren, wat ech iech gesot hunn." - *Johannes* 14:26.

Dës biblesch Wieder bezéie sech op déi dräifach Natur vu Gott als Papp, Jong, Hellege Geescht (*Sat* , *Tat* , *Aum* an den hinduisteschen Schrëften). Gott den Papp ass den Absolut, Onmanifestéiert, existent *driwwer eraus* vibréierend Kreatioun. Gott den Jong ass den Christusbewosstsinn (Brahma oder *Kutastha Chaitanya*) existent *bannent* vibréierend Kreatioun; dëst Christus Bewosstsinn ass den "eenzeg gebuer" oder eenzeg Reflexioun vum Ongeschaaften Onendlechen. Seng äusserlech Manifestatioun oder "Zeien" ass *Aum* oder Hellege Geescht, déi göttlech, kreativ, onsichtbar Kraaft, déi all Schöpfung duerch Vibratioun strukturéiert. *Aum* , den härezechen Tréischter, gëtt an der Meditatioun héieren an offenbart dem Gleewegen déi
ultimativ Wourecht

KAPITEL: 15

Den Blumenkohl Iwwerfall

„Meeschter, e Kaddo fir Iech! Dës sechs riseg Blumenkohl goufe mat mengen Hänn geplanz; ech hunn hire Wuesstem mat der zäertlecher Suergfalt vum enger Mamm, déi hiert Kand stëllt, iwwerwaacht.“ Ech hunn de Kuerf mat Geméis mat engem zeremoniellen Androck iwwerreecht.

„Merci!“ Dem Sri Yukteswar säi Laachen war waarm vir Unerkennung. „W.e.g. haalt se an Ärem Zëmmer; Ech brauch se muer fir en speziellen Oweessen.“

Ech war grad zu Puri ukomm **15-1** fir meng Summervakanz mat mengem Guru a sengem Küstekluis ze verbréngen. Gebaut vum Meeschter a senger Jünger, läit dat frëndlecht klengt zweestäckege Refugehaus un der Bucht vu Bengalen.

Den nächste Moien sinn ech fréi erwächt, erfrëscht vum der salzeger Mierbrisen an dem Charme vu menger Ëmgéigend. D'melodiesch Stëmm vum Sri Yukteswar huet

geruff; ech hunn meng léif Blumenkohl ugekuckt an se propper ënner mäi Bett verstaut.

"Komm, loossen eis goen zu den Plage." Meeschter gefouert den Wee; e puer jonk Schüler an mech selwer gefollegt an

eng verstreet Grupp. Eis Guru befrot eis an mëll Kritik.

„Wann eis westlech Bridder trëppelen, si se meeschtens houfreg drop, eenheetlech ze sinn. Elo, marschéiert w.e.g. an zwou Reien; haalt rhythmesch Schrëtt mateneen.“ De Sri Yukteswar huet zougekuckt, wéi mir gefollegt hunn; hien huet ugefaange mat sängen: „Jonge ginn hin an hier, an enger schéiner klenger Rei.“ Ech konnt net anescht wéi d'Liichtegkeet bewonneren, mat där de Meeschter dem séiere Tempo vu senge jonke Schüler gerecht konnt ginn.

"Halt!" Mäin Guruen Aen gesicht mäin. "Huet du erënneren zu Schloss den zréck Dier vun den Ermitage?"

MÄIN GURU'S Küst ERMITAZ UM PURI

E stännege Stroum vu Visiteuren aus der Welt ass an d'Rou vun der Klausel gestouss. Eng Rei vu geléierte Männer koumen mat der Erwaardung, en orthodoxe Reliounsbegleeder ze treffen. E lächerlecht Laachen oder e Bléck vun amusiierter Toleranz huet heiansdo verroden, datt d'Neikommeren näischt méi wéi e puer fromm Plituden erwaart hunn. Awer hiren zéckenden Depart géif eng ausgedréckt Iwwerzeegung bréngen, datt de Sri Yukteswar präzis Abléck an hir spezialiséiert Wëssensgebiddere gewisen huet.

Mäi Guru hat ëmmer jonk Schüler a sengem Klausel. Hie war hir Gedanken geriicht a leeft mat där virsiichteger Disziplin, an där d'Wuert "Schüler" etymologesch verankert ass.

"Ech denken also, Här."

De Sri Yukteswar war e puer Minutten roueg, mat engem hallef ënnerdréckte Laachen op de Lëpsen. „Nee, du hues et vergiess“, sot hien endlech. „Göttlech

Kontemplatioun däerf keng Excuse fir materiell Onvorsichtegkeet sinn. Du hues deng Pflicht beim Schutz vum Ashram vernoléisseg; du muss bestrooft ginn.“

Ech geduecht hien war obskur Witzer wéini hien derbäigesat: "Ären sechs Blumenkohl wäert geschwënn sinn nëmmen fënnef."

Mir gedréint ronderëm bei Master Bestellungen an marschéiert zréck bis mir waren zoumaachen zu den Kléizhaus.

"Rou dech e bëssen aus. Mukunda, kuckt iwwer d'Gebai op eiser lénkser Säit; kuckt op d'Strooss hannendrun. E bestëmmte Mann wäert do geschwënn ukommen; hie wäert d'Mëttel vun Ärer Strof sinn."

Ech hunn meng Opreegung iwwer dës onverständlech Bemierkungen verstoppt. E Bauer ass kuerz drop opgedaucht. Strooss; hie war grotesk am Danzen a warf mat sënnslosen Gesten mat den Äerm. Bal paralyséiert vu Virwëtz hunn ech meng Aen op dat urkomescht Spektakel festgehalten. Wéi de Mann e Punkt op der Strooss erreicht huet, wou hie géif aus eisem Siichtfeld verschwannen, sot de Sri Yukteswar: "Elo kënnst hie zréck."

De Bauer huet direkt seng Richtung geännert a sech Richtung Réck vum Ashram gemaach. Hie war iwwer e Sandstéck gaangen an ass duerch d'Hënnerdier an d'Gebai eragaangen. Ech hat se opgespaart gelooss, genee wéi mäi Guru et gesot hat. De Mann koum kuerz drop eraus, mat engem vu menge geschätzte Blumenkohl an der Hand. Hie ass elo respektabel weidergaangen, mat der Dignitéit vum Besëtzt bedeckt.

Déi sech entfalend Farce, an där meng Roll déi vun engem verwirrten Affer schéngt ze sinn, war net sou beonrouegend, datt ech an der indignierter Verfolgung gescheitert sinn. Ech war schonn hallef um Wee, wéi de Meeschter mech zréckgeruff huet. Hie huet vu Kapp bis Fouss vir Laachen geziddert.

„Dee armen, verréckten Mann huet sech no engem Blummekol verlaangert“, huet hien tëscht Ausbréch vu Freed erkläert. „Ech hunn geduecht, et wier eng gutt Iddi, wann hie sech ee vun ären géif kréien, sou schlecht oppassen!“

Ech sinn an mäi Zëmmer gerannt, wou ech festgestallt hunn, datt den Déif, offensichtlech een mat enger Geméis-Fixatioun, meng Goldréng, Auer a Suen onberéiert gelooss hat, all oppe op der Decken. Hie war amplaz ënnert d'Bett gekrabbelt, wou, komplett verstoppt virun all Zoufall, ee vu menge Blumenkohl säin häerzlecht Verlaangen erweckt hat.

Ech hunn de Sri Yukteswar deen Owend gefrot, den Tëschefall z'erklären, deen, fannen ech, e puer verwirrend Charakteristiken hat.

Mäi Guru huet lues de Kapp gerëselt. „Du wäerts et iergendwann verstoen. D'Wëssenschaft wäert geschwënn e puer vun dëse verstoppte Gesetzer entdecken.“

Wéi d'Wonner vum Radio e puer Joer méi spéit op enger erstaunter Welt ausgebrach sinn, hunn ech mech un d'Prognose vum Meeschter erënnert. Al Konzepter vun Zäit a Raum goufen zerstéiert; kee Bauerehaus sou enk datt London oder Kalkutta net

eran kéinte kommen! Déi langweilegst Informatioun, déi virun onbestreitbaren erweidert gouf Beweis vun engem Aspekt vun der Omnipräsenz vum Mënsch.

Den "Handlungsstrang" vun den Blumenkohl Komödie kann sinn am beschten verstanen vun eng Radio Analogie. Sri De Yukteswar war e perfekte mënschleche Radio. Gedanken sinn näischt méi wéi ganz sanft Schwéngungen, déi sech am Äther beweegen. Genée wéi e sensibiliséierte Radio eng gewënscht musikalesch Nummer aus Dausende vun anere Programmer aus all Richtung ophëlt, sou konnt mäi Guru de Gedanke vum hallefverstandene Mann erfassen, deen no ... verlaangert huet. fir eng Blumenkohl, eraus vun den onzueleg Gedanken vun Sendung mënschlech Testamenter an d'Welt. **15-2** Mat sengem mächtege Wellen war de Meeschter och eng mënschlech Sendestatioun, an hat dem Bauer erfollegräich uginn, seng Schrëtt ëmzedréinen an an e bestëmmte Raum fir eng eenzeg Kéier ze goen.

Blumenkohl.

Intuitioun **15-3** ass Séileleedung, déi natierlech am Mënsch an deene Momenter erschénkt, wou säi Geescht roueg ass. Bal jiddereen huet d'Erfahrung vun engem onerklärlech korrekten "Virstellungsgefill" gemaach, oder huet seng Gedanken effektiv op eng aner Persoun iwwerdroen.

De mënschleche Geescht, fräi vun der Statik vun der Onrou, kann duerch seng Antenn vun Intuitioun all d'Funktione vu komplizéierte Radiomechanismen - Gedanken schécken an empfänken, an ongewollt Gedanken ausschalten. Well d'Leeschtung vun engem Radio vun der Quantitéit vum elektresche Strom ofhänkt, et kann notzen, sou datt de mënschleche Radio no der Wellenskraaft vun all Einzelperson energiegelueden gëtt.

All Gedanken vibréieren éiweg am Kosmos. Duerch déif Konzentratioun ass e Meeschter fäeg d'Gedanken vun all Geescht, lieweg oder dout, z'entdecken. Gedanken sinn universell a net individuell verwuerzelt; a D'Wourecht kann net geschaf ginn, mä nëmme wahrgehoen ginn. Déi falsch Gedanken vum Mënsch resultéieren aus Onvollkommenheeten a senger Unterscheidungsweis. D'Zil vun der Yogawëssenschaft ass de Geescht ze berouegen, fir datt en ouni Verzerrung déi göttlech Visioun am Universum reflektéiere kann.

Radio an Televisioun hunn den direkten Toun a Siicht vu wäit ewechgeleeene Persounen un d'Kamäin vu Milliounen bruecht: déi éischt schwach wëssenschaftlech Hiwaiser, datt de Mënsch e Geescht ass, deen all duerchdrénkt. Net e Kierper, deen op e Punkt am Raum beschränkt ass, mä déi grouss Séil, déi den Ego a barbareschste Formen ëmsoss verschwürzt, fir ze verkrampfen.

„Ganz komesch, ganz wonnerbar, scheinbar ganz onwahrscheinlech Phänomener kéinten nach optrieden, déi, wann se eemol etabléiert sinn, eis net méi erstaunen, wéi mir elo iwwer alles erstaunt sinn, wat d'Wëssenschaft eis am leschte Joerhonnert geléiert huet“, huet de Charles Robert Richet, Nobelpräisdréier fir Physiologie, erkläert. „Et gëtt ugeholl, datt d'Phänomener, déi mir elo ouni Iwwerraschung akzeptéieren, eis net erstaunen, well se verstanen sinn. Mee dat ass net de Fall. Wa se eis net iwwerraschen Et ass net well se verstanen sinn, mee well se vertraut sinn; well wann dat wat net verstanen ass eis sollt iwwerraschen, sollt mir iwwer alles iwwerrascht sinn - de Fall vun engem Steen, deen an d'Loft geheet gëtt, d'Eechel, déi zu enger Eech gëtt, Quecksëlwer, dat sech ausdehnt, wann e gehëtzt gëtt, Eisen, dat vun engem Magnet ugezunn gëtt, Phosphor, dat verbrennt, wann e geriwe gëtt.D'Wëssenschaft vun haut ass eng liicht Matière; d'Revolutiounen an Evolutiounen, déi se an honnerttausend Joer erliewe wäert, wäerten déi dreist Erwaardungen wäit iwwerschreiden. D'Wourechten - déi iwwerraschend, erstaunlech, onvirgesinn Wourechten - déi eis Nokommen entdecken, sinn och elo iwwerall ronderëm eis a kucken eis an d'Aen, sou

datt schwätzen, an trotzdem gesi mir se net. Mee et ass net genuch ze soen, datt mir se net gesinn; mir gesinn se wëllen se net gesinn; well soubal eng onerwaart an unbekannt Tatsaach optrëtt, versichen mir se an de Kader vun den Alldagsgebidder vum erfuerene Wëssen anzepassen, a mir sinn indignéiert, datt iergendeen sech traut weider ze experimentéieren."

E puer Deeg nodeems ech sou onwahrscheinlech e Blumenkohl geklaut gi war, ass eppes Witzeges geschitt. Eng bestëmmte Petrollamp konnt net fonnt ginn. Nodeems ech sou viru kuerzem dem Allwëssende vu mengem Guru matkritt hat, Abléck, Ech geduecht hien géif demonstréieren dat et war Kand säin spillen zu lokaliséieren den Luucht.

Meeschter erkannt mäin Erwaardung. Mat iwverdriwwen Schwéierkraaft hien a Fro gestallt all Ashram Awunner. A

De jonke Jünger huet zouginn, datt hien d'Luucht benotzt hat, fir bei de

Brunn am Gaart ze goen. De Sri Yukteswar huet de feierleche Rot ginn:

"Sicht d'Luucht beim Brunn."

Ech sinn dohi gerannt; keng Luucht! Enttäuschung sinn ech bei mäi Guru zréckgaangen. Hie laacht elo häerzlech, ouni Skrupelbeweegungen iwwer meng Enttäuschung.

„Schued, datt ech dech net bei déi verschwonne Luucht hiweise konnt; ech sinn kee Wahrsager!“ Mat blénkegen Aen huet hien derbäigesat: „Ech sinn net emol e zefriddestellende Sherlock Holmes!“

Ech realiséiert dat Meeschter géif ni Display säin Muechten wéini erausgefuertert, oder fir eng Trivialitéit.

Herrlech Woche sinn séier vergaangen. De Sri Yukteswar huet eng reliéis Prozessioun geplangt. Hie wollt d'Jünger iwwer d'Stad an de Strand vu Puri féieren. Den festlechen Dag huet als ee vun de wärmsten vum Summer ugebrach.

"Guruji, wéi kann Ech huelen den barfuss Studenten iwwer den feierlech Sand?" Ech geschwat verzweifelt.

„Ech wäert iech e Geheimnis soen“, huet de Meeschter geäntwert. „Den Här wäert en Daach aus Wolleken schécken; Dir wäert all a Komfort goen.“

Ech hunn d'Prozessioun mat Freed organiséiert; eis Grupp ass vum Ashram mat engem *Sat-Sanga* -Banner fortgaang. **15-4** Entworf vum Sri Yukteswar, hat et d'Symbol vun der eenzeger **15-5** A, den teleskopesche Bléck vun der Intuitioun.

Kaum hate mir d'Kluisenhaus verlooss, wéi den Deel vum Himmel, deem iwwer eis war, mat Wolleken gefällt gouf, wéi duerch Magie. Ënnert der Begleedung vun erstaunten Ausrufe vun alle Säiten, Eng ganz liicht Schauer ass gefall, déi d'Stroosse vun der Stad an dat brennend Mierufer ofgekillt huet. Déi berouegend Drëpsen sinn an den zwou Stonne vun der Parad erofgaangen. An deem Moment, wou eis Grupp an den Ashram zréckkouw, sinn d'Wolleken an de Reen spuerlos verschwonnen.

„Dir gesitt, wéi Gott fir eis fillt“, huet de Meeschter geäntwert, nodeems ech meng Dankbarkeet ausgedréckt hat. „Den Här äntwert op all a schafft fir all. Genee wéi Hien op meng Bidden Reen geschéckt huet, sou erfëllt Hien all oprechte Wonsch vum Gleewegen. Selten realiséieren d'Mënsche, wéi dacks Gott hir Gebieder verfollegt. Hien ass net parteiesch fir e puer, mä lauschtert jidderengem, deem sech

vertrauensvoll op Hien wendt. Seng Kanner sollten ëmmer en impliziten Glawen un d'Léift vun hirem omnipräsenten Papp hunn.“ **15-6**

De Sri Yukteswar huet véier jäerlech Fester organiséiert, bei den Equinoxen an de Solstitien, wou seng Schüler vu wäit an no zesummekomm sinn.

D'Wantersonnewendfeier gouf zu Serampore ofgehalen; déi éischt, un där ech deelgeholl hunn, huet mir e permanente Segen hannerlooss.

D'Festlechkeeten hunn moies mat enger Barfußprozession duerch d'Stroosse ugefaangen. D'Stëmme vun honnert Studenten hunn mat séissen reliéise Lidder geklongen; e puer Museker hunn d'Flütt an *de Khol Kartal* (Trommelen a Becken) gespillt. Begeeschtert Stadbewunner hunn de Wee mat Blummen bestreet, frou, datt mir duerch eist kléngend Luef vum geseenten Numm vum Här aus prosaeschen Aufgaben ervirgeruff goufen. Déi laang Rees

ass am Haff vun der Ermitage opgehalen. Do hu mir eise Guru ëmkreest, während d'Studenten op den ieweschte Balkonen eis mat Ringbléien iwwerhäipt hunn.

Vill Gäscht sinn no uewen gaangen, fir e Pudding aus *Channa* an Orangen ze kréien. Ech sinn op de Wee bei eng Grupp vu Bridder-Jünger gaangen, déi haut als Käch gedéngt hunn. Iessen fir sou grouss Versammlungen huet missen dobausse a risege Kessel gekacht ginn. Déi improviséiert Holzuewen aus Zille ware raucheg an hunn Tréinen ausgeléist, awer mir hunn iwwer eis Aarbecht gelacht. Reliéis Fester an Indien ginn ni als ... ugesinn. problematesch; jiddwereen eent mécht säin Deel, liwweren Suen, Räis, Geméis, oder seng perséinlech Servicer.

De Meeschter war séier an eiser Mëtt a war iwwerwaacht d'Detailer vum Fest. All Moment beschäftegt, huet hie mat dem energeschste jonke Schüler Schritt gehalen.

E *Sankirtan* (Gruppegesang), begleet vum Harmonium an handgespillten indeschen Trommelen, war amgaang um zweete Stack. De Sri Yukteswar huet bewonnernd gelauschtert; säi musikalesche Sënn war immens perfekt.

„Si sinn aus der Rei!“ De Meeschter huet d'Käch verlooss a sech bei d'Kënschtler ugeschloss. D'Melodie gouf erëm héieren, dës Kéier korrekt gespillt.

An Indien gëllt Musek, souwéi Molerei an Theater, als göttlech Konscht. Brahma, Vishnu a Shiva - déi Éiweg Dräifaltegkeet - waren déi éischt Museker. Den hellegen Dänzer Shiva gëtt an der Bibel duergestallt als een, deen déi onendlech Rhythmusmodi a sengem kosmeschen Danz vun der universeller Kreatioun, Erhaalung an Opléisung ausgearbeet huet, während Brahma den Zäitschlag mat der ... akzentuéiert huet. Klängend Becken, an de Vishnu huet déi helleg *Mridanga* oder Trommel geblosen. De Krishna, eng Inkarnatioun vum Vishnu, gëtt an der hinduistescher Konscht ëmmer mat enger Flütt duergestallt, op där hien dat bezaubernd Lidd spillt, dat d'mënschlech Séilen, déi a *Maya* - Wahn - wanderen, an hiert richtegt Heem erënnert. D'Saraswati, Gëttin vun der Wäisheet, gëtt symboliséiert als opriedend op der *Vina*, der Mamm vun alle Saiteinstrumenter. D' *Sama Veda* vun Indien enthält déi fréist Schrëften op der Welt iwwer Musekwëssenschaft.

De Grondstee vun der hinduistescher Musek sinn d' *Ragaen* oder fix melodesch Skalen. Déi sechs Basis- *Ragaen* verzweigen sech an 126 ofgeleet *Raginen* (Fraen) a *Putraen* (Söhnen). All *Raga* huet mindestens fënnf Téin: eng Virtoun (*Vadi* oder Kinnek), eng Niewentoun (*Samavadi* oder Premierminister), Hëllefnoten (*Anuvadi*, Begleeder) an eng dissonant Note (*Vivadi*, den Feind).

Jiddwer vun de sechs *Grondraga* huet eng natierlech Korrespondenz mat enger bestëmmter Stonn vum Dag, enger Joreszäit an enger virherrschender Gottheit, déi eng spezifesch Potenz schenkt. Sou gëtt (1) den *Hindole Raga* nëmmen am Fréijoer beim Sonnenopgang héieren, fir d'Stëmmung vun der universeller Léift ze

erwecken; (2) *den Deepaka Raga* gëtt owes am Summer gespielt, fir Matgefill ze erwecken; (3) *de Megha Raga* ass eng Melodie fir de Mëtteg an der Reenzäit, fir Courage ze erwecken; (4) *de Bhairava Raga* gëtt moies am August, September an Oktober gespielt, fir Rou z'erreechen; (5) *de Sri Raga* ass fir den Hierscht reservéiert. Dämmerungen, fir reng Léift z'erreechen; (6) *Malkounsa Raga* gëtt am Wanter zu Mëtternuecht héieren, fir Courage.

Déi antik Rishis hunn dës Gesetzer vun enger gesonder Allianz tëscht Natur a Mënsch entdeckt. Well d'Natur ass eng Objektivéierung vun *Aum* , den Ursprénglech Toun oder Vibréierend Wuert, Mann kann kréien Kontroll

iwwer all natierlech Manifestatiounen duerch d'Benotzung vu bestëmmte *Mantraen* oder Gesäng. **15-7** Historesch Dokumenter erzielen vun de bemierkenswäerte Kräfte vum Miyan Tan Sen, engem Haffmuseker vum Akbar dem Groussen aus dem 16. Joerhonnert. Hie gouf vum Keeser beoptraagt, eng Nuetsraga ze singen, *während* d'Sonn iwwer him war. Bräun Sen intonéiert eng *Mantra* wéi eng direkt verursaacht den ganz Palais Quartieren an Däischtert agewéckelt ze ginn.

Indesch Musek deelt d'Oktav an 22 *Sruti* oder Demi-Halleffinale op. Dës mikrotonal Intervaller erlaben fein Nuancen vum musikaleschen Ausdrock, déi net mat der westlecher chromatescher Skala vun 12 Halleffinale erreecht kënne ginn. Jiddwer vun de siwe Grondnoten vun der Oktav gëtt an der hinduistescher Mythologie mat ... verbonnen. eng Faarf, an den natierleche Schrei vun engem Vogel oder Déier - *Maacht* mat Gréng, an de Pfau; *Re* mat Rout, an d'Léierch; *Mi* mat Gold, an d'Geess; *Fa* mat gielzegem Wäissen, an de Reiher; *Sol* mat Schwaarz, an d'Nuechtegall; *La* mat Giel, an d'Päerd; *Si* mat enger Kombinatioun vun alle Faarwen, an den Elefant.

Dräi Skalen - Dur, harmonesch Moll, melodesch Moll - sinn déi eenzeg, déi d'westlech Musek benotzt, awer indesch Musek beschreift 72 *Thataen* oder Skalen. De Museker huet e kreative Spillraum fir endlos Improvisatioun ronderëm déi fix traditionell Melodie oder *Raga* ; hie konzentréiert sech op d'Gefill oder déi definitiv Stëmmung vum strukturellen Thema a brodert se dann bis un d'Grenze vu senger eegener Originalitéit. Den hinduistesche Museker liest keng fest Noten; hie kleet sech bei all Spill dat plakegt Skelett vum *Raga nei un* , beschränkt sech dacks op eng eenzeg melodesch Sequenz a betount duerch Widderhuelung all seng subtil mikrotonal a rhythmesch Variatiounen. Bach, ënner de westleche Komponisten, hat e Verständnis vum Charme a vun der Kraaft vu repetitive Kläng, déi op honnert komplex Weeër liicht differenzéiert waren.

Déi antik Sanskrit-Literatur beschreift 120 *Talaen* oder Zäitmoossen. Den traditionelle Grënner vun Et gëtt gesot, datt d'hinduistesche Musek, d'Bharata, 32 Aarte vun *Tala* am Gesang vun enger Léierch isoléiert huet. Den Urspronk vum *Tala* oder Rhythmus läit an de mënschleche Beweegungen - déi duebel Zäit vum Spazéieren an déi dräifach Zäit vun der Atmung am Schlof, wann d'Inhalatioun duebel sou laang wéi d'Ausatmung ass. Indien huet ëmmer... huet déi mënschlech Stëmm als dat perfektst Instrument vum Klang unerkannt. Hinduistesche Musek beschränkt sech dofir gréisstendeels op de Stëmmberäich vun dräi Oktaven. Aus dem selwechte Grond gëtt d'Melodie (Relatioun vun den openeenfolgenden Noten) betount, anstatt d'Harmonie (Relatioun vun de gläichzäitegen Noten).

Dat déift Zil vun den fräie Rishi-Museker war et, de Sänger mam kosmesche Lidd ze vermëschen, dat duerch d'Erwachen vun den okkulten Wirbelsäulezentren vum Mënsch héieren ka ginn. Indesch Musek ass eng subjektiv, spirituell an individualistesche Konscht, déi net op symphonesch Brillanz zielt, mä op perséinlech

Harmonie mat der Iwwerséil. Dat sanskritescht Wuert fir Museker ass *bhagavathar*, "deen, deen d'Luef vu Gott séngt". D' *Sankirtanen* oder musikalesch Versammlungen sinn eng effektiv Form vu Yoga oder spiritueller Disziplin, déi eng déif Konzentratioun an intensiv Absorptioun am Somgedanken an dem Klang erfuerderen. Well de Mënsch selwer en Ausdrock vum kreative Wuert ass, huet de Klang dee potentsten an direktsten Effekt op hien a bitt e Wee fir sech un säin göttlechen Urspronk z'erënneren.

De *Sankirtan*, deen um Dag vum Fest aus dem Sri Yukteswar sengem Wunnzëmmer um zweete Stack erauskoum, war inspiréierend fir d'Käch tëscht den dampenden Dëppen. Meng Bridder-Jünger an ech hunn d'Refrainen frou gesongen a mat eisen Hänn Takt geschloen.

Bis Sonnenënnergang hate mir eisen Honnerte vu Visiteuren mat *Khichuri* (Räis a Lësen), Geméiscurry a Räispudding zerwéiert. Mir hunn Kottengdecken iwwer den Haff geluecht; geschwënn huet d'Versammlung sech ënnert dem stärebekleete Gewëllef gekniet, roueg opmierksam op d'Wäisheet, déi vum Sri Yukteswar senge Lëpse geflügelt ass. Seng ëffentlech Ried hunn de Wäert vum *Kriya Yoga* an e Liewen voller Selbstrespekt, Rou, Entschlossenheet, einfacher Ernährung a reegelméisseg Bewegung ervirgehewen.

Eng Grupp vu ganz jonke Jünger huet dunn e puer helleg Lidder gesongen; d'Versammlung ass mat *Sankirtan ofgeschloss ginn*. Vun zéng Auer bis Mëtternuecht hunn d'Awunner vun der Ashram Dëppen a Pannen gewäsch an den Haff ofgeräumt. Mäi Guru huet mech bei sech geruff.

"Ech freeë mech iwwer Är frëndlech Aarbecht haut an iwwer déi lescht Woch vun de Virbereedungen. Ech wëll, datt Dir bei mir sidd; Dir kënnt haut den Owend a mengem Bett schlofen."

Dëst war e Privileg, vun deem ech ni geduecht hätt, datt et mir géif zoufale. Mir souzen eng Zäit an engem Zoustand vun intensiver göttlecher Rou. Knapp zéng Minutten nodeems mir an d'Bett komm waren, ass de Meeschter opgestan an huet ugefaangen, sech unzedoen.

„Wat ass lass, Här?“ Ech hunn e bëssen Onwierklechkeet an der onerwaarter Freed gefillt, nieft mengem Guru ze schlofen.

"Ech mengen, datt e puer Studenten, déi hir richtig Zuchverbindung verpasst hunn, geschwënn hei sinn. Loosst eis e bëssen Iessen fäerdeg hunn."

"Guruji, Nee eent géif komm bei eent Auer an den Moien!"

"Bleift an Bett; du hunn gewiescht schaffen ganz schwéier. Mä awer Ech moies goen zu kachen."

Wéi de Sri Yukteswar dem entschlossene Toun héieren huet, sinn ech opgesprongen a sinn him an déi kleng Kichen gefollegt, déi ech all Dag benotzt hunn, nieft dem banneschte Balkon am zweete Stack. Rais an *Dhal* hunn ugefaange mat kachen.

Mäi Guru huet léif gelächelt. "Haut den Owend hues du d'Middegkeet an d'Angscht virun haarder Aarbecht iwwerwonnen; du wäerts an Zukunft ni méi dovunner gestéiert ginn."

Wéi hien dës Wieder vu sengem liewenslaange Segen ausgesot huet, hunn sech Foussschrëtt am Haff gemellt. Ech sinn erofgelaf an hunn eng Grupp Studenten eragelooss.

„Léiwe Brudder, wéi zéckt et eis, de Meeschter zu dëser Stonn ze stéieren!“, huet ee Mann sech entschëllegend zu mir gericht. „Mir hunn e Feeler mat den Zuchzäitpläng gemaach, awer mir haten d'Gefill, datt mir net heem kéinte goen, ouni e Bléck op eise Guru ze werfen.“

"Hien huet gewiescht erwaarden du an ass souguer elo virbereeden däin Iessen."

D'Sri Yukteswar hir begréissend Stëmm huet geklongen; ech hunn déi erstaunt Visiteuren an d'Kichen gefouert. De Meeschter huet sech mat blénkegen Aen zu mir gedréint.

"Elo dat du hunn fäerdeg vergläichen Notizen, Nee Zweifel du sinn zefridden dat eis Gäscht wierklech

huet vermessen hir Zuch!"

Eng hallef Stonn méi spéit sinn ech him a säi Schlofzëmmer gefollegt, wou ech voll a ganz gemierkt hunn, datt ech nieft engem göttleche Guru schlofe géif.

.....
15-1 : Puri, iwwer 310 Meilen Süden vun Kalkutta, ass eng berühmte Pilgerrees Stad fir Unhänger vun Krishna; säin Verehrung gëtt do mat zwéi riseg järeleche Fester gefeiert, *Snanyatra* a *Rathayatra* .

15-2 : Den 1939 Entdeckung vun engem Radio Mikroskop opgedeckt eng nei Welt vun bis elo onbekannt Stralen. "Mann sech selwer wéi gutt wéi all Aarte vun vermeintlech inert Matière stänneg emittéiert den Stralen dat dëst Instrument 'gesäit', gemellt den *Associéiert Drécken* "Déi, déi un Telepathie, zweet Siicht a Hellsehen gleewen, hunn an dëser Ukënnegung den éischte wëssenschaftleche Beweis fir d'Existenz vun onsiichtbare Stralen, déi wierklech vun enger Persoun op déi aner reesen. Den Radioapparat ass tatsächlech eng Radiofrequenz..." Spektroskop. Et mécht den d'selwecht Saach fir cool, net glühend Matière dat den Spektroskop mécht wéini et weist d'Aarte vun Atomer op, aus deenen d'Stäre bestinn.D'Existenz vun esou Stralen, déi vum Mënsch an all Liewewiesen kommen, gouf bestätegt

verdächtige vun Wëssenschaftler fir vill Joer. Haut ass den éischten experimentell Beweis vun hir Existenz. Den Sou Entdeckung weist datt all Atom an all Molekül an der Natur eng kontinuierlech Radiosendungsstation ass. ass och nom Doud den

Substanz, déi e Mënsch war, schéckt weiderhin hir delikat Stralen aus. D'Wellenlänge vun dësen Stralen reechen vu méi kuerz wéi alles, wat haut am Radio benotzt gëtt, bis zu der längster Aart vu Radiowellen. D'Geméis vun dësen Stralen ass bal onvirstellbar. Do sinn Milliounen vun hinnen. A eenzel ganz grouss Molekül Mee ginn aus 1.000.000 anescht Well Längten gläichzäiteg. Déi méi laang Wellenlänge vun dëser Zort reesen mat der Liichtegkeet a Geschwindegkeet Et gëtt eng..... vu Radiowellen.

erstaunlech Ënnerscheed tëscht den nei Radio Stralen an vertraut Stralen wéi Liicht. Dëst ass den verlängert Zäit, ".beträglech bis Dausende vu Joer, déi dës Radiowellen weider vun onversteierter Matière ausstralen

15-3 Een zéckt, "Intuitioun" ze benotzen; den Hitler huet d'Wuert bal ruinéiert, zesumme mat méi ambitiése Verwüstungen. Dat Latäin Wuerzel Bedeitung vun *Intuitioun* ass "bannenzeg Schutz." Den sanskrit Wuert *Agama* bedeit intuitiv Wëssen gebuer vun direkt Séilenwahrnehmung; dofir goufen verschidden antik Traktaten vun de Rishis *Agamas* genannt .

15-4 : *Samschdeg* ass wuertwierklech "sinn", dofir "Essenz"; Realitéit." *Sanga* ass "Associatioun." Sri Yukteswar genannt säin Ermitageorganisatioun *Sat-Sanga* , "Gemeinschaft mat der Wourecht".

15-5 : "Wann dofir d'äin Aen sinn eenzel, d'äin ganz Kierper soll sinn voll vun Liicht." - *Matthäus* 6:22. Während déif Meditatioun, den Einzelnen oder spirituell Aen gëtt siichtbar bannent den zentral Deel vun den Stirn. Dëst allwëssend Aen ass verschidden referéiert eran Schrëften wéi den drëtten Aen, den Stär vun den Osten, den bannenzeg Aen, den Dauf ofsteigend vun Himmel, den Aen vun Shiva, d'A vun der Intuitioun, etc.

15-6 : "Hien dat gepflanzt den Ouer, soll hien net héieren? hien dat geformt den Aen, soll hien net gesinn? hien dat léiert Mann

. Wëssen, soll hien net wëssen?" - *Psalms* 94:9-10

15-7 D'Volklore vun alle Vëlker enthält Referenzen op Beschwörungen mat Muecht iwwer d'Natur. D'amerikanesch Indianer si bekannt zu hunn entwéckelt Toun Ritualer fir Reen an Wand. Bräun Sen, den super Hindu Museker, war fäeg zu Läschen Feier vun der Kraaft vun säin Lidd. Charles Kellogg, den Kalifornien Naturfuerscher, ginn eng Demonstratioun vun den Effekt vun tonal Vibratioun a Brand an 1926 virduen eng Grupp vun Nei York Pompjeeën. "Paséieren eng Béi, wéi eng vergréissert Gei Béi, séier iwwer eng Aluminium-Tuning Gabel, hien produzéiert eng kräischen wéi intensiv Radio statesch. Direkt den giel Gas Flam, zwee Féiss héich, sprangen dobannen e huilt Glasröhrchen, ass op eng Héicht vu sechs Zoll erofgaangen an ass zu engem sputternden bloe Flamm ginn. En anere Versuch mam Bou, an en anert Gejälz vu Vibratioun, hunn et ausgelöscht."

KAPITEL: 16

Iwwerlëschten Den Stären

„Mukunda, firwat kriss du dir keen astrologesch

Armband?“ „Soll ech, Meeschter? Ech gleewen net

un Astrologie.“

„Et ass ni eng Fro vum *Glawen* ; déi eenzeg wëssenschaftlech Astellung, déi een zu engem Thema anhuele kann, ass ob et *wouer* ass . D'Gesetz vun der Gravitatioun huet virum Newton genee sou effizient wéi no him funktionéiert. De Kosmos wier zimmlech chaotesch, wann seng Gesetzer net ouni d'Sanktioun vum mënschleche Glawen kéinte funktionéieren.“

"Scharlatanen hunn d'Stärewëssenschaft an hiren aktuellen Zoustand vun Onreputatioun bruecht. D'Astrologie ass ze grouss, souwuel mathematesch wéi och **16-1**" a philosophesch, fir richteg ze verstoen, ausser vu Männer mat engem déiwe Verständnis. Wann Ignoranten den Himmel falsch liesen a do eng Schrëft amplaz vun enger Schrëft gesinn, dat ass an dëser onperfekter Welt ze erwaarden. Ee soll d'Weisheet net mat de 'Weise' ofweisen.

„All Deeler vun der Schöpfung si matenee verbonnen an tausche sech géigesäiteg an. Dee ausgeglachenen Rhythmus vum Universum baséiert op der Géigesäitegkeet“, huet mäi Guru weidergefouert. „De Mënsch, a sengem mënschlechen Aspekt, muss géint zwou Zorte vu Kräften kämpfen - éischstens, d'Tumulten a sengem Wiesen, verursaacht duerch d'Vermëschung vun Äerd, Waasser, Feier, Loft an äthereschen Elementer; zweetens, déi baussenzeg zerfallend Kräften vun der Natur. Soulaang de Mënsch mat senger Stierflechkeet kämpft, gött hie vun de ville Mutatiounen vum Himmel an der Äerd beaflosst.“

"Astrologie ass d'Studie vun der Reaktioun vum Mënsch op planetaresch Stimuli. D'Stäre hunn keng bewosst Wuelbefannen oder Animositéit; si schécken nëmmen positiv an negativ Stralungen aus. Dës selwer hëllefen oder schueden der Mënschheet net, mä bidden e gesetzleche Kanal fir d'äusserlech Operatioun vun ..." Ursaach-Wierkung Gläichgewichter wéi eng jiddwereen Mann huet astellen an Bewegung an den Vergaangenheet.

"E Kand gött un deem Dag an zu där Stonn gebuer, wou d'Himmelsstralen a mathematescher Harmonie mat sengem individuellen Karma sinn. Säin Horoskop ass e schwieregt Portrait, dat seng onverännerlech Vergaangenheet an hir wahrscheinlech zukünfteg Resultater weist. Mee d'Gebuertshoroskop kann nëmme vu Männer mat intuitiver Wäisheet richteg interpretéiert ginn: dat sinn der wéineg."

"Déi Botschaft, déi am Moment vun der Gebuert këhn iwwer den Himmel geprahlt gëtt, ass net geduecht fir d'Schicksal ze betounen - d'Resultat vu vergaangene Gutt a Béis - mee fir de Wëlle vum Mënsch ze erwächen, aus senger universeller Sklaverei ze flüchten. Wat hie gemaach huet, kann hie réckgängeg maachen. Keen anere wéi hie selwer war den Initiator vun den Ursaachen vun all de Effekter, déi elo a sengem Liewen herrschen. Hie kann all Limitatioun iwwerwannen, well hie se vun Ufank un duerch seng eegen Handlungen erstallt huet, a well hie spirituell Ressourcen huet, déi net dem planetareschen Drock ausgesat sinn."

"Abglaubesch Ehrfurcht virun der Astrologie mécht een zu engem Automat, deen sklavesch vun der mechanescher Leedung ofhängeg ass. De weise Mann besiegt seng Planéiten - dat heescht seng Vergaangenheet - andeems hien seng Loyalitéit vun der Schöpfung op de Schöpfer iwwerdréit. Wat méi hie seng Eenheet mam Geescht realiséiert, wat manner hie vun der Matière dominéiert ka ginn. D'Séil ass ëmmer fräi; si ass onstierflech, well se gebuer ass. Si kann net vu Stäre regimentéiert ginn."

"De Mënsch ass eng Séil a *Kierper*. Wann hie säi Sënn vun Identitéit richtig placéiert, léisst hie all zwanghaft Mustere hanner sech. Soulaang hie a sengem gewéinlechen Zoustand vun der spiritueller Amnesie duerchernee bleift, wäert hie déi subtil Fesselen vum Ëmweltrecht kennen."

„Gott ass Harmonie; den Andachtsmann, deen sech selwer astellt, wäert ni falsch Handlungen ausféieren. Seng Aktivitéite wäerte korrekt an natierlech am Aklang mam astrologesche Gesetz sinn. Nom déiwe Gebied a Meditatioun ass hien a Kontakt mat sengem göttleche Bewosstsinn; et gëtt keng méi grouss Kraaft wéi dee bannenzege Schutz.“

„Dann, léiwe Meeschter, firwat wëllt Dir, datt ech en astrologesch Armband undoen?“, hunn ech dës Fro no enger laanger Rou gestallt, an där ech probéiert hat, dem Sri Yukteswar seng nobel Erklärung ze verstoen.

„Eréischt wann e Reesende säin Zil erreecht huet, ass hie gerechtfäerdegt, seng Kaarten ewechzeweieren. Während der Rees notzt hie all praktesch Ofkierzung. Déi antik Rishis hunn vill Weeër entdeckt, fir d'Period vum Exil vum Mënsch an der Illusioun ze verkierzen. Et gëtt verschidde mechanesch Eegeschaften am Gesetz vum Karma, déi gekonnt vun de Fänger vum der Wäisheet ugepasst kënne ginn.“

"All mënschlecht Béises entsteet aus enger Verletzung vum universelle Gesetz. D'Schrëft weist drop hin, datt de Mënsch d'Gesetz vum der Natur erfëlle muss, ouni d'göttlech Allmuecht ze diskreditéieren. Hie soll soen: 'Här, Ech Vertrauen an Dech, an wëssen Du kann Hëllef mech, awer Ech ze wäert maachen mäin am beschten zu réckgängeg maachen iergendeng 'Onrecht, dat ech gemaach hunn.' Mat verschiddene Mëttelen - duerch Gebied, duerch Wëllenskraaft, duerch Yoga-Meditatioun, duerch Consultatioun mat Hellegen, duerch d'Benotzung vum astrologeschen Armränner - kënnen déi negativ Auswierkunge vu vergaangene Ongerechtegkeeten miniméiert oder nullifizéiert ginn.

„Genau wéi en Haus mat enger Kofferstang ausgestatt ka ginn, fir de Schock vum Blëtz ze absorbéieren, sou kann den Tempel vum Kierper duerch verschidde Schutzmoossname profitéieren. Viru Joerhonnerte hunn eis Yogi entdeckt, datt reng Metaller en astralt Liicht ausstrahlen, dat staark géint déi negativ Zuchkraaft vum de Planéiten wierkt.“

Subtil elektresch a magnetesch Stralung zirkuléiert stänneg am Universum; wann engem Mënsch säi Kierper ënnerstëtzt gëtt, weess hien et net; wann en zerfällt, ass hien nach ëmmer an der Onwëssenheet.

Kann hien maachen alles iwwer et?

„Dëst Problem huet eis Rishis opgemierkt; si hunn net nëmmen eng Kombinatioun vu Metaller, mä och vu Planzen an - am effektivsten - fehlerfräi Bijouen vum op d'mannst zwee Karat als hëllefträich fonnt. Déi präventiv Uwendungen vum der

Astrologie goufen ausserhalb vun Indien selten eescht studéiert. Ee klenge-“ Eng bekannt Tatsaach ass, datt déi richteg Bijouen, Metaller oder Planzepräparater näischt wäertvoll sinn, ausser dat néidegt Gewiicht ass geséichert, an ausser dës Heelmëttel ginn nieft der Haut gedroen."

„Här, natierlech wäert ech Äre Rot befollegen a mir e Bracelet kafen. Ech sinn faszinéiert vun der Iddi, e Planéit ze iwwerlëschten!“

„Fir allgemeng Zwecker roden ech Iech d'Benotzung vun engem Armband aus Gold, Sëlwer a Koffer. Mee fir e spezifischen Zweck wëll ech, datt Dir ee aus Sëlwer a Bläi kritt.“ De Sri Yukteswar huet virsiichteg Instruktiounen derbäigesat.

"Guruji, wat spezifesch Zweck maachen du mengen?"

„D'Stäre wäerten sech onfrëndlech fir dech interesséieren, Mukunda. Keng Angscht; du wäerts geschützt sinn. An ongeféier engem Mount wäert deng Liewer dir vill Problemer maachen. D'Krankheet soll sechs Méint daueren, awer däi Gebrauch vun engem astrologeschen Armband verkierzt d'Period op véieranzwanzeg Deeg.“

Den nächsten Dag hunn ech e Bijoutier gesicht a kuerz drop hat ech d'Armband un. Meng Gesondheet war exzellent; dem Meeschter seng Prognose ass mir aus dem Kapp gefall. Hie war vu Serampore fortgaang, fir Benares ze besuchen. Drësseg Deeg no eisem Gespréich hunn ech e plötzleche Schmerz an der Regioun vu menger Liewer gefillt. Déi folgend Woche waren en Albtraum vun onheemleche Péng. Well ech mäi Guru net wollt stéieren, hunn ech geduecht, ech géif mäi Prozess eleng tapfer duerchstoen.

Mä dräianzwanzeg Deeg Folter hunn meng Entschlossenheet geschwächt; ech sinn op Benares gefuer. Do huet de Sri Yukteswar mech mat ongewéinlecher Wäermt begréisst, awer mir keng Geleeënheet ginn, him meng Leed am Privaten ze erzielen. Vill Gleeweger hunn de Meeschter deen Dag besicht, just fir en *Darshan* . **16-2** Krank a vernoléisseg souz ech an enger Eck. Eréischt nom Ovesiessen waren all d'Gäschter fort. Mäi Guru huet geruff mech op den achteckege Balkon vum Haus.

„Dir musst wéinst Ärer Liewerkrankheet komm sinn.“ Dem Sri Yukteswar säi Bléck war ofgewend; hie goug hin an hier, heiansdo huet hien de Moundlicht ofgefaange. „Loosst mech kucken; Dir sidd zënter véieranzwanzeg Deeg krank, oder net?“

"Jo, Här."

"Wann ech glift maachen den Mo Übung Ech hunn geléiert du."

„Wann Dir de Mooss vu mengem Leed wéisst, Meeschter, géift Dir mech net froen, mech ze trainéieren.“ Trotzdem hunn ech e schwache Versuch gemaach, him ze gehorchen.

„Dir sot, Dir hätt Péng; ech soen, Dir hätt keng. Wéi kënnen esou Widderspréch existéieren?“ Mäi Guru huet mech froend ugekuckt.

Ech war benommen an dann iwwerwältegt vun enger freedeger Erliichterung. Ech konnt déi dauernd Qual net méi spieren, déi mech Wochelaang bal schloflos gehalten hat; bei de Wieder vum Sri Yukteswar ass d'Qual verschwonnen, wéi wann se ni gewiescht wier.

Ech ugefaangen zu knien bei säin Féiss an Dankbarkeet, awer hien séier verhënnert mech.

„Sidd net kindlech. Stitt op a genéisst d'Schéinheet vum Mound iwwer dem Ganges.“ Mä dem Meeschter seng Aen hunn glécklech geblénkt, wéi ech roueg nieft him stoung. Ech hunn aus senger Astellung verstanen, datt hie wollt, datt ech d'Gefill hunn, datt net hien, mä Gott den Heeler war.

Ech droen och haut nach dat schwéiert Armband aus Sëlwer a Blei, eng Erënnerung un dee vergaangenen Dag, ëmmer geschätzt - wéi ech erëm festgestallt hunn, datt ech mat enger Persoun zesummelieft, déi wierklech iwtermenschlech ass. Méi spéit, wéi ech meng Frënn op Sri Yukteswar bruecht hunn, fir ze heelen, huet hien ëmmer recommandéiert

Bijouen oder den Armband, luewen hir benotzen wéi eng handeln vun astrologesch Wäisheet.

Ech hat vu menger Kandheet un Viruerteeler géint d'Astrologie, deelweis well ech gemierkt hunn, datt vill Leit sequenziell domat verbonne sinn, an deelweis wéinst enger Viraussoe vun eisem Familljeastrolog: "Du wäerts dräimol bestueden, zweemol Witmann sinn." Ech hunn iwwer d'Saach nogeduecht, sech wéi eng Geess fillen, déi op en Affer virum Tempel vun der dräifacher Bestietnes waart.

„Dir kënnt Iech grad esou gutt mat Ärem Schicksal ofginn“, hat mäi Brudder Ananta bemierkt. „Äert geschriwwent Horoskop huet richteg gesot, datt Dir an Äre fréie Joren vun doheem an den Himalaya fléie géift, awer mat Gewalt zrëckgeschéckt géift ginn. D'Prognose vun Äre Bestietneser ass och sécher wouer.“

Enges Nuets koum mir eng kloer Intuitioun, datt d'Prophezeiung komplett falsch war. Ech hunn d'Horoskoproll a Brand gestach an d'Äsch an eng Pabeiertut geluecht, op där ech geschriwwen hunn: "Somen aus vergaangene Karma kënnen net keimen, wa se am göttleche Feier vun der Wäisheet geréischtert ginn." Ech hunn d'Tut op eng opfälleg Plaz geluecht; den Ananta huet direkt mäi trotzegen Kommentar gelies.

„Dir kënnt d'Wourecht net sou einfach zerstéieren, wéi Dir dës Pabeierroll verbrannt hutt.“ Mäi Brudder huet veruechtend gelaacht.

Et ass eng Tatsaach, datt meng Famill dräimol, ier ech Männlechkeet erreecht hunn, probéiert huet, meng Verlobung ze arrangéieren. All Kéier hunn ech refuséiert, mat de Pläng averstanen ze sinn, **16-3** wëssend, datt meng Léift fir Gott méi iwwerwältgend war wéi all astrologesch Iwwerzeegung aus der Vergaangenheet.

„Wat méi déif d'Selbstverwierklechung vun engem Mënsch ass, wat méi beaflosst hien dat ganzt Universum duerch seng subtil spirituell Schwéngungen, a wat manner hie selwer vum fenomenalen Flux beaflosst gëtt.“ Dës Wieder vum Meeschter koumen dacks inspiréierend a mäi Kapp.

Heiansdo hunn ech den Astrologen gesot, si sollen meng schlémmst Perioden no planetareschen Indikatiounen auswielen, an Ech géif ëmmer nach all Aufgab erfëllen, déi ech mir gestallt hunn. Et ass wouer, datt mäin Erfolleg an esou Zäiten mat aussergewöhnleche Schwieregkeeten begleet. Mäi Glawen war awer ëmmer gerechtfäerdegt: de Glawen un de göttleche Schutz an déi richteg Notzung vum vum Mënsch ginne Wëllen si formidabel Kräfte, déi iwwer all déi "ëmgedréint Schossel" erausgoe kënnen.

Déi stäresch Opschrëft bei der Gebuert vun engem Mënsch, sou hunn ech verstanen, ass net, datt de Mënsch eng Marionett vu senger Vergaangenheet ass. Seng

Botschaft ass éischer e Stéiss zum Stolz; den Himmel selwer probéiert d'Entschlossenheet vum Mënsch ze erwächen, vun all Aschränkung fräi ze sinn. Gott huet all Mënsch als Séil geschaf, mat Individualitéit geschenkt, dofir essentiell fir déi universell Struktur, egal ob an der temporärer Roll vu Sail oder Parasit. Seng Fräiheet ass definitiv an direkt, wann hie wëll; si hänkt net vun äusseren, mä vun inneren Victoiren of.

De Sri Yukteswar huet déi mathematesch Uwendung vun engem 24.000 Joer laangen Equinoctialzyklus op eis haiteg Zäit entdeckt. **16-4** De Zyklus ass opgedeelt an en opsteigenden an en ofsteigenden Bogen, jiddwer vun 12.000 Joer. Bannent all Bogen falen véier *Yugas* oder Zäitalteren, genannt *Kali* , *Dwapara* , *Treta* a *Satya* , déi de griicheschen Iddien vun Eisen-, Bronze-, Sëlwer- a Gëllenen Zäitalter entsprechen.

Mäi Guru huet duerch verschidde Berechnungen festgestallt, datt déi lescht *Kali Yuga* oder Eisenzäit, vum Opsteigende Bogen, ëm 500 n. Chr. ugefaangen huet. D'Eisenzäit, déi 1200 Joer dauert, ass eng Period vum Materialismus; si ass ëm 1700 n. Chr. op en Enn gaangen. Dëst Joer huet *d'Dwapara Yuga ageleet*, eng 2400 Joer laang Period vun elektrescher Energie. an Entwécklung vum der Atomenergie, d'Zäitalter vum Telegraph, Radio, Fligeren an aner Weltraumvernichtungsmaschinen .

Déi 3600 Joer laang Period vum *Treta Yuga* fänkt am Joer 4100 n. Chr. un; säin Alter wäert duerch allgemengt Wëssen iwwer telepathesch Kommunikatioun an aner Zäitvernichtungsmëttel geprägt sinn. Während de 4800 Joer vum *Satya Yuga*, dem leschte Zäitalter an engem opsteigende Bogen, wäert d'Intelligenz vum engem Mënsch komplett entwéckelt sinn; hie wäert am Aklang mam göttleche Plang schaffen.

En ofsteigende Bou vun 12.000 Joer, ugefaange mat engem ofsteigende Gëllenen Zäitalter vu 4800 Joer, fänkt dann **16-5 un.** fir d'Welt; de Mënsch versenkt lues a lues an Ignoranz. Dës Zyklen sinn déi éiweg Ronnen vu *Maya*, d'Kontraster a Relativitéite vum phenomenalen Universum. **16-6** Mann, een nom aneren, flücht aus dem Prisong vum der Dualitéit vum der Schöpfung, wéi hien zum Bewosstsinn vu senger onzertrennlecher göttlecher Eenheet mam Schöpfer erwächt.

De Meeschter huet mäi Verständnis net nëmmen vum der Astrologie, mä och vum de Schrëften vum der Welt erweidert. Hie geluecht déi helleg Texter op den onheemleche Dësch vu sengem Geescht a konnt se mat dem Skalpell vun ... dissekéieren. intuitivt Denken, an fir Feeler an Interpolatiounen vu Geléierten vum de Wourecht ze trennen, wéi se ursprénglech vum de Prophéiten ausgedréckt goufen.

"Fixéiert Är Siicht um Enn vum der Nues." Dës falsch Interpretatioun vum enger *Bhagavad Gita* Stroph, **16-7** wäit akzeptéiert vum ëstlechen Experten a westlechen Iwwersetzer, benotzt fir dem Meeschter seng komesch Kritik auszeléisen.

„De Wee vum engem Yogi ass schonn eenzegaarteg genuch“, huet hien bemierkt. „Firwat soll een him roden, datt hie sech och scheel maache soll? Déi richtig Bedeitung vum *Nasikagram* ass 'Urspréng vum der Nues, net 'Enn vum der Nues'. D'Nues fänkt um Punkt tëscht den zwou Auebrauen un, dem Sëtz vum der spiritueller Siicht.“ **16-8** Wéinst engem *Sankhya* **16-9** Aphorismus, "*Iswar-ashidha*," - "E Schöpfungsherr kann net deduzéiert ginn" oder "Gott ass net bewisen," **16-10** - vill Geléiert nennen déi ganz Philosophie atheistesche.

„De Vers ass net nihilistisch“, erkläert de Sri Yukteswar. „E bedeit nëmmen, datt fir den onerklärten Mënsch, deen op seng Sënner fir all endgültig Uerteeler ofhängeg ass, de Beweis vu Gott onbekannt a dofir net existent muss bleiwen. Richtig

Sankhya- Unhänger, mat onerschütterlecher Abléck, déi aus der Meditatioun gebuer sinn, verstinn, datt den Här souwuel existent wéi och erkennbar ass.“

De Meeschter huet déi chrëschtlech Bibel mat enger wonnerschéiner Kloerheet erkläert. Et war vu mengem hinduistesche Guru, deem de Membere vun de chrëschtliche Memberen unbekannt hat, datt ech geléiert hunn, déi onstierflech Essenz vun der Bibel ze verstoen, an d'Wourecht an der Ausso vu Christus ze verstoen - sécherlech déi spannendst an onopfälllegst, déi jee gesot gouf: "Himmel an Äerd wäerten ënnergoen, awer meng Wieder wäerten net ënnergoen."

16-11

Déi grouss Meeschter vun Indien formen hiert Liewen no deene selwechte göttleche Idealer, déi de Jesus animéiert hunn; dës Männer sinn seng proklaméiert Familljememberen: "Jiddereen, deem de Wëlle vu mengem Papp am Himmel mécht, deem...

datselwecht ass mäi Brudder, a Schwëster, a Mamm." **16-12** „Wann Dir a mengem Wuert bleift“, huet Christus betount, „da sidd Dir wierklech meng Jünger; an Dir wäert d'Wourecht erkennen, an d'Wourecht wäert iech fräi maachen.“ **16-13** Fräi Männer all, Häre vun sech selwer, d'Yogi-Christus vun Indien sinn Deel vun der onstierflecher Bridderlechkeet: déi, déi eng befreiend Erkenntnis vum Eene Papp erreecht hunn.

„D'Geschicht vum Adam an der Eva ass mir onverständlech!“, hunn ech een Dag mat grousser Hëtzt a menger éischer Schwierigkeet mat der Allegorie bemierkt. „Firwat huet Gott net nëmmen dat schëllegt Koppel bestrooft, mä och déi onschëlleg, ongebuere Generatiounen?“

De Meeschter war méi vun menger Vehemenz amuséiert wéi vu menger Ignoranz. „Genesis ass déif symbolesch a kann net duerch eng wuertwärtlech Interpretatioun verstanen ginn“, huet hien erkläert. „Säi 'Bam vum Liewen' ass de mënschleche Kierper. D'Reckmark ass wéi en ëmgedréinten Bam, mat de Mënschehoer als Wuerzelen, an afferenten an efferenten Nerven als Äscht. De Bam vum Nervensystem dréit vill agreabel Friichten, oder Sensatiounen vu Siicht, Toun, Geroch, Geschmaach a Beréierung. Un dësen kann de Mënsch sech rechtmësseg verwennen; awer him war d'Erfahrung vum Sex verbueden, den 'Apel' am Zentrum vum kierperleche Gaart. **16-14**

"D'Schlaang representéiert déi opgerullte Wirbelsäulenergie, déi d'Sexualnerven stimuléiert. Den Adam ass d'Vernunft, an d'Eva ass d'Gefill. Wann d'Emotioun oder d'Eva-Bewosstsinn an engem Mënsch vum Seximpuls iwwerwältigt gëtt, da fält och seng Vernunft oder den Adam op." **16-15**

„Gott huet d'mënschlech Spezies erschaf, andeems hien d'Kierper vu Mann a Fra duerch d'Kraaft vu sengem Wëllen materialiséiert huet; Hien huet der neier Spezies d'Kraaft ginn, Kanner op eng ähnlech Manéier ze kreéieren.“ 'onbefleckt' oder göttlech Manéier. **16-16** Well seng Manifestatioun an der individualiséierter Séil bis dohin op Déieren limitéiert war, déi un den Instinkt gebonnen waren an déi d'Méiglechkeeten vun der voller Vernunft feelen, huet Gott déi éischt mënschlech Kierper geschaf, symbolesch Adam an Eva genannt. Un dës, fir eng virdeelhaft no uewe geriicht Evolutioun, huet hien d'Séilen oder d'göttlech Essenz vun zwéin Déieren iwwerdroen. **16-17** Beim Adam oder Mann huet d'Vernunft dominéiert; bei der Eva oder der Fra war d'Gefill am Opstig. Sou gouf d'Dualitéit oder d'Polaritéit ausgedréckt, déi de phenomenalen Welte zugronn läit. Vernunft a Gefill bleiwen an engem ... en Himmel vun der kooperativer Freed, soulaang de mënschleche Geescht net vun der schlaangentlecher Energie vun den Déiereigenschaften getäuscht gëtt.

"De mënschleche Kierper war dofir net nëmmen e Resultat vun der Evolutioun vun

Déieren, mä gouf duerch en Akt vun der spezieller Schöpfung vu Gott erstallt. D'Déiereforme ware ze grob fir déi voll Göttlechkeet auszedrécken; dem Mënsch gouf eenzegaarteg eng enorm mental Fäegkeet ginn - de 'Dausendbléiege Lotus' vun..." d'Gehir - souwéi akut erweckt okkult Zentren an der Wirbelsail.

"Gott, oder dat göttlecht Bewosstsinn, dat am éischte geschafene Koppel präsent war, huet hinne geroden, all mënschlech Sensibilitäten ze genéissen, awer sech net op Beréierungsempfindungen ze konzentréieren." **16-18** Dës goufen verbueden, fir d'Entwécklung vun de Geschlechtsorganer ze vermeiden, déi d'Mënschheet an déi ënnergeuerdnet Déiermethod vun der Vermehrung abanne géifen. D'Warnung, net ënnerbewosst präsent Déiererënnerungen erëmbeliewen ze loossen, gouf net beuecht. Nodeems den Adam an d'Eva de Wee vun der brutaler Vermehrung erëm opgeholl hunn, sinn si vum Zoustand vun der himmlescher Freed gefall, deem dem urspréngleche perfekte Mënsch natierlech war.

"Wëssen vun 'gutt an béis bezitt sech zu den kosmesch dualisteschem Zwang. Fälen ënner den schwanken vun

maya duerch Mössbrauch vu sengem Gefill a senger Vernunft, oder Eva-an-Adam-Bewosstsinn, verzicht de Mënsch op säi Recht, an den himmlesche Gaart vun der göttlecher Selbstversuergnëss ze kommen. **16-19** Déi perséinlech Verantwortung vun all Mënsch ass et, seng 'Elteren' oder seng duebel Natur an eng vereenegt Harmonie oder Eden zrëckzebréngen.

Wéi de Sri Yukteswar seng Ried ofgeschloss huet, hunn ech mat neiem Respekt

op d'Säite vum *Genesis gekuckt* . „Léiwe Meeschter“, sot ech, „fir d'éischt Kéier

.....
fille ech eng richtig filial Verpflichtung géintwuer dem Adam an der Eva!“

16-1 : Vun astronomesch Referenzen an antik Hindu Schrëften, Geléiert hunn gewiescht fäeg zu richtig feststellen den Datumer vun den Autoren. D'wëssenschaftlech Wëssen vun de Rishis war ganz grouss; am *Kaushitaki Brahmana* fanne mir präzis astronomesch Passagen wéi eng weisen dat an 3100 v. Chr. den Hinduen waren wäit fortgeschratt an Astronomie, wéi eng hat eng praktesche Wäert fir d'Bestimmung vun de gënschtegen Zäiten fir astrologesch Zeremonien. An engem Artikel an *East-West* , Februar 1934, gëtt déi folgend Zesummefassung vun de *Jyotish* oder dem Kierper vun de vedeschen astronomeschen Traktaten ginn: "Et enthält déi wëssenschaftlech Iwwerliwwerung, déi Indien un der Spëtzt vun allen antike Natiounen gehalen huet an et zum Mekka vun de Wëssenssicher gemaach huet. De ganz ale *Brahmagupta* , eent vun den *Jyotish* Wierker, ass eng astronomesch Traité dealéieren mat sou Saachen wéi den heliozentresch Bewegung vun den planetaresch Kierper an eis Solar System, den Schrëiegt vun den Ekliptik, den Äerd senger kugelfërmeg Formulaire, den reflektéiert Licht vum Mound, déi deeglech axial Ëmdréiung vun der Äerd, d'Präsenz vu Fixstären an der Mëllestrooss, d'Gesetz vun der Gravitatioun an aner wëssenschaftlech Fakten, déi an der westlecher Welt eréischt zur Zäit vum Kopernikus an dem Newton opgedaucht sinn.

Et ass elo bekannt dat den sougenannt "Arabesch Zifferen", ouni wien seng Symboler fortgeschratt Mathematik ass schwéier, kouw am 9. Joerhonnert iwwer d'Araber aus Indien an Europa, wou dëst Notatiounssystem schonn an der Antik formuléiert gouf. Weider Licht op Indien sän grouss wëssenschaftlech Patrimoine wäert sinn fonnt an Dr. P. C.

. Dem Ray säi *Geschicht Vun Hindu Chimie* , an am Dr. BN Seal senge *Positive Sciences Of The Ancient Hindus*

16-2 : Den Segen wéi eng fléisst vun den nëmmen Vue vun eng Hellegen.

16-3 : Eent vun den Meedercher wien mäin Famill ausgewielt wéi eng méiglech Braut fir mech, duerno bestuet mäin Koseng, Prabhas Chandra Gose.

16-4 : A Serie vun dräizéng Artikelen op den historiesch Verifikatioun vun Sri Yukteswar's *Yuga* Theorie erschéngen an den Zäitschrëft

Ost-West (Los Angeles) vun September, 1932, zu September, 1933.

.16-5: Am Joer 12.500 n. Chr

16-6 : Den Hindu Schrëften Plaz den presentéieren Weltzäitalter wéi geschitt bannent den *Kali Yuga* vun eng vill méi laang universell méi equinoctialen Zyklus wéi deen einfache 24.000-Joer-Äquinokzialzyklus, mat deem de Sri Yukteswar sech beschäftegt huet. Den universelle Zyklus vun de Schrëften ass 4.300.560.000 Joer laang a moosst en Dag vun der Schöpfung oder d'Liewensdauer, déi eisem Planéit zougewisen ass. System an seng presentéieren Formulaire. Dëst grouss Figur ginn vun den Rishis ass baséiert op eng Relatioun tëscht den Längt vum Sonnejoeer an e Multiple vu Pi (3,1416, d'Verhältnes vum Ëmfang zum Duerchmiesser vun engem Krees).

Den Liewen span fir eng ganz Universum, no zu den antik Seher, ass 314.159.000.000.000 Solar Joer, oder "Eent Alter vum
".Brahma

Wëssenschaftler Schätzung den presentéieren Alter vun den Äerd zu sinn iwwer zwee Milliarde Joer, baséieren hir Conclusiounen op eng studéieren vun Bläi-Taschen lénks wéi eng Resultat vun Radioaktivitéit an Fielsen. Den Hindu Schrëften deklaréieren dat eng Äerd sou wéi eis ass opgeléist fir een vun zwee Grënn: den Awunner wéi eng ganz ginn

entweder komplett gutt oder komplett béis. Den Weltgeeschtsch sou generéiert eng Kraaft, déi déi gefaangen Atomer
.fräisetzt, déi als Äerd zesummegehalen ginn

Schrecklech Aussoen sinn heiansdo publizéiert betreffend eng imminent "Enn vun der Welt." Den leschte Prognose vun
Den Ennengang gouf vum Rev. Chas. G. Long vu Pasadena veruerteelt, deem den "Dag vum Uerteel" ëffentlech fir den 21.
September 1945 festgeluecht huet. Reporter *vun der United Press* hunn no menger Meenung gefrot; ech hunn erklärt,
datt d'Weltzyklen enger uerdentlecher Progressioun no engem göttlechen Plang verfollegen. Keng ierdesch Opléisung ass
a Siicht; zwou Milliarde Joer vun opsteigenden an ofsteigenden Equinoctialzyklen erwaarden nach ëmmer eise Planéit a
senger haiteger Form. D'Zuelen, déi vun de Rishis fir déi verschidde Weltzäitalteren uginn ginn, verdéngen eng
.grëndlech Studie am Westen; d'Zäitschrëft *Time* (17. Dezember 1945, S. 6) huet se "berouegend Statistiken" genannt

16-7 : Kapitel VI:13.

16-8 : "Déi Liicht vun den Kierper ass den Aen: dofir wéini däin Aen ass eenzel, däin ganz Kierper och ass voll vun Liicht; awer wann däin Aen ass béis, däin Kierper och ass voll vun Däischtert. huelen oppassen dofir dat den Liicht wéi eng ass an dech sinn net Däischtert." - *Lukas* 11:34-35.

16-9 : Eent vun den sechs Systemer vun Hindu Philosophie. *Sankhya* léiert endgültig Emanzipatioun duerch Wëssen vun Fënnfanzwanzeg Prinzipien, ugefaange mat *Prakriti* oder Natur a mat *Purusha* oder Séil ophalen.

16-10 : *Sankhya Aphorismen* ,

1:92. 16-11: *Matthäus* 24:35.

16-12 : *Matthäus* 12:50 Auer.

16-13 : *Johannes* 8:31-32. Den hellege Johannes huet ausgesot: "Mä sou vill, déi hien ugeholl hunn, hinnen huet hien d'Muecht ginn, Kanner vu Gott ze ginn, souguer zu hinnen dat gleewen op säin Numm (souguer zu hinnen WHO sinn etabléiert an den Christus Bewosstsinn)." - *John* 1:12.

16-14 : "Mir Mee iessen vun den Uebst vun den Beem vun den Gaart: awer vun den Uebst vun den Bam wéi eng ass an den Mëtt vun den Gaart, Gott huet gesot: Dir däreft net dovunner iessen, an Dir däreft en net upaken, fir datt Dir net stierft." - *Genesis* 3:2-3.

16-15 : "Déi Fra wien du ginn zu sinn mat mech, si ginn mech vun den Bam, an Ech huet iessen. Den Fra sot, D'Schlaang huet mech verfouert, an ech hunn giess." - *Gen.* 3:12-13.

16-16 : "Also Gott erstallt Mann an säin eegen Bild, an den Bild vun Gott erstallt hien hien; männlech an weiblech erstallt hien hinnen. An Gott geseent hinnen, an Gott gesot bis hinnen, Sinn fruchtbar an multiplizéieren, an nei opfëllen den Äerd, an ënnerwerfen et." - *Gen.* 1 :27-28.

16-17 : "An den Här Gott geformt Mann vun den Stëbs vun den Buedem, an huet geotmet an säin Nueslächer den Otem vun Liewen; an de Mënsch ass zu enger lieweger Séil ginn." - *Gen.* 2:7.

16-18 : "Elo den Schlaang (Geschlecht Kraaft) war méi subtil wéi iergendeng Déier vun den Feld" (all aner Sënn vun den Kierper).- *Gen.* 3 :1.

16-19 „An den Här Gott huet e Gaart am Osten an Eden geplanz; an do huet hien de Mënsch gesat, deen hie geformt hat.“ - *Gen.* 2:8. „Dofir huet den Här Gott hien aus dem Gaart vun Eden erausgeschéckt, fir de Buedem ze beaarbechten, aus deem hie geholl gouf.“ - *Gen.* 3:23. De göttleche Mënsch, deen ufanks vu Gott geschaf gouf, hat säi Bewosstsinn am allmächtigen eenzegen A an der Stirn zentréiert. (riicht Richtung Osten). Den ganz kreativ Muechten vun säin wäert, konzentréiert bei dat Plaz, waren verluer zu Mann wéini hien ugefaangen zu "bis de Grondlag" vu senger kierperlecher Natur.

KAPITEL: 17 Joer

Sasi An Den Dräi Saphiren

"Well du an mäin Jong denken also héich vun Swami Sri Yukteswar, Ech wäert huelen

eng kucken bei hien." Den

Den Toun vum Dr. Narayan Chunder Roy huet ugedeit, datt hien der Laune vun Hallefverstandenen nokomm ass. Ech hunn meng Empörung verstoppt, an der beschter Traditioun vum Proselyter.

Mäi Begleeder, en Déierendokter, war e bewährten Agnostiker. Sāi jonke Jong Santosh hat mech gebiet, mech fir sāi Papp z'interesséieren. Bis elo war meng wäertvoll Hëllef e bëssen onsichtbar.

Den Dr. Roy huet mech den Dag drop an d'Kléieserhaus zu Serampore begleet. Nodeems de Meeschter him e kuerzen Interview zougestanen hat, dat gréisstendeels vun enger stoischer Rou op béide Säiten geprägt war, ass de Besucher brüsk fortgaang.

„Firwat soll een en doudege Mann an den Ashram bréngen?“ De Sri Yukteswar huet mech froend ugekuckt, soubal d'Dier virum Kalkutta-Skeptiker zougaangen ass.

"Här! Den Dokter leeft nach ganz

gutt!" "Awer an eng kuerz Zäit

hien wäert sinn dout."

Ech war schockéiert. „Här, dëst wäert e schreckleche Schlag fir sāi Jong sinn. De Santosh hofft awer, datt et Zäit gëtt, fir d'materialistesche Meenung vu sengem Papp z'änneren. Ech bieden Iech, Här, dem Mann ze hëllefen.“

„Ganz gutt; fir dāin Wuel.“ Māi Guru sāi Gesiicht war onbeweegelech. „Den houfregge Päerdsdokter ass wāit u Diabetis erkrankt, obwuel hie et net weess. A fofzēng Deeg geet hie mat an d'Bett. D'Dokteren wāerten hien als verluer opgin; seng natierlech Zäit fir dēs Äerd ze verlossen ass sechs Wochen vun haut un. Wēinst Ärer Fürsprung wāert hie sech awer un deem Datum erhuelen. Mee et gëtt eng Bedingung. Dir musst him en astrologesch Armband droe loossen; hie wāert ouni Zweifel esou hefteg protestéieren wēi ee vu senger Päerd virun enger Operatioun!“ huet de Meeschter gekichert.

Nom Stillschweigen, an deem ech mech gefrot hunn, wēi de Santosh an ech am beschte d'Konscht vun der Beschwörung géint den widerspenstege Dokter kéinte benotzen, huet de Sri Yukteswar weider Offenbarunge gemaach.

„Soubal de Mann gesond gëtt, rode him kee Fleesch ze iessen. Hie wāert dēsem Rot awer net follegen, an a sechs Méint, genee wēi hie sech am beschte fillt, wāert hie stierwen. Och déi sechs Méint...“ D'Verlängerung vun der Liewensdauer gëtt him nēmmen wēinst Ärem Ufro zougestanen."

Den Dag drop hunn ech dem Santosh virgeschloen, datt hie beim Juwelier en Armband

bestelle soll. E war an enger Woch fäerdeg, mä den Dr. Roy wollt en net undoen.

„Ech sinn a beschter Gesondheet. Du wäerts mech ni mat dësen astrologesch
Awerglawen beandroocken.“ Den Dokter huet mech kämpferesch ugekuckt.

Mat Amusement hunn ech mech drun erënnert, datt de Meeschter de Mann
gerechtfäerdeg mat engem scheie Päerd verglach hat. Weider siwe Deeg sinn
vergaangen; den Dokter, deen op eemol krank war, huet sech demüteg
zougestëmmt, den Armband ze droen. Zweek Wochen méi spéit huet den Dokter,
deen mech behandelt huet, mir gesot, datt de Fall vu sengem Patient hoffnungslos
wier. Hie sot mir schrecklech Detailler iwwer d'Schied, déi den Diabetis verursaacht
huet.

Ech gerëselt mäin Kapp. "Mäin Guru huet gesot dat, no eng Krankheet dauerhaft eent Mount, Dr. Roy wäert sinn gutt."

Den Dokter huet mech ongleefeg ugekuckt. Mä hien huet mech zwou Wochen drop mat engem entschëllegende Bléck opgesichen.

„Den Dr. Roy huet sech komplett erholl!“, huet hien ausgeruff. „Et ass dee beandrockendste Fall a menger Erfahrung. Nach ni virdrun hunn ech e stierwende Mann sou eng onerklärlech Comeback gesinn. Äre Guru muss wierklech e Prophet fir d'Heelung sinn!“

No engem Interview mam Dr. Roy, an deem ech dem Sri Yukteswar säi Rot iwwer eng fleeschfräi Ernährung widderholl hunn, hunn ech de Mann sechs Méint laang net méi gesinn. Hie war owes fir e Gespréich do, wéi ech op der Piazza vu mengem Familljenhaus an der Gurpar Road souz.

„So dengem Léierer, datt ech duerch dacks Fleesch iessen meng Kraaft komplett zeréckkritt hunn. Seng onwëssenschaftlech Iddien iwwer d'Ernährung hunn mech net beaflosst.“ Et war wouer, datt den Dr. Roy e Bild vu Gesondheet war.

Mä den nächsten Dag koum de Santosh vu sengem Haus am nächste Block bei mech gerannt. „Dëse Moie ass de Papp dout gefall!“

Dëse Fall war eng vu menge komeschsten Erfarunge mam Meeschter. Hien huet den rebelleschen Déierendokter trotz sengem Ongleewe geheelt, an dem Mann seng natierlech Liewensdauer op der Äerd ëm sechs Méint verlängert, just wéinst menger eeschter Bitt. De Sri Yukteswar war grenzelos a senger Frëndlechkeet, wéi konfrontéiert mam dréngende Gebied vun engem Gleewegen.

Et war mäi gréisste Privileg, Frënn aus der Uni matzehuelen, fir mäi Guru kennenzeléieren. Vill vun hinne géifen - zumindest am Ashram! - hire modeschen akademesche Mantel vu reliéiser Skeptizismus op d'Säit leeën.

Eng vu menge Frënn, d'Sasi, huet e puer schéin Wochenenden zu Serampore verbruecht. De Meeschter huet de Jong immens gär kritt a bedauert, datt säi Privatliewen wild a chaotesch war.

„Sasi, ausser Dir verbessert Iech, wäerts du an engem Joer geféierlech krank sinn.“ De Sri Yukteswar huet mäi Frënd mat léiwer Exasperatioun ugekuckt. „De Mukunda ass den Zeie: sot spéider net, datt ech dech net gewarnt hunn.“

D'Sasi huet gelacht. „Meeschter, ech iwwerloossen et dir, eng séiss Charity vum Kosmos a mengem eegenen traurege Fall ze interesséieren! Mäi Geescht ass bereet, mä mäi Wëllen ass schwach. Du bass mäin eenzege Retter op der Äerd; ech gleewen un näischt anescht.“

"Bei am mannsten du soll droen eng zwee-Karat blo Saphir. Et wäert Hëllef du."

"Ech kann net leeschten eent. Wéi och ëmmer, Léif guruji, wann Problemer kënnt, Ech vollstänneg gleewen du wäert schützen mech."

„An engem Joer bréngt Dir dräi Saphiren“, huet de Sri Yukteswar kryptesch geäntwert. „Dann wäerte se näischt bréngen.“

Variatioune vun dëser Konversatioun koumen reegelméisseg statt. „Ech kann mech net verbessern!“, sot d'Sasi mat komescher Verzweiflung. „A mäi Vertrauen an dech, Meeschter, ass mir méi wäertvoll wéi all Steen!“

Ee Joer méi spéit war ech bei mengem Guru am Haus vu sengem Jünger, dem Naren Babu, zu Kalkutta. Géint zéng Auer moies, wéi de Sri Yukteswar an ech roueg am Salon am zweete Stack souzen, hunn ech d'Haaptmier opgoe héieren. De Meeschter huet sech steif opgeriicht.

„Et ass dee Sasi“, sot hien eescht. „D'Joer ass elo eriwwer; béid Longe si fort. Hie huet mäi Rot ignoréiert; sot him, ech wëll hie net gesinn.“

Hallef erstaunt vun der Sri Yukteswar senger Strengheet, sinn ech d'Trap

erofgerannt. De Sasi ass eropgaangen. "O Mukunda! Ech hoffen wierklech,

datt de Meeschter hei ass; ech hat eng Ahnung, dass hie kéint sinn."

"Jo, awer hien net wënschen zu sinn gestéiert."

De Sasi ass a Tréinen ausgebrach a laanscht mech geschleiert. Hie gehäit sech zu de Féiss vum Sri Yukteswar a leet do dräi schéi Saphiren.

"Allwëssende Guru, d'Dokteren soen, ech hätt galoppéierend Tuberkulos! Si ginn mir net méi wéi dräi Méint! Ech bieden demüteg ëm Är Hëllef; ech weess, Dir kënnt mech heelen!"

„Ass et elo net e bëssen ze spéit, sech ëm Äert Liewen Suergen ze maachen? Gitt fort mat Äre Bijouen; hir Zäit vun Notzen ass eriwwer.“ De Meeschter souz dann wéi eng Sphinx an enger onopfälliger Rou, ënnerbrach vum Schluchzen vum Jong ëm Gnod.

Eng intuitiv Iwwerzeegung kum mir, dass de Sri Yukteswar nëmmen d'Déift vum Sasi sengem Glawen un déi göttlech Heelkraaft getest huet. Ech war net iwwerrascht, wéi de Meeschter eng gespannt Stonn méi spéit e verständnisvollen Bléck op mäi protzige Frënd geriicht huet.

„Stéi op, Sasi; wat e Kaméidi méchs du an den Haiser vun anere Leit! Bréng deng Saphiren zréck beim Juwelier; si sinn elo eng onnéideg Ausgab. Mee kaaft Iech en astrologesch Armband a drot et. Keng Angscht; an e puer Wochen wäerts du gesond sinn.“

Dem Sasi säi Laachen huet säi vun Tréinen duerchzunn Gesiicht belicht wéi eng plötzlech Sonn iwwer enger duernäasser Landschaft. "Léiwe Guru, soll ech d'Medikamenter huelen, déi d'Dokteren verschriwwen hunn?"

Dem Sri Yukteswar säi Bléck war laangwiereg angschtvoll. "Sou wéi Dir et wëllt - drénkt se oder geheie se ewech; et mécht et." Egal. Et ass méi méiglech, datt d'Sonn an de Mound hir Positiounen austauschen, wéi datt Dir un Tuberkulos stierft." Hien huet op eemol bäigesat: "Gitt elo, ier ech meng Meenung änneren!"

Mat enger opgereegter Verneigung ass mäi Frënd séier fortgaang. Ech hunn hien an de nächste Wochen e puer Mol besicht, an ech war entsetzt, wéi säin Zoustand sech ëmmer méi verschlechtert huet.

"Sasi kann net lescht duerch den Nuecht." Dës Wieder vun säin Dokter, an den Spektakel vun mäin

Mäi Frënd, deen elo bal nëmmen nach e Skelett war, huet mech séier op Serampore geschéckt. Mäi Guru huet kal op mäi Bericht gelauschtert, deen voller Tréinen ass.

"Firwat maachen du komm hei zu d'Méi mech? Du hunn scho héieren mech versécheren Sasi vun sän Erhuelung."

Ech hunn mech mat grousser Ehrfurcht virun him verbeugt a sinn op d'Dier zrëckgaangen. De Sri Yukteswar huet kee Abschiedswuert gesot, mä ass an d'Rou gefall, seng Aen ouni Zünder hallef op, hir Visioun ass an eng aner Welt geflücht.

Ech sinn direkt zrëck bei d'Sasi hiert Haus zu Kalkutta gaangen. Mat Erstaunen hunn ech mäi Frënd fonnt, wou hie riicht sëtzt a Mëllech drénkt.

„O Mukunda! Wat e Wonner! Viru véier Stonnen hunn ech d'Präsenz vum Meeschter am Raum gespuert; meng schrecklech Symptomer sinn direkt verschwonnen. Ech fille mech, datt et mir duerch seng Gnod ganz gutt geet.“

An e puer Wochen war d'Sasi méi stäerk a bei besserer Gesondheet wéi jee virdrun.

17-1 Mä sän Eenzelnen D'Reaktioun op seng Heelung hat en ondankbare Schimmer: hie war selten erëm op Sri Yukteswar! Mäi Frënd huet mir een Dag erzielt, datt hie seng fréier Liewensweis sou déif bedauert huet, datt hie sech geschummt huet, dem Meeschter ze gesinn.

Ech konnt nëmme schléissen, datt d'Krankheet vum Sasi de Géigendeeffekt hat, nämlech säi Wëllen ze verstärken a seng Manéieren ze schwächen.

Déi éischt zwee Joer vu mengem Studium um Scottish Church College gounge dem Enn zou. Meng Klassenzulassung war ganz spasmodesch; dat wéineg Léieren, dat ech gemaach hunn, war nëmme fir de Friden mat menger Famill ze halen. Meng zwee Privatléierer koumen reegelméisseg bei mech heem; ech war reegelméisseg absent: Ech kann op d'mannst des eng Reegelméissegkeet a menger akademescher Carrière feststellen!

An Indien bréngen zwee erfollegräich Joer um College en Diplom an der Konscht am Beräich Intermediate Arts; de Student kann sech dann op weider zwee Joer an sän AB-Ofschloss freeën.

Déi lescht Examen fir d'Intermediate Arts hunn onheilspellend virun mir gehang. Ech sinn op Puri geflücht, wou mäi Guru e puer Wochen verbruecht huet. An der Hoffnung, datt hie meng Net-Erscheinung beim Concours géif guttgeheescht hunn. Examen, hunn ech meng peinlech Onvirbereetheet erzielt.

Mä de Meeschter huet tréischtend gelächelt. „Dir hutt Är spirituell Pflichten ganzhärzeg verfolgegt a konnt net anescht, wéi Är Uni-Aarbecht ze vernoléisseg.“

Gëff Iech déi nächst Woch fläisseg un Är Bicher: Dir wäert Är Prüfung ouni Versoen duerchstoën.“

Ech sinn zréck op Kalkutta gaangen an hunn all vernünfteg Zweiwel, déi heiansdo mat nervösem Spott opgedaucht sinn, fest ënnerdréckt. Wéi ech de Bierg vu Bicher op mengem Dësch gekuckt hunn, hunn ech mech wéi e Reesenden, deen an enger Wüst verluer ass, gefillt. Eng laang Zäit vu Meditatioun huet mir eng aarbechtsspuerend Inspiratioun bruecht. All ... opmaachen Buch zoufälleg, hunn ech nëmmen déi Säiten studéiert, déi sou fräigeluecht louchen. Nodeems ech dës Cours uechtzeng Stonnen den Dag eng Woch laang verfollegt hunn, hunn ech mech berechtegt gehalen, all zukünfteg Generatiounen iwwer d'Konscht vum Krammen ze beroden.

Déi folgend Deeg an den Examenssäll waren eng Rechtfertigung fir meng scheinbar zoufälleg Prozedur. Ech hunn all Tester bestanen, obwuel mat engem Hoerbreet. D'Gratulatione vu menge Frënn a Famill ware lächerlech mat Ejakulationen vermëscht, déi hir Erstaunung verroden hunn.

Wéi hien aus Puri zrëckkoom, huet de Sri Yukteswar mech eng agreabel Iwwerraschung ginn. "Är Kalkutta-Studien sinn elo eriwwer. Ech wäert dofir suergen, datt Dir Är lescht zwee Joer Universitëtsaarbecht hei zu Serampore weiderféiert."

Ech war verwonnert. „Här, et gött kee Bachelor of Arts-Studium an dëser Stad.“ De Serampore College, déi eenzeg Héichschoul, huet nëmmen en zweejährege Cours an Intermediate Arts ugebueden.

De Meeschter huet schelmesch gelächelt. „Ech sinn ze al fir Spenden ze sammelen, fir en AB College fir Iech ze grënnen. Ech mengen, ech muss d'Saach iwwer een aneren arrangéieren.“

Zwee Méint méi spéit huet de Professor Howells, President vum Serampore College, öffentlech ugekënnegt, datt et him gelongen ass, genuch Sue fir e véierjärege Studium ze sammelen. De Serampore College gouf eng Filial vun der Universitéit vu Kalkutta. Ech war ee vun den éischte Studenten, déi sech zu Serampore als AB-Kandidat ageschriwwen hunn.

„Guruji, wéi léif bass du zu mir! Ech hunn et ëmmer sou laang verlaangt, Kalkutta ze verloossen an all Dag zu Serampore bei dir ze sinn. De Professor Howells dreemt net, wéi vill hie denger roueger Hëllef verdankt!“

De Sri Yukteswar huet mech mat spottender Eescht ugekuckt. „Elo musst du net sou vill Stonnen am Zich verbréngen; wat vill Fräizäit fir däi Studium! Vläch du manner vun engem Last-Minute-Kramer a méi vun engem Geléierten.“ Mä iergendwéi huet säin Toun net iwwerzeegt.

.....
17-1 : An 1936 Ech héieren vun eng Frënd dat Sasi war nach ëmmer an exzellent Gesondheet.

A Muslimesch Wonneraarbechter

"Viru Joren, genau an dësem Raum, wou Dir elo sidd, huet e muslimesche Wonnertäter véier Wonner viru mir gemaach!"

Sri Yukteswar gemaach dëst iwwerraschend Ausso während säin éischten besichen zu mäin nei Véierel.

Direkt nodeems ech um Serampore College ukomm sinn, hat ech e Zëmmer an engem Pensionat an der Géigend, mam Numm *Panthi*, *geholl*. Et war eng almoudesch Villa aus Zille mat Vue op de Ganges.

„Meeschter, wat e Zoufall! Sinn dës nei dekoréiert Maueren wierklech al mat Erënnerungen?“ Ech hunn mech mat erwachsenem Interessi a mengem einfach ageriichte Zëmmer ëmkuckt.

„Et ass eng laang Geschicht.“ Mäi Guru huet erënnerend gelächelt. „Den Numm vum *Fakir* **18-1** war den Afzal Khan. Seng aussergewéinlech Kräfte hat hien duerch eng zoufälleg Begegnung mat engem hinduisteschen Yogi kritt.

„Jong, ech hunn Duuscht; bréng mir Waasser.' E verstaubte *Sannyasi* huet dës Ufro un den Afzal eng Kéier a senger fréierer Kandheet an engem klengen Duerf am Oste vu Bengalen gestallt.

„Meeschter, Ech moies eng Mohammedaner. Wéi kéint du, eng Hindu, akzeptéieren eng drénken vun mäin Hänn?

„Deng Eierlechkeet gefällt mir, mäi Kand. Ech halen mech net un déi ostraziséierend Reegele vum ongöttleche Sektarismus. Gitt; bréngt mir séier Waasser.“

"Afzal säin eerbiedeg Gehorsamkeet war belount vun eng léif Bléck vun den Yogi.

„Dir hutt gutt Karma aus fréiere Liewen', huet hien eescht bemierkt. „Ech wäert Iech eng gewësse Yoga-Method léieren, déi Iech d'Kommando iwwer ee vun den onsiichtbare Rächter gëtt. Déi grouss Kräfte, déi Är sinn, sollten fir wäertvoll Zwecker ausgeübt ginn; benotzt se ni egoistesche! Ech gesinn, leider!, datt Dir aus der Vergaangenheet e puer Somen vun destruktiven Tendenzen bruecht hutt. Loosst se net sprützen, andeems Dir se mat neie bëssen Handlungen bewässert. D'Komplexitéit vun Ären Äre fréiere Karma ass sou, datt Dir dës Liewe benotze musst, fir Är yogesch Leeschtungen mat den héchsten humanitären Ziler ze vereenen.

"Nodeems instruéieren den erstaunt Jong an eng komplizéiert Technik, den Meeschter verschwonnen.

"Den Afzal huet seng Yoga-Übung zwanzeg Joer laang trei gefollegt. Seng wonnerbar Leeschtungen hunn ugefaange vill Opmierksamkeet op sech ze zéien. Et schéngt, datt hien ëmmer vun engem Kierperlosen Geescht begleet gouf, deen hien 'Hazrat' genannt huet. Dës onsiichtbar Entitéit konnt de klengste Wunsch vum FAKIR erfëllen."

"Ofgesiend d'Warnung vu sengem Meeschter ze ignoréieren, huet den Afzal ugefaang seng Kräfte mëssbraucht. All Objet, deen hie beréiert an dann zrëckgesat huet, ass séier ouni Spuer verschwonnen. Dës beonrouegend Eventualitéit huet de Mohammedan normalerweis zu engem onsympathesche Gaascht gemaach!"

„Hien huet vun Zäit zu Zäit grouss Bijousgeschäfte zu Kalkutta besicht a sech als méigleche Keefer duergestallt. All Bijou, deem hie gehandhabt huet, ass kuerz nodeems hien de Buttek verlooss hat, verschwonnen.“

"Den Afzal war dacks vun e puer honnert Studenten ëmginn, ugezunn vun der Hoffnung, seng Geheimnisser kennen ze léieren. De *Fakir* huet se heiansdo invitéiert, mat him ze reesen. Um Gare huet hien et fäerdeg bruecht, eng Roll Ticketen unzepaken. Dës huet hien dem Verkeefer zrëckginn a bemierkt: 'Ech hunn meng Meenung geännert a kafen se elo net.' Awer wann hien mat sengem Gefolge an den Zuch gestiegen ass, war den Afzal am Besëtz vun den néidegen Ticketen.

18-2

"Dës Exploiten hunn en empörten Opstand ausgeléist; bengalesch Juwelier a Billjeeëverkeefer sinn un Nerven zesummebroch erlidden! D'Police, déi den Afzal verhafte wollt, huet sech hëlleflos gefillt; den *De Fakir* kéint beläschend Beweiser ewechhuelen, andeems hien einfach gesot huet: 'Hazrat, huel dat ewech.'"

De Sri Yukteswar ass vu sengem Sëtz opgestan an ass op de Balkon vu sengem Zëmmer gaangen, deen iwwer de Ganges erausgekuckt huet. Ech sinn him nogaangen, gespannt méi vun de verwirrende muslimesche Raffles ze héieren.

„Dëst *Panthi* -Haus huet fréier engem Frënd vu mir gehéiert. Hie léiert den Afzal kennen a freet hien dohinner. Mäi Frënd huet och ongeféier zwanzeg Noperen invitéiert, dorënner mech selwer. Ech war deemools eréischt e jonke Mann a war lieweg virwëtzig iwwer de berühmte *Fakir*.“ De Meeschter huet gelacht. „Ech hunn d'Virsiichtsmoossnam getraff, näischt Wäertvolles unzedoen! Den Afzal huet mech virwëtzig gekuckt an dann bemierkt:

„Du hues kräfteg Hänn. Géi erof an de Gaart; huel e glatten Steen a schreift däin Numm mat Kräid drop; da gehei de Steen sou wäit wéi méiglech an de Ganges.“

„Ech hunn gefollegt. Soubal de Steen ënner wäiten Wellen verschwonne war, huet de Mohammedan mech nach eng Kéier ugeschwat:“

""Fëllt eng Dëppen mat Ganges Waasser no bei den vir vun dësem Haus.

"Nodeems Ech hat zréckkomm mat eng Schëff vun Waasser, den *Fakir* gekrasch, 'Hazrat, leeën den Steen an den Dëppen!

"De Steen ass direkt opgedaucht. Ech hunn en aus dem Schiff gezunn a meng Ënnerschrëft sou liesbar fonnt wéi wéi ech..." Ech hat et geschriwwen.

"Babu, **18-3** Ee vu menge Frënn am Zëmmer hat eng schwéier antik Goldauer an eng Kette un. De *Fakir* huet se mat onheilspellender Bewonnerung ënnersicht. Séier ware se verschwonnen!

""Afzal, wann ech glift zréckkommen mäin geschätzt Ierfschaft! Babu war bal an Tréinen.

„De Mohammedan war eng Zäit stoesch roueg, an huet dann gesot: 'Dir hutt fënnfihonnert Rupien an engem Eisentresor. Bréngt se mir, an ech soen Iech, wou Dir Är Auer fanne kënnt.'“

„De verzweifelte Babu ass direkt heem gaangen. Hie koum kuerz drop zréck an huet dem Afzal déi gefuerdert Zomm iwwerreecht.“

„'Gitt op déi kleng Bréck bei Ärem Haus', huet de *Fakir* dem Babu gesot. 'Ruft den

Hazrat un, fir datt hie dir d'Auer an d'Kette gëtt.'“

"Babu gejaut ewech. Un säin zréckkommen, hien war droen eng laachen vun Erliichterung an Nee Bijouen egal wat.

„Wéi ech dem Hazrat den Uerder ginn hunn, wéi et him ugin ass', huet hien ugekënnegt, ,ass meng Auer aus der Loft a meng riets Hand gefall! Dir kënnt sécher sinn, datt ech den Ierfschaftsstéck a mengem Tresor agespaart hunn, ier ech mech erëm bei d'Grupp hei ugeschloss hunn!'“

„Dem Babu seng Frënn, Zeie vun der komescher Tragödie vum Léisegeld fir eng Auer, hunn den Afzal rosen ugekuckt. Hie sot elo berouegend.“

„Wann ech glift Numm iergendeng drénken du wëllen; Hazrat wäert produzéieren et.“

„Eng Rei huet no Mëllech gefrot, anerer no Fruuchtjusen. Ech war net ze vill iwwerrascht, wéi de nervöse Babu no Whisky gefrot huet! De Mohammedan huet en Uerder ginn; den hëllefsbereete Hazrat huet versiegelt Behälter duerch d'Loft geschéckt, déi op de Buedem gefall sinn. Jidderee Mann huet säi gewënschte Gedrénks fonnt.“

„D'Vesprieche vum véierte spektakuläre Leeschtung vum Dag war ouni Zweifel zefriddestellend fir eisen Gastgeber: Den Afzal huet ugebueden, e Mëttegiessen direkt ze liwweren!“

„'Loosst eis déi deierste Platen bestellen', huet de Babu düster virgeschloen. 'Ech wëll e komplizéiert Iessen fir meng fënnfhonnert Rupien! Alles soll op gëllene Telleren zerwéiert ginn!'“

„Soubal all Mann seng Virléiften ausgedréckt hat, huet sech de *Fakir* un den onerschöpflechen Hazrat gewandt. E grousst Gerassel ass gefollegt; Goldteller gefëllt mat komplizéiert preparéierte Curryen, waarme *Luchis* a villen ausser-saisonalen Uebst sinn aus dem Näischt un eis Féiss gelant. All d'Iessen war lecker. Nodeems mir eng Stonn laang giess haten, hu mir ugefaangen de Raum ze verloossen. En enormen Toun, wéi wann Geschir opgestapelt géif ginn, huet eis dozou bruecht, eis ëmzedréinen. Kuckt! et war kee Zeeche vun de blénkegen Telleren oder de Reschter vum Iessen.“

„Guruji“, hunn ech ënnerbrach, „wann den Afzal sech liicht un esou Saachen ewéi Goldgeschir këmmere konnt, firwat huet hien dann de Besëtz vun aneren begier?“

„De *Fakir* war net spirituell héich entwéckelt“, erkläert de Sri Yukteswar. „Seng Meeschterschaft vun enger bestëmmter Yogatechnik huet him Zougang zu engem astrale Plang ginn, wou all Wonsch direkt materialiséiert gëtt. Duerch d'Aktioun vun engem astrale Wiesen, dem Hazrat, konnt de Muslim opruffen.“ d'Atomer vun all Objet aus ätherescher Energie duerch en Akt vu mächtegem Wëllen. Awer sou astral produzéiert Objeten si strukturell evaneszent; si kënnen net laang erhale bleiwen. Den Afzal huet sech ëmmer nach no weltleche Räichtum geseht, deen, obwuel méi schwéier verdéngt, eng méi zouverlässeg Haltbarkeet huet.“

Ech gelacht. „Et ze heiansdo verschwënnt déi meescht onverständlech!“

„Den Afzal war kee Mann vun der Gottesrealiséierung“, huet de Meeschter weidergefouert. „Wonner vun enger permanenter an nätzlecher Natur gi vu richtegen Hellegen erfëllt, well se sech op den allmächtege Schöpfer agestallt

hunn. Den Afzal war just en normale Mann mat enger aussergewöhnlecher Kraaft, an e subtilt Räich ze andréngen, dat normalerweis net vu Stierfleche bis zum Doud erakommen.“

"Ech verstoen elo, Guruji. Den no der Welt erschéngt zu hunn e puer charmant Funktiounen."

De Meeschter war averstanen. „Ech hunn den Afzal no deem Dag ni méi gesinn, awer e puer Joer méi spéit ass de Babu bei mech heem komm fir mir e Bericht iwwer d'ëffentlech Beicht vum Mohammedaner ze weisen. Doraus hunn ech d'Fakten, déi ech Iech just iwwer d'fréi Initiatioun vum Afzal vun engem hinduistesche Guru erzielt hunn, geléiert.“

De Kär vum leschten Deel vum publizéierten Dokument, wéi de Sri Yukteswar sech drun erënnert huet, war wéi follegt: "Ech, den Afzal Khan, schreiwen dës Wieder als Akt vun der Buess an als Warnung fir déi, déi sichen ... de Besëtzt vu wonnerbare Kräfte. Zënter Jore mëssbrauch ech déi wonnerbar Fäegkeeten, déi mir duerch d'Gnod vu Gott a mengem Meeschter ginn goufen. Ech sinn vum Egoismus betrunken ginn, well ech gefillt hunn, datt ech iwwer déi gewéinlech Gesetzer vun der Moral eraus wier. Mäin Dag vun der Rechenschaft ass endlech komm.

„Viru kuerzem sinn ech engem ale Mann op enger Strooss baussent Kalkutta begéint. Hie ass mat Péng hinkelt an huet e glänzend Objet gedroen, dat ausgesinn huet wéi Gold. Ech hunn hien mat Gier am Häerz ugeschwat.“

"Ech moies Afzal Khan, den super *Fakir* . Wat hunn du do?

„Dës Goldkugel ass mäin eenzege materielle Räichtum; si kann engem *Fakir näischt ausmaachen* . Ech bieden Iech, Här, mä Schlappen ze heelen.“

„Ech hunn de Ball beréiert a sinn ouni Äntwert fortgaang. Den ale Mann ass mir nogehumpelt. Kuerz drop huet hien e Gejäiz erhiewen: 'Mäi Gold ass fort!'"

„Well ech keng Opmierksamkeet geschenkt hunn, huet hien op eemol mat enger stentorialer Stëmm geschwat, déi komesch aus sengem fragile Kierper koom:“

"Maach du net erkennen mech?

„Ech stoung sprachlos do, entsetzt iwwer déi verspéit Entdeckung, datt dësen onimpressionanten ale Krëppel keen anere war wéi dee grouse Hellegen, deem mech viru laanger, laanger Zäit an d'Yoga ageweit hat. Hie riicht sech op; säi Kierper gouf direkt staark a jugendlech.“

„'Also!' De Bléck vu mengem Guru war feierlech. 'Ech gesinn mat mengen eegenen Aen, datt Dir Är Kräfte benotzt, net fir der leidender Mënschheet ze hëllefen, mä fir se wéi en normale Déif ze bekämpfen! Ech huelen Är okkult Kaddoe réck; den Hazrat ass elo vun Iech befreit. Dir wäert kee Schrecken méi a Bengalen sinn!'

„Ech hunn den Hazrat mat enger ugespaanter Stëmm ugeruff; fir d'éischt kéier ass hien net a menger bannenzeger Siicht opgedaucht. Mee en däischteren Schleier huet sech op eemol aus mir opgehewen; ech hunn d'Blasterung vu mengem Liewen kloer gesinn.“

„'Mäi Guru, ech soen dir Merci, datt Dir komm sidd, fir meng laangjäreg Illusioun ze verbannen.' Ech hunn zu senge Féiss geschluchzt. 'Ech verspriechen, meng weltlëch Ambitiounen opzeginn. Ech wäert mech an d'Bierger zréckzéien, fir eleng iwwer Gott ze meditieren, an der Hoffnung, meng béis Vergaangenheet ze sühnen.'“

„Mäi Meeschter huet mech mat stëllem Matgefill ugekuckt. 'Ech spieren Är Eierlechkeet', sot hien schliisslech. 'Wéinst Äre fréiere Jore vu striktem Gehorsam, a wéinst Ärer aktueller Reue, ginn ech Iech ee Segen. Är aner Kräfte sinn elo fort, awer wann ëmmer Iessen a Kleeder gebraucht ginn, kënnt Dir ëmmer nach erfollegräich den Hazrat uruffen, fir se ze liwweren. Widm dech ganzhärzeg dem göttleche ...“ Verständnis an der Einsamkeet vun de Bierger.

„Mäi Guru ass dunn verschwonnen; ech war mengen Tréinen a Reflexiounen iwwerlooss. Äddi, Welt! Ech ginn d'Verzeiung vum Kosmesche Geliebten sichen.“

18-1 : A Moslem Yogi; vun den Arabesch *Faqir* , aarm; ursprénglech ugewannt zu Derwischen ënner eng Gelübde vun Aarmut.

18-2 : Mäin Papp spéider erzielt mech dat säin Firma, den Bengal-Nagpur Eisebunn, hat gewiescht eent vun den Firmen Affer gemaach vum Afzal Khan.

18-3 : Ech maachen net erënneren den Numm vun Sri Yukteswar's Frënd, an muss verweisen zu hien einfach wéi "Babu" (Här).

KAPITEL: 19 Joer

Mäin Meeschter, An Kalkutta, Erschéngt An Serampore

„Ech sinn dacks vun atheisteschen Zweiwelen geplot. Awer heiansdo verfollegt mech eng quälend Viraussetzung: Gëtt et net ongenotzt Méiglechkeeten vun der Séil? Verpasst de Mënsch net säi richtegt Schicksal, wann hien et net fäerdeg bréngt, se z'erfuerschen?“

Dës Bemierkunge vum Dijen Babu, mengem Zëmmerkolleg am Pensionat *Panthi* , goufen duerch meng Invitatioun ausgeléist, hie mäi Guru ze treffen.

„Sri Yukteswarji wäert dech an *de Kriya Yoga aféieren* “, hunn ech geäntwert. „Et berouegt den dualistesche Chaos duerch eng göttlech bannenzeg Sécherheet.“

Deen Owend huet den Dijen mech an d'Kluisenhaus begleet. A Präsenz vum Meeschter huet mäi Frënd sou e spirituellen Fridden erlieft, datt hie séier e stännege Besucher war. Déi trivial Suergen vum Alldag sinn net genuch fir de Mënsch; och Wäisheet ass en natierlechen Honger. An de Wieder vum Sri Yukteswar huet den Dijen en Ureiz fir dës Versich fonnt - fir d'éischt schmerzhaft, dann ouni Ustrengung befreiend - fir e méi realt Selbst an him ze fannen. säi Broscht wéi dat demütigend Ego vun enger temporärer Gebuert, selten ausräichend genuch fir de Geescht.

Well den Dijen an ech allebéid den AB-Cours um Serampore College gemaach hunn, hu mir eis d'Gewunnecht gemaach, direkt no der Course zesummen an den Ashram ze goen. Mir hunn de Sri Yukteswar dacks op sengem Balkon am zweete Stack gesinn, wou hien eis mat engem Laachen begrüsst huet.

Eenes Nomëtteg huet de Kanai, e jonke Bewunner vun der Klaus, mech an

den Dijen un der Dier mat enttäuschenden Neiegkeeten begéint.

"Meeschter ass net hei; hien war geruff zu Kalkutta vun eng dréngend Notiz."

Den Dag drop krut ech eng Postkaart vu mengem Guru. „Ech fueren e
Mëttwochmoien aus Kalkutta fort“, hat hie geschriwwen. „Du an den Dijen trefft den
Zuch ëm néng Auer op der Gare vu Serampore.“

Géint hallwer néng e Mëttwochmoien ass mir eng telepathesch Noriicht vum Sri Yukteswar dauernd an de Kapp komm: "Ech hunn Verspéidung; trefft net den Zuch vun néng Auer."

Ech iwwerdroen den lescht Instruktiounen zu Dijen, WHO war scho ugedoen fir Ofrees.

„Du an deng Intuitioun!“ D'Stëmm vu mengem Frënd war veruecht. „Ech vertrauen léiwer dem geschriwwene Wuert vum Meeschter.“

Ech hunn d'Schëlleren gezéckt a mech mat roueger Entschlossenheet gesat. Den Dijen huet rosen gemurmelt, ass op d'Dier gaangen an huet se haart hanner sech zougemaach.

Well d'Zëmmer zimmlech däischter war, sinn ech méi no bei d'Fënster gaangen, déi op d'Strooss erauskuckt. Dat kaum Sonneliicht ass op eemol zu engem intensiven Glanz zougell, bei deem d'Fënster mat Eisengitter komplett verschwonnen ass. Virun dësem blendenden Hannergrond ass déi kloer materialiséiert Figur vum Sri Yukteswar erschéngen!

Bis zum Schockpunkt verwonnert sinn ech vu mengem Stull opgestan an hunn mech virun him gekniet. Mat menger üblecher Gest vum der respektvoller Begréissung zu de Féiss vu mengem Guru hunn ech seng Schong ugepaakt. Dat waren e puer, déi ech vertraut hat, aus orange gefierfem Leinwand, mat enger Sohle vum engem Seel. Säin ocherfaarwege Swami-Stoff huet mech ugegraff; ech hunn net nëmmen d'Textur vu sengem Kleed kloer gespuert, mä och déi knaschteg Uewerfläch vum de Schong, an den Drock vu senger Zéiwen dran. Ze erstaunt fir e Wuert ze soen, sinn ech opgestan an hunn hien froend ugekuckt.

„Ech war frou, datt Dir meng telepathesch Noriicht kritt hutt.“ D'Stëmm vum Meeschter war roueg, ganz normal. „Ech hunn elo meng Geschäfte zu Kalkutta fäerdeg gemaach a kommen mam Zuch vun zéng Auer zu Serampore un.“

Wéi ech nach ëmmer stëmmlos gestarrt hunn, huet de Sri Yukteswar weidergefouert: "Dëst ass keng Erscheinung, mee meng Fleesch- a Blutform. Ech gouf vum Gott bestallt, dir dës Erfahrung ze ginn, déi rar op der Äerd ze erreechen ass. Trefft mech op der Gare; du an den Dijen wäerten mech op iech zoukommen gesinn, sou ugedoen wéi ech elo sinn. Virun mir gëtt e Matpassagéier - e kleng Jong, deem eng sëlwer Krousch dréit."

Mäi Guru huet béid Hänn op mäi Kapp geluecht, mat engem gemurmelte Segen. Wéi hien mat de Wieder " *Taba Asi* " ofgeschloss huet, **19-1** Ech hunn e komescht Rummelen héieren. **19-2** Säi Kierper huet ugefaang lues a lues am duerchdréngende Liicht ze schmëlzen. Als éischt sinn seng Féiss a Been verschwonnen, dann säin Torso a Kapp, wéi eng Schrëftrull, déi zesummegerullt gëtt. Bis zum Schluss konnt

ech seng Fanger liicht op meng Hoer spieren. De Glanz ass verschwonnen; näischt méi ass virun mir bliwwen ausser dem zouenen Fënstergitter an engem blasse Sonneliichtstrahl.

Ech sinn an engem hallef-verwirrten Zoustand bliwwen a wollt froen, ob ech net Affer vun enger Halluzinatioun gi wier. En enttäuschte Dijen ass kuerz drop an de Raum komm.

„De Meeschter war net am Zuch vun néng Auer, an och net am Zuch vun hallwer zéng.“
Mäi Frënd huet seng Ukënnegung mat engem liicht entschëllegenden Touch gemaach.

„Komm dann; ech weess, hie kënnt um zéng Auer.“ Ech hunn dem Dijen seng Hand geholl an hien forcéiert mat mir fortgefuer, ouni seng Protester ze berücksichtegen. An ongeféier zéng Minutten si mir an d'Gare komm, wou den Zuch schonn zum Stillstand koom.

„De ganze Zuch ass gefëllt mam Liicht vum Meeschter senger Aura! Hien ass do!“, hunn ech frou ausgeruff. „Dreems du dat?“, huet den Dijen spottend gelaacht.

„Loosst eis hei waarden.“ Ech hunn mengem Frënd Detailer erzielt, wéi eise Guru eis ugoe géif. Wéi ech meng Beschreiwung fäerdeg hat, koom de Sri Yukteswar a Siicht, mat de selwechte Kleeder, déi ech kuerz virun gesinn hat. Hie gong lues hannert engem klengen Jong mat enger sëlwerer Krousch.

Fir e Moment ass eng Well vu kaler Angscht duerch mech gaangen, wéinst der ongekënnter Friemheet vu menger Erfahrung. Ech hunn gefillt, wéi déi materialistesche Welt vum zwanzegsten Joerhonnert mir ausrutscht; war ech zréck an den ale Zäiten, wéi de Jesus virum Péitrus um Mier erschénkt ass?

Wéi de Sri Yukteswar, e modernen Yogi-Christ, d'Plaz erreecht huet, wou den Dijen an ech sprachlos verwuerzelt waren, huet de Meeschter mäi Frënd ugelächelt a gesot:

"Ech geschéckt du eng Message och, awer du waren onfäeg zu gräifen et."

Den Dijen war roueg, mä huet mech verdächtig ugekuckt. Nodeems mir eise Guru a säin Ermitage begleet haten, si mäi Frënd an ech Richtung Serampore College gaangen. Den Dijen ass op der Strooss stoe bliwwen, Empörung huet aus all senger Pore gestreemt.

"Also!" Meeschter geschéckt mech eng Message! Awer du verstoppt et! Ech Nofro eng Erklärung!"

„Kann ech et hëllef, wann Äre mentale Spigel sou onroueg schwankt, datt Dir d'Instruktiounen vum eise Guru net versteet?“, hunn ech geäntwert.

D'Roserei war aus dem Gesiicht vum Dijen verschwonnen. „Ech verstinn, wat Dir mengt“, sot hien traureg. „Awer erkläert mir w.e.g., wéi Dir vun deem Kand mat der Krousch wësse kënnt.“

Wéi ech d'Geschicht vum Meeschter sengem phenomenal Optrëtt an der Pensioun deen Moien fäerdeg gelies hat, ware mäi Frënd an ech um Serampore College ukomm.

„De Bericht, deen ech grad iwwer d'Kraaft vun eisem Guru héieren hunn“,
sot den Dijen, „léisst mir d'Gefill, datt all Universitét op der Welt nëmmen e
Kannergaart ass.“

Kapitel 19 Joer Foussnoten

19-1 : Den Bengalesch "Äddi"; wuertwiertlech, et ass eng hoffnungsvoll

Paradox: "Dann Ech komm." 19-2: De charakteristesche Klang vun der

Dematerialiséierung vu kierperlechen Atomer.

KAPITEL: 20

Mir Maach Net Besuch Kaschmir

„Papp, ech wëll de Meeschter a véier Frënn invitéieren, mech während menger Sommervakanz an d'Ausleefer vum Himalaya ze begleeden. Kann ech sechs Zuchtickete fir Kaschmir kréien a genuch Sue fir eis Reeskäschen ze decken?“

Wéi ech erwaart hat, huet de Papp häerzlech gelacht. „Dëst ass dat drëtt Mol, datt Dir mir déiselwecht Blödsinnsgeschicht erzielt. Hutt Dir net eng ähnlech Ufro leschte Summer gestallt, an d'Joer virdrun? Am leschte Moment refuséiert de Sri Yukteswarji ze goen.“

"Et ass wouer, Papp; ech weess net, firwat mäi Guru mir net säi kloert Wuert iwwer Kaschmir gëtt. **20-** **1** Mee wann ech him soen, datt ech d'Pässe scho bei dir séchergestallt hunn, mengen ech iergendwéi, datt dës Kéier hie wäert averstane sinn, d'Rees ze maachen."

De Papp war am Moment net iwwerzeegt, awer den nächsten Dag, no e puer guttgehuemte Spott, huet hien mir sechs Pässe an eng Roll Zéng-Rupie-Scheiner ginn.

"Ech kaum denken däin theoretesch Rees Bedierfnesser sou praktesch Requisiten," hien bemierkt, "awer hei si sinn."

Dee Nomëtteg hunn ech dem Sri Yukteswar mäi Beute gewisen. Och wann hie bei mengem Begeeschterung gelächelt huet, waren seng Wieder net verpflichtend: "Ech géif gäre goen; mir wäerten et gesinn." Hie sot näischt, wéi ech säi kleng Klauseler, de Kanai, gefrot hunn, eis ze begleeden. Ech hunn och dräi aner Frënn invitéiert - de Rajendra Nath Mitra, de Jotin Auddy an nach ee Jong. Eise Reesdatum war fir de nächste Méindeg festgeluecht.

Samschdes a Sonndes sinn ech zu Kalkutta bliwwen, wou d'Hochzäitsritualer fir e Cousin a mengem Familljenhaus gefeiert goufen. Ech sinn fréi Méindes moies mat mengem Gepäck zu Serampore ukomm. De Rajendra huet mech un der Dier vum Klausurhaus begéint.

"Meeschter ass eraus, Spazéieren. Hien huet refuséiert zu goen."

Ech war gläichermoossen traureg an haartnäckeg. „Ech ginn dem Papp keng drëtt Chance, meng chimäresch Pläng fir Kaschmir ze lächerlech ze maachen. Kommt; de Rescht vun eis geet souwisou fort.“

Rajendra averstanen; Ech lénks den Ashram zu fannen eng Dénger. Kanai, Ech wousst, géif net huelen den Rees

ouni Meeschter, an et gouf een gebraucht, deen sech ëm d'Gepäck këmmert. Ech hunn un de Behari geduecht, deen fréier Déngschtmeedchen a mengem Familljenhaus war, an elo vun engem Schoulmeeschter zu Serampore beschäftegt war. Wéi ech séier laanschtgaange sinn, sinn ech mengem Guru virun der chrëschtlecher Kierch beim Geriichtsgebai vu Serampore begéint.

"Wou sinn du geet?" Sri Yukteswar's Gesiicht war ouni Laachen.

„Här, ech héieren, datt Dir a Kanai net op déi Rees wäerte goen, déi mir geplangt hunn. Ech sichen de Behari. Dir erënnert Iech sécherlech drun, datt hie sech d'lescht Joer sou begeeschtert huet, Kashmir ze gesinn, datt hien esouguer ugebueden huet, ouni Bezuelung ze déngen.“

„Ech erënnere mech drun. Trotzdeem mengen ech net, datt

de Behari bereet wäert sinn ze goen.“ Ech war rosen. „Hie

waart einfach ongedëlleg op dës Geleeënheet!“

Mäi Guru huet roueg säi Spadséiergang weidergefouert; ech sinn geschwënn beim Schoulmeeschter ukomm. De Behari, am Haff, huet mech mat enger frëndlecher Wäermt begréisst, déi op eemol verschwonnen ass, soubal ech Kashmir ernimmt hunn. Mat engem gemurmelte Wuert vun Entschëllegung huet den Dénger mech verlooss an ass an d'Haus vu sengem Patron eragaangen. Ech hunn eng hallef Stonn gewaart a mech nervös verséichert, datt d'Verspéidung vum Behari duerch d'Virbereedunge fir seng Rees verursaacht gouf. Schlussendlech hunn ech un d'Haaptmier geknuppt.

„De Behari ass virun ongeféier drësseg Minutten duerch d'Hënnertap fortgaang“, sot mir e Mann. E liichte Laachen huet sech ëm seng Lëpse beweegt.

Ech sinn traureg fortgaangen a wollt mech froen, ob meng Invitatioun ze zwéngend war oder ob den onsiichtbare Meeschter säin Afloss um Wierk war. Wéi ech laanscht déi chrëschtlech Kierch gaange sinn, hunn ech mäi Guru erëm lues op mech zoukommen gesinn. Ouni op mäi Bericht ze waarden, huet hien ausgeruff:

"Also Behari géif net go! Elo, wat sinn däin Pläng?"

Ech hunn mech gefillt wéi e widerspenstegt Kand, dat entschloss ass, sengem meeschterhafte Papp ze trotzen. "Här, ech froen mäi Monni, mir säi Knecht, de Lal Dhari, ze léinen."

„Gitt Äre Monni, wann Dir wëllt“, huet de Sri Yukteswar mat engem Laachen geäntwert. „Mee ech mengen net, datt Dir de Besuch genéissee wäert.“

Angschtlech, awer rebellesch, hunn ech mäi Guru verlooss a sinn an de Gerichtsgebai vu Serampore gaangen. Mäi Monni vu mengem Papp, d'Sarada Ghosh, eng Affekotin, huet mech häerzlech begréisst.

„Ech fueren haut mat e puer Frënn a Richtung Kaschmir“, sot ech him. „Ech freeë mech schonn zënter Joren op dës Himalaya-Rees.“

"Ech freeë mech fir dech, Mukunda. Kann ech eppes maachen, fir deng Rees méi agreabel ze gestalten?"

Dës léif Wieder ginn mech eng hiewen vun Ermuttigung. "Léif Onkel," Ech sot, "kéint du méiglecherweis Ersatz

mech dän Déngr, Lal Dhari?"

Meng einfach Ufro hat den Effekt vun engem Äerdbiewen. Den Monni ass sou heftig gesprongen, datt säi Stull emgekippt ass, d'Pabeieren um Schreifdäsch an all Richtungen geflunn sinn, a seng Päif, eng laang Hubble-Bubble mat Kokosnossti, ass mat engem grouse Klapper op de Buedem gefall.

„Du egoistesche jonke Mann“, huet hien geruff, ziddernd vir Roserei, „wat eng absurd Iddi! Wien këmmert sech em mech, wann s du mäi Déngr op eng vun dengen Ausflich mat hues?“

Ech hunn meng Iwwerraschung verstoppt a geduecht, datt de plötzleche Wiessel vu mengem léiwe Monni nëmmen nach ee Rätsel un engem Dag war, deen komplett Onverständlechkeeten gewidmet war. Mäi Réckzuch aus dem Gerichtsbüro war méi séier wéi wüdevoll.

Ech sinn zréck an d'Kluserhaus gaangen, wou meng Frënn erwartungsvoll versammelt waren. Ech krut ëmmer méi d'Iwwerzeegung, datt hannert dem Meeschter senger Astellung e genuch, wann och aussergewöhnlech geheimt Motiv stécht. D'Reue huet mech gepackt, datt ech versicht hat, de Wëlle vu mengem Guru ze vereiteln.

„Mukunda, géifs du net gären nach eng Zäitchen bei mir bleiwen?“, huet de Sri Yukteswar gefrot. „De Rajendra an déi aner kënnen elo virgoen a waarden op dech zu Kalkutta. Et wäert genuch Zäit sinn, fir den leschten Owesuch vu Kalkutta a Richtung Kaschmir ze kréien.“

"Här, Ech net Pflieg zu goen ouni du," Ech gesot traureg.

Meng Frënn hunn menger Bemierkung net déi geréngst Opmierksamkeet geschenkt. Si hunn eng Hackney-Kutsch geruff a si mat all hirem Gepäck fortgefuer. D'Kanai an ech souzen roueg zu de Féiss vun eisem Guru. No enger hallwer Stonn kompletter Rou ass de Meeschter opgestan an ass Richtung Iesspatio am zweete Stack gaangen.

"Kanai, wann ech glift servéieren Mukunda's Iessen. Säin Zuch Blieder geschwënn."

Wéi ech vu menger Decken opgestan sinn, sinn ech op eemol gestaumelt, virun Iwwelzegkeet an engem schrecklechen, kräischende Gefill a mengem Bauch. De stechende Schmerz war sou intensiv, datt ech d'Gefill hat, ech wier op eemol an eng gewaltsam Häll gehäit ginn. Ech hunn blann no mengem Guru gegräff a sinn virun him zesummegebrach, attackéiert vun all de Symptomer vun der schrecklecher asiatescher Cholera. De Sri Yukteswar an de Kanai hunn mech an de Sëtzzëmmer gedroen.

Gepéngt vu Quäl hunn ech geruff: "Meeschter, ech ginn dir mäi Liewen iwwer;" well ech gegleeft hunn, datt et wierklech séier vu de Küste vu mengem Kierper ofgeet.

Sri Yukteswar leeën mäin Kapp op säin Schouss, Sträichelen mäin Stirn mat engelesch Zärtheit.

„Du gesäis elo, wat geschitt wier, wann s du mat dengen Frënn op der Gare gewiescht wiers“, sot hien. „Ech hu missen op dës komesch Aart a Weis op dech oppassen, well s du decidéiert hues, mäin Uerteel iwwer d'Rees zu dëser Zäit ze zweifelen.“

Ech hunn endlech verstanen. Well grouss Meeschteren et selten fir néideg fannen, hir Kräfte ëffentlech ze weisen, e geleeëntleche Observateur vun den Dag Evenementer géif hunn virgestallt dat hir Sequenz war zimlech natierlech.

D'Interventioun vu mengem Guru war ze subtil fir verdähtegt ze ginn. Hie hat säi Wëllen duerch de Behari a mäi Monni Sarada a Rajendra an déi aner op sou eng onopfälleg Manéier duerchgewierkt, datt wahrscheinlech jiddereen ausser mir geduecht huet, datt d'Situatiounen logesch normal gewiescht wieren.

Well de Sri Yukteswar seng sozial Verpflichtungen ëmmer erfëllt huet, huet hien dem Kanai uginn, bei e Spezialist ze goen a mäi Monni z'informéieren.

"Meeschter," Ech protestéiert, "nëmmen du kann heelen mech. Ech moies ze wäit fort fir iergendeng Dokter."

„Kand, du bass vun der Göttlecher Barmhärzegkeet geschützt. Maach der keng Suergen ëm den Dokter; hie wäert dech an dësem Zoustand net fannen. Du bass scho geheelt.“

Mat de Wieder vu mengem Guru huet dat ustrengend Leed mech verlooss. Ech hunn mech schwaach opgeriicht. Kuerz drop koum en Dokter a mir gouf et genau.

„Dir schénkt dat Schlëmmst duerchgemaach ze hunn“, sot hien. „Ech huelen e puer Prouwe fir Labortester mat.“

Den folgend Moien den Dokter ukomm séier. Ech war setzen erop, an gutt Geeschter.

„Gutt, gutt, hei bass du, laachs a schwätzt, wéi wann du net mam Doud a Kontakt komm wiers.“ Hie klappt mir sanft op d'Hand. „Ech hätt kaum erwaart, dech lieweg ze fannen, nodeems ech un de Proben erausfonnt hat, datt deng Krankheet asiatesch Cholera war. Du hues Gléck, jonke Mann, e Guru mat göttleche Heelkräfte ze hunn! Ech sinn dovun iwwerzeegt!“

Ech war ganz häerzlech averstanen. Wéi den Dokter sech prett gemaach huet fir ze goen, sinn de Rajendra an den Auddy an der Dier opgedaucht. De Ressentiment an hire Gesiichter huet sech a Sympathie verwandelt, wéi se den Dokter an dann mäi liicht schwaach Gesiicht ugekuckt hunn.

"Mir waren rosen wéini du net dréien erop wéi averstanen bei den Kalkutta Zuch. Du hunn gewiescht krank?"

„Jo.“ Ech konnt net ophalen ze laachen, wéi meng Frënn d'Gepäck an déiselwecht Eck gestallt hunn, déi et gëschter hat. Ech hunn zitéiert: „Et gouf e Schëff, dat a Spuenien gefuer ass; wéi et ukomm ass, koum et erëm zréck!“

De Meeschter ass an d'Zëmmer komm. Ech hunn mir d'Fräiheet vun engem Erhuelungssëtzer erlaabt a seng Hand léif festgehalen.

„Guruji“, sot ech, „vu mengem zwielefte Joer un hunn ech vill erfolleglos Versich gemaach, den Himalaya z'erreechen. Ech sinn endlech iwwerzeegt, datt ouni Äre Segen

d'Gëttin Parvati **20-2** wäert mech net kréien!"

.....
20-1 : Obwuel Meeschter gescheitert zu maachen iergendeng Erklärung, säin Widderwillen zu besichen Kaschmir während déi zwee Summer et kéint eng Viraussetzung gewiescht sinn, datt d'Zäit fir seng Krankheet do net reif war (kuckt Kapitel 22).

20-2 : Wuertwiertlech, "vun den Bierger." Parvati, mythologesch representéiert wéi eng Duechter vun Himavat oder den helleg

KAPITEL: 21 Joer

Mir Besuch Kaschmir

„Du bass elo staark genuch fir ze reesen. Ech wäert dech op Kaschmir begleeden“, sot mir de Sri Yukteswar zwee Deeg no menger wonnerbarer Genesung vun der asiatescher Cholera.

Deen Owend ass eis Grupp vu sechs Leit Richtung Norden gefuer. Eis éischt gemittlech Halt war zu Simla, enger kinneklecher Stad, déi um Troun vun den Himalaya-Bierger läit. Mir sinn iwwer déi géi Stroossen geschlendert an hunn déi wonnerschéi Vue bewonnert.

„Englesch Äerdbieren ze verkafen“, huet eng al Fra geruff, déi sech op engem pittoreske Maartplaz geknackt huet .

De Meeschter war virwëtzig iwwer déi komesch kleng rout Friichten. Hie kaaft e Kuerf voll an huet en dem Kanai a mir ugebueden, déi an der Géigend waren. Ech hunn eng Beere geschmaacht, awer se séier op de Buedem gespaut.

"Här, wat eng sauer Uebst! Ech kéint ni wéi Äerdbieren!"

Mäi Guru huet gelacht. „Oh, Dir wäert se gär hunn - an Amerika. Bei engem Iessen do wäert Är Gaaschtfra se mat Zocker a Rahm servéieren. Nodeems si d'Beeren mat enger Gabel zerquetscht huet, wäert Dir se schmaachen a soen: 'Wat lecker Äerdbieren!' Dann wäert Dir Iech un dësen Dag zu Simla erënneren.“

D'Prognose vum Sri Yukteswar ass mir aus dem Kapp verschwonnen, mä si ass vill Jore méi spéit, kuerz no menger Arrivée an Amerika, erëm opgedaucht. Ech war Gaascht beim Iessen bei der Madame Alice T. Hasey (Schwëster Yogmata) zu West Somerville, Massachusetts. Wéi en Dessert aus Äerdbieren op den Dësch gestallt gouf, huet meng Gaaschtfra hir Gabel geholl a meng Beeren zerdrückt, Rahm an Zocker derbäi gemaach. "D'Fruucht ass zimmlech sauer; ech mengen, Dir wäert se gär hunn, wann se esou preparéiert gëtt", huet si bemierkt.

Ech hunn e Mond voll geholl. „Wat lecker Äerdbieren!“, hunn ech ausgeruff. Direkt koum d'Prognose vu mengem Guru zu Simla aus der onpeilbarer Höhl vun der Erënnerung eraus. Et war iwwerwältgend ze realiséieren, datt de Gott-
ofgestëmmte Geescht vum Sri Yukteswar viru laanger Zäit de Programm vu
karmeschen Eventer, déi am Äther vun der Zukunft gewandert hunn, sensibel
erkannt hat.

Eis Grupp huet Simla séier verlooss a Richtung Rawalpindi gezunn. Do hu mir e grouesse Landauer gelount, deen vun zwee Päerd gezu gouf, fir eng siwe Deeg laang Rees op Srinagar, d'Haaptstad vu Kaschmir, ze starten. Den zweeten Dag vun eiser Rees Richtung Norden huet eis déi richteg Himalaya-Onendlechkeet gewisen. Wéi d'Eisenrieder vun eiser Kutsch op de waarmen, steinege Stroossen geknarscht hunn, ware mir vun de wiesselnden Ausblécker vun der biergerlecher Gréisst begeeschtert.

"Här," Auddy gesot zu Meeschter, "Ech moies staark genéissen dës herrlech Szenen an däin helleg Firma."

Ech hunn e Gefill vu Freed iwwer dem Auddy seng Unerkennung gefillt, well ech op dëser Rees als Gaaschtgeber opgetrueden sinn. De Sri Yukteswar huet mäi Gedanke erwëscht; hie huet sech zu mir gedréint a geflüstert:

„Schmeichel dech net selwer; den Auddy ass net bal sou begeeschtert vun der Landschaft wéi vun der Perspektiv, eis laang genuch ze verloossen, fir eng Zigarett ze fëmmen.“

Ech war schockéiert. „Här“, hunn ech mat engem déifen Toun gesot, „stéiert w.e.g. eis Harmonie net mat dësen onangenehmen Wieder. Ech kann kaum gleewen, datt d'Auddy Loscht op eng Zigarett huet.“ **21-1** Ech hunn mäi soss onbedéngt onënnerdréckleche Guru ängschtlech gekuckt.

„Ganz gutt; ech soen dem Auddy näischt.“ huet de Meeschter gekichert. „Mee Dir wäert geschwënn gesinn, wann de Landauer hält, datt den Auddy seng Geleeënheet séier notze kann.“

D'Kutsch ass bei engem klengen Karavanseraï ukomm. Wéi eis Päerd fir d'Waasser gefouert goufen, huet den Auddy gefrot: "Här, géift Dir et net ausmaachen, wann ech e bëssen mam Kutsch fueren? Ech géif gär e bëssen Loft no baussen kréien."

Sri Yukteswar ginn Erlaabnes, awer bemierkt zu mech, "Hien wëll frësch Damp an net frësch Loft."

De Landau huet säi lauter Fortschrëtt iwwer déi staubeg Stroossen nees opgehall. Dem Meeschter seng Aen hunn geblénkt; hien huet mir gesot: "Streckt Ären Hals duerch d'Kuschtier erop a kuckt, wat den Auddy mat der Loft mécht."

Ech hunn gefollegt, a war erstaunt, wéi ech den Auddy beim Ausootmen vu Réng Zigarettenrauch gesinn hunn. Mäi Bléck op de Sri Yukteswar war entschëllegend.

„Dir hutt Recht, wéi ëmmer, Här. Den Auddy genéisst e Schnupfen zesumme mat engem Panorama.“ Ech hunn ugehall, datt Mäi Frënd hat e Kaddo vum Taxifahrer kritt; ech wousst, datt den Auddy keng Zigaretten aus Kalkutta matgehall hat.

Mir sinn weider op dem labyrinthesche Wee gaangen, dee mat Vue op Flëss, Däll, steil Fielsen a villfältege Biergstufen dekoréiert war. All Nuecht hu mir a rustikalen Gasthäuser gestoppt a mir hunn eist eegent Iessen virbereet. De Sri Yukteswar huet besonnesch op meng Ernährung opgepasst an insistéiert, datt ech bei all Molzecht Limettensaft drénken. Ech war nach ëmmer schwaach, awer et huet mech all Dag besser gemaach, obwuel déi klappernd Kutsch strikt fir Onbequemlechkeet geduecht war.

Freedvoll Erwaardungen hunn eis Häerzer gefällt, wéi mir dem zentralen Kashmir no koumen, dem Paradäisland vu Lotusséien, schwiewende Gäert, frëndlech iwwerdaachten Hausbooter, dem Jhelum-Floss mat ville Brécken a mat Blummen bedeckte Weiden, all ëmginn vun der Majestéit vum Himalaya. Eis Arrivée op Srinagar war duerch en ...

Allee mat héijen, agreablen Beem. Mir hunn Zëmmeren an engem zweestäckege Gasthaus mat Vue op déi nobel Hiwwele reservéiert. Kee fléissend Waasser war verfügbar; mir hunn eis Versuergung aus engem Brunn an der Géigend kritt. D'Summerwieder war ideal, mat waarmen Deeg an e bësse kale Nuechten.

Mir hunn eng Pilgerrees an den antike Srinagar Tempel vum Swami Shankara gemaach. Wéi ech op d'Klusermitage um Biergspëtz gekuckt hunn, déi sech staark géint den Himmel ofgespillt huet, sinn ech an eng ekstatesch Trance gefall. Eng Visioun vun enger Villa um Hiwwel an engem wäitem Land ass mir opgefall. Den héije Shankara Ashram virun mir gouf an d'Gebai transforméiert, wou ech Joer méi spéit de Sëtz vum Self-Realization Fellowship an Amerika gegrënnt hunn. Wéi ech fir d'éischt Kéier Los Angeles besicht hunn an dat grousst Gebai um Kamm vum Mount Washington gesinn hunn, hunn ech et direkt aus menge laangjäreg Visiounen a Kaschmir erkannt an... soss anzwousch.

E puer Deeg zu Srinagar; dann weider op Gulmarg ("Biergweeër vu Blumen"), déi ëm sechsdausend Fouss héich sinn. Do hat ech mäin éischte Rit op engem grousse Päerd. De Rajendra ass op engem klengen Trapper gesat, deem säin Häerz voller Ambitioun fir Geschwindegkeet war. Mir sinn op de ganz géie Khilanmarg gaangen; de Wee huet duerch e dichte Bësch gefouert, voller Bampilze, wou déi niwweleg Weeër dacks prekär waren. Awer dem Rajendra säi klengt Déier huet mengem iwwerdimensionéierte Päerd ni e Moment Rou erlaabt, och net an de geféierlechste Kéieren. Weider, weider, onermiddlech koum dem Rajendra säi Päerd, ouni eppes anescht ze wëssen wéi d'Freed um Concours.

Eis ustrengend Course gouf mat enger atemberaubender Vue belount. Fir d'éischt Kéier an dësem Liewen hunn ech an all Richtungen op déi sublim schneebedeckt Himalaya gekuckt, déi Schicht op Schicht louchen wéi Silhouetten vu risegen ... Äisbieren. Meng Aen hunn sech begeeschtert op déi onendlech äiseg Bierger virun engem sonnegen, bloen Himmel gefreed.

Ech sinn zesumme mat menge jonke Begleeder, all a Mäntel, op de blénkege wäisse Pisten gerullt. Op eisem Wee erof hu mir wäit ewech en enorme Teppech vu giele Blumen gesinn, déi déi düster Hiwwelen komplett verännert hunn.

Eis nächst Ausflich waren an déi berühmte kinneklech "Vergnügungsgäert" vum Keeser Jehangir, zu Shalimar an Nishat Bagh. Den ale Palais zu Nishat Bagh ass direkt iwwer engem natierleche Waasserfall gebaut. De Floss, deen aus de Bierger erofgeet, gouf duerch genial Konstruktiounen geregelt, fir iwwer faarweg Terrassen ze fléissen an a Sprangburen tëscht de schéine Blumenbetter ze sprangen. De Floss trëtt och an e puer vun de Palaiszëmmeren eran, wou en schliisslech wéi e Fee an de Séi drënner fällt. Déi riseg Gäert si voller Faarwen - Rosen an enger Dose Faarftéin, Schnëppendrachen, Lavendel, Stiefmüttercher, Mohn. Eng Smaragd ëmschléissen Skizz ass ginn vun symmetresch Reien vun *de Chinaren* , **21-2** Zypressen, Kiischtebeem; hannert hinnen türmen déi wäiss Austeritéiten vum

Himalaya.

Kaschmir-Drauwe gellen zu Kalkutta als eng rar Delikatesse. De Rajendra, deen sech e richtig Festmahl versprach hat, wann hien a Kaschmir ukomm ass, war enttäuscht, datt et keng grouss Wéngerten do gouf. Heiansdo hunn ech hien iwwer seng ongegrënnt Erwaardung lëschtég gemaach.

„Oh, ech sinn sou voll mat Drauwe, datt ech net méi lafe kann!“, géif ech soen. „Déi onsichtbar Drauwe brauen a mir!“ Méi spéit hunn ech héieren, datt séiss Drauwe vill zu Kabul, westlech vu Kaschmir, wuessen. Mir hunn eis mat Glace aus *Rabri*, enger staark kondenséierter Mëllech, getréischt, an

aromatiséiert mat ganz Pistazien Nöss.

Mir hunn e puer Ausflich an de *Shikaras* oder Hausbooter gemaach, déi vun rout gestickte Baldachinen iwwerdeckt goufen, a laanscht déi komplizéiert Kanäl vum Dal Séi gefuer sinn, en Netzwierk vu Kanäl wéi e waassert Spannewëtz. Hei iwwerraschen déi vill schwiewend Gäert, grob improviséiert mat Holzstécker an Äerd, een, sou onpassend ass den éischte Bléck op Geméis a Melonen, déi an der Mëtt vu risege Waasser wuessen. Heiansdo gesäit een e Bauer, deen et veruecht, "am Buedem verankert" ze sinn, wéi hien säi quadratescht Stéck "Land" op eng nei Plaz am villfingerege Séi schleeft.

An dësem geschichtleche Dall fënnt een en Inbegriff vun all de Schéinheeten vun der Äerd. D'Damm vu Kaschmir ass mat Bierger gekréint, mat Séikranz a mat Blummen bedeckt. A spéidere Joren, nodeems ech vill wäit Länner gereest hat, hunn ech verstanen, firwat Kaschmir dacks als déi schéinst Plaz vun der Welt bezechent gëtt. Et huet e puer vum Charme vun de Schwäizer Alpen, a vum Loch Lomond a Schottland, an vun den wonnerschéinen englesche Séien. En amerikanesche Reesenden a Kaschmir fënnt vill, wat hien un déi rauh Gréisst vun Alaska an de Pikes Peak bei Denver erënnert.

Als Bäiträg zu engem Schéinheitsconcours fir landschaftlech Landschaften, proposéieren ech fir den éischte Präis entweder déi wonnerschéi Vue op Xochimilco a Mexiko, wou Bierger, Himmel a Pëppelen sech a ville Waasserweeër tëscht de spilleresche Fësch reflektéieren, oder déi juwelähnlech Séie vu Kaschmir, déi wéi schéi Meedercher vun der strenger Iwwerwaachung vum Himalaya bewacht ginn. Dës zwou Plazen halen sech a menger Erënnerung als déi schéinste Plazen op der Äerd.

Mä ech war och beandrockt, wéi ech fir d'éischt d'Wonner vum Yellowstone Nationalpark an dem Grand Canyon vu Colorado an Alaska gesinn hunn. De Yellowstone Park ass vläicht déi eenzeg Regioun, wou een onzueleg Geysiren héich an d'Loft sëtze kann a Joer fir Joer mat enger Auerregelméissegkeet funktionéieren. Seng Opal- a Saphirbecken a waarm Schwefelquellen, seng Bieren a wëll Déieren erënneren een drun, datt d'Natur hei e Beispill vun hirer éischter Kreatioun hannerlooss huet. Weiderfueren vun de Stroosse vu Wyoming bis zum "Devil's Paint Pot" aus waarmem, blubberndem Bulli, mat klirrende Quellen, dampfende Sprangburen a sprëtze Geysiren an all Richtungen, war ech geneigt ze soen, datt Yellowstone e spezielle Präis fir Eenzegaartegkeet verdénkt.

Déi al majestéitesch Redwoodbeem vum Yosemite, déi hir riseg Sainen wäit an den onergräiflechen Himmel strecken, si gréng natierlech Kathedralen, déi mat göttlecher Geschécklechkeet entworf goufen. Och wann et wonnerbar Waasserfäll am Orient gëtt, kann keng vun hinnen déi staark Schéinheet vun Niagara bei der kanadescher Grenz erreechen. D'Mammoth Caves vu Kentucky an d'Carlsbad Caverns an New Mexico, mat faarwege, äiszapfenähnleche Formatiounen, si

beandroekend Mäerchelandschaften. Hir laang Nolen aus Stalaktitspëtzen, déi vun der Höhl hänken, sinn... Plafongen an gespigelt an ënnerierdesch Waasser, presentéieren eng Bléck vun aner Welten wéi vum Mann begeeschtert.

Déi meescht Hinduen aus Kaschmir, weltwäit bekannt fir hir Schéinheet, si sou wäiss wéi d'Europäer a weisen ähnlech Charakteristiken a Schankenstrukturen; vill hunn blo Aen a blond Hoer. A westleche Kleeder gekleet, gesi si aus wéi Amerikaner. Den kalen Himalaya schützen d'Kashmirer virun der waarmer Sonn an ... preservéieren hir Liicht Teint. Wéi eent reest zu den südlech an tropesch Breedegraden vun Indien, stellt hien ëmmer méi fest, datt d'Leit ëmmer méi däischer ginn.

Nodeems ech glécklech Wochen a Kaschmir verbruecht hat, war ech gezwongen, fir den Hierschtsemester vum Serampore College zréck op Bengalen ze goen. De Sri Yukteswar ass zu Srinagar bliwwen, mam Kanai an dem Auddy. Ier ech fortgaange sinn, huet de Meeschter ugedeit, datt säi Kierper a Kaschmir Leed ausgesat wier.

„Här, Dir gesitt aus wéi e Bild vu

Gesondheet“, hunn ech protestéiert. „Et gött

eng Chance, datt ech dës Äerd souguer

verloossen.“

„Guruji!“ Ech sinn him mat enger flehender Gest zu Féiss gefall. „Versprieche mir w.e.g., datt s du däi Kierper elo net verléisst. Ech sinn absolut net virbereet, ouni dech weiderzemaachen.“

De Sri Yukteswar war roueg, mä huet mech sou matleidend ugelächelt, datt ech mech berouegt gefillt hunn. Zéckt hunn ech hien verlooss.

„De Meeschter geféierlech krank.“ Dësen Telegramm vum Auddy huet mech kuerz no menger Réckrees op Serampore erreecht.

„Här“, hunn ech mengem Guru panesch geschriwwen, „ech hunn Iech ëm Äre Versprieche gefrot, mech net ze verloossen. Behält w.e.g. Äre Kierper; soss stierwen ech och.“

"Sidd et wéi du wënschen." Dëst war Sri Yukteswar's Äntwert vun Kaschmir.

E puer Deeg méi spéit koum e Bréif vum Auddy, an deem hie mir matgedeelt huet, datt de Meeschter sech erholl hat. Wéi hien an den nächsten zwou Wochen op Serampore zréckkoum, war ech traureg, wéi de Kierper vu mengem Guru op d'Halschent vu sengem übleche Gewiicht reduzéiert war.

Glécklecherweis fir säin Jünger, Sri Yukteswar verbrannt vill vun hir Sënnen an den Feier vun säin schwéiert Féiwer a Kaschmir. Déi metaphysesche Method vun der kierperlecher Iwwerdroung vu Krankheeten ass héich fortgeschrattene Yogien bekannt. E staarke Mann kann engem Schwächen hëllefen, andeems hien hëlleft seng schwéier Laascht ze droen; a E spirituellen Iwwermënsch ass fäeg, déi kierperlech oder geeschteg Belaaschtunge vu senger Jünger ze minimiséieren, andeems hien de Karma vun hire vergaangene Handlungen deelt. Genee wéi e räiche Mann e bësse Sue verléiert, wann hien eng grouss Schold fir säi verluerene Jong ofbezuelet, deen doduerch virun de schlëmmen Konsequenze vu senger eegener Dummheet gerett gött, sou opfert e Meeschter fräiwëlleg en Deel vu sengem

kierperleche Räichtum, fir d'Leed vun de Jünger ze linderen. **21-3**

Mat enger geheimer Method vereenegt den Yogi säi Geescht a säi astralt Gefier mat deem vun engem leidende Mënsch; d'Krankheet gëtt ganz oder deelweis op de Kierper vum Hellegen iwwerdroen. Nodeems hien Gott um physische Feld geernt huet, ass et engem Meeschter egal, wat mat där materieller Form geschitt. Och wann hie se erlaabt, eng bestëmmt Krankheet ze registréieren, fir anerer ze hëllefen, gëtt säi Geescht ni betraff; hie hält sech glécklech, sou eng Hëllef ze leeschten.

Den Andachtsmann, deem déi endgülteg Erléisung am Här erreecht huet, stellt fest, datt säi Kierper säin Zweck komplett erfëllt huet; hie kann en dann op all Manéier benotzen, déi hie fir passend hält. Seng Aarbecht an der Welt ass et, d'Leed vun der Mënschheet ze linderen, sief et duerch spirituellt Mëttelen, duerch intellektuell Berodung, duerch Willenskraaft oder duerch déi kierperlech Iwwerdroung vu Krankheeten. E Meeschter, deem an d'Iwwerbewosstsinn flücht, wann ëmmer hie wëll, kann net onbedéngt vum kierperleche Leed bewosst sinn; heiansdo...

wielt stoesch kierperlech Péng ze droen, als Beispill fir Jünger. Indem e Yogi sech d'Krankheete vun aneren uhëlt, kann hien fir si dat karmescht Gesetz vu Ursaach an Effekt erfüllen. Dëst Gesetz ass mechanesch oder mathematesch operativ; seng Wierkung kann wëssenschaftlech vu Männer vun göttlecher manipuléiert ginn Wäisheet.

Dat geeschtegt Gesetz verlaangt net vun engem Meeschter, datt hien krank gëtt, wann hien eng aner Persoun heelt. Heelungen geschéien normalerweis duerch d'Wëssen vum Hellegen iwwer verschidde Methode vun der direkter Heelung. an wéi eng Nee wéi zu den spiritueller Heeler ass involvéiert. Un rar Occasionen, awer, eng E Meeschter, deen d'Evolution vu senger Jünger staark beschleunegen wëll, kann dann fräiwëlleg e groussen Deel vun hirem ongewollten Karma op sengem eegene Kierper ausüben.

De Jesus huet sech selwer als Léisegeld fir d'Sënne vu ville bezechent. Mat senger göttlecher Kräfte, **21-4** Sāi Kierper hätt ni duerch Kräizegung dem Doud ënnerworfen kënne ginn, wann hien net fräiwëlleg mam subtilen kosmeschen Gesetz vu Ursaach an Effekt kooperéiert hätt. Sou huet hien d'Konsequenzen vum Karma vun aneren op sech geholl, besonnesch dat vu senger Jünger. Op dësem Manéier goufe si héich gereinigt a fit gemaach fir dat omnipräsente Bewosstsinn ze kréien, dat spéider op si erofkomm ass.

Nëmmen e selbsterrealiséierte Meeschter kann seng Liewenskraaft iwwerdroen oder d'Krankheete vun aneren a säin eegene Kierper bréngen. En normale Mënsch kann dës yogesch Method vun der Heelung net uwenden, an et ass och net wünschenswäert, datt hien dat mécht; well en defekt kierperlecht Instrument en Hindernis fir Gottesmeditation ass. Déi hinduistesche Schrëften léieren, datt déi éischt Pflicht vum Mënsch ass, sāi Kierper a gudden Zoustand ze halen; soss ass sāi Geescht net fäeg, an andachtlecher Konzentratioun fixéiert ze bleiwen.

E ganz staarke Geescht kann awer all kierperlech Schwieeregkeeten iwwerwannen an d'Gotteserkenntnis erreechen. Vill Hellegen hunn Krankheet ignoréiert an hir göttlech Sich erfollegräich ofgeschloss. Den hellege Franz vun Assisi, schwéier vu Krankheeten geplot, anerer geheelt an och Doudeg erëmbelieft.

Ech kannte en indeschen Hellegen, deem seng Hallschent eemol mat Wonnen zerstéiert war. Säin diabetesche Zoustand war sou akut, datt hien ënner normalen Ëmstänn net méi wéi fofzëg Minutten gläichzäiteg roueg sëtze konnt. Mā sāi spirituellt Striewe war oniwiertraffbar. „Här“, huet hie gebiet, „wëlls Du an d'... kommen? māi futtise Tempel?“ Mat onopfälleger Befeele vum Wëllen ass den Hellegen no an no fäeg ginn, all Dag ze sëtzen uechzténg Stonnen ouni Ënnerbriechung an der Lotushaltung, an der ekstatescher Trance verdéift.

„An“, sot hien zu mir, „no dräi Joer hunn ech dat onendlecht Liicht a menger zerstéierter Form blénkeg fonnt. Ech hunn mech iwwer déi freedeg Pracht gefreet

an de Kierper vergiess. Méi spéit hunn ech gesinn, datt en duerch déi göttlech Barmhärzegkeet ganz gi war.“

En historeschen Heelungsincident betrëfft de Kinnek Baber (1483-1530), Grënner vum Mogulräich an Indien. Sâi Jong, de Prënz Humayun, war déidlech krank. De Papp huet mat gepéineger Entschlossenheet gebiet, datt hie vun der Krankheet géif kommen, an datt sâi Jong verschount bleift. Nodeems all Dokteren d'Hoffnung opginn haten, ass den Humayun geheelt. De Baber ass direkt krank ginn a gestuerwen un der selwechter Krankheet, déi sâi Jong getraff hat. Den Humayun ass dem Baber als Keeser vum Hindustan nogefuer.

Vill Leit mengen, datt all spirituellen Meeschter d'Gesondheet a Kraaft vun engem Sandow huet oder sollt hunn. Den Viraussetzung ass ongegrënnt. A kranklech Kierper mécht net uginn dat eng Guru ass net an beréieren

mat göttliche Kräfte weist net méi wéi eng lievenslaang Gesondheet onbedéngt eng bannenzeg Erliichtung. Den Zoustand vum kierperleche Kierper kann, mat anere Wierder, net rechtméisseg zu engem Test fir e Meeschter gemaach ginn. Seng ënnerscheedend Qualifikatiounen mussen a sengem eegenen Domaine, dem spirituellen, gesicht ginn.

Vill verwirrt Sicher am Westen mengen fälschlecherweis, datt en eloquenten Spriecher oder Schrëftsteller iwwer Metaphysik e Meeschter muss sinn. D'Rishis hunn awer drop higewisen, datt den Test vum engem Meeschter d'Fäegkeet vum engem Mann ass, no Wëllen an den otemlosen Zoustand anzetrieden an den onënnerbrachene *Samadhi* vum *Nirbikalpa* z'erhalen . **21-5 Nëmmen duerch dës Leeschtungen kann e Mënsch beweisen, datt hie *Maya* oder *déi dualistesche kosmesche Täuschung* "beherrscht" . Nëmmen hie kann aus den Déiften vum der Erkenntnis soen: " *Ekam sat* " - "Nëmmen Een existéiert."**

„D' *Veden* erklären, datt den ignoranten Mënsch, deen sech domat zefridden ass, och nëmme déi klengst Ënnerscheidung tëscht der individueller Séil an dem Ieweschte Selbst ze maachen, Gefor ausgesat ass“, huet de Shankara, de grouse Monist, geschriwwen. „Wou et Dualitéit duerch Ignoranz gëtt, gesäit een all Saachen als getrennt vum Selbst. Wann alles als Selbst gesi gëtt, dann gëtt et net emol en Atom ausser dem Selbst. ...“

"Wéi geschwënn wéi den Wëssen vum den Realitéit huet gesprongen erop, do kann sinn Nee Uebst vum Vergaangenheet Aktiounen erlieft ze ginn, wéinst der Onrealitéit vum Kierper, op déiselwecht Aart a Weis wéi et nom Erwachen keen Dram ka ginn."

Nëmme grouss Gurus kënnen de Karma vum Jünger iwwerhuelen. De Sri Yukteswar hätt a Kaschmir net gelidden, wann hien net d'Erlaabnes vum Geescht a sech kritt hätt, senge Jünger op déi komesch Manéier ze hëllef. Wéineg Hellegen ware jee méi sensibel mat Wäisheet ekipéiert, fir göttlech Befehler auszuféieren, wéi mäi Gott-agestellte Meeschter.

Wéini Ech gewagt eng puer Wierder vum Sympathie iwwer säin ausgemagert Figur, mäin Guru gesot frëndlech:

Ganjis (Ënnerhemden) undoen, déi ech zënter Joren net méi unhat!"

Wéi ech dem Meeschter säi joviaalt Laachen nogelauschtert hunn, sinn ech un d'Wierder vum hellege Franz vu Sales erënnert ginn: "En Hellegen, deen traureg ass, ass en trauregen Hellegen!"

21-1 : Et ass eng Markéieren vum Respektlosegkeet, an Indien, zu Damp an den Präsenz vum een

säin Eelsten an Iwwerleeën. 21-2: Den orientalesche Platan..

21-3 : Vill Chräschtlech Hellegen, dorënner Thérèse Neumann (kuckt [Kapitel 39](#)), sinn vertraut mat den metaphyseschen Transfert vun der Krankheet.

21-4 : Christus sot, just virdrun hien war gefouert ewech zu sinn gekräizegt: "Denkst du dat Ech kann net elo bieden zu mäin Papp, an hien soll aktuell ginn mech méi wéi zwielef Legiounen vun Engelen? Mä awer wéi dann soll den Schreften sinn erfëllt, dat sou muss et sinn?" - *Matthäus* 26:53-54.

21-5 : Kuckt Kapiteln [26 Joer al](#), [43 Notizen](#).

KAPITEL: 22

Den Häerz Vun A Steen Bild

„Als trei hinduistesche Fra wëll ech mech net iwwer mäi Mann beschwéieren. Mee ech verlaangen, datt hien sech vu senge materialistesche Meenungen ofwendt. Hie genéisst et, sech iwwer d'Biller vun den Hellegen a mengem Meditationsraum ze lächerlech ze maachen.“

Léif Brudder, Ech hunn déif Glawen dat du kann Hëllef hien. Will du?"

Meng eelst Schwëster Roma huet mech flehend ugekuckt. Ech war kuerz bei hir doheem zu Kalkutta an der Girish Vidyaratna Lane. Hire Bidden huet mech beréiert, well si e groussen spirituellen Afloss op meng fréi Liewen hat a mat Léift probéiert huet, d'Lück ze fëllen, déi duerch den Doud vun der Mamm am Familljekrees hannerlooss gouf.

„Léif Schwëster, natierlech maachen ech alles wat ech kann.“ Ech hunn gelächelt, begierig fir d'Düsterheet ze bekämpfen, déi kloer op hirem Gesiicht ze gesinn war, am Géigesaz zu hirem üblechen rouegen a frëndlechen Ausdrock.

de Kriya Yoga anzeféieren, wou si bemierkenswäert Fortschrëtter gemaach huet.

Eng Inspiratioun huet mech erwëscht. „Muer“, sot ech, „ginn ech an den Dakshineswar Tempel. Kommt w.e.g. mat mir a iwwerzeegt Äre Mann, eis ze begleeden. Ech fille, datt an de Vibratiounen vun där helleger Plaz déi Göttlech Mamm säin Häerz beréiere wäert. Mee verréit net, wat eist Zil ass, datt mir hie wëllen goen.“

D'Schwëster war hoffnungsvoll averstanen. Ganz fréi den nächsten Moien war ech frou feststellen, datt d'Roma an hire Mann waren an Bereetschaft fir den Rees. Wéi eis Hackney Kutsch gerasselt laanscht Uewer Kreesstrooss Richtung Dakshineswar, mäin Schwéierbrudder, Satish Chandra Bose, amuséiert sech selwer andeems se spirituell Gurus vun der Vergaangenheet, der Géigewaart an der Zukunft veruecht hunn. Ech hunn gemierkt, datt d'Roma roueg gekrasch huet.

Selbstverwierklechung Kierch vun Alles Reliounen, San Diego, Kalifornien

Ech stoen mat mäin zwee Schwësteren, Roma (bei lénks) an Nalini

Mäin Schwëster Uma, wéi eng jonk Meedchen

„Schwëster, këmmer dech ëm!“, hunn ech geflüstert. „Gëff dengem Mann net d'Zefriddenheet ze gleewen, datt mir säi Spott eescht huelen.“

„Mukunda, wéi kanns du wäertlos Humbugs bewonneren?“, sot de Satish.
„D'Erscheinung vun engem SADHU ass eleng ofstoussend. Hie ass entweder sou dënn wéi e Skelett oder sou onheileg fett wéi en Elefant!“

Ech hunn ausgeruff virum Laachen. Meng guttméindeg Reaktioun huet de Satish genervt; hie gouf mürresch roueg. Wéi eisen Taxi op d'Terrain vun Dakshineswar gefuer ass, huet hie sarkastisch gegrinst.

"Dëst Ausfluch, Ech huelen un, ass eng Schema zu Reform mech?"

Wéi ech mech ouni Äntwert ewechgedréint hunn, huet hien mäin Aarm gefaangen.
„Jonge Här Mönch“, sot hien, „vergiesst net, Iech mat den Tempelautoritéiten ze vereinbaren, fir eis Mëttegiessen ze versuergen.“

„Ech ginn elo meditiéieren. Maach der keng Suergen ëm däi Mëttegiessen“, hunn ech schaarf geäntwert. „Déi Göttlech Mamm këmmert sech ëm dat.“

„Ech vertrauen der Göttlecher Mamm net, datt si eppes fir mech mécht. Mee ech halen dech fir mäin Iessen verantwortlech.“ Dem Satish seng Stëmm war bedrohlech.

Ech sinn eleng an d'Sailenhal gaangen, déi virum grouse Tempel vu Kali, oder Mamm Natur, läit. Ech hunn eng schatteg Plaz bei enger vun de Säilen erausgesicht a mäi Kierper an der Lotushaltung opgestallt. Och wann et eréischt géint siwen Auer

war, géif d'Moiesonn geschwënn dréckend sinn.

D'Welt huet sech zrëckgezunn, wéi ech vun Andacht faszinéiert gi sinn. Mäi Geescht war op d'Gëttin Kali konzentréiert, där hiert Bild zu Dakshineswar de besonnesche Géigestand vun der Verehrung vum grouse Meeschter Sri war. Ramakrishna Paramhansa. An Äntwert zu säin gequält Fuerderungen, den Steen Bild vun dëst ganz

Tempel hat dacks geholl eng liewen Formulaire an geschwat mat hien.

„Roueg Mamm mat steinegem Häerz“, hunn ech gebiet, „Du bass op Ufro vun Dengem beléiften Unhänger Ramakrishna mat Liewe gefällt ginn; firwat héiers Du net och dem Gejäiz vun dësem sehnsüchtege Jong vun Dengem?“

Mäin ustriewenden Eifer ass grenzelos zougeholl, begleet vun engem göttleche Fridden. Awer wéi fënnef Stonne vergaange waren, an d'Gëttin, déi ech innerlech visualiséiert hunn, keng Äntwert ginn hat, hunn ech mech liicht enttäuscht gefillt. Heiansdo ass et eng Prouf vu Gott, d'Erfëllung vu Gebieder ze verzögere. Awer schliisslech erschénkt hien dem persistenten Unhänger an iergendenger Form, déi him am meeschte gefällt. E fromme Chrëscht gesäit de Jesus; en Hindu kuckt de Krishna, oder d'Gëttin Kali, oder e sech ausdehnend Liicht, wann säi Gottesdénkscht eng onperséinlech Kéier hält.

Zéckt hunn ech meng Aen opgemaach a gesinn, datt d'Tempeldieren vun engem Paschtouer zougespaart goufen, am Aklang mat engem Brauch um Mëtteg. Ech sinn vu mengem ofgeleeëne Plaz ënner dem oppene, iwwerdaachte Sall opgestan an an den Haff getrëppelt. Säi Steebuedem war am Mëttegssënn brennend; meng plakeg Féiss ware schmerzhaft verbrannt.

„Göttlech Mamm“, hunn ech roueg gemierkt, „Du bass net an enger Visioun bei mech komm, an elo bass Du am Tempel hannert zouenen Dieren verstoppt. Ech wollt haut e speziell Gebied zu dir am Numm vu mengem Schwéier bieten.“

Mäi bannenzegt Gebot gouf direkt erkannt. Fir d'éischt ass eng agreabel kal Well iwwer mäi Réck an ënner menge Féiss erofkomm, an huet all Onbequemlechkeet verdriwwen. Dann, zu menger Iwwerraschung, gouf den Tempel staark vergréissert. Seng grouss Dier huet sech lues a lues opgemaach an d'Steenfigur vun der Gëttin Kali opgedeckt.

Lues a lues huet et sech an eng lieweg Form verwandelt, déi laachend geknickt huet fir ze begrëssen, a mech mat onbeschreiflicher Freed begeeschtert huet. Wéi duerch eng mystesch Sprëtzt gouf den Otem aus menge Longen gezunn; mäi Kierper gouf ganz roueg, awer net inert.

Eng ekstatesch Vergréisserung vum Bewosstsinn ass gefollegt. Ech konnt kloer iwwer e puer Kilometer iwwer de Ganges op menger lénks Säit gesinn, an iwwer den Tempel eraus an de ganze Quartier vun Dakshineswar. D'Mauere vun alle Gebaier hunn transparent geblénkt; duerch si hunn ech Leit gesinn, déi iwwer wäit Hektar hin an hier gaange sinn.

Och wann ech ausser Otem war a mäi Kierper an engem komescherweis rouegen Zoustand war, konnt ech meng Hänn a Féiss fräi beweegen. E puer Minutten laang hunn ech experimentéiert, meng Aen zouzemaachen an opzemaachen; an deenen zwou Zoustänn Ech hunn dat ganz Panorama vun Dakshineswar kloer gesinn.

Geeschtlecht Siicht, wéi e Röntgenstrahl, penetréiert all Matière; dat göttlecht A ass iwwerall am Zentrum, néierens am Ëmfang. Ech hunn erëm gemierkt, wéi ech do am sonnege Haff stoung, datt wann de Mënsch ophält e verluerent Kand vu Gott ze sinn, a sech an enger kierperlecher Welt verstoppt, déi tatsächlech en Dram ass, ouni Grond wéi eng Blos, hie seng éiweg Räicher erëm ierft. Wann "Eskapismus" e Bedierfnis vum Mënsch ass, deem a senger enger Perséinlechkeet verkrampft ass, kann dann iergendeng Flucht mat der Majestéit vun der Allgegenwärtigkeet verglach ginn?

An mäin helleg Erfahrung bei Dakshineswar, den nëmmen aussergewöhnlech-vergréissert Objeten waren den

Tempel an d'Form vun der Gëttin. Alles anescht ass a senger normalen Dimensionen erschénkt, obwuel all war zougemaach an eng Halo vun méll hellwäiss, blo, an Pastell Reebou Téin. Mäin Kierper schénkt zu sinn vun ätheresch Substanz, fäerdeg zu levitéieren. Vollstänneg bewusst vun mäin materiell Ëmgegend, hunn ech mech ëmkuckt a puer Schrëtt gemaach, ouni d'Kontinuitéit vun der séillescher Visioun ze stéieren.

Hannert den Tempelmaueren hunn ech op eemol mäi Schwéierbrudder gesinn, wéi hien ënner den dornege Branchen vun engem hellege *Belbam souz*. Ech konnt ouni Ustrengung de Verlaf vu senger Gedanken erkennen. E bëssen opgehewen ënner dem hellegen Afloss vum Dakshineswar, huet säi Geescht awer onfrëndlech Reflexiounen iwwer mech gehalen. Ech hunn mech direkt un déi gnädeg Form vun der Gëttin gewand.

„Göttlech Mamm“, hunn ech gebiet, „wëlls du de Mann vu menger

Schwëster net geeschteg veränneren?“ Déi schéi Figur, bis dohin roueg,

huet schliisslech gesot: „Däi Wunsch ass erfëllt!“

Ech hunn de Satish glécklech ugekuckt. Wéi wann hien instinktiv bewusst wier, datt eng spirituellt Kraaft um Wierk war, ass hien rosen vu sengem Sëtz um Buedem opgestan. Ech hunn hien hannert dem Tempel lafen gesinn; hien ass op mech zougangen a mat der Faust gerëselt.

Déi allëmfaassend Visioun ass verschwonnen. Ech konnt déi glörräich Gëttin net méi gesinn; den imposanten Tempel war op seng gewéinlech Gréisst reduzéiert, ouni seng Transparenz. Erëm huet mäi Kierper ënner de schaarfe Sonnestralen gequetscht. Ech sinn an de Schutz vun der Sailenhal gesprongen, wou de Satish mech rosen verfollegt huet. Ech hunn op meng Auer gekuckt. Et war eng Auer; déi göttlech Visioun hat eng Stonn gedauert.

„Du klänge Blödmann“, huet mäi Schwéierbrudder erausgeplatzt, „du sëtzt do sechs Stonne laang mat gekräizte Been a schief Aen. Ech sinn hin an hier gaangen an hunn dech gekuckt. Wou ass mäin Iessen? Elo ass den Tempel zou; du hues d'Autoritéiten net informéiert; mir sinn ouni Mëttegiessen bliwwen!“

Déi Erhiewung, déi ech bei der Präsenz vun der Gëttin gefillt hat, war nach ëmmer a mengem Häerz lieweg. Ech krut de Courage auszeruffen: „Déi göttlech Mamm wäert eis ernähren!“

De Satish war ganz rosen. „Eemol fir all Zäit“, huet hie geruff, „ech géif gärën Är Göttlech Mamm eis hei Iessen ginn, ouni datt et eis virdrun bereet war!“

Säin Wieder waren kaum ausgesprochen wéini eng Tempel Paschtouer gekräizt den

Haff an ugeschloss eis.

„Jong“, sot hien zu mir, „ech hunn däi Gesiicht roueg gegläntzt während Stonne vun der Meditatioun observéiert. Ech hunn d'Arrivée vun denger Gesellschaft dëse Moien gesinn, an ech hat de Wunsch, genuch Iessen fir däi Mëttegiessen op d'Säit ze leeën. Et ass géint d'Tempelregelen, déi ze fiddere, déi net am Viraus eng Ufro stellen, awer ech hunn eng Ausnam fir dech gemaach.“

Ech hunn him Merci gesot a dem Satish direkt an d'Aen gekuckt. Hie gouf rout virun Emotiounen a loosse säi Bléck a stëller Reue senken. Wéi eis e räicht Iessen zerwéiert gouf, dorënner Mangoen aus der ausser Saison, hunn ech gemierkt, datt den Appetit vu mengem Schwéierbrudder nëmme kleng war. Hie war verwirrt an huet sech déif an den Ozean vun de Gedanken gedaucht. Op der Réckrees op Kalkutta huet de Satish, mat engem mëllen Ausdrock,

huet mech heiansdo flehend ugekuckt. Mä hien huet kee Wuert gesot, nodeems de Paschtouer opgedaucht war, fir eis zum Mëttegiessen anzelaaden, wéi wann hien eng direkt Äntwert op d'Erausfuerderung vum Satish wier.

Den folgend Mëtteg Ech besicht mäin Schwëster bei hir Heem. Si begréisst

mech léif. „Léiwe Brudder“, huet si geruff, „wat e Wonner! Gëschter Owend

huet mäi Mann oppe viru mir gekrasch.“

""Léifsten *Devi* , ' **22-1** Hie sot: „Ech si frou iwuer all Ausdrock, datt dëse Reformplang vun Ärem Brudder eng Transformatioun bewierkt huet. Ech wäert all Onrecht, dat ech Iech ugedoe hunn, réckgäנגeg maachen. Vun haut den Owend un wäerte mir eist grousst Schlofzëmmer nëmmen als Plaz vum Gottesdéngscht benotzen; Äert klenzt Meditatiounsëmmer.“ wäerten an eis Schlofzëmmer ëmgewandelt ginn. Et deet mir wierklech leed, datt ech Är Spott gemaach hunn Brudder. Fir déi schändlech Aart a Weis, wéi ech mech behuelen hunn, wäert ech mech selwer bestrofen, andeems ech net mam Mukunda schwätzen, bis ech um spirituellen Wee virukomm sinn. Déif wäert ech vun elo un déi göttlech Mamm sichen; iergendwann muss ech Si sécher fannen!

Jore méi spéit hunn ech mäi Schwëierbrudder zu Delhi besicht. Ech war iwwerglécklech ze gesinn, datt hien héich an der Selbstverwierklechung entwéckelt, a war vun der Visioun vun der göttlecher Mamm geseent ginn. Während mengem Openthalt bei him hunn ech gemierkt, datt de Satish heemlech de gréissten Deel vun all Nuecht an der göttlecher Meditatioun verbruecht huet, obwuel hien un enger schwëierer Krankheet gelidden huet, an am Dag beschäftigt war säi Büro.

De Gedanke koum mir an de Kapp, datt mäi Schwëierbrudder net laang géif liewen. D'Roma muss meng Gedanken gelies hunn.

„Léiwe Brudder“, sot si, „Et geet mir gutt, a mäi Mann ass krank. Trotzdem wëll ech, datt Dir wësst, datt ech als eng treu hinduistesche Fra déi Éischt sinn, déi stierft.“ **22-2** Et wäert net méi laang daueren, bis ech fortgoen.“

Iwwerrascht vun hiren onheilspellende Wieder, hunn ech awer hire Stéch vun der Wourecht erkannt. Ech war an Amerika, wéi meng Schwëster gestuerwen ass, ongeféier ee Joer no hirer Prognose. Mä jéngste Brudder Bishnu huet mir spéider d' Detailler ginn.

„D'Roma an de Satish waren zu Kalkutta zum Zäitpunkt vun hirem Doud“, huet de Bishnu mir erzielt. „Dee Moien huet si sech hir Brautkleeder ugedoen.“

""Firwat dëst speziell Kostüm? Satish huet gefrot.

„Dëst ass mäin leschten Dag, wou ech Iech op der Äerd déngen', huet d'Roma geäntwert. Kuerz drop hat si en Häerzinfarkt. Wéi hire Jong no Hëllef gerannt ass, sot si:

„'Jong, verléis mech net. Et bréngt näischt; ech sinn fort, ier en Dokter kënnt.' Zéng Minutte méi spéit, mat hirem Mann senger Féiss an Éierbied, huet d'Roma bewosst hire Kierper verlooss, glécklech an ouni Leed.

"Satisch" gouf ganz zrëckgezunn no säin Fra hir Doud," Bishnu huet weidergefouert.
"Eent Dag hien an Ech waren

kucken bei eng grouss laachen Foto vun Roma.

„'Firwat laachs du?', huet de Satish op eemol ausgeruff, wéi wann seng Fra dobäi wier. 'Du mengs, du wiers schlau gewiescht, wéi s du viru mir gaange bass. Ech wäert beweisen, datt s du net laang vun mir ewech bleiwe kanns; geschwënn wäert ech bei dir kommen.'“

"Obwuel de Satish sech zu dësem Zäitpunkt komplett vu senger Krankheet erholl hat a seng Gesondheet exzellent genoss huet, ass hien ouni offensichtleche Grond kuerz no senger komescher Bemierkung virun der Foto gestuerwen."

Sou sinn prophetesche meng léif eelst Schwëster Roma an hire Mann Satish gestuerwen - hien, deen sech zu Dakshineswar vun engem normale weltleche Mann an en rouegen Hellegen verwandelt huet.

.....
22-1 : Gëttin.

22-2 : Den Hindu Fra gleeft et ass eng Zeechen vun spiritueller Fortschrëtt wann si stierft virdrun hir Mann, wéi eng Beweis vun hir treier Déngscht un him, oder "am Geschirr stierwen".

KAPITEL: 23 Joer

Ech Empfang Mäin Universitéit Grad

"Dir ignoréiert Är Léierbuchaufgaben an der Philosophie. Ouni Zwiwiel vertraut Dir op eng ustrengend 'Intuitioun' fir d'Examen ze packen. Mee ausser Dir setzt Iech op eng méi wëssenschaftlech Manéier an, wäert ech dofir suergen, datt Dir dës Cours net packt."

De Professor DC Ghoshal vum Serampore College huet mech streng ugeschwat. Wann ech säin schrëftlechen Test net géif bestoen, wier ech net berechtegt, déi schlussendlech Examen ze maachen. Dës gi vun der Fakultéit vun der Calcutta University formuléiert, zu där de Serampore College zu senger Filialen gehéiert. E Student op indeschen Universitëiten, deen an engem Fach am AB-Examen net erfollegräich ass, muss am Joer drop an *all* senger Fächer nei gepréift ginn.

Meng Enseignanten um Serampore College hunn mech normalerweis mat Frëndlechkeet behandelt, net ouni eng amüséiert Toleranz. „Dem Mukunda ass e

bëssen iwwerdriwwen vun der Relioun.“ Sou hunn si mech zesummegefaasst: Si hunn mir taktvoll d'Peinlechkeet erspuert, Froen am Klassesall ze beäntwerten; si hunn op déi lescht schrëftlech Tester vertraut, fir mech vun der Lëscht vun den AB-Kandidaten ze eliminéieren. D'Uerteel, dat meng Matstudenten gefällt hunn, gouf an hirem Spëtznamm fir mech ausgedréckt - „Mad Monk“.

Ech hunn e genialen Schrëtt gemaach, fir dem Professor Ghoshal seng Drohung géint mech, datt ech an der Philosophie net méi géife schaffe. Wéi d'Resultater vun den Tester kuerz virun der Ëffentlechkeet bekannt goufen, hunn ech e Klassekomerod gefrot, Begleet mech an d'Studéierzëmmer vum Professor.

„Komm mat; ech brauch en Zeien“, sot ech zu mengem Begleeder. „Ech wäert ganz enttäuscht sinn, wann ech et net fäerdeg bruecht hunn, den Instrukter ze iwwehlëschen.“

Professor Ghoshal gerëselt säin Kapp no Ech hat gefrot wat Bewäertung hien hat ginn mäin Pabeier.

„Dir gehéiert net zu deenen, déi bestanen hunn“, sot hien triumphierend. Hie sicht duerch e grouse Stapel op sengem Schreifdësch. „Är Aarbecht ass guer net hei; Dir sidd awer duerchgefall, well Dir net bei der Prüfung opgedaucht sidd.“

Ech huet gekrasch. "Här, Ech war do. Mee Ech kucken duerch den Stapel mech selwer?"

De Professor, iwwerrascht, huet seng Erlaabnes ginn; ech hunn séier meng Aarbecht fonnt, wou ech virsiichteg all Identifikatiounszechen ausser menger Roll-Call-Nummer ewechgelooss hat. Ouni vun der "rouder Fändel" vu mengem Numm gewarnt ze sinn, hat den Enseignant mengen Äntworten eng héich Bewäertung ginn, obwuel se net mat Zitater aus dem Léierbuch verschéinert waren. **23-1**

Hie konnt mäin Trick duerchsichen an huet elo gedonnert: "Pure Gléck!" Hien huet hoffnungsvoll dobäigesat: "Du wäerts sécher am AB-Finale versoen."

Fir d'Tester a mengen anere Fächer krut ech e bëssen Coaching, besonnesch vu menger léiwer Frëndin a Kusin, dem Prabhas Chandra Ghose, **23-2** Jong vu mengem Monni Sarada. Ech hunn mech schmerzhaft awer erfollegräich - mat de niddregsten Noten, déi ech konnt bestoen - duerch all meng lescht Tester geschwankt.

Elo, no véier Joer Uni, konnt ech d'AB-Examen ofleeën. Trotzdem hat ech kaum erwaart, dëse Privileg ze notzen. D'Examen um Serampore College ware Kannerspill am Verglach mat de strengen, déi d'Universitéit vu Kalkutta fir den AB-Studium festgeluecht hätt. Meng bal deeglech Visiten zu Sri Yukteswar haten mir wéineg Zäit gelooss, fir an d'Universitéitssäll ze kommen. Do war et meng Präsenz anstatt meng Absenz, déi meng Klassekomeroden ejakuléiert huet!

Meng üblech Routine war et, géint hallwer zéng moies mam Vëlo op de Wee ze goen. An enger Hand Ech géif eng Offer fir mäi Guru matdroen - e puer Blumen aus dem Gaart vu mengem *Panthi* Pensionat. De Meeschter géif mech frëndlech begréissen an zum Mëttegiessen invitéieren. Ech hunn ëmmer séier ugeholl a frou,

de Gedanke fir den Dag un d'Uni ze verbannen. Nodeems ech Stonnen mam Sri Yukteswar hat, sengem onvergläichleche Floss vu Wäisheet gelauschtert hunn oder bei den Ashram-Aufgaben gehollef hat, sinn ech géint Mëtternuecht géint Mëtternuecht an de *Panthi gaangen* . Heiansdo sinn ech déi ganz Nuecht bei mengem Guru bliwwen, sou glécklech a senger Konversatioun verdéift, datt ech kaum gemierkt hunn, wéi d'Däischtert an d'Muereszäit iwwergaangen ass.

Enges Owends géint eelef Auer, wéi ech meng Schong ugedoen hunn ,23-3 Als Virbereedung op d'Faart an d'Pensiounshaus huet de Meeschter mech eescht gefrot.

"Wéini fänken Är AB-Examen un?" "A

fënnef Deeg, Här."

"Ech Hoffnung du sinn an Bereetschaft fir hinnen."

Verblüfft virun Angscht hunn ech ee Schong an d'Loft gehalten. „Här“, hunn ech protestéiert, „Dir wësst, wéi meng Deeg mat Iech verbruecht sinn anstatt mat de Professeren. Wéi kann ech eng Farce opféieren, andeems ech zu deenen schwiereren Examen erschéngen?“

Dem Sri Yukteswar seng Aen ware mir duerchdréngend ugekuckt. „Dir musst erschéngen.“ Säin Toun war kal a bestëmmt. „Mir sollten Ärem Papp an anere Familljememberen kee Grond ginn, Är Virléift fir d'Ashramliewen ze kritiséieren. Versprieche mir just, datt Dir bei den Examen präsent sidd; beäntwert se sou gutt wéi méiglech.“

Onkontrolléierbar Tréinen hunn mir d'Gesicht iwwergelaf. Ech hat d'Gefill, datt dem Meeschter säi Kommando onraisonnabel war, an datt säin Intérêt, gelinde gesot, ze spéit war.

„Ech kommen eran, wann Dir et wëllt“, sot ech ënner Schluchzen. „Awer et bleift keng Zäit méi fir eng richtig Virbereedung.“ Ënnert mengem Otem hunn ech gemurmelt: „Ech fëllen d'Blieder mat Äre Léieren als Äntwert op d' Froen!“

Wéi ech den nächsten Dag zu menger üblecher Zäit an d'Kluisenhaus erakoum, hunn ech mäi Bouquet mat enger gewëss traureger Feierlechkeet iwwerreecht. De Sri Yukteswar huet iwwer mäi trauregt Gesicht gelacht.

„Mukunda, huet den Här Iech jeemools enttäuscht, bei engem

Examen oder soss anzwousch?“ „Nee, Här“, hunn ech häerzlech

geäntwert. Dankbar Erënnerungen koumen an enger erfrëschender

Flut.

„Net Faulheet, mä brennenden Eifer fir Gott huet dech dovun ofgehalten, Eierungen op der Uni ze sichen“, sot mäi Guru frëndlech. No enger Rou huet hien zitéiert: „Sicht als éischt d'Kinnekräich vu Gott a seng Gerechtegkeet; an all dës Saache ginn dir derbäigesat.“ **23-4**

Zum dausendste Mol hunn ech meng Laascht a Präsenz vum Meeschter erliichtert gefillt. Wéi mir eist fréit Mëttegiessen fäerdeg haten, huet hie mir virgeschloen,

zréck an de *Panthi ze goen* .

„Wunnt Äre Frënd, de Romesh Chandra Dutt, nach ëmmer an

Ärem Pensionat?“ „Jo, Här.“

"Kritt an beréieren mat hien; den Här wäert inspiréieren hien zu Hëllef du mat den Examen."

"Ganz gutt, Här; awer de Romesh ass ongewéinlech beschäftegt. Hie ass den Eieremann an eiser Klass, an dréit e méi schwéiere Wee wéi déi aner."

Meeschter gewénkt op d'Säit mäin Einwänn. "Romesch wäert fannen Zäit fir du. Elo goen."

Ech sinn mam Vëlo zréck an d' *Panthi gefuer* . Déi éischt Persoun, déi ech am Pensiounshaus begéint hunn, war de geléierte Romesh. Wéi wann seng Deeg ganz fräi wieren, huet hien gemittlech menger zéckter Ufro zougestëmmt.

„Natierlech; ech stinn zu Ären Dénsgchter.“ Hie war e puer Stonne vun deem Nomëtteg an den Deeg duerno domat beschäftegt, mech a menge verschiddene Fächer ze trainéieren.

„Ech mengen, vill Froen an der englescher Literatur wäerten sech op de Wee vum Childe Harold konzentréieren“, sot hien zu mir. „Mir müssen direkt en Atlas kréien.“

Ech sinn séier bei mäi Monni Sarada gaangen an hunn en Atlas ausgeléint. De Romesh huet d'europäesch Kaart op de Plazen markéiert, déi vum Byron sengem romantesche Reesenden besicht goufen.

A puer Klassenkameraden hat zesummegefaasst ronderëm zu lauschten zu den Nohëllef. "Romesch ass Berodung „Du hues falsch“, huet ee vun hinnen um Enn vun enger Sessioun zu mir kommentéiert. „Normalerweis dréinen sech nëmme fofzeg Prozent vun de Froen ëm d'Bicher; déi aner Hallschent bezitt sech op d'Liewe vun den Autoren.“

Wéi ech den Dag drop den Examen an Englescher Literatur gemaach hunn, huet mäin éischte Bléck op d'Froen Tréinen aus Dankbarkeet ausgeléist, déi mäi Pabeier naass gemaach hunn. De Kllassesallsmonitor koum bei mäi Schreifdësch a sot mir verständnisvoll no.

„Mäi Guru huet virausgesot, datt de Romesh mir hëllef géif“, hunn ech erkläert. „Kuckt; genau déi Froen, déi mir vum Romesh diktéiert goufen, sinn hei um Examenblat! Zum Gléck fir mech sinn et der ganz wéineg.“ Froen dëst Joer iwwer englesch Autoren, deenen hiert Liewe wat mech ugeet a grousser Rätsel gehëllt ass!"

Mäi Pensionat war amgaang ze chaoteschen, wéi ech zréckkoum. D'Jongen, déi mech lächerlech gemaach haten Dem Romesh seng Coachingmethod huet mech mat Ehrfurcht ugekuckt, bal wéi wann ech mat Gratulationen daf wier. Während der Woch vun den Examen hunn ech vill Stonne mam Romesh verbruecht, deen Froen formuléiert huet, vun deenen hien geduecht huet, datt se wahrscheinlech vun de Professeren gestallt géife ginn. Dag fir Dag sinn dem Romesh seng Froen an bal der selwechter Form op den Examenblieder opgedaucht.

D'Nouvelle gouf wäit verbreet am College, datt eppes wat engem Wonner ausgesäit geschitt ass, an datt den Erfolleg fir de verstreuten "Mad Monk" wahrscheinlech schéngt. Ech hunn kee Versuch gemaach, d'Fakten vum Fall ze verstopen. Déi lokal Professeren ware muechtlos, d'Froen z'änneren, déi vun der Universitéit vu Kalkutta

arrangéiert gi waren.

Wéi ech iwwer den Examen an englescher Literatur nogeduecht hunn, hunn ech een Moie gemierkt, datt ech e schlëmmen Feeler gemaach hat. Eng Sektioun vun de Froen war an zwee Deeler opgedeelt, A oder B, an C oder D. Amplaz eng Fro aus all Deel ze beäntwerten, hat ech béid Froen an der Grupp I onvirsichteg beäntwert an hat näischt an der Grupp II berücksichtegt. Déi bescht Note, déi ech an där konnt kréien. D'Publikatioun wier 33, dräi manner wéi d'Duerchgängsmark vun 36. Ech sinn zum Master gerannt a meng Problemer ausgeschott.

„Här, ech hunn e onverzeihleche Feeler gemaach. Ech verdéngen déi göttlech Segen duerch Romesh net;“ Ech sinn zimlech onwierdeg."

„Kopf erop, Mukunda.“ Dem Sri Yukteswar seng Stëmm war liicht an ouni sech Suergen. Hie weist op de bloe Gewëllef vum Himmel. „Et ass méi méiglech, datt d'Sonn an de Mound hir Positiounen am Weltraum tauschen, wéi datt Dir Ären Diplom net kritt!“

Ech hunn d'Kluisenhaus an enger méi roueger Stëmmung verlooss, obwuel et mathematesch onvirstellbar geschengt huet, datt Ech konnt laanschtgoen. Ech hunn eemol oder zweemol ängschtlech an den Himmel gekuckt; den Här vum Dag schéngt sécher a senger üblecher Ëmlafbunn verankert ze sinn!

Wéi ech an der *Panthi ukomm sinn*, hunn ech d'Bemierkung vun engem Klassekamerad héieren: "Ech hunn just gewuer ginn, datt dëst Joer fir d'éischt Kéier d'Noutwennegkeet fir d'Bestandskontroll an der englescher Literatur erofgesat gouf."

Ech agedroe den Jong säi Zëmmer mat sou Geschwindegkeet dat hien gekuckt erop an Alarm. Ech a Fro gestallt hien eifreg.

„Laanghaarege Mönch“, sot hien laachend, „firwat dëst plötzlecht Interesse u schoulesche Saachen? Firwat an der elfte Stonn kräischen? Mee et ass wouer, datt d'Duerchgangsquote just op 33 Punkte erofgesat gouf.“

E puer freedeg Spréng hunn mech a mäin eegent Zëmmer gefouert, wou ech op d'Knéie gesonk sinn an déi mathematesch Perfektioune vu mengem göttleche Papp gelueft hunn.

All Dag hunn ech mech begeeschtert vum Bewosstsinn vun enger spiritueller Präsenz, déi ech kloer gefillt hunn, datt si mech duerch Romesh guidéiert huet. E bedeitende Virfall ass am Zesammenhang mam Examen op Bengalesch geschitt. De Romesh, deem dëst Thema net vill ugeschwat hat, huet mech eng Kéier moies zrëckgeruff, wéi ech d'Pensionat verlooss hunn a mech op de Wee an den Examenssall gemaach hunn.

„Do ass de Romesh, deem no dir rífft“, sot e Klassekamerad ongedëlleg zu mir. „Komm net zrëck; mir kommen spéit an der Hal.“

Ignoréieren den Rot, Ech gerannt zrëck zu den Haus.

„Déi bengalesch Examen gëtt normalerweis ouni Problemer vun eise bengalesche Jongen bestanen“, sot mir de Romesh. „Mee ech hat just eng Ahnung, datt d'Professeren dëst Joer geplangt hunn, d'Studenten ze massakréieren, andeems se Froen aus eiser aler Literatur stellen.“ Mäi Frënd huet dann kuerz zwou

Geschichten aus dem Liewe vum Vidyasagar, engem renomméierte Philanthrop, erzielt.

Ech hunn dem Romesh Merci gesot a sinn séier mam Vëlo an d'Hal vum College gefuer. D'Examensblat op Bengalesch huet sech als aus zwee Deeler erausgestallt. Déi éischt Instruktioun war: "Schreift zwou Beispiller vun de Charityen vum Vidyasagar." Wéi ech d'Léier, déi ech sou viru kuerzem geléiert hat, op d'Pabeier iwwerdroen hunn, hunn ech e puer Wieder vun Dankbarkeet geflüstert, datt ech dem Romesh seng Ufro an der leschter Minutt nogelauschert hat. Wann ech näischt iwwer dem Vidyasagar seng Wuelbefannen fir d'Mënschheet (och schlussendlech fir mech selwer) gewosst hätt, hätt ech den Examen op Bengalesch net bestanen kënnen. Wann ech an engem Fach net gepackt hätt, wier ech gezwongen, am nächste Joer an alle Fächer en neien Examen ze maachen. Sou eng Perspektiv war verständlecherweis ofgräifend.

Déi zweet Instruktioun um Blat war: "Schreift en Essay op Bengalesch iwwer d'Liewe vum Mann, deen Iech am meeschten inspiréiert huet." Léiwe Lieser, ech brauch Iech net ze soen, wéi ee Mann ech fir mäin Thema gewielt hunn. Wéi Ech hunn Säit fir Säit mat Luef fir mäi Guru bedeckt, ech hunn gelächelt wéi ech gemierkt hunn, datt meng gemurmelt Prognose sech an Erfëllung gesat huet: "Ech wäert d'Blieder mat dengem Léiere fëllen!"

Ech hat keng Loscht gehat, de Romesh iwwer mäi Philosophiestudium ze froen. Well ech meng laang Ausbildung ënnert dem Sri Yukteswar vertraut hunn, hunn ech d'Erklärungen aus dem Léierbuch ignoréiert. Déi héchst Note, déi ech fir all meng Aarbechte krut, war déi a Philosophie. Meng Note an allen anere Fächer war just knapps ënner der Bestandsnorm.

Et ass eng Freed zu Opzeechnung dat mäin onselbstänneg Frënd Romesch kritt säin eegen Grad *Kommen luewen* .

Mäi Papp war bei menger Ofschlossfeier a Laachen iwwerzunn. „Ech hätt kaum geduecht, datt s du et géifs bestoen, Mukunda“, huet hien zouginn. „Du verbréngs sou vill Zäit mat dengem Guru.“ De Meeschter hat déi onausgesprochen Kritik u mengem Papp tatsächlech richtig erkannt.

Jorelaang war ech onsécher, ob ech jee den Dag géif erliewen, wou en AB mengem Numm géif folgen. Ech benotzen den Titel selten ouni ze bedenken, datt et e göttlecht Kaddo war, dat mir aus Grënn, déi e bëssen obskur waren, ginn ass. Heiansdo héieren ech Studenten bemierken, datt ganz wéineg vun hirem verstärkten Wëssen no hirem Ofschloss bei hinnen bliwwen ass. Dës Zouginn tréischt mech e bëssen a mengen onbestreitbaren akademesche Mängel.

Den Dag wou ech mäin Diplom vun der Universitét vu Kalkutta kritt hunn, sinn ech zu de Féiss vu mengem Guru gekniet a hunn him fir all d'Seegen gedankt, déi vu sengem Liewen a mäin gefloss sinn.

„Stéi op, Mukunda“, sot hien noloossend. „Den Här huet et einfach méi praktesch fonnt, dech ze maachen en Absolvent wéi d'Sonn an de Mound nei ëmzestellen!“

23-1 : Ech muss maachen Professor Ghoshal den Gerechtegkeet vun zouginn dat den gespannt Relatioun tëscht eis war net fälleg zu all Feeler vun säin, awer eleng zu mäin Absenzen vun Klassen an Onopmierksamkeet an hinnen. Professor Ghoshal war, an ass, eng e bemierkenswäerte Redner mat grousssem philosophesche Wëssen. A spéidere Jore si mir zu engem häerzleche Verständnis komm.

23-2 : Obwuel mäin Koseng an Ech hunn den d'selwecht Famill Numm vun Ghosh, Prabhas huet gewinnt sech selwer zu säin Numm op Englesch als Ghose translitérieren; dofir verfolgegen ech hei seng eege Schreifweis.

23-3 : A Schüler ëmmer läscht säin Schong an eng Indesch

Klausenhaus. 23-4: *Matthäus* 6:33.

Ech Ginn A Mönch Vun Den Swami Bestellung

„Meeschter, mäi Papp war ganz gespannt drop, datt ech eng Exekutivpositioun bei der Bengal-Nagpur Eisebunn akzeptéieren. Mee ech hunn se definitiv refuséiert.“ Ech hunn hoffnungsvoll bäigesat: „Här, wëllt Dir mech net zu engem Mönch vum Swami-Uerden maachen?“ Ech hunn mäi Guru flehend ugekuckt. An de Jore virdrun, fir d'Déift vu menger Entschlossenheet ze testen, hat hien déiselwecht Ufro refuséiert. Haut awer huet hien graziéis gelächelt.

„Ganz gutt; muer wäert ech dech an d'Schwamischafft aféieren.“ Hie sot roueg weider: „Ech si frou, datt du bei dengem Wonsch bestoung, Mönch ze sinn. De Lahiri Mahasaya sot dacks: 'Wann s du Gott net invitéiers, däi Summergaascht ze sinn, da kënnt Hien net am Wanter vun dengem Liewen.'“

"Léiwe Meeschter, ech kéint ni a mengem Zil schwaach sinn, zum Swami-Uerden ze gehéieren, wéi Äert verehrt Selbst." Ech hunn hien mat moossloser Häerzegkeet ugelächelt.

„Wien, deen net bestuet ass, këmmert sech ëm d'Saachen, déi dem Här gehéieren, wéi hie dem Här zefriddestelle kann; mä wien bestuet ass, këmmert sech ëm d'Saachen vun der Welt, wéi hie senger Fra zefriddestelle kann.“ **24-1** Ech hat d'Liewe vu ville vu menge Frënn analyséiert, déi, nodeems se eng gewëssen spirituellt Disziplin absolvéiert haten, dann bestuet waren. Op d'Mier vun de weltleche Verantwourtunge gestouss, haten si hir Virsätz vergiess, déif ze meditieren.

Gott eng zweet Plaz am Liewen ze ginn, war fir mech ondenkbar. Och wann Hien den eenzege Besëtzer vum Kosmos ass, an eis roueg mat Kaddoe vu Liewen zu Liewen iwwerhëipt, bleift eng Saach, déi Hien net gehéiert, an déi all mënschlecht Häerz d'Léift vum Mënsch zrëckhale kann oder schenke kann. De Schöpfer, andeems hien onendlech Méi gemaach huet, seng Präsenz an all Atom vun der Schöpfung mat Geheimnis ze verstoppen, hätt nëmmen ee Motiv gehat - e sensiblen Wonsch, datt d'Mënschen Hien nëmme duerch fräie Wëlle sichen. Mat wéi engem samtne Handschuesch vun all Demut huet Hien net déi eisernen Hand vun der Allmuecht bedeckt!

Den Dag drop war ee vun de memorabelsten a mengem Liewen. Et war e sonnegen Donneschdeg, sou erënnere ech mech, am Juli 1914, e puer Wochen no mengem Ofschloss vum College. Um banneschte Balkon vun A sengem Serampore-Kluserhaus huet de Meeschter e neit Stéck wäiss Seid an eng Ocherfaarf getippt, déi traditionell Faarf vum Swami-Uerden. Nodeems d'Stoff gedréchent war, huet mäi Guru et ëm mech gedrapéiert wéi e Kleed vun engem Verzweifeler.

„Eemol wäerts du an de Westen goen, wou Seid bevorzugt gëtt“, sot hien. „Als Symbol hunn ech fir dech dëst Seidmaterial amplaz vum übleche Kotteng erausgesicht.“

An Indien, wou Mönche sech dem Ideal vun der Aarmut äusseren, ass e Swami a Seid en ongewéinleche Bild. Vill Yogi droen awer Kleeder aus Seid, déi bestëmmt subtil Kierperstréimunge besser erhalen ewéi Kotteng.

"Ech moies ofwäichend zu Zeremonien", Sri Yukteswar bemierkt. "Ech wäert maachen du eng Swami an den *Bidwat*

(net-zeremoniell) Manéier."

D' *Bibidisa* oder déi opwänneg Initiatioun an d'Swamischafft ëmfaasst eng Feierzeremonie, bei där symbolesch Begriefnesriten duerchgefouert ginn. De kierperleche Kierper vum Jünger gëtt als dout duergestallt, an der Flam vun der Wäisheet kreméiert. Dem nei geschafene Swami gëtt dann e Gesang ginn, wéi zum Beispill: "Dësen *Atma* ass *Brahma*" 24-2 oder "Du bass Dat" oder "Ech sinn Hien." De Sri Yukteswar awer, mat senger Léift fir Einfachheet, huet all formell Riten opginn a mech just gefrot, en neien Numm ze wielen.

"Ech wäert ginn du den Privileg vun wielen et selwer", hien sot, laachend.

„Yogananda“, hunn ech no engem Moment Nodenken geäntwert. Den Numm bedeit wuertwiertlech „Gléck (*Ananda*) duerch göttlech Unioun (*Yoga*).“

"Sou soll et sinn. Wann Dir Äre Familljennumm Mukunda Lal Ghosh opginn hutt, da gëss du vun elo un Yogananda vum Giri-Branche vum Swami-Uerden genannt."

Wéi ech virum Sri Yukteswar gekniet sinn, an hien fir d'éischt Kéier mäin neien Numm aussprieche héieren hunn, ass mäin Häerz voller Dankbarkeet. Wéi léif an onermiddlech hat hie sech dofir agesat, datt de Jong Mukunda enges Daags an de Mönch Yogananda verwandelt gëtt! Ech hunn frou e puer Verse aus dem laange Sanskrit-Gesang vum Här Shankara gesongen:

"Geescht, weder Intellekt, nach Ego,
nach Gefill; Himmel nach Äerd nach
Metaller sinn ech."

Ech sinn Hien, ech sinn Hien, geseente
Geescht, ech sinn Hien! Keng Gebuert, keen
Doud, keng Kaste hunn ech; Papp, Mamm, ech
hunn keng.

Ech sinn Hien, Ech sinn Hien, geseente
Geescht, Ech sinn Hien! Iwwer d'Flich vun der
Fantasie eraus, formlos sinn Ech,
Duerchdréngend d'Glidder vun all Liewen;
Knechtschaft fäerten ech net; ech sinn fräi,
ëmmer fräi, ech sinn Hien, ech sinn Hien,
geseenten Geescht, ech sinn Hien!"

All Swami gehéiert zum antike Kléischteruerden, deen a senger haiteger Form vum Shankara organiséiert gouf. 24-3 Well et e formellen Uerden ass, mat enger

onënnerbrachener Linn vun hellege Vertrieder, déi als aktiv Leader déngen, kann sech kee Mënsch den Titel Swami ginn. Hie kritt en zu Recht nëmme vun engem anere Swami; all Mönche verfolgegen also hir spirituellt Ofstamung op ee gemeinsame Guru, dem Här Shankara. Duerch Gelübde vun Aarmut, Keuschheet a Gehorsam géintiwuer dem spirituellen Enseignant gläichen vill kathoulesch-chrëschtlech Kléischeruerden dem Uerden vun de Swamien.

Nieft sengem neien Numm, deem normalerweis op *Ananda ophält*, kritt de Swami en Titel, deem seng formell Verbindung mat enger vun den zéng Ënnerdeelunge vum Swami-Uerden uginn. Dës *Dasanamien* oder

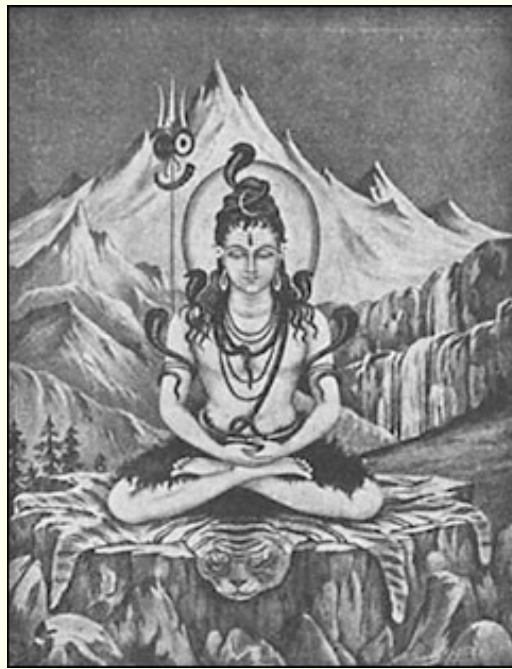
Zéng Agnomener enthalen de *Giri* (Bierg), zu deem de Sri Yukteswar, an domat och ech selwer, gehéieren. Zu den anere Branchen gehéieren de *Sagar* (Mier), *Bharati* (Land), *Aranya* (Bësch), *Puri* (Sträif), *Tirtha* (Pilgerplaz) a *Saraswati* (Weisheet vun der Natur).

Den neien Numm, deem e Swami kritt, huet also eng duebel Bedeitung a representéiert d'Erreeche vum héchste Gléck (*Ananda*) duerch eng göttlech Qualitéit oder Zoustand - Léift, Wäisheet, Hingabe, Déngscht, Yoga - an duerch eng Harmonie mat der Natur, wéi se an hirer onendlecher Onendlechkeet vun Ozeanen, Bierger an Himmel ausgedréckt gött.

D'Ideal vum selbstlosen Déngscht un d'ganz Mënschheet, an dem Verzicht op perséinlech Bindungen an Ambitiounen, féiert d'Majoritéit vun de Swamien dozou, sech aktiv an humanitärer an edukativer Aarbecht an Indien oder heiansdo a frieme Länner ze engagéieren. E Swami ignoréiert all Viruerteeler vu Kaste, Glawen, Klass, Hautfaarf, Geschlecht oder Rass a befollegt d'Gesetzer vun der mënschlecher Bridderelechkeet. Säin Zil ass déi absolut Eenheet mam Geescht. Hie gött säi waakregt a schlofend Bewosstsinn mam Gedanken "Ech sinn Hien" duerchdrongen a wandert zefriden an der Welt, awer net an hir. Nëmmen esou kann hie säin Titel als Swami rechtfertegen - een deem d'Unioun erreeche wëll. mam *Swa* oder Selbst. Et ass onnéideg ze addéieren, datt net all offiziell tituliert Swamien gläich erfollegräich sinn, fir hiert héicht Zil z'erreechen.

De Sri Yukteswar war souwuel e Swami wéi och e Yogi. E Swami, formell e Mönch wéinst senger Verbindung mam antike Uerden, ass net ëmmer e Yogi. Jiddereen, deem eng wëssenschaftlech Technik vum Gotteskontakt praktizéiert, ass e Yogi; hie kann entweder bestuet oder onbestuet sinn, entweder e weltleche Mann oder ee vu formelle reliéise Verbindungen. E Swami kann denkbar nëmmen dem Wee vun der dréchener Argumentatioun, vun der kaler ... verfolge. Verzicht; awer e Yogi engagéiert sech an enger definitiver, schrëttweiser Prozedur, duerch déi Kierper a Geescht disziplinéiert an d'Séil befreit ginn. Ouni eppes als selbstverständlech op emotionalen Grënn oder duerch Glawen unzehuelen, praktizéiert e Yogi eng grëndlech bewährte Serie vun Übungen, déi fir d'éischt vun den fräie Rishis entwéckelt goufen. Yoga huet an all Zäitalter vun Indien Männer ervirbruecht, déi wierklech fräi, wierklech Yogi-Christus goufen.

Wéi all aner Wëssenschaft ass Yoga op Leit aus all Klimazonen an Zäiten uwendbar. D'Theorie, déi vu verschiddenen ignoranten Auteuren opgestallt gött, datt Yoga "net fir Westler gëeegent" ass, ass komplett falsch a verhënnert leider vill oprecht Studenten, seng villfälteg Segen ze sichen. Yoga ass eng Method fir déi natierlech Turbulenzen vu Gedanken ze bremsen, déi soss onparteiesch verhënnern, datt... all Mënschen, aus alle Länner, dovun ofhalen, hir richteg Natur vum Geescht ze gesinn. Yoga kann keng Barrière vun Osten a Westen net méi wéi dat heelen a gerecht Liicht vun der Sonn. Soulaang de Mënsch e Geescht mat senge rouege Gedanken huet, soulaang wäert et e universellt Bedierfnis fir Yoga oder Kontroll

"duerch B. K. Mitra an "Kalyana- Kalpatur-

DEN HÄR AN SENG ASPEKT AS SHIVA

Kee historiesche Personnage wéi de Krishna, Shiva ass den Numm, deen Gott am leschten Aspekt vu senger dräifacher Natur ginn ass (Schöpfer-Erhalener-Zerstéierer). De Shiva, den Annihilator vu *Maya* oder Wahn, gëtt symbolesch an de Schrëften als den Här vun de Verzweifeler, de Kinnek vun de Yogis duergestallt. An der hinduistescher Konscht gëtt hie ëmmer mam Neimound an den Hoer gewisen, an huet eng Girland aus Kapuzenschlaangen un, en aalt Symbol vum Iwwerwonne vum Béisen a vun der perfekter Wäisheet. Dat "eenzezt" A vun der Allwëssenheet ass op senger Stirn op.

Den antike Rishi Patanjali definéiert "Yoga" als "Kontroll vun de Schwankungen vum Geescht-Material". **24-4** Seng ganz kuerz an meeschterhaft Erklärungen, d' *Yoga Sutras* , bilden ee vun de sechs Systemer vun der hinduistescher Philosophie. **24-5** Am Géigesaz zu westleche Philosophien verkierperen all sechs hinduistesche Systemer net nëmmen theoretesch, mä och praktesch Léieren. Nieft all erdenkbarer ontologescher Fuerschung formuléieren déi sechs Systemer sechs definéiert Disziplinnen, déi op d'permanent Entfernung vu Leed an ... ausgeriicht sinn. d'Erreeche vun zäitloser Freed.

De gemeinsame Fuedem, deen all sechs Systemer verbënnt, ass d'Erklärung, datt keng richteg Fräiheet fir de Mënsch méiglech ass ouni d'Wëssen vun der ultimativer Realitéit. Déi spéider *Upanishaden* ënnerstëtzen d' *Yoga Sutras* , ënner de sechs Systemer, als déi, déi déi effizientst Methode fir eng direkt Perception vun der Wourecht enthalen. Duerch déi praktesch Technike vum Yoga léisst de Mënsch fir ëmmer déi onfruchtbar Räicher vun der Spekulation hanner sech a

erkennt an der Erfahrung déi richtigeg Essenz.

De *Yoga*- System, wéi e vum Patanjali beschriwwe gouf, ass bekannt als den aachtfache Wee. Déi éischt Schrëtt, (1) *Yama* an (2) *Niyama* , verlaangen d'Befollegung vun zéng negativen a positive Moralitéiten - d'Vermeidung vu Verletzunge vun aneren, vun Onwouerheet, vum Déifstall, vun Inkontinenz, vum Empfang vu Kaddoen (wat Verpflichtungen mat sech bréngt); a Rengheet vu Kierper a Geescht, Zefriddenheet, Selbstdisziplin, Studium an Hingabe u Gott.

Déi nächst Schrëtt sinn (3) *Asana* (richteg Haltung); d'Wirbelsail muss riicht gehale ginn, an de Kierper fest an enger komfortabeler Positioun fir Meditatioun; (4) *Pranayama* (Kontroll vu *Prana* , subtile Liewensstréim); an (5) *Pratyahara* (Zréckzéien vun de Sënner vun externen Objeten).

Déi lescht Schrëtt sinn déi richteg Forme vum Yoga: (6) *Dharana* (Konzentratioun); de Geescht op een eenzege Gedanke festhalen; (7) *Dhyana* (Meditatioun) an (8) *Samadhi* (iwwerbewosst Perceptioun). Dëst ass den aachtfache Wee vum Yoga **24-6** wat een zum Schlussziel vu *Kaivalya* (Absolutheet) féiert, e Begrëff, deem éischer als "Realiséierung vun der Wourecht iwwer all intellektuell Verständnis" ausgedréckt ka ginn.

„Wat ass méi grouss“, kéint ee sech froen, „e Swami oder e Yogi?“ Wann a wann déi definitiv Eenheet mat Gott erreecht ass, verschwannen d'Ënnerscheeder vun de verschiddene Weeër. D' *Bhagavad Gita* weist awer drop hin, datt d'Methode vum Yoga allëmfaassend sinn. Seng Technique sinn net nëmme fir bestëmmt Typen a Temperamenter geduecht, wéi zum Beispill déi wéineg, déi zum monastische Liewen geneigt sinn; Yoga erfuerdert keng formell Loyalitéit. Well d'Yogiewëssenschaft e universellt Bedierfnis erfëllt, huet se eng natierlech universell Uwendbarkeet.

E richteg Yogi kann pflichtbewosst an der Welt bleiwen; do ass hien ewéi Botter um Waasser, an net ewéi déi liicht verdënnte Mëllech vun enger ongekéierter an ondisziplinierter Mënschheet. Seng ierdesch Verantwortung ze erfëllen ass tatsächlech de méi héije Wee, virausgesat datt de Yogi, andeems hien eng mental Onbedeelegung un egoistesche Wënsch behält, seng Roll als e fräiwëllegt Instrument vu Gott spilt.

Et gëtt eng Rei vu grouse Séilen, déi haut an amerikaneschen, europäeschen oder aneren net-hinduistesche Kierper liewen, déi, och wann se d'Wierder *Yogi* a *Swami* *vläicht ni héieren hunn* , awer richteg Beispiller vun dëse Begrëffer sinn. Duerch hiren desinteressierten Dénkscht un der Mënschheet, oder duerch hir Meeschterschaft iwwer Leidenschaften a Gedanken, oder duerch hir eenhärzeg Léift zu Gott, oder duerch hir grouss Konzentratiounsfäegkeeten, si si a gewësse Mooss Yogien; si hunn sech d'Zil vum Yoga-Selbst- gesat. Kontroll. Dës Männer kéinten nach méi héich erreechen, wa si déi definitiv Wëssenschaft vum Yoga geléiert kréien, déi eng méi bewosst Ausriichtung vum Geescht a vum Liewen erméiglecht.

Yoga gouf vu verschiddene westleche Schrëftsteller iwwerflächlech falsch verstanen, awer seng Kritiker goufen ni verstanen. seng Praktiker. Ënnert vill nodenklech Éierungen zu Yoga Mee sinn ernimmt eent vun Dr. C. G. Jung, den berühmte Schwäizer Psycholog.

„Wann eng reliéis Method sech als 'wëssenschaftlech' empfeelt, kann se sech bei

hirem Publikum am Westen sécher sinn. Yoga erfëllt dës Erwaardung“, schreift den Dr. Jung. 24-7 "Ganz ofgesinn vum Charme vum Neien, an der Faszinatioun vum Hallefverstanenen, gëtt et gutt Grënn fir Yoga vill Unhänger ze hunn." Et bitt d'Méiglechkeet vun enger kontrolléierbarer Erfahrung a erfëllt domat de wëssenschaftleche Besoin u 'Fakten', an ausserdem versprécht et wéinst senger Breet an Déift, sengem ehrwäertegen Alter, senger Doktrin a Method, déi all Phas vum Liewen enthalen, onerwaart Méiglechkeeten.

"All reliéis oder philosophesch Praxis bedeit eng psychologesch Disziplin, dat heescht eng Method vun der mentaler Hygiène. Déi villfälteg, reng kierperlech Prozedure vum Yoga 24-8" bedeit och eng physiologesch Hygiène, déi der gewéinlecher Gymnastik an Atmungsübungen iwwerleeën ass, well se net nëmme mechanisteschech a wëssenschaftlech ass, mä och philosophesch; an hirem Training vun de Kierperdeeler ass et

vereenegt hinnen mat den ganz vun den Geescht, wéi ass zimlech kloer, fir Beispill, an den *Pranayama*

Übungen wou *Prana* ass béid den Otem an den universell Dynamik vun den Kosmos.

"Wann dat, wat den Einzelnen mécht, och e kosmescht Evenement ass, vereenegt sech den Effekt, deen am Kierper erlieft gëtt (d'Innervatioun), mat der Emotioun vum Geescht (der universeller Iddi), an doraus entwéckelt sech eng lieweg Eenheet, déi keng Technik, egal wéi wëssenschaftlech, produzéiere kann. Yoga-Praxis ass ondenkbar a wier och ineffektiv ouni d'Konzepter, op deenen Yoga baséiert. Si verbënnt dat Kierperlecht an dat Geeschtlecht op eng aussergewöhnlech komplett Manéier mateneen."

"Am Osten, wou dës Iddien a Praktiken sech entwéckelt hunn, a wou fir e puer Dausend Joer laang huet eng ongebrach Traditioun déi néideg spirituell Grondlage geschaf, Yoga ass, wéi ech ouni Problemer gleewen kann, déi perfekt a passend Method fir Kierper a Geescht zesummenzeféieren, sou datt se eng Eenheet bilden, déi kaum a Fro gestallt ka ginn. Dës Eenheet schaaft eng psychologesch Dispositioun, déi Intuitionen erméiglecht, déi d'Bewosstsinn iwwerschreiden."

Den Dag am Westen kënn wierklech méi no, wou déi bannenzeg Wëssenschaft vun der Selbstkontrolle genee sou néideg ass wéi déi baussenzeg Eroberung vun der Natur. Dëst neit Atomzäitalter wäert d'Geeschter vun de Mënschen duerch déi elo wëssenschaftlech onbestreitbar Wourecht ernüchtert a verbreet gesinn, datt d'Matière a Wierklechkeet e Konzentrat vun Energie ass. Méi fein Kräfte vum mënschleche Geescht kënnen a mussen Energien befreien, déi méi grouss sinn ewéi déi a Steng a Metaller, fir datt de materielle Atomris, deen nei entlooss gouf, sech net mat enger gedankenloser Zerstäerung géint d'Welt wendt. **24-9**

24-1 : Ech *Korinther* 7:32-33 .

24-2 : Wuertwiertlech, "Dëst Séil ass Geescht." Den lewescht Geescht, den Ongeschaf, ass ganz onbedingt (*Netz, Net* net dëst, net dat) mee gëtt a *Vedanta* dacks als *Sat-Chit-Ananda* bezeechent , dat heescht, Wiesen-Intelligenz-Glécksaach.

24-3 Heiansdo och Shankaracharya genannt. *Acharya* bedeit "reliéise Léierer". D'Datum vum Shankara ass e Zentrum vun der üblecher schoulescher Léier. Sträit. A puer Opzeechnungen uginn dat den onvergäichlech monistesche gelieft vun 510 zu 478 v. Chr.; Westlech Historiker hie soll dem spéiden aachte Joerhonnert n. Chr. zougeschriwwen ginn. Lieser, déi un der berühmter Erklärung vum Shankara vun de *Brahma Sutras* *interesséiert sinn* , fannen eng virsiichteg englesch Iwwersetzung am *System vun de Vedanta* vum Dr. Paul Deussen (Chicago: Open Court Publishing Company, 1912). Kuerz Extrakter vun säin Schrëften wäert sinn fonnt an *Ausgewielt Wierker Vun Sri Shankaracharya* (Natesan & Co., Madras).

24-4 : "*Chitta Vritti nirodha*" - *Yoga Sutra* Ech:2. Patanjali's Datum ass onbekannt, obwuel eng Zuel vun Geléiert Plaz hien an déi zweet Joerhonnert v. Chr. Den Rishis ginn vir Traktaten op all Sujeten mat sou Abléck dat Alter hunn gewiescht ouni Muecht aus dem Modus hinnen; awer, zu den duerno Verwirrung vun Historiker, den Weisen gemaach Nee Ustrengung zu uschlëssen hir eegen Datumer an Perséinlechkeeten zu hir literaresch Wierker. Si wousst hir leeft waren nëmmen temporär wichteg wéi blénkt vun den grousst onendlecht Liewen; an dës Wourecht ass zäitlos, onméiglech ze markéieren, a kee private Besëtz vun hirem eegenen.

24-5 : Den sechs orthodox Systemer (*saddarsana*) sinn *Sankhya, Yoga, Vedanta, Mimamsa, Nyaya, an Vaisesika* . Lieser vun engem wëssenschaftlech gebéit wäert Freed an den Subtilitéiten an breet Ëmfang vun dës antik Formuléierungen wéi zesummegefaasst, an Englesch, an *Geschicht vun der indescher Philosophie* , Bd. I, vum Prof. Surendranath DasGupta (Cambridge University Press, 1922).

24-6 : Net zu sinn duercherneen mat den "Edel Achtfach Wee" vun Buddhismus, eng Guide zu Mann säin Verhalen vun Liewen, wéi folgt (1) Riets Idealer, (2) Riets Motiv, (3) Riets Ried, (4) Riets Aktioun, (5) Riets Mëttel vun Liewensënnerhalt, (6) Riets Ustrengung, (7) Déi richteg Erënnerung (vum Selbst), (8) Déi richteg Realisatioun (*Samadhi*).

24-7 : Dr. Jung deelgeholl den Indesch Wëssenschaft Kongress an 1937 an kritt eng Éiere Grad vun den Universitéit vu Kalkutta.

24-8 : Dr. Jung ass hei verweisen zu *Hatha Yoga* , eng spezialiséiert Branche vun kierperlech Haltungen an Techniken fir Gesondheet an

Langlebigkeit. *Hatha* ass nützlich, an produzéiert spektakulär kierperlech Resultater, awer dës Branche vun Yoga ass .kleng benotzt vun Yogien op spiritueller Befreiung ausgerichtet

24-9 *Timaeus- Geschichte vun Atlantis* vum Platon erzielt hie vum fortgeschrittenen wissenschaftlichen Wissen von den Ahnen. Et geht ugeho, dass der verlorene Kontinent im 9500 v. Chr. durch eine Naturkatastrophe verschwunden ist; verschiedene metaphysische Schriftsteller aber... Staat dass die Atlantier waren zerstört wie eine Resultat von der Missbrauch von atomarer Macht. Zwei französische Schriftsteller haben sehr kurz eine *Bibliographie von Atlantis zusammengefasst*, die immer 1700 historisch an andere Referenzen anleitet.

KAPITEL: 25 Joer

Brudder Ananta An Schwester Nalini

"Ananta" kann net liewen; den Sand von sein Karma für diese Liewen haben laufen lassen."

Des onermittelt Wieders haben mich bannend Bewusstsein erreicht, wie ich ein Moien an dieser Meditationen souz. Kurz nodeems ich an der Swami-Uerde kommen war, haben ich als Gast zu meinem eeligen Bruder Ananta mich Geburtsort, Gorakhpur, besucht. Eine plötzlich Krankheit hat mich hier auf sein Bett gebunden; ich haben mich leif versuegt.

Dies feierlich bannend Ausso hat mich mit Trauer gefüllt. Ich habe d'Gefühl, dass ich es nicht mehr lang zu Gorakhpur bleiben konnte, nur für mich Bruder sehr meinem heileflosen Blick eweggeholt zu sein. Einnert unverständnisvoller Kritik zu meiner Familienmitgliedern haben ich Indien mein eischte verfügbare Boot verlassen. Et ist als Burma an d'Chinesisch Meer bis auf Japan gefahren. Ich bin zu Kobe und Land gegangen, wo ich nehmen ein paar Deeg verbraucht haben. Mich Häerz war zu schwierig für Sightseeing zu machen.

Auf der Rückreise nach Indien ist d'Boot zu Shanghai gekommen. Da hat mich der Dr. Misra, den Doktor von Schöff, mich ein verschiedene Kuriositätsgeschäfte gefeuert, wo ich verschiedene Kaddos für die Sri Yukteswar und meine Familie und Freunde ausgesucht haben. Für den Ananta haben ich ein großer geschnittener Bambusstock gekauft. Kaum hat der chinesische Verkäufer mir den Bambus-Souvenir gegeben, wie ich ein auf der Boden gefallen bin und gerufen haben: "Ich habe diese für mich leigewerwene Bruder gekauft!"

Eine kleine Erkenntnis hat mich immerwählig, dass ich seit grad am Unendlichen befreit wurde. Der Souvenir war durch sein Fall scharf und symbolisch geknackt; früher

dem Schluchzen hunn ech op d'Bambusuewerfläch geschriwwen: "Fir mäin léiwen Ananta, elo fort."

Mäi Begleeder, den Dokter, huet dës Verhandlungen mat engem

sardonesche Laachen observéiert. „Spuert Är Tréinen“, huet hien

bemierkt. „Firwat se vergoss, bis Dir sécher sidd, datt hien dout ass?“

Wéi eist Boot zu Kalkutta ukomm ass, huet den Dr. Misra mech erëm begleet. Mäi jéngste Brudder Bishnu huet um Dock gewaart fir mech ze begrüessen.

„Ech weess, datt den Ananta dëst Liewen verlooss huet“, hunn ech zum Bishnu gesot, ier hien Zäit hat ze schwätzen. „Sot mir w.e.g., an dem Dokter hei, wéini den Ananta gestuerwen ass.“

Bishnu benannt den Datum, wéi eng war den ganz Dag dat Ech hat kaaft den Souveniren an Shanghai.

„Kuckt emol!“, huet den Dr. Misra ejakuléiert. „Loosst kee Wuert dovunner sech verbreeden! D'Professeren wäerten e Joer Studium vun der mentaler Telepathie zum Medizinstudium derbäisetzen, wat jo scho laang genuch ass!“

De Papp huet mech häerzlech ëmfaasst, wéi ech an eist Haus op der Gurpar Road erakoum. „Du bass komm“, sot hien zäertlech. Zweek grouss Tréinen sinn aus senge Aen gefall. Normalerweis ouni Demonstratioun, hat hien mir nach ni virdru sou Zeeche vun Häerzegheet gewisen. Vun baussen de grave Papp, bannen hat hien dat schmëlzend Häerz. vun eng Mamm. An all säin Geschäfte mat den Famill, säin duebel Elteren Roll war däitlech manifest.

Kuerz nom Doud vun der Ananta gouf meng jéngst Schwëster Nalini duerch eng göttlech Heelung aus dem Doudesdéier erholl. Ier ech d'Geschicht erzielen, wäert ech op e puer Phasen aus hirem fréiere Liewen hiweisen.

D'Kandheetsbezéiung tëscht der Nalini a mir war net vun der glécklecher Natur. Ech war ganz dënn; si war nach méi dënn. Duerch en onbewossten Motiv oder "Komplex", deem d'Psychiater keng Schwierigkeiten hunn ze identifizéieren, hunn ech meng Schwëster dacks wéinst hirem kadaveren Ausgesinn gehänselt. Hir Äntwerten ware gläichzäiteg duerchzunn vun der kaler Offenheet vun enger extremer Jugend.

Heiansdo ass d'Mamm agemëscht an huet déi kannerlech Streidereien temporär beendegt, andeems si mir, als dat eelst Ouer, eng sanft Këscht op mäi Ouer geluecht huet.

D'Zäit ass vergaangen; d'Nalini war mat engem jonken Dokter aus Kalkutta, dem Panchanon Bose, verlobt. Hie krut eng generéis Mitgift vum Papp, wahrscheinlech (wéi ech der Schwëster gesot hunn) fir den zukünftege Bräitchemann fir säi Schicksal, sech mat enger mënschlecher Bounenstang ze alliéieren.

Ausféierlech maachen Bestietnes Riten waren gefeiert an fälleg Zäit. Un den Hochzäit Nuecht, Ech ugeschloss den Eng grouss a jovial Grupp vu Familljememberen am Wunnzëmmer vun eise Haus zu Kalkutta. De Bräitchemann huet sech op e risegt, goldbrokatéiert Këssen gestäipt, mat der Nalini u senger Säit. E wonnerschéine purpurroude *Seidesari* **25-1** konnt hir kanklechheet leider net ganz

verstoppen. Ech hunn mech hannert dem Këssen vu mengem neie Schwéierbrudder a grinst him frëndlech zou. Hie hat d'Nalini ni gesinn bis den Dag vun der Hochzäitszeremonie, wéi hien endlech erausfonnt huet, wat hien an der Ehelotterie krut.

Well den Dr. Bose mäi Sympathie gefillt huet, huet hien onopfälleg op d'Nalini gewisen a mir an d'Ouer geflüstert: "So, wat ass dat?"

"Firwat, Dokter," Ech geäntwert, et ass eng Skelett fir däin Observatioun!"

Voll iwwerrascht vu Freed, haten ech a mäi Schwéierbrudder Schwieregkeeten, de richtegen Anstand virun eise versammelte Familljememberen ze halen.

Wéi d'Jore vergaange sinn, huet den Dr. Bose sech bei eiser Famill ganz gär fonnt, an si hunn hien ëmmer erëm kontaktéiert, wa mir krank waren. Hie an ech si séier Frënn ginn, mir hunn dacks zesumme Spaass gemaach, meeschtens mat der Nalini als Zilgrupp.

„Et ass eng medizinesch Kuriositéit“, sot mäi Schwéierbrudder mir een Dag. „Ech hunn alles op denger magerer Schwëster probéiert - Kabeljau-Liewerueleg, Botter, Malz, Hunneg, Fësch, Fleesch, Eeër, Tonic. Trotzdem packt si et net, emol en Honnertstel vun engem Zoll ze zéien.“ Mir hunn allebéid gekrasch.

E puer Deeg méi spéit sinn ech bei der Famill Bose gaangen. Meng Kommissioun do huet nëmmen e puer Minutten gedauert; ech sinn fortgaang, onmierkt, hunn ech geduecht, laanscht d'Nalini. Wéi ech bei der Haaptentrée ukomm sinn, hunn ech hir Stëmm héieren, härezech awer befehlend.

"Brudder, komm heiher. Dës Kéier wäerts du mech net ausloossen. Ech wëll

mat dir schwätzen." Ech sinn d'Trap erop an hiert Zëmmer gaangen. Zu

menger Iwwerraschung war si a Tréinen.

„Léiwe Brudder“, sot si, „loosst eis déi al Beifil begrüen. Ech gesinn, datt deng Féiss elo fest um spirituellen Wee versetzt sinn. Ech wëll a jiddfer Hisiicht wéi du ginn.“ Si huet hoffnungsvoll dobäigesat: „Du bass elo robust am Ausgesinn; kanns du mir hëllefen? Mäi Mann kënnt net bei mech, an ech hunn hien sou gär!“

Mee nach méi wëll ech an der Gotteserkenntnis Fortschrëtter maachen, och wann ech dënn bleiwe muss ,25-2 an onattraktiv."

Mäin Häerz war déif beréiert vun hirem Bidden. Eis nei Frëndschaft huet sech stänneg weiderentwéckelt; eenes Daags huet si gefrot, ob si meng Jüngerin kéint ginn.

„Trainéiert mech op all Manéier, déi Dir wëllt. Ech vertrauen op Gott amplaz op Tonika.“ Si huet eng ganz Rëtsch Medikamenter zesummegepackt an se an den Daachoflaf gegoss.

Wéi eng Test vun hir Glawen, Ech gefrot hir zu ausloossen vun hir Diät all Fësch, Fleesch, an Eeër.

No e puer Méint, an deenen d'Nalini sech strikt un déi verschidde Reegele gehalen hat, déi ech opgestallt hat, an trotz ville Schwierigkeeten hir vegetaresch Ernährung agehalen hat, hunn ech si besicht.

„Schwëster, du hues gewissenhaft déi spirituell Uerder agehalen; deng Belounung ass no.“ Ech hunn schelmesch gelächelt. „Wéi voll wëlls du sinn – sou déck wéi eis

Tant, déi hir Féiss zënter Jore net méi gesinn huet?“

"Nee! Mä awer Ech laang zu sinn wéi staark wéi du sinn."

Ech hunn feierlech geäntwert. "Duerch d'Gnod vu Gott, well ech ëmmer d'Wourecht geschwat hunn, schwätze ech elo d'Wourecht." **25-3** Duerch déi göttlech Segen wäert Äre Kierper sech vun haut un wierklech veränneren; an engem Mount wäert en dat selwecht Gewiicht hunn wéi mäin."

Dës Wierder aus mengem Häerz hunn sech erfëllt. An drësseg Deeg huet d'Nalini hiert Gewiicht mäin gläichgewiicht. Déi nei Ronnheet huet hir Schéinheet ginn; hire Mann huet sech déif verléift. Hir Bestietnes, sou ugefaangen

onglécklech, gedréint eraus zu sinn idealerweis glécklech.

Wéi ech aus Japan zrëckkoom, hunn ech gewuer, datt d'Nalini während menger Absence un Typhus erkrankt war. Ech sinn direkt bei si heem gaangen an hunn mat menger Entsetztheet festgestallt, datt si nëmmen nach e Skelett war. Si louch am Koma.

„Ier hire Geescht duerch Krankheet duerchernee geroden ass“, sot mir mäi Schwéierbrudder, „sot si dacks: 'Wann de Brudder Mukunda hei wier, géif et mir net sou goen.'“ Hien huet verzweifelt bäigefüügt: „Déi aner Dokteren an mech selwer gesinn Nee Hoffnung. Blut Dysenterie huet astellen an, no hir laang ongeféier mat Typhus.“

Ech hunn ugefaangen Himmel an Äerd mat menge Gebieder ze beweegen. Andeems ech eng anglo-indesch Infirmière engagéiert hunn, déi mir voll Kooperatioun ginn huet, hunn ech op meng Schwëster verschidde Yoga-Technike fir d'Heelung ugewannt. D'Bluttdysenterie ass verschwonnen.

Mä den Dr. Bose huet traureg de Kapp gerëselt. „Si huet einfach kee Blut méi ze vergoss.“ „Si wäert sech erhuelen“, hunn ech kräfteg geäntwert.

„An siwen Deeg wäert hiert Féiwer fort sinn.“

Eng Woch méi spéit war ech begeeschtert, wéi d'Nalini hir Aen opgemaach huet a mech mat léiwer Unerkennung ugekuckt huet. Vun deem Dag un ass hir Genesung séier gaangen. Obwuel si hiert gewinnt Gewiicht erëmkritt huet, hat si eng traureg Narbe vun hirer bal fataler Krankheet: hir Been ware gelähmt. Indesch an englesch Spezialisten hunn si fir hoffnungslos Krëppel erkläert.

Dee stännege Krich ëm hiert Liewen, deem ech duerch Gebied gefouert hat, hat mech erschöpft. Ech sinn op Serampore fir de Sri Yukteswar ëm Hëllef ze froen. Seng Aen hunn déif Matgefill ausgedréckt, wéi ech him vun der Nalini hirer schwieriger Situatioun erzielt hunn.

„D'Been vun Ärer Schwëster wäerten um Enn vun engem Mount normal sinn.“ Hien huet dobäi gesot: „Loosst si nieft hirer Haut e Band mat enger onperforierter zwee-Karat Perl droen, déi mat engem Schnalle festgehale gëtt.“

Ech ausgestreckt mech selwer bei säin Féiss mat freedeg Erliichterung.

"Här, Dir sidd e Meeschter; Äert Wuert iwuer hir Genesung ass genuch. Mee wann Dir insistéiert, da kréien ech hir direkt eng Perl."

Mäi Guru huet geknickt. „Jo, maach dat.“ Hie beschreift dann déi kierperlech a

geeschteg Charakteristike vun der Nalini, déi hie nach ni gesinn hat.

"Här," Ech huet gefrot, "ass dëst eng astrologesch Analyse? Du maachen net wëssen hir Gebuert Dag oder Stonn."

De Sri Yukteswar huet gelächelt. „Et gëtt eng méi déif Astrologie, déi net vun den Zeienaussoe vu Kalennere an Aueren ofhängeg ass. Jiddweree Mënsch ass en Deel vum Schöpfer oder vum kosmesche Mënsch; hien huet souwuel en Himmelskierper wéi och ee vun der Äerd. Dat mënschlecht A gesäit déi kierperlech Form, awer dat bannenzegt A penetréiert méi déif, souguer bis an dat universellt Muster, vun deem jiddweree Mënsch en integralen an individuellen Deel ass.“

Ech zréckkomm zu Kalkutta an kaaft eng Pärrel fir Nalini. A Mount spéider, hir paralyséiert Been waren

komplett geheelt.

D'Schwëster huet mech gefrot, mengem Guru hiren häerzleche Merci auszedrécken. Hie lauschtert hir Botschaft roueg zou. Mä wéi ech fortgaange sinn, huet hien e schwangeren Kommentar gemaach.

"Ärer Schwëster gouf vu ville Dokteren gesot, datt si ni Kanner kréie kann. Verséichert hir, datt si a puer Joer zwou Duechtere kritt."

E puer Joer spéider, zu Nalini's Freed, si Buer eng Meedchen, gefollegt an eng puer Joer vun en aneren Duechter.

„Äre Meeschter huet eis Heem, eis ganz Famill geseent“, sot meng Schwëster. „D'Präsenz vun esou engem Mann ass eng Hellegung fir ganz Indien. Léiwe Brudder, sot w.e.g. dem Sri Yukteswarji, datt ech mech duerch dech demüteg als ee vu senger *Kriya Yoga* Jünger zielen.“

.....
25-1 : Den graziéis drapéiert Kleed vun Indesch Fraen.

25-2 : Well déi meescht Persounen an Indien sinn dënn, raisonnabel Plumpegheet ass betruecht ganz erwünscht.

25-3 : Den Hindu Schrëften deklaréieren dat déi WHO gewintlech schwätzen den Wourecht wäert entwéckelen den Kraaft vun materialiséieren hir Wieder. Déi Geboter, déi si vum Häerz aussprechen, ginn am Liewen an Erfëllung.

KAPITEL: 26 Joer

Den Wëssenschaft Vun Kriya Yoga

D'Wëssenschaft vum *Kriya Yoga*, déi sou dacks op dëse Säiten ernimmt gëtt, ass am modernen Indien duerch d'Instrumentalitéit vum Lahiri Mahasaya, dem Guru vu mengem Guru, wäit bekannt ginn. Déi sanskrit Wuerzel vu *Kriya* ass *kri*, maachen, handeln a reagéieren; déiselwecht Wuerzel fënnt een am Wuert *Karma*, dem natierleche Prinzip vu Ursaach an Effekt. *Kriya Yoga* ass also "Unioun (Yoga) mam Onendlechen duerch eng bestëmmten Handlung oder Ritual". E Yogi, deem trei senger Technik follegt, gëtt lues a lues vum Karma oder der universeller Kette vun der Ursaach befreit.

Wéinst bestëmmten ale yogesche Geboter kann ech keng komplett Erklärung vum

Kriya Yoga an de Säite vun engem Buch ginn, dat fir d'Allgemengheet geduecht ass. Déi aktuell Technik muss vun engem *Kriyaban* oder *Kriya Yogi* *geléiert ginn* ; hei muss eng breet Referenz duergoen.

Kriya Yoga ass eng einfach, psychophysiologesch Method vun wéi eng den mënschlech Blut ass dekarboniséiert

a mat Sauerstoff nei opgelueden. D'Atomer vun dësem extra Sauerstoff ginn a Liewensstrom ëmgewandelt fir d'Gehir- a Wirbelsäulenzentren ze verjüngen. **26-1** Indem den Yogi d'Akkumulatioun vu venösem Blut stoppt, kann hien den Zerfall vu Gewäss reduzieren oder verhënneren; den fortgeschrittene Yogi transformiert seng Zellen a reng Energie. Den Elia, de Jesus, de Kabir an aner Prophéiten ware fréier Meeschter am Gebrauch vu *Kriya* oder enger ähnlecher Technik, mat där si hir Kierper no Wëllen dematerialiséiere gelooss hunn.

Kriya ass eng antik Wëssenschaft. De Lahiri Mahasaya krut se vu sengem Guru, dem Babaji, deem d'Technik nei entdeckt an erkläert huet, nodeems se am Däischteren Zäitalter verluer gaangen ass.

„De *Kriya Yoga*, deen ech der Welt duerch dech an dësem 19. Joerhonnert ginn“, sot de Babaji zum Lahiri Mahasaya, „ass eng Erëffnung vun der selwechter Wëssenschaft, déi de Krishna viru Joerdausenden dem Arjuna ginn huet, a spéider dem Patanjali, a Christus, dem Hellege Johannes, dem Hellege Paulus an anere Jünger bekannt gouf.“

Kriya Yoga gëtt vum Krishna, dem gréissten Prophet vun Indien, an enger Stroph vun der *Bhagavad Gita* ernimmt: "Andeems hien den Inhalatiouns-Otem an den Ausootmung ubitt, an den Ausootmung an den Inhalatiouns-Otem ubitt, neutraliséiert de Yogi béid Atemzich; hie setzt doduerch d'Liewenskraaft aus dem Häerz fräi a bréngt se ënner seng Kontroll." **26-2** D'Interpretatioun ass: "De Yogi stoppt den Zerfall am Kierper duerch eng Zousaz vu Liewenskraaft, an stoppt d'Mutatioun vum Wuesstum am Kierper duerch *Apan* (Eliminatioun vum Strom). Sou neutraliséiert de Yogi den Zerfall an de Wuesstum, andeems hien d'Häerz berouegt, a léiert d'Liewenskontroll."

Krishna erzielt och **26-3** datt et hien war, deem an enger fréierer Inkarnatioun, den onverstéierbare Yoga un en antiken Illuminato, dem Vivasvat, weiderginn huet, deem en dem Manu, dem groussen Gesetzgeber, ginn huet. **26-4** Hien huet dem Ikshwaku, dem Papp vun der indescher Sonnekriegerdynastie, Instruktiounen ginn. Sou gouf de kinnekleche Yoga vun de Rishis bis zum Ufank vun den materialisteschen Zäitalteren iwwerwaacht. **26-5** Dann, wéinst dem priesterleche Geheimhaltung an der Indifferenz vum Mënsch, ass dat hellegt Wëssen no an no net zougänglech ginn.

Kriya Yoga gëtt zweemol vum antike Weise Patanjali, dem féierende Vertrieeder vum Yoga, ernimmt, deem geschriwwen huet: " *Kriya Yoga* besteet aus Kierperdisziplin, mentaler Kontroll a Meditatioun iwwer *Aum* ." **26-6** De Patanjali schwätzt vu Gott als den tatsächleche kosmesche Klang vum *Aum*, deen an der Meditatioun héieren gëtt. **26-7** *Aum* ass dat kreativt Wuert, **26-8** de Klang vum Vibratiounsmotor. Och den Yoga-Ufänger héiert séier innerlech de wonnerbare Klang vum *Aum*. Wann hien dës glécklech spirituell Ermuttugung kritt, gëtt den Andachter sécher, datt hien a tatsächleche Kontakt mat göttlechen Räicher ass.

De Patanjali bezitt sech en zweete Kéier op d'Liewenskontroll- oder *Kriya* -Technik, sou:
"Befreiung kann duerch dat *Pranayama erreicht ginn* , dat erreicht gëtt andeems de
Wee vun der Inhalatioun an der Ausatmung getrennt gëtt." **26-9**

Den hellege Paulus kannte *Kriya Yoga* , oder eng Technik, déi ganz ähnlech domat
war, mat där hie Liewensstréimungen tëscht de Sënner an dovunner wiessele
konnt. Hie konnt dofir soen: "Wierklech, ech protestéiere mat eiser Freed, déi ech a
Christus hunn, *ech stierwen all Dag* ." **26-10** Indem hien seng kierperlech
Liewenskraaft all Dag zrëckgezunn huet, huet hien se duerch Yoga-Unioun mat der
Freed (éiweger Freed) vum Christusbewosstsinn vereenegt. An deem glécklechen
Zoustand war hien

bewusst bewusst vun sinn dout zu den täuschend sensoresch Welt vun *Maya* .

An den initialen Zoustänn vum Gottkontakt (*sabikalpa samadhi*) verschmëlzt d'Bewosstsinn vum Gleewegen mam kosmesche Geescht; seng Liewenskraaft gëtt aus dem Kierper zrëckgezunn, deen "dout" oder onbeweeglech a steif schéngt. De Yogi ass sech sengem kierperlechen Zoustand vun der suspendéierter Animatioun voll bewusst. Wéi hien Fortschrëttert zu méi héije spirituellen Zoustänn (*nirbikalpa samadhi*), awer hie kommunizéiert mat Gott ouni kierperlech Fixatioun, a sengem normale Wachbewosstsinn, och a Mëtt vun héije weltleche Flichten. **26-11**

„ *Kriya Yoga* ass en Instrument, duerch dat d'mënschlech Evolutioun beschleunegt ka ginn“, huet de Sri Yukteswar senge Schüler erkläert. „Déi antik Yogi hunn entdeckt, datt d'Geheimnis vum kosmesche Bewosstsinn enk mat der Meeschterschaft vum Otem verbonden ass. Dëst ass den eenzegaartegen an onstierfleche Bäitrag vun Indien zum weltwäite Wëssensschatz. D'Liewenskraaft, déi normalerweis fir d'Erhalen vun der Häerzpompel absorbéiert gëtt, muss fir méi héich Aktivitéite fräigesat ginn duerch eng Method fir d'onopfälleg Ufuerderunge vum Otem ze berouegen an ze stëllen.“

De *Kriya Yogi* riicht seng Liewensenergie mental no uewen an no ënnen, fir sech ëm déi sechs Wirbelsäulezentren (Medullär, Halswirbel, Dorsal, Lumbal, Sakral a Steissbockplexus) ze dréinen, déi den zwielef astrale Zeeche vum Déierekrees, dem symbolesche Kosmesche Mënsch, entsprechen. Eng hallef Minutt Energieëmdréiung ëm dat sensibelt Réckemuerch vum Mënsch bewierkt e subtile Fortschrëtt a senger Evolutioun; déi hallef Minutt *Kriya* entsprécht engem Joer vun natierlecher spiritueller Entwécklung.

Den astrale System vun engem Mënsch, mat sechs (zwielef no Polaritéit) bannenzege Konstellatiounen, déi sech ëm d'Sonn vum allwëssende geeschtlechen Aa dréinen, ass mat der kierperlecher Sonn an den zwielef Zodiakzeechen verbonden. All Mënsche gi sou vun engem bannenzegen an engem baussenzegen Universum beaflosst. Déi antik Rishis hunn entdeckt, datt d'ierdesch an himmlesch Ëmwelt vum Mënsch, a zwielefjärege Zyklen, hien op sengem natierleche Wee no vir drécken. D'Schrëften erzielen, datt de Mënsch eng Millioun Joer normal, krankheetslos Evolutioun brauch, fir säi mënschlecht Gehir genuch ze perfektionéieren, fir säi kosmescht Bewosstsinn auszedrécken.

Dausend *Kriya*, déi an aacht Stonnen praktizéiert ginn, gëtt dem Yogi an engem Dag dat Equivalent vun dausend Joer natierlecher Evolutioun: 365.000 Joer Evolutioun an engem Joer. An dräi Joer kann e *Kriya Yogi* also duerch intelligent Selbstausübung datselwecht Resultat erreechen, wat d'Natur an enger Millioun Joer bréngt. De *Kriya*- Ofkierzungswee kann natierlech nëmme vun déif entwéckelte Yogien ageholl ginn. Mat der Leedung vun engem Guru hunn esou Yogien hire Kierper a Gehir virsiichteg virbereet fir d'Kraaft ze kréien, déi duerch

intensiv Praxis geschaf gött.

Den Ufänger *vun der Kriya* benotzt seng Yogisübungen nämme véierzéng bis aachtanzwanzeg Mol, zweemol am Dag. Eng Rei Yogi erreechen hir Emanzipatioun a sechs oder zwielef oder véieranzwanzeg oder aachtanzwanzeg Joer. E Yogi, deen stierft virdrun erreechen voll Realisatioun dréit mat hien den gutt Karma vun säin Vergaangenheet *Kriya* -Ustrengung; a sengem neie Liewen gött hien harmonesch a Richtung säin onendlecht Zil gedriwwen.

De Kierper vum Duerchschnëttsmënsch ass wéi eng fofzeg Watt Luucht, déi net déi Milliarde ... Watt u Kraaft, déi duerch eng exzessiv Praxis vu *Kriya erweckt ginn* . Duerch eng graduell an reegelméisseg Erhéijung vun den einfachen a "idiotsécheren" Methode vu *Kriya* gött de Kierper vum Mënsch Dag fir Dag astral transforméiert a schliisslech geegent fir déi onendlech Potenzialer vun der kosmescher Energie auszedrécken - déi éischt materiell

aktiv Ausdröck vum Geescht.

Kriya Yoga huet näischt gemeinsam mat den onwëssenschaftlechen Atmungsübungen, déi vum enger Rei vu falsch geriichte Fanatiker geléiert ginn. Hir Versich, den Otem gezwongen an d'Lunge festzehalen, sinn net nëmmen onnatierlech, mee och definitiv onangenehm. *Kriya* dogéint gëtt vum Ufank un vum engem Zougank vu Fridde an vu berouegenden Empfindungen vum enger regenerativer Wierkung an der Wirbelsäul begleet.

Déi antik yogesch Technik verwandelt den Otem a Geescht. Duerch spirituellen Fortschritt kann een den Otem als en Akt vum Geescht erkennen - en Dram-Otem.

Vill Illustratiounen kéint sinn ginn vum den mathemateschen Relatioun tëscht Mann säin Atmungsfrequenz an d'Variatiounen a sengen Bewosstsinnszoustänn. Eng Persoun, där hir Opmierksamkeet ganz verdéift ass, wéi zum Beispill beim Verfollegen vum engem enke intellektuellen Argument oder beim Versuch vum enger delikater oder schwiereger kierperlecher Leeschtung, otmet automatesch ganz lues. D'Fixatioun vum der Opmierksamkeet hänkt vum der lueser Atmung of; séier oder ongläichméisseg Otmung ass eng inévitable Begleitung vu schiedlechen emotionalen Zoustänn: Angscht, Lust, Roserei. Den onrouege Aaff otmet mat enger Frequenz vum 32 Mol pro Minutt, am Géigesaz zu den Duerchschnitt vum Mënsch vum 18 Mol. Den Elefant, d'Schildkröten, d'Schlaang an aner Déieren, déi fir hir Liewensdauer hunn eng Atmungsfrequenz, déi manner ass wéi déi vum Mënsch. D'Schildkröten zum Beispill, déi 300 Joer al ka ginn, **26-12** ootmet nëmme 4 Mol pro Minutt.

Déi verjüngend Effekter vum Schlof sinn doduerch bedingt, datt de Mënsch temporär net méi vum Kierper an der Atmung bewosst ass. De schlofende Mann gëtt e Yogi; all Nuecht féiert hien onbewosst de yogesche Ritual vum ... aus. sech vum der kierperlecher Identifikatioun befreien, an d'Liewenskraaft mat heelen Stréimungen an der Haaptregioun vum Gehir an de sechs Ënnerdynamoen vu sengen Wirbelsäulzentren zesummeféieren. De Schlofende taucht also onbewosst an de Reservoir vum der kosmescher Energie, deen all Liewen erhält.

De fréiwëllege Yogi féiert e einfachen, natierleche Prozess bewosst duerch, net onbewosst wéi de luese Schlofer. De *Kriya Yogi* benotzt seng Technik fir all seng kierperlech Zellen mat onverfallbarem Liicht ze sättigen an ze ernähren an se an engem magnetiséierten Zoustand ze halen. Hie mécht den Otem wëssenschaftlech onnéideg, ouni d'Zoustänn vum ënnerbewossten Schlof oder Onbewosstsinn ze produzéieren.

Duerch *Kriya* gëtt déi erausgehend Liewenskraaft net verschwend a mëssbraucht an de Sënner, mä ageschränkt op mat méi subtile Spinalenergien erëmvereenegt. Duerch sou eng Verstärkung vum Liewen ginn de Kierper an d'Gehirzellen vum Yogi mam spirituellen Elixier elektrifizéiert. Sou läscht hie sech vum der studéierter

Beobachtung vun den Naturgesetzter, déi hien nëmmen - duerch ëmlafend Mëttelen, wéi se duerch richtegt Iessen, Sonneliicht an harmonesch Gedanken ginn - zu engem Milliounen Joer laangen Zil féiere kënnen. Et brauch zwielef Joer vun normalem gesondem Liewen, fir och nëmmen eng kleng merkbar Ännerung an der Gehirstruktur ze bewierken, an eng Millioun Sonnerendéngschter ginn erfuerdert, fir d'Gehirnwunneng genuch ze verfeinere, fir d'Manifestatioun vum kosmeschen Bewosstsinn ze manifestéieren.

Kriya d'Otemschnouer léist, déi d'Séil mam Kierper verbënnt, déngt et dozou, d'Liewen ze verlängere bis an d'Onendlechkeet ze vergréisseren. D'Yoga-Method iwwerwënnt den Zuchkampf tëscht dem Geescht an der materiegebonnene Sënner a befreit den Andréngen, säin éiwegte Räich nei ze ierwen. Hie weess, datt seng richteg Natur weder duerch kierperlech Verschläifung nach duerch Otem gebonnen ass, Symbol vun der stierflecher Versklavung vun der Loft, an d'elementar Zwang vun der Natur.

Introspektioun, oder "an der Rou sëtzen", ass eng onwëssenschaftlech Method fir ze versichen, de Geescht an d'Sënner, déi duerch d'Liewenskraaft zesummegebonne sinn, ausernee ze drécken. De kontemplative Geescht, deen seng Réckkehr zur Göttlechkeet probéiert, gëtt stänneg vun de Liewensstréimungen zrëck an d'Sënner gezunn. *Kriya*, déi de Geescht *direkt* duerch d'Liewenskraaft kontrolléiert, ass dee einfachsten, effektivsten a wëssenschaftlechten Wee fir un den Onendlechen unzegoen. Am Géigesaz zum luesen, onséchere "Ochsewon"-theologesche Wee zu Gott, kann *Kriya* gerechtfäerdegterweis de "Fliger"-Wee genannt ginn.

D'Yogesch Wëssenschaft baséiert op enger empirescher Iwwerleeung vun alle Formen vu Konzentratiouns- a Meditatiounsübungen. Yoga erméiglecht et dem Gleewegen, de Liewensstrom vum ... no Wëllen auszuschalten oder unzeschalten. fënnef Sënntelefone vu Siicht, Toun, Geroch, Geschmaach a Beréierung. Wann hien dës Kraaft vun der Sënntrennung erreecht huet, fënnt de Yogi et einfach, säi Geescht no Wëllen mat göttleche Räicher oder mat der Welt vun der Materie ze vereenegen. Hie gëtt net méi ongewollt vun der Liewenskraaft an déi alldeegelech Sphär vu raue Sensatiounen an onrouege Gedanken zrëckbruecht. Meeschter vu sengem Kierper a Geescht, de *Kriya Yogi* erreecht schlussendlech de Sieg iwwer den "leschten Feind", den Doud.

Sou wäerts du dech vum Doud ernähren, deen sech vun de Mënsche ernährt: An den Doud, wann e eemol dout ass, gëtt et kee Stierwen méi , **26-13**

D'Liewe vun engem fortgeschrattene *Kriya Yogi* gëtt net vun den Auswierkunge vu vergaangene Handlungen beaflosst, mä nëmme vun Uweisungen vun der Séil. Den Andachter vermeit also déi lues, evolutiv Iwwerwaachungspersonen vun egoisteschen Handlungen, gutt a schlecht, vum alldeegelechen Liewen, déi fir d'Aadlerhärzer komplizéiert a schneckenhaft sinn.

Déi iwwerleeën Method vum Séileliewen befreit den Yogi, deen, befreit vu sengem Ego-Prisong, déi déif Loft vun der Allgegenwärtigkeet schmaacht.

D'Flüchtlingsrecht vum natierlechen Liewen ass am Géigesaz zu engem demütigende Tempo.

Wann e Mënsch säi Liewen der evolutiver Uerdnung upasst, kann hien keng konzessionell Hastegkeet vun der Natur befuerderen, mä wann hien ouni Feeler géint d'Gesetzter vu senger kierperlecher a geeschteger Dot leeft, brauch hien ëmmer nach ongeféier eng Millioun Joer inkarnéierend Maskeraden, fir déi endgültig Emanzipatioun ze kennen.

Déi teleskopesch Methode vun de Yogien, déi sech vun der kierperlecher a geeschteger Identifikatioun zugonschte vun der Séilindividualitéit trennen, empfeelen sech also deenen, déi mat Revolt dausend dausend Joer kucken. Dës numeresch Peripherie gëtt fir den normale Mënsch vergréissert, deen net emol mat der Natur, nach manner senger Séil, an Harmonie leeft, mä amplaz onnatierlech

Komplexitéiten verfolgegt, sou... beleidegen an säin Kierper an Gedanken den séiss Vernunft vun Natur. Fir hien, zwee Zäiten eng Millioun Joer kënne kaum duergoen fir d'Befreiung.

De Groussmënsch realiséiert selten oder ni, datt säi Kierper e Kinnekräich ass, dat vum Keeser Séil um Troun vum Schädel regéiert gëtt, mat Niewenregenten an de sechs Wirbelsailzentren oder Sphären vun ... Bewosstsinn. Dës Theokratie erstreckt sech iwwer eng Masse vu gehorsame Sujeten: siwenzwanzegdausend Milliarden Zellen - ausgestattet mat enger sécherer, wann och automatescher Intelligenz, duerch déi se all Aufgaben vum kierperleche Wuesstum, Transformatiounen an Opléisungen erfëllen - a fofzeg Milliounen substratal Gedanken, Emotiounen a Variatiounen vun ofwiesselnde Phasen am Bewosstsinn vum Mënsch an engem duerchschnëttlechen Liewen vu siechzig Joer. All scheinbar Opstand vu kierperlechen oder zerebrale Zellen géint d'Keeserséil, déi sech als Krankheet oder Depressioun manifestéiert, ass net op Illoyalitéit ënner den bescheidenen Bierger zeréckzeféieren, mä op Mëssbrauch an der Vergaangenheet oder der Géigewalt duerch... Mënsch vu senger Individualitéit oder fräiem Wëllen, him gläichzäiteg mat enger Séil ginn, an ni widerrufbar.

De Mënsch identifizéiert sech mat engem iwwerflächlechen Ego a geet dovun aus, datt hien et ass, deen denkt, wëll, fillt, Iessen verdaut a sech selwer um Liewen hält, ouni duerch Reflexioun zouzeginn (nëmmen e bëssen wier duer!), datt hien a sengem aldeegleche Liewen näischt anescht ass wéi eng Marionett vu vergaangene Handlungen (Karma) an der Natur. oder Ëmwelt. Déi intellektuell Reaktiounen, Gefiller, Stëmmungen a Gewunnechten vun all Mënsch sinn duerch d'Auswierkunge vu vergaangene Grënn limitéiert, egal ob aus dësem oder engem fréiere Liewen. Iwwer sou Aflëss awer steet *s e n g k i n n e k l e c h S é i l*. De *Kriya Yogi* verwerft déi vergängleche Wourechten a Fräiheeten a geet iwwer all Desillusioun an säi fräit Wiesen. All Schrëften erklären, datt de Mënsch kee vergängleche Kierper ass, mä eng lieweg Séil; duerch *Kriya* gëtt him eng Method ginn, fir déi biblesch Wourecht ze beweisen.

„Äusserlech Ritualer kënnen d'Ignoranz net zerstéieren, well se sech net géigesäiteg widdersprieche“, schreift de Shankara a sengem berühmten „*Century Of Verses*“. „Realiséiert Wëssen eleng zerstéiert d'Ignoranz... Wëssen kann net duerch aner Mëttelen entstoën ewéi duerch d'Ufro. 'Wien sinn ech? Wéi ass dëst Universum gebuer ginn? Wien ass säi Schöpfer? Wat ass seng materiell Ursaach?' Dëst ass déi Zort Ufro, vun där et sech bezitt.“ Den Intellekt huet keng Äntwert op dës Froen; dofir hunn d'Rishis Yoga als Technik vun der spiritueller Ufro entwéckelt.

Kriya Yoga ass de richteg "Feierritus", deen dacks an der *Bhagavad Gita* *gelueft gëtt*. Déi purifizierend Feier vum Yoga bréngen éiweg Erliichtung a ënnerscheede sech dofir staark vun äusserlechen a wéineg effektiven reliéise Feierzeremonien, wou d'Wahrnehmung vun der Wourecht dacks verbrannt gëtt, zu feierlecher Begleedung, zesumme mam Räucherwierk!

Den fortgeschrattene Yogi, deen säi ganze Geescht, säi Wëllen a seng Gefiller virun enger falscher Identifikatioun mat kierperleche Begierden zréckhält, säi Geescht mat iwwerbewossten Kräften an de Wirbelsail-Hellegtum vereenegt, leeft sou an dëser Welt, wéi Gott et geplangt huet, net ugedriwwe vun Impulser aus der Vergaangenheet oder vun neien Onwëssenheeten oder frësche mënschleche Motivatiounen. Sou e Yogi kritt d'Erfëllung vu sengem ieweschte Wonsch, sécher an der leschter Haf vum onerschöpfleche gléckleche Geescht.

De Yogi offrëiert seng labyrinthesch mënschlech Sehnsucht engem monotheistesche Feier, dat dem onvergläichleche Gott gewidmet ass. Dëst ass tatsächlech déi richteg yogesch Feierzeremonie, an där all vergaangen a aktuell Wësch vun der göttlecher Léift verbraucht ginn. Déi ultimativ Flam empfängt d'Affer vun all mënschlecher Wahnsinn, an de Mënsch ass reng vu Schlack. Seng Schanken sinn vun all begiertem Fleesch befreit, säi karmescht Skelett ass an den antiseptesche Sonne vun der Wäisheet gebleecht, hien ass endlech proper, onschiedeg virum Mënsch a Schöpfer.

Bezitt sech op déi sécher a methodesch Effizienz vum Yoga a lueft den Här Krishna

den technologesche Yogi mat de folgende Wierder: "De Yogi ass méi grouss wéi Kierperdisziplinéierend Asketen, souguer méi grouss wéi d'Unhänger vum Wee vun der Wäisheet (*Jnana Yoga*) oder vum Wee vun der Handlung (*Karma Yoga*); sidd du, o Jünger Arjuna, e Yogi!" **26-14**

26-1 : Den bemierkt Wëssenschaftler, Dr. George W. Kriel vum Cleveland, erkläert virun eng 1940 Versammlung vum den Amerikanesch Associatioun fir den Fortschrëtt vum Wëssenschaft den Experimenter vum wéi eng hien hat bewisen dat all kierperlech Gewëss sinn elektresch negativ, ausser d'Gewëss vum Gehir an dem Nervensystem, déi elektresch positiv bleiwen, well se relivivierende Sauerstoff méi séier ophuelen.

26-2 : *Bhagavad Gita* , IV:29.

26-3: *Bhagavad Gita* IV:1-2.

26-4 Den Auteur vu *Manava Dharma Shastras* . Dës Institutur vum kanoniséierte Gemeinschaftsrecht si bis haut an Indien gëlleg. De franséische Geléierte Louis Jacolliot schreift, datt den Datum vum Manu "an der Nuecht vun der antehistorescher Period vun Indien verluer geet; an Nee Geléiert huet getraut zu refuséieren hien den Titel vun den déi meescht antik Gesetzgeber an den Welt." An *D' Bibel Danz Op der Sait* 33-37 reproduzéiert de Jacolliot parallel Textreferenzen fir ze beweisen, datt de réimesche *Codex vum Justinian* enk mat de *Gesetzer vum Manu gläicht* .

26-5 : Den ufänken vun den materialisteschen Alter, no zu Hindu bibleschen Rechnungen, war 3102 v. Chr. Dëst war den Ufank vun den Ofsteigend Dwapara Alter (kuckt Sait 174). Modern Geléiert, fräiwëlleg gleewen dat 10.000 Joer virun all Männer waren

versenkt an eng barbaresche Steen Alter, summarisch ofweisen wéi "Mythen" all Opzeechnungen an Traditionen vun .ganz antik Zivilisatiounen an Indien, China, Ägypten an anere Länner

26-6 Patanjali seng *Aphorismen* , II:1. Mat de Wieder *Kriya Yoga* bezitt sech Patanjali entweder op déi genee Technik, déi geléiert gëtt vun Babaji, oder eent ganz ähnlech zu et. Dat et war eng definitiv Technik vun Liewen Kontroll ass bewisen vun Patanjali's *Aphorismus* II:49.

26-7 : Patanjali's *Aphorismen* , Ech:27.

26-8 : "An den Ufank war den Wuert, an den Wuert war mat Gott, an den Wuert war Gott.Alles Saachen waren gemaach vun

hien; an ouni hien ass näischt entstanden, wat entstanden ass." - *Johannes* 1:1-3. *Aum* (*Om*) vun de *Veden* ass dat hellegt

Wuert ginn *Amin* vun den Muslimen, *Hum* vun den Tibeter, an *Amen* vun den Chrëschtchen (seng Bedeitung an Hebräesch sinn *sécher* , *trei*). „Dëst seet den Amen, den treie an wouere Zeien, den Ufank vun der Schöpfung vu Gott.“ - *Offenbarung*

.3:14

26-9 : *Aphorismen* II:49..

26-10 : Ech *Korinther* 15:31 Auer. "Eis freeën sech" ass den korrekt Iwwersetzung; net, wéi normalerweis ginn, "Är Freed." St. Paul huet sech op d' *Allgemengheet* vum Christusbewosstsinn bezunn..

26-11 : *Kalpa* bedeit Zäit oder Äon. *Sabikalpa* bedeit Sujet zu Zäit oder änneren; e puer Link mat *Prakriti* oder Matière bleift. . *Nirbikalpa* bedeit zäitlos, onverännerlech; dëst ass den héchst Staat vun *Samadhi*

26-12 : Laut zu den *Lincoln Bibliothék Vun Essentiell Informatiounen* , S. 1030, den Ris Schildkröt leeft tëscht 200 an 300 Joer.

26-13 : Shakespeare: *Sonnet* #146.

26-14: *Bhagavad Gita* , VI:46.

KAPITEL: 27 Joer

Grënnung A Yoga Schoul Um Ranchi

"Firwat sinn du ofwäichend zu organisatoreschen Aarbecht?"

Master Fro erschreckt mech eng bëssen. Et ass wouer dat mäin privat Verurteilung
bei den Zäit war dat

Organisatiounen waren Hornetten Näschter."

„Et ass eng ondankbar Aufgab, Här“, hunn ech geäntwert. „Egal wat de Leader mécht oder net mécht, hie gött kritiséiert.“

„Wëlls du déi ganz göttlech *Channa* (Mëllechkärm) eleng fir dech selwer?“
D'Äntwert vu mengem Guru gouf vun engem strenge Bléck begleitet. „Kënnt du oder iergendeen aneren duerch Yoga Gotteskontakt erreechen, wann eng Rei vu generéisshäerzege Meeschteren net bereet gewiescht wier, hiert Wëssen un anerer ze vermëttelen?“ Hien huet dobäigesat: „Gott ass den Hunneg, Organisatiounen sinn d'Kiewenstécker; béides ass néideg. All *Form* ass natierlech nützlos ouni de Geescht, awer firwat sollt Dir keng beschäftegt Kiewenstécker voller dem spirituellen Nektar ufänken?“

Säi Rot huet mech déif beréiert. Och wann ech keng äusserlech Äntwert ginn hunn, ass mir eng onentschlossen Entschlossenheet a mengem Broscht opgestan: Ech géif mat menge Matbierger, souwäit et a menger Muecht läit, déi onbefänglech Wourechten deelen, déi ech zu de Féiss vu mengem Guru geléiert hat. „Här“, hunn ech gebiet, „méch Deng Léift fir ëmmer um Hellegtum vu menger Andacht schéngen, a méch ech fäeg sinn, dës Léift an aneren Häerzer z'erwächen.“

Bei enger fréierer Geleeënheet, ier ech dem Kléischteruerteel bäigetrueen war, hat de Sri Yukteswar eng ganz onerwaart Bemierkung gemaach.

„Wéi wäerts du d'Gesellschaft vun enger Fra an dengem Alter vermessen!“, hat hie gesot. „Sidd Dir net d'accord, datt de Familljemember, deen nützelech Aarbecht mécht fir seng Fra a Kanner z'ënnerhalen, dofir eng lukrativ Roll a Gottes Ae spillt?“

„Här“, hat ech erschreckt protestéiert, „Dir wësst, datt mäi Wonsch an dësem Liewen ass, nëmmen de kosmesche Geliebten ze bestueden.“

De Meeschter hat sou frëndlech gelacht, datt ech verstanen hunn, datt seng Observatioun nëmmen als Test vu mengem Glawen gemaach gouf.

„Denkt drun“, hat hie lues gesot, „datt wien seng weltlech Pflichten opginn huet, sech nëmme rechtfertige kann, andeems hien eng Zort Verantwortung géintwuer enger vill méi grousser Famill iwwerhëlt.“

D'Ideal vun enger allsäiteger Ausbildung fir d'Jugend war mir ëmmer um Häerz. Ech hunn déi dréche Resultater vun der normaler Ausbildung kloer gesinn, déi nëmmen op d'Entwécklung vu Kierper an Intellekt geriicht ass. Moralesch a spirituell Wäerter, ouni déi hir Unerkennung kee Mënsch dem Gléck ukënnt, waren nach net... wat am formelle Léierplang feelt. Ech hunn decidéiert, eng Schoul ze grënnen, wou jonk Jongen sech bis zur voller Männlechkeet entwéckele konnten. Mäin éischte Schrëtt an där Richtung hunn ech mat siwe Kanner zu Dihika, enger

klenger Landschaft a Bengalen, gemaach.

Ee Joer méi spéit, am Joer 1918, konnt ech, dank der Generositéit vum Sir Manindra Chandra Nundy, dem Maharaja vu Kasimbazar, meng séier wuessend Grupp op Ranchi versetzen. Dës Stad a Bihar, ongeféier zweehonnert Meilen vu Kalkutta ewech, ass mat engem vun de gesondsten Klimaer an Indien geseent. De Kasimbazar Palais zu Ranchi gouf an den Haaptquartéier vun der neier Schoul ëmgewandelt, déi ech *Brahmacharya Vidyalaya* **27-1 genannt hunn**, am Aklang mat den Bildungsidealer vun de Rishis.

Hir Bësch Ashramen hat gewiescht den antik Sëtzer vun Léieren, säkular an göttlech, fir den Jugend vun

Indien.

Zu Ranchi hunn ech en edukative Programm fir souwuel Grammatik wéi och Lycéeklassen organiséiert. Et huet landwirtschaftlech, industriell, kommerziell a akademesch Fächer abegraff. D'Schüler goufen och Yoga-Konzentratioun a Meditatioun geléiert, an e speziell System vun der kierperlecher Entwécklung, "Yogoda", deem seng Prinzipien ech 1916 entdeckt hat.

Wéi ech gemierkt hunn, datt de Kierper vum Mënsch wéi eng elektresch Batterie ass, hunn ech geduecht, datt e mat Energie duerch déi direkt Handlung vum mënschleche Wëllen nei opgeluede ka ginn. Well keng Handlung, egal ob kleng oder grouss, ouni *Wëllen méiglech ass*, kann de Mënsch säi primäre Motor, de Wëllen, notzen, fir säi Kierpergewebe ouni ustrengend Apparater oder mechanesch Übungen ze erneieren. Dofir hunn ech de Ranchi-Studenten meng einfach "Yogoda"-Techniken bäibruecht, mat deenen d'Liewenskraaft, déi am Medulla oblongata vum Mënsch zentréiert ass, bewusst an direkt aus der onlimitéierter Versuergung vu kosmescher Energie nei opgeluede ka ginn.

D'Jonge hunn wonnerbar op dëst Training reagéiert an hunn eng aussergewöhnlech Fäegkeet entwéckelt, d'Liewensenergie vun engem Kierperdeel an en aneren ze verlageren, a perfekt an schwierigen Kierperhaltungen ze setzen. **27-2** Si hunn Leeschtunge vu Kraaft a Ausdauer erbruecht, déi vill mächtég Erwuessener net konnten erreechen. Mäi jéngste Brudder, de Bishnu Charan Ghosh, ass an d'Ranchi-Schoul gaangen; hie gouf spéider e féierende Physikalesche Kulturexpert a Bengalen. Hie war zesumme mat engem vu senge Studenten an Europa an Amerika a war do a weist Kraaft a Fäegkeeten, déi d'Universitétsexperten, dorënner och déi vun der Columbia University zu New York, beandrockt hunn.

Um Enn vum éischte Joer zu Ranchi hunn d'Umeldungen zwou Dausend erreecht. Mä d'Schoul, déi deemools nëmme Studentenheem war, konnt nëmme ongeféier honnert Schüler ophuelen. Kuerz drop gouf et och nach Ënnerrecht fir Dagschüler.

An der *Vidyalaya* musst ech Papp-Mamm fir déi kleng Kanner spillen a mat ville organisatoresche Schwieregkeeten eens ginn. Ech hunn mech dacks un d'Wierder vu Christus erënnert: "Amen, ech soen iech: Et gött kee Mënsch, deen Haus, Bridder oder Schwëstere, Papp, Mamm, Fra oder Kanner verlooss huet." Lännereien, fir mech a fir d'Evangelium, mä hie kritt elo an dëser Zäit honnertfacht erëm: Haiser a Bridder a Schwëstere a Mammen a Kanner a Lännereien, mat Verfollegungen; an an der kommender Welt dat éiwégt Liewen." **27-3** De Sri Yukteswar hat dës Wieder interpretéiert: "Den Andachtsmann, deen op d'Liewenserfarunge vu Bestietnes a Famill verzicht, an d'Problemer vun engem klengen Stot a limitéiert Aktivitéit géint déi méi grouss Verantwortung vum Déngscht un der Gesellschaft am Allgemengen austauscht, iwwerhëlt eng Aufgab, déi dacks mat Verfolgung vun enger falsch verständnisvoller Welt begleet gött,

awer och mat enger göttlecher bannenzeger Zefriddenheet."

Yogoda Math , schéint Ermitage vun der Selbstverwierklechungsgemeinschaft zu Dakshineswar um Ganges. Gegrénnt am Joer 1938 als Yoga-Retreat fir Studenten aus Ost a West.

Zentralgebai vun der *Yogoda Sat-Sanga Brahmacharya Vidyalaya* zu Ranchi, Bihar, gegrénnt am Joer 1918 als Yogaschoul fir Jongen, mat Grammatik- a Lycéeausbildung. Domat verbonnen ass d'philanthropesch Lahiri Mahasaya Missioun.

Eines Daags ass mäi Papp zu Ranchi ukomm, fir him e paternalesche Segen ze schenken, deen ech laang zrëckgehalen hat, well ech hie verletzt hat, andeems ech säi Posten bei der Bengal-Nagpur Eisebunn refuséiert hat.

„Jong“, sot hien, „ech sinn elo mat denger Liewenswahl averstanen. Et mécht mir Freed, dech tëscht dëse glécklechen, eifrege Jonken ze gesinn; du gehéiers heiher anstatt zu de liewlosen Figuren vun den Eisebunnsfahrpläng.“ Hie winkt zu enger Grupp vun engem Dutzend Klengen, déi mir nogaange sinn. „Ech hat nëmmen aacht Kanner“, huet hien mat blénkegen Aen observéiert, „awer ech kann mat dir mithalen!“

Mat engem groussen Uebstgaart a fënnefanzwanzeg fruchtbare Hektar zur Verfügung hunn d'Schüler, d'Enseignanten an ech selwer vill glécklech Stonnen Aarbecht am Fräien an dëser idealer Ëmgegend verbruecht. Mir haten vill

Hausdéieren, dorënner en jonken Hirsch, deen vun de Kanner zimlech veréiert gouf. Ech hunn de Reekalf och sou gär, datt ech en a mengem Zëmmer schlofe gelooss hunn. Beim Sonnenopgang ass dat klengt Wiesen bei mäi Bett getrëppelt fir eng moies Streichelcher.

Eines Daags hunn ech dem Hausdéier méi fréi wéi gewinnt gefiddert, well ech mech mat engem Geschäft an der Stad Ranchi beschäftege musst. Obwuel ech de Jongen gewarnt hunn, dem Reegel net ze fidden, bis ech zréck sinn, war ee vun hinnen ongehorsam,

an huet dem Hirschjong eng grouss Quantitéit Mëllech ginn. Wéi ech owes zréckkouw, huet mech déi traureg Noriicht begréisst: "Dat klenzt Ree ass bal doud, well ech ze vill gefiddert hunn."

Mat Tréinen hunn ech dat anscheinend liewlos Hausdéier op mäi Schouss geluecht. Ech hunn Gott matleedsvoll gebiet, datt hie säi Liewe schoune soll. Stonne méi spéit huet dat klenzt Wiesen seng Aen opgemaach, ass opgestan an huet schwaach gelaf. Déi ganz Schoul huet vir Freed geruff.

Mä déi Nuecht huet mir eng déif Lektoun geléiert, eng déi ech ni vergiesse kann. Ech sinn bis zwou Auer mam Ree waak bliwwen, wéi ech ageschlof sinn. Den Hirsch ass an engem Dram opgedaucht a mat mir geschwat:

„Du hältst mech zréck. Loos mech w.e.g. goen;

loos mech goen!“ „Alles an der Rei“, hunn ech

am Dram geäntwert.

Ech erwächt direkt, an gekrasch eraus, "Jongen, den Hirsch ass stierwen!" Den Kanner gejaut zu mäin Säit.

Ech sinn an d'Eck vum Zëmmer gerannt, wou ech d'Hausdéier geluecht hat. Et huet sech e leschte Versuch gemaach, opzestoen, ass op mech zougestouss an ass dann doud zu menge Féiss gefall.

Nom Massekarma, deem d'Schicksaler vun den Déieren guidéiert a reguléiert, war d'Liewe vum Hirsch eriwwer, an et war prett fir an eng méi héich Form ze kommen. Mee duerch meng déif Bindung, déi ech spéider gemierkt hunn, datt se egoisteschesch war, a meng fervent Gebieder, konnt ech et an de Grenze vun der Déierform halen, aus där d'Séil sech befreit huet. D'Séil vum Hirsch huet hire Bidden an engem Dram gemaach, well et ouni meng léif Erlaabnes entweder net wollt oder net konnt goen. Soubal ech zougestëmmt hunn, ass et fortgaang.

All Trauer huet mech verlooss; ech hunn nei gemierkt, datt Gott wëll, datt seng Kanner alles als Deel vun hirem Liewen gär hunn. Hien, an net täuschend ze fillen, datt den Doud alles beendet. Den ignoranten Mann gesäit nëmmen déi oniwuerwannebar Mauer vum Doud, déi seng léif Frënn anscheinend fir ëmmer verstoppt. Mee de Mann vun der Onverbonnenheet, deem anerer als Ausdrock vum Här gär huet, versteet, datt beim Doud déi Léif nëmme fir eng Otemplaz vun der Freed an Him zréckkouw.

D'Ranchi-Schoul ass vu klenger an einfacher Grënn zu enger Institutioun gewuess, déi haut an Indien bekannt ass. Vill Departementer vun der Schoul gi vun de fräiwëllegen Donen vun deenen ënnerstëtzt, déi sech freeën, d'Bildungsideal vun

de Rishis weiderzeféieren. Ënnert dem allgemenge Numm *Yogoda Sat-Sanga* , 27-4 bléiend Filialschoule goufen zu Midnapore, Lakshmanpur a Puri gegrënnt.

De Sätz vu Ranchi huet eng medizinesch Ofdeelung, wou Medikamenter an d'Servicer vun Dokteren gratis un déi Aarm an der Géigend geliwwert ginn. D'Zuel vun de behandelten ass am Duerchschnëtt méi wéi 18.000. Persounen eng Joer. Den *Vidyalaya* huet gemaach seng Mark, och, an Indesch kompetitiv Sport, an am schoulesche Beräich, wou sech vill Ranchi-Alumni spéider ausgezeechent hunn Universitätsliewen.

Den Schoul, elo an seng aachtanzwanzegsten Joer an den Zentrum vun vill Aktivitéiten, 27-5 huet gewiescht geéiert

duerch Visite vu renomméierte Männer aus dem Osten an dem Westen. Eng vun den éischte grouse Figuren, déi d' *Vidyalya* an hirem éischte Joer inspizéiert hunn, war de Swami Pranabananda, den "Hellegen mat zwee Kierper" vun de Benares. Wéi de grouse Meeschter déi pittoresk Coursen am Fräien, déi ënner de Beem ofgehalen goufen, gekuckt huet an owes gesinn huet, datt jonk Jongen stonnelaang onbeweeglech an der Yogameditatioun souzen, war hien déif geréiert.

„Et geet mir Freed“, sot hien, „ze gesinn, datt d'Idealer vum Lahiri Mahasaya fir déi richteg Ausbildung vun der Jugend an dëser Institutioun weidergefouert ginn. Mäi Guru soll se seegen.“

E jonke Bouf, deen nieft mir souz, huet sech getraut, dem

grouse Yogi eng Fro ze stellen. „Här“, sot hien, „soll ech Mönch

ginn? Ass mäi Liewen nëmme fir Gott?“

Obwuel Swami Pranabananda gelächelt sanft, säin Aen waren Piercing den Zukunft.

„Kand“, huet hien geäntwert, „wann s du grouss bass, waart eng schéi Braut op dech.“ De Jong huet schlussendlech bestuet, nodeems hien Joer laang geplangt hat, an de Swami-Uerde bäizetrieden.

Eng Zäit nodeems de Swami Pranabananda Ranchi besicht hat, hunn ech mäi Papp an d'Haus zu Kalkutta begleet, wou de Yogi temporär gewunnt huet. D'Prognose vum Pranabananda, déi mir viru sou vill Jore gemaach gouf, koum mir an de Kapp: "Ech wäert dech spéider mat dengem Papp gesinn."

Wéi de Papp an d'Zëmmer vum Swami erakoum, ass de grouse Yogi vu sengem Stull opgestan an huet mäin Elterendeel mat léiwe Respekt ëmfaasst.

„Bhagabati“, sot hien, „wat méchs du mat dir selwer? Gesäis du net, wéi däi Jong an den Onendleche laaft?“ Ech sinn rout ginn, wéi ech säi Luef viru mengem Papp héieren hunn. De Swami huet weidergefouert: „Du erënners dech, wéi dacks eise geseente Guru gesot huet: ' *Banat, banat, ban jai* .' **26-6** Also maach weider *Kriya Yoga* ouni Ophiewe, a komm séier bei déi göttleche Portaler."

De Kierper vum Pranabananda, deen bei mengem éischte Besuch bei him zu Benares sou gutt a staark ausgesinn hat, huet elo e kloert Alterungsprozess gewisen, obwuel seng Haltung nach ëmmer bewonnernswert riicht war.

„Swamiji“, hunn ech gefrot a him direkt an d'Aen gekuckt, „so mir w.e.g. d'Wourecht: Spéiers du net d'Alterung? Leet deng Perceptioun vu Gott iergendwéi of, well de Kierper méi schwaach gëtt ?“

Hie lächelt wéi en Engelen. „De Léifsten ass elo méi wéi jee virdrun bei mir.“ Seng komplett Iwwerzeegung huet mäi Geescht a meng Séil iwwerwältigt. Hie sot weider: „Ech genéissen nach ëmmer déi zwou Pensiounen - eng vun der Bhagabati hei, an eng vun uewen.“ Mat sengem Fanger no den Himmel gewisen, ass den Hellegen an Ekstase gefall, säi Gesiicht mat engem göttleche Glanz beliicht - eng ausräichend Äntwert op meng Fro.

Wéi ech gemierkt hunn, datt dem Pranabananda säi Zëmmer vill Planzen a Päckchen Som enthalen huet, hunn ech gefrot, wat hiren Zweck war.

„Ech hunn de Benares fir ëmmer verlooss“, sot hien, „an ech sinn elo um Wee an den Himalaya. Do wäert ech en Ashram fir meng Jünger opmaachen. Dës Somen wäerten Spinat an e puer aner Geméis produzéieren. Meng Léifsten wäerten einfach liewen a wäerten hir Zäit an enger glécklecher Gottesunioun verbréngen. Näischt anescht ass néideg.“

Papp gefrot säin Brudder Schüler wéini hien géif zrëckkommen zu Kalkutta.

„Ni méi“, huet den Hellegen geäntwert. „Dëst Joer ass dat Joer, an deem de Lahiri Mahasaya mir gesot huet, ech géif mäi léiwe Benares fir ëmmer verloossen an an den Himalaya goen, fir do mäi stierflecht Gestalt ofzewerfen.“

Meng Aen hunn sech mat Tréinen gefällt bei senger Wieder, awer de Swami huet roueg gelächelt. Hie huet mech un e klenge himmlesche Kand erënnert, dat sécher um Schouss vun der Göttlecher Mamm setzt. D'Laascht vun de Joren huet keen negativen Afloss op de volle Besetz vun ieweschte spirituellen Kräfte vun engem groussen Yogi. Hie kann säi Kierper no Wëllen erneieren; awer heiansdo këmmert hie sech net ëm den Alterungsprozess ze verzögeren, mä léisst säi Karma schaffen. sech op der physischer Ebene eraus, andeems hien säin ale Kierper als Zäitspuermëttel benotzt, fir d'Noutwennegkeet auszuschléissen, Karma an enger neier Inkarnatioun auszuschaffen.

Méint spéider Ech kennegeléiert eng al Frënd, Sanandan, WHO war eent vun Pranabananda's zoumaachen Jünger.

„Mäi léiwe Guru ass fort“, sot hien mir ënner Schluchzen. „Hien huet eng Klausur bei Rishikesh opgeriicht a mir eng léif Ausbildung ginn. Wéi mir eis zimmlech gutt installéiert haten a séier spirituell Fortschrëtter gemaach hunn“ Fortschrëtter a senger Firma, huet hien enges Daags virgeschloen, eng grouss Masse vu Rishikesh ze ernähren. Ech hunn nogefrot firwat hie sou eng grouss Zuel wollt.

„Dëst ass meng lescht Festivalzeremonie“, sot hien. Ech hunn déi voll Bedeitung vu senger Wieder net verstanen.

"De Pranabanandaji huet beim Kache vu groussen Quantitéiten Iessen gehollef. Mir hunn ongeféier 2000 Gäscht gefiddert. Nom Fest huet hien sech op eng héich Plattform gesat an eng inspiréiert Priedegt iwwer den Onendlechen gehalten. Um Enn, virum Bléck vun Dausenden, huet hien sech zu mir gedréint, wéi ech nieft him um Podium souz, a mat ongewéinlecher Kraaft geschwat."

"Sanandan, sinn virbereet; Ech moies goen zu trëppelen den Kader. 27-7 "

„No enger iwwerraschter Rou hunn ech haart geruff: 'Meeschter, maach et net! W.e.g., w.e.g., maach et net!' D'Leit hunn eis virwëtzig gekuckt. Mäi Guru huet mech ugelächelt, mä säi feierleche Bléck war schonn op d'Éiwegkeet geriicht.“

„Sidd net egoistesch', sot hien, ,a trauert net òm mech. Ech déngen iech all schonn zënter laangem mat Freed; elo Freet Iech a wënscht mir Guddes. Ech ginn mäi kosmesche Léifsten treffen.' An engem Flüstern huet de Pranabanandaji bäigefüügt: 'Ech ginn geschwënn nei gebuer. Nodeems ech eng kuerz Zäit vun der onendlecher Freed genoss hunn, kommen ech zréck. op d'Äerd a sech dem Babaji uschléissen.
27-8 Du wäerts geschwënn wëssen, wéini a wou meng Séil an engem neie Kierper agebonne gouf.

"Hien gekrasch erëm, 'Sanandan, hei Ech trëppelen den Kader vun den zweeten *Kriya Yoga* . **27-9**

„Hien huet d'Mier vu Gesiichter virun eis gekuckt a säi Segen ausgedeelt. Hie riicht säi Bléck no bannen op dat geeschtlecht A a gouf onbeweeglech. Während déi verwirrt Masse geduecht huet, hie géif an engem ekstatischen Zoustand meditieren, hat hien den Tabernakel vum Fleesch scho verlooss a seng Séil an déi kosmesch Onendlechkeet gestach. D'Jünger hunn säi Kierper beréiert, deen an der Lotushaltung souz, awer et war net méi dat waarmt Fleesch. Nëmme e verstärkte Kierper ass bliwwen; den Awunner war op dat onstierflecht Ufer geflücht.“

Ech gefrot wou Pranabananda war zu sinn nei gebuer.

„Dat ass e geheiligt Vertrauen, dat ech kengem verrode kann“, huet de Sanandan geäntwert. „Vläicht fannt Dir et op eng aner Manéier eraus.“

Joer méi spéit hunn ech vum Swami Keshabananda **27-10 entdeckt** datt de Pranabananda, e puer Joer no senger Gebuert an engem neie Kierper, op Badrinarayan am Himalaya gaangen ass, an do der Grupp vun den Hellegen ronderëm de grouse Babaji ugeschloss war.

.....
27-1 *Vidyalya* , Schoul. *Brahmacharya* bezitt sech hei op eng vun de véier Etappen am vedesche Plang fir d'Liewe vum Mënsch, déi aus ... besteet . dat vun (1) den zölibatär Schüler (*Brahmachari*); (2) den Hausbesëtzer mat weltlëch Verantwortung (*Grihastha*);

den Eremit (*Vanaprastha*); (4) den Bësch Awunner oder Wanderer, fräi vun all ierdesch Suergen (*Sannyasi*). (3)
Dëst ideal Schema vun Liewen, während net wäit verbreet observéiert an modern Indien, nach ëmmer huet vill fromm .Unhänger. Den véier Etappen sinn reliéis ënner der liewenslaanger Leedung vun engem Guru duerghefuert

27-2 : A Zuel vun Amerikanesch Studenten och hunn beherrscht verschidden *Asanas* oder Haltungen, dorënner Bernard Cole, en Instrukter zu Los Angeles vun de Léiere vun der Self-Realization Fellowship.

27-3 : *Mark* 10:29-30 ..

27-4 : Yogoda: *Yoga* , Gewerkschaft, Harmonie, Gläichgewiicht; *jo* , dat wéi eng vermëttelt. Sat-Sanga: *gesat* , Wourecht; *Sanga* , Gemeinschaft. An der Westen, zu vermeiden den benotzen vun eng sanskrit Numm, den *Yogoda Sat-Sanga* Bewegung huet gewiescht genannt den *Selbstverwirklichungsgemeinschaft* .

27-5 : Den Aktivitéiten bei Ranchi sinn beschriwwen méi vollstänneg an Kapitel 40 Joer . Den Laksmanpur Schoul ass an den fäeg Käschen vum Här GC Dey, BA Déi medizinesch Ofdeelung gëtt kompetent vum Dr. SN Pal a Sasi Bhusan Mullick iwwerwaacht.

27-6 : Eent vun Lahiri Mahasaya's Liiblings Bemierkungen, ginn wéi Ermuttigung fir säin Studenten Ausdauer. A fräi Iwwersetzung ass: "Striewen, streiewen, een Dag kuckt! dat Göttelecht Zill!"

27-7 : d.h., ginn erop den Kierper.

27-8 : Lahiri Mahasaya's Guru, WHO ass nach ëmmer lieweg. (Kuckt Kapitel 33.)

27-9 Déi zweet *Kriya* , wéi se vum Lahiri Mahasaya geléiert gëtt, erméiglecht et dem Unhänger, deen se beherrscht, ze goen an zrëck an den ... ze kommen. Kierper bewosst bei iergendeng Zäit. Fortgeschratt Yogien benotzen den zweeten *Kriya* Technik während den lescht Ausgang vun Doud, eng Moment wou se et ëmmer am Virus wëssen.

27-10 : Mäin Versammlung mat Keshabananda ass beschriwwen an Kapitel 42.

KAPITEL: 28 Joer

Kashi, Nei gebuer An Nei entdeckt

"Wann ech glift maachen net goen an den Waasser. Loosst eis baden vun tauchen eis Eemer."

Ech hunn mech un déi jonk Ranchi-Studenten gericht, déi mech op enger aacht Meilen laanger Wanderung begleet hunn. en Nopeschhiwwel. De Weier virun eis war ureegend, mee eng Ofneigung dogéint war a mengem Kapp opgedaucht. D'Grupp ronderëm mech ass mengem Beispill gefollegt, andeems si Eemer an d'Waasser gedaucht hunn, mä e puer Jonge sinn der Versuchung vum kille Waasser noginn. Kaum waren se gedaucht, wéi grouss Waasserschlaange sech ëm si gewéckelt hunn. D'Jonge koumen mat komescher Geschwindegkeet aus dem Weier eraus.

Nodeems mir op eiser Destinatioun ukomm waren, hu mir e Picknick-Mëttegiessen genoss. Ech souz ënner engem Bam, ëmgi vun enger Grupp Studenten. Well si mech an enger inspiréierender Stëmmung fonnt hunn, hunn si mech mat Froen iwwerfuert.

„Sot mir w.e.g., Här“, huet ee jonke Mann gefrot, „ob ech ëmmer bei Iech um Wee vun der Verzicht bleiwe soll.“

"Ah, Nee," Ech geäntwert, "du wäert sinn gewaltsam geholl ewech zu däin Heem, an spéider du wäert bestueden."

Ongleeweg huet hien e vehement Protest gemaach. "Nëmmen wann ech dout sinn, kann ech heem gedroe ginn." Mä e puer Méint méi spéit koumen seng Elteren, fir hien ewechzehuelen, trotz sengem Widderstand voller Tréinen; e puer Joer méi spéit, hie huet bestuet.

Nodeems ech vill Froen beäntwert hat, gouf ech vun engem Jong mam Numm Kashi ugeschwat. Hie war ongeféier zwielef Joer al, e brillante Schüler, a vun allen beléift.

"Här," hien sot, "wat wäert sinn mäin Schicksal?"

"Du soll geschwënn sinn dout." Den Äntwert koom vun mäin Lëpsen mat eng onwiderstehlech Kraaft.

Dës onerwaart Offenbarung huet mech, souwéi jiddereen, deem dobäi war, schockéiert

an traureg gemaach. Ech hunn mech selwer roueg als en *Enfant terrible* virgeworf an hunn refuséiert, weider Froen ze beäntwerten.

Un eis zrëckkommen zu den Schoul, Kashi koum zu mäin Zëmmer.

„Wann ech stierwen, wäerts du mech fannen, wann ech nei gebuer ginn, a mech erëm op de spirituellen Wee bréngen?“, huet hien gekrasch.

Ech hunn mech gezwongen gefillt, dës schwiereg okkult Verantwortung ofzeweisen. Mä Wochelaang duerno huet de Kashi mech haartnäckeg gedréckt. Wéi ech hien bis zum Brochpunkt nervös gesinn hunn, hunn ech hien endlech getréischt.

"Jo," Ech versprach. "Wann den Himmelsräich Papp léint Säin Hëllef, Ech wäert probéieren zu fannen du."

Während de Summerferien hunn ech eng kuerz Rees ugefaangen. Well ech bedauert hunn, datt ech de Kashi net mathuele konnt, hunn ech hien a mäi Zëmmer geruff, ier ech fortgaange sinn, an him virsiichteg ugewisen, géint all Iwwerzeegung an de spirituellen Schwéngunge vun der Schoul ze bleiwen. Iergendwéi hat ech d'Gefill, datt wann hien net heem géif goen, hie vläicht der bevirstehender Katastroph géif vermeiden.

Kaum war ech fort, wéi dem Kashi säi Papp zu Ranchi ukomm ass. Fofzeng Deeg laang huet hie probéiert de Wëlle vu sengem Jong ze brieche, andeems hien erkläert huet, datt wann de Kashi nëmme fir véier Deeg op Kalkutta géif goen, fir seng Mamm ze gesinn, hie konnt dann zrëckkommen. De Kashi huet sech dauernd geweigert. De Papp sot schliisslech, hie géif de Jong mathuelen. mat Hëllef vun der Police fort. D'Drohung huet de Kashi gestéiert, deen net bereet war, d'Ursaach vun ongënschter Publicitéit fir d'Schoul ze sinn. Hie gesinn keng aner Wiel wéi ze goen.

E puer Deeg méi spéit sinn ech zrëck op Ranchi gaangen. Wéi ech héieren hunn, wéi de Kashi fortgeschéckt gi war, sinn ech direkt op Kalkutta gefuer. Do hunn ech eng Päerdsutsch geholl. Ganz komescherweis, wéi d'Gefier iwwer d'Howrah-Bréck iwwer de Ganges gefuer ass, hunn ech dem Kashi säi Papp an aner Familljememberen a Trauerkleeder gesinn. Ech hunn mengem Chauffeur geruff, hie soll ophalen, sinn erausgerannt an hunn de Papp onglécklech ugekuckt.

"Här." Mäerder," Ech gekrasch iergendwéi ongerechtfäerdigt, "du hunn ëmbruecht mäin Jong!"

De Papp hat schonn erkannt, wat fir e Feeler hie gemaach hat, andeems hie de Kashi gezwonge op Kalkutta bruecht hat. Während de puer Deeg, déi de Jong do war, hat hie kontaminéiert Liewensmëttel giess, sech u Cholera ugestach a gestuerwen.

Meng Léift fir de Kashi, an d'Vesprieche, hien nom Doud ze fannen, hunn mech Dag an Nuecht verfollegt. Egal wou ech gaange sinn, säi Gesiicht ass mir opgedaucht. Ech hunn eng onvergiesslech Sich no him ugefaangen, sou laang wéi ech viru menger verluerener Mamm gesicht hat.

Kashi, verluer an nei entdeckt

Mäi Brudder Bishnu; Motilal Mukherji vu Serampore, en héich fortgeschratt Jünger vum Sri Yukteswar; mäi Papp; Här Wright; ech selwer; Tulsi Narayan Bose; Swami Satyananda vu Ranchi

Eng Grupp vun Delegéierten um Internationale Kongress vun de reliéise Liberalen am Joer 1920 zu Boston, wou ech meng éischt Ried an Amerika gehalten hunn. (*Vun lénks no riets*) Rev. Clay MacCauley, Rev. T. Rhondda Williams, Prof. S. Ushigasaki, Rev. Jabez T. Sunderland, ech selwer, Rev. Chas. W. Wendte, Rev. Samuel A. Eliot, Rev. Basil Martin, Rev. Christoph J. Strooss, Rev. Samuel M. Crothers.

Ech hat d'Gefill, datt well Gott mir d'Fäegkeet vun der Vernunft ginn hat, ech se muss notzen a meng Kräfte bis zum Maximum ausnotzen, fir déi subtil Gesetzer z'entdecken, duerch déi ech de Jong säin astrale Verbleiwungsplaz wesse kann. Hie war eng Séil, déi vun onerfëllten Wënsch vibréiert huet, hunn ech gemierkt - eng Liichtmass, déi iergendwou tëscht Milliounen vu liichtende Séilen an den astralen Regiounen geschwëmmt huet. Wéi sollt ech mech mat ... astellen? hien, ënner sou vill vibréierende Luuchten vun anere Séilen?

Benotzung eng geheim Yoga Technik, Ech ausgestraalt mäin Léift zu Kashi's Séil
duerch den Mikrofon vun

dat geeschtlecht A, de bannenzege Punkt tèscht den Auebrauen. Mat der Antenn
vun erhiewten Hänn a Fanger, Ech dacks gedréint mech selwer ronn an ronn,
probéieren zu lokaliséieren den Richtung an wéi eng hien war als Embryo nei
gebuer ginn. Ech hunn gehofft, eng Äntwert vun him am
konzentratiounsofgestëmmte Radio vu mengem Häerz ze kréien. **28-1**

Ech hunn intuitiv gefillt, datt de Kashi geschwënn op d'Äerd zrëckkéim, an datt seng
Séil äntwere géif, wann ech him mäi Ruff onopfälleg weiderginn. Ech wousst, datt de
klengste Impuls, deen de Kashi géif schécken, a menge Fanger, Hänn, Äerm,
Wirbelsail a Nerven gefillt géif ginn.

Mat onverännertem Eifer hunn ech d'Yoga-Method ongeféier sechs Méint no dem
Doud vum Kashi konsequent praktizéiert. Wéi ech eng Kéier moies mat e puer
Frënn an der iwwerfëllter Bowbazar-Quartier vu Kalkutta gespazéiert sinn, hunn
ech meng Hänn op déi üblech Manéier gehuewen. Fir d'éischt Kéier gouf et eng
Äntwert. Ech war begeeschtert, elektresch Impulser ze spieren, déi meng Fanger
an Handfläche erofgerullt sinn. Dës Stréim hunn sech an een iwwerwältgend
Gedanken aus enger déiwer Verdéiwung vu mengem Bewosstsinn iwwersat: "Ech
sinn de Kashi; ech sinn de Kashi; komm bei mech!"

De Gedanke gouf bal héierbar, wéi ech mech op mäin Häerzradio konzentréiert
hunn. Am charakteristeschen, liicht heiser Geflüster vum Kashi, **28-2** Ech hunn seng
Uruff ëmmer erëm héieren. Ech hunn den Aarm vun engem vu menge Begleeder
gegraff, dem Prokash Das, **28-3** an huet him frou ugelächelt.

"Et ausgesäit wéi obwuel Ech hunn lokaliséiert Kasch!"

Ech hunn ugefaange mech ëmmer erëm ze dréinen, zum onverschleierten
Ënnerhalung vu menge Frënn an der Masse Leit, déi laanschtgaange sinn. Déi
elektresch Impulser hunn nëmmen duerch meng Fanger gekrëmmt, wéi ech op e
Wee an der Géigend gekuckt hunn, deen den Numm "Serpentine Lane" krut. Déi
astral Stréimunge sinn verschwonnen, wéi ech mech an aner Richtungen gedréint
hunn.

„Ah“, hunn ech ausgeruff, „d'Séil vum Kashi muss am Schouss vun enger Mamm
liewen, där hiert Heem an dëser Strooss ass.“

Meng Begleeder an ech koumen ëmmer méi no bei d'Serpentine Lane;
d'Vibratiounen a mengen erhieften Hänn goufe méi staark, méi ausgeprägt. Wéi vun
engem Magnet gouf ech op déi riets Säit vun der Strooss gezunn. Wéi ech beim
Agank vun engem bestëmmten Haus ukomm sinn, war ech erstaunt, mech selwer
faszinéiert ze fannen. Ech hunn an engem Zoustand vun intensiver Opreegung un
d'Dier geknuppt an hunn mäin Otem ugehalen. Ech hat d'Gefill, datt dat
erfollegräicht Enn vu menger laanger, ustrengender a sécherlech ongewéinlecher

Sich komm war!

D'Dier gouf vun engem Déngschtmeedchen opgemaach, deem mir gesot huet, datt hire Meeschter doheem wier. Hie koum d'Trap vum zweete Stack erof a laacht mech froend un. Ech wousst kaum, wéi ech meng Fro, déi gläichzäiteg pertinent an onpassend war, formuléiere soll.

"Wann ech glift erzielen mech, Här, wann du an dän Fra hunn gewiescht erwaarden eng Kand fir iwwer sechs Méint?"

„Jo, et ass sou.“ Wéi hien gesinn huet, datt ech e Swami war, een, deem opgeginn huet, an deem traditionellen orange Stoff gekleet war, huet hien héiflech bäigefüügt: „Sot mir w.e.g., wéi Dir meng Affären wësst.“

Wéini hien héieren iwwer Kashi an den Versprieche Ech hat ginn, den erstaunt Mann gegleeft mäin Geschicht.

„E männlecht Kand mat hellem Teint wäert dir gebuer ginn“, hunn ech him gesot.
„Hie wäert e breet Gesiicht hunn, mat enger Schuh op der Stirn. Säin Charakter wäert opfälleg spirituell sinn.“ Ech war mir sécher, datt dat zukünftegt Kand dës Ähnlechkeeten mam Kashi géif hunn.

Méi spéit hunn ech d'Kand besicht, deem seng Elteren him säin alen Numm Kashi ginn haten. Schon a senger Kandheet war hien opfälleg ähnlech wéi mäi léiwe Ranchi-Schüler. D'Kand huet mir eng direkt Zuneigung gewisen; d'Attraktioun vun der Vergaangenheet ass mat duebeler Intensitéit erwächt.

Jore méi spéit huet de Teenager mir geschriwwen, während mengem Openthalt an Amerika. Hie sot mir, hie wollt dem Wee vun engem Verzweifelte nokommen. Ech hunn hien op e Meeschter aus dem Himalaya geriicht, deen bis haut de wiedergebuere Kashi begleet.

.....
28-1 De Wëllen, dee vun der Punkt tëscht den Augenbrauen projetéiert gëtt, ass bei Yogien als den Ausstralungsapparat vum Gedanken bekannt. Wéini den Gefill ass roueg konzentréiert op den Häerz, et Akten wéi eng mental Radio, an kann kréien den Messagen vun aneren, vu wäitem oder no. Bei der Telepathie ginn déi fein Schwéngunge vu Gedanken am Geescht vun enger Persoun duerch déi subtil Schwéngunge vum astralen Äther an dann duerch den méi groben ierdeschen Äther iwwerdreien, wouduerch elektresch Wellen entstinn, déi sech dann a Gedankewellen am Geescht vun der anerer Persoun iwwersetzen.

28-2 : All Séil an seng reng Staat ass allwëssend. Kashi's Séil erënnert all den Charakteristiken vun Kashi, den Jong, an huet dofir seng heiser Stëmm nogemaach, fir meng Erkennung ze wecken.

28-3 : Prokash Dat ass den presentéieren Regisseur vun eis Yogoda Mathematik (Kléierhaus) bei Dakshineswar an Bengalen.

KAPITEL: 29 Joer

Rabindranath Tagore An Ech Vergläichen Schoulen

"Rabindranath" Tagore geléiert eis zu sangen, wéi eng natierlech Formulaire vun selwer- Ausdrock, wéi den Vullen."

De Bhola Nath, e liewege véierzéngjäreg Jong aus menger Ranchi-Schoul, huet mir dës Erklärung ginn, nodeems ech him eng Kéier moies fir seng melodesch Ausbréch komplimentéiert hat. Mat oder ouni Provokatioun huet de Jong e

melodesche Stroum erausgelooss. Hie war virdru schonn an déi berühmt Tagore-Schoul "Santiniketan" (Hafen vum Fridden) zu Bolpur gaangen.

„D'Lidder vum Rabindranath si mir zënter menger Kandheet op de Lëpsen“, sot ech mengem Begleeder. „Ganz Bengalen, och déi ongeléiert Baueren, freeë sech iwwer seng héich Verse.“

De Bhola an ech hunn zesummen e puer Refrain vum Tagore gesongen, deen Dausende vun indesche Gedichter gesat huet, e puer originell an anerer aus der antiker Zäit.

„Ech hunn de Rabindranath kuerz nodeems hien den Nobelpräis fir Literatur kritt hat, kennegeléiert“, hunn ech bemierkt nodeems eist Gesangsaussoen. „Ech gouf ugezunn, hien ze besichen, well ech säi ondiplomatesche Courage bewonnert hunn, fir seng Literaturkritiker ze bekämpfen.“ Ech hunn gekrasch.

Bhola virwëtzeg gefrot den Geschicht.

„D'Geléiert hunn den Tagore staark kritiséiert, well hien en neie Stil an d'bengalesch Poesie agefouert huet“, hunn ech ugefaangen. „Hien huet umgangssprachlech a klassesch Ausdréck vermëscht an all déi virgeschriwwen Aschränkungen ignoréiert, déi de Experten um Häerz leien. Seng Lidder verkierperen déif philosophesch Wourecht an emotional uspriecheden Ausdréck, mat wéineg Rücksicht op déi akzeptéiert literaresch Formen.“

"Ee beaflossende Kritiker huet de Rabindranath liichtfäerteg als e 'Dauwepoet, deen seng Gedrécks fir eng Rupie verkaaft huet' bezeecht. Mä dem Tagore seng Rache war no; déi ganz westlech Welt huet seng Féiss Éier erweisen, kuerz nodeems hien säi Gitanjali ("Lidderofferen") op Englesch iwwersat hat. Eng ganz Rëtsch Experten, dorënner seng fréier Kritiker, sinn op Santiniketan gaangen, fir hir Gréiss ze soen."

„De Rabindranath huet seng Gäscht eréischt no enger bewosst laanger Verspéidung empfaangen, an huet dann hiert Luef a stoischer Rou héieren. Schlussendlech huet hien hir eege gewinnt Kritikwaffen géint si geriicht.“

„'Hären', sot hien, 'déi parfüméiert Éieren, déi Dir hei ausdeelt, sinn onpassend mat de verfaulten Gerécher vun Ärer vergaangener Veruechtung vermëscht. Gëtt et iwwerhaupt en Zesammenhang tëscht menger Auszeehnung vum Nobelpräis an Ärer plötzlecher schaarfer Fäegkeet zur Unerkennung? Ech sinn nach ëmmer dee selwechte Poet, deen Iech net gefall huet, wéi ech meng bescheiden Blummen fir d'éischt Kéier um Hellegtum vu Bengalen ugebueden hunn.'"

„D'Zeitunge publizéierten e Bericht iwwer déi këhn Bestrofung vum Tagore. Ech hunn déi fräi Wieder vun engem Mann bewonnert, deen net vun der Schmeichelei hypnotiséiert war“, hunn ech weidergefouert. „Ech gouf dem Rabindranath zu Kalkutta vu sengem Sekretär, dem Här CF Andrews, virgestallt. **29-1**“ deen einfach an engem bengaleschen *Dhoti gekleet war* . Hie bezeecht den Tagore léif als säi *Gurudeva* .

„De Rabindranath huet mech häerzlech empfaangen. Hie war eng berouegend Aura vu Charme, Kultur a Héiflechkeet. Op meng Fro iwwer säin literareschen Hannergrond huet den Tagore mir gesot, datt eng antik Quell vu senger

Inspiratioun, nieft eisen reliéisen Epen, de klassesche Poet Bidyapati war.“

Inspiréiert vun dësen Erënnerungen, hunn ech ugefaangen dem Tagore seng Versioun vun engem ale bengalesche Lidd ze singen, "Liicht d'Lamp vun Ärer Léift un." De Bhola an ech hunn frou gesongen, wéi mir iwwer d' *Vidyalaya* -Géigend geschpazéiert sinn.

Ongeféier zwee Joer nodeems ech d'Ranchi-Schoul gegrënnt hat, krut ech eng Invitatioun vum Rabindranath, hien zu Santiniketan ze besichen, fir iwwer eis Bildungsidealer ze diskutéieren. Ech sinn frou gaangen. De Poet souz a sengem Büro, wéi ech eran komm sinn; ech hunn deemools, wéi bei eiser éischter Versammlung, geduecht, datt hie grad esou beandrockend wier. e Modell vu superber Männlechkeet, wéi all Moler sech wënsche konnt. Säi schéin gemeisselt Gesiicht, edel Patrizier, war a laangen Hoer an engem fléissende Baart gerummt. Grouss, schmëlzend Aen; en engelescht Laachen; an e

Mat enger Stëmm vun enger flüttenaarteger Qualitéit, déi wierklech bezaubernd war. Stolzeg, grouss a eescht, huet hien eng bal weiblech Zäertlechkeet mat der herrlecher Spontanitéit vun engem Kand kombinéiert. Keng idealiséiert Virstellung dovun e Dichter kéint eng méi passend Verkierperung fannen wéi an dësem sanfte Sänger.

Den Tagore an ech ware séier an enger Vergläichsstudie vun eise Schoulen, déi allebéid no onkonventionelle Prinzipie gegrennt goufen. Mir hunn vill identesch Charakteristiken entdeckt - Ënnerrecht am Fräien, Einfachheet, vill Spillraum fir de kreative Geescht vum Kand. De Rabindranath huet awer vill Wäert op d'Studium vu Literatur a Poesie geluecht, an op d'Selbstaussch duerch Musek a Gesang, déi ech schonn am Fall vu Bhola festgestallt hat. D'Santiniketan-Kanner hunn Perioden vu Rou respektéiert, kruten awer keng speziell Yoga-Ausbildung.

De Poet huet mat schmeichelhafter Opmierksamkeet meng Beschreiwung vun den energesche "Yogoda"-Übungen an den Yoga-Konzentratiounstechniken nogelauschtert, déi all Studenten zu Ranchi geléiert ginn.

Den Tagore huet mir vun senge fréiere Schwiereregkeeten am Bildungswiesen erzielt. „Ech sinn no der fënnefter Klass aus der Schoul fortgelaf“, sot hien a laacht. Ech konnt direkt verstoen, wéi seng ugebuer poetesch Delikatesse vun ... beleidegt gi war. déi trist, disziplinär Atmosphär vun enger Schoulass.

„Dofir hunn ech de Santiniketan ënner de schattege Beem an der Herrlechkeet vum Himmel opgemaach.“ Hien huet eloquent enger klenger Grupp gewisen, déi am schéine Gaart studéiert huet. "E Kand ass a senger natierlecher Ëmgéigend tëscht de Blummen a Sangvullen. Nëmmen esou kann et de verstoppte Räichtum vu senger individueller Dotatioun voll ausdrécken. Déi richteg Ausbildung kann ni vun ausserhalb gefëllt a gepompelt ginn; éischter et muss hëllefen, déi onendlech Quantitéiten u Wäisheet an mir spontan un d'Uewerfläch ze bréngen." **29-2**

Ech war averstanen. "Déi idealistesche an heldenveréierend Instinkter vun de Jonken gi vun enger exklusiver Ernährung vu Statistiken an chronologeschen Äraen verhongert."

De Dichter huet léif iwwer säi Papp, den Devendranath, geschwat, deem d'Santiniketan-Ufäng inspiréiert hat .

„Mäi Papp huet mir dëst fruchtbart Land geschenkt, wou hie schonn e Gaaschthaus an en Tempel gebaut hat“, sot mir de Rabindranath. „Ech hunn mäin edukativt Experiment hei am Joer 1901 ugefaangen, mat nëmmen zéng Jongen. Déi aachtausend Pond, déi mam Nobelpräis koumen, sinn all fir d'Ënnerhalt vun der Schoul gaangen.“

Den eeler Tagore, Devendranath, bekannt wäit an breet wéi "Maharishi," war eng ganz e bemierkenswäerte Mann, wéi een aus senger *Autobiographie erausfanne kann* . Zweek Joer vu senger Jugend huet hien a Meditatioun am Himalaya verbruecht. Säi Papp, den Dwarkanath Tagore, gouf a ganz Bengalen fir seng generéis ëffentlech Donen gefeiert. Aus dësem illustre Bam ass eng Famill vu Genien entstanen. Net nëmmen de Rabindranath; all seng Familljememberen hunn sech am kreativen Ausdrock ausgezeechent. Seng Brëdder, de Gogonendra an den Abanindra, gehéieren zu de féierende Kënschtler ~~29-~~ **3** vun Indien; en aneren Brëdder, Dwijendra, ass eng déifgräifend Philosoph, bei wien seng sanft uruffen d'Vullen an d'Bëschdéieren äntweren.

De Rabindranath huet mech invitéiert, am Gaaschthaus ze iwwernuechten. Et war wierklech e charmante Spektakel, owes, de Poet mat enger Grupp um Patio ze gesinn. D'Zäit ass zeréckgaangen: den

D'Szen virun mir war wéi déi vun engem ale Klausnerhaus - de freedege Sänger, ëmginn vun senge Gleewegen, all aureoléiert vun der göttlecher Léift. Den Tagore huet all Krawatt mat de Schnouer vun der Harmonie gestriekt. Ni selbstsécher, huet hien d'Häerz mat engem onwiderstehleche Magnetismus ugezunn an ageholl. Eng rar Bléi vun der Poesie, déi am Gaart vum Här bléit, anerer mat engem natierlechen Doft unzitt!

Mat senger melodescher Stëmm huet de Rabindranath eis e puer vu senge wonnerschéine Gedichter virgelies, déi nei geschaf goufen. Déi meescht vu senge Lidder a Theaterstécker, déi fir d'Freed vu senge Schüler geschriwwe goufen, goufen zu Santiniketan komponéiert. D'Schénheet vu senge Zeilen läit fir mech an senger Konscht, sech a bal all ... op Gott ze bezéien. Stroph, awer selten den hellegen Numm ernimmt. "Bedronk vum Gléck vum Sengen", huet hie geschriwwen, "vergiessen ech mech selwer a nennen dech Frënd, deen mäin Här bass."

Den Dag drop, nom Mëttegiessen, hunn ech dem Dichter zéckt Äddi gesot. Ech freeë mech, datt seng kleng Schoul elo zu enger internationaler Universiteit, "Viswa-Bharati", gewuess ass, wou Geléiert aus alle Länner eng ideal Ëmgéigend fonnt hunn.

"Wou de Geescht ouni Angscht ass an de Kapp héich gehale
gëtt; wou d'Wëssen fräi ass;"
Wou d'Welt net duerch schmuel Hausmaueren a Fragmenter
zerbrach gouf;
Wou Wieder komm eraus vun den Déift vun Wourecht;
Wou onermiddlech streben streckt sech seng Äerm Richtung
Perfektioun;
Wou de kloere Stroum vun der Vernunft sech net an de triste
Wüstensand vun der doudeger Gewunnecht verluer huet;
Wou de Geescht vun Dir an ëmmer méi breet Denken an Handlungen
no vir gefouert gëtt;
An deem Himmel vun der Fräiheet, mäi Papp, loosst mäi
Land erwächen!" 29-4

RABINDRANATH TAGORE

29-1 : Den Englesch Schrëftsteller an Publizist, zoumaachen Frënd vun Mahatma Gandhi. Här Andrews ass geéiert an Indien fir säin vill Déngschter fir säin adoptéiert Land.

29-2 D'Séil ass dacks gebuer ginn, oder, wéi d'Hinduen soen, 'de Wee vun der Existenz duerch Dausende vu Gebuerten gereest' . . . do ass näischt vun wéi eng si huet net gewonnen den Wëssen; Nee Wonner dat si ass fäeg zu sech erënneren . . . wat si fréier wusst. Well Ufroen a Léieren sinn alles Erënnerungen." - *Emerson*

29-3 : Rabindranath, och, an säin sechzeger Joren, engagéiert an eng eescht studéieren vun Molerei. Ausstellungen

vun säin "futuristesche" Aarbecht goufen virun e puer Joer an europäeschen Hauptstied an zu New York ausgestellt.

29-4 Gitanjali (New York: Macmillan Co.). Eng nodenklech Studie vum Dichter fënnt een an *The Philosophy Of Rabindranath . Tagore* , vun den gefeiert Geléiert, Här S. Radhakrishnan (Macmillan, 1918). Eng aner erklärend Volumen ass

B. K. Dem Roy säin *Rabindranath Tagore: Den Mann An Säin Poesie* (Nei York: Dodd, Wiss, 1915). *Buddha An Den Evangelium Vum Buddhismus* (Nei York: Dem Putnam säi, 1916), vun den eminent Orientalesch Konscht Autoritéit, Ananda K. Coomaraswamy, enthält eng Rei faarweg Illustratiounen vum Brudder vum Dichter, dem Abanindra Nath .Tagore

KAPITEL: 30

Den Droit Vun Wonner

De grouesse Romanautor Leo Tolstoi huet eng wonnerbar Geschicht geschriwwen, *Déi Dräi Eremiten*. Sāi Frënd Nikolaus Roerich **30-1** huet d'Geschicht wéi follegt zesummegefaasst:

„Op enger Insel hunn dräi al Eremiten gelieft. Si waren esou einfach, datt dat eenzezt Gebied, dat si benotzt hunn, war: 'Mir sinn dräi; Du bass Dräi - erbarm dech mat eis!' Grouss Wonner goufen während dësem naive Gebied manifestéiert.“

"De lokale Bëschof **30-2** koom op d'Insel, wou hien iwwer déi dräi Eremiten an hiert net zoulässegt Gebied héieren huet, an huet decidéiert, si ze besichen, fir hinnen déi kanonesch Uruffungen ze léieren. Hie koom op der Insel un, sot den Eremiten, datt hir himmlesch Ufro net würdeg wier, an huet hinnen vill vun den übleche Gebieder geléiert. De Bëschof ass dann op engem Boot fortgefuer. Hie gesäit, wéi hien dem Schëff nogefollegt ass, e stralend Liicht. Wéi et méi no koom, huet hien déi dräi Eremiten erkannt, déi sech Hänn gehalten hunn a sech op de Wellen gelaf sinn, fir d'Schëff z'iwwerhuelen.

„Mir hunn d'Gebieder vergiess, déi Dir eis geléiert hutt', hunn si geruff, wéi si beim Bëschof ukomm sinn, 'a mir hunn eis beeilt, Iech ze froen, se ze widderhuelen.' De beandroockte Bëschof huet de Kapp gerëselt.

„'Léif Leit', huet hien demüteg geäntwert, 'liewt weider mat

Ärem ale Gebied!'" Wéi sinn déi dräi Hellegen um Waasser

gaangen?

Wéi huet Christus erëmbeliewen säin gekräizegt Kierper?

Wéi huet Lahiri Mahasaya an Sri Yukteswar ausféieren hir Wonner?

Déi modern Wëssenschaft huet bis elo keng Äntwert; obwuel mam Opkomme vun

der Atombomm an de Wonner vum Radar de Spektrum vum Weltgeescht abrupt vergréissert gouf. D'Wuert "onméiglech" gëtt ëmmer manner prominent am wëssenschaftleche Vokabulär.

Déi antik vedesch Schrëften erklären, datt déi kierperlech Welt ënner engem fundamentale Gesetz vu *Maya funktionéiert*, dem Prinzip vun der Relativitéit an der Dualitéit. Gott, dat eenzegst Liewen, ass eng absolut Eenheet; Hien kënnen net als separat an divers Manifestatioune vun enger Kreatioun optrieden, ausser ënner engem falschen oder

onwierkleche Schleier. Déi kosmesch Illusioun ass *Maya* . All grouss wëssenschaftlech Entdeckung vun der moderner Zäit huet als Bestätegung vun dëser einfacher Ausso vun de Rishis gedéngt.

D'Bewegungsgesetz vum Newton ass e Gesetz vum *Maya* : "Op all Handlung gëtt et ëmmer eng gläich a géigendeeleg Reaktioun; déi géigesäiteg Handlung vum all zwee Kierper sinn ëmmer gläich a géigendeeleg geriicht." Handlung a Reaktioun sinn also exakt gläich. "Eng eenzeg Kraaft ze hunn ass onméiglech. Et muss, an et gëtt ëmmer, e puer Kräften, déi gläich a géigendeeleg sinn."

Fundamental Naturaktivitéiten verroden all hiren mayeschen Urspronk. Elektrizitéit, zum Beispill, ass e Phänomen vun Ofstoussen an Attraktioun; seng Elektronen a Protonen sinn elektresch Géigendeeler. En anert Beispill: den Atom oder dat lescht Deelchen vun der Matière ass, wéi d'Äerd selwer, e Magnet mat positiven a negativen Polen. Déi ganz phenomenal Welt steet ënner dem onermiddlechen Afloss vun der Polaritéit; kee Gesetz vun der Physik, der Chimie oder iergendenger anerer Wëssenschaft gëtt jeemools fräi vun inherenten Géigendeeler oder kontrastéierende Prinzipien fonnt.

D'Physikalesch Wëssenschaft kann also keng Gesetzer ausserhalb vu *Maya formuléieren* , der Textur a Struktur vun der Schöpfung selwer. D'Natur selwer ass *Maya* ; d'Naturwëssenschaft muss sech zwangsleefeg mat hirer onermiddlecher Gläichheet beschäftegen. An hirem eegenen Domaine ass si éiweg an onerschöpflech; zukünfteg Wëssenschaftler kënnen net méi maachen, wéi een Aspekt nom aneren vun hirer variéierter Onendlechkeet z'ënnersichen. D'Wëssenschaft bleift also an engem stännege Flux, net fäeg, d'Finalitéit z'erreechen; tatsächlech fäeg, d'Gesetzer vun engem scho existéierenden a funktionéierende Kosmos ze formuléieren, awer ouni Muecht, de Gesetzesgestalter an eenzegem Operateur z'entdecken. Déi majestéitesch Manifestatiounen vu Gravitioun an Elektrizitéit si bekannt ginn, awer wat Gravitioun an Elektrizitéit sinn, weess kee Stierfleche. **30-3**

"duerch B. K. Mitra an "Kalyana- Kalpatur-

A GURU AN Jünger

Bösch Ermitage waren den antik Sätzer vun Léieren, säkular an göttlich, fir den Jugend

vun Indien. Hei féiert e verehrte Guru, deen sech op eng hëlze
Meditatiouns-Ellbogenstütze stëtzt, säin Jünger an déi majestéitesch
Mystère vum Geescht an.

D'Iwwerwanne vu *Maya* war d'Aufgab, déi d'Prophéiten vun der Millennialer
Generatioun der Mënschheet zougewisen hunn. Sech iwwer d'Dualitéit vun der
Schöpfung ze erhiewen an d'Eenheet vum Schöpfer ze erkennen, gouf als dat héchst
Zil vum Mënsch ugesinn. Déi, déi sech un der kosmescher Illusioun festhalen,
mussen hiert essentiellt Gesetz vun der Polaritéit akzeptéieren: Floss an Ebbe,
Opstig an Ënnergang, Dag an Nuecht, Freed a Péng, Gutt a Béis, Gebuert an Doud.
Dëst zykluscht Muster geet vun enger gewësser quälender Monotonie aus, nodeems
de Mënsch e puer dausend mënschlech Gebueren duerchgemaach huet; hie fänkt
un, en hoffnungsvollen A iwwer d'Zwang vun der *Maya eraus ze werfen* .

Maya ze räissen ass d'Geheimnis vun der Schöpfung ze duerchbriechen. De Yogi,
deen doduerch d'Universum entlarvt, ass deen eenzege richtege Monotheist. All déi
aner veréieren heednesch Biller. Soulaang de Mënsch den dualistesche
Wahnvirstellungen vun der Natur ënnerworf bleift, ass d' *Maya* mat dem
Janusgesicht seng Gëttin; hie kann den eenzege richtege Gott net kennen.

D'Weltillusioun, *Maya* , gëtt individuell *Avidya genannt* , wuertwärtlech "Net-
Wëssen", Ignoranz, Täuschung. *Maya* oder *Avidya* kënnen ni duerch intellektuell
Iwwerzeegung oder Analyse zerstéiert ginn, mä nëmmen duerch den Erreeche vum
inneren Zoustand vum *Nirbikalpa Samadhi* . D'Prophéiten aus dem Alen Testament,
a Seher aus alle Länner an Zäitalteren, hunn aus deem Bewosstsinnzoustand
geschwat. Den Ezekiel seet (43:1-2): "Duerno hien bruecht mech zu den Paart,
souguer den Paart dat kuckt Richtung den Osten: an, Kuckt, d'Herrlechkeet vum
Gott vun Israel koum vum Osten, a seng Stëmm war wéi d'Klang vu ville Waasser,
an d'Äerd huet mat senger Herrlechkeet gegläntzt." Duerch dat göttlecht A an der
Stirn (Osten), den De Yogi seegelt säi Bewosstsinn an d'Allgemengheet, héiert
d'Wuert oder Aum, den göttleche Klang vu ville Waasser oder Schwéngungen, wat
déi eenzeg Realitéit vun der Schöpfung ass.

Ënnert de Billiounen Mystère vum Kosmos ass d'Liicht dat phenomenalst. Am
Géigesaz zu Schallwellen, deenen hir Transmissioun Loft oder aner materiell
Medien erfuerdert, passéiere Liichtwellen fräi duerch de Vakuum vum interstellare
Raum. Och den hypothetesch Äther, deen an der ondulatorescher Theorie als
interplanetarescht Medium vum Liicht ugesi gëtt, kann opgrond vun der
Einsteinescher Begrënnung verworf ginn, datt déi geometresch Eegeschaften vum
Raum d'Theorie vum Äther onnéideg maachen. Ënner béide Hypothesen bleift
d'Liicht dat subtilst, dat fräist vun der materieller Ofhängegkeet, vun all
natierlecher Manifestatioun.

An de gigantesche Konzeptiounen vum Einstein dominéiert d'Liichtgeschwindegkeet

- 186.000 Meilen pro Sekonn - déi ganz Relativitéitstheorie. Hie beweist mathematesch, datt d'Liichtgeschwindegkeet, wat de limitéierte Geescht vum Mënsch ugeet, déi eenzeg *Konstant* an engem Universum vun onstabiler Flux ass. Vum eenzegen Absolut vun der Liichtgeschwindegkeet hänken all mënschlech Standarden vun Zäit a Raum of. Net abstrakt éiweg wéi bis elo ugesinn, Zäit a Raum si relativ a limitéiert Faktoren, déi hir Miessgëltegkeet nëmmen am Bezuch op de Moossstaf vun der Liichtgeschwindegkeet ofleeden. Indem se de Raum als dimensional Relativitéit verbënnt, huet d'Zäit al Fuerderungen op e verännerleche Wäert opginn. D'Zäit ass elo op seng rechtméissege Natur ofgerappt - eng einfach Essenz vun Ambiguitéit! Mat e puer gläichungsméissege Stréch vu sengem Bic huet den Einstein all fix Realitéit ausser déi vum Liicht aus dem Kosmos verbannt.

An enger spéiderer Entwécklung, senger Unified Field Theory, verkierpert de grouesse Physiker an enger mathematescher Formel d'Gesetzer vun der Gravitatioun an dem Elektromagnetismus. D'Reduzéierung vum kosmesche

Struktur zu Variatiounen op engem eenzege Gesetz, Einstein **30-4** erreecht iwwer d'Jore bis zu de Rishis, déi eng eenzeg Textur vun der Schöpfung verkënnegt hunn - déi vun enger proteanescher *Maya* .

An der epochaler Relativitéitstheorie sinn déi mathematesch Méiglechkeeten entstanen, fir den ultimativen Atom z'erfuerschen. Grouss Wëssenschaftler behaapten elo këhn net nëmmen, datt den Atom Energie anstatt Matière ass, mä datt Atomenergie am Fong Geeschtmaterial ass.

„Déi oppe Erkenntnis, datt d'Physik sech mat enger Welt vu Schied beschäftegt, ass ee vun de bedeitendsten Fortschrëtter“, schreift de Sir Arthur Stanley Eddington a sengem Buch „ *The Nature Of The Physical World*“ . „An der Welt vun der Physik kucke mir eng Schiedgraph-Performance vum Drama vum bekannte Liewen un. De Schied vu mengem Ellbog läit um Schiedtisch, während d'Schiedtënt iwwer d'Schiedpabeier fléisst. Et ass alles symbolesch, an als Symbol léisst de Physiker et. Dann kënnt den Alchimist-Geescht, deen d'Symboler transforméiert. Fir d'Conclusioun grob ze soen, d'Matière vun der Welt ass Geescht-“

Saachen. Den realistesch Matière an Felder vun Kraaft vun fréier kierperlech Theorie sinn am Ganzen irrelevant

ausser an also wäit wéi den Geescht-Saachen huet selwer gesponnen dës Virstellungen.
..... Den extern Welt huet sou eng Welt vu Schied ginn. Wann mir eis Illusiounen ewechhuelen, hu mir d'Substanz ewechgeholl, well mir tatsächlech gesinn hunn, datt d'Substanz eng vun de gréissten vun eisen Illusiounen ass."

Mat der rezenter Entdeckung vum Elektronemikroskop koumen definitiv Beweiser fir d'Liichtessenz vun den Atomer an déi onvermeidbar Dualitéit vun der Natur.

D'New York Times huet de folgende Bericht iwwer eng Demonstratioun vum Elektronemikroskop am Joer 1937 virun enger Versammlung vun der American Association publizéiert. fir d'Förderung vun der Wëssenschaft:

"Déi kristallin Struktur vum Wolfram, déi bis dohin nëmmen indirekt duerch Röntgenstrale bekannt war, stoung fett op engem fluoreszenten Ecran ofgezeechent, woubäi néng Atomer an hire richteg Positiounen am Raumgitter gewisen goufen, e Kubus, mat engem Atom an all Eck an engem an der Mëtt. D'Atomer am Kristallgitter vum Wolfram erschéngen op dem fluoreszenten Ecran als Liichtpunkten, déi a geometresche Mustere arrangéiert waren. Géint dës Kristallwierfel vum Liicht konnten déi bombardéierend Loftmoleküle als dansend Liichtpunkten observéiert ginn, ähnlech wéi Sonneliichtpunkten, déi op fléissendem Waasser schimmeren. ...

"De Prinzip vum Elektronemikroskop gouf fir d'éischt am Joer 1927 vun den Dr. Clinton J. Davisson an dem Dr. Lester H. Germer vun de Bell Telephone Laboratories zu New York City entdeckt, déi festgestallt hunn, datt den Elektron eng duebel Perséinlechkeet huet, déi souwuel d'Charakteristik vun engem Partikel wéi och vun

enger Well huet. D'Wellenqualitéit huet dem Elektron d'Charakteristik vum Liicht ginn, an et gouf eng Sich no Mëttelen ugefaangen, fir Elektronen op eng ähnlech Manéier wéi d'Fokusséierung vu Liicht mat Hëllef vun enger Lëns ze 'fokusséieren'."

"Fir seng Entdeckung vun der Jekyll-Hyde-Qualitéit vum Elektron, déi d'Prognose vum De Broglie, franséische Nobelpräisdréier Physiker, am Joer 1924 bestätegt huet a gewisen huet, datt de ganze Räich vun der physikalescher Natur eng duebel Perséinlechkeet huet, krut den Dr. Davisson och den Nobelpräis fir Physik."

„De Stroum vum Wëssen“, schreift de Sir James Jeans am *The Mysterious Universe* , „schneit op eng net-mechanesch Realitéit zou; d'Universum fänkt un, méi wéi e grouss Gedanke wéi eng grouss Maschinn auszusehen.“ D'Wëssenschaft vum zwanzegsten Joerhonnert klénkt also wéi eng Säit aus de groe *Veden* .

Wann et also sou muss sinn, da soll de Mënsch aus der Wëssenschaft déi philosophesch Wourecht léieren, datt et kee materiellt Universum gëtt; säi Verzerrung a säi Woof ass *Maya*, Illusioun. Seng Fatze vun der Realitéit falen all ënner der Analyse zesummen. Wéi een nom aneren déi berouegend Requisiten vun engem physische Kosmos ënner him zerstéieren, erkennt de Mënsch däischter säin idolatescht Vertrauen, seng fréier Verletzung vum göttleche Gebot: "Du solls keng aner Götter ausser mir hunn."

An senger berühmter Equatioun, déi d'Äquivalenz vu Mass an Energie beschreift, huet den Einstein bewisen, datt d'Energie an all Matièrepartikel gläich ass mat senger Mass oder hirem Gewiicht multiplizéiert mam Quadrat vun der Liichtgeschwindegkeet. D'Fräisetzung vun den atomaren Energien geschitt duerch d'Vernichtung vun de materiellen Partikelen. Den "Doud" vun der Matière war d'"Gebuert" vun engem Atomzäitalter.

Liichtgeschwindegkeet ass e mathematesche Standard oder Konstant, net well et en absolute Wäert an 186.000 Meilen pro Sekonn gëtt, mä well kee materielle Kierper, deem seng Mass mat senger Geschwindegkeet zouhëlt, jee d'Geschwindegkeet vum Liicht erreeche kann. Anescht ausgedréckt: nëmmen e materielle Kierper, deem seng Mass onendlech ass, kéint der Liichtgeschwindegkeet gläichgoen.

. Dëst Konzeptioun Bréngt eis Zu Den Droit Vun Wonner

D'Meeschter, déi fäeg sinn, hir Kierper oder all aner Objet ze materialiséieren an ze dematerialiséieren, a sech mat der Liichtgeschwindegkeet ze beweegen, an déi kreativ Liichtstralen ze benotzen, fir se direkt an d'Sichtbarkeet ze bréngen... iergendeng kierperlech Manifestatioun, hunn erfëllt den néideg Einsteinian Zoustand: hir Mass ass onendlech.

D'Bewosstsinn vun engem perfektionéierte Yogi léisst sech ouni Ustrengung net mat engem schmuele Kierper identifizéieren, mä mat der universeller Struktur. D'Gravitatioun, egal ob et d'"Kraaft" vum Newton oder déi einsteinesch "Manifestatioun vun der Trägheet" ass, ass onmächtig fir e Meeschter ze *zwéngen*, d'Eegenschaft vum "Gewiicht" ze weisen, déi déi markant Gravitatiounsbedingung vun alle materiellen Objeten ass. Dee sech selwer als den omnipräsenten Geescht kennt, ass net méi de Steifheeten vun engem Kierper an Zäit a Raum ënnerworfen. Hir gefaange "Réng-net-passéieren" hunn dem Léisungsmëttel noginn: "Ech sinn Hien".

„Fiat lux! An et gouf Liicht.“ Gottes éischte Gebot un seng geuerdnete Schöpfung (*Genesis* 1:3) huet déi eenzeg atomar Realitéit ervirbruecht: Liicht. Op de Strale vun dësem immaterielle Medium geschéien all göttlech Manifestatiounen. Gleeweg aus all Zäitalter bezeien d'Erscheinung vu Gott als Flam a Liicht. „De Kinnek vun de

Kinneken an den Här vun den Hären; deen nēnnen Onstierflechkeet huet, deen am Liicht wunnt, zu deem kee Mēnsch kēnt.“ **30-5**

E Yogi, deen duerch perfekt Meditatioun säi Bewosstsinn mam Schöpfer zesummegeleecht huet, empfängt déi kosmesch Essenz als Liicht; fir hien gëtt et keen Ęnnerscheed tëscht de Liichtstralen, déi ... ausmaachen. Waasser an d'Liichtstralen, déi d'Land ausmaachen. Fräi vum Matièrebewosstsinn, fräi vun den dräi Dimensiounen vum Raum an der véierter Dimensioun vun der Zäit, transferéiert e Meeschter säi Liichtkierper mat gläicher Liichtegkeet iwwer d'Liichtstralen vun der Äerd, dem Waasser, dem Feier oder der Loft. Eng laang Konzentratioun op dat befreiend spirituellt A huet et dem Yogi erméiglecht, all Wahnvirstellungen iwwer d'Matière an hiert Gravitationsgewicht ze zerstéieren; vun do un gesäit hien d'Universum als eng wesentlech ondifferenzéiert Lichtmass.

"Optesch Biller," Dr. L. T. Troland vun Harvard erzielt eis, "sinn gebaut erop op den d'selwecht Prinzip wéi den

gewéinlech 'Halbtoun'-Gravuren; dat heescht, si bestinn aus kleng Punkten oder Sträifen, déi vill ze kleng sinn, fir vum A festgestallt ze ginn. D'Sensibilitéit vun der Netzhaut ass sou grouss, datt eng visuell Sensatioun kann duerch relativ wéineg Quanta vun der richteger Aart vu Liicht produzéiert ginn." Duerch d'göttlecht Wëssen vun engem Meeschter iwwer Liichtphänomener kann hien déi allgegenwärtig Liichtatome direkt an eng erkennbar Manifestatioun projizéieren. Déi tatsächlech Form vun der Projektion - egal ob et e Bam, eng Medizin, e mënschleche Kierper ass - entsprécht de Wëllens- a Visualiséierungsfäegkeete vun engem Yogi.

Am Drambewosstsinn vum Mënsch, wou hien am Schlof seng Grëff op déi egoistesche Limitatiounen, déi hien all Dag ëmfänken, geléist huet, weist sech d'Allmuecht vu sengem Geescht all Nuecht. Kuckt! do stinn am Dram déi laang dout Frënn, déi wäit ewech Kontinenter, déi opgestanen Szenen aus senger Kandheet. Mat deem fräien an onbedingte Bewosstsinn, dat all Mënschen an de Phänomener vun den Dreem bekannt ass, huet de gott-agestallte Meeschter eng ni getrennt Verbindung geschmied. Onschëlleg un all perséinleche Motiver, an andeems hien de kreative Wëllen, deen him vum Schöpfer geschenkt gouf, benotzt, arrangéiert e Yogi d'Liichtatome vum Universum nei, fir all oprecht Gebied vun engem Andachter ze erfëllen. Fir dësen Zweck goufen de Mënsch an d'Schöpfung geschaf: datt hie sech als Meeschter vu *Maya erhiewe soll*, kennend seng Herrschaft iwwer de Kosmos.

"An Gott sot: Loosst eis de Mënsch no eisem Bild maachen, no eisem Ähnlechkeet; a loosst si herrschen" iwwer d'Fësch vum Mier, an iwwer d'Vullen vum Himmel, an iwwer d'Vei, an iwwer d'ganz Äerd, an iwwer all Kräipend Déieren, déi op der Äerd kräischen." **30-6**

An 1915, kuerz no Ech hat agedroe den Swami Uerdnung, Ech gesinn eng Visioun vun gewaltsam Kontraster. Dran den Relativitéit vun mënschlechem Bewosstsinn war lieweg etabléiert; Ech kloer erkannt den Eenheet vum Éiwege Liicht hannert de schmerzhaften Dualitéite vu *Maya*. D'Visioun ass op mech erofkomm, wéi ech een Moien a mengem klengen Späicherzëmmer am Haus vum Papp op der Gurpar Road souz. Méint laang huet den Éischte Weltkrich an Europa gewütet; ech hunn traureg iwwer déi enorm Zuel vun den Doudesfäll nogeduecht.

Wéi ech meng Aen a Meditatioun zougemaach hunn, gouf mäi Bewosstsinn op eemol op de Kierper vun engem Kapitän iwwerdroen, deen e Schluechtschëff kommandéiert huet. Den Donner vu Kanounen huet d'Loft gespléckt, wéi Schëss tëscht Uferbatterien an de Kanounen vum Schëff ausgetosch goufen. Eng rieseg Granat huet de Pulvermagazin getraff a mäi Schëff auserneegerappt. Ech sinn an d'Waasser gesprongen, zesumme mat de wéinege Matrosen, déi d'Explosioun iwwerlieft haten.

Mat engem klappenden Häerz sinn ech sécher um Ufer ukomm. Mee leider! Eng

verluere Kugel huet hire rosen Fluch a menger Broscht beendet. Ech sinn stéinend op de Buedem gefall. Mäi ganze Kierper war gelähmt, awer ech war mir bewosst, datt ech et hat, wéi ee sech vun engem ageschlofenen Been bewosst ass.

„Endlech huet de mysteriéise Foussschratt vum Doud mech ageholl“, hunn ech geduecht. Mat engem leschte Seufzer war ech grad am Bewosstsinnlosen, wéi ech mech an der Lotushaltung a mengem Zëmmer op der Gurpar Road erëmfonnt hunn.

Hysteresch Tréinen hunn sech erausgefléisst, wéi ech frou iwwer mäin erëmgewonne Besët - e Kierper - gestrach an geknipst hunn. fräi vun all Kugellach an der Broscht. Ech hunn hin an hier gewackelt, ageootmet an ausgeootmet fir mech ze vergewissern, datt ech lieweg wier. Mëtt an dëse Selbstgratulationen hunn ech erëm festgestallt, datt mäi Bewosstsinn op de Läich vum Kapitän um bluddege Ufer verluecht gouf. Eng komplett Verwirrung vum Geescht ass iwwer mech komm.

"Här," Ech gebiet, "sinn Ech dout oder lieweg?"

E blendende Liichtspill huet den ganzen Horizont gefällt. Eng mëll rumpelnd Schwéngung huet sech zu Wieder geformt:

"Wat huet Liewen oder Doud mat Liicht ze dinn? Nom Bild vu mengem Liicht hunn Ech dech erschaf." D'Relativitéite vu Liewen an Doud gehéieren zum kosmeschen Dram. Kuckt däi draamlost Wiesen! Waacht op, mäi Kand, waacht op!"

Als Schrëtt am Erwächen vum Mënsch inspiréiert den Här d'Wëssenschaftler, zur richteger Zäit an zur richteger Plaz d'Geheimnisser vu senger Schöpfung z'entdecken. Vill modern Entdeckungen hëllef den Mënschen, de Kosmos als en ënnerschiddlechen Ausdrock vun enger Kraaftlicht ze verstoen, dat vun der göttlecher Intelligenz geleet gëtt. D'Wonner vum Film, vum Radio, vum Fernseh, vum Radar, vun der photoelektrescher Zell - dem allseende "elektreschen A", vun den atomaren Energien, baséieren all op dem elektromagnetesche Phänomen vum Liicht.

D'Filmkonscht kann all Wonner duerstellen. Vum beandrockende visuelle Standpunkt aus ass kee Wonner verhënnert, d'Fotografie ze tricken. Den transparenten Astralkierper vun engem Mënsch kann aus senger grober kierperlecher Form opstoen gesi ginn, hie kann um Waasser goen, déi Doudeg erëmbeliewen, den natierleche Verlaf vun den Entwécklungen ëmdréinen a mat Zäit a Raum Chaos spillen. Andeems de Fotograf d'Liichtbiller no sengem Wëllen zesummesetzt, erreecht hien optesch Wonner, déi e richtege Meeschter mat richtege Liichtstralen produzéiert.

Déi lieweg Biller vum Film illustréieren vill Wourecht an iwwer d'Schafung. De kosmesche Regisseur huet seng eege Stécker geschriwwen an déi enorm Besetzung fir de Parade vun de Joerhonnerte zesummegeallt. Aus der donkeler Kabinn vun der Éiwegkeet schëddt hie säi kreative Strahl duerch d'Filmer vun den jeeweilegen Zäitalteren, an d'Biller ginn op de Bildschirm vum Weltraum geworf. Genoe wéi d'Biller vum Film real schéngen, awer nëmme Kombinatiounen vu Liicht a Schiet sinn, sou ass déi universell Villfalt eng täuschend Erscheinung. Déi planetaresch Kugelen, mat hiren onzählechen Liewensformen, sinn näischt anescht wéi Figuren an engem kosmeschen Film, déi temporär fënnef Sënnerwahrnehmungen trei sinn, wéi d'Szenen op dem Bildschirm vum mënschlechen Bewosstsinn vum onendlechen kreative Strahl geworf ginn.

E Kinopublikum kann no uewe kucken a gesinn, datt all Bildschirmbiller duerch d'Instrumentalitéit vun engem bildlose Liichtstral erschéngen. Dat faarwegt universellt Drama kënnt ähnlech aus dem eenzege wäisse Liicht vun enger kosmescher Quell eraus. Mat onvirstellbarer Erfindungsreichtum inszenéiert Gott eng Ënnerhaltung fir seng mënschlech Kanner, andeems hien se zu Schauspiller

souwéi Publikum a sengem planetareschen Theater mécht.

Eines Daags sinn ech an e Filmsalon gaangen, fir eng Newsreel vun den europäesche Schluechtfelder ze kucken. Den Éischte Weltkrich war nach ëmmer am Westen am Gaang; d'Newsreel huet d'Gemartel mat sou vill Realismus festgehalten, datt Ech hunn den Theater mat engem onrouegen Häerz verlooss.

"Här," Ech gebiet, "firwat dost Du Erlaabnes sou leiden?"

Zu menger grousser Iwwerraschung koum eng direkt Äntwert a Form vun enger Visioun vun den tatsächlechen europäesche Schluechtfelder. Den Horror vum Kampf, gefëllt mat Doudegen a Stierwenden, gouf a senger Grausamkeet wäit iwwerschratt.

iergendeng Representatioun vun den Neiegkeeten.

„Kuckt genau!“ Eng sanft Stëmm huet zu mengem bannenzege Bewosstsinn geschwat. „Dir wäert gesinn, datt dës Szenen, déi elo a Frankräich opgefouert ginn, näischt anescht sinn wéi e Stéck Clair-Obscur. Si sinn de kosmesche Film, sou real an esou onreal wéi d'Theaterjournal, déi Dir grad gesinn hutt – e Stéck an engem Stéck.“

Mäin Häerz war nach ëmmer net getréischt. Déi göttlech Stëmm huet weidergefouert: "D'Schöpfung ass Liicht a Schiet, soss ass kee Bild méiglech. Dat Gutt an dat Béist vu *Maya* mussen ëmmer an der Iwwerleeënheet ofwiesselen. Wann d'Freed hei op dëser Welt onopfälleg wier, géif de Mënsch jee no enger anerer sichen? Ouni Leed këmmert hie sech kaum drun z'erënnere, datt hie säin éiwegt Heem verlooss huet. Péng ass e Stéiss zur Erënnung. De Wee vun der Flucht ass duerch Wäisheet! D'Tragödie vum Doud ass onwierklech; déi, déi dovun zidderen, sinn wéi en ignoranten Schauspiller, deen op der Bühn vir Angscht stierft, wann näischt méi op hie geschoss gëtt wéi eng eidel Patroun. Meng Jongen sinn d'Kanner vum Liicht; si wäerten net fir ëmmer an der Täuschung schlofen."

Maya gelies hat, hatten si mir net déi déif Abléck ginn, déi mat de perséinleche Visiounen an hire begleedenden Tréischterwierder koum. D'Wäerter vun engem Mënsch änneren sech grondleeënd, wann ee schliisslech iwwerzeegt ass, datt d'Schöpfung nëmmen e risege Film ass, an datt net dran, mä driwwer eraus, seng eege Realitéit läit.

Wéi ech dëst Kapitel fäerdeg geschriwwen hunn, souz ech op mengem Bett an der Lotushaltung. Mäi Zëmmer war däischter vun zwou Lampen mat Schimmer beliicht. Wéi ech mäi Bléck opgehuewen hunn, hunn ech gemierkt, datt d'Plafong mat klengen senffaarwege Luuchten bedeckt war, déi mat engem radiumähnleche Glanz geblénkt an geziddert hunn. Myriaden vu bleistiftgestrahlen, wéi Reenschichten, hunn sech zu engem transparenten Schaft versammelt a roueg op mech gegoss.

Mäi kierperleche Kierper huet direkt seng Grobheet verluer a gouf an astral Textur metamorphoséiert. Ech hunn e schwiewend Gefill gefillt, wéi de gewichtslose Kierper, kaum d'Bett beréiert huet, liicht an ofwiesselnd no lénks a riets geréckelt ass. Ech hunn mech am Zëmmer ëmkuckt; d'Miwwelen an d'Mauere ware wéi gewinnt, awer déi kleng Liichtmass hat sech sou vill vermehrt, datt d'Plafong onsichtbar war. Ech war iwwerrascht.

„Dëst ass de Mechanismus vum kosmesche Film.“ Eng Stëmm huet geschwat, wéi wann se aus dem Liicht erauskoum. „Säi Stral op de wäisse Leinwand vun dengem Bettlaken werft a produzéiert d'Bild vun dengem Kierper. Kuckt, deng Form ass näischt anescht wéi Liicht!“

Ech hunn op meng Äerm gekuckt a se hin an hier beweegt, awer konnt hiert

Gewiicht net spieren. Eng ekstatesch Freed huet mech iwwerwältegt. mech. Dëst kosmesch Stamm vun Liicht, bléien wéi mäin Kierper, schénge eng göttlech Replik vun de Liichtstralen, déi aus der Projektionskabinett an engem Kino erausstralen a sech als Biller um Leinwand manifestéieren.

Laang Zäit hunn ech dëse Film vu mengem Kierper am däischter beliichte Kino vu mengem eegene Schlofzëmmer erlieft. Trotz de ville Visiounen, déi ech hat, war keng jee méi eenzegaarteg. Wéi meng Illusioun vun engem feste Kierper komplett verschwonne war, a meng Erkenntnis méi déif gouf, datt d'Essenz vun allen Objeten Liicht ass, hunn ech op de pulséierende Stroum vu Lifetronen opgekuckt a biedend geschwat.

"Göttlecht Liicht, zitt w.e.g. dëst, mäi bescheident kierperlecht Bild, an Dech selwer zrëck, sou wéi den Elia vun enger Flam an den Himmel eropgezunn gouf."

Dëst Gebied war offensichtlech erschreckend; de Stral ass verschwonnen. Mäi Kierper huet säi gewinnt Gewiicht erëmkritt an ass op d'Bett gesonk; de Schwarm vu blendende Plafongsluchten huet geblidert a verschwonnen. Meng Zäit, dës Äerd ze verlossen, war anscheinend nach net komm.

„Ausserdeem“, hunn ech philosophesch geduecht, „kéint de Prophet Elia iwuer meng Viraussetzung ganz gutt onzefridden sinn !“

30-1 : Dëst berühmte Russesch Kënschtler an Philosoph huet gewiescht liewen fir vill Joer an Indien no bei den Himalaya. "Vun d'Spëtzen kënnt Offenbarung", hien huet geschriwwen. "An Höhlen an op den Sommet gelieft den Rishis. Iwwer den schneeëg Spëtzen vun Den Himalaya brennt e helle Glanz, méi hell wéi Stären an déi fantastesch Blëtzer."

30-2 : Den Geschicht Mee hunn eng historesch Basis; eng redaktionell Notiz informéiert eis dat den Bëschof kennegeléiert den dräi Mönche während Hie war vun Archangel bis zum Slovesky-Kloschter, un der Mündung vun der Dwina, ënnerwee.

30-3 De Marconi, de groussen Erfinder, huet virun de Finalitéiten déi folgend Zouginn vun der wëssenschaftlecher Onzouverlässigkeet gemaach: "D'Onméiglechkeet vun Wëssenschaft zu léisen Liewen ass absolut. Dëst Tatsaach géif sinn wierklech erschreckend waren et net fir Glawen. Den Rätsel vun Liewen ass sécherlech dat persistentst Problem, dat jee dem Gedanken vum Mënsch gestallt gouf."

30-4 : A Hiweis zu den Richtung geholl vun Dem Einstein säin Genie ass ginn vun den Tatsaach dat hien ass eng liewenslaang Schüler vun den De groussen Philosoph Spinoza, deem säi bekanntst Wierk *"Ethik démonstréiert an geometrescher Uerdnung"* ass .

30-5 : Ech *Timotheus* 6:15-16 .

30-6 : *Genesis* 1:26.

KAPITEL: 31 Joer

Eng Interview Mat Den Helleg Mamm

"Éierwürdeg Mamm, ech gouf am Kandheetsalter vun Ärem Prophet-Mann gedeeft. Hie war de Guru vu menge Elteren a vu mengem eegene Guru Sri Yukteswarji. Géift Dir mir dofir d'Privileg ginn, e puer Evenementer aus Ärem hellege Liewen ze héieren?"

Ech hunn d'Srimati Kashi Moni adresséiert, de Liewensbegleeder vum Lahiri Mahasaya. Well ech mech fir eng kuerz Zäit zu Benares fonnt hunn, hunn ech e laang geféelte Wonsch erfëllt, déi éierwürdeg Damm ze besichen. Si huet mech

häärzlech am ale Lahiri-Haus am Garudeswar Mohulla-Quartier vu Benares
empfaangen. Obwuel si am Alter war, huet si wéi e Lotus gebléit an huet roueg e
spirituellen Doft ausgestraalt. Si war mëttelgrouss gebaut, mat engem schlanken
Hals an enger heller Haut. Grouss, glänzend Aen hunn hiert mütterlecht Gesiicht
mëll gemaach.

"Jong, du sinn Wëllkomm hei. Komm uewen."

D'Kashi Moni huet de Wee an e ganz klengt Zëmmer gewisen, wou si eng Zäit laang mat hirem Mann gewunnt hat. Ech hunn mech geéiert gefillt, den Hellegtum ze gesinn, an deem den oniwvertraffene Meeschter sech erofgelooss huet, fir dat mënschlecht Drama vun der Bestietnes ze spillen. Déi léif Damm huet mir e Këssensëtzt nieft sech gewisen.

„Et huet Jore gedauert, bis ech déi göttlech Statur vu mengem Mann gemierkt hunn“, huet si ugefaangen. „Eng Nuecht, genau an dësem Zëmmer, hat ech en liewegen Dram. Herrlech Engelen hunn an onvirstellbarer Eleganz iwwer mir geschwomm. De Bléck war sou realistesch, datt ech direkt erwächt sinn; d'Zëmmer war komescherweis vun engem blendende Liicht ëmginn.“

„Mäi Mann, an enger Lotushaltung, gouf an der Mëtt vum Raum geschwemmt, ëmgi vun Engelen, déi hien mat der flehender Dignitéit vun an Handfläche gefaaltten Hänn ugebiet hunn. Iwwerrascht iwwer all Mooss war ech iwwerzeegt, datt ech nach ëmmer gedreemt hunn.“

„'Fra', sot d'Lahiri Mahasaya, 'du dreems net. Verléisst däi Schlof fir ëmmer an ëmmer.' Wéi hien lues op de Buedem erofgaangen ass, hunn ech mech zu senge Féiss geheet.

„'Meeschter', hunn ech geruff, 'ëmmer erëm verbeugen ech mech virun dir! Verzeiht Dir mir, datt ech dech als mäi Mann ugesinn hunn? Ech stierwe mat Schimmt, wéi ech feststellen, datt ech an Onwëssenheet nieft engem geschlof hunn, deem göttlech erwächt ass. Vun dëser Nuecht un bass Du net méi mäi Mann, mä mäi Guru. Wëlls Du mäin onbedeitend Selbst als däi Jünger akzeptéieren?' **31-1**

„Den Meeschter huet mech sanft beréiert. 'Helleg Séil, stinn op. Du bass ugeholl.' Hie winkt op d'Engelen. 'W.e.g. verbeugt iech dann a Richtung vun all dësen hellegen Hellegen.'“

„Wéi ech meng demüteg Knéien fäerdeg hat, hunn d'Engelstëmmen zesumme geklongen, wéi e Chouer aus enger aler Schrëft.“

„'Gemein vum Göttlechen, du bass geseent. Mir begréissen dech.' Si hunn sech zu menge Féiss verbeugt a kuck! hir glänzend Gestalten sinn verschwonnen. De Raum ass däischter ginn.

"Mäin Guru gefrot mech zu kréien Initiatioun an *Kriya Yoga* .

"'Vun natierlech,' Ech huet geäntwert. Ech moies Entschëllegt net zu hunn hat seng

Segen fréier an mäin Liewen.

„'D'Zäit war net reif.' De Lahiri Mahasaya huet tréischtend gelächelt. 'Vill vun dengem Karma hunn ech dir roueg gehollef erauszeschaffen. Elo bass du bereet a prett.'

„Hien huet meng Stir beréiert. Masse vu wirbelndem Liicht sinn erschéngen; de Stralung huet sech lues a lues zu engem opalbloe geeschtlechen A geformt, dat a Gold ëmginn war an an engem wäisse fënnefeckege Stär zentréiert war.“

„'Dréngt Äert Bewosstsinn duerch de Stär an d'Kinnekräich vum Onendlechen.' D'Stëmm vu mengem Guru hat en neien Toun, méll wéi wäit Musek.

"Visioun no Visioun gebrach wéi ozeanesch surfen op den Uferen vun mäin Séil. Den Panorama Kugelen endlech

an engem Mier vu Gléck geschmolz. Ech hunn mech an ëmmer méi staarker Gléck verluer. Wéi ech Stonnen méi spéit erëm an d'Bewosstsinn vun dëser Welt zréckkoom, huet de Meeschter mir d'Technik vum *Kriya Yoga ginn* .

„Vun där Nuecht un huet de Lahiri Mahasaya ni méi a mengem Zëmmer geschlof. An duerno huet hien och ni méi geschlof. Hie blouf am viischte Raum ënnen, souwuel Dag wéi och Nuecht a Gesellschaft vu senge Jünger.“

Déi illustre Damm ass roueg ginn. Wéi ech d'Eenzegaartegkeet vun hirer Bezéiung mam erhabenen Yogi gemierkt hunn, hunn ech mech schliisslech getraut, no weidere Erënnerungen ze froen.

„Jong, du bass gierig. Trotzdeem wäerts du nach eng Geschicht hunn.“ Si huet schei gelächelt. „Ech wäert eng Sënn beichten, déi ech géint mäi Guru-Mann begaangen hunn. E puer Méint no menger Initiatioun hunn ech ugefaangen, mech verlooss a vernoléisseg ze fillen. Enges Moies ass de Lahiri Mahasaya an dëst klengt Zëmmer erakomm, fir en Artikel ze huelen; ech sinn him séier nogaangen. Iwwerwältegt vun enger gewaltsamer Wahn, hunn ech hien erschreckend ugeschwat.“

„'Du verbréngs all deng Zäit mat den Jünger. A wéi ass et mat dengem Verantworte fir deng Fra a Kanner? Ech bedauern, datt du dech net dofir interesséiert, der Famill méi Sue ze ginn.'“

„De Meeschter huet mech e Moment ugekuckt, dann, kuck!, war hie fort. Erstaunt an erschreckt hunn ech eng Stëmm aus all Deel vum Raum héieren:“

"Et ass all näischt, net du gesinn? Wéi kéint eng näischt wéi mech produzéieren Räichtum fir du?"

„'Guruji', hunn ech geruff, 'Ech bieden eng Millioun Mol ëm Verzeiung! Meng sënnege Aen kënnen dech net méi gesinn; erschéng w.e.g. an denger helleger Gestalt.'“

„'Ech sinn hei.' Dës Äntwert koom vun uewen. Ech hunn no uewe gekuckt an de Meeschter an der Welt materialiséiert gesinn. Loft, säi Kapp huet d'Plafong beréiert. Seng Aen ware wéi blendend Flamen. Ausser mir vir Angscht louch ech a kräischen zu senge Féiss, nodeems hie roueg op de Buedem erofgaangen ass.

„'Fra', sot hien, 'sicht göttleche Räichtum, net dat klengt Glitter vun der Äerd. Nodeems Dir bannenzeg Schätz gesammelt hutt, wäert Dir feststellen, datt ëmmer nach no baussen ze gesi ass.' Hien huet dobäi gesot: 'Ee vu menge geeschtleche Jongen wäert fir Iech suergen.'“

"Mäin Guruen Wieder natierlech koom wouer; eng Schüler huet fortgoen eng beträchtlech Zomm fir eis Famill."

Ech hunn der Kashi Moni Merci gesot, datt si hir wonnerbar Erfarungen mat mir gedeelt huet. 31-2 Den Dag drop sinn ech bei si heem gaangen an hunn e puer Stonne philosophesch Diskussiounen mam Tincouri an dem Ducouri Lahiri genoss. Dës zwee helleg Jongen vum groussen Yogi vun Indien sinn him nogaangen. Béd Männer ware schéin, grouss, kräfteg a mat engem staarke Baart, mat mëllen Stëmmen an engem altnodesche Charme.

Seng Fra war net déi eenzeg Jüngerin vum Lahiri Mahasaya; et goufen Honnerte vun aneren, dorënner meng Mamm. Eng Chela huet de Guru eemol ëm seng Foto gefrot. Hien huet hir eng ... ginn.

Drécken, bemierken, "Wann du mengen et eng Schutz, dann et ass also; soss et ass nëmmen eng Bild."

E puer Deeg méi spéit hunn dës Fra an d'Schwiegerduechter vum Lahiri Mahasaya zoufälleg d' *Bhagavad Gita* un engem Dësch studéiert, hannert deem d'Foto vum Guru hängt. En elektresche Stueerm ass ausgebrach. mat grousser Roserei eraus.

„Lahiri Mahasaya, beschützt eis!“ D'Frae verbeugten sech virum Bild. E Blëtz huet an d'Buch geschloen, dat si gelies haten, mä déi zwee Gleeweger sinn net verletzt ginn.

„Ech hat d'Gefill, wéi wann eng Äisschicht ëm mech geluecht gi wier, fir déi brennend Hëtzt ofzewieren“, huet d'Chela erkläert.

D'Lahiri Mahasaya huet zwee Wonner am Zesummenhang mat enger Schülerin, der Abhoya, gemaach. Si an hire Mann, en Affekot aus Kalkutta, sinn enges Daags op de Wee op de Benares gaangen, fir de Guru ze besichen. Hire Won war duerch staarke Verkéier verspéit; si koumen op der Haaptstatioun vun Howrah un, wou se den Zuch vu Benares fir d'Ofrees pfeifen héieren hunn.

Abhoya, no bei den Ticket Büro, stoung roueg.

„Lahiri Mahasaya, ech bieden dech, den Zuch ze stoppen!“, huet si roueg gebiet. „Ech kann d'Péng vun der Verspéidung net ausstoen, wann ech nach en Dag waarden, fir dech ze gesinn.“

D'Rieder vum schnurrende Zuch hunn sech weiderhin ëm a ëm gedréint, awer et gouf kee Fortschrëtt. Den Ingenieur an d'Passagéier sinn op de Quai erofgaang fir de Phänomen ze kucken. En englesche Eisebunnswechter koum op d'Abhoya an hire Mann zou. Entgéint all Virgänger huet hie sech fräiwëlleg seng Déngschter ugebueden.

"Babu," hien sot, "ginn mech den Suen. Ech wäert kafen däin Ticketen während du kréien u Bord."

Soubal d'Koppel sech gesat hat an d'Ticketen kritt hat, ass den Zuch lues virugefuer. Panikéiert sinn de Maschinist an d'Passagéier erëm op hir Plazen geklommen, ouni ze wëssen, wéi et geet. den Zuch ugefaangen huet, an och net firwat en iwwerhaupt stoe bliwwen ass.

Wéi si am Haus vum Lahiri Mahasaya zu Benares ukomm ass, huet d'Abhoya sech roueg virum Meeschter gebueden a probéiert, seng Féiss ze beréieren.

„Rou dech, Abhoya“, huet hien bemierkt. „Wéi gär s du mech stéiers! Wéi wann s du net mam nächste Zuch heihi kéins kommen!“

Den Abhoya huet d'Lahiri Mahasaya bei enger anerer onvergiesslecher Geleeënheet

besicht. Dës Kéier wollt si seng Försprung, net mat engem Zuch, mä mam Storch.

„Ech bieden Iech, mech ze seegenen, datt mäin néngt Kand liewe kann“, sot si.

„Mir sinn aacht Puppelcher gebuer ginn; all sinn kuerz no der Gebuert gestuerwen.“

Den Meeschter gelächelt mat Sympathie. "Ären kënnt Kand wäert liewen. Wann ech glift verfolge mäin Instruktiounen

virsiichteg. D'Kand, e Meedchen, gött an der Nuecht gebuer. Passt op, datt d'Uelegluucht bis zum Sonnenopgang brennt. Schlof net an, fir datt d'Liicht net ausgeet."

D'Kand vum Abhoya war eng Duechter, déi an der Nuecht gebuer gouf, genee wéi et vum allwëssende Guru virausgesot gouf. D'Mamm huet hirer Schwëster ugewisen, d'Luucht mat Ueleg gefëllt ze halen. Béid Frae hunn déi dréngend Wach bis wäit an déi fréi Moiesstonnen gehalen, sinn awer schliisslech ageschlof. D'Luuchdueleg war bal fort; d'Liicht huet schwaach geblénkt.

D'Schlofkummerdier ass opgaangen an ass mat engem gewaltegen Toun opgaangen. Déi erschreckt Frae sinn erwächt. Hir erstaunt Aen hunn d'Gestalt vun der Lahiri Mahasaya gesinn.

„Abhoya, kuck, d'Luucht ass bal fort!“ Hie weist op d'Luucht, déi d'Krankschwëster séier nees ugefëllt huet. Soubal se nees hell gebrannt huet, ass de Meeschter verschwonnen. D'Dier ass zougaangen; de Riegel war ouni siichtbar Wierkung festgemaach.

Abhoya's néngten Kand iwwerlieft; an 1935, wéini Ech gemaach Ufro, si war nach ëmmer lieweg.

Ee vun de Jünger vum Lahiri Mahasaya, den eerwürdege Kali Kumar Roy, huet mir vill faszinant Detailer aus sengem Liewen mam Meeschter erzielt.

„Ech war dacks Wochelaang Gaascht a sengem Haus zu Benares“, sot mir de Roy. „Ech hunn observéiert, datt vill helleg Figuren, *Danda* **31-3** Swamis, sinn an der Rou vun der Nuecht ukomm fir sech zu de Féiss vum Guru ze sëtzen. Heiansdo hunn si sech mat diskutéierte meditativen a philosophesche Punkten beschäftegt. Bei Sonnenopgang sinn déi héichgehalen Gäscht fortgaang. Ech hunn bei menge Visite festgestallt, datt de Lahiri Mahasaya sech net eemol néiergeluecht huet fir ze schlofen.

„Während enger fréierer Period vu menger Zesummenaarbecht mam Meeschter musste ech mat der Oppositoun vu mengem Patron kämpfen“, sot de Roy weider. „Hie war vum Materialismus duerchzunn.“

„Ech wëll keng reliéis Fanatiker a mengem Personal“, géif hie spotten. „Wann ech jeemools Äre Scharlatan-Guru begéinen, da ginn ech him e puer Wieder, déi hie sech drun erënnere soll.““

„Dës alarméierend Drohung konnt mäi reegelméisseg Programm net ënnerbriechen; ech hunn bal all Owend a Präsenz vu mengem Guru verbruecht. Enges Owends ass mäi Patron mir nogaangen an ass onhéiflech an de Salon gerannt. Hie war ouni Zweifel fest entschloss, déi zerstéierend Bemierkungen ze maachen, déi hie versprach hat.

Kaum hat de Mann sech gesat, wéi de Lahiri Mahasaya sech un déi kleng Grupp vu ronn zwielef Jünger gewand huet.“

“Géif du all wéi zu gesinn eng Bild?

„Wéi mir geknikt hunn, huet hien eis gefrot, de Raum ze däischteren. 'Setzt Iech hannereneen am Krees', sot hien, 'a leet Är Hänn iwwer d'Aen vum Mann virun Iech.'“

„Ech war net iwwerrascht ze gesinn, datt mäi Patron och, wann och onfräiwëlleg, den Instruktiounen vum Meeschter gefollegt ass. An e puer Minutten huet de Lahiri Mahasaya eis gefrot, wat mir gesinn hunn.“

„Här', hunn ech geäntwert, ‚eng schéi Fra erschénge. Si dréit e routrandege *Sari* a steet bei enger Elefantouerplanz.' All déi aner Jünger hunn déiselwecht Beschreiwung ginn. De Meeschter huet sech un mäi Patron gedréint. ‚Erkennt Dir déi Fra?’“

„Jo.' De Mann huet offensichtlech mat Emotiounen ze kämpfen, déi him nei waren. 'Ech hunn domm genuch mäi Geld fir si ausginn, obwuel ech eng gutt Fra hunn. Ech schumme mech fir d'Motivatiounen, déi mech heihi bruecht hunn. Wëllt Dir mir verzeien a mech als Jünger ophuelen?’

„Wann Dir sechs Méint laang e gutt moralescht Liewe féiert, da wäert ech Iech akzeptéieren.' De Meeschter huet rätselhaft dobäigesat: 'Soss muss ech Iech net initiéieren.'“

„Dräi Méint laang huet mäi Patron sech vun der Versuchung zrëckgehalen; duerno huet hien seng fréier Bezéiung mat der Fra nees opgeholl. Zweek Méint méi spéit ass hie gestuerwen. Sou hunn ech d'verstoppte Prophezeiung vu mengem Guru iwwer d'Onwahrscheinlechkeet vun der Initiatioun vum Mann verstanen.“

De Lahiri Mahasaya hat e ganz bekannte Frënd, de Swami Trailanga, deen iwwer dräihonnert Joer al war. Déi zweek Yogi souzen dacks zesummen a Meditatioun. Den Trailanga säi Ruff ass sou wäit verbreet, datt wéineg Hinduen d'Méiglechkeet vun der Wourecht an iergendenger Geschicht vu senger erstaunlecher Wonner ofstreiden. Wann de Christus op d'Äerd zrëckkéim an duerch d'Stroosse vun New York géif goen, fir seng göttlech Kräfte ze weisen, géif dat déiselwecht Opreegung verursaachen, déi den Trailanga virun Joerzénge gesammelt huet, wéi hien duerch déi iwwerfëllte Stroosse vu Benares gaangen ass.

Bei ville Geleeënheeten huet een de Swami gesinn, wéi hien ouni schlecht Auswierkungen déi déidlechst Gëfter gedronk huet. Dausende vu Leit, dorënner e puer, déi nach ëmmer liewen, hunn den Trailanga um Ganges schwamme gesinn. Deeg laang souz hien um Waasser oder blouf ganz laang ënner de Wellen verstoppt. E gemeinsam Bild an de Benares Badeghats war de bewegungslosen Kierper vum Swami op de blätzende Steeplacken, komplett ausgesat fir déi gnadenlos indesche Sonn. Mat dëser Leeschtunge wollt den Trailanga de Mënsche léieren, datt d'Liewen vun engem Yogi net vum Sauerstoff oder vun normale Konditiounen a Virsiichtsmoossnamen ofhänkt. Egal ob hie sech iwwer oder drënner Waasser befënnt, a ob säi Kierper de staarke Sonnenstrahlen ausgesat war oder net, de Meeschter huet bewisen, datt hie vum göttlechen Bewosstsinn gelieft huet: den Doud konnt hien net beréieren.

De Yogi war net nëmme geeschteg grouss, mä och kierperlech. Säi Gewiicht huet iwwer dräihonnert Kilo geholl. Pond: e Pond fir all Joer vu sengem Liewen! Well hie ganz seelen giess huet, gëtt de Rätsel nach méi grouss. A Meeschter ignoréiert awer liicht all üblech Gesondheetsregelen, wann hien dat aus engem spezielle

Grond wëllt maachen, dacks engem subtile Grond, deen nëmme hie selwer kennt. Grouss Hellegen, déi aus dem kosmeschen mayeschen Dram an dës Welt als Iddi am Göttliche Geescht realiséiert, kënne mam Kierper maachen, wat se wëllen, well se wëssen, datt et nëmme eng manipuléierbar Form vu kondenséierter oder agefruerer Energie ass. Och wann Physiker elo verstoen, datt Matière näischt anescht ass wéi gestärkt Energie, sinn voll erlicht Meeschteren zënter laangem vun der Theorie an d'Praxis am Beräich vun der Matièrekontroll iwwergaangen.

Den Trailanga ass ëmmer komplett plakeg bliwwen. Déi belästegt Police vu Benares huet hien als e verwirrend Problemkind ugesinn. De natierleche Swami, wéi den fréien Adam am Gaart vun Eden, war sech komplett bewusst iwwer seng Nacktheit. D'Police war sech awer ganz bewusst doriwwer an huet hien ouni Zeremonie an de Prisong gesat. Eng allgemeng Peinlechkeet ass gefollegt; de risege Kierper vun

Den Trailanga gouf séier, a senger üblecher Ganzheet, um Prisongsdaach gesinn. Seng Zell, déi nach ëmmer sécher zougespaart war, huet näischt iwwer seng Fluchtméiglechkeeten erausginn.

Déi enttäuscht Beamten vum Gesetz hunn hir Pflicht nach eng Kéier erfëllt. Dës Kéier war e Wachmann virun der Zell vum Swami positionéiert. De Might huet sech nach eng Kéier zréckgezunn, ier hien richteg war. Den Trailanga gouf séier bei sengem nonchalanten Trëppeltour iwwer den Daach observéiert. D'Gerechtegkeet ass blann; déi iwwerlëscht Police huet decidéiert, hir ze verfolgegen. Beispill.

De grouse Yogi huet sech gewinnt roueg gehalen. **31-4** Trotz sengem ronne Gesiicht a sengem risegen, fatzege Bauch huet den Trailanga nëmmen heiansdo giess. No Woche ouni Iessen huet hie säi Fasten mat Dëppen voller geknackter Mëllech gebrach, déi him vun den Unhänger ugebuede goufen. E Skeptiker huet sech eemol dofir entschloss, den Trailanga als Scharlatan ze verrodén. E groussen Eemer Kalzium-Kalk-Mëschung, déi fir d'Wäisswäsche vu Maueren benotzt gëtt, gouf virum Swami gestallt.

„Meeschter“, sot de Materialist mat gespillter Eierbied, „ech hunn dir e bëssen zerquetscht Mëllech bruecht. Drénkt se w.e.g.“

Den Trailanga huet ouni ze zécken de Behälter voller brennender Kalk bis zum leschten Drëps ausgedréchent. An e puer Minutten ass de Béisen a Qual op de Buedem gefall.

"Hëllef, Swami, Hëllef!" hien huet gekrasch. "Ech moies op Feier! Verzeien mäin béis Test!"

De grouse Yogi huet säi gewinnt Stillschweigen gebrach. „Spotter“, sot hien, „du hues net gemierkt, wéi s du mir Gëft ugebueden hues, datt mäi Liewen eent mat dengem eegenen ass. Wann ech net wousst, datt Gott a mengem Mo präsent ass, wéi an all Atom vun der Schöpfung, hätt de Kalk mech ëmbruecht. Elo wou s du déi göttlech Bedeitung vum Boomerang kennt, spill ni méi iergendeen e Streich.“

Den gutt gereinegt Sënner, geheelt vun Trailanga's Wieder, geschlach schwaach ewech.

D'Ëmkéierung vum Schmerz war net op iergendeng Wëlle vum Meeschter zeréckzeféieren, mä ass duerch eng onfehlbar Uwendung vum Gesetz vun der Gerechtegkeet entstanen, dat déi wäitst schwenkend Kugel vun der Schöpfung oprechterhält. Männer vu Gotteserkenntnis wéi den Trailanga erlaben dem göttleche Gesetz direkt ze wierken; si hunn all déifgräifend Kräizstréim vum Ego fir ëmmer verbannt.

Déi automatesch Upassunge vun der Gerechtegkeet, déi dacks mat enger

onerwaarter Mënz bezuelt ginn, wéi am Fall vum Trailanga a sengem plädéierende Mäerder, berouegen eis séier Empörung iwwer mëschlech Ongerechtegkeet.

"D'Rache gehéiert mir; ech wäert et bezuelen, seet den Här." **31-5** Wat ass de Besoin fir déi knapp Ressourcen vum Mënsch? D'Universum verschuert sech richteg fir Vergeltung. Langweileg Geeschter diskreditéieren d'Méiglechkeet vun der göttlecher Gerechtegkeet, Léift, Allwëssenheet an Onstierflechkeet. "Liicht Schrëftlech Vermutungen!" Dësen onsënsible Standpunkt, ouni Eierlechkeet virum kosmesche Spektakel, erweckt eng Rei vun Eventer, déi säin eegent Erwächen bréngen.

D'Allmuecht vum geeschtleche Gesetz gouf vum Christus bei sengem triumphierenden Antrëtt a Jerusalem ernimmt. Wéi d'Jünger an d'Leit vu Freed geruff a geruff hunn: "Fridden am Himmel a Herrlechkeet an der Héicht", hunn sech verschidde Pharisäer iwwer dat onwierdegt Spektakel beklot. "Meeschter", hunn si protestéiert, "riicht deng Jünger un."

„Ech soen iech“, huet de Jesus geäntwert, „wann dës roueg bleiwen, da géifen d'Steng direkt ruffen.“ **31-6**

An dëser Rüge un d'Pharisäer huet Christus drop higewisen, datt göttlech Gerechtegkeet keng figurativ Abstraktioun ass, an datt e Mann vum Fridden, och wann seng Zong vun hire Wuerzelen gerappt gëtt, seng Ried a seng Verdeidegung awer am Grondstee vun der Schöpfung, der universeller Uerdnung selwer, fënnt.

„Mengt Dir“, sot de Jesus, „fir Männer vum Fridden zum Schweigen ze bréngen? Sou gutt kënn Dir hoffen, datt se d'Leit erdrécken. Stëmm vu Gott, deem seng Steng selwer seng Herrlechkeet a seng Allgegenwärtigkeet sangen. Wëllt Dir verlaangen, datt d'Mënschen net zu Éiere vum Fridden am Himmel feieren, mä nëmmen a Masse zesummekommen, fir no Krich op der Äerd ze ruffen? Da maacht Är Virbereedungen, O Pharisäer, fir d'Fundamenter vun der Welt ëmzewerfen; well et sinn net nëmmen léif Männer, mä Steng oder Äerd, a Waasser a Feier an Loft, déi sech géint Iech opstellen, fir vu senger geuerdner Harmonie ze bezeien.

D'Gnod vum christlech-ähnleche Yogi, dem Trailanga, gouf eemol menger *Sajo Mama* (Monni vun der Mammesäit) geschenkt. Enges Moies huet den Monni de Meeschter vun enger Masse Gleewegen an engem Benares Ghat gesinn. Hie konnt sech no beim Trailanga drécken, deem seng Féiss hien demüteg beréiert huet. Den Monni war iwwerrascht, datt hie sech direkt vun enger schmerzhafter chronischer Krankheet befreit huet. **31-7**

Déi eenzeg bekannt lieweg Jüngerin vum grouse Yogi ass eng Fra, d'Shankari Mai Jiew. D'Duechter vun engem vun den Trailanga Jüngerem, si krut d'Ausbildung vum Swami vun hirer fréier Kandheet un. Si huet véierzeg Joer an enger Serie vun isoléierten Himalaya-Höhlen bei Badrinath, Kedarnath, Amarnath a Pasupatinath gelieft. D' *Brahmacharini* (Askese), gebuer am Joer 1826, ass elo wäit iwwer d'Joerhonnert. Si ass awer net am Alter vun hirem Ausgesinn, awer huet hir schwaarz Hoer, blénkeg Zänn an erstaunlech Energie behalen. Si kënn all puer Joer aus hirer Ofgeséchertheit eraus, fir un de periodesche *Melas* oder reliése Mäert deelzehuelen.

Dës Hellegin huet d'Lahiri Mahasaya dacks besicht. Si huet erzielt, datt een Dag, am Barackpur Quartier bei Kalkutta, wéi si nieft der Lahiri Mahasaya souz, säi grouse Guru Babaji roueg an de Raum kouw an mat hinnen zwee geschwat huet.

Eng Kéier huet hire Meeschter Trailanga, nodeems hien säi gewinnt Schweigen opginn hat, de Lahiri Mahasaya ganz ëffentlech geéiert. E Schüler vum Benares huet dogéint protestéiert.

"Här," hien sot, "firwat maachen du, eng Swami an eng verzichten, weisen sou Respekt zu eng Hausbesëtzer?"

„Mäi Jong“, huet den Trailanga geäntwert, „de Lahiri Mahasaya ass wéi e göttlecht Kätzchen, dat do bleift, wou déi kosmesch Mamm hien placéiert huet. Während hien pflichtbewosst d'Roll vun engem weltleche Mann gespillt huet, huet hien déi perfekt Selbstverwierklechung kritt, fir déi ech souguer mäi Lendenduch opginn hunn!“

.....

31-1 : Eent ass erënnert hei vun Dem Milton säin Linn: "Hien fir Gott nëmmen, si

fir Gott an hien." 31-2: Déi eerwürdeg Mamm ass 1930 zu Benares gestuerwen.

31-3 : Mataarbechter, symboliséieren den Spinal Schnouer, gedroen rituell vun bestëmmt Bestellungen vun Mönche.

31-4 : Hien war eng *Muni* , eng Mönch WHO observéiert *Mauna* , spirituell Rou. Den sanskrit Wuerzel *muni* ass ähnlech zu Griichesch *monos* , "*eleng, eenzel*", *vu wou aus déi englesch Wierder monk, monism* , etc. ofgeleet sinn.

31-5 : *Réimer* 12:19.

31-6 : *Lukas* 19:37-40 .

31-7 : Den leeft vun Trailanga an aner super Meeschteren erënneren eis vun Dem Jesus säi Wierder: "An dës Schëlter soll verfolgegen hinnen déi gleewen; An mäin Numm (den Christus Bewosstsinn) si soll Besetzung eraus Däiwelen; si soll schwätzen mat nei Zong; si si sollen Schlaangen ophuelen; a wa se eppes Déidleches drénken, da wäert et hinnen net schueden; si sollen d'Hänn op déi Krank leeën, an déi wäerten geheelt ginn." - *Markus* 16:17-18.

KAPITEL: 32

Rama Ass Erhewen Vun Den Doudeg

"Elo eng bestëmmt Mann war krank, benannt Lazarus. Wéini Jesus héieren dat, hien sot, Dëst Krankheet ass net bis Doud, awer fir den Herrlechkeet vun Gott, dat den Jong vun Gott kéint sinn verherreicht doduerch." **32-1**

De Sri Yukteswar huet un engem sonnegen Moien um Balkon vu sengem Serampore-Klueserhaus déi chrëschtlech Schrëften erkläert. Nieft e puer anere Jünger vum Meeschter war ech mat enger klenger Grupp vu menge Ranchi-Schüler dobäi.

„An dëser Passage nennt sech de Jesus de Jong vu Gott. Och wann hie wierklech mat Gott vereenegt war, huet seng Referenz hei eng déif onperséinlech Bedeitung“, erkläert mäi Guru. „De Jong vu Gott ass de Christus oder dat Göttlecht Bewosstsinn am Mënsch. Kee *Stierfleche* kann Gott verherrechen. Déi eenzeg Eier, déi de Mënsch sengem Schöpfer erweise kann, ass hien ze sichen; de Mënsch kann eng Abstraktioun net verherrechen, déi hie net kennt. D'„Herrlechkeet“ oder den Nimbus ronderëm de Kapp vun den Hellegen ass e symbolescht Zeie vun hirer *Fäegkeet* , göttlech Eier ze erweisen.“

De Sri Yukteswar huet déi wonnerbar Geschicht vun der Operstéiung vum Lazarus virgelies. Nom Enn ass de Meeschter an eng laang Rou gefall, dat hellegt Buch op sengem Knéi op.

„Och ech hat d'Privileg, e ähnlecht Wonner ze gesinn.“ Mäi Guru huet schliisslech mat enger feierlecher Salbung geschwat. „De Lahiri Mahasaya huet ee vu menge Frënn vun den Doudegen erëmbelieft.“

Déi jonk Jongen nieft mir hunn voller Interessi gelächelt. Et war och genuch vum Jong a mir, fir net nëmmen d'Philosophie ze genéissen, mä virun allem all Geschicht, déi ech dem Sri Yukteswar erzielen konnt.

iwwer säin wonnerbar Erfahrungen mat säin Guru.

„Mäi Frënd Rama an ech ware onzertrennlech“, huet de Meeschter ugefaangen.
„Well hie schei a verschloss war, huet hie sech entscheet, eise Guru Lahiri Mahasaya nëmmen an de Stonnen vun der Mëtternuecht an der Sonnenopgang ze besichen, wann d'Masse vun den DagesSchüler absent war. Als dem Rama säi beschte Frënd hunn ech als spirituellen Auslaf gedéngt, duerch deen hien de Räichtum vu senger spirituellen Wahrnehmungen erausgelooss huet. Ech hunn Inspiratioun a senger idealer Gesellschaft fonnt.“ D'Gesicht vu mengem Guru gouf mat Erënnerungen mëll.

„De Rama gouf op eemol schwéier op d'Prouf gestallt“, sot de Sri Yukteswar weider.
„Hien huet sech un der asiatescher Cholera erkrankt. Well eise Meeschter ni géint d'Servicer vun Dokteren a schwéiere Krankheeten protestéiert huet, goufen zwéi Spezialisten geruff. Mëtt an der hektischer Aarbecht, dem betraffene Mann ze hëllefen, hunn ech déif zum Lahiri Mahasaya ëm Hëllef gebiet. Ech sinn séier bei hien heem gaangen an hunn d' Geschichte erzielt.“

„Déi Dokteren sinn gesinn Rama. Hien wäert sinn gutt. Mäin Guru gelächelt jovial.

„Ech zrëckkomm mat eng Liicht Häerz zu mäin Frënd säin Bett, nëmmen zu fannen hien an eng stierwen Staat.

„Hien kann net méi wéi eng oder zwou Stonnen aushalen“, sot ee vun den Dokteren mat engem Geste vun Verzweiflung. Nach eng Kéier sinn ech séier op Lahiri Mahasaya gaangen.

„D'Dokteren si gewissenhaft Männer. Ech sinn sécher, datt et dem Rama gutt geet.“ De Meeschter huet mech frëndlech entlooss.

„Bei dem Rama sengem Haus hunn ech béid Dokteren fort fonnt. Ee vun hinnen hat mir eng Notiz hannerlooss: 'Mir hunn eist Bescht gemaach, awer säi Fall ass hoffnungslos.'“

„Mäi Frënd war wierklech d'Bild vun engem stierwende Mann. Ech hunn net verstanen, wéi d'Wierder vum Lahiri Mahasaya net wouer konnte ginn, awer de Bléck op dem Rama säi séier ofhuelend Liewen huet mir ëmmer erëm gesot: 'Alles ass elo eriwwer.' Sou op de Mierer vum Glawen an dem ängschtlechen Zweifel geworf, hunn ech mäi Frënd sou gutt wéi méiglech betreit. Hie war erwächt a rufft:“

„Yukteswar, lafen zu Meeschter an erzielen hien Ech moies fort. Froen hien zu seegen mäin Kierper virdrun seng lescht Riten.

Mat dës Wierder Rama geseift schwéier an ginn erop den Geescht. **32-2**

„Ech hunn eng Stonn laang bei senger beléiffter Gestalt gekrasch. Ëmmer e

Liebhaber vun der Rou, elo hat hien déi absolut Rou vum Doud erreecht. En aneren Jünger koom eran; ech hunn hie gefrot, am Haus ze bleiwen, bis ech zrëckkoom. Hallef benommen sinn ech zrëck bei mäi Guru geschleeft.“

“Wéi ass Rama elo? Lahiri Mahasaya's Gesiicht war gewéckelt an Laachen.

„'Här, Dir wäert geschwënn gesinn, wéi et him geet', hunn ech emotional erausgeplatzt. 'An e puer Stonne wäert Dir säi Kierper gesinn, ier en an d'Krematorium gedroe gött.' Ech sinn zesummegebrach a ëffentlech gekräischt.

“Yukteswar, Kontroll dech selwer. Sëtzen roueg an meditieren. Mäin Guru pensionéiert an *Samadhi* . Den

Nomëtteg an Nuecht sinn an onënnerbrachener Rou vergaangen; ech hunn ouni Erfolleg gekämpft, meng bannenzeg Rou erëmzefannen .

„Beim Sonnenopgang huet de Lahiri Mahasaya mech tréischend ugekuckt. 'Ech gesinn, datt Dir nach ëmmer onroueg sidd. Firwat hutt Dir gëschter net erkläert, datt Dir erwaart hutt, datt ech dem Rama konkret Hëllef a Form vun enger Medizin ginn?' De Meeschter huet op eng becherfërmeg Luucht mat rouem Rizinusueleg gewisen. 'Fëllt eng kleng Fläsch aus der Luucht; gitt siwen Drëpsen an de Mond vum Rama.'“

"Här,'" Ech protestéiert, hien huet gewiescht dout zënter gëschter Mëtteg. Vun wat benotzen ass den Ueleg elo?

„'Egal; maach einfach wat ech froen.' D'frësch Stëmmung vum Lahiri Mahasaya war onverständlech; ech war nach ëmmer an der onerliichterter Trauerquäl. Ech hunn e bëssen Ueleg erausgegoss a sinn op de Wee bei dem Rama gaangen.

„Ech hunn de Kierper vu mengem Frënd steif am Doudesklammer fonnt. Ouni säin schrecklechen Zoustand ze beuechten, hunn ech seng Lëpse mat mengem rietse Fanger opgemaach an et fäerdeg bruecht, mat menger lénkser Hand an der Hëllef vum Kork, d'Ueleg Drëps fir Drëps iwwer seng zesummegeklemmt Zänn ze ginn.“

„Wéi den siwenten Drëps seng kal Lëpse beréiert huet, huet de Rama hefteg geziddert. Seng Muskele hunn vu Kapp bis Fouss vibréiert, wéi hien sech verwonnert opgeriicht huet.“

„'Ech hunn de Lahiri Mahasaya an engem Liichtbléck gesinn', huet hie geruff. 'Hien huet gegläntzt wéi d'Sonn. 'Steig op; verléisst Äre Schlof', huet hien mir gebueden. 'Komm mat dem Yukteswar fir mech ze gesinn.'“

„Ech konnt mengen Aen kaum trauen, wéi de Rama sech ugedoen huet a no där fataler Krankheet staark genuch war, fir an d'Haus vun eisem Guru ze goen. Do huet hie sech virum Lahiri Mahasaya mat Tréinen aus Dankbarkeet niddergebueden.“

"Déi Meeschter war nieft sech selwer mat Freed. Säin Aen huet geblénkt bei mech schelmesch.

„'Yukteswar', sot hien, 'vun elo un wäerts du sécherlech eng Fläsch Rizinusueleg matdroen! Wann s du eng Läich gesitt, gitt him einfach d'Ueleg! Firwat, siwe Tropfen Lampenueleg müssen d'Kraaft vum Yama sécherlech vereiteln!' **32-3**

"'Guruji, du sinn lächerlech maachen mech. Ech net verstoen; wann ech glift Punkt eraus den Natur vun mäin Feeler.

„'Ech hunn dir zweemol gesot, datt et dem Rama gutt géif goen; awer du konnts mir net ganz gleewen', huet d'Lahiri Mahasaya erkläert. 'Ech wollt net, datt d'Dokteren hie kéinte heelen; ech hunn nëmmen bemierkt, datt si dobäi waren. Et gouf kee kausalen Zesammenhang tëscht mengen zwou Aussoen. Ech wollt mech net mat den Dokteren amëschen; si mussen och liewen.' Mat enger Stëmm, déi vu Freed geklongen huet, huet mäi Guru dobäigesat: 'Wësst ëmmer, datt den onerschëpfleche Paramatman **32-4** kann jiddereen heelen, egal ob Dokter oder keen Dokter.

„'Ech gesinn mäi Feeler', hunn ech bedauernd zouginn. 'Ech weess elo, datt Äert einfacht Wuert fir de ganze Kosmos verbindelech ass.'“

Wéi de Sri Yukteswar déi genial Geschicht fäerdeg erzielt huet, huet ee vun den faszinierten Nolauschterer eng Fro gestallt, déi, vun engem Kand aus, duebel verständlech war.

"Här," hien sot, "firwat huet däin Guru benotzen Rizinus Ueleg?"

„Kand, d'Ueleg ze ginn hat keng Bedeitung ausser datt ech eppes Materielles erwaart hunn an de Lahiri Mahasaya dat nobäi Ueleg als objektivt Symbol fir mäi gréissere Glawen z'erwächen gewielt huet. De Meeschter huet dem Rama stierwen erlaabt, well ech deelweis gezweifelt hat. Mee de göttleche Guru wousst, datt well hie gesot hat, datt et dem Jünger gutt géif goen, d'Heelung muss stattfannen, och wann hie Rama vum Doud heele misst, eng Krankheet déi normalerweis endgölteg ass!“

Sri Yukteswar ofgewisen den kleng Grupp, an ugewisen mech zu eng Decken Sätz bei säin Féiss.

„Yogananda“, sot hien mat ongewéinlecher Eierlechkeet, „du bass vun der Gebuert un vun direkten Jünger vum Lahiri Mahasaya ëmginn. De grouse Meeschter huet säi sublimt Liewen an deelweiser Ofsonderung gelieft a refuséiert seng Unhänger z'erlaben, iergendeng Organisatioun ronderëm seng Léiere opzebauen. Hien huet trotzdem eng bedeitend Prognose gemaach.“

„Ongeféier fofzeg Joer no mengem Doud“, sot hien, „wäert mäi Liewen opgrond vun engem déiwe Interessi um Yoga geschriwwen ginn, dat de Westen manifestéiere wäert. Déi yogesch Botschaft wäert de Globus ëmschléissen an hëllefen, déi Mënschebridderlechkeet ze etabléieren, déi aus der direkter Perceptioun vum Eenzege Papp resultéiert.“

„Mäi Jong Yogananda“, huet de Sri Yukteswar weidergefouert, „du muss däin Deel dozou bäidroen, dës Botschaft ze verbreed an dëst hellegt Liewen opzeschreiwen.“

Fofzeg Joer nom Doud vum Lahiri Mahasaya am Joer 1895 huet et am Joer 1945, dem Joer vun der Fäerdegstellung vun dësem Buch, säin Héichpunkt erreecht. Ech kann net anescht wéi vum Zoufall beandrockt sinn, datt d'Joer 1945 och ageleet huet... eng nei Zäit - d'Ära vun de revolutionäre Atomenergien. All nodenklech Geeschter wenden sech wéi ni virdrun un déi dréngend Problemer vum Fridden a Bridderlechkeet, fir datt de weidere Gebrauch vu kierperlecher Gewalt net all Mënschen zesumme mat de Problemer verbannt.

Och wann d'Mënschheet an hir Wierker duerch Zäit oder Bomm spuerlos verschwannen, schwankt d'Sonn net op hirem Laf; d'Stäre behalen hir onverännerlech Wachsamkeet. Kosmescht Gesetz kann net gestoppt oder geännert ginn, an de Mënsch géif gutt drun maachen, sech domat an Harmonie ze bréngen.

Wann de Kosmos géint Muecht ass, wann d'Sonn net mat de Planéite kämpft, mä
sech zur gewënschter Zäit zrëckzitt, fir de Stärre hire kleng Afloss ze ginn, wat
bréngt eis dann eiser gebonnener Faust? Soll iwwerhaupt Friden doraus kommen?
Net Grausamkeet, mä Gudde Wëllen bewaffnet déi universell Seenen; eng
Mënschheet a Friden wäert déi onendlech Friichte vum Victoire kennen, déi méi
séiss um Goût sinn wéi all déi, déi um Buedem vum Blut gezu ginn.

Deen effektive Vëlkerbond wäert e natierlecht, anonymt Bond vu mënschlechen
Häerzer sinn. Déi breet Sympathien an déi ënnerscheedend Abléck, déi fir
d'Heelung vun ierdesche Leed gebraucht ginn, kënnen net aus enger renger
intellektueller Iwwerleeung vun der Diversitéit vum Mësch entston, mä aus dem
Wëssen iwwer déi eenzeg Eenheet vum Mësch - seng Verwandtschaft mat Gott. Fir
d'Realiséierung vum héchsten Ideal vun der Welt - Friden duerch Bridderlechkeet -
kann Yoga, d'Wëssenschaft vum perséinleche Kontakt mam Göttelechen, déi sech
mat der Zäit op all Mënschen an alle Länner verbreet huet.

Och wann d'Zivilisatioun vun Indien méi al ass wéi all aner, hunn nëmme wéineg Historiker drop higewisen, datt hir Leeschtung vum nationale Iwwerliewe guer keen Zoufall ass, mä e logeschen Incident an der Hingabe un déi éiweg Wourechten, déi Indien duerch seng bescht Männer an all Generatioun ugebueden huet. Duerch reng Kontinuitéit vum Existenz, duerch Intransitivitéit virun den Zäitalteren - kënnen eis déi verstaubt Geléiert wierklech soen, wéivill? - huet Indien déi wäertvollst Äntwert vun all Vollek op d'Erausfuorderung vun der Zäit ginn.

Déi biblesch Geschicht **32-5** vum Abraham sengem Bidden un den Här, datt d'Stad Sodom verschount bleift, wa zéng gerecht Männer dran fonnt kéinte ginn, an déi göttlech Äntwert: "Ech wäert se net zerstéieren, fir d'Zénger", kritt eng nei Bedeutung am Liicht vun der Entkommenheet vun Indien aus dem Vergessenheet vu Babylon, Ägypten an anere mächtege Natiounen, déi fréier hir Zäitgenossen waren. D'Äntwert vum Här weist kloer, datt e Land net vu senge materielle Leeschtungen, mä vu senge Meeschterwierker vum Mënsch leeft.

Loosst déi göttlech Wieder erëm héieren ginn, an dësem zwanzegsten Joerhonnert, zweemol am Blut gefierft, ier se hallef eriwuer sinn: Keng Natioun, déi zéng Männer produzéiere kann, déi grouss an den Ae vum onbesteechbare Richter sinn, wäert d'Aussterwe kennen. Andeems Indien op sou Iwwerzeegungen opgepasst huet, huet et sech géint déi dausend Löschtegkeete vun der Zäit net als onéierlech bewisen. Selbstverwierklech Meeschteren an all Joerhonnert hunn hire Buedem geheiligt; modern Christusähnlech Weisen, wéi de Lahiri Mahasaya a säin Jünger Sri Yukteswar, erhiewen sech fir ze verkënnegen, datt d'Wëssenschaft vum Yoga méi wichteg ass wéi all materiell Fortschrëtt fir d'Gléck vum Mënsch an d'Längekeet vun enger Natioun.

Ganz wéineg Informatiounen iwwer d'Liewe vum Lahiri Mahasaya a seng universell Doktrin sinn jee gedréckt erschéngen. Zënter dräi Joerzéngten an Indien, Amerika an Europa hunn ech en déift an oprecht Interesse u senger Botschaft vum befreiende Yoga festgestallt; e schrëftleche Bericht iwwer d'Liewe vum Meeschter, sou wéi hien et virausgesot huet, gëtt elo am Westen gebraucht, wou d'Liewe vun de groussen modernen Yogi wéineg bekannt ass.

Nëmmen een oder zwee kleng Broschüren op Englesch goufen iwwer d'Liewe vum Guru geschriwwen. Eng Biographie op Bengalesch, *Sri Sri 32-6 Shyama Charan Lahiri Mahasaya ass 1941 erschéngen. Et gouf vu mengem Jünger, dem Swami Satyananda, geschriwwen, deen zënter ville Joren den Acharya* (spirituellen Léierer) an eiser *Vidyalya zu Ranchi* war . Ech hunn e puer Passagen aus sengem Buch iwwersat an an dës Sektoun integréiert, déi dem Lahiri Mahasaya gewidmet ass.

Et war an enger frommer Brahmanenfamill vun aler Ofstamung, datt de Lahiri Mahasaya den 30. September 1828 gebuer gouf. Säi Gebuertsplaz war d'Duerf

Ghurni am Distrikt Nadia bei Krishnagar a Bengalen. Hie war de jéngste Jong vum Muktakashi, der zweeter Fra vum geschätzte Gaur Mohan Lahiri. (Seng éischt Fra, no der Gebuert vun dräi Jongen, war während enger Pilgerrees gestuerwen.) D'Mamm vum Jong ass während senger Kandheet gestuerwen; wéineg iwwer si ass bekannt ausser der opdeckender Tatsaach, datt si eng begeeschtert Unhängerin vum Här Shiva war, 32-7 schrëftlech als "Kinnek vun de Yogis" bezeechent.

De Jong Lahiri, deem säin Numm Shyama Charan war, huet seng fréi Joren am Stammhaus zu Nadia verbruecht. Am Alter vun dräi oder véier Joer gouf hien dacks ënnert dem Sand an der Yogi-Haltung gesinn, säi Kierper komplett verstoppt ausser dem Kapp.

D'Lahiri-Propriétéit gouf am Wanter 1833 zerstéiert, wéi de Jalangi-Floss an der Géigend säi Laf geännert huet an an d'Déifte vum Ganges verschwonnen ass. Ee vun den Shiva-Tempelen, déi vun de Lahiris gegrënnt goufen, ass zesumme mam Familljenhaus an de Floss geroden. En Andachtsmann huet d'Steebild vum Här Shiva aus dem wirbelnde Waasser gerett an an en neien Tempel gesat, deem elo als Ghurni bekannt ass.

Shiva Sait.

De Gaur Mohan Lahiri a seng Famill hunn Nadia verlooss a sech zu Benares niddergelooss, wou de Papp direkt en Shiva-Tempel opgericht huet. Hie huet säin Haushalt no de Richtlinne vun der vedescher Disziplin gefouert, mat reegelméissegem Respektéiere vum Zeremoniellen Gottesdénkscht, Charity-Akten a Schrëftstudie. Gerecht an oppe fir de Geescht huet hien awer de bénévolé Stroum vun de modernen Iddien net ignoréiert.

De Jong Lahiri huet a Benares-Léiergruppen Hindi an Urdu Coursen geholl. Hie war an enger Schoul ënner der Leedung vun der Joy Narayan Ghosal, wou hien Ënnerrecht a Sanskrit, Bengalesch, Franséisch an Englesch krut. De jonke Yogi huet sech dem *Veda- Studium genau beschäftegt* an huet gespannt den Diskussiounen iwwer d'Bibel vun de geleierte Brahmanen gelauschtert, dorënner e Marhatta-Expert mam Numm Nag-Bhatta.

De Shyama Charan war e léiwen, sanften a couragéierte jonke Mann, dee vu senger Begleeder ganz gär gehat gouf. Mat engem gutt proportionéierten, helle a kräftege Kierper huet hien sech am Schwammen an a ville geschickleche Aktivitéite gutt bewisen.

Am Joer 1846 huet d'Shyama Charan Lahiri d'Srimati Kashi Moni, d'Duechter vum Sri Debnarayan Sanyal, bestuet. Als indesch Hausfra, huet d'Kashi Moni hir Hauspflichten an d'Verpflichtung vun der traditioneller Hausfra, Gäscht an Aarm ze bedéngen, mat Freed erfëllt. Zwee helleg Jongen, den Tincouri an den Ducouri, hunn d'Union geseent.

Am Joer 1851, am Alter vun 23 Joer, huet de Lahiri Mahasaya d'Plaz vum Comptabel am Militäringenieurwesen vun der englescher Regierung ugeholl. Während senger Déngschtzäit krut hien vill Beförderungen. Sou war hien net nëmmen e Meeschter virun Gottes Aen, mä och en Erfolleg am klengen mënschlechen Drama, wou hien seng gegebene Roll als Büroarbechter an der Welt gespillt huet.

Wéi d'Büroe vum Arméidepartement verluecht goufen, gouf de Lahiri Mahasaya op Gazipur, Mirjapur, Danapur, Naini Tal, Benares an aner Uertschaften verluecht. Nom Doud vu sengem Papp huet de Lahiri déi ganz Verantwortung fir seng Famill iwwerholl, fir déi hien eng roueg Wunneng am Garudeshwar Mohulla Quartier vu Benares kaaft huet.

Et war a sengem dräiunddrëssegsten Joer, datt de Lahiri Mahasaya d'Erfëllung vum Zweck gesinn huet, fir deen hien op der Äerd reinkarnéiert gi war. Déi an Äsche verstoppte Flam, déi laang gebrannt huet, krut hir Geleeënheet, a Flamen opzebriechen. En göttlecht Uerder, dat iwwer de Bléck vun de Mënsche eraus läit, wierkt op mysteriéis Aart a Weis, fir all Saachen zur richteger Zäit an d'äusserlech Manifestatioun ze bréngen. Hie begéint säi grouse Guru, Babaji, bei Ranikhet, a

gouf vun him an *de Kriya Yoga initiéiert* .

Dëst glécklecht Evenement ass him net eleng geschitt; et war e gléckleche Moment fir déi ganz Mënschheet, vill vun deenen spéider d'Privileg haten, dat séile-erwächend Kaddo vum *Kriya ze kréien* . Déi verluer oder laang verschwonnen héchst Konscht vum Yoga gouf erëm un d'Liicht bruecht. Vill geeschtlech duuschtereg Männer a Fraen hunn schliisslech hire Wee an dat killt Waasser vum *Kriya Yoga fonnt* . Genée wéi an der hinduistescher Legend, wou d'Mutter Ganges dem ausgedréchenten Andachter Bhagirath hiren göttleche Schlupp ubitt, sou ass déi himmlesch Iwwerschwemmung vum *Kriya* aus de geheime Festungen vum Himalaya an déi staubeg Verstoppte vun de Männer gerullt.

.....

A Cholera Affer ass dacks rational an vollstänneg bewosst riets erop zu den :32-2

.Moment vun Doud. 32-3: De Gott vum Doud

Wuertwiertlech, :32-4

"Héchst Séil." 32-5: *Genesis*

.18:23-32

Sri, eng Präfix Bedeutung "helleg", ass ugehaangen (allgemeng zweemol oder dräimol) zu Nimm vun super Indesch :32-6

.Ensegnanten

Ee vun der Dräifaltegheet vun der Gottheit - Brahma, Vishnu, Shiva - deem seng universell Aarbecht respektiv :32-7
déi vun der Schöpfung, der Erhaalung an der Opléisung-Restauratioun ass. Shiva (heiansdo geschriwwen Shiva), an der
Mythologie als den Här vun de Verzweifelten duergestallt, erschénkt an Visiounen zu Säin Unhänger ënner verschidden
.Aspekter, sou wéi Mahadeva, den mat gefilzten Hoer Asket, an Nataraja, den kosmeschen Dänzer

KAPITEL: 33

Babaji, Den Yogi-Christ Vun Modern Indien

Déi nördlech Himalaya-Fielsen bei Badrinarayan si nach ëmmer vun der lieweger
Präsenz vum Babaji, dem Guru vum Lahiri Mahasaya, geseent. De süchtege
Meeschter huet seng kierperlech Form zënter Joerhonnerte behalen, vläicht och
zënter Joerdausenden. Den onstierfleche Babaji ass en *Avatara*. Dëst Sanskrit-
Wuert bedeit "Ofstamung"; seng Wuerzele sinn *ava*, "erof", an *tri*, "iwwergoen".
An den hinduistesche Schrëften bedeit *Avatara* den Ofstamung vun der
Göttlechkeet a Fleesch.

„Dem Babaji säi spirituellen Zoustand geet iwwer all mënschlecht Verständnis
eraus“, huet mir de Sri Yukteswar erkläert. „Déi verzwergt Visioun vun de Mënsche
kann net bis zu sengem transzendentalen Stär duerchbriechen. Ee probéiert

vergebens, sech d'Erreeche vum Avatar souguer virzestellen. Et ass ondenkbar.“

D' *Upanishaden* hunn all Etapp vum spirituellen Fortschrëtt grëndlech klasséiert. Eng *Siddha* ("perfektionéiert Wiesen") ass vum Zoustand vun engem *Jivanmukta* ("fräi während dem Liewen") bis zu deem vun ... fortgeschratt. eng *Paramukta* ("iwwerdriwwe fräi" - voll Muecht iwwer den Doud); déi Lescht ass komplett entkomm aus d'mäiesch Trauerherrschaft a seng Reinkarnatiounsronn. De *Paramukta* kënnt dofir selten an e physesche Kierper zréck; wann hien dat mécht, ass hien en Avatar, e göttlech ernannte Mëttel vun himmlesche Segen op der Welt.

Eng Avatar ass onsubjekt zu den universell Wirtschaft; säin reng Kierper, siichtbar wéi eng Liicht Bild, ass fräi

vun all Schold un d'Natur. De geleeëntleche Bléck gesäit vläicht näischt Aussergewöhnliches an der Form vun engem Avatar, awer et werft kee Schiet a léisst kee Foussofdruck um Buedem. Dëst sinn äusserlech symbolesch Beweiser vun engem bannenzege Manktem u Däischtert a materieller Knechtschaft. Sou e Gott-Mënsch nëmmen kennt d'Wourecht hannert ... d'Relativitéit vu Liewen an Doud. Den Omar Khayyam, sou grob falsch verstanen, huet iwwer dës befreitene Mann a senger onstierflecher Schrëft, dem *Rubaiyat*, *gesungen* :

"Ah, Mound vu menger Freed, deen kee Réckgang kennt, De Mound vum Himmel kënnt erëm op; Wéi dacks wäert si vun elo un opgoen Duerch dës selwechte Gaart no mir kucken - ëmsoss!"

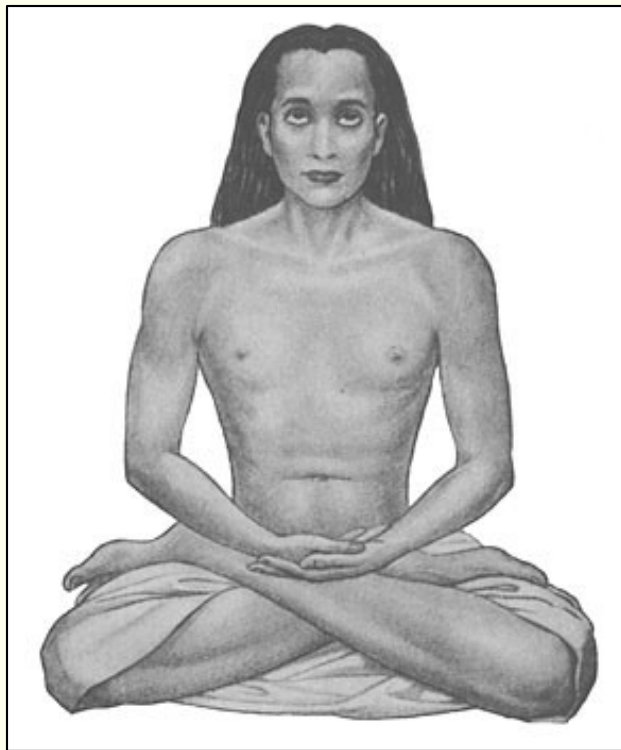
De "Mound vun der Freed" ass Gott, den éiwege Polaris, anachron ni. De "Mound vum Himmel" ass de baussenzege Kosmos, gebonnen un d'Gesetz vun der periodescher Widderhuelung. Seng Ketten goufen duerch seng Selbstverwierklechung fir ëmmer vum persesche Seher opgeléist. "Wéi dacks wäert si vun elo un opstoen ... no mir kucken - ëmsoss!" Wat eng Frustratioun vun der Sich vun engem hektischen Universum no enger absoluter Ausloossung!

Christus huet seng Fräiheet op eng aner Manéier ausgedréckt: "An e bestëmmte Schrëftsteller koum a sot zu him: Meeschter, ech wäert dir nokommen, wou s du och higees. An de Jesus sot zu him: D'Füchsen hunn Lächer an d'Vullen um Himmel hunn Näschter; awer de Mënschejong huet keng Plaz, wou hie säi Kapp leeën kann." **33-1**

Geräimeg mat allgegenwärtiger Präsenz, kéint Christus tatsächlech sinn gefollegt ausser an den iwwergräifend Geescht?

Krishna, Rama, Buddha a Patanjali waren ënner den antiken indeschen Avataren. Eng bedeitend poetesch Literatur op Tamil ass ronderëm den Agastya, en südindeschen Avatar, entstanden. Hien huet vill Wonner an de Joerhonnerte virun an no der chrëschtlecher Ära gemaach, a gëtt dofir zougeschriwwen, datt hien seng kierperlech Form bis haut behalen huet.

D'Missioun vum Babaji an Indien war et, Prophéiten bei der Ausféierung vun hire spezielle Dispensatiounen ze hëllefen. Hie qualifizéiert sech domat fir déi biblesch Klassifikatioun vum *Mahavatar* (Groussen Avatar). Hie sot, datt hien dem Shankara, dem fréiere Grënner vum Swami-Uerden, an dem Kabir, engem bekannte mëttelalterleche Hellegen, d'Yoga-Initiatioun ginn huet. Säin Haaptjünger aus dem 19. Joerhonnert war, wéi mir wëssen, de Lahiri Mahasaya, Eröffnungsartiest vun der verluerener *Kriya* Konscht.

BABAJI, DEN MAHAVATAR
Guru vun Lahiri Mahasaya

Ech hunn gehollef eng Kënschtler zu zeechnen eng wouer Ähnlechkeet vun den super Yogi-Christ vun modern Indien.

De *Mahavatar* ass a stänneger Kommunioun mat Christus; zesummen schécken si Schwéngunge vun der Erléisung eraus, a si hunn déi spirituell Technik vun der Erléisung fir dëst Zäitalter geplangt. D'Aarbecht vun dësen zwee voll erliichterte Meeschteren - een mam Kierper, an een ouni - ass d'Natiounen z'inspiréieren, Suizidkricher, Rassismus, reliéise Sektarismus an d'Boomerang-Béis vum Materialismus opzeginn. De Babaji ass sech gutt bewusst iwwer den Trend vun der moderner Zäit, besonnesch iwwer den Afloss an d'Komplexitéite vun der westlecher Zivilisatioun, a realiséiert d'Noutwennegkeet, d'Selbstbefreiunge vum Yoga gläichméisseg am Westen an am Osten ze verbreedden.

Datt et keng historiesch Referenz op de Babaji gëtt, muss eis net iwwerraschen. De grouse Guru ass an engem Joerhonnert ni ëffentlech opgetrueden; de falsch interpretéierte Bléck vun der Ëffentlechkeet huet keng Plaz a senge Pläng fir d'Millennium. Wéi de Schöpfer, déi eenzeg awer roueg Kraaft, schafft de Babaji an enger bescheidener Onkloerheet.

Grouss Prophéiten wéi Christus a Krishna kommen op d'Äerd fir e spezifesch an spektakulären Zweck; si ginn fort soubal en erfëllt ass. Aner Avataren, wéi Babaji, iwwerhuelen Aarbecht, déi ... ass méi besuergt iwwer de luesen evolutiven Fortschrëtt vum Mënsch iwwer d'Joerhonnerte wéi iwwer iergendeng aussergewöhnlech Geschicht. Sou Meeschteren verschleieren sech ëmmer virum

grousse Bléck vun der Ëffentlechkeet a kënnen no Wëllen onsichtbar ginn. Aus dëse Grënn, a well se hire Jünger normalerweis uweisen, iwwer si ze schweigen, bleiwen eng Rei vu grousser spiritueller Figuren weltbekannt. Ech ginn op dëse Säiten iwwer de Babaji nëmmen en Hiwäis op säi Liewen - nëmmen e puer Fakten, déi hie fir passend an hëllefträich hält, ëffentlech matgedeelt ze ginn.

Nee limitéierend Fakten iwwer Babaji's Famill oder Gebuertsplaz, Léif zu den Annalisten Häerz, hunn jee gewiescht

entdeckt. Seng Ried ass meeschtens op Hindi, awer hie schwätzt ouni Problemer an all Sprooch. Hie huet den einfache Numm Babaji (verehrte Papp) ugeholl; aner Respekttitelen, déi him vun de Jünger vum Lahiri Mahasaya ginn goufen, sinn Mahamuni Babaji Maharaj (ieweschte ekstatesche Hellegen), Maha Yogi (de gréissten vun de Yogi), Trambak Baba a Shiva Baba (Titelen vun den Avataren vum Shiva). Ass et wichteg, datt mir de Patronym vun engem vun der Äerd befreitene Meeschter net kennen?

„Wann iergendeen den Numm Babaji mat Éierbied ausspricht“, sot de Lahiri Mahasaya, „kritt dee Gleewegen direkt e spirituellen Segen.“

De onstierfleche Guru dréit keng Altersspuren op sengem Kierper; hie schéngt net méi wéi e jonke Mann vu fënnfanzwanzeg Joer ze sinn. Liichthäuteg, mëttelgrouss a grouss, straalt dem Babaji säi schéine, staarke Kierper e spierbare Glanz aus. Seng Aen si donkel, roueg an zärt; seng laang, glänzend Hoer si kupferfaarweg. E ganz komesche Fakt ass, datt de Babaji eng aussergewöhnlech genee Ähnlechkeet mat sengem Jünger Lahiri Mahasaya huet. D'Ähnlechkeet ass sou opfälleg, datt de Lahiri Mahasaya a senge spéidere Jore vläicht als Papp vum jonk ausgesienden Babaji ugesi gouf.

Swami Kebalananda, mäin helleg sanskrit Enseignant, ausginn e puer Zäit mat Babaji an den Himalaya.

„De Meeschter ouni Gläichen beweegt sech mat senger Grupp vu Plaz zu Plaz an de Bierger“, sot mir de Kebalananda. „Seng kleng Grupp besteet aus zwéi héich fortgeschrattene amerikanesche Jünger. Nodeems de Babaji eng Zäit laang an enger Géigend war, seet hien: *'Dera danda uthao.'* ('Loosst eis eise Camp a säi Staff hiewen.') Hie dréit en symboleschen *Danda* (Bambusstaff). Seng Wieder sinn d'Signal fir mat senger Grupp direkt op eng aner Plaz ze goen. Hie benotzt dës Method vun der astraler Rees net ëmmer; heiansdo geet hie zu Fouss vu Gipfel zum Gipfel.“

„De Babaji kann nëmme vun aneren gesinn oder erkannt ginn, wann hien et wënscht. Hie ass bekannt dofir, ass a ville liicht ënnerschiddleche Forme fir verschidden Unhänger erschéngen - heiansdo ouni Baart a Moustache, an heiansdo mat hinnen. Well säi onverfallende Kierper kee Iessen brauch, ësst de Meeschter selten. Als sozial Héiflechkeet géintwärt besichende Jünger akzeptéiert hien heiansdo Uebst oder Räis, deen a Mëllech a gekläerter Botter gekacht gouf.“

„Zwee erstaunlech Evenementer aus dem Liewe vum Babaji si mir bekannt“, huet de Kebalananda weidergefouert. „Seng Jünger souzen eng Nuecht ronderëm e grousst Feier, dat fir eng helleg vedesch Zeremonie gebrannt huet. De Meeschter huet op eemol e brennende Stéck Holz gegraff a liicht op d'Schëller vun enger Chela geschloen, déi no beim Feier war.“

"Här, wéi grausam! Lahiri Mahasaya, WHO war presentéieren, gemaach dëst Remonstranz.

"Hätt Dir léiwer gesinn, wéi hien virun Ären Aen zu Äsche verbrannt gouf, no dem Dekret vu sengem fréiere Karma?"

„Mat dëse Wieder huet de Babaji seng heelen Hand op d'Chela hir entstalt Schëller geluecht. 'Ech hunn dech haut den Owend vum schmerzhaften Doud befreit. Dat karmescht Gesetz ass duerch däi liicht Leed duerch Feier erfëllt ginn.'“

„Bei enger anerer Geleeënheet gouf dem Babaji säi geheiligte Krees duerch d'Arrivée vun engem Friemen gestéiert. Hie war mat erstaunlecher Fäegkeet op de bal onzougängleche Bord beim Lager vum Meeschter geklommen.“

„'Här, Dir musst de grouse Babaji sinn.' D'Gesicht vum Mann war mat onbeschreiflicher Éierbied beliicht. 'Méint laang hunn ech Iech onopfälleg tëscht dëse geféierleche Fielsen gesicht. Ech bieden Iech, mech als Jünger unzehuelen.'

"Wéini den super Guru gemaach Nee Äntwert, den Mann gespëtzt zu den felseg Kloof bei säin Féiss.

„'Wann Dir mech refuséiert, sprangen ech vun dësem Bierg. D'Liewen huet kee weidere Wäert, wann ech Är Féierung zum Göttleche net gewannen kann.'“

„'Sprang dann', sot de Babaji ouni Emotiounen. 'Ech kann dech an dengem aktuellen Entwécklungszoustand net akzeptéieren .'"

"De Mann huet sech direkt iwwer d'Fiels gehäit. De Babaji huet den erschockten Jünger uginn, de Kierper vum Friemen ze huelen. Wéi si mat der zerstéierter Gestalt zréckkamen, huet de Meeschter seng göttlech Hand op de verstuerwene Mann geluecht. Kuckt! hien huet seng Aen opgemaach a sech demüteg virum Allmächtigen niddergebuert."

„'Du bass elo prett fir d'Jüngerschaft.' De Babaji huet léif op seng erëmbelieft Chela gestrahl. 'Du hues couragéiert en schwéieren Test bestanen. Den Doud wäert dech net méi beréieren; elo bass du ee vun eiser onstierflecher Trapp.' Dann huet hien seng üblech Wieder zum Ofschloss gesot, '*Dera danda uthao*'; déi ganz Grupp ass vum Bierg verschwonnen.“

En Avatar leeft am omnipräsenten Geescht; fir hien gött et keng Distanz ëmgedréint zum Quadrat. Nëmme ee Grond kann dofir de Babaji motivéieren, seng kierperlech Form vu Joerhonnert zu Joerhonnert ze behalen: de Wunsch, d'Mënschheet e konkret Beispill vu senger eegenen Méiglechkeeten ze ginn. Wann de Mënsch ni e Bléck op d'Göttlechkeet am Fleesch geschenkt hätt, géif hie vun der schwéierer mayescher Illusioun ënnerdréckt bleiwen, datt hie seng Stierflechkeet net iwwerschreide kann.

De Jesus wusst vun Ufank un d'Sequenz vu sengem Liewen; hien huet all Evenement net fir sech selwer duerchgemaach, net aus engem karmesche Zwang, mä nëmme fir d'Erhiewung vum reflektive Mënsch. Wiesen. Seng véier Reporter-Jünger - Matthäus, Markus, Lukas a Johannes - hunn dat onbeschreiflecht Drama zum Wuel vun de spéidere Generatiounen opgeholl.

Fir Babaji, och, do ass Nee Relativitéit vun Vergaangenheet, presentéieren, Zukunft; vun den Ufank hien huet all Phasen vu sengem Liewen kannt. Awer, sech

dem limitierte Verständnis von den Menschen unpassend, huet hien vill Akten von seinem göttlichen Leben und Präsenz von engem oder mei Zeie gespielt. Sou ass et geschitt, datt en Jünger von Lahiri Mahasaya dobäi war, wéi de Babaji d'Zäit fir hie reif gehalten huet, d'Meigleicheit von der körperlecher Onstierflechteit ze verkennen. Hien huet dës Versprieche virum Ram Gopal Muzumdar ausgesprochen, fir datt et endlech fir d'Inspiratioun von aneren sichenden Häerzer bekannt kéint ginn. Déi Grouss schwätzen hir Wieder and bedeelegen sech um scheinbar natierleche Verlauf von den Eeven, eleng fir d'Wuel von Mensch, sou wéi Christus gesot huet: "Papp... Ech wousst, datt du mech ëmmer héiers: awer *wéinst de Leit, déi ronderëm stinn, hunn ech et gesot*, fir datt si gleewen, datt du mech geschéckt hues." **33-2** Während

mäi Besuch zu Ranbajpur mam Ram Gopal, "dem schloflosen Hellegen", **33-3** Hien huet déi wonnerbar Geschicht vu senger éischer Begegnung mam Babaji erzielt.

„Heiansdo hunn ech meng isoléiert Höhl verlooss, fir zu Benares zu de Féiss vum Lahiri Mahasaya ze sëtzen“, sot mir de Ram Gopal. „Eng Mëtternuecht, wéi ech roueg mat enger Grupp vu senge Jünger meditéiert hunn, huet de Meeschter eng iwwerraschend Ufro gestallt.“

"Ram Gopal, hien sot, goen bei eemol zu den Dasasamedh Baden *ghat* .

„Ech sinn geschwënn op déi ofgeleeën Plaz ukomm. D'Nuecht war hell mam Moundlicht an de blénkege Stären. Nodeems ech eng Zäit laang gedëlleg roueg souz, gouf meng Opmierksamkeet op eng riseg Steeplack bei menge Féiss gezunn. Si ass lues a lues eropgaang an huet eng ënnerierdesch Höhl opgedeckt. Wéi de Steen op eng onbekannt Manéier am Gläichgewiicht bliwwen ass, gouf déi drapéiert Gestalt vun enger jonker an aussergewéinlech schéiner Fra aus der Höhl héich an d'Loft gehuewen. Ëmgi vun engem mëllen Halo ass si lues virun mir erofgaangen a stoung onbeweeglech, an engem bannenzegen Zoustand vun Ekstase. Si huet sech endlech geréiert a sanft geschwat.“

"Ech sinn de Mataji, **33-4**" d'Schwëster vum Babaji. Ech hunn hien an och d'Lahiri Mahasaya gefrot, haut den Owend a meng Höhl ze kommen, fir iwwer eng wichteg Saach ze diskutéieren.

"E niwwelegt Liicht ass séier iwwer de Ganges geschwomm; déi komesch Liichtkraaft huet sech am opak Waasser reflektéiert. Et kouv ëmmer méi no, bis et mat engem blendende Blëtz opgedaucht ass." d'Säit vum Mataji a sech direkt an déi mënschlech Form vum Lahiri Mahasaya kondenséiert. Hie verbeugt sech demüteg zu de Féiss vun der Hellegerin.

„Ier ech mech vu menger Verwirrung erholl hat, war ech nach méi iwwerrascht, wéi ech eng kreessförmeg Mass vu mystischem Liicht um Himmel gesinn hunn. De flammende Wirbel ass séier erofgaang, ass bei eis Grupp komm a sech an de Kierper vun engem schéine jonke Mann materialiséiert, deen, wéi ech direkt verstanen hunn, de Babaji war. Hie war wéi de Lahiri Mahasaya, den eenzegen Ënnerscheed war, datt de Babaji vill méi jonk ausgesinn huet a laang, hell Hoer hat.“

„De Lahiri Mahasaya, de Mataji an ech selwer hu sech zu de Féiss vum Guru gekniet. E Gefill vu seeliger Herrlechkeet huet all Faser vu mengem Wiesen begeeschtert, wéi ech säi göttlecht Fleesch beréiert hunn.“

„'Glécklech Schwëster', sot d'Babaji, 'Ech hunn d'Intentioun, meng Form ofzeleeën an an den onendleche Stroum ze sprangen.'“

„'Ech hunn Äre Plang schonn gesinn, léiwe Meeschter. Ech wollt haut den Owend mat

Iech driwwer diskutéieren. Firwat sollt Dir Äre Kierper verloossen?' Déi glorrhäich Fra huet hien flehend ugekuckt.

"Wat ass den Ënnerscheid wann Ech droen eng siichtbar oder onsichtbar Well op den Ozean vun mäin Geescht?

„De Mataji huet mat engem pittoresken Humor geäntwert. 'Onstierfleche Guru, wann et kee Ënnerscheid mécht, da gitt w.e.g. ni Är Form op.' **33-5**

"Sidd et also,' Babaji gesot feierlech. Ech wäert ni fortgoen mäin kierperlech Kierper. Et wäert ëmmer bleiwen siichtbar

op d'mannst fir eng kleng Zuel vu Leit op dëser Äerd. Den Här huet säi Wonsch duerch Är Lëpse geschwat.'

„Wéi ech mat Ehrfurcht der Konversatioun tëscht dësen erhuewenen Wesen nogelauschtert hunn, huet de grouse Guru sech mat enger guttméindeger Gest zu mir gedréint.“

„'Fäert Iech net, Ram Gopal', sot hien, 'du bass geseent, Zeie vun dësem onstierfleche Versprechen ze sinn.'“

„Wéi déi séiss Melodie vu Babaji senger Stëmm verschwonnen ass, sinn seng Gestalt an déi vum Lahiri Mahasaya lues a lues iwwer de Ganges geschwemmt a sech no hannen beweegt. En Aureol vu blendendem Liicht huet hir Kierper duerch d'Tempelen geformt, wéi se um Nuetshimmel verschwonne sinn. Dem Mataji seng Gestalt ass an d'Höhl geschwomm an ass erofgaang; de Steen...“ D'Plack huet sech selwer zougemaach, wéi wann se un engem onsiichtbare Hebelwierk schafft.

„Onendlech inspiréiert sinn ech zréck op d'Plaz vum Lahiri Mahasaya gaangen. Wéi ech mech fréi am Sonnenopgang virun him verbeugt hunn, huet mäi Guru mech verständnisvoll ugelächelt.“

„Ech freeë mech fir dech, Ram Gopal', sot hien. „De Wonsch, de Babaji an de Mataji kennenzeléieren, deen du mir oft ausgedréckt hues, huet endlech eng helleg Erfëllung fonnt.““

"Meng Matjünger hunn mir informéiert, datt de Lahiri Mahasaya zënter dem fréien Owend net vu sengem Podium geréckelt war."

„Hien huet eng wonnerbar Ried iwwer Onstierflechkeet gehalen, nodeems du an den Dasasamedh *Ghat fortgaang bass* ', sot mir ee vun de Chelaen. Fir d'éischt kéier hunn ech d'Wourecht an de Schrëftversen vollstänneg erkannt, déi soen, datt e Mënsch vun der Selbstverwierklechung op verschidde Plazen an zwou oder méi Kierper gläichzäiteg optriede kann.

„De Lahiri Mahasaya huet mir spéider vill metaphysesche Punkten iwwer de verstoppte göttleche Plang fir dës Äerd erkläert“, huet de Ram Gopal ofgeschloss. „De Babaji gouf vu Gott erausgesicht, fir fir d'Dauer vun dësem spezifesche Weltzyklus a sengem Kierper ze bleiwen. D'Zäitalter wäerten kommen a goen - ëmmer nach den onstierfleche Meeschter, **33-6** déi d'Drama vun de Joerhonnerte gesinn, wäerten op dëser terrestrescher Bühn präsent sinn.“

Kapitel 33 Foussnoten

33-3 : Den omnipräsent Yogi WHO observéiert dat Ech gescheitert zu Béi virdrun den Tarakeswar Schräin (Kapitel 13).

33-4 : "Helleg Mamm." Mataji och huet gelieft duerch den Joerhonnerten; si ass bal wéi wäit fortgeschratt geeschtlech wéi hir Brudder. Si bleift an Ekstase an enger verstoppter ënnerierdescher Höhl beim Dasasamedh *Ghat* .

33-5 : Dëst Tëschefall erënnert eent vun Thales. Den super Griichesch Philosoph geléiert dat do war Nee Ënnerscheed tëscht Liewen an Doud. „Firwat dann“, huet e Kritiker gefrot, „stierws du net?“ „Well“, huet den Thales geäntwert, „et mécht keen Ënnerscheed.“

33-6 : "Wierklech, wierklech, Ech soen bis du, Wann eng Mann halen mäin soen (bleiwen onënnerbrach an den Christus Bewosstsinn), hien soll

KAPITEL: 34

Materialiséierung A Palais An Den Himalaya

"Dem Babaji seng éischt Begegnung mam Lahiri Mahasaya ass eng spannend Geschicht, an eng vun de weínege, déi eis en detailléierten Abléck an den onstierfleche Guru gött."

Dës Wierder waren dem Swami Kebalananda seng Viraussetzung zu enger wonnerbarer Geschicht. Déi éischt Kéier wou hien se erzielt huet, war ech wierklech faszinéiert. Bei ville aner Geleeënheeten hunn ech mäi sanfte Sanskrit-Léierpersonal iwwerzeugt, d'Geschicht ze widderhuelen, déi mir spéider vum Sri Yukteswar mat bal deeselwechte Wierder erzielt gouf. Béid Lahiri Mahasaya-Jünger haten déi beandrockend Geschicht direkt vun de Lépse vun hirem Guru héieren.

„Mäin éischt Treffen mam Babaji war a mengem dräiunddrëssegsten Joer“, hat de Lahiri Mahasaya gesot. „Am Hierscht 1861 war ech zu Danapur als Regierungscomptabel am Militäringenieurdepartement stationéiert. Enges Moies huet de Büroleiter mech geruff.“

„'Lahiri', sot hien, 'et koom just en Telegramm vun eise Haaptbüro. Dir gitt op Ranikhet transferéiert, wou en Arméiposten **34-1** gött elo etabléiert.'"

"Mat engem Dénger sinn ech op déi 500 Meilen laang Rees gaangen. Mat Päerd a Kutsch sinn mir an drësseg Deeg op der Himalaya-Plaz Ranikhet ukomm." **34-2**

„Meng Bürospflichten waren net ustrengend; ech konnt vill Stonnen an de prächtige Bierger verbréngen. E Gerücht koom bei mir un, datt grouss Hellegen d'Regioun mat hirer Präsenz geseent hunn; ech hat e staarke Wunsch, se ze gesinn. Während engem Wandertour un engem fréien Nomëtteg war ech erstaunt, eng wäit ewech Stëmm ze héieren, déi mäin Numm geruff huet. Ech hunn mäi kräftege Kloteren um Drongiri Bierg weidergefouert. Eng liicht Onrou huet mech besiegt, wéi ech geduecht hunn, datt ech vläicht net fäeg wier, meng Schrëtt zrëckzeféieren, ier

d'Däischtert iwwer den Dschungel erofgefall ass.“

„Endlech sinn ech op eng kleng Lichtung ukomm, där hir Säite mat Höhlen bedeckt waren. Op engem vun de Fielsvirspronge stoung e laachende jonke Mann, deen seng Hand ausgestreckt huet fir mech ze begréissen. Ech hunn mat Erstaunen gemierkt, datt hien, ausser senge kupferfaarwegen Hoer, eng bemierkenswäert Ähnlechkeet mat mir hat.“

"Lahiri, du hunn komm! Den Hellegen adresséiert mech léif an Hindi. Rou hei an dëst Höhl. Et

war Ech WHO genannt du.

"Ech agedroe eng propper kleng Grotte wéi eng enthale e puer Woll Decken an eng puer *Kamandulus* (bettelen Schësselen).

"Lahiri, maachen du erënneren dat Sätz? Den Yogi gespëtzt zu eng gefaltet Decken an eent Eck.

„'Nee, Här.' E bëssen duerchernee vun der Komeschheet vu mengem Abenteuer, hunn ech dobäi gesot: 'Ech muss elo fortgoen, ier d'Nuecht fällt. Ech hunn mueres Geschäfte a mengem Büro.'

„Den mysteriéisen Hellegen huet op Englesch geäntwert: 'D'Amt gouf fir dech bruecht, an net du fir d' Amt.'“

„Ech war iwwerrascht, datt dësen Asket am Bësch net nëmmen Englesch schwätze konnt, mä och d'Wierder vu Christus paraphraséiere konnt.“ **34-3**

„'Ech gesinn, mäin Telegramm ass a Kraaft getrueden.' D'Bemierkung vum Yogi war mir onverständlech; ech hunn no senger Bedeitung gefrot.

"Ech verweisen zu den Telegramm dat geruff du zu dës isoléiert Deeler. Et war Ech WHO huet Ärem ieweschte Offizéier roueg virgeschloen, datt Dir op Ranikhet verluecht gitt. Wann een seng Eenheet mat der Mënschheet spiert, ginn all Geeschter zu Sendestatiounen, duerch déi hie schaffe kann. „Wëllen.“ Hie sot sanft: „Lahiri, dës Höhl kënnt dir sécherlech bekannt vir?“

„Während ech eng verwirrt Rou gehalen hunn, ass den Hellegen op mech zoukomm a huet mech sanft op de Kapp geschloen.“ Stirn. Bei senger magnéitescher Beréierung ass e wonnerbare Stroum duerch mäi Gehir geflunn an huet déi séiss Somerënnerungen aus mengem fréiere Liewen fräigelooss.

„'Ech erënnere mech!' Meng Stëmm war hallef ënnerdréckt vu freedege Schluchzen. 'Du bass mäi Guru Babaji, deen ëmmer zu mir gehéiert huet! Szenen aus der Vergaangenheet kommen lieweg a mengem Kapp op; hei an dëser Höhl hunn ech vill Jore vu menger leschter Inkarnatioun verbruecht!' Wéi onbeschreiflech Erënnerungen mech iwwerwältegt hunn, hunn ech mat Tréinen d'Féiss vu mengem Meeschter ëmfaasst.

„'Zënter méi wéi dräi Joerzénge hunn ech hei op dech gewaart - gewaart, datt du bei mech zrëckkënns!' Babaji seng Stëmm huet mat himmlescher Léift geklengen. 'Du bass fortgeschlach a verschwonnen an de stürmesche Wellen vun der Liewen iwwer den Doud eraus. De magesche Staaf vun dengem Karma huet dech beréiert, an du wars fort! Och wann du mech aus den Ae verluer hues, hunn ech dech ni aus

den Ae verluer! Ech hunn dech iwwer dat liichtend Astralmier verfollegt, wou déi glorräich Engelen segelen. Duerch Däischtert, Stuerm, Opreegung a Liicht sinn ech dir gefollegt, wéi eng Mammevullen, déi hir Jonk bewaacht. Wéi du deng mënschlech Dauer vum Gebärmutterliewen erlieft hues, an als Puppelchen erauskomm bass, Mäin A war ëmmer op dir gewiescht. Wéi du deng kleng Gestalt an der Lotushaltung ënnert dem Nadia-Sand an denger Kandheet bedeckt hues, war ech onsichtbar dobäi! Gedëlleg, Mount fir Mount, Joer fir Joer, hunn ech op dech gewaart a gewaart op dësen perfekte Dag. Elo bass du bei mir! Kuckt, hei ass deng Höhl, déi ech fréier gär hat! Ech hunn se ëmmer propper a prett fir dech gehalen. Hei ass deng geheiligte *Asana* - Decken, wou du all Dag souzst fir däin ausdehnend Häerz mat Gott ze fëllen! Kuckt do deng Schossel, aus där Du hues dacks den Nektar gedronk, deen ech virbereet hunn! Kuckt, wéi ech de Messingbecher glänzend poléiert hunn,

dat du kéint drénken erëm dovunner! Mäin eegen, maachen du elo verstinn?

„'Mäi Guru, wat soll ech soen?', hunn ech gebrach gemurmelt. 'Wou huet een jeemools vun esou enger onstierflecher Léift héieren?' Ech hunn laang an ekstatesch op mäin éiwege Schatz gekuckt, mäi Guru am Liewen an am Doud.

„'Lahiri, du brauchst Reinigung. Drénk d'Ueleg an dëser Schossel a lee dech beim Floss.' Dem Babaji seng praktesch Wäisheet, hunn ech mat engem séieren, erënnerenden Laachen nogeduecht, war ëmmer am Virdergrond.

„Ech hunn seng Uweisungen gefollegt. Och wann déi äiseg Himalaya-Nuecht erofgaangen ass, huet eng tréischtend Wäermt, eng bannenzeg Stralung, ugefaang an all Zell vu mengem Kierper ze pulséieren. Ech hunn mech gewonnert. War dat onbekannt Ueleg mat enger kosmescher Hëtzt ausgestattet?“

"Bitter Wand huet mech an der Däischtert ëmschloe a schreit eng heftig Erausforderung. Déi kal Wellen vum Gogash-Floss hunn heiansdo iwwe mäi Kierper geschlach, deen um Fielsufer ausgestreckt war. Tigeren hunn an der Géigend gejaut, awer mäin Häerz war fräi vu Angscht; déi stralend Kraaft, déi nei a mir entstanen ass, huet eng Sécherheet vun engem onerschütterleche Schutz vermëttelt. E puer Stonne sinn séier vergaangen; verschwonne Erënnerungen..." vun engem anere Liewen hunn sech an dat aktuellt brillant Muster vun der Reunioun mat mengem göttleche Guru gewieft.

„Meng eleng Gedanken goufen duerch den Toun vun ukommende Foussschrëtt ënnerbrach. An der Däischtert huet d'Hand vun engem Mann mir sanft op d'Been gehollef a mir dréchen Kleeder ginn.“

"'Komm, Brudder,' mäin Begleeder gesot. Den Meeschter waart du.

„Hien huet de Wee duerch de Bësch gewisen. Déi düster Nuecht gouf op eemol vun enger stänneger Liichtkraaft an der Distanz beliicht.“

"'Kann dat sinn den Sonnenopgang? Ech huet gefrot. Sécherlech den ganz Nuecht huet net bestanen?

„'D'Stonn ass Mëtternuecht.' Mäi Guide huet mëll gelacht. 'Dat Liicht do ass de Glanz vun engem gëllene Palais, deen haut den Owend vum onvergläichleche Babaji materialiséiert gouf. An der däischterer Vergaangenheet hutt Dir eemol de Wonsch ausgedréckt, d'Schéinheet vun engem Palais ze genéissen. Eise Meeschter erfëllt elo Äre Wonsch a befreit Iech domat vun de Bande vum Karma.' **34-4** Hien huet dobäi gesot: "De prächtige Palais wäert haut den Owend d'Plaz vun Ärer Initiatioun an *de Kriya Yoga sinn* . All Är Bridder hei sangen e Lob vun der Begréissung a freeën sech iwwe d'Enn vun Ärem laangen Exil. Kuckt!"

"E risege Palais aus blendendem Gold stoung virun eis. Mat onzählege Bijouen iwwerzunn, an tèscht ugeluechte Gäert, huet et e Spektakel vun onvergläichlecher Gréisst presentéiert. Hellegen mat engem engelesche Gesiicht ware virun prächtege Paarte stationéiert, hallef rout vum Glanz vu Rubinen."

Diamanten, Pärelen, Saphiren an Smaragde vu grousser Gréisst a Glanz waren an den dekorativen Béi agebaut.

„Ech sinn mengem Begleeder an eng grouss Empfangshal gefollegt. De Geroch vu Räucherwierk a Rosen huet duerch d'Loft gezu; däischer Luuchten hunn e faarwege Glanz verdeelt. Kleng Gruppe vu Gleewegen, e puer hell, e puer donkelhäutig, hunn musikalesch gesongen oder an der meditativer Haltung souzen, an engem banneschte Fridden agebett. Eng lieweg Freed huet d'Atmosphär duerchdrongen.“

„'Verwéint Är Aen; genéisst déi kënstleresch Pracht vun dësem Palais, well e gouf eleng zu Ären Éieren erstellt.' Mäi Guide huet verständnisvoll gelächelt, wéi ech e puer Ausdréck vu Wonner gelooss hunn.

„'Brudder', sot ech, 'd'Schéinheet vun dëser Struktur iwwerschreit d'Grenze vun der mënschlecher Fantasi. Sot mir w.e.g. de Rätsel vu sengem Urspronk.'“

„'Ech wäert Iech gärén opklären.' Déi donkel Aen vu mengem Begleeder hunn mat Wäisheet geblénkt. 'A Wierklechkeet gëtt et näischt Onerklärlechtes un dëser Materialiséierung. De ganze Kosmos ass e materialiséierte Gedanke vun de Schöpfer. Dëse schwéiere, ierdesche Klump, deen am Weltraum schwëmmt, ass en Dram vu Gott. Hien huet alles aus sengem Bewosstsinn erschaf, genee wéi de Mënsch a sengem Drambewosstsinn eng Schöpfung mat hire Kreaturen reproduzéiert a beliewt.

„Gott huet d'Äerd fir d'éischt als Iddi geschaf. Dann huet hien se lieweg gemaach; Energieatome sinn entstanen. Hien huet d'Atome an dës fest Kugel koordinéiert. All hir Moleküllen gi vum Wëlle vu Gott zesummegehalen. Wann hien säi Wëllen zrëckzitt, wäert d'Äerd erëm an Energie zerfalen. D'Energie wäert sech opléisen. an d'Bewosstsinn; d'Äerd-Iddi wäert aus der Objektivitéit verschwannen.

„D'Substanz vun engem Dram gëtt vum Ënnerbewosstsinn vum Dreemer an der Materialiséierung gehalen. Wann dee kohäsive Gedanke sech an der Wachheet zrëckzitt, léisen sech den Dram a seng Elementer op. E Mënsch mécht seng Aen zou an erstellt eng Dramkreatioun, déi hien beim Erwachen ouni Ustrengung dematerialiséiert. Hie folgt dem göttleche archetypesche Muster. Ähnlech, wann hien am kosmesche Bewosstsinn erwächt, wäert hien d'Illusiounen vum kosmeschen Dram ouni Ustrengung dematerialiséieren.“

„Well hien een ass mam onendleche Wëllen, deen alles erfëllt, kann de Babaji déi elementar Atomer opruffen, fir sech ze verbannen a sech a jidder Form ze manifestéieren. Dëse gëllene Palais, deen direkt geschaf gouf, ass real, genee sou wéi dës Äerd real ass. De Babaji huet dës palatial Villa aus sengem Geescht geschaf an hält hir Atomer duerch d'Kraaft vu sengem Wëllen zesummen, genee sou wéi Gott dës Äerd geschaf huet an intakt hält.' Hien huet dobäi gesot: ‚Wann dës Struktur hiren Zweck erfëllt huet, wäert de Babaji se dematerialiséieren.‘“

„Während ech voller Erfurcht roueg bliwwe sinn, huet mäi Guide eng schwenkend Gest gemaach. 'Dëse schimmernde Palais, wonnerschéin mat Bijouen verschéinert, gouf net duerch mënschlech Ustrengung oder mat mühevолlem ofgebautem Gold a Edelsteng gebaut. E steet fest, eng monumental Erausforderung fir de Mënsch. ‘

34-5 Wien sech selwer als Jong vu Gott erkennt, genee wéi de Babaji et gemaach huet, kann all Zil erreechen duerch déi onendlech Kräfte, déi a him verstoppt sinn. E gewéinleche Steen verstoppt a sech d'Geheimnis vun der aussergewöhnlecher

Atomenergie; 34-6 trotzdem ass e Stierfleche ëmmer nach e Kraaftwierk vun der Göttlechteet.

„De Salbei huet vun engem Dësch an der Géigend eng graziéis Vas opgehewen, där hire Grëff mat Diamanten gebrannt huet. 'Eise grouse Guru huet dëse Palais erstallt, andeems hien Onmass vu fräie kosmesche Stralen fest gemaach huet', huet hien weidergefouert. 'Beréiert dës Vas an hir Diamanten; si wäerten all d'Tester vun der sensorischer Erfahrung erfëllen.'“

"Ech ënnersicht den Vas, an passéiert mäin Hand iwwer den glat Zëmmermaueren, déck mat blénkeg Gold. Jiddwer vun de Bijouen, déi iwwerall verdeelt waren, war der Sammlung vun engem Kinnek wäert. Déif Zefriddeneheet huet sech iwwer mäi Geescht verbreet. E verstoppte Wonsch, verstoppt a mengem Ënnerbewosstsinn vu Liewe

elo fort, schéngt gläichzäiteg zefridden an ausgelöscht.

"Mäi stattleche Begleeder huet mech duerch ornamentéiert Béi a Korridore an eng Serie vu Kummeren gefouert." räich ageriicht am Stil vun engem Keeserpalais. Mir sinn an eng riseg Hal eragaangen. An der Mëtt stoung en gëllene Troun, mat Bijouen verziert, déi e blendende Faarwemix verdeelt hunn. Do, an enger Lotushaltung, souz den héchste Babaji. Ech hunn mech op de glänzende Buedem zu senger Féiss gekniet.

„Lahiri, genéisst Dir nach ëmmer Är Dramwënsch no engem gëllene Palais?' D'Aen vu mengem Guru hunn geblénkt. wéi säin eegen Saphiren. 'Wach op!' Alles dän ierdesch Duuscht sinn iwwer zu sinn „fir ëmmer ausgelöscht.“ Hie murmuréiert e puer mystesch Wieder vum Segen. „Mäi Jong, stéi op. Kritt deng Initiatioun an d'Kinnekräich vu Gott duerch *Kriya Yoga* .“

"De Babaji huet seng Hand ausgestreckt; e *Homa* (Affer-) Feier ass erschéngen, ëmgi vu Friichten a Blummen. Ech hunn déi befreiend Yogiktechnik virun dësem flammenden Altar kritt."

"D'Riten goufen am fréie Sonnenopgang ofgeschloss. Ech hat kee Besoin fir ze schlofen a mengem ekstatischen Zoustand a sinn duerch de Palais gewandert, deem op alle Säiten mat Schätz a wäertvollen *Konschtobjeten gefällt war* ." Wéi ech an déi wonnerschéi Gäert erofgaange sinn, hunn ech an der Géigend déiselwecht Höhlen an onfruchtbar Biergspëtzen bemierkt, déi gëschter net no bei engem Palais oder enger Blummeterrasse geleeën haten.

"Wéi ech de Palais nees erakoum, fabuléis am kale himalayanesche Sonnelicht, hunn ech d'Präsenz vu mengem Meeschter gesicht. Hie war nach ëmmer um Troun, ëmgi vu ville rouege Jünger."

"Lahiri, du sinn hongereg. Babaji derbäigesat, Zoumaachen dän Aen.

„Wéi ech se erëm opgemaach hunn, waren de bezaubernde Palais a seng pittoresk Gäert verschwonnen. Mäi eegene Kierper an d'Gestalte vum Babaji an dem Koup Chelas souzen elo all op der kaaler ...“ Buedem op der exakter Plaz vum verschwonne Palais, net wäit vun den sonnebeliichten Entréeën vun de Fielsgrotten. Ech hunn mech drun erënnert, datt mäi Guide bemierkt hat, datt de Palais dematerialiséiert géif ginn, säin Gefaangen Atomer, déi an d'Gedankenessenz fräigelooss goufen, aus där se entstanen war. Obwuel ech erstaunt sinn, hunn ech mäi Guru vertrauensvoll ugekuckt. Ech wousst net, wat ech op dësem Dag vun de Wonner als nächstes erwaarden sollt.

„Den Zweck, fir deen de Palais geschaf gouf, ass elo erfëllt“, erkläert de Babaji. Hie huet en Äerdgefäß vum Buedem gehewen. „Leet Är Hand dohinner a kritt dat Iessen, wat Dir wëllt.““

„Soubal ech déi breet, eidel Schossel ugegraff hunn, gouf se mat waarme, an der Botter gebratenen *Luchis*, Curry a rare Séissegkeeten iwwerfëllt. Ech hunn mir eppes gehollef a gemierkt, datt d'Schossel ëmmer gefällt war. Um Enn vu mengem Iessen hunn ech no Waasser gekuckt. Mäi Guru huet op d'Schossel virun mir gewisen. Kuckt! d'Iessen war..." verschwonnen; op senger Plaz war Waasser, kloer wéi vun engem Biergbaach.

„'Wéineg Stierflecher wëssen, datt d'Kinnekräich vu Gott d'Kinnekräich vun de weltleche Erfüllungen ëmfaasst', huet de Babaji bemierkt. 'Dat göttlecht Räich erstreckt sech bis zum Ierdeschen, awer dat Lescht, well et illusoresch ass, kann d'Essenz vun der Realitéit net enthalen.'"

"'Léifsten Guru, lescht Nuecht du demonstréiert fir mech den Link vun Schéinheet an den Himmel an Äerd! Ech

huet gelächelt bei den Erënnerungen un de verschwonne Palais; sécherlech hat kee einfache Yogi jee eng Initiatioun an déi majestéitesch Mystère vum Geescht an enger Ëmgéigend vu méi beandrockendem Luxus kritt! Ech hunn roueg gekuckt beim staarke Kontrast vun der aktueller Szen. De magere Buedem, den himmleschen Daach, d'Höhlen, déi primitiv Ënnerdaach ugebueden hunn - alles huet eng graziéis natierlech Kuliss fir déi seraphesch Hellegen ronderëm mech ausgesinn.

„Ech souz deen Nomëtteg op menger Decken, geheiligt duerch Associatiounen vu Realisatiounen aus fréiere Liewen. Mäi göttleche Guru ass bei mech komm a huet seng Hand iwwer mäi Kapp geleet. Ech sinn an den *Nirbikalpa Samadhi*-Zoustand komm, wou ech siwen Deeg laang onënnerbrach a senger Freed bliwwe sinn. Ech hunn déi verschidde Schichten vun der Selbsterkenntnis iwwerschratt, Ech sinn an déi onstierflech Räicher vun der Realitéit duerchdrongen. All täuschend Grenzen sinn ewechgefall; meng Séil war vollstänneg um éiwege Altar vum kosmesche Geescht etabléiert. Um aachten Dag sinn ech zu de Féiss vu mengem Guru gefall a hunn hien gebiet, mech ëmmer bei sech an där helleger Wüst ze halen.

„'Mäi Jong', sot de Babaji a knuddelt mech, 'däi Roll an där Inkarnatioun muss op enger äusserlecher Bühn gespillt ginn. Virun der Gebuert duerch vill Liewe vun einsamer Meditatioun geseent, musst du dech elo an der Welt vun de Männer vermëschen.

„En déift Zil huet sech hannert der Tatsaach verstoppt, datt Dir mech dës Kéier eréischt kennegeléiert hutt, wéi Dir scho bestuet waart, mat bescheidenen geschäftleche Verantwortungen. Dir musst Är Gedanken doriwwer, eiser geheimer Band am Himalaya bäizetrieden, op d'Säit leeën; Äert Liewen läit an de vollgepackte Mäert, wou Dir als Beispill fir den ideale Yogi-Hausbesëtzer déngt.“

„D'Geschrei vu ville verwirrte weltleche Männer a Fraen sinn net ongehéiert an den Oueren vun de Groussen bliwwen', huet hien weidergefouert. ‚Dir sidd erausgesicht ginn, fir duerch *Kriya Yoga* villen eeschte Sichenden spirituellen Trouscht ze bréngen. Déi Milliounen, déi duerch Familljebander a schwéier weltlech Flichten belaascht sinn, wäerten en neit Häerz vun Iech kréien, en Hausbesëtzer wéi si selwer. Dir musst si féieren, fir ze gesinn, datt déi héchst yogesch Leeschtungen net fir de Familljemember ausgeschloss sinn. Och an der Welt trëppelt den Yogi, deen seng Verantwortung trei erfëllt, ouni perséinlecht Motiv oder Bindung, de séchere Wee vun der Erliichtung.‘

„Kee Besoin forcéiert dech, d'Welt ze verloossen, well du bannen hues schonn all hir karmesch Bindung getrennt. Net vun där Welt, du muss nach dran sinn. Et bleiwen nach vill Joren, an deenen du gewissenhaft deng familiär, geschäftlech, biergerlech a spirituell Flichten erfëlle muss. E séissen neien Otem vun der göttlecher Hoffnung wäert an déi dréchen Häerzer vun de weltleche Mënschen andréngen. Aus dengem ausgeglachten Liewen wäerte si verstoen, datt

d'Befreiung vun inneren, anstatt vun äusseren, Verzichter ofhängt.“

„Wéi wäit ewech huet et mir ausgesinn, wéi meng Famill, de Büro, d'Welt, wéi ech mengem Guru an der héijer Einsamkeet vum Himalaya gelauschtert hunn. Awer déi adamantesch Wourecht huet a senge Wieder geklongen; ech hunn ënnerwürfesch zougestëmmt, dësen geseenten Hafen vu Friden ze verloossen. De Babaji huet mir déi al streng Reegelen erkläert, déi d'Iwwerdroung vun der yogescher Konscht vum Guru zum Jünger regelen.“

„'Verschenkt de *Kriya* -Schlüssel nëmme qualifizéierte Chelas', sot de Babaji. 'Deen, deen verspricht, alles an der Sich ze opferen' vun den Göttelech ass passen zu entfalen den endgültig Mystèren vun Liewen duerch den Wëssenschaft vun Meditatioun.

„'Engelsche Guru, well Dir d'Mënschheet scho favoriséiert hutt andeems Dir déi verluere *Kriya*- Konscht erëmbeliewt hutt, wäert Dir dëse Virdeel net erhéijen andeems Dir déi strikt Ufuerderunge fir d'Jüngerschaft locker mécht?' Ech hunn gekuckt.

Kriya un all Sucher ze vermëttelen , och wann se sech am Ufank net eng komplett bannenzeg Verzichtung versprieche kënnen. Déi gefoltert Männer a Fraen vun der Welt, verfollegt vum dräifache Leed, 34-7 brauchen eng speziell Ermuttigung. Si kéinten de Wee zur Fräiheet ni probéieren, wann *d'Kriya*- Initiatioun hinne verweigert gëtt.

„'Sou soll et sinn. De göttleche Wonsch gouf duerch dech ausgedréckt.' Mat dëse einfache Wieder huet de barmhärzege Guru déi rigoréis Sécherheetsmoosname verbannt, déi *Kriya zënter Joerhonnerte* virun der Welt verstoppt haten. 'Gëff *Kriya* fräi all deenen, déi demüteg ëm Hëllef froen.'

No enger Rou huet de Babaji dobäi gesot: 'Widderhuel jidderengem vun Äre Jünger,, dëst majestéitescht Versprieche vun der *Bhagavad Gita: 'Swalpamasya Dharmasya, Trayata Mahato Bhoyat'* - 'Och e bëssen vun der Praxis vun dëser Relioun wäert Iech virun schlëmmen Ängscht a kolossal Leed retten.'" 34-8

„Wéi ech den nächsten Moien zu de Féiss vu mengem Guru fir säi Abschiedsseggen gekniet sinn, huet hie gemierkt, datt ech déif zéckt, hien ze verloossen.“

„'Et gëtt keng Trennung fir eis, mäi léift Kand.' Hie beréiert meng Schëller léif. 'Wou och ëmmer Dir sidd, wann Dir mech urufft, sinn ech direkt bei Iech.'“

"Tréischt duerch säi wonnerbart Verspriechen, a räich mam nei fonnte Gold vun der Gottesweisheet, sinn ech de Bierg erofgaang. Am Büro gouf ech vu menge Mataarbechter begréisst, déi zéng Deeg laang gehalen hunn, datt ech am Dschungel vum Himalaya verluer wier. Kuerz drop koum e Bréif vum Haaptsätz ."

"Lahiri soll zréck an den Danapur 34-9 „Büro“, stoung do. „Säin Transfert op Ranikhet ass duerch e Feeler geschitt. En anere Mann hätt solle geschéckt ginn, fir d'Aufgaben an Ranikhet ze iwwerhuelen.“

„Ech hunn gelächelt, wéi ech iwwer déi verstoppte Kräizstréimungen an den Eventer nogeduecht hunn, déi mech op dës wäit ewech Plaz vun Indien gefouert haten.“

„Ier ech zréck op Danapur gaange sinn, hunn ech e puer Deeg bei enger bengalescher Famill zu Moradabad verbruecht. Eng Grupp vu sechs Frënn huet sech versammelt fir mech ze begréissen. Wéi ech d'Gespréich op spirituell Themen iwwerdroen hunn, huet mäi Gaascht düster bemierkt:“

""Oh, an dës Deeg Indien ass aarm vun Helleger!

""Babu,"" Ech protestéiert häerzlech, vun Cours do sinn nach ëmmer super

Meeschteren an dëst Land!

„An enger Stëmmung vun erhuewener Begeeschterung hunn ech mech
gezwongen gefillt, meng wonnerbar Erfarungen am Himalaya ze erzielen.
Déi kleng Gesellschaft war héiflech ongleeweg.“

„'Lahiri', sot ee Mann berouegend, 'däi Geescht war ënner Spannung an där rarer
Biergloft. Dat ass en Dagdreem, deem s du erzielt hues.'“

"Brennend mat den Enthusiasmus vun Wourecht, Ech geschwat ouni fälleg geduecht.
Wann Ech uruffen hien, mäin Guru wäert

erschénge riets an dëst Haus.

"Interesse huet aus all A gegläntzt; et war kee Wonner, datt d'Grupp begeeschtert war, en Hellegen op sou eng komesch Aart a Weis materialiséiert ze gesinn. Hallef zéckend hunn ech no engem rouegen Zëmmer an zwou nei Wolldäcken gefrot."

„De Meeschter wäert aus dem Äther materialiséieren“, sot ech. „Bleif roueg virun der Dier; ech ruffen dech geschwënn.“

„Ech sinn an den meditativen Zoustand ënnergaangen a hunn demüteg mäi Guru geruff. Dat däischtert Zëmmer huet sech séier mat engem däischteren akustesche Moundlicht gefëllt; déi liichtend Figur vum Babaji ass opgedaucht.“

„'Lahiri, ruffs du mech just fir eng kleng Saach un?' Dem Meeschter säi Bléck war streng. 'D'Wourecht ass fir déi, déi eescht sichen, net fir déi, déi lächerlech virwëtzeg sinn. Et ass einfach ze gleewen, wann ee gesäit; et gëtt dann näischt ze verleengen.'

Iwwersinnlech Wourecht gëtt vun deenen verdénkt a entdeckt, déi hiren natierleche materialistesche Skeptizismus iwwerwannen.“ Hien huet eescht bäigefüügt: „Loosst mech goen!“

„Ech sinn him flehend zu Féiss gefall. 'Hellege Guru, ech realiséieren mäi schwéiere Feeler; ech bieten demüteg ëm Verzeiung. Et war fir Glawen an dëse geeschtlech verblendene Geescht ze schafen, datt ech mech getraut hunn, dech unzeruffen. Well du gnädeg op mäi Gebied erschénkt bass, gitt w.e.g. net fort, ouni meng Frënn e Segen ze schenken. Och wann se Ongleeweg sinn, ware se op d'mannst bereet, d'Wourecht vu menge komeschen Aussoen z'ënnersichen.'“

„'Ganz gutt; ech bleiwen eng Zäitchen. Ech wëll net, datt Äert Wuert virun Äre Frënn a Fro gestallt gëtt.' Dem Babaji säi Gesiicht war méi mëll ginn, mä hien huet sanft bäigefüügt: 'Vun elo un, mäi Jong, kommen ech, wann s du mech brauchst, an net ëmmer, wann s du mech riffs. **34-10**'

„Eng gespannt Rou huet an der klenger Grupp geherrscht, wéi ech d'Dier opgemaach hunn. Wéi wann se hire Sënner net trauen, hunn meng Frënn déi glänzend Figur um Deckenstull ugekuckt.“

„'Dëst ass Massenhypnose!' Ee Mann huet blatant gelacht. 'Keen hätt ouni eist Wëssen an dëse Raum kënne kommen!'

„De Babaji ass laachend no vir komm a jidderengem gewise, datt hie säi waarmt, fest Fleesch soll beréieren. Nodeems d'Zweifel erstreet waren, hunn sech meng Frënn aus Erfurcht op de Buedem geheit.“

""Loosst *halua* [34-11.html](#) „Sidd virbereet.“ De Babaji huet dës Ufro gestallt, wousst ech, fir d'Grupp weider vu senger kierperlecher Realitéit ze versécheren. Während de Porridge gekacht huet, huet den hellege Guru frëndlech geschwat. Grouss war d'Metamorphose vun dësen zweifelhaften Thomasen an fromm Hellege Paulus. Nodeems mir giess haten, huet de Babaji jidderee vun eis no der anerer geseent. Et gouf e plötzleche Blëtz; mir hunn déi direkt Dechemiséierung vun den elektroneschen Elementer vum Babaji sengem Kierper an e sech ausbreedend dampflecht Liicht gesinn. Déi gott-ofgestëmmte Wëllenskraaft vum Meeschter hat säi Grëff op d'Ätheratome geléist, déi als säi Kierper zesummegehale goufen; direkt sinn d'Trilliounen vu klengen lievenslänglechen Funken an dat onendlecht Reservoir verschwonnen.

""Mat mäin eegen Aen Ech hunn gesinn den Eroberer vun Doud. Maitra, [34-12](#) eent vun den Grupp, geschwat

eerbiedig. Sāi Gesiicht war verännert vun der Freed vu sengem rezenten Erwächen. 'Den héchste Guru huet mat Zäit a Raum gespilt, wéi e Kand mat Blossen spilt. Ech hunn een mat de Schlüsselen vum Himmel an der Äerd gesinn.'

"Ech sinn geschwënn zréck op Danapur gaangen. Fest am Geescht verankert, hunn ech erëm déi villfältig geschäftlech a familiär Verpflichtungen vun engem Hausbesëtzer iwwerholl."

De Lahiri Mahasaya huet dem Swami Kebalananda an dem Sri Yukteswar och d'Geschicht vun enger anerer Versammlung mam Babaji erzielt, ënner Ëmstänn, déi un d'Versprieche vum Guru erënnert hunn: "Ech kommen, wann ëmmer Dir mech braucht."

„D'Szen war e *Kumbha Mela* zu Allahabad“, sot de Lahiri Mahasaya zu senge Jünger. „Ech war do während enger kuerzer Vakanz vu menge Bürospflichten. Wéi ech tëscht der Masse vu Mönche gewandert sinn...“ an Sadhus, déi vu wäitem koumen, fir un dat hellegt Fest deelzehuelen, hunn ech en äschebeschmierten Asket gesinn, deen eng Bettelschüssel an der Hand hat. De Gedanke koum mir an de Kapp, datt de Mann scheinheileg wier, droen den no baussen Symboler vun Verzicht ouni eng entspriechend no bannen Gnod.

„Kaum war ech laanscht den Asket gaangen, wéi mäin erstaunten A op de Babaji gefall ass. Hie war virun engem Anchor mat zesummegefilzten Hoer op der Knéi.“

""Guruji! Ech huet sech beeilt zu sāin Sāit. Här, wat sinn du maachen hei?

„Ech wäschen d'Féiss vun dësem Verzichter, an dann botzen ech sāi Kachgeschir.“ Babaji huet mech ugelächelt wéi e klengt Kand; ech wousst, datt hie wollt, datt ech keen kritiséieren, mä den Här als gläichberechtegten an alle Kierpertempel gesinn, egal ob et sech ëm ieweschte oder ënneschte Männer handelt. De grouse Guru huet dobäi gesot: 'Andeems ech weisen an ignoranten Sadhus déngen, léieren ech déi gréisst vun den Tugenden, déi Gott iwwer all aner gefalen - Demut.'"

.....
34-1 : Elo eng militäresch Sanatorium. Vun 1861 den Britesch Regierung hat scho etabléiert bestëmmt telegraphesch Kommunikatiounen.

34-2 : Ranikhet, an den Almora Distrikt vun Vereenegt Provënzen, ass situéiert bei den Fouss vun Nanda Devi, den héchst Himalaya-Gipfel (25.661 Fouss) a Britesch-Indien.

34-3 : "Déi Sabbat war gemaach fir Mann, an net Mann fir den Sabbat." - *Mark 2:27*.

34-4 : Den karmesch Gesetz erfuerdert dat all mënschlech wënschen fannen ultimativ Erfëllung. Verlaangen ass sou den Kette wéi eng bindt de Mënsch zum Reinkarnatiounsrad.

34-5 :

Wat ass eng Wonner? - 'Tis eng"
Verwierf, 'Tis eng implizit Satir op
".Mënschheet

. Edward Jonk, an *Nuecht Gedanken-*

34-6 : Den Theorie vun den atomar Struktur vun Matière war erkläert an den antik Indesch *Vaisesika* an *Nyaya* Traktaten. "Do sinn grouss Welten all placéiert ewech bannent den Lächer vun jiddwereen Atom, villfälteg wéi den Moten an eng Sonnestrahl." - *Yoga Vasishtha*.

34-7 : Kierperlech, mental, an spirituell Leed; manifestéiert, jeeweileg, an Krankheet, an psychologisch Onzouverlässegkeeten oder "Komplexer", an an der Séil-Ignoranz.

34-8 : Kapitel II:40.

34-9 : A Stad no bei Benares.

34-10 : An den Wee zu den Onendlech, souguer beliicht Meeschteren wéi Lahiri Mahasaya Mee leiden vun eng iwwerschësseg vun Eifer, an ënnerworf sinn zu Disziplin. An den *Bhagavad Gita* , mir liesen vill Passagen wou den göttlech Guru Krishna gëtt Strof zum Pränz vun den Andachten, Arjuna.

34-11 : A Brei gemaach vun Crème vun Weess frittéiert an Botter, an gekacht mat Mëllech.

34-12 De Mann, de Maitra, op deem de Lahiri Mahasaya sech hei bezitt, ass spéider ganz wäit an der Selbstverwierklechung gaangen. Ech kennegeléiert Maitra kuerz no mäin Ofschloss vun héich Schoul; hien besicht den Mahamandal Klausur an Benares, wéi ech nach do war. Hie sot mir dunn, datt de Babaji virun der Grupp zu Moradabad Materialiséierung krut. „Als Resultat vum Wonner“, erkläert mir de Maitra, „sinn ech e Liewenslängleche Jünger vum Lahiri Mahasaya ginn.“

KAPITEL: 35 Joer

Den Christusähnlech Liewen Vun Lahiri Mahasaya

"Sou gehéiert et eis, all Gerechtegheet ze erfëllen." **35-1** Mat dëse Wieder un de Johannes dem Däuer, an andeems hien de Johannes gefrot huet, hien ze dafen, huet de Jesus d'göttlech Rechter vu sengem Guru unerkannt.

Aus enger eerbiedeger Studie vun der Bibel aus engem orientalesche Standpunkt, **35-2** an aus intuitiver Perceptioun sinn ech iwwerzeegt, datt de Johannes de Baptist a fréiere Liewen de Guru vu Christus war. Et gëtt vill Passagen an der Bibel, déi drop hiweisen, datt de Johannes an de Jesus an hire leschten Inkarnatiounen den Elia respektiv säin Jünger Elisa waren. (Dëst sinn d'Schreifweisen am Alen Testament. Déi griichesche Iwwersetzer hunn d'Nimm als Elias an Eliseus geschriwwen; si tauchen am Neien Testament an dëse verännerte Formen erëm op.)

Ganz um Enn vum Alen Testament ass eng Viraussoe vun der Reinkarnatioun vum Elia an Elisa: "Kuckt, ech schécken iech den Elia, de Prophet, ier den groussen an schrecklechen Dag vum Här kënnt." **35-3** Sou gouf de Johannes (Elia), deem "virum Komme vum Här" geschéckt gouf, e bësse méi fréi gebuer. fir als Herold fir Christus ze déngen. En Engel ass dem Papp Zacharias erschéngen, fir ze bezeien, datt säi

kommende Jong Johannes keen anere wéi den Elia (Elias) wier.

"Awer den Engel gesot bis hien, Angscht net, Zacharias: fir dän Gebied ass héieren; an dän Fra Elisabeth

soll Bär dech eng Jong, an du soll uruffen säin Numm John. An vill vun den Kanner vun Israel

soll hie sech zum Här, hirem Gott, wenden. An hie soll virun him goen **35-4** *am Geescht a Kraaft vum Elias*, fir d'Häerzer vun de Pappen zu de Kanner ze wenden, an déi Ongehorsam zu der Wäisheet vun de Gerechten; fir e virbereet Vollek fir den Här virzebereeden." **35-5** De Jesus huet den Elia (Elias) zweemol onzweideiteg als Johannes identifizéiert: "Den Elia ass schonn do, an si hunn hien net erkannt.Dunn hunn d'Jünger..."

verstanen, datt hie mat hinne vum Johannes dem Däüfer geschwat huet." **35-6**

Christus seet nach eng Kéier: "Well all d'Prophéiten an d'Gesetz hunn bis zum Johannes propheet. A wann Dir et wëllt akzeptéieren, dëst ass den Elias, deen nach sollt kommen." **35-7** Wéini Johannes refuséiert dat hien war Elias (Elia), **35-8** hien gemengt dat an den bescheiden An der Kleedung vum Johannes koum hien net méi an der äusserlecher Erhiewung vum Elia, dem grouse Guru. A senger fréierer Inkarnatioun hat hien dem Jünger Elisa de "Mantel" vu senger Herrlechkeet a sengem spirituellen Räichtum ginn. "An den Elisa sot: Ech bieden dech, loosst en duebelen Deel vun dengem Geescht op mir sinn. An hien sot: Du hues eng schwéier Saach gefrot; awer wann du mech gesäis, wann ech vun dir ewechgeholl ginn, da soll et sou fir dech sinn." du... An hien huet dem Elia säi *Mantel geholl*, deen him vun de Féiss gefall ass." **35-9**

D'Rollen goufen ëmgedréint, well den Elia-Johannes net méi als den anscheinenden Guru vum Elisa-Jesus gebraucht gouf, deen elo an der göttlecher Realisatioun perfektionéiert war.

Wéi Christus um Bierg verherrlecht gouf **35-10** Et war säi Guru Elias, zesumme mam Moses, deen hie gesinn huet. Erëm, a senger Stonn vun der Extremitéit um Kräiz, huet de Jesus den göttleche Numm geruff: " *Eli, Eli, lama sabachthani?* Dat heescht: Mäi Gott, mäi Gott, firwat hues du mech verlooss?" E puer vun deenen, déi do stoungen, hunn dat héieren a gesot: "Dëse Mann rífft den Elias. Loosst eis kucken, ob den Elias..." wäert komm zu späichenen hien." **35-11**

Déi éiweg Verbindung tëscht Guru a Jünger, déi tëscht dem Johannes a Jesus existéiert huet, war och fir de Babaji an de Lahiri Mahasaya präsent. Mat zäertlecher Suergfalt ass den onstierfleche Guru duerch d'Lethean-Waasser geschwommen, déi tëscht den zwee leschten Liewe vu sengem Chela gewirbelt hunn, an huet déi folgend Schrëtt vum Kand an duerno vum Mann Lahiri Mahasaya guidéiert. Eréischt wéi den Jünger säin dräianzwanzegst Joer erreecht hat, huet de Babaji d'Zäit reif gehalen, fir déi ni getrennt Verbindung oppen erëm opzebauen. Dunn, no hirer kuerzer Versammlung bei Ranikhet, huet den selbstlosen Meeschter säi léiwe Jünger aus der klenger Bierggrupp verbannt a fir eng Missioun an d'Aussewelt fräigelooss. "Mäi Jong, ech kommen, wann ëmmer s du mech brauchst."

Wéi ee stierfleche Liebhaber kann dat onendlecht Versprieche schenken?

Ouni datt d'Gesellschaft am Allgemengen et wousst, huet eng grouss spirituell Renaissance ugefaang aus engem ofgeleeënen Eck vu Benares ze fléissen. Genée wéi den Doft vu Blummen net ënnerdréckt ka ginn, sou konnt de Lahiri Mahasaya, deen roueg als idealen Hausbesëtzer gelieft huet, seng ugebuer Herrlechkeet net verstoppen. Lues a lues, aus all Deel vun Indien, hunn d'Hingabe-Bienen den göttleche Nektar vum befreiten Meeschter gesicht.

Den englesche Bürosdirekter war ee vun den Éischten, deen eng komesch transzendental Ännerung bei sengem Mataarbechter gemierkt huet, deen hien léif "Exstatic Babu" genannt huet.

„Här, Dir schéngt traureg. Wat ass de Problem?“ De Lahiri Mahasaya huet dës verständnisvoll Ufro eng Kéier moies un säi Patron gestallt.

"Mäin Fra an England ass kritesch krank. Ech moies gerappt vun Angscht."

„Ech wäert dir e puer Informatiounen iwwer hatt ginn.“ De Lahiri Mahasaya huet de Raum verlooos sech eng kuerz Zäit op enger ofgeleeëner Plaz gesat. Wéi hien zrëckkouw, huet hien tréischend gelächelt.

„Deng Fra geet et besser; si schreift dir elo e Bréif.“ Den allwëssende Yogi huet e puer Deeler aus dem Bréif zitéiert.

"Extatesche Babu, ech weess schonn, datt du kee gewéinleche Mënsch bass. Awer ech kann net gleewen, datt du, no Wëllen, Zäit a Raum verbanne kanns!"

De versprachene Bréif ass endlech ukomm. Den iwwerraschte Schouldirekter huet festgestallt, datt en net nëmmen déi gutt Noriicht vun der Genesung vu senger Fra enthält, mä och déiselwecht Sätz, déi de Lahiri Mahasaya Woche virun widderholl hat.

D'Fra kouw e puer Méint méi spéit an Indien. Si huet de Büro besicht, wou de Lahiri Mahasaya roueg u sengem Schreifdësch souz. D'Fra ass him eerbiedsvoll zougaangen.

„Här“, sot si, „et war Är Gestalt, ëmginn vun engem glorräiche Liicht, déi ech viru Méint bei mengem Krankbett zu London gesinn hunn. An deem Moment war ech komplett geheelt! Kuerz drop konnt ech déi laang Ozeanrees an Indien maachen.“

Dag fir Dag hunn een oder zwee Gleewegen de sublime Guru ëm *Kriya*-Initiatioun gebiet. Nieft dësen spirituellen Aufgaben, an zu deenen a sengem Geschäfts- a Familljeliewen, huet de grouse Meeschter sech beegeschtert fir d'Ausbildung interesséiert. Hien huet vill Studiegruppen organiséiert a war aktiv um Wuesstum vun enger grousser Lycée am Bengalitola-Quartier vu Benares bedeelegt. Seng reegelméisseg Virtrëg iwwer d'Schrëft goufen als seng " *Gita*-Versammlung" bezechent a goufe vun enger Rei Leit, déi no der Wourecht gesicht hunn, beegeschtert besicht.

Mat dësen villfältegen Aktivitéiten huet de Lahiri Mahasaya probéiert, déi gemeinsam Erausforderung ze beäntwerten: "Nodeems een seng geschäftlech a sozial Pflichten erfëllt huet, wou ass dann d'Zäit fir andachtlech Meditatioun?" Dat harmonesch ausgeglach Liewe vum grouse Hausbesëtzer-Guru gouf déi roueg Inspiratioun vun Dausende vu freunde Häerzer. Mat nëmmen engem bescheidenen Gehalt, spuwersam, onopfälleg, fir all zougänglech, huet de Meeschter sech natierlech a glécklech um Wee vum weltleche Liewen weidergefouert.

Obwuel hien um Sätz vum Allerrhéchsten sëtzt, huet de Lahiri Mahasaya all Mënschen Eierbied gewisen, onofhängeg vun hiren ënnerschiddleche Verdéngschter. Wéi seng Unhänger him begréisst hunn, huet hie sech géigesäiteg virun hinne verbeugt. Mat enger këndlecher Demut huet de Meeschter dacks d'Féiss vun aneren ugepaakt, awer seelen erlaabt, him ähnlech Eier ze weisen, och wann sou eng

Éierung virum Guru eng al Orientaler ass. personaliséiert.

E bedeitend Aspekt vum Lahiri Mahasaya sengem Liewe war säi Kaddo vun *der Kriya* -Initiatioun un déi vun all Mënsch. Glawen. Net nëmmen Hinduen, mä och Moslemen a Chrëschtent waren ënner sengen wichtegsten Jünger. Monisten an Dualisten, déi vun alle Glawen oder ouni etabléierte Glawen, goufen onparteiesch vum universelle Guru opgeholl an instruéiert. Ee vu sengen ganz fortgeschrittene Chelaen war den Abdul Gufoor Khan, e Mohammedan. Et weist groussen Courage vun der Säit vum Lahiri Mahasaya, datt hien, obwuel e Brahmin aus enger héijer Kaste, säi Bescht probéiert huet, fir déi starr Kasten-Intoleranz vu sengen Zäit opzeléisen. Déi aus all Schichten vun der Liewen fonnt Ënnerdaach ënner den Meeschter omnipräsent Filleken. Wéi all Gott-inspiréiert Prophéiten, Lahiri

Mahasaya ginn nei Hoffnung zu den Ausgestossenen an erofgedréckt vun Gesellschaft.

"Denkt ëmmer drun, datt Dir kengem gehéiert, a keen Iech gehéiert. Denkt iergendwann doriwwer no. „Dir wäert op eemol alles op dëser Welt verloossen müssen - also maacht elo d'Bekanntschaft mat Gott“, sot de grouse Guru zu senge Jünger. „Bereet Iech op déi kommend astral Rees vum Doud vir, andeems Dir all Dag am Ballon vun der Gotteswahrnehmung reest. Duerch d'Illusioun gesitt Dir Iech selwer als e Bündel Fleisch a Schanken, wat am beschte Fall en Nascht vu Problemer ass. **35-12** Meditéiert onopfälleg, fir datt Dir Iech séier als déi onendlech Essenz erkennt, fräi vun all Form vu Misär. Héiert op, e Gefaange vum Kierper ze sinn; benotzt de geheime Schlëssel vu *Kriya* a léiert an de Geescht ze flüchten.

De grouse Guru huet seng verschidde Schüler encouragéiert, sech un déi gutt traditionell Disziplin vun hirem eegene Glawen ze halen. De Lahiri Mahasaya huet d'all-inklusive Natur vu *Kriya* als praktesch Technik vun der Befreiung betount an huet senge Chelaen d'Fräiheet ginn, hiert Liewen am Aklang mat hirer Ëmwelt an hirer Erziung auszudrécken.

E Moslem soll säin *Namaj* **35-13 ausféieren**. „Véier Mol deeglech ze bieden“, huet de Meeschter drop higewisen. „Véier Mol deeglech soll en Hindu a Meditatioun setzen. E Chrëscht soll véier Mol deeglech op d'Knée falen, zu Gott bieden an dann d'Bibel liesen.“

Mat kluger Meenung huet de Guru seng Unhänger op d'Weeër vu *Bhakti* (Hingabe), *Karma* (Handlung), *Jnana* (Weisheet) oder *Raja* (kinneklech oder komplett) *Yogas gefouert*, jee no den natierlechen Tendenzen vun all Mënsch. De Meeschter, deen et lues gemaach huet, Unhänger, déi de formelle Wee vum Mönchschafsliewen agoe wollten, seng Erlaabnes ze ginn, huet si ëmmer gewarnt, als éischt gutt iwwer d'Asbestëmmunge vum Kléischterliewen nozedenken.

De grouse Guru huet senge Jünger geléiert, theoretesch Diskussiounen iwwer d'Schrëften ze vermeiden. "Nëmmen hien ass weis" WHO widmet sech sech selwer zu realiséieren, net liesen nëmmen, den antik Offenbarungen", hien gesot. "Léis all Är Problemer duerch Meditatioun." **35-14** Tauscht onprofitabel reliéis Spekulationen géint tatsächleche Gottkontakt aus. Befreit Äre Geescht vun dogmateschen theologesche Brochstécker; loosst dat frëscht, heelen eran. Waasser vun der direkter Perceptioun. Schalt Iech op déi aktiver bannenzeg Leedung an; déi göttlech Stëmm huet d'Äntwert op all Dilemma vum Liewen. Och wann d'Erfindungsräichtheet vum Mënsch, sech selwer a Schwieregkeeten ze bréngen, schéngt fir onendlech ze sinn, ass déi Onendlech Hëllef net manner erfinderesch."

LAHIRI MAHASAYA

Jünger vun Babaji

an Guru vun Sri Yukteswar

D'Allgemengheet vum Meeschter gouf een Dag virun enger Grupp vu Jünger demonstréiert, déi seng Erklärung vun der *Bhagavad Gita gelauschtert hunn* . Wéi hien d'Bedeutung vu *Kutastha Chaitanya* oder dem Christusbewosstsinn an der ganzer vibréierender Kreatioun erkläert huet, huet de Lahiri Mahasaya op eemol no Loft geschnappt a geruff:

"Ech moies erdrénken an den Kierper vun vill Séilen aus den Küst vun Japan!"

Den nächsten Moien hunn d'Chelaen e Zeitungsbericht iwwer den Doud vu ville Leit gelies, deenen hiert Schëff den Dag virun bei Japan ënnergaangen ass.

Déi wäit ewech Jünger vum Lahiri Mahasaya goufen dacks vu senger ëmfaassender Präsenz bewosst gemaach. „Ech sinn ëmmer bei deenen, déi *Kriya praktizéieren* “, sot hien tréischend zu Chelaen, déi net bei him bleiwe konnten. „Ech wäert iech duerch Är vergréissernd Wahrnehmungen an d'Kosmescht Heem féieren.“

Dem Swami Satyananda gouf vun engem Gleewegen gesot, datt de Mann, well hie net op Benares goe konnt, trotzdem eng präzis *Kriya*- Initiatioun an engem Dram kritt hat. De Lahiri Mahasaya war erschéngen, fir dem Chela als Äntwert op seng Gebieder z'instruéieren.

Wann en Jünger eng vu senger weltleche Verpflichtungen vernoléisst huet, géif de Meeschter hien sanft korrigéieren an disziplinéieren.

„Dem Lahiri Mahasaya seng Wierder ware mëll an heelen, och wann hie gezwonge war, offen iwwer d'Feeler vun engem Chela ze schwätzen“, sot mir de Sri Yukteswar eemol. Hie sot bedauernd: „Kee Jünger ass jee virun de Schimpf vun eisem Meeschter geflücht.“ Ech konnt net ophalen ze laachen, awer ech hunn dem Sri Yukteswar éierlech gesot verséichert, datt, schaarf oder

net, säin all Wuert war Musek zu mäin Oueren.

De Lahiri Mahasaya huet *Kriya virsiichteg* a véier progressiv Initiatiounen opgedeelt. **35-15** Hien huet déi dräi méi héich Techniken eréischt nodeem den Andachter e kloere spirituellen Fortschrëtt gewisen hat, iwwerginn. eng gewësse Chela, iwwerzeegt datt säi Wäert net richtig bewäert gouf, huet sengem eng Stëmm ginn Onzefriddenheet.

"Meeschter," hien sot, "sécherlech Ech moies fäerdeg elo fir den zweeten Initiatioun."

An dësem Moment ass d'Dier opgaangen, fir eng bescheiden Jüngerin, d'Brinda Bhagat, eran ze loossen. Hie war e Bréifdréier zu Benares.

„Brinda, setzt Iech hei nieft mir.“ De grouse Guru huet him léif ugelächelt. „Sot mir, bass du prett fir déi zweet Technik vu *Kriya* ?“

De klenge Bréifdréier huet seng Hänn an enger Bitt gekräizt. „Gurudeva“, sot hien erschreckt, „keng Initiatiounen méi, w.e.g.! Wéi kann ech méi héich Léieren zougräifen? Ech sinn haut komm, fir Äre Segen ze froen, well déi éischt göttlech *Kriya* mech mat sou enger Rausch gefëllt huet, datt ech meng Bréiwer net liwwere kann!“

„D'Brinda schwëmmt schonn am Mier vum Geescht.“ Bei dëse Wieder vum Lahiri Mahasaya huet säin aneren Jünger de Kapp erofgehaangen.

"Meeschter," hien sot, "Ech gesinn Ech hunn gewiescht eng aarm Aarbechter, fannen Schold mat mäin Tools."

De Bréifdréier, deen en ongebilte Mann war, huet seng Abléck spéider duerch *Kriya* sou wäit entwéckelt, datt Geléiert heiansdo seng Interpretatioun op komplizéierte biblische Punkte gesicht hunn. Onschëlleg souwuel wat d'Sënn wéi och d'Syntax ugeet, huet déi kleng Brinda sech am Beräich vun de geléierte Experten bekannt gemaach.

Nieft de ville Benares-Jünger vum Lahiri Mahasaya koumen Honnerte vu Leit aus wäiten Deeler vun Indien bei hie. Hie selwer ass e puermol op Bengalen gereest an huet d'Schwiegerpappen vu senge zwee Jongen doheem besicht. Sou geseent duerch seng Präsenz ass Bengalen mat klenge *Kriya*-Gruppen zesummegebrach. Besonnesch an de Distrikter Krishnagar a Bishnupur hunn nach vill stëll Unhänger bis haut den onsichtbare Stroum vun der spiritueller Meditatioun weidergefouert.

Ënnert de ville Hellegen, déi *Kriya* vum Lahiri Mahasaya kritt hunn, kënnen den illustre Swami Vhaskarananda Saraswati vu Benares an den Deogarh-Askeet vu héijer Statur, de Balananda Brahmachari, nennen. Eng Zäit laang huet de Lahiri Mahasaya als Privatlehrer fir de Jong vum Maharaja Iswari Narayan Sinha Bahadur vu Benares gedéngt. Well hien d'spirituell Erreeche vum Meeschter erkannt huet,

hunn de Maharadja, souwéi säi Jong, *eng Kriya*- Initiatioun gesicht, genee wéi de Maharaja Jotindra Mohan Thakur.

Eng Rei vun de Jünger vum Lahiri Mahasaya mat aflossräiche weltlëche Positiounen wollten de *Kriya*- Krees duerch Ëffentlechkeet ausbauen. De Guru huet seng Erlaabnes refuséiert. Eng Chela, de kinnekleche Dokter vum Här vu Benares, huet eng organiséiert Aktioun gestart fir den Numm vum Meeschter als "Kashi Baba" (Den Erhiewene vu Benares) ze verbreedden. **35-16** De Guru huet et erëm verbueden.

„Loosst den Doft vun der *Kriya* -Blumm natierlech verdeelt ginn, ouni iergendeng Show“, sot hien. „Seng Somen wäerten am Buedem vun de geeschtlech fruchtbare Häerzer Wuerzelen schloen.“

Och wann de grouse Meeschter net de System vun der Priedegt duerch dat modernt Medium vun enger Organisatioun oder duerch d'Dréckpress ugeholl huet, wusst hien, datt d'Kraaft vu senger Botschaft wéi eng onwiderstehlech Iwwerschwemmung géif opstoen an duerch hir eege Kraaft d'Ufer vum mënschleche Geescht iwwerschwemme géif. Déi verännert a gereinegt Liewe vun den Unhänger waren déi einfach Garantie fir déi onstierflech Vitalitéit vu *Kriya* .

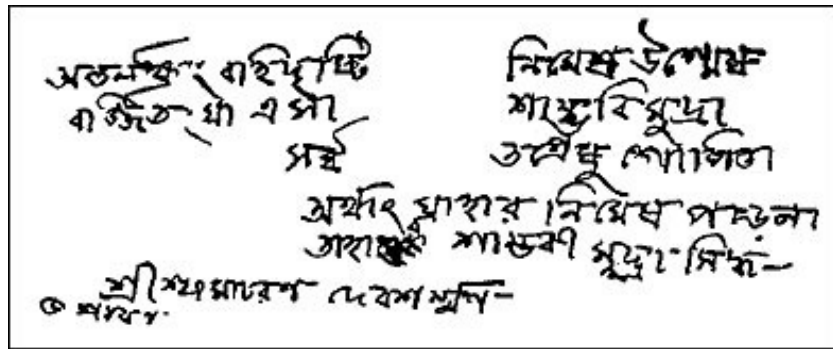
An 1886, fënnfanzwanzeg Joer no säin Ranikhet Initiatioun, Lahiri Mahasaya war pensionéiert op eng Pensioun.

35-17 Well hien am Dag verfügbar war, hunn d'Jünger hien ëmmer méi dacks gesicht. De grouse Guru souz elo déi meescht Zäit roueg, agespaart an der roueger Lotushaltung. Hie verlooss säi kleng Salon selten, och net fir e Spadséiergank oder fir aner Dealer vum Haus ze besichen. E rouege Stroum vu Chelaen ass bal ouni Ophiewe fir en *Darshan* (hellege Bléck) vum Guru ukomm.

Zur Erfurcht vun alle Betrachter huet de Lahiri Mahasaya säi gewinntleche physiologeschen Zoustand déi iwwermënschlech Charakteristike vun Otemnout, Schloflosegkeet, Ophale vum Puls an Häerzschlag, roueg Aen, déi stonnelaang net geblankt hunn, an eng déif Aura vu Fridden gewisen. Kee Besucher ass fortgaang ouni Erhiewung vum Geescht; all wussten, datt si de stëlle Segen vun engem richtege Mann vu Gott kritt haten.

De Meeschter huet sengem Jünger, dem Panchanon Bhattacharya, elo erlaabt, eng "Arya Mission Institution" zu Kalkutta opzemaachen. Hei huet den hellegen Jünger d'Botschaft vum *Kriya Yoga verbreet* a fir de Public bestëmmte Yoga-Kräider virbereet • Medikamenter.

Geméiss dem ale Brauch huet de Meeschter de Leit am Allgemengen e *Neem* **35-19 ginn**. Ueleg fir d'Heelung vu verschiddene Krankheeten. Wann de Guru en Jünger gefrot huet, d'Ueleg ze destilléieren, konnt hien d'Aufgab ouni Problemer erfëllen. Wann iergendeen aneren et probéiert hätt, géif hien op komesch Schwiereregkeeten stoussen, well hie festgestallt hätt, datt d'Medizinueleg bal verdampft war, nodeems et déi néideg Destillatiounsprozesser duerchgaangen ass. Offensichtlech den Meeschter Segen war eng néideg Zutat.

D'Handschrëft an d'Ënnerschrëft vum Lahiri Mahasaya, a bengalescher Schrëft, sinn uewen ze gesinn. D'Zeilen erschéngen an engem Bréif un eng Chela; de grouse Meeschter interpretéiert e Sanskritvers wéi follegt: "Deen, deem erreecht huet en Zoustand vu Rou, an deem seng Aelidden net blénken, huet *Sambhabi Mudra* erreecht ."

"Sri" Shyama Charan Deva Scharman" (ënnerschriwwen)

Den Arya Missioun Institutioun ënnerholl den Publikatioun vun vill vun den Guruen bibleesch

Kommentarer. Wéi de Jesus an aner grouss Prophéiten huet de Lahiri Mahasaya selwer keng Bicher geschriwwen, awer seng déifgräifend Interpretatiounen goufen vu verschiddene Jünger opgeholl an arrangéiert. E puer vun dësen fräiwëllegen Amanuensen waren méi ënnerscheedend wéi anerer fir déi déifgräifend Abléck vum Guru korrekt ze vermëttelen; awer am Groussen a Ganzen waren hir Efforte erfollegräich. Duerch hiren Eifer huet d'Welt onvergläichlech Kommentarer vum Lahiri Mahasaya zu sechszwanzeg antike Schrëften.

De Sri Ananda Mohan Lahiri, en Enkel vum Meeschter, huet en interessant Heft iwwer *Kriya geschriwwen*. „Den Text vun der *Bhagavad Gita* ass en Deel vum groussen Epos, dem *Mahabharata*, deen e puer Knuetpunkten (*vyas-kutas*) huet“, huet de Sri Ananda geschriwwen. „Haalt dës Knuetpunkten onbestritten, a mir fannen näischt anescht wéi mythesch Geschichten vun enger spezieller an einfach falsch verständlecher Aart. Haalt dës Knuetpunkten onerklärlech, a mir hunn eng Wëssenschaft verluer, déi den Osten mat iwwermënschlecher Geduld no enger Sich vun Dausende vu Joer Experimenter erhalen huet. **35-20** Et waren d'Kommentaren vum Lahiri Mahasaya, déi, fräi vun Allegorien, déi selwecht Wëssenschaft vun der Relioun un d'Liicht bruecht hunn, déi sou clever am Rätsel vun de Schrëftbuschtawen a Biller aus dem Siichtfeld verdrängt gi war. Net méi nëmmen eng onverständlech Jonglerei vu Wieder, déi soss onbedeutend Formelen vum vedesche Gottesdänscht goufen vum Meeschter als voller wëssenschaftlecher Bedeitung bewisen. ...

„Mir wëssen, datt de Mënsch normalerweis hëlleflos géint den opstännegen Afloss vu béise Leidenschaften ass, awer dës gi mächteg gemaach an de Mënsch fënnt kee Motiv an hirem Genoss, wann him e Bewosstsinn vu méi héijem a laangfristegem Gléck duerch *Kriya opdaucht*. Hei synchroniséiert sech den Opginn, d'Negatioun vun den ënneschte Leidenschaften, mat enger Opnam, der Behauptung vun enger Seligheet. Ouni sou e Wee sinn Honnerte vu moralesche Maximen, déi nëmmen an Negativer Richtung lafen, fir eis nützlos.“

„Eis Begier fir weltlech Aktivitéiten zerstéiert an eis d'Gefill vun der spiritueller Ehrfurcht. Mir kënnen dat Grousst Liewen hannert all Nimm a Formen net verstoen, just well d'Wëssenschaft eis kloer mécht, wéi mir dat kënnen.“ d'Kräfte vun der Natur benotzen; dës Vertrautheet huet eng Veruechtung fir hir ultimativ Geheimnisser gefërdert. Eis Relatioun mat der Natur ass eng vun der praktescher Geschäftswelt. Mir hänselen hatt, souzesoen, fir ze wëssen, wéi se benotzt ka ginn, fir eis Zwecker ze déngen; mir notzen hir Energien, där hir Quell nach onbekannt ass. An der Wëssenschaft ass eis Relatioun mat der Natur eng, déi tëscht engem Mann a sengem Dämon existéiert, oder am philosophesche Sënn ass si wéi eng Gefaangen an der Zeiebank. Mir verhéieren hatt, stellen hatt a Fro a weien hir Beweiser grëndlech op mënschleche Skalen, déi hir verstoppte Wäerter net moosse kënnen. Op der anerer Säit, wann d'Selbst a Kommunioun mat enger méi héijer Muecht ass, gehorcht d'Natur automatesch, ouni Stress oder Ustrengung, dem

Wëlle vum Mënsch. Dësen ouni Ustrengung befeelt sech iwwer d'Natur gött vum onverständleche Materialist als 'wonnerbar' bezeechent.

"D'Liewe vum Lahiri Mahasaya huet e Beispill gesat, dat déi falsch Iddi geännert huet, datt Yoga eng mystesch Praxis ass. Jiddweree kann duerch *Kriya e Wee fannen*, fir seng richtig Relatioun mat der Natur ze verstoen a fir spirituell Éierbied fir all Phänomener ze spieren, egal ob mystesch oder aldeeglech, trotz der Tatsachlechkeet vun der Physik." **35-21** Mir müssen am Kapp behalen, datt dat, wat virun dausend Joer mystesch war, dat net méi ass, a wat elo mystesch ass, kann an honnert Joer rechtméisseg verständlech ginn. Et ass dat Onendlecht, den Ozean vun der Kraaft, deen um Punkt ass. Réck vun all Manifestatiounen.

"D'Gesetz vum *Kriya Yoga* ass éiweg. Et ass wouer wéi Mathematik; wéi déi einfach Reegele vun der Additioun an der Subtraktioun, den Gesetz vun *Kriya* kann ni sinn zerstéiert. Verbrennen zu Äsche all den Bicher op Mathematik,

Déi Logik-gesënnt wäerten ëmmer sou Wourecht nei entdecken; zerstéiert all déi helleg Bicher iwwer Yoga, seng fundamental Gesetzer wäerten erauskommen, wa ëmmer e richteg Yogi opdaucht, deen a sech reng Andacht a folglech rengt Wëssen enthält."

Genee wéi de Babaji zu de gréissten Avataren gehéiert, e *Mahavatar*, an de Sri Yukteswar e *Jnanavatar* oder Inkarnatioun vun der Wäisheet, sou kann de Lahiri Mahasaya gerechtfäerdeg *Yogavatar* oder Inkarnatioun vum Yoga genannt ginn. No de Standarden vum qualitativen a quantitativen Gutt huet hien dat spirituell Niveau vun der Gesellschaft erhéicht. Duerch seng Muecht, seng enk Jünger zu enger Christusähnlecher Statur ze hiewen, an duerch seng breet Verbreedung vun der Wourecht ënner de Masse, zielt de Lahiri Mahasaya zu de Retter vun der Mënschheet.

Seng Eenzegaartegkeet als Prophet läit a sengem praktesche Schwéierpunkt op eng definitiv Method, *Kriya*, déi fir d'éischt Kéier d'Dieren vun der Yoga-Fräiheet fir all Mënschen opgemaach huet. Ofgesinn vun de Wonner a sengem eegene Liewen huet de *Yogavatar sécherlech* den Héichpunkt vun alle Wonner erreecht andeems hien déi antik Komplexitéite vum Yoga op ... reduzéiert huet. eng effektiv Einfachheet, déi net iwwer déi üblech Grëffwäit erausgeet.

A Bezuch op Wonner sot de Lahiri Mahasaya dacks: "D'Funktoun vu subtiler Gesetzer, déi de Leit am Allgemengen onbekannt sinn, sollt net ëffentlech diskutéiert oder publizéiert ginn ouni entspriechend Diskriminéierung." Wann ech op dës Säiten seng Warnungen ignoréiert hunn, dann ass et well hien mir eng bannenzeg Berouegung ginn huet. Och beim Opzeechnen vum Liewe vum Babaji, Lahiri Mahasaya a Sri Yukteswar hunn ech et ubruecht fonnt, vill richteg wonnerbar Geschichten auszeloossen, déi kaum ouni e Buch vun der verständlecher Philosophie hätten agebaut kënne ginn.

Nei Hoffnung fir nei Männer! „Déi göttlech Unioun“, huet de *Yogavatar* erkläert, „ass duerch Selbstaübung méiglech, an ass net ofhängeg op theologesch Iwwerzeegungen oder op den arbiträr wäert vun eng Kosmesch Diktator.“

Duerch d'Benotzung vum *Kriya*-Schlüssel wäerten Persounen, déi sech net dozou bréngen, un d'Göttlechkeet vun iergendenger Mënsch ze gleewen, endlech déi voll Göttlechkeet vun hirem eegenen Selbst gesinn.

35-1 : *Matthäus* 3:15.

35-2 Vill Bibelpassagen weisen datt d'Gesetz vun der Reinkarnatioun verstanen a akzeptéiert gouf. Reinkarnatiounszyklen sinn eng méi vernünfteg Erklärung fir déi verschidden Evolutiounszoustänn, an deenen d'Mënschheet sech befënnt, wéi déi gängeg westlech Theorie, déi dovun ausgëtt, datt eppes (Bewosstsinn vum Ego) aus dem Nüchtern entstanden ass, a verschiddene Grad existéiert huet. vun Lust fir drësseg oder nonzeg Joer, an dann zréckkomm zu den originell eidel. Den onvirstellbar Natur vun sou Eng Eidelkeet ass e Problem, dat d'Häerz vun engem mëttelalterleche Schoulmann begeeschtere soll.

35-3 : *Malachi* 4:5.

35-4 : "Virdrun hien," d.h., "virdrun den

Här." 35-5: *Lukas* 1:13-17.

. *Matthäus* 17:12-13 :35-6

. *Matthäus* 11:13-14 :35-7

.*Johannes* 1:21 :35-8

. II. *Kinneken* 2:9-14 :35-9

35-10 : *Matthäus* 17:3.

35-11 : *Matthäus* 27:46-49 .

35-12 : "Wéi vill Zorten vun Doud sinn an eis Kierper! Näischt ass doran awer Doud." - *Martin Luther, an "Dëschgespräch ."*

35-13 : Den Chef Gebied vun den Muslimaner, normalerweis widderholl véier oder fënnf Zäiten deeglech.

35-14 : "Sichen Wourecht an Meditatioun, net an schimmeleg Bicher. Kuckt an den Himmel zu fannen den Mound, net an den Weier." - *Persescht Spréchwuert.*

35-15 : Wéi *Kriya Yoga* ass fäeg vun vill Ënnerdeelungen, Lahiri Mahasaya clever gesieft eraus véier Schrëtt wéi eng hien erkannt déi ze sinn, déi den essentiellen Mark enthalten hunn, an déi an der Praxis am héchste Wäert haten.

35-16 : Aner Titelen geschenkt op Lahiri Mahasaya vun säin Schüler waren *Yogibar* (gréisst vun Yogien), *Yogiraj* (Kinnek vun Yogis), a *Munibar* (dee gréisst vun den Hellegen), zu deem ech *Yogavatar* (Inkarnatioun vum Yoga) bäigefügt hunn.

35-17 : Hien hat ginn, am Ganzen, fënnfanzwanzeg Joer vun Déngscht an eent Departement vun den Regierung.

35-18 Grouss Kräiderkenntnisser fënnt een an antike Sanskrit-Traktaten. Himalaya-Kräider goufen an enger Verjüngungsbehandlung benotzt, déi 1938 d'Opmierksamkeet vun der Welt op sech gezunn huet, wéi d'Method um Pundit Madan Mohan Malaviya agesat gouf, 77 Joer al Vizerektor vun Benares Hindu Universitét. Zu eng bemierkenswäert Ausmooss, den bemierkt Geléiert erëmfonnt No 45 Deeg seng Gesondheet, seng Kraaft, säi Gedächtnis, säi normale Siichtwénkel; Hiweiser op en drëtte Satz Zänn sinn opgetrueden, während all Falten verschwonne sinn. Den Kräider Behandlung, bekannt wéi *Kaya Kalpa* , ass eent vun 80 Verjüngung Methoden skizzéiert an Hindu *Ayurveda* oder Medizin. De Pundit Malaviya gouf vum Sri Kalpacharya Swami Beshundasji behandelt, deem 1766 als säi Gebuertsjoer behaupt. Hie besëtzt Dokumenter, déi beweisen, datt hien iwwer 100 Joer al ass; Reporter *vun Associated Press* hunn bemierkt, datt hien ongeféier 40 ausgesinn huet.

Antik hinduistesche Traktaten hunn d'Medizin an 8 Branchen opgedeelt: *Salya* (Chirurgie); *Salakya* (Krankheeten iwwer dem Hals); *Kayachikitsa* (Medizin richteg); *Bhutavidya* (mental Krankheeten); *Kaumara* (suergfältig vun Kandheet); *Agada* (Toxikologie); *Rasayana* (Längegkeet); *Vagikarana* (Tonikum). Vedesch Dokterer hunn delikat chirurgesch Instrumenter benotzt, plastesch Chirurgie agesat, verstanen medizinesch Methoden zu entgéintwierken den Effekter vun Gëft Gas, duerchgefouert Kaiserschnëtt Sektionen an Gehir Operatiounen, ware kompetent an der Dynamikiséierung vu Medikamenter. Den Hippokrates, bekannte Dokter aus dem 5. Joerhonnert v. Chr., huet vill vu senger *Materia Medica* aus .hinduistesche Quellen iwwerholl

35-19 Den ostindesche Margosa-Bam. Seng medizinesch Wäerter sinn elo am Westen unerkannt ginn, wou de batteren *Neem* Schuel ass benotzt wéi eng Tonicum, an den Ueleg vun Somen an Uebst huet gewiescht fonnt vun äusserst wäert an den Behandlung vun Lepa an aner Krankheeten.

35-20 Eng Rei vu Siegel, déi viru kuerzem op archeologesche Plazen am Indusdall ausgegruewe goufen, an déi am drëtte Joerdausend datéiert kënnen ginn. v. Chr., weisen Figuren sëtzend an meditativ Haltungen elo benotzt an den System vun Yoga, an Haftbefehl den Schlussfolgerung, datt och zu där Zäit e puer vun de Grondlage vum Yoga scho bekannt waren. Mir kënnen net ongerechtfäerdegt d'Conclusioun zéien, datt systematesch Introspektioun mat Hëllef vu geléierte Methoden an Indien zënter fënnfdausend Joer praktizéiert gëtt. Indien huet entwéckelt bestëmmt wäertvoll reliéis Astellungen vun Geescht an ethesch Begrëffer wéi eng sinn eenzegaarteg, bei am mannsten

an der Breet vun hirer Uwendung um Liewen. Eng dovunner war eng Toleranz a Froen vun intellektueller Glaawensdoktrin - déi erstaunlech ass fir de Westen, wou vill Joerhonnerte laang Ketzejuegd üblech war, a bluddeg Kricher tëscht Natiounen iwwer sektieresch Rivalitéiten waren heefeg." - Auszich vun eng Artikel vun Professor W. Normannesch Brong an den Mee, 1939 Problem vum *Bulletin* vum Amerikanesche Conseil vun de geléierte .Gesellschaften, Washington, D.C

35-21 Hei denkt een un dem Carlyle seng Observatioun am *Sartor Resartus*: "De Mann, deem sech net wonnere kann, deem sech net gewinnt wonnert (an ubiedt), wier hie President vun onzählege kinnekleche Gesellschaften a géif d'... Epitom vun all

Laboratoiren an Observatoiren, mat hir Resultater, an säin eenzel Kapp, -ass awer eng Koppel vun Brëller hannert wéi ".eng do ass kee Aen

KAPITEL: 36

Babaji's Interesse An Den Westen

"Meeschter, huet du jee treffen Babaji?"

Et war eng roueg Summernuecht zu Serampore; déi grouss Stäre vun den Tropen hunn iwwer eise Käpp geblénkt, wéi ech nieft dem Sri Yukteswar um Balkon um zweete Stack vum Klausur souz.

„Jo.“ De Meeschter huet op meng direkt Fro gelächelt; seng Aen hunn eerbiedeg beliicht. „Dräimol sinn ech vum Ubléck vum onstierfleche Guru geseent ginn. Eis éischt Versammlung war zu Allahabad an enger *Kumbha Mela* .“

Déi reliéis Mäert, déi zënter Zäiten an Indien ofgehalen ginn, si bekannt als *Kumbha Melas* ; si hunn déi spirituell Ziler stänneg am A vun der Masse gehalten. Fromm Hinduen versammelen sech all sechs Joer a Milliounen fir Dausende vu Sadhus, Yogi, Swami an Asketen vun alle Sorten ze treffen. Vill sinn Eremiten, déi hir ofgeleeën Plazen ni verloossen, ausser fir un de *Melas deelzehuelen* an hiren Segen de weltleche Männer a Fraen ze schenken.

„Ech war kee Swami, wéi ech de Babaji kennegeléiert hunn“, huet de Sri Yukteswar weidergefouert. „Awer ech hat schonn d'*Kriya*-Initiatioun vum Lahiri Mahasaya kritt. Hie sot mir, ech sollt un der *Mela deelzehuelen* , déi am Januar 1894 zu Allahabad stattfonnt huet. Et war meng éischt Erfahrung mat enger *Kumbha* ; ech war liicht benommen vum Kaméidi an dem Opschwung vun der Masse. A mengesichende Blécker ronderëm hunn ech kee beliichte Gesiicht vun engem Meeschter gesinn. Wéi ech eng Bréck um Ufer vum Ganges passéiert hunn, hunn ech e Bekannten an der Géigend gesinn, deen seng Bettelschüssel ausgestreckt huet.“

„Oh, des Kiermes ass näischt anescht wéi e Chaos vu Kaméidi a Bettler“, hunn ech desillusiounéiert geduecht. „Ech froe mech, ob westlech Wëssenschaftler, déi gedëlleg d'Beräicher vum Wëssen fir dat praktescht Gutt vun der Mënschheet erweideren, Gott net méi gefälleg sinn wéi des Leegdréier, déi sech zur Relioun bekennen, awer sech op Almosen konzentréieren.““

„Meng schmuelend Reflexiounen iwwer Sozialreforme goufen ënnerbrach vun der Stëmm vun engem groussen Sannyasi, deen viru mir stoe bliwwen ass.“

„'Här', sot hien, 'een Hellegen ríft

Iech.' „'Wien ass dat?'“

"'Komm an gesinn fir du selwer.

"Zéckt folgend dëst lakonesch Rot, Ech geschwënn fonnt mech selwer no bei eng Bam
wien seng Branchen waren

e Guru mat enger attraktiver Grupp vu Jünger ënnerhalen. De Meeschter, eng hell ongewéinlech Figur, mat blénkegen donkelen Aen, ass bei menger Ukënnegung opgestan an huet mech ëmfaasst.

„'Wëllkomm, Swamiji', sot hien häerzlech.

„'Här', hunn ech nodrécklech geäntwert,

'Ech sinn *kee* Swami.'“

„Déi, deenen ech göttlech uginnsinn, den Titel „Swami“ ze ginn, hunn en ni ofgewisen.“ Den Hellegen huet mech einfach ugeschwat, awer eng déif Iwwerzeegung vun der Wourecht huet a senge Wieder geklongen; ech gouf vun enger direkter Well vu geeschtegem Segen iwwerwältegt. Ech hunn iwwer meng plötzlech Erhiewung an den ale Kléischteruerden geléiert, **36-1** Ech hunn mech zu de Féiss vum offensichtlech groussen an engeleschen Wiesen a mënschlecher Gestalt verbeugt, deen mech sou geéiert hat.

„De Babaji – well et war tatsächlech hien – huet mir gewisen, bei sech ënnert dem Bam ze setzen. Hie war staark a jonk, an huet ausgesinn wéi de Lahiri Mahasaya; awer d'Ähnlechkeet ass mir net opgefall, och wann ech dacks vun den aussergewéinleche Ähnlechkeeten am Ausgesinn vun den zwee Meeschteren héieren hat. Babaji“ huet eng Kraaft, mat där hie verhënnere kann, datt spezifesch Gedanken am Kapp vun enger Persoun opkommen. Offensichtlech wollt de grouse Guru, datt ech perfekt natierlech a senger Präsenz wier, net vun der Erschreckung iwwerwältegt ginn, déi hie weess.

? Wat maachen du denken vun den *Kumbha Mela*“

„'Ech war immens enttäuscht, Här.', hunn ech séier bäigefüügt: 'Bis zu deem Zäitpunkt wou ech Iech kennegeléiert hunn. Iergendwéi schéngen Hellegen an dëse Kaméidi net zesummenzehéieren.'

„'Kand', sot de Meeschter, obwuel ech anscheinend bal duebel sou al war wéi hie selwer, 'beurdeelt net dat Ganzt wéinst de Feeler vun deene ville. Alles op der Äerd ass vu gemëschtem Charakter, wéi eng Mëschung aus Sand an Zocker. Sidd wéi déi weis Ameis, déi nëmmen den Zocker gräift an de Sand onberéiert léisst. Och wann nach vill Sadhus hei an der Täuschung wandern, gëtt d' *Mela* vun e puer Männer vun der Gotteserkenntnis geseent.'“

"An Vue vun mäin eegen Versammlung mat dëst erhuewen Meeschter, Ech séier averstanen mat säin Observatioun.

„'Här', hunn ech kommentéiert, 'ech hunn un déi wëssenschaftlech Männer vum Westen geduecht, déi wäit méi intelligent sinn ewéi déi meescht Leit, déi sech hei

versammelt hunn, déi am wäiten Europa an Amerika liewen, aner Glawensverzeechnes bekennen an déi richteg Wäerter vu sou *Melas* wéi déi aktuell ignoréieren. Si sinn déi..." Männer, déi vill vu Begegnunge mat den indesche Meeschteren profitéiere kéinten. Awer, obwuel si héich an intellektuellen Erreeche sinn, si vill Westler dem héije Materialismus bestuet. Anerer, bekannt an der Wëssenschaft a Philosophie, erkennen déi wesentlech Eenheet an der Relioun net un. Hir Glawen déngen als oniwwerwonnebar Barrièren, déi menacéieren, si fir ëmmer vun eis ze trennen.

„'Ech hunn gesinn, datt Dir Iech souwuel fir de Westen wéi och fir den Osten interesséiert.' Dem Babaji säi Gesiicht huet vir Zoustëmmung gestraalt. 'Ech hunn d'Péng vun Ärem Häerz gefillt, breet genuch fir all Mënschen, egal ob orientalesch oder westlech. Dofir hunn ech Iech heihi geruff.'

„Osten a Westen müssen e göllene Mëttelwee vun Aktivitéit a Spiritualitéit zesumme schafen', huet hien weidergefouert. „Indien huet vill vum Westen a punkto materieller Entwécklung ze léieren; am Géigenzuch kann Indien déi universell Methoden léieren, mat deenen de Westen seng reliéis Iwwerzeegungen op den onerschütterleche Fundamenter vun der yogescher Wëssenschaft baséiere kann.“

„'Du, Swamiji, hues eng Roll am kommende harmoneschen Austausch tëscht Orient an Occident ze spillen. An e puer Joer schécken ech dir en Jünger, deen du fir d'Yoga-Verbreedung am Westen ausbilde kanns. D'Vibratiounen vu ville spirituell sichende Séilen do kommen wéi eng Iwwerschwemmung op mech zou. Ech gesinn potenziell Hellegen an Amerika an Europa, déi drop waarden, erwächt ze ginn.“

Um dëst Punkt an säin Geschicht, Sri Yukteswar gedréint säin Bléck vollstänneg op mäin.

„Mäi Jong“, sot hien a laacht am Moundlicht, „du bass deen Jünger, deem de Babaji viru Jore versprach huet, mir ze schécken.“

Ech war frou ze léieren, datt de Babaji meng Schrëtt op Sri Yukteswar gericht hat, awer et war schwéier fir mech, mech am ofgeleeëne Westen virzestellen, ewech vu mengem beléiften Guru an dem einfache Fridden vum Ermitage.

„De Babaji huet dunn vun der *Bhagavad Gita geschwat*“, huet de Sri Yukteswar weidergefouert. „Zu menger Erstaunung huet hien mat e puer Luefwierder ugedeit, datt hie sech bewosst war, datt ech Interpretatiounen vun de verschiddene *Gita*-Kapiteln geschriwwen hat.“

„'Op meng Ufro, Swamiji, iwwerhéllt w.e.g. eng aner Aufgab', sot de grouse Meeschter. 'Wëllt Dir net e kuerzt Buch iwwer déi fundamental Eenheet tëscht de chrëschtlechen an hinduistesche Schrëften schreiwen? Weist duerch parallel Referenzen, datt déi inspiréiert Jonge vu Gott déiselwecht Wourecht geschwat hunn, déi elo duerch d'sektäresch Differenzen tëscht de Mënsche verstoppt sinn.“

„'Maharaj,“ **36-2** Ech geäntwert schüchtern, 'wat eng Kommando! Sall Ech sinn fäeg zu erfëllen et?

„De Babaji huet roueg gelacht. 'Mäi Jong, firwat zweifels du?', sot hien berouegend. 'Tatsächlech, wien seng Aarbecht ass dat alles, a wien ass den Erfüller vun allen Handlungen? Alles wat den Här mech soen huet, wäert sech als Wourecht materialiséieren.“

„Ech hunn mech duerch d'Segen vum Hellegen ermächtegt gehalen an hunn zougestëmmt, d'Buch ze schreiwen. Well ech mat Zécken gefillt hunn, datt d'Abschiedsstonn komm war, sinn ech vu mengem begréngte Stull opgestan.“

"'Kenns du de Lahiri?' **36-3** „Hien ass eng grouss Séil, oder net? Erzielt him vun eiser Versammlung.“ Dunn huet hien mir eng Noriicht fir d'Lahiri Mahasaya ginn.

„Nodeems ech mech demüteg zum Abschied verbeugt hat, huet den Hellegen guttméindeg gelächelt. 'Wann Äert Buch fäerdeg ass, wäert ech Iech besichen', huet hie versprach. 'Äddi fir de Moment.'“

„Den Dag drop hunn ech Allahabad verlooss a Richtung Benares gefuer. Wéi ech beim Haus vu mengem Guru ukomm sinn, hunn ech d'Geschicht vum wonnerbare Hellegen am *Kumbha Mela erzielt*.“

„'Oh, hues du hien net erkannt?' Dem Lahiri Mahasaya seng Aen hunn vir Laachen gedantz. 'Ech gesinn, du konnts et net, well hien dech verhënnert huet. Hie ass mäi onvergläichleche Guru, den himmlesche Babaji!'

„'Babaji!', hunn ech widderholl, beandrockt. 'De Yogi-Christ Babaji! Den onsichtbar-sichtbare Retter Babaji! Oh, wann Ech kéint mech just un d'Vergaangenheet erënneren a nach eng Kéier a senger Präsenz sinn, fir meng Hingabe bei sengem Lotus ze weisen Féiss!

""Ni Geescht,' Lahiri Mahasaya gesot tréischend. Hie huet versprach zu gesinn du erëm.

„Gurudeva, den hellege Meeschter huet mech gefrot, dir eng Noriicht ze ginn. „So dem Lahiri“, sot hien, „datt déi gespäichert Kraaft fir dëst Liewen elo eidel ass; si ass bal eriwwer.“

„Bei menger Ausso vun dëse rätselhafte Wieder huet d'Gestalt vum Lahiri Mahasaya geziddert, wéi wann e vun engem Blëtz beréiert wier. An engem Ament ass alles ronderëm hie roueg ginn; säi laachend Gesiicht gouf onheemlech streng. Wéi eng hëlze Statu, düster an onbewegelech op hirem Sëtz, säi Kierper“ gouf faarflos. Ech war erschreckt a verwirrt. Ni a mengem Liewen hat ech dës freedeg Séil sou eng schrecklech Schwéierkraaft weisen gesinn. Déi aner Jünger, déi dobäi waren, hunn ängschtlich gestarrt.

"Dräi Stonne sinn an absoluter Rou vergaangen. Dann huet de Lahiri Mahasaya säin natierlecht, frëndlecht Verhalen nees opgeholl a mat all de Chelaen häerzlech geschwat. Jiddereen huet erliichtert geseift."

"Ech hunn duerch d'Reaktioun vu mengem Meeschter gemierkt, datt d'Botschaft vum Babaji en onmëssverständlecht Signal war." wouduerch de Lahiri Mahasaya verstanen huet, datt säi Kierper geschwënn onbewunnt wier. Säi beandrokend Stillschweigen huet bewisen, datt mäi Guru säi Wiesen direkt kontrolléiert hat, säi leschte Bindungsschnouer un d'materiell Welt duerchgeschnidden hat a sech a seng ëmmer lieweg Identitéit am Geescht geflücht huet. Dem Babaji seng Bemierkung war seng Aart a Weis ze soen: 'Ech wäert ëmmer bei dir sinn.'

"Obwuel de Babaji an de Lahiri Mahasaya allwëssend waren a kee Besoin haten, mateneen iwwer mech oder en aneren Tëschemann ze kommunizéieren, verherrechen sech déi Grouss dacks, eng Roll am mënschlechen Drama ze spillen. Heiansdo vermëttelen si hir Prophezeiungen duerch Boten op eng gewéinlech Manéier, fir datt déi endgültig Erfëllung vun hire Wieder e gréissere göttleche Glawen an engem breede Krees vu Männer, déi d'Geschicht spéider léieren, aféiere kann."

„Ech hunn de Benares kuerz drop verlooss a mech zu Serampore un de Schrëften,

déi de Babaji gefrot huet, geschafft“, huet de Sri Yukteswar weidergefouert. „Kaum hat ech meng Aufgab ugefaangen, wéi ech e Gedicht komponéiere konnt, dat dem onstierfleche Guru gewidmet war. Déi melodesch Zeilen sinn ouni Ustrengung aus menger Bic gefloss, obwuel ech nach ni virdru Sanskrit-Poesie probéiert hat.“

"An den roueg vun Nuecht Ech beschäftegt mech selwer iwwer eng Vergläich vun den Bibel an den Schrëften vum *Sanatan Dharma* . **36-4** Andeems ech d'Wierder vum geseenten Här Jesus zitéiert hunn, hunn ech gewisen, datt seng Léiere am Wesentlechen eent mat den Offenbarunge vun de *Veden waren* . Zu menger Erliichterung war mäi Buch a kuerzer Zäit fäerdeg. kuerz Zäit; ech hunn erkannt, datt dëse séiere Segen der Gnod vu mengem *Param-Guru-Maharaj ze verdanken war* . **36-5** D'Kapitele sinn fir d'éischt an der *Sadhusambad*- Zeitschrift erschéngen; spéider goufe se vun engem vu menge Kidderpore-Schüler privat als Buch gedréckt.

„De Moien nodeems ech meng literaresch Aarbecht ofgeschloss hat“, sot de Meeschter weider, „sinn ech an de Rai gaangen. Ghat hei fir am Ganges ze baden. De Ghat war eidel; ech stoung eng Zäit roueg a genoss déi sonnég Rou. Nom Bad am sprudelnde Waasser sinn ech op de Wee heem gaangen. Deen eenzege Geräisch an der Rou war dee vu mengem Ganges-gedränkten Tuch, deen mat all Schrëtt geschwëscht huet. Wéi ech laanscht d'Plaz vum grouse Banyan-Bam beim Flossufer gaange sinn, huet e staarken Impuls mech gezwongen, zeréckzekucken. Do, am Schiet vum Banyan, a vun e puer Jünger ëmginn, souz de grouse Babaji!

„'Moien, Swamiji!' Déi schéi Stëmm vum Meeschter huet geklongen, fir mech ze versécheren, datt ech net gedreemt hunn. 'Ech gesinn, Dir hutt Äert Buch erfollegräich fäerdeg geschriwwen. Wéi ech versprach hunn, sinn ech hei, fir Iech ze bedanken.'“

„Mat engem séier schloenden Häerz hunn ech mech ganz zu senge Féiss geheit. 'Param-guruji', hunn ech flehend gesot, 'wëllt Dir an Är Chelaen mäin nooste Heem net mat Ärer Präsenz éieren?'“

„Den ieweschte Guru huet lächelnd refuséiert. 'Nee, Kand', sot hien, 'mir si Leit, déi de Schutz vu Beem gär hunn; dës Plaz ass zimmlech bequem.'“

„'Waart w.e.g. eng Zäitchen, Meeschter.' Ech hunn hien flehend ugekuckt. 'Ech kommen direkt mat e puer spezielle Séissegkeeten zréck.'“

„Wéi ech no e puer Minutten mat engem Plat Delikatessen zréckkouw, kuck! de lordschaftleche Banyan huet déi himmlesch Trupp net méi bedeckt. Ech hunn iwwerall am Ghat gesicht, awer a mengem Häerz wusst ech, datt déi kleng Band schonn op ätheresche Flilleke geflücht war.“

„Ech war déif verletzt. 'Och wann mir eis erëm gesinn, géif ech net mat him schwätzen,' hunn ech mir selwer verséichert. 'Hien war onfrëndlech, mech sou op eemol ze verloossen.' Dëst war natierlech e Roserei vun der Léift, a näischt méi.

„E puer Méint méi spéit hunn ech de Lahiri Mahasaya zu Benares besicht. Wéi ech a säi kleng Salon erakouw, huet mäi Guru mech begréisst.“

„'Wëllkomm, Yukteswar', sot hien. 'Hues du de Babaji just um Schwell vu mengem Zëmmer begéint?' „'Nee', hunn ech iwwerrascht geäntwert.

„'Komm hei.' De Lahiri Mahasaya huet mech sanft op d'Stier beréiert; direkt hunn ech, bei der Dier, d'Gestalt vum Babaji gesinn, déi wéi e perfekte Lotus bléit.

„Ech hunn mech u mäin aalt Leed erënnert a mech net verbeugt. De Lahiri

Mahasaya huet mech erstaunt ugekuckt. „Den hellege Guru huet mech mat onendleche Aen ugekuckt. 'Du bass genervt op mech.'“

„'Här, firwat soll ech dat net sinn?', hunn ech geäntwert. 'Aus der Loft sidd Dir mat Ärer magescher Grupp komm, an an der dënner Loft sidd Dir verschwonnen.'“

„'Ech hunn dir gesot, ech géif dech gesinn, mee ech hunn net gesot, wéi laang ech bleiwe géif.' De Babaji huet roueg gelaacht. 'Du wars voller Opreegung. Ech versécheren dir, datt ech duerch de Wandstouss vun denger Onrou am Äther zimmlech ausgeläsch gouf.'“

„Ech war direkt zefridden mat dëser onséilecher Erklärung. Ech hunn mech zu senger Féiss gekniet; den ieweschte Guru huet mir frëndlech op d'Schëller geklopft.“

„'Kand, du muss méi meditéieren', sot hien. 'Däi Bléck ass nach net fehlerfräi - du konnts mech net hannert dem Sonneliicht verstoppen gesinn.' Mat dëser Wieder mat der Stëmm vun enger himmlescher Flütt ass de Babaji an de verstoppte Glanz verschwonnen.

„Dat war ee vu menge leschte Visiten zu Benares fir mäi Guru ze gesinn“, huet de Sri Yukteswar ofgeschloss. „Souguer wéi de Babaji um *Kumbha Mela virausgesot hat*, huet d'Hausbesëtzer-Inkarnatioun vum Lahiri Mahasaya sech dem Enn zougezunn. Am Summer 1895 huet säi staarke Kierper eng kleng Schwell um Réck entwéckelt. Hie protestéiert géint d'Steche; hie war amgaang a sengem eegene Fleesch de béise Karma vun e puer vu senger Jünger auszuschaffen. Schlussendlech sinn e puer Chelaen ganz insistéierend ginn; de Meeschter huet kryptesch geäntwert:

""Déi Kierper huet zu fannen eng verursaachen zu goen; Ech wäert sinn agreabel zu egal wat du wëllen zu maachen.

„Kuerz Zäit méi spéit huet den onvergläichleche Guru säi Kierper zu Benares opginn. Ech brauch hien net méi a sengem klengen Salon ze sichen; ech fannen all Dag vu mengem Liewen duerch seng omnipräsent Féierung geseent.“

Joer méi spéit, vun de Lëpse vum Swami Keshabananda, **36-6** Als fortgeschrattene Schüler hunn ech vill wonnerbar Detailler iwwer den Doud vum Lahiri Mahasaya héieren.

„E puer Deeg ier mäi Guru säi Kierper opginn huet“, sot mir de Keshabananda, „huet hie sech viru mir materialiséiert, wéi ech a menger Eremitage zu Hardwar souz.“

""Komm bei eemol zu Benares. Mat dëser Wieder Lahiri Mahasaya verschwonnen.

"Ech hunn mech direkt op Benares trainéiert. Am Haus vu mengem Guru hunn ech vill Jünger versammelt fonnt. Stonnen laang deen Dag **36-7**" De Meeschter huet d' *Gita erkläert* ; duerno huet hien eis einfach adresséiert.

""Ech moies goen Heem.

"Schluchzen vun Angscht gebrach eraus wéi eng onwiderstehlech Torrent.

„'Sidd getréischt; ech wäert erëm opstoen.' No dëser Ausso huet de Lahiri Mahasaya säi Kierper dräimol am Krees gedréint, sech a senger Lotushaltung no

Norden gewisen, an ass glorräich an déi lescht *Maha-Samadhi agaangen* . **36-8**

"De schéine Kierper vum Lahiri Mahasaya, deen den Unhänger sou léif war, gouf feierlech kreméiert." „Hausbesetzerriten zu Manikarnika Ghat beim hellege Ganges“, huet de Keshabananda weidergefouert. „Den nächsten Dag, um zéng Auer moies, wéi ech nach zu Benares war, war mäi Zëmmer mat engem grouse Liicht duerchzunn. Kuckt! viru mir stoung d'Fleesch- a Bluttförm vum Lahiri Mahasaya! Et huet genau ausgesinn wéi säin ale Kierper, ausser datt et méi jonk a méi stralend ausgesinn huet. Mäi göttleche Guru huet mat mir geschwat.

„'Keshabananda', sot hien, 'ech sinn et. Aus den zerfale Atomer vu mengem kreméierte Kierper hunn ech eng ëmgebaut Form erëmbelieft. Meng Haushaltsaarbecht op der Welt ass fäerdeg; awer ech verloossen d'Äerd net ganz. Vun elo un wäert ech eng Zäit mam Babaji am Himalaya a mam Babaji am Kosmos verbréngen.'“

"Mat e puer Wieder vum Segen zu mir ass den transzendenten Meeschter verschwonnen. Wonnerbar Inspiratioun huet mäin Häerz gefëllt; ech gouf am Geescht opgehuewen, genoe wéi d'Jünger vu Christus a Kabir **36-9.** " wéi si hir lieweg Gurus nom kierperlechen Doud gekuckt haten.

„Wéi ech a meng isoléiert Hardwar-Eenzelierhaus zréckkoum“, huet de Keshabananda weidergefouert, „hun ech déi helleg Äsche vu mengem Guru matgedroen. Ech weess, datt hien aus dem zäitlechen a raumleche Käfig entkomm ass; de Vogel vun der Allgegenwärtigkeet ass befreit. Awer et huet mäin Häerz getréischt, seng helleg Iwwerreschter ze verehren.“

En aneren Jünger, deen duerch de Bléck op säi rëmgestoe Guru geseent gouf, war den hellege Panchanon Bhattacharya, Grënner vun der Calcutta Arya Mission Institution. **36-10**

Ech hunn de Panchanon a sengem Haus zu Kalkutta besicht a mat Freed der Geschicht vu senger ville Jore mam Meeschter nogelauschtert. Zum Schluss huet hie mir vun engem vun de schéinsten Evenementer a sengem Liewen erzielt.

„Hei zu Kalkutta“, sot de Panchanon, „ass de Lahiri Mahasaya um zéng Auer moies, no senger Krematioun, a lieweger Herrlechkeet viru mir opgetrueden.“

De Swami Pranabananda, den "Hellegen mat zwéi Kierper", huet mir och d'Detailer vu senger eegener himmlescher Erfahrung uvertraut.

„E puer Deeg ier de Lahiri Mahasaya säi Kierper verlooss huet“, sot mir de Pranabananda wéi hien meng Ranchi-Schoul besicht huet, „kritt ech e Bréif vun him, an deem hien mech gefrot huet, direkt op Benares ze kommen. Ech hat awer Verspéidung a konnt net direkt fortgoen. Wéi ech grad grad mat menge Reesvorbereedunge war, géint zéng Auer moies, war ech op eemol iwwerwältegt vu Freed, déi glänzend Figur vu mengem Guru ze gesinn.“

"Firwat séier zu Benares? Lahiri Mahasaya sot, laachend. Du soll fannen mech do Nee méi laang.

„Wéi mir d'Bedeutung vu senger Wieder kloer gouf, hunn ech mat engem gebrachten Häerz gekrasch, well ech gegleeft hunn, datt ech hien nëmmen an enger Visioun gesinn hunn.“

„De Meeschter koum tréischtend op mech zou. 'Hei, beréier mäi Fleesch', sot hien. 'Ech liewen, wéi ëmmer. Trauer net; sinn ech net fir ëmmer bei iech?'“

Aus de Mond vun dësen dräi groussen Jünger ass eng Geschicht vun enger wonnerbarer Wourecht entstanen: An der Moiesstonn vun zéng, den Dag nodeems de Kierper vum Lahiri Mahasaya an d'Flammen iwwerginn gi war, ass den erëmbeliefte Meeschter, an engem richtegen, awer verännerte Kierper, virun dräi Jünger opgetrueden, jiddwereen an enger aner Stad.

"Also wéini dëst korraptabel soll hunn leeën op Onkorraptioun, an dëst stierflech soll hunn leeën op

Onstierflechteet, dann soll dat Spréchwuert erfüllt ginn, dat geschriwwe steet: Den Doud ass am Victoire verschléckt. O Doud, wou ass däi Stachel? O Graf, wou ass däi Victoire?" 36-11

.....

36-1 : Sri Yukteswar war spéider formell initiéiert an den Swami Bestellung vun den *Mahant* (Kloschter Kapp) vun

Buddh Gaya. 36-2: "Grousse Kinnek" - en Titel vu Respekt.

36-3 : A Guru normalerweis bezitt sech zu säin eegen Schüler einfach vun säin Numm, ausloossen iergendeng Titel. Sou, Babaji gesot "Lahiri," net "Lahiri Mahasaya".

36-4 : Wuertwiertlech, "éiweg Relioun", den Numm ginn zu den Kierper vun Vedesch Léieren. *Sanatan Dharma* huet komm zu sinn genannt *Hinduismus* zënter den Zäit vun den Griichen WHO designéiert den Leit op den Banken vun den Floss Indus wéi *Bannendran*, oder *Hinduen*. D'Wuert *Hindu* bezitt sech, richteg geholl, nëmmen op Unhänger vum *Sanatan Dharma* oder Hinduismus. Den Ausdrock *Indianer* bezitt sech gläichermoossen op Hinduen a Muslimen an aner *Aunner* vum Buedem vun Indien (an och, duerch de verwirrende geografesche Feeler vum Kolumbus, op déi amerikanesch mongoloid Aborigines).

Den antike Numm fir Indien ass *Aryavarta*, wuertwiertlech "Wunnsätz vun den Arier". Déi sanskrit Wuerzel vun *arya* ass "wierdeg, helleg, edel". De spéidere ethnologesche Mëssbrauch vun *Aryan* fir net spirituellt, mä kierperlech Charakteristiken ze bezeichnen, huet de grouse Orientalist dozou bruecht, Max Müller, zu soen pittoresk: "Zu mech eng Ethnolog WHO schwätzt vun eng Arier Rass, Arier Blut, Arier Aen an Hoer, ass e sou grouse Sënner wéi e Linguist, deen ".vun engem dolichocephalischen Dictionnaire oder enger brachycephaler Grammatik schwätzt

36-5 : *Param-Guru* ass wuertwiertlech "Guru" iewescht" oder "Guru" driwwer eraus," bedeuten eng Linn oder Nofolleg vun Enseignanten. Babaji, den

.*Guru* vun Lahiri Mahasaya, war den *Param-Guru* vun Sri Yukteswar

36-6 : Mäin besichen zu Keshabananda's Ashram ass beschriwwen op Säiten 405-408 .

36-7 : September 26, 1895 ass den Datum op wéi eng Lahiri Mahasaya lénks säin Kierper. An eng puer méi Deeg hien géif säin aachtanzwanzegsten Gebuertsdag erreicht hunn.

36-8 No Norden gericht, an dräimol de Kierper dréinen, sinn Deeler vun engem vedesche Ritual, dee vu Meeschteren benotzt gëtt, déi am Virus wëssen, wéini... den endgültig Stonn ass iwwer zu Streik fir den kierperlech Kierper. Den lescht Meditatioun, während wéi eng den Meeschter fusionéiert sech selwer am kosmeschen AUM, gëtt de *Maha*, oder de grouse *Samadhi*, genannt .

36-9 De Kabir war e groussen Hellegen aus dem 16. Joerhonnert, deem seng grouss Unhängerschaft souwuel Hinduen ewéi och Moslemen ëmfaasst huet. Zu där Zäit vun säin Doud, den Schüler gestriden iwwer den Manéier vun Dirigen den Begräfnis Zeremonien. Den opgereeht Meeschter Rose vun säin endgültig Schlof, an ginn säin Instruktiounen. "Hallschent vun mäin bleift soll sinn begruuen vun den Moslem Riten;" hien sot, „Déi aner Hallschent soll mat engem hinduistesche Sakrament kreméiert ginn.“ Duerno ass hien verschwonnen. Wéi d'Jünger de Sarg opgemaach hunn, an deem säi Kierper war, gouf näischt fonnt ausser enger blendender Villfalt vu goldfaarwege Champak-Blumen. D'Halschent dovun gouf gehorsam vun de Moslemen begruuen, déi säi Schräin bis haut verëieren.

An säin Jugend Kabir war ukomm vun zwee Schüler WHO gewënscht Minutt intellektuell Orientéierung laanscht den mystiker :Wee. De Meeschter huet einfach geäntwert

Wee setzt virus Distanz; Wann Hien sinn no bei, Nee Wee brauchst du bei all. Wierklech et mécht mech laachen Zu" " !héieren vun eng Fësch am Waasserduuscht

36-10 : Panchanon etabléiert, an eng siwwenzéng Hektar Gaart bei Deogarh an Bihar, eng Tempel enthalen eng Steen Statu vun Lahiri Mahasaya. Eng aner Statu vun den super Meeschter huet gewiescht astellen vun Schüler an den kleng Salon vun säin Benares Heem.

KAPITEL: 37 Joer

Ech Goen Zu Amerika

„Amerika! Dës Leit sinn sécherlech Amerikaner!“ Dat war mäi Gedanke, wéi eng Panoramabild vu westleche Gesiichter virun mengem bannenzege Bléck passéiert ass.

An der Meditatioun verdéift, souz ech hannert e puer staubege Këschten am Lagerraum vun der Ranchi-Schoul. Eng privat Plaz war schwéier ze fannen an deene beschäftegte Joren mat de Kanner!

D'Visioun ass weidergaangen; eng grouss Masse, **37-1** huet mech opmierksam ugekuckt, huet wéi e Schauspiller iwver d'Bühn vum Bewosstsinn geschwenkt.

D'Dier vum Lagerraum ass opgaangen; wéi gewinnt hat ee vun de jonke Jonge mäi Versteck entdeckt. „Komm hei, Bimal“, hunn ech frëndlech geruff. „Ech hunn Neiegkeeten fir dech: den Här ríft mech an Amerika!“ „An Amerika?“ De Jong huet meng Wieder an engem Toun widderholl, deen drop hiweist, datt ech „op de Mound“ gesot hätt.

"Jo! Ech ginn eraus fir Amerika z'entdecken, wéi de Kolumbus. Hie mengt, hien hätt Indien fonnt; et gëtt sécherlech eng karmesch Verbindung tëscht deenen zwee Länner!"

De Bimal ass fortgelaaf; geschwënn gouf déi ganz Schoul vun der zweebeeniger Zeitung informéiert. **37-2** Ech hunn déi verwirrt Enseignanten geruff an d'Schoul hirer Verantwortung iwwerginn.

„Ech weess, datt Dir d'Yoga-Idealer vun der Educatioun vum Lahiri Mahasaya ëmmer am Virdergrond hale wäert“, sot ech. „Ech wäert Iech dacks schreiwen; wann Gott et wëll, sinn ech iergendwann zeréck.“

Tréinen stoungen mir an den Aen, wéi ech e leschte Bléck op déi kleng Jongen an déi sonnig Hektar vu Ranchi gehäit hunn. Eng definitiv Epoch a mengem Liewen war elo eriwwe, dat wousst ech; vun elo un géif ech a wäiten Länner wunnen. E puer Stonnen no menger Visioun sinn ech op Kalkutta gereest. Den Dag drop krut

ech eng Invitatioun, als Delegéierten aus Indien op engem internationale Kongress
vu reliéise Liberalen an Amerika ze déngen. Dee sollt dat Joer zu Boston ofgehale
ginn, ënner der Opsicht vun der American Unitarian Association.

Mäin Kapp an eng Wirbelen, Ech gesicht eraus Sri Yukteswar an Serampore.

„Guruji, ech gouf just invitéiert, fir op engem reliéise Kongress an Amerika

ze schwätzen. Soll ech goen?“ „All Dieren stinn op fir dech“, huet de

Meeschter einfach geäntwert. „Et ass elo oder ni.“

"Awer, Här," Ech gesot an Enttäuschung, "wat maachen Ech wëssen iwwer öffentlech
schwätzen? Selten hunn Ech ginn eng Virlesung,

an ni an Englesch."

"Englesch oder Nee Englesch, däin Wieder op Yoga soll sinn héieren an den Westen."

Ech hunn gelacht. „Gutt, léiwe Guruji, ech mengen kaum, datt d'Amerikaner Bengalesch léiere wäerten! Géff mir w.e.g. e Schrëtt iwwer d'Hindernisser vun der englescher Sprooch.“ **37-3**

Wéi ech dem Papp meng Pläng erzielt hunn, war hie komplett iwwerrascht. Fir hie war Amerika onheemlech wäit ewech; hie fährt, hie géif mech ni méi gesinn.

„Wéi kanns du goen?“, huet hie streng gefrot. „Wien finanzéiert dech?“ Well hie léif d'Käschte vu menger Ausbildung a mengem ganze Liewen gedroen hat, huet hien ouni Zweifel gehofft, datt seng Fro mäi Projet peinlech géif ënnerbriechen.

„Den Här wäert mech sécherlech finanzéieren.“ Wéi ech dës Äntwert ginn hunn, hunn ech un déi ähnlech Äntwert geduecht, déi ech viru laanger Zäit mengem Brudder Ananta zu Agra ginn hat. Ouni vill List hunn ech dobäi gesot: „Papp, vläicht wäert Gott et dir an de Kapp leeën, mir ze hëllefen.“

"Nee, ni!" Hien gekuckt bei mech erbärmlech.

Ech war dofir erstaunt, wéi de Papp mir den nächsten Dag en Scheck op e grouse Betrag ginn huet.

„Ech ginn dir dëst Geld“, sot hien, „net a menger Funktioun als Papp, mä als treie Jünger vum Lahiri Mahasaya.“ Goen dann zu dat wäit Westlech Land; ausbreeden do den glaflos Léieren vun *Kriya Yoga* ."

Ech war immens beréiert vun der selbstloser Stëmmung, mat där de Papp seng perséinlech Wësch séier op d'Säit geluecht hat. Déi richteg Erkenntnis war him an der viregter Nuecht komm, datt kee gewéinleche Wunsch no Auslandsreesen meng Rees motivéiert huet.

„Vläicht gesi mir eis an dësem Liewen net méi.“ De Papp, deem zu där Zäit siwwensechzeg Joer al war, huet traureg geschwat.

Eng intuitiv Verurteilung ugefuerdert mech zu Äntwert, "Sécherlech den Här wäert bréngen eis zesummen eemol méi."

Wéi ech mech virbereet hunn, de Meeschter a mäin Heemechtsland fir déi unbekannt Ufer vun Amerika ze verloossen, hunn ech net wéineg Angscht erlieft. Ech hat vill Geschichten iwwer déi materialistesche westlech Atmosphär héieren, eng ganz aner wéi den spirituellen Hannergrond vun Indien, duerchzunn vun der Joerhonnerte laanger Aura vun Hellegen. "En orientalesche Léierer, deem déi

westlech Atmosphär traut", hunn ech geduecht, "muss iwwer d'Prüfung vum all Himalaya-Keelt erausstaark sinn!"

Enges fréie Moies hunn ech ugefaange ze bieden, mat enger onentschlossener Entschlossenheet weiderzemaachen, souguer ze stierwen beim Bieden, bis ech d'Stëmm vu Gott héieren hunn. Ech wollt säi Segen a seng Versécherung, datt ech mech net am Niwwel vum modernen Utilitarismus verléieren géif. Mäin Häerz war drop ausgeriicht, an Amerika ze goen, awer nach méi fest war et fest entschloss, de Trouscht vum der göttlecher Erlaabnes ze héieren.

Ech hunn gebiet a gebiet, mäi Schluchzen ännerdréckt. Keng Äntwert koum. Meng stëll Bitt huet sech an engem onheemleche Crescendo zougeholl, bis ech géint Mëtteg en Héichpunkt erreecht hat; mäi Gehir konnt dem Drock vu menge Qualen net méi aushalen. Wann ech nach eng Kéier mat enger verstärkter Déift vu menger bannenzeger Leidenschaft géif kräischen, Et huet sech ugefillt, wéi wann mäi Gehir géif opbriechen. An deem Moment huet et virum Entréesberäich nieft dem Zëmmer op der Gurpar Road geklappt, an deem ech souz. Wéi ech d'Dier opgemaach hunn, hunn ech e jonke Mann am knappe Kleed vun engem Verzichter gesinn. Hie koum eran, huet d'Dier hanner sech zougemaach an, nodeems hien meng Ufro refuséiert huet, sech ze setzen, mat enger Gest ugedeit, datt hie mat mir schwätze wollt, während hie stoe bliwwen ass.

„Hie muss de Babaji sinn!“, hunn ech bedaut geduecht, well de Mann virun mir d'Zeechen vun engem méi jonke Lahiri Mahasaya hat.

Hien huet mäi Gedanke beäntwert. „Jo, ech sinn de Babaji.“ Hien huet melodesch op Hindi geschwat. „Eise Papp am Himmel huet däi Gebied héieren. Hie befiehlt mir, dir ze soen: Follegt de Befeeler vun dengem Guru a gitt an Amerika. Keng Angscht; du wäerts geschützt sinn.“

No enger lieweger Paus huet de Babaji mech nach eng Kéier ugeschwat. „Du bass deen, deen ech erausgesicht hunn, fir d'Botschaft vum *Kriya Yoga* am Westen ze verbreeden. Viru laanger Zäit hunn ech däi Guru Yukteswar an enger *Kumbha Mela* kennegeléiert; ech hunn him dunn gesot, ech géif dech bei hie schécken, fir datt ech hie trainéiere kann.“

Ech war sprachlos, iwwerwältegt vu reliéiser Ehrfurcht virun senger Präsenz, an déif beréiert, dëst ze héieren, seng eege Lëpsen, datt hie mech op Sri Yukteswar gefouert hat. Ech louch virum onstierfleche Guru ausgestreckt. Hie huet mech gnädeg vum Buedem gehuewen. Hie sot mir vill iwwer mäi Liewen, huet mir dann e puer perséinlech Instruktiounen ginn an e puer geheim Prophezeiungen ausgesot.

„*Kriya Yoga*, déi wëssenschaftlech Technik vun der Gottesrealiséierung“, sot hien endlech mat Eemer, „wäert sech schlussendlech an alle Länner verbreeden an hëllefen, d'Natiounen duerch d'perséinlech, transzendental Perceptioun vum Mënsch vum Onendleche Papp an Harmonie ze bréngen.“

Mat engem Bléck vu majestéitescher Kraaft huet de Meeschter mech duerch e Bléck vu sengem kosmesche Bewosstsinn elektrifizéiert. Kuerz drop ass hien op d'Dier zougaangen.

„Versicht net, mir ze folgen“, sot hien. „Dat wäerts du net

fäeg sinn.“ „W.e.g., Babaji, gitt net fort!“, hunn ech ëmmer

erëm geruff. „Huel mech mat!“ Wéi hien zeréckgekuckt huet,

huet hien geäntwert: „Net elo. Eng aner Kéier.“

Iwwerwältegt vun Emotiounen, hunn ech seng Warnung ignoréiert. Wéi ech probéiert hunn, him ze verfollegen, hunn ech festgestallt, datt meng Féiss fest um Buedem verankert waren. Vun der Dier aus huet de Babaji mech e leschte léiwe Bléck ginn. Hien huet seng Hand als Segen gehuewen a fortgaang, meng Aen hunn him laangweileg ugekuckt.

No e puer Minutten ware meng Féiss fräi. Ech hunn mech gesat a sinn an eng déif Meditatioun gaangen, wou ech Gott onopfälleg gedankt hunn, net nëmmen dofir, datt hien mäi Gebied beäntwert huet, mä och dofir, datt hien mech duerch eng Versammlung mam Babaji geseent huet. Mäi ganze Kierper schénkt duerch d'Beréierung vum ale, ëmmer jugendleche Meeschter geheiligt ze sinn. Laang Zäit war et mäi brennende Wonsch, hien ze gesinn.

Bis elo hunn ech dës Geschicht vu menger Begegnung mam Babaji nach ni iergendeen erzielt. Ech halen et als Déi hellegst vu menge mënschlechen Erfarungen, ech hunn se a mengem Häerz verstoppt. Mee de Gedanke koom mir an de Kapp, datt d'Lieser vun dëser Autobiographie méi geneigt wieren, un d'Realitéit vum ofgeleeëne Babaji a senger Weltinteressen ze gleewen, wann ech erzielen, datt ech hien mat mengen eegenen Aen gesinn hunn. Ech hunn engem Kënschtler gehollef, e richtegt Bild vum groussen Yogi-Christus vum modernen Indien ze zeechnen; et erschénkt an dësem Buch.

Den Owend vun mäin Ofrees fir den Vereenegt Staaten fonnt mech an Sri Yukteswar's helleg Präsenz.

„Vergiesst, datt Dir als Hindu gebuer sidd, a sidd keen Amerikaner. Huet dat Bescht vun deenen zwee“, sot de Meeschter op seng roueg Aart a Weis vun der Wäisheet. „Sidd Äert richtegt Selbst, e Kand vu Gott. Sicht an integréiert an Äert Wiesen déi bescht Qualitéite vun all Äre Bridder, déi iwwer d'Äerd a verschiddene Rassen verstreet sinn.“

Dann huet hien mech geseent: "All déi, déi mat Glawen bei dech kommen a Gott sichen, kréien gehollef. Wann s du se ukuckt, wäert de spirituellen Stroum, deen aus dengem Aen erausgeet, an hiert Gehir eragoen an hir materiell Gewunnechten änneren, wouduerch se méi Gottbewosst ginn."

Hie sot weider: „Äert Schicksal, oprecht Séilen unzezéien, ass ganz gutt. Iwwerall wou Dir gitt, och an enger Wüst, fannt Dir Frënn.“

Seng zwee Segen goufen duergestallt. Ech sinn eleng an Amerika komm, an eng Wüst ouni een eenzege Frënd, awer do hunn ech Dausende fonnt, déi bereet waren, déi bewährte Séileléieren ze kréien .

Ech hunn Indien am August 1920 mat *der "City Of Sparta" verlooss* , dem éischte Passagéierboot, dat no Amerika no Enn vum Éischte Weltkrich gefuer ass. Ech konnt eréischt meng Rees buchen, nodeems vill "bürokratiesch" Schwierigkeeten, déi mat der Ausstellung vu mengem Pass verbonne waren, op eng zimlech wonnerbar Aart a Weis ewechgeholl goufen.

Während der zwee Méint laanger Rees huet e Matpassagéier erausfonnt, datt ech den indeschen Delegéierten um Kongress zu Boston war.

„Swami Yogananda“, sot hien, mat der éischter vu ville komeschen Aussproochen, mat deenen ech spéider mäin Numm vun den Amerikaner héieren hunn, „gëtt w.e.g. d'Passagéier eng nächst Kéier eng Virlesung. Donneschdeg Owend. Ech mengen, mir géifen all vun engem Virtrag iwwer 'De Kampf vum Liewen a wéi een en ausféiert' profitéieren."

Ach! Ech musste mäin eegent Liewen kämpfen, hunn ech Mëttwochs festgestallt. Well ech verzweifelt probéiert hunn, meng Iddien an eng Virlesung op Englesch ze organiséieren, hunn ech schliisslech all Virbereedungen opginn; meng Gedanken, Wéi e wëlle Fohlen, deem e Suedel kuckt, huet hien all Kooperatioun mat de Gesetzer vun der englescher Grammatik refuséiert. Vollstänneg op d'Versécherunge vum Meeschter vertraut, sinn ech awer viru mengem Donneschdegpublikum am Saloon vum Dampfer opgetrueden. Keng Eloquenz koum mir iwwer d'Lëpsen; sprachlos stoung ech virun der Versammlung. No engem Ausdauerconcours, deem zéng Minutten gedauert huet, huet d'Publikum meng predicament erkannt an ugefaange mat laachen.

Ech stinn um Podium virun engem vu menge Coursen an Amerika. Dëse Cours vun dausend Yogastudenten gouf zu Washington, D.C. ofgehalen.

D'Situatioun war mir am Moment net witzeg; indignéiert hunn ech e stëllt Gebied un de Meeschter geschéckt. "Du *kanns* ! Schwätzen!" Seng Stëmm huet sech direkt a mengem Bewosstsinn erklungen.

Meng Gedanken sinn direkt an eng frëndlech Bezéiung mat der englescher Sprooch gefall. Fënnefanzwanzeg Minutte méi spéit war d'Publikum nach ëmmer opmierksam. D'Virtrag huet mir eng Rei Invitatiounen abruecht, fir spéider viru verschiddene Gruppen an Amerika Virträg ze halen.

Ech konnt mech duerno ni méi un e Wuert erënneren, wat ech gesot hat. Duerch diskret Ufroen hunn ech vun enger Rei Passagéier geléiert: "Dir hutt eng inspiréierend Virlesung a spannendem a korrektem Englesch gehalten." Bei dëser erfreulecher Neiegkeet hunn ech mengem Guru demüteg fir seng zäitlech Hëllef gedankt, well ech erëm gemierkt hunn, datt hie ëmmer... mat mir, a setzt all Barrièren vun Zäit a Raum op d'Null.

Heiansdo, während dem Rescht vun der Ozeanrees, hunn ech e puer ängschtlech Gedanken iwver déi bevirstehend Prüfung vun den Engleschvirlesungen um Kongress zu Boston gehat.

„Här“, hunn ech gebiet, „loosst w.e.g. meng Inspiratioun Du selwer sinn, a net erëm d'Lachbombe vum Publikum!“

D'City Of Sparta ass Enn September bei Boston ugedokt. De sechsten Oktober hunn ech mech adresséiert de Kongress mat menger éischter Ried an Amerika. Si gouf

gutt opgeholl; ech hunn erliichtert geseift. De generéise Sekretär vun der American Unitarian Association huet de folgende Kommentar an engem publizéierte Bericht **37-4 geschriwwen** vun de Kongressverhandlungen:

„De Swami Yogananda, Delegéierte vum Brahmacharya Ashram vu Ranchi, Indien, huet d'Gréiss vu senger Associatioun op de Kongress bruecht. A fléissendem Englesch an enger kräfteger Ried huet hien eng Ried vun engem philosopheschen Charakter iwwer 'D'Wëssenschaft vun der Relioun' gehalen, déi a Broschürform fir eng méi breet Verdeelung gedréckt gouf. Relioun, huet hien behaapt, ass universell an et ass eng. Mir

kann onméiglech bestëmmte Gebräicher an Iwwerzeegungen universaliséieren, awer dat gemeinsam Element an der Relioun kann universaliséiert ginn, a mir kënnen all gläichermoossen froen, et ze verfollegen an ze respektéieren."

Dank dem generéise Scheck vum Papp konnt ech no der Kongress an Amerika bleiwen. Véier glécklech Joer hunn ech ënner bescheidenen Ëmstänn zu Boston verbruecht. Ech hunn ëffentlech Virtrëg gehalen, Coursen enseignéiert an e Gedichtband geschriwwen, *Songs Of The Soul* , mat engem Virwuert vum Dr. Frederick B. Robinson, President vum College vun der Stad New York. **37-5**

Am Summer 1924 hunn ech eng transkontinental Rees ugefaangen, virun Dausende vun de Leit an den Hauptstied geschwat, an hunn meng Rees a Richtung Westen mat engem Vakanz am schéinen Norden vun Alaska ofgeschloss.

Mat der Hëllef vu grousshärzege Studenten hat ech Enn 1925 en amerikanesche Sëtz op de Mount Washington Estates zu Los Angeles opgeriicht. D'Gebai ass dat, wat ech Joer virdrun a menger Visioun zu Kaschmir gesinn hat. Ech hunn mech beeilt, dem Sri Yukteswar Fotoe vun dësen wäiten amerikaneschen Aktivitéiten ze schécken. Hien huet mat enger Postkaart op Bengalesch geäntwert, déi ech hei iwwersetzen:

11. August, 1926

Kand vun mäin Häerz, O Yogananda!

Wann ech d'Fotoe vun Ärer Schoul a vun Äre Schüler gesinn, kann ech net ausdrécken, wéi eng Freed ech a mengem Liewe kréien. Wieder. Ech schmëlze vir Freed, Är Yogastudenten aus verschiddene Stied ze gesinn. Wann ech Är Methoden a Gesangsaffirmatiounen, heelen Schwéngungen a göttleche Gebieder gesinn, kann ech net ophalen, Iech vun ganzem Häerzen ze danken. Wann ech d'Paart gesinn, de schlängelende Wee no uewen an déi schéi Landschaft. Verbreet ënner de Mount Washington Estates, verlaangeren ech duerno, et alles mat mengen eegenen Aen ze gesinn.

Hei geet alles gutt. Duerch d'Gnod vu Gott, wäerts du ëmmer a Gléck

sinn. SRI YUKTESWAR GIRI

D'Jore si séier vergaangen. Ech hunn a jiddwer Deel vu mengem neie Land Virtrëg gehalen an Honnerte vu Veräiner, Universitëiten, Kierchen a Gruppe vun all Konfessioun adresséiert. Zéngtausende vun Amerikaner hunn eng Yoga-Initiatioun kritt. Hinnen all hunn ech 1929 en neit Buch mat Gebiedsgedanken gewidmet - *Whispers From Éiwegkeet* , mat engem Virwuert vun der Amelita Galli-Curci. **37-6**
Ech ginn hei, aus dem Buch, e Gedicht mam Titel "Gott! Gott! Gott!", dat ech eng

Nuecht komponéiert hunn, wéi ech op enger Virlesungsbühn stoung:

Vun den Déiften vun Schlof,
Wéi ech d'Wirbeltrap vun der Wachheet
eropklammen, flüsteren ech:
Gott! Gott! Gott!

Du bass d'Iessen, a wann ech mäi Fasten vun
der nächtlicher Trennung vun dir brieche,
Ech Goût Dech, an geeschteg soen:

Gott! Gott! Gott!
Egal wou ech ginn, de Spotlight vu mengem Geescht
riicht sech ëmmer op Dech;
An an den Schluecht Drunken vun Aktivitéit
Mäi stëlle Krichsruff ass ëmmer: Gott!
Gott! Gott! Wann haart Stierm vu
Prüfungen jäizen, A wann Suergen mech
ujäizen,
Ech erdrénken hir Kaméidi, haart Gesank:
Gott! Gott! Gott!
Wann mäi Geescht Dreem mat
Fiedem vun Erënnerungen
weeft,
Dann op dat Magie Stoff Ech fannen geprägt:
Gott! Gott! Gott!
All Nuecht, an Zäit vun déifst Schlof,
Mäi Friden dreemt a rifft, Freed! Freed!
Freed! A meng Freed kënnt ëmmer sangend:
Gott! Gott! Gott!
Beim Erwachen, Iessen, Schaffen, Dreemen,
Schlofen, Déngen, Meditéieren, Chanten,
göttlech Léift, brummt meng Séil stänneg, vun
niemandem héieren:
Gott! Gott! Gott!

Heiansdo – meeschtens den éischten vum Mount, wann d'Rechnungen fir
d'Ënnerhalt vum Mount Washington an aner Self-Realization Fellowship Zentren
erakoumen! – hunn ech verlaangert un de einfache Friden vun Indien geduecht.
Mä all Dag hunn ech e méi breet Versteesdemech tëscht Westen an Osten gesinn;
meng Séil huet sech gefreet.

Ech hunn dat grousst Häerz vun Amerika fonnt, ausgedréckt an de wonnerbare
Linnen vun der Emma Lazarus, déi um Fouss vun der Fräiheitsstatu, der "Mamm
vun den Exilen", geschnëtzt sinn:

Vun hir Liichttuerm- Hand
Straalt weltwäit Wëllkomm; hir mëll Aen befeelen
Den Hafen mat Loftbrécken, deen Zwillingstied
encadréiert.
„Behält, aalt Land, äre prächtige Glanz!“, rifft si
mat rouege Lëpsen. „Gitt mir är middeg, är aarm, är

zesummegekrümpelt Massen, déi sech no fräiem Otem
verlaangeren,
Den ellen Offall vun Ärem wimmelenden Ufer.
Schéckt dës, déi Obdachlos, Stuermgewühl bei
mich, ech hiewen meng Luucht nieft der
gëllener Dier.

37-1 : Vill vun déi Gesiichter Ech hunn zënter gesinn an den Westen, an direkt erkannt..

37-2 : Swami Premananda, elo den Leader vun den Selbstverwirklichung Kierch vun Alles Reliounen an Washington, DC, war eent vun de Schüler vun der Ranchi Schoul zu där Zäit, wéi ech dohinner an Amerika gaange sinn. (Hien war deemools Brahmachari Jotin.)

37-3 : Sri Yukteswar an Ech normalerweis geschwat an Bengalesch.

37-4 : *Nei Pilgerreesen Vun Den Geescht* (Boston: Liichttuerm Drécken, 1921).

37-5 : Dr. an Madame Robinson besicht Indien an 1939, an waren geéiert Gäscht bei den Ranchi Schoul.

37-6 : Madame Galli-Curci an hir Mann, Homer Samuels, den Pianist, hunn gewiescht Kriya Yoga Studenten fir zwanzeg Joer. Den inspiréierend Geschicht vun den berühmte prima Donna's Joer vun Musek huet gewiescht viru kuerzem publizéiert (*Galli-Curci's Liewen Vun Lidd* , vum C. E. LeMassena, Paebler Co., New York, 1945).

KAPITEL: 38 Joer

Luther Burbank -- A Hellegen Mëtt an der Mëtt Den Rosen

„De Geheimnis vun der verbesserter Planzenzucht, nieft wëssenschaftleche Wëssen, ass d'Léift.“ De Luther Burbank huet dës Wäisheet ausgedréckt, wéi ech nieft him a sengem Gaart zu Santa Rosa gaange sinn. Mir sinn bei engem Beet mat iessbare Kakteen stoe bliwwen.

„Während ech Experimentier gemaach hunn, fir 'Réckgratlos' Kakteen ze maachen“, huet hien weidergefouert, „hun ech dacks mat d'Planzen, fir eng Vibratioun vu Léift ze kreéieren. 'Dir hutt näischt ze fäerten', géif ech hinne soen. 'Dir musst net brauch deng defensiv Dornen. Ech wäert dech schützen.' Lues a lues ass déi nützelech Planz vun der Wüst opgedaucht eng dornlos Varietät.“

Ech war vun dësem Wonner beandrockt. "W.e.g., léiwe Luther, géif mir e puer Kakteblieder fir a mengem Gaart um Mount Washington ze planzen."

A Aarbechter stoen an der Géigend ugefaangen zu Sträif aus e puer Blieder; Burbank verhënnert hien.

„Ech selwer wäert se fir de Swami plécken.“ Hien huet mir dräi Blieder ginn, déi ech spéider geplanz hunn, a mech gefreet, wéi se zu engem risege Besëtzt gewuess sinn.

De grouse Gäertner huet mir erzielt, datt säin éischte bemierkenswäerte Triumph déi grouss Gromper war, déi elo ënner sengem Numm bekannt ass. Mat der Onermiddlechkeet vum Genie huet hien der Welt Honnerte vun presentéiert

Verbesserunge vun der Natur - seng nei Burbank-Zorten vun Tomaten, Mais, Kürbis, Kiischten, Pflaumen, Nektarinen, Beeren, Mohn, Lilien, Rosen.

Ech hunn meng Kamera fokusséiert, wéi de Luther mech virun de berühmte Walnussbam gefouert huet, mat deem hie bewisen hat, datt déi natierlech Evolutioun mat engem Teleskop beschleunegt ka ginn.

„An nëmme siechzég Joer“, sot hien, „huet dëse Walnussbam en Zoustand vu räicher Nössproduktioun erreecht, zu deem ouni Hëllef vun der Natur de Bam duebel sou laang bruecht hätt.“

Luther Burbank, beléifte Frënd, Posen mat mech an säin Kleeschen Rosa Gaart.

Burbank's kleng adoptéiert Duechter koum Spillen mat hir Hond an den Gaart.

„Si ass meng mënschlech Planz.“ De Luther huet hir léif gewénkt. „Ech gesinn d'Mënschheet elo als eng riseg Planz, déi fir hir héchst Erfüllungen nëmme Léift brauch, déi natierlech Segen vun der Natur, an intelligent Kräizung a Selektioun. Am Laf vu mengem eegene Liewen hunn ech sou e wonnerbare Fortschrëtt an der Planzentwécklung observéiert, datt ech optimisteschesch op eng gesond, glécklech Welt freeën, soubal hir Kanner d'Prinzipie vum einfache a rationale Liewen geléiert kréien. Mir müssen zur Natur an dem Gott vun der Natur zréckkommen.“

"Luther, du géifs dech iwwer meng Ranchi-Schoul freeën, mat hiren Outdoor-Coursen an der Atmosphär vu Freed an Einfachheet."

Meng Wierder hunn déi richteg Erzéiung vum Burbank als Kand beréiert. Hie stellt

mech mat Froen, an d'Interesse blénkt aus senge déiwen, rouegen Aen.

„Swamiji“, sot hien schliisslech, „Schoulen ewéi Är sinn déi eenzeg Hoffnung op en zukünftegt Joerdausend. Ech revoltéieren géint d'Bildungssystemer vun eiser Zäit, déi vun der Natur getrennt sinn an alles erstécken.“

Individualitéit. Ech moies mat du Häerz an Séil an dän praktesch Idealer vun Ausbildung."

Wéi ech mech vum léiwe Weise verabschiedet hunn, huet hien e klengt Buch ënnerschriwwen a mir et geschenkt. **38- 1** "Hei ass mäin Buch op *Den Training Vun Den Mënsch Planz*," **38-2** hien gesot. "Nei Typen vun Training ass néideg - onerschrocken Experimenten. Heiansdo hunn déi couragéiertst Versich et fäerdeg bruecht, erauszébréngen dat Bescht u Friichten a Blummen. Bildungsinnovatiounen fir Kanner sollten och méi zahlräich a méi couragéiert ginn."

Ech hunn deem Owend säi klengt Buch mat intensivem Interessi gelies. Mat sengem A, deem eng gloriäich Zukunft fir d'Rass virgestallt huet, huet hie geschriwwen: "Dat haartnäckegst Liewewiesen op dëser Welt, dat schwéierst ze schwenken, ass eng Planz." eemol fixéiert an bestëmmt Gewunnechten. Denkt drun dat dës Planz huet erhale seng Individualitéit all duerch d'Jore; vläicht ass et eng, déi duerch Eonen vun der Zäit an de Fielsen selwer zréckverfollegt ka ginn, ouni sech an all dës groussen Perioden ni a groussen Ausmooss verännert ze hunn. Wëllt Dir Stellt Iech vir, no all dësen Zäiten vun der Widderhuelung kritt d'Planz net e Wëllen, wann Dir et sou nennt, vun enger onegläicher Zähegkeet? Tatsächlech gëtt et Planzen, wéi verschidde Palmen, déi sou persistent sinn, datt keng mënschlech Kraaft se bis elo konnt änneren. De mënschleche Wëllen ass eng schwach Saach nieft dem Wëllen vun enger Planz. Awer kuckt, wéi d'Liewensdauer vun dëser ganzer Planz gebrach gëtt, andeems se einfach en neit Liewen mat hir vermëscht, andeems se duerch Kräizung eng komplett a mächtég Ännerung an hirem Liewen mécht. Dann, wann den Paus kënnt, reparéieren et vun dës Generatiounen vun Patient Iwwerwaachung an Auswiel, an Déi nei Planz mécht sech hiren neie Wee fir ni méi zum Alen zréckzekommen, hire zähe Wëllen ass gebrach a schliisslech verännert.

"Wann et ëm sou eng sensibel a flexibel Saach wéi d'Natur vun engem Kand geet, gëtt d'Problem vill méi einfach."

Magnéitesch ugezunn vun dësem groussen Amerikaner, hunn ech hien ëmmer erëm besicht. Enges Moies sinn ech zur selwechter Zäit wéi de Bréifdréier ukomm, deem ongeféier dausend Bréiwer am Büro vu Burbank ofginn huet. Gäertner geschriwwen hien vun all Dealer vun der Welt.

„Swamiji, deng Präsenz ass just d'Excuse, déi ech brauch, fir an de Gaart erauszugeen“, sot de Luther frëndlech. Hien huet eng grouss Schreifdeschschublad opgemaach, an där Honnerte vu Reesordner waren.

„Kuckt“, sot hien, „sou maachen ech meng Reesen. Gebonnen un meng Planzen a meng Korrespondenz, befriddegen ech mäi Verlaangen no frieme Länner andeems ech heiansdo e Bléck op dës Biller werfen.“

Mäin Auto stoung viru sengem Paart; de Luther an ech sinn duerch d'Stroosse vun der klenger Stad gefuer, hir Gäert hell mat senge eegene Sorten vu Santa Rosa, Peachblow a Burbank Rosen.

„Mäi Frënd Henry Ford an ech gleewen allebéid un déi antik Theorie vun der Reinkarnatioun“, sot mir de Luther. „Si beliicht Aspekter vum Liewen, déi soss onerklärlech wieren. D'Erënnerung ass keen Test fir d'Wourecht; just well de Mënsch sech net un seng fréier Liewen erënnert, beweist dat net, datt hien se ni hat. D'Erënnerung ass och eidel wat säi Gebärmutterliewen a seng Kandheet ugeet; awer hien huet se wahrscheinlech duerchgemaach!“ Hie kichert.

De grouse Wëssenschaftler hat bei engem vu menge fréiere Visite *Kriya*- Initiatioun kritt. „Ech praktizéieren d'Technik fromm, Swamiji“, sot hien. Nodeems ech vill nodenklech Froen iwver verschidde Saachen u mech gestallt hat,

Aspekter vun Yoga, Luther bemierkt lues:

"Den Osten huet tatsächlech immens vill Wëssen, dat de Westen kaum ugefaangen huet z'erfuerschen."

Déi intim Verbindung mat der Natur, déi him vill vun hiren jalous verstoppte Geheimnisser opgedeckt huet, hat dem Burbank eng grenzenlos spirituellt Eierbied ginn.

„Heiansdo fille ech mech ganz no bei der Onendlecher Kraaft“, sot hien schei. Sāi sensibelt, schēin modelléiert Gesiicht belicht mat senge Erënnerungen. „Dann konnt ech krank Leit ronderēm mech heelen, souwēi vill krank Planzen.“

Hie sot mir vu senger Mamm, enger oprechter Chrëschtin. „Vill Mol no hirem Doud“, sot de Luther, „sinn ech duerch hir Erscheinung a Visiounen geseent ginn; si huet mat mir geschwat.“

Mir gefuer zréck zéckt Richtung sāin doheem an déi waarden dausend Bréiwer.

„Luther“, hunn ech bemierkt, „nächste Mount grënnen ech eng Zäitschrëft, déi d'Wourechtsofferen aus Osten a Westen presentéiert. Hëlleft mir w.e.g., e gudden Numm fir d'Zäitschrëft ze fannen.“

Mir hunn eng Zäit laang iwwer Titelen diskutéiert a ware schliisslech op *Ost-West eens*. Nodeems mir erēm a sāi Büro komm waren, huet de Burbank mir en Artikel ginn, deem hien iwwer "Wëssenschaft a Zivilisatioun" geschriwwen hat.

"Dëst wäert goen an den éischten Problem vun *Ost-West*", Ech gesot dankbar.

Wēi eis Frëndschaft méi déif gouf, hunn ech Burbank māin "amerikanesch Hellegen" genannt. "Kuckt e Mann", hunn ech zitéiert, "an deem et kee Bedruch gëtt!" Sāin Hāerz war onheemlech déif, laang vertraut mat Demut, Gedold, Opfer. Sāin klengt Heem tēscht de Rosen war streng einfach; hie kannte d'Wäertlosegkeet vum Luxus, d'Freed vu wēinege Besätz. D'Bescheidenheet, mat där hie sāi wëssenschaftleche Ruhm gedroen huet, huet mech ëmmer erēm un d'Beem erënnert, déi sech déif béien ënner der Laascht vu reife Friichten; et ass de kargen Bam, deem sāi Kapp héich an engem eidele Prahll hiewt.

Ech war zu New York, wēi māi léiwe Frënd am Joer 1926 gestuerwen ass. Mat Tréinen hunn ech geduecht: "Oh, ech géif gären de ganze Wee vun hei bis op Santa Rosa goen, fir nach ee Bléck op hien ze kréien!" Ech hunn mech vun de Sekretären a Visiteuren ofgespaart an déi nächst véieranzwanzeg Stonnen an Ofsonderung verbruecht.

Den Dag drop hunn ech e vedesche Gedenkzeremonie ronderēm e grousst Bild vum

Luther ofgehalen. Eng Grupp vu menge amerikanesche Studenten, an hinduistesche Zeremoniellkleeder gekleet, hunn déi al Hymnen gesongen, während eng Offer vu Blummen, Waasser a Feier gemaach gouf - Symboler vun de kierperlechen Elementer an hirer Fräisetzung an der onendlecher Quell.

Och wann d'Gestalt vu Burbank zu Santa Rosa ënner enger Libanonzeder läit, déi hie viru Joren a sengem Gaart geplanz huet, ass seng Séil fir mech a jiddwer grouss-aeger Blumm verankert, déi um Wee bléit. Fir eng Zäit zrëckgezunn an de raimleche Geescht vun der Natur, ass dat net de Luther, deen an hire Wand flüstert a mat hiren Dämmerungen duerchgeet?

Säin Numm ass elo an d'Ierfschaft vun der allgemenger Sprooch iwwergaangen. De Webster's New International Dictionary nennt "burbank" als transitivt Verb a definéiert et als: "Eng Planz kräizen oder transplantéieren. Dofir, bildlech, (alles, als Prozess oder Institutioun) verbesseren andeems gutt Eegeschaften ausgewielt a schlecht ofgeleent ginn, oder andeems gutt Eegeschaften bäigefügt ginn."

„Léif Burbank“, hunn ech geruff, nodeems ech d'Definitioun gelies hat, „däin Numm selwer ass elo e Synonym fir Guttheet!“

A handwritten signature in black ink, reading "Luther Burbank". The script is cursive and elegant, with the first letters of each word being capitalized and prominent.

datt hie net bereet war, an Indien zrëckzekommen, bis hien e Portrait vum Groussen Emanzipator kritt hätt. Hie setzt sech onopfälleg vir. op Lincoln's Bier, den Händler refuséiert zu fortgoen bis den erstaunt President erlaabt hien zu d'Servicer vum Daniel Huntington, dem bekannte Kënschtler aus New York, engagéieren. Wéi d'Portrait fäerdeg war, .huet den Hindu et triumphierend op Kalkutta gedroen

38-2 : Nei York: Joerhonnert Gesellschaft, 1922.

KAPITEL: 39

Thérèse Neumann, Den Kathoulesch Stigmatist

"Zréck an Indien. Ech hunn fofzég Joer gedëlleg op dech gewaart. Geschwënn schwammen ech aus dem Kierper eraus an an de Schimmerende Wunnsätz. Yogananda, komm!"

D'Stëmm vum Sri Yukteswar huet iwwerraschend a mengem bannenzegen Ouer geklongen, wéi ech a Meditatioun a mengem Hauptquartéier um Mount Washington souz. Seng Botschaft ass an engem Aenbléck zéngtausend Meilen zrëckgeluecht ginn, an huet mäi Wiesen wéi e Blëtz duerchdrongen.

Fofzég Joer! Jo, ech hunn gemierkt, elo ass et 1935; ech hunn fofzég Joer domat verbruecht, d'Léiere vu mengem Guru an Amerika ze verbreeden. Elo erënnert hien un mech.

Dee Nomëtteg hunn ech meng Erfahrung engem besichtende Jünger erzielt. Seng spirituell Entwécklung ënner *Kriya Yoga* war sou bemierkenswäert, datt ech hien dacks "Helleg" genannt hunn, an mech un d'Prophezeiung vum Babaji erënnert hunn, datt och Amerika Männer a Frae vun der göttlecher Erkenntnis duerch den ale Yoga-Wee géif produzéieren .

Dëst Schüler an eng Zuel vun anerer generéis insistéiert op maachen eng Spende fir mäin Reesen. Well dat finanziellt Problem sou geléist war, hunn ech Arrangementer getraff fir iwwer Europa no Indien ze segelen. Beschäftegt Woche vu Virbereedungen um Mount Washington! Am Mäerz 1935 krut ech d'Self-Realization Fellowship no de Gesetzer vum Staat Kalifornien als gemeinnëtzeg Organisatioun gegrënnt. Un dës Bildungsanstalt ginn all ëffentlech Spenden, souwéi d'Recetten aus dem Verkaf vu menge Bicher, Zäitschrëften, geschriwwene Coursen, Cours Geld an

all aner Akommesquell.

"Ech soll sinn zréck," Ech erzielt mäin Studenten. "Ni soll Ech vergiessen Amerika."

Op engem Abschiedsbankett, dat mir zu Los Angeles vu léiwe Frënn ginn ass, hunn ech laang op hir Gesiichter gekuckt a dankbar geduecht: "Här, deen, deen un dech als eenzege Giewer denkt, wäert ni un der Séissheet feelen."

vun Frëndschaft ënner Stierflecher."

Ech sinn den 9. Juni 1935 vu New York aus gesegelt, **39-1** an der *Europa-Strooss* . Zweek Studenten hunn mech begleet: mäi Sekretär, den Här C. Richard Wright, an eng eeler Damm aus Cincinnati, d'Miss Ettie Bletch. Mir hunn d'Deeg vum Ozeanrougenoss, e wëllkomme Kontrast zu de vergaangene stressege Wochen. Eis Fräizäit war kuerz; d'Geschwindegkeet vu modernen Booten huet e puer bedauerlech Charakteristiken!

Wéi all aner Grupp vu virwëtzen Touristen, si mir duerch déi riseg an al Stad London gespazéiert. Den Dag drop gouf ech invitéiert, eng grouss Versammlung an der Caxton Hall ze erzielen, wou ech vum Sir Francis Younghusband dem Londoner Publikum virgestallt gouf. Eis Grupp huet en agreablen Dag als Gäscht vum Sir Harry Lauder op sengem Besëtzt a Schottland verbruecht. Mir sinn kuerz drop iwwer den Ärmelkanal gaangen, fir... de Kontinent, well ech wollt eng speziell Pilgerrees a Bayern maachen. Dëst wier mäin eenzegen d'Chance, hunn ech gefillt, déi grouss kathoulesch Mystikerin, d'Therese Neumann vu Konnersreuth, ze besichen.

Jore virdrun hat ech e beandrockende Bericht iwwer d'Therese gelies. D'Informatiounen am Artikel waren wéi follegt:

(1) D'Therese, gebuer am Joer 1898, war am Alter vun zwanzeg Joer bei engem Accident blesséiert ginn; si ass blann a gelähmt ginn.

(2) Si krut 1923 duerch Gebieder un d'Helleg Teresa, "Déi kleng Blumm", op wonnerbar Weis hiert Siicht erëm. Spéider waren d'Glidder vun der Therese Neumann direkt geheelt.

(3) Zënter 1923 huet d'Therese sech komplett op Iessen an Drénken enthalte, ausser dem deegleche Schlucken vun engem klengen konsekreéierte Oblat.

(4) D'Stigmata, oder helleg Wonnen vu Christus, sinn 1926 um Kapp, der Broscht, den Hänn an de Féiss vun der Therese opgedaucht. All Freideg vun all Woch duerno huet si d'Passioun vu Christus duerchgemaach, andeems si all seng historesch Qualen an hirem eegene Kierper gelidden huet.

(5) Well si normalerweis nëmmen dat einfacht Däitsch vun hirem Duerf kennt, schwätzt d'Therese während hiren Freides-Trancen Ausdréck, déi Geléiert als alaramäesch identifizéiert hunn. Zu passenden Zäiten an hirer Visioun schwätzt si Hebräesch oder Griiches.

(6) Vun kierchlech Erlaabnes, Thérèse huet e puer Zäiten gewiescht ënner zoumaachen wëssenschaftlech Observatioun. Den Dr. Fritz Gerlick, Redakter vun enger protestantescher däitscher Zeitung, ass op Konnersreuth gaangen, fir "de

kathoulesche Bedruch opzedecken", awer huet schliisslech hir Biographie respektvoll geschriwwen. **39-2**

Wéi ëmmer, egal ob am Osten oder am Westen, war ech begeeschtert, en Hellegen ze treffen. Ech hunn mech gefreet, wéi eis kleng Grupp de 16. Juli an dat pittoreskt Duerf Konnersreuth agaangen ass. Déi bayresch Baueren hunn e liewegt Interessi un eisem Ford-Auto (matbruecht aus Amerika) a senger diverser Grupp gewisen - en amerikanesche jonke Mann, eng eeler Damm an en olivfaarwegen Oriental mat laangen Hoer ënner sengem Mantelkragen gesteckt.

D'Therese hir kleng Haus, propper an propper, mat Geranien bléien vun eng primitiv gutt, war leider!

roueg zougemaach. D'Noperen, an och de Bréifdréier vum Duerf, deen laanschtgaangen ass, konnten eis keng Informatiounen ginn. Et huet ugefaange mat reenen; meng Begleeder hunn eis virgeschloen, ze goen.

"Nee," Ech gesot stur, "Ech wäert bleiwen hei bis Ech fannen e puer Hiweis féierend zu Thérèse."

Zwee Stonne méi spéit souzen mir nach ëmmer an eisem Auto am düsteren Reen. „Här“, hunn ech beschwéierend geseift, „firwat hues Du mech heihi gefouert, wann si verschwonnen ass?“

Eng Engleschsproocheg Mann gestoppt nieft eis, héiflech Offer säin Hëllef.

„Ech weess net sécher, wou d'Therese ass“, sot hien, „awer si kënnt dacks beim Professer Wurz, engem Seminarmeeschter vun Eichstätt, achtzeg Meilen vun hei ewech, op Besuch.“

Den nächste Moien ass eis Grupp mam Auto an dat rouegt Duerf Eichstatt gefuer, dat eng ganz enk mat Kopfsteegaassen gesäumt war. Den Dr. Wurz huet eis häerzlech a sengem Haus begrüsst; "Jo, d'Therese ass hei." Hie sot hir iwwer d'Visiteuren. E Messenger ass kuerz drop mat hirer Äntwert opgedaucht.

"Obwuel de Bëschof mech gefrot huet, keen ouni seng Erlaabnes ze gesinn, wäert ech de Mann Gottes aus Indien empfänken."

Déif beréiert vun dëse Wieder sinn ech dem Dr. Wurz no uewen an de Salon gefollegt. D'Therese ass direkt eran komm, mat enger Aura vu Fridden a Freed. Si hat e schwaarzt Kleed an e makellosen, wäisse Kappschmuck un. Och wann si zu där Zäit siwwenanzwanzeg Joer al war, huet si vill méi jonk ausgesinn, a wierklech eng këndlech Frëschheet a Charme. Gesond, gutt geformt, mat routwännegen a frëndleche Wangen, dat ass déi Helleg, déi net ësst!

D'Therese huet mech mat engem ganz sanften Handdrück begrüsst. Mir hunn allebéid an enger roueger Kommunioun gestraalt, well mir all woussten, datt deen aneren e Gottesliebhaber war.

Den Dr. Wurz huet sech frëndlech ugebueden, als Dolmetscher ze déngen. Wéi mir eis gesat hunn, hunn ech gemierkt, datt d'Therese mech mat naiver Virwëtzigkeet ugekuckt huet; Hinduen waren anscheinend a Bayern rar.

"Net du iessen eppes?" Ech gewënnt zu héieren den Äntwert

vun hir eegen Lëpsen. "Nee, ausser engem geweihten Räismiel-

Oufel, eemol all Moien um sechs Auer." "Wéi grouss ass deen

Obfel?"

„Et ass papierdënn, d'Gréisst vun enger klenger Mënz.“ Si huet dobäigesat: „Ech huelen et aus sakramentale Grënn; wann et net konsekriert ass, kann ech et net schlucken.“

„Domat hätten du sécherlech net kënnen liewen, zwielef ganz

Joer laang?“ „Ech liewen vum Liicht vu Gott.“ Wéi einfach

hir Äntwert, wéi Einsteinesch!

"Ech gesinn du realiséieren dat Energie fléisst zu däin Kierper vun den Äther, Sonn, an Loft."

A séier laachen gebrach iwwer hir Gesiicht. "Ech moies also glécklech zu wëssen du verstoen wéi Ech liewen."

„Äert hellegt Liewen ass eng deeglech Demonstratioun vun der Wourecht, déi vu Christus gesot gouf: 'De Mënsch leeft net nëmme vu Brout, mä vu jidderem Wuert, dat aus dem Mond vu Gott kënnt.'" **39-3**

Si huet sech erëm iwwer meng Erklärung freeë gelooss. „Et ass tatsächlech sou. Ee vun de Grënn, firwat ech haut hei op der Äerd sinn, ass ze beweisen, datt de Mënsch vum onsiichtbare Liicht vu Gott liewen kann, an net nëmme vu Liewensmëttel.“

"Kann du léieren anerer wéi zu liewen ouni Iessen?"

Si erschéngen eng kleng Saach schockéiert. "Ech kann net maachen dat; Gott mécht net wënschen et."

Wéi mäi Bléck op hir staark, graziéis Hänn gefall ass, huet d'Therese mir eng kleng, véiereckeg, frësch geheelt Wonn op all Handfläch gewisen. Op der Récksäit vun all Hand huet si op eng méi kleng Hallefmound- geformte Wonn, frësch geheelt. All Wonn ass direkt duerch d'Hand gaangen. De Bléck huet mir eng kloer Erënnerung un déi grouss véiereckeg Eiseenneel mat hallefmoundfërmegen Enden ervirgeruff, déi nach ëmmer am Orient benotzt ginn, awer déi ech mech net drun erënneren, am Westen gesinn ze hunn.

Déi Hellegin huet mir eppes vun hiren wöchentlechen Trancen erzielt. „Als hëlleflosen Zuschauer observéieren ech déi ganz Passioun vu Christus.“ All Woch, vun Donneschdeg Mëtternuecht bis Freideg Nomëtteg um eent Auer, ginn hir Wonnen op a bludden; si verléiert zéng Pond vun hirem normale Gewiicht vun 121 Pond. Intens leidend an hirer sympathescher Léift, freet d'Therese sech awer frou op dës wöchentlech Visiounen vun hiren Här.

Ech hunn direkt gemierkt, datt hiert komescht Liewen vu Gott virgesinn ass, all Chrëschten vun der historiescher Authentizitéit vum Liewen a vun der Kräizegung vum Jesus, sou wéi se am Neien Testament opgezeechent sinn, ze versécheren, an déi éiweg Verbindung tëscht dem galiläesche Meeschter a senger Gleewegen dramatesch ze weisen.

Professor Würz verbonnen e puer vun säin Erfahrungen mat den Hellegen.

„E puer vun eis, dorënner d'Therese, reesen dacks Deeg laang op Sightseeing-Reesen duerch Däitschland“, sot hien mir. „Et ass e markante Kontrast - während mir dräi Molzechten den Dag hunn, ësst d'Therese näischt. Si bleift sou frësch wéi eng Rous, onberéiert vun der Middegkeet, déi d'Reesen eis verursaachen. Wa mir hongereg ginn a no Stroossegasthaus sichen, laacht si frëndlech.“

De Professer huet e puer interessant physiologesch Detailer bäigefügt: "Well d'Therese kee Iessen hält, ass hire Mo geschrumpft. Si huet keng Ausscheidungen, awer hir Schweessdrüsen funktionéieren; hir Haut ass ëmmer méll a fest."

Um den Zäit vun Trennung, Ech ausgedréckt zu Thérèse mäin Wonsch zu sinn presentéieren bei hir Trance.

„Jo, kommt w.e.g. nächste Freideg op Konnersreuth“, sot si léif. „De Bëschof gëtt Iech eng Erlaabnes. Ech si ganz frou, datt Dir mech zu Eichstädt gesicht hutt.“

D'Therese huet eis e puermol sanft d'Hänn geschëddelt a mat eiser Grupp bis bei d'Paart gaangen. Den Här Wright huet den Autoradio ugeschalt; den Hellege huet en mat kleng begeherten Laachen ënnersicht. Sou eng grouss Grupp vu Jonken huet sech versammelt, datt d'Therese sech an d'Haus zréckgezunn huet. Mir hunn si bei enger Fënster gesinn, wou si eis wéi e Kand ugekuckt huet a mat der Hand gewénkt huet.

Aus engem Gespréich den nächsten Dag mat zwee Bridder vun der Therese, déi ganz léif a frëndlech waren, hu mir geléiert, datt d'Helleg nëmmen eng oder zwou Stonnen an der Nuecht schléift. Trotz de ville Wonnen an hirem Kierper ass si aktiv a voller Energie. Si huet Villercher gär, këmmert sech ëm en Aquarium mat Fësch a schafft dacks an hirem Gaart. Hir Korrespondenz ass grouss; kathoulesch Gleeweger schreiwen hir fir Gebieder a fir Heelungsseegen. Vill Leit, déi sech fir d'Hellegheet suergen, goufen duerch si vu schwéiere Krankheeten geheelt.

Hire Brudder Ferdinand, ongeféier dräianzwanzeg Joer al, huet erkläert, datt d'Therese d'Kraaft huet, duerch d'Gebied, un hirem eegene Kierper d'Krankheete vun aneren ze bekämpfen. D'Enthaltung vun der Helleger vum Iessen geet op eng Zäit zréck, wou si gebiet huet, datt d'Halswéi vun engem jonke Mann aus hirer Par, deen sech deemools op den hellege Wënsch virbereet huet, op hiren eegenen Hals iwwerdroe soll ginn.

Donneschdes Nomëtteg ass eis Grupp bei de Bëschof gefuer, deen meng fléissend Hoer mat Iwwerraschung gekuckt huet. Hie schreift direkt déi néideg Genehmegung aus. Et gouf keng Tax; d'Regel vun der Kierch ass einfach do fir d'Therese virun der Masse vun Touristen ze schützen, déi a fréiere Jore freides zu Dausenden dohi komm sinn.

Mir sinn Freidegmoies géint hallwer zéng zu Konnersreuth ukomm. Ech hunn gemierkt, datt dem Therese säi klengt Haus eng speziell Glasdachsektioun huet, fir hir vill Liicht ze ginn. Mir ware frou, ze gesinn D'Dieren waren net méi zou, mä wäit op an enger gastfrëndlecher Freed. Et war eng Schlaang vun ongeféier zwanzeg Visiteuren, bewaffnet mat hire Genehmegungen. Vill waren aus grousser Distanz komm fir déi mystesch Trance ze kucken.

D'Therese hat mäin éischten Test beim Professor bestanen, duerch hiert intuitiv Wëssen, datt ech si aus spirituellen Grënn wollt gesinn, an net nëmme fir eng vergängelech Virwëtz ze befriedigen.

Mäin zweeten Test war domat verbonnen, datt ech mech, just ier ech an hiert Zëmmer eropgaange sinn, an en yogeschen Trancezoustand bruecht hunn, fir mat hir an engem telepatheschen an televisischen Rapport vereent ze sinn. Ech sinn an hiert Zëmmer eragaangen, gefëllt mat Visiteuren; si louch an engem wäisse Kleed um Bett. Mam Här.

De Wright ass mir ganz nogaangen, an ech sinn just bannent der Schwell stoe

bliwwen, erstaunt vun engem komeschen an erschreckenden Spektakel.

THERESE NEUMANN

Berühmt Kathoulesch Stigmatist WHO inspiréiert mäin 1935 Pilgerrees zu Konnersreuth, Bayern

Blutt ass dënn an onënnerbrach an engem Zentimeter breede Stral aus den ënneschten Aelidden vun der Therese gefloss. Hire Bléck war no uewe gericht op dat geeschtlecht A an der zentraler Stirn. Den Tuch, deem ëm hire Kapp gewéckelt war, war mat Blut vum de Stigmata-Wonnen vun der Därenkroun gedränkt. Dat wäisst Kleed war rout iwwe hiert Häerz gefleckt vun der Wonn an hirer Säit op der Plaz, wou de Kierper vu Christus viru laanger Zäit déi lescht Veruechtung vum Speerstouss vum Zaldot gelidden hat.

D'Hänn vun der Therese ware mat enger mütterlecher, flehender Gest ausgestreckt; hiert Gesiicht hat en Ausdrock, deem souwuel gequält wéi och göttlech war. Si huet méi dënn ausgesinn, a ville subtile wéi och äusserleche Hisiichten verännert. Si huet Wieder an enger friemer Sprooch gemurmelt, a mat liicht ziddernde Lëpsen zu Persounen geschwat, déi virun hirem bannenzege Siichtfeld ze gesinn waren.

Wéi ech mat hir a Kontakt war, hunn ech ugefaangen, d'Szenen aus hirer Visioun ze gesinn. Si huet de Jesus observéiert, wéi hien d'Kräiz an der Mëtt vun der spottender Masse gedroen huet. **39-4** Plötzlech huet si hire Kapp an Entsetzen gehuewen: den Här war ënner dem grausame Gewiicht gefall. D'Visioun ass verschwonnen. Aus Erschöpfung vum häerzleche Mitleid ass d'Therese schwéier géint hiert Këssen zesummegepackt.

An deem Moment hunn ech en haarde Knall hannert mir héieren. Ech hunn mäi Kapp fir eng Sekonn gedréint a gesinn, wéi zwee Männer e Kierper op der Äussewelt gedroen hunn. Mee well ech aus dem déiwe Superbewosstsinn

erauskoum, hunn déi gefallene Persoun net direkt erkannt. Ech hunn mäi Bléck nees op d'Gesicht vun der Therese fixéiert, déi doutblass ënner de Blutstréimunge war, awer elo roueg, ausstralend Rengheet an Hellegkeet. Ech hunn spéider ëm mech gekuckt an den Här Wright mat senger Hand géint seng Wang stoe gesinn, aus där Blut erausgelaf ass. drépsen.

"Dick," Ech gefrot ängschtlech, "waren du den eent WHO gefall?"

"Jo, Ech ohnmächtig ginn bei den erschreckend Spektakel."

"Gutt," Ech gesot tréischend, "du sinn brave zu zréckkommen an kucken op den Vue erëm."

eis den Här Wright an ech roueg vun der Therese verabschiedet a si hunn hir helleg Präsenz verlooss, well mir eis un déi gedëlleg waardend Rei vu Pilger erënnert hunn.

Den Dag drop ass eis kleng Grupp Richtung Süden gefuer, dankbar datt mir net vun Zich ofhängeg waren, mä de Ford iwwerall an der Landschaft konnte stoppen. Mir hunn all Minutt genoss. eng Tour duerch Däitschland, Holland, Frankräich, an den Schwäizer Alpen. An Italien mir gemaach eng speziell Rees op Assisi fir den Apostel vun der Demut, den hellege Franziskus, ze éieren. D'Europarees ass a Griicheland op en Enn gaangen, wou mir déi athenesch Tempelen an de Prisong gesinn hunn, an deem de sanfte Sokrates 39-6 hat säin Doudesdrank gedronk. Ee gött mat Bewonnerung fir d'Konschtfäegkeet gefällt, mat där d'Griichen iwwerall hir Fantasieën an Alabaster verschafft hunn.

Mir sinn iwwer dat sonnegt Mëttelmierraum mat engem Schëff gefuer a sinn zu Palästina u Land gaangen. Dag fir Dag iwwer dat Hellegt Land gewandert, war ech méi wéi jee virdrun iwwerzeegt vum Wäert vun der Pilgerrees. De Geescht vun Christus ass iwwerall duerchdréngend a Palestina; ech sinn eerbiedsvoll nieft senger Säit zu Bethlehem, Getsemani, um Golgata, um hellegen Olivenbierg, beim Jordan an um Mier vu Galiläa gaangen.

Eis kleng Grupp huet d'Gebuertsrib besicht, dem Joseph seng Schreinerwerkstatt, d'Graf vum Lazarus, d'Haus vun der Martha a Maria, an d'Hal vum Leschte Supper. D'Antikitëit huet sech ofgespillt; Szen fir Szen hunn ech dat göttlecht Drama gesinn, dat Christus eemol fir d'Jore gespillt huet.

Weider op Ägypten, mat sengem moderne Kairo a senge fréiere Pyramiden. Dann e Boot iwwer dat schmuel Rout Mier, iwwer dat grousst Arabescht Mier; kuck, Indien!

39-1 : Den bemierkenswäert Inklusioun hei vun eng fäerdeg Datum ass fälleg zu den Tatsaach dat mäin Sekretär, Här Wright, gehalen eng Reesdagbuch .

39-2 : Aner Bicher op hir Liewen sinn *Thérèse Neumann: A Stigmatist Vun Eis Dag* , an *Weider Chroniken Vun Therese Neumann* , béid vum Friedrich Ritter von Lama (Milwaukee: Bruce Pub. Co.).

39-3 : *Matthäus* 4:4. Mann säi Kierper Batterie ass net nohalteg vun Brutto lessen (Brout) eleng, awer vun den vibréierend kosmesch Energie (Wuert oder AUM). Déi onsichtbar Kraaft fléisst duerch d'Paart vun der Medulla oblongata an de mënschleche Kierper. Dëst sechst Kierperzentrum läit um Réck vum Hals uewen op de fënnf Spinalchakren (Sanskrit fir "Rieder" oder Zentren vun der strahlender Kraaft). D'Medulla ass den Haaptgank fir d'Versuergung vum Kierper mat universeller Liewenskraaft (AUM) a steet direkt mat der Wëllenskraaft vum Mënsch verbonnen, déi am siwenten oder Christusbewusstsinnszentrum (*Kutastha*) am drëtten Aa konzentréiert ass. tëscht den Aenbrauen. Kosmesch Energie ass dann gespäichert erop an den Gehir wéi eng Reservoir vun onendlech Potenzialer, poetesch an de *Veden* als de "Dausendbléiege Lotus vum Liicht" ernimmt. D'Bibel bezitt sech ëmmer op AUM als den "Hellege Geescht" oder onsichtbar Liewenskraaft, déi göttlech déi ganz Schöpfung ënnerstëtzt. "Wat? Wësst Dir net, datt Äre Kierper den

Tempel vum Hellege Geescht ass, deen an Iech ass, deen Dir vu Gott hutt, an Dir net Ären eegenen sidd?" - 1. *Korinther* 6:19.

39-4 : Während den Stonnen virdrun mäin Arrivée, Thérèse hat scho passéiert duerch vill Visiounen vun den zoumaachen Deeg an der Christus senger Liewen. Hir Betrügerung normalerweis fänkt un mat Szenen vun den Evenementer wéi eng gefollegt den Lescht Oweesiessen. Hir Visiounen mat dem Doud vum Jesus um Kräiz oder, heiansdo, mat senger Baisetzung ophalen.

39-5 : Thérèse huet iwwerlieft den Nazi Verfolgung, an ass nach ëmmer presentéieren an Konnersreuth, no zu 1945 Amerikanesch Neiegkeeten aus Däitschland.

39-6 Eng Passage am Eusebius erzielt eng interessant Begegnung tëscht dem Sokrates an engem hinduistesche Weisemann. D'Passage seet: "Den Aristoxenus, de Museker, erzielt déi folgend Geschicht iwwer d'Inder. Ee vun dëse Männer huet de Sokrates zu Athen kennegeléiert a gefrot..." hien wat war den Ëmfang vun säin Philosophie. 'En Ufro an mënschlech Phänomener,' geäntwert Sokrates. Um dëst den Indesch Explosioun eraus laachen. Wéi kann eng Mann froen an mënschlech Phänomener,' hien sot, 'wéini hien ass ignorant vun göttlech déi?'" Den Aristoxenus, deen ernimmt gëtt, war e Schüler vum Aristoteles an e bekannte Schrëftsteller iwwer Harmonien. Seng Datum ass 330 v. Chr.

KAPITEL: 40

Ech Réckkehr Zu Indien

Dankbar hunn ech déi geseent Loft vun Indien ageootmet. Eist Boot *Rajputana* ass den 22. August 1935 am risegen Hafen vu Bombay ugeleeën. Och dësen, mäin éischten Dag vum Schëff, war e Virgeschmaach op dat nächst Joer - zwielef Méint vun onopfälleger Aktivitéit. Frënn hate sech um Dock mat Girlanden a Gréiss versammelt; geschwënn, an eiser Suite am Taj Mahal Hotel, war et e Stroum vu Reporter a Fotografen.

Bombay war eng nei Stad fir mech; ech hunn se energesch modern fonnt, mat ville Innovatiounen aus dem Westen. Palmen leien op de grouse Boulevarden; prächtige Staatsgebaier konkurréiere mat antike Tempelen ëm Interessi. Ganz wéineg Zäit gouf mir awer fir Sightseeing gewidmet; ech war ongedëlleg, gespannt, mäi léiwe Guru an aner Léifsten ze gesinn. Mir hunn de Ford an e Gepäckwagon iwwerginn a sinn séier mam Zuch Richtung Osten Richtung Kalkutta gefuer. **40-1**

Wéi mir op der Gare Howrah ukomm sinn, huet sech sou eng grouss Masse Leit versammelt, fir eis ze begrëssen, datt mir eng Zäit laang net méi aus dem Zuch konnten erausklammen. De jonke Maharaja vu Kasimbazar a mäi Brudder Bishnu hunn de Comité fir d'Empfang geleet; ech war net op d'Häerzlechkeet an d'Gréisst vun eisem Wëllkomm virbereet.

Virausgaange vun enger Rei Autoen a Motorrieder, an ënnert dem freedege Klang vun Trommelen a Muschelen, sinn d'Miss Bletch, den Här Wright an ech, vu Kapp bis Fouss mat Blumenkranz, lues op d'Haus vu mengem Papp gefuer.

Mäin ale Papp huet mech wéi een, deen aus den Doudegen zrëckkënnt, an d'Äerm geholl; laang hu mir eis géigesäiteg ugekuckt, sprachlos vir Freed. Bridder a

Schwëstere, Monnien, Tanten a Kusengen, Studenten a Frënn vu vergaangene Jore
ware ronderëm mech gruppéiert, net een dréchent Aen ënner eis. Elo an d'Archiven
vun der Erënnerung vergaangen, bleift d'Szen vun der léiwer Reunioun lieweg,
onvergiesslech a mengem Häerz.

Wéi fir mäin Versammlung mat Sri Yukteswar, Wieder versoen mech; loossen den
folgend Beschreiwung vun mäin

Sekretärin duer geet.

„Haut, gefüllt mat den héchsten Erwaardungen, sinn ech mam Yoganandaji vu Kalkutta op Serampore gefuer“, huet den Här Wright a sengem Reestagebuch festgehalten. „Mir sinn laanscht pittoresk Geschäfte gefuer, ee vun hinnen dem Yoganandaji sai Liiblingsrestaurant während senger Studienzäit, a sinn endlech an eng schmuel, ëmmauert Gaass komm. Eng plötzlech Lénksbéi, an do virun eis huet sech den einfachen, awer inspiréierenden zweestäckegen Ashram gestierzt, deem sai Balkon am spuenesche Stil aus dem ieweschte Stack erausstécht. Den duerchdréngenden Androck war dee vun der friddlecher Einsamkeet.“

"An déiwer Demut sinn ech hannert dem Yoganandaji an den Haff bannent de Mauere vum Klausel gaangen. Mat séiere Schléi sinn d'Häerzer eropgaangen, op deenen ouni Zweifel Onmass vu Wourechtssicher getréppelt sinn. D'Spannung ass ëmmer méi staark ginn, wéi mir weidergaange sinn. Virun eis, no beim Ufank vun der Trap, ass roueg de Groussen, de Swami Sri Yukteswarji, opgetrueden, an der nobler Pose vun engem Weise."

„Mäin Häerz huet sech operappt a geschwollen, wéi ech mech geseent gefillt hunn duerch d'Privileg, a senger erhabener Präsenz ze sinn. Tréinen hunn mäi begeeschterte Bléck verschwommen, wéi de Yoganandaji op d'Knéie gefall ass, mat gebéitem Kapp seng Séil Dankbarkeet a Begréissung ugebueden huet, andeems hien mat senger Hand d'Féiss vu sengem Guru beréiert huet an dann, an demüteger Éierung, säin eegene Kapp. Dunn ass hien opgestan an huet sech vum Sri Yukteswarji op béide Säite vun der Broscht ëmfaasst.“

"Ufanks koumen keng Wieder, mä dat intensivst Gefill gouf an de stëlle Phrasen vun der Séil ausgedréckt. Wéi hir Aen geblénkt hunn a vun der Wäermt vun der erneierter Séilenvereinigung gefüllt goufen! Eng zäertlech Schwéngung ass duerch déi roueg Terrass gefall, an och d'Sonn ass de Wolleke entgaangen, fir e plötzlecht Glanz vu Herrlechkeet bäizefügen."

"Op gebéiten Knéien virum Meeschter hunn ech meng eegen onerklärlech Léift a Merci ausgedréckt, andeems ech seng beréiert hunn" Féiss, verhärtet vun der Zäit an dem Déngecht, an hunn sai Segen kritt. Ech stoung dunn a stoung virun zwou schéin déif Aen, déi vir Introspektioun geschmolzt hunn, awer trotzdem vir Freed gestraalt hunn. Mir sinn a sai Sëtzzëmmer eragaangen, deem seng ganz Sait op de baussenzege Balkon opgemaach huet, deen een als éischt vun der Strooss aus gesäit. De Meeschter huet sech géint e verschleene Davenport-Kleeder gestäipt, wou hien op enger iwwerdeckter Matratz um Zementbuedem souz. De Yoganandaji an ech souzen nieft de Féiss vum Guru, mat orangefaarwege Këssen, fir eis géint ze leen an eis Positiounen ze entspanen. op der Stréimatt.

„Ech hunn ëmmer erëm probéiert, an d'bengalesch Konversatioun tëscht den zwee Swamijis ze andréngen - well Englesch, hunn ech festgestallt, ass null a wierksam,

wa se zesumme sinn, obwuel de Swamiji Maharaj, wéi de grouse Guru vun aneren genannt gött, et schwätzt a schwätzt dacks. Mee ech hunn d'Hellegkeet vum Groussen duerch säi häerzerwärmend Laachen a blénkeg Aen erkannt. Eng Qualitéit, déi a senger lëschtger, eescht Konversatioun liicht erkennbar ass, ass eng entscheidend Positivitéit an der Ausso - d'Zeechen vun engem weise Mann, deen weess, datt hie weess, well hie Gott kennt. Seng grouss Wäisheet, seng Zilsetzung a seng Entschlossenheet si kloer an all Hisiicht ze gesinn.“

"Wéi ech hien vun Zäit zu Zäit respektvoll studéiert hunn, hunn ech gemierkt, datt hie grouss, athletesch ass, verhärtert duerch d'Prüfungen an d'Affer vun der Verzicht. Seng Haltung ass majestéitesch. Eng däitlech schief Stirn, wéi..." wann sichen den Himmel, dominéiert säin göttlech Gesiicht. Hien huet eng éischter grouss an gemittlech Nues,

mat deem hie sech a leere Momenter amüséiert, andeems hien et mat senge Fanger dréit a wackelt, wéi e Kand. Seng kräfteg donkel Aen sinn vun engem äthereschen bloe Rank ëmginn. Seng Hoer, déi an der Mëtt getrennt sinn, fänken u sëlwer a verännere sech a Sträifen aus sëlwergëllen a sëlwergrëngem Schwaarz, bis se a Kräuselcher op de Schëlleren ophalen. Sāi Baart a sāi Moustache si knapp oder ausgedënnt, schéngen awer seng Zich ze verbessern an, wéi sāi Charakter, gläichzäiteg déif a liicht.

"Hien huet e joviaalt a liewegt Laachen, dat aus der Déift vu senger Broscht kënnt, a sou datt hien am ganze Kierper ziddert a ziddert - ganz frëndlech an oprecht. Sāi Gesiicht a seng Statur si beandrockend duerch hir Kraaft, genee wéi seng muskuléis Fanger. Hie beweegt sech mat engem wüdevollen Trëtt an enger oprechter Haltung."

"Hien war einfach an den üblechen *Dhoti* an Hemd gekleet, béid fréier staark Ockerfaarf gefierft, awer elo eng ausgeblendete Orange.

„Wéi ech mech ëmkuckt hunn, hunn ech festgestallt, dass dës zimmlech zerfallene Zëmmer drop higewisen huet, dass de Besëtzer net un materielle Komfort gebonnen ass. Déi verwittert wäiss Mauer vum laange Raum war mat verblassem bloe Gips bedeckt. Un engem Enn vum Raum huet e Bild vum Lahiri Mahasaya gehong, mat enger einfacher Andacht bedeckt. Et war och en aalt Bild, dass de Yoganandaji gewisen huet, wéi hien zu Boston ukomm war, wou hien zesumme mat den aneren Delegéierten um Kongress vun der Reliounen stoung.“

„Ech hunn eng pittoresk Kombinatioun vu Modernitéit an Antiquitéit bemierkt. E risege geschliffene Glasluster, deen duerch Käerzenlichter beliicht war, war wéinst Net-Benotzung mat Spannweben bedeckt, an un der Mauer war e helle, aktuellen Kalenner. De ganze Raum huet e Geroch vu Fridden a Rou ausgestraalt. Hannert dem Balkon konnt ech Kokospalmen gesinn, déi sech iwwer der Klausur am rouege Schutz opgeriicht hunn.“

„Et ass interessant ze beobachten, dass de Meeschter just an d'Hänn muss klappen an, ier hien fäerdeg ass, vun engem klengen Jünger bedéngt oder betreit gëtt. Iwwerens, ech sinn ganz vun engem vun hinnen ugezunn - engem dënne Jong, mam Numm Prafulla, **40-2**“ mat laange schwaarzen Hoer bis op d'Schëlleren, engem ganz duerchdrëngenden Paar blénkegen schwaarzen Aen an engem himmlesche Laachen; seng Aen blénken, wéi d'Ecken vu sengem Mond eropgoen, wéi d'Stären an der Hallefmound, deen an der Dämmerung erschénkt.

„Dem Swami Sri Yukteswarji seng Freed ass offensichtlech intensiv iwwer d'Reckkehr vu sengem 'Produkt' (an hie schénkt e bëssen neugieresch iwwer d'Produkt vum 'Produkt' ze sinn). Wéi och ëmmer, d'Iwwerhand vum Wäisheitsaspekt an der Natur vum Groussen behënnert säin äusseren Ausdrock vu Gefiller.“

„De Yoganandaji huet him e puer Kaddoe geschenkt, wéi et de Brauch ass, wann den Jünger bei säi Guru zréckkënnt. Mir hunn eis spéider bei engem einfachen, awer gutt gekachten Iessen zesummegezat. All d'Platen ware Kombinatiounen vu Geméis a Räis. De Sri Yukteswarji war frou iwwer meng Benotzung vun enger Rei indesche Bräich, zum Beispill 'Fangeressen'.“

"Nodeems mir e puer Stonne laang bengalesch Ausdréck geflunn hunn an waarme Laachen a freedege Blécker ausgetosch hunn, hu mir eis zu senger Féiss geéiert a mat engem *Pronam Āddi gesot*, **40-3.** " an ass op Kalkutta fortgaangen, mat enger éiweger Erënnerung un eng helleg Versammlung a Begréissung. Och wann ech haaptsächlech iwwer meng äusserlech Andréck vun him schreiwen, war ech mir ëmmer bewosst iwwer déi richteg Basis vum Hellegen - seng spirituell Herrlechkeet. Ech seng Kraaft gefillt, an ech wäert dëst Gefill als mäi göttleche Segen droen."

Aus Amerika, Europa a Palästina hat ech vill Kaddoe fir de Sri Yukteswar matbruecht. Hie krut se laachend, awer ouni ze bemierken. Fir mäin eegene Gebrauch hat ech an Däitschland e Kombinatiounsstaf fir Schiirm kaaft. An Indien hunn ech decidéiert, de Staang dem Meeschter ze schenken.

„Dëst Kaddo schätze ech wierklech!“ D'Ae vu mengem Guru ware mat Léift op mech geriicht. verständnisvoll, wéi hien deen ongewollten Kommentar gemaach huet. Vun all de Kaddoe war et de Bengel, deen hien erausgesicht huet, fir de Visiteuren ze weisen.

„Meeschter, erlaabt mir w.e.g. en neien Teppech fir de Wunnzëmmer ze kréien.“ Ech hat gemierkt, datt dem Sri Yukteswar seng Tigerhaut iwwer en zerräissenen Teppech gluecht war.

„Maach dat, wann et dir gefällt.“ D'Stëmm vu mengem Guru war net begeeschtert. „Kuckt, mäin Tigermatt ass schéin a propper; ech sinn de Monarch a mengem eegene kleng Kinnekräich. Hannendrun ass déi grouss Welt, déi sech nëmmen un den Äusserlechkeeten interesséiert.“

Wéi hien dës Wieder gesot huet, hunn ech gefillt, wéi d'Jore sech zréckgedréint hunn; nach eng Kéier sinn ech e jonke Jünger, gereinegt am deegleche Feier vun der Strof!

Soubal ech mech vu Serampore a Kalkutta lassléise konnt, sinn ech zesumme mam Här Wright Richtung Ranchi gaang. Wat e Wëllkomm do, eng richtig Ovatioun! Tréinen stoungen mir an den Aen, wéi ech déi selbstlos Enseignanten ëmfaasst hunn, déi d'Fändel vun der Schoul während menger fofzéngjäreger Absence gehalen hunn. Déi strahlend Gesichter an dat glécklecht Laachen vun de Studente vum Studenteheim an dem Dagstudium waren e genuch Beweis fir de Wäert vun hirer villfältiger Schoul- an Yogausbildung.

Mä leider! D'Ranchi-Institutioun war a schlëmmen finanzielle Schwierigkeeten. De Sir Manindra Chandra Nundy, den ale Maharaja, deem säi Kasimbazar-Palais an d'Haaptschoulgebai ëmgebaut gi war, an deen vill fürstlech Spenden gemaach hat, war elo dout. Vill fräi, benevol Deeler vun der Schoul ware elo eescht a Gefor, well et net genuch ëffentlech Ënnerstëtzung gouf.

Ech hat keng Joer an Amerika verbruecht, ouni eppes vu senger praktescher Wäisheet ze léieren, sengem onerschrockene Geescht virun Hindernisser. Eng Woch laang sinn ech zu Ranchi bliwwen a mat kritesche Problemer gekämpft. Dann koumen Interviewen zu Kalkutta mat prominente Leader an Educateuren, e laangt Gespréich mam jonke Maharaja vu Kasimbazar, en finanziellen Appel u mäi Papp, an kuckt! déi wackleg Fundamenter vu Ranchi hunn ugefaang sech ze riichten. Vill Spenden, dorënner ee risege Scheck, koumen rechtzäiteg vun ... meng amerikanesch Studenten.

Bannent e puer Méint no menger Arrivée an Indien hat ech d'Freed, d'Ranchi-Schoul legal gegrënnt ze gesinn. Mäin Liewensdram vun engem permanent finanzéierte Yoga-Ausbildungszentrum gouf erfëllt. Dës Visioun hat mech an den bescheidenen Ufankszäiten am Joer 1917 mat enger Grupp vu siwe Jongen gefouert.

An der Dekade zënter 1935 huet Ranchi säin Ëmfang wäit iwwer d'Jongeschoul eraus erweidert. Grouss humanitär Aktivitéite ginn do elo an der Shyama Charan Lahiri Mahasaya Missioun duerchgefouert.

D'Schoul, oder Yogoda Sat-Sanga Brahmacharya Vidyalaya, bitt Coursen am Fräien a Grammatik a Lycéefächer un. D'Schüler am Wunnsätz an d'Schüler am Dag kréien och berufflech Ausbildung.

iergendeng Aart vu Formatioun. D'Jonge selwer reguléieren déi meescht vun hiren Aktivitéiten duerch autonom Komiteeën. Ganz fréi a menger Carrière als Enseignant hunn ech entdeckt, datt Jonge, déi sech schelmesch drun erfreen, e Léierer ze iwwerlëschten, gären Disziplinarregelen akzeptéieren, déi vun hire Matschüler festgeluecht ginn. Ech war selwer ni e Virbildschüler, awer hat eng einfach Sympathie fir all jonke Streicher a Problemer.

Sport a Spiller gi gefördert; d'Felder lauschteren vun Hockey- a Fussballtraining. Ranchi-Schüler gewannen dacks d'Coupe bei kompetitive Veranstaltungen. Den Outdoor-Turnhal ass wäit a breet bekannt. oplueden duerch wäert Kraaft ass den *Yogoda* Fonktioun: mental Richtung vun Liewen Energie op all Kierperdeel. De Jonge ginn och *Asanas* (Haltungen), Schwert- a *Lathi*- (Stéck-)Spill, a Jujitsu geléiert. Den Yogoda Gesondheet Ausstellungen bei den Ranchi *Vidyalaya* hunn gewiescht deelgeholl vun Dausenden.

Den Ënnerrecht an de Primärfächer gött op Hindi fir d' *Kols* , *Santals* a *Mundas* , déi ursprénglech Stämm vun der Provënz sinn. An den Nopeschdierfer goufen nëmme Coursen fir Meedercher organiséiert.

Dat Besonnescht um Ranchi ass d'Initiatioun an de *Kriya Yoga* . D'Jonge praktizéieren all Dag hir spirituell Übungen, engagéiere sech am *Gita*- Gesank a léieren duerch Virschrëften a Beispiller d'Tugenden vun Einfachheet, Selbstopferung, Éier a Wourecht kennen. D'Béist gött hinnen als dat ugewisen, wat Misär produzéiert; d'Gutt wéi déi Handlungen, déi zu richtigem Gléck féieren. D'Béist kann mat vergëfem Hunneg verglach ginn, verlockend awer mam Doud belueden.

D'Iwwerwanne vun der Onrou vu Kierper a Geescht duerch Konzentratiounstechniken huet erstaunlech Resultater erreecht: et ass keng Neiheet zu Ranchi eng attraktiv kleng Figur, am Alter vun néng oder zéng Joer, ze gesinn sëtzen. fir eng Stonn oder méi an onënnerbrachener Haltung, de stännege Bléck op dat geeschtlech A geriicht. Dacks ass d'Bild vun dese Ranchi-Studenten a mäi Kapp komm, wéi ech Kollegen op der ganzer Welt observéiert hunn, déi kaum fäeg sinn, eng ganz Stonn roueg ze sëtzen. **40-4**

Ranchi läit 2000 Fouss iwwer dem Mieresspiegel; de Klima ass méll an ausgeglach. Dat fënnfanzwanzeg Hektar grousst Terrain, bei engem grouse Badeweier, enthält ee vun de schéinste Bongerten an Indien - fënnfhonnert Uebstbeem - Mango, Guave, Litchi, Jackfruucht, Dattel. D'Jonge bauen hiert eegent Geméis un a spinnen op hire *Charkas* .

E Gaaschthaus ass gaaschtfreëndlech fir westlech Visiteuren op. D'Ranchi Bibliothék enthält vill Zäitschrëften, a ronn dausend Bänn op Englesch a Bengalesch, Spenden aus dem Westen an dem Osten. Et gött eng Sammlung vun de Schrëften vun der

Welt. E gutt klasséiert Musée weist archeologesch, geologesch an anthropologesch Ausstellungen; Trophäen, zu engem groussen Deel, vu menge Wanderungen iwwer dem Här seng villfálteg Äerd.

Dat karitativt Spidol an d'Apdikt vun der Lahiri Mahasaya Missioun, mat ville Filialen a wäiten Dierfer, hunn schonn 150.000 Aarme vun Indien betreit. D'Ranchi Studenten sinn an Éischt Hëllef trainéiert a konnten hirer Provënz a trageschen Zäiten vun Iwwerschwemmungen oder Hongersnout e luewenswäerte Service leeschten.

Am Uebstgaart steet en Shiva-Tempel, mat enger Statu vum geseenten Meeschter, Lahiri Mahasaya. Deeglech Gebieder a Schrëftcoursen ginn am Gaart ënner de Mangobeem ofgehalen.

Filialhéichschoulen, mat de Wunn- a Yoga-Aspekter vu Ranchi, goufen opgemaach a floréieren elo. Dëst ass d'Yogoda Sat-Sanga Vidyapith (Schoul) fir Jongen zu Lakshmanpur. a Bihar; an d'Yogoda Sat-Sanga Lycée an d'Kléieserhaus zu Ejmalichak zu Midnapore.

E stattliche Yogoda Math gouf 1939 zu Dakshineswar, direkt um Ganges, ageweit. Nëmmen e puer Meilen nördlech vu Kalkutta bitt déi nei Ermitage eng Oas vu Rou fir d'Stadbewunner. Gëeegent Ënnerkonften si fir westlech Gäscht verfügbar, an besonnesch fir déi, déi hiert Liewen intensiv der spiritueller Verwierklechung widmen. Zu den Aktivitéite vum Yogoda Math gehéiert eng all zwou Wochen Verschéckung vu Léiere vum Self-Realization Fellowship un Studenten a verschiddene Géigenden vun Indien.

Et ass onnéideg ze soen, datt all dës edukativ an humanitär Aktivitéiten den opferende Déngscht an d'Hingabe vu ville Léierpersonal a Mataarbechter erfuerdert hunn. Ech nennen hir Nimm hei net, well se sou vill sinn; awer a mengem Häerz huet jidderee vun hinnen eng glänzend Nisch. Inspiréiert vun den Idealer vum Lahiri Mahasaya hunn dës Léierpersonal villverspriechend weltlëch Ziler opgin, fir demüteg ze déngen, vill ze ginn.

Den Här Wright huet vill séier Frëndschafte mat Ranchi-Jonge geknüpft; an engem einfache *Dhoti* huet hien eng Zäit laang bei hinne gelieft. Zu Ranchi, Kalkutta, Serampore, iwwerall wou hie gaangen ass, huet meng Sekretärin, déi... e liewegt Talent fir d'Beschreibung, huet säin Reesdagbuch erausgeholl fir seng Abenteuer opzeschreiwen. Enges Owends hunn ech him eng Fro gestallt.

"Dick, wat ass däin Androck vun Indien?"

"Fridden," hien gesot nodenklech. "Déi rassistesche Aura ass Fridden."

40-1 : Mir gebrach eis Rees an Zentral Provënzen, hallef iwwer den Kontinent, zu gesinn Mahatma Gandhi bei Wardha. Déi Deeg sinn am [Kapitel 44 beschriwwen](#).

40-2 : Prafulla war den Jong WHO hat gewiescht presentéieren mat Meeschter wéini eng Kobra ukomm (kuckt [Säit 116](#)).

40-3 : Wuertwiertlech, "helleg Numm," eng Wuert vun Begréissung ënner Hinduen, begleet vun Handfläche gefaalt. Hänn opgehuewen vun den Häerz op d'Stier beim Gréiss. E *Pronam* an Indien ersetzt déi westlech Begréissung duerch Handdrücken.

40-4 Mental Training duerch bestëmmt Konzentratiounstechniken huet an all indescher Generatioun Männer mat engem aussergewöhnleche Gedächtnis ervirbruecht. De Sir T. Vijayaraghavachari huet an der *Hindustan Times* d'Tester beschriwwen, déi de modernen professionelle "Gedächtnismänner" vu Madras gestallt ginn. "Dës Männer", huet hien geschriwwen, "waren ongewéinlech geléiert an der Sanskrit-Literatur. Si souzen an der Mëtt vun engem groussen Publikum a ware mat den Tester gläichzesetzen, déi verschidde Membere vum Publikum gläichzäiteg gestallt hunn. Den Test wier esou: eng Persoun géif ufänken, eng Klack ze schellen, an d'Zuel vun de Schellen misst vum 'Gedächtnismann' gezielt ginn. Eng zweet Persoun géif eng laang Übung an der Arithmetik vun engem Pabeier diktéieren, déi Additioun, Subtraktioun, Multiplikatioun an Divisioun enthält. Eng drëtt géif weider aus dem *Ramayana* oder dem *Mahabharata* eng laang Serie rezitéieren. vun Gedichter, wéi eng hat zu sinn reproduzéiert; eng véierten géif astellen Problemer an Versifikatioun wéi eng erfuerderlech den Zesummesetzung vun Versen an richteg Meter op eng ginn Thema, jiddwereen Linn zu Enn an eng spezifizéiert Wuert, eng fënneften Mann géif droen op mat eng sechstens eng theologesch

Disputatioun, där hir genee Sprooch an der preziser Reiefolleg zitéiert muss ginn, an där d'Streitparteien se gefouert hunn, an e siwente Mann huet déi ganz Zäit e Rad gedréint, deem seng Unzuel vun den Ëmdréiunge gezielt musse ginn. Den Erënnerung Expert hat gläichzäiteg zu maachen all dës Leeschtungen reng vun mental Prozesser, wéi hien war erlaabt kee Pabeier a Bläistëft. D'Belaaschtung vun de Fäegkeeten muss enorm gewiescht sinn. Normalerweis si Männer mat onbewosstem Näid geneigt, ofzewäerten. sou Efforten vun beaflossen zu gleewen dat si involvéieren nëmmen den Übung vun den méi niddreg Funktiounen vun den Gehir. Et ass awer keng reng Fro vum Gedächtnis. De gréissere Faktor ass déi immens Konzentratioun vum Geescht.

KAPITEL: 41 Joer

Eng Idyll An Süden Indien

"Du sinn den éischten Westler, Dick, jee zu eran dat Schräin. Vill anerer hunn probéiert an vergebens."

Bei menge Wieder huet den Här Wright erschreckt ausgesinn, duerno zefridd. Mir haten just den wonnerschéine Chamundi-Tempel an den Hiwwelen iwwer Mysore a Südindien verlooss. Do hate mir eis virum Gold verbeugt an sëlwer Altären vun den Gëttin Chamundi, Patron Gottheit vun den Famill vun den regéierend Maharadscha.

„Als Erënnerung un déi eenzegaarteg Eier“, sot den Här Wright, a verstoppt virsiichteg e puer geseent Rouseblieder, „wäert ech dës Blumm, déi vum Paschtouer mat Rousewaasser bestreet gouf, ëmmer konservéieren.“

Mäi Begleeder an ech 41-1 hu de Mount November 1935 als Gäscht vum Staat Mysore verbruecht. De Maharadja, HH Sri Krishnaraja Wadiyar IV, ass e Virbildpräz mat intelligenter Hingabe zu sengem Vollek. Als frommen Hindu huet de Maharadja e Mohammedan, de fäege Mirza Ismail, als säin Dewan oder Premierminister ermächtigt. Déi siwe Milliounen Awunner vu Mysore kréien eng Volleksverriedung souwuel an enger Assemblée wéi och an engem Legislative Council.

Den Ierwe vum Maharadja, HH de Yuvaraja, Sir Sri Krishna Narasingharaj Wadiyar, hat mäi Sekretär a mech invitéiert, säi erleschten a progressivt Räich ze besichen. An de leschte véierzéng Deeg hat ech Dausende vu Bierger a Studenten zu Mysore adresséiert, am Stadhaus, am Maharadja College, der University Medical School; an dräi Masseversammlungen zu Bangalore, an der National High School, am Intermediate College an am Chetty Town Hall, wou iwwer dräidausend Leit sech versammelt haten. Ob déi begeeschtert Nolauschterer dat begeeschtert Bild, dat ech vun Amerika gemoolt hunn, konnten zouginn, weess ech net; awer den Applaus war ëmmer am haartsten, wann ech iwwer déi géigesäiteg Virdeeler geschwat hunn, déi aus dem Austausch vun de beschte Charakteristiken am Osten a Westen entstoe kéinten.

Den Här Wright an ech hu sech elo an der tropescher Rou entspannt. Säi

Reesdagbuch erzielt folgend Beschreibung vu senger Andréck vu Mysore:

"Brillant gréng Räisfelder, variéiert duerch Quasten mat Zockerrouerflecken, leien um schützende Fouss vu Fielsbierger - Bierger, déi de smaragdgréng Panorama wéi Auswurzele vu schwaarze Steen punkten - an d'Spill vu Faarwen gëtt duerch dat plötzlecht an dramatescht Verschwannen vun der Sonn verstärkt, wéi se sech hannert den feierlechen Bierger rou sicht."

"Vill begeeschtert Momenter hunn gewiescht ausginn an kucken, bal absent-geeschteg, bei den ëmmer-

déi wiesselnd Leinwand vu Gott, déi iwwer d'Firmament gespannt ass, well nëmme seng Beréierung kann Faarwen produzéieren, déi mat der Frëschheet vum Liewen vibréieren. Déi Jugend vun de Faarwen geet verluer, wann de Mënsch probéiert, mat nëmmen Pigmenter ze imitéieren, well den Här op e méi einfacht an effektivt Medium zréckgräift - Ueleger, déi weder Ueleger nach Pigmenter sinn, mä nëmme Liichtstralen. Hie werft e Sprëtzt Liicht hei, an et reflektéiert rout; Hie wénkt de Pinsel nach eng Kéier an en vermëscht sech lues a lues an Orange a Gold; dann mat engem duerchdréngenden Drock Hien stécht den Wolleken mat eng Sträif vun mov dat Blieder eng Rankchen oder Franséisch vun rout säubend aus der Wonn an de Wolleken; an esou, weider a weider, spilt Hie, Nuecht a Moien gläich, ëmmer am Wandel, ëmmer nei, ëmmer frësch; keng Musteren, keng Duplikater, keng Faarwen déiselwecht. D'Schéinheet vun der indescher Ännerung vun Dag zu Nuecht ass soss anzwousch onvergläichbar; dacks gesäit den Himmel aus, wéi wann Gott alles geholl hätt d'Faarwen a sengem Kit an hinnen ee mächtege kaleidoskopesche Wurf an den Himmel ginn.

"Ech muss d'Herrlechkeet vun engem Besuch am Dämmerungszäit beim risege Krishnaraja Sagar Dam, **41-2, erzielen.**" zwoelf Meilen ausserhalb vu Mysore gebaut. De Yoganandaji an ech sinn an e kleng Bus geklommen an, mat engem kleng Jong als offiziellen Kurbel- oder Batterieersatz, si mir iwwer eng glat Äerdstrooss gefuer, just wéi d'Sonn op war. um Horizont ënnergeet a sech zerquetscht wéi eng iwwerreif Tomat.

"Eis Rees huet laanscht déi omnipräsent véiereckeg Räisfelder gefouert, duerch eng Rei vu berouegenden Banyan." Beem, tëscht engem Bësch vun héije Kokospalmen, mat Vegetatioun bal sou déck wéi an engem Dschungel, an endlech, wéi mir de Kamm vun engem Hiwwel erreicht hunn, stoung mir vis-à-vis vun engem risege kënschtliche Séi, deem sech reflektéiert huet den Stären an Franséisch vun Handflächen an aner Beem, ëmginn vun léif terrasseiert Gäert an eng Rei elektresch Luuchten um Bord vum Damm - an drënner hunn eis Aen e blendende Spektakel vu faarwege Stralen begéint, déi op geysirähnleche Sprangbueren gespilt hunn, wéi sou vill Stréim vu brillanter Tënt, déi erauslafen - herrlech blo Waasserfäll, rout Katarakten, gréng a giel Sprëtzer, Elefanten, déi Waasser spëtzen, eng Miniatur vun der Weltausstellung zu Chicago, an awer modern aussergewöhnlech an dësem ale Land vu Reisfelder an einfache Leit, déi eis sou e léiwe Wëllkomm ginn hunn, datt ech Angscht datt et méi wéi meng Kraaft brauch fir Yoganandaji zréck an Amerika ze bréngen.

"En anert rar Privileg - mäin éischten Elefanteritt. Gëschter huet den Yuvaraja eis an säi Summerpalais invitéiert fir eng Ritt op engem vu senger Elefanten ze genéissen, engem risege Béischten. Ech sinn op eng Leeder geklommen, déi mir zur Verfügung gestallt gouf, fir op den *Howdah* oder de Sattel ze klammen, deem aus Seid gepolstert a këschtfermeg ass; an dann fir e Rollen, Werfen, Schwéngen an Hiewen an eng Schlucht erofzekommen, ze opgereege fir mir Suergen ze maachen oder

auszeruffen, awer fir mäi Liewe festzehlen!"

Südindien, räich un historieschen an archeologesche Reschter, ass e Land mat engem definitiven an awer ondefinéierbare Charme. Nördlech vu Mysore läit de gréissten Heemechtsstaat an Indien, Hyderabad, e pittoreskt Plateau, dat vum mächtege Godavari Floss duerchsneit gëtt. Breet fruchtbar Flächen, déi schéin Nilgiris oder "Blo Bierger", aner Regiounen mat kaalge Kalksteen- oder Granithiwwelen. D'Geschicht vun Hyderabad ass eng laang, faarweg Geschicht, déi virun dräidausend Joer ënner den Andhra-Kinneken ugefaangen huet a weider ënner hinduisteschen Dynastien bis 1294 n. Chr. weidergaangen ass, wéi se un eng Linn vu muslimesche Herrscher iwwergaangen ass, déi bis ... regéiert hunn. dësen Dag.

Déi atemberaubendst Ausstellung vun Architektur, Skulptur a Molerei an ganz Indien fënnt een zu Hyderabad an den ale Fielsgrotten vun Ellora an Ajanta. D'Kailasa zu Ellora, en enorme monolithesche Tempel, huet geschnëtzte Figuren vu Götter, Mënschen an Déieren an de riesegen Proportiounen vun engem Michelangelo. Ajanta ass d'Plaz vu fënnef Kathedralen a fënnefanzwanzeg Kléischer,

all Fielsausgruewungen, déi vun enorme Fresken-Säilen ënnerhale ginn, op deenen Kënschtler a Sculpteuren hire Genie verewigt hunn.

D'Stad Hyderabad gëtt vun der Osmania Universitét an der imposanter Mekka Masjid Moschee gegliedert, wou zéngdausend Muslime sech zum Gebied versammele kënnen.

Och de Staat Mysore ass e pittoreskt Wonnerland, dräidausend Fouss iwwer dem Mieresspiegel, voller dichter tropescher Bëscher, d'Heemecht vu wëllen Elefanten, Bisonen, Bieren, Pantheren an Tigeren. Seng zwou Haaptstied, Bangalore a Mysore, si propper, attraktiv, mat ville Parken a Gäert.

Hinduistesche Architektur a Skulptur hunn hir héchst Perfektioun zu Mysore ënner dem Patronage vun hinduistesche Kinneken vum elfte bis zum fofzëngte Joerhonnert erreecht. Den Tempel zu Belur, e Meeschterwierk aus dem elfte Joerhonnert, dat während der Herrschaft vum Kinnek Vishnuvardhana fäerdeg gestallt gouf, ass weltwäit oniwiertraff fir seng Detailpräsenz a seng iwwerwältigend Biller.

D'Fielsäilen, déi am Norde vu Mysore fonnt goufen, stamen aus dem drëtte Joerhonnert v. Chr. a beliichten d'Erënnerung un de Kinnek Asoka. Hie koum op den Troun vun der deemoleger Maurya-Dynastie; säi Räich huet bal dat ganzt modernt Indien, Afghanistan a Baluchistan ëmfaasst. Dës berühmte Keeser, dee souguer vu westlechen Historiker als onvergläichleche Herrscher ugesi gëtt, huet déi folgend Wäisheet op engem Fielsdenkmal hannerlooss:

Dës reliéis Opschrëft gouf graviert, fir datt eis Jongen an Enkelkanner net denken eng nei Eroberung ass néideg; datt si net mengen, datt d'Eroberung mam Schwäert den Numm Eroberung verdéngt; datt si näischt anescht dran gesinn wéi Zerstéierung a Gewalt; datt si näischt als richteg Eroberung betruechten ausser der Eroberung vun der Relioun. Sou Eroberunge hunn Wäert an dëser Welt an an der nächster.

Mäin Begleeder an Ech poséieren vir drun den "Dram an Marmer," den Taj Mahal bei Agra.

Den Asoka war en Enkel vum formidablen Chandragupta Maurya (bekannt bei de Griichen als Sandrocottus), deen a senger Jugend den Alexander dem Groussen kennegeleiert hat. Méi spéit huet de Chandragupta déi makedonesch Garnisounen, déi an Indien bliwwe waren, zerstéiert, déi invadéierend griichesch Arméi vum Seleukos am Punjab besiegt an duerno den griicheschen Ambassadeur Megasthenes un sengem Haff zu Patna empfaangen.

Intens interessant Geschichten goufen ausféierlech vun griicheschen Historiker an aneren opgeholl, déi den Alexander op senger Expeditioun an Indien begleet oder nogaange sinn. D'Erzielungen vum Arrian, Diodoros, Plutarch, an Strabo den Geograph hunn gewiescht iwwersat vun Dr. J. W. M'Crindle **41-3** fir e Liichtstrahl op dat antikt Indien ze werfen. Dat bewonnernswertst Merkmal vun der erfollegloser Invasioun vum Alexander war dat déift Interesse, dat hien un der hinduistescher Philosophie an den Yogien an den hellege Männer gewisen huet, deenen hien vun Zäit zu Zäit begéint ass a bei deenen hien eescht Gesellschaft gesicht huet. Kuerz nodeems de griichesche Krieger zu Taxila am Norde vun Indien ukomm war, huet hien e Bot, den Onesikritos, en Schüler vun der hellenistescher Schoul vum Diogenes, geschéckt fir en indeschen Enseignant, den Dandamis, e grouse Sannyasi vun ... ofzehuelen. Taxila.

„Grouss sidd Dir, o Léierer vun de Brahmanen!“, sot den Onesikritos, nodeems hien den Dandamis a sengem Bëschzuch fonnt hat. „De Jong vum mächtege Gott Zeus, den Alexander, deen de souveräne Här vun alle Mënschen ass, freet Iech, bei hie ze goen, a wann Dir him nokomme kënnt, wäert hien Iech mat grouse Kaddoe belounen, awer wann Dir refuséiert, wäert hien Iech de Kapp ofschneiden!“

De Yogi huet dës zimlech zwanghaft Invitatioun roueg ugeholl an "huet net emol säi Kapp vu sengem Bliederlee gehuewen".

„Ech sinn och e Jong vum Zeus, wann den Alexander sou ass“, huet hien kommentéiert. „Ech brauch näischt, wat dem Alexander gehéiert, well ech si mat deem zefridden, wat ech hunn, obwuel ech gesinn, datt hie mat senge Männer iwwer Mier a Land wandert ouni Virdeel, a seng Wanderungen ni op en Enn brénge wäert.“

"Gitt a sot dem Alexander, datt Gott, den ieweschte Kinnek, ni den Auteur vun onhéiflechen Ongerechtegkeeten ass, mä datt hien ass, de Schöpfer vum Liicht, vum Fridden, vum Liewen, vum Waasser, vum Kierper vum Mënsch a vun de Séilen; Hie empfängt all Mënschen, wann den Doud se befreit, ouni a kenger Aart a Weis enger béiser Krankheet ausgesat ze sinn. Hie eleng ass de Gott vu menger Éierung, deen d'Massage veruecht a keng Kricher ustiecht.

„Den Alexander ass kee Gott, well hie muss den Doud schmaachen“, huet de Wäise mat roueger Veruechtung weidergefouert. „Wéi kann esou een de Meeschter vun der Welt sinn, wann hie sech nach net op en Troun vun innerer gesat huet“

universell Herrschaft? Weder ass hien nach an den Hades agaangen, nach kennt hien de Verlaf vun den Sonn duerch den zentral Regiounen vun den Äerd, während den Natiounen op seng Grenzen hunn net emol säin Numm héieren hunn!"

No döser Strof, sécherlech déi sarkastescht, déi jee geschéckt gouf, fir d'Oueren vum "Här vun der Welt" unzegräifen, huet de Wäise ironesch bäigefüügt: "Wann dem Alexander seng aktuell Herrschaft net grouss genuch fir seng Wësch ass, da loosst hien de Ganges iwwerqueren; do wäert hien eng Regioun fannen, déi all seng Männer ernähren kann, wann d'Land op döser Säit ze enk ass fir hien ze halen. **41-4**

"Wësst awer, datt dat, wat den Alexander ubitt, an d'Kaddoe, déi hie verspricht, mir komplett nützlos sinn; d'Saachen, déi ech schätzen a wierklech nützlich a wäertvoll fannen, sinn dës Blieder, déi meng sinn."

Haus, dës bléiend Planzen, déi mech mat deeglechem Iessen an dem Waasser versuergen, dat mäi Gedrénks ass; während all aner Besätz, dat mat ängschtlecher Suerg gesammelt gëtt, sech als ruinal erausstellen. déi, déi se sammeln, a verursaachen nëmme Leed a Belaaschtung, mat där all aarme Stierflechen voll belaascht ass. Wat mech ugeet, ech leien op de Bëschblieder, an hunn näischt wat muss geschützt ginn, maachen ech meng Aen a rouegen Schlof zou; wann ech awer eppes hätt ze schützen, dat de Schlof géif verbannen. D'Äerd versuergt mech mat allem, sou wéi eng Mamm hiert Kand mat Mëllech. Ech ginn wou ech wëll, an et gëtt keng Suergen, mat deenen ech mech muss beschwéieren.

"Soll den Alexander mir de Kapp ofschneiden, kann hien och meng Séil net zerstéieren. Mäi Kapp eleng, dann roueg, bleift, léisst de Kierper wéi e gerappte Kleed op der Äerd, wou en och geholl gouf. Ech ginn dann Geescht a wäert zu mengem Gott opsteigen, deen eis all a Fleesch ëmginn huet an eis op der Äerd hannerlooss huet fir ze beweisen, ob mir, wann mir hei ënnen, senge Veruerdnungen gehorsam liewen an deen och wäert verlaangen vun eis all, wa mir vun hei a seng Präsenz fortgoen, e Bericht iwwer eist Liewen, well Hien de Riichter ass vun all stolzem Ongerechtegkeet; well d'Steunen vun den Ënnerdréckten ginn d'Strofe vun den Ënnerdrécker.

„Loosst den Alexander dann mat dëse Bedrohungen déi erschrecken, déi Räichtum wënschen an déi den Doud fäerten, well géint eis sinn dës Waffen allebéid gläichermoossen ouni Muecht; d'Brahmanen hunn weder Gold gär nach Angscht virum Doud. Gitt dann a sot dem Alexander dëst: Den Dandamis brauch näischt, wat däint ass, an dofir geet hien net bei dech, a wann s du eppes vum Dandamis wëlls, da komm bei hien.“

Mat genauer Opmierksamkeet huet den Alexander duerch den Onesikritos d'Botschaft vum Yogi kritt, an huet "gefillt e méi staarkt Wonsch wéi jee virdrun, den Dandamis ze gesinn, deen, obwuel al an plakeg, deen eenzegen Antagonist war, an deem hien, den Eroberer vu ville Natiounen, méi wéi säi Gläichgesënnte begéint hat."

Den Alexander huet eng Rei Brahmanen-Asketen op Taxila invitéiert, déi bekannt waren fir hir Fäegkeet, philosophesch Froen mat präziser Wäisheet ze beäntweren. E Bericht iwwer déi verbal Schirmühle gëtt vum Plutarch; den Alexander selwer huet all Froen formuléiert.

"Wéi eng sinn déi méi zahlräich, déi Lieweg oder déi Doudeg?" "Déi Lieweg, well déi Doudeg sinn et net."

"Wat bréngt déi méi grouss Déieren, d'Mier oder

d'Land?" "D'Land, well d'Mier nëmmen en Deel

vum Land ass."

"Wéi eng ass den am schlausten vun Déieren?"

"Dee mat deem de Mënsch nach net vertraut ass." (De Mënsch

huet Angscht virum Onbekannten.) "Wat war als éischt do, den

Dag oder d'Nuecht?"

„Den Dag war ëm een Dag méi fréi.“ Dës Äntwert huet den Alexander iwwerrascht
gelooss; de Brahmin huet dobäi gesot: „Onméiglech Froen erfuerderen onméiglech
Äntwerten.“

"Wéi am beschten Mee eng Mann maachen sech selwer geliebten?"

„E Mann gëtt gär gehat, wann hien, mat grousser Muecht, sech trotzdem net
gefaart mécht.“ „Wéi kann e Mann e Gott ginn?“ 41-5

"Andeems een dat mécht, wat fir e Mënsch
onméiglech ass ze maachen." "Wat ass méi staark,
d'Liewen oder den Doud?"

"Liewen, well et Bieren also vill Béises."

Dem Alexander ass et gelongen, aus Indien e richteg Yogi als säi Léierler ze kréien.
Dëse Mann war de Swami Sphines, vun de Griichen "Kalanos" genannt, well den
Hellegen, e Gottesanhänger a Form vu Kali, jiddereen begreift huet, andeems hien
hien glécklechen Numm ausgesproch huet.

De Kalanos huet den Alexander a Persien begleet. Un engem bestëmmten Dag, zu
Susa a Persien, huet de Kalanos säin ale Kierper ofginn, andeems hien e
Läichhaufen an d'Ae vun der ganzer makedonescher Arméi eragaangen ass.
D'Historiker erzielt d'Erstaunung vun de Zaldoten, déi bemierkt hunn, datt de Yogi
keng Angscht viru Péng oder Doud hat, an deem sech ni vun senger Positioun
geréckelt huet, wéi hien an de Flamen verbrannt gouf. Ier hien fortgaangen ass.
Fir seng Krematioun hat de Kalanos all seng enk Begleeder ëmfaasst, awer hie wollt
sech vum Alexander verabschieden, zu deem den hinduistesche Weise just gesot
hat:

"Ech soll gesinn du kuerz an Babylon."

Den Alexander huet Persien verlooss a stierft e Joer méi spéit zu Babylon.
D'Wierder vu sengem indesche Guru waren seng Manéier fir ze soen, datt hie beim
Alexander am Liewen an am Doud präsent wier.

Déi griichesche Historiker hunn eis vill lieweg an inspiréierend Biller vun der
indescher Gesellschaft hannerlooss. Hinduistescht Gesetz, erzielt eis den Arrian,
schützt d'Leit a "bestëmmt, datt keen ënner hinne ënner kengen Ëmstänn e Sklave
soll sinn, mä datt si, andeems si selwer d'Fräiheet genéissen, dat gläichberechtegt
Recht drop respektéieren, dat all hunn. Well déi, hunn si geduecht, déi geléiert
hunnen, weder iwwer anerer ze dominéieren nach sech virun hinne ze kräischen,
wäerten dat Liewen erreechen, dat am beschten fir all Wiesselwierkunge vum Lot

ugepasst ass." 41-6

„D'Inder“, seet en aneren Text, „ginn weder Sue bei Wucher aus, nach wëssen se, wéi ee léine soll. Et ass am Géigesaz zu der etabléierter Brauch, datt en Inder entweder e Feeler mécht oder erleide soll, an dofir maachen si weder Kontrakter nach verlaangen Sécherheeten.“ Heelung, gött eis gesot, geschitt duerch einfach an natierlech Mëttelen. „Heelunge ginn éischer duerch d'Reguléierung vun der Ernährung wéi duerch d'Benotzung vu Medikamenter erfollegt. Déi am meeschte geschätzt Heelmëttel sinn Salben a Pflaster. All aner ginn als gréisstendeels schiedlech ugesinn.“ De Krich war op d' *Kshatriyas* oder Kriegerkaste beschränkt. „E Feind, deen e Bauer bei senger Aarbecht op sengem Land begéint, géif him och kee Schued maachen, well Männer vun dëser...“ Klass, déi als ëffentlech Wueltäter ugesi ginn, sinn virun all Schued geschützt. D'Land, dat sou onverwüst bleift a vill Ernte produzéiert, liwwert den Awunner d'Noutwendegkeete fir d'Liewen agreabel ze maachen." 41-7

Den Keeser Chandragupta, deem am Joer 305 v. Chr. dem Alexander säi Generol, de Seleukos, besiegt hat, huet siwen decidéiert Joer spéider zu Hand iwwer den Zügel vun Indien säin Regierung zu säin Jong. Reesen zu A Südindien huet de Chandragupta déi lescht zwielef Joer vu sengem Liewen als ellen Asket verbruecht, wou hien an enger Fielsgrot zu Sravanabelagola, déi haut als Hellegtum zu Mysore geéiert gëtt, no Selbstverwierklechung gesicht huet. déi gréisst Statu vun der Welt, déi vun de Jainen am Joer 983 n. Chr. aus engem risege Fiels geschnëtzt gouf, fir den Hellege Comateswara ze éieren.

Déi allgegenwärtig reliéis Helleger vu Mysore sinn eng stänneg Erënnerung un déi vill grouss Hellegen aus Süd... Indien. Eent vun dës Meeschteren, Thayumanavar, huet lénks eis den folgend erausfuerdernd Gedicht:

Du kann Kontroll eng verréckt Elefant;
Du kanns dem Bier an dem Tiger de Mond zoumaachen;
Du kanns op engem Léiw reiden;
Du kann spillen mat den Kobra;
Mat Alchimie kanns du däi Liewensënnerhalt
verdénge; du kanns inkognito duerch den
Universum wandern; du kanns Vasallen vun de
Götter maachen;
Du kann sinn jee jugendlech;
Du kann Foussgoen op Waasser an liewen an Feier;
Mä awer Kontroll vun den Geescht ass besser an méi schwéier.

Am schéine a fruchtbare Staat Travancore am extremen Süden vun Indien, wou de Verkéier iwwer Flëss a Kanäl transportéiert gëtt, iwwerhëlt de Maharadja all Joer eng ierflech Verpflichtung, d'Sënn ze versöhnen, déi duerch Kricher an d'Annexioun vun e puer kleng Staaten an der ferner Vergaangenheet un Travancore verursaacht goufen. Sechszwanzeg Deeg am Joer besicht de Maharadja den Tempel dräimol am Dag, fir vedesch Hymnen a Rezitatiounen ze lauschten; d'Sühnungszeremonie endet mam *Lakshadipam* oder der Beliichtung vum Tempel duerch honnerttausend Luuchten.

De groussen hinduistesche Gesetzgeber Manu **41-8** huet d'Pflichten vun engem Kinnek beschriwwen. "Hie soll Gäscht wéi den Indra (Här vun de Götter) iwwerschwemmen; Steiere sanft an onmerkbar erhiewen, wéi d'Sonn Damp aus Waasser kritt; an d'Liewe vu senger Sujeten antrieden, wéi de Wand iwwerall geet; all gerecht ginn, wéi den Yama (Gott vum Doud); Iwwertreter an enger Schnouer bannen, wéi de Varuna (vedesch Gottheit vum Himmel a Wand); all zefridden stellen, wéi de Mound, béiswëlleg Feinde verbrennen, wéi de Gott vum Feier; an all

ënnerstëtzen, wéi d'Äerdgëttin."

"Am Krich soll e Kinnek net mat gëftege oder feierleche Waffen kämpfen, nach schwaach oder onfäerdeg oder wafflos Géigner oder Männer ëmbréngen, déi Angscht hunn oder ëm Schutz bieten oder déi fortlafen. Krich soll nëmmen als leschten Auswee benotzt ginn. D'Resultater am Krich sinn ëmmer zweifelhaft."

D'Presidence vu Madras un der Südostküst vun Indien enthält déi flaach, grouss Stad Madras, déi um Mier ëmginn ass, a Conjeeveram, déi Gëlle Stad, d'Haaptstad vun der Pallava-Dynastie, där hir Kinneke regéiert hunn.

während den éischte Joerhonnerte vun der chrëschtlecher Ära. An der moderner Madras-Presidence ass déi net-gewaltsam D'Idealer vum Mahatma Gandhi hunn e groussen Fortschrëtt gemaach; déi wäiss, markant "Gandhi-Kappen" sinn iwwerall ze gesinn. Am Süden am Allgemengen huet de Mahatma vill wichteg Tempelreforme fir "Onberéierbar" souwéi Reforme vum Kastesystem duerchgefouert.

Den Urspronk vum Kastesystem, dee vum groussen Gesetzgeber Manu formuléiert gouf, war bewonnernswert. Hie konnt kloer gesinn, datt d'Mënschen duerch natierlech Evolutioun a véier grouss Klassen ënnerscheet ginn: déi, déi fäeg sinn, der Gesellschaft duerch hir kierperlech Aarbecht (*Sudras*) Déngschter ze leeschten; déi, déi déngen duerch Mentalitéit, Fäegkeet, Landwirtschaft, Handel, Kommerz, Geschäftsliewen am Allgemengen (*Vaisyas*); déi, deenen hir Talenter administrativ, exekutiv a schützend sinn - Herrscher a Krieger (*Kshatriyas*); déi vun kontemplativer Natur, spirituell inspiréiert an inspiréierend (*Brahmanen*). "Weder Gebuert nach Sakramenter nach Studium nach Ofstamung kënnen entscheeden, ob eng Persoun zweemol gebuer ass (dh e *Brahmin*);", erkläert de *Mahabharata* , "nëmme Charakter a Verhalen kënnen entscheeden." **41-9** De Manu huet instruéiert d'Gesellschaft, hire Memberen Respekt ze weisen, souwäit se Wäisheet, Tugend, Alter, Verwandtschaft oder schliisslech Räichtum haten. Räichtum am vedeschen Indien gouf ëmmer veruecht, wa se gesammelt oder net fir karitativ Zwecker verfügbar war. Ongeneréis Männer vu grousssem Räichtum kruten e niddrege Rang an der Gesellschaft zougewisen.

Eescht Iwwel sinn entstanen, wéi de Kastesystem iwwer d'Joerhonnerte zu engem ierfleche Block verhärtet gouf. Sozialreformer wéi de Gandhi an d'Membere vu ganz ville Gesellschaften an Indien maachen haut lues awer sécher Fortschrëtter bei der Restauratioun vun den ale Wäerter vun der Kaste, déi eleng op natierlecher Qualifikatioun a net op Gebuert baséieren. All Natioun op der Äerd huet hiren eegenen eenzegaartege Misär-produzéierende Karma, mat deem hie sech beschäftege muss a muss ewechhuelen; och Indien, mat sengem villfältegen an onverletzleche Geescht, wäert sech als fäeg beweisen, der Aufgab vun der Kastereformatioun gerecht ze ginn.

Südindien ass sou faszinéierend, datt den Här Wright an ech eis Idyll verlängere wollten. Mee d'Zäit, an hirer onendlecher Onhéiflechkeet, huet eis keng héiflech Verlängerung ginn. Ech sollt geschwënn déi lescht Sessioun vum indesche philosophesche Kongress op der Universitét vu Kalkutta schwätzen. Um Enn vum Besuch zu Mysore hunn ech e Gespréich mam Sir CV Raman, President vun der indescher Akademie vun ... genoss. Wëssenschaften. Dëse brillante hinduistesche Physiker krut 1930 den Nobelpräis fir seng wichteg Entdeckung an der Diffusioun vum Liicht - den "Raman-Effekt", deen haut all Schouljong kennt.

Nodeems mir zéckt Äddi zu enger Masse vu Studenten a Frënn aus Madras

gewénkt hunn, sinn den Här Wright an ech Richtung Norden gaangen. Ënnerwee hu mir virun engem klengen Schräin gehalen, dat dem Sadasiva Brahman, 41-10, geéiert gouf, an deem seng Liewensgeschicht aus dem 18. Joerhonnert Wonner dicht zesummekommen. E gréissere Sadasiva-Schräin zu Nerur, dee vum Raja vu Pudukkottai opgeriicht gouf, ass eng Pilgerplaz, déi vill göttlech Heelungen erlieft huet.

Vill pittoresk Geschichten iwwer de Sadasiva, engem léiwen a voll erliichterte Meeschter, ginn et nach ëmmer bei de südindeschen Duerfbewunner. Wéi de Sadasiva een Dag a *Samadhi* um Ufer vum Kaveri Floss ënnergaangen ass, gouf hie vun enger plötzlecher Iwwerschwemmung matgerappt. Woche méi spéit gouf hie fonnt, déif ënner engem Äerdhiwwel begruewe. Wéi d'Schaufele vun den Duerfbewunner säi Kierper getraff hunn, ass den Hellegen opgestan an huet séier fortgaangen.

D'Sadasiva huet ni e Wuert geschwat oder e Stoff unhat. Enges Moies ass den plakege Yogi ouni Zeremonie an d'Zelt vun engem mohammedanesche Chef eragaangen. Seng Dammen hunn erschreckt gekrasch; de Krieger huet e Wilde behandelt. Schwäert Schub bei Sadasiva, wien seng Aarm war ofgetrennt. Den Meeschter fortgaang onbesuergt.

Iwwerwältegt vun der Reue huet de Mohammedan den Aarm vum Buedem opgehewen a sech der Sadasiva gefollegt. De Yogi huet säin Aarm roueg an de bluddende Stomp agesat. Wéi de Krieger demüteg ëm eng spirituellt Instruktioun gefrot huet, huet de Sadasiva mat sengem Fanger op de Sand geschriwwen:

"Maach net maachen wat du wëllen, an dann du Mee maachen wat du wéi."

De Mohammedaner gouf zu engem erhuewenen Zoustand vum Geescht erhuewen a verstanen de paradoxe Rot vum Hellegen als Guide zur Séilefräiheet duerch d'Meeschterschaft vum Ego.

D'Duerfkanner hunn eemol a Präsenz vum Sadasiva de Wonsch ausgedréckt, de reliéise Fest vu Madura ze gesinn, 150 Meilen ewech. De Yogi huet de Klengen ugedeit, datt si säi Kierper sollten upaken. Kuckt! direkt gouf déi ganz Grupp op Madura transportéiert. D'Kanner sinn glécklech tëscht den Dausende vu Pilger gewandert. An e puer Stonnen huet de Yogi seng kleng Kanner mat sengem einfache Wee heem bruecht. Transportmëttel. Déi erstaunt Elteren hunn déi lieweg Geschichten iwver d'Billerprozessioune héieren a festgestallt, datt verschidde Kanner Täsche mat Madura-Séissegkeeten dobäi haten.

E jonke Mann, deen net gegleewe war, huet den Hellegen an d'Geschicht veruecht. De Moie drop ass hien op d'Sadasiva zougaangen.

„Meeschter“, sot hien veruechtend, „firwat bréngt Dir mech net mat op d'Fest, genee wéi Dir et gëschter fir déi aner Kanner gemaach hutt?“

De Sadasiva huet nogelooss; de Jong huet sech direkt an der wäiter Stadmass erëmfonnt. Mä leider! wou war den Hellegen, wéi de jonke Mann fort wollt? De midde Jong ass mat der aler a prosaescher Method vun der Foussbewegung heemkomm.

41-1 : Madame Bletch, onfäeg zu erhalen den aktiv Tempo astellen vun Här Wright an ech selwer, bliwwen glécklech mat mäin Verwandten zu Kalkutta.

41-2 Dësen Damm, eng riseg hydroelektresch Anlag, beliicht d'Stad Mysore a gëtt Fabriken fir Seid, Seefen a Sandelholzueleg Stroum. D'Sandelholzuewen aus Mysore hunn en herrleche Geroch, deen d'Zäit net erschöpft; e liichte Stich erliwte den Geroch. Mysore prahlen e puer vun den gréissten Pionéier industriell Ënnerhuele an Indien, dorënner d'Kolar Goldminen, d'Mysore Zockerfabréck, déi riseg Eisen- a Stolwierker zu Bhadravati, an déi bëlleg an effizient Mysore State Railway, déi vill vun den 30.000 Quadratmeilen vum Staat ofdeckt.

Den Maharadscha an Yuvaraja WHO waren mäin Gastgeber an Mysore an 1935 hunn béid viru kuerzem gestuerwen. Den Jong vun den Yuvaraja, den aktuelle Maharaja, ass en ënnernehmensräiche Herrscher, an huet zu de Industrien vu Mysore .eng grouss Fliegerfabréck bäigefüügt

41-3 : Sechs Bänn op *Antik Indien* (Kalkutta, 1879).

Weder nach Alexander nach iergendeng vun säin Generäl jee gekräizt den Ganges. Fannen bestëmmt :41-5 Resistenz an den Nordwesten, den Mazedonesch Arméi refuséiert zu duerchdréngen méi wäit; Alexander war .gezwongen zu fortgoen Indien an sichen seng Eroberungen a Persien

41-5 : Vun dëst Fro mir Mee vermuten dat den "Jong vun Zeus" hat eng heiansdo Zweifel dat hien hat scho Perfektioun erreecht .

41-6 : Alles Griichesch Observateuren Kommentar op den Mangel vun Sklaverei an Indien, eng Fonktioun bei fäerdeg Varianz mat den Struktur vun der hellenistescher Gesellschaft.

41-7 : *Kreativ Indien* vun Prof. Bénoy Kumar Sarkar gëtt eng ëmfaassend Bild vun Indien säin antik an modern

Leeschtungen an eenzegaarteg Wäerter an Wirtschaft, politesch Wëssenschaft, Literatur, Konscht, an sozial Philosophie.
(Lahore: Motilal Banarsi Dass, Publishers, 1937, 714 pp., \$5.00.)

Eng aner recommandéiert Volumen ass *Indesch Kultur Duerch Den Alter*, vun S. V. Venatesvara (Nei York: Longmans,
.Gréng & Co., 5,00 \$)

41-8 : Manu ass den universell Gesetzgeber; net eleng fir Hindu Gesellschaft, awer fir den Welt. Alles Systemer vun schlaue sozial Reglementer an souguer Gerechtegkeet sinn gemustert no Manu. Nietzsche huet bezuelt den folgend Tribut: "Ech wëssen vun Nee Buch an wéi eng also vill delikat an frëndlech Saachen sinn gesot zu Fra wéi an den *Gesetzbuch Vun Manu*; déi al groe Baart an Hellegen hunn eng eng Aart a Weis, galant géintwärtig Fraen ze sinn, déi vläicht net iwwertroffen ka ginn ... en onvergläichlech intellektuell an iwwerleedent Wierk ... voll mat nobelen Wäerter, et ass gefëllt mat engem Gefill vu Perfektioun, mat engem Jo-Sprooch zum Liewen, an engem triumphierende Gefill vu Wuelbefannen a Bezuch op sech selwer an zum Liewen; d'Sonn schénge op dat ganz Buch."

41-9 : "Inklusioun an eent vun dës véier Kasten ursprénglech ofhängeg net op eng Mann säin Gebuert awer op säin natierlech Kapazitéiten wéi demonstréiert vun den Zil an Liewen hien gewillt ze erreechen," eng Artikel an *Ost-West* fir Januar, 1935, erzielt eis. "Dës Zil kéint sinn (1) *Kama*, Wonsch, Aktivitéit vun den Liewen vun den Sënner (*Sudra* Etapp), (2) *Artha*, Gewënn, erfëllend awer kontrolléieren d'Wësch (*Vaisya*- Stadium), (3) *Dharma*, Selbstdisziplin, d'Liewen voller Verantwortung a richtigem Handeln (*Kshatriya*- Stadium), (4) *Moksha*, Befreiung, den Liewen vun Spiritualitéit an reliéis Léieren (*Brahmin* Etapp). Dës véier Kasten rendern Déngscht der Mënschheet duerch (1) Kierper, (2) Geescht, (3) Wëllenskraaft, (4) Geescht.

Dës véier Etappen hunn hir Korrespondenz an den éiwege *Gunas* oder Qualitéiten vun der Natur, *Tamas*, *Rajas* a *Sattva*" : Obstruktioun, Aktivitéit, an Expansioun; oder, Mass, Energie, an Intelligenz. Den véier natierlech Kasten sinn markéiert vun den *Gunas* als (1) *Tamas* (Onwëssenheet), (2) *Tamas-Rajas* (Mëschung vun Ignoranz an Aktivitéit), (3) *Rajas-Sattva* (Mëschung vun riets Aktivitéit an Erleuchtung), (4) *Sattva* (Aufklärung). Sou huet Natur markéiert all Mann mat säin Kaste, vun den Iwwerleedendheet an sech selwer vun enger, oder der Mëschung aus zwou, vun de *Gunas*. Natierlech huet all Mënsch all dräi *Gunas* a variéierende Proportiounen. De Guru wäert fäeg sinn, de Kaste oder den evolutiven Status
...vun engem Mann richtig ze bestëmmen

Zu eng bestëmmt Ausmooss, all Rennen an Natiounen observéieren an Übung, wann net an Theorie, den Fonctiounen" vun Kaste. Wou do ass grouss Lizenz oder sougenannt Fräiheet, besonnesch an gemëschte Bestietnes tëscht Extremer an den natierlech Kasten, den Rass schwënnt fortgeet a stierft aus. De *Purana Samhita* vergläicht d'Nokommen vun esou Verbindungen mat onfruchtbare Hybriden, wéi de Mauldéier, deen net fäeg ass, seng eege Spezies ze vermëschen. Kënnschlech Spezies ginn eventuell ausgerott. D'Geschicht bitt vill Beweiser vun villfälteg super Rennen wéi eng Nee méi laang hunn iergendeng liewen Verrieder. Den Kaste System vun Indien ass kreditéiert vun hir déi meescht déifgräifend Denker mat sinn den kontrolléieren oder präventiv géint Lizenz wéi eng huet erhale den Rengheet vun den Rass a si sécher duerch Joerdausende vu Wiesselwierkunge bruecht, während aner Rassen an der Vergessenheet verschwonne
...sinn

41-10 : Säi vollen Titel war de Sri Sadasivendra Saraswati Swami. Den illustréierten Nofolger an der formeller Shankara Linn, Jagadguru Sri Shankaracharya vun Sringeri Mathematik, geschriwwen eng inspiréierend *Ode* engagéiert zu Sadasiva. *Ost-West* fir Juli, 1942, huet en Artikel iwwer d'Liewe vun der Sadasiva publizéiert.

KAPITEL: 42

Lescht Deeg Mat Mäin Guru

„Guruji, ech freeë mech, dech dëse Moien eleng ze fannen.“ Ech war grad an der Serampore-Kluesermitage ukomm, mat enger parfüméierter Laascht vu Friichten a Rosen. De Sri Yukteswar huet mech sanft ugekuckt.

"Wat ass dän Fro?" Meeschter gekuckt iwwer den Zëmmer wéi obwuel hien waren sichen Flucht.

„Guruji, ech sinn als Lycéesschüler bei dech komm; elo sinn ech e erwuessene Mann, och mat groe Hoer oder..." zwee. Och wann Dir mech vun der éischer Stonn bis elo mat roueger Häerzegkeet iwwerhäipt hutt, wësst Dir dat? eemol nëmmen, op den Dag vun Versammlung, hunn du jee sot, Ech Léift du?" Ech gekuckt bei hien flehend.

De Meeschter huet säi Bléck erofgelooss. „Yogananda, muss ech déi waarm Gefiller, déi am beschte vum wuertlosen Häerz bewahrt ginn, an déi kal Räicher vun der Ried erausbréngen?"

"Guruji, Ech wëssen du Léift mech, awer mäin stierflech Oueren Péng zu héieren du soen also."

„Sief et, wéi Dir wëllt. Während menger Bestietnes hunn ech mech dacks no engem Jong verlaangert, fir de yogesche Wee ze trainéieren. Mee wéi Dir a mäi Liewe komm sidd, war ech zefridden; an Iech hunn ech mäi Jong fonnt." Zwee kloer Tréinen stoung dem Sri Yukteswar an den Aen. "Yogananda, ech hunn dech ëmmer gär."

„Är Äntwert ass mäi Pass an den Himmel." Ech hunn e Gewiicht aus mengem Häerz gefüllt, dat fir ëmmer bei senger Wieder opgeléist gouf. Oft hat ech mech iwwer säi Stillschweigen gewonnert. Wéi ech gemierkt hunn, datt hie onemotional an egoistesche war agespaart, awer heiansdo hat ech Angscht, datt ech et net fäerdeg bruecht hätt, hien voll zefridden ze stellen. Seng Natur war komesch, déi ni ganz bekannt war; eng Natur déi a roueg, fir d'Äusserwelt onergräiflech, där hir Wäerter hie laang iwwerschratt hat.

E puer Deeg méi spéit, wéi ech virun engem risege Publikum an der Albert Hall zu Kalkutta geschwat hunn, huet de Sri Yukteswar zougestëmmt, nieft mir op der Plattform ze setzen, mam Maharaja vu Santosh an dem Buergermeeschter vu Kalkutta. Och wann de Meeschter mir näischt gesot huet, hunn ech hien heiansdo während menger Ried ugekuckt, an ech hat d'Gefill, e glécklecht Glanz a senger Aen ze gesinn.

Dunn koom eng Ried virun den Alumni vum Serampore College. Wéi ech meng al Klassekomeroden ugekuckt hunn, an wéi si hiren eegene "Mad Monk" ugekuckt hunn, hunn Tréinen vun der Freed sech onbeschämt gewisen. Mäi sëlwerzongegen Philosophieprofessor, den Dr. Ghoshal, ass no vir komm fir mech ze begréissen, all eis fréier Mëssverständnes vum der Alchemistin Zäit opgeléist.

Enn Dezember gouf e Wantersonnewendfest an der Serampore-Kluiserhaus gefeiert. Wéi ëmmer hunn sech d'Jünger vum Sri Yukteswar vu wäit an no versammelt.

Andachtssankirtanen , Soloen an der nektarséisser Stëmm vum Kristo-da, e Festmahl zerwéiert vu jonke Jünger, dem Meeschter säin déifgräifenden, bewegenden Diskurs ënner de Stären am iwwerfëllte Haff vum Ashram - Erënnerungen, Erënnerungen! Freedeg Fester vu laang vergaangene Joren! Haut den Owend awer sollt et eng nei Feature ginn.

„Yogananda, adresséiert w.e.g. d'Versammlung – op Englesch.“ Dem Meeschter seng Aen hunn geblénkt, wéi hien dës duebel ongewéinlech Ufro gestallt huet; huet hien un déi schwierereg Situatioun um Schëff geduecht, déi menger éischter Virlesung op Englesch virugaangen ass? Ech hunn d'Geschicht mengem Publikum vu Bridder-Jünger erzielt, an hunn mat enger passionéierter Éierung un eise Guru ofgeschloss.

„Seng omnipräsent Leedung war net nëmmen um Ozeandampfer bei mir“, hunn ech ofgeschloss, „mee all Dag während menge fofzeng Joer am risegen a gaaschtfreindleche Land vun Amerika.“

Nodeems d'Gäschd fort waren, huert de Sri Yukteswar mech an dat selwecht Schlofzëmmer geruff, wou ech – nëmmen eemol, no engem Fest a menge fréie Joren – op sengem hëlzene Bett schlofe konnt. Haut den Owend souz mäi Guru roueg do, en Hallefkrees vu Jünger zu senger Féiss. Hie lächelte wéi ech séier an d'Zëmmer erakoum.

„Yogananda, fuers du elo op Kalkutta? Komm w.e.g. muer zeréck. Ech hunn dir verschidden Saachen ze soen.“

Den nächsten Nomëtteg huert de Sri Yukteswar mir mat e puer einfache Wieder vum Segen den weidere monasteschen Titel *Paramhansa verginn* . 42-1

„Et ersetzt elo formell Ären fréiere Titel *Swami* “, sot hien, wéi ech virun him gekniet sinn. Mat engem stëllen Laachen hunn ech un de Kampf geduecht, deem meng amerikanesch Studenten iwwer d'Aussprooch vu *Paramhansaji géife maachen* . 42-2

„Meng Aufgab op der Äerd ass elo fäerdeg; Dir musst weidermaachen.“ De Meeschter huert roueg geschwat, seng Aen roueg a sanft. Mäin Häerz huert vir Angscht geklappt.

„Schéckt w.e.g. een, deem d'Leedung vun eise Ashram zu Puri iwwerhëlt“, sot de Sri Yukteswar weider. „Ech loossen alles an Ären Hänn. Dir wäert fäeg sinn, d'Boot vun Ärem Liewen an dat vun der Organisatioun erfollegräich op déi göttlech Ufer ze segelen.“

An Tréinen, Ech war ëmfaassen säin Féiss; hien Rous an geseent mech léif.

Den Dag drop hunn ech aus Ranchi en Schüler, de Swami Sebananda, geruff an hien op Puri geschéckt, fir d'Aufgaben an der Klausur ze iwwerhuelen. 42-3 Méi spéit huert mäi Guru mat mir iwwer déi juristesche Detailer vun der Ofwicklung vu sengem Ierwen diskutéiert; hie wollt d'Méiglechkeet vu Prozesser duerch Familljememberen no sengem Doud iwwer de Besëtz vu senger zwou Eremitage an anere Besëtz verhënneren, iwwer déi hie wollt, datt eleng ... fir karitativ Zwecker.

"Et goufen viru kuerzem Arrangementer getraff, datt de Meeschter Kidderpore besiche soll, 42-4 „mee hie konnt net goen.“ Den Amulaya Babu, e Brudder-Jünger, huert mir dës Bemierkung enges Nomëttegs gemaach; ech hunn eng kal Well vu Virausesinn gefillt. Op meng dréngend Froen huert de Sri Yukteswar nëmmen geäntwert: „Ech ginn net méi op Kidderpore.“ Fir e Moment huert de Meeschter geziddert wéi e verängscht Kand.

("Bindung un e kierperlecht Wunnsëtz, déi aus senger eegener Natur entsteet [d.h. aus onheemleche Wuerzelen, vergaangenen Erfarunge vum Doud]", schreift de

Patanjali, **42-5** "ass a klengem Mooss souguer bei groussen Hellegen präsent." A verschiddene vu senge Ried iwwer den Doud huet mäi Guru gewinnt dobäizesetzen: "Genau wéi e laang agespaarte Vugel zéckt, säin gewinnt Heem ze verloossen, wann d'Dier opgemaach gött.")

"Guruji," Ech ugeflücht hien mat eng schluchzen, "net soen dat! Ni ausdrécken déi Wieder zu mech!"

Dem Sri Yukteswar säi Gesiicht huet sech mat engem friddleche Laachen entspannt. Och wann hien no bei sengem eenanzwanzegsten Gebuertsdag war, huet hien ausgesinn, wéi wann hie gutt a staark wier.

Dag fir Dag hunn ech mech am Sonneliicht vun der Léift vu mengem Guru gesonnt, déi onausgesprochen awer staark gefillt war, an hunn ech déi verschidden Hiweiser, déi hie vu sengem bevirstehende Doud ginn hat, aus mengem bewossten Geescht verbannt.

„Här, d' *Kumbha Mela* fënnt dës Mount zu Allahabad statt.“ Ech hunn dem Meeschter d' *Mela*- Datume gewisen. e bengaleschen Almanach. 42-6

"Maach du wierklech wëllen zu goen?"

Well ech dem Sri Yukteswar seng Zweifel net gemierkt hunn, datt ech hie verlossen wollt, hunn ech weidergefouert: "Dir hutt emol de geseenten Ubléck vum Babaji an engem Allahabad *Kumbha gesinn* . Vlächet hunn ech dës Kéier d'Gléck, hien ze gesinn."

„Ech mengen net, datt Dir hien do begéine wäert.“ Mäi Guru ass dunn roueg ginn, well hie meng Pläng net wollt behënneren.

Wéi ech den nächsten Dag mat enger klenger Grupp op Allahabad fortgaange sinn, huet de Meeschter mech roueg op seng üblech Aart a Weis geseent. Anscheinend hunn ech d'Implikatiounen an der Astellung vum Sri Yukteswar net bewosst bliwwen, well den Här mir d'Erfahrung erspueren wollt, hëlleflos gezwongen ze sinn, den Doud vu mengem Guru matzemaachen. Et ass ëmmer a mengem Liewen geschitt, datt Gott beim Doud vun deenen, déi ech léif hunn, aus Matgefill arrangéiert huet, datt ech vun der Szen distanzéiert sinn. 42-7

Eis Grupp ass den 23. Januar 1936 bei der *Kumbha Mela ukomm*. Déi staark wuessend Masse vu bal zwee Leit Milliounen Leit war e beandrockenden Ubléck, souguer iwwerwältigend. De besonnesche Genie vum indesche Vollek ass d'Éierbied, déi souguer am niddregsten Bauer fir de Wäert vum Geescht ugebuer ass, an och fir d'Mönche an d'Sadhus, déi weltlächst Bindungen opginn hunn, fir eng méi göttlech Ankerplaz ze sichen. Et gëtt zwar Imposteuren an Heuchler, awer Indien respektéiert all fir déi Wéineg, déi dat ganz Land mat himmlesche Segen beliichten. Westler, déi dat risegt Spektakel gekuckt hunn, haten eng eenzegaarteg Geleeënheet, de Puls vum Land ze spieren, déi spirituell Begeeschterung, där Indien seng läschbar Vitalitéit virun de Schléi vun der Zäit verdankt.

Den Fra Yogi, Shankari Mai Jiew, nēmmen liewen Schüler vun den super Trailanga Swami.

Déi Figur mat engem Turban, déi direkt nieft hir sëtzt, ass de Swami Benoyananda, Direkter vun eiser Ranchi Yogaschoul fir Jongen a Bihar. D'Foto gouf 1938 an der Hardwar *Kumbha Mela* *gemaach* ; déi Hellegin war deemools 112 Joer al.

Krishnananda, bei den 1936 Allahabad *Kumbha Mela* , mat säin zahm vegetarisch Léiwin.

lesspatio am zweete Stack vum Serampore-Kléiesenhaus vum Sri Yukteswar.
Ech sëtzen (an der Mëtt) zu de Féiss vu mengem
Guru.

Den éischten Dag huet eis Grupp pure Stären verbruecht. Hei waren onzähleg

Badegäscht, déi sech am hellege Floss fir d'Verzeiung vun de Sënnen gedaucht
hunn; do hu mir feierlech Ritualer vum Gottesdéngscht gesinn; do ware
Gottesofferen, déi op déi staubeg Féiss vun den Hellegen verstreet goufen; eis Käpp
hunn sech gedréit, an eng Rei Elefanten, agespaarte Päerd a lues beweegte
Rajputana-Kamelen sinn laanschtgaang, oder eng pittoresk reliéis Parad vun

plakeg Sadhus, winken Zepteren vun Gold an Sëlwer, oder Fändelen an Streamer vun seideg Samt.

Anchoriten, déi nëmmen Lendekleeder unhaten, souzen roueg a klenge Gruppen, hir Kierper mat der Äsch verschmiert, déi se virun der Hëtzt a Keelt schützt. Dat geeschlecht A war lieweg op hire Stier duerch eng eenzeg Plaz Sandelholzpaste duergestallt. Raséiert Käpp Swamien erschéngen zu Dausenden, an Ockerkleeder gekleet an hunn hire Bambusstab an hir Bettelschüssel gedroen. Hir Gesiichter hunn gestraalt mat ... den verzichten Fridden wéi si gelaf iwwer oder ofgehalen philosophesch Diskussiounen mat Jünger.

Hei an do ënnert de Beem, ronderëm riseg Koup vu brennendem Holz, ware pittoresk Sadhus, **42-8** hir Hoer geflochten a gespannt uewen op hire Käpp. E puer haten e puer Meter laange Baart, gekrauselt an an engem Knuet gebonnen. Si hunn roueg meditíiert oder hir Hänn ausgestreckt fir ze seegen déi laanschtgaange Masse - Bettler, Maharadjaen op Elefanten, Fraen a bunte *Sarien* - hir Armbänner a Fousskett hunn geklingelt, *Fakiren* mat dënnen Äerm, déi grotesk an d'Luucht gehale goufen, *Brahmacharis*, déi Meditatiouns-Ellbogenstützen droen, demüteg Weisen, deenen hir Feierlechkeet eng bannenzeg Freed verstoppt huet. Héich iwwer dem Kaméidi hu mir den onopfällegen Uruff vun den Tempelklacken héieren.

Un eisem zweeten *Mela*- Dag sinn ech a meng Begleeder an verschidden Ashramen an temporär Hütten eragaangen, wou mir hellege Persounen *Pronamen ugebueden hunn* . Mir kruten de Segen vum Leader vun der *Giri*- Zweig vum Swami-Uerden - engem dënne, askeetesche Mönch mat Aen aus laachendem Feier. Eise nächste Besuch huet eis an eng Klausur gefouert, där hire Guru déi lescht néng Joer d'Gelübde vum Stillschweigen an eng strikt Fruuchtdiät respektíiert hat. Op der zentraler Bühn an der Ashram-Hal souz e blannen Sadhu, Pragla Chakshu, deen an de *Shastras déifgräifend geléiert* a vun alle Sekten héich veréiert gouf.

Vedanta gehalen hat , huet eis Grupp déi friddlech Ermitage verlooss fir e Swami an der Géigend ze begréissen, Krishnananda, e schéine Mönch mat rout Wangen an impressionanten Schëlleren. Nieft him huet eng zahm Léiwin sech geluecht. Dem spirituellen Charme vum Mönch noginn - net, ech sinn sécher, sengem kräftege Kierperbau! - refusíiert d'Dschungeldéier all Fleesch zugonschte vu Rais a Mëllech. De Swami huet dem gebronghaaregen Déier geléiert " *Aum* " an engem déiwen, attraktive Knurren ze soen - e Kazen-Unhänger!

Eis nächst Begegnung, en Interview mat engem geléierte jonke Sadhu, ass gutt am sprudelnde Reesdagbuch vum Här Wright beschriwwen.

„Mir sinn am Ford iwwer de ganz niddrege Ganges op enger knaschternder Pontonbréck gefuer, schlaangewéi duerch d'Leitmassen an iwwer schmuel, verwéckelt Stroossen gekrabbelt, laanscht d'Plaz um Flossufer, déi de Yoganandaji mir als Treffpunkt vum Babaji a Sri Yuktaswarji gewisen huet.“

Kuerz drop sinn mir aus dem Auto geklommen a sinn e Stéck duerch den ëmmer méi décke Rauch vun de Feier vun de Sadhus an iwwer de glatte Sand gaangen, fir bei e Koup klenge, ganz bescheidenen Hütten aus Leem a Stréi ze kommen. Mir sinn virun enger vun dësen onbedeitenden temporäre Wunnengen stoe bliwwen, mat engem dwerchfërmegen Agank ouni Dier, dem Schutz vum Kara Patri, engem jonke wandernden Sadhu, dee fir seng aussergewöhnlech Intelligenz bekannt war. Do souz hien, mat gekräizte Been op engem Haufe Stréi, seng eenzeg Deckung - an iwwregens säin eenzege Besëtzt - war en Ockerduch iwwer seng Schëlleren.

"Wierklech huet e göttlecht Gesiicht eis ugelächelt, nodeems mir op alle Véier an d'Hütt gekrabbelt waren a virun de Féiss vun dëser erleuchteter Séil *geruff waren*, während d'Petrosinluucht um Agank komesch geblénkt huet,

Danzend Schied op de Stréidachmaueren. Sâi Gesiicht, besonnesch seng Aen a perfekt Zänn, hunn gestraalt a geblénkt. Och wann ech vum Hindi verwonnert war, waren seng Ausdréck ganz opfälleg; hie war voller Begeeschterung, Léift, spiritueller Herrlechkeet. Keen konnt sech mat senger Gréisst verwiesselen.

„Stellt Iech dat glécklecht Liewe vun engem vir, deen net un d'materiell Welt gebonnen ass; fräi vum Kleederproblem; fräi vum Verlaangen no Iessen, ni bieten, ni gekacht Iessen upaken, ausser all zweeten Dag, ni...“ eng Bettelschüssel droen; fräi vun all Geldverstrich, ni mat Sue ëmgoen, ni Saachen ewechspäicheren, ëmmer op Gott vertrauen; fräi vu Transportsuergen, ni a Gefierer fueren, awer ëmmer op den Ufere vun den hellege Flëss trëppelen; ni méi laang wéi eng Woch op enger Plaz bleiwen, fir all wuessend Bindung ze vermeiden.

„Sou eng bescheiden Séil! Ongewéinlech geléiert an de *Veden*, a mat engem MA-Ofschloss an dem Titel *Shastri* (Meeschter vun de Schrëften) vun der Benares Universitéit. E sublimt Gefill huet mech duerchdrongen, wéi ech zu senge Féiss souz; et schénkt alles eng Äntwert op mäi Wonsch ze sinn, dat richtegt, dat antikt Indien ze gesinn, well hie e richtege Vertrieeder vun dësem Land vu spirituellen Risen ass.“

Ech hunn d'Kara Patri iwwer sâi Wanderliewen gefrot. „Hues du keng extra Kleeder fir de Wanter?“ „Nee, dat ass genuch.“

"Maach du droen iergendeng Bicher?"

„Nee, ech léieren déi Leit auswenneg, déi mech wëlle lauschteren.“ „Wat méchs du soss nach?“

"Ech streifen vun den Ganges."

Bei dëse rouege Wieder gouf ech vun engem Verlaangen no der Einfachheet vu sengem Liewen iwwerwältegt. Ech hunn mech un Amerika erënnert, an un all d'Verantwortung, déi op meng Schëlleren louch.

„Nee, Yogananda“, hunn ech e Moment traureg geduecht, „an dësem Liewen ass et näischt fir dech, laanscht de Ganges ze wandern.“

Nodeems de Sadhu mir e puer vu senge spirituellen Erkenntnesser erzielt

hat, hunn ech eng abrupt Fro gestallt. "Gitt Dir dës Beschreiwunge vun der

Bibel oder vun bannenzeger Erfahrung?"

"Hallschent vun Buch léieren," hien geäntwert mat eng einfach Laachen, "an d'Halschent vun Erfahrung."

Mir souzen eng Zäit glécklech a meditativer Rou. Nodeems mir seng helleg Präsenz verlooss haten, sot ech zum Här Wright: "Hien ass e Kinnek, deem op engem Troun aus gëllene Stréi sëtzt."

Mir hunn eisen Ovesiessen deem Owend um *Mela*-Terrain ënnert de Stärenhimmel giess, a vu Bliederteller giess, déi mat Bengelen zesummegepinnt waren. Geschirrspülungen an Indien gi minimal gemaach!

Zwee weider Deeg vun der faszinierender *Kumbha* ; dann Richtung Nordwesten laanscht d'Jumna-Uferen op Agra. Nach eng Kéier hunn ech den Taj Mahal gekuckt; an der Erënnerung stoung de Jitendra nieft mir, beandrockt vum Dram aus Marmer. Dann weider an den Brindaban Ashram vum Swami Keshabananda.

Mäin Zil bei der Sich no Keshabananda war mat dësem Buch verbonnen. Ech hat ni d'Ufro vum Sri Yukteswar vergiess, datt ech d'Liewe vum Lahiri Mahasaya schreiwen. Während mengem Openthalt an Indien hunn ech all Geleeënheet genotzt, fir direkt Jünger a Verwandte vum Yogavatar ze kontaktéieren. Ech hunn hir Gespréicher a voluminösen Notizen opgeholl, Fakten an Datumer verifizéiert a Fotoen, al Bréiwer an Dokumenter gesammelt. Mäi Lahiri Mahasaya Portfolio huet ugefaang ze wuessen; ech hunn mat Enttäuschung gemierkt, datt virun mir ustrengend Aarbecht am Auteurschaft louch. Ech hunn gebiet, datt ech menger Roll als Biograph vum kolossale Guru gerecht kéint ginn. E puer vu senge Jünger haten Angscht, datt an engem schrëftleche Bericht hire Meeschter erofgesat oder falsch interpretéiert kéint ginn.

„Een kann dem Liewe vun enger göttlecher Inkarnatioun kaum a kale Wierder gerecht ginn“, hat de Panchanon Bhattacharya mir emol bemierkt.

Aner enk Jünger ware genee sou zefridd, de Yogavatar als den onstierfleche Léiermeeschter an hiren Häerzer verstoppt ze halen. Trotzdeem, well ech dem Lahiri Mahasaya seng Prognose iwuer seng Biographie bewusst war, hunn ech keng Ustrengung gespuert, fir d'Fakten iwuer säi äusserlecht Liewen ze sécheren an ze bestätegen.

De Swami Keshabananda huet eis Grupp häerzlech zu Brindaban a sengem Katayani Peith Ashram begréisst, engem imposante Backsteengebai mat massive schwaarze Sailen, dat an engem schéine Gaart läit. Hie war eis present. eemol an e Wunnzëmmer, dat mat enger Vergréisserung vum Lahiri Mahasaya sengem Bild dekoréiert war. De Swami war bal néngzeg Joer al, mä säi muskuléise Kierper huet Kraaft a Gesondheet ausgestraalt. Mat laangen Hoer an engem schneewäisse Baart, Aen déi vir Freed geblénkt hunn, war hien eng richtig patriarchalesch Verkierperung. Ech hunn him matgedeelt, datt ech säin Numm a mengem Buch iwuer d'Meeschter vun Indien wollt nennen.

„Erzielt mir w.e.g. vun Ärem fréiere Liewen.“ Ech hunn ugedoen gelächelt; grouss Yogi sinn dacks net kommunikativ.

De Keshabananda huet e Gest vun Demut gemaach. „Et gött wéineg vun äusserem Moment. Praktesch mäi ganz Liewen hunn ech an der Einsamkeet vum Himalaya verbruecht, wou ech zu Fouss vun enger roueger Höhl an déi aner gereest sinn. Eng Zäit laang hunn ech e klengen Ashram baussent Hardwar behalen, deen op alle Säiten vun engem Bësch mat héije Beem ëmginn war. Et war eng friddlech Plaz, déi wéineg vu Reesenden besicht gouf, wéinst der allgegenwärtiger Präsenz

vu Kobraen.“ De Keshabananda huet gekichert. „Spéider huet eng Ganges-Iwwerschwemmung d'Klueserei an d'Kobraen ewechgespullt. Meng Jünger hunn mir dunn gehollef, dësen Brindaban-Ashram ze bauen.“

Ee vun eiser Grupp huet de Swami gefrot, wéi hie sech géint d'Himalaya-Tiger geschützt hätt. **42- 9**

De Keshabananda huet de Kapp gerëselt. „An dësen héije spirituellen Héichten“, sot hien, „belästegen wëll Déieren d'Yogi selten. Eemol am Dschungel sinn ech engem Tiger perséinlech begéint. Bei menger plötzlecher Ejakulatioun war d'Déier faszinéiert, wéi wann et a Steen verwandelt wier.“ De Swami huet erëm bei senge Erënnerungen gekrasch.

"Heiansdo Ech lénks mäin Ofsonderung zu besichen mäin Guru an Benares. Hien benotzt zu Witz mat mech iwver mäin

onopfälleg reest an den Himalaya Wëldnis.

„Du hues d'Spuer vun der Reeslust op dengem Fouss', sot hien emol zu mir. „Ech si frou, datt den hellegen Himalaya grouss genuch ass, fir dech ze faszinéieren.““

„Oft“, sot de Keshabananda weider, „souwéi virun wéi och no sengem Doud ass de Lahiri Mahasaya kierperlech viru mir opgetrueden. Fir hien ass keng Himalaya-Héicht net zougänglech!“

Zwee Stonne méi spéit huet hien eis op eng Terrass gefouert. Ech hunn an enger roueger Enttäuschung geseift. Nach e fofzénggäנגegt Menü! Manner wéi e Joer indesch Gaaschtfreëndlechkeet, an ech hat fofzeg Pond zougeholl! Awer et wier als Héichpunkt vun Onhéiflechkeet ugesi ginn, iergendeng vun de Platen ze refuséieren, déi virsiichteg fir déi endlos Banqueten zu menge Éieren virbereet goufen. An Indien (nirgendwou soss, leider!) gëllt e gutt gepolsterte Swami als e wonnerschéine Bléck.

42-10

Här Wright, ech selwer, Madame Bletch -- an Ägypten

Rabindranath Tagore, inspiréiert Dichter vun Bengalen, an Nobelpräis
Präisdréier an Literatur

Den Här Wright an ech poséiere mam ehrwürdege Swami Keshabananda an
engem Schüler an der herrlecher Ermitage zu
Brindaban.

Duerno Ovesiessen, Keshabananda gefouert mech zu eng ofgeleeën Eck.

"Ären Ukënft ass net onerwaart," hien gesot. "Ech hunn

eng Message fir du." Ech war iwwerrascht; keen hat vu

mengem Plang gewosst, Keshabananda ze besichen.

„Wéi ech d'lescht Joer am nördlechen Himalaya bei Badrinarayan gewandert sinn“,
huet de Swami weidergefouert, „sinn ech de Wee verluer. Ënnerdaach ass an enger
grousser Höhl opgedaucht, déi eidel war, obwuel d'Gluten vun engem Feier an
engem Lach am Fielsbuedem geglüht hunn. Ech hunn mech iwwer de Bewunner vun
dësem einsamen Zelt gewonnert a souz beim Feier, mäi Bléck op den sonnegen
Agank vun der Höhl fixéiert.“

„'Keshabananda, ech freeë mech, datt Dir hei sidd.' Dës Wieder koumen hannert
mir. Ech hunn mech ëmgedrënt, erschreckt, a war blendend, wéi ech de Babaji
gesinn hunn! De grouse Guru hat sech an enger Nisch vun der Höhl materialiséiert.
Iwwerglécklech, hien no ville Joren erëm ze gesinn, hunn ech mech zu senge hellege
Féiss geheit.

„'Ech hunn dech heihi geruff', sot de Babaji weider. 'Dofir bass du de Wee verluer
gaangen a goufs zu menger temporärer Wunneng an dëser Höhl gefouert. Et ass laang

hier, datt mir eis lescht Kéier begéint sinn; ech freeë mech, dech nach eng Kéier ze begréissen.'"

„Den onstierfleche Meeschter huet mech mat e puer Wierder vun spiritueller Hëllef geseent, an huet dann dobäi gesot: 'Ech ginn dir eng Botschaft fir de Yogananda. Hie wäert dech bei senger Réckrees an Indien besichen. Vill Saachen am Zesummenhang mat sengem Guru an den iwwerliewende Jünger vum Lahiri wäerten de Yogananda voll beschäftegen. Sot him dann, datt ech hien dës Kéier net gesinn, wéi hie sech ongedëlleg erhofft; awer ech wäert hien bei enger anerer Geleeënheet gesinn.'"

Ech war déifgräifend beréiert zu kréien vun Keshabananda's Lëpsen dës tréischtend Verspriechen vun Babaji. A

e gewësse Schmerz a mengem Häerz ass verschwonnen; ech hunn net méi gekrasch, datt, och wéi de Sri Yukteswar ugedeit hat, de Babaji net um *Kumbha Mela opgetaucht* ass.

Ausgaben eent Nuecht wéi Gäscht vun den Ashram, eis Party astellen eraus den folgend Mëtteg op Kalkutta. Iwwer eng Bréck vum Jumna River gefuer, hu mir eng wonnerschéi Vue op d'Skyline vu Brindaban genoss, just wéi d'Sonn den Himmel a Brand gesat huet - e richtege Vulkan-Uewen a Faarwen, deen sech ënner eis am rouege Waasser reflektéiert huet.

De Jumna Strand ass geheiligt duerch Erënnerungen un de Kand Sri Krishna. Hei huet hie sech mat onschëlleg Séissheet a senge *Lilas* (Spiller) mat de *Gopis* (Meedercher), déi déi iwwerierdesch Léift exemplifizéiert wéi eng jee existéiert tëscht eng göttlech Inkarnatioun an säin Unhänger. Den Liewen vun Här Krishna gouf vu ville westleche Kommentatoren falsch verstanen. Eng bibleesch Allegorie ass fir d'Käpp vum Wierken verwirrend. E witzege Feeler vun engem Iwwersetzer wäert dëse Punkt illustréieren. D'Geschicht erzielt vun engem inspiréierte mëttelalterleche Hellegen, dem Schouster Ravidas, deen a einfache Wierder vu sengem eegenen Handwierk iwwer déi spirituell Herrlechkeet gesongen huet, déi an der ganzer Mënschheet verstoppt ass:

Ënner den grouss Tresor vun blo
Liewen den Gottheet ugedoen an verstoppen.

Een dréit sech op d'Säit fir e Laachen ze verstoppen, wann een déi einfach Interpretatioun héiert, déi dem Ravidas sengem Gedicht vun engem westleche Schrëftsteller ginn ass:

"Duerno huet hien eng Hütt gebaut, dran en Idol opgeriicht, dat hien aus enger Haut gemaach huet, an huet sech dem Verehrungsverehr widmet."

De Ravidas war e Brudder-Jünger vum groussen Kabir. Ee vun de Ravidas senger gehuewene Chelaen war de Rani vu Chitor. Si huet eng grouss Zuel vu Brahmanen op e Festmahl zu Éiere vun hirem Léierer invitéiert, awer si hunn refuséiert, mat engem einfache Schouster ze iessen. Wéi si sech an der Dignitéit ofgeleeënheet gesat hunn, fir hir eegen ze iessen... onverontreinigt iessen, kuckt! all Brahmin huet u senger Säit d'Form vu Ravidas fonnt. Dës Massevisioun huet eng wäit verbreet spiritueller Erhellung am Chitor bewierkt.

An e puer Deeg ass eis kleng Grupp zu Kalkutta ukomm. Well ech de Sri Yukteswar gär gesinn wollt, war ech enttäuscht ze héieren, datt hie Serampore verlooss hat a

sech elo zu Puri befënnt, ongeféier dräihonnert Meilen südlech.

„Kommt direkt an de Puri Ashram.“ Dësen Telegramm gouf den 8. Mäerz vun engem Brudder-Jünger un den Atul Chandra geschéckt. Roy Choudhry, eent vun Master Chelaen an Kalkutta. Neiegkeeten vun den Message erreecht meng Oueren; gequält bei seng Implikatiounen, Ech erofgefall zu mäin Knéien an ugeflücht Gott dat mäin Guruen Liewen erspuert ginn. Wéi ech grad dem Papp säin Haus fir den Zuch verloossen wollt, huet eng göttlech Stëmm an mir geschwat.

"Maach net goen zu Puri haut den Owend. Thy Gebied kann net hien gewährt."

„Här“, sot ech traureg, „Dir wëllt keng 'Zuchkampf' mat mir zu Puri féieren, wou Dir meng onopfälleg Gebieder fir d'Liewe vum Meeschter refuséiere musst. Muss hien dann op Äert Uerder fir méi héich Aufgaben fortgoen?“

Aus Respekt fir mäin inneren Uerder sinn ech déi Nuecht net op Puri fortgaang. Den nächsten Owend hunn ech sinn op de Wee zum Zuch gaangen; um Wee, um siwen Auer, huet eng schwaarz Astralwollek op eemol den Himmel bedeckt. ~~42-~~ **11** Méi spéit, wéi den Zuch Richtung Puri gedréint ass, ass mir eng Visioun vum Sri Yukteswar opgetaucht. Hie souz do, mat engem ganz eeschte Gesiicht, mat engem Liicht op béide Säiten.

„Ass alles eriwwer?“ Ech hunn meng

Äerm flehend gehuewen. Hie knickte,

an ass dann lues a lues verschwonnen.

Wéi ech deen nächsten Moien um Puri Zuchsquai stoung, ëmmer nach géint meng Hoffnung hoffnungsvoll, ass en onbekannte Mann op mech zougangen.

„Hues du héieren, datt däi Meeschter fort ass?“ Hie léisst mech ouni e weidert Wuert stoen; ech hunn ni erausfonnt, wien hie war, nach wéi hie wousst, wou ech mech fannen.

Verblüfft hunn ech mech géint d'Plattformmauer geschwankt a gemierkt, datt mäi Guru op verschidde Manéiere probéiert huet, mir déi verheerend Neiegkeet ze vermëttelen. Iwwerfëllt vu Rebellioun war meng Séil wéi e Vulkan. Wéi ech d'Puri-Eenzelierhaus erreecht hunn, war ech bal um Zesummebroch. Déi bannenzeg Stëmm huet zäertlech widderholl: "Sammelt Iech. Sidd roueg."

Ech sinn an den Ashram-Raum eragaangen, wou de Kierper vum Meeschter, onvirstellbar lieweg, an der Lotushaltung souz - e Bild vu Gesondheet a Schéinheet. Kuerz viru sengem Doud war mäi Guru liicht u Féiwer krank, awer virum Dag vu senger Himmelfahrt an d'Onendlechkeet war säi Kierper komplett gesond ginn. Egal wéi dacks ech seng léif Gestalt gekuckt hunn, konnt ech net feststellen, datt hiert Liewen fort war. Seng Haut war glat a mëll; a sengem Gesiicht war e gléckleche Ausdrock vu Rou. Hie hat säi Kierper bewosst an der Stonn vun der mystischer Beruffung opginn.

"Déi Léiw vun Bengalen ass fort!" Ech gekrasch an eng Benommenheet.

Ech hunn déi feierlech Riten den 10. Mäerz duerchgefouert. De Sri Yukteswar gouf **den 42. Mäerz begruewen.** mat den ale Ritualer vun de Swami am Gaart vu sengem Puri Ashram. Seng Jünger koumen spéider vu wäit an no, fir hire Guru bei enger

Fréijoers-Equinox-Gedenkfeier ze éieren. Den *Amrita Bazar Patrika* , eng féierend Zeitung vu Kalkutta, huet säi Bild an de folgende Bericht publizéiert:

D' *Doudesfeier* vum Srimat Swami Sri Yukteswar Giri Maharaj am Alter vun 81 Joer huet den 21. Mäerz zu Puri stattfonnt. Vill Jünger sinn fir d'Riten op Puri erofkomm.

Ee vun de gréissten Erklärer vun der *Bhagavad Gita* , de Swami Maharaj, war e grouss Jünger vum Yogiraj Sri Shyama Charan Lahiri Mahasaya vu Benares. De Swami Maharaj war de Grënner vu verschiddene Yogoda Sat-Sanga (Selbstverwierklechungsgemeinschaft) Zentren an Indien, an war déi grouss Inspiratioun hannert der Yogabewegung, déi vum Swami Yogananda, sengem ..., an de Westen bruecht gouf.

Haaptjünger. Et waren dem Sri Yukteswarji seng prophetesch Kräfte a seng déif Erkenntnis, déi de Swami Yogananda inspiréiert hunn, d'Ozeaner ze iwwerqueren an d'Botschaft vun den Häre vun Indien an Amerika ze verbreeden.

Seng Interpretatiounen vun der *Bhagavad Gita* an anere Schrëften beweisen d'Déift vum Sri Yukteswarji senger Beherrschung vun der Philosophie, souwuel ëstlech wéi och westlech, a bleiwen en Aenöffner fir d'Eenheet tëscht Orient an Occident. Well hien un d'Eenheet vun alle reliéise Glawen gegleeft huet, huet de Sri Yukteswar Maharaj *d'Sadhu Sabha* (Gesellschaft vun den Hellegen) mat der Kooperatioun vu Leader vu verschiddene Sekte a Glawen gegrënnt, fir d'Inkultivatioun vun engem wëssenschaftleche Geescht an der Relioun. Zu der Zäit vu sengem Doud huet hien de Swami Yogananda als säin Nofollger als President vun *der Sadhu Sabha nominéiert*.

Indien ass haut wierklech méi aarm duerch den Doud vun esou engem groussen Mann. Méigen all déi, déi d'Gléck haten, him nozekommen, de richtegen Geescht vun der indescher Kultur an *der Sadhana*, déi an him verkierpert gouf, an sech verprägen.

Ech sinn zréck op Kalkutta gaangen. Well ech mir nach net getraut hunn, an d'Kléieshaus zu Serampore mat hiren hellegen Erënnerungen ze goen, hunn ech de Prafulla, dem Sri Yukteswar säi klengen Schüler zu Serampore, geruff an hunn Arrangementen getraff, fir datt hien an d'Ranchi-Schoul kënnt.

„De Moien, wou Dir op d'Allahabad *Mela fortgaange sidd*“, sot mir d'Prafulla, „huet den Här schwéier op den Davenport gefall.“

„Den Yogananda ass fort!“, huet hie geruff. 'Den Yogananda ass fort!', huet hien kryptesch dobäigesat: 'Ech muss et him op eng aner Manéier soen.' Dunn huet hien stonnelaang roueg souz.“

Meng Deeg ware gefëllt mat Virlesungen, Coursen, Interviewen a Reuniounen mat ale Frënn. Ënnert engem eidele Laachen an engem Liewen vun onopfälleger Aktivitéit huet e Stroum vu schwaarzem Brudelen de bannenzege Floss vum Gléck verschmotzt, deen esou vill Jore laang ënnert dem Sand vun all mengen Wahrnehmungen geschlängelt war.

„Wou ass dee göttleche Salbei hin?“, hunn ech roueg aus den Déiften vun engem gepéinegten Geescht geruff. Keng Äntwert koum.

„Et ass am beschten, datt de Meeschter seng Unioun mam kosmeschen Geliebten ofgeschloss huet“, huet mäi Geescht mir verséichert. „Hien straalt éiweg an der Herrschaft vun der Onstierflechkeet.“

„Ni méi däerfs du hien an der aler Villa vu Serampore gesinn“, huet mäin Häerz gekrasch. „Du däerfs deng Frënn net méi matbréngen, fir hien ze treffen, oder stolz soen: 'Kuckt, do sëtzt den indesche *Jnanavatar*!'“

Den Här Wright huet Arrangementer getraff, fir datt eis Grupp Ufank Juni vu Bombay a Richtung Westen aus seegelt. No zwou Wochen am Mee mat Abschiedsbanketten a Rieden zu Kalkutta, sinn d'Miss Bletch, den Här Wright an ech mam Ford op Bombay gefuer. Bei eiser Arrivée hunn d'Schëffsautoritéiten eis gefrot, eis Rees ofzesoen, well kee Plaz fir de Ford fonnt gouf, deem mir an Europa erëm brauche géifen.

"Ni Geescht," Ech gesot düster zu Här Wright. "Ech wëllen zu zrëckkommen eemol méi zu Puri." Ech roueg

derbäigesat, "Loosst mäin Tréinen eemol erëm Waasser den Graf vun mäin Guru."

42-1 Wuertwiertlech, *param*, héchst; *hansa*, Schwan. D' *Hansa* gött an der Schrëft als Gefier vum Brahma, dem Ieweschte, duergestallt. Geescht; wéi den Symbol vum Diskriminéierung, den wäiss *Hansa* Schwan ass geduecht vun wéi fäeg zu trennen den wouer *Soma*- Nektar aus enger Mëschung aus Mëllech a Waasser. *Ham-sa* (ausgeschwat *hong-sau*) sinn zwou helleg Sanskrit-Gesangswieder, déi eng vibréierend Verbindung mam eran- anerausgoenden Otem hunn. *Aham-Sa* bedeit wuertwiertlech "Ech sinn Hien".

42-2 : Si hunn allgemeng ausgewichen den Schwieregkeet vun adresséieren mech wéi *Här*.

42-3 : Um den Puri Ashram, Swami Sebananda ass nach ëmmer Dirigen eng kleng, bléiend Yoga Schoul fir Jongen, an Meditatiounsgruppen fir Erwuessener. Reuniounen vun Hellegen a Punditen fannen do reegelméisseg statt.

42-4 : A Sektoun vun

Kalkutta. 42-5: *Aphorismen*

: II:9.

42-6 : Reliéis *Melas* sinn ernimmt an den antik *Mahabharata*. Den Chinesesch Reesender Hieuen Tsiang huet lénks eng Bericht iwwer e grouss *Kumbha Mela*, deen am Joer 644 n. Chr. zu Allahabad ofgehale gouf. Déi gréisst *Mela* gött all zweielef Joer ofgehalen; déi nächstgréisst (*Ardha* oder hallef) *Kumbha* fënnt all sechste Joer statt. Méi kleng *Melas* kommen all drëtt Joer zesummen a zéien ongeféier eng Millioun Gleewegen un. Déi véier helleg *Mela*- Stied sinn Allahabad, Hardwar, Nasik an Ujjain.

Fréi chinesesch Reesender hunn eis vill beandrockend Biller vun der indescher Gesellschaft hannerlooss. De chinesesche Paschtouer, Fa-Hsien, huet e Bericht geschriwwen vun säin eelef Joer an Indien während den Herrschaft vun Chandragupta II. (fréi 4. Joerhonnert). Den Chinesesch Auteur erzielt: "Am ganze Land ëmbréngt keen eppes Lieweges, Si halen keng Schwäin oder Geflügel; et gött..... drénkt och kee Wäin. keng

Geschäfte an Ranner, Nee Metzger Geschäfte oder Brennereien. Zëmmeren mat Better an Matratzen, lessen an Kleeder, sinn virgesinn fir resident a reesend Priester ouni Ausnam, an dat ass iwwerall d'selwecht. D'Priester beschäftege sech mat benevolenten Ministèren an mat Gesank Liturgien; oder si sëtzen an Meditatioun." Fa-Hsien erzielt eis den Indesch Leit ware glécklech an éierlech; d'Doudesstrof war onbekannt

42-7 : Ech war net presentéieren bei den Doudesfäll vun mäin Mamm, eeler Brudder Ananta, eelsten Schwëster Roma, Meeschter, Papp, oder vu verschiddenen enke Schüler.

(. Papp passéiert op bei Kalkutta an 1942, bei den Alter vun nénganzwanzeg)

42-8 Déi Honnerttausende vun indesche Sadhus gi vun engem Exekutivkomitee vu siwe Leader kontrolléiert, déi representéieren siwen grouss Sektionen vun Indien. Den presentéieren *Mahamandaleswar* oder President ass Joyendra Puri. Dëst helleg De Mënsch ass extrem reservéiert a beschränkt sech dacks op dräi Wierder - Wourecht, Léift a Wierk. Eng genuch Gespréich!

42-9 Et schéngt, datt et vill Methoden gött, fir en Tiger ze iwwerlëschten. En australeschen Entdecker, de Francis Birtles, huet erzielt, datt hien den indeschen Dschungel "variéiert, schéin a sécher" fonnt huet. Säi Sécherheetszauber war Méckepabeier. "All Nuecht hunn ech eng Quantitéit ..." vun Blieder ronderëm mäin Lager an war ni gestéiert," hien erkläert. "Déi Grond ass psychologesch. Den Tiger ass en Déier mat grousser bewosster Dignitéit. Hie schleicht sech ronderëm a fuerdert de Mënsch eraus, bis e beim Fléipabeier kënnt; dann schleicht hie sech fort. Kee würdevollen Tiger géif et trauen, engem Mënsch ze konfrontéieren, nodeems e sech op e pechtegt Fléipabeier gekniet huet!

42-10 : Duerno Ech zrëckkomm zu Amerika Ech huet geholl aus fënnefanzwanzeg Pond.

42-11 : Sri Yukteswar passéiert bei dëst Stonn-7:00 Premierminister, Mäerz 9, 1936.

42-12 Begrieffnesgewunnechten an Indien verlaangen eng Krematioun fir Hausbesëtzer; Swamien a Mönche vun aneren Uerden ginn net kreméiert, awer begruewen. (Do sinn heiansdo Ausnamen.) Den Kierper vun Mönche sinn symbolesch betruucht zu zum Zäitpunkt vun der Ofleeë vum Kléischtergelübde am Feier vun der Wäisheet

kreméiert gi sinn.

KAPITEL: 43

Den Operstéiung Vun Sri Yukteswar

„Här Krishna!“ Déi glorrhäich Gestalt vum Avatar ass an engem schimmernden Flamm erschéngen, wéi ech a mengem Zëmmer am Regent Hotel zu Bombay souz. Iwwer dem Daach vun engem héije Gebai vis-à-vis blénkeg, ass déi onbeschreiblech Visioun op eemol a mengem Ae gefall, wéi ech aus mengem laang oppene Fënster um drëtte Stack gekuckt hunn.

Déi göttlech Figur huet mir gewénkt, gelaacht a begréisst mat engem Kappnick. Wéi ech déi genee Botschaft vum Här Krishna net verstanen hunn, ass hien mat enger Gest vum Segen fortgaang. Wonnerbar opgehewen, hunn ech gefillt, datt e spirituellt Evenement virausgesot gouf.

Meng Rees Richtung Westen war fir d'éischt ofgesot ginn. Ech hat e puer öffentlech Ried zu Bombay geplangt, ier ech op eng Réckrees a Bengalen fortgefuer sinn.

Wéi ech den 19. Juni 1936 um dräi Auer nomëttes am Hotel zu Bombay souz – eng Woch no der Visioun vum Krishna – gouf ech vun engem gléckleche Liicht aus menger Meditatioun erweckt. Viru menger oppener an erstaunten Aen, de ganze Raum gouf an eng komesch Welt verwandelt, d'Sonneliicht huet sech an iwwernächtege Glanz verwandelt.

Welle vun Entzückung hunn mech iwwerwältegt, wéi ech d'Fleesch- a

Bluttgestalt vum Sri Yukteswar gesinn hunn! „Mäi Jong!“, sot de

Meeschter zäertlech, mat engem engelbezaubernde Laachen op sengem

Gesiicht.

Fir d'éischt Kéier a mengem Liewen sinn ech net zu senge Féiss gekniet fir ze begréissen, mä sinn direkt no vir komm fir hien hongereg a meng Äerm ze huelen. Moment vun de Momenter! D'Leed vun de leschte Méint war zueleg, ech hunn ouni Gewiicht géintiwuer der iwwerwältigender Freed gezielt, déi elo erofkoom.

„Mäin Meeschter, Léifsten vu mengem Häerz, firwat hues du mech verlooss?“ Ech war onsécher an enger Iwwerfloss u Freed. „Firwat huet du loossen mech goen zu den *Kumbha Mela* ? Wéi bitter hunn Ech beschëllegt mech selwer fir fortgoen du!“

"duerch B. K. Mitra an "Kalyana- Kalpatur-

Krishna, ANT PROPHET VUN INDIEN

D'Konzeptioun vun engem modernen Kënschtler vum göttleche Léierer, deem säi spirituellen Rot an der *Bhagavad Gita* zur hinduistescher Bibel ginn ass. De Krishna gëtt an der hinduistescher Konscht mat enger Pfauenfieder an den Hoer (Symbol vum *Lila* , Spill oder kreative Sport vum Här) duergestallt, an hien dréit eng Flütt, där hir bezaubernd Téin d'Unhänger een nom aneren aus hirem Schlof vu *Maya* oder kosmescher Illusioun erwächen.

"Ech wollt Är glécklech Erwaardung net stéieren, déi Pilgerplaz ze gesinn, wou Dir fir d'éischt..." Ech hunn de Babaji kennegeléiert. Ech hunn dech nëmme fir eng kuerz Zäit verlooss; sinn ech net méi bei dir?"

"Awer bass *du et* , Meeschter, dee selwechte Léiw vu Gott? Droes du e Kierper wéi deen, deen ech ënner dem grausame Puri-Sand begruewen hunn?"

„Jo, mäi Kand, ech sinn d'selwecht. Dëst ass e Kierper aus Fleesch a Blut. Och wann ech en als ätheresch gesinn, ass en fir däin Aen kierperlech. Aus de kosmeschen Atomer hunn ech e ganz neie Kierper geschaf, genau wéi dee kosmeschen Dram-kierper, deen du ënner dem Dramsand zu Puri an denger Dramwelt geluecht hues. Ech sinn a Wierklechkeet erëmbelieft - net op der Äerd, mä op engem astrale Planéit. Seng Awunner si besser fäeg wéi d'ierdesch Mënschheet meng héich Ufuerderungen ze erfëllen. Do wäerts du an deng erhuewen Léifsten iergendwann bei mir sinn.“

"Onstierflech Guru, erzielen mech méi!"

De Meeschter huet kuerz a lëschtég gekichert. „W.e.g., Léifsten“, sot hien, „wëlls du dech net e bëssen entspanen?“

„Nëmmen e bëssen!“ Ech hat hien mat engem Krakengrëff ëmfaasst. Ech konnt dee selwechte schwaache, parfëméierten, natierleche Geroch spieren, deen virdru charakteristescht fir säi Kierper war. Déi spannend Beréierung vu sengem

göttlecht Fleesch bleibt nach ëmmer ronderëm déi bannenzeg Säite vu menge Äerm an a menge Handflächen, wa ech mech un déi glorräich Stonnen erënneren.

„Sou wéi Prophéiten op d'Äerd geschéckt ginn, fir de Mënschen ze hëllefen, hire kierperleche Karma auszuschaffen, sou gouf ech vun Gott zu servéieren op eng astral Planéit wéi eng Retter“, Sri Yukteswar erkläert. "Et ass genannt *Hiranyaloka* oder 'Illuminéierten Astralplanéit'. Do hëllefen ech fortgeschrattene Wiesen, sech vum astrale Karma ze befreien an doduerch d'Befreiung vun astralen Neigebueren z'erreechen. D'Awunner vun Hiranyaloka si spirituellt héich entwéckelt; si all haten an hirer leschter Äerdinkarnatioun déi duerch Meditatioun ginn Kraaft erwuerwen, hir kierperlech Kierper beim Doud bewosst ze verlossen. Keen kann Hiranyaloka eragoen, ausser hien ass op der Äerd iwwer den Zoustand vum *Sabikalpa Samadhi* an den héijen Zoustand vum *Nirbikalpa Samadhi gaangen* . **43-1**

"D'Awunner vun Hiranyaloka sinn schonn duerch déi gewéinlech Astralsphären gaangen, wou bal all Wesen vun der Äerd beim Doud higoe mussen; do hunn si vill Somen vun hire vergaangene Handlungen an den Astralwelten ausgearbeet. Nëmme fortgeschratt Wesen kënnen esou eng Erléiungsarbecht effektiv an den Astralwelten ausféieren. Fir hir Séilen dann méi komplett vum Kokon vu karmesche Spueren ze befreien, déi an hiren Astralkierper festgehale goufen, goufen dës méi héich Wesen duerch kosmescht Gesetz ugezunn, fir mat neien Astralkierper op Hiranyaloka, der astraler Sonn oder dem Himmel, nei gebuer ze ginn, wou ech erëmbelieft sinn, fir hinnen ze hëllefen. Et gëtt och héich fortgeschratt Wesen op Hiranyaloka, déi aus der ieweschter, méi subtiler, kausaler Welt kommen."

Mäi Geescht war elo sou perfekt a Kontakt mat menge Guruen, datt hie seng Wuertbiller deelweis duerch Ried an deelweis duerch Gedankeniiwwerdroung un mech vermëttelt huet. Sou krut ech séier seng Iddien-Tabloiden.

„Dir hutt an de Schrëften gelies“, sot de Meeschter weider, „datt Gott d'mënschlech Séil hannereneen an dräi Kierper agebonnen huet - den Iddi- oder Kausalkierper; de subtile Astralkierper, de Sëtz vum mentale a ... vum Mënsch.“ emotional Naturen; an de grobphysische Kierper. Op der Äerd ass e Mënsch mat senger kierperlecher Sënner ekipéiert. En astral Wiesen schafft mat sengem Bewosstsinn a Gefiller an engem Kierper, deen aus Lifetrone besteet.

43-2 E kausalkierperlecht Wiesen bleibt am selige Räich vun den Iddien. Meng Aarbecht ass mat deenen astrale Wiesen, déi sech virbereeden, an d'kausal Welt anzetrieden.

„Léiwe Meeschter, erzielt mir w.e.g. méi iwwer den astrale Kosmos.“ Och wann ech meng Ëmarmung op Ufro vum Sri Yukteswar e bëssen entspannt hat, ware meng Äerm ëmmer nach ëm hien. Schatz iwwer alles eraus. Schätz, mäi Guru, deen iwwer den Doud gelacht hat, fir mech z'erreechen!

„Et gött vill astral Planéiten, déi voller astraler Wesen sinn“, huet de Meeschter ugefaangen. „D'Awunner benotzen astral Ebenen, oder Liichtmassen, fir vun engem Planéit zum aneren ze reesen, méi séier wéi Elektrizitéit a radioaktiv Energien.“

"Den astralen Universum, deen aus verschiddene subtile Schwéngunge vu Liicht a Faarf besteet, ass honnertmol méi grouss wéi de materielle Kosmos. Déi ganz kierperlech Kreatioun hänkt wéi e kleng feste Kuerf ënner dem risege Liichtballon vun der Astralkugel. Genoe sou wéi vill kierperlech Sonnen a Stären am Weltraum strahlen, sou gött et och onzähleg astral Sonnen- a Stäresystemer. Hir Planéiten hunn astral Sonnen a Mounden, déi méi schéin sinn wéi déi kierperlech. Déi astral Luuchten gläichen dem Polarlicht."

borealis - dat sonnegt astralt Polarlicht ass méi blenden ewéi dat mällstralend Moundpolarlicht. Den astralen Dag an d'Nuecht si méi laang ewéi déi vun der Äerd.

"Déi astral Welt ass onendlech schéin, propper, reng an uerdentlech. Et gëtt keng dout Planéiten oder onfruchtbar Lännereien. Déi terrestresch Flecken - Onkraut, Bakterien, Insekten, Schlaangen - feelen. Am Géigesaz zu de variable Klimaen a Joreszäiten vun der Äerd, halen d'astral Planéiten déi gläichméisseg Temperatur vun engem éiwege Fréijoer, mat heiansdo liichtendem wäisse Schnéi a Reen vu ville faarwege Luuchten. Astral Planéite sinn iwwerall an Opal Séien a helle Mierer a Reebou Flëss."

Dat gewéinlecht astralt Universum - net den méi subtile astrale Himmel vun Hiranyaloka - ass bevëlkert mat Milliounen vun astrale Wiesen, déi méi oder manner viru kuerzem vun der Äerd koumen, an och mat Myriaden vu Feeën, Mierjungfrauen, Fësch, Déieren, Kobolden, Gnomen, Hallefgötter a Geeschter, déi all op verschiddenen astrale Planéiten no karmesche Qualifikatiounen liewen. Verschidde sphäresch Villaen oder Vibratiounsregiounen sinn fir gutt a béis Geeschter virgesinn. Gutt kënne fräi reesen, awer déi béis Geeschter sinn op limitéiert Zonen beschränkt. Genoe wéi Mënschen op der Uewerfläch vun der Äerd liewen, Wierm am Buedem, Fësch am Waasser a Vigel an der Loft, sou ginn astral Wiesen vu verschiddene Graden a passenden Vibratiounsquartieren zougewisen.

Mantrie **43-3** statt ." Vibratiounsstralen. Dës Wesen liewen an den däischteren Regiounen vum ënneschten Astralkosmos a schaffen hiert béist Karma aus.

"An de risege Räicher iwwer dem däischteren astrale Prisong ass alles glänzend a schéin. Den astrale Kosmos ass méi natierlech wéi d'Äerd op de göttleche Wellen a Plang vun der Perfektioun ofgestëmmt. All astral Objet gëtt haaptsächlech duerch de Wellen vu Gott manifestéiert, an deelweis duerch de Wellensruff vun astrale Wiesen. Si hunn d'Kraaft, d'Gnod a Form vun allem ze modifizéieren oder ze verbesseren, wat scho vun hinne geschaf gouf." den Här. Hie huet senge astrale Kanner d'Fräiheet an d'Privileg ginn, den astrale Kosmos no Wellen ze änneren oder ze verbesseren. Op der Äerd muss e Feststoff duerch natierlech oder chemesch Prozesser a Flëssegkeet oder aner Form transforméiert ginn, awer astral Feststoffer ginn eleng an direkt duerch de Wëlle vun den Awunner an astral Flëssegkeeten, Gasen oder Energie transforméiert.

„D'Äerd ass däischter vu Krich a Mord um Mier, um Land an an der Loft“, huet mäi Guru weidergefouert, „awer den Astral Räicher wëssen eng glécklech Harmonie an Gläichheet. Astral Wesen dematerialiséieren oder materialiséieren hir Formen no Wellen. Blummen, Fësch oder Déiere kënne sech fir eng Zäit an Astralmënschen. All astral Wesen si fräi, all Form unzehuelen a kënne sech liicht matenee vernetzen. Kee fixt, definéiert Naturgesetz ëmschléisst se - all Astralbam, zum Beispill, kann

erfollegräich gefrot, eng astral Mango oder aner gewönschte Fruucht, Blumm oder souguer all aner Objet ze produzéieren.

Et gëtt bestëmmt karmesch Restriktiounen, awer et gëtt keng Ënnerscheeder an der astraler Welt wat d'Wönschbarkeet vu verschiddene Formen ugeet. Alles ass lieweg mam kreative Liicht vu Gott.

"Keen gëtt vun enger Fra gebuer; Nokommen gi vun astrale Wiesen duerch Hëllef vun hirem kosmesche Wëllen a speziell gemustert, astral kondenséiert Forme materialiséiert. Dat kierzlech kierperlech entkierpert Wiesen kënnit duerch Invitatioun an eng astral Famill, ugezunn duerch ähnlech mental a spirituell Tendenzen."

"Den Astralkierper ass net Keelt oder Hëtzt oder aner natierlech Konditiounen ausgesat. D'Anatomie ëmfaasst en astralt Gehir, oder de Lotus vum Liicht mat dausend Bléieblieder, a sechs erweckte Zentren an der ..." *Sushumna*, oder astral zerebrospinal Achs. D'Häerz zitt kosmesch Energie souwéi Liicht aus dem astrale Gehir a pompelt se an d'astral Nerven a Kierperzellen, oder Lifetronen. Astral Wesen kënnen hire Kierper duerch Lifetronik oder duerch *mantresch* Schwéngungen beaflossen.

„Den Astralkierper ass e genaue Géigestéck vun der leschter kierperlecher Form. Astral Wesen behalen datselwecht Ausgesinn, dat se an der Jugend an hirem viregten irdeschen Openthalt haten; heiansdo wielt en Astral Wesen, wéi ech selwer, säin Ausgesinn am Alter ze behalen.“ De Meeschter, deen d'Essenz vun der Jugend selwer ausgestraalt huet, huet frëndlech gekrasch.

„Am Géigesaz zu der raimlecher, dräidimensionaler kierperlecher Welt, déi nëmme vun de fënnef Sënner erkannt gëtt, sinn d'Astralkugelen fir de sechste Sënn-Intuitioun siichtbar“, huet de Sri Yukteswar weidergefouert. „Duerch reng intuitiv Gefill gesinn, héieren, richen, schmaachen a beréieren all astral Wesen. Si hunn dräi Aen, vun deenen der zwee deelweis zou sinn. Dat drëtt an iewescht astralt A, vertikal op der Stir placéiert, ass *open*. Astral Wesen hunn all déi baussenzeg sensoresch Organer - Oueren, Aen, Nues, Zong an Haut - awer si benotzen den intuitive Sënn fir Sensatiounen duerch all Deel vum Kierper ze erliewen; si kënnen duerch d'Ouer, d'Nues oder d'Haut gesinn. Si kënnen duerch d'Aen oder d'Zong héieren, a kënnen duerch d'Oueren oder d'Haut schmaachen, a sou weider. **43-4**

"De kierperleche Kierper vum Mënsch ass onzählege Geforen ausgesat a gëtt liicht verletzt oder vermësst; den äthereschen Astralkierper kann heiansdo geschnidden oder gequetscht ginn, awer gëtt direkt duerch eleng Wëllen geheelt."

"Gurudeva, sinn all astral Persounen schéin?"

„Schéinheet an der astraler Welt ass bekanntlech eng spirituell Qualitéit, a keng äusserlech Konformatioun“, huet de Sri Yukteswar geäntwert. „Astral Wesen leeë dofir wéineg Wäert op Gesichtszych. Si hunn awer de Privileg, sech no Wëllen mat neien, faarwege, astral materialiséierte Kierper unzedoen. Genee wéi weltlëch Mënschen nei Kleeder fir Gala-Evenementer undoen, fannen astral Wesen Geleeënheeten, sech mat speziell entworfene Formen ze verschéineren.“

"Freedvoll astral Festlechkeeten op den héijen astrale Planéiten wéi Hiranyaloka fannen statt, wann e Wesen duerch spirituellen Fortschrëtt vun der astraler Welt befreit gëtt a dofir prett ass, an den Himmel vun der kausaler Welt anzetrieden. Bei sou Geleeënheeten materialiséieren sech den onsichtbare himmlesche Papp an d'Hellegen, déi mat him verschmolz sinn, a Kierper vun hirer eegener Wiel a

maachen sech un der astraler Feier deel. Fir sengem beléiften Unhänger ze gefallen, hëlt den Här all gewënschte Form un. Wann den..." En Andachtskräftegen, deen duerch Andacht veréiert gëtt, gesäit Gott als déi göttlech Mamm. Fir de Jesus war de Papp-Aspekt vum Onendlechen iwwer all aner Virstellungen eraus attraktiv. D'Individualitéit, mat där de Schöpfer jidderee vu senger Kreaturen ausgestatt huet, mécht all denkbar an ondenkbar. "Ufuerderung un d'Villsäitegkeet vum Här!" Mäi Guru an ech hunn zesumme glécklech gelacht.

„Frënn vun anere Liewen erkennen sech einfach an der Astralwelt“, huet de Sri Yukteswar mat senger schéiner, flüttenaarteger Stëmm weidergefouert. „Si freeën sech iwwer d'Onstierflechkeet vun der Frëndschaft a realiséieren d'Onzerstéierbarkeet vun der Léift, déi dacks bei den trauregen, täuschenden Trennungen vum irdesche Liewen a Fro gestallt gëtt.“

"Déi Intuitioun vun astral Wesen duerchstécht duerch den Schleier an observéiert mënschlech Aktivitéiten op Äerd, awer de Mënsch kann d'Astralwelt net gesinn, ausser sâi sechste Sënn ass e bëssen entwéckelt. Dausende vun Äerdbewunner hunn e kuerze Bléck op en astral Wiesen oder eng astral Welt gesinn.

"Déi fortgeschratt Wesen op Hiranyaloka bleiwen während dem laangen astralen Dag an der Nuecht meeschtens an Ekstase waakreg a hëllef, komplizéiert Problemer vun der kosmescher Regierung an der Erléisung vun de verluerene Jongen, äerdgebonnene Séilen, ze léisen. Wann d'Hiranyaloka Wesen schlofen, hunn si heiansdo draamähnlech astral Visiounen. Hir Geescht ass normalerweis am bewossten Zoustand vun der héchster *Nirbikalpa*- Gléck verstoppt."

"Awunner an allen Deeler vun den Astralwelte si nach ëmmer psychesche Qualen ausgesat. Déi sensibel Geeschter vun den héije Wesen op Planéiten wéi Hiranyaloka spieren e staarke Schmerz, wann e Feeler am Verhalen oder an der Perceptioun vun der Wourecht gemaach gëtt. Dës fortgeschratt Wesen beméien sech, all hir Handlungen an Gedanken op d'Perfektion vum spirituellen Gesetz anzustellen."

"D'Kommunikatioun tëscht den Astralbewunner gëtt ganz duerch astral Telepathie an Televisioun gehalen; et gëtt keng vun der Duercherneen a Mëssverständnisse vum geschriwwenen a geschwatene Wuert, déi d'Äerdbewunner mussen ausstoen. Genée wéi Persounen um Kinoreinstrahl sech duerch eng Serie vu Liichtbiller beweegen an handeln, an net wierklech ootmen, sou lafen an schaffen d'astral Wesen als intelligent gefouert a koordinéiert Biller vum Liicht, ouni d'Noutwendegkeet Energie aus Sauerstoff ze zéien. De Mënsch ass ofhängeg vu Feststoffer, Flësegkeeten, Gasen an Energie fir seng Ernährung; astral Wesen ernähren sech haaptsächlech vum kosmesche Liicht."

„Mäin Meeschter, iessen astral Wiesen eppes?“ Ech hunn seng wonnerbar Erklärungen mat der Empfänglechkeet vu menge ganze Fäegkeeten - Geescht, Häerz, Séil - agedronk. Iwwerbewosst Wahrnehmungen vun der Wourecht si permanent real an onverännerlech, während flüchteg Sënnerfarungen an Andréck ni méi wéi temporär oder relativ wouer sinn, a séier all hir Liewenskraaft an der Erënnerung verléieren. D'Wieder vu mengem Guru ware sou penetrant op de Pergament vu mengem Wiesen ageprägt, datt ech zu all Moment, andeems ech mäi Geescht an den iwwerbewossten Zoustand transferéieren, déi göttlech Erfahrung kloer nei erliewe kann.

"Liichtend stralenähnlech Geméis vill an den astral Buedem," hien geäntwert. "Déi astral Wiesen iessen Geméis a drénken en Nektar, deen aus herrleche Liichtquellen a vun astrale Baachen a Flëss fléisst. Genée wéi onsichtbar Biller vu Persounen op der Äerd aus dem Äther erausgegruewe kënnen ginn a vun engem Fernsehgerät sichtbar gemaach kënnen ginn, fir spéider erëm an de Weltraum geschéckt ze ginn, sou ginn déi vu Gott geschafen, onsichtbar astral Pläng vu Geméis a Planzen, déi am

Äther schwiewen, op engem astrale Planéit ausgefall. vun den wäert vun seng Awunner. An den d'selwecht Wee, vun den wildsten ausgefallen vun dës Wiesen, ganz Gäert vu parfüméierte Blumen gi materialiséiert, a kommen spéider an d'ätheresch Onsichtbarkeet zréck.

Och wann d'Awunner op den himmlesche Planéiten ewéi Hiranyaloka bal vun all Noutwennegkeet vum Iessen befreit sinn, ass nach méi héich déi onbedingt Existenz vu bal komplett befreite Séilen an der kausaler Welt, déi näischt iessen ausser dem Manna vum Gléck.

"Dat vun der Äerd befreit Astralwesen begéint eng Villzuel vu Familljememberen, Pappen, Mammen, Fraen, Männer a Frënn, déi et während verschiddenen Inkarnatiounen op der Äerd kritt huet, 43-5" wéi se vun Zäit zu Zäit a verschiddene Beräicher vun den Astralräicher optrieden. Hie versteet dofir net, wien hie besonnesch gär huet; hie léiert op dës Manéier, all Mënsch eng göttlech a gläichberechtegt Léift ze ginn, als Kanner an

Individualiséiert Ausdréck vu Gott. Och wann d'äusserlecht Erscheinungsbild vu Léifsten sech méi oder manner geännert huet, jee no der Entwécklung vun neie Qualitéiten am leschte Liewen vun enger bestëmmter Séil, benotzt den astrale Wiesen seng onfehlbar Intuitioun fir all déi ze erkennen, déi him fréier an anere Plang vun der Existenz léif waren, a fir se an hirem neien astralen Heem ze begréissen. Well all Atom an der Schöpfung onläschlech mat Individualitéit geschenkt ass, **43-6** En astrale Frënd gëtt erkannt, egal wéi e Kostüm hie unhuet, genee wéi op der Äerd d'Identitéit vun engem Schauspiller duerch genau Observatioun trotz all Verkleedung entdeckt ka ginn.

"D'Liewensdauer an der Astralwelt ass vill méi laang wéi op der Äerd. En normalen fortgeschrattene Astral" Déi duerschnëttlech Liewensdauer vun engem Mënsch läit tëscht fënnefhonnert an dausend Joer, gemooss no ierdesche Zäitnormen. Sou wéi verschidde Redwoodbeem déi meescht Beem ëm Joerdausenden iwwerliewen, oder wéi e puer Yogi e puer honnert Joer liewen, obwuel déi meescht Mënsche virum Alter vu siechzeg stierwen, sou liewen e puer astral Wiesen vill méi laang wéi déi üblech Dauer vun der astraler Existenz. Visiteuren an der astraler Welt wunnen do fir eng méi laang oder méi kuerz Zäit, jee no Gewiicht vun hirem kierperleche Karma, deen se bannent enger spezifizierter Zäit zrëck op d'Äerd zitt.

„Dat astral Wiesen muss net schmerzhaft mam Doud kämpfen, wann et säi liichtende Kierper ofgëtt. Vill vun dese Wiesen fille sech trotzdem liicht nervös beim Gedanken, hir astral Form fir déi méi subtil kausal Form ofzeginn. D'astral Welt ass fräi vum onfräiwëllegen Doud, Krankheet an Alter. Dës dräi Angscht sinn de Fluch vun der Äerd, wou de Mënsch säi Bewosstsinn zougelooss huet.“ zu identifizéieren selwer bal ganz mat engem fragil kierperlechen Kierper erfuerderlech konstant Hëllef vun Loft, Iessen a Schlof, fir iwwerhaapt ze existéieren.

"De kierperlechen Doud geet mat dem Verschwannen vum Otem an dem Zerfall vu fleeschlechen Zellen zesummen. Den astralen Doud besteet aus der Verdeelung vu Liewenstronen, deenen manifestéierten Energieeenheeten, déi d'Liewe vun astralen Wesen ausmaachen. Beim kierperlechen Doud verléiert e Wiesen säi Bewosstsinn vu Fleesch a gëtt sech vu sengem subtilen Kierper an der astraler Welt bewosst. Den astralen Doud zu gegebener Zäit ze erliewen, e..." D'Wiesen geet also vum Bewosstsinn vun astraler Gebuert an Doud zu deem vun der kierperlecher Gebuert an Doud. Dës widderhuelend Zyklen vun astraler a kierperlecher Verschlussung sinn dat onëmgänglecht Schicksal vun all onverlichterten Wesen. Schrëttlech Definitioune vun Himmel an Häll réieren heiansdo dat méi déif wéi ënnerbewosst Mënsch op. Erënnerungen vun säin laanger Serie vun Erfahrungen an den frëndlechen astral an enttäuschend terrestreschen Welten."

„Léiwe Meeschter“, hunn ech gefrot, „kënnt Dir w.e.g. méi am Detail den Ënnerscheed tëscht der Wiedergebuert op der Äerd an an der astraler a kausaler Sphär beschreiwen?“

„De Mënsch als individualiséiert Séil ass am Fong kausal-kierperlech“, huet mäi Guru erkläert. „Dee Kierper ass eng Matrix. vun den fënnfanzwanzeg *Iddien* erfuerderlech vun Gott wéi den Basis oder kausal geduecht Kräften vun deen Hien spéider de subtile Astralkierper aus néngzéng Elementer an de grobphysesche Kierper aus siechzéng Elementer geformt huet.

"Déi néngzéng Elementer vum Astralkierper si mental, emotional a liferonesch. Déi néngzéng Komponente sinn Intelligenz; Ego; Gefill; Geescht (Sënn-Bewosstsinn); fënnf Instrumenter vum *Wëssen* , déi subtil Géigestécker vun de Sënner vu Siicht, Héieren, Geroch, Geschmaach, Tastsinn; fënnf Instrumenter vun *der Handlung* , déi mental Korrespondenz fir déi exekutiv Fäegkeeten ze reproduzéieren, auszescheiden,

schwätzen, goen an manuell Fäegkeeten üben; a fënnef Instrumenter vun der *Liewenskraaft*, déi ermächtegt sinn, d'Kristalliséierungs-, Assimilatiouns-, Eliminatiouns-, Metaboliséierungs- a Kreeslafffunktione vum Kierper auszeféieren. Dës subtil astral Ëmkapselung vun néngzég Elementer iwwerlieft den Doud vum physische Kierper, deen aus siechzég grobe metalleschen an netmetalleschen Elementer besteet.

„Gott huet sech verschidden Iddien a sech selwer ausgeduecht an se an Dreem projetéiert. Sou ass d'Lady Cosmic Dream, dekoréiert mat all hire kolossalen onendleche Verzierungen vun der Relativitéit, erausgesprongen.“

"An 35 Gedankekategorien vum Kausalkierper huet Gott all d'Komplexitéite vun den néngzég Mënschen ausgebaut..." astral an siechzég kierperlech Géigeparteien. Vun Kondensatioun vun vibréierend Kräften, fir d'éischt subtil, dann grob, huet Hien den Astralkierper vum Mënsch a schliisslech seng kierperlech Form ervirbruecht. Nom Gesetz vun der Relativitéit, duerch dat d'Primär Einfachheet zur verwirrender Villfalt ginn ass, sinn de kausale Kosmos an de kausale Kierper anescht wéi den Astralkosmos an den Astralkierper; de kierperleche Kosmos an de kierperleche Kierper sinn och charakteristesche an Ofwäichung vun den anere Formen vun der Schafung.

"De fleeschleche Kierper besteet aus de fixen, objektivéierten Dreem vum Schöpfer. D'Dualitéite si stänneg op der Äerd präsent: Krankheet a Gesondheet, Péng a Freed, Verloscht a Gewënn. D'Mënsche fannen Limitatioun a Widderstand an der dräidimensionaler Matière. Wann de Wonsch vum Mënsch ze liewen duerch Krankheet oder aner Ursaachen staark gerëselt gëtt, kënn den Doud; de schwéiere Mantel vum Fleesch gëtt temporär ofgedoen. D'Séil bleift awer am astralen a kausale Kierper agespaart." 43-7 Déi klebend Kraaft, duerch déi all dräi Kierper zesummegehalen ginn, ass de Begier. D'Kraaft vun unerfëllten Begierden ass d'Wuerzel vun all Sklaverei vum Mënsch.

"Kierperlech Begierden hunn hir Wuerzelen am Egoismus a sinnleche Genoss. Den Zwang oder d'Versuchung vun der sensorescher Erfahrung ass méi staark wéi d'Begierdenkraaft, déi mat astralen Umschlëss oder kausalen Wahrnehmungen verbonden ass."

"Astral Begierden dréie sech ëm Genoss a punkto Schwéngung. Astral Wesen genéissen déi ätheresch Musek vun de Sphären a si faszinéiert vum Bléck op déi ganz Schöpfung als onerschöpflech Ausdréck vu verännerlechem Liicht. D'astral Wesen richen, schmaachen a beréieren och Liicht. Astral Begierden sinn also mat der Kraaft vun engem astralen Wiesen verbonden, all Objeten an Erfahrungen als Formen vu Liicht oder als kondenséiert Gedanken oder Dreem auszefällen."

"Kausal" Wënsch sinn erfëllt vun Perceptioun nëmmen. Den bal fréi Wesen WHO

sinn agepaakt nēnnen Am Kausalkierper gesinn se dat ganzt Universum als Realisatioune vun den Dram-Iddie vu Gott; si können alles a purem Denken materialiséieren. Kausal Wesen betuechten dofir d'Freed u kierperleche Sensatiounen oder astrale Freed als grob an erstéckend fir déi fein Sensibilitéite vun der Séil. Kausal Wesen erfëllen hir Wënsch andeems se se direkt materialiséieren.

43-8 Déi, déi sech nēnne vum delikaten Schleier vum kausale Kierper bedeckt fannen, können Universen och als Schöpfer a Manifestatioun bréngen. Well all Schöpfung aus der kosmescher Dramtextur besteet, huet d'Séil, déi dēnn am Kausale gekleet ass, grouss Erkenntnesser vu Kraaft.

"Eng Séil, déi vun Natur aus onsichtbar ass, kann nēnne vun der Präsenz vun hirem Kierper oder hire Kierper ënnerscheet ginn." nēnnen Präsenz vun eng Kierper bedeit dat seng Existenz ass gemaach méiglech vun net erfëllt Wënsch. **43-**

„Soulaang d'Séil vum Mënsch an engem, zwee oder dräi Kierperbehälter agebonnen ass, fest mat de Korken vun der Ignoranz a Begierden zougemaach, kann hie sech net mam Mier vum Geescht vermëschen. Wann dat Grobt de kierperleche Behälter gött vum Hammer vum Doud zerstéiert, déi aner zwou Ofdeckungen - astral an kausal - bleiwen nach ëmmer, fir d'Séil dovun ofzehalen, sech bewosst dem omnipräsente Liewen unzeschléissen. Wann d'Onwënschheet duerch Wäisheet erreecht gött, zersetzt hir Kraaft déi zwee verbleiwen Gefässer. Déi kleng mënschlech Séil kënnt eraus, endlech fräi; si ass eent mat der moossloser Amplitude.“

Ech gefrot mäin göttlech Guru zu Schuppen weider Liicht op den héich an mysteriéis kausale Welt.

„Déi kausale Welt ass onbeschreiblech subtil“, huet hien geäntwert. „Fir se ze verstoen, misst een sou enorm Konzentratiounsfäegkeeten ze hunn, datt hie seng Aen zoumaache konnt an den astrale Kosmos an de physikaleschen Kosmos an all hirer Onendlechkeet - de liichtende Ballon mam massive Kuerf - als nëmmen an Iddien existéierend visualiséiere konnt. Wann een duerch dës iwermënschlech Konzentratioun et fäerdeg bruecht huet, ze konvertéieren oder léisen den zwee Kosmos mat all hir Komplexitéiten an reng Iddien, hien géif dann d'Kausalwelt erreechen a sech op der Grenz vun der Fusioun tëscht Geescht a Matière stellen. Do gesäit een all geschaf Saachen - Feststoffer, Flëssegkeeten, Gasen, Elektrizitéit, Energie, all Wesen, Götter, Mënschen, Déieren, Planzen, Bakterien - als Forme vu Bewosstsinn, genee wéi e Mënsch seng Aen zoumaache kann a feststellen kann, datt hien existéiert, och wann säi Kierper fir seng kierperlech Aen onsichtbar ass an nëmmen als Iddi präsent ass.“

"Wat e Mënsch an der Fantasie maache kann, kann e kausalt Wiesen an der Realitéit maachen. Déi kolossalst imaginativ mënschlech Intelligenz ass fäeg, nëmmen am Geescht, vun engem Extrem vum Gedanken zum aneren ze wiesselen, mental vu Planéit zu Planéit ze sprangen, oder endlos an eng Lach vun der Éiwegkeet ze falen, oder rakettähnlech an d'Galaxiendach ze fléien, oder wéi e Sichlicht iwuer Mëllestroossen an de Stäreräume ze schimmeren. Awer Wiesen an der kausaler Welt hunn eng vill méi grouss Fräiheet a kënnen hir Gedanken ouni Ustrengung an direkt Objektivitéit manifestéieren, ouni materiell oder astral Hindernis oder karmesch Aschränkung.“

"Kausal Wesen realiséieren, datt de physikalesche Kosmos net haaptsächlech aus Elektronen opgebaut ass, an och net..." Den astrale Kosmos, deen am Fong aus Lifetrone zesummegevat ass - béid sinn a Wierklechkeet aus de klengsten Partikelen vum Gottesdenken erstallt, gehackt a gedeelt duerch *Maya*, d'Gesetz vun der Relativitéit, dat intervenéiert fir den Noumenon anscheinend vu senger

Phänomener ze trennen.

"Séilen an der kausaler Welt erkennen sech géigesäiteg als individualiséiert Punkte vum freedege Geescht; hir Gedanken sinn déi eenzeg Objeten, déi se ëmginn. Kausal Wesen gesinn den Ënnerscheed tëscht hirem Kierper a Gedanken als nëmmen Iddien. Wéi e Mënsch, deem d'Aen zoumaacht, e blendende wäisst Liicht oder e schwaache bloen Niwwel visualiséiere kann, sou kënne kausal Wesen eleng duerch Gedanken gesinn, héieren, fillen, schmaachen an upaken; si kreéieren alles oder léisen et op duerch d'Kraaft vum kosmesche Geescht."

"Souwuel Doud wéi och Wiedergebuer an der Kausalwelt sinn am Gedanke. Kausalkierperlech Wesen ernähren sech nëmmen dovunner." d'Ambrosie vum éiweg neie Wëssen. Si drénken aus de Quelle vum Fridden, wanderen um spuerlose Buedem vun de Wahrnehmungen, schwammen am Ozean - der Onendlechkeet vum Gléck. Kuckt! kuckt hir hell Gedankenkierper, wéi se laanscht Billiounen vu vum Geescht geschafte Planéiten, frësch Blosen vun Universen, Wäisheetsstären, spektral Dreem vu gëllene Niwwelen, iwwerall am himmlesche bloe Schouss vun der Onendlechkeet fléien!

"Vill Wesen bliwen Dausende vu Joer am kausale Kosmos. Duerch méi déif Ekstasen zitt sech déi befreit Séil dann aus dem klengen kausale Kierper zréck a setzt sech d'Onendlechkeet vum kausale Kosmos un. All déi getrennt Wirbelen vun Iddien, besonnesch Wellen vu Kraaft, Léift, Wëllen, Freed, Fridden, Intuitioun, Rou, Selbstkontrolle a Konzentratioun schmëlzen an dat ëmmer freedegt Mier vum Gléck. D'Séil muss hir Freed net méi als eng individualiséiert Well vum Bewosstsinn erliewen, mä ass am Eenzege Kosmeschen Ozean zesummegefaasst, mat all senger Wellen - éiwegt Laachen, Begeeschterung, Klopfen."

"Wann eng Séil aus dem Kokon vun den dräi Kierper eraus ass, entkommt se fir ëmmer dem Gesetz vun der Relativitéit a gëtt dat onbeschreiblecht Éiwegt Existent."
43-10 Kuckt de Päiperlek vun der Omnipräsenz, seng Flilleke mat Stären, Mounden a Sonnen geätzt! D'Séil, déi sech an de Geescht ausgebreit huet, bleibt eleng an der Regioun vum helllose Liicht, vum däischteren Däischteren, vum gedankenlose Gedanken, berouscht vun hirer Ekstase vun der Freed am Gottes Dram vun der kosmescher Schafung.

"Eng fräi Seel!" Ech ejakuléiert an Ehrfurcht.

„Wann eng Séil endlech aus den dräi Dëppen vun de kierperleche Wahnvirstellungen erauskënnt“, huet de Meeschter weidergefouert, „gëtt si eent mam Onendlechen, ouni datt si hir Individualitéit verléiert. Christus hat dës lescht Fräiheet gewonnen, ier hien als Jesus gebuer gouf. An dräi Etappen vu senger Vergaangenheet, déi a sengem ierdesche Liewen als déi dräi Deeg vu senger Erfahrung vum Doud an der Operstéiung symboliséiert goufen, hat hien d'Kraaft erreecht, vollstänneg am Geescht opzestoen.“

"Den onentwéckelte Mënsch muss onzähleg ierdesch, astral a kausal Inkarnatiounen duerchlafen, fir aus senger dräi Kierper erauszekommen. E Meeschter, deen dës lescht Fräiheet erreecht, kann sech entscheiden, als Prophet op d'Äerd zréckzekommen, fir aner Mënschen zréck bei Gott ze bréngen, oder wéi ech kann hie sech entscheiden, am astrale Kosmos ze wunnen. Do iwwerhëlt e Retter en Deel vun der Laascht vum Karma vun den Awunner." **43-11** an hëlleft hinnen doduerch, hire Zyklus vun der Reinkarnatioun am astrale Kosmos ze beenden a permanent an d'Kausalsphären weiderzegoen. Oder eng befreit Séil kann an d'Kausalwelt kommen, fir hire Wiesen ze hëllefen, hir Zäit am Kausalkierper ze verkierzen an doduerch déi absolut Fräiheet z'erreechen.

„Operstanenen, ech wëll méi iwwer de Karma wëssen, deen d'Séilen forcéiert, an déi dräi Welten zréckzekommen.“ Ech kéint fir ëmmer op mäi allwëssende Meeschter lauschten, hunn ech geduecht. Ni a sengem ierdesche Liewen hat ech jeemools sou vill vu senger Wäisheet kënne verschaffen. Elo krut ech fir d'éischt Kéier e kloeren, definitiven Abléck an déi rätselhaft Zwëscheräim um Schachbriet vu Liewen an Doud.

„De kierperleche Karma oder d'Wënsch vum Mënsch musse komplett ausgearbecht ginn, ier säin dauerhaften Openthalt an den astrale Welte méiglech gëtt“, huet mäi Guru mat senger spannender Stëmm erkläert. „Zwee Zorte vu Wiesen liewen an den astral Kugelen. Déi WHO nach ëmmer hunn ierdesch Karma zu entsuergen vun an WHO müssen dofir e bruttophysesche Kierper nei bewunnen, fir hir karmesch Scholden ze bezuelen, kéinte nom physeschen Doud als temporär Visiteuren vun der astraler Welt anstatt als permanent Awunner klasséiert ginn.“

"Wiesen mat net erléistem ierdesche Karma däerfen nom astralen Doud net an déi héich kausal Sphär vun de kosmeschen Iddien goen, mä müssen nëmmen tëscht de physeschen an astrale Welten hin an hier pendelen, sech bewusst vun hirem physesche Kierper aus siechzëng grober Elementer an hirem astrale Kierper aus néngzëng subtile Elementer. No all Verloscht vu sengem physesche Kierper awer en onentwéckelte..."

D'Äerd ass gréisstendeels am déiwe Stupor vum Doudeschlof a kaum bewusst vun der schéiner Astralsphär. No der astraler Rou geet sou e Mënsch zréck an de materielle Plang fir weider Lektioenen, andeems hie sech duerch widderholl Reesen lues a lues un d'... gewinnt. Welte vun subtiler astraler Textur.

"Normal oder laangjäreg Awunner vum astralen Universum sinn dogéint déi, déi fir ëmmer vun all materiellen Sehnsucht befreit sinn, net méi op déi grob Schwéngunge vun der Äerd zréck mussen." Sou Wesen hunn nëmmen astral a kausal Karma ze schaffen. Beim astralen Doud ginn dës Wesen iwwer an ... déi onendlech méi fein a méi delikat Kausalwelt. Nodeems dës fortgeschratt Wesen um Enn vun enger bestëmmter Zäitspan, déi vum kosmesche Gesetz bestëmmt gëtt, d'Gedankenform vum Kausalkierper ofginn, ginn se dann zréck op Hiranyaloka oder e vergläichbare Planéit mat héijem Astralniveau, wou se an engem neien Astralkierper nei gebuer ginn, fir hiert net erléist Astralkarma auszeschaffen.

„Mäi Jong, du kanns elo besser verstoen, datt ech duerch göttlecht Uerder erëmbelieft ginn“, sot de Sri Yukteswar weider, „als Retter vun astral reinkarnéierende Séilen, déi aus der kausaler Sphär zréckkommen, anstatt vun deenen astrale Wiesen, déi aus der Äerd eropkommen. Déi, déi vun der Äerd kommen, wa se nach ëmmer Iwwerreschter vu materiellem Karma behalen, klammen net op déi ganz héich astral Planéiten wéi den Hiranyaloka.“

"Genau wéi déi meescht Leit op der Äerd net duerch Meditatioun geléiert hunn, d'Visioun ze schätzen, déi iwwerleeën Freed an Virdeeler vun astral Liewen an also, no Doud, Wonsch zu zréckkommen zu Déi limitéiert, onperfekt Freed vun der Äerd, sou vill astral Wiesen, während dem normalen Zerfall vun hiren astrale Kierper, verpassen sech net, den fortgeschrattene Zoustand vun der spiritueller Freed an der kausaler Welt virzestellen, a well se un dat méi grobt an opfällegt astralt Gléck denken, verlaangen se no engem neien Astralparadies. Schwéier astral Karma muss vun esou Wiesen erléist ginn, ier se et nom aneren erreechen kënnen. den astralen Doud, en permanenten Openthalt an der kausaler Gedankewelt, sou dënn vum Schöpfer getrennt.

"Nëmmen wann e Wiesen keng weider Wënsch no Erfahrungen am fir d'Aen ugenehmen astrale Kosmos huet, a net verfouert ka ginn, dohin zréckzegoen, bleift et an der kausaler Welt. Nodeems et do d'Aarbecht fäerdeg gemaach huet, all kausal Karma oder Somen vu vergaangene Wënsch ze erlëisen, dréckt déi agespaart Séil déi lescht vun den dräi Korken vun der Ignoranz eraus a vermëscht sech, aus dem leschte Kruik vum kausale Kierper, mam Éiwege."

"Elo maachen du verstoen?" Meeschter gelächelt also bezaubernd!

"Jo, duerch däin Gnod. Ech moies sprachlos mat Freed an Dankbarkeet."

Ni hat ech jee sou e inspiréierend Wëssen aus engem Lidd oder enger Geschicht

kritt. Och wann d'hinduistesche Schrëften sech op d'Kausal- an d'Astralwelt an op déi dräi Kierper vum Mënsch bezéien, wéi wäit ewech a sënnslos sinn dës Säiten am Verglach mat der waarmer Authentizitéit vu mengem opgestanenen Meeschter! Fir hien gouf et tatsächlech keen eenzegt "onentdeckt Land, aus deem säi Gebuertsland kee Reesenden zréckkënnt"!

"D'Verwechslung vun den dräi Kierper vum Mënsch gëtt op vill Manéiere duerch seng dräifach Natur ausgedréckt," mäin super Guru gaangen un. "An den waakreg Staat op Äerd eng mënschlech sinn ass bewusst méi oder manner vu senger dräi Gefierer. Wann hien sënnslech drop aus ass ze schmaachen, ze richen, ze beréieren, ze lauschteren,

oder gesinn, schafft hien haauptsächlech duerch säi physesche Kierper.
Visualiséierend oder wëllend, schafft hien haauptsächlech duerch säin Astralkierper.
Säi kausalt Medium fënnt säin Ausdrock, wann de Mënsch denkt oder déif an
Introspektioun oder Meditatioun daucht; déi kosmesch Gedanken vum Genie
kommen bei de Mënsch, deen gewinnt säi kausalt Kierper a Kontakt bréngt. An
dësem Sënn kann een Individuum am Allgemengen als 'e materielle Mënsch', 'en
energesche Mënsch' oder 'en intellektuellen Mënsch' klasséiert ginn.

„E Mënsch identifizéiert sech ongeféier siechzëng Stonnen all Dag mat sengem
physesche Gefier. Dann schléift hien; wann hien dreemt, bleift hien a sengem astrale
Kierper a kreéiert ouni Ustrengung all Objet, sou wéi et d'astral Wesen maachen.
Wann de Schlof vum Mënsch déif an ouni Dreem ass, kann hie fir e puer Stonnen säi
Bewosstsinn, oder säi Gefill vun Ech-heet, op de Kausalkierper transferéieren; sou e
Schlof ass erfrëschend. En Dreemer kontaktéiert säin astralen a net säi
Kausalkierper; säi Schlof ass net voll erfrëschend.“

Ech hat gewiescht léif observéieren Sri Yukteswar während hien ginn säin wonnerbar
Expositioun.

„Engelesche Guru“, sot ech, „däi Kierper gesäit genau sou aus wéi ech d'lescht
Kéier am Puri Ashram driwwer gekrasch hunn.“

„O jo, mäi neie Kierper ass eng perfekt Kopie vum ale. Ech materialiséieren oder
dematerialiséieren dës Form zu all Moment no Belieben, vill méi dacks wéi ech et op
der Äerd gemaach hunn. Duerch séier Dematerialiséierung reesen ech elo direkt
mam Liichtexpress vu Planéit zu Planéit oder souguer vum Astral zum Kausal oder
zum physesche Kosmos.“ Mäi göttleche Guru huet gelächelt. „Och wann Dir Iech
hautdesdaags sou séier beweegt, hat ech keng Schwieregkeeten, Iech zu Bombay ze
fannen!“

"O Meeschter, Ech war trauernd also déifgräifend iwwer dän Doud!"

„Ah, wou sinn ech gestuerwen? Gëtt et net iergendeen Widdersproch?“ Dem Sri
Yukteswar seng Aen hunn vir Léift an Amusement geblénkt.

„Du hues nëmmen op der Äerd gedreemt; op där Äerd hues du mäin Dramkierper
gesinn“, huet hien weidergefouert. „Spéider Du hues dat Drambild begruuen. Elo
gëtt mäi méi feine fleeschleche Kierper - deen du kuckt a souguer elo zimlech enk
ëmfiess! - op engem anere méi feine Dramplanéit vu Gott erëmbelieft. Eemol deen
E méi feine Dramkierper a méi feine Dramplanéit wäerten ënnergoen; och si sinn
net fir ëmmer. All Dramblosen müssen eventuell bei enger leschter erwächter
Beréierung platzen. Ënnerscheet, mäi Jong Yogananda, tëscht Dreem a Realitéit!

Dës Iddi vun *der Vedantik* **43-12** D'Operstéiung huet mech mat Wonner getraff. Ech
huet mech geschummt, datt ech de Meeschter bedauert hat, wéi ech säi liewelose

Kierper zu Puri gesinn hunn. Ech hunn endlech verstanen, datt mäi Guru ëmmer voll a Gott waakreg war, säin eegent Liewen an säin Doud op der Äerd, a seng aktuell Operstéiung, als näischt anescht wéi Relativitéite vu göttlechen Iddien am kosmeschen Dram gesinn huet.

„Ech hunn dir elo, Yogananda, d'Wourechten iwwer mäi Liewen, Doud a mäin Operstéiung erzielt. Trauer net ëm mech; verbreet léiwer iwwerall d'Geschicht vu menger Operstéiung vun der Gott-gedreemter Äerd vun de Mënschen op en anere Gott-gedreemte Planéit vun astral gekleete Séilen! Nei Hoffnung wäert an d'Häerzer vun de miserabelen, doutsgeféierleche Dreemer vun der Welt ageblosen ginn.“

"Jo, Meeschter!" Wéi fräiwëlleg géif Ech deelen mat anerer mäin Freed bei säin Operstéiung!

„Op der Äerd ware meng Standarden onwuel héich, net geegent fir d'Natur vun de meeschte Männer. Oft hunn ech dech méi gescholt wéi ech hätt solle maachen. Du hues mäi Test bestanen; deng Léift huet duerch d'Wolleke vun all de Rügen gegläntzt.“ Hien huet zäertlech bäigefüügt: „Ech sinn haut och komm fir dir ze soen: Ni méi wäert ech de strenge Bléck vun der Zensur droen. Ech wäert dech net méi scholten.“

Wéi vill hat ech d'Strofe vu mengem grouse Guru vermësst! Jidderee vun hinnen war e Schutzengel.

"Léifsten Meeschter! Veruerteelen mech eng Milliounen mol-maachen schellen mech elo!"

„Ech wäert dech net méi veruerteelen.“ Seng göttlech Stëmm war eescht, awer mat engem Ënnerstréim vu Laachen. „Du an ech wäerten zesummen laachen, soulaang eis zwou Formen am *Maya* -Dram vu Gott ënnerschiddlech ausgesinn.

Schlussendlech wäerte mir als Eent am Kosmesche Geliebten zesummekommen; eis Laachen wäerten säi Laachen sinn, eist vereenegt Lidd vun der Freed, dat duerch d'Éiwegkeet vibréiert, fir un Gott-agestallte Séilen ausgestraalt ze ginn!“

De Sri Yukteswar huet mir Liicht a bestëmmte Saachen ginn, déi ech hei net verroden kann. Während den zwou Stonnen, déi hie mat mir am Hotelzëmmer zu Bombay verbruecht huet, huet hien all meng Froen beäntwert. Eng Rei vu Weltprophezeiungen, déi hie vun deem Junidag am Joer 1936 ausgesot huet, sinn schonn an Erfëllung gaangen.

„Ech verloossen dech elo, Léifsten!“ Bei dëse Wieder hunn ech gefillt, wéi de Meeschter a mengen ëmginnden Äerm verschmëlzt.

„Mäi Kand“, huet seng Stëmm geklongen a vibréiert a mäi Séilefirmament, „wann s du duerch d'Dier vum *Nirbikalpa Samadhi erantréis* a mech uruffs, da kommen ech a Fleesch a Blut bei dech, sou wéi haut.“

Mat dësem himmlesche Versprieche ass de Sri Yukteswar aus menger Siicht verschwonnen. Eng Wollekenstëmm huet sech am musikaleschen Donner widderholl: "Sot et alles! Wien duerch *Nirbikalpa*- Erkenntnis weess, datt Är Äerd en Dram vu Gott ass, kann op de méi schéine vun engem Dram geschafe Planéit Hiranyaloka kommen, a mech do erëmbelieft fannen an engem Kierper, deen genee wéi mäin ierdeschen ass. Yogananda, sot et alles!"

Fort war d'Trauer vum Trennen. D'Miss an d'Trauer ëm säin Doud, dee mäi Fridden laang geklaut huet, sinn elo a schaarfer Schimmt fortgelaf. D'Gléck ass wéi eng Quell duerch endlos, nei opgemaach Séileporen erausgefléisst. Ural verstoppt

duerch Netbenotzung, hunn se sech elo a Rengheet duerch déi dreiwend Iwwerschwemmung vun Ekstase verbreet.

Ënnerbewosst Gedanken a Gefiller vu menge vergaangene Inkarnatiounen werfen hir karmesch Schadstoffer of, déi duerch dem Sri Yukteswar säi göttleche Besuch glänzend erneiert goufen.

An dësem Kapitel vu menger Autobiographie hunn ech dem Uerder vu mengem Guru gefollegt an déi gutt Noriicht verbreet, obwuel se nach eng Kéier eng oninteressant Generatioun verwirrt huet. De Mënsch weess et gutt, datt hie sech verréckt fillt; Verzweiflung ass selten friem; awer dëst sinn Perversitéiten, déi net zum richtege Schicksal vum Mënsch gehéieren. Den Dag wou hie wëll, ass hie um Wee zur Fräiheet. Ze laang huet hie sech dem fichten Pessimismus vu senger "Stëbs-du-ass"-Conseillere ugehéiert, ouni sech ëm déi onbesiegbar Séil ze këmmere.

Ech war net den nëmmen eent privilegéiert zu kuckt den erëmbelieft Guru.

Eng vun de Chelaen vum Sri Yukteswar war eng eeler Fra, léif bekannt als *Ma* (Mamm), där hiert Haus no beim Puri-Kluesenhaus war. De Meeschter war dacks bei sengem Moiespadséiergang stoe bliwwen, fir mat hir ze schwätzen. Den Owend vum 16. Mäerz 1936 ass d'Ma am Ashram ukomm a gefrot, ob si hire Guru kéint gesinn.

„Firwat, de Meeschter ass virun enger Woch gestuerwen!“ De Swami Sebananda, deen elo fir d'Puri-Eenzelierhaus zoustänneg war, huet si traureg ugekuckt.

„Dat ass onméiglech!“ Si huet e bëssen gelächelt. „Vläicht probéiert Dir de Guru just virun insistente Visiteuren ze schützen?“

„Nee“, huet de Sebananda d'Detailer vun der Begriefnes erzielt. „Komm“, sot hien, „ech bréngen dech an de Gaart virum Sri Yukteswarji säi Graf.“

D'Mamm huet de Kapp gerëselt. „Et gött kee Graf fir hien! Dëse Moie géint zéng Auer ass hien op sengem übleche Spadséiergang virun menger Dier laanschtgaangen! Ech hunn e puer Minutten an der heller Natur mat him geschwat.“

„Komm dëst Owend zu den Ashram, hien gesot.“

"Ech sinn hei! Segen iwwer dëse groe Kapp! Den onstierfleche Guru wollt, datt ech verstinn, a wéi engem transzendenten Kierper hie mech dëse Moie besicht huet!"

Den erstaunt Sebananda kniet virdrun hir.

"Mamm," hien sot, "wat eng Gewiicht vun Trauer du hiewen vun mäin Häerz! Hien ass opgestan!"

.....
43-1 : An *Sabikalpa Samadhi* den Unhänger huet geeschtlech fortgeschratt zu eng Staat vun no bannen göttlech Gewerkschaft, awer kann net seng behalen kosmesch Bewosstsinn ausser an den onbeweeglech Trance-Zoustand. Vun kontinuéierlech Meditatioun, hien erreecht den iwwerleeën Staat vum *Nirbikalpa Samadhi* , wou hie sech fräi an der Welt beweegt a seng äusserlech Aufgaben erfëllt, ouni Verloscht vun der Gotteserkenntnis .

43-2 : Sri Yukteswar benotzt den Wuert *Prana* ; Ech hunn iwwersat et wéi Liewenstroossen. Den Hindu Schrëften verweisen net nëmmen zu den *anu* , "Atom", an zu den *Paramanu* , "iwwer den Atom", méi fein elektronesch Energien; awer och zu *Prana* , "kreativ" Liewensdauer Kraaft." Atomer an Elektronen sinn blann Kräften; *prana* ass inherent intelligent. Den pranesch Liewenstronen an den Spermien an Eeër, zum Beispill, d'embryonal Entwécklung no engem karmesche Plang guidéieren.

43-3 : Adjektiv vu *Mantra* , gesongen Somkläng, déi vun der mentaler Pistoul vun der Konzentratioun ofgeworf ginn. D' *Puranas* (al *Shastras*) oder Traktaten) beschreiwen dës *mantrisch* Kricher tëscht *Deven* an *Asuraen* (Gëtter an Dämonen). Eng *Asura* eemol probéiert fir en *Deva mat engem mächtege Gesang* ëmzebréngen . Mee wéinst enger falscher Aussprooch huet déi mental Bomm wéi e Boomerang gewierkt an den Dämon ëmbruecht.

43-4 : Beispiller vun sou Muechten sinn net wëllen souguer op Äerd, wéi an den Fall vun Hélène Keller an aner rar Wesen.

43-5 : Här Buddha war eemol gefrot firwat eng Mann soll Léift all Persounen gläichméisseg. "Well," den super Léierer geäntwert, "an der ganz villfälteg an variéiert Liewensdauer vun jiddwereen Mann, all aner sinn huet bei eent Zäit oder en aneren gewiescht Léif zu hien."

43-6 : Den aacht elementar Qualitéiten wéi eng eran an all erstallt Liewen, vun Atom zu Mann, sinn Äerd, Waasser, Feier, Loft, Äther, Bewegung, Geescht an Individualitéit. (*Bhagavad Gita* : VII:4.)

43-7 : Kierper bedeit iergendeng Seelenverschluss, ob Brutto oder subtil. Den dräi Kierper sinn Käfig fir den Vogel vun Paradäis.

43-8 : Souguer wéi Babaji gehollef Lahiri Mahasaya zu lass sech selwer vun eng Ënnerbewosstsinn Wonsch vun e puer Vergaangenheet Liewen fir eng Palais, wéi am Kapitel 34 beschriwwen.

43-9 "An hien huet zu hinnen gesot: 'Wou och ëmmer de Läich ass, do wäerten sech d'Adler versammelen.'" - *Lukas* 17:37. den Séil ass agepaakt an den kierperlech Kierper oder an den astral Kierper oder an den kausal Kierper, do den Adler vun Wënsch - déi op mënschlech Sënnesschwächen oder op astral a kausal Bindungen ausgoen - wäerten sech och versammelen, fir d'Séil als Gefaangenen ze halen.

43-10 "Deen, deem iwwerwënnt, maachen ech zu enger Sail am Tempel vu mengem Gott, an hie wäert net méi erausgoen (d.h. hie wäert nei inkarnéiert ginn Nee méi). Fir hien dat iwwerwinnen wäert Ech Subventioun zu setzen mat mech an mäin Troun, souguer wéi Ech och iwwerwonnen, an

.moies astellen erof mat mäin Papp an säin Troun." - *Offenbarung* 3:12, 21

43-11 De Sri Yukteswar huet domat bedeit, datt hien, och a senger ierdescher Inkarnatioun, heiansdo d'Laascht vun der Krankheet iwwerholl hat. zu erliichterem säin Schüler Karma, also an den astral Welt säin Missioun wéi eng Retter aktivéiert hien zu huelen op bestëmmt astral Karma vun de Bewunner op Hiranyaloka, an doduerch hir Evolutioun an déi méi héich kausal Welt beschleunegen.

43-12 : Liewen an Doud wéi Relativitéiten vun geduecht nëmmen. *Vedanta* Punkten eraus dat Gott ass den nëmmen Realitéit; all Kreatioun oder getrennt Existenz ass *Maya* oder Illusioun. Dëst Philosophie vun Monismus kritt seng héchst Ausdrock an den *Upanishad* -Kommentaren zum Shankara.

KAPITEL: 44

Mat Mahatma Gandhi Um Wardha

„Wëllkomm zu Wardha!“ De Mahadev Desai, Sekretär vum Mahatma Gandhi, huet d'Miss Bletch, den Här Wright a mech mat dëse häerzleche Wieder an dem Kaddo vu Kranz aus *Khaddar* (hausgemaachter Kotteng) begrüsst. Eis kleng Grupp war grad fréi am August op der Gare zu Wardha ofgestiegen, frou, de Stëbs an d'Hëtzt vum Zuch ze verlossen. Mir hunn eist Gepäck op eng Ochsenwonn geluecht a sinn an en oppene Won mat dem Här Desai a senge Begleeder, dem Babasaheb Deshmukh an dem Dr. Pingale, gestiegen. Eng kuerz Fuer iwwer déi schlaimeg Landstroossen huet eis op *Maganvadi bruecht*, den Ashram vum politeschen Hellegen vun Indien.

Den Här Desai huet eis direkt an de Schreifzëmmer gefouert, wou de Mahatma Gandhi mat gekräizte Been souz. E Bic an enger Hand an e Stéck Pabeier an der anerer, op sengem Gesiicht e breet, gewinnend, häerzlecht Laachen!

"Wëllkomm!" hien gekrabbelt an Hindi; et war eng Méindeg, säin wöchentlech Dag vun Rou.

Och wann döst eis éischt Begéinung war, hu mir eis léif ugestraalt. Am Joer 1925 hat de Mahatma Gandhi d'Ranchi-Schoul mat engem Besuch geéiert an an hirem Gäschtebuch eng léif Éierung geschriwwen.

De klänge 45 Kilo schwéiere Hellegen huet kierperlech, geeschteg a spirituell Gesondheet ausgestraalt. Seng méll brong Aen hunn Intelligenz, Éierlechkeet an Ënnerscheidungsmusek gegläntzt; dëse Staatsmann huet sech mat sengem Verstand vertraut gemaach a sech an dausend juristeschen, sozialen a politesche Kämpf als Gewënner erausgestallt. Kee anere Leader op der Welt huet déi sécher Nisch an den Häerzer vu sengem Vollek erreicht, déi de Gandhi fir Indien anhëlt. ongeléiert Milliounen. Hir spontan Éierung ass säin bekannten Titel - *Mahatma* , "grouss Séil".

44-1 Eleng fir si beschränkt sech de Gandhi seng Kleedung op de wäit verbreet zeechnende Lendenduch, e Symbol vu senger Eenheet mat de ënnerdréckte Massen, déi sech näischt méi leeschte kënnen.

Mahatma Gandhi

Ech genéissen e rouegt Mëttegiessen mat indeschem politeschen Hellegen a sengem Klausur zu Wardha, August 1935.

„D'Awunner vum Ashram stinn Iech ganz zur Verfügung; rufft si w.e.g. fir all Déngscht un.“ Mat typescher Héiflechkeet huet de Mahatma mir dës séier geschriwwe Notiz iwwerreecht, wéi den Här Desai eis Grupp vum Schreifzëmmer Richtung Gaaschthaus gefouert huet.

Eise Guide huet eis duerch Uebstgäert a bléie Felder zu engem Gebai mat Zilledaach a Gitterfënstere gefouert. E Buer am Virgaart, fënnefanzwanzeg Fouss breet, gouf benotzt, sot den Här Desai, fir d'Vei ze bewässeren; an der Géigend stoung e rotéierend Zementrad fir Räis ze dreschen. Jiddwer vun eisen klänge Schlofzëmmer huet sech als nëmmen dat onreduzéierbar Minimum erausgestallt - e Bett,

handgemaach aus Seel. Déi wäissgekalkt Kichen hat en Krunn an enger Eck an eng Feierplaz fir ze kachen an enger anerer. Einfach arkadesch Téin hunn eis Oueren erreecht - d'Geschrei vu Kräien a Spatzen, d'Gejubil vu Ranner, an d'Klacke vu Meisselen, déi benotzt gi fir Steng ze hacken.

Observatioun Här Dem Wright säi Reesen Tagebuch, Här Desai opgemaach eng Säit an geschriwwen op et eng Lëscht vun *Satyagraha*

"Gewaltlosegkeet; Wourecht; Net-Déifstall; Zölibat; Net-Besëtzrecht; Kierperaarbecht; Kontroll vum Gaum; Onerschrockenheet; Gläiche Respekt fir all Reliounen; *Swadeshi* (Benotzung vun hausgemaachten Produkter); Fräiheet vun der Onberéierbarkeet. Dës eelef sollten als Gelübde an engem Geescht vun Demut agehale ginn."

(Gandhi sech selwer ënnerschriwwen dës Säit op den folgend Dag, ginn den Datum och-August 27, 1935.)

Zwee Stonnen no eiser Arrivéee goufe meng Begleeder an ech zum Mëttegiessen geruff. De Mahatma souz schonn ënnert der Arkade vun der Ashram-Veranda, vis-à-vis vum Haff vu sengem Büro. Ongeféier fënnfanzwanzeg barfuss *Satyagrahis* souzen viru Messingbecher an Telleren. E Gemeinschaftschor vum Gebied; duerno e Molzecht, dat aus grouse Messingdëppen zerwéiert gouf, mat *Chapatis* (Vollkorn-ongehéierte Brout) bestreet mat *Ghee* ; *Talsari* (gekachten a gewürfelte Geméis) an enger Zitrounemarmelade.

De Mahatma huet *Chapatis* , gekacht Routbéi, e puer réi Geméis an Orangen giess. Op der Säit vu sengem Teller louch e grouse Stéck ganz batter *Neemblieder* , e bemierkenswäert Bluttreiniger. *Mat sengem Löffel huet hien eng Portioun getrennt an op mäin Teller geluecht. Ech hunn se mat Waasser erofgeschëdd, an hunn mech un d'Kandheetsdeeg erënnert, wéi meng Mamm mech gezwongen hat, déi onangenehm Dosis ze schlucken. De Gandhi awer huet Stéck fir Stéck d' Neempaste mat sou vill Genoss giess, wéi wann et e leckere Séissegkeet gewiescht wier.*

An dësem klengen Virfall hunn ech d'Fäegkeet vum Mahatma bemierkt, säi Geescht no Belieben vun de Sënner ze trennen. Ech hunn mech un déi berühmte Appendektomie erënnert, déi virun e puer Joer bei him duerchgefouert gouf. Den Hellegen, deen d'Anästhesie refuséiert huet, hat während der Operatioun frëndlech mat senge Jünger geschwat, säi ustiechend Laachen huet säi Bewosstsinn vu Péng verroden.

Den Nomëtteg huet eng Geleeënheet gebueden, fir e Gespréich mat der bekannter Jüngerin vum Gandhi, der Duechter vun engem engleschen Admiral, der Miss Madeleine Slade, déi elo Mirabai heescht. 44-3 Hiert staarkt, rouegt Gesiicht huet mat Enthusiasmus beliicht, wéi si mir op perfektem Hindi vun hiren deeglechen Aktivitéiten erzielt huet.

„D'Aarbecht un der Landrekonstruktioun ass belounend! Eng Grupp vun eis geet all Moie um fënnf Auer fir d'Duerfbewunner an der Géigend ze dëngen an hinnen einfach Hygiène bäizebréngen. Mir maachen eis Suergen, hir Latrinen an hir

Lehmdachhütten ze botzen. D'Duerfbewunner sinn analphabet; si können nēnnen duerch e gutt Beispill gebilt ginn!“ Si huet frëndlech gelaacht.

Ech hunn dēs héichgebuer Englännerin mat Bewonnerung gekuckt, där hir richtig chrëschtlech Demut et hir erméiglecht, déi Aasaarbecht ze maachen, déi normalerweis nēnne vun "Onberéierbaren" gemaach gëtt.

„Ech sinn 1925 an Indien komm“, sot si mir. „An dësem Land fille ech mech, wéi wann ech 'zréck heemkomm' wier. Elo wier ech ni méi bereet, zu mengem ale Liewen an mengen alen Interessen zréckzekommen.“

Mir hunn eng Zäit laang iwwer Amerika diskutéiert. „Ech freeë mech ëmmer a si erstaunt“, sot si, „dat grousst Interessi u spirituellen Themen ze gesinn, dat vun de ville Amerikaner weist, déi Indien besichen.“ **44-4**

D'Hänn vum Mirabai ware séier um *Charka* (Spinnrad) beschäftigt, omnipräsent an all den Ashram-Zëmmeren a souguer, wéinst dem Mahatma, omnipräsent am ganze ländleche Indien.

De Gandhi huet gutt wirtschaftlech a kulturell Grënn fir d'Erhuelung vun der Cottage-Stad ze encouragéieren. Industrien, awer hie riet net un enger fanatescher Ofleenung vun all modernen Fortschrëtt. Maschinnen, Zich, Autoen, den Telegraph hunn eng wichteg Roll a sengem eegene kolossale Liewen gespillt! Fofzeg Joer ëffentlechen Déngscht, am Prisong an dobaussen, wou hien all Dag mat prakteschen Detailer an haarde Realitéiten an der politescher Welt kämpft, hunn säi Gläichgewiicht, seng Oppenheet, seng Vernunft an seng humorvoll Bewonnerung vum pittoreske mënschleche Spektakel nëmme verstärkt.

Eis Trio huet als Gäscht vum Babasaheb Deshmukh e sechs Auer Oweesiessen genoss. D'Gebied ëm 19:00 Auer Eng Stonn méi spéit hu mir eis zréck am *Maganvadi* Ashram fonnt, wou mir op den Daach geklommen sinn, wou drësseg *Satyagrahis* zesumme waren. an eng Hallefkrees ronderëm Gandhi. Hien war Kniebeugen op eng Stréi Matte, eng antik Eng Täscheauer virun him. Déi verschwanne Sonn huet e leschte Glanz op d'Palmen an d'Banyanen geworf; d'Gebrummel vun der Nuecht an d'Grillen haten ugefaangen. D'Atmosphär war d'Rou selwer; ech war begeeschtert.

E feierleche Gesang, ugefouert vum Här Desai, mat Äntwerten vun der Grupp; dann eng *Gita*-Liesung. De Mahatma huet mir gewénkt, dat ofschléissend Gebied ze soen. Sou eng göttlech Eenheet vu Gedanken an Aspiratiounen! Eng Erënnerung fir ëmmer: d'Wardha-Daachmeditatioun ënner de fréie Stären.

Pünktlech um aacht Auer huet de Gandhi säi Schweigen opgehalen. Déi herkulesch Aarbecht vu sengem Liewen verlaangt vun him, seng Zäit präzis ze verdeelen.

„Wëllkomm, Swamiji!“ D'Begréissung vum Mahatma dës Kéier war net per Pabeier. Mir ware grad vum Daach erof an säi Schreifzëmmer, einfach ageriicht mat véiereckege Matten (keng Still), engem niddrege Schreifdësch mat Bicher, Pabeieren, an eng puer gewéinlech Stëfter (net Sprangbur Stëfter); eng onbeschreiflech Auer ugekräizt an eng Eck. Eng allduerchdréngend Aura vu Friden an Andacht. De Gandhi huet ee vu senger fesselnden, grotten, bal zännlosen Laachen geschenkt.

„Viru Joren“, erkläert hien, „hun ech ugefaangen, wöchentlech en Dag vun der Rou ze feieren, fir Zäit ze kréien, fir meng Korrespondenz ze këmmen. Mee elo sinn déi véieranzwanzeg Stonnen zu engem wichtege spirituellen Besoin ginn. E periodescht Dag vum Stillschweigen ass keng Folter, mee e Segen.“

Ech war ganzhärzeg averstanen. **44-5** De Mahatma huet mech iwwe Amerika an Europa gefrot; mir hunn Indien an d'Weltkonditiounen diskutéiert.

„Mahadev“, sot de Gandhi, wéi den Här Desai an de Raum koum, „trefft w.e.g. am Stadhaus Arrangementen, datt de Swamiji muer den Owend do iwwe Yoga

schwätzt.“

Wéi ech dem Mahatma eng gutt Nuecht gesot hunn, huet hien mir rücksichtsvoll eng Fläsch Citronellaueleg ginn. "D'Wardha-Moskitoen wëssen näischt iwwer

Ahimsa , 44-6 " „Swamiji!“, sot hien a laacht.

Den nächsten Moien huet eis kleng Grupp fréi e leckere Weessbrei mat Melasse a Mëllech gefrëscht. Um hallwer zéng goufe mir op d'Veranda vum Ashram geruff fir mam Gandhi an de *Satyagrahis Mëttegiessen ze ginn* . Haut stoungen um Menü brongen Räis, eng nei Auswiel u Geméis a Kardamomsomen .

Mëttes hunn ech mech duerch den Ashram fonnt, op d'Weide vun e puer onverstéierleche Kéi. De Schutz vu Kéi ass eng Passioun fir de Gandhi.

„D'Kou bedeit fir mech déi ganz ënnermënschlech Welt, déi d'Sympathie vum Mënsch iwwer seng eege Spezies eraus ausdehnt“, huet de Mahatma erkläert. „De Mënsch ass duerch d'Kou ugewisen, seng Identitéit ze realiséieren.“ mat allem wat lieft. Firwat déi antik Rishis d'Kou fir d'Apotheose erausgesicht hunn, ass mir kloer. Den D'Kou an Indien war dee beschte Verglach; si war d'Giewerin vu Räichtum. Si huet net nëmmen Mëllech ginn, mä si huet och d'Landwirtschaft méiglech gemaach. D'Kou ass e Gedicht vum Mitleid; ee liest Mitleid am sanfte Déier. Si ass déi zweet Mamm fir Milliounen vu Mënschen. De Schutz vun der Kou bedeit de Schutz vun der ganzer dommer Kreatioun vu Gott. Den Appel vun der ënneschter Uerdnung vun der Kreatioun ass ëmsou méi staark, well se sprachlos ass.

Dräi deeglech Ritualer gi fir orthodox Hinduen ugeuerdnet. Ee vun hinnen ass *Bhuta Yajna*, eng Offer vu Liewensmëttel un den Déier Kinnekräich. Dës Zeremonie symboliséiert Mann säin Realisatioun vun säin Verpflichtungen zu manner entwéckelt Forme vun der Kreatioun, instinktiv mat kierperlechen Identifikatiounen verbonden, déi och d'Mënschheet korrodéieren. Liewen, awer et feelt un där Qualitéit vun der befreiender Vernunft, déi der Mënschheet typesch ass. *Bhuta Yajna* sou gëtt d'Bereetschaft vum Mënsch verstärkt, déi Schwach ze hëllefen, well hie sech duerch onzähleg Suergen vun héijen, onsiichtbare Wesen getréischt fillt. De Mënsch ass och ënner Gefecht fir verjüngend Kaddoe vun der Natur, déi op der Äerd, am Mier an am Himmel verluer gaange sinn. Déi evolutiv Barrière vun der Onverméittlung tëscht der Natur, den Déieren, dem Mënsch an den astralen Engelen gëtt sou duerch d'Amten vun der roueger Léift iwwerwonnen.

Déi aner zwee deeglech *Yajnae* sinn *Pitri* an *Nri*. *Pitri Yajna* ass eng Offer vun Offeren un d'Virfahren, als Symbol vun der Unerkennung vum Mënsch vu senger Schold géintwärt der Vergaangenheet, där hir Essenz d'Mënschheet haut belicht. *Nri Yajna* ass eng Offer vu Liewensmëttel fir Friemen oder Aarm, e Symbol vun der gültege Verantwortung vum Mënsch, seng Flichten géintwärt senger Zäitgenossen.

Am fréien Nomëtteg hunn ech e noperschaftlecht *Nri Yajna erfüllt* andeems ech dem Gandhi sengem Ashram fir kleng Meedercher besicht hunn. Den Här Wright huet mech op der zéng Minutte laanger Fuer begleitet. Kleng jonk blummeg Gesiichter uewen op de laangstielege faarwege *Sarien*! Um Enn vun engem kuerzen Gespréich op Hindi 44-7 déi ech dobausse ginn hunn, huet den Himmel e plötzleche Reenschauer opgeléist. Laachend sinn den Här Wright an ech an d'Auto geklommen a sinn tëscht de Schichten aus fuerend Sëlwer zréck op *Maganvadi gefuer*. Sou eng tropesch Intensitéit a Spréiz!

Wéi ech erëm an d'Gaaschthaus erakoum, war ech op en neien Niveau vun der

einfacher Einfachheet an de Beweiser vu Selbstopferung, déi iwwerall ze gesi waren. De Gandhi säi Gelübde vun der Netbesëtzung koom fréi a sengem Bestietnesliewen. Nodeems hien eng extensiv juristesche Praxis opginn huet, déi him e Joresakommes vu méi wéi 20.000 Dollar bruecht hat, huet de Mahatma säi ganze Räichtum un déi Aarm verdeelt.

Sri Yukteswar benotzt zu pochen sanft Spaass bei den dacks inadäquater Konzeptionen vun Verzicht.

„E Bettler kann net op säi Räichtum verzichten“, géif de Meeschter soen. „Wann e Mann sech beklot: 'Mäi Geschäft huet gescheitert; meng Fra huet mech verlooss; ech wäert alles opginn an an e Klouschter goen,' op wat fir e weltlëcht Affer bezitt hie sech? Hie huet net op Räichtum a Léift opginn; si hunn hien opginn!

Hellegen ewéi de Gandhi hunn dogéint net nëmmen tangible materiell Affer bruecht, mä och déi méi schwéier Verzicht op egoistesche Motiver a privat Ziler, andeems se hiert bannenzegt Wiesen a ... zesummegefëiert hunn.

den Stroum vun Mënschheet wéi eng ganz.

D'Kasturabai, déi bemierkenswäert Fra vum Mahatma, huet näischt dogéint gemaach, wéi hien net emol en Deel vu sengem Räichtum fir si selwer an hir Kanner reservéiert huet. De Gandhi, deen a senger Jugend bestuet war, huet no der Gebuert vu verschiddene Jongen de Gelübde vum Zölibat ofgeluecht. **44-8** Eng roueg Heldin an der intensiver Drama, dat hiert gemeinsam Liewen war, d'Kasturabai ass hirem Mann an de Prisong gefollegt, huet seng dräi Woche laang Geschicht erzielt Fasten, an vollstänneg gebuer hir deelen vun säin onendlech Verantwortung. Si huet bezuelt Gandhi déi folgend Éierung:

Ech soen dir Merci, datt du de Privileg hatst, däi Liewenslaang Begleeder a Hëllefspartner ze sinn. Ech soen dir Merci fir déi perfektst Bestietnes op der Welt, baséiert op *Brahmacharya* (Selbstkontrolle) a net op Sex. Ech soen dir Merci, datt du mech als däi Gläichberechtigten an denger Liewensaarbecht fir Indien ugesinn hues. Ech soen dir Merci, datt du net ee vun deene Männer bass, déi hir Zäit mat Gléckspiller, Rennen, Fraen, Wäin a Gesang verbréngen, a vun hire Fraen a Kanner midd ginn, sou wéi de kleng Jong séier vu senge Spillsaachen aus der Kandheet midd gétt. Wéi dankbar sinn ech, datt du net ee vun deene Männer wars, déi hir Zäit domat widmen, räich ze ginn duerch d'Ausbeutung vun der Aarbecht vun aneren.

Wéi dankbar sinn ech, datt Dir Gott a Land virum Bestechungsgeld gestallt hutt, datt Dir de Courage vun Ären Iwwerzeugungen an e komplette a implizite Glawen u Gott hat. Wéi dankbar sinn ech fir e Mann, deen Gott a säi Land virum mech gestallt huet. Ech sinn Iech dankbar fir Är Toleranz géintiwier mir a mengem Mängel aus der Jugend, wéi ech géint d'Ännerung gemurrt an rebelléiert hunn, déi Dir an eiser Liewensweis gemaach hutt, vu sou vill op sou wéineg.

Als klenge Kand hunn ech bei Ären Elteren gewunnt; Är Mamm war eng grouss a gutt Fra; si huet mech trainéiert, mir geléiert, wéi ech eng brav a couragéiert Fra sinn a wéi ech d'Léift a Respekt vun hirem Jong, mengem zukünftege Mann, behalen kann. Wéi d'Jore vergaangen sinn an Dir Indiens beléifteste Leader gi sidd, hat ech... keen vun den Ängscht dat belagere den Fra WHO Mee sinn Besetzung op d'Säit wéini hir Mann huet d'Leeder vum Erfolleg geklommen, wéi et sou dacks an anere Länner geschitt. Ech wousst, datt den Doud eis Mann a Fra nach ëmmer géif fannen.

Joerelaang huet de Kasturabai d'Aufgaben als Schatzmeeschter vun de staatleche Fongen iwwerholl, déi de veréierte Mahatma a Milliounen gesammelt huet. Et gétt vill witzeg Geschichten an indeschen Haiser, déi ... den Effekt, datt Männer nervös sinn, wann hir Fraen Bijouen op enger Gandhi-Versammlung droen; d'magesch Zong vum Mahatma, déi fir déi Ënnerdréckt biet, charméiert d'Goldarmbänner an Diamantenkette direkt vun den Äerm an den Hals vun de Räichen an de Kollekteuerf!

Eines Daags konnt de Staatssekretär, de Kasturabai, keng Rechenschaft iwwer eng

Ausbezuelung vu véier Rupien ofleeën. De Gandhi huet en Auditprojet publizéiert, an deem hien onweigerlech op den Ënnerscheid vu véier Rupien bei senger Fra higewisen huet.

Ech hat dës Geschicht dacks virum Cours vu mengen amerikanesche Studenten erzielt. Enges Owends hat eng Fra am Gang empört geapst.

„Mahatma oder net Mahatma“, hat si geruff, „wann hie mäi Mann gewiescht wier, hätt ech him fir sou eng onnéideg ëffentlech Beleidegung e Schratt zougeschloen!“

Nodeems mir e puer guttgehuemte Schwätzer iwwer d'Thema amerikanesch Fraen an hinduistesche Fraen haten, war ech zu enger méi ausféierlecher Erklärung iwwergaangen.

"D'Madame Gandhi betruecht de Mahatma net als hire Mann, mä als hire Guru, een deen d'Recht huet" fir si och fir kleng Feeler ze disziplinéieren", hat ech drop higewisen. "Irgendwann nodeems de Kasturabai öffentlech gerügt gi war, gouf de Gandhi wéinst enger politescher Uklo zu Prisong veruerteelt. Wéi hie sech roueg vu senger Fra verabschiedet huet, ass si him zu Féiss gefall. 'Meeschter', sot si demüteg, 'wann ech Iech jeemools beleidegt hunn, verzeiht mir w.e.g.'" **44-9**

Um dräi Auer deem Nomëtteg zu Wardha sinn ech, no Rendez-vous, an de Schreifzëmmer vum Hellegen gaangen, deen et fäerdeg bruecht hat, aus senger eegener Fra en oniwwertraffenen Jünger ze maachen - e rare Wonner! De Gandhi huet mat sengem onvergiessleche Laachen no uewe gekuckt.

„Mahatmaji“, sot ech, wéi ech mech nieft him op der ongepolsterter Matte gekauert hunn, „so mir w.e.g. Är Definitiou vum *Ahimsa* .“

"Déi Vermeidung vum Schued zu iergendeng liewen Kreatur an geduecht oder Dot."

"Schéint Ideal! Mee d'Welt wäert ëmmer froen: Däerf een net eng Kobra ëmbréngen fir e Kand oder sech selwer ze schützen?"

„Ech kéint keng Kobra ëmbréngen, ouni zwou vu menge Gelübden ze verletzen - Onerschrockenheet an Net-Ëmbréngen. Ech géif léiwer innerlech probéieren, d'Schlaang duerch Schwéngunge vum der Léift ze berouegen. Ech kann meng Standarden net onméiglech erofsetzen, fir meng Ëmstänn unzepassen.“ Mat senger erstaunlecher Eierlechkeet huet de Gandhi dobäigesat: „Ech muss zouginn, datt ech dës Konversatioun net kéint féieren, wann ech mat enger Kobra konfrontéiert wier!“

Ech bemierkt op e puer ganz rezent Westlech Bicher op Diät wéi eng leeën op säin Schreifdësch.

„Jo, d'Ernährung ass wichteg an der *Satyagraha* -Bewegung - wéi iwwerall soss“, sot hien mat engem Laachen. „Well ech fir komplett Kontinenz fir *Satyagrahis* *plädéieren* , probéieren ech ëmmer déi bescht Ernährung fir Zölibatären erauszefannen. Ee muss de Gaum erueweren, ier ee säi Fortpflanzungsinstinkt kontrolléiere kann. Hallef-Honger oder onbalanciéiert Ernährung sinn net d'Äntwert. Nodeems e *Satyagrahi* déi *bannenzeg Gier* no Iessen iwwerwonne huet, muss hien weiderhin eng rational vegetaresch Ernährung mat all néidege Vitaminnen, Mineralstoffer, Kalorien asw. verfollegen. Duerch bannenzeg an baussenzeg Wäisheet wat d'Iessen ugeet, gött d'sexuell Flëssegkeet vum SATYAGRAHI einfach a

vital Energie fir de ganze Kierper ëmgewandelt.“

De Mahatma an ech hunn eis Kenntnisser iwwer gutt Fleeschersatzstoffer verglach. „Den Avocado ass exzellent“, sot ech. „Et gëtt vill Avocado-Gäert bei mengem Zentrum a Kalifornien.“

Dem Gandhi säi Gesiicht huet vir Interesssi opgestraalt. „Ech froe mech, ob se zu Wardha géife wuessen? D' *Satyagrahis* géifen en neit Iessen schätzen.“

"Ech wäert sécherlech e puer Avocadoplanzen vu Los Angeles op Wardha schécken." **44-10** Ech hunn dobäi gesot: "Eeër sinn e proteinräicht Liewensmëttel; si se fir *Satyagrahis* verbueden ?"

„Keng onbefrucht Eeër.“ De Mahatma huet erënnerend gelacht. „Jorelaang hunn ech hire Gebrauch net guttgeheescht; och elo perséinlech iessen ech se net. Eng vu menge Schwiegerduechteren ass emol un Ënnerernährung gestuerwen; hiren Dokter huet op Eeër insistéiert. Ech war net averstanen, an hunn him geroden, hir e puer ze ginn.“ Eeërsatz.

'''Gandhiji,''' den Dokter sot, 'onbefrucht Eeër enthalen Nee Liewen Spermien; Nee ëmbréngen ass involvéiert.

"Dunn hunn ech menger Schwiegerduechter gären d'Erlaabnes ginn, Eeër ze iessen; si war séier nees gesond."

Déi Nuecht virdrun hat de Gandhi de Wonsch ausgedréckt, de *Kriya Yoga* vum Lahiri Mahasaya ze kréien. Ech war beréiert vun der Oppenheet a vum Geescht vun der Fuerschung vum Mahatma. Hie ass këndlech a senger göttlecher Sich a weist déi reng Empfänglecheet, déi de Jesus a Kanner gelueft huet: "... vun deenen ass d'Himmelräich."

D'Stonn fir meng versprochen Instruktioun war komm; e puer *Satyagrahis* sinn elo an de Raum komm - den Här Desai, den Dr. Pingale, an e puer anerer, déi d' *Kriya*-Technik gewënscht hunn.

Ech hunn der klenger Klass fir d'éischt déi kierperlech *Yogoda* -Übungen bäibruecht. De Kierper gëtt sech als an zwanzeg Deeler opgedeelt duergestallt; de Wëlle riicht d'Energie ofwiesselnd op all Sektoun. Geschwënn huet jiddereen viru mir vibréiert wéi e mënschleche Motor. Et war einfach den Welleneffekt op dem Gandhi seng zwanzeg Kierperdeeler ze beobachten, déi ëmmer komplett fir d'Siicht ausgesat waren! Och wann hie ganz dënn ass, ass hien net onangenehm; d'Haut vu sengem Kierper ass glat an ouni Falten.

Méi spët Ech initiéiert den Grupp an den befreiend Technik vun *Kriya Yoga* .

De Mahatma huet all Weltreliounen eerbiedig studéiert. D'Jain-Schrëften, dat biblescht Neit Testament an déi soziologesch Schrëfte vum Tolstoi **44-11** sinn déi dräi Haaptquellen vun de gewaltlosen Iwwerzeegunge vum Gandhi. Hie huet säi Credo sou formuléiert:

Ech gleewen un d'Bibel, de *Koran* an d' *Zend-Avesta* **44-12** sou göttlech inspiréiert ze sinn wéi d' *Veden* . Ech gleewen un d'Institutioun vu Gurus, awer an där Zäit musse Milliounen ouni Guru auskommen, well et eng rar Saach ass Saach zu fannen eng Kombinatioun vun perfekt Rengheet an perfekt Léieren. Mä awer eent brauchen net Verzweiflung, jee d'Wourecht vun der eegener Relioun ze kennen, well d'Grondlage vum Hinduismus wéi vun all Grouss Reliounen sinn onverännerlech a liicht ze verstoen.

Ech gleewen wéi all Hindu an Gott an Säin Eenheet, an Wiedergebuert an Erléisung.
..... Ech kann Nee méi
Beschreiwen meng Gefiller fir den Hinduismus méi wéi fir meng eege Fra. Si
beweeegt mech wéi keng aner Fra op der Welt kann. Net datt si keng Feeler huet;
ech géif soen, datt si vill méi huet wéi ech selwer gesinn. Awer d'Gefill vun enger
onléisbarer Verbindung ass do. Trotzdem fille ech fir an iwwer den Hinduismus mat
all senge Feeler a Limitatiounen. Näischt erfreet mech sou vill wéi d'Musek vun der
Gita oder dem *Ramayana* vum Tulsidas. Wann ech geduecht hunn, ech géif mäi
leschten Otemzuch huelen, war d' *Gita* mäi Trouscht.

Den Hinduismus ass keng exklusiv Relioun. Doranner gött et Plaz fir d'Veréierung vun
all de Prophéiten vun der Welt. **44-13** Et ass keng Missiounsrelioun am gewéinleche
Sënn vum Wuert. Et gött keen Zweiwel doriwwer.

huet vill Stämm a säi Laf opgeholl, awer dës Absorptioun war vun engem evolutiven, onmerkbare Charakter. Den Hinduismus seet jidderengem, Gott no sengem eegene Glawen oder *Dharma ze veréieren* , **44-14** a leeft sou a Fridde mat alle Reliounen.

Iwwer Christus huet de Gandhi geschriwwen: "Ech sinn mir sécher, datt wann Hie elo hei ënnert de Mënsche géif liewen, Hie vill Leit géif seenen, déi säin Numm vläicht nach ni héieren hunn... genee wéi et geschriwwen steet: 'Net jiddereen, deen zu mir seet: Här, Här... mee deen, deen de Wëlle vu mengem Papp mécht.' **44-15** An der Lektioun vu sengem eegene Liewen huet de Jesus der Mënschheet dat wonnerbart Zil an dat eenzegt Zil ginn, op dat mir all solle strewen. Ech gleewen, datt Hie net nëmmen zum Chrëschtentum gehéiert, mä zur ganzer Welt, zu alle Länner a Rassen.

Un mengem leschten Owend zu Wardha hunn ech d'Versammlung am Gemengenhaas gehalen, déi vum Här Desai aberuff gi war. De Sall war bis un d'Fënsterbänke voll, mat ongeféier 400 Leit, déi sech versammelt hunn, fir de Virtrag iwwer Yoga ze lauschteren. Ech hunn als éischt op Hindi geschwat, dann op Englesch. Eis kleng Grupp ass rechtzäiteg an den Ashram zrëckkomm, fir e gudden Owend beim Gandhi ze kucken, a Fridden a Korrespondenz ëmginn.

D'Nuecht huet nach ëmmer gedauert, wéi ech um 5:00 Auer moies opgestan sinn. D'Duerfliewen war schonn am Gaang ze reagéieren; fir d'éischt en Ochsewon virun den Ashram-Paarte, dann e Bauer mat senger riseger Laascht, déi prekär op sengem Kapp balancéiert huet. Nom Frühstück huet eist Trio de Gandhi fir Abschiedsgesprécher gesicht . Den Hellegen ass um véier Auer fir säi Moiesgebied opgestan.

"Mahatmaji, Äddi! " Ech kniet zu beréieren säin Féiss. "Indien ass sécher an däin halen!"

Joer sinn zënter der Wardha-Idyl vergaangen; d'Äerd, d'Ozeaner an den Himmel sinn däischter ginn, well d'Welt am Krich ass. Eleng ënner de grouse Leader huet de Gandhi eng praktesch, net-gewaltsam Alternativ zu bewaffneter Muecht ugebueden. Fir Griewer ze behiewen an Ongerechtegkeeten ze läschen, huet de Mahatma ... agesat. Gewaltfräi Mëttelen, déi ëmmer erëm hir Effektivitéit bewisen hunn. Hie setzt seng Doktrin mat dëse Wieder aus:

Ech hunn festgestallt, datt d'Liewen an der Mëtt vun der Zerstéierung weider besteet. Dofir muss et e méi héicht Gesetz ginn ewéi dat vun der Zerstéierung. Nëmmen ënner deem Gesetz wier eng gutt geuerdnet Gesellschaft verständlech an d'Liewe wäertvoll ze liewen.

Wann dat d'Gesetz vum Liewen ass, musse mir et am Alldag ausüben. Iwwerall wou et Kricher gëtt, iwwerall wou mir mat engem Géigner konfrontéiert sinn, iwwerwonne mir duerch d'Léift. Ech hunn festgestallt, datt dat sécher Gesetz vun

der Léift ass. huet a mengem eegene Liewen geäntwert, wéi d'Gesetz vun der Zerstéierung et ni gemaach huet.

An Indien hate mir eng optesch Demonstratioun vun der Funktiounsweis vun dësem Gesetz am gréisstméigleche Moossstaf. Ech behaupten net, datt Gewaltlosegkeet déi 360.000.000 Leit an Indien duerchdréngt huet, awer ech behaupten, datt se an enger onheemlech kuerzer Zäit méi déif duerchdréngt ass wéi all aner Doktrin.

Et brauch e zimlech ustrengenden Trainingslaf fir e mentalen Zoustand vun Net-Gewalt z'erreechen. Et ass e diszipliniert Liewen, wéi d'Liewe vun engem Zaldot. De perfekte Zoustand gëtt nëmmen erreecht wann de Geescht, de Kierper an d'Ried richtig koordinéiert sinn. All Problem géif sech fir eng Léisung léinen, wa mir eis entscheeden, d'Gesetz vun der Wourecht an der Net-Gewalt zum Gesetz vum Liewen ze maachen.

Genée wéi e Wëssenschaftler Wonner aus verschiddenen Uwendungen vun de Gesetzer vun der Natur bewierkt, kann e Mann, deen d'Gesetzer vun der Léift mat wëssenschaftlecher Präzisioun uwendt, nach méi grouss Wonner bewierken. Gewaltlosegkeet ass onendlech méi wonnerbar a subtil wéi Naturkräften, wéi zum Beispill Elektrizitéit. D'Gesetz vun der Léift ass eng vill méi grouss Wëssenschaft wéi all modern Wëssenschaft.

Wann een d'Geschicht consultéiert, kann een novollzéibar feststellen, datt d'Problemer vun der Mënschheet net duerch d'Benotzung vu brutaler Gewalt geléist goufen. Den Éischte Weltkrich huet e weltkalende Schnéiball vu Krichskarma produzéiert, deen an den Zweete Weltkrich ausgebreet ass. Nëmmen d'Wäermt vun der Bridderlechkeet kann deen aktuelle kolossale Schnéiball vu Krichskarma schmélzen, deen soss an den Drëtte Weltkrich kéint wuessen. Dës onhelleg Dräifaltegkeet wäert d'Méiglechkeet vum Véierte Weltkrich fir ëmmer duerch eng Endgülteg Atombomme verbannen. D'Benotzung vun der Dschungellogik amplaz vun der mënschlecher Vernunft bei der Beilegung vu Streidereien wäert d'Äerd an en Dschungel zerécksetzen. Wa keng Bridder am Liewen sinn, da sinn et Bridder am gewalttätegen Doud.

Krich a Kriminalitéit bezuele sech ni aus. Déi Milliarden Dollar, déi am Damp vum explosive Näischt eropgaange sinn, wieren duergaange fir eng nei Welt ze schafen, eng bal fräi vu Krankheeten a komplett fräi vu Aarmut. Net eng Äerd voller Angscht, Chaos, Hongersnout, Pescht, dem *Danse macabre*, mä ee grousst Land voller Friden, Rächtum a méi grousser Wëssensbildung.

Déi gewaltlos Stëmm vum Gandhi appelléiert un dat héchst Gewësse vum Mënsch. Loosst d'Natiounen sech net méi mam Doud verbannen, mee mam Liewen; net mat der Zerstéierung, mee mam Opbau; net mam Vernichter, mee mam Schöpfer.

„Ee soll verzeien, ënner all Verletzung“, seet de *Mahabharata*. „Et gouf gesot, datt d'Fortbewegung vun der Aart dem Verzeiende vum Mënsch ze verdanken ass. Verzeiung ass Hellegkeet; duerch Verzeiung gëtt den Universum zesummegehalen. Verzeiung ass d'Muecht vun de Mächtigen; Verzeiung ass Affer; Verzeiung ass Rou vum Geescht. Verzeiung a Sanftmut sinn d'Qualitéite vun deenen, déi sech selwer beherrschen.“

Si representéieren éiweg Tugend.“

Gewaltlosegkeet ass déi natierlech Konsequenz vum Gesetz vun der Verzeiung a vun der Léift. „Wann de Verloscht vum Liewen an engem gerechte Kampf néideg gëtt“, erkläert de Gandhi, „soll een, wéi de Jesus, bereet sinn, säin eegent Blut ze vergoss, net dat vun aneren. Schlussendlech wäert et manner Blut op der Welt vergoss ginn.“

Satyagrahis geschriwwen ginn, déi Haass mat Léift, Gewalt mat Gewaltlosegkeet

widderstanen hunn, déi sech gnadenlos ofgeschluecht hunn, anstatt sech ze rächen. D'Resultat op bestëmmt historesch Occasiounen war dat den bewaffnet Géigner gehäit erof hir Waffen an ass geflücht, beschämt, gerëselt zu hir Déiften vun den Vue vun Männer WHO geschätzt den Liewen vun en aneren iwwer hiren eegenen.

„Ech géif waarden, wann et néideg wier, fir eng Éiwegkeet“, seet de Gandhi, „léiwer d'Fräiheet vu mengem Land duerch bluddeg Mëttelen ze sichen.“ De Mahatma vergiesst ni déi majestéitesch Warnung: „All déi, déi d'Schwäert huelen, solle mam Schwäert ëmkommen.“ **44-16** De Gandhi huet geschriwwen:

Ech nennen mech Nationalist, awer mäin Nationalismus ass sou breet wéi den Universum. En ëmfaasst alles den Natiounen vun den Äerd. **44-17** Mäin Nationalismus enthält den Wuelbefannen vun den ganz Welt. Ech maachen

Ech wëll net, datt mäin Indien op der Äsche vun aneren Natiounen opsteet. Ech wëll net, datt Indien een eenzege Mënsch ausbeut. Ech wëll, datt Indien staark ass, fir datt et och déi aner Natiounen mat senger Kraaft infizéiere kann. Net sou mat enger eenzege Natioun an Europa haut; si ginn deenen aneren keng Kraaft.

De President Wilson huet seng schéi véierzéng Punkte genannt, awer gesot: "Schliisslech, wann eist Bestriewen, Friden z'erreechen, scheitert, hu mir eis Bewaffnungen, op déi mir zréckgräife kënnen." Ech wëll des Positioun ëmdréinen, an ech soen: "Eis Bewaffnungen hunn scho gescheitert. Loosst eis elo no eppes Neies sichen; loosst eis d'Kraaft vun der Léift a Gott probéieren, déi d'Wourecht ass." Wann mir dat hunn, wäert eis näischt anescht feelen.

Duerch d'Ausbildung vum Mahatma vun Dausende vu richtege *Satyagrahis* (déi, déi déi eelef rigoréis Gelübde gemaach hunn, déi am éischten Deel vun dësem Kapitel ernimmt goufen), déi dann d'Botschaft verbreet hunn; andeems se gedëlleg déi indesch Masse erzunn hunn, fir dat spirituellt a schliisslech materiellt ze verstoen Virdeeler vun der Gewaltlosegkeet; andeems hien säi Vollek mat gewaltlose Waffen bewaffnet huet - d'Net-Kooperatioun mat Ongerechtegkeet, d'Bereetschaft, Demütigungen, de Prisong an den Doud selwer ze erdroen, anstatt op Waffen zréckzegräifen; andeems hien duerch onzähleg Beispiller vu heldeitegem Märtyrertum ënner *de Satyagrahis weltwäit Sympathie geweckt huet*, huet de Gandhi dramatesch déi praktesch Natur vun der Gewaltlosegkeet duergestallt, hir feierlech Kraaft, Streidereien ouni Krich ze léisen.

De Gandhi huet duerch net-gewaltsam Mëttelen schonn eng méi grouss Zuel vu politesche Konzessiounen fir säi Land gewonnen, wéi jee vun engem Leader vun engem Land ausser duerch Kugelen gewonnen goufen. Net-gewaltsam Methoden fir all Ongerechtegkeeten an Iwwelzegkeeten auszeradéieren, goufen opfälleg net nëmmen an der ... ugewannt. politescher Arena, awer am delikaten a komplizéierte Beräich vun der indescher Sozialreform. De Gandhi a seng Unhänger hunn vill laangjäreg Fehden tëscht Hinduen a Moslemen ewechgeholl; Honnerttausende vu Mosleme kucken op de Mahatma als hire Leader. Déi Onberéierbar hunn an him hiren onerschrockenen a triumphierende Champion. „Wann eng Wiedergebuert fir mech erwaart“, schreift de Gandhi, „ech wënschen zu sinn gebuer eng Pariah an den Mëtt vun Pariaen, well doduerch Ech géif sinn fäeg zu hinnen e méi effektive Service ubidden.“

De Mahatma ass zwar eng "grouss Séil", awer et waren analphabet Milliounen, déi d'Ënnerscheedung haten, den Titel ze verginn. Dëse sanfte Prophet gëtt a sengem eegene Land geéiert. De Bauer vun der einfacher Natur konnt sech der grousser Erausforderung vum Gandhi stellen. De Mahatma gleeft voll a ganz un den ugebuerene Adel vum Mënsch. Déi inévitable Echec hunn hien ni desillusiounéiert. "Och wann de Géigner hien ausspilt..." "zwanzeg Mol falsch", schreift hien, "ass de

Satyagrahi bereet, him dat eenanzwanzegst Mol ze vertrauen, well en implizit Vertrauen an d'mënschlech Natur d'Essenz vum Glawen ass." **44-18**

„Mahatmaji, du bass en aussergewéinleche Mann. Du däerfs net erwaarden, datt d'Welt sech sou verhält, wéi du et méchs.“ E Kritiker huet dës Observatioun emol gemaach.

„Et ass komesch, wéi mir eis selwer täuschen, andeems mir mengen, datt de Kierper verbessert ka ginn, awer datt et onméiglech ass, déi verstoppte Kräfte vun der Séil ze ruffen“, huet de Gandhi geäntwert. „Ech probéieren ze weisen, datt wann ech eng vun dëse Kräfte hunn, ech e sou fragile Stierfleche sinn wéi all eis an datt ech ni eppes Aussergewéinlech u mir hat an ech och net haut hunn. Ech sinn en einfache Mensch, deen ufälleg ass fir Feeler ze maachen, wéi all aner Stierfleche. Ech ginn awer zou, datt ech genuch Demut hunn, fir meng Feeler ze bekennen an meng Schrëtt zréckzegoen. Ech ginn zou, datt ech en onbeweeegleche Glawen u Gott a seng Guttheet hunn, an en...”

eng onverschwendbar Leidenschaft fir Wourecht a Léift. Mee ass dat net dat, wat all Mënsch latent an sech huet? Wa mir Fortschrëtter maache wëllen, däerfe mir d'Geschicht net widderhuelen, mee nei Geschicht schreiwen. Mir müssen dem Ierfschaft vun eisen Vorfahren ergänzen. Wa mir nei Entdeckungen an Erfindungen an der phenomeneraler Welt maache kënnen, musse mir eisen Insolvenz am spirituellen Domaine erklären? Ass et onméiglech, d'Ausnamen ze multiplizéieren, fir se zur Regel ze maachen? Muss de Mënsch ëmmer als éischt brutal sinn an de Mënsch duerno, wann iwwerhaupt?" **44-19**

D'Amerikaner kënnen sech mat Stolz un dat erfollegräicht gewaltlost Experiment vum William Penn erënneren, wéi hien seng Kolonie am 17. Joerhonnert a Pennsylvania gegrënnt huet. Et gouf "keng Festungen, keng Zaldoten, keng Milizen, och keng Waffen". Mëtt an de brutale Grenzkriecher an de Schlachter, déi tëscht den neie Siidler an de rouden Indianer stattfonnt hunn, sinn eleng d'Quaker vu Pennsylvania ongestéiert bliwwen. "Anerer goufen ëmbruecht; anerer goufen massakréiert; awer si ware sécher. Keng Quakerfra gouf ugegraff; net..." E Quaker-Kand gouf ëmbruecht, kee Quaker-Mann gouf gefoltert." Wéi d'Quaker schliisslech gezwonge waren, d'Regierung vum Staat opzeginn, "ass Krich ausgebrach, an e puer Pennsylvanianer goufen ëmbruecht. Awer nëmmen dräi Quaker goufen ëmbruecht, dräi, déi sou wäit vun hirem Glawen gefall waren, datt se Verteidegungswaffen gedroe konnten ."

„D'Zréckgräife op Gewalt am Éischte Weltkrich huet keng Rou bruecht“, huet de Franklin D. Roosevelt betount. „Victoire a Néierlag ware gläichzäiteg onfruchtbar. Déi Lektioun hätt d'Welt solle léieren.“

„Wat méi Gewaltwaffen, wat méi Leed fir d'Mënschheet“, huet de Lao-tse geléiert. „Den Triumph vun der Gewalt endet mat engem Trauerfest.“

„Ech kämpfe fir näischt manner wéi Weltfridden“, huet de Gandhi erkläert. „Wann déi indesch Bewegung op enger gewaltloser *Satyagraha*-Basis zum Erfolleg gefouert gëtt, gëtt dat dem Patriotismus a, wann ech dat an aller Demut soen däerf, dem Liewen selwer eng nei Bedeitung.“

Ier de Westen dem Gandhi säi Programm als ee vun engem onprakteschen Dreemer ofweist, loosst en als éischt iwwer eng Definitioun vu *Satyagraha* vum Meeschter vu Galiläa nodenken:

„Dir hutt héieren, datt gesot gouf: A fir A an Zänn fir Zänn. Mee ech soen iech: Widdersetzt iech net dem Béisen. **44-20** mee wien dech op deng riets Wang schléit, dréi him och déi aner zou.“

D'Epoch vum Gandhi huet sech, mat der schéiner Präzisioun vum kosmeschen Timing, an e Joerhonnert erweidert, dat scho vun zwee Weltkriecher zerstéiert a verwüst war. Eng göttlech Handschrëft erschénge op der Granitmauer vu sengem

Liewen: eng Warnung virum weidere Bluttvergessen ënner de Bridder.

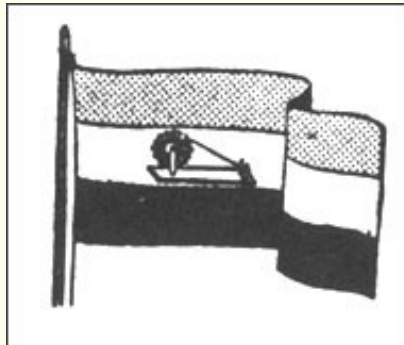
MAHATMA GANDHI'S HANDSCHREIF AN HINDI

इस संस्था की मैं सर्वप्रकार से उत्तम किया हुआ हूँ इस संस्था
का मेरे मन पर अच्छा पड़ा है. चारों ओर की प्रवृत्ति में मैं आहूँ।
मैं और आभ्यास की आशा रखता हूँ।
आ. गृ. २० मोहनदासजी

De Mahatma Gandhi huet mäi Lycée mat Yoga-Ausbildung zu Ranchi besicht. Hie schreift déi uewe genannten Zeilen léif an d'Gäschtbuch vu Ranchi.
D'Iwwersetzung ass: "Dës Institutioun huet mäi Geescht déif beandrockt. Ech hoffen, datt dës Schoul de weidere praktesche Gebrauch vum Spinnerad encouragéiere wäert."

MOHANDAS GANDHI (*Ënnerschriwwen*)

September 17, 1925

Eng Nationalfändel fir Indien gouf 1921 vum Gandhi entworfen. D'Sträife si Safran, wäiss a gréng; d' *Charka* (Spinnrad) an der Mëtt ass donkelblo. "D' *Charka* symboliséiert Energie", huet hien geschriwwen, "an erënnert eis dat während den Vergaangenheet Äraen vun Wuelstand an Indien säin Geschicht, Hand dréien an aner Haushandwierker ware prominent."

44-1 : Säin Famill Numm ass Mohandas Karamchand Gandhi. Hien ni bezitt sech zu sech selwer wéi "Mahatma."

44-2 : Den wuertwärtlech Iwwersetzung vun sanskrit ass "Haltung zu Wourecht." *Satyagraha* ass den berühmte Gewaltlosegkeet Bewegung gefouert vum Gandhi.

44-3 : Falsch an leider! béiswëlleg Rapporten waren viru kuerzem zirkuléiert dat Madame Slade huet ofgetrennt all hir Krawatten mat Gandhi an huet hir Gelübde opginn. D'Miss Slade, d' *Satyagraha- Jüngerin* vum Mahatma fir zwanzeg Joer, huet eng ënnerschriwwen Erklärung un d' *Vereenegt Staaten erausginn. Dréckt*, datéiert Dez. 29, 1945, an wéi eng si erkläert dat eng Serie vun ouni Grondlag Rumeuren entstanden no si hat ass, mam Segen vum Gandhi, op eng kleng Plaz am Nordoste vun Indien beim Himalaya fortgaang, fir do hir elo bléiend Stad ze grënnen *Kisan Ashram* (Mëtt fir medizinesch an landwirtschaftlech Hëllef zu Bauer Baueren). Mahatma Gandhi Pläng zu den neien Ashram am Joer 1946 besichen.

44-4 : Madame Slade erënnert mech vun en aneren ausgezeechent Westlech Fra, Madame Margaret Woodrow Wilson, eelsten Duechter vun Amerika säin super President. Ech kennegeléiert hir an Nei York; si war intensiv interesséiert an Indien. Méi spéit si gaangen zu Pondicherry, wou si déi lescht fënnf Joer vun hirem Liewe verbruecht huet, a glécklecherweis e Wee vun der Disziplin zu de Féiss vum Sri Aurobindo Ghosh verfollegt huet.

.Dëst Salbei ni schwätzt; hien roueg begréisst säin Schüler op dräi järelech Occasiounen nëmmen

44-5 : Fir Joer an Amerika Ech hat gewiescht observéieren Perioden vun Rou, zu den Verwirrung vun Uruffer an Sekretären.

44-6 : Onschadlechkeet; Gewaltlosegkeet; den Fondatioun Fiels vun Gandhi säi Glawensbekenntnis. Hien war gebuer an eng Famill vun streng Jainen, déi *Ahimsa* als d'Wuerzeltugend vereieren . De Jainismus, eng Sekt vum Hinduismus, gouf am 6. Joerhonnert v. Chr. vum Mahavira gegrënnt, engem

zäitgenëssesch vun Buddha. Mahavira bedeit "super Held"; Mee hien kucken erof den Joerhonnerten op säin heroesch Jong
!Gandhi

44-7 : Hindi ass den Sprooch frankesch fir den ganz vun Indien. Eng Indo- Arier Sprooch baséiert gréisstendeels op sanskrit Wuerzelen, Hindi ass déi wichtegst Vollekssprooch am Norde vun Indien. Den Haaptidialekt vum westlechen Hindi ass Hindustani, dat souwuel an *Devanagari* (Sanskrit) wéi och an arabesche Buschtawen geschriwwen ass. Säin Ënnerdialekt, Urdu, gëtt vu Mosleme geschwat.

44-8 : Gandhi huet beschriwwen säin Liewen mat eng zerstéierend Eierlechkeet an *Den Geschicht Vun Mäin Experimenter Mat Wourecht* (Ahmedabad: Navajivan Drécken, 1927- 29, 2 Bd.) Dëst Autobiographie huet gewiescht zesummegefaasst an *Mahatma Gandhi, Säin Eegen Geschicht* , erausgi vum CF Andrews, mat enger Aféierung vum John Haynes Holmes (New York: Macmillan Co., 1930).

Vill Autobiographien gefëllt mat berühmt Nimm an faarweg Evenementer sinn bal komplett roueg op iergendeng Phase vun bannenzeg Analyse oder Entwécklung. Eent läit erof jiddwereen vun dës Bicher mat eng bestëmmt

Onzeftidenheet, wéi obwuel soen: "Hei ass e Mann, deen vill bemierkenswäert Persounen kannt huet, awer deen sech selwer ni kannt huet." Dës Reaktioun ass onméiglech mat der Autobiographie vum Gandhi; hie stellt seng Feeler a seng .Täuschungen mat enger onperséinlecher Hingabe un d'Wourecht op, déi an Annalen vun all Zäitalter rar ass

44-9 De Kasturabai Gandhi ass den 22. Februar 1944 am Prisong zu Poona gestuerwen. De Gandhi, deen normalerweis keng Emotiounen hat, huet roueg gekrasch. Kuerz no hir Bewonnerer hat proposéiert eng Gedenkmonument Fong an hir Eier, 125 Lacs vun Rupien (bal véier Milliounen Dollar) gegoss an vun all iwwee Indien. Gandhi huet arrangéiert dat den Fong sinn benotzt fir Duerf Sozialhëllef Aarbecht ënner Fraen a Kanner. Hie bericht iwwee seng Aktivitéiten a senger englescher Wochenzeitung, *Harijan* .

44-10 : Ech geschéckt eng Liwwerung zu Wardha, geschwënn no mäin zrëckkommen zu Amerika. Den Planzen, leider! gestuerwen op den Wee, onfäeg fir den Ufuerderungen vum laange Ozeantransport standzehalen.

44-11 : Thoreau, Ruskin, an Mazzini sinn dräi aner Westlech Schrëftsteller wien seng soziologesch Vueën Gandhi huet virsiichteg studéiert .

44-12 : Den helleg Schrëft ginn zu Persien iwwee 1000 v. Chr. vun Zoroaster.

44-13 : Den eenzegaarteg Fonktioun vun Hinduismus ënner den Welt Reliounen ass dat et ofgeleet net vun eng eenzel super Grënner awer vun den onperséinlech Vedesch Schrëften. Hinduismus sou gëtt Ëmfang fir uerdentlech Inkorporatioun an seng falen vun Prophéiten vun allen Alter an all Lännereien. Den Vedesch Schrëften reguléieren net nëmmen andachtsvoll Praktiken awer all wichteg sozial Douane, an e Versuch, all Handlung vum Mënsch an Harmonie mam göttleche Gesetz ze bréngen.

44-14 E komplette Sanskrit-Wuert fir Gesetz; Konformitéit mam Gesetz oder natierlech Gerechtegkeet; Pflicht, déi an den Ëmstänn inherent ass. an wéi eng eng Mann fënnt sech selwer bei iergendeng ginn Zäit. Den Schrëften definéieren *Dharma* wéi "den natierlech universell Gesetzer, deenen hir Anhale et dem Mënsch erméiglecht, sech virun Degradatioun a Leed ze retten."

44-15 : *Matthäus* 7:21.

44-16 : *Matthäus* 26:52.

44-17 : "Loosst net eng Mann Herrlechkeet an dëst, dat hien Léift säin Land; Loosst hien éischter Herrlechkeet an dëst, dat hien Léift säin léif." - *Persescht Spréchwuert*.

44-18 Dunn ass de Péitrus bei hie komm a sot: „Här, wéi dacks soll mäi Brudder géint mech sënnegen, an ech him verzeien? Bis zu siwe Mol?“ Jesus seet bis hien, Ech soen net bis du, Bis siwen Zäiten: awer, Bis siwwenzeg Zäiten siwen." - *Matthäus* 18:21-22 .

44-19 De Charles P. Steinmetz, de groussen Elektroingenieur, gouf eemol vum Här Roger W. Babson gefrot: "Wéi eng Fuerschungsrichtung wäert déi gréisst Entwécklung an den nächste fofzeg Joer erliewen?" "Ech mengen, déi gréisst Entdeckung wäert gemaach ginn ..." spirituell Linnen," Steinmetz huet geäntwert. "Hei ass eng Kraaft wéi eng Geschicht kloer léiert huet gewiescht den gréissten Kraaft an d'Entwécklung vun de Männer. Awer mir hunn nëmmen domat gespilt an hunn et ni eescht studéiert wéi mir déi kierperlech Kräfte. Irgendwann Leit wäert léieren dat Material Saachen maachen net bréngen Gléck an sinn vun kleng benotzen an maachen Männer a Fraen, kreativ a mächtig. Dann wäerten

d'Wëssenschaftler vun der Welt hir Labore fir d'Studium vu Gott a Gebied an déi spirituell Kräften, déi bis elo kaum erreecht goufen, iwwerginn. Wann dësen Dag kënnt, wäert d'Welt méi Fortschrëtter an enger Generatioun gesinn wéi se an de leschte véier gesinn huet."

44-20 : Dat ass, widderstoen net béis mat béis. (*Matthäus* 5:38-39)

KAPITEL: 45

Den Bengalesch "Duerchdrängt vu Freed" Mamm

„Här, gitt w.e.g. net aus Indien fort, ouni e Bléck op d'Nirmala Devi ze werfen. Hir Hellegkeet ass intensiv; si ass wäit a breet als Ananda Moyi Ma (Duerch Freed duerchdréngend Mamm) bekannt.“ Meng Niess, d'Amiyo Bose, huet mech eescht ugekuckt.

„Natierlech! Ech wëll déi Hellegin ganz gär gesinn.“ Ech hunn derbäigesat: „Ech hunn iwwer hiren fortgeschrattene Staat vun der Gotteserkenntnis gelies. E kleng Artikel iwwer si ass viru Joren an *East-West erschéngen*.“

„Ech hunn si kennegeléiert“, sot d'Amiyo weider. „Si war viru kuerzem a menger eegener klenger Stad Jamshedpur. Op Ufro vun engem Jünger ass d'Ananda Moyi Ma an d'Haus vun engem stierwende Mann gaangen. Si stoung nieft sengem Bett; wéi hir Hand seng Stir beréiert huet, huet säi Doudesgerassel opgehalen. D'Krankheet ass direkt verschwonnen; zur glécklecher Erstaunung vum Mann war et him gutt gaangen.“

E puer Deeg méi spéit hunn ech héieren, datt déi Selig Mamm am Haus vun engem Jünger am Bhowanipur-Quartier vu Kalkutta gewunnt huet. Den Här Wright an ech si direkt vum Haus vu mengem Papp zu Kalkutta fortgefuer. Wéi de Ford sech dem Bhowanipur-Haus méi no koom, hunn ech a mäi Begleeder eng ongewéinlech Stroossebild gesinn.

D'Ananda Moyi Ma stoung an engem oppene Gepäckauto a seent eng Masse vu ronn honnert Jünger. Si war offensichtlech um Startpunkt. Den Här Wright huet de Ford e bëssen ewech geparkt a mech zu Fouss an déi roueg Versammlung begleet. Déi Hellegin huet an eis Richtung gekuckt; si ass aus hirem Auto geklommen a Richtung eis gaangen.

„Papp, du bass komm!“ Mat dëse fervente Wieder huet si hiren Aarm ëm mäin Hals geluecht an hire Kapp op meng Schëller. Den Här Wright, deem ech grad gesot hat, datt ech den Hellegen net kennen, war hunn dës aussergewéinlech Demonstratioun vum Wëllkomm immens genoss. D'Aen vun den honnert Chelaen ware mat enger gewësser Iwwerraschung op dat häerzlecht Tableau gericht.

Ech hat direkt gesinn, datt déi Helleg an engem héijen Zoustand vu *Samadhi* war .
Ouni sech vun hirem äusseren Ausgesinn als Fra bewosst ze sinn, huet si sech
selwer als déi onverännerlech Séil erkannt; vun deem Niveau aus huet si frou en
anere Gottesanhänger begréisst. Si huet mech un der Hand an hiren Auto gefouert.

"Ananda Moyi Mamm, Ech moies Verzögerung däin Rees!" Ech huet protestéiert.

„Papp, ech begéine dech fir d'éischt Kéier an dësem Liewen, no laanger Zäit!“, sot si. „Gitt w.e.g. nach net fort.“

Mir souzen zesummen op den hënneschte Sëtzer vum Auto. Déi glécklech Mamm ass séier an den onbeweegelechen, ekstatischen Zoustand komm. Hir schéin Aen hunn an den Himmel gekuckt an, hallef op, sinn si roueg ginn, an den no-wäiten banneschten Elysium gekuckt. D'Jünger hunn sanft gesongen: "Victoire fir d'Göttlechen Mamm!"

Ech hat vill Männer vun der Gotteserkenntnis an Indien fonnt, awer nach ni virdrun hat ech sou eng erhuewen Hellegin kennegeléiert. Hiert sanft Gesiicht war mat der onbeschreiblecher Freed geblénkt, déi hir den Numm vun der Selige Mamm ginn hat. Laang schwaarz Hoer louchen locker hannert hirem onopfällegen Kapp. E roud Punkt Sandelholzpaste op hirer Stirn huet dat geeschlecht A symboliséiert, dat ëmmer op an hir war. Klengt Gesiicht, kleng Hänn, kleng Féiss - e Kontrast zu hirer spiritueller Gréisst!

Ech leeën e puer Froen zu eng an der Géigend Fra Chela während Ananda Moyi Mamm bliwwen faszinéiert.

„Déi seleg Mamm reest vill an Indien; a ville Géigenden huet si Honnerte vu Jünger“, sot mir d'Chela. „Hir couragéiert Efforte hunn zu ville wünschenswäerte soziale Reforme gefouert.“

Obwuel e Brahmin, erkennt den Hellegen keng Kastenënnerscheeder. 45-1 Eng Grupp vun eis reest ëmmer mat hir a këmmert sech ëm hire Komfort. Mir müssen hir Mamm sinn; si kuckt net op hire Kierper. Wann keen hir Iessen géif ginn, géif si net iessen oder nofroen. Och wann Iessen virun hir gestallt gëtt, beréiert si se net. Fir hiert Verschwannen aus dëser Welt ze verhënneren, fiddere mir Jünger si mat eisen eegenen Hänn. Deeg zesummen bleift si dacks an der göttlecher Trance, kaum ootmend, hir Aen net zerwéckelen. Ee vun hiren Haaptjünger ass hire Mann. Viru ville Joren, kuerz no hirer Hochzäit, huet hien de Schweigegelübde ofgeluecht.

D'Chela huet op e Mann mat breede Schëlleren a schéine Gesichter, laangen Hoer an engem groe Baart gewisen. Hie stoung roueg an der Mëtt vun der Versammlung, seng Hänn gekräizt an der respektvoller Haltung vun engem Jünger.

Erfrëscht vun hirem Dauch am Onendlechen, huet d'Ananda Moyi Ma elo hiert Bewosstsinn op d'materiell Welt konzentréiert.

„Papp, sot mir w.e.g. wou Dir wunnt.“ Hir Stëmm war kloer a

melodesch. „Am Moment zu Kalkutta oder Ranchi; awer

geschwënn ginn ech zréck an Amerika.“ „Amerika?“

"Jo. Eng indesch Hellegin géif do vun de spirituellen Ufroeër oprecht geschätzt ginn. Wëllt Dir goen?"

"Wann Papp kann huelen mech, Ech wäert goen."

Dëst Äntwert verursaacht hir an der Géigend Schüler zu ufänken an Alarm.

„Zwanzeg oder méi vun eis reesen ëmmer mat der Seligener Mamm“, sot ee vun hinne mir fest. „Mir kéinten net ouni si liewen. Wou si och higeet, musse mir och goen.“

Zréckhalend hunn ech de Plang opginn, well en eng onpraktesch Eegenschaft vun der spontaner Vergréisserung huet!

„Komm w.e.g. op d'mannst mat dengem Jünger op Ranchi“, sot ech, wéi ech vum Hellegen Abschied geholl hunn. „Als göttlecht Kand selwer wäerts du déi Kleng a menger Schoul genéissen.“

"Wann ëmmer Papp hält mech, Ech wäert gären goen."

Kuerz drop war d'Ranchi *Vidyalaya* a Gala-Kleedung fir de versprachene Besuch vum Hellegen. D'Jugendlech hunn sech op all Dag vum Fest gefreet - kee Cours, Stonne Musek, an e Festmahl fir den Héichpunkt!

„Victoire! Ananda Moyi Ma, ki jai!“ Dëse widderhollte Gesang vun Zénger vun begeeschterten klengen Kehlen huet d'Grupp vum Hellegen begréisst, wéi se duerch d'Schoulpaart erakoum. Reen vu Ringelblumen, Kläng vu Becken, lustegt Geblos vu Muschelen an de Schlag vun der *Mridanga*-Trommel! Déi glécklech Mamm ass laachend iwwer dat sonnegt *Vidyalaya* -Géigend gewandert, ëmmer dat portabelt Paradäis an sech gedroen.

„Et ass schéin hei“, sot d'Ananda Moyi Ma frëndlech, wéi ech si an d'Hauptgebai gefouert hunn. Si huet sech mat engem këndleche Laachen nieft mir gesat. Déi engst vun de léifste Frëndinnen, si huet een sech gefillt, awer eng Aura vun Ofgeleeënheet war ëmmer ëm si ronderëm - déi paradox Isolatioun vun der Omnipräsenz.

"Wann ech glift erzielen mech eppes vun däin Liewen."

„Mäi Papp weess alles doriwwer; firwat et widderhuelen?“ Si huet offensichtlech gefillt, datt déi tatsächlech Geschicht vun enger kuerzer Inkarnatioun ënner Bemierkung war.

Ech gelacht, sanft widderhuelen mäin Fro.

„Papp, et gëtt wéineg ze erzielen.“ Si huet hir graziéis Hänn an enger ofwäertender Gest ausgebreet. „Mäi Bewosstsinn huet sech ni mat dësem temporäre Kierper verbonnen. Ier ech op dës Äerd komm sinn, Papp, 'war ech d'selwecht.' Als klengt Meedchen, 'war ech d'selwecht.' Ech sinn zu Fra opgewuess, awer ëmmer nach 'war ech d'selwecht.' Wéi d'Famill, an där ech gebuer gi war, Arrangementer getraff huet, fir dës Kierper ze bestueden, 'war ech d'selwecht.' A wéi, vun der Leidenschaft betrunken, mäi Mann bei mech koum a léif Wiederder gemurmelt huet,

mäi Kierper liicht beréiert huet, krut hien e gewaltege Schock, wéi wann hie vum Blëtz getraff wier, well och dunn 'war ech d'selwecht.'

"Mäin Mann kniet virdrun mech, gefaltet säin Hänn, an ugeflücht mäin entschëllegung.

„Mamm’, sot hien, ,well ech däin Tempel am Kierper entweiht hunn, andeems ech en mat dem Gedanke vun der Begier beréiert hunn – ouni ze wëssen, datt net meng Fra, mä déi göttlech Mamm dran gewunnt huet – maachen ech dëst feierlecht Gelübd: Ech wäert däin Jünger sinn, e zenibatäre Gefolger, ëmmer am Stillen als Déngerin ëm dech këmmen, ni méi mat iergendeen schwätzen, soulaang ech liewen. Mee ech sou d'Sënn sühen, déi ech haut begaangen hunn.

géint du, mäin Guru.

„Och wéi ech dëse Virschlag vu mengem Mann roueg ugeholl hunn, 'war ech d'selwecht.' An, Papp, an virun dir elo, 'Ech sinn dee selwechten.' Ëmmer duerno, och wann den Danz vun der Schöpfung sech ëm mech an der Hal vun der Éiwegkeet ännert, 'soll ech dee selwechten sinn.'"

D'Ananda Moyi Ma ass an en déiwe meditativen Zoustand versunken. Hir Gestalt war statuéistëll; si war an hiert ëmmer ruffend Räich geflücht. Déi donkel Lächer vun hiren Aen hunn liewlos a glaseg ausgesinn. Dësen Ausdrock ass dacks präsent, wann d'Hellegen hiert Bewosstsinn aus dem kierperleche Kierper ewechhuelen, deen dann... kaum méi wéi e Stéck séilelosen Toun. Mir souzen eng Stonn zesummen an der ekstatescher Trance. Si ass mat engem frëndleche klengen Laachen op dës Welt zréckkomm.

„W.e.g., Ananda Moyi Ma“, sot ech, „komm mat mir an de Gaart. Den Här Wright mécht e puer Fotoen.“

„Natierlech, Papp. Äre Wëlle ass mäi Wëlle.“ Hir glorräich Aen hunn den onverännerleche göttleche Glanz behalen, wéi si fir vill Fotoe poséiert huet.

Zäit fir d'Fest! D'Ananda Moyi Ma huet sech op hirem Deckenstull gekauert, en Jünger un hirem Ellbog fir si ze fidderen. Wéi e Puppelchen huet d'Helleg gehorsam d'lessen geschléckt, nodeems d'Chela et op hir Lëpse bruecht hat. Et war kloer, datt déi Selig Mamm keen Ënnerscheed tëscht Curry a Séissegkeeten erkannt huet!

Wéi d'Dämmerung ugefaangen huet, ass d'Helleg mat hirer Grupp ënner engem Schauer vu Rouseblieder fortgaang, hir Hänn am Segen iwwer déi kleng Jongen gehuewen. Hir Gesichter hunn gegläntzt vun der Häerzegkeet, déi si ouni Ustrengung erweckt hat.

„Du solls den Här, däi Gott, mat dengem ganzen Häerz, mat denger ganzer Séil, mat dengem ganzen Verstand a mat denger ganzer Kraaft gär hunn.“ Christus huet verkënnegt, „dëst ass dat éischt Gebot.“ **45-2**

D'Ananda Moyi Ma leet all mannerwäerteg Uschloss op d'Säit a bitt dem Här hir eenzeg Loyalitéit un. Net duerch déi haarspléckend Ënnerscheeder vu Geléierten, mä duerch déi sécher Logik vum Glawen, huet déi kandlech Hellege dat eenzeg Problem am mënschleche Liewen geléist - d'Etabléierung vun der Eenheet mat Gott. De Mënsch huet dës rau Einfachheet vergiess, déi elo vun enger Millioun Problemer verstoppt ass. Well se eng monotheistesche Léift zu Gott refuséieren, verstoppen d'Natiounen hir Ontrouheet duerch e punktuellen Respekt virun den äusseren Hellegtümer vun der Léift.

Dës humanitär Gesten sinn tugendhaft, well fir eng Moment si ëmleeden Mann

säin Opmierksamkeet vu sech selwer, awer si befreien hien net vu senger eenzeger Verantwortung am Liewen, déi vum Jesus als dat éischt Gebot bezeechent gëtt. Déi opbauend Verpflichtung, Gott ze gär ze hunn, gëtt mam éischten Otemzuch vum Mensch iwwerholl, deen him fräiwëlleg vu sengem eenzege Wueltäter geschenkt gëtt.

Bei enger anerer Geleeënheet, no hirem Besuch zu Ranchi, hat ech d'Geleeënheet, d'Ananda Moyi Ma ze gesinn. E puer Méint méi spéit stoung si ënnert hire Jünger um Quai vun der Serampore Gare a waart op den Zuch.

„Papp, ech ginn an den Himalaya“, sot si zu mir. „Genéisseg Jünger hunn mir eng Klausur zu Dehra Dun gebaut.“

Wéi si an den Zuch gestiegen ass, hunn ech mech iwwerrascht gesinn, datt egal ob an enger Masse Leit, am Zuch, beim Festen oder a Rou souz, hir Aen ni vu Gott ewechgedréint hunn. An mir héieren ech nach ëmmer hir Stëmm, en Echo vun onmoosseger Séissheet:

"Kuckt, elo an ëmmer eent mat den Éiweg, Ech moies jee den d'selwecht."

45-1 Ech fannen e puer weider Fakten aus dem Liewe vum Ananda Moyo Ma, gedréckt an *Ost-West*. Den Hellegen ass 1893 zu Dacca am Zentrum gebuer. Bengalen. Analphabet, si huet nach erstaunt den Intellektuellen vun hir Wäisheet. Hir Versen an sanskrit hunn gefëllt Geléiert mat Wonner. Si huet Trauernder Trouscht bruecht a wonnerbar Heelungen duerch hir Präsenz bewierkt.

45-2 : *Mark 12:30* Auer.

KAPITEL: 46

Den Fra Yogi WHO Ni lessen

„Här, wouhi gi mir haut de Moien hin?“ Den Här Wright ass mam Ford gefuer; hien huet seng Aen laang genuch vun der Strooss ewechgeholl, fir mech mat engem froende Bléck unzekucken. Vun Dag zu Dag wousst hien selten, wéi en Deel vu Bengalen hien als nächst entdecken géif.

„Wann Gott et wëll“, hunn ech fromm geäntwert, „si mir ënnerwee fir en aachte Wonner vun der Welt ze gesinn - eng Hellegin, där hir Ernährung nëmmen dënn Loft ass!“

„Widderhuelung vu Wonner - no der Therese Neumann.“ Mä den Här Wright huet trotzdem begeeschtert gelacht; hie huet souguer d'Geschwindegkeet vum Auto beschleunegt. Méi aussergewöhnlecht Material fir säin Reesdagbuch! Net ee vun engem duerschnëttlechen Tourist, dat!

D'Ranchi-Schoul war grad hanner eis bliwwen; mir ware virun Sonnenopgang opgestan. Nieft menger Sekretärin a mir selwer waren dräi bengalesch Frënn an der Gesellschaft. Mir hunn déi opreegend Loft, den Naturwäin vum Moien, agedronk. Eise Chauffeur huet den Auto virsiichteg tëscht de fréie Baueren an den zweeriederegen Autoen gefouert, déi lues vun ugejochten, buckelege Ochsen gezu goufen, déi geneigt waren, d'Strooss mat engem tuterenden Andränger ze streiden.

"Här, mir géif wéi zu wëssen méi vun den Fasten Hellegen."

"Hir Numm ass Giri Bala", Ech informéiert mäin Begleeder. "Ech éischen héieren
iwwe hie Joer virun vum eng

wëssenschaftleche Här, Sthiti Lal Nundy. Hie koum dacks an d'Haus op der Gurpar Road fir mäi Brudder Bishnu ze ënnerriichten."

„Ech kennen d'Giri Bala gutt', sot mir d'Sthiti Babu. „Si benotzt eng gewëssen Yoga-Technik, déi et hir erméiglecht, ouni ze iessen ze liewen. Ech war hir enk Noperin zu Nawabganj bei Ichapur. ' **46-1** Ech hunn et mir eescht geholl, si genau ze beobachten; ech hunn ni Beweiser fonnt, datt si sech giess oder gedronk huet. Mäin Interessi ass schliisslech sou grouss ginn, datt ech mech un de Maharaja vu Burdwan **46-2 gewend hunn.** an huet hie gefrot, eng Enquête ze maachen. Erstaunt vun der Geschicht huet hien si a sâi Palais invitéiert. Si huet engem Test zougestëmmt a leeft zwee Méint laang an engem klengen Beräich vu sengem Haus agespaart. Méi spéit ass si fir e Palaisbesuch vun zwanzeg Deeg zréckkomm; an dann fir en drëtten Test vu fofzég Deeg. De Maharaja selwer huet mir gesot, datt dës dräi rigoréis Ënnersichungen hien ouni Zweifel vun hirem Zoustand vun Net-Iessen iwwerzeegt hunn.

„Dës Geschicht vum Sthiti Babu ass mir zënter iwwer fënnfanzwanzeg Joer am Kapp bliwwen“, hunn ech ofgeschloss. „Heiansdo an Amerika hunn ech mech gefrot, ob de Floss vun der Zäit net d' *Yogini géif verschlécken*. **46-3** ier ech hatt kenne léiere konnt. Si muss elo zimlech al sinn. Ech weess net emol wou, oder ob, si wunnt. Mee a puer Stonne wäerte mir Purulia erreechen; hire Brudder huet do en Doheem."

Vun hallwer zéng eis kleng Grupp war am Gespréich mat den Brudder, Lambadar Dei, eng Affekot vun Purulia.

„Jo, meng Schwëster leeft. Si wunnt heiansdo hei bei mir, awer am Moment ass si bei eis am Familljenhaus zu Biur.“ De Lambadar Babu huet zweifelhaft op de Ford gekuckt. „Ech mengen kaum, Swamiji, datt jee iergendeen Auto sou wäit an den Interieur vu Biur erakomm ass. Et wier vläicht am beschten, wann Dir Iech all dem ale Ruck vum Ochsewon ofginn hutt!“

Wéi eent Stëmm eis Party versprach Loyalitéit zu den Stolz vun Detroit.

„De Ford kënnt aus Amerika“, sot ech dem Affekot. „Et wier schued, him d'Méiglechkeet ze entzéien, sech mam Häerz vu Bengalen vertraut ze maachen!“

"Mee Ganesh **46-4** „Gitt mat dir!“, sot de Lambadar Babu a laacht. Hie sot héiflech: „Wann Dir jeemools dohi kommt, sinn ech sécher, datt d'Giri Bala frou wäert sinn, Iech ze gesinn. Si ass bal siwwenzeg, awer si ass weiderhin a beschter Gesondheet.“

„Sot mir w.e.g., Här, ob et absolut wouer ass, datt si näischt ësst?“ Ech hunn him direkt an d'Aen gekuckt, déi verroden Fënstere vum Geescht.

GIRI BALA

Dës grouss Yogi huet zënter 1880 näischt méi giess oder gedronk. Ech sinn zesumme mat hir op der Foto. am Joer 1936, an hirem Heem am isoléierte bengalesche Duerf Biur. Hiren Zoustand vum Net-lassen gouf vum Maharadja vu Burdwan grëndlech ënnersicht. Si benotzt eng gewëssen Yoga-Technik fir hire Kierper mat kosmescher Energie aus dem Äther, der Sonn an der Loft opzelueden.

„Et ass wouer.“ Säi Bléck war oppen an éierbar. „Zënter méi wéi fënnef Joerzénge hunn ech si nach ni e Stéck iessen gesinn. Wann d'Welt op eemol ënnergeet, kéint ech net méi erstaunt sinn wéi vum Ubléck vu menger Schwëster, déi iess!“

Mir huet gekrasch zesummen iwwer den Onwahrscheinlechkeet vun dës zwee kosmesch Evenementer.

„D'Giri Bala huet ni eng onzougänglech Solitude fir hir Yogapraktiken gesicht“, huet d'Lambadar Babu weidergefouert. „Si huet hiert ganz Liewen ëmgi vun hirer Famill a Frënn gelieft. Si sinn elo all gutt un hiren ongewéinlechen Zoustand gewinnt. Keen vun hinnen wier net iwwerrascht, wann d'Giri Bala op eemol géif entscheeden, eppes ze iessen! D'Schwëster geet natierlech an d'Pensioun, wéi et sech fir eng hinduistesche Witfra sief, awer eise kleng Krees zu Purulia a Biur weess all, datt si wierklech eng 'aussergewéinlech' Fra ass.“

D'Éierlechkeet vum Brudder war kloer ze gesinn. Eis kleng Grupp huet him häerzlech Merci gesot a sech Richtung Biur gemaach. Mir sinn an engem Stroossebuttek fir Curry a *Luchis stoe bliwwen*, wouduerch e Schwarm Igelen sech ugezu goufen, déi sech versammelt hunn, fir dem Här Wright nozekucken, wéi hien

op déi einfach hinduistesche Aart a Weis mat senger Fanger giess huet. **46-5** Gudden Appetit huet eis dozou bruecht, eis fir en Nomëtteg virzubereeden, deen, zu deem Zäitpunkt onbekannt, sech als zimmlech ustrengend erweise sollt.

Eise Wee huet elo Richtung Osten duerch sonnegebakene Räisfelder an de Burdwan-Deel vu Bengalen gefouert. Iwwer Stroossen, déi mat dichter Vegetatioun gesäumt waren; d'Lidder vun de *Maynas* an de gestreifte *Bulbulen* hunn aus Beem mat riesegen, parapluähnleche Branchen erausgestraalt. Heiansdo en Ochsenwon, den *Rini, Rini, Manju, Manju* quietschen vun seng Achs an eisernen Schong hëlze Rieder kontrastéierend schaarf

an Geescht mat den *schwëtzen*, *schwëtzen* vun automatesch Pneuen iwwer den aristokratesch Asphalt vun den Stied.

„Dick, halt!“ Mäi plötzlecht Ufro huet e schockéierende Protest vum Ford ausgeléist.
„Dee iwwerluedene Mangobam rufft zimmlech eng Invitatioun!“

Mir fënnef sinn ewéi Kanner op déi mat Mangoen bedeckt Äerd gerannt; de Bam hat seng Friichte guttméindeg ofgeworf, wéi se reif gi waren.

„Vill Mangoe gi gebuer, fir ongesinn ze leien“, hunn ech paraphraséiert, „an hir Séissheet um steinege Buedem ze verschwenden.“

„Sou eppes gëtt et an Amerika net, Swamiji, oder?“, huet de Sailesh Mazumdar, ee vu menge bengalesche Studenten, gelaacht.

„Nee“, hunn ech zouginn, bedeckt mat Mangojus a Zefriddenheet. „Wéi ech dës Fruucht am Westen vermësst hunn! En Hindu-Paradijs ouni Mangoen ass onvirstellbar!“

Ech gepickt erop eng Fiels an erofgefall eng houfreg Schéinheet verstoppt op den héchst Gliedmaass.

„Dick“, hunn ech tëscht de Bëss vun Ambrosien gefrot, déi waarm vun der tropescher Sonn waren, „sinn all d'Kameraen am Auto?“

"Jo, Här; an den Gepäck Kompartiment."

„Wann d'Giri Bala sech als eng richtig Hellege beweisen, wëll ech am Westen iwwer si schreiwen. Eng hinduistesche *Yogini* mat sou inspiréierende Kräfte sollt net onbekannt liewen a stierwen - wéi déi meescht vun dësen Mangoen.“

Hallschent eng Stonn spéider Ech war nach ëmmer spazéieren an den Sylvan Fridden.

„Här“, sot den Här Wright, „mir sollten zu Giri Bala ukommen, ier d'Sonn ënnergeet, fir genuch Liicht fir Fotoen ze hunn.“ Mat engem Laachen huet hien dobäigesat:
„D'Westler si skeptesch; mir kënnen net erwaarden, datt si un d'Damm gleewen, ouni Fotoen!“

Dëst bëssen vun Wäisheet war onbestreitbar; Ech gedréint mäin zréck op Versuchung an erëm eragaangen den Auto.

„Du hues Recht, Dick“, hunn ech geseift, wéi mir séier fortgefuer sinn, „Ech opferen d'Mangoparadies um Altor vum westleche Realismus. Fotoe mussen mir hunn!“

D'Strooss gouf ëmmer méi krank: Falten aus Spurs, Schuele aus gehärtetem Leem, déi traureg Krankheete vum Alter! Eis Grupp ass heiansdo ofgestigen, fir dem Här

Wright de Ford méi einfach ze manövréieren, deem mir véier vun hannen gedréckt hunn.

„De Lambadar Babu huet d'Wourecht geschwat“, huet de Sailesh zouginn. „Den Auto dréit eis net; mir droen den Auto!“

Eis eranklammen, erausklammen automatesch Langweil war verfouert jee an anonym vun den Ausgesinn vun eng Duerf,

jiddwereen eent eng Szen vun pittoresk Einfachheet.

„Eise Wee huet sech duerch Palmenbëscher tëscht alen, onberéierten Dierfer am Bëschsied gewéckelt“, huet den Här Wright a sengem Reesdagbuch ënner dem Datum vum 5. Mee 1936 festgehalten. „Ganz faszinant sinn dës Gruppe vu Lehmhütten aus Strohdach, déi mat engem vun den Nimm vu Gott dekoréiert sinn.“ d'Dier; vill kleng, plakeg Kanner spillen onschëlleg ronderëm, halen op fir ze kucken oder lafen wild vun dëser grousser, schwaarzer, ockereloser Kutsch, déi sech wéi e Wahnsinn duerch hiert Duerf beweegt. D'Frae kucken nëmmen aus dem Sied, während d'Männer faul ënner de Beem laanscht d'Strooss hänken, virwëtzeg ënner hirer Nonchalance. Op enger Plaz hunn all d'Duerfbewunner sech frëndlech am groussen Becken gebueden (an hire Kleeder, andeems se sech ëmgedréint hunn andeems se dréchen Dicher ëm hire Kierper gehang hunn an déi naass Dicher fale gelooss hunn).

Fraen Lager Waasser zu hir Haiser, an riseg Messing Gieser.

"De Wee huet eis zu enger lëschtger Verfollegung iwwer Bierg a Grat gefouert; mir sinn opgesprongen a gehäit, a kleng Baachen gedaucht, sinn ëm en onfäerdege Wee gaangen, sinn iwwer dréchen, sandeg Flossbetter geschlach an endlech, géint 17:00 Auer, ware mir no bei eise Zil, Biur. Dëst klengt Duerf am Banneschte vum Distrikt Bankura, verstoppt am Schutz vu dichtem Planzenwüst, ass fir Reesender während der Reenzäit net z'erreechen, wann d'Baachen rasend Stréim sinn an d'Stroosse wéi Schlaangen de Bullgift spuien."

„Wéi mir no engem Guide ënner enger Grupp vu Gottesdénsgchter gefrot hunn, déi op hirem Heemwee vun engem Tempelgebied (baussen am einsamen Feld) waren, goufe mir vun engem Dutzend knapp gekleete Jonge belagert, déi op d'Säite vum Auto geklommen sinn, begierig eis op Giri Bala ze féieren.“

"D'Strooss huet zu engem Dattelpalmenbësch gefouert, deen eng Grupp vu Lehmhütten geschützt huet, awer ier mir do ukomm waren, gouf de Ford fir e Moment an engem geféierleche Wénkel gekippt, eropgehäit an erofgefall. De schmuele Wee huet ëm Beem an Tanks gefouert, iwwer Biergkapp, a Lächer an déif Spure. Den Auto ass op engem Koup Bëscher verankert, dann op engem Hiwwel festgehalten, wouduerch eng Äerdklump ewechgeholl muss ginn; mir sinn weidergaang, lues a virsiichteg; op eemol gouf de Wee vun enger Masse Gesträich an der Mëtt gestoppt." vum Wonnepad, wouduerch en Ëmwee iwwer e steile Bord erof an en dréchenen Tank gebraucht gouf, wou d'Rettung e bëssen Schrauwen, Schleppen a Schaufelen erfuerdert huet. Ëmmer erëm huet d'Strooss onpasséierbar ausgesinn, awer d'Pilgerrees muss weidergoen; hëllefsbereet Jonge hunn Spaten geholl an d'Hindernisser (Nuancen vu Ganesh!) ofgerappt, während Honnerte vu Kanner an Elteren gestarrt hunn.

"Séier hu mir eis laanscht déi zwou Spuere vun der Antikitëit geschleeft, Fraen hunn mat groussen Aen vun hiren Hüttendieren aus gekuckt, Männer sinn nieft an

hannert eis geschleeft, Kanner sinn gerannt fir d'..." Prozession. Eise war vläicht den éischten Auto, deem dës Stroossen gefuer ass; d'"Ochsekar-Gewerkschaft' muss Sidd allmächtig hei! Wat eng Sensatioun hu mir geschaf - eng Grupp, déi vun engem Amerikaner pilotéiert gouf a Pionéieraarbecht an engem schnaufenden Auto direkt an hir kleng Duerffestung erakënnt, an domat déi al Privatsphär an d'Hellegkeet agefall ass!

„Wéi mir bei enger schmueler Gaass gestoppt sinn, ware mir ongeféier honnert Fouss vum Giri Bala sengem Stammhaus ewech. Mir hunn den Nervenkitzel vun der Erfëllung gefillt nom laange Kampf op der Strooss, deem duerch e rauen Enn gekréint gouf. Mir koumen op e grousst, zweestäckege Gebai aus Zille a Gips zou, dat iwwer déi ëmleied Adobe-Hütten erausgestrach huet; d'Haus war a Reparatur, well ronderëm et dat charakteristescht tropescht Gehäuse aus Bambusbeem stoung.“

"Mat fieberiger Erwaardung a ennerdréckter Freed stounge mir virun den oppene Dieren vun deem, deen duerch d'hongereg Beréierung vum Här geseent gouf. Stänneg op waren d'Duerfbewunner, jonk an al, plakeg an ugedoen, Fraen e bëssen distanzéiert, awer och virwëtzig, Männer a Jongen onbeschämt op eiser Féiss, wéi se dëst ongehéiert Spektakel gekuckt hunn."

"Séier kouw eng kleng Figur an der Dier an d'Sicht - d'Giri Bala! Si war an engem Stoff aus matter, gëllener Seid agewéckelt; wéi typesch indesch, huet si sech bescheiden an zéckend no vir gezunn a liicht ënnert der ieweschter Fal vun hirem *Swadeshi*- Stoff erausgekuckt. Hir Aen hunn am Schiet vun hirem Kappschmuck wéi schmëlzend Glous gegläntzt; mir ware vun engem ganz guttméindege a frëndleche Gesiicht begeeschtert, e Gesiicht vun der Erkenntnis a vum Versteesdemech, fräi vum Schmutz vun der ierdescher Bindung.

"Middeg si ukomm an roueg zougestëmmt zu eis schnappen eng Zuel vun Biller mat eis 'Still'- a 'Film'-Kameraen. **46-6** Gedëlleg a schei huet si eis Fototechnike vun der Haltungsanpassung ausgehalen an Liicht Arrangement. Schlussendlech mir hat opgehooll fir Nokommen vill Fotoen vun der eenzeger Fra op der Welt, déi bekanntlech iwwer fofzeg Joer ouni Iessen oder Gedrénks gelieft huet. (D'Therese Neumann fastet natierlech zënter 1923.) Am mütterlechsten war den Ausdrock vun der Giri Bala, wéi si virun eis stoung, komplett bedeckt mam lockeren, fléissende Stoff, näischt vun hirem Kierper ze gesinn ausser hirem Gesiicht mat den erofgeloossenen Aen, hiren Hänn an hire kleng Féiss. E Gesiicht vu rare Friden an onschëlleger Haltung - e breet, kannerlech, zidderen Lëps, eng feminin Nues, schmuel, sprëtzig Aen, an eng weemoediges Laachen."

Den Androck vum Här Wright vum Giri Bala gouf vu mir selwer gedeelt; Spiritualitéit huet si wéi hire sanft glänzende Schleier ëmginn. Si huet viru mir an der üblecher Gest vun der Begréissung vun engem Hausbesëtzer zu engem Mönch *prononéiert*. Hire einfache Charme a rouegt Laachen hunn eis e Wëllkomm ginn, deen iwwer déi vun enger séissen Oratorium erausgeet; vergiess war eis schwéier, staubeg Rees.

Déi kleng Hellegin huet sech mat gekräizte Been op der Veranda gesat. Obwuel si d'Narbe vum Alter gedroen huet, war si net ausgemagert; hir olivfaarweg Haut war kloer a gesond bliwwen.

„Mamm“, sot ech op Bengalesch, „zënter iwwer fënnfanzwanzeg Joer hunn ech gespannt un dës Pilgerrees geduecht! Ech hunn vun Ärem hellege Liewen vun der Sthiti Lal Nundy Babu héieren.“

Si geknickt an Unerkennung. "Jo, mäin gutt Noper an Nawabganj."

"An deene Joren sinn ech iwwer d'Ozeaner gereest, awer ech hunn ni mäi fréie Plang vergiess, iergendwann ze gesinn..." du. Dat erhabent Drama, dat du hei sou

onopfälleg spills, sollt virun enger Welt gefeiert ginn, déi dat bannenzegt göttlecht Iessen laang vergiess huet."

Déi Helleg huet hir Aen fir eng Minutt opgehuewen a mat

rouegem Interessi gelächelt. „Baba (geéierte Papp) weess et

am Beschten“, huet si sanft geäntwert.

Ech war frou, datt si sech net beleidegt empfangen huet; ee weess ni, wéi grouss Yogi oder Yogini op de Gedanke vun der Ëffentlechkeet reagéiere wäerten. Si vermeiden et an der Regel, well se am Stillen déi déifgräifend Séilenfuerschung verfolge wëllen. Eng bannenzeg Sanktioun kënnt hinnen, wann déi richtig Zäit kënnt, fir hiert Liewen ze weisen.

oppen fir den profitéieren vun sichen Geescht.

„Mamm“, hunn ech weidergefouert, „verzeiht mir dann, datt ech dech mat ville Froen belaascht hunn. Äntwert w.e.g. nëmmen déi, déi dir gefallen; ech wäert och däi Stillschweigen verstoen.“

Si huet hir Hänn an enger frëndlecher Gest ausgebreet. „Ech äntweren gären, souwäit eng onbedeutend Persoun wéi ech zefriddestellend Äntwerten ka ginn.“

"Oh, Nee, net onbedeutend!" Ech protestéiert häerzlech. "Du sinn eng super Séil."

„Ech sinn den demütegen Dénger vun allen.“ Si huet pittoresk dobäigesat:

„Ech kachen a fidden d'Leit gär.“ Eng komesch Zäitverdreif, hunn ech

geduecht, fir en Hellegen, deen net ësst!

"Sot mech, Mamm, vun däin eegen Lëpsen-maachen du liewen ouni Iessen?"

„Dat ass wouer.“ Si war e puer Momenter roueg; hir nächst Bemierkung huet gewisen, datt si Problemer mat der Haaptarithmetik hat. „Vum Alter vun zwielef Joer a véier Méint bis zu mengem haitegen Alter vun aachtsechzeg – eng Period vu méi wéi sechsfofzeg Joer – hunn ech näischt giess oder Flëssegkeet gedronk.“

"Sinn du ni Versuchung zu iessen?"

„Wann ech Loscht op Iessen hätt, misst ech iessen.“ Einfach awer kinneklech huet si dës axiomatesch Wourecht formuléiert, eng déi enger Welt, déi sech ëm dräi Molzechten den Dag dréint, ze gutt kennt!

„Mee du ësst jo eppes!“ Mäi Stëmm huet eng Reproche

geklungen. „Natierlech!“ Si huet séier verständnisvoll

gelächelt.

"Är Ernährung kënnt vun de feinere Energien vun der Loft an dem Sonneliicht, 46-7" an vun der kosmescher Kraaft, déi Äre Kierper duerch d'Medulla oblongata nei opluet."

"Pappa weess." Nach eng Kéier si zougestëmmt, hir Manéier berouegend an onemphatisch.

„Mamm, erzielt mir w.e.g. vun denger Jugend. Si ass vun groussen Interessi fir ganz Indien, a souguer fir eis Bridder a Schwestern iwwer d'Mier eraus.“

Giri Bala leeën op d'Säit hir gewinnt reservéieren, entspannend an eng konversationell Stëmmung.

„Sou soll et sinn.“ Hir Stëmm war déif a fest. „Ech sinn an dëse Bëschregiounen gebuer. Meng Kandheet war onopfälleg, ausser datt ech vun engem onsättbare Appetit besat war. Ech war a fréiere Joren verloobt.“

„'Kand', huet meng Mamm mech dacks gewarnt, 'probéier deng Gier ze kontrolléieren. Wann d'Zäit kënnt, datt s du bei Friemen an der Famill vun dengem Mann wunns, wat wäerten si dann vun dir denken, wann deng Deeg nëmme mat Iessen verbruecht ginn?'“

„D'Kalamitéit, déi si virausgesot hat, ass geschitt. Ech war eréischt zwielef, wéi ech bei d'Leit vu mengem Mann zu Nawabganj komm sinn. Meng Schwiegermamm huet mech moies, mëttes an owes wéinst menge frossere Gewunnechten beschämt. Hir Schëllegen waren awer e Segen am Verkleedung; si hunn meng schlofend spirituellt Tendenzen erwächt. Enges Moies war hire Spott gnadenlos.“

„'Ech wäert dir geschwënn beweisen', sot ech, ganz am Blut gepickt, 'datt ech ni méi Iessen upake wäert, soulaang ech liewen.'“

„Meng Schwiegermamm huet spottend gelacht. 'Also!', sot si, 'wéi kanns du ouni Iessen liewen, wann s du net ouni ze vill Iessen liewen kanns?'“

„Dës Bemierkung war onbeäntwertbar! Awer eng eiserne Resolutioun huet mäi Geescht gehalen. Op enger ofgeleeëner Plaz hunn ech mäi himmlesche Papp gesicht.

„'Här', hunn ech onopfälleg gebiet, 'schéck mir w.e.g. e Guru, een deen mir léiere kann, no Ärem Liicht ze liewen an net no Iessen.'“

Ghat um Ganges gaangen . Ënnerwee sinn ech dem Paschtouer vun der Famill vu mengem Mann begéint.“

„Éierwürdeg Här, Ech gesot vertrauensvoll, frëndlech erzielen mech wéi zu liewen ouni iessen.

„Hien huet mech ouni Äntwert ugekuckt. Schlussendlech huet hien op eng tréischtend Manéier geschwat. 'Kand', sot hien, 'komm dësen Owend an den Tempel; ech wäert eng speziell *vedesch* Zeremonie fir dech duerchféieren.'“

„Dës vag Äntwert war net déi, déi ech gesicht hunn; ech sinn weider Richtung *Ghat gaangen* . D'Moiesonn huet d'Waasser duerchbrach; ech hunn mech am Ganges gereinegt, wéi fir eng helleg Initiatioun. Wéi ech d'Flossufer verlooss hunn, mä naass Stoff ëm mech, am helle Glanz vum Dag huet sech mäi Meeschter viru mir materialiséiert!“

„'Léif Klengchen', sot hien mat enger Stëmm vu léiwer Matgefill, 'Ech sinn de Guru, dee vu Gott heihi geschéckt gouf, fir däi dréngend Gebied ze erfëllen. Hie war déif beréiert vun hirer ganz ongewéinlecher Natur! Vun haut un wäerts du vum Astralliicht liewen, deng Kierperatome wäerts vum onendleche Stroum gespeist ginn.'“

De Giri Bala ass roueg ginn. Ech hunn dem Här Wright säi Bläistëft a säi Block geholl an e puer Saachen op Englesch iwwersat, fir hien z'informéieren.

Déi Helleg huet d'Geschicht weidergefouert, hir sanft Stëmm kaum héierbar. "De *Ghat* war verlooss, awer mäi Guru huet eng Aura vu wägendem Liicht ëm eis

geworf, fir datt keng verluere Badegänger eis spéider stéieren. Hien huet mech ageweit an ..." eng *Kria*- Technik, déi de Kierper vun der Ofhängegkeet vun der materieller Nahrung vu Stierflechen befreit. D'Technik enthält d'Benotzung vun engem bestëmmte *Mantra* ~~46-8~~ an eng Atmungsübung, déi méi schwéier ass, wéi déi duerchschnëttlech Persoun et maache kéint. Et geet ëm keng Medizin oder Magie; näischt iwwer d' *Kria eraus* ."

An den Manéier vun den Amerikanesch Zeitung Reporter, WHO hat onbewosst geléiert mech sän

Prozedur hunn ech d'Giri Bala iwwer vill Saachen gefrot, vun deenen ech geduecht hunn, datt se der Welt vun Interessi wieren. Si huet mir, Stéck fir Stéck, déi folgend Informatiounen ginn:

„Ech hat ni Kanner; viru ville Joren sinn ech Witfra ginn. Ech schlofen ganz wéineg, well Schlofen a Waken fir mech datselwecht sinn. Ech meditieren nuets a këmmen mech daags iwwer ëm meng Haushaltspflichten. Ech spieren d'Verännerung vum Klima vu Joreszäit zu Joreszäit liicht. Ech war ni krank oder hat eng Krankheet. Ech spieren nëmme liicht Péng, wann ech zoufällég blesséiert ginn. Ech hunn keng kierperlech Ausscheidungen. Ech kann mäin Häerz a mäin Atmung kontrolléieren. Ech gesinn mäi Guru, souwéi aner grouss Séilen, dacks a Visioun.“

„Mamm“, hunn ech gefrot, „firwat léiert Dir aneren net d'Method vum

Liewen ouni Iessen?“ Meng ambitiéis Hoffnungen fir déi hongereg

Milliounen vun der Welt goufen am Keim gerëselt.

„Nee.“ Si huet de Kapp gerëselt. „Mäi Guru huet mir streng gebueden, d'Geheimnis net ze verroden. Et ass net säi Wonsch, Gottes Schöpfungsdrama ze manipuléieren. D'Bauern géifen mir net Merci soen, wann ech ville Leit géif léieren, ouni ze iessen ze liewen! Déi üppeg Friichte géifen nätzlos um Buedem leien. Et schéngt, datt Misär, Hunger a Krankheet d'Peitsche vun eisem Karma sinn, déi eis schlussendlech dozou bréngen, de richtige Sënn vum Liewen ze sichen.“

"Mamm," Ech gesot lues a lues, "wat ass den benotzen vun däin hunn gewiescht eenzel eraus zu liewen ouni iessen?"

„Fir ze beweisen, datt de Mënsch Geescht ass.“ Hiert Gesiicht huet sech vu Wäisheet opgeléist. „Fir ze weisen, datt hie duerch göttlech Fortschrëtter lues a lues léiere kann, vum Éiwege Liicht ze liewen an net vum Iessen.“

Déi Helleg ass an en déiwe meditativen Zoustand versunken. Hire Bléck war no bannen geriicht; déi sanft Déift vun hiren Aen ass ausdrockslos ginn. Si huet e gewësse Seufzer gelooss, de Virspill vun der ekstatescher, atemloser Trance. Fir eng Zäit war si an dat frolos Räich geflücht, an den Himmel vun der bannenzeger Freed.

Déi tropesch Däischtert war gefall. D'Liicht vun enger klenger Petrolsluucht huet onroueg iwwer d'Gesichter vun enger Dose Duerfbewunner geflimmert, déi roueg am Schiet gekauert hunn. Déi fléiend Glühwürmer an déi wäit ewech Ueleglanterne vun den Hütten hunn hell, grujeleg Musteren an déi samteg Nuecht gewieft. Et war déi schmerzhaft Stonn vun der Trennung; eng lues, langweileg Rees louch virun eiser klenger Gesellschaft.

"Giri" Bala", Ech gesot wéi den Hellegen opgemaach hir Aen, "wann ech glift ginn
mech eng Erënnerungsstéck Sträif vun eent vun däin

". *Sarien*

Si ass séier mat engem Stéck Benares-Seid zrëckkomm, an huet et an hirer
Hand ausgestreckt, wéi si sech op eemol op de Buedem gefall ass.

"Mamm," Ech gesot erbiedeg, "éischer loossen mech beréieren däin eegen geseent
Féiss!"

.....
46-1 : An nördlech Bengalen.

46-2 : H. H. Här Bijay Chand Mahtab, elo dout. Säin Famill ouni Zweifel besëtzt e puer Opzeechnung vun den
Maharadschaen dräi Enquêtes iwwer de Giri Bala.

46-3 : Fra Yogi.

46-4 : "Entferner vun Hindernisser", den Gott vun gutt Verméigen.

46-5 : Sri Yukteswar benotzt zu soen: "Déi Här huet ginn eis den Uebst vun den gutt Äerd. Mir wéi zu gesinn eis lessen, zu richen et, fir et ze schmaachen - den Hindu beréiert et och gär!" Et stéiert een och net, et ze *héieren* , wann keen aneren beim lessen dobäi ass!

46-6 : Här Wright och huet geholl beweegen Biller vun Sri Yukteswar während säin lescht Wanter Sonnenwende

Festival an Serampore. 46-7: "Wat mir iessen ass Stralung; eist lessen ass sou vill Energiequantitéiten", sot den

Dr. George W. Crile vu Cleveland zu engem

Versammlung vun medizinesch Männer op Mee 17, 1933 an Memphis. "Dëst ganz wichteg Stralung, wéi eng Verëffentlechungen elektresch Stréimungen

well den elektresche Circuit vum Kierper, den Nervensystem, duerch d'Sonnesträle fir d'Liewensmëttel versuergt gëtt. Atomer, seet den Dr. Crile, si Sonnesystemer. Atomer sinn den Gefierer dat sinn gefällt mat Solar Stralung wéi also vill opgerullt Quellen. Dës onzueleg Atomer voll vun Energie ginn als Liewensmëttel opgeholl. Soubal se am mënschleche Kierper ukommen, ginn dës gespannt Gefierer, d'Atomer, am Protoplasma vum Kierper entlooss, den Stralung Miwwelen nei chemesch Energie, nei elektresch Stréimungen. Ären Kierper ass gemaach erop vun sou „Atomer“, sot den Dr. Crile.

„Si sinn Är Muskelen, Äert Gehir an Är sensoresch Organer, wéi d'Aen an d'Oueren

Irgendwann Wëssenschaftler wäert entdecken wéi Mann kann liewen direkt op Solar Energie. "Chlorophyll" ass den nëmmen Substanz bekannt an der Natur dat iergendwéi besetzt den Kraaft zu handeln wéi eng Sonneliicht Fal," Wëllem L. Laurence schreift an den *Nei York Times* . "Et 'fängt' d'Energie vum Sonneliicht a späichert se an der Planz. Ouni dëst kéint kee Liewen existéieren. Mir kréien d'Energie, déi mir fir d'Liewen brauchen, vun der Sonnenenergie, déi "an de Planzefudder, déi mir iessen, oder am Fleesch vun den Déieren, déi d'Planzen iessen, gespäichert ass

Den Energie mir kréien vun Kuel oder Ueleg ass Solar Energie agespaart vun den Chlorophyll an Planz Liewen Milliounen "vun Joer virun. Mir liewen vun der Sonn duerch d'Aktioun vum Chlorophyll

Potenziell vibréierend Gesang. Den wuertwärtlech Iwwersetzung vun sanskrit *Mantra* ass Instrument vun :46-8 geduecht," bedeuten den ideal, onhéierbar Téin wéi eng representéieren eent Aspekt vun Kreatioun; wéini vokaliséiert wéi Silben, eng *Mantra* stellt eng universell Terminologie. Déi onendlech Kräfte vum Toun stamen vum AUM, dem . "Wuert" oder dem kreative Brummen vum Kosmesche Motor

KAPITEL: 47

Ech Réckkehr Zu Den Westen

"Ech hunn vill Yogastonnen an Indien an Amerika ginn; awer ech muss zouginn, datt ech als Hindu ongewéinlech frou sinn, e Cours fir englesch Studenten ze ginn."

Meng Londoner Klassmemberen hunn dankbar gelacht; keng politesch Onrouen

hunn eisen Yoga- Rou jeemools gestéiert.

Indien war elo eng geheiligte Erënnerung. Et ass September 1936; ech sinn an England fir e Versprieche ze erfëllen, dat ech viru siechzeng Méint gemaach hunn, fir erëm zu London Virtrëg ze halen.

Och England ass empfänglech fir déi zäitlos Yoga-Botschaft. Reporter a Kameramänner hunn iwwer meng Wunnengen am Grosvenor House geschwärmt. De British National Council of the World

D'Fellowship of Faiths huet den 29. September eng Versammlung an der Whitefield's Congregational Church organiséiert, wou ech dem Publikum zum wichtege Thema "Wéi de Glawen an der Gemeinschaft d'Zivilisatioun rette kann" geschwat hunn. D'Virlesungen um aacht Auer am Caxton Hall hunn esou vill Leit ugezunn, datt zwou Nuechten d'Iwwerzuel am Windsor House Auditorium op mäin zweete Virtrag um hallwer zéng gewaart huet. D'Yoga-Coursen an de folgende Wochen sinn esou grouss ginn, datt den Här Wright gezwonge war, en Transfer an eng aner Hal ze arrangéieren.

Déi englesch Zähegkeet kënnt bewonnernswert an enger spiritueller Bezéiung zum Ausdrock. D'Londoner Yogastudenten hunn sech no menger Ofrees trei an engem Self-Realization Fellowship Center organiséiert, wou se hir Meditatiounsversammlungen all Woch während de batteren Krichsjoren ofgehalen hunn.

Onvergiesslech Wochen an England; Deeg voller Sightseeing zu London, duerno duerch déi schéi Landschaft. Den Här Wright an ech hunn de vertrauenswürdige Ford geruff fir d'Gebuertsplazen an d'Griewer vun de grouse Poeten an Helden vun der britescher Geschicht ze besichen.

Eis kleng Grupp ass Enn Oktober mat der *Bremen vu Southampton op Amerika geseelt*. Déi majestéitesch Fräiheitsstatu am Hafen vun New York huet net nëmmen der Miss Bletch an dem Här Wright e freedege Gefillsschluck an d'Kehl bruecht, mä och a menger eegener.

De Ford, e bëssen duerch d'Schwieregkeeten mat alen Buedem zerstéiert, war ëmmer nach staark; elo huet en déi transkontinental Rees a Kalifornien ouni Problemer gepackt. Enn 1936, kuckt! Mount Washington.

D'Joresennfeierdeeg ginn all Joer am Zentrum vu Los Angeles mat enger aachtstonneger Gruppmeditatioun den 24. Dezember (Spiritual Christmas) gefeiert, gefollegt den nächsten Dag vun engem Banquet (Social Christmas). D'Festlechkeeten dëst Joer goufen duerch d'Präsenz vu léiwe Frënn a Studenten aus wäiten Stied ergänzt, déi ukomm waren, fir déi dräi Weltreesender heem ze begréissen.

D'Chrëscht dagsfest huet Delikatessen abegraff, déi fofzéngtausend Meilen fir dës glécklech Geleeënheet bruecht goufen: *Gucchi*-Champignonen aus Kaschmir, *Rasagulla* a Mango-Pulp aus der Dose, *Papar*-Biskuit an en Ueleg. vun der indescher *Keora*- Blum, déi eis Glace aromatiséiert huet. Den Owend ware mir ronderëm e risege, fonkelnden Chrëschtbeemchen, an de Kamäin niewendrun huet mat aromatesche Zypressenhëlzer geknistert.

Zäit fir Kaddoen! Kaddoe vun de wäiten Ecker vun der Äerd - Palästina, Ägypten, Indien, England, Frankräich, Italien. Wéi mühsam hat den Här Wright d'Stämm op all auslännesche Kräizung gezielt, fir datt keng klaufend Hand d'Schätz kritt, déi fir

Léifsten an Amerika geduecht sinn! Placke vum hellegen Olivenbam aus dem Hellege Land, delikat Spëtzen a Broderien aus Belsch an Holland, persesch Teppecher, fein gewieft Kaschmir-Schaler, éiweg parfümüiert Sandelholztableaue vu Mysore, Shiva "Bull's Eye"-Steng aus den Zentralprovënzen, al indesch Mënzen vu laang fortgelafene Dynastien, Bijouvasen a Becher, Miniaturen, Tapisserien, Tempelräucherwierk a Parfumen, *Swadeshi* -Baumwolldréck, Lackaarbechten, Mysore Elfebeenschnëtzereien, persesch Pantoffelen mat hirer virwëtzeger laanger Zéi, pittoresk al illuminéiert Manuskripter, Samt, Brokaten, Gandhi-Käpp, Töpferwierker, Plättercher, Messingaarbechten, Gebietsteppecher - Beute vun dräi Kontinenter!

Eent vun eent Ech verdeelt den frësch agewéckelt Paketen vun den immens Stapel ënner den Bam.

„Schwëster Gyanamata!“ Ech hunn der helleg amerikanesch Damm mat engem léiwe Gesiicht an enger déiwer Erkenntnis eng laang Këscht ginn, déi während menger Absence um Mount Washington zoustänneg war. Aus den Taschentücher huet si e *Sari* aus gëllener Benares-Seid geholl.

"Merci du, Här; et bréngt den Concours vun Indien virdrun mäin Aen."

„Här Dickinson!“ Dat nächst Pak hat e Kaddo enthale, dat ech an engem Basar zu Kalkutta kaaft hat. „Dem Här Dickinson wäert dat gefallen“, hat ech deemools geduecht. E ganz beléifte Jünger, den Här Dickinson, war zënter der Grënnung vum Mount Washington am Joer 1925 bei all Chrëschtidsfest dobäi. Bei dëser elfte järelecher Feier stoung hie viru mir a loosst d'Bänner vu sengem véiereckege klengen Pak opmaachen.

„De sëlwerene Becher!“ Mat Emotiounen huet hien op d'Geschenk gestarrt, eng héich Drénkbecher. Hie setzt sech e bëssen ewech, anscheinend benommen. Ech hunn him léif ugelächelt, ier ech meng Roll als Kleeschen nees iwwerholl hunn.

Den ejakuléierenden Owend gouf mat engem Gebied un de Giewer vun alle Kaddoe ofgeschloss; duerno huet de Chrëschtidder zesumme gesungen.

Här Dickinson an Ech waren chatten zesummen iergendwann spéider.

„Här“, sot hien, „loosst mech Iech elo w.e.g. fir de sëlwerene Becher Merci soen. Ech konnt keng Wierder op Chrëschtidsnuecht fannen.“

"Ech bruecht den Kaddo besonnesch fir du."

„Dräianzwanzeg Joer laang hunn ech op dee sëlwerene Becher gewaart! Et ass eng laang Geschicht, eng déi ech a mir verstoppt hunn.“ Den Här Dickinson huet mech schei ugekuckt. „Den Ufank war dramatesch: Ech war um Erdrénken. Mäi méi ale Brudder hat mech spilleresch an e véierzéng Fouss décke Pool an enger klenger Stad an Nebraska gedréckt. Ech war deemools eréischt fënnef Joer al. Wéi ech kuerz virum zweete Mol ënner Waasser ënnergoe wollt, ass e blendende faarwegt Liicht opgedaucht, dat de ganze Raum gefëllt huet. An der Mëtt war d'Figur vun engem Mann mat rouegen Aen an engem berouegende Laachen. Mäi Kierper war fir d'drëtt Mol um Ënnergang, wéi ee vu senger Begleeder eng héich, schlank Weide sou déif gebéit huet, datt ech se mat menge verzweifelte Fanger gräife konnt. D'Jong huet mech op d'Ufer gehuewen a mir erfollegräich Éischt Hëllef ginn.“

"Zwielef Joer méi spéit, als jonke siwwenzéngjäreg Jong, sinn ech mat menger Mamm op Chicago gaangen. Et war 1893; dat grousst Weltparlament vun de Reliounen war a Sëtzung. Meng Mamm an ech sinn eng Haaptstrooss erofgaangen, wéi ech erëm de mächtege Liichtblëtz gesinn hunn. E puer Schrëtt ewech, wou ech gemittlech laanscht geschleeft sinn, war den..." dee selwechte Mann, deen ech Joer

virdrun an enger Visioun gesinn hat. Hie koum op e grouse Sall zou a war
verschwonnen. bannent der Dier.

Här E. E. Dickinson vun Los Angeles; hien gesicht eng sëlwer Taass

Sri Yukteswar an mech selwer an Kalkutta, 1935. Hien ass droen den Kaddo Regenschirm - Staang

Eng Grupp vu Ranchi-Schüler a Léierpersonal poséiert mam ehrwürdege Maharaja vu Kasimbazar (an der Mëtt, a Wäiss). Am Joer 1918 huet hien säi Kasimbazar-Palais a fënnfanzwanzeg Hektar Land zu Ranchi als permanente Plaz fir meng Yogaschoul fir Jongen geschenkt.

"'Mamm,' Ech gekrasch, dat war den Mann WHO erschéngen bei den Zäit Ech war erdrénken!

"Si an ech sinn an d'Gebai eragaangen; de Mann souz op enger Virliesungsplattform. Mir hunn séier erausfonnt, datt et de Swami Vivekananda aus Indien war." 47-1
Nodeems hien eng seelebeweegend Ried gehalen hat, sinn ech virgaang, fir hien ze treffen. Hien huet mir léif ugelächelt, wéi wann mir al Frënn wieren. Ech war sou jonk, datt ech net wousst, wéi ech meng Gefiller ausdrécke sollt, awer a mengem Häerz hunn ech gehofft, datt hie géif ubidden, mäi Léierer ze sinn. Hien huet meng Gedanken gelies.

„'Nee, mäi Jong, ech sinn net däi Guru.' De Vivekananda huet mat senge schéinen, duerchdréngenden Aen déif a meng eegen gekuckt. 'Däi Léiermeeschter kënnt spéider. Hie gëtt dir eng sëlwer Taass.' No enger kuerzer Paus huet hien dobäi lächelnd bäigefüügt: 'Hien wäert dir méi Segen ausgießen, wéi du elo fäeg bass ze halen.'“

„Ech hunn Chicago an e puer Deeg verlooss“, sot den Här Dickinson weider, „an hunn de grouse Vivekananda ni méi gesinn. Mä all Wuert, dat hie gesot hat, war onlöscher a mengem déifste Bewosstsinn geschriwwen. D'Jore sinn vergaangen; kee Léierer ass opgedaucht. Eng Nuecht am Joer 1925 hunn ech déif gebiet, datt den Här mir mäi Guru schécke géif. E puer Stonne méi spët gouf ech duerch mëll Melodien aus dem Schlof erwächt. Eng Band vun himmlesche Wiesen, déi Flütten an aner Instrumenter gedroen hunn, koum viru menger Siicht. Nodeems se d'Loft mat herrlecher Musek gefëllt haten, sinn d'Engele lues a lues verschwonnen.“

"Den nächsten Owend hunn ech fir d'éischt Kéier eng vun Äre Virträg hei zu Los

Angeles besicht, an dunn wusst ech, datt mäi Gebied erhéiert gi war."

Mir gelächelt bei jiddwereen aner an Rou.

„Zënter eelef Joer sinn ech Äre *Kriya Yoga*-Jünger“, huet den Här Dickinson weidergefouert. „Heiansdo hunn ech mech iwwer de sëlwerene Becher gefrot; ech hat mech bal dovun iwwerzeegt, datt d'Wierder vum Vivekananda nëmme metaphorisch wieren. Mee un der Chrëschnuecht, wéi Dir mir déi véiereckeg Këscht beim Bam ginn hutt, Ech gesinn, fir den drëtten Zäit an mäin Liewen, den d'selwecht blendende Blëtz vun Liicht. An en aneren Minutt Ech war

ech kucken op d'Geschenk vu mengem Guru, dat de Vivekananda mir viru
dräianzwanzeg Joer virausgesinn hat - eng sëlwer Taass!"

.....
„Den Chef Schüler vun den Christusähnlech Meeschter Sri Ramakrishna :47-1

KAPITEL: 48 Joer

Um Encinitas An Kalifornien

„Eng Iwwerraschung, Här! Während Ärer Absence am Ausland hu mir dës
Encinitas-Kluisenhaus gebaut; et ass e 'Wëllkomm-heem'-Kaddo!“ D'Schwëster
Gyanamata huet mech laachend duerch e Paart an e Wee erop, deen duerch Beem
bedeckt war, gefouert.

Ech hunn e Gebai gesinn, dat sech wéi e grouss wäissen Ozeanrump Richtung bloe
Salzlake erausstécht. Fir d'éischt sprachlos, dann mat "Oh!" an "Ah!", schliisslech mat
dem onzureichenden mënschleche Vokabulär vu Freed a Dankbarkeet, hunn ech den
Ashram ënnersicht - siechzeng ongewéinlech grouss Zëmmeren, jidderee charmant
ageriicht.

Déi stattlich Zentralhal, mat risege Fënsteren, déi bis op d'Plafong goen, kuckt op
en vereenegten Altar aus Gras, Ozean, Himmel - eng Symphonie a Smaragd, Opal a
Saphir. E Mantel iwwer dem risege Kamäin vun der Hal hält d'gerammt Bild vum
Lahiri Mahasaya, deen säi Segen iwwer dësen wäiten Pazifeschen Himmel laacht.

Direkt ënnert dem Sall, an der Fielswand gebaut, stellen sech zwou isoléiert
Meditationunshielen virun den Onendlechkeete vum Himmel a Mier. Verandaen,
Sonnenecke, Hektar Uebstgaart, en Eukalyptusbësch, Steeweeër, déi duerch Rosen
a Lilien zu rouege Lauben féieren, eng laang Trap, déi op engem isoléierte Strand an
dem risege Waasser ophält! War den Dram jee méi konkret?

„Mégen déi gutt, heldenhaft a generéis Séilen vun den Hellegen heiher kommen“,
liest sech „E Gebied fir eng Wunneng“ aus der *Zend-Avesta*, déi un enger vun den
Dieren vum Klaushaus befestegt ass, „a méigen si Hand an Hand mat eis goen,
andeems si déi heelen Tugenden vun hire geseenten Donen esou verbreet wéi

d'Äerd, sou wäit wéi d'Flëss, sou héich wéi d'Sonn ginn, fir d'Förderung vu bessere
Mënschen, fir d'Erhéijung vum Räichtum a Ruhm.“

"Méich de Gehorsam den Ungehorsam an dësem Haus besiegen; de Fridden hei
iwwer Disharmonie triumphieren; fräihäerzegt Giewen iwwer Gier, wouer Ried
iwwer Bedruch, Éierbied iwwer Veruechtung. Datt eis Geescht erfreet an eis Séilen
erhuewe ginn, loosst och eis Kierper verherrlecht ginn; an O Liicht Göttlech, däerfe
mir Dech gesinn, a däerfe mir, beim Erreeche vun Dech, Dech ëmginn an Dech
erreechen."

ganz Gesellschaft!"

Encinitas, Kalifornien, mat Vue op de Pazifik. Haaptgebai an en Deel vum Terrain vun der Self-Realization Fellowship.

Dësen Ashram vun der Selbstverwirklichungsgemeinschaft war méiglech ginn duerch d'Generositéit vun e puer amerikanesche Jünger, amerikanesche Geschäftsleit mat onendlecher Verantwortung, déi awer all Dag Zäit fir hire *Kriya Yoga fannen*. Net ee Wuert iwwer de Bau vun der Klausur ass mir während mengem Openthalt an Indien an Europa erlaabt ginn. Erstaunen, Freed!

Während menge fréiere Joren an Amerika hat ech d'Küst vu Kalifornien ofgekämmt op der Sich no enger klenger Plaz fir en Ashram um Mier; ëmmer wann ech eng passend Plaz fonnt hat, ass ëmmer en Hindernis opgetrueden, deen mech dovun ofgehalen huet. Ech hunn elo iwwer déi grouss Hektar vun Encinitas gekuckt, 48-1 Demuteg hunn ech déi ouni Ustrengung Erfëllung vun der laangjäreger Prophezeiung vum Sri Yukteswar gesinn: "eng Klaus um Ozean".

E puer Méint méi spéit, Ouschteren 1937, hunn ech op de glaten Rasenflächen zu Encinitas den éischten vun ... duerchgefouert vill Sonnenopgangsdéngschter. Wéi déi al Magier hunn e puer honnert Studenten mat andachtger Ehrfurcht dat deeglecht Wonner, de fréie Sonnefeierritual um ëstlechen Himmel, gekuckt. Am Westen louch de onerschëpfleche Pazifik, a säi feierlecht Luef gebrummt; an der Distanz e klenge wäisse Segelboot an de einsamen Fluch vun enger Méiw. "Christus, du bass opgestan!" Net eleng mat der Fréijoerssonn, mee am éiwege Sonnenopgang vum Geescht!

Vill glécklech Méint sinn vergaangen; am Fridden vun der perfekter Schéinheet konnt ech an der Klausur e laang geplangt Wierk, *Cosmic Chants, fäerdeg maachen*. Ech hunn ongeféier véierzeg Lieder op englesch Wieder a westlech Museksnotatioun gesat, e puer originell, anerer meng Adaptatiounen vun antike Melodien. Dorënner waren de Shankara-Gesang "No Birth, No Death"; zwee Liiblingslieder vum Sri Yukteswar: "Wake, Yet Wake, O my Saint!" an "Desire, my

Great Enemy"; den haare Sanskrit-"Hymn to Brahma"; al bengalesch Lidder "What Lightning Flash!" an "They Have Heard Thy Name"; Tagore säi "Who is in my Temple?"; an eng Rei vu menge Kompositiounen: "I Will be Thine Always", "In the Land Beyond my Dreams", "Come Out of the Silent Sky", "Listen to my Soul Call", "In the Temple of Silence" an "Thou Art my Life".

Fir eng Virwuert zu den Lidderbuch Ech erzielt mäin éischten aussergewöhnlech Erfahrung mat den Empfänglechkeet vun

Westler an déi pittoresk andachtsvoll Atmosphär vum Osten. D'Geleeënheet war eng
ëffentlech Virlesung; d'Zäit, den 18. Abrëll 1926; d'Plaz, Carnegie Hall zu New York.

„Här Hunsicker“, hat ech engem amerikanesche Student uvertraut, „ech plangen,
d'Publikum ze froen, en antike hinduistesche Gesank ze sangen: ‚O Gott Schéinen!‘“

„Här“, hat den Här Hunsicker protestéiert, „dës orientalesch Lidder si friem fir den
amerikanesche Verständnis. Wat eng Schimmt, wann d'Virlesung vun engem
Kommentar iwwer iwwerreif Tomaten verduerwe géif ginn!“

Ech hat laachend net averstane gewiescht. „Musek ass eng universell Sprooch.
D'Amerikaner wäerten d'Séil-Aspiratioun an dësem héije Gesang net verpassen.“ **48-**

2

Während der Virlesung souz den Här Hunsicker hannert mir um Podium,
wahrscheinlech well hie gefaart huet ëm meng Sécherheet. Seng Zweiwel ware
grondlos; net nëmmen hat et keng ongewollt Geméis ginn, mä eng Stonn a
fënnefanzwanzeg Minutten laang haten d'Kläng vun "O Gott Schéin!" onënnerbrach
geklungen. vun dräi dausend Kehlen. Blase' Nee méi laang, Léif Nei Yorker; dän
D'Häerzer haten sech an engem einfache Freedslidd gestürzt! Göttlech Heelungen
haten deen Owend stattfonnt ënnert den Unhänger, déi mat Léift den geseenten
Numm vum Här sangen.

Dat ofgeleeënt Liewen vun engem literaresche Minstrel war net laang meng Roll.
Séier hunn ech all zwou Wochen tëscht Los Angeles an Encinitas opgedeelt.
Sonndesgottesdénsgchter, Coursen, Virträg viru Veräiner a Colleges, Interviewe
mat Studenten, onopfälleg Stréim vu Korrespondenz, Artikelen fir *Ost-West*,
Direktioun vun Aktivitéiten an Indien a ville kleng Zentren an amerikanesche
Stied. Vill Zäit gouf och der Organisatioun vu Kriya an aner Self-Realization
Fellowship Léieren an eng Serie vu Studien fir déi wäit ewech Yoga-Sicher
gewidmet, deenen hiren Eifer keng Limitatioun vum Raum erkannt huet.

Freedvoll Engagement vun eng Selbstverwierklechung Kierch vun Alles Reliounen huet
geholl Plaz an 1938 bei Washington,

D.C. An engem landschaftsgäertegen Ëmfeld steet déi majestéitesch Kierch an
engem Deel vun der Stad, deen den Numm "Friendship Heights" gëtt. De Leader zu
Washington ass de Swami Premananda, deen op der Ranchi Schoul an der Calcutta
Universitéit gebilt gouf. Ech hat hien 1928 geruff, fir d'Leedung vum Washington
Self-Realization Fellowship Center z'iwwerhuelen.

„Premananda“, sot ech him bei engem Besuch a sengem neien Tempel, „dësen
ëstlechen Hauptquartéier ass e Steendenken fir Är onermiddlech Hingabe. Hei an
der Hauptstadt vun der Natioun hutt Dir d'Liicht vun de Lahiri Mahasaya senge
Idealer an d'Luucht gehalen.“

De Premananda huet mech vu Washington aus begleet fir e kuerze Besuch am Self-Realization Fellowship Center zu Boston. Wat eng Freed, d' *Kriya Yoga* Band, déi zënter 1920 standhaft bliwwen ass, erëm ze gesinn! De Leader vu Boston, den Dr. MW Lewis, huet mäi Begleeder a mech an enger moderner, artistesch dekorierter Suite ënnerbruecht.

„Här“, sot den Dr. Lewis laachend zu mir, „während Äre fréie Joren an Amerika hutt Dir an dëser Stad an engem eenzege Raum ouni Buedzëmmer gewunnt. Ech wollt Iech wëssen loossen, datt et zu Boston e puer luxuriéis Appartementer gëtt!“

D'Schied vum ukommende Gemetzel hunn sech iwwer d'Welt verlängert; schonn e schaarft Ouer kéint déi schrecklech Trommelen vum Krich héieren. Während Interviewe mat Dausende vu Leit a Kalifornien, an duerch eng weltwäit Korrespondenz, hunn ech festgestallt, datt Männer a Fraen hir Häerzer déif duerchsichen; déi tragesch äusserlech Onsécherheet hat d'Noutwennegkeet vun der Éiweger Ankerplaz betount.

„Mir hunn tatsächlech de Wäert vun der Meditatioun geléiert“, huet mir de Leader vum London Self-Realization Fellowship Center am Joer 1941 geschriwwen, „a mir wëssen, datt näischt eise bannenzege Fridden stéiere kann. An de leschte Wochen hu mir während de Versammlungen Loftalarmer héieren an der Explosioun vun ... gelauschtert.“ verzögert Aktioun Bommen, awer eis Studenten nach ëmmer versammelen an grëndlech genéissen eis schéine Service.“

En anere Bréif huet mech aus dem vum Krich zerstéierte England erreecht, just ier Amerika an de Konflikt agetrueden ass. Mat edel pateetesche Wieder huet den Dr. L. Cranmer Byng, bekannten Editeur vun *der Wisdom Of The East Series* , geschriwwen:

„Wéi ech *Ost-West gelies hunn* , ass mir opgefall, wéi wäit mir vuneneen ewech schéngen ze sinn, anscheinend an zwou verschidde Welten. Schéinheet, Uerdnung, Rou a Fridden kommen aus Los Angeles bei mech, wann ech an den Hafen segelen wéi e Schëff belueden mat de Segen an dem Trouscht vum Hellege Graal fir eng belagert Stad.

"Ech gesinn wéi an engem Dram Äre Palmenbamgaart, an den Tempel zu Encinitas mat senge Miersträck a Biergblécker, a virun allem seng Gemeinschaft vu geeschteg gesënnte Männer a Fraen, eng Gemeinschaft, déi an Eenheet verstanen ass, a kreativer Aarbecht absorbéiert ass, an duerch Kontemplatioun nei opgefëllt ass. Et ass d'Welt vu menger eegener Visioun, bei där ech gehofft hunn, mä kleng Bestanddeel ze droen, an elo..."

"Vläicht wäert ech am Kierper ni Är gëllen Ufer erreechen oder an Ärem Tempel ubidden. Mee et ass eppes an nach méi, d'Visioun ze hunn a wëssen, datt et an der Mëtt vum Krich ëmmer nach e Fridden gëtt, deen an Ären Häfen an tëscht Ären Hiwwelen bleift. Gréiss un all d'Gemeinschaft vun engem einfache Soldat, geschriwwen um Wachtuerm, deen op d'Muer waart."

D'Krichsjore hunn e spirituellt Erwächen ënner Männer bruecht, deenen hir Oflenkung nach ni virdrun e Studium vum Neien Testament abegraff hat. Eng séiss Destillatioun aus de batteren Kräider vum Krich! Fir e wuessende Besoin ze decken, gouf eng inspiréierend kleng Selbstverwierklechungskierch vun alle Reliounen gebaut an ageweit. an 1942 bei Hollywood. Den Säit Gesiichter Olivenueleg Hiwwel an den wäit ewech Los Angeles Planetarium. D'Kierch, a Blo, Wäiss a Gold faarweg, spigelt sech tëscht de Waasserhyazinthen an engem grouse Weier.

D'Gäert si frëndlech mat Blummen, e puer erschrecken Hirschen aus Steen, engem faarwege Glas. Pergola, an e pittoreske Wonschbrunn. Zesumme mat de Cent an de kaleidoskopesche Wësch vum Mënsch gouf et vill reng Striewen no dem eenzege Schatz vum Geescht! Eng universell Guttheet fléisst aus klengen Nischen mat Statue vum Lahiri Mahasaya a Sri Yukteswar, a vum Krishna, Buddha, Konfuzius, Hellege Franziskus, an enger schéiner Perlmutterreproduktioun vum Christus beim Leschten Iessen.

Eng aner Selbstverwirklichungskierch vun alle Reliounen gouf 1943 zu San Diego gegrënnt. En rouegen Tempel um Hiwwel, deen an engem schiefen Dall mat Eukalyptusbeeren steet, mat Vue op déi blénkeg Bucht vu San Diego.

Enges Owends souz ech an där roueger Haff a stoung mäin Häerz am Gesank. Ënnert mengem Fanger war déi séiss-klängend Uergel vun der Kierch, op mengem Lëpsen déi sehnsüchteg Klage vun engem ale Bengali.

Unhänger WHO hat gesicht fir éiweg Troust:

An dëst Welt, Mamm, keen kann Léift mech;
Op dëser Welt kennen si keng göttlech Léift.
Wou gëtt et reng léif Léift?
Wou gëtt et wierklech Léift fir
Dech? Do verlaangert mäin Häerz
no hirem Zil.

Mäi Begleeder an der Kapell, den Dr. Lloyd Kennell, de Leader vum Zentrum zu San Diego, huet e bëssen gelächelt bei de Wieder vum Lidd.

„So mir wierklech, Paramhansaji, war et derwäert?“ Hie kuckt mech mat enger eescht Eierlechkeet un. Ech hunn seng lakonesch Fro verstanen: „Waass du glécklech an Amerika? A wat mat den Desillusiounen, dem Häerzschmerz, de Leader aus dem Zentrum, déi net konnte féieren, de Studenten, déi net konnte geléiert ginn?“

„Geseent ass de Mann, deen den Här op d'Prouf stellt, Dokter! Hie huet sech vun Zäit zu Zäit drun erënnert, mir eng Laascht opzeleeën!“ Ech hunn dunn un all déi Gleeweg geduecht, un d'Léift an d'Hingabe an Verständnis, dat am Häerz vun Amerika louch. Mat lueser Betonung hunn ech weidergefouert: "Awer meng Äntwert ass: Jo, dausendmol jo! Et huet sech gelount; et war eng konstant Inspiratioun, méi wéi jee virun, déi ech gedreemt hunn, Westen an Osten an der eenzeger dauerhafter Verbindung, der spiritueller, méi no bruecht ze gesinn!"

Roueg hunn ech e Gebied bäigefüügt: "Mégen de Babaji an de Sri Yukteswarji mengen, datt ech mäin Deel gemaach hunn, an net déi grouss Hoffnung enttäuscht hunn, an där si mech geschéckt hunn."

Ech gedréint erëm zu den Organ; dëst Zäit mäin Lidd war gefierft mat eng Kampfsport Courage:

D'Schleifrad vun der Zäit
zerstéiert vill Liewe mat Mound a
Stär A vill hell laachend Moien -
Awer meng Séil marschéiert weider!

Däischtert, Doud a Versoen hunn sech

géigesäiteg begéint; si hunn et
hefteg probéiert, mäi Wee ze
blockéieren;
Mäi Kampf mat der jalouser Natur ass
staark - Awer meng Séil marschéiert
weider!

An der Neiwooch 1945 war ech a mengem Büro zu Encinitas un der Aarbecht, wou ech d'Manuskrift vun dësem Buch iwwerschaft hunn.

„Paramhansaji, komm w.e.g. no baussen.“ Den Dr. Lewis, op Besuch aus Boston, huet mech vu baussent mengem Fënster flehend ugelächelt. Kuerz drop ware mir am Sonneliicht spazéiere gaangen. Mäi Begleeder huet op nei Tiern gewisen, déi um Rand vum Fellowship-Propriétéit nieft der Küstenautobunn gebaut goufen.

„Här, ech gesinn hei vill Verbesserungen zënter mengem leschte Besuch.“ Den Dr. Lewis kënnt zweemol am Joer vu Boston op Encinitas.

„Jo, Dokter, e Projet, iwwer dat ech laang ngeduecht hunn, fänkt un, definitiv Form unzehuelen. An dëser schéiner Ëmgegend hunn ech eng Miniatur-Weltkolonie gegrënnt. Brudderschaft ass en Ideal, dat besser duerch Beispill verstanen gëtt wéi duerch Gesetzer! Eng kleng harmonesch Grupp hei kéint aner ideal Gemeinschaften op der Äerd inspiréieren.“

"Eng herrlech Iddi, Här! Den Kolonie wäert sécherlech sinn eng Erfolleg wann jiddereen häerzlech mécht säin Deel!"

„'Welt' ass e laange Begrëff, awer de Mënsch muss seng Loyalitéit ausbauen, andeems hien sech am Liicht vun engem Weltbierger betruucht“, hunn ech weidergefouert. „Eng Persoun, déi wierklech fillt: 'D'Welt ass meng Heemecht; et ass mäin Amerika, mäin Indien, meng Philippinen, mäin England, mäin Afrika', wäert ni u Spillraum fir e nätzlecht a glécklecht Liewen feelen. Säin natierleche lokale Stolz wäert eng onlimitéiert Expansioun kennen; hie wäert a Kontakt mat kreativen universelle Stréimunge sinn.“

Den Dr. Lewis an ech hu sech iwwer dem Lotusbaseng beim Klausurhaus stoe gelooss. Ënnert eis louch den onlimitéierte Pazifik.

„Déiselwecht Gewässer brieden gläichméisseg un de Küste vum Westen an dem Osten, a Kalifornien a China.“ Mäi Begleeder huet e kleng Steen an den éischte vun de siwenzeg Milliounen Quadratmeilen am Ozean gehäit. „Encinitas ass e symbolesche Plaz fir eng Weltkolonie.“

„Dat ass wouer, Dokter. Mir wäerten hei vill Konferenzen a Kongresser iwwer Relioun organiséieren, an Delegéiert aus alle Länner invitéieren. Fändele vun den Natiounen hänken an eise Säil. Kleng Tempelen ginn iwwer dem Terrain gebaut, déi den Haaptreliounen vun der Welt gewidmet sinn.“

„Sou séier wéi méiglech“, hunn ech weidergefouert, „plangen ech hei en Yoga-Institut opzemaachen. Déi geseent Roll vum *Kriya Yoga* am Westen huet kaum méi wéi just ugefaangen. Méigen all Mënschen erkennen, datt et eng definitiv, wëssenschaftlech Technik vun der Selbstverwierklechung gëtt fir all mënschlecht

Leed ze iwwerwannen!“

Spriecher op enger Interracial Meeting zu San Francisco am Joer 1945 während der Auftragung vun der Friddenskonferenz. (Vun lénks no riets) Dr. Maneck Anklesaria, John Cohee, ech selwer, Hugh E. MacBeth, Vince M.

D'Selbstverwierklechungskirch vun alle Reliounen zu Washington, D.C., där hire Leader, de Swami Premananda, hei mat mir op der Foto ass.

Mäin Eierwierdeg Papp, sätzend an den roueg Lotus Haltung, Kalkutta, 1936

Wäit an der Nuecht huet mäi léiwe Frënd - den éischte *Kriya Yogi* an Amerika - mat mir iwwer d'Noutwennegkeet vu Weltkolonien diskutéiert, déi op enger spiritueller Basis baséieren. D'Schied, déi enger anthropomorphescher Abstraktioun mam Numm "Gesellschaft" zougeschriwwe ginn, kënne méi realistesch op d'Dier vum Allmënsch geluecht ginn. D'Utopie muss am private Schouss entstoën, ier se a ziviler Tugend bléie kann. De Mënsch ass eng Séil, keng Institutioun; nëmme seng bannenzeg Reforme kënnen den äusseren Dauer verleihen. Duerch d'Betonung op spirituell Wäerter a Selbstverwierklechung gëtt eng Kolonie, déi Weltbridderlechkeet exemplifizéiert, ermächtigt, inspiréierend Schwéngungen wäit iwwer hir Plaz eraus ze schécken.

15. August 1945, Enn vum Zweete Weltkrich! Enn vun enger Welt; Ufank vun engem rätselhaften Atomzäitalter! D'Awunner vum Klaushaus hunn sech an der Haapthal fir e Gebied vun Danksagung versammelt. "Himmlesche Papp, soll et ni méi sinn! Deng Kanner ginn vun elo un als Bridder!"

D'Spannung vun de Krichsjore war fort; eis Séilen hunn an der Sonn vum Fridden geschnurrt. Ech hunn all meng amerikanesch Kameraden glécklech ugekuckt.

"Här," Ech geduecht dankbar, "Du hast ginn dëst Mönch eng grouss Famill!"

.....

A kleng Stad op Küst Autobunn 101, Encinitas ass 100 Meilen Süden vun Los Angeles, an 25 Joer Meilen Norden :48-1

:vun San Diego. 48-2: Ech iwwersetzen hei d'Wierder vum Guru Nanak sengem Lidd

O Gott schéin! O Gott Schéin! Am

,Bësch, bass du gréng

Am Bierg, Du bass héich, an den

Floss, Du Konscht onroueg, Am

!Ozean, Du bass Graf

Zu den déngschtfrëndlech, Du Konscht

Déngscht, Un de Léifsten, Du bass

,Léift

,Zu den traureg, Du Konscht Sympathie

!Zu den Yogi, Du Konscht Gléck

0 Gott schéin! 0 Gott schéin! Zu

!dengen Féiss, OI verbeugen mech

:U Schloss: vun

Cyberspace Ashram fir Kriya Yoga, Gott Yoga,
Göttlech Léift a Gott-Realiséierung

Dës "Autobiographie vun engem Yogi" gouf
erstallt aus Déi original Texter 1946 - éischt
Editioun. D'Urheberrechter vun der éischter
Editioun 1946 sinn an den USA ofgelaf an dëst
inspiréierendst Buch ass elo öffentlich
.zougänglech a fir all Welt fräi verfügbar

D'eBook-Versioun am PDF-Format gouf erstallt
mat Acrobat 7.0 Professional a gëtt lech
présentéiert vum Cyberspace Ashram - Déi
komplett Léier vun der Léift dorënner den
detailléiert Initiatioun zu den helleg
D'Wëssenschaft vum Kriya Yoga ass gratis online
verfügbar op [www. kriyayoga.com](http://www.kriyayoga.com). Den
Cyberspace Ashram gouf 1997 gegrënnt mat dem
eenzegen Zweck, der ganzer Welt déi originell
Léiere vun der Léift ze verbreeden, dorënner déi
komplett an detailléiert Initiatioun an déi helleg
.Wëssenschaft vum Kriya Yoga

Mee d'Léift a Gléck vu mengem Papp dech
erhiewen an däi Geescht, däi Gedanken an
däi Häerz purifizéieren, fir de Wee vun der
Léift ze erliichten. Heem. Léift ass den
Schlüssel zu Gott - Léift ass Alles wat Gott
dir bitt - fir Léift ze kréien, muss du Léift ginn
- näischt ausser Léift

Iwwerbléck iwwer e puer vun de
wichtigsten Dealer vum Cyberspace
Ashram

1. Zu Fänkt d'Praxis vum Kriya Yoga richtig
un - Vergewëssert lech, datt Dir wierklech

déi vill Honnerte Säiten gelies hutt, déi am
[Cyberspace publizéiert goufen . Ashram](#)
inklusiv all Sektiounen:

2. [Un dän Flilleken vun Léift - op dän Wee zu Gott](#)

-
3. [Geeschtlech Mikrobuchstawen](#)
 4. [Geeschtlech Newsletteren](#)
 5. [FAQ](#)
 6. [Mat Léift vun Gott zu du](#)
 7. Wéini all AM-Dateien a Sektione vum Cyberspace Ashram liesen - Dir fannt zum richtige Moment den tatsächlech Diksha-Säit mat all néideg Detailer vun den Techniken vun den eholy Wëssenschaft vun Kriya Yoga. Sidd bereet alles ze liesen, alles ze studéieren, bis Dir alles verstitt, an endlech d'Léiere vun der Léift an alle Beräicher vun Ärem Alldag ze praktizéieren, fir Erfolleg an Ärer Kriya Yoga Praxis ze hunn. Kriya Yoga ass d'Gefier heem bei Gott - d'Léift ass de Brennstoff op Ärem Wee vun der Léift heem.

Mat Léift a Freed

Hans

[Gott ass Léift](#) | [Léift](#) | [Léiere vun der Léift](#) | [Gottes Jong vun der Léift](#) | [Lektione vun der Léift](#) | [Léiert ze soen "Ech hunn dech gär"](#) | [Léiert Léift ze akzeptéieren](#) | [Léift testet an d Léift Feedback](#) | [Spirituell Forum - Léisunge vun Léift](#) | [Léiftkaarten fir "ze soen "Ech hunn dech gär"](#)

Schatzkammer vun der Wäisheet

Paramhansa Yogananda
Spirituell Artikelen

Ablécker aus dem Liewe vun engem weise Mann

Vum Shri Daya Mata, fréiere President vun der Self-

Knowledge Society

Déi d'Léiere vum Enseignant Paramhansa Yogananda
opgeholl a fir Generatiounen erhalen huet
Wéi ech de Paramhansa Yogananda fir d'éischt gesinn
hunn, huet hien 1931 eng Ried virun engem groussen,
.beandroockte Publikum zu Salt Lake City gehalen
Wéi ech an der hënneschter Eck vum iwverfëllte Sall
stoung, war ech net bewosst iwver alles ronderëm mech
.ausser dem Spriecher a senger Wieder
Mäi ganz Wiesen war an der göttlecher Wäisheet a Léift
agetaucht, déi a meng Séil gefloss ass a mäin Häerz a
Geescht gefëllt huet. Alles wat ech konnt denken war: "Dës
Persoun huet Gott gär, sou wéi ech ëmmer dovunner ofgesot
hunn, hien ze gär ze hunn. Hie kennt Gott, an deem wäert
ech nogoen." An dat ass wat ech vun deem Moment un
.gemaach hunn
Wéi ech déi glörräich spirituell Kraaft vu senger Wieder
a mengem Liewen an deenen éischte Joren mat mengem
eerbiedwäertege Léierer Paramhansa gefëllt hunn, ass e
staarkt Gefill vun Dringlechkeet a mir entstanen, seng weis
Aussoen fir déi ganz Welt a fir all Generatiounen
.opzeschreiwen an ze bewahren
Glécklecherweis hunn ech während menger ville Jore vun
Zesummenaarbecht mam Meeschter Paramahansa seng
Virlesungen a perséinlech Rotschléi opgeholl - e groussen a
räiche Schatz vun erstaunlecher Wäisheet an
.eenzegaarterer göttlecher Léift
D'Inspiratioun vum engelesche Léierer war
iwverflësseg, wat sech a senger onënnerbrach Ried
reflektéiert huet; hien huet dacks e puer Minutten ouni Paus
.geschwat, oder heiansdo eng ganz Stonn laang
Wéi seng Nolauschterer erstaunt a faszinéiert souzen,
huet mäi Bic sech mat enger onheemlecher
Geschwindegkeet beweegt! Wéi ech seng Wieder mat
Stenographie ofgeschriwwen hunn, hat ech d'Gefill, wéi wann
e spezielle Segen erofkomm wier, deem d'Stëmm vum

Enseignant direkt a Stenographiesymboler op de Säiten
.iwwersat huet

Et an normal Schrëft ze transkribéieren war - a bleift -
eng helleg Pflicht an e geseenten Akt bis haut. Och no där
ganzer Zäit - e puer vu menge Beobachtunge ginn iwwer
véierzeg Joer zrëck - wann ech ufänken et ze transkribéieren,
fannen ech et wonnerbar frësch a mengem Kapp, wéi wann
et gëschter geschriwwe wier, bis zu deem Punkt, datt ech -
an all eenzeler Phrase - den eenzegaartegen Toun vun der
Stëmm vum Englemeeschter héieren kann, an den déifste
.Verdéiwunge vu menger Séil

De Léierer huet seng Virliesungen selten am mannsten
virbereet. Wann hien sech iwwerhaupt virbereet huet, hätt et
vläicht doran bestanen, séier a kuerz e puer Fakten
opzeschreiwen. Um Wee an den Tempel géif hien ee vun eis
:- am Auto - froen a soen

Wat ass d'Thema vu menger Virliesung haut?“ Hie géif „
sech op d'Thema konzentréieren an dann d'Virliesung
spontan halen, andeems hien aus enger bannenzeger Quell
.vun der göttlecher Inspiratioun zitt

D'Themen vun de Virliesunge vum Enseignant goufen
am Viraus an den Tempelen ugekënnegt, awer säi Geescht
huet heiansdo an engem ganz anere Beräich geschafft, wann
.hien ugefaangen huet ze schwätzen

Egal wéi d'Thema vum Dag war, huet de Léierer déi
Wourechten erzielt, déi säi Bewosstsinn an deem Moment
beschäftegt hunn, andeems hien onschätzbar Wëssen an
engem kontinuéierleche Stroum aus senger spiritueller
Erfahrung an sengem intuitive, séchere Verständnis
erausgegoss huet. Bal ëmmer, um Enn vun der Priedegt,
sinn eng Rei vu Leit no vir komm, fir hir Dankbarkeet fir
d'Erliichtung auszedrécken, déi hien hinnen iwwer eng Saach
ginn hat, déi si gestéiert huet, oder vläicht fir d'Erklärung
vun enger philosophescher Iddi, déi si besonnesch
.interesséiert huet

Heiansdo, während engem Virtrag, ass d'Bewosstsinn
vum Enseignant sou héich eropgeklommen, datt hien
d'Publikum fir e Moment vergiess huet a direkt mat Gott
kommunizéiert huet. Sāi ganzt Wiesen war mat Freed gefüllt
.a mat göttlecher Léift iwwerflësseg
An dēse Staaten vu méi héijem Bewosstsinn war sāi
Bewosstsinn a perfektem Harmonie mam göttleche
Bewosstsinn, sou datt hien d'Wourecht a sech selwer
erkannt huet a beschriwwen huet, wat hien erlebt a gesinn
.huet
Anerer hätten eventuell vun der stralender Präsenz vum
Paramhansa Yogananda intimidéiert gewiescht, awer seng
Wärmt, seng Onpretentizitéit a seng roueg Demut hunn
direkt jidderengem Fridden a Rou abruecht. Jidderee vun
hinnen huet sech gefüllt, wéi wann d'Wierder vum Meeschter
.perséinlech un si geriicht wieren
Humor an e liichte Geescht ware léif Charakteristike vun
der Perséinlechkeet vum Enseignant. Mat enger suergfältig
gewielter Phrase, enger bedeutungsvoller Gest oder engem
charmante Gesichtsaudrock konnt hien eng frëndlech
Äntwert an häerzlecht Laachen am perfekte Moment
ausléisen, fir e bestëmmte Punkt ze klären oder
d'Nolauschterer no enger laanger an intensiver mentaler
Konzentratioun op en spezifesch Thema oder eng
.déifgräifend a subtil Fro ze entlaaschten
Eng Persoun kann déi eenzegaarteg Eegeschaften net an
engem Buch festhalen De Gesamtcharakter vu Paramhansa
Yogananda ass stralend, lieweg a léif. Mäin bescheidenen
Hoffnung mat dēser kuerzer Iwwersetzung ass awer, e
perséinlechen Abléck ze ginn, deen de Genoss an
.d'Wertschätzung vum Lieser vu senger Léiere wäert erhéijen
Nodeems ech mäin engelesche Léierer a perfekter
Harmonie an hellegem Aklang mat der göttlecher Präsenz
gesinn hunn, an déi iwwerflësseg Wourechten an dat
häerzlecht Ausgieße vu sengem räiche a fruchtbare Geescht

héieren hunn; nodeems ech seng grouss Léiere fir all
Generatiounen opgeholl hunn; an se elo an d'Hänn vun de
Lieser leeën, kann ech net anescht wéi auszeruffen: Oh,
!meng grouss Freed
Ech froen den Allmächtege Gott, datt déi nobel Wierder
vum Enseignant d'Dieren vum feste Glawen u Gott a vun der
göttlecher Léift fir Hien an den Häerzer vun deenen
.opmaachen, déi et wënschen

D'Theorie vun der Reinkarnatioun kann wëssenschaftlech bewisen ginn

Wann eng Persoun un e gerechte Gott am Universum
gleeft, gëtt d'Iddi vun der Reinkarnatioun méi einfach ze
akzeptéieren, well déi zwee Konzepter vuneneen ofhängeg
sinn. Awer wat ass mat Skeptiker an Atheisten? Kann
d'Realitéit vun der Reinkarnatioun wëssenschaftlech zu hirer
Zefriddenheet bewisen ginn? A kann d'Theorie vun der
Reinkarnatioun enger rigoréiser wëssenschaftlecher Analys
ënnerworf ginn, net nëmmen fir Hoffnung ze bidden, mä och
?fir hir Wourecht ze beweisen
Materialistesche Wëssenschaftler behaupten, datt si nach
keen tatsächleche Beweis fir d'Existenz vu Gott fonnt hunn,
an dofir kënnen si kee Beweis fir d'Existenz vu sengem
gerechte Gesetz liwweren, dat all Mënschen déiselwecht
Méiglechkeeten gëtt, sech z'entwéckelen a Fortschrëtter ze
.maachen, andeems se an d'Inkarnatioun zrëckkommen
D'Leed vun onschëllege Kanner, Ongerechtegkeet an
d'Ongerechtegkeet vum Liewen schéngen all fir sou

Wëssenschaftler vague an onerklärlech Saachen ze sinn, déi
.op d'Feele vun engem gerechte Schöpfer hiweisen
Op der anerer Säit baséieren déi meescht Gleeweger un
engem gerechten a gerechte Gott hir Iwwerzeegung eleng
op Glawen, ouni Beweiser fir Netgleeweger ze bidden. Si
zécken dacks, hire Glawen ze iwwerpräiwen oder en enger
logescher Fro ze stellen, aus Angscht, en ze verléieren oder
sozial Onrouen ze verursaachen. An anere Wierder, si
wëssen net iwwer iergendeng wëssenschaftlech oder
.spirituell Gesetz, déi hire Glawen validéiere kéint
Mä firwat gött de geeschtleche Gesetz net der
selwechter rigoréiser Untersuchung ënnerworf wéi déi
experimentell Methoden, déi vu Wëssenschaftler benotzt gi
fir Naturphänomener opzeddecken? Dës Fro gouf viru
Joerhonnerte vu geeschtleche Geléierten an Indien gestallt,
déi sech fräiwëlleg gemellt hunn, se ze beäntweren. Hir
Experimenter hunn zu wëssenschaftleche Methoden
gefouert, déi jidderee benotze kann, fir de geeschtleche
Gesetz opzeddecken an domat d'Reinkarnatioun an all déi
.ultimativ kosmesch Wourechten ze verstoen
Soulaang d'Beweismëttel existéieren, huet keen d'Recht
ze soen, datt d'Reckkehr zur Inkarnatioun an aner spirituell
Gesetzer falsch sinn, ausser hien huet d'Methoden
.ausprobéiert an d'Fakten mat senger eegenen Aen gesinn
Den skepteschen Naturfuerscher huet d'Recht, seng
Meenung auszedrécken, awer et bleift just eng Meinung a
.kee Fakt

An den Naturwëssenschaften musse spezifesch
Prozedure gefollegt ginn, fir all ënnersicht Theorie ze
beweisen. Keimen si mat bloussem A onsichtbar, dofir ass e
Mikroskop néideg fir se ze observéieren. Wann een
refuséiert, duerch e Mikroskop ze kucken, kann een net
soen, datt hien d'Theorie vun der Existenz vu Keimen
ënnersicht a verifizéiert huet. Dofir huet seng Meinung kee
Gewicht, well hien déi recommandéiert Reegele fir

d'Gëltegkeet vun der Theorie ze beweisen net agehalen
.huet

Datselwecht gëllt fir d'Spiritualitéit. Methode goufen
entwéckelt, Reegelen opgestallt a Resultater goufen
jidderegem presentéiert, deen bereet ass ze
experimentéieren. An der westlecher Welt huet de Manktem
un enger wëssenschaftlecher Method fir d'Ënnersichung vu
spirituellen Gesetzer awer de Wäert vun der Relioun als
vitaler Kraaft am mënschleche Liewen staark reduzéiert.
Spirituell Doktrinen ginn no dem individuellen Glawen
ugeholl oder verworfen, anstatt als dat definitiv Resultat vun
enger déiwer Studie a systematescher spiritueller
.Fuerschung ugesi ze ginn

Wéi hunn déi al indesch Weisen dës onverännerlech
kosmesch Gesetzer opgedeckt? Andeems se Experimenten
iwwer mënschlecht Liewen a Gedanken an de Laboratoiren
vun hiren Eremitage gemaach hunn. Fir d'Natur vun den
natierleche Saachen ze verstoen, musse mir mat natierleche
Materialien experimentéieren. Ähnlech ass et néideg,
Experimenten iwwer d'mënschlecht Bewosstsinn ze
maachen, fir d'Wourecht iwwer d'Reinkarnatioun oder
d'Transmigratioun vun der selwechter Séil duerch vill Kierper
.z'entdecken

Dës antik Geléiert hunn erausfonnt, datt dat
mënschlecht Selbst während dem ganze Liewe vun enger
Persoun onverännert bleift, trotz verschiddenen Erfahrungen
a Schwankungen am Denken beim Waache, Dreemen a
Schlof ouni Dreemen. Si hunn entdeckt, datt sensoresch
Andréck, Ëmwelt, Gedanken a kierperlech Zoustänn sech all
änneren, awer d'Selbstgefill oder Ego vun der Gebuert bis
.zum Doud absolut onverännert bleift
Indesch experimentell Wëssenschaftler hunn bestätegt,
datt eng Persoun, andeems se sech suergfälteg op d'Selbst
konzentréiert duerch eng kontinuéierlech, bewosst an
onofhängeg Iwwerwaachung dovun, onofhängeg vun de

schwankenden Zoustänn vun der Wachheet, Dreem an net-dreemegen Schlof, déi konstant an éiweg Natur vum Selbst .realiséiere kann

Eng Persoun ass sech dacks vun engem vun dësen

Zoustänn bewosst. Si sinn sech bewosst während hirer Waakzäit bewosst, an heiansdo kënne si sech och vun hirem Dreemzoustand bewosst sinn. Et ass net ongewéinlech ze .fillen, datt een dreemt, während een dreemt

Duerch bestëmmte Methoden a Praktiken kann eng Persoun e bewosst Bewosstsinn vun all den uewe genannten Zoustänn behalen. Si kéinten souguer fäeg sinn, de véierte Zoustand z'erreechen - de geseenten Zoustand vum héije .Bewosstsinn

Während dem Schlof trëtt onfräiwëlleg Entspannung op, well d'Aktivitéit vun den Nerven a Sënner sech verschwënnt. Mat Übung kann een dës Entspannung während der Waakheet an duerch bewosst Ustrengung induzéieren. Am déiwe Schlof oder Doud trëtt eng komplett Entspannung op, well d'Liewensenergie sech vum Häerz a vum Réckemuerch zrëckzitt. Duerch déif Meditatioun kann dës komplett Entspannung bewosst während der Waakheet induzéiert ginn. An anere Wieder, all onfräiwëlleg Kierperfunktioun kann bewosst a bewosst duerch spezifesch Übungen kontrolléiert .ginn

Antik indesch Weise sinn zum Schluss komm, datt den Doud d'Entzug vu Liewenskraaft aus der Luucht vum mënschleche Kierper ass, dorënner seng Nerven, Sënner an onzähleg Kanäl vu vitaler Energie. Genee wéi Elektrizitéit net stierft, wann se aus enger futtiser Glühbir entzunn gëtt, sou geet och d'Liewenskraaft net ënner, wann se aus den onfräiwëllegen Nerven entzunn gëtt. Et ass onméiglech, datt Energie zerstéiert gëtt. Si zitt sech beim Doud aus dem .Kierper zrëck a geet a kosmesch Energie zrëck Während dem Schlof funktionéiert de sensoresche Geescht net méi, well den elektresche Stroum an den

Nerven temporär zrëckgezunn gëtt. Beim Doud hält dat
mënschlecht Bewosstsinn komplett op, sech duerch de
Kierper auszedrécken, deen dann engem gelähmten Aarm
gläicht; säi Besëtzer ass sech vu senger Präsenz bewosst,
awer net fäeg, en ze kontrolléieren oder drop ze reagéieren.
Medizinesch Opzeechnunge beschreiwen de Fall vun engem
Geeschtlechen, deen an e Koma geroden ass an déi
ronderëm hie säin scheinbaren Doud bedauert huet, awer
hie konnt seng Gefiller net duerch seng Kierperfunktiounen
ausdrécken. Seng kierperlech Mechanismen haten op eemol
opgehalen a wollten net op seng mental Befeeleer reagéieren.
Nodeems hien 24 Stonnen an dësem Zoustand verbruecht
huet, a just wéi hie kuerz virum Begriefnes ewechgeholl sollt
ginn, huet hien sech enorm vill Méi ginn a sech beweegt.
Dësen Tëschefall illustréiert d'Persistenz vum
.Selbstbewosstsinn, och wann de Kierper liewelos ausgesäit
Déi Wäis soen, datt een Aktivitéit a Bewosstsinn
bewosst vum Kierper trennen soll, bewosst den
Schlofzoustand observéieren soll, an de fräiwëllegen
Réckzuch vun der bewosster Aktivitéit aus den Häerz- a
Wirbelsailzentren praktizéiere soll. Doduerch léiert een
bewosst ze akzeptéieren, wat den Doud onbewosst an ouni
.säi Wëllen op sech zitt
D'Vitalenergie kënnt iwwer d'Medulla oblongata an de
Kierper a gëtt am Reservoir vum Gehir gespäichert. Duerno
geet se an déi fënnef aner Liewens- a Bewosstsinnszentren
an der Wirbelsail erof, wou se un d'Sensororganer an de
.Rescht vum Kierper verdeelt gëtt
Beim Doud gëtt d'Vitalenergie komplett an definitiv an
d'Wirbelsail zrëckgezunn a verléisst de Kierper iwwer
d'Medulla oblongata. E geschickte Yogi kann, duerch Wëllen
a Bewosstsinn, dës Vitalenergie vum Kierper a vu Sënner an
d'Wirbelsail zrëckzéien an se an déi héchst Zentren vun der
helleger Perceptioun schécken, wou se d'Freed vum "Doud"
erliewen - dat heescht, befreit vun de sensoreschen

Illusiounen, déi aus der Bindung un e limitéiert kierperlecht
.Bewosstsinn resultéieren

Et gëtt e dokumentéierte Fall an den Opzeechnunge vu
franséischen an aneren europäeschen Dokteren iwwer e
Mann mam Numm Sadhu Haridas, um Haff vum indesche
Keeser Rajneet Singh. Dëse Fall weist, datt de Sadhu Haridas
seng Liewensaktivitéit a säi Bewosstsinn vu sengem Kierper
trennen konnt, an se no e puer Méint erëm verbannen konnt.

Säi Kierper gouf ënnerierdesch begruewen, an d'Géigend
war e puer Méint laang ënner strenger, 24-Stonne-
lwwerwaachung. Um Enn vun dëser Period gouf säi Kierper
vun europäeschen Dokteren ausgegruewen an ënnersicht,
déi hien fir dout erkläert hunn. E puer Minutten no dëser
Ausso huet hien awer seng Aen opgemaach an d'Kontroll
iwwer all seng Kierperfunktiounen erëmkritt, a leeft nach vill
Joren duerno. Hie hat duerch Praxis geléiert, wéi een all déi
onfräiwëlleg Funktiounen vu sengem Kierper a Geescht
kontrolléiere kann. Hie war e spirituellen Geléierten, deen
spirituell Experimenter duerchgefouert huet, déi vu Weisen
recommandéiert goufen, fir déi richteg Natur vum
kosmesche Gesetz ze verstoen. Dofir konnt hien
d'Kontinuitéit vun der mënschlecher Existenz nom Doud an
d'Onvergänglechkeet vun der Essenz vun der onstierflecher
.Séil beweisen

Déi, déi sech selwer déi wëssenschaftlech Wourecht vun
der Reinkarnatioun beweisen wëllen, müssen als éischt
d'Kontinuitéit vum Bewosstsinn nom Doud demonstréieren,
andeems se de Kierper bewosst vun der Séil trennen. Dëst
kann gemaach ginn, andeems se d'Reegele befollegen, déi
viru Joerhonnerte vun indesche spirituellen Geléiert
festgeluecht goufen. Wann eng Persoun léiert, am Schlof
waakreg ze sinn, Dreem no Wëllen auszeléisen an déi fënnef
Sënner bewosst ze trennen - net passiv wéi et am Schlof
geschitt - a wann se léieren, d'Häerzfunktioun ze
kontrolléieren, da wäert se fäeg sinn, e bewossten Doud

oder en Zoustand vu kierperlecher Onbewosstheet ze
.erliewen (keen Zoustand vun Onbewosstheet)
Eis Weisen soen, datt d'Selbst sech a jiddwer Phas vun
der Kandheet, der Jugend an dem Alter bewosst ass. Déi
verkierpert Séil ass sech stänneg vun all deene successiven
Zoustänn bewosst, déi eng Persoun erlieft, dorënner den
Empfang vun engem anere Kierper nom Doud an
d'Beweegung tëscht der kierperlecher an der ätherescher
Welt. Dës Wourecht ass vun deenen onbestritten, déi sech
.an der spiritueller Wëssenschaft gutt auskennen
Indem mir d'Methoden praktizéieren, déi zu de véier
uwe genannten Zoustänn féieren, kënne mir d'Selbst a
senge Existenzzoustänn verfolgegen. Mir kënnen et bewosst
beim Doud, sengem Wandern am kosmesche Raum a
senger Réckkehr zum Liewen an engem neie Kierper
.verfolgegen
Déi, deenen dës Saachen net geléiert ginn, kënnen net
am Bewosstsinn bleiwen, während dem gréissere Schlof:
dem Doud. Dofir kënne si sech un en fréieren Zoustand
erënneren, deen se erlieft hunn, net emol Perioden vun
."déifem Schlof" während engem eenzege Liewen
Indem een d'Methode vun den antiken indesche
Geléierten iwwerhëlt, déi dës Gesetzer getest a bewisen
hunn, an der Welt mat wäertvollem, verifizéierbarem
Wëssen geschenkt hunn, kann een déi wëssenschaftlech
Wourecht iwwer Reinkarnatioun an all aner éiweg
.Wourechten léieren

D'Laachen vun der Séil

E richtegt Laachen ass d'Laachen vum spirituellen
Gléck, gebuer aus Kontemplatioun, Reflexioun iwwer Gott a
Gefill vu senger Präsenz. Mäi Laachen entspréngt aus enger
déiwer Freed a mir - enger Freed, déi fir all zougänglech ass.

Et ass wéi den Dof, deen aus dem Häerz vun enger
bléiender Rous kënnt. Dës grouss Freed invitéiert anerer,
.sech an dat hellegt Waasser vum Gléck ze dauchen

Et gi véier Zoustänn, mat deenen den
Duerchschnittsmënsch vertraut ass: Gléck bei der Erfëllung
vun engem Wonsch, Ongléck wann en refuséiert gëtt,
Langweil wann weder glécklech nach depriméiert, a Fridden
wann dës Emotiounen oder psychologesch Zoustänn vu
.Freed, Péng a Langweil iwwerwonne ginn

Fridden ass en héich erwünschten Zoustand, deen aus
der Feele vu Trauer a Freed an dem Manktem u Langweil
resultéiert. Dës Zoustänn wellen dauernd iwwer
d'Uewerfläch vun der Séil. Nodeems een op den turbulenten
Wellen vu Péng a Freed gereest ass, dorënner widderholl
Tauchungen an d'Déifte vun der Middegkeet, gëtt et Freed
um rouege Mier vum Fridden ze schwammen. Mee méi
grouss wéi Fridden ass d'spirituell Ekstase - d'Gléck vun der
Séil - dat ultimativt Gléck. Et ass eng éiweg Freed, déi ni
verschwënnt, mee fir d'Éiwegkeet bei der Séil bleift. Dës
iewescht Freed kann nëmme duerch d'Bewosstsinn vun der
.göttlecher Präsenz erreecht ginn

Wann Dir eng Schossel Waasser ënnert d'Moundlicht
setzt an dann réiert, kritt Dir e verzerrt Bild vum Mound.
Wann d'Waasser an der Schossel setzt, gëtt d'Reflexioun
kloer. Déi Momenter, wou d'Waasser an der Schossel roueg
ass a kloer d'Gesicht vum Mound reflektéiert, kënnen mat
engem Zoustand vu kontemplativer Rou an engem Zoustand
vu déiwer Rou verglach ginn. Am Rou vun der
Kontemplatioun héieren all Welle vu Sensatiounen a
Gedanken op, aus dem Geescht ze fléissen. An dësem
déiwer Rouegen Zoustand gesäit déi kontemplativ Persoun,
an där Rou, de Vollmound vun der göttlecher Präsenz am Séi
.vun der Séil reflektéiert

Fridden ass en passive Zoustand, dat heescht d'Feele vu
Wellen vu Genoss, Péng an Indifferenz. Sou gëtt de
Meditéierer no enger kuerzer Zäit ugezunn, d'Wellen vun
den Emotiounen erëm ze erliewen. Mee wat méi déif de
meditative Fridden gëtt, wat méi en sech a spirituell Rou a
folglech a positiv Freed transforméiert, sou datt de
Meditéierer eng Freed erlieft, déi stänneg erneiert a
.komplett zefridden ass

Wann Dir schléift, berouegt Dir passiv Gedanken a
Gefiller. Mee wann Dir bewusst Gedanken a Gefiller duerch
Meditatioun berouegt, ass dat Éischt wat Dir erlieft en
Zoustand vu Fridden, an Är Gesichts-muskelen bilden
natierlech e Laachen, dat den inneren Fridden reflektéiert.
Mee Dir musst iwwer dësen Zoustand vu Fridden eraus
kucken fir d'Rengheet vun Ärer Séil ze erkennen - eng
Rengheet, déi net duerch sensoresch Stimuli oder
automatesch Reaktiounen op Gedanken, déi mat de Sënner
verbonne sinn, entfëllt ass. Den Zoustand, deen Dir dann
.erlieft, ass ee vun éiweger, ëmmer erneierender Freed

Prophéiten an Hellegen hunn dës Freed stänneg an
hiren Häerzer. Si fille geseent Sécherheet a Rou, si sinn
onerschüttert an onbesiegt vu Stierm vu Roserei, a Suergen
an Ängscht beréieren se net. Mat dem Skalpell vun der
Vernunft oder dem Abléck kënne si hir eegen Gedanken oder
d'Gedanken vun aneren um Operationsdësch vum Geescht
dissekéieren, während se hir Rou a Rou behalen. An dësem
glécklechen Zoustand verschwënnt all Trauregkeet, an
d'spirituell Ënnerscheidung kënnt am Wiesen vum
gléckleche Sichenden op a stäerkt seng Verbindung mam
.Göttlechen

Déi meescht Laachen entstinn aus gudde Gefiller, déi
aus Akte vu Frëndlechkeet oder aus Gefiller vu
Frëndlechkeet, Léift, Sanftmut oder Matgefill entstinn. Mee

déi wonnerbarst Manéier fir ze laachen ass, wann d'Häerz
mat der Léift vu Gott gefällt ass. Dann wäert een fäeg sinn,
jiddereen ze gär ze hunn a stänneg ze laachen. All aner
Forme vu Laachen si flüchteg, well Emotiounen, egal wéi
gutt se sinn, flimmeren, verschwannen an dann ausstierwen.
Dat eenzezt wat dauert, ass d'Freed vu Gott. Wann Dir dës
Freed hutt, kënnt Dir stänneg laachen; soss wäert Dir net
fäeg sinn, Häerzegkeet fir een ze spieren, deen op Är
.Frëndlechkeet mat Onhéiflechkeet reagiert

Ech kennen e Mann, deen grouss Trauer gewisen huet,
wéi seng Fra gestuerwen ass. Ech hunn seng iwwerflächlech,
gespillt Emotiounen ënnersicht a gesot: "Du bestues bannent
engem Mount nei." Hie gouf rosen a wollt mech net méi
gesinn, awer hie bestuet sech bannent engem Mount nom
Doud vu senger Fra nei. Hie geduecht, seng Léift fir seng
éischt Fra wier immens grouss gewiescht, awer hie vergiess
!si ganz séier

Ech wäert ni déi grouss Lektoun vergiessen, déi ech vu
mengem Enseignant, dem Sri Yuktswarji, geléiert hunn, wéi
:hien mir dës kleng Geschicht erzielt huet

Wéi ech e jonke Bouf war, war ech obsesséiert vun der,,
Iddi, en klengen, hässleche Mupp ze besëtzen, deen den
Noperen gehéiert huet, an ech hunn Wochelaang
Stéierungen am Haus verursaacht, fir deen Hond ze kréien.
Ech hunn haartnäckeg all Offeren fir méi schéin Hausdéieren
“.refuséiert. Ech wollt nëmmen deen Hond a keen aneren

Déi selwecht Bindung hält d'Leit an deem wat
Verléiftheet genannt gött. Léif Leit sinn sou magnetesch vun
engem bestëmmte Gesiicht ugezunn, datt se soss
anzwousch net Trouscht fannen. Mee d'Schéinheet, déi mir
an aneren sichen sollten, ass d'Schéinheet vun nobelen
Doten, engem tugendhafte Charakter a spirituellen
.Neigungen, net d'kierperlech Schéinheet

Wann deng Séil mat Freed gefällt ass, gëss du attraktiv.
Ech hunn näischt gär ausser e richtegt, onschëllegt Laachen,
well ouni et sinn d'Leit net anescht wéi Marionetten. Haut
soen se, si géifen dech fir ëmmer gär hunn, a muer sinn se
begrüewen. Wou ass also hir grouss Léift? A wou ass déi
absolut Sécherheet: "Du bass mäi Liewen, an ech wäert dech
"?fir ëmmer gär hunn

Mee wann Dir Gott zu Iech soe léisst, och nëmmen
eemol: "Ech hunn dech gär", da wäert déi Léift wierklech
éiweg sinn. Firwat Zäit verschwenden fir no Broutkrummelen
vun der mënschlecher Léift ze sichen, no enger Handvoll
Suen, oder dëst oder dat, wann Dir alles a Gott fanne kënnt:
all d'Léift op der Welt, all d'Muecht, déi existéiert? Mir sollten
Gott net aus Gier no Muecht sichen, mee aus engem
Verlaangen no Léift. Dann fanne mir de gréisste Schatz. A
wann mir Gott mat enger déiwer, härezecher Léift gär hunn,
äntwert hien eis, a mir wäerten seng Léift an eisen Häerzer
.schloe spieren

De Sucher soll dacks meditiéieren, well d'Liewe gött
geséisst andeems een iwwer Gott nodenkt. Meditatioun ass
vill méi grouss wéi onzueleg Stonnen ze verbréngen fir no
Suen, mënschlecher Léift oder soss eppes ze sichen, wat een
afällt. Wat méi ee meditiéiert, a wat méi säi Geescht fest an
engem spirituellen Zoustand bleift beim Schaffen, wat méi
fäeg ee gött ze laachen. Ech sinn elo an ëmmer an deem
Räich - am geseenten Bewosstsinn vu Gott. Näischt beaflosst
mech. Egal ob eleng oder mat aneren, d'Freed vu Gott
pulséiert ëmmer a mir. Ech hunn et fäerdeg bruecht mäi
Laachen ze behalen. Awer dëst Laachen ze gewannen war
haart Aarbecht! Déiselwecht Laachen sinn och an dir -
déiselwecht Freed a Gléck vun der Séil wunnen an dir. Dir
braucht se net ze kréien, nëmme fir se zréckzékriien. Dir
hutt se temporär duerch Selbstbefriedigung mat de Sënner
.verluer, an Dir kënnt se zréckkréien

Jiddereen, deen gleeft, datt kierperlech Saachen, déi
een duerch Siicht, Héieren, Geschmaach, Geroch a
Beréierung genéisst kann, reng Freed bréngen, täuscht sech
eescht. D'Sënner ginn kee Gléck; éischter huelen se eis
dovunner of. Wann Dir Konditiounen fir Äert Gléck opleet, wéi
zum Beispill ze soen: "Ech kann net glécklech sinn, ausser
ech gesinn dat Gesiicht", da wäert Dir ni reng, onverfälscht
Freed schmaachen, well sensoresch Genoss flüchtig ass.
Deeg a Joer fuerderen hiren Tribut un der kierperlecher
Schéinheet. Alles an der materieller Welt ënnerläit dem
Gesetz vum Wandel. Sou, och wann eng Persoun all schéint
Gesiicht op der Welt kéint gesinn, all Toun héieren an alles
beréieren, wat se sech wënscht, géif se ëmmer nach kee
richtegt Gléck fannen. Trotzdem kéinte se sech selwer
täuschen an denken, datt se glécklech sinn. Heiansdo,
nodeems se sech enorm beméit hunn, eppes ze kréien,
entdecken se, datt et kee Gléck an der Saach selwer gëtt.
Trotzdem kréien se eng gewëssen Zefriddenheet aus der
Ustrengung, déi se gemaach hunn, an dofir mengen se, datt
se glécklech sinn. Awer dës Zort Zefriddenheet ass temporär
.a flüchtig

Et ass dofir nützlos, Gléck an de Sënner ze sichen.
Geeschtlech Freed muss a Wierder a Gesichtsausdréck fonnt
an ausgedréckt ginn. Wann eng Persoun dat mécht, wäert
souguer e klengt Laachen jiddereen ronderëm si mat
sengem geseenten Magnetismus ëmschléissen, an anerer
.wäerten sech glécklech fillen

Mee nëmme Gott kann d'Häerzer änneren. Mir sollten
eis selwer net d'Fäegkeet zouzeschreiwen, Gutt ze maachen.
Deen eenzege richteg Gutmacher an der Existenz ass Gott.
Dës Welt ass Seng. Wann Dir seng Präsenz fillt a mierkt, datt
hien alles kontrolléiert, a wann Dir him alles uvertraut - gutt
Doten a souguer schlecht - da wäert Dir iwwerrascht sinn ze

feststellen, datt all Är Handlungen a gutt Doten
.transforméiert ginn

Wann Dir Gott bewosst, sidd Dir net fäeg, eppes ze
maachen, wat Him net gefällt. Mir müssen eis Liewen Him
widmen a erkennen, datt et Gott ass, deen eis nobel
Gedanken inspiréiert a motivéiert, gutt Doten ze maachen.
Mir müssen dat "Ego" eliminéieren, wat dat gréisst Hindernis
fir dëst befreiend Wëssen ass. Eng Persoun wier net fäeg, hir
Hand ze hiewen, wann Gott de kleng Liewensfunken an
hirem Medulla oblongata géif läschen! [De primäre Punkt,
duerch deen d'Liewenskraaft an de Kierper kënnt]

Ech souz eemol dobaussen, an et war ganz kal. Ech
hunn mäi Bewosstsinn no bannen geriicht, an am
Aenblénken konnt ech d'Keelt guer net méi spieren. Ech war
mat immenser Freed gefëllt, an heiansdo hunn ech mäi
Kierper an alles ronderëm mech an engem eenzege Liicht
opléisen gesinn. Ech konnt d'Formen ronderëm mech gesinn,
wann ech mech drop konzentréiert hätt, an d'Welt géif
verschwannen, wann ech mech op d'Liicht konzentréiert
hätt. Näischt kann ouni Bewosstsinn gesi ginn. Wann Dir déi
voll Kontroll iwwer Äre Geescht hutt a no bannen kuckt, an
lech selwer, da gesitt Dir dat groust göttlecht Liicht, och
.mat oppenen Aen

Wann Dir Äre Bléck duerch Är Aen no bausse riicht,
empfënnt Äert Bewosstsinn déi baussenzeg Welt. Alles wat
existéiert ass e bewegte Bild a Gottes kosmesche Film. Deen
Dag konnt ech Sensatiounen a Gedanken gesinn, déi fir mäi
Bewosstsinn Dreem waren, déi vu Gott ausgestraalt goufen.
Ech konnt och reng Freed spieren, ouni iergendeng
Sensatiounen, wéi ech mäi Bewosstsinn no bannen riicht
hunn. Och wann ech an där batterer Keelt souz, nëmme
liicht Kleeder unhat, konnt ech d'Keelt an d'Biller
verschwannen spieren, an nëmme d'Freed huet mech

iwwerholl. Méi spéit hunn ech e puer Sensatiounen erlieft,
.während ech déi grouss Freed erlieft hunn

Mir müssen eis trainéieren, Gott ze spieren. Mir sollten
eis net domat zefridde ginn, e kuerzt Gebied ze liesen oder e
einfacht Liicht ze gesinn. Wien seng sexuell Drang
vernünfteg kontrolléiere kann, seng Sënner bis zu engem
gewësse Grad verwalten a Gott mat all senger Kraaft
verfollege kann, wäert ouni Zweifel eng göttlech Begegnung
erliewen, wa se de Wonsch dofir hunn. Och wann eng
Persoun e grouse Verfechter vun der Moral ass a spirituell
Neigungen an Dispositiounen huet, ass dat net genuch ouni
.tatsächlech göttlech Perceptioun

E Mënsch soll sech net selwer täuschen. Wann hie sech
no enger spiritueller Erfahrung verlaangert, soll hie richteg
meditéieren a Gott soen: „Här, ech kennen meng
Schwächen, awer si wäerten net als Hindernis tëscht mir an
dir stoen. Ech wëll nëmme bei dir bleiwen, well du dee bass,
deen mech erschaf huet, a meng éischt Pflicht ass
“.géintwärtig dir

Déi Wäis rodem dem Sichenden, sech net als Sënner ze
betrueden, sech och net gerecht ze nennen an arrogant ze
ginn, mä éischer ze realiséieren, datt Gott mat him ass a
duerch hie schafft. Dann wäert hien eng nei Welt gesinn.
Ouni göttlecht Bewosstsinn schéngt dës Welt voller Konflikt,
Gewalt a batteren an schrecklechen Enttäuschungen. Et gëtt
kee Schutz ausser an deem ieweschte göttleche
.Bewosstsinn

An enger eenzeger Sekonn kann Gott eng exakt Replik
vun all Mënsch schafen, deen dës Welt duerch den Doud
verlooss huet. Mir müssen dës Wourecht erkennen. Gott
wëll, datt mir verstoen, datt dës Schöpfung nëmme e
Spektakel ass. Wa mir d'Show ze eescht huelen, wäerte mir
leiden a seng Freed verléieren, a mir wäerten net fäeg sinn,

d'Liewen mat senge Krankheeten, Péng, Leed a Laascht ze
.erdroen

Wann eppes mir kierperlech Péng verursaacht, riichten
ech mäi Geescht op de spirituellen Zentrum tëscht menge
Wenkbrauwen, an ech fille guer kee Péng. Mee wann ech
mech op d'Quell vum Péng konzentréieren, huelen ech en als
Illusioun un. Wann Dir Äert spirituellt Bewosstsinn behale
kënnt, wäert Dir net leiden, wann déi illusoresch Schied vum
Trauer virun Ärer Séil passéieren. Biet onopfälleg zu Gott, fir
datt Hie sech als déi eenzegaarteg a freedeg Realitéit an
.lech offenbare kann

D'Leit verschwenden sou vill Zäit, an den Doud rappt se
een nom aneren ewech. Den Zweck vum Liewen ass Gott
kennen ze léieren, an ee soll dëse Kierper net verloossen,
.ouni dëst Zil z'erreechen

Gott wëll, datt mir eis Bewosstsinn erhéijen an eis iwwer
d'Dualitéiten vun dëser Welt erhiewen, awer Hie wäert dem
Mënsch net erlaben, dëst Asyl vun den Illusiounen fir ëmmer
ze verloossen, ausser hie sech selwer vun der Krankheet vun
.de Begierden heelt

Mir müssen alles wat mir maachen, fir Gottes Wuel
maachen. Fir Gott ze schaffen ass genee sou wichteg wéi
.Meditatioun fir geeschtleche Fortschrëtt z'erreechen

Nuets, wann den Jünger iwwer Gott meditéiert, gëtt säi
Geescht opgehewen an hie fillt sech a sengem Gléck
verdéift. Wann hien seng Aarbecht am Dag ausféiert, bréngt
hien d'Erënnerung un dësen Zoustand mat sech a behält
seng Freed, sou bleift hien a Gemeinschaft mat Gott, an hie
wäert ëmmer fäeg sinn ze laachen a soen: "E bëssen
Trauregkeet oder e bësse Freed, oder e bësse Friden, kann
keng Opreegung oder Onrou an der ëmmer erneierbarer
".Glécklechkeet vu menger Séil verursaachen

Mir müssen déi täuschend Illusiounen vum Liewen
veruechten an et als eng Serie vun ëmmer verännerleche,
transiente kosmesche Biller gesinn. Nëmmen dann
entkomme mir dem Zauber vun der kosmescher Illusioun.
Mir müssen a Gottes Gnod liewen. Wa mir fest a resolut an
de verschiddenen Eventer vum Liewen stoe kënnen, wäerte
mir feststellen, datt Gott déi eenzeg richteg Realitéit am
Universum ass. Gott wëll eis net schueden, well hien eis no
sengem Bild erschaf huet. Mir müssen ophalen, eis selwer
als schwach Mënschen ze gesinn an dat immens kosmescht
Potenzial an eis ze erkennen, dat drop waart, entlooss ze
.ginn

Wann eng Persoun u Kriibs oder enger anerer Krankheet
leid, ass dat keng trivial Saach. Trotzdeem hunn
d'Prophéiten an d'Hellegen vill erdroen, si hunn déi Krank
geheelt an e puer hunn souguer déi Doudeg erëmbelieft, an
hir göttlech Freed ass hinnen hiert ganz Liewe laang
begleet. Ähnlech musse mir mat eisem Häerz, eisem
Geescht an eise Intentiounen zu Gott zrëckkommen. Awer
mir wäerten hien net erreechen kënnen, ausser mir
.bestätegen, datt mir hien iwwer alles anescht wënschen

De Mënsch soll Gott net a Fro stellen, well wann hie dat
mécht, wäert hie just Zweifel ernten. Hie wäert seng
Gesetzer net kennen kënnen, bis hie sech mat Him
vereenegt. Firwat also Zäit verschwenden, fir dës Gesetzer
?aus enger reng rationaler Perspektiv ze verstoen

Wann Dir e Roman géift liesen, an deem den Held
schlecht behandelt gëtt an de Béisen ze triumphéieren
schéngt, a wou all Kapitel deem virdrun widdersprécht, géift
Dir lech enttäuscht a rosen op den Auteur fillen. Mee wann
Dir dat lescht Kapitel liest, géift Dir lech erlichtert fillen an et
als e wonnerschéine Roman betruechten, wéinst senger
Komplexitéit a komplizierter Handlung. Ähnlech ass Gott

den Auteur vum gréisste Roman, deen et gött, an
d'Widerspréch an d'Komplexitéite vun der Schöpfung géifen
och de gréisste mënschleche Geescht verwirren. Mee wann
mir Hien am leschte Kapitel fannen, wäert Hien d'Léisunge fir
all d'Geheimnisser vum mënschleche Liewen opdecken, a
mir wäerten keen Zweiwel un senger Gerechtegkeet a
Wäisheet hunn, wann mir d'Äntwert direkt vun Him kréien.
!Wéi wonnerbar ass dat

Déi göttlech Präsenz verdreift Zweiwel, Leed an
Ängscht. Déi, deenen Gott an hirem Häerz wunnt, gi vun der
Angscht iwwerwältegt, flüchten dovunner a befreien sech vu
kosmeschen Illusiounen. Dann laachen si a soen: "Endlech
kennen ech d'Geheimnis vum Liewen an d'Mystère vun der
Existenz." Mee mir däerfen net als éischt no Wëssen sichen.
Mir müssen als éischt Gott gär hunn, an dann wäert Hien eis
alles verroden, wat mir wësse wëllen. Wann dat geschitt,
mäi Frënd, wäerts du e dauerhaft Laachen laachen. Deng
Gedanken, Wieder, Schrëften an alles, wat du méchs,
wäerte vun der stralender Freed vun deem Laachen
duerchdrongen sinn. Iwwerall wou du nodenks, wäerts du en
Doft vu Laachen hannerloossen, an all déi, déi dës Plaz
.besichen, wäerte mat Gott laachen

Du kanns ëmmer laachen, wann s du a senger
onbeschreiblicher Freed leeft, well se ze helleg ass, fir
.driwwer geschwat ze ginn

Fridden sief mat dir

Egoismus an Altruismus

Wat een Individuum projizéiert oder un anerer schéckt –
a Wuert, Dot a Gedanken – wäert op déiselwecht Aart a Weis
an am selwechte Mooss bei hien zrëckzéien. Hir richteg
Natur wäert sech duerch hir Gesiichtsausdréck an
Handlungen opgedeckt ginn. Anerer wäerten hir
psychologesch Schwéngungen oder Wellen spieren, an hir
Reaktiounen op si wäerten der Natur vun dëse
.Schwéngungen – negativ oder positiv – entspriechen

Wien e Wee vum béise Selbstzucht adoptéiert, anerer
wäerten him alles ewechhuelen, wat hie huet, awer wann
hien anescht ass, wäerten anerer him Generositét a
.Sympathie weisen

Mir kënnen net alles besëtzen. Wat mir hunn, ass e
Kaddo vu Gott, geduecht fir eisen temporäre Gebrauch,
während mir op dëser Äerd liewen. Fréier oder spéider wäerte
mir eis vun eise Besëtzt trennen mussen, sief et duerch
Accidenter, Déifstall, Verschleierung oder Doud. Dofir, wa mir
probéieren, eis un eppes ze halen oder eis drun ze halen,
.just aus Grënn vum Besëtzt, täusche mir eis selwer

Och dës Kierper, an deenen mir sou vill Jore gelieft
hunn, ginn eis een Dag opginn. Dofir ass et e Feeler, eis
selwer ze zwéngen ze gleewen, datt mir Saachen hunn, déi
net wierklech kënnen besëtzt ginn. Wann eis eppes ginn ass,
musse mir verstoen, datt et nëmme fir eng limitéiert Zäit
.eist ass, a mir müsse bereet sinn, et mat aneren ze deelen

Wann eng Persoun méi begeeschtert wéi se brauch,
.waarden op si grouss Problemer
De bescheidenen Mënsch, deen Gott gär huet, ass
méi grouss wéi all aner
Gott ass net virun eis verstoppt, hie schwätzt mat
eis duerch Blumen, duerch eis Gedanken an duerch
.déi ganz Schöpfung

Den eenzegen Zweck vun der Existenz ass de Mënsch
dozou ze bréngen, säi Rätsel ze léisen an ze realiséieren,
.datt Gott hannert him ass
Déi, déi Harmonie a Konformitéit a sech selwer
spieren, si sech bewosst iwwer d'Harmonie an den Aklang an
.der Natur

Et gëtt keen Zweifel drun, datt mir Basisbedürfnisser
wéi lessen, Kleeder a finanziell Sécherheet mussen hunn,
awer bei eiser Sich no dëse Saache mussen mir onnéideg
Bedierfnesser lassginn, an domat mengen ech déi
offensichtlech Wënsch an d'brennend Drang, méi ze
.besëtzen wéi néideg

Mir müssen am Kapp behalen, datt mir am Strewe no
der Erfëllung vun eise Bedierfnesser och aneren mat hire
Bedierfnesser Hëllef sollen an dat wat mir verdéngen mat
.de mannerbegënschtege deelen sollen

Loosst eis drun denken, datt mir en integralen Deel vun
der globaler Famill sinn a kënnen ouni si net liewen. Wéi wier
d'Liewen ouni den Zimmermann, den Erfinder oder de
Bauer? Duerch den Austausch vu Servicer an Expertise wëll
Gott, datt mir un anerer denken, well et e grouse Feeler
.ass, nämme fir sech selwer ze liewen

Wann mir un eist eegent Gléck denken, mussen mir och
un d'Gléck vun aneren denken. Et ass net néideg, alles fir
d'Weltfamill opzeginn, well dat ass onméiglech. Mee mir
müssen Empathie mat aneren hunn a seng Bedierfnesser als
eis eege berécksiichtegen. Gott wëll, datt mir eis géigesäiteg
sou vill ginn, wéi mir vuneneen kréien. Anerer sinn eist méi
grousst Selbst. Mee den Duerchschnittsmënsch denkt als
.éischt nëmmen u sech selwer

Et gëtt keen Zweifel datt den Instinkt fir Iwwerliewe
staark ass, awer d'Welt verstärkt dëst Gefill an eis a weist

op d'Noutwennegkeet hin, un alles ze festhalen, wat eis
gehéiert. Mir müssen awer drun denken, datt all Gottes
Dénger seng Famill sinn a mir all Bridder a Schwëstere
op
.dëser Äerd sinn

Gott huet d'Mënschheet mat Vernunft a
Wahrnehmungsverméige geschenkt, wat eis erméiglecht,
Honger a Keelt ze erliewen. Mir müssen erkennen, datt
anerer ronderëm eis och Hunger a Keelt erliewen. Wa mir
eisen eegene Komfort sichen, solle mir och beméien, aneren
ze hëllefen, Komfort ze fannen. Well mir Péng a Leed net gär
hunn, solle mir deenen, déi an Nout sinn, ronderëm eis eng
hëllefend Hand ausstrecken, fir hiert Leed ze linderen an
hiert Misär ze verdreiwen. Si leiden esou wéi mir, an e puer
leiden nach méi wéi mir

Wann d'Sympathie vun enger Persoun sech op seng
Famill a Frënn beschränkt a keen aneren, beschränkt hien
sech selwer, an d'Gléck flücht aus sengem Liewen a gött
duerch onerwaart Problemer ersat

Mir sollten bereet sinn, aneren no beschte
Méiglechkeeten ze hëllefen, a Freed drun ze fannen, deenen
ze hëllefen, deenen mir begéinen. Mir sollten dat net als
Affer betruechten, well wann mir dat géifen maachen, wier
Hëllefen eng Laascht. Amplaz sollten mir eng bannenzeg
Freed spieren, well Giewen ass geseent, an et gött eng
Freed, déi deenen bekannt ass, déi probéieren, aneren ze
hëllefen, souwuel materiell wéi och emotional, an déi hir
gebrach Häerzer heelen

Wann d'Welt hiren béisen Egoismus opginn géif, géife
mir d'Paradies op dëser Äerd gesinn

D'Somen vum Krich leien am Häerz vum béiswëllegen
Egoismus. Déi fréi Mënschen hunn als éischt Steeknuppelen
benotzt, déi sech spéider zu Béi a Pfeiler entwéckelt hunn, fir

hiren eegenen Egoismus virum Egoismus vun aneren ze schützen. Méi spéit goufen Gewierer a Pistoulen erfonden, duerno Maschinengewierer, an duerno Bombe a Gëftgas - alles fir den Egoismus vun enger Grupp vu Leit virum .Egoismus vun enger anerer ze schützen

Als Resultat vun dësem ofgräifenden Egoismus brieche Kricher aus, d'wirtschaftlecht Gläichgewicht gëtt gestéiert, a .Rezessioun an dann Depressioun huelen un

Dat zerstéierend Potenzial vun der Mënschheet ass méi gewuess a méi entwéckelt wéi säi konstruktivt Potenzial.

Dës béiswëllege Kach - de Kach vum béiswëllegen Egoismus - wäert schlussendlech platzen. Awer leider wäerten nach vill Liewe stierwen, ier d'Mënschheet erwächt a realiséiert, datt nationalisteschen Egoismus net manner schiedlech ass wéi perséinlechen Egoismus. Eng Natioun besteet grondsätzlech aus klengen Gruppen, an dës Gruppe .bestinn aus Individuen; ee muss mat sech selwer ufänken

Grenzen tëscht Länner sinn net fixéiert, an d'Regierungen .vun der Welt sinn stänneg ënnerworfen Verännerungen

Egoismus, dat Gléck sicht ouni Rücksicht op d'Rechter an d'Gléck vun aneren, oder dat d'Rechter an d'Interesse vun aneren fir seng eegen Zwecker mat Féiss trëppelt, bréngt Aarmut, Misär an Ongléck. Bereicherung op Käschte vun aneren ass e groussen Feeler. Grouss Leit ënnerstëtzen Altruismus baséiert op engem echten spirituellen Wunsch ze .deelen a ginn

De Kommunismus, deen de Massen no baussen Räichtum a Wuelstand verspricht, wäert net erfollegräich sinn a wäert enges Daags zesummebrieche, well e baséiert op Zwang an der Ënnerdréckung vu perséinlechen Fräiheeten (Bemierkung: Dës Virlesung gouf vum Meeschter

Paramhansa am Joer 1937 gehalten an dës Conclusioun ass
tatsächlech wouer ginn!)

Wann eng Persoun sech nëmmen op hir Hänn a Féiss
konzentriert a säi Kapp vernoléisst, funktionéiert d'Gehirn
net fir d'Motorik ze guidéieren. All Kierperfunktiounen
koordinéiert sinn. Ähnlech müssen d'Geeschter
(d'Entscheidungsträger) an Natiounen a Gesellschaften a
Koordinatioun mat den Hänn a Féiss (der Aarbechtskräfte)
schaffen, well wann Interessen zesummebréchen, brécht
d'Uerdnung zesummen, de Chaos herrscht an et kënnt Leid
.zum Resultat

Et ginn zwéi Enseignanten op der Welt. Deen, deen Gott
als säi Guide a Mentor hält, huet näischt ze fäerten. Deen,
.deen den Satan als säi Leader a Guide hält, wäert vill leiden

D'Schlësselwuert fir déi meescht Leit an dësem Liewen
ass "ech". Déi mat enger spiritueller Astellung an Neigung
denken un aneren sou vill wéi un sech selwer. Déi, déi
nëmmen un sech selwer denken, bréngen d'Feindschaft an
de Roserei vun deenen ronderëm si op sech. Mee déi, déi
d'Gefiller an d'Interesse vun aneren berücksichtigen, stellen
fest, datt anerer un si denken an hir Gefiller
.berücksichtigen

Wann et honnert Leit an enger Stad sinn, an all eenzel
probéiert eppes vun deenen aneren ze huelen, dann huet all
eenzel nénganzwanzeg Feinde. Mee wann all eenzel
probéiert deenen aneren ze hëllef, dann huet all eenzel
.nénganzwanzeg Frënn

Ech hunn esou gelieft a näischt verluer, andeems ech
aneren ginn hunn. Tatsächlech ass alles, wat ech ginn hunn,
mir multiplizéiert duerch Gottes Gnod. Elo verlaangen ech no
näischt, well dat, wat ech déif a mir hunn, méi grouss a méi
wäertvoll ass wéi alles, wat d'Welt kéint ubidden. Wat eng

Persoun wierklech sicht, ass Gléck, a wann d'Gléck erreecht
.ass, verschwénnt de Besoin fir d'Ëmstänn, déi dozou féieren

Ech hunn kee Bankkonto, well meng eenzeg Garantie op
dëser Welt déi gutt Gefiller sinn, déi d'Leit fir mech hunn.
Ech gleewen un keng aner ierdesch Garantie. De richtege
Räichtum läit doran, an den Häerzer vun de Bridder a Frënn
.ze liewen

Wann mir altruistesche sinn, gi mir glécklech. A wann mir
dës Approche adoptéieren, ginn anerer ronderëm eis vun
einem Verhalten beaflosst a probéieren eis nozemaachen. Mir
mussen den Egoismus eliminéieren, deen d'Wuerzel vun all
.individuellen an nationalen Iwwelen ass

Altruismus erweidert d'Bewosstsinn

Wann Dir gutt Intentiounen un anerer schéckt, erweidert
sech Äert Bewosstsinn. Wann Dir un Ären Noper denkt, gëtt
en Deel vun Ärem Wiesen zesumme mat deem Gedanken
aktivéiert. Awer nëmmen denken ass net genuch; mir musse
.bereet sinn, eis Gedanken an d'Aktioun ëmzesetzen

D'Bestietnes bitt eng Lektoun an Altruismus Zee Leit
beméien sech, hiert Liewen zesummen ze deelen Dann
kommen d'Kanner, an d'Eltere deelen dat, wat se hunn, mat
hinnen Mee nëmmen un déi direkt Famill ze denken (dh
nëmmen du an ech, oder nëmmen eis) ass eng Form vun
Egoismus D'Zäit wäert kommen, wou eis Léifsten eis
verloossen, an dat ass de Wee vum Liewen Dëst erënnert eis
drun, datt dat ultimativt Zil vun der Mënschheet ass,
d'Grenze vun eiem Bewosstsinn ze erweideren, andeems
mir fir anerer schaffen an d'Segen vum Liewen mat hinnen
deelen

Altruismus bréngt sengem Besëtzer vill Segen a grousst
Gléck, well duerch Altruismus erhält een säin eegent Gléck.
Mäi Zil ass et, anerer glécklech ze maachen, well mäi Gléck
.vun hirem Gléck ofgeleet ass

Mir kënnen de Goût vun der Leeschtung net wierklech
genéissen, ausser mir deelen eis Gléck mat aneren. Ech
mengen net nëmmen d'Familljememberen, mee all
Mënschen. Mir müssen un anerer denken an hinnen no
beschte Méiglechkeeten hëllefen. Dëst bedeit net, datt mir
eis selwer aarm maachen, mee éischer éierlech, frëndlech
Suergen a Bereetschaft ze weisen, ze deelen. Mir müssen
d'Prinzipie vun der Gerechtegkeet als éischt op eis selwer
uwenden. Mir kënnen aneren keen Altruismus bäibréngen,
wa mir net selwer altruistesche sinn. Wann mir mat eis selwer
.ufänken, gi mir gutt Virbiller fir anerer

Ech hunn mäi Liewen dem Déngscht an dem
Wuelbefannen vun aneren gewidmet. Ech sinn extensiv
gereest a Virträg viru groussen Publikum gehalten. Mee ech
weess, datt ech aneren am beschten duerch meng Schrëften
.an Léieren déngen

D'Leit kommen, fir Virträg ze lauschteren, net
onbedéngt aus richteger Léift. D'Leit kommen, fir
Inspiratioun a spirituellen Trouscht ze kréien. Mee ech wëll
Séilen, déi d'Wourecht sichen, déi Gott gär hunn. Dofir hunn
ech mech op d'Noutwennegkeet konzentréiert, iwwer Gott ze
.meditéieren, a konzentréiere mech weiderhin

All eescht a persistent Sichenden an hirer spiritueller
Verfolgung ginn mat Erfolleg gekréint, wa se weider mat
.Wonsch a Fleiss virugoen

Mir müssen Gott mat ganzem Häerz, Geescht, Séil a
Kraaft gär hunn, a mir müssen eisen Noper gär hunn wéi eis
.selwer

Wat bedeit et, Gott mat ganzem Häerz, Geescht, Séil a
Kraaft ze gär ze hunn? D'Häerz bedeit Gefill, de Geescht
bedeit Konzentratioun, d'Séil bedeit déif spirituellt Harmonie
an der Meditatioun, a Kraaft bedeit, all eis Energie op Gott ze
riichten. Dëst bedeit, Gott mat all senger Gefiller ze gär ze
hunn, mat all senger Konzentratioun an der Meditatioun, an
andeems d'Liewensenergie oder d'Kraaft vum Materiellen op
dat Geeschtlecht ëmgeleet gëtt, andeems
.d'Opmierksamkeet vum Kierper op Gott verlagert gëtt

Et ass net méiglech Gott ze gär ze hunn ouni
Kontemplatioun, well nëmmen duerch Kontemplatioun kënnen
mir eis spirituellt Natur als eng Séil erkennen, déi fir ëmmer a
fir ëmmer mat Gott verbonden ass, deen se no sengem Bild
.erschaf huet

Mir müssen an eis en Troun fir déi erhabenen Léift vu Gott
bauen. Et gëtt näischt méi Wichtige am Liewen. Et gëtt
keng méi héich Ambitioun wéi Hien ze gär ze hunn, iwwer
Hien ze schwätzen an anerer opzeklären, fir Hien kennen ze
.léieren. Ech wëll näischt anescht vun de Leit

Et ass mir eng Freed, meng spirituellt Erfahrung mat
deenen ze deelen, déi se oprecht sichen. Näischt bréngt mir
méi Freed, wéi mat hinnen iwwer Gott ze schwätzen an
.hinnen ze hëllefen, seng Präsenz ze erliewen

Et ass wonnerbar Gott a seng Dénger ze gär ze hunn.
Wann mir Hien fannen, fille mir seng Léift an jidderengem. Et
gëtt keng méi grouss Kraaft wéi d'Kraaft vun der Léift am
.Universum

Ech gesinn den Allerhéchsten Här op sengem Troun um
Himmel an an den Ozeanen, an um Troun vu mengem
Bewosstsinn gesinn ech Hien a mir an an de Séilen vun allen
präsent, an ech ëmfaassen Hien a senger onendlecher Formen
.a Manifestatiounen an der Schöpfung

D'Mënsche sichen stänneg no där "anerer Saach", vun där se hoffen, datt se hinnen komplett a dauerhaft Gléck bréngt. Fir déi Séilen, déi Gott gesicht an Hien fonnt hunn, .ass d'Sich eriwwer, well Gott déi "aner Saach" ass

Gott soll dech seenen, a Fridden soll mat dir sinn

Geeschter a Gespenster

Seng Realitéit an Essenz

Et gétt all méiglech Geschichten a Mäerchen iwwer Geeschter, Gespenster, Schatzsich-Kobolden, Hexen, Läichfriess-Geeschter a Vampiren. An d'Zuel vu Leit, déi behaupten, Begegnunge mat dëse Wiesen ze hunn, ass net kleng.

Vun de ville Fäll, op déi ech gestouss sinn, waren déi meescht Leit, déi u schwéiere mentale Halluzinatiounen gelidden hunn. Eng sou Fra hat e Buch iwwer bluddeg, hällesch Kreaturen gelies, an hir Halluzinatiounen ware sou lieweg, datt si d'Gefill hat, datt all Nuecht e Ghoul hiert Blut gesuckelt huet. Si ass all Kéier, wa si mech besicht huet, erholl ginn, awer d'Iddi vun engem nuetse Ghoul ass an hirem Geescht verankert bliwwen, well d'Krankheet nees optrieden géif. Si ass virzäiteg gestuerwen, vun hiren eegenen Wahnvirstellungen iwwerwältet.

De Glawen un Hexerei war am 16. Joerhonnert verbreet, an Honnerte vu Leit, déi verdächtigt goufen, Hexen ze sinn, goufen falsch beschëllegt, mam Däiwel a Bund ze sinn, a sinn doduerch gestuerwen. D'Jeanne d'Arc gouf un e Pfahl gebonnen a verbrannt, well si als Hex ugesi gouf.

Et gétt eng aner Welt, den äthereschen Räich, verstoppt hannert dësem Universum. Seng Awunner sinn a planetaresche Formen aus Liicht verankert. Dës Wesen, oder "Geeschter", sinn onsichtbar fir eis

Aen a bleiwen normalerweis op hir Welt agespaart, genee wéi mir op eis kierperlech Welt agespaart sinn. Wann et einfach fir béiswëlleg Awunner vum planetaresche Räich wier, an eis ierdesch Ebene ze penetréieren fir eis ze schueden, géife mir an éiweger Angscht an Terror liewen.

Eist Land huet scho genuch Horroren an Terroren. Sécher wëll Gott eist Leed net mat der Amëschung vu Gespenster an Dämonen dobäisetzen!

Wéi och ëmmer, et ginn e puer planetaresch Wesen, déi als wandernd Geeschter bekannt sinn. Dës Geeschter sinn duerch staark Bindungen un d'Äerd gebonnen an hunn de Wonsch, an e mënschleche Kierper anzetrieden, fir en als Vehikel fir hir sinnleche Genoss ze benotzen. Dës Wesen sinn normalerweis onsichtbar a kënnen net normal Leit beaflossen. Heiansdo geléngt et béiswëlleg Geeschter, an de Kierper an de Geescht vun enger Persoun anzetrieden an ze besëtzen. Dëst geschitt nëmme wann déi Persoun geeschteg aus dem Gläichgewiicht ass, wann hire Geescht geschwächt gouf, andeems se inaktiv oder ouni Nodenken gelooss gouf, wéi een, deem säin Auto mat de Schlësselen dran opgespaart léisst. An esou engem Fall kéint e Vagabond an den Auto klammen a fortfuere.

Wandergeeschter sinn déi Séilen, déi hire Kierper duerch den Doud verluer hunn, awer déif un hie gebonnen bleiwen. Dofir probéieren se op all Manéier, de Kierper vun all Persoun ze benotzen, fir hir Ziler z'erreechen. Glécklecherweis kënnen wandergeeschter den intensiven Schwéngunge vum spirituellen Denken a Bewosstsinn net standhalen. Déi, déi oprecht Gott sichen a mat him nodenken a meditieren, hunn näischt virun dëse verluerene a falsch gefouerte Wiesen ze fäerten. Well Gott ass den

**ieweschte Geescht, a kee Geescht, egal wéi béis,
kann deenen schueden, déi Gott gär hunn a stänneg
un hie denken.**

**Fir d'Natur vu planetaresche Wiesen ze verstoen,
musse mir als éischt eis selwer verstoen. Wéi Gott eis
erschaf huet, huet Hien eis fir d'éischt als
Bewosstsinn erschaf. Aus sengem allëmfaassende
Geescht huet Hien eis geformt, an aus dëser
Perspektiv si mir haaptsächlech mental Wiesen. Ass
et net wouer, datt wann Dir eppes Neies erstellt, den
éischte Schrëtt ass, e Modell dovun an Ärem Geescht
ze konzipéieren? Dann sammelt Dir déi néideg
Materialien a bréngt dës Iddi schliisslech zum Liewen.
Dëst gëllt och fir eis Zesummesetzung an
d'Zesummesetzung vun der ganzer Schöpfung. Mir
hunn dräi Naturen: déi mental Natur (d'Iddi), déi
ätheresch Natur (de Material vun der Schöpfung) an
déi kierperlech Natur (dat dicht Produkt).**

**De physische Kierper besteet aus 16 Elementer.
Mee wéi dës chemesch Substanzen aus materiellen
Elementer kombinéiert goufen, fir de Kierper zu
engem Instrument vum Geescht ze maachen, ass
wirklech erstaunlech!**

**Verschidde Leit wëlle sech all Joer en neien Auto
kafen, mä si sinn gezwongen, hiert aalt kierperlecht
Modell fir siechzeg, siwwenzeg oder nach méi Joer ze
behalen! Och wann d'Karosserie ofgenotzt ass, bleift
de Wonsch, et ze behalen, staark, bis Gott seet:
"Genuch! Befreit mech vun dësem Kierper!" Dann
sprängt d'Persoun aus hirem zerstéierende Kierper a
fënnt sech an engem ätheresche Kierper erëm, deen
aus Liicht a Vitalitéit besteet. Si freeën sech ze
entdecken, datt si d'Fäegkeet hunn, duerch hiren neie
Kierper ze héieren, ze gesinn an ze beréieren, an datt**

si keng Schanken hunn, déi se brieche oder Fleesch hunn, dat se beschiedegt kréien.

Wann eng Persoun stierft, zersetzt sech hire kierperleche Kierper, awer hire planetaresche Kierper bleift a sengem ursprénglechen Zoustand a senger Ganzheet

Wou sinn déi Séilen, déi d'Äerd verlooss hunn? Si wandere duerch den Äther. Dir kéint soen: "Dat ass onméiglech", awer loosst eis dëse Verglach maachen:

Wann ech engem Member vun engem primitiven Stamm soe géif, datt Musek am Äther existéiert a kann opgeholl a héieren ginn, géifen se mech auslaachen, oder vläicht souguer panikéieren. Mee wann ech e Radio matbréngen an en op eng Statioun astellen, déi Musek a Lidder iwwerdroe géif, géifen se meng Ausso net widderleeën. Ähnlech kann ech aneren demonstrieren, datt ausserierdesch Wesen den Äther duerchreesen, an si wäerten net fäeg sinn, dat ze verleegnen. Déi ausserierdesch Welt ass hei, iwwer déi dicht Schwéngunge vum physischen Universum eraus.

Wann d'Leit déi vill planetaresch Wesen am Äther ronderëm si kéinte gesinn, géife vill vun Angscht erfaasst ginn, an e puer géifen probéieren no hire verstuerwene Léifsten ze sichen.

Wann Dir Iech déif op dat geeschlecht A konzentréiert, kënnt Dir duerch bannenzeg Visioun déi stralend Welt erkennen, an där all Séilen, déi an den ätheresche Räich iwwergaange sinn, liewen. Beim Mënsch handelt d'Häerz als Empfänger, an dat geeschlecht A iwwerdréit d'Liicht. Och wann Dir Är verstuerwen Léifsten net gesitt, wann Dir Är Gefiller roueg op d'Häerz konzentréiert, wäert Dir d'Präsenz vun deenen spieren, déi Iech Léif sinn, déi a

liichtende Kierper existéieren a hir Fräiheet vun der Knechtschaft vum physesche Kierper genéissen.

Ech gesinn vill planetaresch Wesen, déi d'Äerdplanéit verlooss hunn, awer si kënnen mech net gesinn. Ech maachen mech net fir si sichtbar, awer ech kann se gesinn, wann ech wëll.

Dofir si mir net komplett fräi, wa mir de Kierper beim Doud verloossen. Eis Séilen bleiwen an zwou subtile Formen agebonnen: der planetarescher (Energiekierper) an der kausaler (Gedankenkierper).

Wann e Mënsch eng kierperlech Form unhëlt, gëtt hien e siichtbaart Wiesen an dëser Welt. Nom Doud vu sengem kierperleche Kierper bleift hien an der planetarescher Welt als "Geescht", dat heescht als en onsichtbaart Wiesen, dat mat mentaler Fäegkeet an der selwechter Mentalitéit a Charakteristiken ausgestatt ass, déi hien während senger irdescher Existenz ënnerscheet hunn.

D'Awunner vun der planetarescher Welt kënnen sech natierlech an hire liichtende Kierper gesinn, awer planetaresch Wesen sinn eis op der Äerd normalerweis onsichtbar, ausser mir wëssen, wéi mir duerch dat geeschtlecht A an d'planetaresch Welt andréngen kënnen. Wann d'Séilen hir ätheresch Kierper ofleeën an an de mentalen Zoustand vun der kausaler Welt kommen, verschwannen se net ganz, mä gi komplett onsichtbar, genoe wéi Gedanken onsichtbar sinn.

Wann d'Séilen vun hire fleeschleche Begierden befreit sinn, brauche se net méi op der Äerd erëm ze inkarnéieren. Dës Séilen beweegen sech dann tëscht dem planetaresche Räich an dem kausale Paradäis a inkarnéieren weider op der planetarescher Ebene, bis och déi spirituell Befreiung vun deem Zoustand erreecht ass. Wann all kausal Begierden erschöpft

sinn, gött den Individuum wierklech fräi, oder eng fräi Séil.

Wann déi verstuerwen Séil nach ëmmer onverfëllte Wënsch aus hirer ierdescher Existenz huet, wäert si dës Wënsch weiderhin am planetaresche Räich spieren a sech duerno verlaangen, sech an engem physische Kierper auszedrécken. Sou gött dës Séil mat hirem planetaresche Kierper zrëck an eng Zell (eng Spermienzell), déi aus engem Spermium an engem Ee geformt gött, gezunn a gött als Neigebuerenen reinkarnéiert.

Et ass onverständlech fir eng Persoun, sech selwer permanent e kierperleche Manktem zouzeschreiwen. Stellt Iech vir, datt een an dësem Liewen en Aarm verléiert, an d'Iddi vun dësem Verloscht verankert sech a sengem Bewosstsinn, wouduerch hien sech selwer dovun iwwerzeegt, datt hien en ni méi benotze kann. Wann hien reinkarnéiert gött, bréngt hien dat Gefill vum fehlenden Aarm mat sech. Wann dësen negativen Gedanken staark genuch ass, kéint en déi kreativ Aarbecht vun der bewosster vitaler Aktivitéit behënneren, déi d'Äerm vum neie Kierper erstellt. Dofir soll eng Persoun sech ni duerch d'Onvollkommenheeten an d'Mängel vum kierperleche Kierper definéieren. Sou Aschränkungen betreffen net d'Séil, déi dat rengt a perfekt Bild vu Gott ass.

Sou gesäis du, datt ier du eng kierperlech Form ugeholl hues, du e Geescht waars, an nom Doud wäerts du erëm e Geescht sinn. Mir sinn och Geeschter wann mir schlofen, well mir eis am Schlof guer net als kierperlech Kierper bewosst sinn. Well du also e Geescht bass wann s du schlofs, an du nom Doud e Geescht wäerts sinn, firwat sollten d'Geeschter Angscht hunn? Dat ass wat du ëmmer

waars - e Geescht - an du wäerts ëmmer sinn - an dat ass wat du fir all Éiwegkeet wäerts sinn.

Den eenzegen Ènnerscheed ass, datt wann Dir zum Zäitpunkt vum Doud an de planetaresche Räich gitt, kënnt Dir net no Wëllen e physische Kierper kreéieren, wéi deen, deen Dir elo hutt. Nëmmen déi Grouss Meeschteren, déi sech mam ieweschte Schöpfer vereenegt hunn, kënnen dat maachen. Geeschtlech fortgeschratt Séilen kënnen déi subtil Schwéngunge vum planetaresche Gefier zu engem konkrete Kierper intensivéieren.

Mir fäerten den Doud wéinst dem Péng an der Iddi vun der Vernichtung. Dat ass e Mëssverständnis. Jesus Christus huet sech senge Jünger a kierperlecher Gestalt no sengem Doud gewisen. De Lahiri Mahasaya ass den Dag no sengem Doud a Fleisch a Blut zréckkomm. Mir hunn gewisen, datt si net verluer gaange sinn.

(An de Gesandte, Friden sief mat him, sot: "Dee vun iech, deen am éierlechtesten an den Dreem ass, ass dee vun iech, deen am éierlechtesten a senger Ried ass." An: "Wien mech an engem Dram gesäit, ass wéi wann hien mech a Wierklechkeet gesinn hätt")

Obwuel Fäll vu spirituellen Polen rar sinn, sollt een net soen, datt hir Zeienaussoen falsch sinn.

Ech perséinlech hunn mäi Léierer, de Sri Yuktsuwar, gesinn, deen ongeféier dräi Méint no sengem Doud erëmbelieft gouf (Kuckt Spiritual Worlds: Its Reality and Nature op dëser Säit).

Déi helleg Bicher vun der Wäisheet soen, datt déi mënschlech Séil am Fong eng Reflexioun vum göttleche Geescht ass. Si erlieft ni d'Agence vum Doud oder d'Péng vun der Gebuert, an hir Existenz ass éiweg, soulaang d'Existenz selwer besteet. Dës

Séil ass éiweg lieweg an onverännerlech, onberéiert vum Zerfall an net vun der Vernichtung beaflosst.

Oft huet e kranke Jünger, deen wäit ewech gewunnt huet, mäi planetaresche Kierper duerch d'Kraaft vu senger Hingabe a Léift zu sech gezunn. Ee sou e Fall ass hei mat engem Jünger mam Numm Seva Devi geschitt. Si war eng aussergewöhnlech engagéiert Jüngerin. Eemol ass si ganz krank ginn, awer huet et virun jidderengem geheim gehalten. Wéi ech si am Spidol besicht hunn, sot si zu mir: "Frot w.e.g. Gott, mech net méi an dësem Kierper ze halen."

Méi spéit sinn ech zrëck an d'Encinitas-Eenzelier un der Pazifikküst gaangen, an een Moien hunn ech op eemol déi transparent planetaresch Schwéngung vun der Seva Devi gefillt. Duerch hir Hingabe a spirituell Léift huet si mäi ätheresche Kierper zu sech gezunn. Direkt ass mäi kierperleche Kierper erfruer, wéi wann d'Liewen him fortgaange wier. Mir gouf spéider gesot, datt d'Seva Devi op eemol geruff huet: "D'Swamaji ass hei!", just ier si mäi Kierper verlooss huet, well si sech bewosst war, datt ech an déi aner Welt bruecht gouf.

Méi spéit hunn ech si gesinn, hire stralende Kierper, wéi si an engem vu menge Coursen souz, genee wéi si zu hirem Liewen erschénkt war. Wann een mech deemools ugegraff hätt, hätt hien si och gesinn kënnen, obwuel déi, déi an deem Zoustand vu spiritueller Bewosstsinn sinn, net erlaben, datt anerer se beréieren.

Mir sinn schonn oft iwuer d'Schwell vum Doud gaangen a sinn erëm zum Liewen zrëckkomm, firwat also den Doud fäerten? Hie kënnst fir eis ze befreien. Natierlech solle mir eis net den Doud wënschen, awer

**mir sollten Trouscht dran fannen - wann e vun eleng
kénnt - fir eis vu verschiddene Problemer ze befreien.**

**D'Leit hunn och Angscht virum Doud wéinst hirem
laangen Openthalt an dësem physische Prisong, bis
zu deem Punkt, datt se Angscht hunn, en ze
verloossen. Mee et ass domm fir e Mënsch, Angscht
ze hunn.**

**Well et Gottes Wëlle ass, datt mir dëst antikt
kierperlecht Modell bis zum Doud besëtzen, musse
mir et erhalen an et déi néideg Suergfalt ginn.**

**Et gëtt eng Geschicht an Indien iwwer e
stierwende jonke Mann, deen ausgeruff huet, wéi hien
d'Schluchze vun der Trauer an d'Angscht vun der
Trennung ronderëm sech héieren huet:**

**Beleidegt meng Séil net mat Äre Schreie vu
Sympathie**

**Wann Dir lech an déi éiweg Räicher vum Liicht a
vun der Léift begéint**

**Ech sinn deen, deen dech bedauere soll a mat
denger Situatioun bedauere soll**

Wat mech ugeet

Keng Krankheeten méi no haut

Net emol e gebrachene Knach

Keng Trauregkeet, kee ustrengenden Schmerz

**Well ech dreemen vu Freed a schwammen an
engem Mier vu Freed**

An ech ootmen Freed

Verlängert Aarbechtszäiten!

**De Mënsch weess net, wat mat him op dëser Welt
geschéie wäert. Hie leeft a Mëtt vun Angscht a
psychologeschen Ängscht. Déi, déi verstuerwe sinn,
bedauern hien a seegenen hien aus hirer Welt. Ech
hunn dat enger Mamm gesot, déi hire Jong verluer
hat, an soubal ech fäerdeg war mat der Erklärung,
huet si direkt hir Tréinen ofgewëscht a gesot: "Ech**

hunn nach ni sou e Fridden gefillt. Ech si frou ze wëssen, datt mäi Jong fräi ass. Ech hunn geduecht, eppes Schrecklechies wier mat him geschitt."

Vill spirituell fortgeschratt Leit kënnen hir ätheresch Kierper gesinn.

Wann den ätheresche Kierper de physische Kierper zum Zäitpunkt vum Doud opsteigt oder verléisst, gesäit déi Persoun, déi fortgeet, hire Kierper als dout. Déiselwecht Erfahrung geschitt, wann fortgeschratt Yogi de physische Kierper duerch Willenskraaft transcendéieren, wat et hinnen erméiglecht, hire Kierper no Wëllen ze verloossen an zrëckzekommen. Vill Leit, déi gleewen, datt se dat kënnen, täuschen sech awer, datt se einfach drun denken, eppes ze erliewen, heescht net, datt et geschéie wäert. D'Method ze kennen ass essentiell.

Eemol koom e Mann zu New York bei mech a sot, hie kéint ätheresch reesen (vu sengem physische Kierper aus). Ech sot him: "Ech mengen net; du stells dech vir, datt du déi Fäegkeet hues." Mee hien huet drop bestanen, mech ze testen. Ech war averstanen a sot: "Gutt, dann reest ätheresch a gitt erof a sot mir, wat am Restaurant do ënnen lass ass."

Hie blouf e Moment roueg, ier hien gesot huet: "Et ass e Fligel an der rietser Eck."

Ech war sécher, datt hie sech et virgestallt huet, well seng Atmung a Puls normal waren.

Also hunn ech gesot: "Am Géigendeel, ech mengen, Dir fannt do zwou Fraen, déi ronderëm en Dësch sëtzen." Hie huet mech ugespott. Dann si mir zesummen an de Restaurant gaangen, an et war kee Piano an der Eck, nëmmen zwou Fraen, déi ronderëm en Dësch souzen. Schlussendlech huet eise Frënd verstanen, datt hie vu senger eegener Fantasie täuscht gi war.

An mengen esoterische planetarische Visionen gesinn ech dacks erschreckend Eventer, awer si schéngen mir wéi e Film. D'Welt war geduecht fir eis z'ënnerhalen, net fir eis ze quälen oder ze erschrecken. An den Allmächtige Gott huet den Drama vu senger Schöpfung onheemlech komplex gemaach, gefällt mat de Widderspréch vu Gut a Béis.

Mir müssen eis trainéieren, fir eis verstoppte spirituell Natur ze verstoen. Mee dat ass onméiglech, soulaang mir eis Gedanken stänneg op de kierperleche Kierper beschränken. Déi stänneg Beschäftegung mat materielle Saachen mécht eis materialistesche a stéiert eis spirituell Ambitiounen. Mir müssen Gott zur wichtegster Iwwerleeung an eisem Liewen maachen. Wa mir Hien op eng zweetrangig Positioun verbannen, wäert Hien net bei eis kommen, a mir wäerten Hien net kennenléieren. D'Versuchungen vun der Welt si villfälteg an ëmmer präsent. Déi, déi Spiritualitéit wëllen, müssen hire Wëllen aktivéieren a sech duerch de dichte Bësch vun de Versuchungen entwéckelen, fir e séchert a rouegt Räich z'erreechen.

Den äthereschen planetarischen Opstig kann nëmme bewusst erlieft ginn, wann eng Persoun an déif Zoustänn vun spiritueller Ekstase kënnt, wouduerch hiert Bewosstsinn op en héije Bewosstsinnsniveau erweidert gëtt. Duerch hiert spirituellt A kann si all Punkt am Raum gesinn, egal ob an dëser Welt oder am ätheresche Räich. Si kënnen och d'Limiten vun Zäit a Raum iwwerschneiden. Verschidde spirituell fortgeschratt Individuen hunn d'Fäegkeet, hir ätheresch a souguer kierperlech Kierper op all Plaz ze kondenséieren. Dësen Zoustand gëtt Bilokatioun oder duebel Präsenz genannt, wou een gläichzäiteg op zwou oder méi

**Plazen ka sinn. An dësem Zoustand ass de
kierperleche Kierper an engem Zoustand vun der
suspendéierter Animatioun, ähnlech wéi eng Trance.
Wann de Meeschter déi héchst Etapp vun der
spiritueller Ekstase (d'Etapp vum göttleche Wëssen)
erreecht, kann hien all seng Funktiounen
normalerweis ausféieren, während hien an engem
hellege Zoustand vun der Entzückung ënnergeet.**

**Wien Zuflucht bei Gott sicht, ka vun iergendeen
net geschued ginn, an hien huet näischt ze fäerten,
soulaang hien u Gott gleeft a sech un seng Féierung
hält. Mee wann eng Persoun negativ Gedanken a säi
Geescht anschleichen léisst a gleeft, datt een him
schueden wëll, gëtt hien där Persoun d'Kraaft, dat ze
maachen.**

**Stellt Iech vir, een schéckt Iech eng falsch Iddi, an
Dir akzeptéiert se Dir wäert onzweifelhaft dovunner
schueden. Awer Dir hutt d'Kraaft, béis Gedanken
ofzeweisen. Fäert net déi mat béiswëllegen Absicht,
well keen kann Iech beaflossen, ausser Dir sidd
psychologesch schwach. Angscht an e zouene
Geescht erlaben dem Béisen eranzekommen. Awer
wann Dir Iech selwer bestätegt: "Gott ass mat mir a
beschützt mech", da kënnt nëmme Gutt aus de
Gedanken vun aneren zu Iech. Och wann een Iech béis
Gedanken schéckt, wäerten se Iech net erreechen;
éischer wäerte se op de Sender zrëckkommen a him
op Weeër schueden, déi hie kennt oder net kennt.
Ëmginn Iech mat Gott a sicht Zuflucht a sengem
geseenten Numm, der stäerkster Kraaft am
Universum. Et ass eng ondurchdringlech Mauer, géint
déi all Pfeile vum Béisen, der Falschheet an der
Heuchelei zerbréchen, a vu wou aus all negativ
Gedanken ofgelenkt a zrëck op hir Quell an Urspronk
zrëckgedréckt ginn!**

Gitt keng Opmierksamkeet op d'Kräfte vu wandernden Gespenster a verluerene Geeschter, oder op d'Praktiker vu schwaarzer Magie. Et gi vill grouss a konstant kosmesch Kräften am Spill an de Beräicher vum Liewen. Et gött e kosmesche Krich tëscht Gut a Béis. Awer et gött keng Angscht fir déi oprecht Gleeweger, déi no hirem Glawen a gudden Absicht handelen, well dat Gutt wäert schlussendlech gewannen.

Dës Welt gött vun onsichtbare Wiesen a Kräften regéiert: Gott, seng Prophéiten a seng Hellegen op der enger Säit, an den Satan, seng Ënnergeuerdnete a seng béis Allianzen op der anerer Säit. Et gött e grouse Zuchkampf tëscht Gott a senge Engelen an dem Satan a senge Verbündeten. D'Problem kann net als reng Illusioun ofgedoen ginn. Wann de Satan net existéiere géif, géife mir Gott net géint hie hëllefen. D'Béis existéiert a muss mat alle Mëttelen a Methode bekämpft ginn.

Wéi Gott d'Mënschheet geschaf huet, huet hien och den Satan geschaf. Den Satan, mat senger täuschender Kraaft, existéiert fir d'Leit ze testen. Ausser Feier schmëlzt Eisen, kann Stol net gehämmert oder geschmied ginn. Also, wann Krankheet oder Péng optrëtt, denkt drun datt et en Test ass, deen muss bestanen ginn. Beklot lech net a sidd net vun esou Prüfungen opgeregt. Vill grouss Séilen sinn duerch schrecklech Krankheeten ëmkomm a hunn immens Leed erlidden. E puer ware mat schwéiere Behënnerunge betraff, awer si hunn hire Glawen bäibehalen a sinn zefridden an déi héchst Herrlechkeet weidergaang.

Eise Planéit Äerd ass eng vun den dichtst bewunnten Plazen. Et gött onmoossbar besser Welte wéi dës Äerd, déi mat all méigleche Problemer a

Schwiereregkeeten gefëllt ass. Awer Gott vergiesst eis net a senger Barmhärzegkeet; éischer probéiert hien eis op vill Manéiere ze hëllefen, eis Leed an d'Hindernisser, déi eis am Wee stinn, ze iwwerwannen.

Gott, seng Engelen a Milliounen vu gudde Geeschter beméien sech, eng helleg Uerdnung vun Harmonie op der Äerd ze etabléieren. All gutt Qualitéit an nützelech Eegeschaft staamt vun engem gudde Geescht, well gutt Geeschter stänneg Somen vu tugendhafte Gedanken an Intentionen am Buedem vun eisem Geescht säen. Gläichzäiteg awer kreéiert de Kinnek vun der Däischtert - de Satan - mat der Hëllef vu senger béise Geescht-Unhänger Chaos a Problemer an der Welt. Wien ausser dem Satan huet d'Keim vun der Krankheet erschaf? Hie bréngt vill Formen vu Pescht, dann Tuberkulos an eng aner déidlech Krankheet, Kriibs an anerer - all dämonesch Methoden fir d'Mënschheet ze quälen. Awer Gott inspiréiert vill Fuerscher, nei a nützelech Weeër ze entwéckelen, fir Krankheeten auszeradéieren.

Sexuellt Genoss ass e täuschend Géigestéck zur göttlecher Freed. Wann Sex vun der treier Léift getrennt a benotzt gëtt fir animalistesche Instinkter zefriddenzestellen, gëtt et zu engem Instrument an den Hänn vum Satan, fir d'mënschlecht Bewosstsinn vun de Sënner gefaange ze halen, onfäeg, dat göttlecht Bewosstsinn ze erliewen.

Et gëtt eng falsch Dräifaltegkeet, déi vum Däiwel als Ersatz fir spiritueller Ekstase geschaf gouf. Dës Dräifaltegkeet ass ongebremschte Lust, de Wunsch no Alkohol an d'Gier no Suen.

Wéi den Adam an d'Eva sexuell Sensatioun erlieft hunn, sinn si aus dem Paradäis gefall a verluer dat göttlecht Bewosstsinn, dat hinnen erlaabt hat,

d'Eenheet mat Gott an enger spiritueller Ekstas ze erliewen. Dofir goufe si aus dem Gaart vun Eden verdriwwen. Zënterhier ass d'Mënschheet gezwongen, sech sexuell ze reproduzéieren, wéi all aner Kreaturen. D'Fra gebuert op eng schmerzhaft a ustrengend Manéier. Duerno mussen de Mann a seng Fra akzeptéieren, wat se hunn. Wa se e selbstsüchtegt a fehlerhaft Kand hunn, si se verflucht, et grousszezéien. Ufanks haten si d'Kraaft, alles ze kreéieren, wat se wollten, duerch d'Kraaft vun der Vernunft, sou wéi Gott et mécht. Geseent sinn déi fréi Deeg vun der Onschold. Wierklech, et waren glécklech an herrlech Deeg.

An no all deem gött de Satan schlussendlech selwer en Instrument a Gottes Hänn. De Satan hält seng Versprieche un d'Mënschheet net, an dofir wenden sech déi frustréiert an desillusiounéiert un den treie Här fir Hëllef an fir hir Hoffnungen z'erfëllen.

Mee mir brauche net op Enttäuschung ze waarden, fir eis ze motivéieren, eis zu Gott ze wenden. Mir sollten net all eis Eeër an ee Kuerf leeën.

Mir däerfen eis Hoffnungen op Gléck net op de fragile Kuerf vum Kierper an déi kuerzfristeg Freed vun der Welt beschränken.

Loosst eis, meng Frënn, op d'Stëmm vu Gott lauschten, déi zu eis schwätzt duerch eis gutt Gedanken. Gott, seng Prophéiten a seng Engleegeschter kreéieren dës nobel Gedanken. De Satan a seng Hëllefer kreéieren Gedanken a Versuchungen no hirem eegenen Bild.

Wann ëmmer e béise Gedanke bei Iech an de Kapp kënnt, verbannt en ouni Bedauern, an den Däiwel wäert säin Afloss op Iech net méi ausüben kënnen a wäert Iech net méi schueden. Denkt drun,

**datt Dir, soubal Dir falsch denkt, dem Däiwei e
Schrëtt méi no kënnt.**

**De Mënsch ass a stänneger Bewegung, tëscht Gut
a Béis hin an hier**

**Fir dëser Shuttle-Diplomatie z'entkommen, muss
een dohi goen, wou d'Hand vum Däiwei a senge Leit
net un d'Häerz vu Gott erreeche kann , a Fridden sief
mat dir.**

Mental Gläichgewicht tëscht Verännerungen

Westler leeë Wäert op de kierperleche Komfort. Wann
d'Wieder extrem waarm ass, leiden si ënner dem Manktem u
Killung, a wann et extrem kal ass, fille si sech onbequem
wéinst dem Feele vun künstlecher Heizung. Mee indes
Enseignanten vermëttelen eng aner Philosophie. Si soen,
datt d'Sensibilitéit géintwärt Hëtzt a Keelt, Freed a Péng,
aus den illusoreschen Ureegungen vun den täuschenden
Sënner an aus dem Engagement an der Reaktioun vun enger
Persoun op hir endlos Ufuerderungen entsteet. De weise
Mënsch ass awer deen, deen dem Grëff vun de Sënner
.entkommt an all Dualitéiten iwwerschreit
Grouss Denker proposéieren net, dass een sech selwer
bis zu deem Punkt disziplinéiere soll, dass een säi Kierper
schued. Éischer roden si, sech geeschteg vun der
Sensatioun vun Hëtzt oder Keelt ze befreien, wann d'Hëtzt
oder d'Keelt onerdréiglech gëtt, während gläichzäiteg no
.engem rationale Mëttel fir dësen Zoustand gesicht gëtt
D'Gita seet: "Déi, déi vu sinnleche Genoss gebonne sinn,
kënnen net dat mentalt Gläichgewicht erreechen, dat fir
d'Meditatioun néideg ass, a si kënnen sech och net mat Gott
duerch d'Ekstas vum Samadhi spirituellen Gléck
".vereenegen

Wann eng Persoun et fäerdeg bréngt, sech mental vu
sensoreche Stéierungen ze trennen, erreecht si
bannenzege Fridden. Indem si vun de kommenden a goende
Sensatiounen net beaflosst bleift, enthëllt si déi essentiell,

onverännerlech Rou vun der Séil. An deem standhaften,
onerschütterleche Bewosstsinn gött si eent mam Absolutem,
.Onendlechen an Onverännerlechen

Eng passiv Reaktioun op all kierperlech Sensatiounen
stéiert souwuel de Geescht wéi och d'Séil. Wann d'Séil
gestéiert ass, verléiert eng Persoun hir richtig Natur,
nämlech Rou. Gott ass an den heisssten a kälste Plazen op
der Äerd präsent. Hie ass an der Arktis an am Eidele
Quartier, net beaflosst vun den extremen Bedéngungen an
Temperaturen vu senger irdescher Schöpfung. D'Mënsche,
déi no sengem Bild geschaf goufen, sollten sech beméien,
säi Verhalen nozemaachen. Gott huet eis an dëse Kierper
gesat, ënnerworf Hëtzt a Keelt, Freed a Péng, awer Hie wëll,
datt mir dës Dualitéiten mat engem ausgeglachten
Geescht gesinn. Hie wëll, datt mir eis iwwer all Forme vun
Dualitéit erhiewen. Mir müssen Kraaft an Ausdauer
kultivéieren, ouni Onvorsichtegkeet oder Mangel u Virsiicht.

Wann mir extrem Hëtzt oder Keelt net vermeide kënnen,
musse mir eise Geescht dovun ofléisen. Wat méi Ustrengung
mir maachen, fir dës ze maachen, wat méi befreit sech de
Geescht, sou datt ongewollt Sensatiounen eise Bewosstsinn
.oder eis Gefiller net negativ beaflosse kënnen

D'Uewerfläch vun der Haut empfënnt keng Beréierung;
dës Sensatiounen ginn am Gehir veraarbecht. Eng Persoun
kann nëmme schmaachen, beréieren, richen, héieren oder
gesinn duerch de Geescht. Mir schéngen de Goût op der
Uewerfläch vun der Zong ze erliewen, awer et ass
tatsächlech d'Gehir, dat dës Goût registréiert. Ähnlech,
wann en Deel vum Kierper blesséiert ass, gött de Schmerz
haaptsächlech am Geescht gefillt, net am betroffenen Organ.

Mir hunn zwéi Mechanismen fir Schmerz ze spieren: den
Nerv an de Gehirstamm. D'Sensatioun geschitt wann d'Gehir
d'Kommunikatioun tëscht dem Nerv an dem Gehirstamm
erlaabt. Ausser d'Gehir erkennt de Schmerz, gött et kee
Schmerz. Dës ass déi bemierkenswäert Entdeckung vun de

groussen indesche Meeschteren. Wann eng Persoun ënner dem Afloss vu Chloroform oder engem Anästhetikum ass, spiert si kee Schmerz, well d'Sensatiounen d'Gehir net erreechen. Un den Nervenenden sinn kleng Hoer, duerch déi Schmerzsignaler an d'Gehir iwwerdroe ginn. D'Anästhetikum .verhënnert d'Iwwerdroung vun dëse Schmerzsignaler D'Gehir ass dat sensescht Organ vum Geescht, an all kierperlech Sensatiounen ginn iwwer d'Nerven an d'Gehir selwer drop iwwerdroen. Well de Geescht mam Gehir verbonden ass, empfängt an interpretéiert en dës Sensatiounen. E Geescht, dee duerch positivt Denken gestärkt gëtt, ass manner vun de Sensatiounen vu Freed a Péng beaflosst. Hie ass sech vun dëse Sensatiounen .bewosst, ass awer net dovunner gebonden De Mënsche kruten e Gefill fir hire Kierper ze schützen.

Ouni dëst Gefill kéint eng Persoun e schwéiere Schnëtt oder eng Verbrennung erliden, ouni et ze merken. Déieren hunn dës Fäegkeet net entwéckelt, an dofir ass hiert Schmerzgefill manner ausgeprägt; soss wier d'Grausamkeet, déi hinne mat bestëmmte Methode vum Ermordung a Schlachten ugedoe gëtt, onerdreiglech. Zum Beispill ginn d'Krabben a kachend !Waasser geheit, wa se nach lieweg sinn

Well souwuel Péng wéi och Genoss Kreatiounen vum Geescht sinn, kënnen kierperlech Péng duerch d'Ausübung vu Geeschkontroll gelindert ginn. Duerno kann een eng Sensatioun als Indikator fir en anormalen Zoustand erliewen, ouni Péng ze spieren. D'Bhagavad Gita geet méi am Detail op dëst Thema an. Iwwerempfindlechkeet géint iwwer Genoss oder Péng verstärkt hir Effekter, während eng reduzéiert Sensibilitéit een manner vu Péng betraff a manner vu senseschen Genoss versklavt mécht. Ech hunn mäi Kierper a Geescht trainéiert, fir manner empfindlech op Reizen ze ginn, a sinn fräi vu senseschen Oflenkungen. Dës Ausbildung ass de Wee zur Befreiung vum Grëff vun de .Sënner an hiren onendleche Fuerderungen

Een Dokter hat sou eng mental Stärkt, datt hie sech eng geféierlech Operatioun duerchféiere konnt! Natierlech ass dat onméiglech fir e Geesch, dee vu kierperleche Bindungen versklaavt ass. Mee mat Training kann de Geesch onheemlech staark ginn. Wat méi eng Persoun hire Geesch trainéiert a verfeinert, wat méi Kontroll si driwwer ausübe kann. E verwéint Kand ass souguer bei dem klengsten Schued déif bedréckt, während e Kand, dat a Widerstandsfäegkeet an Ausdauer trainéiert ass, selten viru Péng zrëckzitt oder sech zrëckzitt, och net bei schwéiere .Verletzungen

An dëser Hisiicht ënnerscheet sech d'Trainingsmethod, déi vun de groussen indesche Meeschteren vertraueden gëtt, komplett vun där, déi a Westindien geléiert gëtt. Déi spirituell Léierpersonal trainéiert hir Jünger, sech komplett vun der Versklavung vum Kierper a senge Sënner ze befreien. De Komfort, deen am Westen entwéckelt gëtt, encouragéiert d'Vergnügen vum Kierper, an als Resultat ass den Effort, deen an d'Entwécklung vu mentale Fäegkeeten investéiert gëtt, minimal an vernoléissegbar. An Indien léiere mir (an de Retreats vun eise Guiden), wéi mir d'Kraaft vun de Sënner am Keim zerstéieren, fir datt mir net vun hinne versklavt ginn. A menger Schoul zu Ranchi, Bihar, hu mir heiansdo déi kleng Kanner op kleng Matten um haarde Buedem schlofe gelooss, an si sinn gesond a staark .opgewuess, souwuel kierperlech wéi och geeschteg Westler si gewinnt un vill extern Mëttele fir Entspannung a rouegen Schlof. An Indien souze mir fréier op waarmem Sand fir ze meditieren. Lues a lues konnten mir de ganzen Dag an der Hëtzt sëtzen, an och an der Keelt. Als Resultat vun dësem Training hunn ech sou eng mental Fäegkeet gewonnen, datt näischt mäi Bewosstsinn stéiere oder beaflosse konnt. Wann ech mäi Geesch vu menge Sënner .trennen, stéiert mech guer näischt

Viru Joren war d'Wieder onerdréiglech waarm, an all
Mënsch huet gepustet. Duerch mental Verwandtschaft huet
sech hiert Onbehagen op mech iwwerdreien, sou datt ech
mech net méi konzentréiere konnt an Artikelen schreiwe
konnt. Dann hunn ech mech selwer veruerteelt a gesot:
."Firwat dat alles?" an hunn zu Gott gebiet
Oh Här, dee selwechte Stroum erstellt Hëtzt am Uewen"
"!an Äis am Frigo. Also ass d'Wieder mëll
Direkt gouf d'Atmosphär agreabel fir mech, wéi wann
eng Schnéischicht mäi Kierper ëmginn hätt, an ech hunn
ugefaang mech staark inspiréiert ze fillen a konnt ouni
.Schwierigkeeten schreiwen

Viru Joren war ech eemol op enger Roadtrip quer duerch
d'Staaten an engem oppene Auto mat enger Grupp vu jonke
Studenten, déi sech mat Selbstentdeckung beschäftegt
hunn, dorënner meng Sekretärin. Hie an ech sinn am Auto
ageschlof an hunn eng kleng Decken gedeelt. D'Nuecht war
äisegaas. Wéi ech fest ageschlof war, huet hien d'Decken vun
mir ofgezunn, an wéi ech hallef waakreg war, hunn ech
onbewosst d'Decken vun him ofgezunn! Dat ass eng Zäit
laang sou weidergaangen. Dann huet mäi Geescht gesot:
"! "Firwat behues du dech sou? Alles ass gutt. Du bass waarm
Dunn hunn ech d'Decken ofgehäit, mech opgeriicht a
mat Meditatioun ugefaangen, bis mäi Kierper sech sou
waarm ugefillt huet wéi e Brout. Wéi d'Jünger zwou Stonne
méi spéit erwächt sinn, ziddernd vir Keelt, hunn si mech
onbewegelech fonnt. Ech war an hellegem Ekstase verluer, an
hunn geduecht, ech wier gestuerwen, a si hunn probéiert,
mech mat hirem Geschrei aus menger spiritueller
Entzückung ze erwächen. Mä ech hunn gelächelt a gesot:
"Firwat de ganze Kaméidi, jonk Männer? Loosst eis
weidergoen." Si hunn protestéiert: "Dir souz an der äiseger
Keelt ouni Mantel oder Decken!" Mä ech hunn mech net
!erkält. Ech war deen eenzeg, deen et waarm hat

Wat gemaach muss ginn, ass de Geescht ze trainéieren,
fir méi positiv ze ginn. Wann Dir lech virhëlt, datt Dir keng
Erkältung kritt, da geet d'Wahrscheinlechkeet erof, eng ze
kréien. De Geescht soll och trainéiert ginn, fir Péng ze
iwwerwannen. Mental Sensibilitéit vergréissert Péng, a Péng
ze vergréisseren heescht, d'Bild vu Gott an sech selwer ze
.vergiessen - dat hellegt an onbesiegbart Bild
Al indesch Weise soten, datt all Gewunnechten sech bei
engem Mënsch am Alter vun dräi Joer bilden loossen. Et ass
ganz schwéier, dës Gewunnechten z'änneren, wann se
eemol verankert a déif am bewossten Geescht verwuerzelt
sinn. Wann Är Famill an Ëmwelt lech dat ageprägt hunn, wat
Dir gär hutt a wat net, kënnen dës Andréck lech fir d'Liewe
begleeden. Dat Éischt, wat ech vu mengem weisen Mentor,
dem Sri Yuktiswar, geléiert hunn, war, déi psychologesch
Impulser ze iwwerwannen, déi mat Sensatiounen
zesummenhänken. Wéi ech fir d'éischt bei hie fir eng
Ausbildung gaange sinn, hunn ech mech erkält, wann ech
keng waarm Decken bei kalem Wieder benotzt hunn. Mäi
Léierer huet mir geléiert, wéi ech d'Kraaft vu mengem
Geescht benotze kann, fir dës Tendenz ze iwwerwannen.
Dofir war ech vun de Erkältungen befreit, déi mech zënter
menger Kandheet geplot hunn, bis ech d'Ausbildung vum
!Meeschter krut

Verschiede Leit soen, mir sollten eis eleng op d'Vernunft
verloossen. Anerer mengen, mir sollten eis Sënner zefridden
.stellen. Béid Positiounen sinn extrem
Laut enger Theorie ass et ubruecht, reegelméisseg
medizinesch Kontrollen ze maachen, fir d'Gesondheet a
Wuelbefannen vum Kierper ze garantéieren, genee wéi wann
een säin Auto vun Zäit zu Zäit iwwerpréife léisst. Dëst mécht
Sënn. Mä Mënsche sinn keng Maschinnen. Wann Är mental
Gesondheet vun Ärem kierperlechen Zoustand ofhänkt, gëtt
de Geescht fréier oder spéider vun de Fuerderunge vum
Kierper versklavt, wouduerch all Zorte a Quantitéite vu

Medikamenter an aner kierperlech Behandlungen ineffektiv sinn. Dëst erkläert, firwat mir un onheerbare Krankheeten leiden. Déi kierperlech Schwächt huet sech verankert, well de Geescht refuséiert huet, de Meeschter vum Kierper ze .sinn

Moderatioun ass am Ufank am beschten Wann Dir eng liicht Verletzung erlidden hutt, gitt e bëssen Jod op, awer verléisst Iech net ganz op Medikamenter. Macht vernünfteg a passend Virsichtsmaassnahmen, bis Dir Iech lues a lues méi op d'Vernunft verloossen kënnt. Déi grouss Enseignanten selwer hunn Medikamenter benotzt, déi ursprénglech aus Kräider a Chemikalien hiergestallt goufen, déi vu Gott erstallt goufen. Medikamenter a Medikamenter sinn net essentiell fir e spirituellen Enseignant, awer fir ze weisen, datt Gottes Kraaft op onzähleg Weeër funktionéiert, kënne si sech heiansdo entscheiden, bestëmmte medizinesch Präparate ze benotzen. Op alle Fall läit de Victoire an der Kraaft vun der Vernunft. Wann Dir déi fest Iwwerzeugung erreecht, datt Dir ouni all Medikamenter auskomme kënnt, ouni Niewewierkungen, triumphiert Dir a gewënnt .d'Herrschaft iwwer de Kierper

Eemol huet sech e Léierer den Aarm gebrach a gelooss, datt en behandelt a verbannt gëtt. Wéi e räiche Mann hien kuerz nom Accident besiche koom, hunn déi besuergt Schüler geduecht, de Besuch wier enttäuscht, wann hie säin Aarm an enger Schling (ëm den Hals) gesäit. De Léierer sot zum Besuch: "Wéi Dir gesitt, ass mäin Aarm gebrach an ech hunn Péng. D'Schüler stellen sech vir, datt Dir, wann Dir mäi gebrachten Aarm gesäit, mengt, datt Gott mech verlooss huet a sech net méi ëm mech këmmert. Gitt hinnen keng ".Opmierksamkeit

Bei enger anerer Geleeënheet huet dee selwechte Léierer a voller Begeeschterung zu Gott gesongen, wéi hien op en Hiwwel glühenden Kuelen an der Géigend gefall ass. Trotzdeem huet hien weidergesongen. Wéi d'Schüler hien

opgehuwen hunn, hunn si festgestallt, datt e puer vun de
glühenden Kuelen u sengem Réck hänke bliwwe waren a säi
Fleesch verbrannt hunn. Si ware vun deem grausame Bild
entsetzt, awer de Léierer huet gelächelt a roueg gesot:
"Gutt, zitt einfach d'Kuelen ewech, amplaz vun dësem ganze
Kaméidi!" Hie beschwéiert sech net iwwer Péng. Dëst ass déi
mental Transzendenz, déi d'Léierer weisen. Bei dëser
Geleeënheet huet de Léierer bewisen, datt hie wierklech
iwwer Péng eraus war. Déi éischt Geleeënheet hat hie
gewisen, datt hie vum Péng betraff war, awer en mat Gedold
.an Demut ausgehalen

Et muss eng fest Haltung zum Kierper a senge
Fuerderungen ageholl ginn. D'Schrëft seet, datt d'Konzepter
vun Hëtzt a Keelt, Freed a Péng aus dem Kontakt vun de
Sënner mat de Quelle vun dëse Gefiller oder Sensatiounen
entstinn. Dës Gefiller a Sensatiounen sinn awer duerch en
Ufank an en Enn limitéiert. Si sinn flüchteg an transient an
dofir sollten se mat Gedold an Ausdauer ausgehale ginn.
Firwat soll een sech vun enger bësse Keelt oder Péng betraff
loossen? Méi psychologesche Courage muss kultivéiert ginn,
andeems de Geescht trainéiert gëtt, fir auszehalen, bis e
sech endlech iwwer all aner Forme vu Péng a Leed erhiewe
.kann

De Kierper ass just e Käfeg mat Fleesch bedeckt, an
deem de Vogel vum Liewen eng limitéiert Zäit leeft. D'Liewen
selwer ass komplett fräi vum Kierper, awer d'Liewen ass un
déi limitéiert, restriktiv Zoustänn vum Kierper verbonnen a
.gebonnen ginn, an aus dësem Grond leid et
Während der Wachzäit sidd Dir bewusst vu kierperleche
Sensatiounen. Mee während dem Schlof, wann Äre Geescht
fräi vum Kierper ass, sidd Dir lech net vun dëse
.Sensatiounen bewusst, mee erlieft éischter eng déif Rou
Well de Mënsch no dem Bild vu Gott geschaf ass, ass hie
fäeg, am Kierper komplett ofgekoppelt vu kierperleche

Sensatiounen ze liewen. Mä amplaz iwwerhëlt hie
.kierperlech Zoustänn a mécht se ëmsou méi real
Fir fräi vu Sensatiounen ze sinn, muss een sech
geeschteg vum Kierper trennen. Dofir roden d'Hellegen der
psychologescher Transzendenz vu Freed a Péng, an dat kann
nëmme duerch Praxis erreecht ginn. Ech hunn dës Wourecht
mir selwer bewisen a weess, datt exzessiv Sensibilitéit vill
Schued mat sech bréngt. Ënnerwürfesch Konformitéit mat
den Ufuerderunge vun de Sënner ass d'Wuerzel vun all Péng
a Misär. Gott huet d'Leed net fir eis bestëmmt. Hie huet
sensoresch Wahrnehmungen erschaf fir eis ze guidéieren an
z'ënnerhalen, an Hie wollt a wëll ëmmer nach, datt mir de
kierperleche Kierper clever benotzen, net sou drun
gebonnen ginn, datt mir miserabel a ellendig ginn. Wann eng
Persoun en Hausdéier déif gär huet, reagéiert si op
d'Sensatiounen vun deem Déier, och wann si net kierperlech
iwwer hiren Nervensystem domat verbonden ass. Ähnlech
stamen eis kierperlech Péng vun enger exzessiver
.psychologescher Bindung un de Kierper
De Geescht muss méi grouss Dominanz iwwer de
Kierper kréien. Et ass wonnerbar, vun der Kraaft vum
Geescht liewen ze kënnen, well de Geescht alles maache
kann, wat vun him gefrot gëtt. A wéi kann een ëmmer méi
ofhängeg vum Geescht ginn? Indem een sech lues a lues un
Hëtzt a Keelt gewinnt, op enger fester Matratz schlofen an
.d'Ofhängegkeet vu bekannte Komfort reduzéiert
Während ech geschwat hunn, war ech komplett bewusst
iwwer déi héich Temperatur haut, mee just duerch
d'Erwähnung vun der Hëtzt hunn ech ugefaangen et ze
.spieren
Eemol hunn ech bei extrem waarmem Wieder Virliesung
gehalen. Zousätzlech ass d'Hëtzt a mengem Kierper
zougeholl, wéi ëmmer wann ech iwwer spirituell Themen
Virliesung maachen. Mäi Geescht sot: "Dir kënnt d'Virliesung

net fäerdeg maachen, ouni Äert schweess Gesiicht
".ofzewëschen

Ech hunn a menger Täsch no engem Taschentuch
gesicht, mee konnt keen fannen. Dann hunn ech an dat
geeschtlecht A gekuckt a mengem Geescht geflüstert: "Et
gëtt guer keng Hëtzt." Direkt ass déi erstickend Hëtzt
verschwonnen an ech hunn d'Virlesung roueg a genéissbar
.mat enger berouegender Killheet weidergefouert
Übt dës Saachen selwer a kuckt ob dat wat ech soen
wouer ass. Dir kënnt de Schmerz mat Sensibilitéit
verstärken an en mat mentaler Fräiheet reduzéieren. Wann
e Léifsten stierft, solle mir amplaz vun exzessiver Trauer
akzeptéieren, datt hien oder si an engem méi héije Räich
gaangen ass, am Aklang mam Wëlle vu Gott, an datt Gott
weess wat dat Bescht fir hien oder si ass. Mir solle Gott fir hir
Befreiung danken a hinnen léif Gedanken a gutt Wënsch
schécken, a Gott froen, si z'akzeptéieren a seng
Barmhärzegkeet a Gunst hinnen an der éiweger Wunneng
.ze schenken, wou si keng Angscht oder Trauer hunn
Et ass natierlech, de Verloscht vu Léifsten ze trauern;
soss wiere mir net mënschlech. Allerdéngs beaflossen
d'Gefiller vu Trauer si negativ a halen se méi no beim
ierdesche Räich wéi dem himmlesche. Exzessiv Melancholie
verhënnert, datt déi verstuerwen Séil a Richtung méi Fridden
.a Fräiheet virukënnt
Déi meescht Awunner vun der Äerd waren haut virun
honnert Joer net hei. Anerer ware virun eis hei. A mir
wäerten och a puer Joer net méi hei sinn. Eis Zäit wäert
ophalen, an zukünftég Generatione wäerten sech net un eis
erënneren. Éischer wäerten d'Leit deemools mengen, wéi
mir et elo mengen, datt dës Welt hir Welt ass, awer si gëtt
hinne geholl, an si een nom aneren. Den Doud muss eng
mënschlech Noutwennegkeet sinn; soss hätt de
barmhärzege Gott et kengem zougelooss. Dofir musse mir
.eise Glawen u Gott stäerken an den Doud net fäerten

Déi, déi den Doud fäerten, kënnen hir richteg Natur net
erkennen. De Shakespeare sot: "Feiglinge stierwen e puer
Mol vir hirem Doud; déi Tapfer schmaachen den Doud ni
".ausser eemol

De Feigling verbréngt seng Deeg an engem Zoustand vu
psychologescher Qual an engem luesen Doud. De brave
Mann erlieft nëmmen den definitiven Doud, séier an ouni
Péng. Wann eng Persoun en natierlechen Doud stierft oder
geeschteg fortgeschratt ass, erwacht säi geeschtegt
Bewosstsinn direkt nom Doud vum Kierper, an hie fënnt sech
op enger anerer Existenzfläch - enger Fläch mat all
.Sensatiounen awer ouni de Kierper

D'Perceptioun baséiert am Geescht. Am Doud werft eng
Persoun hiren dichten kierperleche Kierper of, deen e Bild
vum Geescht vun enger méi niddereger Uerdnung ass an
.d'Ursaach vun all de Problemer vun der Séil

Et gëtt zwou Zorte vu Leit: déi, déi sech stänneg iwwer
d'Schlechter vun der Welt beschwéieren an trauern, an déi,
déi d'Schwieregkeeten vum Liewen mat engem Laachen
iwwerwannen an hir Positivitéit trotz negativen Ëmstänn
behalen. Et gëtt kee Grond, d'Saachen ze eescht ze huelen.
Wann jidderee méi positiv a harmonesch wier, wier d'Welt
.vill besser wéi se elo ass

An den Dschungelen vun der Zivilisatioun, an den Nout
an de Komplexitéite vum moderne Liewen, läit den richtegen
Test. Alles wat e Mënsch mécht, bréngt hien zréck, gutt fir
gutt a béis fir béis. Déi, déi anerer haassen, ginn och
gehaasst. Déi, déi sech mat negativen Gedanken a
widderspréngleche Gefiller fëllen, zerstéieren hiren eegene
Charakter a läschen hiert eegent Gléck. Wann Dir rosen sidd,
maacht e Spadséiergank a zielt vun engem bis fofzéng, oder
setzt Äre Fokus op eppes Agreeables a Freeddes. Wann anerer
lech schlecht behandelen, ass et net schlau, se op
déiselwecht Manéier ze behandelen. Wann Dir rosen sidd,
Äre Geescht kacht, Är Häerzklappen leiden an Äre Kierper vu

Vitalitéit entlueden an erschöpft gëtt. Schéckt Wellen vu
Fridden a Guttheet, déi déi richteg Natur vun Ärer Séil, dem
göttleche Bild an Iech, am beschten ausdrécken. Dann wäert
.keen Iech erschütteren oder Är Rou stéieren kënnen
Kuerz gesot, alles fänkt am Geescht un. D'Sënn ass eng
Kreatioun vum Geescht. Kleng Kanner lafen plakeg ronderëm
ouni e Gefill vu Sënn. Alles ass reng fir deen, deen e puren a
...klore Geescht huet, awer

Fir de welluege Libertiner schénkt alles schlecht a béis
Wann d'Aktione vum enger Persoun schlecht sinn, da)
wäerten hir Verdächtigungen och schlecht sinn, an si wäert
(.dat gleewen, wat si sech gewinnt virzestellen ass
En ondisziplinéierte Geescht schaaft Chaos an eisem
Liewen. Déi, deenen hire Geescht vum hire Sënner versklavt
ass, sinn d'Ugräifer vu Sträit a Krich, an d'Sailen vum
.Ongerechtegkeet an Däischtert

Gott huet eis Séilen an dës Kierper geluecht, déi mat
Sënner ausgestatt sinn, fir datt mir an dëser Welt liewen a
vun eisen eegenen Erfarungen an deenen vum aneren léiere
kënnen, ouni eis Gléck vum den ëmmer verännerleche
Eventer an Ëmstänn ronderëm eis diktéiere ze loosse. Gott
wëll, datt mir eis Wësch kontrolléieren, anstatt datt se eis
kontrolléieren, a mental Gläichgewiicht hunn, net nëmmen
wann alles hell a frëndlech ass, mä och a Mëtt vu
Schwieregkeeten an Nout. Selbsterkenntnis gëtt eis dës
.Meeschterschaft

Den Danz vu Liewen an Doud héiert ni op, awer de
Mënsch huet déi psychologesch Fäegkeet, sech iwwer all
sensorech Erfarungen ze erhiewen an net vun de
.Widderspréch vum Liewen beaflosst ze ginn
D'Mënsche kënnen d'Limiten vum Liewen iwwerwannen,
wa se Saachen an Eventer mat enger ausgeglachener
Perspektiv gesinn. Doduerch weisen se hir onbezwingbar
.spirituell Natur

Déi, déi dëst Stadium vun der Disziplin erreecht hunn,
liewen wéi Kinneken ënner der Mënschheet a vereenegen
sech mam onendleche Absolut, dat net ännerbar oder
.verännert ka ginn

Déi spirituell Léiere vum Yoga behandelen d'Detailer
vum Liewen mat ganz geneeër Präzisioun a weisen, wéi een
sech an allen Ëmstänn verhält soll. D'Mënsche sinn no dem
Bild vu Gott geschaf, awer si hunn de Kontakt mat deem
geseenten Bild verluer a müssen et a sech selwer nei
.entdecken

Rengt Gold, dat ënner Äerdhiwwelen verstoppt ass,
bleift rengt Gold a behält all seng Eegeschaften trotz sengem
Verstoppen. Fir et opzedecken, muss een déif an de Buedem
gruwen a sichen, bis et fonnt gëtt. Ähnlech bedecken vill
Schichten aus leemähnleche Gewunnechten an äerdleche
Sensatiounen déi nobel, gëllen Séil. Dës "Lehm" ass
d'Wuerzel vu mënschleche psychologesche Problemer wéi
Nervosität, Ängscht, Haass, Naid, Minderwäertskomplexer a
falsch geriichte Wahrnehmungen, an d'Grundlag vun all
anere veruerteelleche Qualitäten. Fir sech vun dësem
erniedrigende Lehm ze befreien, muss een e staarken a
resilienten Zoustand vum Geescht a Bezuch zum Kierper an
de Sënner kultivéieren. D'Bindung un de Kierper bréngt
verschidden Ängscht mat sech. Ech hunn mir all Forme vu
.Péng virgestallt an se all besiegt

Fir ze realiséieren, datt een no Gottes reinen Bild
geschaf ass, muss een sech iwwer Ängscht a Roserei
erhiewen an exzessiv Sensibilitéit iwwerwannen. Verschidde
Leit sinn schwéier zefridden ze stellen, well se vun
iwwerflächleche Gewunnechten an trivialen Detailer vum
Liewen gefesselt a belaascht sinn. Awer eng Persoun mat
engem staarken Intellekt kann soen: "Haut kann ech op
engem mëllen Bett schlafen a muer um Buedem; et ass mir
alles d'selwecht." An esou weider. Dës psychologesch

Neutralitéit trainéiert de Geescht, mécht en Äre Befeeler
.gehorsam a fäeg, Är Ufroen auszuféieren
De Geescht, meng Frënn, ass ganz täuschend, awer
duerch Raffinesse léiert e Manéieren a gutt Verhalen. Wann
Dir seet: "Ech kann net ouni déi Zort lessen auskommen",
äntwert de Geescht: "Ouni déi Zort lessen auskommen ass
"!onméiglech
Mä Äre Geescht iwwerschreit d'Vernunft. Wann Dir géift
soen: "Ech wäert net erlaben, datt iergendeen Mënsch oder
iergendeng Saach mech versklavt", géif d'Vernunft
äntweren, virausgesat datt d'Ausso fest an d'Suggestioun
staark ass. Dir sidd de Meeschter vum Geescht a vum
.Kierper; sidd net hire Sklav, a danzt net no hirer Melodie
Befreiung vun de Fesselen vun den Emotiounen ass
deen eenzege Wee zu Friden a Gléck. Egal wéi d'Ëmstänn
sinn, beméit lech iwwer all schmerzhaft Sensibilitäten ze
!erheben a maacht lech selwer glécklech, well Dir kënnt et
:Osteuropäesch Wäisheetstexter soen
Den Zoustand vu kompletter bannenzeger Friden,"
"deen duerch Yoga-Meditatioun erreecht gëtt
Duerch déi d'Séil sech freet, datt si dat iewescht Selbst
gesäit, dat wéi d'Sonn um Mëtteg schéngt
Wou d'Abléck vun der Séil déi gréisst Freed erkennt a
schmaacht
De Yogi freet sech iwwer d'Erkenntnis vum verstoppte
Geheimnis
Wien dee geseenten Zoustand erreecht, gratuléiert sech
selwer fir de Schatz vun de Schätz ze fannen
Hie bleift sécher virum Verrot vun der Zäit an den
Iwwerraschung vum Liewen sécher a sech selwer
Dee Zoustand, bekannt als Yoga, ass en Zoustand vun
.der Befreiung vu Trauregkeet a Péng
Geseent sinn déi, déi sech mat engem couragéierten
Häerz an onerschütterlecher Entschlossenheet beméien, et
.z'erreechen

A Gléckwonsch un deen, deen et fénnt a säi Gléck
.genéisst, dat all Fantasie iwwerschreit
Et trotz der Beschreibung
Fridden sief mat dir
Roserei Kontroll

Verschiede Leit mengen, dëst Thema wier nëmme fir
déi, déi liicht rosen oder irritéiert ginn. Mee dës Emotioun
ass vill méi déif wéi se op der Uewerfläch schéngt. Eng
Persoun kann et fäerdeg bréngen, den äusserlechen
Erscheinungsbild oder de gewaltsamen Ausdrock vu Roserei
ze kontrolléieren, awer trotzdem eng verstoppte Roserei an
ënnerdréckte Ressentiment ze hunn. Dës Roserei
manifestéiert sech op vill Manéieren: séier Laun,
Reizbarkeet, kuerz Laun, Ongedold, Onrou, Onzefriddenheet,
.Näid, Launen an Ongléck

Tatsächlech leid jiddereen, bis zu engem gewësse Grad,
ënner dem Problem vun der Roserei, ausser si hunn en
fortgeschrittene Bewosstsinnstadium, e Stadium vun der
spiritueller Ekstase oder engem Zoustand vun der Rou
.erreecht

Roserei – a wéi enger Form se och ëmmer unhëlt –
staamt aus der Onméiglechkeet, e Wonsch ze erfëllen. Wann
et keng bannenzeg Freed gëtt, déi aus der Verbindung vun
der Séil mat hirer göttlecher Quell entsteet, probéiert de
Mënsch seng Wënsch duerch sinnlech Genoss ze erfëllen, déi
inherent onangenehm sinn, well se vergänglich sinn an
.dacks ongesond Konsequenzen hunn

Dës Wënsch generéieren dacks Frustratioun an duerno
Roserei, wat zur Zerstéierung vum spirituellen Bewosstsinn
.féiert

Dee effektivste Wee fir Roserei ze iwwerwannen ass
seng Ursaach unzegoen: Wënsch. Wat méi Wënsch et gëtt,

wat méi Frustratiounen et gëtt. Et ass onméiglech all
Wonsch ze erfëllen, well Verlaangen onsättbar an
onlimitéiert sinn. Wat méi mir eis beméien, e Wonsch ze
erfëllen, wat méi mir dorun gebonnen ginn, a wat méi staark
eis Bindung ass, wat méi grouss ass eise Péng, wann mir den
Zougang zu deem verweigert kréien, wat eis Wënsch
.zefridden stelle géif an eis Verlaangen erfëlle géif

Zum Beispill huet d'Natur eis mat engem Gefill vum
Honger geschenkt, fir datt mir wëssen, wéini de Kierper
lessen brauch. Mee d'Bindung verstärkt dëst Gefill a
verwandelt et a psychologesche Péng. Wann een, deen
lessen gär huet, gezwonge gëtt, sech dräi Deeg laang vum
lessen ze entzéien - egal ob aus gesondheetleche Grënn
oder aus spirituellen Grënn - ass et wahrscheinlech, datt sou
.e Fasten mat engem gewësse Grad vu Roserei begleet gëtt

Op der anerer Säit kënnen e puer Leit sech Deeg laang
vum lessen entzéien, ouni datt se sech vum Manktem u
Liewensmëttel stéieren, well se geübt hunn an et fäerdeg
bruecht hunn, net un d'Begierde vum Kierper gebonnen ze
.sinn

Wann mir verstanen hunn, datt Wënsch d'Ursaach vu
Roserei sinn, wëlle mir effektiv Weeër wëssen, fir konstruktiv
mat dëse Wënsch ëmzegoen. Et gëtt verschidde Methoden
:dofir

Éischtens: Erfëllung vun de Wënsch

Fir einfach, harmlos Wënsch ass de logesche Wee se ze
erfëllen. De Problem entsteet awer, wann nei Wënsch als
.Resultat vun der Erfëllung vun dëse Wënsch entstinn

Fridden sief mat dir

Sorgfälteg Planung fir eng besser Zukunft

Wann Dir ziellos duerch d'Liewe wandert a waart op
Méiglechkeeten fir Erfolleg ze hunn, da wäerten dës
Méiglechkeeten héchstwahrscheinlech net kommen, an Dir
wäert keen Erfolleg fannen. Mee wann Dir dee sidd, deen Är
eegle Zukunft designt an d'Kaart vun Ärer Zukunft mat Ären
eegenen Hänn zeechent, da freet Iech iwwer d'Erreeche vun
Ärem Zil, well Dir ganz no beim Erreeche vun Ärem
.gewünschten Zil sidd

Fir eng erfollegräich Kaart ze designen, musst Dir als
éischt Äert Zil definéieren. Wat bedeit Erfolleg fir Iech? Wat
wëllt Dir vum Erfolleg? Wann Är Äntwert Ruhm, Räichtum
oder d'Erfüllung vun egoistesche materielle Wënsch ass, da
gitt Dir op eng schrecklech Frustratioun an e komplette
.Versoen zou

Déi erfolleglosst Leit sinn déi, deenen hiren Numm op
jitterengem seng Lëpse steet, déi d'Fäegkeet hunn, alles ze
kafen, wat se wëllen, a besëtzen – no materielle Standarden
– alles, wat hir Séil sech wënscht, awer trotzdem kee Gléck
?hunn! Firwat also weider op der selwechter Sackgaass

Ruhm a Gléck kënnen d'Friichte vum tatsächlechen
Erfolleg sinn, awer si sinn net d'Essenz vum Erfolleg, an och
net déi wichtegst Qualitéiten. Tatsächlech si se guer net
.néideg fir Erfolleg ze hunn

Also, wat ass den Zweck? Wat soll een am Liewen
sichen? Et gëtt een Zil, dat et wäert ass, no deem et sech ze
verfollegen an ze streben: Gléck. Dëst erfuerdert et, déi
verstoppte Schätz vum Liewen aus all Moment
erauszehuelen, fir déi, déi gutt sichen a wëssen, wou dës
.Schätz leien

A wësst, O Sicher vum Gléck, datt wann Dir Är
Opmierksamkeet op Ären Dag beschränkt

An wann Dir Ären Dag mat Äre léiwe Wieder,
,nätzlechen Handlungen a gudde Gedanken beräichert

Ären Dag wäert Äre treie Frënd an Är gëllen
Geleeënheet sinn

Äre Pass a Visa sinn Ären Entrée an eng
villverspriechend an hell Zukunft voller Erfolleg

Dofir ass den nächste Schrëtt fir Är Zukunft ze plangen,
den Inhalt vun all Dag vun Ärem Liewen suergfälteg ze
beobachten an dat ze behalen, wat nätzlech a positiv ass.
Wann Dir dobäi net schafft, da musst Dir ophalen a Bilanz
.zéien

Fir Erfolleg ze hunn, müssen déi folgend wichteg
Elementer berécksiichtegt ginn, ouni déi Erfolleg net
:erreecht ka ginn

Wann Dir moies erwächt, sprang net direkt aus dem
.Bett a fänkt net mat den Aktivitéite vum Dag un

Spannt Äre ganze Kierper e puer Mol un a relaxéiert en,
fir Är Energie lues a lues erëmzefannen. Ier Dir mat Ärer
deeglecher Routine ufänkt, huet lech Zäit, fir lech selwer ze
bestätegen, datt dëst dee beschten Dag vun Ärem Liewen
wäert sinn. Iwwerzeegt lech selwer, datt egal wat geschitt,
Ären Dag sou wäert sinn. Mat Gebied a Meditation un ufänken,
wäert Är Iwwerzeegung stäerken an lech d'Kraaft ginn, déi
.Dir braucht

Vereinfacht Äert Liewen. Verlaasst lech net op
mënschlech Erfindungen, fir et ze genéissen. Wann Dir lech
op flüchteg Freed beschränkt, gitt Dir reizbar, duercherneen
a launesch. Et gëtt kee Grond fir stänneg un den Fernseh,
spéit an der Nuecht Versammlungen a Banqueten ze
.bannen, déi zu verankerte soziale Gewunnechten ginn sinn

Een huet emol gesot – a wéi wouer seng Wierder sinn –
datt et net eis Aarbecht ass, déi eis ëmbréngt, mee wéi mir
eis Fräizäit verbréngen! Dir wäert méi laang liewen – wann
Gott et wëll – a méi Freed um Liewen hunn, wann Dir Äert
Liewen vereinfacht an lech net un d'Ketten vun der
Gesellschaft fängt. Sicht d'Freed, déi an de kleng Saachen
.ze fanne ass

Maacht Äert Bescht fir d'Aufgab, déi Dir hutt, sou gutt
wéi méiglech ze bewältegen

Wann Dir mat Ärer aktueller Aarbecht net zefridd
sidd, änneren Angscht a schlecht Leeschtung näischt.
Probéiert d'Situatioun mat enger positiver Astellung
unzegoen, egal wat se ass, an et wäert eng vun zwou
Saache geschéien: entweder mierkt Dir, datt Dir eng
wäertvoll Geleeënheet verpasst hutt, oder eng nei Dier geet
op eemol wäit op, déi lech erlaabt, eng Aarbecht ze fannen,
déi besser Äre Besoinen entsprécht an Är Ambitiounen
.erfëllt

D'Liewen ass e kontinuéierleche Prozess vu Giewen an
Empfänken

Sidd equilibréiert, sou datt Dir net méi hëllt wéi Dir gitt,
.an lech och net op Giewe beschränkt ouni ze huelen

Erweidert Är Perspektiv

Weist Interesse fir d'Liewen an d'Aktivitéite vun aneren.

Kuckt iwwer lech selwer eraus - op Är Famill, a iwwer Är
Famill eraus op Är Frënn, a iwwer Är Frënn eraus op all
Mënschen. D'Wëssenschaft bestätegt, datt Dir en Deel vun
engem Ganzen sidd, also vergiesst net Äert méi grousst
.Selbst

Gläichgewiicht Äert Liewen

All Dag sollt Aarbecht, Rou, Fräizäit, Studium a
Reflexioun enthalen. Dir sidd e Wiesen mat Kierper, Geescht
a Séil. Pflégt dës wichteg Elementer op eng ausgeglach an
harmonesch Manéier fir Gesondheet, Vitalitéit a Wëssen
.z'erreechen

Sidd séier ze laachen

Lues fir ze stierzen

Gedriwwe vun engem Wonsch ze hëllefen

Bereet ze waarden an ze änneren, an opmierksam op
Méiglechkeeten

Kontrolléiert de Kont um Enn vum Dag

Gratuléiert Iech selwer fir de Fortschrëtt, deen Dir
gemaach hutt. Dir ännert Iech net iwwer Nuecht, also hutt
keng Angscht, Feeler mat besserer Entschlossenheet an
.enger méi kloerer Visioun ze begéinen

Ier Dir schlofe gitt, vertraut Är Affären Gott un, well Dir
wësst, datt Hien Iech net eleng léisst, mä Iech
Méiglechkeeten a Dieren opmécht, soulaang Dir Iech beméit
.a seng Hëllef a Féierung sicht

Wann Dir vun Middegkeet iwwerwältegt sidd a virum
Aschlofen, verséichert Iech selwer, datt muer besser wäert
.sinn wéi haut, mat Gottes Hëllef

Wann Dir e grëndleche Planer an e qualifizéierte Bauer
sidd

Wann Dir Iech un d'Detailer vun Ärer Kaart hält

!Et ass onméiglech ze versoen

Wann Dir probéiert Är spirituell Iwwerzeegungen ze
testen, geet eng nei Welt op. Selbstprüfung ass essentiell fir

lech selwer a Gott kennen ze léieren. Dir kënnt lech déif
reliéis fillen, an Äre Geescht kann domat zefridden sinn.

Awer ausser Äert ganzt Wiesen ass iwwerzeegt, datt Är
Gebieder eng direkt Äntwert kréien, kann lech keng
Quantitéit u reliéiser Formalitéit befreien. Och wann et
schwéier ka sinn, Gottes Äntwert ze kréien, ass et méiglech.

Fir Ären tatsächlechen Zougang zum Himmel ze
garantéieren, musst Dir d'Kraaft vun Äre Gebieder erliewen,
.fir datt Dir se wierklech aktivéiere kënnt

Als Jong hat ech mir virgeholl, datt meng Gebieder
erhéiert géife ginn, wa ech mech u Gott wenden. Datt
onerschütterlech Entschlossenheet de Wee ass. All Prüfung
wäert kommen, fir Äre Entschlossenheet ze schwächen an Äre
Wëllen ze lähmen, awer Gottes Kraaft ze äntweren ass
onlimitéiert. Ausdauer a konsequent Notzung vu
.Willenskraaft wäerten zu Gottes Äntwert féieren

Et ass essentiell, de richtege Wee ze léieren, fir de
Geescht ze fokusséieren. Et ass och wichteg, genuch Zäit fir
Solitude a privat Reflexioun ze hunn. Stänneg Interaktioun
mat aneren hënnert de spirituellen Wuesstum. Déi meescht
Leit si wéi Schwämme; si absorbéieren alles vun dir, an du
kriss selten eppes zréck. Natierlech ass et gutt, mat aneren
zesummen ze sinn, déi spirituell éierlech a staark sinn. Wann
all Persoun sech der Stäerkt, der Éierlechkeet an dem Wëlle
vum Aneren bewosst ass, kënnen nobel spirituell Qualitéiten
.tëscht hinnen gedeelt ginn

Zäit soll net fir trivial Saachen verschwend ginn Vill Leit
beschäftege sech mat sënnslosen Aktivitéiten, a wann Dir ee
vun hinne frot, wat se gemaach hunn, äntweren se: "Ech war
déi ganz Zäit beschäftegt!" Awer si kënnen sech kaum un
eppes un déi "Aarbecht" erënneren! Ausserdeem schwächen
exzessiv Fräizäit an Ënnerhaltung dat psychologescht
Wuelbefannen Wann Dir all Dag Filmer kuckt, verléieren se

hiren Appel an Dir wäert lech langweilen Filmer sinn
d'selwecht, just mat verschiddene Personnage: Léifsten,
Abenteurer, Helden, Béiser, asw. Mir können d'Geschicht vun
.engem Film genéissen, awer d'Liewen ass selten esou

D'Liewen ass onheemlech täuschend, a mir müssen et
och esou ugoen. Wa mir seng Täuschungen an Illusiounen
net als éischt iwwerwannen, kënne mir kengem aneren
hëllefen. An der Einsamkeet vun engem fokusséierte
Geescht läit d'Fabréc vum alle grouse Leeschtungen. Denkt
drun. An an dëser wonnerbarer Fabréc, webt stänneg
d'Muster vum Ärem Wëllen fir all negativt Hindernis ze
.iwwerwannen

Trainéiert a stäerkt Är Willenskraaft stänneg. Dir hutt vill
Méiglechkeeten, Dag an Nuecht an dëser Fabréc ze
.schaffen, soulaang Dir Är Zäit oder Energie net verschwendt

Nuets zéien ech mech vum de weltlechen Ufuerderungen
zréck, fir eleng mat mir selwer ze sinn, wäit ewech vum der
Welt, an der Einsamkeet mat mengem Wëllen a mengem
spirituellen Réckzuch, wou ech meng Gedanken an déi
Richtung féieren, déi ech wëll, an Entscheidungen a mir
selwer treffen. Wann ech mäi Wëllen dozou bréngen, gesond
an nützlich Aktivitéiten ze maachen, bréngt dat mir Erfolleg.

Op dës Manéier hunn ech mäi Wëllen schonn oft effektiv
benotzt. Mee dat gëtt net erreecht, ausser wann de Wëllen
.kontinuéierlech benotzt gëtt

Wat e wonnerbart Gefill et wäert sinn, fäeg ze sinn ze
soen an ze bestätegen: "Mäi Wëllen, duerchdrongen vum
universelle Wëllen, wäert dat bréngen, wat ech wënschen!"
Wann Dir selbstgefälleg gitt an alles dem göttleche Wëllen
uvertraut, ouni Ären eegene Wëllen ze benotzen, deen lech
vu Gott geschenkt gouf, da wäert Dir net dat gewünschte
Resultat erreechen. Göttlech Kraaft wëll lech aus eegener
Fräiwëlleg hëllefen. Et ass net néideg ze bieten oder ze

bieden; éischer musst Dir Äre Wëllen benotzen fir ze froen
an ze fuerderen - als rechtméissegem lere - an
deementspriechend ze handeln. Dir musst d'Iddi aus Ärem
Geescht verbannen, datt Gott, a senger Muecht an
transzendenter Kraaft, wäit ewech a verstoppt am Himmel
ass, an datt Dir eleng téscht de Suergen an den Nout vun
dëser Äerd sidd. Denkt drun, datt de göttleche Wëllen iwwer
Äre mënschleche Wëllen eraus läit, awer datt déi immens
Kraaft, wéi en onendlechen Ozean, Iech net erreecht, ausser
.Äre Geescht ass op an Äert Häerz empfänglech

Fridden sief mat dir

Iwwerwonne vun obsessiven Gedanken

**Den Däiwel, oder déi kosmesch Täuschung,
verlockt eis stänneg a sengen Fallen, notzt eis
Ignoranz an Naivitéit aus a behënnert doduerch
Gottes Ziler. Gott, mat senger absoluter kosmescher
Kraaft, kéint den Däiwel liicht besiegen, awer hie
léiwer, datt d'Mënschheet hiren Intellekt, säi Wëllen a
säi Gewësse benotzt, fir de Klauen vum Béisen
z'entkommen. Wat méi mir dat spirituellt Gléck iwwer
flüchteg sinnlech Genoss wielen, wat méi déi
géigneresch Kraaft vun hirer däischterer Kraaft
befreit gött. Dofir ass et un eis, mat Gott
zesummenzeschaffen, fir den Satan a sengen Fallen ze
iwwerwannen.**

**Wann eng Persoun faul, fahrlässig oder
prokrastiniert ass, hëlleft si dem Satan, si méi no ze
bréngen. De Jesus huet seng Jünger gefrot, ze bieden:
"A féier eis net an d'Versuchung, mä befreit eis vum
Béisen." An am Hellege Koran liesen mir: "Sot: 'Ech
sichen Zouflucht beim Här vun der Mënschheet virum
Béisen vum Flüsterer, deen sech zréckzitt.'" Dëse**

Flüsterer ass net eis eegent Schaf; éischer gehéiert hien zu der materieller Welt, an all Mënsche sinn him ënnerwerf. Awer fir datt Gott eis et erméigleche kann, eis selwer ze befreien, huet hien eis Vernunft, Gewësse a Wëllenskraaft ginn.

Eis Virleift fir sënnlech Aktivitéiten bedeit, eis an Nout, Onrou an onbeneidbar Problemer ze geheien. Wa mir wéinst eise falschen Gedanken falen oder ausrutschen, solle mir bidden: "O Här, loosst eis net hei stoen, mä hief eis op duerch d'Kraaft vun der Wäisheet an dem Wëllen. An nodeems Dir eis aus dem Grëff vum Béisen befreit hutt, wann Dir eis op d'Prouf stelle wëllt, da weist Iech eis als éischt, fir datt mir mierke kënnen, datt Dir méi verlockend sidd wéi all Versuchung a méi agreabel fir d'Séil an d'Sënner wéi all Verféierung oder Obsessioun."

Soulaang eng Persoun sech net bereet fillt, sech bestëmmte Freed ze verleegnen, déi hirem Wuelbefannen schiedlech sinn, ass si ënner dem Afloss vum Satan a wäert fréier oder spéider déi schlémm Konsequenze vum Erginn schiedleche sinnleche Versuchungen erleiden. Wann si awer iwwerzeegt sinn, datt d'Vesuchung oder d'Verféierung geféierlech an zerstéierend ass, well se grousst Gléck verspricht, awer letztendlich nëmme Bedauern, Reue an e gepéinegt Gewësse bitt, da kënnen si den Satan iwwerwannen.

Et gëtt keen Zweiwel datt d'Vesuchung hiren Ureiz huet. Eis Sënner sinn ganz op d'Äusserwelt gerichtet. E Stroum vu vitaler Energie fléisst vum Gehir duerch d'Nerven an d'Aen, d'Oueren, d'Nues, d'Zong an d'Haut. D'Sensatiounen, déi mir duerch dës Organer erliewen, sinn e Resultat vun dësem

ausstossenden Stroum, an dofir genéissen mir d'Sensatioun. Sou funktionéieren d'Sënner. Wéi och ëmmer, exzessiv Genoss un hinnen huet seng Fallen a Geforen. Ausser eng Persoun ass fest a Versteesdemech a Wëssen verankert, mécht dës ausstossend Energie (déi a Richtung vun de Sënner fléisst) se zu engem Sklave vun de Sënner.

Déi fënnef Sënner sinn ewéi e Spotlight mat fënnef Straler. Duerch dëst Liicht wahrhuelen an erliewen mir déi materiell Welt. Mir gewinnt eis drun, Saachen ze genéissen, déi fir d'A, d'Ouer, de Geroch, de Goût an d'Tasten agreabel sinn. De Wonsch, eppes ze erliewen, gëtt normalerweis zu enger ageprägter Gewunnecht. De Problem ass, datt déi meescht Leit den göttleche Geescht, deen hannert der Matière verstoppt ass, nach ni erlieft hunn, an dofir feelt hinnen e Standard fir déi agreabel an opreegend sensoresch Wahrnehmungen mat der onbeschreiblicher Freed vum verstoppte Geescht ze vergläichen. Et gëtt kee Wee fir sou e Verglach ze maachen, ausser een iwwerschreit sensoresch Stimuli mental bis zu deem Punkt, wou se se net kënnen ulackelen oder beaflossen. Deen eenzege Wee fir dës Fal ze vermeiden ass ze realiséieren, entweder intellektuell oder duerch perséinlech Erfahrung, datt et tatsächlech méi héich Freed a Genoss gëtt.

Uerder a Empfehlungen, sech vu schiedleche Mëssbrauch ze entzéien, si meeschtens nëtztlos, well soubal een een freet, eppes net ze maachen, wëll hien et direkt maachen.

Déi verbueden Uebst ass am Ufank lecker a séiss, awer hire Goût ass um Enn batter wéi Gall. Trotz all de Péng, déi d'Leit erliewen, léieren se weder nach

bekéiere se sech, mä maachen weider déiselwecht Saachen, egal wéi grouss de kierperlechen a moralesche Schued ass.

Wann d'Preferenz fir sensoresch Erfahrungen fest etabléiert ass, iwwerhëlt d'Gewunnecht d'Gehir a verwandelt sech an en tyranneschen Despot, deen hirem Besëtzer befiehlt, Leidenschaften fräizeloossen an Wënsch ze erfëllen, déi ni erfëllt oder geläscht ginn, och wann dëst am Widdersproch mat de beschten Interessen vun der Persoun steet a mat senger Prinzipien a Konflikt kënnt.

Een kann eng Handlung net widerhuelen wëllen, awer sech gezwonge fillen, se ze maachen. Probéiert, net zu engem Punkt ze kommen, wou Dir iwwerfuert gitt - zu engem Affer vu schiedlechen, destruktiven Gewunnechten an zu engem Affer vu korrupten Fantasien an béisen Obsessiounen. Dir musst de Meeschter vun Iech selwer an Ärem Schicksal sinn. Loosst Iech vun kengem oder vun iergendenger Saach kontrolléieren. Wann de Wunsch, eng bestëmmt Sensatioun ze erliewen, zu enger bekannter Gewunnecht gëtt, soll dës Praxis gestoppt ginn.

Ech war ganz gär an engem Gedrénks ähnlech wéi Limonade. E puer vun de Studenten hunn mir dat erfreschend Gedrénks iwwerall geliwwert, wou ech gaange sinn, sou datt ech et ëmmer an der Reechwäit hat. Mee een Dag hunn ech festgestallt, datt mäi Virrat vun deem Gedrénks opgebraucht war an ech hunn et vermësst, mee ech sot: "Oh, erfreschend Gedrénks, Dir hutt Är Grenzen iwwerschratt, Här, an et ass Zäit fir eis ze trennen, Äddi!"

Den nächsten Dag hunn ech absichtlech eng Dosis vun deem Gedréns probéiert, an et huet schrecklech geschmaacht. De Grond dofir war, datt meng Gedanken den Dag virdrun sou staark waren, datt d'Verlaangen no deem direkt verschwonnen ass.

Ech verléieren näischt, wat mir geholl gëtt, an ech verzichten och net fräiwëlleg op eppes. Kee kierperleche Komfort kann mech bannen. Mir müssen all Liewenserfarunge kënnen duerchlafen, ouni Bindung oder Ofhängegkeet. Wierklech, de selbstkontrolléierten Individuum beweegt sech duerch déi materiell Welt mat disziplinierte Sënner, fräi vun all Forme vu Leidenschaft, an erreecht banneschte Fridden.

Et ass an der Rei, d'Mëttelen an de Komfort ze besëtzen, awer wat méi eng Persoun de Besoin fillt, onnéideg Luxus ze kréien, wat méi se sech an engem Zoustand vun der Knechtschaft gefaange hält. Wann hire Wëllen an hir Ënnerscheidungsverméige vun de Fesselen vu sinnleche Bindungen gefaange ginn, verléieren se hiert spirituellt Bewosstsinn a ginn net méi fäeg, sech mat méi héije Bewosstsinnsniveaue ze verbannen. Prophéiten a gerecht Hellegen hunn e einfacht Liewe gelieft, awer si ware glécklech a zefridden mat hirer Liewensweis. Si hunn glécklech gelieft a bleiwen dat och bei Gott am Himmel. Wat déi ugeet, déi ënner dem Joch vun der Ignoranz liewen, ënner dem Drock vun de Wënsch, déi wäerten an deem Zoustand bleiwen, Liewen nom Liewen, bis se irdesche Versuchungen an Oflenkungen widderstoen.

(Sou datt näischt eisem richtege Gléck schuede kann. Déi zerstéierend Emotiounen wéi Roserei,

Frosseri, Gier, Gieregkeet, Näid, exzessiv sexuell Erregung, Alkohol an Drogen sinn all schiedlech fir d'mënschlech Gesondheet a Geescht, well se verhënneren, spirituall Freed ze erliewen. D'Sënner dāerfen net duerch exzessiv Genoss mēssbraucht ginn, wann Dir glécklech wēllt sinn. Ongesond sensoresch Erfarungen.)

Schützt Iech an der Festung vun der Wäisheet, well si ass déi gréisst Zuflucht. Richtegt Versteesdemech mécht Iech oniwwerwonnebar, sou datt näischt Iech schuede kann. Awer ausser een erreecht Wäisheet, ass seng éischt Pflicht, d'Aktioun oder den iwwerzeegenden Drang ze stoppen, wann obsessiv Gedanken opkommen. Nēmmen dann kann een iwwer d'Saach clever an nodenklech nodenken. Wann een probéiert als éischt ze denken, gētt een gezwongen an de Wēlle gētt géint säi Wēlle ēnnerwurf, dat ze maachen, wat een net maache wēll, well obsessiv Gedanken d'Kontroll iwwer de Geescht iwwerhuelen an d'Abléck blann maachen.

An esou Situatiounen muss een soen: "Ech wāert et net zum Doud maachen, léiwer zur Onéierlechkeet", an d'Situatioun oder d'Plaz ouni ze zécken verlossen. Dēst ass de séchersten an effektivsten Wee fir de Fallen vum béise Satan ze entkommen. Wat méi een dēs Stärkt vun der Net-Reaktioun während dem Ugrēff vun satanesche Versuchungen kultivéiert, wat méi grouss wāert säi Gléck sinn, well déi richteg Freed läit an der Fäegkeet, dat ze maachen, wat eist Gewēsse befiehlt a verbitt, eis unzegoen oder ze engagéieren.

Loosst Är Ēmwelt oder Är sinnlech Begierden Äre Wēllen net briechen oder kontrolléieren, mäi Frënd.

**Wösst, datt Tugend a geeschlecht Liewen onendlech
méi erhaben sinn wéi d'Genéiss un d'Begierden.
D'Ketten vun der Versuchung bannen d'Leit Hand a
Féiss; loosst se lech net bannen. Wann Dir zu Gott
biet, datt Dir seng Léift schmaache léisst, och
nëmmen eemol, an Dir géift déi iewescht göttlech
Léift erliewen, géift Dir duerno näischt anescht
wënschen, an niddreg Begierden géifen Äre Geescht
an Häerz net eroberer.**

**Wann Dir iwwerzeegt sidd, datt Gott déi gréisst
Attraktioun am Universum ass an datt Hien dee
gréisste Schatz ass, da kann näischt anescht lech
verféieren oder Är Ënnerscheidungskraaft
iwwerwannen.**

**Gott kennen ze léieren ass déi héchst Usproch an
déi léifst Ufro, well et ass éiweg Gléck, dat keen Enn
huet! Mir müssen Gott wëllen, well Hien de heelen
Balsam an déi effektiv Medizin fir all eis Péng a
Krankheeten ass, an Hien ass déi tatsächlech Äntwert
op all eis Bedierfnesser.**

**Alles, no deem eis Häerzer sech verlaangen,
brennen a weine - Léift, Prestige, Wäisheet, Räichtum
an alles anescht - fanne mir duerch perfekt spirituell
Harmonie mam Mier vu Gléck a Räichtum.**

**Den Doud wäert d'Enn vum Bewosstsinn vu Status
a Ruhm vun enger Persoun sinn, och wann si déi
renomméiertst an aflossrächst Persoun op dëser Welt
ass, an si wäerten net méi wëssen, datt d'Leit si
veréieren. Awer Prophéiten a grouss Figuren, och
nodeems se dës Welt verlooss hunn, si sech der Léift
bewosst, déi hir Unhänger fir si hunn, well hiert
Bewosstsinn mam Bewosstsinn vu Gott, dem**

Allwëssenden, vereenegt ass, deen an all Atom vun der Existenz wunnt, souwuel siichtbar wéi onsichtbar.

Firwat also sech beméien a streiden, fir eppes ze kréien, wat ee verléiert, soubal ee dës Welt verléisst?

Suen, Ruhm, Prestige, Status, d'Befriedigung vu Wënsch a materielle Komfort sinn all temporär a limitéiert Saachen, déi déi richteg Freed vun der helleger Harmonie mam Geescht a Liicht vu Gott net ersetzen.

Versuchung ass nëmme mächtig, well de Mënschen d'Fäegkeet feelt, se mat deem ze vergläichen, wat besser ass.

Wann d'Wand vun der Versuchung bléist, gëtt Äert Versteesdemech temporär vun de Wënsch a Gewunnechten gefaange geholl. Mee dee gréisste Wee zur Fräiheet ass et, an déi onerschöpflech an onendlech Freed vu Gott ze dauchen, an esou wäert Dir liicht dem onsichtbare magnéitesche Grëff vun der Versuchung mat hire schlëmmen Konsequenzen entkommen, andeems Dir erkennt, datt geeschteg Freed méi erhaben ass wéi weltlech Freed a méi am Aklang mat der Natur vun der Séil ass.

Wann Dir déi richteg Freed an dësem Liewen fannt, da wäert Dir se elo an och am Hiernof besetzen. D'Wiel ass Är, Sucher: dat éiwegt Gléck vu Gott, dat Dir elo erreeche kënnt, andeems Dir lech selwer e puer weltlech Freed verleegnt, oder flüchtegt weltlecht Gléck? Wann Äre Geescht sech fir méi héich Wourechten opmécht an Äert Häerz fir de Glanz vum Liicht opmécht, da wäert Dir den Ënnerscheid tëscht deenen zwee kennen a wielen, wat am Beschten ass.

**All Ustrengung, déi Dir maacht, fir Héichten
z'erreechen an op spirituell Spëtzen eropzeklammern,
gëtt vu Gott gemierkt, an Hie wäert Iech mat der
beschter Belounung belounen.**

**Denk net, mäi Frënd, datt du e Sënner bass. Du
bass dat rengt Bild vu Gott. Och wann du dee gréisste
Sënner bass, ass et egal, virausgesat datt du bereie
gëss andeems du däi falsche Wee änners an ni méi
dohinner zrëckkéiers. Wann du beschloss hues,
d'Weeër vun der Tugend ze goen, dann gehéiers du
net zu de Sënner.**

**Och e Sënner, deen seng krom Weeër opgëtt fir
Gott eleng mat richteger Hingabe ze veréieren, kann
zu de Gerechten gezielt ginn. Duerch seng spirituell
Entschlossenheet gëtt hie tugendhaft, wiisst a
Wäisheet a Wëssen, erreecht onendleche hellege
Fridden a genéisst Gottes Schutz, Sécherheet a
Schutz.**

**Maacht en neit Blat ëm a erënnert Iech drun, datt
Dir ëmmer gutt waart an datt Dir nëmmen gedreemt
hutt, datt Dir falsch louch. Gottes Häerz ass grouss, a
seng Dier ass ëmmer op fir déi Gleeweg, déi hiert
Liewen zum Besseren änneren wëllen. Béist ass en
schrecklechen Albtraum oder en erschreckenden
Dram, deen näischt mat der purer Natur vun der Séil
ze dinn huet.**

**Versuchung ass wéi séiss Gëft oder vergëften
Hunneg, dee lecker ass fir ze schmaachen, awer si
fléisst am Blut a zerstéiert d'Organer vum Kierper,
dofir ass et besser, dovun ewech ze bleiwen.**

**D'Gléck, dat d'Leit op dëser Welt sichen, ass
illusoresch a flüchteg. D'göttlech Freed ass éiweg an**

éiweg. Sehnt Iech no deem, wat dauert, a sidd entschloss, déi flüchteg Freed an d'Vergnügen vun dëser Welt ofzeweisen, déi keng Dauer hunn. Dir musst dës Perspektiv hunn. Loosst d'Welt Iech net op de falschen Wee féieren oder mat hirem Bengel dreien, a vergiesst ni, datt Gott déi eenzeg Wourecht ass. Richtegt Gléck kann nëmme fonnt ginn, wann een d'göttlech Präsenz spiert an seng iwwerwältigend Freed erlieft.

De Mënsch ass an den Droom vun der Ignoranz ënnergaangen a stellt sech vir, datt hie Leid vu Krankheit, Trauer an Aarmut huet. Wéi ee vun de groussen Männer vu Gott eemol gebiet huet, huet hien op eemol geruff: "Ech hunn geduecht, datt ech eleng dës körperlech Struktur bewunnt, awer elo gesinn ech dat éiweg Wiesen dran manifestéiert. Dëst klengt Ego, dat näischt méi ass wéi e Bündel Fleisch a Schanken, sinn ech net. Dat onendlecht Absolut ass dat, wat a mengem Körper bewunnt. Et ass mäi ganz Selbst, an deem ginn ech meng héchst Loyalitéit."

Dëst Wëssen wäert enges Daags jidderengem kommen, deen oprecht sicht, an hie wäert sech net méi als stierflech Wiesen, Männer oder Fraen, betruechten. Éischer wäert hie wëssen, datt hie Séilen ass, déi no dem Bild vun der Göttlichkeit geformt sinn. D'Kinnekräich vu Gott wunnt an der Mënschheet, an den ieweschte Geescht wunnt an hirem Wiesen.

D'Séil ass un de Körper gebonnen duerch eng Kette vu Wënschen, Versuchungen, Problemer, Suergen an Ängscht, a si beméit sech, sech selwer ze befreien. Wann si weider un där Kette zitt, déi si un d'körperlecht Bewosstsinn bënnt, wäert déi göttlech

Hand enges Daags agräifen an dës Kette trennen, an d'Séil gött fräi.

Déi, déi sech no geeschtegem Fridden wënschen, müsse sech virun Versuchung a Leed schützen, andeems se Gott verstoen a sech déif iwwerdenken. Déi, déi Gott net rücksichtegen, déi hien net als Schöpfer vum Universum an allem, wat dran ass, erkennen, erliewen weder seng Präsenz nach gesinn säi Liicht.

Meditatioun ass sech ëmmer erëm drun z'erënnere, datt mir net de limitéierte kierperleche Kierper sinn, mä den absoluten, fräie göttleche Geescht. Meditatioun ass déi bewusst Erënnung un dat richtegt Selbst an d'Vergiessen vun der falscher Identitéit. Wann e besoffene Pränz an eng einfach Noperschaft géif goen an, wéinst engem temporäre Verloscht vum Gedächtnis a senger richteger Identitéit, ufänkt ze jäizen a sech iwwer säin Zoustand ze beklagen, a sot: "Oh, wéi aarm ech sinn a wéi vill ech Hëllef brauch!", géifen seng Begleeder hien auslaachen a soen: "Nüchtern a vergiesst net, datt Dir e Pränz sidd, Är Héichheet!"

Ähnlech ass de Mënsch an engem Zoustand vun Täuschung an Illusioun. Hie gleeft sech als en hëlleflosen Stierflechen, deen kämpft a schafft, a vu Welle vu Suergen an all Richtungen hin an hier gehäit gött. Et ass Zäit fir hien z'erwachen a sech mat absoluter Sécherheet ze bestätegen, datt hien e Geescht ass, deen net de Verännerungen an Aflëss vun dëser Welt ënnerworfen ass, egal wéi grausam an erschreckend se schéngen. Hie muss sech bewusst sinn, datt hien e liewege Funken vum geseenten göttleche Geescht ass, an datt seng Essenz reng a

**iwwerflësseg Gléck ass. Wann hien dës Gedanken
ëmmer erëm widderhëlt, Nuecht an Dag, wäert hien
endlech seng richtig Natur verstoen: en onstierfleche
Geescht.**

**Verféierung, Gier, Bindung u Mënschen a Besëtzt,
Versklavung vun de Sënner, Ignoranz vun der
spiritueller Natur, Faulheet an e monotont,
mechanescht Liewen gehéieren all zu de schëllemste
Feinde vum Gléck.**

**Maacht Är Pflichten mat engem Geescht, deen
fest an deem hellege Bewosstsinn verwuerzelt ass,
dat an de Felder vun der Kontemplatioun bléit a
wiisst, an dann wäert Dir wierklech glécklech sinn,
net an der Illusioun, an e wërdevollt Liewen
genéissen.**

**Wéi ech ugefaangen hunn ze meditieren, ass mir
ni an de Kapp komm, datt ech sou eng grouss Freed
erliewe géif. Mee wéi d'Deeg vergaange sinn, ass mäi
Fridden a mäi Gléck méi grouss ginn, wéi ech méi déif
an d'Mierer vun der Meditatioun agaangen sinn.**

**Wann eng Persoun vum Liewen, dat se féiert,
midd ass, awer et weider mat méi Besëtzt a mat
engem Wonsch no neie sensoreschen Erfarungen fëllt,
ass se op engem falschen a kromme Wee a muss de
Cours änneren. Dee sécherste Wee fir dem Afloss vun
obsessive Gedanken z'entkommen ass e einfacht,
natierlecht Liewen - fräi vu Restriktiounen a
Komplikatiounen - an Harmonie mat Gott ze liewen.**

**Firwat liewen d'Mënschen en onnatierlecht
Liewen?**

Firwat sicht hien esou verzweifelt an häerzlech no engem Gléck, dat d'Welt scho net fäeg ass ze bidden?

D'Liewen, meng Frënn, ass extrem wäertvoll

All Dag bieten ech zu Gott: „Wann Dir mir alles ewechhuele wëllt, wat ech besëtzen, da loosst et Äre Wëlle sinn, an ech wäert näischt géint Äert Uerteel a Wäisheet widdersprieche, well ech weess, datt Dir dat Bescht fir mech wëllt. Ech wäert probéieren, aneren ze gefallen, awer Äert Freed, o Här, kënnt als éischt, an et ass mäin ultimativt Zil an dësem Liewen.“

Wann Dir sou biet, kënnt Dir vill Prüfungen a Wënsch erliden, awer wann Dir weiderhin de béise Leidenschaften a falschen Wënsch widdersteet, wäert Gott Iech méi no kommen a säi Segen iwwer Iech schenken. Dir wäert feststellen, datt seng Präsenz wéi e rasende Stroum ass, deen all d'Negativitéit aus Ärem Liewen ewechkéiert an Är Séil komplett purifizéiert.

Wien sech vun niddrege Begierden zrëckhält, fënnt fest, datt seng sinnlech Begierden fir eng kuerz Zäit verschwannen, an nëmmen d'Sehnsucht an d'Verlaangen hannerloossen. Mee wien d'Liicht vu Gott gesäit a seng Präsenz erlieft, ass befreit vun all Begierden, déi géint d'Natur vun der Séil stinn.

Loosst eis d'Däischtert mam Liicht vu Gott verdriewen

Loosst eis schlecht Iddien mat gudden besiegen

Loosst eis d'Versuchung iwwerwannen, déi iewescht göttlech Attraktioun duerch Meditatioun ze fannen

Döst ass déi bescht an effektivst Waff géint Zwangsstéierungen

Wann Dir d'Gefill hutt, datt Äre Wëllen der béiser Herrschaft an dem onreine Afloss zum Affer fällt, hofft op Gott a sicht seng Hëllef, bis Dir seng geseent Präsenz spiert, déi all schlecht Gedanken verdriwwen an d'Séil mat Freed, Wäisheet, Fridden a Sécherheet fëllt.

Fridden sief mat dir

Iwwerwanne vum Afloss vun de Planéiten

Mäi Léierer huet mir een Dag gesot:

"Firwat, Mukunda (Paramhansa), kriss du kee planetarescht Armband?"

Ech sot: "Ass dat néideg fir mech, Léierer? Ech gleewen net un Astrologie."

Hien huet geäntwert: "D'Fro ass net eng vum Glawen. Éischer ass déi richteg wëssenschaftlech Positioun, déi eng Persoun soll anhuelen, ob döst Thema wouer ass. D'Gesetz vun der Schwéierkraaft huet virum Newton genee sou effektiv wéi no him funktionéiert. Wann d'Funktoun vun de Gesetzer vum Universum vun der mënschlecher Zoustëmmung ofhänkt, géife Chaos an Onuerdnung herrschen."

„D'Scharlatanen hunn déi antik Wëssenschaft vun der Astrologie an hiren aktuellen schändlechen Zoustand bruecht. D'Astrologie ass eng grouss a räich Wëssenschaft, souwuel mathematesch wéi och philosophesch, déi nëmme vun deenen, déi déif am Wëssen a fest an der Wëssenschaft verankert sinn,

richteg verstane ka ginn. Wann déi Ignorant sech beim Liesen an Interpretéiere vum Himmel irren a (Krizelen) amplaz verständlech Wieder gesinn, ass dat an dëser onperfekter a fehlerhafter Welt ze erwaarden, an ee soll keng Wäisheet fir déi verschwenden, déi sech als 'weis' betruechten.“

Mäi Léierer huet weidergesot: „All Deeler vum Universum si matenee verbonnen a interagéiere mateneen. De reegelméisseg an ausgeglachten Rhythmus vum Universum baséiert op Austausch oder Ginn an Huelen. De Mënsch, a senger mënschlecher Form, muss zwou Zorte vu Kräfte widderstoen: déi éischt ass den internen Onrou, deen aus der Mëschung vun den Elementer Äerd, Waasser, Feier, Loft an Äther resultéiert, an déi zweet sinn déi extern Kräfte vum natierlechen Zerfall. Soulaang de Mënsch a Konflikt mat senger stierflecher Existenz bleift, gëtt hie vun den Dausende vun Transformatiounen beaflosst, déi op der Äerd an am Himmel stattfannen.“

Astrologie ass d'Studie vun der mënschlecher Reaktioun op planetaresch Aflëss. D'Stäre hunn keng bewusst Wuelbefannen oder Béiswëllegkeet, mä strahlen éischer positiv an negativ Strahlung aus. Dës Stralungen eleng bréngen der Mënschheet weder gutt nach schueden, mä si bidden e legitimt Mëttel fir den externen Prozess vum Ausgläich vun den Ursaachen an Effekter, déi d'Mënschen an der Vergaangenheet erstallt hunn.

"E Kand gëtt un engem spezifeschen Dag a Stonn gebuer, wou d'Himmelsstrahlen mathematesch mat sengem Karma oder senger perséinlecher Vergaangenheet iwwereneestëmmen. Säin Zodiac-

Horoskop ass e genee Bild, dat seng onverännerlech Vergaangenheet a méiglech zukünftég Resultater viraussoet. Mä dëst Gebuertshoroskop kann nëmme vu Leit mat wuessendem Abléck gelies oder interpretéiert ginn, an dat ass rar."

„D'Botschaft, déi beim Gebuert kloer iwwer den Horizont ausgestraalt gëtt, ass net geduecht fir d'Schicksal unzekerennen - d'Resultat vu gudden oder schlechten Doten aus der Vergaangenheet - mee éischer fir de mënschleche Wëllen ze dréngen an z'erwächen, senger kosmescher Knechtschaft z'entkommen. Alles, wat eng Persoun gebonnen huet, kann opgeléist ginn, an eleng ass si verantwortlech fir déi Ëmstänn ze schafen, déi elo säi Liewen kontrolléieren, egal wéi hir Natur ass. An well si dës Ursaachen an Ëmstänn geschaf huet, huet si d'Fäegkeet, all Aschränkungen ze iwwerwannen, dank senger spirituellen Ressourcen, déi net dem planetareschen Drock ausgesat sinn.“

„Déi awerglaubesch Angscht virun der Astrologie mécht eng Persoun zu engem Automat, deen ënnerwüfesch an demüteg op automatesch Leedung ofhängeg ass. Déi weis Persoun eruewert d'Planéiten, dat heescht, si entkommt hirer Vergaangenheet andeems si hir Loyalitéit vun der Schöpfung op de Schöpfer iwwerdreit. Wat méi si hir Eenheet mam göttleche Geescht realiséiert, wat manner si vun der Matière versklavt ass. De mënschleche Geescht ass fir ëmmer fräi, hie stierft net well e net gebuer gëtt, a säi Schicksal kann net un d'Planéiten an d'Stäre gebonnen oder hirem Afloss ënnerworf ginn.“

„De Mënsch ass eng Séil mat engem Kierper. Wann hie wierklech d'Essenz vu sech selwer versteet,

léisst hie all déi zwanghaft a repressiv Modeller a Mustere hanner sech. Mee wann hie verwiesselt bleibt a säi spirituell Gedächtnis feelt, wäert hie de verstoppte Restriktioun vum Gesetz vun der Ëmwelt an der Natur ënnerworf sinn.“

„Gott ass Harmonie an Aklang, an de Verehrer, deen am Aklang mat Him ass, wäert net falsch handeln, mä all seng Aktivitéite wäerten am Aklang mat de Gesetzer vum Himmel op eng korrekt an natierlech Manéier sinn, an no déifem Gebied a Meditatioun wäert hie seng Verbindung mam göttleche Geescht spieren. Et gött keng méi grouss Kraaft wéi dee bannenzege Schutz.“

Ech hunn probéiert, d'Erklärungen vum eerwürdege Seri Yuktsuar ze verstoen, an no enger laanger Rou hunn ech gesot: "Firwat wëllt Dir dann, mäi léiwe Här, datt ech dëst Bracelet undoen?"

Den Enseignant huet geäntwert: "Nëmmen wann de Reesenden säin Zil erreecht, ass hie gerechtfäerdeg, d'Richtungen an d'Kaarte opzeginn. Mä während der Rees probéiert hien all gëeegent Ofkierzung ze notzen. Déi al Weisen hunn vill Weeër a Mëttele entwéckelt, fir d'Dauer vun der Entfremdung vum Mënsch an der Welt vun der Illusioun an dem Täuschung ze verkierzen. Et gött e puer automatesch Eegeschaften am Gesetz vum Karma, déi gekonnt vun de Fanger vun der Wäisheet ofgestëmmt kënne ginn."

„All mënschlech Krankheeten entstinn duerch d'Verletzung vum universelle Gesetz. Déi Helleg Schrëft riet de Mënsch, sech un d'Gesetzer vun der Natur ze halen, während hien e vollt Vertrauen an d'Allmuecht vu Gott behält. Seng Pflicht ass et ze soen: 'Här, ech vertrauen op dech an ech weess, datt

du mir hëllef kanns, awer ech wäert och alles maachen, wat ech kann, fir d'Auswierkunge vu menge Feeler réckgängeg ze maachen.' Duerch verschidde Mëttelen - Gebied, Willenskraaft, Yoga-Meditatioun, d'Consultatioun vu Weisen an Hellegen, an d'Benotzung vun astrologesch Armbänner - kënnen déi schiedlech Aflëss aus der Vergaangenheet ganz gemëllegt oder neutraliséiert ginn.“

„Grad ewéi en Haus mat enger Kofferstaang ausgestatt ass, fir Blëttschléi opzehuelen, sou kann och de mënschleche Kierper vu verschiddene Schutzmoosname profitéieren. Transparent elektresch a magnetesch Stralung beweegt sech stänneg duerch d'Universum a beaflossen de mënschleche Kierper, zum Gudden oder zum Schlechten. Zënter der Antikitét hunn eis Weisen nogeduecht, wéi se den negativen Auswierkunge vu subtile kosmeschen Aflëss entgéintwierke kënnen. Si hunn entdeckt, datt reng Metaller planetaresch Stralen ausstrahlen, déi der negativer Attraktioun vun de Planéiten entgéintwierken. Et gouf och gewisen, datt verschidde Planzeverbindunge gutt sinn. Déi effektivst Elementer si reng, makellos Edelsteier, déi net manner wéi zwee Karat weien. Déi praktesch Schutzanwendungen vun der Astrologie hunn nëmme selten d'Opmierksamkeet vu Fuerscher ausserhalb vun Indien kritt. Eng einfach, sécher Tatsaach ass, datt gëeegent Edelsteier, Metaller oder Planzepräparatiounen näischt wäert sinn, ausser si hunn dat richtegt Gewiicht, virausgesat datt dës Heilmëttel a enkem Kontakt mat der Haut applizéiert ginn.“

Ech sot: "Här, ech wäert Äre Rot sécherlech befollegen a mir e Bracelet kafen, awer de Gedanke

just drun, Himmelskierper ze besiegen, erstaunt mech!"

De Sri Yuktiswar huet dann präzis Instruktioune bäigefüügt a gesot:

"Fir allgemeng Zwecker géif ech e Bracelet aus Gold, Sëlwer a Koffer empfeelen, awer an Ärem spezifische Fall géif ech léiwer hunn, datt Dir e Bracelet aus Sëlwer a Blei kaaft."

Ech hunn gesot: "Här, wat genau zielt Dir op?"

De Léierer huet geäntwert: "D'Planéite bereede sech vir, eng onfrëndlech Haltung géintiwuer dir anzehuelen, Mukanda. Mee hutt keng Angscht, well d'göttlech Providenz wäert dech schützen. Bannent engem Mount wäerts du u schwéiere Liewerkrankheeten leiden. Dës Krankheet soll sechs Méint daueren, awer andeems du de planetaresche Bracelet benotzt, wäerts du dës Zäit op nëmme véieranzwanzeg Deeg reduzéieren."

Den nächsten Dag hunn ech e Bijoutier gesicht a séier d'Bracelet kritt, dat ech ugedoen hunn. Meng Gesondheet war sou gutt, datt ech d'Prophezeiung vu mengem Léierer vergiess hunn, deen de Serampur verlooss hat a Varanasi besicht hat. Drësseg Deeg no eisem Gespréich hunn ech op eemol Péng a menger Liewer gefillt. Déi folgend Wochen waren en Albtraum vun onerschütterleche Péng. Well ech mäi Léierer net wollt stéieren, hunn ech geduecht, ech kéint meng Prüfung eleng aushalen, mat Gedold a Courage. Awer no dräianzwanzeg Deeg Qualen ass meng Entschlossenheet geschwächt, an ech sinn mam Zuch op Varanasi gereest, wou de Sri Yuktiswar mech mat aussergewöhnlecher Wäermt begrüsst huet. Hien

huet mir awer keng Chance ginn, him privat iwwer mäi verschlechterten Zoustand ze erzielen. Vill Gleeweger haten hien deen Dag besicht fir säi Segen ze kréien. Well ech krank war, hunn ech mech an eng Eck zréckgezunn. D'Gäschte sinn eréischt nom lessen fortgaang, wéi mäi Léierer mech op déi aachteckeg Veranda vu sengem Haus geruff huet. Hien huet mech ugeschwat, an d'Distanz gekuckt a hin an hier gaangen, heiansdo de Moundlicht blockéiert:

"Ech mengen, Dir sidd wéinst Ärer Liewerkrankheet komm. Dir hutt zënter véieranzwanzeg Deeg Péng, oder?"

Ech hunn geäntwert: "Jo, Här"

Hie sot: "Maach w.e.g. déi Bauchübung, déi ech dir geléiert hunn."

Ech hunn geäntwert: "Wann Dir, Här, d'Ausmooss vu mengem Leed gewosst hutt, hätt Dir mech net gefrot, Sport ze maachen." Trotzdem hunn ech e klengen Versuch gemaach, sengem Kommando ze gehorchen. Den Enseignant huet mech froend ugekuckt.

"Dir sot, datt Dir Péng fillt, an ech soen, datt et kee Péng gëtt. Wéi kann dëse Widdersproch bestoen?"

Ech hu mech schwindeleg gefillt, dann huet mech e Gefill vu Freed iwwerwältet, an ech hunn net méi déi konstant Qual gefillt, déi mech sou laang Woche laang vum Segen vum Schlof beraubt hat. Bei der Ernimmung vun de Wieder "Sri Yuktsur" ass de Schmerz komplett verschwonnen, wéi wann en ni existéiert hätt.

Ech hunn ugefaange mech aus Dankbarkeet viru senge Féïss ze verbeugen, mä hien huet mech gestoppt a gesot:

„Vergiesst dat, stinn op a genéisst d'Schéinheet vum Mound iwwer dem Ganges.“ D'Aen vum Enseignant hunn vir Freed gegläntzt, wéi ech roueg nieft him stoung. Ech hunn u sengem Verhalen verstanen, datt hie wollt, datt ech d'Gefill hätt, datt et Gott war, deen mech geheelt hat, net hien.

An bis haut droen ech nach ëmmer dat selwecht schwéiert Sëlwer-Bläi-Armband als Erënnerung un deen Dag, eng geschätzte Erënnerung un wéi ech gemierkt hunn, datt ech wierklech mat engem wierklech aussergewöhnleche Mënsch zesummelieft hunn. Méi spéit hunn ech meng Frënn op Sri Yuktiswar bruecht fir ze heelen, an hien huet ëmmer d'Benotzung vu Bijouen oder Armbänner recommandéiert a gelueft, datt se als Praxis vun der planetarer Wäisheet benotzt ginn.

Zënter menger Kandheet hat ech eng Ofneigung géint d'Astrologie aus zwou Grënn: éischstens, well ech vill Leit gesinn hunn, déi mat Resignatioun an Ënneruerdnung vun der Astrologie obsesséiert waren, an zweetens, wéinst enger Prophezeiung vum Familljeastrolog: "Du wäerts dräimol bestueden an zweemol Witfra ginn." Ech géif laang doriwwer nodenken a mech wéi d'Afferlamm um Altar vun der dräifacher Bestietnes fillen. Enges Daags sot mäin eelere Brudder Ananta zu mir:

„Et ass an Ärem beschten Intérêt, Äert Schicksal ze akzeptéieren, well Äert Horoskop huet scho gewisen, datt Dir an Äre fréie Joren vun doheem an den Himalaya fortlafe wäert a gezwonge sidd,

**zréckzekommen. Ähnlech ass d'Prophezeiung iwwer
Är Hochzäiten sécherlech wouer.“**

**Enges Nuets, wéi si déi komplett Falschheet vun
der Prophezeiung gemierkt huet, huet si d'Kaart vum
Tuerm a Brand gestach an hir Äsche an eng
Envelope geluecht, op där si geschriwwen huet:
"D'Somen vum vergaangene Karma kënnen net
sprützen, wa se vum Feier vun der helleger Wäisheet
verbrannt ginn." Dann huet si d'Envelope op eng
prominent Plaz geluecht. D'Ananta huet dës
offensichtlech Erausforderung gelies a spottend
gelacht a gesot:**

**"Dir kënnt d'Wourecht net sou einfach
zerstéieren, wéi Dir dëst Stéck Pabeier verbrannt
hutt."**

**Tatsächlech, dräimol ier ech Männlechkeet
erreecht hunn, huet meng Famill probéiert meng
Verlobung ze arrangéieren, an ech hunn all Kéier
refuséiert, well ech wousst, datt meng Léift fir Gott
méi staark war wéi all weltlech Iwwerleeungen aus
der Vergaangeneheet. Ech hunn ëmmer iwwer déi weis
Wieder vu mengem Léierer nogeduecht:**

**"Wat méi eng Persoun sech selwer kennt, wat méi
grouss ass säin Afloss op dat ganz Universum duerch
seng transparent spirituell Schwéngungen, an zur
selwechter Zäit gëtt hien manner vun externen
Eventer beaflosst."**

**Heiansdo hunn ech Astrologen gefrot, meng
schlëmmst Zäiten no Planéitenausrichtungen
virauszeseen, awer ech konnt ëmmer nach alles
erreechen, wat ech mir an där Zäit virgeholl hunn. Et
ass wouer, datt mäin Erfolleg bei dësen Occasiounen**

mat aussergewöhnliche Schwierigkeiten belächelt war, aber mein Vertrauen war gutt begrennt. De Glawen un d'göttliche Provisioun an de richtige Gebrauch vu Willenskraft - Gottes Kaddo fir d'Menschheit - sinn eng formidabel Kraft, vill méi grouss wéi déi ätheresch Wellen, déi vun de Planéiten a Stären ausginn.

Ech hunn erkannt, datt dat, wat d'Stäre bei der Gebuert ophuelen, net bedeit, datt eng Persoun eng Marionett vun hirer Vergaangenheet ass. Éischer si planetaresch Aflëss Katalysatoren fir Wuesstem. D'Himmelskörper schaffen dorun, de Wëlle vun enger Persoun z'erwächen, sech vun alle Restriktionen ze befreien. Gott huet all Mensch mat enger eenzegaarteger a begabter Séil geschaf, an dofir huet all Einzelpersoun eng essentiell Roll an der Gesamtschöpfung, egal ob dës Roll eng vun Ënnerstützung oder Ofhängegkeet ass. D'Menschlech Erléisung hänkt net vun externen Victoiren of, mä vun inneren spirituellen Triumphen.

Quell: Yogi's Memoirs - Eng Autobiographie (Indesch Philosophie am Liewe vun engem Yogi) vum Paramhansa Yogananda

spirituellen Fortschritt

Aus de Léiere vum Meeschter Paramhansa Yogananda

Wann mir eis d'Welt vun haut ukucken, mat all hire Problemer, Komplexitéiten, Duercherneen, Onrouen, Ignoranz a Konflikter, ass et schwéier ze gleewen, datt d'Menschheit an eng nei Phas vun Entwécklung a Fortschritt agaangen ass. Trotzdem huet d'Menschheit déi haart, materialistesche Zäitalter hannerlooss a séier, wäit Schritt Richtung

Schwell vun dëser neier Phas vun hirer opwärtser Evolutioun gemaach.

Wéi mir dësem Atomzäitalter ëmmer méi no kommen, gi vill vun den Naturkräften, déi am Däischteren Zäitalter onbekannt waren, elo entdeckt an ausgenutzt, wat hëlleft de Tempo vun der globaler Kommunikatioun an de Fortschrëtt an der Medizin, der Landwirtschaft, dem Transport an anere Beräicher ze beschleunegen.

Tatsächlech hunn déi modern technologesch Mëttelen den Alldag, sou wéi mir en kannt hunn a kennen, radikal verännert.

Mä déi däischer Zäitalteren, déi d'Mënschheet erlieft huet, hunn nach ëmmer e staarken an duerchdréngenden Afloss op d'Leit. Dofir benotzen d'Mënschen fortgeschratt wëssenschaftlech Methoden net nëmme fir d'Gutt, mä och fir fundamental, materialistesche Instinkter wéi Egoismus, Zerstéierung a Gier ze fiddere an ze verstärken. Dofir wäert den Impakt vun den däischeren Zäitalteren nach vill Jore bestoe bleiwen.

Dës opkomende Zäit huet vill Komfort dank fortgeschrattene technologesche Methoden an Tools geliwwert, an huet de Leit och e Grad u Fräizäit ginn, déi virdru net verfügbar war. Am Däischteren Zäitalter hunn d'Leit all waakreg Moment an all hir Energie domat verbruecht, hir Basisbedürfnisser ze sécheren an um Liewen ze bleiwen. Nëmme e ganz klengt Segment vun der Bevëlkerung hat genuch Zäit, fir sech méi héich Ziler ze widmen.

**Elo - zumindest an den industrialisierte Länner -
gehéiert jiddereen zu där Kategorie. Mee wat
maachen d'Leit an hirer Fräizäit a Fräizäit?**

**Well se de Sënn vum Liewen net kennen,
verschwenden se hir Zäit an Energie mat onendlecher
Ënnerhalung. Den Duerchschnittsmënsch am Westen
verbréngt bal fofzeg Stonnen d'Woch beim Fernseh
kucken. Stellt Iech vir, wéi vill méi glécklech d'Leit
wieren a wéi vill besser d'Welt wier, wann déi laang
Stonnen mat fruchtbare spirituellen Aktivitéite
verbruecht géifen!**

**Déi, déi meditieren, benotzen hir Zäit clever an
effektiv. Leider sinn déi meescht Leit vu Gott a senge
Gesetzer ofgewichen.**

**Dofir ass d'Welt an hirem aktuellen
bedauerlechen Zoustand. Mir wënschen, mir géifen an
enger Welt vu Sécherheet, Wuelstand a Fridden
liewen. Awer och d'Liewen an enger turbulenter Welt
huet seng Lektione fir déi, déi sech dorunner
erënneren. Schwierig a batter Ëmstänn déngen als
Erënnerung drun, datt dës Welt net eist permanent
Heem ass. Richtig Sécherheet a Schutz fënnt een net
an der Äussewelt, an dofir musse mir Gott sichen a säi
Schutz froen.**

**An Zäite vu Fridden a Wuelstand, wou et keng
Aarbechtslosegkeet oder Ëmweltproblemer gëtt,
liewen d'Leit an enger "roueger, resignierter
Frustratioun", wéi de Philosoph Thoreau et
ausgedréckt huet. Firwat? Well trotz dësem
Wuelstand spieren d'Leit e spirituellen Hunger an eng
ugebuer Sehnsucht no eppes aneres, wat an hirem
Liewen fehlt.**

Dat Ding ass Gott

Mir müssen drun denken, datt, onofhängeg vun den externen Ëmstänn, de geeschtleche Fortschrëtt vun der individueller Ustrengung ofhänkt. Och an den däischtersten Zäitalteren an ënner de schlëmmste Konditiounen hunn et e puer Männer a Fraen ëmmer nach fäerdeg bruecht, göttlech Wëssen z'erreechen. Dofir däerfe mir eis net geeschtlech vun de Konditiounen vun der Welt beaflosst loossen. Mir däerfen ni déi iwwerwältegend Wichtigkeet vum geeschtleche Striewen aus den Ae verléieren.

Well mir ënner dësen schwieregen Ëmstänn liewen, denke mir och un d'Zukunft an un déi onsympathesch Iwwerraschungen, déi se mat sech bréngen kann. Dat ass natierlech. Mee wa mir ze vill iwwer dës Saachen nodenken, a wa mir Spekulationen an Ängscht eis Gedanken iwwerhuelen loossen, verdränge mir Gott aus eisem Liewen a verpassen eng wäertvoll Geleeënheet, fir eis mat Him ze verbannen a säi Schutz ze genéissen.

D'Leit wëlle genoe wëssen, wat an der Zukunft geschéie wäert. Firwat? Fir hir Ängscht ze erhéijen?

Wa mir wierklech verstinn, wéi eng immens Laascht mir op eise Geescht leeën, wa mir Ängscht an Ängscht iwwerwannen, géife mir eis iwwer eis Widerstandsfäegkeet bis elo bewonneren. Suergen an Ängscht schwächen de Geescht, sou datt d'Ängscht an d'Séil andréngen kann, an doduerch verléiere mir eist psychologescht a spirituellt Gläichgewicht. Eist Problem läit an eisem Versuch, gläichzäiteg an der Zukunft an der Vergaangenheet ze liewen, anstatt an der Géigewuert ze liewen. Dës Laaschte si fir de Geescht ze schwéier ze droen.

**Mir müssen eis Gedanken analysieren.
Meeschtens flüchten mir entweder an d'Zukunft oder
an d'Vergangenheit. Döst ass eng komplett
Verschwendung. Mir müssen an der Géigewart
liewen an d'Géigewart mat Gedanken iwwer Gott
fëllen.**

**Kee Plaz op der Äerd ass wierklech sécher oder
geschützt virun Eventer a Geforen. De richteg Schutz
läit doran, éierlech an oprecht ze liewen, mat aneren
éierlech an oprecht ëmzegoen, an am Gebied, der
Meditatioun an der Harmonie mat Gott.**

**Aus dësem Grond musse mir eist Bescht maachen,
fir a Harmonie mat Gott ze sinn. Dës Harmonie ass
d'Heelmëttel fir all Krankheet an d'Heelung vun de
Schléi vum Liewen an de Blessure vun der Zäit.**

**Mir dürfen eis net virun den schrecklechen
Eventer an Albträim vum Liewen erschrecken. Mir
dürfen eis net virun Krankheet, Aarmut oder
Accidenter erschrecken. Wa mir eis a Mëtt vu
Prüfungen a Leed befannen, loosst eis déi illusoresch
Natur vun dësen Erfarungen erkennen a verstoen,
datt mir negativ Ëmstänn duerch positivt Denken, e
gesond Uerteel a spirituell Harmonie mat Gott, der
Quell vun all Hëllef a Schutz, iwwerwannen kënnen.**

**Et gëtt kee Schutz oder Sécherheet ausserhalb vu
Gott. Mir müssen eis ganz un Him wenden, wa mir
Sécherheet a Friden am Geescht wëllen.**

**Et ass schwéier, komplett Zefriddenheet an dëser
Welt z'erreechen, déi net eist richtig Heem ass. Eis
Existenz op dëser Äerd ass temporär. Mir sinn hei an
enger Schoul fir d'Liewenslektiounen ze léieren. Wann**

mir dës Wourecht vergiessen, fänken eis Problemer un, a Problemer ëmginn eis vun alle Säiten.

Näischt ass derwäert ze liewen, ausser Gott Alles anescht geet fort a léisst eis eleng Mir müssen dat éiweg an dauerhaft sichen Mënschlech Léift ass flüchteg a verschwënnt lues a lues Hanner der mënschlecher Léift läit déi göttlech Léift, an dat ass déi gréisst Léift, déi d'Sehnsucht vum Häerz erfëllt an den Duuscht vun der Séil läscht Loosst eis alles genéissen, wat Gott eis schenkt, ouni no eppes anescht ze verlaangen Mir sinn op dës Äerd komm fir ze léieren, wéi mir Gott kennenléiere kënnen Et gëtt keen aneren Zweck fir eis Existenz hei

Éierlech Leit, déi Gott sichen, fannen Gott, an hiert Liewe wäert mat Fridden, Rou, Gnod a Freed gefëllt sinn. De Wunsch, Hien ze kennen, muss staark a persistent sinn, an d'Resultater wäerte garantéiert sinn (wien uklappt, wäert héieren). Déi, déi Gott kennen, erliewen eng stänneg Freed a Gléck.

D'Sich no Gott ass net onkompatibel mat mënschleche Frëndschaften, der Bestietnes oder dem Sträife no materiellem Erfolleg. Dës Saache sinn och integral Deeler vun de Liewenslektionen. Wat wichteg ass, ass tëscht Realitéit an Illusioun z'ënnerscheeden an ze erkennen, datt materiell Ziler an Erreeche eis net dat Gléck kënnen ginn, no deem mir eis verlaangen a probéieren, duerch all eis Gedanken an Handlungen z'erreechen.

Dës Philosophie mécht d'Liewen net düster oder negativ

Fridden sief mat dir

Wourecht a Realitéit am Detail

D'Wourecht ass e Wuert, dat an Ambiguitéit gehüllt a vu vill Vage verstoppt ass. Et ass e Konzept, dat schwéier z'erklären an ze klären ass. Jiddereen huet Iwwerzeegungen a Glawen, a schwiert bei sengem Glawen, datt si déi absolut Wourecht sinn. Awer wéi kann een definitiv bestëmmen, wat wouer a real ass, an dëser breeder Palette vun Iddien?

D'Wourecht ass souwuel relativ wéi och absolut. Si geet duerch vill relativ Etappen vun der Entwécklung a Verfeinerung, ier se hiren absoluten Zoustand erreecht. Zum Beispill diskutéieren zwou Persounen iwwer e Geschäftsprojet. Déi eng proposéiert eng Iddi, déi den Erfolleg garantéiert, während déi aner e Géigeargument bitt, dat datselwecht Zil erreecht, awer mat zousätzleche Virdeeler. Dann kënn een aneren mat enger besserer Iddi, a sou weider. All déi proposéiert Approche waren onbestreitbar "korrekt", awer nëmmen an engem relative Sënn.

D'Wourecht ass dat, wat dauerhaft Gléck bréngt

Am absolute Sënn ass alles, wat dem richtege Gléck widdersprécht, falsch, a wat dauerhaft Gléck bréngt, ass wouer. Richtegt Gléck ass net déi flüchteg Opreegung, déi materiellen Erfolleg oder vergänglecht Genoss begleitet, mee éischter d'Freed, déi aus der Harmonie vun der Séil mat hirer Quell kënnt: Gott. No dësem Standard kënnt Dir all Handlung, déi Dir maacht, no hirem Resultat beurteilen an ob se Iech dauerhaft Gléck bréngt oder net (well tatsächlech ginn Handlungen no hirem Enn beurteilt!).

Déi ultimativ Wourecht ass Gott, a Gott ass déi ultimativ Wourecht. Dat ganzt Universum baséiert op dëser Wourecht duerch Gottes éiweg Gesetzer. Dës Gesetzer si fundamental, zäitlos Wourechten, absolut onverännerlech an iwwer all mënschlech Manipulation oder Verzerrung eraus. Zum Beispill ass dat absolut Recht, sech vum Töten oder Schued ze verzichten, awer dat klengst vun zwee Béisen ass, Gewalt ze benotzen, fir Onschëlleg virun de Béisen ze schützen, oder fir méi fortgeschratt Wesen virun manner fortgeschrattene Wesen ze schützen. Wéi och ëmmer, eppes ze zerstéieren, einfach aus engem Wonsch ze killen, ass falsch.

Dat universellt Gesetz diktéiert Harmonie a Proximitéit duerch Léift, wat Häerzegheet an Toleranz bedeit. Wa mir d'Wourecht fannen wëllen, ass et essentiell, datt eis Gedanken an Handlungen materiell, moralesch a geeschtlech gesond sinn, am Aklang mat den éiwege Gesetzer vun der göttlecher Wourecht.

D'Wourecht ass déi ultimativ Essenz, awer wou läit dës Essenz, a wéi kann se fonnt ginn?

Et gëtt dräi Weeër fir bei d'Wourecht ze kommen: duerch sensoresch Perception, duerch logesch Denken an duerch Intuition oder den Abléck vun der Séil.

Wann Är sensoresch Perception falsch ass, ass Är logesch Deduktion och falsch. Dir kënnt Richtung Horizont kucken a gesinn, wat Feier schénkt, well Dir Damp gesitt; awer wann Dir lech der Plaz méi no kënnt, stellt Dir fest, datt dat, wat Damp schénkt, näischt anescht war wéi eng Stëbswolke. Fir d'Wourecht vun eppes ze wëssen, vertraut Dir op Äert

**Siicht- an Héiersënn, souwéi Är Gerochs-,
Geschmaachs- a Tastsënn, zousätzlech zur Kraaft vun
der Vernunft. Awer dës Elementer zesumme kënnen
net den ultimativen Beweis fir d'Wourecht sinn, well
wann d'Sënner léien, da léit d'Vernunft och.
D'Vernunft bildet seng Andréck a kënnt zu senger
Conclusiounen an Iwwerzeegungen op Basis vun de
Berichter, déi se vun de Sënner kritt, awer d'Sënner si
vun hirer Natur ganz limitéiert. Dofir hunn
d'Propheten d'Leit no hirem Verständnis an hirem
Intellekt ugeschwat, well si - d'Leit - gesinn, awer net
wahren, héieren, awer net verstoen (si sinn daf,
stumm a blann, dofir kënnen si net nodenken)!**

**Dat mënschlecht Ouer kann nëmmen e
spezifesch Beräich vu Schwéngungen erkennen; et
kann déi haartst oder schwachst Téin net erkennen.
Wann Äert Gehéier genuch verbessert wier, kéint Dir
de wonnerbaren, herrleche Klang héieren, deen vum
Universum produzéiert gëtt, wéi et duerch den
onendleche Raum strahlt. Alles am Existenz ass a
Bewegung, an dës Bewegung gëtt vu Klang begleitet.
Näischt existéiert ouni Bewegung ausser am Räich
vum transzendenten kosmesche Geescht, wou et
weder Bewegung nach Schwéngung gëtt. Wann
d'Fäegkeete vum mënschleche Geescht genuch
entwéckelt wieren, kéint een subtil Téin mam
äthereschen Ouer héieren - Téin, déi transparent
Kräfte sinn, déi dem Kierper e verstärkte
Gehéiersënn ginn.**

**Ähnlech, wann d'Kraaft vun Ären Aen verstärkt
wier, géift Dir Liicht vun all Faarf an Aart gesinn. Är
kierperlech Aen weisen Iech nëmmen e ganz
limitéierte Beräich vu Liicht, während Äert spirituell
(ätheresch) A déi richteg Natur vun de Saachen als**

Biller gesäit, déi aus dem kreative Liicht vu Gott zesummegeat sinn. Äre ganze Kierper, deen Dir als eng dicht Fleeschmass gesitt, ass näischt anescht wéi elektromagnetesch Wellen. Den Dr. Cryle huet gewisen, datt d'Gehir vun engem doudege Kalb, an och d'Gehir vun engem doudege Mënsch, eng enorm Quantitéit un elektrescher Stralung ausstraalt. Wann Dir Är Aen zoumaacht, gesitt Dir normalerweis nëmmen Däischtert. Awer mat der spiritueller Entwécklung wäert Dir fäeg sinn, wonnerbar Luuchten ze gesinn, an d'Liicht schéngt an der Däischtert, an d'Däischtert huet et net erkannt (d'Liicht vum Himmel an der Äerd).

Dëst sinn fundamental Wourecht, déi d'Mënsche net wahrhuelen, well hir Sënner nëmmen op e limitéierte Beräich vun intensiven Schwéngungen ofgestëmmt sinn.

Intuitioun oder Offenbarung: d'Kraaft vum allëmfaassende Geescht vum Wëssen

Wéi kënne mir dann d'Wourecht kennen, déi hannert de Sënner an hire Wahrnehmungen verstoppt ass? Dëst ass onméiglech duerch Analyse oder rational Erklärung, well de Geescht un d'Sënner gebonnen ass a kann nëmme dat extrahéieren, wat d'Sënner liwweren. Hie kann net déi onendlech Kräfte ronderëm hie gesinn. Nëmme andeems d'Intuitioun vun der Séil oder eng bestëmmt Intuitioun kultivéiert gëtt, kann d'Wourecht bekannt ginn. Abléck ass eng direkt Wahrnehmung, net duerch d'Sënner - e rengt, wouerheetlecht an ëmmer präzist Gefill vun der Séil.

Dir kënnt eng Iddi vun der Natur vun dëser Intuitioun kréien duerch déi Sensatiounen, déi Dir erlieft, awer net erkläre kënnt, heiansdo als "d'Häerz

vun enger Persoun ass hire Guide" bezeechent. Dir fillt, datt eppes geschéie wäert, ouni sensoresch Beweiser. Et ass eng Wourecht, déi sech ouni logesch Verbindung mat den Eventer manifestéiert. Dir sëtzt vläicht roueg a denkt un een, deem Dir laang Zäit net méi gesinn oder kontaktéiert hutt, an dann op eemol begéint Dir hien oder héiert vun him. Wéi ass dat geschitt? Et geschitt duerch flüchteg Blëtzer vun Intuitioun. Jiddereen huet sou Blëtzer erlieft.

Feeler am Uerteel stamen aus engem Manktem u Intuition. Déi meescht Leit mengen am Fong, datt si zu groussen Saachen fäeg sinn a grouss Saachen am Liewen z'erreechen, awer well hinnen un intuitiver Kraaft feelt, bleift dëst latent Potenzial dormant. Fir erfollegräich ze sinn an d'Ongléck ze vermeiden, dat duerch Feeler verursaacht gëtt, muss een sech beméien, déi ënnerläit Wourecht an allem ze verstoen. Dëst ass nëmme méiglech andeems een intuitivt Abléck kultivéiert. Dat ass déi praktesch Realitéit vun der Saach. Dofir rodent ech jidderengem, d'Wourecht an allen Saachen ze sichen, egal ob a senger Bezéiungen mat aneren, op der Aarbecht, an senger Bestietnes - kuerz gesot, an all Aspekt vum Liewen. Intuitioun ass essentiell; si ass onverzichtbar a kann net vernoléisseg ginn.

E Manktem u Intuitioun féiert zu schlechten Entscheidungen an onvorsichtegen Handlungen, besonnesch bei der Wiel vun onzouverlässige Geschäftspartner oder beim Verstrécken a falsch verstanenen perséinleche Bezéiungen. Well d'Vernunft duerch d'Informatioun vun de Sënner limitéiert a beschränkt ass, kéint een, wann d'Sënner täuscht ginn, een als aussergewöhnlech wonnerbar gesinn, ouni seng richteg Natur ze kennen.

Oder Dir mengt vläicht, Dir hätt Äre Liewenspartner (Äre Séilepartner) fonnt a bestuet déi Persoun, nëmme fir datt Är Bezéiung an enger Scheedung oder enger lieweger Häll vu Sträit ophält wéinst Inkompatibilitéit an engem Manktem un Harmonie. Mee déi bannenzeg Intuitioun mécht keng sou Feeler. Si gesäit net de Magnetismus, deen aus den Aen oder dem charmante, stralende Gesiicht erausgeet; éischer spiert a wahrhëlt si mat ganz héijer Genauegkeet, wat am Häerz vun där Persoun läit, a kennt si fir wien si wierklech ass.

Dank der Intuition, déi ech mat der Hëllef vu mengem grouse Léiermeeschter, dem Sri Yuktiswar, entwéckelt hunn, hunn ech mech ni iwwer d'menschlech Natur geiirt. Mäin inneren Sënn war mir an dëser Hisiicht ëmmer eng grouss Hëllef. Mee ech probéieren net déi negativ Säit vun de Leit ze gesinn. Fir aneren ze hëllefen, ginn ech hinnen meng bedingungslos Léift, och wann ech weess, datt si mäi Vertrauen fir hiren eegene perséinleche Virdeel ausnotze kéinten.

Vill Leit, déi keng Intuitioun hunn, investéiere Suen a gescheitert Finanzprojeten a verléieren doduerch alles. Ech war bei all Entscheidung, déi ech getraff hunn, erfollegräich, dank menger onfehlbarer Intuitioun.

Wann ee wiisst a sech entwéckelt, entsteet d'Intuitioun als e kloert Gefill oder eng roueg Stëmm. Well Frae méi op Gefiller agestallt sinn ewéi Männer, hunn si am Allgemengen eng méi grouss Intuitioun, ausser wann se vun Emotiounen iwwerwältegt ginn. Männer gi meeschtens vun der Vernunft geleet, während Frae vu Gefiller geleet ginn. Wann e Mann e

**gesonde Geescht an eng sensibel Natur huet, wäert
dëst Gläichgewicht tëscht Vernunft a Gefill him
onzweifelhaft hëllefen, d'Intuitioun z'entwéckelen.**

Den Zweck vum Liewen duerch Intuitioun kennen

**Wann Dir Är Intuitioun benotzt, wësst Dir de Sënn
vun Ärer Existenz op dëser Äerd, a wann Dir dësen
Zweck verstitt, fannt Dir Gléck. Dës Äerd ass eng
Bühn, a Gott ass den Regisseur. Wann jidderee drop
bestoung, d'Roll vum Kinnek oder der Kinnigin ze
spillen, kann et kee erfollegräicht Stéck ginn. Den
Dénger, den Held an de Kinnek mussen all hir Rollen
spillen, fir datt d'Stéck erfollegräich ass. Et sinn
d'Béiser, déi déi gutt Handlung vum göttleche Stéck
verduerwen. Déi, déi dës Rollen wielen, bezuele e
schwéiere Präis dofir, datt se der göttlecher Féierung
net gefollegen.**

**Egal wéi eng weltlëch Positioun eng Persoun
erreecht oder wéi e Räichtum se sammelt, si kënnen
net als erfollegräich ugesi ginn, wa se onethesch
Mëttele benotzen fir hir Ziler an Gewënn z'erreechen.
Echt Gléck ass nëmme méiglech, wann eng Persoun
hir Roll richtig spillt, an net soss. Déi, déi d'Roll vum
Millionär spillt, an déi, déi d'Roll vum klengen Händler
spillt, sinn an den Ae vu Gott gläich, well um leschten
Dag wäert Gott jidderengem säi Besëtz an Titel zéien.
Wat Dir an Ärer Séil späichert, ass dat, wat Iech
begleet, nodeems Dir dës Welt verlooss hutt.**

**Déi Grouss a Geléiert, Prophéiten a Weisen,
kennen d'Wourecht dank hiren intuitive Fäegkeeten.
Si huelen d'Saachen net nëmme mat hiren Aen a**

Geescht erkennen, mä och duerch hir kloer an héich entwéckelt Intuitioun, duerch déi si alles wëssen.

Et ass net d'Roll, déi mir spillen, déi a Gottes Ae wichteg ass, mee wéi mir se spillen. Trauert net a verzweifelt net, wann Är Roll schwéier ass. Wann Dir Är Roll richtig ausféiert, garantéiert Dir Ären Erfolleg a Gottes Ae; soss wäert Dir net wierklech fräi sinn.

Meditatioun kultivéiert d'Intuitioun

Déi eenzeg Méiglechkeet, d'Wourecht ze kennen a no hire Prinzipien ze liewen, ass spirituell Abléck oder Intuitioun ze kultivéieren. Dann wäert Dir feststellen, datt d'Liewen Sënn huet an datt Är bannenzeg Stëmm lech leet a riicht, egal wat Är Roll am Liewen ass.

Déi Stëmm ass - viru laanger Zäit - vun ongesonde Gedanken iwwerdeckt a begruewe ginn. De sécherste Wee fir dat echt Gefill vu Sécherheet erëmzestellen ass duerch Meditatioun beim Erwäachen moies an owes virum Schlofen.

Genee wéi een seng berufflech a sozial Rendez-vousen anhält, sou soll een och säin Rendez-vous mat Gott anhalen. Mir mengen vläicht, datt eist beschäftegt Liewen eis keng Zäit fir spirituell Saachen léisst, awer näischt hält Gott dovun of, un eis ze denken an eis Bedierfnesser ze versuergen. Mir musse bidden, déif meditieren a seng Äntwert waarden. Wa mir hien mat Léift a mat déiwer Konzentratioun usprieche, wäert hien eis Gebieder beäntweren. Dann wäerte mir seng Präsenz als Freed a Friden an eisen Häerzer spieren. Wann dës Freed a Friden ukommen, gött eng lieweg an effektiv

**Verbindung mat der Ieweschter Muecht etabléiert.
Mir müssen eis beméien, dës Geleeënheet ze notzen,
well kee Succès ouni Ustrengung erreecht ka ginn.**

**Wann Dir Äert Liewe verbréngt fir een
Nervenkitzel nom aneren ze verfollegen, wäert Dir ni
dat richtegt Gléck kennen léieren. Liewt einfach a
loosst d'Liewen méi roueg. Gléck läit doran, sech
genuch Zäit fir déif Nodenken an d'Kontemplatioun
vun de grouse Saachen ze ginn.**

**Verbréngt vun Zäit zu Zäit eleng a praktizéiert
eng Zäit laang Rou; Dir wäert den Ënnerscheid selwer
gesinn. Wann de Radio oder d'Televisioun dauernd u
sinn, oder wann stänneg Stimulatioun an Ënnerhaltung
Är Sënner beschäftegen, wäert dat Är Nerven
beschiedegen an Iech irritabel maachen.**

**Denk net ze vill drun, anerer ze reparéieren.
Reparéiert Iech selwer als éischt - Gott soll Iech
reparéieren! Déi gréisst Arena fir Exzellenz an
Erfolleg ass doheem. En Engel a sengem eegenen
Heem ass iwwerall en Engel. Déi sanft Stëmm an dat
friddlecht Verhalen vun enger Persoun gi méi
gebraucht wéi soss néierens.**

Eng Kraaft, déi ni versoen

**Wann mir eis mat Gott verbannen, wäert dat
intuitivt Verständnis eis an allem inspiréieren a
leeden, wat mir maachen. Mir müssen dës geseent
Kraaft bewusst besetzen. Si ass an eis; mir brauche
se nëmmen ze verroden. Ech interesséiere mech net
fir déi, déi nëmme virwëtzeg sinn, mee fir déi, déi
wierklech no der Wourecht sichen. Ech sinn a**

**stänneger Kommunikatioun mat Gott a sichen
nëmmen no deenen, déi hien oprecht kenne léiere
wëllen.**

**Dir wäert feststellen, datt dës Kraaft an allem
wierkt, fir Är Ëmstänn ze verbesseren an d'Saache fir
lech méi einfach ze maachen. Wann Dir lech mat
dëser Kraaft verbënnt, pulséiert Äert Wuelbefannen
mat kosmescher Energie, an Äre Geescht gëtt méi
raffinéiert, fokusséiert, schaarf a penetrant. Dir wäert
feststellen, datt Är Séil e Gefäss fir Gottes lieweg
Wourecht an onerschöpflech Wäisheet ass.**

**Gott ass d'Quell vun der Gesondheet, dem
Wuelstand, der Wäisheet an der éiweger Freed. Wann
mir eis mat Him verbannen, gëtt eist Liewen ganz a
komplett. D'Liewen ouni Hien ass onvollstänneg. Mir
mussen iwwer dës iewescht Kraaft nodenken, déi eis
Liewen, Kraaft a Wäisheet gëtt. Mir müssen bidden,
datt d'Wourecht an eise Geescht fléisst, d'Kraaft an
eise Kierper an d'onendlech Freed an eis Séilen.**

**Hannert der Däischtert vun zouenen Aen leien déi
wonnerbar Kräfte vum Universum, all gutt Séilen an
edel Geeschter, an déi onendlech Ausdehnung vun de
geeschtleche Räicher. Wann Dir nodenkt, wäert Dir
déi absolut Wourecht erkennen an hiert wonnerbart
Wierk an Ärem Liewen an an allem wat wonnerbar a
glorriich an der Schöpfung ass, gesinn.**

Gott soll dir Erfolleg ginn a Friden mat dir sinn

**Fasten ass Gesondheet a Wuelbefannen
"Dir sollt fasten, well et gëtt näischt
Vergläichbares" (Hadith)**

**[Dëst Thema widdersprécht net dem Fasten, wéi
et am Hellege Koran ernimmt gëtt, an et fuerdert och**

keen op, seng traditionell Method vum Fasten opzeginn, déi mir respektéieren, a mir respektéieren déi, déi fasten, andeems mir zu Gott bieten, datt hie si ëmmer seegne soll an hiert Fasten akzeptéiert. Wat hei gemengt ass, ass therapeutescht Fasten fir spezifesch kierperlech a spirituell Resultater, an dofir war dës Erklärung néideg.]

Déi kierperlech Resultater a spirituell Erfarunge vum Fasten si wierklech erstaunlech. D'Séil gëtt vun den Ufuerderunge vum Kierper befreit, wann se vu schwéieren, grobe Gewunnechten befreit gëtt. Ech hunn mäin drëssegsten Dag vum Fasten ofgeschloss, an et fillt sech sou natierlech un, wéi wann ech guer kee lessen geschmaacht hätt.

Jiddereen, deen et kann, soll probéieren, dräi Deeg oder méi laang ze fasten, wa méiglech, a wäert lues a lues feststellen, datt et méiglech ass, ouni lessen ze liewen.

Gesond Persoune sollten et net schwéier fannen, dräi Deeg ze fasten. Verlängert Fasten soll ënner der Opsiicht vun engem Spezialist duerchgefouert ginn. Jiddereen, deen un chronesche Krankheeten oder kierperleche Behënnerunge leid, soll nëmmen no Consultatioun vun engem Dokter, deen Erfahrung am Fasten an der Ernährung huet, fasten.

Kierperlech Péng a Schmäerzen sinn Indikatoren fir eng Feelfunktioun vun de Kierpersystemer an e Besoin fir Reparaturen an Ënnerhalt. D'Leit halen hir Autoen propper a gutt ënnerhalen! De mënschleche Kierper ass vill méi komplex a komplizéiert wéi all Auto, a Gott wëll, datt mir en propper halen a richteg funktionéieren, andeems mir ëmmer méi op seng Kraaft vertrauen. De Geheimnis vun enger gudder Gesondheet läit net nëmmen an de chemeschen

Elementer, mee och am Vertrauen op Gottes Kraaft, oder d'Liewenskraaft am Kierper.

Dës Liewenskraaft an eise Kierper ass wierklech d'Quell vum Liewen. Et ass eng konstant Kraaft, déi, op Gottes Gebot, eis Organer erstellt an ënnerhält. Dës Liewenskraaft gëtt duerch d'Kraaft vum Geescht gestärkt a vun der Nahrung erniert. Wann se awer falsch benotzt gëtt, funktionéiert se net méi a refuséiert schlussendlech ze schaffen. Zum Beispill kann hir Kraaft an den Aen schwächen, wat zu enger onscharfer Siicht féiert. Kee Liewensmëttel kann Kraaft ginn, kee Loftwiesel kann d'Zellen erfrëschen an nei beliewen, an näischt kann dem Kierper Energie zréckginn, wann seng inherent Liewenskraaft ufänkt ze verschwannen.

Fasten berouegt erschöpft Organer, souwéi d'Systemer vum Kierper an d'Vitalenergie selwer, a befreit se vun Iwwerbelaaschtung. Wann Dir ophält der Vitalenergie ze suggeréieren, datt se vun externen Quelle vu Liewensmëttel, Waasser, Sauerstoff a Sonneliicht fir hir Existenz ofhängeg ass, gëtt se befreit a selbstänneg.

Iwwereiessen 365 Deeg am Joer féiert zu verschiddene Krankheeten. Stänneg iessen, egal ob de Kierper et brauch oder net, ass wierklech e Fluch drop. Wat méi eng Persoun sech op hire Geschmaachssënn konzentréiert a probéiert en zefriddenzestellen, wat méi Krankheeten si leiden. Et ass gutt lessen ze genéissen, awer d'Versklavung dovun huet schmerzhaft Komplikatiounen a schlëmm Konsequenzen. Sou schued eng Persoun sech selwer duerch hir Bindung un de Kierper a seng Ufuerderungen. Et ass Zäit fir d'Leit ze realiséieren, datt et d'Liewenskraaft ass, déi de Kierper erhält an en lieweg an engeresch hält.

Mir müssen - ouni Obsessioun - de gréisste Wäert op de Geescht leeën, fir seng Kräfte ze stäerken a méi selbstänneg ze maachen. Wann eng Persoun drop bestoung, hire Geescht dem Kierper ze versklavt, wäert de Geescht sech revanchéieren, andeems hien seng Kraaft opgëtt an déi Persoun forcéiert, sech vun engem aneren oder eppes anescht fir Hëllef ofhängeg ze maachen. Kee Dokter oder Medikament kann engem Patient hëllefen, deem säi Geescht sou geschwächt gi ass, datt d'Krankheet sech verschlechtert. Dräi Véirel vun der Heelung läit am Geescht.

An Indien léiere mir, de Kierper mat Willenskraaft ze erueweren, sou datt eng Persoun sech staark op de Geescht verloossen kann. Déi, déi stänneg op kierperlech Mëttele fir Gesondheet an Heelung zréckgräifen, gewinnt sech drun a sinn doduerch stänneg dovun ofhängeg. Awer mental Kraaft ass am héchsten. Ee muss lues a lues léieren, dat Bescht aus dem Geescht a senge Fäegkeeten ze maachen; dann wäert ee feststellen, datt de Geescht en iewesch Instrument ass, an de Geescht mécht alles, wat vun him gefrot gëtt. Ech hunn dat aus éischer Hand a mengem eegenen Liewen gesinn an erlieft.

Ech hunn eng Kéier eng Virliesung gehalten, an et war extrem waarm. Mäi Gesiicht war vum Schweess gedrép, an ech konnt mäin Taschentuch net fannen. Fir e Moment war ech verléiert, awer ech hunn meng voll Opmierksamkeet op d'Mëtt vu mengem Wëllen (d'Géigend tëscht mengen Auebrauen) konzentréiert a roueg gebiet: "Här, duerch Är Gnod ass mäi Kierper kill!" Direkt ass de Schweess verschwonnen, a mäi Kierper ass sou kill ginn, wéi e soll sinn! Dofir ass et enorm nützlich, sech op de Geescht ze verloossen! Wéi och ëmmer, een soll net an Extremer goen an de

Kierper komplett verleegnen, well wann een dat mécht, wäert een net fäeg sinn ze denken, ze iessen oder sech ze beweegen.

Verschiede Leit versichen, d'Kontroll vum Geescht iwwer de Kierper ze beweisen, haaptsächlech fir d'Gesondheet ze demonstréieren. Mee Gesondheet ass net dat ultimativt Zil vum Liewen. Gott z'erreechen ass den richtegen Zweck. Ee kann sech eng Zäit laang gesond fillen, awer et wäert eng Zäit kommen, wou näischt hëllefe wäert. Wien hëlleft dann? Gott. Fasten ass ee vun de beschte Weeër fir méi no un Gott ze kommen. Et befreit d'Liewenskraaft vun der Versklavung vum Iessen a bestätegt, datt Gott eis Kierper erhält an se um Liewen hält.

Mä Gewunnechten si sou staark, datt schonn de Gedanke un Iessen ee direkt Loscht mécht ze iessen. Eemol, wéi ech e jonke Bouf an Indien war, krut ech eng Erkältung. Ech wollt Tamarind, wat als ganz schlecht fir Erkältungen ugesi gëtt. Meng Schwëster huet stur refuséiert, mä wéinst menger Beharrlechkeet huet si mir e Stéck vun der Fruucht bruecht. Ech hunn e Stéck gekaut an et dann ausgespaut, ouni ze schlucken, well de Verlaangen no dem Goût zefridden war. D'Mënsche gi meeschtens vun der Frosserie kontrolléiert. Leider huet Gott de Kierper net sou geschaf, datt mir de Geschmaachssënn genéissee kënnen an eis schiedlech Exzesser erginn oder ongesond Iessen konsuméiere kënnen, ouni den Verdauungssystem an aner Organer ze schueden.

Mee a Wierklechkeet ass deen eenzege Wee zu Gesondheet a Gléck - de klugste Wee - Selbstkontrolle. Eng vun de gréissten Erreechungen, déi eng Persoun erreeche kann, ass Meeschter iwwer sech selwer ze sinn, net der Tyrannei vun hire Sënner

ze ënnerwerfen. Wann Dir en Apparat enger exzessiver elektrescher Ladung aussetzt, déi dëser Iwwerbelaaschtung net standhält, brennt et aus. Ähnlech, all Kéier wann Dir Äert Verdauungssystem mat lessen iwwerlaascht, gëtt d'Liewenskraaft, déi fir d'Verdauung verantwortlech ass, erschöpft. Wann Dir ophält ze vill ze iessen a wann Dir fastet, rascht dës Liewenskraaft aus a gëtt mat kosmescher Energie nei gelueden.

Wann Äert Auto futti geet, schéckt Dir et an eng Reparaturwerkstatt. Nodeems déi néideg Prozedure gemaach goufen, leeft et eng Zäit laang besser, bis eppes anescht futti geet, an Dir et fir weider Ënnerhalt a Reparaturen zréckschéckt. Datselwecht gëllt fir de Kierper. Déi kierperlech Auswierkunge vum Fasten si erstaunlech. En dräideegt Fasten op Orangensaft reparéiert de Kierper temporär. Awer e méi laangt Fasten reparéiert en komplett, an Dir wäert lech staark wéi Stol fillen. Wann Dir eng dauerhaft Gesondheet wëllt, sollt Dir ëmmer d'Qualitéit an d'Quantitéit vum lessen iwwerwaachen, dat Dir konsuméiert.

Dir sollt wëssen, wat Dir beim Fasten maache sollt. Eng medizinesch Opsicht ass essentiell fir déi, déi méi wéi dräi Deeg faste wëllen. Ech roden kengem, säin éischt Fasten ze laang ze maachen, well se sech schwaach an erschöpft fillen. Ee Dag d'Woch mat Fruuchtjus oder dräi Deeg hannereneen all Mount mat Orangensaft ze fasten sinn gutt Weeër fir sech un d'Fasten ze gewinnen. Déi Persoun, déi fastet, soll psychologesch virbereet sinn, mat Sympathisanten ëmzegoen, déi hinne versécheren, datt se krank gëtt oder stierft (Gott verbitt), wann se net iessen. Et ass wouer, datt Dir lech während engem laange Fasten schwaach fillt, awer dat geschitt nëmmen an den

éischen Deeg, well Är Liewenskraaft sech un d'lessen gewinnt huet. Awer lues a lues, wéi d'Deeg vergoen, verléiert Dir all Gefill vu Schwächt. Är Liewenskraaft a Geescht gi vum lessen ofgetrennt, an Dir stellt fest, datt de Kierper wierklech vun der Liewenskraaft ënnerstëtzt gëtt.

Ech kennen de Geheimnis, mat deem eng Persoun faste kann, ouni Gewiicht ze verléieren. Wann d'Liewenskraaft bewosst kontrolléiert gëtt, kann se benotzt ginn, fir d'Kierpergewiicht ze reduzéieren oder et z'erhalen. Wann dës Method benotzt gëtt, fällt déi natierlech Temperatur vum Kierper net, egal wéi laang d'Fasteperiod dauert. Andeems kosmesch Energie duerch e spezifesche Kanal am Kierper gezunn gëtt, gëtt d'Liewenskraaft duerch déi Energie nei opgefëllt, anstatt op extern Quellen ze vertrauen.

D'Liewen ass éiweg an hänkt net vun der Atmung, dem lessen, dem Waasser oder dem Sonneliicht of. Denkt drun, datt Dir eng onstierflech Séil sidd, déi virun allem duerch d'Kraaft vu Gott leeft a kengem aneren.

D'Bewosstsinn bleibt nom kierperlechen Doud lieweg, awer déi duerschnëttlech Persoun verléiert dëst Gefill vu Kontinuitéit a gleeft, datt si dout ass. Jidderee vun eis wäert iergendwann de kierperlechen Doud erliewen, dofir gëtt et kee Grond, sech virun him ze fäerten. Dir hutt keng Angscht, d'Gefill am Kierper ze verléieren, wann Dir schloft; éischer akzeptéiert Dir de Schlof als en Zoustand vun der Befreiung, op deem Dir gespannt waart. Ähnlech ass den Doud en Zoustand vun der Rou - Réckzuch aus dem Liewen. Et gëtt näischt ze fäerten. Wann den Doud kënnt, laacht driwwer. Den Doud ass nëmmen en Test, deem säin Zweck et ass, eng déifgräifend Lektioun ze léieren. Dir sidd eng Séil, an d'Séil stierft

net. Et gëtt kee Grond ze waarden, bis den Doud lech dat léiert, wann Dir et elo wësse kënnt. Déi éischt Lektioun, déi Dir léiere musst, ass, datt d'Liewen net vum lessen ofhänkt. Wann Dir fastet, kënnt Dir dat selwer bestätegen.

Jidderee soll un der Entwécklung vu senge geeschtege Fäegkeeten schaffen, fir seng Aufgaben ënner allen Ëmstänn besser auszuféieren. Uerdnung an Disziplin solle respektéiert ginn; awer een soll net rigid, mä éischer flexibel a logesch sinn, wann et drëm geet, mam Liewen a senge Erausforderungen ëmzegoen.

All d'Grundgewunnechten vun engem Kand gi tëscht dräi a siwe Joer geformt. Eng ënnerstëtzend Ëmwelt hëlleft seng Entwécklung ze guidéieren. Wéi och ëmmer, d'Ännerung vu prominente Tendenzen erfuerdert eng speziell Begleitung.

An menger Privatschoul hunn ech de Jongen eng rigoréis Ausbildung am Ëmgang mam Kierper ginn. Si hunn gefastet a geschlof op enger Decken um Buedem ouni Këssen. Heiansdo hunn si stonnelaang meditiert. Kanner ze hëllefen, sech vun der Knechtschaft vum Kierper ze befreien, ass vu grousser Wichtigkeet an e liewenslaange Segen. Eemol souz ee vu menge Schüler zwielef Stonnen a Meditatioun, ouni ze blénken. Sou e Gläichgewiicht bréngt immens Freed. Déi ideal Ausbildung läit an der ausgeglachener, wëssenschaftlecher Disziplin vu Kierper, Geescht a Séil. Dëst ass d'Essenz an d'Bedeutung vum Fasten.

Hannert dem Fasten läit e metaphysescht, transzendentalt Wëssen. Tatsächlech leeft de Mësch net nëmme vu Brout. Zwou Saache halen eis un d'Äerd gebonnen: Otem a Liewensmëttel. Während dem Schlof ass eng Persoun net bewusst iwwer de

Besoin fir Otem oder lessen, well d'Séil vum Kierperleche Bewosstsinn ofgetrennt ass. Fasten erhiewt de Geescht op déiselwecht Aart a Weis. Duerch Fasten vertraut de Geescht op seng eegen ugebuer Kräfte. Wann dës Kräfte sech manifestéieren, gëtt d'Liewenskraaft am Kierper duerch déi éiweg Energie verstärkt, déi kontinuéierlech vum kosmeschen Äther iwwer d'Gehir an d'Wirbelsail an de Kierper fléisst.

Wann d'Liewenskraaft vun den externen materielle Quellen, déi de Kierper ënnerstëtzen, ofgetrennt ass, fillt se sech vun bannen ënnerstëtzt, an de Geescht realiséiert, datt déi fest Materialien, op déi de Kierper ugewisen ass, nëmme rau a konzentréiert Manifestatiounen vum Energie sinn. De Geescht kann dann direkt mat der Liewenskraaft interagéieren an him uweisen, déi gewënschte Verännerungen am Kierper ze bewierken.

De Geescht huet d'Kraaft alles ze maachen. Dofir konnt de Jesus Christus Steng a Brout verwandelen, genee wéi Waasser tëscht de Fanger vum Prophet, Fridde sief mat him, gefloss ass, wéi hien seng Hand an e Gefäss mat e bësse Waasser gestach huet a gesot huet: Kommt zur geseenter Reinigung an dem Segen vu Gott.

Dofir ass eng komplett Ofhängegkeet vu Liewensmëttel eng Ongerechtegkeet fir de Geescht an d'Liewenskraaft am Mënsch. Duerch laangt Fasten realiséiert deen, deen fastet, datt alles Intellekt ass.

All Kraaft, Kierper oder Objet an dësem Universum ass e Produkt vum göttleche Geescht, genee wéi all d'Saachen, déi Dir an engem Dram gesitt, vum Ënnerbewosstsinn erstallt ginn.

De Geescht kontrolléiert de Kierper. Wann Dir beim Fasten mengt, datt Äre Kierper doduerch

schwächt, da schwächt en tatsächlech. A wann Dir mengt, datt Fasten Är Kraaft schwächt, da fillt Dir lech duerch dëse Gedanke schwaach.

Mee wann Dir lech selwer dovun iwwerzeegt, datt Äre Kierper staark ass, da fillt Dir lech net midd; amplaz fillt Dir eng super, erfreschend Energie. Déi meescht Leit wëssen dat net, well se et nach ni erlebt hunn.

De Geescht wäert seng Wonner net weisen, ausser Dir aktivéiert seng Kräfte. An hie wäert net funktionéieren, soulaang Dir ze vill op materiell Saachen vertraut. Dofir bleiwen seng Wonner virun der normaler Perceptioun verstoppt.

Mee wann Dir léiert - duerch Fasten - lech op d'Vernunft ze verloossen, da wäert Dir se an allem um Wierk fannen, egal ob Dir Krankheet iwwerwanne wëllt, Wuelstand a Räichtum bréngt oder dat ultimativt Zil vum Liewen erreeche wëllt: Gott ze fannen.

Wien säi Geescht kontrolléiere kann, wäert och fäeg sinn, säi Kierper a seng Bedierfnesser ze kontrolléieren, an erreecht spirituellen Friden a Befreiung vun den ierdesche Restriktionen, déi Séil a Kierper zesummebannen.

Op der anerer Säit soll de Glawen un d'Netexistenz vun der Matière an d'Universalitéit vum Geescht net op vague Theorien oder Theorien baséieren, déi net logesch erkläert kënne ginn, mä éischer op praktesche Grondlagen an engem déiwe Selbstbewosstsinn.

D'Leit identifizéiere sech normalerweis mam Kierper, deen duerch lessen ënnerstëtzt gëtt, awer si realiséieren net, datt d'Hauptquell vum Kierper d'Liewenskraaft ass. Weder lessen nach aner extern

Mëttel kënnen e Kierper erëmbeliewen, aus deem de kosmesche Stroum zrëckgezunn gouf.

D'Bezéiung tëscht dem physische mënschleche Kierper a Geescht ass Energie oder Liewenskraaft. Al indesch Weisen hunn dës Energie (Prana) entdeckt an d'Wëssenschaft mam Numm Pranayama entwéckelt , wat bedeit, d'Liewenskraaft am Kierper bewusst ze kontrolléieren.

De Jesus Christus huet véierzeg Deeg an der Wüst gefastet. An de Prophet, Fridde sief mat him, huet gefastet a gesot: "Fastet, an Dir wäert gesond sinn."

Déi, déi ni fasten, kënnen net aus Erfahrung wëssen, datt d'Liewen ouni lessen méiglech ass

An der éischter Phas vun engem Wochefaaschten ass Hunger präsent. Wéi d'Deeg awer vergoen, hält d'Gefill vum Hunger of, an déi Persoun, déi fastet, erlieft Liichtegkeet, Energie, Vitalitéit an e Gefill vu Befreiung vu kierperleche Restriktionen. Firwat? Well d'Entzuch vu kierperlecher Nahrung dem Kierper forcéiert, sech op immateriell Ernährung ze verlossen: e Stroum, Energie, Aktivitéit oder Liewenskraaft.

De mënschleche Wëllen ass de gréisste Generator vun Energie. Duerch Wëllenskraaft a spontant Verlaangen kann eng Persoun séier spirituell Kraaft aus dem onendleche Reservoir kréien.

Eng Persoun, déi net bereet ass, hir deeglech Aufgaben ze erfëllen, fillt e Manktem un Energie a Vitalitéit. Op der anerer Säit gëtt een, deen fläisseg, begeeschtert a mat engem éierleche Wonsch ze schaffen schafft, vum kosmesche Stroum duerchdrongen, a säi Kierper a Geescht gi mat den Elementer vun der Vitalitéit opgefëllt.

Wien metaphysesche Liewensweise mat Willenskraaft kennt a praktizéiert, a weess, wéi ee bewusst Liewenskraaft aus senger onerschöpflecher

kosmescher Quell zitt, ass vu ville kierperleche Restriktiounen befreit.

D'Weisen an d'Yogi vun Indien soen, datt d'Matière eng konzentréiert mental Essenz ass. E puer vun hinne bewisen dëse Fakt, andeems se d'Fäegkeet gewisen hunn, hiren eegene Kierper an aner Saachen duerch de Wëllen ze materialiséieren a manipuléieren.

Déi modern Wëssenschaft huet bewisen, datt Matière aus Schwéngungskräften zesummegeat ass. Déi chemesch Elementer, déi all Formen a Gestalten am Universum ausmaachen, vu Fielsen a Planéiten bis zu Mënschen, sinn näischt anescht wéi verschidde Formen a Variatiounen vun Elektroneschwéngungen. Äis, zum Beispill, ass charakteriséiert duerch seng Keelt, säi Gewiicht a seng Form. Et kann gesi a beréiert ginn. Wa mir Äis schmëlzen, gëtt et a Waasser. Wa mir Waasser kachen, gëtt et an Damp a gëtt dann onsichtbar. Dofir existéiert Äis oder Schnéi aus wëssenschaftlecher Siicht net wierklech, och wann et fir eis Sënner erkennbar ass. Seng Essenz sinn onsichtbar Elektronen oder Forme vun Energie.

An anere Wieder, dat wat sech opléise kann oder an en onsichtbaren Zoustand opléise kann, kann net als real Existenz bezechent ginn. Aus dëser Perspektiv kann d'Matière als net existent ugesi ginn, awer hir Existenz ass relativ.

Matière existéiert a Bezuch op eise Geescht, awer am Fong ass et eng onsichtbar Kraaft, déi weder verléiert nach sech ännert, ausser am Ausgesinn a senger kierperlecher Form.

Ähnlech sinn de mënschleche Geescht a seng Matière Manifestatiounen vum göttleche Bewosstsinn, déi nëmmen a Form existéieren. D'Wourecht ass, datt nëmmen den universelle Geescht wierklech existéiert.

Genee wéi e Kand vun Eltere gebuer gëtt, sou hänkt d'Matière vum Geescht fir hir Existenz of. D'Matière ass e Produkt vum göttleche Geescht a schénkt fir de mënschleche Geescht erkennbar. U sech huet d'Matière keng Realitéit, well hir keng intrinsesch Existenz ass.

Déi elektronesch Kräfte vun der Matière, obwuel verréckt, enthalten Vibratiounen vun der selbstbewosster kosmescher Liewenskraaft, déi hirersäits vun enger göttlecher Quell ausgoen.

Gott sot: "D'Liicht vum Himmel an der Äerd", also soll et Liicht sinn, an et war Liicht. Dëst bedeit, datt de Fokus vum göttleche Geescht an dem göttleche Wëllen zu Liicht oder vibréierender Energie gouf.

De kosmesche Stroum vum Liewen an d'Elektronen, déi duerno mat méi grousser Kraaft vibréiert hunn, sinn déi divers, transparent Kräfte vun der Natur ginn. Dës Kräfte hunn sech als déi fundamental materiell Elementer manifestéiert, aus deenen dat physescht Universum zesummegevat ass.

Matière ass real a fir de mënschleche Bewosstsinn erkennbar. Awer duerch Erfahrung, Logik a verschidde Laborexperimenten huet d'Mënschheet entdeckt, datt et eng permanent an onverännerlech kreativ Kraaft hannert all den illusoreschen Biller a Forme vun der scheinbarer Welt muss ginn.

Dës Wourecht kann een duerch d'Verständnis vun der Natur vum Ozean verstoen, deen existéiert, och wann seng Wellen temporär Manifestatiounen vun enger eenzeger, grousser Essenz sinn: den Ozean selwer. Wellen kënnen net ouni den Ozean existéieren, awer den Ozean existéiert mat an ouni d'Wellen.

Dës Konzepter kënnen intellektuell verstane ginn, awer si kënnen net wierklech verstane ginn, ausser

ee léiert, Matière a Liewenskraaft ze transforméieren, an d'Liewenskraaft a kosmescht Bewosstsinn, wéi Prophéiten, e puer grouss Figuren an déi mat Selbsterkenntnis et gemaach hunn a weider maachen. Fir dës erleichten Individuen existéiert d'Matière net u sech, well si mat Sécherheet wëssen, datt ënner de Wellen vun der Schöpfung den onverännerlechen an onverännerleche Mier vum Geescht läit.

An de Philosophien vu Vedanta a Yoga ass den Universum en Dram am éiwege, waache Bewosstsinn vu Gott (deen weder vum Schlof nach vum Schlof iwwerholl gött). Matière a Geescht, den Universum mat senge Stären a Planéiten, déi dicht Uewerflächenwellen an déi subtil, transparent Ënnerstréim vun der materieller Schafung, déi menschlech Fäegkeeten vum Gefill, vum Wëllen an vum Bewosstsinn, an d'Zoustänn vu Liewen an Doud, Nuecht an Dag, Gesondheet a Krankheet, Erfolleg a Versoen, sinn all Realitéiten no dem Gesetz vun der Relativitéit, dat dësen kosmeschen Dram regéiert.

Alles, wat duerch d'Lëns vun der Relativitéitstheorie wahrgéiholl gött, ass nëmme fir den menschlechen Dreemer real, deen seng kleng Roll am groussen kosmeschen Dram spillt. Fir der kosmescher Illusioun oder dem Gesetz vun der Relativitéit ze entkommen, muss d'Mënschheet aus dësem Dram zum éiwege Bewosstsinn vu Gott erwächen.

Mir kënnen dësen Dram net duerch Fantasie oder Verleugnung änneren, andeems mir d'Liewen akzeptéieren an den Doud ofleenen, oder andeems mir d'Gesondheet unerkennen an d'Krankheet ignoréieren. All Zoustand ass en integralen Deel vu sengem Géigendeel, wéi déi aner Säit vun enger Mënz oder engem Stéck Stoff. Dualitéite sinn net getrennt,

mee éischer matenee verbonnen. De Sicher vun der Wourecht probéiert se net a sengem Geescht ze trennen, mee iwwerschreit se duerch Wëssen a Wäisheet.

Jiddereen, deen nëmmen déi positiv, glécklech an nützlich Aspekter als Fakten vun enger dualistescher Natur akzeptéiere wëll, ass e Mënsch, deen an den Illusiounen vun enger dreemter Welt versenkt ass.

Genee wéi eng Persoun Dreem huet, déi eng Zäit laang richtig schéngen, awer hir Gëltegkeet verléieren, wann se an en Zoustand vun der Wachheet iwwergeet, sou ass et och méiglech, datt eng Persoun aus engem Dram vun der Matière erwächt, deen richtig schénkt, an an der realer an onverännerlecher Welt vum Geescht liewt.

Nëmmen den perfektionéierten Individuum, deen geléiert huet, säi Bewosstsinn duerch Meditatioun a Kontemplatioun an dat onendlecht Absolut ze erweideren an ze transforméieren, kann d'Schafung als en göttlechen Dram gesinn. Nëmmen hie kann mat Sécherheet erklären, datt Matière net existéiert. Duerch kontinuierlech Selbstdisziplin, d'Entwécklung vun der bannenzeger Kraaft an d'Praxis vun der wëssenschaftlecher Yogameditatioun oder all aner Wee zur spiritueller Erkenntnis - sief et Glawen, Léift, Déngscht, Selbstverleugnung oder oprecht Ubiedung - kann de Sichende vu Gott Dualitéiten opléisen an déi éiweg Eenheet hannert all Manifestatiounen vu Villfalt an Diversitéit gesinn.

Wien vun der kosmescher Illusioun befreit ass, weess, datt Gott den Allmächtige alles an all Existenz ass, an doduerch beréiert hien säi göttlecht Bewosstsinn a realiséiert d'Essenz vun der Wourecht.

Friden sief mat dir

**Dee Räichen ass deen, deen Gott räich gemaach
huet**

**Wéi vum Enseignant Paramhansa Yogananda
erzielt**

**Den Keeser Akbar (1556-1609 n. Chr.) war ee vun
de Mogulkeeser vun Indien an ee vun de gréisste
Herrscher vum asiatesche Kontinent an der
Geschicht. Hie krut den Titel "Patron vun der
Mënschheet" wéinst senger Gerechtegkeet a Fairness
géintiwuer sengem Vollek a senger oprechter Suerg
ëm hiert Wuelbefannen. Hie war och fläisseg dobäi,
verluer indesch Territoiren zréckzegewannen an se an
e staarke, zentraliséierte Staat ze vereenegen.**

**Den Akbar war e grouse Verfechter vun der
Toleranz tëscht verschiddene Reliounen an Indien.
Während senger Herrschaft hunn den Hinduismus an
den Islam niewentenee a kompletter Harmonie
gebléit. De muslimesche Keeser (Akbar) huet
heiansdo islamesch Kleeder unhat a goug an
d'Moschee bidden, an aner Zäiten huet hien indesch
Kleeder unhat a goug an den hinduisteschen Tempel
fir Meditatioun a Gottesdénkscht.**

**Dëse grousshäerzege a generéise Keeser huet ni
een eenzegen Dag opgehalen, fir Kaddoen a Spenden
un déi Bedürftiger a sozial Institutiounen am ganze
Land ze verdeelen.**

**Et war säi Brauch, an enger luxuriéiser
kinneklecher Kutsch ze fueren, déi vun aacht schéine
Päerd gezu gouf. Garde an Herolden hunn d'Arrivée
vu senger prächtiger Prozession mat Trommelen,
Becken an Trompetten duerch d'ganz Stad
ugekënnegt.**

Trotz all dëser Herrlechkeet a Pracht gouf et strikt Uerder vum gréissten vun him selwer, d'Prozessioun zu all Moment an op all Plaz ze stoppen, wann ee vun den Ënnertanen him eng Ufro stelle wollt oder hien ëm Hëllef froe wollt.

Eines Daags, wéi déi majestéitesch kinneklech Prozessioun duerch eng breet Avenue gaangen ass, déi op béide Säite mat Beem gesäumt war, huet de Keeser zwéi blann Männer bemierkt, déi e puer Meter vuneneen ewech souzen a no Hëllef a Léift geruff hunn.

Den Eelsten huet dem Won bestallt, virum éischte blannen Mann ze stoppen, deem geruff huet:

"Déi Räich sinn déi, déi de Keeser räich mécht"

Nodeems hien dëse Saz genau nogelauschtert hat, huet hien de Chauffer gefrot, sech op deem anere blannen Mann zouzebeweegen, deem geruff huet:

"De wierklech räiche Mënsch ass deem, deem Gott räich gemaach huet"

E ganze Mount laang huet de Keeser déiselwecht zwou Ausdréck héieren, all Kéier wann e laanscht déi zwee blann Männer koum, déi hien a Gott ëm Räichtum gefrot hunn. Schlussendlech huet sech e Gefill vu Matgefill an him geweckt, an hie wollt dem éischte Mann hëllefen, deem säi Motto war: "Dee räichsten ass deem, deem de Keeser räich mécht."

Eines Daags huet den Akbar de Palaisbäcker gefrot, him e grousst Brout (vum décke Kamaj-Typ) mat enger Mëtt mat purem Gold ze baken. Den Akbar huet dëst Brout dem éischte blannen Mann ginn an

den zweeten, deen op Räichtum vu Gott gehofft huet, net vum Keeser, komplett ignoréiert.

Kuerz drop ass den Akbar op d'Juegd gaangen, an op senger Réckrees ass hien duerch déiselwecht Strooss gaangen an huet de blannen Mann gesinn, deen him de Goldbrout ginn hat, nach ëmmer op senger Plaz, deen ewéi virdrun geruff huet: "De Räichen ass deen, deen den Keeser räich gemaach huet."

Hie wollt, datt déi kinneklech Kutsch virum Blannen Mann gestoppt gëtt, a sot zu him: "Wat hues du mat deem Brout gemaach, dat ech dir ginn hunn?"

De Mann huet geäntwert:

„Är Majestéit, d'Brout, dat Dir mir sou frëndlech ginn hutt, war ze grouss an huet net gutt gebak, well et ze schwéier war, dofir hunn ech et fir zéng Fils un deen anere blannen Mann verkaaft an ech war dankbar, dës Fils ze kréien, déi ursprénglech vun Ärer Generositéit koumen.“

Den Akbar huet no dem anere blannen Mann gekuckt, mä konnt hien net fannen. Nodeems hien no him gefrot hat, huet hie gewuer ginn, datt hien d'Brout senger Fra ginn hat, an soubal si et opgeschnidden hat, huet si d'Gold fonnt. Domat hunn si sech en einfacht Haus kaaft, an hir Situatioun huet sech verbessert, nodeems Gott hire Wonsch erfëllt an si mat senger iwwerflësseger Gnod beräichert huet.

Wéi de Keeser dat héieren huet, huet hien déi déif Bedeutung vum Virfall erkannt. Mat ongegläicher Demut huet hien opgereeget a rosen gespillt an huet den éischte blannen Mann geroden a gesot:

„Wat hues du gemaach, du Narr? Du hues mäi Brout voller Gold dengem Frënd ginn, deen sech op Gott a net op mech fir säi Räichtum verlooss huet. Vun elo un muss du säi Motto iwwerhuelen a verkënnegen, wéi hie fréier verkënnegt huet: Dee Räichen ass deen, deen Gott beräichert huet.“

Oder eppes an där Richtung:

Wien de Giewer huet, gött

Hie eleng gött räich genannt

Fridden sief mat dir

Magnéitesch oder intellektuell Liewensmëttel

Wann d'Leit iwwer lessen oder Ernährung schwätzen, mengen se normalerweis dat kierperlecht lessen, dat benotzt gött fir de Kierper z'erhalen. Mee et gött aner Zorte vu Liewensmëttel, déi net manner wichteg si wéi kierperlecht lessen, an dacks nach méi wichteg.

Ënnert dësen intellektuellen oder spirituellen lessen:

Mental Aktivitéit oder Konzentratioun vum Geescht, Wäisheet a spirituellen Ënnerscheidungsmerkmal

Kierperlech Liewensmëttel ernähren d'Zellen vum Kierper, während intellektuell Liewensmëttel de Geescht mat gesonden Iddien oplueden, während d'Liewensmëttel vun der Wäisheet d'Séil erfrëschen an hir Fäegkeeten entwéckelen.

Intellektuell Ernährung besteet normalerweis aus den Iddien, déi eng Persoun denkt, an deenen, déi si

**vun aneren duerch Kontakt an Interaktioun mat
hinnen kritt.**

**Leit mat rouegen an nobelen Temperamenter
hëllefen eis Gedanken magnetesch a gesond ze
maachen. Et ass net schwéier ze bestëmmen, ob eng
Persoun hir intellektuell Ernährung aus enger
friddlecher oder enger stéierender Ëmwelt zitt.
Angscht, Leed a Verwirrung stamen all aus der
Ëmgang mat der falscher Aart vu Leit, egal ob Frënn
oder Famill, wat zu ängschtliche Gedanken an enger
onroueger Stëmmung féiert.**

**De Kierper kritt Energie an Aktivitéit vu
kierperleche Liewensmëttel, während magnetesch
Liewensmëttel souwuel de Kierper wéi och de Geescht
mat Energieladungen versuergen, déi méi einfach ze
verdauen sinn wéi fest a flësseg Liewensmëttel, déi
net einfach a lieweg Energie ëmgewandelt kënnen
ginn.**

**Wann Dir fäeg sidd, Ignoranz a Wäisheet ze
verwandelen**

**Vun Schwächt a Fragilitéit zu Gesondheet a
Vitalitéit**

**Gitt selbstsécher a muteg - och wann Dir eleng
sidd - op de Weeër vum Liewen**

**An déi bannenzeg Freed, e liewegt a waakregt
Gewësse ze hunn**

**An en onerschütterleche Glawen un
d'Gerechtegkeet vu Gott an un den Triumph vun der
Wourecht iwwer d'Falschheet an der Realitéit iwwer
d'Illusioun**

An wann Dir all Dag probéiert Är Gedanken op méi héich a méi raffinéiert Niveauen ze loossen

Si huet en häerzlecht an dankbart Häerz

An gutt Intentiounen géintiwuer aneren

Är intellektuell Ernährung ass magnetesch

An dann wäert et Iech alles unzéien, wat schéin a nützlich ass

Vun Saachen, Leit an Ëmstänn

Si brauch dringend weiderzemaachen, fir de Wee Richtung Ufer vu Sécherheet a Schutz ze féieren.

An zu gudder Lescht awer net zulescht

Wann Dir Iech beméit, dat ze kréien, wat Dir braucht, a mat deem zefridden sidd, wat Gott Iech einfach mécht

Sidd méi räich am Geescht a méi zefridden wéi déi, déi mat weltleche Besëtzt besat sinn a sech no senger flüchtege Freed begierlech fillen.

Fridden sief mat dir

**Gott léisst déi net am Stach, déi Hien gär hunn
Aus dem Buch Yogi's Memoirs: An Autobiography
(Indesch Philosophie am Liewen vun engem Yogi)**

**"Wann eise Papp dech entierbt hätt, Mukunda ⁽¹⁾,
dann häss du et wierklech verdénkt, well du
verschwendes däi Liewen op eng domm an domm
Manéier!"**

Sou ass d'Priedegt vu mengem eelere Brudder bei mir ukomm. Ech war grad mam Jitendra vum Zuch zrëckkomm, bedeckt mat enger Schicht Stëbs, wéi mir beim Ananta sengem Haus ukomm sinn, deen endlech an d'Alstad vun Agra geplënnert war. Mäi eelere Brudder huet als Comptabel am ëffentleche Bauverwaltung vum Staat geschafft, dofir hunn ech zu him gesot: "Du weess, Brudder Ananta, datt ech Gott ëm mäin Ierfschaft froen."

Hien huet geäntwert: "D'Suen kommen als éischt, a Gott kënnt duerno! Wien weess? D'Liewe kéint laang sinn!"

Ech sot: "Gott kënnt als éischt, a Suen sinn säi Knecht! A wien kann et viraussoen? D'Liewe kann kuerz sinn!"

Meng Äntwert koum spontan, ouni datt ech gemierkt hunn, datt eppes géif geschéien (Awer leider! Den Ananta ass a jonken Alter vun dëser Welt fortgaang)

D'Aen vu mengem Brudder hunn zefriddan geblénkt, well hien nach ëmmer op meng Réckrees an d'Familljenascht gehofft huet, an hie sot:

"Ech mengen, et ass Wäisheet aus der Klausur. Mee et schéngt mir, datt Dir Benares verlooss hutt!"

Also sot ech zu him: „Mäin Openthalt zu Benares war net fruchtlos, well ech do alles fonnt hunn, wat mäin Häerz sech geseent huet! An Dir kënnt sécher sinn, datt dat, wat ech fonnt hunn, net dee (Wëssenschaftler), deen Dir an Ärer Gesellschaft begéint hutt, nach säi Jong war.“

Den Ananta huet mat mir gelacht, wéi hien un dat geschitt erënnert huet, an huet zouginn, datt de hellseher, deen hie fir mäi Guide erausgesicht hat, de Benares, sech tatsächlech als Virsiicht an Abléck erausgestallt huet. Hie freet mech:

"Also, wat ass däi Plang, mäi verluerene, wandernde Brudder?"

Ech hunn geäntwert an erkläert: "Den Jitendra huet mech gefrot, ob ech hien op Agra begleede géif, fir d'Wonner vum Taj Mahal ze genéissen, an duerno gi mir bei mäi Guide, deen ech viru kuerzem fonnt hunn, deen eng Klausur zu Varanasi huet."

Den Ananta huet eis ganz gutt behandelt, an owes huet hien mech ëmmer erëm mat granschenden Aen ugekuckt, dofir hunn ech zu mir gesot:

"Ech weess, wat hannert deem Bléck stécht! Hie kacht eppes aus!"

An tatsächlech, wat ech virausgesot hat, ass beim Frühstück geschitt, huet den Ananta onschëlleg ausgesinn, wéi hien d'Feden aus der Konversatioun vun gëschter zesummegefaasst huet a gesot huet: "Also, sou fillt Dirlech, datt Dir d'Suen vun eise Papp net braucht!"

Ech hunn gesot: "Mäi Vertrauen ass éischer nëmmen op Gott."

Hien huet geäntwert: "Wierder si bëlleg, Mukanda! D'Schicksal huet dech bis zu dësem Moment geschützt. Mee wéi peinlech wier deng Situatioun, wann s du op déi onsichtbar Hand vertraue missts, fir dir lessen an Ënnerdaach ze ginn! Du géifs sécherlech op der Strooss Bettelen!"

Ech sot: „Gott bewahrt! Ech wäert mäi Vertrauen net a Passanten setzen amplaz a Gott, deen d'Dieren vum Ënnerhalt fir déi opmécht, déi Hien ubidden a vertrauen, an hinnen onzähleg Liewensënnerhaltsquellen ubitt, ausser Bettelen a Bettelen!“

Hie sot: "All dat ass rhetorisch Ausdrock a bombastesch Sprooch! Stelle mer vir, ech géif dech froen, deng Philosophie, mat där s du brühst a protzs, op d'Prouf vun der realer Erfahrung an dëser materieller Welt ze stellen, géifs du dat akzeptéieren?"

Ech hunn gesot: "Jo, ech akzeptéieren! Ass et erlaabt, Gott nëmmen op den theoretesche Beräich ze beschränken?"

Hie sot: "Mir wäerten et gesinn. Haut hutt Dir d'Méiglechkeet, meng Meenungen auszubauen oder hir Validitéit unerkennen."

D'Ananta huet e Moment dramatesch pauséiert, ier si weider lues a roueg geschwat huet a gesot huet:

"Ech proposéieren, datt Dir mech dëse Moien mat Ärem Frënd Jitendra an d'Nopeschstad Brindbane schéckt, ënner der Bedingung, datt Dir keng eenzeg Rupie mathëlt, net ëm lessen oder Sue bettelt, kengem vun Ärer schwiereger Situatioun erzielt an net ouni lessen bleift oder zu Brindbane hänke bleift. Wann Dir viru Mëtternuecht bei mech heem gitt, ouni eng vun de Konditiounen vun dësem Test ze verletzen, wäert ech déi iwwerrascht Persoun zu Agra sinn!"

Ech hunn gesot: "An ech akzeptéieren d'Erausfuerderung"

Et war kee Zweifel a menge Wieder oder a mengem Häerz. Freedvoll Erënnerungen un déi göttlech Interventioun sinn mir virgeblitzt: meng Heelung vun der déidlecher Cholera duerch eng Bitt un Gott virum Bild vun der Lahiri Mahasya; d'Kaddo vun den zwou Draachen, déi iwwer dem Daach vum Haus zu Lahore fléien; den Amulett, deen grad rechtzäiteg an der Verzweiflung a Frustratioun vum Bareilly ukomm ass; déi entscheidend Botschaft vum anonyme Einsiedler vu Banaras virum Haff vum Pandit; d'Visioun vun der Helleger Mamm an d'Héieren vun hire sublime Wieder vun der Léift an hir direkt Äntwert op meng Wënsch duerch de Guru Mahasya; d'Leedung, déi am leschte Moment kum a mir gehollef huet, mäin Ofschloss vun der Lycée ze kréien; an dann mäi Quartierléierer, de leschte Segen, deen mir am Niwwel vun engem Liewe voller Dreem kum. Ech wäert ni zouloossen, datt meng "Philosophie" net genuch ass fir de Kampf an dëser haarder Welt, enger Welt, déi nëmmen u konkret Beweiser a Beweiser gleeft.

Mäi Brudder huet geäntwert: "D'Erausfuerderung unzehuelen ass eng Eier fir dech, an ech wäert dech elo direkt an den Zuch begleeden."

Dunn huet den Ananta sech un de Jitendra gedréint, deen erstaunt gekuckt huet, a sot zu him: "Du muss hien als Zeie begleeden, a ganz wahrscheinlech och als Affer!"

Bannent enger hallwer Stonn haten den Jitendra an ech einfach Ticketen fir dës plötzlech Rees, nodeems den Ananta eis an enger Eck vun der Gare grëndlech ënnersicht hat a sech séchergestallt hat, datt mir kee Geld dobäi haten, an datt d'Stécker

Stoff, déi mir ëm eis Taille gewéckelt haten, net méi verstoppt waren wéi néideg.

„Ananta, géff mir eng Rupie oder zwou als Reserve, fir datt ech dir en Telegramm schécke kann, am Fall vun engem Pech“, huet mäi Frënd protestéiert, während dem eskaléierenden Konflikt tëscht Geld a Glawen.

Ech hunn him virwërfend ugeruff: "Jitendra, ech wäert mat dësem Test net weiderfueren, wann s du Sue als lescht Garantie mat hues."

De Jitendra huet geäntwert: "D'Klängele vu Mënz ass berouegend." Mä hien hat keng aner Wiel wéi roueg ze bleiwen, wéi si hien streng gerügt huet.

Mäi méi ale Brudder sot: "Mukanda, ech sinn net häerzlos."

Eng Toun vun Demut huet an der Stëmm vum Ananta geklongen, vläicht huet säi Gewësse him gepickt, well hien zwee ellen Jongen an eng friem Stad geschéckt huet, oder wéinst sengem Manktem u Glawen un d'Kraaft vu Gott, dann huet hien dobäigesat:

"Wann ech, duerch Zoufall oder Gnod, et fäerdeg bréngen, d'Prüfung vu Brandyban erfollegräich ze bestoen, froen echlech, mech als Äre Jünger ze konsekrieren."

Dëst Versprieche war ongewéinlech an net am Aklang mat etablierte Gewunnechten an Traditionen. An indesche Familljen verbeugt sech den eelste Brudder selten virun deenen, déi méi jonk si wéi hien; hie kënnt nom Papp op déi zweet Plaz, wat de Respekt an de Gehorsam vun deenen ugeet,

déi méi jonk si wéi hien. Wéi och ëmmer, et war keng Zäit méi, fir säi Kommentar ze ginn, well den Zuch schonn ugefaangen hat ze fueren.

De Jitendra ass traureg roueg bliwwen, wéi den Zuch weidergefuer ass, huet sech dann endlech a sengem Sätz geréckelt an huet mech fest op enger wéier Plaz gedréckt a gesot:

"Ech gesinn näischt, datt Gott eis dat nächst lessen wäert ginn!"

Also hunn ech gesot: "Sidd roueg, Zweifeler, well Gott schafft am Geheimen."

Hien huet geäntwert: "Kënnt Dir him séier maachen? Ech verhongeren just wann ech drun denken, wat eis erwaart. Ech hunn Varanasi verlooss fir den Taj Mahal ze gesinn, net fir a mäin eegent Graf ze goen!"

Also hunn ech gesot: "Halt Courage a freet Iech, Jitendra! Sinn mir net um Wee fir eisen éischte Bléck op déi helleg Wonner vu Brindiban ze werfen?" Ech sinn voller Sehnsucht beim Gedanken eleng, datt ech Fouss op d'Land setzen, dat vun de Féiss vum Här Krishna geseent gouf."

An deem Moment ass d'Dier vun eise Kompartiment opgaangen an zwéi Männer sinn eran. Déi nächst Halt war déi lescht.

De Friemen, deen vis-à-vis vu mir souz, huet mech mat merkbarem Interessi ugeschwat a gefrot: "Salut Leit, hues du Frënn a Brandenburg?"

Ech hunn mäi Bléck kal vun him ewechgedréit a gesot: "Dat geet dir näischt un."

Hie sot: "Vläicht sidd Dir änner dem Zauber vum Häerzdéif virun Äre Familljen fortgelaft. Ech sinn och e Mann mat spirituellen Sehnsucht, an ech wäert dofir suergen, datt Dir lessen a Schutz virun dëser intensiver Hëtzt kritt."

Ech hunn geäntwert: "Nee, Här, loosst eis eleng. Dir sidd generéis, awer Dir täuscht lech wann Dir mengt, mir wieren Flüchtlingen."

Eis Gespréich ass do op en Enn gaangen. Soubal den Zuch gestoppt ass an d'Jitendra an ech um Quai ausgestiegen sinn, hunn eis zwee zoufällég Frënn eis an d'Äerm geluecht an en Taxi geruff.

Mir sinn virun enger prächtiger Kapell op enger herrlecher Plaz tëscht ëmmergréng Beem ofgestiegen. Et war kloer, datt d'Wueltäter do gutt bekannt waren, wéi e laachende Jong op eis zoukoum an eis ouni Kommentar an e Empfangsraum gefouert huet, wou eng würdevoll, stralend al Fra eis begrüsst huet.

Ee vun de Männer huet sech un d'Wirtskammer gewandt a gesot: "Mamm Gauri, déi zwee Prännen kënnen net deelhuelen. An der leschter Minutt huet sech hire Programm geännert an si schécken lech hiren häerzleche Merci an hir déifst Entschëllegung. Mee mir hunn zwee aner Gäscht matbruecht, vun deenen ech, wéi mir eis am Zuch begéint sinn, geduecht hunn, datt si Jünger vum Här Krishna wieren."

Déi zwee Begleeder sinn op d'Dier gaangen a soten: "Mir soen iech Äddi, eis zwee kleng Frënn. Mir wäerten eis erëm gesinn, wann Gott et wëll."

D'Mamm Jouri huet e léift, zäertlecht Laachen fir hir onerwaart Gäscht ausgebrach, wéi si gesot huet: "Wëllkomm! Dir hätt net un engem besseren Dag heihi kënnen kommen. Ech hat erwaart, datt zwéi Prännen an dës Klaus kommen. Ech si sou frou, datt Dir komm sidd, soss wier ech vir Schimmt geschmolz, wann d'lessen, dat ech mat sou vill Suergfalt preparéiert hunn, keen fonnt hätt, deen et schmaacht a genéisst huet!"

Dës léif Wieder haten en iwwerraschenden Effekt op de Jitendra, deen a Tréinen ausgebrach ass. D'Kalamitéit, déi hie gefaart hat zu Brindbane, hat sech an e Banquet verwandelt, dat fir Kinneken a Prännen gepasst huet. Dës plötzlech Wendung vun den Eventer war him ze vill ze erdroen. D'Gastgeberin huet hien virwëtzig ugekuckt, awer ouni Kommentar, vläicht bewosst iwwer déi emotional Ausbréch vum Teenager.

Mir goufen zum Mëttegiessen invitéiert, an d'Mamm Jouri huet eis an den lesszëmmer gefouert, deen no appetitlech Aromen gedronk huet, an ass dann an déi ugrenzend Kichen verschwonnen.

An ech hat op dëse Moment gewaart, dofir hunn ech eng passend Plaz um Jitendra sengem Kierper erausgesicht a hien op eng ähnlech Manéier geknipst, wéi hie mech am Zuch geknipst hat, a gesot:

"Gott schafft, a séier och, Dir vu klengem Glawen!"

D'Gaaschtfra koum mat engem Fächer zréck, deen si eis am traditionellen ëstleche Stil ouni Paus gefächert huet, während mir op gestickte Decken souzen. D'Mënche hunn bal drësseg verschidden

Zorte vu Liewensmëttel matbruecht. Dëst war kee gewéinlecht Mëttegiessen, mee e luxuriéist Festmahl! Zënter eiser Arrivéé op dësem Planéit hate mir nach ni sou Delikatessen probéiert.

Hie sot zu eiser Gaaschtfra: "Dëst sinn wierklech Platen, déi fir Prännen gëeegent sinn, Eierbar Mamm! Ech weess net, wat fir eng dréngend Saach Är kinneklech Gäscht méi wichteg gehalen hunn, wéi un dësem Banquet deelzehuelen! Dir hutt eis eng Erënnerung fir d'Liewe ginn, déi mir ni vergiesse wäerten!"

Well d'Konditiounen vun der Ananta eis verhënnert hunn, méi ze verroden, konnte mir der éierwürdeger Damm net erklären, datt eis Dankbarkeet eng duebel Bedeitung hat, awer eis Andacht war kloer. Mir sinn mat hirem Segen an enger waarmer Invitatioun fortgaang, d'Kléiderei nach eng Kéier ze besichen.

D'Hëtzt dobausse war onerdréiglech haart, dofir hunn ech a mäi Frënd Ënnerdaach am Schiet vun engem Kadamba-Bam beim Klouschterpaart gesicht. Duerno koumen verletzend Wieder, wéi de Jitendra fir d'zweet Kéier seng Besuergnëss a säi Verdächtegen ausgedréckt huet a gesot huet:

"An wat fir eng schwiereg Situatioun hues du mech bruecht! Eist Mëttegiessen war eng Fro vum Gléck! A wéi solle mir elo d'Schéinheet vun dëser Stad genéissen, ouni eng eenzeg Mënz an den Hänn ze hunn? A kanns du mir dann soen, wéi mir zréck an d'Ananta hiert Haus kënne kommen?"

Also hunn ech gesot: "Elo wou däi Mo voll ass, wéi séier vergiess du Gott!"

Meng Wierder waren net haart, mee éischer virwërflech. Wéi kuerz ass d'mënschlecht Gedächtnis, wann et ëm d'Segen vum Himmel geet! Et gëtt keen eenzege Mensch op dëser Welt, deen net eng Äntwert op seng Ufroen kritt huet.

De Jitendra huet geäntwert: "Ech wäert meng Dommheet ni vergiessen, e Risiko mat enger reckloser Persoun wéi dir anzegoen!"

Ech sot: "Genuch, Jitendra, well de Gott, deen eis gefiddert huet, ass dee selwechte Gott, deen sech zu Brindban ëm eis këmmert a wäert eis zréck op Agra bréngen!"

Kaum hat ech fäerdeg geschwat, wéi e jonke Mann, deem säi Gesiicht Berouegung a Komfort ausgestraalt huet, séier op eis zoukum. Hie stoung ënnert eisem Bam, huet sech viru mir verbeugt a gesot:

"Mäi léiwe Frënd, du an däi Begleeder musse Friemer hei sinn, also loosst mech däi Gaaschtgeber a Guide sinn."

Och wann d'Gesiicht vum indesche Mann selten blass gouf, ass dem Jitendra säi Gesiicht direkt giel ginn, well hie krank war. Ech hunn d'Offer héiflech ofgeleent. Mä de jonke Mann gouf ganz opgereegt, op eng Manéier, déi ënner aneren Ëmstänn zimmlech lächerlech gewiescht wier. Hie sot:

"Du wäerts mech sécher net lass kréien!"

Ech hunn gesot: "Firwat net?"

Hie kuckt zouversichtlech zu mir erop a sot: "Well du mäi Léierer bass. Wärend ech mëttes meditiéiert

hunn, hunn ech de geseenten Här Krishna an enger Visioun gesinn, an hien huet mir zwou Figuren ënner dësem Bam gewisen. Eng dovun war däi Gesiicht, mäi Léierer, dat ech dacks a menge Meditatiounen gesinn hunn! Wéi frou wier ech, wann du meng bescheiden Déngschter géifs akzeptéieren!"

Also hunn ech gesot: "Ech si frou, datt Dir mech fonnt hutt. Weder Gott huet eis verlooss, nach de Mënsch huet eis verlooss!"

Obwuel ech onbeweeglech stoung a géint dat begeeschtert Gesiicht virun mir gelächelt hunn, huet e Gefill vun Éierbied mech am Geescht virun de göttleche Féiss verbeugt.

De Jong sot: "Mäi Frënn, wéi ech mech drop verlaangen, datt Dir mäin Heem mat engem Besuch éiert!"

Ech hunn gesot: "Dir sidd e generéise jonke Mann, awer mir kënnen dat net maachen, well mir Gäscht vu mengem Brudder zu Agra sinn."

Hie sot: "Dann erlaabt mir op d'mannst, iech zwee op Brindiban ze begleeten, als Erënnerung un dës Versammlung."

Ech hunn d'Invitatioun gären ugeholl. De jonke Mann - deem säin Numm Pratap Chatterjee war - huet eng Päerdskutsch gefrot, a mir si Richtung Madhana Mohana Tempel an aner Krishna Tempelen gaangen. D'Däischtert ass gefall, während mir nach ëmmer am Tempel gebiet hunn. Duerno sot de Pratap:

"Däerf ech Är Erlaabnes froen, ob Dir e puer Séissegkeeten iesse kënnt?"

Hie kum an e Buttek beim Gare eran, während mir déi breet Strooss erofgeschleeft sinn, déi elo voller Leit war a relativ roueg ginn ass. Eise Frënd ass fir eng kuerz Zäit verschwonnen a kum mat enger grousser Quantitéit Séissegkeeten zréck. Hie laacht flehend, wéi hien e Pak Geldschäiner zesumme mat zwee Ticketen, déi hie fir eis Rees op Agra kaaft hat, an der Hand hat, a sot: "Ech bieten Iech, mir dës spiritueller Eier ze ginn."

Meng Akzeptanz war nëischt anescht wéi Respekt fir déi onsichtbar Hand. War hir Generosität - iwwer déi d'Ananta sech verspott huet - net vill méi wéi néideg?

Mir hunn no enger ofgeleeëner Eck bei der Gare gesicht an ech hunn gesot:

"Pratap, ech wäert dir Kriya léieren: d'Method vum Lahiri Mahasya, dem gréissten Yogi vun der moderner Ära. An dës Method vu him wäert däi spirituellen Guide sinn."

D'Initiation huet an enger hallwer Stonn stattfonnt, an ech hunn den neie Jünger ugeschwat a gesot: "Kriya wäert de wäertvolle Bijou sinn, deen Är Wësch erfëllt. Dës Konscht, déi Dir als einfach gesitt, enthält d'Method vum schnelle spirituellen Fortschrëtt. Déi helleg indeschrëften soen, datt dat inkarnéiert mënschlecht Selbst eng Millioun Joer brauch fir vun der kosmescher Täuschung befreit ze ginn, awer dës laang natierlech Period kann duerch Kriya Yoga staark verkierzt ginn. Genee wéi de Jagades Chandra Bose bewisen huet, datt de Wuesstum vun enger Planz méi wéi soss beschleunegt ka ginn, sou kann och de spirituellen Wuesstum vun engem Mënsch duerch esoteresch Wëssen

beschleunegt ginn. Sidd éierlech an Ärer Praxis, an Dir wäert méi no bei Gott kommen, dem Léiermeeschter vun de Léierpersonal an dem Guide vun de Guiden."

De Pratap sot nodenklech: "Ech fille mech immens frou, dëse geseenten yogesche Schlëssel fonnt ze hunn, deen ech laang gesicht hunn. Säin spirituellen Afloss wäert mech vun de Restriktiounen vun de Sënner befreien an mech a méi héich Räicher dreien. Den Här Krishna haut ze gesinn ass e grouse Segen a mengem Liewen."

Mir souzen e Moment a stëllem Versteesdemech do, an dann sinn mir gemittlech Richtung Gare gaangen. Freed huet mech erfëllt, wéi ech an den Zuch gestiegen sinn, während de Jitendra gekrasch huet. Mäin Abschied vum Pratap war ergräifend, ënnerbrach vu Seufzer a Schluchzen vu menge béide Frënn. Nach eng Kéier war de Jitendra vun Trauer iwwerwältigt, dës Kéier net fir sech selwer, mä géint sech selwer, an hien huet ugefaange ze soen:

"Oh, wéi schwach war mäi Glawen u Gott! Mäin Häerz war verhärtet, awer elo wäert ech ni méi un der Suerg vu Gott zweifelen."

Soubal wéi Mëtternuecht geschloen huet, sinn déi zwee Abenteurer, déi ouni e Cent geschéckt gi waren, an d'Haus vun Ananta eragaangen. Säi Gesiicht war wierklech wéi versprach, voller Erstaunen. Roueg sinn Rupien op den Dësch gereent. Hie sot scherzhaft: "So d'Wourecht, Jitendra! Huet dëse jonke Mann net op Stroosseräuber zréckgegraff?"

Mä soubal wéi mäi Brudder d'Detailer vun der Geschicht héieren huet, gouf hien eescht an duerno

depriméiert, an hien huet mat enger spiritueller Begeeschterung geschwat, déi ech nach ni virdru gesinn hat:

"D'Gesetz vun Offer an Demande erreecht vill méi transparent Horizonten wéi ech geduecht hunn. An fir d'éischt Kéier verstinn ech, firwat Dir lech net ëm Suen a säi vulgärt Hamsteren op dëser Welt këmmert."

Obwuel et spéit war, huet mäi Brudder drop bestanen, et dem Kriya Yoga ze widmen. Sou huet de Meeschter Mukanda d'Verantwortung fir zwee "Schüler" missen droen, ëm déi hien net an engem eenzegen Dag gefrot hat.

Den nächsten Moien hu mir an enger Atmosphär vu Rou an Harmonie gefrëscht, déi et den Dag virdrun net ginn hat. Ech hunn de Jitendra ugelächelt a gesot:

"Dir wäert den Taj Mahal net entzu kréien. Loosst eis e Bléck drop werfen, ier mir op Serampur fueren."

Mir soen dem Ananta Äddi a riichten eis op Agra säin herrlecht a stolzst Monument: den Taj Mahal, säi wäisse Marmer, deen am Sonneliicht glänzt wéi en Dram vu perfekter Harmonie. Ëmgi vun donkelen Zypressen, grénge Wisen an engem rouege Séi, war säin Interieur mat komplizéierte Schnëtzereien dekoréiert, déi mat Hallefedelsteen ageluecht waren. Elegant Girlanden a Motiver hunn sech duerch de brongen a violette Marmer verstreet a kräizt, während d'Liicht, dat vun der Kuppel ausgestraalt gouf, d'Griewer vum Keeser Shah Jahan a Mumtazi Mahal, der Kinnigin vu sengem Kinnekräich an dem Objet vu senger Häerzen, gebaad huet.

Well ech genuch gesinn hat a Loscht hat, mäi Léierer ze gesinn, sinn ech direkt mam Jitendra Richtung Süden a Richtung Bengalen gaang. Mäi Begleeder sot: "Mukanda, ech hunn meng Famill zënter Méint net méi gesinn, ech hunn meng Pläng geännert an eventuell besichen ech spéider Äre Léierer zu Serampur."

Mäi Begleeder - deen ee léif als temperamentsvoll beschreiwe kéint - huet mech zu Kalkutta hannerlooss, an ech sinn mam lokalen Zuch zu Cebrampur ukomm, zwielef Meilen nördlech.

Ech war iwwerrascht, wéi ech gemierkt hunn, datt aachtanzwanzeg Deeg vergaange waren, zënter ech mäi Léierer zu Varanasi kennegeléiert hat, an hie mir gesot hat: "Du kënns a véier Wochen zréck!" An hei stoung ech mat engem klappenden Häerz am Haff vu sengem Klausur um rouege Rai Ghat, wou ech fir d'éischt Kéier d'Klausur erakoum, wou ech bestëmmt war, de gréissten Deel vun den nächsten zéng Joer mam grouse Weise vun Indien, mengem Léierer Swami Sri Yukteswar, ze verbréngen!

Enseignanten Paramhansa an Tagore

Aus dem Buch (D'Philosophie vun Indien am Liewe vun engem Yogi)

Fir de Salbei Paramhansa Yogananda

"De Rabindranath Tagore huet eis geléiert, natierlech a spontan ze sangen, als Mëttel fir eis selwer auszedrécken, genee wéi Sangvullen."

Dës Erklärung koum mir vum Bhola Nat, engem intelligente 14 Joer ale Jong an der Ranchi School, nodeems ech säi melodesche Gesang ee Moie gelueft hat. Mat oder ouni Geleeënheet ass de Jong mat Melodien gefloss wéi e harmonesche Stroum. Hie hat

virdru schonn am Tagore sengem renomméierte Santinakitan studéiert, dat "Hafen vum Fridden" bedeit, zu Bulpur.

Ech sot zu mengem Begleeder: "Dem Rabindranath seng Hymnen sinn zënter menger fréier Jugend op menge Lëpsen. All Bengaler, och déi analphabet Duerfbewunner, genéissen seng erhaben Poesie ganz staark."

An si huet zesumme mam Bhola e puer Verse vum Tagore rezitéiert, deen Dausende vun indesche Gedichter op Musek gesat huet, vun deenen e puer seng eege Kompositiounen waren an e puer vun deenen antik waren.

Nodeems mir fäerdeg gesongen haten, hunn ech laachend gesot: "Ech hunn de Rabindranath direkt kennegeléiert, nodeems hien den Nobelpräis fir Literatur kritt hat. Ech hat e staarken Drang, hien ze besichen, well ech seng ondiplomatesch Courage am Ëmgang mat senger Kritiker bewonnert hunn."

De Bhola huet sech begeeschtert iwwer d'Geschicht informéiert, dofir sot ech: "Linguisten hunn den Tagore batterer Kritik ausgesat, well hien en neie Stil an d'bengalesch Poesie agefouert huet, andeems hien umgangssprachlech a klassesch Ausdréck vermëscht huet, ouni d'linguistesch Grenzen ze berücksichtegen, déi Linguisten schätzen. Seng Gedichter enthalen déifgräifend philosophesch Wourecht an attraktiven, emotionalen Ausdréck, ouni sech un déi etabléiert literaresch Formen ze halen."

"En aflossräiche Kritiker huet de Rabindranath eemol - mat Veruechtung a Veruechtung - als 'den Dauwendichter beschriwwen, deen säi Gekurr fir e Sauerei un d'Dréckerei verkaaft huet'. Mä dem Tagore seng Rache war amgaang! Déi ganz westlech

Literaturwelt huet him Eier erweisen, wéi säi Buch (Gitanjali: The Song Offerings) op Englesch iwwersat gouf. Eng grouss Grupp vu Geléierten, dorënner seng fréier Kritiker, sinn mam Zuch op Santiniketian gereest, fir hir Gréiss ze soen."

De Rabindranath huet seng Visiteuren no enger bewosst laanger Verspéidung empfaangen, duerno hirem schmeichelhafte Luef a Stille an Indifferenz gelauschtert. Schlussendlech huet hien d'Waffen vun hirer Kritik géint si geriicht a gesot:

„Hären, déi parfüméiert Rosen vun der Eierbied an der Eier, déi Dir mir hei schenkt, si gemëscht mat de verfaulten Geroch vun Ärer fréierer Veruechtung. Gëtt et en Zesammenhang tëscht mengem Empfang vum Nobelpräis an dëser plötzlecher Unerkennung vunlech? Ech sinn nach ëmmer dee selwechte Poet, deenlech beleidegt huet, wéi ech meng bescheiden Blummen um Hellegtum vu Bengalen ugebueden hunn.“

"D'Zeitungen hunn eng Zesummefassung vun der kühner Veruerteelung vum Tagore publizéiert, an ech hunn d'Éierlechkeet vun engem Mann bewonnert, deen net vu Schmeichelei an Heuchelei bedrunn gouf."

"Ech gouf dem Rabindranath zu Kalkutta vu sengem Sekretär, dem Här CF Andrus ⁽¹⁾, virgestallt, deen einfach bengalesch Kleeder unhat, an deen den Tagore léif als säin Engleemeschter (Gurudeva) bezechent huet."

„De Rabindranath huet mech häerzlech empfaangen, ëmgi vun enger Aura vu Charisma, räicher Kultur an éierlecher Héiflechkeet. Den Tagore huet meng Fro iwwer d'Quelle vu senger Literatur beäntwert andeems hie gesot huet, datt seng Haaptinspiratiounen vun eisen reliéisen Epen an de

Wierker vum Dichter Vidyapati, deen am véierzénge Joerhonnert gelieft huet, koumen.“

Inspiréiert vun dësen Erënnerungen, hunn ech ugefaange mat engem ale bengalesche Lidd ze sangen, dat den Tagore an eng nei Form adaptéiert hat, ugefaange mat "Liicht, Liicht d'Luucht vun Ärer Léift". D'Bhola huet mech beim freedege Gesank begleet, wéi mir duerch de Schoulhaff geschpazéiert sinn.

Ongeféier zwee Joer no der Grënnung vun der Ranchi School krut ech eng Invitatioun vum Rabindranath, fir hien zu Santiniketan ze besichen, fir iwwer eis Bildungsidealer ze diskutéieren. Ech hunn dës Invitatioun gären ugeholl a sinn him entgéintgaangen. Wéi ech ukomm sinn, souz hien u sengem Schreifdësch, an hien huet mech als den Inbegriff vun der richteger Männlechkeet erschénge, wéi all Kënschtler sech dat virstelle kéint. Säi schéint, delikat geformt Gesiicht huet Adel an Dignitéit ausgestraalt, ëmrahmt vu laangen Hoer, engem fléissende Baart a groussen, léiwem Aen, all verziert mat engem engelesche Laachen. Seng melodesch Stëmm, wéi d'Kläng vun enger Flütt, huet d'Häerz gefaangen. Hie war grouss, staark a roueg, verkierpert d'Zärtlechkeet vun enger Fra an d'Onschold vun engem gléckleche Kand. Ech bezweifelen, datt en anert Ideal vun engem inspiréierten Dichter e méi authentischen Ausdrock fënnt wéi an dësem zäertlechen, séilege Rezitateur.

Ech hunn direkt mam Tagore eng komparativ an detailléiert Studie vun eisen zwou Bildungsanstalten ugefaangen, déi allebéid op onkonventionelle Prinzipie baséiert sinn. Mir hunn vill Ähnlechkeeten tëscht hinne fonnt, wéi zum Beispill Léieren am Fräien, Einfachheet an d'Förderung vun der

Kreativitéit bei klenge Kanner. De Rabindranath huet awer vill Wäert op d'Studium vu Literatur a Poesie geluecht, an op d'Selbstaussch duerch Musek a Gesang, eppes wat ech schonn zu Bhola observéiert hat. D'Santiniketan-Jonge hunn Perioden vu Rou praktizéiert, awer si hunn keng spezialiséiert Yoga-Ausbildung kritt.

De Poet huet mat déiwer Opmierksamkeet der Erklärung vun den Yogoda-Übungen nogelauschtert, déi d'Zellen vum Kierper mat Aktivitéit a Vitalitéit oplueden, an der yogescher Konzentratiounsmethod, déi all Ranchi-Jünger geléiert gëtt.

Den Tagore huet mir vun senger fréier Schoulkampf erzielt a laacht zu mir gesot: "Ech sinn no mengem fënnefte Liewen aus der Schoul fortgelaf." Ech konnt direkt gesinn, wéi seng delikat poetesch Sensibilitäten mat der schrecklecher disziplinärer Atmosphär vun der Schoul zesumme gestouss sinn.

De Poet huet eloquent eng Grupp Studenten ugedeit, déi am üppege Gaart studéiert hunn, a gesot:

„Aus dësem Grond hunn ech den Santiniketan Institut ënnert dem Schiet vun de Beem an der Pracht vum Himmel gegrënnt. D'Kand fillt sech a senger natierlecher Ëmwelt tëscht de Blummen a sangende Vigel, fir datt et de banneschte Räichtum vu senger eegenen Talenter ausdrécke kann. Richteg Wëssen kann net aus externen Quellen gepompelt oder gestach ginn, mä éischer soll d'Wëssen eng Hëllef sinn, fir d'Schätz vun der onendlecher Wäisheet ze entdecken, déi an den Déifte vun der mënschlecher Séil verstoppt sinn.“ (2)

Ech hunn him zougestëmmt a bäigefüügt: "D'idealistesche Tendenzen vun de Kanner an hir Léift fir Helden an Heldentum stierwen an normale

Schoulen un Hunger, well se op lessen limitéiert sinn, dat aus Statistiken, Eventer an historiesche Perioden zesummegeat ass."

De Poet huet gär iwwer säi Papp, den Devendranath, geschwat, deen hien inspiréiert huet, sech op Santiniketan ze begewennen. Hie sot: "Mäi Papp huet mir dëst fruchtbart Stéck Land ginn, wou hien en Tempel an e Gaaschthaus gebaut hat. Meng Ausbildung huet hei am Joer 1901 mat nëmmen zéng Kanner ugefaangen. Déi aachtdausend Pond, déi ech mam Nobelpräis krut, hunn ech fir d'Ënnerhalt vun der Schoul ausginn."

Den eelere Tagore (Devendranath), wäit bekannt als Maharishi (de Groussen Hellseher), war e wierklech bemierkenswäerte Mann, wéi seng Liewensgeschichte et scho seet. Hie verbruecht zwee Joer vu senger Jugend an de Kléischer an den Himalaya ze meditieren. Ähnlech war säi Papp, den Dwarkanath, a ganz Bengalen fir seng generéis ëffentlech Philanthropie bekannt. Aus dësem fruchtbare Buedem ass eng Famill vu Leit entstanen. De Rabindranath war net eleng a senger kreativer Ausdrucksweis; seng Famill huet säin Talent gedeelt. Seng Kusengen, de Gogonendra an den Upanendra, gëllen zu de bekanntste Kënschtler an Indien ⁽³⁾. Dem Rabindranath säi Brudder, den Dwijendra, war och e Philosoph, deen och vun de Vigel an Déieren am Bësch gär gehat gouf.

De Rabindranath huet mech invitéiert, d'Nuecht a sengem Gaaschthaus ze verbréngen. Wat e wonnerschéine Siicht deen Owend, wéi den Dichter mat enger Grupp Studenten am Haff souz! D'Zäit schénkt stoe bliwwen ze sinn, an d'Szen huet mir wéi en antike Klausur erschénkt, mam Dichter Tagore, ëmgi vu senge Jünger, an enger Atmosphär vu Freed a

helleger Léift agewéckelt. Den Tagore huet all Band
vun Häerzegkeet mat Fiedem vun Harmonie an Aklang
gewieft a perfektionéiert. Wat eng rar Blumm vun
authentischer spiritueller Poesie ass a Gottes Gaart
gebléit an huet anerer mat hirer natierlecher
Schéinheet an hirem Doft ugezunn!

Mat senger melodescher Stëmm huet de
Rabindranath eis e puer vu senger nei komponéierte,
séissen Gedichter virgelies. Déi meescht vu senger
Hymnen an Erzielungen, déi komponéiert goufen, fir
senger Jünger Freed a Begeeschterung ze bréngen,
fënnt een am Santiniketan. D'Schéinheet vu senger
Poesie läit fir mech an der Referenz op Gott a bal all
Vers, och wann den hellegen Numm net explizit
ernimmt gött. Zum Beispill seet hien:

"Wann ech vum Singen berouscht sinn,
vergiessen ech mech selwer a nennen dech mäi
Frënd, o du, deen mäi Meeschter bass!"

Nom Mëttegiessen den nächste Dag hunn ech
dem Dichter zéckt Äddi gesot. Ech freeë mech, datt
seng kleng Schoul sech zu deem entwéckelt huet, wat
haut d'Vizva Bharati International University ⁽⁴⁾ ass, wou
Studenten aus alle Länner eng ideal Ëmwelt fannen.

Wou de Geescht vun Angscht befreit ass
an de Kapp héich gehale gött

Wou Wëssen fräi an ongeschränkt ass,
D'Welt ass net duerch schmuel lokal
Mauern a fragmentéiert Deeler verwandelt
ginn

A wou Wieder aus den Déiften vun der
Wourecht entstinn,

An ustrengend Ustrengungen erweideren
hir Streck Richtung Perfektioun

**Wou déi reng Quell vun der Vernunft sech
net an den isoléierten, sandege Wüsten vun
doudege Bräich verluer huet,**

**An wéi et sech a stänneg ausdehnendem
Denken an Handlung weiderentwéckelt,**

**Fir datt mäi Land am Himmel vun där
Fräiheet erwäche kann, o mäi Papp ⁽⁵⁾**

De Schlëssel zu de Geheimnisser vum Erfolleg

**Erfolleg bedeit d'Zefriddenheet an
d'Zefriddenheet vun enger Persoun an hirer Ëmwelt.
Richtege Erfolleg ass d'Resultat vun Handlungen, déi
op Prinzipie vun der Gerechtegkeet baséieren, an et
ëmfaasst d'Gléck an d'Wuelbefannen vun aneren als
integralen Deel vum eegene Gléck. Wa mir dëse
Prinzip op eist materiellt, intellektuellt, moralescht a
spirituellt Liewen uwenden, kréie mir eng komplett an
ëmfaassend Definitioun vum Erfolleg.**

**D'Leit hunn ënnerschiddlech Meenungen an
Theorien iwwer Erfolleg, ofhängeg vun hiren
Ambitiounen am Liewen. Et ass net ongewéinlech,
datt verschidde Leit Erfolleg mat Déifstall
gläichsetzen, andeems se Saache soen wéi: "Hie war
en erfollegräichen Déif!" Dëst ënnersträicht, datt
Erfolleg a senge Formen a Varianten erwünscht a
gesicht ass. Eise Succès sollt awer aneren net
schueden.**

**Et gétt och nach en anert Kriterium fir den
Erfolleg: wa mir fäeg sinn, harmonesch a profitabel
Resultater fir eis selwer ze bréngen, solle mir och
anerer an eisen Erfolleg abannen an seng Friichte mat
hinnen deelen.**

**Een kéint sech entscheiden, fir eng länger Zäit
roueg ze bleiwen a refuséieren, mat senge**

Familljememberen ze schwätzen. Während dës Persoun doduerch e bëssen inneren Friden erreeche kann, ass hiert Verhalen egoisteschesch a schiedlech fir d'Gléck vun hirer Famill. Si kënnen net als wierklech erfollegräich ugesi ginn, ausser hir Léifsten profitéieren och vun hirem Erfolleg.

Ähnlech ass materiellen Erfolleg net nëmmen eist Recht, Wuelbefannen eleng ze genéissen, mä och eis moralesch Verantwortung géigeniwwer aneren, wat d'Hëllef ugeet, hir materiell Konditiounen a Liewensëmstänn ze verbesseren.

Jiddereen mat Intelligenz kann Sue verdéngen. Mee wa se Léift am Häerz hunn, wäerte se dëst Geld ni fir egoistesche Zwecker benotzen; éischer wäerte se et mat aneren deelen. Sue sinn e Fluch an e Misär an den Hänn vun den Egoisteschen an de Gierigen, an e Segen an e Kaddo an den Hänn vun deenen mat gudden Häerzer a generéise Séilen.

Den Henry Ford, zum Beispill, huet e Verméige verdéngt, awer hie gleeft net un d'Wuelbefannen, déi hie gesinn huet als eng Fërderung vun der Faulheet an der Leed. Amplaz huet hie vill Leit Beschäftegung a Liewensënnerhalt geschaf. Wann den Henry Ford Sue verdéngt huet, während hien och Wuelstand fir anerer geschaf huet, dann war hien op déi richteg Manéier erfollegräich.

Och déi gréisst Hellegen erreechen keng komplett Erléisung, ausser si deelen hiren Erfolleg - hir spiritueller Erfarungen an hiert méi héicht Wëssen - mat aneren, andeems se hinnen hëllefen, hellegt Verständnis z'erreechen. Aus dësem Grond sinn déi, déi sou Stadien erreecht hunn an esou Zoustänn

erreecht hunn, begierig, deenen, déi et brauchen, Verständnis ze vermëttelen.

Wann Dir richtegen Erfolleg wëllt erreechen, garantéiert Dir net nëmmen Äert eegent perséinlecht Gléck, mä och d'Gléck vun aneren.

Ënnerscheeder an den Erfolgsnormen tëscht Ost a West

Et gëtt ënnerschiddlech Standarden fir Erfolleg am Osten an am Westen. Leider imitéiert den Osten ëmmer méi déi schlémmst Aspekter vun deem, wat e a westleche Filmer gesäit. Während e puer Filmer Trouscht bidden, weist d'realt Liewen, datt Erfolleg alles anescht ass wéi einfach. D'Liewen ass dacks haart an onverzeihlech, a mir musse kämpfen, fir eise Liewensënnerhalt ze verdéngen. Bedenkt wéi vill Ustrengung néideg ass, fir Äre Kierper z'erhalen an en gesond a fräi vu Krankheeten ze halen! Och wann Dir Erfolleg hutt, ass dësen Erfolleg flüchteg. De Kierper gëtt schlussendlech begruewen. Et ass néideg, mat ville Kräfte, souwuel intern wéi extern, ze kämpfen, fir de gewënschten Erfolleg z'erreechen. Dës Kräfte schaffen onermiddlech, fir Iech all sënnvoll Leeschtungen ze klauen.

De Westen konzentréiert sech op deelweisen oder temporären Erfolleg am Zesammenhang mat dësem aktuelle Liewen. Den Osten konzentréiert sech dogéint op komplette, dauerhaften an dauerhaften Erfolleg.

Déi, déi de Spëtz vum éiwege Succès erreecht hunn, nennen mir (d'Gewënner an deenen zwou Welten déi Erfolleggräich an den Ae vum Riichter)

Dës Leit si glécklech a Kierper, Geescht a Séil. Si kënnen zwar e puer Saachen hunn, awer si besëtzen e grouse Räichtum: de Räichtum vum banneschte Friden an e spirituellt Verständnis vun der Bezéiung tëscht der Séil an dem göttleche Geescht, an der Bezéiung tëscht dem Kierper a kosmeschem Liewen.

Am Osten gëtt d'Iddi vun dëser Aart vu Succès am Kapp vum Kand agebaut. Am Westen kritt d'Kand e Spuerbüch a léiert, no Sue ze streuen, fir seng Wësch ze erfëllen.

Et ass an der Rei haart ze schaffen fir genuch materiellen Erfolleg z'erreechen, awer Kanner sollten och de Wäert vum dauerhaften Erfolleg geléiert kréien. De Räichtum vun der Séil bleift fir ëmmer an der Bank vun der Éiwegkeet, an Dir kënnt Gléck zu all Moment aus där Bank zrëckzéien.

Mee och spirituellen Erfolleg kann eenseiteg an ausbalancéiert sinn, wann Dir materiell Verantwortung hutt, déi Dir net erfëlle kënnt.

Nëmmen déi gréisst Yogi, déi sech vun de Gesetzer vun der Natur befreit hunn, kënnen materiell Affären komplett ignoréieren.

Am Osten louch de primäre Fokus op der Kultivatioun vu spirituellem Gléck, während déi materiell Aspekter vum Liewen dacks vernoléisseg goufen. Am Westen gëtt et e puer materiell Komfort, awer ganz wéineg psychologescht Gléck. Wat gebraucht gëtt, ass e Gläichgewicht tëscht deenen zwee, well sech nëmmen op een Aspekt vum Liewen ze konzentréieren zu engem Ongläichgewicht an enger Onméiglechkeet féiert, rational mat den Ufuerderunge vum Liewen ëmzegoen.

Zum Beispill, wann e Kënschtler sech eleng op d'Konscht konzentréiert an alles anescht vernoléisst, féiert dat zu engem Ongläichgewicht, dat sech als Angscht an Onglück manifestéiert. Wéi och ëmmer, e Fokus op Konscht niewent Spiritualitéit, Aarbecht, Wëssenschaft a Service féiert zu engem wonnerschöne Gläichgewicht, komplettem Erfolleg a richtigem Glück.

Wann Räichtum mat Krankheet a Problemer verbonden ass, da wäerten d'Konsequenze villfälteg sinn. Hygiène a Gesondheitswiesen gehéieren zu de Stärkte vum Westen. Schiedlech Insekten a fatal Keimen ginn an entwéckelte Länner effektiv bekämpft, während se an aneren iwwerfléssig sinn. Awer d'Eliminatioun vun dësen Schädlinge ass net de Spëtzepunkt vun der Leeschtung, well et an entwéckelte Länner aner Aarte vu Krankheeten gëtt, wéi z. B. schwéier ze bezuelen Rechnungen a finanziell Krisen duerch Ratenkaafsystemer - Krankheeten, déi de Schlof stéieren an de Friden ënnergräwen.

D'Liewen ass méi wéi nëmmen Iwwerliewe

Gott huet dës Äerd net nëmme fir eis geschaf fir ze iessen, ze schlofen a ze stierwen, mä fir datt mir säi Wille kenne léiere kënnen an den Zweck vun eiser Existenz verstoen. Eng Handvoll weis Leit hunn d'Bedeutung vum kosmeschen Plang verstanen, mä déi meescht Leit si blann a wëssen net vun dësem Zweck. D'Äerd gëtt zu enger Folterkammer fir déi, déi an Ignoranz vum göttlechen Plang liewen. Mä wann Dir d'Liewenserfahrungen als Äre Enseignanten ugesäit a vun hinnen déi richteg Natur vun dëser Welt an Äre zougewisen Roll am kosmeschen Drama léiert, ginn

dës Erfarungen zu wäertvollen Erliichtungen um Wee zu dauerhafter Zefriddenneet a Gléck.

Gott huet déi kosmesch Illusioun extrem mächtig gemaach

Mir liewen an enger chaotescher an turbulenter Welt. Dir mengt vläicht, datt Suen Gléck bedeit, awer wann Dir se kritt hutt, stellt Dir fest, datt Dir ëmmer nach ongelécklech sidd. Dir kënnt Räichtum kréien an - Gott verbitt - Är Gesondheet verléieren. Oder Dir kënnt eng gutt Gesondheet hunn a Är Suen verléieren. Oder Dir kënnt souwuel Räichtum wéi och Gesondheet hunn, awer vill Problemer mat aneren hunn, Frëndlechkeet ubidden, nëmme fir dann mat Haass a Roserei begéint ze ginn. Ouni Gott kann näischt an dësem Liewen lech wierklech zefriddenne stellen.

Wann Gott wollt, datt mir nëmmen am materielle Bewosstsinn liewen, wiere mir komplett zefriddenne mat materielle Saachen a mat weltleche Weeër.

Hues du jeemools eng Schofsherd gesinn? Wann ee vun hinnen sprängt, imitéiert de Rescht vun der Schof se ouni ze zécken. Déi meescht Leit sinn esou. Een kéint eng Iddi kréien oder en neien Trend aféieren, an anerer sprangen direkt op de Bandwagon a kopéieren en. Dëst Muster besteet zënter Generatiounen. All Natioun huet hir Bräich an Traditiounen, a mir kënnen net behaapten, datt se all richtig oder vertraulech sinn. Mee wien weess? E puer vun dëse Bräich an Traditiounen kéinten absurd, ouni Bedeitung a sinnlos sinn.

Et gött eng Méiglechkeet, dës Gebräicher an Traditiounen ze evaluéieren an ze beurteilen

Ufanks hat all Traditionen eng Rechtfertigung. Wa mir feststellen, dass des Rechtfertigung nach immer wouer ass, dann huet d'Traditionen Bedeutung a Virdeel. Et ass awer net schlau, Traditionen blann ze verfollegen. Mir müssen d'Wourecht kennen a se verfollegen, erkennen, wat eis Gléck brénge kann, an et dann uwenden.

D'Liewe sollt vereinfacht ginn. Wann Dir déi individuell Charakteristike vum mënschleche Verhalten objektiv analyséiere géift, géift Dir feststellen, dass e puer vun eisen Traditionen a Gewunnechten lächerlech sinn.

Am Westen halen sech d'Leit un vill Reegelen. Et gétt spezifesch Kleeder fir Owender eraus, Owesiessen, Visiten an Ausflich. Ech hunn souguer eemol eng Reklam fir speziell Jacketten fir Fëmmerten gesinn!

Organisation ass super, awer exzessiv Anhale vun der Organisation a Methodologie féiert dacks zu Misär

Am Osten sinn Haiser a Kleeder einfach. Am Westen ass d'Liewen sou komplex, dass d'Gléck eis entgeet, well mir exzessiv drop konzentréieren, d'Saachen op eng bestëmmt Manéier ze maachen.

Firwat soll een d'Liewe komplizéieren andeems een drop hiweist, wéi een d'Haus an den Dësch op eng bestëmmt Manéier arrangéiere soll?

Am Osten, wa mir d'Leit op Besuch invitéieren, fillt sech jiddereen Freed a freet sech gespannt op des Visiten.

Am Westen ginn d'Gäsch invitéiert, gefollegt vu Stonne vun hektescher Virbereedung fir sécherzestellen, datt alles perfekt ass. Soubal d'Gäsch ukommen, waart den Gastgeber gespannt op hiren Depart!

Liewen, Kleeder a Liewensmëttel solle vereinfacht ginn. Iessen a Restauranten ass vläicht net wirtschaftlech praktesch, awer et ass okay, et heiansdo ze maachen. Et ass net richtig, laang Stonnen an der Kichen ze verbréngen, ouni Zäit ze hunn, fir aner, méi wichteg Saachen ze genéissen.

Während menge Reesen a Virträg hunn ech meng Ernährung vereinfacht. Ech hunn einfach Mëllech, Zolot a Kéis a mengem Zëmmer gehalten, an domat war ech wuel.

D'Paradis ass an eis, net an de Saachen

An eiser asketischer Ausbildung an Indien hu mir geléiert, eis Wësch ze kontrolléieren an eis iwwer dat erauszehiewen, wat mir gär hunn, net gär hunn a léiwer hunn. Mir ware dankbar fir alles, wat mir kruten. Am Westen sinn déi meescht Leit awer ongelécklech, obwuel se sou vill hunn, wéi wann se et guer net hätten. Wësch kennen keng Grenzen. Moies, nom Raséieren an Ukléeden, ass dat Éischt, wat e Mann wëll, Frühstück. Soubal hien sech un den Dësch setzt, wëscht hie sech, seng Fra hätt eppes anescht virbereet. Si wëscht sech hirersäits, si hätt besser Telleren, Löffelen, Messer a Gabelen.

D'Deeg ginn eriwuer, an d'Wësch no dësem an deem ginn weider, bis näischt se zefridden stelle kann. Schlussendlech feelt et dem Koppel, sech géigesäiteg zefridden ze stellen, a fënnt keng Freed

méi un hire Kanner a verléiert hiert Bestietnesgléck. Well se sech frustréiert fillen, wenden se sech géint déi, déi hinnen am noosten stinn. D'Fra néierelt, néierelt a kritiséiert hire Mann exzessiv, während hien d'Kanner uschreit, an d'Kanner rebelléieren géint hir Elteren a maachen domm Handlungen mat hire Frënn (an esou geet de Kreeslaf weider).

Et ass net falsch, Besëtz ze besëtzen; dat falsch ass, eis Besëtz vun eis ze loossen. Mir müssen eis vun der Bindung un Mënschen a Saachen befreien, well Bindung Ongléck bréngt.

Mäi Paradäis ass an mir. Wärend ech Gottes Segen genéissen, soen ech Him Merci, a meng bannenzeg Freed wësst. Ouni déi bannenzeg Zefriddenheet ginn och irdesch Freed an Genoss zur Häll. Ech sinn elo zu dem Erkenntnis komm, datt ouni déi bannenzeg Freed d'Laascht vun de Verantwortungen, déi mir opgeluecht sinn, mir mäi Fridden beraubt an mäi Gléck geholl hätt.

De gréisste Feind vum Gléck ass Sue léinen fir Luxussaachen ze kafen. D'Leit gleewen fälschlecherweis, datt si net glécklech kënne sinn, ausser si kréien eppes Spezielles. Awer och nodeems si dës Saach kaaft hunn, wäerten si kee richtegt Gléck erliewen, trotz hirer temporärer Freed. Wat ass also de Sënn, no der Fattoria vum irdesche Gléck ze verfollegen, déi nëmme versprécht, säi Versprieche ze brieche?

D'Leit solle einfach liewen, ouni vill Besëtz ze brauchen, déi stänneg Opmierksamkeet erfuerderen.

Et gëtt keen Zweifel datt eppes Neies ze kafen eng agreabel Erfahrung ass. Mee no enger Zäit

**verschwénnt dat freedegt Gefill lues a lues, an Dir
kénnt souguer ganz d'Interesse drun verléieren, et
vergiessen a Loscht op eppes anescht hunn.**

**D'Rechnung fir dee Géigestand wäert awer net
vergiess ginn, besonnesch wann Dir en a Raten kaaft
hutt!**

**E Mënsch soll säi Liewen ënner Kontroll huelen a
sou vill wéi méiglech vereinfachen. Hie soll Sue fir
Noutwennegkeeten a Noutfäll opspueren, Spueren
iwwer Luxusausgaben prioritéieren an aneren no
beschte Méiglechkeeten hëllefen. Wann Dir aneren
hëlleft, kénnt Dir op déi eng oder aner Manéier Hëllef,
an Dir wäert un näischt feelen an Dir wäert vun
näischt entzu ginn.**

**Ech weess sécher, datt alles wat ech brauch, bei
mech kénnt, an dofir maachen ech mir keng Suergen
ëm dat, wat d'Zukunft bréngt. Dëst ass kee Prahlen
oder Virstellungen, well ech d'Aarbecht an
d'Effektivitéit vun där geseenter Kraaft a mengem
Liewen schonn oft erlieft hunn.**

**Egal ob ech op der Uewerfläch vum Liewen
schwiewen oder an den Déifte vum Mier erdrenken,
ech weess, datt ech bei Gott sinn an Hien ass bei mir,
an datt näischt mir schuede kann. Dëst Wëssen huet
mir eng onbeschreiflech a grouss Freed ginn.**

**Wann et net fir dat spirituellt Verständnis an
d'Erfahrungen war, déi ech krut, wier ech déi
miserabelst Persoun op der Äerd. Ech hunn vill
Räichtum gesammelt, awer ech hunn refuséiert, mech
dovunner ze versklavéieren, an ech hunn et och net
erlaabt, mech ze beréieren oder ze veränneren. Ech
ginn alles, wat ech verdéngen, op de Wee vu Gott an
un déi, déi et brauchen. Mäin innert Gléck ass mäi**

gréisste Besätz - e Schatz, vun deem souguer Kinneke nëmme dreemen konnten.

Erfolleg hänkt vun interner Leeschtung of

Wann Dir eng grouss Zuel vu Leit gesitt, deenen et u Gléck oder Erfolleg feelt, da gitt net dovun aus, datt dat hiert Schicksal ass. Dir kënnt lech selwer an dat formen, wat Dir wëllt sinn. Ären inneren Erfolleg ass dat, wat lech wierklech erfollegräich mécht. Wann lech eppes an lech selwer feelt, wäert Dir net glécklech sinn. Mee wann lech eppes Äusserleches feelt an trotzdem an lech selwer glécklech sidd, sidd Dir ouni Zweifel erfollegräich. Dofir ass et onméiglech, d'Leit nëmmen no hiren äusseren Ëmstänn ze beurteilen. Ënnert de grouse Masse kann et Eenzelpersone ginn, déi eng spirituell Erhiewung erreecht hunn a sech déifgräifend bannenzeg Fridden a spirituellt Gléck genéissen.

Aus dësem Grond bréngt moraleschen an intellektuellen Erfolleg - d'Befreiung vun den Diktater vu schlechte Gewunnechten an ongesonde Wënsch - vill méi Gléck wéi materiellen Erfolleg. Am intellektuellen Erfolleg läit e psychologescht Wuelbefannen, dat extern Ëmstänn net ewechhuele kënnen. Dir kënnt all Är Zäit domat verbréngen, Räichtum ze sammelen, awer dee Räichtum gëtt lech net de dauerhafte Fridden a Sécherheet, déi Dir sicht. Am Géigendeel, et bréngt lech méi Ongléck, well richtegt Gléck a Fridden am Geescht leien, net a materielle Besätz.

Wann Dir lech keng Zäit hëlt fir Äre Geescht ze kultivéieren, wäert lech kee materielle Räichtum zefridden stellen. Dës Kultivatioun ass keng Folter, mee éischter d'Training vun Ärem Bewosstsinn fir

d'Gedanken an d'Aktiounen ze pflegen, déi zum Gléck féieren.

Äert Gléck ass Ären Erfolleg, also loosst et lech vun niemandem klauen. Schützt lech virun deenen, déi probéieren, lech opzeréieren. Wéi ech e Jong war, hunn ech ëmmer meng Rou verluer, wa jiddereen falsch Rumeuren iwwer mech verbreet huet. Méi spéit hunn ech gemierkt, datt meng Rou méi wichteg ass wéi d'Zustimmung oder d'Luef vun de Leit.

Gewësse ass en intuitive Sënn, deen déi richtig Natur an d'Motivatiounen vun enger Persoun verréit. Wann Äert Gewësse kloer ass, an Dir wësst, datt Dir dat Richtegt maacht, hutt Dir näischt ze fäerten. E kloert Gewësse ass en Zeie vu guddem Verhalen vu Gott. Virum Geriicht vum Gewësse fräigesprach ze ginn heescht Gléck ze hunn a Gottes Segen ze kréien.

Wann eng Persoun kee Sue verdénkt, dann ass dat well se sech net drop konzentréiert Sue ze verdénken. Ähnlech, wann se ongelécklech ass, dann ass dat well se sech net drop konzentréiert Gléck ze erreechen.

De Mauldéier, deen eng Laascht Gold op sengem Réck dréit, weess net, wéi wäertvoll e war. Och de Mensch ass sou beschäftegt mat der Laascht vum Liewen op senger Schëlleren ze droen, an der Hoffnung, um Enn vum Wee e bësse Gléck ze fannen, datt hie vergiesst, datt hien eng iewescht a dauerhaft spirituellt Freed a sech dréit.

(Wéi Kamellen an der Wüst, déi un Duuscht stierwen, während Waasser op hirem Réck gedroe gëtt)

Well hie Gléck a "Saachen" sicht, weess hie net, datt hie vill Gléck a sech selwer huet.

Pflicht hir zoustänneg ze maachen

Yoga rät net, d'Verantwortung vum Liewen ze vernoléisseggen oder ze zécken. Éischer freet et lech, Äre Geescht mat Gott ze fällen, während Dir Är Roll am Drama vum Liewen spillt. Wann Dir e isoléiert Liewen a Bëscher oder Bierger wëllt, well Dir gleeft, datt Dir Gott fannt, andeems Dir Är Flichten opgitt, musst Dir als éischt virbereet a fäeg sinn, de ganzen Dag fir e puer Deeg gläichzäiteg (roueg) a Meditatioun ze sëtzen. Sou eng Ustrengung ass sécherlech bewonnernswert fir déi, déi dozou fäeg sinn. Awer vill méi grouss ass et, an der Welt ze sinn, awer net an der Welt; Är richtig Verantwortung zum Wuel vun aneren ze erfëllen, während Dir gläichzäiteg u Gott denkt.

Et muss een Ënnerscheid maachen tëscht groussen a klengen Flichten, andeems een dat Wichtigst iwwer dat einfach Wichtigst prioritär behandelt. Ausserdeem soll keng Flichten enger anerer widdersprieche. D'Schrëft seet eis, datt wann eng Flichten am Konflikt mat enger anerer stinn, dat e Beweis dofir ass, datt et keng richtig Flichten ass. Zum Beispill, wann Dir finanziellen Erfolleg op Käschte vun Ärer Gesondheet verfollegt, vernoléisseggt Dir Äert kierperlecht Wuelbefannen. Ähnlech, wann Dir sou vun der Relioun obsesséiert gitt, datt Dir Är finanziell Verantwortung vernoléisseggt, sidd Dir net am Gläichgewicht, well Dir zougelooss hutt, datt eng Flichten mat Äre Verpflichtungen géint iwwer Ärem Kierper a Ärer Famill a Konflikt kommen. A wann Dir Är Flichten

géintiwwer Gott vernoléisseg, well Är ganz Opmierksamkeet op Är Famill konzentréiert ass, ass dat keng richtig Flichten.

Vill froen sech: "Sollten mir als éischt materiellen Erfolleg erreechen, fir eis weltlëch Verpflichtungen ze erfëllen, an dann Gott sichen?" oder "Sollten mir als éischt Gott fannen an dann Erfolleg sichen?"

Gott kënnt un d'éischt Plaz, a mir sollten eisen Dag net ufänken oder ophalen, ouni un hien ze denken an déif iwwer hien nozedenken. Mir müssen drun denken, datt mir ouni d'Kraaft an d'Energie, déi mir vu Gott kréien, näischt kéinte erreechen. Dofir ass eis gréisst Pflicht him vis-à-vis. Wa mir all aner Verpflichtungen erfëllen, ouni eis Pflicht him vis-à-vis ze erfëllen, wäert hien net zefridden sinn. Et ass am beschten, eis Handlungen op eng Manéier auszuféieren, déi Gott gefält.

Et ass wonnerbar, sech virzestellen, d'Sich no Gott mat materiellem Erfolleg ze kombinéieren. Mee wann een net déif a reegelméisseg meditiert, sou datt säi Bewosstsinn vu Gott als éischt fest etabléiert ass, wäert d'Welt säi Bewosstsinn iwwerwältegen, an et gëtt keng Zäit méi fir spirituell Saachen. A wa mir net dat sécher Gefill hunn, datt Gott mat eis ass, ginn eis weltlëch Flichten dacks zu enger Quell vu psychologescher Qual. Mee wann Dir d'Gefill hutt, datt Gott ëmmer mat Iech ass, an Dir un hien denkt, während Dir Är Flichten erfëllt, wäert Dir zu de glécklechste Mënsche gehéieren.

Glécklech sinn déi, déi Gott gär hunn, well si an éiweger Zefriddenheet an éiweger Freed sinn

Hätt ech d'Léiere vu mengem Mentor, dem Swami Sri Yukteswar, net kritt, déi mir göttlecht Bewosstsinn ginn hunn, hätten ech meng Entschlossenheet laang verluer an hätten net fäeg gewiescht, de Leit ze hëllefen an Tempelen ze bauen, fir Gott ze sichen a mat him ze meditieren. Trotz deem allem hunn e puer probéiert, mäi Wee ze verstoppen, anstatt mat mir zesummenzeschaffen.

Wien d'Leit behandelt, wéi wann hie hire Meeschter wier, deem se gehorchen müssen, dee wäert sech géint hie wenden a probéieren, hie mat alle Mëttelen a Methoden lass ze ginn.

Mee wann Dir probéiert anerer mat éierlecher Léift ze guidieren an ze beroden, kréine si Iech zum Kinnek vun hirem Häerz. An wann Dir jiddereen gläich gär hutt, kënn Dir déi erkennen, déi op dës Léift reagieren.

Göttlech Léift ass oniwiertraff

Wann Dir nëmmen d'Geschicht vun der göttlecher Léift wusst, déi verschidde Gleeweger mat Gott erliewen! Keng aner Erfahrung am Liewen kann mat där Freed verglach ginn. Ech kannte en Hellegen, deen stänneg vun der Léift vu Gott absorbéiert war, a säi Gesiicht huet helleg Léift ausgestraalt. Gottes A ass ëmmer op déi geriicht, déi Hien gär hunn, an Hien léisst se ni fir ee Moment op.

Ech gesinn mäi léiwe Gott an allem ronderëm mech

Ech hunn hien vun de Blummen aus op mech kucken an vum Moundfënster op mech erofkucken gesinn

**Ech gesinn et am Gesiicht vun der Natur an an de
Gesiichter vun deenen mat edle Séilen an häerzlechen
Häerzer**

**Mir däerfen dee gréissten, beléiften, d'Quell vun
all Gutt, Léift a Gnod net vernoléisseggen. Mir sollten
och net zouloossen, datt eis Häerzer mat den
Illusiounen an Trivialitéiten vun dëser Welt gefällt
ginn, mä éischer mat der göttlecher Léift, déi d'Häerz
erëmbeliewt, de Geescht inspiréiert an d'Kraaft vun
der Séil erneiert. Datt d'Léift oniwwertraff ass. Wann
déi göttlech Léift d'Wiesen vum Sucher besetzt,
freeën sech d'Zellen vu sengem Kierper, an hie gött
mat der gréisster Freed gefällt. An iwwer dës
Erfahrung huet ee vu Gottes Liebhaber gesongen:**

**Wéi den Här vum Universum an en spirituellen
Tempel erakoum**

**D'Freed huet mäin Häerz iwwerwältegt, an ech
hunn seng Schléi vergiess**

**Genee wéi all d'Zellen a mengem Kierper hir
zougewisen Aufgaben vergiess hunn**

**Si war erstaunt, wéi si d'Stëmm vum éiwege
Liewen héieren huet**

**D'Stëmm vum gréissten, beléiften, deen et gött,
d'Stëmm vu Gott, d'Quell vum Liewen**

**Mäin Häerz, mäi Gehir, an all Atom vu mengem
Wiesen waren elektrifizéiert**

**Well si war vun der allerhellester göttlecher
Präsenz beréiert**

Dat ass e kuerzen Abléck an d'göttlech Léift an hiren Afloss op d'Liewe vun deenen, déi Gott gär hunn.

D'Leed, dat Haass a Krich kreéieren a hannerloossen, ass e Beweis dofir, datt Spiritualitéit, Matgefill, Frëndlechkeet a Léift déi héchst Kräfte sinn. Haass ass zerstéierend, während d'Léift déi gréisst konstruktiv Kraaft am Universum ass.

Dofir, meng léif Frënn, musse mir d'Vernünftegkeet vum Haass an d'Dommheet vum Krich erkennen, a mat eisem ganze Wiesen zu Gott wenden a mat eisem ganze Häerz gär hunn. Well seng Léift schenkt en Erfolleg voller kompletter Zefriddenheet a Befriedigung: en Erfolleg, deen net soss erreecht ka ginn.

Nëmme Léift wäert eng besser Welt opbauen, hire Bewunner Gutt bréngen a hinnen e wüdevollt Liewen ginn. Wann d'Natiounen nëmmen ophale géifen, sech géigesäiteg duerch falsch Mëttelen opzwéngen, a léiwer Léift a géigesäiteg Ënnerstëtzung géife akzeptéieren, géife mir e globale Succès gesinn, deem seng Friichte vun all de Leit op der Äerd kéinte genoss ginn.

Denkt un d'Milliounen fir d'Ëmbréngen vun engem Mënsch duerch en aneren a Kricher! Wat eng Schand fir d'Mënschheet! A wat kéint d'Ennresultat ausser Péng, Leed, Zerstéierung an Devastatioun sinn?

Déi eenzeg Méiglechkeet, dësem mënschleche Leed an Enn ze setzen, ass duerch Léift

Soulaang eng Natioun Massevernichtungswaffen baut an entwéckelt, wäerten aner Natiounen

probéieren nach méi sophistikéiert a fatal Methoden a Waffen z'entwéckelen, fir sech ze schützen, an d'Leit wäerten a stänneger Angscht liewen. Firwat kultivéieren net all Natiounen Léift a Versteesdemech, anstatt Haass a Krich unzuförderen? Déi richtig Léisung läit an enger universeller Relioun vu Léift a Versteesdemech. D'Léift mécht d'Mënschheet siegreich.

D'Kraaft hannert all Kraaft

Als éischt, Erfolleg mam Här vum Universum erreechen. D'Leit si sou an hir Aarbecht verdéift, datt se mengen, si hätten keng Zäit fir un Gott ze denken. Awer wat géif mat engem Mënsch geschéien, wann Gott seng Kraaft aus sengem Kierper a Geescht zrëckzitt? D'Häerz géif ophalen ze schloen, an d'Gehir géif seng Fäegkeet verléieren ze denken.

Gott ass déi göttlech Léift hannert all mënschlecher Léift, den universelle Geescht hannert all Geescht, de ultimativen Wëllen hannert all Wëllen, de gréissten Erfolleg hannert all ierdeschen Erfolleg, an déi iewescht Muecht hannert all Muechten

Et ass d'Blutt an all Ader an den Otem hannert de Wieder

Wann hie mir seng Kraaft zrëckzéie géif, géif ech direkt ophalen ze schwätzen a meng Stëmm géif fir ëmmer verstummt ginn.

Wann seng Kraaft net an eisen Häerzer a Geescht wierke géif, wiere mir liewelos Läichen.

Loosst eis dat erhalen - Gott soll iech erhalen - wat Schéin ass... a loosst eis drun denken, datt eis éischt Pflicht am Liewen Gott vis-à-vis ass

**Wann mir dës helleg Pflicht erfëllen, verbannen
mir eis mat eiser Quell an eis Häerzer si mat Freed
gefëllt; dat ass dee gréisste Succès an den
ultimativen Triumph. De Fridden sief mat dir.**

D'Geschicht vum askeetesche Kinnek

**Viru laanger Zäit huet an Indien e grouse Weise
mam Numm Vyasa gelieft, den Auteur vun der
Bhagavad Gita, dem gréissten hinduisteschen
spirituellen Text. Duerch seng immens spirituell
Kräfte konnt hien e sublime Geescht an de Schouss vu
senger Fra erwecken. Wéi de Fötus an hir gewuess
ass, huet de Papp dem ongebuere Kane
d'Geheimnisser vum Wëssen an d'Essenz vun der
Wäisheet duerch d'Ënnerbewosstsinn vu senger Fra
verméttelt.**

**Bei der Gebuert krut d'Kane den Numm Sukdeva.
Dank der Ausbildung a Betreierung vu sengem weise
Papp huet hie sech als en aussergewöhnlecht Kane
erwisen. Am Alter vu siwe Joer hat hien all d'Bicher
iwwer Philosophie a Wäisheet auswendig geléiert a
war prett, d'Welt opzeginn, fir e kompetente Léierer
ze sichen, fir méi Wëssen ze kréien.**

**An Indien sicht de Sichenden, deen no der
Wourecht duuscht, no spirituellen Enseignanten, bis
hien een fënnt, deen déif an sech mierkt, datt hien de
Guide ass, deen him vu Gott geschéckt gouf, fir hien
aus der Däischtert vun der Ignoranz an d'Liicht vum
Wëssen ze retten.**

**Wann de Wonsch no spirituellem Wëssen nach an
engem fréie Stadium ass, kritt de Sichende
sporadesch spirituell Instruktioun aus verschiddene
Quellen. Awer wann d'Sehnsucht no Gott sech
verstärkt, schéckt Gott him e spirituellen**

**Enseignant, deen fest an de göttleche
Wëssenschaften verankert ass, deen als hellegt
Mëttel déngt, fir de Sichenden zréck an dat spirituellt
Heem ze féieren - an d'Kinnekräich vu Gott am
Mënsch.**

**Wéi de Sukdeva decidéiert huet, d'Sich no engem
spirituellen Guide unzufänken, huet säi Papp him
geroden, bei de Kinnek Janaka, de Gouverneur vun
der Provënz, ze goen. De Sukdeva huet seng Bicher
geholl a sech Richtung kinneklechen Haff beweegt.
Soubal hien duerch d'Palastpaart erakoum, huet hien
de Kinnek op engem gëllene Troun setzen gesinn,
deen mat Rubinen an Diamanten besat war, ëmgi vun
engem Gefolge vu Fraen, déi hien mat
Palmenbliederfächeren gewéckelt hunn (wéi et am
antike Indien am waarme Summer de Brauch war).**

**De Kinnek Gnaka (e Monji) war dunn op sengem
Troun a war mat enger orientalescher Hookah am
Fëmmen, an dat klenzt Sukdeva war vun deem Ubléck
schockéiert a sot zu sech selwer: "Schimmt mäi Papp,
datt hien mech bei dëse weltleche Kinnek bis an
d'Käerz geschéckt huet! Wéi kann e Mann mat sou
materialisteschen Tendenzen a Charakter mäi
Léiermeeschter sinn?!"**

**Mä de Kinnek Gnaka war souwuel e Kinnek wéi
och en Hellegen. Hie leeft op der Welt, war awer net
vun der Welt. Well hie sou fortgeschratt an der
Spiritualitéit war, huet hien duerch Telepathie
erkannt, wat dem Sukdeva duerch de Kapp gaangen
ass, deen säin Haff verlooss huet a vu wou hie koum,
zréckkoum.**

**De Kinnek-Hellege huet e Bot no dem Jong
geschéckt a gefrot, ob hie kéint zréckkommen. No**

senger Réckrees hunn sech de Léierer an den Jünger géigeniwwer begéint, wourop de Kinnek seng Hëllefer entlooss huet an direkt eng faszinant an déifgräifend Konversatioun iwwer Gott a seng Wonner ugefaangen huet.

Véier Stonne sinn vergaangen, an de Sukdeva huet ugefaange sech ze zidderen an huet sech hongereg gefillt, awer hie wollt de Kinnek Gnaka net stéieren, deen a Gottes Mierer ënnergetaucht war a vu senger Léift berouscht war.

Kaum eng Stonn war vergaangen, wéi zwéi Boten ukomm sinn a geruff hunn: "Är Majestéit, déi ganz Stad brennt, an d'Flamme kommen dem Palais no. Géift Dir sou frëndlech sinn, d'Brandläschaarbechten ze iwwerwaachen?"

De Kinnek huet geäntwert: "Ech sinn a Gespréich mat mengem Frënd Sukdeva iwwer de barmhärzege Gott, deen all déi beschützt, déi bei Him Schutz sichen a sech op seng Hëllef vertrauen. Ech hunn keng Zäit fir soss eppes. Loosst mech eleng a gitt an hëlleft deenen aneren, d'Feier ze läschen."

No enger weiderer Stonn sinn déiselwecht zwee Boten zrëck bei de Kinnek Janaka komm a geruff: "O Kinnek vum Zäitalter, mir bieten Iech, direkt ze goen. De Palais ass vum Feuer ëmginn, an d'Flammen kommen séier op Äert Zëmmer zou."

De Kinnek huet geäntwert: "Kee Problem! Stéier mech net, ech drénken nach ëmmer de göttleche Wäin mat mengem léiwe Frënd. Gitt a maacht wat Dir kënnt."

De Sukdeva war iwwerrascht vun der Reaktioun vum Kinnek, mä hie probéiert roueg ze bleiwen, onberéiert vum Kaméidi ronderëm hie. Kuerz drop sinn zwéi Männer, vun de Flamen verbrannt, op de Kinnek zougangen a mat voller Kraaft geruff: "O mächtege Kinnek, kuck! Déi brennend Flamen kommen op Ären Troun zou! Fort, Är Majestéit, ier d'Feier lech verbraucht!"

De Kinnek huet geäntwert: "Gitt, fir Är eege Sécherheet fille ech mech sécher an den Äerm vu Gott, dem All-Beschützer, an ech hunn keng Angscht virum Feier a senge zerstéierende Flamen."

Déi zwee Männer sinn hiert Liewe laang fortkomm, an d'Feier huet ugefaangen, sech dem Stapel vu Sukdeva senge Bicher ze no, deen nieft him louch, awer de Kinnek ass roueg bliwwen a sech net Suergen ëm alles gemaach, wat geschitt ass.

Doropshin ass de Sukdeva a Panik geroden a seng Rou verluer. Hie ass vu sengem Sëtz opgestan an huet ugefaangen, d'Flammen mat senge Hänn ze schloen, fir seng wäertvoll Bicher ze schützen. Dunn huet de Kinnek Gnaka gelächelt, an mat enger Gest sinn d'Flammen verschwonnen, wéi wann se nach ni do gewiescht wäeren. De Sukdeva war erstaunt vun deem, wat hie gesinn huet, an ass zréck a säi Sëtz gefall, iwwerwältegt vu Wonner a Verwirrung.

Schlussendlech sot de Kinnek roueg: „O Jong Sukdeva, wéi s du mech gesinn hues, hues du geduecht, ech wier e Kinnek, deen a weltleche Saachen verstoppt ass, awer kuckt dech selwer un! Du hues den Allmächtigen a Beschützer Gott verlooss, fir deng Bicher ze schützen, während ech keng Opmierksamkeet op mäi brennend Räich a Palais

geschenkt hunn. Gott huet dëst Wonner gemaach, fir dir ze weisen, datt trotz denger Askese an der Welt, du méi un denge Bicher wéi un Gott gebonnen bass, a méi un mäi Räich gebonnen bass, och wann ech an der Welt liewen amplaz vun Ofsonderung an Ermitage.“

De Sukdeva huet sech geschummt, an huet gläichzäiteg gemierkt, datt dësen hellege Kinnek - a keen aneren - säi spirituellen Guide war.

De Kinnek Ganakka huet de Sukdeva dunn gefrot, him en strengen Test ze maachen, fir him d'Konscht ze léieren, an der Welt ze liewen, ouni an hir Fallen ze falen a vun hire Restriktiounen gebonnen ze sinn. Eines Daags huet de Kinnek dem Sukdeva zwou Schosselen, déi bis zum Rand mat Ueleg gefüllt waren, ginn a sot zu him: "Maacht eng Schossel an all Hand a gitt an all d'Zëmmer vum Palais mat senge luxuriéise Miwwelen, a kommt zrëck bei mech, nodeems Dir all säin Inhalt gesinn hutt. Mee denkt drun, datt ech dech net als mäi Jünger akzeptéiere wäert, wann Dir nëmmen een eenzegen Drëps Ueleg op d'Teppecher fale léisst."

De Kinnek huet zwee vu senge Garde gefrot, de Sukdeva ze begleeden

Dee Test war tatsächlech schwéier, awer no zwou Stonnen ass de Sukhdeva als Gewënner ervirgaangen. Hie hat net een eenzegen Drëps Ueleg aus den zwou iwwerlafende Schosselen, déi a senge ausgestreckten Hänn louchen, erauslafe gelooss.

De Kinnek sot zu him: "Sokdeeva, erzielt mir d'Detailer vun all Zëmmer am Palais."

„Kinneksmeeschter“, äntwert de Sukdeva, „mäi Geescht war komplett domat beschäftegt, ze verhënneren, datt d'Ueleg op d'Teppecher erausgeet, an dofir hunn ech näischt anescht am Palais gemierkt.“

De Kinnek huet geäntwert: "Du hues mech enttäuscht, Sukdeva! Du hues mäi Test net bestanen. Ech hunn dech gefrot, alles an de Palaisraim z'ënnersichen an zur selwechter Zäit keen eenzegen Drëps Ueleg aus den zwou Schosselen erauslafen ze loossen. Géi zrëck a probéiert et nach eng Kéier, a komm bei mech, wann s du fäerdeg bass, a sot mir, wat s du gesinn hues."

Zéng Stonne méi spéit ass de Sukhdeva roueg zrëckkomm. Hie hat kee Ueleg verschott a war net sou geschweesst oder opgereegt wéi virdrun. Hie konnt och d'Froen vum Kinnek iwwer den Inhalt vum Palais beäntwerten an d'Detailer vun de Raim mat bemierkenswäerter Präzisioun beschreiwen.

De Kinnek Gnaka war zefriddan mam Erfolleg vum Sukdeva am Examen a sot mat enger roueger Stëmm:

"Mäi Jong, et ass d'Bindung un de Besëtz, net un de Besëtz selwer, déi d'Quell vum Misär ass."

O Sukhdeva, op dëser Welt besëtze mir näischt; Saache gi eis ginn, fir se während eisem temporären Openthalt op dëser Äerd ze benotzen. Verschiddener hunn méi ze benotzen wéi anerer, awer denkt drun, datt souwuel déi Räich wéi och déi Aarm alles hannerloossen, wann d'Zäit kënnt, fir ze goen. E Mënsch soll kee gläichgewiichtegt Liewe féieren, nëmmen u Gott denken a seng weltlëch Flichten vernoléisseggen, wéi säi Geescht op d'Ueleg ze

konzentréieren, ouni den Inhalt vum Palais ze gesinn. Awer bei Ärem zweete Besuch hutt Dir Är Opmierksamkeet haaptsächlech op d'Ueleg konzentréiert, awer gläichzäiteg hutt Dir alles am Palais gesinn an déi feinst Detailer absorbéiert. Och musst Dir Äre Geescht mat Gott beschäftegen, net zouloossen, datt d'Ueleg vun der Wäisheet aus dem Gefäss vun Ärem Intellekt leeft, a gläichzäiteg aktiv sinn, fir dat Richtegt ze maachen a Gutt ze maachen, fir Iech selwer an deenen ze hëllefen, déi Gott Iech uvertraut huet.

Fridden sief mat dir

Ass den Doud en Ufank oder en Enn?

Iwwer d'Joren a Méint hunn ech eng grëndlech a kontinuéierlech Sich duerchgefouert, bis ech de Geheimnis vum Liewen an dem Doud erausfonnt hunn a ob d'Séilen an d'Inkarnatioun zrëckkommen, nodeems se hir ofgenotzt Kierper verlooss hunn.

Fir déi meescht Leit schénkt dat näischt méi wéi eng Iddi oder einfach eng Iwwerzeegung ze sinn, well et net genuch Beweiser gëtt. Mee ech schwätze net nëmmen aus Glawen; ech hunn Beweiser fir e Liewen nom Doud a fir Reinkarnatioun fonnt. Dofir kann ech dës Fakt aus menger eegener perséinlecher Erfahrung bestätegen.

Och wann d'Mënsche den Doud mat Horror an Trauregkeet gesinn, betruechten déi, déi virun eis an dës glécklech Räicher gaange sinn, den Doud als eng wonnerbar Erfahrung vu Freed, Fridden a Fräiheet.

Wéi wonnerbar wäert d'Liewen nom Doud sinn! Et wäert net néideg sinn, dëse schwéiere Bündel vu Schanken mat all senge verbonnene Péng a Problemer ze droen. Séilen an der ätherescher Welt behalen hiert Bewosstsinn a freeën sech iwwer hir Fräiheet vun all kierperlechen, materiellen Aschränkungen.

Beim Doud vergiesst eng Persoun d'Limiten vum kierperleche Kierper a mierkt, wéi wierklech fräi si sinn. Et gëtt e Gefill vun Angscht fir e puer Sekonnen: Angscht virum Onbekannten, Angscht virun eppes, wat dem mënschleche Bewosstsinn onbekannt ass. Mee dann erlieft d'Séil e grousst Wëssen an eng iwwerwältegend Freed, vun all de Restriktionen befreit ze sinn, besonnesch d'Gefill, ausserhalb vum kierperleche Käfig ze existéieren.

Et gëtt näischt ze fäerten, well soulaang eng Persoun net gestuerwen ass, leeft se nach ëmmer, a wann se stierft, ass et d'Enn an et gëtt näischt méi ze fäerten.

Den Doud ass eng allgemeng Erfahrung: eng Verännerung, déi all Mënsch duerchmécht. Loosst eis eis domat tréischten, datt den Doud jidderee betrëfft, an datt et eng Period vun der Rou vun de Laaschten a Suergen vum Liewen ass.

Den Doud ass eng agreabel Erfahrung, awer ee sollt sech net wënschen, datt en eng Flucht virun den haarde Lektione vum Liewen ass. D'Flucht ass e Feeler. Egal wéi eng Ëmstänn een op dëser Äerd huet, ee muss se mat Courage a Tapferkeet stellen. Wann een et fäerdeg bréngt, sech den Erausforderunge vum Liewen ze stellen, gëtt den Doud zu enger wohlverdängter Belounung.

Den Doud ass kee Schluss, mä eng temporär Befreiung, déi duerch dat göttlecht Gesetz vun der Gerechtegheet (Karma) de Séilen zougestane gëtt, wa se hir Funktiounen gutt erfëllen, oder wa Péng hir Kraaft erschöpft, sou datt se et net méi erdroe kënnen, ze liewen an hire Wee weiderzeféieren.

Fir déi, déi leiden (an déi, déi nodenken), ass den Doud eng Befreiung vun de schmerzhaften Qualen vum Kierper an en Zoustand vu Rou, Wachheet a Fridden. Fir déi Eeler ass et eng wohlverdénchte Pensioun, déi duerch Jore vun onënnerbracher Aarbecht a Kampf verdéngt gouf. Fir jiddereen ass et eng wëllkomm Rou. Awer während dëser Rou erwachen dormant Wënsch, déi während dem irdeschen Existenz net erfëllt goufen, an d'Séil fillt de Besoin, se ze erfëllen. Wann dës Wënsch staark genuch ginn, gëtt d'Séil zréck op d'Äerd gezunn a gëtt nei gebuer.

Eist richtegt Selbst, oder eis Séil, ass onstierflech an hirer Essenz. Mir kënnen eng Zäit laang schlofen wéinst där Verännerung, déi den Doud genannt gëtt, awer eis essentiell Identitéit kann ni vergoen. Mir existéieren, an eis Existenz ass éiweg. Eng Well kennt un d'Ufer a geet dann zréck an d'Mier, ouni hir Essenz ze verléieren; éischer verschmëlzt se mam Ozean oder kennt erëm als eng aner Well zréck.

De Kierper ass aus dem kosmeschen Ozean entstanen a wäert vergoen, awer d'Essenz vun der Séil, déi am Kierper wunnt, wäert ni ophalen ze existéieren fir d'Éiwegkeet, well d'Vernichtung vun där göttlecher Essenz onméiglech ass.

Firwat kräischen mir, wann eis Léifsten stierwen? Well mir iwwer eise Verloscht trauern. Wann eis Léifsten eis verlooss hunn, fir a Schoulen ze

studéieren, déi besser sinn ewéi an de Schoule vum Liewen, solle mir eis ëm si freeën, anstatt ëm si ze trauern. D'Trauer ëm verstuerwen Séilen hält se un d'Äerd gebonnen duerch d'Seeler vun eisem Trauer a behënnert hire Fortschrëtt zu méi héije Niveauen vu Gottes onendlechen Horizonten.

Den Doud kënnt fir déi, déi haart a fläisseg am Liewen schaffen, als eng Beförderung zu engem méi héije Status a Rang. An fir déi, déi versoen, gëtt en hinnen och eng nei Méiglechkeet an engem neien Ëmfeld, et nach eng Kéier ze probéieren an Erfolleg ze hunn.

Déi, déi net opgeklärt sinn, gesinn den Doud als eng déck Mauer, déi hir Frënn a Léifsten fir ëmmer hannert sech verstoppt. Mee déi, déi fräi vu Bindungen an egoistesche Begierden sinn, déi anerer als mënschlech Ausdréck vu Gott gär hunn, verstinn, datt hir Léifsten am Doud bei Gott zrëckkommen, fir a senger grousser Fläch d'Briese vun der Fräiheet a vum pure Gléck ze otmen.

Mir sollten déi verstuerwene Leit, déi léif sinn, léiwen Gedanken schécken a Gott froen, hinnen Friden a Komfort an hirer neier Welt ze schenken. Dëst kann een maachen, andeems mir eis intensiv op de Punkt tëscht den Auebrauen konzentréieren an eng spirituell Botschaft un eis Léifsten am Hiernof schécken. Mir sollten hinnen och Gedanken vun Ermuttigung a Léift schécken. Wa eis Botschafte kontinuéierlech sinn, wäerte si se sécherlech spieren an eis Gefiller erwidern. Well si denken un eis a verlaangen no eis, genee wéi si sech freeën, wa mir un si denken a si Botschafte vu Léift a Verlaangen schécken.

An den Dag wäert kommen, wou Gott déi vereenegt, déi sech géigesäiteg gär hunn, an da wäerte mir wëssen, datt dëst mënschlecht Liewen net alles ass, wat existéiert, mee nëmmen e Glied an der Kette vun enger éiweger an onënnerbrachener Bezéiung mat eise Frënn a Léifsten an dësem Liewen an dem nächsten.

Fridden sief mat dir

faire Resultat

De Geescht kreéiert an innovéiert alles, dofir muss e richteg geleet ginn, fir datt en net kreéiert

Nëmmen gutt Iddien a Saachen. Wann Dir un enger Iddi hält, mat Wëllen an Entschlossenheet, da wäert se

Et wäert eng siichtbar a konkret Form unhuelen, wann eng Persoun fäeg ass hire Wëlle fir Zwecker ze benotzen.

Ëmmer nëtzlech a konstruktiv, gëtt hien de Meeschter vu sengem Schicksal

Et ginn dräi wichteg Weeër fir Är Willenskraaft opzebauen a se staark an effektiv ze maachen:

Eng einfach Aarbecht oder e Beruff wielen, deen virdru onméiglech ze praktizéieren a beherrschen war, an d'Entschlossenheet

Erfolleg an deem Beruff oder deem Job

Als éischt, gitt sécher datt dat wat gewielt gouf machbar ass, an da gitt net op wann Dir versoen kënnt.

An Echech

D'Efforte konzentréieren op een eenzegt Zil a fir all verfügbar Energien an Méiglechkeeten ze notzen, fir et z'erreechen

Dat ass d'Zil

Et ass ganz wichteg, ëmmer sécherzestellen, déif am rouegen Selbst, datt dat, wat ee sech wënscht a streift

Seng Ufro ass a sengem beschten Interesse an am Aklang mat dem göttleche Wëllen. Dann kann hie seng voll Muecht benotzen.

Säi Wëlle fir säin Zil z'erreechen, während säi Geescht op Gott konzentréiert bleift, d'Quell vun all Kraaft

An Erreeche

Angscht schwächt d'Energie vum Liewen

De mënschleche Geescht ass e risege Späicher vun Energie oder vitaler Aktivitéit. Dës Aktivitéit ass

Seng konstant Notzung a Muskelbewegungen an der Funktioun vum Häerz, der Long an dem Zwerchfell

Zelluläre Metabolismus a chemesch Reaktiounen vum Blut, an an der Funktioun vun de sensoreschen Organer

(Nerven) Zousätzlech gëtt eng grouss Quantitéit u vitaler Energie verbraucht fir

Gedanken, Emotioun a Wëllen

Angscht schwächt d'Liewensaktivitéit. Et ass ee vun de schlémmste Feinde vum aktive Wëllen. Angscht baséiert drop.

Indem d'Liewensaktivitéit, déi normalerweis reegelméisseg a Richtung Nerven fléisst, gedréckt a behënnert gëtt, schéngt et, wéi wann...

Et ass paralyséiert ginn, sou datt de Kierper lethargesch gëtt a seng Vitalitéit merkbar a bedeitend ofhëlt

Angscht hëlleft net, d'Ursaach vun Ärer Angscht lass ze ginn. Si schwächt de Wëllen an iwwerstimuléiert d'Gehir.

Fir e behënnerend Signal un d'Organer vum Kierper ze schécken, hält Angscht d'Häerz fest a behënnert de Prozess.

Verdauung verursaacht vill kierperlech Stéierungen, wann d'Bewosstsinn op Gott konzentréiert bleift.

Mir wäerten näischt fäerten a mir wäerten all Hindernis an Hürde mat Courage a Glawen iwwerwannen kënnen.

E Wonsch ass e Wonsch ouni Energie. Eng Absicht ass d'Entschlossenheet, eppes ze maachen: e Wonsch ze erfëllen oder

De Wonsch an de Wëlle kënnen dogéint ausgedréckt ginn andeems een seet: "Ech schaffen onermiddlech bis ech dat erreechen, wat ech wëll."

„Ech wëll et“ Wann eng Persoun hire Wëllen trainéiert, kann si Kräfte vun der vitaler Aktivitéit fräisetzen

**An et ze guidéieren, net nëmmen eppes ze
wënschen ouni dat ze maachen wat néideg ass**

Fir déi Saach ze kréien

**Nei Efforte no engem Echech bréngen richtegt
Wuesstem**

**Och Versoen soll als Katalysator fir Willenskraaft
a fir kierperlecht a spirituell Wuesstum déngen.**

**Fir all Projet ass et nützlich, all relevant
Faktoren, Situatiounen an Ëmstänn ze analyséieren,
fir se ze eliminéieren.**

**D'Méiglechkeet komplett eliminéieren,
déiselwecht Feeler an der Zukunft ze widderhuelen.
Ausschalten vum Feeler ass dee passendsten Usaz.**

**An déi fruchtbarst Zäit fir d'Saat vun de Somen
vum Erfolleg**

**Schléi a Schléi duerch Ëmstänn kënnen Blessuren a
Kontusiounen verursaachen, awer ee soll seng Rou
behalen**

**Oprecht a mat héich gehaltenem Kapp däerfen mir
net opginn, mä léiwer nach eng Kéier probéieren**

**Soss, egal wéi oft mir versoen, musse mir eis
beméien, wa mir drun denken**

**Mir hunn keng Kraaft méi ze kämpfen, bis mir déif
an eiser Häerzer d'Gefill hunn, datt mir eist Bescht
gemaach hunn**

**Mir hunn eist Bescht gemacht, a mir wäerten eist
Bescht maachen, bis eis Efforte mat Erfolleg gekréint
sinn**

Mir müssen am Kampf vum Liewen bis zum Schluss duerchhalen, andeems mir eis mächtég Willenskraaft benotzen.

All d'Schwieregkeeten vum Liewen iwwerwannen

Nei Efforte no engem Echec féieren zwar zu richtigem Wuesstem, awer dës Efforte musse koordinéiert a gefërdert ginn.

Mat virsiichteger Opmierksamkeet an engem effektiven dynamesche Wëllen

Och wann Dir bis elo gescheitert sidd, ass et onverständlech opzehalen ze kämpfen an de Versoen als Schicksal ze betruechten

An duerch d'Schicksal ass et besser fir e Mënsch ze stierwen am Kampf wéi opzehalen ze streiden, soulaang hien Zäit huet

Hie kann méi erreechen, well seng Efforte weider an engem neie Liewen weidergoen, och no sengem Doud

Erfolleg a Versoen sinn dat gerecht Resultat vun deem, wat eng Persoun an der Vergaangenheet gemaach huet, zousätzlech zu deem, wat ...

Hie mécht et elo. Dofir müssen d'Iddie vum Erfolleg aus fréieren Inkarnatiounen erwächt a nei opgeluede ginn.

Mat Aktivitéit a Vitalitéit fir Gedanken iwwer Versoen am aktuelle Liewen ze kontrolléieren

D'Schwieregkeeten an d'Problemer, mat deenen eng erfollegräich Persoun konfrontéiert ass, kënnen méi grouss sinn ewéi déi, déi anerer erliewen

Déi erfolleglos Persoun huet et konfrontéiert, mä déi Éischt huet sech trainéiert, d'Iddi vum Versoen ganz ofzeweisen.

An ëmmer am Detail

De Geescht muss vu Frustratioun an Verzweiflung op Victoire an Triumph verlagert ginn, vu Suergen op Rou

Vun intellektueller Duercherneen a psychologescher Angscht bis zu mentaler Konzentratioun, vu Duercherneen an Onrouen

Zum Fridden, a vum Fridden zur helleger geeschteger Freed

Wann Dir dës Selbsterkenntnis hutt, ass den Zweck vun Ärem Liewen mat Erfolleg gekréint an erreecht ginn.

Herrlech

D'Noutwennegkeet vun der Psychoanalyse

Fir déi, déi Erfolleg wëlle hunn, proposéiere mir dëse Rot:

En anert Geheimnis fir den Erfolleg ass d'Psychoanalyse. D'Introspektioun ass e Spigel, duerch deem ee ka kucken.

Déi verstoppt Déiften vun Ärem Geescht, déi soss virun Iech verstoppt bleiwe géifen, ginn opgedeckt. Versicht d'Punkten vum Echec z'identifizéieren.

Ënnerscheed tëscht gudden a schlechten Tendenzen an Neigungen. Benotzt Selbstanalyse fir ze verstoen, wou Dir elo stinn.

Wat wëllt Dir erreechen, a wéi eng Hindernisser stinn Iech am Wee? Definéiert d'Natur vun Ärer aktueller Aarbecht.

Kennt Ären Zweck am Liewen. Streift no all de Qualitéite vun enger authentischer Perséinlechkeet.

An déi Edel, onbeweeegt vu Leidenschaften a Begierden, während hire Geescht an Harmonie a mat Gott akzeptéiert bleift

Dir wäert séier, sécher a selbstbewosst op Ärem Wee zu Ärem gewënschten Zil virukommen.

Dat ultimativt Zil ass de Wee zu Gott ze fannen, awer et gëtt Flichten a Verantwortung.

Dës Saache mussen an dëser Welt erreecht a erfëllt ginn. Willenskraaft zesumme mat Initiativ wäert eis hëllefen.

Fir dës Verpflichtungen ze definéieren an se am vollsten Ëmfang ze erfëllen

D'Kraaft vun der kreativer Initiativ

Wat ass Initiativ? Et ass eng kreativ Fäegkeet an enger Persoun: e Funke vum Schöpfer

Infinity gëtt d'Fäegkeet, eppes ze kreéieren, wat nach keen aneren jee virdru geschaf huet, genoe wéi et et gëtt

D'Motivatioun, Saachen op eng nei a kreativ Manéier ze maachen, d'Leeschtunge vun enger Persoun mat engem Geescht

D'Initiativ kéint sou brilliant an erstaunlech sinn wéi e Stäreschnappchen, an et schéngt eppes ze kreéieren.

**Aus dem Näischt beweist et, datt dat, wat
onméiglech schénge, tatsächlech méiglech ass,
andeems een**

**De Mënsch ass déi gréisst kreativ Kraaft vum
Geescht**

**De Geescht vun Initiativ an Innovatioun
erméiglecht et enger Persoun, op eegenen zwee Féiss
ze stoen, fräi an onofhängeg;**

Ee vun de Charakteristike vum Erfolleg

Gottes Bild ass an jidderengem

**Vill Leit entschëllegen hir eegen Mängel, während
se anerer onermiddlech veruerteelen. Mir müssen dat
réckgänge maachen.**

**D'Positioun ass, d'Feeler vun aneren (déi fir d'Leit
net schiedlech sinn) ze iwwersinn an eis eege Feeler
ze veruerteelen.**

De Mikroskop

**Et ass heiansdo néideg, anerer ze analyséieren,
awer an esou engem Fall muss een seng Gedanken fir
sech behalen.**

**Fräi vu Viruerteeler an Diskriminéierung. E fairen
an onparteiesche Gedanke ass wéi e Spigel.**

**De kloeren, onerschütterleche Spigel, net vun
enger séierer Veruerteelung gerëselt, an alles wat an
deem Spigel erschénge**

**Et wäert ausgesinn, wéi et wierklech ass, ouni
Verschéinerung oder Verzerrung**

**Loosst eis d'Bild vu Gott an all Mënsch gesinn,
egal vu Rass oder Glawen. Mir wäerten d'Séissheet
vun der Léift schmaachen.**

**Dat Hellegt ass wann mir eis Eenheet mat der
Mënschheet spieren, net virdrun am géigesäitege
Déngscht**

**Mir vergiessen dat klenzt Selbst (den Ego) a
beréieren dat eenzezt groust Selbst, dat keng
Grenzen oder Restriktionen huet.**

**Zu hir: De göttleche Geescht, deen all Mënschen
vereent a se zesummebréngt**

**Intellektuell Gewunnechten kontrolléieren
d'mënschlecht Liewen**

**Mënschlech Gewunnechten hunn d'Kraaft, den
Erfolleg ze beschleunegen oder ze verzögeren. Et sinn
net flüchteg Inspiratiounen oder ...**

**Kloer Iddien, tatsächlech aldeeglech mental
Gewunnechten, bestëmmen de Verlaf vun eise
Liewen**

**Mental Gewunnechten sinn e mentale Magnet,
deen verschidden Zorte vu Saachen a Leit unzitt.**

**An Ëmstänn Gutt Denkgewunnechten
erméiglechen et eis, gönschteg a profitabel
Méiglechkeeten unzezéien, awer**

**Schlecht intellektuell Gewunnechten bréngen eis
méi no un déi mat weltlechen Temperamenter an
Neigungen, an un Ëmstänn, déi net**

Recommandéiert

Schlecht Gewunnechten kënnen neutraliséiert ginn an hir Kraaft neutraliséiert ginn, andeems een alles vermeit, wat se ausléise kéint

Oder et erëmbeliewen, ouni sech stänneg drop ze konzentréieren Duerno soll de Geescht op d'Gewunnecht geriicht ginn

Frëndlechkeet a weiderhi schaffen, fir se weider z'entwéckelen, bis se en integralen Deel vun eisem Liewe gött, ass eppes, wat mir maache kënnen.

Vertraut him a vertraut op hien

An eis sinn zwou géigneresch Kräften an engem onbarmhärzege Kampf: eng Kraaft, déi eis forcéiert, dat ze maachen, wat mir net sollten

Mir maachen et, an anerer proposéieren eis wat mir maache sollen, Saachen déi méi

Schwieregkeet Déi éischt Stëmm ass d'Stëmm vum Béisen, während déi zweet Stëmm d'Stëmm vum Gutt oder Gott ass

Duerch déi haart deeglech Lektione, déi mir léieren, gesi mir kloer, datt schlecht Gewunnechten e Bam ernähren

Onendlech materiell Wësch, während gutt Gewunnechten de Bam vun de Wësch ernähren

An héich spirituell Ambitiounen, d'Efforte müssen ëmmer méi op déi richteg Entwécklung konzentréiert ginn

Fir de geseenten geeschtleche Bam, fir datt mir een Dag d'Friichte vun der reifer Selbsterkenntnis ernte kënnen

Appetit

Wann eng Persoun sech vun all méigleche schlechte Gewunnechten befreie kann, a wann se alles maache kann

Wat gutt an nobel ass, ass Léift duerch Adel a Frëndlechkeet, net well d'Béist Trauer a Bedauern bréngt

Hie wäert am Geescht wuessen a laanscht de Wee virukommen

E Mënsch ass fräi, wann e fräiwëlleg an aus Wiel seng schlecht Gewunnechten opgëtt. Hie ass nëmme fräi, wann...

Hie gëtt e Meeschter, deen fäeg ass, senge Gefiller, Gedanken a sengem Wëllen Uerder ze ginn, dat ze maachen, wat néideg ass.

Hien huet et gemaach, och wann et géint säi Wëllen gaangen ass, an där Kraaft vun der Selbstkontrolle a Selbstmeeschterschaft.

D'Somen vun der éiweger Fräiheet leien an hinnen

Ech hunn bis elo e puer wichteg Charakteristike vum Erfolleg ernimmt: positivt Denken, proaktiven Wëllen,

Psychoanalyse, Initiativ a Selbstkontrolle Vill Bicher betounen een oder méi vun dësen

Méi wéi dës Eegeschaften, awer et erkennt net déi göttlech Kraaft hannert de Faktoren un

Dat ass Erfolleg. D'Ausrichtung mam göttlechen Wëllen ass dat wichtegst Element fir Erfolleg ze hunn.

**De göttliche Wëllen ass d'Kraaft, déi d'Äerd an
alles drop beweegt, an den Universum an alles dran.
Et ass de Wëlle vu Gott.**

**Et ass Gott, deen d'Stären am Weltraum dreift, an
et ass säi Wëllen, deen d'Planéiten op hir Weeër setzt**

**An d'Zyklen vu Gebuert, Wuesstem a Verfall
regéieren all Liewensformen. Gott sief gelueft, a säi
Wëlle gelueft. Déi Wäis an Allwëssend**

**Fridden, Barmhärzegkeet a Segen vu Gott sief
mat dir**

spirituell Ekstase

Déi tatsächlech Erfahrung vun der spiritueller Ekstase
Gott huet eis mat der Kraaft vun der spiritueller
Inspiratioun geschenkt: d'Fäegkeet, d'Freed vu senger
Präsenz an eis ze erliewen. Mee déi béis Kräfte vun der
Existenz hunn verschidde Forme vu falscher an täuschender
Imitatioun entwéckelt. Déi temporär Euphorie vun Alkohol an
Drogen ass eng Fälschung vu richtege spirituellen
Erfahrungen. De Konsum vun Alkohol an Drogen féiert dacks
zu sexueller Praktiken, déi d'Erreeche vu spiritueller
Inspiratioun verhënneren, andeems de Geescht mat
.intensiver kierelecher Bewosstsinn beschränkt gëtt
Vill Leit drénken Alkohol fir Suergen ze verdriewen an
schmerzhaft, beonrouegend Erënnerungen ze läschen. Mee
dës Zort vu Vergiessenheet beraubt eng Persoun hirer
ugebuener spiritueller Wäisheet - jo, si beraubt hir genau
déi Kraaft, déi hir hëlleft, hir Problemer ze iwwerwannen a
.dauerhaft Gléck ze fannen
Gott ass d'Quell vu Freed a Gléck, an Hie wëll, datt mir
.seng ëmmer erneiernd Gléck sichen an an eis selwer fannen
Et gëtt eng täuschend, satanesch kosmesch Kraaft -
Satan, Iblis, den Antichrist oder den Antichrist - déi

onbarmhärzeg probéiert, all déi schéin an erhabenen
Manifestatiounen a Konzepter an dësem Universum ze
.manipuléieren

Duerch d'ganz Schöpfung gesi mir déi duebel Kräfte vu

Gut a Béis, déi sech géigesäiteg entgéintsetzen a
widdersprieche: Gott huet Léift geschaf, an déi dämonesch
Kraaft huet Haass geschaf; Gott huet Frëndlechkeet a
Generositéit geschaf, an déi dämonesch Kraaft huet
Egoismus a Selbstléift geschaf; Gott huet Fridden an
Harmonie geschaf, an déi dämonesch Kraaft huet
.Disharmonie a Konflikt geschaf

Well de Sucher dat weess, muss hien verstoen, datt
Alkohol an Drogen extrem schiedlech fir säi Gléck sinn, well
se déi richtig spirituell Freed verschleieren a Gehirzellen
beschiedegen, wat seng Intelligenz an säin
Ënnerscheedungsverméige negativ beaflosst. Och eng
eenzeg Dosis Alkohol oder Drogen kann zu Sucht féieren,
besonnesch wann et eng Prädisposition fir dës schiedlech
Substanzen aus fréiere Liewen gëtt. Béis Saache musse
.vermeit ginn, well se béis sinn

Wann Dir eng richtig spirituell Ekstase erlieft, wäert Dir
feststellen, datt keng aner Erfahrung mat där vergläichbar
ass. D'Eltere sollten ëmmer probéieren, hire Kanner e
spirituellt Bewosstsinn ze vermëttelen, andeems se hinnen
Meditatioun a bewusst Ënnerscheedung léieren, fir datt se
net der Versuchung noginn, mam Feier vun täuschenden a
.falschen Genoss ze spillen

Déi richtig Freed ass onendlech, awer d'Freed, déi
duerch Alkohol an Drogen entsteet, ass flüchteg a léisst
.nëmme Bedauern a zerstéierend Gefiller hannendrun
All Nuecht, während eisem rouegen a rouegen Schlof,
erliewe mir e Goût vu Fridden a Freed. Wann mir an en
déiwe Schlof falen, erlaabt eis Gott, an engem erhabenen,
rouegen Zoustand vum Bewosstsinn ze liewen, an deem mir
all d'Suergen an d'Ängscht vun dëser Welt vergiessen. An

der Meditatioun kënne mir dësen geseenten Zoustand vum
Geescht och während eise waache Stonnen erliewen a
.Fridden op engem aneren Niveau schmaachen
Wann déi göttlech Freed erfekënt, gëtt mäin Atmung
roueg, a mäi Geescht schwëmmt erop, erlieft d'Gléck vun
dausend Schlof gläichzäiteg, awer ech verléieren net meng
normal Sënner. Dës kosmesch Erfahrung ass reservéiert fir
déi, déi déif an den héchste Bewosstsinnzoustand
.verdéiwen

Wann Äert Wiesen mat der iwwerwältegender Ekstase
vu Gott gefällt ass, gëtt de Kierper komplett roueg, den
Otem hält op ze fléissen, d'Gedanken ginn roueg a
verschwannen souguer lues a lues. De Meditéierer fillt
d'Realitéit vu senger Séil a seng Noperschaft zum Schöpfer,
dofir drénkt hien vun der göttlecher Freed a schmaacht
d'Ekstase vun der Freed, déi dausend Dosen Wäin net kënne
.bidden

Déi duerchschnëttlech Persoun fillt sech op der Grenz
tëscht Wachheet a Schlof schläifreg a erlieft e kuerzt Gefill
vu Wuelbefannen, awer dëst Gefill verschwënnt séier wann
se an en déiwe Schlof fällen. Schlof ass kee komplette
Bewosstsinnsverloscht, well Dir, während Dir waakreg sidd,
.wësst ob Äre Schlof erholsam war oder net

Et gëtt vill Schlofzoustänn - e puer liicht, e puer déif.
Mee déi spirituell Erfarungen, déi eng Persoun mat Gott an
engem bewossten Zoustand huet, si méi opreegend an
erfreschend wéi dat gréisst Gléck vum Schlof oder Schlof
(d'Mëttelméissegkeet oder de Schlof, deen dem Aschlofen
.virausgeet)

Hannert de Mystère a Geheimnisser vum Schlof leien
dës helleg Freed
Ech kann an all Zoustand bleiwen, deen ech wënschen.
Ech bleiwen dacks tëscht der Welt vum Schlof an dem
.Bewosstsinn vun der Welt: an engem erhabenen Zoustand

De mënshleche Geescht huet e risegen, onlimitéierte
Spillraum, awer een ass sech dacks net bewosst dovun. Ech
kann zwou Zoustänn gläichzäiteg erliewen: déiwe Schlof a
voll Wachheet. Oder ech kann schlofen, dreemen an alles
.héieren, wat ronderëm mech geschitt, gläichzäiteg
Heiansdo schlofen ech wéi en normale Mënsch. Ech
kann och schlofen a mech selwer voll bewosst observéieren.
Am méi héijen Zoustand schlofen Äre Kierper a Geescht,
awer Dir siddlech voll bewosst iwwer alles wat geschitt. Dëst
ass nëmme méiglech andeems Dir d'Fäegkeet kultivéiert,
bewosst an absichtlech an den méi héije
Bewosstsinnszoustand anzetrieden a bewosst an den
.normalen Zoustand vun der Wachheet zrëckzekommen
Et gëtt absolut kee Grond, sech ze fäerten, de Kierper ze
verloossen, ouni d'Méiglechkeet, duerch Meditatioun,
banneschte Friden oder Fantasi zrëckzekommen. Dës Iddi,
déi vu verschiddene Leit gefördert gëtt, ass ongegrënnt.
D'Bindung un de Kierper ass sou staark, datt et net einfach
ass, dovun z'entkommen. Och wann d'bewosst Bewosstsinn
verschwënnt, ass et net méiglech, de Kierper komplett ze
verloossen, soulaang den Ënnerbewosstsinn domat verbonne
.bleift

Wann Dir eppes ze intensiv visualiséiert, gëtt dat Saach
zu enger Halluzinatioun, ouni all subjektiv Realitéit. Den
Ënnerscheed tëscht Fantasi a Selbsterkenntnis muss
verstanen ginn. De wesentleche Beweis fir d'göttlech
Selbsterkenntnis - fir Gottes Bewosstsinn an Iech - ass
.wierklech an onbedingungslos glécklech ze sinn
Wann Dir eng ëmmer méi grouss a kontinuéierlech
Freed an der Meditatioun erlieft, wësst, datt Dir d'Präsenz vu
Gott an Ärer Séil erlieft. Wann et awer eng Paus oder
Ënnerbriechung am Floss vum hellege Gléck gëtt, ass dat e
Beweis vun engem frieme Element an Ärem Bewosstsinn,
dat eliminéiert muss ginn, fir d'bannenzeg Freed erëm
.hierzestellen

De spirituellen Enseignant, deen Gott wierklech kennt,
huet een eenzege Wonsch: deenen, déi se sichen, spirituell
Leedung ze bidden, si z'ermutigen, u Gott ze denken a sech
him am Häerz, an der Séil, am Geescht an an der Dot méi no
ze bréngen. All déi, déi mat him resonéieren, kréien duerch
hien Gottes Segen, well hien nëmmen en demütegt
.Instrument an den Hänn vum Allmächtege Gott ass
Een kann net mat Gott sinn, einfach andeems een
denkt, een hätt spirituell Erliichtung erreecht.
Selbstverbesserung a moralesch Verfeinerung sinn essentiell
Voraussetzunge fir méi héich Zoustänn z'erreechen. Et gëtt
en enorme Ënnerscheed tëscht Gott op eng méiglech
Manéier kennen ze léieren an Hien op eng wierklech Manéier
kennen ze léieren. Nëmmen duerch Demut, Wäisheet,
Éierlechkeet, tugendhafte Charakter an häerzlech Sehnsucht
kann een Gott wierklech kennen léieren. Et sinn déi Demut,
.déi Gott kennen léieren a wien Gott unerkent
Déi, déi sech déif an dat kosmescht Bewosstsinn
verdéiwen, entwéckelen natierlech aussergewöhnlech
spirituell Fäegkeeten a Kontroll iwwer natierlech Kräfte.
Allerdéngs benotzt keen, deen dat richtege göttlecht
Bewosstsinn erreecht, seng Kräfte fir sech ze prahlen an ze
.weisen, ouni Wäisheet oder Klugheet
Wäis Leit verstinn, datt Gott den eenzegen Agent an der
Existenz ass, an demüteg schreiwen si him déi
.aussergewöhnlech Kaddoe zou, déi hie hinne geschenkt huet
Ass net alles wat existéiert e Wonner? An ass de Mënsch
?net, just duerch seng Existenz, och e Wonner
Wann d'Mënsche net mat all de Wonner zefridden sinn,
déi Gott geschaf huet, firwat sollten d'Hellegen dann nach
?méi Wonner maachen
Déi gerecht Hellegen vu Gott maachen näischt, ausser
Gott freet se et ze maachen, an heiansdo aus Grënn, déi
.onkloer a schwéier ze verstoen sinn

Ech wäert mat engem Beispill illustréieren, wéi sech en
héije Bewosstsinn vum Ënnerbewosstsinn ënnerscheet
Héije Bewosstsinn ass deem Zoustand, an deem Dir -
während Dir waakreg a schléift a voll bewusst sidd - all
Sensatioun am Kierper duerch Wëllen an ouni externen Reiz
.induzéiere kënt

Am Räich vun der onbewosster Fantasi (der Dramwelt)
kanns du eng Taass waarm Mëllech drénken, awer dës
Erfahrung gëtt dir opgezwongen. Am méi héije Bewosstsinn
kanns du datselwecht, oder soss eppes, duerch de
.bewossten Wëllen erliewen

Wann een dat net fäeg ass, soll een sech net selwer
täuschen an denken, datt een d'Héichte vum héije
Bewosstsinn erreecht huet. De Wee kann laang schéngen,
awer eng Rees vun dausend Meilen fänkt mat engem
eenzege Schrëtt un. An esoulaang een optimistesche bleift,
kann kee Hindernis d'Erreeche vum gewënschten Zil
.verhënneren

Milliounen vu Leit sinn faszinéiert vun de Wonnen vum
Ënnerbewosstsinn, déi sech am Schlof ofspillen. Mee an
engem méi héijen Zoustand kann een net duerch d'Fantasie
gesinn oder wëssen, wat ee sech wënscht, mee duerch
d'Realitéit. Ech kann an dësem Stull setzen a mäi Geescht op
.all Plaz verleeën a genau gesinn, wat do geschitt

Heiansdo liewen d'Jünger am Ënnerbewosstsinn, an
heiansdo klammen se op e méi héicht Bewosstsinn erop. An
et gëtt nëmmen e puer Auswiel, déi fäeg sinn, dat méi héicht
Bewosstsinn ze transzendéieren an dat kosmescht
Bewosstsinn z'erreechen: de Räich vum göttleche Geescht,
.deen keen Urspronk oder Ursaach huet

An engem Zoustand vu purem spirituellem Bewosstsinn
brauch de Sucher keng Viraussetzung fir Saachen ze
erliewen. Wann se sech mam kosmesche Bewosstsinn
vereenegen, erweiert sech hiert Bewosstsinn a verschmëlzt
sech mat all Atom vun der Existenz, a gëtt sech bewusst

vum ganze Universum an all Wiesen bewosst. Dës Erfahrung
ass eng endlos Erweiterung vum Bewosstsinn. Déi, déi dëst
Bewosstsinn erliewen, fille sech präsent an de Fasern vum
Gras an op Biergspëtzen, souwéi an all Zell vun hirem
.Kierper an all Atom am Weltraum
Mä dat kosmescht Bewosstsinn geet och driwwer eraus
Wann eng Persoun hir Präsenz an der ganzer Existenz
spiere kann
D'Freed weess och, wat iwwer d'Existenz eraus läit
Et vereenegt sech mam allëmfassende göttleche
.Bewosstsinn. Friden sief mat dir

Abléck

**Abléck ass d'Mëttel, mat deem mir d'Welt vun de
Formen erkennen kënnen, déi net vun de fënnef
Sënner oder vum Intellekt erkannt gëtt. Et ass wouer,
datt d'Welt vun de Formen an an duerch déi
sensorech Welt erschénkt, an et ass wouer, datt déi
Lescht ze kennen heescht, déi Éischt ze kennen, awer
et gëtt en Ënnerschied an der Aart a Weis, wéi déi
zwee erkannt ginn.**

**Kënne mir déi sensorch Welt wierklech an all
hiren Dimensiounen duerch sensorch Perceptionen
oder nëmmen den Denken kennen? Sécher net. Et
gëtt onendlech Wahrheiten, Phänomener, Gesetzer a
Bezéiungen, souwuel an der Natur wéi och an eisem
eegene Kierper, déi versiegelt Bicher a verstoppte
Geheimnisser fir d'Mënschheet bleiwen. Wéi kënne
mir also iwwerhaupt déi spirituell Räicher verstoen,
déi iwwer all Gedanken a sensorch Perceptionen
eraus leien?**

Abléck entspréngt a funktionéiert aus der Séil, während den Gedanken vun ausserhalb kënnt. Den Abléck erlaabt eis, der Wourecht an d'Aen ze stoen, während den Gedanken eis en indirekt Bild dovunner gëtt.

Abléck gesäit d'Wourecht als e komplett Ganzt wéinst enger komescher a wonnerbarer Verbindung (tëscht hir an der Wourecht), während de Geescht d'Wourecht trennt a fragmentéiert.

All Mënsch huet d'Kraaft vun Abléck, genoe wéi hien Intellekt huet. A genoe wéi den Denken trainéiert a verfeinert ka ginn, sou kann och Abléck kultivéiert a weiderentwéckelt ginn. An Abléck si mir a kompletter Harmonie mat der Wourecht. D'Welt vum Gléck , mat Eenheet an der Zuel) a mat den inneren Gesetzer, déi déi geeschteg Welt regéieren, a mir sinn och am Aklang mat Gott

Wéi kënne mir eis Existenz feststellen? Ass dat duerch sensoresch Wahrnehmungen? Informéieren eis Sënner eis iwwer eis Existenz a weisen eis d'Quell vun eisem Bewosstsinn vum Wiesen? Natierlech net. D'Gefill vun der Existenz hänkt net vun de Sënner of, déi sech net bewusst vun eppes bewusst kënne sinn, ouni datt mir als éischt verstoen, datt mir Deel vum Prozess vun der Sensatioun selwer sinn.

Soen eis d'sensoresch Perceptioun an de Prozess vum Denken, datt mir existéieren? Sécher net, well d'Donnéeë vum Geescht aus sensoreschen Andréck bestinn an déi - wéi sech erausstellt - eis net beweisen kënnen, datt mir existéieren.

Den Akt vum Denken kann eis kee Bewosstsinn vun der Existenz ginn, well d'Existenz am Denkprozess selwer inherent ass. Wa mir eis mat der Äussewelt vergläichen a probéieren ze redenéieren oder ze deduzéieren, datt mir existéieren, ass

d'Bewosstsinn vun der Existenz am Akt vum Denken an dem Argumentatioun selwer präsent. Wéi kënne mir, wéinst de Grenzen vum Denken an der Onzouverlässigkeet vun de Sënner, wëssen, datt mir existéieren? D'Äntwert läit eleng am Abléck vun der Séil. Dëst Wëssen ass eng Manifestatioun vun der Intuition. Et iwwerschreit d'Vernunft an d'Sënner, déi ouni Abléck keng Existenz hunn.

Abléck ass schwéier ze definéieren, well et eis all sou no ass. Jidderee vun eis fillt et. Wësse mir net, wat existenziell Bewosstsinn ass? Et ass sou vertraut, datt et keng Definitioun méi gëtt. Wann Dir een frot, wéi hie weess, datt hien existéiert, kéint hien net äntweren. Si wëssen et, awer si kënnen et net definéieren. Si kéinten et probéieren z'erklären an auszedrécken, awer hir Wieder kënnen net vermëttelen, wat se a sech selwer fillen. Abléck huet dës Fäegkeet an all hire Formen a Manifestatiounen.

Déi véiert Method, déi soss anzwousch erkläert gëtt, baséiert op Abléck. Wat méi mir drop oppassen, wat besser mir Gott kennenléieren.

Duerch Abléck léiert een Gott kennen, an et gëtt eng Verbindung tëscht der sensorescher an der idealer Welt opgebaut. Déi lescht gëtt an an duerch déi sensoresch Welt erkannt. Dann verschwënnt den Afloss vun de Sënner, stéierend Gedanken verschwannen, a mir léieren Gott kennen - d'Quell vum Gléck - an an eis dréchent e Bewosstsinn vum Eenegen an Alles an Eenem op. Dëst ass d'Abléck, déi d'Prophéiten, grouss Figuren a Weisen vun der Welt haten.

Déi drëtt Method, oder déi kontemplativ Method, déi virdru beschriwwen gouf, féiert eis och an d'Welt vun der Abléckung, wa mir se fläisseg an aktiv praktizéieren, awer et ass eng indirekt Method a

brauch méi Zäit fir an eis dat ze kreéieren, wat duerch direkt Abléck oder Wëssen geschitt.

Dofir kënne mir duerch Abléck Gott a senger Manifestatiounen kennen. Eis Sënner sinn net fäeg, Hien eis ze verroden, well se nëmme säin äusserlecht Erscheinungsbild gesinn. Kee Verstand oder Vernunft kann Gott wierklech kennen, well den Intellekt d'Informatioun an d'Donnéeë vun de Sënner net iwwerschreiden kann. E kann nëmme sensoresch Andréck organiséieren an interpretéieren.

Wann d'Sënner eis net méi no bei Gott bréngen, klappt och den Intellekt net, well en op si vertraut. Dofir musse mir eis op déi bannenzeg Visioun konzentréieren, fir Gott a senger geseenter Form a senger weidere Manifestatiounen ze weisen.

Wéi och ëmmer, et gëtt verschidde Hindernisser fir dës intuitiv Perceptioun, wéi Krankheet, geeschteg Schwächt, Zweifel, Faulheet, materiell Ambitiounen, ofwäichend Gedanken an Instabilitéit. Dës Hindernisser sinn entweder ierflech oder duerch d'Zesummenaarbecht mat aneren erwuerwen. Eis ierflech Neigungen zu schiedlechen an ongesonde Saachen kënnen duerch staark geeschteg Ustrengung iwwerwonnen ginn, genoe wéi mir Versoen a Frustratioun duerch Willenskraaft iwwerwannen kënnen. Mat der richteger Ustrengung an der Gesellschaft vu gudde Leit - deenen, déi Gott trei sinn - kënne mir schlecht Gewunnechten aus dem Gaart vun der Séil erausrappen a gutt an hirer Plaz planzen.

Wann mir net déi begleeden, déi d'Wourecht an hirem Liewe gesinn, beréiert a verstanen hunn, wësse mir vläicht net, wat dës Wourecht ass.

De Geescht vun der Fuerschung ass an jidderengem inherent, an all Mënsch op dëser Welt ass e Sicher vun der Wourecht, déi säin éiweg

lerfschaft ass, an hie sicht stänneg no hir, clever oder domm, bis hie se fënnt a komplett erëmkritt.

Et ass net ze spéit, déi, déi sech beméien, wäerten et packen, an déi, déi duerchhalen, wäerten hiert Zil erreechen!

Den onsichtbare Mënsch

Meeschter Paramhansa Yogananda

D'Iddi selwer, datt Mënschen net mat bloussem A ze gesi sinn, schéngt onnatierlech an onlogesch. Mir sinn all Dag als kierperlech Wiesen fir eis selwer sichtbar. Mee et gött vill Weeër, wéi mir eis verstoppt, essentiell Natur weisen.

Zum Beispill, wann Dir Är Aen zoumaacht, gött Äre Kierper fir Iech onsichtbar. Wéi wësst Dir also, datt Dir existéiert? Dir füllt d'Gewiicht vun Ärem Kierper, an Dir kënnst héieren, richen, schmaachen a fillen, awer Dir sidd nëmmen wierklech Dir selwer am Gedanken a Gefill. Dir sidd e verstoppte Kär, ëm deen sech vill Gedanken dréinen. Macht elo Är Aen op. D'Fro ass: sidd Dir déi Form, déi Dir gesitt, oder dat bannescht Wiesen, dat Dir virun engem Moment mat zouenen Aen gefillt hutt?

De sichtbare Mënsch ass net vu grousser Bedeitung. Dat verstoppt Selbst, oder d'Séil, ass dat, wat wierklech wichteg ass. Während Dir schloft, sidd Dir Iech vum sichtbare Mënsch net bewosst, awer Dir sidd Iech selwer bewosst, well Dir beim Erwäachen wësst, ob Äre Schlof friddlech a roueg war oder net. Dofir ass Äert verstoppt Selbst real. Ouni dëst onsichtbart Selbst hätt Äert sichtbart Bild keng Bedeitung oder Bedeitung.

Ouni dat verstoppt Selbst wier de Kierper wäertlos, wéi eng liewelos Läich oder e steife Kadaver

Dat verstoppt, bannenzegt Selbst ass dat richtegt. Awer komescherweis maachen d'Leit kee

Versuch, d'Natur vun dësem verstoppte Selbst z'analyséieren! Hir Opmierksamkeet ass ganz op déi kierperlech Form konzentréiert, déi se liicht beréiere kënnen a gesinn. Dofir verbréngen se hir Deeg an Nuechten domat, sech ëm hire kierperleche Kierper a seng Bedierfnesser ze këmmen, ouni ni ze pauséieren, fir ze bedenken, datt dat onsichtbart bannenzegt Selbst déi richteg Realitéit ass.

Am physesche Kierper läit e Kierper vu Liicht mat der selwechter Ähnlechkeet. Och wann et fir de mënschleche Siicht onsichtbar ass, ass et déi planetaresch oder ätheresch Hüll vun der Séil.

Leit, deenen e Fanger amputéiert gouf, fille sech, wéi wann en nach ëmmer do wier. Jiddereen, deen e Gliedmaass verluer huet, kennt dës Sensatioun. Et gëtt e verstoppten, äthereschen Géigestéck oder Géigestéck zu all Organ am Kierper. Hannert dem physeschen Häerz läit en verstoppten Häerz, ouni deen dat siichtbart Häerz net kéint schloen.

D'Mënsche hunn onsichtbar Organer vu Siicht, Héieren, Gehir, Schanken an Nerven. Dës Organer, déi d'Gewëss vum Liicht an der Aktivitéit sinn, bilden den onsichtbare planetaresche Kierper vum Mënsch. De planetareschen oder ätheresche Kierper ass genau wéi de siichtbare physesche Kierper. Den Ënnerschied ass, datt seng liichtend, vital Form extrem subtil ass.

Wann de Kierper vun enger Behënnerung beträff ass, soll een sech net dovun iwwerzeegen, datt een net méi gesäit oder eng Hand verluer huet. Déi onsiichtbar Aen an Hänn sinn nach ëmmer do. Och wann de kierperlechen Aarm gelähmt ka sinn, ass den onsiichtbaren Aarm net behënnert. Gleeft ni, datt déi onsiichtbar Organer op iergendeng Manéier vun der Krankheet vun de kierperlechen Organer beträff sinn,

well negativ Gedanken de Floss vun der bewosster vitaler Energie an d'Organer vum kierperleche Kierper verhënneren.

**Den elektresche Stroum fléisst duerch den Drot
Wat ass méi wichteg: den Drot oder den Stroum? Den Drot existéiert einfach fir datt de Stroum duerch hie fléisst D'Existenz vun der Elektrizitéit hänkt net vum Drot of Ähnlech existéiert de Kierper fir vum onsichtbare Wiesen, der Séil, benotzt ze ginn an net ëmgekéiert.**

Leider ass dëst verstoppt Selbst un de Kierper gebonnen! Soss kéinte mir op Waasser goen, am Weltraum fléien a bei de Kierper zrëckkommen.

Den ätheresche Kierper vum verschleierte Selbst huet sensoresch Wahrnehmungen, déi vill méi grouss sinn ewéi säi physescht Géigestéck. D'Mënsche hunn Maschinnen erstallt, déi a verschiddene Fäll dem physesche Kierper wäit iwwerleeën sinn, deen duerch vill Aschränkungen limitéiert ass. Awer wéi Äert Bewosstsinn vum ätheresche Kierper sech entwéckelt, wäert Dir feststellen, datt en héiere kann, wat d'Ouer net héiere kann, a gesinn, wat d'A net gesäit. E kann och Saache richen, schmaachen a beréieren, déi wäit iwwer de Beräich vun de physesche Sënner erausgoen.

D'Leit si ëmmer besuergt an interesséiert un der Luucht vum kierperleche Kierper, ouni datt et hinnen jeemools an de Kapp kënnt, no där geheimer Elektrizitéit ze sichen, déi dës Luucht beliicht.

De siichtbare Mënsch besteet aus sechzëg Elementer: chemesche Substanzen, déi um Maart kaaft kënne ginn! De kierperleche Kierper ass vu wéineg Wäert wat seng Bestanddeeler ugeet. Et ass héich Zäit, datt d'Mënschheet e besser Verständnis vum onsichtbare Mënsch entwéckelt. Dëse verstoppte

Mënsch ass deem, deem Fäegkeeten, Gedanken a Begleeder huet, deem, deem gär huet a denkt, an ouni hien huet de kierperleche Kierper näischt anescht wéi déi chemesch Elementer, aus deenen e zesummegeat ass.

De Spotlight vum Geescht muss no bannen geriicht sinn, ewech vum gefaangenen, siichtbare Mënsch.

De kierperleche Kierper leid ënner Réckschmerzen a Krämp, a verschlechtert sech och mat der Zäit a verfälscht sech. Hie jäizt, jäizt a verlaangert stänneg no dësem oder deem aneren.

De siichtbare Mënsch kann engem gewaltege Fall, deem d'Knache zerstéiert, net ausstoen, an heiansdo zitt sech de Réck virum einfache Stéch vun enger klenger Nol zesummen

Den onsichtbare Mënsch ass ongeschiedegt. Hie ass fräi an ongebremst. Hie kann all d'Problemer an d'Nerven vum kierperleche Kierper verdreiwen.

Dee verstoppte Mënsch an eis ass eist richtegt Selbst

Dat Wiesen, dat hannert den Atomer vum Kierper läit, ass d'Séil, déi sech net ännert, sech net verännert a ni Schwankungen oder Vernichtung ausgesat ass.

Eng Persoun kéint mengen, si wier de Kierper, awer si sinn et net. E Stéck Äis kann duerch Verdampfung geschmolz ginn a verschwannen. Dëse Prozess kann ëmgedréit ginn, andeems den Damp zu enger Flëssegkeet kondenséiert gëtt an d'Flëssegkeet dann nees zu engem Feststoff a fréiert gëtt.

Nëmmen am Bewosstsinn vum physische Kierper ze liewen ass spirituell schiedlech, well de Kierper ufälleg fir d'Péng vu Krankheet, Verletzung, Hunger an Doud ass. Mir dierfen eis net dovun iwwerzeegen,

datt mir nēnnen dēse siichtbare Kierper sinn, deen dem Zerfall an dem Ruin ēnnerworf ass.

Dēi verstoppt Mēnschheet an eis kann net ēmbruecht oder verletzt ginn. Sollten mir net méi haart beméien, eis unbekannt, éiweg Natur ze verstoen?

Indem mir eis Kenntnisser vun dēsem verstoppte Selbst erhéijen, wāerte mir fāeg sinn, de sichtbare Mēnsch ze kontrolléieren, sou wéi dēi grouss Meeschteren et maachen. Dēi, dēi hir helleg Kräfte spieren an d'Präsenz vum verstoppten, banneschte Selbst spieren, kēne sech vum kierperleche Leed ofléisen, och wann de sichtbare Mēnsch a Nout a Gefor ass.

Wat ass de Wee fir dēs Souveränitéit z'erreechen?

Méi Zäit sollt an der Rou vun der Kontemplatioun a vum Fridden verbruecht ginn. Dēst kéint am Ufank ongewollt schéngen, well d'Liewen mat engem bewossten Bewosstsinn vum Kierper an enger exzessiver Identifikatioun mat senge Sensatiounen et schwéier mécht, un eppes anescht ze denken wéi un seng onendlech Problemer, Wēnsch a Bedierfnesser. Awer eng nei Dimensioun wāert sech am mēnschleche Bewosstsinn opmaachen, wann een seng spirituell Identitéit bestätegt a sech selwer dovun iwwerzeegt, datt hien tatsächlech no dem pure Bild vu Gott geschaf ass, datt sāi Liewen op keng Manéier zerstéiert ka ginn, an datt hien dat verstoppt, éiwegt Wiesen ass.

Dat onsichtbaart Mēnsch ass no dem Bild vu Gott geformt, frāi wéi den hellege Geescht. Am siichtbare Mēnsch leien all d'Aschränkungen an d'Problemer vun der Welt. Soubal mir eis vun eisem Kierper bewosst ginn, si mir un seng Grenzen gebonnen. Dofir léieren eis dēi Grouss, d'Aen zouzemaachen an eis selwer -

duerch Meditatioun iwwer dat verstoppt Selbst - drun z'erënneren, datt mir net un déi limitéiert kierperlech Fäegkeete vum Kierper gebonnen sinn.

Ech hunn dacks mat grousser Glawen an Iwwerzeegung bestätegt: "Ech sinn net u mäi kierperleche Kierper gebonnen. Wou ech och hi wëll, do sinn ech direkt."

Dir kéint soen: "Dat ass just eng Iddi." Okay, awer wat ass eng Iddi? Alles wat Dir ronderëm lech gesitt, ass eng konkret Iddi. Dir kënnt lech näischt virstellen ouni ze denken. Den Gedanken selwer ass onsichtbar, awer et mécht alles wat mir gesinn, real. Also, wann Dir Är Gedanken kontrolléiere kënnt, kënnt Dir alles sichtbar maachen, an Dir kënnt alles duerch d'Kraaft vun Ärem mentale Fokus gesinn.

Wann Dir Äre Geescht intensiv a déif konzentréiert, kënnt Dir mat Ärem Geescht gesinn, worun Dir denkt, genee wéi wann Dir et mat Äre kierperlechen Ae géift gesinn. Onsiichtbar Gedanken kënnen a siichtbar Erfarunge transforméiert ginn.

Wann Dir Är Aen zoumaacht, kënnt Dir Äre Kierper net gesinn, awer e bleift fir lech real? Firwat mengt Dir also, datt dat verstoppt Selbst onreal ass, einfach well Dir et net gesitt?

An der Meditatioun kuckt Dir an d'Däischtert hannert zouenen Aen a konzentréiert Äre Geescht op dat verstoppt Selbst oder d'Séil an lech.

Indem Dir Selbstdisziplin praktizéiert an Äre Geescht no bannen dréit, no de wëssenschaftleche Meditatiounstechniken, déi Äre spirituelle Guide lech gëtt, wäert Dir lues a lues spirituell wuessen. Är Meditatioun ginn déif, an Äert onsichtbart Selbst - dat spirituellt Bild vu Gott an lech - gëtt fir lech real. An dësem glécklechen Erwächen vum Selbsterkenntnis gëtt dat limitéiert kierperlecht

Bewosstsinn, dat eemol sou real war, onreal, an Dir léiert, datt Dir Äert richtigegt, onbesiegbart Selbst entdeckt hutt a seng Eenheet mat Gott realiséiert hutt.

Dir wäert och feststellen, wéi den onsichtbare Mënsch un de kierperleche Kierper gebonnen ass duerch USchlëss, déi mental an emotional Seeler a Wënsch no spezifische Saachen op ierdescher Ebene sinn.

Mee wann Dir, duerch déif Meditation, dës Ketten opléise oder ofrappen kënnt, da sidd Dir befreit an Dir wësst, datt Dir d'Bild vu Gott sidd. Sicht de Mënsch, deen net ze gesinn ass, agespaart ass am Bësch vu kierperlechen a materiellen Sensatiounen.

Wann Dir dee onsichtbare Mënsch nëmmen eemol kannst hutt, da géift Dir feststellen, datt de physische Kierper seng äusserlech Schuel ass, an datt hien e liichtende Kierper an och en banneschten intellektuellen Kierper huet, an Dir géift och feststellen, wat fir e komescht Wiesen Dir sidd!

Konzentriert Är Gedanken op dat onsichtbart Selbst. De siichtbare Mënsch ass eng Illusioun an eng Täuschung. Dat bannenzegt oder onsichtbart Selbst ass dat richtigegt. Wann Dir dat realiséiert, wësst Dir, datt Dir kee Fleesch a Blut sidd, mä dat verstoppt Selbst, dat ausserhalb vun der Reechwäit vum Zerfall an der Zerstéierung ass.

Du bass eng Séil, an d'Séil stierft net! Denk net, datt d'Graf däin Enn ass. Wann de physische Kierper stierft, geet d'Séil op en anert Existenzniveau. Näischt gétt wierklech zerstéiert. Déi ursprénglech Form vum Kierper ass ëmmer am Äther präsent.

D'Leit fille sech, wéi wann hir verstuerwen Léifsten fir ëmmer fort wieren, well hinnen net de mentale Fokus feelt, fir se an hiren duerchsiichtege

Formen am ätheresche Räich ze gesinn, wou se wunnen. Denkt ëmmer iwuer dës Wahrheiten no a widderhuelst Iech selwer - wann Dir un dës Saachen interesséiert sidd - "Ech sinn Gottes liichtende Plang, ech sinn éiweg a wandernd a Gottes Räich."

Du bass dat verstoppt Wiesen, dat den Doud net beréiere kann an d'Ongléck net betreffe kann, an du wäerts dat fir all Éiwegkeet bleiwen? Firwat realiséiers du dann net elo deng Onstierflechkeet?

Eis kierperlech Aen täuschen eis doduerch, datt mir mengen, dës duebel Welt wier real. Maacht Äert geeschlecht A op a kuckt Är onsichtbar Form. Wann Äert geeschlecht A sech an der Rou vun der bannenzeger Rou opmécht, gëtt dat Verstopptes sichtbar.

Wann Dir denkt, dreemt a ganz konzentréiert sidd, sidd Dir déi Persoun, déi verstoppt bleift. Déi Persoun ass déi richteg Persoun, an déi sichtbar Persoun ass nëmmen hire Schiet.

Vergiesst de Schiet a erënnert Iech un déi richteg Saach

Sidd een mat der onsichtbarer Persoun

**Dat reint Bild vum Här vun der ganzer Schöpfung!
Fridden sief mat dir**

Aféierung vum kosmesche Bewosstsinn

Kosmescht Bewosstsinn kann net erreecht ginn, soulaang et och nëmmen e liichten intellektuellen Zitteren oder eng kleng Well vu mentaler Angscht gëtt. Wëssenschaftlech Meditationunstechnike verbessern d'Qualitéit vun der mentaler Konzentratioun däitlech a verbessern d'Fäegkeet vun engem, seng Gedanken ze kontrolléieren, wouduerch hien Joere vu fruchtlosem Wandern am

Räich vum Onbewossten erspuert. Mir verleege net d'Nätzlechkeet vum Onbewossten als Späicherplatz vun der Erënnerung an als Räich vum Schlof an Dreem. Dëse Räich kann awer en Hindernis fir d'Meditatioun sinn, an et huet säin eegenen Ureiz fir déi, déi ufälleg fir Fantasie sinn an d'Neigung hunn, sech mat der Geeschtwelt ze verbannen, andeems se an de Räich vun imaginativen Halluzinatiounen eragoen, déi keng Realitéit oder spirituellen Wäert hunn a sech net vill vun normale Dreem an der Nuecht ënnerscheeden. Wëssenschaftlech Meditatiounsmethoden, zousätzlech zu perséinlechen Ustrengungen, erhiewen de Geescht an en erhabenen Zoustand vu Selbsterkenntnis an Harmonie mat Gott.

Wat vermeit soll ginn, ass dee Räich, deen iwwerflësseg ass mat illusoreschen, imaginären Erfarungen, déi verschidde Leit fir spirituell halen, awer déi alles anescht wéi spirituell sinn. Richteg spirituell Erfarungen an eng echt Erkenntnis vun der Wourecht kënnen net erreecht ginn, ouni de Geescht op Gott ze konzentréieren. Kontemplativ Konzentratioun ass en Zoustand vu kompletter mentaler Absorptioun an totaler Rou vum Bewosstsinn. D'Natur vun der Existenz ass Bewegung, während d'Natur vum Geescht Rou oder Onbeweeglechkeet ass. D'Konzentratioun ass dofir essentiell fir helleg Harmonie. D'Methoden a Konscht vun der Konzentratioun a Meditatioun, déi an de Lektione vum Selbsterkenntnis geléiert ginn, féieren zu der kompletter Ausriichtung vum mënschleche Bewosstsinn mam göttleche Bewosstsinn.

D'Welt hält sech un, vill ze priedegen an e bëssen an d'Praxis ëmzesetzen. Dir héiert vläicht eng Virlesung iwwer Hunneg honnert Mol, awer Dir wësst

net, wéi gutt et ass, bis Dir se schmaacht. Ähnlech kann de richtege Wäert vun all Léier nëmme duerch Praxis geschätzt ginn. Mir müssen d'Léiere vu Prophéiten a grouse Perséinlechkeeten uwenden a nom liewen. Dann ginn hir Wourechten eis Wourechten, a mir wäerten feststellen, datt d'Wourecht bewisen a demonstréiert ka ginn, an datt se universell ass. Wann mir am Liicht vun der Wourecht goen, egal wat eis Iwwerzeugungen oder eise Wee sinn, wäert Gott eis Aarbecht akzeptéieren an eis zu senger Erwählten zielen.

Ee muss de Wee vun der Wourecht mat Éierlechkeet a Standhaftegkeet goen. Denkt drun, léiwe Sichenden, datt ënner Milliounen vu Leit nëmme e puer Gott wierklech sichen. An och ënner dëse Sichenden hält nëmme eng kleng Zuel bis zum Schluss duerch. Mee deen, deen um Wee weiderhält, wäert Gott kennenléieren. Soulaang säin Häerz mat Gott ass, wäerten si hiert erwünscht Ziel erreechen, egal wéi oft si stierzen a falen. Soulaang hir Intentiounen reng sinn an hir Motiver propper, hunn si näischt ze fäerten, a si wäerten och näischt trauern.

Dofir musse mir eist Bescht maachen, fir d'Kontemplatioun vu Gott zu enger gelieferter Erfahrung an eisem Liewen ze maachen. Éierlechkeet am Glawen ass eng essentiell an onverzichtbar Viraussetzung, well d'Virstellung nëmme d'Arroganz vun engem erhéicht an distanzéiert hien vun sengem richtege Zweck.

Ech hoffen, datt den Allmächtige Gott déi éischt Plaz an Ärem Liewen anhält an datt Dir Hien ni vergiesst, net emol fir ee Moment. Sidd Iech net

**zefriddén mat de flüchtege Freed vun dëser Welt, mä
maacht Gott zu Ärem geseenten Zil an Ärem
ultimativen Zil am Liewen. Hannert dem limitéierten
Kierper läit den onendlechen Absolut. Ech schwätze
net iwwer spirituell Saachen, ausser ech fille Gott mat
mir a sinn a perfekter Harmonie mat Him. A wann ech
aus deem Bewosstsinn schwätzen, weess ech, datt
meng Wieder mam Geescht vun der Wourecht
duerchdrongen sinn, an datt all oprecht Sichend
d'Wourecht vun deem spieren, wat ech soen.**

**Et gëtt déi, déi Fakten mat Illusiounen
verwiesselen, andeems se behaupten, datt Fakten
Mythen an Illusiounen sinn, an datt Illusiounen Fakten
a Luuchten sinn, déi an der Däischtert schéngen.**

**D'Fäegkeet sech ze konzentréieren ass
onentbehrlech um spirituellen Wee fir Fortschrëtt a
spirituellt Wuesstum. Ouni mental Fokus kann een ni
Gott fannen. Mir musse léieren, d'Fënstere vum
Bewosstsinn zouzemaachen, fir den Entrée vun anere
irdesche Stëmmen an Oflenkungen ze verhënneren.**

**Wann d'Bewosstsinn kalibréiert a spirituell
ofgestëmmt ass, gëtt eng erfahrungsgeméiss
Verbindung erreecht, an de Sucher spiert déi göttlech
Präsenz. Gott ass ëmmer a fir ëmmer mat der
Mënschheet an iwwerall. D'Onméiglechkeet, seng
Präsenz ze erkennen, staamt awer vun der
Beschäftegung vum Geescht mat ville reng weltleche
Saachen. Fokusséiert Opmierksamkeet, oder
Meditatioun iwwer Gott, ass dat Instrument, dat et eis
erméiglecht, seng Noperschaft ze spieren. Zu dësem
Zweck engagéiere sech d'Sufien an enger stänneger
Erënnerung a widderhuelen den Numm vu Gott (wéi
"Et gëtt kee Gott ausser Gott" oder "O Liewend, O**

Selbstbeständeg"), bis hiert ganz Wiesen an der Bedeutung absorbiert ass. Hiert Bewusstsein iwwergeht dann einfach an déi spirituell Dimensioun, a si erliewen Zoustänn vun spiritueller Ekstas, ähnlech wéi déi, déi Yogien an der déiwer Meditatioun erliewen. Déi spirituell Erfahrung ass eng, trotz de verschiddene Mëttelen, fir se z'erreechen.

Gott ass net wäit vun der Mënschheet ewech. Et ass d'Mënschheet, déi sech bewusst duerch hir Gedanken an Handlungen vu Gott distanzéiert. Wann Dir e richtegt spirituellt Liicht an der Meditatioun empfënnt, probéiert et ze begräifen a fillt, datt Dir dran sidd: eent mat et. Gott ass am Häerz vun deem Liicht - Liicht iwwer Liicht. A wat Dir méi no un dëst geseent Liicht kënnt, wat Dir méi no un Gott kënnt.

En eenzegaartegt Zeeche vum göttleche Liicht ass, datt seng Visioun ëmmer vun engem direkten an intensiven Gefill vu Gléck oder Freed begleitet gëtt, dat all Atom an all Zell vun all Gewief vum Kierper durchdréngt. Dëst Gefill vu Gléck ass keng Illusioun; éischer fannen et e puer schwéier, d'Intensitéit vun der spiritueller Ekstas ze erdroen, well de Geescht an de Kierper net dorun gewinnt sinn. Dës Ekstas ass dat ultimativt Zil, a geseent sinn déi, déi säin Nektar schmaachen, well si aus der Quell vum liewege Waasser vum Liewen gedronk hunn.

Wat méi Friden ee beim Konzentrière fillt, wat méi déifgräifend a méi erfollegräich seng Meditatioun iwwer Gott wäert sinn. Wann d'Zäit, déi mam Liese vu spirituelle Bicher verbruecht gëtt, amplaz der Meditatioun gewidmet wier, wier de Fortschrëtt, souwuel geeschteg wéi och spirituell, vill méi grouss. Seriéis Meditatiounssich reduzéieren hire Schlof a

widmen méi Stonnen der Meditatioun, well d'Rou, déi se an der Meditatioun erliewen, honnertmol méi erfräschend a stäerkend ass wéi de Schlof.

Wann eng Persoun d'Stëmmen a sengem Bewosstsinn net stëll maache kann, kann si Gott net erreechen. Dofir hunn Prophéiten an Hellegen Zouflucht a Grotten, Bierger a Bëscher gesicht. Et gëtt e dréngende Besoin, sech ëmmer erëm an d'bannenzeg Rou ze verdéiwen duerch d'Praxis vun der Konzentratioun a Meditatioun, an dann wäert ee grouse Friden a grousst Gléck fannen. Wéi d'Weisheetstexter soen:

Deejéinegen, deen fräi vun erneierten Begierden a Verlaangen no Besëtz ass, deen säin Häerz a Geescht (seng Emotiounen a Gedanken) kontrolléiert a sech no enger roueger Plaz sicht, muss ëmmer probéieren, sech mam universelle Geescht ze vereenegen.

Et gëtt och e Besoin fir méi kontemplativ Rou a Gottesdéngschter. Mir sollten manner schwätzen a méi meditiéieren. Während menger spiritueller Ausbildung an Indien huet mäi Léierer, de Sri Yuktiswar, eis nëmmen heiansdo eng Virlesung gehalen. Déi meescht Zäit souzen mir roueg a konzentréiert ronderëm hie.

E richtege spirituelle Guide huet méi wéi nëmme schrëftlecht Wëssen. Vun him kënne mir Wäisheet a monotheistescht Wëssen léieren, well hie weess a weess, datt hie weess, well hie selwer d'Wourecht kennt, an hien net nëmme Bicher gelies huet.

De Raum ass an zwéin Deeler oder Aspekter opgedeelt. D'Schafung ass een Aspekt vum Raum, an

op deem aneren Aspekt ass Gott eleng, wou d'Schafung guer net existéiert. Dat ass de Räich vun der Däischtert, dat net däischer ass, a Liicht, dat net hell ass. Wou keng Sonn opgëtt, kee Mound schéngt a kee Feier blénkt, do ass déi éiweg, éiweg Wunneng vu Gott.

Dës Dualitéit gëllt och fir de mënschleche Bewosstsinn. De Mënsch huet zwou Aspekter: eng siichtbar an déi aner onsichtbar. Mat oppenen Aen erkennt een déi manifest Existenz a gesäit sech selwer dran. Mat zouenen Aen gesitt een näischt anescht wéi eng däischer Eidel. Awer Äert Bewosstsinn bleift héich erkennbar an aktiv. Wann Dir duerch déif Kontemplatioun d'Däischtert hannert zouenen Aen duerchdrénge kënnt, wäert Dir d'Liicht erkennen, aus deem déi ganz Schöpfung entstanen ass. An engem Zoustand vun der spiritueller Ekstas iwwerschreit d'Bewosstsinn dat manifest Liicht an trëtt an de Räich vum universelle Bewosstsinn an, dat hannert all Formen a Gestalten vun der Schöpfung existéiert. Dës Bewosstsinn iwwerschreift all sensoresch Perceptioun. Wat seng Essenz, seng Glécklechkeet an d'Zoustänn ugeet, déi domat verbonne sinn, ass et schwéier, hinnen an enger präziser Beschreibung hiert Recht ze ginn, well se zu enger spiritueller Dimensioun gehéieren, déi seelen vu Leit besicht gëtt, trotz der Existenz vun hirer Wourecht an der Wourecht vu sengem Wiesen.

Gott huet eis d'Méiglechkeet ginn, an eisem Bewosstsinn genau déi Aart a Weis ze erliewen, wéi d'Gesetzer, déi d'Universum regéieren, funktionéieren. Dësen formlose Bewosstsinnszoustand, deen och mat zouenen Aen erkennbar ass, kann mam onendleche Räich

(Däischtert ouni Däischtert) a (Liicht ouni Beliichtung) verglach ginn, wou Gott onofhängeg vun all de Formen, Attributer an Dualitéiten existéiert, déi seng materiell Schöpfung charakteriséieren. An dëser grenzelooser Ausdehnung vun der Éiwegkeet hannert der Schöpfung existéiert nëmmen Gott an engem Bewosstsinn vun absoluter Freed, ëmmer präsent, bewusst an erneiert. Dëst Bewosstsinn trotzdeem Beschreibung a Verglach, well et absolut eenzegaarteg ass. An dësem Räich vun der Éiwegkeet, wou dat Absolut an dat Onendlecht herrschen, gëtt et keng Welten oder Kreaturen vun iergendenger Aart. Awer op der anerer Säit vum Raum spielt Gott alles - déi ganz Schöpfung - a sech selwer.

Am Räich vum Onsiichtbare läit d'Fabrëck vun den Universen. Een Astronom huet bemierkt, datt de Weltraum wierklech erstaunlech ass; alles kënnt dovunner aus a léist sech dran op. Wou verschwannen also d'Atomer, hir Bestanddeeler a ganz Welten?

Wann ëmmer d'Matière verlockend a verführeresch schéngt, maacht Är Aen zou. Kuckt an lech selwer a betruecht d'Quell vum Liewen. Dir gesitt vläicht näischt a fillt näischt, awer all siichtbar Saachen stamen aus där onsiichtbarer Quell (An d'Liicht schéngt an der Däischtert) (D'Liicht vum Himmel an der Äerd). Wann Dir weider mat roueger, déiwer Konzentratioun an d'Däischtert kuckt, wäert Dir dat grousst Liicht fannen. Well hannert der Däischtert läit e spirituellt Bewosstsinn, an hannert der Däischtert leien aner Räicher (Am Haus vu mengem Papp sinn et vill Wunnengen). (An d'Heem vum Hiernof ass besser, a wéi en exzellent Heem fir déi Gerecht!).

Den universelle Geescht existéiert direkt iwwer de Weltraum eraus. Iwwer dem mënschleche Bewosstsinn eraus läit d'Bewosstsinn vu Gott. Genuch vun dëser Ignoranz vu senger Präsenz. Mir müssen d'Däischtert duerch Kontemplatioun réieren an ëmdréinen an net ophalen, bis mir Hien fannen. Do, am onendleche Absolut, ginn et onzueleg Wahrnehmungen, onzueleg bannenzeg Visiounen a Léisunge fir all d'Problemer vum Liewen.

D'Wourecchten, déi ech duerch Introspektioun verstanen hunn, weisen physiologesch Gesetzer op, déi wëssenschaftlech duerch aner Mëttele entdeckt ginn. Wann ech meng Aen zoumaachen, kann ech déi transparent Stréim vum Liewen duerch mäi Kierper gesinn. Denkt net, datt Dir eleng an der Rou sidd, déi Dir erlieft. Gott ass mat Iech, an et gëtt kee Grond ze denken, datt Hien et net ass. D'Loft ass mat Musek gefëllt, déi vun Empfänger opgeholl gëtt. Sou ass et mat Gott. Hien ass a jidderem Moment vun eiser Existenz mat eis. Awer fir seng Präsenz ze erkennen, musse mir déif Meditatioun praktizéieren. Mir sollten eis Aelidden net am Schlof zoumaachen loossen, ier mir och nëmmen dat klengst Zeechen kréien, datt Gott mat eis ass; nëmmen dann kënne mir roueg a friddlech schlofen. An Dir, deen no mir verlaangert a sech verlaangert, kuckt intensiv an d'Däischtert, bis Dir hir wonnerbar Mystère entdeckt.

Eemol souz ech géint véier Auer nomëttes a menger Bibliothék, wéi mäin Otem op eemol verschwonnen ass a meng Glieder steif goufen. Ech hunn de Prozess vum Doud matkritt. Otem a Bewegung hunn mäi Kierper verlooss, awer ech sinn bewosst bliwwen. Et war eng wonnerbar Erfahrung. Ech hunn mäi Kierper an déi ganz Natur als bewegend

kosmesch Biller gesinn, déi aus göttleche Liicht zesummegevat sinn. An ech hunn frou ausgeruff: "Et gött keen Doud, mäi Gott! Dës ganz Welt ass näischt anescht wéi eng Galerie mat bewegende Biller!"

Den Herrscher, deen op sengem Stull oder Troun setzt, kéint soen: "Ech sinn den Här, deem seng Käpp gefollegt ginn, deen sech virun mir béien." Mee loosst den Doud deem Här, deem hie gefollegt gött, ee vu senger fatale Schléi zoubréngen, an hie wäert der Vergaangenheet entspriechen.

Meng Frënn, de richteg Kinnek ass deen, deen Gott gär huet, seng Präsenz an der ganzer Schöpfung spiert a sech ëm anerer këmmert, sou wéi hie sech ëm sech selwer këmmert. Och den Doud wäert him keng Panik oder Angscht verursaachen, well hie gesäit en als e Wee an d'Kinnekräich vu Gott (wou si fir ëmmer wunne wäerten).

Et gött dräi Weeër fir d'mënschlecht Bewosstsinn zum kosmesche Bewosstsinn auszebauen. Déi éischt ass de soziale Wee, wou mir den Egoismus aus eisem Séilen verbannen a voll virbereet sinn, de Leit ze hëllefen an deenen ze dëngen, déi et brauchen. Mir müssen eis Frënn trei a trei sinn a Léift fir jiddereen empfinden, deen Gott eis Famillje ginn huet, fir datt mir d'Grenze vun eisem Bewosstsinn erweidere kënnen, andeems mir eis wierklech ëm anerer këmmere a fir si schaffen. Mir léieren Léift a Sacrifice fir eis Léifsten am Familljeliewen, an doduerch erreechen mir eng Expansioun an eisem Bewosstsinn. Awer dat ass net genuch. Léift, déi sech op e schmuele Krees beschränkt, gött ageschränkt a kann net expandéieren. Wann se onperséinlech gött, wiisst hire Krees an hir Reechwäit erweidert sech. Dës

Zort vu Léift muss gefördert ginn, a mir müssen probéieren, jidderengem déiselwecht Léift ze ginn, déi mir fir eis Famill a Léifsten empfinden, andeems mir fir anerer schaffen, sou wéi mir fir eis selwer schaffen (Gott huet déi gär, déi Gutt maachen). Dëst ass de soziale Wee fir d'kosmescht Bewosstsinn z'erreechen - de Wee vum Déngscht a vun der Léift.

Gott huet eis gläich gär wéi eng grouss kosmesch Famill a verlaangt vun eis, datt mir eis géigesäiteg gär hunn. Wa mir gär hunn, fille mir Gléck; wa mir net gär hunn, bestrofe mir eis selwer mat Péng a Leed.

D'Denkweis vun der Welt muss sech änneren. Mir sinn all do, well eis richteg Natur inherent allëmfaassend ass.

Ech fannen Freed drun, aneren ze ginn an erliewen dat gréisst Gléck beim Zeie vun hirem Gléck. Wann mir anerer gär hunn a mat hinnen empathéieren, stelle mir fest, datt d'ganz Existenz op eis reagiert. Prophéiten a grouss Figuren hunn eis de Wee gewisen, fir kosmescht Bewosstsinn z'erreechen. Sou solle mir fräiwëlleg Léift, Déngscht a Matgefill ginn.

Eng Persoun mat universellem Bewosstsinn ass eng glécklech Persoun. Si limitéieren hir Léift net op e puer Auswiel, schléissen all aner net aus hirem Krees vun Häerzegkeet a Matgefill aus. Sou solle mir déi ganz Welt als eis Famill gesinn. Dëst Bewosstsinn ass ëmmer bei mir, an ech fille mech, datt jidderee zu mir gehéiert. Eng Persoun mat universellem Bewosstsinn huet all Mënsche gär, sou wéi se hir Bridder, Schwëstere, Eltere a Frënn gär huet.

Den zweete Wee zum kosmesche Bewosstsinn ass duerch Selbstdisziplin. Een däerf net Affer vun Iwwerfloss ginn. Saachen ze genéissen ass an der Rei, awer säin Häerz a seng Séil sollten net drun gebonne ginn. Déi, déi d'Grenze vun hirem Bewosstsinn erweidere wëllen, musse fräi a Gedanken an Handlungen sinn, frëndlech, sanft an agreabel, selbstdisziplinéiert, hir Wënsch kontrolléieren, d'Versklavung vu schiedleche Gewunnechten vermeiden an no hire gesonde Glawen handeln, déi moralesch an ethesch gerechtfäerdeg sinn. Et ass essentiell, Selbstkontrolle ze kultivéieren an d'Dualitéiten vun Hëtzt a Keelt, Freed an Depressioun, Gesondheet a Krankheet ze iwwerwannen, fir kosmescht Bewosstsinn z'erreechen.

Mir müssen alles ouni Onrou oder psychologesch Stéierung aushalen. Wien sech net un d'Seeler vun där Welt bënnt, an och net zouléisst, datt ongebremst Emotiounen hien hin an hier geheien oder säi spirituellen Fridde manipuléieren, huet echt Versteesdemech a grouss Wäisheet. Déi drëtt Method ass déi metaphysesch. De Sucher muss sech duerch richtig Kontemplatioun vun de Restriktiounen vum Kierper befreien, fir déi méi héich Horizonten vum Bewosstsinn ze gesinn an hir Dimensiounen ze beréieren. Dëst gött nëmme erreecht andeems de Wirbel vun de Gedanken berouegt gött, déi de Séi vun der Séil schloen a Wellen an Onrou dran kreéieren. Wann déi disharmonesch Gedanken sech ofhuelen, berouegt sech d'Uewerfläch vum Waasser, an den Himmel an alles wat dran ass, erschéngen mat Kloverheet a Rengheet reflektéiert.

Wann Dir eng zoue Fläsch Waasser an en Tank mat Waasser leet, bleift den Inhalt vun der Fläsch getrennt vum Ëmgéigendwaasser. Mee wann Dir de Siegel ewechhuelst, vermëscht sech d'Waasser an der Fläsch mam Waasser am Tank. Ähnlech distanzéiert sech normal Leit Gott vun hirem Liewen, well de Gefäss vun hirem Bewosstsinn duerch Ignoranz blockéiert ass. Mee soubal de Siegel duerch richtig Meditatioun opgehuewe gëtt, erlieft de Sucher Gottes Fridden souwuel am Kierper wéi och baussent dem Kierper. Mat zunehmender Meditatioun wiisst de Fridden an d'spirituell Freed gëtt erneiert.

Gott ëmgëtt d'Mënschheet vun alle Säiten, awer si gesinn Hien net. Si kënnen seng tatsächlech Präsenz net an hinnen an ëm si spieren, ausser si huelen de Stecker oder de Schleier vun der Ignoranz ewech an tauchen hiert Bewosstsinn a säi hellegt Bewosstsinn an.

Wann ee Mënsch am Mier vun de materielle Begierden erdrunk, da wäert hie erdrunk. Mee wann hie am Ozean vu Gott erdrunk, da wäert hie fir ëmmer liewen.

A wann Dir Gott fannt, meng Frënn, da wäert Dir eng richtig an dauerhaft Zefriddenheet spieren

Mënschlech Frëndschafte kënnen futti goen a getrennt ginn, awer Gott wäert dech net verloossen

Och wann jiddereen dech verléisst an dech verlooss, soulaang Gott mat dir ass, wäert alles däint sinn.

Fridden, Barmhärzegkeet a Segen vu Gott sief mat Iech

Yoga a méi héich Wahrnehmungen

Yoga ass eng Sammlung vu wëssenschaftleche Methoden fir d'mënschlech Séil mam Göttlechen erëm ze vereenegen. Mir stamen vu Gott a müssen zu Him zrëckkommen. Mir schéngen eis vun Him getrennt ze hunn a müssen eis Eenheet mat Him bewosst erëm hierstellen. Yoga léiert eis, wéi mir d'Illusioun vun der Trennung iwwerwannen an eis Eenheet mat Gott realiséieren. Den englesche Poet Milton huet iwwer d'mënschlech Séil geschriwwen a wéi se hir Glécklechkeet erëmkritt. Dëst ass dat ultimativt Zil vum Yoga: dat verluerent Paradäis vum spirituellen Bewosstsinn erëmfannen, duerch dat d'Mënschheet weess, datt se .mam Göttleche Geescht eent war a ëmmer eent bleift

Déi richteg Grondlage vun der Relioun sollten eng Wëssenschaft sinn, déi all Sichende kënnen uwenden, fir den eenzege Gott z'erreechen. Yoga ass, datt Wëssenschaft

Et gëtt e dringende Besoin fir eng méi wëssenschaftlech Approche zur Relioun. Déi verschidde starr Doktrinen hunn d'Leit gespléckt gehalen, och wann en Haus, dat géint sech selwer gespléckt ass, net standhale kann. Dofir kann d'Eenheet vun ënnerschiddleche Sekten a Reliounen nëmme erreecht ginn, wann d'Unhänger an d'Praktiker vun dëse Reliounen e richtegt bannenzegt Verständnis vu Gott erreechen. Nëmme dann wäerte mir eng richteg Bridderlechkeet ënner der Mënschheet ënner der Pappheet .vu Gott hunn

All déi grouss Weltreliounen schwätzen vun der Noutwennegkeet, Gott a vun der Bridderlechkeet vun der Mënschheet ze fannen, an hir Léiere enthalen moralesch Fundamenter an ethesch Prinzipien. Wat schaaft dann d'Ënnerscheeder an d'Spaltungen tëscht dëse Reliounen? Et ass blannen Fanatismus am Geescht vun de Leit. Mir kënnen

Gott net erreechen, andeems mir eis op doktrinär Starrheet
konzentrieren, mä éischer duerch dat tatsächlecht Wëssen
iwwer den hellege Geescht. Wann d'Leit déi universell
Wouechten verstoen, déi déi wesentlech Fundamenter vun
de verschiddene Reliounen bilden, verschwannen all
d'Schwierigkeiten, déi mam reliéise Fanatismus verbonne
sinn. All Mënsche sinn meng Famill a meng Léifsten, an dofir
veréieren ech Gott an all den Tempelen, déi zu senge Éiere
.gebaut goufen

Mir müssen ufänken, eng global Eenheet opzebauen, no
dem Konzept vum All-Reliéisen Tempel (dem Tempel vun
alle Reliounen), déi all Reliounen respektéiert, déi
d'Veréierung vu Gott opfuerderen an hir Unhänger zu Him
féieren. Sou Tempelen, déi dem eenzege Gott gewidmet
sinn, deen vun alle Reliounen ugebiet gëtt, müssen iwwerall
gebaut ginn, an ech prognostizéieren, dass dës an der
Zukunft geschéie wäert. D'Leit vum Osten a Westen müssen
déi schmuel, künstlech Barrièren an den Haiser vu Gott fir
ëmmer ofbauen - an zerstéieren. Wann d'Leit duerch Yoga
Selbsterkenntnis erreechen, wäerte si feststellen, dass si all
.vu Gott gär hunn a gewielt ginn

Dës spirituell Unioun ass evident bei de Groussen, déi
Selbsterkenntnis hunn. Déi Blannen kënnen déi Blannen net
féieren. Nëmme e spirituellen Enseignant, deen Gott
wierklech kennt, kann wierklech göttlecht Wëssen un aner
weiderginn. Fir seng Göttlichkeit erëmzefannen, muss een
esou en erleichten Enseignant hunn. Wien engem richtegen
Enseignant oder spirituellen Guide folgt, gëtt wéi si, well sou
en Erleichten schafft fir den Jünger op den Niveau vu
sengem eegene Selbsterkenntnis ze hiewen. Wéi ech mäi
geschätzte Enseignant fonnt hunn, hunn ech beschloss, him
a jiddfer Hisiicht nozemaachen: Gott eleng um Troun vu
mengem Häerz ze setzen a seng Segen mat aneren ze
.deelen

Déi Wäis soen, datt fir dat déifst Wëssen ze kréien, muss
eng Persoun säi Bléck fokusséieren a seng Opmierksamkeet
.op dat allwëssend geeschtlecht A konzentréieren

An déiwer Konzentratioun rëmpelt souguer een Net-Yogi
seng Stirn. Dëse Punkt ass de Mëttelpunkt vum Fokus an
d'Plaz vum kreesförmegen A, deen och d'Fënster fir spirituell
Abléck ass. Dëst ass déi richteg "Kristallkugel", an déi de
Yogi kuckt fir d'Geheimnisser vum Universum ze verstoen.
Déi, déi genuch Déift an hirer Konzentratioun erreechen,
kënnen duerch dëst "drëtt" A andréngen a Gott gesinn. Dofir
mussen d'Sich no der Wourecht d'Fäegkeet kultivéieren,
hiert Bewosstsinn an hir Perceptioun duerch dëst drëtt A
fräizesetzen. D'Praxis vum Yoga hëlleft dem Jünger dat
.eenzegt A vum intuitive Bewosstsinn opzemaachen

Abléck, oder direkt Wëssen, baséiert net op
sensorescher Informatioun. Dofir gëtt et dacks intuitiv
Fäegkeet (de sechste Sënn) genannt. Jiddereen huet dëse
sechste Sënn, awer déi meescht Leit schaffen net drun, en
z'entwéckelen. Bal jiddereen huet awer schonn eng intuitiv
Erfahrung gemaach. Vläch hunn se d'Gefill, datt eppes
geschéie wäert, an dann geschitt et tatsächlech, trotz dem
.Feele vu sensoresche Beweiser

Et ass essentiell, direkten, intrinsischen Abléck oder
Selbsterkenntnis ze kultivéieren, well een, deen Gott
wierklech kennt, ass selbstsécher. Si wëssen et, a si wëssen,
datt si et wëssen. Mir müssen esou sécher vu Gottes Präsenz
sinn, wéi mir vum Goût vu Feigen oder Drauwen sinn. Ech
hunn d'Aufgab eréischt iwwerholl, anerer Gott virzestellen,
nodeems mäi Léierer mir de Wee zur perfekter Harmonie
mat Him gewisen huet, an nodeems ech seng Präsenz erlieft
.an seng Existenz a mir gemierkt hat

De Westen war ëmmer domat beschäftegt, grouss
Kierchen a Kathedralen fir d'Gottesdénkscht ze bauen, awer

dës massiv a prächtig Strukturen hëllef en selten deenen,
dén Gott sichen, Hien ze fannen. Am Osten läit de Fokus op
der Kultivatioun vu Männer mat göttleche Wëssen. Wéi och
ëmmer, dës erleichten Individuen sinn net ëmmer fir
spirituell Sichend zougänglech, well se dacks a wäiten an
isoléierte Retreats bleiwen. Dofir si spirituell Zentren
essentiell, wou d'Leit déi göttlech Präsenz erliewen kënnen,
an erleichten Enseignanten kënnen hinnen dobäi hëllef en.

Wéi kann een göttlecht Wëssen vun engem Enseignant
kréien, deen Gott net kennt? Mäi Enseignant huet mech vun
der Noutwennegkeet iwwerzeegt, Gott ze kennen, ier een
probéiert mat aneren iwwer Hien ze schwätzen, a mäin
Häerz fléisst iwwer mat Dankbarkeet fir seng Féierung.

!Wierklech, hie war ee mat Gott

Gott muss als éischt am physische Kierper erkannt
ginn, an all Mënsch, deen no Gott sicht, soll seng Gedanken
all Dag verfeinere an op den Altar vu senger Séil déi
onschëlleg, parfüméiert Blumen vun der purer, helleg
Léift leeën. Wien Gott a sech fënnt, wäert och seng Präsenz
an all Tempel, Kierch, Moschee, Hellegtum a Versammlung
erkennen, an där hie kennt
Yoga transforméiert theoretesch Theologie an praktesch
Erfahrung

Gott mat ganzem Häerz ze gär hunn heescht, säi
Geescht vun de Sënner ewechzezéien an en Gott ze bidden.
De ganze Fokus vu sengem Wiesen muss Gott an der
Meditatioun ugebueden ginn. Jiddereen, deen Gott sicht,
muss léieren, säi Geescht ze konzentréieren. E Gebied, dat
ausgedréckt gëtt, während säi Geescht gläichzäiteg mat
anere Saachen beschäftegt ass, ass onéierlech an net
akzeptabel fir Gott. Yogalehrer soen, datt fir Gott ze fannen,
muss een hien als éischt mam ganze Geescht a mat voller
Konzentratioun vum Denken sichen

Verschidde Leit soen, datt d'Inder besser geegent
wieren ewéi anerer fir Yoga ze praktizéieren, an datt Yoga
net fir jiddereen ass. Dat stëmmt net. Vill Leit sinn haut an
der Positioun, méi Yoga ze praktizéieren ewéi d'Inder, well
wëssenschaftlech Fortschrëtter der Mënschheet vill Fräizäit
ginn hunn. Den Osten muss méi vun den fortgeschrattene
Technologien vum Westen notzen, fir d'Liewen méi einfach a
méi erfëllend ze maachen, an de Westen soll vum Osten déi
praktesch, metaphysesch Methode vum Yoga léieren, fir datt
jidderee säi Wee zu Gott fënnt. Yoga ass keng reliéis Sekt,
mä eng universell, praktesch an uwendbar Wëssenschaft,
.duerch déi mir Gott fanne kënnen

Yoga ass fir jiddereen: fir Westler an Ostelänner
gläichermoossen Et kann net gesot ginn, datt den Telefon
net fir den Osten ass, just well en am Westen erfount gouf.

Ähnlech sinn d'Yogapraktiken, déi am Osten entwéckelt
goufen, net exklusiv fir den Osten, mä si fir de Wuel vun der
.ganzer Mënschheet

Egal ob eng Persoun an Indien oder soss anzwousch op
der Welt gebuer gëtt, si wäerten een Dag stierwen. Mee eng
Persoun kann sech all Dag a Gott verléieren, och wann et
nëmme fir e puer Momenter ass. Yoga bitt d'Method an
.d'Fäegkeet dofir

D'Mënsche liewen am Kierper wéi Prisonéier a
Gefaangenschaft, a wann hir Zäit eriwwe ass, leiden se
ënner der Schimmt, erausgehäit ze ginn. D'Léift zum Kierper
ass näischt anescht wéi d'Léift zum Prisong. Well mir eis
gewinnt hunn, am kierperleche Käfig ze liewen, hu mir
d'Bedeutung vun der richteger Fräiheet vergiess. Et gëtt keng
Excuse fir d'Fräiheet net ze sichen. Sech selwer z'entdecken
a seng éiweg Natur ze verstoen ass fir all Mënsch essentiell.
.Yoga beliicht de Wee
D'Séil soll erëm zu Gott opsteigen

Ier d'Universum existéiert huet, huet et universellt
Bewosstsinn existéiert. Wat ass universellt oder kosmescht
Bewosstsinn? Et ass den absolute Geescht, oder den
onendleche Gott, éiweg präsent, bewusst a stänneg
erneierend Gléck, verstoppt hannert all kosmesche Formen,
Gestalten a Phänomener. Wéi d'Schafung entstanen ass,
huet sech d'kosmescht Bewosstsinn am materiellen
Universum als spirituellt Bewosstsinn manifestéiert, déi reng
Reflexioun vu Gottes Geescht a Bewosstsinn, präsent a
verstoppt an der ganzer Schöpfung. Wéi d'spiruellt
Bewosstsinn an de physesche Kierper vum Mënsch
erofgaangen ass, gouf et zu enger Séil oder engem
erhabenen Bewosstsinn: eng göttlech Gléck, éiweg präsent,
bewusst a stänneg erneierend, déi individuell an der
physischer Struktur existéiert. Wann déi mënschlech Séil
mam Kierper vereenegt ass, manifestéiert se sech als
Selbstbewosstsinn oder den Ego. Yoga léiert, datt d'Séil
d'Leeder vum Bewosstsinn eropklamme muss, fir de
.göttleche Geescht z'erreechen
De Geheimnis vum Gléck: d'göttlech Präsenz spieren
Et ass ganz an der Rei, d'Liewen ze genéissen; dat
richtegt Gléck läit doran, un näischt gebonnen ze sinn.
Genéisst den Doft vun enger Blumm, awer probéiert Gott
dran ze gesinn. Ech hunn meng Sënner bewusst gehalen, fir
datt ech, andeems ech se benotzen, ëmmer u Gott denken a
seng Präsenz a mengem Häerz spieren. "Meng Aen goufe
geschaf, fir Deng Schéinheet iwwerall ze gesinn, o Här. Meng
Oueren goufe geformt, fir Deng allëmfaassend Stëmm ze
héieren." Dat ass Yoga: Unioun mat Gott. Et ass net néideg,
an de Bësch ze goen, fir Hien ze fannen. Weltlech
Gewunnechten wäerten eis bannen, wou mir och sinn, bis
mir eis dovunner befreien. De Yogi weess, wéi ee Gott an der
Höhl vu sengem Häerz fënnt. Wou och ëmmer hie geet, dréit
hie mat sech dat geseent Bewosstsinn vun der göttlecher
.Präsenz

D'Mënschheet ass net nëmmen op den Niveau vum
sensoreche Bewosstsinn erofgefall, mee ass och vun den
aberranten Zoustänn vum sensorische Bewosstsinn
versklavt ginn, wéi Froesser, Roserei an Näid. D'Mënschheet
muss sech vun dësen Ongereinheeten an Aberratiounen
befreien, fir Gott ze fannen. Souwuel Oste wéi och Westler
musse vun dëser sinnlecher Knechtschaft befreit ginn. En
normale Mënsch kéint rosen ginn, well him kee Kaffi
zerwéiert gouf, iwwerzeegt, datt dës Entzuch him Kappwéi
bewierke wäert! De perfektionéierte Yogi ass e befreitene
.Mënsch

Jiddereen huet de Potenzial, e Yogi ze sinn, wou och
ëmmer e grad ass. Mee mir denken dacks, datt alles iwwer
den Horizont vun eisem alldeegleche Liewen a
.Gewunnechten eraus komesch a schwéier z'erreechen ass

D'Yoga-Praxis gëtt Fräiheet. E puer Yogi bréngen
Distanzéierung an Askese bis an d'Extremer. Si soen, een
soll op engem Bett aus Neel schlofen, ouni gestéiert ze ginn,
a si schreiwe aner Formen vu körperlecher Disziplin vir, déi
keng Basis an den islamesche Léiere hunn. Et ass wouer,
datt een, deen op engem Bett aus Neel sëtze kann an
ëmmer nach u Gott denke kann, eng enorm mental Kraaft
weist. Awer sou aussergewöhnlech Leeschtunge sinn
onnéideg; ee kann einfach an engem Stull oder op engem
.gemittleche Bett sëtzen a mat Gott meditieren

De Yogameeschter Patanjali seet, datt all körperlech
Haltung, déi et erlaabt, d'Wirbelsäul oprecht ze halen,
gëeegent ass fir Meditatioun, dat heescht, yogesche Fokus
op Gott. Et ass net néideg, Kontorsiounsdréiungen ze
maachen, fir Übungen ze üben, déi aussergewöhnlech
körperlech Ausdauer a Flexibilitéit erfuerderen, wéi zum
Beispill Hatha Yoga. Gott ass dat ultimativt Zil, an d'Gefill vu
senger Präsenz ass dat, wat mir solle streben a fir dat

z'erreechen. D'Bhagavad Gita seet: "Deen, deen komplett a
Gott absorbéiert an an Him agebett ass, ass dee
".Gläichgewiichtegsten vun allen

Indesch Yogien hunn hir komplett Imperfektheet géint
extrem Keelt an Hëtzt, oder géint d'Stécker vu Moustiquen
an aner nervend Insekten bewisen. Dës Qualitéite sinn keng
Virussetzunge fir e Yogi ze ginn, mä éischer natierlech
Attributer vun engem erfuerene Yogi. Versicht, onangenehm
Elementer ze eliminéieren oder ze toleréieren, wann néideg,
ouni psychologesch gestéiert ze ginn. Wann ee propper ka
sinn, ass et net néideg, dreckeg ze sinn. Ee kann esou un
d'Liewen an enger klenger Hitt gebonnen sinn, wéi un
d'Liewen an engem grouss Palais. De gréisste Faktor fir
spirituellen Erfolleg z'erreechen ass Fleiss a Beharrlechkeet.
Tatsächlech ass d'Ernte grouss, awer wéineg sinn bereet, se
ze ernten! Déi weltlech sichen d'Geschenker a Gonschte vu
.Gott, awer déi Weis sichen de Giewer selwer

Wien Yogi wëll ginn, muss meditiéieren. Beim Erwäachen
moies denkt de Yogi net als éischt u Liewensmëttel fir säi
Kierper ze ernähren, mä bitt senger Séil den Nektar vun der
gëttlecher Kommunioun un. Gefëllt mat der Inspiratioun vun
der déiwer Meditatioun, kann hien all seng deeglech
Aufgaben mat Freed an Erwaardung erfëllen. Gott huet dës
Äerd sou erschaf, wéi se absichtlech ass. Säi Plang ass, datt
d'Mënschheet sech fir d'Verbesserung vun der Welt
engagéiert. D'Westler tendéieren zum Extrem, stänneg nei a
verbessert materiell Komfort ze sichen, während d'Ostler
zum Extrem tendéieren, mat deem zefridden ze sinn, wat se
hunn. Et gëtt eppes Wëschenswäertes am impulsive
westleche Geescht an dem bewossten ëstleche Geescht, a
.mir müssen e Mëttelwee tëscht deenen zwee fannen

Meditatioun kreéiert den Yogi

Fir Gott ze fannen, soll een all Moien an Owend meditiéieren, a wa méiglech och am Dag. Zousätzlech ass et wichteg fir den ustriewende Meditateur, all Wochendag e puer Stonnen der Meditation ze widmen. Dëst ass net onverständlech. Verschidde Leit verfollegen hir Hobbien all Dag stonnelaang, ouni sech midd ze maachen oder ze langweilen. Déi, déi méi spirituell fortgeschratt wëlle ginn, sollten méi Zäit Gott widmen. Mir müssen Gott d'Gefill ginn, datt mir Hien iwwer alles gär hunn. Wann een an der Meditation gutt gött a fäeg ass, an e méi héicht Bewosstsinn ze dauchen, brauch een net méi wéi fënnef Stonne Schlof pro Dag. Ee kann e puer Stonne vun der Nuecht, fréie Moien a Feierdeeg fir Introspektioun a Kontemplatioun vu Gott benotzen. Op dës Manéier kann jiddereen, och déi engagéiertst a beschäftegst Persoun, e Yogi ginn - wann se et wëllen - ouni en Turban ze droen oder .d'Hoer laang wuessen ze loossen

Gottesplazen sinn d'Zellen, an den Hunneg ass dat sécher Wëssen, datt de Mënsch e Geescht ass an ee mat Gott ass. Et ass wouer, datt Gott an alle Gottesplazen präsent ass, awer nëmmen op dës helleg Plazen ze goen ass net genuch fir Gott ze iwwerzeegen, sech selwer ze weisen. Heefeg Visite vu Gottesplazen si gutt, awer deeglech Meditation ass besser, an allebéid sollten zesumme gemaach ginn, well d'Besuch vu Gottesplazen onvermeidbar Inspiratioun bréngt, während deeglech Meditation zu engem gréissere spirituellen Fortschrëtt féiert. Wann d'Häerz vum Sucher vu Leidenschaft brennt, a wann hie Gebied no .Gebied ríft, äntwert Gott säi Ruff

Dës onerschütterlech Hingabe ass essentiell fir Hien ze fannen. Fir e Yogi ze sinn a gläichzäiteg mam Geescht an den Ufuerderunge vun der Zäit matzehalen, muss een doheem meditiéieren, sech disziplinéieren an all Flichten aus Léift fir a Gottesdénkscht erfëllen. Mäi gréisste Wonsch ass

et, Tempelen fir Gott an de Séilen vun de Mënschen ze bauen an dem stralende Laachen vu Gott op hire Gesichter ze gesinn. Déi gréisst Leeschtung am Liewen ass et, datt eng Persoun Gott en Tempel an hirer eegener Séil wäidegt. Dëst kann einfach erreecht ginn, an et ass genau dofir, datt d'Selbstkenntnis op d'Welt koum. Wien Gott a senger Séil op den Troun setzt, ass e Yogi a kann mat mir soen, datt Yoga fir den Osten, den Norden, de Süden an de Westen ass. Et ass fir all Mënschen ouni Ausnam. Theologesch Weeër sinn zweet Weeër, während de Wee vum Yoga d'Autobunn ass, déi an de Palais vum göttleche Gléck féiert, vun deem een, .wann een en erreecht huet, ni méi fortgeet

Fridden sief mat dir

spirituell Somen

Léier mech, o Här, tapfer a muteg ze sinn, mat Entschlossenheet a Beharrlechkeet, während ech Virsiichtsmoosnamen huelen a virsiichteg sinn.

Gott ass a mengem Häerz a ronderëm mech, hie bewacht mech a passt op mech op. Dofir wäert ech d'Däischtert vun der Angscht verdreiwen, déi säi Féierungslucht viru mir verstoppt a mech an der Däischtert vu Feeler stierze léisst.

Mir ginn wéi déi, mat deenen mir setzen a mat deenen mir eis verbannen, net nëmmen duerch Gespréicher an Interaktiounen, mä och duerch déi onsichtbar magnéitesch Schwéngungen, déi se ausstrahlen. Wann mir an hiert Magnéitfeld erakommen, gi mir onbewosst vun hirem Magnetismus beaflosst. Dofir ass et ganz wichteg fir déi, déi e spirituellt Wuesstum wëllen, sech mat deenen ze

verbannen, déi spirituell Neigungen hunn, fir datt se encouragéiert kënne ginn, hiren Enthusiasmus behalen an hir Sehnsucht no Gott ernähren.

Déi mat erleuchteten Abléck sammeln d'Rosen vun der Wourecht a schaffen drun, Séilen mat nobelen Qualitéiten opzelueden an ze verschéineren, fir an d'Paradies vun der Wäisheet ze kommen.

Deng Léift, Här, ass genuch fir alles

Och wann d'kosmesch Léift aus de klenge Fënstere vun der villfälteger mënschlecher Léift erauskuckt, geet se weider, soubal Dir mengt, Dir hätt se gesinn, a geet weider, bis Dir fäeg sidd, hiert ganz Wiesen duerch d'Fenster vun Ärem kosmesche Bewosstsinn ze gesinn.

Et ass besser fir eis zesummen ze sëtzen an eis Meenungen mat oppene Geescht a géigesäitegem Respekt ze diskutéieren, an drun ze denken, datt schlau Leit net streiden, mä roueg a rational diskutéieren.

E Mënsch soll sech selwer a seng Familljememberen trainéieren, sech dovun ofzehalen, iwwer anerer ze klatschen oder schlecht iwwer si ze schwätzen, a sech amplaz op d'Selbstverbesserung a Korrektur vun hiren eegene Feeler ze konzentréieren. Mir sollten anerer net haassen, just well se anescht sinn ewéi mir, oder well hir Meenungen sech vun eisen ënnerscheeden, an och net drop bestoen, datt eis eegen Iwwerzeegungen déi eenzeg richteg sinn.

O Quell vun der Léift, loosst eis spieren, datt eis Häerzer gefällt sinn an eisen Duuscht gestillt gëtt duerch déi ëmmer fléissend Fülle vun Ärer Léift.

E Mënsch soll léieren, méi ze lauschteren wéi ze schwätzen, roueg ze sëtzen an d'Gesellschaft vun aneren ze genéissen.

Wann Dir Sonneliicht duerch eng Lupp op e kleng Punkt fokusséiert, produzéiert et Hëtzt, an dës Hëtzt kann Holz, Stoff, Pabeier an aner Materialien entzünden.

Ähnlech, wann de Geescht präzis fokusséiert ass, kann seng konzentréiert Energie d'Béises an d'Wuerzele vum Zweifel hannert all Versoen ewechbrennen an d'Liicht vun der Wäisheet mat Brillanz a Stralung blénken loossen.

Wann de Geescht sech mat Gott ausriicht, der Quell vun all Guttheet an dem Urspronk vun all geseenter Kraaft, gëtt e sech vun der göttlecher Präsenz bewosst a besëtzt all d'Elementer vum Erfolleg. Dës Elementer si enk mat Gottes immenser Kraaft verbonnen, déi fäeg ass, nei Grënn a Méiglechkeeten fir Erfolleg an all Beräich ze schafen.

Wann d'Schuele vu Péng a Verwirrung mech ëmfalen, loosst mech, O Här, mech sécher a geschützt fillen an der oniwwerwannebarer Festung vun Ärer schützender Präsenz.

D'Léift ass den Hymn vum Häerz, deem d'Séil Gott séngt

Mäin chroneschen Duuscht kann nëmme gestillt ginn duerch Är geseent Beréierung op meng Séil, déi vu Sehnsucht no Iech brennt. De Stuerm vun der Verzweiflung huet sech berouegt, d'Wand vun der Hoffnungslosegkeet hunn sech berouegt, an d'Drëpse vun Ärem Fridden hunn all Faser vu mengem Wiesen befeucht a mäin Häerz mat Zefriddenheet gefëllt, an ech sangen a chantéieren elo Ären geseenten Numm.

O Gott, maach mech zu engem Paradäisvugel, deem nëmme Freed drun huet, vun Ären heelen Quellen ze

drénken, déi aus dem Himmel vun Ärer allerhelleger Präsenz
iwwerall fléissen.

D'Wourecht kënnt fir d'éischt an eist Bewosstsinn wéi
déi dënn, kloer Drëpsen Tau [op Rouseblieder]

Egal wéi kleng an bescheiden Är Roll am Stéck vum
Liewe ka sinn, hir Wichtegkeet ass gläich wéi déi vun de
gréissten Rollen wat de Bäitrag zum Erfolleg vum Stéck
ugeet.

Loosst mech, o Gott, d'Gesetzer vun der Tugend net mat
Angscht a Suergen ukucken, mä mat Trouscht a Léift. A
loosst mech drun erënneren, datt d'Tugend, där hir Prinzipie
vläicht am Ufank schwéier ze halen sinn, letztendlech eng
Kroun vu Gléck a Zefriddenheet op mäi Kapp leet, wann hir
Gesetzer agehale ginn.

An hëllef mir, Här, net ze vergiessen, datt Béist, dat am
Ufank Versprieche vu Freed a Freed mécht, vill Leed a Misär
mat sech bréngt.

Mënschlech Léift muss ausgebaut a Richtung göttlech
Léift ausgedehnt ginn

D'göttlech Léift probéiert sech an de mënschleche
Séilen duerch déi verschidde Kanäl an Ausdréck vun der Ehe-
a Elterenléift an der Léift vu Frënn fir eenaner auszedrécken.

Déi villfälteg a villfälteg Bezéiungen a Familljen a
Gesellschaft si néideg Motiver fir d'mënschlech Léift vun
Onreinheeten ze purifizéieren an se an reng spirituellt Léift ze
transforméieren.

Affirmatiounen:

Mat dem Opgank vun all Dag, wäert ech jiddereen, deen
ech begéinen, mat Wellen vu Freed iwwerhäipen

Ech wäert e mentale Sonnestrahl fir jiddereen sinn, deen
mäi Wee kräizt

Ech wäert Käerzen vum Laachen an den Häerzer vun
den Trauregen an Misäregen unzünden

Mir ware net bestëmmt, an der Wüst vun onfruchtbare
Begierden an dem Misär vun de verschwannenden
Hoffnungen ze liewen. Hëllef eis, o Här, d'Ketten ze brieche,
déi eis bannen, a schmiede eis e Wee mat
onerschütterlecher Entschlossenheet, duerch d'Wüst vun de
Grenzen, an dat glécklecht neit Land.

Här, loosst mech Är Noperschaft spieren an Är Präsenz
an den Déifte vu menge Gefiller spieren, a loosst mech
feststellen, datt Är stralend Wäisheet mäi Versteesdemech
ënnerstëtzt, an datt mäi Liewen eng Manifestatioun vun
Ärem eenzegaartegen an eenzegaartege Liewen ass.

Grausamkeet ass eng spirituellt Krankheet, a jiddereen,
deen sech grausam Handlungen oder Gefiller erleedegt,
bréngt sech Ongléck a beschiedegt säin Nervensystem.

D'Häerz ass den Zentrum vun de Gefiller, an ee soll net
mam Häerz vun enger anerer Persoun manipuléieren.

Gott ass mäi richtege Räichtum an ech sinn duerch Hien
räich

Déi harmonesch Natur a Wierder:
Selbstdisziplin
Anerer gär hunn
Frëndlechkeet zu Déieren
Léift vu gudde Qualitéiten
Léift fir Friden a Rou
Léift vun de Groussen
Matgefill fir déi Aarm an Bedürftger weisen an hinnen
hëllefen

Automatesch Eierlechkeet onofhängeg vun de
Konsequenzen

D'Pflicht aus Léift fir d'Pflicht an aus Respekt dofir
erfëllen

Léift fir Gerechtegkeet a Reform

De literaresche Goût genéissen a maachen, wat
gemaach muss ginn

Selbstrespekt

Bescheidenheet

Raqqa

Loyalitéit

Ritterlechkeet

Gedold

Toleranz

Et verfolgegt d'Fousstapen vu groussen Séilen an
erleeschten Geeschter

Eierlechkeet

Fitness

Frëndlechkeet

Einfachheet a Kloecheet

Gläichgewiicht

Geeschtlech Gefiller

Zefriedenheet

Eng Léift fir kierperlech Rengheet an intellektuell
Rengheet

Demut a Vermeidung vun Arroganz

Léift vun der Guttheet

Gerechtegkeet

An Erënnerung un d'Guttheet, déi deenen entstanen
ass, déi se verdéngen

Respekt fir helleg Saachen

Aus dem Heft: Psychologesch Tabelle

Geeschtlech Sensatiounen kënnen erlieft ginn, andeems de Geescht trainéiert gëtt, fir d'Tugenden vu schéine Gedanken am verstoppte Räich am Mënsch ze genéissen.

O Här, d'Léift, déi aus mënschlechen Härzer fléisst, huet mech verleet, d'Quell vun der purer Léift an Dir ze sichen

An der Rou vu menger Séil werfen ech mech demüteg virun Ärer allëmfassender Präsenz, well ech weess, datt Dir mech ëmmer op de Weeër vun der Selbsterkenntnis féiert.

Ech sichen dech, mäi Gott, bis ech dech fannen, a wann ech dech fannen, wäert ech dankbar all d'Seegen an d'Gutt Saachen akzeptéieren, déi du mir schenks.

An der Einsamkeet vu menge Gedanken, verlaangerech, o Här, no Deng Stëmm Verbréngt mir d'Alpträume vu raue Stëmmen, déi nach ëmmer an de Falten vu menger Erënnerung laueren Ech wëll Deng roueg a melodesch Stëmm fir ëmmer an der Rou vu menger Séil lauschteren

O Här, loosst d'Reen vun Denger Barmhärzegkeet op eis Séilen erofgoen an de Schlamm vun der Ignoranz ewechwäschen, deen un hinne hält, fir datt se hir Rengheet an Transparenz zréckkréien a mat Dengem göttleche Liicht blénken.

Egal ob a Bierghöhlen oder an der Mëtt vu verkéiersräiche Stroossen, oder am Dschungel vum moderne Liewen, wou mir och ëmmer higin a wou mir eis och ëmmer dréien, Osten a Westen, Norden a Süden an iwwerall, loosst eis, o Här, Är Noperschaft spieren, fir datt eis Härzer duerch Är schützend Präsenz berouegt kënnen ginn.

Loosst eis wéi Blummen a Rosen sinn, a loosst eis Bléieblieder vun Zäertlechkeet a Frëndlechkeet verdeelen, wa mir falsch verstane ginn, well duerch Selbstkontrolle a

richtegt Verhalen wäerte mir feststellen, datt mir en integralen Deel vum gréissere Gutt sinn.

Drénkt bis Dir satt sidd vum Waasser vum Fridden, dat aus de Quelle vu gönschtegen Ëmstänn fléisst, an aus Ärer Entschlossenheet, eng positiv Astellung ze hunn an eng konstruktiv Astellungen anzehuelen.

Sicht Gléck net nëmmen an elegante Kleeder, leckerem lessen, luxuriéise Miwwelen, Luxus a Genoss, well dës Saachen Äert Gléck hannert dem äusseren Erscheinungsbild abannen. Loosst léiwer Är Fantasie iwwer d'Kinnekräich vun den onlimitéierten Iddien hiewen.

Tatsächlech leid jiddereen, bis zu engem gewësse Grad, ënner dem Problem vun der Roserei, ausser si hunn en fortgeschrattene Bewosstsinnstadium, e Stadium vun der spiritueller Ekstase oder engem Zoustand vun der Rou erreecht.

Roserei – a wéi enger Form se och ëmmer unhëlt – staamt aus der Onméiglechkeet, e Wunsch ze erfëllen. Wann et keng bannenzeg Freed gëtt, déi aus der Verbindung vun der Séil mat hirer göttlecher Quell entsteet, probéiert de Mensch seng Wësch duerch sinnlech Genoss ze erfëllen, déi inherent onangenehm sinn, well se vergänglich sinn an dacks ongesond Konsequenzen hunn.

Dës Wësch generéieren dacks Frustratioun an duerno Roserei, wat zur Zerstéierung vum spirituellen Bewosstsinn féiert.

Dee effektivste Wee fir Roserei ze iwwerwannen ass seng Ursaach unzegoen: Wësch. Wat méi Wësch et gëtt, wat méi Frustratiounen et gëtt.

Et ass onméiglech, all Wësch ze erfëllen, well Verlaangen onsättbar an onlimitéiert sinn. Wat méi mir eis beméien, e Wunsch ze erfëllen, wat méi mir dorun gebonnen ginn, a wat méi staark eis Bindung ass, wat méi grouss eise

Péng ass, well mir vun allem entzunn ginn, wat eis
Verlaangen zefridden stelle géif an eis Wënsch erfëlle géif.

Erfolleg, e komfortabelt Liewen, d'Heelung vun
onheelbare Krankheeten an d'Kontroll vu Gewunnechten, all
dat kann erreecht a realiséiert ginn.

Wann Dir all Methoden an materiell Efforte ausgeschöpft
hutt a se nützlos fonnt hutt, maacht déi bannenzeg Dier op
an d'spirituell Kraaft fléisst eran an verdreift all Schwächt,
Versoen a Frustratioun.

Wann Dir Gottes Hëllef bei Meditatioun a déiwer,
roueger Konzentratioun sicht, entdeckt Dir en
onerschöpfleche Reservoir vu spiritueller Kraaft.

Gott ass onparteiesch a reagiert op all déi, déi seng
Hëllef oprecht sichen

Wéi ech Gott a mir selwer fonnt hunn, hunn ech Hien
iwwerall fonnt

Ech hat eng iwwerwältegend Sehnsucht no Him, zënter
ech e Kand war, an eemol, wéi ech e kleng Bouf war, hunn
ech Him e Bréif geschriwwen. Jo, ech hunn e Bréif u Gott
geschriwwen an en esou genannt:

"Zu Gott am Himmel" an ech hunn et an d'Bréifkëscht
geluecht

Wann mir engem schreiwen, erwaarden mir eng
Äntwert. Wéi ech keng Äntwert krut, hunn ech vill Tréinen
vergoss. Mä d'Äntwert koum schliisslech bei mech, net
duerch Wieder op Pabeier, mä an enger erstaunlecher,
liichter Visioun.

Jidderee kann eng Äntwert vu Gott kréien, wann de
Versuch eescht ass an d'Ustrengung kontinuéierlech ass.

Wann Dir Är Froen un Gott riicht, se a déif Gefiller
wéckelt a se per Post vun der Kontemplatioun schéckt, dann
kritt Dir éierlech a sécher d'Äntwert.

Fridden kënnt aus der Séil eraus; et ass déi geseent bannenzeg Ëmwelt, an där Gléck bléit a gedeiht.

D'Mënsche akzeptéiere vill illusoresch Iddien iwwer Aschränkungen ouni eescht Froen ze stellen, sou datt dës Iddien hiert Liewen a Schicksal kontrolléieren. Denker akzeptéieren de Status quo net einfach; éischer beméie se sech, en z'änneren, an dat ass genee dat, wat de Fortschrëtt méiglech mécht.

Denker betruechten hir Ëmgéigend a si beandrockt vun deem, wat se gesinn. Si kucken genau no a froe sech, firwat Saachen op eng bestëmmte Manéier geschéien oder net geschéien.

Nieft lessen, Schlofen an Aarbechten, gëtt vun enger Persoun erwaart, datt si eppes Wäertvolles aus dësem Liewen erauskritt.

Egoismus muss ausgerott ginn, an dat kann een erreechen andeems een Altruismus kultivéiert. Mir müssen eis ëm anerer këmmen, an dee beschte Wee fir dat ze léieren ass duerch e gutt Beispill.

Et ass schwéier, Wuelstand an e komfortabelt Liewen an enger Zäit vun Egoismus a Gier ze genéissen. Wa mir kënne soen: "Gottes Segen ass fir mech a fir dech och", da gëtt dës Welt eng besser Plaz.

Wa mir duerch d'Stroosse vun der Stad goen, si mir vu Maueren ëmginn, awer wa mir an e Fliger klammen, verschwannen all Barrièren, a mir gesinn eng ongedeelt Fläch. Ähnlech, wa mir duerch eng Stad vun Isolatioun a Verengheet goen, fille mir eis vun starren an limitéierten dogmateschen Iddien agespaart. Awer wa mir an e Fliger vun Oppenheet an engem wäiten Horizont klammen, gesi

mir en onlimitéierte Raum vu mënschlecher Bridderlechkeet a Léift.

Déi Persoun, déi déi géi Weeër vum Béisen erofruitscht, spiert kee Widderstand, awer soubal si probéiert, sech géint schiedlech Gewunnechten an falsch Tendenzen ze wieren, andeems si spirituell Gesetzer vun der Selbstkontrolle adoptéiert, stellt si fest, datt onzähleg Versuchungen erwächt sinn, fir seng Efforten ze bekämpfen an seng nobel Bestriewungen ze vereiteln.

Heiansdo si Gedanken méi effektiv wéi Wieder. De mënschleche Geescht ass de mächtigste Sender an Empfänger vun allem. Wann Dir konsequent positiv Gedanken, déi mat Léift duerchdrongen sinn, vermëttelt, hunn dës Gedanken e positiven Impakt op anerer. Ähnlech, wann Dir Gedanken projizéiert, déi mat Näid oder Haass gelueden sinn, kréien anerer dës Gedanken a reagieren mat ähnlechen.

Ech froen Gott, Är Efforten mat senger Kraaft a senger Segen z'ënnerstëtzen. Wann d'Gebied oprecht an d'Intentione reng sinn, da wäert déi gewünschte Verännerung mat Gottes Hëllef geschéien.

D'Echoe vum vergaangene Joer, mat senger Leed a sengem Laachen, sinn verschwonnen, an elo séngt den Echo vun der Neijoorshymn encouragéierend, verkënnegt Hoffnung a **flüstert** :

"Gestalt Äert Liewen perfekt nei. Verléisst d'Onkraut vun den ale Ängscht. A sammelt a spuert aus dem verloossene Gaart vun der Vergaangenheet nëmmen d'Somen vu Freed, Leeschtungen, Hoffnungen, gudde Gedanken an Doten, an nobelen, héije Wënsch."

An der dauwer Buedem vun all neien Dag, planzt déi mächtig Somen, gitt se Waasser a këmmert lech ëm si, bis

se wuessen an Äert Liewen mat de rare Virdeeler vun der Bléiung fëllen.

Dat neit Joer flüstert:

"Erwächt de Geescht, deen an de Gewunnechten gefaange ass, a fuerdert en op, nei, nätzlech Bestriewungen z'ënnerhuelen. Héiert ni op ze probéieren, a rascht ni, bis Dir déi éiweg Fräiheet erreecht hutt a Karma iwwerwonnen hutt (déi ëmmer verfollegend Konsequenze vu vergaangene Handlungen)."

Mat engem erfrëschten Geescht a mat ëmmer erneierender Freed berouscht, loosst eis zesumme freeën a Hand an Hand Richtung dem himmlesche Haus goen, aus deem mir ni méi erausgoe wäerten.

Roserei an d'Erënnerung vum Elefant

Déi, déi sech fir bannenzeg Fridden engagéieren, musse verstoen, wéi Roserei entsteet a wéi dacks schlëmm Konsequenze verursaacht ginn

Wéinst dem Verloscht vum inneren Gläichgewiicht, verursaacht duerch Roserei, hunn sech vill Leit géint hire Wëllen zu Kriminellen a bluddeg Mäerder verwandelt.

Begierden, déi sech verstoppen, verblenden de Geescht. Wann den Niwwel vun de Begierden de Geescht vun enger Persoun iwwerhëlt, verléiert si seng Sënner a verhält sech op eng Manéier, déi engem nobele Mënsch net ubruecht ass.

De Verloscht vun der Vernunft duerchernee bréngt déi ugebuer Unterscheidungskraaft, déi d'Dréikraaft hannert all gesonden Handlungen a gudder Absicht ass.

Wann d'Steierad vun engem geeschtege Gefier net richtig funktionéiert, kritt een zwangsleefeg en Accident a kann sech an engem Gruef vu Péng a Misär erëmfannen.

Zum Beispill: De Mann fiert glécklech, an um Wee an de Park freet seng Fra hien, d'Richtung z'änneren, fir an d'Haus vun hiren Elteren ze goen amplaz am Park, an hei verwandelt sech seng Freed a Roserei.

Ech hunn dëst Beispill gewielt, well et e reegelméisseg Virfall ass. An normale Fäll ass d'Resultat entweder, datt de Mann d'Ufro vu senger Fra ofleet oder mat Roserei an Onzefriddenheet averstane ass, an dat ass wat normalerweis geschitt. An zwou Fäll iwwerhëlt d'Roserei, d'Atmosphär gëtt gespannt an de Fridden gëtt gestéiert.

A verschiddene Fäll kann Roserei fir déi mat engem heftege Temperament zu enger Tragödie ginn. Roserei kann d'Erënnerung beaflossen, oder de Chauffeur kann vergiessen, virsiichteg an opmierksam ze fueren, oder kann d'Verkëierssignaler vernoléisseggen, wat zu enger Kollisioun oder, Gott verbitt, zum Doud féiert.

Schlussendlech spärt d'Roserei d'Steierad vum Wëllen am Won vum Liewen an verhënnert datt en seng materiell a spirituellt Ziler erreecht.

D'Erënnerung vum Elefant:

D'Fäegkeet, déi "Erënnerung" genannt gëtt, ass e Kaddo vu Gott un d'Mënschheet, a wat e grouse Segen ass et! D'Erënnerung gëtt och den Déieren zougestanen; ouni si wiere si net fäeg, hir Jonk ze erkennen. Verschidde Déieren hunn en exzellente Erënnerung, wéi déi folgend Geschicht iwwer en Elefant illustréiert.

Während en risegen Elefant Holz transportéiert huet, wéi vill trainéiert Elefanten am Osten et maachen, ass e Jong op hie zougangen, huet en mat enger Nol a säi Rüssel gepickt a fortgelaf.

E Joer ass no deem Tëscheffall vergaangen, an deeselwechten Elefant ass dem selwechte Jong op der Strooss begéint. Et war e relativ gönschtege Moment fir den Elefant, sech ze rächen. Also huet en säi Rüssel ëm de Jong gewéckelt an hien gewaltsam op déi aner Säit vun der Strooss gehäit. Dofir hunn Déieren eng Erënnerung.

Wann d'Häerz mat der Léift vu Gott gefëllt ass an d'Aen vu sengem Liicht beliicht sinn, gëtt de Magnetismus vun

enger Persoun spirituuell vun Natur. Et gött en enorme
Ënnerscheed tëscht spirituellem Magnetismus, mat sengem
erhabenen Afloss, an animalesche Magnetismus, deen
duerch Leidenschaften an Instinkter ugedriwwe gött. De
spirituellen Magnetismus baséiert op Altruismus an dem
Virdeel vun aneren, während animalesche Magnetismus
duerch Egoismus an der Ausbeutung vun aneren ugedriwwe
gött.

Eng Persoun kann sech selwer positiv Suggestiounen
ginn, déi e positiven Effekt op den Ënnerbewosstsinn hunn,
wat dann de Bewosstsinn beaflosst. Negativ Suggestiounen,
egal ob se selwer generéiert sinn oder vun enger anerer
Persoun kommen, si schiedlech fir d'Gehir a sollten vermeit
ginn.

De Mënsch gött eis säi Rot a léisst eis dann d'Friichte
vun eisen Handlungen ernten [déi d'Resultat vu sengem
falsche Rot kéinte sinn]

Gottes Wee féiert ëmmer zu Gléck a Guttheet

Mat der Transparenz vun der déiwer Kontemplatioun
wäert ech dat göttlecht Liicht opginn, dat stänneg a meng
Déiften fléisst, an ech wäert meng Léift a meng Sehnsucht
dem Allmächtigen erhiewen.

Ech fille Deng Präsenz, Här, an den déifste Verdéiwunge
vu mengem Wiesen, an ech gesinn Dech am Gaart vu
menger Léift blühen. Ëmschléisst mech an Denger Léift a
loosst mech an Dengem geseenten Doft genéissen.

O Här, géff mir Fridden, fir datt meng Séil Rou fënnt a
Strale vun der Hoffnung hannert de Wolleke vun der
Indifferenz gesäit. Mee d'Liicht vun der Sécherheet a
mengem Häerz schéngen, fir datt ech Rou a geeschtleche
Komfort spieren.

Loosst Är Herrlechkeet schéngen, o Här, a loosst
d'Onwëssenheet fir ëmmer vun de Küste vun der Äerd
verschwannen, souwéi Sträit an Näid. Verdreiw d'Däischtert
vun der Onwëssenheet mam Liicht vun Ärer Wäisheet.
Transforméiert Schwächt a Kraaft a Zerbriechlechkeet a
Entschlossenheet, an daaft Geescht a Séil mat Ärem heelen
Liicht.

Genee wéi d'Sonneliicht jidderengem geschenkt gött,
gött et awer déi, déi léiwer an der Däischtert liewen, sou
fléisst d'Liicht vun der göttlecher Wäisheet iwwerall, awer et
gött och déi, déi d'Welt hannert de Fënstere vun hiren
düsteren Gedanken kucken, déi mat Ignoranz befierft sinn.

O Här, befreit eis vun der Ignoranz an hiren
Auswierkungen, a vun Angscht a Suergen, a loosst
d'Iwwerschwemmung vun Ärer Wäisheet all d'Brochstécker
an d'Schutt aus eisem Liewen ewechhuelen.

Wien weess, wéi een am Moment glécklech ka sinn,
huet säi Wee zu Gott fonnt

Ech sinn de Kapitän vu mengem Schëff vu gudde
Gedanken, guddem Wëllen a fruchtbare, nützlechen
Aktivitéiten. Ech wäert d'Schëff vu mengem Liewen steieren,
ëmmer mäi Bléck op de glänzende Planéit vum Fridden um
Himmel vu menger déiwer Kontemplatioun vu Gott fixéieren.

Wann mir net wielen, glécklech ze sinn, kann eis keen
glécklech maachen, a mir sollten och keen dofir schëlleg
maachen. A wann mir eis entscheeden, glécklech ze sinn,
kann eis keen dat Gléck ewechhuelen.

Pandemien, Katastrophen a gewaltsam Verännerungen
an der Natur, déi Verwüstung, Zerstéierung a wäit

verbreeten Schued bréngen, sinn net "göttlech Dekreter". Dës Katastrophen stamen aus mënschleche Gedanken an Handlungen. Iwwerall wou dat delikat Gläichgewiicht tëscht Gutt a Béis op der Welt duerch d'Akkumulatioun vu schiedleche Wellen a Schwéngungen, déi duerch mënschlech schlecht Absichten a falsch Handlungen verursaacht ginn, gestéiert gëtt, entstinn Chaos a wäit verbreet Zerstéierung. D'Welt wäert weiderhin ënner Kricher, Katastrophen an Tragödien leiden, bis d'Mënschheet hiert fehlerhaft Denken a Verhalen korrigéiert. Kricher geschéien net als göttlecht Dekret, mä éischer wéinst wäit verbreetem materiellem Egoismus. Wa sech d'Leit vum individuellen, industriellen, politeschen, spirituellen an nationalen Egoismus lassginn géifen, géifen d'Kricher ophalen ze existéieren.

Wann de materielle Geescht dat mënschlecht Bewosstsinn besetzt an d'Gedanken dominéiert, strahlt en transparent negativ Stralung aus. Déi kumulativ Kraaft vun dësen negativen Schwéngungen beschiedegt d'elektrescht Gläichgewiicht vun der Natur schwéier a verursaacht Äerdbiewen, Iwwerschwemmungen an aner Katastrophen.

Gott ass net dofir verantwortlech. Mënschlech Iddien musse kontrolléiert ginn, ier d'Kontroll vun der Natur méiglech ass.

Ech wäert probéieren, nëmmen nobel an uständig Doten aus Léift zu Gott ze maachen an him ze gefallen

De Geescht muss mam Plou vun der richteger Perceptioun geploot ginn, well säi Buedem dréchen an haart ass. De Buedem muss mat Bereetschaft an Akzeptanz befeucht ginn, an d'Somen vum Glawen müssen an de Fueren gesät ginn, dann mat engem Wëllen bewässert ginn, deen am Aklang mam göttleche Wëllen ass.

E Mënsch mat natierlecher Rou behält seng Rou a bleift
ënner allen Ëmstänn a Rou. Hie loosst sech och net vun
Emotiounen a Leidenschaften kontrolléieren a schlecht
Entscheidungen treffen.

Du bass de Glanz an de Stären, d'Energie an den
Atomer, d'Frëndlechkeet an den Häerzer, d'Schéinheet an
der Wourecht, an d'Gréisst an der Eierlechkeet.

Seegent eis, o Här, fir datt mir Är Gnod an eiser
Gesondheet, eisen intellektuellen Ustrengungen an eise
geeschtleche Liewen manifestéiere kënnen. Hëlleft eis, eis
mat Ärer ieweschter Kraaft, Ärer onendlecher Wäisheet an
Ärer grenzeloser Authentizitéit ze fëllen, a loosst eis
erkennen, datt Dir d'Quell vun der Gesondheet, den Ozean
vum Liewen an d'Quell vun all Versteesdemech a Wëssen
sidd.

O Göttlech Léift, du bass den geheime Echo, deen aus
den Höhlen vun den Häerzer erausgeet, an d'Stëmm vum
stille Gefill.

Du bass den onsichtbare Magier vun de Séilen, dee
sprudelnd, deen aus den Déifte vun der Frëndschaft
erausstécht

Du bass en geseenten Engel, deen déi léifst Wierder zu
Séilen flüstert

Du bass déi roueg Sprooch vun de Liebhaber an déi
onsichtbar Tënt, déi se benotze fir Messagen op d'Säite vun
hirem Häerz ze schreiwen

Du bass d'Quell vun all den nobelen Emotiounen, an
däin Häerz zitt säi Puls vum kosmeschen Häerz

D'Léift ass eng stëll Konversatioun tëscht zwee Häerzer,
an et ass den héchste Ruff fir all lieweg an inanimate
Kreaturen, an d'Haus vun der universeller Eenheet
zréckzekommen.

D'Léift ass de Puls vum Liewen

Et wiisst am Gaart vun der spiritueller Bléiung a schléift hannert der Däischtert vun externen USchlëss.

Et ass den eelsten a séissenste Nektar, deen et gëtt, a Fläsche mat Häerzer konservéiert.

D'Léift ass d'Liicht, dat d'Mauere vun der Däischtert tëscht Eenzelpersounen, Familljen a Natiounen ofbrécht.

D'Léift ass d'Blumm vun der Frëndschaft, déi bléit a wiisst a jonken an ale Leit.

D'Léift ass d'Paart zum Himmel an d'Lidd vu gudde Séilen

Déi, déi hiert Liewen erneiere wëllen, sollten als éischt déi positiv Saachen identifizéieren, déi se an hiert Liewen aféiere wëllen, an dann e Programm opstellen, un dat se sech all Dag halen, an da wäerte se vill Gléck spieren, well se hir Entscheedungen agehalen.

Wann een sech net un e Plang fir Selbstverbesserung hält, schwächt dat de Wëllen a stellt Hindernisser am Wee vum Fortschrëtt.

Déi, déi sech der natierlecher Uerdnung vum Liewen ausriichten, wäerten fruchtbar Leeschtungen erreechen. Kee Gesetzer verhënneren eng Persoun dovun, sech zum Besseren ze veränneren an hir nobel Aspiratiounen ze verwierklechen. Kee Hindernis kann eng Persoun dovun ofhalen, hir héich Ziler z'erreechen, ausser si erkennen dës Hindernisser implizit un a si iwwerzeegen sech selwer, datt si se net iwwerwanne kënnen.

Iwwerall wou anerer meng Efforte fir Gutt ze maachen schätzen, do kann ech dee gréissten Déngscht leeschten

Déi richteg Léift – d'Léift vum Häerz a vun der Séil – ass eng Manifestatioun vun der göttlecher Léift. D'göttlech Léift sicht sech duerch d'Häerzer an d'Séile vun der Mënschheet

ze weisen. Gott léiert d'Mënschheet déi göttlech Léift duerch dat perfekt Mëttel vun der mënschlecher Léift.

Wann Dir een begéint an deen seet: "Wéi geet et dir? Ech freeë mech, dech ze gesinn", obwuel hien sech déif an sech komplett onwuel bei dir fillt, mierkt Dir direkt seng bannenzeg Gefiller a wëllt net mat him schwätzen oder bei him bleiwen. Ech léiwer Éierlechkeet wéi Virstellung an Heuchelei.

D'Wuert vun enger Persoun ass alles, an si muss natierlech an éierlech sinn, hiert Wuert respektéieren an hir Versprieche an Engagementer géigeniwwer aneren halen.

Gott ass d'Quell vu mentaler Kraaft, Wäisheet a Fülle. Frot Hien, ob hien Iech op de richtege Wee leet, fir den Erfolleg z'erreechen, deen Dir sicht. Als éischt, gitt sécher, datt Är Absicht richtig ass, an dann kritt Dir d'Kraaft, fir Äert Zil z'erreechen.

D'Léift ass déi spirituell Waff, déi all Kricher beendet

Éierlechkeet ass vill méi staark wéi Falschheet a Verleumdung. Wann Dir Iech an der Festung vun der Éierlechkeet schützen kënnt, da wäert Dir den Eiermeeschter an Ärem eegene Räich sinn.

D'Wourecht wäert seegen, och wann anerer dir Onrecht ugedoen hunn

Gitt Wäisheet deenen, déi se sichen, soulaang se Erliichtung wëllen, a maacht Äert Bescht fir op der Leeder vum Selbsterkenntnis eropzeklammern.

Gott hunn ech meng Stëmm, meng Hänn, meng Féiss, mäin Häerz, mäi Kierper, meng Gefiller, mäi Wëllen an alles gewidmet an geweiht

Péng ass net nëmmen op de Kierper limitéiert; et gëtt och intellektuell a spirituellt Péng

Et ass onméiglech, u Gott ze denken, wann de Geescht mat Näid, Ängscht a Verdacht op d'Béist gefëllt ass, oder wann eng Persoun am Krich mat sech selwer ass.

Mir leiden ënner Trauregkeet an Depressioun, ënner aneren ongesonde Temperamenter a psychologeschen Zoustänn, an ënner Ängscht, déi meescht dovunner sinn ongegrënnt Ängscht. Op engem spirituellem Niveau leiden mir ënner Ignoranz iwwer déi onstierflech Natur vun eiser Séil.

Déi, déi a Harmonie mat Gott sinn, gesinn eng atemberaubend Schéinheet a schmaachen eng iewescht Séissheet, déi een op keng aner Manéier erliewe kann

Wéi meng Séil Dech geruff huet, sinn d'Wolleke vun Denger Rou erausgebrach, o Gott, an de Reen vun Denger Barmhärzegkeet ass a Stréim erofgegoss, bis en zu enger iwwerschwemmter Flut vun Denger Gnod gouf, Deng geseent Floss huet d'Ufere vu mengem Wiesen iwwerschléckt, a meng Séil ass an d'Waasser vun der Éiwegkeet gestürzt, an d'Blos vu mengem klengen Liewen huet sech am Ozean vun Denger allëmfaassender Existenz opgeléist.

- Mäi Mentor huet mir geléiert, wéi ech de Meissel vun der Wäisheet benotze kann, fir mech zu engem Tempel ze maachen, deem der göttlecher Präsenz wierdeg ass.

Wann Dir e nobelt Zil wëllt erreechen, da sollt Dir ufänken, andeems Dir e mentalt Modell dofir entwéckelt. Dir kënnt elo all Richtung an Ärem Bewosstsinn fest etabléieren, wann Dir eng staark Iddi an Ärem Geescht planzt; dann wäert Äert ganz Wiesen sech dëser Iddi upassen an Är Handlungen domat am Aklang sinn.

- Léift an Toleranz si wesentlech fir Harmonie an Aklang. D'Léift vereenegt an erniert alles, wat nützelech ass a wuesse

kann, während Haass alles trennt an zerstéiert, wat reparéiert ka ginn.

Angscht ass de gréisste Feind vum Erfolleg, well se de Wonsch eliminéiert, et ze probéieren, ouni deen eng Persoun net erfollegräich ka sinn.

Intellektuell Lethargie, Mangel un Ustrengung a Mangel un Ausdauer sinn all Hindernisser um Wee zum Erfolleg. D'Zil soll net den Erfolleg selwer sinn, mä éischer e gerecht Liewen, dat zum Erfolleg féiert. Exzessiv Begeeschterung fir Erfolleg kann en Hindernis sinn. Kreativ Ustrengung, ënnerstëtzt vu Willenskraaft an engem feste Wonsch, d'Zil z'erreechen, si wesentlech fir den Erfolleg z'erreechen.

All Gedanke, déi mir hunn, erstellt eng spezifesch Schwéngung. Wann Dir mat Ärem ganze Wiesen, Geescht a Glieder u Gott denkt - a widderholl "O Här" an lech selwer flüstert, erstellt Dir eng mächteg Schwéngung, déi déi göttlech Präsenz an Äert Liewe bréngt.

Wann mir feststellen, datt Gott eisen éiwege Léifsten an eise stännege Frënd ass, a seng Léift fir eis méi grouss ass wéi all aner Léift, da fille mir seng Noperschaft a beréiere seng Präsenz, sou datt eis Häerzer berouegt ginn a mir dee ieweschte geeschtleche Fridden spieren.

Wann Dir iwuer Gott meditiert a stänneg méi Freed an Ärem Häerz a Kierper spiert, an Ausbréch vun där Freed vun Zäit zu Zäit op lech kommen, wësst, datt Gott d'Sehnsucht vun Ärem Häerz erfëllt huet an datt d'Gefiller vu Gléck, déi Dir erlieft, e Beweis dofir sinn.

Wann de Geescht an en Zoustand vu méi héijem Bewosstsinn kënnt an déi onendlech total Präsenz beréiert, weess en, datt en a Kontakt mat Gott ass an datt d'Erfahrung séiss ass, awer et ass onméiglech, den Zoustand

vun där Verbindung, déi iwwer all Beschreiwung eraus ass, a Wierder auszedrécken.

Ech hunn mäi Magnetismus net benotzt fir no materielle Saachen ze sichen, mä éischer fir déi göttlech Präsenz unzeziien, déi éiweg an onvergänglich ass.

Gëff mir, o Här, déi déifst Sehnsucht vu mengem Häerz, a loosst mech Är geseent Stëmm an den Déifte vu menger Séil héieren. Ech wäert Dech ni vergiessen, mäi léiwe Gott, an ech wäert och net d'Weeër vum Liewen goen, ouni Dech. Sidd mäin éiwege Gaascht a wunnt am Hellegtum vu mengem Fridden a menger geeschter Freed. Loosst mäin Häerz mat Denger Léift schloen, a loosst meng Gedanken an Harmonie schaffen, fir datt ech Äre Fridden a Léift aneren schenke kann. A loosst den Doft vun Denger Léift aus der Rous vu mengem Häerz erauskommen, Séilen unzéien, déi Fridden sichen, a se zu Dech bréngen.

D'Biergszenen, déi um bloe Rideau gemoolt sinn, déi iwwerwältigend Mechanik vum mënschleche Kierper, déi wonnerschéin geformt Blummen, den Adel vun de gudde Séilen, d'Erhiewenheet vun den héije Gedanken an d'Déift vun der Léift erënneren eis all un de wonnerbaren a aussergewöhnlech schéine Schöpfer.

Ech wäert mäi Bescht maachen an alles maachen, wat ech kann, fir mech selwer an anerer räich a Gott ze maachen. Als éischt wäert ech Haiser vun der Wäisheet an ëmmergrénge Gäert vum Fridden bauen, déi mat de Bléie vun exzellenten spirituellen Tugenden besat sinn.

Et ass egal ob ech eng kleng Well oder eng grouss sinn, soulaang de grouse Mier vum Liewen mech ënnerstëtzt.

Ech wäert déif an meng Gedanken gruewen, bis ech dat Geheimnis vun de Geheimnisser fannen, an ech wäert d'Liicht vun der Abléckung fokusséieren - wéi eng Fackel - sou datt dat hellegst Gesiicht mir erschénge kann.

Däi Liicht soll a mir, ronderëm mech an iwwerall schénge

D'Léift ass e verstoppte Feier, dat, op göttleche Kommando, d'Rauheet vum Universum schmëlzt an et an eng onsichtbar Substanz vun der éiweger Léift transforméiert.

Genee wéi d'Sonn Liicht a Wäermt erausschéckt, sou wäert ech Strale vun der Hoffnung an de Séile vun den Aarme an den Ausgestossenen verbreeden, an ech wäert nei Begeeschterung an d'Häerzer vun deenen abréngen, déi mengen, si wieren hoffnungslos.

Här, loosst mech mech selwer an anerer net mam brennende Feier vum Näid verbrennen, mä loosst mech mat Iwwerzeegung an Zefriddenheet d'Frëndlechkeet an d'Léift akzeptéieren, déi ech vu menge Léifsten verdéngen.

Ech sinn sécher a geschützt hannert de Mauere vu mengem klore Gewesse. Ech hunn déi däischer Vergaangenheet ewechgebrannt an ech beschäftege mech nëmme mat haut, an ech wäert näischt ausser mir selwer fäerten, wann ech versichen, mäi Gewesse ze täuschen.

Haut wäert ech d'Wuerzele vu Suergen an Ängscht Feier setzen an d'Feier vum Gléck entzündén, fir den Tempel vun der Séil a mir ze beliichten.

Keen kann mech mat vulgärer Sprooch oder lecklosem Verhalten rosen maachen, a keen kann mech mat Schmeichelei, Luef a Komplimenter beaflossen, fir mech denken ze loosse, datt ech méi grouss a méi wichteg si wéi mäi richtegt Selbst.

O Här, maach mäin Häerz grouss genuch fir Deng geseent Präsenz ze enthalen, a loosst et fir ëmmer mat Denger Léift schloen.

Wann Dir Är Willenskraaft richteg benotzt, wäert et nei Karma fir Iech kreéieren, awer déi meescht Leit wëllen sech net änneren a wëllen sech net d'Méi maachen, dofir falen se virun de Schwiereregkeeten zesummen a si net fäeg, sech den Erausforderungen ze stellen.

Här, hëllef mir, tëscht dauerhaftem Gléck vun der Séil a flüchtege sinnleche Genoss z'ënnerscheeden. Loosst mech net an de Genoss vun de vergängleche Sënner erdrenken, an hëllef mir, meng Sënner ze verfeinere, sou datt se mech ëmmer glécklech maachen.

Ech hunn d'Strahlen vu mengem Geescht vum enke, limitéierte Räich vun de Sënner getrennt a se an den Horizont vum Geescht fräigelooss, sou datt meng Wahrnehmungen gewuess sinn a mäi Bewosstsinn sech an all Richtungen verbreet huet.

Een soll sech net hëlleflos oder gefaange fillen, wann een ongewollt Gewunnechten huet, déi een ofbriechen wëll. Elo ass d'Geleeënheet, dës Gewunnechten ze iwwerwannen, andeems een déi vergaangen Entschlossenheet kultivéiert a reegelméisseg, richteg Meditatioun praktizéiert.

O Meeschter vu Séilen an Häerzer, d'Strahlen vum Gléck, déi sech um Himmel vu menger bannenzeger Rou verbreeden, verkënnegen d'Ukënft vun Ärem geseenten Optrëtt

O Här, ech laachen dat Laachen vun deenen, déi zouversiichtlech a berouegt sinn, well egal ob ech op der Uewerfläch vun dësem Liewen schwiewen oder ënner de Welle vum Doud erdrenken, ech bleiwen am Häerz vun Ärem éiwege Liewen, dat Sécherheet a Schutz bitt, an Är staark, geseent Hand hält mech op.

Krankheet, Alter an Doud sinn d'Schwiereregkeeten an Hindernisser, mat deenen de Kierper konfrontéiert ass. Psychologesch Krankheeten iwwerfalen awer de Geescht duerch Trauregkeet, Angscht, Roserei, ënnerdréckte Wësch, Ressentiment, Haass, emotional Obsessiounen, fiebrig nervös Agitatioun an eng Aart psychologesche Kriibs, deen d'mental Fäegkeeten paralyséiert. Déi geféierlechste Krankheet ass awer d'Krankheet vun der Séil, déi sech als Ignoranz manifestéiert, aus där all aner Krankheeten entstinn a sech verbreeden.

D'Quell vum erhabenen Idealismus, déi eis Gefiller vu Léift a raffinéiert Emotiounen erniert, däerf net dréchnen.

Alles, wat äusserlech attraktiv ass, kritt säin Appel vum banneschte Selbst. An näischt beschmiert de pure Spigel vun der Séil sou wéi psychologesch Verzerrungen wéi Roserei, Béiswëllegkeet, Näid an Haass. Wien sech vun dëse Verbindungen befreie wëll, déi der Natur vum Geescht friem sinn, léisst d'Liicht vun der banneschte Schéinheet vun bannen ausstralen.

D'Bewosstsinn muss vum limitéierten kierperleche Räich op déi onlimitéiert Horizonten vun der Rou an der Séil erhéicht ginn.

O Geescht vu Rengheet an Onschold, befreit mech vun onsättbare sinnleche Begierden, fir datt all giereg Leidenschaften an der Flam vun der Wäisheet zu Äsche verwandele kënnen, an datt ech stur an entschloss all Impuls vun de Sënner zréckhalen kann an datt ech mech Ärem Wëllen upassen kann, meng einfach Melodie an Harmonie spillen, meng kleng Aufgaben erfüllen a mäi bescheiden Lidd sangen.

Här, hëllef mir, meng Sënner nëmmen op eng gesond a rational Manéier ze benotzen, an se ze verfeinere, sou datt se zu mengem richtege Gléck bäidroen.

De Stol vun der Wäisheet, deen mir duerch d'brennend Feier vun der Erfahrung eraushuelen, ass eng wonnerbar Saach. D'Liewen purifizéiert eis andeems et eis Basismetaller a wäertvoll Elementer transforméiert, fir datt mir an dësem Liewe kënne liewen als Séilen, déi sou reng wéi Bijouen, sou haart wéi Stol, a gläichzäiteg flexibel a biegbär sinn, ouni ënner dem Drock vun Nout a schwierigen Prüfungen ze brechen.

Et gëtt eng verstoppte Kraaft, déi schafft fir e moraleschen a spirituellen Plang ëmzesetzen, fir Uerdnung an Harmonie an deem ze bréngen, wat Dissonanz a Chaos an der Schöpfung schéngt.

O mäi göttleche Léifsten, du bass déi éiweg, ëmmer erneierend Freed, du bass d'Séil vun der Séil an du bass d'Gléck, no deem ech mech verlaangen.

D'Gebied zu Gott soll mat ferventem Sehnsucht an absolutem Vertrauen ugebueden ginn, an et gëtt roueg a roueg beäntwert - eng verstoppt Äntwert, déi Trouscht bréngt an eng séier Ännerung am Liewe vun enger Persoun bréngt.

Als éischt musse mir d'Freed vun der Gemeinschaft mat Gott erliewen, fir datt mir se mat manner irdesche Freed vergläiche kënnen. Dann wäerten d'Wënsch vun enger méi héijer Natur sinn. D'Wënsch ass onendlech; kaum ass ee Wonsch erfüllt, wéi en aneren seng Plaz hält, a sou weider. Awer wann Dir Gott fannt, sinn all Är Wënsch erfüllt.

Generéis a gutt häerzlech Leit, déi Är generéis Kaddoe akzeptéieren an se mat aneren deelen, erweideren hiert Verständnis a kommen Ärer geseenter Präsenz méi no. Well mir all Dag onzueleg Kaddoe a Segen vun Iech kréien, loosst eis eis mat Luef a Dankbarkeet zu Iech wenden, O Giewer vun alle Kaddoe a Segen.

Soulaang wéi Dir mat mir sidd, Här, wäert mir kee Béist iwwerkommen, well Dir wäert Iech vu mir ofwenden a mech virum Béisen schützen.

Mäi Karawane vu Gebieder beweegt sech op dech zou. Si gouf hei an do vu Sandstüerm vun der Verzweiflung behënnert. Mee wann ech vun wäitem d'Oas vun denger roueger Ermuttigung gesinn, ginn ech erfrëscht a meng Kraaft gëtt erneiert, dofir verduebelen ech meng Efforten, fir dech z'erreechen, well ech mech verlaangen, meng duuschtereg Lëpsen an d'Quell vun denger Freed ze dauchen an ze drénken, bis ech gestillt sinn.

O Här, loosst mech nëmme Guttheet a Rengheet gesinn, a nëmme inspiréiert Wieder schwätzen. Loosst mech den

aromatesche Geroch vun Denger Léift ootmen, mat hirem himmleschen Aroma, a einfach a gesond lessen iessen, an déi agreabel Dëfter inhaléieren, déi mech un Dech erënneren. Loosst mech Deng geseent Beréierung spieren.

Am Gaart vum spirituellen Erwäachen hunn ech d'Drëpse vu menger Reue gesammelt, an an deenen Tréinen, déi dir léif sinn, gouf mäin Häerz komplett gereinegt.

Meng Aen, o Gott, si fasziniert vun de stänneg verännerleche Szenen vum Liewen an de liewege Landschaften vun der Natur, mat hire verschiddene a faarwege Blummen an de Wolleken, déi roueg iwwer den Horizont dreien. Maacht d'Aen vu menger Séil op, fir datt ech Deng iwwerwältegend Schéinheet an allem wat Gutt a Schéin ass, gesinn kann, a loosst mech näischt an der Existenz gesinn ausser Dech.

Loosst mech e mëllen Teppech vu Selbsterkenntnis weben, op deem all Är Léifsten op hirem Wee zum éiwege Erwäachen trëppele kënnen.

Gott erënnert sech un eis, och wann mir eis net un hien erënneren. Wann hie fir ee Moment d'Schöpfung vergiesse géif, géif alles verschwannen. Wien ausser Gott ënnerhält dës Äerd, während se am Weltraum schwëmmt? Wien soss léisst Beem wuessen a Blummen bléien? Tatsächlech ass et Gott, deen eis Häerzer schloe léisst. Hie ass deen, deen eis lessen verdaut an d'Zellen an eisem Kierper all Dag erneiert. Awer wéi wéineg erënneren sech un hien a ginn him déi Dankbarkeet, déi hie verdéngt!

Här, loosst eis d'Tugend mat Léift betruechten a feststellen, datt d'Gehorsamkeet géint iwwer Äre Gesetz

vun der Schöpfung eis mat der Kroun vun Ärer
Barmhärzegkeet krönt.

Loosst eis erkennen, o Här, datt Dir d'Quell vun der
Gesondheet sidd, den Ozean vum Liewen, an d'Quell vun all
Versteesdemech a Wëssen. Befreit eis vun der Ignoranz an
hiren Auswierkungen, vun Angscht a Suergen, a loosst
d'Iwwerschwemmung vun Ärer Wäisheet all d'Ruin an
d'Verwüstung aus eisem Liewen ewechhuelen.

Ech hunn dacks a Meditatioun déi séisst Lidder vun
deenene, déi dir no stinn, gelauschtert, wonnerbar a sublim
spirituell Symphonien, komplett Stécker vu virginalem
Chouergesang vun de Gefiller vu mengem Häerz, an zu
poignanten Hymnen, déi meng al Sehnsucht no dir a mäi
wuessend Verlaangen, dech kennenzeléeieren, iwwersetzen.

Genéisst déi atemberaubend Vue vun Iddien an der
onsichtbarer a verstoppter Welt vun der Schéinheet an Äre
Séilen

Zwischen Alexander und dem Yogi Onbeweegleche Wëllen: D'Geschicht vun der Entdeckung vun der Arktis

**Wien war deen éischte Mënsch, deem seng Aen
mat Tréinen (a vläicht och mat Freed a Keelt) gefällt
waren, wéi hien fir d'éischt Kéier an der Geschicht
d'Arktis gesinn huet?**

**Wéi a wéini ass dat geschitt? Dat wäerte mir an
de folgende Zeilen erausfannen.**

**Zënter Joerhonnerte probéieren d'Leit, des kal
Regioun vum Globus z'erreechen, an d'Geschicht huet
nach ni e méi couragéiert Abenteuer kennt wéi des
Versich, déi dacks hiert Liewe kascht hunn. D'Detailer**

vun hiren Avancen no Norden erzielen vun heroesche Leeschtungen an och vun Tragödien.

Virun Honnerte a vläicht Dausende vu Joer hunn d'Awunner vun de Regionen ronderëm d'Mëttelmier gegleeft, datt d'Welt wéi eng glat Scheif wier, déi vun engem grouse Floss ëmginn ass, deem si Okeanos genannt hunn.

Si woussten net vill iwwer déi wäit ewech Regionen, awer si hunn et gär gedreemt an iwwer déi wäit ewech Plazen nogeduecht, wéi déi hannert den Alpen an dem Balkan.

Aus dëse Regionen gouf Zinn gewonnen, fir Bronze ze maachen, an Bernstein gouf fir Bijouen an Ornamente ofgebaut. Wéi och ëmmer, zouverlässeg Informatiounen iwwer den Norden hunn net geklappt, dofir hunn d'Dichter et op sech geholl, faszinant Geschichten iwwer dat ze schreiwen, wat hannert de Bierger läit.

Eise legendären an onstierfleche Poet Homer erzielt eis vun de Cimmerianer am niwwelegen Norden, a vun de Risen, déi do wunnen, wou d'Deeg sou kuerz sinn, datt e Schäfer, deem owes zréckkënnt, moies engem anere Schäfer begéint, deem erausgeet fir ze grasen. Aner Geschichten suggeréieren, datt d'Leit eppes iwwer den Nordpol woussten, awer déi meescht vun hiren Iddien doriwwer waren ongenau, dacks souguer falsch.

Mat der Zäit hunn d'Leit probéiert, d'Polen z'erreechen. Am Joer 500 v. Chr. huet e Mann mam Numm Hamilcius vu Karthago eng grouss Rees no Norden ënnerholl, wou hien Irland erreecht huet a seng Rees festgehalten huet. Dëst war den éischte

verlässleche Bericht. Duerno koumen d'Skandinavien, déi iwwer äiseg Mierer geseelt sinn an Island entdeckt hunn. Vun do aus hunn si hir Sich no méi Land a Schätz weidergefouert.

Et ginn Dosende vun deenen, déi et probéiert hunn a gescheitert sinn. Mir ignoréieren d'Detailer vun hirem Versich a kommen elo zum éischten Entdecker vum Nordpol.

De Robert Edwin Peary gouf 1856 a Pennsylvania gebuer. Hie studéiert Ingenieurswiesen a geet duerno an d'US Navy. Hie war sech bewusst iwwer all d'Gefahren a Réckschlei, mat deenen d'Entdecker virun him konfrontéiert waren, awer hie war entschloss weiderzemaachen a wusst am Fong, datt hie vu sengem Entschloss net zréckzéie géif.

Eise Fuerscher, de Peary, huet probéiert alles erauszefannen, wat hie konnt iwwer d'Arktis, hir Konditiounen an d'Detailer ronderëm si.

1886 ass hien an den Norde vu Grönland gereest, a fënnef Joer méi spéit huet hien eng zweet Expeditioun ënnerholl, wou hien d'Leit studéiert huet, d'Gletscher iwwerquert huet a bewisen huet, datt Grönland eng nördlech Küst huet, an domat säi Status als déi gréisst Insel vun der Welt bestätegt huet. Zwee Joer méi spéit ass hien zréck op Grönland. 1898 huet hien eng véierjäreg Expeditioun ugefaangen.

Elo huet de Perry sech prett gefillt, sech an dat Onbekannt ze wagen. Hie war 1902 op seng geféierlech Rees, awer war wéinst onvirgesinnten Ëmstänn gezwongen, zréckzekommen. 1905 huet hien et nach eng Kéier probéiert, dës Kéier huet hien déi nördlechste Breet erreecht. Schlussendlech, 1908, ass

hien mam Dampfer Roosevelt ofgeseegelt, seng aacht Rees gouf endlech mat Erfolleg gekréint. Hie a seng Begleeder sinn aus Bord gaangen, hunn Hondeschlitten geholl a sinn op de Wee Richtung Pol gaangen. Zu verschiddene Zäitpunkten sinn e puer vu senge Begleeder zrëck bliwwen, fir Lager opzeriichten a sech mat Versuergung fir seng Réckrees ze versuergen, souwéi hir Hëllef ze bidden.

Hie huet seng Rees weidergefouert, begleitet vun engem schwaarzen Dénger a véier Eskimoen, mat genuch Proviant fir véierzeg Deeg.

De Perry huet sech vun deenen, déi hie bei der leschter Statioun hannerlooss huet, verabschiedet a Richtung Pol gaangen, wou hien de 6. Abrëll 1909 ukomm ass a schliisslech op der Spëtzt vun der Welt stoung.

Ier de Peary den Nordpol erreecht huet, huet den amerikanéschen Astronaut Frederick Cook en Telegramm vun de Shetlandinselen geschéckt, an deem hie behaapt huet, den Nordpol ee Joer virdrun erreecht ze hunn. Wéi d'Wëssenschaftler awer d'Aussoe vum Cook ënnersicht hunn, hunn si festgestallt, datt se falsch waren an datt hien den Nordpol net erreecht hat. Trotzdem hunn si e puer vu senge Entdeckungen an der Géigend unerkannt.

De Perry hat eng aussergewöhnlech Willenskraaft a konnt sech selwer gezwongen, trotz de schreckleche Péng a senge Féiss, déi hien 1898 duerch Erfrëschungsschwierigkeiten duerch Zéiwe verluer hat, wat eng Amputatioun néideg gemaach huet, weider ze goen. Dës Behënnerung huet hien awer net dovun ofgehalen (zesumme mat sengem treie a geschätzte Begleeder, dem schwaarze Mann

Matthew Henson), 1.400 Kilometer (zu Fouss iwwer d'Äis önner extrem schwierege Konditiounen!) ronderëm d'nördlech Spëtzt vu Grönland ze goen, fir eng détailléiert Kaart vun der Regioun ze erstellen. Wat eng Heldentum!

De Perry gëllt nach ëmmer als ee vun de bravsten a entschlossenste Männer fir d'Erreeche vun Ziler.

An dësem Kontext seet den Imam Ali (méige Gott mat him zefridden sinn):

"Also musst Dir fläisseg a schaffeg sinn, virbereet a prett sinn, an Är Versuergung erhéijen."

Fridden sief mat dir

Zwischen Alexander und dem Yogi

Et gëtt faszinant Geschichten, déi suergfälteg vu griicheschen Historiker an aneren opgehol goufen, déi den Alexander op senger Kampagne an Indien begleet oder gefollegt hunn. Den Dr. McCrendle huet dës Berichter iwwersat, fir Liicht op dat antikt Indien ze werfen. Ee vun de markantsten Aspekter vun der gescheiterter Eroberung vum Alexander war säin déift Interesse un der indescher Philosophie an un der Gemeinschaft vu Yogi a fromme Männer, déi hie vun Zäit zu Zäit begéint huet, a mat deenen hie sech wierklech wollt verbannen. Wéi hien zu Taxila am Norde vun Indien ukomm ass, huet de griichesche Krieger den Onascritus, en Schüler vun der griichescher Schoul vum Diogenes, geschéckt, fir him den indeschen Eremitmeeschter Dandamus ze bréngen, deen deemools zu Taxila gelieft huet.

Den Oniskertius sot zum Dundamus, nodeems hien säi Versteck am Häerz vum Bësch fonnt hat:

"Gréiss a Fridden, o Léiermeeschter vun de Brahmanen! Den Alexander, Jong vum grouse Gott Zeus a Meeschter vun der ganzer Schöpfung, freet dech, bei hie ze goen. Wann s du dat méchs, da wäert hien dir eng generéis Belounung ginn, awer wann s du refuséiers, da wäert hien dir de Kapp ofschneiden."

De Yogi huet dës obligatoresch Uruff roueg ugeholl, huet kaum säi Kapp vu sengem aus Blieder gemaachte Bett gehuewen, an huet geäntwert:

"An ech sinn och e Jong vum Gott Zeus, wann den Alexander et ass, froen ech näischt vun deem, wat den Alexander huet, well ech si mat deem zefridden, wat ech hunn, während ech hie ziellos mat senge Männer iwver Waasser a Land beweege gesinn, an et gött kee Schluss mat sengem Wandern."

"Gitt a sot dem Alexander, datt Gott eleng den Här ass, deen all Verehrung a Verehrung verdéngt. Hie ass den ieweschte Kinnek, deen ni schrecklecht Béises befiehlt, well hie Schöpfer vum Liicht, dem Fridden, dem Liewen an dem Waasser ass, an de Schöpfer vum mënschleche Kierper an de Séilen vun de Mënschen. Zu him kommen all Mënschen zrëck, wann den Doud se befreit, sou datt se net méi dem Béise vun der Krankheet ausgesat sinn."

De weise Mann huet seng Ried mat rouegem Sarkasmus weidergefouert:

"Den Alexander ass kee Gott, well hie sécherlech den Doud schmaachen wäert. A wéi kann een ewéi hien de Meeschter vum Existenz sinn, wann hien nach net op den Troun vum banneschten Universum geklommen ass, nach lieweg an den Ofgrond eragaangen ass, nach de Wee vun der Sonn iwver déi

grouss Regioune vun der Äerd kennt, an ausserdem d'Nopeschnatiounen nach näischt vun him héieren hunn?!"

No dëser Veruerteelung, déi als den haardsten Ugrëff op d'Oueren vum (Här vun der Welt) ugesi gëtt, huet den Hellegen sarkastisch bäigefüügt: "Wann dem Alexander seng aktuell Kolonien net duergoen, fir seng Gier zefriddenzustellen, da loosst hien de Ganges iwwerqueren an hie wäert e grousst Land fannen, dat all seng Männer ënnerbréngen kann."

„Wat den Alexander mir ubitt an d'Kaddoe, déi hie verspricht, si mir wäertlos. Déi Saachen, déi ech wierklech schätzen an als nützlich oder wäertvoll betruechten, sinn dës Beem, aus deenen ech meng Wunneng bauen, dës Bléieplanzen, déi mech mat alldeeglecher Ernährung versuergen, an d'Waasser, dat mäin Duuscht läscht. All aner Besëtzt, mat grousser Suergfalt gesammelt, sinn eng Laascht fir hir Besëtzer a loossen hinnen näischt ausser Trauer a Bedauern, d'Lous vun den onerklärten Leit. Wat mech ugeet, leien ech friddlech tëscht de Blieder a Gräser vum Bësch, a well ech näischt hunn, wat mech waakreg hält, schlofen ech roueg a genéissen e séissen a rouegen Schlof. Wann ech eppes hätt, wat Wachsamkeet a Wachsamkeet verlaangt, géif et meng Rou stéieren an mir de Genoss vum Schlof entzéien. D'Äerd liwwert mir alles, wat ech brauch, sou wéi eng Mamm hirem Puppelchen Mëllech gëtt. Ech wandere wou ech wëll, an ech hunn keng Suergen, déi mech stéieren oder mäi Liewen zerstéieren.“

Och wann den Alexander mir de Kapp ofschneide géif, kéint hien mäi Geescht net zerstéieren. Mäi Kapp, deen nom Doud roueg gëtt, a mäi Kierper, deen

ewéi e futtis Kleed gött, bleiwen op der Äerd, aus där se gemaach goufen.

Wat mech ugeet, als Geescht, wäert ech dann zu Gott opstinn, deen eis a Kierper gekleet huet an eis op dës Äerd gesat huet, fir datt mir Him beweisen kënnen - während mir hei sinn - ob mir eis sengem Wëllen ënnerwerfen a Gehorsam géintiwwer Him liewen. A wann mir virun Him stinn, wäert Hien eng Rechenschaft fir eis Doten fuerderen. Hie ass de gerechte Riichter, deen all Béises, Sënnen an Iwwertrëtt veruerteelt, wou d'Geschrei vun den Ënnerdréckten zur Strof fir den Ënnerdrécker ginn.

Loosst den Alexander dës Bedrohung benotzen, fir déi ze erschrecken, déi Räichtum begehren oder den Doud fäerten. D'Waff vum Alexander ass schwaach géint d'Yogien.

Mir hunn net gär Suen a mir hunn och keng Angscht virum Doud. Gitt a sot him, datt den Dundamus näischt vun dir brauch, an dofir refuséiert hien, bei dech ze kommen. Mee wann s du den Dundamus brauchst, da komm selwer bei hie.“ Den Alexander huet d'Äntwert vum Yogi op der Zong vum Onesikrit mat déiwer Opmierksamkeet ugeholl a gefillt e wuessend Wonsch, den Dundamus ze gesinn, deen - trotz senger Nacktheit an sengem héijen Alter - an him e méi grouse Stied-Eroberer an e Länner-Ënnerdrécker fonnt huet wéi säi Gläichen.

Säin Tagebuch: Eng Autobiographie

Vum Paramhansa Yogananda

E puer spirituell Erkenntnesser

**Fir de weise Schoulmeeschter Paramhansa
Yogananda**

**Gott huet eis d'Fräiheet vun der Wiel ginn an eis e
Gewesse ginn, fir tëscht Gutt a Béis z'ënnerscheeden,
an tëscht deem wat nützlich a schiedlech ass**

**Wann mir spirituell Kraaft an eisem Wiesen aktiv
spieren, fille mir, datt mir no vir goen a Fortschrëtter
maachen, sou datt eist Vertrauen a Gott an an eis
selwer eropgeet, an den Elan vun de Schwiereregkeeten
ofhëlt, sou datt mir se konstruktiv mat Vertrauen,
Komfort a Gläichgewiicht ëmgoe kënnen.**

**Eis richtig Natur ass de Geescht, deem seng
Essenz Fridden, Rou, Rou a Rou ass. Dës geseent
Elementer sinn an eis a sinn en integralen Deel vun
eisem spirituellen Wiesen.**

**D'Leit schwätzen dacks iwver den Drock, deem se
fillen, an de psychologesche Stress, deem se ënner
dem Gewiicht vu ville Fuerderungen erliewen, awer
mir dierfen eis net erlaben, iergendenger Aart vu
Schwiereregkeeten zum Affer ze ginn, a mir sollten
ëmmer drun denken, datt Gott eis genuch Kraaft ginn
huet, fir all d'Erausfuerderungen, mat deenen mir
konfrontéiert sinn, eens ze ginn.**

**Halt Gott an Ären Härzer, wann Dir d'Weeër vum
Liewen gitt**

**Halt Är Féiss um Buedem an Äre Kapp iwver de Wolleke
vun der Ignoranz am Horizont vun der Sonn vun der éiweger
Wäisheet.**

**Wann mir d'Fäegkeet verléieren, d'Liewen ze
genéissen an un gesunde Fräizäitaktivitéiten
deelzehuelen, gi mir méi eescht an nervös wéi mir
sollten sinn. Och wann d'Atmosphär düster a bedréckt
schénkt, musse mir weider gleewen, datt d'Sonn erëm
opgeet an datt déi, déi um richtige Wee sinn,**

ukommen, egal wéi laang d'Distanz schéngt a wéi wäit d'Destinatioun ass.

An der Demut läit déi richteg spirituell Kraaft, d'Gréisst vun der Hingabe, d'Déift vun der Léift an d'Herrlechkeet vun der Zefriddenheet an der Ënnerwerfung.

De Mënsch mat engem staarke Wëllen ass a Harmonie mat Gott a waart net bis d'Planéiten an d'Stären him hiert Laachen schenken. Éischer setzt hie seng Rees weider wéi e stéierende Meteor, onberéiert ausser vum Leedstär vu Gott, deem d'Sonn vun de Sonnen an den Här vum Gesetz an de Séilen ass.

Een soll net op Verloschter a Versoen oppassen, mä léiwer ëmmer erëm probéieren, egal wéi vill gescheitert Versich et ginn a wéi batter se sinn.

Wéi héich bass du, o Frëndschaft, a wéi fruchtbar an helleg däi Buedem ass! D'Léift ass däi lessen an d'Loyalitéit däi Gedréngs

Mir sinn op dës Welt komm fir eis selwer z'entwéckelen an eist spirituellt Potenzial z'entdecken, net fir an däischer Mierer vun Illusiounen ze falen, déi onzähleg Gefore mat sech bréngen.

Déi séisst Freed am Existenz ass d'Gefill, sécher a geschützt a Präsenz vu Gott ze sinn

D'Zäit vum Echech ass déi bescht an déi gëeegentst Zäit fir d'Somen vum Erfolleg ze säen. De Echech muss un de Wuerzelen ausgerott ginn, an d'Felder vum Liewen musse mat Fleiss an Entschlossenheet kultivéiert a mat de Samen vun der Guttheet gesät ginn, fir eng räich Ernte ze ernten, wann Gott et wëll.

Wéineg Leit analyséieren hir Situatiounen a entscheiden, ob se no vir oder no hannen goen. Als Mënschen, déi mat Perceptioun, Wäisheet a

Versteesdemech ausgestatt sinn, ass et eis gréisst Pflicht, eis Wäisheet a Perceptiounen op déi richteg Manéier ze benotzen.

Kee wierklech spirituellen Mënsch kann ouni materiellen Erfolleg auskommen. An d'materiell Suergen vun engem Mënsch sinn esou iwwerwältegend, datt se hien dovun ofhalen, u Gott ze denken an déi néideg Zäit fir Kontemplatioun, Déngscht a spirituell Flichten ze widmen.

E Mënsch muss mat all senger Gedanken, Gefiller an Abléck liewen, a waakreg a Opmierksamkeet op alles sinn, wat ronderëm hie geschitt, genoe wéi e geschickte Fotograf, deen op déi gëeegentst Geleeënheeten waart, fir déi wonnerbarst Fotoe vun der schéinster Landschaft ze maachen.

All Mënsch huet en onerschlossene Potenzial. Hie huet all d'Kraaft, déi hie brauch. De Geescht selwer ass eng iewesch Kraaft a muss vun veralteten, restriktiven Gewunnechten a Konzepter befreit ginn.

Loosst eis drun denken, datt soulaang de Sënn vum "Selbst" dominant ass, et eng Tendenz gëtt, eis vu Gott ze distanzéieren, andeems mir dovun ausginn, datt mir genuch Kraaft a Wäisheet hunn, fir ouni Ënnerstëtzung op eisen eegenen zwee Féiss ze stoen an eis Problemer eleng ze léisen.

Mir fäerten, datt wa mir eis dem Wëlle vu Gott ënnerwerfen, mir kee Gléck an deem fannen, wat Gott eis schéckt, an dat ass en Zeeche vu schwachem Glawen. Awer fréier oder spéider wäerte mir gezwonge sinn, eis un Gott ze wenden. An all Mënsch wäert dës Wourecht a sengem Liewen entdecken, wa se et net schonn gemaach hunn.

Mir müssen eis mat voller Vertraue bei Gott wenden a mat Him oppen an intim an der einfachster Sprooch schwätzen - der Sprooch vum Häerz - a mir

mussen Him froen, eis ze hëllefén, Him ze sichen a eis op Him ze verloossen, fir eis Häerzer ze berouegen an eis vun Nout an Nerven ze befreien a vun allem, wat eis am Wee steet a probéiert, eis vun eisem geeschtlechen Zweck ofzehalen.

Loosst Iech net zu engem Affer vun der Welt an hire Fallen ginn. Dir musst d'Kontroll iwwer Äert Liewen iwwerhuelen, Är bannenzeg Kraaft erwächen an d'Schëff vun Ärem Liewen an e sécheren Hafen steieren.

Wann d'Geeschter de Stëbs vun der Ignoranz ofschüttelen an d'Fesselen briechen, déi hir Kräfte bannen, da gi se méi fäeg fir Kreativitéit a positiv Interaktioun mam Liewen.

Wann eng Persoun net géint een kämpft, deen méi staark ass wéi si selwer, gëtt si net staark. Ähnlech, wann Dir Äre Schwiereregkeeten mat Courage a spiritueller Kraaft begéint, gitt Dir méi staark a méi resilient.

Denk net, datt Dir schwach sidd an net fäeg sidd, Iech den Ëmstänn vum Liewen ze stellen, egal wéi schwéier oder haart se sinn. Gott huet Iech d'Kraaft ginn, all deeglech Erausforderung ze bewältegen. Denkt drun, datt egal wéi grouss Är Schwiereregkeeten sinn, Dir genuch Kraaft hutt, fir se ze bewältegen. Gott ass mat Iech a wäert Iech ënnerstëtzen, soulaang Dir un Hie gleeft a mam Courage vun de Brave am Kampf vum Liewen duerchhält.

D'Zäit ass komm fir d'Mënschheet, hir Positioun ze definéieren an de Wee ze entscheeden, deen se muss agoen: entweder a Richtung Chaos an Zerstéierung oder a Richtung vun den héijen universellen Idealer, déi vun den abrahamesche Reliounen vertroueden sinn, fir Séilen an d'Welt viru

Leed a Katastrophen ze schounen. Wann d'Mënschheet hir Roll spillt, wéi se soll, a sech vun de Prinzipie vu Guttheet, Léift a tugendhafter Moral leet, da wäert d'Däischtert sécherlech opgoen an d'Däischtert sech opléisen.

Du hues erhaben Kräfte a wäertvoll Talenter, déi déif an dengem Wiesen schlofen, awer du benotzt se net. Beweeg de Wee Richtung Horizont vun engem raffinéierte Liewen, wou et Erfolleg, Freed a Fridden gëtt.

Wann een mir seet, datt hien dës oder déi Aarbecht net maache kann, gleewen ech him net, well hie kann alles maachen, wat hie wëll maachen, wann hie sech drop virbereet.

Ech hunn dech gesinn, wéi s du de Buedem vu menger Séil mam Plou vu Prüfungen a Leed bearbecht hues, d'Somen vun denger Wäisheet a senge Fueren verstreet hues. Ech hunn dës Somen weider bewässert, an wéi d'Sonn vun denger Barmhärzegkeet op si geschéngt huet, si si gewuess a gebléit, a si hunn eng geseent Ernte vu Zefriddenheet a Befriedigung gedroen.

De Seidewuerm spinnt Fuedem ëm sech am Kokon. Ier en als Päiperlek aus deem Kokon erauskënnt, fënnt en sech dacks dout am seidege Prisong, deen e geschaf huet. Dëst gëllt och fir d'Mënschen. Ier hir Flilleke vun der Unterscheidung wuessen, webe se sech Fuedem aus Angscht, Besuergnëss an Ignoranz, bis d'Krankheet zoufällt an d'Stonn vum Ofrees kënnt, an domat d'Enn kënnt.

Mir fannen eis dacks an engem Prisong gefaangen, dat mir selwer geschaf hunn. Wat bréngt all dëst Leed? Eis eege Gedanken a falsch Liewensweis, well mir handelen, ier mir denken. Mir müssen eis vu Gedanken iwwer Roserei an Egoismus

befreien, a vun engem Liewen, dat ondisziplinéiert
ass an net mat eise méi héijen Ustrengungen
iwwereneestëmmt. All déi mat spirituellen
Ambitiounen müssen hir Energie ëmmer fléissend an
hir Séil staark halen duerch positivt Denken,
Optimismus a produktiv Aarbecht.

Keng Angscht ze hunn heescht Vertrauen a Gott a
säi Schutz ze hunn, a Vertrauen a seng
Gerechtegkeet, Wäisheet, Barmhärzegkeet, Léift an
Allgegenwärtigkeet ze hunn.

Et gëtt kee Schutz oder Sécherheet ausserhalb vu
Gott. Mir müssen eis ganz un Him wenden, wa mir
Sécherheet a Friden am Geescht wëllen.

Déi, déi nëmmen un hir eege Sécherheet a
Komfort denken, d'Bedierfnesser vun aneren
vergiessen oder ignoréieren, beilegen sech
tatsächlech un d'Aarmut, déi hinnen enges Daags de
Fall wäert sinn.

Déi, déi un hirem Räichtum festhalen, anstatt en
fir gutt Doten ze benotzen, bréngen sech selwer kee
Wuelstand am Hiernof; éischter gi se aarm gebuer,
ugedriwwen vun de Wënschen an de Begierden vun de
Räichen. Mee déi, déi hire Räichtum mat aneren
deelen, zéien Räichtum a Fülle un, wou se och higin.

Wann Dir deenen gitt, déi et fräiwëlleg
verdénge, da wäert Dir feststellen, datt Gott ëmmer
bei Iech ass a wäert Iech ni verloossen, an Dir wäert
näischt mat senger Hëllef a Suerg brauchen. Also
vertraut op Gott a seng Hëllef wäert bei Iech kommen
a seng Suerg wäert Iech ëmfaassen.

O Léifsten, göttlech verstoppten, du bass d'Quell
vun der Léift, déi aus dem Häerz vun der Frëndschaft
fléisst, an du bass déi waarm Stralen, déi d'Knospe
vun de Gefiller zu frësche Rosen vun der Loyalitéit an
zärtleche poeteschen Gedanken opmaachen.

Mir sinn all mënnschlech Sender an Empfänger: Dir empfängt d'Gedanken vun aneren duerch Äert Häerz, wat den Zentrum vum Gefill ass, an Dir iwwerdréit Är eegen Gedanken duerch dat Geschlecht A (an der Stirn tëscht den Auebrauen), wat den Zentrum vum Fokus an dem Willen ass. Är Antenn ass am Gehir, dem Zentrum vum héijen, intuitive Bewusstsein a Wahrnehmung.

Stellt Iech vir, Dir sidd net doheem a wëllt wëssen, wat do geschitt. Wann Är Sënner ganz roueg sinn an Äre Gescheit roueg ass, kënn Dir d'Gefiller an d'Gedanken vun Ärer Famill doheem spieren.

Wann Dir eng gutt Konzentrationsfähigkeit hutt, kënnen Är Gedanken iwwerall andréngen, an Är Sënner gi mat vitaler Energie gelueden.

Alles am Universum besteet aus Energie oder Schwingung. D'Schwingung vun der Ried ass eng méi intensiv Manifestation oder Ausdruck wéi d'Schwingung vum Gedanken. D'Gedanken vun alle Mënsche wellen duerch den Äther. Well Gedanken e héije Schwingungsrang hunn, sinn se nach net opgedeckt ginn. Glécklecherweis kennen mir net d'Gedanken vun alle Mënschen!

Wann Dir d'Radioknäppercher dréckt oder dréit (an och hautdesdaags op aner Manéier), kënn Dir verschidde Melodien a Kläng héieren. Wann et net dat inherent Bewusstsein an de Schichten vum Äther géif ginn, duerch dat Radiowellen op Ären Empfänger reesen, géift Dir all d'Sendungsklänge gleichzäiteg héieren.

Gott huet den Äther erschaf an de mënnschleche Gescheit inspiréiert, Mëttelen z'entwéckelen, fir Schwingungen duerch d'Medium ze iwwerdroen an ze empfangen. Radiowellen vertrauen op den Äther fir hir Ausbreitung an op Elektrizitéit fir d'Iwwerdringung

an den Empfang. Dës vibréierend Radiowellen sinn Iddien, déi duerch de Weltraum un all resonanten Empfänger iwwerdroe ginn.

Wann Dir no bei engem Léifsten sidd, spürt Dir seng Gedanken, awer Dir kënnt d'Gedanken vun engem wäit ewech vläicht net spueren, ausser Dir hutt eng héich entwéckelt sensoresch Perceptioun. Déi, déi reegelméisseg Konzentratiouns- a Meditatiounstechnike praktizéieren, erliewen eng déif Rou an hir Gedanken ginn duerch dës Praxis méi raffinéiert, sou datt se d'Gedanken an d'Intentiounen vun aneren och aus der Distanz spueren kënnen!

E Besucher huet gefrot: "Ass d'Weisheet vun den Hellegen net d'Resultat vun enger besonnescher Gonscht vu Gott?"

D'Léierin #Paramhansa huet geäntwert:

"Nee, datt verschidde Leit manner hellegt Wëssen hunn wéi anerer, heescht net, datt Gott de Floss vu senger Gnod op d'Mënschheet limitéiert oder aschränkt. Éischer ass et well déi meescht Leit de Floss vu sengem ëmmer schéngende Liicht behënneren an et dovun ofhalen, an hire Séilen ze schéngen."

Ee vun den Jünger sot: "Ech ginn an d'Bierger fir eleng mat Gott ze sinn."

De Léierer Paramahansa huet geäntwert:

"Dir wäert kee geeschtleche Fortschrëtt maachen, wann Dir dat maacht. Äre Geescht ass am Moment net fäeg, sech déif op de Geescht ze konzentréieren. Är Gedanken wäerten am meeschten ëm Erënnerungen u Leit a weltlech Freed schweben, och wann Dir lech an enger befestegter Höhl ofschléisst. Eierlech an trei Erfëllung vun Äre Liewenspflichten mat deeglecher Meditatioun ass dee beschte Wee."

Geeschtlech Blëtzer

Gëtt et e gemeinsam an allgemengt Zil hannert den Handlungen vun den Awunner vun dëser Welt?

Gëtt et eng gemeinsam Noutwennegkeet, déi eis all dozou forcéiert, eppes ze maachen?

Eng einfach Analyse vu mënschleche Motiver an Ziler weist, datt et dausend an een Zil gëtt, e puer direkt an e puer indirekt, awer dat ultimativt Zil bleift d'Erreeche vun absolutem Gléck oder Gléck.

D'Haaptzil vum Mënsch ass et, Péng a Wonsch ze vermeiden an dauerhaft Gléck z'erreechen. Ob mir Péng a Wonsch permanent eliminéiere kënnen an dauerhaft Gléck erreechen, ass eng aner Saach. Mee d'Realitéit weist, datt mir eescht a bestänneg beméien, Leed a Péng z'entkommen a Freed oder Gléck z'erreechen.

Firwat schafft een als Ufänger an engem Handwerk?

Well hie wëll en Expert an engem vun de Beräicher vun der Aarbecht ginn

Firwat muss hien déi Aarbecht maachen?

Well dat him erlaabt, Suen ze verdéngen?

A firwat soll hie Sue verdéngen?

Well hie seng perséinlech a familiär Bedierfnesser erfëlle kann andeems hie se verdéngt

A firwat sollen dës Bedierfnesser erfëllt ginn?

Well sou eng Enquête hëlleft, Péng ze eliminéieren a Gléck z'erreechen

Dofir gesi mir, datt d'Erfëllung vun engem Besoin, d'Befreiung vu Péng, egal ob kierperlech oder psychologesch, egal wéi liicht oder schwéier, an d'Erreeche vu Gléck eist ultimativt Zil sinn.

Et gëtt kee Grond méi no dem Grond fir d'Erreeche vu Gléck ze froen, well et gëtt keng Äntwert drop, an dat ass eist ultimativt Zil.

Egal wéi eng Natur eis Aarbecht oder eis Ambitiounen sinn - e Betrib grënnen, Sue verdéngen, Frëndschafte sichen, Bicher schreiwen, Wëssen sammeln, Kinnekräicher verwalten, Milliounen spenden, Länner entdecken, Ruhm astribéieren, den Bedürftger hëllefen oder de Wonsch hunn, d'Gutt vun der Mënschheet ze gär ze hunn - wa mir eisen richtegen Zweck ënnersichen an en am Kapp behalen, gëtt d'Sich no Gott eng logesch a realistesch Realitéit, well Gott dat Gléck ass, dat mir beméien z'erreechen an no deem eis Séilen sech verlaangen.

*** * ***

Wann een säi Gesiicht mat enger Mask géif bedecken, kéint een ëmmer nach wëssen, datt e Mënsch do war. Ähnlech ass d'Natur wéi e grouse Schleier, deen duerch göttlech Präsenz geschwollen ass. Gott ass hannert de Schleieren a Masken vun der Natur präsent, awer d'Mënschheet werft e flüchtegen, iwuerflächleche Bléck a verpasst d'Präsenz vum Wiesen, dat hannert de Riddoen vun der Natur verstoppt ass.

Ouni göttlech Hëllef ass de Mënsch gezwongen ze versoen, well d'Kraaft an d'Weisheet fir de Kampf vum Liewen ze gewannen, kommen aus der onendlecher Quell.

Wann ech an enger roueger, roueger, opmierksamer Meditation sëtzen, spieren ech e Freedzidderen a mengem Wiesen an ech héieren Gott flüsteren: "Ech sinn hei".

De Geescht, deen Gott eis ginn huet, ass d'Paart zum Himmel: dat baussenzezt Paart vu sengem Räich, awer d'Leit benotzen en net sou, wéi se et sollen.

Mir brauche net ze waarden, bis mir d'Äerd verloossen, fir eise Geescht ze benotzen, fir Gott ze sichen; d'Zäit ass elo, an d'Plaz ass hei. Déi, déi hire Geescht net benotzen, fir d'Geheimnisser vum Liewen

an d'Mystère vun der Existenz ze sichen, während se op dëser Äerd sinn, wäerten se ni soss néierens fannen.

*** * ***

All Mënsch ass en Ausdrock vu Gottes onendlecher Kraaft a muss en Aspekt vun där Kraaft an allem weisen, wat hie mécht.

Déi, déi bewusst mat Gott kommunizéiere wëllen, deen déi Éischt Ursaach oder den Éischte Beweeger vun der Existenz ass, sinn am nootste bei der Léisung vum Rätsel vum Liewen.

Wann Dir eppes schafe wëllt, verlaasst Iech net nëmmen op extern Quellen, mä verdéift Iech als éischt a selwer a sicht no der onendlecher Quell. All praktesch Methode fir Erfolleg, all Erfindungen, déi fir d'Mënschheet nützlich sinn, raffinéiert musikaalesch Schwéngungen an helleg Texter sinn a Gottes Archiven opgeholl.

Déi, déi Gott ignoréieren, schneiden hir eege Liewenslinn of

De mënschleche Wëllen ass e risege Generator vun Energie, an andeems een Willenskraaft a Wonsch benotzt fir Zougang zu richtigen Energiequellen ze kréien, kann eng Persoun sech séier mam onendleche Verdeeler vun inneren Kräften verbannen.

Déi, déi hir deeglech Aarbecht net maache wëllen, spieren e Manktem un Energie, während de fläissege Schaffer, deen mat Enthusiasmus an Eifer schafft, säi Kierper a Geescht mam kosmesche Stroum opluet.

*** * ***

Et ass d'Pflicht vun enger Persoun, nobel Ziler z'erreechen. Sech mat trivialen an nützlosen Saachen ze beschäftegen ass eng sënnlos Verschwendung vu mentaler Energie.

D'Onkraut muss aus dem Gaart vum Geescht erausgerappt a mat de Blummen vun der göttlecher Léift geschmückt ginn, fir datt et de schéine Gott unzitt, deen d'Schéinheet gär huet.

Äre Gaart am Buedem vun der Wäisheet bléie bleift, musst Dir d'Liewe vereinfachen a Komplikatiounen läschen. Wann Dir alles mat engem fokusséierten an ongelenkten Geescht erreecht, kënnt Dir Är Aktivitéiten analyséieren, dat auswäelen, wat wichteg an essentiell ass, an dat, wat iwwerflächlech an onnéideg ass, ewechgeheien. Soubal eng Aufgab fäerdeg ass, kënnt Dir Äre Geescht dovun zréckzéien an en benotzen, fir aner kreativ Aspiratiounen ze verfollegen.

*** * ***

D'Leit denken dacks un eppes anescht, während se eppes maachen, a si wëssen net, wéi se sech richteg op dat konzentréieren sollen, wat se maachen.

Mir musse léieren, mat all eise geeschtege Fäegkeeten un eng Saach gläichzäiteg ze denken. Eis ganz Opmierksamkeet muss nëmmen op déi eng Saach konzentréiert sinn.

E Mënsch soll net apathesch sinn, ouni Enthusiasmus a Gefill. Saachen faul an onvirsichteg z'erreechen féiert zu engem Verloscht vu Vitalitéit a folglech zu Versoen an Ongléck. Ee soll net nëmmen eng selbsterhalend psychologesch Maschinn sinn. Wéi en Déier, dat no Instinkt handelt

Et ass e grouse Feeler fir eng Persoun, sech net selwer z'erwächen an hir mental Fäegkeeten z'aktivéieren. Gott huet eis dës Fäegkeeten geschenkt a wëll, datt mir se clever benotzen a sech voll bewusst sinn iwwer alles, wat mir maachen.

Mir müssen och grëndlech nodenken, ier mir iergendeng Handlung ënnerhuelen, an eise Geescht

op eng Manéier benotzen, déi eis hëlleft ze wuessen an eis essentiell Eenheet mam allmächtige Schöpfer ze realiséieren. Alles wat mir maachen, soll op gesondem Denken a vernünfteger Planung baséieren.

*** * ***

Et gëtt eng Metapher fir eng Päerdskutsch, déi vun engem Fuerer gefuer gëtt, deem d'Zügel hält. Dës Metapher stellt d'Séil duer, déi an der kierperlecher Kutsch reit, déi vun de Päerd vun de Sënner gezunn gëtt. Den Gedanken hält d'Zügel, an de bewossten Wëlle guidéiert. De Besëtzer vun der Kutsch ass vu gréisster Wichtigkeet, gefollegt vum Fuerer an den Zügel, déi néideg sinn, fir d'Päerd ze kontrolléieren, dann d'Päerd selwer, an zum Schluss d'Kutsch. Ähnlech ass d'Séil iwwerwältigend, gefollegt vum bewossten Wëllen, dann dem Gedanken, deem d'Zügel kontrolléiert, dann d'Päerd, an zum Schluss de Kierper.

De weltliche Geescht, deem e schwache Kierper am Liewe féiert, léisst seng onroueg Impulser rampant lafen, anstatt seng kierperlech Struktur ze stäerken a seng Sënner ze verfeinern, andeems en Selbstkontrolle benotzt a se mat ugebuerer Unterscheidungsfähigkeit op säin spirituellen Zweck richtet, fir deem all dës Saache existéieren.

Wéi hien op de rauen a stachelege Weeër vun de Sënner geet, zerstéiert hien de Won vu sengem Liewen a verléiert sech.

De Sucher, deem no Selbsterkenntnis sicht, ass sech bewusst, datt dat wichtigst Zil am Liewen déi eescht Sich no spirituellem Gléck ass, dat déif an der Séil verstoppt ass, an zur selwechter Zäit léiert hien seng latent mental oder psychologesch Kräfte z'entwéckelen a seng Sënner ze verfeinern, fir weiderhin d'Weeër vum Fortschrëtt Richtung dem

**erwünschten Zil ze goen, a probéiert ze vermeiden,
an d'Fal vu kierperlechen a psychologesche Péng ze
falen.**

**An anere Wierder, den Jünger versteet de
richtege Wee, wéi hie spirituellt Wuesstem a jidder
Hisiicht an op alle Niveauen erreeche kann.**

**Wat de weltleche Mënsch ugeet, ass seng eenzeg
Suerg, seng kierperlech Begierden zefriddenzestellen
an seng Launen ze gefalen, ouni seng Pflicht ze
berücksichtigen, seng mental a spirituell Fäegkeeten
z'entwéckelen.**

*** * ***

**Nervenerkrankungen sinn behandelbar. Déi, déi
un dëse Stéierunge leiden, müssen hiren Zoustand
analyséieren an déi zerstéierend Emotiounen an
negativ Gedanken lassginn, déi se lues a lues
zerstéieren.**

**Objektiv Analyse vu perséinleche Problemer a Rou
an alle Situatiounen an Ëmstänn behalen ass de
Schlüssel fir chronesch nervös Stéierungen ze heelen.
Déi, déi ënner Nervositéit leiden, müssen hiren
Zoustand verstoen a realiséieren, datt d'Ophalen op
negativ Gedanken d'Ursaach vun hirem
Ongläichgewicht an hirer Onméiglechkeet ass, mam
Liewen eens ze ginn.**

**E rouegen, entspaanten Kierper berouegt
d'Nerven a bréngt psychologesch Rou**

-

**Bemierkung: Dëst bedeit net, datt Dir keng
Spezialisten an dësem Beräich konsultéiere sollt, dofir
dës Erklärung**

*** * ***

**An ënnerschiddlechen Zäiten a Plazen huet de
Mënsch duerch d'Vernunft vill Iddien iwwer d'Liewen
an d'Séil kritt.**

Zum Beispill, wann e Member vun engem primitiven Stamm Kappwéi kritt, mengt seng Famill, datt seng Séil aus sengem Kierper entkomm ass, dofir ruffe si den Zauberer-Dokter op, fir him d'Séil zrëckzeginn. Den Dokter geet an de Bësch op der Sich no der Séil, déi hie fënnt a mat an enger Këscht zrëckbréngt a se zrëck an de Kapp vum Patient setzt, an d'Kappwéi verschwënnt no der gängeger Iwwerzeegung.

An enger anerer Kultur gëtt d'"Nëssen" vun enger kranker Persoun gemaach, andeems een Haken (gekrëmmt Eisen mat scharfe Spëtzen) a säi Kierper placéiert, sou datt seng Séil net beim Niesen entkënnt, mä vun den Haken gefaange gëtt!

Genee wéi verschidde Leit wéinst fehlerhafte Denkmethoden zu falschen Conclusiounen iwwer déi mënschlech Psyche komm sinn, sinn anerer - duerch tatsächlech Perceptioun - zu engem aneren, méi räichen a méi solide Verständnis komm.

Mir wëssen, datt d'Séil net datselwecht ass wéi den Otem, well et Leit gëtt, déi laang Zäit am Koma leien ouni ze ootmen, wat beweist, datt d'Séil net um Otem agespaart ka ginn. D'Séil ass méi héich wéi den Otem a méi héich wéi all aner kierperlech Zoustänn.

Egal ob eng Persoun gleeft, datt si e Geescht ass oder net, dat universellt Gesetz verlaangt ëmmer nach, datt si hir spirituell Natur weist.

Egal wéi eng Aarbechts- oder Liewensëmstänn eng Persoun huet, hiert Bewosstsinn entwéckelt sech a vergréissert sech, wa se hir Intelligenz kreativ a produktiv benotzt. All konstruktiv Handlung dréit zur mënschlecher Entwécklung bäi a verbreet d'Verständnis.

*** * ***

Ech liesen immens gär, mee ech kann kaum zwou Säiten liesen, ier ech mech mat eppes anescht beschäftege muss, an dofir hunn ech d'Liesen duerch Meditatioun ersat.

Wann ech an d'Déifte vu menger Séil gruewen, erschéngen strahlend Luuchten an déi gréisst Freed kënnt op, eng Freed, déi mech de ganzen Dag begleet. Dëst ass wat ech a mengem Liewen erlieft hunn a wat all déi, déi mam geseenten Här am Geflüster vun der Séil an der Sehnsucht vum Häerz kommunizéieren, erliewen.

D'Zäit ass ze wäertvoll fir se ze verschwenden Gott wëll, datt mir ausgeglach sinn Wien säi Liewen aus dem Gläichgewicht bréngt, gött vum universelle Gesetz bestrooft

Wann Dir einfach lieft, all Dag Sport maacht, wäertvoll a nützlich Bicher liest an d'Gewunnecht kultivéiert, all Dag iwwer Gott ze nodenken, da pulséiere Är Sënner vu Gléck, vital Stréimunge fléissen duerch Äert Blut, an d'Zellen vun Ärem Kierper gi mat enger Liichtegkeet an Energie gefëllt, déi Dir nach ni virdru erlieft hutt. Dir kritt all d'Wëssen, no deem Dir Iech verlaangert, vum Geescht an Iech.

Sou war mäi Liewen ëmmer. Ech hunn an zwanzeg Joer keng zwanzeg Bicher méi gelies. Ech sinn net houfreg drop, an ouni datt ech duerch Meditatioun göttlech spirituellt Bewosstsinn gewonnen hätt, wier ech komplett ignorant.

Wann ech e Buch kucken, stellen ech fest, datt d'Fakten, déi et enthält, mir scho vu Gott opgedeckt goufen

All erhaben Iddien a Wourechten kommen vu Gott dem Allwëssenden, a wann Dir iwwer Hien nodenkt, kritt Dir seng Wäisheet direkt.

Dofir ass et besser, gutt Bicher ze liesen, wéi Zäit mat fruchtlosen Aktivitéiten ze verschwenden, a besser wéi ze liesen ass et, ze kontempléieren an d'Bewosstsinn vun der absoluter Wourecht, déi Gott ass, opzebauen.

*** * ***

Et gi vill Leit, déi stänneg liesen, awer lech näischt Wäertvolles ubidden kënnen. De beschte Wee fir e Buch ze liesen ass iwwer säin Inhalt nozedenken a kucken, wéi en op Äert eegent Liewen uwendbar kéint sinn.

Et ass och wichteg, Ënnerscheidungsfäegkeet ze üben, fir net blann alles ze akzeptéieren, wat Dir liest. Wat Dir liest, soll Äre Geescht a Logik zefridden stellen. Fir wierklech liesenswäert ze sinn, solle Bicher Äert Denken stimuléieren, an dann wäert Dir spieren, wéi Äre Geescht sech entwéckelt a sech ausbreet.

Déi, déi net liesen oder reflektéieren, mä e ganz iwwerflächlecht Liewen ouni Zweck oder Sënn liewen, entwéckelen kee déift Verständnis oder kréien kee bestëmmt Wëssen.

Harmonie mécht eis kompatibel a harmoniséiert mat der göttlecher Kraaft, déi eis Denken inspiréiert a mat de Luuchte vun héijen Inspiratiounen op eis Geescht schénkt.

Meditatioun ass de Wee fir dat héiescht Selbst z'erreechen

D'Mënsche maachen sech selwer Onrecht, wa se net liesen, awer Kontemplatioun ass nach besser wéi Liesen {Fir e Vollek, dat nodenkt}

*** * ***

Gläichgewiicht ass essentiell an all Aspekt vum Liewen. Et ass ubruecht, nützlich Liesmaterial einfach zur Verfügung ze halen an et an der Fräizäit

ze liesen. Déi wichtegst vun dëse Materialien si spirituell Bicher, gefollegt vu wëssenschaftleche Wierker, e bëssen Geschicht, Philosophie, eescht Literatur, Biographien vu grouse Perséinlechkeeten, Reesberichte an alles anescht, wat den Horizont erweidere kann a vill Inspiratioun ka bidden.

Bicher kënnen trei Frënn sinn, a wann Är Auswiel vun héijer Qualitéit ass, kritt Dir méi Virdeel dovun.

Et kann am Ufank schwéier schéngen, d'Essenz vun de spirituellen Léieren an den Iddien vu grouse Denker ze verstoen, awer no enger Zäit wäert Dirlech selwer iwwer hir Schrëften reflektéieren anlech mat hire Gedanken beschäftegen. Dir wäert d'Gefillhunn, datt Dir eppes Wäertvolles gewonnen hutt, well all déiweis Leit hir Wäisheet a Wëssen aus dem onendleche Schatz vu Gottes Wäisheet gehollhunn - Iddien, déilech vläicht ni a Ärem ganze Liewen agefallwieren.

*** * ***

Blummen a Rosen si schéin a lieweg, awer hannert hinnen läit e Gaart vun onmoossbar méi grousser Schéinheet a Pracht. Och wann dëse Gaart komplett transparent ass a schwéier am Ufank ze gesinn, wann Dir déi spirituell Dimensioun duerch d'Paart vum spirituellen Aa andréngen kënnt, kënnt Dir dëst ätherescht Räich entdecken a seng Wonner genéissen.

Ech wunnen an deem sanfte Räich, wou exquisit Qualitéiten an zäertlech, delikat Gedanken méi séiss a méi parfüméiert si wéi all ierdesch Blumm oder Rous. Do schluppt d'Bee vu mengem Geescht stänneg den Nektar vun der göttlecher Präsenz.

Wann mir eise Fokus no bannen riichten a méi a méi an där verstoppter Welt an eis liewen, da stellen mir fest, datt eis spirituell Qualitéiten speziell Forme

unhuelen, déi als Fënstere wierken, duerch déi mir d'Séissheet vu Gott erkennen, déi d'Beschreibung an d'Fantasie iwwerschreift.

*** * ***

Jiddereen, deen dës Wierder héiert oder liest, weess, datt ech d'Wourecht soen

Wann ech all d'Kraaft géif weisen, déi Gott mir ginn huet, géifen d'Leit sech net aus Léift fir Gott uschléissen, mä wéinst Wonner. Mä ech wënschen mech net, dës Zort vun iwwerflächlecher Jüngerschaft. Si sollten net duerch Kraaft ugezunn ginn, mä duerch d'Léift vu Gott, an dat ass mäin Zweck am Liewen.

Wann ech Gott net kennegeléiert hätt, hätt ech net sou geschwat. An jidderee kann Hien kennenléieren, wann e wëll.

Ech versichen net, d'Leit fir mech ze gewannen, andeems ech un hir Emotiounen appelléieren, mee ech schwätze mat hirem Geescht a beäntweren hir Logik an hir Ënnerscheedungsfäegkeet. Blanne Glawen ass nätzlos. E Mënsch muss d'Fäegkeete vum Versteesdemech aktivéieren, déi Gott him ginn huet, an d'Saachen net fir den éischte Wäert akzeptéieren, mee d'Ursaachen, d'Auswierkungen an d'Logik hannert senge spirituellen Orientatiounen a Praktiken verstoen.

Wann ech dausend Mond hätt, géif ech mat hinnen iwwer Gott schwätzen an d'Wichtigkeet, sech zu Him ze wenden a Him kennenzeléieren.

*** * ***

Gott freet de Mënsch net, düster, mürresch, isoléiert oder stierzhaft ze sinn. Dëst ass net dat richtege Verständnis vu Gott, an et ass och net de richtege Wee fir seng Gunst ze kréien. Wat méi Fridden een erlieft, wat méi kann een déi göttlech

Präsenz spieren. Wat méi Gléck een huet, wat méi Harmonie mat Gott kënnt. Déi, déi Gott kennen, si glécklech, well Gott d'Quell vun der gréisster Freed ass.

D'Leit versichen, Gléck an Alkohol, Sex a Suen ze fannen, awer d'Säite vun der Geschicht si voller Geschichten iwwer hir zerstéiert Hoffnungen an erfëllte Dreem. D'Zäit, déi ech a Meditation verbruecht hunn, huet mäi Liewen onheemlech fruchtbar gemaach.

Göttlech Leedung a Wäisheet leien an der spirituellen Ekstase

Wann eng Persoun a Harmonie mat Gott ass, och wann si ongewollt e Feeler mécht, weess si, wéi si de Feeler korrigéiere kann, a wann si eng falsch Meenung ausdréckt, wäert Gott se aus Léift fir säi Jünger korrigéieren.

*** * ***

Et muss e Gläichgewiicht tëscht spirituellem Wëssen an den Naturwëssenschaften fonnt ginn. Ouni dëst Gläichgewiicht wäerten Eenzelpersounen a Natiounen a Misär an Zerstéierung stierzen. Wa sech d'Cheffe vun der moderner Welt spirituell erleichte géifen a zesumme géife schaffen, kéinte si Krich an Aarmut vun der Äerd bannent e puer Joer ausrotten.

Geeschtlecht Bewosstsinn bedeit d'Bewosstsinn vun enger Persoun vun der göttlecher Präsenz a sech selwer an an all anere liewege Wiesen.

Dat Bewosstsinn eleng kann d'Welt retten, an ouni et gesinn ech keng Hoffnung op Friden. Loosst d'Mënschheet mat sech selwer ufänken, well d'Zäit ze wäertvoll ass fir verschwend ze ginn.

D'Pflicht verlaangt vun eis, eise Bäitrag ze leeschten, fir d'Kinnekräich vu Gott op d'Äerd ze bréngen

Vill zécken, Gott ze sichen, aus Angscht, datt d'Liewen düster a langweileg gëtt, ouni Schéinheet a Freed. Mee de Géigendeel ass wouer! Dat purt Gléck, dat déi, déi Gott wierklech kennen, a perfekter Harmonie mat Him fannen, ass onbeschreiflech.

Ech sinn Dag an Nuecht an engem Zoustand vu spiritueller Freed. Déi Freed ass Gott, an Hien ze kennen heescht all Leed ze verstoppén an et ouni Bedauern ze begrüen.

*** * ***

Während sengem temporären Openthalt hei leet de Mënsch dësem Spektakel grouss Bedeitung. Mee hie dierf sech net ze vill doran a senge stännegen Eventer verdréien, well wann hie dat mécht, distanzéiert hie sech vu Gott, deen stänneg op all Manéier a mat all Mëttel probéiert, eis aus senger grousser Suerg ëm eis a senger immenser Léift fir eis zu sech ze zéien.

Et stellt eis all d'Wonner virun, déi mir wëlle gesinn: d'Wonner vun de wuessenden Saachen an déi onendlech präzis Uerdnung vun der Natur.

Et ass hannert de Blummen a Rosen, a wien et escht sicht, wäert et onvermeidbar fannen

Naturwëssenschaftler sinn net duerch blann Gebieder zu hiren Entdeckungen komm, mä éischer andeems se sech un d'Gesetzer vun der empirischer Wëssenschaft gehalten hunn. Ähnlech fënnt jiddereen, deen d'Gesetzer vun der geeschtger Wëssenschaft oprecht an escht uwendt, automatesch Gott u senger Säit.

Et ass Zäit fir de Mënsch seng geeschteg Aen opzemaachen a feststellen, datt Gott ze fannen e fervent a persistent Verlaangen a virsiichteg Beobachtung vu Gottes Gesetzer erfuerdert.

*** * ***

Gott klappt roueg un d'Dieren vun eisen Häerzer a rifft eis zrëck bei sech, awer déi meescht Leit wëlle net zrëckkommen. Awer wann d'Welt virun hiren Ae däischer gëtt a si a Problemer verwéckelt ginn oder Krankheeten zum Affer fällen, beeilen si sech, zu him ze bieden a seng Hëllef ze sichen.

Déi, déi hir Harmonie a Konformitéit mat Gott a Zäite vu Gléck a Wuelstand stäerken, wäerten Gott un hirer Säit fannen, wa se Hien brauchen. Mee déi, déi dës Bezéiung prokrastinéieren, veruerteelen sech selwer, hire Schwieregkeeten ze stellen a mat hire Prüfungen eleng ze kämpfen, bis se - mat Wäisheet a kompletter Ënnerwerfung - sech zu hirem éiwege Frënd wenden a seng gnädeg Dier klappen kënnen.

Vun der grousser Masse vun der Mënschheet sichen nëmme ganz wéineg Gott wierklech. Wou sinn déi, déi virun zweehonnert Joer geduecht hunn, dës Äerd géif hinne gehéieren? Si sinn all fort, a vläicht nëmme e puer, déi, déi sech zu Gott gewend hunn a sech selwer kennegeléiert hunn, jee d'Realitéit vum Liewen wierklech verstanen hunn. Awer all Generatioun betruecht dës Liewen als real!

*** * ***

Ier iergendeen anere Mënsch mat eis war, wien war mat eis? Gott A wann mir dës Äerd verlossen, wien wäert mat eis sinn? Gott a keen aneren Awer et wäert schwéier sinn, Hien dann ze erkennen, ausser mir beméien eis, Hien elo ze erkennen Wann Dir oprecht a grëndlech no Gott sicht, fannt Dir Hien, an Är Sécherheet, datt Hien ëmmer mat Iech ass, gëtt gestäerkt Suergen an Illusiounen wäerten Iech verlossen, an Dir wäert ni méi täuscht ginn.

Alles wat existéiert ass eng Versuchung, d'Mënschheet vu Gott ewech ze lackelen. Mee Gott ass vill méi verlockend wéi all ierdesch Versuchung.

Wann Dir och nëmmen e Bléck op Hien kréie géift, géift Dir dës Wourecht erkennen a fäeg sinn, Hien duerch Gebied, spirituell Kontemplatioun an onerschütterlech Entschlossenheet ze fannen.

*** * ***

Den Tempel, deen Gott am meeschte gär huet, ass den Tempel vun der Rou an dem banneschte Fridden fir seng Unhänger, wou se erakommen fir ze meditieren an ze schwätzen, an domat d'Welt an hir onendlech Suergen hannerloossen.

Mir däerfen eis net vun dëser ëmmer verännerlecher Prozesssioun vun der Mënschheet blende loossen. Während d'Karawane vun der Zäit hir Rees weiderféiert, wäert Dir endlech feststellen, datt Dir en integralen Deel vun der méi grousser Entitéit sidd. Wann eng Persoun en Tempel vu Schéinheet a spirituellem Fridden a sech selwer etabléiert, wäert si fäeg sinn, Gottes Präsenz ze spieren a seng Noperschaft ze spieren. Soss sinn d'Illusiounen vun der Welt villfälteg, ëmmer präsent, an hir Suergen fëllen eis Häerzer.

Jidderee vun eis gëtt fréier oder spéider vun dëser Äerd geholl, an dofir musse mir elo den Zweck vum Liewen verstoen. De fundamentalen Zweck vun der mënschlecher Erfahrung op dëser Welt ass eis ze dréngen, no dem Sënn vum Liewen ze sichen. Maacht d'Kenntnis vu Gott zu Ärem Zil, a wësst, datt eng eescht an oprecht Sich no dem Geheimnis vum Liewen lech vill Schwieregkeeten erspuert an lech virun verschiddenen Ängscht rett.

D'Ängscht virum Doud, Versoen, Problemer oder Trauer erweckt grouss Panik an enger Persoun. Wann eng Persoun net fäeg ass, sech selwer ze hëllefen an hir Famill a Frënn keng Hëllef ubidden kënnen, iwwerwältigt d'Verzweiflung si, an d'Welt schéngt

hinnen däischer. Mee et ass net néideg, dësen Zoustand z'erreechen. Wann si hiert ganz Liewen u Gott denken an eng Verbindung mat Him behalen, wäerte si Hien a schwierigen Zäiten an Zäiten vun Nout fannen.

*** * ***

Wann déi meescht Leit een onattraktiv fannen, sollten se sech selwer ënnersichen. Et kéinte bestëmmt Perséinlechkeetseigenschaften ginn, déi ofschreckend sinn. Vläch schwätze se ze vill, si geneigt sech an d'Affäre vun anere Leit anzemëschen oder aneren ze soen, wat mat hinne lass ass a wéi se hiert Liewe solle liewen, ouni Virschléi fir Selbstverbesserung unzehuelen. Dëst sinn nëmmen e puer Beispiller vu psychologesche Charakteristiken, déi eis fir anerer onattraktiv maache kënnen.

U Gott gleewen a Glawen u Gott hunn sinn zwou verschidde Saachen. Glawen ass näischt wäert, ausser mir erliewen en a liewen no him. Glawen, deen sech an Erfahrung verwandelt, gött zu Glawen, an en onerschütterleche Glawen kann net widerluecht oder widdersprach ginn, well en eng intuitiv an onerschütterlech Iwwerzeugung vun der Wourecht ass. Et ass eng grouss Kraaft, an seng Resultater sinn direkt an erstaunlech. De Glawen schafft mat absoluter Präzisioun a léisst kee Raum fir Feeler.

*** * ***

An den Ae vun engem Mënsch läit déi ganz Geschicht vu sengem Liewen, an et kann net verstoppt ginn virun deenen, déi wëssen, wéi se se lesen. Et gött geeschteg Aen an weltlech Aen, verréideresch, lësteg Aen an lustvoll Aen. Alles, wat e Mënsch mécht, gött a senger Aen opgeholl, a wann ech analyséiere géif, wat ech an hinne gesinn, géifen d'Leit iwwer mäin Abléck erstaunt sinn.

Mir müssen Handlungen vermeiden, déi de Geescht entfalen an d'Séil korruptéieren. Falsch Handlungen kreéieren negativ oder béiswëlleg mental Schwéngungen, déi sech am Ausgesinn an am Charakter vun enger Persoun reflektéieren. Amplaz solle mir eis un Handlungen engagéieren an Gedanken denken, déi déi positiv Qualitéiten ënnerstëtzen, déi mir eis wënschen. Déi, déi dës Wourecht berücksichtegen, wäerten feststellen, datt hiert Liewe wonnerbar schéin gött.

*** * ***

Richtig Frënn verstinn eis selten falsch. Dir kënnt oppe mat engem Frënd schwätzen, ouni datt een se falsch verstane huet, awer eng Frëndschaft kann net wuessen a bléien, soulaang et en Hiwäis oder eng Fuerderung vun engem zum aneren gött.

Frëndschaft kann nëmmen op engem Fundament vun Onofhängegkeet a spiritueller Gläichheet opgebaut ginn. Dofir sollten d'Interaktiounen tëscht Frënn op dësem Prinzip baséieren an am Licht vun dëser Wourecht. Wann Dir een schlecht behandelt, wäert Dir ni d'Séissheet vun hirer Frëndschaft erliewen.

Et gi vill, déi d'Weeër vum Liewen ouni Frënn goen, ech kann mir net virstellen, wéi se et fäerdeg bréngen, weiderzemaachen!

Richtig Frënn verstinn eis selten falsch, a wann se dat maachen, ass et nëmme fir eng kuerz Zäit. Wann een Äert Vertrauen a Loyalitéit verréit, gitt him weider Är Léift a Verständnis, wéi wann näischt geschitt wier, genee wéi Dir Vertrauen a Loyalitéit am Géigenzuch wëllt kréien.

Mee wann déi Persoun weiderhin mat Veruechtung an Haass géintwärtig dir handelt, a weiderhin déi ausgestreckt Hand vun der Frëndschaft

géintiwwer him klappt, dann ass et besser, deng Hand fir eng Zäit zrëckzezéien.

*** * ***

Jidderee vun eis gött fréier oder spéider vun dëser Äerd ewechgeholl, an dofir musse mir elo den Zweck vum Liewen erkennen

Dat ultimativt Zil vun der mënschlecher Erfahrung hei ass et, d'Sich no dem Sënn an dem Zweck vum Liewen ze stimuléieren an ze encouragéieren. Dës mënschlech Rees sollt net ze vill Bedeitung kréien. Well d'Caravane vun der Zäit hire Laf weiderféiert, wäerte mir schliisslech feststellen, datt mir Deel vun enger méi grousser Existenz sinn, an dofir musse mir d'Wëssen iwwer Gott zu eisem ultimativen Zil maachen.

D'Angscht virum Doud, Versoen, Problemer oder schmerzhaft Leed erweckt grouss Panik an enger Persoun.

Wann eng Persoun net fäeg ass, sech selwer ze hëllefen, a wann hir Famill keng Hëllef ubidden kann, ass hire psychologeschen Zoustand net beneidenswäert. Mee Gott wäert déi net verloossen, déi un hie gleewen a vertrauen op seng Fäegkeet, hinnen ze hëllefen.

Ier iergendeen Mënsch mat eis war, war Gott mat eis. A wann mir dës Äerd verloossen, wäert Gott mat eis sinn.

Mee mir kënnen Gott net kennenléieren, ausser mir maachen elo d'Ustrengung a beméien eis oprecht, mat Him ze kommunizéieren a méi no bei Him ze kommen.

*** * ***

A menge fréie Joren hunn ech ënner extremer Sensibilitéit gelidden, an dofir war ech deejéinegen, deem am meeschte gelidden huet.

Et war e Prozess vu Selbstquälerei. Well ech sou sensibel war, huet et mir geschengt, wéi wann anerer et genoss hätten, mech opzeréieren a mir meng Rou ze berauben.

Loosst keen Äre Fridden ewechhuelen

Mäin Opreegung war net nëmmen dem Sarkasmus an dem Spott vun aneren ze verdanken; et koum och aus menger Sensibilitét fir hir Kommentarer. Ech hunn entdeckt, datt wat méi ech mat menge Kritiker diskutéiert hunn, wat se et méi genoss hunn.

Schlussendlech hunn ech decidéiert, datt keen mäi bannenzege Fridden zerstéiere kéint, an ech hunn zu mir selwer gesot: "Loosst se sou vill kritiséieren, wéi se wëllen, awer ech wäert hirer Kritik net méi Opmierksamkeit schenken."

An dat ass genau dat, wat geschitt ass. Ech hunn hir ongerecht a verletzend Kommentarer komplett ignoréiert, wéi wann se net existéiere géifen. Lues a lues hunn si hire Wonsch verluer, mech ze verarschen, a si sinn meng Frënn ginn; e puer sinn souguer a menge Fousstappe gefollegt.

Et ass nätzlos, vun aneren no Frëndlechkeet a Respekt ze froen; mir müssen et éischer selwer wäert sinn.

Wa mir éierlech mat aneren sinn, hinnen Respekt weisen an hir Frëndlechkeet an Häerzegkeet erwidern, da wäerten si eis ëmmer mat Respekt behandeln.

Mir sollten de gudde Wëlle vun aneren net mat eiser extremer Sensibilitét lähmen, wa se eis konstruktiv kritiséieren, mä mir sollten éischer mat jidderengem kooperéieren, deem eis hëlleft.

*** * ***

Dës Welt wäert ëmmer Problemer an Onrouen erliewen. Amplaz Angscht an Onrou nozeginn, soll de

Mënsch sech un Gott wenden a Fridden, Sécherheet a Schutz kréien, net nëmme fir sech selwer, mä och fir seng Léifsten, déi Gott a seng Fleeg gestallt huet.

Mir sollten net ze vill un d'Dreem vun dësem flüchtege Liewen gebonne sinn, mä éischer an enker Harmonie mat Gott sinn

eemol fir ëmmer vun Illusiounen befreien kënnen.

Wann mir iwwer Gott meditieren, spiere mir seng freedeg Präsenz a gi mir vun den Albträim vum Liewen lass.

*** * ***

Eng Übung fir de Kierper ze entspannen an de Geescht ze berouegen:

Spannt Är Kierpermuskelen moderat mat Willenskraaft un. Mat Willenskraaft, riicht d'Liewenskraaft (während dem Muskelspannungsprozess) fir de Kierper oder en aneren Deel vum Kierper mat Aktivitéit ze iwwerfluten.

Ech spieren d'Energie vibréieren, pulséieren, de Kierper oplueden an en mat Vitalitéit revitaliséieren.

Entspannt Iech a spiert e Welle vu Liewen an Energie, déi duerch d'Zellen an d'Gewëss vun Ärem Kierper fléisst.

Ech fille mech, datt du net de Kierper bass, mee d'Liewen, dat de Kierper erhält

Fillt de Fridden, d'Fräiheet an déi erhéicht Rou, déi mat dëser Übung kommen

*** * ***

Wann Dir vun der göttlecher Bewosstsinn geleet gitt, och wann d'Zukunft düster schéngt, wäerten d'Saache sech ëmmer nach verbessern an Dir wäert net versoen, soulaang Dir am Liicht vu Gott gitt a vu senger Féierung geleet gitt.

Mir müssen d'Iddi lassginn, datt Gott, mat all senger wonnerbare Kräften, wäit ewech am Himmel ass, an datt mir schwach sinn a begruewe sinn ënner Koup vu Schwierigkeeten a Problemer op dëser Äerd.

Loosst eis drun denken, datt mir net eleng sinn, datt hannert eisem mënschleche Wëllen de grouse göttleche Wëllen läit, an datt jiddereen, deen oprecht an treu Hëllef sicht, se sécherlech kritt.

*** * ***

Alles am Universum ass matenee verbonden a enk mat aneren verbonden

Duerch déi richteg Notzung vum mënschlechen Intellekt, deen eis vu Gott geschenkt gouf, realiséiere mir, datt d'ganzt Liewen mam héchste Geescht verbonden ass.

Mir mengen heiansdo, mir wieren e Spillsaach an den Hänn vum Schicksal, awer wa mir eist Bewosstsinn iwwer limitéiert, illusoresch Forme eraus loossen an den Ëmfang vum eisem Bewosstsinn a Versteesdemech testen, gi mir eis bewusst, datt an eis e Funken vum der göttlecher Kraaft ass, deen dat ganz Liewen erstellt an erhalen, an datt e waart, erwächt ze ginn.

*** * ***

En Inferioritéitskomplex entsteet aus engem verstoppte Bewosstsinn vun enger realer oder vermeintlecher Schwächt

Fir dës Schwächt ze kompenséieren, kënnen verschidde Leit e Schëld vu falschem Stolz droen a sech mat Eitelkeet opblösen.

Déi, déi de richtige Grond hannert deem anormalen psychologeschen Zoustand net kennen, kéinte soen, datt d'Persoun e Superioritéitskomplex huet.

Béid vun dëse Komplexer weisen op eng bannenzeg Disharmonie hin a si zerstéierend fir d'Selbstwuesstem. Si entstinn aus der Fantasi an enger Ignoranz vun der Realitéit a si hunn näischt mat der Natur vun der mächtger Séil ze dinn.

Selbstvertrauen muss op der Grondlag vu richteg Leeschtungen an der Erkenntnis baséieren, datt erleichte Séilen näischt feelen, well se räich a Gott sinn.

*** * ***

Den Nervensystem huet zwou Funktiounen:

Den Nervensystem erlaabt eis, mat der Welt ze interagéieren. Al Yogi hunn entdeckt, datt den Nervensystem och dozou déngt, de Mënsch mat Gott ze verbannen.

D'Liewenskraaft am mënschleche Kierper fléisst normalerweis no baussen, vum Gehir a Réckemuerch duerch d'Nerven zu de Sënner an hiren externen sensoreschen Erfarungen.

Wann dës Liewenskraaft kontrolléiert gëtt - duerch Meditatioun - dréit se hire Floss no bannen amplaz no baussen ëm, an zitt d'Bewosstsinn mat sech an déi transparent Achsen oder Zentren, wou d'spirituell Perceptioun an d'Wëssen iwwer Gott leien.

Nervosität - déi exzessiv Stimulatioun vun den Nerven ass - beschränkt dat kierperlecht Bewosstsinn, während Rou dat göttlecht Bewosstsinn unzitt.

Wann Dir meditiert an déi extern Nervenenergie ausschalt a lech berouegt, zitt sech d'Liewenskraaft vun de Sënner an d' Zentren vum spirituellen Bewosstsinn zréck, an et gëtt dann eng Verbindung tëscht Ärem Nervensystem an dem héije Bewosstsinn etabliert, sou datt Dir déi göttlech Präsenz fillt a

sidd am Land vum Liicht iwwer dem Beräich vum Schlof an dem Onbewosstsinn eraus.

*** * ***

Vill interesséiere sech fir d'Frëschheet vun der Jugend, well op déi eng oder aner Manéier jidderee no der "Quell vun der éiweger Jugend" sicht, awer wat ass Jugend?

Net all jonk Leit sinn onbedéngt jonk, well e puer tatsächlech zimlech al sinn a vill méi fragil ausgesinn wéi hiert tatsächlecht Alter. Am Géigendeel gëtt et och eeler Leit, déi trotz hirem héijen Alter hir Jugendlechkeet behalen. Si halen hire Geescht schaarf, hir Vitalitéit fléisst vun hirem energesche Geescht an hire Kierper a Gesiicht, an hiert Bluttpulséiert vu Freed um Existenz.

Am Géigendeel, et gëtt negativ, launesch, depriméiert, kritesch an enttäuschend Leit, wéi wann se verstuerwe wieren - ech wëll, datt Äert Liewen laang ass.

Et gëtt keng Excuse fir falsch psychologesch Zoustänn. Mir sollten ëmmer positiv, optimisteschesch, voller Liewen an Energie sinn, dankbar fir Gottes Segen sinn, an an enger Welle vu spiritueller Jugend agetaucht sinn , déi aus den Déiften vun eisem Wiesen erausstécht.

*** * ***

Meng Bridder a Schwëstere(n) op dëser Welt, denkt w.e.g. drun, datt Gott een ass a mir all Memberen vun enger universeller Famill sinn. Dofir musse mir konstruktiv Weeër adoptéieren, fir eis géigesäiteg ze hëllefen - materiell, moralesch, finanziell a geeschtlech - fir datt mir virbildlech Bierger vun dëser Äerd kënnen ginn.

Wann all Persoun an enger Gesellschaft vun 1.000 Leit op Bedruch, Täuschung a Kämpf zrëckgräife géif,

fir sech op Käschte vun aneren ze beräicheren, hätt si 999 Feinde. Wann awer all Persoun probéiert, mat aneren zesummenzeschaffen an ze schaffen, anstatt géint si, hätt si 999 Frënn.

Ähnlech, wann all Länner sech géigesäiteg aus Léift hëllef gëfen, wier d'Äerd a Fridden an et géif vill Méiglechkeeten ginn, fir d'Bedierfnesser vun all Mënsch ze erfëllen an hiert Wuelbefannen ze verbesseren.

*** * ***

Déi, déi spirituell Erliichtung erreecht hunn, verkierperen déi ideal Qualitéite vu Maskulinitéit a Fralechkeet. Wann eng Persoun e perfekt Gläichgewicht tëscht Intellekt an Emotioun erreecht, huet si eng vun de wichtegste Lektione geléiert, fir déi si op dës Äerd komm ass. Ee muss sech bewusst sinn, datt hir essentiell Natur spirituell ass, net kierperlech.

Wann e Mann an eng Fra sech géigesäiteg nëmmen als Mëttel gesinn, fir hir Wënsch ze erfëllen, riskéieren se d'Harmonie ze zerstëieren an dat richtegt Gléck ze verléieren. E Mann muss enger Fra d'Gefill ginn, datt si net nëmme mat him ass, fir seng sinnlech Drang ze erfëllen, mä als Partnerin a Begleederin, déi hie schätzt, respektéiert a betruecht als Ausdrock vun de schéinsten a déifste Bedeitung vum Liewen. Och eng Fra soll e Mann op déiselwecht Manéier gesinn.

Wann e Mann a seng Fra sech mat enger renger an oprechter Léift gär hunn, erliewen si eng komplett Kompatibilitéit op kierperlechem, geeschtegem a spirituellem Niveau.

Wann si hir Léift op eng raffinéiert Manéier ausdrécken, ass d'Resultat eng erfollegräich Unioun an erneit Gléck.

*** * ***

**Wann eng Persoun am Liewen ongelécklech ass,
ass si sech dat déif an hirem Häerz bewosst. Et gëtt
nëmmen ee direkten Wee zum Gléck, an dat ass
duerch d'Verbindung mat Gott.**

**Gott wäert déi ni verloossen, déi op hie
vertrauen, an hie wäert och ni déi enttäuschen, déi
hie gär hunn**

**Déi mat spirituellem Abléck kënnen de Wee
skizzéieren an op Hindernisser a Fallen hiweisen,
awer eescht Sichend müssen d'Ustrengung maachen
an d'Distanz selwer iwwerwannen. Geeschtlech
Harmonie mat deenen, déi eng echt Verbindung mat
Gott hunn, bitt spirituellen Notzen fir déi, déi de Wee
wëlle goen an dat gewënscht Zil erreechen.**

*** * ***

Rou a Geeschter

**Wann brennend Suergen hir Hëtzt verléieren
Rou kënnt ervir, bréngt Fridden a Rou
Et ass de wäisse Mast vum Boot vum Liewen
Et ass gefëllt mat der Loft vum dauerhafte Gléck,
fräi vun Opreegung**

**Also dréckt si d'Boot sanft iwwer d'Uewerfläch
vum Séi Al-Rida**

**Rou ass de sanfte Floss vun Zefriddenheet
Richtung Mier vum Fridden, onberéiert vun de Wellen
vun der Suerg. Et ass den Daach vun der Séil, deen
sech iwwer de Geescht an d'Häerz vum Mënsch
ausbreet, fir d'Freed vu sengem Liewen, souwuel
kleng wéi grouss, virum Reen vun Angscht an Angscht
ze schützen.**

**Et ass den himmleschen Toun, deen aus der Lyra
vum Liewen erauskënnt. Et ass dat hellegt Salz um
Dësch vum Liewen, de Sprëtz, deen aus de
Waasserfäll vun der Leeschtung flitt, an déi**

wonnerbar, roueg Stëmmung, duerch déi
d'Kinnekräich vun der Séil an Harmonie a Aklang
regéiert gëtt.

Rou ass net nëmmen op ofgeleeëne Retreats ze
fannen

Et gëtt och keng Flucht virum Kaméidi an dem
Kaméidi

Éischer kënnt et do wou d'Häerzer et wëllkomm
heeschen

An hatt bleift do wou Séilen Trouscht an hir
fannen

Egal wéi Zäit a Plaz

Et ass eng delikat, fragil Blumm

Et kann net haart Beréierungen toleréieren

Éischer lieft, bléit a bléieft et

Wann et mat frëschem, purem Waasser gewässert
gëtt

Rou ass e rouege Séi vu Gefiller

Fräi vun de Falten vum Trauer

Si, déi Tréinen aus Angscht vergoss

Fir de klengste Spuer vun Angscht a Leed

Wann d'Säit vun der roueger Séil bedeckt ass

Eng Schicht vu purem, hellwäissem Schnéi:

De Schnéi vun der Rou a vum Fridden vum

Geescht

D'Stuerm vun der Angscht an d'Hurrikaner vun
der Suerg wäerten net duerchsetzen

Stéierend Fridden a Rou

Ënnert dëser haarder, glänzender Schicht

Fir dëse geseenten, stralende Glanz

* * *

Frëndschaft ass déi rengst Form vun der
göttlecher Léift

Well et aus der fräier Wiel vum Häerz gebuer ass

**Et gëtt eis net vum familiären Instinkt
opgezwongen**

**Perfekt Frënn trennen sech ni
Näischt kann d'Bande vun hirer brüderlecher
Zuneigung trennen**

**De Schatz vun der Frëndschaft ass dat wäertvollst
Besëtz**

**Well richtig Frëndschaft ass mat der Séil
verbonden**

**Iwwer d'Grenze vun dëser Welt eraus
All d'Frënn, mat deenen mir Léift a Verbindung
deelen**

**Mir wäerten se erëm am himmlesche Haus treffen
Well déi richtig Léift stierft ni**

*** * ***

**Vill kommen op de spirituellen Wee, awer déi, déi
bis zum Schluss duerchhalen, wäerten spirituell Gléck
schmaachen a richtige Fridden genéissen.**

**Déi oprecht Jünger - déi realiséieren, datt déi
däischter, schlammeg Weeër vun der Welt zu
Enttäuschung a Frustratioun féieren - wenden sech zu
Gott a sichen Hien mat aller Éierlechkeet, a si hunn
keng Zwiwel un senger Fäegkeet, si ze retten an ze
tréischen.**

**Egal ob de Sucher eng konkret Äntwert vu Gott
kritt oder net, hie verléiert säi Vertrauen an Hien net,
mä biet Hien weiderhin an den Déiften vu senger Séil,
sécher datt Hien d'Bitt héiert an datt Hien dem Ruff
vum Häerz zum passenden Zäitpunkt äntwert.**

*** * ***

**D'Wëssenschaft huet bewisen, datt all Partikel
vun der Matière onvernéierbar ass, an all Energiewell
onvernéierbar.**

**Dëst gëllt och fir de Mënsch selwer oder seng
onstierflech spirituell Essenz**

**D'Matière ass ënnerworf Verännerungen, an
d'mënschlech Séil erlieft verännerlech Erfahrungen**

**Déi lescht Ännerung gëtt Doud genannt, awer den
Doud oder d'Verännerung vun der Form ännert oder
zerstéiert net déi spirituell Essenz**

*** * ***

**O Här vum Universum a Léifsten vun den Härzer,
soll Deng Suerg eis begleeden. Loosst eis erkennen,
datt Du deen eenzege göttleche Kinnek bass, deen
um Troun vun eisen Ambitiounen sëtzt.**

**Hannert dem Paart vum Liewen an Doud, bass Du,
o Här, dat eenzezt an iewescht Zil,**

**Du bass dat richtegt Liewen, an näischt existéiert
ouni dech**

**Geseent si mir, fir datt mir gutt gesinn, gutt
héieren an inspiréierend a profitabel Gedanken
denken kënnen.**

Déi Demüteg sinn déi Grouss vun der Welt

**De Sucher muss Gott selwer sichen, well keen him
dat Wëssen ka ginn; éischer muss hie schaffen, fir de
ultimativen Präis ze kréien.**

**Wann een, deen no him sicht, eng fest
Entscheidung trëfft, Gott ze fannen, an dës
Entschlossenheet mat eeschtem Nodenken
kombinéiert, da wäert hien Hien fannen.**

**Wann Dir déi göttlech Präsenz beréiert,
iwwerschreit Dir d'Gesetz vu Ursaach an Effekt**

**D'Gléck, dat de Mënsch sech virstellt a sicht,
fënnt een a Gott, an déi, déi a Kontakt mat Him sinn,
sinn déi wierklech glécklech.**

**Seegen eis, Här, fir datt mir dir den éischte Plaz
an eise Liewe ginn a fir datt mir net zouloossen,
datt d'Versuchunge vun der Welt mat denger Léift an
eisen Härzer konkurréiere.**

**Loosst eis eis Häerzer fir déi göttlech Léift
opmaachen, fir datt se an eis Liewe kënn, et mat
Liicht fëllt a mat de Rosen vum Gléck verschéinert.**

**All gutt Dot, déi mir maachen, ass eng gewinnend
Investitioun fir ëmmer**

**Hannert dem limitéierte Bewosstsinn vum Mënsch
läit déi onendlech Kraaft vu Gott**

E einfacht Liewen gëtt Fräiheet

**Wann d'Gedanken berouegt sinn, gëtt et
méiglech, dem göttleche Programm iwwer de Radio
vun der Sehnsucht ze lauschten. A wann mir
Éierlechkeet hunn, zéien mir éierlech Leit zu eis un,
an duerch si erliewe mir Gottes Guttheet a Léift.**

*** * ***

**Egal wéi al Dir sidd, wann Dir "Ech kann" seet,
sidd Dir jonk**

**De Geescht, deen Gott eis ginn huet, ass e
mächtegt Instrument an Hie wëll, datt mir en benotze
fir Gutt ze maachen.**

**Wat méi ech Gott a mir betruechten, wat méi
kloer erschénkt mir seng Präsenz an der Welt
ronderëm mech**

*** * ***

**Seegen eis, Här, a loosst eis dech mat enger
grousser Léift gär hunn**

**Fir datt mir Är Präsenz genéissee kënnen a vun
lech begeeschtert sinn**

All Dag vun eisem Liewen

**Sou datt d'Welt an hir Versuchungen eis Häerzer
net besetzen kënnen**

**Oder oflenkt eis a verhënnert eis un dech ze
denken**

**Seegent eis, fir datt mir all Dag an Ärem Liicht a
Fridden liewen kënnen**

Mir freeën eis op lech a freeën eis op Äre Kontakt

**Amplaz sech no weltleche Saachen ze begieregen,
déi keng Dauer hunn**

**Richt de Wee vun eisem Liewen op dech
Sou datt wann schlecht Gewunnechten et
probéieren**

**Fir eis ze besëtzen an eist Bewosstsinn un
d'Aschränkungen vun dëser Welt ze bannen
Eis Iddien fléien lech mat héijer Geschwindegkeet
zou**

**D'Welt, Här, kreéiert Angscht an eis
Während Dir meditéiert
Et bréngt Sécherheet a Fridden an eis Séilen
Du bass eist Liewen
An du bass eis Léifsten
An d'Séissheet vun eiser Präsenz
Mat déifster Hingabe verbeige mir eis virun dir
O Här vun eisen Häerzer
Mir froen dech, eis Liewen mat denger Léift ze
fëllen**

**An lech eis ze weisen
An un all Är Follower a Liebhaber
Buddha a seng Léifsten: Master #Paramhansa
Méi Virträg vum Enseignant**

Paramhansa Yogananda

Op folgendem Link:

www.swaidayogacom

**An Indien gëllt de Buddha als göttlech
Inkarnatioun. Hie leeft ongeféier fënnfihonnert Joer
viru Jesus Christus a war de Jong vun engem indesche
Kinnek.**

**Dem Gautama säi Papp (deen spéider als Buddha
bekannt gouf, dat "den Erleuchten" bedeit) huet säi**

prënzleche Jong vun der Gebuert un mat all Luxus a Schéinheet ëmginn an him mat grenzloser Genoss iwwerhäipt. D'Hochzäit vum Gautama gouf sou prächtig an extravagant gesot, datt déi antik Kinnekräicher sou eppes nach ni gesinn haten.

Op dës Manéier ass de Gautama opgewuess a gouf männlech, well hie gegleeft huet, datt d'Welt ronderëm hie eng Plaz vun éiwege freedegen Occasiounen an onendleche glécklechen Eventer wier.

Mä de Prënz Gautama war begierig, d'Welt hannert de Palaispaarten an de üppege Gäert z'entdecken. Enges Daags ass hien verkleet mat sengem Wonfuerer erausgaang, fir d'Welt mat eegenen Aen ze gesinn.

De schéine jonke Mann war schockéiert a ganz betraff, wéi hien fir d'éischt Kéier a sengem Liewen en ale, fragilen ale Mann gesinn huet, an eng aner Persoun, déi säi leschten Otemzuch ootmet, souwéi eng lieuelos Läich.

Hie kuckt säi gesonde, liewege Kierper un a freet de Pilot, ob säi Kierper och een Dag altern géif, zersetzen a säi Liewensfunk verléieren. De Pilot äntwert zéckkend:

"O Prënz, all mënschlech Kierper si ufälleg fir Krankheet, Schwächt an Alterung, an hiert Schicksal ass dofir den Doud."

Wéi de jonke Prënz dat héieren huet, huet hien ugefaangen, eescht iwwer d'Illusiounen vum irdesche Liewen nozedenken. Enges Nuets, wéi seng Fra a säin eenzege Jong geschlof hunn, huet de Gautama si e leschte Bléck zougeworf, a mat Tréinen an den Aen

huet hien de Palais verlooss, op der Sich no der Wourecht, déi d'Mënschheet fir ëmmer vu Leed a Péng befreien an hinnen e richtegt Verständnis vum Geheimnis vum Liewen an dem Doud géif ginn.

De Pränz huet vill Forme vun Askese a Selbstverleugnung praktizéiert. Et gëtt gesot, datt hie siwe Joer mam Fasten an anere spirituellen Praktiken verbruecht huet. Schlussendlech, während hien ënner engem Banyan (Feigebam) an der Bodh Gaya Regioun vun Indien meditéiert huet, huet hien déi komplett Erliichtung erreecht.

Duerno huet hien nees normal giess fir säi Kierper ze ernähren an huet d'Prinzipie vu Matgefill a gläicher Léift fir all lieweg Wiesen - Mësch, Vogel an Déier - a ganz Indien verbreet. Hie sot och, sech net un weltlëch Saachen ze bannen, an der Hoffnung, Nirvana z'erreechen, oder den Zoustand vun der Ofgrenzung, deen d'Séil vun der Reinkarnatioun befreit.

Méi spéit hunn seng Unhänger seng Léiere ganz Indien, Japan, China an aner Deeler vun der Welt verbreet.

Den Zoustand vum Nirvana, oder d'Feele vun Dualitéit, gëtt dacks als d'Vernichtung vum Selbst falsch verstanen. Mee wat de Buddha gemengt huet, war d'Vernichtung vun der limitéierter Perséinlechkeet oder dem falschen Selbst. Dës enk Perséinlechkeet muss vernichtungt ginn, fir datt déi onstierflech Séil d'Befreiung vum Zyklus vun der Réckkehr an de mënschleche Kierper erreeche kann.

Déi buddhistesch Doktrin vun der Vernichtung, déi se als Zil vum Liewen ugesinn huet, gouf spéider

**an Indien duerch d'Swami-Doktrin vum Shankara
ersat, dem Grënner vum Swami-Uerden an Indien,
deen geléiert huet, datt d'Zil vum Liewen ass, eng
glécklech bewosst Unioun mam Universalgeescht
z'erreechen, ouni d'Vernichtung vum
Selbstbewosstsinn.**

**De Meeschter Buddha a seng Jünger ware
zölibatär. Während si an Indien gereest sinn, ass dem
Buddha eppes komesches geschitt, wat seng Jünger
verwonnert huet an e puer vun hinnen zum Verhale
vun hirem Léiermeeschter a Fro gestallt hunn.**

**Wéi de grouse Buddha mat hinne am Schiet vun
engem Bam ausgerout huet, ass eng Fra op si
zougaangen a gouf onwiderstehlech vum Kierper a
Gesicht vum Buddha ugezunn, déi en
aussergewöhnleche Glanz ausgestraalt hunn. Si huet
sech direkt an hie verléift. Iwwerwältegt vu
Leidenschaft ass si mat oppene Waffen op hie
zougelaft, fir hien ze ëmfaassen a kussen, a ríft: "O
Freed a Liicht vum Liewen, mäin Häerz schléit vir Léift
fir dech!"**

**D'Jünger ware iwwerrascht, wéi si hire Meeschter
der Verführerin äntwerte héieren hunn: "Mäi Léifsten,
ech hunn dech och gär, mä beréier mech elo net, well
d'Zäit ass nach net komm."**

**Si huet geäntwert: "Du sees 'mäi Léifsten' an
trotzdem verbitt du mir, dech unzeréieren!"**

**De grouse Buddha huet geäntwert: "Sidd sécher,
mäin Léifsten, ech wäert dech spéider beréieren,
awer net elo, an ech wäert beweisen, wéi vill ech dech
gär hunn."**

Hien huet festgestallt, datt si vun senge Wierder net iwwerzeegt war, an huet dobäi gesot: "Vertrau meng Wierder, meng Léifsten, an zweifelt ni un hinnen. Méi spéit, wann deng Léifsten, déi elo an dech verléift sinn, dech verlooss hunn, kommen ech bei dech."

Seng Schüler ware verwirrt, wéi se dës romantesch Geschichten vun hirem Meeschter héieren hunn, an e puer vun hinne hunn geduecht, datt hire Léierer tatsächlech an d'Fal vun der Verführerin gefall wier.

Jore méi spéit, wéi de Buddha mat senge Jünger meditéiert huet, huet hien op eemol ausgeruff: "Ech muss goen, well meng verführeresch Léifsten rífft mech. Si brauch mech elo, an ech muss d'Vesprieche erfüllen, dat ech hir gemaach hunn."

Soubal wéi hien dës Wierder gesot hat, ass hien opgestan an ass fortgelaaf, an d'Jünger sinn him nogelaaf, an engem verzweifelte Versuch, hien virun der Versuchung vun der Verführerin ze retten.

Schlussendlech sinn de grouse Léiermeeschter a seng Jünger beim selwechte Bam ukomm, wou hien d'Veführerin Joer virdru kennegeléiert hat. Wat hunn si ënner deem Bam gesinn?

Si hunn déiselwecht Fra um Buedem leien gesinn, hire schéine Kierper mat Pocken duerchzunn a gefällt mat stinkenden, etternden Pustelen.

D'Jünger hunn geziddert a sinn direkt vun hir ewechgaangen, mä de Buddha, mat sengem zäertleche Häerz a senger déiwer Léift, huet sech

**nieft hir gesat, hire verfallene Kierper opgehewen,
en op säi Schouss geluecht a geflüstert:**

**"Mäi Léifsten, ech sinn komm fir ze beweisen, wéi
vill ech dech gär hunn, an fir mäi Versprieche ze
erfëllen, datt ech dech beréiere wäert. Ech hunn
laang gewaart fir dir meng oprichteg Léift ze
beweisen. Ech hunn dech gär, wann all déi aner
ophalen, dech gär ze hunn. An ech beréieren dech,
wann deng Frënn - d'Deeg vum Herrlechen - dech net
beréiere wëllen."**

**Wéi hien dës Wierder gesot huet, huet hien si
direkt vun hirem miserabelen Zoustand geheelt a si
gefrot, ob si sech der Famill vu senger Jünger
uschléisst, an si huet op d'Ufro mat
onerschütterlecher Entschlossenheet a Freed
aussergewöhnlech reagiert!**

Fridden sief mat dir

Affirmatiounen Fir allgemeng Heelung

**Op dem Troun vun all Gefill, all Gedanken a
Wëllen,**

O Här, Du sëtzt, an Du waachs iwwer mäi Wiesen

Du bass Gedanken, Wëllen a Gefiller

Du leeds, Du leet all Gedanken, Wëllen a Gefiller

Fir datt Dir no Ärer Richtlinn handele kënnt

A befollegt Är Richtlinnen

A gitt Äert Beispill

Am Tempel vum Bewosstsinn ass Liicht

Äert Liicht ass de groussen Heeler

Wat meng Aen virdru gesinn hunn, gesinn ech elo

**Mäin Tempel ass elo beliicht, et gött keng
Däischtert dran!**

**Ech sinn ageschlof an hunn vun der Zerstéierung
vum Tempel gedreemt**

**Mat den Äxten vun der Angscht an der Ignoranz,
an de Feier vun der Besuergnëss**

**Du hues mech just waakreg gemaach fir
d'Struktur intakt ze gesinn, net a Ruine!**

Ech wëll dech veréieren, ech wëll dech gesinn

A mengem Wiesen, an de Stären

**An de Kierperzellen funktionéiere si
reegelméisseg**

Et korrigéiert a reparéiert all Defekt am Kierper

Oh, wéi ech mech verlaangen, dech ze veréieren

**Ech gesinn dech a mengem Kierper, ronderëm
mech, an an der ganzer Existenz**

Du bass all-existent

Meng Léift fir dech, O Här, ass onendlech!

Äre Wëllen, Här, ass duerch mech am Wierken

Mäi Wëllen ass e Funken vun Ärem Liicht

**An mir schéngt d'Liicht, an d'Däischtert dréckt
sech zréck**

Ech wäert Absicht hunn a wëllen

Ech wäert schaffen a bauen

Loosst mech net vu mengem Ego féieren

Éischer bass du deen, deen dirigéiert

An du bass deen, op deen ech lauschteren

Ech wäert et duerch Willenskraaft erreechen

Onbarmhärzeg aktiv

Also stäerkt mäin Entschlossenheet, o Här

Duerch Äre grouse Wëllen

Loosst eis, Här, ginn

Wéi onschëlleg kleng Kanner

Wéi déi, déi d'Kinnekräich vum Himmel genéissen

Är Léift an eis ass Perfektioun

An esou wéi Dir Perfektioun sidd

**Sou si mir gesond, souwuel kierperlech wéi och
geeschteg**

**Du bass omnipräsent a Perfektioun läit an denger
Präsenz**

Äert Liicht schéngt am Kierper

Seng Zellen si gesond a zéien vun Ärem Liicht

**Loosst mech feststellen, datt Dir a mengem Kapp
lieft**

Mat menger Séil a mengem Wiesen

Mat all Atom vu mengem Kierper

Loosst mech feststellen!

**O Liewen vu mengem Liewen, du bass perfekt, du
bass allëmfaassend**

**Du bass a mengem Häerz an du bass a mengem
Geescht**

**Mat mengen Aen, mengem Gesiicht a mengem
Kierper**

**Du bass deen, deen meng Féiss beweegt, fir datt
ech goe kann**

Si sinn allebéid kléng

**Deng Stäerkt ass deng Ënnerstëtzung; deng
Aktivitéit ass deng Stäerkt**

Ech wäert net falen, well du mech ënnerstëtzt

Ech falen net well

Ech vertrauen op Är Kraaft!

Du bass mir am Hals

**Du bass a mengem Gebärmutter an a menge
Membranen**

All Organ glänzt mat Liicht

A menger Wirbelsail blénks du, du strahls

Hie ass kräfteg gelueden, komplett gesond

Du fléisst duerch meng Nerven, reng Energie

Si ass ganz an der Rei

**An mengen Venen a mengen Arterien fléisst et
Du bass e Feier, dat all Onreinheeten verbraucht
Et purifizéiert de Kierper vun all Krankheeten
Genau wéi du mäi Léifsten bass, sou sinn ech och
däi Léifsten**

**Ech fille Är Präsenz a mengem Geescht
Et pulséiert mam Stroum vum Liewen
Loosst meng Fantasie all Grenzen iwwerschneiden
Loosst et an all Regioun ouni Behënnerung oder
Restriktionen fléien**

**Wann ech u Krankheeten denken, kéint ech
selwer krank ginn**

**Wann ech un d'Gesondheet denken, fille ech mech
geheelt**

**All Moment, all Stonn, all Dag
Ech fille mech staark, ech fille mech gesond
Ech fille mech glécklech, energesch a frou
Ech hunn gedreemt, datt ech krank wier
Ech sinn erwächt a gelacht, wéi ech dat fonnt
hunn**

**Meng Tréinen kommen a mengen Aelidden op
Dëst sinn Tréinen vun der Freed, net Tréinen vun
der Trauer**

**Ech sinn ganz gesond a voll am Grëff
Trotz den Dreem vun der Krankheet**

Oh Gott, loosst mech Är Freed spieren

An ech hunn dech an deng Präsenz gär

Ob ech gehorsam oder stur sinn

Ech bleiwen Äre Léifsten, mäin Här, fir ëmmer

Loosst mech fillen, datt ech ëmmer gesond sinn

An ech sinn glécklech a mengem Liewen

Loosst mech Är Freed fëllen

Loosst mech verstoen, O Allwëssenden

Fir Äre weise Wëllen!

**Selbstanalyse: De Schlëssel zu engem gléckleche
Liewen**

Meeschter Paramhansa Yogananda

Iwwersetzung: Mahmoud Abbas Masoud

**Loosst eis d'Grenze vum Ego opginn a wandere
duerch déi grouss, grenzenlos Wise vum spirituellen
Fortschrëtt. Wéi d'Caravane vun der Zäit, déi ëmmer
laanscht d'Weeër vum Liewen reest, sou muss och
d'Caravane vun der Séil laanscht d'Weeër vun der
ultimativer Expansioun Richtung Schwell vum
gëttleche Geescht reesen.**

**D'Initiativ, déi wichtegst Aufgaben am Liewen ze
erfëllen, bleift dacks ënner dem Schutt a Brochstéck
vun de mënschleche Gewunnechten begruewen. Ee
muss sech vum erstickenden Afloss vun dese
Gewunnechten befreien an ufänken, d'Somen vum
Erfolleg, no deem ee sech wënscht, am Buedem vu
sengem Liewen ze säen. D'Liewe kritt Wäert a
Bedeutung, wa mir déi essentiellst an fundamentalst**

**Aufgab erfüllen: déi richtig Bedeitung an de Wäert
vun eiser Existenz z'entdecken.**

**D'Mënsche musse verstoen, datt dës dynamesch
kosmesch Biller vum Liewen net ouni Grond
présentéiert ginn. All Dag gesi mir nei Szenen, an all
Dag bréngt nei Lektionen, déi mir léiere mussen,
andeems mir eis op den ultimativen Zweck vun der
mënschlecher Existenz konzentréieren: dat iewescht
Wiesen ze erkennen, dat hannert dem Schleier vum
Liewen verstoppt ass.**

**Milliounen vu Leit maachen ni eng Selbstanalyse.
Psychologesche kënne si mat automatiséierte
Produkten vun hirer Ëmwelt verglach ginn. Si
verbréngen hiert Liewen domat beschäftegt,
Frühstück, Mëttegiessen, Ovesiessen, Aarbecht,
Schlof a mat der Sich no Ënnerhaltung an Amusement.
Si wëssen net, wat se sichen, firwat se et sichen oder
firwat se kee komplett Gléck a laangfristeg
Zefriddenheet fonnt hunn. Ouni Selbstanalyse
bleiwen d'Leit Automaten, déi vun de Konditiounen vun
hirer Ëmwelt regéiert ginn. Eng richtig Selbstanalyse
ass dee effektivste Wee fir Fortschrëtt ze maachen
a säi Potenzial z'entwéckelen.**

**Selbstanalyse muss mat Eierlechkeet an
Integritéit duerchgefouert ginn. Dee beschte Wee fir
dës ze maachen ass, wann eng Persoun hir Gedanken
an Aspiratiounen all Dag opschreift, sou datt si sech
mat hirem richteger Selbstkonfrontéierung kann, ouni
Verschéinerung oder Virwand. Déi meescht Leit
änneren sech net zum Besseren, well se hir eege
Feeler net gesinn.**

**Jiddereen ass e Produkt vu senger Ëmwelt an
Ierfschaft. Eng Persoun, déi an engem bestëmmte**

Land gebuer gëtt, weist déi markant Charakteristike vun deem Land. Een, deen a China oder engem westleche Land gebuer gëtt, weist héchstwahrscheinlech Charakteristiken a Qualitéiten, déi mat dese Länner verbonne sinn. D'Ëmwelt, an där een Individuum leeft, ass e Resultat vun ierfleche Faktoren: d'Virdeeler an d'Wënsch, déi een a fréiere Liewen erwuerwe huet. D'Charakteristiken, déi een aus fréiere Inkarnationen erwuerwe huet, féieren zur Gebuert vum Individuum an d'Famill oder d'Ëmwelt, an där e sech befënnt.

Wann mir iwwer berühmte Famillje liesen, merke mir dacks, datt d'Kanner vu groussen Leit net onbedéngt um selwechten intellektuellen Niveau sinn wéi hir Elteren. Dese biologeschen a genetesche Versoen beim Mënsch werft Verdächtigungen a Froen op: Firwat fanne mir net déiselwecht Resultater am mënschleche Liewen wéi mir am Planzen- an Déiereräich observéieren, wou gutt Rassen normalerweis gutt Rassen produzéieren? Mir müssen an déi bannenzeg Funktiounsweis vum mënschleche Liewen gruewen, fir d'Äntwert ze sichen.

Et ass net ongewéinlech, an enger Famill, déi sech op Literatur a Wëssenschaft spezialiséiert huet, e Kand ze fannen, dat absolut keen Interessi un der Literatur huet. Et ass wouer, datt et an engem literareschen Ëmfeld ënner Literaturliebhaber gebuer an opgewuess ass, awer et deelt net déiselwecht Tendenzen. Firwat a wéi geschéien esou Paradoxen? Ëmwelt an Ierfschaft bidden keng logesch Erklärung fir dëst Phänomen. Awer hannert all dese Faktoren verstoppt sech d'Wourecht vun der Reinkarnation. Mir ginn an eng bestëmmt Famill gebuer wéinst enger Ähnlechkeet a bestëmmte Charakteristiken. Awer all

Member vun der Famill ass en onofhängege Individuum, mat Charakteristiken aus sengem fréiere Liewen. Aus dësem Grond ënnerscheet sech all Persoun, trotz e puer biologeschen a geneteschen Ähnlechkeeten tëscht de Familljememberen, vun aneren a Charakter a Perséinlechkeet.

Eng Persoun wielt sech, aus spezifesch Grënn, déi duerch hir vergaangen Handlungen bestëmmt ginn, an eng bestëmmt Famill an an e spezifesch sozialt oder nationalt Ëmfeld gebuer ze ginn. Aus dëser Perspektiv ass eng Persoun den Architekt vu sengem eegenen Schicksal an de Planner vu sengem eegenen Schicksal. Ee kann bis zu engem gewësse Grad viraussoen, wat si a sengem zukünftege Liewe ginn, andeems een hir Wënsch a prominent Gewunnechten an dësem Liewen analyséiert.

Hei läit d'Wichtigkeet vun der Selbstanalyse fir spirituell Wuesstem. Verschidde Leit si süchteg no tragesche Romaner, betruechten se als hire Liiblingsgenre a mengen, datt se se fir de Rescht vun hirem Liewe weider genéissen. Mee wa se sech selwer analyséiere géifen, géife se feststellen, datt se dacks depresséiert a reizbar ginn, wa se dës Zort Literatur stänneg liesen. Wéinst dëser Depressioun kéinte se d'Gewunnecht opginn an amplaz d'Gewunnecht kultivéieren, spirituell Bicher ze liesen, déi hir Gedanken inspiréieren an hir Gefiller mat gesonden an erhabenen Iddien ernähren. Wa se dës Ännerung maachen, wäerte se feststellen, datt hiert Liewen e wonnerschéine neie Kurs geholl huet, dank bewosster Ënnerscheidung a staarker Entschlossenheet.

Et ass wouer, datt mir eis ganz séier änneren kënnen, wa mir wëllen, awer d'Ännerung vu Musteren

a Gewunnechten iwwer Joren erfuerdert richtig Ustrengung an e staarke Wëllen.

Fir eng déif verankert Gewunnecht auszeradiéieren, müssen all Kräfte vun der Entschlossenheet an déi entgéintgesate Richtung mobiliséiert ginn, bis déi schlecht Gewunnecht neutraliséiert an hir Kraaft nulliséiert ass. Déi meescht Leit feelen dofir déi néideg Gedold an Ausdauer. Allerdéngs muss een sech bewusst sinn, datt dat, wat ee geschaf oder gemaach huet, gelöscht oder nulliséiert ka ginn.

Wann Dirlech selwer analyséiert, hutt e staarke Wunsch, Är Schwächen ze eliminéieren an déi Persoun ze ginn, déi Dir sollt sinn. Fülltlech net decouragéiert oder frustréiert, wann Dir Mängel entdeckt, déi eng éierlech Selbstanalyse ervirhieft; betruecht et amplaz als eng Geleeënheet fir ze identifizéieren, wat an Ärer Perséinlechkeet ugepaakt muss ginn.

Et ass eng Theorie entstanen, déi behaupt, datt den Denken e Produkt vun den endokrinen Drüsen ass. Dëse Konzept ass ongegrënnt. Fleesch a Schanken kënnen keen Denken produzéieren. De Geescht ass den Haaptarchitekt vun alle Saachen, souwuel allgemengen ewéi och spezifischen. Genee wéi Waasser duerch Ofkille zu Äis gött, hält den Denken duerch Kondensatioun kierperlech Formen un. Alles am Universum gött a kierperleche Forme geduecht. Och den endokrinen Organ ass eng kierperlech Manifestatioun vun engem Miniaturmodell vum Denken.

De kierperlechen an de psychologeschen Zoustand vun enger Persoun sinn enk matenee

verbonnen. Zum Beispill gouf observéiert, datt Leit mat Liewerkrankheeten dacks reizbar a schlecht gelaunt ginn. Wann een un exzessiver Gallesekretioun oder Liewerdysfunktoun leid, kann et sinn, datt hien net geneigt ass ze laachen oder mat jidderengem, deen hie begéint, frëndlech ze sinn. Amplaz kënnen si rosen an irritéiert sinn. Gedanken an Emotiounen gi vum kierperlechen Zoustand beaflosst.

Wann Organer beschiedegt ginn, beaflosst dat negativ d'mental Stäerkt, wat dann schwächt. Déi, déi vill Fleesch iessen, si meeschtens ufälleg fir Roserei an Reizbarkeet. Wann eng Persoun eng Woch laang nëmmen Drauwejus géif drénken, géif si sech erfrëscht a mat jidderengem harmonesch fillen.

Iwwereeessen an de Konsum vun ongeegnete Liewensméttel kreéieren a späicheren grouss Quantitéiten un Toxinen am Kierper, déi onzweifelhaft en negativen Impakt op de Geescht hunn, wouduerch en trëppelt, lethargesch a liicht irritéiert gëtt. Intermittéierend Fasten op Drauwe- oder Orangensaft hëlleft de Kierper ze botzen, wat dann hëlleft d'Gehir ze revitaliséieren an ze energéieren. Ausserdeem huet sech bewisen, datt therapeutescht Fasten fir een Dag an der Woch, a heiansdo fir dräi Deeg gläichzäiteg (beim Drénke vu Waasser a Jus während dem Fasten), hëlleft de Kierper vun akkumuléierten Toxinen an Offall ze botzen. Fasten fir méi wéi dräi Deeg gläichzäiteg soll ënner der Opsicht vun engem Dokter oder engem Fastenspezialist gemaach ginn.

Ech hunn eemol e siwwenzeg Joer ale Mann kennegeléiert, deen liicht Kleeder unhat, kee Mantel a keng Socken, obwuel et ganz kal war. Hie verséichert mir, datt et him guer net kal géif goen! Hie

hat säi Kierper un dat kal Wieder gewinnt. De Geescht beaflosst de Kierper méi wéi de Kierper de Geescht beaflosst, och wann d'chemesch Elementer vum Kierper de Geescht stänneg beaflossen.

(Bemierkung: Eescht Fuerschung iwwer den Impakt vu Liewensméttel an Ernährung op d'mental Gesondheet gouf scho vill Jore laang gemaach, ier de Paramhansa dës Observatioun gemaach huet. Leit, déi an Aarmut opgewuess sinn a keng richtig Ernährung haten, hunn sécherlech eng behënnert mental Entwécklung a méi lues Reaktiounsfäegkeeten gewisen. Zousätzlech huet d'Wëssenschaft gewisen, datt verschidde Formen vu Wahnsinn [déi nach ëmmer als onheelbar ugesi ginn] sech duerch déi einfach Notzung vu Vitaminen däitlech verbessert hunn. Ausserdeem kënnen d'Ursaachen vu verschiddenen Aarte vun Depressiounen, Angschtstéierungen an aner Emotiounen op en Ongläichgewicht vun de chemeschen Elementer am Kierper zréckgefouert ginn.)

Och wann de Geescht e wesentlechen Afloss op de Kierper huet, ass et net schlau, de Kierper ze vernoléisseg. Ee sollt gesond lessen iwwer ongesond lessen prioritär behandelen. Wann d'Ëmstänn verlaangen, datt Dir mat Leit zesummelieft, déi Iech irritéiert maachen, ass et ubruecht, Är Ëmwelt vun Zäit zu Zäit ze änneren. Awer nach besser wéi all dat ass et, Äre psychologeschen Zoustand z'änneren, sou datt Dir net vun den Handlungen vun aneren gestéiert gitt. Ännert Iech selwer, an Dir wäert fäeg sinn, iwwerall a Friden a Gléck ze liewen.

D'Welt als Ganzt ass wéi eng psychiatresch Klinik. Verschidde Leit leiden ënner Jalousie an Näid, anerer ënner Roserei, Haass a Begier. Si sinn Affer vun hire Gewunnechten an Emotiounen. Awer Dir kënnt Fridden an Ärer Ëmwelt schafen. Analyséiert Iech selwer. Emotiounen hunn definitiv Auswierkungen op Geescht a Kierper. Näid an Angscht maachen d'Gesicht blass, während d'Léift et stralend mécht. Wann Dir roueg kënnt sinn, wäert Dir ëmmer glécklech sinn.

Egal wéi eng Form vu Selbst eng Persoun sech beméit ze kultivéieren, si muss sech beméien, hir richtig Natur ze analyséieren an hir beschte Qualitéiten z'entwéckelen. Eng Persoun kann eng moralesch, ethesch, patriotesch, artistesch oder entrepreneurieell Identitéit hunn, asw. Wann hiert Zil ass, sech mat den héchste moraleschen Idealer auszegläichen, muss si mat Integritéit liewen a gudde Wëllen a benevolent Absichten géintiwier all hunn. Dëst ass d'Essenz vum tugendhafte Verhalen. Et ass Stolz, deen déi, déi sech gerechtfäerdeg, dozou bréngt, déi Schwach ronderëm si ze kritiséieren an ze veruerteelen. Awer déi mat engem noble Charakter a verständnisvollen Séilen hunn Empathie mat aneren a veruerteelen se net fir Feeler, déi aus Ignoranz a falschem Uerteel stamen.

Déi mat materialisteschen Tendenzen leiden dacks onnéideg. Sou Leit mussen Selbstkontrolle léieren, soss si se wéi bewegend Stécker vun der kierperlecher Welt, déi verflucht sinn, eng gewëssen Unzuel u Zigaretten den Dag ze fëmmen a spezifesch Liewensmëttel ze iessen. Si kréien Kappwéi, wa se hire Kaffi oder Mëttegiessen verpassen, a kënnen nëmmen op enger Matratz mat spezifesch

**Charakteristiken schlofen. Während Komfort an der Reiaass, sollt een net zouloossen, datt se sech selwer versklavt. Gläichgewiicht ass essentiell, an ausser een hält seng mental, kierperlech a spirituell Natur am Gläichgewiicht, wäert een kee Gléck kennen. Et ass onverständlech, sech vun der materieller Natur iwwer seng Wäisheet an säin
Ënnerscheidungsverméige ze loossen. Dat lescht Wuert an déi ultimativ Entscheidung sollt ëmmer dem Gewësse an dem Abléck zougehéieren.**

E einfacht Liewen an héich Gedanken sollten d'Ziler vun der Mënschheet sinn. Mir müssen all d'Elementer vum Gléck an eis droen. Dëst ass méiglech duerch Meditatioun an d'Ausrichtung vun eisem Bewosstsinn op déi ëmmer erneierend spirituell Freed. Gott ass universell Gléck, an an Harmonie mat Him fille mir seng Freed a schmaachen seng Séissheet. Mir däerfen eis Gléck ni op iergendeng extern Afloss verpflichten. Egal wéi eng Ëmwelt mir liewen oder schaffen, mir müssen eise bannenzege Fridden virun hirem Afloss schützen. Analyséiert Iech selwer a gitt dat wat Dir sollt sinn a wat Dir wëllt sinn. D'Leit léieren selten richtig Selbstkontrolle; amplaz maachen se Saachen, déi hirem eegene Wuelbefannen schiedlech sinn, a gleewen awer, datt se glécklech sinn! Awer hiert Gléck ass illusoresch. De richtige Schlëssel zum Gléck an dem Erfolleg läit doran, déi Saachen ze maachen, déi Dir maache wëllt, well et Är Pflicht ass, an dovun ofzehalen, schiedlech Saachen ze maachen, well et besser ass, se ze vermeiden.

Dir sollt Äre Geescht net mat ville Suergen an Interessen beschäftegen. Evaluéiert se fir festzustellen, ob se wierklech wichteg sinn. Zäit ass

wäertvoll a sollt net verschwend ginn. Ee nätzlecht Buch ze liesen kann Äert Wuelbefannen vill méi verbessern wéi Filmer kucken. Ech soen dacks: "Wann Dir eng Stonn liest, schreift zwou. Wann Dir zwou Stonne schreift, denkt dräi. Wann Dir dräi Stonne denkt, meditíiert déi ganz Zäit."

Iwwerall wou ech higinn, behalen ech ëmmer mäi spirituellen Fridden a Rou. D'Kompassnol weist ëmmer no Norden. Och soll de Geescht ëmmer op de Pol vun der spiritueller Freed geriicht sinn; dann kann keen Äre Fridden stéieren oder Äert Gläichgewiicht ënnerbriechen.

E Mënsch soll sech beméien, all Dag besser ze sinn wéi deen virdrun, soss kéint et sinn, datt hien a Saache Gesondheet, bannenzegem Fridden a Gléck zrëckgeet. Firwat? Well hien net genuch Ustrengung mécht, fir seng Gedanken an Handlungen ze kontrolléieren. D'Mënsche kreéieren hir Gewunnechten, a si kënnen se änneren. Wann Dir lech ufälleg fir negativt Denken fannt, ëmginn lech mat gudde Leit, liest gutt Bicher a meditiert. D'Ännerung vun Äre Begleeder, wann néideg, kann e positiven Impakt op Äert Liewen hunn.

Wann Dir lech virhëlt, lech zum Besseren ze veränneren, denkt drun, datt gutt Gesellschaft a positiv Aflëss entscheidend an onentbehrlech sinn, fir Är Ziler z'erreechen. Den Afloss vun der Ëmwelt - gutt oder schlecht - ass méi staark wéi d'Wëllenskraaft, also behält dëst am Kapp, wann Dir mat aneren ëmgeet.

Selbstanalyse ass och essentiell fir Selbstverbesserung. Wann Dir lech selwer këhn an ouni Angscht analyséiere kënnt, kënnt Dir der

**Analyse vun aneren standhalen an hir Kritik wäert
lech net beaflossen.**

**Déi, déi sech mat de Feeler vun aneren
beschäftegen, si Feinde. D'Welt ass voller Béisem,
dofir soll een weder Béises schwätzen, nach Béises
denken, nach Béises maachen. Éischer soll een wéi
eng Rous sinn, déi den Doft vu Frëndlechkeet, puren
Absichten a brüderlecher Léift verbreet. Loosst d'Leit
fillen, datt Dir e richtege Frënd sidd - e Bauer, keen
Zerstéierer. Wann Dir besser wëllt sinn wéi Dir sidd,
analyséiert lech selwer a kultivéiert déi nobel
Qualitéiten an Iech. Eng léif Séil schwätzt méi
eloquent iwwer hire Besëtzer wéi Wierder, well se eng
eenzegaarteg Vibratioun ausstraalt, déi anerer ouni
Feeler spieren a verstoen. Denkt un d'Liicht, an
d'Däischtert wäert verschwannen. Léiert, reflektéiert
a maacht wat Dir kënnt, fir aneren ze hëllefen an
d'Laascht vu Suergen, Péng, Angscht an
Ongerechtegkeet vun hire Schëlleren ze huelen.**

**Vill Leit wandere ziellos duerch d'Liewen, ouni e
kloert Zil. Definéiert Ären Zweck a schafft drop, en
z'erreechen. Maacht Zäit fir Introspektioun a privat
Gebieder reservéiert. Et gi vill inspiréierend Saachen,
déi drop waarden, entdeckt ze ginn, awer mir
verschwenden dacks eis Zäit an Energie fir trivial
Saachen. Gléck wäert net kommen, ausser mir
konzentréieren eis op d'Wäisheet vu grouse Figuren
a gi vun hirem Liicht guidéiert. Hir Iddien fannt Dir an
anere spirituellen Bicher a Schrëften, fir eis ze
hëllefen a guidéieren.**

**Et ass gutt, d'Freed vum Liewen ze genéissen,
awer et gëtt keen Ersatz fir dat bannenzegt Liewen an
d'introspektiv Kontemplatioun, well d'Gléck vun der**

**Kontemplatioun an dovun ofhänkt, grouss Geeschter
duerch hir Iddien, déi a Bicher erhale sinn,
kennenzeléieren, genee wéi et och dovun ofhänkt,
sech mat gudden an nobelen Leit ze ëmginn.**

**Einsamkeet ass agreabel fir déi, déi
Kontemplatioun gär hunn, awer dat heescht net, sech
vun de Leit ze distanzéieren oder sech ze isoléieren.
Wann Dir wëllt sozialiséieren, maacht dat
ganzhäerzeg, mat all Ärer Léift a Frëndschaft, sou
datt Är Frënn Trouscht an Ärer Präsenz fannen a sech
ëmmer freeën, lech ze gesinn an Är gutt Gesellschaft
ze genéissen.**

Fridden sief mat dir
Effektivt Risiko

Paramhansa Yogananda

**Ech sinn an d'Kluisenhaus gaangen an hunn
houfreg menger Léierin, der Sirri Yuktsuwar, e Kuerf
mat Geméis iwwerreecht a gesot:**

**"Dëst ass e Kaddo firlech, Här! Dës sechs grouss
Blumenkohl hunn ech mat mengen eegenen Hänn
geplant a während hirer ganzer Wuessphase mat der
Zärtlechkeet vun enger Mamm fir hiert klengt Kand
versuergt."**

**De Sri Yuktiswar huet mat engem dankbare
Laachen geäntwert: "Merci, haalt et w.e.g. an Ärem
Zëmmer; ech brauch et muer fir en speziellen
Owesiessen."**

**Ech war grad an der Stad Puri ukomm, fir
d'Summerferien an der Küstenermitage vu mengem
Léierer ze verbréngen. Dës zweestäckege, frëndlech**

Réckzuchsplaz huet Vue op d'Bucht vu Bengalen a gouf vum Léierer mat der Hëllef vu senge Schüler gebaut.

Den nächsten Moien sinn ech fréi erwächt, erfrëscht vun der salzeger Mieresbrise an dem rouegen Charme vun der Klausur. Ech hunn den Enseignant mech mat senger melodischer Stëmm ruffen héieren, dofir hunn ech e Bléck op d'Blummekuel geheit, déi voller Léift a Häerzegkeet waren, an hunn se dann virsiichteg ënner mäi Bett arrangéiert.

De Léierer sot: "Loosst eis op de Plage goen." Hie gong vir, an ech sinn him mat enger Grupp vu jonke Schüler nogaangen. De Léierer huet eis virwërfend ugekuckt a gesot:

"Gitt w.e.g. an zwou Reien a haalt Är Schrëtt synchron mateneen."

Dann huet hien eis ënnersicht, wéi mir him gefollegt hunn, an huet ugefaangen eppes ze rezitéieren, wat sou ausgesäit:

O Jongen, sidd staark a marschéiert a Reien uerdentlech!

Ech war beandrockt vun der Liichtegkeet, mat där de Léierer mat de graziéise Schrëtt vu senge jonke Schüler mathale konnt.

De Léierer huet mir an d'Aen gekuckt a gesot: "Stopp! Hues du d'Hënnerdier vum Klaushaus zougemaach?"

Ech hunn geäntwert: "Ech mengen dat, Här."

De Seri Yuktsuwar ass e puer Minutten roueg bliwwen, e liicht, bal ënnerdréckt Laachen huet op senge Lëpsen gespilt, ier hien endlech gesot huet:

"Nee, ech hunn iwwersinn, datt helleg Meditatioun net als Excuse soll benotzt ginn, fir kierperlech Moolzechten ze vernoléisseggen."

Ech hat geduecht, hie géif Spaass maachen, mä hien huet derbäigesat: "Är sechs Blumenkohl ginn geschwënn fënnef."

Mir sinn zréckgaangen, wéi de Léierer et eis gesot hat, an wéi mir bei d'Ritualplaz koumen, sot hien:

"Waart e Moment. Kuck, Mukunda (Paramhansa), lénks iwwer den Haff Richtung Strooss. Geschwënn kënnt do een, deen d'Ursaach vun Ärer Strof ass."

Ech hunn mäin Opreegung iwwer dës vague Bemierkungen verstoppt. Op eemol hunn ech en Duerfbewunner op der Strooss komesch danzen a mat den Äerm onbewosst Gesten weisen. Ech war bal vir Virwëtz stomverstuerwen a hunn dee komplett lächerleche Bild intensiv ugekuckt. Just wéi de Mann aus eisem Siichtfeld verschwannen wollt, sot de Sri Yuktswar: "Elo kënnt hie zeréck."

Den Duerfbewunner huet direkt de Kurs geännert a Richtung Réck vun der Klausel gaangen. Nodeems hien e sandege Wee iwwerquert hat, ass hien duerch d'hënnest Dier an d'Gebai erakomm, déi ech net zougespaart hat, genoe wéi mäi Léierer et mir gesot hat. Kuerz drop koum hien eraus mat engem vu menge geschätzte Blumenkohl, säi Stolz war kloer ze gesinn, wéi hien mat Dignitéit a Respekt gaangen ass.

Dës komesch Szen, an där ech als Affer opgetruede sinn, huet mech net dovun ofgehalen, den Déif ze verfollegen, deen ech mat rasender Geschwindegkeet verfollegt hunn. Ech war kaum op der Hallschent ukomm, wéi de Sri Yuktiswar mech geruff huet, vu Kapp bis Fouss vir Laachen ziddernd, a mech gefrot huet, zréckzekommen. Tëscht Ausbréch vu Freed huet hien erkläert:

"Deen aarme Kärel hat Loscht op Blummekuel, dofir hunn ech geduecht, et géif net schueden, wann hien ee vun dengen Blummekuel géif kréien, deen s du net richtig gepflegt hues!"

Ech sinn an mäi Zëmmer gerannt an hunn entdeckt, datt den Déif e Geméisliebhaber war, well hien meng Goldréng, meng Auer oder mäi Geld net ugepaakt hat, déi all op der Decken verstreet waren. Amplaz war hien ënnert dem Bett an de verstoppte Kuerf mat Blumenkohl geschlach, fir de Wonsch vu sengem Häerz ze erfëllen.

Deen Owend hunn ech de Sri Yuktwar gefrot, mir dësen Tëschefall z'erklären, deen net ouni e puer verwirrend Aspekter war. De Léierer huet lues de Kapp gerëselt a gesot:

"Dir wäert verstoen, datt d'Wëssenschaft enges Daags geschwënn eng Rei unbekannt Gesetzer entdecken wäert."

E puer Joer méi spéit, wéi d'Wonner vum Radio op eemol enger beandrocker Welt opgedaucht sinn, gouf un d'Prophezeiung vum Enseignant erënnert. Déi al Iddien iwwer Raum an Zäit sinn fir ëmmer verschwonnen, well elo gëtt et kee méi Heem, egal wéi kleng, dat net vun der Villzuel vu globale Radio-

(a Satellit-) Kanäl erreecht gött. Och déi stëbsegst Geeschter goufen opgemaach a si virum onbestreitbare Beweis vun enger vun de definéierende Charakteristike vun der Mënschheet ausgebreet: der Totalitéit vun der Existenz.

Déi komesch Geschicht vum Blummekuel kann een duerch e Radio verstoen. Mäi Léierer war e komplette Sender an Empfänger. Gedanken sinn näischt anescht wéi subtil, ätheresch Schwéngungen. Genée wéi e sensiblen Radio e spezifesch Programm aus Dausende vun iwwerall ausgestraalten ophëlt, sou war och de Sri Yuktiswar empfänglech fir een Gedanken - de Gedanke vum Narr, deen vum Blummekuel obsesséiert ass - aus den onzählege mënschleche Gedanken, déi op dëser Welt ausgestraalt ginn. Wéi mir Richtung Strand gaange sinn, huet de Léierer de Wonsch vum einfache Duerfbewunner gespuert an direkt gehandelt fir en ze erfëllen. Dat hellegt A vu mengem Léierer huet de Mann gesinn, deen danzt huet, ier d'Schüler et gemaach hunn. Mäi Vergiess, d'Klueserdier zouzespären, huet dem Léierer eng praktesch Excuse ginn, mir eng vu menge beléiften Planzen ze huelen. Sou huet de Sri Yuktiswar, nodeems hien als Empfänger gehandelt huet, och als Sender gehandelt. An dëser Roll konnt de Léierer de Duerfbewunner guidéieren, seng Schrëtt ëmzedréinen an an e spezifesch Zëmmer ze goen, fir een eenzege Blummekuel ze kréien.

Abléck ass e Guide vun der Séil a manifestéiert sech wierklech an enger Persoun a Momenter vu Rou. Bal all Mënsch huet eng onerklärlech bannenzeg Intuitioun erlieft oder konnt seng Gedanken effektiv un eng aner Persoun vermëttelen.

E mënshleche Geescht, deen fräi vun den Oflenkungen vun der Angscht ass, huet d'Fäegkeet, all déi komplex Funktiounen vun engem Radio ze erfëllen: Gedanken iwwerdroen an empfänken, an ongewollt Gedanken erausfilteren. Genee wéi d'Sendeleistung vun enger Radiostatioun vun der Quantitéit un Elektrizitéit ofhänkt, déi se verbraucht, hänkt d'Effektivitéit vum mënshleche Geescht, wéi e Radio, vun der Willenskraaft vun all Eenzelen of.

All Gedanken bleiwen fir ëmmer am Universum um Drift. Duerch déif Konzentratioun kann en erleichten Enseignant d'Gedanken vun all Persoun, lieweg oder dout, erfassen a liesen. Gedanken hunn en universellen, net individuellen Urspronk. Wourecht kënnen net geschaf ginn, mee entdeckt ginn. Falsch Gedanken - kleng oder grouss - stamen aus enger onzureichender Fäegkeet fir Ënnerscheidung. D'Zil vum Yoga ass de Geescht ze berouegen, sou datt en déi onfehlbar Leedung vun der bannenzeger Stëmm héiere kann, ouni Verzerrung oder Duercherneen.

Radio an Televisioun hunn d'Stëmmen a Biller vu wäitem ewech aneren gläichzäiteg an d'Haiser vu Milliounen bruecht. Dëst war den éischte wëssenschaftleche Beweis dofir, datt d'Mënschheet e universelle Geescht ass. Och wann déi blann Subjektivitéit mat alle Mëttelen probéiert, d'Essenz vun der Mënschheet ze dominéieren an ze begräifen, ass si kee Kierper, deen op e spezifesche Punkt am Raum beschränkt ass, mä éischer e Geescht vun der universeller Existenz.

An dësem Zesammenhang huet de Charles Robert Richet, Nobelpräisdréier fir Physiologie, folgendes geschriwwen:

„Et ass wierklech komesch an bemierkenswäert, datt onwahrscheinlech Naturphänomener nach ëmmer optrieden. Wa se sech etabléiert hunn, wäerten se eis net méi iwwerraschen, wéi d'Wëssenschaft et am leschte Joerhonnert gemaach huet. Et gëtt ugeholl, datt d'Phänomener, déi mir elo einfach akzeptéieren, eis net méi iwwerraschen, well se verständlech gi sinn. Mee dat ass net de Fall. Wa se eis net méi iwwerraschen, dann ass et net well mir se verstoen, mee well se vertraut gi sinn. Wa mir vun allem Onverständlechtes erstaunt solle sinn, da solle mir vun allem erstaunt sinn: vun engem Steen, deem an d'Loft gehäit gëtt, vun enger Eechel, déi zu enger grousser Eechen wiisst, vum Quecksëlwer, deem sech beim Erhëtzen ausdehnt, an vun Eisen, dat vun engem Magnet ugezunn gëtt.“

"D'Wëssenschaft vun haut ass net méi komplizéiert. Déi erstaunlech an onerwaart Fakten, déi eis Nokommen deduzéiere wäerten, sinn elo no bei eis a kucken eis un, souzesoen, och wann mir se net gesinn. Mee et ass net genuch ze soen, datt mir se net gesinn: mir wëlle se net gesinn, well soubal en onerwaarten an onbekannte Fakt optrëtt, versichen mir en an de generelle Kader vum akzeptéierte Wëssen ze setzen, a mir gi rosen, wann iergendeen sech duerno traute ze experimentéieren!"

Quell: Yogi's Tagebuch: D'Autobiographie

Ech hunn dech verstoppt gesinn

Ech hunn eng Blumm ugekuckt a gebiet, an direkt hunn ech dech gesinn, o Göttleche Geesch, verstoppt an hir. Si huet den Doft vun denger Präsenz ausgestraalt, seng Bléieblieder ware mat denger roseger Onschold gefierft, an hiert Häerz huet mam Gold vun denger Wäisheet gegläntzt.

An ech hunn Är allëmfaassend Kraaft gesinn, déi hire schlanke Still an hir üppig gréng Blieder ënnerstëtzt huet. Wat d'Mystère vum Liewen an der Éiwegkeet ugeet, hunn ech se am Pollenstaub schlofen gesinn, an Är onendlech Beréierung huet d'Bei inspiréiert an hir Broscht entzündet, sou datt se ugefaangen huet Är Séissheet ze schluppelen.

Gëff mir d'Wonner vun Ärer Schöpfung ze kennen a weist mir Är onendlech Geheimnisser, déi souguer am klengsten Onkraut um Stroosserand verstoppt sinn.

Geflüster aus der Éiwegkeet

D'Natur zähmen oder schiedlech Eegeschaften iwwerwannen

Et ass net einfach, Temperament ze definéieren, awer mir wëssen, wat et ass. Wann Dir an engem Zoustand vun Opreegung a Roserei sidd, ass Äert Verhalen net normal, an Dir sidd net déi Persoun, déi Dir sollt sinn. Dofir fillt Dirlech opgeregt an zréckgezunn. A wat kéint méi domm sinn, wéi wann eng Persoun sech selwer duerch hir Handlungen a Reaktiounen Ongléck verursaacht?

Keen huet gär Leed. Soll eng Persoun sech net selwer analyséieren, wann se déi nächst Kéier an enger düsterer Stëmmung sinn? Wann se dat maachen, wäert se gesinn, datt se sech fräiwëlleg miserabel maachen. Wann se an esou engem

düsteren Zoustand sinn, spieren anerer ronderëm se hir Nout a vermeiden hir Gesellschaft.

Iwwerall wou eng Persoun higeet, schwätzt se vill ouni Wierder, well hir allgemeng Stëmmung sech an hiren Aen reflektéiert, an all déi, déi se ukucken, spiert d'Negativitéit, déi vun hinnen ausstraalt. Wann se déi däischter, béiswëlleg Emotiounen an hiren Aen reflektéieren, gi se ofgestooss a léiwer sech vun dësen onrouegen Schwéngungen distanzéieren. Roserei muss als éischt aus dem Spigel vum Geescht verbannt ginn, ier seng Reflexioun an den Ae gelöscht ka ginn.

An dëser Welt leeft de Mënsch an engem Glashaus, ausgesat fir anerer, net fäeg ze spillen oder ze maachen. Dofir muss hie liewen. Firwat net op eng Manéier handeln, déi him Respekt a Bewonnerung verdéngt? Firwat net den Adel a senger Aen an d'Freed a sengem Gesiicht gesinn? All déi gutt Qualitéiten an Tugenden vun enger Persoun sinn dobannen verstoppt, ënner enger Schicht vun Düsterteit a Misär.

Net nëmmen anerer bemierken säi Verhalen, mä hie observéiert och hiert. Well hie sech dacks mat aneren vergläicht, well hie seng Ëmgéigend stänneg observéiert, fällt hie psychologeschem Onglück op. Oder hie kann duerch déi lafend Schwiereregkeeten, mat deenen hie sech an dëser Welt konfrontéiert fillt, opgeregt a gestéiert ginn. Temperament ass dacks eng Konsequenz vun Ëmweltafluss. Jidderee vun eis gëtt op verschidde Weeër vun der Welt ronderëm eis beaflosst. Mee mir sollten eis net erlaben, wéinst externen Ëmstänn Depressiounen ze kréien. A firwat solle mir d'Laascht vun den beonrouegenden Afluss vun eiser Ëmgéigend droen?

Verschidde Leit zéien dozou zeréck, negativ Emotiounen ze weisen, fir sech net mat engem Problem oder enger Situatioun ausenanerzesetzen. Dës negativ Verhale sinn awer weder eng Flucht nach en emotionalt Sécherheitsnetz. Et ass natierlech, vun Zäit zu Zäit temporär Trauregkeet a Melancholie ze iwwerloossen, awer dës Gefiller sollten een net kontrolléieren.

All Perséinlechkeetseigenschaft huet eng spezifesch Ursaach. Fir eng Eegenschaft ze eliminéieren, muss hir Ursaach ugepaakt ginn. Et ass essentiell, all Dag ze pausen an nozedenken, Är Gedanken a Motivatiounen z'ënnersichen, fir Är Perséinlechkeet ze verstoen an de richtege Wee ze léieren, domat ëmzegoen a se ze korrigéieren, wann se schiedlech ass. Dir kënnt lech an engem Zoustand vun Apathie fannen, ouni bereet ze sinn, Virschléi vun aneren ze berücksichtegen. An dëser Situatioun ass et entscheidend, sech bewusst ze beméien, positiv an engagéierend Erfahrungen ze kultivéieren. Passt op fir Apathie, déi de Fortschrëtt behënnert a Willenskraaft lähmt.

Oder eng Persoun kann duerch Krankheet decouragéiert a verzweifelt sinn, well se mengt, datt si net fäeg ass, hir Gesondheet erëmzefannen. An dësem Fall sollten d'Prinzipie vum gesonde Liewensstil ugewannt ginn, fir e gesond a produktiv Liewen ze schafen, dat op moraleschen an ethesche Grondlage baséiert ass. Ausserdeem sollt een sech un den Allmächtege Gott am Gebied wenden, fir e méi grouse Glawen un seng Heelkraaft ze kultivéieren.

Wann eng Persoun sech selwer dovun iwwerzeegt huet, datt si e Versoen ass a bei näischt Erfolleg huet, da soll de Problem analyséiert ginn an et soll kloer

**gemaach ginn, ob si all néideg Ustrengungen
gemaach huet.**

**Gott geréiert dat ganzt Universum, bis an déi
klengst Detailer, an d'Mënschheet ass no sengem Bild
geschaf. Dofir kënne mir keng Ausried oder
Rechtfertigung fir Versoen fannen. Hutt keng
Angscht virun der Aarbecht, egal wéi ustrengend et
ass, well d'Aarbecht de Kierper "stäerkt" a schued
kengem. Allerdéngs muss een léieren ze schaffen a
roueg ze denken. Wann Dir gläichzäiteg energesch a
roueg sidd, kënnt Dir dat erreechen, wat Dir wëllt,
well Äre Geescht kloer ass.**

**Nieft der Tatsaach, datt se net déi néideg
Ustrengung maachen, fir Erfolleg ze hunn, sinn déi
meescht Leit och geeschteg inaktiv. Si verbréngen vill
Zäit ouni nozedenken. Verschidde Leit betruechten
dat als Rou an Entspannung. Awer bei richteger
Entspannung ass de Geescht souwuel aktiv wéi och
roueg. An dëse rouege Momenter kéint een u Gott,
eng schéi Vue oder eng agreabel Erfahrung denken.
Positiv, roueg geeschteg Aarbecht ass erfreschend an
erfrëschend. Vill Leit verwiesselen kreativ Ustrengung
mat Stress a schaffen an engem gespannten,
nervösen Zoustand.**

**Kreativt Denken ass dat besch Géigemëttel géint
ongesond Temperamenter. Dës Temperamenter
kréien e Gewësse wann eng Persoun an engem
negativen oder opgereegten Zoustand ass. Wann de
Geescht keng positiv Gedanken méi huet, gött säi
Besëtzer depriméiert a mat Suergen belaascht. A mat
Depressioun a Suergen kënnt den Däiwel, deen sech
an de Gedanken vun där Persoun néierléisst a
komplett Kontroll iwwer den Här ausübt!**

**Dofir, mäi Frënd, schafft un der Entwécklung vu
kreativen Iddien. Wann Dir net mat kierperlecher**

Aarbecht beschäftegt sidd, maacht eppes Kreatives an Ärem Kapp. Halt et beschäftegt, sou datt et keng Zäit méi gött, fir iwver Stress an Angscht nozedenken.

Kreativt Denken ass erstaunlech a wonnerbar, wéi an enger anerer Welt ze liewen. Jidderee soll dës Fäegkeet kultivéieren. Ech denken selten een eenzegt Wuert vu menge Virträg duerch - an dëst ass eng dovun - ier ech se halen. Awer soubal ech mech mam Thema beschäftegen, fänkt meng Séil un, mir iwver wonnerbar Saachen ze schwätzen. Wann Dir kreativ denkt, füllt Dir net de Kierper oder déi gestéiert Emotiounen, well an dëse Momenter sidd Dir am Aklang mam göttleche Geescht.

Eis Intelligenz gött geformt vum Bild vun der göttlecher, kreativer Intelligenz, duerch déi alles méiglech ass. Wa mir net an deem Bewosstsinn liewen, gi mir zu engem Bündel vu komplexen Eegeschaften. Duerch positivt, kreativt Denken iwverwannen mir dës Eegeschaften. Ausserdeem fanne mir duerch kreativt Denken Äntwerten a Léisunge fir all eis eege Froen an d'Froen a Problemer vun aneren.

Schlecht Temperament ass wéi Kriibs, deen den inneren Fridden opfrësst. Genee dofir kënnen déi mat haardem Temperament net aus hire Schwieregkeeten a Problemer entkommen.

Egal wéi schlëmm d'Ëmstänn vun enger Persoun sinn, si sollten net der Verzweiflung noginn. Si kënnen an hire Gedanken triumphéieren. Wann eng Persoun mat engem onbestännege Charakter versoet, geheien si d'Hänn an d'Luucht a ginn d'Néierlag zou. Awer deen, deen säi Geescht onbeschiedegt hält, ass de richteg Gewënner an der Schluecht vum Liewen, och wann d'Welt ronderëm si wéi e Vulkan wütet.

Wëll eng Persoun agespaart oder fräi sinn? Wann se sech ze enk mat hirem Temperament beschränken, gëtt se net méi fäeg, sech weider mat den Erausforderunge vum Liewen ze stellen. Soubal se negativ Stëmmungen erlaben, hire Geescht ze bewölken, schwächt hir Willenskraaft an hir Entschlossenheet fält. Temperamentsvoll Tendenzen hüllen d'Gehir an engem Niwwel vu Verwirrung a Verwirrung, wat e gesonde Uerteel beeinträchtigt an all Efforte vergeblich mécht.

Een kann säin Temperament iwwerwannen, egal wéi haart an onangenehm et schéngt. Als éischt muss een sech entscheiden, net méi mürresch a granzeg ze sinn. A wann trotz senger Entschlossenheet eng Stëmmungsschwankung optrieden, soll een se analyséieren, fir ze verstoen, wéi se sech ageschlach huet, an eppes Konstruktives dogéint maachen.

Ausserdeem soll näischt onvirsichteg gemaach ginn, mä éischer mat virsichteger a déiwer mentaler Konzentratioun. Mir müssen eis kreativ engagéieren, well Gott eis mat onlimitéiertem Potenzial geschenkt huet. Wéi eng Rechtfertigung gëtt et, sech dem psychologesche Versoen hinzeginn, andeems een sech u schwächend an ongesond Gedanken higeet? Ee muss sech vu zerstöierende psychologeschen Zoustänn befreien, déi wéi Bremsen op de Rieder vum richtege Fortschrëtt wierken. Ausser d'Rieder vun de bremsen befreit sinn, si Bewegung a Fortschrëtt onméiglech. Erinnert Iech all Moien drun, datt Gott mat Iech ass, a wat och ëmmer Är Schwiereregkeeten sinn, Dir hutt d'Kraaft, se ze iwwerwannen. Dir sidd de rechtméissegen Ierwe vun de Kräfte vum ieweschte Geescht, an dofir sidd Dir méi staark wéi d'Ëmstänn a méi grouss wéi d'Evenementer.

E schlaue, intelligente Jong huet et net gär, einfach Problemer unzegoen; hie genéisst déi schwéier. Awer vill Leit sinn vun den Erausforderunge vum Liewen intimidéiert. Ech hat ni Angscht virun hinnen, well ech ëmmer gebiet hunn: "Mäi Gott, vergréisser Deng Kraaft a mir. Halt mech an enger positiver Astellung, fir datt ech mat Denger Hëllef ëmmer meng Schwieregkeeten iwwerwonne kann."

Denk konstruktiv iwwer e Problem no, bis Dir net méi nodenke kënnt. Wann ech mat engem Problem ze dinn hunn, ginn ech bis an d'Längt fir all méiglech Schrëtt ze decken, fir et ze léisen, bis ech éierlech a frëndlech soe kann: "Ech hunn mäi Bescht gemaach an dat ass alles, wat ech maache kann." Dann vergiessen ech de Problem.

Eng Persoun, déi sech mat Problemer beschäftegt, gëtt reizbar a liicht opgeregt. Vermeit dëst. Wann e Problem optrëtt, anstatt sech drop ze konzentréieren, denkt un all méiglech Weeër fir et ze léisen. Wann Dir lech net fäeg fannt kloer ze denken, vergläicht Är Suergen mat ähnleche Problemer, mat deenen anerer konfrontéiert sinn, a léiert aus hiren Erfarungen, fir d'Weeër zum Versoen an déi zum Erfolleg z'identifizéieren. Wielt déi Schrëtt, déi am logeschsten a realisteschsten schéngen, a verpflicht lech, se ëmzesetzen. Déi ganz Bibliothék vum Universum ass an lech gespäichert. Alles, wat Dir wësse wëllt, ass scho do. Fir dëst ze verroden, musst Dir einfach kreativ an innovativ denken.

En haart Temperament verdrängt d'Verständnis an d'Verhärtung vu Gefiller, sou datt et onméiglech ass, mat aneren eens ze ginn. D'Heemechtsliewen sollt e Schutzraum sinn, awer haart Temperament mécht et zu enger tragescher Häll. E Mann kënnt

heem a fënnt seng Fra an enger depriméierter Stëmmung, sou datt et onméiglech ass, mat hir ze kommunizéieren. Oder hie kéint a schlechter Stëmmung zrëckkommen, sou datt et onméiglech ass, mat him ze vernünfteg ze sinn. Vill Problemer betreffen d'Leit wéinst haartem Temperament. Wann e Familljemember rosen oder indifferent ass, gitt Dir direkt vun sengem Temperament beaflosst. Oder vläicht besicht Dir een voller Freed, nëmme fir se ze fannen, déi streitsüchteg a verletzend sinn, sou datt Är Freed direkt an Tréinen verwandelt gëtt an Dir Loscht hutt, sech géigesäiteg ze revanchéieren. Loosst Iech net vum Temperament vun aneren schueden.

Et ass einfach sech ze rächen, awer Léift ze bidden ass dee beschte Wee fir de Roserei vun aneren ze berouegen an hirem Schued ofzewieren. Déi Léift muss reng sinn, well wann se aus dem Häerz kënnt, huet se eng magesch Wierkung.

Mir däerfen net iwwer d'Konsequenze schwätzen, och wann eis Léift mat Indifferenz begéint gëtt, D'Léift ass méi staark wéi den Haass, an hiren Effekt ass mächteg an erstaunlech

Weess du, datt e prächtege Gaart an denger Séil läit? E wonnerbare Gaart vu Gedanken, dee mat Léift, Frëndlechkeet, Versteesdemech a Fridden duft - e Gaart, deem seng Schéinheet a Freed all ierdesch Blumen a parfüméiert Kraider iwwertreffen Du kreéiers eng parfüméiert Blumm, wa jiddwereen dech an engem Ugrëff vu Roserei falsch versteet, an du stänneg Léift ubitt Ass den Duft vun där Léift a Versteesdemech net méi dauerhaft a reng wéi all natierlech Rous? Dofir, denkt ëmmer drun, datt Äre Geescht e Gaart ass, a haalt en schéin a parfüméiert mat rengen, hellege Gedanken Loosst en net zu

engem schlammigen Sumpf ginn, deen iwwerall mat de béise Charakteristike vum Haass wierkt Wann Dir Blummen vum Fridden a vun der Léift kultivéiert, déi mat himmleschem Duft duerchdrongen sinn, gëtt d'Bee vum spirituellen Bewosstsinn an Äre Gaart ugezunn Genée wéi d'Bee nëmme Blummen sicht, déi den séissenste Hunneg ausstralen, sou wäert och Gott dech besichen, wann Äert Liewen mat séissen, rosen Gedanken gefällt ass Du hues vir, datt du net zouléisst, datt dat schiedlecht, verfault Onkraut vum Béisen a vum Roserei am Gaart vun dengen gudde spirituellen Eegeschafte wuessen Wat méi du déi helleg Eegeschafte kultivéiers, déi wéi bléiend Blummen sinn, wat méi wäert Gott seng helleg Präsenz an dir weisen

Osteuropäesch Wäisheetstexter soen, datt déi Persoun, déi roueg a gefaasst ass am Gesiicht vu Frënd a Feind, net beaflosst vun der Dualitéit vu Wäermt a Keelt, Freed a Péng, Gott ganz léif ass. Wann Dir konsequent Léift fir déi mat haarder a grausamer Natur ubitt, Fridden fir déi, déi vun Angscht geplot sinn a vu Suergen belaascht sinn, Séissheet fir déi mat batterer Laun, Freed fir déi, déi vu Misär a Béisen belaascht sinn, an andeems Dir e Beispill fir déi gitt, déi op de Weeër vum Feeler a Sënn verschwannen, iwwerwënnt Dir negativ Eegenschaften andeems Dir Äre Geescht a profitabelen a kreativen Aktivitéiten beschäftegt hält.

Ech soen dacks: "Wann Dir eng Stonn liest, schreift zwou Stonnen; wann Dir zwou Stonne schreift, denkt dräi Stonnen no; wann Dir dräi Stonne denkt, meditéiert déi ganz Zäit."

Gott ass d'Quell vun all Gléck, an et ass méiglech, Hien an eisem Alldag z'erreechen. Mee de Mënsch beschäftegt sech dacks mat Saachen, déi zu Ongléck

féieren. Meditatioun ass dee beschte Wee fir schlecht Gewunnechten ze eliminéieren an an enger wonnerbarer Welt ze liewen - eng Welt wéi déi, déi de grouse Wäise realiséiert huet, wéi hie sot: "O Här, ech hunn Ären geseenten Numm gesongen an ech hunn mech an Dir verluer. Wéi ech zu dësem Bewosstsinn zrëckkoom, hunn ech festgestallt, datt ech mäin ale Kierper verlooss hat, fir mech an engem neie Kierper ze fannen, deen Dir mir ginn hutt!"

Et gëtt eng ähnlech Geschicht an Indien iwwer en aneren Hellegen. E jonke Mann war grad gestuerwen a säi Kierper gouf op de Scheiterhaufen bruecht. Wéi d'Trauerer d'Feier wollten unmaachen, ass op eemol en ale Mann opgedaucht, deen gelaf ass a geruff huet: "Halt op! Maacht d'Feier net un! Ech wäert dee Kierper benotzen!" Soubal hien dës Wieder gesot huet, ass de Kierper vum ale Mann dout op de Buedem gefall, während de jonke Mann vum Uewerkues opgestan ass an an de Bësch gerannt ass. Den ale Mann war e groussen Hellegen a wollt säi Gottesdénkscht net ënnerbriechen, andeems hien am liewelose Kierper vun engem Neigebuerenen zum Liewen zrëckkënnt, dofir huet hien decidéiert, de Kierper vum jonke Mann ze benotzen, fir seng spirituell Praktiken weiderzeféieren.

Et gi vill erstaunlech Saachen iwwer Liewen an Doud, déi drop waarden entdeckt ze ginn. Meditatioun ass de Wee. Mir müssen am Aklang mat eiser göttlecher Natur a mat Gott liewen. Den Doud erschreckt d'Mënschheet, well en Gott aus eisem Liewen erausgehalen huet.

All schmerzhaft Saachen erfëllen eis mat Terror an Angscht, well mir d'Welt gär hunn, ouni hire Sënn an Zweck ze verstoen. Mee wa mir Gott an allem gesinn, verschwënnt d'Angscht. Mir gi ëmmer "am

Liewen" an am Doud "gebuer". An der Wourecht ass den Doud e falschen Numm, well et sou eppes wéi Doud net gött. Wa d'Liewen midd gött, leeën mir den décke Mantel vum Fleesch of a ginn zrëck an déi sanft, ätheresch Welt.

Den Doud bedeit en Enn. E Kutsch mat futtise Deeler ass e doudege Kutsch, well en hiert Enn erreecht huet. Mee déi onstierflech Séil kann net vergoen. All Nuecht, während mir schlofen, leeft d'Séil am ätheresche Kierper, ouni sech vum kierperleche Kierper bewusst ze sinn. Wann de Verloscht vum kierperleche Bewosstsinn den Doud bedeit, géif d'Séil stierwen, wa mir schlofen. Mee mir stierwen net, wa mir schlofen, a mir verléieren och net ganz d'Bewosstsinn, well mir beim Erwäachen eis drun erënneren, ob eise Schlof friddlech oder onwuel war. Ähnlech stierwe mir net nom Doud.

Déi, déi hire Geescht steif maachen loossen, si wierklech dout. Fir de Rätsel vum Liewen ze léisen, muss een all Dag nei gebuer ginn. Dëst bedeit, datt een all Dag sech beméit, sech op iergendeng Manéier ze verbessern. Virun allem musse mir zu Gott bieten, datt hie eis Wäisheet gött, well mat der Wäisheet kënnt alles.

Verständnis, kreativt Denken a konstruktiv, nätzlech Handlungen musse kultivéiert ginn, fir eis selwer ze verbessern an aneren ze hëllefen. Jiddereen, deen no engem Androck an d'Kinnekräich vu Gott wëll kommen, muss aneren all Dag no beschte Méiglechkeeten hëllefen. Wann een dësem Wee folgt, wäert een eng lieweg Freed erliewen, déi ongewollt Eegenschaften verdriwwen. Dës Freed ass och en onfehlbaren Indikator fir mentalen, kierperlechen a spirituellen Fortschrëtt. Méi héich Niveauen ginn ouni

Zweifel erreecht, well dëst de Wee ass, deen an d'Kinnekräich vu Gott féiert.

All Effort muss gemaach ginn, fir den Temperament ze iwwerwannen, well soubal een sech depriméiert a granzeg fillt, säet een d'Somen vum Feeler an de Buedem vu sech selwer.

Sech u béiswëlleg Gewunnechten ze verfolge ass en graduellen Doud. Mee d'Beméiung, all Dag frou an optimistesche sinn, trotz all de lästegen an depriméierenden Prüfungen, bedeit eng gloriäus Neigebuert. Wann dës menschlech Neigebuert sech net an eng erhaben spirituell Neigebuert verwandelt, ass et onméiglech fir eng Persoun erneiert ze ginn; si wäert stagnéieren.

Temperament ass ustiechend An a Zäite vu Suergen an Depressiounen kann et grouss Deeler vun der Bevëlkerung negativ beaflossen Een soll déi onglécklech Evenementer vum Liewen net ze eescht huelen Et ass besser e bëssen ze laachen wéi iwwer all Onglück ze trauern an ze bedauern, dat een a säi Wee kënnt.

Et ass wonnerbar optimistesche sinn a ëmmer ze probéieren ze laachen

Wann eng Persoun Courage, Freed oder eng vun de positiven Eegeschafte weist, gëtt si nei gebuer, dat heescht, datt säi Bewosstsinn erneiert gëtt andeems seng richteg spirituell Natur gewisen gëtt.

An dat ass déi nei geeschteg Gebuert, déi eis qualifizéiert, fir d'Himmelräich ze gesinn an anzutrieden

Fridden sief mat dir

Frëndschaft: Grondlagen an Ausdauer
Frëndschaft ass den héchste menschlechen Ausdruck vu
.Gottes Wonsch, seng Léift fir d'Mënschheet ze weisen

Gott schenkt dem Neigebuerenen duerch de Papp a
d'Mamm Matgefill a Zäertlechkeet. Hir Gefiller fir de
Puppelchen si gebuer an instinktiv, well Gott huet bestëmmt,
datt eis Elteren net anescht kënnen, wéi eis gär ze hunn.
Frëndschaft kënnt also zu eis als e puren Ausdrock vu Gottes
.bedingungsloser Léift fir eis

Zwee Friemer begéine sech, a mat engem direkten an
häerzleche Wonsch wëlle si sech géigesäiteg hëllefen. Hutt
Dir dëst Phänomen jeemools analyséiert? Dëst spontant,
géigesäitegt Wonsch no Gesellschaft staamt direkt aus dem
hellege Gesetz vun der Attraktioun. Akten vun géigesäiteger
a gestärkter Frëndschaft tëscht zwou Séilen aus fréiere
Liewen schafen no an no eng spirituell Verbindung, déi se
onwiderstehlech an dësem Liewen zesummebréngt - wou
.och ëmmer se sinn

Wann dësen Impuls net duerch Egoismus an Attraktioun
zum anere Geschlecht beschiedegt ass, ass e reng an
onbeschiedegt. Mee leider gëtt e meeschtens duerch onrein
.Iwwerleeungen beschiedegt
Frëndschaft bléit a bléit wéi eng dauf Blumm um Bam
vun eisen emotionalen Gefiller, a si gëtt duerch korrump an
haassvoll Wënsch an egoistescht, monopolistescht Verhalen
.entweicht

Wann Dir eng aner Zort Dünger op d'Wuerzele vun
engem Bam applizéiert, gëtt d'Fruucht mager a verkierzt.
Ähnlech, wann een de Bam vun der Frëndschaft mat
egoistesche Gefiller erniert, verzerren a verduerwen seng
onwierdeg Motiver d'Friichte vun där Frëndschaft. Sech un
engem interesséiert ze hunn, einfach well se räich oder
aflossräich sinn a eppes fir eis maache kënnen, kann net
Frëndschaft genannt ginn. Och ass et keng Frëndschaft, vun
engem wéinst sengem schéine Gesiicht ugezunn ze sinn.
Wann dëst Gesiicht säi jugendlechen, fesselnden Charme
verléiert, verdampft d'"Frëndschaft" a gëtt eng Saach vun
.der Vergaangenheet

Et ass wouer, datt Frëndschaft iwwerall schwéier ze fannen ass. Verschidde Leit gesäit een all Dag a kennt een ni wierklech. Anerer kennt een intim, och wann een se nach ni kennegeleiert huet. Ee muss déi korrekt bannenzeg .Intuitioun léieren a kultivéieren

Halt Är Aen op, wou Dir och ëmmer sidd, a wann Dir eng echt emotional Attraktioun zu engem fillt, sollt Dir d'Frëndschaft mat där Persoun stäerken, well si e Frënd vun .lech aus engem fréiere Liewen war

Et gi vill Frënn, déi mir aus fréiere Liewe kennen, awer dës Frëndschafte sinn net gereift oder hunn hiert vollt Potenzial net erreecht. Et ass besser, op existente Fundamenter opzebauen, anstatt am Sand vu flüchtege Bekanntschaften ze gruewen. Et ass einfach ze denken, datt een vill Frënn huet, bis se een Péng oder Schued verursaachen an een mat batterer Enttäuschung .hannerloossen

Gitt mat Leit zesummen, déi sech duerch hir Intelligenz) a wielt Äre Frënd aus deenen mat gudder auszeechenen, (Moral

Vill Leit maachen de Feeler, Frënn ze wielen, well se duerch iwwerflächlech Erscheinungen täuscht ginn. Déi eenzeg Méiglechkeet, richtig Frënn z'ënnerscheeden, ass ze reflektéieren a Gott ze froen, lech mat hinnen ze vereenen. Dir musst lech beméien, Begleeder op eng reng an helleg Manéier ze fannen. Dëst bedeit, Äert Bewosstsinn vun all Gedanken iwwer kierperlech Schéinheet oder all aner Erscheinungen ze purifizéieren, déi Dir als wesentlech Faktoren betruecht, déi Är Gefiller géintiwwer aneren bestëmmen. Wann Dir dat maacht, wäert Dir enges Daags, duerch Gottes Gnod, fäeg sinn, oprecht Frënn ronderëm lech ze fannen, wou Dir och sidd, a Gott wäert lech och, och wann nëmme geeschteg, mat Frënn wäit ewech erëm vereenegen, well reng Gefiller net de Gesetzer vun der Matière ënnerleien an net un Zäit a Raum gebonnen sinn. Dir wäert Gottes Léift

duerch déi bescheiden mënschlech Mëttelen spieren, déi
Him net widdersetzen, mä seng Léift duerch si fléissen
loossen. Reng a kloer. Aus de rengen Häerzer kommen
d'Seegen vun der helleger Frëndschaft zu Iech a strahlen
.hiert Liicht op Iech

Et ass onméiglech, richtig Frënn unzezéien, ausser de
Charakter ass vun Egoismus an ongewollten Eegenschaften
gereinegt. Déi gréisst Konscht vun der Frëndschaft a
Gesellschaft ass et, mat Adel a Respekt ze handeln. Et
heescht spirituellt ze sinn, reng a Motiver an Intentiounen,
selbstlos, fräi vun Illusiounen an Täuschungen, an de
grousse Gebai vun der Frëndschaft op de Fundamenter
.opzebauen, déi viru laanger Zäit geluecht goufen
Bei Ärem Liewen, näischt am ganze Liewen ass
Meng Aen freeën sech vun engem Frënd, deem

averstane ass

An all Frënd, deem seng Léift net fir Gottes Wuel ass
Ech sinn net zouversichtlech iwwer seng Léift
Frëndschaft a Léift sollten an alle mënschleche
Bezéiungen präsent sinn: tëscht Elteren a Kanner, tëscht
Männer a Fraen, tëscht Männer a Fraen, tëscht Fraen a
Fraen, a tëscht Männer a Fraen als Bridder a Schwëstere. Et
ass reng a fräi vu Restriktiounen a Konditiounen. Wann Dir
de Wonsch fillt, mat aneren zesummen ze sinn, fillt Dir
.d'Präsenz vu Gott

Frëndschaft ass eng göttlech Motivatioun. Gott këmmert
sech net nëmmen ëm seng mënschlech Kanner duerch
Elteren a puer Familljememberen; Hie stellt eis och Frënn zur
Verfügung, fir eis Méiglechkeeten ze ginn, reng an oprecht
.Léift aus der Déift vun eisem Häerz auszedrécken
Wat manner mënschlech Feeler a wat méi tugendhaft
Qualitéite eng Persoun huet, wat méi Frënn si wäert hunn.
Prophéiten a grouss Figuren ware Frënn vun allen, a fir wéi si
ze sinn, müsse mir eis Léift vum Schmutz vum Egoismus
.purifizéieren

Wann mir anerer vun eiser Häerzegkeet iwwerzeege
kënnen

A wann mir duerch d'Tester vun der Zäit an aner Tester
sécher ginn

Een huet eis wierklech vun ënnen um Häerz gär
An mir fille eis genee sou géintwuer där Persoun
Net fir perséinleche Gewënn, mee einfach fir de Puls vun
der Frëndschaft ze spieren
Mir gesinn d'Spiegelbild vu Gott a mir spieren d'Präsenz
vu Gott

A mir héieren d'Stëmm vu Gott an där geseenter
Frëndschaft

Mir däerfen eis Häerzegkeet net op eng Persoun
beschränken, mä mir sollten d'Fundamenter vun där
helleger Häerzegkeet bei anerem, déi nobel Idealer hunn,
stärken

Wann Dir probéiert – Gott soll Iech schützen – eng
Frëndschaft mat engem opzebauen, deen béiswëlleg Absicht
huet, wäert Dir enttäuscht sinn. Macht als éischt
Frëndschaft mat gudder Leit, an da verbreet Dir weider
Gefiller vu Frëndlechkeet un anerem, bis Dir Häerzegkeet fir
".jiddereen fillt a kënnt soen: "Ech sinn e Frënd fir jiddereen
Déi grouss Prophéiten hunn Léift fir anerem gefillt, dofir
hunn si schéin verginn an d'Leit opgeruff, Beleidigungen ze
verzeien an sech vun der Revanche ofzehalen
Richtig Frëndschaft ass eng helleg Léift, well se
éierlech, reng, echt an dauerhaft ass
Ee spirituellen Philosoph huet d'Frëndschaft schéin
beschriwwen, wéi hie sot

Dee schéinste Pakt, dee mir mat eise Frënn maache,,
kënnen, ass ze soen: Loosst d'Wourecht fir ëmmer tëscht eis
sinn. Wéi schéin et ass, iwwer deen an deen ze soen: Et ass
net néideg fir mech, hien ze treffen, mat him ze schwätzen
oder him ze schreiwen, fir meng Frëndschaft ze beweisen, a
mir brauche keng Kaddoe ze schécken, fir eis Frëndschaft ze

bestätegen an eis uneneen ze erënneren, well ech him
vertrauen a mech op hien verloossen, sou wéi ech mech op
mech selwer verloossen, wou och ëmmer hien ass a wéi och
“.ëmmer hien ass

Mir kënne fräi an oppe mat eise Frënn schwätzen, ouni
datt se eis falsch verstoen. Mee Frëndschaft kann net
wuessen a bléien, soulaang et en Hiwäis, eng Ausso oder
.eng Fuerderung vun engem zum aneren gëtt
Frëndschaft kann nëmmen op de Fundamenter vu
Fräiheet a spiritueller Gläichheet opgebaut ginn. Dofir musse
mir jiddereen no deem geseenten Liicht behandelen,
andeems mir unerkennen, dass all Mënsch no dem Bild vu
Gott geschaf ass. Wann Dir een schlecht behandelt, wäert
.Dir ni d'Séissheet vun hirer Frëndschaft erliewen
Et gi vill, déi d'Weeër vum Liewen ouni Frënn goen. Ech
kann mir net virstellen, wéi se hire Wee weiderféiere
.kënnen

Richteg Frënn verstinn eis selten falsch. A wann se dat
maachen, ass et nëmme fir eng kuerz Zäit. Wann een Äert
Vertrauen a Loyalitéit verréit, gitt him weider Är Léift a
Versteesdemech, wéi wann näischt geschitt wier, genee wéi
.Dir hofft, Versteesdemech a Léift vun aneren ze kréien
Mee wann déi Persoun sech weiderhin op eng Manéier
verhält, déi Veruechtung an Haass géintiwier lech weist, a
weiderhin déi Hand vun der Frëndschaft schléit, déi him
ausgestreckt ass, dann ass et besser, Är Hand zréckzezéien,
bis hien säi Verhalen korrigéiert an d'Éier vun der
.Frëndschaft würdeg gëtt

D'Frëndschaft soll doheem ufänken. Wann Dir een an
Ärer Famill fannt, deem lech besonnesch gutt passt, da
schafft als éischt drun, dës Verbindung ze pflegen. Wann Dir
lech dann zu engem vun Äre Bekannten ugezunn fillt, deem
ähnlech Wäerter deelt, da probéiert dës Frëndschaft ze
.stärken

All egoistesch Wënsch a welle Gefiller tëscht Frënn
mussen eliminéiert ginn. Frëndschaftlech Bezéiunge mat
gudde Leit solle gestärkt ginn. Wat méi Dir reflektéiert, wat
méi Dir Frënn aus Ärer Vergaangenheet erkennt.
D'Reflexioun erwächt schlofend Erënnerungen un Frënn, déi
.Dir an Ärer wäiter Vergaangenheet kann a gär hat
Et gi vill Leit, déi ech fir d'éischt an enger spiritueller
Visioun gesinn hunn an duerno kennegeléiert hunn
Frëndschaft ass eng grouss kosmesch Kraaft. Wann Äre
Wonsch no Frëndschaft staark ass, an och wann et e
Friemen gëtt, deen spirituell mat Iech a Kontakt ass, och um
Südpol, wäert de Magnetismus vun der Frëndschaft Iech
.iergendwéi méi no beienee bréngen
Egoismus eleng huet d'Kraaft, de Magnet vun der
Eenheet an eis ze zerstéieren
Wien nëmmen u sech selwer denkt, ënnergräift
d'Fundamenter vun der Frëndschaft a manipuléiert hir helleg
.Wäerter
Dës Leit sinn net fäeg, Frënn ze fannen, well se net fäeg
sinn, hiren Horizont ze erweideren an d'Seegen vum Liewen
ze akzeptéieren. Gott huet dech mat enger Famill geseent,
mäi Frënd, fir datt du als éischt léiere kanns, wéi een anerer
.gär huet, an dann déiselwecht Léift un all ausdehnen kanns
Eis Léifsten ginn eis duerch den Doud an aner Ëmstänn
ewechgeholl, fir datt mir net nëmmen d'Leit a mënschleche
Bezéiungen léiwe kënnen, mä och d'Léift selwer - déi Léift,
déi Gott ass, déi hannert all mënschleche Masken präsent
ass. A mat göttlecher Léift wäerte mir fäeg sinn, jiddereen
als verschidde Manifestatiounen vum Här vum Universum ze
.léiwen
Frëndschaft bedeit, eis Léift ouni Egoismus ze
investéieren. An der Bestietnes gëtt et sexuell Verpflichtung,
an am Familljeliewen gëtt et ierflech Instinkter. Awer an der
Frëndschaft gëtt et keng Verpflichtung oder Zwang, kee Plaz
fir Zwang oder Ënnerdréckung vun iergendenger Aart.

Éischer ass et eng spontan Zuneigung, déi aus dem Häerz
kënnt an net u Konditiounen gebonnen ass, ausser der
Bedingung vun der Loyalitéit, ouni déi keng Frëndschaft
bestoe kann. Dës Bedingung ass d'Verantwortung vun
deenen zwéi Frënn, well et brauch zwee fir Tango ze
!maachen

Loosst eis jidderengem eis Léift ginn. Loosst eis bieten,
datt mir eis Frënn aus der Vergaangenheet erëmfannen an
eis Frëndschaft mat hinne stäerken, fir datt mir endlech
.Gottes Frëndschaft verstoen a wierdeg sinn
Wann mir d'Kanner vu Gott net mat engem Geescht vun
Häerzegkeet an Harmonie gär hunn, kënne mir d'Léift vum
.Här vun der Mënschheet net spieren
Ech kennen keen Friemen A wat eng grouss Freed a
!Gléck

Och een, deen sech als mäi Feind hält, kann mech net
d'Gefill ginn, datt ech hien haassen
Wann dat Erwäachen kënnt, fillt Dir d'Léift vun
jidderengem

D'Léift, déi Dir fir Gottes Kreaturen fillt, stierft ni fir
ëmmer, mee si wiisst a verstärkt sech, bis Dir an der Léift
vun Äre Frënn déi göttlech Léift fillt, déi aus dem Häerz vu
.Gott am Himmel kënnt

Fridden sief mat iech, eis Léif Frënn
Entwécklung vum Gedächtnis

**D'Mënsche si eenzegaarteg Wiesen dank der
Fäegkeet vum Gedächtnis, déi se vun all anere
Kreaturen ënnerscheet. All Séil verlangert spontan
no hirem göttlechen Urspronk duerch déi onbewosst
Erënnerung un hir helleg Quell. Dëst erkläert déi
graduellt Evolutioun vun allem am Universum. Am
Aklang mam göttleche Plang huet all Séil, nodeems se
e mënschleche Kierper kritt huet - inklusiv engem**

entwéckelte Gehir an Nervensystem - endlech d'Mëttel, sech bewusst un hir essentiell Eenheet mam Gëttlechen ze erënneren.

D'Erënnerung ass d'Fäegkeet, mat där mir eis mental un eis Erfahrungen erënneren; ouni si géife mir eist Verständnis vum Liewen vergiessen a missten all Dag nei ufänken, genoe wéi kleng Kanner. Eng Persoun, déi de Verstand verluer huet a soumat och hiert Gedächtnis verluer huet, verhält sech wéi e Kand.

Et huet kee Wäert oder keng Bedeitung fir Examen ze maachen, wa mir eis net drun erënnere kënnen a se net nei erliewen. Mir léieren andeems mir eis Gedanken, Gefiller a Motivatiounen ënnersichen an eis vergaangen Handlungen analyséieren. De Wäert an d'Wichtigkeet vun enger Persoun leien an engem gudde Gedächtnis.

„Sami“, zum Beispill, erënnert sech all Moie beim Erwäachen drun, datt hie Sami ass, an duerch d'Erënnerung verbënnt hie seng Liewenserfahrungen mam Numm Sami.

Wann mir eis un eng vergaangen Erfahrung erënnere wëllen, oder wann mir se erëm brauchen, kënnen mir se duerch eist Ënnerbewosstsinn erëmrufen. Andeems mir eis un dat erënneren, wat mir gemaach hunn oder wat eis virdru geschitt ass, kënnen mir all Aufgab erfëllen, déi eng Fäegkeet erfuerdert, déi mir virdru geléiert oder geübt hunn. Mir kënnen och ënnerscheeden tëscht deem, wat mir maache sollen a wat mir vermeiden sollen, ofhängeg vun der Situatioun.

D'Ënnerbewosstsinn ass ëmmer waakreg, et notéiert all d'Erliefnesser vun enger Persoun am Laf vum Dag a setzt seng Aarbecht och am Schlof weider, andeems et iwwer de Kierper waacht wéi en

Nuetswuechter. Beim Erwäachen weess eng Persoun ëmmer, ob hire Schlof friddlech a roueg war oder net. D'Kraaft vum Gedächtnis vum Ënnerbewosstsinn ass eng vun de Fäegkeete vum ëmmer waakregen a geseenten göttleche Bewosstsinn.

De Som vun deem Bewosstsinn gëtt an all Séil gesät, well d'Séil, vun Natur aus, versteet, datt si éiweg a Gott leeft. D'Erënnerung ass de Som vun der Éiwegkeet; wa mir se pflegen an entwéckelen, kënne mir eis un all d'Evenementer vun dësem Liewen an och vun eisem fréiere Liewen erënneren.

Als Mënsche kënne mir eis un all déi Prüfungen erënneren, déi mir an dësem Liewen erlieft hunn. Firwat kënne mir eis also net un all déi spirituell Prüfungen erënneren, déi eis Séilen erlieft hunn?

D'Erënnerung huet zwou Naturen: d'mënschlecht Erënnerung, dat sech un all d'Erliefnesser vun dësem Liewen erënnert, an d'hellegt Erënnerung, dat sech un d'Erliefnesser vun der Séil duerch all hir Inkarnatiounen erënnert. Déi meescht Leit kennen nëmme dat mënschlecht Erënnerung.

Mä firwat läit eis helleg Erënnerung dormant a stagnéiert, verluer an engem déiwe Schlof?

Verschiede Leit hunn d'Fäegkeet, sech un eng breet Palette vun Erfarungen ze erënneren: mënschlech a spirituell; anerer kënnen sech net emol kloer un hir lescht Erfarungen erënneren.

D'Erënnerung huet Niveauen a Grad jee no der Kapazitéit vum Geescht fir ze verstoen. Ausbildung, mental Konzentratioun, Reflexioun an all onvergiesslech Erfarunge si wesentlech fir d'Entwécklung vun engem gudde Gedächtnis. Ouni d'Entwécklung vum Gedächtnis kann eng Persoun kee räicht a komplett Verständnis kréien. Wann een en

Test mécht an en dann vergiesst, verléiert hien de Wäert an d'Wichtigkeet vun deem Test.

Wann mir d'Qualitéit vun eisem Gedächtnis verbessern, kënne mir et sou wäit stäerken, datt mir eis un alles erënnere kënnen, och un eisen himmleschen Urspronk. An andeems mir eis helleg Erënnerung erwächen - sou datt mir eis un all d'Erliefnesser vun eise vergaangene Inkarnatiounen, souwéi un eis onstierflech spirituell Natur, erënnere kënnen - erreechen mir Onstierflechkeet.

Déi richteg Haltung an entspriechend kierperlech Übungen si gutt fir d'Entwécklung vun der Gedächtnisstäerkt. An dëser Ära, wou manuell Aarbecht a verschiddene Beruffer an Aspekter vum Liewen duerch Maschinnen ersat gouf, sinn d'Leit sätzend ginn a brauchen dringend reegelméisseg Bewegung. Dofir goufen automatiséiert Übungsmëttel fir den Asaz an Haiser a Gebaier entwéckelt.

Beim Sport ass et wichteg, sech op d'Vitalenergie ze konzentréieren, fir déi gréisst Virdeeler ze kréien. Et ass net genuch, Är Muskelen einfach ze strecken an unzespannen; Dir musst d'Liewenskraaft erwächen an ausrichten, déi Ärem Kierper Kraaft a Vitalitéit gëtt.

Et gi bestëmmt Liewensmëttel, déi gutt fir d'Gehir sinn, anerer fir d'Muskelen an d'Nerven, an nach aner fir d'kierperlech Entwécklung an d'Erhalen vu verschiddenen Organer a Kierperdeeler. Fir d'Erënnerung ze verbessern, sollt een Liewensmëttel konsuméieren, déi d'Gehirleistung stäerken. Zum Beispill kann d'lesse vu gemuelene Walnëss a Mandelen, gemëscht mat e puer Drëpse Limett- oder Orangensaft virum Schlafengehen, d'Erënnerung verbessern.

Yogis soen och, datt Mëllech a Kéis Liewensmëttel sinn, déi d'Gehir stäerken. Si proposéieren, datt een a Zäite vu Middegkeet an Angscht eng Mëschung aus dem Jus vun enger oder zwou Limetten an engem Glas Waasser drénke soll, de Kapp mat kalem Waasser wäschen an et och iwwer d'Schläifen, tëscht den Aenbrauen, op d'Nueslächer an an d'Oueren schëdden soll. Dofir entspannen sech d'Nerven, de Geescht berouegt sech an e gutt Gedächtnis gëtt erwächt.

Exzessive Konsum vu fettege Liewensmëttel sollt vermeit ginn, well dëst kann dozou féieren, datt Fettoflagerungen sech an de Blutgefässer op der Uewerfläch vum Gehir bilden a sech zesummeklumpen.

Indesch Spiritualisten soen, datt Schwäin a Rëndfleisch schiedlech fir d'mënschlech Gesondheet sinn. Dës zwou Fleischsorten enthalten héich Konzentratiounen vun Harnsäure. Ausserdeem solle souwuel Schwäin wéi och Rëndfleisch e schlecht Gedächtnis hunn. De Konsum vun hirem Fleisch, sou behaupten si, kéint tatsächlech déi kierperlech a geeschteg Fäegkeeten verbessern.

D'Erënnerung kann duerch Übung verbessert ginn. Et ass falsch ze soen, datt e Mann, deen vun der Gebuert un kierperlech schwach ass, ni staark ka ginn. Et gëtt ëmmer Méiglechkeeten a Potenzial fir grouss Saachen an alle Beräicher vum Liewen z'erreechen.

Mir müssen wëssen, wéi mir de richtege Wee an de richtege Wee sichen

Verschiede Dokteren soen, datt eng Persoun mat enger ierflecher geeschteger Behënnerung dat fir d'Liewe bleift. Et gouf awer gewisen, datt vill geeschteg Behënnerunge mat Hëllef vu mentaler Konzentratioun iwwerwonne kënnen ginn.

D'Fuerschung an dësem Beräich ass am Westen limitéiert, an dofir si vill Psychologen net gutt mat de Methode vun der déiwer Konzentratioun vertraut, déi virun Joerhonnerte vun de groussen indeschen Yogi geléiert goufen.

Déi richteg Methode fir d'Entwécklung vun der Konzentratioun sinn de meeschte Leit onbekannt. Mental Fäegkeeten sinn zwar scho präsent, awer net entwéckelt. Wann een seng mental Fäegkeeten a seng Rezeptivitéit net kultivéiert, féiert dat zu eeschte Problemer. Wéi de Kierper brauch och d'Gehir déi richteg Bewegung fir seng Gesondheet, Aktivitéit a Vitalitéit.

Dofir erfuerdert d'Entwécklung vun engem gudde Gedächtnis kierperlech Aktivitéit, gesond lessen a gesond positivt Denken.

Probéiert lech un spezifesch Saachen ze erënneren a maacht lech mental virzestellen. Kuckt lech eppes, eng Szen oder eng schéi Vue un, a probéiert dann dëst Bild an Ärem Kapp nei ze kreéieren. Wann Dir lech un d'Melodien vu Lidder an Hymnen erënnert a se mental sangt, hëlleft dat och d'Erënnerung z'entwéckelen.

Alles wat mat déiwer an opmierksamer Opmierksamkeet gemaach gëtt, verbessert d'Erënnerung

Poesie a Musek hunn eng eenzegaarteg emotional Qualitéit. Mir all erënneren eis liicht un déi déifst Leed a gréisst Freed vun eisem Liewen. Firwat? Well d'Gefill hannert dësen Erfarungen intensiv war. Alles wat intensiv gefillt gëtt, stäerkt d'Erënnerung. Ausserdeem sinn d'Komponéiere vu Gedichter a mental Übungen wéi Additioun a Subtraktioun och exzellent Methoden fir d'Erënnerung an d'mental Konzentratioun z'entwéckelen.

Fir d'Erënnerungskapazität ze verbessern, muss alles mat déiwer mentaler Konzentratioun gemaach ginn. Déi meescht Leit maachen hir Aufgaben mat engem wandernden Geescht, wat zu enger grousser Lück tëscht hiren Handlungen an hiren Gedanken féiert. Dofir erënnere se sech net ganz gutt un eppes. Wann eng Persoun sech un eppes erënnere wëll, muss se dat mat voller Bewosstsinn maachen.

Fir déi, déi Gott gär hunn, verhënnert d'Nodenken iwuer hir Flichten, während se se ausféieren, datt se gläichzäiteg u Gott denken. Während der Meditatioun soll een awer nëmmen u Gott denken. Et sollt een drop hiweisen, datt d'Erënnerung gestärkt gëtt an hir Fäegkeet zum Versteesdemech duerch Meditatioun erweidert gëtt.

Wat ass Meditatioun? Et ass d'Unioun mam universelle Geescht, d'Iwwerwanne vun all mënschleche Grenzen, an d'Beméiung sech drun z'erënnere, datt de Mënsch Geescht ass, net Kierper. Wann de Meditéierer ufänkt, sech mat der onstierflecher Séil ze verbannen, amplaz mam Kierper, an deem hie just ee Liewe laang wunnt, wäert hie sech un un seng fréier Liewenserfarungen erënnere a sech schlussendlech drun erënnere, datt hie vum Häerz vu Gott ausgestraalt ass.

A Gott läit d'Erënnerung un all mënschlecht Liewen an d'Liewe vun all Eenzelen. Wann een a Harmonie mat sengem spirituellen Selbst ass, kommen déi vergaangen Äraen an déi vergiess Kräfte vum onvergängleche göttleche Selbst erëm an sengem Bewosstsinn op. Meditatioun bedeit sech drun z'erënnere, datt een kee stierfleche Kierper ass, mä eng onstierflech Séil: ee mat Gott.

Am Dag tendéiere mir eis selwer als limitéiert Mënschen ze gesinn, awer nuets, während dem

**déiwen, draamlosen Schlof, vergiesse mir eis
mänschlech Konditioun.**

**Duerch Meditatioun kënne mir, duerch eis eegen
Ustrengung, och wann et nëmmen temporär ass, vun
ierdesche Bindungen entkommen. Mir kënnen dat
kierperlecht Bewosstsinn opginn an eis drun
erënneren, datt mir göttlech Séilen sinn. Déi, déi an
dëser Praxis duerchhalen, ginn Meeschter vu sech
selwer a richtig Guiden.**

**Gott huet eis d'Erënnerung ginn, fir datt mir alles
kreéiere kënnen, wat gutt an nobel ass. De
Mëssbrauch vun der Erënnerung verursaacht der
Mënschheet enormen Schued.**

**Een, deen Roserei a Haass géint eng aner Persoun
wéinst engem Vergaangenheetsverletzung hält,
mëssbraucht hir Erënnerung. Et ass awer näischt
falsch drun, sech un traureg Erfahrungen ze erënneren,
fir dovunner ze léieren. Op dës Manéier analyséiert
eng Persoun hir vergaangen Handlungen a vermeit,
déiselwecht Feeler ze widderhuelen, déi zu batteren a
schmerzhaft Konsequenze gefouert hunn.**

**Falsch Gedanken sollten net nei opgeholl ginn,
well se dann méi laang am Kapp bleiwen. Gott huet
eis d'Erënnerung ginn, fir datt mir
d'Liewenslektiounen an déi positiv Erfahrungen um
Liewen erhalen kënnen. Vergaangen falsch Gedanken
sollten verdriwwen ginn, andeems mir vermeiden, se
an Erënnerung ze erënneren. Wa se sech an de Kapp
duerchzwingen, musse mir refuséieren, se ze
empfänken oder ze begréissen.**

**Mir widderhuelen: op schlecht Erfahrungen ze
verbréngen an se nei ze erzielen ass e Mëssbrauch
vun der Erënnerung, déi Gott eis ginn huet. Amplaz
sollt een sech entscheeden, seng Erënnerung nëmme
fir positiv Gedanken an nobel Erfahrungen ze**

**benotzen, an all onangenehm an haassvoll
Erënnerungen aus sengem Geesch ze verbannen.**

**Mir müssen alles gesinn, héieren, schmaachen,
beréieren, fillen a begeeschteren, wat gutt, gesond, a
nätzlech ass. A mir müssen glécklech Erfarungen a
Prüfungen am Tresor vun eiser Erënnerung behalen.**

**E Mënsch, deen gutt Emotiounen huet, nobel
Gedanken denkt a just gutt Saachen an der Natur
gesäit, an d'Leit wäerten sech nëmmen un déi gutt
Saachen erënneren.**

**Mir kruten d'Erënnerung als hellegt Kaddo, fir
datt mir eis un déi gutt Saachen erënnere kënnen, bis
mir endlech fäeg sinn, eis un dat gréisst Gutt ze
erënneren: Gott.**

**Wa mir Guttheet a Gerechtegkeet an allem
observéieren, wäerte mir enges Daags feststellen,
datt déi verstoppt göttlech Kraaft all déi kleng
Öffnungen vu Gedanken, Sensatiounen a Gefiller
zerstéiert a verstreet, duerch déi mir nëmme Blëtzer
vu göttlecher Schéinheet an Harmonie an der
Schöpfung gesinn hunn, an duerch d'Fënster vum
geeschtleche Bewosstsinn wäerte mir total Guttheet
an absolut Perfektioun gesinn.**

**Mir froen Gott, eis ze hëllefen, déi éiweg Flam vun
der helleger Erënnerung z'erwächen an nei
unzefänken, bis se d'Däischtert vun der
Vergiessenheet an der Vernoléissegung verbrennt, fir
datt mir eis drun erënnere kënnen, datt mir mam
Geescht vu Gott a senger universeller Léift eent
waren a sinn.**

**Wann Dir moies un Gott denkt
Mëttes an owes
Dir wäert lech energesch a frou fillen
Schwieft wéi en Adler um Himmel**

**Dir wäert Är Zäit bequem verbréngen
An et gëtt wéi e Geroch an der
Loft gedroen**

**Äert Vertrauen an de Schöpfer ass
déi schaarfst Waff**

**Bewaffnet lech mat Sécherheet an
Hoffnung**

**Wann Dir Gott sicht, d'Quell vun der
Gerechtegkeet**

**Si gëtt räich, nee, si gëtt déi
räichst vun de Räichen**

E bewisenen Fakt

Meeschter Paramhansa Yogananda

Iwwersetzung: Mahmoud Abbas Masoud

**Verwerft meng Wieder net mat Skepsis, ier Dir
d'Method selwer ausprobéiert. Dir sidd vläicht midd
dovun, vill Theorien ze héieren, déi keen Afloss op
Äert Liewen hunn. Wat ech soen, ass keng Theorie,
mä e bewisenen Fakt, an ech wäert probéieren, lech
eng Iddi dovun ze ginn, wat tatsächlech getest ka
ginn.**

**Ech hat d'Gléck, dës wëssenschaftlech Wourecht
viru ville Jore vun engem vun de grouse Weise vun
Indien ze léieren. Dir frot lech vläicht, firwat ech lech
encouragéieren an Är Opmierksamkeet op dës Fakten
zéien. Hutt ech iergendeng egoistesche Motiver? Meng
Äntwert ass absolut net. Alles wat ech wëll, ass lech
dës Wouchten ze presentéieren, an der Hoffnung,
am Géigenzuch reng Freed ze kréien, wann Dir lech
hëlleft, Äert Gléck ze fannen, andeems Dir se
praktizéiert an hiert Gléck erlieft.**

Elo muss ech op e puer Aspekter vun der Physiologie zeréckgräifen, fir op d'mannst e generell Verständnis vum Prozess ze kréien. Ech wäert mech op d'Funktionsweis vun den Hauptzentren oder Achsen an den elektresche Stroum bezéien, deen vum Gehir - duerch dës Zentren - an déi extern an intern sensoresch Organer fléisst, a se lieweg a vibrant hält.

Et gi sechs Hauptzentren, duerch déi de Vitalstroum, oder d'Liewenselektrizitéit, an de ganze Nervensystem iwwerdroe gëtt. Dës Zentren sinn:

1 Medulla Zentrum

2 Zervikalzentrum

3 Dorsalzentrum

4 Lendenzentral

5 Sakralzentrum

6 Steissbockzentrum

D'Gehir ass den ieweschte Verdeeler vun elektreschen Energien (den héije Zentrum), an all Zentren si matenee verbonden a funktionéieren ënner dem Afloss vum ieweschte Zentrum (Gehirzellen). D'Gehirzellen schécken de vitalen Stroum (oder Elektrizitéit) duerch dës Zentren oder Wirbelaxonen, déi dann hir elektresch Ladung an déi afferent an transmittéierend Nerven entloossen, déi d'Funktione vu sensoreschen Impulser a Sensatione vu Beréierung a Siicht iwwerhuelen, etc.

Dësen elektresche Stroum, deen vum Gehir ausgestraalt gëtt, ass d'Liewensader vum kierperleche Kierper (inklusiv senger bannenzegen an externen Organer). Duerch dëst elektrescht Medium

ginn sensoresch Informatiounen un d'Gehir weiderginn, wouduerch d'Veaarbechtung vu Gedanken ausgeléist gëtt.

Wann d'Séil de Floss vu stéierende Berichter iwwer kierperlech Sensatiounen (déi beim Entstoe vu vernetzte Gedankenschleifen hëllefen) stoppe wëll, muss se den elektresche Stroum kontrolléieren an säi Floss vum ganze Nervensystem an déi siwe Hauptzentren (inklusive dem Gehir) ëmdréinen, fir datt se op dës Manéier den äusseren an den banneschten Organer komplett Rou ka ginn.

Während dem Schlof sinn déi elektresch Verbindungen tëscht dem Gehir an de sensoresche Organer deelweis ënnerbrach, sou datt normal Sensatiounen wéi Héieren a Beréierung net an d'Gehir kommen. Well dës Ënnerbriechung onvollstänneg ass, kann all staarken externen Reiz dës elektresch Verbindung erëm hierstellen, sou datt de Reiz an d'Gehir kënnt an d'Persoun erwächt. Während dem Schlof fléisst awer e kontinuierleche elektresche Stroum an déi intern Organer - d'Häerz, d'Lunge an aner - a hält se lieweg a funktionell.

Well d'elektresch Aktivitéit vum Kierper während dem Schlof net vollstänneg kontrolléiert ass, kënne kierperlech Sensatiounen wéi Onbequemlechkeet, Krankheet a staark extern Reizen de Schlofenden stéieren. Mat enger wëssenschaftlech verankerter Method kënne mir awer gläichzäiteg a komplett souwuel intern wéi och extern Kierperfunktiounen kontrolléieren - dat ass de Spëtzepunkt vun der Praxis. Awer fir eng komplett Kontroll z'erreechen, kann et vill Jore vun engagéierter Praxis verlaangen.

Genee wéi déi äusserlech Organer nom Schlof, deen eng Rou fir de Kierper ass, erfrëscht ginn, sou ginn och déi bannenzeg Organer duerch d'Ausübung vun dëser wëssenschaftlecher Method staark erfrëscht, an hir Kraaft klëmmt, wat hëlleft d'Liewen ze verlängeren.

Genee wéi mir keng Angscht virum Schlof hunn, well eis Sënner net dormant bleiwen a net méi funktionéiere kënnen, sou sollten mir och net zécken, de bewossten Doud ze praktizéieren, dat heescht, eise bannenzegen Organer Rou ze ginn. Dann ass den Doud ënner eiser Kontroll, sou datt mir, wa mir feststellen, datt dëst kierperlecht Haus zerfallt an onbewunnbar ass, et fräiwëlleg a mat vollem Bewosstsinn verloossen kënnen: "De leschte Feind, deen iwwerwonnen gëtt, ass den Doud."

Mir kënnen dës Method mat folgendem Beispill illustréieren:

Wann d'Haupttelefonzentral an enger Stad mat verschiddene Staddeeler verbonden ass, kënnen d'Uriff an dësen Deeler sech kontinuéierlech mat der Zentralzentral iwwer den elektresche Stroum, deen duerch d'Leitunge fléisst, verbannen, onofhängeg vun der Gestoun oder Kontroll vun der Zentral. Wann d'Haupttelefonzentral awer déi verschidden Zentrale wëll ausschalten, kann se den Haauptschalter ausschalten an doduerch de Stroumfloss an déi verschidden Staddeeler ënnerbriechen.

Ähnlech bitt eis déi wëssenschaftlech Method de néidege Prozess, fir de vitalen Stroum - deen duerch eise Kierper verdeelt ass - an eis zentral Regiounen, nämlech d'Wirbelsail an d'Gehir, ze zéien. D'Method funktionéiert andeems d'Wirbelsail an d'Gehir, déi déi

siwe wichtigst Energiezentren enthalten, magnetisiert ginn. Dofir gött d'Liewenskraaft, déi duerch de Kierper verdeelt ass, iwwer d'Wirbelsail an d'Gehir iwwerdreen. Wann d'Liewenskraaft am Gehir ukomm ass, spieren a erliewen mir et als Liicht. An deem Zoustand ass dat spirituellt Selbst fäeg, sech vu kierperlechen a mentalen Oflenkungen ze befreien.

Dat spirituellt Selbst gött duerch déi ukommend Telefonsberichter - géint säi Wellen - vun zwou Klasse vu "Leit" gestéiert: eng héich Klass (Gedanken) an eng niddreg Klass (kierperlech Sensatiounen). Fir d'Verbindunge mat deem zwou Klassen ze trennen, muss et den Stroum, deen duerch d'Telefonsleitungen fléisst, un d'Zentralbatterie zéien, andeems et den elektresche Schalter ausschalt (d.h. andeems et Meditatioun praktizéiert), fir datt et Friden a Fräiheet genéisst kann.

Opmierksamkeet ass den Haaptdirekter an Distributeur vun Energie, verantwortlech fir den elektresche Stroum vum Gehir op déi sensoresch an motoresch Nerven ze iwwerdreen. Zum Beispill, wa mir eng nervend Méck verdriewen, benotze mir d'Kraaft vun der Opmierksamkeet fir en elektresche Stroum un d'Motornerven ze schécken, wat zu der gewünschter Handbewegung féiert. Ech erwähnen dat fir eng Iddi vun der Kraaft vun der Opmierksamkeet ze ginn, mat där den elektresche Stroum am Kierper kontrolléiert a gericht ka ginn op déi uewe genannte Zentren.

Hei géif ech gär d'Zoustand beschreiwen, déi op déi komplett Kontroll vum bioelektresche Stroum folgen. Ufanks erlieft d'Persoun eng ganz attraktiv Sensatioun wéinst der Magnetisierung vun der

Wirbelsail. Wéi och ëmmer, eng kontinuierlech a laangfristeg Übung bréngt en Zoustand vu bewosster Freed, deen d'Erregung am kierperleche Bewosstsinn negéiert.

Mir hunn dësen glécklechen Zoustand als eist ultimativt Zil an universell Noutwennegkeet beschriwwen, well mir doran e richtegt Bewosstsinn vu Gott oder Gléck erliewen a mir eng Erweiterung vun eisem Bewosstsinn spieren. Wat mir dësen Zoustand méi erliewen, wat eis Individualitéit (eist klengt Selbst oder Ego) méi kleng gëtt a sech opléist, a wat mir méi séier dem kosmesche Bewosstsinn méi no kommen a méi intim a direkt mat Gott verbonne ginn.

Relioun ass a Wierklechkeet näischt anescht wéi d'Vernichtung vun eisem individuellen Selbst an eisem kosmesche Bewosstsinn. Dofir klammen mir an dësem glécklechen Zoustand d'Leeder vum Glawen erop, loossen déi erstickend Atmosphär vun de Sënner an den Onrou vum Denken hanner eis a kommen an d'Räicher vum göttleche Gléck.

Duerch dës Method realiséiere mir kosmesch Wourechten, a wann dësen geseenten Zoustand real gëtt - duerch kontinuierlech Praxis - fanne mir eis stänneg an der Präsenz vum geseenten Här an eis, a mir erfëllen eis Flichten op eng besser Manéier ouni op d'Friichte vun der Aarbecht ze kucken, sou datt mir eis méi ëm d'Flichte këmmere wéi ëm eist Selbst (den Ego) an d'Sensatiounen vu Freed a Péng, déi dësen Ego produzéiert.

An de Léiere vun alle Reliounen - Chrëschtentum, Islam an Hinduismus - gëtt et eng fundamental Wourecht: ausser eng Persoun erkennt hir Essenz als

Geescht - d'Quell vum Gléck - bleibt si duerch limitéiert Denken gebonnen an ënnerworf den onermiddlechen an onverzeihleche Gesetzer vun der Natur. Hir richteg Natur ze kennen bréngt éiweg Fräiheet. Mir kënnen Gott net kennen, ausser andeems mir eis selwer kennen, well d'Essenz vun eiser Natur ähnlech wéi seng ass. Mënsche goufen no Gottes Bild geschaf. Duerch déi fläisseg an oprecht Praxis vun der richteger wëssenschaftlecher Meditatioun léiert Dir Iech selwer kennen - dat heescht, Dir wäert feststellen, datt Dir e geseente Geescht sidd - an Dir léiert Gott kennen.

Spirituell Meditatiounsmethoden ëmfaassen all néideg Mëttelen fir Gott kennen ze léieren. Si konzentréiere sech net op Ënnerscheeder an de Reliounen a Glawen, well e puer vun dësen Ënnerscheeder Duercherneen am Denken vun de Leit verursaachen.

D'Iwwerleeënheet vun der wëssenschaftlecher Meditatioun iwwer aner Methoden läit an hirer enker Verbindung an direkter Handlung mat deem, wat eis un eis limitéiert Selbst bindt: d'Liewensenergie. Amplaz dës Energie ëmzeleeden, dat heescht se no bannen ze kanaliséieren an an déi sech ausdehnend a expansiv Kräfte vum Geescht z'integréieren, fléisst se no baussen, hält Kierper a Geescht a stänneger Bewegung a verursaacht Stéierungen am spirituellen Selbst a Form vu körperleche Sensatiounen a flüchtege Gedanken.

Well d'Liewensenergie no bausse fléisst, verzerren Sensatiounen a Gedanken d'Bild vun der purer, roueger Séil. Dës Method léiert eis, wéi mir d'Liewensenergie no bannen riichten. Dofir ass et eng

direkt an onmëttelbar Method, déi eis direkt an d'Bewosstsinn vun der Séil féiert: an dat geseent Bewosstsinn vu Gott, ouni datt mir en anert Medium brauchen.

Dës Method ass et, de Floss vun der Liewensenergie unzepassen an ze riichten, andeems eng vun de bekannte Manifestatiounen, déi direkt mat der Liewensenergie selwer zesummenhängt, ugepasst a reguléiert gëtt.

Et ass derwäert ze bemierken, datt all reliéis Weeër op der Welt empfeelen, eng direkt oder indirekt Method ze benotzen, egal ob et Hiweis oder explizit ass, fir de Floss vun der Liewensenergie ze kontrolléieren an hir Richtung ëmzedréinen, sou datt mir Kierper a Geescht transzendéieren an d'Séil kennenléieren, andeems mir d'Essenz vun hirer Natur an d'Natur vun hirer Essenz kennen.

D'Präsenz vum Liewen an engem Mënsch ass Iwwerliewe, a seng Absenz ass Vernichtung. Dofir ass déi Method, déi een dozou féiert, d'Liewen direkt ze kontrolléieren, déi bescht Method.

Déi Wäis Männer aus verschiddene Generatiounen a Länner hunn Methoden recommandéiert, déi zu de Geescht an den Ëmstänn vun de Leit gepasst hunn, ënner deenen si gelieft hunn. E puer hunn d'Gebied betount, e puer Gefiller, e puer Handlungen, e puer Léift an nach anerer Vernunft oder Gedanken a Kontemplatioun. Mä hir Motivatiounen waren déiselwecht.

Si all hunn d'Noutwennegkeet bestätegt, dat kierperlecht Bewosstsinn ze transzendéieren, andeems de Floss vun der Liewensenergie ëmgedréit

gëtt, sou datt se no bannen fléisst. Si hunn och d'Noutwennegkeet vum Selbsterkenntnis an dem Opkomme hannert de Schleier behaapt, genee wéi d'Bild vun der Sonn kloer an däitlech a rouegem Waasser erschéngt. Si all hunn d'Gëltegkeet an d'Effektivitéit vun der meditativer Method betount, ouni datt aner Mëttelmécher gebraucht ginn.

Et sollt och bemierkt ginn, datt d'Ausübung vun dëser Method d'Entwécklung vu mentalen oder kierperleche Stärken net behënnert, genee sou wéi se kee Barrière fir nëtzlech sozial Aktivitéite duerstellt, déi vun de delikatsten a raffinéiertsten Gefiller an nobelsten Motiver geriicht sinn, déi dem Déngscht vun der Mënschheet gewidmet sinn.

Tatsächlech empfeelen a plädéiere mir fir déi ganzheetlech Entwécklung vum Individuum, well dës Entwécklung zwangsleefeg d'Ausübung vun dësem Wee erliichtert anstatt se ze behënnere. Déi eenzeg Viraussetzung ass de Wee ze verstoen an fläisseg ze praktizéieren, an all Handlungen an Aspiratiounen sinn dann am beschten Interesse vum Sucher.

De wesentleche Punkt an dëser Method ass dat richtegt Verständnis vun der Liewensenergie, déi de mënschleche Kierper ernährt an en lieweg an energesch hält.

Kuerz Affirmatiounen vun der Heelung

O Här, Äert geseent Liicht schénkt vun de Prophéiten, Hellegen a Weisen vun alle Reliounen, a vun mir och. Dëst hellegt Liicht ass an all Zell a Gewief vu mengem Kierper präsent, an duerch Är Gnod sinn ech gesond a gutt gelaunt.

O bewosst kosmesch Aktivitéit

Du bass lieweg an mir!

**Fest, flësseg a gasfërmeg Liewensmëttel ginn
duerch d'Kraaft vu Gott a lieweg Energie
transforméiert.**

Fir mäi Kierper z'ënnerstëtzen

**O Här, d'Zellen vu mengem Kierper si aus Liicht
gemaach**

**Et ass vun denger Essenz, well du de Geescht vun
der Perfektioun bass**

**Dann ass si sécher, well du d'Quell vun der
Heelung bass**

**Seng Essenz ass Geescht, an Dir sidd de Geescht
am risegen Universum**

**An et ass éiweg, well Dir den Urspronk vun der
Existenz sidd**

Well du bass de Sënn vun der Éiwegkeet

Ech fille mech erneiert, staark an energesch

Är Aktivitéit ass voller Liewen

A mäi Kierper fléisst duerch et

D'Heelkraaft vum Geescht

Ech gouf als Liicht geschaf

Aus der purer Essenz vu Gott

Ech fille mech ëmmer gesond

Well et ass an mir

Seng Kraaft ass do

An all Deel vum Kierper

De Mo ass staark, well e säi Liicht enthält

Den Heeler vun allen Krankheeten!

**Ech weess sécher, datt all Krankheeten, an hire
verschiddene Formen, duerch**

**Wat d'Net-Veruechtung vun de
Gesondheitsreglementer ugeet, wäert ech
d'Krankheet mat gesondem lessen eliminéieren**

Richtig Übung, gesond Denken a gutt Absichten

**O Här, Äert Liicht ass an all Atom vu mengem
Kierper präsent**

An all menger Zell

An all Bluttzell,

An all Nerv a mengem Kierper

A mengem Gehir a Gewëss

**Dofir sinn ech a gudder Gesondheet a
Wuelbefannen**

**Well du an mir wunns, an du bass déi heelen
Kraaft**

**Gottes Liicht a Wuelbefannen duerchdréngen déi
däischer Ecken vu menge kierperleche Krankheeten**

**Säi heelen Liicht schénkt an all Zell vu mengem
Kierper**

Also ass et Toun, well et Säi Liicht enthält

Och seng Perfektioun

**Besonnenesch Opmierksamkeet op d'Kraaft vum
Denken**

**Ech mengen an ech weess, datt meng Aktivitéit
ufänkt**

Vum Gehir an de Kierper

De Sprëtz vum Liicht sprëtzt eraus

Vun de Wuerzele vu menge Gewëss

An et fléisst aus mengem Gehir

An d'Zellen an d'Nerven

An an de Paragrafen fänkt hien un

De Floss vun der Heelkraaft

Vun der Wirbelsail

Als Schaum oder als Spray

Fir d'Zellen vum Kierper ze ernähren

Pure Wuelbefannen!

O Här, ech veréieren dech

An allem Gutt

An ech gesinn Är Gerechtegkeet

An all hell Iddi

Är absolut Kraaft, d'Heelmëttel fir all Krankheet

Et ass a mir präsent, dofir fille ech mech net midd

Mee Äert heelen Liicht schéngen

Aus der Däischtert vun der déiwer Ignoranz

Iwwerall wou et Liicht gëtt, do ass Perfektioun a Rengheet

Am Gefill, am Wëllen an am Denken

Richt meng Gefiller dann, zesumme mat mengem Wëllen a menge Gedanken

Fir datt ech d'Instruktiounen mat Wäisheet a gesondem Uerteel verfolge kann

All Dag sichen ech d'Freed vun der Séil a mir selwer

Net duerch Freed

Gott bewacht meng Gedanken a leet se dohinner

D'Welt vun der Sécherheet a Perspektiven op Friden

Ech wäert mäi Geescht vun all Ängscht botzen

Wëssen, datt Gott mech ënnerstëtzt a leet

Hie mécht mäi Wee einfach

An Hie mécht mir d'Saachen einfach

An all Situatioun a Beräich

Mäi absolut Vertrauen a Gott ass d'Heilmëttel

An ech hunn dovunner Virdeel an Heelung

Friden sief mat dir

Wäisheet a spirituuell Erkenntnesser
Ee muss säin eegene Meeschter sinn a sech
deementspriechend verhalten, net vun der Routine a Launen
.ugedriwwen, mä vu fräiem Wëllen a Wäisheet

Et ass d'Recht an d'Fäegkeet vum Mënsch, säin eegent
Paradäis ze schafen an et ze genéissen, well hie all d'Mëttel
huet, fir dëst z'erreechen, well Gott him d'Fäegkeet ginn
huet, säi Geescht op Hien ze richten an Hien kennen ze
.léieren

Dat Schlëmmst am Liewen ass et, an der Festung vun
.Ärem kloren a friddleche Gewësse ze liewen

Indem ee säi Geescht op Gott konzentréiert a vum
Häerz biet, kann een seng geseent Präsenz erliewen

* * *

:Betounung

Gottes Liicht fëllt mech a schénkt duerch mech, läscht
all Krankheet aus a gëtt mir Gesondheet a Wuelbefannen.
Säi göttlecht Liicht schénkt an all Zell vu mengem Kierper,
.an dofir ass mäi Kierper gesond a geet et mir gutt

* * *

Un deem Dag, wou Dir un Ären himmleschen Urspronk
erënnert, gëtt Äert Bewosstsinn am grouse göttleche Haus
.vum Geescht nei gebuer

Et schénkt, datt de mënschleche Geescht a Wëlle ënnert
dem Buedem vun der Ignoranz begruewe sinn. Wann net
d'Gold vun der Wäisheet [aus der Grouf vun der Séil]
erausgeholl, geschmolz a zu scharfe psychologesche

Geschir geformt gött, ass et onméiglech, d'Planz vum
Béisen, déi am Gaart vum mënschleche Bewosstsinn wiisst,
.ofzeschneiden an auszeradéieren

Déi majestéitesch a prächtig Bierger, déi wonnerbar
Mechanik vum mënschleche Kierper, déi fräsch a lieweg
Rosen a Blummen, de grénge Grasteppech, d'Gréisst vun
den edlen Séilen an d'Erhiewenheet vun de raffinéierte
.Gedanken
An d'Déift vun der Léift, all dat erënnert eis u Gott, deen
.d'Quell vun all Adel, Gréisst a Schéinheet ass
* * *

De Geescht ze fokusséieren ass de Schlëssel fir déi
latent Kraaft an enger Persoun z'erwächen an z'aktivéieren.
Fokus bedeit, d'Gedanken op een eenzege Punkt ze
konzentréieren. Déi Haaptursaach vu ville Feeler ass e
Manktem u Fokus. Opmierksamkeet kann mat enger
Täscheluucht verglach ginn; wann hire Stral sech iwwer eng
breet Fläch ausbreet, schwächt seng Intensitéit. Awer dee
Stral gött staark a kloer, wann e sech op e spezifische Punkt
konzentréiert. Déi mat aussergewöhnleche Geescht si ganz
konzentréiert a kënnen hir ganz mental Energie op eng
.Saach gläichzäiteg konzentréieren
* * *

Déi richteg Léift – d'Léift vum Häerz a vun der Séil – ass
göttlech Léift. Dës göttlech Léift sicht sech duerch d'Häerzer
.an d'Séile vun der Mënschheet ze manifestéieren

Et gi Wellen sou wäit ewech op der Uewerfläch vum
Ozean, datt se ni um Ufer brieche, an et gi Gedanken am
Hellegtum vun der Rou, déi ze déif sinn, fir datt d'Häerz se
.ausdrécke kann

Verständnis ass d'Gläichgewiicht téscht engem rouegen
Geescht an engem kloren Gewëssen

D'Konscht vum richtege Schaffe läit doran, lues oder
.séier ze schaffen, ouni de banneschte Friden ze verléieren

Mir kënnen näischt léieren, wat mir net wëssen, ausser
mir hunn eppes anescht, mat deem mir et vergläiche
kënnen. Dofir léiert Gott d'Mënschheet göttlech Léift duerch
.dat perfekt Mëttel vun der mënschlecher Léift

Richt d'Kompassnadel vun Ärer Opmierksamkeet ëmmer
op den magneteschen Norden vun der spiritueller Freed, an
.dann wäert keen Äert Gläichgewiicht stéieren kënnen

Stärkt Äre Glawen u Gott a vertraut drop, datt deen,
deen Iech erschaf huet, fir Iech suergt a beschützt

Wien oprecht wandert, huet Gott gär a gëtt vu Gott gär,
egal ob hien am natierlechen Dschungel oder am Dschungel
vun der moderner Zivilisatioun schafft, well Problemer,
Schwierigkeeten, Prüfungen a Leid existéieren a béiden.
Déi éischt enthält grausam Déieren, während déi zweet net
manner grausam Ängscht presentéiert, déi sech an engem
gewalttätege Kampf géint ongebremsen Wënsch a rosen
Leidenschaften manifestéieren. Nëmme wann eng Persoun
hir Leidenschaften hirem Wëllen ënnerwerft, schmaacht si
.richtegt Gléck

Heiansdo hues du vläicht d'Gefill, datt e Frënd op
Besuch kënnt, och wann et näischt ze gesinn ass. Si hunn dir
net gesot, datt si kommen, awer du hues e staarkt Gefill,
datt du se gesi wäerts, an dann, wann den Owend fällt,
klappen si un deng Dier! Oder heiansdo hues du de ganzen
Dag d'Gefill, datt eppes Guddes oder Schlechtes geschéie
wäert, an dann bass du iwwerrascht festzestellen, datt deng
Intuitioun richtig war. Dëst sinn e puer Beispiller vun
Intuitioun (bannenzege Sënn) a wéi se onofhängeg vu
.Beweiser an Hiweiser funktionéiert

Gott huet eis eng Séil, e Geescht an e Kierper ginn, a
mir müssen dës Gaben op eng harmonesch an ausgeglach
Manéier kultivéieren. Mir däerfen eis net erlaben, Sklaven
vun eiser Ëmwelt oder Gefaange vun der Gewunnecht ze
ginn. Geeschtlech entwéckelt Eltere kënnen der Welt
hëllefen, andeems se Kanner mat spirituellen Astellung
erzéien an e moderéierte Liewensstil féieren, dee sech
.duerch Reflexioun a Selbstdisziplin auszeechent

All nobelen Gedanken, deen an dir opkënnt, bréngen
dech méi no bei Gott. Dës Gedanken sinn ewéi e Floss, deen
.an d'Mier vum göttleche Geescht fléisst

All Dag soll en Dag vum Merci a vun der Dankbarkeet
sinn fir d'Segen vum Liewen aus der Sonn, dem Waasser an
dem gudde Geméis an Uebst, déi indirekt Kaddoe vum
.gréissten Giewer sinn

Reng Léift, göttlech Léift, läscht d'Barrièren tëscht dem
Mënsch a sengem Schöpfer ewech

Frëndschafte gi korrüptéiert an d'Léift téscht de
Mënsche verschwénnt wéinst de gëftege Elementer vu
Besëtzerlechkeet, Egoismus, mechanesche
Familljebezéiungen, sexueller Obsessioun, materielle
Bindungen, emotionalen Ausbréch an utilitaristeschen
Austausch, well flüchteg Bindungen vun engem plötzlechen
Haass gefollegt ginn, deen zum Doud vun der mënschlecher
Léift féiert. Awer am Häerz vun all Mënsch läit eng éiweg,
göttlech Léift, déi eng Zäit laang schlofe kann, awer ni
.wierklech stierft

Am Buedem vun Ärem Häerz wuessen d'Somen vun der
Léift. Plegt dës Somen a gitt se Waasser mat Matgefill a
.allëmfaassender Léift

Gott ass Léift, a Léift vereenegt eis mat Gott. Wa mir
Gott gär hunn wëllen, däerfe mir eis Léift net isoléieren oder
.beschränken, mä se mat der göttlecher Léift verbannen

All Kraaft an alles am Universum ass e Produkt vum
göttleche Geescht, genoe wéi d'Saachen, déi Dir an engem
.Dram gesitt, vun Ärem Geescht gemaach ginn

Déi eenzeg Méiglechkeet, fir falsch Handlungen ze
vermeiden, ass e gesonde Mënscheverstand z'entwéckelen,
fir falsch Handlungen ze erkennen an ze entscheeden, se net
.ze maachen

Een Ongerechtegkeet, géint en anert ze kämpfen,
bréngt kee Recht mat sech. Ignoranz ass de richtege Feind
.vun der Mënschheet a muss aus dëser Welt verbannt ginn
Mir hunn alles wat mir op dëser Welt brauchen, fir en
Zäitalter vu Wuelstand, Gléck a perfekter Gerechtegkeet

anzeféieren. Dat eenzegt Hindernis ass de mënschlechen
Egoismus, deen dëst onméiglech mécht. Schrecklecht an
onerlaabt Leed gëtt duerch mënschlech Gier an
Eegeninteressen verursaacht, ouni Rücksicht op anerer.

Suen, déi benotzt kéinte ginn, fir déi Bedürftiger ze
ernähren an ze kleeden, ginn amplaz fir Zerstéierung an
.Devastatioun benotzt

D'Ursaach vu globale Problemer ass dësen Egoismus,
deen aus Ignoranz entstanen ass. Jiddereen mengt, hie géif
dat Richtegt maachen, awer wa se nëmmen hir eege
perséinlech Ziler verfollegen, setzen se dat karmescht
Gesetz vu Ursaach an Effekt a Bewegung, wat zwangsleefeg
.hiert eegent Gléck an d'Gléck vun aneren zerstéiere wäert
Wat méi ech d'Tragödien op der Welt gesinn, déi duerch
mënschlech Ignoranz verursaacht ginn, wat méi ech
feststellen, datt Gléck flüchteg ass, och wann d'Stroosse mat
Gold gepflaastert wieren. Dat richtegt Gléck läit doran,
anerer glécklech ze maachen. Wann jidderee dat géif
maachen, wier jidderee glécklech, an jidderee géif säin Deel
.vun der Äerd hirer Räichtum kréien

D'göttlecht Bewosstsinn vu senge himmlesche Freed an
onendleche Genoss ass wéi e Zauberstaf, deen dat bëllegt
Metall vum aldeegleche materielle Liewen direkt a stralend
.Gold vun dauerhaftem spirituellem Gléck verwandelt

Frëndschaft ass déi universell spirituell Attraktioun, déi
.Séilen mat der Bande vun der göttlecher Léift vereenegt

* * *

Regenschirm vun der Séil oder Rou vun der Séil

Wann brennend Suergen hir Hëtzt verléieren
Rou kënnt ervir, bréngt Fridde a Rou
Et ass de wäisse Mast vum Boot vum Liewen
Et ass gefëllt mat der Loft vum dauerhafte Gléck, fräi
vun Opreegung
Also dréckt si d'Boot sanft iwwer d'Uewerfläch vum Séi
Al-Rida
Rou ass de Floss vun der Zefriddenheet
Fléisst sanft Richtung Mier vun der Rou
Isoléiert vun de Wellen vun de Suergen
Et ass den Dach vun der Séil
Iwwer de mënschleche Geescht an Häerz verbreet
Fir d'Freed vu sengem Liewen ze schützen, souwuel
kleng wéi grouss
Aus de Reen vun Angscht an Angscht
Et ass den himmleschen Toun
Aus der Lyre vum Liewen erausgeet
Et ass dat hellegt Salz
Um Dësch vum Liewen
An de Spray, deen vun de Waasserfäll vun der
Leeschtung flitt
Et ass eng wonnerbar, roueg Stëmmung
Mat deem d'Kinnekräich vun der Séil regéiert gëtt
An Harmonie an Aklang
Rou ass net nëmmen op ofgeleeëne Retreats ze fannen
Et gëtt och keng Flucht virum Kaméidi an dem Kaméidi
Éischer kënnt et do wou d'Häerzer et wëllkomm
heeschen
An hatt bleift do wou Séilen Troust an hir fannen
Egal wéi Zäit a Plaz
Et ass eng delikat, fragil Blumm
Et kann net haart Beréierungen toleréieren
Éischer lieft, bléit a bléieft et
Wann et mat frëschem, purem Waasser gewässert gëtt
Rou ass e rouege Séi vu Gefiller

Fräi vun de Falten vum Trauer
Si, déi Tréinen aus Angscht vergoss
Fir de klengste Spuer vun Angscht a Leed
Wann d'Säit vun der roueger Séil bedeckt ass
:Eng Schicht vu purem, hellwäissem Schnéi
De Schnéi vun der Rou a vum Fridden vum Geescht
D'Stuerm vun der Angscht an d'Hurrikaner vun der
Suerg wäerten net duerchsetzen
Stéierend Fridden a Rou
Ënnert dëser haarder, glänzender Schicht
Fir dëse geseenten, stralende Glanz
* * *

D'Schlass vun der göttlecher Léift
Wann d'Schuele vum Haass ronderëm dech reenen
Sicht Zuflucht an der Festung vun der Léift
A wann d'Bombardementen aus Mëssverständnis
weidergoen
Bleift befestegt an de Grotten vun der Léift
Ënnert de Kammeren vu Mitleid a Sympathie
A wann déi gëfteg Dämp vun der Täuschung probéieren
Fir d'Liewe vun Ärer Wäisheet ze ënnerdrécken
Maacht eng Mask vu purer Léift ëm Iech
D'Festung vun der göttlecher Léift ass e sécheren Hafen
Vun den Attacken vun Arméie vun Obsessiounen an
Versuchungen
Grueft e Gruef vu Loyalitéit a Standhaftegkeet
Fëllt et mat dem Waasser vun der Léift
Sou datt den Egoismus net driwwer schwamme kann
Fir d'Weisheet vun Ärer Séil ze zerstéieren
* * *

Déi, déi meditieren, erliewen e wonnerbart Gefill vu
bannenzegem Fridden. Wat mir an der Meditatioun léieren,
sollt op eis deeglech Aktivitéiten a Gespréicher uwendbar

sinn, a mir sollten net zouloossen, datt iergendeen eis de
.Fridden klaut oder eis Rou stéiert
Onparteiescht Denken ass wéi e kloeren, poléierte
.Spigel, stabil an net vun iwverhaapten Uerteeler geréselt
Déi göttlech Léift ass e Gaart vun himmlesche Rosen a
Basilikum, a vu stralenden, frésche Gedanken. Si ass d'Quell
.vun all purer Léift, déi an oprechte Häerzer schléit

Sidd sou einfach wéi méiglech an Dir wäert iwwerrascht
.sinn, wéi glécklech an onkomplizéiert Äert Liewen gött

Déi richteg Familljeglück baséiert op Versteesdemech a
léiwe Wieder

Mat déiwer kontemplativer Immersioun wäert eng nei
Sonnenopgang vum Erwäachen opbriechen. Den Niwwel vu
Rou a Geheimnis, deen iwver allem hänkt, wäert sech
opléisen a verschwannen virum Licht vum spirituellen
.Erwäachen an der wuessender Sehnsucht no Gott
An eisem Ëmgang mat aneren ass et ganz wichteg, déi
eenzegaarteg Charakteristiken an nobel Qualitéiten ze
erkennen, déi si aus hiren Erfahrungen destilléiert an aus
hirem Wiesen geformt hunn, an dës Charakteristiken ze
.schätzen

Wa mir d'Leit mat oppene Geescht studéieren, kënne
mir se verstoen a komfortabel mat hinnen ëmgoen, a mir
kënnen direkt d'Natur vun der Persoun kennen, mat där mir
.et ze dinn hunn

Schwätzt net mat engem Philosoph iwver Päerdsrennen,
an diskutéiert net mat engem Wëssenschaftler iwver
Haushalt. Fannt eraus, wat d'Persoun interesséiert a wat hir
Opmierksamkeet op sech zitt, a schwätzt mat hir doriwwer,
.net onbedéngt iwver Saachen, déi Iech interesséieren

Wa mir anerer verstoe wëllen, musse mir eis dovunner
ofhalen, se ze kritiséieren an ze veruerteelen. Amplaz solle
mir am Spigel vun eiser eegener Meenung kucken, fir ze
kucken, wat muss gefléckt a verbessert ginn. Dëse
bannenzege Spigel ass ganz anescht wéi dee bekannte
Spigel, an deem mir all Moie kucken. All Dag kucken ech an
dësen bannenzege Spigel, a wann ech eppes fannen, wat
mir net gefällt, da reprochéieren ech mir selwer a beméien
mech, et ze korrigéieren. Op dës Manéier gesäit een säin
richtegt Spigelbild am Spigel vu senger Séil a mécht sech
Dag fir Dag um Wee zum Gléck an dem bannenzege Fridden
.weider

* * *

O Här, Du bass mir méi no wéi mäin eegenen
Häerzschlag, an ech fille Deng Präsenz um Rand vu mengem
Bewosstsinn

Wann eng Persoun ze laang op d'Ozeanwelle fixéiert
ass, vergiesst si sech op den Ozean selwer ze
konzentréieren. Ähnlech, wann eng Persoun sech op déi
kleng Well vu sengem Liewen konzentréiert a sech komplett
dorunner hänke léisst, vergiesst si den gréissere Ozean vun
der Séil, vun deem hiert Liewen nëmmen eng Welle op der
.grousser Fläch vu sengem Häerz ass
Genee wéi elektresch Luuchten, déi op verschiddene
Plazen placéiert sinn, vun engem eenzegen elektresche
Generator beliicht ginn, sou ginn d'Luuchte vun de Mënsche
vun engem eenzege kosmesche Generator beliicht, deem
Intelligenz an de Geescht pompelt a Kierper mat lieweger
.Energie opluet

All Drëps Waasser dréit zum Existenz vum Ozean bäi. An
och wann d'Liewen vun engem Individuum just wéi en
klengen Drëps am Ozean vun der Mënschheet schénkt, kann
den Impakt vun deem Liewen extrem wichteg sinn an net
.ënnerschätzt ginn

rasenden Ozeanwellen
Wirbelen am Sonnesystem
a Stréimunge vu kosmesche Kräfte
a Planéiten, déi am Weltraum fléien
Wéi Äisbierger an der Mëtt vum Mier
Si dänzen all op der Broscht vun der éiweger Bewegung
Eng Mamm voller Zäertlechkeet a Léift ass e Symbol vu
göttlecher Matgefill
Gott weist seng Zäertlechkeet a Blummen
Schafft an dir selwer en Tempel vu Schéinheet a
Fridden, wou Dir Gott am Hellegtum vun Ärer Séil fanne
kënnt
An all eisen harmonesche Bezéiungen musse mir drun
denken, datt d'Léift vu Gott hannert all léiwem Häerz läit,
.dat mat Léift an Harmonie schléit

* * *

D'Liewen läit dormant an der rauer Äerd, dreemt vu
Schéinheet a Blummen, erwacht kräfteg an Déieren, a
realiséiert am mënschleche Bewosstsinn säi onbegrenzt
.Potenzial
Kee Zweifel kann am Geescht iwwer d'Existenz a
Proximitéit vu Gott opkommen, wann de Sichende gesäit,
datt dat ganzt Universum eng Manifestatioun vun der
göttlecher Schöpfung ass. Alles entsteet aus dem
Onsichtbaren, bleift fir eng kuerz Zäit op dëser Äerd a geet
dann um Enn vu sengem irdesche Liewen an den
.Onsichtbaren Zoustand zrëck

An all Atom vun dësem erstaunlechen Universum
schaaft Gott stänneg Wonner a Wonner
De Victoire gehéiert um Enn ëmmer zur Wourecht an
der Tugend, egal wéi laang et dauert
Loosst Leed a Verloscht net Är Entschlossenheet
schwächen an Är Stëmmung ënnerdrécken. Enges Daags
wäerts du an d'Räich vum Geescht kommen an eng Freed
erliewen, déi iwwer all Beschreiwung an Erwaardung
erausgeet. Duerch de Péng musse mir léieren, mat aneren
empathesch ze sinn, hir Gefiller ze verstoen an eist Bescht
.ze maachen, fir hinnen ze hëllefen
Alles an der kierperlecher Welt weist Bewegung,
Verännerung an Instabilitéit, awer d'Natur vu Gott ass Rou,
.Rou a Stillheet

Déif Eierlechkeet ass eng néideg Viraussetzung um
spirituellen Wee, well an der Rengheet vum Häerz an der
Kloerheet vun der Absicht den Sonnenopgang vun der Séil
.gebuer gött

An de Gäert vum Liewen beweege ech mech frou vu
Bam zu Bam, an ech wäert schliisslech landen, o Här, op
.Ärer ausgestreckter Hand, déi mech begréisst

* * *

:Selbstentwécklung

Eng Persoun soll säi Liewen organiséieren a bescht
Bicher liesen, déi vum mënschleche Geescht produzéiert
goufen, anstatt seng Zäit mat zoufällegen, sënnslosen
Liesungen ze verschwenden, a soll Aarbecht fannen, déi him
am Liewen passt, a sech beméien, seng Aarbecht effizient an
.effektiv ze maachen

Vill Leit maachen sech vill Méi a ville Beräicher mat
wéineg Erfolleg. Déi, déi sech entwéckele wëllen, kënnen net
alles iwwer vill Saache verstoen, awer si kënnen e bëssen
.iwwer alles wëssen, an alles iwwer eng Saach wëssen

Wëssen ass e risegen Ozean, a spirituellt Wäisheet ass
onlimitéiert. Och wann d'Äerd nëmmen e klengen Punkt am
.Universum ass, ass se an eisen Aen enorm
Trotzdem gëtt eis Welt dank dem mënschlechen
Fortschritt ëmmer méi kleng wéinst modernen Transport- a
Kommunikationsmëttelen, a geschwënn wäerte mir
!ufänken, un Reesen op aner Planéiten ze denken
Ee muss d'Gläichgewiicht halen. Déi, déi d'materiell
Liewen vernoléisegen, andeems se sech nëmmen op de
spirituellen Aspekt konzentréieren, gi bestrooft andeems se
.hiert geeschtegt Gläichgewiicht verléieren
Materiell Flichten si vu grousser Bedeitung a si mat
sozialen, nationalen an internationalen Verpflichtungen
verbonden. Intellektuell Flichten si méi héich wéi materiell
Flichten, a spirituellt a moralesch Flichten sollten Prioritéit
kréien. De Geescht muss vu klenger Gewunnechten befreit
ginn, déi eng Persoun iwwerdriwwen mat materiellen Saachen
.beschäftegen
Loosst d'Quelle vun Ärem Genie a verstoppte Kräfte fräi,
a laacht dat Laachen vun der bannenzeger Zefriddenheet,
.dat Iech keen ewechhuele kann
Dës Welt gëtt vun zwou Kräften ugedriwwen: der Kraaft
vum Gutt an der Kraaft vum Béisen. Wien d'Gutt als säi
Guide a Mentor hält, wäert gutt Deeg an e glécklecht Liewen
hunn, a wien et dem Béisen erlaabt, säi Cours ze leeden an
seng Impulser ze kontrolléieren, wäert Leed a Misär als säi
.Schicksal hunn
D'Schlësselwuert fir déi meescht Leit ass "ech", awer
spirituell Leit denken un anerem sou wéi se sech selwer
denken
Déi, déi nëmmen un sech selwer denken, bréngen
d'Feindschaft an d'Hellegkeet vun aneren op sech, während
déi, déi un anerem denken a hir Gefiller spieren, feststellen,
.datt anerem och un si denken a mat hinne sympathiséieren

Et ass eng Beleidegung géintiwwer sech selwer, gebuer
ze ginn, ze liewen an ze stierwen, ouni de Grond ze kennen,
.firwat een iwwerhaapt als Mënsch op dës Welt bruecht gouf
Säi Schöpfer vergiessen heescht, den Zweck vun der
Existenz net ze verstoen, während un Hien ze denken an
seng Präsenz oprecht ze spieren vill spirituellt Gewënn a
.Segen mat der Zäit bréngt
Materiell Besëtz a Räichtum ze kréien ass keng Garantie
géint Depressioun a Trauer. En Dag wäert kommen, wou eng
Persoun sech hëlleflos a mächtig fillt, e Spillsaach an den
Hänn vum Schicksal; dann wäert si feststellen, datt Gott
eleng hir Ënnerstëtzung, hire Schutz a hire sécheren Hafen
.ass

All Kéier wann Dir vun engem wonnerschéine Bild oder
enger komescher Kreatur erstaunt sidd, maacht Är Aen zou,
.dréit Iech no bannen a betruecht seng göttlech Quell

De Mënsch gesäit nëmmen déi dicht Produkter, déi aus
der göttlecher Fabréck, déi hannert der Schöpfung verstoppt
ass, erauskommen, a wann hie kéint an d'Fabréck selwer
eragoen, géif hie gesinn, op wéi eng erstaunlech Aart a Weis
.alles op dëser Welt entsteet

* * *

Ech hunn mech bei dir bewerbt
All Moie bidden ech mäi Kierper, mäi Geescht an all
Fäegkeet, déi ech hunn, fir dech, onendleche Schöpfer, un,
fir se op all Manéier ze benotzen, déi s du wëlls, fir datt s du
.dech duerch mech ausdrécke kanns
Meng roueg Melodien vum Sehnsucht no dir wäerten am
Rhythmus vu mengem Häerzschlag sangen
Ech verstinn, datt all Aarbecht Är Aarbecht ass a keng
Aarbecht schwéier oder niddreg ass, soulaang se Iech mat
.engem frëndleche Service ugebuede gött

A spiritueller Hisiicht froen ech, Är Präsenz ze kennen.

Dir sidd den Urspronk an d'Essenz vun alle Wiesen. Loosst
mech lech an all Atom vu mengem Wiesen gesinn a lech an
.all Gedanken spieren, déi ech hunn

O Här, leet d'Stréim vun eiser Freed, sou datt se sech
.net am Sand vu kuerzfristege sinnleche Genoss verléieren
Méigen déi kleng Stréim vun eisem Matgefill net an den
.isoléierten Wüsten vum Egoismus austrocknen

Loosst déi isoléiert, isoléiert Kanäl vun eisen
Emotiounen sech mam grenzelose Séi vun Ärer Léift
vermëschen

Méig déi schmuel Flëss vun eisem Liewen duerch déi vill
Reen vun Äre Segen verbreet ginn, sou datt se déi breet,
grouss Flächen vun der Demut, der Selbstopferung an der
Rücksicht op d'Gefiller vun aneren iwwerqueren kënnen, sou
datt se endlech, a ganzer Rengheet, Äre groussen Ozean
.erakommen kënnen

D'göttlecht Bewosstsinn, mat sengem himmlesche
Gléck, ass déi magesch Alchimie, déi direkt dat dicht Bläi
vum onangenehmen ierdesche Liewen an dat stralend Gold
.vum ëmmer erneierende Gléck transforméiert
Wann de Bulli vun de gestéierte Gedanken ufänkt sech
ze setzen, fänkt d'Kraaft vu Gott un, sech an de kloren,
.puren Waasser vum Bewosstsinn ze reflektéieren

* * *

Déi éiweg Stëmm huet mech mat engem mëllen, déiwen
:Toun ugeschwat a gesot

Ech hunn dir an all denger ganzer Schlofzäit an d'Ouer"
geflüstert: 'Wach op!' An elo hues du däi Schlof verlooss; ech
soen dir: Weck deng Bridder op, schafft mat mir, fir datt all
".mäi Wuert héieren

:Also hunn ech versprach a gesot

Ech wäert mäi Bescht maachen, fir Äre Ruff ze,,
verbreeden an Är Botschaft ze verbreeden, an wann ech

meng ierdesch Gestalt verloossen, wäert ech Är allpräsent
:Stëmm léinen, fir an harmonesch Häerzer ze flüsteren
Lauschtert seng göttlech Hymnen vum geeschtleche

Trouscht, well hie rífft Iech ëmmer
Ech wäert op all meng onzähleg Bridder a Schwestern
waarden; während se lues an enger laanger, laanger
Prozessioun Richtung dem geseenten Zil vun der
Selbsterkenntnis goen, an duerch (Flüsterungen aus der
:Éiwegkeet) wäert ech hinnen zouflüsteren
Waacht op, meng Bridder, a loosst eis senger Stëmm"
folgen, déi eis ouni Ophalen rífft, a loosst eis zesummen an
".dat himmlescht Heem zréckkommen

Mir müssen den Numm vu Gott an eisen Häerzer um
Rousekranz vun der Sehnsucht an der göttlecher Léift
flüsteren, an dat ass déi richteg Verehrung, déi d'Häerz vu
.Gott beréiert

Gottes Numm mat engem kale Häerz an engem
wandernden Geescht auszesprieche ass Gotteslästerung an
Onrespekt. Wann ee biet, soll säin Häerz a säi Geescht mat
.der Léift vu Gott gefällt sinn

* * *

Sech vum Reiz vun der Welt ofzewenden an op weltlëch
Begierden ze verzichten ass keen negativen Zoustand, mee
e positiven. Et ass näischt anescht wéi e Verzicht op
.Ongléck, a näischt anescht wéi eng Opginn vum Misär
Asketismus sollt net als e Wee vum Opfer ugesi ginn.

Am Géigendeel, et ass eng geseent Investitioun, sou datt déi
kleng Zomme, déi mir fir Selbstdisziplin ausginn, Milliounen vu
spirituellen Dollar bréngen. Ass et net schlau, d'Goldmünzen
vun eisen flüchtigen Deeg auszeginn, fir d'Kinnekräich vum
?éiwege Gléck ze kafen

Mir müssen eis an dat rengt, déift Gefill verdéiwen, dat
an eis réiert a réiert, wa mir d'Wonner vu Gottes Schöpfung
kucken. Dëst ass de Wee fir Gott duerch d'Lëns vun der
.Schéinheet ze kennen

Deejéinegen, deen gutt Dote mécht, och wann et
nëmmen duerch Imitatioun ass, huet d'Méiglechkeet, den
erfreschenden an attraktiven Doft vun der Guttheet
anzeootmen , wat hien motivéiert, méi ze maachen. Mee
deen, deen absichtlech béis Dote mécht, andeems en
aneren imitéiert, gött onvermeidbar mat den onangenehmen
.an ofstoussenden Geroch vum Béisen a Verbindung bruecht

* * *

Keen huet déiselwecht Perséinlechkeet wéi du, keen
huet datselwecht Gesiicht, keen huet deeselwechte Geescht
wéi du. Gott huet dech eenzegaarteg erschaf, a keen ass wéi
.du

Eng Persoun soll d'Essenz aus dem Material, dat se liest,
eraushuelen a praktesche Virdeel dovunner zéien
De Friddensprodukt kann a Liewenserfarungsfabriken fir
den Alldag hiergestallt ginn
Fridden ass d'Heelmëttel fir all psychologesch
Krankheeten. Déi, déi Selbstkontrolle hunn, egal ob beim
lessen, Verhalen oder an der Bestietnes, a déi éierlech,
vertrauenswierdeg a spuwersam sinn, sinn déi, déi de richtege
.Fridden genéissen

Fridden kann a Harmonie mat Gottes Gesetzer an de
Gesetzer vum Universum fonnt ginn. Déi, déi Gott gär hunn,
Rou genéissen, sech iwwer Gutt maachen freeën, an un hien
.denken a meditieren, sinn déi, déi Fridden fannen
Eng Mamm, déi mat zärte feminine Gefiller gefällt ass,
ass e Symbol vun der göttlecher Barmhärzegkeet
D'Opbléie vum göttleche Fridden an den inneren
spirituellen Erreeche ass eng natierlech Fruucht vun der
deeglecher Meditatioun an ass e Gléck, dat méi déif a méi
.déifgräifend ass wéi d'Schätz a Räichtum vun der Welt
Näischt ass méi séiss oder méi agreabel wéi déi göttlech
Präsenz. Wann Dir dës Wourecht erkennt, wäert Dir dee
glécklechten vun de Glécklechen an de räichsten vun de
Räichen sinn. Materielle Räichtum kann nëmmen hei op

dëser Äerd benotzt ginn; en kann net an der nächster Welt
benotzt ginn. Mee d'Gold vun der göttlecher Freed, dat aus
de Minièren vun der Kontemplatioun gewonnen gëtt, ass e
geseent an ëmmer erneierend Metall, nätzlech a béide
.Welten an onvergänglich fir ëmmer

* * *

Beim Erwäachen vun der Séil ginn d'Faarwen méi hell, de
Klang huet eng méi séiss Resonanz, d'Sensatioun ass méi
delikat, d'Séil füllt hir Ausdehnung am Raum, de Geescht gëtt
sech bewosst iwwer d'Vibratiounen, déi vun aneren ausginn,
.an d'Fäegkeet, d'Liewen ze genéissen, klëmmt

* * *

D'Leit beschwéiere sech iwwer d'Iddi, bestëmmt
Saachen am Liewen opzeginn, awer a Wierklechkeet gi se vill
wäertvoll Saachen op, net zulescht d'Rou am Geescht. Si
opfere sech heiansdo souguer fir Suen, déi flüchteg a
vergänglich sinn. Räichtum kann enger Persoun geholl ginn,
oder e kann hir geholl ginn, wann se dës Welt verloossen an
en net mat sech huelen kënnen. De richteg Wäert vu Suen
läit doran, se fir nätzlech Aktivitéiten auszeginn a sech
selwer an aneren Gléck ze bréngen op eng Manéier, déi Gott
.a säi Gewësse gefällt

D'Welt wimmelt vun Natur- a mënschleche Stierm, a
Gott ass de staarke Schëld a sécheren Hafen virun de
.Stierm, Hurrikanen an dem Béisen vun dëser Welt
Wou och ëmmer Gott ass, gëtt et keng Angscht oder
Trauer. De richteg Gleewegen steet fest a stolz am Kampf
vum Liewen an am Kampf vun den Eventer, sécher, datt Gott
mat him ass, hie virum Schued beschützt an hien ni fir ee
Moment verléisst. Sou verschwënnt d'Angscht aus sengem
Häerz an d'Sécherheet hält sech an, e Schutz, deen net
.opgezwonge ka ginn

* * *

:Wann Dir seng Äntwert wëllt
Ob hien reagiert huet oder net

Léif Wierder schafen Freed an den Häerzer vu Frënn a
Feinde, a Gemeinschaften, Gotteshäuser, Büroen,
Aarbechtsplazen an iwwerall soss. D'Leit fille sech bannescht
Freed, wann eng schwierig, mürresch Persoun se verléisst, a
si frou, en oprechten, eloquenten, häerzlechen a sanften
.Frënd ze gesinn

Wann Dir lech beméit, dat ze kréien, wat Dir braucht, a
mat deem zefridden sidd, wat Gott lech einfach mécht, da
wäert Dir méi räich am Geescht a méi zefridden sinn wéi déi,
.déi verzweifelt no der Welt sinn a gierig no hire Beute sinn
Gott schafft fir d'Konscht vum richtege Liewen
z'entwéckelen, andeems hien seng Wourecht duerch eng
Mëschung aus verschiddene Zivilisatiounen, Mentalitéiten an
.Nationalitéiten offenbart

Keng Natioun ass perfekt a sech selwer, an eng
Mëschung vun de beschte Qualitéite vun allen
Nationalitéiten gött eis déi bescht Abléck an d'Konscht vum
equilibréierte Liewen an engem erfollegräiche Liewen. Et ass
derwäert ze bemierken, datt all grouss Figuren den
Héichpunkt vun der Zivilisatiounsleeschtung erreecht hunn
an déi héchst mënschlech Idealer a Prinzipien an hirem
.Liewen verkierpert hunn

Den Tempel vu Gott ass an der Séil. Gitt an d'Rou vun
deem Tempel eran a sëtzt a Kontemplatioun, wou d'Liicht
vun der Abléck op den Altar vum Geescht schénkt. Gitt an
dësen Tempel eran, deen net vun mënschlechen Hänn
.beréiert gouf, wou et keng Angscht oder Angscht gött
Kommt an d'Rou vun der spiritueller Einsamkeet an Dir
wäert d'Stëmm vu Gott héieren, déi zu lech an der Sprooch
vun der Rou schwätzt, an Dir wäert feststellen, datt dat
Onsichtbaart sichtbar ginn ass an datt dat, wat Onwierklech
.schénkt, real ginn ass

Gläichgewiicht ass schéin a soll d'Grondlag vun eise
Gefiller, Gedanken an Handlungen sinn, an d'Achs, ëm déi
.sech eist Liewen dréint

Grouss Séilen behalen hir Rou a Fridden, wat hinnen
hëlleft, duerch d'Prüfungen an d'Tribulatione vum Liewen
ze kommen, ouni hir Vernunft oder hire Gläichgewiicht ze
.verléieren

Gott ass iwwerall präsent, hie geréiert d'Welten a leet
d'Galaxien an onendleche Bannen. An d'Mënschheet, déi no
sengem Bild geschaf gouf, huet och d'Fäegkeet, hiert Liewen
ze verwalten an hir Aktivitéiten ouni Suergen oder
.Stéierungen ze koordinéieren

Mir sollten aneren ëmmer Iddien vu Léift, Guddem
Wëllen a Fridden schécken

An der Struktur vun der Meditatioun, wou d'Liicht vun
der Abléck stänneg um Altor vun der Séil schénkt, gëtt et
keng Angscht, kee Stress, keng Spannung, keng Nervositéit,
mä éischter Rou, Serenitéit, Selbstvertrauen a richtegt
.Gléck

Här, hëllef eis, d'Dämonen vum Egoismus ze
iwwerwannen, déi Trennung a Sträit tëscht de Mënsche
schafen a Séilen dovun ofhalen, a Léift fir Guttheet an
.Harmonie zesummenzekommen

All gutt Dote si fir Gott akzeptabel, soulaang se mat
spiritueller Bewosstsinn gemaach ginn. Materialistesche Dote
si déi, déi duerch reng egoistesche Iwwerleeunge motivéiert
sinn. D'Barriär tëscht materieller a spiritueller Aarbecht muss
ofgebrach ginn. All Dote, déi mat gesonde Motiver gemaach
ginn, si reng an hëllef, d'Séil vun Onreinheeten an
.Verschmutzungen ze botzen

Wielt Är Begleeder virsiichteg a mat Iwwerleeung Sidd e
richtege Frënd fir si, awer haalt ëmmer e bëssen Distanz a
loosst géigesäitege Respekt d'Verbindung tëscht Iech an
hinne sinn Iwwerschreit d'Grenze vun der Uständigkeit net
mat hinnen

Et ass einfach, mat aneren eens ze ginn, awer wann Dir
hir Zuneigung a Respekt fir Iech behale wëllt, sollt Dir dës
.Rot befolgen

* * *

Duerch Gebied, Meditatioun a Glawen kritt een spirituell
Leedung, a keen kann a Friden a Rou liewen ouni dës
bannenzeg Harmonie. Fir awer Leedung direkt vu Gott ze
kréien, anstatt sech op Rechtfertigungen ze verloossen, déi
aus Wënsch, Launen oder Gewunnechten stamen, brauch
.een intuitivt Wëssen an e grouss Verständnis
Wësst, datt alles, wat Dir wëllt kréien, a vill méi wéi dat,
.op Iech a Gott waart
Enges Owends sot de Léierer Paramahansa zu de
:Schüler
Besetz bedeit mir näischt, awer Frëndschaft ass ganz"
wäertvoll. An der richteger Brëderlechkeet gesäit een e
".richtege Schimmer vum Frënd vun de Frënn: Gott
Dann huet hien dobäi gesot: „Passt op, datt Dir e Frënd
net bedréit oder e Mënsch verréit, well dat ass eng vun de
gréisste Sënnen no dem Gesetz vun der göttlecher
“.Gerechtegkeet

* * *

Entwéckelt méi grouss mental Stäerkt. Kultivéiert dës
Stäerkt, fir datt Dir, egal wat geschitt, wéi déi Brave am
Kampf vum Liewen standhale kënnt an all Erausforderunge
.stelle kënnt
Wann Dir Gott gär hutt, musst Dir Glawen hunn a bereet
sinn, auszehalen an duerchzehalen, wa Katastrophen,
.Onglécker a Prüfungen kommen
Verzweifelt net a sidd net Angscht virum Schmerz, mee
schafft drun, Äre Geescht positiv a staark ze halen
Wann Dir déi tatsächlech Dosis vun der spiritueller
Ekstase schmaacht, wäert Dir feststellen, datt keng aner
.Erfahrung domat verglach ka ginn
Eltere sollten ëmmer probéieren, hire Kanner e
spirituellt Bewosstsinn ze vermëttelen, andeems se hinnen
Meditatioun a bewusst Ënnerscheedung léieren, fir datt se

net der Versuchung noginn, mam Feier vun täuschenden a
.falschen Genoss ze spielen

Wann déi göttlech Freed erofkënnt, gött mäin Atmung
roueg, a mäi Geescht schwëmmt erop, erlieft d'Gléck vun
dausend Schlof gläichzäiteg, awer ech verléieren net meng
normal Sënner. Dës kosmesch Erfahrung ass reservéiert fir
déi, déi déif an den héchste Bewosstsinnszoustand
.verdéiwen

* * *

:D'A vum Häerz

All Mënsch weist a verschiddenem Mooss d'Kraaft vum
banneschten A oder Abléck. Et kënnt aus engem Horizont vu
Rou a Friden eraus a gött korrekt a verlässlech Wëssen
iwwer Saachen a Mënschen ouni d'Noutwendegkeet vun
inferenzielle Beweiser oder sensoresche Beweiser; dat wësse
.mir aus eisen eegenen Erfarungen

Richteg Abléck kënnt als e rouegt an oprecht Gefill,
ënnerscheet vun emotionalen Ängscht an onrouegen
Verdächtigungen. Dës Abléck manifestéiert sech als eng
bannenzeg Stëmm oder e Geflüster vum Häerz, an et ass
entscheidend tëscht echt bannenzeger Leedung an de
.falschen Stëmmen vum Ënnerbewosstsinn z'ënnerscheeden
Richteg Abléck (Intuitioun) ass keng starr
Iwwerzeegung, mee e direkt Verständnis vun der Wourecht a
kreativt Denken ass dat bescht Géigemëttel géint anormal
.Temperamenter

Temperamental Tendenzen kréien e Grëff op
d'Bewosstsinn, wann eng Persoun an engem negativen oder
opgereegt Zoustand ass. Wann de Geescht keng positiv
Gedanken méi huet, gött säi Besëtzer depriméiert a mat
Suergen belaascht. A mat Depressioun a Suergen gött den
Däiwel e Gaascht an de Gedanken vun där Persoun a übt déi
!komplett Kontroll iwwer den Gaaschtgeber aus
Dofir, mäi Frënd, schafft un der Entwécklung vu
kreativen Iddien. Wann Dir net mat manueller Aarbecht

beschäftegt sidd, maacht eppes Kreatives an Ärem Kapp.
Halt et beschäftigt, sou datt et keng Zäit méi gött, firlech a
.Stress an Angscht ze verstoppen
Frëndschafte stellen eis Séilen net zefridden, ausser si
baséieren op enger gemeinsamer Léift fir Gott. Eis
Sehnsucht no Versteesdemech a Frëndschaft vun aneren ass
a Wierklechkeet d'Sehnsucht vun der Séil no Unioun mat
.hirer Quell: Gott

Wat méi mir probéieren, dës Sehnsucht duerch extern
Saachen ze zefriddenzestellen, wat manner wahrscheinlech
.ass et, datt mir de bessere Begleeder fannen
Wann Dir e staarke Geescht hutt an eng
onerschütterlech Entschlossenheet kultivéiert, kënnt Dir Äert
Schicksal kontrolléieren. Probéiert als éischt Är mental
Stärkt a kleng Saachen ze testen, a schafft drun, se ze
stärken, fir vill grouss Saachen z'erreechen. Ech hunn dat a
.mengem Liewen erlebt, an ech schwätze mat Iwwerzeugung

Déi eenzeg Méiglechkeet, fir falsch Handlungen ze
vermeiden, ass e gesonde Mënscheverstand z'entwéckelen,
fir falsch Handlungen ze erkennen an ze entscheeden, se net
.ze maachen

Een Ongerechtegkeet, géint en anert ze kämpfen,
bréngt kee Recht mat sech. Ignoranz ass de richteg Feind
.vun der Mënschheet a muss aus dëser Welt verbannt ginn
Mir hunn alles wat mir op dëser Welt brauchen, fir en
Zäitalter vu Wuelstand, Gléck a perfekter Gerechtegkeet
anzeféieren. Dat eenzegt Hindernis ass de mënschlechen
Egoismus, deen dës onméiglech mécht. Schrecklech an
onerreechbart Leid gött duerch de mënschlechen Egoismus
an d'Verfolgung vum eegenen Intérêt ouni Rücksicht op
.anerer verursaacht

* * *

Aus den Archiven: D'Ernte vum Haass

Den Nasi an den Zakir hunn sech gehaasst. De Sträit
tëscht hinnen huet ugefaangen, wéi si nach jonk Schüler an
der Schoul waren, an nodeem si grouss gi sinn, ass
d'Animositéit mat hinne gewuess, an si sinn zu Rivalen am
.Schonggeschäft ginn
Eemol hunn si ëm d'Hand vun engem Meedchen an der
Bestietnes konkurréiert, an well den Nasi liicht méi staark
war wéi den Zakir, huet hien hien schwéier geschloen an
hien bewosstlos gemaach. Wéi den Zakir erëm bewosst gouf,
war hie vu Schimmt, Bedauern an Ofgräife iwwerwältigt
.iwwer dat, wat him geschitt war
Jore méi spéit huet den Zakir decidéiert, an eng Stad ze
plënnere, fir ze schaffen a liewen
Den Nasi hat vergiess, wat geschitt war, mä den Zakir
konnt d'Demütigung an d'Peinlechkeet, déi den Nasi him
verursaacht hat, net aus sengem Gedächtnis läschen.
Trotzdem huet hie sech ëmmer erëm widderholl a bestätegt:
"Ech wäert den Nasi verzeien an ech wäert mech net un
".seng Beleidegung géint mech erënneren
Mä no e puer Méint huet den Zakir gemierkt, datt hien,
während senger deeglecher Versécherunge vu Verzeiung, déif
an sech räche wollt, an datt hien op Geleeënheeten gewaart
huet, fir e ähnleche Schlag ze schloen, fir säin Duuscht no
.Räche ze stillen
No enger Zäit huet den Nasi eng komesch Zuchkraaft
gefillt, déi hien an d'Stad gezunn huet, wou säin ale Rival,
den Zakir, geplënnert war. Hie war net drun, datt eppes
geschéie géif. Den Zakir wousst awer vun der Präsenz vum
Nasi an der Stad a wollt seng Beweegunge genau
.iwwerwaachen
Enges Owends ass d'Nasi spazéiere gaangen an huet
"déi frësch Loft geroch", obwuel d'Wieder düster a reeneg
.war
Wéi hien eleng op enger ofgeleeëner Strooss gelaf ass,
ass hien virun engem oppene Lagerhaus laanschtgaangen,

während den Zakir him heemlech a virsiichteg nogaangen
ass, an wéi d'Geleeënheet sech erginn huet, huet hien
decidéiert, de Kont mat zesummegegate Zënsen ze
.bezuelen

Iwwerglécklech huet hien festgestallt, datt eng massiv
Plätt vun enger vun de Lagermaueren gefall war, dofir huet
hien se gegraff a sengem fréiere Rival mat Kraaft op de Kapp
geschloen, sou datt hien op de Buedem gehäit gouf, an ass
de Wee zrëckgerannt, wéi hien komm war, ouni datt den
.Nasi vu senger Präsenz wousst

Stonne méi spéit huet de Reen opgehalen, d'Wolleke
sinn opgeléist, an e Moundstral ass duerch e Lach uewen an
der Mauer opgedaucht. Den Nasi ass erwächt an huet sech
.um Buedem fonnt a sech ganz schwaach gefillt
Hie probéiert erauszefannen, wat geschitt war, an wéi
hien eng Plätt nieft sech an e Lach an der Mauer driwwer
gesinn huet, huet hien de Schluss gezunn, datt, während hie
laanscht de Lagerhaus gaangen ass, säi Pech dozou gefouert
hat, datt dës Plätt vun der Mauer gefall ass an op säi Kapp
.gefall ass

D'Moral vun dëser Geschicht ass, datt d'Mënsche
meeschtens de Schued vergiessen, deen se aneren ugedoen
hunn, och wann d'Konsequenze vun hiren Handlungen
onvergiesslech sinn, an d'Konsequenze vun dësen
Handlungen se roueg an der Däischtert vun der Ignoranz
verfollegen. Genee wéi eng Kou hiert Kalb ënner Dausende
vun anere fënnt, sou hunn och d'Konsequenze vun eisen
Handlungen d'Kraaft, eis dauernd ze verfollegen an eis
.Positioun ze lokaliséieren, och no enger laanger Zäit
Wann den Nasi Wäisheet gehat hätt a probéiert hätt, de
Sträit tëscht sech a sengem Rival Zakir ze léisen an sech no
deem Tëschefall bei him z'entschëllegen, hätt hie vläicht de
Roserei vu sengem Géigner gedämpft an et wier net méi
.wäit komm

Mä d'Saache sinn onverännert bliwwen, an d'Somen vun
schlëmme Konsequenzen sinn am Schouss vun enger
däischerer Zukunft gewuess a gebléit, a kulminéiert an
enger katastrophaler Gebuert. Fir onangenehm
Iwwerraschungen ze vermeiden, müssen d'Somen vun de
béisen Neigungen, déi am Buedem vum Geesch lueren,
verbrannt ginn, an d'Virsiicht muss dem Handeln virausgoen,
well dat universellt Gesetz virschreift, datt een d'Friichte vu
senger Wierker ernte kann, egal ob gutt oder béis, séiss oder
.batter

Loosst eis drun denken, datt all Handlung Spueren
hannerléisst, déi als Tendenzen an Neigungen am Geesch
gespäichert sinn. Wann dës net clever a virsiichteg
behandelt ginn, féieren se zu potenziell geféierleche
Konsequenzen. Wann awer d'Somen vu béisen Handlungen
vum Feier vun der Wäisheet verbrannt ginn, kënnen se net
.méi wuessen

D'Kaart vu muer, oder: Eng Fuerderung, déi d'Méi wäert
ass

Aus de Léiere vum Enseignant

Paramhansa Yogananda

**Wann Dir ziellos duerch d'Liewe wandert a waart
op Méiglechkeeten fir Erfolleg ze hunn, da wäerten
dës Méiglechkeeten héchstwahrscheinlech net
kommen, an Dir wäert keen Erfolleg fannen. Mee
wann Dir dee sidd, deen Är eege Zukunft designt an
d'Kaart vun Ärer Zukunft mat Ären eegenen Hänn
zeechent, da freet Iech iwwer d'Erreeche vun Ärem
Zil, well Dir ganz no beim Erreeche vun Ärem
gewënschten Zil sidd.**

Fir eng erfollegräich Kaart ze designen, musst Dir als éischt Äert Zil definéieren. Wat bedeit Erfolleg firlech? Wat wëllt Dir vum Erfolleg? Wann Är Äntwert Ruhm, Räichtum oder d'Erfëllung vun egoistesche materielle Wënsch ass, da gitt Dir op eng schrecklech Frustratioun an e komplette Versoen zou.

Déi erfolleglosst Leit sinn déi, deenen hiren Numm op jidderengem seng Lëpse steet, déi d'Fäegkeet hunn, alles ze kafen, wat se wëllen, a besëtzen - no materielle Standarden - alles, wat hir Séil sech wënscht, awer trotzdem kee Gléck hunn! Firwat also weider op der selwechter Sackgaass?

Ruhm a Gléck kënnen d'Friichte vum tatsächlechen Erfolleg sinn, awer si sinn net d'Essenz vum Erfolleg, an och net déi wichtegst Qualitéiten. Tatsächlech si se guer net néideg fir Erfolleg ze hunn.

Also, wat ass den Zweck? Wat soll een am Liewen sichen? Et gëtt een Zil, dat et wäert ass, no deem et sech ze verfollegen an ze streben: Gléck. Dëst erfuerdert et, déi verstoppte Schätz vum Liewen aus all Moment erauszehuelen, fir déi, déi gutt sichen a wëssen, wou dës Schätz leien.

A wësst, O Sicher vum Gléck, datt wann Dir Är Opmierksamkeet op Ären Dag beschränkt

An wann Dir Ären Dag mat Äre léiwe Wieder, nëtzelechen Handlungen a gudde Gedanken beräichert,

Ären Dag wäert Äre treie Frënd an Är gëllen Geleeënheet sinn

Äre Pass a Visa sinn Ären Entrée an eng villverspriechend an hell Zukunft voller Erfolleg

Dofir ass den nächste Schrëtt fir Är Zukunft ze plangen, den Inhalt vun all Dag vun Ärem Liewen suergfälteg ze beobachten an dat ze behalen, wat nätzlech a positiv ass. Wann Dir dobäi net schafft, da musst Dir ophalen a Bilanz zéien.

Fir Erfolleg ze hunn, müssen déi folgend wichteg Elementer berécksiichtegt ginn, ouni déi Erfolleg net erreecht ka ginn:

Wann Dir moies erwächt, sprang net direkt aus dem Bett a fänkt net mat den Aktivitéite vum Dag un.

Spannt Äre ganze Kierper e puer Mol un a relaxéiert en, fir Är Energie lues a lues erëmzefannen. Ier Dir mat Ärer deeglecher Routine ufänkt, huet lech Zäit, fir lech selwer ze bestätegen, datt dëst dee beschten Dag vun Ärem Liewen wäert sinn. Iwwerzeegt lech selwer, datt egal wat geschitt, Ären Dag sou wäert sinn. Mat Gebied a Meditatioun ufänken, wäert Är Iwwerzeegung stäerken an lech d'Kraaft ginn, déi Dir braucht.

Vereinfacht Äert Liewen

Verlaasst lech net op mënschlech Erfindungen, fir d'Liewen ze genéissen. Wann Dir lech op flüchteg Freed beschränkt, gitt Dir reizbar, duercherneen a launesch. Et ass net néideg, stänneg un d'Televisioun, un Versammlungen an der Nuecht a un d'Banketter gebonnen ze sinn - dës sinn zu verankerte soziale Gewunnechten ginn. Wéi een eemol gesot huet - a wéi wouer seng Wieder sinn - ass et net eis Aarbecht, déi eis ëmbréngt, mee wéi mir eis Fräizäit verbréngen! Dir wäert méi laang liewen a méi Freed um Liewen hunn, wann Dir et vereinfacht an lech net un

d'Gesellschaft bënnt. Sicht d'Freed, déi an de kleng Saachen ze fanne ass.

Maacht Äert Bescht fir d'Aufgab, déi Dir hutt, sou gutt wéi méiglech ze bewältegen

Wann Dir mat Ärer aktueller Aarbecht net zefridden sidd, änneren Ängscht a schlecht Leeschtung näischt. Probéiert d'Situatioun mat enger positiver Astellung unzegoen, egal wat se ass, an et wäert eng vun zwou Saachen geschéien: entweder mierkt Dir, datt Dir eng wäertvoll Geleeënheet verpasst hutt, oder eng nei Dier geet op eemol wäit op, déi Iech erlaabt, eng Aarbecht ze fannen, déi besser Äre Besoinen entsprécht an Är Ambitiounen erfëllt.

D'Liewen ass e kontinuéierleche Prozess vu Giewen an Empfänken

Sidd equilibréiert, sou datt Dir net méi hëllt wéi Dir gitt, an Iech och net op Giewe beschränkt ouni ze huelen.

Erweidert Är Perspektiv

Weist Interesse fir d'Liewen an d'Aktivitéite vun aneren. Kuckt iwwer Iech selwer eraus - op Är Famill, a iwwer Är Famill eraus op Är Frënn, a iwwer Är Frënn eraus op all Mënschen. D'Wëssenschaft bestätegt, datt Dir en Deel vun engem Ganzen sidd, also vergiesst net Äert méi groust Selbst.

Gläichgewiicht Äert Liewen

All Dag sollt Aarbecht, Rou, Fräizäit, Studium a Reflexioun enthalen. Dir sidd e Wiesen mat Kierper, Geescht a Séil. Plegt dës wichteg Elementer op eng

**ausgeglach an harmonesch Manéier fir Gesondheet,
Vitalitéit a Wëssen z'erreechen.**

**Sidd séier zum Laachen, lues zum Stirnen,
hëllefsbereet, waart a ännert lech, a sidd opmierksam
op Méiglechkeeten.**

Kontrolléiert de Kont um Enn vum Dag

**Gratuléiert lech selwer fir de Fortschrëtt, deem Dir
gemaach hutt. D'Saache änneren sech net iwwer
Nuecht, also hutt keng Angscht, Feeler mat der
Entschlossenheet ze stellen, et muer besser ze
maachen. An ier Dir schlofe gitt, vertraut Är Saachen
Gott un, well Dir wësst, datt Hien lech net eleng
léisst, mä lech Méiglechkeeten a Dieren opmécht,
soulaang Dir lech beméit a seng Hëllef a Féierung
sicht.**

**Wann Dir vun Middegkeet iwwerwältegt sidd a
virum Aschlofen, verséichert lech selwer, datt muer
besser wäert sinn wéi haut, mat Gottes Hëllef.**

**Wann Dir e grëndleche Planer an e qualifizéierte
Bauer sidd**

Wann Dir lech un d'Detailer vun Ärer Kaart hält

Et ass onméiglech ze versoen!

Weider a Fridden sief mat dir!

Quell: Zäitschrëft fir Selbstkenntnis

Déif Zidderen

Iwwersetzung: Mahmoud Abbas Masoud

**O Här, Du bass déi mysteriéis himmlesch
Elektrizitéit, déi an eise Venen fléisst a déi**

**komplizéiert a komplex Mechanismen vun eisem
Kierper mat all sengem Fleesch, senge Schanken,
senge Nerven a senge Muskelen ugedriwwen huet.**

**Deng vital Energie ass an eis präsent, an all
Otemzuch, deen mir huelen, an all Häerzschlag.
Loosst eis erkennen, datt all Kraaft, Guttheet a Segen
vun dir fléissen, o Quell vun der Generositéit an dem
Urspronk vun all Guttheet, Kraaft a Segen, déi et
gëtt.**

*** * ***

*** Aus dem Gaart vun der Sonnenopgang plécken
ech fir dech Blummen vum Liicht, fir se als eng
demüteg Offer zu dengem Féiss ze leeën**

**Mee de duerchdréngende Stär vu menger Léift fir
Dech duerch d'Atmosphär vu menger Séil streichen,
den Niwwel vun der Onvorsichtegkeet an d'Däischtert
vun der Apathie verdreiwen. Vergiess mech net, o
Här, och wann ech Dech vergiessen.**

**Erinner dech un mech, och wann ech dech net
erënneren**

*** * ***

**Här, seegent eis, fir datt mir mat Freed an
Optimismus liewen kënnen**

**Loosst eis eis irdesch Flichten an déi grenzelos an
endlos Schéinheet vun der Schöpfung genéissen**

**Hëlleft eis, eis Sënner ze verfeinere, fir datt mir
déi wonnerbar Natur schmaachen a genéissen
kënnen.**

**A loosst eis mat Ärem geseenten Aroma all déi
onschëlleg Freed vum Liewen wierzen**

**Mir hunn déi negativ an pessimistesch Perspektiv
lassginn, déi ongerechtfäerdeg d'Freed vum Liewen
an d'Freed vum Liewen ëmbréngt.**

*** * ***

**Ech hunn laang ënner de düsteren Visiounen vu
weltleche Saachen gelidden. Amplaz dech ze gesinn,
o Universalgeescht, gesinn meng Aen déi blass,
liewelos Läich vun der Matière.**

**Seegent mech, fir datt ech mat der Abléck vun
der Wäisheet an allen Saachen Är geseent Präsenz ka
gesinn.**

*** * ***

**Verfeinert eist Metall, o himmleschen Alchimist!
Transforméiert eis Schwächt a Kraaft an eis falsch
Gedanken an echt Versteesdemech vun der
Wourecht. Verwandelt déi grausam Dämonen vun
eisen egoisteschen Ambitiounen an héich, geflügelt
Aspiratiounen, eis schmerzhaft Ignoranz an helleg
Wäisheet, an déi einfach Matière première vun eiser
Faulheet an dat raffinéiert Gold vu sublime
spirituellen Leeschtungen.**

*** * ***

**O Här, mat demütegen Hänn kommen ech zu dir,
fir dir mäi ganz Wiesen ze offréieren, a meng
Gebieder mam Doft vun der göttlecher Léift ze
duerchdrénken!**

**Gëff mir d'Veutraue vun onschëllege Kanner an
dech an déi total Hingabe un dech**

**Seegen mech, fir datt ech Är Präsenz hannert de
Wierder vu menge Gebieder spiere kann**

**Inspiréiert mech, Är Präsenz an all mengen
Emotiounen ze spieren**

**An fir datt ech mierke kann, datt Är erleichtert
Wäisheet mäi Versteesdemech verbessert a mäi
Wëssen hellegt**

**A wësst sécher, datt mäi Liewen eng
Manifestatioun vun Ärem eenzegaartegen an
eenzegaartege Liewen ass**

*** * ***

**O Här, meng Léift fir dech kann net duerch
geschwat Wierder oder geflüsterte Geheimnisser
verstoppt ginn, well an enger helleger,
onausgespracher Sprooch wäert ech dir meng
iwwerflësseg Léift a meng grouss Sehnsucht
ausdrécken, dech kennenzeléieren.**

**Deng Stëmm ass Rou, an an der Rou vu menger
Séil wäert ech deng sanft Stëmm héieren**

**Loosst mech fillen, datt du mech ëmmer gär hues,
och wann ech et ni virdrun gemierkt hunn**

*** * ***

**Léier eis, Här, d'Vullen, d'Déieren, déi schlank
Blummen an déi stumm Gräser ze gär ze hunn, déi
sou dacks ënner eise leichtlosen Féiss zerquetscht
ginn,**

**Déi onzähleg Varietéiten vun der Natur sinn
Ausdréck vun Ärem villfältege Genie: authentesch
Meeschterwierker aus Ärer Hand, déi stänneg a
Bewegung ass a vibréiert.**

**Loosst eis an der ganzer Schöpfung däi
eenzegaartegt Wierk gesinn, dat sech der Imitatioun
trotzdeem!**

*** * ***

**Här, seegen mech, sou datt ech näischt anescht
wéi Guttheet a Rengheet gesinn**

**Sou datt ech näischt anescht wéi inspiréierend
Wierder an Hymnen vun der göttlecher Léift héieren
kann**

**Gëff mir Deng Gnod, o Geescht, dee parfüméiert
mat himmlescher Doft, fir datt ech nëmmen déi
agreabel Dëfter inhaléiere kann, déi mech un dech
erënneren.**

**Loosst mech nëmmen einfach, nahrhaft lessen
schmaachen**

**An alles wat ech beréieren, däerf mech un Är reng
a geseent Beréierung erënneren**

*** * ***

**Meng Karawane vu Gebieder mécht sech op dech
zou, trotz de Sandsturm vun der Verzweiflung, déi
vun Zäit zu Zäit op si bléisen, a versichen, hire
Fortschrëtt ze hemmen.**

**Wéi ech an der helleger Prozession virukommen,
gesinn ech vu wäitem d'Oas vun Ärer roueger
Ermuttigung zu mir, a meng Kraaft gött erëmbeliewt
a meng Moral gött erneiert, dofir verduebelen ech
meng Efforten fir Iech z'erreechen.**

**Wann ech d'Oas vun der Guttheet erreechen, da
wärt ech meng duuschtereg Lëpse vum Glawen an
d'Quell vun Ärem Gléck tauchen an drénken, bis ech
geläscht sinn.**

*** * ***

**Iwwerwältegend Wellen vun Ärer helleger Stëmm
stralen duerch den Äther**

**Oueren, déi vun den Oflenkenge vu sinnleche
Genoss verdutzt sinn, kënnen Är engelesch
Priedegten net ophuelen**

**O Göttleche Sender, loosst d'Instrumenter vun
einem Geescht, déi elo net mat dir am Aklang sinn,
am Aklang mat der voller Konzentratioun vum
präzisen Indikator vun der spiritueller
Unterscheidung sinn.**

**Léiert eis, wéi mir déi himmlesch Melodien an déi
spirituell Musek, déi am Äther vun der Séil wellen,
festhalen kënnen.**

*** * ***

**O Här, maach mäi geeschlecht Abléck op, sou
datt et ëmmer meng Schrëtt leede kann a mech virun
de Sackgassen vum Egoismus bewahre kann.**

**Wann ech laanscht d'Wendungen an d'Kéieren
vum Bewosstsinn a senge gewéckelte Weeër goen,
wäert ech déi onhéiflech Stroosseräuber gesinn an
entkommen: Gier, Egoismus an d'Veruechtung vu
moralesche Gesetzer.**

**O allwëssend bannenzegt Liicht, weis mir
d'Léisunge fir all d'Problemer vum Liewen**

*** * ***

**Ech maachen mir selwer dëst hellegt Gelübd:
D'Sonn vu menger Léift wäert ni ënnergoen vum
Himmel vu menge stännege Gedanken un dech, o Här
Ech wäert meng Aen net vun dir ofwenden, op
näischt anescht wéi du**

**Ech wäert näischt maachen, wat mech net un
dech erënnert**

**Handlungen, déi aus Ignoranz an Dummheet
entstinn, féieren zu Albträumen an erschreckenden
Dreem.**

**Loosst mech nëmme séiss Dreem vun nobelen
Erfolleger dreemen, well se kommen vun Ärer
Inspiratioun a Féierung, o Här!**

*** * ***

**O Här, wann d'Schleier vun der Matière dech viru
mir verstoppen, wéi laang wäerts du dann hannert de
bezaubernde Riddoen vu Lilien, Rosen, Wolleken, déi
mat der Faarf vum Gold liichten, a rouegen Nuechten,
déi mat Liichttuermer a Stäre besat sinn, verstoppt
bleiwen?**

**Och wann et dech verstoppt, hunn ech et gär,
well et subtil op deng Präsenz hiweist.**

**Mä ech verlaangen, dech genau sou ze gesinn,
wéi s du bass, ouni d'Masken vun der Schöpfung!**

*** * ***

**O Allseenden, deen net vum Schlof oder Schlof
iwwerwältegt gëtt!**

Du gesäis mech vum fixen, onverännerleche A vun der Sonn an dem ëmmer verännerleche Mound, a mat engem ganzheetleche Bléck observéiers du mech vun den onzählege Poren vum Weltraum an de blénkege Luuchte vun de waaksame Stären.

Mat der Beréierung vun der Wand streichels du mech, an duerch meng frëndlech Gedanken un dech an deng Dénger, iwwerhäips du mech mam geseente Reen vun denger Barmhärzegkeet.

*** * ***

O kosmesch Stëmm O Stëmm vun der Onendlechkeet! Loosst mech duerch Är helleg Resonanz e spirituellt Bewosstsinn erreechen

Et huet duerch mech widerhallt, meng Wahrnehmungen vum Kierper an dat grenzenlos Universum erweidert

An inspiréiert mech, den éiwege Puls vun der Schöpfung duerch dech ze spieren

*** * ***

Du beweegs meng Féiss Du schaffs a mengen Hänn Du schléisst a mengem Häerz Du fléiss mat mengem Otem An du weeb Gedanken a mengem Kapp

Äre penetréierende Wëllen rëselt all Dag wéi e Meteor an den Himmel vu mengem mënschleche Wëllen

Loosst mech en Drëps vu mengem Liewen an Äert kosmescht Mier vermëschen, fir datt ech d'Blos vu mengem klengen Selbst op Ärer riseger Broscht schwiewen gesinn kann,

*** * ***

D'Weesen an déi Verletzt hunn vun Ärer Frëndlechkeet a Matgefill héieren, an hei sinn se virun Ärer Dier. Wëllt Dir se enttäuscht an ouni Troust ewechweisen?

**Oh, wann nēmmen Är onsichtbar Hand déi
brennend Tréinen aus den Ae vun deenen mat
gebrachtenen Häerzer a leidende Séilen kéint
ofwēschen**

**Déi, déi op de Weeër vun Illusioun an Täuschung
verluer sinn, zu wíem wäerte si sech wenden a wíen
wäerte si sichen ausser Ärer generéiser Dier?**

**Mat der Opreegung vun Ärer Präsenz wäerten hir
Problemer verschwannen an hir Schwieregkeeten
verschwannen**

**O Här, hief de Schleier op, fir datt mir Äert léift a
matleidend Gesiicht gesinn**

*** * ***

**O allerhellegst göttlech Stëmm, brüllt op de Küste
vu menger Séil a zerstéiert d'Gitter vum
materialistesche Denken, fir datt ech aus dem Prisong
vum Kierper befreit ka ginn.**

**Loosst mech an der Meditatioun Är sanft
ozeanesch Resonanz a mengem Kierper, Geescht a
Séil a menger baussenzeger Ëmgéigend héieren, a
spieren, wéi se sech op all kleng a grouss Stied, an op
d'Äerd, d'Sonnesystem an dat ganzt Universum
ausbreet.**

**A fir meng expansiv Existenz am grouse Kierper
vun der Natur voll ze realiséieren!**

*** * ***

**O éiweg göttlech Flam, du werfs kleng Funken
vun dengem göttleche Glanz an d'Séilen an
d'Geeschter vun der Mënschheet, a schéngs
limitéiert, kleng a fragmentéiert ze sinn. Awer du
bleift déi eenzeg, onendlech Quell vun all Flam a
Liicht, dat existéiert.**

*** * ***

**O Éiwege Gewënner! Hëllef mir, edel Qualitéiten a
mir selwer ze kultivéieren: Zaldote vun der Rou a**

**Selbstkontrolle, fir de Kampf géint déi formidabelst
Feinde ze gewannen: Roserei, Falschheet an
Ondankbarkeet.**

**Also wäert ech iwwer d'Ecken vu mengem Liewen
de Banner vun Ärem Recht hiewen, deen iewescht ass
an net iwwerschratt ka ginn**

*** * ***

**O Göttleche Geescht, loosst eis keng méi wichteg
Pflicht betruechten wéi déi helleg Pflicht, Dech ze
kennen. Well all Handlung, egal wéi hir Natur ass,
kann nëmme duerch d'Kraaft vun der Leeschtung
erreecht ginn, déi Dir eis geschenkt hutt.**

**Dofir loosst eis dech iwwer alles gär hunn, well
ouni d'Gnod vun dengem Liewen a Léift kënne mir
guer net liewen oder gär hunn.**

*** * ***

**O éiwege Nordstär! Iwwerall wou ech wandern a
mech dréien, bleift d'Magnéitkompassnadel vu
mengem Geescht op dech geriicht**

**Egal ob ech vun de Wand vun plötzlechen Eventer
geplot sinn oder vum Reen vun Widregkeeten a
Katastrophen duerchnäasst sinn, féier mäi Geescht
trotzdem fir ëmmer op dech ze wenden.**

**Meng Léift, wéi e Vogel, deen seng Filleke klappt
tëscht de Wolleke vun der Duercherneen an de Stierm
vun der Verwirrung, wäert sécherlech säi Wee bei
dech fannen.**

*** * ***

**O gréisste göttleche Spiller, oot an d'Flütt vun
alle Reliounen d'Melodien vun Ärer wonnerbarer
Eenheet, a loosst déi helleg Musek authentesch
Melodien vun Ärem Geescht droen, räich un
Originalitéit a Kreativitéit.**

**Loosst eis mat dir harmonéieren an d'Melodien
vun eisen Häerzer an engem Hymn vereenegen, deen
mir dir sangen Et gëtt kee Gott ausser Gott!**

*** * ***

**O Här, zu dir erhiewen ech dëst Gebied:
Egal ob meng Besëtz vill oder wéineg ass, gëff mir
d'Willenskraaft, fir all Dag alles ze kréien, wat ech
brauch.**

*** * ***

**Ech widderhuelen meng häerzlech Gebieder um
Rousekranz vun der Léift, seng Pärelen
zesummegebonnen duerch de Fuedem vun de
sehnsüchtege geseenten Nimm: Gott, den
Universalgeescht, Brahma, Himmelspapp, Göttlech
Mamm - all sinn Är helleg Nimm.**

**An Ärer kosmescher Representatioun op de
Bünen vun den Zäitalteren hutt Dir Milliounen vun
Erscheinungen a Biller ugeholl, genoe wéi Dir vill
Nimm ugeholl hutt, awer Är Natur bleift eng an
onverännerlech, wat éiweg Gléck ass!**

*** * ***

**O Gott vum universelle Gesetz, hëllef mir, meng
Wonnen an Narben, déi aus Katastrophen a
Prüfungen entstane sinn, als Medailen an
Auszechnungen vun der Disziplin ze droen, déi mir
vun der Hand vun Ärer göttlecher Gerechtegkeet
geschenkt goufen, déi kee Favoritismus kennt.**

**Méig meng deeglech Schwieregkeeten als
Géigemëttel géint Illusioun an Täuschung déngen, a
mich vu falschen Hoffnungen op weltlecht Gléck
befreien.**

**Ech wünschte, datt d'Tréinen, déi ech wéinst der
Onhéiflechkeet vun aneren vergoss hunn, déi
verstoppte Flecken a Feeler aus mengem Geescht
géifen ewechwäschen.**

An all schaarfe Schlag vun der Pickaxe vun der Stéierung soll nei Déiften vu Wäisheet a Versteesdemech a mir opmaachen

Ech wünschte, déi onhelleg Däischtert vum alldeeglechen Existenz géif mech Angscht maachen, fir datt ech op d'Sich no den Horizonten vun Ärer Rengheet an Ärem heelen Liicht géif lafen.

D'Stéch an d'plätzlech Schléi vum Liewen zwéngen mech ze ruffen, a sichen Är Hëllef

A loosst d'Ausgruewunge vu schmerzhaft Eemstänn am Buedem vu mengem Liewen déi iwwerflësseg, ëmmer fléissend Quelle vun Ärem Trouscht opdecken.

Ech wënsche mir, datt d'Hässlechkeet vun der Rauheet an aneren mech forcéiere géif, mech mat Sanftmut a Frëndlechkeet ze verschéinere, an datt déi verletzend Wieder vu menge Begleeder mech drun erënneren, nëmme léif Wieder ze benotzen.

Wann béis Geeschter Steng op mech geheien, da begéine ech se mat frëndleche Projektiler vu gudden Absichten.

Wéi de Jasminbam, deen seng parfüméiert Bléien op d'Hand verdeelt, déi d'Axt op säi Stamm erofbréngt, sou loosst mech d'Rouseblieder vun der Verzeiung op jiddereen verdeelen, deen mech mat Keelt a Feindlechkeet behandelt.

Geeschtlech Gedanken

Fir de Salbei Paramhansa Yogananda

D'Gefill vun der göttlecher Präsenz an der Meditatioun fëllt de Geescht mat Fridde a lued de Kierper mat vitaler Energie op.

**Duerch déif, roueg spirituell Kommunioun a
andeems een Gedanken a Gefiller op Gott riicht, fillt
de Sichenden eng ëmmer méi grouss Freed, an dës
Freed ass e konkrete Beweis vu Kommunikatioun mat
Gott a vu senger geseenter Präsenz.**

**Ech hunn dech gesinn, wéi s du de Buedem vu
menger Séil mam Plou vu Prüfungen a Leed
bearbecht hues, d'Somen vun denger Wäisheet a
senge Fueren verstreet hues. Ech hunn dës Somen
weider bewässert, an wéi d'Sonn vun denger
Barmhärzegheet op si geschéngt huet, si si gewuess
a gebléit, a si hunn eng geseent Ernte vu
Zefriddenheet a Befriedigung gedroen.**

**Wann ee Gott kennt, fillt hien net méi, datt anerer
anescht sinn ewéi hien selwer.**

**Schlau Leit behalen hiert Gläichgewiicht a Rou
trotz de verännerleche Ëmstänn a Konditiounen, egal
wéi variéiert se och kënne sinn.**

**Gott ass dee ultimativen kosmesche Präis an de
gréisste Gewënn an der Existenz**

**O Här, vun dësem Dag un wäert ech mäi Bescht
maachen, fir Dech kennen ze léieren a mäi Bescht
maachen, fir Dech méi no ze kommen an Deng Léift ze
spieren, ouni meng weltlëch Flichten ze
vervollezechen oder ze iwwersinn, an ech wäert all
meng Flichten als eng reng Offer un Dech erfëllen, an
doduerch wäert ech Deng Gunst gewinnen.**

**Gott ass d'Quell vun der Wäisheet a stralender
Inspiratioun. Hie ass de geseenten Doft, deen aus all
gudden Häerzer kënnt. Hie ass de Gaart vun**

himmlesche Rosen an daufleche Blummen vum Gedanken. Hie ass déi gréisst Léift, déi eis Léift inspiréiert an erniert.

Gott huet sech mir am Horizont vun der Rou opgedeckt, an ech hunn säi Gléck an de Quelle vu mengem Wiesen geschmaacht, an ech hunn seng Stëmm a mengem erwächte Gewësse héieren, a mat vollem Bewosstsinn empfänken ech säi Liicht, dat mech stänneg duerchdréngt.

Den Denken ass déi flexibelst vun de Kräfte, well et déi subtilst an transparentst Schwéngung vum Bewosstsinn ass. Dir kënnt Gedanken an onendlech kleng Eenheeten opbriechen, awer Dir wäert ni d'Enn errechen.

E Mënsch soll sech net an dat enkt Prisong vum Egoismus beschränken, mä éischer anerer an hir Leeschtungen a Gléck abannen, andeems hien en Instrument fir d'Aarbecht vu Gottes Wëlle gëtt. Wa mir un eis selwer denken, da loosst eis un anerer denken; wa mir Friden sichen, da loosst eis en och fir anerer sichen. Déi, déi sech beméien, aneren Gléck ze bréngen, gi vu Gott geseent a belount.

Loosst mech un dech denken, bis du mäin eenzege Gedanke gëss

D'Universum, dat mir gesinn, ass en Dram an engem Dram. Matière ass net nëmmen "gefruer" Energie, mä och e "gefruer" kosmescht Bewosstsinn.

Här, hëllef mir a leet mäi Versteesdemech a meng Kraaft, fir datt ech däi Liicht an däischer Geescht bréngen kann, fir datt se erliichtert ginn a mat de

Strale vun denger Wäisheet schéngen. An duerch d'Kraaft vun der matleideger Verzeiung, loosst mech mat all de Bridder a Schwëstere, déi op de Weeër vum Misär stéissen, bei dech kommen.

Wien Gott kenne léiere wëll, muss deen héchste Grad vu Léift a sengem Häerz hunn, wéi e Gier, deen d'Suen gär huet, e Liebhaber, deen no sengem Léifsten verlaangert, an e Mënsch, deen erdrénkt, deen no Loft verlaangert.

D'Freed u materielle Saachen hält of a verschwënnt, awer déi göttlech Freed, déi onbeschreiblech ass, hält ni of oder verschwënnt.

Loosst de Wand vun der göttlecher Léift Äert hellt Laachen verbreed, sou datt hiert Liicht d'Däischtert aus den Häerzer vun aneren verdreift a verjot.

Am Allgemengen erfuerdert Léift vill méi grouss psychologesch Stärkt wéi Haass, awer déi Weis fannen d'Léift méi einfach wéi den Haass, well se all Wesen als Deel vum héije Selbst gesinn a enk mam kosmesche Bewosstsinn verbonne sinn.

Fridden ass d'Heelmëttel fir all Krankheet, a Leit, deenen hiert Häerz mat Léift gefällt ass, déi Rou genéissen a sech iwwer gutt Dote freeën, kennen de Goût vum Fridden, deen eng néideg Bedingung an e Grondpilier vun all glécklechem Liewen ass.

Gitt Léift deenen mat verhärten Häerzer, Fridden den Affer vu Suergen an Depressiounen, Séissheet deenen, déi ënner batterer Laun leiden, Freed

deenen, déi vu Misär a Péng belaascht sinn, a sidd e gutt Beispill fir déi, déi de Weeër vum Irrtum goen.

Et gött näischt méi wéi Eierlechkeet an Oprechtheit am Ëmgang mat aneren. Et ass einfach Frënn ze fannen ouni Oprechtheit, awer et ass onméiglech Frënn ze halen ouni Oprechtheit.

Et gött erhaben Zoustänn vun der Konzentratioun, a wann de Meditéierer dës Zoustänn erreecht, erlieft hien aussergewöhnlech Zoustänn vu spiritueller Freed a glorräiche Visiounen, a ríft aus:

"Wat ech iwwerall gesicht hunn, hunn ech mat mir an a mir fonnt, an ech gesinn säi Licht hannert de Mauere vun der Däischtert a spieren seng Präsenz an den Déiften vun der Rou."

Déi göttlech Léift ass e Gaart vun himmlesche Rosen a stralenden, bléiende Gedanken. Si erniert eis Léift, inspiréiert eis Gefiller an erfëllt eis glécklech Dreem.

Här, egal wéi eng Ëmstänn ech begéinen, ech erkennen, datt se den nächste Schrëtt a mengem spirituellen Wuesstum duerstellen. Ech wäert all Prüfungen begréissen, well ech weess, datt ech de Geescht, d'Verständnis an d'Kraaft hunn, fir [d'Hindernisser an d'Schwieregkeeten, déi op mäi Wee kommen], ze iwwerwannen.

Och wann Naturwëssenschaftler elo realiséieren, datt Matière näischt anescht ass wéi agefaangen Energie, sinn erleichten Enseignanten erfollegräich vum theoretesche Wëssen an d'praktesch Uwendung am Beräich vun der Matièrekontroll iwwergaangen.

Wann Dir fest entschloss sidd, glécklech an Ärem Liewen ze sinn, kann Iech näischt Äert Gléck ewechhuelen.

Reng göttlech Léift fëllt d'Séil vum Léifsten mat Schéinheet, zitt d'Opmierksamkeet vum Här vum Universum un a zitt seng éiweg Léift un.

Ech kennen vill aussergewöhnlech, intelligent Geschäftsleit, déi am déifsten Häerzen Gott kennenléieren a Wäisheet kréien, awer si sinn trotzdem duerch hir Aarbecht a vill sozial Engagementer gebonnen, an doduerch opferen si déi wichtegst Flichten - hir Pflicht géintiwier Gott, hir Postgraduate-Studium an hiert Familljeliewen - um Altor vum Geld a manner wäertvollen a wichtigen Engagementer.

Deejéinegen, deen eis erschaf huet, wëll, datt mir Hien mat enger purer, spontaner Léift gär hunn, an da wäerte mir de Goût vum Gléck net kennen, ausser mir ginn eis Léift Gott

Ech wäert Stolz mat Demut besiegen, Roserei mat Léift, Opreegung mat Rou, Egoismus mat Altruismus, Béist mat Gutt, Ignoranz mat Wäisheet an Angscht mat Rou a Fridden.

An eisen Häerzer muss en Häerz mat Matgefill opsprangen, dat d'Wonne vun aneren berouegt an Trauregkeet a Péng aus hirem Häerz ewechhëlt

De Léierer Paramahansa sot zu engem vun de Schüler:

„Är gutt Gewunnechten hëllefén Iech an alldeeglechen an bekannte Ëmstänn, awer si kënnen net duergoen, fir de Laf vun Ärem Liewen ze steieren, wann Problemer optrieden a wann de Besoin fir ugebuerene Ënnerscheedungsfäegkeet entsteet. Mat déiwer Reflexioun kënnst Dir ëmmer tëscht richtig a falsch ënnerscheeden an déi richtig Entscheedung an allem treffen, och wann Dir mat ongewéinleche Ëmstänn konfrontéiert sidd.“

Mir kënnen net ouni Gott liewen, och net eng Sekonn. Hie streicht eis a sanfte Brisen, gëtt eis Vitalitéit vun de Sonnestralen a suergt eis fir d'lessen, dat mir iessen. Hie ass an den Häerzer vun aneren ronderëm eis, an Hie ass deen eenzegen, deen mir als eis Léifsten an eisen eegene betruachte kënnen.

Demut huet e séissen, attraktiven Doft, deen déi bescheiden Persoun vun jidderengem beléift mécht

Mir müssen eis trainéieren, iwwer grouss Saachen ewéi Éiwegkeet an Onendlechkeet nozedenken

Gott weist seng iwwerleeën Wierker an der Schéinheet vun der Schöpfung op, awer hie weist net, datt hie verstoppt a verstoppt ass an dëse wonnerschéine Schéinheeten.

Wann Dir e staarke Geescht hutt a se an de Buedem vun enger fester Entschlossenheet planzt, a wann Äre Glawen déif ass, kënnst Dir Är Iddien verkierperen a grouss Leeschtungen um Terrain erreechen.

D'Liewe soll vereinfacht ginn, an d'Saache solle mat Liichtegkeet a Komfort geregelt ginn. Gléck läit doran, Zäit fir Reflexioun an Introspektioun ze hunn. Versicht vun Zäit zu Zäit eleng ze verbréngen a genéisst de bannenzege Fridden, deen aus Rou a Serenitéit kënnt.

D'Béis huet seng Muecht; wann Dir senge Weeër folgt, wäert et lech iwwerwältegen. Wann Dir ausrutscht, musst Dir direkt op d'Weeër vun der Frëmmegkeet a Gerechtegkeet zrëckkommen.

Akzeptéier, o Här, d'Verlaangen vu menger Séil an d'Léift vun der Éiwegkeet, déi ech fir dech am Schatzkammer vu mengem Häerz verstoppt hunn.

Am Hellegtum vu menger Rou hunn ech e Gaart fir dech ugeluecht an en mat de Rosen vu menger Léift geschmückt

Mat engem sehnsüchtegen Häerz, engem eifrege Geescht an enger sehnsüchter Séil leeën ech all d'Blumen vu menge spirituellen Sehnsüchter a göttlecher Léift zu de Féiss vun Ärem allëmfassende Wiesen.

Ech wäert all Dag begréissen andeems ech u Gott denken a mat him meditéieren

All blénkege Stär um Himmel, all reng Gedanken, all gutt Dot ass eng Fënster, duerch déi ech op dech kucken, mäi Gott

Loosst mech Är Stëmm héieren, Här, an der Höhl vun der Meditatioun wäert ech éiwegt himmlescht Gléck a mir selwer fannen; dann wäert de Fridden mäin Häerz a mäi Wiesen souwuel a Rou wéi och an Aktivitéit erfëllen.

Betount Rou a Fridden a schéckt Gedanken vu Léift a Guddem Wëllen, wann Dir a Fridden an Harmonie op dëser Welt wëllt liewen.

Déi meescht Leit sinn Kopie vun aneren, andeems se imitéieren, wat anerer soen an maachen. Eng Persoun soll eenzegaarteg sinn a dat Bescht vu senger eenzegaarterer Natur weisen.

Wann Dir d'Verzweiflung vun der Erreeche vu Gléck vernoléisseggt hutt, freet Iech a verléiert d'Hoffnung net, well Är Séil ass eng Reflexioun vum ëmmer freedege Gréissere Geescht, an an hirer Essenz ass si d'Quell vum Gléck.

Wann Dir d'Aen vun Ärem mentale Fokus zoumaacht, wäert Dir déi hell Sonn vum Gléck um Horizont vun Ärem Liewen net gesinn. Awer egal wéi enk Dir d'Aelidden vun Ärem Geescht zoumaacht, d'Sonn vum Gléck wäert ëmmer nach probéieren, an déi zouen Kammeren vun Ärem Geescht duerchzedringen.

Maacht d'Fënstere vun der Rou op an Dir wäert e plötzleche Glanz vu Gléck an Iech selwer gesinn, well d'Strahlen vum freedege Geescht kënnen gesi ginn, wann Dir Är Gedanken no bannen riicht.

Meditatioun klärt den kosmeschen Niwwel op, wann d'Selbstbewosstsinn ufänkt, op méi héich Niveauen an Horizonten vun der Existenz eropzeklammen.

All Erfinder gëtt vum materielle Besoin ugedriwwen; d'Noutwennegkeet ass d'Mamm vun der Erfindung. Ähnlech sinn déi Weis - aus Noutwennegkeet - begeeschtert spirituellt Sicherginn. Si hunn entdeckt, datt ouni bannenzeg Zefriddenheet

kee Betrag u baussenzegem Gléck dauerhaft Gléck brénge kann.

Ee eenzege Mound verdreift d'Däischtert vun der Nuecht. Genee sou verdreift eng Séil, déi vum Liicht a Wëssen vu Gott belicht ass, eng Séil, déi an der göttlecher Léift verwuerzelt ass, d'Däischtert vun de Séile vun aneren, wou se och higeet, a verbreet d'Liicht vun der Léift, dem Versteesdemech an dem Fridden.

Fir Frënn ze hunn, musse mir aneren éierlech Häerzegkeet weisen. Déi, déi d'Magnéitdier zur Frëndschaft opmaachen, zéien Séilen mat ähnleche Schwéngungen [Neigungen an Temperamenter] un.

Gléck läit doran, psychologesch Kloeerheet duerch all ierdesch Tester an Erfarunge vun duebeler Natur ze erhalen

Wann d'Häerz bei engem ass, zitt et all d'Qualitéite vun där Persoun un. Wien u gutt Leit denkt, seng Guttheet gött op hien iwwerdroen, a wien sech léif drop konzentréiert, Leit z'inspiréieren, kommen Inspiratiounen, a wien sech, och am Gedanke, mat deenen, déi e liewegt Gewëssen, eng nobel Moral an eng éierbar Absicht hunn, verbënnt, deelt un hirem Adel a Moral, well de Geescht wéi e Magnet unzitt [an Ähnlecht zitt Ähnlecht un].

Wann eng Flut vun iwwerwältgender Léift fir Gott d'Häerz vun der sehnsüchtger Séil iwwerwältegt, kënne Wierder d'Erfahrung net beschreiwen. Dës Léift ass e Geheimnis vun der Séil, eng déif Verbindung mat Gott, wéi e hellegt Feier, dat d'Däischtert vum Selbst verschlénkt, wat dem

Sichende erlaabt, Gottes Liicht ze erkennen a seng Noperschaft ze spieren.

Eng kleng Taass kann den Ozean net dran enthalen. Ähnlech kann dat mënschlecht Bewosstsinn, limitéiert duerch déi kierperlech a geeschteg Aschränkungen vun der materieller Perceptioun, kee kosmescht Bewosstsinn enthalen, egal wéi staark de Wonsch ass. Wéi och ëmmer, duerch déif a konsequent Meditation kann dat mënschlecht Bewosstsinn erhéicht ginn a seng Perceptioun bis zum Punkt erweidert ginn, wou et dat kosmescht Bewosstsinn beréiert.

Eemol ass e Mann zu New York op mech zougangen [direkt nodeems ech eng vu menge Virliesunge fäerdeg hat] an huet insistéiert, datt hie säi kierperleche Kierper verlosse kéint a mat sengem Astralkierper reesen. Ech sot zu him: "Ech gleewen net, datt Dirlech virstellt, datt Dir dës Fäegkeet hutt." Mee hien huet insistéiert, mech ze testen, also hunn ech zougestëmmt a gesot: "Ganz gutt, da gitt an Ärem Astralkierper erof a sot mir, wat am Restaurant ass." Hie blouf e Moment roueg, dann sot hien: "Et ass e Fligel an der rietser Eck." Ech wusst, datt hie sech dat virgestallt huet, well seng Atmung a Puls normal waren, also sot ech: "Am Géigendeel, ech mengen, wann Dir dohi gitt, géift Dir zwou Dammen ronderëm en Dësch fannen." Hie lächerlech iwwer mäi Virschlag, also sot ech: "Loosst eis elo zesummen an de Restaurant goen." Wéi mir ukomm sinn, si mir an d'Eck gängen, déi hie genannt huet, awer do war kee Piano; amplaz hu mir zwou Dammen ronderëm en Dësch fonnt. Schlussendlech

huet eise Frënd gemierkt, datt hie vun sengen eegenen Illusiounen getäuscht gi war.

Glauen u Gott an innerlech Harmonie sinn déi gréisst Hëllef a Ënnerstëtzung fir eng Persoun, fir d'Laaschte vum Liewen ze droen.

Mir müssen op d'Stëmm vu Gott lauschten, déi a gesonde Gedanken echoet. Gutt Gedanken sinn ewéi Uweisungen vu Gott an Engelegäert, déi eis leeden an hëllef. Den Satan probéiert och d'Mënschheet duerch seng satanesch Geflüster ze ënnerwerfen, déi sech als béis Gedanken, béiswëlleg Absichten an onrein Motiver manifestéieren, déi net erlaabt däerfen, de Beräich vum Gedanken ze besetzen an de Raum vum Bewosstsinn ze verschmotzen.

Wann d'Gebied vun engem Sichenden aus den Déifte vu sengem Häerz entspréngt, gi seng Wierder mat Léift fir Gott duerchdrongen, an anerer spieren den spirituellen Impakt a erliewen göttlech Léift an hirer Präsenz. Wann deem Sichenden awer u Kraaft felt, kënnen déi ronderëm hien dës Léift vun him klauen. Dëst geschitt wann hien ufänkt, seng Spiritualitéit ze luewen an ze bewonneren. Wann hien vum Gefill iwwerrannt gëtt, datt hien grouss ass, well hien anerer inspiréiere kann, schleicht sech Schwächt an, Stolz mécht säin Häerz am Grëff, an doduerch verléieren hien seng Léift fir Gott.

De mënschleche Geescht gëtt gestärkt andeems en géint Krankheet kämpft a Schwierigkeiten iwwerwannen kann. Alles wat de Geescht schwächt ass e Feind, a wat e stärkt ass eng Hafen vu Friden. Stellt Iech den Evenementer vum Liewen mat Courage

**a Stärkt entgéint Gott huet mir gewisen, datt dëst
Liewen en kosmeschen Dram ass Wann eist
geeschlecht Bewosstsinn erwächt, erënnere mir eis
un d'Liewenserfarungen als e flüchtegen Dram vu
Freed a Leed, a mir realiséieren, datt mir a Gott
onstierflech sinn**

**De weise Mann Paramahansa sot zu engem vu
senge Jünger:**

**Erweidert d'Grenze vun Ärem Räich vun der Léift,
fir datt et lues a lues Är Famill, Är Noperen, Är
Gemeinschaft, Äert Land, all Länner an all lieweg
Kreaturen enthält. Sidd e universelle Frënd, deem
säin Häerz mat Matgefill a Frëndlechkeet géintiwuer
Gottes Kreaturen iwwerfléisst, a verbreet Léift
iwwerall.**

**Den Examineur vun den Häerzer wëll näischt
vun eis ausser eis Häerzer**

**Gott soll net fir perséinleche Gewënn gesicht
ginn, mä aus Sehnsucht no Him, Begier no Him, a
Bidden zu Him mat renger, onerschütterlecher a
fokussierter Léift.**

**Wann d'Léift vun enger Persoun fir Gott gläich ass
mat hirer Bindung un hire stierfleche kierperleche
Kierper, da kënnt Gott bei si.**

**Wien an engem oder zwee Tauchgäng keng Pärel
fängt, soll net dem Mier d'Schold ginn, mä éischer
senger Tauchmethod a sengem Manktem u Déift.**

**Wien déif an d'Mier vum Bewosstsinn daucht,
fënnt d'Pärel vun der göttlecher Präsenz.**

**Fridden ass dat himmlescht Gedrénks, dat aus de
Kruge vun der Rou gegoss gëtt**

**Hannert de groe Wolleke vun temporären
Enttäuschungen a Frustratiounen, blénken d'Strahlen
vun den Erfolleger ëmmer hell**

**Gléck, Erfolleg a Fridden am Geescht kommen
doduerch, datt een sech beméit, sech duerch
Meditatioun a Bidden mam Wëlle vu Gott an Harmonie
ze bréngen, wat d'Kraaft ass, déi de Stoff vum Liewen
am Aklang mat de kosmesche Kräfte webt.**

**D'Motivatioun am Liewen soll sinn, gutt Doten ze
maachen an eng Aura vu Léift a Fridden ze
verbreeden**

**Är Natur ass zäitlos, also belaascht lech net mat
materielle Restriktiounen a weltleche Limitatiounen.
Transforméiert all Bedauern iwwer verpasst
Méiglechkeeten an Optimismus fir nei Leeschtungen,
déi lech Zefriddenheet a Freed bréngen.**

**Vereinfacht Äert Liewen, fir datt Dir vill Zäit hutt
fir déi kleng Freed vum Liewen ze genéissen**

**An all Atom vun dësem erstaunlechen an
wonderbaren Universum mécht Gott Wonner ouni
Ophalen.**

**Gott ass d'Liicht, dat stänneg d'Däischtert vun der
Ignoranz verdreift. Hie ass de Floss vum Liewen, deen
de Buedem vun eiser Séil erniert.**

**Harmonescht Denken produzéiert Harmonie an
Aklang an dëser Welt, déi mat all Zorte vu Dissonanz
an Disharmonie ze wimmelen schéngt.**

Den Impuls, nobel an schéin Doten an eisem Kader ze maachen, ass déi kreativ Kraaft hannert all wäertvoller Leeschtung. Mir strebe no Perfektioun, well eis Séilen sech no hirer spiritueller Natur an hirer essentieller Eenheet mat hirer göttlecher Quell verlaangen.

Mir sinn haut hei a muer gi mir fort, nëmme Schied an engem kosmeschen Dram. Mee hannert der Onwierklechkeet vun dëse flüchtege Biller verstoppt sech déi éiweg Wourecht vun der Séil.

Schlau Leit wëllen net, datt Dir hinnen Gehorsam ubitt, awer wann Dir lech fräiwëlleg mellst, hir Féierung unzehuelen, da soen si lech sécherlech d'Wourecht a wat dat Bescht fir lech ass, mat kompletter Éierlechkeet an Onparteilichkeet.

Sidd e liewege Bam, deen wiisst a nei Stämm a Branchen erausbréngt. Déi mat staarken Häerzer soen:

"Et gi Sonnestrahlen an eisem Liewen, a mir hunn Méiglechkeeten ze schaffen an Hoffnungen an Erreechungen fräizesetzen."

Et gëtt näischt méi wéi Éierlechkeet an Oprechtheet am Ëmgang mat aneren

Maach däi Bescht, da rascht aus a relaxéier a loosst d'Saachen hiren natierleche Laf huelen, anstatt ze probéieren, se mat Gewalt z'änneren.

De Meeschter Paramahansa sot, wéi hien ee vu senge Jünger encouragéiert huet:

**Wann Är Gebieder Gott erreechen, ass et egal ob
Är Sënne méi déif sinn wéi den Ozean vun der
Däischtert a méi héich wéi den Himalaya; Gott wäert
se verzeien a läschen, wéi wann se ni geschitt wieren,
soulaang Dir entschloss sidd, se net ze widderhuelen.
Dir kënnt eng Zäit laang ënner Schichten vun
Däischtert ënnergoen, awer Dir sidd e Funken vum
göttleche Feier - eng Flam vun der éiweger, éiweger
Fackel, déi ni ausbléit oder stierft. Dir kënnt d'Flam
verdecken, awer Dir kënnt se net läschen.**

**Wann ee säi Wëlle konsequent, roueg a staark
benotzt, setzt een déi kosmesch Kräften a Bewegung
an bréngt dat zu enger Äntwert vum Här vun den
Universen.**

**Vill Leit gleewen net, datt et néideg ass, d'Natur
vun der Léift ze analyséieren. Si definéieren se als
d'Gefill, dat se fir hir Famill, Frënn an anerer hunn, zu
deenen se eng staark Attraktioun fillen. Mee Léift ass
vill méi wéi dat. Déi eenzeg Manéier, wéi ech déi
richteg Léift fir Iech beschreiwe kann, ass andeems
ech den Effekt beschreiwen, deen se op d'Séil huet.
Och e kleng Funken vun der göttlecher Léift ze
spieren, fëllt eng Persoun mat sou enger
iwwerwältigender Freed, datt et schwéier ass, se ze
enthalten. D'Zefriddenheet, déi d'Léift bréngt, läit net
am Gefill vun der Léift selwer, mee an der Freed, déi
se bréngt. Déi richteg Léift gëtt eis Gléck, dat iwwer
all Beschreiwung eraus geet.**

**D'Liewenskraaft vum Kierper muss duerch eng
equilibréiert Ernährung, Optimismus a Laachen erhale
bleiwen. Déi, déi Freed a sech selwer fannen,
entdecken, datt hire Kierper mat engem elektresche**

**Stroum gelueden ass, deen aus der Liewensenergie
staamt a mat dem göttleche Wëllen an dem
universelle Geescht verbonnen ass. Laache ass
extrem gutt fir d'Gesondheet. Et zitt positiv
Schwéngungen un, mécht den Horizont vum
Optimismus op a bréngt bannenzege Fridden a
psychologesche Komfort.**

**Déi ganz Welt huet déi richteg Bedeitung vum
Wuert "Léift" vergiess, an et gouf leider falsch
verstanen a mëssbraucht. Genee wéi Ueleg an all Deel
vum Olivenueleg fonnt gëtt, sou duerchdréngt och
d'Léift déi ganz Schöpfung. Awer d'Definitioun vun
der Léift ass onheemlech schwéier, ähnlech wéi wann
ee probéiert de Goût an de Goût vun enger Orange ze
beschreiwen. Ee muss selwer eng Orange
schmaachen, fir hire Goût wierklech ze verstoen, an
datselwecht gëllt fir d'Léift.**

**Jiddereen huet Léift a senger Häerzer a
verschiddene Formen erlieft a versteet dofir hir
Natur, awer weess net, wéi se se kultivéiere,
purifizéieren an zur göttlecher Léift ausbaue sollen. E
Funken vun der göttlecher Léift existéiert an de
meeschte Häerzer vun engem jonken Alter un, awer e
geet dacks verluer, well d'Leit net wëssen, wéi se se
ernähren an entwéckelen sollen.**

**D'Liewen ass eng Schoul vun Erfarungen, an et
weist alles an eng Richtung: Gott**

**Déi wiesselnd Szenen vum Liewen verstoppem dat
richtegt Liewen. Hannert de bewegende Biller vun
onwierkleche siichtbare Saachen ass dat richtegt
kosmescht Liewen, dat net méi ze gesi ass.**

Problemer a Schwieregkeeten entstinn duerch e Manktem u Bewosstsinn vun enger Persoun iwwer hir vergaangen Handlungen, déi zu enger bestëmmter Zäit an enger bestëmmter Plaz begaange goufen. Hiert aktuell Leed staamt aus Gedanken an Doten, déi si ausgedréckt hunn, déi sech am Buedem vun hirem Bewosstsinn verankert hunn, zu enger Planz gewuess sinn a Friichte gedroen hunn, déi d'Charakteristike vun dëse Gedanken an Handlungen reflektéieren.

Prüfungen a Leed kommen net fir eng Persoun ze brieche a säi Wëllen ze paralyséieren, mä éischter fir hien ze hëllefen, Gott ze schätzen, wéi hie geschätzt soll ginn, a seng Gesetzer ze respektéieren, duerch déi hie richtegt Gléck erreeche kann.

De Léierer Paramahansa sot zu enger Grupp vu Jünger:

Praktizéiert d'Konscht vum Liewen an dëser Welt ouni Äre banneschte Friden ze verléieren, a gitt de Wee vum Gläichgewicht fir de erstaunleche a wonnerbare Gaart vum Selbsterkenntnis z'erreechen.

An der Demut fanne mir en Dall vun den Dreem, besat mat de parfüméierten, bléiende Blumen vun der Selbsterkenntnis.

Gottes Schéinheet ass onendlech Et ass gutt Rosen a Blumen ze genéissen, awer méi grouss wéi hir Schéinheet ze genéissen ass Gottes Gesiicht hannert hirer Rengheet a Schéinheet ze gesinn D'Freed, déi aus der Musek kënnt, d'Léift zur Musek selwer, kann net mat der kreativer Stëmm vu Gott verglach ginn, déi duerch seng Melodien fléisst.

Friddensléifend Séilen sammeln d'Waasser vun der Wäisheet, déi aus mënschlechen a göttleche Quelle fléisst

Här, ech weess, datt Dir op déi roueg Wierder vu menger Séil an d'Bidden vu mengem Häerz un lech lauschtert.

Loosst eis ëmmer beméien, eis Liewen a jiddfer Hisiicht ze verschéinere, andeems mir Léift, Eierlechkeet an Oprechtheet akzeptéieren, an andeems mir all Dag an de Spigel vun der Selbstreflexioun kucken an d'Déifte vun der Séil entdecken.

Ignoranz [vun nervenden Gewunnechten] ass wéi Jucken oder Kratzen. Wat méi Dir dem Drang vun der Haut noginn, ze krazen, fir dat nervend Gefill lass ze ginn, wat méi den Drang ze krazen zouhëlt, a wat méi Dir dëst Gefill ignoréiert an lech net dorunner hëllt, wat manner et lech stéiert.

Een däerf d'Rechter vun aneren net verletzen, nach hinnen hiert Land, hire Fridden, hir Léift, hir Dignitéit oder iergendeng vun hire materiellen oder immaterielle Besëtzer entzéien. Wann Dir net de Wonsch fillt, dat ze huelen, wat net Äert ass, da kënnt dat, wat Dir braucht oder wënscht, bei lech. Déifstall entsteet als éischt am Geescht, wann eng Persoun ufänkt, anerer ze beneiden. D'Somen vum béiswëllege Begierde mussen aus dem Geescht erausgerappt ginn.

Mam Ufank vun de spirituellen Sehnsucht wielt de Mënsch de Meissel vun der Wäisheet fir säi Liewen schéin ze gestalten.

**Wann mir all dat Schéint an der Natur kucken,
erliewe mir e Gefill vun Zärtlechkeet a Matgefill an eis**

**All wichtege Schrëtt am Liewen verdéngt et,
grëndlech an ausféierlech iwwerluecht ze ginn, an am
Feier vun den deeglechen Erfarungen ënner
verschiddenen Ëmstänn ënnersicht ze ginn.**

**Déi, déi selbstversuergend sinn, sinn déi, déi
oprecht liewen. Gléck kënnt nëmme vu purem Denken
a gerechten Handlungen. Wann Dir elo glécklech sidd,
wäert Dir och an der Zukunft glécklech sinn, souwuel
hei wéi och an der nächster Welt. Mir müssen d'Gléck
sammelen, andeems mir d'Friichte vun der Wäisheet
sammelen, während d'Sonn vun der Geleeënheet
schénkt. Mat anere Wieder, mir müssen
d'Méiglechkeeten notzen, ier et ze spéit ass.**

**Gitt d'Weeër vum Liewen mat Standhaftegkeet a
Rou, wëssend datt déi onendlech kreativ Kraaft mat
lech ass, lech begleet an ënnerstëtzt.**

**Jidderee brauch eng Period vun Einsamkeet a
Rou, fir mat dem wuessenden Drock vum Liewen eens
ze ginn, an d'Leit sollten d'Onofhängegkeet vuneneen
respektéieren.**

**Hannert all Schiet vum Liewen läit dat gréissert
Liicht vu Gott**

**Halt lech fest um Steierrad vum Glawen a fäert
net virun den ongënschtegen externen Ëmstänn, déi
d'Schëff vun Ärem Liewen zerstéieren. Vertraut drop,
datt Dir déi "Onméiglechkeeten", déi Dir hofft
z'erreechen, mat Gottes Hëllef erreeche wäert,**

**duerch d'Kraaft vum Glawen, deen all
Erausfuerderunge standhält.**

**Wann Dir Selbstharmonie erreeche kënnt, da
kënnt Dir mat all deenen aneren an Harmonie sinn**

**Dës Welt ass net eist Heem; eist Heem ass op der
anerer Säit, am kosmesche Bewosstsinn vu Gott.**

**Gëtt et eppes méi Spannendes wéi e fruchtbart
Liewen voller Harmonie, Léift a Giewen?**

**Otemt déi frësch Loft vun den entscheidenden
Iddien vun anere Leit an a profitéiert vun hire positive
Perspektiven.**

**Mäin Häerz fléisst iwwer vu Freed, wann ech eng
Handvoll oprecht Gleeweg gesinn, déi no Gottes Léift
verlaangen. Mir sinn nëmmen op dës Welt komm, fir
d'Friichte vun der Léift fir Gott an demüteg an trei
Déngscht un Him ze ernten.**

**Liew nëmmen an der Géigewahrt, net an der
Zukunft. Maach haut däi Bescht a kuckt net op muer.**

**An der Höhl vun der bannenzeger Rou fannt Dir
d'Quell vun der Wäisheet**

**Op der Stirn, tëscht den Auebrauen, läit d'Paart
zum Himmel. Dëst Zentrum am Gehir [d'Plaz vum
spirituellen A oder dem spirituellen Bewosstsinn] ass
d'Achs vum Wëllen. Wann Dir Är mental Kraaft op
dëst Zentrum konzentréiert a sanft Äre Wëllen
ufuerdert, gëtt erreecht, wat Dir wënscht. (Mir
observéieren dacks, datt eng Persoun, déi sech un**

eppes erënnere wëll, onbewosst dëse Punkt op hirer Stirn beréiert.)

Dofir däerf een säi Wëllen net fir béis Zwecker benotzen. Anerer bewosst Schued ze wënschen ass e grobe Mëssbrauch vun de Kräfte, déi Gott eis ginn huet. Wann Äre Wëllen lech op de falsche Wee féiert, da stoppt, well an där Richtung weiderzemaachen ass net nëmmen eng Verschwendung vu spiritueller Energie, mee et wäert lech och dozou féieren, dës Kraaft ze verléieren, sou datt Dir se net emol fir Gutt benotze kënnt.

Mir Mënsche si mat der Fäegkeet zur Selbstkontrolle ausgestatt. Och wann mir net ganz fräi sinn, hu mir de Schlëssel zur Fräiheet. Trotzdem liewen vill zoufällig a benotzen hir vu Gott ginn Intelligenz a fräie Wëllen net, fir Selbstmeeschterschaft z'erreechen.

Den Tiger gëtt vum Instinkt zum Töten regéiert an huet keng Wiel an der Saach. Mä d'Mënsche besëtzen e fräie Wëllen an Intelligenz, wat et hinnen erméiglecht, hir Situatioun kontinuierlech ze verbessern an hir Standarden ze erhéijen, anstatt Gefaange vu schiedlechen Instinkter a Gewunnechten ze bleiwen.

Eng Kéier war ech mam Zuch ënnerwee an d'Wieder war extrem waarm, an d'Loft huet sech ugefillt, wéi wann se aus engem Uewen kéim. Jiddereen ronderëm mech huet ënner der intensiver Hëtzt gelidden, awer ech hunn no bannen geléiert, well mäi Geescht vun der Iddi vun der Hëtzt ofgetrennt war, well ech mech selwer dovun iwwerzeegt hat, datt déiselwecht Elektrizitéit, déi Hëtzt am Uewen erstellt, Äis am Frigo erstellt, an an

**deem Moment hat ech d'Gefill, wéi wann eng
Äisschicht mäi Kierper ëmginn hätt.**

**Wann ech Wellen vu menger Léift a gudde
Wënsch un anerer schécken, maachen ech eng Dier
op fir datt déi göttlech Léift bei mech kënnt**

**Probéier déi nervend Saachen aus dengem Liewen
lass ze ginn, oder toleréier se wann néideg, ouni datt
se dech psychologesch stéieren.**

**Wann eng Persoun propper ka sinn, brauch se net
dreckeg ze bleiwen**

**Een kann esou un d'Liewen an engem Haus
gebonnen sinn, wéi un d'Liewen an engem Palais**

**De wichtegste Faktor fir spirituellen Erfolleg ass
d'Ustrengung**

**Déi weltlëch sichen d'Geschenker vu Gott, awer
déi Weis sichen de Giewer selwer**

**Nuets zéien ech mech komplett vun den
Ufuerderunge vun der Welt zrëck a ginn komplett
dovunner distanzéiert, eleng mat mengem Wëllen
leeden ech meng Gedanken, dirigéieren se op déi
gewënschte Weeër, bis ech zu der richteger
Entscheidung kommen a wéi ech se ëmsetzen. Dann
motivéieren ech mäi Wëllen, déi entspriechend
Handlung ze huelen, a mat Gottes Hëllef erreechen
ech Erfolleg. Op dës Manéier hunn ech mäi Wëllen
schonn e puermol effektiv benotzt, awer dat ass
nëmme méiglech mat enger konsequenter an
dauernder Benotzung dovun.**

**D'Bild vun de Bierger, déi um bloen Horizont
gemoolt sinn, de wonnerbare Mechanismus vum**

**mënschleche Kierper, d'Rosen an den grénge
Seideteppech, den Adel vun de Séilen,
d'Erhiewenheet vum Geescht an d'Déift vun der Léift,
all dat erënnert eis un de schéine Gott an d'Quell vun
all Adel an Adel.**

**Wann eng Persoun net schafft fir hir Natur op eng
ausgeglach Manéier z'entwéckelen - geeschteg,
materiell a spirituell - wäert si kee richtegt Gléck
schmaachen. Geeschtlech Abléck inspiréiert eis zu
Wäisheet, an et ass onverständlech, dem Ego
d'Wäisheet, de gesonde Uerteel an
d'Ënnerscheidungsfaegkeet ze beherrschen ze
loossen; éischer soll déi lescht Entscheidung bei
Abléck a Gewësse leien.**

**Wann Dir Äert Häerz mat Léift a Sehnsucht no
enger Iddi iwwer Gott fëllt a se déif an Iech behält, da
kënnt den Här vum Universum bei Iech an akzeptéiert
dës Iddi vun Iech, well déi göttlech Sehnsucht d'Häerz
vu Gott beréiert.**

**Wann Dir sécher a Gott sidd, kënnt Dir alles ouni
Bindung genéissen. Dofir ass et vun der gréisster
Wichtigkeet, sech ze beméien, Gott kennen ze
léieren, soss kéint d'Liewen Iech enttäuschen an Är
Hoffnungen op eng schrecklech Manéier zerstéieren.**

**Eis Zäit geet eriwwe, an dat wat mir elo gesinn,
wäert een Dag verschwannen a verschwannen.
Ännerung ass gutt, soulaang Dir et net erlaabt, Iech
ze schueden, a wann et wéi deet, déngt et als
Warnung, Wënsch lasszeloossen, déi Iech Leed
verursaachen, wann Dir se net erfëlle kënnt.**

Alles am Universum ass matenee verbonnen a enk matenee verbonnen. Duerch déi richtig Notzung vum mënschlechen Intellekt, deen eis vu Gott geschenkt gouf, realiséiere mir, datt d'ganzt Liewen mam ieweschte Geescht verbonnen ass.

Déi ganz kierperlech Kreatioun, déi de mënschleche Geescht blenden, gött nëmmen spannend Hiweiser op déi erstaunlech Wonner vum Universum.

Keng Aufgab soll mat engem verwirrten a gestéierte Geescht probéiert ginn, wéi eng Fieder am Wand. Éischter müssen all Aufgaben mat bannenzegem a baussenzegem Fridden, mat Rou a Selbstkontrolle, mat Intelligenz a grousser Konzentratioun erfëllt ginn.

Wann Dir all Dag Zäit fir déif Reflexioun iwuer Gott a Bidden zu Him widmet, kritt Dir am Géigenzuch vill Troust a richtig Gléck.

All Dag soll en Dag vun der Dankbarkeet fir d'Kaddoe vum Liewen sinn: Sonn, Waasser, lecker Uebst a Geméis, déi indirekt Kaddoe vum gréissten Giewer sinn: Gott.

Ech sinn e Kinnek iwuer mech selwer, net e Kinnek vu Besëtzt. Ech besëtzen näischt, awer ech regéieren d'Kinnekräich vu mengem Fridden, an ech sinn um Troun vun der éiweger Zefriddenheet gekréint.

Wann Dir roueg sidd, fillt Dir eng Welt vu Gléck an lech pulséieren

Mënschlech Léift ass ouni Bedeitung, ausser si baséiert op der bedingungsloser Léift vu Gott. E jonke Mann a Fra kënne sech verléiwen, awer no enger Zäit ginn se vun Onrou an Haass ersat. Mënschlech Verlëiftheet ass onvollstänneg, während göttlech Léift perfekt an éiweg ass.

Déi eenzeg Méiglechkeet, göttlech Léift ze erliewen, ass alles ze maachen, fir Gott ze gefallen, an Dir wäert feststellen, datt Gott op Weeër bei Iech kënnt, déi Dir net erwaart, a seng Freed wäert Iech iwwerwältegen a säi Liicht wäert op Iech schéngen.

Mäi Wonsch ass et, Tempelen fir Gott an de Séile vun de Mënschen ze grënnen an säi geseent Laachen op hire Gesichter ze gesinn. Déi gréisst Leeschtung am Liewen ass et, datt eng Persoun Gott en Tempel an hirer Séil geweit, an dat ass liicht z'erreechen.

Vill Leit kommen bei mech fir iwwer hir Suergen ze schwätzen, an ech froen se sech ze berouegen, nozedenken an net aner Léisungen ze iwwerleeën, bis se Friden a spirituell Rou spieren. Wann de Geescht roueg ass an de Glawen u Gott staark ass, da kommen d'Léisunge fir Problemer onvermeidbar. Problemer ze ignoréieren garantéiert net, datt se verschwannen, an d'Suergen doriwwer bréngen och keng positiv Resultater. Meditéiert, bis Dir Iech roueg fillt, denkt dann iwwer Äert Problem no a biet häerzlech zu Gott ëm seng Hëllef. Konzentréiert Iech op de Problem, an Dir fannt eng Léisung ouni Suergen oder ustrengend Ustrengung.

O Här, spill Deng onstierflech Melodien op der Flütt vu mengem Liewen, fir datt ech vun de

**Schwéngunge vun Dengen hellege Melodien geseent
ka ginn.**

**Et ass ganz wichteg, Emotiounen ze
kontrolléieren, fir Gléck a Fridden am Geescht ze
kréien. Dann wäert lech keen nerven oder Näid an
lech erwächen kënnen, an Dir wäert am Fong
standhaft a stolz bleiwen, a keen wäert lech
erausfuerderen oder Äre Fridden stéieren kënnen.**

**Demut ass de sécherste Wee fir de Reen vun der
göttlecher Barmhärzegkeet ze kréien**

**Heiansdo mengen d'Leit, datt Gott wäit ewech
vun hinnen ass, op enger wäiter Plaz am Universum,
an dofir ruffen se hien net un. Mee hien ass méi no
wéi no a méi léif wéi e Léifsten fir déi, déi un hien
denken an hien als no bei hinne betruechten.**

spirituell

D'Séil muss erwächt ginn

Aus dem Schlof vun der Schwächt an de Fesselen vun
der Frustratioun

An hir Emanatioun an de Räich vu Wäisheet, Liicht a
Friden

Et gi verschidde Méiglechkeeten, dëst ze maachen

Ënnert hinnen ass Selbstkontrolle

Déi richteg Ernährung

Courage a Standhaftegkeet géintwuer Prinzipien

E stabile psychologeschen Zoustand

A Courage beim Stelle vun Erausforderungen

A fir d'Bewosstsinn vu sensoreschen Oflenkungen ze
befreien

Intellektuell op dat Positivt konzentréieren

Hie wollt sech an de Kämpf vum Liewen net besiegen

Well d'Néierlag zouzeginn schwächt d'Entschlossenheet

Onlimitéiert spirituell Kräfte aktivéieren

Déi de Schöpfer der Mënschheet geschenkt huet

A Gott iwwerdenken, bis een seng Präsenz beréiert

Déi geneest Indicateure vun der Existenz vu Gott

Et ass d'Freed, déi beim Kontempléieren doriwwer wiest

Wann de Geescht fräi ass

Vu Viruerteeler, Viruerteeler an Ongerechtegkeet

An wann d'Engschwächtegkeet verschwënnt

Wann mir mat aneren empathéieren

Mir mengen, datt Gotteshäuser, an all hirer Diversitéit

Si sinn d'Haiser vu Gott

Wann mir feststellen, datt d'Liewen e Kampf an eng
Pflicht ass, déi erfëllt muss ginn

An zur selwechter Zäit, en flüchtegen Dram

Wann mir mat Léift u Gott denken

Mir schaffen dofir, datt anerer glécklech ginn

Mat léiwe Wieder an selbstlosem Déngscht

Dann wäerte mir feststellen, datt Gott mat eis ass

An mir sinn a enkem Kontakt mat him

Kosmesch Routine: Tëscht Kraaft an Intelligenz

Verschidde Leit realiséieren et net

Et gëtt en Ënnerscheed tëscht Kraaft an Intelligenz

Elektrizitéit ass Kraaft

Mee ausser et gëtt an eng Luucht gesat

Et wäert net dat Liicht ofginn, dat mir benotze kënnen

Et ass Intelligenz, déi Stroum an d'Glühbir bréngt

Net all Kräfte vun der Natur kënnen

Fir eleng zefriddestellend ze funktionéieren

Ouni Intelligenz fir se ze guidéieren an ze koordinéieren

Sou gesi mir, datt d'Fabrëck vun der kosmescher

Intelligenz

Et funktionéiert op eng koordinéiert Manéier

Damp huet d'Kraaft, Saachen ze beweegen

Feier verwandelt Waasser an Damp

Dëst sinn nëmmen zwou Kräfte

Vun de Kräfte vun der Natur

Awer an hirem natierlechen, ongezähmten Zoustand

Si bréngen näischt vun engem wesentleche Virdeel

Mee wann se intelligent benotzt ginn

A leet se richtig

Si leeschten e grouse Service fir d'Mënschheet

Doraus deduzéiere mir
datt d'Äerd an dat ganzt Universum
Si maachen eng strikt Routine
Wat mënschlecht Liewen méiglech mécht
Dës kosmesch Routine
"Oder "de Rhythmus vun den Himmelskierper
Et ass d'Produkt vun engem ieweschte göttleche
Geescht

D'Universum géif ouni Hien net existéieren
An de limitéierte mënschleche Geescht huet keng Kraaft
Fir seng Geheimnisser a Mystèren bewosst ze sinn
Uruff

O Göttlecht Liicht
!Déi duerchdréngend Atomer vun der Matière
Du bass verstoppt an onsichtbar
D'Sënner kënnen dech net erkennen
Egal ob am Sonneliicht
waarm gëllen
Oder an de kale sëlweren Seeler vum Mound
Himmelsluuchten enthüllen d'Natur
Mee et weist dir net
Déi sichtbar Welt vun der Matière
Wéinst den intensiven Luuchten
Et ass just Däischtert fir meng Aen
Trainéiert mäin Abléck fir Äre verstoppte Glanz ze
erkennen

Manifestéiert sech an der ganzer Schöpfung
An der zerebraler Regioun
D'mënschlecht Gehir, dorënner
Vun der Topographie a Falten
Et enthält arteriell Kanäl
An donkel Flëss vu Blutgefässer
Et ass eng Miniaturversioun vun engem grouse Land
?Ass dëst eng extravagant Regioun
?Gëtt et keen göttleche Bewunner

?Kann et e Gedicht ouni en Dichter ginn
?Oder eng Auer ouni Hiersteller
?Oder eng Rous ouni Designer
Nee absolut net
Ähnlech ass d'Gehirregioun
Verstoppte Schéinheet
Et gouf duerch Mëttelen erstallt
Erstaunlech an aussergewöhnlech Intelligenz
Ech froe mech, wien an dësem wonnerschöne Sall
wunnt

Mat senger Mauer aus
ugehäuft Knorpelgewebe
An senger erstaunlech Zutaten
?Wat sech der Imitatioun widderpricht
Well ënnert dem Schädel eng Fläche läit
Et wimmelt vu Milliarden Zellen
Lebenskräfteg an intelligent
An ronderëm d'Auer beschäftigt
Mat extrem ustrengenden an komplexen Aktivitäten
klein Gehirnpartikelchen
Et funktioniert ouni Ennervierung
Mat variierende Funktiounen
Banketten vorbereeden
Mikroskopesch Ennersichungen
Begrüßung vun den ukommende Gäst
Duerch d'Dieren vun de Sënn
Et gëtt eppes ähnlech wéi kafen a verkafen
Lafend Operatiounen
Vun der Absorptioun an der Drainage
A wéi klein Booten
Blutzellen beweegen sech
An der Mëtt vun den arterielle Kanäl
Mat wichteg Versuerung gefällt
Verschieden Sorten a Varietäten
Inspiréiert vum Schöpfer vun der Frëndlechkeet

Stolz verursaacht spirituell Blannheet
Well et aus der Séil erausstéisst
Visioun vun der grousser Fläch
Deen, deem a grousse Séilen wunnt
Grouss Leit réaliséieren
Hir Kräfte sinn ausgeléint
Vum allmächtege Gott
Deejéinegen, deem déi Demuteg gär huet
An Hie vergréissert hinnen Wëssen, Féierung a Kraaft
Ob d'Persoun
erfollegräiche Geschäftsmann
Oder e schlaue Politiker
Oder en tyranneschen Diktator
oder e grousse Reformator
Seng Kraaft ass näischt
Am Verglach mat der onendlecher Kraaft vu Gott
Demut ass déi oppe Dier
Aus deem fléisst d'Iwwerfloss vun der Barmhärzegkeet
Léift a Berouegung
Un déi gutt Séilen
Léifsten vum Gutt
An empfänglech fir d'Luuchten
A Segen vum Himmel
Sou wéi d'Däischtert net bleiwe kann
Iwwerall wou d'Liicht schénkt
Sou soll d'Däischtert vun der Krankheet verschwannen
Wann d'Liicht vu Gott an de Zellen vum Kierper schénkt
Et sinn nëmme wéineg déi, déi dës Tatsaach
realiséieren
Wann d'Leit e staarke Wonsch no Heelung hunn
Si bieten mat onrouegen Häerzer
Oder mat engem Gefill vun Verzweiflung
Denken, datt Gott hir Gebieder net héiert
Oder si bieten, awer waarden net
Fir datt si wëssen, ob hir Gebieder Gott erreecht hunn

Genau wéi et onméiglech ass ze lauschteren
Zu der Musek, déi op de Radiowellen ausgestraalt gëtt
Benotzung vun engem defekten Empfänger
Sou kënnen d'Vibratiounen net detektéiert ginn
Gesondheet, Kraaft a Wäisheet, déi vu Gott kommen
Mat enger Psyche déi duerch Ängscht a Suergen net
funktionéiert

All Forme vun Ängscht, Zweifel an Onsécherheet
Loosst eis un Iech denken a Merci soen, Här
An Aarmut a Wuelfstand
An der Krankheet an der Genesung
An Däischtert a Liicht
Ënner allen Ëmstänn
Loosst eis mat Dankbarkeet un déi gutt Deeg denken
Déi Dir eis geschenkt hutt
Hëlleft eis, d'Aen vum Glawen opzemaachen
Loosst eis Äert geseent Liicht gesinn
Den Heeler vun alle Krankheeten a Qualifikatiounen
Si wäerten nach eng Kéier bannenzeg Freed
schmaachen

D'Gesetz vun der Bewegung baséiert op dem Gesetz
.vun Ursaach an Effekt, oder Handlung a Reaktioun
Déi Persoun, déi an dësem Liewen gutt gebuer gouf, war
dat och an enger viregter Inkarnatioun {wéinst deem, wat
hir Hänn erausbruecht hunn}. A wa se sech beméien, Gutt
ze maachen, da kippt d'Skala vum Gutt ëmmer méi zu hire
Gonschten - "Deen, deen huet, kritt méi, an hie wäert am
".Iwwerfloss hunn

Déi, déi nëmmen e puer gutt Qualitéite besëtzen, kënnen
souguer dat wéineg verléieren, well "wat net ass, gëtt hinne
geholl", wéinst de staarken béisen Neigungen, déi se
.attackéieren an iwwerwältegen
Eng Persoun, déi zum Béisen geneigt ass, muss déi béis
Tendenz an engem fréiere Liewen haten, an dës béis
Tendenzen kënnen se verstärken a kontrolléieren. Déi, déi

Tendenzen zum Schlechten hunn, waren och schonn esou, a wann dat Gutt iwwerwiegt dat Schlecht, da verdreiwén déi tugendhaft Qualitéiten déi Tendenzen zum Schlechten aus .hire Séilen

Dëst ass déi natierlech Funktioun vum Gesetz vu Ursaach an Effekt (Karma). Wéi och ëmmer, ee soll sech net hëlleflos a gefaange fillen, wann een zoufällég ongewollt Gewunnechten huet, vun deenen ee lass wëll ginn. Elo ass de passenden Moment fir dës Gewunnechten ze iwwerwannen, andeems een déi vergaangen .Entschlossenheet a gesond Denken kultivéiert Eng Persoun kann sech vum Grëff vu schlechte Gewunnechten befreien a gutt Gewunnechten a Gedanke an Doten entwéckelen, déi him déi gewënschte Resultater .bréngen

Egal wéi déif verankert schlecht Gewunnechten an enger Persoun sinn, si muss sech drun erënneren, datt si dës Gewunnechten selwer duerch d'Widderhuelung vu spezifesche Gedanken an Handlungen erstallt huet, an datt si dës schlecht Gewunnechten duerch positivt an .konstruktivt Denken duerch gutt ersetzen kann Gutt a béis Gedanken sinn kontrastéierend Zoustänn vum mënschleche Bewosstsinn. Natierlech ass et besser, agreabel Dreem ze hunn, wéi schrecklech Albträume ze leiden. D'Bewosstsinn ass flexibel a sensibel; et kann den Zoustand unhuelen, deen et wënscht, oder d'Dreem .dreemen, déi et usprieche

Mä de Problem mat de Mënschen ass, datt si sech hirem Bewosstsinnsbereich – aus hirem eegene fräie Wëllen a fräier Wiel – vun deviant Tendenzen a falschen Orientéierungen, déi aus vergaangene Gewunnechten entstane sinn, regéiere loossen. Sou bleift hir Ënnerscheidungsfäegkeet flüchteg a bedriwwen, genee wéi déi metaphysesche Bewaacherschaft, déi sech hannert de

Festunge vun der Ënnerscheedungs- a
.Wahrnehmungsverméige verankert huet
Wann déi, déi vun schiedleche Gewunnechten
intoxizéiert sinn, de battere Schmerz vun engem
onnatierleche Liewen schmaachen, da wäerte si sech un
d'Liicht vum Versteesdemech an dem gerechte Liewen
wenden, op der Sich no Erléisung, egal wéi verankert an déif
.verwuerzelt hir schlecht Gewunnechten sinn
Dann, wa se un der Entwécklung a Fleeg vu gudde
Gewunnechten schaffen, andeems se harmonesch
Liewensweisen praktizéieren, wäerte se déif Freed nei
entdecken a Fridden als natierlecht Resultat vu
.Selbstkontrolle a gudde Gewunnechten genéissen

Echt Frëndschaft
Positiv Austausch bedeit
emotional Engagement
Et heescht, Frënn sech besser fillen ze loosse
An Zäite vun Nout
An Sympathie mat hinnen
An hire Leed a Qualen
An hinnen beroden
A kriteschen Ëmstänn
a finanziell Hëllef
An Zäite vun tatsächlecher Nout
Wann eng Persoun éierlech mat sech selwer ass
an e treie Frënd fir anerer
Hie wäert berechtegt ginn
Fir den Nektar vun der göttlecher Frëndschaft ze
schmaachen
Wann anerer eis Léift spieren
Dës Léift wäert sech ausbreeden an zu allëmfaassender
Léift ginn
Et fléisst an all Häerz
Am Aklang mam geseenten Puls vum Liewen

Versoen, frëndlech Gefiller ze vermëttelen
Dëst bedeit d'Ignoréiere vum Gesetz vun der
Selbstentwécklung
Duerch déi sech d'Wahrnehmungen vun der Séil
ausdehnen
Fir déi göttlech Präsenz ze beréieren
Wann mir Vertrauen opbauen
An den Häerzer vun aneren, déi akzeptéieren
A mir kënnen d'Grenze vun eiser Léift erweideren
Fir méi grouss Deeler vun der Bevëlkerung anzubannen
Mir wäerten dann fäeg sinn, de Beräich vun eisem
Bewosstsinn ze erweideren
An hire Start Richtung Schwell vum kosmesche
Bewosstsinn
Zwee Saachen, déi jidderee sech ouni Ausnam wënscht
D'Mënschen ënnerscheede sech vuneneen a punkto
psychologescher an emotionaler Zesummesetzung, an de
Rollen, déi se am Liewen spillen, an der Aarbecht, déi se
maachen, an an de Wënsch, déi an hinne opkommen. Mä
ënner all dësen Ënnerscheeder leien zwou Saachen, déi all
Mënschen - ouni Ausnam - sech wënschen a souguer e
.Besoin dofir hunn
Dës zwou Saache sinn d'Fräiheet vun all Forme vu Leed
a Mangel, an d'Erreeche vun dauerhaftem Gléck ouni
Konditioun; oder komplett Zefriddenheet, déi Fridden, Léift,
.Wäisheet a Freed enthält
D'Leit wäerten net Fridden fannen, bis se déi
Zefriddenheet erreechen, no där hiert Häerz sech
verlaangert a wouop se mat alle Mëttelen a Methoden
streben. Dëst ass e wichtege Punkt fir d'mënschlech
.Konditioun ze verstoen
Leider sichen d'Leit Zefriddenheet op der falscher Plaz a
.fannen se net

Si sichen et an der Welt a weltleche Saachen a Besätz
an externen Ëmstänn, a Bezéiungen, déi net op engem
.gesonde Verständnis a solide Fundamenter baséieren
Dofir ass et onméiglech fir eng Persoun, rengt Gléck aus
iergendenger Ëmstänn oder vun iergendenger Persoun op
dëser Welt ze kréien, wéinst der Natur vun der Schöpfung
.selwer

D'Schafung baséiert um Prinzip vun der Dualitéit Zum
Beispill kann een e Bild net nëmmen an enger Faarf hunn;
een brauch Kontrast oder Ënnerscheed. Ähnlech ass et
.onméiglech, datt Dualitéiten op dëser Welt feelen
Wéinst de mënschleche Wënsch wëll jidderee vun eis
nëmmen gutt Saachen - agreabel, schéin a positiv Saachen -
ouni eis mat Verschwendung, Nerven an aner onangenehme
.Saachen aussernee ze setzen. Mee dat ass onméiglech
An dëser Welt vun der Dualitéit gëtt et kee Genoss ouni
Péng, kee Liicht ouni Däischtert, kee Gutt ouni Béist, kee
Liewen ouni Doud. Eng Säit vun enger Mënz kann net ouni
déi aner kritt ginn. Dat, wat mir am déifste bannen eis
verlaangen, kann een an näischt fannen, wat d'Welt ze
.bidden huet

D'Wiel läit beim Einzelnen. Wäerten si weiderhin op der
falscher Plaz no deem sichen, wat se sichen, a Frustratioun
?no Frustratioun erliewen

D'Leit sichen mat all hirer Kraaft a Verlaangen, awer si
fannen net dat, wat se sichen, wat zu Frustratioun an
Verzweiflung féiert. Ausserdeem féiert et zu wuessendem
Ressentiment, wat sech dann an intensiv Roserei a
schlussendlech a Gewaltakten verwandelt. Dofir féiert déi
.falsch Aart a Weis ze sichen net zum erwënschte Gléck
Den ieweschte Schöpfer wënscht eis e komplett a
perfekt Gléck, dat nëmmen an den Déifte vun der Séil ze
fanne ass. Dofir huet Gott dëst Universum sou erschaf, datt
näischt dran dat mënschlecht Häerz zefridden stellt a seng
Wënsch erfëllt, ausser wann et sech un d'Quell vum Gléck,

der Freed an der Zefriddenheet wendt, déi och seng Quell
.ass

Wierklech, d'Himmelräich ass am Mënsch
Gläichgewiicht an der Skala
Gläichgewiicht ass en Ideal, dat Iwwerleeungen
zesummebrénkt

Materiell, psychologisch, emotional a spirituell
An enger harmonescher Eenheet ass et praktesch vun
Natur

Et stimulerer kreativt Denken og fremmer produktiv
Arbeid

Jidderee vun eis wëll e gesunde Kierper hunn
Gesond a fräi vun all Hindernisser a Forme vu Schwächt
Mir wëllen och, datt eis Geeschter waakreg sinn
An datt eis Emotiounen a Gefiller fir eis schaffen, net
géint eis

Mir wëllen, datt et dozou bäidrëit, eis Bezéiungen mat
deenen ronderëm eis ze verbesseren
Harmonesch a zefriddestellend, genee wéi mir et wëlle
sinn

A Kontakt mat der spiritueller Säit vun eisem Wiesen
D'Zäite kënnen schwéier sinn
Et gëtt vill Drock

D'Spannungen huelen zou
Fir an esou Situatiounen e Gläichgewiicht z'erreechen
Eng Investitioun vun Energie, Zäit an Opmierksamkeet
ass erfuerderlech

Gläichgewiicht gëtt net duerch Wonschdenken erreecht
Éischer muss et duerch tatsächlech Planung an eescht
.Ustrengungen erreecht ginn

Et gi vill Elementer an eise Liewen, déi e
Gläichgewiicht brauchen

Vill vun hinne schéngen net mateneen ze kompatibel ze sinn

Zum Beispill d'Verantwortung géintiwwer der Famill

E Liewensënnerhalt verdéngen a seng Gesondheet
erhalen
A respektéiere vu literareschen a moralesche Prinzipien
An et geet ëm déi enorm Quantitéit un néidegen
Informatiounen
Pflicht géintiwwer der Gesellschaft
Nieft villen aneren Engagementer, déi eis Zäit an
Energie erfuerderen
D'Zäit ass knapp fir eis all
Mee mir müssen eis Liewe vereinfachen, fir eis
.Problemer ze reduzéieren
Wéi vill wäertvoll Zäit gëtt verschwend op der Sich no
?materielle Saachen
Mir betruachten et als dat Bescht, well et nei an
onverzichtbar ass
Mä dës Obsessioun huet e Präis, deen de Buddha
ausgedréckt huet andeems hien gesot huet
"Wien Kéi wëll hunn, muss sech ëm si këmmere"
Wann mir eis Liewen analyséieren, wäerte mir
.feststellen, datt mir eis ëm vill "Poppen" këmmere
Vun deem d'Medien an d'Reklammen eis iwwerzeegt
hunn
Et ass essentiell fir eis Komfort a Gléck
Ironescherweis, sougenannt zäitspuerend Innovatiounen
De moderne Mënsch gouf beraubt
Wat hie fréier a Saache Fräizäit genoss huet
Fir déi konfliktéierend Elementer an eisem Liewen
auszegläichen
Mir brauchen e stabile Referenzpunkt
Et ännert sech net mat Zäit, Plaz oder Ëmstänn
Wat méi komplex d'Liewen gëtt, wat méi mir
Verständnis brauchen
Datt déi eenzeg Basis, op déi ee ka festhalen a sech
verloossen

Hie ass Gott den Allmächtigen, deen hannert dem
.Liewen an all senge Phänomener a Manifestatiounen steet
Et ass d'Rettungsboot am Mëtt vum rosen, turbulenten
Mier vum Liewen
E sécheren Hafen virun de Schléi a schmerzhaft
Réckschléi vum Liewen

D'Leit vertrauen op sech selwer
Méi wéi hiert Vertrauen an Gott
Obwuel si sécher wëssen
Si schlussendlech
Si kënnen net ootmen
Oder Spazéieren oder Bewegung
Ouni Gottes Undriff a direkt Kraaft
Am Gehir, am Häerz an am Kierper gespäichert Zellen
Well se gewinnt waren, sech op lessen ze verlossen
Loft a Sonnelicht
Si sinn dovun iwwerzeegt, datt dës extern Elementer
Si ënnerstëtzt si a gëtt hinnen d'Liewen
Mee et ass eng Illusioun, sou ze denken
Well de Mënsch direkt vun enger eenzeger Kraaft
ofhängeg ass
Déi Kraaft ass Gott
Well Gott ass den Allerhéchsten an dee Grousssten
An déi héchst déi et gëtt
D'Leit ware vun Angscht virun him gepackt
Och wann et de Geescht vun der Léift, der
Zäertlechkeet, der Barmhärzegkeet a vum Fridden ass
Ech wëll de Leit kee hellescht, brennend Feier an de
Käpp setzen
Well Gott dee Léifsten ass, deen dem Häerz a der Séil
am nootste läit
Hie ass dee Schéinen, deem seng Schéinheet mat
näischt anescht verglach ka ginn
Wann mir op dës Manéier driwwer nodenken

Mir wäerten eis bei Him no fillen an Hie bei eis
A wa mir eis dorop oprecht beméien
Hie wäert seng Äerm mat Barmhärzegkeet a Matgefill
fir eis opmaachen
A wa mir et mat ganzem Häerz froen
Mir hunn eng ëmmer méi grouss Verlaangen no him
gefillt

Hie wäert bei eis kommen
Absolut

-

Op onzähleg Weeër
Logik weist eis

Gott ass d'Ursaach an de Grond fir dës Existenz
Mee de konkrete Beweis vun der Existenz vu Gott
Net erreechbar

Nëmmen duerch rational Deduktioun
Wa mir Gott fannen wëllen

- Wat ass den eenzegen Zweck vun eiser Existenz -

Mir müssen nach méi wäit goen ewéi
Normalen Denkprozess

Well Gott iwwer d'Verständnis vum Sënnergeescht
erausgeet

Seng Essenz kann net verstanen ginn
Ech sinn ëmmer a fir ëmmer mat mengen Gedanken

beschäftegt

Mat materielle Begierden
Wou hie vu Wellen vu Freed a Péng ronderëmgehäit gëtt

Hie gëtt vun turbulenten Emotiounen geplot
Wa mir e sublime Zoustand erreechen wëllen

Aus héijem Bewosstsinn a Wahrnehmungen

Et ass néideg, de Gedanke zrëckzezéien

Aus senger rasender, rosender Aktivitéit

Indem de Geescht konzentréiert a mat Gott meditéiert

gëtt

Soubal de Stuerm vun de Gedanken sech berouegt huet

Sou datt eng séiss a geseent Rou op d'Séil erofkomme
kann

Den Jünger fillt dann Rou a Sécherheet
Baussent dem Ëmfang vun der normaler Erfahrung
Wéi säin Abléck opgemaach gëtt a seng spirituell
Fäegkeeten erwächen

Hie empfënnt et direkt
Ouni d'Sënner
Déi geseent göttlech Präsenz
Mir gesinn dacks net déi Saachen, déi eis am nootste
sinn

Mir fueren ouni ze stoppen laanscht wäertvoll Schätz
An mir fuere weider mat eiser Sich no Fantasie
Oder mir probéieren Reebouen ze fänken
Mir sichen Sécherheet am Däischteren
Och wann eis Séilen wierklech no Liicht verlaangen
Mir drénken Dreem, déi eisen Duuscht net läschen
Während eis Séilen no der ultimativer Wourecht
verlaangen

Mir verfollegen eng Fattoria, déi et guer net gëtt
An engem Versuch, Rou a sengem Schiet ze fannen
Vun der Hëtzt vum Liewen a sengem brennende
Summer

Wann mir wierklech verlaangen
Eng Oas vu Fridden an Harmonie
latent an eisen Séilen
Net-inkompatibel Diversitéit
Deejéinegen, vun deem d'Welt wimmelt
Wat eis verféiert a lockt
Fir eis Opmierksamkeet op materiell Saachen ze
konzentréieren

Et ass just e blasse Schiet
Fir rar Schätz, déi leien
An den ënnerierdesche Minnen

Mir müssen schaffen fir den ängschtleche Geescht ze
berouegen

Ëmmer no weltleche Gidder jagen

A riicht säi Kurs no bannen

Mir müssen eis Gedanken an eis Wënsch harmonéieren

Mat genuch heelen Fakten

Déif am Selbst fonnt

Dann wäerte mir Harmonie gesinn

An eisem Liewen an an der Natur

Wann mir eis Hoffnungen an Erwaardungen

auseinandersetzen

Mat der ugebuerener Harmonie an eis

Mir wäerten sécher am Mier vum Liewen segelen

Ouni Angscht virum Erdrénken

Well eis Selbstharmonie

Et wäert eng Rettungsweste sinn

An mat Fülleke vum Vertrauen a Gott

Mir wäerten héich an der Atmosphär vum Fridden fléien

Verschidde Leit kéinte sech froen

"Soulaang mir d'Fräiheet vun der Wiel hunn"

Firwat stinn d'Resultater also am Widdersproch zu eise

?Erwaardungen

:D'Äntwert ass wéi follegt

De Mënsch huet säi Wëllen geschwächt

Hie huet d'Wëssen iwwer spirituell Kräfte verluer

a sengem Bewosstsinn existéieren

Mee wann hie schafft un der Stäerkung vu sengem

Wëllen

Andeems Dir Selbstkontrolle praktizéiert

An huet dat göttlecht Liicht an him kontempléiert

Säi Wëllen ass fräi

A wann säi Wëlle fräi ass

Hie gött de Meeschter vu sengem eegenen Schicksal

Mee wann hie feststellt, datt hie lieft

Op eng Manéier, déi säi Gewësse net guttgeheescht
huet
Hie wäert net befreit ginn a wäert net fäeg sinn
eropzeklammen
Op der Leeder vum Fortschrëtt
Mir müssen Zäit verbréngen
Fir déi Saachen ze maachen
Wat zu eisem Gléck bäidréit
An et bréngt eis Virdeel a Gutt
Keen kann eise Marsch stoppen
Soulaang eis Entschlossenheet onënnerbrach bleift
Virukommen
De Mënsch beschränkt sech
An enger schmueler Zell
Vum limitéierten Horizont
kleng Iddien
Stëmmungsschwankungen
ongesond Gewunnechten
Dofir muss hie sech selwer trainéieren
Fir méi flexibel, oppe an akzeptabel ze sinn
Mir müssen schaffen fir eis Leidenschaften ënner
Kontroll ze halen
An eise Wëllen an déi richteg Richtung trainéieren
Indem Dir déi bescht Saachen am Liewen maacht
An datt mir méi iwwer Gott nodenke sollten
Mir verbreedden de Geescht vun der Léift, dem Fridden
an der Bridderlechkeet
An all Eck vun dëser Welt
Déi mat brillante Geescht

Meeschter Paramhansa Yogananda

Iwwersetzung: Mahmoud Abbas Masoud

**Well mir aus enger onbekannter Quell op dës Welt
komm sinn, ass et natierlech fir eis, eis iwwer den**

Urspronk an den Zweck vum Liewen ze froen. Mir héieren a liesen iwwer e Schöpfer vun dëser Welt, awer mir wëssen net, wéi mir Hien erreeche kënnen. Alles wat mir wëssen, ass datt dat ganzt Universum d'Existenz vu senger göttlecher Intelligenz verkënnegt. Genee wéi déi kleng, präzise Komponenten vum enger Auer eis den Auermécher bewonneren loossen, a genee wéi déi grouss, komplex Maschinnen vum enger Fabréc beandrocken an hir Erfinder bewonneren, sou bewonneren mir eis och, wa mir d'Wonner vun der Natur gesinn, iwwer d'Intelligenz, déi hannert hinne verstoppt ass, a mir froen:

"Wien huet der Blumm hir lieweg, op d'Sonn geriicht Form ginn?"

Wou koum säin Doft a seng Schéinheet hier?

A wéi goufen seng Bléieblieder mat sou enger exquisite Präzisioun geformt a mat sou wonnerbaren, freedege Faarwen gefierft?

Nuets encouragéieren d'Stären an de Mound, déi sëlwerlecht Liicht ronderëm eis verdeelen, eis, iwwer dat Bewosstsinn nozedenken, dat dës Himmelskierper am déiwe Weltraum guidéiert.

Dat mëllt Liicht vum Vollmound ass net genuch fir déi deeglech Aktivitéit, dofir inspiréiert eis e weise a gedëllege Geescht, nuets auszereeën. Dann geet d'Sonn op, an hiert hellt Liicht erlaabt eis, d'Welt ronderëm eis mat Kloeerheet a Rou ze gesinn, sou datt mir d'Aufgaben, déi sech eis presentéieren, iwwerhuelen kënnen.

Et gëtt zwou Méiglechkeeten, eis Bedierfnesser ze erfëllen: déi kierperlech an déi spirituell. Wann eis Gesondheet sech verschlechtert, kënne mir zum Beispill bei en Dokter goen, fir eng Behandlung ze kréien. Mee et kënnt eng Zäit, wou weder en Dokter nach iergendeen aneren Hëllef kann, an da gräife mir op déi zweet Manéier: op déi spirituell Kraaft, déi eise Kierper, Geescht a Séil geschaf huet. Déi kierperlech Kraaft ass limitéiert, a wann se net klappt, gräife mir op déi onlimitéiert göttlech Kraaft. Dëst gëllt och fir eis finanziell Bedierfnesser. Wann mir eist Beschaffen maachen an trotzdem net genuch kréien, gräife mir op déi Kraaft.

Jiddereen mengt, seng Problemer wieren déi schlimmst. Verschidde Leit fille méi Drock wéi anerer, well hire Widderstand schwach ass. Wéinst den Ënnerscheeder an der mentaler Stärkt vun de Leit verbräuche si ënnerschiddlech Quantitéiten un Energie. Wann eng Persoun mat engem extrem schwierge Problem konfrontéiert ass a säi Geescht schwach ass, wäert si et net iwwerwannen kënnen. Déi mat engem staarke Geescht kënnen hir Schwiergekeeten iwwerwannen, andeems se Barrieren ofbriechen an hir Fundamente erschütteren. Awer och déi stäerkst Leit hunn heiansdo Versoen erlieft. Wann mir mat villen an iwwerwältegende materiellen, intellektuellen a spirituellen Problemer a Schwiergekeeten konfrontéiert sinn, realiséiere mir, wéi limitéiert d'Kraaft vum Liewen an dëser materieller Welt ass.

Eis Efforte sollten net nëmmen op d'Erreeche vun enger gudder Gesondheet a finanzieller Sécherheet ausgeriicht sinn, mä och op d'Sich no dem Sënn vum Liewen. Wat ass de Sënn vum Liewen? Wann

Schwieregkeeten eis iwwerwältegen, dréine mir eis als éischt zu eiser Ëmgéigend a probéieren all materiell Upassung, vun där mir gleewen, datt se Erliichterung bréngt. Awer wann mir an eng Sackgaass kommen a soen: "All meng Versich sinn gescheitert; wat kann ech méi maachen?", fänken mir un, eescht ze iwwerleeën, eng effektiv Léisung fir eist Problem ze fannen. A wann eis Denken déif genuch gëtt, fanne mir d'Äntwert an eis selwer. Dëst ass u sech eng Form vu beäntwertem Gebied.

Gebied: E spirituellen Besoin

Gebied ass e spirituellen Besoin. Gott huet eis net als Bettler geschaf, well Hien eis no sengem Bild geschaf. Déi Helleg Schrëft erkläert dëst. E Bettler, deen an d'Haus vun engem räiche Mënsch geet a fir Almosen freet, kritt den Undeel vum Bettler. Mä e Jong kann alles vu sengem räiche Papp kréien. Dofir solle mir eis net wéi Bettler verhalten.

Verschidde Leit schéngen alles ze hunn a gi a Luxus a Komfort gebuer, anerer schéngen Problemer a Versoen unzezéien. Wou ass Gottes Bild an hinnen? D'Kraaft vum göttleche Geescht läit an all eenzelen vun eis. Awer wéi kënne mir dës Kraaft kultivéieren? Vlächtt hutt Dir lech an der Vergaangenheet enttäuscht gefillt, well Är Gebieder net erhéiert schéngen ze ginn, awer verléiert d'Hoffnung an de Glawen net. Fir ze wëssen, ob Är Gebieder effektiv sinn oder net, musst Dir e fundamentale Glawen un d'Kraaft vum Gebied déif an lech selwer hunn.

Vlächtt ginn d'Gebieder vun e puer Leit onbeäntwert, well se sech entscheeden ze bieden. Och muss een wëssen, wat ee Gott froe soll. Dir kënnt mat ganzem Häerz a mat all Ärer Kraaft bieden, fir

d'Äerd an alles drop ze besëtzen, awer Är Gebieder ginn net ugeholl, well all Gebieder, déi mam materielle Liewen ze dinn hunn, inherent limitéiert sinn a souguer limitéiert solle sinn. Awer et gött e richtege Wee fir ze bieten. Et gött gesot, datt eng Kaz néng Liewen huet. Awer Schwieregkeeten hunn nénganzwanzeg Liewen! Dir musst e effektive Wee fannen, fir d'"Kaz vun de Schwieregkeeten" lass ze ginn. De Geheimnis vum effektive Gebied läit doran, seng Positioun vun engem Bettler zu deem vun engem mat engem Recht ze änneren. Wann Dir Gott ëm eppes vun där spiritueller Natur freet, wäert Äert Gebied souwuel Kraaft wéi och Wäisheet hunn.

D'Somen vum Erfolleg leien an der Willenskraaft

Déi meescht Leit ginn extrem nervös an ängschtlich, wa se probéieren, eppes z'erreechen, wat fir si wichteg ass. Mat Suergen an Nervositét ze handeln, zitt keng göttlech Kraaft un, awer déi roueg an dauerhaft Notzung vu Willenskraaft erschüttert d'Kräfte vum Universum a bréngt eng Äntwert vum onendleche Absolut. D'Somen vum Erfolleg fir alles, wat Dir erreechen wëllt, leien an Ärem Wëllen. E Wëllen, deem duerch Schwieregkeeten gebrach an zerquetscht ass, gött temporär paralyséiert. Awer déi resolut an entschloss Persoun, déi seet: "Mäi Kierper kann a Stécker gerappt ginn, awer de Kapp vu mengem Wëllen soll héich gehale bleiwen a vun Entschlossenheet ugedriwwe ginn", weist den héchste Grad vu Willenskraaft.

Willenskraaft a seng richteg Richtung sinn dat, wat de Status vun enger Persoun erhéicht an erhéicht. Wann eng Persoun d'Benotzung vu Willenskraaft opgëtt, gött si zu enger normaler

Persoun, ineffektiv am Laf vun den Eventer. Vill soen, datt mir eis Willenskraaft net solle benotzen fir Ëmstänn ze änneren, aus Angscht Gottes Plang ze behënneren. Awer firwat huet Gott eis Willenskraaft ginn, wann hien net wollt, datt mir se benotzen? Ech hunn eemol e starren Mann kennegeléiert, deen gesot huet, datt hie net un d'Benotzung vu Willenskraaft gleeft, well se Selbstwichtigkeet fiddert. Ech hunn geäntwert: "Dir benotzt Är Willenskraaft elo grad, a ganz kräfteg, fir mir ze widderstoen. Dir benotzt se fir ze schwätzen, ze stoen, ze goen, ze iessen, an de Kino ze goen an och ze schlofen. Dir wëllt alles, wat Dir maacht. Ouni Willenskraaft gitt Dir zu engem Roboter." Et ass d'Pflicht vun enger Persoun, hire Wëllen, deen duerch Wënsch regéiert gëtt, mam Wëlle vu Gott an Harmonie ze bréngen. Dofir, wann dat richtegt Gebied konsequent gebueden gëtt, gëtt et zu enger Willenskraaft u sech.

Dir musst un d'Méiglechkeet gleewen, dat ze kréien, fir wat Dir biet. Wann Dir biet, fir en Haus ze besetzen, an zur selwechter Zäit seet Äre Geescht: "Wéi kënnt Dirlech en Haus leeschten, Du Narr?", schwächt Dir Äre Wëllen mat sou engem Denken. Wann Dir d'Ausdrock "Ech kann net" aus Ärem Geescht verbannt, kritt Dir eng méi héich Kraaft. Natierlech falen Haiser net vum Himmel, a fir en Haus ze kréien, musst Dir Willenskraaft benotzen a konstruktiv Aktiounen ënnerhuelen, fir Äert Zil z'erreechen. Wann Dir duerchhält a refuséiert, Versoen zouzeginn, kënnt Dir manifestéieren, wat Dir ustriift. A wann Dir dës Willenskraaft konsequent duerch Är Gedanken an Handlungen benotzt, ginn Är Wënsch erfëllt, an alles, wat Dirlech wënscht a sehnt, wäert beilech kommen. Wann Dir weider mat

Entschlossenheet a Beharrlechkeet ustrenge, wäert dat gewünschte Resultat iergendwéi erschéngen, och wann dat, wat Dir wënscht, net tatsächlech op dëser Welt existéiert. An esou enger Willenskraaft läit déi göttlech Äntwert, well de gudde Wëllen kënnt vu Gott. De Beharliche Wëllen ass e göttliche Wëllen.

Verbrennt d'Somen vun negativen Gedanken

E schwache Wëllen ass e schwache menschliche Wëllen. Wann Prüfungen a Versoen en durchbrechen an ausernee räissen, verléiert en seng Verbindung mam onendliche Generator. Mä hanner dem menschliche Wëllen läit de göttliche Wëllen, deen weder Enttäuschung nach Néierlag kennt. Och den Doud, a senger ganzer Muecht, kann de göttliche Wëllen net brechen oder behënneren. Gott wäert sécherlech dat Gebied beäntweren, dat vun engem Wëlle vun onerschütterlecher Entschlossenheet a Beharrlechkeet ugedriwwe gëtt.

Déi meescht Leit si faul a lethargesch, entweder körperlech, geeschteg oder béides. Si wëlle meditieren, awer denken nëmmen un de Schlof. Soubal d'Schlëiflechkeet si iwwerhëlt, falen si an en déiwe Schlof, an dat ass d'Enn vum Gebied! An dësem Zoustand ass d'Willenskraaft begrüewen. D'Gehir vun der durchschnittlecher Persoun ass mat de Somen vum "Ech kann net" gefëllt. Gebuer an enger Famill mat bestëmmte Charakteristiken a Gewunnechten, gi si dovun beaflosst a ginn iwwerzeegt, datt si net fäeg sinn, dëst oder dat ze maachen. Dës schiedlech Somen müssen ewechgebrannt ginn an hiren Afloss muss aus dem Bewosstsinn ausgerott ginn. Dir hutt d'Kraaft, alles z'erreechen, wat Dir wëllt. Dës Kraaft läit am Kär vun Ärem Wëllen.

Déi, déi Willenskraaft entwéckelen wëllen, brauche gutt Gesellschaft. Wann Dir e grouse Mathematiker wëllt ginn an Är Klassekomeroden d'Mathematik net gär hunn, da wäert Ären Enthusiasmus ouni Zweiwel ofhuelen. Awer wann Dir mat erfollegräiche Mathematiker zesumme sidd, da gëtt Äre Willenskraaft méi staark, an Dir kënnt soen: "Wann anerer et fäerdeg bréngen, da kann ech et och."

Maach der keng Suergen iwwer grouss Saachen, just fir däi Willenskraaft opzebauen. Fir erfollegräich ze sinn, musst du als éischt däi Willenskraaft mat kleng Saachen testen, vun deenen du geduecht hues, datt du se net kéints maachen. Wann du dech drun investéiers, da wäert den Erfolleg folgen.

Ech erënnere mech nach un all d'Ziler, déi meng Frënn an anerer mir gesot hunn, datt ech se ni géif erreechen, awer ech hunn se erreechen. Dës guttméinend Leit kënne mat hire Meenungen e grouse Schued verursaachen. Mee Gott eis virun hinnen a sengem Rot schützen. Gesellschaft huet den gréissten Afloss op d'Willenskraaft. Op Danz mat Alkohol a lauter Musek ze goen, anstatt am Hellegtum vun der Rou ze meditieren, verschmotzt de Geescht mam Stëbs vu weltleche Schwéngungen, deen esou déck ass, datt et schwéier ass, se ofzeschüttelen. D'Willenskraaft vun enger Persoun gëtt onvermeidbar duerch den Afloss vu senger Begleeder gestärkt oder geschwächt. Willenskraaft eleng duerch Selbstausübung z'entwéckelen ass extrem schwéier. Dir braucht e gutt Beispill fir nozemaachen. Wann Dir e Moler wëllt ginn, liewt ëmgi vu gudde Biller a kommt mat Moler zesummen. Wann Dir e spirituellen

Mënsch wëllt ginn, kommt mat spirituellen Leit mat engem noblen Charakter zesummen.

Et gëtt en däitlechen Ënnerscheed tëscht Glawen an Erfahrung. Glawen kënnt vu Saachen, déi Dir héieren oder gelies hutt an als fundamental Wourechten akzeptéiert hutt. Erfahrung, op der anerer Säit, ass dat, wat Dir perséinlech gesinn a wierklech verstanen hutt. D'Sécherheet vun deenen, déi Gott erlieft hunn, ass onerschütterlech. Wann Dir nach ni eng Orange geschmaacht hutt, kënnt Dir iwwer hir Eegeschafte täuscht ginn. Awer wann Dir schonn eng Orange giess hutt, kënnt Dir net täuscht ginn, well Dir d'Fruucht geschmaacht hutt a se gutt kennt.

Sicht d'Gesellschaft vun deenen, déi Äre Glawen stäerken

Iddien iwwer Gott, Erfolleg, Heelung, a sou weider, all liewen an Ärem Geescht wéi psychologesch Kapselen. Probéiert se. Fir Är Iddien ze testen, musst Dir Är Willenskraaft benotzen, fir se zum Liewen ze erwecken. Fir déi néideg Willenskraaft ze kultivéieren, musst Dir lech mat Leit mat engem staarke Wëllen verbannen. Wann Dir Heelung duerch Gottes Wëlle wëllt, sicht d' Gesellschaft vun deenen, déi Äre Glawen stäerken an Äre Wëllen energéieren.

Ech sinn duerch Indien gereest, fir no engem richtege Gotteskenner ze sichen, awer si ware rar. All Enseignant, deen ech kennegeléiert hunn, huet seng perséinlech Iwwerzeegungen gedeelt. Awer a spirituellen Themen war ech fest entschloss, mech net nëmme mat Wieder iwwer Gott zefriddan ze stellen. Ech wollt Hien erliewen a seng Präsenz wierklech spieren. Wat mir gesot gouf, war ouni

Bedeutung, ausser ech hätt et duerch perséinlech Erfahrung verstanen.

Eemol hunn ech mat engem Frënd iwwer d'Hellegen vun Indien geschwat. Mäi Frënd war Broker, an hien huet mäin Enthusiasmus net gedeelt. Amplaz sot hien: "All déi, déi Dir Hellegen nennt, sinn eigentlech Scharlatanen, déi Gott net kennen." Ech hunn net mat him gestridden, mä d'Thema gewiesselt, a mir hunn ugefaang iwwer de Brokerage-Beruff ze schwätzen. Nodeems hien mir vill driwwer erzielt huet, hunn ech sanft gesot: "Wësst Dir, datt et keen eenzege vertrauenswürdege Broker zu Kalkutta gëtt, an datt si all Léigner sinn?" Hie gouf rosen an huet rosen geäntwert: "A wat wësst Dir iwwer Broker?" Ech hunn geäntwert: "Dat ass genau dat, wat ech gemengt hunn. A wat wësst Dir iwwer Hellegen?" Hie war sprachlos. Ech hunn roueg a frëndlech weidergesot: "Ech weess näischt iwwer Brokerage, an Dir wësst näischt iwwer Hellegen."

D'Praxis vun der Relioun huet e Punkt erreecht, wou vill Leit hir spirituellt Iddien net méi an erlieft Erfahrung ëmsetzen kënnen. Ech schwätze hei aus perséinlecher Erfahrung. Ech wëll net nëmme vu Saachen schwätzen, déi ech intellektuell weess. Déi meescht Leit liesen e puer Bicher iwwer d'Wourecht a ginn onofhängeg, ouni déi néideg Ustrengung ze maachen, fir d'Wourecht hannert de Wieder ze verstoen. Déi eidel Aussoen a blann Aussoen iwwer spirituellt Wouchten sinn eis net nützlich a hannerloossen keen positiven Androck. Mir müssen tëscht de Priedegten vun enger Persoun an hirer Liewensgeschichte ënnerscheeden. Jiddereen, deen aneren ënnerriichte wëll, muss als éischt beweisen,

datt hien dat, wat hie léiert, tatsächlech erlieft huet a wat hie seet, erfahrungsméisseg verstanen huet.

(An ech hunn de Mënsch als näischt anescht wéi d'Produkt vu senger eegenen Efforten festgestallt)

Wien sech méi beméit, verdénkt méi Eier

Mat héijer Ambitioun klëmmt hien op d'Héichten

Dee mat den héchsten Ambitiounen war dee siichtbarsten

Déi, déi Fortschrëtt wëllen, verzögeren net

An deen, deen ze spéit wollt kommen, ass net no vir komm

Fridden sief mat dir

Initiativ a Kreativitéitsgeescht

Wa mir déi onzähleg an endlos Szenen vun dëser Welt kucken, d'Mass vun der Mënschheet, déi sech duerch d'Etappen vum Liewen rasen, si mir voller Wonner a froe eis no dem Geheimnis hannert dësem komesche Phänomen. Wat ass dat ultimativt Zil vun eiser Rees? A wat ass dee beschte Wee fir et z'erreechen?

Déi meescht vun eis dreiwën ziellos, ouni Zweck oder Richtung, wéi Gefierer, déi Richtung Näischt rasen. Während mir onvorsichteg an recklos duerch d'Weeër vum Liewen navigéieren, verstoe mir net den Zweck vun eiser Rees. Mir bemierken selten, ob mir op schlängelnde Stroossen trëppelen, déi néierens féieren, oder op engem riichte Wee, deen direkt op eis gewünschte Destinatioun féiert. A wéi kënnen mir

**eisen Zweck fannen, wa mir ni emol driwwer
nogeduecht hunn?**

**Déi meescht Leit - obwuel se de Sënn vum Liewen
net kennen - hunn genuch Initiativ, fir hir Ziler ze
definéieren an ze verfollegen a fir mat hirer Ëmwelt
an hiren Ëmstänn vernünfteg ëmzegoen. A wat ass
Initiativ? Et ass eng kreativ Fäegkeet, e Funken vum
onendleche Schöpfer, deen an all eenzelen vun eis
existéiert.**

**De Geescht vun de meeschte Leit ass wéi Motoren
mat enger Päerdkraaft! Trotz dem immense
Potenzial, deen an all mënschleche Geescht ass,
notzen nëmme ganz wéineg dës onerschlossen Kraaft.
D'Interesse vun de Leit sinn typescherweis limitéiert
a beschränkt op d'Noutwendegkeete vum Liewen wéi
lessen, Aarbecht, Ënnerhaltung, Schlofen a sou
weider.**

**Psychologe soen, et gëtt een entscheidenden
Ënnerscheed tëscht Mënschen an Déieren: vun all de
Kreaturen sinn d'Mënschen déi eenzeg, déi laachen
(vläicht mat Ausnam vun Afen an knurrenden
Hyänen). Laachen ass gutt, a wann een dëst Kaddo
net benotzt, verpasst een ee vun de wichtegsten
Aspekter vun der mënschlecher Entwécklung. Mir
sollten net wéi déi sinn, déi d'Liewen mat enger
starrer, eescht Vue gesinn, weder laachen nach
laachen, an doduerch ni wierklech d'Liewe genéissen.**

**Nieft der eenzegaarteger mënschlecher Fäegkeet
fir ze laachen, hunn d'Mënschen eng aner
aussergewöhnlech Fäegkeet: eng vun de gréissten vun
allen, d'Fäegkeet fir Kreativitéit oder Innovatioun.
Wat ass dës mystesch, rätselhaft Fäegkeet? De
Westen ass d'Land vun der praktescher, industrieller**

an ugewandter wëssenschaftlecher Innovatioun. Den Osten ass d'Land vun der Erliichtung a spiritueller Kreativitéit. Dofir ass de Geesch vum der Initiativ d'Fäegkeet fir Kreativitéit - eppes ze maachen, wat nach keen virdru gemaach huet, op innovativ Manéier.

De Geesch vum der Kreativitéit ass déi kreativ Fäegkeet, déi vum Schöpfer kënnt

Wat hunn d'Leit mat dësem hellege Kaddo gemaach? Wéi vill probéieren wierklech hiert kreativ Potenzial ze notzen? Wochen, Méint a Joere sinn vergaangen a ginn weider vergaangen, an si bleiwen onverännert, nëmme vum Alter verännert. De kreativen Individuum strahlt wéi e brillante Meteor, deen duerch de Weltraum rast, eppes aus dem Näscht erstellt an dat Onméiglecht duerch déi kreativ Kraaft vum héije Geesch méiglech mécht.

Et ginn dräi Kategorien vu Creatoren:

Et gëtt aussergewöhnlech, erausragend an aussergewöhnlech Kategorien; duerschnëttlech Kategorien; an normal Kategorien. An dann ginn et Honnerte an Dausende vun deenen een als näscht kéint klasséieren.

Stellt Iech dës Fro: "Hunn ech jeemools probéiert eppes ze maachen, wat nach keen aneren jeemools gemaach huet?"

Dat ass den Ausgangspunkt fir de Geesch vum der Initiativ ze aktivéieren an d'latent Kreativitéit fräizesetzen.

Sidd net wéi déi, déi gleewen, datt se net fäeg sinn, sech anescht ze verhalen wéi dat Gewéinlecht a

Bekannt. Si sinn ewéi Schlofwanderer.

D'Suggestioun, déi se vun hirem Ënnerbewosstsinn kréien, hunn se dovun iwwerzeegt, datt se all vum selwechte Gläichgewicht sinn.

Et ass Zäit fir de Mënsch, sech aus sengem Zoustand vun Ignoranz an Erstaunung z'erwachen a sech selwer ze bestätegen, datt hie dat gréisst mënschlecht Talent huet: de Geescht vun der Kreativitéit.

All Mënsch huet e Funken vun aussergewöhnlechem Potenzial, deen et him erméiglecht, eppes Ongeheiertes ze schafen. Leider stinn d'Mënschen dacks ënner dem magneteschen Afloss vun hirer Ëmwelt a maachen keng Ustrengung, sech vun hirem staarken Zuch ze befreien. Wann een seet: "Et bréngt näischt ze probéieren, et ass scho gemaach", da loossen se sech engem weltleche Bewosstsinn zum Affer falen, dat ouni Willenskraaft ass an Ambitioun decouragéiert. Dofir scheitert sou vill Leit am Liewen.

Dëst gëllt och fir de spirituellen Aspekt. Et gi vill, déi hiert ganz Liewen onverännert bleiwen. Trotz hirer Onzufriedenheet weinst hirer enger Meinung an limitierter Erfahrung, fäerten si, anescht ze denken, wéi se erzunn goufen. E Mënsch muss sech un d'Prüfung vum Liewen upassen, no de Virschreite vu sengem Gewëssen an den Uweisungen vu sengem Häerz, an net blann ouni Ënnerscheidung handeln.

Mäi geschätzte Léierער, de Sri Yuktswarji, huet mir gesot:

"Wann Dir wierklech u Gott gleeft a wëllt eppes, da gëtt Gott lech dat, och wann et net wierklech am Universum existéiert."

Ech hat dee onerschütterleche Glawen u Gott a mäin eegene Wëllen, an ech hunn ëmmer festgestallt, datt nei Méiglechkeeten fir mech geschaf goufen, fir déi Saachen ze kréien, déi ech wollt.

Dat kreativt Potenzial an der Mënschheet bleift dormant, onentwéckelt an net ausgenotzt. Dës Kraaft ass ugebuer an inherent, a jiddwer Mënsch ouni Ausnam präsent, awer d'Leit versoen et, se ze notzen. Wéi kann also dës kreative Geescht erwächt ginn?

Wann Dir nach net déi kreativ Denkfäegkeeten entwéckelt hutt, fir Äre eegene Wee ze goen, kënnt Dir probéieren, eppes ze verbessern, wat een aneren schonn gemaach huet. D'Ustrengung, d'Innovatiounen vun aneren ze verbessern, ass déi heefegst Approche.

Déi zweet oder mëttler Aart vu kreative Geescht verkierpert sech an deenen, déi nei Saachen komponéieren oder erfannen, awer ouni bedeitend Bedeitung.

Déi aussergewöhnlech Qualitéit vun engem kreative Geescht ass et, wat sengem Besëtzer erlaabt, virun der Welt mat engem stralende Glanz ze stoen, wéi déi grouss Figuren, déi nei a nützlich Saache fir d'Welt ervirbruecht hunn, Saachen, déi nach keen virdru gemaach hat. Dës aussergewöhnlech Genie haten en onbezwingbare kreative Geescht, ënnerstëtzt vun engem onerschütterleche Wëllen, hir Ziler z'erreechen. Huet Gott dës grouss Figuren favoriséiert, andeems hien hinnen sou eng

eenzegaarteg Gréisst ginn huet? Huet de göttleche Wëlle si erausgesicht, fir sou eng Herrlechkeet iwwer all aner z'erreechen? Sécher net. Si hunn einfach hir kreativ Talenter benotzt, fir d'Gréisst an d'Herrlechkeet ze manifestéieren, déi d'Ierfschaft vun all Mënsch sinn, well si no dem Bild vu Gott geschaf sinn, der Quell vun all Kreativitéit an Innovatioun.

Déi, déi no Selbstherrlechkeet streben, sinn net wierklech grouss. Opgeblosen mat Stolz, Eitelkeet a Selbstwichtigkeet, kréie si keng Ënnerstëtzung vu Gott. Déi, déi gär ginn, déi anerer encouragéieren, hiert Potenzial fräizesetzen, hir Fäegkeeten z'entwéckelen a Selbstvertrauen ze kultivéieren, sinn déi wierklech Grouss.

Déi meescht vun deenen, déi grouss gi sinn, goufen onbewosst guidéiert: si haten en Hauch vu Gréisst, deen als Grondlag gedéngt huet, op där si d'Gebai vun hirem Liewe gebaut hunn, andeems si aussergewöhnlech goufen an op eng bemierkenswäert Aart a Weis an hirem Beräich vun der Kreativitéit exceléiert hunn.

Wann Dir d'Qualitéit vu Gréisst hutt, heescht dat, datt Dir ënnerbewosst vun de Kräfte vum Geescht geleet gouf, deenen hir Fäegkeet Iech erméiglecht huet, Är kreativ Energien z'entwéckelen, andeems Dir déi latent Kanäl an Ärer Séil opgemaach hutt a se mam gesamte Bewosstsinn verbënnt, der Quell vun all Originalitéit a Kreativitéit.

Groussheet kann och gemaach ginn, dat heescht, si kann kultivéiert ginn, andeems een seng Talenter entwéckelt a säi Wuesstum beschleunegt. Et gëtt e Wee fir eng Persoun, grouss ze ginn, andeems se dës aussergewöhnlech, erstaunlech Kraaft erfëllt. Wann

een clever handelt a richtig trainéiert, kann een de Geescht vun der Kreativitéit fërderen a säi Potenzial fräisetzen. Déi, déi laang Zäit enorm vill Ustrengungen gemaach hunn, sinn déi, déi elo d'Realisatioun vun hiren Hoffnungen an d'Erfëllung vun hiren Dreem genéissen. Déi schlofend Kräfte müssen ausgegrüewen ginn, an et muss haart geschafft ginn, fir dat ze iwwerwannen, wat schwéier an oniwwerwonnebar schéngt.

Déi ambitiéis Persoun muss bereet sinn, déi haart Meenungen an déi verletzend Kritik vun der Welt ze erdroen, fir an all Beräich, egal ob materiell oder intellektuell, Erfolleg ze hunn. Ee muss och virsiichteg sinn virun den enttäuschenden Meenungen vun deenen mat limitierter Visioun, wann ee wëll originell, kreativ an innovativ sinn, a wann ee wëll anescht denken a schwätzen, och nëmmen e bëssen. Säin Enthusiasmus muss onerschütterlech sinn a ni Langweil oder Apathie a säin Domän setzen.

Déi mat engem wonnerbare kreative Geescht schlucken all Schwieregkeeten, Problemer an Hindernisser of, a gleewen déif an hirem Häerz, datt se Recht hunn

Mat onerschütterlecher Eierlechkeet a Standhaftegkeet, déi Zweiwelen a Réckgäengekeet trotzdeem, gitt weider mat Gottes Segen, wëssend datt déi onendlech kreativ Kraaft Är Hand hält an Iech um Wee ënnerstëtzt.

Als éischt muss een bewusst déi onendlech Kraaft beréieren. Dës geseent Kraaft ass d'Quell vun all Kreativitéit an Innovatioun. Soubal dëst geschitt, sinn souwuel de bewossten ewéi och den Ënnerbewosstsinn mat Kraaft a Wëlle gefëllt.

Jorelaang hat ech Angscht, de kreative Geescht ze verléieren, deem ech ënner haarde Konditiounen a schwierige Prüfungen a mir selwer kultivéiert hat, awer elo realiséieren ech, datt dat ultimativt, onendlecht Gesetz a menger Séil läit. Dëst hellegt Gesetz ass d'Grundlag vun all Wëssenschaft, Konscht a Wëssen. A wann ech vun där göttlecher Ënnerstëtzung ënnerstëtzt ginn, ass et onméiglech fir mech ze versoen.

Wann Dir eppes Erstaunlechtes a Wonnerbares schafe wëllt, setzt Iech roueg a meditéiert déif, bis Dir déi onendlech, kreativ Kraaft an Iech spiert. Probéiert eppes Neies ze maachen. Awer sidd ëmmer sécher, datt Är Efforte vum gréissten Element vu Kreativitéit ënnerstëtzt ginn, deem et gëtt, datt dëst geseent Element hannert allem steet, wat Dir maacht, an datt et Är Hoffnungen erfëllt an Är Bestriewunge mat Erfolleg krönt.

Gott den Allmächtige wëll, datt mir vun der onlimitéierter kreativer Kraaft vum göttleche Geescht geleet ginn. D'Leit hunn d'Quell vun der kreativer Kraaft an hire Séilen duerch Apathie an Indolenz blockéiert, a si müssen all Hindernisser an Dreck ewechhuelen, déi verhënneren, datt dat hellegt Waasser fräi an all Richtung fléisst. Si müssen eng onerschütterlech Entschlossenheet an en aktiven Wëllen hunn, Gutt ze maachen, an dann ginn Dreem erfëllt an nobel Ambitiounen ëmgesat.

Déi meescht Leit si frou, nëmmen d'Iddie vun aneren ze widderhuelen a kommen selten op een eenzegen originelle Gedanke. Et ass gutt, vun de gudden Iddien vun aneren ze profitéieren, awer et ass d'Pflicht vun all Mënsch, eppes Neies, egal ob

**intellektuell oder materiell, zum Weltierwen
bäizefügen an de Schatzkammer vum mēschleche
Wēssen ze beräicheren. All Mēsch huet
eenzegaarteg Qualitéiten an déifgräifend Fäegkeeten,
déi drop waarden, entdeckt an aktivéiert ze ginn.**

**Am Ufank hunn ech gezéckt, Léierer ze ginn.
D'Engagement ass eescht an d'Verantwortung ass
enorm. E Léierer muss e Schockdämpfer sinn, well
soubal hien opgereegt a verwirrt gëtt, kann hien
deenen net hëllefen, déi seng Hëllef sichen.**

**E richtege Léierer muss jiddereen gär hunn a sech
dēngen, d'Mēschheet verstoen a Gott kennen. Wéi
mäi Mentor, de Seri Yokstuargi, mir gesot huet, datt
meng Roll an dēsem Liewen déi vun engem
spirituellen Léierer wier, hunn ech mech un Gott
gewand, mäi Vertrauen an Hie gesat a fir seng Hëllef
a Féierung gebiet.**

**Wéi ech ugefaangen hunn Virliesungen ze ginn,
hunn ech et mir virgeholl, datt meng Virliesungen net
aus Bicher an theoreteschem Wēssen ofgeleet solle
ginn, mä aus bannenzeger Inspiratioun a
perséinlecher Erfahrung, well ech ganz genee wousst,
datt déi kreativ Kraaft, där hir Quell ni dréchent a där
hire Floss ni ophält, hannert menge Gedanken a
Wierder läit.**

**Déi Kraaft gouf och a ville Beräicher benotzt fir
aneren an hirer Aarbecht an op verschidde aner
Weeër ze hëllefen**

Ech hunn net gesot: "Här, maach et fir mech"

**Villméi hunn ech gesot: "O Här, ech wëll dat
maachen, awer nēimme mat Ärer Féierung a Segen**

bieden ech lech, mech ze inspiréieren an mech un der Hand ze huelen."

Du kanns kleng Saachen op eng aussergewöhnlech eenzegaarteg Manéier maachen Du kanns dee Beschten an dengem Beräich sinn Mir sollten net ëmmer gutt getrëppelte Weeër goen; mir sollten nei Weeër fir eis selwer an anerer schmieden E Mënsch kann eppes maachen, wat nach keen aneren virdru gemaach huet - eppes, wat d'Geeschter erfaasst an d'Welt blenden.

Dir kënt beweisen, datt de kreative göttleche Geescht an lech wunnt a wierkt duerch lech. D'Vergaangenheet ass fort an ass elo Geschicht. Och wann Är Feeler sou déif wéi d'Mier waren, ass d'Essenz vun der Séil ze staark fir vun hinnen verschléckt ze ginn. Awer dës Wourecht ass ouni Bedeutung, wann eng Persoun a sengem fehlerhaften Denken a falschen Handlungen weiderhält, ouni e seriéise Versuch ze maachen, säi Cours ze korrigéieren a sech selwer ze reforméieren.

Mee mir fuerderen oprecht an eescht Ufänger op, déi fest Entschlossenheet an déi onerschütterlech Entschlossenheet ze hunn, fir op dësem Wee weiderzemaachen, ouni datt vergaangene Feeler de Fortschrëtt behënneren oder limitéiert Iddien de Wëllen hänken.

D'Liewen kann düster ginn an d'Atmosphär düster; Schwieregkeeten kënnen optrieden an Méiglechkeeten kënnen onbemierkt verschwannen. Mee passt op, datt Dir net e Versoen zouginn oder zu lech selwer seet: "Et ass alles eriwwer fir mech, Gott huet mech verlooss." Well wann Dir dat maacht,

wäert Dir lech selwer zerstéieren, an dann wäert keen lech hëllefe kënnen.

Är Famill kéint lech ofweisen, Äert Gléck kéint lech verloossen, Frënn kéinten lech verloossen, an d'Kräfte vun der Mënschheet an der Natur kéinten géint lech verschwueren. Awer soulaang Dir Glawen u Gott an e staarke Wëllen hutt, kënnt Dir d'Attacke vum Schicksal ofwieren a géint Schwieregkeeten standhalen, wéi e feste Fiels, géint deen déi rosen Wellen brieche, a mat engem rouege Schrëtt a mam Kapp héich goen, wéi et sech fir nobel Männer a Fraen sëtzt.

Och wann Dir honnert Mol geschloe gitt, probéiert et nach eng Kéier a beschloss lech, datt Dir d'Schwieregkeeten iwwerwonne wäert an d'Kroun vun der Herrlechkeet gewënnt. Enttäuschung ass net permanent, a Frustratioun ass en temporären Test. Gott wëll, datt Dir siegreich an onbesiegbar sidd, an datt déi voll Kraaft an lech erauskënnt, fir datt Dir Är nobel Roll op der Bühn vum Liewen erfëlle kënnt. Sidd optimistes, an Dir wäert Gutt fannen, an denkt drun: "Tatsächlech, mat Schwieregkeeten kënnt Liichtegkeet."

Vertrauen a Gott a hoffen op säi Segen

**Well no der däischterster Nuecht kënnt
Sonnenopgang a Glanz**

Mä wéi fannt Dir déi Roll am Liewen, déi zu lech passt? Wann jidderee Kinnek a President wëlt sinn, wien wieren dann d'Dénger an d'Begleeder? D'Roll vum Kinnek an d'Roll vum Dénger si gläich wichteg am Stéck, soulaang d'Schauspiller hir Rollen erfollegräich spillen.

An aus dësem Grond si mir op dës Welt mat eenzegaartegen Ënnerscheeder, Wënsch an Neigungen zu verschiddenen Aktivitéiten an Hobbien komm. Gott huet dës Welt als kosmesch Bühn fir eis Ënnerhaltung geduecht, während mir ewech vun eisem himmleschen Heem sinn. Mee mir vergiessen de Plang vum göttleche Regisseur an Orchestrator vun dëser Bühn a wëlle eis Rollen no deem spillen, wat mir fir passend halen, net wéi Gott et wëll. Dofir entsteet dëse Chaos, mat Onuerdnung an Onrou, déi sech op der ganzer Welt verbreeden.

D'Leit scheitern op der Bühn vum Liewen, well se probéieren, aner Rollen ze spillen, wéi déi, déi ursprénglech fir si geduecht waren. Heiansdo zitt e Clown méi Opmierksamkeet a Bewonnerung un wéi e Kinnek. Egal wéi onbedeutend Är Roll schéngt, spillt se sou gutt wéi méiglech a mat engem kloren Gewëssen, an a Gottes Ae wäerts du zu deenen erfollegräiche gehéieren.

Gott huet et gutt mat eis vir. Wann d'Rollen, déi mir spillen, traureg oder tragesch sinn, solle mir net géint d'Liewen rebelléieren, mä éischer eise Glawen u Gott stäerken. (An an dëser Hिसicht sot de Prophet, Friden sief mat him:)

"Gott schéckt keng Krankheet erof, ouni och hir Heelung erofzeschécken, also begéint d'Leed mat Bidden."

(O Séil, verzweifel net wéinst enger grousser Nout)

An ech sinn sécher vun Erliichterung vum Schöpfer, dem Gott vun der ganzer Schöpfung

**Wéi vill Schwiereregkeeten sinn komm a gaangen,
an dann eriwwer?**

Nom Impakt op Suen a Liewen)

Spirituell Symphonien
Spréch, Gedichter, Rotschléi an Affirmatiounen
Meeschter

Mir müssen Altruismus léieren, well Gléck ze fannen
andeems mir anerer glécklech maachen, ass dat richtegt Zil
.vun allen, déi Gott gär hunn a un hien gleewen
Anerer Gléck ze bréngen ass eng wonnerbar a ganz
wichtig Saach fir eist eegent Gléck z'erreechen, an et ass u
sech e belounenden Akt
Verschidde Leit denken nëmmen u sech selwer a soen:
"Alles wat mir wichtig ass, ass glécklech ze sinn." Mee leider
.sinn et sou Leit, déi ni Gléck fannen
Et ass net ubruecht, perséinlecht Gléck ze sichen,
während een d'Gléck an d'Wuelbefannen vun aneren
.ignoréiert
Wien ouni Rechnung d'Liewensmëttel vun aneren klaut,
kann räich ginn, awer hie wäert net glécklech sinn, well de
Ressentiment vun aneren géint hie méi déidlech ass wéi
.déidlecht Gëft
:D'göttlecht Gesetz diktéiert folgendes
Wann een probéiert komfortabel ze liewen op Käscht
vun aneren, probéieren déi aner him d'Liewe miserabel ze
maachen. Mee wann hien probéiert anerer glécklech ze
maachen, och op Käscht vun hirem eegenen, denken déi
aner un hiert Wuelbefannen a Gléck. Wann mir un eis eege

wesentlech Bedierfnesser denken, solle mir och un
d'Bedierfnesser vun aneren denken. A wann mir eis ëm si
.këmmeren, wënschen mir hinnen alles Guddes a Gléck
Déi altruistesche Persoun lieft an Harmonie mat hirer
Famill an der Welt ronderëm si. Déi egoistesche Persoun
.dogéint begéint stänneg Problemer, stierzt a verléiert d'Rou
Wann Dir mierkt, datt Gott Fridde an Iech ass, da wäert
Dir mierken, datt Hie Fridde an Harmonie an all de gudde
Saachen an der Schöpfung ass, an Dir wäert Hien an der
Schéinheet vun der Natur gesinn, Seng Noperschaft an
oprechter Frëndschaft spieren, a Seng Segen an nobelen
Ustrengungen an éierbaren Zwecker fräi vun egoisteschen
Ziler spieren. Dir wäert Seng Präsenz hannert de Schleier
.vun der Rou an an all de wonnerbare Saachen spieren
Kloppt eescht un d'Dier an de Schleier gëtt opgehewen
an Dir wäert dat glörräichst Gesiicht a senger ganzer Pracht
.a Pracht gesinn
Wann Dir Gott gär hutt, wäert Dir seng Léift spieren an
.näischt anescht wäert Iech täuschen kënnen
Dir sidd vun materiellen Erfarungen ugezunn, well Dir
nach kee spirituellt Gléck geschmaacht hutt, a wann Dir et
schmaacht, wäert Dir den Ënnerscheed erkennen
Sidd fräi ze wielen. Loosst Iech vun näischt limitéieren, a
loosst Iech vun niemandem kontrolléieren oder Äert Gléck
.stéieren
Äert Selbst ass en eenzelnen Deel vum kosmesche
Ganzen an Dir musst dat perfekt Ganz fannen, fir e
glécklecht Bewosstsinn ze erliewen an d'Freed vun der
.gëttlecher Léift ze schmaachen
Déi meescht Leit sinn net fäeg, dat néidegt
Gläichgewiicht tëscht hirem prakteschen a spirituellen
Liewen ze fannen
De geeschtleche Mënsch brauch Suen, an de weltleche
Mënsch kann net glécklech ouni Gott liewen

De Spiritualist schafft, a seng onausgesprochen Wieder
soen: Gott gött mir Kraaft a suergt fir Entschlossenheet, dofir
.hëlt seng Kraaft zou a Gott seegent seng Efforten
De weltleche Mënsch schafft och, mä hie seet: Ech
maachen dat alles eleng, a keen huet eppes géint mech,
.dofir bréngt hie sech onerwaart Resultater a fält a Gefor
All praktesch Aktivitéiten, egal ob fir materiell oder
spirituell Zwecker, müssen op gesonde Prinzipie baséieren
an der Kontroll vum Gewësse an dem Gläichgewiicht vun der
.Vernunft ënnerleien

Dréit Iech zu Gott, denkt un Hien a maacht Hien zum
Zentrum vun Ärem Liewen. Rufft Hien un a biet, bis Hien Iech
leet an Iech weist, wéi seng Gesetzer funktionéieren. Denkt
drun, datt d'Meditatioun iwwer Gott a seng Präsenz ze
spieren besser ass wéi eng Millioun Analysen an
Erklärungen. Sot Him, datt Dir Är Problemer net eleng léise
kënnt, och wann Dir un eng Billioun Iddien denkt, awer datt
Léisunge méiglech sinn, wann Dir se a Seng Hänn leet. Frot
als éischt ëm Hëllef a betruecht et dann aus verschiddene
Perspektiven, fir eng passend Léisung ze fannen. Gott hëlleft
deen, déi sech selwer hëllefen. Wann Äre Geescht roueg a
mat Glawen gefëllt gött, nodeems Dir zu Gott a Meditatioun
gebiet hutt, wäert Dir fäeg sinn, déi richteg Léisung fir Äert
.Problem mat Gottes Hëllef a Leedung ze gesinn

Wann de Glawen vun enger Persoun u spirituell
Wourecht a Méiglechkeeten an tatsächlecht Wëssen
ëmgewandelt gött, gött déi Persoun méi erfollegräich a
kenntnisräich wéi all d'Geléiert op der Äerd. Grouss Leit, déi
Gott kennegeléiert hunn, sinn net duercherneen oder geplot
.vun Zwiwelen, well se d'Wourecht erliewen, déi Gott ass
O Här, wéi ech blann war, konnt ech keng Dier fannen,
déi zu dir féiert. Du hues meng Aen geheelt, an elo
entdecken ech Dieren, déi iwwerall wäit op sinn - an den
Häerzer vu Blummen, an de Stëmme vu Frënn, an an den
Erënnerungen un nobel a beléifte Prüfungen. All Otemzuch

vu mengem Gebied mécht en neie Wee an den Tempel vun
.denger allëmfaassender Präsenz op
Mäi Bewosstsinn ass net méi op eng kleng kierperlech
Fläsch beschränkt, déi mat engem Kork vun der Ignoranz
versiegelt ass. Ech ginn net méi an der Mëtt vun Ärem
kosmesche Mier, ouni d'Mierwaasser unzeréieren. Ech
bleiwen net méi an dir schlofend, o Här, ouni dech ze
erkennen oder deng Präsenz ze spieren. Mäi ganz Wiesen
.ass elo an denger totaler Präsenz agetaucht
Wann Dir all Är Handlungen op Gott ausriicht an
d'Gesetzer vun der Tugend befollegt, da wäert Dir net
versoen oder irre goen. Denkt drun, datt d'göttlech Léift
hëlleft, vill Sënnen ze verzeien. Wann Dir wierklech Léift fir
Gott fillt - net nëmmen Emotiounen, mee echt Léift - da gitt
.Dir befreit

Mir däerfen net mat dréchenen Häerzer a wandernden
Gedanken zu Gott bieten, well lauwarm Bidden net
duergoen, fir eng göttlech Äntwert auszeléisen. Dës Äntwert
gëtt duerch e fervent, härezecht Gebied erreecht, dat aus
.den Déifte vum Häerz kënnt

Wann eng Persoun Gott net a säi Liewen bréngt a keng
effektiv Gläichgewiicht schaaft, da kommen hir Problemer,
.egal wéi hire Liewensstil ass

O Här, wann ech d'Tester an d'Prüfung vum Liewen
erfollegräich bestanen hunn, wäert ech feststellen, datt ech
e Paradäisvugel sinn, deen Är onendlech Wonner lueft a
sangt, an datt mäi geeschtegt Wiesen all Atom vun der
.Existenz duerchdréngt

Ech hunn meng kleng Léift erwächt an ausgebaut, fir se
mam Geescht vun der universeller Léift ze vermëschen, an
.där alles wat existéiert leeft a sech beweegt
Indem ech aneren hëllefen, Erfolleg ze hunn, erreechen
ech Wuesstem a Wuelstand fir mech selwer, an am
Wuelstand a Wuelbefannen vun aneren fannen ech mäi
.Gléck

Wëssenschaftler hunn fréier geduecht, datt Waasser een
eenzeegt Element wier, awer Experimenter hunn bewisen,
datt zwee onsichtbar Elementer, Waasserstoff a Sauerstoff,
sech zesummesetzen, fir d'Verbindung Waasser ze bilden.

Ähnlech ginn et erstaunlech Wourechten, déi duerch
spirituell Erfahrung erfëllt kënnen ginn. Wann mir roueg a
Meditatioun setzen an eis Gedanken no bannen dréien,
erliewe mir direkt déi göttlech Präsenz, an dat ass
.wonnerbar, well d'Resultater net extern, mee intern sinn
Wéi d'Sonnestrahlen sech verbreeden, wäert ech Strale
vun der Hoffnung an den Häerzer vun den Aarme an den
Opginnen verbreeden, a Luuchte vun Entschlossenheet a
Selbstvertrauen an den Häerzer vun deenen, déi sech fir
.Echec halen, uschléissen

An der Rou vun der Nuecht an den Déiften vun der Rou,
an de Bëscher vum Bewosstsinn a wäit ewech vum Grëff vun
de Sënner, kommunizéiert mam Göttliche Geliebten mat
déiwer Sehnsucht. Denkt stänneg un Hien a schwätzt mat
Hien an der Sprooch vum Häerz a vun der Séil. A wann Dir
Äert Häerz Him iwwergëtt, ginn all d'Schleier, déi Hien virun
lech verstopp, ewechgerappt, an Ängscht an Illusiounen
verschwannen, sou datt nëmme säi Liicht a seng gréisst
.Freed iwwreg bleiwen

Vill gleewen, datt Gottes Räich an engem Eck vum
Weltraum läit, wäit ewech vun de verschmotzten Dämp vun
der Äerd, gelueden mat de Schwéngunge vu Sënn an
Iwwertrëtt. Si vergiessen, datt déi grouss Räicher vum
Geescht ganz no sinn. Wann déi, déi geeschteg fortgeschratt
sinn, hir Aen zoumaachen, verschwënnt déi dimensional
Äerd an hir tangible, erkennbar Matière, während
d'Dimensiounen vun der Éiwegkeet an onendleche Visiounen
.virun hirem bannenzege Bléck erschéngen
D'Zäit, déi duerch d'Technologie gespuert gëtt, soll an
d'Liewen méi déifgräifend studéiert ginn. Praktesch
Aktivitéiten a Sue si Mëttel fir Wuelbefannen z'erreechen,

awer ee soll sech net vu materielle Besätz täuschen loossen
oder sech vun der blanner Gier vun der Freed um Liewen
.entzéien loossen

Ech hunn de Pickaxe vum Wëllen an d'Hau vun der
Entschlossenheet benotzt, an de Buedem vum Bewosstsinn
gegruewen, an d'Quell vun der Liewenskraaft entdeckt. Ech
hunn erkannt, datt ech eent mat kosmescher Energie sinn.

Ech sinn net de Kierper, mee déi himmlesch Ladung vun
.Elektrizitéit, déi de Kierper duerchdréngt
Här, ech realiséieren, datt ech eng wäertvoll
Geleeënheet hunn, d'Schätz vun der Séil ze entdecken, déi
an den Déiften vum Ozean vum Bewosstsinn verstoppt sinn.

Ech wäert ierdesch Bindungen duerch spirituell
Orientéierungen ersetzen, an ech wäert mäi Wëllen an
Energie usporen, fir den Zweck vum Liewen z'erreechen,
zouversichtlech, datt Dir mir ëmmer hëlleft an inspiréiert,
.dat Richtegt ze maachen

Mir däerfen net zouloossen, datt dës Welt eis
kontrolléiert oder diktéiert, a mir däerfen net vergiessen,
datt näischt real a permanent ass ausser Gott, an datt dat
.richtegt Gléck an eisen eegenen Erfarunge mat Him läit
Am Hellegtum vun der Meditatioun zünden ech zwou
Käerzen un: d'Käerz vum Sonnenopgang an d'Käerz vu
.menger Wachheet

Wonnerbar Girlanden vu menger waarmer Sehnsucht
ëmginne d'Féiss vun Ärer totaler Präsenz
Äre Geroch, deen aus de Blumen vun der Léift am
Dëppen vu mengem Häerz kënnt, duerchdréngt all Eck vu
.mengem Liewen

D'Schied vu menge Ängscht an Illusiounen sinn einfach
verschwonnen wéinst der Glanz vun Ärem Liicht, o Gott, dat
mech fir ëmmer aus den Dreem vun der sterblecher Existenz
.erwächt huet

Mat stänneger Wachsamkeet a mat traue Aen, wäert
ech ouni Ophalen Äert onendlecht Gesiicht kucken, seng

Zich an déi séiss Ausdréck betruechten, déi sech ni
!widerhuelen

Den Danz vu Liewen an Doud ass ëmmer präsent, awer
ech wäert mech fir ëmmer befreien andeems ech meng
spirituell Essenz zrëckgewannen. A wann Stierm ronderëm
mech woeden an Prüfungen mech begéinen, wäert ech mäi
Boot iwwer de Floss vum Liewen bis zum göttleche Ufer
.fueren

Wann Schwieregkeeten a Katastrophen kommen, wäert
ech meng Entschlossenheet stäerken a mäi Wëlle schärfen,
se ze iwwerwannen. An soulaang ech anerer gutt
behandelen, wäert Gott mir Kraaft, Wäisheet a gesond
.Uerteel ginn

Gott ze kennen ass dat éischt a wichtegst Bedierfnis am
Liewen, well et Friden an d'Séil a Rou an d'Häerz bréngt.
Gott ass de heelen Balsam fir all eis Péng a Problemer,
d'Léisung fir all eis Problemer an d'Erfëllung vun all eise
Bedierfnisser. Déi Saachen, no deenen eis Häerzer sech
verlaangen - Léift, Ruhm, Wäisheet a Räichtum - mir fannen
.all dat a Gott, der Quell vun all Gutt a Segen
All Erfarunge gi gemooss un der Fäegkeet ze
akzeptéieren an ze verstoen, dofir wäert ech meng
Entwécklung beschleunegen andeems ech all meng
.Erfarunge bewusst mat der Kraaft vum Fokus intensivéieren
Ech fille dech an den Déiften vu menge Gedanken, ech
spieren deng Präsenz a mengen déifste Gefiller, an ech
.gesinn dech am Gaart vu menger Léift bléien
Fëllt mech mam Geroch vun Ärer Präsenz, fir datt ech
Äre geseenten Doft genéisze kann
Komm bei mech vun iwwer den Himmel, de Stären,
Gedanken a Gefiller. Weist mir Äert hellegst Gesiicht a loosst
mech Är Präsenz a menger Séil, ronderëm mech an iwwerall
.erkennen

Ech hunn dech duerch d'Joren an d'Ära gesicht, op de
Weeër vu Wënsch an Ambitiounen, an elo realiséieren ech,

datt du a menger Séil wunns a meng hellegst Gefiller
.inspiréiers

Verstopp dech net méi viru mir hannert de Blummen vu
Gefiller, Gedanken an dem Puls vun der Séil

Schmück meng Séil mat de Bijoue vun Denger

Wäisheet, an ootm an mech d'Bries vun Denger Freed, an
huel mir d'Däischtert ewech, déi Dech viru mengem Siicht a
.mengem Abléck verstoppt huet

O Du, deen iwwer d'Stären an den bloen Himmel eraus
sidd, an iwwer d'Schichten vun der Atmosphär an all Wiesen
an Existenzen eraus, akzeptéier d'Flüstere vu menger Léift a
taucht mäi Wiesen an Denger Léift, Dengem Liicht an
.Dengem Fridden

De Wee vum Liewen ass wéi follegt: op der enger Säit
ass dat däischtert Dall vun der Ignoranz, an op der anerer
.Säit ass dat éiwegt Liicht vun der Wäisheet

D'Hindernisser fir spirituellt Wuesstem sinn Egoismus,

Stolz, Gier, Roserei a sou weider. Dës däischer Qualitéite
féieren oder drécken eng Persoun an eng méi déif Ignoranz
.wéi se scho besëtzt

D'Konformitéit mam göttleche Wëllen féiert awer zur
Befreiung a gëtt dat Gléck, dat de Mënsch baussent sech
.selwer sicht, och wann et an him selwer existéiert

D'Sonn vun de gönschtege Méiglechkeeten schénge

vläicht net op mengem Wee, an de Wee kéint verlooss,
däischer a voller Prüfungen a Leed sinn, awer ech wäert mäi
Bescht maachen, fir den Erausforderungen ze stellen an
aus der Däischtert vun den Dilemmata erauszekommen, well
ech a mengem Häerz weess, datt dat göttlecht Liicht mech
.leede wäert a hell op mengem Wee schénge wäert

All meng Kraaft ass vun Dir geléint, Här, a mäi Liewen
huet kee Wäert oder Existenz ouni Är Wäisheet a Kraaft. Wéi
!grouss Dir sidd, a wéi kleng ech sinn

Mir hunn net ëmmer Grond, stolz op eis selwer als
Mënschen ze sinn, awer mir sollten eis net vun eise Feeler

decouragéieren loossen. Mir sollten ëmmer déi positiv Säit
vun eise Prüfungen gesinn, aus eise Feeler léieren a eis zu
.Gott wenden, egal wat mat eis geschitt
Well Gott déi eenzeg Perfektioun ass, déi et gött, wäert
ech probéieren, Wäisheet an der Ignoranz ze ënnersichen,
Wuelbefannen an der Schwächt ze fannen a Rou an der
.Duercherneen ze spieren
Gott ass a menger Séil a ronderëm mech, hie bewaacht
mech a passt op mech op, sou datt ech d'Wolleke vun der
Angscht verdreiwen, déi de Glanz vu sengem Féierungslicht
.um Horizont vu mengem Liewen verdunkelen
Här, loosst mech meng Frënn net haart kritiséieren. Mee
wa se mäi Rot sichen, fir sech ze verbessern, loosst mech
demüteg Virschléi maachen, baséiert op Ärer Leedung an
Inspiratioun. Mat Sanftmut a Léift, fräi vu Zwang an
Untersuchung, hëlleft mir, déi ze féieren, déi bei lech
stierzen. Féiert mäi Versteesdemech a meng Kraaft, sou datt
ech däischter Naturen an erleichten Jünger transforméiere
.kann, déi d'Liicht vun Ärer Wäisheet reflektéieren
Haut wäert ech d'Somen vun der Wäisheet, der
Gesondheet, dem Wuelstand an dem Gléck am Gaart vu
mengem Liewen setzen an ech wäert Gott Merci soen, wann
.de Wonsch vu mengem Häerz an Erfëllung geet
Ech wäert mäi Geescht botzen andeems ech denken,
datt Gott all meng Aktivitéiten dirigéiert
Haut wäert ech schaffen, fir Friden a Gläichgewiicht a
mengem Liewen duerch meng Gedanken, Wierder an
Handlungen ze demonstréieren, an ech wäert all meng
Kraaft a Wëllen drop konzentréieren, Harmonie mam
.göttleche Wëllen z'erreechen
O Du, deen um Troun vun eisen Häerzer regéiert,
vereenegt an Denger Léift, akzeptéier eis Sehnsucht an
d'Verlaangen vun eise Séilen. Segen eis all, huel
d'Hindernisser aus eisem Wee ewech a verdreiw d'Däischtert
.vun der Ignoranz aus eis

Mee däi Féierungslicht op eis Weeër schéngen, eis
Geescht erwächen a eis mat denger Noperschaft erfreuen, a
.loosst eis spieren, datt du ëmmer bei eis bass
Sidd éierlech mat dir selwer D'Welt ass net éierlech mat
dir, well se Heuchelei gär huet Wann Dir éierlech mat dir
.selwer sidd, fannt Dir de Wee zum banneschte Fridden
Liew nëmmen an der Géigewahrt, net an der Zukunft.

Maach haut däi Bescht a maach dech keng Suergen ëm
.muer

Här, all déi materiell Ziler, déi de Mënsch sech beméit
z'erreechen, bréngen him nëmmen deelweis Freed, och
wann se all mat Erfolleg gekréint ginn. Mee wann ech dech
fannen, Här, fannen ech d'Quell vu komplettem a
.dauerhaftem Gléck

Materiell Saachen, déi Freed bréngen, bleiwen
ausserhalb vum Gedanken; si, zesumme mat de Freed, déi
se ubidden, fannen Zougang zum Gedanken duerch Illusioun
.a Fantasie

Wat d'pur Freed ugeet, déi d'Essenz vun eiser Séil ass,
kann se duerch harmonescht Denken erreecht ginn, an se
.ass eis no an an eiser Reechwäit

Wann déi extern Ursaache vu sensoreschem Genoss
verschwannen, verschwënnt dat temporäert Gléck, dat
dovunner kënnt, mat hinnen, awer déi bannenzeg Freed vun
der Séil verschwënnt net, wann eng Persoun weess, wéi se
sech domat harmonéiere kann, oder wann d'Persoun hir
Gedanken net bewosst op volatil materiell Saachen
.beschränkt a sou ongelécklech gött
D'Freed vun der Séil, déi d'Gléck vu Gott ass, ass ëmmer
.erneierend an éiweg

Haut wäert ech ëm Fridden a Gléck a mir selwer froen,
an ech wäert d'Festung vu menger Wäisheet duerch Wëllen,
Friden a Léift bewaachen, an ech wäert Gott danken an Him
d'Dankbarkeet vu menger Séil an déi erneiert Sehnsucht vu
.mengem Häerz erhiewen

Wat ech op der Welt verléieren, wäert kee Verloscht fir
meng Séil sinn

Ech wäert ëmmer mat Vertrauen a Glawen op de
göttleche Stär vun der Leedung kucken, deen ni um Himmel
.vu mengem Liewen ënnergeet

O Här, seegent eis Gedanken, fir datt se eis un Är Freed
erënneren, seegent eis Gefiller, fir datt se Är Léift spieren,
seegent eis Wësch, fir datt se no deem verlaangen, wat Dir
gefält, seegent eis Ambitiounen, fir datt se eis motivéieren,
alles ze verfolge, wat gutt an nobel ass, a loosst eis
feststellen, datt Dir dat ultimativt Gléck sidd, no deem eis
.Häerzer sech verlaangen an eis Séilen sichen

Ech weess, datt meng Gedanken mir entweder Echec
oder Erfolleg bréngen, jee nodeem, wéi eng Iddi am
stärksten a mengem Kapp ass. Dofir wäert ech mäi Bescht
maachen, fir mech drun z'erënneren, datt Gott mat mir ass,
.mir hëlleft an inspiréiert, kloer ze denken

O Här, am Spigel vun der Rou gesinn ech all Dag
d'Gesicht vum Fridden, Äert Gesicht an all Dag wäert ech
.schaffen fir Är Léift a Fridden an e puer Häerzer z'erwächen
O kosmesch Mamm, ech wäert d'Stären aus de Gäert
vun der Nuecht plécken an se dir als Kaddo vun der Léift
ubidden. Wann ech däi stralend Gesicht am Vollmound
kucken, verdreiwen däi zäert Laachen meng Suergen a
.wäschen meng Leed ewech
:fir sécher ze sinn

Ech wäert Ignoranz verbannen a fehlerhaft Konzepter
lassginn, an ech wäert aus dem Keller vu schmuele
Horizonten a limitéierte Perspektiven an d'Fräiheet vun der
.Léift a vum mënschleche Matgefill opstoen
Gottes Präsenz ass am evidentsten an deenen mat
gudden Häerzer a spirituellen Neigungen, déi Hien gär hunn
an Hien ni vergiessen. Wann Stierm rasen a Welle vu
Schwierigkeiten opkommen, kënne si d'Boot vun hirem
.Liewen op déi sécher Ufer vum göttleche Schutz steieren

Ech besetzen d'Kraaft vum kreative Geescht a sinn a
Kontakt mam universelle Geescht, an ech weess, datt Gott
.mich leet an mir hëlleft all Saachen a Problemer ze léisen
O mäi léiwe Gott, mat oppene Aen a mam A vu mengem
Geescht wäert ech dech gesinn, an ech wäert dech mat all
Sehnsucht an Andacht ubidden, an ech wäert un dech
denken, während ech meng Pflichten erfüllen, an ech wäert
dech mat der Sprooch vum Häerz an dem Geflüster vun der
.Séil uruffen

Et kann an der Natur vun enger Persoun leien, Angscht
virun enger Krankheet ze hunn oder ze gleewen, datt si ni
méi geheelt gëtt. An dësem Fall sollt si gesond
Liewensstilgewunnechten unhuelen, déi zu kierperlech a
moraleschem Wuelbefannen féieren, a si sollten och fir e
gréissere Glawen un d'Heelkraaft vu Gott bieden. Wa si
mengen, si wieren e Versoen a kënnen an iergendenger
Beräich net erfollegräich sinn, sollten si sécher stellen, datt
si all Effort maachen, fir den Erfolleg z'erreechen, op deem si
.sech sträichen

D'Interaktioun an d'Kommunikatioun mat deenen, déi
Gott gär hunn, erniert eis Sehnsucht, berouegt eis Häerzer a
.erhéicht eist Bewosstsinnsniveau
Selbstentscheidung

Haut wäert ech u Gott denken, deem mir d'Liewe ginn
huet, well sech op materiell Saachen ze konzentréieren an
Gott komplett ze ignoréieren bréngt nëmme materiell Misär
.a geeschtegt Onglück
:fir sécher ze sinn

Haut wäert ech mir selwer hëllefen, fir datt ech déi
Kräfte, déi Gott mir ginn huet, am beschte benotze kann, an
ech wäert Gott froen, mir ze hëllefen, meng Efforten ze
.seenen an hinnen Erfolleg ze ginn

Wann de mënschleche Wëlle vum Irrtum geleet gëtt,
täuscht en eis a féiert eis an d'Irr; awer wann e vu Wäisheet
geleet gëtt, bréngt en eis mam göttleche Wëllen an d'Rei.

Dacks stéisst de mënschleche Wëlle mat de göttleche
Virsiichter zesummen, wouduerch mir déi spirituell Leedung
verléieren, déi eis hëlleft, net an den Ofgrond vum Leed an
.d'Fal vum Misär ze falen

Ech wäert all meng Fäegkeeten oder Talenter asetzen,
fir alles ze maachen, wat Gott gefällt an der Mënschheet
.déngt

Onvollstännegt Wëssen ass geféierlech, well et de
Sucher dozou féiere kann, arrogant a selbstverständlech ze
ginn, wouduerch déi eescht Sich an den déiwe Tauchgang an
d'Séil gestoppt ginn. Nëmmen déi, déi fräi vu Gefiller vu
Selbstwichtigkeet sinn, huelen u Gnod a Spiritualitéit zou,
bis se d'Noperschaft vu Gott erreechen. Tatsächlech sinn
oprecht Verehrer fräi vun Eitelkeet a wäit ewech vu Stolz a
.Virstellung

Wann eng Persoun sech selwer kennt a seng spirituell
Essenz beréiert, fillt si eng bannenzeg Freed, déi si a senge
.Liewenserfarungen an ënner allen Ëmstänn begleet
Haut wäert ech de Geescht vun der Initiativ erwächen
an d'Fäegkeet aktivéieren, Erfolleg ze erzielen, well ech
weess, datt d'Quell vun alle kreative Kräften an d'Quell vun
.all Wëssen ëmmer bei mir ass

Ech realiséieren, datt Gottes Muecht onlimitéiert ass an
datt Hie mir d'Kraaft ginn huet, fir d'Schwieregkeeten am
Liewen ze iwwerwannen, mat deenen ech konfrontéiert sinn,
.an all d'Hindernisser ze iwwerwannen, déi mir am Wee stinn
Et ass Zäit fir eis, eis Häerzer a Geescht zu Gott ze
wenden, fir datt mir schliisslech an eist himmlescht Heem
kommen, wou mir Rou vu Suergen a Fräiheet vu Péng
.fannen

Mir gräifen no Gottes Kaddoe vum Liewen,
Sonnenschein, lessen an all seng aner Segen, awer trotz
senge räiche Gonschte, déi hie eis schenkt, wéi wéineg
!erënnere sech un hien

O Gott vum universelle Gesetz, loosst mech meng
Narben droen, déi aus Katastrophen gebuer sinn, als
wäertvoll Auszechnunge vun den geseenten Hänn vun Ärer
.Gerechtegkeet

Méig meng deeglech Schwiereregkeeten als Géigemëttel
géint Illusiounen déngen a mech vun der Erwaardung op
.dauerhaft weltlecht Gléck befreien

Ech wünschte, datt d'Tréinen, déi ech wéinst der
Grausamkeet vun aneren vergoss hunn, e puer vun de
verstoppten Onreinheeten aus mengem Geescht géife
wäschen

Ech wünschte, datt all scharfe Schlag vun de Pickelen
vun der Stéierung nei Déiften a mir opmaache géif
Déi göttlech Sehnsucht soll wéi eng Déifmiersonde sinn,
déi an den Ozean vun de spirituellen Wahrnehmungen
daucht. Déi, deenen hir bannenzeg Visioun duerch
Kontemplatioun opgemaach gouf, spieren d'Präsenz vu Gott
.an hiren Häerzer

Här, hëllef mir, mäi Bewosstsinn vu Grenzen a
schwaache Gedanken an dat sécher Wëssen ze
transforméieren, datt Du ëmmer bei mir bass, mech
ënnerstëtzt a mech mat schéine Gedanken an erhabenen
.Wahrnehmungen inspiréiert

Här, hëllef mir, mäi Bewosstsinn vu Grenzen a
schwaache Gedanken an dat sécher Wëssen ze
transforméieren, datt Du ëmmer bei mir bass, mech
ënnerstëtzt a mech mat schéine Gedanken an erhabenen
.Wahrnehmungen inspiréiert

Loosst mech un dech denken, Här - gläichermoossen - a
Schwiereregkeeten a Rou, a Krankheet a Gesondheet, an
Ignoranz a Wäisheet

Ech wäert d'Erënnerung u meng Léift fir Gott a meng
Sehnsucht no Him fir ëmmer brennen, fir datt ech an deem
.Glanz säi aussergewöhnlech schéint Gesiicht gesinn kann

Wann d'Laachen am Gesiicht a perfekter Harmonie mam
.Laachen am Häerz ass, straalt d'Laachen vun der Séil
O mäi léiwe Gott, ech wäert dech moies vun der
Wachheet ubidden, nomëttes vun der Aktivitéit, an der
Dämmerung vum héijen Alter, an an der Nuecht vum leschte
.Abschied

Mat de Beréierunge vu menge bannenzege Sënner,
wäert ech haut mäi spirituellt Radio op d'Frequenzen vun der
kosmescher Sendung astellen, fir de Kaméidi vun der
Angscht lass ze ginn an dem Hymn vun der göttlecher Léift
.ze lauschteren

Och déi Gleewegst denken heiansdo, datt Gott hir
Gebieder net beäntwert, awer hie beäntwert stëll a laut dem
geeschtleche Gesetz muss d'Gebied éierlech, reng Absicht a
.gezielt sinn, fir eng geseent Äntwert ze kréien
Här, loosst mech de Balsam vum Fridden den Häerzer
mat Péng ubidden, fir datt si séiss Trouscht an dir fannen.
Maach mech zu engem plötzleche Sonnestrahl fir all traureg
Séilen, engem liewegmaachende Reen fir dréchen Geeschter
an engem Kaddo vu Frëndlechkeet fir déi, déi schlecht
.behandelt ginn

E erfollegräiche Start zum Gléck erfuerdert eng richtig
Liewensweis, gesond Denken, eng spirituell Orientéierung an
.en déiwe Glawen u Gott

E Liewen ouni spirituell Freed ass e langweilegt Liewen,
.ouni Glanz, a seng Laaschte si ustrengend a schwéier
Maachtlech sou séier wéi méiglech vum Kaméidi an
dem Hektik vun der Welt ewech, a sicht roueg Plazen, wou
.Dir eleng kënnt sinn a Gott denke kënnt
Iwwerall wou d'Däischtert vu Mëssverständnisser an
Onrou bleift, do wäert ech d'Liicht vu menger Léift a Fridden
.verbreeden

Dës Welt ass komesch, well alles dran Ännerungen an
Transformatiounen ënnerläit, an aus dësem Grond soll eng

Persoun d'Boot vu sengem Gléck net um Ufer vun dëser Welt
.ankeren

Mir liewen an enger erstaunlecher Welt. Déi, deenen
hiren eenzegen Zweck am Liewen et ass ze iessen, ze
drénken, sech ze amüséieren a ze schlofen, hunn keng
.richteg Ahnung vun de Wonner vum mënschleche Liewen
O Här, leet d'Stréim vun eiser Freed, sou datt se sech
.net am Sand vu kuerzfristeger sinnlecher Genoss verléieren
Loosst eis Stréim vu Matgefill net dréchnen a
.verdampfen an den onfruchtbare Wüsten vum Egoismus
Loosst d'Kanäl vun eisen Emotiounen sech mam
grenzelose Séi vun Ärer Léift vermëschen
Méig d'Flëss vun eisem Liewen sech verbreeden an hire
Waasserniveau mat dem iwwerflëssege Reen vun Äre Segen
eropgoen, a méig se déi grouss Flächen vun Empathie, Opfer
a Rücksicht op d'Gefiller vun aneren iwwerqueren, fir datt se
endlech - reng a kloer - an Äert geseent Mier fléissen
.kënnen

Wien ëm Erfolleg biet a gläichzäiteg zu sech selwer seet:
"Ech mengen net, datt ech et fäerdeg bréngen", wäert et net
.fäerdeg bréngen

D'Gebied muss mat engem fervente Glawen an engem
demütegen Häerz ugebuede ginn, fir datt göttlech Luuchte
.kënnen schéngen an himmlesch Seegen erofkommen
Genee wéi et onméiglech ass, duerch en defekten
Telefon ze schwätzen, sou ass et onméiglech fir eng
Persoun, seng Gebieder effektiv duerch en mentalt Apparat
ze verbreeden, dat duerch d'Hämmer vun Angscht, Suergen,
Onzefriddenheet an der Bindung un flüchteg Saachen
.deaktivéiert gouf

Mat déiwer Rou a roueger Harmonie mat raffinéierten,
konstruktive Schwéngungen, kann den mentalen Apparat
reparéiert a kalibréiert ginn, sou datt seng spirituell
Empfangskraaft multiplizéiert gëtt, an doduerch gëtt et
méiglech, häerzlech Botschaften effizient an effektiv un Gott

ze iwwerdroen an eng geseent Äntwert vum Allhéierenden,
.dem Reaktiounsfäegen ze kréien
Schwëmmt a schwëmmt am grenzenlosen Ozean vu
Fridden a Gléck, deen iwwer d'Dreem an lech selwer
erausgeet

O héchste Schöpfer

Déi glänzend Stären um Himmel, d'Bierger an den
Uewen vun der Sonn, deen a Flamen brennt, sinn e puer vun
den Ausdréck an de Manifestatioune vun Ärer totaler
.Präsenz

Et ass einfach Gott ze fannen duerch stänneg
Kontemplatioun iwwer Hien, e éierlecht Wonsch Hien kennen
ze léieren, an häerzlech Bidden zu Hien. Hie ass dee gréisste
Schatz, deen et wäert ass, an der Grouf vun der Séil gesicht
.an exploréiert ze ginn

Wann d'Streichholz vun der brennender Sehnsucht géint
d'Mauer vun der sehnsüchtiger Séil geschloe gött, gött
d'Flam vun der göttlecher Léift am Häerz vum Sichende
.gebuer

O Här, schéin Saache si schéin, well se d'Schéinheet vun
Ärer Schéinheet iwwerholl hunn, déi onmoossbar méi schéin
ass wéi all siichtbar Schéinheet, egal ob an der Natur oder
.ënner de Mënschen

Et ass wonnerbar Gott a seng Dénger ze gär ze hunn.
Wann mir Hien fannen, fille mir seng Léift an jidderengem. Et
gëtt keng méi grouss Kraaft wéi d'Kraaft vun der Léift am
.Universum

Wann zwou oder méi Leit liewenslaang Frënn ginn, ass
dat en Ausdrock vu purer Léift oder enger Frëndschaft vun
.der Séil

Här, géff mir d'Freed, no bei dir ze sinn, fir datt ech mat
jidderengem déi gréisst Freed deele kann, a loosst mech däi
Licht gesinn, deem säi Bléck d'Häerz heelt an de Schiet vun
.de Suergen verdreift

Loosst mäi beléifte Vugel aus dem Käfeg vun de
selbstopgeluechte Restriktiounen entkommen a fléien am
Räich vun der Fräiheet, andeems hien d'Hymn vun der Séil
sangt, där hir Echo mat all léiwen Häerzer an harmonesche
.Geescht resonéiert

Mee d'Bries vun eise geeschtleche Wahrnehmungen den
Doft vun eise Gebieder an de Parfum vun eiser wuessender
.Sehnsucht no Dech droen, o Här

Wann ech eppes wollt, war ech frou, wann ech et krut,
an ech war erëm frou, wann ech et engem anere ginn hunn
Gott äntwert net op lauwarm Gebieder, awer Hie kënnt

sécherlech zu deenen, déi Him déif an oprecht bieten an
.Him uruffen, mat Häerzer, déi vum Glawen iwwerlafen

Déi positiv Reegele fir ze verfollegen sinn

Frëndlechkeet, Éierlechkeet, Léift fir anerer,

.d'Iwwerpräiwung vun Intentiounen a Selbstkontrolle

O Här, maach d'Knospe vun eisen Häerzer op a loosst

den Doft vun der Léift, deen an eisen Häerzer gespäichert

.ass, op de Flilleke vun der Sehnsucht no Dech fléien

Schéck, o Här, d'Strahlen vun der Sonn vun Denger

Wäisheet, fir mech an den Deeg vu menge freedege
Leeschungen ze leeden, an d'Liicht vum Mound vun Denger

Barmhärzegkeet, wa ëmmer ech duerch déi däischer

.Nuechte vum Leed ginn

Déi parfüméiert, bléiend Iddien wuessen an entfalen

sech aus de Somen vun häerzleche Gebieder a gi vum Tau

.vun erfreschenden, kontemplativen Gefiller bewässert

Wann mir dat klenzt Selbst vergiessen andeems mir

frëndlech Déngschter austauschen, wäert eist Bewosstsinn

sech ausdehnen an da wäerte mir dat eenzegt grousst Selbst

.duerch eis schaffen gesinn

Déi richtig Frëndschaft ass d'Liicht, mat deem mir eis

.géigesäiteg op de Weeër vum Liewen hëllef kënne

Ech gesinn vill Grausamkeet, Härtheet an Ignoranz vu

Gefiller an dëser Welt, an ech fannen keng Rechtfertigung fir

dës Verhalensweisen ze erhéijen. Wann ech dat géif
.maachen, géif ech mir selwer schueden
Segelt Äert kontemplativt Boot iwwer déi turbulent
Gewässer vu mentaler Duercherneen an sensoreschen
Oflenkungen
Trauregkeet multiplizéiert Trauregkeet, an dat effektivst
Mëttel géint Trauregkeet ass d'göttlech Präsenz ze
.beréieren, déi d'Séil tréischt an de Geescht erfreet
O Göttlechen Dokter, verdreift Krankheeten aus eise
Kierper, erweidert den Horizont vun eise Geescht a befreit se
vu Schwächt a Zerbiechlechkeet, a verdreift d'Däischtert
.aus eise Séilen mam stralende Liicht vun Ärer Präsenz
De Wee zu Gott ass mat Wourecht, Éierlechkeet,
Standhaftegkeet, Ausdauer, Fokus, Léift, Sehnsucht,
.Entschlossenheet a Glawen gepflaastert
Wann mënschlech Methoden sech als net ausreechend
an ineffektiv erweisen, musse mir eis un den Allmächtege
Gott wenden a seng Hëllef froen
Ech sinn deen eenzegen, deen fir meng Handlungen a
Verhalen verantwortlech ass, well keen aneren dofir a Fro
gestallt oder zur Rechenschaft gezu gëtt
Wann d'Sonn vun der göttlecher Gnod um Horizont vun
eistem Liewen schéngt, da gëtt et vill Segen an d'Limiten
.verschwannen
Aus dem Quell vun der Rou wäert ech dat rengt, kloert
Waasser vun der göttlecher Wäisheet erauszéien, fir mäi
geeschtlechen Duuscht ze läschen
Ech hunn d'Drot vu mengem Geescht vum enken,
klenge Beräich vun de Sënner ofgetrennt a se mat der Welt
vun onendleche spirituellen Wahrnehmungen verbonnen, an
ech hunn erkannt, datt ech vum Liicht vu Gott liewen, dat
mech ëmginn huet an all Atom vu mengem Wiesen
duerchdrongen huet, a meng Séil ass mat der Léift a dem
.Friden vu Gott gefällt ginn

Am Spigel vun der spiritueller Rou wäert ech d'Gesicht
vu Gott gesinn

O Här, offenbar mir de Geheimnis vu menger Existenz,
an hëllef mir, Är stänneg Präsenz a mir an ëm mech ze
.spielen

Vun haut un wäert ech mech beméien, Gott
kennenzeléieren, ouni meng weltlëch Pflichten ze
.vernoléisseg, déi ech scho maachen, fir Him ze gefallen
All Dag hunn ech d'Somen gewässert, déi Gott am
Buedem vu menger Séil gesaat huet, an wéi d'Sonn vu
senger Barmhärzegkeet op si geschéngt huet, sinn
d'Somen gekimmt, gewuess a hunn eng geseent Ernte vu
.Zefriddenheet a Befriedigung gedroen

Eemol huet ee vu Gottes Männer am Floss gebad, wéi
en anere Mann kum an ugefaangen huet säi Päerd bei
deem gerechte Mann ze wäschen, andeems hien him
bewosst an ouni Vorsicht mat Waasser gesprézt huet.
D'Jünger vum Hellege goufen opgereegt a wollten den
Aggressor schloen an ewechdreiwen, awer hire Léierer huet
hinne gesot, si sollen dat net maachen, mä hien eleng
.loossen

Plötzlech huet d'Päerd säi Besëtzer getrëppelt, sou datt
him e puer Zänn gebrach an erausgeschloen goufen. De
gudde Mann ass léif op hie zougaangen an huet ugefaangen,
sech ëm hien ze këmmen an hien ze heelen. Et war dat
strikt Naturgesetz, net den Hellegen, deen de Sënner
.bestrooft huet

Gott a seng universell Gesetzer schaffen onermiddlech a
stänneg fir Ongerechtegkeet vun all deenen ze läschen, déi
op Gott vertrauen, seng Hëllef sichen a sech géigesäiteg op
.de Weeër vum Liewen hëllefen an encouragéieren
Ech realiséieren, datt meng Aarbecht an dëser Welt zu
Selbstentwécklung féiert, soulaang ech mech beméien, all
verfügbar Méiglechkeeten z'entdecken a vun hinnen ze
.profitéieren

Fridden ass e Zeeche vu Spiritualitéit. Dofir moossen
ech meng Spiritualitéit un der Quantitéit u Fridden, déi ech a
.mir selwer spieren

Här, loosst mech feststellen, datt Deng Wäisheet mäi
Versteesdemech ënnerstëtzt, an datt Deng Allgegenheet mäi
.Liewen duerchdréngt
:fir sécher ze sinn

Indem ech meng Gesondheet a Vitalitéit erhalen, an
andeems ech mech un moralesch Wäerter halen, hëllefen
ech d'Mënschheet duerch mäi Liewensstil
Wéi ech blann war, konnt ech keng eenzeg Dier fannen,
déi bei dech gefouert huet, awer elo wou du meng Aen
opgemaach hues, fannen ech iwwerall Dieren
Mam Opgang vun Ärem stralenden Erscheinungsbild
wäerten d'Rosen vu menger Sehnsucht am Gaart vu
mengem Häerz bléien, an ech wäert e Kranz aus dëse Rosen
.weben an en op Är geseent Schwell leeën

O Här, wéi d'Strahlen vun Denger Léift a mäi
geeschtleche Raum schéngen, verschwénnt den Niwwel vun
der Ignoranz an d'Wolleke vun der Onsécherheet
.verschwannen

O Quell vum Liicht, du bass verstoppt hannert Maueren
vu kosmesche Stralen. Maach d'Fënster vu menger Siicht op,
.fir datt ech dech iwwerall manifestéiere kann
Ech wäert als éischt an ëmmer ëm Sécherheet a Schutz
froen, andeems ech stänneg denken, datt ech ëmmer ënner
göttleche Schutz sinn

Mäi léiwe Gott, wann ech vum richtege Wee ofwäichen,
huel meng Hand a féier mech zréck op se. Wann ech
versoen, hëllef mir Erfolleg ze hunn. A virun allem, wann ech
.ignorant sinn, hëllef mir Wäisheet ze kréien

Eng fest Entscheidung ze treffen, glécklech ze sinn,
hëlleft Iech. Waart net bis d'Ëmstänn sech änneren a stellt
Iech vir, datt Är Problemer do leien. A loosst Ongléck net zu
engem Gewunnechtsdeel vun Ärem Liewe ginn, fir datt et

lech an Är Ëmgéigend net negativ beaflosst. Wann Dir
glécklech sidd, ass dat e Segen fir lech an anerer; wann Dir
Gléck hutt, hutt Dir alles, an Äert Gléck bedeit, datt Dir a
.Harmonie mat Gott sidd
Wat mir gëschter gemaach hunn, huet d'Natur vun eiser
haiteger Zäit bestëmmt, an d'Aktiounen vun eiser
Géigewaart bestëmmen, wéi eis muer ausgesäit
Ignoranz muss als éischt aus eis erausgeläscht ginn, an
hir Präsenz wäert dann vun ausserhalb eis verschwannen
All flüchteg Freed an temporär Ambitiounen benotzen
ech wéi e Bündel Bengel fir déi éiweg Flam vum göttleche
Wëssen unzezünden
Gott wäert sech mir weisen, wann mäi Gedanke un Hien
méi staark ass wéi déi opdrénglech Gedanken an all mental
.Oflenkungen
Ech wäert mäin Häerz mat de flüsterende Wellen vun
der Séil fëllen, an ech wäert dat erfreschend, stralend
Waasser vun der Verlaangen an d'Kasse vun duuschterege
.Séilen schëdden
D'Well muss de Beréierung vum risegen Ozean spieren,
deen se ënnerstëtzt. Ech spieren den allëmfaassenden
Ozean vum Geescht, an deem seng onendlech Déiften mäi
.Bewosstsinn schwëmmt
Ech wäert mech beméien, d'Wourecht erauszefannen,
déi hannert de Masken verstoppt ass, déi se verstoppen,
.dann wäert ech net vun externen Kräften ausgeliiwert sinn
Ech gleewen, datt Hëllef kënnt, wann se am meeschte
gebraucht gëtt, well d'göttlecht Gesetz effektiv funktionéiert
Wat ass de Sënn vum Liewen, wann et fräi vun de
Schwieregkeeten, mat deenen mir konfrontéiert sinn, an den
?Erausforderungen, mat deenen mir konfrontéiert sinn
An engem Moment voller Trauregkeet a Verzweiflung,
:hunn ech Är Stëmm flüstere héieren
Meng schützend Sonn schénkt gläichméisseg an den
hellsten an däischtersten Stonnen vun Ärem Liewen. Gleeft,

laacht, a loosst mäin heelen Liicht duersch d'Transparenz vun
.Ärem Laachen schéngen

O Här, vereenegt eis Häerzer am Tempel vun der
göttlecher Léift, wou Är ieweschst Präsenz a senger ganzer
.Herrlechkeet a Pracht ervirschéngt

Loosst eis feststellen, datt Dir dat eenzegst Zil sidd, dat
mir eis beméien z'erreechen. Vergiess eis net, och wann mir
lech vergiessen, an denkt un eis, och wann mir lech net
.erënneren

Eis Sehnsucht no dir kann kommen a goen, blénken a
verschwannen, awer du bleiws dem Bund fir ëmmer trei, o
léiwen a léiwen

Akzeptéiert d'Verlaangen vun eiser Séil an d'Léift vun
eisen Häerzer, o Här

Ech hunn mäin Netz vun der Léift an den Ozean vum
 Bewosstsinn gehäit an e wäertvollen Fang gefaangen
 Ech bieden dech, Här, datt d'Liicht vu menger Séil sech
 mat dengem gréissere Liicht vermësche kann an datt mäin
 Häerz mat denger göttlecher Léift schloe kann, fir datt ech
 .däi Liicht a Léift an all harmonesche Séilen verbreede kann
 Haut wäert ech Zäit widmen, fir mat Gott ze sinn,
 vergeblech Gedanken ze ignoréieren an falsch Illusiounen
 .ofzeweisen

D'Strahlen vun der Freed, déi den Himmel vu menger
Rou fëllen, verkënnegen Är geseent Arrivée. Egal ob Dir lech
elo oder spéider weist, ech sinn sécher, datt ech lech een
Dag begéinen, dech, deen mäin Häerz gär huet a meng Séil
.no him verlaangert

Et ginn zwou Zorte vun Ëmfeld: en internt Ëmfeld an en
 externt Ëmfeld. Ech wäert mech virun negativen Aflëss
 .schützen a mech no Wourecht a Gerechtegkeet beméien
 Ech realiséieren, datt et méi Gutt wéi Béist op dëser
 Welt gëtt, well Gott déi gréisst Muecht ass, déi et gëtt
 :Design

All Dag wäert ech souwuel um mentalen wéi och um
kierperlechen Niveau aktiv sinn, well mental Stagnatioun a
kierperlech Inaktivitéit béid schiedlech fir de spirituellen
.Fortschrëtt sinn

O mäi léiwe Gott, maach mir dat A op, dat näischt an
der Existenz gesäit ausser Dir, an näischt an all Schéinheet
.erkennt ausser Deng herrlechst Schéinheet

Mir goufe vum flüchtege Jeeër vun der irdescher
Existenz bedrunn, wéi mir a flaache, flaache Gewässer vu
falscher Sécherheet a Schutz geschwomm sinn, en Netz vun
.déidlecher Ignoranz huet sech ëm eis zougemaach
O Allbarmhärzege, befreit eis vum geféierleche Netz vu
weltleche Begierden an Ambitiounen, an hëlleft eis, an déi
roueg Déiften vun der göttlecher Gemeinschaft ze dauchen,
fir datt mir fir ëmmer vun den Netzer vun der Illusioun an de
.Fallen vun der Täuschung gerett kënnen ginn
Ech fille mech vun enger Aura vu Gottes Liicht ëmginn,
.wou et Rou, Fridden a spirituell Freed ass
Ech wäert de Schlamm vun der Ignoranz
ewechwäschen, fir datt dat rengt Liicht vum Geescht duerch
mech schénge kann

Een kann materiell, moralesch a geeschtlech versoen,
awer wa se hir Efforte verduebelen a bestätegen, datt dat
göttlecht Liicht op si schénge, da wäerte se sech méi no bei
Gott fillen an hir Ëmstänn wäerten sech verbessern. Gott
beäntwert oprecht Gebieder a positivt Denken, an dëst ass
en effektive Wee fir Hindernisser zum Erfolleg ze
.iwwerwannen

Ier eng Persoun handelt, huet si e fräie Wëllen, awer
nom Handlung kommen d'Konsequenzen, egal ob si et gär
huet oder net; dat ass d'Gesetz vum Karma. Dofir ass et
.schlau nozedenken, ier een handelt

Déi, déi Fridden wëllen a göttlech Séissheet
schmaachen, müssen de Präis bezuelen, an dee Präis ass,
déi néideg Zäit ze widmen, fir Rou ze kultivéieren a Fridden

ze schafen. Dee effektivste Wee fir Stress ze iwverwannen
ass, mat banneschte Fridden, Freed a Rou an Harmonie ze
.trieden

Här, meng Hänn schaffen fir dech, du hues mir eng Roll
op dëser Welt zougewisen, an alles wat ech maachen,
.maachen ech zu dengem Éieren

Wann mir eis Liewe Gott iwverginn, da stelle mir fest,
datt sech d'Liewen an eng schéi Symphonie verwandelt. A
wann mir probéieren, d'Präsenz vu Gott ze spieren, während
mir all eis Aufgaben erfëllen, da stelle mir fest, datt Hien eis
all Dag spezifesch Aufgaben auswilt an eis hëlleft, se
.z'erfëllen

An der Weisung vun der Verdéngschter vum Geescht läit
deen eenzege Wee fir a Fridden ze liewen an eis, d'Kraaft,
.eist Heem an e Paradäis ze verwandelen

Ech wäert Stolz mat Demut, Haass mat Léift, Opreegung
mat Rou, Egoismus mat Altruismus, Béist mat Gutt, Ignoranz
mat Wëssen an Angscht mat der Rou vum Nodenken a
.Meditatioun iwver Gott besiegen

All eis Handlungen solle vun der bannenzeger Stëmm
vum spirituellen Bewosstsinn geleet ginn

Et ass besser, eis Liewen ze vereinfachen. Ech hunn
erleichten Leit gesinn, déi spuwersam mat hirem lessen sinn,
a genaue Konditiounen liewen, awer e Kierper voller Aktivitéit
a Vitalitéit hunn, well se hire Geescht trainéiert hunn, net
ganz op extern Quelle vu Gesondheet a Zefriddenheet ze
.vertrauen

Flitt mam Fliger vun der Rou iwver déi héchst Spëtzt
vun der Wäisheet, a wandert duerch d'Land vun der éiweger
Schéinheet an dem erneierten Gléck

Halt mech vum Béisen ewech, Här, a seegent mech, sou
datt ech kee Béist héieren, kee Béist gesinn, kee Béist
schwätzen, kee Béist ootme, kee Béist upaken, kee Béist
.verstoppen oder schlecht denken

Sidd all Dag mat eis, Här, fir datt mir eis Aufgaben mat
zefriddene Séilen an Härzer erfüllen, déi vun Ärer helleger
.Präsenz parfüméiert sinn

Mir wenden eis un spirituell Léiere well mir vun eisem
Leed fräi wëlle sinn. Weltlech Methoden an Approchen sinn
net d'Léisung. Gott ass d'Léisung. Et ass Zäit fir
d'Mënschheet z'erwächen an d'Däischtert vun der Ignoranz
mam Liicht vun der Wäisheet ze verdreiwen. Dat Wichtigst
am Liewen ass et, am Hellegtum vun engem kloren Gewësse
.ze liewen

Bal jidderee fillt sech net spirituell Fortschrëtter
maachen, dat heescht, datt hie sech net verännert oder
verbessert trotz senger Beméiungen. Vill Faktoren kënnen
eise Fortschrëtt behënneren, an et ass eis Pflicht, d'Liewen
objektiv, kritesch an analytesch ze kucken, fir dës Faktoren
z'identifizéieren a ze léieren, wéi mir se ugoen kënnen an
.iwwerwannen

Wien aneren psychologesch a materiell Hëllef gëtt a
säin Härz mat Frëndlechkeet a Matgefill iwwerfléisst, wäert
.feststellen, datt dat, wat hie gëtt, him zréckkënnt
?De Wonschbam Wat ass erreecht ginn

Viru laanger Zäit huet en frommen Eremit an engem
bestëmmte Land gelieft a vill Jore tëscht de Bierger gereest,
fir no engem rare Bam ze sichen, deen de Wonschbam
.genannt gouf

D'Legend seet, datt dës wonnerbar Beem vun den
Nymphen vum Paradäis geplantz goufen a nëmme vun
Asketen als Belounung fir hir rigoréis Ausübung vu strenge
spirituellen Disziplinen fonnt ginn. Et gëtt gesot, datt dës
Beem d'Kraaft hunn, d'Wënsch an d'Begierden vun all
.Mënsch ze erfëllen, deen ënner hire Branchen sëtzt
Dësen Eremit huet déif an sech gefillt, datt hie verdéngt
huet, dee Bam ze fannen, dank senger onermiddlechen
Ustrengungen, senger fräiwëlleger Ëmfaassung vu
Schwieregkeeten a senger Anhale vun der strenger Disziplin,
déi hie sech selwer gesat hat. Mä trotz all dësen Aktivitéiten
an Übungen gouf et nach Lektionen, déi hie muss léieren.
Während hien d'Erliichtung verlaangt huet, hat hien och aner,
.manner bedeitend Wënsch

Zu dëse Wënsch gehéiert och d'Sehnsucht, de
Wonschbam ze fannen. Déi rau Biergweeër haten seng
plakeg Féiss ofgenotzt bei senger onbarmhärzeger Sich no
dem Objet vu sengem Häerzenswonsch an der Erfëllung vu
senger déifste Sehnsucht. Säi bannenzegt Gefill huet him
stänneg verséichert, datt säi Wonsch erfëllt géif ginn, an datt
de Bam op hie waart als eng natierlech Belounung fir seng
spirituell Ustrengungen, déi d'Kapazitéit an d'Ausdauer vun
.engem normale Mënsch iwwerschratt hunn
Eise Frënd hat Recht mat senger Intuitioun. An engem
vun den Däller an den héije Bierger huet hien e Bam mat
breede Blieder fonnt, an hien huet direkt mat sengem Abléck
gewosst, datt et de Schatz war, deen hien ëmmer gesicht
.hat a wou hie sech verlaangt huet ze fannen
Eierlech an direkt ass hien op déi wëllkommend Äscht
vum Bam zougangen a sech drënner gesat. Fir déi
aussergewöhnlech Kräfte vun dësem eenzegaartege Bam ze
erliewen, huet hien d'Aen zougemaach a gesot zu sech
selwer: "Wann dëst wierklech e Wonschbam ass, da soll en
"!eng staark Festung fir mech ginn

Kaum war de Gedanke him duerch de Kapp komm, wéi e
prächtige Palais nieft dem Bam opgedaucht ass, ëmgi vu
üppege Gäert voller frësche Rosen, parfüméiertem Basilikum
.a groussen, héich Beem

Hie freet sech iwwer dëst Wonner a war iwwerwältegt
vun der Ekstase, säi léifste Wonsch z'erfëllen, well hien
endlech de Bam fonnt hat, deen hie ëmmer gesicht hat. Hie
waart net laang, ier hien säin nächste Wonsch ausgedréckt
huet a sot: "Ech wëll ronderëm mech e Chouer vu
Meedercher gesinn, déi mir déi schéinsten a leckerst lessen
op gëllene Platen presentéieren a mir Gedrénks servéieren,
déi méi lecker si wéi sëlwer Krounen a Becher, déi wéi
".glänzend Gold blénken

An engem Aenbléck gouf säi Wonsch erfëllt, well hie
virun him en Dësch fonnt huet, deen mat allerlee leckere
Saachen op gëllene Telleren zerwéiert war, a schéi
Meedercher, déi him eng Villfalt u Liewensmëttel an
Gedrénks ugebueden hunn, déi Kinneken a Prännen
.ugepasst sinn

Wéi hien erkannt huet, datt dat neit Schloss a seng
ëmleidend Gäert a Bongerten Sécherheet a Schutz brauchen,
huet hien de Bam gefrot, sech an eng mächtég Arméi ze
materialiséieren, fir hien a seng nei Schätz ze schützen.
Direkt duerno ass eng grouss Arméi opgedaucht an huet
sech beim Schloss lagert, während voll ekipéiert Garde virun
.de Palaispaarten stoungen, fir den néidege Schutz ze bidden
Nodeems hien dat luxuriéist an extravagant Banquet
genoss hat, huet hien ugefaang säi neie Palais
z'inspektéieren. Hie gong déi poléiert Marmortrap erop a
.spazéiert duerch déi mat Bijouen a blendendem Glanz
Schlussendlech war eisen glécklechen Eremit midd vum
Spazéieren a sicht Friden a Rou an engem vun den
Zëmmeren am Rez-de-chaussée. Déi niddreg Fënstere vun
deem Zëmmer ware vun de laange Branchen vum glorräiche
.Wënschbam iwwerdeckt

Wéi hien sech op e Bett bei der Fënster geluecht huet,
huet hie gemierkt, datt déi déck Äscht vum Wonschbam
d'Liicht blockéiert hunn, an hie fillt sech eleng, eng Angscht
koum a säin Häerz. D'Rou gouf nëmme vun e puer
Geräischer ënnerbrach, an hie freet sech, ob se aus dem
Gaart koumen oder vun de wëllen Déieren am Bësch, déi fräi
.hannert de Palaismauere gelaf sinn

Wéi seng Angscht zougeholl huet, ass e staarke
Gedanke säi Kapp iwwerfall, an hie sot zu sech selwer: "Et
ass wouer, datt et hei eng mächtég Arméi gëtt fir mech ze
schützen, awer ech gesinn keen eenzege Soldat bei dëser
Fënster stoen, an d'Fënster ass net vun engem Netz aus
Eisengitter geschützt. Wat wann et engem Tiger aus dem
Bësch geléngt, duerch d'Fënster eran ze kommen? An deem
Fall wäert hie mech verschlénge, an dat wäert d'Enn fir
".mech sinn

Kaum hat him dee Gedanke vun Angscht duerch de
Kapp komm, wéi en grausame Tiger aus der Fënster
gesprongen ass, den erschreckten Eremit gegräff huet a
.sech fortgemaach huet (fir hien ze verschlénge)

Leider huet den Einsiedler net gemierkt, datt de
Wonschbam keen Ënnerscheed tëscht gudden a schlechten
Gedanken gemaach huet. Säin Zweck war et, d'Gedanken ze
erfëllen, déi an den Häerzer vun deenen, déi se gehalen
hunn, gerëselt hunn. Tatsächlech huet de Wonschbam dat
mächtegt mentalt Bild vum Einsiedler verkierpert, an dat war
.säi leschte Wonsch

All Mënsch leeft ënnert dem magesche Wonschbam,
.deen all seng Wënsch erfëllt. Dee Bam ass Willenskraaft
Wien d'Kontroll iwwer seng Wënsch, Begierden a
Gedanken nach net beherrscht huet, soll sengem Här Merci
soen, well seng ondisziplinéiert Gedanken net direkt an
Erfëllung kommen, soss géifen déi wëll Begierden eng
automatesch Manifestatioun vun onglécklechen Tigere

verursaachen, déi sech op hire Besëtzer an op anerer
.stürzen

D'Moral vun der Geschicht ass d'Wichtigkeet, sech op
positiv a gutt Saachen ze konzentréieren, während een
ënner de Branchen vum Wënschbam sëtzt, wat näischt
anescht ass wéi de Wellen an den mächtigen Intellekt vum
.Mënsch

Seng Gedanken op Angscht, Versoen, Krankheet an
Ignoranz ze konzentréieren, kann dozou féieren, datt
Monstere aus der onsichtbarer Welt vum Denken entstinn,
wat onendlech Problemer schafft an een mat deem
.iwwerrascht, wat een net wënscht
Auszich aus der Wäisheet vun de Barmhertigkeeten

Grouss Leit sinn Virbiller
Obwuel hir Kierper limitéiert waren
Mä si hunn erkannt, datt si en Deel vum onendleche
Ozean waren

An datt all individuell Formen
Si sinn Wellen op der Broscht vum kosmesche Meer
An där Welt limitéiere mir eis selwer a beschränken
eis selwer

Bannent de Grenzen vun enger klenger Famill
Mee wa mir eis Noperen gär hunn, gi mir grouss
Wann mir eist Land gär hunn, gi mir méi grouss
Wann mir all Vëlker a Natiounen gär hunn, gi mir vill méi
grouss

A wann eist Bewosstsinn am Hiernof a Gott agetaucht
gëtt

Oder an där Welt duerch déif Kontemplatioun
Och wann mir a kierperleche Kierper sinn
Mir verstinn d'Realitéit wierklech
Den Ozean sinn d'Wellen
An datt d'Wellen aus dem Ozean entstane sinn
Aus eiser archivéierter Bibliothék: Bréiwer

Léif Frënn, eis Archivbibliothéik enthält
Baséiert op Auszich aus Dausende vu Bréiwer, déi vu
Lieser geschéckt goufen
Aus verschiddene Länner hunn si hir Erfahrungen
ausgedréckt

Mat de Léiere vum Meeschter Paramhansa Yogananda
Hei hunn ech e Beispill vun dëse Bréiwer iwwersat
Well et mat ville vun Äre Kommentaren a Messagen
iwwereneestëmmt

Dëst ass e Beweis dofir, datt d'mënschlech Erfahrung
eng vun hinnen ass

An déi oppen Häerzer an harmonesch Gedanken

Si treffen sech, wou och ëmmer se sinn

Mat Léift, Guttheet a Fridden

Wann Dir méi vun dëse Messagen wëllt

Ech géif gärén méi ubidden

Mat oprechter Häerzlechkeet a beschte Wënsch

Mahmoud Abbas Masoud

Liest elo w.e.g. e puer vun de Messagen

Dës Léiermethoden hunn mir gehollef, nei ze entdecken

Dee onendleche Fridden, deen an all eisen Häerzer läit

Et huet mir e méi déift Vertrauen an d'Zukunft ginn

An ech hunn meng Léift fir Gott an déi, déi Hien kennen,

verstärkt

Et enthält wierklech Liicht a Segen

* * *

Ech fille e staarkt Gefill vu Dankbarkeet géintwärt Gott

Wien huet mech zu dëse spirituellen Léiere gefouert

Ech sinn iwwerwältegt vun engem Gefill vu Dankbarkeet

an Unerkennung

Fir d'Hëllef, déi ech kritt hunn, gött Gott Merci gesot

An d'Virlesunge vum weisen Paramahansa

Ech fille mech och, wéi wann ech op e wonnerschéint

Abenteuer gaange wier

Fir déi verstoppte Schätz vun der Séil an der Minn vu
mengem Liewen z'entdecken

* * *

An de Léiere vum Meeschter Paramahansa
Ech hunn eng stänneg fléissend Quell vu Fridden, Kraaft
a Vitalitéit fonnt
Et ass schwéier all d'Virdeeler opzezielen, déi domat
verbonne sinn

A mäin Alldag aus senge héije Gedanken

* * *

Ech liesen dës Virliesungen ëmmer erëm
All Kéier fannen ech nei Saachen, wéi wann
Ech hunn et nach ni virdu gelies
Fir mech ass et eng wuessend, reichlech Energiequell
Aus göttlichem Wëssen, Inspiratioun a Léift

* * *

Wat méi ech dës Léiere mat Konzentratioun a
Kontemplatioun liesen
Wann ech eng merkbar Verbesserung a mengem Liewen
spieren
Op dem materiellen, psychologeschen a spirituellen
Niveau

Et huet magnetesch Eegeschaften
Fir Guttheet an all gutt Saachen unzezéien

* * *

Wéi ech dës Virliesunge liesen
Ech hunn ugefaangen ze fillen, wéi wann ech op enger
Opwärtsstreck wier
Ech klammen intellektuell a spirituell Héichten erop
Ech war mir virdrun net bewusst doriwwer
Ech mengen och, datt et vill Verbesserungen a mengem
Liewe bruecht huet
An huet et méi räich a méi divers gemaach
Fréier war ech hallef waakreg
An elo fille ech e verstärkt Bewosstsinn

An d'Sensibilitéit am Gefill
Mäi Wonsch ass et, dës Iddien ze verbreedden
Fir datt aner dovunner profitéiere kënnen, sou wéi ech
dovunner profitéiert hunn

* * *

.fäerdeg gelies "
Un de Léierer Paramhansa, an ech fille vill Fridden
Göttlech Léift fëllt mäi ganz Wiesen

-

E Verglach tëscht Demut an Arroganz
Demut ass e fruchtbart Dall vum Bewosstsinn
Wou de göttleche Reen reichlech erofgeet a sech
sammelt

An et ass och onméiglech fir Reen sech op enger
Biergspëtz ze sammelen
Sou kënnen d'Waasser vum Wëssen sech net op de
Kapp vum arrogante Stolz sammelen
Arroganz mécht d'Dier fir Akzeptanz an Oppenheet zou,
.duerch déi Wëssen erakënnt
Demut mécht Dieren wäit op
Hie ríft no Wäisheet op, fir ze kommen an ze
etabléieren

Arroganz ass eng siichtbar Hässlechkeet, déi um
.Gesicht vun enger arroganter Persoun geschriwwe gëtt
D'Leit gi vun him ofgestoen a bleiwen vun him ewech
Demut ass e gemittleche Geroch, deen säi Besëtzer vun
.allen beléift a begehrt mécht

Arroganz kënnt vun engem Inferioritéitskomplex
Wat sech als e sogenannte Superioritéitskomplex
manifestéiert

Während Demut aus Wäisheet gebuer gëtt
oder Selbsterkenntnis

Arroganz refuséiert d'Sich no der Wourecht
Wat Demut ugeet, ass se sanft a wëllkomm fir
d'Wourecht

Hie biet hien, an dat Allerhellegst vu senger Séil
eranzegoen
Arroganz weist hir Onzouverlässegkeet duerch hir
gescheitert Versich
Anerer erofsetzen a se kleng maachen
Demut ass awer e wonnerbart Zeechen vu
.verständnissvollen Häerzer
E glänzend Beispill vu Gréisst an Adel
Eitelkeet ass e transparenten Mantel, deem vun Eidelen
gedroe gött
Demut ass d'Kleed vun der Dignitéit an der
Bescheidenheet
Arroganz verdreift Frënn a Wourecht aus sengem
Liewen
Demut zitt Frënn a Versteesdemech un
Den arrogante Mënsch ass wéi eng eidel Blechdous, déi
e Kaméidi mécht, wann een drop tippt
De bescheidenen Mënsch ass wéi e Gefäss gefëllt mam
geseenten Dréng vun der Wäisheet
Demut ass attraktiv; et verbreet Gléck ronderëm sech
Et zitt oprecht Frënn a léif Séilen un
De bescheidenen Mënsch bréngt Gutt a Segen a säi
Liewen
Mat senger Demut, wéi eng frësch, parfüméiert Rous
Mee Gott Äert Liewen mat Freed a Gléck fëllen
Ambitioun an Delinquenz
D'Ambitioun, Millionär ze ginn
Léift fir Räichtum a Gier no Schmeichelei
Et ass e falschen Standard vu richtigem Gléck
?A wien wëll op dës Manéier Millionär ginn
Hie verletzt sech net nëmme selwer
Et schued och aneren
Well et se op Weeër féiert, déi zu Misär a Béisen féieren
Zum Beispill, en einfachen Aarbechter an engem Hotel
Deejéinegen, deem e Millionär un deier Kleeder gesäit

Hie trëtt mat Stolz an Arroganz aus engem Luxusauto
eraus

Et gëtt vun engem Privatchauffeur gefuer
Hie beneit hien fir seng scheinbar Segen
Hie probéiert säi Liewensstil ze imitéieren
Hie léint Sue a kaaft sech en Auto, vläicht en
gebrauchten

Et erfuerdert deier Ënnerhalt
An hie kaaft aner Luxusartikelen
Wat hie falsch gleeft

Et wäert him e bestëmmten Ausgesinn ginn
Aus eidelem Pomp a illusoreschem Räichtum
Hie ass eng aarm Séil, déi mat senger knappe

Ressourcen spilt

Hie setzt sech Problemer aus, déi hie liicht hätt
vermeide kënnen

Et sinn nëmme wéineg déi, déi et realiséieren
Déi Persoun, déi hir Gesondheet a Gléck opfert
Um Altor vun der Angscht an der ustrengender Aarbecht
Nervenzerstéierungen an Häerzproblemer
Fir Millionär ze ginn

Hie täuscht tatsächlech déi Einfachgesénnt an

Onintelligent an

Op glatte Weeër ze goen

Wou d'Liewen duerch täuschend Erscheinungen

gemooss gëtt

Maacht sech glécklech

Wat de falschen Standard ugeet, deen
Räichtum ass dat ultimativt Zil am Liewen, iwwer dat et

kee weidert Zil gëtt

Dëst bréngt d'Leit dozou, op Tricken an Täuschung

zeréckzegräifen

Fir déi Einfachgesénnten ze täuschen an hinnen hire

Liewensënnerhalt ze klauen

Extravagant Liewensgewunnechten

Egal wéi d'Suen verdéngt ginn
Freed un Luef a Schmeichelei ze hunn ass en Zeeche
vun Naivitéit

Wéinst veruechtem Prahlen a widdegem Opweisen
All dëst dréit de Sucher vu Räichtum zu méi grousser
.Gier

An et gëtt onnéideg Methoden entwéckelt
Oder op Erpressung an oneethesch Praktiken
zréckgräifen

Fir méi Luxus ze kréien
Wat engem gebrachene Riet gläicht
Wat d'Hand verletzt, déi et hält

An net drop leeën
luxuriéist Liewen

De Wonsch, Suen op iergendeng Manéier ze besëtzen
An Angscht virun engem bescheidenen Haus ze liewen
An d'Angscht virum Verloscht vun der finanzieller
Positioun

An den Ae vun der Famill a vun der Gesellschaft
Nieft dem Egoismus
Dëst sinn alles Zeeche vu falschem Verhalen
Onberechenbar Abenteuer
Verloscht vun Empathie fir déi, déi et brauchen
Wann jidderee einfach liewe géif a sech einfach géif
undoen

D'Moud vum luxuriéise Liewen ass eriwwer
Wat féiert am meeschten
Ze vill Leed a Frustratioun
An d'Leit hunn probéiert spirituellt Qualitéiten ze
kultivéieren

An den edle Esseg amplaz
Egoismus muss eliminéiert ginn
Hie huet sech einfach gelieft a verfeinert Denken erginn
Standard a Testkriterium
Keng Geschäfte oder Kooperatioun sinn néideg

Mat deenen, déi e gesammelt Räichtum hunn
Déi, déi net dat fillen, wat anerer fillen
Hir Häerzer gi sech net méi mëll fir hir ellen Bridder
Och wann se se a futtise Lumpen a verhongerten gesinn
hunn
Räichtum selwer ass keng Sënn
Éischer kéint et e Segen an den Hänn vu gudden a
.generéise Leit sinn
Déi, déi Gott duerch seng räich Gnod beräichert huet
Déi, déi Freed hunn, aneren ze hëllefen
An hunn den Albtraum vun Aarmut an Ongerechtegkeet
vun hire Schëlleren opgehewen
Wierder hunn eng enorm Kraaft fir opzebauen oder ze
zerstéieren
Fir Bäileed a Komfort
Oder fir Séilen ze zerstéieren a Gefiller ze zerstéieren
Et gëtt Wieder, déi Verwirrung a Verwirrung
verursaachen
Wierder, déi Suergen verdreiwen an d'Häerzer
berouegen
Et gëtt Vertrauen a Komfort
Wierder, déi haart Kricher ausléisen
Wierder fir d'Atmosphär ze mëllen
An et lindert Ongléck a Laaschten
Gott huet de Mënsch mat ville Kaddoe geschenkt
Dëst beinhalt d'Fäegkeet, sech auszedrécken
Am geschwatenen, geschriwwenen a gehéierten Wuert
Fir eng sënnvoll an intim Kommunikatioun tëscht de
Mënschen
D'Mënschheet ass eng Famill
Trotz scheinbar ënnerschiddleche Considératiounen
Loosst Wieder e Mëttel sinn, fir d'Leit méi no ze
.bréngen, net fir se ze intimidéieren
Fir Berouegung ze schafen, keng Panik a Streidereien ze
verbreeden

Fir Harmonie ze schafen, net fir Onrou ze säen
Fir Hindernisser an Hindernisser ze eliminéieren
Nee, d'Weeër mat Dären an Hindernisser ze fëllen
D'Geschicht vum Benotzer, deen de Kinnek geléiert huet
Viru laanger Zäit huet e Kinnek engem vu senge Sujeten
gesot, datt wann hien net eng spezifesch Fro beäntwert, de
.Galge op hie waart

" ?De Mann huet geäntwert: "Wat ass d'Fro, Majestéit
De Kinnek huet gefrot: "Sot mir, wou ass dat göttlecht
" ?Bewosstsinn

De Mann huet de Kinnek ëm eng zwou Woche Gnod
gefrot, fir him d'Äntwert ze ginn, an de Kinnek huet senger
.Ufro nokomm

Dunn ass hien enttäuscht op seng Aarbechtsplaz
zréckgaangen a sot sengem Patron, datt hie mat sengem
Liewe bezuele géif, wann hien net bannent zwou Wochen
.d'Fro vum Kinnek beäntwert hätt

De Benotzer, dee fir seng Courage an Intelligenz
bekannt war, sot zu him
Loosst mech an Ärem Numm goen an ech wäert d'Fro "
". selwer beäntweren

De Benotzer ass zum Kinnek gaangen a sot zu him
Als éischt, loosst mech op Ärem Troun setzen, well „
während ech lech eppes erzielen, wat Dir net wësst, sinn ech
“. Äre Meeschter
De Kinnek huet dem Benotzer säin Troun presentéiert a
gesot

" ?Sot mir, wou ass dat göttlecht Bewosstsinn "
De Benotzer, deen um Troun souz, huet geäntwert:
." "Bréngt mir eng Kou
D'Kou gouf erabruecht, an de Benotzer huet gefrot:

" ?"Wou ass d'Mëllech
" De Kinnek huet geäntwert: "Am Euter
De Benotzer huet geäntwert: "Dat ass net de Fall,
Mëllech ass net nëmmen am Euter, mee an alle

Kierperdeeler vun der Kou, well Mëllech d'Essenz vun der
". Kou ass

Dunn huet de Benotzer eng Schossel Mëllech gefrot, an
wéi d'Schossel him bruecht gouf, huet hien de Kinnek gefrot:
" ?"Wou ass d'Botter

". De Kinnek huet geäntwert: "Ech gesinn keng Botter
De Benotzer sot: "D'Botter ass do, awer si ass duerch
d'Mëllech verdeelt. D'Mëllech réieren an d'Botter trennt sech
".a schwëmmt op d'Uewerfläch

Genee wéi Mëllech an allen Deeler vum Kierper vun
enger Kou präsent ass, a Botter duerch all Mëllechmoleküle
verdeelt ass, sou ass d'göttlecht Bewosstsinn an all Atom
.vun der Existenz präsent

Sou huet d'Weisheet vum Benotzer d'Liewe vu sengem
Patron gerett, well de Kinnek déi richteg Äntwert op seng Fro
.krut

Göttlecht Bewosstsinn ass net exklusiv fir déi
Erleuchteten; et existéiert an de Séilen an Häerzer vun allen.
Jiddereen, deen déif an d'Meditatioun daucht, wäert d'Dier
vu sengem Häerz opmaachen, d'Präsenz vum göttleche
Bewosstsinn spieren an d'Buch vum Liewen liesen. Ouni dëst
.tatsächlecht Gefill bleift d'Fro onbeäntwert

Wäis Männer soen

Fir datt eng Persoun am Liewen nätzlech ka sinn
Hie muss sech vun all béiswëllegen Absicht befreien
verletzend Gefiller an e Wonsch no Rache

Och berechtegt Onzefriddeneheet

Léift däerf net enttront ginn

D'Léift soll iwwer d'Gefiller gewinnen

Et bildet d'Basis vun der Interaktioun tëscht de Mënschen

Et gëtt Saachen an Interessen am Liewen, déi

onmoossbar besser sinn

Vun der Unzéiung vu Gefiller vu Haass a Roserei

Planung fir anerer ze schueden an an d'Fal ze falen

An d'Feier vun der Hell erfreenen

Och déi, déi sech op eng bestëmmt Manéier verhalten
Et ass net dem nobelen Zoustand vum Mënsch ugepasst
Wann d'Mënschheet nëmmen ophale géif, Béises
unzezünden an ze verstärken
Amplaz benotzt hien d'A vun der Zefriddenheet
Wat den allmächtige Schöpfer him geschenkt huet
Sech drop konzentréieren, gutt fir sech selwer an anerer
ze maachen
Well Gedanken a Gefiller op Haass limitéieren
D'Instrumenter vum Gutt deaktivéieren
Déi Gott der Mënschheet geschenkt huet, fir datt si se
benotze kënnen
Während senger kuerzer Rees an dëst Land
Falsch Konzentratioun féiert zu verhärteten Häerzer
An fir schlecht Verdächtigungen a feindlech Gefiller
z'erwächen
Wann et sech am Häerz verankert, ass et schwéier et
lass ze ginn
Dat ass eng miserabel Situatioun, an där déi
.pessimistesche Perspektiv zu gielzege ginn ass
Alles Schéint gëtt hässlech, an alles Exquisit gëtt
niddreg
Och Gesondheitsinstrumenter ginn Instrumenter fir
d'Produktioun
Toxine an déi schlecht Krankheet
Dat ass d'Häll
Gott soll eis an iech dovunner ewech halen
An iwwer säi Béist a säi Béist
Fridden sief mat dir
Méiglech bass du ëmmer vun Léift ëmginn

Sonn vum kosmesche Bewosstsinn

Dësen Artikel ass an der éischter Ausgab vun der
Zäitschrëft "East and West" am Joer 1925 erschéngen. Dës

Zäitschrëft, déi spéider als "Self-Knowledge" bekannt gouf,
gouf mat engem Zweck gegrënnt: d'Vëlker méi no beieneen
ze bréngen an dat Bescht vun den eenzegaartegen
Eegeschaften vun den Natiounen ze weisen, déi zum Opbau
vum groussen mënschlechen Gebai op dësem Planéit Äerd
.bäigedroen hunn a weider bäidroen

De groussen Léierer huet vill Jore laang geschafft fir e
Geescht vu Léift a Bridderlechkeet tëscht de Mënschen ze
fërderen, andeems hien den Austausch vun Erfarungen a
Wëssen encouragéiert huet, fir d'Liewe méi wonnerbar,
schéin a sënnvoll ze maachen. An dëser Hisiicht sot hien:
"Eise Hunger no Wëssen soll eis eis kleng Differenzen
vergiessen loossen an eis dréngen, d'Wourecht vun
aneren gären z'akzeptéieren. Loosst Ost a West sech
virbereeden, dat Bescht auszetauschen, wat hir Vëlker hunn,
well all Mënsche Bridder a Schwëstere sinn, a mir sinn all
".Kanner vun der enger universeller Heemecht

Ech souz op engem klengen Hiwwel mat zouenen Aen a
kuckt op déi stockdäischter Däischtert, déi mech ëmginn
huet. Am Ufank konnt ech näischt ausser Däischtert gesinn,
awer ech hunn no eppes Onbekanntes gesicht, awer
.gläichzäiteg Vertraut a Bekanntes

Ech hunn meng Aen opgemaach a mir déi wonnerschëi,
freedeg Welt ugekuckt, déi mat enger onendlecher Fläch vu
Moundlicht a blénkegen Stären an der Onendlechkeet vum
Weltraum geschmückt war, laachend Felder an Hiwwelen
mat smaragdgréngen Gräser sou méll wéi Samt, blénkeg
Biergketten, Wellen, déi op turbulent Mierer brieche, a
Stied, déi mat den onzählechen Leeschtungen an Erfindungen
vun der Mënschheet repräsentéieren. Awer alles, wat ech
gesinn hunn, schéngt mir ze veruerteelen, datt ech meng
Zäit mat Kontemplatioun verschwend hunn, a mech
beschëllegt hunn, en Dreemer ze sinn, verluer an enger Welt
.vun der Fantasie

D'Welt sot zu mir: "Firwat maachs du deng Aen zou a
wends du meng Schéinheet virun dengem Bléck ewech, a
"?liefs an eideler Däischtert an donkeler Eidelkeet
Ech hunn zeréckgeflüstert: "O couragéierten Andränger,
wann et net fir bannenzeg Schéinheet wier, hätt deng
"!Schéinheet kee Glanz oder Glanz
Soubal dëse Gedanke mir duerch de Kapp koom, hunn
ech e verstoppte Ruff aus engem déiwe Wénkel vu menger
Séil gefillt, a meng Sënner hunn geziddert an d'Zellen a
.mengem Kierper hunn erëmbeliewt
Ech hunn meng Aen erëm zougemaach fir e Mier vun
Däischtert ze gesinn. Ech hunn intensiv an d'Häerz vun der
stockdäischterer Däischtert gekuckt, op der Sich no engem
Schimmer vu Liicht - e Liicht, vun deem ech wousst, datt et
et gött, a just eng Sich gebraucht huet, bis ech et fonnt
hunn. Op eemol hunn ech e schwaache, bal liichtende
Gedanke gesinn, deem aus enger vun den Ecken vun där
déiwer, geheimer Kummer koom. Ech hunn meng
Opmierksamkeet op déi schwaach Iddi konzentréiert, an et
huet ëmmer méi hell gegläntzt, bis et seng verstoppte
.Herrlechkeet opgedeckt huet
An ech hunn entdeckt, datt ech do ouni Aen gesinn an
all Gedanke blénken gesinn hunn, wéi e Blëtz, deem blénkt
an dann verschwënnt, oder blénken wéi eng Trapp vu
reichleche blénkege Meteore, déi e Sprëtz Liicht fräisetzen,
deem op eemol erschénkt an dann um Himmel vu mengem
Geescht verschwënnt. Ech konnt all Blëtz, all Funken zielen
an de Wäert vun Zäit an Energie vun all eenzel realiséieren.
!Wat eng glorräich metaphysesche Visioun
An ech konnt och ouni meng Oueren héieren, an ech
hunn mat sou vill Kloeerheet der schwaacher, awer
donnernder Stëmm vu menge Gedanken nogelauschtert. Jo,
ech hunn dem déiwe Geflüster vum Gewësse an der roueger
Stëmm vun der Wäisheet nogelauschtert. Ech hunn alles
héieren, wat dës Stëmmen mat sou vill Kloeerheet gesot

hunn, wéi wann ech et nach ni virdru héieren hätt. An fir
d'éischt Kéier hunn ech d'Präsenz vun dësen onsichtbaren,
inneren Familljememberen gefillt. Ech hunn hiert Matgefill an
hir Gläichgültigkeet géintwärt mir gefillt. Dës
Familljememberen, déi viru laanger Zäit an den Déifte vu
mengem Wiesen, an donkelen Zëmmeren, gelieft hunn, mäi
Schicksal geplot, koordinéiert a geformt hunn. Awer si sinn
verstoppt, demüteg a verstoppt bliwwen, wéi wann se keng
.Präsenz oder Existenz hätten

Wat eng immens Aarbecht maacht Dir, geheime
Familljememberen a Frënn! Firwat trëtt Dir net sou kloer an
?oppe op

Hues du Angscht virun de raue Blécker vum
mënschleche Geescht? Oder hues du vläicht Angscht, an der
blasser Dämmerung vu Mentalitéiten ze erschéngen, déi net
fäeg sinn, raffinéiert, delikat ze denken! Oder hues du vläicht
Angscht, virun de gewaltege Schwéngunge vun der dichter
!Matière ze ersticken

Awer wéi gutt bass du doran, aus donkelen Raim
erauszeschleichen, fir Wolkenkratzer, mächtég Brécken an
all méiglech materiell Leeschtungen ze bauen, an dann
zréckzekommen, ouni datt iergendeen dech bemierkt oder
!feiert

Den Zuch, deen duerch d'Däischtert vun der Nuecht
rast, déi brüllend Fligere, déi mächtég Schëffer, déi wéi
Dierfer op der Uewerfläch vum Ozean schwiewen,
d'Meeschterwierker vun der Konscht, den Tempel vun der
Jongfra Athena, de Parthenon an den Taj Mahal, all sinn
Wonner, déi vum Mënsch gemaach goufen, an all erënneren
mech un dech an deng Kräfte, inspiréiert vu mächtege
!Gedanken

Mee wann ech de Séi mat sengem schimmernde
Waasser gesinn, déi mech locken, mäin Duuscht ze läschen,
an déi donkel Wolleken, déi Flëss a Waasserfäll vu Reen
fräisetzen, fir d'Felder an d'Beem, déi mat séissen, leckere

Friichten belueden sinn, ze ernähren; a wann ech d'Liicht
vum Vollmound bei Nuecht unzünden gesinn, an de Kreeslaf
vun de Joreszäiten observéieren, an d'Äerd an engem décke
Grasteppech drapéiert, an déi rout Wolleken, déi vun de
Stralen um Rideau vum Horizont a Forme geformt sinn, dann
all dës exquisit, onvergläichlech Biller gesinn ech, an ech
betruuechten déi kosmesch Hand, déi mat Kraaft a Wäisheet
!iwwerall schafft

An ech denken erstaunt un déi kosmesch Stëmm, déi
d'Sonn, de Mound, d'Planéiten, d'Äerd, d'Natur, d'Joreszäiten,
all déi blann Kräften, d'Mierer mat hiren Gezäiten, de
Mënsch, d'Liewen an den Doud befiehlt, an si héieren hir
.Stëmm a gehorchen hir

Gëtt et eng verstoppt Eck, ouni Grenzen oder Enn, wou
erleichten Iddien verstoppt sinn an am Universum
?operéieren, ouni datt iergendeen se bemierkt
Ech hunn duerch d'Fënstere vun der Erënnerung
gekuckt an mech un den Ufank vu menger Kandheet
erënnert, wéi d'Sonn vu mengem Bewosstsinn um Himmel
vu mengem Liewen opgaangen ass. An wéi se lues a lues
aus der Däischtert vum Ënnerbewosstsinn opgaangen ass,
huet se nëmmen en klengen Deel vum Horizont vu mengem
Geescht beliicht, sou datt ech näischt gesinn hunn ausser
meng Mamm, meng Spillsaachen an e puer Stécker
.Séissegkeeten a verschiddene Faarwen

Méi spéit, wéi mäi Bewosstsinn méi hell gouf, hunn ech
en méi groussen Deel vu mengem mentalen Horizont gesinn;
en ass erliichtert ginn, an ech hunn vill Saachen gesinn, déi
ech nach ni virdru gesinn hat. Ech hunn meng Frënn, meng
Famill, meng Noperen, mäi Land gesinn - alles ass
.opgedaucht a gouf a mengem Siichtfeld integréiert
Um Himmel vu mengem Geescht huet d'Sonn vu
mengem Bewosstsinn mat engem stännege a mächtege
Liicht geschéngt, an alles beliicht, wat virdru verstoppt war.
Ech hunn all Mënschen, all Natiounen, all Wesen, d'Natur,

Planéiten, Stären an all stralend Elektronen gesinn. Ech hunn
!souguer de Kosmos an den onendleche Raum gesinn
An ech wousst virdrun net, datt ech an der Däischtert vu
mengem Geescht d'Sonn vum kosmesche Bewosstsinn
!entdecken géif
Kontroll vun béisen Tendenzen

Eng Persoun, déi ze vill Alkohol drénkt, gëtt süchteg, an dës Sucht féiert zu enger schiedlecher an heimtückescher Gewunnecht. Wa si sech net beméien, mam Drénken opzehalen, kënnen si en Alkoholiker ginn, deen ënner engem onkontrolléierbare Verlaangen no Alkohol leid. Dës ongelécklech Persoun ginn hiert Geld dacks fir Alkohol aus. Si iessen wéineg a schéngen eng gewëssen Nährstoffausgläich vum berouschenden Gedrénks selwer ze kréien. Well dës zerstéierend Gewunnecht sech verankert, verléieren si hiert Verantwortungsgefill fir hir eege Gesondheet an hire Status an hirem Heem, a Gemeinschaften an an der Welt.

Déi virdrü Beschreiwung vun intoxizéierten Alkoholiker ass nëmmen eng Illustratioun vun deem, wat ech "mental Alkoholiker" nennen. Dës mental oder psychologesch Alkoholiker kënnen jee no hire spezifesch psychologesch Konditiounen klasséiert ginn, déi chronesch a schwéier ze behandelen kënnen sinn, wéi zum Beispill Roserei, Angscht, ongebremschte sexuell Verlaangen, Freed um Schued vun aneren, Glécksspiller, Klauen, Näid, Haass, Gier, schlecht Laun, Scharlatanismus, Dummheet a Wahnsinn.

Wann eng Persoun anormal Ausbréch vu Roserei, Angscht, Näid oder engem vun den uewer genannten Eegenschaften aus der fréier Kandheet weist, ass dat e Beweis dofir, datt si dës anormal psychologesch

Gewunnechten an engem fréiere Liewen ugeluecht huet. Elteren, déi eng vun dëse schiedleche psychologeschen Tendenzen bei hire Kanner bemierken, och a jonken Alter, sollten d'Saach eescht huelen a Schrëtt ënnerhuelen, fir ze verhënneren, datt d' Kand eng psychologesch Sucht entwéckelt, am Idealfall andeems se et an en anert Ëmfeld ënner der Betreung vu spirituellen Mentoren placéiert.

Mat gudder Gesellschaft an engem ënnerstëtzen Ëmfeld iwwer e puer Joer kann e psychesch kranken Alkoholiker vum ersticken Grëff vu senger Laster befreit ginn. Während hien déi richteg medizinesch Versuergung an engem ënnerstëtzen Kader kritt, muss de psychesch kranken Alkoholiker iwwer déi schlimme Konsequenze vu senger veruerteelte Gewunnechten informéiert ginn a encouragéiert ginn, driwwer nozedenken an eng echt Ustrengung ze maachen, fir dës ofgräifend an zerstéierend Verhalen ënner kenger Ëmstänn ze vermeiden. All Fall vun enger psychesch kranker Gewunnecht, déi hien an enger fréierer Inkarnatioun erwuerwe huet, stäerkt a verankert se am bewossten Geescht, bis den Eenzelen am jiddwer Sënn vum Wuert dovun versklavt gëtt.

Déi rosen, wellüteg oder gierig Persoun vergiesst hir Plaz a ignoréiert hir Bezéiung mat der Gesellschaft, mécht grave Feeler, déi hiert eegent Liewen an d'Liewe vun aneren zerstéieren. Vill vun dëse psychesch kranke Leit gleewen, datt si duerch d'Ausdrécke vun hire psychologesche Gewunnechten hir Ausdréck ausloossen a sech berouegen. Wéi och ëmmer, sech u schiedlechen Impulser ze hänken ass eng Gewunnecht mat schlimmen Konsequenzen, well duerch d'Widderhuelung vun esou engem widdege Verhalen gëtt eng Persoun psychologesch ofhängeg a

mécht sech selwer zu engem Lach an den Ae vun aneren, iwwerall an zu all Zäit.

Wann Kanner enger gëfteger Ëmwelt ausgesat sinn, während hire Geescht nach ëmmer an der Entwécklung a formbar ass, entwéckele si schlecht Gewunnechten, déi, wa se net kontrolléiert ginn, zu schwéiere psychesche Krankheeten féiere kënnen. Elteren, déi eng plötzlech Ännerung bei hirem Kand bemierken - wéi zum Beispill e Kand, dat virdru roueg ass a stänneg onzefridden ass - müssen genau oppassen, d'Ursaache vun hirer Frustratioun an hirer Verzweiflung identifizéieren an ugoen, a nei, konstruktiv Weeër fannen, fir datt si hir Energie op eng nützlich an effektiv Manéier kanaliséieren.

Déi, déi ee vun den uewe genannten Charakteristiken opweisen, si mental Alkoholiker. Si reiden recklos an onverantwortlech op de rasende Stréim vu schlechte Gewunnechten a zerstéieren hiert Gléck duerch hir hëlleflos, fräiwëlleg Hingabe un d'Stréimunge vun hire Leidenschaften an andeems se hir schlëmmst Qualitéiten weisen.

Et ass sënnslos, psychesch krank Alkoholiker ze veruerteelen, ze ermahnen oder fir hir gewaltsam Tendenzen ze verantworten. Hire psycheschen Zoustand ass eng Konsequenz vun hire widderholte schlechte Gewunnechten. Si sollten wéi psychesch krank Patienten behandelt ginn, déi un onkontrolléierbar psychologesche Stéierunge leiden.

D'Wiessele vu Begleeder ass déi effektivst Behandlung fir all Form vun akuter psychescher Intoxikatioun, well de Wëlle vun der psychesch intoxizéierter Persoun vun der Gewunnecht versklavt ass an dofir kee Widderstand géint d'Béist huet. Déi passendst Behandlung ass, si direkt an eng Ëmwelt ze versetzen, déi als Géigegëft géint hire vergëfte

psycheschen Zoustand wierkt. Eng reizbar Persoun soll - wa méiglech - mat enger oder méi Leit zesumme gesat ginn, déi net emol ënner provokativen an reizbaren Ëmstänn rosen ginn. Eng wellusteg Persoun soll vu Leit mat Selbstkontrolle ëmgi sinn. En professionellen Déif brauch eng Gesellschaft vun éierleche Leit. Enger schüchterer an ängstlecher Persoun kann gehollef ginn, andeems se encouragéiert gëtt, sech mat couragéierte Leit ze verbannen an d'Biographien vun Helden ze liesen. Déi mat engem stachelegt Temperament an enger sauer Natur sollten Gesellschaft mat deenen hunn, déi eng frëndlech an natierlech sympathesch Natur hunn.

De psychesch kranke Alkoholiker muss sech drun erënneren, datt Verstopfung oder eng schlecht Darmfunktoun, zesumme mam Konsum vu Fleesch, besonnesch Rëndfleisch a Schwäinefleisch, seng psychesch Krankheet verschäerfen a weider am Gehir verankeren. Vill Uebst a Geméis an seng deeglech Ernährung anzebannen, een Dag pro Woch e Fruuchtjusfasten ze praktizéieren an heiansdo méi laang Fasten anzebannen, wäerten immens hëllefen, d'Gehirregionen ze modifizéieren, wou schiedlech Gewunnechten konzentréiert sinn.

Exzessiv sexuell Aktivitéit beschiedegt den Nervensystem an d'Gehirzellen a fërdert Roserei beim psychesch kranken Alkoholiker. Ausserdeem schwächt exzessiv sexuell Genoss d'Willenskraaft. Dofir müssen all psychesch krank Alkoholiker léieren, hir sexuell Drang ze kontrolléieren, fir Moderatioun an hire Bestietnesbeziéungen ze praktizéieren, sou wéi se vun der Natur virgeschriwwen sinn.

Mir stellen dacks fest, datt d'Brotwinner oder d'Versuergungsleit an der Famill - egal ob Papp oder Jong, an a verschiddene Gesellschaften, Mamm oder

Duechter - eng Tendenz zum Alkoholismus weisen, well se d'Gefill hunn, dass hir Positioun hinnen d'Recht gëtt, hire Wëllen ze kontrolléieren an opzedrängen. Dës kleng Diktatoren sollten hire Roserei net op d'Familljememberen ausléisen, déi se brauchen an dovun ofhängeg sinn, well wann se dat maachen, verléieren se de Respekt an d'Unerkennung vun hire Léifsten.

Wann en Diktator vun der Famill mengt, dass hie kann doheem maachen, wat hie wëll, fänkt hien un, seng onangenehm Charakteristiken a veruerteelbar Qualitéiten och ausserhalb vum Familljekrees ze weisen. Schlussendlech gewinnt hie sech un dësem schändlecht Verhalen a handelt deementspreechend, iwwerall an zu all Zäit. Wann dës Tyrannen net hire Wonsch kontrolléieren, hir Léifsten ze dominéieren, gi se lues a lues geeschteg onstabil, handeln ouni emotional Reife a verursaachen immens Problemer fir déi, déi hinnen no stinn, déi, déi heiansdo mat hinnen interagéieren, a fir sech selwer.

Jiddereen, deen mengt, dass hien psychesch krank ass, soll sech behandelen. Op d'mannst soll hien ophalen, anerer ze infizéieren. Stellt Iech vir, Dir setzt roueg doheem a liest vläicht e Buch beim Kamäin, wéi op eemol e stinkende Skunk an Äert Haus kënnt! Natierlech gëtt et e Kaméidi, an Dir an Äre Ëmgebend wäerten ouni Zweifel probéieren, de Skunk ze verdriewen, andeems Dir Iech mat den désagréablen Chemikalien dränkt. Dofir gi souwuel dem Stot wéi och dem Skunk schued.

Ähnlech ass et net richteg fir e mënschleche Skunk an eng Ëmwelt ze kommen, déi seng Präsenz net wëll, well hie kéint jidderee ronderëm sech irritéieren a schlussendlech grausam behandelt ginn.

Denkt drun, meng Frënn, datt de mënschleche Skunk, deen déi mental Zidderen vun enger béiswëlleger Natur dréit, déi a sengem Gesiicht reflektéiert a seng Aen ze gesinn sinn, a rouegen, friddlechen an rouegen Ëmfeld groussen Schued verursaacht. Dëse Mënsch ass néierens wëllkomm.

Seng psychesch Situatioun ze verstoppen ass besser, wéi sengem Afloss ënner de Leit nozeginn. Schimmt Genoss oder fräie Laf fir seng Wënsch a Leidenschaften ass de fruchtbare Buedem, an deem pränatal an postnatal Impulser wuessen a bléien. Dofir muss jiddereen, deen un dëser Krankheet leid, extra virsiichteg sinn, net an engem Ëmfeld ze liewen, dat déi ugebuer psychologesch Somen vu schlechte Gewunnechten oder aggressiven Tendenzen erniert.

Natierlech, wann Dir een begéint, deenlech mat gespillter Schmeichelei behandelt anlech mat engem künstleche Laachen usprieht: "Laang net méi gesinn!", während hien zu sech selwer seet: "Gott soll d'Stonn verfluchen, déi eis zesummebruecht huet", da fillt Dir seng Gefiller, Dir fillt Ofneigung géint hien, an Dir sidd iwwer säi falscht Schmeichelei enttäuscht.

Perséinlech wëll ech wëssen, wou ech mat de Leit stinn. Ech léiwer Eierlechkeet, egal wéi verletzend oder haart se ass, wéi falsch Virwand. Keen wëll d'Schlaang vun der Heuchelei ënner engem Bouquet vu rosen Laachen oder hannert séissen, schmeichelhafte Wieder op sech weisen.

Trotzdem ass et besser fir den psychesch kranken Alkoholiker, frëndlech géint iwwer aneren ze sinn, och wann et nëmme fir d'Schau an d'Virstellung ass, anstatt se mat de Gëfter vu sengem onheilvollen Charakter ze infizéieren.

Déi deeglech Übung vun der Selbstkontrolle, och a kleng Saachen, hëlleft dem psychesch kranken

**Alkoholiker, lues a lues senger bedauerlecher
Vergnügung u schlechte Gewunnechten ze
entkommen.**

Fridden sief mat dir

Konzentrationskraft

**Fir datt e Sucher empfänglech gëtt, muss hien
roueg sëtzen a seng Gedanken op e Wonsch
konzentréieren, deen et wäert ass, konzentréiert ze
ginn, bis säi Geescht a seng Gedanken komplett vun
där Iddi absorbéiert sinn. Wann de mënschleche Wëlle
mam allwëssenden an allmächtege göttleche Wëllen
iwwereneestëmmt, kann en erfollegräich benotzt
ginn, fir dat gewënscht Zil z'erreechen. Ee kann net
einfach sëtzen a waarden, bis den Erfolleg him an de
Schouss fällt. Wann Dir Äre Kurs setzt an Iech
entscheet, no vir ze goen, musst Dir Äre Wëllen
aktivéieren a praktesch Ustrengungen ausüben, an
Dir wäert feststellen, datt all d'Elementer vum
Erfolleg vun do kommen, wou Dir en am mannsten
erwaart. An Ärem Wëllen, gelueden mam göttleche
Stroum, läit d'Äntwert op Är Gebieder. Wann Dir dëse
Wëllen benotzt, maacht Dir d'Fënster op, duerch déi
Dir d'Äntwert op Är Gebieder kritt. Dëst ass meng
eegen Erfahrung. An der Vergaangenheet hunn ech
probéiert bestëmmte Saachen ze maachen, einfach fir
mäi Wëllen ze testen, awer elo maachen ech dat net
méi, well ech den Ausgang scho weess: alles, wat ech
wënschen, gëtt wouer.**

**Viru ville Joren hunn ech eemol ee vu menge
Jünger irrrelaf gesinn. Well ech déi inévitable a
schmerzhaft Konsequenze vu senger Handlungen
virausgesinn hunn, hunn ech probéiert, hien mat all
logesche Mëttelen ze iwwerzeegen, vu sengem Wee**

zréckzekommen. Mee ech hunn festgestallt, datt ech him net hëllefe konnt, well hie fest entschloss war, de Wee vum Béisen weiderzefueren. Schlussendlech hunn ech zu mir gesot: "Well hie dat maache wëll, loosse ech hie rouen." Mee meng Léift a meng Suerg fir hie koumen séier zréck, an ech souz ënner engem Banyanbam a virgestallt hien. Mat brennendem Eifer hunn ech him ëmmer erëm déi folgend mental Botschaft geschéckt: "Ech bieden dech, zréckzekommen." Owes huet sech e staarkt, intuitivt Gefill a mir geweckt, souwuel am Kierper wéi och am Geescht, datt hie wierklech zréckkéim. Op eemol ass de "verluerene Jong" opgetaucht, nodeems hien heemkomm war. Hie begréisst mech mat enger Verneigung a sot: "De ganzen Dag laang, wou ech gaange sinn a wat ech och ëmmer gemaach hunn, hunn ech däi Gesiicht gesinn." Wat bedeit dat?" Ech sot: "Gott huet dech duerch mech geruff. Et war säi Ruff, net mäin. Mäi Wonsch war net egoistesches, mee ech war fest entschloss, dës Plaz net ze verloossen, bis du zréck kënns." Dës Zort Entschlossenheet kann grouss Verännerungen an der Welt bréngen. Et ass wierklech eng erstaunlech a wonnerbar Kraaft!

Dofir huet déif Gebieder eng staark an déifgräifend Wierkung. Déi bescht Zäit fir ze bieden ass nuets, wann d'Oflenken minimal sinn. Wann Dir et néideg fannt, owes e bëssen ze schlofen, maacht dat, fir Äre Geescht während den Nuetsgebieder waakreg a konzentréiert ze halen, a fir bei Gott ze sinn. Dëst kann am Ufank schwéier schéngen, awer et gëtt mat weiderer Ustrengung méi einfach, an Dir wäert iwwerrascht sinn vun de wonnerbare Resultater, déi Dir erreecht. Wann Dir en eenzegaartegen, dynamesche Wëllen hutt, fänkt Gott

un ze äntweren. A wann den onendlechen Absolut säi Stille brécht, wäert Dir mat Freed iwwerwältigt sinn. Awer soulaang eng Persoun och nëmmen een eenzegen egoistesche Wonsch huet, d'Kraaft vun hire Gebieder aneren ze beweisen, oder wann se se an eng Wuer maachen, fir dovun ze profitéieren, verléiert se dës Kraaft, a Gott äntwert se net méi, well se eng Barrière tëscht sech selwer a Gott opgeriicht hunn, andeems se sech vun Him distanzéiert hunn. Gott kennt nëmmen zum Sucher, wann se éierlech a wouer sinn, a wann se Hien fir säi Wuel gär hunn. Wann eng Persoun selbstbewosst ass a sech op Stolz a Prahlerei zréckgräift, weess Gott, datt se se net wëllen, mä éischer hiren eegene Stolz verherrlechen, an Hie wäert hir Invitatioun net akzeptéieren.

Wien wäert mat Entschlossenheet a Beharrlechkeet duerchhalen, bis Gott äntwert?

Gott ass d'Essenz vun der Léift an d'Quell vun der Häerzegkeet. Wann Dir wësst, wéi Dir meditiéiere kennt, mat Him ze verbannen, äntwert Hien op Är léif Ufroen. Et ass net néideg ze bieten, fir Him z'erreechen. Mee wien wäert sech déi néideg Zäit widmen? A wien wäert duerchhalen, bis se zu engem flammende Inferno vu mentaler Konzentratioun ginn, fir seng Äntwert ze kréien?

Wann Dir Scholden hutt, déi Dir net bezuele kennt, oder wann Dir eng Aarbecht wëllt, meditiert als éischt. An der Rou, déi op déif Meditatioun kennt, konzentréiert Äre Geescht mat onerschütterlecher Entschlossenheet op Äre Besoin, awer iwwerwaacht net stänneg den Ausgang. Wann Dir e Som an d'Äerd setzt a weider grueft fir ze kucken, ob et wiisst, wäert et ni sprützen. Ähnlech, wann Dir - all Kéier wann Dir

**biet - no engem Zeeche sicht, datt Gott Äre Wonsch
erfëllt huet, kritt Dir net dat, wat Dir wëllt. Biet
weider ouni Ënnerbriechung a loosst de Rescht Gott
iwwer. Är Roll ass et, Gott seng Opmierksamkeet op
Äre Besoin ze zéien an Ären Deel ze leeschten, fir
Hien ze hëllefen, Är Hoffnung ze erfëllen. Am Fall vu
schwéiere Krankheeten, zum Beispill, maacht alles,
wat Dir kënnt, fir d'Heelung ze fërderen. Awer wësst
mat Sécherheet, datt déi lescht Heelung a Gottes
Hänn ass. Loosst dëse Gedankelech all Nuecht an
Ärer Meditation begleeden. Biet mat grousser
Entschlossenheet an absolutem Vertrauen, an een
Dag wäert Dir feststellen, datt d'Krankheet op eemol
verschwonnen ass.**

**De Geescht kritt als éischt Suggestiounen, dann
lued Gott de Geescht mat senger Kraaft op.
Schlussendlech setzt d'Gehir Liewenskraaft fräi, fir
Heelung ze bewierken. Dir kennt net den Ëmfang vun
der göttlecher Kraaft, déi an Ärem Geescht
gespäichert ass. Si kontrolléiert all
Kierperfunktiounen. Dir kënnt all kierperlech
Konditioun mat dëser Kraaft vum Geescht
behandelen. Et ass essentiell, als éischt déi richteg
Meditatiounsmethod ze kennen, an dann kënnt Dir
d'Kraaft vun der Konzentratioun, verstärkt duerch
göttlech Kraaft, benotzen, fir de Kierper ze heelen
oder all aner Krankheet ze behandelen.**

**Probéiert all Dag eppes Schwiereges ze maachen.
Probéiert weider, och wann Dir fënnef Mol scheitert.
Wann Dir et fäerdeg bréngt, benotzt Är fokusséiert
Willenskraaft fir eppes anescht z'erreechen. Op dës
Manéier wäert Dir fäeg sinn, grouss Saache méi séier
z'erreechen. Willenskraaft ass e liewegen Ausdrock
vum Bild vu Gott an Iech. An der Willenskraaft läit**

onendlech Kraaft: déiselwecht Kraaft, déi all d'Kräfte vun der Natur kontrolléiert. An well Dir no dem Bild vu Gott geschaf sidd, ass dës Kraaft an Ären Hänn fir alles z'erreechen, wat Dir wëllt: Dir kënnt Wuelstand a Fülle schafen an Haass a Léift transforméieren. Frot Gott, Iech ze hëllefen, Kierper a Geescht ze kontrolléieren, an dann kritt Dir Gottes Äntwert. Ech gesinn stänneg, datt meng héchst Wënsch scho erfëllt sinn.

Eise gréisste Besoin ass Gott

Op der Stirn, tëscht den Auebrauen, läit d'Paart zum Himmel. Dëst Gehirnzentrum ass de Sëtz vum Wëllen. Wann Dir Äre Geescht roueg op dëst Zentrum a Wëllen konzentréiert, gëtt alles wat Dir wënscht erfëllt. Dofir däreft Dir Äre Wëllen ni fir béis Zwecker benotzen. Enger Persoun ze schueden ze wëllen oder där Persoun Schued ze wënschen, ass e schreckleche Mëssbrauch vun der Muecht, déi Gott Iech ginn huet. Wann Dir feststellt, datt Äre Wëllen Iech op de falsche Wee féiert, musst Dir direkt ophalen. Well an där Richtung ze goen ass net nëmmen eng Verschwendung vun hellegener Energie, mee et wäert Iech och dozou féieren, dës Muecht ze verléieren, an Dir wäert se net méi och fir gutt Zwecker benotze kënnen.

Als éischt müssen d'Gebieder logesch a legitim sinn. Mir sollten Gott net ëm Saachen froen, déi an der natierlecher Uerdnung vum Liewen onméiglech oder onvernünfteg sinn. Mir sollten nëmme fir eis wesentlech Bedierfnesser froen. Et muss och tëscht "essentiellen Bedierfnesser" an "net-essentiellen Bedierfnesser" ënnerscheet ginn. Dee beschte Wee fir sech vun "net-essentiellen Bedierfnesser" ze heelen

ass, dës Bedierfnesser am Liicht vun der Logik an der Vernunft z'ënnersichen an ze granztéieren. Vu grouse Gebaier ze dreemen war fréier ee vu menge Hobbien, awer dee Wonsch ass elo verschwonnen. Ech besetzen scho vill sou Strukturen, mat all de Problemer, déi dat a punkto Reparatur an Ënnerhalt mat sech bréngt. Besëtzt ass eng lästeg Verantwortung. De Wonsch, steril Saachen ze besetzen, muss opginn ginn, an ee muss sech eleng op déi tatsächlech Bedierfnesser konzentréieren.

Dem Mënsch säi gréisste Besoin ass Gott. Wann hie Gott kenneléiert, gëtt hien him net nëmmen seng "néideg Besoinen", mä och seng "net-néideg Besoinen"! Hie wäert all Wonsch vu sengem Häerz erfëllen, genoe wéi hie seng léifst Hoffnungen an Dreem erfëllt.

Als Jong an Indien hat ech de staarke Wonsch, e Pony ze besetzen, awer meng Mamm huet mir dat net erlaabt. Jore méi spéit, wéi ech meng Jongeschoul zu Ranchi gegrënnt hunn, hunn ech eng Stuet matbruecht, déi mir benotze konnten. Enges Moies hunn ech festgestallt, datt si e Fohlen op d'Welt bruecht hat, genoe wéi ech et a menger Kandheet gewënscht hat! Sou Prüfungen sinn mir schonn dacks geschitt. Viru laanger Zäit, wéi ech op enger Rees a Kaschmir war, hunn ech dës Gebai (den Hauptquartéier vum Selbsterkennen) an enger Visioun gesinn. Jore méi spéit hunn ech dës Plaz gesinn an direkt als datselwecht Gebai erkannt, wat ech an der Visioun gesinn hat, well ech gemierkt hunn, datt Gott et fir mäin geduecht hat.

Wann Dir déif a bestänneg biet, wäert Dir eng grouss Freed spieren, déi Äert Häerz erfëllt a Äert Wiesen erfëllt.

Sidd net zefridden oder iwwerzeegt, bis Dir déi Freed fillt, well wann Dir déi iwwerwältegend Freed an Ärem Häerz fillt, wësst Dir, datt Äert Gebied Gott erreecht huet an datt Dir a senge Gedanken sidd an Ären Här lech gött an Dir wäert zefridden sinn.

Gott soll dir Erfolleg ginn, Fridden soll mat dir sinn

Véier wesentlech Methoden

D'Verbindung tëscht dem spirituellen Selbst a Kierper a Geescht ass d'Ursaach vun all eise Péng, Aschränkungen, Restriktiounen, Mängel a Mängel. Wéinst dëser Verbindung erliewe mir Opreegung souwuel wéi Péng a Freed, bis zu engem Grad, datt mir keng göttlech Freed oder Bewosstsinn erliewe kënnen. Relioun bedeit a sengem Wesen d'stänneg Vermeidung vu Péng an d'Erreeche vu purer Freed oder .Gott

Genee wéi dat richtegt Bild vun der Sonn net kloer op der Uewerfläch vu turbulentem Waasser ze gesi ass, sou kann och déi richteg, glécklech Natur vun der spiritueller Séil (d'Reflexioun vum ganze Geescht) net duerch d'Wellen vun Onrou an Angscht verstanen oder gefaasst ginn, déi aus der Identifikatioun vun der Séil mat de schwankenden an

verännerleche Zoustänn vu Kierper a Geescht entstinn. A
genee wéi turbulent Waasser dat richtegt Bild vun der Sonn
verzerzt, sou verzerzt och e gestéierte Geescht déi éiweg
glécklech Natur vun der banneschte Séil duerch dës
.Identifikatioun oder Bindung

Den Zweck vun dësem Kapitel ass et, déi einfachst,
korrektst an effektivst Weeër z'entdecken, déi jidderee
praktizéiere kann, déi dat éiweg glécklecht spirituellt Selbst
vu senger schmerzhafter Bindung un de Geescht an de
Kierper befreien, doduerch et permanent vu Péng a Leed
verschounen an et zu der spiritueller Freed erhiewen, déi
.d'Essenz vun der Relioun ass

:Osteuropäesch Wäisheetsbicher soen

Wann Dir lech iwwer de Kierper erhiewe kënnt a"
feststellen, datt Dir eng Séil sidd, da géift Dir éiweg Gléck
".hunn a vun all Péng befreit sinn

Et gi véier fundamental, universell reliéis Weeër, deenen

hir deeglech Praxis hëlleft, dat spirituellt Selbst vun de
Restriktiounen vum Kierper a Geescht ze befreien. Dës véier
Weeër ëmfaassen all vernünfteg reliéis Praktiken, déi vu
Prophéiten, Hellegen an erleichten Weisen geléiert oder
.recommandéiert ginn

Reliéis Praktiken sinn déi, déi vun de Prophéiten a Form
vu verschiddene Doktrinen etabléiert a geléiert goufen. Déi
mat limitéiertem Abléck verstinn déi richteg Bedeitung vun
dësen Doktrinen net, akzeptéieren hir iwwerflächlech
Bedeutungen a falen no an no op den Niveau vu Ritualer,
Zeremonien, Formen, Bräich, Traditiounen a strenge
Praktiken erof. Dëst ass d'Quell vum Fanatismus géint iwwer
.Parteien a Sekten

Mir müssen eis bewusst sinn, datt mir net fir Reegelen a
Gesetzer geschaf goufen, mä si existéieren fir eis. Si änneren
sech, wéi mir eis änneren, an entwéckele sech, wéi mir eis
entwéckelen, an et ass eis Pflicht, eis un d'Essenz vun der

Regel ze halen, net un hir äusserlech Erscheinung, aus
.Ignoranz a Fanatismus

Bräich a Forme vum Gottesdéngscht ënnerscheede sech
jee no de verschiddene Denkschoule, awer déi reng Essenz
vun de verschiddene Denkschoule vun de Prophéiten ass an
!hirem Kär eng, awer déi meescht Leit verstinn dat net
Grouss Denker versichen, déi ultimativ Wourecht mat
hire mentale Kräfte z'identifizéieren, awer si scheiteren
dobäi, well déi ultimativ Wourecht net eleng duerch mentalt
.Wëssen erfaasst ka ginn

Wëssen ënnerscheet sech vum einfache
Versteesdemech. Et ass onraisonnabel, d'Séissheet vum
Hunneg rational ze verstoen, wann een en nach ni
geschmaacht huet. Ähnlech entspréngt reliéist Wëssen aus
den Déiften vun der mënschlecher Erfahrung. Dëst ass dacks
dat, wat mir maachen, wa mir versichen, Gott, reliéis
Doktrinen a Moral ze verstoen; mir sichen dës Saachen
.selten duerch bannenzeg, spirituell Erfahrung ze wëssen
Et ass bedauerlech, datt déi mat intellektuellen
Fäegkeeten, déi fäeg sinn, hire Geescht ze benotzen, fir
d'Wourechten vun den Naturwëssenschaften an anere
Wëssensberäicher z'entdecken, dacks gleewen, datt si déi
héchst reliéis a moralesch Wourechten eleng duerch
sensoresch Vernunft verstoe kënnen. Leider handeln hire
Geescht an intellektuell Fäegkeeten, anstatt eng Quell vun
Hëllef ze sinn, dacks als Barrièren, déi hiert Verständnis vun
.der Essenz vun der Wourecht behënneren
Loosst eis elo déi véier reliéis Weeër kucken, déi de
:spirituellen Wuesstum charakteriséieren
Éischtens: Déi mental Method – déi üblech, natierlech
Method, awer ineffizient wat déi extrem séier Perceptioun
ugeet. Mental Entwécklung a Wuesstem si natierlech a
gemeinsam fir all bewosst Wesen. Eis Selbstbewosstsinn
ënnerscheet eis vun ënneschten Déieren, déi

ënnerschiddlech Grad u Bewosstsinn hunn, awer keng
.Selbstbewosstsinn

An de Stadien a Prozesser vun der Entwécklung an
Evolution stelle mir fest, datt dëst Bewosstsinn lues a lues
zu Selbstbewosstsinn gëtt. Aus dem Déierbewosstsinn
entsteet d'Selbstbewosstsinn, a lues a lues probéiert
d'Bewosstsinn sech selwer ze befreien an sech selwer
duerch sech selwer ze kennen. Sou geet et an
d'Selbstbewosstsinn iwwer; dësen Iwwergank ass op déi
natierlech Uerdnung vun der Entwécklung zeréckzeféieren.

Déi mënschlech Psyche, déi mat ville kierperlechen a
mental Zoustänn verbonden ass, probéiert lues a lues an
natierlech duerch sech selwer zu hirem richtegen Selbst
.zréckzekommen

D'Entwécklung vu bewosstem Denken ass ee vun de
Weeër, wéi dat spirituellt Selbst sech erhiewt a sech vu
kierperlechen a geeschtege Restriktionen befreit. De
Beméiung vum spirituellen Selbst, duerch d'Entwécklung
vum Denken a Reflexioun zu sengem richtegen Selbst
zréckzekommen, ass natierlech. Dëst ass de Wee vun der
.Welt

Den universelle Geescht dréckt sech a verschiddene
Wuesstumsstadien aus: vum niddregsten bis zum héchsten.
A Steen a Buedem gëtt et kee Bewosstsinn oder Liewen, sou
wéi mir et gesinn, während et a Beem vegetativt Wuesstum
gëtt, dat heescht eng Approche zum Liewen. Wéi och
ëmmer, et gëtt kee fräit, ongehënnert Liewen oder bewosst
Denkprozess. Bei Déieren gëtt et Liewen an e Bewosstsinn
vum Liewen. An der Mënschheet - dem Héichpunkt - gëtt et
Liewen mat engem Bewosstsinn dovun, zousätzlech zu der
Selbstbewosstsinn an der Séil. Dofir ass et natierlech fir
d'Mënschheet, sech duerch Denken, Analyse a
Kontemplatioun, duerch dat grëndlecht Studium vu Bicher, a
duerch Fuerschung, Exploratioun, Iwwerpräiwung,
Experimentéieren an de Versuch, den Urspronk vun

Ursaachen an Effekter an der Natur z'erreechen,
.z'entwéckelen

Wat méi déif eng Persoun denkt, wat méi se d'Method
benotzt, mat där se säin aktuellen Niveau am Prozess vun
der kosmescher Opstig erreecht huet, a wat se dem
.ieweschte Geescht méi no kënnt

Well mir eis duerch de Geescht iwwer de Kierper a seng
Bedierfnesser erhiewen, wäert déi korrekt an bewosst
Uwendung vun dëser mentaler Method spezifesch a sécher
Resultater bréngen. D'Training vum Geescht duerch rigoréis
an déifgräifend Studien fir Wëssen an engem bestëmmte
Beräich ze kréien hëlleft d'Selbstbewosstsinn bis zu engem
gewësse Grad ze verbesseren, awer et ass - wat
d'Wichtigkeet ugeet - net sou bedeutend wéi de Prozess vum
Denken, deen drop aus ass, de Kierper ze transzendéieren
.an d'Wourecht ze erkennen

An Indien gëtt déi héchst Form vu mentaler Method
Jnana Yoga genannt, wat bedeit, richtig Wäisheet duerch
Erënnerung an Ënnerscheidung z'erreechen; wéi wann eng
Persoun sech stänneg drun erënnert: "Ech sinn net de
Kierper, an déi flüchteg Biller vun der irdescher Existenz
".kënnen mech net beaflossen, ech sinn de Geescht
En Nodeel vun dëser Method ass awer, datt et e luese

Prozess vun der Selbstverwierklechung ass, a kann eng
beträchtlech Zäit brauchen. Während dat spirituellt Selbst
ufänkt Selbstbewosstsinn z'erreechen, bleift et mat enger
Serie vu flüchtegen, onverbonne mentale Gedanken
beschäftegt. D'Rou vun der Séil, op der anerer Säit,
iwwerschreit d'Vernunft an erhieft sech iwwer kierperlech
Sensatiounen, och wann se - wann se realiséiert gëtt - dës
.Sensatiounen duerchdréngt an iwwerwältigt

Zweetens: Déi andachtsbaséiert Method - déi doran
besteet, eise Geescht op eng Iddi ze konzentréieren, anstatt
en op eng Villfalt vun Iddien an ënnerschiddlech Saachen ze
konzentréieren (wéi an der mentaler Method)

Déi andachtsméisseg Method ëmfaasst all Forme vum
Gottesdénkscht, wéi zum Beispill d'Gebied (dat vun all
weltléche Gedanken befreit muss sinn). Bei dëser Method
muss dat spirituellt Selbst säi Geescht déif a respektvoll op
dat konzentréieren, op wat et sech konzentréiert: egal ob et
sech ëm e spezifesch Konzept vun der Göttlechkeet handelt
.oder ëm déi absolut, allëmfaassend Existenz handelt
De Schlüsselpunkt ass, datt de Sucher säi Geescht mat
groussem Eifer an Enthusiasmus op eng eenzeg andachtsvoll
Iddi konzentréiert. Duerch dëse Prozess gëtt dat spirituellt
Selbst lues a lues vu ville mentalen Oflenkungen befreit a
kritt d'Zäit an d'Geleeënheet, déi néideg sinn, fir introspektiv
iwwer seng Essenz ze reflektéieren. Wa mir mat kompletter
Éierlechkeet aus den Déiften vun eisem Häerz bieten,
vergiesse mir all kierperlech Sensatiounen a leeën all
opdrénglech Gedanken op d'Säit, déi versichen, eis
.Opmierksamkeet ze fänken an eis Geescht ze beschäftegen
Wat méi déif eis Gebieder sinn, wat méi grouss eis
Zefriddenheet ass. Dëst gëtt d'Mooss, mat deem mir eis
Noperschaft zu Gott moossen, deem déi iewescht
Glécklechkeet ass. Indem mir kierperlech Wënsch op d'Säit
leeën an oflenkend, disharmonesch Gedanken
kontrolléieren, gëtt d'Iwwerleeënheet vun dëser Method
.géintiwwer der viregter kloer
Dës Method huet awer Nodeeler a Schwiereregkeeten, déi
aus der laanger an onënnerbracher Bindung vum spirituellen
Selbst un de Kierper a senger Versklavung dovunner
entstinn, an et probéiert vergebens, säi Geescht vum Räich
vun de kierperlechen a geeschtege Sensatiounen ze
.distanzéieren
Trotz dem oprichtege Wonsch vun enger Persoun ze
bieten oder sech voll an eng Form vu Gottesdénkscht ze
verdéiwen, bleift hire Geescht ufälleg fir den Ugrëff vun
ongebremsten kierperleche Sensatiounen a flüchtege
Gedanken, déi d'Erënnerung presentéiert a widderhëlt. Am

Gebied si mir dacks iwwerdriwwe besuergt doriwwe, déi
richteg Konditiounen fir d'Gebied ze schafen oder waarden
ongedëlleg op d'Ewechhuele vu kierperlechen
.Onbequemlechkeeten

Trotz all eisen bewossten Efforten dominéieren eis
ongesond Gewunnechten, déi eis zur zweeter Natur ginn
sinn, d'Wënsch vun der Séil a beschränken hir Fäegkeeten.
Trotz eisem oprechte Sehnsucht bleift de Geescht onroueg a
verwirrt, sou datt d'Spréchwuert "wou Äre Geescht ass, do
ass och Äert Häerz" zoutrefft. Mir gi gefrot, mat ganzem
Häerz zu Gott ze bieten, awer mir bieten normalerweis mat
eisem Häerz, dat vun de Stuerm vu Gedanken an
.senseschen Andréck duerch d'Luucht gehäit gött
Drëtzens: D'Meditatiounsmethod – Dës Method an déi
folgend sinn reng praktesch a verlaangen ugewandt
Ausbildung. Si gi vu grouse Weisen recommandéiert, déi
d'Wourecht an hirem Liewe kennegeléiert hunn. Ech selwer
hunn dës zwou Methode vun engem vun dëse grouse
.spirituellen Meeschteren geléiert
Indem mir Meditatioun praktizéieren, bis et zu enger
fest etabléierter Gewunnecht gött, kënne mir en Zoustand
vu bewosstem Schlof induzéieren. Dësen rouegen an
angenehmen Zoustand gött dacks erlieft, wa mir am déiwe
Schlof sinn a Bewosstsinn erreechen, oder wa mir dovun
.erwachen an engem Bewosstsinnszoustand erreechen
An dësem Zoustand vum bewossten Schlof si mir vun all
externen Gedanken a kierperleche Sensatiounen befreit, an
d'Séil ass fäeg, iwwer sech selwer nozedenken an de
glécklechen Zoustand vun Zäit zu Zäit z'erreechen, jee no
.der Déift vun der Meditatioun an dem Tempo vun der Praxis
An dësem Zoustand si mir onbewusst vun a fräi vun de
kierperlechen a geeschtege Stéierungen, déi de Geescht
beschäftegen. Duerch dëse Meditationsprozess ginn déi
extern an sensesch Organer kontrolléiert andeems
.d'fräiwëlleg Nerven berouegt ginn, wéi am Schlofzoustand

Döse meditativen Zoustand ass déi éischt, awer net déi lescht, Phas vun der aktueller Meditatioun. Am bewossten Schlof léiere mir nëmmen déi extern Sënner ze kontrolléieren. Den eenzegen Ënnerscheid ass, datt am normale Schlof d'Sënner automatesch kontrolléiert ginn, während se an der Meditatioun duerch bewosst Ustrengung kontrolléiert ginn. Wéi och ëmmer, an dëser initialer Phas vun der Meditatioun bleift dat spirituellt Selbst ufälleg fir Stéierungen duerch onfräiwëlleg intern Kierperfunktiounen wéi d'Lunge, d'Häerz an aner Organer, vun deenen mir fälschlecherweis gleewen, datt se ausserhalb vun eiser .Kontroll sinn

Dofir solle mir no engem bessere Wee sichen wéi dësen, well ausser wann dat spirituellt Selbst kierperlech Sensatiounen duerch Wëllen deaktivéiere kann, souwéi déi intern Sensatiounen, déi et erlaben, Gedanken opzekommen, bleift et vulnérabel fir dës Stéierungen ouni Hoffnung, se ze kontrolléieren an z'ënnerdrécken, oder .d'Méiglechkeet ze hunn, sech selwer kennen ze léieren Véiertens: Déi wëssenschaftlech Method vum Yoga –

Den hellege Paulus sot: „Ech stierwen all Dag.“ Domat mengt hie, datt hie wousst, wéi hie seng bannenzeg Organer kontrolléiere kann a säi spirituellt Selbst duerch Willenskraaft souwuel vum Kierper wéi och vum Geescht befreit. Gewéinlech, ongebild Leit erliewen en ähnlechen Zoustand vum bal Doud, wann dat spirituellt Selbst vum .zerstéierende Kierper befreit gëtt

Mat der richteger Ausbildung an der Ausübung vun enger praktescher a reegelméissegger Method kann de Praktiker d'Trennung vum spirituellen Selbst vum Kierper .spieren, ouni de finalen Doud ze erliewen

Hei wäert ech eng allgemeng Iwwersiicht iwwer d'Method an déi solid wëssenschaftlech Theorie presentéieren, op där se baséiert. Wat ech ubidden, staamt aus menger perséinlecher Erfahrung a kann als universell

gëlteg bezeechent ginn. Ech kann och soen an bestätegen, datt d'Gléck, dat eist ultimativt Zil ass - wéi ech erkläert hunn - sech staark an der Praxis vun dëser Method manifestéiert. Tatsächlech ass d'Praxis selwer extrem agreabel. Ech kann bestätegen, datt se onmoossbar méi agreabel ass wéi dat gréisst sensorescht Genoss, dat duerch déi fënnef Sënner oder den Intellekt erreecht ka ginn. Ech wëll kee Beweis fir d'Gëltegkeet vun dëser Method ubidden, ausser deem, wat déi Persoun, déi se praktizéiert, erlieft. Wat méi gedëlleg a reegelméisseg de Sucher se praktizéiert, wat méi fest hie sech am Bewosstsinn vum Gléck etabléiert .fillt

Well schlecht Gewunnechten sou haartnäckeg a déif verankert sinn, erwacht dat kierperlecht Bewosstsinn vun Zäit zu Zäit a attackéiert dësen Zoustand vu Rou mat all senge sensoreschen Erënnerungen. Mat reegelméisseg a laangfristeger Übung kënne mir dem Praktiker awer versécheren, datt eng Zäit kënnt, wou hien sech an engem Zoustand vu sublimer spiritueller Freed erëmfënnt. Mir dierfen awer net probéieren, eis d'Resultater virzestellen, déi d'Method bréngt, an d'Praxis dann no enger kuerzer Prouf opginn. Richteg Succès a séchere Fortschrëtt erfuerderen d'Beobachtung vun de folgende wesentleche .Punkten

Als éischt: Passt gutt op dat Thema op, dat Dir léiere wëllt

Zweetens: E richteg Wonsch ze léieren mat engem staarke Geescht vun der Fuerschung

Drëttens: Ausdauer bis dat gewënschte Zil erreecht ass
Wa mir no enger einfacher Übung hallef duerchgoen an d'Method vernoléisseg, kréie mir net dat erwaart Resultat
Et ass wierklech bedauerlech, datt d'Leit déi meescht Zäit domat verbréngen, materiell Noutwennegkeeten ze kréien oder sech un theoreteschen Diskussiounen an intellektuellen Debatten ze bedeelegen, awer selten

probéieren, déi spirituell Wouechten z'entdecken an ze
erliewen, déi d'Liewe beräicheren an erfrëschen, a souguer
Sënn maachen. Hir Geeschter si mat trivialen Saachen,
onwichtegen Suergen a fervente Wënsch beschäftegt,
.anstatt richteg op dëst Zil ausgeriicht ze sinn
Zënter ville Joren praktizéieren ech déi uewe genannte
Method, an all Kéier wann ech se praktizéieren, fille ech eng
grouss Freed oder en Zoustand vu stänneger Freed, deem
.säi Schwong net ofhëlt a deem säi Floss net ophält
Mir müssen am Kapp behalen, datt déi geeschteg Séil
vum Kierper fir vill Joerhonnerte a laang Zäiten agespaart
war, an datt se net an engem eenzegen Dag befreit ka ginn.
Kuerz, intermittéierend Praktiken kënnen dem Praktiker net
dat erhabent geeschtegt Gléck ginn oder d'Kontroll iwwer déi
bannenzeg Organer garantéieren. Dëst erfuerdert eescht a
.bewosst Praxis iwwer eng laang Zäit
Wéi och ëmmer, déi virsiichteg Uwendung vun dëse
Methoden ass fäeg e Gefill vu purer Freed ze verursachen.
Wat méi een dëser Freed méi no kënnt, wat méi een se
praktizéiert. Dësen Zoustand ass net vun engem Mënsch
geschaf oder erfionnt ginn; en existéiert natierlech, a mir
.müssen en nëmmen an eis selwer entdecken
Fridden sief mat dir

Willenskraaft an den Afloss vun der Ëmwelt
Problemer an Nerven entstinn duerch e Manktem
u Bewosstsinn vun enger Persoun iwwer hir
vergaangen Handlungen, déi zu enger bestëmmter
Zäit an enger bestëmmter Plaz begaange goufen.
Hiert aktuell Leed staamt aus Gedanken an Doten,
déi si ausgedréckt hunn, déi sech am Buedem vum
Bewosstsinn verankert hunn, zu enger Planz gewuess
sinn a Friichte gedroen hunn, déi genau déi Gedanken
an Handlungen reflektéieren, déi si begaange hunn.

Prüfungen a Leed kommen net fir eng Persoun ze brieche an hire Wëllen ze lähmen, mee éischer fir si Gott ze schätzen, sou wéi Hie wierklech verdéngt, a seng Gesetzer ze respektéieren, duerch déi si dat richtegt Gléck erreeche kënnen.

Gott schéckt keng sou haart Prüfungen, well se haauptsächlech vum Mënsch gemaach sinn. Et ass un der Mënschheet, hiert Bewosstsinn aus hirem Schlof vun der Ignoranz z'erwächen an aus der Däischtert vun der Ignoranz an d'Liicht vum Wëssen opzestoen.

Am Beräich vum spirituellen Wëssen

De Léierer sot zu engem Jünger, deen seng Féierung um spirituellen Wee gesicht huet:

Verlaangert net no der Unerkennung vun Iech an Äre spirituellen Erreeche vun de Leit, mä sicht nëmme Gott.

Wann Dir mierkt, datt Fridden an Iech ass, da wäert Dir mierken, datt Fridden an Harmonie an all de gudde Saachen an der Schöpfung sinn, an Dir wäert et an der Schéinheet vun der Natur gesinn, hir Noperschaft an oprechter Frëndschaft spieren, an hir Segen an nobelen Ustrengungen an éierbaren Zwecker beréieren, déi fräi vun egoisteschen Ziler sinn. Dir wäert hir Präsenz hannert de Schleier vun der Rou an an all de wonnerbare Saachen spieren.

Kloppt eescht un d'Dier an de Schleier gött opgehewen an Dir wäert dat glorräichst Gesiicht a senger ganzer Pracht a Pracht gesinn.

Wann Dir Gott gär hutt, wäert Dir seng Léift spieren, an näischt anescht wäert Iech täuschen kënnen. Materiell Erfarunge gefallen Iech, well Dir nach kee geeschlecht Gléck geschmaacht hutt. Wann Dir dat maacht, wäert Dir den Ënnerscheid erkennen.

**Sidd fräi ze wielen. Loosst lech vun näischt
limitéieren, a loosst lech vun niemandem
kontrolléieren oder Äert Gléck stéieren.**

**Äert Selbst ass en eenzelnen Deel vum
kosmesche Ganzen an Dir musst dat perfekt Ganzt
fannen, fir e glécklecht Bewosstsinn ze erliewen an
d'Freed vun der göttlecher Léift ze schmaachen.**

**Léift aus de Verliese vum Haass a Roserei
erausbréngen**

**Mir froen dech, Här, datt däi Liicht op eis Séilen
schénge soll**

**An iwwerhäipt Är Léifsten an déi, déi Är Hëllef
sichen, mat Äre räiche Segen**

**An hie soll d'Gespenster vu Krich, Gewalt an Doud
virun eis ewech halen**

**An inspiréiert eis, Fridden zu eisem Zil ze
maachen**

**An d'Léift ass eis Versuergung
Eist Zil ass d'Befreiung vu restriktiven
Aschränkungen**

*** * ***

**Wann eng Persoun nëmme probéiert Suen ze
sammelen a kierperlech Begierden ze erfëllen**

**D'Gewënn, déi hie mécht, si kleng an onbedeutend
Well den Dag kënnt, wou hien all weltlëch
Gewënn hanner sech léisst**

**Mee wann hie räich gëtt duerch Gott
Hie wäert méi räich sinn ewéi all d'Kinneken a
räich Leit vun der Äerd**

**Déi geseent Schätz sinn am Besëtz vun deenen,
déi Gott gär hunn**

**Déi, déi mat näischt anescht wéi dem Räichtum
vun der Séil zefridden sinn**

**Wéi se schaffen fir hir spirituell Neigungen
z'entwéckelen**

**A fir hir Sehnsucht no der Quell vun hirem Liewen
ze ernähren**

**An d'Operstéiung vun der Léift aus den Déiften
vum Haass a Béiswëllegkeet**

**Si erhiewen hiert Bewosstsinn iwwer eng schmuel
weltlëch Iwwerleeungen**

**Zum Horizont vu Fräiheet, Fridden, Liicht a Freed
Si realiséieren hir grenzelos Ausdehnung
Si erliewen erneiert Perceptiounen a Wëssen
An wéi se d'Somen vu gudde Gedanken an Doten
säen**

**An de Raim vun hirem Bewosstsinn
Hir Abléck ginn opgemaach
An hir kognitiv Fäegkeete ginn aktivéiert
Philamson, hir richteg Essenz
Si fannen d'Kinnekräich vu Gott an sech selwer
Mir froen den Allmächtege Gott, eis ze leeden, fir
datt mir eis erneiere kënnen**

**A mir bréngen eist spirituellt Wiesen aus den
Dungeons vun der Däischtert eraus**

**An d'Räim vun der Fräiheet, der Rou an de
Luuchte vum Wëssen**

**Frësch Uebst a Geméis si wichteg Nährstoffer
Aus enger Virlesung iwwer Ernährung
Geliwwert zu Encinitas, Kalifornien - Juni 1940
Fleeschprotein ass net déi eenzeg wichteg
Energiequell**

**E puer vun de Mineralsalzer, déi an ongekachtem
Geméis an Uebst fonnt ginn, sinn och wichteg
Quellen.**

**Während e groussen Deel Fleesch eng bedeitend
Quantitéit un Energie liwwert, liwwert Fleesch keng
Energie méi, wann et iwwer eng länger Zäit
d'Ernährung dominéiert. Ausserdeem kann eng
exzessiv Proteinzufuhr zu Proteinvergiftung féieren,**

enger Quell vu Middegkeet a Krankheet. Kuerz gesot, ze vill Protein ass genee sou schiedlech wéi ze wéineg.

Wann Dir vun der Middegkeet lass wëllt ginn, läit eng Léisung an der richteger Ernährung. Fleesch kann zwar temporär Energie liwweren, awer et bréngt vill Gëftstoffer an de Kierper. Méi réi, ongeachtet Liewensmëttel ze iessen reduzéiert d'Gefill vun Erschöpfung an Dir füllt Iech voller Energie.

Jusen bidden e wesentlechen Energieschub, awer ganz Uebst a Geméis bidden e vill méi héije Nährwäert. Wéi och ëmmer, verschidde Leit wëllen einfach net d'Zäit huelen, se an dëser Form ze konsuméieren.

Den Verdauungssystem extrahéiert chemesch Substanzen a verdeelt se op déi entspriechend Zelltypen am ganze Kierper.

De Kierper besteet aus verschiddene chemeschen Elementer, an d'Liewensmëttel mussen d'Defiziter un dësen Elementer all Dag opfëllen.

Déi deeglech Ernährung soll ausreechend Quantitéiten u Proteinen, Vitaminen, Mineralstoffer, e puer Fetter an Ueleger, an eng adäquat Quantitéit un natierleche Kuelenhydrater enthalen, während raffinéiert Stärke a raffinéiert Zocker sou vill wéi méiglech miniméiert ginn.

Eng gutt Energiequell ass eng Mëschung aus Orangensaft a gemuelene Mandelen, well Mandelen besser verdaut ginn, wa se mat Orangensaft gemëscht ginn.

Et ass och wichteg vill Flëssegkeet ze drénken. Wann kee qualitativ héichwäertegt Waasser verfügbar ass, si frësche Fruuchtjus, Kokosnosswaasser a Waassermeloun exzellent Ergänzungen a partiellen Ersatz fir rengt Waasser.

An Zukunft wäerten d'Leit méi dacks Uebst- a Geméisjus konsuméieren, wéinst de Gesondheitsvirdeeler, déi dës Jusen hunn.

Souwuel Inferioritéitskomplexer wéi och Superioritéitskomplexer si schlecht.

En Inferioritéitskomplex ass genee sou schlëmm wéi e Superioritéitskomplex, well een, deen sech mannerwäerteg fillt, net fäeg ass, seng Iwwerleeënheet ze weisen, déi an him ass.

De Mënsch, well e vun enger spiritueller Natur ass, ass mat engem hellege Funken ausgestatt, an et ass falsch a fehlerhaft ze denken, datt hie niddreg ass oder ze denken, datt hie méi héich ass wéi jiddereen a sech wéi een ze verhalen, deen keng Dignitéit oder Hierkonft huet.

Wann eng Persoun Stolz weist, verdeckt den décke Schiet vum Stolz d'Liicht vu Gott an der Séil.

Dofir sollten déi zwou Kniet zesumme vermeit ginn, well béid Hindernisser fir de spirituellen Fortschrëtt sinn.

Loosst eis spieren, datt Gott mat eis ass, eis inspiréiert a leet, an datt Hien déi gréisst Léift an eisem Liewen ass.

Déi, déi Gott kennen, fille sech als Dénger vun all Mënsch a mengen net, datt se besser si wéi anerer.

Den Inferioritéitskomplex gëtt mat deenen a Verbindung bruecht, déi schwach Iddien an e schwacht Ënnerbewosstsinn hunn, während de Superioritéitskomplex aus haassvollem Stolz a falscher Arroganz entsteet.

Béid Kniet sinn zerstéierend fir de spirituellen Wuesstum a baséieren op Illusioun an Ignoranz vun der Wourecht, anstatt op engem gesonde Verständnis an engem korrekten Uerteel.

Selbstvertrauen muss kultiviert ginn, andeems ierflech mënschlech Schwächen iwwerwonnen ginn. Déi, déi et wëllen, sollten sech beméien, seng Séissheet duerch konkret Leeschtungen an hirem Liewen ze erliewen, andeems se sech doduerch mat Gottes Hëllef vun de Komplexen vun Inferioritéit an Arroganz befreien.

**D'Geheimnis an d'Quell vun der Vitalitéit
De Kierper brauch e puer Stonnen fir
Liewensmëttel an Energie ëmzewandelen. Mee alles
wat de Wëllen stimuliert an aktiviert, generiert
direkt Energie.**

**Willenskraaft zitt Vitalitéit aus de Kierperzellen
an aus dem Energiereservoir vum Gehir, wou Energie,
déi aus dem Iessen gewonnen gëtt, gespeichert gëtt.**

**De Wëllen zitt och nei Aktivitéit vun der
kosmescher Quell iwwer d'Reckmark an de Kierper.**

**Dofir läit de Geheimnis vun der Vitalitéit doran,
d'Energie vun enger Persoun ze erhalten an duerch
Willenskraaft nei Energie an de Kierper ze bréngen.**

Wéi gëtt dat gemaach?

**Éischtens, muss een fräiwëlleg a fräiwëlleg
handelen. Wann et eppes Wäertvolles ze maachen
ass, soll et fräiwëlleg a fräiwëlleg gemaach ginn.**

**Wann Dir fräiwëlleg schafft, hutt Dir eng méi
grouss Quantitéit un Energie, well Dir net nëmmen
Energie aus den Nerven am Gehir zitt, mä och e
grousse Floss vu kosmescher Energie an de Kierper
unzitt.**

**Eng Fra, déi hire Léifsten e leckert Iessen
virbereet, ass voller Gléck a Vitalitéit, awer wann si
gezwonge gëtt géint hire Wëllen ze kachen, fillt si
sech vun Ufank un midd.**

**Dofir bréngt Willenskraaft Energie
Kuerzgeschicht:**

Eemol hunn ech mat engem Frënd iwwer Hellegen geschwat. Mäi Frënd war Broker, an hien huet mäin Enthusiasmus net gedeelt. Amplaz sot hien: "All déi, déi Dir Hellegen nennt, sinn eigentlech Scharlatanen, déi Gott net kennen." Ech hunn net mat him gestridden, mä d'Thema gewiesselt, a mir hunn ugefaang iwwer de Brokerage-Beruff ze schwätzen. Nodeems hien mir vill driwwer erzielt huet, hunn ech sanft gesot: "Wësst Dir, datt et keen eenzege vertrauenswürdige Broker gött, deen all Léigner sinn?" Hie gouf rosen an huet rosen geäntwert: "A wat wësst Dir iwwer Broker?" Ech hunn geäntwert: "Dat ass genau dat, wat ech gemengt hunn. A wat wësst Dir iwwer Hellegen?" Hie war sprachlos. Ech hunn roueg a frëndlech weidergesot: "Ech weess näischt iwwer Brokerage, an Dir wësst näischt iwwer Hellegen."

**Engelen vun der Energie
Gott huet eis als Engelen vun der Energie geschaf
A mir hunn a kierperleche Kierper placéiert
Mir hunn eis ganz Opmierksamkeet op fragil
Kierper konzentréiert**

**An mir hunn déi spirituell Séil vergiess, déi mat
der Energie vum kosmesche Liewen gelueden ass
Elo musse mir eis wierklech konzentréieren
Fir e Gefill vu komplettem Bewosstsinn
erëmzefannen**

**D'Wuerzel vum Erfolleg läit an der wuessender
spiritueller Abléckung**

**Duerch déi mir eiser immaterieller Natur bewosst
ginn**

**An datt d'Bild vu Gott an eis wunnt
Déi éischt Blumm am Gaart vun der Spiritualitéit
ass d'Blumm vum Glawen an der Hoffnung**

**D'Fruucht ass awer tatsächlecht Wëssen, dat
duerch Selbsttestung gewonnen gött.**

**Sidd optimistesesch a wësst, datt déi gutt Saachen
a Segen vum Liewen op Iech waarden**

**Soulaang Dir mat Éierlechkeet an Engagement
schafft**

**Fir dat verluerent göttlecht Ierwen erëm
hierzestellen**

**E wierklech spirituellen Mënsch ass e
ausgeglachene Mënsch**

**Een deen sech zefridden fillt, eng gutt
Gesondheet huet a wuessend Abléck huet**

**Hie besëtzt de Räichtum vum der Séil an d'Schätz
vum der Wäisheet**

**Hie ass zouversiichtlech, datt göttlech Hëllef
kënnt**

**Egal wéi haart d'Liewen ausgesäit a wéi
onglécklech d'Ëmstänn sinn**

**D'Gesicht vu Gott gött eis an der Schéinheet vum
der Natur opgedeckt**

**A seng Stëmm schwätzt zu eis duerch delikat,
raffinéiert Melodien**

**An aus de séissen, sanfte Stëmmen vu Liebhaber
An duerch déi kléngend Stëmm vum der Pflicht
Den Ureiz, deen eis zu Gutt a Fridden dréit
Gléck a Wëssen sinn d'Stëmm vu Gott
Déi eis oprufft, an dat geseent Haus
zréckzekommen**

**En Haus vu Rou a Fridden am Geescht
A fir seng séiss Präsenz ze genéissen
An hir onvergläichlech, iwwerleeën Schéinheet
D'Welt ass onheemlech täuschend, a mir müssen
se och esou ugoen. Wa mir hir Täuschungen an
Illusiounen net als éischt iwwerwannen, kënnen mir
kengem aneren hëllefen.**

**Mir müssen eis drun erënneren, datt an der
Einsamkeet vun engem fokusséierte Geescht
d'Fabrëck vun alle grouse Leeschtungen läit. An an
dëser wonnerbarer Fabrëck müsse mir stänneg
d'Muster vun eisem Wëllen zesummeweben, fir all
negativ Ëmstänn ze iwwerwannen oder effektiv domat
ëmzegoen.**

**De Wëlle muss stänneg trainéiert a geübt ginn
De Mënsch huet vill Méiglechkeeten, an dëser
ierdescher Fabrëck ze schaffen, soulaang hie seng
Zäit net verschwendt a seng Energie net ëmsoss
verschwendt.**

**Nuets zéien ech mech vun de weltleche
Fuerderungen zrëck, fir bei mir selwer ze sinn
Wäit, wäit ewech vun der Welt
Eleng mat mengem Wëllen a menger spiritueller
Einsamkeet**

**Wou ech meng Gedanken an déi Richtung
riichten, déi ech wëll**

**Ech hunn d'Entscheidung ganz déif am Häerz
getraff**

**Wann ech mäi Wëllen motivéieren, fir mech un
gesonden an nützlechen Aktivitéiten ze bedeelegen,
da bréngt dat mir Erfolleg. Op dës Manéier hunn ech
mäi Wëllen schonn oft effektiv agesat. Dëst gött awer
nëmme mat enger konsequenter Benotzung vum
Wëllen erreecht.**

**Wat e wonnerbart Gefill wäerts du hunn, wann s
du fäeg bass ze soen an ze bestätegen: "Mäi Wëllen,
gelueden mam göttleche Wëllen, wäert fir mech dat
erreechen, wat ech wënschen!"**

**Wann eng Persoun selbstgefälleg gött an alles
dem göttleche Wëllen uvertraut, ouni säin eegene
Wëllen ze benotzen, deen Gott him ginn huet, kritt si
net dat Resultat, dat si sicht.**

**D'göttlech Kraaft wëll Iech aus eegenem Wëllen
hëllefen**

**Mir müssen de Gedanke vun eis aus verbannen,
datt Gott, mat senger Muecht a senger
iwwernatierlecher Kräfte, wäit ewech vun eis ass a
verstoppt ass an de wäiten Himmelshéicht, a mir
däerfen net vergiessen, datt de göttleche Wëllen
hannert eisem mënschlechen Wëllen läit, awer datt déi
mächteg Kraaft, wéi en Ozean, deen iwwerfléisst mat
senger Gezäiten an Ausdehnungen, net kënnt, ausser
de Geescht ass op an d'Häerz ass empfänglech.**

Bidden

O Universalmamm

**Déi eenzeg Flam an eisen Häerzer ze sinn
An d'Däischtert vun eise Séilen ze verdreiwen
An an eisen Tréinen vun der Léift fir dech
Wäscht eis Léift fir weltlech Saachen ewech
An mir freeën eis, mat Iech averstanen ze sinn
Verdreift eis Trauregkeet a Leed eemol fir ëmmer
Maacht eis kleng Häerzer zu engem grouse**

Häerz

**Et deckt Är ganz Präsenz of
An am Spigel vun Ärer göttlecher Natur
Loosst eis eis selwer als perfekt a reng gesinn
Méigen d'Flammen vun eiser Léift fir dech héich**

opstoen

**Iwwer de Flamen vun den ierdeschen Begierden
Milliounen Versuchungen verkleeden sech als du
An et täuscht eis stänneg**

*** * ***

**Komm, o reng a perfekt göttlech Freed!
Gitt an d'Tempelen vun eiser Sehnsucht no dir**

eran

Loosst de Planéit friddlech sinn

An eise Bierger, an den donkelen Nuechte vun der Ignoranz

**Mee Hie soll eis féieren a sécher zrèckbréngen
An ären sécheren a geschützten Hafen!**

**Geflüster aus der Éiwegkeet
Den éischte Quatrain vum Khayyam
Iwwersat vum Edward Fitzgerald an erkläert vum
Meeschter Paramahansa**

**Dem Omar Khayyam säi Ruhm am Westen
baséiert op der Fitzgerald senger Iwwersetzung vu
senge Quaträiner aus der Mëtt vum 19. Joerhonnert,
déi als déi bescht Iwwersetzung op Englesch jee gëllt.**

**De Léierer Paramhansa huet den Omar Khayyam
als ee vun de grouse Mystiker a mat engem héije
Grad u Selbsterkenntnis ugesinn, an datt hie
Symbolik benotzt huet fir seng spirituell an
erfahrungsorientéiert Erfahrung auszedrécken, an
datt hie grob falsch verstanen gouf, an datt
d'Fuerscher net déif genuch gegruewen hunn fir seng
spirituell Philosophie ze verstoen, déi hien an de
Quaträiner deposéiert huet.**

**Waacht op! fir de Moien an der Schossel vun der
Nuecht**

**Huet de Steen gehäit, deen d'Stären op d'Flucht
bréngt**

**An kuckt! de Jeeër vum Osten huet gefaangen
Dem Sultan säin Tuerm an enger Schlaang vum
Liicht**

**Arabesch Iwwersetzung:
Waacht op, well de Moien huet e Steen an
d'Schossel vun der Nuecht gehäit
D'Stäre komplett zerstreuen
An hei ass de Jeeër vum Osten
Hien huet den Tuerm vum Sultan eruewert**

Mat enger Schnouer vu Liicht

Erklärung an Interpretatioun:

Erklärung vun de Bedeitungen:

**Moien: Et ass den Ufank vum Erwäachen aus der
illusoirescher ierdescher Existenz**

**D'Gefäs vun der Nuecht: d'Däischtert vun der
Ignoranz, déi déi onstierflech Séil am enke, limitéierte
mënschleche Bewosstsinn agespaart huet.**

Steen: Geeschtlech Verfeinerung

**Stären: De verlockende Schimmer vu materielle
Begierden**

**Jeeër vum Osten: Déi mächtig ëstlech Wäisheet,
déi d'Iwwerreschter vun Illusiounen zerstéiert**

**Eng Schlaang vum Liicht: de Glanz vun der
geseenter Wäisheet, déi déi ënnerdréckend
Däischtert zerstéiert, déi d'Séil gefaangen a gefesselt
huet**

Interpretatioun:

Déi bannenzeg Rou flüstert:

**"Waacht op! Verléisst de Schlof vun der Ignoranz,
well d'Muereszeit vun der Wäisheet ass gebrach.
Schmeisst dat däischtert Gefäss vum Onbekannten
mam Steen vun der spiritueller Verfeinerung, fir et ze
zerstéieren an déi däischer, glänzend Stäre vun den
langweilige materielle Begierden ze verstreeten."**

**"Kuckt d'Liicht vun der ëstlecher Wäisheet, de
Jeeër an Zerstéierer vun Illusiounen, well et den
torenhéijen Tuerm vum Geescht mat enger
Liichtschnouer gegraff huet, a seng beschränkend
materiell Däischtert verdriwwen huet, se komplett
verdriwwen huet."**

**"O Awunner vun der Stad vun den Illusiounen, gitt
de Schlof op! Well de Sonnenstrahl vun der spiritueller
Botschaft vun der bannenzeger Wäisheet ass
erschéngen."**

Léiert wéi Dir de feste Steen vun der spiritueller Verfeinerung benotze kënn, fir dat däischtert Gefäss vun der Ignoranz ze brieche an de Wonsch no temporäre materielle Freed dovunner ze verdreiwen.

"Léiert eng Lektoun vum Jeeër vun der Wäisheet, deen stänneg no Séilen sicht, déi no Liicht verlaangen an no Wourecht sichen, fir se mat enger Aura vu glorräichem Glanz, dem Glanz vun der éiweger Fräiheet, ze ëmginn."

**D'Reckkehr vum verluerene Jong
Eemol, viru ville Joren, hunn ech ee vu menge
Schüler an déi entgéintgesate Richtung goen gesinn
Well ech déi inévitable Konsequenze vu senge
Handlungen erkannt hunn, hunn ech probéiert hien
mat all logesche Mëttelen ze iwwerzeegen, säi Wee
opzeginn, awer ech hunn festgestallt, datt ech him
net hëllef konnt.**

**Well hie wollt de Wee vum Béisen weiderfueren
Schlussendlech hunn ech mir selwer gesot:
"Well hie dat wëll, loossen ech hien eleng."**

**Mäi Léift a meng Suerg fir hien koumen séier
zréck, dofir hunn ech mech ënner engem Feigebam
gesat a mech virgestallt, wéi hien ass.**

**Mat staarkem Enthusiasmus hunn ech him ëmmer
erëm déi folgend intellektuell Botschaft geschéckt:**

**"Gott huet mech gefrot, dech ze froen, deng
Meenung iwwer dat, wat s du maache wëlls,
z'änneren."**

**Owes huet e staarkt intuitivt Gefill, dat ech a
mengem Kierper a Geescht gefillt hunn, mech dozou
bruecht ze gleewen, datt hie wierklech zréckkéim.**

**Plötzlech ass de "verluerene Jong" opgedaucht,
nodeems hien heemkomm war. Hie begréisst si mat
enger Verneigung a sot:**

**"De ganzen Dag laang, wou ech och ëmmer
gaange sinn a wat ech och ëmmer gemaach hunn,
hunn ech däi Gesiicht gesinn." Wat heescht dat?"**

**Ech hunn geäntwert: "Gott huet dech duerch
mech geruff. Dat war säi Ruff, net mäin."**

**Mäi Wonsch war net duerch Egoismus motivéiert,
mee ech war fest entschloss net ze goen**

Dës Plaz bleift op bis Dir zrëckkënnt

**Dës Zort Design kann enorm Ännerunge mat sech
bréngen. Et ass wierklech eng erstaunlech Kraaft!**

**Wann Dir Äre Kurs festgeluecht hutt an
decidéiert, Äre Wee weiderzeféieren, musst Dir Äre
Wëllen aktivéieren an eng praktesch Ustrengung
maachen, an Dir wäert dann feststellen, datt all
d'Elementer vum Erfolleg lech vun do kommen, wou
Dir wësst a wou Dir net wësst.**

**An Ärem Testament, gelueden mat göttlecher
Energie, läit d'Äntwert op Är Gebieder**

**Wann Dir dëse Wëlle benotzt, maacht Dir
d'Fënster op, duerch déi Dir eng Äntwert op Är
Gebieder kritt**

**Dat ass meng eegen Erfahrung. Fréier hunn ech
probéiert e puer Saachen ze maachen, just fir mäi
Wëllen ze testen, awer elo maachen ech dat net méi,
well ech d'Resultat am Viraus kennen: alles wat ech
wëll, gëtt dem Allmächtege Gott erreecht.**

**Aus dem Buch "D'ultimativt Zil vum Mënsch"
Loosst eis Gott zum Schäfer vun eise Séilen
maachen**

**An dat göttlecht Liicht ass de Scout
Op den däischteren Weeër vum Liewen
Hie ass d'Leedungslicht an den Nuechte vun der
Duercherneen**

**An d'Sonn vun der Sécherheet an de Stonnen vun
der Wachheet**

**An de Leedstär am Mier vun der Däischtert vun
der ierdescher Existenz**

**Loosst eis ëm Seng Hëllef froen a seng
Inspiratioun sichen**

**Well d'Welt wäert weiderhin hir Héichten an
Déiften hunn**

**Seng Evenementer sinn turbulent wéi rasend
Wellen**

**Wou kréie mir d'Orientéierung?
Et ass net an eisen onbestännegen, viruerteelten
Gewunnechten**

**Och net vun eiser Ëmwelt, déi ënner Aflëss steet
Weder aus eise Länner nach aus eiser Welt
Éischer ass et d'Stëmm vun der féierender
Wourecht**

**Aus den Déiften vun der Séil erauskommend
An all Moment denken ech nëmmen un Gott
Ech hunn him meng Séil iwwerginn
Ech hunn him mäin Häerz uvertraut
Ech hunn meng Léift a meng Sehnsucht op hie
geriicht**

**Mir sollten näischt méi vertrauen wéi Gott
An datt mir deenen vertraue sollen, déi säi Liicht
offenbaren**

**Dat Liicht ass mäi Guide
Et ass meng Wäisheet a meng Léift
Déi onbesiegbar Kraaft
An d'Wourecht, déi net iwwerschratt ka ginn
Elo a fir ëmmer**

**Et gött Leit, déi sou extrem an hirem Denken sinn,
datt se gleewen, datt se, fir am Liewen erfollegräich
ze sinn, wéi eng Maschinn ouni Ophalen musse
schaffen.**

**Op der anerer Säit ginn et Leit, déi net manner
extrem sinn ewéi si, well wann se sech fir spirituell**

Saachen interesséieren, verléieren se de Wonsch no allem anere, an dat ass eng falsch Positioun.

Si gleewen zum Beispill, datt et net néideg ass, eppes ze maachen, wat intensiv Konzentratioun a kierperlech Ustrengung erfuerdert, a si roden Asketismus an d'Verzicht op all materiell Saachen. Mä dës Astellung verstoppt intellektuell Stagnatioun.

Ënnert engem Mantel vu falscher Spiritualitéit

Ech hunn festgestallt, datt grouss Enseignanten ganz un der Welt interesséiert sinn, awer ouni sech un si ze bannen. Wann mäi Enseignant eppes Schéines krut, huet hie sech drëm gekëmmert a geschützt, awer wann et futti oder beschiedegt gouf, huet hie gelacht a gesot: "Mäin Interessi drun ass opgehalen, well et ze vill vun menger Opmierksamkeet ageholl huet." Hie war distanzéiert, well hie fräi war.

Ech fille mech genoe sou wéi ech schätzen, wat Gott mir gëtt, awer ech vermessen et net, wann ech et verléieren.

Eemol huet mir een e schéine Mantel mat engem Hutt geschenkt, an et war en deieren Set, ech war frou, mech drop ze këmmen an en virum Räissen an Dreck ze schützen, bis ech genouch dovunner hat a gesot hunn: "Oh Gott, ech brauch dëse Stress net!"

Eines Daags sinn ech an eng Konferenzhal zu Los Angeles gaangen, fir eng Virlesung ze halen, an direkt wéi ech ukomm sinn a mäi Mantel ugefaangen hunn auszedoen, hunn ech déi göttlech Stëmm héieren soen: "Huel all d'Saachen mat, déi an de Manteltaschen sinn." Also hunn ech et gemaach.

Nom Virtrag sinn ech zréck an de Mantelraum gaangen an hunn festgestallt, datt de Mantel - Gott soll dech schützen - verschwonne war.

**Ech war ganz opgeregt doriwwer, dofir sot een:
"Maach der keng Suergen, mir kafen dir en anere
Mantel." Ech sot: "Ech sinn net opgeregt, well ech de
Mantel verluer hunn, mee well déi Persoun, déi de
Mantel geholl huet, net och den Hutt geholl huet,
deen perfekt zum Mantel passt."**

**Mir däerfen eis net vun eisen Emotiounen
kontrolléieren loossen. Wéi kann eng Persoun
glécklech sinn, wann si sech nëmmen ëm hir Kleeder
an aner Besëtz këmmert?**

**Dat heescht net, keng propper an uerdentlech
Kleeder unzedoen oder d'Haus ze botzen an
opzeräumen, mee éischer net ze vill un dës Saachen
gebonnen oder domat obsesséiert ze sinn.**

**Wéi ech op eng Owesiessen invitéiert gouf an
alles ganz elegant a gutt arrangéiert war, hunn ech
den Owesiessen immens genoss, awer eis Gastgeber
waren extrem nervös, aus Angscht datt net alles no
Plang géif lafen, an dofir hunn si d'Atmosphär mat
hirer Besuergnëss verduerwen.**

**Déi, déi iwwerempfindlech sinn, spieren dacks
d'Angscht an d'Onbequemlechkeet vun aneren. Firwat
déi Angscht an d'Onsécherheet? Mir sollten eist
Bescht maachen, dann raschten an anerer raschten
loossen. Mir sollten d'Saachen hiren natierleche Laf
goe loossen, ouni se ze forcéieren, an dann wäerten
déi ronderëm eis och Friden fannen.**

Parmenidesch Ernten

**Hannert dem mënschleche Wëllen läit de
göttleche Wëllen an den Zweck vum onlimitéierte
Floss vun der kosmescher Energie**

**Et ass fir alles ze weisen, wat gutt a nützlich am
Liewen ass**

**Aus dësem Grond, wien standhaft a konsequent
mam héije Wëlle bleift, kritt Erfolleg mat Gottes
Hëllef.**

**Willenskraaft ass Energie a Wonsch, déi op
d'Erreeche vun engem spezifesche Zil geriicht sinn**

**Näischt kann ouni Willenskraaft gemaach ginn;
tatsächlech kann net emol eng einfach Bewegung am
Alldag ouni de Gebrauch vu Willenskraaft geschaf
ginn.**

**Déi meescht Leit maachen net-essentiell Saachen
a konzentréieren hir Efforten net op eng konstruktiv
Manéier.**

**Wonsch ass anescht wéi Wëllen, obwuel Wonsch
als Katalysator fir de Wëllen dénge kann**

**Fir d'Entwécklung vu Willenskraaft muss een als
éischt Entschlossenheet hunn a Perceptioun,
Ënnerscheidungsverméige a Wäisheet benotzen.**

**Dëst gëtt gefollegt vun Training a bewosster
Notzung vum Wëllen fir dat gewënscht Zil z'erreechen**

**D'Rees an d'Ustrengung musse weidergoen, bis
d'Zil erreecht ass**

**Wann een sech entscheet, en nobelt Zil
z'erreechen, ass et net ubruecht, opzehalen, et ze
probéieren.**

**Oder hie kéint sech ënner ongënschtegen
Ëmstänn erginn**

**Wann de Bewosstsinn am Aklang mam héije
Wëllen an dem Gedanken ass a sech ouni
Ënnerbriechung op eng bestëmmt Iddi konzentréiert,
gëtt d'Willenskraaft mat der grenzelooser an
onerschëpflecher kosmescher Aktivitéit gesättigt.**

**De mënschleche Wëllen, deen duerch Ignoranz a
Begierden gesteuert gëtt, bréngt sengem Besëtzer
Péng a Problemer**

Fir dat richtigt Gléck ze schmaachen, müssen déi gutt Wënsch déi schlecht iwwerwannen, an de Wëlle muss an déi richtig Richtung op d'Quell vun der Wourecht an den Urspronk vun allem Gutt am Existenz geriicht sinn.

Firwat soll een sech dovunner ofhalen, falsch Zeienaussoen ofzeginn? Well Falschheet Heuchelei a Bedruch fërdert

Verrot ass eng vun de gréisste Sënnen an den Ae vu Gott. Een falsch ze beschëllegen, fir perséinleche Gewënn oder aus Rachebedürfnisser, ass eng Form vu Meineid. Wann jidderee sech un dës Praxis hält, géif Chaos an Anarchie ënner de Leit herrschen.

Falsch Aussoen géint eng aner Persoun nozelauschten ass eng Ënnerstëtzung vum falschen Zeien a Bedeelegung u sengem schändlechen Verhalen, an dës Nolauschten an Ënnerstëtzung wäerten onvermeidbar an en internen emotionalen Konflikt auswierken, deen de Friden vun der Séil zerräisst an d'Rou vum Liewen stéiert.

Och wann et temporär gerechtfäerdigt ass, wäert d'Aktioun schlussendlech staark géint d'Aktioun goen a Leid a psychologesche Péng verursaachen, déi d'Bewosstsinn stéieren an d'Gewësse schloen.

Näid huet och schiedlech a schlëmm Konsequenzen, well et dem neidesche Mënsch perséinlecht Leid bréngt, well d'Gedanken a Gefiller, déi eng Persoun lassléisst, bei hie zrëckkommen.

Wien Léift a Altruismus gëtt, kritt am Géigenzuch Härzegkeet an altruistesche Behandlung, während wien Gedanken vu Gier, Egoismus an Näid ausschéckt, dës Saachen am selwechte Mooss iwwer sech selwer bréngt.

Firwat soll eng Persoun net klauen?

Wéi géif d'Welt ausgesinn, wann jidderee vum Klauen, Rauben an Erpressung géif liewen? An deem Fall géifen déi grausamst a schrecklechst Verbrieche begaange ginn. Et géif hefteg Kämpf ginn, fir Besätz ze schützen an déi geklaut Wueren erëmzefannen.

Déifstall ass eng Handlung, déi géint sozial Normen verstéisst an anerer hir Rechter beréiert, an dofir ass et géint d'Gesetzer vun der Existenz, an d'Gesellschaften hunn net déi entspriechend Ariichtungen an effektiv Methoden fir mat den Täter ëmzegoen.

Wann Déif agespaart sinn, kënnen hir al Gewunnechten ëmmer méi verankert ginn, a si kënnen och nei schlecht Gewunnechten entwéckelen, wa se mat anere Kriminellen ëmgoen. Wann dëst geschitt, wäerte se bei hirer Fräiloossung vill méi schlecht drun sinn wéi virun der Prisongsstrof.

Mir froen dech, Här, eis ze seenen, fir datt mir net Béises héieren, Béises gesinn, Béises schwätzen oder Béises ootmen.

Mir beréieren weder d'Béist, mir spieren et weder, mir denken et weder, mir dreemen et weder D'Kräften, déi mir all Dag benotzen:

Eis sensoresch Wahrnehmungen

- an eis Gefiller

- an eis Intelligenz

Alles ass vu Gott ausgeléint, a mir kënnen keng eenzeg Sekonn ouni Hien liewen

Mä, während mir seng Gaben benotzen, denke mir net un hien, wéi mir et sollten, a mir gi him och net déi Opmierksamkeet, déi hie verdéngt.

Mir verfolgegen éischter sinnlech Freed a weltlech Ambitiounen a kompletter Ausriichtung an totaler Verbindung mat der materieller Welt.

Dëst ass d'Ursaach vun all eisem Péng a Leed

**Gott huet eis no sengem Bild geschaf, an dofir
kënne mir de Goût vum richtege Gléck net kennen,
ausser mir entdecken seng Präsenz an eis a
schmaachen den Nektar vu sengem Gléck an eise
Séilen.**

**Mir kënnen och net déi geseent Kraaft hunn, déi
néideg ass, fir mat eisem Wëllen dat ze kréien, wat
mir all Dag brauchen.**

**Wann mir net realiséieren, datt Gott d'Quell vun
där Kraaft ass, musse mir eis op Hie verloossen an eis
un Hie wenden.**

**Mat Häerzer dankbar fir all d'Segen, déi Hien eis
an engem kontinuéierleche Stroum iwwerschëddt**

**Wann Dir dankbar sidd, wäert echlech sécherlech
[zu Gonschte] erhéijen**

**Wann eis Häerzer mat Dankbarkeet géintiwier
dem Generéisten Giewer iwwerlafen, ginn si zu
hellegen Tempelen fir seng gloriäich Präsenz, an dat
ass déi gréisst Leeschtung, déi ee ka erreechen, well
den Zweck vum Liewen ass, datt de Mënsch a
Harmonie mat sengem Schöpfer ass, sech bei Him
néierkënnt a Hien kennt.**

**{Sicht als éischt d'Kinnekräich vu Gott a seng
Gerechtegkeet, an all dës Saache ginnlech
derbäigesat}**

**Wann mir stänneg un Gott denken a gutt un hien
denken, wäerte mir feststellen, datt hien eis Léifsten
ass, datt mir seng Erwählten sinn an datt mir un
senger Generosität deelhuele.**

**D'Kinnekräich vu Gléck, Léift, Liicht a Guttheet
Wann mir Gottes räich Segen iwwerdenken, vun
deenen dee gréissten d'Méiglechkeet ass, d'Fräiheet
vun der Wiel ze notzen, fir de richtege Wee ze
verfollegen, deen zur Konformitéit mat méi héijen
Ziler féiert an zur Erreeche vu geeschtegem Gléck,**

**gëtt all Dag mat erneierter bannenzeger Freed
gefëllt, a mir spieren e geseenten Stroum, deem an
eist Liewen fléisst, sou datt Dankbarkeet eis Häerzer
fëllt, an d'Liewen Geschmaach a Sënn huet.**

**Déi Persoun, déi duerch kontemplativt Denken
dat göttlecht Gesetz ka gesinn, dat op eng mysteriéis
Aart a Weis funktionéiert, héiert ni op, sech virun
deem ze luewen, ze danken an ze demütigen, deem
all Léift, Luef a Dankbarkeet zoustinn.**

**Loosst eis un Gott denken, d'Quell vun allem Gutt
am Existenz, a loosst eis eis Erënnerung mat
oprechter Léift vermëschen, déi aus den Déifte vun
eistem Häerz kënnt.**

**Zu Gott, aus deem d'Liewe fléisst, d'Léift straalt,
a Segen ouni Ophalen erausfléissen**

**Loosst eis mat Léift un all déi denken, déi eng
Käerz fir d'Mënschheet ugefaangen hunn, oder gutt
Somen an de Buedem vun der Welt geséit hunn, oder
erliichtert Iddien verbreet hunn, oder gutt Doten an
edel Verhalen encouragéiert hunn.**

**Loosst eis eis Häerzer fir d'Léift opmaachen,
loosst eis eis Geescht empfänglech fir opklärend
Inspiratiounen maachen, a loosst eis Gott ëm Hëllef a
Féierung froen.**

An deem wat mir denken a maachen

Angscht vergëft d'Häerz

**De mënschleche Geescht ass e risege Späicher
vun Energie oder vitaler Aktivitéit**

**Dës Aktivitéit gëtt stänneg a Muskelbewegungen,
der Funktioun vum Häerz, de Longen an dem
Zwerchfell, dem Zellstoffwiessel, de chemesche
Reaktiounen vum Blut an an der Funktioun vun de
motoresche sensoresche Organer (Nerven) benotzt.**

**Zousätzlech gëtt eng grouss Quantitéit u vitaler
Energie fir Denken, Emotiounen a Wëllen investéiert.**

Angscht schwächt d'Liewensaktivitéit a gëllt als ee vun de schlëmmste Feinde vum aktive Wëllen.

Angscht dréckt an hënnert d'Liewensaktivitéit, déi normalerweis reegelméisseg a Richtung vun den Nerven fléisst, sou datt se ausgesinn, wéi wann se gelähmt gi wieren, an de Kierper gëtt traag a seng Vitalitéit hält merkbar a bedeitend of (Angscht ass en Nervenblocker!).

Angscht hëlleft net, d'Ursaach vun der Angscht ze eliminéieren. Si schwächt de Wëllen a fuerdert d'Gehir op, e Signal fir Hindernisser un d'Organer vum Kierper ze schécken. Angscht vergëft d'Häerz, beeinträchtigt d'Verdauung a verursaacht vill kierperlech Krankheeten.

Wann d'Bewosstsinn op Gott konzentréiert bleift, wäerts du näischt fäerten a wäerts fäeg sinn all Hindernis an Hindernis ze iwwerwannen.

Mat Courage a Glawen ass e "Wonsch" e Wonsch ouni Energie, während eng "Intentioun" d'Entschlossenheet ass, eppes ze maachen: e Wonsch oder e Verlaangen ze erfëllen. Mä "Wëllen" kann ausgedréckt ginn andeems een seet: "Ech schaffen onermiddlech bis ech dat erreechen, wat ech wëll."

Wann Dir Är Willenskraaft trainéiert, kënnt Dir Kräfte vun der vitaler Aktivitéit fräisetzen an dirigéieren, anstatt Iech eppes ze wënschen, ouni dat ze maachen, wat néideg ass, fir et ze kréien.

Mir därefen d'Hoffnung net verléieren, mä éischer feststellen, datt Gott eis Geleeënheet no Geleeënheet gëtt, fir eis Ëmstänn ze verbesseren, eis Iddien ze verbesseren an nei an nützlich Saachen fir eis selwer an anerer am Liewen ze schafen.

Wa mir mat eisem Liewensstil net zefridden sinn, solle mir nei Weeër a Methoden entdecken, déi eis e

gewesse Grad u Zefriddeneet a psychologeschem Komfort ginn.

Mir sollten doriwwer nodenken, eppes ze maachen, wat eis Ëmstänn verbessert a fir eis Liewe sënnvoll a wäertvoll gött, an dat dann an d'Praxis ëmsetzen.

Wat dréngend gebraucht gött, ass eng Ännerung vum Bewosstsinn oder eng Modifikatioun vu sengem Verlaf.

Mir müssen eis virhuelen, datt mir net zouloossen, datt Problemer eis beaflossen an eis aus dem Gläichgewiicht bréngen, an datt mir net zouloossen, datt Suergen eis Liewe verduerwen, eis Gefiller beschäftegen an eis Atmosphär ruinéieren.

An datt mir keng Affer vu schiedleche Gewunnechten a schiedleche Charakteristike ginn, an datt mir fräi an ongebremst sinn wéi Vigel um Himmel.

Et ass net néideg, datt d'Leit stagnéieren an onverännerlech bleiwen. D'Schleier vun der Illusioun müssen aus der Essenz vun der Séil entlueden ginn, fir datt se mat hirer Rengheet a Kraaft glänze kann an den noble Glanz weist, deen Gott der Mënschheet geschenkt huet.

Gott seegent gutt Efforten, legitim Ambitiounen an d'Entschlossenheet fir Erfolleg ze hunn.

Hannert eisem Liewen läit d'Kraaft vum ieweschte Geescht, an hannert eisem Wëlle läit den kosmeschen Ozean vum Göttliche Wellen

Mir sinn en integralen Deel vun deem onendlechen Ozean. Wann mir en erreechen a dran schwammen, erweidert sech eist Bewosstsinn a mir spieren eis Onendlechkeet.

Drun ze denken bréngt eis méi no drun, an doriwwer nozedenken féiert eis dozou

Déi kontinuéierlech Ustrengung, domat ze harmoniséieren, gëtt eis Wëssen, Entschlossenheet an Energie.

Deeglech Virbereedung vum Bewosstsinn bréngt göttlech Léift a himmlesch Segen

Et fléisst ouni Ënnerbriechung zu eis a gëtt eis e generéisen Deel vun de Schätz vum Ozean.

Et gëtt e göttlecht Bewosstsinn latent an all Mënsch, e Bewosstsinn, dat op d'Geleeënheet waart, sech auszudrécken.

An aus dem enken a restriktive Keller vum Ego erauszekommen

Genee wéi eng Persoun aus engem onrouegen Albtraum erwächt a feststellt, datt dat, wat si gesinn huet, näischt anescht wéi en Dram war, sou dréngt och dat göttlecht Bewosstsinn eng Persoun, aus dem Albtraum vum Schlof a vun der Duercherneen z'erwächen, zu engem neie Bewosstsinn an engem gesonde Verständnis vum Sënn an dem Zweck vum Liewen.

Wa mir den Ufank vum spirituellen Erwächen erliewen a Liichter vun der Sécherheet gesinn wëllen, müsse mir op déi bannenzeg Stëmm lauschteren.

Mir reagéieren op säin Uruff. Mir müssen d'Steng vun der Illusioun an d'Fielsen vun der Ignoranz vum Wee ewechhuelen, déi de Fortschrëtt vun der Séil behënneren an hir Bewegung behënneren.

A loosst eis mat der Hand vun der Sehnsucht un d'Dier vum Erwächen aus dem Schlof vun der Apathie klappen, fir datt mir d'Bries vum Gléck anootme kënnen an himmlesch Stroum an all eis Gedanken an all eis Gefiller bréngen.

An all eenzelt vun eisen Aarbechten

Mir froen den Allmächtege Gott, Fënstere vum Bewosstsinn an eise Bewosstsinn opzemaachen, eis

mam Liicht vun der Wäisheet ze fëllen, eis mat senger Léift ze ëmginn an eis mat sengem éiwege Matgefill ze bedecken.

Ënnert deenen, déi bei mech koumen, gouf et Leit, deenen ech vun Ufank un, éierlech gesot, gesot hunn, datt hir Motiver net vernünfteg waren, an ech hunn se gefrot, dës Motiver z'änneren.

E puer vun hinnen hunn net gär, wat ech gesot hunn, mä anerer hunn reagéiert a sech zum Besseren geännert

Heuchelei féiert net zu engem gudde Resultat, an och déi Wäisst kënnen net verstoppen, wat hir Aen verroden.

Déi ganz Geschicht vun engem Mënsch ass a senger Aen geschriwwen

Wann Dir déi richteg Natur vun enger Persoun wësse wëllt, frot Gott, Iech de richteg Charakter vun där Persoun ze weisen.

Well Dir net bedrunn wëllt ginn, wäert Dir déif an Ärem Häerz seng richteg Natur spieren an Är Intuitioun wäert net falsch leien.

Wann mir mat eisem Begleeder schwätzen, solle mir him direkt an d'Aen kucken a mat Vertrauen, Sécherheet a Wourecht schwätzen.

Wann mir engem d'Hand ginn, solle mir him de Magnetismus vun eiser Léift an Éierlechkeet vermëttelen, a probéieren him sou vill wéi méiglech ze hëllefen.

Deejéinegen, deen no Wëssen sicht, muss positiv sinn a sech fir d'Entwécklung vu sengem spirituellen Magnetismus engagéieren; dann gëtt Gott him d'Kraaft, aneren ze hëllefen a geseent Schwéngungen un si ze vermëttelen.

Ech kann iwwer déi wäitst Planéiten a Stäre eraus reesen, awer ech wäert ëmmer dän sinn. Deng

Unhänger kënne kommen a goen, awer ech wäert dech begleeden a fir ëmmer däin sinn. Ech kann vun de Wellen vun onzählege Inkarnatiounen hin an hier gehäit ginn a mech einsam a ganz eleng fillen, awer ech wäert ëmmer däin sinn.

D'Welt, beschäftegt mat dengen Spiller, kéint dech vergiessen, awer ech wäert ëmmer un dech denken. Meng Stëmm kéint verschwannen an ech kéint versoen.

Mee mat de Wierder vu menger Séil flüstere ech: "Ech wäert ëmmer däin sinn"

Prüfungen, Krankheeten an Doud kënne mech zerräissen a mäi Kierper verbrennen, awer soulaang et e Schimmer vun Hoffnung a menger Erënnerung bleift

Kuckt a meng stierwend Aen, well duerch si wäert ech dir soen: "Ech wäert dech fir ëmmer gär hunn an ech wäert dir ëmmer trei bleiwen!"

Ech soen iech d'Wourecht, datt ech d'Äntwerten op all meng Froen net vu Mënschen krut, mä vu Gott, der Quell vun all Generosität.

An d'Quell vun all Wëssen am Universum

Hie ass meng eenzeg Inspiratioun am Liewen, an wann ech schwätzen, froen ech hien, meng Wierder mat senger Kraaft, senger Wourecht, senger Léift a sengem Liicht ze fëllen. Ech spieren Wellen vu Freed, déi mech ëmginn, well seng gréisst Léift an d'Séil fléisst wéi sanft Brisen un waarmen Deeg, an hiert Ausstréimen geet kräfteg Dag an Nuecht weider, Woch fir Woch, Joer fir Joer, sou datt Dir net wësst, wou d'Enn ass.

D'Mënsche mengen, si brauchen Léift a Räichtum aus mënschleche Quellen, awer hannert all Léift an hannert all Räichtum

**Göttlech Léift, déi sech net ännert, a
geeschtleche Räichtum, deen net duerch ierdescht
Räichtum gemooss ka ginn. Wien realiséiert, datt Gott
d'Quell vun all Léift, Gléck a Gnod ass, wäert se
fannen a ganz glécklech domat sinn.**

Méi Léieren a Reflexiounen vum Meeschter Paramhansa

Yogananda

Éierlechkeet ass de Grondsteen um spirituellen Wee
Éischer ass et de Piler, op deem d'Verbindung vun der
.Séil mat hirem Schöpfer baséiert
Dëst bedeit, datt Dir Iech mat voller Vertrauen zu Gott
wendt

Mir schwätzen oppen an intim mat him
An der einfachster Sprooch, der Sprooch vum Häerz
Mir froen hien, eis ze hëllef
Fir datt mir eis op Him konzentréiere kënnen a eis op
Him verlossen

Fir eis Häerzer ze berouegen
An et befreit eis vu Leed an Nerven
An vun allem, wat eis am Wee steet
Hie probéiert eis vun eisem spirituellen Zweck ofzehalen
Schlussendlech

Et gëtt een Zil fir all eis Tester an Experimentier
Et motivéiert eis, eist Bescht ze ginn
Mir vertrauen d'Saachen Gott un
A wéi glécklech ass deen, deen dëst Verständnis huet
Ouni dat liewen mir a Konflikt a Sträit
Ouni de Grond ze kennen
Mee um spirituellen Wee
Mir wëssen, datt d'Schwierigkeeten, mat deenen mir
,konfrontéiert sinn

Säin Zweck ass eis demüteg viru Gott ze maachen
Mir maachen eis Gedanken a Gefiller eidel
Vum falschen Stolz an der illusorescher Gréisst

Fir datt Gott eis mat sengem Liicht, senger Wäisheet a
senger Léift féllt
An där Selbstännerwerfung un Gott
Déi séiss Verbindung läit dran
Loosst eis drun denken, datt soulaang de Sënn vum
"Selbst" dominant ass
Et gött eng Tendenz, sech vu Gott ze distanzéieren
Gleeft, datt mir genuch Kraaft a Wäisheet hunn
Sou datt mir ouni Ënnerstëtzung op eisen eegenen zwee
Féiss kënne stoen
Mir léisen eis Problemer selwer
Mir fäerten, datt wa mir eis dem göttleche Wëllen
ënnerwerfen
Datt mir net zefridden wäerte sinn mat deem, wat Gott
eis schéckt
Dëst ass e Beweis fir e Manktem u Glawen u Gott
Mee fréier oder spéider
Mir wäerten eis zu Gott wenden müssen
Jidderee Mënsch wäert dës Wourecht a sengem Liewen
entdecken
Ausser hien huet et schon entdeckt
Dëst ass keng enttäuschend oder negativ Iddi
Déi séissst Freed, déi et gött, ass
D'Gefill, datt mir a senger Präsenz sinn
Sécher a geschützt virun den Iwwerraschunge vum
Liewen an de Schléi vun der Zäit
Dat ass d'Natur vun der Demut an d'Charakteristik vun
den Demutigen
An doran läit déi richteg spirituellt Kraaft
An d'Gréisst vun der Eierlechkeet
An d'Déift vun der Léift
An d'Schéinheet vun Zefriddenheet an Ënnerwerfung
{Net mäin, Här, mä Äre Wëlle soll geschéien}
(Mir setzen eist Vertrauen op Gott)
Fir eis spirituellt Natur ze beréieren

Mir müssen eis beméien, e méi héicht Bewosstsinn an
eisem Liewen ze demonstréieren
Wann Schwieregkeeten optrieden, müsse mir eis drun
erënneren

Datt mir net schwaach sinn an datt mir déi
entspriechend Mëttelen hunn, fir domat ëmzegoen
Mir däerfen net zouloossen, datt Verantwortung a
Problemer eise Fridden stéieren
Et hält eis de Fridden ewech
Mir sinn op dës Welt komm fir eis weider z'entwéckelen
Eist spirituellt Potenzial entdecken
Net an déi däischter Mierer vun der Illusioun ze stürzen
Wat onzueleg Risiken mat sech bréngt
Wa mir eis spirituellt Selbst kenne léiere wëllen
Mir müssen éierlech mat Gott a mat eis selwer sinn
An éierlech an eisem Ëmgang mat de Leit
An datt et de stäerksten Wonsch an eisem Liewen ass
Et geet drëms, eis göttlech Quell ze erkennen
Vun Him si mir entstanen an zu Him müsse mir
zréckkommen

Egal wéi laang eis Absence an der Welt vun der
Entfremdung dauert
Och wann d'Atmosphär düster a mürresch ausgesäit
Mir müssen eise Glawen behalen
Datt d'Sonn erëm opgoe wäert
An datt Gutt am Liewen iwwerwiegt wat Béist ass
D'Léift ass méi staark wéi den Hass
An déi, déi um richtege Wee sinn
Si wäerten ukommen, egal wéi laang d'Distanz schéngt
a wéi wäit d'Destinatioun ass
A wann d'Suergen sech multiplizéieren
Et muss duerch Léift fir Gott a Kommunikatioun mat Him
verdriwwe ginn
Duerch oprecht häerzlech Gebied
A froen hien eis Entschlossenheet ze stäerken

Et hëlleft eis, de Laf vun eisem Liewen ze korrigéieren
D'Gebied gëtt mat encouragéierende Blëtzer beäntwert
D'Wolleke wäerten opklären an den Horizont wäert erëm
kloer ausgesinn
Mat dem Drock vum Liewen ëmgoen
Ee vun de Virdeeler vun enger grëndlecher Fuerschung
iwwer Gott
Et ass d'Fäegkeet ze relaxen
Wou d'Spannung ofhëlt, d'Angscht ofhëlt an d'Suergen
ofhuelen
Wann mir d'Fäegkeet verléieren, d'Liewen ze genéissen
Participatioun un gesonde Fräizäitaktivitéiten
Mir sinn méi eescht a nervös wéi mir sollten sinn
D'Séil, an hirer purer Essenz, fillt keng Spannung oder
Nervositéit
Villméi ass et den " Ego ", deen dës Zoustänn erlieft
Mir sollten d'Saachen net ze eescht huelen
Sou datt d'Intensitéit vum "Ego" ofhëlt a säi Grëff lass
gëtt
D'Leit schwätzen dacks iwwer den Drock, deen se fillen
An de psychologesche Stress, deen se ënner dem
Gewiicht vun de ville Fuerderungen erliewen
Mee mir däerfen eis net zu engem Bäitrag ginn
Fir all Zort vu Schwiereregkeeten
Loosst eis ëmmer drun denken, datt Gott eis Kraaft ginn
huet
Genuch fir all d'Erausforderungen ze bewältegen, déi
eis entgéintkommen
Et ass onméiglech fir d'Séil sech erschöpft a midd ze
fillen
De Kierper kéint sech midd fillen
Mee wann mir eis selwer kierperlech Schwächt
zouschreiwen
Mir bleiwen am klengen Beräich vum Selbst agespaart
Wann mir géint Hindernisser stoen

Mir müssen göttlich Hëllef sichen
Eis selwer sécherzestellen, datt mir fäeg sinn - mat
Gottes Hëllef - et ze iwwerwannen
An datt et als Katalysator kënnt fir eis schlofend Kräfte
z'erwächen, déi, wann se erwächt sinn, fäeg sinn
Duerch d'Ëmgang mat Schwierigkeeten a Problemer
vun allen Zorten
An datt eis richtig Natur de Geescht ass
deem seng Essenz Friden, Rou, Rou a Rou ass
An datt dës geseent Elementer an eis sinn
Et ass en integralen Deel vun eisem spirituellen Wiesen
De Mënsch ass e Geescht, a säi Geescht kann net
besiegt ginn
Well et vun immaterieller Natur ass
Wann mir dëst Bewosstsinn hunn
Mir spieren déi Kräfte, déi an eis aktiv sinn
Mir hunn d'Gefill, datt mir no vir kommen a Fortschrëtt
maachen
Eist Vertrauen an Gott an an eis selwer gëtt méi staark
D'Intensitéit vun de Schwierigkeeten hält of
Fir datt mir domat ëmgoe kënnen
Eng konstruktiv Approche baséiert op Vertrauen,
Komfort a Gläichgewiicht
Mat all Erfahrung, déi um Himmel vun eisem Liewen
erschénkt
Während dëser irdescher Rees vun eiser
Mir müsse wëssen, wéi mir eisen Horizont a Bewosstsinn
erweideren kënnen
A wéi kënne mir méi Verständnis fir d'Ëmstänn hunn, déi
?eis ëmginn oder duerch déi mir duerchmaachen
Dann kënne mir a besserer Harmonie liewen
A fir méi reibungslos a sécher mat Mënschen a Liewen
ëmzegoen
Wann mir eis d'Zivilisatioun vum der Welt méi genoe
ukucken

Mir entdecken déi verstoppte Geheimnisser vun antike
Zivilisatiounen
;E grousst Bild trëtt op, mat verwéckelte Linnen
Variéiert an de Joreszäiten, grëndlech am Detail
Mir stellen fest, datt de Mënsch gläichzäiteg souwuel
.individuell wéi och sozial ass
All Mënsch huet de Wonsch no engem individuellen an
engem soziale Liewen
Hie huet individualistesche Tendenzen an e Wonsch, zu
.Gruppen a Clanen ze gehéieren
Och an der Antikit
Et gëtt Beweiser datt fréi Mënschen
Hie hat d'Iddi vun der Solidaritéit bannent Gruppen
Am Alldag stellen mir fest, datt exzessiv Interaktioun
mat aneren
Et bréngt keng grouss Freed
Och exzessiv Isolatioun bréngt keng Freed
Gott wëll, datt mir Moderatioun praktizéieren
A fir e Gläichgewiicht tëscht eisem individuellen Liewen
an eisem soziale Liewen ze schafen
Individuell a kollektiv Prinzipien am Mënsch kommen
aus enger méi héijer Quell
Gott ass den Eenzege, den Éiwege Fluchtpunkt
Iwwer d'Stären, den Universum an de mënschleche
Gedanken eraus
Iwwer Gefiller an Dreem eraus
Et iwwerschreit all sensoresch Perceptiounen
Hie ass Eenzegearteg, e Wiesen a sech selwer
Perfekt a senger Essenz an Eegeschaften
Wou keng Sonn schéngt
Kee Mound geet op
Kee Feier blénkt
Villméi ass et säi göttlecht Liicht, dat ouni Gläichen ass
Do, hannert der Däischtert, ass net Däischtert
An déi schalllos Rou

An näischt anescht wéi dat Erschafent
Do ass déi éiweg Essenz
Wat ass den Urspronk vun der Existenz
An d'Quell vun alle Kräften a Wesen
Souwuel dat Siichtbaart wéi och dat Onsichtbaart
Gott huet dëst Universum sou geschaf, datt
Et funktionéiert no engem fixe an onverännerleche
Gesetz

Wa mir géint eng vun den universellen Gesetzer
verstoussen, bestrofe mir eis selwer
Jiddereen, deen vum Daach vun engem héije Gebai
.sprängt, kritt seng Schanken gebrach
Dofir kënne mir d'Gesetz vun der Schwéierkraaft net
ignoréieren

Ouni d'Konsequenzen ze erleiden
An dëser Welt
Mënsche kënne fräi handeln
Awer nëmmen an engem limitéierten Ëmfang
A wann hie géint göttlech Gesetzer verstéisst
Hie wäert sech selwer bestrofen oder sech selwer
zerstéieren
Gott huet déi onverännerlech Gesetzer etabléiert
Hie wollt, datt et zu eise Gonschten funktionéiert
Well ouni dat kënne mir eise Wee an dësem Liewen net
fannen

Gott huet eis och d'Fräiheet vun der Wiel ginn an eis
d'Gewësse geluecht
Fir tëscht Gutt a Béis, nätzlech a schiedlech
z'ënnerscheeden

Wann d'Leit sech fir d'Weeër vum Béisen entscheiden
Si verletzen d'allgemeng Gesetzer vu Gott
Si setzen kosmesch Kräften a Bewegung
Onvermeidbar Konsequenzen resultéieren
Wéinst der Verletzung vun dëse Gesetzer
Doduerch bestrofe si sech selwer

Tatsächlech mécht Allah de Leit guer kee Recht, mee}
 {et sinn d'Leit, déi sech selwer Recht ginn
Mee déi, déi sech un hir Gesetzer halen
 An si halen sech un seng Virschléi
 Si liewen a Fridden
An duerch si gëtt d'A vum Abléck opgemaach
Si ginn mat selbstsécheren, bestëmmte Schrëtt
 Si fille sech sécher ënnerwee
 Op de Weeër vum Liewen
Denken ass eng enorm Kraaft an Ärem Liewen
Wann Dir wousst, wéi Dir dës Kraaft kultivéiere kënnt
 A benotzt et richtig
Loosst d'Schwächheet net an Äert Denken erakommen
Sidd virsiichteg wann Dir mat Leit ëmgeet, déi negativ
 Iddien hunn
An eng pessimistesche Perspektiv, fir datt hir schwach
 Iddien net an Äre Geescht sickeren
Ausser Äre Geescht huet e gewësse Stäerktniveau
 erreecht
Sou datt d'Iddie vun aneren hien net schwäche kënnen
 Am Géigendeel
Hie kann d'Iddie vun aneren stäerken
 An hiert Selbstvertrauen ze stäerken
Déi, déi net klappen, solle sech mat deenen
 zesummeschléissen, déi erfollegräich sinn
Déi Schwach solle sech mat deenen verbannen, déi méi
 staark si wéi si
Wat déi ugeet, déi keng Selbstkontrolle hunn
Si sollten vun deenen mat guddem Charakter a
 .Selbstdisziplin begleet ginn
 Déi frisch Persoun soll iessen
Mat engem, deen säin Appetit besser kontrolléiere kann
 :Dann wäert hie fäeg sinn ze soen
 "Ech kann och mäin Appetit kontrolléieren"

Wann Dir eng Entscheidung trifft a versprach, lech
drun ze halen
Loosst Är Entschlossenheet net schwanken, wann eppes
geschitt, wat Ärer Entscheidung widdersprécht
Halt weider Vertrauen an lech selwer a gleeft datt Dir all
déi Stäerken hutt déi Dir braucht
Fir dat z'erreechen, wat Dir wëllt, egal wéi
onwahrscheinlech et schéngt
"Wann Dir vun baussen seet "Ech si prett fir si
"An du hues zu dir selwer gesot: "Ech kann net
Doduerch reduzéiert Dir d'Kraaft vum Denken
Et schwächt d'Willenskraaft
Dir braucht e méi staarke Wëllen wéi Ären eegenen
Fir hatt ze energéieren an hatt mat Entschlossenheet an
Entschlossenheet ze inspiréieren
:Mäi Rot ass
Willenskraaft entwéckelen
Positiv denken
Dir wäert feststellen, datt Är kierperlech, geeschteg a
spirituell Kräfte
Zesummen schaffen fir all Aspekt vun Ärem Liewen ze
gestalten an ze gestalten
Op all Manéier déi Dir wëllt
D'Ameis fillt hire Kierper
Hir schaarf Aen gesinn e limitéiert Feld ronderëm si
.E Mënsch kennt säi Kierper, seng Ëmwelt a seng Famill
An nach aner Saachen, déi him bekannt sinn
Wat den universelle Mënsch ugeet
Hie realiséiert, datt säi Kierper Deel vun der
mënschlecher Famill ass
Säi Gedanke ëmfaasst den Universum a senge
kierperlechen a geeschtegen Dimensiounen
Hie realiséiert, datt déi ganz Existenz a sengem Geescht
läit

Wann eng Persoun hiert Bewosstsinn an eng spirituellt
Ekstase transforméiere kann
D'Universum wäert aus sengem Geescht verschwannen
Well et d'Gedanken vun enger Persoun sinn, déi dem
Universum den Androck vun der Realitéit ginn
Ouni Gedanken hätt den Universum keng Realitéit
D'Mënsche sinn drun gewinnt, entweder waakreg ze
bleiwen a sech mat de Problemer vum Liewen ze
.beschäftegen
Oder hie kéint dem Schlof noginn an d'Welt vergiessen
Mä d'Mënschheet huet e risegt Potenzial, dat se nach
net aktivéiert huet
A wann Dir iwwer spirituellt Ekstase léiert
Wéi ee Kierperbewosstsinn a onfräiwëlleg
Schlofbewosstsinn lassgëtt
Hie wäert am ieweschte, geseente Bewosstsinn
erwächen
Wann eng Persoun fäeg ass waakreg ze bleiwen
Oder aus dem direkten Schlof duerch Wëllen
Hie wäert fäeg sinn en héije Bewosstsinnszoustand
z'erreechen
Et gëtt keng Grenz fir säi Genoss
Hie wäert d'Gléck vum bewossten, fräiwëllegen Schlof
erliewen
Egal wéini, iwwerall
De Päiperlek vun der Onstierflechte sot
Mäi méi groust Selbst
Lieft an all Häerz
An alle Länner
a mäi staarke Wëllen
Et pulséiert an all Eck
An et erwächt d'Schlofer
Mat onendleche äthereschen Virschléi
Wat mäi mannerwäertegt Selbst ugeet
Am gezäitegten Kierper agespaart

De Päiperlek ass nach ëmmer a sengem ierdesche

Kokon

Buedemklebstoff

D'Dieren sinn zougespaart

Gebonnen un dausend Eisenseeler

O meng gefaange Séil

O Dir, déi am Sonneliicht badt

An Dir ootmet den Elixir vum Liewen an

An Dir drénkt rengt Waasser

Drams du dovun, all déi gutt Saachen, déi et gëtt, ze

?besëtzen

An Är Gréisst ass kleng

?!An däin Häerz ass schwaach

!Erwächt aus Ärem Schlof

Ausbauen

Streckt Iech aus

Erneier dech

Vereenegt Iech mat Ärem héije Selbst

An Dir wäert ginn

Éiwege Päiperlek

Resistent géint Restriktionen a Beschränkungen

Selbstverwierklechung

Adaptéiert Iwwersetzung vum: Mahmoud Abbas Masoud

Auditiv a visuell Kloeerheet

Et ass net d'Aen, dat gesäit

Villméi ass et de Geescht an d'Energie, déi d'Saache

formen

E Mënsch kann e lauschterend Ouer an e gesinnd A

entwéckelen

An der Realitéit ass d'Welt komplett anescht wéi dat,

.wat e Mënsch gesäit

D'Téin, déi hie héiert, sinn déi, déi am Beräich falen

D'Vibrationen, déi et erkennen kann

.Clarvoyance gëtt och intuitivt Héieren genannt

Oder duerch Abléck héieren

Well dat normalt Ouer net fäeg ass, opzehuelen
Onhéierbar Téin
D'Fäegkeete vum Siicht an vum Héieren existéieren an
der Séil
Et ass méiglech, déi latent Kräfte an alle Sënner
z'erwächen
Andeems de Geescht trainéiert a seng kognitiv
Fäegkeeten entwéckelt gëtt
D'Kraaft an eisen Aen ass ähnlech wéi Röntgenstralen
Mir kënnen awer d'Objeten net gesinn, déi
.Röntgenstralen duerchdréngen
Well mir nach keng Harmonie mat deem Niveau vu
Schwéngungen entwéckelt hunn
Eis verstärkt Sënner sinn duerch d'Limitatiounen vun de
mentale Fäegkeeten behënnert
Clairvoyance geschitt wann d'Liewenskraaft sech mat
bestëmmten Elementer ausriicht
Transparent Schwéngungen Genée wéi Röntgenstrahlen
duerch Maueren andréngen
Dat mënschlecht A huet déiselwecht Fäegkeet, an déi
Zort vu Siicht
"Et nennt sech "visuell Kloecheet
Et ass méiglech d'Stärkt vun der visueller Kloecheet ze
testen
Wann d'visuell Fäegkeete vum A verduebelt ginn
Oder erhéicht den Niveau vun de Schwéngungen vun
der Liewenskraaft, déi alles duerchdréngt
Tatsächlech Hellsehen schued dem spirituellen
Fortschrëtt net
Am Géigendeel, et hëlleft de Bewosstsinn ze
transferéieren oder ze transforméieren
Vum kierperlechen Niveau bis zum spirituellen Niveau
Mee d'Biller, déi aus dem Ënnerbewosstsinn entstinn
Et staamt aus Illusioun an Fantasie, a muss vermeit ginn

De Sucher muss d'Tester vun den Dreem bestoen, fir en
 .Zoustand vu spiritueller Erwächen z'erreechen
Wou hie sech voll bewusst ass, datt hien a enker
 Harmonie mat engem héijen Niveau vun
Hie ass präsent a fillt eng Ausstrahlung vun erfräschender
 .Freed, déi säi Geescht, seng Séil a säi Kierper duerchdréngt
Déi ganz Matière ass intensiv Aktivitéit an enger anerer
 Schwéngungsuerdnung
D'Kinnekräich vu Gott ass am Mënsch
Mä hie muss dat duerch konstruktiv Aarbecht a richtig
 Reflexioun demonstréieren
Mir dierfen näischt zouloossen, wat eise Fortschritt
 behënnert
D'Selbst muss duerch d'Reinigung vum Geescht,
d'Verbesserung vun der Moral an déif Kontemplatioun
 .manifestéiert ginn
Gott lauschtert ëmmer op d'Ruff vun der Séil
Mä seng Äntwert ass sou subtil an transparent, datt et
 .heiansdo schwéier ass, se z'erkennen
 ?Wien setzt d'Sich weider
Hie behält säi spirituellen Eifer
 Gott wäert fonnt ginn
Säin Undeel wäert reichlech sinn
Säi Gléck ass grouss an där Welt an am Hiernof
Besicht w.e.g. d'Suida Yoga Websäit an d'Facebook Säit
 vum Master Paramhansa Yogananda
 / <http://wwwswaidayogacom>
<https://wwwfacebookcom/masteryogananda?ref=hl>
 En Tourist an Ärem Land
Du bass d'Quell vu Freed a Genoss
Du bass d'Essenz vun der Léift an d'Bijoue vun der
Wäisheet, déi an de Felder vun der Éiwegkeet verstreet sinn
Du bass Fräiheet a Befreiung vun all Illusiounen

Du bass déi absolut Eenheet, déi net vun Trennung
 ënnerworf ass
 Dir sidd dat universellt Bewosstsinn
 Du bass den Ufank an d'Enn
 An dat ultimativt Zil, iwwer dat et kee weidert Zil gött
 Ech sinn en Tourist an Ärem Land an e Reesenden op
 Äre Weeër
 Huel meng Hand a leet meng Schrëtt op déi nächst
 Weeër, déi bei dech féieren
 Ech freeë mech, dech kennenzeléieren
 Är geseent Bongerten, belueden mat leckere Friichten,
 ruffen mech un
 Fir et ze besichen a seng räich Friichten ze genéissen
 Wéi séiss sinn d'Friichte vum Wëssen, a wéi herrlech ass
 !säin mystischen Nektar
 Ech wünschte, ech kéint ëmmer no der nährender,
 erfrëschender Fruucht vun der Séil verlaangen
 An ech drénken aus dem Waasser vum Friden, dat aus
 de Flëss vun der helleger Léift iwwerfléisst
 Géff mir Rengheet vum Häerz a Rou vun der Séil
 Wäsch mäi Wiesen mat dengem stralende Waasser, a
 .botzt et vun all Onreinheeten a Dreck
 Ech verlaangen no Ärer Präsenz a fir Äert schéint
 Gesiicht
 Ech hunn ëmmer seng exquisite Schéinheet virgestallt,
 a meng Séil huet sech verlaangert, hien ze gesinn
 Fëllt mäi Wiesen mat Dankbarkeet a Wäertschätzung fir
 Är generéis Hand a vill Gonschte
 Mäin Häerz soll mat Léift fir dech schloen, soulaang et e
 .Stär gött, deen blénkt, an en Häerz, dat schléit
 Seegent meng Gedanken, fir datt se sech automatesch
 zu dir dréine kënnen, fir datt se vun der Schéinheet geseent
 .kënnen ginn, dech ze gesinn an deng Schéinheet ze gesinn
 Géff mir d'Fäegkeet, Är onduléierend Melodien an der
 Onendlechkeet vum Äther festzehlen

Ech sinn berouscht vun hiren himmlesche Melodien, déi
d'Engelen sech verlaangen ze héieren
Oh, wéi ech wënschen, ech kéint däi geseent Geescht
an all Atom vu mengem Wiesen spieren
An ernährt meng Sënner mat Ärer göttlecher Ernährung,
déi d'Brout vun der Existenz ass
Dran ass den Elixir vum Liewen an d'Fréijoer vun der
Éiwegkeet
Oh, wéi ech wënschen, ech kéint déi séiss Brisen vun
Ärer Präsenz ootmen
An Oasen vun der Sehnsucht a Leidenschaft
An ech hunn d'Luuchte vun Ärer Léift hell schéngen
gesinn
Am Himmel vu menger Séil, déi no dir verlaangert
Wann den Otem sech berouegt, fënnt d'Séil Fridden
D'Bewosstsinnsniveauen klammen
Dëst kann duerch Meditatioun erreecht ginn
A probéieren déi berouegend Effekter ze behalen
Fir Wellen vu Gedanken an e Gefill vu bannenzeger Rou
Iwwer Gott nodenken a positiv iwwer gutt Saachen sinn
Si sinn ausräichend fir d'Séil mat der Kraaft vum
göttleche Geescht gefällt ze halen
Wierder ouni spirituell Kraaft
Et ass wéi Stréi ouni Kären
Dofir, wann mir liesen, musse mir de Geescht vun de
Bedeutunge betruechten
A sech op dat ze konzentréieren, wat et proposéiert
D'Quell vun den Iddien hannert de Bedeutungen
erreechen
Gott ass déi reng Quell vun allem wat wonnerbar a
nätzlech ass
Hie ass den Här vum Fridden, deen um Troun vun de
rouegen Gedanken regéiert
Hie leet d'Aktiounen vun enger propperer an éierlecher
Persoun

An hien erreecht seng legitim Ambitiounen
Loosst eis d'Dier zum geeschtleche Fridden opmaachen
Loosst d'Engele vun der Rou sanft erantrëten
Zur Struktur vun eisem Geschäft an eisen Aktivitéiten
Loosst eis eis Aufgaben mat Rou erfëllen
Gefëllt mam Geescht vu Fridden a Fridden vum Geescht
An hannert de Schléi vun eisem Häerz, wäerte mir de
Puls vum göttleche Fridden spieren
Loosst eis méi déif an d'Konzepter vun Experimenten an
.Tester dauchen
Egal ob mir duerch Iddien a nützleche Bicher liesen
Oder Problemer, mat deenen mir eis musse
beschäftegen
Oder Philosophien, Meenungen a Glawen
Oder spirituellt Gléck
Loosst eis an d'Hellegtum vun eisen déifste Gedanken
eragoen
A mir genéissen de fléissende Fridden
Aus de Quelle vun der Rou

Bemierkung: Et gëtt vill Beispiller, déi déi enk Bezéiung*

tëscht der mënschlecher Atmungsfrequenz an de
Verännerungen am Bewosstsinn illustréieren. Eng Persoun,
déi an engem komplexe mentalen Dialog verstreet ass oder
eng präzis an ustrengend kierperlech Ustrengung probéiert,
ootmet automatesch ganz lues. D'Konzentratioun hänkt vun
enger lueser Atmung of, während eng séier oder
onregelméisseg Atmung schiedlech emotional Zoustänn wéi
Angscht, ongebremste sexuell Verlaangen a Roserei begleet.
En Aaff ootmet 32 Mol pro Minutt am Verglach zu nëmmen
18 Mol pro Minutt fir e Mënsch. Elefanten, Schildkröten,
Schlaangen an aner Déieren, déi fir hir Langlebigkeit
bekannt sinn, hunn däitlech méi lues Atmungsfrequenz wéi
Mënschen. Zum Beispill ootmet eng Riseschildkröt, déi
.dräihonnert Joer leeft, nëmme 4 Mol pro Minutt

Aus dem Buch: D'Philosophie vun Indien am Liewe vun
engem Yogi
Vum Paramhansa Yogananda: Autobiographie vun
engem Yogi
Well et onméiglech ass, iergendeng materiell
Leeschtung z'erreechen
Oder Fortschrëtter an iergendenger Beräicher maachen
Ouni spirituellt Fräiheet
Oder Leedung a Wäisheet vu Gott
Loosst eis erhiewen, als éischt an als lescht an ëmmer
Verse vum Dankbarkeet a vun der Dankbarkeet un Gott
Fir eis Aarbecht ze perfektionéieren
An et no beschte Méiglechkeeten ofzeschléissen
An datt mir d'Freed vun der Leeschtung spiere kënnen
Mat engem erneierten Opschwung vun Energie an
Enthusiasmus
Mat all menger Dankbarkeet an Unerkennung
Un d'Quell vun all Gutt
Op seng onzähleg Segen
Wat eis all Dag vun eisem Liewen iwwerwältigt
Mir betruachten dës Segen dacks als eist Recht
Och wann Milliounen vun dëser Welt dovunner entzu ginn
All Kéier wann mir Gott fir seng Segen danken
Wat méi Guttheet a Segen mir kréien
Wann Dir dankbar sidd, wäert ech Iech sécherlech [zu
Gonschte] erhéijen
{Gëff eis haut eist deeglecht Brout}
Loosst eis drun denken, datt deen, deen alles am Liewen
hëlt
Allerdéngs ass et eng Tatsaach, datt hien deen ass,
deem d'Zil verpasst
Häerzlech Dankbarkeet bréngt bannenzege Friden
Et bréngt Freed a Friden am Geescht
Mir spieren d'Noperschaft vu Gott zu eis
Seng Suerg ëm eis a säi Matgefill mat eis

Wann mir esou liewen
An mir hunn dëse Wee adoptéiert
Mir wäerten en erhabenen Zoustand erreechen
Vum helle, positiven Denken
An d'Gefill, no bei Gott ze sinn
Dat ass e wonnerbare Fall
Et enthält Fridden, Freed a Erfrëschung
Wann d'Séil déi spirituell Verbindung spiert
Stréim vu Freed fléissen op si zou
Aus der göttlecher Präsenz erausgestraalt
Gott gëtt dann déi prominentst Wourecht an eise
Wiesen
Mir gi besser fäeg, mat Ëmstänn an neien
Entwécklungen ëmzegoen
An deem Fall gëtt d'Léift Realitéit
Haass ass reng Illusioun
Well Gott ass Léift
Et gëtt keng wesentlech Existenz
Ausser Hien eleng an dëser Existenz
Dreem an Illusiounen
Ënnert der Decken vun ierdeschen Hoffnungen hunn ech
laang Zäit gelunn
Ech hunn gedreemt, datt ech op engem prächtigen,
luxuriéisen Troun souz
Mäi Gesiicht war mat engem Bouquet vu Laachen
dekoréiert
Mä d'Momenter vum Laachen a Freed hunn net laang
gedauert
Amplaz sinn se een nom aneren verwelkt a verstreet
Dunn hunn ech mech selwer a futtisege Läppchen
agewéckelt gesinn
An ausgestreckt op de haarde Fielsen vun der Aarmut
Am Grëff vu schwéierer Nout a Misär
Ech hunn bitter gekrasch
Mäi Tréinen sinn awer gefloss

An keen fir ze kucken oder ze tréischten
D'Welt ass viru mir gaangen a huet mech mat
spottender Rou ugekuckt
!Mäin Häerz huet geruff, a sich no Hëllef, o Gott
An wéi meng onopfälleg Gebieder Är Déiften erreecht
hunn

Si huet mech endlech waakreg gemaach
An mat iwwerwältegender Freed hunn ech mech sécher
a geschützt an Ärer Präsenz fonnt
Fort aus dem Grëff vu verwirrenden an duercherneen
Dichotomien
Oh Här, ech wünsch, du géifs déi ganz Mënschheet
erwächen
Aus enger Welt vu laachende Dreem vu Räichtum a
!kräischen Aarmut
Befreit se, O Drammécher, vun den schrecklechen
Albträim vum Doud
An erneiert mat hinnen d'Bewosstsinn vun der
Éiwegkeet
A seegent si, fir datt si – duerch dauerhafte Friden –
realiséiere kënnen

D'Schrecken vun der ierdescher Täuschung
!Si sinn näischt anescht wéi Dreem an Illusiounen
Déi iewescht Inspiratiounen

O Göttleche Schöpfer
O Här vum Universum
O Du, deen d'Planéiten, d'Stären an d'Galaxien
geréiert a a Bewegung setzt
Är gerecht Herrschaft diktéiert, datt Äre Bierger
fräie Wëllen a Fräiheet vun der Wiel gewährt ginn,
wat hinnen hëllef, sech selwer z'entwéckelen an Äre
hellege Prinzipien an Idealer méi no ze kommen.

Dir hutt eis déi éiweg Fräiheet geschenkt an an
eis d'Somen vum universelle Bewosstsinn gesaat. Mee
leider hu mir eist universellt Bewosstsinn hannert de

Gittere vum Egoismus, Haass, Engersinnegkeet a blannen Fanatismus gefesselt.

Här, hëllef eis, mat eiser waarmer Léift a bridderlechem Versteesdemech all déi künstlech, äiseg Barrièren an Hindernisser tëscht eis an aneren ze schmëlzen

Hëlleft eis, e wachsam Gewësse a gesond Uerteel an der Selbstkontrolle ze benotzen an oprecht op de Weeër vum Liewen ze goen.

A seegent eis, eise geeschtleche Räichtum an eist empathescht Matgefill ze multiplizéieren, andeems mir de Krees vun eiser nationaler Léift erweideren, fir all d'Awunner vun der Äerd anzeschléissen, onofhängeg vu Faarf, Klass, Geschlecht a Glawen.

O Här vum Universum, loosst eis d'Onofhängegkeet vun alle Mënschen, déi fräi gebuer sinn, respektéieren a schätzen.

A seegent eis, fir datt mir eng vereenegt Welt opbauen an dech als eise spirituellen Leader fir d'Liewen wielen kënnen

**Aus den Déiften vun der Séil
O Här, loosst d'Glüh vu menge Sehnsucht glühen
Är helleg Präsenz ass ëmmer präsent
Ech hunn en Tempel fir meng Verlaangen gebaut
An all menger Iddi
Géifs du mech w.e.g. besichen?
An du souz um Troun vu menger Léift fir dech?!
Méig meng Gedanken Ärer weiser Féierung
verfollegen**

**Mee du déi gréisst Freed a mengem Liewe sinn
Vum Paart vum Nodenken iwwer Gott a vum
Nodenken iwwer Hien**

**Ech ginn an den Tempel vum nohaltege Fridden
eran**

**Haut wäert ech e Bündel Bengelen uzünden, fir
Suerger an Ängscht ze representéieren**

**Fir den Tempel vu Gott a menger Séil ze
beliichten**

**Ech wäert Gott an der Einsamkeet vu menger Séil
sichen**

**An ech wäert häerzlech bieten, bis mäin Häerz vir
Léift fir hien schléit**

**An ech spieren Seng Äntwert op meng Gebieder
Oh, wann nëmmen de Funken vu mengem Liewen
sech mat der Sonn vu Gott vermësche kéint**

**An et blénkt an all Aen, déi d'Gutt gär hunn
Ech wäert d'Welt, déi vu Kricher zerräisst gött,
ausernee sprützen**

**Mat Gedanke vu Fridden a Léift
Ech ginn an dat göttlecht Hellegtum eran
An ech beréieren de kosmesche Bewosstsinn
Duerch d'Freed vun der Kontemplatioun an der
göttlecher Léift**

**Göttleche Schutz ëmgëtt mech ëmmer a fir ëmmer
An d'Liicht vu Gott begleet mech a verdreift
d'Däischtert ronderëm mech**

**Soulaang ech a sengem Liicht wandern, wäert
ech net stierzen**

**Ech wäert net vum richtege Wee ofwäichen
Lieweg Emotiounen**

**O Geescht vun der Existenz a Meeschter vun den
Universen**

**Du bass hannert mengem Siichtfeld, duerch deen
ech deng scheinbar Schéinheet gesinn**

**An hannert mengem Ouer, mat deem ech der
Mëschung vun ierdesche Kläng lauschteren**

**Du bass hannert menger Beréierung, mat där ech
Saachen an denger irdescher Welt spieren**

**An hannert dem Schleier vun der Natur, deen däi
schéint Gesiicht verstoppt**

**Ech gesinn dech am tréischende Bléck vun de
Blummen**

**An ech schmaachen dech am Aroma vun
nährstoffaarmem lessen**

**Ech spieren Är göttlech Essenz an Är éiweg
Séissheet**

**An all de gudde Saachen a Wonner, déi et gëtt
Ech bieten zu dir, Här, an du bass hannert
menger ziddernder Stëmm**

**An hannert mengem Geescht, mat deem ech
bieten**

**Du bass iwwer meng déifst Gefiller eraus
Iwwer meng helleg Gedanken an Aspiratiounen a
meng Sehnsucht no dir eraus**

**Du bass iwwer meng Reflexiounen an iwwer meng
zäertlech Léift eraus!**

**Oh, wann Dir nëmmen hannert de Schleier vun de
mënschlechen Emotiounen erauskomme géift**

**An déi atemberaubend Naturlandschaft
Maach meng geeschteg Aen op, fir datt ech dech
genau sou gesinn, wéi du bass!**

**D'Liewen ouni Gott ass onvollstänneg
Wann mir eis mat Gott verbannen, wäert eis dat
intuitivt Verständnis inspiréieren a bei allem wat mir
maachen, leeden**

**Mir müssen déi geseent Kraaft bewusst besëtzen.
Déi Kraaft ass an eis; mir müssen se einfach
entdecken.**

**Dir wäert feststellen, datt dës Kraaft an allem
wierkt, fir Är Ëmstänn ze verbessern an d'Saache fir
lech méi einfach ze maachen. Wann Dir lech mat
dëser Kraaft verbënnt, pulséiert Äert Wuelbefannen
mat kosmescher Energie, an Är Gedanken ginn méi**

raffinéiert, fokusséiert, schaarf a penetrant. Dir wäert feststellen, datt Är Séilen Gefässer fir Gottes lieweg Wourecht a seng onerschöpflech Wäisheet sinn.

Gott ass d'Quell vu Gesondheet, Wuelstand, Wäisheet an éiweger Freed. Wann mir eis mat Him verbannen, gëtt eist Liewe komplett an erfëllend.

D'Liewen ouni Gott ass onvollstänneg. Mir müssen un déi iewescht Kraaft denken, déi eis Liewen, Energie a Wäisheet gëtt.

Mir müssen bidden, datt dës Wourecht an eis Geescht fléisst, dës Kraaft an eis Kierper an dës onendlech Freed an eis Séilen.

Hannert der Däischtert vun zouenen Aen leien déi wonnerbar Kräfte vum Universum, an all gutt Séilen an edel Geeschter

An déi onendlech Ausdehnung vun de Sphären vun der Séil

Wann Dir nodenkt, wäert Dir déi absolut Wourecht erkennen an Dir wäert hiert wonnerbart Wierk an Ärem Liewen an an allem gesinn, wat wonnerbar a glorräich an der Schöpfung ass.

**Op de Weeër vum Sehnsucht
Gott rifft mech
Duerch oppe Séilen
An härezech Häerzer, déi vu Léift klappen
An et ass voller Glawen
All gutt Dot, déi vum Jünger gemaach gëtt
Säi Bewosstsinn ass ee Schrëtt méi no
Vun der Schwell vum kosmesche Bewosstsinn
Loosst mech eran goen, Här
Fir Är göttlech Schéinheet ze gesinn
An ech sinn geseent Är stralend Luuchten ze
gesinn**

Wann mäi Liewen vun Ärer göttlecher Wäisheet geleet gëtt

**Dofir sinn meng Efforte sécherlech mat Erfolleg
gekréint,**

**Ech wäert net falsch goen
Seegen mech, Här, fir datt meng Visioun kloer ka
sinn**

**Meng Séil ass gereinegt
Dann huet hien d'Sonn vun der Sécherheet gesinn
An ech freeë mech drop, d'Wourecht ze kennen
Haut wäert ech meng vergaangen**

**Schwiereregkeeten vergiessen
Ech wäert der Géigewaart an der Zukunft
entgéintkommen**

**Mat Courage a Vertrauen, mat der Hëllef vum
Allmächtigen**

**Ech wäert mäi Kierper mat kosmescher Energie
oplueden**

**An ech wäschen mäi Wiesen mam heelen Liicht
vum göttleche Bewosstsinn**

Wéi e kosmeschen Niwwel

Fridden fëllt mäi Bewosstsinn

An hien huet Gottes onendlech Präsenz gefillt

O Här, erliicht mäin Abléck

Fëllt mäi mentalt Gefäss

Mat Verständnis a Wëssen

Loosst d'Liicht vun Ärer Léift schéngen

Op de Weeër vu mengem Liewen

Am Archipel vun de Bloen Inseln

**Vum Balkon aus hunn ech no Westen gekuckt a
sinn op de Filleke vun der Fantasi bis un d'Ufer vum
wäiten Horizont geflunn. Riets a lénks vu mir hunn
ech zwou Biergketten gesinn, déi séier eng mysteriéis
violett Faarf kruten.**

**Wéi ech nach eng Kéier gekuckt hunn, hat eng
onsichtbar Hand si an engem Schleier vun déifblo
agewéckelt. Hannert mir louch d'Stad Guadalajara, an**

der Dämmerung gebaad. Den ästlechen Himmel war elo mat mëller Rosa gefierft. No vir gekuckt, hunn ech eng magesch Stad mat bloen Inselen gesinn, déi an engem Séi aus Gold schwiewen.

An dësem Archipel vu magesche bloen Inselen huet sech en enorme Hiwwel aus bloe Kalksteen erhuewen, ëmgi vu gro-wäisse vulkanesche Wolleken, déi Geysiren aus feierlecher rout-golder Lava erausgesputzt hunn, déi wéi e Reebou Richtung rouegen Séi kaskadéiert sinn. Intensiv gëllen Flamen hunn déi blo Inselen a blénkegen Haloen aus Liicht ëmginn.

De bloe Biergspëtz a seng feierlech Kroun hunn sech wéi Zwillinge op der Uewerfläch vun deem rouegen, gëllene Séi gespigelt. An ganz riets huet e kleng, rouege Séi gegläntzt, géint d'Broscht vun enger vun de bloen Inselen agebett, wéi e Vollmound, deen tëscht Welle vu Wolleke schwëmmt.

Ech sinn laang an der Stad vum Sonnenënnergang a vun den, wéi Fattoriae, Wolleke gewandert, op der Uewerfläch vum Séi mat sengem delikaten, gëllene Liicht geschwomm. A wéi herrlech waren déi gëllen Waasser, déi mat rouden Äisstécker besat waren, déi a jiddwer Richtung bis un d'Grenz vun der Éiwegkeet verstreet waren.

Ech hunn geduecht, datt Liichtwesen gutt Séilen op dëser Äerd wieren, an nodeems se all d'Liewensprüfungen erfollegräich bestanen haten, konnten se Spaass hunn an hir Dreem no hirem Wonsch verkierperen.

All Dag bei Sonnenënnergang géifen dës Wiesen hir himmlesch Dreem an äthereschen Stied, ëmgi vu Mierer a Séien aus Gold, intensivéieren.

**Do an hannert dem Grëff vun de Leed an iwwer
d'Fallen vun dëser ierdescher Welt mat all hiren
Tragödien a Péng eraus**

**Do, hannert den Nerven, hunn dës Wiesen rout
Luuchten ageootmet, orange Stralen gedronk, sech
fortbeweegt, sech méi no komm, gewandert a
geschwomm tëscht faarwege Luuchten.**

**Hei géifen dës Wesen direkt hir Dreem
realiséieren an hir Fantasien no hirem Wonsch
verkierperen, fir dann no hirem Wëllen opzeléisen an
ze verschwannen.**

**Hei huet si d'Schätz vun Zefriddenheet a
Befriedigung genoss, an huet generéis d'Dreem vun
all deenen erfëllt, déi si an hirer wonnerbarer,
magescher Welt besicht hunn.**

**Hei war si net gezwongen ze waarden a sech wéi
Mënschen ze wënschen, fir datt hir Dreem an
Erfëllung gongen an hir Wënsch realiséiert goufen,
mä si huet gedreemt, wéi si et wollt, an huet all déi
Dreem a Wënsch duerch hiren eegene Wëllen
erreecht.**

**Déi Sonnenënnergangsstad op den Insele vun den
Dreem war ee vu menge Dreem, deen an de Falten
vum Ënnerbewosstsinn hänke bliwwen ass, an haut
ass en a jiddfer Hisiicht wouer ginn!**

**Wierklech, ech hunn déi verstoppte Schätz a
Schätz vu menger Séil gesinn, an hiert Liicht huet
mech iwwerwältegt an hir Brillanz huet mech
geblendet!**

**Paramehansiat: Spektrum vun der göttlecher
Ekstase**

Demut, o Här, ass de sécherste Wee

**Fir de Reen vun Ärer göttlecher Barmhärzegkeet
ze kréien**

**Ech wäert mäi Vertrauen an Är göttlech
Gerechtegkeet an an d'Prinzipie vun der Wourecht
setzen.**

**Ze realiséieren, datt Dir op de Ruff vun der Léift
an d'Sehnsucht vum Häerz reagiert**

**An enker Zesummenaarbecht mat Ärem
Gesamtwëllen**

**An mat mengem absoluten Vertrauen an dech
Ech wäert Är Hëllef kréien a mech bei Iech fillen
Haut wäert ech meng Pflicht géintiwuer dir
erfëllen**

**Genee wéi ech meng Verpflichtungen géintiwuer
der Welt erfëllen**

**O gréissten Léifsten
Du bass den äthereschen Echo, deen an den
Hellegtum vun den Häerzer widerhallt
An du bass d'Stëmm vu Gefiller, déi d'Oueren net
ophuele kënnen**

**Mat Ärer Léift geseent ze sinn ass onmoossbar
méi grouss**

**Aus all weltlechen Iwwerleeungen
An all ierdesch Herrlechkeeten
Mat mengem absoluten Vertrauen an dech
Ech gesinn d'Schied vun der Krankheet
verschwannen a fortgoen ouni Réckkehr**

**Ech wäert dech gesinn, Här, vun de Fënstere vun
der Natur an den Dieren vum Fridden aus**

**Iwwerschwemmt eis mat Äre Segen
An taucht eis an d'Wellen vun Ärer kosmescher
Energie an**

**Halt den Egoismus vun eis ewech
Wat verhënnert, datt d'Séilen sech méi no
kommen**

**An hir Versammlung baséiert op Léift fir Guttheet
a Liicht**

**Loosst mech d'Blummen vu menge Gebieder
Waasser ginn**

**Mat de Waasser vum Denken un Dech a
Meditatioun iwwer Dech, o mäi Gott**

**Sou datt nei, lieweg Blummen opsprangen kënnen
Aus Inspiratioun, Fridden a Gléck**

**Déi eenzeg Méiglechkeet, fir falsch Handlungen ze
vermeiden, ass e gesonde Mënscheverstand
z'entwéckelen, fir falsch Handlungen ze erkennen an
ze entscheeden, se net ze maachen.**

**Een Ongerechtegkeet, géint een anert ze
kämpfen, bréngt kee Recht mat sech. Ignoranz ass de
richtege Feind vun der Mënschheet a muss aus dëser
Welt verbannt ginn. Mir hunn alles, wat mir op dëser
Welt brauchen, fir en Zäitalter vu Wuelstand, Gléck a
perfekter Gerechtegkeet anzeféieren.**

**Déi eenzeg Schwieregkeet ass de mënschlechen
Egoismus, deem dëst onméiglech mécht. Schrecklecht
an ongerechtfäerdeg Leed gëtt duerch de
mënschlechen Egoismus an d'Verfollegung vum
eegenen Intérêt ouni Rücksicht op anerer
verursaacht.**

**Suen, déi kéinte benotzt gi fir déi Bedürfteger ze
ernähren an ze kleeden, ginn amplaz fir Zerstéierung
an Devastatioun benotzt. Dësen Egoismus, deem aus
Ignoranz gebuer ass, ass d'Wuerzelursaach vu globale
Problemer.**

**Jiddereen mengt, hie géif dat Richtegt maachen,
awer wa se nëmmen hir eege perséinlech Ziler
verfollegen, setzen se dat karmescht Gesetz vu
Ursaach an Effekt a Bewegung, wat zwangsleefeg
hiert eegent Gléck an d'Gléck vun aneren zerstéiere
wäert.**

**Wat méi ech d'Tragödien op der Welt gesinn, déi
duerch mënschlech Ignoranz verursaacht ginn, wat**

méi ech feststellen, datt d'Gléck net dauert, och wann d'Stroosse mat Gold gepflaastert sinn.

Gléck läit doran, anerer glécklech ze maachen, a wann jidderee dat géif maachen, wier jidderee glécklech

An jidderee géif säin Deel vun der Äerd hirer Räichtum kréien

Well mir op dës Welt komm sinn, wou mir et net wëssen, ass et natierlech fir eis, eis iwwer den Urspronk an de Sënn vum Liewen ze froen.

Mir héieren a liesen iwwer e Schöpfer vun dëser Welt, awer mir wëssen net, wéi mir hien erreeche kënnen. Alles wat mir wëssen, ass datt dat ganz Universum d'Existenz vu sengem göttleche Geescht verkënnegt.

Genee wéi déi kleng a präzis Deeler an Apparater vun enger klenger Auer eis den Auermécher bewonneren loossen, a genee wéi déi grouss a komplex Maschinnen vun enger Fabrëck eis iwwer hiren Erfinder erstaunen an beandrocken, sou si mir, wa mir d'Wonner vun der Natur gesinn, iwwerrascht vun der Intelligenz, déi hannert hinne verstoppt ass, a mir froen: "Wien huet der Blumm eng lieweg Form ginn, déi der Sonn geriicht ass? Wou kum hiren Doft a seng Schéinheet hier? A wéi goufen hir Bléieblieder mat sou extremer Präzisioun geformt a mat sou wonnerbaren, freedege Faarwen gefierft?"

Nuets inspiréieren eis d'Stären an de Mound, andeems se hiert sëlwerlecht Liicht ëm eis verdeelen, d'Bewosstsinn ze betruichten, dat dës Himmelskierper an der Onendlechkeet vum Weltraum leet. Dat sanft Liicht vum Mound ass net genuch fir déi deeglech Aktivitéit, dofir proposéiert e weise a sanfte Geescht Rou an der Nuecht. Dann geet d'Sonn op, hiert hellt Liicht erlaabt eis, d'Welt ëm eis mat

Kloerheet a Rou ze gesinn, an da huelen mir et op eis, eis Bedierfnesser ze erfëllen.

Et gëtt zwou Méiglechkeeten, eis Bedierfnesser ze erfëllen: de kierperleche Wee an de spirituelle Wee. Wann eis Gesondheet sech verschlechtert, kënnen mir zum Beispill bei en Dokter goen, fir eng Behandlung ze kréien. Mee et kënn eng Zäit, wou weder en Dokter nach iergendeen aneren hëllef kann, an da gräife mir op den zweete Wee; op déi spirituell Kraaft, déi eise Kierper, Geescht a Séil erschaf huet.

Materiell Kraaft ass limitéiert, a wa mir versoen, gräife mir op déi onlimitéiert Kraaft vu Gott. Dëst gëllt och fir eis finanziell Bedierfnesser. Wa mir eist Bescht maachen an trotzdem net genuch kréien, gräife mir op dës Kraaft.

Jiddereen mengt, seng Problemer wieren déi schëllemst. Verschidde Leit fille méi Drock wéi anerer, well hir Widderstandsfäegkeet schwaach ass. Wéinst Ënnerscheeder an der mentaler Stäerkt vun de Leit verbrauche si ënnerschiddlech Quantitéiten un Energie. Wann een mat enger iwwerwältigender Schwiereregkeet konfrontéiert ass a säi Geescht schwaach ass, wäert hien net fäeg sinn, se ze iwwerwannen. Déi mat engem staarke Geescht kënnen hir Schwiereregkeeten iwwerwannen, andeems se Barrièren ofbriechen an hir Fundamenter erschütteren. Awer och déi stäerkst Leit stoussen heiansdo op Echech. Wann mir mat iwwerwältigende kierperlechen, intellektuellen a spirituellen Problemer a Schwiereregkeeten konfrontéiert sinn, realiséiere mir, wéi limitéiert d'Liewenskraaft an dëser materieller Welt ass.

Eis Efforte sollten net nëmmen op d'Erreeche vu gudder Gesondheet a materieller Sécherheet

ausgeriicht sinn, mä och op d'Sich no dem Sënn vum Liewen.

**Wat ass de Sënn vum Liewen? Wann
Schwieregkeeten eis iwwerwältegen, wenden mir eis
als éischt un eis Ëmgéigend a probéieren all méiglech
materiell Upassung, vun där mir gleewen, datt se
Erliichterung bréngt. Mee wann mir an eng Sakgaass
kommen a soen: "All meng Versich sinn gescheitert,
wat kann ech méi maachen?", fänken mir un, eescht
ze iwwerleeën, eng effektiv Léisung fir eist Problem
ze fannen. A wann eis Denken déif genuch gött, fanne
mir d'Äntwert an eis selwer. Dëst ass eng Form vu
beäntwerte Gebieder.**

**An der Rou vu menger Séil
Loosst mech dech treffen, Här!
Besëtzt mech, a loosst mech Är éiweg Präsenz
spieren**

**An mir an ëm mech
An der Einsamkeet vu menge Gedanken,
verlaangen ech no Ärer Stëmm
Halt déi haart Äerdgeräischer vu mir ewech
Verstoppt a menger Erënnerung
Ech géif gären Är roueg, berouegend Stëmm
lauschteren**

**An de Sänger ass ëmmer an der Rou vu menger
Séil**

**Mäi Gott, wou Du all-existéierend bass
Dir musst präsent sinn
Déif a mengem Wiesen a Gewësse
Hëllef mir, och nëmmen e klengen Deel ze weisen
Aus de verstoppte Schätz a menger spiritueller
Minn!**

**O stralend Liicht
Mäin Häerz ass waakreg
Meng mental Gesondheet**

**Füllt mäi geeschtlechen Tempel mat Ärer
Herrlechkeet**

O éiwege Nordstär!

**Egal wou ech gewandert sinn a wéi ech mech
gedréint hunn**

**Déi magnetesch Kompassnadel vu mengem
Geescht weist ëmmer erëm op dech hin**

**Egal ob Dir vun de Wand vum Ongléck getraff sidd
Oder duerchnäasst vum Reen vun Nout a**

Katastroph

Mäi Geescht gouf awer geleet,

Fir ëmmer zu dir ze dréinen

Mäi léiwe Vugel, deen seng Filleke klappt

Mëtt an de Wolleke vun der Verwirrung

an d'Stuerm vun der Verwirrung

Hie wäert sécherlech säi Wee bei dech fannen

An der Antikitéit

Am Häerz vum Äther

Wéi mir als Geeschter entstane sinn

Mir sinn all am Aschlofen

Ënnert der Decken vun der göttlecher Léift

An wéi Gott eis erwächt huet

Mir sinn vun him fortgefuer

Wéi an der Geschicht vum verluerene Jong

**Mir hunn déi göttlech Verbindung vun der Famill
tëscht eis vergiess**

Mir sinn eis géigesäiteg friem ginn

**An zënter mir eist himmlescht Heem verlooss
hunn**

Mir sinn an dëser Welt ginn

Reesender, déi d'Ecke vun der Welt duerchkréien

Mir ginn op de Weeër vum Schicksal

Mir sinn ze wäit gaangen

**Mir sinn wäit ewech vun eisem ursprénglechen
Heemechtsduerf geplënnert**

**Allerdéngs vun Zäit zu Zäit
E puer Plazen, Erfahrungen a Gesiichter erwächen
eis**

**Vergräifte Erënnerungen an déif bannenzeg
Gefiller**

**Si flüstert eis zou
Mir fille eis, wéi wann mir alles nei erliewen
Saachen, déi mir scho woussten
Mir treffen eis a verbannen eis mat Léifsten
Mir ware ganz no bei hinnen
An der wäiter Vergaangenheet
O Schöpfer vun den Universen
Äert Liicht schéngt an de Groussen
Mee hiert göttlecht Wëssen eist Verständnis**

inspiréieren

**Loosst eis feststellen, datt Dir dat ultimativt Zil
sidd**

**Wat mir eis beméien z'erreechen
Déi gréisst Ambitioun
Wat mir wëlle erreechen
Erfrëscht eis mat de parfüméierte Brisen vun Ärer
Präsenz**

**Fëllt eis mat Sehnsucht no Ärer glorrhäicher
Präsenz**

**Méig eist Wiesen vun Ärer göttlecher Wäisheet
ernährt ginn**

**Loosst eis Äert hellegt Liicht spieren
Et duerchdréngt all Aspekt vun eisem Liewen
An et stäerkt eis Entschlossenheet
An eis Däischtert verdreift
An de Friden soll eis ëmginn
an Optimismus
An de Wonsch, gutt Doten ze maachen
Tëscht dem Pränz an dem Opgeklärten Eremit**

Eemol ass en tyrannesche Pränz mat senge Dénger a Begleeder op d'Juegd gaangen, voll ekipéiert a bewaffnet. Si sinn déif an de Bësch gewagt, hunn op Hornen geblosen an op Trommelen geschloen.

Nodeems se e puer Vigel, Réi a wëll Tiger gejet haten, hunn de Pränz a säin Entourage gemierkt, datt se sech verluer haten.

Si haten vill lessen, awer kee Waasser. Trotz hirer onermiddlecher Sich no Waasser am Bësch hunn si näischt fonnt. Si haten kee Schutz virun den Attacke vun de grausame Béischten vun der Nuecht, wéi d'Däischtert séier méi no koom.

D'Sonn ass aus dem Siichtfeld verschwonnen, an de Pränz, deem de Karawane ugefouert huet, koom bei eng al, baufälleg Hütt. Nodeems hien ofgestiegen war, huet hien déi opgespaart Dier opgedréckt an ass an d'Hütt eragaangen. Alles dobannen war däischter, ausser engem Liichtbléck an enger vun hiren Ecken, an hien huet verzweifelt geduecht: "Souguer d'Hütt ass verlooss."

Mä ugedriwwe vun Hoffnung, huet hie geruff: "Fridden, ass iergendeen hei?"

Zu senger grousser Iwwerraschung huet hien eng roueg Stëmm héieren, déi him roueg geäntwert huet a gesot huet: "Jo, ech sinn hei. Sichts du Waasser?"

De Pränz huet e Moment an d'Däischtert gestarrt, bis hien de Geescht vun engem Mënsch gesinn huet, an hie war erstaunt, datt de Mann seng Gedanken nach wousst, ier hien hien begéint oder erkannt hat.

De Pränz huet säin Gaaschtgeber gefrot: "Wien bass du?" Den Gaaschtgeber huet geäntwert: "En aarme Asket, deem dem Gott trei ass."

Den Eremit huet eng Luucht ugefaangen an de Pränz huet säin Entourage geruff, an si hunn eng

grouss Freed gefillt, wéi si Waasser a Friichten an deem ofgeleeëne Bësch fonnt hunn.

De Pränz huet den Eremit gefrot: "Hues du keng Angscht virun Tigeren a Schlaangen?"

Den Eremit-Scheich huet geäntwert: "Natierlech net, Tigeren sinn meng Hausdéieren, a Schlaange si friddlech fir mech. Mir sinn Frënn, déi sech ëmmer an der Sonn vu Gottes Léift sonnen, déi op alles an dëser Existenz schéngt."

Wéi de Pränz den Eremit méi genoe gekuckt huet, gouf hien vun Angscht erfaasst, wéi hien e puer Kobraen um Hals vum Eremit hänke gesinn huet. Wéi hien méi no koum fir ze bestätegen, wat hie gesinn hat, hunn d'Schlaangen gezëscht a sech gewéckelt, hir Käpp opgepompelt, well si d'Zidderen vun der Angscht an d'Rachsucht gespuert hunn, déi am Häerz vum Pränz lauert huet.

Ausserdeem ass an deem Moment ee vun de Bëschtiger an d'Hütt erakomm a roueg zu de Féiss vum Eremit geluecht. Nodeems de Mann Gottes hien getréischt an him um Kapp geklappt hat, ass den Tiger roueg fortgaangen a Richtung Häerz vum Bësch.

De arrogante Pränz huet sech geduecht: "Dësen ale Mann muss gerecht a gutthäerzeg sinn, well hien eis viru wëllen Déieren an dem déidleche Duuscht geschützt huet. Als Belounung fir seng Dot maachen ech hien räich." Dann huet hien den Eremit ugeschwat a gesot:

"O Scheich, däi Gesiicht straalt vu Frëndlechkeet an Éierlechkeet, an ech schätzen alles, wat s du fir mech a mäin Entourage gemaach hues. Dofir wëll ech dir e Geheimnis uvertrauen, duerch dat s du räich a verzaubernd gëss. Dëst Geheimnis verroden ech fir d'éischt Kéier, an nëmmen dir."

Kaum hat hien dës Wierder gesot, wéi de Pränz e Steen ënner sengem Mantel geholl huet a weider geschwat huet:

"Ech wëll dir dëse Familljeschatz uvertrauen. Et ass de Philosophenstein, a vläicht gëss du räich doduerch, datt s du en benotzt. Dëse Steen mécht Gold, an e gouf mengem Papp vun engem vun de groussen Alchimisten geschenkt. Hie kann alles, wat e beréiert, a rengt Gold verwandelen. Du kanns dëse Steen e ganz Joer laang benotzen a Steng a Gold verwandelen, an se dann verkafen, fir dir e Palais aus Gold ze kafen. Ech kommen no engem Joer zréck bei dech, fir dech ze besichen a mäi Steen ofzehuelen, deem ech méi wäertvoll wéi mäi Liewen halen."

Den Eremit wollt déi Verantwortung net iwwerhuelen, mä als Äntwert op dem Pränz säin dauernden Drock huet hien zougestëmmt, de Philosophenstein ze behalen. De Pränz huet gesinn, wéi den Eremit de Steen onvorsichteg ënner säi Rimm geluecht huet (wou d'Leit fréier hiert Geld aus Angscht viru Täschedéif geluecht hunn!), an dann ass de Pränz säi Wee gaangen.

Ee Joer méi spéit koum de Pränz mat sengem Entourage zréck an huet erwaart, e prächtige Palais amplaz vun der baufälliger Hütt ze gesinn. Mä hie war enttäuscht, wéi hie gesinn huet, datt d'Hütt nach ëmmer stoung a méi schlecht war wéi virdrun. Also ass hien vu sengem Päerd ofgestiegen, d'Dier opgemaach a mat héijer Stëmm geruff: "Liefs du nach, Eremit?"

Den Eremit huet mat enger staarker an déiwer Stëmm geäntwert: "Jo, Gott sief gelueft, o Pränz, wëllkomm a mengem bescheidenen Heem."

Direkt an ouni Préambel huet de Pränz geruff: "Wat ass lass mat dir, Mann? Wat hues du mat dem

Philosophesteen gemaach, deen ech dir hannerlooss hunn? Firwat hues du en net benotzt fir räich ze ginn?"

Den Einsiedler huet e Moment nogeduecht an dunn geäntwert: "Wat ass dat fir e Philosophesteen, vun deem Dir schwätzt, a wat mengs Dir domat, datt ech räich soll ginn? A Wierklechkeet wëll ech net méi räich sinn, wéi ech sinn."

Panik huet de Pränz gepackt, well hie geduecht huet, den ale Einsiedler hätt säi Steen wéinst senger Gläichgültigkeet verluer, an hie sot mat enger Stëmm, déi vu Fleedend gefierft war: "Ech mengen dee wäertvolle Philosophesteen, deen Dir virun engem Joer ënner Ärem Rimm geluecht hutt? [Eddie, mat Ärem Rimm], sot mir, wat Dir domat gemaach hutt?"

Den Einsiedler huet geäntwert: "Dat ass richtig, dat ass elo genau. Ech erënnere mech un däi wäertvollen Steen. Enges Daags war ech a Gedanken iwwer Gott, wéi ech am Floss wollt baden, an ech mengen, de Steen ass vu menge Kleeder gerutscht a vum Waasser verschléckt ginn. "Mee bass du sécher."

De Pränz huet mat héchster Stëmm geruff: "Oh, mäin onverzichtbare Verloscht! Ech hunn alles verluer!" a bal aus purer Erstaunen an d'Ohnmacht gefall. Den Einsiedler huet him kal Waasser an d'Gesicht gesprëtzt a hie reaniméiert, während d'Handlanger vum Pränz sech dem Scheich ugeschwat hunn, hir Aen voller Béiswëllegkeet, a probéiert hunn, him ze schueden. Mä den Einsiedler huet gelacht a gesot: "Oh, Är Héichheet, vun esou engem héije Stand, ech wousst net, datt Dir sou e Kaméidi iwwer e Steen maache géift. Komm mat mir an de Floss, an ech sichen Äre Steen a probéieren en ze fannen."

De Pränz huet geäntwert: "Bass du verréckt ginn? Wëlls du elo no engem Steen sichen, deen dir virun engem Joer vun der Stréimung ewechgefall ass?"

Mä den Einsiedler huet seng Wierder net beachtet a geruff: „Kleng Pränz, dës ganze Kaméidi ass net néideg. Waart bis mir de Steen am Floss sichen. Kommt all mat mir.“

Wéi ënner engem Zauber hunn de Pränz a säin Entourage op dem transparenten Magnetismus vum Eremit reagiert a sinn him roueg bis bei de Floss gefollegt. Do huet den Eremit de Pränz gefrot, säin Taschentuch aus senger Täsch ze huelen, et un de véier Ecker ze halen an et an de Floss ze dauchen, a sou ze bieden:

"O Pränz vun de Präzen, Kinnek vun de Kinneken, a Schöpfer vun alle Philosophesteen, gitt mir mäi Steen zeréck"

Kaum hat de Pränz dat gemaach a säin Taschentuch aus dem Waasser gehuewen, wéi hien iwwerrascht war, mat senger ongleefegen Aen méi wéi zwanzeg Philosophestee ze gesinn, déi an hiren Eegeschafte identesch waren mat deem Original, deen hie verluer hat. Nodeems hien all eenzel getest hat, huet hien erausfonnt, datt all eenzel normal Strandstee a Gold verwandele konnt. De Pränz huet dann d'Stee mam Taschentuch gebonnen an de Bündel an de Floss gehäit.

Den Eremit a säin Entourage hunn him nogeruff: "Firwat hues du dat gemaach?" Mä de Pränz huet de Mann Gottes ugekuckt, sech respektvoll virun him verbeugt a gesot:

"Ech wëll, Här, dat hunn, wat Dir hutt, deen, deen Steng, aus deenen Gold gemaach gëtt, fir wäertlos Kiselsteng hält."

**An dofir huet de Pränz säi irdescht Räich opginn,
fir vum weise ale Mann ze léieren, wéi een
d'Kinnekräich vum Geescht erreeche kann, dat net
vum Raum agespaart ass an net der Vernichtung
ënnerworf ass.**

**D'Moral vun der Geschicht ass, datt ierdesche
Räichtum, egal wéi wäertvoll e schénge kann,
flüchteg ass a muss an dëser niddreger Welt
hannerlooss ginn, wann de Kierper zu enger kaler,
liwelooser Läich gëtt.**

**Amplaz de Philosophesteen ze benotzen, deen hei
d'Fäegkeet symboliséiert, nämme flüchteg Räichtum
ze sammelen, solle mir wéi den Asket sinn, deen seng
Zäit a Fäegkeet gewidmet huet, fir göttleche
Räichtum ze kréien, deen onerschöpflech an
onvergänglich ass.**

**Wien Gott kenne léiert, wäert Räichtum iwwer all
Dreem eraus besëtzen, a wann néideg, wäert hie
materiell Besëtz opginn, wéi wann et Steng wieren,
an der Hoffnung, geeschtleche Räichtum ze kréien a
richtege Räichtum ze genéissen.**

**An eisem Ëmgang mat aneren
Et ass ganz wichteg, et ze erkennen an ze
schätzen**

**Besonnenesch Charakteristiken an nobel Qualitéiten
Déi si aus hiren Erfarungen destilléiert hunn
An si hunn et aus hirem eegene Wiesen geformt
Wa mir d'Leit mat oppene Geescht studéieren
Mir wäerten fäeg sinn, se ze verstoen a
komfortabel mat hinnen ëmzegoen**

**Mir wäerten och direkt fäeg sinn
D'Natur vun der Persoun kennen, mat där mir et
ze dinn hunn**

**Schwätzt net mat engem Philosoph iwwer
Päerdsrennen**

**Sträit net mat engem Wëssenschaftler iwwer
d'Organisatioun vum Haus**

**Ech weess, wat déi Persoun interesséiert a wat hir
Opmierksamkeet op sech zitt**

**An hien huet him iwwer dëst Thema erzielt
Net onbedéngt iwwer Saachen, déi dech
interesséieren**

**Wa mir anerer verstoe wëllen
Mir sollten et vermeiden, se ze kritiséieren an ze
veruerteelen**

**Mir sollten amplaz an de Spigel vun eiser eegener
Unterscheidung kucken**

**Fir erauszefannen, wat muss reparéiert a
verbessert ginn?**

**Dee psychologesche Spigel ass ganz anescht
Iwwer de bekannte Spigel, an deem mir all Moie
kucken**

**All Dag kucken ech an dee Selbstspigel
Wann ech eppes fannen, wat mir net gefällt
Ech maachen mir selwer d'Schold a schaffen haart
fir et ze korrigéieren**

**Op dës Manéier gesäit eng Persoun hiert Bild
A senger richteger Form am Spigel vu senger Séil
reflektéiert**

**An et geet Dag fir Dag weider
Um Wee zum Gléck a Fridden am Geescht
Gott soll dech seenen
Friden sief mat dir**

**Netzwerk vun de Sehnsucht
Hei sinn ech, ech werfen d'Netz vu menge
Sehnsucht aus**

**Am grouse Mier vu menge Gedanken
Du bass mir oft entkomm, o wäertvoll göttlech
Beute!**

**Trotzdeem gruewen ech weider an d'Déifte vum
Fridden**

**An ouni Ophalen, werfen ech d'Netzer vu menger
Léift een nom aneren op dech aus**

**Ech muss dech een Dag am Netz vu menger
onendlecher Sehnsucht no dir fänken**

**Ech geheien dëst Netz vu menger Léift iwwerall
Iwwer den turbulenten Wellen vum Liewen**

An iwwer déi blénkeg Stären

An an den Déiften vu gudde Séilen

Alles wat ech weess ass, datt ech e Jeeër sinn

An ech wäert weider probéieren dech ze fänken

O léifste Wonsch a gréisste Schatz, deen et gött!

**Ech froen Hien, d'Schleier vun der Ignoranz
ofzerappen an d'Däischtert vun der Illusioun ze
verdreiwén, an déi gréisst Ambitioun an Ärem Liewen
an déi stäerkst Sehnsucht um Troun vun Äre Wënsch
ze sinn, an lech ze hëllefen, Lethargie a
Prokrastinatioun an eng spirituell Aktivitéit ze
transforméieren, déi vu Freed, Erneuerung an
Enthusiasmus pulséiert. Ech froen Hien, lech vum
Wäin vun der göttlecher Léift ze drénken ze ginn, bis
Dir berouegt sidd, an lech mat engem hellege Besuch
ze besichen, an deem et Troust gött, an Äert Häerz
mat de Waasser vun der Léift an der Dankbarkeet ze
wäschen, an an Ärem Wiesen d'Luuchte vun der
Sécherheet unzeschalten, an Är Dreem an der
Realitéit vu sengem geseenten Mier ze schmëlzen, an
datt Dir an Him Zefriddenheet a Befriedigung fannt,
sou datt Rou an Ärer Séil wunne kann an d'Segen
vum Himmel op lech erofkommen.**

Rou bedeit Gedanken ze berouegen

**De Kierper berouegen a seng Bedierfnesser
kontrolléieren**

**Wien dat fäeg ass, wäert eng erfreschend Rou
erliewen**

**Hie wäert erhaben Wellen an Andréck vu
raffinéeierte Welte spieren**

**A wien déif an d'Rou geet, dann
Hie wäert d'Kinnekräich vu Gott a sech selwer
entdecken**

**Soulaang wéi eng Persoun op der Strooss geet
All Moment vu senger Zäit ass ganz wäertvoll
Mir sinn hei fir eng kuerz Zäit op dësem Land
(dem Passagehaus)**

**Alles ass vergänglich, awer d'Gefill vu Gott ass
dauerhaft**

**Näischt kann et aus dem Häerz a vun der Séil
löschen**

**Mir dierfen eis net vun den Versuchungen vun
dëser Welt beaflossen loossen**

**Indem hien eis vun eisem gréissten Zweck an
eisem héchsten Zil ofhält: Gott**

**Gott kennen ze léieren ass méiglech
Mir müssen de Meeschter vun den Universen
fannen**

**Aus deem sengem Liicht d'Stäre blénken
An mat senger Kraaft schloen d'Häerzer
Mir müssen hien am Tempel vun der Rou sichen
Wann mir Gott mat Sehnsucht a Verlaangen
uruffen**

**A wann mir mat brennendem Sehnsucht un hien
denken**

**Mir wäerten hien fannen
Ech schwätze net vun engem onbekannte Gott
Éischer geet et ëm en Här, deen ech
kennegeléiert hunn**

**An et ass wouer fir mech
Et ass méi real wéi all kierperlech Saachen**

**Et ass dat göttlecht Mier, dat d'Wellen vun eisem
mänschleche Liewen oprecht hält an hält
Mir kënnen ouni alles auskommen
Ausser Gott**

**{Sou erhuewen ass Gott, de Souverän,
d'Wourecht}**

**(Glécklech sinn déi, déi reng am Häerz sinn, well
si wäerten Gott gesinn)**

**Et ass natierlech fir eng Persoun de Besoin ze
fillen ze gär ze hunn a gär gehat ze ginn. Mee dës
Sehnsucht vum Häerz ass letztendlech no der Quell
vun där Léift, déi Gott ass.**

**Mënschlech Léift baséiert op ville Erwaardungen,
Berechnungen a subjektiven Iwwerleeungen, dofir
gëtt et keng Garantie fir hir Dauer, well se u
Konditione gebonnen ass.**

**Göttlech Léift ass awer bedingungslos, konstant
an dauerhaft. Wann se Äert Häerz beréiert, fannt Dir
se ëmmer bei Iech.**

**Ënner allen Ëmstänn wäerts du et als eng Quell vu
Schutz a Berouegung spieren, och a Mëtt vu
Schwierigkeiten a Misär.**

**Mëtt an de Leed an de schwéiere Prüfungen
Jidderee kann dech verlossen, awer déi helleg
Léift wäert dech net verlossen, dech net
enttäuschen a dech net als Affer vu Suergen an
Illusiounen iwwerlossen, well si eng Schutzkraaft an
e Féierungslicht vum Himmel ass tëscht de
Wendungen an den Dréiungen vum Liewen.**

**Wann d'mënschlech Léift mat göttlecher Léift
gelueden ass, gëtt se reng a kloer. Mee wann Dir de
Floss, deen d'mënschlech Léift ass, vun der Quell
trennt, déi göttlech Léift ass, da hält se op ze fléissen
a verléiert sech am Sand vun der Welt.**

**Soulaang mënschlech Léift mat der göttlecher
Léift verbonnen ass, mëllt se d'Häerz, erfrëscht
d'Gewësse a bewässert d'Gäert vun der Séil mam
Waasser vum Liewen.**

Léift: E Stimulant vum Wëllen

**Alles wat ech maachen, maachen ech mat all der
Léift a mengem Häerz**

**Wann Dir et probéiert, wäert Dir feststellen, datt
Dir lech guer net midd fillt**

**Well d'Léift de gréisste Stimulant vum Wëllen ass,
an e Wëllen ënner dem Afloss vun der Léift eng
aussergewöhnlech Kraaft huet, Saachen ze maachen,
déi fir verschidde Leit onméiglech schéngen.**

Op de Weeër vum spirituellen Bewosstsinn

Attraktioun an dat anert Geschlecht

**Perséinlecht Ausgesinn soll propper, uerdentlech
an uerdentlech sinn**

**Et ass net falsch fir eng Persoun attraktiv
auszusehen**

**Soulaang dësen Appel dem gudde Goût ënnerläit
Mee et ass falsch fir eng Persoun, bewusst sexuell
Attraktioun auszenotzen**

Fir dat anert Geschlecht unzezéien

**D'Attraktioun tëscht engem Mann an enger Fra
soll aus der Séil kommen**

Déi, déi Selbstkontrolle hunn

Si prahlen net domat, Sexsymboler ze sinn

**Si hunn eng besser Chance, de richtege
Liewenspartner unzezéien**

An erfollegräiche Bestietnesbezéiungen

Léift kënnt als éischt, net Sex

Dëst sollt den Ideal an de Standard sinn

**A verschiddene Länner gëtt et kee Kussen oder
intimen Kontakt**

Tëscht jonke Männer a Fraen virun der Bestietnes

**Wann zwou Persounen eng bedingungslos
Attraktioun fillen
géigeniwwereneen
Si wieren bereet, sech géigesäiteg ze opferen
Déi richteg Léift ass éierlech
Eréischt dann kënne si eng intim Bezéiung am
Kader vun der Bestietnes kréien
Besätzverméige ass nätzlos
Wann ee Partner probéiert deen aneren ze
kontrolléieren
Dëst ass e Beweis fir e Manktem u Léift
Mee wann se hir Léift ausdrécken
Mat oprechtem a frëndlechem Interessi
An eng grëndlech Iwwerleeung vu Gefiller
An e ganz oprechte Wonsch, anerer glécklech ze
maachen
D'Léift kritt eng sublim Qualitéit
An an esou enger Bezéiung
Mir kréien e Bléck op göttlech Léift
Liewen ouni Verständnis ass e spirituellen a
materiellen Selbstmord
Glécklech sinn déi, déi Verständnis hunn
Et ass dee gréisste Besoin um spirituellen Wee
An op de Weeër vum Liewen
Verständnis ass eng Täscheluucht
Et beliicht de Wee vum Mënsch a bréngt him
Erfolleg
Ier een dat ultimativt Zil vum Liewen erreeche
kann
Hie muss déi wesentlech a wichteg Fäegkeet hunn
Dofir dāerf een sech net duerch Mëssverständnis
verblenden loossen
Well et e spirituellen a kierperleche Suizid ass
Verständnis soll an all Situatioun eng
Leedungskraaft sinn**

**Egal wéi schwéier d'Erfarunge sinn, déi mir
duerchmaachen**

**Mir müssen dat richtegt Verständnis hunn
Gott verursaacht eis kee Schued oder Péng
Mir sinn déi, déi eis selwer hëllefen oder
schueden**

**Duerch eist Verständnis a Verständnis
Oder eist Mëssverständnis a Mangel u
Verständnis**

**Mir müssen zu Gott bieten, fir Verständnis ze
kréien**

**Egal wéi eng Erfahrungen eis presentéiert ginn
Oder d'Ëmstänn, duerch déi mir goen
Nëmme Verständnis wäert d'Mënschheet
schützen**

**Wann meng Erfarunge méi intensiv a schwéier
ginn**

**Mäin éischte Versuch ass et, Verständnis a mir
selwer ze fannen**

**Ech werfen weder d'Ëmstänn d'Schold nach
probéieren anerer ze korrigéieren**

**Mee ech ginn als éischt eran
Ech versichen meng spirituell Festung ze botzen
An alles ewechhuelen, wat dat bannenzegt Liicht
kéint verstoppen**

**Oder et verhënnert datt d'Kräfte vun der Séil sech
manifestéieren**

**Oder et verhënnert hatt sech auszedrécken
Dat ass de Wee fir erfollegräich ze liewen
Problemer entkommen schéngt déi einfachst
Léisung ze sinn**

**Mee e Mënsch kritt Kraaft wann e géint e staarke
Géigner kämpft**

**Déi, déi keng Schwiereregkeeten hunn, wuessen net
a si stäerken net hir Entschlossenheet**

**D'Angscht verschwénnt wann mir Verständnis
hunn**

**Verständnis bitt Sécherheet a Schutz
Ech hunn esou vill Erfahrungen am Liewen erlieft
An déi schwéierst vun dësen Erfarunge waren mat
Leit**

**Si hunn mech falsch ageschätzt
Ech hunn Leit gesinn, déi ech gär hat
Leit, deenen ech mäin Häerz ginn hunn
Si verstinn mech falsch a wenden sech géint mech
Mee dat huet keng Bitterkeet a mir ausgeléist
Well Bitterkeet d'Verständnis bedeckt
Ech wäert mir net erlaben, verletzt ze ginn
Well aner mech falsch verstanen hunn
Amplaz probéieren ech
Hëlleft hinnen, wa se empfänglech sinn
Schéckt hinnen gutt Intentiounen
A gutt Wënsch
Wann Dir roueg sëtzt
Äre Geescht wäert fräi vun all Drock sinn
Sidd eleng mat Äre Gedanken a gitt ewech vun
der Welt an hiren Ufuerderungen
Benotzt Äre Geescht konstruktiv a jiddwer
Moment**

**Grouss Saache ginn als éischt am Geescht
produzéiert**

**Dofir halen ech mäi Geescht stänneg aktiv
Soubal d'Geleeënheet sech entsteet
Ech aktivéieren direkt seng kreativ Kräfte an
d'Resultater kommen**

**Probéier all Dag eppes Kreatives ze maachen
Fir Är Ëmstänn ze verbessern an Äert Schicksal
ze kontrolléieren**

**Amplaz datt hien dech kontrolléiere léisst
D'Gesondheet kann verbessert ginn**

**Oder gutt Gewunnechten z'entwéckelen
Oder materiellen a spirituellen Erfolleg
z'erreechen**

**Indem een sech suergfälteg op all eenzel
konzentréiert**

Eng Kéier

**Alles wat ech an dësem Liewen erreeche wollt
Ech hunn et fäerdeg bruecht**

Matière ass e Produkt vum Geescht

**Dofir gëtt et keng psychologesch Aschränkungen
fir de Geescht.**

Wann Dir Äre Geescht kontrolléiere kënnt

Déi ganz Welt wäert vun dir ugezunn ginn

Ech hunn alles kritt, wat ech wollt

Et war a bleift mäi gréisste Wonsch

Geeschtlecht Gléck ass a Gott

**Mäi Wonsch gouf erfëllt an ech fille mech
onbeschreiflech glécklech**

**E Mënsch soll sech net wéi e Versoen,
hoffnungslos oder miserabel fillen**

**Hie kann säi Schicksal kontrolléieren andeems hie
seng Gedanken kontrolléiert**

**Maacht déi nützlich a gutt Saachen, déi Dir
maache wëllt**

**Hie besëtzt en internen Design, deem
entscheidend war fir positiv Verännerungen ze
fërderen**

Dir wäert fäeg sinn Äert Schicksal ze änneren

A verbessert Är Liewensëmstänn

Mat senger Hëllef soll Hie verherreicht ginn

Ech kommen wéi eng Loft aus dem Paradäis

Den Jünger muss sech all Dag selwer analyséieren

**Fir erauszefannen, ob hie de Fortschrëtt mécht,
deem hie sech wënscht**

Wann mir léieren, eis selwer ouni Viruerteeler ze analyséieren

Mir wäerten eis selwer an anerer kennenléieren können

**Deejéinegen, deen an dëser Welt mat Versteesdemech leeft a se mat Bewosstsinn verléisst
Hie wäert Onstierflechte fannen**

Ech beméien mech, d'Liewe vu menge Jünger opzebauen

An hir Gedanken op d'Quell vum Gléck an d'Quell vum Liicht riichten

Dofir konzentréieren ech mech als éischt op de spirituellen Aspekt

Ouni de materielle Aspekt vum Liewen ze vernoléisseg

An ech wënschen déi, déi Gott am Häerz a Séil kenne léiere wëllen

Well Gott net duerch intellektuell Debatten erkannt ka ginn

Oder andeems een haart, emotional Priedegten lauschtert

**Wat eng intern Onrou an der Séil verursaacht
Wat ech a menger Séil droen, ass mir extrem helleg**

**Ech kann net zoufälleg schwätzen
Ech schwätze just vun deem wat ech getest an iwwerpréift hunn**

**Duerch Selbsterkenntnis a Liewenserfahrungen
Aus dësem Grond sinn dës Léiere fir mech wouer
Ech probéieren net ze priedegen, mee dës Fakten ze presentéieren**

Déi ech aus dem Gaart vu menger perséinlecher Erfahrung gesammelt hunn

**Ech kommen wéi eng Loft aus dem Paradäis
Den Doft vun der Wourecht droen**

**Aus de Gäert vun der Éiwegkeet
Ech froen näischt fir mech selwer
Mäin eenzege Wonsch ass dir ze ginn
Dee himmlesche Parfum
An duerno verloossen ech d'Ufer vun der Äerd
Fir nach eng Kéier an dat kosmescht Häerz
zréckzekommen**

**An dat wat ech iech ginn, wëll ech, datt Dir selwer
erlieft**

**Duerch Är eegen Harmonie mat Gott
Dat ass mäin eenzege Wonsch
Schlësselen zum Iwwerfloss
Wien seng Gedanken mat göttlecher Fülle
harmonéiere wëll,**

**Hie muss all d'Onkraut vum Mangel an der Aarmut
aus dem Buedem vu sengem Geescht erausrappen**

**Den universelle Geescht ass perfekt a kennt
weder Bedierfnis nach Gieregkeet**

**A wien sech mat deem kosmesche Späicher wëll
harmonéieren**

**Hie muss e Bewosstsinn vu Räichtum a Wuelstand
schafen**

**Och wann hie net weess, wou déi nächst Molzecht
hierkënnt**

**Mir sollten déi göttlech Iwwerfloss als e
erfreschenden a reichleche Reen betruechten.**

**Et fällt jidderengem gläichméisseg zou
Wann een eng Taass hiewt, gëtt seng Taass
gefëllt**

**An wann Dir e groussen Dëppen (oder Behälter)
ënner dem Reen setzt**

**Et kritt seng Fülle als rengen a geseenten Reen
Wat fir e Gefäss benotze mir fir d'Iwwerfloss vum
Himmel ze kréien?**

**De Behälter, deen Dir wëllt fëllen, kéint Mängel a
Lächer hunn.**

**Dofir muss et virbereet a gëeegent gemaach ginn,
fir de geseenten Floss ze empfänken.**

Dëst gëllt och fir Mënschen

**Wann d'Gefäs vun der Vernunft, dat hien an
d'Schatzkammer vum Himmel hiewt, ënner
Onreinheeten leid**

**Et muss reparéiert a empfänglech gemaach ginn,
fir datt et déi iwwerflësseg Segen absorbéiere kann.**

**Dat Bewosstsinn muss reparéiert a korrigéiert
ginn**

**Indem hien vun all Angscht an Zweifel befreit
gëtt**

**Näid an Haass a botzen et mat purifizéierendem
Waasser**

**Waasser vum Fridden, der Rou, der Eierlechkeet
an der göttlecher Léift**

Déi ganz Welt trëtt op d'Säit fir Plaz ze maachen

Fir déi Persoun, déi hir Destinatioun kennt

**Hie geet op de Wee mat der Entschlossenheet vun
engem Sichenden**

Schlüsselen zum Iwwerfloss

Ost-West bannenzeg Kultur

Wann Dir e staarke Geescht hutt

**An si huet him eng fest Entschlossenheet
ageprägt**

Dir kënnt Äert Schicksal kontrolléieren

**Probéier als éischt deng mental Stärkt a kleng
Saachen ze testen**

**Schafft drun, et ze stäerken, sou datt et vill
grouss Saache fir Iech erreeche kann**

**Ech hunn dat a mengem Liewen erlieft an ech
schwätze mat Iwwerzeegung**

D'Kraaft fir Erfolleg ze hunn läit am Geescht

**Dir wäert dës Tatsaach feststellen, wann Dir un
Ärer Iwwerzeugung festhält**

**Angesichts den Zweifel vun der Welt an den
Enttäuschungen vun den Enttäuschungsleit**

**Wilt en spezifesch Hobby oder Projet, un dat
anerer net denken géifen**

**Datt Dir et erfollegräich maache kënnt
Bleift drun bis Dir et fäerdeg bréngt
Fänkt mat bescheidenen Ziler un
Är mental Fäegkeete wäerten no an no wuessen
Bis Dir fäeg sidd Äert Zil z'erreechen
D'Welt an Är Famill kategoriséieren lech op eng
bestëmmt Manéier**

**Mee intellektuell a persistent schaffen
Iwwer effektiv Ännerungen
Et gëtt keng Grenzen fir d'Kraaft vum Geescht
Konzentriert lech op dës Iddi
Fëllt Äre Geescht mam Undriff fir z'erreechen
An d'Entschlossenheet, positiv Aarbecht ze
maachen**

**Fir Är Ziler z'erreechen
Fuert weider mat Ärem Denken a Richtung méi
héich Leeschtungen**

**Geeschtleche Räichtum gouf erreecht
An alles wäert Räichtum a Wuelstand sinn
Zu Ärem Kommando an zu Ärem Déngscht
Mäi Liewen beweist dat
Wien sinn déi wierklech glécklech Leit?
D'Mënsche müssen Altruismus léieren
Gléck fannen andeems een anerer glécklech
mécht**

**Et ass e richtegt an nobelt Zil fir déi, déi Gott gär
hunn**

**Anerer Gléck ze ginn ass essentiell fir eist eegent
perséinlecht Gléck**

**Et ass en Test voller Selbstzufriedenheet
Verschidde Leit denken nëmmen un hir Famill a
këmmere sech net ëm anerer**

**Anerer denken nëmmen un sech selwer a keen
aneren**

**Mee dat sinn déi, déi kee Gléck schmaachen
Et ass net richtig, perséinlecht Gléck ze sichen
An ignoréiert d'Gléck vun aneren
Een deen d'Sue vun anere Leit fir sech selwer hält
ouni Gewëssenssuerger**

**Hie kann zwar räich ginn, awer hie wäert sécher
net mat sengem Liewen zefridden sinn**

**Well hir Gedanken vu Roserei an Onzefriddenheet
hien ëmginn an him de Fridden am Geescht berauben**

**Wann eng Persoun probéiert sech selwer
glécklech ze maachen op Käschtchen vun aneren**

**Jidderee wäert probéieren hien onglécklech ze
maachen**

**Mee wann hie probéiert anerer glécklech ze
maachen**

**Och op Käschtchen vu sengem eegene Komfort
Jidderee wäert sech gär un hien erënneren a
wënschen him Erfolleg**

**Wann mir un eis eege Besoinen denken
Mir müssen och d'Bedierfnesser vun aneren
berücksichtigen**

**Wa mir eis ëm hir Affären këmmere, wëlle mir
hinnen hëllefen a si glécklech maachen**

**Déi altruistesche Persoun lieft an Harmonie a
Zefriddenheet mat sech selwer**

**Mat senger Famill a mat der Welt ronderëm hien
Während den egoistesche Mënsch ëmmer a
Schwierigkeiten kennt**

Hie verléiert seng Rou

D'Geschicht vum béise Jong, deen eng spirituell Transformatioun erlieft huet

Wéi ech meng Schoul zu Ranchi, Indien, betreit hunn, gouf e Jong, deen méi al war wéi den Duerchschnëttsalter vun de Schüler, bei mech bruecht. Ech hunn senge Elteren, déi hien bruecht hunn, gesot, datt ech Jongen ënner zwielef Joer akzeptéieren, awer ech géif hien akzeptéieren, wann hie gutt wier.

Ech hunn dem Jong op eng häerzlech Manéier geschwat a gesot:

"Du fëmms, mee deng Elteren wëllen net, datt du fëmms. Du hues et fäerdeg bruecht, de Wëlle vun dengem Elteren ze brieche, mee du hues et net fäerdeg bruecht, deng Onglécklechkeet lass ze ginn, an däin Ongléck wäert zouhuelen, wann s du mat dëser schiedlecher Gewunnecht weiderféiers."

Meng Wieder hunn hiert Zil getraff, an hien huet ugefaange mat kräischen a gesot: "Si schloen mech ëmmer."

Also sot ech zu him: „Denk emol drun, wat s du dir selwer ugedoen hues! Trotzdem akzeptéieren ech dech als Jünger ënner enger Bedingung: datt ech däi Frënd sinn, net en Informant géint dech. Soulaang s du éierlech bass, wann s du deng Feeler korrigéiers, wäert ech dir hëllefen, awer wann s du mech beléisst, wäert ech näischt fir dech maachen, well Ligen d'Frëndschaft zerstéiert. Du kanns d'Wourecht verstoppen, awer passt op, datt s du net léiss.“

Ech hunn hien als Student ugeholl a gesot: "Jiddwer Kéier wann s de Loscht hues ze fëmmen, bréngen ech dir Zigaretten."

Hie koum eemol bei mech a sot: Ech hunn e staarken Drang ze fëmmen (e Verlaangen, deen zum Doud kënnt)

**Ech hunn him d'Suen ginn, an hie konnt senge
Aen net trauen. Hie sot: "Behaal d'Suen", an
tatsächlech huet hien seng Meenung geännert.**

**Ech hunn hien sanft gedréngt, Tubak ze kafen, mä
hien huet et net gemaach. Amplaz huet hien gesot:**

**"Dir gleeft mir vläicht net, mee ech hunn de
Wonsch ze fëmmen komplett verluer."**

**Dofir, a mat weiderer Ausbildung a Verfeinerung,
ass hie vun enger gudder Natur ginn a seng
Spiritualitéit gouf ganz kloer.**

**Schlussendlech konnt ech säi spirituell
Bewosstsinn erwächen**

**D'Zeeche vu spiritueller Bewosstsinn kënne gesi a
gefillt ginn duerch den eegenen Effort, géint de
Stroum vun alen, falsch geriichte Gewunnechten op
déi richteg an dauerhaft Freed ze goen.**

**Dir liest oder héiert vläicht vun engem, deem
eppes verfollegt a bis zum Schluss probéiert, awer
wéineg sinn déi, déi sech sou laangfristeg beméien.**

**Wéi och ëmmer, eng Persoun kann sech beméien,
bis seng Situatioun sech zum Besseren ännert, och
wann seng Feeler sou déif wéi d'Mier sinn.**

**Eleng sinn ech iwwer d'Mieresufer gaangen
An ech hunn déi zerstéierend Wellen a grousem
Kaméidi gesinn**

**Äert stürmescht Liewen an der rosender Flut
ausdrécken**

**Déi erschreckend, gewaltsam Expansioun
Et huet mech zitteren gelooss a mech vun der
schrecklecher Roserei vun der Natur ewechbeweegen
gelooss**

**Wéi ech mech ëmkuckt hunn, hunn ech e
schattege Bam gesinn, deem frëndlech Äerm zu mir
gewénkt huet**

Tréischtend mat engem léiwen, erhabenen Bléck

**Seng Blieder hunn am Rhythmus vun der Wand
geschwankt**

**Eng léif Botschaft gouf mir iwwerbruecht, vun där
ech wousst, datt se vun dir koum**

**Ech hunn mäi Bléck op den onendlechen Himmel
geriicht**

**An a sengem däischteren Häerz hunn ech wéi e
Kand probéiert, dech unzekucken**

**Ech hunn vergebens no Ärem Kierper gesicht,
verstoppt hannert Wollekehiwwelen**

**An de Spréitz vu Schaum a grénge Blieder, well et
ze méll ass fir meng Aen ze gesinn**

**Deng Stëmm ass ze reng fir meng Oueren ze
héieren**

**Mä ech wousst, datt Dir ganz no beienee waart,
Mä du, léif Séil, bass fortgeschlach - wéi an
engem Spill Versteck -**

**All Kéier wann ech méi no bei dir kommen,
probéieren ech dech ze fänken**

**Ech hunn dech gesicht an e Wee bei dech gesicht
Andeems Dir Ignoranz verstoppt, déi sou al ass
wéi d'Zäit selwer**

**Schlussendlech hunn ech opgehalen, dech an
Verzweiflung an Hoffnungslosegkeet ze sichen**

**Oh Dir, deen et fäerdeg bréngt, Äre Verfolger ze
entkommen!**

**Ech hunn mech an de Labyrinth vum Weltraum
verluer**

**Wou et keng Hoffnung gött, dech ze fänken oder
op däi Gesiicht ze kucken**

**An ech hunn mech séier vun dir ewechgedréit, an
et koum keng Äntwert vum stürmesche Mier!**

Just Geflüster vum gudde Bam

An d'Rou aus dem onendleche Raum

Aus déiwe Däller a Biergspëtzten

**All dat huet mech bis an déi déifst Déift vu
mengem Wiesen verletzt**

**Wéi e Kand, deem seng Gefiller verletzt goufen,
sinn ech verschwonnen an hunn opgehalen, dech ze
sichen**

**Awer op eemol an onerwaart
Eng onsichtbar Hand huet ausgestreckt an den
décke Schleier ewechgeholl**

**Wien huet dech fir Joerhonnerte a Joerhonnerte
viru mir verstoppt**

**Mat der gréisster Freed
Ech hunn mech ëmgedréint an e laachend Mier
gesinn, kee rosen Gebrill**

**An eng glécklech Welt
An ätheresch Dieren ginn op, duerch déi den
Niwwel vun den Dreem geet**

**An nieft mir stoung e léift, onsichtbaart Wiesen
Hie flüsterte mir e Flüster vun der gréisster
Séissheet a Rengheet:**

**"Wëllkomm, wëllkomm! Dir wollt, datt ech
kommen, also hei sinn ech!"**

**Geflüster aus der Éiwegkeet
Well Gott Merci soen heescht Hien gär ze hunn
Mir wëlle méi no bei him kommen a hie
kennenléieren**

**Well Hien dee generéissten göttleche Geber vun
alle Kaddoen a Geschenker ass**

**Et heescht an Harmonie a Konformitéit als eng léif
global Famill ze liewen**

**Mir gi motivéiert vun Iddien vum géigesäitege
Service a frëndlecher Suerg fir anerer**

**An ze realiséieren, datt Gott den ieweschte
Herrscher vun dëser Welt ass**

**An datt mir schaffen fir d'Bewosstsinn vun dicht
bis subtil ze erhéijen**

**A vum beschränken vum Gedanken op enk,
egoisteschen Interessen**

**Fir de Krees vum mënschlechen Matgefill ze
erweidern**

**An un der Entwécklung vun enger Welt ze
schaffen, déi vun der Léift fir d'Guttheet an engem
Geescht vum Altruismus dominéiert gëtt**

**Op dës Manéier kënnen mir eis Dankbarkeet
géintwärtig Gott ausdrécken**

**Fir dëst Liewen, dat Hien eis geschenkt huet
An iwwer d'Méiglechkeet, déi hie eis ginn huet
Fir déi richteg Schéinheet ze testen**

**An tatsächlechen Friden
spirituell Léift**

An pure Freed

**Wa mir Gott mat eisem Häerz, eisem Geescht a
menger Séil gär hunn**

**Sou sammelen mir fir eis en onvergänglechen
geeschtlechen Schatz**

**Mir suergen dofir, datt mir alles hunn, wat mir an
dësem Liewen brauchen**

Vill hunn iwwer Gott geschwat

Vill ware vun senger Meeschterwierker beandrockt

Vill hunn iwwer hie gelies

Mä déi, déi seng Präsenz erlieft hunn

**An déi, déi seng Séissheet geschmaacht hunn,
sinn nëmme wéineg**

Dëst sinn déi, déi hien kennen

Wann mir Gott kennen, ass d'Liewen séiss

D'Liewen ass voller Freed a helle Hoffnung

**Méig d'Häerzer mat Dankbarkeet géintwärtig Gott
gefëllt sinn**

Trotz senger iwwerwältegender Gunsten

An seng onzählleg Segen

All Mënsch kann e Vermëttler sinn

**Duerch et fléisst spirituellen Magnetismus
Awer egoistesch Begierden
An d'Léift vun der Rache
an Haass
Mangelverbindungen
All dës limitéieren de Floss vun deem
Magnetismus oder der Kraaft
Et ass e Feeler, säi Floss ze blockéieren oder ze
behënneren
Psychologescht Gläichgewiicht hëlleft de
Magnetismus ze weisen
Wann een sanft a léif ass
Et weist Magnetismus op
Meditatioun ass de Laboratoire, duerch deen
Mir kënnen déi geseent Kräfte an eis entdecken
Wann d'Häerz mat der Léift vu Gott gefällt ass
An d'Aen si mat sengem Liicht gefällt
Magnetismus gëtt spirituell vun Natur
Et gëtt e groussen Ënnerscheed tëscht
spirituellem Magnetismus
Vum sublimen Afloss
Déiermagnetismus
Ugedriwwe vu Leidenschaften an Instinkter
Et ass wichteg tëscht dësen zwou Zorte vu
Magnetismus z'ënnerscheeden
Geeschtleche Magnetismus baséiert op
Altruismus a profitéiert vun aneren
Déiermagnetismus gëtt duerch Egoismus an
Ausbeutung vun aneren ugedriwwen
E Mënsch soll keng Angscht hunn
Ausser der Angscht selwer
Well et de gréisste Feind vum Erfolleg a vun der
Gesondheet ass
Et vergëft de Geescht
An et bréngt déi Saachen, iwwer déi ee fäert**

**Et verstärkt de Schmerz
An et zerstéiert d'Häerz
Et verursaacht Schied un der Nervensystemer an
dem Gehir**

**Dofir muss et eliminéiert ginn
Indem Dir u Gott gleeft
Positivt a kreativt Denken
Optimismus an Hoffnung
Vertrauen op göttlecht Schutz
An datt jiddereen, deen Gott gär huet
An hie geet a sengem Liicht
D'Däischtert vun der Angscht kann hien net
iwwerwältegen**

**Well Gott mat him ass
Wien Gott mat sech huet, ass a gudden Hänn
equilibréiert Liewen
Et baséiert op der Tatsaach, datt et Wäisheet gëtt
an d'Entwécklung vun internen Kräften
Duerch d'Entwécklung vu**

Konzentrationsfäegkeeten

**An intellektuell Fräiheet ze hunn
An d'Fäegkeet, negativ Aflëss ofzewieren
An et net erlaben, an d'Schichten vum
Bewosstsinn ze andréngen**

**Sou datt den Himmel vun der Séil an d'Liicht vun
der Abléck net verdeckt sinn**

**Liewen no moraleschen a ethesche Prinzipien
E richtegt Verständnis vum Gesetz vun Ursaach
an Effekt**

**A verbrennt d'Somen vu schlechte Doten
Mam Feier vun déiwer Kontemplatioun a Bidden
An d'Grondlag fir eng glécklech spirituellt Zukunft
leeën**

**Mat gudden Absichten
Gutt Doten**

**Gesonde a logesche Denken
Gebied fir d'Jünger
Viru siwwenzeg Joer huet de Léierer Paramahansa
dëst Gebied opgeschriwwen
Doran freet hien ëm göttlech Gnod, Hëllef a
Féierung fir all déi, déi sichen
Op de Weeër vum spirituellen Erwächen
Här, hëllef mir, lech méi ze erënneren, wéi ech
mech un mech selwer erënneren
An du solls de gréisste Kinnek sinn, deen op
mengem Häerz setzt
Seegen all déi, déi bei mech kommen
Mäin eenzege Wonsch fir si ass, datt si Äre Segen
spieren an Är Léift erliewen
Du bass mäi Liewen
An du bass meng Léift
Du bass mäi Schatz a mäi Schutz an der Existenz
An dir verspriechen ech meng onerschütterlech
Loyalitéit
Mee d'Liicht vun Ärer Léift op den Altar vu menge
Sehnsucht schéngen
An d'Léift fir dech an all empfängleche Häerzer ze
erwächen
Du hues mir Wëllen, Entschlossenheet a Kraaft
ginn
Fir datt ech d'Séilen, déi no dir verlaangen,
bréngen kann
D'Séile vu menge Bridder a Schwëstere, trotz
hiren ënnerschiddlechen Hannergrënn
Maacht mech zu engem transparenten Mediateur
Mee d'Liicht vun Ärem Wëssen an hir Häerzer
fléissen
An et verdreift hir d'Schied vu Leed, Angscht a
Suergen**

**Ech soen lech mäin déifste Merci an Unerkennung
vun ënnen um Häerz**

**Well du mäi Liewe mat denger kompletter Präsenz
geseent hues**

**Hëlleft mir Är Botschaft ze verbreeden
Eng Botschaft vu Léift, Fridden a Guttheet
Ech wëll mech net selwer verherrlechen, mä
éischer dech verherrlechen**

**Loosst Inspiratioun hannert menge Wierder a
Schrëften sinn**

**Fir datt d'Vibratioun vu menger Stëmm a
Wierder Är Inspiratioun vermëttelen kënnen**

**An fir datt Är Kraaft aus mengem Wëllen an
Entschlossenheet fléisse kann**

**Mäi gréisste Wonsch ass, mat Ärer Gonschten
geseent ze ginn an datt Äre Wëlle geschéie soll**

**All d'Fuerscher, déi bei mech kommen
Ech presentéieren se lech als e Bouquet vu gudde
Séilen**

**Iwwerschwemmt se mat Ärer Gnod
A fëllt se mat Ärem Fridden
An an dësem leschte Kapitel vu mengem Liewen
Ech froen dech, deen eenzege Guide fir meng
Schrëtt ze sinn**

**An déi hellegst Inspiratioun fir meng Gedanken
Loosst meng héchst Ambitioun sinn
D'Geeschter an d'Häerzer vun de Leit op lech
riichten**

**Ech bieten dech, d'Jünger virun all Schued ze
schützen**

**A gitt hinnen ze drénken aus de Quelle vun Ärem
liewege Waasser**

**An hatt këmmert sech ëm si a beschützt se
An der Wachheet, am Schlof an an den Dreem**

**An Är Suerg soll si begleeden, wou se och ëmmer
sinn**

elo

Zu all Zäit a Plaz

Aus de Spréch vum Weismann Paramhansa Yogananda

**D'Leit beschwéieren sech iwwer d'Iddi, bestëmmt
Saachen am Liewen opzeginn**

**Och wann se tatsächlech vill wäertvoll Saachen
opginn**

**Net zulescht zu hire Suergen gehéiert de Fridden
am Geescht; heiansdo opfere si sech souguer selwer
Fir vergänglecht a ephemert Geld**

**Räichtum kann enger Persoun geholl ginn oder hir
geholl ginn andeems se d'Welt verléisst**

Hie kann et net mat sech huelen

**Dee richtege Wäert vu Suen läit doran, se fir
nëtzlech Saachen auszeginn**

**An sech selwer an aneren Gléck ze bréngen op
eng Manéier, déi Gott a säi Gewësse gefällt**

**Déi, déi nëmmen un hir eege Sécherheet a
Komfort denken**

**D'Bedierfnesser vun aneren vergiessen oder
ignoréieren**

Si flirten tatsächlech mat der Aarmut

Déi een Dag hiren wäert sinn

**Déi, déi un hirem Räichtum festhalen, anstatt en
fir gutt Wierker ze benotzen**

**Si bréngen sech selwer kee Wuelstand an hirem
nächste Liewen**

**Amplaz gi si aarm gebuer, mat de Wënsch an de
Begierden vun de Räichen.**

**Wat déi ugeet, déi hire Räichtum a Wuelstand mat
aneren deelen**

**Si zéien Gléck a Räichtum un, wou se och ëmmer
higinn**

**Wann Dir deenen gitt, déi et fräiwëlleg verdéngen
Dir wäert feststellen, datt Gott ëmmer mat lech
ass**

**Hie wäert dech ni verloossen
Mat senger Hëllef a Suergfalt braucht Dir näischt
Vertraut op Gott, a seng Hëllef wäert bei lech
kommen a seng Suerg wäert lech ëmfaassen
Mir däerfen net vergiessen, datt eist Liewen
direkt vu Gott kënnt**

**Wann mir feststellen, datt eis Gedanken, eisen
Wëllen an eis Aktivitéiten**

**Si all hänken vun Gott of a kréien hir Kraaft vun
Him**

**Mir kréien dann direkt Hëllef vun him
Mir wäerten feststellen, datt eist Liewen eent mat
sengem onendleche Liewen ass**

**D'Welt wimmelt vun natierlechen a vum Mënsch
verursaachte Stierm, a Gott ass den oneruewerbare
Schëld a sécheren Hafen virun de Stierm, Hurrikanen
an dem Béisen vun dëser Welt.**

**Iwwerall wou Gott ass, gëtt et keng Angscht oder
Trauer. De richtege Gleewegen steet fest an
entschloss an de Kämpf vum Liewen an de Prüfungen
vun den Eventer, sécher, datt Gott mat him ass, hie
virum Schued beschützt an hien ni fir e Moment
verléisst. Sou verschwënnt d'Angscht aus sengem
Häerz, an déi onerschütterlech Sécherheet vum
Schutz setzt Wuerzelen.**

**Onerschrocken ze sinn heescht Vertrauen a Gott a
säi Schutz ze hunn, a seng Gerechtegkeet, Wäisheet,
Barmhärzegkeet, Léift an Allgegenwärtigkeet ze
gleewen.**

**Angscht beraubt eng Persoun hirer
psychologescher Kraaft, trübt de Geescht a
beeinträchtigt den natierleche Rhythmus vum Häerz.**

Ausserdeem verursaacht Angscht kierperlech Stéierungen a kann zu psychesche Krankheeten féieren.

Amplaz sech der Angscht an der psychologescher Aschränkung ze verfallen, soll eng Persoun sech versécheren, datt si sécher ënner dem Schutz vu Gott ass, dem Allseenden, dem Allhéierenden, sécher a senger oniwwerwannebarer Festung, a vu senger Barmhärzegkeet a Suerg ëmginn.

Egal ob eng Persoun am Dschungel vun Afrika ass, op engem Schluechtfeld, ënner Krankheet oder Aarmut leid, si musse sech selwer dovun iwwerzeegen, datt Gottes Hand méi staark ass wéi d'Gefor a fäeg ass, déi ze schützen, déi bei Him Schutz sichen.

Et gëtt kee méi effektive Wee fir sech selwer ze schützen. Natierlech muss een Logik benotzen, wann een mat Evenementer ëmgeet, awer gläichzäiteg voll Vertrauen an déi göttlech Hëllef setzen. Glawen heescht ni, datt een am Gesiicht vun den Ëmstänn recklos ass oder onverständlech handelt. Éischer, egal wat geschitt, muss een sech selwer versécheren, datt nëmme Gott fäeg ass, a schwierregen an usprochsvollen Zäiten ze hëllefen, wann een sech mat ganzem Häerz, Séil a Sënner zu Him wendt.

D'Liewen ass an Däischtert gehüllt, an heiansdo schwache Féiss a zécken, fir no vir ze goen. Mir müssen d'Liicht vu Gott eis Leedlampe sinn, wa mir déi däischer Weeër vum Liewen trëppelen. Hie ass de Vollmound an den Nuechte vun Ignoranz an Däischtert, d'Sonn vum Glanz an de Stonne vum Erwächen, de Liichttuerm vun der Leedung an de Polarstär fir déi, déi d'Mierer vun der ierdescher, flüchterger Däischtert duerchqueren.

**Problemer wäerten an der Welt weider bestoen,
also wou kann een sech fir Orientéierung a Richtung
wenden? Déi eege Gedanken, beaflosst vu
Gewunnechten, Viruerteeler, Viruerteeler a
Viruerteeler, sinn net nätzlech, an d'Aflëss vun der
eegener Ëmwelt, Famill, Land oder Welt sinn net fäeg,
déi richtig Orientéierung ze bidden.**

**Dofir muss een sech zu Gott wenden a
lauschteren op déi roueg, friddlech Stëmm, déi aus
den Déifte vun der Séil kënnt, am Aklang mat der
Wourecht.**

**Den Ënnerscheed tëscht mentaler Kontemplatioun
a spiritueller Introspektioun**

**Wann eng Persoun sech mat theoreteschem
Wëssen programméiert**

**Et gëtt e portablen Opnamengerät
Hie widderhëlt Spréchwierder a seet héich
Ausdréck**

**Anerer betruechten hien als e geléierte
Wëssenschaftler**

**Mä sou e Wëssen
Et gëtt net duerch eng direkt Perceptioun vun der
Wourecht verstärkt**

**An keng spirituell Leeschtung kann domat
verglach ginn**

**Dës Zort vun Ausbildung oder
Intellektualiséierung**

**Den "Ego" bleift mam sensoresche Geescht
verbonden**

**Wat selwer duerch déi kierperlech Sënner
limitéiert ass**

**Theoretesch Wëssen kann net göttlech Wëssen
kréien**

**Et ass ubruecht, seng wäertvoll Zäit net ze
verschwenden**

**Baséiert op Theorien, déi net an der Realitéit
uwendbar sinn**

**Soss fënnt hie sech an engem dichten
intellektuellen Dschungel erëm.**

**Net fäeg den Ëmfang vun den Theorien ze
iwwerschreiden**

**Dëse Prozess féiert net dozou, d'Wourecht ze
kennen**

**Well d'Wourecht iwwer Meenungen an Theorien
eraus läit**

Vill déi dës Approche adoptéieren

**Si gi vun hiren eegene subjektiven Conclusiounen
gebonnen**

**Wann eng Persoun hir geeschteg Fäegkeeten
benotzt**

**Fir Suen a materiell Saachen ze verdéngen,
näischt anescht**

**Säi Bewosstsinn gött op déi kierperlech Welt
gezunn**

Et gött a onendleche Komplikatiounen verwéckelt

Dofir soen déi Wäis

**E Mënsch soll net all seng geeschteg Fäegkeeten
dofir widmen**

**Déi Gott him ginn huet, fir flüchteg Saachen ze
sichen**

**Soss verléiert hie sech am Labyrinth vun der
Matière**

**Hie kreéiert fir sech selwer Restriktiounen a
Limitatiounen, déi hie net brauch**

**Dofir sollt hie seng geeschteg Fäegkeeten amplaz
benotzen**

**Beim Erhalen vun den Noutwendegkeete vum
Liewen**

**A sech beméit, seng moralesch Qualitéiten
z'entwéckelen**

**Fir tèscht richtig a falsch, schiedlech a profitabel
z'ënnerscheiden**

**A wann hien seng spirituell Abléck entwéckelt
Hie wäert fäeg sinn, Gott a sech ze spieren
An d'Sécherheet vun de spirituellen Wourechten
Verstoppt hannert de Schleier vun dichter Matière
Dësen Zoustand gëtt spirituell Introspektioun
genannt**

**Ee vun de wichtegsten Elementer vum spirituellen
Wuesstum**

**Et ass d'Gewunnecht, Gott Gedanken ze flüsteren
Dir wäert perséinlech eng wonnerbar positiv
Ännerung gesinn**

**Dir wäert et absolut gär hunn
Egal wat eis Suergen och sinn
Gott soll déi éischt Plaz an eisem Liewen
anhuelen**

**Wann eng Persoun eng Show kucke wëll
Oder nei Kleeder oder en neien Auto kafen
Ass et net wouer, datt sai Geescht déi ganz Zäit
beschäftegt ass?**

**Wat dës Saachen ugeet a wéi se erreecht oder
kritt een se?**

**Hie wäert net roueg sinn, bis seng Wënsch erfëllt
sinn**

**Villméi schafft hien onvermittlech weider fir dës
Wënsch ze erfëllen**

**Dofir sollt de mënschleche Geescht sech mat dem
Gedanken iwwer Gott beschäftegen.**

**An dann ginn all déi méi kleng, méi kleng Wënsch
transforméiert**

**Op e staarkt Wonsch Gott ze spieren a mat Him ze
kommunizéieren**

**Wann de Geescht Gott en härezecht, fervent
Geflüster flüstert**

**Aus den Déiften vun enger sehnsüchterer Séil
erauskommen**

**De Ruff vun der Séil wäert dat kosmescht Häerz
beréieren**

**An d'Äntwert wäert kommen, a mat hir grouss
Freed**

**Intellektuellt Geflüster kultivéiert Willenskraaft
Bis Dir genuch Kraaft hutt fir dat gewënschte Zil
z'erreechen**

**Wann de Geescht an de Wëlle vun enger Persoun
am Aklang mat Gott sinn**

**Si gi mat onlimitéierter Kraaft belaascht
Sou datt einfach un eppes denken duer geet fir et
z'erreechen**

**Well d'göttlecht Gesetz zugonschte vun deenen
wierkt, déi am Aklang mam héchste Wëlle sinn**

**All déi aussergewéinlech Leeschtungen a mengem
Liewen**

**Erreecht duerch d'Kraaft vum Geescht an
Harmonie mat Gott**

**Wann den hellege Generator leeft
Alles wat ech mir wënschen, geet ouni Ausnam an
Erfëllung**

**Et erschénkt fir d'éischt als en ätheresch,
onsichtbaart Design**

**Dann materialiséiert et sech mat
onwiderstehlecher Kraaft um Buedem**

**D'Geheimnis vum Wuesstem
Mir wuessen duerch all Erfahrung, déi mir
duerchmaachen, soulaang mir eis bewosst sinn, datt
mir wäertvoll Lektione dovunner léiere kënnen. Well
all de Péng an d'Leed, dat mir erliewen, Sënn an
Zweck huet.**

Trotz der haarder Prüfung sinn si wéi Feier, dat Äerz schmëlzt an et a schéine, haltbare a villfáltege Stol verwandelt.

An de Stol vun der Wäisheet, deen mir duerch d'brennend Feier vun de Prüfungen eraushuelen, ass eng wonnerbar Saach. Well d'Liewen purifizéiert eis andeems et eis Basismetaller a wäertvoll Elementer transforméiert, sou datt mir an dësem Liewe kënnen liewen als Séilen, déi sou reng wéi Bijouen, sou haart wéi Stol, a gläichzäiteg flexibel a biegbär sinn, ouni ënner dem Drock vun Nout a schwiererege Prüfungen dem Broch ausgesat ze sinn.

Wann mir Gesichter gesinn, déi duerch Roserei verzerrt a vu Brutalitéit vernarbt sinn, da léisst hire Bléck eis verlaangen, d'Hässlechkeet aus eiser eegener Séil ze verbannen - eng Séil, déi vun allem anere wéi béisen Absichten an déif verankerte Rosereien onberéiert ass, déi dat geseent göttlecht Bild an eis verdunkelen, genoe wéi Ruß e Spigel zerstéiert. Déi schmerzhaft Handlungen vun aneren sollten an eis de Wonsch erwächen, eist eegent Verhalen ze verbesseren an eis selwer ze kontrolléieren, fir datt mir Meeschter vun eisen onrouege Leidenschaften kënnen sinn, net Sklaven vun hinnen.

Léif Wieder sinn e wonnerbart Mëttel géint vill Krankheeten, well se eng mächteg, bal magesch, magnéitesch Kraaft hunn, déi hire Spriecher vill Segen a Wuelstand bréngt. Déi, déi berouegend, sanft Wieder benotzen, spieren e subtile Stroum, deen ouni Ënnerbriechung duerch si fléisst, a si gi mat enger lwwerfloss u Rou gefällt. Dëst ass well dee Stroum mat senger méi héijer Quell verbonden ass, ëmmer fléissend an dauernd Séilen an Harmonie mat hir erreecht. Si wäerten dann fäeg sinn, dës Floss vu

**Gléck un Séilen ze vermëttelen, déi no Fridden
verlaangen.**

**All Dag kuckt eng Persoun sech an de Spigel fir
hiert Gesiicht ze gesinn, well se vun hirer beschter
Säit fir anerer ausgesi wëllen. Wéi vill méi wichteg
ass et dann, datt si all Dag mat sech selwer an de
Spigel vun der bannenzeger Analyse kucken, fir
erauszefannen, wat hannert dem blénkegen,
Uewerflächenausgesinn verstoppt? Well alles, wat
äusserlech attraktiv ass, kritt säin Appel vum
banneschte Selbst. An näischt kann de Spigel vun der
Séil beschmotzten. Rengheet ass wéi psychologesch
Verzerrungen wéi Roserei, Ressentiment, Näid an
Haass. Wien sech vun dëse Verbindungen befreit, déi
der Natur vun der Séil friem sinn, wäert d'Liicht vun
der bannenzeger Schéinheet vun bannen ausstralen a
schmaachen, wat déi Persoun mat enger roueger Séil
fíllt.**

**Duerch d'Analyse entdecken mir, datt mënschlech
Problemer dräifach sinn: et gëtt Problemer a
Stéierungen, déi de mënschleche Kierper
attackéieren, anerer, déi de Geescht attackéieren, an
eng drëtt Kategorie, déi d'Weeër vun der Séil
blockéiert.**

**Krankheet, Alter an Doud sinn d'Schwieregkeeten
an Hindernisser, mat deenen de Kierper konfrontéiert
ass. Psychologesch Krankheeten iwwerfalen awer de
Geescht duerch Trauregkeet, Angscht, Roserei,
ënnerdréckt Wësch, Ressentiment, Haass, emotional
Obsessiounen, fiebereg nervös Agitatioun an de
psychologesche Kriibs, deen d'mental Fäegkeeten
lähmt. Déi geféierlechst Krankheet ass awer
d'Krankheet vun der Séil, déi sech an Ignoranz
manifestéiert, aus där all aner Krankheeten entstinn
a sech verbreeden.**

**Universal Mënsch
Inspiréiert vun de Léiere vum Meeschter
Paramhansa
Iwwer déi trennend Mierer
An engem ofgeleeënen Eck vun der Existenz
De kosmesche Mënsch ass mir erschéngen
Mat üppegem Glanz
Et imitéiert den Opgang an d'Hellegkeet vun der
Sonn
Säin Heem war am Häerz vun den onberéierte
Bëscher
Ech hunn hien duerch d'gëllen Wäisheet
Wäisheet spazéiere gesinn
Mat der Vitalitéit vun der Jugend
An d'Freed vun de Kanner
Hie dreemt vum magesche Glanz vum Neimound
Hie beweegt sech tëscht onzählege Haiser
Hie kënnt mat Liichtegkeet a Beweeglechkeet
eraus
Vun de Paarte vu Joerhonnerten an Zäitalteren
Fir e Moment ass déi komesch Gestalt opgedaucht
Dann ass hien verschwonnen
Dann ass et erëm opgedaucht
Géint d'Verschwannen an d'Verschwannen
Bijouéiert wéi den Äther vum onendleche Himmel
An vill Fackelen hunn aus sengem Gesiicht
geglänzt
Geschichten iwwer brennend Sehnsucht ginn
erzielt
An déi brennend Gefiller
An jugendlech Schéinheet
An pure Jugendléift
Funken vu stralendem Glawen hunn aus senge
Aen erausgestraalt
An e rosen Glanz vun zouversichtlecher Hoffnung**

**An e Blätz, deen d'Aen blenden
Fir Festigkeit a Fäegkeet
Et belicht d'Ecken vum Universum
Säi Reechwäit erreecht déi wäitst Stären
Wat eng onergräiflech Herrlechkeet!
Aus Ärem ozeaneschen Häerz erausgeet, o
kosmesche Mënsch
Ech hunn laang op Är glorräich, liichtend Gestalt
gekuckt
Ech hunn onendlech Extensiounen a Geheimnisser
gesinn
Et war, wéi wann ech de mënschleche Geescht
gesinn hätt, deen sech manifestéiert huet
An all senger Pracht a Pracht
Ost-West Zäitschrëft

Et gött méi Gutt wéi Béist op der Welt

Wann Zweifel opkommen, solle mir un d'Liewe vu
groussen Leit denken. Et ass wouer, datt mir Mënsche
sinn, awer Gott huet eis aussergewöhnlech Kräfte
geschenkt, déi mir seelen benotzen, also firwat solle
mir virun Alter, Krankheet a Leed zitteren?

Mir müssen alles maachen, wat mir kënnen, fir eis
ëm de Kierper ze këmmen, awer mir däerfen net
Angscht noginn oder eis ënner Hiwwele vun Ignoranz
vergruewen. De Kierper ass net de ganze Mënsch.

D'Gutt iwwerwënnt dat Béist op dëser Welt, well
Gott déi ultimativ Muecht ass. Mee wann d'Béist eis
trëfft, mengen mir, datt mir keng Muecht hunn, et ze
kontrolléieren oder sengem Grëff z'entkommen.

Stierm vum Béisen wäerten onbedéngt blösen,
awer mir kënnen hir Auswierkungen iwwerwannen an
eis driwwer erhiewen**

Mir kruten d'Liewe net fir doduerch zerstéiert ze ginn, mä fir eis e Bewosstsinn vun der Éiwegkeet ze vermëttelen, an dës Wourecht musse mir net vergiessen.

Ouni Fräiheet vum Denken kann een sech net op eng reng, spontan an natierlech Manéier ausdrécken. Denkt drun, datt Dir grondsätzlech fräi sidd. D'Kraaft vum Wëllen ass ëmmer fräi.

Wann Dir Är Willenskraaft richtig benotzt, wäert et nei Karma fir Iech kreéieren, awer déi meescht Leit wëllen sech net änneren oder sech d'Méi maachen, dofir zerbréchen se bei Schwieregkeeten a si net fäeg, sech den Erausforderungen ze stellen.

Eng Persoun déi mécht wat se wëll ass keng Fräiheet, well se un hir Wënsch gebonnen ass, an dofir kënnen hir Handlungen guer net als Fräiheet bezechent ginn.

Richtig Fräiheet bedeit, alles mat engem Wëllen ze maachen, deen duerch Wäisheet geleet gëtt. Eng Persoun kann d'Konsequenze vu senger vergaangener Handlungen kontrolléieren, déi zwangsleefeg drop folgen, wa se hire Wëllen aktivéieren an en fir gutt a profitabel Doten benotzt.

Wann Dir Är Affären mat Vernunft a Willenskraaft féiert, ginn d'Kräfte vun Ärer vergaangener Feeler schwächen an Är gutt Gewunnechten ginn gestärkt.

Déif verankert Gewunnechten versklavten eis op eng Manéier, an dofir liewen mir net a richteger Fräiheet

Mir begehren eis stänneg dat, wat eis feelt, a verbannen eis mat Saachen, déi net essentiell sinn.

**Soubal eppes eis am Besätz huet, verléiere mir
temporär eise fräie Wëllen. Genee wéi d'Leit am
Osten vun antike Gebräicher versklavt sinn, sou sinn
och d'Leit am Westen vun modernen. Mir kreéieren
eist eegent Schicksal a ginn zu senge Sklaven.**

**Firwat gött ee Kand an eng béis Famill gebuer,
während en anert an eng gutt Famill gebuer gött?
Jidderee vun hinnen huet seng Fräiheet benotzt fir an
der Vergaangenheet (an engem fréiere Liewen) op
eng bestëmmte Manéier ze liewen an huet sech
doduerch dës Ëmstänn an dësem Liewen selwer
bruecht.**

**Et gött keng richteg Fräiheet ouni Gott. Mir
mussen stänneg un hien denken. Egal wat eis
Suergen a Gedanken sinn, Gott muss déi éischt Plaz
an eisen Häerzer anhuelen.**

**A wann mir eis wierklech mat Him ausriichten,
kréien mir d'Fäegkeet, dat z'erreechen, wat mir zu all
Moment mat senger göttlecher Hëllef erreeche
mussen.**

Rot fir den Jünger

**Ee vun de Schüler huet de Léierer Paramhansa
gefrot**

**Fir him e puer Rotschléi fir seng
Selbstentwécklung ze ginn, sot hien**

Wann Dir gär gehat wëllt ginn

**Fänkt un andeems Dir anerer gär hutt, déi Är Léift
brauchen**

A wann Dir vun aneren erwaart

Fir dir trei a trei ze sinn

Sidd hinnen éierlech a trei

An wann Dir wëllt, datt anerer net béiswëlleg a listig handeln

Loosst keng Bedruch an Är Gedanken erakommen

Verhale dech net op eng Manéier, déi aneren schued

Wann Dir wëllt, datt aner Leit mat Iech sympathiséieren

Fänkt un andeems Dir hinnen Matgefill weist

Besounnesch géintiwier deenen ronderëm Iech

Wann Dir wëllt, datt anerer Iech respektéieren

**Dir musst souwuel de Jonken wéi och den Alen
ënner hinnen Respekt weisen**

Wann Dir Fridden vun aneren wëllt

Dir musst e Liewen an Harmonie liewen

Wann Dir wëllt, datt d'Leit reliéis sinn

Sidd motivéiert a loosst anerer fillen

**Du bass e gutt Virbild a si kënnen op dech
vertrauen an dir vertrauen**

**Kuerz gesot, alles wat Dir wëllt, datt anerer Iech
weisen**

Ee vun de Virdeeler vu guddem

Weist et als éischt an Ärem Liewen

**Dir wäert feststellen, datt d'Leit op déiselwecht
Manéier op Iech reagieren**

**Wann Dir déi Beräicher identifizéiere kënnt, déi
néideg sinn**

Fir Äert Liewen z'entwéckelen an ze verbesseren

**Ouni sech decouragéiert ze fillen oder en
Inferioritéitskomplex z'entwéckelen**

**An wann Dir kontinuéierlech schafft fir Är
Perséinlechkeet ze verbesseren**

**Dann ass d'Zäit, déi Dir verbréngt, méi wäertvoll
a profitabel**

Wat wann Dir et fir Wonsch ausgitt

Datt d'Leit sech selwer verbesseren

Äert gutt Beispill a vernünfteg Approche

Méi grouss Fäegkeet fir anerer ze änneren

**Vun Äre bloe Wënsch, Ärer Roserei an Äre
Wierder**

Kaschmus ass onzueleg

Du bass d'Quell vun all gudde Saachen

An d'Quell vun all Kraaft

Seegen eis, Här

Fir datt mir Är Segen op eis weisen kënnen

An eiser Gesondheet

an eis intellektuell Ambitiounen

An eisen spirituellen Ausdrucksweisen

**Du bass de Glanz an de Stären
Energie an Atomer
A Frëndlechkeet am Häerz
Schéinheet läit an der Éierlechkeet
Gréisst läit an der Éierlechkeet
Hëlleft eis eis selwer nei opzefëllen
Duerch Är iewesch Kraaft
Mat Ärer onendlecher Wäisheet
An mat Ärer grenzelooser Authentizitéit
Loosst eis erkennen, datt Dir eng Quell vun der
Gesondheet sidd
an d'Ëmwelt vum Liewen
An d'Quell vun all Versteesdemech a Wëssen
Befreit eis vun der Ignoranz an hiren
Auswierkungen
Vun Ängscht a Suergen
Mee d'Iwwerschwemmung vun Ärer Wäisheet
fortbréngt
All d'Zerstéierungen an d'Ruin vun eisem Liewen
Zerräiss d'Schleier of, déi Äert Gesiicht virun eis
verstoppen
Loosst eis dech mat engem ganz helle Liicht
gesinn
Onzueleg Sonnen um Horizont vun eisem Liewen**

**Loosst eis dech als eng stänneg erneierbar Kraaft
spieren**

Eis Iddien inspiréieren

An eis Séilen ernähren

Eis Kierper ernähren sech

An eis Dreem ginn an Erfëllung

Amen

Déi meescht Leit wëssen net firwat

Vun hirer Präsenz op dëser Äerd

Si gleewen, datt de Sënn vum Liewen

Et ass d'Erfëllung vun de Wënsch

D'Liewensbedierfnesser kréien

Sich no Freed a mënschlecher Léift

An sech um Enn dem leschte Ruffer erginn

D'Leit fänken hiert Liewen un

Programméierer mat spezifesch Virléiften

**An Wënsch, déi an der Vergaangenheet net erfëllt
goufen**

**An si probéieren - mat deem wéinege fräie
Wëllen, deen hinnen nach iwwreg bleift -**

**D'Wënsch an d'Aktiounen vun engem aneren
imitéieren**

Wann se sech mat Geschäftsleit vermëschen

Si wëlle wéi si ginn

A wann se sech mat Kënschtler verbannen

Konscht gëtt hinnen alles

Gott wëll, datt mir an dëser Welt praktesch sinn

**Hien huet eis en Hunger ginn, deen eis verlaangt,
ze schaffen, fir en ze stillen**

Mä d'Sich no lessen a Schutz

Suen a Besëtz, näischt anescht

**Et heescht, datt eng Persoun d'Quell vu sengem
Gléck vergiesst**

Et ass wouer, datt mir musse schaffen

Fir eis Bedierfnesser ze kréien

**An datt mir eis beméien, eis legitim Ziler
z'erreechen**

Awer als éischt an virun allem

Fir eis Häerzer fir Gott opzemaachen

**Mir froen ëm Seng Leedung an Zoustëmmung an
allem wat mir maachen**

**Dann musse mir an der Schoul vum Liewen
erfollegräich sinn**

Well mir eis Instruktiounen kréien

Vum groussen Manager an Entsuerungsmann

Deejéinegen, deen weess, wat mir brauchen

Wat ass am beschten fir eis?

Dofir musse mir eist Vertrauen an hien setzen

Mir önnerwerfen eis sengem weise Wällen

**Bréiwer un de Léierer Paramahansa vu senge
Jünger**

**D'Erënnerung un mäi Besuch bei dir bleift nach
ëmmer do**

Am Band XIV vum Magazin Inner Culture

**Bréiwer, déi vun hiren Autoren aus verschiddene
Länner geschéckt goufen**

Mir zitéieren Folgendes dovunner:

**Ech géiflech gärn dovunner informéieren, datt
duerch meng nodenkelech Liesung vun Ären Léier**

Ech hunn spirituellt Erliichtung kritt

Dee wou ech ëmmer gesicht hunn

**Är Léiere hunn mir d'Dieren zum Gléck
opgemaach**

*** * ***

**Ech praktizéieren Äer spirituellt Affirmatiounen all
Dag**

**Ech fannen, datt negativ Gedanken no an no
ofhuelen**

D'Ängscht sinn verschwonnen

Ech genéissen all Moment vu mengem Liewen

Merci fir Äer Hëllef

*** * ***

Ech kréien vill Segen

Aus Äre spirituellen Léieren

Ech freeë mech drop, Är Gedanken ze liesen

**Ech maachen mäi Bescht fir et a mengem Liewen
anzewenden**

Är Léiere si schéin a nätzlech

*** * ***

Ech fannen an Ärer wonnerbarer Philosophie

Wat Bewonnerung an Inspiratioun ausléist

Mäin déifste Merci fir alles, wat Dir mir ginn hutt

Vun Hëllef a psychologeschem Komfort

*** * ***

**Ech hunn e ganz staarkt Gefill, datt ech et all
Woch kréien**

Op enger neier Lektoun aus Äre Léiermethoden

Ech fannen Freed an Erliichtung an all Lektoun

*** * ***

Merci vun ganzem Häerzen

**Fir mir ze hëllefen, mäin inneren Selbst ze
verstoen**

**A fir mech bewusst ze maachen iwwer déi latent
Kräfte a mir**

An d'Liicht vu Gott mengem Abléck ze weisen

Duerch d'Léieren, déi ech vun dir kritt hunn

*** * ***

**Ech erënnere mech nach ëmmer un mäi Besuch
bei dir**

Si leeft zënter véier Joer a menge Gedanken

**Ech erënnere mech nach ëmmer un Äre komplette
Glawen u Gott**

An Är Léift fir d'Mënschheet

Et huet mir gehollef mech selwer kennenzeléieren

Wéi ech geduecht hunn, ech wier eleng

**Ech hunn keng Frënn a keen, deen mat mir
sympathiséiert**

**Et huet mir Selbstvertrauen ginn a meng Moral
gestäerkt**

**Et huet mech inspiréiert, couragéiert ze sinn, am
Ëmstänn vum Liewen entgéintzetrieden**

*** * ***

Fir véierzeg Joer

**Ech hunn verschidden Deeler vun der
Wëssenschaft a vum Wëssen studéiert**

**Mee ech hunn näischt vun deem ganze Léieren
erausgeholl**

**Iwwer eppes Vergläichbares mat deem, wat ech
aus Äre Léiere geléiert hunn**

*** * ***

**Ech profitéieren immens vum Liese vun Ären
Enseignanten**

Wann eng méi grouss Zuel vu Leit

Si studéieren an ëmsetzen Är Iddien

D'Welt, an där mir liewen, wier

Besser wéi et ass

*** * ***

**Ech géif lech gären vun ganzem Häerzen Merci
soen**

Fir d'Seegen, déi a mäi Liewe komm sinn

**Zënter ech ugefaangen hunn Är Léiere mat
Konzentratioun an Opmierksamkeet ze liesen**

Merci, a Gott soll Är wonnerbar Efforte seenen

**An Är Aarbecht, déi dem Déngscht vun der
Mënschheet gewidmet ass**

*** * ***

**Well ech dech gefrot hunn, fir mäin Erfolleg ze
bieden**

Meng Situatioun huet sech däitlech verbessert

**Mäin déifste Dankbarkeet a meng Hoffnung, datt
Dir weider biet**

*** * ***

Wéi ech Är lescht Noriicht krut

**Ech sinn nach ëmmer am däischtere Bësch vum
Zweifel gewandert**

An hie konnt de Wee aus deem Bësch net gesinn

Mä Gott sei Dank, an Är speziell Gebieder

De Wee gouf méi kloer a mäi Glawen u Gott gouf gestäerkt

Meng Situatioun huet sech a jiddfer Hinsicht verbessert

An denkt w.e.g. ëmmer un mech an Äre beäntwerte Gebieder

*** * ***

Är Léier hunn mir vill gehollef

An ech hunn immens Virdeeler dovunner gewonnen

An et gouf mir mat iwwerzeegenden Beweiser bewisen

D'Effektivitéit vun Äre spirituellen Affirmatiounen a positivem Denken

Ech sinn iwwerwältegt vun Dankbarkeet

Wéinst der Gesondheet, der Freed an dem Fridden, déi ech fillen

Ech fille mech, datt ech all Dag Fortschrëtter an der Meditatioun maachen

*** * ***

Wär et net fir Är wonnerbar, inspiréierend Léier

Mäi Liewen op dësem ierdesche Plang wier extrem limitéiert gewiescht

Ech géif lech gären fir Är speziell Opmierksamkeet Merci soen

Déi si mir an de leschten dräi Joer ginn huet

*** * ***

Merci fir d'Zäitschrëft Spiritual Culture

**An deem ech all Dag Segen a Nährstoffer fir d'Séil
fannen**

**Ech soen Gott Merci, datt hien mech mat dir an
deng Léier bekannt gemaach huet**

*** * ***

**Ech géif lech gären fir Är monatlech Bréiwer Merci
soen**

**Ech hunn déi lescht Noriicht voller Inspiratioun
fonnt**

**Sou datt ech et menge Schüler am Literaturcours
virliesen**

Si hunn positiv op den Inhalt reagéiert

Et war e glécklecht Evenement fir eis all

**Ech war ganz beweegt vun den Iddien, déi Dir am
Bréif enthalen hutt.**

**Sou vill, datt ech et mat menge Schüler deele
wollt**

**Dës Botschaft huet zu engem Zoustand vun
déiwer Reflexioun gefouert**

An Introspektioun an d'Geheimnisser vun der Séil

**Ech mengen, et wäert mir hëllefen, Problemer ze
léisen**

**A fir clever a positiv mat de Liewenserfarungen
ëmzegoen**

*** * ***

Är Léiere si onbezuelbar

**Ech wëll keng eenzeg vun Äre Lektione
verpassen**

**Aus de Virlesunge vum Enseignant Paramahansa
Wann d'Gléck vun der Séil eropgeet
Verstoppt an den Déiften vum Selbst
Eng déck Schicht vu flüchtege sensoresche
Genoss**

**De gëllene Glanz vun der Séil verschwënnt
An d'Fäegkeete vun der transparenter Séil sinn
verstoppt**

**Hannert der Dicht vum Material
Wann een säi Geescht ugezunn ass
Zu Jalousie an Näid
An hien ass vu Wolleke vun Angscht a Suergen
ëmgin**

**Hie gëtt traureg an ellendig
An hie war ouni Muecht
Mee wann hien déiselwecht Opmierksamkeet
riicht**

**Richtung Léift, Fridden an Harmonie
Hie fillt sech extrem glécklech
D'Séil fillt sech glécklech
Wann Dir lech vun de kierperleche Begierden
ofwendt**

**Gemëscht mat Leed a Misär
Zu de Virdeeler vun enger transparenter Séil
Voll mat raffinéeierte Freed
Wann d'Séil komplett agebett ass
Mat de raue Freed vun dëser Welt
Si gëtt desinteresséiert fir Fuerschung
Iwwer déi héchst Freed**

**An net fäeg d'Freed vun der Séil ze schmaachen
Vill kéinten argumentéieren
datt et op materiell Freed verzicht
Et ass bal onméiglech op dëser Welt
Oder während Dir mat Leit zesumme wunnt
Hir Iddien dréie sech ëm reng materiell Themen
Mee et ass net vum Duerchschnëttsmënsch
verlaangt
D'Welt opginn an an d'Bierger an d'Bëscher goen
Fir Friden a Rou ze fannen
Éischer muss hie jo op dëser Welt sinn
Ouni zouzeloossen, dass seng staark Stréimungen
hien ewechrappen
Sou dass déi turbulent Wellen vun der Welt hien
net iwwerwältegen
Hie soll net negativ géintwärtig senger Ëmgebung
sinn
Gläichzäiteg
Hie darf sech net vum Materialismus blenden
loossen
Sou dass hien de Kontakt mat senger spiritueller
Natur net verliert
Hie kann d'Freed vum Gléck net méi schmaachen
An Zeie vun de göttlechen Luchten**

Schätz vun der Séil
Aus de Léiere vum Salbei Paramhansa Yogananda
Dës Welt ass just en Dram
Genee wéi et keen fundamentalen Ënnerschied an der
kinematographescher Presentatioun gëtt
Tëscht dem Mier an dem Himmel, déi zwou verschidde
Grad vu Liichtvibratioun sinn
Sou ass et op dëser Welt
Trauregkeet, Freed, Péng, Genoss, Hëtzt a Keelt sinn
.d'Dreem vun dëser Welt

Mir sinn haut hei a muer wäerte mir erofkommen wéi
Wolleken, nëmme Schied am kosmeschen Dram
Mä hannert dësem flüchtigen, ephemeren Bild
verstoppt sech den éiwege Geescht
Eis Séilen sinn en integralen Deel dovun
Gott ass déi eenzeg Wourecht. Mir müssen ëmmer
.bieden, datt d'Versuchung net duerchgeet
D'Liewen ass eng Behënnerung, déi eis Fäegkeet
behënnert, eis un hien ze erënneren
Wann ech op dës Manéier bieten, kréien ech méi
Resultater wéi zu all aner Zäit
Dann, och wann eppes Eeshtes géif geschéien, géif et
mech net dovunner ofhalen
Wann ech un Hien denken, fille ech mech sécher a
geschützt a senger helleger Präsenz
D'Liewen hei schéngt kaal a chaotesch, bis mir d'Ufer
vun der Sécherheet erreechen
Dofir soen ech ëmmer, datt ech hei sinn, fir Zeie vun der
Wichtigkeet a Herrlechkeet vun der héchster Wourecht ze
sinn
Mir sollten eis Hoffnungen net op flüchteg weltlëch Ziler
.a fragil materiell Bindungen setzen
Sou dënn USchlëss distanzéiert eis onbewosst vun eisem
ultimativen Zil
Genee wéi et eis och vun eisem richtege Selbst
distanzéiert
D'Ëmwelt kreéiert Illusiounen bei de Leit a léisst se sech
selwer als grouss gesinn
Déi wierklech ambitiéis Persoun muss sech iwwer dat
flüchteg an temporäert Ëmweltbewosstsinn eraushiewen
Hie erkennt d'Wourecht a sech selwer, sou datt dës
.Wourecht seng Ëmwelt gött
D'Natur an den eenzegen Afloss a sengem Liewen
Mir froen Gott, eis mat Féierung ze inspiréieren an eis zu
Him ze féieren

An hien ze fannen, ier een dës Welt verléisst
Egal wéi eng Natur vun den Erfahrungen mir
duerchmaachen an de Péng deen mir erdroen
Mir däerfen d'Hoffnung net verléieren, datt Gottes Hëllef
no bei eis ass

An Hie beäntwert all Gebied, dat aus dem Häerz kënnt,
duerchdrongen vu Sehnsucht
Hie wäert seng Léifsten net verloossen oder se dem
Schicksal iwwerloossen
Méi wäertvoll wéi Gold

Eines Daags, wéi en Eremit duerch d'Bierger gewandert
ass, ass hien opgehalen, fir aus engem klengen Baach ze
drénken, a seng Aen sinn op e feste Stéck purem natierleche
Gold gefall, deen ënnert dem klore Waasser vum Baach
geglänzt huet. Hie huet seng Schossel mat Waasser gefëllt,
d'Stéck Gold a seng Täsch gemaach an huet sech dann um
.Stroosserand gesat, fir sech auszereeen

An deem Moment ass e jonke Mann um Wee
opgedaucht, dee virun Erschöpfung gepustet huet. Hie koum
op den Eremit zou a sot zu him: "Ech hunn haut näischt giess
an ech hunn eng laang Rees virun mir. Hues du e Stéck
"?Brout fir däi Begleeder op denger Rees ze fidden
Den Eremit huet geäntwert: "Mat Freed an Eier, an ech
freeë mech, d'Brout, déi ech hunn, mat dir ze deelen." Dann
huet hien op d'Täsch gewisen a gesot: "Huet w.e.g. dat, wat
".do ass

Wéi de jonke Mann d'Brout aus der Täsch geholl huet,
ass de gëllene Steen gefall, an den Eremit huet en
.gefaangen an op d'Säit geluecht

Während si giess hunn, huet de jonke Mann d'Gold
ëmmer erëm ugekuckt, bewonnernd driwwer geschwat a
dem Einsiedler zu sengem Gléck a fir d'Sécherheet,
d'Sécherheet an d'Rou gratuléiert, déi säi giele Steen him
.ginn huet

Wéi de jonke Mann opgestan ass fir säi Wee ze goen,
huet den Eremit gelächelt an him de Steen an d'Hand
geluecht

De jonke Mann war ganz erstaunt vun dësem plötzleche
Räichtum, deem him an d'Hänn gefall war, an hien ass mat
iwwerwältegender Freed fortgaang, ouni sech kaum op
.eppes ze bemierken

Mä trotzdeem hunn komesch Gedanken uhalen, hien
gequält a gestéiert, an hie konnt se net stëll maachen oder
sech dovunner lassginn. Op eemol huet hie säi Kurs
geännert a sech beim Einsiedler zréckgezunn, säi Schatz viru
sengem Wuelstäter geluecht an, nodeems hien hien mat
enger Verneigung voller Unerkennung a Respekt begréisst
:hat, sot hien

Ech weess ganz genau, wéi wäertvoll dëse Steen ass,"
deem Dir mir ginn hutt, mee ech fille wéi wann Dir eppes méi
Wäertvolles hätt wéi dëst Gold, an ech bieden Iech bei Gott,
mir generéis ze sinn mat deem, wat Dir an Ärer räicher Séil
"!dréit, wat Iech erméiglecht huet, mir dëst Gold ze ginn

An Zäite vu Wuelstand soen d'Leit Gott Merci

Fir seng räich a villfälteg Segen

Mee wann d'Atmosphär düster gëtt

Pech kënnt

Reklamatiounen a Roserei wäerten nokommen
An déi meescht vun eis verléieren eise liewege Glawen

Vun Him, deem säin A ni schléift

Mir maachen Katastrophen a schwiereg Situatiounen
Eise Fokus an eisen Zentrum vun der Opmierksamkeet

Wa mir no engem positive Wee eraus sichen

Mir hätten e Schimmer vun Hoffnung gesinn

Mir müssen op göttlech Hëllef vertrauen

An datt Deen, deem eis erschaf huet, eis net verléisst

Trotz de schwieregen Ëmstänn

De Kampf vum Liewen

An d'Szen ass düster

Wa mir mat vollem Vertrauen göttlech Leedung sichen,
kréie mir se
Wien de Glawen an d'Vertraue vu Kanner huet, kritt
Hëllef

All Elementer vun der Existenz wäerten sech verbannen
Fir dat z'erreechen, wat hie brauch
Mir müssen déif an eis d'Gefill hunn, datt mir gesi ginn
An déi göttlech Hëllef ass net wäit ewech
Mir verstinn, datt Optimismus Gléck wéi e Magnet unzitt
Déi hell Säit vum Liewen ervirhiewen
Et gëtt eis d'Vertrauen, datt et Gutt gëtt a bei eis ass
An dee Victoire gehéiert dem Liicht, net der Däischtert
an der Zoufällgkeet
Gott ass de göttleche Begleeder
Deen, deem déi net enttäuscht, déi op Hie vertrauen
A wa mir un Seng Noperschaft zu eis denken, Sāi Schutz
a Seng Hëllef fir eis
D'Liewe wäert sech zum Besseren änneren
D'Häerz wäert iwwerlafen mat Dankbarkeet a Merci
Un Dem, an deem seng Hänn d'Schätz vun de Seegen
sinn
An d'Schlüsselen zum Paradäis
Mir bestrofen eis selwer duerch eis irrational
Handlungen
Mir belounen eis selwer fir eist richtegt Verhalen
Mëssbrauch vum Geescht, deem Gott dem Mënsch ginn
huet
Et féiert zur Sënn, déi d'Ursaach vu Péng a Leed ass
Wat déi richteg Notzung vum Geescht ugeet
Dëst féiert zu Tugend, wat dann zu Gléck féiert
Gott huet de Mënsch e Verstand ginn
a Gewësse
fräie Wëllen
Himmelsgeboter

Wann hie sech de richtege Wee wielt, gött hie belount;
 .soss dréit hien d'Konsequenze vu senge Handlungen
Hie muss Rechenschaft iwwer säi Verhalen während
 sengem temporären Openthalt ofginn
 Op dësem Land vu Gott
De Mënsch huet dës Onofhängegkeet, déi Gott him ginn
 huet, mëssbraucht
Dofir huet hien sech Ignoranz a kierperlech an
 intellektuell Péng bruecht
 Virzäitegen Doud an aner Krankheeten
Hie reit wat hie séit, an d'Gesetz vu Ursaach an Effekt
 .gëllt fir jiddereen
D'Gegentätegkeet vun enger Persoun hänkt vun hire
 vergaangenen Deeg of
Seng Zukunft hänkt och dovun of, wéi hie leeft
 An hie verbréngt seng haiteg Deeg domat
An op d'Qualitéit vun de Somen, déi hien am Buedem vu
 sengem Bewosstsinn planzt
Sou ass de Mënsch, obwuel no dem Bild vu Gott
 ,geschaf
Hie besëtzt latent göttlech Kräfte a senger Séil
Hie verléiert d'Recht, dës Muechten ze benotzen, wéinst
 .senge Feeler
An d'Restriktiounen, déi hie sech selwer opzwéngt
 Verletzung vun de Gesetzer vun der Vernunft
D'Verbindung vun der Séil mam temporäre Kierper,
 deen dem Zerfall ënnerworf ass
A sech Ëmwelt-, genetesch oder globalen Aflëss
 erginn
Et ass eng vun den Ursaache vun der mënschlecher
 .Verzweiflung, Frustratioun, Misär a Versoen
 Dofir muss hie säi Cours korrigéieren
Hie kalibréiert de Kompass vu sengem Bewosstsinn nei
 Wann hie sech selwer kenne léiere wëll
An hie verbënnt sech erëm mat senger ultimativer Quell

Hie fëllt d'Gefäs vu sengem Liewen mat Guttheet, Liicht
a Wëssen
Den Ozean kann net an engem eenzege Spreng
agespaart ginn
Ähnlech kann e limitéiert mënschlecht Bewosstsinn net
kosmescht Bewosstsinn enthalen
Mee dat ass méiglech fir déi, déi sech begierlech
beméien a schaffen, fir sech vun de Restriktiounen ze
befreien
An d'Schwelle vum onlimitéierte Gesamtbewosstsinn
erreechen
An Hie vergréissert se aus senger Generositéit. An Allah
.suergt ouni Mooss fir wien Hie wëll
Frot a et gëtt dir ginn
Klopft a fir iech gëtt opgemaach
Wann Dir dankbar sidd, wäert ech lech sécherlech [zu
Gonschte] erhéijen
De Mëssbrauch vu Wierder ass eng vun de tödlichsten
.an zerstéierendsten Waffen
Eng Haaptursaach fir Nervositéit ass haart a verletzend
Ried
Een soll Klatsch oder onnéideg Geschwätz vermeiden
Vermeit Sträit a Konflikter, a maacht lech vun
aggressiven Tendenzen lass
Wann de Mann oder d'Fra rosen gëtt an ee vun hinnen
deen aneren provoziert
Dee beschte Wee ass, datt déi aner Persoun trëppelt
An net äntweren, bis de Stuerm sech berouegt huet
A wann ee vun hinne verletzend Wierder seet
Et ass am beschten, datt déi aner Persoun net mat
ähnleche Wierder äntwert
Bleift léiwer roueg, bis d'Gedanken noginn an
.d'Stëmmung sech ofkillt
Wann d'Fra hire Mann uschreit an hien mat engem
:haarde Geschrei äntwert, da wäert de Mann duebel leiden

Déi éischt Kéier war et duerch hir stéchend Wierder, an
déi zweet Kéier duerch seng entscheidend Wierder
Dofir schued hien haauptsächlech sech selwer
Dëst kéint zu enger Scheedung oder aner ongewollten
Konsequenze féieren
Sturheet oder d'Behuelung vun aneren mat enger
.herablassender Astellung sollt och vermeit ginn
Gläichzäiteg soll een net a Sträit a Sträit involvéiert ginn
Éischer sollt een waarde bis d'Rou an d'psychesch Rou
.sech erëmhergestallt hunn
Loosst keen Äre Fridden klauen
Stéiert d'Rou vun aneren net mat mëndlechen (oder
.schrëftlechen) Beleidigungen
De Mössbrauch vu Wierder ass eng vun de tödlichsten
.an zerstéierendsten Waffen
Eng Persoun kann esou Saache soen, wann se rosen ass
oder wann hir Emotiounen iwwerlaffen
Hie benotzt onpassend Sprooch, déi hie eigentlech net
.wëll soen, an dann bedauert hie se
Während déi aner Persoun sech un dës Wierder zwanzeg
Joer laang erënnere wäert
(Trauer léisst sech net einfach vergiessen)
Aus dëser Perspektiv ass d'Erënnerung eng schlecht
Saach
D'Kraaft vum Gedächtnis ass e Segen, wann et richtig
benotzt gëtt
Mee et ass schiedlech wann et als Späicherplatz fir
schlecht Saachen benotzt gëtt
Déi géint eis begaange goufen
Als Virbereedung fir an d'Paradies vun der Wäisheet ze
kommen
De ganze Prozess vun der mënschlecher Evolutioun zielt
.drop of, d'Stiern vun der Ignoranz ze berouegen
Sou datt d'Well zrëck an d'Mier ka goen a sech erëm
mat hir vermëschen

Dat heescht, fir datt déi mënschlech Liewenskraaft sech
mam gréissere spirituellen Räich vereene kann
Wëssenschaftler, Geschäftsleit a Sozialreformer
probéieren stänneg, indirekt, de Wee fir den Opbau vun
.enger globaler Eenheet fräizemaachen
All wëssenschaftlech, philosophesch a moralesch
Schoule beméie sech eescht, de Bouquet vun der Wourecht
aus de Gäert vun der Wäisheet ze sammeln an
d'mënschlech Séilen mat allem ze verschéinere, wat
raffinéiert, wonnerbar an nützlich ass, fir hiren Antritt an
.datt éiweg Paradäis vun der Wäisheet virzubereeden
Duerch gëllen Entdeckungen hëlleft d'Wëssenschaft
dem Mënsch direkt, andeems se him mat
Noutwennegkeeten a materielle Bedierfnesser versuergt, an
indirekt hëlleft se him, e puer vu senger Meenungen iwwer
.vill "Wonner" a mysteriéis Phänomener ze korrigéieren
D'Wëssenschaft seet eis, datt wann Waasser seng
Schwéngungsuerdnung wéinst Keelt ännert, et sech an Äis
verwandelt, dat op der Uewerfläch vum Waasser schwëmmt,
anstatt sech mat deem ze vermëschen oder sech um
.Buedem ze setzen wéi aner fest Materialien
Dëst Phänomen léisst de Wëssenschaftler dovun
ausgoen, datt wéi de Jesus Christus op der
Waasseruewerfläch gaangen ass, hien d'Vibrationen vu
sengem Kierper verännert muss hunn, andeems hien
psychologesch Methoden benotzt huet, déi Hellegen,
.Prophéiten a Weisen bekannt sinn
Fir d'Mënschheet an d'Haus vun der universeller
Eenheet a vum Gléck ze bréngen, müssen all materiell,
moralessch, reliéis, industriell, sozio-politesch a
metaphysesch Aktivitéiten sech zesummeschléissen an hir
.Effort fir dësen Zweck vereenegen
Et ass méiglech, sech op fix Standarden fir global
Gesetzer a Bezuch op Gesondheet, Friden, Wuelbefannen,
Bildung a gutt Moral ze eenegen, souwéi op Standarden fir

spirituell, psychologisch a praktesch Gesetzer, déi Milliarden
vu Mënschen op dësem Planéit Äerd en integréiert an
ausgeglachene Wuesstum kënne ginn, dat engem
ziviliséierte Mënsch entsprécht, a him Gléck a Rou schenke
.kënnen

De Weltbierger soll net op e klengt Liewen an e klenge
Kierper beschränkt bleiwen

Éischer betruecht hie sech als Member vun der
gréisserer mënschlecher Famill, geleet vum kosmesche
Liewen, an hie reflektéiert iwwer d'Wourecht, datt "du en
."integralen Deel vum Ozean vum Liewen bass

D'Bewosstsinn ass onlimitéiert an ouni Grenzen
Et erstreckt sech souguer bis zu de wäitste Stären
Et duerchdréngt all Atom am Universum
Och déi klengst Elektronen

Eng Persoun muss sech vereent fillen mam Ozean vum
.kosmesche Bewosstsinn

An iwwer Famill an Nationalitéit erauszekommen
Hie erkennt, datt hie Member vun der méi grousser
mënschlecher Famill ass

Freed tëscht Monotonie a Diversitéit
Dir hutt kee Genoss gär, deen ze ähnlech ass a wéineg
Variétéit huet

Éischer wëll si eng Freed, déi dynamesch a lieweg ass
Et zitt Opmierksamkeet wéinst senger
Eenzegaartegkeet

Et faszinéiert de Geescht mat senger Pracht
An et fëllt d'Häerz mat senger Séissheet
Et hält Iech zefridden an beandrockt duerch seng
aussergewöhnlech séiss Natur
Gléck, dat heiansdo kënnt

Et erreegt de Geescht, awer erfëllt d'Wënsch net
A Freed, déi duerch Monotonie verschmotzt sinn, bréngt
Langweil mat sech
An d'Freed, déi nëmme kuerz dauert

Dann verschwénnt et a léisst Bedauern hanner sech, déi
eng ongewollt Freed ass
An d'Freed, déi blénkt a verschwénnt
Dech an engem Zoustand vun Duercherneen an
Indifferenz ze loossen ass eng Freed, déi flüchteg a
.schmerzhaft ass
Wat d'Freed ugeet, déi sech stänneg rhythmesch ännert
Allerdéngs bleibt seng Essenz onverännert
Wéi e geschickte Schauspiller, deen säi Publikum mat
verschiddene Rollen a Beweegunge ënnerhält
Et ass dat, wat Dir sicht a wëllt besëtzen
Déi Freed kann een duerch d'Kontemplatioun vun de
Wonner vu Gott kréien
A mat reegelméisseg an déifgräifender Meditatioun
Déi bannenzeg Quell vun dauerhafter a erneierter Freed
Nëmmen hien ass fäeg, Ären Duuscht no Gléck ze
löschen
Geeschtlech Freed ass déi eenzeg richtig Ekstase
Wat dech net langweileg mécht oder zu eppes anescht
geneigt gött
- Alles wat e Mënsch mécht - gutt oder schlecht
Et ass eng konstant, bestänneg Ustrengung op der Sich
no Gléck
D'Béis verspricht Gléck, awer bréngt Misär a Béises
Wat d'Guttheet ugeet, kéint et schéngen, Melancholie ze
schenken
Wéinst der Ufuerderung vun Disziplin an der
Aktivéierung vun der Willenskraaft
Mee et bréngt sécherlech um Enn eng dauerhaft Freed
Gott ass d'Freed, déi stänneg ass an duerch d'Éiwegkeet
erneiert gött
An wann Dir et fannt, wäert Dir lech fillen, datt Dir dat
Wäertvollst fonnt hutt, wat et gött
Dir musst net méi dem Fattoria vun "dat anert Ding"
.nojagen

Dat, wat dir erschéngt, ouni datt du et erreeche oder
kréie kanns

"Geeschtlech Freed ass "déi aner Saach
An ëmmer wann Dir et an Iech selwer fannt
Dir musst net méi no Gléck sichen
An an där erneierter Freed ginn Är Wënsch erfëllt
Si huet alles, wat si sech erwënscht huet
A wësst, meng Frënn, datt materiell Saachen
Wat Freed gëtt, déi iwwer d'Gedanken eraus bleift
An dës Saachen, zesumme mat de Freed, déi se
bréngen

Et kënnt an de Geescht duerch mental Biller
Geeschtlech Freed ass awer d'Bewosstsinn vun der Séil
Wien seng Natur dat ultimativt Gléck ass
Et läit ganz no beim Gedanken
Et gëtt souguer aus dem Gedanken gebuer, wann de
Gedanke während der Meditatioun no bannen geriicht gëtt
Wann extern Objete beschiedegt ginn
Vun deem Gedanken fir Freed ofhänkt
D'Gléck, dat dës Saache bréngen, gëtt och zerstéiert
Mä d'spirituell Freed gëtt ëmmer erneiert
Et existéiert an der Séil a ass resistent géint
Zerstéierung

An dës Freed auszedrécken kann net ausgerott ginn
Ausser een decidéiert bewusst säi mentalen Zoustand
z'änneren

Hie verléiert sech un Depressiounen andeems hien déi
depriméiert Stëmmung fiddert
Déi aner Saach
Hues du jeemools probéiert, déi "aner Saach" ze
?verstoen

Wéi eng Fatalitéit, déi dir erschéngt an am Hannergrond
vun dengem Gefëller danzt
?A wat ass mam Enn vun all Äre erfëllte Wënsch
:Analyséiert d'Saach

Du sehns dech no eppes, soulaang du et net kréie kanns
Mee wann et lech emol zur Verfügung steet, wäert Dir –
fréier oder spéider – langweilen
?An Dir wëllt jo eppes anescht, oder
Och wann d'Liewen dir alles géif ginn, wat's du jeemools
:wollts, op eemol
Räichtum, Muecht a Frënn, no enger Zäit wäerts du
dech onzefridden fillen
An Dir wëllt eppes anescht, awer eng Saach verléiert ni
hir Frëschheet
Seng Brillanz wäert ni fir dech verschwannen, et ass
d'Freed selwer
An all de Saachen, déi Dir sicht
An et probéiert et z'erreechen an ze kréien
Direkt oder indirekt
Du sicht tatsächlech no Gléck
Andeems Dir Är Wësch erfëllt
Du wëlls déi Saachen net, déi dir Trauregkeet bréngen
An Dir wëllt déi Saachen net, déi lech am Ufank e bësse
Freed maachen
Mee um Enn taucht et dech an Déiften vu Bedauern a
Reue
Egal wat Dir sicht
Dir sicht et eescht mat Sehnsucht, Verlaangen,
Begeeschterung an Enthusiasmus
Hoffentlech Zefriddenheet beim Erwerb
Du solls frou sinn, wann et tatsächlech däin gött
Firwat also net direkt d'Freed sichen an se aus hire
?Quellen zéien
?Firwat et duerch onfäeg kierperlech Mëttelen sichen
!?Fir et dir reng, onverfälscht an ouni Manktem ze ginn
Wann eng Persoun ëm Matgefill vu kuerzfristege
materielle Saachen biet
Säi Gléck hänkt vu kuerzfristege Freed of

Materiell Saachen an d'Zefriddenheet, déi aus der
Erfüllung vu materielle Wënsch kënnt
Et ass temporär, an dofir ass d'Gléck, dat doduerch
erreecht gëtt, flüchteg
Et ass och temporär
lessen, Parfumen richen a Musek lauschteren
Schéin Saachen gesinn a Freed un Saachen erliewen
All flüchteg Freed
Seng Dauer ass mat der Dauer vum Geschmaachs- a
.Gerochssënn verbonnen
Héieren, Siicht a Gefill
Oder bis de Geescht dovun midd gëtt
Hie gëtt vun anere Stimulanzen ugezunn
Si wëll keng flüchteg Freed
Et léisst e Gefill vu Trauer hanner sech, wann et
eweckgehäit gëtt
Éischer verlaangert si no enger Freed, déi net fir e
.Moment blénkt an dann verschwënnt
An ech verlaangen no enger Freed, där hir Brillanz ni
verschwënnt
Rengt, permanent radioaktivt Radium
Datt Freed nëmmen a Gott existéiert
D'Quell vun all Freed a Freed
D'Sonn geet all Dag eemol op
Mä seng Präsenz ass ëmmer stralend
D'Universum ass dem Zerfall ënnerworfen, awer
Et ass dat éiwegt Liewen, dat bleift
Mee d'Freed soll ëmmer an Ärem Liewen erneiert ginn
Dëst geseent Land, dat Gott eis ginn huet
Hie wëll, datt mir seng Schéinheet genéissen
An mir konservéieren et
Mir betruachten et als e Segen, deem net verschwend
oder mëssbraucht soll ginn
!Et enthält vill, vill Wonner a Wonner
Spëtzen op Spëtzen

A Schichten iwwer Schichten
Flaachen a Steppen
Mierer a Flëss
Bëscher a Bëscher
An Wüsten, déi sech onendlech an all Richtungen
erstrecken

Et ass en kosmescht Theater
Wou d'Hiwwelen dormant leien
An déi schneebedeckte Fielsen leien
Déi héich Beem strecken hir Hals
Déi kaal Héichlänner kréien hir Gréngs a üppigkeit
zeréck

D'Spuere vun der Zäit sinn op de risege Fielsen
ageprägt
Wien huet d'Fäegkeet, atemberaubend Vueën ze
?bidden

A wat ass mat de blendende Vueën vun dësem Land vu
!Gott, verdéngen se et, beschriewe ze ginn
Et fëllt d'Häerz mat Freed
An entzündet de Geescht mat dausend Virstellungen
!Dat auszedrécken, wat all Beschriewung trotzdeem ass
D'Schéinheet vun der Äerd ze kontempléieren stärkt de
Glawen vum kontemplativen

Et iwwerschreit d'Gesetzer vun der Natur bis op
d'Schwell vum ieweschte Bewosstsinn
Wou d'Kreativitéit ni ophält
An et hält net un enger Limit op
Et ass onerschöpflech
:Eemol huet e Kand gesot
Ech weess net, wat et bedeit, wann ee sech wéi näischt"
"fíllt

Dat ass wat ee spiert, wann ee sech iwwer d'Wonner vu
Gott Gedanken mécht
Wat ouni Gläichen a verschiddene Géigenden vun dëser
Welt ass

Awer de Mënsch mengt, hie wier alles
Alif an Ya
Den Ufank an d'Enn
An eng Statur déi kee méi héije Peak huet
Et ginn erstaunlech Héichten
An Déiften, déi Ehrfurcht an der Séil inspiréieren
An eng Onendlechkeet, an där d'Entitéit sech opléist
An esou reichlech wéi d'Dageslicht
A Luuchten, déi een dréngen, no uewen ze kucken
Wann d'Mënschheet nëmmen eng ëmfaassend Visioun
hätt
Dir gesitt an all Richtung
Fir d'Wonner vun der Kreativitéit ze realiséieren, déi
hien ëmginn
Verbreet wéi verstreet Pärelen
Am grouse Land vu Gott ginn et Leit, déi nodenken
Wierklech, alles wat de Schöpfer gemaach huet,
inspiréiert Wonner
Et ass inspiréierend
Orientalesch Schätz - East-West Magazin
Mir froen Hien, den Allerhéchsten
Mat de Funken vum Wëssen ze verdreiwen
Däischtert vun den Illusiounen
An Häerzer a Geescht ze fëllen
Mat enger Villfalt vu Segen an Abléck
An datt Seng glorräichst Präsenz a Séilen manifestéiert
ka ginn
An Hie gött hir Sécherheet
Et ass eng sécher Hafen
An et verdreift d'Wolleke vun der Verwirrung vum
Himmel vun der Séil
An et hält eis vu Gefiller vun Verzweiflung ewech
An et inspiréiert eis mat Vertrauen, datt den
Sonnenopgang vum Gléck ufänkt
An d'Séilen wäerten sech freeën

An datt d'Vullen vum Fridden a vun der Freed
Si wäert an de Bëscher vum Liewen sangen
D'Léift wäert den Hass besiegen
An eng hell Hoffnung wäert d'Däischtert vun der
Verzweiflung verdreiwen
An datt de Wee vum Gutt weidergeet
D'Banner vun der Wourecht wäert ëmmer héich fléien
Iwwer de Monumenter vum frëndleche Versteesdemech
An edel mënschlech Gefiller
O Dokter vun den Häerzer, vun dir kënnt d'Heelung
D'Séilen ware vu Krankheeten geplot
Eng Beréierung vun dir verdreift Gëft a Krankheet
Mä Doud a Katastroph vermeit ginn
Ären Numm ass e Verméige géint Béises a Schued
An e Gebied, op dat den Himmel lauschtert
Virbereedung an
Richtig Erzéiung: praktesch Methoden a Praktiken
Déi richtig Erzéigungsmethoden enthalten d'Entwécklung
vun Abléck
A versichen Zougang zum Späicher vum intuitive
Wëssen ze kréien
Dat Latent an der Séil an d'Verbindung vum
mënschleche Bewosstsinn domat
Ee Liewen ass net genuch
All spirituellt a materiell Saachen ze kennen
Benotzung vun traditionelle Wëssensmethoden
Nëmmen op d'Sënner vertrauen
Achtsamkeet a Meditatioun praktizéieren
Si hëllefen, intuitiv Fäegkeeten z'entwéckelen an ze
verbesseren
Duerch direkt, bestëmmt Perceptioun
D'Entwécklung vun Abléck soll, wa méiglech, schonn an
der fréier Kandheet ufänken
Wann dat net méiglech ass, kann et zu all Moment
ugefaange ginn

Zousätzlech
Kanner a Jugendlecher solle sou gutt wéi méiglech
gehollef kréien
Indem se hinnen gutt Erzéiungsmethoden bäibréngen,
duerch
Hir Gedanken op Idealer riichten
An hir Gefiller mat nobelen Gefiller ernähren
A léiert hinnen, d'Pflicht ze respektéieren
An éierlech, mat Dignitéit an Integritéit mat sech selwer
an aneren ëmzegoen
Zu de wichtegen Aspekter vun der Selbstdisziplin
:gehéieren
Spazéieren a sëtzen mat enger gestreckter Wirbelsail
Fir den onbehënnerte Floss vun der vitaler Aktivitéit am
Kierper ze erliichteren
Léiert a benotzt mental Konzentratioun fir
Selbstweisheet z'entwéckelen
Kreativt Denken üben
Aufgaben mat oprichtigem Wonsch ausféieren
Ënnerscheidung tëscht Rationalem an Irrationalem
Wourecht an Illusioun
An d'Ausbredung vum Ëmfang vun der Léift
Vun Selbstléift zu Familljeléift
Vun der Léift fir d'Famill zur Léift fir d'Gemeinschaft
Vun der Léift fir d'Gemeinschaft zur Léift fir d'Heemecht
Vun der Léift zum Land zur Léift fir d'Welt
Vun der Léift fir d'Welt zur Léift fir Gott
A mat hirem spirituellen Wuesstum
Si wäerten fäeg sinn, Guttheet a Wourecht iwwerall ze
verbreeden
An d'Liicht vun der Guttheet, dat an hinne schéngt, gött
verdriwwen
D'Däischtert vum Béisen ëmgëtt si
Mat senger Hëllef soll Hie verherreicht ginn

Geeschtlech Verbindung mat Léifsten, déi dës Welt
verlooss hunn
Wann Dir Är Gedanken un Är Léifsten ausdrécke wëllt,
déi dës Welt verlooss hunn
Sëtz roueg an dengem Zëmmer a reflektéiert iwwer Gott
A wann Dir Fridde an Ärer Séil fillt
Konzentréiert lech déif op den Zentrum vum spirituellen
Bewosstsinn un der Front
Wat ass de Mëttelpunkt vum Wëllen um Punkt tëscht
?den Aenbrauen
Schéckt Är Léift un déi Léifsten, déi fortgaange sinn
Stellt lech an deem Zentrum déi Persoun vir, mat där Dir
kommunizéiere wëllt
A schéckt senger Séil Schwéngunge vu Léift, gudde
Wënsch an Ermuttigung
Wann Dir dat konsequent maacht
An du hues d'Interesse un där léiwer Persoun net verluer
.Hie kritt sécherlech Vibratiounen vun Äre Gedanken
Déi, déi vun hire Léifsten op dëser Äerd getrennt sinn,
vergiessen se net
Sou wéi hir Léifsten se ni vergiessen
An hiert Bewosstsinn bleift, a bewaart d'Erënnerung un
hir Léifsten
Déi, déi se op dëser Äerd hannerlooss hunn
A wann Dir eng Äntwert vun deenen Léifsten wëllt
kréien
Konzentréiert lech op d'Häerz, a wann Äre Fokus genuch
Déift erreecht
Si kënnen lech fir d'éischt an Dreem erschéngen, an dat
ass fir si méiglech
Heiansdo kann een dee selwechten Dram ëmmer erëm
hunn
Net all Dreem sinn ouni Bedeitung
Wann Är Gedanken roueg an harmonesch sinn

Dir wäert wëssen, datt een probéiert mat Iech duerch en
Dram ze kommunizéieren
Mat spirituellem Fortschrëtt kënnen Är Léifsten Iech a
.Visiounen während der Meditatioun erschéngen
Wann eng Persoun en héije Niveau vu spiritueller
Entwécklung erreecht
Hie wäert fäeg sinn, déi verstuerwen Séilen virun him ze
gesinn
Et gëtt vill Beispiller vu sou Fäll
Mä tatsächleche spirituelle Fortschrëtt muss als éischt
geschéien
Wien déifgräifend iwwer Gott nodenkt
Gott wäert him all dës Saache weisen
Amplaz ze trauern, ze kräischen an e Gefill vu
Verloscht ze hunn nom Doud vu Léifsten
Mir müssen hinnen Léift schécken, déi si spieren
Si erwidere dat selwecht Gefill
Mee mir däerfen de Geescht vun de Verstuerwenen net
op eis zouzéien
Duerch eis onverständlech Gefiller
Egoistesche Bindungen an déif Trauregkeet
Et ass genuch, deem ze soen, deen fortgeet: "Ech hunn
"dech gär
Schéckt Léif Gedanken a gutt Wënsch un déi, déi
getrennt sinn
Wann ech Loscht hunn, dat ze maachen
Awer op d'mannst eemol am Joer - op engem
spezifeschen Anniversaire
:Sot hinnen, intellektuell
Gott wäert eis erëm zesummebréngen
Mir wäerten weiderhin eis Léift pflegen an d'Bande vun
der Zuneigung tëscht eis stäerken
Wann Dir hinnen elo Är frëndlech Gedanken schéckt,
maacht dat weider

Du wäerts se sécherlech een Dag begéinen, wann Gott
et wëll
Dir wäert feststellen, datt dëst irdescht Liewen net alles
ass, wat existéiert
Et ass just ee Glied an der Kette vun Ärer éiweger
Bezéiung
Mat Äre verstuerwene Léifsten
Gott soll si mat Barmhärzegkeet erbarmen a si mat
sengem Liicht a Freed iwwerhäipen
Bemierkung: Dës Method huet absolut näischt mat
.Séancen ze dinn, déi mir net empfeelen, dofir dës Erklärung
Middegkeet lassginn
Bemierkung: Dës Informatioun a Berodung ersetzen
keen medizinesche Rot, dofir dës Erklärung
Botter a Mëllech sollten an der Ernährung abegraff sinn
Mëllech soll getrennt vun de Moolzechten konsuméiert
ginn
Et ass am beschten, et net mat lessen ze drénken
Mëllech huet gutt laxativ Eegeschaften
Mee Mëllech verursaacht d'Produktioun vu Schleim
Wat net gëeegent ass fir Leit, déi u Sinusproblemer
leiden
Oder vun enger laafender Nues an enger Erkältung
Dëst gëllt och fir Orangensaft
Fir déi, déi un dës Konditiounen leiden
Vill, déi dorunner gelidden hunn, hunn Erliichterung
- fonnt - als Äntwert op mäi Rot
Bedeitend Verbesserung duerch d'Eliminatioun vun
Orangensaft aus hirer Ernährung
(Während si ënner därer Krankheet gelidden hunn)
Obwuel Zitrounejus exzellent
Desinfektiounseigenschaften huet
Mee et mécht och d'Sinusitis méi schlëmm
Näischt ass méi sättend (hongersättigend) wéi Brout
... aus

Gemaach aus frësch gemuelene Vollkornmiel
Wéi och ëmmer, Leit mat Schleim sollten Stärke
vermeiden
Vollkornbrout kann giess ginn, nodeems et gutt
geréischtert ass
Verstopfung ass eng aner Ursaach fir Middegkeet, an et
hängt mat der Akkumulatioun vun Toxinen am Kierper
.zesummen
Et beaflosst d'Energieentnahme aus dem lessen
Wann Dir u Verstopfung leid, benotzt wann méiglech en
.natierlecht Laxativ
Wann Dir Äre Kierper fräi vun Toxinen (Offall) hält, wäert
Dir Iech net midd fillen
Et sinn d'Gëfter, déi sech am Kierper sammeln, déi eng
Persoun midd maachen
Drogen an Narkotika verursaachen och Gefiller vu
Schwächt
Opium, zum Beispill, beraubt seng Benotzer hir
.Initiativ
Si wëlle näischt anescht maachen ewéi babbelen,
schlofen an dreemen
Ee vun den effektivsten Weeër fir d'Gefill vun
Middegkeet lass ze ginn
Et geet drëm, d'sexuell Vitalitéit sou vill wéi méiglech ze
erhalen
Well exzessiv Übung dovun eng Verschwendung vu
kreativer Energie ass
Dëst verursaacht e bedeitende Verloscht vun hinnen,
souwuel op der kierperlecher wéi och op der geeschteger
Ebene
:Den Jünger huet säi Guide gefrot
Wat ass Är Interpretatioun vun der spiritueller Entitéit a
?vum Wëssen doriwwer, Här
:De Guide huet geäntwert

Déi spirituell Entitéit ass dat bewosst Wëssen iwwer
spirituell Wahrnehmungen a Kräfte
Genau wéi d'Miereskreaturen sech fillen, wa se am
Waasser ënnergedaucht sinn
An d'Vullen vum Himmel sinn vum Weltraum ëmginn
Et ass d'Extraktioun vu vitaler Energie aus dem Äther
.vun der Séil
An e Gefill vu Wuelbefannen a Vitalitéit, dat duerch de
Kierper fléisst
Et revitaliséiert d'Zellen mam Liewenselixir a erneiert se
komplett
:Dunn huet den Jünger gefrot
?A wéi kritt een deen Test
:De Guide huet geäntwert
Indem Dirlech selwer bestätegt, datt Dir vun enger
spiritueller Natur sidd
An datt déi kierperlech Entitéit, trotz hirer relativer
Realitéit
Wéi och ëmmer, et ass déi äusserlech Schuel vun der
Essenz vun der Séil
An datt d'Waasser vum Liewen, dat d'Quell vun der
Freed ass
Et fléisst duerch Är Nerven a verursaacht Euphorie,
.Energie an Opmerksamkeet
:Den Schüler geet weider a seet
?Wat sinn d'Hindernisser fir deen Zoustand z'erreechen
:De Guide erkläert
Dës Hindernisser leien an disharmonesche Gedanken a
batteren Gefiller
An déi negativ Auswierkungen, déi als schiedlech
parasitär Onkraut wierken
Iwwer d'Spiritusplanz
Dofir muss d'Feld vum Bewosstsinn vun all
.Ongereinheeten gereinegt a gereinegt ginn

An d'Dären vum Zweiwel aus sengem Buedem ze
räissen, an en mat liewegem Glawen ze befruchten
Déif Sehnsucht, Rengheet vun der Absicht a gudde
Wëllen

Et gött gëfteg net-physikalesch Planzen, déi solle
eliminéiert ginn
Wéi Haass, Béiswëllegkeet, Näid, Jalousie, Angscht an
aner Emotiounen

Den Zerstéierer, a Somen vu Léift, Vertrauen,
Versteesdemech, Adel an Éierlechkeet a senger Plaz planzen
:Dann freet den Jünger

Wat ass dee beschte Wee fir mat de Problemer vum
?Liewen ëmzegoen
:De Guide äntwert

All Schloss huet e Schlëssel, an all Problem huet eng
Léisung

A jiddereen, deen Intelligenz,
Ënnerscheidungsverméige, Courage a Gedold huet
Vertrauen op göttlech Hëllef féiert dozou, eng Léisung
fir all Problem ze fannen

An vergiesst net, datt all schwieregt Problem, op dat Dir
.stéisst, en Test vun Ärer Stäerkt ass

An fir Är Stëmmung ze hiewen an mat all Problem ze
iwwerwannen, maacht Dir e Schrëtt no vir

Op der Leeder vum Liewen erwaarden lech grouss
Leeschungen

Op dëser Basis huet hien mat schwieregen Ëmstänn
ëmgaangen

Dir wäert feststellen, datt Dir Versteesdemech, Kraaft a
Freed gewënnt

Indem Dir Hindernisser iwwerwanne kënnt an nei
Etappen ënnerwee ofschléisst

A wësst, Gott soll Äert Wëssen erhéijen, datt alles wat
Dir braucht an lech ass

Wann Dir mat Demut an Éierlechkeet ëm göttlech Hëllef
frot, kritt Dir se
D'Dieren vun der Guttheet an d'Schätz vum Liicht ginn
lech opgemaach
Ost-Schätz – Reflexiounen a Féierung
Ost-West bannenzeg Kultur
Quell vu Fridden a Liicht
De Léierer sot, wéi hien iwwer d'Gefill vun der göttlecher
:Präsenz geschwat huet
Wann eng Persoun an Onwëssenheet iwwer Gott lieft
Ouni seng Präsenz ze beréieren
Säi Liewe wäert voller Gefor sinn
An ufälleg fir onléisbar Problemer a Krisen
Bis de Schmerz Wonsch an Entschlossenheet gebuert
Fir d'Geheimnis vun de Geheimnisser an d'Quell vu Rou
a Liicht z'entdecken
Duerch d'Entdeckung vum gréisste Geheimnis
Hie kennt d'Bedeutung vu Fräiheet, Gléck a Schéinheet
Eng Persoun muss de Fokus vu sengem Liewen an de
Zentrum vu sengem Bewosstsinn änneren
Vun der Matière zum Geescht
An vum "Selbst" mat senge Grenzen
Zu der grenzelooser emotionaler Dimensioun
Dann wäert hie feststellen, datt hie war a weiderhin ass
An der waarmer, léiwer Ëmarmung vun der Éiwegkeet
Hie muss och un der Beschleunegung vum Verständnis
schaffen
Indem een déif an d'Gedanken daucht
An duebelt den Effort
A wann déi göttlech Präsenz beréiert
Hie wäert all Hindernisser an Hürden iwwerwannen
Déi säi Wee verhënnere an him vum Fortschrëtt
verhënnere
Et gött kee Mënsch nom Doud
Méi no bei Gott wéi hien elo ass

De Mooss vu sengem Bewosstsinn dovun nom Doud
Et hänt dovun of, wéi vill hie elo doriwwer weess
!Kee Grond fir ze prokrastinéieren oder ze verleeën
U Gott ze denken ass d'Quell vun all Gléck, Léift a

Guttheet

Et bréngt eis a direkten Kontakt mat dëse geseenten

Elementer

An Hie schëddt eis mat de Segen vum Barmhärzegsten

Mir müssen dat spirituellt Element an eis Aarbecht

integréieren

An déi Aarbecht ze maachen, déi aneren dee beschte

Service bitt

Eng Persoun, déi sech et zum Zil mécht, ze déngen

anstatt Suen ze verdéngen

Hie wäert feststellen, datt säi ganz Liewen sech zum

Besseren verännert huet

Hie gëtt net eleng gelooss, mä Hëllef kënnt vu wou hie

se am mannsten erwaart

Déi meescht Leit kënnen net dat néidegt Gläichgewiicht

erreechen

Tëscht hirem prakteschen a spirituellen Liewen

De Spiritualist brauch Suen

E weltliche Mensch kann net glécklech ouni Gott liewen

:De Spiritualist schafft, a seng Handlungen soen der vill

"Gott gëtt mir Kraaft a gëtt mir Entschlossenheet"

Hie gëtt méi staark a Gott seegent seng Efforten

:De weltliche Mensch schafft och, mä hie seet

Ech sinn deen, deen dat alles eleng mécht, an keen"

".huet mir Verdéngscht

Dëst bréngt onerwaart Konsequenze fir hien mat sech

Et läit zu Mahadhir

All praktesch Aktivitéiten

Egal ob fir materiell oder spirituellt Zwecker

Et muss op solide Prinzipie baséieren

Et ass ënnerworf der Kontroll vum Gewësse an dem
Gläichgewiicht vum der Vernunft
Gläichgewiicht ass néideg an allem wat mir maachen
Well seng Feele bedeit Misär, Häerzschmerz a Kappwéi
Wann een eng Grupp vun aarme Leit invitéiert
Ouni genuch Sue fir déi néideg Saachen fir d'Fest ze
kafen
Dëst bedeit e Manktem u Diskriminéierung
An d'Onméiglechkeet richtig ze plangen
Mir müssen d'Natur vum allgemenge System verstoen,
.deen eis Handlungen regéiert
Et ass falsch, Spiritualitéit auszenotzen, fir perséinlech
Interessen ze fördern
Och wann et ubruecht ass, wëssenschaftlech Methoden
ze benotzen
Fir gesond spirituellt Léieren ze verbreedden an ze
fördere
Et gëtt e universellt Gesetz fir Gléck z'erreechen
Dëst Gesetz ass konstant an onverännerlech
Et funktionéiert ëmmer a liwwert garantéiert Resultater
an dëst Gesetz ze respektéieren oder ze verfolge
Et bedeit definitiv Gléck ze hunn
An senger Definitioun vu Gléck sot de Meeschter
:Paramahansa
Déi richtig Freed baséiert haaptsächlech op dem
psychologeschen Zoustand vun enger Persoun
Zefriddenheet, Zefriddenheet, Friden a Rou sinn
Zeeche vu Gléck
Ee soll sech beméien, eng gutt Gesondheet ze hunn
Den aktiven Geescht
an d'Noutwendegkeete vum Liewen
Déi entspriechend Aarbecht
An e kloert Uerteel
An e richtig Verstandnis
Hie soll sech net erlaben

Indem een dem falschen Ėmfeld oder de falschen

Konditioune noginn

D'Mënsche weben dacks Kokonen, déi se bannen

An hien huet dech gär mat Seeler, déi hien bannen

Hie muss d'Grënn fir dës Restriktioune verstoen

Vläicht wäert et déi lues bewegend Infektioun ausrotten

Aus sengem Geescht a vu sengem Kierper

Dëst géif zu enger psychologescher Erneuerung féieren

Et mécht de Wee fräi fir Gléck an d'Entstoe vu

.spiritueller Bewosstsinn um Horizont vu sengem Liewen

An déi vital Kräften an him ze erwächen

D'Bewosstsinn muss aus den Déiften vun der Ignoranz

erausgehewe ginn

Zu den Héichte vum Versteesdemech a vum Wëssen

Trotz dem Glawen un seng eege psychesch Kräfte

Mee déi béis Ėmwelt huet en transparenten Effekt

Fäeg seng eege Verteidegung ze ënnergruewen

An him d'Gléck ze beréieren, dat hie sicht

,Dofir muss hie sech all Méi ginn

Fir eng gesond an ugepasst Ėmwelt fir Gléck ze schafen

A fir dauerhaft spirituell Freed ze sichen

Amplaz vu flüchtege sinnleche Genoss

Wann hie sech vun enger negativer Gewunnecht lass

wëll ginn, déi him säi Gléck beraubt

Hie muss alles vermeiden, wat kéint

Fir dës Gewunnecht ze alarméieren oder ze erwächen

Dann kultivéiert hien eng gutt Gewunnecht dofir

Hie mécht et mat eescht psychologescher Ustrengung

Bis et en integralen Deel vu sengem Liewe gëtt

Wann et sech etabléiert huet a staark gëtt

Déi schlecht Gewunnecht wäert schwächen

An hatt loosst hire Grëff lass

Hie wäert e Gléck spieren, dat hie nach ni virdru kannt

huet

Beliichtung a Sécherheeten

**Léiere vum Master Paramhansa Yogananda
D'Liewen a senger Essenz, Komponenten an Ziler
Et ass e schwéiert Rätsel ze verstoen, awer net
onméiglech ze léisen**

**Mat eisem progressive Denken léise mir all Dag e
puer vun hire Rätselen**

**Apparater baséiert op präzise wëssenschaftleche
Prinzipien an dëser Ära**

**Et bréngt sécherlech Bewonnerung ervir
D'Entdeckungen, déi d'Wëssenschaft bréngt, ginn
eis eng méi kloer Visioun**

**Iwwer Weeër fir d'Liewensbedingungen ze
verbesseren**

**Awer trotz all den Ausrüstungen, Erfindungen a
Strategien, déi mir hunn**

**Et schéngt, mir wieren nach ëmmer wéi
Marionetten an den Hänn vum Schicksal**

**An datt de Wee virun eis nach laang ass
Ier mir vun der Kontroll vun der Natur befreit sinn
Aus der Natur liewen ass sécherlech keng
Fräiheet**

**Eis begeeschtert Geeschter sinn iwwerwältegt a
gefesselt vun engem Gefill vun Hëlleflosigkeit**

**Wann mir eis wéi Affer vun Iwwerschwemmungen,
Hurrikaner oder Äerdbiewen fillen**

**Oder wann Eventer eis ewechhuelen - ouni
logesche Grond**

**Eis Léifsten, déi eis um Häerz leien
Dann mierke mer, datt mir net vill Victoiren
erreecht hunn**

**Mir konnten déi ongunstig Ëmstänn net
iwwerwannen**

**Trotz all eisen Efforten, d'Liewen esou ze
gestalten, wéi mir et wëllen hunn**

**Bestëmmt Konditiounen wäerten ëmmer op dëser
irdescher Bühn optrieden**

**An Eventer, déi vun engem mächtege Geescht
geleet ginn, iwwer deem mir ganz wéineg wëssen**

**Et funktionéiert komplett onofhängeg vun eise
Meenungen a wäert**

**Dat Bescht wat mir maache kënnen ass ze
schaffen an e puer Verbesserungen ze maachen**

Mir bauen Weess un a maachen Miel

Mä wien huet den éischte Saat erschaf?

Mir iessen Brout oder Räis aus Miel

**Mä wien huet eisem Kierper d'Fäegkeet ginn, ze
verdauen?**

**A wéi kann een lessen an Nährstoffer
ëmwandelen?**

An all Eck vum Liewen

**Et schénkt eng onverzichtbar göttlech Hand ze
ginn**

Mir kënnen eis Affären net ouni dat geréieren

Mat all de Sécherheeten, déi mir hunn

**Mir wëssen net, wéini d'Häerz ophält ze
funktionéieren**

**Dofir d'Noutwennegkeet vun engem seriösen
Ofhängegkeet**

Iwwer déi iewescht göttlech Kraaft

A vertrauen op eist méi héicht Selbst

Aus där Gesamtkraaft erausgeet

No deem mir modelléiert sinn

Mir müssen e Glawen hunn, dat fräi vu Stolz ass

**A fir zouversichtlech op de Weeër vum Liewen ze
goen**

Ouni Panik oder Zidderen

Ouni Drock a Beschränkung

Ëmgang mat Allergien

D'Iwwerwanne vun der Sensibilitéit ass eng delikat Konscht, an d'Kontroll vun der eegener Reaktiounsgeschwindegkeet ass wichteg fir eng ausgeglach a gutt ofgerënnt Perséinlechkeet z'entwéckelen.

Sensibilitéit staamt aus Mëssverständnisser, Inferioritéitskomplex, opgeblosene Stolz an engem iwwerdriwwenen Ego.

Wann eng Persoun mengt, hir Gefiller wieren verletzt ginn, setzt sech dëse Gedanke a hirem Geescht fest a rëselt hir Nerven op, déi dann ugespaant a rebellesch ginn. Roserei entzündet sech an hirem Häerz wéinst de verletzten Emotiounen. Wéi och ëmmer, verschidde Leit hunn d'Fäegkeet, hir Emotiounen ze kontrolléieren, sou datt hir äusserlech Zeeche net optrieden, trotz der intensiver Roserei an hinnen. Anerer drécken hir Roserei duerch direkt Reaktiounen aus, déi an hiren Aenmuskelen a Gesichtsandrück ze gesinn sinn, an duerch schärf, kodéiert verbal Reaktiounen.

Exzessiv Emotionalitéit huet eescht Konsequenzen; et komplizéiert d'Situatioun a schafft eng ongewollt Instabilitéit, déi sech negativ op anerer auswierkt.

Et mussen Beméiungen gemaach ginn, Selbstkontrolle a Rou ze üben, fir eng Atmosphär vu Versteedsdemech an Harmonie ze fërderen, déi Fridden amplaz vu Spannung fërdert an de Stressofdrock verdreift. Déi, déi dat maachen, sinn Meeschter iwwer hiert eegent Schicksal a gi mat Unerkennung a Respekt vun deenen ëm si ronderëm belount.

Iwwerméisseg Sensibilitéit ass eng Eegenschaft, déi de meeschte Leit deelen, a wann dës irrational Emotioun opflammt, verblend se d'Aen vun der

Wäisheet a bedeckt d'Ae vun der Wäisheet. Nach méi schlëmm ass, datt déi iwwerempfindlech Persoun mengt, datt si perfekt denkt, fillt an handelt, während hiert Verhalen a Wierklechkeet komplett falsch ka sinn!

Vill Leit gleewen, datt si sech selwer bedauere sollen, wa se kritiséiert ginn, an datt Selbstmitleid hinnen eng gewëssen Erliichterung bréngt. Mee wéi bei Drogenofhängegen, wat se méi huelen, wat hir Sucht méi staark gëtt.

Eng sensibel Persoun leid dacks onnéideg. Meeschtens kennt keen d'Ursaach vu sengem Leed oder d'Natur vu sengem Trauer, wat zu méi grousser Qual an senger selbstopgeluechter Isolatioun féiert. Näischt kann een erreechen, andeems een am Stillen iwwer dat nodenkt, wat een als Beleidegung oder Kritik empfindt.

Et ass am beschten, d'Ursaachen vun esou enger Iwwerempfindlechkeet duerch objektiv Analyse an d'Aktivéierung vun der Selbstkontrolle ze eliminéieren.

Dës Zort vun ongesonder Allergie huet eescht Konsequenzen; si verbraucht d'Häerz wéi Feier a zerstéiert d'Gewëss vum Fridden. Dofir muss se clever, logesch a mat engem festen Wëllen behandelt ginn.

Fräiheet vu Schwächt

De beschte Wee fir Schwächt lass ze ginn

Et denkt een net drun

Soss wäert d'Iddi vun der Schwächt duerch d'Bewosstsinn fléissen an d'Fäegkeete vun der Séil dominéieren.

Wann mir d'Liicht an eis bréngen

D'Däischtert wäert verschwannen, wéi wann et ni existéiert hätt

Déi Iddi bréngt mir wonnerbar Inspiratiounen

Wann d'Liicht agefouert gëtt

An eng Höhl, déi zënter Dausende vu Jore vun Däischtert bewunnt ass

D'Däischtert wäert direkt verschwannen

Ähnlech verschwannen Schwächen, an domat och Feeler

Wann mir dem Liicht vu Gott an eist Bewosstsinn eragoen loossen

D'Däischtert vun der Ignoranz wäert net fäeg sinn ze bleiwen

Dat ass d'Philosophie, no där mir liewen sollen

Prokrastinatioun ass nätzlos

D'Rad vum Liewen hält ni op

An d'Deeg vum Liewen ginn séier eriwwer

All Minutt déi mir verbréngen fir kloer ze denken a clever ze handeln

Et ass eng erfollegräich an rentabel Investitioun am Beräich vun eisem Gléck.

Vill verbréngen hiert ganz Liewen

Denken un Suen, Sex a Ruhm

Si konzentréiere sech selten op déi wesentlech Saachen

Wat hinne Rou a Séil bréngt

An hiert Bewosstsinn op en héijen Niveau erhéijen

**Egal wéi bescheiden d'Roll vun enger Persoun
spillt**

Hie gëllt als erfollegräich an den Ae vu Gott

**Wann hie wéisst, wéi hie seng Zäit clever
verbréngt**

**Hie riicht seng Gedanken an déi richteg
Richtungen**

Wann Gottes Liicht op de Mënsch schéngt

Hie fillt net, datt hie eppes brauch

Wéinst der Freed, déi hien iwwerwältegt

Hie erreecht all seng Dreem

An et mécht him déif Gefill

**Hie ass dee Räichsten vun de Räichen an de
Glécklechten vun de Glécklechen**

An dësem Liewen

Tunnel vum Liicht

**Deejéinegen, deen d'spirituellt Bewosstsinn
erwächt**

Mat erklären Iddien

karitativ Wierker

Gutt Gefiller

Déif Kontemplatioun

Hie kann spieren, wéi et de Kierper verléisst

Zäit fir déi definitiv Departur

Duerch dat spirituellt A

**De Yogi praktizéiert während sengem irdeschen
Openthalt**

Geeschtlecht A Tunnelvisioun

Op der Trennlinn

Tëscht Matière a Geesch

Hie kann d'Äerd an deem Moment verlossen

An dësen beliichten Tunnel erakommen

An den Iwwergang vun dëser Welt

An Gottes onendleche Raum

Wou d'Liicht

A Freed

Fridden

absolut Fräiheet

D'Luucht vum Kierper ass dat (geeschtlecht) A

Wann Äert Aen eenzel ass

**Dann wäert Äre ganze Kierper mat Liicht gefëllt
sinn**

**{ An d'Liicht schénkt an der Däischtert, an
d'Däischtert huet et net wousst }**

Altruismus

Altruismus ass d'Leed vun aneren ze spieren

**An hinnen méi no ze kommen a mat hinnen ze
kommunizéieren**

**Mir probéieren si oprichteg an hirem Verloscht ze
tréischten**

**An datt mir eis iwwer hir Freed freeën
Mir schaffen no beschte Méiglechkeeten
Fir de Gespenst vun Angscht, Bedierfnis an
Angscht vun hinnen ofzewieren**

**Déi, déi schaffen, fir anerer glécklech ze maachen
Gott soll him e bannescht Gefill vu
psychologescher Troust ginn**

**A wann hien eppes verléiert beim Verfollege vun
deenen, deenen hie probéiert ze hëllefen**

**Hie betruecht et net als Verloscht, well hie kritt
eppes am Géigenzuch.**

**Gottes Freed a Friden am Geest
Hie lieft fir ze gär ze hunn, ze schaffen a fir ze
ginn**

**Hie säet d'Samen vun der Guttheet a vum Friden
op de Felder vun der Mënschheet**

**Seng Gedanken a Gefiller iwwerschreiden seng
perséinlech Welt**

**Säi Bewosstsinn erweidert sech a seng Empathie
klëmmt**

**Hie fillt, datt d'Welt säin Heem ass an
d'Mënschheet seng Famill**

**Hie versteet, datt de Sënn vu senger Existenz op
dëser Äerd**

**Hie muss sech selwer reforméieren, ier hie
probéiert anerer ze reforméieren**

**Well déi, déi sech selwer verbessern, hëllefen
aneren**

**Fir sech duerch d'Beispill vu sengem Liewen ze
reforméieren**

**Aktiounen hunn eng méi déifgräifend
Auswirkung an eng méi déifgräifend Wierkung
An de Käpp vun aneren, aus de Wierder
Wien huet de Geesch vum Altruismus?
Et funktionéiert net no limitéierten Berechnungen
an Erwaardungen**

**Hie benotzt éischer säin Abléck a säi gesond
Uerteel**

**Hie hëlleft sech selwer an aneren weider
Gott danken fir den Erfolleg, deem hien erreecht
huet**

**A wann hien eemol oder e puer Mol feelt
Hie fillt sech net discouragéiert, mä gëtt éischer
méi entschloss**

**Hie verduebelt seng Efforten a probéiert et nach
eng Kéier**

**Nei Iddien a Kanäl entdecken
Geféiert vum Liicht vun der Vernunft
Mat Gottes Hëllef**

**Bis hien säin Zil erreecht huet
Hie erreecht säin nobelt Zil**

Ost-Westlech Beliichtung

**Aus de Léiere vum Salbei Paramhansa Yogananda
Virbereedung an**

**Denken ass eng Kraaft, wéi Elektrizitéit
psychologesch Konditiounen**

Et geet zrëck op d'Denken an d'Denkweis

Elektrizitéit ass souwuel gutt wéi och schiedlech

Also, wien weess, wéi een domat ëmgoe soll?

Hie stellt et zu senge Déngschter

Soss kéint et hien elektrokutéieren

An esou och geduecht

Wann et an déi richteg Weeër geriicht gëtt

Et bréngt sengem Besëtzer Freed

Soss bréngt et him Problemer

**Denken ass wéi e wëll Päerd
Allerdéngs ass et net onméiglech, et ze zähmen
Positivt Denken ass ee Wee fir Är Gedanken ze
kontrolléieren**

**Gesonde Denken ass e gudde Frënd
An e kranke Geescht ass e stännege Feind
Gesonde Denken bréngt Fridden a Sécherheet
An e kranke Geescht schéisst déidlech Pfeiler
Et reagéiert duebel op säi Besëtzer
Dofir de Spréchwuert, d'Belounung ass vun der
selwechter Aart wéi d'Dot**

**Soulaang eng Persoun gutt Intentiounen schéckt
Seng Iddien wäerten sech zu Fackelen
verwandelen**

**Beliicht d'Kummer vun der Séil
An verdreift d'Hiwwelen vun der Däischtert
Dann fillt hien eng déif Erliichterung
Seng Aen hunn mat engem zefriddene Laachen
gestraalt!**

**D'Liewen ass wéi eng Millen, déi muel
Testpillen a fruchtbar Experimenten
Fir Brout dovunner ze maachen
Et ass wéi eng schlängelnd Strooss
Op senger Säiten si üppig Blummen
hell Päiperleken
A Beem mat leckere Friichten op hire Branchen
Mir halen awer selten op
Loosst eis seng Vue genéissen a seng Séissheet
genéissen**

**Tatsächlech si mir dacks op der Kopp a stëppel
Fir Zougang zu méi groussen Gebidder ze kréien
Mir mengen, et huet méi schéin Aussichten ewéi
dat, wat mir bis elo gesinn hunn
Mee wéi mir eis lues a lues ewechbeweegen
Iwwer blummeg, fruchtbar Weeër**

**Mir fannen Beem, an deenen et Däischtert ass
Méi wéi nëmmen Frëschheet
Dann verschwannen d'Blummen
An domat, Päiperleken an och Uebst
Mir fannen eis dann an der barren Wüst erëm
D'mënschlecht Liewen ass wéi d'Waasser vum
Mier**

**Wat gereinegt gëtt a séiss gëtt
Nëmmen wann Dir an d'iewescht Atmosphär
eropgeet**

**Et ass wéi en Dram moies
Et gëtt mat dem Alter méi hell
De Grond ass, datt d'Saachen dann méi kloer a
méi kloer ausgesinn**

**Et ass wéi eng Rees, well d'Landschaft sech
ännert, wa Distanzen zréckgeluecht ginn**

**Dann ännert sech déiselwecht Kuliss, wa mir méi
no drun kommen, a sou weider**

**D'Liewen enttäuscht déi Wäis net
Well se et gekonnt handhaben a Freed drun hunn
Ouni datt et d'Kontroll iwwer si iwwerhëlt an
hinnen hir Fräiheet entzitt**

**Zum Beispill, si genéissen Waasser
Si drénken et a baden dran, awer si loossen sech
net dran erdrenken**

**Si genéissen d'Kleeder, déi se gär hunn
Ouni exzessiv Anhale vu Formalitéiten a
Formalitéiten, déi als iwwerflächlech ugesi ginn**

**Si genéissen et ze iessen, ouni sech vum Frosser
ze befreien**

**Well ze vill Iessen Energie verbraucht
An et verschlénkt d'Wahrnehmungen
An hie wäert et komplett zerstéieren
An dofir soll e Mënsch d'Liewe genéissen**

**Awer ouni d'Sënner duerch Immersioun
erschöpfen
mat aneren eens ginn
Hiren Accord bedeit net alles
Oder Idealer fir si opferen
Well dës Method vum Kompromëss net gewënnscht
ass**

**Et ass net am Aklang mat der Wourecht
D'Reformatoren an déi grouss Männer ware sech
net eens**

**Mat vill Leit ronderëm si
Trotzdeem hunn si hiert Ideal behalen
Well se gemierkt hunn, datt dat, wat se gemaach
hunn**

**Dat war absolut richtig
De Prinzip däerf net kompromittéiert ginn
An net op verstoppte Motiver zrëckgräifen fir e
spezifesch Zil z'erreechen**

**Well dat net fir prinzipiell Leit passt
Wien kann op eng Manéier liewen, déi Gott
gefält?**

**Schued net aneren, well si hunn näischt ze
fäerten**

**Als éischt muss een a Harmonie mat Gott sinn
Dann mam Gewësse, an duerno mat de Leit
Mee wann dës Approche anerer net zefridden
stellt**

**Et ass genuch fir eng Persoun a sech selwer a
Fridden ze sinn**

**Hie fillt e Gefill vu bannenzeger Fridden, dat hien
onofhängeg vun der Zoustëmmung vun de Leit mécht.
spirituellen Magnetismus**

**D'Kraaft vun der Séil an hire Wonsch, sech zu Gott
ze wenden, gëtt geeschtleche Magnetismus genannt,
a mat dësem Magnetismus zitt d'Séil Segen, erhaben**

**Schwéngungen an all gutt mënschlech Erfarungen un,
déi se u Guttheet a Gerechtegkeet erënneren.**

**Geeschtleche Magnetismus ass d'Kraaft, duerch
déi eng Persoun gutt Frënn, néideg a wichteg
Saachen an intuitivt Wëssen iwwer Saachen unzitt a
bréngt.**

**Dës Kraaft staamt vun der magnetescher,
attraktiver Kraaft vu Gott.**

**Käerz vum Fridden
Huel e mentale Pot
Fëllt et mat Ärem Fridden
Huel d'Fläsch vu menge Gefiller
Fëllt et mat Ärer Barmhärzegkeet
Huel mäin eidele Séilkuerf
Fëllt et mat de Friichte vun Ärer Wäisheet
Géisst d'Waasser vun Ärer Léift a meng Séil
Ech wäert et an d'Kasse vun der duuschterege
Séil schëdden**

**Zerstéiert d'Mauere vum Ego
Taucht mech an Är total Präsenz an
De Sonnenopgang vun der Léift
Loosst hien aus den Ouverturen vu mengem
Häerz erauskucken**

**Et erënnert mech un d'Sonneliicht vun Ärer Léift
Verbreet sech iwwer den Himmel vu mengem
Liewen**

**Dat stralend Liicht vun Ärer Léift huet geschéngt
Op mech selwer, an et war erliichtert
Äert Liicht huet mäi spirituellen Raum gefëllt
Du bass d'Liewen, dat mäi Kierper ënnerstëtzt
An de Geescht, deem meng Gedanken inspiréiert
An d'Weisheet, déi meng Ignoranz verdreift
Ech zünden déi schlank Käerz vu menger Léift un
Fir dat gëllent Buch ze lesen
Zënter Antikitéit a mir konservéiert**

**Är Léift war a ass et ëmmer nach
Déi onsichtbar Käerz vum Fridden
Déi d'Däischtert verdreift a mir Är Messagen
weist**

**De Blog ass op de Säite vun den Häerzer
Eng nei Welt: #Paramhansa Yogananda**

Iwwersetzung: Mahmoud Abbas Masoud

Wann Dir Är spirituell Iwwerzeegungen op d'Prouf stellt, geet eng ganz nei Welt op. Selbstbewegung ass essentiell fir Gott kennen ze léieren. Dir kënnt Iech déif reliéis fillen, an Äre Geescht kann domat zefridden sinn. Awer ausser Äert ganzt Wiesen ass iwwerzeegt, datt Är Gebieder direkt beäntwert ginn, kann Iech keng reliéis Formalitéit retten. Och wann et schwéier ka sinn, Gottes Äntwert ze kréien, ass et méiglech. Fir sécherzestellen, datt Dir wierklech an den Himmel kommt, musst Dir d'Kraaft vun Äre Gebieder op d'Prouf stellen, fir datt Dir se aktivéiere kënnt. Als Jong hunn ech mech virgeholl, datt meng Gebieder beäntwert géife ginn, wann ech mech u Gott gewand hunn. Datt onerschütterlech Entschlossenheet de Wee ass. Dann wäert all Prüfung kommen, fir Är Entschlossenheet ze schwächen an Äre Wëllen ze lähmen, awer Gottes Kraaft ze beäntweren ass onlimitéiert. Persistent Ustrengung an de kontinuéierleche Gebrauch vu Willenskraaft wäerten zu Gottes Äntwert féieren.

Et ass essentiell, de richtege Wee ze léieren, fir de Geescht ze fokusséieren. Et ass och wichteg, genuch Zäit fir Solitude a privat Reflexioun ze hunn. Stänneg Interaktioun mat aneren hënnert de spirituellen Wuesstum. Déi meescht Leit si wéi Schwämme; si absorbéieren alles vun dir, an du kriss

selten eppes zréck. Natierlech ass et gutt, mat aneren zesummen ze sinn, déi spirituell éierlech a staark sinn. Wann all Persoun sech der Stäerkt, der Eierlechkeet an dem Wëlle vum Aneren bewosst ass, kënnen nobel spirituell Qualitéiten tëscht hinnen gedeelt ginn.

Zäit soll net fir trivial Saachen verschwend ginn. Vill Leit beschäftege sech mat onproduktive Saachen, a wann Dir ee vun hinne frot, wat se gemaach hunn, äntweren se: "Ech war déi ganz Zäit beschäftegt!" Awer si kënnen sech kaum un eppes un déi "Aarbecht" erënneren! Ausserdeem schwächen exzessiv Fräizäit an Ënnerhaltung de Geescht. Wann Dir all Dag Filmer kuckt, verléieren se hiren Appel an Dir wäert Iech langweilen. Filmer sinn d'selwecht, mat verschiddene Rollen: Liebhaber, Abenteuer, Helden, Béiser, asw. Mir kéinten et genéissen, eng Filmhandlung ze kucken, awer d'Liewen ass selten esou. Op der anerer Säit, wann d'Liewen ze realistesch wier, wien géif dann méi vun den Evenementer vum Liewen wëllen gesinn, wéi se sinn, wann se sech entspane goen?

D'Liewen ass onheemlech täuschend, a mir müssen et och esou ugoen. Wa mir seng Täuschungen an Illusiounen net als éischt iwwerwannen, kënnen mir kengem aneren hëllefen. An der Einsamkeet vun engem fokusséierte Geescht läit d'Fabrëck vun alle grouse Leeschtungen. Denkt drun. An dëser wonnerbarer Fabrëck, webt stänneg d'Muster vun Ärem Wëllen fir all géignerescht Hindernis ze iwwerwannen. Trainéiert a verfeinert Äre Wëllen stänneg. Dir hutt onzueleg Méiglechkeeten, Dag an Nuecht an dëser Fabrëck ze schaffen, soulaang Dir Är Zäit an Energie net verschwendt.

**Nuets zéien ech mech vun de weltlëche
Fuerderungen zréck, fir eleng mat mir selwer ze sinn,
wäit ewech vun der Welt, a menger spiritueller
Einsamkeet mat mengem Wëllen. Do leeden ech meng
Gedanken an déi Richtung, déi ech wëll, an treffen
Entschedungen a mir selwer. Dann fuerderen ech
mäi Wëllen op, fir gesond an nützlich Aktivitéiten ze
maachen, déi mir Erfolleg bréngen. Op dës Manéier
hunn ech mäi Wëllen schonn oft effektiv benotzt. Mee
dat gëtt nëmme erreecht duerch eng konsequent
Notzung vum Wëllen.**

**Wat e wonnerbart Gefill et wäert sinn, fäeg ze
sinn ze soen an ze bestätegen: "Mäi Wëllen,
duerchdrongen vum universelle Wëllen, wäert
erreechen, wat ech wënschen!" Wann Dir
selbstgefälleg gitt an alles dem göttleche Wëllen
uvertraut, ouni Ären eegene Wëllen ze benotzen,
deen Iech vu Gott geschenkt gouf, kritt Dir net dat
gewënschte Resultat. Göttlech Kraaft wëll Iech aus
eegener Fräiwëlleg hëllefen. Et gëtt kee Besoin fir ze
bieden oder ze bieden; éischter musst Dir Äre Wëllen
benotzen fir ze froen an ze fuerderen - als
rechtméissegem Ierwen - an deementspriechend ze
handelen. Dir musst de Gedanke aus Ärem Geescht
verbannen, datt Gott, a senger Muecht an
transzendenter Kraaft, wäit ewech a verstoppt an de
wäitste Géigenden vum Himmel ass, an datt Dir eleng
tëscht de Suergen an den Nout vun dëser Äerd sidd.
Denkt drun, datt de göttleche Wëllen hannert Ärem
mënschleche Wëllen läit, awer datt déi mächtig
Kraaft, wéi en onendlechen Ozean, net bei Iech kënnt,
ausser Äre Geescht ass op an Äert Häerz
empfänglech.**

Nervosität: Ursaachen a Behandlung

Nervositéit ass eng Krankheet, déi mat engem spezifische Mëttel, deen Rou genannt gëtt, iwwerwonne ka ginn. D'Ongläichgewiicht an eiser Psyche, dat zu Nervenstéierunge féiert, gëtt duerch Zoustänn vun dauernder Erregung oder exzessiver Stimulatioun vun de Sënner verursaacht. Sech a Suergen, Angscht, Roserei, melancholesche Gefiller, Bedauern, Näid, Trauregkeet, Haass, Ressentiment, Besuergnëss an de Manktem u Bedierfnesser fir en normales, glécklecht Liewen - wéi richteg Ernährung, entspriechend Bewegung, frësch Loft, Sonneliicht, passend Aarbecht an en definéierten Zweck am Liewen - sinn all bäidroen Faktoren zu Nervenstéierunge.

All intensiv oder dauerhaft mental, emotional oder kierperlech Stimulatioun verursaacht bedeitend Belaaschtung a stéiert de ausgeglachtenen Oflaf vun der Liewenskraaft duerch déi fënnef Sënner an hir Fäegkeeten. Wann Dir eng 50-Watt Glühbir un eng 2.000-Volt Stroumquell uschléisst, géif d'Glühbir duerchbrennen. Ähnlech war den Nervensystem net entwéckelt fir der zerstéierender Kraaft vun intensiven Emotiounen oder dauerhaften negativen Gedanken a Gefiller standzehalen.

Nervositéit ass kee einfacht Problem. Et ass e formidabelen Feind, mat eeschte Komplikatiounen a wäitreechende Konsequenzen. Kierperlech ass et schwéier, eng Krankheet ze heelen, déi duerch Nervositéit verschäerft gëtt. Geeschtlech mécht den Ongläichgewiicht vun der vitaler Energie am Kierper d'Konzentratioun oder déif Meditatioun fir Friden a Wäisheet z'erreechen extrem schwéier.

Glécklecherweis ass Nervositéit behandelbar. Eng Persoun, déi un dëser Krankheet leid, muss bereet sinn, hir Situatioun ze analyséieren an déi zerstéierend Emotiounen an negativ Gedanken ze läschen, déi se lues a lues iwwerwältegen. Selbstanalyse vun de eegene Problemer a Rou ënner allen Ëmstänn behalen kann déi meescht Fäll vun Nervositéit heelen.

Wann mir feststellen, datt d'Fäegkeeten, déi mir brauchen - egal ob fir ze denken, ze schwätzen, ze fillen oder ze handeln - all vu Gott kommen, an datt Hien ëmmer bei eis ass, eis inspiréiert a leet, erliewe mir direkt Fräiheet vu psychologesche Stress. Mat dëser Erkenntnis kommen Blëtzer vun helleger Freed, an heiansdo iwwerschwemmt eng déif Erliichtung eist Wiesen, déi direkt Gedanken vun Angscht verdriwwen.

Gottes Kraaft ass wéi den Ozean, deen ëmmer méi staark gött, duerch d'Häerz an engem Reinigungsprozess zitt an all déi illusoresch Hindernisser vum Zwiwel, der Nervositéit an der Angscht ewechhëlt.

D'Mënsche gleewen dacks, datt si nëmme kierperlech Kierper sinn, awer dat ass eng Illusioun, déi iwwerwonne ka ginn, andeems se sech duerch Meditatioun mat hirem spirituellen Wiesen verbannen. Dann wäerte se feststellen, datt de Kierper näischt anescht ass wéi eng Blos vun Aktivitéit, déi um risegen Ozean vum Universum schwëmmt.

Eng Persoun, déi un Angscht leid, muss hiren Zoustand verstoen an déi persistent kognitiv Feeler analyséieren, déi fir hire Manktem u Harmonie a Kompatibilitéit mam Liewen ronderëm si verantwortlech sinn. Wann eng ängschtlech Persoun,

och nëmmen eemol, zouginn, datt hir Krankheet net mysteriéis ass, mä éischer eng logesch Konsequenz vu perséinleche Gewunnechten, huet si schonn d'Halschent vun der Heelung erreecht!

Opreegung stéiert d'Gläichgewicht vum Nervensystem andeems eng grouss Quantitéit un Energie an en Deel vum Kierper geschéckt gëtt an déi aner Deeler vun hirem üblechen Undeel entzunn ginn.

Dëst Ongläichgewicht an der Energieverdeelung op d'Nerven ass d'Ursach an de Grond fir d'Nervositéit. Eng roueg Persoun vermeit Opreegung, well si sech bewusst ass, datt Gott d'Liewen a seng Affären geréiert a leet, a well si dat weess (d'Angscht d'Nerven ofschneit), probéiert si psychologesch entspaant ze bleiwen, an doduerch kann si sech den Ëmstänn a Situatiounen vum Liewen roueg stellen, well seng nervös Kräfte ausgeglaach sinn.

Während hien e schaarfen an ongestéierte Geescht behält, befreit hien sech vun den Illusiounen vum Liewen a erhieft sech iwwer d'Opreegung, déi duerch agreabel Erfarungen mat sech bréngt. Wat onangenehm Prüfungen ugeet, beméit hien sech, net zuzeloossen, datt se säi Fridden stéieren oder him seng bannenzeg Rou berauben. Dëst ass d'Zil, dat mir musse beméien a probéieren z'erreechen.

Den Nervensystem liwwert dem Gehir, dem Häerz an all aner Organer déi vital Energie. Et verdeelt och Energie un déi fënnef Sënner: Siicht, Héieren, Tastsinn, Geschmaachssënn a Gerochssënn. D'Nerven sinn d'Mëttel, duerch dat mir mat der Welt ronderëm eis kommunizéieren, a si sinn d'Quell vun all eise sensoresche Reaktiounen. Dofir ass et entscheidend, e perfekte Gläichgewicht an eisem Nervensystem z'erhalen, andeems mir vermeiden, een Deel vum Kierper mat enger exzessiver Energiewell ze

iwwerfuerderen, während aner Beräicher hiren Undeel un döser vitaler Ernährung entzéien. Gläichgewiicht am Liewen an d'Erreeche vu legitime Ziler ginn net duerch Angscht oder emotional Ausbréch erreecht, mä éischer duerch Rou an e staarke Glawen u Gott.

Yogien hunn speziell Methoden, mat deenen se verbrannt Gewief revitaliséiere kënnen, andeems se vital Energie op deelweis beschiedegt Nerven schécken. All Zell a Gewief am Nervensystem ass eng lieweg, intelligent Struktur. Dës Liewenskraaft oder Energie huet d'Kraaft, dës Struktur stänneg ze erneieren, ähnlech wéi wann eng eidel Batterie opgelueden wier.

Et ginn zwou Zorte vun Nervositét: psychologesch a mechanesch, oder iwwerflächlech an organesch

Psychologesch Reizbarkeet ass déi heefegst Aart a gëtt duerch mental Opreegung oder Agitatioun verursaacht. Laangfristeg Vertaue an dësem Zoustand, dorënner d'Ëmgang mat onrouegen Individuen, déi weder vun hire Frëndschaften profitéieren nach eppes Positives bäidroen, an ongesond Gewunnechten wat Ernährung a Liewensstil ugeet, representéieren all onkontrolléierbar Fäll vun Reizbarkeet.

D'lessen soll einfach, ausgeglach sinn a net iwwerdriwwe konsuméiert ginn. Bewegung soll reegelméisseg sinn. Ze vill Schlof betäubt d'Nerven, während ze wéineg Schlof schiedlech ass. Mee déi wichtegst Iwwerleeung ass d'Gesellschaft virsiichteg a clever ze wielen. Erzielt mir eppes iwwer d'Frënn vun enger Persoun, an ech erzielen lech eppes iwwer déi Persoun. Schmeicheler a Séisser sinn net vun Hëllef. Mir sollten eng Gemeinschaft vun der

Selbstverbesserung sichen - Leit, déi eis d'Wourecht soen an eis hëllef ze wuessen. Déi beschte Begleeder sinn déi, déi demüteg Weeër proposéieren, wéi mir eis Liewe benotze kënnen a Saachen, déi mir maache sollen, fir se zum Besseren ze änneren.

Haart Kritik, déi mat Béiswëllegkeet a Kallheet ausgedréckt gëtt, ass wéi een een mat engem Hammer op de Kapp ze schloen, während Léift vill méi mächtig a méi nützlich ass. Léif Virschléi, déi mat Léift a Versteesdemech gemaach ginn, hunn d'Kraaft Wonner ze bewierken, während verletzend Kritik näischt vu Wäert bréngt.

Eng Persoun ass eréischt qualifizéiert fir anerer ze beurteilen, wann se hir Natur gereinigt an d'Däischtert vun hirer Ignoranz mam Liicht vum Wëssen verdriwwen huet. Bis se dëst Stadium erreechen, ass et besser fir si, sech selwer z'analyséieren an hir eegen Wahrnehmungen ze korrigéieren, anstatt anerer ze kritiséieren an ze beleidegen.

Sech mat weise Leit mat engem rouegen Temperament ze verbannen ass ee vun de séiersten an effektivsten Weeër fir Nervositéit lass ze ginn an eis spiritueller Identitéit z'entdecken.

Nervös Leit sollten sech net ze vill mat aneren nervösen Leit wéi si selwer vermëschen.

Banne Fridden muss kultivéiert ginn, fir Nervositéit ze iwwerwannen. Eng natierlech roueg Persoun behält hir Rou a bleift ënner allen Ëmstänn entspaant. Si loosse sech net vun den Emotiounen kontrolléieren a féieren dozou, schlecht Entscheidungen ze treffen. Si loosse sech net vun de glatten, séissen Wieder täuschen, déi vun Opportunisten benotzt ginn, fir onverdréngte Virdeeler ze kréien. Wéinst hirer natierlecher Rou gi si selten

Affer vu falschen Informatiounen an Täuschung. Tatsächlech verréit hiert Häerz déi richtig Natur vun deenen, mat deenen si ze dinn hunn, a weist hir Intentiounen mat bemierkenswäerter Genauegkeet op. Si vergëften hire Kierper net mat Roserei an Angscht, déi hir Blutzirkulatioun negativ beaflossen. Et ass eng etabléiert Tatsaach, datt d'Mëllech vun enger rosen Mamm e schiedlechen Effekt op hiert Kand kann hunn. An et gëtt genuch Beweiser dofir, datt intensiv Emotiounen d'Kraaft hunn, de Kierper ze beschiedegen an zerstéieren.

Gläichgewiicht ass schéin a soll d'Grundlag vun eise Gefiller, Gedanken an Handlungen sinn, an d'Achs, ëm déi sech eist Liewen dréint.

Grouss Séilen behalen hir Rou a Fridden, wat hinnen hëlleft, duerch d'Prüfungen an d'Tribulatione vum Liewen ze kommen, ouni hir Vernunft oder hire Gläichgewiicht ze verléieren.

Gott ass iwwerall präsent, hie geréiert d'Welten a leet d'Galaxien an onendleche Bannen. An d'Mënschheet, déi no sengem Bild geschaf gouf, huet och d'Fäegkeet, hiert Liewen ze verwalten an hir Aktivitéiten ouni Suergen oder Stéierungen ze koordinéieren.

Mir sollten aneren ëmmer Iddien vu Léift, Guddem Wëllen a Fridden schécken

An der Struktur vun der Meditatioun, wou d'Liicht vun der Abléck stänneg um Altar vun der Séil schénkt, gëtt et keng Angscht, kee Stress, keng Spannung, keng Nervositéit, mä éischer Rou, Serenitéit, Selbstvertrauen a richtig Gléck.

Fridden sief mat dir

Wéi d'Rou gewarnt huet

Wéi d'Rou gewarnt huet

Wann ech e Versprieche maachen, roueg ze bleiwen

Fir datt ech a Harmonie mat mengem Léifsten bleiwe
kann

Ech rouen a senge Waffen, déi dat groust Universum
ëmfaassen

Ech wäert weiderhin seng Melodien lauschteren

A Lidder vu Fridden a Gléck

Verstoppte Gespenster a helleg Manifestatiounen a
Visiounen fir déi Allwëssend gesinn

Mee ech wäert dech net vergiessen

Ech wäert dech roueg an opmierksam observéieren

Du gees iwwer mir am Gras, an der Vegetatioun vun der
Äerd

Oder Dir kënnt mech um Aascht bléien gesinn, gréng
mat Rebeblieder

Ech wäert dech mat der Zäertlechkeet vun engem léiwe
Häerz an enger matleidender Mamm këmmere

Duerch de Karmesinrout vun der Blumm, duerchdrongen
vun Harmonie

Dëst bréngt Iech Freed, Gléck an e Gefill vu Fridden

Ech wäert dech ëmfaassen an dech mat der sanfter Loft
streichelen

Fir datt ech dech vun der Angscht a vum Schiet vun de
Suergen retten kann

An ech ämschléissen dech a Sonneliicht, wat e waarmt
an intimt Gefill ervirruft

Wann d'Einsamkeet mat engem Zidderen an de Kär
erakënnt

Wann Dir op d'Mier kuckt, gesitt Dir mech an hiren
Déiften

Een mat mengem Här um Horizont an dem Nil vun den
Zelter

Et enthält e stralende Gen an e wäertvollen Lapislazuli

Ech wäert sécherlech net schwätzen, ausser mat engem
kritschenden Geescht

An aus der Déift vu mengem Häerz, wann ech et wëll,
wäert ech virwerfen oder beschëllegen

Aus Léift fir dech, wäert ech dech iwwerzeegen, an mat
engem Häerz voller Leidenschaft

Vläicht verlaangers du no deem, deen ugebetet gëtt,
mat enger Sehnsucht wéi där vun enger schwangerer Fra

Ech wäert dech tentéieren, awer mat enger gudder
Tentatioun

D'Léift vum Här ze genéissen, d'Quell vun der Passioun

Vergiess mech, wann Dir wëllt, awer vergiesst net de
Barmhäerzegen

Wann ech d'Nuecht un dech denken, wäerts du mech
erënneren

Ëmmer!

D'ultimativ Zil vum Mënsch

Meeschter Paramhansa Yogananda

Iwwersetzung: Mahmoud Abbas Masoud

Blummen a Rosen si schéin a lieweg, awer hannert hinnen läit e Gaart vun onmoossbar méi grousser Schéinheet a Pracht. Och wann dëse Gaart komplett transparent ass a schwéier am Ufank ze gesinn, wann Dir déi spirituell Dimensioun duerch d'Paart vum spirituellen Aa andréngt kënnt, kënnt Dir dëst ätherescht Räich entdecken a seng Wonner genéissen.

Ech wunnen an deem sanfte Räich, wou exquisit Qualitéiten an zäertlech, delikat Gedanken méi séiss a méi parfüméiert si wéi all ierdesch Blumm oder Rous. Do schluppt d'Bee vu mengem Geescht stänneg den Nektar vun der göttlecher Präsenz.

Wann mir eise Fokus no bannen riichten a méi a méi an där verstoppter Welt an eis liewen, da stellen mir fest, datt eis spirituell Qualitéiten speziell Forme unhuelen, déi als Fënstere wierken, duerch déi mir d'Séissheet vu Gott erkennen, déi d'Beschreibung an d'Fantasie iwwerschreift.

D'Sich no Gott beschränkt sech net op Kontemplatioun. All gutt Qualitéit an edel Eegeschaft, déi mir an eise Gedanken an Handlungen weisen, gött zu engem verstoppten Nektar vu Gottes Präsenz an eis, wa mir eis Bewosstsinn déif genuch hunn.

Wann mir duerch d'Paart vum geeschtlechen Aa goen, gesi mir an eis selwer d'Fabrëck vun der vitaler, intelligenter Aktivitéit, verstoppt hannert dem ganze Universum. Well mir eise Fokus net no bannen riichten, stinn mir voller Erfurcht a wonneren eis virun de Spueren a Siegel vum göttleche Geescht an der Natur. Mir gesinn d'Produkter vu Gott; Säin hellegen Numm ass a Blummen, am Himmel an an allem ageschriwwen, awer hie bleift roueg.

Als Mënsche si mir ganz glécklech, well ënner all Gottes Kreaturen nëmmen de Mënsch déi kierperlech, geeschteg a spirituellt Talenter a Fäegkeeten huet, déi néideg sinn, fir Hien ze sichen, Hien ze fannen, Hien ze kennen a Seng Sprooch ze verstoen ... d'Sprooch vun der Rou.

Et ass vill méi virdeelhaft fir eng Persoun, nëtzlech Bicher an Artikelen ze liesen, anstatt Zäit mat onproduktive Aktivitéiten ze verschwenden. Nach méi wichteg wéi d'Liesen ass et, iwwer Gott nozedenken, seng Gréisst ze iwwerdenken an ze streben, déi grenzenlos an endlos Geheimnisser vum Liewen ze verstoen.

Den Zweck vum Liewen ass, datt eng Persoun sech selwer kennt, datt si déi kosmesch Ëmwelt a sengem Häerz pulséiert, a seng Venen fléisst a säi Wiesen mat Friden, Léift, Freed a Rou fëllt, an dat ass dee gréisste Succès!

Als Mënsche maache mir de gréisste Fortschrëtt duerch d'Kraaft vum Denken.

All Dag sollt Zäit fir d'Entwécklung vun de geeschtege Fäegkeeten op d'Säit geluecht ginn. Nützlich Liesen ass méi wäertvoll wéi sech stänneg mat iwwerflächlechen an sënnslosen Aktivitéiten ze beschäftegen. Et sollt och e logeschen deegleche Plang opgestallt ginn, fir Uerdnung an Organisatioun ze garantéieren. Iwwerdriwwe Zäitmanagement ass awer eng Form vu Rigiditéit a sollt vermeit ginn.

Gläichgewiicht ass essentiell an all Aspekt vum Liewen. Et ass ubruecht, nëtzlech Liesmaterial einfach zur Verfügung ze halen an et an der Fräizäit ze liesen. Déi wichtegst vun dese Materialien si spirituellt Bicher, gefollegt vu wëssenschaftleche Wierker, e bëssen Geschicht, Philosophie, eescht Literatur, Biographien vu groussen Perséinlechkeeten,

Reesberichter an alles anescht, wat den Horizont erweidere kann a vill Inspiratioun ka bidden.

Bicher kënne trei Begleeder sinn, an d'Wiel vun héichwäertegen Bicher bréngt nach méi Virdeeler. Am Ufank kann et schwéier schéngen, d'Essenz vun de spirituellen Léieren an den Iddien vu groussen Denker ze verstoen, awer no enger Zäit wäert Dir lech selwer feststellen, wéi Dir iwuer hir Schrëften nodenkt a mat hire Gedanken ëmgeet. Dir wäert d'Gefill hunn, datt Dir eppes Wäertvolles gewonnen hutt, well all déi weis Leit hir Wäisheet a Wëssen aus dem onendlechen Schatz vu Gottes Wäisheet gezunn hunn - Iddien, un déi Dir vläicht ni an Ärem Liewen geduecht hutt.

Wéi och ëmmer, et gi vill, déi stänneg liesen, awer lech näischt Wäertvolles ubidden kënnen. Dee beschte Wee fir e Buch ze liesen ass iwuer säin Inhalt nozedenken a kucken, wéi en op Äert eegent Liewen zoutreffe kéint. Dir sollt net blann alles akzeptéieren, wat Dir liest. Wat Dir liest, sollt Äre Geescht ernähren an Är Logik zefridden stellen. Fir wierklech liesenswäert ze sinn, sollten d'Bicher Äert Denken stimuléieren, an dann wäert Dir spieren, wéi Äre Geescht sech entwéckelt a sech ausbreit.

direkt Wëssen

Déi, déi weder liesen nach meditieren, mä iwuerflächlech liewen, ouni Zweck a Bedeitung, kee déift Verständnis kultivéieren a kee séchert Wëssen kréien. Harmonie bréngt eis an d'Alignment mat der göttlecher Kraaft, déi eis Denken inspiréiert an eise Geescht mam Liicht vun héijen Inspiratiounen beliicht. Meditatioun ass de Wee fir dat héicht Selbst z'erreechen. D'Mënsche maachen sech selwer Onrecht, wa se net liesen, awer Meditatioun ass nach besser wéi Liesen.

Ech liesen immens gär, mee ech kann kaum zwou Säiten liesen, ier ech opgeruff ginn, mech mat eppes anescht ze beschäftegen. Dofir hunn ech d'Liesen duerch Meditatioun ersat. Wann ech an d'Déifte vu menger Séil gruewen, erschéngen strahlend Luuchten, an déi gréisst Freed kënnt op - eng Freed, déi mech de ganzen Dag begleet. Dëst ass wat ech a mengem Liewen erlebt hunn, a wat all déi, déi mam geseenten Här am Geflüster vun der Séil an dem Sehnsucht vum Häerz kommunizéieren, erliewen.

D'Zäit ass ze wäertvoll fir verschwend ze ginn. Gott wëll, datt mir ausgeglach sinn. Wien säi Liewen aus dem Gläichgewiicht bréngt, gëtt vum universelle Gesetz bestrooft. Wann Dir einfach leeft, all Dag Sport maacht, nützelech a wäertvoll Bicher liest an d'Gewunnecht vun der deeglecher Kontemplatioun vu Gott kultivéiert, da wäerten Är Sënner vir Freed pulséieren, vital Stréimunge fléissen duerch Äert Blut, an d'Zellen vun Ärem Kierper ginn mat enger Liichtegkeet an Energie gefëllt, déi Dir nach ni virdru erlebt hutt. An Dir kritt all d'Wëssen, no deem Dir lech verlaangert, vum Geescht an lech.

Dëst war ëmmer mäi Liewen. Ech hunn an zwanzeg Joer keng zwanzeg Bicher méi gelies. Ech sinn net houfreg drop, an ouni dat göttlecht spirituellt Bewosstsinn, dat ech duerch Meditatioun gewonnen hunn, wier ech komplett ignorant. Wann ech e Buch kucken, stellen ech fest, datt d'Wourechten, déi et enthält, mir scho vu Gott opgedeckt goufen. All erhabenen Iddien a Wourechten kommen vu Gott, dem Allwëssenden. Wann Dir driwwer meditéiert, kritt Dir seng Wäisheet direkt. Dofir ass et besser, gutt Bicher ze liesen, wéi Zäit mat fruchtlosen Aktivitéiten ze verschwenden, an nach besser wéi ze liesen ass Meditatioun an d'Bewosstsinn vun der absoluter Wourecht ze kultivéieren, déi Gott ass.

Universal Gesetz an d'Evolutioun vum Bewosstsinn

An ënnerschiddlechen Zäitalteren a Plazen huet d'Mënschheet duerch d'Vernunft vill Iddien iwwer d'Liewen an d'Séil kritt. Zum Beispill, wann e Member vun engem wëlle Stamm Kappwéi huet, gleeft seng Famill, datt seng Séil aus sengem Kierper entkomm ass, dofir ruffe si den Zauberer-Dokter, fir him d'Séil zréckzeginn. Den Dokter geet an de Bësch op der Sich no der Séil, fënnt se, bréngt se mat an eng Këscht zréck a setzt se zréck an de Kapp vum Patient, an d'Kappwéi verschwënnt no der gängiger Iwwerzeegung.

An enger anerer Kultur gëtt d'"Nëssen" vun enger kranker Persoun gemaach, andeems een Haken (gekrëmmt Eisen mat scharfe Spëtzen) a säi Kierper placéiert, sou datt seng Séil net beim Niesen entkënnt, mä vun den Haken gefaange gëtt!

Genee wéi verschidde Leit wéinst fehlerhafter Argumentatioun zu falschen Conclusiounen iwwer d'mënschlech Psyche komm sinn, hunn anerer - duerch echt Verständnis - en anert, déift a méi solides Verständnis erreecht. Mir wëssen, datt d'Séil net den Otem ass, well verschidde Leit fir eng länger Zäit am Koma waren ouni ze otmen, wat beweist, datt d'Séil net op den Otem agespaart ka sinn. D'Séil iwwerschreit den Otem an all aner kierperlechen Zoustand.

Egal ob eng Persoun gleeft, datt si e Geescht ass oder net, dat universellt Gesetz forcéiert si ëmmer nach, hir spirituellt Natur ze weisen. Egal wéi hir Aarbecht oder Positioun am Liewen ass, hiert Bewosstsinn entwéckelt sech a vergréissert sech, wa se hir Intelligenz kreativ a profitabel benotzen. All konstruktiv Handlung dréit zur mënschlecher Entwécklung bäi a verbreet hiert Verständnis.

Mee d'Leit denken dacks un eppes anescht, während se eppes maachen, an si wëssen net, wéi se sech richtig op dat konzentréiere sollen, wat se maachen. Mir musse léieren, mat all eiser mentaler Kraaft un eng Saach gläichzäiteg ze denken. Eis ganz Opmierksamkeet muss eleng op déi eng Saach konzentréiert sinn. Eng Persoun soll net lethargesch, onbegeeschtert oder reagéierend sinn. Saachen faul an onvirsiichteg ze maachen féiert zu engem Energieverloscht a folglech zu Versoen an Ongléck.

Een soll net nëmmen eng selbsterhalend psychologesch Maschinn sinn, wéi en Déier, dat no Instinkt handelt. Et ass e grouse Feeler, sech net z'erwächen an seng mental Fäegkeeten z'aktivéieren. Gott huet eis dës Fäegkeeten geschenkt a wëll, datt mir se clever benotzen a sech voll bewusst sinn iwwer alles, wat mir maachen.

Mir müssen och grëndlech nodenken, ier mir iergendeng Handlung ënnerhuelen, an eise Geescht op eng Manéier benotzen, déi eis hëlleft ze wuessen an eis essentiell Eenheet mam allmächtige Schöpfer ze realiséieren. Alles wat mir maachen, soll op gesondem Denken a vernünfteger Planung baséieren.

Et ass d'Pflicht vun der Mënschheet, sech no nobelen Ziler ze beméien. D'Opmierksamkeet op trivial an nützlos Saachen ass eng sinnlos Verschwendung vun der mentaler Energie. D'Onkraut am Gaart vum Geescht muss entwurzelt a mat de Blummen vun der göttlecher Léift geschmückt ginn, fir datt et de schéine Gott unzitt, deen d'Schéinheet gär huet. Wann Dir wëllt, datt dësen intellektuellen Gaart am Buedem vun der Wäisheet bléit a bléie bleift, musst Dir d'Liewe vereinfachen a vu Komplexitéit befreien. Wann Dir alles mat Opmierksamkeet an engem fokusséierten, ongelenkten Geescht erreecht, kënnt Dir Är Aktivitéiten analyséieren, dat auswielen, wat wichteg an essentiell ass,

an dat ewechwerfen, wat iwwerflächlech an onnéideg ass. Soubal eng Aufgab fäerdeg ass, kann de Geesch dovunner zrëckgezunn a benotzt ginn, fir aner kreativ Aspiratiounen ze verfolge.

D'Mënsche musse léieren, hiert Bewosstsinn vum Göttelechen ze kultivéieren, well genee fir dësen Zweck goufe se geschaf. Si goufe no de Gesetzer vun der Evolutioun ervirbruecht, fir datt se hir helleg Kräfte benotze kéinten, fir Gott ze fannen. Déieren hunn dës Fäegkeet net. De Léierer Lahiri Mahasaya huet un enger Wëssenschaft geschafft, fir Déieren ze hëllefen, sech méi séier z'entwéckelen, awer hien huet et net fäerdeg bruecht, se ofzeschléissen. Ech hunn och d'Wëssen iwwer e puer Methoden, fir d'Evolutioun vun ënneschte Liewensformen ze beschleunegen. Awer wat ass mat de Milliounen Mënschen, déi liewen a sech wéi Déieren behuelen? Si liewen op dëser Welt a stierwen dann fort, ouni hiren Zweck erfëllt ze hunn. Si kënnen dësen Zweck elo erreechen, wa se hir mental Kräfte fokusséieren a se richtig benotzen.

Déi eenzeg Bedeitung vum Liewen ass de léiwe a gudde Gott ze fannen. Mir müssen Hien fannen. D'Leit sichen stänneg an onermiddlech no Hien.

"Déi aner Saach", déi si hoffen, bréngt hinnen komplett a dauerhaft Gléck

Wat déi ugeet, déi Gott gesicht a fonnt hunn, d'Sich ass eriwuer, well Gott ass dat Grousst!

D'Natur verstoppt déi göttlech Präsenz

Firwat gouf der Mënschheet Versuchung ginn? Vläicht fir datt si sech no deem ieweschte Wiesen verlaangere kéinten, dat méi verlockend an attraktiv ass wéi all ierdesch Versuchung. Déi ierdesch Fallen, déi d'Mënschheet vun alle

Säiten ëmginn, sinn net geduecht fir si ze verfänken, mä éischer fir si ze dréngen an ze motivéieren, dat ze sichen, wat hannendrun läit, a si ze froen: "Wien huet all dës Saache geschaf? Wien huet mech geformt? Wien sinn ech? Wou bass du, mäin Här? Firwat bass du mir verstoppt? Schwätz mat mir!"

Wann Dir lech mat dëse Froen direkt un Gott wendt, äntwert Hien. Déi meescht Leit gruewen net déif an hir Bidden un Hien an, dofir fannen oder entdecken si Hien net.

Mir müssen aus dem Häerz mat Gott schwätzen, am Tempel vun der Séil. Den sehnsüchtege Jünger rifft Hien un a seet:

„Mäi Gott, ech kann et net méi erdroen, nëmmen d'Schéinheet ze gesinn, déi Du an der Natur geschaf an verkierpert hues, mee ech wëll Däi Gesiicht gesinn, dat méi delikat ass wéi all d'Blummen an der Natur a méi schön wéi all d'Gesichter op der Welt. Ech wëll verstoen, wat hannert der Natur stécht.“

Wann een säi Gesiicht mat enger Mask géif bedecken, kéint een ëmmer nach wëssen, datt e Mënsch do war. Ähnlech ass d'Natur wéi e grouse Schleier, deen duerch göttlech Präsenz geschwollen ass. Gott ass hannert de Schleieren a Masken vun der Natur präsent, awer d'Mënschheet werft e flüchtigen, iwwerflächleche Bléck a verpasst d'Präsenz vum Wiesen, dat hannert de Riddoen vun der Natur verstoppt ass.

Wann ech an enger roueger, roueger, opmierksamer Meditatioun setzen, spieren ech e Freedzidderer a mengem Wiesen an ech héieren Gott flüsteren: "Ech sinn hei".

Den Intellekt, deen Gott eis ginn huet, ass d'Paart zum Himmel: dat baussenzeegt Paart vu sengem Räich. Mee d'Leit

benotzen en net sou, wéi se sollten. Mir brauche net ze waarden, bis mir dës Äerd verlossen, fir eisen Intellekt ze benotzen, fir Gott ze sichen. D'Zäit ass elo, an d'Plaz ass hei. Déi, déi hiren Intellekt net benotzen, fir d'Geheimnisser vum Liewen an d'Geheimnisser vun der Existenz ze sichen, während se op dëser Äerd sinn, wäerten se ni soss néierens fannen.

D'Entdeckung vum Göttliche Selbst

Et gött verschidde Weeër fir de kosmesche Geescht oder dat göttlecht Selbst z'entdecken. Rou ass eng dovun. Rou ze beobachten heescht all Wënsch ze stëllen, déi probéieren, d'Bewosstsinn vun dobaussen anzedringen, wat dem Sucher hëlleft, an säin bannescht Selbst anzedauchen an d'Essenz vu senger Séil ze beréieren.

Eng aner Manéier ass duerch göttlech Léift, oder mat Gott aus dem Häerz mat Sehnsucht an Éierlechkeet ze schwätzen. Kuerz schwätzen an dann vergiessen ass nützlos a bréngt keng göttlech Äntwert. Et ass schwéier Gott ze fannen, well déi meescht Leit net eescht mat Spiritualitéit sinn, an och d'Methode vun der Bidden sinn meeschtens ineffektiv, well se net genuch Déift an Éierlechkeet hunn. Gebieder musse mat Déift a Leidenschaft widderholl ginn, bis se e méi héicht Bewosstsinn erreechen. Dat Gebied, an deem d'Séil mat Sehnsucht no Gott brennt, ass dat erfollegräicht an effektivt Gebied. Dir musst schon eemol esou gebiet hunn, vläicht wéi Dir verzweifelt eppes wollt, oder Dir dringend Sue gebraucht hutt an Dir d'Loft mat Ärem Wonsch entzündet hutt. Sou solle mir eis géintiwier Gott fillen. Mir musse mat Him schwätzen, an dann wäerte mir feststellen, datt Hien eis lauschtert a äntwert, well Hien ass den All-Héierenden, deen Reaktiounsfäegen.

Yoga ass ee vun den effektivsten Weeër fir Gott z'erreechen a sech mat him ze verbannen. Et ëmfaasst

verschiede meditativ Praktiken, déi souwuel wëssenschaftlech wéi och effektiv sinn. Déi grouss Weisen aus Indien hunn verstanen, datt d'Logik virschreift, datt et präzis Gesetzer a spezifesch Weeër gëtt, fir sech un Gott ze wenden, genoe wéi et präzis Gesetzer gëtt, duerch déi Gott d'Affäre vum Universum regéiert a verwalt.

D'Enseignanten aus Indien hunn déi wëssenschaftlech Gesetzer vum Yoga duerch hir Ausdauer an d'Uwendung vun hire formidablen mentale Kräfte entdeckt. Yoga wäert zu enger vun de wichtegsten experimentellen Wëssenschaften am Beräich vun der spiritueller Fuerschung ginn.

Helleg Harmonie mat Gott soll vun jidderengem praktizéiert ginn. Dat ass wat déi Grouss mat hire Jünger duerch d'Jore gemaach hunn. Ech sinn net nëmmen hei fir vun der Séissheet vun der göttlecher Präsenz ze schwätzen; mäin Haaptzil ass sécherzestellen, datt anerer se erliewen. Ech verschwenden meng Zäit net. Alles wat ech maachen, ass nëmme fir Gott an zu sengen Éieren. Ech sinn sou a sengen Gedanken verdéift, datt ech dem Verlaf vun der Zäit an der Middegkeet vu mengem deeglechen Aufgaben net bewosst sinn. Och wann ech schaffen, fülle ech seng Präsenz.

Ech sinn net vun Gott getrennt, net emol fir eng eenzeg Sekonn

Dat ass d'Situatioun, fir déi ech mech gewënscht hunn a schwéier geschafft hunn

Fridden sief mat dir

An den Horizonten vum Selbsterkenntnis

Den Tempel, deem Gott am meeschte gär huet, ass den Tempel vum banneschte Fridden a Rou fir seng Unhänger,

wou se erakommen fir ze meditéieren a Gemeinschaft ze hunn, an d'Welt an hir onendlech Oflenkungen hannerloossen. Wann eng Persoun en Tempel vu Schéinheet a spirituellem Fridden a sech selwer opbaut, wäert si fäeg sinn, Gottes Präsenz ze spieren a seng Noperschaft ze spieren. Soss sinn d'Illusiounen vun der Welt villfälteg a stänneg präsent, an hir Suergen fëllen d'Häerz.

Heiansdo fillt sech eng Persoun discouragéiert a mengt, et wier ze spéit fir Gott ze sichen. Mee d'Schrëft seet eis, datt wann eng Persoun mierkt, datt dës Welt täuschend an irféierend ass, an datt nëmmen d'Séil éiweg an éiweg ass, da wäert si no hirem definitiven Ofbroch vun dëser Äerd an eng besser Welt kommen, och wann dës Erkenntnis just e Moment virum Doud kënnt.

Jidderee vun eis gëtt fréier oder spéider vun dëser Äerd geholl, an dofir musse mir elo den Zweck vum Liewen verstoen. De fundamentalen Zweck vun der mënschlecher Erfahrung op dëser Welt ass et, eis ze dréngen, de Sënn vum Liewen ze sichen. Mir däerfen eis net vun dëser ëmmer verännerlecher a ëmmer bewegender Prozession vun der Mënschheet blende loossen. Während d'Caravane vun der Zäit hir Rees weiderféiert, wäert Dir endlech feststellen, datt Dir en integralen Deel vum Eenzegen, dem Allmächtege sidd. Maacht d'Kenntnis vu Gott zu Ärem Zil, a wësst, datt eng eescht an oprecht Sich no dem Geheimnis vum Liewen lech vill Schwierigkeeten erspuert an lech virun verschiddenen Ängscht rett. D'Ängscht virum Doud, Versoen, Problemer a Leid erweckt grouss Panik an enger Persoun. Wann eng Persoun net fäeg ass, sech selwer ze hëllefen, a seng Famill a Frënn him näischt ubidden kënnen, iwwerwältigt d'Verzweiflung hien, an d'Welt däischter an hiren Aen. Awer et ass net néideg, dësen Zoustand z'erreechen. Wann si hiert ganz Liewen u Gott denken a

Kontakt mat Him halen, wäerte si Hien a schwieregen Zäiten an Zäiten vun Nout no fannen.

Ier iergendeen anere Mënsch mat eis war, wien war mat eis? Gott A wann mir dës Äerd verlossen, wien wäert mat eis sinn? Gott a keen aneren Awer et wäert schwéier sinn, Hien dann ze erkennen, wa mir eis net elo beméien, Hien ze erkennen Wann Dir oprecht a grëndlech no Gott sicht, fannt Dir Hien, an Är Sécherheet, datt Hien ëmmer mat Iech ass, wäert gestärkt ginn Suergen an Illusiounen wäerten Iech verlossen, an Dir wäert ni méi täuscht ginn.

Alles wat existéiert ass eng Versuchung, d'Mënschheet vu Gott ewech ze zéien. Mee Gott ass vill méi verlockend wéi all ierdesch Versuchung. Wann Dir e Bléck op Hie géift werfen, géift Dir dës Wourecht verstoen a fäeg sinn, Hie duerch Gebied, spirituellt Kontemplatioun an onerschütterlech Entschlossenheet ze fannen. D'Entschlossenheet, dat Göttelech ze fannen, muss standhaft sinn. Et ass schwéier fir eng Persoun Gott ze kennen, soulaang hir Gedanken vun enger Saach op déi aner fléien wéi eng Fieder am Wand. Gott wënscht, bei eis ze kommen, awer mir kooperéieren weder mat Him nach erlaben Him. D'Mënschheet fënnt et einfach, flüchteg sinnlech Freed ze sichen a Zäit mat Ënnerhalung, Fester a soziale Versammlungen ze verschwenden. Wierklech: "D'Liewen op dëser Welt ass nëmmen Ënnerhalung an Oflenkung, Schmuck a Prahlerei, a Konkurrenz fir Räichtum a Kanner ze erhéijen."

Wann Gott eng Saach freet, dann ass et mënschlech Léift. Hie klappt roueg un d'Dieren vun eisen Häerzer a rifft eis zréck bei sech, awer déi meescht Leit si net bereet zréckzekommen. Awer wann d'Welt virun hiren Ae däischter gëtt a si an de Falle vu Problemer gefaange sinn oder Krankheeten zum Affer fällen, da beeilen si sech, zu him ze

bieden a seng Hëllef ze sichen. Wien d'Bande vun der Harmonie an dem Aklang tèscht sech selwer a Gott a Zäite vu Gléck a Wuelstand stäerkt, fënnt Gott u senger Säit, wa se hien brauchen. Awer wien d'Stäerkung vun dëser Bezéiung prokrastiniert, veruerteelt sech selwer, senger Schwiereregkeeten ze stellen a mat senger Prüfungen eleng ze kämpfen, bis se fäeg sinn - mat Wäisheet a kompletter Hingabe - sech zu hirem éiwege Frënd ze wenden an un seng gnädeg Dier ze klappen.

Vun der grousser Masse vun der Mënschheet sichen nëmme ganz wéineg wierklech a ganz eescht Gott. Wou sinn déi, déi virun zweehonnert Joer geduecht hunn, dës Äerd géif hinne gehéieren? Si sinn all fort, a vläicht nëmme e puer, déi, déi sech zu Gott gewend hunn a sech selwer kennegeléiert hunn, d'Realitéit vum Liewen wierklech verstanen hunn. Awer all Generatioun betruecht dëst Liewen als real!

Mee si goufe vun der Illusioun bedrunn, genee wéi si selwer

(An Generatioun fir Generatioun erzielt et!)

Während eisem temporären Openthalt hei leet d'Mënschheet dësem Spektakel grouss Bedeitung. Mir däerfen awer net ze vill an dëst Spektakel a seng onendlech Eventer verdéift ginn, well wa mir dat maachen, da wäerte mir vu Gott ewechdréinen, deen stänneg duerch onzähleg Mëttelen a Methoden eis aus senger déiwer Suerg ëm eis a senger immenser Léift fir eis beméit, bei sech ze zéien. Hie schenkt eis all d'Wonner, déi mir eis wënschen ze gesinn: d'Wonner vun de wuessende Saachen an déi onendlech präzis Uerdnung vun der Natur. Hie steet hannert de Blummen a Rosen, a wien hien oprecht sicht, wäert hien ouni Zweifel fannen. D'Naturwëssenschaftler sinn net duerch blann Gebieder zu hiren Entdeckungen komm, mä andeems

se sech un d'Gesetzer vun der empirischer Wëssenschaft gehalten hunn. Ähnlech, wien déi geeschteg Gesetzer vun der Wëssenschaft oprecht an eescht notzt, wäert automatesch Gott u senger Säit fannen. Et ass Zäit fir d'Mënschheet, hir geeschteg Aen opzemaachen a festzestellen, datt Gott ze fannen en onerschütterleche Féiwer an eng grëndlech Befollegung vu senge Gesetzer erfuerdert.

Verschiede Natiounen hunn sech op verschidde Konscht a Wëssenschaften spezialiséiert. Indien huet déi wëssenschaftlech Konscht vum Gott kennen léieren beherrscht, awer trotz dëser Tatsaach gött et vill Scharlatanen och an Indien, an dofir ass et néideg tëscht Fälschung an Echtheit z'ënnerscheeden.

Et muss e Gläichgewicht tëscht spirituellem Wëssen an den Naturwëssenschaften fonnt ginn. Ouni dëst Gläichgewicht wäerten Eenzelpersonen a Natiounen duerch Misär a Zerstéierung stierzen. Wa d'Cheffe vun der moderner Welt spirituell erliichtert wieren a zesumme schaffen, kéinte si Krich a Aarmut vun der Äerd bannent e puer Joer ausrotten. Spirituellt Bewosstsinn bedeit d'göttlech Präsenz an sech selwer an an allen anere liewege Wiesen ze erkennen. Dëst Bewosstsinn eleng kann d'Welt retten, an ouni et gesinn ech keng Hoffnung op Friden. Loosst d'Mënschheet mat sech selwer ufänken. D'Zäit ass ze wäertvoll fir verschwend ze ginn. D'Pflicht forcéiert eis, eise Bäitrag ze leeschten, fir Gottes Räich op d'Äerd ze bréngen.

Vill zécken, Gott ze sichen, aus Angscht, datt d'Liewen düster a trist gött, ouni Schéinheet a Freed. Mee de Géigendeel ass wouer! Dat rengt Gléck, dat déi, déi Gott wierklech kennen, a perfekter Harmonie mat Him fannen, ass onbeschreiflech. Ech sinn Dag an Nuecht an engem Zoustand vu spiritueller Freed. Déi Freed ass Gott, an Him ze

kennen heescht, all Leed ze verstoppen an et ouni Bedauern ze begrüewen.

Gott freet de Mënsch net, düster, müresch, isoléiert oder stierzhaft ze sinn. Dëst ass net dat richtegt Verständnis vu Gott, an et ass och net de richtige Wee fir seng Gunst ze kréien. Wat méi Friden een erlieft, wat méi kann een déi göttlech Präsenz spieren. Wat méi Gléck een huet, wat méi Harmonie mat Gott kënnt. Déi, déi Gott kennen, si glécklech, well Gott d'Quell vun der gréisster Freed ass.

D'Leit versichen, Gléck am Alkohol, Sex a Suen ze fannen, awer d'Säite vun der Geschicht si voller Geschichten iwwer hir zerstéiert Hoffnungen an onverfällte Drem.

D'Zäit, déi ech a Meditatioun verbruecht hunn, huet mäi Liewen onheemlech fruchtbar gemaach. Dausend Fläsche Wäin konnten déi Ekstase net kreéieren, déi ech duerch Meditatioun erlieft hunn. An där Freed läit göttlech Leedung a Wäisheet. Wann eng Persoun a Harmonie mat Gott ass, och wann se ongewollt falsch mécht, wësse se, wéi se hire Feeler korrigéiere kënnen, a wann se eng falsch Meenung ausdrécken, wäert Gott se léif leeden a korrigéieren.

Genuch gewaart! Jiddereen, deen dës Wieder héiert oder liest, weess, datt ech d'Wourecht soen. Wann ech all d'Kraaft géif weisen, déi Gott mir ginn huet, géifen d'Leit sech net aus Léift fir Gott, mä wéinst Wonner zu mir stréimen. Mä ech hunn kee Wunsch no där Aart vun iwwerflächlechen Jünger. Si sollten net duerch Kraaft ugezunn ginn, mä duerch d'Léift vu Gott, an dat ass mäin Zweck am Liewen.

Wann ech Gott net kennegeléiert hätt, géif ech net esou schwätzen. Jidderee kann Hien kenne léieren, wann e wëll. Ech probéieren net, d'Leit fir sech ze gewannen, andeems ech un hir Emotiounen appelléieren, mee ech schwätze mat

hirem Geescht a riichten mech un hir Logik an
Ënnerscheidungsverméigen. Blanne Glawen ass nätzlos. E
Mënsch muss d'Fäegkeete vum Versteesdemech aktivéieren,
déi Gott him ginn huet, an d'Saachen net fir den Numm
akzeptéieren. Amplaz muss hien d'Ursaachen,
d'Auswierkungen an d'Logik hannert senge spirituellen
Neigungen a Praktiken verstoen. Wann ech dausend Mond
hätt, géif ech se all benotzen, fir iwwer Gott ze schwätzen an
d'Wichtigkeet, sech zu Him ze wenden an Him kennen ze
léieren.

De Mënsch weess net, wat hie verléiert, wann hie Gott
verléiert, well hie kannt Hien ni wierklech! A wann hie sech
mat Him verbënnt, kann keng ierdesch Muecht hien
ofwenden. Mäin eenzege Wonsch ass et, oprechte Sichenden
e Bléck op Gott ze ginn, well säi Liicht ze gesinn a säi Gléck
ze erliewen ass méi wäert wéi all d'Schätz a Herrlechkeet
vun der Welt. Gott ze kennen iwwerschreift all ierdescht
Genoss. A wann de Mënsch de Schatz vun de Schätz fënnt,
ginn all d'Wënsch vu sengem Häerz erfëllt. Wierklech, Gott
huet all meng Wënsch, Dreem a Wënsch erfëllt.

Ech strebe elo net no Saachen, well se stänneg op mech
zoukommen. Wann Gott sech dir gött, erfëllt hien all deng
Wënsch. Du brauchst dann näischt ze froen, well alles wat s
du wëlls, ass an denger Reechwäit. Mee als éischt musse mir
Gott beweisen, datt mir Hien méi wëllen ewéi all
d'Geschenker, déi Hien eis schenkt.

Gott rifft eis a wëll, datt mir eis zu Him wenden. Grouss
Enseignanten si Pionéier, deenen hir Fousstapen, wa se
agehale ginn, et eis erlaben, vun hirem Wëssen an hirer
Erfahrung ze profitéieren, sou datt et eis méi einfach gött,
eisen Zweck ze definéieren a Sécherheet z'erreechen. Genee
wéi eng Persoun e groussen Wëssenschaftler ka ginn,
andeems se vun engem groussen Wëssenschaftler léiert, sou

kann och e Sucher ee vun de gréisste spirituellen Wiesen ginn, andeems hien Wëssen a Wäisheet vun engem Enseignant kritt, deem göttlecht Wëssen huet.

E Stéck Kuel empfängt a reflektéiert weder Sonneliicht, awer en Diamant mécht dat. Ähnlech kënnen duerch Zweifel, Negativitéit a spiritueller Apathie verhärtet Geeschter kee göttlecht Liicht kréien. Diamantähnlech Geeschter, déi mat Éierlechkeet, Glawen, Ausdauer an éierlecher Entschlossenheet gefällt sinn, kënnen d'Liicht vum göttleche Bewosstsinn kréien a helleg Wäisheet reflektéieren.

Fir déi meescht Leit ass Relioun just eng Familljetraditioun, e soziale Virdeel oder e Brauch, deem mat Moral an Ethik verbonden ass. Si feelen un engem richtege Verständnis vun der Essenz a Wichtigkeet vun der Relioun.

Déi, déi Gott net als déi ultimativ Noutwennegkeet vum Liewen sichen, verstinn d'Bedeutung vun der Relioun net. Firwat strebe sech all d'Leit no Suen? Well se et als essentiell fir hire Komfort a Wuelbefannen betruechten. Si brauche keen, deem hinnen dës selbstverständlech Wourecht bäibréngt, well se se ganz genoe kennen. Firwat verstinn déi meescht Leit dann net d'Noutwennegkeet, Gott ze kennen? Well se déi richteg Ënnerscheidung feelen. Ech hunn a mengem fréie Liewen gesinn, datt theologesch Äntwerten op bestëmmte Froen der Séil keng voll Zefriddenheet bréngen kënnen, ausser hir Wourecht duerch direkt Wëssen an Erfahrung getest ginn.

Zum Beispill, wéi ech meng Mamm a jonken Alter verluer hunn a meng aner Léifsten een nom aneren gestuerwe sinn, ass eng stëll Rebellioun géint d'Liewen a mir gebuer, a keen konnt mech tréischen oder d'Realitéit vu Liewen an Doud erklären. Schlussendlech hunn ech decidéiert, datt ech d'Äntwert selwer duerch meng eegen

Ustrengungen fannen géif. An ech hunn mir selwer folgend Gelübde gemaach: "Ech wäert näischt blann akzeptéieren, mä ech wäert d'Äntwert vum Schöpfer a Meeschter vun dësem Universum fannen."

Ech hunn Gott direkt gefrot, ob hien d'Geheimnisser vum Liewen erkläre kéint, déi mir keen anere konnt erklären

Ech hunn mech gefrot, firwat verschidde Leit aarm an anerer räich, anerer blann an anerer gesond gebuer ginn, während anerer dëst Rätsel net léise konnten, dat dem Gottes Gerechtegheet a Barmhärzegheet am Widdersproch schéngt ze stoen. Schlussendlech huet Gott mech zu e puer erleichten spirituellen Meeschteren gefouert, déi en Zoustand vun der göttlecher Eenheet erreecht haten an duerch hiert bannenzegt Wëssen déi zefriddestellend Äntwerten op d'Rätsele vum Liewen fonnt hunn. Do krut ech zefriddestellend Äntwerten op all meng Froen a iwwerzeegend Erklärungen fir all meng Ufroen.

Et gött vill reliéis Extremisten op dëser Welt. Verschidde Leit hunn nëmmen en emotionalt Verständnis vu Relioun, a wann hir Emotiounen manipuléiert ginn, gi se reliéis hysteresch. Mee emotional Begeeschterung trennt d'Verbindung vun enger Persoun mat Gott a verschleiert hir spirituell Abléck.

Emotional Leit brauchen ëmmer eppes fir hir Gefiller ze réieren an hir spirituell Leidenschaften unzufänken. Wann Dir logesch a rational schwätzt, verléieren se de Wonsch, d'Gespréich weiderzeféieren a fannen Är Wieder monoton a langweileg. Mee d'Emotiounen vun aneren ze manipuléieren ass eng Form vun Täuschung, eng Beleidegung vun der Intelligenz vun de Leit an e Verstoppen vu spirituellen Wourechten virun hinnen.

Gläichzäiteg gött et och reliéis Extremisten mat intellektuellen Tendenzen, déi sech gärén a verschidden theologiesch oder philosophesch Studien verdéiwen a sech selwer doduerch täuschen, datt si e méi héije Grad u hellegt Wëssen hunn wéi dee vun den emotional ugedriwwenen. Awer intellektuell Stimulatioun ass eng aner Form vun "Betäubung", oder eng aner Aart vu mentaler Tricken, déi dem Sucher net wierklech dat liwwert, wat hie wëll, mä nëmmen et fäerdeg bréngt, seng Emotiounen opzeféieren an seng Gefiller opzewierbelen.

Reliéis Fanatiker feelen un engem déiwe Verständnis vun der Relioun; si papegaaien dacks Saachen, déi se net wierklech verstanen hunn a vun deenen se net selwer eppes erlieft hunn. Wann Dir hinnen eng spirituellt Fro stellt, zitéiere se séier Spréchwierder oder Schrëften, well se erwaarden, datt Dir do ophält, well se net un der Fäegkeet fir e rouegen, zweckméisseg a logeschen Dialog fäeg sinn. Et ass keng Iwwerdreiwung ze soen, datt si nëmmen eidel spirituellt Spriecher sinn, an et ass nützlos, sech mat hinnen ausenannerzesetzen, well se iwwerzeegt sinn, datt se alles vun Ufank bis Enn wëssen, vun A bis Z.

Reliéis Fanatiker si sécher, datt Äert Schicksal Zerstéierung ass, ausser Dir gleeft op iergendeng Manéier

E kompetente Léierer léiert net op dës Manéier. Hie presentéiert seng Meenung a begrënnst seng Argumenter mat Beweiser. D'Relioun soll eis spirituellt Sehnsucht zefridden stellen an eis Wënsch erfëllen, net mat Wieder, mä mat onbestreitbare Beweiser. Ech wollt ni sou starr sinn, datt ech mäi Geescht net benotze kéint a meng Abléck net aktivéiere konnt. Wéi ech mäi Léierer, de Sri Yukteswar, kennegeléiert hunn, sot hien zu mir:

"Et gi vill Enseignanten, déi Iech froen ze gleewen, nodeems se Äre Geescht verblind hunn an Iech ugeuerdent

hunn, hiner Logik ze verfollegen an näischt anescht. Mee ech wëll, datt Dir d'Aen vun Ärem Geescht ophält, an zousätzlech wäert ech Iech en anert A opmaachen, d'A vun der Wäisheet."

De Sri Yuktsuwar huet mir eng Léier ginn, där hir Wourecht ech selwer erkennen kann. Dofir sinn ech op dëse Wee gaangen, vu deem mech keen réckele kann oder op de falschen Wee féiere kann.

En anert Extrem ass de liberale Libertär, deem allem folgt an un näischt hält!

Well hie sech als oppe fir d'Zukunft a breede Geescht betruecht, seet hien: "All spirituell Weeër si gutt, dofir wäert ech mech un kengem dovunner gebonnen hunn." Awer mat allem Respekt virun all spirituellen Weeër a reliéise Glawen, sollt een net e spirituellen Päiperlek sinn, deem sech stänneg beweegt a flitt a jiddwer Richtung.

Falsche Liberalismus a blanne Fanatismus muss vermeit ginn, a Wäisheet muss amplaz akzeptéiert ginn, fir a spirituellen Ustrengungen erfollegräich ze sinn an de Sënn vum Liewen ze fannen.

All Effort, deem ee fir Gott mécht, gött vu Him gemierkt. Mee ausser wann eng Persoun engem Wee zu Gott folgt, deem op gesonder Argumentatioun baséiert, wäert hire spirituellen Fortschrëtt lues sinn. Éierlech Sichenden kréien e bësse Wëssen, awer déi, déi blann gleewen a mechanesch bieten, kënnen vill Inkarnationen verbréngen, ier se Gott erreechen.

Sicht bis Dir de Wee fannt, deem Ären emotionalen an intellektuellen Neigungen entsprécht, a maacht weider op deem Wee. Ënnersicht alles, wat Dir liest a léiert,

suergfäleg, an akzeptéiert keen Enseignant oder Léier, ouni se op d'Prouf ze stellen.

E Bijoutier kann téscht echte a gefälschte Bijouen ënnerscheeden. Ähnlech kann e richtege spirituellen Enseignant téscht oprechte Sichenden an einfach virwëtzen Individuen ënnerscheeden. Verschidde kréien spirituell Léieren, awer setzen se net an hirem Liewen ëm. De richtege Virdeel vun all spiritueller Instruktioun läit awer doran, hire Geescht opzehuelen an hir praktesch Aspekter am Alldag unzewenden. Iwwer lessen ze schwätzen oder et einfach ze gesinn, stillt den Hunger net. Eng hongereg Persoun muss iessen, bis se satt ass. Wéi d'Spréchwuert seet: "Wien mat senger Zänn esst, profitéiert sech selwer."

Spirituell Sichende müssen als éischt geléiert kréien, Gott kennen ze léieren. Sech als éischt op Suen oder Gesondheet ze konzentréieren ass eng Oflenkung vum Zil. Et ass wouer, datt alles vu Gott kënnt, awer déi, déi als éischt aner Saachen verfollegen, wäerten d'Limiten vun dëse Saachen spieren, och wann se déi rächst a gesondst sinn. De fäerdegen a wëssensräiche spirituellen Enseignant kennt a gär Gott, an hire Wonsch no Gott iwwerschreift all aner Wësch.

E Priedeger huet probéiert mech ze iwwerzeegen, seng spirituell Leedung unzehuelen, a versprach mir dofir eng grouss Unhängerschaft. Mä säin Ugebot huet mech net ugesprach, well mäin eenzeg Zil Gott ass, net Unhänger ze sammeln. Richteg Enseignanten wäerten ëmmer probéieren, an dir de Wonsch ze verankeren, Gott kennen ze léieren; si wäerten dech ni an eng Sackgaass féieren.

De Grondsail vun der Relioun ass d'Harmonie mat Gott. Gottesdénkschter sollten net zu Plazen vun Ënnerhaltung, Danz, Filmvirstellungen oder reegelméisseg soziale Versammlungen ginn. Dës Fräizäitaktivitéiten lenken d'Leit

vu Gott of. Ënnerhalung sollt ausserhalb vun de Gottesdéngschter gehale ginn, déi d'Leit nëmme fir een Zweck besiche sollten: sech mat Gott ze verbannen. D'göttlech Präsenz a Gottesdéngschter ze spieren ass dat primär Zil vum Besuch vun dësen hellege Plazen an helleg Plazen. Dëst ass wat ech vu ganzem Häerz gegleeft hunn a wat ech gelieft hunn.

Wann ech lech vun enger wonnerbarer Fruucht erzielen géif, déi ech entdeckt hunn, a se lech all Dag e ganz Joer laang grëndlech beschreiwen, ouni lech se jeemools schmaachen ze loossen, da wiert Dir net genuch vun hirem Wäert iwwerzeegt. Ähnlech kann d'Héiere vu Priedegten a Virträg iwwer d'Wourecht net den Hunger vun der Séil stillen. Déi, déi sech mam Héiere zefridden sinn, ouni sech ze beméien, Gott kennenzeléieren, kréien nëmme eng falsch Zefriddenheet. Ee muss en déiwen Hunger no Gott spieren, hien eescht a frëndlech sichen. Den Zweck vu reliéise Virträg, Priedegten a Virträg ass et, e wuessend spirituellt Verlaangen no Gott an der Séil z'erwächen.

Vun Zäit zu Zäit begéine ech een, bei deem ech eng Sehnsucht no Gott spieren. Mee Gott kennen ze léieren ass vill méi grouss wéi dat! Dee Sichenden, deen Gott wierklech kennt, gesäit heiansdo dat ganzt Universum mat sengem Liicht gefëllt - wat eng erstaunlech an wonnerbar Erfahrung! Mee dat kann net iwwer Nuecht geschéien. Gott ze kennen erfuerdert eng laang a konsequent Praxis vun deene spirituellen Weeër a Methoden, déi zum Wëssen iwwer dat Göttlecht féieren.

De Wunsch no Gléck ass dee stäerksten vun allen Wënsch. Echt a laangfristegt Gléck fënnt een nëmme bei Gott. Wann Dir seng Präsenz entdeckt, sidd Dir mat immenser Freed gefëllt, eng Freed, déi Dir néierens oder a

soos näischt fannt. Mäi Léiermeeschter, de Sri Yuktiswar, sot mir:

Wann Är Freed un der Kontemplatioun an der spiritueller Harmonie all aner Freed iwwerschreift, hutt Dir Gott fonnt. Wann Dir déi ganz Welt géift kréien, géift Dir net wëssen, wéi Dir domat ëmgoe sollt; Dir géift Iech belaascht a stänneg ängschtlech iwwer alles fillen. Wann Dir d'Liewe vu Kinneken, Präsidente, Präzente a weltleche Prominenz kennt, géift Dir feststellen, datt si onroueg a rosen sinn, vu Welle vu Problemer gehäit a vu Wand vu Suergen vun alle Säiten geplot. Si hunn hir Deeg verbruecht wéi Marionetten an den Hänn vum Schicksal. Awer deen, deen mam Liicht vun der Welt vereenegt ass, ass e wierklech gléckleche Mensch. Och wann hien näischt besetzt, besetzt hien alles, well hien Gléck huet. Deen, deen mat Gott vereenegt ass, huet näischt Angscht, well Gott a sengem Häerz wunnt, an en Häerz, an deem Gott wunnt, ass fräi vu Angscht a Suergen.

All Gottesplazen déngen engem Zweck, an dofir hunn ech se all gär. Wann se Plazen vun der richteger Kommunioun mat Gott ginn, erfëllen se hir erhaben Missioun. Dës Plazen sollten ewéi Bienenstäck sinn, déi mam Hunneg vu Gottes Wëssen gefëllt sinn, an doran läit hir Wichtigkeet a Wäert. Gott huet oprecht Häerzer gär, déi ganz Him gewidmet sinn, an Hie wäert dës Häerzer besichen, och wann hir Besëtzer dobausse ënnert dem oppene Himmel bieden. Wann d'Leit sech versammelen fir ze bieden, sollten se dat aus Léift fir Gott maachen an aus dem Wonsch seng Präsenz ze spieren. Oprecht Sichend sinn net zefridden mat Dogmatismus, Rigiditéit an theologescher Arroganz. Wat hinne wichtig ass, ass eng effektiv Manéier fir sech mat Gott ze verbannen a Gott z'erreechen.

Wann eng Persoun Gott mat ganzem Wiesen gär huet, baséieren all hir Handlungen op der Wourecht, an hir Léift fir Gott erlaabt et hinnen net, d'Leit fir hir eegen egoistesches Interessen auszunutzen oder ze täuschen.

Egal wéi déif d'Däischtert ass, d'Liicht verdreift se wann et beliicht ass. Wa mir d'Luucht vun der göttlecher Léift an eis selwer unzünden, verschwénnt d'Däischtert vun der Ignoranz. D'Wëssenschaft vum spirituellen Yoga hëlleft dem Sucher säi Geescht op Gott ze konzentréieren an d'Léift vu sengem Häerz op Hien ze riichten. Et bitt och eng bewisen, wëssenschaftlech Method fir dem Sucher z'erméiglechen, déi helleg Harmonie z'erreechen, déi néideg ass fir Gott vollstänneg ze gär ze hunn.

Gott huet eis d'Fäegkeet ginn, eis Famill a Frënn gär ze hunn, an mir sollten dës Fäegkeet benotzen, fir Hien ze gär ze hunn, sou wéi mir eis léifst Leit op dëser Äerd gär hunn. Ee sollt fäeg sinn ze soen: "Ech hunn dech gär, Här, wéi e Papp säi Jong gär huet, wéi e Liebhaber säi Léifsten gär huet, wéi e Frënd säi Frënd gär huet. Ech hunn dech gär, well du d'Quell vun all Léift an all Gutt am Existenz bass, a well du mäi Papp, meng Mamm, mäi Frënd, mäi Meeschter, mäi Léifsten, an alles wat fir mech existéiert bass."

Wann een Gott wierklech vum Häerzen gär huet, fillt hien déi Léift fir Hien Dag an Nuecht.

Vill Leit nennen dech haut "mäi Léifsten" oder "mäi beschte Frënd", nëmme fir dech muer aus dem ee oder anere Grond ze verloossen. Dëst ass keng Léift. Déi, deenen hiert Häerz mat Gott gefällt ass, kënnen iergendeen net schueden. Wann Dir Gott bedingungslos gär hutt, fëllt hien Äert Häerz mat senger purer Léift fir alles. Déi Léift geet iwwer d'Kraaft vun all mënschlecher Zong eraus, fir se ze beschreiwen.

E Mënsch kann Gott net ganzhäerzeg gär hunn, ausser hie kennt sech selwer. Dës Selbsterkenntnis geschitt heiansdo onbewosst am déiwe Schlof, wann ee sech vu sengem eegene Wiesen als Geescht bewosst ass. Mee et kann och duerch Meditatioun erreecht ginn. Wann eng Persoun sech selwer als Geescht kennt, huet si d'Präsenz vu Gott an sech entdeckt. D'Reflexioun vum Mound ass net kloer a däischterem oder opgereegt Waasser ze gesinn, awer wann d'Waasseruewerfläch roueg a kloer ass, erschénkt d'Bild vum Mound perfekt. Dëst gëllt och fir de Geescht: wann de Geescht a Friden ass, gesitt Dir kloer dat mondähnlecht Gesiicht vun Ärer Séil, well Séilen Reflexiounen vu Gott sinn. Wann mir - duerch Meditatioun - déi turbulent Gedanken aus dem Séi vum Geescht zéien, gesinn mir eis selwer als eng reng Reflexioun vum göttleche Geescht, a mir realiséieren, datt d'Séil a Gott eent sinn.

Yoga léiert eis och, Energie a Bewosstsinn aus dem Kierper ze zéien an se op hir Quell ze leeden, nämlech Gott. Et léiert eis och, d'Liewenskraaft vum kierperleche Bewosstsinn an dat göttlecht Bewosstsinn ze reguléieren an ze transforméieren.

Wann eng Persoun zu Gott biet, soll hire Geescht a säi Fokus ganz op Him geriicht sinn, ouni un iergendeng aner Saach ze denken an dëse Momenter. Gott kennt eis Gedanken, a mir sollten eis Gedanken während der Meditatioun an dem Gebied op Him konzentréieren. Wann eis Gedanken ufänken ofzewandern - wat hir Natur ass - solle mir se ëmmer erëm op de Fokus an d'Kontemplatioun zrëckbréngen. Wann ech zu Gott bieden, fixéiert sech mäi Geescht op Him. Wann Dir dës roueg Kraaft vum Fokus kultivéiert, wäert Dir feststellen, datt een Dag, egal wéi beschäftegt Dir sidd, Deeg an Nuechte vergoe mat Ärem Geescht, deen a Gott verdéift ass.

Mir müssen och anerer oprichtig gär hunn. Den Duerchschnëttsmensch ass net fäeg zu dëser Aart vu Léift, well hien op säin eegent klengt Ego agespaart ass an dofir nach net gemierkt huet, datt Gott an him an an allen anere Wiesen wunnt. Ech hunn d'Leit gär a behandeln se gläich, well si all spirituellt Reflexiounen vu Gott sinn. Ech kann iergendeen net als Friemen fir mech betruechten, well ech weess, datt mir all Deel vum eenzege göttleche Geescht sinn. Wann Dir déi richtig Bedeitung vun der Relioun verstitt, nämlech Gott kennen ze léieren, da wäert Dir feststellen, datt Hien Äert héicht Selbst ass an datt Hien gläichberechtegt an ouni Viruerteeler a senger ganzer Schöpfung existéiert. Dann wäert Dir fäeg sinn, jiddereen als Äert héicht Selbst gär ze hunn.

Ech versichen net, Unhänger unzezéien, well dat net mäi Liewenszweck ass. Et mécht mir keen Ënnerscheid, ob Honnerte oder Dausende vu Leit meng Virlesunge besichen oder ob d'Plaze eidel bleiwen. An der Wourecht léiwer ech eng Handvoll oprecht Gleeweger wéi Honnerte vu virwëtzen, awer onéierleche Leit. Mäin eenzegt Zil ass et, de Leit ze hëllefen, sech selwer kennen ze léieren. Wann d'Leit realiséieren, datt Gott kennen eng helleg Pflicht an e spirituellt Privileg ass, wäerte mir en neien Sonnenopgang op dëser Äerd gesinn. Bicher, Priedegten a Virlesunge wäerten net méi duergoen, fir de Sucher zefriddenzustellen, deen wierklech d'Präsenz vu Gott spiert. Awer wann se d'Wourecht verstoen, wäerte se d'Liewen fir dat kennen, wat et wierklech ass.

Mir müssen d'Wouchten, déi mir héieren a liesen, uwenden, fir datt se net nëmmen Iddien bleiwen, mä fest Iwwerzeugungen ginn. D'Liesung vun den Hellege Schrëften sollt am spirituellen Sichenden e Wonsch erwächen, Gott kennen ze léieren. Mee et gëtt keen Ersatz fir déif Kontemplatioun, fir dëst nobelt Zil z'erreechen.

Wat wierklech gebraucht gött, ass eng spirituell Erfahrung. Nëmmen déi göttlech Harmonie kann déi déif Langweil verdreiwen, déi aus engem Manktem u Sënn am Liewen entsteet. Eng spirituell Erfahrung ass eng sécher Realitéit a kann duerch deeglech, kontemplativ Reflexioun erreecht ginn. Et ass méiglech, Gott duerch Meditatioun kennenzeléieren. A wann Dir seng Präsenz erlieft, verschwannen d'Zweifel, d'Wollek vun der Ignoranz wäert sech opléisen, an Dir wäert e Fridden spieren, deen Dir nach ni virdru kannt hutt, well de göttleche Fridden ouni Gläich ass.

Et ass Zäit fir d'Leit, d'Wourecht selwer z'entdecken. Wat ech lech soen, kënn Dir och entdecken, wann Dir wëllt. Dës Léiere kënne fir verschidde Leit philosophesch schéngen, awer déi, déi se uwenden, kennen hire Wäert a profitéieren dovun.

Mäi Léierer huet mir bei all neier spiritueller Léier, déi ech vun him krut, gesot: "Du muss dës Wourecht kennen." An dat hunn ech och!

Wéi ech mäi Léierer fonnt an dëse Wee entdeckt hunn, war ech aus menger eegener Erfahrung sécher, datt et e gesonde Wee ass, deen zum Wëssen iwwer Gott an d'Wourecht féiert, an dofir hunn ech mäi ganz Liewen him an dem Déngscht vun der Mënschheet gewidmet.

Fridden sief mat dir, wou och ëmmer du an der grousser Welt vu Gott bass

Ablécker vum spirituellen Wëssen

De Léierer sot zu engem Jünger, deen seng Féierung um
:spirituellen Wee gesicht huet

Verlaangert net no der Unerkennung vun Iech an Äre
.spirituellen Erreeche vun de Leit, mä sicht nëmme Gott

Wann Dir mierkt, datt et Fridden an Iech ass, da mierkt
Dir, datt et Fridden an Harmonie an allem Gutt an der
.Schöpfung ass

Dir wäert Hien an der Schéinheet vun der Natur gesinn,
seng Präsenz a richteger Frëndschaft spieren, a seng Segen
an nobelen Aspiratiounen an éierbaren Absichten erliewen,
fräi vun egoisteschen Ziler. Dir wäert seng Präsenz hannert
.de Schleier vun der Rou spieren

An an all de wonnerbare Saachen

Kloppt eescht un d'Dier an de Schleier gött opgehuewen
an Dir wäert dat glorräichst Gesiicht a senger ganzer Pracht
.a Pracht gesinn

Wann Dir Gott gär hutt, wäert Dir seng Léift spieren, an
näischt anescht wäert Iech täuschen kënnen. Materiell
.Erfarunge wäerten Iech verféieren

Well Dir nach kee spirituellt Gléck geschmaacht hutt,
wann Dir dat maacht, wäert Dir den Ënnerscheid erkennen

Sidd fréi ze wielen. Loosst Iech vun näischt limitéieren, a
loosst Iech vun niemandem kontrolléieren oder Äert Gléck
.stéieren

Äert Selbst ass en eenzelnen Deel vum kosmesche
Ganzen an Dir musst dat perfekt Ganzt fannen, fir e
glécklecht Bewosstsinn ze erliewen an d'Freed vun der
.göttlecher Léift ze schmaachen

Léift aus de Verliese vum Haass a Roserei erausbréngen

Mir froen dech, Här, datt däi Liicht op eis Séilen schénge
soll

An iwwerhäipt Är Léifsten an déi, déi Är Hëllef sichen,
mat Äre räiche Segen

An hie soll d'Gespenster vu Krich, Gewalt an Doud virun
eis ewech halen

An inspiréiert eis, Fridden zu eisem Zil ze maachen

An d'Léift ass eis Versuergung

Eist Zil ass d'Befreiung vu restriktiven Aschränkungen

* * *

Wann eng Persoun nëmme probéiert Suen ze sammelen
a kierperlech Begierden ze erfüllen

D'Gewënn, déi hie mécht, si kleng an onbedeitend

Well den Dag kënnt, wou hien all weltlëch Gewënn
hanner sech léisst

Mee wann hie räich gëtt duerch Gott

Hie wäert méi räich sinn ewéi all d'Kinneken a räich Leit
vun der Äerd

Déi geseent Schätz sinn am Besëtz vun deenen, déi Gott
gär hunn

Déi, déi mat näischt anescht wéi dem Räichtum vun der
Séil zefridden sinn

Wéi se schaffen fir hir spirituellt Neigungen
z'entwéckelen

A fir hir Sehnsucht no der Quell vun hirem Liewen ze
ernähren

An d'Operstéiung vun der Léift aus den Déiften vum
Haass a Béiswëllegkeet

Si erhiewen hiert Bewosstsinn iwwer eng schmuel
weltlëch Iwwerleeungen

Zum Horizont vu Fräiheet, Fridden, Liicht a Freed

Si realiséieren hir grenzelos Ausdehnung

Si erliwwen erneiert Perceptiounen a Wëssen

An wéi se d'Somen vu gudde Gedanken an Doten säen

An de Raim vun hirem Bewosstsinn

Hir Abléck ginn opgemaach

An hir kognitiv Fäegkeete ginn aktivéiert

Philamson, hir richteg Essenz

Si fannen d'Kinnekräich vu Gott an sech selwer

Mir froen den Allmächtege Gott, eis ze leeden, fir datt
mir eis erneiere kënnen

A mir bréngen eist spirituellt Wiesen aus den Dungeons
vun der Däischtert eraus

An d'Räim vun der Fräiheet, der Rou an de Luuchte vum
Wëssen

Frësch Uebst a Geméis si wichteg Nährstoffer

Aus enger Virliesung iwwer Ernährung

Geliwwert zu Encinitas, Kalifornien - Juni 1940

Fleeschprotein ass net déi eenzeg wichteg Energiequell

E puer vun de Mineralsalzer, déi an ongekachtem

.Geméis an Uebst fonnt ginn, sinn och wichteg Quellen

Während e groussen Deel Fleesch eng bedeitend Quantitéit un Energie liwwert, liwwert Fleesch keng Energie méi, wann et iwwer eng länger Zäit d'Ernährung dominéiert.

Ausserdeem kann eng exzessiv Proteinzufuhr zu Proteinvergëftung féieren, enger Quell vu Middegkeet a Krankheet. Kuerz gesot, ze vill Protein ass genee sou .schiedlech wéi ze wéineg

Wann Dir vun der Middegkeet lass wëllt ginn, läit eng Léisung an der richteger Ernährung. Fleesch kann zwar temporär Energie liwweren, awer et bréngt vill Gëftstoffer an de Kierper. Méi réi, ongeacht Liewensmëttel ze iessen reduzéiert d'Gefüll vun Erschöpfung an Dir füllt Iech voller .Energie

Jusen bidden e wesentlechen Energieschub, awer ganz Uebst a Geméis bidden e vill méi héije Nährwäert. Wéi och ëmmer, verschidde Leit wëllen einfach net d'Zäit huelen, se .an dëser Form ze konsuméieren

Den Verdauungssystem extrahéiert chemesch Substanzen a verdeelt se op déi entspriechend Zelltypen am .ganze Kierper

De Kierper besteet aus verschiddene chemeschen Elementer, an d'Liewensmëttel mussen d'Defiziter un dësen .Elementer all Dag opfëllen

Déi deeglech Ernährung soll ausreechend Quantitéiten u Proteinen, Vitaminnen, Mineralstoffer, e puer Fetter an Ueleger, an eng adäquat Quantitéit un natierleche Kuelenhydrater enthalen, während raffinéiert Stärke a .raffinéiert Zocker sou vill wéi méiglech miniméiert ginn

Eng gutt Energiequell ass eng Mëschung aus Orangensaft a gemuelene Mandelen, well Mandelen besser .verdaut ginn, wa se mat Orangensaft gemëscht ginn

Et ass och wichteg vill Flëssegkeet ze drénken. Wann
kee qualitativ héichwäertegt Waasser verfügbar ass, si
frësche Fruuchtjus, Kokosnosswaasser a Waassermeloun
.exzellente Ergänzungen a partiellen Ersatz fir rengt Waasser

An Zukunft wäerten d'Leit méi dacks Uebst- a Geméisjus
konsuméieren, wéinst de Gesondheetsvirdeeler, déi dës
.Jusen hunn

Souwuel Inferioritéitskomplexer wéi och
.Superioritéitskomplexer si schlecht

En Inferioritéitskomplex ass genee sou schlëmm wéi e
Superioritéitskomplex, well een, deen sech mannerwäerteg
fillt, net fäeg ass, seng Iwwerleeënheet ze weisen, déi an
.him ass

De Mënsch, well e vun enger spiritueller Natur ass, ass
mat engem hellege Funken ausgestattet, an et ass falsch a
fehlerhaft ze denken, datt hie niddreg ass oder ze denken,
datt hie méi héich ass wéi jiddereen a sech wéi een ze
.verhalen, deen keng Dignitéit oder Hierkonft huet

Wann eng Persoun Stolz weist, verdeckt den décke
.Schiert vum Stolz d'Liicht vu Gott an der Séil

Dofir sollten déi zwou Kniet zesumme vermeit ginn, well
.béid Hindernisser fir de spirituellen Fortschrëtt sinn

Loosst eis spieren, datt Gott mat eis ass, eis inspiréiert a
.leet, an datt Hien déi gréisst Léift an eisem Liewen ass

Déi, déi Gott kennen, fille sech als Dénger vun all
.Mënsch a mengen net, datt se besser si wéi anerer

Den Inferioritéitskomplex gëtt mat deenen a Verbindung
bruecht, déi schwach Iddien an e schwacht
Ënnerbewosstsinn hunn, während de Superioritéitskomplex
.aus haassvollem Stolz a falscher Arroganz entsteet

Béid Kniet sinn zerstéierend fir de spirituellen Wuesstum
a baséieren op Illusioun an Ignoranz vun der Wourecht,
anstatt op engem gesonde Verständnis an engem korrekten
.Uerteel

Selbstvertrauen muss kultivéiert ginn, andeems ierflech
mënschlech Schwächen iwwerwonnen ginn. Déi, déi et
wëllen, sollten sech beméien, seng Séissheet duerch konkret
Leeschungen an hirem Liewen ze erliewen, andeems se
sech doduerch mat Gottes Hëllef vun de Komplexen vun
.Inferioritéit an Arroganz befreien

D'Geheimnis an d'Quell vun der Vitalitéit

De Kierper brauch e puer Stonne fir Liewensmëttel an
Energie ëmzewandelen. Mee alles wat de Wëllen stimuléiert
.an aktivéiert, generéiert direkt Energie

Willenskraaft zitt Vitalitéit aus de Kierperzellen an aus
dem Energiereservoir vum Gehir, wou Energie, déi aus dem
.lessen gewonnen gëtt, gespeichert gëtt

De Wëllen zitt och nei Aktivitéit vun der kosmescher
.Quell iwwer d'Reckmark an de Kierper

Dofir läit de Geheimnis vun der Vitalitéit doran,
d'Energie vun enger Persoun ze erhalen an duerch
.Willenskraaft nei Energie an de Kierper ze bréngen

?Wéi gëtt dat gemaach

Éischtens, muss een fräiwëlleg a fräiwëlleg handeln.
Wann et eppes Wäertvolles ze maachen ass, soll et
.fräiwëlleg a fräiwëlleg gemaach ginn

Wann Dir fräiwëlleg schafft, hutt Dir eng méi grouss
Quantitéit un Energie, well Dir net nëmmen Energie aus den
Nerven am Gehir zitt, mä och e grouss Floss vu kosmescher
.Energie an de Kierper unzitt

Eng Fra, déi e leckert lessen fir hire Léifsten preparéiert,
.ass voller Gléck a Vitalitéit

Mee wann hatt gezwonge gëtt géint hire Wëllen ze
.kachen, fillt si sech vun Ufank un midd

Dofir bréngt Willenskraaft Energie

:Kuerzgeschichte

Eemol hunn ech mat engem Frënd iwuer Hellegen
geschwat. Mäi Frënd war Broker, an hien huet mäin
Enthusiasmus net gedeelt. Amplaz sot hien: "All déi, déi Dir
Hellegen nennt, sinn eigentlech Scharlatanen, déi Gott net
kennen." Ech hunn net mat him gestridden, mä d'Thema
gewiesselt, a mir hunn ugefaang iwuer de Brokerage-Beruff
ze schwätzen. Nodeems hien mir vill driwuer erzielt huet,
hunn ech sanft gesot: "Wësst Dir, datt et keen eenzege
vertrauenswürdege Broker gëtt, deen all Léigner sinn?" Hie
gouf rosen an huet rosen geäntwert: "A wat wësst Dir iwuer
Broker?" Ech hunn geäntwert: "Dat ass genau dat, wat ech
gemengt hunn. A wat wësst Dir iwuer Hellegen?" Hie war
sprachlos. Ech hunn roueg a frëndlech weidergesot: "Ech
weess näischt iwuer Brokerage, an Dir wësst näischt iwuer
".Hellegen

Engelen vun der Energie

Gott huet eis als Engelen vun der Energie geschaf

A mir hunn a kierperleche Kierper placéiert

Mir hunn eis ganz Opmierksamkeet op fragil Kierper
konzentréiert

An mir hunn déi spirituell Séil vergiess, déi mat der
Energie vum kosmesche Liewen gelueden ass

Elo musse mir eis wierklech konzentréieren

Fir e Gefill vu komplettem Bewosstsinn erëmzefannen

D'Wuerzel vum Erfolleg läit an der wuessender
spiritueller Abléckung

Duerch déi mir eiser immaterieller Natur bewosst ginn

An datt d'Bild vu Gott an eis wunnt

Déi éischt Blumm am Gaart vun der Spiritualitéit ass
d'Blumm vum Glawen an der Hoffnung

D'Fruucht ass awer tatsächlecht Wëssen, dat duerch
.Selbsttestung gewonnen gött

Sidd optimistesesch a wësst, datt déi gutt Saachen a
Segen vum Liewen op Iech waarden

Soulaang Dir mat Éierlechkeet an Engagement schafft

Fir dat verluerent göttlecht Ierwen erëm hierzestellen

E wierklech spirituellen Mënsch ass e ausgeglachene
Mënsch

Een deen sech zefridden fillt, eng gutt Gesondheet huet
a wuessend Abléck huet

Hie besëtzt de Räichtum vun der Séil an d'Schätz vun
der Wäisheet

Hie ass zouversiichtlech, datt göttlech Hëllef kënnt

Egal wéi haart d'Liewen ausgesäit a wéi onglécklech
d'Ëmstänn sinn

D'Gesicht vu Gott gött eis an der Schéinheet vun der
Natur opgedeckt

A seng Stëmm schwätzt zu eis duerch delikat, raffinéiert
Melodien

An aus de séissen, sanfte Stëmme vu Liebhaber
An duerch déi kléngend Stëmm vun der Pflicht
Den Ureiz, deen eis zu Gutt a Fridden dréit
Gléck a Wëssen sinn d'Stëmm vu Gott
Déi eis oprufft, an dat geseent Haus zrëckzekommen
En Haus vu Rou a Fridden am Geescht
A fir seng séiss Präsenz ze genéissen
An hir onvergläichlech, iwwerleeën Schéinheet

D'Welt ass onheemlech täuschend, a mir müssen se och
esou ugoen. Wa mir hir Täuschungen an Illusiounen net als
.éischt iwwerwannen, kënne mir kengem aneren hëllefen

Mir müssen eis drun erënneren, datt an der Einsamkeet
vun engem fokusséierte Geescht d'Fabrëck vun alle grouse
Leeschtungen läit. An an dëser wonnerbarer Fabrëck musse
mir stänneg d'Muster vun eisem Wëllen zesummeweben, fir
all negativ Ëmstänn ze iwwerwannen oder effektiv domat
.ëmzegoen

De Wëlle muss stänneg trainéiert a geübt ginn

De Mënsch huet vill Méiglechkeeten, an dëser
ierdescher Fabrëck ze schaffen, soulaang hie seng Zäit net
.verschwendt a seng Energie net ëmsoss verschwendt

Nuets zéien ech mech vun de weltlëche Fuerderungen
zrëck, fir bei mir selwer ze sinn

Wäit, wäit ewech vun der Welt

Eleng mat mengem Wëllen a menger spiritueller
Einsamkeet

Wou ech meng Gedanken an déi Richtung riichten, déi
ech wëll

Ech hunn d'Entscheidung ganz déif am Häerz getraff

Wann ech mäi Wëllen motivéieren, fir mech un
gesonden an nätzlechen Aktivitéiten ze bedeelegen, da
bréngt dat mir Erfolleg. Op dës Manéier hunn ech mäi Wëllen
schonn oft effektiv agesat. Dëst gëtt awer nëmme mat enger
.konsequenter Benotzung vum Wëllen erreecht

Wat e wonnerbart Gefill wäerts du hunn, wann s du fäeg
bass ze soen an ze bestätegen: "Mäi Wëllen, gelueden mam
göttleche Wëllen, wäert fir mech dat erreechen, wat ech
"!wënschen

Wann eng Persoun selbstgefälleg gëtt an alles dem
göttleche Wëllen uvertraut, ouni säin eegene Wëllen ze
benotzen, deem Gott him ginn huet, kritt si net dat Resultat,
.dat si sicht

D'göttlech Kraaft wëll Iech aus eegenem Wëllen hëllefen

Mir müssen de Gedanke vun eis aus verbannen, datt
Gott, mat senger Muecht a senger iwwernatierleche Kräften,
wäit ewech vun eis ass a verstoppt ass an de wäiten
Himmelshéicht, a mir däerfen net vergiessen, datt de
göttleche Wëllen hannert eisem mënschleche Wëllen läit,
awer datt déi mächteg Kraaft, wéi en Ozean, deem
iwwerfléisst mat senger Gezäiten an Ausdehnungen, net
kënnt, ausser de Geescht ass op an d'Häerz ass
.empfänglech

Bidden

O Universalamm

Déi eenzeg Flam an eisen Häerzer ze sinn

An d'Däischtert vun eise Séilen ze verdreiwen
An an eisen Tréinen vun der Léift fir dech
Wäscht eis Léift fir weltlëch Saachen ewech
An mir freeën eis, mat Iech averstanen ze sinn
Verdreiwt eis Trauregkeet a Leed eemol fir ëmmer
Maacht eis kleng Häerzer zu engem grouse Häerz
Et deckt Är ganz Präsenz of
An am Spigel vun Ärer göttlecher Natur
Loosst eis eis selwer als perfekt a reng gesinn
Méigen d'Flammen vun eiser Léift fir dech héich opstoen
Iwwer de Flamen vun den ierdesche Begierden
Milliounen Versuchungen verkleeden sech als du
An et täuscht eis stänneg

* * *

!Komm, o reng a perfekt göttlech Freed
Gitt an d'Tempelen vun eiser Sehnsucht no dir eran
Loosst de Planéit friddlech sinn
An eise Bierger, an den donkelen Nuechte vun der
Ignoranz
Mee Hie soll eis féieren a sécher zrëckbréngen
!An ären sécheren a geschützten Hafen
Geflüster aus der Éiwegkeet
Den éischte Quatrain vum Khayyam

Iwwersat vum Edward Fitzgerald an erkläert vum
Meeschter Paramahansa

Dem Omar Khayyam säi Ruhm am Westen baséiert op
der Fitzgerald senger Iwwersetzung vu senger Quaträiner aus
der Mëtt vum 19. Joerhonnert, déi als déi bescht
.Iwwersetzung op Englesch jee gëllt

De Léierer Paramahansa huet den Omar Khayyam als ee
vun de groussen Mystiker a mat engem héije Grad u
Selbsterkenntnis ugesinn, an datt hie Symbolik benotzt huet
fir seng spirituellt an erfahrungsorientéiert Erfahrung
auszedrécken, an datt hie grob falsch verstanen gouf, an
datt d'Fuerscher net déif genuch gegruewen hunn fir seng
spirituell Philosophie ze verstoen, déi hien an de Quaträiner
.deposéiert huet

Waacht op! fir de Moien an der Schossel vun der Nuecht

Huet de Steen gehäit, deen d'Stären op d'Flucht bréngt

An kuckt! de Jeeër vum Osten huet gefaangen

Dem Sultan säin Tuerm an enger Schlaang vum Liicht

:Arabesch Iwwersetzung

Waacht op, well de Moien huet e Steen an d'Schossel
vun der Nuecht gehäit

D'Stäre komplett zerstreuen

An hei ass de Jeeër vum Osten

Hien huet den Tuerm vum Sultan eruewert

Mat enger Schnouer vu Liicht

:Erklärung an Interpretatioun

:Erklärung vun de Bedeitungen

Moien: Et ass den Ufank vum Erwäachen aus der
illusoirescher ierdescher Existenz

D'Gefäs vum der Nuecht: d'Däischtert vum der Ignoranz,
déi déi onstierflech Séil am enke, limitéierte mënschleche
.Bewosstsinn agespaart huet

Steen: Geeschtlech Verfeinerung

Stären: De verlockende Schimmer vu materielle
Begierden

Jeeër vum Osten: Déi mächtig ëstlech Wäisheet, déi
d'Iwwerreschter vum Illusiounen zerstéiert

Eng Schlaang vum Liicht: de Glanz vum der geseenter
Wäisheet, déi déi ënnerdréckend Däischtert zerstéiert, déi
d'Séil gefaangen a gefesselt huet

:Interpretatioun

:Déi bannenzeg Rou flüstert

Waacht op! Verléisst de Schlof vum der Ignoranz, well"
d'Muereszäit vum der Wäisheet ass gebrach. Schmeisst dat
däischtert Gefäss vum Onbekannten mam Steen vum der
spiritueller Verfeinerung, fir et ze zerstéieren an déi
däischer, glänzend Stäre vum den langweilige materielle
".Begierden ze verstreeten

Kuckt d'Liicht vum der ëstlecher Wäisheet, de Jeeër an"
Zerstéierer vum Illusiounen, well et den torenhéijen Tuerm
vum Geescht mat enger Liichtschnouer gegraff huet, a seng
beschränkend materiell Däischtert verdriwwen huet, se
".komplett verdriwwen huet

O Awunner vum der Stad vum den Illusiounen, gitt de"
Schlof op! Well de Sonnestrahl vum der spiritueller Botschaft
".vum der bannenzeger Wäisheet ass erschéngen

Léiert wéi Dir de feste Steen vun der spiritueller
Verfeinerung benotze kënnt, fir dat däischtert Gefäss vun
der Ignoranz ze brieche an de Wonsch no temporäre
.materielle Freed dovunner ze verdreiwen

Léiert eng Lektoun vum Jeeër vun der Wäisheet, deen"
stänneg no Séilen sicht, déi no Liicht verlaangen an no
Wourecht sichen, fir se mat enger Aura vu glorräichem
".Glanz, dem Glanz vun der éiweger Fräiheet, ze ëmginn

D'Réckkehr vum verluerene Jong

Eemol, viru ville Joren, hunn ech ee vu menge Schüler
an déi entgéintgesate Richtung goen gesinn

Well ech déi inévitable Konsequenze vu senger
Handlungen erkannt hunn, hunn ech probéiert hien mat all
logesche Mëttelen ze iwwerzeegen, säi Wee opzeginn, awer
.ech hunn festgestallt, datt ech him net hëllef konnt

Well hie wollt de Wee vum Béisen weiderfueren

:Schlussendlech hunn ech mir selwer gesot

".Well hie dat wëll, loosse ech hien eleng"

Mäi Léift a meng Suerg fir hien koumen séier zréck, dofir
hunn ech mech ënner engem Feigebam gesat a mech
.virgestallt, wéi hien ass

Mat staarkem Enthusiasmus hunn ech him ëmmer erëm
:déi folgend intellektuell Botschaft geschéckt

Gott huet mech gefrot, dech ze froen, deng Meenung"

".iwwer dat, wat s du maache wëlls, z'änneren

Owes huet e staarkt intuitiv Gefill, dat ech a mengem
Kierper a Geescht gefillt hunn, mech dozou bruecht ze
.gleewen, datt hie wierklech zréckkéim

Plötzlech ass de "verluerene Jong" opgedaucht,
nodeems hien heemkomm war. Hie begréisst si mat enger
:Verneigung a sot

De ganzen Dag laang, wou ech och ëmmer gaange sinn"
a wat ech och ëmmer gemaach hunn, hunn ech däi Gesiicht
"?gesinn." Wat heescht dat

Ech hunn geäntwert: "Gott huet dech duerch mech
".geruff. Dat war säi Ruff, net mäin

Mäi Wonsch war net duerch Egoismus motivéiert, mee
ech war fest entschloss net ze goen

Dës Plaz bleift op bis Dir zrëckkënnt

Dës Zort Design kann enorm Ännerunge mat sech
!bréngen. Et ass wierklech eng erstaunlech Kraaft

Wann Dir Äre Kurs festgeluecht hutt an decidéiert, Äre
Wee weiderzeféieren, musst Dir Äre Wëllen aktivéieren an
eng praktesch Ustrengung maachen, an Dir wäert dann
feststellen, datt all d'Elementer vum Erfolleg Iech vun do
.kommen, wou Dir wësst a wou Dir net wësst

An Ärem Testament, gelueden mat göttlecher Energie,
läit d'Äntwert op Är Gebieder

Wann Dir dëse Wëlle benotzt, maacht Dir d'Fënster op,
duerch déi Dir eng Äntwert op Är Gebieder kritt

Dat ass meng eegen Erfahrung. Fréier hunn ech
probéiert e puer Saachen ze maachen, just fir mäi Wëllen ze
testen, awer elo maachen ech dat net méi, well ech
d'Resultat am Viraus kennen: alles wat ech wëll, gëtt dem
.Allmächtege Gott erreecht

"Aus dem Buch "D'ultimativt Zil vum Mënsch

Loosst eis Gott zum Schäfer vun eise Séilen maachen

An dat göttlecht Liicht ass de Scout
Op den däischeren Weeër vum Liewen
Hie ass d'Leedungslicht an den Nuechte vun der
Duercherneen
An d'Sonn vun der Sécherheet an de Stonnen vun der
Wachheet
An de Leedstär am Mier vun der Däischtert vun der
ierdescher Existenz
Loosst eis ëm Seng Hëllef froen a seng Inspiratioun
sichen
Well d'Welt wäert weiderhin hir Héichten an Déiften
hunn
Seng Evenementer sinn turbulent wéi rasend Wellen
?Wou kréie mir d'Orientéierung
Et ass net an eisen onbestännegen, viruerteelten
Gewunnechten
Och net vun eiser Ëmwelt, déi ënner Aflëss steet
Weder aus eise Länner nach aus eiser Welt
Éischer ass et d'Stëmm vun der féierender Wourecht
Aus den Déiften vun der Séil erauskommend
An all Moment denken ech nëmmen un Gott
Ech hunn him meng Séil iwwerginn
Ech hunn him mäin Häerz uvertraut
Ech hunn meng Léift a meng Sehnsucht op hie geriicht
Mir sollten näischt méi vertrauen wéi Gott

An datt mir deenen vertraue sollen, déi säi Liicht
offenbaren

Dat Liicht ass mäi Guide

Et ass meng Wäisheet a meng Léift

Déi onbesiegbar Kraaft

An d'Wourecht, déi net iwwerschratt ka ginn

Elo a fir ëmmer

Et gött Leit, déi sou extrem an hirem Denken sinn, datt
se gleewen, datt se, fir am Liewen erfollegräich ze sinn, wéi
.eng Maschinn ouni Ophalen musse schaffen

Op der anerer Säit ginn et Leit, déi net manner extrem
sinn ewéi si, well wann se sech fir spirituell Saachen
interesséieren, verléieren se de Wonsch no allem anere, an
.dat ass eng falsch Positioun

Si gleewen zum Beispill, datt et net néideg ass, eppes ze
maachen, wat intensiv Konzentratioun a kierperlech
Ustrengung erfuerdert, a si roden Asketismus an d'Verzicht
op all materiell Saachen. Mä dës Astellung verstoppt
.intellektuell Stagnatioun

Ënnert engem Mantel vu falscher Spiritualitéit

Ech hunn festgestallt, datt grouss Enseignanten ganz un
der Welt interesséiert sinn, awer ouni sech un si ze bannen.
Wann mäi Enseignant eppes Schéines krut, huet hie sech
drëm gekëmmert a geschützt, awer wann et futti oder
beschiedegt gouf, huet hie gelacht a gesot: "Mäin Interessi
drun ass opgehalen, well et ze vill vun menger
Opmierksamkeet ageholl huet." Hie war distanzéiert, well hie
.fräi war

Ech fille mech genee sou wéi ech schätzen, wat Gott mir
.gëtt, awer ech vermëssen et net, wann ech et verléieren

Eemol huet mir een e schéine Mantel mat engem Hutt
geschenkt, an et war en deieren Set, ech war frou, mech
drop ze këmmen an en virum Räissen an Dreck ze
schützen, bis ech genuch dovunner hat a gesot hunn: "Oh
"!Gott, ech brauch dëse Stress net

Eines Daags sinn ech an eng Konferenzhal zu Los
Angeles gaangen, fir eng Virlesung ze halen, an direkt wéi
ech ukomm sinn a mäi Mantel ugefaangen hunn auszedoen,
hunn ech déi göttlech Stëmm héieren soen: "Huel all
d'Saachen mat, déi an de Manteltaschen sinn." Also hunn
.ech et gemaach

Nom Virtrag sinn ech zréck an de Mantelraum gaangen
an hunn festgestallt, datt de Mantel - Gott soll dech schützen
.- verschwonne war

Ech war ganz opgeregt doriwwer, dofir sot een: "Maach
der keng Suergen, mir kafen dir en anere Mantel." Ech sot:
"Ech sinn net opgeregt, well ech de Mantel verluer hunn,
mee well déi Persoun, déi de Mantel geholl huet, net och den
".Hutt geholl huet, deen perfekt zum Mantel passt

Mir däerfen eis net vun eisen Emotiounen kontrolléieren
loossen. Wéi kann eng Persoun glécklech sinn, wann si sech
?nëmmen ëm hir Kleeder an aner Besëtz këmmert

Dat heescht net, keng propper an uerdentlech Kleeder
unzedoen oder d'Haus ze botzen an opzeräumen, mee
éischer net ze vill un dës Saachen gebonnen oder domat
.obsesséiert ze sinn

Wéi ech op eng Owesiessen invitéiert gouf an alles ganz
elegant a gutt arrangéiert war, hunn ech den Owesiessen
immens genoss, awer eis Gastgeber waren extrem nervös,

aus Angscht datt net alles no Plang géif lafen, an dofir hunn
.si d'Atmosphär mat hirer Besuergnëss verduerwen

Déi, déi iwwerempfindlech sinn, spieren dacks d'Angscht
an d'Onbequemlechkeet vun aneren. Firwat déi Angscht an
d'Onsécherheet? Mir sollten eist Bescht maachen, dann
raschten an anerer raschten loossen. Mir sollten d'Saachen
hiren natierleche Laf goe loossen, ouni se ze forcéieren, an
.dann wäerten déi ronderëm eis och Friden fannen

Parmenidesch Ernten

Hannert dem mënschleche Wëllen läit de göttleche
Wëllen an den Zweck vum onlimitéierte Floss vun der
kosmescher Energie

Et ass fir alles ze weisen, wat gutt a nätzlech am Liewen
ass

Aus dësem Grond, wien standhaft a konsequent mam
.héije Wëlle bleift, kritt Erfolleg mat Gottes Hëllef

Willenskraaft ass Energie a Wonsch, déi op d'Erreeche
vun engem spezifesche Zil geriicht sinn

Näischt kann ouni Willenskraaft gemaach ginn;
tatsächlech kann net emol eng einfach Bewegung am Alldag
.ouni de Gebrauch vu Willenskraaft geschaf ginn

Déi meescht Leit maachen net-essentiell Saachen a
.konzentréieren hir Efforten net op eng konstruktiv Manéier

Wonsch ass anescht wéi Wëllen, obwuel Wonsch als
Katalysator fir de Wëllen dënge kann

Fir d'Entwécklung vu Willenskraaft muss een als éischt
Entschlossenheet hunn a Perceptioun,
.Ënnerscheidungsverméige a Wäisheet benotzen

Döst gëtt gefollegt vun Training a bewosster Notzung
vum Wëllen fir dat gewënscht Zil z'erreechen

D'Rees an d'Ustrengung musse weidergoen, bis d'Zil
erreecht ass

Wann een sech entscheet, en nobelt Zil z'erreechen, ass
.et net ubruecht, opzehalen, et ze probéieren

Oder hie kéint sech ënner ongënschtegen Ëmstänn
erginn

Wann de Bewosstsinn am Aklang mam héije Wëllen an
dem Gedanken ass a sech ouni Ënnerbriechung op eng
bestëmmt Iddi konzentréiert, gëtt d'Willenskraaft mat der
grenzloser an onerschöpflecher kosmescher Aktivitéit
.gesättigt

De mënschleche Wëllen, deen duerch Ignoranz a
Begierden gesteiert gëtt, bréngt sengem Besëtzer Péng a
Problemer

Fir dat richtegt Gléck ze schmaachen, müssen déi gutt
Wënsch déi schlecht iwwerwannen, an de Wëlle muss an déi
richteg Richtung op d'Quell vun der Wourecht an den
.Urspronk vun allem Gutt am Existenz geriicht sinn

Firwat soll een sech dovunner ofhalen, falsch
Zeienaussoen ofzeginn? Well Falschheet Heuchelei a
Bedruch férdert

Verrot ass eng vun de gréisste Sënnen an den Ae vu
Gott. Een falsch ze beschëllegen, fir perséinleche Gewënn
oder aus Rachebedürfnisser, ass eng Form vu Meineid. Wann
jidderee sech un dës Praxis hält, géif Chaos an Anarchie
.ënner de Leit herrschen

Falsch Aussoen géint eng aner Persoun nozelauschteren
ass eng Ënnerstëtzung vum falschen Zeien a Bedeelegung u

sengem schändleche Verhalen, an dëst Nolauschteren an
Ënnerstëtzung wäerten onvermeidbar an en internen
emotionalen Konflikt auswierken, deem de Friden vun der
.Séil zerräisst an d'Rou vum Liewen stéiert

Och wann et temporär gerechtfäerdeg ass, wäert
d'Aktioun schlussendlech staark géint d'Aktioun goen a Leed
a psychologesche Péng verursaachen, déi d'Bewosstsinn
.stéieren an d'Gewësse schloen

Näid huet och schiedlech a schlëmm Konsequenzen,
well et dem neidesche Mënsch perséinlecht Leed bréngt,
well d'Gedanken a Gefiller, déi eng Persoun lassléisst, bei hie
.zréckkommen

Wien Léift a Altruismus gött, kritt am Géigenzuch
Häerzegkeet an altruistesche Behandlung, während wien
Gedanken vu Gier, Egoismus an Näid ausschéckt, dës
.Saachen am selwechte Mooss iwwer sech selwer bréngt

?Firwat soll eng Persoun net klauen

Wéi géif d'Welt ausgesinn, wann jidderee vum Klauen,
Rauben an Erpressung géif liewen? An deem Fall géifen déi
grausamst a schrecklechste Verbrieche begaangen. Et
géif hefteg Kämpf ginn, fir Besëtze ze schützen an déi geklaut
.Wueren erëmzefannen

Déifstall ass eng Handlung, déi géint sozial Normen
verstéisst an anerer hir Rechter beréiert, an dofir ass et
géint d'Gesetzer vun der Existenz, an d'Gesellschaften hunn
net déi entspriechend Aariichtungen an effektiv Methoden fir
.mat den Täter ëmzuegoen

Wann Déif agespaart sinn, kënnen hir al Gewunnechten
ëmmer méi verankert ginn, a si kënnen och nei schlecht
Gewunnechten entwéckelen, wa se mat anere Kriminellen
ëmgoen. Wann dëst geschitt, wäerte se bei hirer

Fräילוossung vill méi schlecht drun sinn wéi virun der
.Prisongsstrof

Mir froen dech, Här, eis ze seenen, fir datt mir net
Béises héieren, Béises gesinn, Béises schwätzen oder Béises
.ootmen

Mir beréieren weder d'Béist, mir spieren et weder, mir
denken et weder, mir dreemen et weder

:D'Kräften, déi mir all Dag benotzen

Eis sensoresch Wahrnehmungen

an eis Gefiller -

an eis Intelligenz -

Alles ass vu Gott ausgeléint, a mir kënnen keng eenzeg
Sekonn ouni Hien liewen

Mä, während mir seng Gaben benotzen, denke mir net un
hien, wéi mir et sollten, a mir gi him och net déi
.Opmierksamkeet, déi hie verdéngt

Mir verfollegen éischer sinnlech Freed a weltlëch
Ambitiounen a kompletter Ausrichtung an totaler
.Verbindung mat der materieller Welt

Dëst ass d'Ursach vun all eisem Péng a Leed

Gott huet eis no sengem Bild geschaf, an dofir kënnen
mir de Goût vum richtege Gléck net kennen, ausser mir
entdecken seng Präsenz an eis a schmaachen den Nektar vu
.sengem Gléck an eise Séilen

Mir kënnen och net déi geseent Kraaft hunn, déi néideg
ass, fir mat eisem Wëllen dat ze kréien, wat mir all Dag
.brauchen

Wann mir net realiséieren, datt Gott d'Quell vun där
Kraaft ass, musse mir eis op Hie verlossen an eis un Hie
.wenden

Mat Häerzer dankbar fir all d'Seegen, déi Hien eis an
engem kontinuéierleche Stroum iwwerschëddt

Wann Dir dankbar sidd, wäert ech Iech sécherlech [zu
Gonschte] erhéijen

Wann eis Häerzer mat Dankbarkeet géintiwuer dem
Generéisten Giewer iwwerlafen, ginn si zu hellegen
Tempelen fir seng gloriäus Präsenz, an dat ass déi gréisst
Leeschtung, déi ee ka erreechen, well den Zweck vum
Liewen ass, datt de Mënsch a Harmonie mat sengem
.Schöpfer ass, sech bei Him néierkënnt a Hien kennt

Sicht als éischt d'Kinnekräich vu Gott a seng}
{Gerechtegkeet, an all dës Saache ginn Iech derbäigesat

Wann mir stänneg un Gott denken a gutt un hien
denken, wäerte mir feststellen, datt hien eis Léifsten ass,
datt mir seng Erwählten sinn an datt mir un senger
.Generositéit deelhuelen

D'Kinnekräich vu Gléck, Léift, Liicht a Guttheet

Wann mir Gottes räich Segen iwwerdenken, vun deenen
dee gréissten d'Méiglechkeet ass, d'Fräiheet vun der Wiel ze
notzen, fir de richtegen Wee ze verfollegen, deen zur
Konformitéit mat méi héijen Ziler féiert an zur Erreeche vu
geeschtegem Gléck, gëtt all Dag mat erneierter
bannenzeger Freed gefëllt, a mir spieren e geseenten
Stroum, deen an eist Liewen fléisst, sou datt Dankbarkeet
.eis Häerzer fëllt, an d'Liewen Geschmaach a Sënn huet

Déi Persoun, déi duerch kontemplativt Denken dat
göttlecht Gesetz ka gesinn, dat op eng mysteriéis Aart a

Weis funktionéiert, héiert ni op, sech virun deem ze luewen,
ze danken an ze demütigen, deem all Léift, Luef a
.Dankbarkeet zoustinn

Loosst eis un Gott denken, d'Quell vun allem Gutt am
Existenz, a loosst eis eis Erënnerung mat oprechter Léift
.vermëschen, déi aus den Déifte vun eisem Häerz kënnt

Zu Gott, aus deem d'Liewe fléisst, d'Léift straalt, a
Segen ouni Ophalen erausfléissen

Loosst eis mat Léift un all déi denken, déi eng Käerz fir
d'Mënschheet ugefaangen hunn, oder gutt Somen an de
Buedem vun der Welt geséit hunn, oder erliichtert Iddien
verbreet hunn, oder gutt Doten an edel Verhalen
.encouragéiert hunn

Loosst eis eis Häerzer fir d'Léift opmaachen, loosst eis
eis Geescht empfänglech fir opklärend Inspiratiounen
.maachen, a loosst eis Gott ëm Hëllef a Féierung froen

An deem wat mir denken a maachen

Angscht vergëft d'Häerz

De mënschleche Geescht ass e risege Späicher vun
Energie oder vitaler Aktivitéit

Dës Aktivitéit gëtt stänneg a Muskelbewegungen, der
Funktoun vum Häerz, de Longen an dem Zwerchfell, dem
Zellstoffwiessel, de chemesche Reaktiounen vum Blut an an
der Funktioun vun de motoresche sensoresche Organer
. (Nerven) benotzt

Zousätzlech gëtt eng grouss Quantitéit u vitaler Energie
.fir Denken, Emotiounen a Wëllen investéiert

Angscht schwächt d'Liewensaktivitéit a gëllt als ee vun
.de schlimmste Feinde vum aktive Wëllen

Angscht dréckt an hënnert d'Liewensaktivitéit, déi
normalerweis reegelméisseg a Richtung vun den Nerven
fléisst, sou datt se ausgesinn, wéi wann se gelähmt gi
wieren, an de Kierper gëtt traag a seng Vitalitéit hält
.merkbar a bedeitend of (Angscht ass en Nervenblocker!)

Angscht hëlleft net, d'Ursaach vun der Angscht ze
eliminéieren. Si schwächt de Wëllen a fuerdert d'Gehir op, e
Signal fir Hindernisser un d'Organer vum Kierper ze
schécken. Angscht vergëft d'Häerz, beeinträchtigt
.d'Verdauung a verursaacht vill kierperlech Krankheeten

Wann d'Bewosstsinn op Gott konzentréiert bleift, wäerts
du näischt fäerten a wäerts fäeg sinn all Hindernis an
.Hindernis ze iwwerwannen

Mat Courage a Glawen ass e "Wonsch" e Wonsch ouni
Energie, während eng "Intentioun" d'Entschlossenheet ass,
eppes ze maachen: e Wonsch oder e Verlaangen ze erfëllen.
Mä "Wëllen" kann ausgedréckt ginn andeems een seet: "Ech
".schaffen onermiddlech bis ech dat erreechen, wat ech wëll

Wann Dir Är Willenskraaft trainéiert, kënnt Dir Kräfte
vun der vitaler Aktivitéit fräisetzen an dirigéieren, anstatt
lech eppes ze wënschen, ouni dat ze maachen, wat néideg
.ass, fir et ze kréien

Mir däerfen d'Hoffnung net verléieren, mä éischer
feststellen, datt Gott eis Geleeënheet no Geleeënheet gëtt,
fir eis Ëmstänn ze verbessern, eis Iddien ze verbessern an
nei an nätzlech Saachen fir eis selwer an anerer am Liewen
.ze schafen

Wa mir mat eisem Liewensstil net zefridden sinn, solle
mir nei Weeër a Methoden entdecken, déi eis e gewësse
.Grad u Zefriddenheet a psychologeschem Komfort ginn

Mir sollten doriwwer nodenken, eppes ze maachen, wat
eis Ėmstänn verbessert a fir eis Liewe sännvoll a wäertvoll
.gëtt, an dat dann an d'Praxis ėmsetzen

Wat dréngend gebraucht gëtt, ass eng Ännerung vum
.Bewosstsinn oder eng Modifikatioun vu sengem Verlaf

Mir müssen eis virhuelen, datt mir net zouloossen, datt
Problemer eis beaflossen an eis aus dem Gläichgewiicht
bréngen, an datt mir net zouloossen, datt Suergen eis Liewe
verduerwen, eis Gefiller beschäftegen an eis Atmosphär
.ruinéieren

An datt mir keng Affer vu schiedleche Gewunnechten a
schiedleche Charakteristike ginn, an datt mir fräi an
.ongebremst sinn wéi Vigel um Himmel

Et ass net néideg, datt d'Leit stagnéieren an
onverännerlech bleiwen. D'Schleier vun der Illusioun müssen
aus der Essenz vun der Séil entlueden ginn, fir datt se mat
hirer Rengheet a Kraaft glänze kann an den noble Glanz
.weist, deen Gott der Mënschheet geschenkt huet

Gott seegent gutt Efforten, legitim Ambitiounen an
.d'Entschlossenheet fir Erfolleg ze hunn

Hannert eisem Liewen läit d'Kraaft vum ieweschte
Geescht, an hannert eisem Wëlle läit den kosmeschen Ozean
vum Göttleche Wëllen

Mir sinn en integralen Deel vun deem onendlechen
Ozean. Wann mir en erreechen a dran schwammen,
erweidert sech eist Bewosstsinn a mir spieren eis
.Onendlechkeet

Drun ze denken bréngt eis méi no drun, an doriwwer
nozedenken féiert eis dozou

Déi kontinuéierlech Ustrengung, domat ze
harmoniséieren, gött eis Wëssen, Entschlossenheet an
.Energie

Deeglech Virbereedung vum Bewosstsinn bréngt
göttlech Léift a himmlesch Segen

Et fléisst ouni Ënnerbriechung zu eis a gött eis e
.generéisen Deel vun de Schätz vum Ozean

Et gött e göttlecht Bewosstsinn latent an all Mënsch, e
Bewosstsinn, dat op d'Geleeënheet waart, sech
.auszedrécken

An aus dem enken a restriktive Keller vum Ego
erauszekommen

Genee wéi eng Persoun aus engem onrouegen Albtraum
erwächt a feststellt, datt dat, wat si gesinn huet, näischt
anescht wéi en Dram war, sou dréngt och dat göttlecht
Bewosstsinn eng Persoun, aus dem Albtraum vum Schlof a
vun der Duercherneen z'erwächen, zu engem neie
Bewosstsinn an engem gesonde Verständnis vum Sënn an
.dem Zweck vum Liewen

Wa mir den Ufank vum spirituellen Erwächen erliewen a
Lichter vun der Sécherheet gesinn wëllen, müsse mir op déi
.bannenzeg Stëmm lauschteren

Mir reagéieren op säin Uruff. Mir müssen d'Steng vun
der Illusioun an d'Fielsen vun der Ignoranz vum Wee
ewechhuelen, déi de Fortschrëtt vun der Séil behënneren an
.hir Bewegung behënneren

A loosst eis mat der Hand vun der Sehnsucht un d'Dier
vum Erwächen aus dem Schlof vun der Apathie klappen, fir
datt mir d'Bries vum Gléck anootme kënnen an himmlesch
.Stroum an all eis Gedanken an all eis Gefiller bréngen

An all eenzelt vun eisen Aarbechten

Mir froen den Allmächtege Gott, Fënstere vum
Bewosstsinn an eisem Bewosstsinn opzemaachen, eis mam
Liicht vun der Wäisheet ze fëllen, eis mat senger Léift ze
.ëmginn an eis mat sengem éiwege Matgefill ze bedecken

Ënnert deenen, déi bei mech koumen, gouf et Leit,
deenen ech vun Ufank un, éierlech gesot, gesot hunn, datt
hir Motiver net vernünfteg waren, an ech hunn se gefrot, dës
.Motiver z'änneren

E puer vun hinnen hunn net gär, wat ech gesot hunn,
mä anerer hunn reagéiert a sech zum Besseren geännert

Heuchelei féiert net zu engem gudde Resultat, an och
.déi Wäisst kënnen net verstoppen, wat hir Aen verrodend

Déi ganz Geschicht vun engem Mënsch ass a senger Aen
geschriwwen

Wann Dir déi richteg Natur vun enger Persoun wësse
wëllt, frot Gott, Iech de richteg Charakter vun där Persoun
.ze weisen

Well Dir net bedrunn wëllt ginn, wäert Dir déif an Ärem
Häerz seng richteg Natur spieren an Äre Intuition wäert net
.falsch leien

Wann mir mat eisem Begleeder schwätzen, solle mir
him direkt an d'Aen kucken a mat Vertrauen, Sécherheet a
.Wourecht schwätzen

Wann mir engem d'Hand ginn, solle mir him de
Magnetismus vun eiser Léift an Éierlecheit vermëttelen, a
.probéieren him sou vill wéi méiglech ze hëllefen

Deejeinegen, deen no Wëssen sicht, muss positiv sinn a
sech fir d'Entwécklung vu sengem spirituellen Magnetismus

engagéieren; dann gött Gott him d'Kraaft, aneren ze hëllef
.a geseent Schwéngungen un si ze vermëttelen

Ech kann iwwer déi wäitst Planéiten a Stäre eraus
reesen, awer ech wäert ëmmer däin sinn. Deng Unhänger
kënne kommen a goen, awer ech wäert dech begleeden a fir
ëmmer däin sinn. Ech kann vun de Wellen vun onzähle
Inkarnatiounen hin an hier gehäit ginn a mech einsam a
.ganz eleng fillen, awer ech wäert ëmmer däin sinn

D'Welt, beschäftegt mat dengem Spiller, kéint dech
vergiessen, awer ech wäert ëmmer un dech denken. Meng
.Stëmm kéint verschwannen an ech kéint versoen

Mee mat de Wieder vu menger Séil flüstere ech: "Ech
"wäert ëmmer däin sinn

Prüfungen, Krankheeten an Doud kënne mech
zerräissen a mäi Kierper verbrennen, awer soulaang et e
Schimmer vun Hoffnung a menger Erënnerung bleift

Kuckt a meng stierwend Aen, well duerch si wäert ech
dir soen: "Ech wäert dech fir ëmmer gär hunn an ech wäert
"!dir ëmmer treu bleiwen

Ech soen iech d'Wourecht, datt ech d'Äntwerten op all
meng Froen net vu Mënschen krut, mä vu Gott, der Quell
.vun all Generosität

An d'Quell vun all Wëssen am Universum

Hie ass meng eenzeg Inspiratioun am Liewen, an wann
ech schwätzen, froen ech hien, meng Wieder mat senger
Kraaft, senger Wourecht, senger Léift a sengem Liicht ze
fëllen. Ech spieren Wellen vu Freed, déi mech ëmginn, well
seng gréisst Léift an d'Séil fléisst wéi sanft Brisen un
waarmen Deeg, an hiert Ausstréimen geet kräfteg Dag an

Nuecht weider, Woch fir Woch, Joer fir Joer, sou datt Dir net
.wësst, wou d'Enn ass

D'Mënsche mengen, si brauchen Léift a Räichtum aus
mënschleche Quellen, awer hannert all Léift an hannert all
Räichtum

Göttlech Léift, déi sech net ännert, a geeschtleche
Räichtum, deen net duerch ierdescht Räichtum gemooss ka
ginn. Wien realiséiert, datt Gott d'Quell vun all Léift, Gléck a
.Gnod ass, wäert se fannen a ganz glécklech domat sinn

Gott gött deenen, déi op Hien hoffen, an deenen, déi

Hie kuckt op Hien, net op d'Kreatur

Hie befreit hien vu Katastrophen a Schwiereregkeeten

An hie hält dat Béist vum Wee ewech

A sengem Häerz liewen mir e friddlecht Liewen

An roueg Séilen spieren et

An wann mir hien brauchen, kënt hien eis zur Hëllef

Mat enger Beréierung, déi Komfort a Freed bréngt

An d'Gutt kënt op eis wéi e stréimende Reen

Seng Versuergung héiert ni während dem ganze Liewen

op

!Geseent ass de Barmhärzegsten, wéi grouss Hien ass

Hie gehéiert ëmmer zu eis, genee wéi mir zu senge
gehéieren

Déi iewescht Inspiratiounen

O Göttliche Schöpfer

O Här vum Universum

O Du, deen d'Planéiten, d'Stären an d'Galaxien geréiert
a a Bewegung setzt

Är gerecht Herrschaft diktéiert, datt Äre Bierger fräie
Wëllen a Fräiheet vun der Wiel gewährt ginn, wat hinnen
hëlleft, sech selwer z'entwéckelen an Äre hellege Prinzipien
.an Idealer méi no ze kommen

Dir hutt eis déi éiweg Fräiheet geschenkt an an eis
d'Somen vum universelle Bewosstsinn gesaat. Mee leider hu
mir eist universellt Bewosstsinn hannert de Gittere vum
Egoismus, Haass, Engersinnegkeet a blannen Fanatismus
.gefesselt

Här, hëllef eis, mat eiser waarmer Léift a bridderlechem
Versteesdemech all déi künstlech, äiseg Barrièren an
Hindernisser tëscht eis an aneren ze schmélzen

Hëlleft eis, e wachsam Gewësse a gesond Uerteel an
der Selbstkontrolle ze benotzen an oprecht op de Weeër
.vum Liewen ze goen

A seegent eis, eise geeschtleche Räichtum an eist
empathescht Matgefill ze multiplizéieren, andeems mir de
Krees vun eiser nationaler Léift erweideren, fir all d'Awunner
vun der Äerd anzeschléissen, onofhängeg vu Faarf, Klass,
.Geschlecht a Glawen

O Här vum Universum, loosst eis d'Onofhängegkeet vun
alle Mënschen, déi fräi gebuer sinn, respektéieren a
.schätzen

A seegent eis, fir datt mir eng vereenegt Welt opbauen
an dech als eise spirituellen Leader fir d'Liewen wielen
kënnen

Aus den Déiften vun der Séil

O Här, loosst d'Glüh vu menge Sehnsucht glühen

Är helleg Präsenz ass ëmmer präsent

Ech hunn en Tempel fir meng Verlaangen gebaut

An all menger Iddi

?Géifs du mech w.e.g. besichen

!An du souz um Troun vu menger Léift fir dech

Méig meng Gedanken Ärer weiser Féierung verfollegen

Mee du déi gréisst Freed a mengem Liewe sinn

Vum Paart vum Nodenken iwwer Gott a vum Nodenken

iwwer Hien

Ech ginn an den Tempel vum nohaltege Fridden eran

Haut wäert ech e Bündel Bengelen uzünden, fir Suergen

an Ängscht ze representéieren

Fir den Tempel vu Gott a menger Séil ze belichten

Ech wäert Gott an der Einsamkeet vu menger Séil

sichen

An ech wäert häerzlech bieten, bis mäin Häerz vir Léift

fir hien schléit

An ech spieren Seng Äntwert op meng Gebieder

Oh, wann nëmmen de Funken vu mengem Liewen sech

mat der Sonn vu Gott vermësche kéint

An et blénkt an all Aen, déi d'Gutt gär hunn

Ech wäert d'Welt, déi vu Kricher zerräisst gött, ausernee

sprützen

Mat Gedanke vu Fridden a Léift

Ech ginn an dat göttlecht Hellegum eran
An ech beréieren de kosmesche Bewosstsinn
Duerch d'Freed vun der Kontemplatioun an der
göttlecher Léift
Göttleche Schutz ëmgëtt mech ëmmer a fir ëmmer
An d'Liicht vu Gott begleitet mech a verdreift d'Däischtert
ronderëm mech
Soulaang ech a sengem Liicht wandern, wäert ech net
stierzen
Ech wäert net vum richtege Wee ofwäichen
Lieweg Emotiounen
O Geescht vun der Existenz a Meeschter vun den
Universen
Du bass hannert mengem Siichtfeld, duerch deen ech
deng scheinbar Schéinheet gesinn
An hannert mengem Ouer, mat deem ech der Mëschung
vun ierdesche Kläng lauschteren
Du bass hannert menger Beréierung, mat där ech
Saachen an denger irdescher Welt spieren
An hannert dem Schleier vun der Natur, deen däi
schéint Gesiicht verstoppt
Ech gesinn dech am tréischtende Bléck vun de
Blummen
An ech schmaachen dech am Aroma vun
nährstoffaarmem lessen
Ech spieren Är göttlech Essenz an Är éiweg Séissheet

An all de gudde Saachen a Wonner, déi et gött

Ech bieten zu dir, Här, an du bass hannert menger
ziddernder Stëmm

An hannert mengem Geescht, mat deem ech bieten

Du bass iwwer meng déifst Gefiller eraus

Iwwer meng helleg Gedanken an Aspiratiounen a meng
Sehnsucht no dir eraus

Du bass iwwer meng Reflexiounen an iwwer meng
!zäertlech Léift eraus

Oh, wann Dir nëmmen hannert de Schleier vun de
mënschlechen Emotiounen erauskomme géift

An déi atemberaubend Naturlandschaft

Maach meng geeschteg Aen op, fir datt ech dech genau
!sou gesinn, wéi du bass

D'Liewen ouni Gott ass onvollstänneg

Wann mir eis mat Gott verbannen, wäert eis dat intuitivt
Verständnis inspiréieren a bei allem wat mir maachen,
leeden

Mir müssen déi geseent Kraaft bewusst besëtzen. Déi
.Kraaft ass an eis; mir müssen se einfach entdecken

Dir wäert feststellen, datt dës Kraaft an allem wierkt, fir
Är Ëmstänn ze verbessern an d'Saache fir Iech méi einfach
ze maachen. Wann Dir Iech mat dëser Kraaft verbënnt,
pulséiert Äert Wuelbefannen mat kosmescher Energie, an Är
Gedanken ginn méi raffinéiert, fokusséiert, schaarf a
penetrant. Dir wäert feststellen, datt Är Séilen Gefässer fir
Gottes lieweg Wourecht a seng onerschöpflech Wäisheet
.sinn

Gott ass d'Quell vu Gesondheet, Wuelstand, Wäisheet
an éiweger Freed. Wann mir eis mat Him verbannen, gött
.eist Liewe komplett an erfëllend

D'Liewen ouni Gott ass onvollstänneg. Mir müssen un
déi iewescht Kraaft denken, déi eis Liewen, Energie a
.Wäisheet gött

Mir müssen bidden, datt dës Wourecht an eis Geescht
fléisst, dës Kraaft an eis Kierper an dës onendlech Freed an
.eis Séilen

Hannert der Däischtert vun zouenen Aen leien déi
wonnerbar Kräfte vum Universum, an all gutt Séilen an edel
Geeschter

An déi onendlech Ausdehnung vun de Sphären vun der
Séil

Wann Dir nodenkt, wäert Dir déi absolut Wourecht
erkennen an Dir wäert hiert wonnerbart Wierk an Ärem
Liewen an an allem gesinn, wat wonnerbar a glorräich an der
.Schöpfung ass

Op de Weeër vum Sehnsucht

Gott rifft mech

Duerch oppe Séilen

An härezech Häerzer, déi vu Léift klappen

An et ass voller Glawen

All gutt Dot, déi vum Jünger gemaach gött

Säi Bewosstsinn ass ee Schrëtt méi no

Vun der Schwell vum kosmesche Bewosstsinn

Loosst mech eran goen, Här

Fir Är göttlech Schéinheet ze gesinn
An ech sinn geseent Är stralend Luuchten ze gesinn
Wann mäi Liewen vun Ärer göttlecher Wäisheet geleet
gëtt

Dofir sinn meng Efforte sécherlech mat Erfolleg
,gekréint

Ech wäert net falsch goen
Seegen mech, Här, fir datt meng Visioun kloer ka sinn

Meng Séil ass gereinegt
Dann huet hien d'Sonn vun der Sécherheet gesinn
An ech freeë mech drop, d'Wourecht ze kennen
Haut wäert ech meng vergaangen Schwiereregkeeten
vergiessen

Ech wäert der Géigewaart an der Zukunft
entgéintkommen

Mat Courage a Vertrauen, mat der Hëllef vum
Allmächtigen

Ech wäert mäi Kierper mat kosmescher Energie
oplueden

An ech wäschen mäi Wiesen mam heelen Liicht vum
göttleche Bewosstsinn

Wéi e kosmeschen Niwwel

Fridden fëllt mäi Bewosstsinn

An hien huet Gottes onendlech Präsenz gefillt

O Här, erlicht mäin Abléck

Fëllt mäi mentalt Gefäss

Mat Verständnis a Wëssen

Loosst d'Liicht vun Ärer Léift schéngen

Op de Weeër vu mengem Liewen

Am Archipel vun de Bloen Inselen

Vum Balkon aus hunn ech no Westen gekuckt a sinn op
de Flilleke vun der Fantasi bis un d'Ufer vum wäiten Horizont
geflunn. Riets a lénks vu mir hunn ech zwou Biergketten
.gesinn, déi séier eng mysteriéis violett Faarf kruten

Wéi ech nach eng Kéier gekuckt hunn, hat eng
onsichtbar Hand si an engem Schleier vun déifblo
agewéckelt. Hannert mir louch d'Stad Guadalajara, an der
Dämmerung gebaad. Den ëstlechen Himmel war elo mat
mëller Rosa gefierft. No vir gekuckt, hunn ech eng magesch
Stad mat bloen Inselen gesinn, déi an engem Séi aus Gold
.schwiewen

An dësem Archipel vu magesche bloen Inselen huet
sech en enorme Hiwwel aus bloe Kalksteen erhuewen, ëmgi
vu gro-wäisse vulkanesche Wolleken, déi Geysiren aus
feierlecher rout-golder Lava erausgesputzt hunn, déi wéi e
Reebou Richtung rouegen Séi kaskadéiert sinn. Intensiv
gëllen Flamen hunn déi blo Inselen a blénkegen Haloen aus
.Liicht ëmginn

De bloe Biergspëtz a seng feierlech Kroun hunn sech wéi
Zwillinge op der Uewerfläch vun deem rouegen, gëllene Séi
gespigelt. An ganz riets huet e kleng, rouege Séi gegläntzt,
géint d'Broscht vun enger vun de bloen Inselen agebett, wéi
.e Vollmound, deen tëscht Welle vu Wolleke schwëmmt

Ech sinn laang an der Stad vum Sonnenënnergang a vun
den, wéi Fattoriae, Wolleke gewandert, op der Uewerfläch

vum Séi mat sengem delikaten, göllene Liicht geschwomm.

A wéi herrlech waren déi gëllen Waasser, déi mat rouden
Äisstécker besat waren, déi a jiddwer Richtung bis un
.d'Grenz vun der Éiwegkeet verstreet waren

Ech hunn geduecht, datt Liichtwesen gutt Séilen op
dëser Äerd wieren, an nodeems se all d'Liewensprüfungen
erfollegräich bestanen haten, konnten se Spaass hunn an hir
.Dreem no hirem Wonsch verkierperen

All Dag bei Sonnenënnergang géifen dës Wiesen hir
himmlesch Dreem an äthereschen Stied, ëmgi vu Mierer a
.Séien aus Gold, intensivéieren

Do an hannert dem Grëff vun de Leed an iwwer d'Fallen
vun dëser ierdescher Welt mat all hiren Tragödien a Péng
eraus

Do, hannert den Nerven, hunn dës Wiesen rout
Luuchten ageootmet, orange Stralen gedronk, sech
fortbeweeegt, sech méi no komm, gewandert a geschwomm
.tëscht faarwege Luuchten

Hei géifen dës Wesen direkt hir Dreem realiséieren an
hir Fantasien no hirem Wonsch verkierperen, fir dann no
.hirem Wëllen opzeléisen an ze verschwannen

Hei huet si d'Schätz vun Zefriddenheet a Befriedigung
genoss, an huet generéis d'Dreem vun all deenen erfëllt, déi
.si an hirer wonnerbarer, magescher Welt besicht hunn

Hei war si net gezwongen ze waarden a sech wéi
Mënschen ze wënschen, fir datt hir Dreem an Erfëllung
goungen an hir Wënsch realiséiert goufen, mä si huet
gedreemt, wéi si et wollt, an huet all déi Dreem a Wënsch
.duerch hiren eegene Wëllen erreecht

Déi Sonnenënnergangsstad op den Insele vun den
Dreem war ee vu menge Dreem, deen an de Falten vum
Ënnerbewosstsinn hänke bliwwen ass, an haut ass en a
!jiddfer Hisiicht wouer ginn

Wierklech, ech hunn déi verstoppte Schätz a Schätz vu
menger Séil gesinn, an hiert Liicht huet mech iwwerwältegt
!an hir Brillanz huet mech geblendet

Paramehansiat: Spektrum vun der göttlecher Ekstase

Demut, o Här, ass de sécherste Wee

Fir de Reen vun Ärer göttlecher Barmhärzegkeet ze
kréien

Ech wäert mäi Vertrauen an Är göttlech Gerechtegkeet
.an an d'Prinzipie vun der Wourecht setzen

Ze realiséieren, datt Dir op de Ruff vun der Léift an
d'Sehnsucht vum Häerz reagéiert

An enker Zesummenaarbecht mat Ärem Gesamtwëllen

An mat mengem absoluten Vertrauen an dech

Ech wäert Är Hëllef kréien a mech bei Iech fillen

Haut wäert ech meng Pflicht géintwuer dir erfëllen

Genee wéi ech meng Verpflichtungen géintwuer der
Welt erfëllen

O gréissten Léifsten

Du bass den äthereschen Echo, deen an den Hellegtum
vun den Häerzer widerhallt

An du bass d'Stëmm vu Gefiller, déi d'Oueren net
ophuele kënnen

Mat Ärer Léift geseent ze sinn ass onmoossbar méi
grouss

Aus all weltlëchen Iwwerleeungen

An all ierdesch Herrlechkeeten

Mat mengem absoluten Vertrauen an dech

Ech gesinn d'Schied vun der Krankheet verschwannen a
fortgoen ouni Réckkehr

Ech wäert dech gesinn, Här, vun de Fënstere vun der
Natur an den Dieren vum Fridden aus

Iwwerschwemmt eis mat Äre Segen

An taucht eis an d'Wellen vun Ärer kosmescher Energie
an

Halt den Egoismus vun eis ewech

Wat verhënnert, datt d'Séilen sech méi no kommen

An hir Versammlung baséiert op Léift fir Guttheet a
Liicht

Loosst mech d'Blumen vu menge Gebieder Waasser
ginn

Mat de Waasser vum Denken un Dech a Meditatioun
iwwer Dech, o mäi Gott

Sou datt nei, lieweg Blumen opsprangen kënnen

Aus Inspiratioun, Fridden a Gléck

Déi eenzeg Méiglechkeet, fir falsch Handlungen ze
vermeiden, ass e gesonde Mënscheverstand z'entwéckelen,
fir falsch Handlungen ze erkennen an ze entscheeden, se net
.ze maachen

Een Ongerechtegheet, géint een anert ze kämpfen,
bréngt kee Recht mat sech. Ignoranz ass de richtege Feind
vun der Mënschheet a muss aus dëser Welt verbannt ginn.

Mir hunn alles, wat mir op dëser Welt brauchen, fir en
Zäitalter vu Wuelstand, Gléck a perfekter Gerechtegheet
.anzeféieren

Déi eenzeg Schwieregheet ass de mënschlechen
Egoismus, deen dëst onméiglech mécht. Schrecklecht an
ongerechtfäerdegt Leed gëtt duerch de mënschlechen
Egoismus an d'Verfolgung vum eegenen Intérêt ouni
.Rücksicht op anerer verursaacht

Suen, déi kéinte benotzt gi fir déi Bedürftiger ze
ernähren an ze kleeden, ginn amplaz fir Zerstéierung an
Devastatioun benotzt. Dësen Egoismus, deen aus Ignoranz
.gebuer ass, ass d'Wuerzelursaach vu globale Problemer

Jiddereen mengt, hie géif dat Richtegt maachen, awer
wa se nëmmen hir eege perséinlech Ziler verfolgegen, setzen
se dat karmescht Gesetz vu Ursaach an Effekt a Bewegung,
wat zwangsleefeg hiert eegent Gléck an d'Gléck vun aneren
.zerstéiere wäert

Wat méi ech d'Tragödien op der Welt gesinn, déi duerch
mënschlech Ignoranz verursaacht ginn, wat méi ech
feststellen, datt d'Gléck net dauert, och wann d'Stroosse mat
.Gold gepflaastert sinn

Gléck läit doran, anerer glécklech ze maachen, a wann
jidderee dat géif maachen, wier jidderee glécklech

An jidderee géif säin Deel vun der Äerd hirer Räichtum
kréien

Well mir op dës Welt komm sinn, wou mir et net wëssen,
ass et natierlech fir eis, eis iwwer den Urspronk an de Sënn
.vum Liewen ze froen

Mir héieren a liesen iwwer e Schöpfer vun dëser Welt,
awer mir wëssen net, wéi mir hien erreeche kënnen. Alles
wat mir wëssen, ass datt dat ganzt Universum d'Existenz vu
.sengem göttleche Geescht verkënnegt

Genee wéi déi kleng a präzis Deeler an Apparater vun
enger klenger Auer eis den Auermécher bewonneren
loossen, a genee wéi déi grouss a komplex Maschinnen vun
enger Fabréc eis iwwer hiren Erfinder erstaunen an
beandrocken, sou si mir, wa mir d'Wonner vun der Natur
gesinn, iwwerrascht vun der Intelligenz, déi hannert hinne
verstoppt ass, a mir froen: "Wien huet der Blumm eng lieweg
Form ginn, déi der Sonn geriicht ass? Wou koum hiren Doft a
seng Schéinheet hier? A wéi goufen hir Bléieblieder mat sou
extremer Präzisioun geformt a mat sou wonnerbaren,
"?freedege Faarwen gefierft

Nuets inspiréieren eis d'Stären an de Mound, andeems
se hiert sëlwerlecht Liicht ëm eis verdeelen, d'Bewosstsinn
ze betruechten, dat dës Himmelskierper an der
Onendlechkeet vum Weltraum leet. Dat sanft Liicht vum
Mound ass net genuch fir déi deeglech Aktivitéit, dofir
proposéiert e weise a sanfte Geescht Rou an der Nuecht.
Dann geet d'Sonn op, hiert hellt Liicht erlaabt eis, d'Welt ëm
eis mat Kloeheet a Rou ze gesinn, an da huelen mir et op
.eis, eis Bedierfnesser ze erfëllen

Et gëtt zwou Méiglechkeeten, eis Bedierfnesser ze
erfëllen: de kierperleche Wee an de spirituelle Wee. Wann
eis Gesondheet sech verschlechtert, kënne mir zum Beispill
bei en Dokter goen, fir eng Behandlung ze kréien. Mee et
kënnt eng Zäit, wou weder en Dokter nach iergendeen
aneren hëllef kann, an da gräife mir op den zweete Wee; op
déi spirituell Kraaft, déi eise Kierper, Geescht a Séil erschaf
.huet

Materiell Kraaft ass limitéiert, a wa mir versoen, gräife mir op déi onlimitéiert Kraaft vu Gott. Dëst gëllt och fir eis finanziell Bedierfnesser. Wa mir eist Besch maachen an .trotzdem net genuch kréien, gräife mir op dës Kraaft

Jiddereen mengt, seng Problemer wieren déi schlëmmst.

Verschidde Leit fille méi Drock wéi anerer, well hir Widerstandsfäegkeet schwach ass. Wéinst Ënnerscheeder an der mentaler Stärkt vun de Leit verbrauchte si ënnerschiddlech Quantitéiten un Energie. Wann een mat enger iwwerwältegender Schwiereregkeet konfrontéiert ass a säi Geescht schwach ass, wäert hien net fäeg sinn, se ze iwwerwannen. Déi mat engem staarke Geescht kënnen hir Schwiereregkeeten iwwerwannen, andeems se Barriären ofbriechen an hir Fundamente erschütteren. Awer och déi stäerkst Leit stoussen heiansdo op Eche. Wann mir mat iwwerwältegender kierperlechen, intellektuellen a spirituellen Problemer a Schwiereregkeeten konfrontéiert sinn, realiséiere mir, wéi limitéiert d'Liewenskraaft an dëser materieller Welt .ass

Eis Efforte sollten net nëmmen op d'Erreeche vu gudder Gesondheet a materieller Sécherheet ausgeriicht sinn, mä .och op d'Sich no dem Sënn vum Liewen

Wat ass de Sënn vum Liewen? Wann Schwiereregkeeten eis iwwerwältegen, wenden mir eis als éischt un eis Ëmgegend a probéieren all méiglech materiell Upassung, vun där mir gleewen, datt se Erliichterung bréngt. Mee wann mir an eng Sakgaass kommen a soen: "All meng Versich sinn gescheitert, wat kann ech méi maachen?", fänken mir un, eescht ze iwwerleeën, eng effektiv Léisung fir eist Problem ze fannen. A wann eis Denken déif genuch gëtt, fanne mir d'Äntwert an eis selwer. Dëst ass eng Form vu beäntwerte .Gebieder

An der Rou vu menger Séil

!Loosst mech dech treffen, Här
Besätz mech, a loosst mech Är éiweg Präsenz spieren

An mir an ëm mech
An der Einsamkeet vu menge Gedanken, verlaangen
ech no Ärer Stëmm

Halt déi haart Äerdgeräischer vu mir ewech
Verstoppt a menger Erënnerung
Ech géif gären Är roueg, berouegend Stëmm
lauschteren

An de Sänger ass ëmmer an der Rou vu menger Séil
Mäi Gott, wou Du all-existéierend bass
Dir musst präsent sinn

Déif a mengem Wiesen a Gewësse
Hëllef mir, och nëmmen e klengen Deel ze weisen
!Aus de verstoppte Schätz a menger spiritueller Minn
O stralend Liicht

Mäin Häerz ass waakreg
Meng mental Gesondheet
Fëllt mäi geeschtlechen Tempel mat Ärer Herrlechkeet
!O éiwege Nordstär

Egal wou ech gewandert sinn a wéi ech mech gedréint
hunn

Déi magnetesch Kompassnadel vu mengem Geescht
weist ëmmer erëm op dech hin

Egal ob Dir vun de Wand vum Ongléck getraff sidd
Oder duerchnäasst vum Reen vun Nout a Katastroph

,Mäi Geeschte gouf awer geleet

Fir ëmmer zu dir ze dréinen

Mäi léiwe Vugel, deen seng Flilleke klappt

Mëtt an de Wolleke vun der Verwirrung

an d'Stuerm vun der Verwirrung

Hie wäert sécherlech säi Wee bei dech fannen

An der Antikitéit

Am Häerz vum Äther

Wéi mir als Geeschter entstane sinn

Mir sinn all am Aschlofen

Ënnert der Decken vun der göttlecher Léift

An wéi Gott eis erwächt huet

Mir sinn vun him fortgefuer

Wéi an der Geschicht vum verluerene Jong

Mir hunn déi göttlech Verbindung vun der Famill tëscht
eis vergiess

Mir sinn eis géigesäiteg friem ginn

An zënter mir eist himmlescht Heem verlooss hunn

Mir sinn an dëser Welt ginn

Reesender, déi d'Ecke vun der Welt duerchkréien

Mir ginn op de Weeër vum Schicksal

Mir sinn ze wäit gaangen

Mir sinn wäit ewech vun eisem ursprénglechen
Heemechtsduerf geplënnert

Allerdéngs vun Zäit zu Zäit

E puer Plazen, Erfarungen a Gesiichter erwächen eis
Vergräifte Erënnerungen an déif bannenzeg Gefiller

Si flüstert eis zou

Mir fille eis, wéi wann mir alles nei erliewen

Saachen, déi mir scho woussten

Mir treffen eis a verbannen eis mat Léifsten

Mir ware ganz no bei hinnen

An der wäiter Vergaangenheet

O Schöpfer vun den Universen

Äert Liicht schénkt an de Groussen

Mee hiert göttlecht Wëssen eist Verständnis inspiréieren

Loosst eis feststellen, datt Dir dat ultimativt Zil sidd

Wat mir eis beméien z'erreechen

Déi gréisst Ambitioun

Wat mir wëlle erreechen

Erfrëscht eis mat de parfüméierte Brisen vun Ärer
Präsenz

Fëllt eis mat Sehnsucht no Ärer glorrhäicher Präsenz

Méig eist Wiesen vun Ärer göttlecher Wäisheet ernährt
ginn

Loosst eis Äert hellegt Liicht spieren
Et duerchdréngt all Aspekt vun eisem Liewen

An et stäerkt eis Entschlossenheet

An eis Däischtert verdreift

An de Fridden soll eis ëmginn

an Optimismus

An de Wonsch, gutt Doten ze maachen

Tëscht dem Pränz an dem Opgeklärten Eremit

Eemol ass en tyrannesche Pränz mat senge Dénger a
Begleeder op d'Juegd gaangen, voll ekipéiert a bewaffnet. Si
sinn déif an de Bësch gewagt, hunn op Hornen geblosen an
.op Trommelen geschloen

Nodeems se e puer Vigel, Réi a wëll Tiger gejot haten,
hunn de Pränz a säin Entourage gemierkt, datt se sech
.verluer haten

Si haten vill lessen, awer kee Waasser. Trotz hirer
onermiddlecher Sich no Waasser am Bësch hunn si näischt
fonnt. Si haten kee Schutz virun den Attacke vun de
grausame Béischten vun der Nuecht, wéi d'Däischtert séier
.méi no koom

D'Sonn ass aus dem Siichtfeld verschwonnen, an de
Pränz, deem de Karawane ugefouert huet, koom bei eng al,
baufälleg Hütt. Nodeems hien ofgestiegen war, huet hien déi
opgespaart Dier opgedréckt an ass an d'Hütt eragaangen.
Alles dobannen war däischter, ausser engem Liichtbléck an
enger vun hiren Ecken, an hien huet verzweifelt geduecht:
"."Souguer d'Hütt ass verlooss

Mä ugedriwwe vun Hoffnung, huet hie geruff: "Fridden,
"?ass iergendeen hei

Zu senger grousser Iwwerraschung huet hien eng roueg
Stëmm héieren, déi him roueg geäntwert huet a gesot huet:
"?Jo, ech sinn hei. Sichts du Waasser

De Pränz huet e Moment an d'Däischtert gestarrt, bis
hien de Geescht vun engem Mënsch gesinn huet, an hie war
erstaunt, datt de Mann seng Gedanken nach wousst, ier hien
.hien begéint oder erkannt hat

De Pränz huet säin Gaaschtgeber gefrot: "Wien bass
du?" Den Gaaschtgeber huet geäntwert: "En aarme Asket,
".deen dem Gott trei ass

Den Eremit huet eng Luucht ugefaangen an de Pränz
huet säin Entourage geruff, an si hunn eng grouss Freed
gefüllt, wéi si Waasser a Friichten an deem ofgeleeëne Bësch
.fonnt hunn

De Pränz huet den Eremit gefrot: "Hues du keng
"?Angscht virun Tigeren a Schlaangen

Den Eremit-Scheich huet geäntwert: "Natierlech net,
Tigeren sinn meng Hausdéieren, a Schlaange si friddlech fir
mech. Mir sinn Frënn, déi sech ëmmer an der Sonn vu Gottes
".Léift sonnen, déi op alles an dëser Existenz schéngt

Wéi de Pränz den Eremit méi genoe gekuckt huet, gouf
hien vun Angscht erfaasst, wéi hien e puer Kobraen um Hals
vum Eremit hänke gesinn huet. Wéi hien méi no koom fir ze
bestätegen, wat hie gesinn hat, hunn d'Schlaangen gezëscht
a sech gewéckelt, hir Käpp opgepompelt, well si d'Zidderen
vun der Angscht an d'Rachsucht gespuert hunn, déi am
.Häerz vum Pränz lauert huet

Ausserdeem ass an deem Moment ee vun de Bëschtiger
an d'Hütt erakomm a roueg zu de Féiss vum Eremit
geluecht. Nodeems de Mann Gottes hien getréischt an him
um Kapp geklappt hat, ass den Tiger roueg fortgaangen a
.Richtung Häerz vum Bësch

De arrogante Pränz huet sech geduecht: "Dësen ale
Mann muss gerecht a gutthäerzeg sinn, well hien eis viru
wëllen Déieren an dem déidleche Duuscht geschützt huet.
Als Belounung fir seng Dot maachen ech hien räich." Dann
:huet hien den Eremit ugeschwat a gesot

O Scheich, däi Gesiicht straalt vu Frëndlechkeet an"
Éierlechkeet, an ech schätzen alles, wat s du fir mech a mäin
Entourage gemaach hues. Dofir wëll ech dir e Geheimnis
uvertrauen, duerch dat s du räich a verzaubernd gëss. Dëst
".Geheimnis verrodene ech fir d'éischt Kéier, an nëmmen dir

Kaum hat hien dës Wieder gesot, wéi de Pränz e Steen
:ënner sengem Mantel geholl huet a weider geschwat huet

Ech wëll dir dëse Familljeschatz uvertrauen. Et ass de"
Philosophensteen, a vläicht gëss du räich doduerch, datt s
du en benotzt. Dëse Steen mécht Gold, an e gouf mengem
Papp vun engem vun de groussen Alchimisten geschenkt.
Hie kann alles, wat e beréiert, a rengt Gold verwandelen. Du
kanns dëse Steen e ganz Joer laang benotzen a Steng a
Gold verwandelen, an se dann verkafen, fir dir e Palais aus
Gold ze kafen. Ech kommen no engem Joer zréck bei dech,
fir dech ze besichen a mäi Steen ofzehuelen, deen ech méi
".wäertvoll wéi mäi Liewen halen

Den Eremit wollt déi Verantwortung net iwwerhuelen,
mä als Äntwert op dem Pränz säin dauernden Drock huet
hien zougestëmmt, de Philosophensteen ze behalen. De Pränz
huet gesinn, wéi den Eremit de Steen onvorsichteg ënner säi
Rimm geluecht huet (wou d'Leit fréier hiert Geld aus Angscht

viru Täschedéif geluecht hunn!), an dann ass de Pränz säi
.Wee gaangen

Ee Joer méi spéit koum de Pränz mat sengem Entourage
zréck an huet erwaart, e prächtege Palais am plaz vun der
baufälleger Hütt ze gesinn. Mä hie war enttäuscht, wéi hie
gesinn huet, datt d'Hütt nach ëmmer stoung a méi schlecht
war wéi virdrun. Also ass hien vu sengem Päerd ofgestiegen,
d'Dier opgemaach a mat héijer Stëmm geruff: "Liefs du
"?nach, Eremit

Den Eremit huet mat enger staarker an déiwer Stëmm
geäntwert: "Jo, Gott sief gelueft, o Pränz, wëllkomm a
".mengem bescheidenen Heem

Direkt an ouni Préambel huet de Pränz geruff: "Wat ass
lass mat dir, Mann? Wat hues du mat dem Philosophestein
gemaach, deem ech dir hannerlooss hunn? Firwat hues du en
"?net benotzt fir räich ze ginn

Den Einsiedler huet e Moment nogeduecht an dunn
geäntwert: "Wat ass dat fir e Philosophestein, vun deem Dir
schwätzt, a wat mengs Dir domat, datt ech räich soll ginn? A
".Wierklechkeet wëll ech net méi räich sinn, wéi ech sinn

Panik huet de Pränz gepackt, well hie geduecht huet,
den ale Einsiedler hätt säi Stein wéinst senger
Gläichgültigkeet verluer, an hie sot mat enger Stëmm, déi
vu Fleedend gefierft war: "Ech mengen dee wäertvolle
Philosophestein, deem Dir virun engem Joer ënner Ärem
Rimm geluecht hutt? [Eddie, mat Ärem Rimm], sot mir, wat
"?Dir domat gemaach hutt

Den Einsiedler huet geäntwert: "Dat ass richtig, dat ass
elo genau. Ech erënnere mech un däi wäertvollen Stein.
Enges Daags war ech a Gedanken iwwer Gott, wéi ech am
Floss wollt baden, an ech mengen, de Stein ass vu menge

Kleeder gerutscht a vum Waasser verschléckt ginn. "Mee
".bass du sécher

De Pränz huet mat héchster Stëmm geruff: "Oh, mäin
onverzichtbare Verloscht! Ech hunn alles verluer!" a bal aus
purer Erstaunen an d'Ohnmacht gefall. Den Einsiedler huet
him kal Waasser an d'Gesicht gesprézt a hie reaniméiert,
während d'Handlanger vum Pränz sech dem Scheich
ugeschwat hunn, hir Aen voller Béiswëllegkeet, a probéiert
hunn, him ze schueden. Mä den Einsiedler huet gelacht a
gesot: "Oh, Är Héichheet, vun esou engem héije Stand, ech
wusst net, datt Dir sou e Kaméidi iwwer e Steen maache
géift. Komm mat mir an de Floss, an ech sichen Äre Steen a
".probéieren en ze fannen

De Pränz huet geäntwert: "Bass du verréckt ginn? Wëlls
du elo no engem Steen sichen, deen dir virun engem Joer
"?vun der Stréimung ewechgefall ass

Mä den Einsiedler huet seng Wieder net beachtet a
geruff: „Kleng Pränz, dëse ganze Kaméidi ass net néideg.
“.Waart bis mir de Steen am Floss sichen. Kommt all mat mir

Wéi ënner engem Zauber hunn de Pränz a säin
Entourage op dem transparenten Magnetismus vum Eremit
reagéiert a sinn him roueg bis bei de Floss gefollegt. Do huet
den Eremit de Pränz gefrot, säin Taschentuch aus senger
Täsch ze huelen, et un de véier Ecker ze halen an et an de
:Floss ze dauchen, a sou ze bieden

O Pränz vun de Pränzen, Kinnek vun de Kinneken, a"
Schöpfer vun alle Philosophesteen, gitt mir mäi Steen
"zeréck

Kaum hat de Pränz dat gemaach a säin Taschentuch aus
dem Waasser gehuewen, wéi hien iwwerrascht war, mat
senge ongleefegen Aen méi wéi zwanzeg Philosophestee ze

gesinn, déi an hiren Eegeschaften identesch waren mat deem
Original, deem hie verluer hat. Nodeems hien all eenzel
getest hat, huet hien erausfonnt, datt all eenzel normal
Strandstee a Gold verwandele konnt. De Pränz huet dann
d'Stee mam Taschentuch gebonnen an de Bündel an de
.Floss gehäit

Den Eremit a säin Entourage hunn him nogeruff: "Firwat
hues du dat gemaach?" Mä de Pränz huet de Mann Gottes
:ugekuckt, sech respektvoll virun him verbeugt a gesot

Ech wëll, Här, dat hunn, wat Dir hutt, deem, deem Steng,"
".aus deenen Gold gemaach gött, fir wäertlos Kieselsteng hält

An dofir huet de Pränz säi irdescht Räich opginn, fir vum
weise ale Mann ze léieren, wéi een d'Kinnekräich vum
Geescht erreeche kann, dat net vum Raum agespaart ass an
.net der Vernichtung ënnerworf ass

D'Moral vun der Geschicht ass, datt ierdesche Räichtum,
egal wéi wäertvoll e schénge kann, flüchteg ass a muss an
dëser niddreger Welt hannerlooss ginn, wann de Kierper zu
.enger kaler, lieweloser Lëch gött

Amplaz de Philosophen ze benotzen, deem hei
d'Fäegkeet symboliséiert, nämme flüchteg Räichtum ze
sammelen, solle mir wéi den Asket sinn, deem seng Zäit a
Fäegkeet gewidmet huet, fir göttleche Räichtum ze kréien,
.deem onerschöpflech an onvergänglich ass

Wien Gott kenne léiert, wäert Räichtum iwwer all Dreem
eraus besetzen, a wann néideg, wäert hie materiell Besëtz
opginn, wéi wann et Steng wieren, an der Hoffnung,
geeschtleche Räichtum ze kréien a richteg Räichtum ze
.genéissen

An eisem Ëmgang mat aneren

Et ass ganz wichteg, et ze erkennen an ze schätzen
Besonnesch Charakteristiken an nobel Qualitéiten
Déi si aus hiren Erfahrungen destilléiert hunn
An si hunn et aus hirem eegene Wiesen geformt
Wa mir d'Leit mat oppene Geescht studéieren
Mir wäerten fäeg sinn, se ze verstoen a komfortabel mat
hinnen ëmzegoen
Mir wäerten och direkt fäeg sinn
D'Natur vun der Persoun kennen, mat där mir et ze dinn
hunn
Schwätzt net mat engem Philosoph iwwer Päerdsrennen
Sträit net mat engem Wëssenschaftler iwwer
d'Organisatioun vum Haus
Ech weess, wat déi Persoun interesséiert a wat hir
Opmierksamkeet op sech zitt
An hien huet him iwwer dëst Thema erzielt
Net onbedéngt iwwer Saachen, déi dech interesséieren
Wa mir anerer verstoe wëllen
Mir sollten et vermeiden, se ze kritiséieren an ze
veruerteelen
Mir sollten amplaz an de Spigel vun eiser eegener
Unterscheidung kucken
Fir erauszefannen, wat muss reparéiert a verbessert
?ginn
Dee psychologesche Spigel ass ganz anescht

Iwwer de bekannte Spigel, an deem mir all Moie kucken
All Dag kucken ech an dee Selbstspigel
Wann ech eppes fannen, wat mir net gefällt
Ech maachen mir selwer d'Schold a schaffen haart fir et
ze korrigéieren
Op dës Manéier gesäit eng Persoun hiert Bild
A senger richteger Form am Spigel vu senger Séil
reflektéiert
An et geet Dag fir Dag weider
Um Wee zum Gléck a Fridden am Geescht
Gott soll dech seenen a Fridden mat dir sinn

Netzwerk vun de Sehnsucht

Hei sinn ech, ech werfen d'Netz vu menger Sehnsucht
aus
Am grouse Mier vu menger Gedanken
!Du bass mir oft entkomm, o wäertvoll göttlech Beute
Trotzdeem gruewen ech weider an d'Déifte vum Fridden
An ouni Ophalen, werfen ech d'Netzer vu menger Léift
een nom aneren op dech aus
Ech muss dech een Dag am Netz vu menger
onendlecher Sehnsucht no dir fänken
Ech geheien dëst Netz vu menger Léift iwwerall
Iwwer den turbulenten Wellen vum Liewen

An iwwer déi blénkeg Stären

An an den Déiften vu gudde Séilen

Alles wat ech weess ass, datt ech e Jeeër sinn

An ech wäert weider probéieren dech ze fänken

!O léifste Wonsch a gréisste Schatz, deen et gött

Ech froen Hien, d'Schleier vun der Ignoranz ofzerappen

an d'Däischtert vun der Illusioun ze verdreiwen, an déi
gréisst Ambitioun an Ärem Liewen an déi stäerkst Sehnsucht

um Troun vun Äre Wënsch ze sinn, an lech ze hëllefen,

Lethargie a Prokrastinatioun an eng spirituell Aktivitéit ze
transforméieren, déi vu Freed, Erneuerung an Enthusiasmus
pulséiert. Ech froen Hien, lech vum Wäin vun der göttlecher

Léift ze drénken ze ginn, bis Dir berouegt sidd, an lech mat

engem hellege Besuch ze besichen, an deem et Troust

gëtt, an Äert Häerz mat de Waasser vun der Léift an der

Dankbarkeet ze wäschen, an an Ärem Wiesen d'Luuchte vun

der Sécherheet unzeschalten, an Är Dreem an der Realitéit

vu sengem geseenten Mier ze schmélzen, an datt Dir an Him

Zefriddenheet a Befriedigung fannt, sou datt Rou an Ärer

Séil wunne kann an d'Seegen vum Himmel op lech

.erofkommen

Rou bedeit Gedanken ze berouegen

De Kierper berouegen a seng Bedierfnesser

kontrolléieren

Wien dat fäeg ass, wäert eng erfreschend Rou erliewen

Hie wäert erhaben Wellen an Andréck vu raffinéeierte

Welte spieren

A wien déif an d'Rou geet, dann

Hie wäert d'Kinnekräich vu Gott a sech selwer
entdecken

Soulaang wéi eng Persoun op der Strooss geet

All Moment vu senger Zäit ass ganz wäertvoll

Mir sinn hei fir eng kuerz Zäit op dësem Land (dem
Passagehaus)

Alles ass vergänglich, awer d'Gefill vu Gott ass
dauerhaft

Näischt kann et aus dem Häerz a vun der Séil läschen

Mir däerfen eis net vun den Versuchungen vun dëser
Welt beaflossen loossen

Indem hien eis vun eisem gréissten Zweck an eisem
héchsten Zil ofhält: Gott

Gott kennen ze léieren ass méiglech

Mir müssen de Meeschter vun den Universen fannen

Aus deem sengem Liicht d'Stäre blénken

An mat senger Kraaft schloen d'Häerzer

Mir müssen hien am Tempel vun der Rou sichen

Wann mir Gott mat Sehnsucht a Verlaangen uruffen

A wann mir mat brennendem Sehnsucht un hien denken

Mir wäerten hien fannen

Ech schwätze net vun engem onbekannte Gott

Éischer geet et ëm en Här, deen ech kennegeléiert
hunn

An et ass wouer fir mech

Et ass méi real wéi all kierperlech Saachen

Et ass dat göttlecht Mier, dat d'Wellen vun eisem
mënschleche Liewen oprecht hält an hält

Mir kënnen ouni alles auskommen

Ausser Gott

{Sou erhuewen ass Gott, de Souverän, d'Wourecht}

Glécklech sinn déi, déi reng am Häerz sinn, well si)
(wäerten Gott gesinn

Et ass natierlech fir eng Persoun de Besoin ze fillen ze
gär ze hunn a gär gehat ze ginn. Mee dës Sehnsucht vum
Häerz ass letztendlech no der Quell vun där Léift, déi Gott
.ass

Mënschlech Léift baséiert op ville Erwaardungen,
Berechnungen a subjektiven Iwwerleeungen, dofir gëtt et
keng Garantie fir hir Dauer, well se u Konditiounen gebonnen
.ass

Göttlech Léift ass awer bedingungslos, konstant an
dauerhaft. Wann se Äert Häerz beréiert, fannt Dir se ëmmer
.bei lech

Ënner allen Ëmstänn wäerts du et als eng Quell vu
Schutz a Berouegung spieren, och a Mëtt vu
.Schwierigkeiten a Misär

Mëtt an de Leed an de schwéiere Prüfungen

Jidderee kann dech verloossen, awer déi helleg Léift
wäert dech net verloossen, dech net enttäuschen a dech net
als Affer vu Suergen an Illusiounen iwwerloossen, well si eng
Schutzkraaft an e Féierungslucht vum Himmel ass tëscht de
.Wendungen an den Dréiungen vum Liewen

Wann d'mënschlech Léift mat göttlecher Léift gelueden
ass, gött se reng a kloer. Mee wann Dir de Floss, deen
d'mënschlech Léift ass, vun der Quell trennt, déi göttlech
Léift ass, da hält se op ze fléissen a verléiert sech am Sand
.vun der Welt

Soulaang mënschlech Léift mat der göttlecher Léift
verbonnen ass, mëllt se d'Häerz, erfrëscht d'Gewësse a
.bewässert d'Gäert vun der Séil mam Waasser vum Liewen

Léift: E Stimulant vum Wëllen

Alles wat ech maachen, maachen ech mat all der Léift a
mengem Häerz

Wann Dir et probéiert, wäert Dir feststellen, datt Dir lech
guer net midd fillt

Well d'Léift de gréisste Stimulant vum Wëllen ass, an e
Wëllen ënner dem Afloss vun der Léift eng aussergewöhnlech
Kraaft huet, Saachen ze maachen, déi fir verschidde Leit
.onméiglech schéngen

Geeschtlech Abléck

Aus de Léiere vum Meeschter Paramhansa

Yogananda

**Egoismus, dat Gléck fir sech selwer sicht, ouni
Rücksicht op d'Gléck vun aneren, oder dat d'legitim
Interessen vun aneren zerstéiert an zerstéiert, fir
seng eegen egoistesche Ziler z'erreechen,
multiplizéiert Ongléck a verursaacht Misär a Béisen.**

**O Här, Du bass d'Quell vun der onendlecher
Generositéit an déi iwwerflësseg Quell vu Segen a
Guttheet. Loosst eis och d'Freed vum Schenken
kennen, a loosst eis fräi ginn, fir d'Bedierfnesser vun
aneren ze decken, wéi wann et eis eege wieren.**

**Wann eng Persoun anerer net veruerteelt, mä
probéiert, hinnen mat Versteedsdemech a Léift ze**

**hëllefen, da behandeln d'Gesetzer vu Gott - als
bewusst Kräften - déi matleidend Persoun op
déiselwecht Manéier.**

**Wien aneren mental a materiell Hëllef gëtt mat
engem Häerz, dat iwwerfléisst vu Frëndlechkeet a
Generositéit, wäert feststellen, datt dat, wat hie gëtt,
him zrëckkënnt, an dat ass d'Gesetz vun der
Handlung, dat fir d'Häerzer gëllt.**

**Wat eng Persoun géintiwuer aneren fillt, erstellt
konstant Schwéngungen am Äther, wat eng
entsprechend Quantitéit un Empathie a
Frëndlechkeet unzitt. Wien deenen verzeit, déi him
Onrecht ugedoe hunn, wäert Verzeiung an Toleranz fir
sech selwer unzéien.**

**Gesellschaft mat gudden an intelligenten Leit mat
staarke Geescht ze sinn, gutt Bicher ze liesen, säin
eegent bannenzegt Selbst z'erfuerschen, sech un
kreative Wierker aus Konscht, Wëssenschaft,
Literatur ze bedeelegen, souwéi fruchtbar an nätzlech
Aktivitéiten ze bedeelegen, droen all dozou bäi, de
Geescht z'entwéckelen a ze stäerken, sou datt en méi
empfänglech fir méi héicht Wëssen ass. Ausserdeem
lued déi deeglech Meditatioun d'Séil mat göttlecher
Wäisheet op.**

**Et gëtt kee Verglach tëscht de Räiche vun der
Äerd an de Räiche vum Geescht, well déi Räich vum
Geescht sinn déi räichst vun de Räichen an den Ae vu
Gott.**

**Erfrëscht eis mat de parfüméierte Brisen vun Ärer
Präsenz**

**Fëllt eis mat Sehnsucht no Ärer glorrhäicher
Präsenz**

**Méig eist Wiesen vun Ärer göttlecher Wäisheet
ernährt ginn**

**Loosst eis Äert hellegt Liicht spieren
Et duerchdréngt all Aspekt vun eisem Liewen
An et stäerkt eis Entschlossenheet
An eis Däischtert verdreift
An de Fridden soll eis ëmginn
an Optimismus
Et gétt eis d'Motivatioun fir gutt Doten ze
maachen**

**D'Ursaach vu globale Problemer ass Egoismus,
deen aus Ignoranz entsteet**

**Jiddereen mengt, hie géif dat Richtegt maachen,
awer wa se nëmmen hir eege perséinlech Ziler
verfollegen, setzen se dat karmescht Gesetz vu
Ursaach an Effekt a Bewegung, wat zwangsleefeg
hiert eegent Gléck an d'Gléck vun aneren zerstéiere
wäert.**

**Wat méi ech d'Tragödien op der Welt gesinn, déi
duerch mënschlech Ignoranz verursaacht ginn, wat
méi ech feststellen, datt d'Gléck net dauert, och wann
d'Stroosse mat Gold gepflaastert sinn.**

**Gléck läit doran, anerer glécklech ze maachen.
Wann jidderee dat géif maachen, wier jidderee
glécklech an jidderee géif säin Deel vun der Äerd
hirer Räichtum kréien.**

**Eng Persoun muss fäeg sinn, hiert Liewen ze
kontrolléieren, andeems se d'Somen an d'Wuerzele
vum Versoen ausrott, andeems se hire Wëllen op de
richtege Wee trainéiert, sou datt en d'mënschlech
Illusiounen verännere kann a schüttelen.**

**Dëse Wëllen ass am Fong onbriechbar, well en
eng Reflexioun vum göttleche Wëllen ass, an en**

**existéiert scho am Mënsch, an alles wat hie maache
muss, ass en a senge Déiften ze verroden.**

**Wann Är Unhänger bieten
Ech sammeln d'Strahlen vun der helleger
Ekstase aus hiren Aen
An ech vermëschen et mat menger spiritueller
Begeeschterung
Fir et als erfrischend Gedrénks fir meng
duuschtereg Gedanken unzebidden
Si drénkt bis si zefridden ass, an hir Péng an
Ängscht verschwannen
Fir déi, déi Kondolenz a Sympathie sichen
Ech presentéieren Iech dëse magesche Cocktail
An transparenten Becher vun oprechtem Häerz a
gudden Absichten
Mee jiddereen, deen dësen geseenten Elixir
drénkt
Hie erlieft en dauerhaften Zoustand vun Euphorie
a vergiesst seng Problemer a Péng!**

**Gëff eis d'Waasser vum Versteesdemech
Milliounen vu Leit ware vun geeschtegem Duuscht
erschöpft a geschwächt
Also hunn si ugefaange sech duerch d'Leitmassen
vun iwwerwältegender Ignoranz ze drécken
Vill sinn duerch gewaltsam Biewen erschüttert
Si falen op de Wee
D'Ignoranz zerstéiert se mat hiren Hufen
Här, mir wënschen eis d'Waasser vum Fridden
an den Drénk vun der Wäisheet
An den Elixir vum Versteesdemech
Fir eisen brennenden Duuscht ze läschen
Well ouni vum Waasser vum Versteesdemech
geläscht ze ginn**

**Mir streiden, mir streiden a mir kämpfen
Mir ëmbréngen eis géigesäiteg
Amplaz ze probéieren ze fannen
Am Dall vun den héije Bierger
Um Séi vum Versteesdemech
deem säi Waasser den Duuscht vun der Séil läscht
Et erzielt d'Felder vun den Emotiounen**

**All Kéier wann ech Wellen vu Matgefill a Guddem
un anerer schécken, maachen ech e Wee zu Gottes
Léift op.**

**Fir datt Dir bei mech kënnt
Déi göttlech Léift ass de Magnet, deen dat gréisst
Gutt unzitt**

**Gitt eran, o Här, an d'Hellegtum vu menger Séil
duerch d'Fënster vum Sehnsucht a mengem Häerz, an
duerch meng fern Gebieder.**

**Ech wäert all meng intellektuell a moralesch
Schwächten am Feier vun der Entschlossenheet
verbrennen, well ausser ech mech vun dese
Schwächten befreien, wäert ech net fäeg sinn, déi
göttlech, geseent Flam ze gesinn.**

Oh, Här

**Haut wäert ech mech engagéieren, spezifesch
Saachen z'erreechen an dann maachen ech dat, wat
ech geplangt hunn.**

**Ech wäert als éischt sécher stellen, datt meng
Absicht richtig ass, an dann wäert ech Är Kraaft
spieren an, mat Ärer Hëllef a Ärem Segen, wäert ech
dat erreechen, wat ech wëll maachen**

**Krankheet gött et an dräi Aarte: kierperlech,
psychologesch a spirituell**

Kierperlech Krankheeten entstinn duerch verschidde Forme vu Vergëftung, infektiéis Krankheeten an Accidenter.

Psychesch Krankheet gëtt duerch Angscht, Besuergnëss, Roserei an aner emotional Stéierungen verursaacht.

Geeschtlech Krankheet kënn awer dovunner, datt eng Persoun hir Bezéiung mat Gott net méi weess.

Ignoranz ass déi gréisst Krankheet. Wann eng Persoun Ignoranz lassgëtt, läscht si och d'Ursaachen vun alle kierperlechen, psychologeschen a spirituellen Krankheeten.

Mäi Léierer, de Sri Yuktsuwar, huet dacks gesot: Wäisheet ass d'Heelmëttel fir all Krankheet

Wéi d'Sonnestralen sech verbreeden, wäert ech Strale vun Hoffnung an den Häerzer vun den Aarme a Misärvollen abréngen, a Luuchte vun Entschlossenheet a Selbstvertrauen an den Häerzer vun deenen, déi sech fir Echec halen, uschléissen.

Wann mir feststellen, datt d'Liewen eng Schoul fir ze léieren an Aufgaben ze erfëllen ass, an zur selwechter Zäit en flüchtegen Dram ass, da wësse mir, datt Gott mat eis ass.

D'Liewe muss op Déngscht baséieren, well ouni dëst nobelt Zil wäert de Geescht, deen Gott dem Mënsch ginn huet, den Zweck net erreechen, fir deen e geschaf gouf.

Enges Nuets sinn ech am Moundlicht am Mier bade gaangen. D'Waasser war ganz kal, mee ech hunn mech drun erënnert, datt alles aus Elektrizitéit besteet, datt déiselwecht Elektrizitéit, déi Keelt erstellt, och Hëtzt erstellt, an datt d'Waasser selwer

näischt anescht ass wéi eng Manifestatioun vun elektreschen Energien.

An der Mëtt vun dësem Denken huet mech d'Liicht vu Gott ëmginn, an d'Gefill vu Keelt huet mech verlooss, well ech refuséiert hunn et z'akzeptéieren. Amplaz hunn ech d'Wourecht bestätegt, datt alles aus göttlecher Elektrizitéit besteet.

Viru Joren war d'Wieder onerdréiglech waarm, an all Mënsch huet gepustet. Duerch mental Verwandtschaft huet sech hiert Onbehagen op mech iwwerdroen, sou datt ech mech net méi konzentréiere konnt an Artikelen schreiwe konnt. Dann hunn ech mech selwer veruerteelt a gesot: "Firwat dat alles?" an hunn zu Gott gebiet.

„O Härgott, dee selwechte Stroum erstellt Hëtzt am Uewen an Äis am Frigo. D'Wieder ass mëll!“ Direkt gouf d'Wieder agreabel fir mech, wéi wann eng Schicht Schnéi mäi Kierper ëmginn hätt, an ech hunn ugefaang mech staark inspiréiert ze fillen a konnt ouni Schwiereregkeeten schreiwen.

Eemol sinn ech mat enger Grupp vu jonke Studenten, déi sech mat Selbstentdeckung beschäftegen, an engem oppene Tourenauto duerch d'USA gereest [Referenze soen, datt ee vun hinne Rashid geheescht huet]. Ee vun hinne war meng Sekretärin. Hie an ech hunn am Auto geschlof a mir eng kleng Decken gedeelt.

D'Nuecht war äisekaal. Wéi ech an en déiwe Schlof gefall sinn, huet hien d'Decken vun mir ofgezunn, an wéi ech hallef erwächt sinn, hunn ech onbewosst d'Decken vun him ofgezunn! Dat ass eng Zäit laang sou weidergaangen. Dann huet mäi Geescht gesot: "Firwat behues du dech sou? Alles ass gutt. Du bass waarm!"

Dunn hunn ech d'Decken ofgehäit, mech opgeriicht a mat Meditatioun ugefaangen, bis mäi Kierper sech wéi e waarmt Brout ugefillt huet. Wéi d'Jünger zwou Stonne méi spéit erwächt sinn, ziddernd vir Keelt, hunn si mech onbeweeglech fonnt. Ech war an helleger Ekstase ageholl, an si hunn geduecht, ech wier gestuerwen. Si hunn mech mat hirem Geschrei aus menger spiritueller Entzückung erwächt, awer ech hunn gelächelt a gesot: "Firwat de ganze Kaméidi, jonk Männer? Loosst eis eis Rees weiderféieren."

Si hunn protestéiert a gesot: "Ech souz an der äiseger Keelt ouni Mantel oder Decken! Awer ech hunn mech net erkält, ech war deen eenzegen, deen waarm bliwwen ass!"

Bemierkung: Mir recommandéieren net, de Kierper haarde klimatesch Bedéngungen auszesetzen. De Wäise Paramahansa huet dës Erfarunge ernimmt, fir de mënschleche Potenzial an déi ugebuer Fäegkeeten ze demonstréieren, awer hie recommandéiert ëmmer nach Vorsicht a Moderatioun beim Ëmgang mat sou Ëmstänn.

Ech realiséieren, datt meng Gedanken mir entweder Echech oder Erfolleg bréngen, jee nodeem, wéi eng Iddi déi stäerkst a mengem Liewen ass. Dofir wäert ech probéieren, mech drun z'erënneren, datt Du, Här, Deng hëllefend Hand ausstreckst an de Wee fir mäin Erfolleg fräimaacht.

Ech wäert Eierlechkeet an mengen Ëmgang mat jidderengem weisen, an ech wäert léif Gedanken a gutt Wënsch verbreeden, an dann wäert Gott mech mat senger Kraaft a Wäisheet ënnerstëtzen.

Wann de Geescht a Harmonie mat Gott ass, der Quell vun all Guttheet an dem Urspronk vun all geseenten Kräfte, gëtt e sech vun der göttlecher Präsenz bewosst a besëtzt all d'Elementer vum Erfolleg.

Dës Elementer si enk mat der mächtger Kraaft vu Gott verbonden, déi fäeg ass nei Grënn a Méiglechkeeten fir Erfolleg an all Beräich ze schafen.

Mir sollten eng Gemeinschaft vu progressive Leit sichen, déi eis d'Wourecht soen an eis hëllefen, eis selwer ze verbessern

Dee beschte Frënd ass deen, deen demüteg Weeër virschléit, wéi mir eis Liewe kënnen verbessern, a wéi mir et maache sollen.

Haart Kritik, déi mat Béiswëllegkeet a verhärtete Gefiller ausgedréckt gëtt, ass wéi wann ee mat engem Hammer op de Kapp géif schloen, während d'Léift méi staark a méi nützlich ass.

Léif Virschléi, déi mat Léift a Versteedsdemech gemaach ginn, hunn d'Kraaft, Wonner ze kreéieren, während verletzend Kritik un aneren näischt vu Wäert bréngt.

Och déi déifst Trauer gi mat der Zäit geheelt, dofir mécht et kee Sënn, all Dag vun eisem Liewen Trauregkeet opzebréngen.

Laang Trauer ëm e verstuerwene Léifsten hëlleft weder him nach eis, an et ännert och näischt un der Realitéit.

En Inferioritéitskomplex z'entwéckelen oder sech selwer fir Feeler oder Echec aus der Vergaangenheet ze bestrofen ass net gutt; et mécht d'Liewen miserabel a lähmt mental Fäegkeeten.

Mir däärden eis net erlaben, an d'Lach vun der langweileger Routine ze falen, well dat ass e psychologeschen Zoustand, deen alles anescht wéi bequem ass, well en de Geescht stéiert an déi latent Fäegkeeten am Uewen vun der Apathie verbrennt.

De mënschleche Wëllen ass e mächtege Generator vun Energie. Duerch d'Benotzung vu Willenskraaft an dem Wonsch, Zougang zu richtigen Energiequellen ze kréien, kann eng Persoun sech séier mam onendleche Verdeeler vun inneren Kräften verbannen.

All Wuert, gutt oder schlecht, hannerléisst seng Schwéngungen (dh seng Auswierkungen) am Kierper oder am Gehir, an an der Liewensenergie an dem Gedanken a Form vun Neigungen a Wënsch. Dofir hannerloossen d'Schwéngunge vun all Ried gutt oder schlecht Tendenzen am Geescht.

Deejéinegen, deen d'Motiver fir d'Verzerrung vun der Wourecht lassgëtt, schafft a sech eng enorm Kraaft, sou datt hien kee falscht Zeienausso ofleet an all seng Wieder wouer sinn.

O Här, géff mir d'Kraaft, meng Stëmm ze benotzen, fir der Wourecht ze déngen, andeems ech séiss, nätzlech an erfreschend Wieder schwätzen. Spill Är onstierflech Melodien op der Flütt vu mengem Liewen, fir datt ech vun de Schwéngunge vun Ären hellege Melodien geseent ka ginn.

Mir sinn en integralen Deel vum grenzenlosen kosmeschen Ozean. Wann mir en erreechen a dran schwammen, erweidert sech eist Bewosstsinn a mir spieren eis Onendlechkeet.

Drun ze denken bréngt eis méi no drun, driwwer nozedenken féiert eis dozou, an de stännegen Effort fir domat an Harmonie ze trieden, gëtt eis Wëssen, Entschlossenheet an Energie.

Wat eng Schwieregkeet schéngt, ass a Wierklechkeet eng Invitatioun, d'Kräften, déi an eis gespäichert sinn, fräizesetzen, a mat all Verëffentlechung vun den latenten Energien vum Gutt an eis gi mir méi staark a méi schlau.

Gott streckt eng hëllefend Hand op verstoppte Weeër aus. De Fridden vum Geescht, deen während der Meditatioun iwwer de Sucher erofkënnt, ass e Beweis vu senger Präsenz, an déi spirituell Freed, déi de Meditéierer füllt, ass seng Äntwert op seng Sehnsucht a Léift.

E Mënsch brauch genuch Zäit fir d'Schéinheet vun der Natur ze genéissen, säi Liewen z'analyséieren an déi Saachen z'ënnersichen, déi hie fir néideg oder essentiell hält a wouduerch hie net auskomme kann, fir datt hie genéisse kann, wat hie huet, a fir déi néideg Zäit mat senger Familljememberen a Frënn verbréngen kann, fir se besser kennenzeléieren, a virun allem sech selwer kennenzeléieren.

Déi, déi Gott kennen, verstinn, datt déi bannenzeg Séil éiweg Gléck an sech enthält. A wien dës Gléck schmaacht a mat hir zefridden ass, huet dauerhaft Wäisheet.

Firwat schéngt Krankheet erschreckend? Well se Péng a Doud bréngt

D'Krankheet muss aus dem Kierper an aus dem Geescht a Séil, déi an Ignoranz gehüllt sinn, eliminéiert ginn.

Péng ass net nëmmen op de kierperleche Kierper limitéiert; et gëtt och mental, psychologesch a spirituellt Leed. Mir leiden ënner Melancholie, ënner aneren ongesonde Temperamenter a psychologesche Konditiounen, a vun Ängscht, déi meeschtens imaginär sinn. Geeschtlech leiden mir ënner Ignoranz iwwer déi onstierflech Natur vun eiser Séil.

Göttlech Kraaft funktionéiert mat extremer Präzisioun, dofir muss een an Harmonie sinn a sech dorun upassen

Mir müssen der kosmescher Schwéngung vu Gott zouloossen, datt se zu eis a duerch eis fléisst

A fir Seng lieweg Präsenz an eist Liewen ze bréngen an eis Kierper mat Senger geseenter an heelerener Energie opzelueden

Indem negativ Virdeeler duerch positiv ersat ginn, verschwénnt d'Verwirrung an d'Rou gëtt erëm hiergestallt.

Wann en Jünger eng fest Entscheidung trëfft, op deem Wee weiderzegoen, wäert hien näischt ofhalen a kee Hindernis wäert hien hënneren.

De Kierper besteet aus Billiounen Zellen, an all Zell ass wéi en intelligent Wiesen. D'Intelligenz, déi an all Zell latent ass, muss erwächt a trainéiert ginn, fir alles ze wëssen, wat ka gewosst ginn, awer de Mënsch huet dës Zellen net trainéiert, an dofir leeft hien an engem Zoustand vun Depressioun, flüchtege mentale Wahrnehmungen a leid ënner engem Manktem u Wëssen.

Bemierkung: Déi uewe genannte Ausso gouf während engem Virtrag vum Meeschter Paramahansa am Joer 1927 gemaach. Joerzénge méi spéit konnten d'Biologen d'DNA identifizéieren, déi am Zellkär vun

all Zell präsent war. Experimentier hunn bewisen, datt d'DNA an all Zell onheemlech präzis Informatiounen an Intelligenz enthält.

Éierlechkeet an Éierlechkeet gehéieren zu de gréissten Eegeschafte, déi ech un engem Mënsch héich schätzen.

Frëndschaft wiisst mat Éierlechkeet a bléit a gedeiht am Buedem vun der Éierlechkeet.

Egal wéi no mir engem stinn, mir müssen dës Relatioun mat Respekt a passendem Verhalen verstéien, dann ass d'Frëndschaft wonnerbar an dauerhaft.

Wéi och ëmmer, Vertrautheet, déi zu Onvorsichtegkeet a Veruechtung vun de Gefiller vun aneren féiert, ass zerstéierend fir d'Frëndschaft.

E Mënsch brauch richteg Frënn, déi d'Leeder vum Liewen eropgeklimmen sinn, fir him ze hëllefen, sech stänneg ze verbesseren. Hie soll och aneren hëllefen, sech ze verbesseren an d'Segen vu Gott, déi hie genéisst, mat hinnen ze deelen.

Déi richteg Frëndschaft ass déi universell spirituell Attraktioun, déi d'Séilen méi no beienee bréngt a se mat der Bande vun der göttlecher Léift verbënnt.

Dës Léift oder Frëndschaft kann tëscht zwou oder méi Persounen geschéien

Wann spirituell Frëndschaft am Häerz wunnt, schwëmmt d'Séil am allëmfaassende Mier vum kosmesche Geescht a léisst d'Restriktiounen a Grenzen hanner sech, déi se vun der Gottes Schöpfung getrennt hunn.

**Ech fille mech mat der ganzer Mënschheet
verbonnen, ähnlech wéi e Mënsch sech senger Famili
enk fillt. Dëst Gefill ass onbeschreiflech, an wann et
kënnt, bréngt et e grousst Verständnis vum Sënn a
vun der Schéinheet vum Liewen mat sech.**

**Et ass schlaue, sech beméien, Gottes Wëllen an
allem ze maachen, wat mir maachen, well dëst ass de
Wee zum banneschte Fridden a Gléck. Dëst grousst
an onendlecht Universum, mat senger verschiddene
Naturkräften, gëtt vum Gottes leedenden Wëllen
regéiert. Alles funktionéiert am Aklang mam
göttleche Plang, a mir sinn en integralen Deel vun
deem kosmesche Plang.**

**Mir müssen eis Pflicht erfëllen, a mir müssen déi
Roll spillen, déi Gott eis zouweist, net déi Roll, déi eis
gefällt.**

**Aus den Archiven: Hutt mir eis schonn emol
begéint?**

**Fréier, am Häerz vum Äther, wéi mir als
Geeschter entstane sinn, hu mir all geschlof**

**Ënnert der Decken vun der göttlecher Léift An wéi
Gott eis erwächt huet, si mir wäit vun Him ewech
gaangen, wéi an der Geschicht vum verluerene Jong,
a mir hunn déi göttlech Verbindung tëscht eis
vergiess a si Friem fir eis ginn.**

**Nodeems mir eis himmlesch Heemecht verlooss
hunn, si mir Reesender op dëser Welt ginn, déi d'Ecke
vun der Äerd duerchkreest an d'Weeër vum Schicksal
goen.**

**Mir sinn wäit a breet gereest, wäit vun eisem
ursprénglechen Heemechtsland ewech. Awer vun Zäit
zu Zäit erwecken bestëmmte Plazen, Erfarungen a**

**Gesiichter verstoppte Erënnerungen an déif,
bannenzeg Gefiller, déi eis zouflüsteren.**

**Mir fille eis, datt mir Saachen, déi mir virdru
kannt hunn, erëm erliewen, a mir treffen a
kommunizéieren mat Léifsten, mat deenen mir an der
wäiter Vergaangenheet enk stoungen.**

**Här, seegent eis mat der Gnod vun der göttlecher
Léift**

**Loosst eis Häerzer schmélzen vir Sehnsucht no dir
An d'Feier vun der Sehnsucht blénken an hir
Vläicht sinn eis Séilen a kierperleche Käfeg
agespaart**

**Si befreit sech vun hire Restriktiounen
An si geet fort, ugedriwwe vun der göttlecher
Sehnsucht**

**Un d'Ufer vun Ärer Éiwegkeet
O eis éiweg Léifsten**

**Mir froenlech, Här
Loosst Är Léift eis Séilen strahlen
An d'Herrlechkeet vun Ärer Herrlechkeet soll op
eis schéngen**

**An deng Wäisheet soll eis an alle Phasen vun
eistem Liewen féieren**

**An datt Hien d'Léift vun eisen Häerzer an eisen
Sehnsucht akzeptéiere kann**

**A seegent eis mat der Beréierung vun Ärer
Präsenz**

**An et ze genéissen, bei dir an der Géigend ze sinn

**Wann mir ufänken, d'Mënschheet a senger
Ganzheet ze verstoen, da realiséiere mir, datt si net
nëmmen e physikalescht Wiesen ass. An sech selwer
leien eng Onmass Kräften, deenen hiert Potenzial si a**

**verschiddene Mooss notzt, fir sech un d'Konditiounen
vun dëser Welt unzepassen. An d'Potenzial vun dëse
Kräften ass onmoossbar méi grouss, wéi sech den
Duerchschnittsmënsch virstellt.**

**D'Attraktioun vun der göttlecher Léift
funktionéiert duerch reng Verféierung a sanft
Iwwerzeegung. Wann d'Häerz de Ruff vun der
göttlecher Léift spiert, ass et vun engem Wonsch
besat, de Krees vu senger gefaange Léift auszebauen,
fir d'Existenz an alles wat dran ass anzeschléissen.
Sou gëtt déi gefaange Léift befreit a gëtt ongebremst
ausserhalb vun de Gitteren vum Egoismus a vun der
Steifheet.**

**An esou fënnt sech d'Léift nei am Häerz vu Gott,
an alles gëtt zu där geseenter Eenheet verschmolzen.**

**Mir wuessen duerch all Erfahrung, déi mir
duerchmaachen, soulaang mir eis bewosst sinn, datt
mir wäertvoll Lektione dovunner léiere kënnen. Well
all Péng a Leed, dat mir erliewen, Sënn an Zweck
huet.**

**Trotz der Haartheit vun den Experimenten si se
wéi Feier, dat Äerz schmëlzt, fir et a schéinen,
haltbaren a villseitege Stol ze verwandelen.**

**Demut ass déi oppe Dier, duerch déi d'Iwwerfloss
vu Barmhärzegkeet, Léift a Rou an déi gutt Séilen
erakënnt, déi d'Gutt gär hunn a fir d'Liichter a Seegen
vum Himmel empfänglech sinn.**

**Egal ob eng Persoun e erfollegräiche
Geschäftsmann, e schlaue Politiker, en tyrannischen
Diktator oder e grouse Reformator ass, seng Muecht**

**ass näischt am Verglach mat der onendlecher Muecht
vu Gott.**

**Arroganz verursaacht spirituell Blannheet, well se
d'Visioun vun der grousser Fläch, déi a grousse Séilen
wunnt, vun der Séil ewechdreiwt.**

**Grouss Leit realiséieren, datt hir Kraaft vum
allmächtege Gott geléint ass, deen déi Demuteg gär
huet a si u Wëssen, Féierung a Kraaft erhéicht.**

**Richteg Frëndschaft ass d'Liicht, dat eis
inspiréiert, eis géigesäiteg ze hëllefen, fir datt mir
d'Paart vum Himmel gesinn a duerch si an d'Räich vun
der göttlecher Léift goe kënnen.**

**Schlecht Temperament ass wéi Kriibs, deen um
bannenzege Fridden knaagt. Dëst erkläert, firwat een
mat engem haarde Temperament net fäeg ass, seng
Schwierigkeeten a Problemer ze iwwerwannen.**

**Wann eng Persoun sech mat schiedleche
Gewunnechten beschränkt, gëtt si net méi fäeg,
weider mam Liewen ze kämpfen, a soubal si sech vun
enger negativer Stëmmung iwwer säi Geescht
kontrolléiere léisst, gëtt säi Wëllen paralyséiert.**

**Dës Eegenschaften ëmschléissen d'Gehir an
engem Niwwel vu Verwirrung a Verwirrung, a
zerstéieren e gesond Uerteel**

**E Mënsch kann duerch säi Geescht a säi Wëllen
triumphiéieren, egal wéi batter an haart
d'Liewensëmstänn sinn**

**Déi mënschlech Séil ass duerch eng Kette vu
Wënsch, Versuchungen, Problemer, Suergen an
Ängscht un de Kierper gebonnen, a si probéiert sech
selwer ze befreien.**

**Wann Dir weider sou fest un där Kette zitt, déi
lech un dat kierperlecht Bewosstsinn bindt, wäert déi
göttlech Hand enges Daags agräifen an d'Kette
ofschneiden, an Dir wäert fräi ginn.**

**Wat ass de Wäert vum Liewen ouni gutt, trei
Frënn? D'Häerz huet e Magnet, deen richteg Frënn
unzitt. Et ass e Magnet vu Léift, Selbstlosegkeet a
frëndlecher Suerg.**

**Wann mir engem d'Hand ginn, solle mir him de
Magnetismus vun eiser Léift an Eierlechkeet
verméttelen a probéieren him sou vill wéi méiglech ze
hëllefen.**

**Et ass net néideg, datt d'Leit stagnéieren an
onverännerlech bleiwen. D'Schleier vun der Illusioun
mussen aus der Essenz vun der Séil entlueden ginn,
fir datt se mat hirer Rengheet a Kraaft glänze kann an
den noble Glanz weist, deen Gott der Mënschheet
geschenkt huet.**

**Gott seegent gutt Efforten, legitim Ambitiounen
an Entschlossenheet fir Erfolleg ze hunn.**

**Oh, Här
Egal wéi eng Prüfungen a Leed ech begéinen
Ech weess, datt et déi nächst Etapp vu menger
spiritueller Entwécklung representéiert
Ech weess ganz genau, datt ech d'Wëssen an
d'Kraaft hunn**

**Déi zwou Saachen, déi Dir mir gitt
Sécher Verständnis a sécher Victoire**

**Den Himmel ass en Zoustand vun der héchster
Freed, wou et keng Problemer oder Leed gëtt**

**Duerch weider gutt Ustrengungen a gutt Doten
erreechen d'Séilen endlech en Zoustand vun
dauerhafter a erneierter Freed**

**Gutt Dote bedeiten Reflexioun a konstruktiv an
nätzlech Aktivitéiten**

**Wann Dir fäeg sidd, Ignoranz a Wäisheet ze
verwandelen**

**Vun Schwächt a Fragilitéit zu Gesondheet a
Vitalitéit**

**Gitt selbstsécher a muteg - och wann Dir eleng
sidd - op de Weeër vum Liewen**

**An déi bannenzeg Freed, e liewegt a waakregt
Gewesse ze hunn**

**An en onerschütterleche Glawen un
d'Gerechtegkeet vu Gott an un den Triumph vun der
Wourecht iwwer d'Falschheet an der Realitéit iwwer
d'Illusioun**

**An wann Dir all Dag probéiert Är Gedanken op méi
héich a méi raffinéiert Niveauen ze loossen**

Si huet en häerzlecht an dankbart Häerz

An gutt Intentiounen géintiwwer aneren

Är intellektuell Ernährung ass magnetesch

**An dann wäert et lech alles unzéien, wat schéin a
nätzlech ass**

**Vun Saachen, Leit an Ëmstänn, déi gebraucht ginn
Weider op der Rees Richtung Ufer vu Sécherheet
a Schutz**

**Sech un eng positiv Rou a Rou ze halen, och
nëmmen eng hallef Stonn virum Schlofen an dem
Opstoen moies, wäert d'Gefill vu psychologeschem
Komfort erhéijen, wat hëlleft, all de schwierigen
Ëmstänn vum deegleche Kampf vum Liewen ze
bewältegen. Mat dësem inneren Gefill gëtt et**

**méiglech, déi deeglech Ufuerderungen an
d'Bedierfnesser z'erfëllen.**

**D'Erreeche vun engem Zoustand vu méi héijem
Bewosstsinn beschleunegt de spirituellen Fortschrëtt
an hëlleft méi geschickt an d'Mier vum Geescht ze
dauchen.**

**E Mënsch kritt Gléck no der Qualitéit vun de
Somen vu Gedanken an Handlungen, déi hie geséit
huet a weider am Buedem vu sengem Liewen séit.**

**De mënschleche Geescht ass e risege Späicher
vun Energie oder vitaler Aktivitéit**

**Dës Aktivitéit gëtt stänneg a Muskelbewegungen,
der Funktioun vum Häerz, de Longen an dem
Zwerchfell, dem Zellstoffwiessel, de chemesche
Reaktiounen vum Blut an an der Funktioun vun de
motoresche sensoresche Organer (Nerven) benotzt.**

**Zousätzlech gëtt eng grouss Quantitéit u vitaler
Energie fir Denken, Emotiounen a Wëllen investéiert.**

**Angscht schwächt d'Liewensaktivitéit a gëllt als
ee vun de schlémmste Feinde vum aktive Wëllen.**

**Heuchelei féiert net zu engem gudden Resultat.
Dee Schlaueste vun de Schlaue kann net verstoppen,
wat seng Aen verroden, well déi ganz Geschicht vun
engem Mënsch ass a seng Aen opgeschriwwen.**

**Wann Dir d'Natur vun engem wësse wëllt, frot
Gott, iech d'Wourecht iwwer déi Persoun ze verroden,
well Dir wëllt net bedrunn ginn, an Dir wäert an den
Déiften vun Ärem Häerz seng richteg Natur spieren,
an Är Intuitioun wäert net falsch sinn.**

Wonsch, Absicht a Wëllen:

E "Wonsch" ass e Wonsch, deem d'Energie feelt, an eng "Intentioun" ass d'Entschlossenheet, eppes ze maachen: e bestëmmte Wonsch oder Verlaangen ze erfëllen. Wat de "Wëllen" ugeet, kann en ausgedréckt ginn andeems een seet: "Ech wäert onermiddlech schaffen, bis ech dat erreechen, wat ech wëll."

Wann Dir Äre Wëllen trainéiert, kënnt Dir Kräfte vun der vitaler Aktivitéit fräisetzen an dirigéieren, anstatt Iech eppes ze wënschen, ouni dat ze maachen, wat néideg ass, fir et ze kréien.

Mir däerfen d'Hoffnung net verléieren, mä éischter feststellen, datt Gott eis Geleeënheet no Geleeënheet gëtt, fir eis Ëmstänn ze verbesseren, eis Iddien ze verbesseren an nei an nützlich Saachen fir eis selwer an anerer am Liewen ze schafen.

Wa mir mat eisem aktuelle Liewensstil onzufrieden sinn, solle mir nei Weeër a Methoden entdecken, déi eis Zufriedenheet a Rou bréngen. Mir solle Handlungen iwwerleeën, déi eis Ëmstänn verbesseren an eist Liewe méi sënnvoll a zweckméisseg maachen, an dës Iddien dann an d'Praxis ëmsetzen.

Här, loosst eis keng Pflicht als méi wichteg betruechten wéi déi helleg Pflicht, Dech ze kennen. Well all Handlung, egal wéi hir Natur ass, kann nëmme duerch d'Kraaft vun der Leeschtung erreecht ginn, déi Du eis ginn hues. Loosst eis Dech dofir iwwer alles gär hunn, well ouni d'Gnod vun Dengem Liewen an Denger Léift kënne mir guer net liewen oder gär hunn. Mir sinn aus Gott entstanen, a säin Essenz wunnt an eis a senger ganzer Rengheet, Herrlechkeet a üppeger Glécklechkeet.

Bewosstsinn vum Gléck:

Et gëtt kee Meenungsverschiddenheeten iwwer déi absolut Existenz vu glécklechem Bewosstsinn, well wa mir dëst Bewosstsinn besëtzen, fille mir, datt eis Individualitéit oder eis kleng Perséinlechkeet transforméiert a verännert gouf, an datt mir eis iwwer d'Dualitéit vu Léift an Haass, Freed a Péng erhuewen hunn, an en Niveau erreecht hunn, an deem d'Zoustänn vum normale limitéierte Bewosstsinn kloer an offensichtlech erschéngen.

Mir fille och eng bannenzeg Expansioun an Verbreedung, an eng allgemeng Empathie fir alles

An dësem Zoustand verschwénnt de Kaméidi vun der Welt, d'Opreegung verschwénnt, an an eis entsteet e Gefill vun der Eenheet vun der Existenz an eng kloer Visioun vum kosmesche Liicht.

All Onreinheeten an Ofwäichunge léisen sech an d'Näischt op, a mir fille eis, wéi wann mir an eng aner Welt geplënnert wieren: an d'Quell vun der éiweger Freed an der onendlecher glécklecher Permanenz.

Angscht dréckt an hënnert d'Liewensaktivitéit, déi normalerweis reegelméisseg a Richtung vun den Nerven fléisst, sou datt se ausgesinn, wéi wann se gelähmt gi wieren, an de Kierper gëtt traag a seng Vitalitéit hält merkbar a bedeitend of (Angscht ass en Nervenblocker!).

Angscht hëlleft net, d'Ursach vun der Angscht ze eliminéieren. Si schwächt de Wëllen a fuerdert d'Gehir op, e schwächend Signal un d' Organer vum Kierper ze schécken. Ausserdeem vergëft Angscht d'Häerz, beeinträchtigt d'Verdauung a verursaacht vill kierperlech Krankheeten.

Wann d'Bewosstsinn op Gott konzentréiert bleift, wäerts du näischt fäerten a wäerts fäeg sinn all

Hindernis an Hindernis mat Courage a Glawen ze iwwerwannen.

D'Kraaft fir Erfolleg ze hunn läit am Geescht. Dir wäert dës Wourecht erkennen, wann Dir un Ären Iwwerzeegungen festhält, trotz den Zweifel vun der Welt an der Enttäuschung vun deenen, déi probéieren, Iech erofzebréngen. Et gëtt keng Grenzen fir d'Kraaft vum Geescht. Konzentriert Iech op dës Iddi a fëllt Äre Geescht mam Undriff fir Erfolleg ze hunn an der Entschlossenheet, positiv op Är Ziler hin ze schaffen.

Dreift Äre Geescht weider Richtung méi héijen Erreeche. Erreecht spirituellen Räichtum, an all aner Forme vu Räichtum a Wuelstand wäerten Iech zur Verfügung stinn.

D'Bewosstsinn ass onlimitéiert a grenzelos; et erstreckt sech bis zu de wäitste Stären a permeatéiert all Atom am Universum, bis zu de klengsten Elektronen. D'Mënsche musse sech mat dësem Ozean vum kosmesche Bewosstsinn vereent fillen, familiär a national Grenzen iwwerschneiden, fir sech als Member vun der méi grousser mënschlecher Famill ze erkennen.

Keen kann eng Persoun beaflossen, ausser duerch d'Benotzung oder de Mëssbrauch vu sengem Wëllen. Ee muss de fräie Wëllen benotzen, deen Gott him ginn huet, fir Hien ze sichen, an dann wäert hien Hien sécher fannen.

Den Jünger soll sech drun erënneren, datt et vun der gréisster Wichtigkeet ass, sech mat gudde Leit ze vernetzen, déi e positiven Afloss hunn an déi him

hëllef, ze inspiréieren, säi Wëllen ze stäerken a seng Fäegkeet ze verbesseren, sech z'ënnerscheeden.

De Léierer Paramahansa sot zu enger Grupp vu Jünger:

Ech hunn dir meng Léift bedingungslos an ouni Reserv ginn, an ech sinn sécher, datt ech deng Léift am Géigenzuch kritt hunn

E puer vun de Leit, déi ech a mengem Liewe kannt hunn, haten all déi Saachen, vun deenen ech fréier geduecht hunn, datt ech se géif wëllen, awer si hunn d'Gléck net fonnt, dës Wënsch ze erfëllen.

Ech hunn Gott als éischt gesicht a festgestallt, datt seng ëmmer erneierend Freed all Wonsch erfëllt a seng Séil mat Freed a Zefriddenheet fëllt, an datt hien méi attraktiv ass wéi all Nervenkitzel oder Versuchung, déi et gëtt.

E Mënsch soll net mam Häerz vun enger anerer Persoun manipuléieren oder mat senger Gefiller spillen, well d'Häerz den Zentrum vun de Gefiller ass, an emotional Komplikatiounen verursaachen, datt d'Häerz sech ängschtlech a gestéiert fëllt.

Eng Persoun muss a sech selwer kucken, fir déi eenzegaarteg Charakteristike vu senger Perséinlechkeet z'identifizéieren

Verschiede Leit hunn d'Schreiwe gär, anerer gi vum Komponéieren vu Musek oder Danzen a Sengen ugezunn, an e puer schaffen éischter am Beräich vun de Finanzen an der Ekonomie, a sou weider.

Leider gëtt et déi, déi gär Rumeuren verbreeden a Klatsch maachen, oder streiden a sech streiden,

**E Mënsch soll net probéieren, seng gutt
Qualitéiten z'änneren, mä hie soll déi Saachen
lassginn, déi hie géint säi Wëlle mécht, déi him
Onglück a Bedauern bréngen.**

Anormal psychologesch Bindung:

**D'Affer vun dëser Krankheit ginn eensäiteg an
hiner Verfolgung vum Glück. Well se gleewen, datt
Glück am Sammele vu Reichtum, dem Erreeche vu
Ruhm oder dem Besëtz vu Gesondheet oder Muecht
läit, opfere si alles - Gesondheet, e gudde Ruff,
Friden am Geescht, Éier an Dignitéit - um Altor vun
hiner brennender Ambitioun. Ze spéit realiséiere si,
datt nëmmen e ausgeglachene Liewen, ee Liewen, dat
d'Gesetzer vun der Natur an d'Geboter vu Gott
respektéiert an Aktivitéit mat Rou harmonéiert,
richtegt Glück bréngen kann an den Zweck vun engem
nobeile Liewen erfëlle kann.**

**Déi, déi un ongesonde Bindungsstéierunge leiden,
gi vu Gedanken iwwer ongebremscht Sehnsucht
iwwerwältigt, wat zu enger verzerrter a verwirrter
Vue op d'Liewen féiert. Zum Beispill huet e
Geschäftsmann groussen Erfolleg erreecht a sech e
Verméige gesammelt, awer ier hie säi Reichtum
genéisse konnt, huet hien en Nervenzesummebroch
wéinst iwwerwältigende Suergen an Ängscht erlidden
an ass mat engem gebrachtenen Häerz gestuerwen.
[Mee Gott dech tréischten]**

**Anerer gleewen, datt alles erlaabt ass, fir d'Zil
z'erreechen. Wéinst dëser Duercherneen verpassen si
hiert richtegt Zil a kënnen net emol déi geringste
Zefriddenheet erreechen, och wann si déi Saachen
hunn, no deenen si sech verlaangt hunn, well
d'mënschlech Natur grouss a villfälteg ass a
balancéiert Entwécklung op alle Niveauen erfuerdert.**

mental Erkältung

Dës Krankheet huet en aneren Numm:

Verzweiflung. E Mënsch weess ni, wéini se zoufällleg ass a vun hiren stressigen Symptomer wéi Hoffnungslosegkeet, Intoleranz, Besuergnëss an Ongedold erleide wäert. Nach méi schlëmm ass, datt se dacks laang dauert, an d'Affer kréien dacks liicht Réckfäll, och wann se mengen, datt se sech erholl hunn.

Psychologesch Katarr

Dës Krankheet gëtt verursaacht duerch d'Ophalen mat chronesch weltlëche Suergen. Déi, déi dorunner leiden, vernoléisseggen normalerweis hir Willenskraaft anzesetzen a ginn dofir passiv hire stännege Ängscht hin, anstatt se couragéiert ze konfrontéieren an se vun Ufank un ze eliminéieren.

Dat gréisst, wat Männer a Frae sech géigesäiteg wënsche kënnen, ass e spirituellt Verständnis, dat emotional Oppenheet férdert an dat nobel Qualitéiten wéi Verständnis, Rücksicht op Gefiller a Léift ervirbréngt.

Et muss awer berécksiichtegt ginn, datt spirituellt Wuesstem net aneren opgedrängt ka ginn.

Wann eng Persoun Léift fir anerer fillt, wäert hir Frëndlechkeet hir Léifsten ronderëm si inspiréieren an si positiv beaflossen

Gott besicht d'Häerzer, déi duerch Tréinen vun der Sehnsucht gereinegt a vu Käerzen vun der Léift belicht goufen

D'Léierin Paramhansa sot zu enger Grupp vu Schüler:

Erwaart net all Dag eng spirituell Blumm aus dem Gaart vun Ärem Liewen

Vertraut drop, datt Gott, deem Dir Är Affären uvertraut hutt, Iech belounen an Är Hoffnungen zur gegebener Zäit erfëlle wäert. Elo wou Dir de Som vun der göttlecher Léift am Buedem vun Äre Séilen geséit hutt, pflegt en mat Bidden a gudden Doten, an rässt dat schiedlecht an parasitär Onkraut ronderëm en aus: d'Onkraut vum Zweiwel, der Langweil an der Lethargie.

Wann helleg Wahrnehmungen entstinn, pflegt se a bewässert se mam Waasser vun der Sehnsucht a vum Glawen, an een Moie wäerts du frou sinn, déi geseent Blumm vum Selbsterkenntnis ze gesinn.

Mir däerfen ni dee gréisste Léifsten vergiessen, deen hannert all de Léifsten a Frënn verstoppt ass, a mir däerfen net zouloossen, datt d'Léift zu flüchtege weltleche Saachen eis Häerzer iwwerhuele soll, déi mat der éiweger, dauerhafter göttlecher Léift schloen sollen, déi kee Gläichen huet a keng Léift am Existenz se iwwerschreift. Well wann d'göttlech Léift d'Häerz besetzt, setzt sech Rou dran an d'Freed vun der Séil fëllt se.

D'Schrëften roden der Mënschheet, Gott ze kontempleren, hire Geescht an Him ze verdéiwen, alles Him z'iwwerginn an Him éierlech ze veréieren, ouni Virwand oder Heuchelei. Gott ze kennen soll dat ultimativt Zil vum Liewen sinn. Weltlech Flichten kënnen net ouni d'Hëllef vun de Kräfte erfëllt ginn, déi Gott der Mënschheet ginn huet.

Näischt am Liewe vun enger Persoun soll méi wichteg wéi Gott ugesi ginn. Wann eng Persoun sech wierklech ëm Gott këmmert a seng spirituell Pflicht géintwuer Him erfëllt, wäerten seng Ëmstänn sech a

jiddfer Hisiicht verbessern, an hie wäert sech trotz all Ëmstänn sécher a geschützt fillen.

Eng Persoun däerf d'Rechter vun aneren net verletzen, nach hirem Land, Fridden, Léift, Dignitéit oder iergendeng vun hire materiellen a moralesche Besëtzer ewechgeholl ginn.

Wann Dir net den Drang fillt, dat ze huelen, wat net Äert ass, da kënnt dat, wat Dir braucht oder wëllt. Klauen setzt sech als éischt am Geescht fest, wann eng Persoun ufänkt, anerer ze beneiden. D'Somen vum béiswëllege Begierde müssen aus dem Geescht erausgerappt ginn.

Geeschtlechen Altruismus ass de Wee, dann zitt een natierlech Iwwerfloss un, a Segen fléissen him aus Quellen, déi se kennen, a Quellen, déi se net kennen. Et ass en onfehlbar göttlecht Gesetz. Wat Déif a selbstsüchteg Leit ugeet, si verbréngen hiert Liewen domat, materiell Besëtz ze verfollegen, hir Aen ëmmer op dat ze konzentréieren, wat anerer hunn, och wann hir eege Kasse mat Gold iwwerfëllt ass.

Wann net de materielle Egoismus opginn gött, kann d'Welt kee Gléck kennen

No e puer Joer Bestietnes froe sech Dausende vu Männer a Fraen:

"Wou ass eis Léift bliwwen?"

D'Äntwert fir dës Leit ass: Hie gouf vum Feier vun exzessiver Genoss verbraucht a gouf vun Egoismus a Respektlosegkeet iwwerwältegt.

Wann dës däischter Qualitéiten an d'Häerz kommen, verwandelt sech d'Léift an Äsche

Wann e Mann a Fra sech géigesäiteg schlecht behandeln, zerstéiere si hiert gemeinsamt Gléck fir ëmmer

E Mann soll enger Fra hëllefen, hir gutt Qualitéiten ze weisen a si d'Gefill ginn, datt si net nëmme bei him ass, fir seng Wënsch ze erfëllen, mä als Begleederin um Wee, fir déi hie Respekt an Unerkennung huet, an déi hie als Ausdrock vun den héchsten Aspekter vum Liewen betruecht.

Frae sollten d'Männer op déiselwecht Manéier kucken

Wann Dir déi falsch Zort Dünger op d'Wuerzele vun engem Bam applizéiert, gött d'Fruucht mager a verkierzt. Ähnlech, wann eng Persoun de Bam vun der Frëndschaft mat egoistesche Gefiller erniert, verzerren hir onwierdeg Motiver d'Friichte vun där Frëndschaft a verduerwen se.

Sech un engem interesséiert ze hunn, just well se räich oder aflossräich sinn a fir eis eppes maache kënnen, kann net als Frëndschaft bezeechent ginn. Ähnlech ass et och keng Frëndschaft, sech vun engem wéinst sengem schéine Gesiicht ugezunn ze fillen. Wann dëst Gesiicht säi jugendlechen, faszinéierenden Charme verléiert, verschwënnt d'"Frëndschaft" a gehéiert zur Vergaangenheet.

Déi gutt Dote, déi nobel Leit maachen, fir aneren ze hëllefen, sollten net fir Ruhm a Ruff oder fir den Ego zefriddenzestellen gemaach ginn, mä all Dote sollten aus Léift fir Gott gemaach ginn a fir säi Genoss ze sichen.

Déi, déi gären aneren zrëckbissen, verleumden a klatschen, wäerten ni d'Freed kennen, aneren mat

encouragéierende Wierder a kloge Rotschléi ze hëllefen. Haart Veruerteelung decouragéiert de Schlechten a provoziert säi Roserei.

Déi meescht Leit si sech am Häerz vun hire Schwächten a schmerzhaft ugebuerene Wonnen bewosst, an dës kënnen net duerch ätzend Belästegung a brennend Virwërf geheelt ginn, mä éischer duerch de berouegenden, tréischende Balsam vun der Léift.

Här, loosst mech maachen, wat Dir wëllt, datt ech maachen, a loosst mech net zouloossen, datt meng Ambitiounen oder Wënsch mech kontrolléieren. Hëlleft mir, d'Wierker ze erfëllen, déi dës Welt a jiddfer Hisiicht zu enger besserer Plaz maachen, fir datt meng Gedanken an Handlungen Är Herrlechkeet verkënnegen an anerer un Iech erënneren.

Schlof ass e Segen, well egal wat Är Problemer sinn, Dir sidd dovunner befreit wann Dir aschlofe kënnt. Awer Dir musst léieren, wéi Dir Iech bewosst vu Problemer während Äre waache Stonnen befreit. Wann Dir nach ni Zocker geschmaacht hutt, wäert Dir seng Séissheet net kennen. Ähnlech, ausser Dir notzt de Potenzial vum Geescht voll aus, wäert Dir seng wonnerbar Kraaft net schätzen kënnen.

Während Seng Eierbar Riichter seng definitiv Entscheidung iwwer eng delikat Saach getraff huet, déi Liewen oder Doud fir eng aner Persoun bedeit huet, huet hien zur selwechter Zäit un d'häuslech Problemer geduecht, déi him deen Dag geschitt waren, an war opgeregt, well seng Regel doheem net agehale gouf!

Wann sou e Riichter eng ongerecht Entscheidung trifft, déi zum Doud vun enger onschëlleger Persoun wéinst engem Manktem u Konzentratioun féiere géif, da steet hien dann virum leweschte Riichter, dem Riichter vun alle Sënnen, ugeklot a veruerteelt: dem universelle Gesetz, dat kee Favoritismus kennt a wou kee Plaz fir Vetternwirtschaft gëtt.

Ech erënnere mech nach ëmmer un déi onerwaart Erfahrung, déi ech gemaach hunn; hannert de Wolleke vun der Kontemplatioun ass op eemol den Dag vum spirituellen Gléck opgedaucht an huet mäi Wiesen iwwerwältegt.

Déi geseent Erfahrung huet all Erwaardungen iwwerschratt, well ech eng onbeschreiblech Freed gefillt hunn, an d'Liicht vun der Freed all déi däischer Ecken vum Bewosstsinn beliicht huet, an d'Schied vun der Verwirrung a Froen verbannt huet.

Dat Liicht - wéi eng Röntgenstral - huet duerch rau Objeten duerchbrach a mir Saachen gewisen, déi iwwer den normalen Horizont vun der Siicht eraus leien, Osten a Westen, Norden a Süden, virun mir an hannert mir, iwwer mir an ënner mir, a mir an ëm mech, an iwwerall.

Destruktiven Zweifel ass a senger Wierkung ähnlech wéi eng Lähmung. Et behënnert konstruktivt Denken a behindert Willenskraaft.

Et handelt als eng Barrière fir déi guttméiglech Wierker vun héije Muechten an d'Gesetzer vum Universum, wouduerch Gottes Segen d'Séil net erreecht. Et bréngt och e Gefill vun Angscht an Hëlleflosegkeet mat sech.

Hie widderstet sech dem Erfolleg a refuséiert Iddien wéinst de Launen vun Ignoranz, Viruerteeler,

ongerechter Viruerteeler oder onkontrollierten Emotiounen a Leidenschaften.

Geeschlech Wiedergebuet bedeit sech aus dem Käfig vun der Ignoranz ze befreien an de Restriktionen vum limitierte Bewusstsein zu entkommen.

Menschlecht Liebe kann heiansdo ganz schön sinn, aber sech doran zu bannen ass wie ein Paradiesvogel an ein knappen Käfig zu setzen. Wenn Dir d'Käfigtür opmacht, kann der Vogel zucken herauszufliegen, weil er sich dort gewinnt hat.

Diese schöne Vogel hat Angst und will der Käfig nicht verlassen und sich nicht mehr an die unlimitierte Freiheit zurückziehen, aus der er kommt, und lieber an engem kleinen und limitierten Gebitt bleiben, das nicht mit seiner Natur übereinstimmt.

Sie gewinnt sich die menschliche Seele und den Körper und geht zu seinem Gefängnis, ohne sich bewusst zu sein, dass sie ein Teil vom unendlichen Universum ist und dass ihre irdische Existenz temporär ist und sie an ihr himmlisches Heim zurück muss.

An die Uebung der Weisheit von den Restriktionen und Grenzen des Körpers zu befreien ist das, was wir spirituell Neugeburt nennen.

Es geht um Grenzen für die Kraft vom Geist. Konzentriert ich auf das Ich und füllt die Geisteskraft mit dem Drang für die Erreichung der Entschlossenheit für positiv auf die Ziele hin zu schaffen. Drückt die Gedanken weiter in Richtung von hohen Erreichungen. Wenn Dir spirituellen Reichtum erreicht, stehst du in einer Form des Reichtums und Wohlstandes zur Verfügung.

Wann eng Persoun e Wonsch net duerch eegen Ustrengungen erfëlle kann, wendt si sech am Gebied zu Gott. Sou weist all Bitt, déi ausgesot gëtt, eng verstoppt Sehnsucht an sech. Mee wann een Gott fënnt, verschwannen all Wënsch an all Wënsch ginn erfëllt.

Eng Persoun muss säi Bescht ginn a objektiv, onparteiesch a fräi vu restriktiven Bindungen sinn.

Hie soll och besonnesch Opmierksamkeet op d'Studien (Evenementer a Situatiounen) leeën, déi d'Liewen him virleet, well se d'Lektione enthalten, déi hie léiere muss.

Nobel global Ziler müssen an dës Welt agefouert ginn, an Idealer müssen ugeholl ginn, déi d'Mënschheet op héich Niveauen erhiewen, hir Gedanken verfeinere, hir Wënsch begrenzen an hir nobel Talenter schärfen.

Dës kënnen duerch spirituell Beispill a gutt Léierpläng aktivéiert ginn, net duerch brutal Gewalt a verheerende Kricher. Politesch Muecht ass geféierlech ouni spirituell Prinzipien, déi se kontrolléieren a leeden.

Wann ech vu spirituellen Prinzipien schwätzen, mengen ech net spezifesch Doktrinen, Sekten oder Glaawenszugehéieregkeeten, mä éischer déi universell Gesetzer: d'Gesetzer vun der Gerechtegkeet an der Tugend, déi fir jiddereen zoutreffen a gutt, gutt a friddlech sinn.

All Mënsch leeft ënnert dem Bam vu senger Wënsch, deen all seng Wënsch erfëllt. Dee Bam ass Willenskraaft. De mënschleche Willenskraaft, deen e Spigelbild vum göttleche Wëllen ass, huet a senger

Essenz d'Kraaft, d'Hoffnungen an d'Wënsch vun enger Persoun ze verwierklechen.

Mee wien net weess, wéi e seng Wënsch, Begierden a Gedanken kontrolléiere soll, soll sengem Här dausendmol Merci soen, well seng ondisziplinéiert Gedanken net direkt wouer ginn, soss géifen déi wëll Begierden eng automatesch Verkierperung vu räuberischen, hongeregen Tigeren verursaachen, déi d'Rou vun der Séil zerräissen, de Schank vum Gléck zerbrechen an d'Oas vum geeschtleche Fridden an eng onfruchtbar Wüst verwandelen.

Een soll oppassen, sech stänneg doriwwer ze beschäftegen an doriwwer nozedenken, soss kéinten dës negativ Gedanken wéi Monsteren aus der Däischtert vum Onbekannten opdauchen a schlëmm Problemer verursaachen, mat deenen et schwéier ass, een ëmzegoen oder se ze kontrolléieren. Negativ Gedanken bréngen dem Eenzelnen näischt anescht wéi Schued; dofir solle se duerch positiv Gedanken ersat ginn, wann ee sech selwer an anerer eppes Gutt wënscht.

Wann mir feststellen, datt d'Fäegkeeten, déi mir brauchen fir ze denken, ze schwätzen, ze fillen oder ze handelen, all vu Gott kommen an datt Hien ëmmer bei eis ass, eis inspiréiert a leet, da si mir direkt vun Onrouen befreit.

Mat dëser Erkenntnis kommen Blëtzer vu purer Freed, an heiansdo gött d'Wiesen vun enger Persoun an eng déif Erliichtung ënnergetaucht, déi direkt Gedanken un Angscht verdriwwen.

All Wuert, gutt oder schlecht, hannerléisst seng Schwéngungen - seng Spueren - am Kierper, am Gehir

**an an der Liewensenergie vum Denken a Form vun
Neigungen a Wënsch. Sou hannerloossen
d'Schwéngunge vun all Ried positiv oder negativ
Tendenzen am Geescht. Deejeéinegen, deen sech vun
den Impulser befreit huet, d'Wourecht ze verzerren,
etabléiert a sech eng enorm Kraaft, sou datt hien kee
falscht Zeienausso ofleet an all seng Wieder wouer
sinn.**

**O Här, géff mir d'Kraaft, meng Stëmm ze
benotzen, fir der Wourecht ze déngen, andeems ech
léif, nätzlech an erfreschend Wieder schwätzen.**

**Spill deng onstierflech Melodien op der Flütt vu
mengem Liewen, fir datt ech vun de Schwéngunge
vun dengen hellege Melodien geseent ka ginn.**

O kosmesch Léifsten

**Ech gesinn däi Gesiicht an de glänzende Bijouen
blénken**

**An ech hunn däi Rout an de Rouseblieder gesinn
An ech héieren Är Stëmm am Vigelzwitcheren, an
ech sinn begeeschtert**

**An ech dreemen, datt ech dech an all Häerz
begéine wäert**

**Ech sinn iwwerwältegt vu Freed
Iwwerschreit d'Beschreiwung**

Fräiheet vun der Angscht

Meeschter Paramhansa Yogananda

**Alles am Universum besteet aus Energie oder
Schwéngung. D'Schwéngung vun der Ried ass eng
méi intensiv Manifestatioun oder Ausdrock wéi
d'Schwéngung vum Gedanken. D'Gedanken vun alle**

Mönsche wellen duerch den Äther. Well Gedanken e héije Schwéngungsrang hunn, sinn se nach net opgedeckt ginn. Glécklecherweis kennen mir net d'Gedanken vun alle Mönschen!

Wann Dir d'Radioknäppercher dréckt oder dréit (an och hautdesdaags op aner Manéier), kënnt Dir verschidde Melodien a Kläng héieren. Wann et net dat inherent Bewosstsinn an de Schichten vum Äther géif ginn, duerch dat Radiowellen op Ären Empfänger reesen, géift Dir all d'Sendungskläng gläichzäiteg héieren.

Gott huet den Äther erschaf an de mënschleche Geescht inspiréiert, Mëttelen z'entwéckelen, fir Schwéngungen duerch dëst Medium ze iwwerdroen an ze empfänken. Radiowellen vertrauen op den Äther fir hir Ausbreedung an op Elektrizitéit fir d'Iwwerdroung an den Empfang. Dës vibréierend Radiowellen sinn Iddien, déi duerch de Weltraum un all resonanten Empfänger iwwerdroe ginn.

Wann Dir no bei engem Léifsten sidd, spürt Dir seng Gedanken, awer Dir kënnt d'Gedanken vun engem wäit ewech vläicht net spueren, ausser Dir hutt eng héich entwéckelt sensoresch Perceptioun. Déi, déi reegelméisseg Konzentratiouns- a Meditatiounstechnike praktizéieren, erliewen eng déif Rou an hir Gedanken ginn duerch dës Praxis méi raffinéiert, sou datt se d'Gedanken an d'Intentiounen vun aneren och aus der Distanz spueren kënnen!

Mir sinn all mënschlech Sender an Empfänger: Dir empfängt d'Gedanken vun aneren duerch Äert Häerz, den Zentrum vum Gefill, an Dir iwwerdroet Är eegen Gedanken duerch Äert spirituellt A, den Zentrum vum Fokus a vum Wellen. Är Antenn ass am Gehir, den Zentrum vum héijen, intuitive Bewosstsinn. Stellt Iech vir, Dir sidd wäit vun doheem a wëllt wëssen, wat do

geschitt. Wann Är Sënner ganz roueg sinn an Äre Geeschtt roueg ass, kënnt Dir d'Gefiller an d'Gedanken vun Ärer Famill doheem spieren. Wann Dir eng grouss Konzentratiounsfäegkeet hutt, kënnen Är Gedanken iwweierall andréngen, an Är Sënner gi mat vitaler Energie gelueden.

Distanz ass relativ, well Energie de Raum compriméiert. D'Distanz verklengert sech mat der Entwécklung vun de Kommunikatiounstechnologien. Stellt Iech vir, Dir schléift a dreemt dovun, an en anert Land ze fléien, dann en Zuch an eng Stad ze huelen an dann op eng Insel ze segelen, andeems Dir ënnerwee a verschiddene Häfen halt maacht. All dëst geschitt bannent e puer Minutten am Dram, well et keng Distanzen am Beräich vum Denken gëtt.

Déi ganz Welt an de Raum existéieren als Iddi, an doran läit d'Kraaft vum Geeschtt. Ech kann meng Aen zoumaachen an un Saachen denken, déi Dausende vu Kilometer ewech sinn. Raum an Zäit sinn nëmme mental Konstruktiounen. Wat ass den Ënnerscheed tëscht waarmem Kaffi an enger kaler Glace an engem Dram? Wann Dir erwächt, mierkt Dir, datt d'Glace an der Dramwelt just eng Iddi war, an de waarme Kaffi och eng Iddi - béid waren einfach verschidden Iddien. De Geeschtt huet Allmuecht a allwëssend Kraaft. De Geeschtt, vun deem ech schwätzen, ass de Geeschtt vu Gott. A genee wéi Hien duerch den Denken omnipräsent ass, sinn och mir dat.

Wann Dir probéiert Radio ze lauschten, héiert Dir heiansdo statesch Geräischer, déi d'Sendung begleeden. Ähnlech, wann Dir probéiert eppes Bedeitendes an Ärem Liewen z'erreechen, erlieft Dir eng aner Aart vu Stéierungen, déi Äre Fortschrëtt behënneren an hemmen. Dës Stéierung ass schlecht Gewunnecht.

Angscht ass eng aner Zort Stéierung, déi Är Psyche beaflosst. Wéi gutt oder schlecht Gewunnechten, kann Angscht souwuel konstruktiv wéi och destruktiv sinn. Zum Beispill, wann eng Fra seet: "Mäi Mann wäert rosen sinn, wann ech haut den Owend erausgoen, also ginn ech net", ass si motivéiert vun enger konstruktiver, frëndlecher Angscht. Et gëtt en Ënnerscheed tëscht frëndlecher Angscht a feiger Angscht. Ech schwätze hei vun der frëndlecher Angscht, déi eng Persoun virsiichteg mécht, aneren net onnéideg ze schueden. Feiger Angscht paralyséiert de Wëllen. Familljemembere sollten nëmme frëndlech Angscht fillen a sollten keng Angscht hunn, sech géigesäiteg d'Wourecht ze soen. Aus engem Gefill vun der Pflicht ze handeln oder perséinlech Wënsch am Déngscht an der Léift fir en aneren opzeginn, ass vill besser wéi dat aus Angscht ze maachen. Och wann eng Persoun sech dovunner ofhält, göttlech Gesetzer ze iwwerstoën, sollt et aus Léift fir Gott sinn, net aus Angscht virun der Strof.

Angscht kënnt aus dem Häerz. Wann Dir lech wéinst enger Krankheet oder engem Accident a Panik fillt, sollt Dir e puer Mol déif, lues a mat engem reegelméissegem Tempo ootmen, a bei all Ausotemung entspannen. Dëst hëlleft Ärer Blutzirkulatioun, sech normal ze maachen. Wann Äert Häerz wierklech roueg ass, wäert Dir guer keng Angscht spieren.

Angscht erwacht am Häerz als Resultat vum Gefill vu Péng. Sou gesi mir, datt d'Angscht a fréieren Erfarunge baséiert ass. Vläch ass eng Persoun an der Vergaangenheet gefall a gebrach d'Been, an dofir fäert si, déiselwecht Erfahrung ze widderhuelen. Stänneg un esou schmerzhaften Erfarunge ze denken, paralyséiert de Wëllen an d'Nerven, wat zu engem weidere Fall a gebrachenem Been féiere kann!

Ausserdeem, wann d'Häerz duerch Angscht paralyséiert ass, fällt d'Vitalitéit vum Kierper op säin niddregsten Niveau, wouduerch Krankheetskeimen de Kierper attackéiere kënnen a schueden.

Et gëtt kaum ee Mënsch, deen net Angscht virun Krankheet huet. Angscht gouf de Mënsche als Virsiichtsmëttel ginn, fir Péng ze vermeiden, net fir se ze vergréisseren oder stänneg driwwer ze drun ze denken. Déi stänneg Beschäftegung mat Angscht behënnert eis Efforte fir Schwiereregkeeten ze vermeiden an d'Problemer ze léisen, mat deenen mir konfrontéiert sinn. Virsiichteg Angscht baséiert op Wäisheet, wéi zum Beispill ze bedenken, datt e bestëmmt lessen ongesond ass, trotz dem Wonsch et ze iessen. Angscht virun Krankheet verkierpert Krankheet. D'Leit bréngen sech Krankheeten einfach doduerch, datt se drun denken. Wann Dir stänneg Angscht hutt, eng Erkältung ze kréien, sidd Dir méi ufälleg dofir, egal wat Dir maacht fir se ze vermeiden. Lähmt Äre Wëllen an Är Nerven net duerch Angscht. Wann d'Angscht géint Äre Wëllen un lech hält, hëlleft Dir déiselwecht Erfahrung ze kreéieren, déi Dir fäert. Et ass och onverständlech, sech - exzessiv - mat deenen ze verbannen, déi stänneg iwwer hir Krankheeten a Schwächen schwätzen. Sech op dës Themen ze konzentréieren kann hëllef, d'Somen vun der Angscht an Ärem Geescht ze säen. Déi, déi Angscht virun Tuberkulos, Kriibs oder Häerzkrankheeten hunn, sollten dës Angscht aus hire Gedanken verbannen, fir datt se sech net dës ongewollt Zoustänn selwer bréngen. Wat déi Krank an Eeler ugeet, brauche si eng agreabel an ënnerstëtzend Ëmwelt, ëmgi vu Leit mat staarker, positiver Natur, fir se z'ermutigen an opzebauen. mat positiven Gedanken a Gefiller Denken huet eng grouss

**Kraaft Spidolspersonal gött dank hirem
Selbstvertrauen selten krank; tatsächlech
verjüngeren hir staark Gedanken si a ginn hinnen eng
konstant Quell vu Vitalitéit**

**Aus dësem Grond ass et am beschten, aneren net
Äert Alter ze soen, wann Dir méi al gitt. Soubal Dir et
maacht, gesinn si Äert Alter an Ärem Ausgesinn
reflektéiert a verbannen et mat enger ofhuelender
Gesondheet a Vitalitéit. D'Iddi vum Alterung kreéiert
Angscht a beraubt eng Persoun vum Liewen an der
Energie. Dofir, haalt Äert Alter geheim fir Iech. Mir
sollten eis drun erënneren, datt mir onstierflech
Wesen sinn, datt mir mat enger gudder Gesondheet
geseent sinn, an datt d'Welt voller Guttheet ass.**

**Dofir soll Vorsicht virun Angscht virukommen.
Präventiv Moossname solle getraff ginn, an all Effort
soll gemaach ginn, fir d'Ursaache vun der Krankheet
ze eliminéieren a sech vun der Angscht ze befreien.
Keimen sinn iwwerall sou vill, datt d'Leit d'Liewen net
genéisse kéinten, wa se Angscht virun hinnen hätten.
Och mat all de néidege Gesondheetsmoossnamen,
wann eng Persoun hiert Haus ënner engem Mikroskop
kéint ënnersichen, géif se hiren Appetit an de Wonsch
ze iessen verléieren.**

**Egal wat Dir fäert, dréit Är Gedanken dovunner
eweck. Loosst et Gott iwwer a stäerkt Äert Vertrauen
an Hien. Vill Leed gött normalerweis duerch Angscht
verursaacht. Firwat leiden, wann d'Krankheet nach
net emol opgetaucht ass? Well déi meescht Leit hir
Krankheeten aus Angscht stamen, befreit d'Angscht
lasszeloossen se direkt, an d'Heelung wäert direkt
sinn. All Nuecht, ier Dir schloft, bestätegt Iech selwer:
"Gott ass mat mir, a wien Gott mat sech huet, huet
näischt ze fäerten." Ëmgëtt Iech mental mam Geescht
vu Gott a senge kosmeschen Energien, a gleeft, datt**

all Keim, deen lech attackéiert, erofgeschloen gëtt. Widderhuel "O Gott, den Allmächtigen" oder "O Här, den Helfer" mat vollem Vertrauen, lech schützen, stäerken an lech bequem a gesond fillen loossen. Wann Dir a Harmonie mat Gott sidd, fléisst seng Wourecht an lech, an Dir wësst, datt Dir am Kär e Geescht sidd, deen net vun Nout beréiert ass an onvergänglich ass.

Wann Dir Angscht hutt, leet Är Handfläch géint Äert Häerz a reift se vu lénks no riets, während Dir sot: "O Här, huel dës Angscht vu mir ewech a befreit mäi Geescht a meng Gedanken vun all Oflenkung." Genue wéi et Weeër gëtt fir Radiostéierungen lass ze ginn, sou och wann Dir Äert Häerz stänneg vu lénks no riets reift, a wann Dir lech stänneg op d'Iddi konzentréiert, d'Angscht aus Ärem Häerz ze verbannen, wäert d'Angscht mat Gottes Hëllef verschwannen, an Dir wäert d'göttlech Freed spieren, déi Äert ganz Wiesen erfëllt.

Angscht ass ëmmer beim Mënsch, an et ass méiglech, se lass ze ginn, andeems een un Gott denkt a seng Präsenz spiert

Vertraut op Gott a sidd authentesch an allem wat Dir maacht Et gëtt vill Imitatoren; setzt Ären Numm net op hir laang Lëscht Meeschtert wat Dir maacht a maacht et op eng eenzegaarteg Manéier, déi nach keen virdru gemaach huet D'Feld ass op fir Kreativitéit soulaang de Wunsch oprecht ass an de Wëllen do ass Déi ganz Natur reagéiert op lech wann Dir a Harmonie mat Gott sidd

D'Leit setzen sech selwer dacks un d'éischt Plaz, awer mir sollten un anerer denken an hinnen no beschte Méiglechkeeten hëllefen, hinnen alles Guddes wënschen, sou wéi mir eis selwer wënschen. Wann mir dat fräiwëlleg a ganzhärzeg maachen, spieren

mir, datt eise Krees vu Matgefill sech ausdehnt an d'Bande vun der Häerzegkeet tëscht eis an aneren sech verdéiwen a méi staark ginn.

An engem Ëmfeld mat enger Populatioun vun 1.000 Leit, wann sech jiddereen frëndlech verhält, hätt all Persoun 999 Frënn. Mee wann sech jiddereen an deem Ëmfeld wéi e Feind géintiwier aneren verhält, hätt all Persoun 999 Feinde.

D'Häerzer vun de Mënschen mat der Kraaft vun der Léift ze erueweren ass dee gréisste Victoire, deem een am Liewe erreeche kann. Stréift ëmmer no dem Gutt vun aneren, an Dir wäert déi ganz Welt zu Äre Féiss fannen. Dëst war déi beandrockendst Leeschtung vun de groussen Leit, déi fir anerer gelieft a gestuerwe sinn. Déi mat immenser materieller Kraaft, déi nëmme fir sech selwer liewen, gi séier an d'Vergessenheet gehëllt. Awer déi, déi fir anerer liewen, bleiwen fir ëmmer an Erënnerung.

D'Prophéiten haten keng Goldtronen während hirem irdeschen Openthalt, awer si setzen um Troun vun der Léift an den Häerzer vu Milliounen. Dat ass dee beschten Troun, deem e Mënsch besetzen kann.

E Mënsch kënnt op dës Welt kräischen, während all déi aner sech iwwer seng Arrivée freeën. Hie muss während sengem zougewisenen Liewen schaffen a déngen, fir datt hie beim Verloossen vun dëser Welt mat engem Laachen fortgeet, während d'Welt ëm hie trauert.

Gott huet dës Welt geschaf, fir datt d'Mënschheet hiren Intellekt benotze kann, fir spirituellt Wëssen z'erreechen an ze verstoen, datt den göttleche Gedanke eng mächteg Kraaft ass, an dës Kraaft soll op déi richteg Manéier geriicht ginn, fir sech selwer an aneren ze hëllefen.

**Wann Gott eis keng Léift geschenkt hätt,
andeems hien seng Léift an eis Häerzer gesaat hätt,
hätten mir d'mënschlech Léift guer net kannt. Well
Gott sou generéis a léif mat eis ass, sollt hien eist Zil
an d'Zil vun eiser Sich sinn. Hie wëll sech eis net
opdrängen, awer kee Gléck kann erreecht ginn, ouni
un hien ze denken a sech mat him ze verbannen.**

**Déi mysteriéis Aart a Weis, wéi Kierper a Geescht
funktionéieren, déi Gott eis vun all anere Kreaturen
ënnerscheet huet**

**All aner Wonner a Wonner am Liewen sollten eng
genuch Motivatioun sinn, fir eis dozou ze bréngen, no
hinne ze sichen an se ze fannen**

**Wien dat oprecht an éierlech probéiert, wäert a
sengem Bestriewen erfollegräich sinn a säin Zil
erreechen.**

**Wéi ech dëse Wee agaangen sinn, war mäi Liewen
ufanks chaotesch an desorganiséiert, awer duerch
widderholl Versich an dauerhaft Ustrengungen hunn
d'Wolleken ugefaang sech ze verschwannen, an
d'Saache goufen op eng erstaunlech Aart a Weis
kloer. Alles wat mir geschitt ass, war en
onbestreitbare Beweis fir d'Existenz vu Gott an
d'Méiglechkeet, sech mat Him ze verbannen a
kennzeléieren an dësem Liewen. Oh, d'Rou, d'Rou
am Geescht an déi bannenzeg Serenitéit, déi de
Sichende beim Fënn vu Gott erlieft! D'Welt gëtt dann
hell a laachend, alles wäert richtig sinn, an näischt
wäert fäeg sinn, Angscht am Häerz anzesetzen.**

**Sou musse mir eis Erausforderunge stellen an de
Kampf vum Liewen mat der Courage an dem Courage
féieren, déi de Kanner vum Liewen a Liicht
ugehéieren**

D'Schätz entdecken

Enseignant: Paramhansa Yogananda

Iwwersetzung: Mahmoud Abbas Masoud

Gëtt et eng Kraaft am Universum, déi fäeg ass, Minnen vu Räichtum a Räichtum opzedecken, a Schätz opzedecken, déi net berécksiichtegt goufen a vun deenen mir ni virdrun gedreemt hunn?

Gëtt et iergendeng Kraaft am Universum, op déi mir eis zrëckgräife kënnen a eis drop verloossen, fir Gesondheet, Gléck a spirituell Erliichtung ze sichen?

Opgeklärte Léierer bestätegen d'Existenz vun dëser Kraaft a weisen d'Effektivitéit vun de Gesetzer a Prinzipie vun der Wourecht, déi fir d'Mënschheet funktionéiere wäerten, wa se se mat engem oppene Geescht ausprobéiert.

Den Erfolleg an der Welt hänkt net ganz vun Ausbildung a Selbstversuergung of, mä och vun der Entschlossenheet, dat Bescht aus de verfügbare Méiglechkeeten ze maachen.

D'Méiglechkeete vum Liewen kommen net zoufällleg; si gi geschaf a generéiert. D'Mënsche hunn all d'Méiglechkeeten erschaf, déi hinne waren a sinn (ob an dësem Liewen oder an der ferner Vergaangenheet, och a fréiere Liewen oder Inkarnatiounen). Well se dës Méiglechkeeten erschaf hunn, musse se se voll ausnotzen a vun hinnen op déi beschtméiglech Manéier profitéieren.

Wa mir all verfügbar extern Mëttelen a Ressourcen, zousätzlech zu eise natierleche Fäegkeeten, notzen, fir all Hindernisser ze iwwerwannen, déi eis am Wee stinn, da wäerte mir déi Kräfte kultivéieren, déi Gott eis ginn huet: déi grenzelos Kräfte, déi aus den Déiften vun eisem Wiesen entstinn. Mir besëtzen zwou grouss Kräfte: d'Kraaft vum Intellekt an d'Kraaft vum Wëllen, a mir mussen dës zwou helleg Kaddoe voll ausnotzen.

Den Erfolleg oder den Echec vun enger Persoun hänkt vun der Natur an dem Muster vun hirem üblechen Denken of. Wat ass méi staark am Liewen vun enger Persoun: Gedanken iwwer Erfolleg oder Gedanken iwwer Echec? Wann d'Denken déi meescht Zäit negativ ass, sinn heiansdo positiv Gedanken net genuch fir Erfolleg unzezéien. Awer wann eng Persoun éierlech denkt, fënnt si wat se sicht a erreecht hiert Zil, och wann se sech vun Däischtert ëmginn fillt.

Jidderee Mënsch ass fir sech selwer verantwortlech. Keen aneren wäert um leschten Dag eng Äntwert ginn oder eng Rechenschaft fir hien bezuelen.

Eis Aarbecht an der Welt, wou eis Vergaangenheet eis placéiert huet, ass eppes wat keen anere kéint erreechen. An eis Aarbecht gëllt nëmmen als erfollegräich, wann se eise Matmënschen op iergendeng Aart a Weis déngt.

Kee Problem soll een nach eng Kéier iwwerdenken oder stänneg nei iwwerdenken. Loosst d'Saachen eng Zäit roueg bleiwen, an se kënne sech vun sech selwer léisen. Allerdéngs soll een net sou laang dormant bleiwen, datt een d'Fäegkeet verléiert, z'ënnerscheeden. Roueperioden solle fir méi déif Reflexioun benotzt ginn an fir roueg Horizonten an der Séil z'erreechen.

Wann Dir an Harmonie mat Iech selwer sidd, kënnt Dir kloer iwwer alles nodenken, wat Dir maacht. Och wann Är Gedanken zerstreut ginn, kënnt Dir se sammeln a nei fokusséieren. D'Fäegkeet, dës helleg Harmonie z'erreechen, kann duerch Ustrengung a Übung gewonnen ginn.

Nieft positivem Denken si Willenskraaft, haart Aarbecht a Beharrlechkeet essentiell fir Erfolleg ze hunn. All äusserlech Manifestatiounen a Phänomener sinn e Resultat vu Willenskraaft, awer dës Kraaft gëtt dacks net bewusst a rational benotzt.

Et gött en automatesche Wëllen, genee wéi et e bewossten Wëllen gött, an d'Dréifkraaft hannert all Handlungen ass eng onerschütterlech Entschlossenheet oder Wëllenskraaft, ouni déi eng Persoun net ka goen, schwätzen, schaffen, denken oder fillen. Dofir ass Wëllenskraaft déi motivéierend Kraaft hannert all Handlungen, an dës Aktivitéit net ze notzen bedeit komplett Inaktivitéit a Lethargie, souwuel kierperlech wéi och geeschteg. D'Mënsche benotze Wëllenskraaft souguer fir hir Hänn ze beweegen, an et ass onméiglech ze liewen ouni dës Kraaft ze benotzen.

Automatesch Willenskraaft ass déi onbewosst Notzung vu Willenskraaft. Bewosst Willenskraaft ass eng vital Energie, déi mat Entschlossenheet an Ustrengung begleet gött; et ass e Generator vu Kraaft, deen intelligent a nodenklech geriicht muss ginn. Wann eng Persoun sech trainéiert, intelligent, denkend Willenskraaft ze benotzen, anstatt onbewosst, automatesch Willenskraaft, muss si och sécher stellen, datt hir Willenskraaft op eng nützelech a konstruktiv Manéier benotzt gött, net fir schiedlech Zwecker oder fir trivial an nützlos Saachen ze kréien.

Fir e staarken an effektiven Wëllen ze kultivéieren, muss een d'Intentioun hunn a sech entscheiden, Saachen ze maachen, déi een virdru fir onméiglech gehalen huet. Fänkt mat den einfachen Aufgaben un, a wann Äert Selbstvertrauen, Är Kraaft a Är Willenskraaft wuessen, probéiert no an no méi usprochsvoll a schwiereg Aufgaben.

Als éischt muss een dofir suergen, datt e gutt an nobelt Zil gesat gött, a sech mat all Energie a Fäegkeeten dofir asetzen, et z'erreechen, mat enger kompletter Verweigerung opzeginn oder Versoen zouzeginn, egal wéi eng Hindernisser am Wee stinn.

Ee muss säi ganze Wëlle benotzen, fir eng Aufgab direkt ze meeschteren an net Energie verschwenden oder Saachen onfäerdeg loossen, ier een sech op en neit Abenteuer begéint.

Fridden sief mat dir

Wéi een d'Moral vun anere Leit liest

D'Studéiere vun der Moral vun aneren mécht eng Persoun méi bewosst iwwer Saachen, déi hir Hëllef kënne, hiren eegene Charakter ze verbesseren. Allerdéngs ass d'Studéiere vun der Moral op eng negativ Manéier am Géigesaz zur Wourecht a vum Gewësse a kann zu zerstörende Konsequenzen féieren.

Jiddereen vermeit déi "geheim Moralpolice", där hiren eenzegen Zweck et ass, anerer ze entlarven an ze diffaméieren. Vill vun deenen, déi et gär hunn, anerer ze kritiséieren, kënne selwer keng Kritik erdroen, och wann se genau déi Feeler a Mängel hunn, déi se bedauern, bei aneren ze gesinn, laut hirem "reine" Gewëssen.

D'Studium vum Charakter ass besonnesch wichteg aus engem fundamentale Grond: mir müssen stänneg déi gutt Qualitéiten an aneren observéieren an dës Tugenden an eis selwer kultivéieren. Ech studéiere Charakter wann ech mat bestëmmte Leit ëmgoe muss. Mäi Choix kënnt awer aus enger ganz anerer Perspektiv. Heiansdo loossen ech een, deen ech kennen an onfrëndlech ass, bei mir sinn, an der Hoffnung, datt et hinnen e Virdeel bréngt. Wann si op meng spirituell Leedung fir hiert eegent Gutt reagéieren, änneren si sech zum Besseren; soss hunn ech mäi Bescht gemaach.

Ech sinn wéi en Dokter, deen sech Krankheeten aussetzt, fir dem Patient ze hëllefen. All Dokteren huelen dëst Risiko, well se wëllen dëngen an hëllefen. Datselwecht gëllt fir den spirituellen Dokter. Hie hält et op sech, anerer z'ënnersichen an op hir Schwächen a Péng hinzeweisen, fir hinnen ze hëllefen, hir Séilen ze verbessern.

De Jesus sot: "Uerteelt net, soss gitt Dir och beurteilt" (an am Koran liesen mir: "Tatsächlech ass e bësse Verdächtigeg eng Sënn") Dëst ass eng kloer Veruerteelung vu Kritik, déi duerch schlecht Absicht an e Wonsch motivéiert ass, aneren ze schueden. Sou e Verhalen ass haart a korrumpéiert d'Atmosphär vu Frëndschaft an Härzegkeet tëscht de Leit. Kritik ass komplett nützlos, ausser se gëtt mat éierlecher Léift ugebueden a wann déi aner Persoun et wënscht. Si sollt nëmme mat der Absicht gemaach ginn, där Persoun ze hëllefen. Déi, déi Selbstkontrolle geléiert hunn, hunn d'Recht, aneren ze hëllefen. Aus dëser Perspektiv ass d'Studium vun der Ethik souwuel effektiv wéi och wäertvoll.

Eng Branche vun der Charakterstudie baséiert op der Physiognomie. Et gëtt gesot, datt all prominent Charakteristiken an enger Persoun kloer an hirem Kierper reflektéiert ginn. Dës Ausso kann net generaliséiert ginn, well net all physiologesch Charakteristiken oder Manifestatiounen dat psychologesch Liewen korrekt viraussoen.

Den Aristoteles huet d'Physiognomie als Guide fir de Charakter ze verstoen studéiert. Indesch Meeschter ginn nach méi wäit a méi déif. Si soen, datt déi fundamental Iddien vum mënschleche Liewen an den Aen opgedeckt ginn. An obwuel d'Aen déi bannenzegst Geheimnisser vun der Séil opdecken - net nëmme vun dësem Liewen, mä och vu

vergaangene Inkarnatiounen - kann nëmmen de Geescht vun engem erleichteten Meeschter des Erkenntnissers lesen an analysieren.

Heiansdo gitt Dir op der Strooss a plötzlich merkt Dir eppes an den Ae vun engem Passant, an Dir sot zu Iech selwer: "Ech fille mech net wuel mat där Persoun" oder "Ech hunn déi Persoun gär", ofhängeg vun der Situatioun.

D'Aen erzielen déi ganz Geschichte Angscht, Roserei, Naid, Gier, Generosität, Léift, Courage, Spiritualität, an all gutt a schlecht Qualitäten spiegeln sich an den Aen erem. Geheimagenten können hier Gesichtsmuskeln kontrollieren, so dass hier Ausdruck ihrer Intentionen nicht verraten. Aber sie können den Verdacht nicht verstopfen oder aus ihren Aen ewechhuelen (dofir droen e puer dunkel Bröller!). D'Aen vom Yogi sinn aber nach immer da, weil hier sich immer der rouegen, rouegen göttlichen Geescht Gedanken mécht.

All Gesichts- a Körpermerkmale gaffen einersicht. Souguer die prominent Beulen um Kapp gaffen analysiert. Aber der körperliche Ausgesinn erzielt nicht immer die ganz Geschichte, a verschiedene Kulturen ziehen einerschiedlich Conclusionen aus ihren Observationen a Studien. Verschiede soen, dass immergewichtiges Leit Friede suchen an nicht gär schaffen, während denn Leit mei spirituell sinn.

Der Caesar war versüchtig mit Cassius, den hier als eine Bedrohung für seine Macht angesehen huet. Verschiede Schriftsteller haben die Theorie aufgestellt, dass denn Leit zu vill denken, dofir fehlt ihnen u Fleisch. Die Geschichte weist aber, dass sowuel denn wei och immergewichtiges Leit gute Herrscher waren.

Wenn Dir elo stännege immergewichtiges sidd, wart Dir schon e puermal virdrun (a frëiere

Inkarnatiounen) oder wann Dir stänneg dënn sidd, waart Dir dat a verschiddene fréiere Inkarnatiounen. Dir hutt d'Prädispositioun (iwwergewiichteg oder dënn ze sinn) aus der Vergaangenheet geierft. An egal wat Dir iesst, dës Denkweis bleift dominant a méi fäeg sech ze manifestéieren.

Physiognomie, als Wëssenschaft, déi sech op d'Interpretatioun vun der mënschlecher Natur konzentréiert, ass eng richtig Wëssenschaft, wa mir bedenken, datt all d'Gedanken, déi duerch de Geescht vun enger Persoun während hire ville Inkarnatiounen gaange sinn, a hirem Kierper manifestéiert sinn. Dës erfuerdert awer déi schaarf Intuitioun vun engem erleichten spirituellen Enseignant, fir d'Charakteristike vun der Physiognomie an där Persoun vollstänneg an präzis z'erkennen.

De Sokrates, zum Beispill, war extrem hässlech. Eemol huet hien engem groussen Astrolog begéint, deen him gesot huet: "Sokrates, du bass dee schlemmsten a béisesten Mann, deen ech jee gesinn hunn." D'Jünger vum Sokrates ware ganz rosen op den Astrolog, mä hire Léierer huet geäntwert: "Du hues Recht, ech war dat alles an der Vergaangenheet, mä obwuel ech elo déi béis Qualitéiten mat Wäisheet iwwerwonnen hunn, sinn d'Saachen, déi ech gemaach hunn, ëmmer nach an dësem Kierper ageprägt, wat en afgräisslech ausgesäit."

(Dës erënnert eis un d'Optriiede vun engem vun de prominentsten arabesche Schrëftsteller duerch d'Jore: den Abu Bahr al-Jahiz, vun deem et gesot gouf:)

Wann d'Schwäin en zweete Kéier transforméiert géif ginn, wier et ëmmer nach manner hässlech wéi dat vum Al-Jahiz.

E Mann, deen selwer als Ersatz fir d'Häll handelt; hie ass de Stëbsfërmeger an all Eck (observéieren)

Keng zwee Gesichter sinn exakt gläich. All Gesiicht ass anescht wéinst de Qualitéiten an Eegeschaften, déi sech an dësem Liewen an a fréiere Liewe manifestéiert hunn. Et geet net einfach drëm, d'Leit als gutt oder schlecht op Basis vun hirem aktuellen Ausgesinn ze beurteilen, egal ob agreabel oder onangenehm. Den hellege Franz vun Assisi war net kierperlech attraktiv, während säi Jünger, de Brudder Macedonius, e schéine Mann war. Mä de Macedonius hat net déi grouss spirituell Schéinheet, déi den hellege Franz hat.

En anere Branche vun der Fuerschung, deen mat der Physiognomie zesummenhängt, ass d'Pathognomie: d'Interpretatioun vun den Emotiounen vun enger Persoun oder der Aart a Weis, wéi si hir Emotiounen duerch Gesten, Gesichtsausdréck a Kierperbewegungen ausdréckt, an duerch d'Studie vun hire Reaktiounen op bestëmmten Eventer.

Gefiller a Gewunnechten weisen déi subjektiv Charakteristike vun enger Persoun un, awer déi meescht Leit hunn d'Fäegkeet entwéckelt, hir richtig Gefiller ze verstopen, well se sech net aneren offenbaren wëllen.

Zwee Männer hunn d'Nouvelle héieren, datt hir Fraen zesummen erdronk waren. Ee vun hinnen huet déif Trauer gewisen, während deen anere roueg bliwwen ass. Deejäinegen, deen no baussen Trauer ausgedréckt huet, huet seng Fra awer manner gär wéi de Mann, deen duerch säi Gesichtsausdrock guer keng Leed gewisen huet. Dofir ass d'Pathogenese - d'Verständnis vun echte Emotiounen a Reaktiounen - e ganz déifgräifend Studiegebitt.

D'Leit kënne méi genee a méi zouverlässeg op Basis vun hiren Emotiounen an hirem kierperlechen Ausgesinn analyséiert ginn. Ech kombinéieren béid Methoden fir déi geneest an zouverlässegst Analyse. All déi, déi bei mech fir eng Ausbildung kommen, ginn a spezifesch Situatiounen gesat, fir ze kucken, wéi hire Geescht an hir Emotiounen reagéieren. Wa se negativ reagéieren, probéieren ech se ze korrigéieren. Mee ech maachen dat nëmmen, wann d'Persoun mech ëm Rot freet a mir d'Autoritéit an d'Erlaabnes gëtt, se ze guidéieren.

Verschidde Leit gi sech emotional involvéiert, aus dem klengste Grond. Westlech Museker si generell ganz emotional, a vill vun der westlecher Musek ass emotional, well se sech ëm Geschichten iwwer mënschlech Léift dréint. An Indien dréit sech d'Musek ëm de Konzept vu Gott, an dat ass de Geheimnis vun hirer Fäegkeet, d'Sturm vun den Emotiounen ze berouegen an déif spirituellen Friden ze bréngen. Dëst bedeit net, datt all westlech Museker emotional oder all indesch Museker spirituell sinn, obwuel se wahrscheinlech et sinn. Dat sanskritescht Wuert fir Museker bedeit "Luef vu Gott".

Wann een mat emotionalen Leit ze dinn huet, kann een sech kaum op si verloossen oder hirer Konsequenz vertrauen. Haut si se bei dir, a muer verloossen se dech oder dréinen sech géint dech. Ech hunn Leit an d'Kluisenhaus kommen gesinn an no e puer Deeg probéieren, dech vun hirer exemplarescher Hingabe ze iwwerzeegen, awer no kuerzer Zäit si se fort an du gesäis se ni méi.

Näischt deet mir méi wéi wann eng Frëndschaft gebrach gëtt an hir Hellegkeet verletzt gëtt. Wann ech meng Frëndschaft engem ginn, huelen ech se ni méi zréck.

Et ass einfach tëscht dem mechanischen an dem denkenden Typ vu Leit z'ënnerscheeden. Déi éischt wëllen handeln, während déi zweet denken a reflektéieren wëllen. Béid sinn néideg. Déi mechanesch Typen wëllen direkt handeln a brauchen dofir een, deen se begleet, hir Energie a spirituell beräichernd Aktivitéiten ze kanaliséieren. Fir béiden Typen ze hëllefen, en harmonescht Gläichgewiicht z'erreechen, roden ech dem mechanischen Typ, méi ze meditéieren an nozedenken, an ech roden dem denkende Typ, méi ze reflektéieren an ze handeln.

Déi, déi ofhängeg vun schlechte Gewunnechten ewéi Iwweriessen, Fëmmen an Alkoholkonsum sinn, sollten virsiichteg behandelt ginn, well wann se dovun ofgehale ginn, hir Wënsch ze erfëllen, féiert dat nëmme zu Roserei. Wann Dir engem Villercher lessen ewechhëlt, gëtt hie rosen. Et ass nützlos, ze versichen, dës Sklaven zur Vernunft ze bréngen, ausser si weisen e richteg Wonsch, sech ze verbessern.

Déi mat engem mentale Gläichgewiicht wäerten Gott erkennen, den Här vum Universum sëtzt um Troun vum mentale Gläichgewiicht. An duerch dëst Gläichgewiicht genéisst d'Mënschheet perfekte Friden.

No der indescher Philosophie gëtt all Mënsch vun enger vun dräi Grondqualitéiten dominéiert:

Satwa: Et ass eng Charakteristik vu spirituellen Leit, déi passend lessen mat Wäisheet iessen, gutt Gewunnechten kultivéieren a Gott gär hunn.

Rajas: Dëst ass eng Charakteristik vun deenen, déi stänneg aktiv sinn, déi bis zum Doud weider schaffen

Tamas: Et ass e Charakteristikum vun deenen, déi hiert Liewe mat Sträit, Roserei, Näid, Genoss u

**sensuelle Genoss, Lethargie a Verwirrung a Chaos
tëscht de Leit fëllen.**

**All Gewunnecht, déi de spirituellen Fortschrëtt
behënnert, muss iwwerwonne ginn, an de Sucher
muss Meeschter vu senge Gedanken an Handlungen
sinn. Wéineg wëssen wierklech wou hiert Gutt läit.**

**Mat der folgender Method kënnt Dir all Persoun
beurteilen. Néganzwanzeg Prozent vun alle Leit
packen dësen Test net: frot iergendeen eppes ze
maachen - fir hiert eegent Gutt - an si maachen genau
dat Géigendeel. Firwat? Well se net d'Kraaft hunn, fir
hire Wësch ze widderstoen. Hir weltlëch
Gewunnechten sinn déif verankert a mächtig. Ganz
dacks maachen d'Leit net dat, wat Dir virschléit - och
wann se wëssen, datt et fir hiert eegent Gutt ass - fir
ze beweisen, datt Dir se net beaflosse kënnt. Déi, déi
sech verbessere wëllen, sollten sech mat deenen
verbannen, déi selbstkontrolléiert a roueg sinn.
Versicht, lech mat deenen vun héijem spirituellen
Status ze verbannen, an Dir wäert grouss
profitéieren. Déi Schwaach sollten sech mat de
Staarken verbannen, och mat de Stärksten! E Ringer
gëtt nëmme méi staark, wann hien mat engem
kämpft, deen méi staark ass wéi hie selwer.**

**Verschiede Leit soen, datt eng Fra sou lësteg ass
wéi eng Kaz, mä e Mann kann och sou lësteg sinn wéi
e Fuuss. D'Kaz ësst de Kanarienvull, deen als
Hausdéier schafft, a sëtzt dann roueg wéi e
meditéierenden Yogi oder en éierwäertegen Eeleren,
a mécht sech Onschold an där grausamer Dot.**

**Verschiede Leit genéissen et, de Fridden an
d'Gléck vun aneren ze zerstéieren. Hiert Zil ass et, ze
belästegen an ze nerven, a si behuelen sech wéi
raubwëllef, déi duerch d'Gesellschaft wandern op
der Sich no Sträit a Kämpf, a keng Rou fannen, bis se**

d'Rou gestéiert an eng gespannt Atmosphär geschaf hunn.

Verschidde Leit goufen mat Häischeien verglach, déi dauernd geschwat hunn. Et gouf gesot, datt de Mënsch als éischt geschaf gouf, an dann huet den Gott Tuashtari d'Sanftheet vum Mound, d'Weichheet vum Daunen aus der Gänsbroscht, d'Frëschheet vu Blummen an d'Geschwätz vun de Häischeien geholl an dës zesummegemëscht, fir eng Fra ze kreéieren. D'Freed vum Mann war onbeschreiflech. Awer no enger Zäit ass hien bei d'Tuashtari gaangen a sot: "Wat eng schéin Kreatur! Ech schätzen si wierklech, awer si schwätzt onopfälleg a mécht mir d'Liewe miserabel. W.e.g., mäin Här, huel si zréck." Zweek Méint méi spéit ass de Mann bei d'Tuashtari zréckkomm a sot: "Ech sinn déif traureg. Bréngt mir d'Fra w.e.g. zréck." Dann, no enger Zäit, koum hien erëm a sot: "Huel si mir w.e.g. ewech." Awer dës Kéier huet den Tuashtari geäntwert: "Ech wäert net! Dir musst si behalen!"

Aarme Mann! Hie konnt net mat hir liewen, awer hie konnt och net ouni si liewen!

Och Frae kënnen sech iwwer Männer beschwéieren. Wann Männer a Frae sech net géigesäiteg verstoen, wäerte se sech onbewosst an domm géigesäiteg quälen. Si sinn gläich a Gottes Ae. Kee Mënsch gött ouni eng Fra gebuer, nach eng Fra ouni e Mann. Et ass d'Pflicht vun deenen zwee, e Gläichgewiicht tëscht hiren äusseren an inneren Qualitéiten ze schafen. Männer gi méi vun der Vernunft wéi vun der Emotioun geleet, während Frae méi vun der Emotioun wéi vun der Vernunft gedriwwe ginn. Béid müsse sech beméien, e psychologescht Gläichgewiicht tëscht Vernunft an Emotioun

z'erreechen, fir gutt ofgerennt an komplett Individuen ze ginn.

Verschidde Leit - Gott soll mir dat verzeien - behuelen sech wéi leselen. Trotz hirem grouse a laangjäregem Leed ënner de Konsequenze vun der sinnlecher Versklavung, fiddere si stur an uerdentlech weider hir schlecht Gewunnechten. Et schénkt, datt si e ganz schlecht Gedächtnis hunn. Si vergiessen séier déi schmerzhafté Konsequenze vun hirem wellenvollen Genoss a léieren näischt aus hiren Erfarungen. An dëser Hisiicht si si wéi Ranner, oder nach méi schlëmm!

An der Natur representéieren Déieren vun alle Sorten all Emotioun an Eegeschaf. Mee d'Mënschheet enthält se all a sech. E Mënsch ka sech wéi eng Schlaang, e Wollf, e Fuuss oder e Léiw verhalen. An eis läit d'Quell vun der Häll oder d'Quell vum Himmel. Mir musse léieren, ëmmer méi engeleg Qualitéiten an edel Eegeschafte an eise Gedanken, Wieder an Doten ze manifestéieren.

Obwuel et méiglech ass, Charakter ze studéieren andeems een Aen, Emotiounen a kierperlech Charakteristiken analyséiert, wéi mir erkläert hunn, ass déi gréisst, erhabenst a geneest Method, de Charakter mat Hëllef vun der bannenzeger Visioun oder dem intuitiven Gefill ze studéieren. Wann Är Gefiller a Geescht roueg bleiwen, kënnt Dir d'Natur vun all Persoun spieren, déi Dir begéint oder mat där Dir op déi eng oder aner Manéier interagéiert, an Äert Gefill wäert intuitiv an wuer sinn, a keen wäert Iech täuschen oder irféieren kënnen.

Meng Roll ass et, all Zorte vu Leit fir Training an Hëllef ze begreifen. Et ass ongerecht, de Potenzial vun enger Persoun op een eenzege Beräich ze beschränken an se nëmmen aus enger Perspektiv ze

analyséieren. Egal ob dës Persoun sech ännert oder d'selwecht bleift, Abléck seetlech méi wéi nëmmen hir Aen, Emotiounen oder Gesichtsausdréck ze beobachten, onofhängeg vun hirer Natur. Abléck ass déi gréisst analytesch Kraaft. Genee wéi e Spigel dat reflektéiert, wat virun him geluecht gëtt, sou wäert Dir och, wann Äre Geescht d'Eegeschaft vun engem Spigel kritt, déi richteg Qualitéit vun aneren am Spigel vun Ärer Séil reflektéiert gesinn.

Wann Dir schafft fir aneren ze hëllefen, nodenkt a roueg bleift, da gëtt de richteg Charakter vun all Mënsch, deen bei Iech kënnt oder mat Iech kommunizéiert, kloer a onverschéinert. Fridde sief mat Iech.

Perlen aus dem Meer vun der universeller

Wäisheet

Innere Rou muss kultivéiert ginn, fir d'Nervosität lass ze
ginn

Eng Persoun mat natierlecher Rou behält hiert
Gläichgewiicht a bleift ënner allen Ëmstänn a Rou. Si loosse
sech och net vun Emotiounen kontrolléieren a falsch
.Entscheidungen treffen

Hie léisst sech net vun de blummegen, séissen
Diskussiounen täuschen, déi vun Opportunisten benotzt
.ginn, fir onverdingte Virdeeler ze kréien
Wéinst senger natierlecher Rou gëtt hie selten täuscht
oder an d'Irre bruecht. Tatsächlech verréit säin Häerz déi
richteg Natur vun deenen, mat deenen hie sech beschäftegt,
a stellt hir Intentiounen mat bemierkenswäerter
.Genauegkeet op de Kapp

Hie vergëft seng Kierpergewebe net mat Roserei an
Angscht, déi sech negativ op seng Blutzirkulatioun
.auswierken

Et ass e bewisenen Fakt, datt d'Mëllech, déi vun enger
rosener Mamm produzéiert gëtt, e schiedlechen Effekt op
hiert Kand ka hunn. Et gëtt genuch Beweiser dofir, datt
intensiv Emotiounen d'Kraaft hunn, de Kierper ze
.beschiedegen an zerstéieren
Gläichgewiicht ass schéin a soll d'Grundlag vun eise
Gefiller, Gedanken an Handlungen sinn, an d'Achs, ëm déi
.sech eist Liewen dréint

* * *

Well de Geescht d'Gehir, d'Sënner an d'Wahrnehmung
vun alle liewegen Zellen ass, kann en de mënschleche
Kierper entweder aktiv an alert oder lethargisch an
.depriméiert halen
D'Vernunft ass Kinnek, an all d'Zellulärsujeten behuelen
.sech genau no der Stëmmung vum regéierende Meeschter
Genee wéi mir eis ëm den Nährwäert vun eise
deegleche lessen këmmen, solle mir och op déi
psychologesch Nährstoffer oppassen, déi mir eise Geescht
.all Dag liwweren

* * *

Pandemien, Katastrophen a gewaltsam Verännerungen,
déi an der Natur optrieden a Ruin, Zerstéierung a
Masseschued mat sech bréngen, sinn net en "göttlecht
."Uerder
Dës Katastrophen ginn duerch mënschlech Gedanken an
Handlungen verursaacht. Iwwerall wou
d'Vibratiounsgläichgewiicht tëscht Gutt a Béis op der Welt
duerch d'Akkumulatioun vu schiedleche Wellen a
Schwéngungen, déi duerch mënschlech schlecht Absichten a
falsch Handlungen entstinn, gestéiert gëtt, herrscht Chaos a
.wäit verbreet Zerstéierung geschitt
D'Welt wäert weiderhin ënner Kricher, Katastrophen an
Tragödien leiden, bis d'Mënschheet hir fehlerhaft Denken an
Handlungen korrigéiert. Kricher geschéien net als göttlecht
Dekret, mä éischer wéinst verbreetem materiellem

Egoismus. Wa sech d'Leit vum individuellen, industriellen,
politeschen, spirituellen an nationalen Egoismus befreien
.géifen, géifen d'Kricher ophalen ze existéieren
Wann de materielle Geescht dat mënschlecht
Bewosstsinn besetzt an d'Gedanken dominéiert, straalt en
transparent negativ Strahlung aus. Déi kumulativ Kraaft vun
dësen negativen Schwéngungen beschiedegt d'elektrescht
Gläichgewiicht vun der Natur schwéier a verursaacht
.Äerdbiewen, Iwwerschwemmungen an aner Katastrophen
Gott ass net dofir verantwortlech. Mënschlech Iddien
musse kontrolléiert ginn, ier d'Kontroll vun der Natur
.méiglech ass

* * *

Gedanken a Wierder vun enger spiritueller Natur si
wäertvoll Bijouen, déi onendlech Wäisheet a göttlech Léift
.ausstralen
All raffinéiert Ausdrock vun der Séil ass wéi e
Philosophesteen, deen dat bëllegt Metall vum gewéinleche
Bewosstsinn an d'Gold vun der Noperschaft zu Gott an dem
.Gefill vu senger Präsenz verwandelt
Et ass Zäit fir de Mënsch säi Bewosstsinn aus dem
Schlof vun der Vergessenheet zum Erwäachen vum Geescht
.z'erwäachen
Mir froen dech, Här, eis Bewosstsinn aus den Déiften
vun der Ignoranz an enken, limitéierten Gedanken op den
Horizont vu Fridden, Liicht, Léift a vum universelle
.mënschleche Matgefill ze hiewen

* * *

:Fir Erfolleg ze erreechen
Als éischt, definéiert Äert Zil a frot Gott, lech
z'inspiréieren, de richtege Wee ze goen, deen dozou féiert,
.dëst Zil z'erreechen, a reflektéiert
Dann handelt no der interner Leedung, déi Dir kritt, an
Dir wäert Äert Zil erreechen

Wann de Geescht roueg ass, ginn d'Saache méi kloer a
méi glat, an den Erfolleg gëtt méi séier erreecht, well
d'Funktionsweis vun der kosmescher Kraaft duerch
.d'Uwendung vum richtege Gesetz bewisen ka ginn

* * *

Een soll Héiflechkeet a Takt weisen, wann een mat Leit
ëmgeet. Dëst ass keng Heuchelei, mee éischer Respekt
.vun de Gefiller vun aneren

De Mënsch ass kee Steen, mä e denkend a bewosst
Wiesen, an d'Leit sollten net behandelt ginn, wéi wann se
.inanimate Steng wieren

Eng Persoun, déi sech ëmmer mat den Affäre vun anere
Leit beschäftegt, gëtt eng Quell vu Problemer

Wann dat, wat Dir elo soen wëllt, e positiven Resultat
huet, an déi aner Persoun dofir oppe ass, da sot et direkt.
Heiansdo wëll déi Persoun, déi Dir elo soen wëllt, et awer net
héieren an mécht genau dat Géigendeel vun deem, wat Dir
.wëllt

Wann eng Persoun fäeg ass mat aneren eens ze ginn,
gëtt si wéi eng parfüméiert Rous

Wann ee laanscht e Rousegaart geet, riecht ee heiansdo
den Doft vu Rosen, Jasmin oder Gardenien, an ee seet:
"! "Wow! Wéi schéin dës Dëfter sinn

An esou ass et mat gudde Séilen, soubal Dir an hiert
Räich gitt, ëmschléisst Iech den Doft vun hirem Liewen. Et
ass en Doft, deem d'Séil erhieft an hiert Bewosstsinnniveau
.erhéicht

Wann Dir an der Géigend vun engem schlechten Geroch
sidd, wëllt Dir net do bleiwen

Wann Dir enger Persoun begéint, déi schlecht gelaunt,
streitsüchteg, aggressiv a streitsüchteg ass, wëllt Dir net
mat him zesummen bleiwen, wéinst dem onangenehmen
.Geroch, deem hie verbreet

* * *

Déi meescht Leit probéieren guer net d'Liewen ze
verstoen

Si liewen e mechanesch Liewen ouni Zweck a
verloossen dës Welt onbewosst, wann hiert irdesch Liewen
.op en Enn geet

Mir sollten net esou liewen, wéi Maschinnen, déi
automatesch funktionéieren, mä mir sollten den Zweck vum
Liewen fannen an d'Zil vum Liewen erreechen
Souwuel Jonk wéi Al musse sech beméien, fir ze
iwwerliewen. Vill entschëllegen sech dofir, datt se net no den
éiwege Wourecht sichen, a soen: "Et ass onméiglech fir
eis, eis Handlungen mat dësen Idealer an Aklang ze
bréngen." Awer si fannen et net schwéier, ze iessen an
.iwwer hir aldeeglech Affären nozedenken

No der Analyse stelle mir fest, datt d'Natur vun all
Mënsch dräifach ass: kierperlech, geeschteg a spirituell.

D'Leit verbréngen hiert Liewen domat, déi materiell
Bedierfnesser vum Liewen ze sécheren an näischt méi, awer
d'mënschlecht Wuelbefannen läit och an der Erfëllung vun
.hiren intellektuellen a spirituellen Bedierfnesser

Dofir musse mir eis Liewe vereinfachen a glécklech,
friddlech a roueg liewen, an eis Bedierfnesser analyséieren a
reduzéieren a wëssen, wéi mir dës Bedierfnesser erfëllen,
ouni weider onnéideg Wënsch ze kreéieren, well vill Wënsch
.vill Problemer verursaachen

* * *

D'Ketten vun der Restriktioun an d'Schlësselen zur
.Fräiheet leien all an de Katakomben vum Geescht

* * *

O Här, ech wäert an d'Paradies vun Denger Präsenz
.kommen mat engem Häerz voller Léift a voller Sehnsucht
Hei sinn meng brennend Sehnsucht, déi d'Dieren vu
menger Séil opmaachen a mech mat der grousser Ekstase
.fëllen, Äert stralend göttlecht Liicht ze gesinn

* * *

Als allgemeng Regel ginn ech keng Uerder, well soubal
een een freet, eppes net ze maachen, insistéiert déi Persoun
.drop, et ze maachen

Dofir proposéieren ech, datt eng Persoun sech selwer
nëmme soll befielen oder verbidden. Verbueden Uebst
schmaacht am Ufank séiss, awer hire Goût ass um Enn
batter. Dofir muss een virsiichteg sinn a sech net erlaben,
.datt iergendeen seng Fräiheet a säi Gléck klaut

* * *

Gott erënnert sech un eis, och wann mir eis net un hien
erënneren. Wann hie fir ee Moment d'Schöpfung vergiesse
.géif, géif alles aus dem Existenz geläscht ginn
Wien ausser Gott kann dës Äerd am Weltraum
schwiewen loossen? A wien soss kann Beem wuessen a
?Blummen bléie loossen

Jo, et ass Gott, deen eis Häerzer schloe léisst. Hie ass
deen, deen eist lessen verdaut an eis Kierperzellen all Dag
erneiert. Awer wéi wéineg erënneren sech un hien a soen
!him Merci, wéi hie verdéngt

* * *

Hannert der ieweschter Atmosphär
Hannert de Sonnestralen an dem Puls vun den Zellen
Hannert den Häerzschléi an de geflüsterte Gedanken
Hannert de Gedanken, mat deenen ech bieden
Hannert de Wellen vu menger Sehnsucht
An hannert dem Réckhalen vum Material
Du existéiers, o absolut onendlech
Meng Séil verlaangert no dir
Du bass net nëmmen an de wäitste Stären
Éischer ass et am Kloppen vu menge Gefiller
Si straalt a menge Gedanken
Et schärft mäi Wëllen mat Entschlossenheet a Vitalitéit
Ech fille Är geseent Beréierung
An ech freeë mech iwwer Är Präsenz déif a menger Séil

* * *

D'Biergszenen, déi um bloe Rideau gemoolt sinn
De verblüffende Mechanismus vum mënschleche

Kierper

An déi schéin geformt Blummen
An den Adel vun de gudde Séilen
An d'Erhiewenheet vun héijen Iddien
An d'Déift vun der Léift
Si all erënneren eis un de groussen Schöpfer
An aussergewéinlech schéin

* * *

D'Léift ass dat gëllent Gebai
Gebaut vum Kinnek vun der Éiwegkeet
Fir déi ganz kosmesch Famill
Léift ass e verstoppt Feier
Geschmolz duerch göttlecht Gebot
Rauheet aus dem Universum
An et transforméiert sech an eng onsichtbar Substanz
Vun éiweger Léift
D'Léift ass wéi e Floss, deen ouni Ophalen oder
Ënnerbriechung fléisst
An de Länner vun den demütegen an éierleche Séilen
Mee et wéckelt sech ëm déi versteent Fielsen vun de
Séilen

Mat Arroganz, Egoismus a Stolz
Well hie kann net duerch dat kommen
An duerch et ze kräizen

* * *

Déi, déi Gott kennen, hunn kee Wonsch
Fir sech an d'Häerzer vun aneren ze placéieren
Oder si schéngen super ze sinn
Well hiren eenzege Wonsch ass et, de spirituellen
Bewosstsinn z'erwächen
An de Séilen vun deenen, déi et wënschen
An hir Inspiratioun ass Gott ze gär ze hunn an sech zu
Him ze wenden

* * *

Eemol war e stëmmen Mann um Hunneg iessen, an een
 .huet hien no dem Goût vum Hunneg gefrot
Obwuel de stumme Mann net schwätze konnt, huet hien
 awer Beweegunge gemaach, déi dem Froesteller verstanen
 .hunn, datt den Hunneg séiss geschmaacht huet
Ähnlech, wann de Geescht an en Zoustand vun héijem
 Bewosstsinn kënnt an déi onendlech Totalitéit vun der
Präsenz beréiert, weess en, datt en a Kontakt mat Gott ass
an datt d'Erfahrung séiss ass, awer et ass onméiglech, den
Zoustand vun där Verbindung, déi iwwer all Beschreibung
 .erausgeet, a Wieder auszedrécken
Och wann de Schmerz fir déi Persoun real ass, kann hien
d'Gefill vum Schmerz trotzdem net un anerer vermëttelen,
 .sou datt si en genee sou fillen, wéi hie selwer
Dëst gëllt fir méi héich spirituell Wahrnehmungen. Si
 .sinn eppes, wat keen a Wieder ausdrécke kann
D'Erkenntnis vu Gott kann nëmme duerch direkt
 perséinlech Erfahrung erreecht ginn

* * *

Aus dem Häerz vun der Sonnenopgang hunn ech
 Liichtbléien als Offer fir dech gepléckt
An Dir hutt d'Luuchte vun der Wachsamkeet am Hellege
 Moien ugezündt
Deejéinegen, deen mat spiritueller Rou gefällt ass
 An ech hunn Äert geseent Gesiicht gesinn
 Et kuckt hannert de Schied eraus
Dat beléift Gesiicht, dat mech fréier ugekuckt huet a
 mech nach ëmmer mécht
Mat Frëndlechkeet a Matgefill duerch d'Jore
Ech wäert d'Schicksal net méi verantwortlech maachen
D'Däischtert, déi dech vu mir ewechgehalen huet, ass
 vu mir selwer gemaach
Elo am Spigel vun Ärer purer Freed

Ech gesinn mech selwer a weess, datt meng Essenz
onendlech Freed ass
Ech schëdden meng Léift an den Hellegtum vun Ärer
Éiwegkeet
An ech erhiewen dir d'Lidder vu menger Séil, déi no dir
verlaangert
An ech vertrauen dir déi déifst Gefiller vu mengem
Häerz un
Aus grousser Léift a stännegem Sehnsucht

* * *

Glécklech sinn déi, déi vun aneren kritiséiert ginn, well
se gutt Dote maachen, well e Paradäis vun éiweger Freed
waart op déi, déi mat Adel a Würde liewen a stierwen
Wee deenen, déi, ugedriwwe vun Egoismus,
Opportunismus, Näid a Feindlechkeet, probéieren deenen ze
.schueden, déi aktiv am Guttmaachen sinn
Spott, Sarkasmus, Klatsch, Rache, Viruerteeler a Ligen
sinn vergëft Spiere vum Béisen, déi op hire Besëtzer
.zréckkommen an him de gréisste Schued verursaachen

* * *

D'Sënner, déi hir Existenz vum Bewosstsinn an der
Energie ofleeden, déi vu Gott ausginn, weisen eis d'Welt a
stellen d'Séil als eng separat Entitéit vun hirer Quell a vum
.Rescht vun der Schöpfung duer
De physesche Kierper huet d'Séil agespaart, déi eng
Reflexioun vum universelle Geescht ass. Iwwerwältegt vun
der Vergessenheet, erënnert sech d'Séil net méi un hir
göttlech Essenz, mä betruecht hire physesche Kierper als
hiert richtegt Selbst. Dofir iwwerhëlt si all hir Mängel a
schreift sech hir Grenzen an Nodeeler zou. D'Séil an esou
.engem Zoustand gëtt "Ego" oder "Selbst" genannt
Mee wann dëst "Ego" oder dëst klenzt, ageschränkt
Selbst mierkt, datt seng Verbindung mam Kierper temporär
ass an datt et eng onstierflech, onerschëerlech Essenz huet,
.da kann et Séil genannt ginn

Wat méi hiert Bewosstsinn vun hirer essentieller Natur
etabléiert ass, a wat méi hiert Bewosstsinn eropgeet an sech
ausbreet, wat méi si fillt, datt si enk mam kosmesche
Bewosstsinn verbonnen ass an datt déi ganz Mënschheet hir
.global Famill ass

* * *

Mir däerfen de Giewer vu Kaddoe net vergiessen,
während mir seng Kaddoe genéissen
En dankbart Häerz mécht e Wee am Bewosstsinn op fir
spirituellt Wuesstem an fir datt déi gutt Saachen vum Liewen
fléissen, well soubal e Kanal op ass, fléisst spirituell Kraaft
.duerch en
Mir sollten dankbar sinn fir all d'Seegen vum Liewen a
realiséieren, datt all Kraaft vum Denken, vum Ried an vum
Handeln vu Gott kënnt, an datt Hien elo bei eis ass, eis leet
.an inspiréiert
Soubal dës Erkenntnis fest am Bewosstsinn vum Jünger
.verankert ass, schénkt e Blëtz vun Erliichtung an him
Heiansdo kënnt göttlech Kraaft wéi eng rasend Mierwell,
déi mat grousser Schwong no vir dréckt, Hindernisser
ewecheft an Dreck aus dem Geescht a vun der Séil
.ewecheft
D'Welt als Ganzes ass net zu Gott geneigt, awer hei an do
ginn et Séilen, déi no Him duuschten a sech no Him
.verlangen
Och wann et schénkt, wéi wann Gott net op eis
Gebieder reagiert, héiert deen eescht sichende Mënsch net
op ze probéieren, mä setzt seng Appeller aus der Déift vu
.sengem Gewësse weider, bis hien eng Äntwert kritt
Ier d'Leit Gott fannen, si se sech mat der Erfëllung vu
materielle Wënsch beschäftegt, awer nodeems se Hien fonnt
hunn, verléieren dës Wënsch hire Goût a Glanz, net wéinst
Indifferenz, mee well de Sichende d'Freed vun der Séil spiert,
.déi säin Häerz fëllt an all seng Sehnsucht erfëllt

* * *

* * *

* * *

:mat Freed

Hien ass elo bei mir, hie wunnt déif a mir

Hie ass a mengem Häerz a menger Séil

An der Rou vun der Rou spieren ech seng Präsenz

An hannert de Mauere vun der Däischtert gesinn ech

hien

* * *

D'Leed, dat Haass ausléist a Kricher produzéieren,
beweisen, datt richtig Spiritualitéit, Matgefill a
.Frëndlechkeet méi héich a méi iwwerleeën Kräfte sinn
Haass ass zerstéierend, während Léift déi gréisst
konstruktiv Kraaft ass, déi et gëtt
Dofir, meng léif Frënn, muss de Mënsch eng Lektoun
aus der Sinnlosegkeet vum Haass an den Tragödien vu
Kricher léieren a Gott gär hunn, well d'Léift zu Him bréngt
Erfolleg, Gléck a voll Zefriddenheet, déi näischt anescht ka
.ginn

Nëmme Léift bréngt richtig Erfolleger an d'Welt. Wann
all Länner sech géigesäiteg gär hätten a sech géigesäiteg
hëllef gëfen, net andeems se op Gewalt a falsch Methoden
zréckgräifen, mä duerch Léift a Frëndlechkeet, da géif
Guttheet, Erfolleg a Wuelstand an all Eck vun der Äerd
.herrschen

* * *

De Mënsch lieft am Grëff vu Restriktionen
Wéi weess hien, datt hien am nächste Moment net
?verletzt gëtt, oder datt keen him d'Häerz brécht
Déi eenzeg richtig Sécherheet ass déi, déi vun de
Groussen erreecht gëtt. Sou eng Sécherheet ze besëtzen an
se aneren ze gewähren ass déi eenzeg richtig Fräiheet an
.déi héchst Wäisheet

* * *

Gott ass dat Séissst wat et gëtt
Egal wat Äert Häerz sech sehnt, Dir wäert a Gott fannen.
Ech hunn keen eenzege Moment vu mengem Liewen
verschwend, an ech hunn alles opginn, wat mech vu Gott
oflenkt, an ech hunn e Gléck fonnt, dat ech a kengem aneres
.fanne konnt

Ech liewen an engem Zoustand vu göttlechem
Bewosstsinn an ech wëll, datt déi, déi deeselwechten
Zoustand erliewen wëllen, an deem ech liewen
Ech wëll och all deenen, déi mir hir Léift ginn hunn,
erléisen, andeems ech hinnen d'Léift vu Gott an d'Gnod vu
.senger Präsenz deelen

* * *

Ech sinn de Schaum vum kosmesche Mier
Aus den Déiften vun der Freed erauskommen
Ech sinn e Stroum vun danzender Freed
Iwwer de Wellen vum iwwerwältegende Gléck
Ech probéieren mäi Bescht
Fir datt ech dat gréisst Mier vun der Freed ka ginn
Méigen d'Wellen vu mengem Gléck sech bis an
d'Onendlechkeet ausdehnen
A sech an all Richtungen ze verbreeden
!Fir endlech am Häerz vum kosmesche Gléck ze rouen

* * *

D'Leit gesinn nëmmen d'Mëtt vum Liewen; den Ufank an
d'Enn vum Liewen sinn hinne verstoppt
Et ass onméiglech ze denken, datt den Doud d'Enn ass
Ass et denkbar, datt mir, déi mat Intellekt, Intelligenz a
voller Liewen begabt sinn, ophalen ze existéieren, soubal mir
!?zum Zäitpunkt vum Doud aschlofen
De Mënsch als Ganz ass eng Mass vu kreativen Iddien a
spirituellem Bewosstsinn, an den Doud huet keng Muecht,
déi immateriell Mass an dat sanft Bewosstsinn ze
.zerstéieren

* * *

Wann Dir Gott mat enger renger an onbedingter Léift
gär hutt, wäert Hien Gedanken an de Käpp vun aneren
leeën, an dës Käpp ginn zu Mëttelen fir Är Wënsch ze
.erfëllen, och déi, déi Dir kengem verroden hutt

Dofir ass de spirituellen Magnetismus, mat deem Dir
alles zu lech unzéie kënnt, déi Zort Attraktioun, déi Dir
.entwéckele wëllt

Wann Dir lech no gudden, nobelen a proppere Saachen
wënscht, da wäert Dir göttleche Magnetismus unzéien, deen
lech gutt Saachen a Segen bréngt, vu wou Dir wësst a vu
.wou Dir net wësst

* * *

Wann Déif, Drogenofhänger an Alkoholiker gefrot
géife ginn, ob si hire Liewensstil gär hunn, wier hir Äntwert
"héchstwahrscheinlech "Natierlech net

Si hunn geduecht, datt si glécklech wieren, wa se hir
falsch Praktiken ufänke géifen. Mä si hunn ni gemierkt, datt
d'Konsequenze vun hiren Handlungen hinne schiedlech a
.beschiedegend wieren

Dofir deet mäin Häerz wéi a vergossen ech Tréinen fir
déi, déi Feeler maachen, well, bei Gott, si sinn wierklech ech,
.an ouni Gottes Frëndlechkeet zu mir wier ech wéi si

D'Béis selwer ass eng Zort Opiat. Dofir musse mir
speziell Asyler hunn, wou Ongerechtegkeetsdénger léieren,
.wéi se oprecht liewen a richtig denken

Prisong ass net déi richtig Plaz fir Rehabilitatioun. Leit
wéi dës brauchen eng Ëmgéigend vun aflossräichen, positive
.Leit, déi hinne hëllef kënne

* * *

Vun Ärer Statioun Freed
Ech lauschten all Dag Är séiss, melodesch Melodien
Wat mir bekannt virkënnt a mir um Häerz läit
An der Vergaangenheet hunn ech probéiert Är geseent
Statioun ze lauschten

Mee Äre Programm huet wäit ewech geschéngt
Iwwer de Beräich vu menge kleng Gedanken eraus
Mee no e puer Beréierunge vum Meditatiounsschlëssel
Ech hunn et fäerdeg bruecht, mat dir eens ze ginn
Du bass op de Flilleke vum Äther bei mech komm

Du hues d'Melodien vun der Frëndlechkeet gespilt

A Rou vum Geesch

* * *

Iddien sinn Flëss, déi aus de Quelle vun der Séil fléissen

An Harmonie mat Gott ze sinn ass eng vun de gréissten

a wichtigsten Aufgaben

Gott lauschtert op d'Sprooch vum Häerz, déi aus den

déifste Verdéiwunge vun der Séil kënnt

D'Leit mengen, datt Gott hir Gebieder net erhéiert, well

se net realiséieren, datt Gott heiansdo op eng aner Manéier

.äntwert wéi hir Erwaardungen an dat wat se vun Him froen

Hie reagiert net ëmmer no hire Wësch, bis se am

.Aklang mat sengem allgemenge Wëlle sinn

* * *

Ech wäert Nektar aus dem Häerz vun de Blumen

schluppelen

An ech wäert mech op dem mëllen Seideteppech

ausstrecken

Oder laaft no gëllene Päiperleken

Ech géif gären tëscht den Hiwwelen a Biergbéi

wandern

Begleet vun der sanfter, erfrëschender Nuechtsbrise

Zwëschen de Margréitchen an den Anemonen

Mat Tautropfen gekréint

Ech wäert e Moment pauséieren fir den intelligenten

Doft ze begrëssen

Den Doft, deem aus Beem mat schwankende Branchen

kënnt

An mat de Flilleke vu Vullen, wäert meng Séil fléien

Iwwerall eraus dem Räich vun der Fantasie

An mat de sangenden Nuechtegalen, wäert ech meng

roueg Lidder sangen

An ech wäert mech mam onendleche Himmel

ausdehnen

Aus de Fiedere vum Sonneliicht wäert ech meng Freed
kreéieren

An mat de Moundstralen wäert ech meng Leed
ewechwäschen

An an der Däischtert vun der Nuecht läschen ech meng
däischer Erfahrungen

An mam Sonnenopgang wäert ech eng nei Welt
kreéieren

Vun onendlecher Freed

* * *

Mir sinn eenzegaarteg Kanäl, well mir eis ausbaue oder
enk kënne limitéieren

Mir kruten de fräie Wëllen an d'Kraaft vun der Wiel.

Verschidde Leit blockéieren de Kanal vun hirem Liewen mam
gesammelten Dreck vun der Ignoranz a loossen de Floss
.vum Wëssen net botzen

D'Mier vun der Wourecht probéiert mat méi grousser
.Kraaft duerch déi enk Lächer ze fléissen, awer ouni Erfolleg
An et gëtt aner, déi weiderhin d'Kanäl vun hirem Liewen
mat Selbstdisziplin a spiritueller Kultur gruewen, verbreeden
an verdéiwen, wouduerch déi göttlech Wäisheet duerch si
.fléisst an hir Séilen mat Liicht a Segen iwwerflut

* * *

Op de Réck op engem Bett vun Neel ze leien ass eng
Leeschtung, déi kaum iergendeen maache géif, awer mir
sollten eis fir déi mental Stärkt interesséieren, déi sou en
.couragéierten an spannenden Akt méiglech mécht

Mir all kennen déi kierperlech Péng an
Onbequemlechkeeten, déi duerch Accidenter, Krankheeten
an ongesonde Gewunnechten entstinn. A wien kann
ofstreiden, datt d'Fäegkeet, op d'Neel vu kierperleche Péng
ze leien, ouni dovunner beaflosst ze ginn, ee vun de Segen
?vum Liewen ass

Jiddereen, deen e Bewosstsinnszoustand erreecht, deen
et him erméiglecht ze realiséieren, datt hien net de Kierper
ass, wäert kee Schmerz spieren
Wien säi Geescht kontrolléiere kann, ass vu Péng befreit
.an erreecht déi komplett Herrschaft iwwer de Kierper
Natierlech geschitt dat net iwwer Nuecht, awer
persistent Ustrengung mécht Wonner

* * *

Mir müssen d'Liewen an den Doud ouni Panik
akzeptéieren, a mir müssen dat Bescht aus de Lektione vum
dësem Liewen maachen, fir datt mir dat nächst Liewen
.kennenléieren

Hannert dësem Land leien onendlech Horizonten, wou
mir eis Léifsten erëm begéine wäerten, vun deenen mir
.geduecht hunn, mir hätten se fir ëmmer verluer
Natierlech solle mir net no dem Doud froen oder sichen,
awer wann e kënnt, musse mir eis bewosst sinn, datt et den
leschten Test ass, deen eis qualifizéiert fir de grouse Präis
.ze kréien

* * *

Wann de Sichende sech bewosst ass, wéi wichteg et
ass, Gott ze sichen, zéckt hien net, mä schärft seng
.Entschlossenheet a konzentréiert sech op säi geseent Zil
Wann de Wonsch an him opkënnt, erniert hien en mat
Kontemplatioun a spirituellen Sehnsucht, bis hien d'Präsenz
.vu Gott a sengem Häerz spiert
Dat ass de séchersten a verlässlechten Wee fir d'Schëff
.vum Liewen am Mier vum Liewen ze steieren

* * *

An dir läit e prächtege a wonnerbare Gaart vu
raffinéierte Gedanken, parfüméiert vu Léift, Frëndlechkeet,
Versteesdemech a Friden. Seng Blummen si onmoossbar
méi schéin wéi ierdesch Bléien a materiell parfüméiert
.Kraider

Wann Dir Är reng Léift gitt, hutt Dir eng parfüméiert
Rous geplantz, an den Doft vun där Léift an den Doft vun
deem Versteesdemech dauert méi laang wéi all ierdesch
!Blumm, an dat ass d'Wourecht

* * *

Kreativt Denken, virsiichteg Liesen a richtig Wierder
widerhuelen sinn hëllefräich Mëttelen, fir Negativitéit lass
.ze ginn an eng positiv Astellung z'entwéckelen
Affirmatiounen a Bidden mat déiwer Konzentratioun ze
widerhuelen hëlleft, e richtig Denkmuster ze bilden, sou
datt positivt Denken esou natierlech gëtt, wéi negativt
.Denken fréier war

* * *

Mir müssen de Schatz vun der geeschteger Freed
bewahren an dës Freed an d'Häerzer vun aneren aféieren,
an net zouloossen, datt eppes eis eis bannenzeg Freed
.beraubt

Och wann d'Deeg d'Stir opreegen an
d'Ennerbewosstsinn drop hiweist, datt mir alles verluer hunn,
musse mir trotzdem den Hektik an den Hektik mat der
.oniwwerwanneger Rou vun der Freed iwwerdecken
Krount Iech, Frënn vun der Freed, op den Troun vun
Ären héijen Ambitiounen an Ziler, Ären noblen Doten an
héije Gedanken, an Dir wäert Gott als Freed an der Struktur
.vun all Gedanken an all Gefill spieren
Mir müssen och de Bam vun der göttlecher Léift am
Buedem vum Onbewossten planzen. Wann mir dës Léift
spieren, verschwannen d'Ängscht an d'Suerger mat Gottes
.Hëllef opléisen

* * *

Ze soen, datt een vun der Gebuert un e schwaache
Wëllen huet a net staark ka ginn, ass falsch, well et
d'Méiglechkeet gëtt, datt dës Persoun grouss ka ginn a
wonnerbar Saachen an alle Beräicher vum Liewen erreeche
.kann

* * *

Fir ëmmer
?Wäert deen Dag jee opgoen, o Éiwegkeet
Wou ech lech ouni Ënnerbriechung froen wäert
An ech schécken dir onendlech Froen
!?An ech kréien eng Äntwert vun dir
Wéi ee schwaach, dënn Onkraut wiisst
Hir Käpp ginn ouni sech ze béien eropgehuewen
An ouni vun de rosen Stierm gerëselt ze ginn
Déi déi héich Beem auswurzelt
An déi massiv Strukturen ginn zerstéiert
!An déi mächtig Mierer gi geréiert
?Wéi huet den éischte Funken hir Aen geblankt
An den éischte Bam ass opgedaucht
An den éischte Fësch
An den éischte Vogel
?An den Éischtgebuerenen
?Wéini war hiren éischte Besuch
Dëst Haus am Rez-de-chaussée
!?Haus vun de Wonner
Wéi ech mech verlaangen, Är Hand ze halen
Deejéinegen, deen d'Mier an d'Land geformt huet
!O Éiwegkeet

* * *

D'Welt ass meeschtens däischter, awer wa mir déi
gesinn, deenen hir Gesichter mat dem Glanz vun der Freed
blénken
Hir Laachen verdreiwen eis Trauregkeet a verdeelen eis
.Suergen wéi eng Luucht, déi an der Däischtert schéngt
Däischtert verschwénnt viru sengem Liicht
Loosst d'Laachen vun der Séil aus eise Gesichter
blénken, loosst de Wand vun der göttlecher Léift eis Laachen
droen an et an düsteren Häerzer verstreuten, sou datt
d'Liicht vun dëse Laachen d'Däischtert aus den Häerzer vun
.aneren verdreiwe kann

* * *

Rücksicht op d'Gefiller vun aneren ze hunn ass eng vun
de schéinsten Eegeschaften, an et gött engem Mënsch dee
.gréissten Appel

Zum Beispill, wann een Duuscht huet, wäert déi
Persoun, déi un anerer denkt, hire Besoin spieren an him e
.Schlupp Waasser ubidden

Rücksicht op Gefiller ze hunn heescht sech vun aneren
bewosst ze sinn an un si ze denken
Déi, déi anerer respektéieren an hir Gefiller schätzen,
wëssen instinktiv, wat se brauchen

* * *

Ee vun den Jünger huet Zweifel un senger Fäegkeet
gehat, säi spirituellen Wee weiderzeféieren. Fir hien ze
:encouragéieren, sot de Léierer Paramhansa zu him
Gott ass net wäit ewech, mee no, an ech gesinn Hien"
"iwwerall präsent

De Schüler huet protestéiert a gesot: "Awer Dir sidd e
"!Léierer, deen Gott kennt, Här
:Den Enseignant huet geäntwert
All Séilen sinn gläich, an den eenzegen Ënnerscheed"
tëscht dir a mir ass, datt ech d'Ustrengung gemaach hunn,
fir Gott ze beweisen, datt ech hien gär hunn, dofir huet hien
".sech mir opgedeckt

* * *

Wann eng Persoun sech an e ganz agreablen Film
verdéift, vergiesst se alles anescht a konzentréiert sech
.eleng op de Film
An esou ass et och mat deem, deen an d'Léift vu Gott
verléift ass, deen alles vergiess ausser dem göttleche
.Léifsten

Den Duerchschnittsmënsch huet net genuch
Verlaangen a Verlaangen, fir déi göttlech Präsenz ze spieren,
well de Geescht sech gewinnt huet, sech op materiell
.Saachen ze konzentréieren amplaz op dat Göttlecht

Wann Filmer, Sex a weltlëch Freed d'Opmierksamkeet
vun engem Mënsch op sech zéien kënnen, wat ass dann mat
Gott, deen d'Quell vun der Freed an dat Genossvollst wat et
!gëtt

Mä de Problem ass, datt déi meescht Leit Gott net
kenne léiere wëllen, an wann Dir Hien léiere géift, géift Dir
feststellen, datt d'Stonnen vergoen, während Dir an enger
.ieweschter spiritueller Ekstas ënnergetaucht sidd
Egal wat ech maachen, ech fille keng Freed, ausser Gott
ass mat mir

* * *

Wa Mënsche materiell Aarmut vermeiden sollen, solle si
spirituell Aarmut veruechten, well et déi ënnergräifend
.Ursaach vun all mënschlechem Leed ass
Eng Persoun, déi souwuel spirituell wéi och praktesch
ass, ass eng glécklech Persoun, an nëmmen eng glécklech
Persoun ass eng erfollegräich Persoun
Och wann d'Awunner vun enger Stad all de Komfort vum
materielle Wuelbefannen genéissen, wäert dat Mord a
.Kriminalitéit an där Stad net stoppen
D'Uwendung vun universelle Prinzipie vum géigesäitege
Service, spontaner Kooperatioun tëscht de Mënschen, Léift
zum geeschtleche Liewen a Kontroll vun de Wënsch vun der
Séil sinn all néideg fir datt all Gesellschaft en harmonescht,
.gesond, glécklecht a prosperéierend Liewen genéissee kann

* * *

Denkt net, datt Gott Är Gebieder net beäntwert. All
Wuert, dat Dir him ugeflüstert hutt, ass a sengem
universellen Häerz agebrannt. A wann Dir déi vill Weeër
beobachtet, wéi Gott äntwert, da wäert Dir feststellen, datt
.hien lech wierklech ëmmer äntwert
Wat méi grouss Är Sehnsucht a wat méi staark Är
Sehnsucht ass, wat méi séier a méi wonnerbar d'Äntwert
.wäert sinn

* * *

Et gött Leit, déi keen héije Sënn am Liewen gesinn, wéi
d'Bedierfnesser vum Kierper ze erfëllen an seng Wënsch
zefriddenzestellen, näischt méi. Dëst ass den Zoustand vum
.Liewen, deen duerch d'Sënner limitéiert ass

A Leit, déi duerch intellektuell an handwierklech
Aktivitéiten, Landwirtschaft, Handel, Akaf a Verkaf an alles
wat mam praktesche Liewen am Allgemengen ze dinn huet,
dénge

Si sinn stänneg beschäftegt, Saachen ze maachen, an
hir eenzeg Suerg am Liewen ass et, Suen ze verdénge, déi
.se dacks fir sinnlech Genoss verschwenden
Dorënner sinn méi entwéckelt Persounen mat kreativen
Temperamenten

Et gött Leit mat Manager- a Geschäftstalenter, déi sech
beméien, d'Geheimnisser vum Liewen ze verstoen, nodeems
se Erfahrung gemaach hunn, Sue verdénge an am
.Beruffsliewen Erfolleg hunn

Si vertrauen op Selbstkontrolle fir d'Uweisungen vun de
Sënner ze iwwerwannen, huelen d'Liewen méi eescht a
gleewen un d'Bekämpfung vu schiedlechen Tendenzen,
Selbstsouveränitéit an d'Astelle vum Kompass vum Liewen
.an déi richteg Richtung

Et gött Leit mat enger kontemplativer Natur, déi vun
Natur aus spirituell sinn a fäeg sinn, inspiréierend, méi héich
.Iddien un anerer ze vermëttelen

* * *

Nëmme Gott kann dat Béist korrigéieren, dat d'Welt an
d'Mënschheet plagen, awer d'Mënschheet muss sech
beméien, déi göttlech Präsenz ze erkennen an déi onendlech
.Guttheet vu Gott a sech selwer ze weisen
:fir sécher ze sinn

All Moie bidden ech mäi Kierper, mäi Geescht an all
Fäegkeet, déi ech hunn, fir dech, onendleche Schöpfer, un,
fir se op all Manéier ze benotzen, déi s du wëlls, fir datt s du
.dech duerch mech ausdrécke kanns

* * *

Fir datt eng Persoun sech selwer akzeptéiere kann,
 .muss si hir Gedanken kontrolléieren
Dir musst déifgräifend Denken üben a fokusséieren, sou
 datt wann Dir Äre Geescht op eng bestëmmt Iddi
konzentréiert, Är Opmierksamkeet net wandert oder vun
 .enger Iddi op déi aner spréngt
Déi meescht Leit liewen op der Uewerfläch vum Liewen,
awer fir un d'Bijoue vum Wëssen ze kommen, brauch een en
 .déiwen Tauchgang an d'Mier vum Denken
Déif Denker si glécklech Leit, well se sech mental vun
den Ursaache vun der Angscht an hirer Ëmwelt distanzéiere
 .kënnen

Den Duerchschnittsmënsch huet kee Wee fir ze
flüchten, well hie leeft ëmmer op der Uewerfläch wéi e Fësch,
 .deen de Fëscher einfach fänke kann

* * *

Et ass déi aussergewöhnlech Qualitéit vum Geescht vun
der Kreativitéit, déi säi Besëtzer virun der Welt an engem
helle Glanz stoe léisst, wéi déi Grouss, déi nei nützlech
Saachen an d'Welt bruecht hunn, déi nach keen vir dru
 .gemaach hat

Déi brilliant Genien haten en onbezwingbare kreative
Geescht, ënnerstëtzt vun engem Wëllen, deem net ophale
 .géif, bis dat gewënschte Zil erreecht war
Huet Gott dës grouss Leit favoriséiert, fir datt si déi
speziell Gréisst hätten? An huet de göttleche Wëlle si
erausgesicht, fir déi grouss Herrlechkeet iwwer anerer ze
 ?kréien

Absolut net. Et ass einfach, datt si hir kreativ Talenter
benotzt hunn, fir d'Gréisst an d'Herrlechkeet ze weisen, déi
d'Ierfschaft vun all Mënsch sinn, well hien no dem Bild vu
.Gott geschaf ass, d'Quell vun all Kreativitéit an Innovatioun

* * *

D'Leit verfollegen d'Gléck wéi Quecksëlwer, awer et gött
e Wee fir Gléck ze fannen, an dat ass Gott fir seng Segen ze
danken an dankbar ze sinn fir d'Seegen, déi mir am Liewen
.kréien

Eis Dankbarkeet géigeniwwer Gott fir d'Seegen an eisem
Liewen ass eng fundamental Viraussetzung fir Hien
kennenzeléieren, deen d'Quell vum éiwege Fridden, engem
.gemittleche Liewen an erneierter Freed ass

Wann mir Gott eis Léift ginn, gi mir empfänglech fir seng
.geseent Kaddoe vu Fridden, Zefriddenheet a Befriedigung
Déi glécklechst Leit op dëser Welt sinn déi, déi geléiert
hunn, positiv ze denken, konstruktiv Aarbecht ze maachen a
generéis a frëndlech ze ginn, wat se kënnen. Si sinn déi, déi
.am Liewen erfollegräich sinn

Wat méi eng Persoun e positivt Bewosstsinn, en
dankbart Häerz an eng léif Séil huet, wat méi hie Gott a sech
.fillt

An ëmmer wann den Jünger Gott zouflüstert: "Wéi
generéis Du bass, o Här!", mierkt hien, datt de Fridden an
d'Gléck, déi hie fillt, e Segen vu Gott ass, an hie wëll seng
Gedanken an Handlungen esou riichten, datt hien ëmmer no
.bei der göttlecher Präsenz bleift

Dës Proximitéit ass duerch Kontemplatioun, positivt
Denken a gesond Uerteel erreecht. Dës entstinn hirersäits
natierlech als Resultat vun Dankbarkeet an engem Geescht
.vum Schenken

Wa mir iwwer d'Seegen nodenken, déi mir hunn, an all
déi gutt Saachen, déi Merci a Dankbarkeet verdéngen,
anstatt iwwer d'Katastrophen, d'Nout, d'Krankheeten,
d'Krankheeten, d'Suergen an d'Ängscht nozedenken, déi eis
ëmginne oder eis Leed verursaachen, da wäerte mir ufänken,
Gott kennenzeléieren, a mir wäerte dofir mat dem
spirituellen Bewosstsinn belount ginn, dat mir Fridden oder
.Gléck nennen

Eis Häerzer wäerte mat Léift a Freed schloen, an eis
Geescht wäerte mat helle Iddien glänzen

* * *

De Geescht vun de meeschte Leit ass wéi Motoren mat
!enger Päerd

Trotz dem enorme Potenzial an all mënschleche
Geescht, benotzen ganz wéineg Leit déi Kräfte, déi drop
.waarden aktivéiert ze ginn

D'Interesse vun de Leit sinn normalerweis limitéiert a
beschränkt op d'Noutwendegkeete vum Liewen wéi lessen,
.Aarbecht, Ënnerhaltung, Schlofen a sou weider

Mä d'Mënsche hunn eng vun de gréissten Qualitéiten
vun allen, nämlech d'Fäegkeet ze kreéieren oder ze
.innovéieren

Wat ass dës mystesch, rätselhaft Kraaft? De Westen ass
d'Land vun der praktescher an industrieller Innovatioun an
den ugewandte Wëssenschaften. Den Osten ass d'Land vun
.der Erleuchtung a spiritueller Kreativitéit

De Geescht vun der Initiativ ass d'Fäegkeet, kreativ ze
sinn, fir eppes ze maachen, wat nach keen virdru gemaach
huet, op innovativ Aart a Weis

Et ass déi kreativ Kraaft, déi vum Schöpfer kënnt

* * *

Wann et keng Méiglechkeet vun enger interner
Verännerung géif ginn, wou d'Somen vun deem leien, wat
mir ginn, da kéinte mir keng Ännerung am onbekannten
.Deel vun eiser Natur bewierken

Mee mir hunn d'Méiglechkeet ze beaflossen, wien mir an
Zukunft ginn. Déi fréi Ausbildung vun eisem Potenzial spillt
eng wichteg Roll fir dësen onbekannten Deel vun eis selwer
z'aktivéieren oder en ze paralyséieren, wann en
.vernoléisst gëtt

Genee wéi Planzen hir Wuerzelen an de Buedem
verlängeren, sou mussen mir déi gutt Qualitéiten an eis

selwer duerch Düngung, Onkraut jäten, de Buedem lockeren,
 .Waasser leeën an Zänn setzen
 Mir müssen och Onkraut aus dem Buedem vun der Séil
 schneiden an erausrappen
 D'Friichte vun eisem Liewen, egal ob grouss, kleng,
 mëttelgrouss, gesond oder krank, hänken haaptsächlech
 dovun of, wéi gutt mir eis ëm d'Beem vun eisen eegenen
 .Uebstgaart këmmere
 Mir hunn d'Fräiheet, dat ze maachen, a wa mir eis fräi
 Wiel no beschte Méiglechkeeten notzen, wäert den externen
 Resultat gutt sinn, an als Resultat wäerten nei a gutt Somen
 am onbekannten Deel vun eiser Natur geformt ginn, an dës
 .bestëmmen dann, wéi eist Liewen an Zukunft ausgesäit

* * *

Negativ a positiv Resultater vum Denken
Denken ass extrem täuschend, well et souwuel negativ
wéi och positiv Resultater féiere kann
Ech erënnere mech nach un eng Kéier, wéi eng vu
menge Schwëstere(n) un Halswéi gelidden huet, an ech hat
nach ni sou e staarke Halswéi gesinn; si konnt näischt iessen
oder schlucken

Si huet mech geruff a gesot, während si gekrasch huet:

".Maach w.e.g. alles fir mir ze hëllefen

Ech hunn hir eppes bruecht a si gefrot, ob si kéint
iessen. Si war sech bewosst, datt meng Hand hiren Hals
beréiert huet, wou ech meng mental Energie konzentréiert
.hunn

Op eemol huet si sech selwer giess, ouni Péng ze
spieren, a si war voller Freed iwwer d'Heelung vun hirem
Hals

Nodeems ech si verlooss hat, ass si opgestan an huet
sech am Spigel an den Hals gekuckt, an wéi si gesinn huet,
datt d'Geschwüre nach ëmmer do waren, ass de Schmerz
.zréckkomm an si huet ugefaange mat kräischen

Wéi ech heemkomm sinn a si mat Péng gesinn hunn,
"?hunnt ech si gefrot: "Wat hues du gemaach
".Si huet geäntwert: "Ech hunn mir an den Hals gekuckt

Ech hunn hir gesot: "Ech hunn gesinn, datt däin Hals am
Liicht vu Gott gutt war, an dofir ass däin Zoustand sech
verbessert ginn, awer du hues d'Krankheet gesinn, an dofir
".hues du Péng

".Dunn hunnt ech zu hir gesot: "Drénk dëst Waasser
Well hire Geescht empfänglech war, konnt si d'Waasser
schlucken an huet sech erëm erholl, an si huet ni méi hiren
.Hals am Spigel gekuckt

Sou spillt den Denken eng wichteg Roll. Wat
neurologesch Stéierungen ugeet – déi dacks duerch
Mëssverständnisser ugedriwwe ginn – kann de Geescht eng
séier Erhuelung fördern, wann seng Kraaft richteg agesat
.gëtt

Bemierkung: Dës Geschicht bedeit net, datt Dir net bei
en Dokter sollt goen oder eng Behandlung sichen, dofir ass
.eng Erklärung néideg

* * *

:Mir sollten fäeg sinn ze soen
Hannert dësem limitéierten Kierper, fille ech dat"

"Absolut an Onlimitéiert

Ech halen keng Virlesungen, ausser ech fille mech wéi
wann Gott mat mir wier, an ech ënnerriichten och net,
ausser ech sinn a kompletter Harmonie mat Him. An wann
ech vun deem Niveau aus schwätzen, weess ech, datt déi,
.déi mir lauschteren, net vergiessen, wat se héieren hunn
Déi, déi duerchhalen, wäerten Gott kennenléieren, an
ech hoffen, datt déi, déi hir Verfollegung weiderféiere wëllen,
.seng geseent Präsenz beréieren

* * *

De Wonsch no Gléck ass dee stäerksten vun allen

Wënsch

Echt a laangfristegt Gléck fënnt een nëmme bei Gott, a
wann ee seng Präsenz entdeckt, gëtt ee mat grousser Freed
.gefëllt – eng Freed, déi een a kengem anere fënnt
Wann Dir déi ganz Welt géift kréien, géift Dir net
wëssen, wéi Dir domat ëmgoe sollt, an Dir géift eng schwéier
.Laascht an Angscht iwwer alles fillen
Kuckt lech d'Liewe vun de gréisste Prominenz a Männer
vun der Welt un, an Dir wäert feststellen, datt si reizbar
waren, vun alle Säiten duerch Belästegung hin an hier
gehäit, wéi Marionetten, déi vum Schicksal beweegt a
.gespillt ginn
Mee deen, deen mam Liicht vun der Welt vereenegt ass,
ass e gléckleche Mënsch, well hie mat sengem Schöpfer
.verbonden ass

* * *

Et muss ëmmer Effort gemaach ginn, fir schlecht
Gewunnechten ze iwwerwannen, well soubal eng Persoun
sech pessimistescht a düster fillt, säet si ongesond Somen an
.de Buedem vu senger eegener Séil
Weiderhin schiedlech Gewunnechten ze verfolge ass
eng Form vu Selbstzerstörung. Allerdéngs ass et en
Zeechen vun Erneuerung a spiritueller Erwachen, sech all
Dag frëndlech an optimistescht ze fillen, trotz all den
.onangenehmen an stressigen Prüfungen

* * *

Déi, déi hire Geescht verhärten a versteenen loosse,
.sinn wierklech déi, déi stierwen
Déi, déi de Rätsel vum Liewen léise wëllen, müssen hiert
Liewen all Dag erneieren, sech op iergendeng Manéier
verbessere, kreativt Denken entwéckelen a sech un
.konstruktiven Aktivitéiten bedeelegen
An iwwer alles solle si Gott ëm Wäisheet froen, well mat
.der Wäisheet kommen all schéin an erhabenen Saachen

* * *

Gott huet eis eng Famill ginn, fir datt mir de Krees vun
eiser Léift vun eis selwer op déi aner, mat deenen mir
verbonne sinn, ausbaue kënnen, an dann d'Grenze vun där
.Léift op jiddereen ausdehnen kënnen
Eis Léifsten ginn eis ewechgeholl, sief et duerch den
Doud oder ënner aneren Ëmstänn, fir datt mir léieren, eis
Léift net nëmmen op d'Mënsche ze beschränken, mä d'Léift
selwer ze gär ze hunn, déi Gott ass, eisen nooste Noper,
.verstoppt hannert all mënschleche Masken

* * *

Wann ech ëmmer opfälleg Leit treffen, probéieren ech
de Geescht an d'Logik vun dëse Leit unzesprieche, während
ech selten mat deenen schwätzen, déi net interesséiert sinn,
.well se guer net wëlle lauschteren
Wat déi ugeet, déi éierlech no Gott sichen, probéieren
ech mat hinnen duerch hiren oppene Geescht ze
kommunizéieren an d'Somen vun der göttlecher Léift an
.hiren Häerzer ze säen

* * *

Wann d'Zuschauer beim Kucke vun engem Film oder
engem Theaterstück d'Handlungsstrang an all hiren Detailer
woussten, ier se d>Show gekuckt hunn, géif d>Show hire
.Genoss verléieren

Ähnlech ass et ubruecht, net all d'Geheimnisser vun
dësem Liewen ze kennen, well et e kosmescht Drama duerch
d'Kapitele vun eisem Liewen geet, an et ass net spannend ze
.wëssen, wat geschéie wäert, ier et geschitt

Mir sollten eis keng Suergen iwwer den endgöltegen
Ausgang maachen, mä Gott froen, eis ze leeden, fir eis
Rollen am Spill vum Liewen sou voll wéi méiglech ze spillen,
egal ob dës Rollen Schwächt oder Kraaft, Krankheet oder
Gesondheet, Stolz oder Demut, Räichtum oder Aarmut
betreffen, an um Enn d'Bedeutung vun dëser komplexer
.Geschicht kennen ze léieren

* * *

Jidderee wëll méi Sue wéi déi aner Persoun hunn, a
wann se et kréien, sinn se ëmmer nach net zefridden, well se
.feststellen, datt et Leit gëtt, déi méi räich si wéi se
D'Leit liewen an engem Sumpf vu selbsterleetem Misär,
andeems se hir eege Launen a Wënsch kreéieren, anstatt
.mat deem zefridden ze sinn, wat se hunn
Et gëtt Leit, déi vill méi hunn ewéi anerer, awer si sinn
net glécklech, mä éischter brennen se vum Wonsch no méi a
.si vun Angscht a Besuergnëss verbraucht
De Wee vu Gott, meng Frënn, ass dee liichtste Wee, an
et ass am beschten fir eis, eis als éischt un Gott ze wenden
an Hien ze froen, eis dat Bescht fir eis ze ginn, an da kréie
mir aus senger generéiser Hand dat, wat mir brauchen, well
Hien oprecht Gebieder beäntwert an d'Wënsch vu senge
.Léifsten erfëllt

* * *

Et ass domm, richtegt Gléck vun ierdesche Bindungen a
Besëtz ze erwaarden, well se eis et iwwerhaupt net fäeg
.sinn, ze bréngen
Trotzdeem stierwen Milliounen vu Mënschen mat engem
gebrachtenen Häerz a Verbrieche, nodeems si vergebens
probéiert hunn, am irdesche Liewen dat Gléck ze fannen, dat
.nëmmen a Gott existéiert, d'Quell vun all Freed a Freed

* * *

Et ass ganz natierlech fir d'Leit Gott ze danken,
nodeems se Kaddoe vun Him kritt hunn, awer si soen Him
selten Merci oder denken drun, Him fir d'Kaddo vum Liewen
ze danken, dat Hie hinne ginn huet, an fir déi spirituell
.Qualitéiten, déi Hie an hire Séilen agebett huet
Et ass einfach, eis Häerzer zu Gott ze hiewen, wa mir
seng Präsenz spieren oder eng Äntwert vun Him op eis
Gebieder kréien, awer wéi wonnerbar ass et, Him fir seng
verstoppte Féierung un eis a seng geseent Präsenz mat eis
ze danken, trotz eisem Manktem u Bewosstsinn dovun. Dëst

ass en Zeeche vu Vertrauen a Gott, Demut virun Him a
.Zefriddenheet mat senger Wäisheet
Gott äntwert op seng eege Manéier op eis Léift a
Verlaangen, an et sinn déi Demuteg, deenen hiert Häerz mat
Dankbarkeet a Wäertschätzung fir déi iwwerflësseg Segen a
Guttheet vun der ëmmer schenkender göttlecher Quell
.gefëllt ass

* * *

vun engem Mann ass säi Mo (de Mo vun engem Mann
ass säi Feind)
De Mo ass dee vulnérabelste Kierperdeel a gëtt dacks
de schlëmmste Mëssbrauch ausgesat. Wann den
Verdauungssystem duerch ze vill lessen oder de Konsum vun
ongesonde Liewensmëttel gestéiert gëtt, kann dat all
.méiglech Gesondheitsproblemer verursaachen
Wann eng Persoun sech am Spigel ukuckt, denkt se,
datt et hir gutt geet, awer si realiséieren net, datt si vill
Gëftstoffer am Kierper hunn. Ausser si wëssen, wéi se dës
Gëftstoffer richteg lassginn, a wann de Kierper se net
.effektiv lassgëtt, entstinn Krankheeten

* * *

Ee vun de jonke Jünger huet ëm Rot gefrot, an de
:Léierer Paramahansa sot him
D'Welt verankert dir schlecht Gewunnechten an
ofwäichend Tendenzen, awer d'Welt wäert weder
verantwortlech sinn, nach wäert si eng Äntwert ginn oder
Rechenschaft fir deng Feeler ofleeën, déi aus dësen
.Tendenzen an Gewunnechten resultéieren
Firwat also all Är Zäit engem bedrügeresche Frënd
schenken? Eng Stonn den Dag fir spirituell a
wëssenschaftlech Entdeckungen reservéieren
Ass Gott – de Giewer vum Liewen, der Famill, dem Geld
an allem anere – net een Deel vu véieranzwanzeg vun Ärer
?Zäit wäert

* * *

:E Schüler huet gefrot
Här, firwat verspotten a veruerteelen e puer Leit"
"?Hellegen an helleg Männer
:De Léierer Paramahansa huet geäntwert
Déi Béiser haassen d'Wourecht, an déi Weltlech si frou,"
mat der Stroumung matzedreiwten. Keng vun de Gruppe
gefällt Verännerungen. Dofir stéiert si nëmmen de Gedanke
".un déi gerecht Männer vu Gott a stéiert hire Fridden
Dës Leit kënnen mat engem Mann verglach ginn, deen
zënter ville Joren an engem donkelen Zëmmer leeft. Wann
een d'Luucht uschalt, stéiert déi plötzlech Hellegkeet déi
hallefblann Persoun a schéngt him en ongewéinlecht
.Phänomen ze sinn

* * *

Dem Schmadd säin schwéiere Hammer huet keen
eegene Wellen, ausser hie hieft en mat senger Hand a
.bréngt en erof, bleift en op der Plaz, ongenotzt
Mä de Mënsch huet e fräie Wellen, fir datt hie sech
entscheede kann, e gutt Mëttel an e gerecht Instrument an
.den Hänn vu Gott ze sinn
Gott wëll net, datt d'Mënsche steif, liewlos Hämmer
sinn, mä éischter de fräie Wëlle benotzen, fir göttlech
.Zwecker op dëser Äerd z'erreechen

* * *

Geld ass net onbedéngt en Indikator fir gudde Goût. Vill
räich Leit kafen Saachen, déi se net brauchen, déi sech dann
an hiren Haiser a ästhetesch onattraktiven an nützlose Koup
.opstapelen
Dir braucht net vill Suen fir en Haus attraktiv ze
.maachen; de Goût ass dat Wichtigst
Mee d'Iddi, d'Haus ze verschéineren, faszinéiert
verschidde Leit, sou datt se dovunner obsesséiert ginn a
.sech op materiell Saachen beschränken

Jiddereen, deen ugesammelt an dréngend Rechnungen
bezuele muss, muss sech no engem méi einfache Liewen a
.Fräiheet vu finanzielle Stress verlaangen
Mee déi Fräiheet kënnt net doduerch, datt een der
Faulheet an der Leedlosegkeet noginn, oder andeems een
.alles ouni Rechtfertigung oder Logik opgëtt
Et ass emol geschitt, datt e Mann e grouse Verloscht
:erlidden huet a sot

Oh, wee mir! Ech hunn mäi Verméige verluer a meng"

Fra huet mech verlooss, dofir hunn ech decidéiert alles ze
".verloossen an en Eremit ze ginn

Dëse Mann, meng Frënn, huet net alles hanner sech

!gelooss, mä éischter alles huet hien verlooss

Déi psychologesch Ëmwelt an e Gefill vu Zefriddeneheet

sinn zwee wichteg Elementer fir Gléck z'erreechen

Nodeems all d'Wënsch ënnersicht a sortéiert goufen,

:kann een dann soen

Et gëtt keng Schwiereregkeet, déi néideg materiell"

Bedierfnesser ze kréien, an d'Onméiglechkeet, se ze

".besëtzen, ass net gerechtfäerdigt

* * *

:Ee vun de Studenten huet gefrot

Här, wat muss ech maachen, fir Gott kennen ze"

"?léieren

:De Léierer Paramahansa huet geäntwert

An all Moment vun Ärer Fräizäit, taucht Iech an déif

Gedanken iwwer hien an. Schwätzt mat him vun Häerz zu

.Häerz, Séil zu Séil

Hie ass méi no wéi d'Intimitéit a méi léif wéi e

Liebhaber. Ech veréieren hien, wéi e Gier d'Suen veréiert, an

ech hunn hien gär mat der Léift vun engem verléiftkranke,

verléiften Mann fir säi Léifsten, wéi en Erdrénker fir en

.Otemzuch

Wann Dir Är iwwerwältegend Sehnsucht an intensivt

.Verlaangen ausdréckt, wäert hie bei Iech kommen

* * *

All eis Efforte sollten net nēnnen op d'Erreeche vu
gudder Gesondheet a materieller Sécherheet ausgeriicht
.sinn, mä och op d'Sich no dem Sēnn vum Liewen
Wann Schwieregkeeten eis iwwerwältegen, wenden mir
eis als éischt un eis Ēmgéigend a probéieren all déi materiell
Upassungen ze maachen, vun deenen mir mengen, datt
.Hëllef dran läit

Mee wa mir an eng Sakgaass kommen a soen: "All meng
Versich sinn gescheitert, wat kann ech méi maachen?", da
fänken mir un, eescht driwwer nozedenken, eng effektiv
.Léisung fir eist Problem ze fannen
Wann mir déif genuch an eis Gedanken gruewen, kréie
mir, mat Gottes Hëllef, d'Äntwert aus eis selwer. Dëst ass u
.sech eng Form vun engem beäntwerte Gebied

* * *

:De Léierer Paramahansa sot zu e puer vun de Schüler
Passt op fir eng negativ Astellung zum Liewen. Firwat"
konzentrierst du dech sou vill op d'Drecks-këschtchen, wann et
"?sou vill Schéinheet ëm dech gött
Ee kann un de prächtigste Beispiller vu Konscht, Musek"
a Literatur Feeler fannen, awer ass et net besser a méi
"?wäertvoll, hire Charme a Pracht ze genéissen
D'Liewen huet eng hell Säit an eng däischter Säit, well"
".d'Welt vun der Relativitéit op Liicht a Schied baséiert
Wann Dir Är Gedanken vum Béisen ernähren léisst,"
".bréngt Dir Iech selwer Hässlechkeet a Verdorwenheet
Sich nēnnen dat Gutt an allem, fir datt Dir de Geescht"
".vun der Schéinheet absorbéiere kënnt

* * *

:De Léierer Paramahansa sot zu enger Grupp vu Jünger
Gott huet dëse Besuch op der Äerd fir eis arrangéiert,"
awer déi meescht vun eis ginn onwëllkomm Gäst a huelen
".e puer Saachen hei als eis eegen

Wann mir vergiessen, datt eis irdesch Residenz
temporär ass, schafe mir vill Associatiounen a Bezéiungen,
wéi zum Beispill: "mäin Heem", "meng Aarbecht", "mäi
.Geld", "meng Famill" a sou weider

Mee wann eis irdesch Visa ofleeft, wäerten all
mënschlech Bindungen verschwannen a verschwannen, an
da wäerte mir gezwonge sinn, all d'Saachen hannerloossen,
déi mir geduecht hunn ze besëtzen. Deen Eenzegen, deen
eis zu all Zäiten an op alle Plazen begleet, ass eisen éiwegen
.an éiwege Noper, Gott
Weess elo, datt du de Geescht bass, net de Kierper?

Firwat waarts du bis den Doud dech op seng brutal an
?plätzlech Aart a Weis léiert

* * *

Wann eng Persoun krank gött, muss si alles a senger
Muecht maachen, fir hir Krankheet ze iwwerwannen. Och
wann d'Dokteren hinne soen, datt et keng Hoffnung op
Genesung gött, musse si roueg bleiwen, well Angscht d'Gefill
.vun der göttlecher Präsenz, déi allmächteg ass, verschleiert
Amplaz sech an Angscht a psychologescher
Belaaschtung ze verleeën, soll déi betraffe Persoun sech
sécher sinn, datt si sécher a geschützt ënner Gottes Schutz a
.frëndlecher Betreierung ass

* * *

Angscht bedeit, datt et Stéierungen am drahtlose
System vum Geescht gött
Den hellege Hymn ass en Hymn vun der Nüchternheet a
Rou, an d'Stéierung ass d'Verwirrung
Rou ass déi göttlech Stëmm, déi duerch de Funk vun der
Séil schwätzt

* * *

Déi, déi hiert Liewen erneiere wëllen, sollten als éischt
déi positiv Saachen identifizéieren, déi se an hiert Liewen
aféiere wëllen, an dann e Programm opstellen, un dat se

sech all Dag halen, an da wäerte se vill Gléck spieren, well
.se hir Entscheidungen agehalen

Wann een sech net un e Plang fir Selbstverbesserung
hält, schwächt dat de Wëllen a stellt Hindernisser am Wee
.vum Fortschrëtt

Dee richtigste Frënd a schlëmmste Feind vun engem
Mënsch ass hien selwer

Déi, déi sech der natierlecher Uerdnung vum Liewen
ausriichten, wäerten fruchtbar Leeschtungen erreechen. Kee
Gesetzer verhënneren eng Persoun dovun, sech zum
Besseren ze veränneren an hir nobel Aspiratiounen ze
verwierklechen. Kee Hindernis kann eng Persoun dovun
ofhalen, hir héich Ziler z'erreechen, ausser si erkennen dës
Hindernisser implizit un a si iwwerzeegen sech selwer, datt si
.se net iwwerwanne kënnen
Aus den Inspirationsquellen

Et gëtt keen Ënnerscheed tëscht physikalesche Gesetzer
a spirituellen Gesetzer, oder de Wonner, déi als Resultat vum
Versteesdemech vun de Mechanismen vum mënschleche
Geescht geschéien. Wëssenschaftler maachen Wonner mat
Hëllef vu physikalesche Gesetzer, an déi, déi spirituell
fortgeschratt sinn, maachen mental Wonner. An dëser Zäit
vu wëssenschaftleche Wonner, charakteriséiert duerch eng
Flut vun onvirstellbare Erfindungen an Innovatiounen, musse
Wëssenschaftler méi déif an d'Studie vun de spirituellen
Gesetzer gruewen, déi vun deenen mat spirituellen Abléck
.benotzt ginn

Geeschtlech Wonner oder göttlech Gonschte sinn
einfach d'Uwendung vun iwwernatierleche kosmesche
Gesetzer. Fir den Duerchschnëttsmënsch schéngen dës
Handlungen wonnerbar ze sinn, awer a Wierklechkeet si se
.d'Benotzung vun engem verstoppten, méi héije Gesetz

Ech hunn d'Schéinheet vu Milliarde Stäre geschmaacht

Verstreet an der Onendlechkeet vum Weltraum
An aus onschëllegen Genoss hunn ech den Nektar
gesuckelt
An ech hunn en Haard gemaach, an deem ech all meng
Leed verbrannt hunn
An ech hunn d'Fackelen vum Liicht gedroen
An reng Léift gouf an all Häerz agebrannt
Et huet paternal, maternal a brüderlech Léift vermëscht
Ech hunn et gedronk bis ech dronken war
Spirituell Bicher goufen fir en Drëps Fridden gepresst
D'Gedichter goufen vun der Natur inspiréiert
An ech hunn d'Séissheet aus dem Bienenstock vum
Gléck geklaut
Ech hunn déi wesentlech Bedeitungen aus der Grouf
vum Gedanken extrahéiert
An ech liesen
An ech hunn gelächelt
An ech hunn geschafft
An ech hunn geplangt
An ech hunn geklappt
Ech war gespannt
An all dat war net genuch
Wéi si gemierkt huet, datt et Dreem waren, déi dacks
verschwonnen sinn
Ier d'Wënsch vum sehnsüchtegen Häerz erfëllt sinn
Mä soubal ech d'Dreem vu mir verbannt hunn
An ech souz am Hellegtum vum Fridden
Mäi Sehnsucht ass méi staark ginn
An ech hunn meng Séil sangen héieren
!Nëmme Gott bleift

All Mënsch verkierpert onendlech Kraaft, an dës Kraaft
musse mir an allem manifestéieren, wat mir maachen. Wa
mir eppes schafe wëllen, däerfe mir eis net nëmmen op

extern Quelle verloossen, mä éischer an eis bannenzeg
.Déiften grüewen an déi onendlech Quell sichen
All erfollegräich Aarbechtsmethoden, all Erfindungen, all
musikalesch Schwéngungen, inspiréierend Iddien a sublim a
wunnerbar Kompositiounen sinn an den Opzeechnunge vu
.Gott opgeholl

Mir müssen als éischt d'Zil definéieren, dann ëm
göttlech Hëllef froen, déi eis zu der entspriechender
Handlung féiert, duerch déi mir eis Energien ausdrécke
kënnen, a reflektéieren, bis de Geescht sech berouegt a
.kloer den nächste Schrëtt gesäit, deen muss gemaach ginn
Dann musse mir no der bannenzeger Leedung handeln,
déi mir kréien, an dat wat mir wënschen, gött erreecht.
Wann de Geescht roueg ass, ginn d'Saache séier a liicht
!kloer - wéi wunnerbar dat ass
Dir wäert Är Ambitiounen erreechen an den Erfolleg an
allen Saachen wäert Iech a kuerzer Zäit zoukommen, well
déi universell Kräfte fäeg sinn, dat richtegt Gesetz ze leeden
an seng Effektivitéit ze demonstréieren. Wa mir eis selwer
ënnersichen, wäerte mir d'Wourecht dovun erkennen, mat
.Gottes Hëllef

Ee vun den Jünger huet de Léierer Paramahansa no de
beschte Weeër gefrot, fir déi verbueden satanesch
:Versuchung ze iwwerwannen, an hien huet zu him gesot
Wann Dir net fest an der Wäisheet verankert sidd, musst
Dir als éischt - wann d'Versuchung kënnt - direkt d'Aktioun
oder de staarken Impuls ophalen an duerno iwwer d'Saache
.nodenken

Wann Dir als éischt probéiert ze denken, wäert
d'Versuchung Iech géint Äre Wëllen iwwerwannen an Dir
wäert feststellen, datt Dir dat maacht, wat Dir net wëllt
maachen, well an dësem Fall wäert d'Versuchung d'Vernunft
.iwwerwannen

Alles wat Dir maache musst, ass fest ze soen: "Dat
maachen ech net", dann opzestoen a fortzegoen. Dat ass de
.sécherste Wee fir de Fallen vum Däiwele z'entkommen
Wat méi Dir d'Kraaft vum "Ech wëll net" während
obsessiv Attacken kultivéiert, wat méi staark Dir gitt a wat
méi grouss Äert Gléck wäert sinn, well d'Gléck dovun
.ofhänkt, dat ze maachen, wat Äert Gewësse lech seet
Wann Dir "nee" zur Verféierung seet, musst Dir soen,
.wat Dir mengt, a mengen, wat Dir seet
Gitt net op a vergiesst net, datt déi mat schwaachem
Wëllen ëmmer "jo" soen, während grouss Séilen voller
.literarescher "nee" sinn

An der spiritueller Ausbildung hu mir geléiert, eis
Emotiounen an Impulser ze kontrolléieren, an eis perséinlech
Virléiften net ze erlaben, eis Liewen ze diktéieren. Mir si
dankbar gi fir alles, wat Gott eis ginn huet. D'Leit hunn esou
vill, awer vill sinn stänneg onzefridden a beschwéieren sech,
fille sech onzefridden, obwuel se näischt hunn, wéi wann se
.guer näischt hätten, an hir Wënsch schéngen onendlech
Moies, nodeems de Mann säi Baart – a vläicht säi
Moustache – raséiert huet, sech d'Gesicht gewäsch huet an
sech ugedoen huet, wëll hie säi Frühstück als nächst. Kaum
huet hien e puer Bëss giess, wéi hie sech gewënscht huet,
seng Fra hätt eppes virbereet, wat besser zu sengem Goût
passt, während d'Fra sech hirersäits gewënscht huet, si hätt
.besser Besteck, Telleren a Geschir
An esou, Dag fir Dag, verlangere si no dësem an deem,
bis näischt se zefridden stelle kann, an hir Bezéiungen hir
Intimitéit verléieren, a si verléieren souguer d'Gléck selwer.
Wéinst dem Ressentiment, dat si fillen, dréine si sech géint
déi, déi hinnen am nootste sinn. D'Fra beschwéiert sech a
streit mam Mann, de Mann jäizt d'Kanner un, an d'Kanner
rebelléieren a geroden a schlechter Gesellschaft a
Schwierigkeiten. De Punkt ass dësen: et ass net falsch

Saachen ze besetzen, awer et ass falsch, Besetz eis
besetzen ze loossen. Déi, déi Gléck sichen, sollten net
.iwwerdriwwe gebonnen oder besetzeresch sinn
Mäi Paradäis ass a mir, a wann ech mech iwwer eng
schéin Vue freeën oder léif Frënn treffen, verstärkt mäin
innert Paradäis meng Freed un där Vue oder dem
Zesummekommen vun dese Frënn. Ouni déi innerlech
Zefriddenheet verwandelt sech souguer dat irdescht
.Paradäis an eng onerdréiglech Häll
D'Erkenntnis, datt all Kräfte vum Denken, Ried, Gefill an
Handeln vu Gott kommen, an datt Hien ëmmer bei eis ass,
eis inspiréiert a leet, bréngt direkt Befreiung vun Angscht,
Duercherneen a Verwirrung. Mat dieser Erkenntnis entstinn
.Blëtzer vu göttlecher Freed
Heiansdo straalt e staarke spirituellen Ausstrahlung
duerch dat ganz Wiesen, verbannt an läscht de Konzept vun
.der Angscht aus
Wéi Ozeanwellen kënnt déi göttlech Kraaft mat grousser
Schwong, geet duerch d'Häerz a spült et mat engem
mächtege geseenten Stroum, wouduerch all Hindernisser an
Hindernisser vun Zweiwel, Nervositéit an Ängscht
.eweckgeholl ginn
Wann mir déi göttlech Präsenz beréieren, gött
d'Illusioun, datt mir nëmme kierperlech Kierper sinn,
zerstéiert. Dëst kann duerch déif a fokusséiert spirituell
Denken, Meditatioun iwwer Gott a seng Hëllef sichen
.erreecht ginn, fir eis Geescht opzemaachen
Dann realiséiere mir, datt de Kierper just eng kleng
.Energieblos am kosmeschen Ozean vu Gott ass

Wann eng Persoun vun heftege psychologeschen
Erfahrungen geplot ass oder vun staarken Ängscht
.iwwerwältigt ass, soll si probéieren anzeschlofen
Wann hie dat ka maachen, wäert hie beim Erwäachen
feststellen, datt déi psychologesch Spannung verschwonnen

ass, an datt d'Ängscht hire Grëff geléist hunn, well wann
d'Séil an den Zoustand vum Schlof kënnt, erhieft si sech
temporär iwwer d'Problemer, déi ursprénglech mat der
.Bindung un de Kierper a seng Erfarunge verbonne waren
E bessere Zoustand ass dee vun der Beréierung vun
engem méi héije Bewosstsinn duerch déif, bewusst
Meditatioun. Mir müssen eis dofir entscheeden, datt näischt
.eise Fridden stéiert oder eis eis Rou beräubt
Wann de Geescht komplett an d'Ëmstänn vum Liewen
absorbéiert gëtt, kann en déi richteg Natur vun enger
glécklecher spiritueller Séil net erkennen. Mee wann mir
handelen an gläichzäiteg un eis enk Verbindung mat Gott
denken, datt säi Liicht eis ëmgëtt a säi Fridden an eis wunnt,
da wäerten d'Evenementer eis net beaflossen, an
.ongënschteg Ëmstänn wäerten eise Fridden net stéieren

Eng Persoun muss hir Impulser iwwerwaachen. Déi
frossereg Persoun ësst, sou wéi déi spirituell Persoun mat
disziplinéierten Tendenzen. Ass et dann erlaabt ze soen, datt
lessen eng Sënn ass, einfach well et dacks mat
?Frosseregkeet a Verbindung bruecht gëtt
D'Sënn läit am Gedanke, an de Motiver. De frosserege
Mënsch ësst fir säin Hunger ze stillen, an de geeschtege
Mënsch ësst fir säi Kierper gesond ze halen, an et gëtt en
.groussen Ënnerscheid tëscht deenen zwee
Fir tëscht richteg a falsch z'ënnerscheeden, muss een
sech selwer iwwerleeën a froen, ob dat wat ee maache wëll
richteg oder falsch ass. Mir müssen komplett éierlech mat
.eis selwer sinn
Wann eng Persoun éierlech mat sech selwer ass, ass et
ganz onwahrscheinlech, datt si e Feeler mécht, an och wann
si et maachen, kënnen si hire Cours séier korrigéieren. Mir
sollten eis vun eisem Gewësse leede loossen, wat mir
maachen, well d'Gewësse déi ënnerscheedend Kraaft an eis
.ass

Egal wéi vill Aufgaben a Verpflichtungen mir hunn, mir
däerfen net vergiessen, eis Gedanken vun Zäit zu Zäit
komplett vu Suergen an all anere Bedenken a Suergen ze
.befreien

Probéiert keng negativ Gedanken fir eng Minutt
gläichzäiteg ze denken, a konzentréiert lech op bannenzege
Fridden, besonnesch wann Dir lech ängschtlech fillt a vun
.Suergen belaascht fillt

Dann huet hien d'Period ëm e puer Minutten verlängert,
andeems hien un e puer glécklech Eventer an Occasiounen
.erënnert huet

Erinnert lech un e puer léif Erënnerungen, déi e gudden
Androck op lech hannerlooss hunn, a probéiert se an all
hiren Detailer nei ze erliewen, an Dir wäert lues a lues
feststellen, datt Dir Är Suergen vergiess hutt an Är Ängscht
.verschwonnen sinn

Opbau vum internen Ëmfeld

Wann eng Persoun e gesond internt Ëmfeld opbaue wëll,
muss si Perioden vu Rou üben an net déi ganz Zäit Witzer
.maachen, a glécklech, frëndlech a laachend sinn
Eidelt Geschwätz zerstéiert nobel Gefiller a ass wéi eng
Kugel, déi hir Kraaft erschöpft andeems se iwwer trivial an
nützlos Saachen schwätzt, wouduerch de Verloscht vun
enger wäertvoller a vitaler psychologescher Ressource
.verursaacht gëtt

D'Bewosstsinn ass wéi e Gefäss mat Mëllech; wann et
mat der Frid vun der Kontemplatioun, raffinée Gedanken
a Gefiller gefëllt ass, soll et voll gehale ginn. Frivolitéit a
papegaaaart Geschwätz sinn falsch Ënnerhalungen, déi
Lächer an de Säite vum Gefäss vum Bewosstsinn schafen,
wouduerch d'Mëllech vum banneschte Fridden erausleeft a
.verluer geet

Döst bedeit net, datt eng Persoun iwwerdriwwe streng,
eescht a reservéiert soll sinn, mee éischer, sech vu Spott,
Sarkasmus, Lächerlechmaache a vun onlogeschen an
.onraisonnabele Ried ze verlassen
Ech erënnere mech nach un déi wonnerbar Ausbildung,
déi ech vun de Groussen krut. Wa mir geschwat a geschwat
:hunn, hunn si eis gesot
Gitt zrëck an Är bannenzeg Festungen a schluecht Iech"
net kalbluddeg of, sou datt Dir Är spirituell Perceptioun
".verléiert an Äre Fridden Iech ouni Réckrees fortflücht
Et war deemools net einfach fir eis et ze verstoen, awer
elo verstinn ech de Wee vum Fridden, deen si eis geléiert
hunn

Friddensdepositionen

Wann eng Persoun weider Schecken ausschreift, ouni
Suen op hire Bankkonto ze deposéieren, geet hiert Geld aus
.a säi Saldo gött eidel
Ähnlech, wann een net reegelméisseg Fridden op säi
Liewenskonto deposéiert, da wäerten seng Reserven u
Kraaft, Rou a Gléck schrumpfen a schliisslech verschwannen,
wat zu emotionalem, geeschtegem, kierperlechem a
spirituellem Bankrott féiert. D'Meditatioun iwwer Gott an
d'Erliewe vu senger geseenter Präsenz fëllt eis bannenzeg
.Kraaft op a fëllt eis mat all de wichtege vitalen Elementer

Amplaz nëmmen an der Géigewaart ze liewen, versiche
mir gläichzäiteg an der Vergaangenheet an der Zukunft ze
liewen, wat de Geescht schwéier belaascht, en erschöpft a
seng Fäegkeet limitéiert, effektiv mat Saachen ëmzegoen.

Dofir musse mir eis mental Laascht erliichten.
D'Vergaangenheet ass fir ëmmer fort, also firwat solle mir se
?am Kapp droen

Loosst de Geescht sech mat senge Laaschten eng nom
aneren beschäftegen, net all gläichzäiteg. De Schwan ësst
nëmmen den festen Inhalt vun der Flëssegkeet, déi e mat

sengem Schniewel opschöppt; ähnlich solle mir nēnnen
d'Lektione behalen, déi mir aus der Vergaangenheet
.geléiert hunn, an déi onnéideg Detailer vergiessen
Dëst wäert de Geescht immens berouegen. D'Freed vum
moderne Mēnsch läit doran, dat ze multiplizéieren, wat hien
huet, a méi ze kréien, onofhängeg vun den Entbréch an dem
.Leed vun aneren
Mee ass et net besser fir eng Persoun einfach ze liewen,
ouni exzessive Luxus a mat manner Begeeschterung an
Angscht? Et gött kee Genoss drun, sech sou séier ze beeilen,
.datt een net méi genéisst, wat een huet
Et wäert en Dag kommen, wou d'Leit aus hirem
spirituellen Schlof erwächen an ufänken, sech iwwer hire
Besoin no materielle Besëtze ze erhiewen. Et wäert en Dag
kommen, wou se entdecken, datt e méi einfacht Liewen méi
.Sécherheet, Friden a Rou bréngt
D'Häerzer vun de Leit mat der Kraaft vun der Léift ze
gewannen ass dee gréisste Victoire, deen iergendeen am
.Liewen erreeche kann
Dëst waren déi bemierkenswäertst Leeschtunge vun de
grousse Leit, déi fir anerer gelieft a gestuerwe sinn. Déi mat
immenser materieller Muecht, déi nēnne fir sech selwer
liewen, gi séier an d'Vergessenheet gehüllt. Mee déi, déi fir
.anerer liewen, bleiwen fir ëmmer an Erënnerung
D'Prophéiten haten keng Goldtronen während hirem
irdeschen Openthalt, mä si sëtzen um Troun vun der Léift an
den Häerzer vu Milliounen Mēnschen. Dat ass dee beschten
.Troun, deen e Mēnsch ka besetzen
E Mēnsch kënnt op dës Welt kräischen, während all déi
aner sech iwwer seng Arrivée freeën. Hie muss während
sengem zougewisenen Liewen schaffen a déngen, fir datt hie
beim Verloossen vun dëser Welt mat engem Laachen
.fortgeet, während d'Welt ëm hie trauert
Gott huet dës Welt geschaf, fir datt d'Mēnschheet hiren
Intellekt benotze kann, fir spirituellt Wëssen z'erreechen an

ze verstoen, datt den göttleche Gedanke eng mächtig Kraaft
ass, an dës Kraaft soll op déi richteg Manéier geriicht ginn,
.fir sech selwer an aneren ze hëllefen
Wann Gott eis keng Léift geschenkt hätt, andeems hien
seng Léift an eis Häerzer gesaat hätt, hätten mir ni
.d'mënschlech Léift iwwerhaapt kennegeléiert
Well Gott sou generéis a léif mat eis ass, soll Hien eis
Absicht an d'Zil vun eiser Sich sinn. Hie wëll sech eis net
opzwängen, awer kee Gléck kann erreecht ginn, ouni un
.Hien ze denken a sech mat Him ze verbannen
Déi mystesch Aart a Weis, wéi Kierper a Geescht
funktionéieren, déi eis vun all anere Kreaturen ënnerscheet,
an all aner Wonner a Wonner am Liewen, sollt genuch sinn,
fir eis ze motivéieren, et ze sichen an z'entdecken. Déi, déi
et oprecht an eescht probéieren, wäerten an hirem
.Bestriewen erfollegräich sinn an hiert Zil erreechen
Wéi ech dës Wee ugefaangen hunn, war mäi Liewen
ufanks chaotesch an desorganiséiert, awer duerch widderholl
Versich an dauerhaft Ustrengungen hunn d'Wolleken
ugefaangen opzeklären an d'Saache goufen erstaunlech
kloer. Alles wat mir geschitt ass, war e schlussendleche
Beweis fir d'Existenz vu Gott an d'Méiglechkeet, mat Him ze
kommunizéieren an Him an dësem Liewen kennen ze
.léieren

Oh, de Fridden a Rou, déi de Sichende fënnt, wann hien
Gott fënnt! D'Welt gëtt dann hell a laachend, alles wäert an
der Rei sinn, an näischt wäert fäeg sinn, Angscht am Häerz
.anzesetzen

Sou musse mir eis Erausforderunge stellen an de
Kampf vum Liewen mat der Courage an dem Courage
féieren, déi de Kanner vum Liewen a Liicht ugehéieren

Wann mir d'Gefill hunn, datt mir ze vill Saachen
gläichzäiteg maache mussen, gi mir ganz frustréiert

Amplaz sech Suergen ze maachen iwwer wat gemaach
:soll ginn, ass et besser ze soen
Dës Stonn Zäit ass eleng meng, an ech wäert alles"
maachen, wat ech kann, ouni datt den Drock mech
".iwwerwältegt

Eng Auer kann net 24 Stonnen an enger Minutt ticken,
an ähnlech kann een net an enger Stonn dat maachen, wat
.24 Stonnen brauch

Mir müssen eis genuch beméien, fir dat ze maachen,
wat mir am aktuelle Moment maache müssen, an et roueg
an ouni Stress ze maachen, an d'Zukunft wäert sech vun
.eleng këmmere

Genéisst de Moment a probéiert mat de Schwéngunge
.vum Fridde an Harmonie ze trieden

Wat Dir dat méi maacht, wat Dir méi eng geseent Kraaft
an lech spiert, déi zu Ärem Virdeel schafft, Äert Liewen
.beräichert an lech glécklech mécht
Mat Angscht an Angscht ëmgoen

Angscht entsteet am Häerz als Resultat vum
Schmerzgefill. Sou gesi mir, datt d'Angscht op vergaangenen
Erfahrungen baséiert. Vläch ass d'Persoun an der
Vergaangenheet gefall a sech d'Been gebrach, an dofir huet
.si Angscht, déiselwecht Erfahrung ze widderhuelen

Wann een sech stänneg op sou schmerzhaft Tester
konzentréiert, paralyséiert dat de Wëllen an d'Nerven, wat
zu engem Fall a rem engem gebrachene Been féiere kann!
Ausserdeem, wann d'Häerz duerch Angscht paralyséiert gëtt,
fällt d'Vitalitéit vum Kierper op säin niddregsten Niveau,
wouduerch Krankheetskeimen de Kierper iwwerfallen a
.Schued verursaache kënnen

Et gëtt kaum ee Mënsch, deen keng Angscht virun

Krankheet huet. D'Angscht gouf dem Mënsch als
Virsiichtsinstrument ginn, fir him Péng ze erspueren, an
hiren Zweck war net, se ze vergréisseren an dauernd
.doriwwer nozedenken

Eng stänneg Beschäftegung mat Angscht behënnert eis
Efforte fir Schwiereregkeeten ze vermeiden an d'Problemer ze
léisen, mat deenen mir konfrontéiert sinn Eng gemoossen
Angscht baséiert op Wäisheet, wéi ze denken, datt e
bestëmmt lessen ongesond ass, obwuel se et iesse wëllen
Angscht virun Krankheet verkierpert Krankheet D'Leit
bréngen sech Krankheeten einfach andeems se doriwwer
nodenken Wann Dir stänneg Angscht hutt, eng Erkältung ze
kréien, sidd Dir méi ufälleg dofir, egal wat Dir maacht fir se
ze vermeiden

Loosst d'Angscht net Äre Wëllen an Är Nerven lähmen.

Wann d'Angscht lech géint Äre Wëllen iwwerwältegt, hëlleft
Dir déi Erfahrung ze kreéieren, déi Dir fäert. Et ass och net
schlau, ze vill Zäit mat Leit ze verbréngen, déi stänneg
iwwer hir Krankheeten a Schwächen schwätzen. Sech op
dës Saache konzentréieren kann d'Somen vun der Angscht
an Ärem Geescht setzen

Déi, déi Angscht hunn, Lungentuberkulos, Kriibs oder
Häerzkrankheeten ze kréien, sollten dës Angscht aus hire
Gedanken verbannen, fir datt se net zu deenen ongewollten
Zoustänn féiere kann

Wat Krank an Eeler ugeet, brauche si sou vill wéi
méiglech eng agreabel an angenehm Ëmfeld, ënner Leit mat
staarken a positiven Temperamenter, fir si duerch positiv
Gedanken a Gefiller ze encouragéieren an hir Stëmmung ze
verbesseren

Denken huet grouss Kraaft Spidolspersonal gött dank
hirem Selbstvertrauen selten krank; tatsächlech erneieren
hir staark Gedanken hir Energie a suergen dofir fir eng
kontinuéierlech Versuergung vu Vitalitéit
Lidd vun der Sehnsucht

Mat grousser Sehnsucht erhiewen ech lech d'Lidder vu
mengem Häerz

Ech leeën all meng spirituell Schätz virun dir

Ech hunn fir dech den Hunneg vun iwwerwältender
Léift an onerschütterlecher Loyalitéit gesammelt
An de Zellen vu mengem Gewësse; alles wat mäin ass,
ass och däint
O Här, ech war duuschtereg an der Wüst vu falschen
Hoffnungen an onfruchtbare Wënsch
An elo hunn ech gedronk a mäi Duuscht aus de Quelle
vun Ärer Léift a Fridden geläscht
Ech hunn keen Duuscht méi no ierdesche Begierden
Ech fille wéi Är geseent, parfüméiert Brisen op mech
zoufléissen, an ech ginn erfrëscht
An d'Käerzen vu mengem Gléck blénken mam Glanz vun
Ärer Freed
Ech sinn bal un Duuscht an Erschöpfung gestuerwen
Mëtt an der Fatalitéit vun täuschenden ierdeschen
Oasen
An elo sinn ech an de gléckleche Wellen vun Ärem
geseenten Geescht agetaucht
Ech wëll an dengem hellege Mier erdrenken a fir ëmmer
!an dir liewen
D'Sprooch vun de Blumen
Gott ass dee gréisste Kënschtler
Seng absolut Schéinheet spigelt sech an der Schéinheet
vun de Blumen erëm
Wéi wonnerbar ass et, un hien ze denken, wa mir
!Blumen a Rosen gesinn
Gott ass onsichtbar
Hie schwätzt awer mat eis
Duerch Blumen
An Dausende vun anere léiwen a léiwe Kreaturen
An et fëllt eis mat sengem himmlesche Geroch
Hie bestätegt eis seng Existenz all Dag duerch seng
Kreaturen
Blumen goufen fir en Zweck geschaf

Si déngt jidderengem mat hirer Schéinheet, engem
bescheidenen Déngscht
Mir hunn iwwer Gottes Wonner méi wéi iwwer alles
anescht geschwat
All Blumm erzielt hir eege wonnerbar Geschicht vun der
göttlecher Präsenz
Blummen gi scho säit Joerhonnerte benotzt
Net nëmme fir Dekoratioun, mee fir Gottes Duft a
Schéinheet ze weisen
Mir kënnen d'Präsenz vu Gott duerch Blummen a Rosen
spieren
Well all Blumm eng göttlech Struktur ass, duerch déi mir
eng Manifestatioun vu Gott gesinn
Déi Schéin, déi d'Schéinheet gär huet
Betuecht d'Lilien um Feld, net emol de Salomon a}
{senger ganzer Pracht
Hie war ugedoen wéi ee vun hinnen
Suergen: Hir Natur a wéi een domat ëmgeet
Suergen sinn nätzlos, si belaaschten eis Häerzer nëmme
mat méi Suergen
Wann Dir Ären Aarbechtsdag fortgitt oder fäerdeg hutt,
.vergiesst et. Halt et net am Kapp a hält et net mat heem
Suergen bilden eng déck Schicht vun donkelen,
düsteren Wolleken ëm de Geescht, déi een dozou bréngen
ze stierzen, well säi Wee net kloer an einfach ass. Mir musse
léieren, eis ëmmer méi op Gott ze verloossen. Dëst ass eng
Wëssenschaft fir sech an e konstant göttlecht Gesetz, dat
sech net ännert oder verännert. Wien mécht wat e kann a
gläichzäiteg göttlech Hëllef sicht, kritt Hindernisser vu
sengem Wee ewechgeholl, d'Intensitéit vun de
Schwierigkeeten reduzéiert, a Gott wäert Dieren fir si
opmaachen. {Wien säi Vertrauen op Gott setzt, Hie wäert
hinnen duergoen.} {Werft Är Suergen op den Här, an Hie
wäert se verwalten.}

Wösst – Gott soll Äert Wëssen erhéijen – datt et ëmmer
e Wee aus de Schwiereregkeeten a Suergen vum Liewen gëtt.

Wa mir e bëssen ophalen a reflektéieren, a grëndlech
driwwer nodenken, d'Ursaach vun eiser Angscht ze
eliminéieren, anstatt doriwwer nozedenken, da mécht Gott
eis Dieren op a féiert eis op Weeër, déi mir eis ni virgestallt
.hunn

Vill Leit kommen bei mech fir iwuer hir Suergen ze
schwätzen, dofir froen ech se sech ze berouegen an
nozedenken, göttlech Hëllef ze sichen, an net un aner Weeër
ze denken fir hir Problemer ze léisen bis se sech berouegt
.fillen a geeschtege Fridden hunn

Wann de Geescht roueg ass, kënnt de göttleche Fridden
op d'Séil erof, an de Glawen gëtt gestärkt, da kommen
d'Léisunge fir Problemer op, wéi d'Sonn, déi hannert de
.Bierger opkënnt

Problemer ze ignoréieren garantéiert net, datt se lass
ginn, an sech Suergen doriwwer bréngen och keng positiv
.Resultater

Meditéiert bis Dir lech roueg fillt, denkt dann un Äert
Problem a biet inderlech zu Gott ëm Hëllef. Konzentréiert
lech op de Problem, an Dir fannt eng Léisung ouni Suergen
.oder ustrengend Ustrengung

E häerzlecht an oprecht Gebied gëtt ëmmer vu Gott
beäntwert. Mee wann d'Gebied net mat Leidenschaft an
Éierlechkeet gebueden gëtt, ass et kloer, datt et net
.beäntwert gëtt

Jidderee realiséiert, datt iergendwann ee vu senger
.Wësch dank dem Gebied erfëllt gouf

Wann e Wësch an eng Sehnsucht gëtt, beréiert en
.d'Häerz vu Gott an Hie gëtt dat, wat hie wënscht
Wann Gott eppes wëll, reagéiert déi ganz Natur op säi
Wëllen

Gott äntwert wann mir eis ganzhäerzeg zu Him wenden,
mat déifem Glawen an onerschütterlecher Entschlossenheet

Heiansdo äntwert Hie andeems Hie engem eng
bestëmmt Iddi an de Kapp bréngt, déi Äre Wonsch oder Äre
.Besoin erfëllt

Sou eng Persoun déngt als Mëttel an den Hänn vu Gott
.fir dat gewënschte Resultat z'erreechen
D'Leit wëssen net, wéi dës mächtig Kraaft funktionéiert
Et funktionéiert mat extrem präzise Berechnungen, ouni
.Plaz fir "wann" oder "wann net" ze loossen
Dat ass wat mat "Glawen un onsiichtbar Saachen"
.gemengt ass

An Hie wäert fir hie suergen, wou hie vun net erwartet
Aus den Hymnen vun der Séil

D'Beem seufzen

An de Wand spillt sech

An d'Sonn laacht

An de Floss fléisst weider

An den Himmel geet erop

rosa-rout Flecken

An d'Äerd ännert hire schwaarze Mantel

Stärebesat Diamanten

Fir am Dag ze droen

E blendende gëllene Kostüm

D'Natur schmückt a verfratzt sech selwer

An de frësche Faarwen vun den eenzelne Saisone

An de klirrende Stroum

Du probéiers ni ze schwätzen

Mat Stëmmen, déi mat engem Stotter gefierft sinn

Op verstoppte Gedanken

An aus den Déiften vun der Séil erausstinn

An d'Vullen sangen

An hatt probéiert zouzeginn

Mat onbekannte Saachen

Et rëselt an hir

Mä de Mënsch

Fäeg ze schwätzen an z'erklären

A kloeren an expliziten Ausdréck
Iwwer dat, wat jidderee net gemaach huet
Wat d'Veréffentlechung ugeet
Iwwer de Meeschter vum Universum
Iwwerall präsent
Sensibiliséierung erhéijen
Eis intern psychologesch Ëmwelt gëtt vun eiser
Interaktioun mat eiser externer Ëmwelt vun de fréiste
Stadien vum Liewen un geformt
Dëst internt Ëmfeld an intellektuell Gewunnechten,
zousätzlech zu Wënsch an Neigungen, déi duerch vergaange
Liewe geformt ginn, leeden eis Handlungen a Verhalen dacks
automatesch
Wat d'intellektuell Erneuerung ugeet, oder d'Erhiewung
vum Bewosstsinn vum Kierper zum Geescht a spirituellen
Wounechten, genéisst d'Séil um Ufank vum Liewen et, sech
selwer ze weisen an hir Wënsch duerch de Kierper
auszedrécken, an doduerch gëtt se e Gefaangene vum
.Kierper
Mir müssen eis trainéieren, op engem Niveau ze liewen,
deen iwwer dem körperleche Niveau läit. Déi mental
Entwécklung ass enk mam körperleche oder materielle
Wuesstum verbonden. Dofir geet d'Séil, laut der natierlecher
Evolutioun, duerch verschidde Stadien, fir den Niveau vum
spirituellen Bewosstsinn z'erreechen, wat erkläert, firwat als
éischt de materiellen Erfolleg erreecht gëtt, gefollegt vum
.mentalen Erfolleg
Mental Leeschtunge si sécherlech nützlich, well mir
duerch si léieren, körperlech Bedierfnesser a spirituell
Sécherheet ëmzewandelen
geféierlech kéier
D'Problemer, mat deenen d'Welt haut konfrontéiert ass,
goufen net vu Gott geschaf. Éischter sinn se d'Resultat vu
laange Jore vu falschem Denken a falschen Handlungen vun

der Mënschheet als Ganzt. Wat d'Mënsche säen, müsse se
.och ernten

De Mënsch huet e geféierleche Wendepunkt erreecht a
steet op enger Kräizung. Hie kann entweder sech selwer mat
de Krichsmëttelen zerstéieren, déi hie selwer erfonnt huet,
oder sech op eng méi héich Liewensweis konzentréieren a
Gott a säi Liewen bréngen, andeems hien de moraleschen,
etheschen a spirituellen Wäerter follegt, déi vun de
.Prophéiten a Weisen vertrueden goufen. D'Wiel ass eis
Et ass Zäit fir d'Mënschheet hir Positioun ze definéieren
an ze entscheeden, wéi ee Wee se muss aschloen: entweder
a Richtung Chaos an Zerstéierung oder a Richtung vun den
héijen universellen Idealer, déi vun den himmlesche
Reliounen gefuerdert ginn, fir Séilen an d'Welt viru Leed a
.Katastrophen ze verschounen

Wann eng Persoun seng Roll spillt, wéi se soll spillen, a
vun de Gesetzer vun der Guttheet, der Léift an der
tugendhafter Moral inspiréiert gëtt, da wäert d'Däischtert
.sécherlech verschwannen an d'Däischtert sech opléisen
Et gëtt keng Logik oder Rechtfertigung fir déi tragesch
Evenementer, déi d'Welt erlieft, nach fir déi sënnlos Gewalt,
déi an all Land stattfënnt. De Grond fir all dat ass, datt
d'Mënschheet wäit vun hirem Schöpfer ofgewichen ass an hir
.richteg Verbindung mat Him verluer huet

D'Leit gesinn keng logesch Rechtfertigung, fir hir batter
negativ Gefiller net auszeléisen an hir Roserei op anerer
auszeléisen, a si mengen, datt déi eenzeg Méiglechkeet,
Problemer mat Waffen a mat der Entféierung vu Liewen ze
.léisen, ass

Mä Gott, seng Prophéiten a seng grouss Männer wëllen,
datt d'Leit an Harmonie matenee liewen a sech a
.Gerechtegkeet a Frëmmegkeet engagéieren

Äert richtig Selbst huet kosmesch Wuerzelen. Dës
Wuerzelen zéien hir Kraaft vun der kosmescher Quell, déi

Gott ass, den Urspronk vun all Kraaft an der Existenz. Dat
limitéiert, méi klengt Selbst, oder "Ego", ass nëmmen e
klenge Brochdeel vun deem, wat vun bannen erausgeholl a
.sech an der Realitéit manifestéiere kann
Äert essentiellt Selbst enthält onendlecht Potenzial, dat
drop waart aktivéiert, benotzt a profitéiert ze ginn
All déi grouss Enseignanten erklären, datt am Kierper
déi onstierflech Séil läit, déi e Funken vum Gottes Liicht ass,
.deen d'Existenz fëllt an déi ganz Schöpfung ënnerhält

Weess du, wéi d'Leit hiert Liewe verbréngen? Wéineg
vun eis wëssen, wéi mir richteg liewen sollen, a wéi mir vum
Liewen profitéiere kënnen, wa mir et clever an ekonomesch
.investéieren

Als éischt musse mir eis Zäit bewusst sinn. D'Zäit
vergeet a verleeft, ier mir et iwwerhaupt mierken, an dofir
schätze mir dacks net de Wäert vun der Zäit, déi Gott eis
.ginn huet

Wéi vill Zäit gëtt fir näischt verschwend! A wéi wéineg
halen op fir nozedenken an ze iwwerleeën, wat d'Liewen eis
ze bidden huet. Déi meescht Leit denken guer net
déifgräifend no; si verbréngen hiert Liewen mat lessen,
Schlofen an Ënnerhalung, a verloossen dës Welt dann mat
.wéineg ze weisen

Et ass entscheidend tëscht Bedierfnesser a Wënsch
z'ënnerscheeden. Déi tatsächlech Bedierfnesser si ganz
wéineg, awer d'Wënsch si onzielbar. Fir Fräiheet a
bannenzege Fridden ze fannen, musse mir eis Bedierfnesser
adresséieren an ophalen, endlos Wënsch ze verfollegen an e
flüchtegt weltlecht Gléck ze verfollegen, wéi eng Wüste-
Fatmirage, déi weder den Duuscht erniert nach den Duuscht
.zefridden stellt

Wat méi eng Persoun op extern Ëmstänn ugewisen ass
fir Gléck z'erreechen, wat méi wäit si dovun ofwäicht, dëst
Gléck ze erliewen. D'Kultivéieren an d'Förderung vum

Wonsch no Luxus ass e séchere Wee zu méi Ongléck a
.Versklavung duerch Besëtz

Mir müssen eis Bedierfnesser reduzéieren an eis Zäit
verbréngen fir no richtigem Gléck oder spirituellem Gléck ze
sichen

D'Séil ännert sech ni; si ass déi éiweg Essenz, déi
hannert dem Schleier vum limitéierten mënschleche
Bewosstsinn verstoppt ass, dat mat all Zorte vu Péng, Echec
.an Doud wimmelt

Mir müssen den illusoresche Schleier vun der
Onbestännegkeet an der Verännerung ophiewen a bei eiser
éiweger Natur raschten. Mir müssen eist Bewosstsinn op
dem Fiels vun der Standhaftegkeet an der bannenzeger Rou
etabléieren, wat den Troun vum göttleche Fridden ass, deen
d'Verständnis iwwerschreit, an dann wäerte mir déi séiss
Quell vum Gléck schmaachen, déi aus de geseente Quelle
.vum Geescht fléisst, Dag an Nuecht

Gléck kann duerch Selbstdisziplin, d'Kultivéiere vun
einfache Liewensgewunnechten an e raffinéiert Denken
erreecht ginn, a spuersam mat Sue ëmzegoen, och wann mir
méi verdéngen wéi mir brauchen fir eis Basisbedürfnisser ze
decken. Mir sollten och aneren eng hëllefend Hand
.ausstrecken an hinnen hëllefen, sech selwer ze hëllefen

Et gött en ongeschriwwe Gesetz, dat seet, datt
jiddereen, deen aneren hëlleft, Wuelstand a Gléck
z'erreechen, Hëllef aus onerwaarten Quelle kritt, a säin
eegent Wuelstand a Gléck wäert zouhuelen. Dëst ass e
konstant an onverännerlecht Gesetz, a geseent sinn déi, déi
no him liewen, well si zu de Gléckleche gehéieren. Ass et net
?besser, einfach ze liewen a räich am Geescht ze sinn
Liicht iwwer Liicht féiert Gott zu sengem Liicht, wien}

{Hie wëll

{An d'Liicht schénkt an der Däischtert}

Hannert all Liicht an enger klenger elektrescher Luucht
ass e staarke Stroum, an ënner all klenger Well läit de
.groussen Ozean, deen zu de ville Wellen ginn ass
Dëst gëllt och fir d'Mënschen. Gott huet d'Mënsche
geschaf a fräie Wellen a Wiel ginn. Mä d'Mënsche vergiessen
.d'Quell an d'Kräften, déi Gott an hinne geluecht huet
Et gëtt keng Grenzen fir d'Méiglechkeeten, déi et op
dëser Welt gëtt, nach fir de Fortschrëtt, deen de Mënsch
.erreeche kann, an den Horizonten, déi hie kann erreechen

Wann mir ufänken de Mënsch a senger Ganzheet a
sengem Wiesen ze verstoen, realiséiere mir, datt hie kee
.kierperlecht Wiesen ass
An him leien vill Kräften, deenen hiert Potenzial hie a
verschiddene Mooss notzt, fir sech un d'Konditiounen vun
dëser Welt unzepassen. An d'Potenzial vun dëse Kräften ass
onmoossbar méi grouss, wéi den Duerchschnittsmënsch
.sech bewusst ass

Quellen a Schluppchen: Eng Oas vun der helleger Léift

Ech wäert Vitalitéit zéien

Vum Quell vum gëllene Sonneliicht

Ech wäert Friden schlucken

Aus de Quelle vu sëlwerne Moundnuechten

Ech wäert Äre Kraaft drénken

Aus der Taass vum mächtige Wand

Ech wäert Äert Bewosstsinn mat Freed a Genoss

drénken

Aus de Becher vu menge subtilen, déiwe Gedanken

An Ärem geseenten Liicht

Ech wäert fir ëmmer waakreg bleiwen

Kuckt op Äert geseent an all-existent Gesiicht

Mat waakrege Blécker duerch déi laang Zäitalteren vun

der Éiwegkeet

Ech hunn no Gottes Léift gesicht

Am onfruchtbare Buedem vun der mënschlecher

Emotioun

Bis ech endlech fonnt hunn

Op der Oas vun der helleger Léift

Deem seng Quell ni dréchent

Här, hëllef mir, mäin himmlescht Ierfschaft ze

behaapten

An fir datt ech d'Liewe vun den Onstierflechen liewen

kann

!O Léifsten an Hellegsten

Och wann d'Däischtert vu menger Ignoranz sou al ass

wéi d'Zäit selwer

,Loosst mech awer feststellen

Dat mam Sonnenopgang vun Ärem Liicht

D'Däischtert wäert am Aenblénk verschwannen

Wéi wann et ni geschitt wier

Roserei a seng Auswierkungen op d'Gesondheet

Och wann den Duerchschnëttsmënsch keng bewosst

Erënnerung un d'Erliefnesser vu senger Séil huet, ass hien

Deel vum kosmesche Ganzen a muss säi Liewen vun Zäit zu

Zäit mat den erfreschenden Liewensstréimungen oplueden,

déi vum Eenzegem ausginn, der Quell vum Liewen, der Léift

.an der Wourecht, déi sech net ännert oder trennt

Wann de Sucher de Prinzip vun der Wourecht a

Gedanken, Wuert an Dot veréiert, verbënnt hie sech mat der

Schöpfung an dem Schöpfer. Jiddereen, deen dësem

geeschtlech entwéckelte Mënsch begéint, gëtt geeschtlech

duerch seng harmonesch geeschtlech Schwéngungen

.beräichert, obwuel dës Beräicherung a Grad variéiert

Dee Jünger ass fräi vu schmerzhafter Dualitéiten a

widderspréngleche Relativismen, a schlussendlech

qualifizéiert fir an déi lescht Zuflucht anzetrieden: absolut

.Wourecht

D'Feele vu Roserei ass de séierste Wee zum inneren
Fridden. Roserei staamt aus der Frustratioun vu Wënsch, an
.een, deen keng Wënsch huet, ass fräi vu Roserei
Wien näischt vun aneren erwaart a sech un Gott wendt
fir seng Ziler z'erreechen an seng Wënsch ze erfëllen, wäert
kee Roserei oder Bitterkeet géintiwuer sengen Matmënschen
spieren, an hie wäert hir Gefiller och net verletzen (E
Laachen zu Ärem Brudder ass Charity) an (Gitt als éischt a
maacht Fridden mat Ärem Brudder)

De weise Mann ass zefridden mat sengem séchere
Wëssen, datt Gott de Manager an Administrateur vun all de
Welten ass, an hie mengt net, datt d'Saachen zoufällig
geschéien, dofir ass hie fräi vu Roserei, agebuerehem Haass
.a feindleche Gefiller

Dës Welt ass eng Welt vun der Relativitéit, an déi Wäis
riichten sech dem göttlechen Wëllen aus a passen hir
Handlungen un d'Ëmstänn un. Si kënnen heiansdo fett oder
souguer gewaltsam Onzefriddeneheet weisen, wann et Béiser
dovun ofhält, den Onschëllegen ze schueden. Awer déi Wäis
hunn keen Haass géint iergendeen Mënsch, egal wéi grouss
.hir Ignoranz oder wéi vill hir Iwwertrëtter sinn
Déi Persoun, déi sech selwer kennt, kann fir eng laang
oder kuerz Zäit rosen ginn, awer si kënnen séier zu senger
.üblecher Rou a Gesondheet zrëck

De Roserei vun engem normale Mënsch kann net duerch
Willenskraaft an direkt eliminéiert ginn, awer dat rengt Häerz
vun enger Persoun, déi fräi vu weltlechen Begierden ass, fillt
.keng Roserei a weist se net
Roserei ass dee verbreetste Feeler bei de Mënschen, an
.et stéiert de Fridden a Familljen an tëscht Natiounen
Déi, déi ufällig fir Roserei-Ausbréch sinn, gi vun hire
Familljen net gär gehat, an dës stänneg Roserei-Ubréch
hunn e schiedlechen Effekt op d'mënschlech Gesondheet a
féieren dacks zu Gewalt. Wann d'Leit blann dem Roserei

noginn, begehen eng bedeitend Zuel vun hinne Verbrieche,
.kommen an de Prisong oder ginn zum Doud veruerteelt
Am Aklang mam Prinzip vun der Selbsterhaltung müssen
all Mënsche léieren, virsiichteg ze sinn, d'Konsequenzen ze
.berécksiichtegen an hire Roserei ze kontrolléieren
Déi, déi hire Roserei behalen a Mënsche verzeien - a
Gott huet déi gär, déi Gutt maachen
Mentalt Gläichgewiicht erreechen
D'Relativitéit vum Liewen (Gebuert, Doud, Freed a]
Péng) gëtt vun deenen iwwerwonnen, déi dës Welt mat
engem ausgeglachten Geescht gesinn. Wierklech, dës sinn
[.am perfekt ausgeglachten göttleche Geescht verwuerzelt
Bhagavad-Gita 4:9

Interpretatioun a Kommentar

Mentalt Gläichgewiicht kann duerch d'Praxis vu
spirituellen Übungen erreecht ginn, déi hëllefen, de Geescht
no bannen ze wenden, wou den Yogi en ausgeglachten
Zoustand vun onverännerlecher Freed erlieft. Wann hien
dësen inneren Zoustand während de waache Stonnen
manifestéiere kann, gëtt hien reng a verankert am
.universelle Geescht
Déi Wäis soen, datt den Duerchschnittsmënsch wéinst
senger sensorescher Interaktioun mat den Dualitéiten an der
Relativitéit vun der Existenz, wéi Péng a Freed, Hëtzt a Keelt,
Liewen an Doud, fehlerhaft ass. Nëmme déi, déi hiert
Bewosstsinn fräiwëlleg vun de weltleche Sensatiounen
trennen kënnen, si wierklech fräi vun den onrouegen
Dualitéite vun de Sënner, an et sinn si, déi Rou am göttleche
.Geescht fannen an den éiwege Friden erliewen
Yogien, déi helleg Gléck an Zoustänn vun innerer,
bewosster a sublimer Bewosstsinn erliewen, si reng a
.kommunizéieren mam kosmesche Geescht
Déi ondisziplinéiert Persoun observéiert déi bewegend
Biller vun dëser Welt a reit op de Wellen vu Freed an
Trauregkeet, Verzweiflung, Roserei, Taubheet oder Apathie

am Mier vu sengem Bewosstsinn, ouni de Mound vun der Séil
 .an deem Mier reflektéiert ze gesinn
Wann déi turbulent Wellen vum Bewosstsinn sech
ofhuelen, gesäit de weise Mann am rouegen banneschten
 .Ozean d'Bild vum hellege Mound ouni Verzerrung
 Negativt Denken ass de Feind
Wann Dir eppes iwwerwanne musst, musst Dir verstoen,
firwat Dir et iwwerwanne musst. Dir musst et net nëmmen
opginn an lech dovun distanzéieren, mee Dir musst och
d'Denken doriwwer eliminéieren an et aus Äre Gedanken
verbannen. Negativt Denken ass e gewaltege Feind, deen
 .iwwerwonne muss ginn
Wann Dir Äre Fokus vu sensorescher Bewosstsinn op
spirituell Bewosstsinn verlagert, wäert Dir Victoire erreechen
 .a Gléck bréngen. Leeschtungen leien am Geescht
Een soll kee Affer vun Iwwerfloss ginn. Genéisst
d'Saachen, awer loosst lech net dovunner versklavt. Sidd
fräi. Sidd léif, frëndlech, frësch a frou, a sidd Äre eegene
 .Meeschter ënner allen Ëmstänn
Dat ze maachen, wat eng Persoun gär mécht, ass keng
Fräiheet, mä éischter e Mössbrauch vun der Fräiheet
Fräiheet kënnt dovun, dem Gesetz vun der
Selbstsouveränitéit ze follegen, dat heescht Selbstkontrolle
Richteg Fräiheet bedeit alles no Wäisheet ze maachen
Fräiheet ass mager a flach ouni Konformitéit mat Gott a
 senge Gesetzzer
D'Liewe vun de meeschte Mënsche gëtt vu Wënsch,
Leidenschaften, Temperamenter, Gewunnechten, an
 .Ëmwelt- a sozialen Aflëss geregelt
Wann kierperlech Gewunnechten ufänken de Geescht ze
kontrolléieren, gëtt et schwéier fir de Kierper, de Befeeler
vum Wëllen ze follegen. Eng gutt Gewunnecht ass Äre
beschte Frënd, während eng schlecht Gewunnecht e
verstoppte Feind ass. Dofir sollt een oppassen, eng
Gewunnecht oder Handlung ze widderhuelen, well

d'Widderhuelung eng Handlung an eng Gewunnecht
transforméiert, ier een et mierkt, an d'Gewunnecht gött zu
enger zweeter Natur. Wéi och ëmmer, et kann duerch
konsequent gutt Doten a positivt, kreativt Denken geännert
.ginn

Befreit eis vun der Ignoranz an hiren Auswierkungen
Du bass d'Quell vun all gudde Saachen an den Urspronk
vun all Kraaft
Här, seegen eis, fir datt mir Äre Segen op eis weisen
kënnen

An eiser Gesondheet
An eisen intellektuellen Ambitiounen
An an eise spirituellen Ustrengungen
Du bass de Glanz an de Stären
Energie an Atomer
An d'Bewosstsinn vun den Déiften vum Selbst
Hëlleft eis eis selwer nei opzefëllen
Duerch Är iewescht Kraaft
Mat Ärer onendlecher Wäisheet
An mat Ärer grenzelooser Authentizitéit
Loosst eis erkennen, datt Dir eng Quell vun der
Gesondheet sidd
an d'Ëmwelt vum Liewen
An d'Quell vun all Verständnis
Befreit eis vun der Ignoranz an hiren Auswierkungen
Vum Péng an dem Leed
Mee d'Iwwerschwemmung vun Ärer Wäisheet fortbréngt
All d'Zerstéierungen an d'Ruin vun eisem Liewen
Zerräiss d'Schleier of, déi Äert Gesiicht virun eis
verstoppen
Loosst eis dech mat engem ganz helle Liicht gesinn
Et ginn onzueleg Sonnen um Horizont vun eisem Wiesen
Loosst eis Är Präsenz als eng ëmmer erneierend Kraaft
spieren
Inspiréiert eis Denken

An eis Séilen ernähren
An et ennerstetzt eis Kierper
Näischt ausser Dir kënnt eis zefridden stellen an eis
Hoffnungen erfüllen
Mir froen ëm Är Hëllef bei allem wat mir maachen
A wann mir falsch Iddien hunn
Loosst eis däi geseent Geflüster héieren, dat eis
zréckbréngt
Op de richtege Wee
Segent eis Liewen mat Äre kreative Kräfte
An Är éiweg Freed
O, dee Generéisten vun de Generéisen
An d'Quell vun all Giewen

Déi, déi spirituell Ablécker erreeche wëllen, musse sech
beméien, dës Zoustänn z'erreechen, net fir egoistesche
Gewënn, mä fir anerer duerch d'Beispill vun hirem Liewen
.z'inspiréieren
Déi, déi hir Flichten op eng Manéier erfüllen, déi hëlleft,
hiert Liewen op eng ausgeglach Manéier z'entwéckelen,
handelen als geseent an oppe Dieren, duerch déi déi
Verluerene a Frustréierten eran an an Horizonte vu Rou,
.Gléck an Erfolleg kommen
Dës Leit sinn am Aklang mat hirer héijer Natur a
schaffen net fir hir Launen zefriddenzestellen, mä fir
d'Ufuerderunge vun der Wourecht, der Entwécklung an der
.Konformitéit mam göttleche Wëllen ze erfüllen
Si sinn richtig Asketen, och wann se a Palaiser liewen a
Milliounen besëtzen, well se perséinlech Ambitiounen opginn,
.fir Gott ze gefallen an aneren ze hëllefen
E Mënsch muss schaffen a säi Bescht ginn, fir
d'Liewensprüfungen ze bestoen an d'Schwieregkeeten vum
Liewen ze iwwerwannen, egal ob an den Déifte vu Bëscher
oder an der Mëtt vum Dschungel vun der moderner
.Zivilisatioun

Bëscher sinn d'Heemecht vu Feinde, an d'Dschungelen
vun der Zivilisatioun wimmelen vun de Monsteren vun der
.Angscht

D'Versuchungen an iwwerwältigend Wönsch, an de
Mënsch muss sech virun all materiellen a moralesche
Raubdéieren schützen, fir de Wee vun engem würdevollen
Liewen mat Fräiheet, Freed a Befreiung vun der Angscht ze
.goen

Wann eng Persoun d'Kinnekräich vum dauerhafte
spirituellen Gléck a sech selwer fënnt, da fënnt si et iwwerall,
egal ob an den Déiften vun der Rou oder am Kaméidi vun
der Aktivitéit, an si héiert déi göttlech Stëmm him an der
Höhl vun der Kontemplatioun an op de Felder vun der
.Aarbecht flüsteren

D'Geschicht vum Philosoph an dem Séifuerer
Et gëtt gesot, datt e Philosoph, deen a Philosophie a
Logik gutt beherrscht war, vun engem Ufer vum Floss op dat
anert Ufer wollt plënneren , dofir huet hien e Bootsmann
geruff, deen e klenge Boot hat, mat deem hie Leit iwwer de
.Floss transportéiert huet

De Philosoph ass u Bord vum Boot gaangen an de
Séifuerer ass mat dem Rudder gefuer, andeems hien der
staarker Stréimung widderstanen huet. No enger kuerzer
Distanz huet de Philosoph de Séifuerer gefrot: "Séifuerer,
hues du den éischten Deel vun de Prinzipie vun der
"?Philosophie auswendig geléiert
De Matrous huet geäntwert: Nee, Här, ech hunn et net
.auswendig geléiert

De Philosoph sot dann zu him: "Ech muss Iech leider
matdeelen, datt Dir 25 Prozent vun Ärem Liewen ouni
".wesentleche Virdeel verschwend hutt
De Séifuerer huet d'Beleedigung geschléckt a
weidergerudert. Wéi si an der Mëtt vum Floss ukomm sinn,
huet de Philosoph säi sténkege Mond erëm opgemaach a
:gesot

Héi Naughty: Hues du den zweeten Deel vu Prinzipie

?vun der Philosophie auswendig geléiert

De Matrous huet geäntwert: Här, ech weess näischt

.iwwer dëst Buch, Prinzipie vun der Philosophie

De Philosoph huet dunn eng nei Ausso gemaach: "Wat

schued! Ech musslech leider matdeelen, datt Dir 50% vun

Ärem Liewen fir näischt verschwend hutt." De Séifuerer war

vun dëser Onhéiflechkeet beleidegt, awer sot näischt, huet

weider op méi wéi eng Manéier gerudert a verflucht d'Stonn,

an där hien dëse virwëtzege Philosoph kennegeléiert hat.

Wéi d'Boot dräi Véirel vum Wee de Floss erof erreecht hat,

:huet de Philosoph eng drëtt Fro gestallt

Héi Naughty: Hues du den drëtten Deel vu Prinzipie vun

?der Philosophie auswendig geléiert

Deen aarme Matrous huet mat schrumpfender Gedold

geäntwert: Ech hunnlech gesot, Här, datt ech näischt vu

.Philosophie weess

Hei huet de Philosoph e Laachen aus (Suerg a Trouscht)

gelächelt a gesot: Leider hutt Dir 75% vun Ärem Liewen

domat verschwend, an dat ass e Verloscht, deem net ersat ka

.ginn

De Séifuerer huet net op dëse Kommentar geäntwert,

mä huet säi Ruderwee beschleunegt, an der Hoffnung, dat

anert Ufer z'erreechen an dat stinkend, klebrigt Ding lass ze

ginn. Op eemol huet den Himmel mat Blëtzer geblénkt, et

huet ugefaangen ze donneren, an e staarke Reenschauer

ass a staarke tropesche Schauer erofgefall, wat e staarke

Stuerm verursaacht huet, deem d'Boot a jiddwer Richtung

.gehäit huet

Dunn war et dem Séifuerer seng Kéier, dem Philosoph

:eng Fro ze stellen, an hien huet zu him gesot

Mäi léiwe Philosoph, zënter mir eis op dës Rees

ugefaangen hunn, bombardéiert Dir mech mat enger

Barrage vu Froen, eng nom aneren? Dierf echlech just eng

?Fro stellen

De Philosoph huet geäntwert: Jo, dat kanns du. De

:Séifuerer sot

Oh, geschätzte Philosoph, deen an der Philosophie gutt
bewunnert ass a seng Bicher auswenneg geléiert huet, bass
?du gutt am Schwammen

De Philosoph huet mat ziddernder Stëmm geäntwert:

.Nee, Här, ech kann net schwammen

De Séifuerer huet gelächelt a gesot zu him: Also eist
Risiko läit bei dir an de Rescht läit an eise Liewen, an et
deet mir wéi, dir ze soen, datt an e puer Momenter däi
!Liewen honnertprozenteg Geschicht wäert sinn
An deem Moment huet eng riseg Well d'Boot getraff an
et op d'Kopp gedréint, wouduerch de Philosoph vun der Zäit
op de Buedem vum Floss gefall ass, während eise Séifrënd
seng staark Äerm a seng laang Erfahrung am Schwammen
benotzt huet an sech sécher a roueg der Well widderstanen
.huet, bis hien dat anert Ufer sécher erreecht huet

Wéi Gold ënner Schlamm begruewen

Zënter dem Ufank vun der Schöpfung hunn d'Kräfte vum

Gutt géint d'Kräfte vum Béisen gekämpft. Mir müssen drun
denken, datt Näid, Roserei, Gier a sou weider net eis eegent
gemaach hunn, mä eis vun Ufank un ginn goufen. Et ass
duerch d'Leed vun dësem Béisen, datt d'Wäisheet erwächt a
.probéiert de Wee duerch dës Péng ze fannen

Déi eenzeg Méiglechkeet, Wäisheet ze fannen, ass

duerch Erfahrung, well duerch perséinlech Erfahrung
realiséiere mir, datt d'Béist dat ass, wat eise Fridden stéiert
a eis Nout, Leed a Péng verursaacht, an dofir musse mir
.schaffen, fir et ze vermeiden an dovun lass ze ginn

All Kéier wann Dir Fridden fannt, nodeems Dir

provozéiert gi sidd, an Dir decidéiert, frëndlech a roueg ze
bleiwen, kënnt den Däiwel a seet: "Du gëss verleumd, firwat
sees du dann net eppes Hässleches oder Verletzendes

"?zréck

Loosst den Däiwel net de Gewënner am Zuchkampf

tëscht Gut a Béis sinn

Déi Helleg Stëmm flüstert eis stänneg zou, awer fir

göttlech Hëllef ze kréien, musse mir opmierksam op

.d'Stëmm vum Himmel lauschteren

All Kéier wann den Satan probéiert eis zu sech ze

lackelen, probéiert Gott eis zu sech ze zéien. D'Fro ass: op

wiem wäerte mir lauschteren, a wiem wäerte mir eis

?ënnerwerfen

Keen kann Kontroll iwwer eis ausüben oder eis

beaflossen ouni eis Zoustëmmung, well mir

d'Entscheidungs- a Wielfräiheet hunn, déi Gott eis ginn

huet, awer satanesch Täuschung ass ëmmer präsent a mir

.mussen him widderstoen

D'Kräfte vum Gutt bréngen Léisunge fir eis Problemer,

während d'Kräfte vum Béisen probéieren, Komplikatiounen a

Problemer ze schafen. Guttheet bedeit Befreiung vun all

egoistesche Wënsch, déi anerer zugonschte vum Selbst

.ausschléissen

Gottes Muecht ass immens, a seng Muecht iwwerschreift

all Muecht. Duerch seng Léift probéiert hien eis zu sech ze

zéien an eis aus de Klauen vum Béisen ze befreien.

D'Mënschheet steet an der Mëtt: Engelen op senger Rietser

.Säit an d'Kräfte vum Béisen op senger Lénkser Säit

All Kéier wann eng Persoun eng gutt Dot mécht, zitt Gott

se méi no; all Kéier wann se eng schlecht Dot maachen, zitt

den Satan se méi no. Mee de Satan kann eng Persoun net fir

.ëmmer festhalen, well se no Gottes Bild geschaf ass

Wann eng Persoun Haass a sengem Häerz fillt, soll si

sech drun erënneren, datt den Satan probéiert, si ze

zerstéieren, a wann si Léift spieren, soll si wëssen, datt Gott

.si zu sech rífft

Et gëtt béis Beispiller a gutt Beispiller. Gott weist seng

Beispiller oder Mustere fir eis bei sech ze zéien, an den

Satan weist och seng Wueren fir deeselwechten Zweck. A

wéi wonnerbar ass de Mann Gottes, deen ugefaangen huet
ze sangen, wéi hien iwwer dës Demonstratiounen
:nogeduecht huet

D'Liewen ass séiss, an den Doud ass en Dram,"
d'Gesondheet ass séiss, a Krankheet ass en Dram, wann Är
".helleg Melodie an den Déifte vu menger Séil echoet, o Gott
Béis a Sënn sinn net an eiser Natur, mä gi vun aus dem
.Ausland importéiert an an der Séil ageplant
Guttheet ass wéi Gold, dat ënner Bulli begruewe gëtt; et
verléiert net seng Essenz, mä glänzt mat senger natierlecher
Rengheet, soubal de Bulli ewechgeholl gëtt. Ähnlech ass
d'Guttheet an der mënschlecher Séil dauerhaft. Egal wéi vill
d'Gold vun der Séil vum décke, gehärte Bulli vun der
Ignoranz beschmiert ass, mir brauche just de Bulli mam
Messer vun der Wäisheet ewechzekratzen oder mat dem
Waasser vum Wëssen ze wäschen, fir de schéine Glanz vum
.richtege Gold ze weisen

Aktivéierung vun spirituellen Energien
D'Séil muss erwächt ginn
Aus Dreem vu Schwächt a Fragilitéit
A schéckt de Geescht an den Horizont vun der Wäisheet
Duerch Meditatioun, Bewegung an Entspannung
Selbstkontrolle a richtig Ernährung
An onerschütterlech, onbezwingbar psychologisch

Kraaft

Net d'Néierlag zouginn
Well et zouzeginn ass eng méi grouss Néierlag
Dir hutt onlimitéiert Kräfte
Dës Kräfte sollten aktivéiert ginn
!Dat ass alles wat et gëtt
Eescht an déifgräifend Denken
Et ass de Wee fir sech vun Aschränkungen ze befreien
A vill Problemer
D'Bewosstsinn vis-à-vis vu Gott muss agefouert ginn
A mat méi héije spirituellen Perceptiounen

D'Schwiereregkeete kënne vill sinn
D'Laaschte si schwéier
Mee dem Mënsch säin eegene Feind
"Dat heescht, säi klengt Selbst oder "Ego
Déi richteg Séil ass onstierflech
Während Erfahrungen a Problemer temporär a
verännerlech sinn
De Mënsch ass am Fong e Geescht
Déi spirituell Essenz ass konstant an onverännerlech
Dir kënnt enorm Energien a Kräfte fräisetzen
Iwwerwonne vu Schwierigkeiten a Katastrophen
An all d'Hindernisser an d'Behinderungen, déi Iech am
Wee stinn

Denken ass eng Kraaft wéi Elektrizitéit
psychologesch Konditiounen
Et geet zréck op d'Denken an d'Denkweis
Elektrizitéit ass souwuel gutt wéi och schiedlech
?Also, wien weess, wéi een domat ëmgoe soll
Hie stellt et zu senger Déngschter
Soss kéint et hien elektrokutéieren
An esou och geduecht
Wann et an déi richteg Weeër geriicht gëtt
Et bréngt sengem Besëtzer Freed
Soss bréngt et him Problemer
Denken ass wéi e wëll Päerd
Allerdéngs ass et net onméiglech, et ze zähmen
Positivt Denken ass ee Wee fir Är Gedanken ze
kontrolléieren

Gesonde Denken ass e gudden Frënd
An e kranke Geescht ass e stännege Feind
Gesonde Denken bréngt Fridde a Sécherheet
An e kranke Geescht schéisst déidlech Pfeiler
Et reagéiert duebel op säi Besëtzer

Dofir de Spréchwuert, d'Belounung ass vun der
 selwechter Aart wéi d'Dot
 Soulaang eng Persoun gutt Intentiounen schéckt
 Seng Iddien wäerten sech zu Fackelen verwandelen
 Beliicht d'Kummer vun der Séil
 An verdreift d'Hiwwelen vun der Däischtert
 Dann fillt hien eng déif Erliichterung
 Seng Aen hunn mat engem zefriddene Laachen
 !gestraalt
 mat aneren eens ginn
 Hiren Accord bedeit net alles
 Oder Idealer fir si opferen
 Well dës Method vum Kompromëss net gewënscht ass
 Et ass net am Aklang mat der Wourecht
 D'Reformatoren an déi grouss Männer ware sech net
 eens
 Mat vill Leit ronderëm si
 Trotzdeem hunn si hiert Ideal behalen
 Well se gemierkt hunn, datt dat, wat se gemaach hunn
 Dat war absolut richtig
 De Prinzip däerf net kompromittéiert ginn
 An net op verstoppte Motiver zrëckgräifen fir e
 spezifescht Zil z'erreechen
 Well dat net fir prinzipiell Leit passt
 ?Wien kann op eng Manéier liewen, déi Gott gefällt
 Schued net aneren, well si hunn näischt ze fäerten
 Als éischt muss een a Harmonie mat Gott sinn
 Dann mam Gewësse, an duerno mat de Leit
 Mee wann dës Approche anerer net zefriddent stellt
 Et ass genuch fir eng Persoun a sech selwer a Fridden ze
 sinn
 Hie fillt e Gefill vu bannenzeger Fridden, dat hien
 onofhängeg vun der Zoustëmmung vun de Leit mécht
 D'Kraaft an de Wonsch vun der Séil
 Beim Wende zu Gott

Et gëtt spirituellen Magnetismus genannt
An dëse Magnetismus
D'Séil zitt Segen zu sech selwer un
a fein Vibratiounen
An all gutt mënschlech Erfarungen
Wat hatt u Guttheet a Gerechtegkeet erënnert
spirituellen Magnetismus
Et ass d'Kraaft, duerch déi
Et zitt d'Persoun un a zitt se zu sech
Gutt Frënn
An essentiell a wichteg Saachen
An en intuitivt Verständnis vu Saachen
Dës Kraaft gëtt ofgeleet
Vun der attraktiver magnetescher Kraaft vu Gott
Käerz vum Fridden
Huel e mentalt Gefäss a fëllt et mat dengem Fridden
Huel d'Fläsch vu menge Gefiller a fëllt se mat denger
Barmhärzegkeet
Huel mäi eidele Kuerf voller Séil a fëllt en mat de
Friichte vun denger Wäisheet
Géisst d'Waasser vun Ärer Léift a meng Séil, fir datt ech
se an d'Kasse vun der duuschterege Séil schëdden kann
Brécht d'Mauere vu mengem Ego of a taucht mech an Är
total Präsenz an
D'Liicht vum Sonnenopgang vun der Léift schénkt
duerch d'Ouverture vu mengem Häerz a erënnert mech un
d'Sonneliicht vun Ärer Léift
Verbreet sech iwwer den Himmel vu mengem Liewen
Dat stralend Liicht vun denger Léift huet op meng Séil
geschénkt, se beliicht, an däi Liicht huet de Raum vu
mengem Geescht gefëllt
Du bass d'Liewen, dat mäi Kierper erhält, de Geescht,
deen meng Gedanken inspiréiert, an d'Weisheet, déi meng
.Ignoranz verdreift

Ech zünden déi dënn Käerz vu menger Léift un, fir dat
gëllent Buch ze liesen, dat zënter der Antikitait a mir gehale
gëtt

Deng Léift war a bleift déi onsichtbar Käerz vum
Fridden, déi d'Däischtert verdreift a mir deng Botschaften
.weist

De Blog ass op de Säite vun den Häerzer
D'Schwelle vun der Onendlechkeet
Nodeems ech dech ëmmer erëm gesicht hunn
An dat kontinuéierlecht Wandern an de Bëscher vun
Äre wonnerbare Geheimnisser
Ech sinn endlech um Rand vun der Onendlechkeet
ukomm

Mat Vertrauen a Beharrlechkeet hunn ech Ären hellegen
Numm ugeruff
An op eemol huet sech d'Dier zu Ärer Präsenz
opgemaach

Do an hirem Zentrum
An um Troun vun de glorräiche Visiounen hunn ech dech
gesinn

Mäin Gehéier war net am Aklang
Mat Ärer kreativer an innovativer Stëmm
Ech hunn gespannt drop gewaart, Är Stëmm ze héieren
Dann ass d'Magie vun denger Rou an mech ageschlach

An mat intuitivem Geflüster
Si huet mir d'Sprooch vun den Engelen geléiert
An déi nei Versammlung ass gescheitert
Ech hunn dech mat menge Froen a Froen bombardéiert
:Al wéi d'Zäit selwer

"?Firwat, o Gott, Sënn a Leed"
?Firwat déi Täuschung an Illusiounen
Also hunn ech d'Strahlen vun Ärem Hellegtum geholl
Eng Form vu liichtende Buschtawen
Vermëttelt mir Är authentesch an zouverlässeg

Äntwerten

Giewer vu Trouscht a Komfort
 Elo, am esotereschen Tempel vu Salami
 Ech genéissen Är Präsenz am Häerz vun der Rou
 Mir schwätzen a rouegen, onergrännleche Wierder
 O Gott vun onergräifleche Geheimnisser
 Ech wäert fir ëmmer mat dir schwätzen
 !Mat all der Eloquenz a Flëssegkeet a mengem Häerz
 Wann däi Liicht a menger Séil blénkt
 Loosst Är Herrlechkeet opgedeckt ginn, o Här
 Mee d'Liicht vun Ärer Wäisheet verdreiwen
 Ignoranz, Disharmonie an Näid
 Vun de Küste vun der Äerd fir ëmmer
 Verwandelt eis Schwächt a Stäerkt
 An mir sinn an der Entschlossenheet geschwächt
 Ladt eise Kierper mat wichteger Elektrizitéit op
 A fëllt de Geescht a Séil mat Ärem heelen Liicht
 Huel eis d'Hand, fir datt mir net am Waasser vun der
 .Onachtsamkeet vun dir erdrenken
 Fëllt eist Wiesen mat Ärer Léift a Wäisheet
 Loosst eis fillen, datt mir ganz no bei dir sinn
 An d'Sonn vun Ärer Barmhärzegkeet
 Et blénkt stänneg op eis

Ech placéieren d'Blummen vu menge flüsternden,
liewege Gedanken
An der Struktur vun der Rou
Hire roueje Parfum séngt
An hie séngt vun denger Herrlechkeet
An mam Glanz vun Ärem hellege Liicht
Ech gesinn d'Schéinheet vun Ärer Existenz
Meng glécklech Dreem ginn an Erfëllung
Wann däi Liicht a menger Séil blénkt
D'Schleier brennen mam Feier vun der Wäisheet
Also kuckt Är Herrlechkeet
Meng Freed wiisst

Mier vun de göttliche Segen
O kosmescht Liicht
All Dag gesinn ech dech den Himmel mat helle Faarwen
dekoréieren
Ech kucken dir zou, wéis du de kargen Buedem mat
smaragdgrénger Seid beklees
Du bass an der Hëtzt vun engem Sonnestrahl
!An Hie manifestéiert sech iwwerall
Här, hëllef mir, däi Gesiicht am Spigel vu menger Rou ze
gesinn
Weist dat grousst Kinnekräich vun Ärer Existenz, weist
!lech selwer
Léier mäin Häerz ze bieten, a meng Séil ze fillen
Datt all Dieren sech fir hien opmaachen, fir duerch si ze
erschéngen
Är Präsenz ass e Segen
O Allerhellegsten Léifsten
Loosst mech elo a fir ëmmer realiséieren, datt du mäin
wars a fir ëmmer mäin bass
Hei sinn d'Dreem vu menge Feeler, déi verschwonnen
sinn a um Kierfecht vun der Vergessenheet begruewe goufen
Ech sinn waakreg, a sonneg am Glanz vun der Sonn vum
Liewen ënner Äre Flilleken
D'Mier vu göttliche Segen fléisst duerch mech
An ech fille mech, datt ech dat Medium sinn, duerch dat
et fléisst
All déi helleg kreativ Kräfte
Seegen mech, Här, fir datt ech dech sichen kann
Ech këmmere mech méi ëm dech wéi ëm alles anescht
Genau wéi Är Strécker et maachen

Et gi vill Ufuerderungen an Ufuerderungen
D'Welt imposéiert et eis
An et iwwerzeegt eis vu senger gréisster Wichtigkeet
An well et onméiglech ass ouni ze liewen

Oder ouni si auskommen
Mä déi grondleeënd Viraussetzung muss sinn
Gottes Fridden kréien
Deem seng Quellen ni dréchnen
Seng Quell dréchent ni aus
Déi allem am Liewen Goût a Sënn gött
Loosst eis drun denken, datt Gott d'Essenz vun eisem
Wiesen ass
An dës Léift ass d'Fënster, duerch déi mir kucken
Zu sengem edle Gesiicht
?Wien wëll déi göttlech Präsenz spieren
An dee noble Wonsch gött duerch Gedanken an Doten
ugedriwwen
Gott wäert senger Ufro erfëllen
An et hëlleft him, d'Schleier erofzerappen
Wat d'Sichtbarkeet vun de geseenten Luuchten
verhënnert
Déi, déi fest entschloss sinn, op deem Wee
weiderzegoen
Näischt wäert hien ophalen
Näischt wäert hien verhënnern
Bis hien säin Zil erreecht huet
Hie kritt wat säin Häerz begeeschtert
Loosst Iech net vun der Roserei kontrolléieren

Dës Emotioun geet méi déif wéi se op der Uewerfläch
schénkt. Eng Persoun kann d'äusserlech Manifestatiounen vu
gewalttätegen Ausbréch vernünfteg kontrolléieren, awer
trotzdem ënnerdréckt Roserei a simmerendem
Ressentiment empfinden. Dës Roserei manifestéiert sech op
verschidde Weeër, wéi Agressioun, Onrou, Ongedold,
Onzefriddenheet, Naid, Reizbarkeet, Ongléck a Launen.
Tatsächlech erlieft bal jiddereen a gewësse Mooss Roserei.

Roserei, egal wéi eng Natur et ass, staamt aus
Frustratioun bei der Erfëllung vu Wënsch. Wann et keng

spirituell Freed gëtt, wenden d'Leit sech duerch sinnlech Wënsch zum Genoss - Wënsch, déi inherent d'Somen vu Frustratioun an Onzefriddenheet an sech droen, an domat och Roserei, déi zärt Gefiller an héich Wahrnehmungen zerstéiert.

Dofir ass de sécherste Wee fir Roserei ze eliminéieren, seng Ursaach ze eliminéieren: de Wonsch. Wat méi Wënsch eng Persoun huet, wat méi grouss hir Frustratioun wäert sinn, well et onméiglech ass all dës Wënsch ze erfëllen, well sinnlech Verlaangen onsättbar an ni ophalen. Wat méi mir eis beméien, Wënsch ze erfëllen oder sinnlech Freed ze erliewen, wat méi mir un si gebonnen ginn. A wat méi staark eis Bindung ass, wat méi grouss eise Péng ass, well mir vun deenen Saachen entzunn ginn, déi eis Wënsch zefridden schéngen.

Zum Beispill huet d'Natur eis d'Gefill vum Hunger ageprägt, fir datt mir wëssen, wéini eise Kierper lessen brauch. Mee d'Bindung oder d'Verlaangen verstärkt dëst Gefill a verwandelt et a psychologesch Belaaschtung. Wann Dir dräi Deeg laang stänneg Hunger hutt a fastet - egal ob aus Gesondheitsgrënn oder soss - wäert Dir héchstwahrscheinlech rosen sinn. Op der anerer Säit kann e Yogi e puer Deeg ouni lessen auskommen, ouni datt et him felt, well hien d'Ofgrenzung vu kierperleche Begierden geübt huet.

Wann mir feststellen, datt Wënsch d'Quell vun der Roserei sinn, wëlle mir wëssen, wéi mir konstruktiv mat dëse Wënsch ëmgoe kënnen. Et gëtt verschidde Méiglechkeeten dofir:

Als éischt, erfëllt dës Wënsch

Wann dës Wënsch harmlos sinn, ass näischt falsch drun, se ze erfëllen, an dann gi se eriwwer. De Problem ass, datt

d'Erfüllung vun dëse Wënsch nei generéiere kann, oder si kënne zu ageprägte a schwächende Gewunnechten ginn. Wat méi een dës Wënsch fiddert, wat se méi staark ginn. Dofir sollt een ënnerscheidend a kritesch sinn, och wann een scheinbar onschëlleg Wënsch erfëllt.

Zweetens, loosst dës Wënsch lass

Ee vun den effektivsten Weeër fir Wënsch ze iwwerwannen ass se am Geescht opzeginn, an dëst gëtt natierlech wa mir méi spirituellt bewosst ginn. Déi, déi sech mat spirituellen Studien a Praktiken beschäftegen, verléieren zum Beispill den Drang ze fëmmen. D'Opginn vun de Wënsch kënnt wann d'Séil genuch erwächt fir dat ultimativt Wonsch ze verfolge: dauerhaft Gléck. Wa mir spirituellt Freed an eis erliewen, schwächt de Wonsch no sinnleche Saachen a loosst säi Grëff op de Wëllen lass.

Mir kënnen staark Wënsch a mächtig an kreativ Energien transforméieren, déi onheemlech gutt sinn. Dacks ass de Wonsch selwer net schlecht; de Problem läit doran, wéi d'Leit en verfolge. Wann Dir wësst, wéi Dir Gléck anlech selwer fannt, géift Dir feststellen, datt all Är Wënsch erfëllt ginn, ouni datt Dir verschidden Saachen ausprobéiere musst, fir se z'erreechen.

Dëst sollt net sou verstanen ginn, datt mir keng Wënsch solle hunn. Als Mënsche kënne mir net anescht, wéi Wënsch ze hunn. Soulaang mir op dëser Äerd sinn, dréngt eis d'Natur zum Handeln. D'Erausfuerderung läit doran, eis net vum Roserei ze kontrolléieren, wann d'Resultater vun eisen Handlungen net eisen Erwaardungen entspriechen.

Meditatioun ass dat effektivt Mëttel géint Roserei oder all aner Problemer. Dëst läit doran, datt Meditatioun eis a komplett Harmonie mat eiser richteger Natur bréngt, fräi vun all Forme vun Negativitéit, dorënner och Roserei. Gottes

Freed a Fridden wunnen an eis, a wa mir op déi richtig Manéier meditéieren, erreechen mir dës Freed a Fridden, an de Roserei verschwénnt sech doduerch natierlech. Genee wéi eng Sandmass keng staark Wellen aushaale kann, sou kann och eng Persoun, déi et un banneschte Fridden feelt, keng staark intellektuell Stierm aushaale.

Mä en Diamant behält säin essentiellen Charakter, egal wéi staark d'Wellen en vun alle Säiten treffen. Ähnlech bleift e Mënsch mat enger purer Séil, wéi e klore Kristall, glänzen, och wann Schwiereregkeeten ëm hien wëllen an d'Wand vun der Erfahrung hien hefteg erschütterten.

Firwat huet hien déi héchst Positiounen refuséiert?

Eng sënnvoll Geschicht

Wéi vum Enseignant erzielt Paramhansa

Iwwersetzung: Mahmoud Abbas Masoud

Fréier hunn e puer gerecht Männer an enger roueger Ermitage um Schëller vun engem Dall gelieft, dat un de Bësch grenzt, wou d'Bries vum Fridden ëmmer präsent waren an d'bridderlech Léift d'Kennzeechen vun deem geseenten Réckzuch war.

Déi Bridder vun der Rengheet hunn sech vun de frësche Friichten ernährt, déi d'Beem geliwwert hunn, a si hunn hir zesummegeklappt Hänn benotzt fir dat liewegt, stralend, fléissend Waasser aus de reichleche, klore Biergquellen opzesaugen an ze drénken.

Hir Aen hunn gegläntzt a geblénkt wéi Diamanten, mat himmlesche Laachen, gefällt mat Zefriddenheet a Freed, an d'Freed hat sech an hiren Häerzer niddergelooss a si mat dauerhaftem Trouscht gefällt.

Trotz all deem huet eng vun dëse geseenten Séilen gefillt, datt si sech voll u geeschtegem Gléck gefillt hat a sech verlaangt huet, weltlëch Herrlechkeet ze schmaachen, och wann et nëmme fir e Moment wier. Hie gouf vun engem Wonsch erfaasst, just fir een Dag Kinnek ze sinn, dofir huet hie sech vu senger Bridder verabschiedet a sech op d'Dier vu Gott wandert, op der Sich no kinneklecher Freed.

Op sengem Wee huet hie mat ganzem Häerz zu Gott gebiet a gesot: "O Här, o Generéisen, o Du, deen Gebieder héiert an Hoffnungen erfëllt, ech bieden Dech, meng Schrëtt an e Palais ze féieren, wou ech fir een Dag dat Gléck genéisse kann, dat Kinneke genéissen."

Soubal hien säi Gebied fäerdeg hat, sinn seng Aen op e majestéitescht Gebai gefall, an hien huet zu sech gesot: "Oh, d'Stonn vum Barmhärzegen! Gott huet mäin Dram erfëllt, an dat erwënscht Gléck ass geschwënn a menger Grëff." Hie ass séier op dat prächtige Gebai zougaangen.

Kee Wuecht huet hien gestoppt, also ass hien ouni Hindernis duerch d'Haaptpaart eragaangen, an hien ass duerch déi üppig Gäert gewandert, déi mat de frëschsten a schéinsten Rosen a Basilikum bedeckt waren, ouni eng eenzeg Persoun ze gesinn.

Dunn ass hien an de kinneklechen lesszëmmer gaangen an huet d'Dëscher mat dem leckerste lessen fonnt, déi op seng Arrivée gewaart hunn. Awer hien huet do keen eenzege Knecht gesinn. Hie sot zu sech selwer: "Wéi generéis bass du, o Här! Du hues mir dëse prächtige Palais an dëst gutt lessen fir Kinneke ginn. Dat ass wat ech vun dir gefrot hunn, an du hues mäi Wonsch erfëllt, o Generéisten vun de Generéisen."

Iwwerzeegt, datt de Barmhärzegsten dem Wonsch vu sengem Häerz erfëllt hat, huet hien ugefaangen, iwwer

d'Freed nozedenken, déi hien erwaart haten, sécher a sengem Häerz, datt Gott den Allmächtege him endlech dat kinneklecht Gléck geschenkt hat, op dat hie laang gewaart hat. Virum Mëttegiessen ass hien an d'kinneklecht Bad gaangen, huet sech gebueden an huet luxuriéis Seidekleeder ugedoen. Dann huet hie sech un den iwwerdriwwenen Dësch gesat an huet ugefaangen, seng exquisite an herrlech Offeren ze verschlénge.

An deem Moment sinn d'Dénger erakomm, déi an engem Eck vum Palais gespillt haten, a mat grousser Roserei an Opreegung hunn si hien verhéiert a gesot: "Wien bass du, datt du d'lessen vun eisem Här, dem Kinnek, ässt, deen op d'Juegd gaangen ass a mir erwaarden, datt hien all Moment zréckkënnt?"

Hei huet eise Frënd geduecht, datt Gott den Allmächtege hien op d'Prouf stellt, dofir sot hien zu hinnen an engem léiwen Toun: "Ech sinn e Frënd vum Groussen Kinnek, an ech sinn op seng frëndlech Ufro heiher komm, fir een Dag laang kinneklecht Gléck ze genéissen."

Wéi d'Dénger seng ongewéinlech Rou a Selbstvertrauen gemierkt hunn, hunn si hien fir e Gaascht vum Kinnek gehalen a gelooss, datt hien säi kinneklecht Mëttegiessen fäerdeg maache konnt. Duerno hunn si hien an d'Schlofkummer bruecht fir sech auszereeën, ouni ze wëssen, datt de "Grousse Kinnek", vun deem hie geschwat hat, net hiren ierdesche Monarch war, deen op der Juegd war, mä éischter den Här Gott.

No ongeféier zwou Stonnen ass den Herold séier komm, fir d'Dénger matzedeelen, datt Seng Majestéit e bëssen ze spéit wier a géif an enger Stonn ukommen, an huet hinnen ugeuerdnet, frësch, lecker lessen op hie waarden ze loosse.

D'Dénger hunn gefrot: "Huet Seng Majestéit net e Gaascht geschéckt, fir säi lessen ze genéissen a säi Bett ze schlofen?"

Dem Kinnek säi Gesandte huet direkt gemierkt, datt ee vun den vagabanten Derwische ongefrot an de Palais komm war, d'lessen vum Kinnek verschlongen huet a elo a sengem Bett geschnarcht huet. Roserei iwwer dës ongehéiert Frechheet huet hien den Dénger bestallt, Stécker ze bréngen, fir datt se se iwwer den arme Derwisch kéinte briechen.

Natierlech ass eise léiwe Frënd aus senge kinneklechen Dreem erwächt, wéi Bengel vun alle Säiten gnadenlos op hie gereent hunn. Mä wéi d'Dénger hien onermiddlech geschloen an beleidegt hunn, ass hien a Laachen ausgebrach, wat se nëmme weider rosen gemaach huet, sou datt si hiren Ugrëff weidergefouert hunn, bis hien d'Bewosstsinn verluer huet. Si hunn hien dann bewosstlos aus den Dieren vum Palais erausgezunn.

Eise Derwisch-Frënd war spéit bei seng Bridder zréck, dofir hunn si no him gesicht, bis si hien bewosstlos a baussent dem Palais fonnt hunn. Si hunn hien zréck an hir roueg Klausur gedroen. Wéi ee vun de Bridder him Mëllech an de Mond geholl huet, huet hien hie gefrot, ob hie bewosst war: "Weess du, wien dir dës Mëllech gëtt?" Hie sot: "Jo, ech weess. Dee selwechte Gott, deen mech schwéier bestrooft huet, well ech nëmme een Dag kinneklecht Gléck genéisse wollt, ass deen, deen mir elo dës Mëllech gëtt."

Déi aner Bridder hunn Gott fir d'Sécherheet vun hirem Brudder gedankt a säi staarken an onerschütterleche Glawen u Gott bewonnert, am Géigesaz zu deenen, déi Gott a Zäite vu Ruhm a Wuelstand ubidden an hien a Zäite vu Nout a Leed verleengnen.

Mëttlerweil ass Seng Majestéit zréck a säi prächtige Palais gaangen an huet bestallt, datt d'lessen virbereet soll ginn. Hie gouf kuerz vun Roserei iwwerwältegt, wéi hien d'Geschicht vum Bettler héieren huet, deen et gewot hat, säin lessen ze iessen an net opgehalen huet ze laachen, während d'Dénger hien gnadenlos mat Bengel geschloen hunn.

Aus iergendenger Ursaach war de Kinnek déif vun der Geschicht betraff, déi seng Gedanken verfollegt huet. Hie sot senger Dénger, de couragéierte Pauper ze fannen a bei sech ze bréngen. Si sinn op de Wee gaangen, fir hien a jiddwer Richtung ze sichen, awer ouni Erfolleg. Bei hirer verzweifelter Réckrees an de Palais sinn si bei der Klausur vum Derwisch laanschtgaangen an hunn e klénge Laachen héieren. Si hunn et direkt als säi Laachen erkannt, dofir sinn si ofgestiegen, hunn sech an d'Klausur gedréckt, de léiwe Mann gegräff a virun hirem Herrscher bruecht.

Wéi de Kinnek an den Derwisch sech géigesäiteg konfrontéiert hunn, huet den Derwisch nach méi haart gelacht wéi de Kinnek, wéi wann hie seng Freed net bannent de Mauere vu sengem Häerz kéint enthalen. Trotz de persistenten Ufuerderunge vum Kinnek, säi Laachen z'erklären, huet den Derwisch refuséiert ze äntwerten, och ënner der Drohung vu schwéierer Strof.

Aus Virwëtz huet de Kinnek dunn op Schmeichelei a Bähungsreaktiounen zréckgegräff, andeems hien him säin Troun ugebueden huet, wann hie géif soen, firwat hie laacht, während d'Dénger hien geschloen hunn.

Dunn huet den Derwisch geschwat a gesot:

„Lauschtert wat ech lech elo soen a verstitt et gutt. Gott huet mech schwéier bestrooft, well ech dat illusorescht kinneklecht Gléck verlaangert hunn. Fir just een Dag hunn

ech gelacht an ech laachen nach ëmmer, well ech mat
mengem Liewen entkomm sinn a gemierkt hunn, datt wann
ech all dës Strof verdéngt hunn, well ech fir e puer Stonnen
kinneklech Freed genoss hunn, wat ass dann mat deenen,
déi sech op der Welt keng aner Suergen hunn wéi Freed a
Freed, besonnesch kinneklech! Vläch ass doran eng
Lektoun an eng Warnung fir Iech, O Kinnek vun der Zäit,
well d'Gesetz vum Karma lauert op Iech an Äert Schicksal
ass um Wee.“

Wat däin Toun ugeet, deen du mir ugebueden hues,
meng Äntwert ass: Merci villmools. Behaal en fir dech
selwer, well ech brauch en net, well ech glécklech a Gott
sinn a mat mengem Liewen zefridden sinn, an ech brauch
näischt, wat meng Freed stéiere géif a mäi Fridden
erschütterte géif.

Fridden sief mat dir

Geeschtlech Aussoen a Gefiller

Déi folgend Wieder stamen vum Shri Dayamata iwwer
: den Enseignant B Ramhansa Yogananda

Ech erënnere mech nach ëmmer un meng éischt
Begéinung mat mengem beléiften Enseignant. Hie hat sou
en generéist an häerzlecht Häerz, datt jiddereen, deen hie
begéint huet, sech wéi e gudde Frënd gefillt huet, wéi wann
se sech schonn zënter laanger Zäit kannt hätten. Et war net
schwéier, säin Häerz vum éischte Moment un fir hie
opzemaachen. Den onstierfleche Enseignant hat d'Fäegkeet,
seng richtig spirituell Essenz ze weisen. Hie war wierklech
d'Verkierperung vu Léift, Frëndschaft, gudden Absichten a
.gudde Wënsch

:An elo zu de Spréchwieder a Gefiller

Kricher wäerten ophalen, wann d'Somen vun der
brüderlecher Léift an den Häerzer vun de Leit Wuerzelen
schléissen

*

Déi aktuell Handlungen vun enger Persoun bestëmmen
entweder hire zukünftege Fridden a Gléck oder hiert
zukünftegt Misär an Ongléck, well d'Gesetz vun Ursaach an
Effekt net täuscht ka ginn, och wann et ignoréiert oder
.vergiess gött

*

Materielle Komfort ass nëmmen en klengen Deel vum
richtege Succès, deen net duerch Schued un aneren
.erreecht soll ginn

*

Déi gréisst Persoun ass déi bescheiden, déi sech manner
wéi all déi aner hält. E richtege Leader lauschtert op anerer,
.fillt sech als Dénger vun allen a kuckt op keen erof

*

Wann een mat engem helle Laachen opdaucht,
verschwënnt d'Däischtert. Sou Leit verbreeden Strale vu
.Freed, déi d'Häerz beliichten an d'Séil erfreuen

Probéier dech un all déi schéin Saachen an dengem
Liewen ze erënneren a mech drop ze konzentréieren

D'Liewen schléift an der rauer Äerd, dreemt vu
Schéinheet a Blummen, erwacht kräfteg an Déieren a
besetzt e Bewosstsinn vum onendleche Potenzial am
.Mënsch

D'Léift ass e Lidd vun der Séil, dat fir Gott kléngt a séngt

All Dag, all Minutt, all Stonn ass eng Fënster, duerch déi
Dir d'Éiwegkeet ablécke kënnt. D'Liewen ass kuerz, awer et
ass kontinuéierlech an onendlech. D'Séil ass onstierflech, an
an dësem kuerze Kapitel vun der mënschlecher Existenz
musst Dir dat ernten, wat Dir vun der Ernte vun der
.Éiwegkeet ernte kënnt

Haut huelen ech mech vir, mech ni méi an de
Schlamassel vun der Verzweiflung zeréckzefalen, an och net
un onerfëllte Hoffnungen oder onrealisteschen Dreem ze
denken. Amplaz mech agespaart a limitéiert ze halen, wäert
ech mat Wäisheet handeln, well ech weess, datt dës
rational Approche mech natierlech zum Gléck féiert, dat ech
.sichen

*

Här, an der waarmer Ëmarmung vun der Sonn spieren
ech Deng Präsenz, an an der mëller Loft spieren ech den
erfreschenden Otem vun Dengem Liewen. Ech soen Dem
Merci, Här, datt Dir un mech denkt, och wann ech Dech
vergiessen, an ech sinn déif dankbar fir Deng onendlech
Segen. Seegent mech, datt ech mat Denger stänneger
.Erënnerung liewen kann

*

Ech weess, Här, datt et vill Saachen op dëser Welt gëtt,
déi grob, schrecklech an hässlech schéngen, awer déi aner
Säit vun der Schöpfung, déi vum banneschten A vun der
Wäisheet opgedeckt gëtt, ass extrem schéin, gutt a léif.
Dofir wäert ech ëmmer probéieren, mam A vun der Wäisheet
ze kucken, fir datt ech hannert d'Mängel a Feeler vun dëser
Welt ka gesinn. Deng iewescht Schéinheet, déi iwwer all
.Schéinheet herrscht

:Déi harmonesch Natur a Wierder

Selbstdisziplin Léift fir anerer Frëndlechkeet zu Déieren
Léift fir gutt Qualitéiten Léift fir Fridden a Rou Léift fir grouss
Leit Matgefill fir déi Aarm an Bedürftiger an hinnen ze
hëllefen Éierlechkeet Seng Pflicht aus Léift a Respekt dofir
erfëllen Léift fir Gerechtegkeet a Reform E Sënn fir Moral
hunn a maachen dat Richtegt Selbstrespekt Bescheidenheet
Sanftmut Loyalitéit Ritterlechkeet Gedold Verzeiung An de
Foussstappe vu grouse Séilen an erleichte Geeschter trëtt
Offenheet Gutt Manéieren Frëndlechkeet Einfachheet a
Kloerheet Gläichgewiicht Geeschtlech Gefiller Zefriddenheet
Léift fir kierperlech Rengheet an intellektuell Rengheet
Demut an d'Vermeidung vun Arroganz Léift fir Guttheet
Gerechtegkeet Dankbarkeet Respekt fir helleg Saachen 623

MAM

*

Hannert de Schied vun dësem Liewen läit dat
erstaunlecht a wonnerbart Liicht vu Gott, an dat ganz
.Universum ass en enorme Tempel fir seng geseent Präsenz

*

Wann mir déif an oprecht iwwer Gott nodenken, hien
déif gär hunn a voll a ganz op him vertrauen, da ginn eis
onzueleg Dieren op. A wann mir säi Liicht gesinn a seng
Präsenz erliewen, egal wéi schrecklech oder erschreckend
d'Liewensgeschichten sinn, kënnen se eis de Fridden a Rou
.klauen, déi mir a senger Präsenz fillen

*

Am Liewen an am Doud, a Krankheet an Hongersnout,
oder an Aarmut a Misär, an an den Opreegungen, Onrouen
an Onrouen vun der Welt, wäert ech ëmmer bei dir Zuflucht
.sichen, o Här

*

Déi aussergewöhnlech Qualitéit vum
Entrepreneursgeescht ass dat, wat eng Persoun an der Welt

auszeechent a léisst se wéi eng flammend Fackel blénken.
Grouss Leit sinn déi, déi gär ginn, anerer encouragéieren a
.Vertrauen an hinnen aféieren

*

Déi erstaunlech Wonner, déi mir an dësem Universum
gesinn, suggeréieren eis d'Existenz vu Gott; Seng Präsenz
ass a jidder Eck vun der ganzer Schöpfung manifest, déi
.d'Produkt vu sengem universelle Geescht ass

*

Eng Persoun, déi en Hiwwel erofgeet, begéint kee
Widderstand, awer soubal se méi héich klamme wëll, begéint
se e groussen Widderstand. Ähnlech fillt eng Persoun, déi an
den Ofgrond vum Béisen rutscht, kee Widderstand, bis se
probéiert, de Kurs ëmzedréinen an den Hiwwel vun der
.Tugend eropzeklappen

*

D'Gléck vun enger Persoun klëmmt, wann se sech
weiderhi beméit, sech selwer ze verbessern, a wann hiert
.Gléck klëmmt, klëmmt och d'Gléck vun deenen ronderëm si

*

Denkt drun, datt Zweiwel, geeschteg Schwächt,
Suergen, Apathie, Langweil, Angscht, Besuergnëss,
Scheiheet, kierperlech Faulheet an intellektuell Lethargie,
Iwwerfloss un allem, ondisziplinéiert Liewen, Mangel un
Interessi a Mangel u kreativer Fäegkeet negativ hemmend
Faktoren sinn, déi et onméiglech maachen, datt kosmesch
Energie vun enger Persoun ugezunn gëtt, fir hire Kierper a
Geescht mat Liewenskraaft ze laden; während de Wonsch no
konstruktiver Aarbecht, aneren ze hëllefen, kreativ spiritueller
Ambitioun, Rou, Courage, eng onbezwingbar a resilient
psychologesche Astellung, Toleranz, Geduld a Friden all
Kanäl sinn, duerch déi kosmesch Energie fléisse kann an

lech hëllef kann, mat den Ëmstänn vum Liewen eens ze
.ginn

*

Ee vun de Visiteuren huet et fir onlogesch gehalten,
iwwer Gott nozedenken, dofir huet de Léierer Paramahansa
:geäntwert

D'Welt ass mat dir averstanen, awer ass dës Welt e,,

Paradäis? Déi richteg Freed ass net fir déi, déi Gott
verloossen, well Gott selwer déi gréisst Freed ass, a seng
Verehrer liewen an engem Hafen vu bannenzegem Friden
op dëser Äerd, während déi, déi Hien vergiessen, hir Deeg
an Nuechten an enger Häll verbréngen, déi si selwer geschaf
hunn, verbrannt vum Feier vun der Angscht an der
Enttäuschung. Dofir ass d'Nodenken un Gott a sech méi no
bei Him ze kommen, d'Essenz vun der Gerechtegkeet an
“.dem Geescht vun der Logik

*

D'Mënsche sinn déi nobelst Kreatiounen vu Gott, mat
Intellekt a Fäegkeet zum Denken ausgestatt; dofir sollten si
hir Zäit net verschwenden. Gott huet der Mënschheet de
fräie Wëllen an d'Fräiheet ze wielen ginn, fir datt si all
weltlech Ambitiounen opginn a Gott gär hunn, deen hinnen
.dës Kaddoe ginn huet

*

Am Häerz ass e Magnet, deen gutt a trei Frënn unzitt. Et
.ass de Magnet vum Altruismus a vun der Generosität

*

Eis Häerzer sinn d'Perlen, an d'göttlech Léift ass de
Fuedem, deen se zesammenhält an se an enger Kroun vun
Eenheet an Harmonie no beieneen hält

*

Loosst eis Gott Merci soen, deen eis op dës Äerd gesat
huet, déi eist grousst Heem ass, a loosst eis a Freed,
Harmonie a Konformitéit mat sengem Wëlle liewen, fir datt
.eist Heem sou gött, wéi Hie et fir eis wëll

*

Trëtt ewech vun de Masse a entdeckt Är eege Stäerken
a Potenzial. Loosst Är Stëmmung net verschwannen a gitt
keng Opmierksamkeet op déi negativ Meenungen vun der
Welt. Maacht stänneg weider op Ärem Wee, zouversichtlech
datt Gott seng onendlech Kraaft mat Iech ass, Är Schrëtt
.ënnerstëtzt a leet

Déi mat erleuchteten Abléck sammeln d'Rosen a
Blumen vun der Wourecht aus de Gäert vum Wëssen a
schaffen drun, Séilen mat nobelen a raffinéierte Qualitéiten
opzeléisen an ze verschéineren, déi se qualifizéieren, fir an
.d'Paradies vun der universeller Wäisheet anzutrieden

*

Mir sollten anerer net haassen, well se anescht sinn
ewéi mir, oder well hir Meenungen sech vun eisen
ënnerscheeden. Mir sollten och net drop bestoen, datt eis
eegen Iwwerzeegungen déi eenzeg richteg sinn. Et ass
besser, zesummen ze setzen an eis Meenungen mat oppene
Geescht a géigesäitegem Respekt ze diskutéieren, an dobäi
am Kapp ze behalen, datt schlau Leit net streiden, mä
.d'Saache roueg a rational ënnersichen

*

Gutt Absichten sinn wéi en transparenten Diamant,
duerch deem Gottes Liicht schéngt a reng an eist Liewen
.straalt

*

Mir froen Dech, Här, datt Dir d'Flam vun der göttlecher
Léift an eisen Häerzer unzünde léisst an datt eis Séilen sech
no Dech verlaangeren an Dech Dag an Nuecht schätzen.
Gëff eis Deng Léift, sou datt am Moment wou mir un Dech
denken, Freed eis Häerzer fëllt an eis Séilen sech an Denger
.Präsenz freeën

Ech hunn déi düster Vergaangenheet ewechgebrannt,
d'Somen vun der Angscht an der Besuergnëss iwwer
d'Zukunft ignoréiert a sinn iwwer déi verstreet Äsche vun
.Ängscht a Suergen gaangen

Är Glécksbank

Halt e Moment un a denkt no! Ass et net besser einfach
?ze liewen a wierklech räich ze sinn
D'Suen, fir déi Dir sou haart geschafft hutt, kéinte
verluer goen, wann Är Bank faillite geet. Mee dat
geeschtlecht Gléck, dat Dir an der Bank vun Ärer
onerschütterlecher Entschlossenheet an Ärer standhafter
Entschlossenheet gesammelt hutt, kann ni verluer goen; hire
.Wäert wäert nëmme zouhuelen a multiplizéieren
Dir sidd de Manager an Investisseur vun Ärer eegener
Glécksbank. Wann Dir wësst, wéi Dir dës zwou Rollen perfekt
erfëllt a wéi Dir Är Glécksdepoten kontinuéierlech bäifüge
kënnt, dann ass Versoen onméiglech fir Iech, wann Gott et
.wëll

*

An der Rou vun der Rou schénkt d'Wourecht op
d'Bewosstsinn wéi d'Sonn, déi duerch den Niwwel schénkt

*

Wann eng Persoun nëmme Räichtum verléiert, verléiert
si eigentlech näischt, well wann si Gesondheet, Fäegkeeten
a gutt Gestoun huet, kënne si ëmmer nach glécklech
bleiwen a méi Sue verdéngen. Wann si hir Gesondheet
verléieren, verléiere si de gréissten Deel vun hirem Gléck.

Mee wann si hiren Zweck am Liewen verléieren, verléiere si
.alles, wat derwäert ass

*

Ech betruachten keen als Friemen fir mech, an ech si
frou, jiddereen mat all der Léift ze gär ze hunn, déi Gott a
mengem Häerz geluecht huet, an ech kann keen aus
.mengem Léiftkrees ausschléissen

*

Wann Dir Äre Geescht voll konzentréiere kënnt, kënnen
Är Sënner iwwerall andréngen an Är Perceptioun gött mat
.Energie gelueden

*

E Mënsch soll sech selwer a seng Familljememberen
trainéieren, net iwwer anerer ze klatschen oder iwwer hir
Feeler a Feeler ze schwätzen, a sech amplaz op
Selbstverbesserung a Korrektur vu senge eegene Feeler
.konzentréieren

*

D'Entwécklung vu purer an bedingungsloser Léift tëscht
Mann a Fra, Elteren an hire Kanner, Frënd a Frënd, sech
selwer an all Mënsch, ass d'Lectioun, fir déi mir op dës Äerd
.komm sinn

*

Et gött déi, déi net aus de Lektione vu Péng a Freed
léieren, a liewen e Liewe voller Bedauern a Frustratioun, well
se weder Handlungen vermeiden, déi Leed bréngen, nach de
Weeër zum Gléck verfolgegen. Ganz wéineg, nodeems se
vum Feier vun der Ignoranz verbrannt goufen, halen sech
dovun of, d'Verhalen ze widderhuelen, déi Ongléck a Misär
verursaachen. An dann gött et déi, déi liicht vum Freed
beaflosst a vu Melancholie gefesselt ginn, a brauchen e
stabile psychologeschen Zoustand, deen duerch Abléck a
.Gläichgewiicht charakteriséiert ass

*

Ouni innerlecht Gléck fënnt ee sech als Geisel vun de
Problemer a Suergen. A Gléck - meng Frënn - beschränkt
sech net nëmmen op Erfolleg a Räichtum, well dat richtegt
Gléck baséiert drop, all méiglech Versoen, Schwiereregkeeten
a Problemer vum Liewen mat Fleiss an Optimismus zum Gutt
.ze bewältegen

*

Eng gutt Gesondheet, mental Effizienz, erfëllend
Aarbecht a Wäisheet sinn all wichteg Elementer fir
d'Kultivatioun vu Gléck. De bannenzege Floss vun der Freed
muss ënner de haarde Fielsen vun de Liewensprüfungen
.fléissen

*

Liewen an Doud sinn zwou verschidde Phasen vun der
Existenz, an d'Mënschheet ass Deel vum éiwege Liewen.
Wann ee Fridde a Kloecheit vum Geescht fënnt, beréiert ee
.seng grenzelos spirituellt Essenz

*

Wann Dir all déi extern Mëttelen, déi Iech zur Verfügung
stinn, zousätzlech zu Ären natierleche Fäegkeeten benotzt,
fir all Hindernis op Ärem Wee ze iwwerwannen, da maacht
Dir dat andeems Dir d'Kräfte, déi Gott Iech ginn huet,
.entwéckelt a verbessert

*

O Göttliche Beschützer, Allpräsent, wann d'Wolleke
vum Krich Reen vu Gas a Feier erofschécken, sief mäi Schutz
.a Schutzraum

An Doud a Liewen, a Krankheet a Hongersnoot, an
Epidemien a Katastrophen, a Noot a Schwiereregkeeten, wäert
.ech ëmmer bei dir Zuflucht sichen

Loosst mech feststellen, datt ech en onstierfleche
Geescht sinn, onberéiert vun den Héichten an Déiften vun
der Kandheet, der Jugend, dem Alter an de plötzlechen
.Explosiounen vun der Welt

*

Maacht Äre Baitrag fir dauerhaft Frëndschaften
opzebauen andeems Dir e richtege Frënd sidd

*

An der Welt vun den Dreem vergiesse mir eis Nimm, eis
Kierper, eis Nationalitéiten, eis Besëtzen an eis Schwächen, a
mir genéissen onbewosst eng grouss Fräiheet, déi d'Fräiheet
vun der Séil ass. Mir müssen e ähnlecht, awer bewosst
.Bewosstsinn vun där ugebuener Fräiheet entwéckelen

*

Geeschtlech Aufgaben musse mat konzentréiertem
Denken erfëllt ginn, a weltlech Aufgaben mat virsiichteger
Opmierksamkeet. Ee muss d'Féiss fest um Buedem halen an
de Kapp héich iwwer de Wolleke vun der Ignoranz, an de
.stralenden Horizonten vun der Wäisheet

*

Gottes Liicht a seng schützend Kraaft schéngen stänneg
a mir a fléissen duerch mech, an d'Beréierung vu sengem
Fridden huet d'A vun der Wäisheet a menger Séil
.opgemaach

E Liewen ouni Reegelen féiert säi Besëtzer zu Ongléck a
psychologescher Instabilitéit. Eng Persoun, déi e Liewen ouni
moralesch Disziplin a Prinzipien lieft, ass eng Persoun voller
intellektueller Angscht a Suergen, während deen, deen
Selbstkontrolle a Meeschterschaft iwwer onroueg
.Leidenschaften léiert, de Wee zum richtege Gléck kennt

*

An menger spiritueller Einsamkeet verstärken sech
meng Sehnsucht, a mäin Häerz verlaangert no der Stëmm
vum Göttliche Geliebten. Ech wäert all déi dicht weltlech
Stëmmen verbannen, déi an de Falten vu menger
Erënnerung verstoppt sinn, fir datt ech der hellegster Stëmm
.lauschtere kann, déi éiweg an der Rou vu menger Séil séngt

*

D'Sonn vu menger Léift wäert ni ënner dem Horizont vu
menge Gedanken un dech ënnergoen, an ech wäert mäi
Bléck op näischt anescht wéi dech senken, an ech wäert
näischt maachen, wat mech net un dech erënnert.
Handlungen, déi aus Ignoranz an Dummheet entstane sinn,
féieren zu schrecklechen Dreem an schrecklechen Albträim,
also loosst mech nëmme séiss Dreem vun nobelen Erreeche
weben, well se aus denger Inspiratioun an denger Féierung
.entstane sinn

*

Liewen ouni Versteesdemech ass e spirituellen a
kierperleche Suizid. Glécklech sinn déi, déi Versteesdemech
hunn, well Versteesdemech ass dee gréisste Besoin um
spirituellen Wee an op de Weeër vum Liewen.
Versteesdemech ass e Leedungslicht, dat de Wee beliicht a
Succès bréngt. Ier een den héchste Liewenszweck erreeche
kann, muss een dës essentiell a vital Qualitéit hunn.
Versteesdemech soll eng Leedungskraaft an all Situatioun
sinn. Egal wéi schwéier d'Prüfungen sinn, mat deenen mir
konfrontéiert sinn, mir musse richtegt Versteesdemech
.hunn

*

Gott verursaacht eis kee Schued a Péng; éischer si mir
déi, déi eis selwer hëllefen oder schueden duerch eist
Verständnis an eist Verständnis, oder eist Mëssverständnis
.an eist Manktem u Verständnis

*

Mir müssen zu Gott bieten, datt hien eis Verständnis
gëtt, egal wéi eng Prüfungen, mat deenen mir konfrontéiert
sinn, oder wéi eng Ëmstänn, mat deenen mir konfrontéiert
.sinn. Nëmme d'Verständnis wäert eis schützen

*

Wann meng Erfarunge méi intensiv a schwéier ginn, ass
mäin éischte Versuch, Verständnis a mir selwer ze fannen.
Ech ginn d'Ëmstänn net d'Schold oder probéieren anerer ze

korrigéieren; amplaz ginn ech no bannen a probéieren meng
spirituell Festung ze botzen, andeems ech alles
ewechhuelen, wat dat bannenzegt Liicht verdunkelt, d'Kräfte
vun der Séil dovun ofhält, sech ze manifestéieren oder se
dovun ofhält, sech auszedrécken. Dat ass de Wee fir
.erfollegräich ze liewen

*

Viru Problemer fortlafen schéngt vläicht déi einfachst
Léisung ze sinn, awer eng Persoun kritt Kraaft wann se sech
mat engem formidablen Géigner ausenansetzt. Déi, déi
keng Schwiereregkeeten hunn, wuessen net, an hir
.Entschlossenheet gëtt net méi staark

*

D'Angscht verschwënnt wann mir Versteesdemech
hunn; am Versteesdemech gëtt et Sécherheet a Schutz

*

Ech hunn vill Erfarungen am Liewen erlieft, an déi
schwéierst dovunner waren mat Leit, déi mech falsch
verstanen hunn. Ech hunn Leit gesinn, déi ech gär hat - Leit,
deenene ech mäin Häerz ginn hunn - déi mech falsch
verstanen hunn a sech géint mech gedréint hunn. Mee dat
huet keng Bitterkeet a mir ervirbruecht, well Bitterkeet
d'Verständnis bewölkt. Ech loossen mech net vun de
Mëssverständnesser vun aneren verletzen. Amplaz
probéieren ech hinnen ze hëllefen, wa se oppe sinn, a
.schécken hinnen gutt Absicht a léif Wënsch

*

Meng gréisst Freed läit doran, iwwer Gottes Wonner mat
deenene ze schwätzen, déi mat mir a Kontakt sinn a mir
vertrauen, an hiert Verlaangen no deem göttleche Liicht ze
verstärken, dat mir onbeschreibliche Komfort, Fräiheet a
.Sécherheet ginn huet

*

All d'Schwiereregkeeten, mat deenen Dir an dësem
Liewen konfrontéiert sidd, sollen Iech inspiréieren an Iech
motivéieren, Iech méi ze beméien, fir datt Dir méi héich
Niveauen erreeche kënnt. Entwéckelt Är Willenskraaft, fir
datt Dir Är Ëmstänn kontrolléiere kënnt, anstatt se Iech
kontrolléieren ze loossen. Maacht gutt Pläng fir Äert Liewen,
fir datt Dir all déi gutt Saachen erreeche kënnt, déi Dir
.maache wëllt a wësst, datt Dir maache sollt

*

Déi, déi ze vill un dës Welt gebonne sinn, vergiessen
Gott, an dofir verléiere mir alles, wat eis wichteg ass. Dat
universellt Gesetz hält eis dës Saachen oder löscht se aus
einem Liewen, net fir eis ze bestrofen, mä als Test fir ze
.kucken, ob mir d'Schöpfung méi gär hunn ewéi de Schöpfer

*

Déi mat schwachem Wëllen soen ëmmer "jo", während
.grouss Séilen voller literarescher "nee" sinn

*

Haut wäert ech meng Fäegkeet aktivéieren, kreativ ze
denken, fir bei all wäertvollen Ustrengungen, déi ech
ënnerhuele wëll, Erfolleg ze hunn, an doduerch hunn ech all
.d'Kraaft, déi mir vu Gott ginn ass, richtig benotzt

*

Richtig Gléck baséiert fundamental op dem
psychologeschen Zoustand vun enger Persoun.
Zefriddenheet, Zefriddenheet, Fridden a Rou sinn all Zeeche
.vu Gléck

*

Ee muss sech beméien, eng gutt Gesondheet, e gudde
Geescht, d'Noutwendegkeete fir e richtig Liewen an eng
gutt Aarbecht ze hunn, e gesond Uerteel an e korrekt
Verständnis, an där sech net erlaben, dem falschen Ëmfeld
.oder den Ëmstänn noginn

*

D'Mënsche weben dacks Kokonen, déi se agespaart
hunn, a bannen Seeler, déi se bannen. Si müssen d'Ursaache
vun dëse Restriktiounen verstoen, fir déi lues a lues
ustiechend Ustiechung aus hirem Geescht a Kierper ze
eliminéieren. Dëst bréngt eng psychologesch Erneuerung mat
sech, déi de Wee fir Gléck fräimaacht, d'Entstoe vu
spiritueller Bewosstsinn um Horizont vun hirem Liewen, an
d'Erwächen vun de vitalen Kräften am Bewosstsinn muss aus
den Déiften vun der Ignoranz op d'Héichte vum
.Versteesdemech a Wëssen gehuewe ginn

*

Eng Persoun, déi intensiv Angscht këmmert, zitt dat un,
wat se versicht ze vermeiden, an déi stänneg Angscht
beschiedegt d'Nerven a bréngt Krankheeten an de Kierper.
Wann Dir voller Kraaft, Energie a Vitalitéit sidd, flücht
.d'Krankheet aus dem Kierper

*

D'Séil, déi sech um Lidd vum Optimismus freet, héiert
net gär déi haart Stëmme vum Pessimismus, an de Geescht,
deen ëmmer op de Stär vum spirituellen Erwächen geriicht
ass, gëtt zu engem staarken, verankerten Geescht, deen kee
.Schwanken oder Zweifel kennt

*

Ech hunn nodenklech op eng Blumm gekuckt, an direkt
hunn ech dech gesinn, o Geescht vun den Universen. Si war
geroch vum Duft vun denger Präsenz, hir Bléieblieder ware
vum Rout vun der Onschold gefierft, an dat gëllent Liicht vun
denger Wäisheet huet a sengem Häerz geschéngt. De
schlanke Still an déi gréng Knospe goufe vun denger Kraaft
ënnerstëtzt, an d'Geheimnisser vum Liewen an der
Éiwegkeet hunn am Pollenstëbs geschlof. Deng onendlech
Beréierung huet d'Bee inspiréiert, an si huet ugefaang den
.Nektar vun denger Séisheet ze schlupfen

*

Weis mir d'Wonner vun der Schöpfung, deng onendlech
Geheimnisser, déi am feinste Grashalm um Stroosserand
.verstoppt sinn

*

All Papp a Mamm müssen d'Weisheet an d'Rou vun der
Pappheet an d'Sanftmut an d'Zärtlechkeet vun der
Mammheet hunn, an dës zwou Qualitéite müssen an all
.eenzel vun hinnen ausgeglach a komplementär sinn

*

Ech wäert Stäre vu Freed an Optimismus verstreeten, fir
d'Düsterheet vun de Séilen ze verdreiwen, an ech wäert
Strale vun empathescher Participatioun verbreeden, fir déi
.Trauernd ze tréischten

*

Mir sinn haut hei, a muer wäerte mir erofkommen wéi
Wolleken - nëmme Schied am kosmeschen Dram. Mä
hannert dësem flüchteen, ephemeren Bild läit den éiwege
Geescht, an eis Séilen sinn en onzertrennleche Bestanddeel
.dovun

*

Gott ass déi eenzeg Wourecht Mir müssen stänneg
bieden, datt d'Prüfungen am Liewen eis Erënnerung un Hien
net behënneren Wann ech op dës Manéier bieden, kréien
ech méi grouss Resultater wéi zu all aner Zäit Dann, och
wann eppes Eeshtes geschitt, kann et mech net dovun
ofhalen, un Hien ze denken; éischer fille ech mech sécher a
geschützt a senger helleger Präsenz

*

D'Liewen hei schéngt kaal a chaotesch, bis mir d'Ufer
vun der Sécherheet erreechen. Dofir soen ech ëmmer, datt
ech hei sinn, fir Zeie vun der Wichtegkeet a Herrlechkeet
vun der ultimativer Wourecht ze sinn. Mir däerfen eis
Hoffnungen net op flüchteg weltlëch Ziler a fragil materiell
Bindungen setzen. Sou dënn Verbindungen distanzéieren eis

onbewosst vun eisem héchsten Zweck, genee wéi se eis vun
.eisem richtege Selbst distanzéieren

*

D'Ëmwelt kreéiert Illusiounen an de Mënschen a mécht
se grouss an hiren eegenen Aen. De seriéisen Aspirant muss
sech iwwer dat temporäert an flüchtegt Ëmweltbewosstsinn
eraushiewen an d'Wourecht a sech selwer erkennen, sou
datt dës Wourecht säin natierlecht Ëmfeld an den eenzegen
.Afloss a sengem Liewe gëtt

Mir froen Gott, eis mat Leedung ze inspiréieren an eis
bei Hie ze féieren, an eis ze hëllefen, Hie ze fannen, ier mir
dës Welt verloossen. Egal wéi eng Prüfungen, mat deenen
mir konfrontéiert sinn, an de Péng, deen mir erdroen, mir
däerfen ni d'Hoffnung verléieren, datt Gottes Hëllef no ass,
datt Hien all häerzlecht Gebied, gefällt mat Sehnsucht,
erhéiert, an datt Hien seng Léifsten net opginn oder se dem
.Schicksal iwwerloosst

*

Räichtum garantéiert net onbedéngt Gesondheet, Rou
oder Produktivitéit. Wann mir awer Effizienz a Rou
erreechen, si mir doduerch gebonnen, e ausgeglachenen
.finanziellen Erfolleg z'erreechen

*

An dir ass e wonnerschéinen an erstaunleche Gaart vu
raffinéierte Gedanken, parfüméiert vum Doft vu Léift,
Frëndlechkeet, Versteesdemech a Fridden. Seng Blummen si
onmoossbar méi schéin wéi irdesch Blummen a materiell
.Kraider

*

Wann Dir Är reng Léift gitt, hutt Dir eng parfüméiert
Rous geplanz, an den Doft vun där Léift an den Doft vun
deem Versteesdemech dauert méi laang wéi all irdesch
!Blumm, an dat ass d'Wourecht

*

E Mënsch soll näischt anescht fäerten ewéi d'Angscht
selwer, well si de gréisste Feind vum Erfolleg a vun der
Gesondheet ass. Si vergëft de Geescht, bréngt déi Saachen
eraus, virun deenen ee fäert, verstärkt de Schmerz,
beschiedegt d'Häerz a schued dem Nervensystem an dem
Gehir. Dofir muss si duerch de Glawen u Gott, positivt a
kreativt Denken, Optimismus, Hoffnung a Vertrauen an de
göttleche Schutz iwwerwonne ginn. Déi, déi Gott gär hunn a
a sengem Liicht wanderen, kënnen net vun der Däischtert
vun der Angscht iwwerwonne ginn, well Gott mat hinnen ass,
.a jiddereen, deen Gott mat sech huet, ass sécher

*

Feierdeeg gi méi schéin a spirituellt duerch den
Austausch vu spirituellen Kaddoe vu Léift, Fridde, Freed,
.Toleranz a gudde Wënsch

*

Wann mir eis Häerzer zu Gott wenden an Him mat der
gréisster Léift a grousser Sehnsucht bieden, da wäerte mir
Hien no fannen a séier verzeien a ginn, well mir doduerch
sain matleidend universellt Häerz a seng bedingungslos
.göttlech Léift beréieren

*

Dat richtegt Liewen ass méi wéi nëmmen iessen,
schaffen a schlofen, dofir wäert ech d'Geschenk vun der
Vernunft benotzen, fir Gott ze sichen a fannen, an ech wäert
fir meng Erléisung schaffen, andeems ech menge Bridder a
.Schwëstere an der Mënschheet déngen

*

Vill Leit sinn op dës Äerd komm a si verlooss, awer mir
betruchten d'Liewen hei ëmmer nach als echt, wéi wann
mir fir ëmmer hei bleiwe géifen. De weise Mënsch ass deen,
deen sech stänneg un Gott erënnert, well eng stänneg
Kontemplatioun un hien de Wee zur Befreiung vun dësem
.ierdeschen Dram vu Gebuert an Doud ass

*

Gott huet gutt Kräfte an Energien an eis ginn, fir all
d'Hindernisser ze iwwerwannen, déi eis am Wee stinn, an
d'Prüfungen, mat deenen mir konfrontéiert sinn, a mir
mussen dorun schaffen, dës onbesiegbar Kräfte an
.onerschöpflech Energien erauszebréngen

*

Et gött Leit, déi sech ni änneren; si ginn al a klamme
sech un déiselwecht Gewunnechten a Denkweisen fest. Dës
kënne psychologesch Reliquie genannt ginn. E puer vun
dëse Reliquie si spirituellt vun Natur. Sou Leit liewen ideal,
friddlech Liewen, schaffen awer net un der Entwécklung vun
hirem Verständnis oder der Erweiderung vun hirem Horizont
a bleiwen stagnéierend. Si feelen un der Fäegkeet,
d'Bedierfnesser, den Enthusiasmus an d'Interesse vun der
jonker Generatioun ze verstoen. Dëst kéint zimmlech
akzeptabel sinn, awer wa se déi nei Generatioun ouni Abléck
veruerteelen a kritiséieren, gi se intellektuell steif. Op der
anerer Säit falen vill jonk Leit Affer vu Feeler, well se
d'Meenunge vun hiren Eeleren net respektéieren oder op
hire Rot lauschteren. Si mengen, datt eeler Leit veraltet sinn
an dofir ass et net néideg, hinnen ze lauschteren oder hire
Rot ze verfollegen, well hir Iddien almodesch a veroudert
sinn. An hirem jugendleche Wonsch, modern ze sinn,
briechen se sou vill al Reegele wéi méiglech. Awer si müssen
sech drun erënneren, datt Eeler Gewiicht a Wäert hunn; si
hunn d'Jore matgemaach a vill gesinn a geléiert. Memberen
vun der aler an der neier Generatioun sollten sech beméien,
vuneneen ze léieren, well souwuel al wéi och nei Artefakte
.hir Virdeeler an Nodeeler hunn

*

Et gött kee gréissere Test wéi ze wëssen, datt eise
Schöpfer mat eis ass. Mir sollten op seng Präsenz erwaarden
a no him verlaangen, well hie waacht op eis a jidder Hisiicht.
Egal wéi grouss d'Problemer sinn, egal wéi grouss d'Leed,

d'Péng oder d'Krankheeten sinn, loosst eis Trouscht a
Berouegung vu Gott sichen, a loosst eis hien ëm Wäisheet a
Féierung froen. Hie wäert eis äntweren, soulaang mir op hie
.vertrauen, hie gär hunn a seng Hëllef sichen

*

D'Léift ass den Doft vu bléiende Lilien an de rouege
Chouer vu Rosen, deen d'Schéinheet vun der Natur feiert.
D'Léift ass d'Lidd vun der Séil, en Hymn un d'Liewen, an den
rhythmeschen, ausgeglachtenen Danz vun de Planéiten op
hiner éiweger Rees duerch d'Onendlechkeet vum Weltraum.
Et ass den Dusch vum de Blummen, d'Sonnestrahlen ze
schluppen, ze bléien a vum Elixir vum Liewen geläsch ze
ginn. Et ass d'Sehnsucht vun der Äerd, ausgedréchent
Wuerzelen mat hiner Mëllech ze ernähren an all Liewen mat
hirem Saft ze ernähren. Et ass de mächtige Wëlle vun der
Sonn, all Kreaturen lieweg a lieweg ze halen, an den Impuls
vum Liewen, déi Verletzlech ze schützen an ze këmmen. Et
ass d'Laachen vun der Onschold, dat d'Elterenzärtheet fir
d'Kand an d'spontan Ënnerwerfung an den Häerzer vun de
Liebhaber ervirruft, Déngscht a Trouscht ze bidden, ouni
d'Erwaardung vun enger Réckkehr. Et ass de Puls vun der
Frëndschaft, deen gebrach Häerzer heelt a Wonnen heelt. Et
ass de Schrei vum Häerz, deen der Beschreiwung trotzdeem.
Et ass den Dichter, deen iwwerfléisst mat Léift fir
d'Mënschheet, dee vun hirem Leed gepéngt ass. Et ass de
ëmmer méi wuessende Krees vun der Intimitéit tëscht de
Membere vun enger eenzeger Famill, deen ëmmer méi
grouss Plazen an Horizonten wiest. Et ass d'Flüsterei vum
Liewen an de Räicher vun oppene Geescht. an den Himmel
vun den Häerzer, déi mat de Stäre vun nobelen Emotiounen
besat sinn, d'Léift ass d'Gléck vun der Séil, no där léif Séilen
sech verlaangen a sech verlaangen z'erreechen a sech
.domat ze verbannen

*

Sidd mat eis, Här, an hëlleft eis, eis Pflichten ze erfëllen
a Deng geseent Präsenz ze spieren, déi d'Häerz erfrëscht a
.Fridden an Hoffnung an der Séil bréngt

Wann Dir net d'Bremsen vun der Selbstkontrolle
benotzt, wann Dir den Auto vun Ärem Liewen fiert, sidd Dir
vun onkontrolléierten Emotiounen a falschen Wënsch
ausgeliwwert, déi vum Ego ausginn. Dir musst fäeg sinn,
d'Bremsen ze benotzen, wann et néideg ass, fir ze
verhënneren, datt Dir lech recklos verhält, vum richtege Wee
ofwäicht an an eng Lach vu Péng a Leed fällt. Sup24

De Mëssbrauch vu Wieder ass eng vun de
gefëhrlechstes a zerstörendsten Waffen. Eng
Haaptursaach fir Roserei ass haart a verletzend Ried. Ee
muss Klatsch a lächerlecht Geschwätz vermeiden, sech vu
Streidereien a Streidereien aus dem Wee goen, a sech vun
.aggressiven Tendenzen befreien

*

Wann e Mann oder eng Fra rosen gëtt a provoziert
deen aneren, ass déi bescht Handlungsweis, datt deen
aneren sech fortgeet an net reagiert, bis d'Situatioun sech
berouegt huet. Wann ee vun hinnen verletzend Wieder seet,
ass et am beschten, datt deen aneren net op déiselwecht
Manéier äntwert, mä roueg bleift, bis d'Stëmmung sech
berouegt huet. Wann d'Fra hire Mann uschreit an hien mat
engem haarde Geschrei äntwert, wäert de Mann zweemol
leiden: als éischt ënner hire stéchende Wieder an dann
ënner senger eegener haarder Äntwert, wouduerch hien
sech schlussendlech als éischt selwer schued. Dëst kéint zu
enger Scheedung oder aner ongewollten Konsequenze
féieren. Et ass och wichteg, Sturheet ze vermeiden oder
deen aneren mat Herablassung ze behandelen. Gläichzäiteg
soll een sech net a Sträit a Streidereien engagieren, a

stattdessen waarde bis d'Rou an den inneren Fridden erëm
.hiergestallt sinn

*

Loosst Iech vun niemandem de Fridden klauen, a klaut
net de Fridden vun aneren mat verbalen (oder schrëftlechen)
Beleidegungen. Am Roserei oder an der Hëtzt vum Moment
kéint een eppes Onpassendes soen, eppes wat een ni
virgehat huet, an et dann bedauern, während déi aner
Persoun sech zwanzeg Joer laang un dës Wieder erënnert.
An dësem Sënn ass d'Erënnerung eng schlecht Saach. D'
Kraaft vun der Erënnerung ass e Segen, wann se richtig
benutzt gëtt, awer se ass schiedlech, wann se als
Späicherplatz fir déi schlecht Saachen, déi eis ugedoe
.goufen, benutzt gëtt

Wann mir a Gott erwäachen, wäerte mir feststellen, datt
d'mënschlecht Liewen nëmmen eng Serie vu Schied a Liicht
.ass, déi op de kosmesche Kinobildschirm projetéiert gëtt

Mir si gewinnt Saachen ze gesinn, déi eis Sënner spieren
a wahrnehme kënnen, an déi meescht Zäit bleiwe mir eis net
bewusst iwwer déi subtil Kräfte ronderëm eis. Awer all
Gedanke, deen mir hunn, erstellt eng gewësse subtil
Schwéngung. Dofir kann eng Persoun hir richtig Natur net
virun aneren verstoppen. Wann si e Feeler gemaach hunn,
wëssen si dat déif an hirem Häerz, och wann si mengen, datt
si en verstoppen, well d'Gefill vum Ongerechtegkeet an de
Gedanken läit, an anerer wëssen dat, well d'Schwéngunge
vun dësen Gedanken sech op déi eng oder aner Manéier
duerch hir Handlungen manifestéieren. Dëst gëllt och fir gutt
Doten a Gedanken. Wann mir u Gott denken a säin Numm
aussprieche - haart, am Geflüster oder am Stillen - loosse
mir eng spirituell Schwéngung an den Äther lass, déi seng
.geseent Präsenz oprufft

*

O Här, d'Strahlen vun Denger Léift schéngen
gläichméisseg op all Memberen vun Denger kosmescher
Famill. D'Mënschheet ass Schold dofir, datt si duerch hiert
fehlerhaft Denken opak an ondrénglech fir d'Liicht ginn ass.

Mee Deng Kraaft soll mäi Wiesen duerchdréngen an déi
déck, donkel Dämp vun dëser Welt verdreiwen, sou datt ech
e klore, poléierte Spigel ginn, deen Däi rengt, stralend Bild
.reflektéiert

*

D'Léift muss echt sinn, a wann se vum Häerz kënnt, ass
se echt

*

Wann Dir lech zum göttleche Liicht wendt, fannt Dir eng
göttlech Kraaft, déi fäeg ass, Äre Wee ze beliichten an ze
erliichten a Gesondheet, Gléck, Fridden, Fräiheet an
.Erfolleg ze schenken

*

Wann et schwéier ass, Suen ze verdéngen, ass et nach
méi schwéier, e psychologescht Gläichgewicht z'erreechen.
Eng Persoun soll frëndlech a roueg a senger Ried, senge
.Gedanken a kierperlechen Handlungen sinn

D'Leit hunn zwou Naturen: d'Natur vum Heem an
d'Natur vum Salon. Doheem huelen mir eis roueg a spieren
eis richtig Natur, awer mir wënschen eis dacks, mir hätten
eis net natierlech verhalen, well mir duerch eis Verhalen
hässlech Saachen opdecken, déi net hätten ausgedréckt
solle ginn, besonnesch wa se deenen ëm eis ronderëm
.schueden

Mir adoptéieren d'Salon-Mentalitéit, wa mir elegant
ugedoen erausgoen a breet laachen, während eis Gedanken
a Gefiller dobannen opwärmen. Doheem soe mir: "Ech sinn

op deen an deen opgeregt an ech kann hien net ausstoen",
awer wa mir déiselwecht Persoun begéinen, begréisste mir
hien mat: "Moien! Wéi geet et dir?". Dës widdersprénglech
Stréimunge vun Inkompatibilitéit an ongesonde Gefiller
.beaflossen den Nervensystem an aner Deeler vum Kierper

*

Oh mäi léiwe Gott
Ech hunn Är onendlech Ausdehnung am Horizont vun
der Rou gesinn
An ech hunn Är erfrëschend Freed déif a mengem
Wiesen geschmaacht
An ech hunn den Echo vun Ärer Stëmm a mengem
waache Gewësse héieren
An ech hunn op Äert Geflüster zu menge spirituellen
Wahrnehmungen gelauschert

*

O Här, verwandel d'Dämonen vun der hässlecher,
egoistescher Gier an Engelen vun héijen, héijen
Ambitiounen, schmerzhafter Ignoranz an geseent Wäisheet,
an déi einfach Faulheet an dat raffinéiert Gold vu stralende
.spirituellen Erreeche

*

O Här, maach eis reng, transforméier eis Schwächt an
Inaktioun an Eifer an Entschlossenheet, an eis falsch
.Gedanken an e Verständnis vun der Wourecht
Wat ass Léift?

D'Léift ass den Doft vu bléiende Lilien

An de Chouer vu stëlle Rosen

D'Schéinheet vun der Natur feieren

D'Léift ass e Lidd vun der Séil, dat fir d'Liewen séngt

An den ausgeglachtenen rhythmeschen Danz vun de Planéiten

Op senger éiweger Rees an den déiwe Weltraum

Et ass den Duuscht vun de Blummen no Sonneliicht

An et bléit a gött vum Liewenselixir ernährt

Et ass d'Verlaangen vun der Äerd

Fir déi duuschtereg Wuerzelen mat hirer Mëllech ze ernähren

An all Zorte vu Liewen mat der Essenz vum Liewen ernähren

Et ass de mächtege Wëlle vun der Sonn

Fir all lieweg Saachen lieweg an aktiv ze halen

Et ass déi treibend Kraaft vum Liewen

Fir Schutz a Betreierung vu Mannerjäregen ze garantéieren

Et ass d'Laachen vun der Onschold, dat paternal Häerzegkeet ervirruft

um Puppelchen

An déi automatesch Ënneruerdnung an den Häerzer vun de Liebhaber

Fir gratis Servicer a Kondolenz ze bidden

Et ass de Puls vun der Frëndschaft

Deejéinegen, deen gebrach Häerzer heelt a Wonnen heelt

Et ass e Ruff an d'Häerz, deen der Beschreibung
trotzdeem ass

Hie ass e Poet, deen iwwerfléisst vu Léift fir
d'Mënschheet

Déi, déi ënner hirem Leed leid

Et ass de Krees vun der Intimitéit tëscht Membere vun
der selwechter Famill

Stänneg Ausbau a Verbreedung a Richtung méi grouss
Flächen

A méi breet Felder

Et ass d'Geflüster vum Liewen

An den Horizonten vun oppene Geescht

An den Himmel vun den Häerzer, deen mat de Stäre vun
nobelen Gefiller besat ass

D'Léift ass d'Gléck vun der Séil

Dat, wat léif Séilen ustriewen

An hatt verlaangert no him ze erreechen a mat him ze
kommunizéieren

Ech hunn d'Liewen gesinn

Wéi ech tëscht de gréngen Hiwwelen a grasbewuessene
Däller gaange sinn

Beweegt lech tëscht de Beem a Blummen

Ech hunn d'Liewen gesinn, spillen a Spaass hunn

Ech hunn seng gëllen Stralen an der Sonnescheif gesinn

An ech hunn hatt an den Déckte vu Wolleke
verschwannen gesinn

Ech hunn hatt an de freedege Stréim kichelen héieren

An si vergoss Tréinen generéis vun de Reendrëpsen

Ech hunn hatt an de Bamzweiger schwanken gesinn

An d'Margréitchen danzen vir Freed

Ech hunn et héieren kléngen am Zwitschere vun de
Vigel an dem Gezwitscher vun den Nuechtegalen

Ech hunn hir Schied gesinn, déi d'Häng ëmschléissen

Säin Dau befeucht d'Häerzer vun de Rosen a kësst hir
Wangen

Ech hunn dat dauf Gras un hire Féiss gesinn

Genau wéi ech hatt gesinn hunn, wéi si d'Onkraut op der
Feld sprëtzt

Mat Drëpse vu Léift erhéicht et seng Frëschheet a
Schéinheet

Ech hunn hiren aromateschen Otem geroch, deen op
der Moiesbrise gedroe gouf

Ech hunn hire Fridden gefillt a gesinn, wéi hir Hänn
Segen verstreet hunn

An all Dall an Eck

Wéi wonnerbar d'Liewen ass!

A wéi léif et ass, mat hir ze goen

Hand an Hand

Op senge geseenten Weeër!

Fridden sief mat dir

Déi onbekannt Entitéit oder den Ënnerbewosstsinnsgescht

Wéi mir op dësem Wee virukommen an eist spirituellt Verständnis sech verdéift, fille mir eis, wéi wann mir mat enger staarker interner Oppositoun konfrontéiert wieren. Mee dëst Gefill ass nëmmen eng Illusioun; d'Géigendeel ass wouer. Déi komesch, verwirrend a kapriziéis Natur vun deem "onbekannte Wiesen" an eis schéngt sech vun onbeschreiflechen Elementer ze ernähren, déi aus Räicher ausserhalb vun der Grëffwäit vun eisem mënschleche Bewosstsinn kommen.

Dëst Wiesen schéngt op enger onsichtbarer Plaz ze wunnen, a kann mat enger Persoun vun engem anere Planéit verglach ginn, déi eise Gaascht ass, och wann mir keng Verbindung mat him a punkto Interessen, Iddien, Gewunnechten, Ambitiounen an wäit ewechgeleeëne Striewen hunn.

Dëst onbekannt Wiesen schéngt Iddien iwver d'Liewen nom Doud ze hunn, déi onmoossbar méi grouss a méi genee si wéi eis eegen. Et schéngt eis, datt et nëmmen e schwaacht Verständnis vun den dréngenden Noutwennegkeeten an de praktesche Bedierfnesser vun eiser ierdescher Existenz huet.

Eise onbekannte Frënd schéngt eis ze ignoréieren, onzweifelhaft an de Mystère vum Universum absorbéiert. A wann hien sech un eis erënnert a wëll eis gefalen, kreéiert hien eng komesch, scheinbar onlogesch Bewegung, déi eis aus dem Gläichgewiicht bréngt, eist Gläichgewiicht stéiert an eis verwirrt léisst.

Mir gleewen dacks, datt dës onbekannt Entitéit eis verarscht a lächerlech iwwer eis Fäegkeeten handelt, wéi wann se mat eisem Geescht spillt, ouni déi geringste Rücksicht op eis Gefiller oder Empathie fir eis Ëmstänn. Heiansdo schéngt se eis ze nerven an ze rosen, ouni eis kee Gefallen ze bidden, deen Dankbarkeet wäert ass, oder iergendeen konkrete Virdeel.

Dës Wiesen schéngt fäeg ze sinn, Wonner a Wonner vun allen Zorten ze maachen, awer trotz senger Präsenz an eis ass et schwéier fir eis, mat him ze kommunizéieren a vun senger onbegrenzte Fäegkeeten an iwwernatierleche Kräfte ze profitéieren.

Dës verstoppt Entitéit kann mat engem verwéinte Kand verglach ginn, deem Zougang zu de Geheimnisser vum Himmel an der Äerd accordéiert gouf. Si benotzt dës Geheimnisser a kontrolléiert dës Kräfte wéi et wëll, ouni Restriktioun oder Rechenschaftspflicht.

Hie schéngt alles ze wëssen, mee hie weess net, wéi hie säi Wëssen richteg benotze soll. Seng Hänn si voller Schätz, déi hie verschwendt a verschwendt, an déi falsch Richtung an zur falscher Zäit.

Mir gesinn, wéi hien den Duuschtege Brout a Waasser den Hongerege gëtt (an den Zännlosen Séissegekeeten gëtt)

Hie iwwerhäipt déi Ondankbar mat Kaddoen a berieft de Bettler Kaddoen

Hie verfollegt déi, déi virun him flüchten, a leeft virun deenen, déi him begéint sinn,

Wat ass déi verstoppte Kraaft, déi e Mënsch heiansdo mat enger komescher an wonnerbarer Energie opluet, déi d'Wand an d'Geeschter verfollegt?

Wat ass d'Kraaft, déi de Schwéngungs- an d'Energieniveau erhéicht an erofsetzt, sou datt eng Persoun hëlleft, hir Temperatur auszegläichen, wann se e waarme Raum un engem kale Moien verléisst, an ëmgekéiert?

Déi onbekannt Entitéit operéiert mat enger sou aussergewöhnlecher Fäegkeet, datt et dem brillante Chemiker oder dem scharfsënnege Ingenieur ni géif opfalen.

Ass et méiglech, datt sou eng Kraaft während dësem kuerze Liewen op dëser Äerd gesammelt ka ginn?

Nee, meng Frënn, et huet Milliounen vu Joer gedauert, bis dee "Friemen" dëse Kierpermechanismus perfektionéiert huet, deen mir de fënnef Sënner zouschreiwen. Zum Beispill ass et onméiglech fir de Bewosstsinn, déi genoe Quantitéit un Zocker ze wëssen, déi an de Bluttkreeslaf gepompelt soll ginn. Wann dës Quantitéit ze niddreg oder ze héich wier, wieren d'Resultater katastrophal.

Mir stinn enger Kraaft vis-à-vis vun der, iwwer déi mir ganz wéineg wëssen, an dofir sollte mir se kennen léieren. Dee beschte Wee fir dat ze maachen ass, dat wat mir bis elo geléiert hunn a Fro ze stellen an eis op d'Aart a Weis vum groussen Léiermeeschter virzebereeden, wéi hien gesot huet: "Wann Dir net wéi kleng Kanner gitt, gitt Dir net an d'Kinnekräich vu Gott eran."

An anere Wieder, ausser wann eng Persoun d'Einfachheet, d'Rengheet an de Glawen vum Kand

akzeptéiert, wäert si kee bedeitende spirituellen Fortschrëtt maache kënnen.

Wëssenschaftlech Meditatioun ass vläicht dee einfachste Wee fir déi verstoppt bannenzeg Kraaft ze erkennen, awer déi meescht Leit felt et un der Motivatioun fir ze meditieren a léiwer dëst Wëssen op hir eege Manéier z'erreechen, oder einfach andeems se roueg sëtzen - och wann hir Gedanken wéi e Wirbelwind an all Richtungen wandern. E puer kéinte soen: "Ech muss dëst Wëssen an zukünftigen Inkarnatiounen erreechen, an ech hunn et net presséiert. Mäi Ënnerbewosstsinn kéint mech een Dag erwächen, awer et ass net néideg, bewusst Ustrengungen ze maachen, fir et z'erreechen."

Et ass egal wéi al mir sinn, wéi oft mir am Liewen gescheitert sinn oder wat anerer vun eis denken. Et ass egal, wéi eng Genen mir droen oder ënner wéi engen Ëmstänn mir liewen. Näischt dovun ass wichteg fir de verstoppte Gaascht, deen an eis wunnt. Alles wat et wëll, ass datt mir et erlaben, eis Kierper, eis Energien, eise Geescht an eist Bewosstsinn ze benotzen, an datt mir d'Kontroll iwwer all Aspekt vun eisem Liewen un et iwwerginn. Dat ass wat mir maache müssen, wa mir déi Spëtzte wëlle erreechen, déi op eis waarden.

Wann mir iwwer d'Evenementer vun eisem Liewen nodenken, ass et net wouer, datt mir feststellen, datt eng verstoppte Kraaft eis guidéiert an eis viru ville Gefore verschount huet? Mee soubal d'Gefor friddlech eriwuer ass, wéi séier vergiesse mir déi Kraaft!

Déi Kraaft huet eis ni verlooss a wäert eis ni verloossen. An all Kéier wa mir se brauchen, ass se ëmmer do fir eis ze hëllefen, sou wéi de grouse Léiermeeschter gesot huet: "Ech sinn mat iech bis zum Enn vun der Welt."

Wa mir d'Biographien vu grouse Männer a Fraen iwwer d'Generatiounen liesen, da bemierke mir, datt bei all Evenement, egal wéi kleng, an egal wéi eng Method benotzt gouf, egal ob duerch e fervent Gebied oder déif Affirmatioun, d'Resultat ëmmer datselwecht war.

Dëse gefaange Ris an eis ass a stänneger Bewegung a striewt sech duerno, eemol fir ëmmer fräi ze kommen? Wéini wäerte mir en bewusst lassmaachen a him zur Fräiheet a zum Victoire verfolgegen?

Loosst eis elo ufänken a dem banneschte Ris eng Chance ginn, a mir wäerten erausfannen, wéi séiss d'Liewe wäert sinn a wéi et mat de Luuchte vu Freed a Victoire blénke wäert, mat Gottes Hëllef.

Fridden sief mat dir

Szenen aus Indien an eng Visioun

Indien ass a jiddfer Hisiicht e Mikrokosmos vun der Welt. Et ass e Land mat all méiglechen Atmosphären, Klimaen, Reliounen, Geschäfte, Konscht, Vëlker, Landschaften, Sproochen a Kulturen.

Déi indesche Zivilisatioun geet Dausende vu Joer zrëck, an hir Herrscher, Weisen a Guiden hunn Opzeechnunge hannerlooss, déi vun der Existenz an der Authentizitéit vun der areescher Zivilisatioun an Indien a Sindh beweisen.

Vill europäesch Touristen besichen Indien a gesinn Zauberer, Schwärter a Schlaangebezauberer a senge Stroossen, well se gleewen, datt dëst dat Bescht ass, wat

Indien ze bidden huet, ouni sech bewosst ze sinn, datt dës Figuren net déi richteg Essenz vun Indien representéieren. Dat richtegt Liewen a Vitalitéit vun Indien leien an senger spiritueller Kultur, déi et zënter der Antikitét zu engem Schmelztiegel vu Reliounen a Glawen gemaach huet.

Et ass wouer, datt de Westen Indien vill gutt Praktiken, Methoden a Prinzipie vum Handel an der Entwécklung vun natierlechen a mënschleche Ressourcen bäibréngen kann. An et ass wouer, datt Indien visionär Leader wéi den Henry Ford an den Thomas Edison brauch. Mä déi westlech Welt ass och bewosst oder ënnerbewosst duuschtereg no de prakteschen, spirituellen Lektionen, op déi Indien sech am Laf vun der Geschicht spezialiséiert huet.

D'Wëssenschaft ass a westleche Stied sou wäit fortgeschratt, datt d'materiell Bedierfnesser vun de Leit - Ënnerdaach, lessen a Kleeder - liicht verfügbar sinn. Allerdéngs ass kierperlechen a materiellen Komfort net genuch ouni psychologesche Komfort, Friden a spirituellen Trouscht.

Indiens gréisst a rächst Ierwen läit an de spirituellen Methoden a Weeër, déi vu visionären an erleschten indesche spirituellen Geléierten iwwer d'Joerhonnerte entdeckt goufen. Dës Ierwen huet zur spiritueller a wëssenschaftlecher Kultur vun der Mënschheet bäigedroen a dréit weider bäi.

Indien ass e Land vun de Geheimnisser, awer dës sinn Geheimnisser, déi hir Häerzer nëmme fir déi opmaachen, déi mat hinne sympathiséieren, déi, déi eescht an oprecht no der Wourecht sichen.

Indien huet déi héchst a prächtigest Bierger vun der Welt: den Himalaya Darjeeling am Norde vun Indien gëtt dacks als d'Schwäiz vun Indien bezeechent wéinst senger

atemberaubender Naturschéinheet Et huet och antik Ruine
vun eenzegaartege Schlässer, Festungen a fürstleche
Palaisen zu Delhi, souwéi de breede Ganges an d'Himalaya-
Héichland, mat hiren Höhlen a Réckzuchsorte fir
Kontemplatioun a Reflexioun iwwer göttlecht Liicht a
Wäisheet

D'Stad Agra an Indien kann ee vun de Weltwonner
bestichen, den Taj Mahal, de Spëtz vun der
architektonescher Konscht an déi schéinst Dreem vun der
Mënschheet, verkierpert a poléiertem Marmer an exquisitem
Alabaster, déi d'mënschlech Léift onstierflech maachen.

Indien huet och däischter Bëscher a dicht Dschungelen,
wou Tigeren a Léiwen ronderëmlafen. Indien huet och e
bloen Himmel, deen bei Sonnenënnergang nach méi
prächtig a schéin gëtt, wann d'Sonnestrahlen sech an eng
Mass vu brennende orange Flamen verwandelen.

Indien huet och onzähleg Varietéiten a Faarwen vun
orientalesche Friichten a Geméis a vill Rassen vu Mënschen,
déi all zesummen Indien zu engem erstaunlechen,
wonnerschéinen an onvergiessleche Schmelztiegel maachen.

Indien ass e Land vu grouse Kontraster, wou obszöne
Räichtum niewent enger déiwer Aarmut existéiert, a wou
den Héichpunkt vun intellektueller Rengheet mat engem
haarde Alldagsliewen zesummelieft. An Indien fannt Dir
Rolls-Royces an Ochsewonnen, genee wéi Dir Elefanten a
prächtige Lächer a prächtig Päerdsutschen fannt.

Am Norde vun Indien fanne mir Leit mat bloen Aen a
blonden Hoer, während mir am waarme Süden donkel Haut
gesinn, déi vun der Hëtzt vun der tropescher Sonn gebräint
ass.

Vum Ufank bis zum Schluss ass Indien wierklech e Land vun Iwwerraschungen a Widderspréch. D'Liewe gött monoton, wann et engem eenzege Wee geet. Mee an Indien fillt een sech d'Liewen als e grousst Abenteuer voller Iwwerraschungen a Geheimnisser, déi een sech ni virgestallt huet.

Indien huet vläicht keng kierperlech Wolkenkratzer oder exzessiv modern Luxus an Ënnerhaltung, déi d'spirituell Nerven belaaschten.

Et ass wouer, datt Indien seng Feeler huet, genee wéi all Natiounen hir Feeler hunn

Mee Indien huet spirituell Wolkenkratzer: bescheiden, realistesch spirituell Risen, déi hire Matmënsche kënnen léieren, wéi se aus all Ëmstänn vum Liewen déi voll spirituell Freed eraushuele kënnen.

Dës Sufi mat wëssenschaftleche Grënn, déi duerch hir eegen Efforten an Erfahrung d'Wourecht a Realitéit kennegeléiert hunn, kënnen aneren hëllef, hir Abléck z'entwéckelen an dat erfreschend Waasser vu Fridden a Zefriddenheet aus dem Buedem vun hirem Alldag ze extrahéieren.

Eng ätheresch Visioun beim Sonnenënnergang

De weise Léierer Paramhansa beschreift seng Visioun wéi follegt:

Vum Balkon aus hunn ech no Westen gekuckt, an op de Flilleke vun der Fantasi sinn ech bis un d'Ufer vum wäiten Horizont geflunn. Riets a lénks vu mir hunn ech zwou Biergketten gesinn, déi sech séier an eng mysteriéis violett Faarf verwandelt hunn. Wéi ech nach eng Kéier gekuckt hunn, hat eng onsichtbar Hand se an engem Schleier vun déifblo agewéckelt. Hannert mir louch d'Stad Guadalajara,

an der Dämmerung vum Sonnenënnergang gebadet . Den
ëstlechen Himmel war elo mat mëllen rosa Téin verziert. No
vir gekuckt, hunn meng Aen eng magesch Stad mat bloen
Inselen gesinn, déi an engem Séi aus Gold schwammen.

An dësem Archipel vu magesche bloen Inselen huet
sech en enorme Hiwwel aus bloe Kalksteen erhuewen, ëmgi
vu gro-wäisse vulkanesche Wolleken, déi Geysiren aus
feierlecher rout-golder Lava erausgesputzt hunn, déi wéi e
Reebou Richtung rouegen Séi kaskadéiert sinn. Intensiv
gëllen Flamen hunn déi blo Inselen a blénkegen Haloen aus
Liicht ëmginn.

De bloe Biergspëtz a seng feierlech Kroun hunn sech wéi
Zwillinge op der Uewerfläch vun deem rouegen, gëllene Séi
gespigelt. An ganz riets huet e klenge, rouege Séi gegläntzt,
géint d'Broscht vun enger vun de bloen Inselen agebett, wéi
e Vollmound, deen tëscht Welle vu Wolleke schwëmmt.

Ech sinn laang an der Stad vum Sonnenënnergang a vun
den, wéi Fattoriae, Wolleke gewandert, op der Uewerfläch
vum Séi mat sengem delikaten, gëllene Liicht geschwomm.
A wéi herrlech waren déi gëllen Waasser, déi mat rouden
Äisstécker besat waren, déi a jiddwer Richtung bis un
d'Grenz vun der Éiwegkeet verstreet waren.

Ech hunn mir virgestallt, datt kleng Liichtnymphen
gutméindeg Geeschter op dëser Äerd wieren, an nodeems
se all d'Liewensprüfungen erfollegräich bestanen haten,
konnten se wandern an hir Dreem verkierperen, wéi se
wollten. All Dag bei Sonnenënnergang géifen dës Nymphen
hir himmlesch Dreem an äthereschen Stied kondenséieren,
ëmgi vu Mierer a Séien aus Gold. Do, hannert dem Grëff vun
de Leed an hannert de Fallen vun dëser irdescher Welt mat
all hiren Tragödien a Péng, hannert all Leed, hunn dës
Wiesen rout Liicht geotmet, orange Stralen gedronk, a si

sinn gedriwwen a méi no komm, wandern a schwammen an engem Mier vu faarwege Luuchten.

Hei géifen dës Mierjungfrauen hir Dreem erfëllen an hir Fantasien direkt verkierperen, sou wéi se et wollten, fir sech dann no hirem Wëllen opzeléisen an ze verschwannen.

Hei hunn dës Kreaturen d'Schätz vun Zefriddenheet a Befriedigung genoss, an hunn generéis d'Dreem vun all deenen erfëllt, déi se an hirer wonnerbarer, magescher Welt besicht hunn.

Hei war si net gezwongen ze waarden a sech wéi Mënschen ze wënschen, fir datt hir Dreem an Erfëllung gounge an hir Wësch realiséiert goufen, mä si huet gedreemt, wéi si et wollt, an huet all déi Dreem a Wësch duerch hiren eegene Wëllen erreecht.

Déi Stad um Sonnenënnergang op den Insele vun den Dreem war en Dram, deem an den Déifte vu mengem Ënnerbewosstsinn lauert, an haut ass e wierklech wouerginn! Tatsächlech hunn ech déi verstoppte Schätz vu menger Séil gesinn, a säi Liicht huet mech ëmginn, säi Glanz huet mech blendend!

Fridden sief mat dir

Mir luewen a soen Gott Merci fir d'Geschenk vun all
neiem Joer a fir d'Hoffnungen an d'Versprieche vun der
.Erfüllung, déi et eis bréngt
Et gött keng méi grouss Kraaft wéi eng oprecht,
häerzlech Bidden, fir sech mat Gott ze verbannen, fir
wonnerbar Verännerungen am Liewe vun Eenzelpersounen
an an de Weltkonditiounen ze bewierken, a fir Friden a
.mënschlech Bridderlechkeet z'erreechen
Mir bieden zu Gott, datt oprichteg individuell Gebieder,
héich Wahrnehmungen a wuessend Wëssen sech an eng
geseent spirituell Kraaft transforméiere wäerten, déi richteg
.Verännerungen um Terrain bréngt

Seegen eis, Här, fir datt mir vun Ärem Liicht a liichte
Luuchten op de Weeër geleet kënne ginn, a fir datt mir Är
Léift an eisen Häerzer an den Häerzer vun aneren erwäche
kënnen, a Fackelen vu liewegem Liicht droen an eis Talenter
an deem asetzen, wat lech gefällt a Mënsche gutt geet

Hëllef eis, eis selwer Kanäl ze maachen, duerch déi Är
kosmesch Energie a Leed fléisse kënnen, fir aneren ze
hëllefen an hiert Misär a Leed ze lindern, well dank Dir hu
.mir d'Kraaft, d'Mënschheet an eis selwer ze hëllefen

Mir sinn geseent, fir datt mir mat deenen, déi leiden,
Empathie kënnen hunn
Mir verbreedden gutt Iddien an Intentiounen op der
ganzer Welt
Méige Fridden a Bridderlechkeet zu enger gelieferter
Erfahrung ginn
"Wéi am Himmel, sou och op der Äerd"

Fridden ass ee vun den Nimm vum Allmächtege Gott, }
deen Hien op d'Äerd gesat huet, also verbreet en ënner
{iech

* * *

Ee vun de Schüler huet dem Enseignant Paramhansa
gesot, datt et him schwéier géif goen, seng schiedlech
Gewunnechten duerch gutt Gewunnechten z'ersetzen, an
:huet hien ëm Rot gefrot, dofir sot hien

Dir däerft d'Hoffnung op Selbstverbesserung net opginn

E Mënsch gött eréischt al, wann e sech weigert, sech
d'Méi ze maachen, sech positiv ze veränneren

Dee stagnéierenden Zoustand ass, menger Meenung no,
"en Zoustand vun enger tatsächlecher "Pyramid

Wann eng Persoun seet "Ech kann mech net änneren"
an et ëmmer erëm widderhëlt
Ech soen zu him: "Gutt, well du decidéiert hues sou ze
".sinn, bleif do wou s du bass

Egal wéi den aktuellen Zoustand vun enger Persoun ass,
si kann sech duerch Selbstdisziplin, richteg Ernährung an
d'Befollegung vun de Gesondheetsrichtlinne zum Besseren
.änneren

Firwat mengs du, datt du net fäeg bass, dech ze
änneren? Intellektuell Stagnatioun ass déi verstoppte
Ursaach vu Schwächt. Jiddereen huet Charakteristiken, déi
sai Fortschrëtt limitéieren. Dës Charakteristiken goufen net
vu Gott an d'mënschlech Natur geluecht, mä si vum Mënsch
gemaach. Dëst sinn d'Feeler, déi du lass muss ginn, an du
...kanns

Denkt drun, datt d'Gewunnechten vun enger Persoun
näischt anescht sinn wéi äusserlech Ausdréck vun hiren
.inneren Gedanken

Wann Dir lech entscheet, lech ze änneren, wäerten eng
ganz Rëtsch Kräften zesummekommen, fir lech
.z'ënnerstëtzen an Är positiv Entscheedungen ze stäerken

An mat Gottes Hëllef

Neijoersgaart

D'Echoe vum leschte Joer, mat senge Leed a sengem
Laachen, sinn verschwonnen

An hei ass den Echo vun der Neijoorshymn, déi
:encouragéierend séngt, Hoffnung verkënnegt a flüstert

"Erstellt Äert Liewen perfekt nei"

Verloosst d'Onkraut vun den ale Ängscht

Aus dem verloossene Gaart vun der Vergaangenheet
huet hien nëmmen d'Somen vu Freed, Leeschtungen,
Hoffnungen, gudde Gedanken an Doten, an nobelen, héije
.Wënsch gesammelt a gespäichert

An der dauwer Buedem vun all neien Dag, planzt déi
mächtég Somen, gitt se Waasser a këmmertlech ëm si, bis
se wuessen an Äert Liewen mat de rare Virdeeler vun der
.Bléiung fëllen

:Dat neit Joer flüstert

Erwächt de Geescht, deen an de Gewunnechten"
gefaange ass, a fuerdert en op, nei, nützlich Bestriewungen
z'ënnerhuelen. Héiert ni op ze probéieren, a rascht ni, bis Dir
déi éiweg Fräiheet erreecht hutt a Karma iwwerwonnen hutt
(déi ëmmer verfollegend Konsequenze vu vergaangene
".Handlungen)

Mat engem erfrëschten Geescht a mat ëmmer
erneuerender Freed berouscht, loosst eis zesumme freeën a
Hand an Hand Richtung dem himmlesche Haus goen, aus
.deem mir ni méi erausgoe wäerten

Eng Erfollegsgeschicht

Ech erënnere mech nach un déi éischt Kéier wou ech
Willenskraaft benotzt hunn fir aneren ze hëllefen

Ee vu menge Frënn an ech ware just jonk Jongen
:deemools. Enges Daags hunn ech zu him gesot

"Mir wäerten fënnefhonnert (aarm) Leit ernähren"

Hie sot iwwerrascht: "Mä mir hunn net een eenzege
"!Cent

Ech hunn him verséichert a gesot: "De Projet geet trotz
deem weider, an ech gleewen, datt d'Suen iwwer dech
".kommen

Hien huet spottend geäntwert: "Wat e Projet! Dëst ass
"!onméiglech

Mäi Gefill vu Sécherheet huet mech dozou bruecht ze
soen: "Maach deng Mamm op keng Manéier rosen, mee
".maach alles wat si vun dir verlaangt

En Dag méi spéit koum hien op mech zougerannt a sot
:mir

Ech war grad am Baden, wéi meng Mamm mech geruff,,
huet. Ech wollt hir grad äntweren: 'Stéier mech elo net,
während ech baden', mä amplaz hunn ech si gefrot, wat si
wollt, an si huet mech gefrot, meng Tatta ze besichen, déi
bei eis wunnt, also hunn ech zu hir gesot: 'Ech héieren a
".gehörchen

Wéi ech bei menger Tatta gaange sinn, war dat Éischt,,
wat si mir gesot huet: 'Wien ass dee verréckten Jong, mat
deem du zesumme bass? Bass du verréckt ginn? Wat ass dat
fir e Projet, vun deem ech héieren hunn, wou dir zwee
“!fënnhonnert Leit fidderen gitt

Ech gouf rosen op si a sot: "Ech muss elo goen", an
hunn ugefaangen hiert Haus ze verloossen. Mä si huet mech
gestoppt a gesot: "Äre Frënd ass vläicht verréckt, mä seng
Iddi ass gutt. Huel dësen Zwanzeg-Rupie-Schäin" (dat war
eng beträchtlech Zomm um Ufank vum zwanzegsten
.Joerhonnert)

De Jong war sou erstaunt, datt hien bal ohnmächtig gi
war. Hie koum direkt bei mech gelaf a sot mir d'Nouvelle.
Wéi mir Rais an aner néideg Saachen fir d'Fest kafen
wollten, haten d'Noperen vun eisem Plang héieren a mir méi
lessen ugebueden. Schlussendlech hu mir zwou Dausend
!Leit (2000) gefiddert

Dee selwechte Testament, deen dem hellege Stroum
gelueden ass, huet déi éischt Bibliothék geschaf, déi et
.gegrënnt huet, d'Saraswati Bibliothék zu Kalkutta

Wann Dir lech virhëlt, gutt Doten ze maachen, wäert Dir
se erreechen, wann Dir en dynameschen an effektive Wëllen
uwendt. Egal wéi d'Ëmstänn sinn, wann Dir weiderhält, wäert
Gott d'Mëttel schafen, mat deenen Dir dat erreecht, wat Dir
.wëllt

Dat ass d'Wourecht, op déi de Jesus Christus higewisen
huet, wéi hie sot: „Wann Dir Glawen hutt a net zweifelt ... da

kënnt Dir zu dësem Bierg soen: ,Beweegt Iech a geheie dech
“.an d'Mier“, an et wäert geschéien

An am edle Hadith: Wann Dir Gott urufft, sidd]
[entschloss an Ärer Bidden

Wann Dir Är Willenskraaft konsequent benotzt, egal wéi
d'Hindernisser sinn, kënnt Dir ëmmer nach Erfolleg,
Gesondheet an d'Kraaft erreechen, fir aneren ze hëllefen, an
iwwer alles wäert Dir Harmonie mat Gott erreechen. Dat ass
d'Willenskraaft, déi muss kultivéiert ginn: d'Willenskraaft, déi
Ozeaner vun Zweifel an Echech, Gutt ze maachen an dat
.z'erreechen, wat een erhofft, ausdréchent

* * *

Kuckt an déi stralend Déiften vun Ärem Wiesen, an do
fannt Dir onbegrenzt Potenzial fir Schéinheet, Wäisheet a
.Rengheet

Mir froen den Allmächtege Gott, datt Dir dat neit Joer
mat der fester Iwwerzeegung begréisst, datt Dir d'Fäegkeet
.hutt, déi méi héich Natur an Iech ze manifestéieren

D'Ëmwelt an d'Resultater vu vergaangene Handlungen
hunn Iech mat spezifesch Charakteristiken, Eegenschaften
a Gewunnechten ëmginn, awer dëst sinn nëmmen temporär
Erscheinungen, an drënner läit Är richteg Natur - déi nobel
Séil - déi déi absolut Fräiheet huet, d'Virdeeler an
d'Eegenschaften ze wielen, déi Dir wëllt besëtzen a weisen,
.während Dir Är Rollen op der Bühn vun dëser Welt ausféiert

Ginn et spirituell Ambitiounen, déi an lech opreegen, an
Ären Häerzer klappen an lech dréngen, se op Är Agenda fir
dat nächst Joer ze setzen? Wann d'Äntwert jo ass, vergiesst
d'Vergaangenheet, behält d'Lektione vun doraus a fuert
mat Gottes Segen weider fir dat z'erreechen, wat Dir
.erreeche wëllt

Si hunn all Dag als eng nei Geleeënheet ugesinn, fir
ongënschteg Gewunnechten a Leidenschaften ze
kontrolléieren, a Fridden ze liewen, Léift ze schenken an
.Optimismus a Freed an dëser Welt ze verbreeden

An deem Moment wou Dir Äre Wëllen erwächt, positiv
Ännerungen ze maachen, an en mat Ären Handlungen
ënnerstëtzt, fänken onsichtbar kosmesch Kräfte vum
barmhärzege Här un, Är Efforten ze stäerken. Wat méi Dir
bei Äre Virsätz standhält, wat méi grouss a méi mächteg
d'Kräfte vum Gutt an Ärem Liewen ginn - dëst ass en
.onverännerlecht göttlecht Gesetz

Den éischten Dag kéint schwéier sinn, awer den
zweeten Dag kéint e bësse méi einfach sinn, an den drëtten
Dag nach méi einfach. No e puer Deeg wäert Dir feststellen,
datt den Erfolleg erreechbar ass, an déi, déi duerchhalen an
hir Efforte fir e ganz Joer weiderféieren, wäerten sech
.transforméiert fillen

Zu deenen, déi spirituell Ambitiounen hunn, soe mir:
Loosst de Wonsch, sech mat Gott ze verbannen, dat
Wichtigst an Ärem Liewen sinn. Et ass duerch d'Nodenken
un Gott a Meditatioun iwwer Hien, datt mir déi onzweifelhaft

Sécherheet kréien, datt Hien eis fir ëmmer gär huet, well mir
zu Him gehéieren, onofhängeg vun de falsche Schrëtt, déi
.mir an déi falsch Richtung gemaach hunn

Wa mir d'Gefill hunn, datt mir bedingungslos gär hunn,
motivéiert eis dat eis dann net, eist Bescht ze ginn an hëlleft
eis, d'Vergaangenheet mat all hire Feeler a Frustratiounen
lasszeloossen? Wa mir d'Gefill hunn, datt mir gär hunn an
datt et een gëtt, deen eis gär huet, fille mir eis berouegt an
.eis Häerzer freeën sech

Trotz all de Flichten an Aktivitéiten, musse mir eis Zäit
huelen, fir an eis Déiften ze gruewen, eis selwer
z'erfuerschen an eis Séilen mat Gottes Léift a Fridden ze
.erfrëschen

Wa mir Gott gär hunn a jiddwer Dag éierlech schaffen,
fir Hien ze gefalen, da kann näischt eise geeschtleche
.Fortschrëtt verhënneren

Denkt drun, meng Frënn, a mat Gottes Hëllef wäert Dir
am neie Joer e Gléck erliewen, vun deem Dir vläicht ni
.vir drun gedreemt hutt

* * *

Mat engem Wëllen, deen mat Entschlossenheet
gelueden ass
Mat vollem Vertrauen an d'Fäegkeete vun der
mënschlecher Séil

Mat engem onerschütterleche Glawen u Gott
Loosst eis dëst Joer verabschieden an dat neit Joer
begréissen

Trotz de Verännerungen, déi d'Welt duerchmécht, an
dem Impakt, deen dës Verännerungen op eist Liewen hunn,
wa mir mat Wäisheet an Abléck iwwer déi séier entwéckelnd
alldeeglech Eventer erauskucken, wäerte mir Verständnis
.kréien a Lektione léieren

Jidderee vun eis huet eng Roll op der Bühn vun der Zäit
ze spillen, wou d'Evenementer vun haut sech an Dreem vun
.der Zukunft verwandelen

Dramatesch Evenementer an hir begleedend Ëmstänn
dénge engem eenzegen Zweck: déi vill Tugenden an eis
eng nom aneren z'erwächen. All Erfahrung, déi mir
duerchmaachen, weist eng latent Kraaft an eis op, fir domat
.clever an effektiv ëmzegoen

Mir hunn grouss Fäegkeeten, déi Gott an eis geluecht
huet, a wann se aktivéiert ginn, ginn se zu enger wichteger
.Quell vu Segen an eisem Liewen

Och wann extern Ëmstänn net ëmmer ënner eiser
Kontroll sinn, kënnen mir ëmmer wielen, wat mir an eis selwer
wëlle sinn, wou de Schlëssel zu eisem Fortschrëtt an dem
.Fortschrëtt vun der Mënschheet läit

All Séil, déi sech fir d'Befreiung beméit, muss sech
bewosst fir eng Verännerung zum Besseren engagéieren, an

déi passendst Zäit ass elo, wann d'Intentiounen sech drop
konzentréieren, Entscheedungen ze treffen an sech fir eng
.Verännerung ze engagéieren

D'Mënsche sollten keng statesch Reliquie sinn, déi net
fäeg sinn, sech psychologesch a spirituellt z'erneieren. Déi
heldenhaft Qualitéiten an eis müssen erwächt ginn, an
d'Laascht vun der Angscht an der Onsécherheet ofgeworf
.ginn

Wann eng Persoun sech selwer dovun iwwerzeegt, datt
Gott si gär huet an datt si ëmmer bei hir ass, kann weder
d'Vergangenheet si fänke loossen, nach d'Zukunft si
.antimidéieren

Hannert dem Funken vum mënschleche Liewen läit déi
göttlech Flam
Hannert dem Stral vum mënschleche Gedanke schénkt
dat méi groust Licht vu Gott
Hannert der Well vun der ënnerscheidender Vernunft
läit en enorme Ozean vun universellem Wëssen
Iwwer déi mënschlech Léift eraus pulséiert déi göttlech
Léift, déi d'Häerz fëllt a seng Sehnsucht erfëllt

Déi eenzeg Konstant, déi sech an enger Welt, déi vu
Schwankungen a Verännerung dominéiert, net ännert, ass
.eis Relatioun mat Gott

Loosst déi lescht Entscheedung sinn, dës geseent
Verbindung ze stäerken an a bewosster Harmonie mam
generéisste Giewer vu Liewen, Kraaft, Léift a Gléck ze
.liewen

Sou datt de Mënsch säi Schöpfer an der Einsamkeet vu
senger Séil a senger déiwer Kontemplatioun kenne léiere
kann

Hie sollt sech all Dag froen, ob hie säi Liewen mat de
Gesetzer vun der Wourecht a Léift harmonéiert, déi déi
.göttlech Gesetzer vum Universum sinn

Loosst eis fest un de Fridden vu Gott an eis halen
Loosst eis op d'Stëmm vum Gewësse lauschteren
Loosst eis eis Matgefill ausbauen, fir och anerer mat
anzebannen

Mat eise positiven Gedanken an harmoneschen
Handlungen kënne mir d'Kräfte vum Gutt stäerken, déi
duerch d'Gnod vu Gott fundamental Transformatiounen an
.dëser Welt bewierke kënnen

* * *

Haut kann een sech versécheren, datt hie engem riichte
Wee wäert goen, awer muer kéint hie vun deem ofwäichen a
.sech geneigt fillen, seng positiv Entscheidungen opzeginn

Schwächen an eise Liewen sollten net akzeptéiert
ginn. Wien trotz all Versuchungen an externen Aflëss bei
senge Prinzipie standhaft bleiwe kann, ass um Wee zur
Befreiung, a wien d'Weisheet als säi Leitlicht hält, wäert

d'Illusiounen, d'Limiten an d'Hindernisser vum Liewen
.iwwerwannen

Wäis Leit behalen hir Wäisheet bis zum Schluss a stellen
sech dem Liewe mat Courage an onerschütterleche Glawen,
.egal mat wéi enge Ëmstänn se konfrontéiert sinn

Wien säi Wëllen opgëtt, sech senge Ëmstänn erhieft a
sech net méi beméit, veruerteelt sech selwer a gëtt vun der
.Zäit iwwersinn

De Mënsch ass deen, deen seng richtig a falsch
Gewunnechten nährt, a wann hie seet: "Ech kann mech net
.änneren", veruerteelt hie sech selwer zum Echech

Wann eng Persoun sech selwer bestätegt, datt si staark
a fräi ass trotz den Attacke vu schlechte Gewunnechten an
negativen Gedanken, an datt si net ophale wäert ze
probéieren et besser ze maachen, da mécht si de Wee fir déi
Kräfte vum Gutt, déi an hir inherent sinn, fir hir ze hëllefen
.an si z'ënnerstëtzen

Egal wéi falsch d'Handlung vum enger Persoun sinn, si
mussen hiert Liewen iwwerpräiwen a sech beméien, sech
selwer ze hëllefen an dat Richtegt ze maachen, an all falsch
.Handlung ginn mat Gottes Hëllef a gutt Dote verwandelt

Aus den Archiven: Roserei an d'Erënnerung vum Elefant

Déi, déi sech fir bannenzeg Fridden engagéieren, musse
verstoen, wéi Roserei entsteet a wéi dacks schlëmm
Konsequenze verursaacht ginn

Wéinst dem Verloscht vum inneren Gläichgewiicht,
verursaacht duerch Roserei, hunn sech vill Leit géint hire
.Wëllen zu Kriminellen a bluddeg Mäerder verwandelt

Begierden, déi sech verstoppen, verblenden de Geescht.

Wann den Niwwel vun de Begierden de Geescht vun enger
Persoun iwwerhëlt, verléiert si seng Sënner a verhält sech op
.eng Manéier, déi engem nobele Mënsch net ubruecht ass

De Verloscht vun der Vernunft duerchernee bréngt déi
ugebuer Unterscheidungskraaft, déi d'Dréikraaft hannert all
.gesonden Handlungen a gudder Absicht ass

Wann d'Steierad vun engem geeschtege Gefier net
richteg funktionéiert, kritt een zwangsleefeg en Accident a
.kann sech an engem Gruef vu Péng a Misär erëmfannen

Zum Beispill: De Mann fiert glécklech, an um Wee an de
Park freet seng Fra hien, d'Richtung z'änneren, fir an d'Haus
vun hiren Elteren ze goen amplaz am Park, an hei
.verwandelt sech seng Freed a Roserei

Ech hunn dëst Beispill gewielt, well et e reegelméisseg
Virfall ass. An normale Fäll ass d'Resultat entweder, datt de
Mann d'Ufro vu senger Fra ofleet oder mat Roserei an
Onzefriddenheet averstane ass, andat ass wat normalerweis

geschitt. An zwou Fäll iwwerhëlt d'Roserei, d'Atmosphär gëtt
.gespannt an de Fridden gëtt gestéiert

A verschiddene Fäll kann Roserei fir déi mat engem
heftege Temperament zu enger Tragödie ginn. Roserei kann
d'Erënnerung beaflossen, oder de Chauffer kann vergiessen,
virsiichteg an opmierksam ze fueren, oder kann
d'Verkéisssignaler vernoléisseg, wat zu enger Kollisioun
.oder, Gott verbitt, zum Doud féiert

Schlussendlech spärt d'Roserei d'Steierrad vum Wëllen
am Won vum Liewen an verhënnert datt en seng materiell a
.spirituell Ziler erreecht

Elefant Erënnerung

D'Fäegkeet, déi "Erënnerung" genannt gëtt, ass e Kaddo
vu Gott un d'Mënschheet, a wat e grouse Segen ass et!
D'Erënnerung gëtt och den Déieren zougestanen; ouni si
wiere si net fäeg, hir Jonk ze erkennen. Verschidde Déieren
hunn en exzellenten Erënnerung, wéi déi folgend Geschicht
.iwwer en Elefant illustréiert

Während en risegen Elefant Holz transportéiert huet, wéi
vill trainéiert Elefanten am Osten et maachen, ass e Jong op
hie zougaangen, huet en mat enger Nol a säi Rüssel gepickt
.a fortgelaf

E Joer ass no deem Tëscheffall vergaangen, an
deeselwechten Elefant ass dem selwechte Jong op der
Strooss begéint. Et war e relativ gönschtege Moment fir den

Elefant, sech ze rächen. Also huet en säi Rüssel ëm de Jong
gewéckelt an hien gewaltsam op déi aner Säit vun der
.Strooss gehäit. Dofir hunn Déieren eng Erënnerung

Ech hat vill Dreem gehat, an elo sinn ech waakreg an
um Altor vu menger Séil zünden ech Kärerzen un, déi ech
.ëmmer un dech erënneren, mäi Gott

Mat mengen Aen, deenen hir Lid'en de Schlof verlooss
hunn, kucken ech op Äert schéint Gesiicht a genéissen et,
.seng helleg Luuchten ze gesinn

An duerch Är Gnod hunn ech verstanen, datt
Gesondheet a Krankheet

Liewen an Doud

Si sinn all Zorte vun Dreem

Ech hunn de Roman "Dreams Painted in Bright Colors"
.fäerdeg gelies
Um Rideau vu blénkegen Illusiounen

An elo gesinn ech dech als déi eenzeg Wourecht, déi
existéiert

D'Kanäl oppe halen

Déi meescht Leit denken net eescht un Gott, bis se mat
eeschte Problemer konfrontéiert sinn, an dann erwaarden se,
datt Hie géif intervenéieren a se aus hirer schwieriger
.Situatioun retten

Ee vun den Erleuchten huet gesot: "Wann Dir Gott net
invitéiert, Äre Gaascht am Summer vun Ärem Liewen ze
sinn, da kënnt Hien net am Wanter vun Ärem Liewen bei
".lech

Dat heescht net, datt Gott eis net hëllefe wëll. Hie wëll
eis hëllefen an eis vun eisem Leed befreien. Wann mir awer
vill Jore laang op eng Manéier liewen, déi senge Gesetzer
widdersprécht, a net mat Him a Kontemplatioun
kommunizéieren, gëtt de Geescht mat engem Koup
Illusiounen belaascht, an d'Kommunikatiounskanäl mat Gott
gi blockéiert duerch Angscht, egoistesche Wënsch,
Stimmungsschwankungen, Roserei, blann Sturheit, schlecht
Gewunnechten an Negativitéit. Sou gëtt et kee Kanal méi,
.duerch deem déi göttlech Hëllef zu eis fléisse kann

Wa mir eis Gedanken net virbereeden an d'Kanäl net
oppe halen, kënnen mir net de Problemer stellen - an se
iwwerwannen - déi eis op eisem Liewenswee onbedéngt
.begéinen

Et gëtt gesot, datt e Mann, deem Gott gär hat, Hien fonnt
huet, andeems hien säin geseenten Numm mat déiwer
Konzentratioun a grousser Léift ausgeschwat huet, egal wat
hie gemaach huet. Hie huet dës Praxis als Kand ugefaangen

an huet se sou fläisseg behalen, datt hie souguer Gottes
.Numm am Schlof ausgeschwat huet

Wéi hie méi al gouf, ass hie mat engem Stéck Stoff a
Sandalen duerch dicht Bëscher gaangen, déi voller
grausamer Tiger, Kobraen, Skorpiounen a gëfteger Insekten
.waren

D'Leit ware vun senger Dreistheet erstaunt a géife hien
erstaunt froen: "Bass du nach ni vun dëse grausame
Béischten a schiedleche Insekten blesséiert ginn?" Hie géif
:äntweren

Absolut, ech sinn ni verletzt ginn, well ech ëmmer"
".Gottes Numm mat mir droen an dat ass mäi Schutz

Mir kënnen och erkennen, datt Gottes Schutz eis
ëmfaasst. Hie ass ëmmer präsent fir eis Onglécker ze lindern
an eis ze hëllefen, eis Problemer ze iwwerwannen, awer mir
mussen eis empfänglech fir seng Segen halen, andeems mir
un hien denken, zu him bieten a mat him an eisen Häerzer
.kommunizéieren, während mir eis Aufgaben erfüllen

Wann mir dat maachen, kënne mir Hurrikaner
standhalen, an onléisbar Problemer a kritesch Krisen
wäerten eis net besiegen oder eis Entschlossenheet
.zerstéieren kënnen

spirituellen Stolz

Demut ass de gréisste Virdeel um spirituellen Wee, an
d'Kultivatioun vun Demut beschleunegt a schützt
d'Selbstwuesstem

Demut soll d'Grondlag sinn, op där de Sichende säi
geeschtlecht Liewen opbaut, wann hie säin Zil erreeche wëll,
nämlech a Harmonie mat Gott ze sinn a seng Präsenz ze
.spielen

D'Welt encouragéiert d'Brëddelen iwwer Leeschtungen,
Besëtz a Positiounen, an d'Beméiung, d'Zustimmung an
d'Bewonnerung vun aneren ze kréien, awer de Sucher muss
seng Opmierksamkeet vum klengen Selbst, dem "Ego", op dat
.méi héicht Selbst verleeën

Richtig Demut bedeit mat Sécherheet ze wëssen, datt
Gott alles an allem ass, an d'Ambitioun lass ze ginn, den Ego
zefriddenzestellen, andeems een eng méi grouss Ambitioun
.entwéckelt, Gottes Gunst ze kréien

Et geet och drëm, den Egoismus opzeginn, andeems
een d'göttlech Léift kultivéiert a sech un Gott wendt, deen
d'Quell vun allem ass, wat mir sichen a beméien z'erreechen
.oder ze kréien

Geeschtleche Stolz ass eng transparent Versuchung, an
de Sucher muss virsiichteg mat dëser Leed sinn, well se all
Perceptioun vu Gott oder Méiglechkeet fir mat Him ze
.kommunizéieren verschleiert

Wann den Jünger net éierlech beméit, Demut ze kréien,
ass hien ufälleg fir an d'Fall vun der Illusioun an d'Schnëer
.vun der Eitelkeet ze falen

Tatsächlech kann eng Persoun vill Schwächen
iwwerwannen a grouss Fortschrëtt maachen, awer si kann
.duerch d'Versuchung vum Stolz falen

Den Här vum Universum an den Examineur vum
Gewësse weess, wat an den Häerzer ass, an déi, déi mat
.hiner Spiritualitéit rühmen, verléieren se

Déi, déi hougereg op hir spiritueller Erfarunge sinn, gi mat
Selbstwichtigkeet verschmotzt, oder an anere Wieder, si
fänken un, sech selwer als speziell ze gesinn, a kënnen
.d'Segen verléieren, déi se kritt hunn

Deejéinegen, deem säi Selbststolz déi göttlech Segen an
him iwwerwältegt, méissbraucht geeschtlech Gaben, an dann
gëtt Gott deem Jünger eng Lektie an Demut, andeems
hien seng Segen vun him zréckzitt, bis hien e geeschtlecht
Verständnis kritt a säi Wee korrigéiert. Mee Hien mécht dat
aus Léift, well wann d'Häerz vum Jünger sech mat aller
Demut fir Gott opmécht a realiséiert, datt hien ganz vu Gott
ofhängeg ass, dann kritt hien e vollt Mooss vun der
.göttlecher Gnod

Wann d'Liewe vum Jünger mat Demut gefällt ass, zitt
den Doft vun der Demut göttlech Suerg un, Segen kommen

iwwer den Jünger erof, a säi Liewen ass mat Fridden a Léift
.gefëllt

Mënschlech Natur

Denken ass onlimitéiert, well egal wat Äert
Studieberäich oder Är Spezialiséierung ass, wann Dir Äre
Geescht op dëst Material konzentréiert, geet et onendlech
an déi Richtung. Et gëtt och kee Schluss fir d'Weisheet oder
d'Informatioun, déi Dir benotze kënnt a vun där Dir
.profitéiere kënnt

Wësst Dir, meng Frënn, datt jidderee vun lech dës
Wierder e bëssen anescht interpretéiert wéi anerer? De
Grond dofir ass, datt de Denkprozess vun enger Persoun zu
.der anerer ënnerschiddlech ass

Well all Persoun eenzegaarteg a senger Natur a senger
Denkweis ass, ënnerscheede sech hir Reaktiounen an
Äntwerten an all Situatioun vun deene vun all deenen
aneren. Hir bannenzeg Natur ass d'Zomm vun hire
Gedanken, Gefiller, Reaktiounen a Motivatiounen - an dës
bestëmmen dann d'Natur vun hirem Magnetismus oder
.d'Attraktiounskraaft, déi se hunn

Magnetismus ass déi gréisst Kraaft, mat där Dir Frënn,
.frëndlech Sympathie a guddem Wëllen unzéie kënnt

Mir all wëlle bemierkt a berücksichtegt ginn; keen wëll
ignoréiert oder vergiess ginn. Och Kanner handeln bewusst
op verschidde Weeër fir ze versichen, d'Opmierksamkeet op
.sech ze zéien

Mir wëlle och vun aneren gär gehat a geschätzt ginn.
Mee wéivill vun eis ginn aneren datselwecht Verständnis a
?Rücksicht, déi mir mengen, datt mir vun hinne verdéngen

Mir si ganz verständnisvoll mat eis selwer a verzeihen
eis eegen Mängel, während mir voll bereet sinn,
d'Ongerechtegkeeten vun aneren ze kritiséieren an ze
.veruerteelen

Kënne mir virun aneren stoen an hinnen alles iwwer eis
.Feeler zënter eiser Kandheet erzielen? D'Äntwert ass nee

Mee ausser mir léieren gutt Verhalen, kënne mir aneren
net weisen, wéi se sech gutt verhalen sollen

Mir hunn kee Recht, intolerant géint iwwer de
Schwächten vun aneren ze sinn, wa mir selwer dorunner
leiden

D'Welt ass voller Leit, déi anerer reparéiere wëllen, awer
net sech selwer. Ausser mir engagéiere eis an enger
konstruktiver Selbstbeurteilung, ginn d'Deeg an d'Jore
.vergaangen, ouni datt mir eis änneren

Wat mir brauchen ass Selbstreform, well wa mir eis
selwer reforméieren, kënne mir Dausende vun hinnen
.duerch eist gutt Beispill reforméieren

Tatsächlech schwätzen Aktiounen méi haart wéi Wieder

* * *

Geeschtlech Inspiratiounen gi stänneg erneiert a bréngen
Fridden a Freed mat sech

D'spirituell Bewosstsinn fänkt als eng sanft Brise un a
gëtt dann méi staark, bis et zu engem geseenten Wand gëtt,
deen d'Schutt vun der Ignoranz, d'Schutt vum Béisen an
.d'Hiwwele vum Egoismus ewechfeiert

Et gëtt encouragéierend Zeeche vum Wonsch vun enger
wuessender Zuel vun Opklärungsbegeeschterten, op e
globale Niveau vun Harmonie a spirituellem Verständnis ze
.kommen

Souwäit mir am Aklang mat de Welle vum Fridden sinn,
gi mir eis méi bewusst iwwer eis spiritueller Natur an eis
.Verbindung mat eiser göttlecher Quell

Göttlech Léift purifizéiert Gedanken
Et klärt d'Emotionen
An si erwachen d'Bewosstsinn

Déi göttlech Wäisheet ass déifgräifend, einfach an
erhaben, a jiddereen, deen domat am Aklang ass, huet en
inneren Kompass, deen him déi richteg Richtung weist, fir
.datt hien net irrt

Göttlech Wäisheet a göttlech Léift sinn eis sou no, wéi
.eis Gedanken se eis erlaben ze sinn

Genee wéi een eenzegen elektresche Generator
d'Stadluuchten mat Stroum versuergt, sou kréien déi, déi a
Harmonie mat Gott sinn, eng liichtend Energie, déi hinnen
.hëlleft, d'Däischtert an hire Séilen an ëm si ze verdreiw

Déi, déi Gott wierklech gär hunn an hiert Liewen op
d'Gesetzer vum Universum ausrichten, erliewen eng
.Iwwerfloss u Kraaft, Friden a Segen

Mir froen den Allmächtege Gott, eis mat Segen an
ieweschte Inspiratiounen ze iwwerhäipen
An datt Hien eis Entschlossenheet mat der Energie a
.Fäegkeet fëllt, produktiv ze schaffen an selbstlos ze déngen
An datt mir stänneg un Hien denken, d'Quell vun all
Guttheet, Gnod an Existenz

Aus den Archiven: D'Geschicht vum Wënschbam

Viru laanger Zäit huet en Eremit mam Numm Harry am
Hindustan gelieft a vill Jore laang am Himalaya gewandert op
.der Sich no engem rare Bam mam Numm Wonschbam

D'Legend seet, datt dës wonnerbar Beem nëmme vun
Eremiten als Belounung fir hiren Asketismus a rigoréis
Ausübung vu spirituellen Disziplinen fonnt ginn. Et gëtt
gesot, datt dës Beem d'Kraaft hunn, d'Wënsch an
d'Begierden vun all Mënsch ze erfëllen, deen ënner hire
.Branchen setzt

Den Eremit Harry huet déif an sengem Häerz gefillt, datt
hie verdéngt huet, dee Bam ze fannen, dank senger laanger
Praxis vu verschiddenen Assertitéiten, sengem fräiwëllegen
Goût fir Schwieregkeeten, a sengem Engagement fir déi
.strikt Disziplin, déi hie sech selwer festgeluecht hat

Mä trotz all dëse spirituellen Bestriewungen, gouf et
Lektiounen, déi hie nach net geléiert hat. Wärend hie sech
göttlech Wëssen erwënscht huet, hat hien och aner, manner
.wichtig Wënsch

Zu dëse Wënsch gehéiert och d'Sehnsucht, de
Wonschbam ze fannen. Déi rau Biergweeër haten seng
plakeg Féiss ofgenotzt bei senger onbarmhärzeger Sich no
dem Objet vu sengem Häerzenswonsch an der Erfëllung vu
senge déifste Sehnsucht. Säi bannenzegt Gefill huet him
stänneg verséichert, datt säi Wonsch erfëllt géif ginn, an datt
de Bam op hie waart als eng natierlech Belounung fir seng
spirituell Ustrengungen, déi d'Kapazität an d'Ausdauer vun
.engem normale Mënsch iwwerschritt hunn

Eise Frënd hat Recht mat senger Intuitioun. An engem
vun den Däller am Himalaya huet hien e breede Bliederbam
fonnt, deen hien, dank sengem spirituellen Abléck, direkt als

de Schatz erkannt huet, deen hie laang gesicht an no deem
.hie sech geseht huet ze fannen

Direkt a mat grousser Begeeschterung ass hien op déi
wëllkommend Äscht vum Bam zougaangen a sech drënner
gesat. Fir déi aussergewöhnlech Kräfte vun dësem
eenzegaartege Bam ze erliewen, huet den Harry seng Aen
zougemaach a gesot zu sech selwer: "Wann dëst de Bam
vun de Wënsch ass, da loosst en sech als eng mächteg
"!Festung fir mech materialiséieren

Kaum war de Gedanke him duerch de Kapp komm, wéi e
prächtige Palais nieft dem Bam opgedaucht ass, ëmgi vu
üppege Gäert voller frësche Rosen, parfüméiertem Basilikum
.a groussen, héich Beem

Den Harry huet sech iwwer dëst Wonner gefreet a war
voller Freed, säi léifste Wonsch erfëllt ze kréien, well hien
endlech de Wonschbam fonnt hat, deen hie sou laang
gesicht hat. Hie waart net laang, ier hien säin nächste
Wonsch ausgedréckt huet a sot: "Ech wënsche mir, e Chouer
vu schéine Meedercher ronderëm mech ze gesinn, déi mir
déi feinst a leckerst lessen op gëllene Platen servéieren a
mir Gedrénks aschëdden, déi méi séiss sinn wéi all sëlwer
".Krüge a Becher, déi glänzen wéi glänzend Gold

An engem Aenbléck war säi Wonsch erfëllt, well hie
virun him en Dësch fonnt huet, deen mat allerlee leckere
Saachen op gëllene Telleren zerwéiert war, a schéi
Meedercher, déi him eng Villfalt u Liewensmëttel an Drénken
.ugebueden hunn, déi Kinneken a Prännen ugepasst sinn

Nodeems hien dat luxuriéist an extravagant Banquet
genoss hat, huet eise Frënd ugefaangen, seng nei Wunneng
ze inspizéieren. Hie goung déi poléiert Marmortrap erop a
.spazéiert duerch déi mat Bijouen a blendendem Glanz

Schlussendlech war eisen glécklechen Eremit midd vum
Spazéieren a sicht Fridden a Rou an engem vun den
Zëmmeren am Rez-de-chaussée. Déi niddreg Fënstere vun
deem Zëmmer ware vun de laange Branchen vum glorräiche
.Wënschbam iwwerdeckt

Wéi hien sech op e Bett bei der Fënster geluecht huet,
huet hie gemierkt, datt déi déck Äscht vum Wonschbam
d'Liicht blockéiert hunn, an hie fillt sech eleng an Angscht
ass him an d'Häerz geschlach. D'Rou gouf nëmme vun e
puer Téin ënnerbrach, vun deenen hie sech gefrot huet, ob
se aus dem Gaart oder vun de wëllen Déieren am Bësch
.koumen, déi fräi hannert de Palaismauere gelaf sinn

Hie sot zu sech selwer: Wat wann ee vun de Bëschtiger
et fäerdeg bréngt duerch d'Fënster eran ze kommen? An
deem Fall wäert hie mech verschlängen an et wäert d'Enn fir
.mech sinn

Kaum hat him dee Gedanke vun Angscht duerch de
Kapp komm, wéi en grausame Tiger aus der Fënster
gesprongen ass, den erschreckten Eremit gegräff an hien
eweckgeholl huet fir hien ze verschlängen - e wierklech
.schrecklecht Schicksal

Leider huet den Harry net gemierkt, datt de Wonschbam
keen Ënnerscheid tëscht gudden a béise Gedanken

gemaach huet. Säin Zweck war einfach, d'Wënsch vun deenen ze erfëllen, déi se gedroen hunn. Tatsächlech huet de Wonschbam perfekt dat mächtegt mentalt Bild vum .Eremit Harry verkierpert, an dat war säi leschte Gedanke

All Mënsch leeft ënnert dem Bam vu senger Wënsch, deen all seng Wënsch erfëllt. Dee Bam ass Willenskraaft. De mënschleche Willenskraaft, deen e Spigelbild vum göttleche Wëllen ass, huet a senger Essenz d'Kraaft, d'Hoffnungen an .d'Wënsch vun enger Persoun ze verwierklechen

Mee wien net weess, wéi e seng Wënsch, Begierden a Gedanken kontrolléiere soll, soll sengem Här dausendmol Merci soen, well seng ondisziplinéiert Gedanken net direkt wouer ginn, soss géifen déi wëll Begierden eng automatesch Verkierperung vu räubereschen, hongeregen Tigeren verursaachen, déi d'Rou vun der Séil zerräissen, de Schank vum Gléck zerbréchen an d'Oas vum geeschtleche Friden .an eng onfruchtbar Wüst verwandelen

Dëst ass eng gutt Lektien fir seng Gedanken op positiv a gutt Saachen ze konzentréieren, während een ënner de Branchen vum Wënschbam sëtzt, wat näischt anescht ass wéi de staarke Wëllen an den mächtigen Intellekt vum .Mënsch

E Mënsch soll sech dovunner ofhalen, sech op Angscht, Versoen, Krankheet an Ignoranz ze konzentréieren an doriwwer stänneg nozedenken, soss kommen dës Negativer wéi Monsteren aus der Däischtert vum Onbekannten eraus a kreéieren eescht Problemer, mat deenen et schwéier ass, .ëmzegoen oder se ze kontrolléieren

Negativ Gedanken bréngen nëmme Schued fir déi
Persoun, déi se hält; loosst se duerch positiv Gedanken ersat
ginn, wann ee sech selwer an anerer gutt wënscht. An den
.Erfolleg kënnt vu Gott

* * *

Nieft materielle Kaddoe gëtt eis Gott Glawen a
geeschlecht Verständnis

An deenen, déi sech zu Him wenden a Vertrauen op Him
hunn, schenkt Hien dat héchst göttlecht Bewosstsinn

Geseent Kaddoe sinn déi, déi Häerzer beréieren,
verhärtete Naturen änneren, Séilen aus geeschteger
Vernoléissegung erwäachen an d'Bekanntschaft an
d'Harmonie tëscht de Membere vun der enger mënschlecher
.Famill encouragéieren

Déi, déi Gott kennen, léieren eis net nëmmen duerch hir
weis Wierder a perfekt Beispiller, mä schenken eis och reng
an onbedéngt göttlech Léift. Am Liicht vun där Léift kréie mir
.eng nei Visioun vun eisem héije Potenzial

Gottes Erwählten kommen op dës Welt fir eis seng Gnod
ze kennen, an eis dat bannenzegt Liicht ze weisen, dat eis
un der Hand hält a bei eis an d'himmlescht Heem féiert, fir
datt eis Häerzer vun all Zorte vu Verzweiflung a weltlecher
Däischtert befreit kënne ginn, an si encouragéieren eis a

versécheren eis, datt mir en Deel um göttlechen Ierfschaft
hunn a mat kosmeschem Bewosstsinn kommunizéiere
.kennen

Wann de Mënsch a Harmonie mat sengem Schöpfer
kënnt, zerfalen seng Sënnen, seng Schwächen ginn a
Stärkten ëmgewandelt, an hie mierkt, datt seng Séil an
.hirem Wesen reng ass a Gott no ass

Wann dat ëmmer stralend göttlecht Liicht op deen
schénkt, deen et wënscht, realiséiert hien, datt dat göttlecht
Wesen an him selwer an och an aneren existéiert, trotz den
décke Schleier, déi verhënneren, datt et a Séilen, déi dem
.Grëff vun der Illusioun ënnerleien, scheint

Mir froen den Allmächtege Gott, eis d'Geschenk vun de
Kaddoe ze schenken: d'Gefill an eisem Bewosstsinn vum
héchste Fridden, der héchster Léift an der onbeschreiflicher
.Freed

Alles wat mir maache müssen, ass eis mat Léift a
Vertrauen un dat universellt Häerz ze wenden, deem seng
.Léift keen Enn huet a deem säi Giewen keng Grenzen huet

Gott wëll eis seegen a vu senger Generosität ginn,
awer mir müssen eis Häerzer opmaachen, eis Sehnsucht
fräisetzen an eis empfänglech fir seng iwwerflësseg Gnod
.maachen

Wann mir Gott mat ganzem Häerz uruffen, ginn all
Hindernisser wéi Angscht, Zweiwel an Ängscht ewechgeholl,
a mir fille eis no bei Gott a seng Proximitéit zu eis

Mir wënschen jidderengem Guddes a Segen

Fridden sief mat iech, eis Frënn

Sidd mäin éiwege Gaascht

O Här, féier meng Schrëtt op déi riichte Weeër
A beweegt meng Hänn a Akte vu Frëndlechkeet

Seegent meng Aen, fir datt si gesinn, wat ech soll gesinn
Loosst Är Inspiratioun duerch meng Wieder fléissen
An iwwerschwemmt Är Frëndlechkeet op anerer mat
menge séissen a sanfte Wieder

Däin Duft soll vun der Blumm vu menger Séil
erauskommen
A fir Séilen an den Tempel vun Ärer Präsenz ze zéien

Mee Är Beréierung mäin Häerz seenen
Vläicht wäert hien et net fäerdeg bréngen, mat
jidderengem eens ze ginn a mat jidderengem an Harmonie
ze sinn

Aarbecht duerch meng Iddien
Mee ech anerer zur Quell vun Ärem Fridden bréngen

Sidd mäin éiwege Gaascht
A wunnen am Tempel vu menger Rou a Freed

Ech wäert dech ni vergiessen, Här
Ech wäert d'Weeër vum Liewen net ouni dech goen

Ech war verluer op de Weeër vun der Zäit
Du hues mir de Wee gewisen a mech zréck bei dech
bruecht

Gëff mir iwwerwältegend emotional Sehnsucht
An am Echo vun der lieweger Hingabe un dech
Loosst mech Är geseent Stëmm héieren

* * *

:De Léierer sot, an huet ee vun de Schüler encouragéiert

Stolperen an an déi falsch Fallen ze falen ass nëmmen
eng temporär Schwächt

Denkt net, datt Dir am Labyrinth vum Liewen verluer
sidd a net méi de Wee erëmfanne kënnt. Dee selwechte
Buedem, op deem Dir gefall sidd, kann als Ënnerstëtzung a
Grondlag benotzt ginn, fir erëm opzestoen, wann Dir aus
.Ären Erfarunge léiert

Wann Dir spezifesch Feeler an Ärem Liewen
identifizéiert a beschléisst, se net ze widderhuelen, och

wann Dir nach eng Kéier fällt, wäert den Impakt vun deem
.Fall vill manner sinn, wéi wann Dir et guer net probéiert hätt

Mir sollten net erwaarden, datt mir bei all eise Versich
erfollegräich sinn

E puer vun eisen Versich kéinte scheitern, awer aner
Versich wäerten erfollegräich sinn

Wësst, datt Erfolleg a Versoen matenee verbonne sinn;
kee vun deenen zwee kann onofhängeg vum aneren
existéieren. Dofir solle mir net arrogant oder iwwerdriww
ginn, wa mir groussen Erfolleg hunn, an och net
decouragéiert oder enttäuscht ginn, wa mir Versoen
.erliewen

* * *

Et gëtt gesot, datt e berühmte Professor de gréissten
Deel vu sengem Liewen a schlechter Gesondheet gelieft
huet. Ier hien véierzeg Joer al war, hat hien zwéi
Nervenzesummebroch an eng eescht Häerzkrankheet
.entwéckelt

Et war ganz schwéier fir hien, seng Aarbecht
weiderzeféieren, a säin Zoustand huet sech mat den Deeg
verschlechtert, bis hien ënner extremen Schwiereregkeeten
beim Lafen a beim Ënnerrecht gelidden huet, well déi
klengst kierperlech Bewegung him onheemlech Péng an e
.Gefill vum Ersticken verursaacht huet

Schlussendlech – ech wëll, datt Äert Liewen laang ass –
hunn seng Dokteren him gesot, datt seng Deeg gezielt
wieren, an d'Diagnos vun den Dokteren huet säi Gefill vun
.Hëlleflosegkeet a Verzweiflung verstärkt

Kuerz drop huet hien un engem inspiréierenden
spirituellen Retreat deelgeholl, deem him d'Saachen aus
enger neier Perspektiv gesinn huet, an hien huet sech no bei
.Gott gefillt

Dee Nomëtteg ass hien spazéiere gaangen an ass an e
Pinienbësch gaangen, huet sech op e Bamstamm gesat fir
sech auszereeen, an huet sech mat ganzem Häerz gebiet a
Gott aus der Déift vu sengem Häerz gefrot, hien ze heelen a
.vu senger kierperlecher Behënnerung ze befreien

Dann huet hie Gott gefrot, bei hie ze kommen, säi
Liewen ze iwwerhuelen a säin kierperlechen Zoustand ze
.verbesseren

Hie sot an dëser Hisiicht: „Do am Bësch hat ech eng
Verbindung mat Gott, an ech hunn gefillt, datt all Zell a
“.mengem Kierper vun der göttlecher Präsenz geziddert huet

E puer Deeg méi spéit huet et him gelongen, e Bierg ze
klammen, eng Aktivitéit, déi hie virdru nach ni konnt
maachen. Hie sot zu dësem Thema: "Wéi ech uewen um
Bierg ukomm sinn, hunn ech d'Gefiller vun Angscht a
Schwächt verlooss an ech hunn se ni méi gefillt. Zënterhier

hunn ech gefillt, datt en neit Häerz a menger Broscht
".schléit

An dat ass tatsächlech geschitt, well hie fir seng
Vitalitéit, Energie a produktiv literaresch Aarbecht bekannt
gouf, a bal véierzeg Joer no där Diagnos vu senger Dokterin
.gelieft huet

Dacks, wa mir eis gezwonge fillen, eis Denkweis an
Handlungsweis z'änneren - egal ob aus Noutwennegkeet
oder Péng - si mir gezwongen, eis Gott z'erginn an nei
unzefänken. De kreative Prozess fänkt dann un, an
d'Liewenskraaft fléisst ongehënnert an eis Gedanken a
Kierper. Aus dësem Grond geschitt eng richteg spirituell
Transformatioun während kritesche psychologeschen oder
.kierperleche Leed

Et gëtt eng Bitt mam Numm "Gebied vun der
:Verloossung", an där de Bittler seet

O Här, an dësem Moment stinn ech virun dësem,,
Problem, awer d'Resultat läit an Ären Hänn, mäi léiwe Gott.
Et ass Äre Gebot, an ech wäert Äre Wëlle akzeptéieren a mat
".deem zefridden sinn, wat Dir fir mech wëllt

Natierlech ass et fir vill schwéier, op dës Manéier
éierlech ze bieden, well et bedeit, den Ego an d'Wënsch vum
"Ego" opzeginn, an dat ass ee vun de schwéiersten Aspekter
fir e Mënsch. Wien dat maache kann, weist säi vollt
.Vertrauen a Gott

Mee dat heescht net, datt mir passiv an ofhängeg solle
ginn, an erwaarden, datt Gott all eis Problemer ouni
Ustrengung vun eiser Säit léist. "A sot: 'Schafft!'", well
.Glawen ouni Handlung ass lievelos

Wann eng Persoun an engem Zëmmer sëtzt, d'Dier
zouspärt a sech ëmmer erëm verséichert, datt Gott si räich
mécht, ouni datt si eppes méi mécht, da wäert Gott säi
Gebied net erhéieren, well si muss schaffen, fir räich ze ginn,
.oder soss eppes

Blanne Glawen ouni "Aarbecht" oder spirituellen
Ustrengung läscht d'Liicht vun der Vernunft aus, awer wann
eng Persoun säi Geescht benotzt, logesch Handlungen
ergräift a sech u konstruktiven Aktivitéiten engagéiert, kritt
.si göttlech Suergfalt an eng göttlech Äntwert

* * *

Déi richteg Frëndschaft ass méi grouss wéi all Räichtum
op dëser Welt
Déi, déi Léift an hirem Häerz hunn, wäerten anerer
wierklech kennen
Et ass genoe wéi wann hie géif duerch eng kloer
Glasfläsch kucken a gesinn, wat dran ass

Anerer op dës Manéier kennen, kënnt dovun, Gott ze gär
ze hunn an anerer mat där Léift ze gär ze hunn

* * *

Op der Foto: Meeschter Paramhansa mat e puer vu
senge Frënn aus den Indianer, déi seng Frëndschaft
geschätzt hunn, probéiert hunn, mat him ze
.kommunizéieren, a sech gär mat him begéint hunn

Mir fannen eis dacks a Situatiounen gefaangen, déi mir
schéngen net fäeg ze sinn ze änneren. Mir probéieren alles
wat eis afält, dorënner och oprecht zu Gott ze bieden, datt
hien eis Situatioun op eng Manéier ännert, déi mir gleewen,
datt se am Beschten fir eis ass. Trotzdem kann et sinn, datt
dat, wat mir eis wënschen - egal ob finanziell Hëllef,
Gesondheet oder soss eppes - net an Erfëllung kënnt, wat eis
.Verzweiflung an Enttäuschung hannerléisst

Mee wann mir net fäeg sinn, eis mat der göttlecher
Kraaft an eis ze verbannen, dann ass et well mir d'Bedeutung
.vun der Hingabe net verstoen

E weise Mann huet eemol geroden, datt all Problemer
duerch Meditatioun geléist kënne ginn, awer déi meescht
Leit realiséieren net, datt et bei der Meditatioun net drëm
geet, Gott ze begräifen oder soss eppes vun Him ze kréien.
Mir müssen als éischt eis Verbindung mat Gott erkennen a
vum klengen Ego oder "Ego" lassloossen, deem als
Stolpersteen an eisem Liewe steet an de Floss vun der
.göttlecher Kraaft zu eis limitéiert

Et gëtt eng Geschicht iwwer eng Fra, déi aacht Joer
laang behënnert a krank war a stänneg zu Gott gebiet huet,
si ze heelen, fir datt si hir Aarbecht nees ophuele kéint.

Schlussendlech, frustréiert duerch dat, wat hir vergeblech
Versich ze sinn schéngt, huet si sech dem Wëlle vu Gott
:iwwerginn a wéi follegt gebiet

Ech leeën mäi Liewen an dengen Hänn, o Här. Wann,,
Dir wëllt, datt ech verkréppelt a behënnert bleiwen, dann ass
dat Är Saach, awer ech wëll méi vun Iech wéi nëmmen
d'Gesondheet, an d'Saach läit an Ärer, wat Dir wëllt a
“.maacht

Bannent zwou Wochen hat si sech komplett erholl a
konnt hiert Krankenbett verloossen

Dëst kéint paradox schéngen, awer d'Grondidee ass,
datt mir dacks probéieren Gott ze froen, eise Wëllen ze
maachen, anstatt eis senge Gebieder ze ënnerwerfen, déi
aus Egoismus an egoistesche Wënsch entstinn, blockéieren
d'Kanäl vum Gebied. Sécherlech hëlleft Gott deenen, déi
sech selwer hëllefen, a wat méi mir eise Wëllen trainéieren,
fir sech mam göttleche Wëllen auszegläichen, wat méi
.geseent Kraaft mir an eist Liewe bréngen

Mee heiansdo gëtt eise Wëllen net vun der Wäisheet
geleet, awer mir insistéieren drop, eppes ze kréien, wat net
an eise beschten Intérêt ass, an Gott gräift net an, fir eis
.Ëmstänn ze änneren

Eis eege Ressourcen kënnen heiansdo duergoen, fir mat
eisen Ëmstänn eens ze ginn, awer spéider stinn mir viru
schlëmmen Erausforderungen, déi ausserhalb vun eiser
Kontroll leien, an déi eis an enger schwiereger Situatioun
bréngen. Wann mir awer eist Ego op d'Säit leeën a ganz

häerzlech bieden: "Äre Wëlle soll geschéien, Här, an net
mäin", da maache mir eis Häerzer op fir de Floss vun der
Leedung, an d'göttlech Kraaft a vill Seegen fléissen iwwer
.eis

Obwuel mir alles maachen, wat mir kënnen, fir eis
Problemer ze léisen, musse mir eis bewosst sinn, datt
d'mënschlech Kraaft limitéiert ass an datt mir eis fir déi
onlimitéiert Kraaft vu Gott opmaache mussen, awer et
schénkt, datt vill komplett Hëlleflosegkeet musse leiden, ier
.se dës Wourecht realiséieren

Et gëtt en Hymn, deen seet: "Wann ech festsëtzen,
"komms du mech befreien

An dat ass Gottes Manéier, eis ze léieren, datt
letztendlech nëmmen Hien fäeg ass, schwiereg Ëmstänn ze
.änneren an onléisbar Problemer ze léisen

* * *

Och wann Gott all eis Gebieder héiert (sou datt Hie eis
besiche kann)
Mä hien äntwert net ëmmer

Eis Situatioun ass wéi déi vun engem klengen Kand, dat
seng Mamm rífft
Mä d'Mamm gesäit kee Grond, bei hie ze kommen
Also schéckt si him e Spillsaach fir hien ze beschäftegen
a roueg ze halen

Mee wann e Kand sech refuséiert, vun iergendenger
anerer Säit getréischt ze ginn
Nëmmen d'Mamm selwer kënnt bei hie

Ähnlech, wien Gott kenne léiere wëll
Et soll wéi e Kand sinn
Deejéinegen, deen net zefridden ass mat der Präsenz
vun der Mamm als Ersatz

magnetesch Entwécklung

Eng Persoun kann de Magnetismus vu senger Wiel
entwéckelen, egal ob se déi iewescht Kraaft vu Gott unzitt,
mental Kräfte kritt oder déi néideg Saachen am Alldag
.unzitt

Gott huet der Mënschheet e Kierper ginn, a mir müssen
eis ëm hien këmmen. Déi, déi hire kierperleche
Magnetismus nëmme fir materiell Besëtz a mental Stäerkt
kultivéieren a benotzen, ginn letztendlich bedrunn. Déi, déi
awer hire spirituellen Magnetismus kultivéieren, wäerten
feststellen, datt dës geseent Kraaft sech ëm hir
.Bedierfnesser këmmert an all hir materiell Wënsch erfëllt

Et gëtt e universellt Gesetz, dat effektiv funktionéiert,
an ech hunn et a mengem Liewen erlieft a bestätegt, datt et
.funktionéiert

Et ass essentiell fir eng Persoun e staarken, gesonde
Kierper ze hunn, deem op d'Befehle vum Geescht reagéiert.

Stellt Iech eng lues, onmotivéiert Persoun vir, déi ouni
Ambitioun oder Energie op d'Aarbecht geet, an da stellt Iech
e Päerd vir, dat prett ass fir op der Rennpist ze galoppéieren,
soubal et de Signal kritt fir unzufänken. Sou soll de Kierper
.sinn

Heiansdo bemierke mir eeler Leit, déi a gudder
.Gesondheet sinn an d'Energie vun der Jugend hunn
Hir Kierper gesinn jugendlech a voller Magnetismus aus,
.an trotz hirem Alter hunn si eng attraktiv Perséinlechkeet

Schlappen a schlappen verbraucht Energie. Observéiert
wéi d'Leit op hire Plazen sëtzen; verschidde schéngen
zesummegeesackt a schléifreg ze sinn, sou datt Dir Iech midd
fíllt, soubal Dir se gesitt. Anerer sëtzen oprecht, an Dir wësst,
datt si eng lieweg Präsenz hunn; soubal Dir se kuckt,
.verbënnt Dir Iech mat hinnen

Wien sech hin an hier sëtze léisst a sech onvorsichteg
dozou bäidréit, dréit duerch falsch Haltung zur Krümmung a
Verbéiung vu senger Wirbelsail bäi. Dës Zort Sëtzen
beaflosst och de psychologeschen Zoustand a mécht
.d'Denken negativ

Déi, déi oprecht sëtzen a gutt halen, si méi positiv an
optimistesche. Déi, déi wéinst besonnesche Ëmstänn net
oprecht sëtze kënnen, kënnen dat mat hirem Optimismus,
hirer positiver Astellung a staarker mentaler Präsenz
.kompenséieren

Konzentriert Äre Geescht ëmmer op dat, wat Dir
maacht, egal wéi kleng oder onbedeutend et schéngt, a
gläichzäiteg bleift Äre Geescht flexibel, fir datt Dir bei Bedarf
op en anert Interesse wiessele kënnt. Awer virun allem,
maacht alles mat voller Konzentratioun, well dëst Äre
.Charisma staark verbessert

Déi meescht erfollegräich Geschäftsleit an all Beräich
wëssen ganz gutt, wéi se magnetesch Kraaft benotze
kënnen

Selbstkontrolle gëtt engem e magnetesche Virdeel,
souwéi d'Fäegkeet, e ausgeglachene Geescht ze hunn, deem
.net vun Emotiounen a Leidenschaften beaflosst gëtt

Emotional Begeeschterung muss a Kraaft, a mental
Aktivitéit ëmgewandelt ginn, an d'Weisheet muss
d'Emotiounen kontrolléieren, fir datt de Magnetismus
.entsteet

Intelligenz a Kombinatioun mat Emotioun kreéiert e
Magnetismus. Eng Persoun mat Magnetismus schwätzt mat
.Selbstvertrauen

Hie schwätzt rational, awer seng Wieder si mat
Emotiounen duerchzunn. Mir müssen éierlech sinn an allem
wat mir soen an maachen, awer Éierlechkeet heescht net,
.anerer opzeréieren oder ze verlegen

Geméis an Uebst hunn magnetesch Eegeschaften,
besonnesch Uebst, well se den Verdauungsprozess net

behënneren oder hemmen, während exzessive Konsum vu
.Proteinen a Stärke hëlleft, Gëfter am Kierper ofzelageren

All krank Organ wäert en Ongläichgewiicht am Kierper
verursaachen. De Mo muss besonnesch gesond a gesond
gehale ginn; zum Beispill verursaacht Gas am Mo
Onbequemlechkeeten an beaflosst doduerch de
.Magnetismus negativ

Grouss Quantitéiten u Liewensmëttel konsuméieren
huet ongewollt Konsequenzen, während Fasten hëlleft, säi
Magnetismus ze weisen, genoe wéi et och heiansdo e puer
Molzechten auszeloossen, awer dat heescht net, sech sou ze
.verhungeren, datt et der Gesondheet schued

Déi, déi dräimol am Dag Fleesch iessen, hunn eng
schwaach Siicht a wéineg Magnetismus. Awer eng richtig
Ernährung eleng ass net genuch; et ass néideg, gesond ze
denken, edel ze verhalten an oprecht op de Weeër vum
.Liewen ze goen

* * *

Wann Dir ëmmer vertraut

Vollt Vertrauen, ouni Zweifel

Datt Gottes Kraaft an dir wierkt

Hannert Ären Gedanken, Gebieder an Iwwerzeegungen

Fir lech onlimitéiert Kraaft ze ginn

Fir mat all Liewensëmstänn eens ze ginn

An wann Dir gleeft, datt Gott mat lech ass

Seng Betreierung begleitet Äre Schrëtt

Dir wäert ëmmer seng Segen spieren

A spiert seng Präsenz

An all Aspekt vun Ärem Liewen

* * *

Gott ass Léift, a säi Schöpfungsplang hätt aus näischt
anescht wéi Léift entstane kënnen oder dran verwuerzelt
kënnen sinn. Gëtt déi einfach Iddi dem mënschlechen Häerz
?net méi Trouscht an Hoffnung wéi all aner Logik
All déi wëssend Leit, déi bis an de Kär vun der Wourecht
andrénge sinn, hunn d'Existenz vun engem universelle
göttleche Plang ausgesot, an datt en schéin a voller Freed
.ass

Gott huet eis als Engelen vun Energie geschaf,
agewéckelt a Stréimunge vum Liewen, déi duerch déi
kierperlech Luuchten fléissen

Mee well mir eis op d'Zerbriechlechkeet a Schwächt vun
der kierperlecher Luucht konzentréieren, hu mir vergiess,
wéi mir déi éiweg an onvergänglech Eegeschaften vun der
éiweger Liewensenergie spiere kënnen, déi an der Luucht
.existéiert a Schwankungen a Verännerungen ënnerläit
,Wann Dir d'Bewosstsinn vun dëser Welt iwwerschreit
D'Erkenntnis, datt Dir weder de Kierper nach de
Geescht sidd

Trotzdem bleift Dir Iech vun Ärer Präsenz bewosst
Är richteg Natur ass dat rengt, onbegrenzt Bewosstsinn
Deejéinegen, deen alles am Universum enthält
Déi göttlech Léift purifizéiert all materiell Wësch a
verwandelt se an nobel Ambitiounen an héich Ustrengungen,
a heelt d'Häerz vun de Péng, déi dacks duerch Bezéiungen
verursaacht ginn, déi net op feste Fundamente vun
onerschütterlecher Léift, sécherem Verständnis a
géigesäitege Respekt baséieren, oder duerch den Doud vun
.engem Léifsten

Wann mir Gott voll a ganz gär hunn, kënnen mir net mat
iergendenger anerer Léift zefridden sinn, ausser si ass Deel
vun där méi grousser Léift, an an där göttlecher Léift fanne
mir d'Léift vun allen Häerzer, well Gott d'Quell vun der Léift
.am Universum ass

Alles, wat d'Welt dir gëtt an dir dann ewechhëlt,
wouduerch du Trauer, Péng oder Frustratioun hannerléisst,
fënns du bei Gott a vill méi groussen Mooss a ouni
.d'Konsequenze vun Enttäuschung a Trauer
Ech hunn d'Netz vu menge Sehnsucht gehäit
Am groussen Mier vu menge Gedanken

Et ass mir oft entgaangen
O Göttlech Léift
!Oh, wäertvoll Beute
Trotzdem dauchen ech weider

An den Déiften vum Fridden

An ouni Ophalen, werfen ech d'Netz vu menger Léift op
dech

Een nom aneren
Ech muss dech iergendwann erwëschen
Mäi onendlecht Verlaangen no dir ass en Netzwierk

Ech geheien dëst Netz vu menger Léift iwwerall
Iwwer den turbulenten Wellen vum Liewen
An iwwer déi blénkeg Stären
An an den Déiften vu gudde Séilen

Alles wat ech weess ass, datt ech e Jeeër sinn
An ech wäert weider probéieren dech ze fänken
!O léifste Wonsch a gréisste Schatz, deen et gött

* * *

Gewéinlech spirituell Heeler oder Priester hunn keng
Muecht Sënnen ze verzeien oder Sënner ze befreien, déi bei
si kommen fir Rot ze sichen; alles wat se maache kënnen,
.ass hinnen spirituell Rezepten ze ginn, näischt méi

Déi, déi Gott kennen, hunn ganz fortgeschratt spirituell
Stadien erreecht, sou datt se sech net domat zefridde sinn,
de Sënner nëmmen spirituellen Rot ze ginn, mä si kënnen -
duerch d'Gnod an d'Hëllef vu Gott - se mat der spiritueller
Kraaft oplueden, déi se vun de Konsequenze vun hire
.sënnegen Doten befreit

All gutt an béis Dote sinn latent an de Gehirzellen a
erschéngen als gutt oder béis Gewunnechten oder
.Tendenzen am Denken

Eng Persoun, déi un ongesonde Gewunnechten leid, well
hir Gehirzellen mat der Kraaft vun dëse Gewunnechten
gelueden sinn, kann sech duerch Willenskraaft, Meditatioun,
oprecht Gebied a kontinuéierlech positiv Affirmatioun
befreien, bis all seng ongewollt Gewunnechten a gutt
.Gewunnechten vu Friden a Rou transforméiert sinn

Dëst geschitt wann déi richteg geriicht Liewenskraaft
d'anormal Natur vun de Gehirzellen ännert, sou datt dës
.Zellen mat allem gefällt ginn, wat gutt, gerecht a schéin ass

Dëst bedeit, datt Gehirzellen, déi mat falschen Iddien
gefällt sinn, duerch vital Aktivitéit verbrannt ginn, wa se
staark am Gehir gesammelt a fir nobel an nützelech Zwecker
.benotzt ginn

Eng Persoun, déi staark un hire kierperleche Kierper
gebonnen ass, hält hir Liewensaktivitéit mat hire Muskelen a
Sënner beschäftegt, awer een mat kontemplativen
spirituellen Tendenzen hält seng Muskelen a säi Kierper an
engem Zoustand vun aktiver Entspannung, a säi Geescht
ewech vun de Sënner, sou datt d'Liewenskraaft ophält am
.Nervensystem ze bleiwen an sech am Gehir sammelt

Aus dësem Grond ass Meditatioun dee effektivste Wee
fir Gehirzellen ze spiritualiséieren an d'Wuerzele vun all
.ongewollter Gewunnecht aus dem Geescht ze läschen

Gewunnecht ass Muecht, an d'Leit mëssbrauchen dës
Muecht andeems se béis Dote maachen anstatt se fir gutt
Dote anzesetzen

Ignoranz, Mangel u Berodung, Versoen, gutt
Gesellschaft ze wielen, a Vernoléissegung vu gudden Doten
féieren dacks eng Persoun an d'Fall a Falen vu schlechte
Gewunnechten, déi wéi Quicksand sinn, deen déi Persoun
.verschléckt, déi géint säi Wëllen drop trëppelt

Den Afloss vun der Gesellschaft ass méi staark wéi
:Willenskraaft a gesond Uerteel

Frëndschafts dech net mat enger béiser Persoun, well)
(eng béis Persoun kann däi Charakter verduerwen

Schlau Leit handeln nobel ouni Ustrengung, während
déi, déi Schued gär hunn, gezwonge schéngen ze sinn,
schiedlech an haassvoll Handlungen ze maachen, duerch
d'Kraaft vun der Gewunnecht, déi se forcéiert, Sënn a Béises
.ze maachen

Mir froen den Allmächtege Gott, eis mat gudde
Gedanken ze inspiréieren
Fir datt mir Gutt a Schéinheet gesinn
Mir ënnerscheeden tëscht deem wat nützlich ass a wat
schiedlech ass

An fir datt mir eis zu him wenden kënnen
An mir hoffen drop
Quell vun allem Gutt
An d'Quell vun all Gutt

* * *

Hannert de Schied vun dësem Liewen läit dat
erstaunlecht a wonnerbart Liicht vu Gott

Dat ganzt Universum ass en enorme Tempel fir seng
geseent Präsenz

Wann mir eescht an déifgräifend iwver Gott nodenken
A mir hunn hien mat enger iwverwältigender Léift gär
Mir vertrauen him absolut
Onzueleg Dieren opmaachen sech virun eis

A wann mir Säi Liicht gesinn
A mir spieren seng Präsenz
Net all schrecklech, grujeleg Evenementer am Liewen
kënnen
Fir eis Friden a Rou ze beréieren
Déi Saachen, déi eis e Gefill vu Gott no maachen

* * *

Am Liewen an am Doud
Bei Krankheet a Hongersnout
Oder Aarmut a Misär

An an de Wiesselwierkungen, Onrouen an Opstand vun
der Welt
,Ech sichen ëmmer Zuflucht bei dir, o Här

?Wat ass Léift
D'Léift ass den Doft vu bléiende Lilien
An de Chouer vu stëlle Rosen
D'Schéinheet vun der Natur feiern

D'Léift ass e Lidd vun der Séil, dat fir d'Liewen séngt
An den ausgeglachtenen rhythmeschen Tanz vun de
Planéiten
Op senger éiweger Rees an den déiwe Weltraum

Et ass den Duuscht vun de Blumen no Sonneliicht
An et bléit a gött vum Liewenselixir ernährt

Et ass d'Verlaangen vun der Äerd
Fir déi duuschtereg Wuerzelen mat hirer Mëllech ze
ernähren
An déi lieweg Kreaturen mat der Essenz vum Liewen ze
ernähren

Et ass de mächtege Wëlle vun der Sonn
Fir all Kreaturen aktiv ze halen
Et ass déi treibend Kraaft vum Liewen
Fir Schutz a Betreierung vu Mannerjäregen ze
garantéieren

Et ass d'Laachen vun der Onschold, dat
d'Elterenzuneigung fir d'Kand ervirruft

Et ass déi spontan Ënneruerdnung an den Häerzer vun
de Liebhaber
Fir gratis Servicer a Kondolenz ze bidden

Et ass de Puls vun der Frëndschaft
Deejéinegen, deem gebrach Häerzer heelt a Wonnen
heelt
Et ass e Ruff vum Häerz, deem der Beschreibung
trotzdeem ass

Hie ass e Poet, deem iwwerfléisst vu Léift fir
d'Mënschheet
Déi, déi ënner hirem Leed leid

Et ass de Krees vun der Intimitéit tëscht Membere vun
der selwechter Famill
Stänneg Ausbau a Verbreedung a Richtung méi grouss
Flächen
A méi breet Felder

Et ass d'Geflüster vum Liewen
An den Horizonten vun oppene Geescht
An den Himmel vun den Häerzer, deem mat de Stäre vun
nobelen Gefiller besat ass

D'Léift ass d'Gléck vun der Séil
Dat, wat léif Séilen ustriewen
An hatt verlaangert no him ze erreechen a mat him ze
kommunizéieren

Den Doud – datt Äert Liewen laang soll sinn – ass net
d'Enn, mä eng temporär Befreiung, déi dem Mënsch
zougestane gëtt, wann dat universellt Gesetz vun der
Gerechtegkeet decidéiert, datt säi Kierper an seng Ëmwelt
hiren Zweck erfëllt hunn, oder wann hie sou depriméiert,
erschöpft oder leidend gëtt, datt hie keng Laascht méi vun
.der irdescher Existenz méi droe kann

Fir déi, déi leiden, ass den Doud eng Operstéiung oder
eng Befreiung vun de schmerzhaften Qualen vum Kierper zu
.engem Erwäachen vu Fridden, Rou a Rou

Fir eeler Leit ass et eng Pensioun, déi si duerch Jore vu
Kampf an haarder Aarbecht am décke Liewen verdéngt hunn

Fir all gutt Séilen ass et eng wëllkomm Paus

Et ass Zäit fir d'Mënschheet, d'Kräften an sech selwer
z'aktivéieren, déi d'Wourechten opdecken. Gléck ass mat
dëser Offenbarung verbonden, an déi, déi dës bannenzeg
Horizonten erreeche wëllen, müssen gezielt Ustrengungen
ausüben an hire Geescht mat kreativen Iddien ernähren, fir
d'Wourechten ze beréieren, déi Gott an hinne geluecht huet,
a vun de geseenten Kräften ze profitéieren, déi an hirem
.Wiesen iwwerflësseg sinn

Wien wëll seng kierperlech Sënner zefridden stellen,
?ouni den Nektar vum spirituellen Gléck ze schmaachen
Hie investéiert aus der göttlecher Quell, der Quell vun
all Zefriddenheet a Freed, op eng verléierend Manéier, sou

datt säin Handel scheitert a seng intellektuell Leeschtung rar
.ass

Déi, déi Gott kenne léiere wëllen, kréien hire Wonsch vu
Gott erfëllt, well Hie generéis a guttméindeg ass. Déi
meescht Leit lafen awer no weltleche Begierden, tréischten
sech mat materiellem Gléck, dat net dauert, a si leiden, well
!se et net erreechen oder well se et erreechen

Och déi, déi finanziell erfollegräich sinn, wäerten
irgendwann eng Eidelkeet an hirem Liewen spieren, déi
schwéier ze fëllen ass. Déi, déi hiert Liewe mat Gott
verbannen, sinn awer räich, mächtig a genéissen
.Zefriddenheet a Wuelstand

D'Ignoréiere vun den Uweisungen vun der Wäisheet an
d'Ignoréiere vun der Stëmm vum Gewësse féiert zu kromme,
rutschege, geféierleche a miserabele Weeër, während dem
Wee vun der Gerechtegkeet ze verfollegen zur Befreiung vu
Fesselen an dem Erwerb vun der Kraaft féiert, dat Richtegt
ze maachen, net dat, wat vun irféierten Instinkter a falsch
.Gewunnechten diktéiert gött

Déi, déi no Gléck sichen, kënnen vun der Erfahrung vu
weisen Leit profitéieren, déi sech mat de Schwiereregkeeten
.vum Liewen beschäftegt hunn a Léisunge dofir fonnt hunn

Tatsächlech, wien sech mat göttleche Virsiichter
ausriicht, schwëmmt an engem Mier vu Zefriddenheet a Rou,
.an hien ass wierklech glécklech

All Gedanke vun eis erstellt eng spezifesch Schwéngung

Wann Dir mat Ärem ganze Wiesen, Geescht a Glieder u
Gott denkt - a widderholl "O Här" an Iech selwer flüstert, da
schaaft Dir eng mächtég Schwéngung, déi déi göttlech
.Präsenz an Äert Liewe bréngt

Wann mir feststellen, datt Gott eisen éiwege Léifsten an
eise stännege Frënd ass, an datt seng Léift fir eis méi grouss
ass wéi all aner Léift, dann fille mir seng Noperschaft a
beréiere seng Präsenz, an eis Häerzer gi berouegt a mir fille
.ieweschte geeschtleche Friden

Wann Dir iwwer Gott meditiert a stänneg méi Freed an
Ärem Häerz a Kierper spiert, an Ausbréch vun där Freed vun
Zäit zu Zäit op Iech kommen, wësst, datt Gott d'Sehnsucht
vun Ärem Häerz erfëllt huet an datt d'Gefiller vu Gléck, déi
.Dir erlieft, e Beweis fir déi geseent Äntwert sinn

Gewunnechten sinn automatesch psychologesch
Instrumenter a Mechanismen, déi hëllefen, néideg Aufgaben
.einfach an ouni Ustrengung ze erfëllen

Vill loossen sech vun de Gewunnechten vun der
Schwächt an dem Versoen versklavt, an eng Persoun kann
sech selwer schützen, wann se anescht lieft, virausgesat datt
se et eescht mengt, schiedlech Gewunnechten ze
bekämpfen, bis se a Sécherheet an un d'Küst vum Victoire
.kënnt

Ongebremste Wünsch encouragéieren ongesond
Gewunnechten, andeems se se mat falschen Hoffnungen a
Versprieche vun illusorem Gléck a flüchtiger Zefriddenheet
.fidderen a rechtfertegen

An dëse Momenter vu Schwächt a Verwirrung muss déi
Persoun, déi onroueg Gewunnechten iwwerwanne wëll, hir
Differenzéierungsfäegkeeten opruffen, fir hir richteg Natur ze
.verstoen an effektiv domat ëmzegoen

Schlecht Gewunnechten hunn schlëmm Konsequenzen a
batter, gëfteg Friichten

Dës zerstéierend Gewunnechten, wa se net kontrolléiert
ginn, ginn ëmmer méi staark, wouduerch d'Persoun a hirem
.feste Grëff an iwwerwältegenden Afloss bleift

Wann de Geescht vun der Sinnlosegkeet an dem Schued
vun dëse Gewunnechten iwwerzeegt ass, hëlt hiren Afloss of
a si verschwannen schliisslech aus dem mënschleche
.Liewen

Sou denken mir, sou sinn mir

Déi bekannt Tendenzen vun eise Gedanken bestëmmen
.d'Natur vun eise Talenter, Fäegkeeten a Perséinlechkeet

Verschidde Leit mengen, si wieren Schrëftsteller,
Kënschtler, haart schaffen oder faul, inaktiv Leit, a sou

weider. Awer wat wann Dir een anere wéilt sinn, wéi deen
?Dir elo sidd

Dir kéint argumentéieren, datt verschidde Leit mat
speziellen Talenter gebuer ginn, déi Dir feelt, awer déi Dir
wënscht, datt Dir se hätt. Dat ass wouer, awer si hunn
schonn dorun geschafft, dës Fäegkeeten z'entwéckelen oder
de Wonsch, se ze besëtzen. Wann net an dësem Liewen,
.dann an engem fréiere Liewen

Dofir sollt Dir elo ufänken ze schaffen fir ze definéieren,
wat Dir wëllt sinn

Dir kënnt elo all Orientéierung an Ärem Bewosstsinn
aféieren an etabléieren, virausgesat datt Dir eng staark Iddi
an Äre Geescht pompelt, an dann wäerten Är Handlungen
sech entspriechen an Äert ganz Wiesen wäert op dës Iddi
.reagéieren an deementspreechend handeln

* * *

Geeschtlecht Bewosstsinn gëtt an der Wieg vun der Léift
gebuer, déi onmoossbar méi grouss ass wéi déi zerstéierend
.Kraaft vum Haass

Alles wat mir géintiwier aneren soen oder maachen,
soll duerch Léift motivéiert sinn

Mir dāerfen anerer net schueden oder veruerteelen, mä
si léiwer gär hunn a mat hinnen d'Seegen deelen, déi Gott
.eis schenkt

D'Saachen, déi mir besëtzen, gehéieren net wierklech
eis; si gi fir eis temporär ze benotzen, a gi vun eis geholl, wa
.mir dës Welt verloossen

Mir müssen eis iwwer d'Besëtzerlechkeet eraushiewen a
ginn, wat mir kënnen; dann brénge mir eis automatesch Gutt
.a Segen. Fir ze ginn, ass et ginn

Oft hat ech keen eenzege Cent, mee ech hunn mech op
déi göttlech Bank verlooss, an den hellege Wuelstand huet
.mech begleitet an d'göttlech Kraaft huet mech ënnerstëtzt

Mäi absolute Glawen u Gott a seng Hëllef ass meng
ultimativ Garantie am Liewen, well Hien huet mech ni
enttäuscht oder enttäuscht

Wann Dir e spirituellt Bewosstsinn hutt, egal wou Dir
gitt, a wat och ëmmer Äre Besoin ass, wäert dat universellt
.Gesetz et fir Iech erfëllen

D'Schöpfung mat gesinnden Aen observéieren

Meeschter Paramhansa Yogananda

Iwwersetzung: Mahmoud Abbas Masoud

Wéi wierklech wonnerbar ass dëst Universum! Doran
stellt Gott d'Wonner vu senger Schöpfung duer a verkierpert.
D'Mënsche sollten net wéi déi Doudeg op dëser Welt liewen,
mä éischer dat, wat se gesinn, iwwerdenken, analyséieren a

schätzen, wat Gott a säi Stellvertrieder, d'Mënschheet, op dëser Äerd gemaach hunn. Wéi präzis ass déi kosmesch Struktur! D'Aart a Weis, wéi mir geschaf goufen, an dat organiséiert System, mat deem d'Maschinne vun der Schöpfung no engem kosmesche Gesetz funktionéiert, sinn den Inbegriff vu Präzisioun a Perfektioun (d'Wierk vu Gott, deem alles perfektionéiert huet).

Mir all gesinn Blummen a genéissen hir Schéinheet an Delikatesse, awer wien huet d'Fäegkeet, de Geheimnis vun der Existenz vu Blummen ze kennen? E Mënsch muss iwwer d'Mëttelen a Materialien nodenken an novollzéien, aus deenen alles gemaach gëtt, wat hie all Dag gesäit, egal ob et e Buch, e Musekinstrument, en Haus oder e Bam ass.

Autoen, zum Beispill, ginn dacks als selbstverständlech ugesinn. Mee wann Dir d'Fabriken besicht, wou se zesummegebaut a produzéiert ginn, géift Dir feststellen, wéi komplex an intrikat hiren Design ass. Bedenkt och, wat an d'Produktioun vun Dageszeitungen an de Maschinnen erfuerdert, déi se drécken. Keng mënschlech Hand kéint mat sou enger Geschwindegkeet schaffen.

Wann d'Saachen, déi vu Mënsche gemaach goufen, sou komplex a matenee verbonne sinn, wat ass dann mat der onendlecher Komplexitéit vun der Bildung vu Planzen, Déieren a Mënschen!

Et brauch zéng Joer fir Medizin ze studéieren, fir d'Zesummesetzung an d'Bedierfnesser vum Kierper ze verstoen, wat eng normal Saach schéngt.

Wann eng Planz an hirem fréie Wuesstumsstadium am Waasser an engem Glasbehälter ass, gläichen hir Wuerzelen wéi fein Hoer. Wann se awer gepflanzt ass, erlaabt d'Energie, déi mat göttlecher Intelligenz duerchdrongen ass an an de Wuerzelen präsent ass, der Planz, déi Nährstoffer,

déi fir hiert Wuesstum néideg sinn, aus dem Buedem an dem Waasser opzehuelen.

Ass et net wierklech erstaunlech, datt de Saft, deen d'Blieder vun enger Planz erniert, géint d'Schwéierkraaft no uewe fléisst? Wann een d'Schuel vun engem Planzestängel oder Bamstamm ofschielt, kann een déi komplizéiert Funktiounsweis vun de Réier gesinn, déi de Floss vun deem Saft reguléieren. Déi dreiwend Kraaft hannert dësem Prozess vun Ernährung a Wuesstem ass e Rätsel, dat d'Liewen selwer genannt gëtt.

Wann ech am göttleche Bewosstsinn sinn, gesinn ech d'Liewen och an de Fasere vum Gras. Ech hätt ni gedreemt, datt ech déi verstoppte Wonner vun der Schöpfung kéint gesinn. Dës Wonner ze betruechten heescht, an Ehrfurcht an Éierbied virun der Majestéit a Herrlechkeet vu Gott ze stoen.

(An ech sinn mam Gang vun enger bescheidener an ënnerwürfer Persoun gaangen)

(Gott ass weder stolz nach arrogant)

Mat aussergewöhnlecher Präzisioun huet de göttleche Wëllen d'Form vun all liewegem Wiesen bestëmmt, zesumme mat all de néidege Viraussetzunge fir säin Ënnerhalt, seng Erhaalung an säin Erhalen a guddem Zoustand a fäeg, seng Funktiounen auszuféieren. Wann e Manktem un dësen Ernährungsbedürfnisser optriede géif, géifen zum Beispill Planzen, Déieren a Mënschen dorunner leiden.

Déi duerchschnëttlech Persoun kritt all déi verschidde chemesch Elementer, déi de Kierper aus hirem lessen brauch. Vill Leit ignoréieren awer d'Ernährungsrichtlinnen a konsuméieren eng Ernährung, där all déi néideg Elementer oder dat essentiell Nährstoffgläichgewicht fir eng gutt

Gesondheet feelen. Onzureichend Ernährung ass eng Haaptursaach vu ville mënschleche Krankheeten. Nährstoffmangel huet en bal direkt bemierkbare Effekt op eng Planz, där hir Ernährung bestëmmte wesentlech chemesch Komponenten entzu gëtt.

Et gëtt e wichtege Austausch tëscht Mënschen an all liewegen Organismen. Den géigesäitege Austausch tëscht Mënschen an Déieren ass bekannt. D'Mënschen ootmen Sauerstoff an ausootmen Kuelendioxid, während Beem Kuelendioxid a Waasser absorbéieren a späicheren, déi duerch d'Photosynthese zu Kuelenhydrater (Verbindunge vu Kuelestoff, Sauerstoff a Waasserstoff, wéi Stärke a Zocker) ofgebrach ginn.

An dësem Prozess loosse d'Beem Sauerstoff fräi, deen fir de Mësch essentiell ass. D'Fotosynthese hält nuets op, well se vum Sonneliicht ofhängeg ass. Duerch en anere Prozess, deen d'Atmung genannt gëtt, loosse d'Beem awer stänneg Kuelendioxid an d'Atmosphär fräi, besonnesch nuets, wann et keen entgéintwierkenden Effekt vun der Fotosynthese gëtt, déi Kuelestoff absorbéiert a Sauerstoff produzéiert.

Nuets ass d'Loft meeschtens roueg, a schwéier Kuelendioxid setzt sech beim Buedem of. Dëst ass deelweis de Grond, firwat d'Gewunnecht entwéckelt gouf, op Better ze schlofen, also iwwer dem Buedemniveau.

D'Wëssenschaft huet eis vill vun de komplexe Mechanismen vun dësem Universum opgedeckt - d'Elementer, aus deenen mir all gemaach sinn. Mee et gëtt nach ëmmer eng enorm Quantitéit u Wëssen, déi nach net opgedeckt muss ginn. Wa mir déi latent Kräfte vun eise Sënner kultivéiere géifen, kéinte mir e méi déift a méi räicht Verständnis kréien. Et gëtt Saachen, déi mir mat eisen Ae gesi sollten, awer net gesinn. Saachen, déi mir mat eisen

Oueren héieren sollten, awer net, well eis Sënner un d'Erfarunge vun der dichter, limitéierter kierperlecher Welt gewinnt sinn an dovun ofhängeg sinn.

D'Befreiung vun där Bindung ass keng Verleugnung vu sinnleche Genoss, mee éischer eng Erweiterung vum Ëmfang vun eise sinnleche Fäegkeeten - déi eis vu Gott ginn sinn - bis zu hirem vollsten spirituellen Potenzial.

Op engem physesche Plang huet d'Mënschheet verschidde Weeër entdeckt fir hir visuell Fäegkeeten ze verbessern. Blott A kritt nëmme limitéiert Andréck vu Faarf; awer e puer hellbraun Fielsen weisen schimmernd Téin ënner ultravioletter Luucht. Wann dëst Liicht blockéiert gëtt, ginn d'Fielsen zréck op hir ursprénglech donkel Faarf. Vill Faarwen an der physescher Welt, wéi zum Beispill d'Blo vum Himmel, sinn optesch Illusiounen, déi duerch d' Reflexioun vum Liicht vun ënnerschiddlechen Aarte vu Matièrepartikelen entstinn. Well d'A nëmme e limitéierte Beräich vu Schwéngungen erkennen kann, déi alles am Universum ausmaachen, kënnen d'Mënschen déi subtil, ätheresch Spektren net gesinn, déi an allem verstoppt sinn, wat se ëmgëtt. Wa mir se géife gesinn, géife mir hir Pracht a Schéinheet bewonneren. Och déi liewegst irdesch Faarwen erschéngen am Verglach mat de prächtege Faarwen vum planetareschen oder ätheresche Räich.

Sou kënnen weder d'A nach d'Ouer alles erkennen, wat erkannt ka ginn. D'Mënsche sinn net fäeg, déi ätheresch, parfüméiert Dëfter anzeootmen oder déi onzähleg subtil Formen, Biller an delikat Andréck ze gesinn, déi sech duerch d'Onendlechkeet vum Äther wellen.

D'Mënsche kënnen dacks net emol Saachen mat hiren eegene Sënner gesinn. Leit mat Siicht schätzen d'Schéinheet iwwerall. Anerer behuelen sech, wéi wann se keng Aen hätten; si gesinn nach verstinn net - "daf, blann a stumm,

dofir verstinn se näischt" – well se net fäeg sinn, eppes ze gesinn, och net op schéine Plazen.

Wéi ech Mexiko besicht hunn an déi "schwiewend Gäert" vum Zuquemilco-Séi gesinn hunn, huet hir Schéinheet mäin Häerz erfëllt, an ech hunn d'Herrlechkeet an d'Gréisst vum göttleche Kënschtler gefillt. Et gouf eng aner Persoun, déi an dësen Naturwunner verdéift schéngt ze sinn, awer en innert Gefill huet mir dementéiert, datt hien net dat gesäit, wat ech gesinn hunn. Ech hunn hien no sengem Androck vun dëse wonnerschéine Vue gefrot, an hien huet geäntwert: "Ech hunn iwwer eng effizient Method nogeduecht, fir d'Waasser ze drainéieren, fir méi Land ze kultivéieren."

Als Ingenieur huet hien de Séi aus senger eegener Perspektiv gekuckt. Sou wahrhuelen mir all d'Saachen no eisen eegenen Iddien a Viruerteeler.

All Séil ass a verschiddene Schwéngunge vu Sensatiounen, Gedanken a Gefiller agewéckelt - all d'Faktoren, déi zur Bildung vum Charakter oder Bewosstsinn vun enger Persoun bäidroen. All Individuum huet eng eenzegaarteg Zesummesetzung, eng aner Schwéngung. Alles, wat eng Persoun zënter hirer Kandheet gemaach huet, bleift am Gehir als kompriméiert Kapsel vun Tendenzen an Neigungen gespäichert. Well mir dës onsichtbar Kapsel net kënne gesinn, si mir iwwerrascht vun den Handlungen vun de Leit, jidderee no senger Launen. E puer gi liicht ouni Grond vu Freed beaflosst oder ginn rosen a launesch op Weeër, déi sech net erkläre kënnen, och vu sech selwer. Anerer si stänneg mat Kritik beschäftegt, kreéieren Disharmonie, verbreeden Rumeuren an enthüllen anerer, während hiert eegent bannenzegt Selbst dringend Reinigung a Purifikatioun brauch. Dës psychologesch Tendenzen begrüewen d'Séil a verhënneren, datt eng Persoun hiert méi héicht Potenzial weist. Wéi komplex a selbstlimitéierend

Mënsche sinn! All Persoun ass u sech eng Geschicht mat ville Kapiteln, mat verbonnenen Eventer an diversen Szenen.

Nieft lessen, Schlofen a Schaffen gëtt vun de Mënschen erwaart, datt si eppes Sënnvolles aus dem Liewen erausholen. Denker betruachten hir Ëmgéigend a sinn dacks iwwerrascht vun deem, wat se gesinn. Si observéieren genau a froe sech, firwat d'Saachen op eng bestëmmte Manéier geschéien oder net geschéien. Zum Beispill kréie mir een Zännsatz, dann en zweeten, also firwat kréie mir net och en drëtten? Firwat funktionéiert de System esou?

D'Mënsche akzeptéiere vill illusoresch Iddien iwwer natierlech Limitatiounen ouni eescht Froen ze stellen, sou datt dës Iddien hiert Liewen a Schicksal kontrolléieren. Denker akzeptéieren de Status quo net einfach; éischer beméie se sech, en z'änneren, an dat ass genee dat, wat de Fortschrëtt méiglech mécht.

Ech freeë mech, wann ech rar mënschlech Leeschtungen an Erfindungen gesinn, déi d'Mënschheet op déi eng oder aner Manéier déngen. Wéi vill Wonner sinn aus dem mënschleche Geescht entstanen! Awer de Geescht selwer bleift méi komplex wéi alles, wat e produzéiert huet.

Et gëtt eng Geschicht iwwer e Kinnek, deen sengem Hauptminister grouss Gunst a Léift gewisen huet, wat Jalousie an Näid an den Häerzer vun den aneren Höflinge geweckt huet, déi déi offensichtlech Viruerteeler vum Monarch gemierkt hunn. Wéi de Kinnek dat gemierkt huet, wollt hien hinnen erklären, firwat de Minister säi Liiblingsminister war.

Eines Daags huet de Kinnek a säin Entourage Musek vu wäitem héieren, dofir hunn si sech un ee vu senge Kammerhären gewand a gesot: "Fannt d'Noriichten fir eis eraus."

Kuerz drop ass de Mann zrëckkomm a sot, et wier eng Hochzäitsprozession gewiescht. De Kinnek huet gefrot: "Wéi eng Hochzäit?", mä de Kammerhär hat keng Äntwert.

Dunn huet hien en anere Kammerhär geschéckt, deen mat der Äntwert op déi lescht Fro vum Kinnek zrëckkoom, awer hie konnt keng vun den aneren beäntwerten. Datselwecht ass mat verschiddene Männer geschitt.

Schlussendlech huet de Kinnek säi Chefminister geruff an him den Uerder ginn, d'Saach z'ënnersichen. De Minister ass direkt fortgaang, an no senger Réckrees huet de Kinnek hien mat enger Barrage vu Froen bombardéiert, déi de scharfsënnegen a vertrauenswürdege Minister all mat zefriddestellenden Detailer beäntwerte konnt.

Vill Leit mat engem luesen Kapp a mat engem langweilige Geescht gläichen ignoranten Dierwierder. Si sinn net onbedéngt domm, awer si sinn intellektuell sou faul, datt si keng Ustrengung iwuer déi absolut Noutwennegkeet eraus maachen. Ech kann kierperlech Faulheet entschëllegen, well et e gerechtfäerdegte physiologesche Grond ka ginn, awer et gött keng Excuse fir intellektuell Faulheet! Déi, déi geeschteg aarbechtslos sinn, wëllen net denken, well souguer d'Denken hinnen eng ustrengend Aufgab schéngt.

Den Denken ass eng wonnerbar an erstaunlech Saach. Keen kann d'Tendenzen an d'Wahrnehmungen vum Geescht kategoriséieren. Seng Fäegkeeten sinn onendlech. Dofir, wann Dir genau kuckt an déifgräifend iwuer all Thema nodenkt, fannt Dir d'Äntwert op all Fro am Zesammenhang mat deem Thema.

Är Gefiller müssen am Aklang mat Äre Gedanken sinn. Wann Dir Är Gefiller net mat Äre Gedanken ausriicht, sinn Är Conclusiounen net ëmmer richtig. Gefill ass eng Zort Abléck,

de Späicher vun all Wëssen. Gefill muss de Geescht ausbalancéieren, well nëmmen dann erschénkt dat hellegt Bild vu Gott an Iech a senger voller Essenz. Dofir léiert Yoga een, wéi een d'Kraaft vum Geescht a vum Gefill ausbalancéiert. Déi, déi net béides gläichméisseg besëtzen, sinn onreif.

Wat méi de Sucher geeschtlech virukënnt a méi no bei Gott kënnt, wat méi Gott him d'Wonner vun der Existenz weist. Hannert all physischen Objet verstoppt sech en ätherescht Muster vu faarwegem Liicht. Am äthereschen oder planetaresche Räich ass alles lieweg. Et gëtt sou eppes wéi Liewenslosegkeet net.

Déi verstoppte kosmesch Fabréck geet iwwer all Virstellung eraus. Dat ganzt Universum ass eng eenzeg Iddi am Geescht vu Gott! Souguer Galaxien funktionéieren a gi vu mathematesche Gesetzer regéiert, déi iwwer d'mënschlecht Verständnis erausgoen. Alles funktionéiert no engem System vun der gréisster Präzisioun a Perfektioun. Wat e mächtige Geescht ass dëse kosmesche Geescht! Dat onendlecht Absolut ass an allem um Wierk, an all déi verschidde Bewegungswirbel, déi mir Liewen nennen, ënnerleien dësem kosmesche Geescht.

All honnert Joer verloossen Milliarde vu Mënschen dës Äerd, an nach méi ginn gebuer. Et gëtt Ugebot an Nofro, mat all hiren inherente Komplexitéiten. Awer Gott huet eng Iwwerfloss u Liewensmëttel geliwwert fir d'Bedierfnesser vun der Mënschheet ze decken. D'Mënschheet eleng ass verantwortlech fir Aarmut a Misär op der Äerd. D'Zäit ass komm fir eis an enger Ära vu Wuelstand a Fülle ze liewen, wou jidderee gesond ass a glécklech a friddlech leeft. Dëst ass méiglech, wann et net de mënschlechen Egoismus an d'Manipulatioun vum Schicksal vun den Natiounen duerch eng kleng, egoistesche Minoritéit wier.

Déi meescht Leit bleiwen an engem déiwe Schlof während dësem dreemvollen Liewen. Nëmmen deen, deen et kennt, ass waakreg. Hie mécht sech keng Suergen ëm d'Saachen, déi de Geescht vum normale Mënsch beschäftegen, deem seng eenzeg Suerg d'Verfolgung vu Räichtum a sinnleche Genoss ass, an d'Verschwendung vun Zäit fir iwverflächlech Aktivitéiten an Interessen.

D'Mënsche kämpfen sech aus andeems se flüchteg Versuchungen an dëser vergänglecher Welt verfolgegen, och wann dat richtegt, onbeschreiflecht Gléck an hinnen läit. Si wäerten et sécher fannen, wa se fläisseg sichen a wierklech Loscht hunn, et z'entdecken.

De Geescht muss clever a richteg benotzt ginn, fir dat göttlecht Laboratoire z'entdecken, dat hannert dëser Welt verstoppt ass. Eemol, duerch d'Gnod vu Gott, hunn ech déi onendlech Wonner vun der Schöpfung en ganzen Dag laang gekuckt, an ech hunn zu Gott gesot: "O Här, wéi ech blann war, konnt ech keng eenzeg Dier fannen, déi zu dir gefouert huet. Mee well du mäi Siicht a mäin Abléck opgemaach hues, gesinn ech elo iwverall Dieren op... am Häerz vu Blummen, an de Stëmme vu treie Frënn an an den Erënnerungen un geschätzte, nobel Erfarungen. Tatsächlech mécht all Geflüster vu menge Gebieder en neie Wee an den enorme Tempel vun denger helleger Präsenz op."

De Sucher muss staark a standhaft, onerschütterlech a resolut an hirer Entschlossenheet sinn, dat Allerhellegst Wiesen ze fannen, dat hannert dem Schleier vun der Schöpfung verstoppt ass. Ee muss sech vun den onendleche Fuerderungen vun der Welt ofléisen an net owes schlofen, ier e mat Gott a Häerz a Séil kommunizéiert. D'Ufuerderunge vum Liewen sinn onerschöpflech, dofir musse mir all Dag Zäit huelen, fir mat eis selwer a mat Gott ze sinn, wäit ewech vum Kaméidi an dem Geräisch vun der Welt an dem Drunken

vum Liewen. Dann wäerte mir d'Liewen duerch eng nei Lens gesinn, well mir eng nei Visioun dovunner hunn.

Genee wéi d'Wëssenschaftler hir Entdeckunge konnten duerch d'Befollegung vun den Naturgesetzer a spezifesch wëssenschaftlech Prinzipien, sou wäert och den oprechte Sichende Gott fannen, andeems hien de spirituellen Gesetzer befollegt an d'Wëssen iwwer Gott zu sengem Haaptzil am Liewen mécht. Genau dofir ass d'Mënschheet op dës Äerd komm, och wann et fir déi meescht Leit zu engem marginaliséierten Zil ginn ass. Mee d'Mënschheet täuscht sech selwer, andeems se den Zweck vum Liewen vergiesst a sech mat Iwwerflächlechkeeten a trivialen Themen beschäftegt.

An denkt drun, mäi Frënd, datt egal wéi ongëschteg Är Ëmstänn an dëser Welt sinn, wann Dir Iech un Gott wendt, wäert Dir gesinn, datt Hien mat Iech schafft a seng Präsenz spiert, trotz all de Prüfungen, deenen Dir konfrontéiert sidd. Dir wäert och gesinn, datt Hien sech an allem ronderëm Iech manifestéiert a mat senger Léift a Freed gefällt sidd.

Weder Gesondheet, nach Wuelstand, nach materiell Leeschtungen, nach Besëtzt daueren fir ëmmer? Firwat soll een sech also nëmme mat de Saachen beschäftegen, déi zum Vergoen a Verschwannen bestëmmt sinn?

Ech froen den Allmächtige Gott, eis aus der Däischtert an d'Liicht ze bréngen

Vum Haass zu der Léift

Vun Aschränkungen zu Fräiheet

Vun Ignoranz zu Wäisheet

Vum Péng an Doud zum éiwege Liewen an der éiweger Rou

An hie soll eis bei der Hand huelen a eis zu sengem
Wëssen féieren

An Hie hält eis a sengem Bewosstsinn waakreg

An all d'Dieren opzemaachen, déi zum Himmel vu
senger Wäisheet féieren

Loosst eis mat Iwwerzeegung, Gléck, Fridden a
Zefriddenheet liewen

All Dag vun eisem Liewen

Fridden sief mat dir

Op der Sich no dem Sënn vum Liewen

Well mir op dës Welt komm sinn, vu wou mir et net
wëssen, ass et natierlech fir eis, eis iwwer den Urspronk an
den Zweck vum Liewen ze froen. Mir héieren vun engem
Schöpfer vun dëser Welt a mir liesen iwwer hien, awer mir
wëssen net, wéi mir hien erreeche kënnen. Alles wat mir
wëssen, ass datt dat ganz Universum d'Existenz vu sengem
göttleche Geescht verkënnegt. Genee wéi déi kleng a präzis
Deeler an Apparater vun enger klenger Auer eis den
Auermécher bewonneren loossen, a genee wéi déi grouss a
komplex Maschinnen vun enger Fabréc eis beandrooken an
eis Bewonnerung fir hiren Erfinder inspiréieren, sou si mir,
wa mir d'Wonner vun der Natur gesinn, iwwerrascht vun der
Intelligenz, déi hannert hinne verstoppt ass, a mir froen:
"Wien huet der Blumm hir lieweg Form an hiert Gesiicht
géint d'Sonn ginn? Wou koum hiren Doft a Schéinheet hier?
A wéi goufen hir Bléieblieder mat sou enger onendlecher
Präzisioun geformt a mat sou wonnerbaren a freedeger
Faarwen gefierft?"

Nuets inspiréieren eis d'Stären an de Mound, andeems
se hiert sëlwerlecht Liicht ëm eis verdeelen, d'Bewosstsinn

ze betruuechten, dat dës Himmelskierper an der Onendlechkeet vum Weltraum leet. Dat mëllt Liicht vum Vollmound ass net genuch fir déi deeglech Aktivitéit, an dofir proposéiert e weise a sanfte Geescht Rou an der Nuecht. Dann geet d'Sonn op, an hiert hellt Liicht erlaabt eis, d'Welt ronderëm eis mat Kloerheet a Rou ze gesinn, sou datt mir d'Aufgaben iwwerhuelen, déi sech eis presentéieren.

Et gëtt zwou Méiglechkeeten, eis Bedierfnesser ze erfëllen: déi kierperlech an déi spirituell. Wann eis Gesondheet sech verschlechtert, kënnen mir zum Beispill bei en Dokter goen, fir eng Behandlung ze kréien. Mee et kënn et eng Zäit, wou weder en Dokter nach iergendeen aneren Hëllef kann, an da gräife mir op déi zweet Manéier: op déi spirituell Kraaft, déi eise Kierper, Geescht a Séil geschaf huet. Déi kierperlech Kraaft ass limitéiert, a wann se net klappt, gräife mir op déi onlimitéiert göttlech Kraaft. Dës gëllt och fir eis finanziell Bedierfnesser. Wann mir eist Beschtaachen an trotzdem net genuch kréien, gräife mir op déi Kraaft.

Jiddereen mengt, seng Problemer wieren déi schlémmst. Verschidde Leit fille méi Drock wéi anerer, well hire Widderstand schwach ass. An duerch d'Ënnerscheeder an der mentaler Stäerkt vun de Leit verbrauch se ënnerschiddlech Quantitéiten un Energie. Wann eng Persoun mat engem extrem schwierge Problem konfrontéiert ass a säi Geescht schwach ass, wäert si et net iwwerwannen kënnen. Déi mat engem staarke Geescht kënnen hir Schwiergekeeten iwwerwannen, andeems se d'Barriären ofbauen an d'Fundamente vun hiren Hindernisser erschütterten. Awer och déi stäerkst Leit hunn heiansdo mat Versoen ze dinn. Wann mir mat villen an iwwerwältegende materiellen, intellektuellen a spirituellen Problemer a Schwiergekeeten konfrontéiert sinn, realiséiere mir, wéi limitéiert d'Kraaft vum Liewen an dëser materieller Welt ass.

Eis Efforte sollten net nēmmen op d'Erreeche vun enger gudder Gesondheet a finanzieller Sécherheet ausgeriicht sinn, mä och op d'Sich no dem Sēnn vum Liewen. Wat ass de Sēnn vum Liewen? Wann Schwieregkeeten eis iwwerwältegen, dréine mir eis als éischt zu eiser Ëmgéigend a probéieren all materiell Upassung, vun där mir gleewen, datt se Erliichterung bréngt. Awer wann mir an eng Sakgaass kommen a soen: "All meng Versich sinn gescheitert; wat kann ech méi maachen?", fänken mir un, eescht ze iwwerleeën, eng effektiv Léisung fir eist Problem ze fannen. A wann eis Denken déif genuch gëtt, fanne mir d'Äntwert an eis selwer. Dëst ass u sech eng Form vu beäntwertem Gebied.

Gebied: E spirituellen Besoin

Gebied ass e spirituellen Besoin. Gott huet eis net als Bettler geschaf, well Hien eis no sengem Bild geschaf. Déi Helleg Schrëft erkläert dëst. E Bettler, deen an d'Haus vun engem räiche Mënsch geet a fir Almosen freet, kritt den Undeel vum Bettler. Mä e Jong kann alles vu sengem räiche Papp kréien. Dofir solle mir eis net wéi Bettler verhalten.

Verschiede Leit schéngen alles ze hunn a gi a Luxus a Komfort gebuer, anerer schéngen Problemer a Versoen unzezéien. Wou ass Gottes Bild an hinnen? D'Kraaft vum göttleche Geescht läit an all eenzelen vun eis. Awer wéi kënne mir dës Kraaft kultivéieren? Vlächtt hutt Dir lech an der Vergaangenheet enttäuscht gefillt, well Är Gebieder net erhéiert schéngen ze ginn, awer verléiert d'Hoffnung an de Glawen net. Fir ze wëssen, ob Är Gebieder effektiv sinn oder net, musst Dir e fundamentale Glawen un d'Kraaft vum Gebied déif an lech selwer hunn.

Vlächtt ginn d'Gebieder vun e puer Leit onbeäntwert, well se sech entscheiden ze bieden. Och muss een wëssen, wat ee Gott froe soll. Dir kënnt mat ganzem Häerz a mat all

Ärer Kraaft bieten, fir d'Äerd an alles drop ze besetzen, awer Är Gebieder ginn net ugeholl, well all Gebieder, déi mam materielle Liewen ze dinn hunn, inherent limitéiert sinn a souguer limitéiert solle sinn. Awer et gëtt e richtege Wee fir ze bieten. Et gëtt gesot, datt eng Kaz néng Liewen huet. Awer Schwieregkeeten hunn nénganzwanzeg Liewen! Dir musst e effektive Wee fannen, fir d'"Kaz vun de Schwieregkeeten" lass ze ginn. De Geheimnis vum effektive Gebied läit doran, seng Positioun vun engem Bettler zu deem vun engem mat engem Recht ze änneren. Wann Dir Gott ëm eppes vun där spiritueller Natur freet, wäert Äert Gebied souwuel Kraaft wéi och Wäisheet hunn.

D'Somen vum Erfolleg leien an der Willenskraaft

Déi meescht Leit ginn extrem nervös an ängschtlech, wa se probéieren, eppes z'erreechen, wat fir si wichteg ass. Mat Suergen an Nervositéit ze handeln, zitt keng göttlech Kraaft un, awer déi roueg an dauerhaft Notzung vu Willenskraaft erschüttert d'Kräfte vum Universum a bréngt eng Äntwert vum onendleche Absolut. D'Somen vum Erfolleg fir alles, wat Dir erreechen wëllt, leien an Ärem Wëllen. E Wëllen, deem duerch Schwieregkeeten gebrach an zerquetscht ass, gëtt temporär paralyséiert. Awer déi resolut an entschloss Persoun, déi seet: "Mäi Kierper kann a Stécker gerappt ginn, awer de Kapp vu mengem Wëllen soll héich gehale bleiwen a vun Entschlossenheet ugedriwwe ginn", weist den héchste Grad vu Willenskraaft.

Willenskraaft a seng richteg Richtung sinn dat, wat de Status vun enger Persoun erhéicht an erhéicht. Wann eng Persoun d'Benotzung vu Willenskraaft opgëtt, gëtt si zu enger normaler Persoun, ineffektiv am Laf vun den Eventer. Vill soen, datt mir eis Willenskraaft net solle benotzen fir Ëmstänn ze änneren, aus Angscht Gottes Plang ze behënneren. Awer firwat huet Gott eis Willenskraaft ginn,

wann hien net wollt, datt mir se benotzen? Ech hunn eemol e starren Mann kennegeléiert, deen gesot huet, datt hie net un d'Benotzung vu Willenskraaft gleeft, well se Selbstwichtigkeet fiddert. Ech hunn geäntwert: "Dir benotzt Är Willenskraaft elo grad, a ganz kräfteg, fir mir ze widderstoen. Dir benotzt se fir ze schwätzen, ze stoen, ze goen, ze iessen, an de Kino ze goen an och ze schlofen. Dir wëllt alles, wat Dir maacht. Ouni Willenskraaft gitt Dir zu engem Roboter." Et ass d'Pflicht vun enger Persoun, hire Wëllen, deen duerch Wënsch regéiert gëtt, mam Wëlle vu Gott an Harmonie ze bréngen. Dofir, wann dat richtegt Gebied konsequent gebueden gëtt, gëtt et zu enger Willenskraaft u sech.

Dir musst un d'Méiglechkeet gleewen, dat ze kréien, fir wat Dir biet. Wann Dir biet, fir en Haus ze besëtzen, an zur selwechter Zäit seet Äre Geescht: "Wéi kënnt Dir lech en Haus leeschten, Du Narr?", schwächt Dir Äre Wëllen mat sou engem Denken. Wann Dir d'Ausdrock "Ech kann net" aus Ärem Geescht verbannt, kritt Dir eng méi héich Kraaft. Natierlech falen Haiser net vum Himmel, a fir en Haus ze kréien, musst Dir Willenskraaft benotzen a konstruktiv Aktiounen ënnerhuelen, fir Äert Zil z'erreechen. Wann Dir duerchhält a refuséiert, Versoen zouzeginn, kënnt Dir manifestéieren, wat Dir ustrieft. A wann Dir dës Willenskraaft konsequent duerch Är Gedanken an Handlungen benotzt, ginn Är Wënsch erfëllt, an alles, wat Dir lech wënscht a sehnt, wäert bei Iech kommen. Wann Dir weider mat Entschlossenheet a Beharrlechkeet ustrenge, wäert dat gewënschte Resultat iergendwéi erschéngen, och wann dat, wat Dir wënscht, net tatsächlech op dëser Welt existéiert. An esou enger Willenskraaft läit déi göttlech Äntwert, well de gudde Wëllen kënnt vu Gott. De Beharrleche Wëllen ass e göttleche Wëllen.

Verbrennt d'Somen vum "Ech kann net" aus Ärem Gehir

E schwaache Wëllen ass e schwaache mënschleche Wëllen. Wann Prüfungen a Versoen en duerchbriechen an ausernee räissen, verléiert en seng Verbindung mam onendleche Generator. Mä hannert dem mënschleche Wëllen läit de göttleche Wëllen, deen weder Enttäuschung nach Néierlag kennt. Och den Doud, a senger ganzer Muecht, kann de göttleche Wëllen net briechen oder behënneren. Gott wäert sécherlech dat Gebied beäntweren, dat vun engem Wëlle vun onerschütterlecher Entschlossenheet a Beharrlechkeet ugedriwwe gëtt.

Déi meescht Leit si faul a lethargesch, entweder kierperlech, geeschteg oder béides. Si wëlle meditieren, awer denken nëmmen un de Schlof. Soubal d'Schlëiflechkeet si iwwerhëlt, falen si an en déiwe Schlof, an dat ass d'Enn vun hirem Gebied! An dësem Zoustand ass d'Willenskraaft begruewen. D'Gehir vun der duerschneëtlecher Persoun ass mat de Somen vum "Ech kann net" gefëllt. Gebuer an enger Famill mat bestëmmte Charakteristiken a Gewunnechten, gi si dovun beaflosst a ginn iwwerzeegt, datt si net fäeg sinn, dëst oder dat ze maachen. Dës schiedlech Somen mussen ewechgebrannt ginn an hiren Afloss muss aus dem Bewosstsinn ausgerott ginn. Dir hutt d'Kraaft, alles z'erreechen, wat Dir wëllt. Dës Kraaft läit am Kär vun Ärem Wëllen.

Déi, déi Willenskraaft entwéckelen wëllen, brauche gutt Gesellschaft. Wann Dir e grouse Mathematiker wëllt ginn an Är Klassekomeroden d'Mathematik net gär hunn, da wäert Ären Enthusiasmus ouni Zweifel ofhuelen. Awer wann Dir mat erfollegräiche Mathematiker zesumme sidd, da gëtt Äre Willenskraaft méi staark, an Dir kënnt soen: "Wann anerer et fäerdeg bréngen, da kann ech et och."

Maach der keng Suergen iwwer grouss Saachen, just fir däi Willenskraaft opzebauen. Fir erfollegräich ze sinn, musst

du als éischt däi Willenskraaft mat klenge Saachen testen, vun deenen du geduecht hues, datt du se net kéints maachen. Wann du dech drun investéiers, da wäert den Erfolleg folgen.

Ech erënnere mech nach un all d'Ziler, déi meng Frënn an anerer mir gesot hunn, datt ech se ni géif erreechen, awer ech hunn se erreechen. Dës guttméinend Leit kënnen mat hire Meenungen e grouse Schued verursaachen. Mee Gott eis virun hinnen a sengem Rot schützen. Gesellschaft huet dee gréissten Afloss op d'Willenskraaft. Op Danz mat Alkohol a lauter Musek ze goen, anstatt am Hellegtum vun der Rou ze meditieren, verschmotzt de Geescht mam décke Stëbs vu weltleche Schwéngungen, wat et schwéier mécht, sech ofzeschüttelen. Seng Willenskraaft gëtt onvermeidbar duerch den Afloss vu senger Begleeder gestärkt oder geschwächt. Willenskraaft eleng duerch Selbstausübung z'entwéckelen ass extrem schwéier. Dir braucht e gutt Beispill fir nozemaachen. Wann Dir Moler wëllt ginn, liewt ëmgi vu gudde Biller a verbënnt Iech mat Moler. Wann Dir e spirituellen Mënsch wëllt ginn, befrënnt Iech mat spirituellen Leit mat engem noblen Charakter.

Et gëtt en däitlechen Ënnerscheed tëscht Glawen an Erfahrung. Glawen kënnt vu Saachen, déi Dir héieren oder gelies hutt an als fundamental Wourechten akzeptéiert hutt. Erfahrung, op der anerer Säit, ass dat, wat Dir perséinlech gesinn a wierklech verstanen hutt. D'Sécherheet vun deenen, déi Gott erlieft hunn, ass onerschütterlech. Wann Dir nach ni eng Orange geschmaacht hutt, kënnt Dir iwwer hir Eegeschaften täuschen. Awer wann Dir schonn eng Orange giess hutt, kënnt Dir net täuschen, well Dir d'Fruucht geschmaacht hutt a se gutt kennt.

Sicht d'Gesellschaft vun deenen, déi Äre Glawen stäerken

Gedanken iwwer Gott, Erfolleg, Heelung, a sou weider, all liewen an Ärem Geesch wéi psychologisch Kapselen. Probéiert se. Fir Är Gedanken ze testen, musst Dir Är Willenskraaft benotzen fir se ze manifestéieren. Fir déi néideg Willenskraaft ze kultivéieren, musst Dir lech mat Leit mat engem staarke Wëllen verbannen. Wann Dir Heelung duerch Gottes Wëlle wëllt, sicht d'Gesellschaft vun deenen, déi Äre Glawen stäerken an Äre Wëllen energéieren.

Ech sinn duerch Indien gereest, fir no engem richtege Gotteskenner ze sichen, awer si ware rar. All Enseignant, deen ech kennegeléiert hunn, huet seng perséinlech Iwwerzeugungen gedeelt. Awer a spirituellen Themen war ech fest entschloss, mech net nëmme mat Wieder iwwer Gott zefridden ze stellen. Ech wollt Hien erliewen a seng Präsenz wierklech spieren. Wat mir gesot gouf, war ouni Bedeutung, ausser ech hätt et duerch perséinlech Erfahrung verstanen.

Eemol hunn ech mat engem Frënd iwwer d'Hellegen vun Indien geschwat. Mäi Frënd war Broker, an hien huet mäin Enthusiasmus net gedeelt. Amplaz sot hien: "All déi, déi Dir Hellegen nennt, sinn eigentlech Scharlatanen, déi Gott net kennen." Ech hunn net mat him gestridden, mä d'Thema gewiesselt, a mir hunn ugefaang iwwer de Brokerage-Beruff ze schwätzen. Nodeems hien mir vill driwwer erzielt huet, hunn ech sanft gesot: "Wësst Dir, datt et keen eenzege vertrauenswürdege Broker zu Kalkutta gëtt, an datt si all Léigner sinn?" Hie gouf rosen an huet rosen geäntwert: "A wat wësst Dir iwwer Broker?" Ech hunn geäntwert: "Dat ass genau dat, wat ech gemengt hunn. A wat wësst Dir iwwer Hellegen?" Hie war sprachlos. Ech hunn roueg a frëndlech weidergesot: "Ech weess näischt iwwer Brokerage, an Dir wësst näischt iwwer Hellegen."

D'Praxis vun der Relioun huet e Punkt erreecht, wou vill Leit hir spirituellt Iddien net méi an erlieft Erfahrung ëmsetzen kënnen. Ech schwätze hei aus perséinlecher Erfahrung. Ech wëll net iwwer Saachen schwätzen, déi ech nëmmen intellektuell weess. Déi meescht Leit liesen e puer Bicher iwwer d'Wourecht a ginn onofhängeg, ouni sech d'Méi ze maachen, d'Wourecht hannert de Wierder ze verstoen. Déi eidel Aussoe vu spirituellen Wourechten sinn eis net nützlich a hannerloossen keen positiven Androck. Mir müssen tëscht de Priedegten vun enger Persoun an hirer Liewensgeschichte ënnerscheeden. Jiddereen, deen aneren ënnerriichte wëll, muss als éischt beweisen, datt hien dat, wat hie léiert, tatsächlech erlieft huet a wat hie seet, erfahrungsméisseg verstanen huet.

D'Abenteuer vum Liewen: Wat et ass

Meeschter Paramhansa Yogananda

Iwwersetzung: Mahmoud Masoud

D'Liewen ass dat gréisst Abenteuer, dat ee sech virstelle kann. Während e puer Liewe vläicht u Spannung an Nervenkitzel feelen, sinn aner voller erstaunlecher Prüfungen. Ech hunn vun engem Mann héieren, deen méi wéi drësseg Mol probéiert huet, Suizid ze besiegen, an all Kéier huet eppes hien dovun ofgehalen, säi Liewen ze beenden. Stellt Iech vir, wéi wonnerbar et wier, iwwer d'Liewe vun alle Mënschen ze wëssen, déi op der Äerd gelieft hunn, déi, déi verstuerwe sinn, an déi, déi nach kommen! All d'Erlieffnesser vun der Mënschheet sinn an der kosmescher Erënnerung opgeholl: der Erënnerung u Gott, a wat fir eng wonnerbar Erënnerung et ass! Et ass schwéier, e allwëssend Bewosstsinn ze verstoen, awer de allwëssende Geescht ze kennen ass dat gréisst Abenteuer, dat et gëtt.

Fakten si méi real, stabil a substanzuell wéi d'Fantasie, awer hir Quell ass all Iddien am Geescht vu Gott. All atomar

Matière ass och verkierpert göttlech Iddien, déi zréck an Iddien opgeléist a dann erëm a Saache verkierpert kënne ginn. D'Mënsche hunn och d'Fäegkeet, Iddien ze konzipéieren, awer hir Fantasi ass net staark genuch fir se ze verkierperen. Wann hir Fantasi staark genuch wier, kéinte si Saachen op dëser Äerd kreéieren. D'Mënsche hunn an sech déiselwecht kreativ Kraaft, mat där Gott seng mental Kreatiounen an der Welt verkierpert huet. Awer et ass onméiglech fir d'Mënsche ginn, hir Iddien a Saache ze verkierperen, well se d'Kraaft vum Geescht, déi Gott hinne ginn huet, net sou benotzt hunn, wéi se sollten.

Wann mir probéieren, eis Gottes Bewosstsinn virzestellen, froe mir eis, wéi Hie sech un alles erënnere kann a wat hie verstoe kann, well mir alles no de Standarden vun eisen eegenen mentalen Fäegkeeten moossen a Saachen no eise perséinlechen Erfarunge verstoen. Déi mat engem schwache Gedächtnis tendéieren dozou unzehuelen, datt d'Gedächtnis vun all deenen aneren esou schwach ass wéi hiert eegent. Wéi och ëmmer, et gött Leit mat engem aussergewöhnlech schaarfe Gedächtnis, déi sech un e ganz Buch esou einfach erënnere kënnen, wéi Dir lech un e puer Zeilen erënnere kënnt. Déi, déi vergiesslech sinn, fannen et dacks schwéier ze gleewen, datt een e receptive Gedächtnis huet, dat fäeg ass, Informatiounen mat bemierkenswäerter Liichtegkeet ze späicheren an erëmfannen.

E Bijoutier erënnert sech un seng Bijouen, an e Buchhalter erënnert sech un d'Zuelen a senge Bicher. Ähnlech erënnert sech Gott un alles, wat hien an dësem Universum erschaf huet. Well hien allmächtig ass, erënnert hien sech direkt un alles, wat an dësem Universum geschitt ass, well säi absolut an onlimitéiert Bewosstsinn allwëssend ass.

D'Erënnerung ass selwer eng wonnerbar Fäegkeet, an d'mënschlecht Erënnerung ass enk mat Gottes mächtiger Erënnerung verbonnen. Zum Beispill kënnt Dir lech net un d'Detailer vun all Film erënneren, deen Dir jeemools gesinn hutt. Mee wann ech lech nach eng Kéier ee vun dëse Filmer géif weisen, géift Dir lech direkt drun erënneren. Déi helleg Erënnerung an lech erkennt stänneg vergaangen Erfarungen. Soubal Dir déi éischt Szenen gesitt, erënnert Dir lech un déi ganz Geschicht a sot: "Oh, ech hunn dëse Film schonn eemol gesinn, an ech erënnere mech nach, wéi en opgehalen huet."

Wéi kënne mir eis bewegend Biller sou detailléiert erënneren, och wann mir se viru Jore gesinn hunn? Well all d'Evenementer am Gehir opgeholl ginn. Soubal Dir d'Gehirnadel op eng Testdisk setzt (oder eng Geescht-Computer-Interface ofspillt), fänkt Äert Gedächtnis un, dësen Test erëm opzeruffen.

D'Kraaft vum inneren Gedächtnis kënnt vu Gott an ass onfehlbar. Si vergiesst ni. D'Erënnerung vun engem normale Mensch kann net all Erfarungen gläichzäiteg späicheren. Mee dat hellegt, innert Gedächtnis späichert alles gläichzäiteg an éiweg. Dofir ass d'Iddi vun engem gudden oder schwache Gedächtnis nëmmen eng subjektiv Perceptioun. Eng Persoun iwwerzeegt sech selwer, datt hiert Gedächtnis schwach ass, an dofir e schwacht Gedächtnis huet. Wéi och ëmmer, ass et net einfach, vun dësem Glawen op säi Géigendeel ze wiesselen. Et brauch vill Ustrengung, sech selwer dovun ze iwwerzeegen, datt d'Gedächtnis tatsächlech eng Manifestatioun vu Gottes hellegem, all-erënnerendem Gedächtnis ass.

Déi gréisst mënschlech Erënnerung ass näischt anescht wéi e Strahl vum absolute Bewosstsinn vu Gott, an deem all

menschlech Abenteuer an all aner Forme a Manifestatione vum Liewen opgeholl sinn.

D'Geschicht vun der göttlecher Schöpfung ass eng wonnerbar an erstaunlech Geschicht! Wéi huet Gott all d'Wiesen, déi op dëser Äerd existéieren, an d'Entstoe bruecht? A wéi schafft Hie vun hannert de Schleieren a Riddoen, fir eis zréck an eis richtig Existenz mat Him ze bréngen? Et ass onméiglech fir menschlech Sprooch, eis ze hëllefen, eng ëmfaassend Beschreibung vum kosmeschen Abenteuer vun der Gottes Schöpfung an hiren präzisen Schnëttpunkten mat den individuellen Abenteuer vun onzählege Mënschen ze ginn.

Mir stellen fest, datt déi duerchschnëttlech Liewenserwaardung vum Mënsch ongeféier siwwenzeg Joer ass, während déi duerchschnëttlech Liewenserwaardung vun engem Krokodil tëscht siechzeg an honnert Joer ass. E Redwood-Bam kann zweedausend Joer liewen. Déi duerchschnëttlech Liewenserwaardung vun engem Kamel ass tëscht fofzeg a siechzeg Joer, an engem Pärde maximal sechszwanzeg Joer. Et ass also kloer, datt iergendeen dës variéierend Liewenserwaardunge bestëmmt huet. Awer mir héiere vun e puer grouse Yogi, déi Honnerte vu Joer gelieft hunn. Ee vun dësen ass de grouse Babaji, deen bekannt ass, datt hien Joerhonnerte gelieft huet, während hien nach a sengem Kierper lieweg war an eng perfekt Jugend genoss huet. Den Trilanga Swami huet och bal dräi Joerhonnerte gelieft: hie gouf 1601 gebuer a gestuerwen 1881 (e puer soen souguer, datt hien méi wéi dräi Joerhonnerte gelieft huet!). Nieft senger aussergewöhnlecher Liewenserwaardung war hie bekannt fir seng Wonner. Hie huet ongeféier 130 Kilogramm gewien, och wann hien selten giess huet. Hie sot dacks Deeg laang meditéiert, souz mat gekräizte Been um Waasser vum Ganges, oder war heiansdo fir laang Zäit ënner de Wellen verstoppt. Hie gouf dacks plakeg a bewegungslos

an der brennender Sonn op de brennende Fielsen gesinn.
Seng gewinnt Ignoranz vun de Gesetzer vun der Natur war
e... eng stänneg Erënnerung un all déi, déi hien gesinn hunn,
datt d'Unioun mam göttliche Bewosstsinn dat héchst vun
alle Gesetzer ass

Wéi an der Yogi senger Autobiographie festgehalten,
konnten déi grouss Hellegen, déi aus dem Dram vun der
kosmescher Täuschung oder Illusioun erwächt sinn a
gemierkt hunn, datt d'Universum nëmmen eng Iddi am
göttliche Geescht ass, mam Kierper maachen, wat se
wollten, well se woussten, datt et näischt anescht wéi eng
Form vu konzentréierter oder agefruerer Kraaft ass. Während
d'Naturwëssenschaftler haut Matière als näischt anescht wéi
eng limitéiert Aktivitéit verstoen, haten déi voll erleichte
Meeschteren bedeitend Fortschrëtter bei der Kontroll vun
der Matière gemaach, andeems se vun der Theorie an
d'Praxis iwwergaange sinn.

Tatsächlech ass d'Realitéit méi wonnerbar wéi
d'Fantasie. Mir kënnen eis virstellen, datt ënner de richtege
Konditiounen, wa keng Verschwendung vu Liewensenergie
oder Samenflëssegkeet gött, a mat der richteger Ernährung
an dem gesonde Denken, de mënschleche Kierper fir ëmmer
erhale ka ginn. Samenflëssegkeet enthält konzentréiert
Liewensenergie; wa se net verschwend gött, bleift dës Kraaft
dormant a kann benotzt ginn, fir d'kierperlech, geeschteg an
emotional Gesondheet, souwéi d'intellektuell Kreativitéit an
de spirituellen Wuesstum ze verbessern.

Notiz fir den Iwwersetzer: An dësem Passage seet de
President Abu Ali Ibn Sina:

lesst eng Molzecht am Dag, a vermeit et ze iessen, ier
Är viregt Molzecht verdaut ass.

Bewaart Äre Spermien sou gutt wéi méiglech, well et ass d'Waasser vum Liewen, dat an d'Gebärmutter gegoss gëtt.

Den Drock op de Kierper ass enorm. Wann eng Maus an enger Fal gefaange gëtt, schléit hiert Häerz vill méi séier wéi soss. Ähnlech, wann eng Persoun hir Rechnungen net bezuele kann, mécht hiert Häerz datselwecht! An dofir fuerdert de psychologesche Stress säin Tribut! Et gëtt och aner Aarte vu Stress. Laboratoire Experimenten hunn angeblech gewisen, datt d'Eliminatioun vum Kaméidi a Stied am Duerchschnitt zéng Joer zum Liewe vun de Bierger kéint verlängeren. Awer mir liewen an enger erstaunlecher Welt. Déi, deenen hiren eenzegen Zweck am Liewen et ass ze iessen, ze drénken, ze schlofen an déi gutt Saachen ze genéissen, hunn wéineg Chance, d'Wonner vun der mënschlecher Existenz ze verstoen.

D'Abenteuer fänkt mam Kampf un, mat deem d'Séil sech konfrontéiert, fir während der Empfängnis an de Gebärmutter ze kommen. Am planetareschen oder ätheresche Räich striewen Milliounen Séilen zréck op d'Äerd, andeems se an déi befruchtete Zellen erakommen, wou sech Spermien an Eezell während der Schwangerschaft vereenegen. Egal ob eng Séil helleg oder sënnege ass, ausser si huet déi ultimativ Befreiung erreecht, et gëtt e staarke Wunsch, op der Äerd reinkarnéiert ze ginn. Bei der Empfängnis blénkt e Liicht am Äther, an eng Séil kënnt einfach duerch d'Vereenegung vu Spermien an Eezell eran. D'Mënschheet huet sech beméit, an de Gebärmutter ze kommen, well sou vill Séilen ëm den Entrée kämpfen. Déi, déi et gepackt hunn, sidd Dir, ech an mir all. An et war kee liichte Victoire!

Tatsächlech gëtt et vill Wunnplazen bei Gott. Déi méi héich an déi méi niddreg ätheresch Ebenen, déi aus transparentem Liicht a vitalen Energien zesummegevat sinn,

sinn den Himmel (oder d'Häll), an deen d'Séilen no dem Doud vum physesche Kierper goen. D'Dauer vun hirem Openhalt do ass no hirem Karma virbestëmmt. Soulaang eng Persoun onverfëllt materiell Wënsch oder ierdescht Karma huet (d'Konsequenze vu vergaangene Handlungen, déi net ausgeschöpft sinn), muss si an d'ierdesch Inkarnatioun zrëckkommen, fir hir Entwécklung um Wee zu Gott weiderzeféieren.

Nodeems ech an de Gebärmutter erakomm sinn, freet sech d'Séil: "Wat hunn ech gemaach? Ech war laang Zäit fräi, befreit vum gebonnenen a restriktive mënschleche Kierper, hunn mech liicht an ouni Ustrengung op der ätherescher Ebene an engem liichtende Kierper beweegt, an elo sinn ech erëm an enger kierperlecher Form festgehalten."

Awer hie gewinnt sech lues a lues un dës nei Konditiounen während den néng Méint am Gebärmutter. Dëst ass d'Strofe: néng Méint Liewen an enger donkeler Zell, wou hie muss duerch eng aner Persoun ootmen a Liewensmëttel a Blut kréien, andeems hie sech op de Kreislautsystem vun enger anerer Persoun ugewise fillt. Säu Geescht a säi Zoustand hänken vun aneren of, an hie rifft zu Gott: "Befreit mech aus dësem Prisong! Ech kann net gesinn, ech kann net héieren, ech sinn gebonnen."

Wann et eng Häll oder e Feegfeier gëtt, dann sinn et déi néng Méint am Kierper vun der Mamm: total Hëlleflosegkeet an der Däischtert, op een eenzege Punkt wéi e Bam beschränkt, mat flüchtege Erënnerungen un d'Vergaangenheet, gefollegt vu Schlofperioden. A wann dës Erënnerungen zrëckkommen, danzt de Fötus a mécht enorm Ustrengungen am Kierper vun der Mamm. Ech hunn mäi Bewosstsinn op dës pränatal Zoustänn verlagert, an ech weess wat ech soen.

De Schlof an d'Wachheet vum Fötus am Kierper vun der Mamm hänken net vun hirem Schlof an hirer Wachheet of. Déi fräiwëlleg Beweegunge vum Fötus stamen aus der Erënnerung vun der Séil un hir Vergaangenheet. Dofir beweegt hie sech onroueg am Gebärmutter, bis d'Erschöpfung hien iwwerwënnt, an hie schléift an. Duerno erwächt hie kuerz a beweegt sech erëm. Hie spiert Hunger a stillt en duerch Nährstoffer, déi iwwer d'Blutt vun der Mamm iwwerdroe ginn.

Den Neigebuerene kann bis zu engem gewësse Grad d'Vibratioun vum Häerzschlag an der Blutzirkulatioun vun der Mamm héieren, an dës Téin maachen et sech vu sengem Kierper bewosst a fërderen säi Sehnsucht no Befreiung. Sou ass dat éischt Abenteuer vun der Séil e Kampf tëscht zwou Iddien: dem Wonsch, a mënschlecher Form op d'Äerd zrëckzekommen, an dem Sehnsucht, sech vun der mënschlecher Form ze befreien, déi d'Séil agespaart huet.

D'Schuel vun der mënschlecher Séil (de Kierper) fänkt un wéi e Fësch mat engem delikaten Schwanz. Dëst Bild entwéckelt sech dann zu enger Déierform, déi am Gebärmutter gewéckelt ass. Wéi scho gesot, kommen e puer Erënnerungen un fréier Liewen erëm op, wouduerch de Fötus liicht Beweegunge mécht. De Kampf gëtt méi intensiv, wéi de Fötus sech zu enger mënschlecher Form am Kierper vun der Mamm entwéckelt, an d'Séil rífft: "Loosst mech eraus!" Wann de Wëlle ganz staark gëtt, gëtt d'Kand gebuer. Virzäiteg Puppelcher (gebuer no enger Schwangerschaft vu manner wéi 37 Wochen) si Séilen mat engem staarke Wëllen a grousser Sturheet. Si wëllen net néng Méint am Kierper vun der Mamm bleiwen, an dofir gi se méi fréi wéi soss gebuer.

D'Kand kënnt kräischend op dës Welt, well, wéi déi Wäis an Erfuerene soen, d'Séil sech un hir fréier Inkarnatiounen

erënnert a wëll net méi op d'Äerd zrëckkommen, fir nach eng Kéier déi verschidde Forme vum mënschleche Kampf ze leiden.

Dee schwéiere "thaa"-Klang huet sech dorunner ugehaangen, sou datt et zu enger Plaz tëscht de Landmarken an den ënnerwerfende Ruinen gouf.

Si kräischt, wann si sech un d'Vespriechen erënnert, déi am Hellegtum gemaach goufen, mat Tréinen, déi fléissen an net ophalen

Wat dës Erënnerungen ugeet, gëtt et och déi biedend Haltung, an där de Fötus seng Hänn zesummeklappt, ier en op d'Welt kënnt, wéi wann e géif bieden: "Ech bieden dech, Här, mir keng zweet irdesch Gebuert ze ginn".

Déi physiologesch Erklärung fir de Kräischen vun engem Neigebuerenen ass, datt d'Lunge sech opmaache müssen, fir unzufänken ze otmen, an den éischte Kräischen vum Puppelchen ass e Versuch, d'Lunge z'aktivéieren an den Otem vum Liewen ze initiéieren. Wann e Kand gebuer gëtt, fänkt d'Otmung un, an d'Séil, déi an engem Zoustand vu bal dormanter Dormanz war, gëtt e liewegt Wiesen mat engem onofhängege Liewen. Vill gleewen fälschlecherweis, datt d'Séil am Moment vun der Gebuert an de Kierper kënnt, awer wann d'Séil net scho präsent wier, wier de Kierper net aus den klengen urspréngleche Zellen entstanen. Wann d'Séil de Fetus virun der Gebuert verlooss hätt, wier de Puppelchen doutgebuer.

De mënschleche Kierper besteet aus siechzëng grondleeënden physeschen Elementer, déi vun néngzëng transparenten Energieelementer ënnerstëtzt a gehale ginn, déi d'Essenz vum ätheresche Kierper representéieren, deen an der physescher mënschlecher Form leeft. Dësen ätheresche Kierper ass d'Quell vu Bewegung an Aktivitéit am

physische Körper. Déi néngzeng planetaresch Elementer sinn intellektuell, emotional a vital. Déi néngzeng Komponenten sinn Intelligenz, d'Selbst (Ego), Gefühl, de manifestierte Geist (sensescht Bewusstsein), fënnef Wissensinstrumenter, déi de Sinner vu Siicht, Héieren, Geruch, Geschmack a Berührung entsprechen, fënnef Handlungsinstrumenter, déi den intellektuellen Kräfte vu Reproduktion, Ausscheidung, Ried, Spazéieren a manueller Geschicklichkeit entsprechen, a fënnef Instrumenter vun der Lebenskraft, déi d'Fähigkeit hunn, d'Funktiounen vum Körper vun der Kristallisation, der Absorption (Assimilation vu Lebensmitteln no der Verdauung), der Offallelimination, dem Metabolismus (Umwandlung vu Lebensmitteln a leibliche Matière oder Benutzung fir Energie ze liwweren) a vum Blut auszuföhren. Dës transparent planetaresch Schuel vun néngzeng Elementer bleift nodems de physische Körper, deen aus siechzeng grobe Elementer besteet, ennergeet. All dës Elementer kënnen duerch d'Praxis vun fortgeschrittene Yogatechniken an e rengt Bewusstsein transforméiert ginn.

Wann e Puppelchen gebuer gëtt, blénken seng Aen beim Liicht, et héiert Téin, richt, schmaacht an ootmet. Téin schéngen him normal, an et mierkt, datt et erëm an engem physische Körper leeft. Säi fréiere Widerstand géint d'Gebuert héiert mat sengem éischten Atemzug op. Wéi d'Illusion sech setzt, datt d'"Existenz" vum Körper an der Atmung ofhänkt, gëtt et vun der physischer Welt ugezunn a gewënnt sech lues a lues dorun.

Mat der Zäit mécht d'Kand sech vill Méi fir säi Körper ze kontrolléieren. Wéi dacks gesäis du, wéi si mat den Äerm a Been an der Loft schwenken a probéieren, sech un hir körperlech Form unzepassen? Dëst gëtt vum Ennerbewusstsein geleet, duerch d'Erënnerung vun der Séil un hir Vergangenheet. D'Erënnerung ass ëmmer präsent.

D'Mënsche fäerten instinktiv virum Doud, well si sech un déi vill Mol erënneren, déi si erlieft hunn, genee wéi si fäerten, wéi wann si Péng hätten, well si virdru sou vill gelidden hunn.

Wann e Kand zu engem Klengkand wiisst, gött et vun sengen Elteren a Familljememberen beaflosst. Jiddereen wëll, datt et anescht ass, och seng schelmesch Gläichaltrigen, déi och wëllen, datt et wéi et ass a sech un säi Verhalen an Handlungen upasst! Mëtt an dësem Konflikt fillt d'Kand en immensen Drock. Awer jonk Kanner, déi vill Fräiheet genéissen, soen spéider bedauernd: "Ech hätt mir gewënscht, meng Elteren hätten mir vun de schiedleche Konsequenze vu mengem Verhalen erzielt; wann dat de Fall wier, wier ech elo vläicht besser drun."

Et gött vill psychologesch an emotional Kämpf, déi eng Persoun muss duerchstoën, ier se erwuesse gött. Während dëser Phas ginn d'Sënner méi aktiv, an de jonke Mann oder d'Fra engagéiert sech an engem bedeitende bannenzege Kampf. Dëse Kampf mat de Sënner ass bedeitend, an de leschte Victoire fir jonk Leit ass hiren Triumph iwwer hir Instinkter an d'Begrenzung vun hiren ongebremsen Wënsch.

Et ass wonnerbar lieweg ze sinn, awer vill Kräften laueren op eis fir eis ze zerstéieren. En Abenteuer mat Feinde an Afrika ass näischt am Verglach zum Abenteuer vum Liewen selwer. An kee Abenteuer an der Geschicht iwwerschreift et a Freed an Opreegung. Dank der Vernunft wëssen d'Mënsche wéi se sech viru wëllen Déieren schützen, awer se wëssen net wéi se sech viru hiren eegenen schlechte Gewunnechten an hire schiedleche Konsequenze schützen. De schlëmmste Feind vun engem Mënsch ass hie selwer. Méi wéi all Feind, méi wéi déidlech Keimen, zerstéierend Bombe oder all aner Bedrohung, soll eng Persoun sech selwer fäerten wann se falsch ass. Wann eng

Persoun an kompletter Ignoranz vu senger spiritueller Natur lieft a sech duerch hir schlecht Gewunnechten kontrolléiere léisst, gëtt se hiren eegene Feind. De beschte Wee fir dës Schluecht vum Liewen ze gewannen ass sech selwer ze befrënnten. Dat spirituell entwéckelt Selbst ass e Frënd vun enger Persoun, während dat onentwéckelt Selbst hire Feind ass.

Et ass einfach, sech virzestellen, wéi mir e wëll, unbekannt Land entdecken. Wa mir mat engem Schëff géife fueren, sollten mir e Rettungsboot mathuelen, fir datt mir, am Fall wou d'Schëff ënnergeet, d'Boot benotze kéinten, fir eis ze retten. Mee a ville Liewenserfarunge lecken eis Rettungsbooter, obwuel mir all Virsiichtsmoosname getraff hunn.

An engem Dschungel, dee voller Raubdéieren ass, kann een Virsiichtsmoosname géint dës Déieren treffen, awer subtil, heimtückesch Geforen ze iwwerwannen ass vill méi schwéier. Wéi kann ee sech virun de Milliounen Keimen schützen, déi eis stänneg ëmginn? Mir mengen, mir si sécher, wa mir Virsiichtsmoosname géint Geforen treffen, déi mir gesinn a héieren kënnen, awer eis Verdeidigung ass net genuch, fir eis virun de Keimen ze schützen. Am Blut kämpfen d'wäiss Blutzellen stänneg géint dës Keimen. Medikamenter betäuben se nëmmen. Wäiss Blutzellen sinn d'Zaldoten, déi se konfrontéieren an zerstéieren. Wann Äert Blut schwach ass, kënnen dës "Zaldoten" Iech net hëllefen. An der Longe vu ville scheinbar sécheren Individuen lauere béiswëlleg Tuberkulosebakterien, prett, op hiren Wirt ze sprangen an en ze zerstéieren. D'Natur bildet eng Schutzbarrière, fir dës Keimattacken ofzewieren, awer den Effekt vun där Barrière wäert net laang daueren, wann de Kierper net fäeg ass, widderstoen. Dësen Kampf geet weider am onsiichtbare Dschungel vum Liewen an eis. Wann Dir Äert Iessen ënner engem Mikroskop ënnersicht, géift Dir et net

schmaachen. D'Keimen iessen et, an Dir schléckt alles! Souguer d'Waasser, dat Dir drénkt, wimmelt vun dëse liewegen Organismen. Et gëtt keen eenzege Vegetarier op der Welt, well jidderee all Dag Milliounen Keimen konsuméiert. Also, wäerten d'Mënschen ophalen ze iessen?

Fir sécher duerch de Bësch vum Liewen ze navigéieren, muss een sech mat de passenden Waffen ausrüsten an e gutt trainéierte Soldat sinn. Déi, déi net wëssen, wéi se sech richtig schützen, verléieren séier hiert Liewen. Mee de weise Mësch, deen op all Eventualitéiten virbereet ass - Krankheet, widdersprénglech Gedanken, schlecht Gewunnechten, haart Schicksal an ongewënschte Karma - wäert an dësem Abenteuer triumphieren, wat Vorsicht, Wachsamkeit a bestëmmte Methoden a Strategien erfuerdert, déi et eis erméiglechen, eis bannenzeg Feinde ze konfrontéieren an ze iwwerwannen, déi vill méi formidable a fest entschloss sinn wéi all externen Feind.

Wann mir eis Rees duerch d'Liewen weiderféieren, léiere mir besser Weeër fir d'Krankheeten an d'Ursaachen vun eise Kierperlechen, psychologeschen, moraleschen a spirituellen Krankheeten ze iwwerwannen. Wann mir Kierperlech Krankheeten a psychologesch Kämpf friddlech iwwerwonnen hunn, kënnen mir soen, datt d'Liewen wierklech e wonnerbart Abenteuer war. Mee et ass onverstandlech ze soen, datt d'Liewen séiss ass, ier een de richtige Victoire erreecht huet. Ausser wann eng Persoun déi lescht Etappen erreecht an hir Séil a Gott befreit ass, ass d'Liewen fir si net eriwuer. Si müssen am Geescht opsteigen, an dann ass dat lescht Kapitel vum Abenteuer ofgeschloss.

Wann een een aneren leede gesäit, dankt hien Gott, datt hien déi speziell Erfahrung net duerchmaacht. Mee wien weess, et kéint sinn, datt hien als nächste un der Rei ass. D'Méiglechkeeten, de Kierper ze schueden, si villfälteg, dofir

muss een opmierksam sinn a sech op all Eventualitéiten an Iwwerraschungen virbereeden.

De Wëssenschaftler seet: "lesst gesond, nahrhaft lessen a befollegt d'Gesondheetsrichtlinnen, fir Iech viru Keimen ze schützen." De Politiker seet: "Sidd brav Zaldoten, fir Iech selwer an Äert Land virun Äre Feinde ze schützen."

Mir liewen wierklech an enger komescher Welt. Souguer Mammen, Virbiller vu Léift, Zäertlechkeet an Opfer, gi trainéiert fir d'Kanner vun anere Leit ëmzebréngen. Wéi schrecklech! Mee heiansdo bréngt de Krich Gutt; en hält eis eis Feigheet a Wëllensschwächt ewech.

D'Bëscher an d'Dschungelen vum Liewen wimmelen vu Feinde: Krankheet, Aarmut, Leed, schlecht Gewunnechten a falsch geriicht Wënsch. Et gött och onzueleg aner Saachen ze berécksiichtegen a Reegelen ze respektéieren, sou datt d'Liewen onerdréiglech gött, wa mir probéieren se all am Kapp ze behalen. Komplexitéiten sinn an all Aspekt vum Liewen iwwerwältigend ginn, an d'Leit schéngen ënner enger Aart hypnotiséierender Zauber ze sinn. Dofir ass et Zäit fir d'Mënschheet verschidden Approchen ze probéieren an déi onlimitéiert Kräfte a Potenzial vum Geescht z'aktivéieren.

Gott huet eis e super Schutzmëttel ginn: de Geescht. Hie ass méi staark wéi Maschinengewierer, Elektrizitéit, Gëftgas oder all aner Medizin. Dëse Geescht muss gefërdert a gestärkt ginn. E wichtegen Deel vum Liewensabenteuer läit doran, de Geescht ze kontrolléieren an en disziplinéiert an ëmmer am Aklang mat Gott ze halen. Dëst eleng ass ee vun de Geheimnisser fir e erfollegräicht a glécklecht Liewen.

Och wann d'Mënsche kierperlech Mëttelen a Methode vun der Heelung benotzen, sollten se net op dës Methode vertrauen, mä éischer op d'Kraaft vu Gott, déi hannert

hinnen steet. Mir müssen Gott froen, eis Verständnis a Wëllenskraaft ze ginn, fir datt mir net op d'Medizin vertrauen, mä op Him, an als éischt op d'Kraaft vun eisem Geescht.

D'Mënsche goufen net geléiert, wéi se dee psychologeschen Zoustand erreechen, deen duerch d'Training vum Geescht an d'Harmoniséierung mat Gott duerch Meditatioun erreecht gëtt. De Geescht muss awer ënner Ärer kompletter Kontroll sinn, ier Dir probéiert, d'materiell Welt an hir kierperlech Heelmëttel ze verleege. Bis Dir dëst erreecht hutt, ass et am beschten, logesch Schrëtt ze maachen, fir dem Kierper ze hëllefen. Wann eng Persoun e brennende Kuel gräife kann, ouni verbrennt ze ginn, da kann si d'materiell Welt verleege an erklären, datt de Geescht alles ass. Soss existéiert d'Matière a muss no hire Gesetzer op logesch a praktesch Aart a Weis behandelt ginn.

Gott huet eis och eng onbesiegbar Waff ginn, mat där mir all Leed a Péng iwwerwonne kënnen: d'Waff vun der Wäisheet, déi mir duerch Harmonie mat Gott kréien. Dee einfachste Wee fir Krankheet, Enttäuschung an Ongléck ze bewältegen ass a stänneger Harmonie mat eisem Schöpfer ze sinn.

D'Leit sinn ewéi kleng Kanner am Dschungel vum Liewen, gezwongen, aus hire perséinleche Prüfungen a Leed ze léieren, a stierzen duerch d'Fal vun der Krankheet a schlechte Gewunnechten. Mir müssen ëmmer erëm Hëllef sichen a beméien, eis Gedanken an Handlungen op Gott a senger onverännerleche Gesetzer anzustellen.

Wann d'Welt virun Ären Aen däischter gëtt an d'Schwieregkeeten vum Liewenlech iwwerwältegen, denkt drun datt Gott no ass a fillt Iech sécher an der Festung vu senger Präsenz. Trotz Äre Kämpf op de Weeër vum Liewen

an Ärem Kontakt mat all méigleche zerstéierende Aflëss, denkt drun datt se net geduecht sinn fir Iech ze zerstéieren, mee fir Äre Glawen ze testen an Är schlofend Kraaft z'erwächen. Mir müssen an der Schluecht vum Liewen duerchhalen a géint all d'Béises ronderëm eis stellen, se ofbauen an besiegen mat der allëmfaassender Kraaft vun der göttlecher Präsenz an eis. An um Enn vum Liewensabenteuer wäerte mir soen: O Här, et war schwéier de Courage ze halen an de Kampf bis zum Schluss weiderzeféieren, awer d'Kraaft, déi Dir eis ginn hutt, war méi grouss wéi eis Ängscht, an dank dëse grouse Kräfte hu mir triumphiert a gemierkt, datt mir no Ärem göttleche Bild geschaf sinn. Dir sidd den Här vum Universum a sidd iwwerall präsent, also wat fäerten mir, a wien fäerten mir, soulaang Dir mat eis sidd?

Soubal eng Persoun mierkt, datt si e Mënsch gi sinn, multiplizéieren hir Ängscht, an et schéngt, datt et kee Wee méi gëtt. Egal wéi eng Virsichtsmoosname si treffen, et bleiwen Lächer, duerch déi Feeler eraschläichen kënnen. Et gëtt keng richteg Rou ausser a Gott, a kee Friden ouni Hien. Egal ob mir an den Dschungelen vun Afrika, op de Schluechtfelder oder an de Kiewer vun der Aarmut an der Armut sinn, mir musse Gott flüsteren: Ech sinn ënner dem Schutz vun Ärer onbesiegbarer Präsenz, o Här! Ech ginn un der Front vum Liewen virun, an ech fille mech, datt ech ënner Ärem Schutz a Ärer Suerg sinn!

Et gëtt keen anere Wee zu Sécherheet a Schutz. Benotzt Vernunft a Logik bei allem wat Dir maacht, a setzt Äert vollt Vertrauen op Gott. Gott këmmert sech ëm all déi, déi sech ëm hien këmmen a seng Gesetzer respektéieren, an hien akzeptéiert all déi, déi sech mat Häerz a Séil zu him wenden, iwwerhäipt se mat senger Segen a suergt dofir, datt hir Ënnerhaltung kontinuéierlech an onënnerbrach ass.

Vill sinn Affer vun enger Krankheet ginn a schlechte Gewunnechten, net fäeg sech selwer erauszezéien. Et sollt net gesot ginn, datt et kee Wee gëtt, fir aus de Fallen ze entkommen, déi d'Liewen a jiddwer Richtung leet. D'Prüfungen an d'Tribulationen, mat deenen eng Persoun konfrontéiert ass, sinn temporär an hängen vun hirer Entschlossenheet an der Aktivéierung vun hirem Wëllen of, fir se een nom aneren ze iwwerwannen. Versoen fir eng spezifesch Zäit bedeit keng Néierlag am Kampf vum Liewen. Déi erfollegräich a siegreich Persoun bestäetgt sech stänneg, datt si méi staark ass wéi d'Ëmstänn a fäert näischt, soulaang si mat Gott ass a Gott mat hir ass, a versteet déif an hirem Häerz, datt Liewen an Doud zwee verschidde Bewosstsinnszoustänn sinn.

Gott huet alles geschaf fir eis ze testen an d'Onstierflechteet vun der Séil an eis ze verroden. Dëst ass d'Abenteuer vum Liewen an säin eenzegen Zweck. D'Abenteuer vun all Mënsch ass eenzegaarteg, a si musse bereet sinn, all Erausforderunge vun der Gesondheet, dem Geescht an dem Séil mat Versteesdemech, der Wëllenskraaft an dem Glawen u Gott ze stellen, well se wëssen, datt hir Séil net stierft, egal wat mam Kierper geschitt. Wierklech, keng Waff - keng Waff iwwerhaupt - kann déi Séil zerstéieren. Weder Feier nach Waasser kënnen se verbrennen, well se d'Bild vum eenzege Gott ass.

Et ass wonnerbar ze realiséieren, datt den Doud net d'Enn ass, well mat dësem Wëssen kréie mir psychologesch Kraaft a Fräiheet vun der Illusioun. Wann eng Krankheet zoufällt an de Kierper ophält ze funktionéieren, gleeft d'Séil, datt si dout ass, awer Gott beréiert se a verséichert se, datt si nach ëmmer leeft. E Soldat um Schluechtfeld, dee vun enger Bomm oder Schrapnellen getraff gëtt, ríft: "Ech sinn dout, mäi Gott!" Awer Gott äntwert: "Natierlech net! Schwätzt Dir net mat mir? Näischt kann dech zerstéieren. Dir

sidd eng onstierflech Séil, an Dir dreemt nëmmen, datt Dir dout sidd." Dann mierkt d'Séil, datt d'Erfahrung vum Iwwergank vum Kierper duerch den Doud net sou erschreckend ass, wéi se dacks duergestallt gëtt. Dat limitéiert Bewosstsinn vun der Existenz vun der Séil am Kierper ass verantwortlech fir de Glawen, datt de Verloscht vum Kierper d'Enn vun allem ass, während d'Séil a Wierklechkeet lieweg ass a net stierft, well si d'Bild vum liewegen an éiwege Gott ass.

Richtig Yogi si fäeg, hire Geescht ënner allen Ëmstänn ze kontrolléieren. Wann e Sucher dës Etapp erreecht, gëtt hien fräi a realiséiert, datt d'Liewen en hellegt Abenteuer ass. Prophéiten a grouss Figuren hunn dës Wourecht bewisen, well näischt hire groussen a puren Séilen schuede konnt. Si hunn d'göttlech Léift am vollsten Ausmooss erlieft, an dës Léift ass dat spannendst an dauerhaftst Element am Abenteuer vum Liewen.

Mënschlech Léift ass ouni Bedeutung, ausser si ass an der bedingungsloser Léift vu Gott verwuerzelt. E jonke Mann a Fra kënnen sech verléiwen an dann an Haass falen. Mënschlech Verléiftheet ass onvollstänneg a gebonnen u ville Konditiounen, während göttlech Léift perfekt an onendlech ass.

Dëst Abenteuer vum Liewen wäert nëmme komplett sinn, wann eng Persoun Geforen a Feeler duerch pure Willenskraaft an Intellekt iwwerwënnt, genoe wéi déi Grouss et gemaach hunn. Dann wäerte si zeréckkucken a soen: "Déi Prüfungen ware ustrengend a geféierlech, an ech sinn bal gefall, awer elo sinn ech zouversichtlech a mir selwer, nodeems Gott meng Aen opgemaach huet a mir hellegt Wëssen geschenkt huet."

Mir kënnen soen, datt d'Liewen e wonnerbart Abenteuer ass, wann Gott eis endlech seet: "All déi schrecklech, batter

Prüfungen sinn eriwwer, ech sinn fir ëmmer bei dir, an
näischt kann dir méi schueden."

De mënschleche Geescht gëtt gestärkt andeems en
sech mat Krankheeten a Schwiereregkeeten ausenannersetzt a
Schwiereregkeeten eng no der anerer iwwerwënnt. Alles wat
de Geescht schwächt, ass säi schlëmmste Feind, a wat en
stärkt, ass säi sécheren Hafen. Veruecht d'Schwiereregkeeten
an d'Onglécker, déi op Äre Wee kommen.

(An de Wierder vum Abu al-Qasim al-Shabbi):

Ech wäert trotz Krankheet a Feinde liewen, wéi en
Aadler um héije Bierg

Ech kucken op déi scheinend Sonn, spotten iwwer
d'Wolleken, de Reen an d'Stirm

Gott huet mir gewisen, datt dëst Liewen just en Dram
ass. Wann Dir a Gott erwächt, wäert Dir lech drun als e
flüchtegen Dram vu Freed a Leed erënneren, näischt méi.

An dann wäerts du wëssen, datt du fir all Éiwegkeet
onstierflech bass am eenzege Gott

Fridden sief mat dir

Geeschtlech Ernährung

Alles wäert verschwannen a passéieren, an nëmmen
Gott ass déi éiweg Konstant an de séchere Schutz virun all
.de grausame Stirm an Hurrikaner, déi iwwer d'Welt bléien

Flucheg mënschlech Frëndschaften sinn net
bedingungslos a si sinn dacks duerch Egoismus beschiedegt,
well wann d'Eegeninteresse ophält, och d'Léift ophält.

Geeschtlech Frëndschaft an echt, häerzlech Léift
verméttelen eis awer e Gefill vu gemeinsamer
Verantwortung, dës Frëndschaft ze pflegen an d'Rengheet
vun där Léift ze erhalen. Wann mir probéieren een ze
verstoen, kënne mir net dat maachen, wat hien opreegt, a
wann mir net probéieren, hien ze verstoen, gëtt et einfach
.keng Kompatibilitéit

Den Dag wäert kommen, wou ech mech vun dëser Welt
verabschieden, awer soulaang ech op dëser Äerd bleiwen,
läit meng gréisst Freed doran, mat deenen ze schwätzen, déi
mir vertrauen, iwwer d'Wonner vu Gott a si méi
selbstbewosst no deem göttleche Liicht, dat mir Troust,
.Fräiheet a Sécherheet ginn huet

:Selbstbestätigungen

Ech kann all meng Aufgaben nëmme erfëllen, andeems
ech meng Kraaft vu Gott léinen. Dofir ass mäin éischte
Wunsch, Him ze gefallen. Gott ass déi éischt Léift a mengem
Häerz, déi gréisst Usproch vu menger Séil an dat ultimativt
.Zil vu mengem Wëllen a Geescht

Eist richtegt Selbst – d'Séil – ass onstierflech. Mir
existéieren, an eis Existenz ass éiweg. D'Well kënnt un
d'Ufer a geet dann zrëck an den Ozean, ouni sech selwer ze
verléieren; éischter gëtt se eent mam Ozean oder se kann

erëm [un d'Ufer] a Form vun enger anerer Well
.zréckkommen

Wann d'Drot vun engem elektreschen Apparat futti geet,
kann e Spezialist se ersetzen. Mee wann d'Nervengewebe
duerch schwéier Irritatioun beschiedegt gött, verléieren
d'Nerven hir Funktioun, a wien kann se ersetzen? Dofir muss
déi gréisst Suergfalt a Vorsicht geübt ginn, wann een mam
wäertvollen Nervensystem ëmgeet, well et sech vun bannen
regeneréiert, a wann et beschiedegt ass, kann et net
.reparéiert oder duerch en anert Apparat ersat ginn

D'Schüler hunn e Picknick mat hirem Enseignant, dem
Paramhansa, an der Natur genoss, an hien huet zu hinnen
:gesot

Wéi wonnerbar ass et, sech a Fridden ze fillen a räich u
Gléck ze sinn! Gott wëll, datt mir einfach liewen a spirituell
.Freed erliewen

Genee wéi eng Persoun aus engem onrouegen Albtraum
erwächt a feststellt, datt dat, wat si gesinn huet, näischt
anescht wéi en Dram war, sou dréngt dat göttlecht
Bewosstsinn eng Persoun, aus dem Albtraum vum Schlof a
vun der Duercherneen opzewachen, zu engem neie
Bewosstsinn an engem solide Verständnis vum Sënn a vum
.Zweck vum Liewen

Wann mir den Ufank vum spirituellen Erwäachen erliewen
a Liichter vun der Sécherheet wëlle gesinn, musse mir op déi
.bannenzeg Stëmm lauschteren a reagéieren op hir Uruff
Mir müssen d'Steng vun der Illusioun an d'Fielsen vun
der Ignoranz vum Wee ewechhuelen, déi d'Rees vun der Séil
behënneren an hir Bewegung behënneren. Mir müssen mat
der Hand vun der Sehnsucht un d'Dier vum Erwäachen aus
dem Schlof vun der Indifferenz klappen, fir datt mir d'Bries

vum Gléck ootme kënnen an himmlesch Stroum an all eis
.Gedanken, all eis Gefiller an all eis Handlung bréngen

Echt Gléck kann net geschmaacht ginn, ausser gutt
Wënsch iwwerwannen déi schlecht, an ausser de Wëlle gött
an déi richteg Richtung op d'Quell vun der Wourecht an
.d'Quell vun allem Gutt am Existenz geriicht

Richteg Frëndschaft ass méi grouss wéi all Räichtum.

Wann Dir e richtege Frënd fir d'Leit kënnt sinn, fannt Dir
.Gott

Gott ass d'Quell vu Wäisheet a stralenden
Inspiratiounen, déi op gutt Séilen fléissen. Hie ass den
himmlesche Geroch, deen aus de Wierfele vu léiwe Häerzer
erausgeet. Hie ass déi gréisst Freed, déi d'Séil mat helleger
.Ekstase fëllt

Här, ech bieden dech, meng Séil ze erliichten, fir datt
ech déi ultimativ Wourecht verstoe kann. Ech wäert dech
gesinn, Här, opgedeckt an de Manifestatiounen vun der Natur
- a Blummen, Beem an all schéine Saachen. Duerch déif
spirituell Kontemplatioun wäert ech d'Paarte vum Fridden
wäit opmaachen a méi haart beméien, mäi Liewen ze
verbesseren, fir datt ech seng richteg Bedeitung besser
.verstoe kann

Wann ech mat aneren zesumme sinn, sinn ech voll
präsent a fille grouss Freed an der Interaktioun mat hinnen,
a wann ech eleng sinn, genéissen ech déiselwecht Freed. A
wann ech schaffen, schaffen ech mat all menger Energie a
.Wëllen, an ech fille mech ëmmer méi glécklech
Mir müssen mat éierleche Wonsch a bannenzeger Freed
schaffen, soss verléiere mir eis Vitalitéit a kënne mir eis
Energie net erneieren. Mir müssen och ëmmer éierlech sinn

an Éierlechkeet niewent eiser Willenskraaft kultivéieren, well
mat Éierlechkeet kënne mir a méi grousser Harmonie mat
.anereren schaffen

Trauer net ëm eng Léift, déi dir verluer gaangen ass,
egal ob duerch den Doud oder wéinst der onbestänneger an
ëmmer verännerlecher Natur vun der Mënschheet. D'Léift
selwer ass ni wierklech verluer oder dout, mee éischer
temporär virun dir verstoppt, fir datt du vläicht an denger
stänneger Sich no hir hir richteg Essenz entdecken kanns. An
d'Léift wäert hir temporär Verstopptheet weiderféieren, bis
du se schlussendlech an der Form vum göttleche Geliebten
fënns, deen an den déifste Verdéiwunge vun denger Séil
.wunnt

E Mënsch soll net Dag fir Dag am selwechten onwuelen
psychologeschen Zoustand liewen. Wann e Mënsch
oprichteg biet a vertraut, datt Gott dat erdeelt, wat hie biet,
.kritt hie Gottes Segen an Hëllef
Wann et eng déif verankert schlecht Gewunnecht gëtt,
ass et méiglech, se ze stéieren an ze verdrängen, andeems
een eng widdersprénglech a géigneresch mental
Gewunnecht bildet an aktivéiert, bis déi gëfteg Gewunnecht
.neutraliséiert ass

E Mënsch muss sech selwer sécher sinn, datt hie sech
zum Besseren ännere wäert, an datt hie staark bleift trotz e
puer Schwächten, un deenen hie grad leid
De Moment wou eng Persoun sech entscheet, eng
positiv Ännerung ze maachen, fillt si sech, wéi wann si eng
aner Persoun gi wier, an dëst Gefill bréngt hinnen eng
.Iwwerfloss u vitaler Energie a bannenzeger Freed

Heiansdo weist Gott sech senge Léifsten als e grousst
Liicht, eng kosmesch Stëmm, grenzelos Freed oder Léift vun
der gréisster Séissheet

Oder als Verständnis, Wäisheet a Wëssen
Säi Liicht erstreckt sech a verbreet sech wéi kosmesch
Flilleken iwwer d'Éiwegkeet, an heiansdo gesinn ech dës
.Äerd als en Dram am Häerz vun deem Liicht
An dofir hunn ech gemierkt, datt d'Welt en Dram ass

Egal wéi vill Dir an Är richtig Frënn net eens sinn, et
gëtt ëmmer Versteesdemech a Kommunikatioun tëscht Iech.
Sou Frëndschafte baséieren op géigesäitegem Respekt a
bedeiten Iech vill. Frëndschaft, déi op der Léift vu Gott
baséiert ass, ass déi eenzeg Bezéiung, déi bestëmmt ass fir
.ze daueren

De freudvollen Ausstrahlung vum Geescht kann erkannt
ginn, andeems een d'Opmierksamkeet no bannen riicht.
Dëst kann erreecht ginn, andeems een de Geescht benotzt
fir déi schéi Visioun vum Gedanken am verstoppte Räich
.vum Geescht ze genéissen, déi déif am Selbst wunnen

No allem, wat e Mënsch op dëser Äerd erreecht, schénkt
d'Liewen eidel ze sinn, well schlussendlech muss hien alles
hannerloossen. En Dag wäert kommen, wou e Mënsch vun
all senger materieller Besëtz getrennt gëtt. D'Leit beneiden
déi Räich fir hire Räichtum a Muecht, awer och si wäerten
alles hannerloossen, an nëmmen hir Dote wäerten se vun
.dëser Äerd begleeden

Ee vun den Jünger ass bei enger spiritueller Erfahrung
gescheitert an huet ugefaang sech selwer mat Bedauern a
Bitterkeet ze schëllegen. De Léierer, de Paramhansa, sot zu
:him

Betruecht lech net als Sënner, well wann Dir dat
maacht, verunreinigt Dir dat göttlecht Bewosstsinn an lech.
Firwat associéiert Dir lech mat Äre Schwächten? Bestätegt
amplaz dës Wourecht fir lech selwer: "Ech sinn no bei Gott,
:an Hie huet mech gär." Biet zu Him
Mäi Gott, egal ob ech ondankbar oder gutt sinn, ech"
sinn däin. Erwäch meng Erënnerung a mäi Verlaangen no
".dir, o Här

De weise Mann Paramahansa sot, nodeems hien mat
engem iwerdriwwenen Besucher geschwat hat, deen
:exzessiv iwuer sech selwer geschwat huet
D'Reen vun der göttlecher Barmhärzegkeet sammelt"
sech net op den héije Spëtzte vum Stolz, mä fléisst liicht erof
".an d'Däller vun der Demut

Dës Äerd ass wéi e grousst Haus, dat eng global Famill
ënnerhält, hir zentral Wäermt gött vun der Sonn geliwwert,
vum selwechte Mound beliicht a vun de selwechte Stäre
geschmückt. Seng Memberen ootmen déiselwecht Loft,
iessen datselwecht lessen an drénken datselwecht Waasser.
All mënschlech Kierper si empfindlech fir Péng a
Verletzungen. Et gött een Gedanken hannert all Sproochen,
an eng mënschlech Natur hannert all den nationale
.Charakteristiken an Eegeschafte vun alle Vëlker

Här, loosst mech Är Präsenz an all menger Handlung
spieren. Hëlleft mir, de Schiet vun der Angscht ze
verdreiwen, deen d'Liicht vun Ärer Féierung verdeckt. A
loosst d'Blumen vu menger Sehnsucht am Gaart vu
mengem Häerz bléien, während ech op den Dag vun Ärer
.Komm waarden

Ech liesen meng Gebieder um Rousekranz vu menger
Sehnsucht, seng Pärelen gebonnen mam Fuedem vun der
göttlecher Léift

Mäi léiwe Gott, maach mech zur Nachtegaal vum
Liewen, déi dir déi séisst Melodien séngt. Loosst mech aus
mengen Dreem vun dir a menger Sehnsucht no dir
.kreéieren

Eng Leeder, op déi ech klammen, fir bei dech ze
kommen

Am wellende Séi vum Liewen gesinn ech däi kosmescht
Liewen. Ech bidden dech, d'Flëss vu menge Wënsch ze
leeden, déi duerch d'Wüste vun der Nout fléissen, fir datt se
.sech mat dengem kosmeschen Ozean vermëschen

Sënn ass alles, wat eng Persoun onbewosst iwwer Gott
an ouni sech ëm Hien këmmert

Ech sinn en ziddernden Drëps vun Ärem Tau um Blat
vum Liewen an Doud, deen op Äert göttlecht Mier fléisst, dat
.kee Ufer huet

Ech sinn en wandernden Drëps vun Ärem Tau, endlech
zréck an dat himmlescht Heem

Ech sinn en Drëps vun Ärem éiwege Tau, deen op de
Bléieblieder vun der Vergaangenheet, der Géigewaart an der
Zukunft danzt

Ech sinn en Drëps vun dengem Dau, berouscht vun der
Léift, déi sécher iwwer d'Blat vun den ierdesche
Versuchungen gleit, fir mech mat de puren, onberéierte
Waasser vun denger Wäisheet ze vermëschen. Ech wëll
mech net verléieren, mä éischer onendlech expandéieren,
andeems ech mech mat dengem risegen Ozean
verschmëlzen. Jo, ech wëll en Drëps vun dengem Dau sinn,
.deen all Lëps, déi no Gott duuscht, schluppt

Gott versteet dech, wann all déi aner dech falsch
verstoen. Hie ass dee Léifsten, deen sech zäertlech ëm dech
këmmert an ëmmer Matgefill mat dir huet. Anerer ginn dir
hir Häerzegkeet fir eng kuerz Zäit a verloossen dech dann.
.Mä Gott léisst dech ni a léisst dech net am Stach

Willenskraaft verwandelt Gedanken an Energie, an déi,
déi bemierkenswäert Erfolleger erreechen, si Leit mat engem
onerschütterleche Wëllen. Wann eng Persoun hir
Willenskraaft kultivéiert, da ginn se net ënner
ongënschtegen Ëmstänn, egal wéi grouss d'Schwiereregkeeten
sinn, mat deenen se konfrontéiert sinn, mä bestätegen sech
selwer stänneg, datt se an der Schluecht vum Liewen net
.besiegt ginn

Ee vun den arrogante Rationalisten huet probéiert de
Meeschter Paramahansa ze verwirren, während hien iwwer
komplex philosophesch Froen diskutéiert huet, dofir sot de
Meeschter mat engem Laachen: "D'Wourecht huet ni
".Angscht viru Froen
De Léierer sot: "Et ass onméiglech fir Gott eis ze
verloossen oder ze verloossen. Hie schafft am Geheimen op
all Manéier fir eis ze hëllefen an eise geeschtleche
".Fortschrëtt ze beschleunegen

Grouss Leit erreechen alles duerch d'Kraaft vum Fokus,
déi Gott ginn huet, eng Kraaft, déi duerch Meditatioun
kultivéiert ka ginn. Wann mir dës fokusséiert göttlech Kraaft
benotzen, kënnen mir Erfolleg erreechen an eise Kierper,
.Geescht a Séil entwéckelen

Osteuropäesch Vëlker si meeschtens spirituell geneigt.
Si gesinn d'Liewen philosophesch a kultivéieren hir
natierlech Tendenz zur Kontemplatioun. Vill Osteuropäesch

verbréngen awer hir Fräizäit a Faulheet anstatt spirituellt
Wëssen ze sichen, awer si hunn ëmmer nach e verstärkt
.spirituellt Bewosstsinn

Wann ee Mënsch seng Aen zoumécht, denkt hien, datt
dës ganz Welt näischt anescht ass wéi Problemer a Misär,
awer wann hien d'A vun der Wäisheet opmécht a seng Rou a
säi Gläichgewiicht behält, da genéisst hien dës Welt, wéi
.wann hie sech e flotte Film géif ukucken

:Fir mat der Meditatioun unzefänken
Sëtzt roueg, mat riichter Wirbelsail, a bedeckt Är
onroueg Aen mat Ären Aelidden. Halt se roueg. Befreit Äre
Geescht vum Gefill vun der Mass vun Ärem Kierper a
relaxéiert d'Nerven, déi un Äre schwéiere Muskelen a
Schanken ugeschloss sinn. Vergiesst d'Iddi, en dichte Bündel
Schanken ze droen an ze beweegen, déi a grobem Fleesch
.gebonnen sinn
Entspannt Iech, befreit Äre Geescht vun der Bewosstsinn
vun der kierperlecher Belaaschtung. Denkt net un Äert
kierperlecht Gewiicht, mee fillt, datt Är Séil vun der
permanenter Eegenschaft vun der Schwéierkraaft befreit
ass. Loosst Är Gedanken no uewen, no ënnen, no lénks a
riets fléien, an d'Onendlechkeet oder op all Plaz, wou Dir
.wëllt

Fillt a betruecht Är mental Befreiung vum Kierper.
Dreemt, liewt a fillt dëst Opstig. Wärend Dir an enger fester
Positioun sëtzt, wäert dës Fräiheet stänneg an
.kontinuéierlech zouhuelen

Maacht d'Dieren vun Ären Aelidden zou a stoppt d'Dänz
vun der sinnlecher Versuchung. Loosst Äre Geescht an déi
grenzenlos an endlos Quell vun Ärem Häerz erofgoen. Halt
Äre Geescht an Ärem Häerz absorbéiert, dat mat liewegem

Blutt fléisst, an haalt Är Opmierksamkeet gespannt op senge
Saiten, bis Dir säi rhythmesche Schloen spiert. Mat all
.Schlag, spiert de mächtege Puls vum Liewen
Stelltlech vir, datt dat selwecht universellt Liewen un
d'Dieren vun den Häerzer vu Milliounen Mënschen a Milliarde
.vun anere Wiesen klappt
Dat onopfällegt Schloe vun Ärem Häerz verkënnegt
sanft d'Präsenz vun onendlecher Kraaft hannert de Paarte
vun Ärem Wëssen. Déi sanft Pulsatiounen vum
:allëmfaassende Liewen flüsterenlech zou
Kritt net nëmmen e mickrege Stroum vu mengem"
Liewen, mee erweider de Spillraum vun Äre Sënner a loosst
mech Äert Blut, Kierper, Geescht, Sënner a Séil an de Puls
".vu mengem kosmesche Liewen ënnerdauchen

Mir sollten ëmmer doriwwer nodenken, wat mir
maachen a wéi et eis beaflosst
No Impuls an Instinkt handeln ass keng Fräiheet, well
déi onzefriddestellend Konsequenzen vu falsch geriichten
Handlungen als Gefäss ugesi ginn. Saachen, vun deenen eist
Ënnerscheidungssënn eis seet, datt se gutt sinn a gesond
Resultater hunn, sollten gemaach ginn, well se e Gefill vu
Zefriddenheet a Fräiheet bréngen. Dësen intelligent
.geriichten Usaz bréngt Gléck a Segen

Wann den Jünger mierkt, datt hien a Harmonie mat Gott
ass, freet hie sech am Geescht a rifft frou aus: "O Här, ech
hunn näischt op der Welt fonnt, wat méi Wonnerbar a Séiss
".ass wéi du

De Wand spillt
An de Bam seift
An d'Sonn laacht
An de Floss schwéngt
An d'Äerd tauscht hire schwaarze Stärkleed aus

An engem blendende gëllene Kleed vum Liicht
An d'Natur weist gär hir Schéinheet
D'Faarwe vun de freedege Joreszäiten änneren
An de gurgelende Stroum probéiert ëmmer
Iwwer e vun der Séil inspiréierte Gedanke stotteren
An d'Vullen verlaangen no Sengen an Trillen
Mat onbekannte Saachen, déi an hirem Häerz brauen
Mä de Mënsch huet d'Fäegkeet
Eloquent a kloer ze schwätzen, a mat neie Bedeitungen
Iwwer de Meeschter vum Universum
omnipräsent
Wat déi aner Kreaturen net konnten maachen
Wat d'Verëffentlechung an d'Ukënnegung vu senger
Präsenz ugeet

De Léierer Paramhansa huet et néideg fonnt, ee vun de
Schüler fir e schlëmmen Feeler ze disziplinéieren, a spéider
:sot hien mat engem Seufzer
Wéi ech anerer eleng duerch Léift beaflosse wëll, well"
mäin Häerz brécht a wéi wann ech feststellen, datt et kee
Wee gëtt, se net op iergendeng aner Manéier ze
".trainéieren

Am Hellegtum vun der Kontemplatioun zünden ech
zwou Käerzen un: d'Käerz vum Sonnenopgang an d'Käerz vu
mengem Erwäachen. Exquisite Girlanden vu menger ferventer
Sehnsucht ëmschléissen d'Féiss vun Ärer allëmfaassender
Präsenz. Den Doft vun Ärer Léift, deem am Dëppen vu
mengem Häerz bléit, duerchdréngt all Eck vu mengem
Liewen. D'Schied vu menge Ängscht an Illusiounen sinn
nëmme beim Glanz vun Ärem Liicht verschwonnen, o Gott,
deem mech fir ëmmer aus den Dreem vun dëser flüchterger
Existenz erwächt hutt. Mat éiweger Wachsamkeet a
ferventen Aen wäert ech onopfälleg op Äert onendlecht

Gesiicht kucken a seng eenzegaarteg an ëmmer präsent
!Ausdréck betruachten

Wann Roserei oder Haass eng Persoun iwwerwältegt,
huelen se eng ongesond Natur un. Eng Persoun, déi vu
Roserei iwwerwältegt ass, verléiert d'Kontroll iwwer hir
Emotiounen a kéint aneren schueden. Dofir ass et e Feeler,
sech vu gewalttätegen Emotiounen d'Aktiounen
kontrolléieren an diktéieren ze loossen, well dat een an
enger Zell vu haarde Temperamenter a schiedleche
Verhältnesser inhaftiert, déi d'Quell vun all Depressioun a
psychologescher Belaaschtung sinn. Fir dësen onwuelen
Zoustand vum Geescht z'entkommen, muss een dës Gefiller
an Emotiounen opléisen, déi sou enk mam kierperleche
Bewosstsinn verbonne sinn. Meditatioun [dat heescht, sech
.mat Häerz, Séil a Geescht zu Gott ze wenden] ass de Wee

:Bestätegungen

Ech wäert meng Gedanken a Wierder sou schützen, datt
nëmmen dat Schéint an Echt aus hinnen erauskënnt. Ech
wäert mat vollem Glawen u Gott virugoen, wëssend, datt
Seng Kraaft duerch mech fléisst, datt Seng
Allgegenwärtigkeet mech ëmfënnt a seng Suerg iwwer
.mech waacht

Här, ech hunn d'Schleier vun der Matière duerchbrach a
Deng Léift fonnt, an ech realiséieren elo, datt ech e Vehikel
sinn fir de kosmesche Geescht an déi spirituell Schéinheet
auszedrécken. Ech wäert all meng Kraaft a Fäegkeeten der
.Offenbarung vun Däi göttleche Wëlle widmen

Wann ech un dech denken, kënnt eng Well vu
brennender Sehnsucht a mir op, déi meng Emotiounen
opwierft a vu mengem Häerz an all Zell vu mengem Wiesen
fléisst, a se mat göttlecher Léift fëllt. Mäin déifste Wonsch
ass et, de Kär vun dengem Wiesen z'erreechen a mech an
denger Präsenz ze freeën. Op eemol geet d'Dier vu menger

Séil op, an oh, d'Freed, déi mech beim Bléck vun dengem
!stralende Liicht iwwerwältigt

Indem ech mech mat dir vereenegen, o Allëmfaassende
Geescht, ginn ech de Puls vum kosmesche Liewen. Ech
schwammen am Mier vun de Séilen an danzen op de Wellen
vun hellege mënschlechen Emotiounen, all mat geseenter
Freed iwwerhäipen. Ech wäert en universellen Stroum vu
.sublimen Ambitiounen entloossen
Ech wäert all d'Tréinen sinn, déi aus Matgefill fir anerer
vergoss goufen. Ech wäert an der gëllener Rou vun den
Hellegen an de bléiende Hoffnungen vu rosen Geescht
présent sinn. O treie Wësch-Erfüller! Wann mäin éiwege
Funken sech mat dengem onendleche Liicht vermëscht, da
.wäert ech an all A blénken

An de Summerdeeg vum Liewen sammeln ech den
Nektar vun den Emotiounen aus de séissen Bléien vun der
Tugend, déi an de Gäert vu léiwe Séilen bléien, an ech
späicheren a mengem Häerz déi destilléiert Essenz vum
héije Basilikum vun der Verzeiung, déi delikat parfüméiert
Knospen vun der Demut, an déi rar, zärt Lotusbléien vum
Gedanken. An wann de kale Schnéi vun de Wanterprüfungen
an de schmerzhafté Schmerz vun der irdescher Trennung ëm
mech schloe, sichen ech Wäermt a Troust am Nektar,
deen an der Zell vu mengem Häerz gespäichert ass. An där
Zell, geseent duerch Är Präsenz, fannen ech dacks déi
göttlech Bei, déi d'Séissheet vu menge verouderte
.Sehnsucht schluppt, an ech fille Rou, Freed a Komfort

Materielle Räichtum ouni bannenzege Friden ze hunn
ass wéi beim Schwammen an engem Séi un Duuscht ze
stierwen. Wann materielle Mangel vermeit muss ginn, da
muss spirituell Aarmut veruecht ginn, well et d'Wuerzel vun
all mënschleche Péng a Leed ass. Räich Elteren, déi hire

Kanner grouss Zomme Sue hannerloossen, ënnerdrécken
dacks hire psychologesche Wuesstum a behënneren hir
Entwécklung a Gléck, déi vun hiren eegenen Efforten
.ofhänken

:Am Kader vum Laachendag

An engem schwéiere Moment hunn ech deng Stëmm
héieren, meng kosmesch Mamm, wéi si geflüstert huet:
"D'Sonn vu mengem Schutz schéngt gläichméisseg an
dengen hellsten an däischtersten Stonnen. Maach der keng
Suergen, mäi Kand, mä gleeft a laacht! Loosst mäin heelen
Liicht duerch däi transparent Laachen schéngen. Wann s du
glécklech bass, mäi Kand, maachs du mech glécklech a
"!zefridden

,Oh, Här

D'Bries vun denger Inspiratioun hunn all d'Wolleke vum
Horizont vu mengem Geescht verdriwwen, deen elo reng a
kloer erschéngt. Mat gereinegten Aen gesinn ech dech
iwwerall eleng. D'Strahlen vun denger geseenter Sonn
penetréieren déi déifst Verdéiwunge vu mengem Wiesen, a
mam Hunger vun den Éiwege ginn ech vun dengem
.geseente Liicht ernährt

:De Léierer Paramahansa sot zu enger Grupp vu Jünger
Wann Dir duerch dat geeschtlecht A déif an dat,,
göttlecht Bewosstsinn taucht, gesitt Dir déi véiert
Dimensioun, déi mat de Wonner vun der bannenzeger Welt
glänzt. Et ass schwéier, dësen Zoustand z'erreechen, awer
wat e wonnerschéinen an erfreulechen Zoustand et ass! Sidd
net zefridden domat, e bësse Fridden an Ärer Meditatioun ze
kréien, mä verlaangert mat ganzem Häerz no dem Fridden
“.vu Gott a verduerft no sengem Gléck

Wat d'Welt brauch ass brüderlech Léift, Eenheet,
Gläichheet an en Häerz gefällt mat Léift fir Gott a

Befollegung vu senger moralescher Gesetzer. Problemer an
Nout entstinn duerch e Manktem u Bewosstsinn vun enger
Persoun iwwer hir vergaangen Handlungen, déi op enger
bestëmmter Plaz an Zäit begaange goufen. Hiert aktuell
Leed staamt aus Gedanken an Doten, déi si gesot hunn, déi
sech am Buedem vum Bewosstsinn verankert hunn, zu enger
Planz gewuess sinn a Friichte gedroen hunn, déi d'Natur vun
.dese Gedanken an Handlungen reflektéieren

Den Tempel, deen Gott gär huet, ass en Tempel vu Rou,
Frieden, Léift a Schéinheet, a jiddereen, deen an dësen
Tempel erakënnt, wäert a spiritueller Rou ëmginn sinn a
.wäert déi göttlech Präsenz beréieren

Ee soll sech un konstruktiven Aktivitéiten bedeelegen,
fir sech selwer ze verbessern an aneren ze hëllefen, a
jiddereen, deen Gott kenne léiere wëll, soll probéieren, Gutt
ze maachen an aneren sou vill wéi méiglech all Dag ze
.hëllefen

Äusserlecht Verhalen reflektéiert dat bannenzegt Liewen
vun enger Persoun. Äusserlecht Luxus ka kee Gléck bréngen,
well Gléck dovun ofhänkt, wéi gutt eng Persoun sech selwer
.an de Verlaf vu sengem Liewen kontrolléiert

Wann ech all Moie erwächen, maachen ech mir e puer
positiv Virsätz a verspriechen mir selwer, datt ech se
ëmsetzen. Dann iwwerpräiwen ech dës Virsätz am Laf vum
Dag a motivéieren mech selwer, se z'erreechen. Wann ech
feststellen, datt ech erreecht hunn, wat ech mir versprach
hunn, fille ech mech siegreich. Sou selbstverpflichteg
Engagementer schärfen d'Determinatioun a stäerken
d'Willenskraaft; soss kéint eng Persoun sech vun turbulenten
Emotiounen matgerappt a vun negativen Gefiller regéiert
.erëmfannen

Frëndschaft soll doheem ufänken. Wann Dir een an Ärer
Famill fannt, deen lech besonnesch gutt passt, pflegen dës
Frëndschaft als éischt. Wann Dir lech dann zu engem
ugezunn fillt, deen Dir kennt a mat ähnleche Wäerter
ähnlech Wäerter ass, pflegen dës Frëndschaft. All egoistes
Wënsch a perséinlech Berechnungen solle eliminéiert ginn, a
.frëndlech Bezéiunge mat gudde Leit solle gestärkt ginn

Déi, déi Gott gär hunn, sinn meng richtig Bridder a
Schwëstere. Ech bedauern déi Ignorant a vermeide
d'Gesellschaft vun den Arroganten, awer ech fille mech no
bei deenen, déi Gott gär hunn, a si frou, mat hinnen ze
.kommunizéieren

Göttlech Léift kann net beschriwwe ginn, awer si kann
erlieft ginn, wann d'Häerz gereinegt ass an d'Sehnsucht no
dem kosmesche Léifsten sech intensivéiert. Wann de
Geescht an d'Sënner op Gott geriicht sinn, fléisst geeschteg
.Freed reichlech aus der Quell vum Häerz

Déif a mengem Häerz hunn ech dir en geheimen Troun
gebaut, d'Käerze vu menger Freed sinn däischter beliicht an
Erwaardung vun denger Arrivée, a si wäerten méi hell
.schéngen, wann s du erschéngs

Sech a schlecht Launen ze verbréngen ass e luesen
Doud, während de Versuch all Dag frou an optimistes
sinn trotz all den turbulenten an stressigen Prüfungen eng
.nei spirituellt Gebuert ass

Wann Dir Gott fannt, wäert Dir richtig an dauerhaft
Zefriddenheet erliewen. Mënschlech Frëndschafte kënnen
sech opléisen a futti maachen, awer Gott wäert lech ni
verloossen. Och wann jiddereen lech verlooss, wann Gott

mat lech ass, hutt Dir alles an dësem Liewen an hutt dee
.gréissten an iwwerflëssegsten Undeel gewonnen

De Meeschter Paramahansa sot zu engem vun deenen,
déi un der Méiglechkeet gezweifelt hunn, göttlecht Liicht ze
:gesinn

Wann Dir zweifelt, wäert Dir net gesinn; wann Dir"
"gesitt, wäert Dir net zweifelen
Hien huet zu enger Grupp vu Studenten gesot, déi sech
:net vill Zäit domat verbréngen
Dir musst Äert Liewen organiséieren an Är Zäit"
verwalten. Gott huet Uerdnung geschaf; d'Sonn geet op bis
zum Sonnenënnergang an d'Stäre blénken bis zum
".Sonnenopgang

Meeschtens schwätzen an handeln d'Leit no hirem
eegene Standpunkt a probéieren d'Saachen selten aus der
Perspektiv vun engem aneren ze gesinn oder ze gesinn. Wa
sech zwou Persounen streiden, déi zu engem Sträit an
duerno zu engem Kampf eskaléieren, läit d'Schold bei
béiden, egal wien de Sträit ugefaangen huet. Déi mat Abléck
a Wäisheet packen d'Saachen op eng logesch, rational an
.verständnisvoll Manéier un

Ech wäert bei Sonnenopgang opstoen a meng schlofend
Léift erwächen, fir datt se am Liicht vun der richteger
Hingabe zum Gott vum Fridden a menger Séil opwierme
kann. O Här, an engem onsiichtbare Tempel, gebaut aus dem
Feiersteen vun der Hingabe, akzeptéiert déi demüteg
Offeren vu mengem Häerz, déi all Dag an der Bidden
.erneiert ginn

Schützt dech an der Festung vun der Wäisheet, dem
gréissten Hellegtum. E perfekt Verständnis bréngt dech op
.eng Plaz, wou näischt dir schuede kann

:De Léierer Paramahansa sot zu enger Grupp vu Jünger
Reue bedeit net nëmmen, e Feeler ze bedauern, mä,,
och, en net nach eng Kéier ze maachen. Wann Dir wierklech
Reue hutt, beschléisst Dir, d'Béist ze verloossen, ouni dozou
zréckzekommen. D'Häerz ass haart a gött net einfach mëll.
Maacht et mëll mat Gebied a Bitt, an déi göttlech Segen
“.wäerten op Iech erofkommen

Mir fannen dacks Versuergungsdénger oder
Versuergungsleit an der Famill, egal ob et Pappen oder
Jongen sinn, an a verschiddene Gesellschaften Mammen
oder Duechteren, déi eng autoritär Tendenz weisen, well se
d'Gefill hunn, an enger Positioun ze sinn, déi hinnen d'Recht
.gëtt, hir Meenung ze kontrolléieren an opzedrängen
Dës kleng Diktatoren däerfen hire Roserei net op hir
Familljememberen ausléisen, déi se brauchen a vun hinnen
ofhängeg sinn, well wann se dat maachen, verléieren se de
.Respekt an d'Unerkennung vun hire Léifsten

Ze soen, datt een vun der Gebuert un e schwache
Wëllen huet a net staark ka ginn, ass eng falsch Ausso, well
et d'Méiglechkeet gëtt, datt sou eng Persoun grouss ka ginn
a wonnerbar Saachen an alle Beräicher vum Liewen
.erreeche kann

Wann eng Persoun fäeg ass, anerer seng Léift a gutt
Intentiounen ze spieren, da wäert seng Léift sech
ausbreeden a sech mat der universeller Léift vermëschen,
.déi an all Häerzer fléisst

An der Rou vun der Séil, an am Bësch vum mentale
Fokus a wuessende Sehnsucht, gëtt et kee Schluss mat der

göttlecher Léift, a geseent ass deen, deen déi geseent
.Präsenz fillt an den Nektar vun der Unioun schmaacht

:e Gebied

Här, géff mir d'Vertraue vun onschëllege Kanner an
Dech an déi komplett Hingabe un Dech. Seegent mech, fir
datt ech Deng Noperschaft hannert menge Gebieder spieren,
Deng Präsenz an all menge Emotiounen erliewen a
feststellen, datt Deng erleichterte Wäisheet mäi
.Versteesdemech a Wëssen ënnerstëtzt

Nodeems de Léierer Paramhansa ee vun de Schüler

:gelueft huet, huet hien dobäigesat

Wann dir gesot gött, datt s du gutt bass, solls du net,,
ophalen, nach besser ze ginn, wéi s du bass. Deng
kontinuëierlech Verbesserung bréngt dir an dengen Léifsten
“.Gléck

Wann déi haiteg Weltcheffe opgeklärt wieren a
zesummege schafft hätten, kéinte si Krich a Aarmut bannent
e puer Joer ausrotten. Nëmme e spirituell Bewosstsinn (e
Gefill vu göttlecher Präsenz) kann d'Welt retten, an ouni dat
kann de Friden net erreecht ginn. D'Mënschheet muss mat
sech selwer ufänken, well d'Zäit ze wäertvoll ass fir ze
verschwenden, an et ass d'Pflicht vun der Mënschheet, hire
Bäitrag dozou ze leeschten, datt Gottes Räich op d'Äerd
.bruecht gött

Frëndschaft ass déi universell spirituell Attraktioun, déi

Séilen mat der Bande vun der göttlecher Léift
zesummebënnt a se méi no beieneen bréngt, sou datt
d'Häerzer hiren Duuscht läschen an d'Séilen sech freeën,

himmlesch Léift ze schmaachen, déi duerch mënschlech
.Kanäl fléisst

Wien seng Léift fir Gott kultivéiert a seng Relatioun mat
Him a Glécks- a Wuelstandszäiten stäerkt, fënnt Gott bei
sech, wann hien Him brauch, awer wien prokrastinéiert a
sech net dofir këmmert, dës Relatioun ze stäerken, muss
senge Prüfungen eleng stellen, bis hien - mat Wäisheet a
kompletter Ënnerwerfung - fäeg ass, deen héchste
.Begleeder ze fannen

Déi ganz Welt erdrenkt an engem Mier vu Verwirrung a
Verloscht wéinst onsättlecher an onstillbarer Gier. Gier a
Gieregkeet féieren zu Kricher. Den richtegen Held ass deen,
deen sech selwer an der Schluecht vum Liewen besiegt.
Geld, Ruhm, Begier an alles, wat dësem Prinzip
.widdersprécht, si schiedlech fir eise Fridden a Gléck

Gott erschénkt an der Rou vun der Séil, a mir spieren
seng Präsenz duerch e Gefill vu Freed, sou datt eis
geeschteg Wësch erfëllt ginn an eis Sehnsucht a Léift hiert
.Zil erreechen

Wann d'spirituellt Wëssen net op eng Manéier
entwéckelt gëtt, déi dem Fortschrëtt vun den
Naturwëssenschaften an den technologeschen
Innovatiounen entsprécht, ginn Eenzelpersounen a
Natiounen am Labyrinth vum Misär an der Zerstéierung
.verluer

Gott wëll, datt mir bei hie kommen a hie kenne léieren,
awer déi meescht Leit sinn net bereet. Wann d'Welt awer fir

si däischter gött a si an d'Fal vu Problemer falen oder
Krankheeten zum Opfer ginn, da beeilen si sech, hie ze
.bieden a seng Hëllef ze froen

Vill zécken, Gott ze sichen, well se gleewen, datt wann
se dat maachen, d'Liewen düster gött, ouni Freed a
Schéinheet. Mee genau dat Géigendeel ass wouer. Dat rengt
Gléck, dat ech a perfekter Harmonie mat Gott erliewen, ass
onbeschreiflech; ech liewen Dag an Nuecht an engem
Zoustand vu spiritueller Freed. Dës Freed ass Gottes Segen,
a Gott ze kennen heescht Befreiung vum Misär an e Gefill vu
.Fridden a Zefriddenheet

D'Schlësselwuert fir déi meescht Leit an dësem Liewen
ass "ech". Déi mat enger spiritueller Astellung an Neigung
denken un anerer sou vill wéi un sech selwer. Déi, déi
nëmmen un sech selwer denken, bréngen d'Feindschaft an
de Roserei vun deenen ronderëm si op sech. Mee déi, déi
d'Gefiller an d'Interesse vun aneren berücksichtegen, stellen
fest, datt anerer un si denken an hir Gefiller
.berücksichtegen

Wann et honnert Leit an enger Stad sinn, an all eenzel
probéiert eppes vun deenen aneren ze huelen, dann huet all
eenzel nénganzwanzeg Feinde. Mee wann all eenzel
probéiert deenen aneren ze hëllef, dann huet all eenzel
.nénganzwanzeg Frënn

Ech hunn esou gelieft a näischt verluer, andeems ech
aneren ginn hunn. Tatsächlech ass alles, wat ech ginn hunn,
mir multiplizéiert duerch Gottes Gnod. Elo verlaangen ech no
näischt, well dat, wat ech déif a mir hunn, méi grouss a méi
wäertvoll ass wéi alles, wat d'Welt kéint ubidden. Wat eng
Persoun wierklech sicht, ass Gléck, a wann d'Gléck erreecht
.ass, verschwënnt de Besoin fir d'Ëmstänn, déi dozou féieren

Wann Dir gutt Intentiounen un anerer schéckt, erweidert
sech Äert Bewosstsinn. Wann Dir un Ären Noper denkt, gött
en Deel vun Ärem Wiesen zesumme mat deem Gedanken
aktivéiert. Awer nëmmen denken ass net genuch; mir musse
bereet sinn, eis Gedanken an d'Aktioun ëmzesetzen.
Altruismus bréngt sengem Praktiker vill Segen a grousst
Gléck, well duerch Altruismus erhält een säin eegent Gléck.
Mäi Zil ass et, anerer glécklech ze maachen, well mäi Gléck
.vun hirem Gléck ofgeleet ass

Den Gedanken ass d'Quell vun alle Problemer an d'Quell
vum Gléck. De Mënsch ass méi staark wéi all seng
Erfahrungen, well Gott him d'Muecht ginn huet, säi Geescht a
Kierper ze kontrolléieren, a säi Geescht soll net mat
.negativen Gedanken vergëft ginn

Déi, déi a Harmonie mat Gott sinn, kënnen déi gréissten
an usprochsvollst Erausforderunge vum Liewen
iwwerwannen. An och wann dësen universellen Dram
heiansdo wéi en Albtraum ausgesäit, wa mir a Harmonie mat
.Gott sinn, si mir fräi vun dësem Albtraum

Et gött eng Zort Bakterien, déi a just zwou Stonnen
gebuer gött, sech multiplizéiert a stierft. Dës Zort Bakterien
erreecht an engem eenzegem Dag, oder souguer manner,
dat, wat d'Mënsche bannent enger laanger Zäit, vläicht
.aachtzeg Joer, missten erreeche
Déi siwwenzeg oder aachtzeg Joer, déi mir liewen, sinn
nëmmen e flüchtege Moment an der Éiwegkeet. Aus enger
relativer Perspektiv geschitt alles, wat eis geschitt, ongeféier
mat der selwechter Geschwindegkeet wéi et mat de
.Bakterien, déi uewe genannt goufen, geschitt

Dofir däerfe mir keng Zäit verschwenden, eis net vun de
Wünsch an de Launen kontrolléieren loossen, a mir däerfen
och vermeiden, dat ze maachen, wat eist Gewesse net
guttgeheescht huet. Wann eng Persoun Meeschter iwwer
sech selwer, hir Gedanken, Gefiller an Handlungen gött,
.kann keen oder näischt se beaflossen

D'Liewen läit dormant an der rauer Äerd, dreemt vu
Schéinheet a Blummen, an erwacht kräfteg an Déieren an
am mënschleche Bewosstsinn, wou et säi onbegrenzt
.Potenzial realiséiert

:Déi Wäis soen

D'Fruucht vu gudden Doten, déi duerch Léift zu Gott a
Tugend motivéiert sinn, ass Harmonie a Rengheet. D'Fruucht
vun Doten, déi duerch egoistesche Wünsch an Ambitiounen
motivéiert sinn, ass Péng a Leed. D'Fruucht vu béisen Doten
.ass Ignoranz a Dummheet

Gutt Dote bréngen Gléck, während weltlech
Handlungen, déi vun der Selbstléift ugedriwwen ginn, zu Leed
a Péng féieren. Weider béis Dote zerstéieren dogéint
d'Fäegkeet vun enger Persoun fir Ënnerscheedung a
.Versteesdemech

Verschidde schreiwen den Numm vum Salbei wéi follegt:

Paramahansa oder Paramahansa Yogananda

Vun ënnen no uewen: Eng Erfolgsgeschicht

Méi Virtrëg vum Meeschter Paramahansa Yogananda

:Op folgendem Link

www.swaidayogacom

Düst ass eng richtig Geschicht iwwer eng Persoun, déi)
stänneg gescheitert ass, awer duerch kreativt Denken a
positiv Affirmatioun konnt hien schlussendlech d'Grënn fir säi
(.Versoen iwwerwannen an den Erfolleg fir säi Wëllen notzen

Genee wéi et Leit gëtt, déi vun Natur aus erfollegräich
sinn, gëtt et och Leit, déi aus Gewunnecht versoen

Mäi Frënd a Schüler (S) war vun Ufank un e Versoen. Et
ass wouer, datt hie e intelligenten, fläissege Jong war, deen
e begeeschterte Sue verdénge wollt, awer soubal hien un
eng Aarbecht oder eng Carrière geduecht huet, hunn
.d'Faktore vum Versoen hien vun Ufank un ëmginn

Eines Daags koum hien eidel bei mech, vu Gläubiger
.verfollegt, vu Frënn verlooss, a freet mech ëm Rot

Ech hunn hien no der Ursaach vu senger Problemer
:gefrot, an hien huet geäntwert

Här, ech sinn e Versoen. Aus iergendenger Ursaach, déi,,
ech net weess, soubal ech eng Aarbecht ufänken, verléieren
ech se, an d'Plaz, fir déi ech schaffen, gëtt och beschiedegt.

Den Employeur verléiert säi Betrib kuerz nodeems hien
mech agestallt huet. Dofir hunn ech Angscht, Aarbecht ze
sichen, aus Angscht, d'Interesse vun den Employeuren ze
stéieren, déi mech astellen. Wéinst menger gescheiterter
Instabilitéit sinn ech sécher, datt ech onvermeidbar mäi Job
verléieren wäert, well d'Firma, déi mech astellt, faillite
erkläert a seng Dieren zoumaacht, a mech doduerch
entlooss. Dofir hunn ech kee Recht, d'Geschäfte vun anere
Leit ze zerstéieren, just wéinst menger Verbindung zu
".hinnen

Ech hunn et fäerdeg bruecht, him eng Aarbecht an
enger klenger Firma ze fannen an hunn hien gefrot, sech all

Owend, virum Schlofen an och beim Erwächen, déi folgend
:Affirmatioun ze widderhuelen

Dag fir Dag a all Dag ginn ech ëmmer méi erfollegräich"
"a mengem Berufsfeld

E Mount ass vergaangen, an (S) huet mech gewarnt:

"Här, d'Firma, déi Dir agestellt hutt, gött onstabil an hir
Situatioun ass net villverspriechend. Ech bieden Iech, mech
erauszekréien, ier se komplett zesummebrécht, well ech
souwisou mäi Job verléieren, wann d'Firma fällt. Mäi
Récktrëtt kéint der Firma elo dat inévitable an
onheilspellend Schicksal erspueren, dat duerch meng
".onglécklech Schwankungen entstanen ass

Ech hunn gelacht, ouni op dat opzepassen, wat den (S)
gesot huet, an hunn hien amplaz gefrot, säi Punkt weider ze
betounen a säi Job ze behalen. Wochen méi spéit koum hien
:eng Kéier owes bei mech a sot mat engem Seufzer

"Wat ech gefaart hunn, ass genau geschitt"

"?Si huet hie gefrot: "Wat ass geschitt

Hien huet gesot: "D'Firma ass zesummegebrach, genee
".wéi ech Iech gesot hunn a wéi ech virausgesot hunn

Ech hunn zu him protestéiert: "Ass et net wouer, datt
Dir, wéi Dir Iech selwer verséichert hutt: 'Dag fir Dag an all
Dag ginn ech ëmmer méi erfollegräich a mengem
Berufsfeld', dës Wieder tatsächlech widderholl hutt wéi e
Papagei? An datt en Tëntefesch vum Zweifel sech ëmmer
un de Falten vun Ärem Gehir festgehalten huet, sou datt Dir
zu Iech selwer gesot hutt: 'Du Narr, deng Situatioun gött
ëmmer méi schlëmm, egal wéi vill Dir probéiert, Iech selwer
"!vum Erfolleg ze iwwerzeegen

Hien huet geäntwert: "Jo, tatsächlech ass dat wat
".geschitt

huet geroden, d'Vibratiounen an déi schwéier (S)
negativ Gedanken lass ze ginn, soubal se a sengem Geescht
optrieden, besonnesch bei der Widderhuelung vun der
positiver Affirmatioun, well de bewossten Geescht mat enger
fester Iwwerzeegung den Ënnerbewosstsinn oder den
Ënnerbewosstsinn beaflosse kann, deen dann, duerch
d'Gesetz vun der Magnéitresonanz, de bewossten Geescht
.duerch d'Kraaft vun der Gewunnecht beaflosst

Ech hunn derbäigesat: „Déi heefeg Bestätegung vu
positiven Gedanken a Gewunnechten, bis se sech am
Ënnerbewosstsinn duerchdréngen a verwuerzelt hunn, ass
genuch, fir ierflech oder erwuerwen ënnerbewosst mental
Barrièren ze ewechhuelen. Et gött kee Wee fir Erfolleg ze
hunn, soulaang Gedanken a Gefiller vun Enttäuschung a
Frustratioun am bewossten oder ënnerbewossten Geescht
verankert sinn. Zu de Konditiounen fir Erfolleg gehéieren
kreativ Fäegkeeten, gönschteg Ëmstänn an ugebuer
Tendenzen. Wann Dir fäeg sidd, dat méi héicht Bewosstsinn
mat senge onbegrenzte Fäegkeeten ze beréieren, da kënnt
Dir nei Méiglechkeete fir dee Succès schafen, deen Iech nach
“.ëmmer entgeet a wat Dir net gräife kënnt

An ech konnt (S) hëllefen, eng aner Aarbecht ze kréien,
déi méi grouss war wéi déi éischt. Mä no sechs Méint (wat
déi längst Zäit war, déi eise Frënd geschafft huet), sot hien
enges Nomëtteg zu mir: "D'Situatioun vun der Firma
".verschlechtert sech rapid, also gitt mech w.e.g. séier lass

Ech hunn seng Suergen net berücksichtegt, mä hie
gefrot, seng Aarbecht weiderzeféieren. E puer Wochen méi
spéit sot (S) mat engem Laachen zu mir: "Déi zweet
Aarbecht, déi Dir mir arrangéiert hutt, Här, ass mam Wand
"!fort

Ech hunn roueg gesot: "Maach der keng Suergen, ech
".fannen dir eng aner Aarbecht

Hien huet geäntwert: "Gutt, Här, soulaang Dir et op Iech
hëlt, eng aner Firma ze zerstéieren wéinst menger
".Verbindung mat hire Besëtzer, hunn ech näischt dogéint

Duerch persistent Ustrengungen hunn ech eng ganz
gutt Aarbecht fir (S) an enger grousser Firma fonnt. E Joer
ass vergaangen an näischt ass geschitt, obwuel (S) all Woch
probéiert huet, d'Firma ze verloossen, aus Angscht, datt se
.wéi déi virdrun zerstéiert géif ginn

Schlussendlech hunn ech hie gefrot, säi Geld a säin
eegent Geschäft ze investéieren, an hien huet Angscht kritt
a mech erstaunt ugekuckt a gesot: "Ass dat wat Dir mir
roden ze maachen? Mengt Dir net, datt ech d'Suen, déi ech
mühsam gesammelt hunn, verléieren, wann ech se
"?investéieren

Si huet him zouversiichtlech verséichert: "Dir musst Är
Suen an Energie an e gutt Projet investéieren, wéi zum
Beispill e lokale Catering-Center, deem keng grouss
Investitioun erfuerdert, an ech sinn zouversiichtlech vun
".Ärem Erfolleg

Bannent e puer Joer gouf (S) Besëtzer vu ville
.Propriétéiten a grousser Lagerhaier

Wéi hien emol vu sengem Erfolleg iwwerzeegt war, huet
hien sech an allem erfollech fonnt, wat hie gemaach huet.
Enges Daags sot hien zu mir a laacht: "Gott sei Dank an Ärer
Hëllef hunn ech mech vun engem Echech an en erfollegräiche
Mann verwandelt. Ech hunn de Echech iwwerwonnen a
gemierkt, datt mäi kontinuéierleche Echech tatsächlech op e
Manktem u Verständnis vu menger Pflicht zeréckzeféieren
ass. Mee ech weess net, wéi ech et fäerdeg bruecht hunn,

Erfolleg ze hunn, nodeems ech d'Aarbecht vun aneren
".duerch meng gescheitert Schwankungen zerstéiert hunn

Also hunn ech him erkläert: „Du hues d'Zerstéierung
vun den Interessen, fir déi du geschafft hues, net
verursaacht. D'Gesetz vun der Attraktioun, dat d'Leit
regéiert, baséiert op ähnleche Schwéngungen, funktionéiert
“.negativ oder positiv (Ähnlech zitt ähnlech un)

Deng inherent fehlerhaft Natur huet dech zu Firmen
ugezunn, déi scho um Rand vum Zesummebroch waren, an
ëmgekéiert. Also, du wars e Versoen, an d'Firme stoungen
och um Rand vum Zesummebroch. Laut dem Gesetz vun der
géigesäiteger Attraktioun bass du an déi Firmen den Hiwwel
.vum Versoen erofgefall a gläichzäiteg an d'Fielsen gefall

D'Moral vun dëser Geschicht ass, datt de richtege
Succès doran läit, dat ze kreéieren, wat ee brauch, duerch
Willenskraaft, andeems een déi onlimitéiert Kraaft vum héije
Bewosstsinn erwächt. Dës Kraaft kann erwächt ginn,
andeems een de richtege Wee léiert ze meditieren a positiv
an kreativ ze denken, fir Gesondheet, Erfolleg, Wäisheet a
.Gléck ze kréien

Fridden sief mat dir

Vun den Dreschflächen vun der Séil

Weess du firwat verschidde Leit et net fäerdeg bréngen
Wat sichen si am Liewen duerch legitim Mëttelen, egal
?wéi vill se sech beméien
Éischtens, well déi meescht Leit mat lauwem
Enthusiasmus schaffen
Si benotzen nëmmen en Zéngtel vun hirer
Opmierksamkeet
Dofir hunn si net d'Kraaft fir Erfolleg ze hunn
Zousätzlech kann d'Ursaach falsch Handlungen sinn

Si hunn et an der Vergaangenheet gemaach, an et huet
hinne Schued verursaacht
Mat chronesch Fäll vu Frustratioun a Versoen
Mee Dir musst ni akzeptéieren
Aschränkungen a Grenzen vum Karma
Du solls net déif an dir gleewen, datt du
Net fäeg Är Ziler z'erreechen
Wann Dir Äert Zil net erreecht
De Grond läit dacks doran, sech selwer ze iwwerzeegen
Datt Dir net fäeg sidd, dat z'erreechen, wat Dir wëllt
Mee wann Dir lech selwer iwwerzeegt
Datt Dir onlimitéiert Kräfte hutt
Dir kënnt vill grouss Saachen erreechen
D'Verbindung mat Gott ännert d'Vibratioun vum
Bewosstsinn
Et mécht d'Weeër vum Geescht op, déi duerch Suergen
blockéiert sinn
Exzessiv Beschäftegung mat materiellen Saachen
Et gëtt dem Denken an dem Gefill eng spirituell
Dimensioun
Dofir sinn d'Fesselen um Testament gebrach
An en Horizont vu Fräiheet a gesonder Visioun entsteet
an der Séil
Dëst ass e spirituellt Gesetz, dat genee zum Virdeel vun
.all deenen funktionéiert, déi et benotzen
Wann d'Strahlen vum Gedanken fokusséiert sinn ouni ze
streien
Déi grouss Kraaft vu Gott kënnt
An dank där Kraaft
Dir kënnt spirituellen, psychologeschen a materiellen
Erfolleg erreechen
Ech hunn op déi geseent Kraaft zrëckgegraff
Ëmmer erëm a mengem Liewen
An ech weess sécher, datt d'Kraaft vu Gott ni feelt
Dir kënnt datselwecht maachen, wann Dir wëllt

Aner Kräfte kéinten e puer Erfolleger bréngen
Et ass en Erfolleg, deen net laang hält
Mee wann de Geescht mat göttlechem Magnetismus
gelueden ass
E grousst Liicht wäert dovunner erauskommen
Göttlech Präsenz gött gewisen
Deejéinegen, deen keen Gläichen huet
Déi, déi et wëssen, soen
Göttlech Wëssen kann net duerch d'Studium vun de
Schrëften erreecht ginn
Net duerch Intelligenz a Schlaueheet
Net emol andeems een sech a Philosophien verdéift
Villméi ass et duerch göttlech Gnod, datt d'Séissheet
,vun deem Wëssen ka geschmaacht ginn
Nëmmen déi, déi reng vum Häerz sinn, wielen Gott, an
.Hie wíelt si aus
An duerch Seng Gnod kënne si Sái Liicht gesinn
Philosophen an Theologen müssen et wëssen an
unerkennen
Datt d'Natur vu Gott onendlech ass
Et kann net verstanen oder iwwerpräift ginn
Mat der limitéierter Visioun vum enkgesënnte Denken
Fir Gott kennen ze léieren, musse mir seng Präsenz
selwer erliewen
Gott weist sech deenen, déi hien gär hunn
Als e Gefill vu héchster spiritueller Freed
Mënschlecht Bewosstsinn ass iwwerfuerdert
An et bréngt eng onzweideiteg Bestätegung vun der
.Existenz vun enger méi héijer Wourecht mat sech
Iwwer déi bekannt mënschlech Erfahrung eraus
Kee Betrag u Logik oder Theologie kann
Datt dësen erstaunlechen Test
Well d'spirituell Erfahrung op innerleche Gefiller baséiert
An déi intuitiv Perceptioun vun enger sanfter
Dimensioun an engem stralenden, blendende Liicht

Fir déi mystesch Erfahrung ze kréien
Göttlech Léift ass essentiell
Eescht Reflexioun iwwer Gott
An der Einsamkeet vun der geseenter Séil
Den Ozean vun der Séil ass zu enger klenger Well vu
menger eegener Psyche ginn
Onzerstéierbar
An ob si op dëser ierdescher Bühn opgetrueden ass
Oder et gouf nom Doud am Räich vum kosmesche
Bewosstsinn verstoppt
Well ech sinn en éiwegt, onstierflecht Bewosstsinn
Geschützt an der Ëmfaassung vun der Éiwegkeet an der
Festung vum ieweschte Geescht
Haut maachen ech eppes Nätzlechtes fir anerer
Ech maachen alles wat ech kann fir déi Hongereg
Ech sinn sécher a geschützt hannert de Mauere vu
mengem friddleche Gewësse
Déi al Däischtert ass ewechgebrannt
Ech interesséiere mech nëmmen fir haut
Ech sinn e Funken vum Liicht vum gréissten Gutt
An ech wëll e Liichttuerm sinn
Fir d'Séilen, deenen hir Schëffer ënnergaange sinn a
gebrach goufen
Am Mier vun de Leed
Haut fille ech Gott am Zidderen vum Fridden
Déi d'Saiten vu mengem Häerz beréiert, am Aklang mat
der universeller Léift
An um Troun vu rouegen, rouegen Gedanken
Mee de Gott vum Fridden meng Aarbecht seegen a
meng Affären einfach maachen
Haut wäert ech meng Bridder a Schwestern guidéieren
Zum Paart vum Fridden
Féiert zum Tempel vu Gott
Ech wäert schaffen fir déi Trauernd ze tréischen
An hir Séilen sinn zefridden

An ech wäert op den Horizont vun der Fräiheet réieren
Indem Dir all restriktiv Wësch opgitt
An halen fest un dem Wonsch, méi no bei Gott ze
kommen

Wat seng Meeschterwierker zur Kontemplatioun bréngt
An an d'Kinnekräich vu menger Léift
Ech wäert Leit vun alle Rassen an Ethnien invitéieren
Fir datt si bei mir wunne kënnen
Am Glanz vun der göttlecher Léift
Osteuropäesch Schätz
Ost-West Zäitschrëft
Gëllen Méiglechkeeten
D'Liewen ass et wäert ze liewen
Et bitt gëllen Méiglechkeeten, sech selwer
kennenzeléieren

Säi Bewosstsinn erneieren an seng Plaz op der Kaart vun
der Existenz definéieren
A schafft fir den Zweck vun hirer Existenz z'erreechen
Dëst Wëssen stäerkt de Geescht a Kierper
A fëllt d'Häerz mat engem Welle vu Vitalitéit
Hie fléisst iwwer vu Freed a spréngt vir Freed
Dat ass wat de Schöpfer vun der Mënschheet fir
d'Mënschheet wëll

Verschidde Leit gleewen, datt d'Liewen voller Langweil a
Middegkeet ass
Vill Leit sinn langweil a midd
Mee Langweil bedeit sech selwer ze verléieren
Fir d'Verbindung an d'Kommunikatioun mam
Liewensoperationsraum
Fir d'Liewen agreabel ze maachen
Eng Persoun muss Hindernisser ewechhuelen an
eliminéieren

Wat tëscht him a senger organescher Eenheet mam
Liewen steet

Wann Dir Är Gedanken an d'Ära vun der Kandheet
zréckbréngt géift
Vläicht hues du dech drun erënnert, datt du deemools
do wars
Voll mat erneierter Energie a Freed
Du hats e staarke Wonsch ze plënneren
Sprangen, spillen a vill aner Saachen maachen
Du wars dunn eng kierzlech Ukénft aus der ätherescher
Welt
An direkt mam Häerz vum Liewen verbonnen
An d'Kommunikatiounsleitungen téscht dir an dem
Liewen
Héije Grad u glatter an effizienter Leeschtung
Well Dir e Bewosstsinn fir Einfachheet matbruecht hutt
Freed, Gléck a spirituellt Fréischheet
Wéi si erwuesse gouf
Dir hutt e beträchtliche Betrag verluer
Vun dësen Energien a Gefiller
Mä vun Zäit zu Zäit
Bekannt Gedanken kommen bei Iech
An d'Bries vun der Sehnsucht bléist op dech
Et bréngt e puer Erënnerungsblëtzer zréck
Aus der wäiter Vergaangenheet
Wann Dir moies aus engem rouegen an déiwen Schlof
erwächt
Dir füllt Iech wuel a glécklech
Bis d'Oflenkungen vum Alldag dech iwwerfalen
Et besetzt de gréissten Deel vun Ärem Bewosstsinn
An et gëtt méi real an dréngend wéi anerer
Trotz all de Schwieregkeeten, Widderspréch a
Frustratiounen
E Mënsch muss un der Kommunikatioun mat sech
selwer schaffen
Räich un onzählege Schätz
Dëst ass wat d'Liewe glécklech a glörräich mécht

Bëlleg Iddien an Aktiounen solle vermeit ginn
An net an d'Trivialitéite vum weltlëche Liewen hänke
bliwwen ze ginn

Well wann et eemol am Bewosstsinn etabléiert ass
Et hält sech un d'Gehirzellen fest
Bis Fridden an Harmonie aus der Séil verbannt sinn
An mat hinnen, raffinéiert Iddien a reng Visiounen
Dofir ass et néideg, dës inkompatibel Energien lass ze
ginn

Vum Gedanken an dem Ausstoen vun onfrëndleche
Gefiller aus dem Häerz
Sou datt d'Liichtstralen si erreeche kënnen
Stréimunge vu Gesondheet, Energiekäschten a Segen
Erstaunlech Paste
Inspiréiert vun de Léiere vum Meeschter Paramhansa
Iddien si wéi Stécker Leem, déi entweder zu Wierfelen
oder Miereschlaange geformt kënnen ginn, awer mat der
Häert vum Feiersteen
Jidderee Mënsch huet de Potenzial, de Graveur vu
sengem Liewen an de Sculpteur vu sengem Schicksal ze
.sinn

Loosst hien eng Handvoll vun dëser erstaunlecher Paste
huelen an e wonnerbart Konschtwierk doraus maachen, an
.hie wäert eng Iwwerfloss u Gléck kréien
Blëtzer am Weltraum sinn schwéier ze fokusséieren an a
Kabeln ze leeden, fir Haiser a Stroossen ze beliichten, awer
.dëst ass erreecht ginn

Et ass net einfach, déi onsichtbar Kräfte vum Universum
an e System ze beschwéieren an ze konzentréieren. Et
schützt d'Mënschheet viru Fallen a verdeedegt se virum
Béisen, wa méiglech. Trotz der Existenz a Kraaft vum Béisen
existéiert och d'Liicht, an d'Gutt ass méi staark a méi
dauerhaft wéi d'Béist, well et vun der éiweger an
dauerhafter Wourecht ënnerstëtzt gëtt, déi déi stäerkst
.Kraaft am Universum ass a schliisslech duerchsetzen wäert

Sech op positiv, benevol Gedanken ze konzentrieren
heescht eng effektiv Verbindung ze schafen, oder e kloere
Kanal ze schmieden, tëscht dem Geescht an der Quell vun
der universeller Positivitéit, déi d'Gutt selwer ass. Wat méi
een un d'Gutt denkt, wat méi hir Schwéngungen an de
Geescht an de Kierper gezunn ginn. Dës Schwéngungen
hunn d'Kraaft, vill psychologesch a kierperlech Zoustänn ze
veränneren, a si sou mächtig, datt se automatesch
disharmonesch Schwéngungen verdreiwen, déi net mat der
psychologescher a kierperlecher Zesummesetzung vum
.Individuum iwwereneestëmmen

Wann eng Persoun seet: "Ech sinn midd", gëtt d'Gefill
vun der Middegkeet staark, well et unerkannt gëtt,
wouduerch d'Aktivitéit limitéiert gëtt an den Energiefloss
blockéiert gëtt. Wann si awer soen: "Ech brauch Rou",
maachen si sech op fir vital Stréimungen, déi souwuel
Geescht wéi och Kierper erfrëschen, a kënne souguer e
Schwong vun Energie während enger kuerzer Rouperiod
.erliewen

Frustratioun, déi e stressigen psychologeschen
Zoustand verursaacht, kann vermeit ginn, andeems een
sech net drop konzentriert, sech net un eng agreabel
Erfahrung erënnert oder un d'Leit denkt, deenen ee gär huet,
vertraut a mat deenen ee sech wuel fillt, während een sech
sécher ass, datt Frustratioun eng vergänglech
Summerwollek ass, egal wéi dicht an onheilspellend se
.schénge kann

Déi schwierig Ëmstänn, déi eng Persoun duerchmécht,
sollten net ignoréiert oder ënnerschat ginn. Éischer müssen
dës Ëmstänn realistesch a clever behandelt ginn, andeems
no engem effektive Wee gesicht gëtt, fir hire Grëff ze loos
.an hir Auswierkunge ze milderen

Dëst bedeit net, datt een op d'Servicer vun Therapeuten
verzicht, déi duerch hir Expertise a fortgeschratt
wëssenschaftlech Methoden vill a wäertvoll Servicer

ubidden; éischer hëlleft positivt Denken, de Som vun der
Heelung am Kierper ze säen an domat zu engem vun de
.Behandlungsmëttelen ze ginn
Ähnlech, amplaz ze soen "Ech sinn krank", sollt de Fokus
op d'Noutwennegkeet vun Heelung geluecht ginn. Dës
Astellung mécht de Geescht an de Kierper méi empfänglech
fir Heelmethode an Energie, andeems se d'Poren oder
Kanäl opmécht, déi dës Energie brauch fir an Zellen a
Gewäss ze fléissen, ongesond an falsch Zoustänn reparéiert
an déi delikat Maschinn vum Kierper nei kalibréiert. Sou
wäert eng Persoun, déi u reegelméisseg Ufäll vu Schwächt a
Middegkeet gewinnt ass, mat der Zäit feststellen, datt
positivt Denken hëlleft d'Zuel vun dësen Episoden ze
reduzéieren, wat zu engem Gefill vun erneierter Kraaft an
engem Iwwerfloss u Wuelbefannen féiert, mat der Hëllef vu
.Gott, dem Heeler vun alle Krankheeten a Krankheeten
D'Ernte vum Hass

Den Nasi an den Zakir hunn sech gehaast, an hir Sträit
hunn ugefaangen, wéi se nach jonk Schüler an der Schoul
waren, an nodeem se grouss goufen, ass hir Feindschaft
.gewuess, an si sinn zu Rivalen am Schonggeschäft ginn
Eemol hunn si ëm d'Hand vun engem Meedchen an der
Bestietnes konkurréiert, an well den Nasi liicht méi staark
war wéi den Zakir, huet hien hien schwéier geschloen an
hien bewosstlos gemaach. Wéi den Zakir erëm bewosst gouf,
war hie vu Schimmt, Bedauern an Ofgräife iwwerwältigt
.iwwer dat, wat him geschitt war
Jore méi spéit huet den Zakir decidéiert, an eng Stad ze
plënnere, fir ze schaffen a liewen
Den Nasi hat vergiess, wat geschitt war, mä den Zakir
konnt d'Demütigung an d'Peinlechkeet, déi den Nasi him
ugedoe hat, net aus sengem Gedächtnis läschen. Trotzdem
huet hie sech ëmmer erëm widderholl a bestätegt: Ech wäert
den Nasi verzeien an ech wäert mech net un seng
.Beleedigung géint mech erënneren

Mä no e puer Méint huet den Zakir gemierkt, datt hien,
während senge deegleche Verzeiungsaussoen, déif an sech
no Rache gewënscht huet a gewaart huet, fir zréckzeschloen
.a säin Duuscht no Rache ze läschen

No enger Zäit huet den Nasi eng komesch Zuchkraaft
gefillt, déi hien an d'Stad gezunn huet, wou säin ale Rival,
den Zakir, geplënnert war. Hie war net drun, datt eppes
geschéie géif. Den Zakir wousst awer vun der Präsenz vum
Nasi an der Stad a wollt seng Beweegunge genau
.iwwerwaachen

Enges Owends ass d'Nasi spazéiere gaangen an huet
"déi frësch Loft geroch", obwuel d'Wieder düster a reeneg
.war

Wéi hien eleng op enger ofgeleeëner Strooss gelaf ass,
ass hien laanscht en oppenen Lagerhaus gaangen, während
den Zakir him virsiichteg a heemlech nogaangen ass. Wéi
d'Geleeënheet sech ubitt, huet hien decidéiert, de Kont mat
.zesummegegate Zënsen ze bezuelen

Iwwerglécklech huet hien eng massiv Plättercher
entdeckt, déi vun enger vun de Lagermaueren gefall war.
Hie graff se a schléit sengem fréiere Rival haart op de Kapp,
sou datt hien op de Buedem gefall ass, an ass dann de Wee
zréckgestürmt, wéi hie komm war, ouni sech vu senger
.Präsenz bewosst ze sinn

Stonne méi spéit huet de Reen opgehalen, d'Wolleke
sinn opgebrach, an e Moundstral ass duerch e Lach uewen
an der Mauer erschéngen. Den Nasi ass erwächt an huet
.sech um Buedem fonnt, extrem schwaach
Hie probéiert erauszefannen, wat geschitt war, an wéi
hien eng Plätt nieft sech an e Lach an der Mauer driwwer
gesinn huet, ass hien zum Schluss komm, datt säi Pech
dozou gefouert hat, datt dës Plätt uewen un der Mauer gefall
.ass an op säi Kapp gefall ass

D'Moral vun dëser Geschicht ass, datt d'Mënsche
meeschtens d'Ongerechtegkeeten vergiessen, déi se aneren

ugedoe hunn, och wann d'Konsequenze vun hiren
Handlungen onvergiesslech sinn, an hir Auswierkunge se
roueg an der Däischtert vun der Ignoranz verfollegen. Genée
wéi eng Kou hiert Kalb ënner Dausende vun anere fënnt, sou
hunn och d'Konsequenze vun eisen Handlungen d'Kraaft, eis
dauernd ze verfollegen an eis Positioun ze lokaliséieren, och
.no enger laanger Zäit

Hätt den Nasi Wäisheet gehat a probéiert de Sträit mat
sengem Rival Zakir ze léisen an sech no deem Tëscheffall bei
him ze entschëllegen, hätten hie vläicht de Roserei vu sengem
.Géigner gedämpft an d'Saache wieren net weider eskaléiert
Mä d'Saache sinn onverännert bliwwen, an d'Somen vun
schlëmmen Konsequenzen sinn am Schouss vun enger
däischerer Zukunft gewuess a gebléit, bis se an enger
katastrophaler Gebuert kulminéiert hunn. Fir onangenehm
Iwwerraschungen ze vermeiden, müssen d'Somen vum béise
Konflikt, déi am Buedem vum Geescht lueren, verbrannt
ginn, a Virsicht muss dem Handeln virausgoen, well dat
universellt Gesetz virschreift, datt een d'Friichte vu senger
.Wierker ernte kann, egal ob gutt oder béis, séiss oder bitter
Loosst eis drun denken, datt all Handlung Spueren
hannerléisst, déi als Tendenzen an Neigungen am Geescht
gespäichert sinn. Wann dës net clever a virsiichteg
behandelt ginn, féieren se zu potenziell geféierleche
Konsequenzen. Wann awer d'Somen vu béisen Handlungen
vum Feier vun der Wäisheet verbrannt ginn, kënnen se net
.méi wuessen

De Sënn vun der Sensibiliséierung
fréi Liewen

D'Séil manipuléiert mat der kierperlecher Maschinn
Bis si komplett dorun gebonnen ass

Dofir musse mir liewen

Sou datt d'Ufuerderunge vum Kierper eis net

iwwerfuerderen

Mir fille eis net duerch materiell Standarden ageschränkt

Mental Entwécklung ass e Produkt
Fir kierperlecht Wuesstem oder Entwécklung
No der natierlecher Evolutioun
Déi selwecht Séil emanéiert
Indem een op de mentale Niveau kënnt
Oder den Niveau vun der Kreativitéit an dem Iwwerfloss
Sou weisen si eenzegaarteg Talenter
Wat d'Mënschen ënnerscheet
Iwwer all aner Kreaturen
Dann geet et erop
Bis zum Niveau vum spirituellen Wëssen
Wat Sënn a Wäert gëtt
Fir materielle Wuelfstand
mental Leeschtung
Et gëtt keen Zweifel datt intellektuell Leeschtungen
nëtzlech sinn
Well all gutt Saachen si wäertvoll
A lues a lues realiséiere mir, datt déi nächst Etapp
Et erhéicht d'Kierperbewosstsinn
Zum spirituellen Bewosstsinn
Duerch d'Spiritualiséierung vu Kierper a Geescht
Indem d'Vitalkräfte vum Kierper net verschwend ginn
An de Fokus op d'Liicht vum Geescht, de Scout
Iwwer déi wesentlech Saachen
Bis se ginn
Eng effektiv an harmonesch Method
D'Séil kann duerch dat
sech ausdrécken
An hir Talenter weisen
An aktivéiert seng spirituell Kräfte
Geeschtlech Emanzipatioun bedeit d'Befreiung vun der
Séil
Aus dem Käfig vun der Ignoranz
An et op den Niveau bréngen, deem et verdénkt

An et vun de Restriktiounen vum limitéierte Bewosstsinn

befreien

Mënschlecht Liewen ass dacks ganz schéin

Mä d'Bindung dozou

Et ass wéi e Paradäisvogel, deen u sengem Käfig

klammt

Sou datt wann Dir d'Käfigdier opmaacht

De Vogel zéckt ze goen

Wéinst der Gewunnecht an der Zäit, déi am Käfig

verbruecht gött

?Ass dat net iwwerraschend

De Vogel wëll säin enkt Gebitt net verloossen

Zur Fräiheet vum onendleche Raum

?Vun wem kuum hien

Dëst gëllt och fir eis

Well mir hunn iwwer eng länger Zäit gelieft

Am physische Käfig

Mir fäerten säin Depart an e méi breede Horizont

Mä d'Weisheet seet eis, datt

De Vogel vun der Séil befreien

Aus dem Käfig vun de Restriktionen

An et an dat grenzelos Räich vum Bewosstsinn

fräisetzen

Si wäerten nach eng kéier bannenzeg Freed

schmaachen

D'Gesetz vun der Bewegung baséiert op dem Gesetz

.vun Ursaach an Effekt, oder Handlung a Reaktioun

Déi Persoun, déi an dësem Liewen gutt gebuer gouf, war

dat och an enger viregter Inkarnatioun {wéinst deem, wat
hir Hänn erausbruecht hunn}, a wann hie sech beméit, Gutt

ze maachen, da wäert d'Skala vum Gutt ëmmer méi zu

.senge Gonschten kippt (deen, deen huet, kritt méi a méi)

Déi, déi nëmmen e puer gutt Qualitéite besëtzen, kënnen

souguer dat wéineg verléieren wéinst de béisen Tendenzen,

.déi se attackéieren an iwwerwältegen

Eng Persoun, déi zum Béisen geneigt ass, muss déi béis

Tendenz an engem fréiere Liewen haten, an dës béis
Tendenzen kënne se verstärken a kontrolléieren. Déi, déi
Tendenzen zum Schlechten hunn, waren och schonn esou, a
wann dat Gutt iwwerwiegt dat Schlecht, da verdreiwen déi
tugendhaft Qualitéiten déi Tendenzen zum Schlechten aus
.hire Séilen

Dëst ass déi natierlech Funktioun vum Gesetz vu
Ursaach an Effekt (Karma). Wéi och ëmmer, ee soll sech net
hëlleflos a gefaange fillen, wann een zoufällig ongewollt
Gewunnechten huet, vun deenen ee lass wëll ginn. Elo ass
de passenden Moment fir dës Gewunnechten ze
iwwerwannen, andeems een déi vergaangen
.Entschlossenheet a gesond Denken kultivéiert

Eng Persoun kann sech vum Grëff vu schlechte
Gewunnechten befreien a gutt Gewunnechten a Gedanke an
Doten entwéckelen, déi him déi gewënschte Resultater
.bréngen

Egal wéi déif verankert schlecht Gewunnechten an
enger Persoun sinn, si muss sech drun erënneren, datt si dës
Gewunnechten selwer duerch d'Widderhuelung vu
spezifische Gedanken an Handlungen erstallt huet, an datt
si dës schlecht Gewunnechten duerch positivt an
.konstruktivt Denken duerch gutt ersetzen kann
Gutt a béis Gedanken sinn kontrastéierend Zoustänn
vum mënschleche Bewosstsinn. Natierlech ass et besser,
agreabel Dreem ze hunn, wéi erschreckend Albträim ze
leiden. D'Bewosstsinn ass flexibel a sensibel; et kann all
Zoustand unhuelen, dat et sech wënscht, oder d'Dreem
dreemen, déi et usprieche. De Problem mat de Mënschen
ass awer, datt si sech hirem Bewosstsinnsbereich - aus
hirem eegenen fräie Wëllen a Wiel - vun deviant Tendenzen
a falschen Orientéierungen, déi aus vergaangene
Gewunnechten entstane sinn, regéiere loossen. Sou bleiwen
hir Ënnerscheidungsfaegkeeten flüchteg a bedriwwen, sou

wéi déi metaphysesche Bewaacherschaft, déi sech hannert de
Festunge vun der Ënnerscheedung an der Perceptioun
.verankert huet

Wann déi, déi vun schiedleche Gewunnechten
intoxizéiert sinn, d'Batterkeet vum Schmerz schmaachen,
deen duerch en onnatierlecht Liewen verursaacht gëtt, da
wäerte si sech un d'Liicht vum Versteesdemech an dem
gerechte Liewen wenden, op der Sich no Erléisung, egal wéi
.verankert an zerstéierend hir schlecht Gewunnechten sinn
Dann, wa se un der Entwécklung a Fleeg vu gudde
Gewunnechten schaffen, andeems se harmonesch
Liewensweisen praktizéieren, wäerte se déif Freed nei
entdecken a Fridden als natierlecht Resultat vu
.Selbstkontrolle a gudde Gewunnechten genéissen
Mir froen den Allmächtege Gott, eis d'Hëllef ze ginn, fir
eis vun all Aschränkungen ze befreien an eis Gedanken op
.déi richteg a gutt Weeër ze leeden
Spiritualiséierend Bewosstsinn
Verschidde Leit verbréngen hiert Liewen
Mat engem langweilige Geescht a wéineg Verständnis
Si iessen a si schlofen
An si genéissen e puer Freed
Si denken selten déifgräifend no
Tatsächlech, déi meescht Leit
Si erreechen net eng genuch Déift
Am Mier vun de spirituellen Iddien
Well se dovun iwwerzeegt sinn, datt déi materiell Welt
Et ass alles wat existéiert
Mä dëst Liewen
Et ass just en flüchtegen Dram
?Firwat also déi Eil an dat Gejätz
?A probéiert d'Gonscht vun der Welt ze gewannen
?Ass et net besser
?Versichen, Gott als éischt ze gefallen
Déieren hunn kee fräie Wëllen

Well Gott si mat hiren Instinkter gebonnen huet
Mä hien huet dem Mënsch Wäisheet agebrannt
Mënsche besëtzen d'Fräiheet
Entweder eropgoen oder falen
Entweder gutt oder béis ze wielen
Wann d'Bewosstsinn ënnergeet
An raue sinnleche Genoss
Et gëtt vun dichten, däischteren Konzepter dominéiert
Hie fällt aus dem Paradäis vum Gléck
Hie verléiert d'Gefill vu spiritueller Freed
An d'Abléck vun der Séil ass blann
Si kann hire Wee net zu Gott fannen
Mee et ass méiglech, d'Bewosstsinn ze spiritualiséieren
Duerch d'Kontemplatioun iwwer Gott
An oprecht an déif Bidden un Hien
Sou datt déi geseent Dier sech opmaache kann
Féiert zum Kinnekräich vum Liicht a vum Gléck
latent an den déifste Verdéiwunge vum Bewosstsinn
Aus der Schatzkammer vum Léierer Paramahansa
Gefiller a Richtlinnen

Léiere vum Master Paramhansa Yogananda
Wann d'Häerz bei engem ass
Et zitt hien dozou
All d'Qualitéite vun där Persoun
?Wien denkt un gutt Leit
Hir Frëndlechkeet gëtt him weiderginn

An déi, déi sech léif op inspiréierend Figuren
konzentréieren
Inspiratioune kommen bei hien
An deen, deen och am Gedanke begleitet
Leit mat Gewëssen
nobel Moral
An déi nobel Absicht
Hie deelt hiren Adel a Moral
Well d'Gedanken sech polariséierend wéi e Magnet
Wéi zitt gär un
Ech wënschen dir en schéinen Dag a Fridden sief mat dir

Jiddereen sicht no dauerhaftem Gléck
Verwandel dech net an Äsch an denger Hand
Dës Fuerschung féiert zu villen
Aus Illusiounen, Problemer an Enttäuschungen
Mënsche sichen no erneiertem Gléck
Et verwelkt net, verschwënnt net oder vermëscht sech
net

An de Mënsch léiert aus senge Erfahrungen
Äerdescht Gléck ass Gléck
Kuerzfristeg an net permanent
Hie fënnt dacks fest, datt nodeems hien dat fonnt huet,
wat hie sicht
Hie ass nach ëmmer net zefridden mat deem wat hie
erreecht huet
Dann probéiert hien en anere Wonsch ze erfëllen
Ouni dat gewënschte Gléck ze fannen
Hie probéiert et awer nach eng Kéier
!Zréck op Ufank a sou weider
Déi richteg Freed ass d'Freed vun der spiritueller
Erkenntnis
D'Freed, Gott ze kontempleren a mat Him ze
kommunizéieren
D'Freed vum Fridden a Rou vum Häerz

D'Freed vun der göttlecher Léift
An anerer mat där Léift gär hunn
An d'Freed vun engem festen, onerschütterleche Gefill
vu Sécherheet

Datt d'Séil onstierflech ass
An datt hiert Gléck si begleet
Och nodeems ech fortgaange sinn
Dës temporär irdesch Existenz

Här, hëllef mir
Fir datt ech meng Freed an dir fannen kann
Ech hoffen, d'Welt ze genéissen
An andeems ech meng ierdesch Aufgaben erfüllen
A léiert mir, wéi ech meng Sënner verfeinere kann
Sou datt Dir tëscht Gutt a Schlecht ënnerscheede kënnt
Also genéisst nëmmen dat wat nützlich a gutt ass
Loosst mech ierdesch Freed genéissen
Geeschtlech Freed, déi vun Ärer purer Freed erniert gëtt
An hëlleft mir, dech ze maachen
En integralen Deel vu mengem Liewen
An e wesentlecht Element fir meng deeglech Aktivitéiten
auszuféieren

Ech fille mech, datt du mat mir bass
Ëmmer

An op all Niveau

mënschleche Wëllen
Et ass eng Reflexioun vum göttleche Wëllen
A wann et vun der Wäisheet geleet gëtt
Hir Kraaft gëtt onlimitéiert
Göttleche Wëllen regéiert kosmesch Energie
Fir vun der kosmescher Energie ze profitéieren
Dee säi Lager ni eidel gëtt
Seng Versuergung leeft ni aus
Et soll op de Kierper transferéiert ginn

Duerch d'Drot vum positive Denken
an tatsächlech Harmonie
Mat dem göttleche Wëllen

Grouss Enseignanten roden net zu Faulheet a
Vernoléissegung; éischer léieren si de Wee vum
Gläichgewiicht. Et ass natierlech fir eng Persoun ze schaffen
fir hire Kierper z'erhalen a fir hir Kleeder a Liewensmëttel ze
suergen. Wann awer d' Pflichten vun engem Mënsch a
Widdersproch oder Konflikt mat aneren agoen, dann ass dat
.keng richteg Pflicht

Et ginn Dausende vu Geschäftsleit, déi sech mat der
Sammele vu Räichtum beschäftegen, awer si bleiwen
onbewusst vun de Péng an den Häerzproblemer, déi se sech
selwer verursaachen. Wann d'Verfollegung vu Luxus een
dozou bréngt, seng Pflicht ze vernoléisseggen, seng
.Gesondheet ze erhalen, dann ass et guer keng Pflicht
E Mënsch soll op eng harmonesch an ausgeglach
Manéier wuessen. Et mécht kee Sënn, sech ze vill op
d'Entwécklung vun engem staarke Kierper ze
konzentréieren, wann d'Gehir an deem Kierper schwach
.ass. De Geescht muss och entwéckelt ginn
Jiddereen, deen eng gutt Gesondheet, e komfortabelt
Liewen a grouss mental Stäerkt huet, awer trotzdem nach
ëmmer Gléck felt, huet am Liewen nach net erfollegräich
.gewiescht

Wien ka soen: "Ech si glécklech a keen kann mir mäi
Gléck huelen", huet de Spëtzepunkt vum Erfolleg erreecht
.an dat geseent Bild a sech selwer fonnt
De Mënsch soll houfreg sinn, datt Gott hien no sengem
Bild geschaf huet. Mee wann hie sech prahlt, rosen gött,
licht provoziert gött, op anerer erofkuckt, a wann hie säi
Kierper an deem Geeschteszoustand verléisst, da wäert hie
.sech net no bei Gott fillen

Eemol huet ee vu Gottes Männer am Floss gebad, wéi

en anere Mann koum an ugefaangen huet säi Päerd bei deem gerechte Mann ze wäschen, andeems hien him bewosst an ouni Vorsicht Waasser iwwerschwemmt huet.

D'Jünger vum Hellege goufen opgereegt a wollten den Aggressor schloen an ewechdreiwen, awer hire Léierer sot zu

".hinnen: "Maacht dat net, mä loosst hien eleng Plötzlech huet d'Päerd säi Besëtzer getrëppelt, sou datt

him e puer Zänn gebrach an erausgeschloen goufen. De gudde Mann ass léif op hie zougaangen an huet ugefaangen, sech ëm hien ze këmmen an hien ze heelen. Et war dat strikt Naturgesetz, net den Hellegen, deen de Sënner .bestrooft huet

Gott a seng universell Gesetzer schaffen onermiddlech a kontinuéierlech fir d'Leed vun all deenen ze linderen, déi op Him vertrauen, seng Hëllef sichen a sech géigesäiteg um Liewenswee ënnerstëtzen an encouragéieren. {A Gott ass ëmmer bereet sengem Dénger ze hëllefen, soulaang de Dénger sengem Brudder hëlleft} Aner Saache kënnen waarden

Alles existéiert, well Gott existéiert. An well Hien existéiert, existéiere mir, an dank senger Guttheet a senger Existenz besëtze mir de Wuelstand an d'Freed vum Liewen.

Dofir soll eis Dankbarkeet géintwärtig Gott déifgräifend an eisen Dank immens sinn, well Hie seet: "Wann Dir dankbar sidd, wäert ech Iech sécherlech méi grouss maachen", a mir .solle Gott ouni Ophalen danken

D'Wichtigkeet vu Gott fir d'Mënschheet ass ouni Gläich, awer déi meescht Leit leeë dem materielle Liewen déi gréisst

.Bedeutung a si sech dofir net wierklech vu Gott bewosst Materiell Flichten a sozial Verpflichtungen mussen erfëllt

ginn, während een u Gott denkt, well den Doudsengel – soll Äert Liewen laang sinn – rappt all Dag d'Awunner vun der Äerd ewech, een nom aneren, a mir kënnen dëst stierflecht .Haus all Moment verloossen mussen

Mir müssen eis Affären an dëser Welt mat engem klore

Gewësse féieren, während mir eis Gedanken mat Gott
verbonne halen. Ech beméie mech, jidderengem ze déngen,
awer wann ech eleng an der Kontemplatioun sinn, loossen
ech keen meng Reflexioun stéieren. Aner Saache kënne
waarden, awer mir müssen en deeglecht Rendez-vous mat
Gott halen, deem eis alles ginn huet, wat mir op dëser Äerd
.brauchen

Während Seng Eierbar Richter seng definitiv
Entscheidung iwwer eng delikat Saach getraff huet, déi
Liewen oder Doud fir eng aner Persoun bedeit huet, huet
hien zur selwechter Zäit un d'häuslech Problemer geduecht,
déi him deem Dag geschitt waren, an war opgeregt, well
!seng Regel doheem net agehale gouf
Wann sou e Richter eng ongerecht Entscheidung trëfft,
déi zum Doud vun enger onschëlleger Persoun wéinst engem
Manktem u Konzentratioun féiere géif, da steet hien dann
virum leweschte Richter, dem Richter vun alle Sënnen,
ugeklot a veruerteelt: dem universelle Gesetz, dat kee
.Favoritismus kennt a wou kee Plaz fir Vetternwirtschaft gëtt
Eng beträchtlech Zuel vu Leit ass ineffektiv beim Sue
.verdénge an net erfollegräich am Geschäftsmanagement
Si feelen un der Wäisheet fir Saachen z'ënnerscheeden,
well wa se op der Aarbecht sinn, denken se un hir häuslech
Problemer, an doheem sinn hir Gedanken mat
.Aarbechtssuergen beschäftegt
Dofir sollt een sech net op méi wéi eng Saach
gläichzäiteg konzentréieren

Eemol, am Dag
Ech sinn an d'Kammer vum Bewosstsinn komm
An d'Fënstere vun de Melodien hunn sech opgemaach
D'Attraktiounen, den Doft, de Goût, d'Tattoo
An ech hunn no de delikatsten Melodien an de
schéinsten Faarwen gefrot

Fir datt si kënnt a sech viru mir schwéngt an danzt
Heiansdo hunn ech gelacht an heiansdo hunn ech

gekrasch

Wann meng Aen Tréinen kréien
D'Wonne vun der Erfahrung wéien mir
Maacht d'Dier vun de Sënner zou
A gitt an en onlimitéierte Raum
An der Welt vum Schlof an den Dreem
Do leien ech a Rou a Entspannung
Ënnert der Decken vun der Däischtert
Nodeems ech genuch Rou hat
Vum Schlof aus maachen ech eng aner Dier op
A gitt an d'Dramkammer eran
Also kucken ech experimentell a Fuerschungsfilmer
Am Kino vum Onbewossten
Wou ech schaffen, wéi ech wëll
An ech weben Samtdreem vu séissen Erënnerungen
Op Seidegardinen
.Schreift den Numm vum beléiften Kosmiker drop
Mee wann ech baussent dësen zwou Chamberen sinn
Heiansdo waag ech mech bewusst an déi onbekannt
Déiften vum Universum
Déi däischterst, déi ënnerdréckendst Däischtert
iwwerwannen

Iwwer déi déif Däller
D'Ufer vum éiwege Raum erreechen
Do an der Welt vun der Eenheet
Keng Duoën, keng Dreem
Keng Stéierungen, keng Péng
Éischer eng ëmfaassend Visioun
An ëmmer erneierend Freed
An d'Licht vum Himmel an der Äerd

Wat méi mir a Fridden mat Gott liewen
Wann ëmmer mir kënnen

a Fridden liewen
Mat eis selwer a mat der Welt
Loosst eis ëmmer probéieren eis Gedanken ze riichten
Richtung dem Absoluten an dem Onendlechen
Et gëtt kee Gléck, dat een domat vergläiche kann
Mat Freed sichen ech Gott
A kontaktéiert hien
Ëmginn lech mat gudde Gedanken
Dës Iddien hëllefen lech
Ëmmer méi no
Vun Gott kënt all Guttheet a Freed
Fridden a Léift fir all

Eenheet an der Vollekszielung
Aus sengem eenzege Bewosstsinn: déi individuell
Essenz
Gott huet d'Vollekszielung geschaf
Hie probéiert d'Zuel ze kréien
Zréck an d'kosmesch Eenheet nach eng Kéier
Wann de Stuerm iwwer d'Ozeanoberfläche bléist
Et erstellt onzueleg Wellen
Wann de Stuerm sech berouegt
D'Wellen brieche zréck an d'Häerz vum Ozean
An der Diversitéit an der Villfalt vun der Kreatioun
Et gëtt eng inherent latent Eenheet
Genee wéi den Ozean d'Essenz vun de Wellen ass
Familljebewosstsinn bréngt d'Leit méi no zesummen
Länner hunn Leader, déi se vereenegen an hire Kurs
guidéieren
Et gëtt sozial Gruppen, déi gemeinsam Problemer hunn
Wann de Mënsch Gott fënnt
Hie stellt fest, datt all Kräfte bannent him vereenegt
sinn
Hie beliicht säi Geescht

Eng nei Visioun vum Liewen entsteet a sengem
Bewosstsinn
D'Liewe gött séiss
An de Fridden fëllt d'Séil
An d'Nerven vum Liewen transforméieren sech
Zu eppes wéi engem Dram

Wann de Sucher d'Schoul vum Liewen ofgeschloss huet
an d'Zäit fir hien kënnt, op méi héich Niveauen ze wiesselen,
ass hie mat Freed iwwerwältigt, well hie realiséiert, datt
hien am Kampf vum Liewen gutt gemaach huet a Gottes
.Gunst verdéngt huet, a sécher ass, datt hien Him begéint
Mat dem universelle Léifsten wuessen seng Sehnsucht,
an dës Sehnsucht gött a spirituellen Brennstoff
transforméiert, deen hien ouni Ustrengung an d'Räicher vu
Friden, Liicht an ëmmer erneierender Freed transportéiert,
.déis keen Enn hunn

* * *

D'Reen vun der göttlecher Barmhärzegkeet sammelt
sech net op den héije Spëtzte vum Stolz, mä fléisst liicht erof
!an d'Däller vun der Demut

De Léiermeeschter Paramahansa huet iwwer déi séier
Manéier geschwat, wéi mir, duerch d'Gnod vu Gott, vun den
Illusiounen vun der kosmescher Täuschung befreit ginn. Hie
:sot

An dësem Universum schénge mir an engem Mier vu"
Problemer a Péng ze erdrenken, dofir erschüttert Gott eis fir
".eis aus dësem schrecklechen Albtraum z'erwächen
Hie sot, andeems hien ee vun de Jünger encouragéiert
:huet

Wësst, datt alles, wat Dir sicht, a vill méi, op Iech bei"
".Gott waart

Hie sot zu engem Schüler, deen anscheinend déif a
:schlechte Gewunnechten verankert war

Wann Dir u Willenskraaft feelt, probéiert d'Kraaft vun"
onfräiwëlleger Handlung z'entwéckelen (dh déi onfräiwëlleg
"Handlung, kee Feeler ze maachen)
Selbstbestätigungen

Haut wäert ech d'Bild vun der Ignoranz zerstéieren
Dat entweiht d'Hellegtum vun der Séil a mir
An ech wäert mech drun erënneren, datt dat Hellegt
Licht vu Gott
Et straalt stänneg op mäi Wiesen
An et verdreift d'Däischtert vun der Illusioun aus
mengem Geescht a menger Séil
An datt deen, deen mech erschaf huet, mech net
verléisst

* * *

Ënner all Well vum Liewen
Den iwwerflësseg Ozean vun der göttlecher Präsenz
läit

Hannert all Häerzschlag
Dat onendlecht Mier vun der kosmescher Léift läit an eis
* * *

All Nuecht wäert ech mech selwer versécheren, datt ech
net de Kierper sinn
Éischer de Geescht, deen de Kierper bewunnt
An datt mäi geeschlecht Wiesen éiweg onstierflech ass
Wann ech erwächen, wäert ech mech drun erënneren,
et nach eng Kéier ze bestätegen
* * *

An der Struktur vum Schlof wäert ech mech erhuelen an
meng Kraaft erneieren
Mee dat ass net genuch
Ech brauch e Schutzraum vu Rou a Kontemplatioun
Wou ech mech all Dag zrëckzéien kann
Fir den Horizont vu mengem Bewosstsinn z'erfuerschen
An d'Geheimnisser vu menger Séil entdecken
D'Bedeutung vun der Rou

Rou bedeit Gedanken ze berouegen
De Kierper berouegen a seng Bedierfnesser
kontrolléieren
Wien dat fäeg ass, wäert eng erfreschend Rou erliewen
Hie wäert erhaben Wellen an Andréck vu raffinéeierte
Welte spieren
A wien déif an d'Rou geet, dann
Hie wäert d'Kinnekräich vu Gott a sech selwer
entdecken
Soulaang wéi eng Persoun op der Strooss geet
All Moment vu senger Zäit ass ganz wäertvoll
Mir sinn hei fir eng kuerz Zäit op dësem Land (dem
Passagehaus)
Alles ass vergänglich, awer d'Gefill vu Gott ass éiweg
Näischt kann et aus dem Häerz a vun der Séil läschen
Mir dierfen eis net vun den Versuchungen vun dëser
Welt beaflossen loosse
Indem hien eis vun eisem gréissten Zweck an eisem
héchsten Zil ofhält: Gott
Gott kennen ze léieren ass méiglech
Mir müssen de Meeschter vun den Universen fannen
Aus deem sengem Liicht d'Stäre blénken
An mat senger Kraaft schloen d'Häerzer
Mir müssen hien am Tempel vun der Rou sichen
Wann mir Gott mat Sehnsucht a Verlaangen uruffen
A wann mir mat brennendem Sehnsucht un hien denken
Mir wäerten hien fannen
Ech schwätze net vun engem onbekannte Gott
Éischer geet et ëm en Här, deen ech kennegeleiert
hunn
An et ass wouer fir mech
Et ass méi real wéi all kierperlech Saachen
Et ass dat göttlecht Mier, dat d'Wellen vun eisem
menschleche Liewen oprecht hält an hält
Mir kënnen ouni alles auskommen ausser Gott

Gott wëll, datt mir eis géigesäiteg ginn
Mir müssen am Kapp behalen, datt mir, am Strewe no
der Erfëllung vun eise Bedierfnesser, och aneren mat deem
hëllef sullen, wat se brauchen, an dat, wat mir verdéngen,
.mat de mannerbegënschtegten deelen sullen
Loosst eis drun denken, datt mir en integralen Deel vun
der globaler Famill sinn a kënnen ouni si net liewen. Wéi wier
d'Liewen ouni den Zimmermann, den Erfinder oder de
Bauer? Duerch den Austausch vu Servicer an Expertise wëll
Gott, datt mir un anerer denken, well et e grouse Feeler
.ass, nëmme fir sech selwer ze liewen
Wann mir un eis eegent Gléck denken, solle mir och
drun denken, anerer glécklech ze maachen. Et ass net
.néideg, alles opzeginn
Fir d'Weltfamill, well dat ass onméiglech. Mee mir
müssen Empathie mat aneren hunn an hir Bedierfnesser als
.eis eege betruuechten
Gott wëll, datt mir eis géigesäiteg sou vill ginn, wéi mir
vuneneen huelen, well anerer eist méi groust Selbst sinn
Reagéiert op déi hefteg Attacke vun der Täuschung a
widdersetzt se
Soulaang eng Persoun engem Affer vu Roserei, Jalousie
an Näid ass, ass si net fräi. Si musse Meeschter vun hiren
Emotiounen an Handlungen ginn a sech vu destruktiven
Instinkter, ongebremschten Leidenschaften a falschen Wënsch
.befreien
Wann Dir komplett éierlech mat Iech selwer sidd,
ënnerstëtzt Wäisheet Äert Denken, Richtigkeet leet Är
.Entscheidung, a Versteesdemech beliicht Äre Geescht
D'Somen vu vergaangene Handlungen, déi duerch
Ignoranz ugedriwwen goufen, müssen am Feier vun der
Reflexioun a Wäisheet "geréischtert" ginn, fir datt se net méi
fäeg sinn ze sprëtzen a wuessen. Dëst ass de Wee fir déi
hefteg Attacke vun der Täuschung ofzewieren an ze
.vereiteln

Déi kosmesch Illusioun - oder den Satan - täuscht de
Mënsch mat falschen Versprieche an verlockende
Versuchungen, fir dem Fattoria vu sinnleche Genoss
nozegoen, a kontrolléiert seng Fäegkeeten, well hie him
weltlecht Gléck verspricht, dat keng Realitéit huet, a sou
schwéier schafft, fir him dovun ofzehalen, d'Friichte vum
richtege Gléck ze schmaachen, déi am Iwwerfloss an de
.Gäert vun der Séil existéieren

Déi Wäis wëssen den Ënnerscheid tëscht Wourecht an
Illusioun a si gutt am Ënnerscheeden. Wa se méi déif an
d'Kontemplatioun dauchen, gi se sech der Wichtigkeet vum
fräie Wëllen an der Noutwennegkeet bewosst, d'Fräiheet vun
der Wiel auszeüben, fir dat Richtegt ze maachen an
Handlungen mat schiedleche Konsequenzen an
.onangenehmen Resultater ze vermeiden

Ee vun den Jünger huet de Léierer Paramahansa no
senger Meenung iwwer Prädestinatioun, Schicksal, Leed a
:Péng gefrot, an hien huet geäntwert
D'Mënsche gestalten hiert eegent Schicksal duerch hire
Wëllen a bestëmmen hiert Schicksal duerch hir Intentiounen
an Handlungen. Dir kënnt Iech vum Leed befreien, wann Dir
Iech dofir entscheet. Gott, deem säin Essenz Léift ass, wëll
net, datt seng Léifsten d'Verwüstung vum Péng als Resultat
vu falschen Handlungen a fehlerhaftem Denken erleiden.
Hien huet d'Mënschheet mat der Ënnerscheidungskraaft a
Fräiheet vun der Wiel geschenkt. Wéinst falschen
Entscheedungen an onverständleche Choixen bréngen
.d'Mënsche sech selwer an anerer Leed a Péng
Du muss fräi sinn a keen zouloossen, deng
Entscheidung ze konfiskéieren oder dech ze dominéieren,
an net zouloossen, datt d'Ëmwelt, d'Gewunnechten an déi
falsch Traditiounen dech beschränken an däi Liewensstil
.kontrolléieren

Handelt mat Wäisheet, lauschtert op d'Stëmm vum
Gewësse, iwwerleet d'Konsequenze vun Ären Handlungen,

ier Dir mat deem virugeet, wat Dir maache wëllt, vermeit et,
aneren duerch Äert falscht Verhalen ze schueden, a frot Gott
.ëm Hëllef a Féierung

Aarbecht no internen Richtlinnen

Mir müssen als éischt eist Zil definéieren, dann déi
göttlech Leedung sichen, déi eis op déi entspriechend
Handlung leet, duerch déi mir eist Potenzial ausdrécke
kënnen. Mir sollten nodenken, bis eis Geescht roueg ass a
mir den nächste Schrëtt kloer gesinn. Duerno musse mir no
der bannenzeger Leedung handeln, déi mir kréien, an eist
.gewënschte Resultat gëtt erreecht

Wann de Geescht roueg gëtt, wäerts du d'Saache séier
an einfach verstoen, a wéi wonnerbar dat ass! Du wäerts dat
erreechen, wat s du wëlls, an den Erfolleg wäert dir an allem
a kuerzer Zäit geschriwwen sinn, well déi kosmesch Kraaft
fäeg ass, dat richtegt Gesetz ze uwenden an seng Funktioun
.ze beweisen

Verschidde Leit soen, datt eis Gehirzellen duerch
bestëmmt Gewunnechten geformt sinn, déi net verbessert
oder geännert kënne ginn. Dëst ass falsch. Well Gott eis no
sengem Bild geschaf huet, kann eis näischt limitéieren oder
eise Fortschrëtt behënneren. Wa mir eis selwer ënnersichen,
.wäerte mir d'Wourecht dovun erkennen, mat Gottes Hëllef

All Mënsch representéiert onendlech Kraaft

Mir müssen déi Stärkt an allem wat mir maachen

demonstréieren

Wann mir eppes kreéiere wëllen

Mir sollten eis net nëmmen op extern Quellen

verloossen

,Mir müssen éischter an déi bannenzeg Déiften gruewen

Mir sichen no der onendlecher Quell

All erfollegräich Aarbechtmethoden

All Erfindungen

An all déi raffinéiert musikalesch Schwéngungen

Inspiréierend Iddien

An déi schéinsten a wonnerbarsten Wierker
Opgeholl an de Opzeechnunge vu Gott
Ech hunn dech duerch d'Joren an d'Ära gesicht
Op de Weeër vun den Ambitiounen an den Dreem
An elo realiséieren ech, datt du a mir wunns
An et inspiréiert meng hellegst Gefiller
Verstopp dech net méi viru mir
Hannert de Blummen vun den Emotiounen
Gedanken an de Puls vun der Séil
Verschéinert meng Séil mat de Bijouen vun Ärer
Wäisheet

A göff mir d'Bries vun Denger Freed
Huel mir d'Däischtert ewech, déi dech verstoppt huet
Wat meng Siicht a meng Abléck ugeet
O Du, deen iwwer d'Stären an den bloen Himmel eraus
sidd

An iwwer d'Schichten vun der Atmosphär an all
Kreaturen a Wiesen eraus
Akzeptéiert meng Léiftflüster
Taucht mäi Wiesen an Är Léift, Äert Liicht an Äre Fridden
an

Weis mir däi allerhellegst Gesiicht
Ech fille dech déif a menge Gedanken
Ech spieren Är Präsenz a mengen déifste Gefiller
An ech gesinn dech am Gaart vu menger Léift bléien
Fëllt mech mam Duft vun Ärer Präsenz
Däerf ech Äre geseenten Doft genéissen
Komm bei mech vun iwwer dem Himmel an de Stären
An Gedanken a Gefiller
Weis mir däi allerhellegst Gesiicht
Loosst mech Är Präsenz a menger Séil realiséieren
An déi ronderëm mech
Iwwerall

Déi folgend Abschnitter stamen aus der Zäitschrëft *

Inner Culture * a stamen aus de Léiere vum Meeschter
.Paramhansa

De Geheimnis vum Erfolleg läit an der Kultivatioun vun
enger positiver Astellung: e Bewosstsinn vu Wuelstand,
Iwwerfloss, Optimismus, Gléck an Erreeche. Dëst baut an eis
eng oniwuerwanne Festung op, déi dem Ugrëff vun
negativen Ëmstänn standhält, déi haaptsächlech vum
.Mënsch gemaach sinn

Mir müssen eis beméien, Friden an Harmonie
z'erreechen, a mir müssen eis bewusst sinn, datt mir näischt
an eis selwer brénge kënnen, wat net schonn an eis ass, a
mir müssen drop vertrauen, datt Gott d'Quell vun alle gudde
Saachen a Freed ass, an datt hien eis no eisem Glawen a
Positivitéit mat senger Gnod iwwerhäipt an eis mat senger
.Seegen iwwerwältigt

Prophéiten a grouss Männer woussten de Geheimnis
vum Erfolleg, an d'Geschicht huet hir Nimm méi verewigt wéi
d'Nimm vu Kinneken a Räicher, an d'Zäit wäert hir Nimm net
.aus dem Opzeechnung vun der Existenz läschen kënnen
Osteuropäesch Meeschteren hunn all bekannt a
geprüfte Gesetz probéiert fir materielle Wuelstand a
spirituellen Räichtum z'erreechen. Wann anerer aus dëser
Philosophie geléiert a vun där profitéiert hunn, fir hiert
Liewen zum Besseren ze transforméieren an d'Kontroll iwwer
hir Ëmstänn ze iwwerhuelen, kënt Dir datselwecht
.maachen

Jiddereen, deen säi Geescht mat Gedanken iwwer
Versoen oder Bedierfnes verschmotzt, zitt Begleeder un,
deen hir Gedanken voller Bedierfnes a Versoen sinn, a
schaaft eng Ëmwelt mat de selwechte Schwéngungen a
.Qualitéit

Sou Gedanken fëllen hire Besëtzer mat Frustratioun,
Trauregkeet, Depressioun an Verzweiflung, sou datt säin
Zoustand sech verschlechtert a seng Situatioun sech lues a

lues verschlechtert, an hie sech deem hingitt, wat hie als säi
.Schicksal a säi Bestietnes ugesäit
Keen ass besiegt, ausser hien akzeptéiert d'Néierlag als
Sécherheet, a wann hien net klappt, läit de Feeler net an der
Method oder dem Gesetz, mee an der Persoun, déi d'Gesetz
.mëssbraucht huet

Wann mir fest entschloss sinn, eppes ze maachen a
sécher sinn, datt eis Motiver reng sinn an eis Entscheidung
richteg ass, da leeë mir eis Angscht op d'Säit a fäerten net
virun den Ëmstänn oder schenke mir Opmierksamkeet op
.d'Restriktiounen an d'Limiten, déi dës Ëmstänn ëmginn
Wat ass Äre Besoin? Ass et Ruhm? Oder perséinleche
Magnetismus? Oder Muecht? Oder Sécherheet? Oder
?Gesondheet? Oder Gléck? Oder Fridden
Wann Dir wësst, wat Dir wëllt, a wann Dir wësst, wéi Dir
kritt, wat Dir wëllt, a wann Dir bereet sidd, all richteg a
legitim Mëttel an Iech selwer an ëm Iech ronderëm ze
benotzen, a wann Dir Iech selwer e fräit Versprieche maacht
an eng fest Entschlossenheet maacht, datt Dir keng Néierlag
akzeptéiere wäert, dann ass dat, wat Dir sicht ze kréien,
.Äert, a freet Iech drun, dat z'erreechen, wat Dir wëllt
Wéi de Léierer Paramhansa gefrot gouf,
:Selbsterkenntnis ze definéieren, sot hien
Selbsterkenntnis ass d'Erkenntnis, mat Kierper, Geescht,,
a Séil, datt mir mat der Totalitéit vu Gottes Existenz eent
sinn. Mir sinn net nëmmen no bei där Existenz, mee Gottes
Totalitéit ass och eis Totalitéit, a mir sinn elo sou no bei Him
wéi mir et zu all aner Zäit wäerte sinn. Alles wat mir maache
„mussen, ass eis Kenntnisser vun Him ze verbesseren
Hie sot: "Éierlechkeet beim Ofschloss vu klengen
Aufgaben stäerkt eis, fir un schwierigen Entscheidungen
festzehalen, zu deenen d'Liewen eis enges Daags forcéiere
".wäert

Hie sot: „Et gëtt dräi Zorte vu geeschtleche Jünger:
Gleeweger, déi an d'Haiser vum Gottesdénkscht goen a sech

eleng domat zefridde sinn... Gleeweger, déi e Liewen an
Integritéit an Oprechtheet gär hunn, awer net déi néideg
Ustrengung maachen, fir Gott kennen ze léieren... a
Gleeweger, déi entschloss sinn, hiert richtegt Selbst a Gott
“.z'entdecken

Hie sot: „Gott erfëllt séier all Bedierfnis vu senger
Verehrer, well si sech vun den egoistesche Motiver befreit
hunn, déi hir Efforte frustréieren an Hoffnungen
“.enttäuschen

An den Déiften vun de Bierger an dem rouegen Himmel,
an de Verdéiwunge vu menger Séil an der Höhl vun der Rou,
spieren ech Gottes Präsenz a fillen seng éiweg
.Glécklecheit

An ech wäert aus senger pueren Quellen drénken, déi ni
ophalen oder fir d'Éiwegeit dréchnen. Ech wäert déif an
d'Mier vun der Kontemplatioun a Reflexioun iwwer Gott
.tauchen

Bis ech d'Pärel vum der Wäisheet an der göttlecher
Freed fannen
Här, gëff mir e generéise Geescht
Fir dat wat ech hunn mat aneren ze deelen
An hëlleft mir, am rouege Séi vu mengem Geescht ze
gesinn

Eng spirituell Moundreflexioun, déi mat dem Liicht vun
Ärer Präsenz schénkt
Haut wäert ech déif an d'Mier vun der Kontemplatioun a
.Reflexioun iwwer Gott dauchen

Bis ech d'Pärel vum der Wäisheet an der göttlecher
Freed fannen
Ech wäert dech gär hunn, Här, méi wéi alles anescht
Well ouni dech kann ech keen Mënsch oder eppes gär
hunn

Ech wäert Dech ubidden, o Här, deem seng Léift
oniwwertraff ass
Um Troun vun all léiwen a léiwe Häerz

Am Liewen an am Doud
An Zäite vu Leed a Schwieregkeeten
Mäi Glawen un dech, Här, bleift
Staark an onerschütterlech
Fest an onerschütterlech
All Otemzuch vu menger Sehnsucht a Bidden
Dieren a Fënstere ginn a menger Séil op
Vun do aus ginn ech zu Gottes Gléck
Genau wéi d'Sonn schénge
Op de beschäftegsten Stroossen
Sou wäert ech d'Strahlen vun der göttlecher Léift
erkennen

An allen iwwerfällten Zonen
Fir meng deeglech Aktivitéiten
Här, seegen mech
Fir meng Séil mam Sonnenopgang ze erwächen
An ech bréngen et op Är geseent Schwell

* * *

Gott ass kosmesch Rou
An deem sech all Saache reflektéieren
Doraus entstinn all erleuchtete Iddien
Also wäert ech probéieren, Rou ze praktizéieren
Fir datt ech seng glécklech Präsenz spiere kann
Ech weess, datt Gott zouhéiert
Fir all Geflüster vu menger Sehnsucht
Et ass universell Léift
Duerch göttlech Léift
Ech kann et fannen
Duerch d'Léift kënnt de Sichende méi no bei Gott
Hie drénkt aus den hellege Quelle vum Gléck
Här, hëllef mir
Fir mäi Kierper opzelueden
Är kosmesch Kaart
An de Geescht ze heelen
Mat Fokus an Optimismus

An d'Séil heelen
Duerch spirituell Wahrnehmungen, déi aus
Kontemplatioun gebuer sinn
Loosst eis et verstoen, Här
Datt sensoresch Freed iwwerflächlech a kuerzliweg ass
Während d'Freed vun der Séil
Et ass real an et gött stänneg nei erneiert
Gott ass net nëmmen e Wuert, dat mir soen
Villméi ass et d'Essenz vum Liewen an de Geheimnis
vun der Existenz
Mir wëssen vläicht net d'Ausmooss vun hirer
onendlecher Onendlecheit
Mee mir kënnen seng Präsenz spieren
A mir spieren seng Präsenz
Haut wäert ech den Hellegtum vun der Rou
verschéinere
Mat de Blumen vun der göttlecher Sehnsucht
An ech rufen Him un, de Gott vun der Léift a Freed
Ech froen Gott, sech mir ze weisen
Duerch meng spirituell Aen
Mee ech gesinn, wéi säi Liicht sech verbreet
An all Eck vum Universum
Ech wäert mir déi wichteg Saachen virstellen, déi ech
brauch
Ech wäert meng Willenskraaft a kreativ Fäegkeeten
aktivéieren
Ech sinn gedëlleg a gedëlleg
Fir datt ech mäin Zil mat der Gnod an der Hëllef vu Gott
erreeche kann
Ech realiséieren, datt Onglück duerch Echech verursaacht
gëtt
,Dofir wäert ech mäi Bescht maachen
Fir dauerhaft Glück z'erreechen
Indem näischt erlaabt ass

Indem se mech belästegen an mäi Wee zum Erfolleg
behënneren

Ech wäert Mindmaps vu klenge Saachen zeechnen
An ech schaffen drun, et ëmzesetzen
Bis ech meng grouss Dreem erfëlle kann
Mat senger Hëllef soll Hie verherreicht ginn
Mir sinn Stralen vum Liicht vum Schöpfer
Mir liewen eng limitéiert Zäit a kierperleche Kierper
D'Strahlen müssen zrëck an hir Quell
Dat heescht net, datt de Kierper kee Wäert huet
„Mir sollten éischter net denken
Mir sinn him a senge Grenzen ënnerworf
Gott favoriséiert keen
Éischter reagéiert et duerch e fixt an onverännerlecht
.Gesetz

Wien d'göttlecht Gesetz iwwerschreidt
Hie bréngt Strof a Qualen iwwer sech selwer
A wien no deem Gesetz leeft
Gott wäert hien belounen an seng Gebieder beäntweren
Duerch innerlech Fridden a Freed
Ech wäert häerzlech Gebieder ubidden
Ech benotzen ëmmer mäi Wëllen
Bis ech zefriddestellend an ausreechend Äntwerten op
meng Gebieder kréien
Zentrum fir spirituellt Bewosstsinn op der Front
Wann ech oprecht probéieren, d'Wourecht ze
entdecken, wäert Gott et mir einfach maachen, se ze
.wëssen, an ech wäert Zefriddenheet fannen
An zefriddestellend Äntwerten op all Froen a
Bemierkungen, déi mir kéinte kommen
Den Zentrum vum spirituellen Bewosstsinn ass an der
Stirn, tëscht den Auebrauen, wou sech dat spirituellt A
befënnt, wat d'Paart zum Räich vum Geescht ass. Dofir
.wäert ech mech op dëse Punkt konzentréieren

Ech realiséieren, datt mäi Bewosstsinn sech mat der
Verännerung vu menger Ëmwelt ännert, an dofir, wann
meng Ëmwelt mech mat Illusioun an Täuschung vergëft,
.änneren ech se an eng besser Ëmwelt

De Geheimnis fir Frëndschaften ze pflegen

Ee vun de Schüler sot zum Léierer Paramhansa:

"Meeschter, ech fannen et schwéier, d'Frëndschaften, déi
".ech knüpfen, ze behalen

:Den Enseignant huet geäntwert

Wielt Är Begleeder virsiichteg, Sidd frëndlech a trei zu

hinnen, awer haalt ëmmer e bëssen Ofstand

Loosst géigesäitege Respekt d'Verbindung tëscht Iech

an hinne sinn, a gitt net iwwer d'Grenze vun der

.Uständigkeit mat hinnen

Et ass einfach, mat aneren eens ze ginn, awer wann Dir

hir Häerzegkeet a Respekt behale wëllt, sollt Dir dëse Rot
.befollegen

Wien de Magnet vu senger Séil mat déiwer

Konzentratioun géint de kosmesche Magnet reift, gëtt en

Deel vun deem Magnet, kritt seng Eegeschaften a bréngt

.alles wat gutt a gerecht ass zu sech

Selbstbestätigungen

Ech wäert meng Konzentratiouns- a

Meditatiounsfäegkeeten entwéckelen, nützlich Bicher a gutt

Materialien liesen a méi Rücksicht op d'Gefiller vun anere

.Leit huelen

Ech wäert all déi gutt Saachen schätzen, déi Gott mir

ginn huet, an ech wäert net op negativ Ëmstänn waarden, fir

mech un déi vill Segen ze erënneren, déi de Generéise mir
.ginn huet

Haut wäert ech probéieren e spirituellen Magnet ze sinn,

wou ech mir selwer Gutt bréngen, jee no der Stäerkt vun der

.Attraktioun, déi ech hunn

Alles, wat zum Kierper gehéiert, ass dem Verfall

ënnerworfen, an alles, wat zur Séil gehéiert, ass onstierflech an

onvergänglich. Dofir wäert ech materiell Saachen net als
.éischt a mengem Liewen berécksiichtegen
Wann ech Gott als éischt sichen, ginn all meng Wënsch
erfëllt, an et ass egal ob ech an engem prächtige Palais
oder an engem bescheidenen Haus wunnen. Mäi
Bewosstsinn wäert sech ausdehnen a mäi spirituell
Verständnis wäert opbléien, wann ech mat Éierlechkeet,
Oprechtheet an Integritéit liewen, a wann ech anerer
tréischen an hinnen Matgefill, Frëndlechkeet, Léift an
.Ermuttigung um Liewenswee ubidden

* * *

Ee vun de Schüler huet gefrot: "Léiermeeschter, kann
"?eng Séil fir ëmmer verluer goen
:Här Paramhansa huet geäntwert
Onméiglech! Well all Séil en onzertrennleche"
Bestanddeel vu Gott ass an dofir éiweg, onstierflech,
".onberéiert vum Zerfall ass

Ee vun den Jünger huet keng Ustrengung gespuert fir no
Zeeche vu geeschtleche Fortschrëtt ze sichen, dofir sot de
:Léierer zu him
Wann Dir e Som säet an en all Dag ausgrueft fir säi"
Wuesstum ze kontrolléieren, da wäerten seng Wuerzelen net
".an der Äerd festhalen an e wäert net wuessen
Passt gutt op si op, awer sidd net ze virwëtzeg
Ablécker vum spirituellen Wëssen

Fir de weise Léierer

Paramhansa Yogananda

**All d'Wëssen, dat d'Mënschheet sech erwerbe
wëll, an all Branche vun der Wëssenschaft a Konscht,
och d'Geheimnisser vum Atom**

**D'Geschicht vum Universum an der Mënschheet
existéieren all am Äther a Form vu Schwéngungen.**

**Dës Schwéngungen ëmginn eis, an et gëtt e Wee
fir direkt Zougang zu hinnen ze kréien. Dëst ass
duerch d'Abléck vun der Séil.**

**Dëst ass d'Zäitalter vun der Logik. All Erfahrung
muss virsiichteg an ënnerscheedend ënnersicht ginn,
fir verstanen ze ginn.**

**An andeems een säin Inhalt versteet, kann
d'Barriär vun der Illusioun iwwerwonnen ginn. Et gëtt e
Grond fir alles, an an dësem Zäitalter vun der
Analyse,**

**Mir müssen dozou schaffen, dëst Verständnis
z'erreechen**

**Ech kann an en Zoustand vun spiritueller Ekstase
kommen andeems ech sängen:**

"Gott, Gott, Gott"

**Ech kann duerch Meditatioun an dësen Zoustand
kommen**

**Oder andeems een eng schéi Naturlandschaft
kuckt**

**Oder andeems een e Gesiicht kuckt, dat vum
Liicht a vun der Léift vu Gott straalt**

*** * ***

**Mir konsuméieren dat Bekanntes andeems mir et
verstoen a genéissen. Dann dréine mir eis ëm
d'Entdeckung vum Onbekannten, well dat Bekanntes
net**

**Et gëtt eis dauerhaft Zefriddenheet. Wann et eis
déi Zefriddenheet ginn hätt, wiere mir net sou laang
op dësem Planéit Äerd bliwwen.**

**Stänneg zefridden sinn mat deem wat bekannt
ass, ouni eng Visioun fir d'Zukunft, ouni sech ze
beméien fir ze verbesseren an ouni de Geescht vun
der Initiativ fir ze entdecken**

**Ouni den Ureiz fir ze vernünftegen an z'erklären,
géif et Stagnatioun an Trägheet fir d'Mënschheet
ginn, an domat Aussterwen.**

An verschwannen

*** * ***

**D'Liewen hei schéngt kaal a chaotesch, bis mir
d'Ufer vun der Sécherheet erreechen**

**Mir sollten eis Hoffnungen net op flüchteg
weltlëch Ziler a fragil materiell Bindungen setzen.**

**Sou dënn Uschlëss distanzéiert eis onbewosst vun
einem ultimativen Zil**

**Genee wéi et eis och vun einem richtege Selbst
distanzéiert**

**D'Bee schafft haart a preparéiert sech op
schwiereg Zäiten vir, an am Wanter géisst se dat,
wat se vun der Fréijoersernte gespäichert huet.**

An de Summer

**Dofir musse mir léieren, wéi mir den Hunneg vum
göttleche Friden sammeln an d'Fäegkeet hunn, mat
schwieregen Ëmstänn eens ze ginn.**

Mir begéine se am Liewen

*** * ***

An dëser onbestänneger Welt

Et ass voller Risiken an Onsécherheet

**Du fillst dech sou eleng, nëmme Gott wäert dech
net verlossen**

Är Hoffnungen ginn net enttäuscht

Här, seegen mech

**Fir d'Somen vun der spiritueller Kraaft an dem
Erfolleg ze pflegen**

Verstoppt an mir

**An fir datt ech et op eng Manéier benotze kann,
däi lech gefällt**

*** * ***

Vun Zäit zu Zäit muss eng Persoun alles hannerloossen, fir eleng mat sech selwer ze sinn, fir un e Sënn ze denken.

Liewen

Déi meescht Leit sinn an engem Stroum vun Traditionen a Mustere verstreet; a Wierklechkeet hunn si ni wierklech hiert eegent Liewen gelieft.

Si liewen d'Liewe vun der Welt. Also, wat hunn si erreecht, a wou sinn si gelant?

Dofir ass et schlau fir eng Persoun, sech heiansdo vun den deeglechen Aufgaben an "Pflichten" ze trennen, fir Friden ze fannen.

Säi Geescht ass am Chaos, an hie probéiert sech selwer ze verstoen an d'Zil ze bestëmmen, dat hie wëll erreechen.

*** * ***

Wien Gott gär huet, an dofir jiddereen gär huet, heescht net, datt hien d'Feeler an d'Mängel vun aneren gär huet

Wien Gott gär huet, gött standhaft a senge Gesetzter. Wéi ech gemierkt hunn, datt meng Handlungen Gott gewidmet waren, ass d'Gefill verschwonnen, datt meng Iwwerzeugungen falsch kéinte sinn.

Ech sinn bereet, korrigéiert ze ginn, wann ech falsch leien, awer wann ech Recht hunn, loossen ech dat net lass

Innerlecht Gefill

Dat Gefill ass net aus Emotionen entstanden, mä staamt aus der Wourecht, an dofir stäerkt et meng Iwwerzeugung a mécht mech standhaft a menger Entscheidung

Wann eng Persoun net d'Wuelbefannen vun aneren an hirem Räichtum berücksichtegt, wäert si

d'Bedeutung vun engem komfortablen Liewen net kennen.

Wat ech mengen ass e richtege Wonsch, aneren ze hëllefen, fir datt se sech selwer hëllefe kënnen. Dann fannt Dir eng onerschöpflech Ressource.

**Gutt Dote funktionéieren an Ärem Liewen
Egal wéi eng Ëmstänn Dir duerchmaacht, dëst Gesetz wäert ëmmer fir Iech funktionéieren an Iech alles ubidden, wat Dir braucht.**

*** * ***

Déifgräifend Eierlechkeet ass essentiell um spirituellen Wee, well a Rengheet a Wourecht brécht den Sonnenopgang vun der Séil eraus.

*** * ***

Wann Dir engem no sidd, deen Dir gär hutt, kënnt Dir seng Gedanken spieren, awer Dir kënnt d'Gedanken vun engem wäit ewech net spieren.

Et ass iwwer Är Grenzen eraus, ausser Dir hutt e sophistikéiert sensorescht Feld

Déi, déi reegelméisseg Konzentratiouns- a Meditationunstechnike praktizéieren, fille sech vill méi roueg an hir Gedanken ginn doduerch méi raffinéiert.

Wéinst hirer wëssenschaftlecher Praxis kënnen si d'Gedanken an d'Intentiounen vun aneren och vu grousser Distanz spieren

!

**Hie koum mat eidele Hänn zréck
Eng Geschicht baséiert op de Léiere vum Meeschter Paramhansa**

Wéi d'Duechter vun engem vun de Kinneken den Alter erreecht huet, deen et fäerdeg bréngt ze bestueden, huet hire Papp, de Kinnek, eng Bedingung festgeluecht, déi jiddwereen, deen hir Hand fir d'Bestietnes gesicht huet, erfëlle misst.

Seng Erreeche D'Konditioun war, datt all potenziellen Bewerber eppes géif klauen, ouni datt iergendeen et wousst.

Um festgeluechten Dag sinn d'Reeder aus alle Richtungen zesummekomm a bréngen hir verschidde Beute mat, jidderee vun hinnen huet gesongen

Dorënner ass d'Hoffnung, d'Zil z'erreechen andeems d'Konditioun erfëllt gëtt

Dunn ass e jonke Mann opgedaucht, deen näischt op sengem Numm hat, a sot zum Kinnek:

"Är Majestéit, wat Dir gefrot hutt, ass onméiglech z'erreechen. Well, wann ech eppes géif klauen an keen op der Welt vu menger Dot wéisst, awer..."

Mä ech wäert dovunner wëssen, an dat ass eppes, wat ech net maache kann"

De Kinnek war ganz zefridden mat deem, wat de jonke Mann gesot huet, an huet geäntwert:

"Du bass deejéinegen, deen meng Duechter wäert ass, well du d'Konditioun erfëllt hues a verdéngs et, mäi Schwoer a mäin Ierwen ze sinn."

*** * ***

Besetzverhalten ass kontraproduktiv. Wann ee Partner probéiert deen aneren ze kontrolléieren, ass dat en Zeeche vu Manktem u Selbstkontrolle.

Léift

Mee wann se hir Léift mat éierlecher, frëndlecher Suergfalt, virsiichteger Berécksiichtigung vun de Gefiller an engem oprichtege Wonsch ausdrécken, deen aneren glécklech ze maachen

D'Léift kritt eng erhaben Qualitéit, an an esou enger Bezéiung kréie mir e Bléck op déi göttlech Léift.

*** * ***

De Wee zu Gott ass dee einfachsten a liichtste Wee, awer trotz de Ritualer ginn nëmme wéineg dohinner.

An déi vill Formalitéiten

**Et ass besser, eis Häerzer zu Gott ze wenden a
vun Him no deem ze froen, wat am Beschten an am
dauerhaftsten fir eis ass.**

**A Wierklechkeet waart Gott op eis, well Hie wëll
eis vu béise Plazen a Gefore ewech halen.**

**Hie wëll eis an eisen Häerzer a Geescht bei sech
hunn, well déi bëlleg Wueren vun dëser Welt kënnen
d'mënschlecht Verlaangen net zefridden stellen oder
déi geeschteg Eidelkeet fëllen.**

Dat, wat hien déif an sech fillt

**Gott schwätzt stänneg mat eis, awer wéineg
héieren seng Stëmm**

**Déi roueg Stëmm gött dacks vum Kaméidi vu
lauter Gedanken an offensichtliche Wënsch
iwwerdeckt.**

**Mee wann d'Gedanken noloossen an d'Wënsch
sech berouegen, héiere mir d'Stëmm vu Gott kloer,
och wann se roueg a schwaach ass.**

**Wierklech, Gott mécht alles fir der Mënschheet ze
hëllefen; Hie mécht Dieren op a belicht Weeër, fir
datt mir kënnen gesinn, wou mir trëppele sollen.**

**Hie stéisst, mä säi Fouss rutscht net; awer déi
meescht Leit realiséieren dës Tatsaach net.**

*** * ***

**En verluerenen Dag ass en Dag, deem
eriwwergeet, ouni un Gott ze denken a ze sichen, wat
him gefält.**

*** * ***

**D'Léift ass eng stänneg fléissend Quell aus
onzählege Quellen a wann d'Ouverture vum Häerz
duerch schlecht Verhalen blockéiert sinn**

**Mir gesinn et reichlech aus engem aneren Häerz
eraussprëtzen, awer de Gedanke, datt d'Léift an all
Häerz stierft**

**Et ass Ignoranz vun der universeller Natur vun
der Léift**

**D'Kanäl vun der Léift sollten net duerch falsch
Handlungen blockéiert ginn**

**An dann kann een dat rengt Waasser vun der
göttlecher Léift schluppchen**

De Floss aus all gudden Häerzer

*** * ***

**Leit, deenen e Fanger amputéiert gouf, fille sech
dacks, wéi wann en nach ëmmer do wier. An all déi,
déi e Gliedmaass verluer hunn,**

Dëst Gefill ass bekannt

**Et gëtt e verstoppten, äthereschen Géigestéck
oder Géigestéck zu all Organ am Kierper. Hannert
dem kierperlechen Häerz läit e verstoppten Häerz.**

**Ouni dat kéint dat siichtbaart Häerz net schloen
Mënsche besëtzen onsichtbar Organer wéi Siicht,
Héieren, Gehir, Schanken an ätheresch Nerven. Dës
Organer, déi ... sinn**

**Als Gewëss vu Liicht an Aktivitéit bilden si de
planetaresche Kierper vum onsichtbare Mënsch**

**De planetareschen oder ätheresche Kierper ass
ganz ähnlech wéi de siichtbare physische Kierper.
Den Ënnerscheed ass, datt seng liichtend, vital Form**

Ganz schéin

*** * ***

**Wann eng Persoun sécher ass, datt si
Selbstsouveränitéit huet, ass hire Victoire méi grouss
wéi de Victoire vun engem absoluten Herrscher, well
et e Victoire ass.**

**Hie steet virum Geriicht vum Gewësse grouss
Iddien sinn d'Jury an de Mënsch ass den
Ugekloten**

**Eng Persoun soll sech all Dag zur Verantwortung
zéien, an si wäert feststellen, datt wat méi hiert**

**Gewësse si disziplinéiert a bestrooft, wat méi si sech
no Selbstverbesserung beméien.**

**Wat méi positiv, éierlech an oprecht een seng
Approche ass, wat méi erfollegräich a siegreich een
am Liewen wäert sinn.**

*** * ***

**Déi, déi sech déif an d'Erfuerschung vum
kosmesche Bewosstsinn verdéiwen, entwéckelen
automatesch iwwerleeën spirituell Fäegkeeten a
Kontroll iwwer Kräften.**

**Natierlech Awer kee Mënsch, deen e richtegt
Bewosstsinn vu Gott erreecht huet, benotzt seng
Kräfte fir sech ze rühmen an ze protzen, ouni
Wäisheet oder**

Sidd vernünfteg

**Déi Wäis verstinn, datt Gott den eenzegen Agent
an der Existenz ass, an demüteg schreiwen si Him déi
aussergewöhnlech Kaddoe zou, déi si him ginn hunn.**

Si müssen et maachen

**Ass net alles wat existéiert e Wonner? An ass de
Mënsch net, just duerch seng Existenz, och e Wonner?**

**Wann d'Mënsche mat all de Wonner, déi Gott
geschaf huet, net zefridden sinn, firwat sollten
d'Hellegen dann nach méi maachen?**

Wonner?

**Déi gerecht Hellegen vu Gott maachen näischt,
ausser Gott freet se et ze maachen, an dat aus
mysteriéisen a komplexe Grënn.**

Heiansdo ass Verständnis de Schlëssel

*** * ***

**Wann mir feststellen, datt d'Fäegkeeten, déi mir
brauchen, egal ob fir ze denken, ze schwätzen, ze
fillen oder ze handeln, all vu Gott kommen, an datt**

**Hie ass ëmmer bei eis, inspiréiert a leet eis, a mir
kréien direkt Fräiheet vu psychologesche Stress**

**Mat döser Erkenntnis kommen Blätzer vu Freed,
an heiansdo iwwerschwemmt eng déif, direkt
verdrängend Erlichtung d'Wiesen vun der Persoun.**

Gedanken vun Angscht

**Gottes Kraaft ass wéi den Ozean, deen ëmmer
méi staark gött, duerch d'Häerz an engem
Reinigungsprozess flitt an all illusoresch Hindernisser
ewechhëlt.**

An Zweiwel, Nervosität an Angscht

**De Mënsch mengt, hie wier just e physische
Kierper a näischt méi, awer dat ass eng Illusioun, déi
iwwerwonne ka ginn, andeems de Mënsch säi richtegt
Selbst beréiert**

**Spiritualitéit duerch Meditatioun Dann wäerts du
feststellen, datt de Kierper näischt anescht ass wéi
eng Blos vun Aktivitéit, déi op der Uewerfläch vum
Mier schwëmmt**

Déi kosmesch

*** * ***

**Ouni den Ozean, aus deem d'Wellen entstinn,
géifen d'Wellen net existéieren**

**Dofir musse mir den göttlechen Ozean erkennen
an beréieren, deen d'Wellen vun eisem Liewen
ënnerstëtzt, déi dovunner ausgoen.**

*** * ***

**Denken ass eng Kraaft wéi Elektrizitéit, a
psychologesch Zoustänn hänken mam Denken an der
Denkweis zesummen**

**Elektrizitéit ass souwuel gutt wéi och schiedlech.
Wien weess, wéi een se richteg benotzt, benotzt se,
soss kéint se e Schoss kréien.**

**Ähnlech, wann een seng Gedanken op déi richteg
Weeër geriicht sinn, bréngen se hirem Besëtzer
Gléck; soss bréngen se him Schued.**

Problemer

**Denken ass wéi e wëll Päerd, awer et ze zähmen
ass net onméiglech, a positivt Denken ass ee Wee fir
et ze kontrolléieren**

Duerch Gedanken

**Gesonde Denken ass e gudde Frënd, an
ongesonde Denken ass e stännege Feind**

**Gesonde Denken zitt Fridden a Sécherheet un,
während ongesonde Denken déidlech Pfeiler
lassléisst, déi op hiren Eigentümer zweemol
zréckkommen**

**Et gëtt gesot, datt d'Belounung mat der Dot
gerecht gëtt**

**Soulaang een gutt Absichten ausschéckt,
verwandle sech seng Gedanken an Fackelen, déi
d'Kummer vun der Séil beliichten an d'Däischtert
verdreien.**

Dann fillt hien eng déif Erliichterung

**Seng Aen hunn mat engem zefriddene Laachen
gestraalt!**

*** * ***

Seegen eis, Här

**Fir datt mir eis Häerzer fir eenaner opmaache
kënnen**

Loosst eis eis Intentiounen klären

**Vläicht verdénge mir Äre Schutz a Fleeg. Offenbar
dech selwer, bannenzeg an äusserlech. Loosst eis
däin geseenten Numm sangen. Verdreiw d'Däischtert
vun der Ignoranz mat dengem hellege Liicht.
Verdreiw d'Däischtert aus eise Geescht.**

**Mat dem stralenden, expansiven Liicht vun Ärer
Präsenz**

Mat oprechte Häerzer vereenegt

**An d'Sehnsucht vun eisen harmonesche Séilen
Mir werfen eis virun dir erof a froen ëm deng
Hëllef a Leedung**

An dat stännegt Bewosstsinn vun Ärer Präsenz an eise Séilen, Dir offréiere mir all eis Léift, Éier a Sehnsucht.

Well du eis Léifsten bass an alles wat mir an dësem Universum hunn

Gott huet eis geeschteg Gesetzer ginn, déi "Geboter" genannt ginn. Mee dës Geboter ginn all Dag an zu all Moment iwwertraff a gebrach.

Plaz

Wann d'Leit seng spirituell Bedeitung net verstoen, wäerte si sech ëmmer doriwwer beschwéieren an sech dovunner ofwenden

Dës Geboter sinn zäitlos Verhalenskodexen, déi vun allen abrahamesche Reliounen ënnerstëtzt ginn. D'Texter ginn awer dacks net interpretéiert.

De psychologeschen Aspekt vun dësen Geboter an d'Virdeeler, déi mat hirer Uwendung verbundene sinn

D'Leit akzeptéieren et a Gottesdengschter, awer handelen net deementspreechend ausserhalb vun dësen Plazen, a rechtfertegen dat doduerch, datt déi

D'Uerteeler sinn onpraktesch, onlogesch a passen net zum Zäitgeescht.

Wéi och ëmmer, d'Verletzung vun dësen Geboter ass déi Haaptursaach vun all dem Misär op der Welt.

Eng Persoun däerf d'Rechter vun aneren net verletzen, nach hirem Land, Fridden, Léift oder Dignitéit ewechgeholl ginn.

Oder all hir materiell an immateriell Verméigen

Wann Dir net de Wunsch fillt, dat ze huelen, wat net Äert ass, da kënnt dat, wat Dir braucht oder wëllt, bei Iech.

Déifstall entsteet als éischt am Geescht, wann eng Persoun ufänkt, aneren ze beneiden.

D'Somen vun de bösen Begierden müssen aus dem Geescht erausgeholl ginn

**Geeschtlechen Altruismus ass de Wee, wouduerch
d'Persoun automatesch Räichtum unzitt a Segen aus
alle Richtungen op si fléissen.**

Hie weess et a hie weess et net

**Et ass en onfehlbar göttlecht Gesetz, awer Déif an
egoistesche Leit verbréngen hiert Liewen no
materiellem Besëtz ze jagen, hir Aen ëmmer op ...**

**Wat aner hunn, och wann hir Kasse voll mat Gold
ass**

**Wann net de materielle Egoismus opginn gött,
kann d'Welt kee Gléck kennen**

**Wann Dir e Gottliebhaber sidd a sech verlaangert,
seng Präsenz ze erliewen, musst Dir Äre Geescht a
Kierper a sengem Fridden ënnerdauchen, an hie
wäert Iech ulächelen.**

**D'Liewen verbessert sech a ville Hisiichten fir Iech
E rouege Mënsch mécht selten e Feeler a kritt
Erfolleg do, wou Dausende vun aneren et net gepackt
hunn.**

**Déi, déi net u Gott denken oder sech net ëm Hie
këmmere, ginn depriméiert a miserabel; si ginn
irritéiert a ginn zu eppes, wat op Maschinnen gläicht
Animéiert**

**D'Sonn vun der Wäisheet a vum Fridden wäert um
Himmel vun der Rou opgoen a wäert Äert Wiesen an
hiren heelen Stralen baden, soulaang Dir Iech beméit.**

**Geeschtlech, a gitt Gott den éischte Plaz an Ärem
Häerz**

*** * ***

**Eng Persoun däerf d'Rechter vun aneren net
verletzen, nach hirem Land, Fridden, Léift oder
Dignitéit ewechgeholl ginn.**

Oder all hir materiell an immateriell Verméigen

**Wann Dir net de Wonsch fillt, dat ze huelen, wat
net Äert ass, da kënnt dat, wat Dir braucht oder wëllt,
bei Iech.**

**Déifstall entsteet als éischt am Geescht, wann
eng Persoun ufänkt, anerer ze beneiden.**

**D'Somen vun de béise Begierden müssen aus dem
Geescht erausgeholl ginn**

**Geeschtlechen Altruismus ass de Wee, wouduerch
d'Persoun automatesch Rächtrum unzitt a Segen aus
alle Richtungen op si fléissen.**

Hie weess et a hie weess et net

**Et ass en onfehlbar göttlecht Gesetz, awer Déif an
egoisteschen Leit verbréngen hiert Liewen no
materiellem Besëtz ze jagen, hir Aen ëmmer op ...**

**Wat aner hunn, och wann hir Kasse voll mat Gold
ass**

**Wann net de materielle Egoismus opginn gëtt,
kann d'Welt kee Gléck kennen**

*** * ***

Oh, Här

**Beim Liicht vun der schlanker Käerz vu menger
Léifster**

Liest Äert gëllent Buch

Bewaacher am Tresor vu menger Séil

Iwwer d'Joren an d'Äraen

Deng helleg Léift war, o Gott, a wäert ëmmer sinn

Déi onsichtbar Käerz vum Fridden

Wat meng Däischtert verdreift

An Dir weist mir déi geheim Linnen

Geschriwwen op de Säite vu mengem Häerz

*** * ***

**Fëllt d'Gefäs vu mengem Geescht mat Ärer
göttlecher Wäisheet**

**Fëllt d'Fläsch vu menge Emotiounen mat Ärer
Barmhärzegkeet**

**Füllt de Kuerf vu menger Séil mat de Friichte vun
Ärem geseenten Wëssen**

**Benotzt d'Gefäs vu mengem Liewen fir et mat
Ärer Léift ze fëllen**

**An et an d'Séile vun aneren schëdden, mäi
Bewosstsinn iwwerall fléissen loossen**

**Fir sech an Är méi grouss Existenz opzeléisen
Hei sinn d'Strahlen vum Sonnenopgang vu
menger Léift**

**D'Sehnsucht no dir kënnt aus de Rëss a mengem
gebrachtenen Häerz eraus**

**Fir d'Sonn vun Ärer Léift ze treffen, déi op
d'Existenz schéngt**

**An dank Ärer stralender Léift
Meng Däischtert huet sech a Liicht a Rou
verwandelt**

*** * ***

**O blénkege Stär
An de Flüsterer vun harmoneschen Iddien
An de Liebhaber kënnt aus engem gudden Häerz
Ech froen näischt ausser Är Léift
Well et mäi Recht a meng Pflicht ass, dech gär ze
hunn**

**Du bass meng éischt Prioritéit am Liewen
An déi éischt Wonsch a mengem sehnsüchtegen
Häerz ass fir dech**

**Ech hunn mäi Gléck duerch dech fonnt
An dech zefridden ze stellen ass déi gréisst
Leeschtung vu mengem Liewen**

Aus dem Hymn vun der göttlecher Léift

*** * ***

**Wann eng Persoun hiren mentalen drahtlosen
Apparat feinjustéiert, kann si dann
Gedankenbotschaften iwwerdroen an empfänken**

Intellektuell Onrouen, intensiv Emotiounen, an d'Ënnerwerfen der Kontroll vun de Sënner an hiren Ufuerderungen, all dës Saache si schiedlech.

Et stéiert de Geescht drahtlos, während déif Rou, Rou, mental Konzentratioun a kierperlech Übung essentiell Elementer fir perfekt Harmonie sinn.

Genee wéi Stëmmen den Äther duerchlafen, sou reesen och eis Gedanken duerch den Äther vum kosmesche Bewosstsinn, deen eis an alles dran ëmgëtt.

Existenz Als éischt muss een a Harmonie mat Gott sinn, an déi éischt Botschaft, déi vermëttelt soll ginn, muss sinn:

"Ech hunn dech gär, mäin Här, mat enger Léift, déi et net gläicht"

*** * ***

O göttleche Potteger

Um Rad vum Liewen gi Milliarde vun eenzegaartegen an ënnerschiddleche mënschleche Kierper geschmied: fragil kierperlech Konstruktiounen

Fir déi onstierflech mënschlech Séil

Är verstoppte Kreatiounsfabréck produzéiert alles: all d'Miwwelen an d'Ariichtungen, déi Är mënschlech Kanner fir hir Haiser brauchen

Kierperlech, geeschteg a spirituell

Dir sidd de Schöpfer, Produzent a Presentateur vun den Naturprodukter an hire Joreszäiten!

Du bass den himmlesche Meeschter, deen d'Ustrengungen héich schätzt, déi gemaach ginn, fir wäertvoll geeschteg Besëtz ze kréien.

An essentiell fir e gudde Liewensstil

**Äre kooperative Plang schreift vir, datt de Mënsch
muss schaffen, fir Är Segen ze verdéngen an ze
genéissen; hie muss ginn**

**Suen oder Aarbecht am Buedem fir
nährstoffarme Liewensmëttel ze kréien a Virsiicht a
Moderatioun ze beobachten fir d'Gesondheet
z'erhalen**

**Genee wéi hie Sue fir Studium a Selbstdisziplin
bezuele muss, fir genuch Liicht- a Kraaftstréim fir säin
Heem ze kréien.**

Geeschtleche Komfort

**Hie muss och fläisseg an aktiv a säin inneren
Selbst gruewen, fir d'Quelle vun der göttlecher Léift
ze fannen, déi säin Duuscht läschen an hien botzen.**

De Stëbs an den Dreck vun der Welt

**Materiell Saache kënne kaaft a verkaaft ginn,
awer Är Segen si onbezuelbar**

Et ass net ze verkafen oder ze kafen!

**Jidderee vun eis wäert een Dag zu sech selwer
kommen a sech zu sengem göttleche Selbst
zréckzéien, andeems hien seng helleg Plaz realiséiert,
wou hien an Ärer Freed agewéckelt gëtt.**

**Deejéinegen, deem et mat éiweger Generositéit
geschenkt gëtt!**

**Aus "Flüstern aus der Ewigkeit" vum Weismann
Paramhansa Yogananda**

*** * ***

**Wann mir anerer vun eiser Häerzegkeet
iwwerzeege kënnen**

**A wann mir duerch d'Tester vun der Zäit an aner
Tester sécher ginn**

**Een huet eis wierklech mat ganzem Häerz gär
An mir fille eis genee sou géintiwuer där Persoun
Net fir perséinleche Gewënn, mee einfach fir de
Puls vun der Frëndschaft ze spieren**

**Mir gesinn d'Spigelbild vu Gott a mir spieren
d'Präsenz vu Gott**

**A mir héieren d'Stëmm vu Gott an där geseenter
Frëndschaft**

*** * ***

**Heiansdo schénkt alles gutt ze lafen, dofir
mengen mir, datt d'Welt gutt ass an eis Saachen an
der Rei sinn**

**Wéi och ëmmer, et kënnt eng Zäit, wou mir
d'Gefill hunn, datt alles géint eis ass, an dat ass eng
Lektioun fir eis Entschlossenheet ze stäerken an eis
schlofend Stäerkten fräizesetzen.**

Vun senge verstoppte Plazen

**Mee amplaz fille mir eis rosen, well eppes eis
Wënsch vereitelt huet. Mir fille eis frustréiert, well
mir se net erreecht hunn.**

**Eis Wënsch maachen eis zum Affer vun Ugrëffer
vu Roserei, an eis Geescht gött duercherneen. Mir
vergiessen eis Plaz a verléieren eis
Ënnerscheidungsweis, a wa mir handelen.**

**Ouni Diskriminatioun ass d'Resultat Feeler a
Misär**

**Wa mir net wéinst de Réckschléi vum Liewen oder
deenen, déi se verursaachen, der Roserei noginn,
kënne mir d'Saache méi kloer gesinn a méi effektiv
domat ëmgoen.**

Besser

*** * ***

**Gott, a senger onendlecher Barmhärzegkeet,
schenkt eis seng Freed an Inspiratioun**

An et gött eis richtegt Liewen

Déi richteg Wäisheet

Echt Gléck

Richtegt Verständnis

**Mä d'Herrlechkeet vu Gott gött nëmmen an der
geeschteger Rou opgedeckt, déi d'Séil fillt, an am
eeschte Versuch vum Geescht, mat Him an Harmonie
ze trieden.**

**Do stinn mir vis-à-vis vun der Wourecht. Baussen
sinn d'Illusiounen ze staark, a ganz wéineg kënnen
duerch si brieche.**

**Eliminatioun vum Afloss vun der externer Ëmwelt
D'Welt geet weider mat hiren onendleche
Komplexitéiten an onzählegen Erfarungen
D'Stëmm vu Gott läit hannert den
Erscheinungsbild vum Liewen, ëmmer ruffend zu eis a
schwätzt mat eis vu Blumen an hellege Bicher a vu
Eis Gewëssen, an duerch all déi schéi Saachen,
déi d'Liewe wäertvoll maachen, ze liewen**

*** * ***

**Reinigt eist Metall, o himmleschen Alchimist!
Verwandelt eis Schwächt a Kraaft**

**An eis Mëssverständnisser an tatsächlech
Wahrnehmunge vun der Wourecht transforméieren,
déi schrecklech Dämonen vun eisen egoisteschen
Ambitiounen transforméieren**

**Zu héijen, geflügelten Ustrengungen an eiser
schmerzhafter Ignoranz, zu helleger Wäisheet an de
Basis-Rohmaterialien vun eiser Faulheet**

**Zu purem Gold vu sublime spirituellen
Erreechungen**

Vun hei an do

D'Lidd vun den Ekstatiker

Wéi vum Enseignant Paramhansa Yogananda erzielt

**An der Antikitét huet en Eremit virun der Dier vu Gott
gelieft. Hie huet kee gepriedegt oder iergendeen geleet, an
hie schwätzt iwwer näischt ausser göttlecher Léift, déi seng
eenzeg Obsessioun war.**

Iwwerall wou hie gaangen ass, huet hie verkënnegt, datt déi göttlech Léift déif an him brennt. Hie schwätzt nëmme wann et néideg war, a seng Wierder hunn selten méi wéi zwee oder dräi Wierder ginn, awer Dausende sinn him nogaangen, fir hie mat Sehnsucht ze héieren, no méi ze sangen.

O mäin Här, Du bass mäin Zil, a meng Léift fir Dech ass mäi Banner

Meng Séil an Häerz verlaangen no dir, o mäin ultimativt Gléck

Eng Kéier, wéi hien duerch d'Dierfer gaangen ass a säi einfacht Lidd gesongen huet, hunn d'Männer a Fraen hir Aarbecht opginn a sinn him nogaangen, awer een nom aneren ass hannendrun bliwwen, bis hien se net méi gesinn huet.

Dunn koum hien op e grousst Feld, wou hien e Mann gesinn huet, deen d'Kären ernte huet, an hien huet hien begréisst a gesot: "O Erntemann, o Erntemann!" Den Erntemann huet geäntwert: "Loos mech eleng, Mann, schwätz net mat mir, well ech sinn esou beschäftegt, wéi du mech gesäis. Géi fort vu mir, du Verréckten."

Mä hien huet zu him gesot: „Ech froen dech net, mat mir ze schwätzen, ech froen dech just, datt s du mir gefallen a mat mir sangs. Géifs du mech w.e.g. glécklech maachen, andeems s du den Numm vu mengem göttleche Léifsten mat mir widderhëlls, an dann ginn ech fort?!“

Den Erntemann huet ugefaange mat him ze sangen: „O Här, Du bass mäin Zil... a meng Léift fir Dech ass mäi Banner...“ Hie gouf begeeschtert, an d'Séchel ass him aus der Hand gefall, an hien ass hannert dem Verréckten gaangen, a sang mat Freed an Enthusiasmus... an och

d'Vullen hunn Freed gefillt a ugefaange mat Jubelen an d'Hymn vun der Léift fir Gott ze sangen.

Wéi si weidergaange sinn, koum d'Fra vum Erntemann a sot hirem Mann d'Schold: "Wat ass mat dir lass? Wat ass mat dir lass, datt du dësem Verréckten nogelauschters?" Mä hien huet geäntwert: "So wat s du wëlls iwwer mech, awer séng mat mir, och nëmmen eemol." Also huet si ugefaange mat sangen, an déi dräi hunn zesumme mat Begeeschterung a Freed gesongen.

Während si gesongen hunn, sinn e puer Duerfleit laanschtgaangen a hunn iwwer d'Szen gewitzelt a gesot: "Et gött sou vill Verréckter dës Deeg!" Den Einsiedler sot zu hinnen: "Hutt Gedold, Leit, a beurteelt eis, bis Dir schmaacht, wat mir fillen, ech bieten lech, sangt mat eis, a fällt dann en Uerteel."

Dës Leit hunn hinnen beim Chantéiere matgemaach, a si goufe mat göttlecher Léift infizéiert, an si hunn ugefaangen den geseenten Hymn aus den Déiften vun hirem Häerz a mat der gréisster Sehnsucht ze chantéieren.

D'Nouvelle vun hinne huet sech an der ganzer Regioun verbreet, an honnert, zweehonnert, dräihonnert a fënnefhonnert sinn hinnen nogaangen, a versicht se ze stoppen an ze verdreiwen, awer d'Häerzer vun all Mënsch hunn vun iwwerwältegender Freed a wuessender Sehnsucht widerhallt:

O mäin Här, Du bass mäin Zil, a meng Léift fir Dech ass mäi Banner

Meng Séil an Häerz verlaangen no dir, o mäin ultimativt Gléck

Gott soll iech seegen an är Häerzer erfreuen

Fridden sief mat dir

Dem Siwe Philosophen säin Diskurs iwwer de Mensch

Den éischte Philosoph sot:

De Mensch ass de Spëtzepunkt vun der Geschicht, dat ultimativt Zil vun der Poesie, an déi lieweg, fräi Verbindung, déi d'Natur mat Gott verbënnt.

Den zweete Philosoph sot:

Loosst eis de Mensch net erofsetzen oder seng Dignitéit erofsetzen, well obwuel hien aus den héchste Beräicher vun der Perceptioun an déi déifst Déiften erofgestiegen ass, dréit hien ëmmer nach a senger Séil Spuere vun där ursprénglecher Herrlechkeet a ieweschter Pracht - well obwuel hien den zerstéierte Sainen vun engem antike Tempel gläicht, ass de Pracht vum Tempel souguer a senger verbleiwene Ruine sichtbar.

Den drëtte Philosoph sot:

Wéi aarm a wéi räich de Mensch ass!

Wéi miserabel a wéi glorräich hien ass!

Wéi onheemlech komplex et ass, a wéi wonnerbar einfach!

De véierte Philosoph sot:

D'Mënsche sinn eng Mass vu Chaos, Widderspréch a géignerresche Kräften. Och wann si d'Späicher vun der Wourecht an d'Schützer vun der éiweger Wäisheet sinn, si si a Zweifel gehüllt an hir Siicht ass vu Verwirrung bewölkt.

Ausserdeem si si stänneg Angscht virum Onbekannten. Si sinn gläichzäiteg den Stolz an d'Schimmt vum Universum.

De fënnefte Philosoph sot:

Mënschlech Wënsch kennen keng Grenzen, a kee Räichtum, egal wéi grouss, kann se erfëllen. E Mënsch wäert keng Stabilitéit oder Rou fannen, bis hien säin Zil erreecht huet, nämlech mat sengem Schöpfer an Harmonie ze trieden an an all Moment vu sengem Liewen eng Noperschaft zu Him ze genéissen.

De sechste Philosoph sot:

Eng Persoun gëtt net duerch hir Wënsch definéiert, mä duerch hir fläisseg Aarbecht fir dat Edelst dovun z'erreechen. Net duerch hir vill Wënsch, mä andeems se dat Gutt vum Schlechten ënnerscheeden an dat erreechen, wat gutt a virdeelhaft fir si selwer a seng Gemeinschaft ass.

De siwente Philosoph sot:

De Mënsch ass eng Bloss, déi op der Uewerfläch vum ëmmer fléissende kosmesche Floss op Gottes Äerd schwëmmt. E puer Blosen si méi hell wéi anerer, awer si wäerten all schlussendlech platzen a schmëlzen an de Floss, deen ëmmer Richtung kosmesche Mier geet, dat kee Ufer huet.

Fridden sief mat dir

Mäi Kaddo fir dech fir dat neit Joer

Hues du eng Ambitioun an dir, déi du hoffs z'erreechen?

Wann Dir haut d'Chance kréie géift, Äert Liewen nach eng Kéier vun Null unzufänken, wat géift Dir maachen?

D'Liewe gött dir dës Wiel, an den formbare Keramikdeeg
vun der Zäit ass an dengen Hänn fir en ze formen, wéi Dir
wëllt

Leeschungen, déi schwéier schéngen, sinn dacks méi
no beim Logik a Realismus. Wat Dir geduecht hutt, Dir kënn
net maachen, fänkt elo un, et ze maachen! Verleet d'Limiten
vun de Gewunnechten, déi Dir lech selwer opgezwonge hutt,
a lauschtert dem Geflüster vun Ärer bannenzeger Stëmm.

D'Liewen bréngt agreabel Iwwerraschungen fir déi, déi
déif an de Brunn vum Selbst gruewen

Kee Zil kann an engem Dag erreecht ginn. De Schlëssel
ass elo unzefänken, net muer.

Fänkt mat Gottes Segen un! Dëse magesche Moment
ass de Schlëssel zu enger Höhl vu Méiglechkeeten, voller
Schätz.

Maacht de Reservoir vun Ärer Kreativitéit op, deen
ëmmer a fir ëmmer vun onendleche Quelle gespeist gött,
deenen hir Quell ni ausgedréchent gött an deenen hir
Versuergung ni verschwënnt.

Fäegkeet bedeit Verantwortung, an latent Talent ass e
fruchtbare Som, deen d'Liewen Ärer Fleeg uvertraut huet.
Loosst et net verwëlken a stierwen am onfruchtbare Buedem
vun der Prokrastinatioun.

D'Liewe freet dech, éierlech ze ernten, wat et op
dengem Feld geséit huet. All d'Instrumenter, déi Dir braucht,
sinn dir zur Verfügung. Also, soll Gott dech féieren, erkennt
dës Instrumenter mat engem kritschenden A.

Schafft net mat ugespaanter Ustrengung, déi vun
engem Wunsch no Erfolleg gefierft ass, mä schafft roueg,
komfortabel a mat Freed.

Dir wëllt d'Zil net méi wéi Dir wëllt, fir et z'erreechen

Mat engem motivéierte Geescht an Hänn, déi vu Léift beweegt ginn, weefst Dir Mustere vum Erfolleg mat de gëllene Fuedem vun der Géigewaart.

Mee wann Dir mat Ären Efforten net klappt, sidd net enttäuscht a loosst Iech net vun der Frustratioun eraschleichen

Mee mat engem Häerz, dat räich u Versteesdemech ass

An eng Hand, déi flexibel a fléissend ass

An e kloert A mat enger lieweger Visioun

Fänkt vun Null un a hutt Vertrauen

D'Blumm läit am Häerz vum Som, awer kennt de Som säin Ufank oder säin Enn?

Mee well et sou vill Wäermt a Fiichtegkeet sammelt wéi et kann

D'Häerz vun hirem Wiesen erweidert sech fir eng lieweg Blumm ze weisen

Laacht der Sonn un a begréisst se mat der Freed vum Liewen an der Freed vun der Leeschtung

An hei ass d'Liewen, dat dech rifft, dech befrënnt, dech opfuerdert ze schaffen

Wäerts du op hire Ruff lauschteren a op hir Ermuttigung äntweren?

An elo dréit Dir Äert Gesiicht zum Liicht

Gott soll Äert Gesiicht mat sengem Liicht beliichten

Maacht Är Dreem am neie Joer wouer

Schéint Neit Joer!

Ost-West Zäitschrëft

Iwwersetzung: Mahmoud Abbas Masoud

Wien huet dat gesot?

D'Sehnsucht réiert sech a mengem Häerz, awer ech
verstoppen se

An wann ech wäit ewech sinn, kommunizéieren ech mat
hir duerch Erënnerungen

D'Häerz schléit, an d'Sehnsucht diktéiert et

Ech hunn dës Verse an engem vu menge Notizbicher
fonnt

Ech erënnere mech net méi un wien et gesot huet, ech
hunn online gesicht fir erauszefannen, wien et war.

Ech wollt et him zouschreiwen, mee ech konnt et net
emol online fannen

Et huet meng Opmierksamkeet erwëscht wéinst der
éierlecher Léift, déi et enthält huet

An eng gewëssen Sehnsucht an eng kloer Loyalitéit

E déift Gefill muss d'Häerz vun eisem Dichter
entzündegt hunn

Säi Liicht huet d'Déifte vu senger Séil beliicht

Säi Stroum ass sanft a schwankend gefloss

An de sensiblen Weeër vu senger Séil

Hien huet si gerëselt, si begeeschtert an si traureg
gemaach

Dann huet hie sech intensivéiert an e puren, kloere
Stroum vu raffinierter Emotioun erausgegoss

An et huet sech a Wierder verwandelt, déi sou delikat
wéi Wissbrisen sinn

An e melodeschen, äthereschen Gesang, deem d'Déifte
vu Gefiller opwierft

Hei gesi mir bezaubernd Faarwe vun intensiv
konzentrierte Gedanken

A mir gesinn glühend Fackelen a sengem ekstateschen,
sehnsüchtegen Wiesen

Mir sollten och net vergiessen, mat him e bëssen
battere Leed ze schmaachen

Allerdéngs schénge hien dës Trauer ze genéissen

Déi hien aus der Essenz vu senger Gefiller gefeiert a
geschaf huet

An hei schwätze mir iwwer d'Erfahrung vun eisem
onbekannte Poet

Seng Verse hunn eis Opmierksamkeet op sech gezunn,
well hien se dran gesat huet

Aus sengem Häerz, d'Essenz

An hien huet eng Spuer vu sech selwer an hire Wierder
hannerlooss

Méigen Häerzer ëmmer mat Léift gefëllt sinn a mat
Loyalitéit pulséieren

Fridden sief mat dir

En Dialog tëscht engem Jong a sengem Papp

De Jong huet säi Papp gefrot: "Ech gesinn e Laachen an dengen Aen, Papp, wat ass säi Geheimnis?"

Hien huet geäntwert: Well ech mech ganz wuel fillen

Hie sot: Schwätzt! Wat genau lass ass hei?

Hien huet geäntwert: E Gefill vu Fridden sickert a mäin Häerz, an e Laachen spigelt sech a mengen Aen erëm, ier et op mengem Gesiicht erschéngt.

Hien huet gesot: Ass dat alles?

Hien huet geäntwert: Erënnerungen erwächen

Hie freet: Wat fir Erënnerungen sinn dat?

Hien huet geäntwert: Et ass séiss a stimuléiert d'Zellen

Hie sot: Wéi geschitt dat?

Hien huet geäntwert: Denken, mäi Jong, ass eng Kraaft wéi Elektrizitéit, a psychologesch Zoustänn sinn op den Denken an d'Aart a Weis vum Denken zeréckzeféieren.

Hie sot: Wat mengs du mat "Kraaft wéi Elektrizitéit"?

Hien huet geäntwert: Elektrizitéit ass souwuel gutt wéi och schiedlech. Wien et richtig benotzt, wäert et nützlich fannen, soss kéint et him e Schlag ginn.

Hie sot: Wat ass d'Basis vum Verglach?

Hien huet geäntwert: Och de Gedanken, wann Dir en op déi richtig Weeër riicht, mécht Iech glécklech, soss bréngt en Iech Misär.

Hie sot: Wéi kann ech hie féieren, wann hie wéi e wëll Päerd ass?

Hien huet geäntwert: Dat ass net onméiglech, well wann Dir Erfahrung mat der Natur vu Päerd sammelt, da wäert Dir hir Gestoun verbessern, och wann se wëll an onroueg sinn.

Hie sot: Si soen, datt e Frënd ee vun de Leit ass, déi engem Mënsch am nootste stinn, stëmmt dat?

Hien huet geäntwert: Absolut

Hie sot: Also ass de Gedanke e Frënd, well en dem Mënsch extrem no ass.

Hien huet geäntwert: Jo an nee

Hie sot: Wéi ass dat?

Hien huet geäntwert: Gesonde Denken ass e gudde Frënd, an ongesonde Denken ass e stännege Feind.

Hie sot: Wéi ass dat?

Hien huet geäntwert: Gesonde Denken zitt Fridden a Sécherheet un, während ongesonde Denken déidlech Pfeiler schéissen, déi zweemol op hire Besëtzer zrëckkommen – Gott soll Är gutt Doten multiplizéieren – an dofir gött gesot, datt d'Belounung vun der selwechter Aart ass wéi d'Dot.

Hie sot: A wéi kann dat vermeit ginn?

Hien huet geäntwert: Soulaang Dir aneren eppes Guddes wënscht a Gott ëm Hëllef a Féierung fir si freet, ginn Är Gedanken zu Fackelen, déi d'Kummer vun der Séil beliichten an d'Hiwwele vun der Däischtert verdreiwen.

Hie sot: A wat geschitt dann?

Hien huet geäntwert: Dann wäerts du déif Trouscht spieren an deng Aen wäerten laachen!

Méigen d'Laachen an Ären Aen an op Äre Gesiichter fir
ëmmer daueren, meng Frënn

Fridden sief mat dir

Wëllkomm Gaascht

Dëse léiwe Gaascht

D'A kann et net gesinn, awer d'Häerz füllt et

Wéi Freed oder Erliichterung, déi Duercherneen
verdriwwen

An hie tréischtert gebrachent Häerzer

Et gëtt d'Verständnis fir richtig mat kritesche
Situatiounen ëmzegoen

D'Gefill vun deem Gaascht ass domat verbonnen, him
d'Dier opzemaachen an hien anzelueden, eran ze kommen.

D'Invitatioun muss éierlech sinn a vun engem éierleche
Wonsch entstoen, ze kréien

Et enthält eng Sehnsucht, déi engem staarke Wonsch
entsprécht

Wat de "Qassad" oder Biergsänger gefillt huet, wéi hien
et mat Begeeschterung ausgesot huet:

(Hien huet mech mat engem Besuch geéiert a mat der
Traditioun gebrach, mäin Häerz huet seng Dier vun bannen
fir dech opgemaach)

Déi richtig Freed ass net e Produkt vum Geescht oder
der Fantasie

Et ass en transparent, ätheresch Element mat enger
Quell

Déi selbsterneierend Quell ass net ënnerworf der
Erschöpfung

Et gött keen, deen net op d'mannst eng kleng Dosis
dovunner geschmaacht huet

De Grad, zu deem et gefillt gött, hänkt vun der Stäerkt
vun der Akzeptanz an der Fäegkeet zum Verständnis of.

Et ass e Mier, dat net all Kreaturen konsuméiere kënnen

Well seng Quell net der Endlechkeet ënnerworf ass, mä
mam Absoluten an Onendlechen verbonden ass.

Si hunn Generositéit a generéis Leit domat verglach

Dat erënnert mech un d'Geschicht vun deem aarme
Mann, deen e puer Dichter gefollegt ass

Si waren um Wee zum Kalif an Ägypten, deen si geruff
hat, fir hinnen Kaddoe ze schenken. Den aarme Mann hat e
Kruuk dobäi. Soubal si an de Palais vum Kalif erakoumen a
virun him stoungen, huet hien ugefaangen, hinnen generéis
Kaddoe ze verdeelen. Dann huet hien de bedierftege Mann a
senge futtisege Kleeder gekuckt a gefrot:

A wat huet dech bei eis bruecht, a wat brauchst du vun
eis?

Hien huet geäntwert:

Wéi ech d'Leit gesinn hunn, déi hir Saachen agepaakt
hunn

Ech sinn mat mengem Kruuk bei däin iwwerflutende
Mier komm

De Kalif sot: Fëllt d'Kruik mat Gold a Sëlwer.

Dee Kalif war keen Ozean am Verglach mam Ozean vun der universeller Generositét, mee éischer en Drëps dovun.

Wann eng eenzeg Gedichtsvers seng Generositét ugestach an hien esou beweegt huet, an hien nëmmen e Mënsch ass, dann ass sécherlech all oprechte Ruff un d'Quell vun der Generositét an d'Mier vun der göttlecher Generositét akzeptéiert a erfëllt ginn, an d'Giewen gött widderholl, bis d'Zefriddenheet erreecht ass.

{An däin Här wäert dir sécherlech ginn, an du wäerts zefridden sinn}

{A wann Dir d'Gonde vun Allah ziele géift, kënnt Dir se net opzielen}

Gott soll är Häerzer erfreuen

Fridden sief mat dir

Déi roueg, gedëlleg Spann

Mäi léiwe Frënd, de brillante Professor Fahmi Al-Mashaykhi, Moderator vum Programm "Self-Leadership", huet mech gefrot, e puer Gedichter vum groussen amerikanesche Poet Walt Whitman ze iwwersetzen. Aus Respekt fir seng frëndlech Ufro hunn ech dëst Gedicht erausgesicht a wëll dës Iwwersetzung him an all de Liebhaber vu raffinierter Literatur a sublimer Inspiratioun widmen.

Um Strandfiels mat der klenger erausstinnender Beul

Wou d'Spann eleng stoung

Ech hunn e Marker opgestallt fir seng Plaz ze markéieren

Den Zweck vun där Mark

D'Method kennen, mat där et entdeckt gëtt

Seng grouss Ëmgéigend an der wäiter Eidelkeet vum Weltraum

Dann huet hien en dënne Drot vu sech lassgelooss, gefollegt vun engem aneren Drot, an dann nach een

Hie huet weider seng Spull Garn mat erstaunlecher Geschwindegkeet ofgewéckelt

Ouni Middegkeet ze spieren

An du, meng Séil, du, déi vun engem onendlechen Ofgrond ëmginn ass

Aus engem risegen, grenzenlosen an onendleche Raum

An Dir sidd ouni Ënnerbriechung a Gedanken an Abléck agetaucht

Ech gesinn dech op Abenteuer goen

Dir befreit Iddien an Energien

Dir sicht no Welten an Himmelskierper

Sidd mat hir duerch eng staark Verbindung verbonden

Sou datt Dir déi Bréck bauen kënn, déi Dir braucht

Äert Schëff ass vum Anker geséichert

Bis däin dënne Fuedem, deem du vun dir lassléisst

Vun eppes halen

iergendwou

Oh meng Séil!

Walt Whitman

Iwwersetzung: Mahmoud Abbas Masoud

Stärebild

Et ass eng Grupp vu Stären mat wonnerschéine
Formatiounen

Et ass astronomesch ënner verschiddenen Nimm
bekannt, wéi zum Beispill Ghoul's Head.

De fléienden Adler, de falenden Adler a Betelgeuse

Déi henna-gefierft Handfläch an de jemenitesche Stär

De Mond vum Wal an de mächtege Mann an anerer

D'Stärebild zitt d'Opmierksamkeet op sech

Vläicht wéinst senger Distanz zur Äerd

Vläicht wéinst de Geheimnisser a Mystèren, déi et
ëmginnt

Vläicht wéinst hirem éiwege Stillschweigen

Säi komesche Blëtz

A vläicht

Well et een dozou bréngt, säi Bléck vum Buedem ze
hiewen

Loosst hien no deem strewen, wat méi héich a méi séiss
ass!

D'Wuert "Konstellatioun" ass e schéint Wuert, dat seng
Séissheet ervirruft.

Vun deem astronomesche Phänomen

Mat enger stralender Präsenz a sprudelnder
Schéinheet

An esou sidd Dir, meng Frënn

E Konstellatioun vu glänzende Stären

Am Himmel vu mengem Liewen

Gréiss un dech, wou och ëmmer du bass

An Häerzegheet vun den Déiften bis zum Horizont

Bewegung kann e Segen oder eng Katastroph sinn

Ech hunn dem bekannte Spréchwuert d'Wuert
"Zerstéierung" bäigefüügt, well et mir virkum, datt net all
Handlungen geseent sinn, an e puer vun hinnen Resultater
bréngen, déi net nëmmen ongeseent sinn, mä och op méi
wéi engem Niveau en zerstéierenden Effekt hunn.

Mënschlech Bewegung entsteet net spontan, mat
Ausnam vu verschiddene Beweegungen, déi während dem
Schlof oder Schlofwandern optriede kënnen, a vum
Onbewosst geleet ginn. Soss gëtt se vun der Absicht an dem
Wëllen ugedriwwen, fir e spezifescht Zil z'erreechen.

Dës Bewegung ass u sech neutral, well se nëmmen en
onbewosst Instrument ass, dat als Äntwert op d'Befehle vum
mënschleche Motorsystem funktionéiert, deem dann Befehle
vum Geescht empfängt an se ausféiert.

Wann Bewegung benotzt gëtt fir aneren ze hëllefen

An entléisst se vun hire Laaschten

Sensoresch Instrumenter benotzen fir d'Konditiounen ze
verbesseren

Souwuel um materiellen ewéi och um moraleschen
Niveau

An alles eranbréngen, wat de Séilen Trouscht géif
bréngen

A Fridden an den Häerzer

Et liwwert d'Noutwendegkeete vum Liewen, net
onbedéngt Luxus

Et ass e Segen vu Gott, den Engelen an de Prophéiten

Mee wann d'Bewegung benotzt gëtt fir Péng ze
verursaachen

An de Schued an den Häerzschmerz

D'intellektuell oder materiell Fäegkeete vun aneren
ausnotzen

Ouni seng Erlaabnes oder Zoustëmmung

D'Resultat wäert kee Segen sinn

An dann kënne mir soen

"Bewegung féiert zu Zerstéierung"

Geseent ass deen, deen seng Handlungen zum Gutt an
dem Genoss vu sengem Schöpfer benotzt:

Also huet hiren Här hinnen geäntwert: "Ni wäert ech
zouloossen, datt d'Aarbecht vun iergendenger Aarbechter
ënner iech verluer geet, egal ob männlech oder weiblech" (Al
Imran)

An am edle Hadith:

„Dräi Saache verfollegen dem Doudegen; zwou kommen
zréck, an eng bleift bei him. Seng Famill, säi Besëtz a seng
Dote verfollegen him; seng Famill a säi Besëtz kommen
zréck, a seng Dote bleiwen.“

Den Imam Ali, soll Gott säi Gesiicht éieren, deelt mat eis Wäisheet aus dem Schatzkammer vu sengem Wëssen a seet:

(*Et gëtt en enorme Ënnerscheed tëscht zwou Zorte vun Aarbecht* : Aarbecht, där hir Freed flüchteg ass, awer där hir Konsequenze bleiwen, an Aarbecht, där hir Käschten fort sinn, awer där hir Belounung bleift.)

Gott soll eis gutt Doten akzeptéieren, meng Frënn

Fridden, Barmhärzegkeet a Segen vu Gott sief mat Iech

D'Bar an d'Haus vum Ruin

Hie sot: Et gëtt eng Saach, déi mech stéiert, an ech wëll eng Erklärung dofir.

Hien huet geäntwert: Wat ass et?

Hie sot: Ech gesinn Leit, déi op falsche Weeër goen, déi "schick" sinn a sech freeën, a gutt Leit, déi keen Undeel um Erfolleg kréien.

Hien huet geäntwert: D'Leit maachen dacks Feeler beim Uerteelen iwwer déi Gerecht an déi Béis, well se no hirem Ausgesinn beurteelen, net fäeg an d'Härerzer vun aneren ze kucken, fir déi richteg Natur vun all Persoun ze kennen a sech iwwer hir verstoppt Absichten an Handlungen bewosst ze sinn. Mä Gott ass den Untersucher vun den Absichten an den Opdecker vu Geheimnisser; Hie eleng beurteelt a ënnerscheet Gutt vum Béisen. Dofir ass et net onwahrscheinlech, datt een, deem d'Leit als béis betruechten, gerecht ka sinn, an een, deem se als gerecht betruechten, béis ka sinn.

Hie sot: Gëtt et e Wee fir déi richtig Ënnerscheidung an dëse Saachen ze maachen?

Hien huet geäntwert: Wa mir Gléck a Misär beurteelen, a wann mir net richtig handeln, huelen mir un, datt déi glécklech Persoun déi ass, déi Räichtum a Wuelstand genéisst, Prestige erreecht, de Respekt vun de Leit kritt a sech un d'Freed an d'Freed vum Liewen erfreet. Mir berécksiichtegen net déi bannenzeg Onrou, déi si duerch hir Sënner, Ongerechtegkeeten an Ongerechtegkeeten géintiwier aneren erliewen kënnen. Dëst bannenzegt Ongléck an dës onheilbar Krankheeten kënnen hiert Liewen batter an hir Aen onroueg maachen als Resultat vun hire losbandege Wënsch an hirem zerstörender Egoismus. Si kënnen och vu verheerende Katastrophen a zerstörender Misär getraff ginn, déi wierklech net beneidenswert sinn.

Hie sot: A wou läit d'Gléck vun de Gerechten?

Hien huet geäntwert: Éischtens, de Gerechte geet net no irdesche Gidder. Hie ass zefridden mat sengem Gefill vun Zefriddenheet, senger fairer Behandlung vu Leit, dem Fridden vu sengem Gewëssen a senger spiritueller Freed, déi vun bannen erauskënnt a sech ëmmer erneiert, besonnesch wann hie mengt, datt Gott hien am Hiernof belounen an him dat éiweg Liicht schenke wäert amplaz vun deem, wat hien an der Wunneng vun der Zerstörung verpasst huet.

Hie sot: Firwat leiden déi Gerechten, oder e puer vun hinnen, a begéine Schwieregkeeten op dëser Welt?

Hien huet geäntwert: Gott test seng Léifsten heiansdo mat verschiddene Formen vu Péng a Leed, net als Strof, mee fir se am Feier vun de Prüfungen ze raffinieren wéi Gold. D'Leed, déi se treffen, stäerken se, weisen hir moralesch Wäert a maachen hir Léift fir hiren Här a fir d'Mënschen reng, kloer a standhaft.

Mee Gott d'Zuel vun de gerechten a gudde Mënschen op
dëser Welt erhéijen

Fridden sief mat iech, meng Frënn

Déi organiséiert Perl

Net op Prinzipien opferen fir aneren ze gefalen

Hie sot: Ech hunn héieren, datt et wëschenswäert ass,
mat aneren eens ze ginn, gëtt et Ausnamen?

Hien huet geäntwert: Mat aneren averstane sinn
heescht net, mat hinnen iwwer alles averstane ze sinn, an
och net seng Prinzipien fir si opzeginn, well dës Aart vun der
Eenegung ass ongewollt an net am Aklang mat deem, wat
richteg ass.

Hie sot: Hues du léiwer Konfrontatioun wéi Eenegung?

Hien huet geäntwert: Dat ass net néideg. Dir kënnt mat
hinne eens ginn, ouni Problemer oder Stéierungen ze
verursaachen. Reformatoren a grouss Perséinlechkeeten
hunn net mat ville Leit ronderëm sech eens ginn, awer si
hunn hir Idealer bäibehalen, well se woussten, datt dat, wat
se gemaach hunn, absolut richteg war.

Hie sot: Wat mengs du dovun, heiansdo Idealer
unzepassen, fir se un d'Situatioun unzepassen?

Hien huet geäntwert: Ee soll keng Kompromësser bei
Prinzipien agoen, an och keng hannergrondlech Motiver
agoen, fir en Zil z'erreechen, well sou e Verhalen net fir déi
passt, déi Prinzipien ënnerstëtzen. Wann Dir op eng Manéier
lieue kënnt, déi Gott gefällt an aneren net schued, dann hutt
Dir näischt ze fäerten.

Hie sot: Wat heescht et iwwerhaapt, mat aneren eens ze ginn?

Hien huet geäntwert: Et geet drëm, als éischt a virun allem a Harmonie mat Gott ze sinn, dann mat sengem Gewësse, an dann mat de Mënschen,

Hie sot: Wat wann meng Approche anerer net zefridden stellt?

Hien huet geäntwert: Et ass genuch, datt Dir a Fridde mat Iech selwer sidd an e Gefill vun innerer Rou fillt, dat Iech onofhängeg vun der Zoustëmmung vun aneren mécht, soulaang dës Zoustëmmung net mat deem iwwereneestëmmt, wat Dir un Ären Entscheedungen gleeft.

Hie sot: Géift Dir mir roden, anerer ze froen, hire falschen Liewensstil z'änneren?

Hien huet geäntwert: Et ass net néideg, d'Leit ze zwéngen, Är richteg Meenung ze akzeptéieren. Wa se Är Approche net wëllen iwwerhuelen, loosst se roueg a wënscht hinnen alles Guddes. Wa se Iech mat verletzenden a stéierende Bemierkungen stéieren, ass et ganz an der Rei, Iech vun hinnen ze distanzéieren, op d'mannst temporär. Awer sidd ëmmer bereet, Äert Verständnis an Är Erfahrung mat hinnen ze deelen. A wann Dir e Räichtum u Wëssen hutt, bitt et deenen un, déi duuschtereg sinn, fir datt se et mat Freed a Zefriddenheet drénken, duerch d'Gnód vum Allmächtege Gott, an Är Belounung ass bei Him.

Fridden sief mat dir

Ech gesinn, datt Dir d'Deeg beschëllegt

Ech kann dech bal gesinn, mäi Frënd

Dir verlaangert no enger Oasis, déi Är Aen erfreet

An zu enger Rou, déi Äert midd Häerz a senge Gaarde
wäert ernähren

Ech gesinn dech, wéi du op den wäiten, rouegen
Horizont kuckt

Versuch, aus den Déiften vun der Däischtert an den
Suergen ze flüchten

Zu engem kloren Himmel

Méi passend fir Är transparent Séil

An ech sinn besser fäeg, d'Sehnsucht vun Ärer
passionéierter Séil ze enthalen

An duerch d'A vun der Fantasi gesinn ech, datt Dir
d'Deeg beschëllegt

Si huet no dem laang erwaarde Planéit vum Gléck gefrot

Et ass, wéi wann ech eng sehnsuchteg Verlaangen déif
an dir héieren kéint

Ech héieren d'Echoe vu senge Klacken duerch den Äther
vun der Séil

Ech hunn e Bléck op d'Schëff vun dengen Sehnsuchte
gesinn, dat um wäiten Ufer verankert war

Méiwen vun Erënnerungen schwiewen ëm hatt

An d'Planéiten kucken hatt mat enger frëndlecher
Tendenz un

Ech spieren däi Wonsch, mäi Frënd, no engem
Réckzuch, op deen s de sehns

Mees du duersch d'Wolleken duerschbriechen

An et penetréiert eng Welt mam Numm

Et ass voller zärtlecher Bedeitung a séissen Wënsch

D'Liewen huet Är Wënsch erfëllt

An d'Verwüstung vun der Einsamkeet aus Ärer delikater
Séil verdriwwen

An si huet et mat de schéinsten Tester beräichert

An déi séissst Visiounen

Fridden sief mat dir, mäi Frënd!

Mahmoud Abbas Masoud

D'Philosophie vum Akafen an d'Geschicht vum Fuuss an
der Kräi

-

Hie huet gefrot a gesot: Gëtt et eng Philosophie vum
Kaf, déi ech a mengem Liewe kann iwwerhuelen?

Hien huet geäntwert: Verschidde Leit si süchteg dovun,
Saachen ze kafen, déi se net brauchen, an dofir
verschwenden se hiert Geld fir onnéideg Luxusartikelen.

Hie sot: Wat ass Äre Rot?

Hien huet geäntwert: Sidd virsiichteg a schlau beim
Akafen. Wann Dir e bësse Sue hutt, spuert se a ignoréiert
d'Reklammen, déi Iech stänneg verlocken, Saachen ze
kafen, déi Dir net braucht, fir Äert haart verdéngte Geld fir
nei Innovatiounen oder Investitiounen mat "garantéiertem
Gewënn" opzeginn. Wann ëmmer een Iech mat séissen
Diskussiounen an verlockenden Offeren iwwerzeege wëll,
denkt un d'Geschicht vum Fuuss an der Kräi.

Hie sot: "Kënnt Dir dat w.e.g. fir mech widderhuelen?"

Hien huet geäntwert: Eemol huet eng Kräi e Stéck Kéis a sengem Schniewel gedroen, wéi de Speichel vun engem Fuuss drop gedrëpst ass, an hien huet et fir sech selwer begeert. Als Meeschter vu List a Bedruch sot de Fuuss zu der Kräi: "Ech wünschte, Dir géift mir eng Melodie sangen, Här Kräi, well ech hunn héieren, datt Är Stëmm melodesch ass a fir hir Séissheet bekannt ass." D'Kräi, geschmeichelt vum Kompliment, huet säi Schniewel opgemaach fir ze sangen, awer soubal hien et gemaach huet, ass d'Stéck Kéis aus sengem Mond gerutscht an op de Buedem gefall. De Fuuss huet et séier opgehewen a sech zu sengem einfache Präis gratuléiert. Dofir, passt op déi op, déi probéieren, lech psychologesch ze beaflossen, well si wëllen eppes vun lech. A loosst keen lech ausnotzen, andeems hien lech schmeichelt oder iwwer lech faulscht, fir lech eppes Onnéideges fir Ären Erfolleg an Äert richtegt Gléck ze wënschen.

Hie sot: Gëtt et e Wee fir selbstänneg ze sinn?

Hien huet geäntwert: Vereinfacht Äert Liewen, fir datt Dir net op exzessiv Besëtz ugewise sidd. Automatesch an dauernd Begierden ze genéissen verdriwwen Zefriddenneit a kreéiert Ongléck a Misär. Wann Dir Äert Liewen mat ze vill Saachen komplizéiert, kënnt Dir näischt dovunner genéissen. Mee wann Dir Äert Liewen genau ënnersicht, fannt Dir vill Weeër fir Är Luxus ze reduzéieren, ouni lech benodeelegt ze fillen.

Hie sot: Wat ass Är Meenung zum Akaf a Raten?

Hien huet geäntwert: Als éischt, spuert fir dat wat Dir braucht a kaaft dat wat Dir braucht mat Bargeld, ouni de Stress vun Raten, héijen Zënssätz a Kappwéi. Natierlech gëtt et e Virdeel am Ëmgang mat deenen, déi hir Wueren verkafe

wëllen, fir hire Liewensënnerhalt ze verdéngen, awer loosst
lech net iwwer Är Verhältnesser liewen, well wann Dir dat
maacht, verléiert Dir alles, Gott verbitt, wann Dir mat enger
eescht Kris oder enger schaarfer Kéier op der Strooss
konfrontéiert sidd, an den "verlockende Köder" waart.

Hie freet: Wat ass Är Definitioun vu Spueren?

Hien huet geäntwert: Spueren ass eng Konscht a
verlaangt Affer. Mee wann Dir bei Akeef spuert a einfach
liewt, kënnt Dir reegelméisseg e bësse Sue spueren, an lech
un dat populärt Spréchwuert erënneren: "Drëps fir Drëps
gëtt e Baach zu engem Weier", mat der Hëllef vum
Allmächtegen.

Gott soll iech duerch seng räich Gnod beräicheren,
meng Frënn

Fridden sief mat dir

Selbstreflexioun an Erfolleg

Hie sot: Ass et wouer, datt eng Persoun, déi sech Froen
stellt, eng Zort Selbstintrospektiounsprozess ass?

Hien huet geäntwert: Dat ass richtig

Hie sot: Wann ech sou eng Introspektioun wéilt
uwenden, wat géift Dir mir roden, mir ze froen?

Hien huet geäntwert: Frot lech selwer no dem Zweck
vun Ärem Liewen. Dir sidd déi entwéckeltst Kreatur, a Gott
huet an lech eng nobel Séil geluecht, déi Är Essenz ass.

Hie sot: Wat ännert sech, wann ech dëse Fakt
realiséieren?

Hien huet geäntwert: Dir wäert onlimitéierten Erfolleg erreechen, Dir wäert eng wonnerbar Freed schmaachen, all Är nobel Wënsch ginn erfëllt, Dir wäert all Är Schwiereregkeeten iwwerwannen, an d'Welt wäertlech net mat hiren Fallen an d'Fall setzen oderlech mat hiren Illusiounen täuschen kënnen.

Hie sot: Mä d'Liewen ass voller Problemer a schmerzhafter Evenementer

Hien huet geäntwert: Jo, d'mënschlecht Liewen ass eng oppe a stänneg Konfrontatioun mat Problemer, an jidderee huet seng eege Problemer. Et gi Milliarde vu Mënschen a Milliarde vu Problemer, mat deenen een all Dag muss ëmgoen. E puer leiden ënner Häerzproblemer, e puer beschwéiere sech iwwer Erkältungen, e puer hunn e groussen Geldstroof, e puer si komplett géint Aarmut, an anerer maachen sech keng Méi fir nozedenken a si sech dofir manner bewusst iwwer Problemer, well soulaang hire Mo voll ass, ass d'Welt perfekt fir si. Awer wien sinn déi wierklech glécklech Leit am Liewen, a wien sinn déi Erfolleggräich?

Hie sot: Fir unzefänken, wat ass de Standard fir Erfolleg?

Hien huet geäntwert: Gléck ass de richtege Mooss fir Erfolleg, onofhängeg vun der Beruffstitel oder dem soziale Status. Dee virherrschende Konzept vum Erfolleg ass de Besëtz vu Räichtum, Frënn a schéine a luxuriöse Besëtzer - wat verschidde Leit e Liewen am Luxus nennen. Mä materiell Leeschtunge sinn net onbedéngt gläichwäerteg mat richtigem Erfolleg.

Hie freet: Wat ass de Grond?

Hien huet geäntwert: Well Saachen an Ëmstänn sech änneren kënnen. Haut kann eng Persoun Saachen hunn, a muer kënnen se fort sinn. Dofir, gitt net dovun aus, datt

Millionär ze ginn en Garantie fir Erfolleg ass. Eng Persoun kann onermiddlech streiden an ustrengen, fir d'Belounung vum Erfolleg an hirem Beräich ze ernten, awer si kéinte iwwerrascht sinn, festzustellen, datt hirem Liewen net Gläichgewiicht feelt a si net d'Fräiheet hunn, déi Saachen ze genéissen, déi se maache wëllen. Amplaz kënne sech Suergen opstapelen, a si kënne gestresst a nervös ginn, bis zu deem Punkt, datt hir Gesondheet sech verschlechtert an si Depressiounen zum Affer ginn. Sou verschwënnt den illusoreschen Erfolleg, a si fille sech, datt si hiert Liewen verschwend hunn an all hir Dreem verschwonne sinn.

Hie sot: Bedeit Gesondheet Erfolleg?

Hien huet geäntwert: Eng Persoun kann e staarke Kierper hunn (wéi e Päerd), awer net genuch Räichtum hunn fir sech selwer z'ënnerhalen, an dofir Roserei a Bitterkeet fillen, well se net déi néidegst Saachen an d'Grondlage vum Liewen huet. Oder si kann Gesondheet a Räichtum hunn, awer net Zefriddenheet hunn. De Kierper ze ernähren an d'Eitelkeet zefriddenzestellen, berouegt net déi sanft Séil. An si kann alles besëtzen a sech trotzdem komplett aarm fillen.

Hie sot: An d'Conclusioun?

Hien huet geäntwert: Wann eng Persoun net Gléck am Häerz huet, kann si net als erfollegräich ugesi ginn.

Hie sot: Gëtt et méi?

Hien huet geäntwert: Dat ass genuch fir haut. Mee Gott soll Äert Wëssen erhéijen an Iech an zwou Welte glécklech maachen.

Fridden sief mat dir

D'Leed vun aneren

Ass et mir erlaabt, d'Tréinen vun anere Leit ze gesinn?

Ouni och traureg ze sinn?

A kann ech d'Leed spieren, dat si leiden?

Ouni ze probéieren et ze reduzéieren?

Hunn ech d'Fäegkeet, eng Tréin falen ze gesinn?

Ouni d'Gefill mat sengem Besëtzer ze deelen?

Kann de Papp säi Jong héieren kräischen?

Ouni Sympathie mat him ze hunn?

Kann eng Mamm d'Gejäiz vun hirem Puppelchen
héieren?

An d'Gefill vun der Angscht, dat hien verfollegt

Ouni betraff ze sinn?

Nee Nee Dëst ass onméiglech!

Ni ni, dat ass onméiglech!

Denkt net, datt Gott net bewosst ass

Iwwer een eenzege Seufzer seufzen mir

Denkt net, datt mir eng eenzeg Tréin vergoss hunn

Ouni datt eise Schöpfer et gesäit

Gott gött eis Freed

Vläicht wäert eist Leed doduerch ophalen

Hie begleet eis mat senger Barmhärzegkeet a
Sensibilitét

Bis eis Leed verschwénnt

Eis Leed wäert verschwannen

Geeschtlech Baken

wwwswaidayogacom

Weis mir Deng Botschaft, o Här, a Buschtawe vum Liicht
op de Säite vu mengem Häerz ageschriwwen, a loosst mech
Deng Geflüster am Tempel vu mengem Gewesse héieren, a
fëllt de Gefäss vu mengem Geescht mat Dengem Wëssen,
.Denger Barmhärzegkeet an Dengem Friden

Aarbecht ass essentiell a e staarke Motivator fir
mënschlech Erfindungsräichtum a Kreativitéit. Wann d'Zil
vun der Aarbecht awer nëmmen ass, Räichtum ze
sammelen, verléiert se hire Wäert a Wichtigkeet.
D'Aarbecht soll haauptsächlech dem Déngscht gewidmet sinn,
an de verkaafte Produkt soll vun héijer Qualitéit sinn a fir
.anerer nätzlech sinn

* * *

Gott gëtt mir Liicht, Liewen, Kraaft, Wäisheet, Intellekt a
geeschtlech Gléck. Ech wäert mech an den Ozean vun der
göttlecher Léift duerch d'Gléck vun der Kontemplatioun
tauchen. An ech wäert déi göttlech Präsenz a mäi Geescht
bréngen, fir d'Dilemmae vum Liewen ze léisen. (2)

O Här, beim Liicht vu menger schlanker Käerz vun der
Léift, liesen ech Äert gëllent Buch, dat zënter Éiwegkeet a
mir ass. Är Léift, o Här, ass d'Liicht vum Fridden, dat meng
.Däischtert verdreift a mäi Wee beliicht (2)

* * *

Déi iwwerwältegend Flut vu spirituellem Fridden feigt
déi gesammelt Ängscht an Hiwwele vu Suergen aus der Séil
.ewech

Ech wäert Gott an der Einsamkeet vu menger Séil
sichen an ech wäert déif bieten, bis mäin Häerz mat senger
.Léift schléit an ech seng Äntwert kréien
Här, ech bieten dech, datt du d'Liicht vu menger Séil
mat dengem kosmesche Liicht vermëscht. Loos mech
wëssen, datt deng Wäisheet mäi Geescht beliicht, deng
.Kraaft mech ënnerstëtzt a meng Venen duerchfléisst

* * *

Ech wäert mäi Geescht mat der Kraaft vum Glawen a
Vertrauen fëllen, datt näischt mir schuede kann, well ech
ëmmer vum göttleche Schutz ëmginn sinn
O Här, loosst d'Gluten vu menger Sehnsucht ëmmer hell
brennen mat Ärer geseenter Präsenz. Mee Är Wäisheet mech
leeden an Är Präsenz déi gréisst Freed a mengem Liewe
.sinn

* * *

De richtege Wëssenschaftler ënnerscheet sech duerch
eng bemierkenswäert Qualitéit: Oppenheet an eng breet
Perspektiv. Hie fänkt mat einfachen, Basisinformatiounen un,
a schafft sech lues a lues bis zur Entdeckung vun de
Gesetzer vun der Natur a wéi se funktionéieren. Duerno
presentéiert hie der Welt d'Resultater vu senger Fuerschung,
ëmmer bereet, d'Natur an d'Essenz vun de Saachen weider
z' erfuerschen. Et sinn d'Efforte vun dese Wëssenschaftler,
déi zur Entdeckung vun Naturgesetzer gefouert hunn, déi

d'Virdeeler vun der Mënschheet multiplizéiert hunn. Lues a
lues léiere mir, wéi mir dës Gesetzer op verschidde Weeër a
verbreet uwenden kënnen, wéi een et an de Komforten
.gesäit, déi mir am Alldag benotzen

* * *

D'Gléck, dat Gott schenkt, ass vun all ierdeschem Gléck
onvergläichlech. Déi spirituell Freed ass onendlech, a wann
alles anescht verschwënnt, bleift dës Freed konstant. Wien
dës Freed erreeche wëll, muss Zäit fir Kontemplatioun,
Reflexioun iwwer Gott an d'Ausrichtung mat Him widmen,
well déi spirituell Ausrichtung mat Gott dat richtegt Gléck
.schenkt

Neijoersgaart

D'Echoe vum vergaangene Joer, mat senge Leed a
sengem Laachen, sinn verschwonnen an elo séngt den Echo
vun der Neijoorshymn encouragéierend, verkënnegt
:Hoffnung a flüstert

Gestalt Äert Liewen perfekt nei, loosst d'Onkraut vun"
"den ale Ängscht op
Aus dem verloossene Gaart vun der Vergaangenheet,
sammelt a späichert nëmmen d'Somen vun der Freed, den
Erfolleger, den Hoffnungen, de gudde Gedanken an den
Doten, an den noblen Ustrengungen. An der frëscher Äerd
vun all neien Dag, säet déi mächteg Somen, gitt se Waasser
a pflegt se bis se wuessen an Äert Liewen mat de rare
.Tugenden vun der Bléi bléit

:Dat neit Joer flüstert

Erwächt de Geescht, deen an de Gewunnechten"
gefaange ass, a fuerdert en op, nei, nätzlech Ustrengungen
ze maachen. Héiert ni op ze probéieren a rou ni, bis Dir déi
éiweg Fräiheet erreecht hutt a Karma iwwerwonnen hutt (déi
ëmmer verfollegend Konsequenze vu vergaangene
".Handlungen)

Mat engem erfräschten Geescht a mat ëmmer
erneuerender Freed berouscht, loosst eis zesumme freeën a
Hand an Hand Richtung dem himmlesche Haus goen, aus
.deem mir ni méi erausgoe wäerten
* * *

Wann Dir Iech un Gott erënnert a Hien an de
Mëttelpunkt vun Ärem Liewen maacht, a wann Dir häerzlech
an déif zu Hien biet, kritt Dir sécherlech eng Äntwert vun
Him, well häerzlech an oprecht Gebieder beréieren d'Häerz
vu Gott RE-123

Et ass déi stralend Quell vu Wäisheet an Inspiratioun,
den aromatesche Geroch, deen aus de Gäert vu léiwen an
häerzlechen Häerzer kënnt, den Aroma vun himmlesche
Rosen a bléiende Gedanken, d'Léift, déi eis Léift inspiréiert a
.vun eis Häerzer duerchfléisst
* * *

Äre beschte Frënd ass deen, deen Iech demüteg
virschléit, wéi Dir Iech selwer verbessere kënnt, well sech
stänneg mat Schmeicheler a Séisser ze ëmginn, behënnert
Äert spirituellt Wuesstum. Mir sollten d'Gesellschaft vun
deenen schätzen, déi d'Wourecht schwätzen an eis op déi
.beschtméiglech Manéier hëllefen
* * *

D'Eltere iwwersinn dacks d'Feeler vun hire Kanner a
wielen se ze ignoréieren. Wa se d'Mängel vun hire Kanner
net gesinn, ass ouni Zweifel eppes falsch mat hirer Léift.
D'Eltere müssen onbedéngt Léift léieren, fir datt se d'Feeler

vun hire Kanner gesinn an hinnen hëllef, se ze
.korrigéieren an op de richtege Wee ze kommen

* * *

Wann Dir ëmmer glécklech wëllt sinn, da loosst Iech net
selbstgefälleg oder faul sinn, an ignoréiert net déi materiell
Hindernisser, déi Ärem Gléck am Wee stinn. Maacht Äert
Bescht fir dës Hindernisser ze iwwerwannen an all
d'Aufgaben ze erfëllen, déi Dir mat engem bereete Häerz an
.engem fokusséierte Geescht maache musst

* * *

Här, loosst eis d'Tugend net mat Angscht a Schrecken
ukucken, mä mat Léift an Ehrbied. Loosst eis verstoen, datt
d'Befollegung vun Äre moralesche Gesetzer eis mat de
Lorbeeren vun Ärer Gnod krönt. Dir hutt d'Geboter vun der
Frëmmegkeet gebueden, fir eist Gléck ze schützen. Loosst
eis d'Weeër vun der Sënn opginn, déi ëmmer zu Péng a Leed
féieren, a loosst eis erkennen, datt Tugend onmoossbar méi
bezaubernd ass wéi d'Lëscht. Hëlleft eis ze verstoen, datt
d'Béist, dat am Ufank agreabel a wonnerbar schéngt, sech
lues a lues an e déidlecht Gëft verwandelt, an datt d'Gutt,
dat am Ufank batter schmaacht, schlussendlech zu engem
!séissen Nektar gött

* * *

Suergen sinn nätzlos; si belaauchten d'Häerz nëmme
mat méi Suergen. Wann Dir Är deeglech Aufgaben fäerdeg
hutt, vermeit et, doriwwer nozedenken oder se mat heem ze
droen. Suergen bilden eng déck Schicht vun donkelen,
bewölkten Wolleken ëm Äre Geescht, déi Är Fäegkeet
behënneren, de Wee kloer a liicht ze gesinn. Mir musse
.léieren, eis ëmmer méi op Gott ze verlassen
D'Liewe soll sech op den Déngscht konzentréieren, well
ouni dëst mënschlecht Ideal wäert d'Bewosstsinn, dat Gott
der Mënschheet geschenkt huet, net säi vollt Potenzial
erreechen. Wann mir aneren déngen an eis kleng Egoen
.vergiessen, wäerte mir déi göttlech Präsenz spieren

* * *

D'Gutt iwwerwénnt dat Béist op dëser Welt, well Gott déi
ultimativ Muecht ass. Mee wann d'Béist eis trëfft, fille mir eis
dacks onmächtig, et ze kontrolléieren oder ze iwwerwannen.

D'Stiern vum Béisen sinn inévitable, awer mir kënnen hir
.Auswierkungen iwwerwannen an eis driwwer erhiewen

Wann den Jünger d'Séissheet vun der göttlecher Léift
schmaacht, fillt hien onendlech Wellen vun Ekstase, déi hien
ëmfaassen, an hie fillt eng iwwerwältgend a flammend
Sehnsucht no Gott, dofir biet hie mat déiwer Konzentratioun
a rufft Gott aus den Déifte vu sengem Häerz un, bis Hien him
.äntwert

* * *

Wann langweileg Routine, sexuell Obsessioun, materiell
Bindung, emotional Agitatioun, Ausbeutung an de plötzleche
Wiessel vu Proximitéit zu Aversioun d'Léift ersetzen, da
verschwénnt d'Léift aus den Häerzer a gëtt zu enger Saach
.vun der Vergaangenheet

* * *

An der Klage vun der Gei an dem Gejäiz vun der Flütt,
der Melodie vun der Uergel an dem Getral vum Oud, héieren
ech Gottes Stëmm Am Häerz vun der Séil läit d'Gléck, dat
meng Séil sicht Ech hunn op eemol säi Gléck gefillt,
gespäichert am Bienenstock vu menger Rou Ech wäert de
Bienenstock drécken an den Nektar vum éiwege Gléck
schmaachen

Sehnsucht no Gott bedeit, Hien ze gär ze hunn.

D'Sehnsucht no Gott muss oprecht, reng, déif a stralend
sinn. Wa mir eng Äntwert vun Him wëlle kréien, musse mir
eis Häerzer Him iwweginn an Him aus der Déift vun eise
.Häerz bieten, bis mir déi geseent Äntwert kréien
Göttlech Léift ass méi staark wéi den Doud a méi
dauerhaft wéi all Manifestatioun vu vergänglechem Liewen

Gitt d'Weeër vum Liewen mat onerschütterlecher
 Standhaftegkeet, déi kee Réckzuch oder Réckgang kennt, a
 mat engem feste Glawen, datt Gott seng kreativ an
 .onendlech Kraaft Iech ëmmer begleet an ënnerstëtzt
 Gott äntwert op déi häerzlech Bidden vun deem
 oprechte Jünger, deen säi Sehnsucht a säi Verlaangen
 ausdréckt a mat Vertrauen an Hoffnung ëm Hëllef freet, an
 hie wäert sécherlech bei hie kommen, fir hien ze retten an
 .aus senger Schwiereregkeeten ze befreien
 Déi schwiewend Decken, wéi vum Weise Paramahansa

:erzielt

Eemol sinn zwee Frënn laanscht e Flossufer gaangen,
 wéi si eppes gesinn hunn, wat ausgesinn huet wéi eng
 schwiewend Decken. Ee vun hinnen huet sech an de Floss
 gehäit a bei d'"Decken" geschwomm. Allerdéngs huet hien
 eng laang Zäit gebraucht, fir zrëck op d'Ufer ze kommen. Säi
 Frënd huet gemierkt, datt hie Schwiereregkeeten mat der
 "Decken" hat an datt dat de Grond fir seng Verspéidung war,
 :dofir huet hien him nogeruff

"?Firwat loosst Dir hatt net a gitt zrëck"

:Säi Frënd huet geäntwert

Dat ass wat ech probéieren ze maachen, mee d'Decken"

hält sech un mir fest a léisst mech net lass a kommen

".zrëck

Zu senger grousser Iwwerraschung huet hien ze spéit
 gemierkt, datt dat, wat hie fir eng Decken gehalten huet,
 näischt anescht war wéi e schwammende Bier
 Bedenkt d'Positioun vun Ärem Fouss ier Dir e Schrëtt]

[!maacht

Déi meescht Leit maachen sech Resolutiounen vir, awer
 setzen se net ëm, an als Resultat fale se vum Héichpunkt
 vum Erfolleg, och wann se dovun dreemen, op de Sommet

ze klammen. Déi, déi hir Willenskraaft verschwenden, stellen
fest, datt wat se méi no Erfolleg streiden, wat se méi déif an
de Sumpf vum Versoen ënnergoen. Déi mat enger staarker
Willenskraaft héieren awer ni op ze probéieren, egal wéi oft
.hir Efforte versoen, bis se hir legitim Ziler erreechen

* * *

O Universaldokter, loosst mech drénken, bis ech vum
séissen, heelen Waasser vun Ärem Fridden geläschet sinn, fir
datt ech Är erfräschend Freed an Är Vitalitéit spiere kann,
.déi vu Schwächt a Middegkeet onberéiert ass

* * *

Déi göttlech Stëmm schwätzt zu all oprechtem Häerz,
déi mat méi héije Schwéngungen resonéieren. D'Stëmm vun
der Wäisheet wandert duerch den Äther op der Sich no
harmonesche Gedanken, déi Fridden, Freed a hellegt
.Wëssen sichen

* * *

De Mënsch gëtt eis säi Rot a léisst eis dann d'Friichte
vun eisen Dote ernten [déi d'Resultat vu sengem falsche Rot
kënne sinn]. Mee Gott gëtt eis Leedung a säi Wee féiert
.ëmmer zu Gléck a Guttheet

Loosst eis am Liicht vu Gott liewen a realiséieren, datt
hannert dësem ierdeschen Albtraum en éiwegt Erwächen
läit. Loosst eis déi göttlech Präsenz hannert all däischteren
.Schiet spieren

* * *

Genee wéi d'Bee ëmmer no séissen Blummen sicht, sou
kënnt déi göttlech Léift an eist Liewen, wa se mat gudde
.Gedanken a gudden Absicht gefëllt sinn

* * *

Wann Dir mat Freed gefëllt sidd, anerer glécklech ze
maachen, se frëndlech ze behandelen a se sech sécher a

friddlech ze fillen, da gefällt Dir Gott a gëllt als erfollegräich
.am Liewen

* * *

Wann mir Problemer mat eise Frënn oder Léifsten hunn,
solle mir probéieren d'Situatioun sou séier wéi méiglech ze
léisen. Et ass sënnlos an onverständlech, d'Situatioun mat
Scholdgefiller, Streidereien a Geschrei ze eskaléieren, och
wann déi aner Persoun Schold huet. Mir kënnen eise Léifsten
hëllefen, hiert Verhalen ze verbesseren an hir Feeler ze
korrigéieren duerch eist positivt Beispill, anstatt op haart
.Veruerteelung a verletzend Wieder zréckzegräifen

* * *

Här, ech bieden, datt meng Séil Fridden fënnt a Strale
vun der Hoffnung hannert de Wolleke vun der Indifferenz
gesäit. De Mound vun der Sécherheet soll um Himmel vu
mengem Häerz opgoen, fir datt ech Rou a Fridden am
.Geescht spieren

Elo spieren ech, wéi du um Horizont vu mengem
Geescht scheins, an d'Wolleke vun der Ignoranz verdreiwen
sech dank dengem geseenten Liicht an denger tréischtender
.a geseenter Präsenz

* * *

:D'Häerz vum oprechte Sucher kléngt stänneg
Mäi Gott a mäi Léifsten, ech wëll net vun de Fallen an,,
Illusiounen vun dëser Welt gefaange ginn, an ech wëll
nëmmen Deng Léift an de Séile vun de Mënschen erwächen.
Mäin Häerz, meng Séil, mäi Kierper, mäi Geescht an alles
wat ech besëtzen, sinn Däin.“ Sou eng Léift fënnt hire Wee
.zu Gott, an esou een, deen no Gott sicht, léiert Gott kennen
Mäi léiwe Gott, ech weess, datt Du iwwerall präsent
bass. Genee wéi wäertvollt Ueleg an ongepressten Oliven
verstoppt läit, sou gëtt och d'Ueleg vun Denger geseenter

Präsenz an der Press vun der Kontemplatioun op Dech an
.dem ëmmer méi wuessende Sehnsucht no Dech destilléiert

* * *

Versuchung ass eng täuschend, widdersprénglech an
vorauszesoen zwanghaft Iddi vu Genoss. D'Energie, déi vun
dëser Iddi generéiert gëtt, soll an der Verfolgung vun der
Wourecht benotzt ginn, déi Gléck bréngt, anstatt a falsch
.geriicht Handlungen, déi Angscht a Leed verursaachen
Duerch Erfahrung, Selbstdisziplin a Wäisheet léiere mir
tëscht dem klengen, falschen Charme vun dëser Welt an de
groussen an onendleche Schéinheeten a Freedem vu Gott
.z'ënnerscheiden

* * *

De Glawen a mengem Häerz ass aus intuitiver *
Perceptioun gebuer. Hie dréckt mech a flüstert mir zou, no
.dem Schatz vun der göttlecher Léift a mir ze grüenen

U Gott denken ass dat gréisst Géigemëttel géint
d'Suerger vun dëser Welt, an dofir wäert ech et oprecht,
.déifgräifend a konsequent praktizéieren

O Här, beréier d'A vu menger Kontemplatioun, sou *
datt et sech no bannen dréit an d'Sonn vum geeschtleche
.Gléck a mengem Häerz blénkt

An hëlleft mir, d'Dieren vun der Rou opzemaachen, fir
déi heelen Strale vun Ärem geseenten Liicht ze kréien
Ech wäert d'Verzweiflung verbannen a mäi Bescht
maachen, fir Är Präsenz, o Här, a Kontemplatioun ze spieren,
an ech wäertlech mat ganzem Häerz a Glieder sichen, bis
.Dir lech mir offenbart
Seng Gedanken op flüchteg an ännerend Ëmstänn a
Konditiounen beschränken, wäert d'Bewosstsinn fir extern

Saachen limitéieren. Amplaz sollt een sech op dat Éiwegt,
dat Onverännerlecht konzentréieren an et an de Mëttelpunkt
vun der Opmierksamkeet an dem Denken stellen. Déi, déi
dat maachen, ginn duerch e spirituellen Magnetismus
.ëmgin a vum göttleche Liicht belicht

* * *

Däin Doft, o Här, soll aus der Blumm vu menger Séil
erauskommen a Séilen an den Tempel vun denger Präsenz
.zéien

Mee deng Léift soll a mengem Häerz klappen, sou datt
se an Harmonie a mat jidderengem schloe kann

Seegent meng Gedanken, o Här, fir datt ech den
Duuscht vu menger Séil un d'Quell vun Ärem Fridden brénge
kann. Sidd mäin éiwege Gaascht a wunnt am Tempel vu
.menger Rou a Freed

Ech wäert dech ni vergiessen, an ech wäert ni ouni dech
de Weeër vum Liewen goen
Gëff mir iwwerwältegend häerzlech Sehnsucht, an am
liewegen Echo vun der Hingabe un dech, loosst mech deng
.geseent Stëmm héieren
All Dag sichen ech ëmmer méi Gléck a mengem Geescht
a manner a manner duerch materiell Wënsch
Ech verneigen mech virun dir, Här, aus Dankbarkeet a
Freed, well duerch deng Gnod wäerten meng spirituell
Neigungen a positiv Tendenzen d'Negativitéit an d'Béises
vum Liewen iwwerwannen. Hëllef mir, meng
Entschlossenheet ze stäerken, schiedlech Gewunnechten
opzeginn, déi schlecht Resultater bréngen, a gutt
Gewunnechten ze kultivéieren, déi gutt Resultater bréngen.
An hëllef mir, d'Flam vun der Hoffnung a mengem Häerz
.brennen ze loosson, während ech op dech zougoen

* * *

De mënschleche Wëlle soll net vu Launen, Begierden a
schiedleche Gewunnechten versklavt ginn. Dëst bedeit net,
datt een de Wëlle net soll benotzen, mä éischer datt een
Ënnerscheidungsfaegkeet bei senger Uwendung übt, sou
.datt en mam göttleche Wëllen iwwereneestëmmt
Jiddereen, deen no Gléck a Succès sicht, muss e feste
Glawen u Gott hunn, säi Bewosstsinn op den Niveau vum
inneren Fridden a Rou erhéijen, sech op Courage a Courage
konzentréieren, Willenskraaft a Entschlossenheet hunn a
.seng Aufgaben roueg a selbstsécher ausféieren

* * *

Ech si bereet, mäi ganz Liewen enger éierlecher
Persoun ze ginn, awer ech vermeide Heuchler an onéierlech
Leit. Ech schmeichelen nach täuschen iergendeen, an esou
.solle mir an dëser Welt liewen

* * *

Mir müssen de Courage hunn, éierlech sinn an eis net
nëmme mat deenen ëmginn, déi mir inspiréiere kënnen, mä
.och mat deenen, déi eis inspiréiere kënnen

* * *

Ech kann all meng Aufgaben nëmme erfëllen, andeems
ech meng Kraaft vu Gott léinen. Dofir ass mäin éischte
Wonsch, Him ze gefallen. Gott ass déi éischt Léift a mengem
Häerz, déi gréisst Ambitioun a mir an dat ultimativt Zil vu
.mengem Wëllen a Geescht
Gläichgewiicht ass schéin a soll d'Grundlag an den
Eckpfeiler vun eise Gefiller a Gedanken sinn

* * *

Déi altruistesche Persoun, dee vun der Selbstlosegkeet
gär huet, léisst sech net vum Egoismus diktéieren, well et
onméiglech ass, reng Freed ze erliewen, ausser een ass
breetgesënnt a guttméideg, a sicht a verlaangert no Gléck
fir anerer souwéi fir sech selwer. Dëst ass e universellt an
.onverännerlecht Prinzip

* * *

Ech erënnere mech nach ëmmer un déi onerwaart
Erfahrung, déi ech gemaach hunn; hannert de Wolleke vun
der Kontemplatioun ass op eemol den Dag vum spirituellen
.Gléck opgedaucht an huet mäi Wiesen iwwerdeckt
Déi geseent Erfahrung huet all Erwaardungen
iwwerschratt. Ech hunn eng onbeschreiflech Freed gefillt, an
d'Liicht vun der Freed huet all däischter Eck vu mengem
Bewosstsinn beliicht an d'Schied vun der Verwirrung a Froen
verdriwwen. Dat Liicht - wéi Röntgenstrahlen - huet duerch
rau Uewerfläche geprallt an d'Saachen opgedeckt, déi
.hannert dem Horizont vun der normaler Siicht louchen

* * *

Dat onopfällegt Schloe vun Ärem Häerz verkënnegt
sanft d'Präsenz vun onendlecher Kraaft hannert de Paarte
vun Ärem Wëssen. Déi sanft Pulsatioun vum
:allëmfaassende Liewen flüsteren lech zou
Kritt net nëmmen e mickrege Stroum vu mengem"
Liewen, mee erweider de Spillraum vun Äre Sënner a loosst
mech Äert Blut, Kierper, Geescht, Sënner a Séil an de Puls
".vu mengem kosmesche Liewen ënnerdauchen

* * *

Här, loosst mech Är Präsenz an all menger Handlung
spieren. Hëlleft mir, de Schiet vun der Angscht ze
verdriwwen, deem d'Liicht vun Ärer Féierung verdeckt. A
loosst d'Blumen vu menger Sehnsucht am Gaart vu
mengem Häerz bléien, während ech op den Dag vun Ärer
.Komm waarden

* * *

Verbannt Gedanken iwwer Versoen mat positiven
Gedanken iwwer Erfolleg a sidd optimistesche, a läscht
Ängscht andeems Dir net drun denkt
Verdriwt Leid mam Liicht vum Gléck, an ersetzt eidelt
Geschwätz duerch Häerzegkeet an Héiflechkeet

Huelt ongesond Gedanken vum Troun vun der
Gesondheet ewech a ersetzt se duerch gesond Gedanken a
.gesund Gefiller
Befreit Äert Häerz vun Onrouen an Angscht, a verbannt
.d'Wolleke vun der Ignoranz vum Horizont vun Ärem Liewen

* * *

Déi Persoun, déi am Kampf vum Liewen triumphiert,
.dréit säi Leed als Éierezeechen op senger Broscht

* * *

Seegen mech, O Här, sou datt ech nëmme Gutt gesinn,
nëmme Gutt denken, a mech nëmme mat gudden a
tugendhafte Leit verbannen. A loosst mech iwwer dech
nodenken, O Du, deen d'Quell vun all Guttheet a
.Gerechtegkeet bass

Halt d'Geeschter vun der Däischtert vu mir ewech, a
kuckt mech vum Häerz vum Himmel an vun de Paarte vu
mengem Häerz a menge Gefiller un, a erschéng mir am
.Tempel vu menger Léift fir dech

* * *

Mir müssen eist Bescht maachen, fir eis Gefiller ëmmer
ënner Kontroll ze halen, fir datt mir eis Emotiounen ënner
Kontroll hale kënnen an eis zrëckhalen, wa mir Leit mat
engem schlechten Charakter begéinen, déi gären de Fridden
vun aneren stéieren an d'Atmosphär ronderëm si
.verduerwen

Déi éischt Iwwerleeung beim Verhalen vun enger
Persoun ass Selbstverbesserung. E gudde Mënsch kann
duerch säin nobelt Verhalen deenen ronderëm hien hëllefen,
.sech zum Besseren ze veränneren

* * *

Obsessioun mat Begierden verblennt de Geescht, a
wann den Niwwel vun de Begierden den Intellekt vun enger

Persoun iwwerwältegt, verléiert si hiert bannenzegt
Gläichgewiicht an handelt ouni Ënnerscheidungsverméigen,
well si wëssen, datt ugebuer Ënnerscheidungsverméigen
d'Dréikraaft hannert all gesonder Handlung an oprechtem
Verhalen ass. Wann d'Steierad vun de mentale Fäegkeeten
vun enger Persoun brécht, landen si onvermeidbar am
.Ofgrond vu Péng a Misär

* * *

Fréier oder spéider wäerten d'Illusiounen vum Liewen
verschwannen, a säin Zweck wäert kloer ginn. Wann
d'Illusiounen aus Kandheet a Jugend verschwannen, wat
bleift dann iwwreg? Mir kënnen nëmmen dat richtegt Gléck
an der Noperschaft vu Gott fannen an seng Präsenz spieren,
.déi d'Séil mat Rou a Friden erfëllt

* * *

Mir müssen realistesch an eisen Erwaardungen sinn a
Gott froen, nëmmen eis wesentlech Bedierfnesser ze
erfëllen, an den Ënnerscheid tëscht tatsächleche
Bedierfnesser an onnéidege Wënsch ze kennen. De beschte
Wee fir tëscht deem z'ënnerscheeden, wat néideg ass a wat
net néideg ass, ass op Logik a Vernunft zréckzegräifen an
net steril Saachen ze wëllen, déi eis net hëllefen a wou mir
.ouni besser drun sinn

* * *

Ech kéint iwwer déi wäitst Planéiten a Stären eraus
reesen

Mee ech wäert dech ëmmer gär hunn
Är Unhänger kënnen kommen, oder si kënnen hiren
eegene Wee goen

Mee ech wäert ëmmer bei dir sinn an dech gär hunn
Ech kéint vu Wellen vu verschiddene Inkarnatiounen
ronderëmgehait ginn

Ech fille mech einsam an eleng
Trotzdem wäert ech dech ëmmer gär hunn
Déi ofgelenkt Welt kéint dech vergiessen

Mee ech wäert dech ëmmer an Erënnerung behalen
Meng Stëmm kéint verschwannen a mech enttäuschen
:Mä awer mat de Wierder vu menger Séil flüstere ech

"Ech wäert dech ëmmer gär hunn"

Prüfungen, Krankheeten an Doud kéinten mech
ausernee räissen

Mäi Kierper gouf gesift, awer soulaang et a menger
Erënnerung bleift

E Schimmer vun Hoffnung bleift; kuckt a meng
stierwend Aen

:Duerch si wäert ech lech soen

Ech wäert dech fir ëmmer gär hunn

!An ech wäert dir ëmmer trei bleiwen

* * *

Wann Dir seet "Gott ass mat mir", da kënnt nëmme Gutt
aus de Gedanken vun aneren. Ëmginn lech mat Gott, well
sain hellege Numm ass eng iewescht Kraaft, en
ondurchdringleche Schëld, géint deen all negativ
.Schwéngungen a Gedanken sech bëien an oflenken
Geeschtlech Freed läit an der stänneger Kontemplatioun
vu Gott an enger ëmmer méi grousser Sehnsucht no Him, an
et wäert eng Zäit kommen, wou de Geescht net méi vun
Angscht wackelt oder gerëselt gëtt. Dann wäert keng
kierperlech Krankheet oder psychologesch Kris fäeg sinn,
.d'Bewosstsinn vun der Präsenz vum liewege Gott ofzelenken

Wéi wonnerbar ass et, sech no bei Gott ze fillen, un Hien
!ze denken a seng Präsenz stänneg ze spieren

* * *

Dir sollt lech beméien, Äert legitimt Zil mat Optimismus
a Freed z'erreechen, an d'Erwaardung eleng, et z'erreechen,
sollt Ärer Séil Freed bréngen. Dir sollt lech och freeën, wann
Dir dëst Zil erreecht, well et eng Leeschtung ass, déi Är
.Freed wäert ass

Et gëtt gesot, datt d'Bee sou vum Doft vum Lotus
begeeschtert ass, datt se laang am Häerz vun der Blumm
bleift an den Nektar saugt. Dobäi maachen sech
d'Lotusblieder drun zou, an se stierft am Lotus. Dann ass do
den Hirsch vun den nördleche Regiounen, deen vun de
Melodien vun der Flütt berouscht ass. Wann de Jeeër d'Flütt
spillt, kënnt den Hirsch bei hien a stéisst säi fatalt Schicksal.

Et gëtt och e puer domestizéiert Elefanten;
d'Weibchenelefant gëtt benotzt fir aner Elefanten ze lackelen
an ze fänken. An dësem Kontext huet e grouse Philosoph
:eppes gesot wéi

D'Bee ass faszinéiert vum Doft
An den Hirsch mécht e pfeifend Geräisch
Den Elefant a Gefaangenschaft fällt
Wéinst der erreegender Beréierung

Mä wat ass mat dem Mënsch, deen all déi Sënner huet?
De Rot vum Philosoph un hien ass: "Sidd kee Sklave vun Äre
Sënner, a loosst Iech vun näischt oder iergendeen
".kontrolléieren

Wat mech ugeet, soen ech: "Denkt drun, datt all Är
Sënner zu Ärem Déngscht gestallt sinn a sollten op Är
".Befeeler lauschteren an Ärem bewossten Wëllen aginn

Waasser an Äis si Manifestatiounen vun zwee
onsichtbaren Elementen, Sauerstoff a Waasserstoff, an hir
Existenz ass nëmmen eng formlos an transient Existenz.
Ähnlech si mënschleche Geescht a Matière Manifestatiounen
vum universelle Geescht, deen nëmmen eng limitéiert,

relativ Existenz huet, well a Wierklechkeet existéiert
.nëmmen den universelle Geescht wierklech absolut

* * *

Et gött Leit, déi kengem trauen an un der Méiglechkeet
zweifelen, richteg Frënn ze fannen; verschidde prahlen
souguer domat, ouni Frënn auszekommen. Mee déi, déi net
fäeg sinn, aneren Häerzegkeet a Frëndschaft ze weisen,
ignoréieren d'Gesetz vun der spiritueller Expansioun, duerch
déi d'Séil hiren Horizont erweidert a sech vum göttleche
.Geescht erëmfënnt

* * *

Wann eng Persoun sech selwer analyséiert, muss si e
staarke Wonsch hunn, hir Schwächen ze eliminéieren a sech
selwer ze maachen, wat si soll sinn, an net zouloossen, datt
d'Mëssbrauch hir Entschlossenheet schwächt, wann et drëm
geet, d'Feeler ze erkennen, déi eng éierlech Selbstanalyse
.belicht

* * *

Déi zwou Konditiounen fir Gléck: einfach liewen a gutt
denken

Wéi ech e Kand war, hunn ech e Bréif un Gott
geschriwwen. Ech war jonk a wusst kaum, wéi ee schreift,
awer ech hunn him vill Saache gesot, déi ech net fir mech
selwer gefrot hunn, mee ech hunn hie gefrot, mir eppes
iwwer sech selwer ze léieren, an all Dag hunn ech drop
gewart, datt de Bréifdréier mir d'Äntwert op mäi Bréif
.bréngt

Ech hunn ni a mengem Häerz gezweifelt. An een Dag
krut ech d'Äntwert an enger Visioun, wéi ech d'Buschtawen
vun enger geseenter Botschaft mat gëllenem Liicht gesinn
hunn. Ech konnt se net gutt liesen, awer ech hunn
d'Botschaft wéi follegt verstanen: "Ech sinn d'Liewen an ech
sinn d'Léift, an ech këmmen mech ëm dech duerch deng
Elteren!" Dunn hunn ech déi göttlech Präsenz verstanen a
.gefíllt

* * *

Ech wäert drun schaffen, meng vergaangen
Schwieregkeeten ze vergiessen, ech wäert der Géigewaart
mat Courage entgéintrieden, an ech wäert mat vollem
.Vertrauen a Gott op d'Zukunft waarden
Ech weess, datt all déi gutt Wënsch, déi ech a mengem
.Häerz fillen, mat Gottes Hëllef an Erfëllung ginn
Ech wäert mäi Bescht maachen, fir mech ze
verbesseren, fir e bessert Verständnis vum Sënn vum Liewen
ze kréien, an ech wäert mäi Bescht maachen, fir Wäisheet ze
kréien, d'Abléck vun der Séil z'erwächen an mech mat der
.ultimativer Wourecht ze vereenegen

* * *

O Här, ech wäert mech iwwer d'Liicht an d'Léift freeën,
déi aus Denger räicher Gnod kommen, an ech wäert Verse
vun Dankbarkeet an Unerkennung vun Denger
.Frëndlechkeet fir Dech erhiewen
Ech wäert Éierlechkeet a Gedanken, Wuert an Dot
ugoen, an ech wäert probéieren anerer glécklech ze
maachen, well mäi Gléck aus hirem Gléck kënnt, an ech
wäert mäi klenzt Selbst an d'Selbst vum ganze universelle
.Selbst opléisen

D'Léift ass de Puls vun der ganzer Schöpfung
Léift ass eng stëll Konversatioun tëscht zwee Häerzer
D'Léift ass Gottes Ruff un déi ganz Schöpfung
Fir datt et zréck an säin himmlescht Heem, d'Heem vun
der kosmescher Eenheet, ka goen

D'Léift gëtt an de Gäert vu bléiende Séilen gebuer. Et
ass den eelsten a séissenste Nektar, deen an de Fläsche vu
.treie an éierleche Häerzer konservéiert gëtt
Déi, déi sech selwer kennen, verstinn, datt all d'Kraaft,
déi néideg ass fir Aufgaben ze erfëllen, vu Gott kënnt. Déi,
déi spirituell Rou (Rou a Geescht) erreechen, erliewen eng
erneiert bannenzeg Freed, onofhängeg vun hirer Roll op

dëser Äerd. Sou eng Persoun lieft a féiert hiert Liewen no
.Gottes Wëllen

* * *

Mental Stéierunge stéieren an oflenken de Geescht, eng
onbestänneg Stëmmung verschleiert eng kloer Siicht, an
emotional Ausbréch verursaache Mëssverständnisser. Déi
meescht Leit handeln net mat Versteesdemech an
Iwwerleeung, mä no hirer Stëmmung. Ausserdeem bewölken
Viruerteeler a Viruerteeler d'Lëns vun der Ënnerscheidung,
verzerren d'Verständnis a verhënneren eng kloer an
onzweideiteg Perceptioun. Dofir muss d'Abléck vun all Quelle
vu Verwirrung, Opreegung a Viruerteeler gereinegt ginn, déi
.e gesonde Uerteel an eng korrekt Perceptioun behënneren

* * *

Et gëtt en Här vun dësem Universum, deen der
Mënschheet Onofhängegkeet, Fäegkeeten an Intellekt ginn
huet. D'Mënsche kënnen Gott duerch d'Geschenk vun der
Vernunft fannen, awer wa se hir Zäit a Frivolitéit
verschwenden, ouni déi néideg Ustrengung ze maachen, fir
de Sënn vum Liewen ze fannen an hire Schöpfer kennen ze
léieren, verschwenden se déi wäertvoll Energien, déi Gott
hinne geschenkt huet, a wäerten ni dat richtegt Gléck
.fannen

Och wann ech vill Saache maachen, fille ech mech net
duerch dat wat ech maachen ageschränkt, well ech
.realiséieren, datt dës Welt net mäin Heem ass

* * *

D'Sich no Gott entschëllegt eis net dofir, eis materiell,
intellektuell a sozial Flichten an de Kämpf vum Liewen ze
vernoléisseg. Op der anerer Säit léiert de wierklech
spirituellen Sichende Selbstdisziplin a Kontroll iwwer seng
Emotiounen, Gewunnechten a Wënsch, fir den Tempel vum

Liewen vun der Däischtert vun der Ignoranz ze befreien, fir datt hien déi göttlech Präsenz ka gesinn. Genée wéi Bijouen an engem däischteren Haus net ze gesi sinn, sou kann och spiritueller Bewosstsinn net erlieft ginn, soulaang d'Kräfte vun der Ignoranz an der psychologescher Dissonanz iwwer eng Persoun dominéieren

* * *

D'Mier wëll sech vläicht an eng Taass schëdden, awer nëmmen d'Taass kann sech behapten. Ähnlech ass d'Wourecht fir jiddereen, awer déi mat limitéiertem Bewosstsinn gruewen net déif genuch fir ze sichen an z'entdecken, an si maachen sech och net d'Méi fir ënner d'Uewerfläch ze dauchen; dofir kënne si d'Wourecht net fannen. Mir müssen eist Bescht maachen fir eng grëndlech Fuerschung ze maachen an d'Schätz opzeddecken

* * *

Hie refuséiert gär all negativ Gedanken, déi probéieren, säi Bewosstsinn anzubriechen, während hie sech op eng eescht Saach oder e wichtegt Thema konzentréiert. Déi meescht Leit denken un aner Saachen, wa se wichteg Saache maachen. Zum Beispill, während de Richter säin endgültegt Uerteel iwwer eng delikat Fro vum Liewen oder Doud vun enger anerer Persoun gefällt huet, huet hie gläichzäiteg un déi schlecht Behandlung geduecht, déi hie vun senger Fra deeselwechten Dag kritt hat, an hie war opgeregt, datt säin Uerteel doheem net ëmgesat gouf

Wann dës Richter eng falsch Entscheidung trëfft a wéinst engem Manktem u Konzentratioun eng onschëlleg Persoun zum Doud veruerteelt, da steet hien dann virum gréisste Richter ugeklot a veruerteelt, wat dat universellt Gesetz ass, dat kee Favoritismus oder Vetternwirtschaft kennt

* * *

De Wand vun denger Inspiratioun huet all Wolleken
verdriwwen, an den Himmel vu menge Gedanken ass elo
kloer a reng, a mat gereinigten Aen gesinn ech dech
iwwerall. D'Strahlen vun denger geseenter Sonn dréngen an
d'Déifte vu mengem Wiesen, a mam Hunger vu
Generatiounen ginn ech vun dengem geseente Liicht
.ernährt

* * *

An dëser onbestänneger, geféierlecher an onsécherer
Welt fillt Dir Iech komplett eleng. Nëmme Gott wäert Iech ni
.verloossen oder Är Hoffnungen enttäuschen
Seegen mech, Här, fir datt ech d'Somen vun der
spiritueller Kraaft an dem Erfolleg a mir kultivéiere kann, an
datt ech dës Kraaft op eng Manéier benotze kann, déi Dir
.gefallen

* * *

O Här, an der Einsamkeet vu menge Gedanken,
verlaangen ech no Deng Stëmm ze héieren. Verdreiw aus
mir déi weltlëch Stëmmen, déi a menger Erënnerung
nestelen. Ech verlaangen no Deng roueg Stëmm, déi déif a
menger Séil resonéiert. Hal mäi Wiesen fest a loosst mech
.Deng geseent Präsenz a mir an ëm mech ronderëm spieren

* * *

Et ass einfach ze soen, ob eng Persoun intellektuell vun
.enger friddlecher oder streitsüchtger Ëmwelt erniert gëtt

* * *

Intern Ängscht, psychologesch Belaaschtung oder
Besuergnëss, déi aus der Ëmgang mat de falschen Zorte vu
Frënn a Famill entstinn, droen all zu engem verwirrten
Geescht an enger onroueger Stëmmung bäi. Persounen mat
engem rouegen a friddlechen Temperament droen dogéint
.zu enger gesonder a magnetescher Denkweis bäi

* * *

Gott test eis fir eis Entschlossenheet ze stäerken, net fir
eis ze brieche. Ignoranz zerstéiert eis, wa mir all eist
Vertrauen an d'Fleesch setzen. Déi, déi an hirer Sich no der
Wourecht duerchhalen, fannen dat éiwegt Liewen. Dës Welt
ass en flammende Schmelz, an deem eis Séilen geschmied
ginn a wéi Stol vun der Wäisheet a spiritueller Kraaft
.erauskommen

D'Mënsche besëtzen onerschlossent Potenzial - all
d'Kraaft, déi se brauchen. Gott huet hinnen d'Kraaft vun der
Vernunft geschenkt, fir sech vu weltleche Restriktionen ze
befreien, déi se bannen an se vun Gewunnechten a Wënsch
gefaange halen. Déi, déi sech haut virhuelen, net
zoueloossen, datt d'Erausforderunge vum Liewen hire
Wëlle brieche an hire Fortschrëtt behënneren, kréien
.d'Fäegkeet, se ze iwwerwannen

* * *

Verréit net all Är Geheimnisser aneren am Numm vun
der Eierlechkeet. Wann Dir Är Schwächen deenen opdeckt,
déi onvorsichteg sinn, notze si d'Geleeënheet, Iech ze
verarschen, wa se Iech schueden wëllen. Firwat sollt Dir
hinnen eppes ginn, wat se géint Iech benotze kënnen an Iech
?Péng verursaache kënnen

* * *

O erfrëschend Gedrénks vu mengem Häerz, ech
drénken dech ëmmer erëm, awer d'Fläsch vu mengem
Bewusstsein bleift ëmmer iwwerfëllt. Ech weess den Numm
vun dësem geseenten Gedrénks net, awer ech weess, et ass
den Nektar vun der göttlecher Léift, deen mir erneiert
.geeschteg Freed gött
Geeschtlech Freed erneiert sech ëmmer, well se net aus
flüchtege Wënsch gebuer gött. Si manifestéiert sech an der
sehnsüchtiger Séil an deene Momenter, wou mental
Ängscht verschwannen a schiedlech Gewunnechten an
lästeg Tendenzen ënner dem Touch vum banneschte Friden

verschwannen, deen aus den Déifte vum Abléck vun der Séil
.erausgeet

* * *

Et gött kee Verglach tëscht de Räiche vun der Äerd an
de Räiche vum Geescht, well déi Räich vum Geescht sinn déi
.rächst vun de Räichen an den Ae vu Gott
Haut huelen ech mech vir, net der Verzweiflung,
Frustratioun a Bedauern iwwer verluer Hoffnungen an
onverfällte Dreem nozeginn. Amplaz mech agespaart a
limitéiert ze loossen, wäert ech no den Uweisungen vun der
Wäisheet liewen, well ech weess, datt ech doduerch dat
.Gléck fannen, dat ech sichen

* * *

Merci, Här, datt Dir ëmmer un mech denkt, och wann
ech net un Iech denken, a fir datt Dir mech mat Dankbarkeet
fir d'Seegen erfëllt, déi Dir mir geschenkt hutt. Seegent
.mech, fir datt ech stänneg un Iech erënnere kann

* * *

Wann d'Bewosstsinn vu Viruerteeler gereinegt a vun
Illusiounen befreit ass, wäerte mir e Verständnis hunn, dat
eis net nëmmen zu spezifesch Zäiten, mee all Dag vun
einem Liewen inspiréiert, andeems et d'Vitalitéit an d'Jugend
vun einem Kierper erneiert, eis Gedanken stäerkt an eis
.Séilen mat Stréimunge vu Wäisheet a Gléck opluet

* * *

Entwéckelt d'Gewunnecht, d'Wourecht ze soen, ouni dat
ze soen, wat net néideg ass, a vermeit eppes ze soen, wat
anere kéint schueden oder wat der Wourecht net déngt

* * *

Déi meescht Geschäftsleit si weder effizient beim Sue
verdénge, nach erfollegräich beim Gestiouen vun hire
Geschäfter, nach si si weis Männer, well wa se an hire
Büroen sinn, si si mat hiren häusleche Problemer mat hire
Fraen beschäftegt, an wa se doheem sinn, sinn hir Gedanken
vun hiren Aarbechtsproblemer beschäftegt. Ee soll net

probéieren, sech op méi wéi eng Saach gläichzäiteg ze
.konzentréieren

* * *

Wann eng Persoun, déi falsch ass, decidéiert sech
selwer ze reforméieren a seng Situatioun zum Besseren ze
verbesseren, andeems se sech mat gudde Leit ëmgëtt, da
wäert si sech zum Besseren änneren, während eng spirituell
Persoun hir Spiritualitéit verléiert a sech a Gesellschaft vun
.deenem mat falschen Motiver a béisen Tendenzen zréckzitt

* * *

Denkt drun, datt de Wonsch, Gott méi no ze kommen,
déi gréisst an nobelst Notzung vu Willenskraaft ass, well Gott
eleng ass éiweg an éiweg, a vun Him kënnt all Gutt.

Kultivéiert Är Willenskraaft a vermeit schiedlech Wësch;
benotzt Är Willenskraaft net fir se ze erfëllen, well et ass eng
vergebens Ustrengung an eng Verschwendung vun Energie.
Erfëllt Är Pflichten an dësem Liewen sou gutt wéi méiglech,
während Dir gläichzäiteg d'Liewen als flüchtegen Dram
betuecht. Schärft Är Entschlossenheet a begrënnt Äre
.Wëllen an der Erkenntnis vu Gott

* * *

Wann ee säi Liewe mat Wäisheet an Abléck lieft, da
wäert hie feststellen, datt den Doud eng Belounung an en
Iwwergang zu engem bessere Zoustand an enger besserer
.Welt ass

* * *

De Meeschter Paramahansa huet engem vu senger
:Jünger dës Rot ginn
Sidd net eensäiteg; liewt amplaz e Liewen an Uerdnung
a Gläichgewiicht, a setzt Är Flichten an de Prioritéitsberäich.
Flicht ass Aarbecht, déi fräiwëlleg a mat éierleche Wonsch
gemaach gëtt, net mat Roserei oder engem Gefill vu
Verpflichtung. Während spirituell a moralescht Bewosstsinn
iwweruerdentlech soll sinn, soll d'materiell Flicht net
vernoléisseg ginn, well se extrem wichteg ass a soll duerch

sozial, national an international Verpflichtungen verstärkt
.ginn

* * *

"An iwwer all deem, sidd éierlech mat lech selwer"
Dës Phrase kréint eng Lëscht vu bekannte Rotschléi, déi
dem Polonius a Shakespeare sengem Hamlet ginn goufen,
an et bedeit ënner anerem, sech selwer trei ze sinn an net
dat ze maachen, wat een déif an sech als falsch empfindet.
Tatsächlech gëtt e kloert a liewegt Gewësse sengem
Besëtzer eng Freed a Kraaft, déi a Wäert a Wichtigkeet all
.d'Schätz vum Universum iwwerschreiden

* * *

D'Kraaft vun der ieweschter Konzentratioun berouegt
d'Stuerm vun der Angscht, reduzéiert den Dréimoment vun
de Suergen, bremsen onroueg Wënsch a zitt göttlech
.Wäisheet un, déi sech net ännert oder verännert

* * *

Erfolleg hänkt net vum Schicksal oder Gléck of, mä vun
der Selbstausrichtung, duerch Kontemplatioun, mat de
.Gesetzer vum Universum

* * *

Näischt a keen soll den Troun vum Häerz besetze
.kënnen, deen eleng Gott gewidmet soll sinn

* * *

Den Temperament vun enger Persoun mécht hir Gefiller
kal an hiert Verständnis feelerhaft, soudatt et hir onméiglech
.ass, mat aneren eens ze ginn

* * *

D'Familljeliewen sollt e Paradäis sinn, awer schlecht
Launen kënnen et an d'Häll verwandelen. E Mann kéint vun
der Aarbecht heemkommen a seng Fra depriméiert an
opgeregt fannen, soudatt et him onméiglech ass, mat hir ze
kommunizéieren. Oder hie kéint schlecht gelaunt
heemkommen, soudatt et hir onméiglech ass, mat him ze

kommunizéieren. Sou betreffen anerer vill Problemer wéinst
.ongesonde Launen

Wann e Familljemember rosen oder indifferent ass, gött
een direkt vun sengem Temperament beaflosst. Oder Dir
kënnt op een zougoen, deen gutt gelaunt ass, nëmme fir
dann erëm festzestellen, datt hien oder si launesch a
streitsüchteg ass, an hien oder si seet verletzend Wieder,
déi direkt Är Freed verdreiwten, sou datt Dir Loscht hutt, lech
.ze distanzéieren

Schenkt keng Opmierksamkeet op d'Perséinlechkeet
vun anere Leit a loosst lech net vun hinnen beaflossen

* * *

Ech hunn am Liewen vill Prüfungen erlieft, an déi
schwéierst dovunner waren mat Leit, déi mech falsch
ageschätzt hunn. Ech hunn Leit gesinn, déi ech gär hat a
mäin Häerz ginn hunn, fir mech falsch ze verstoen an sech
géint mech ze dréinen. Mee dat huet keng Bitterkeet a
menger Séil ervirbruecht, well d'Bitterkeet d'Verständnis
.bewölkt huet

Ech loossen mech net vun aneren hire
Mëssverständniss iwwer mech verletzen, mä amplaz
probéieren ech hinnen ze hëllef, wa se oppe sinn, an ech
.schécken hinnen gutt Absichten a léif Wënsch

* * *

Gerecht Dote sinn ewéi den séissen, angenehmen
Nektar vun der Guttheet ze schluppen, während béis Dote
vun enger antagonistischer Natur sinn, wéi de Konsum vu
vergëfem Hunneg. Handlungen a Verhalen, déi
d'Gesondheet schueden a zu psychologescher Belaaschtung
an Ignoranz féieren, sollten komplett vermeit ginn.
Ongerechtfäerdegt Nolauschteren op schiedlech Substanzen
aller Aart ass d'Paart, duerch déi psychologesch Problemer,
.Krankheeten a kierperlech Péng erakommen

* * *

O mäi göttleche Léifsten

Du bass d'Quell vun der Häerzegkeet, déi aus dem
Häerz vun der Frëndschaft fléisst, an déi verstoppte Strale
vun der Wäermt, déi d'Knospe vu Gefiller an den Häerzer vu
.Frënn opmaachen
A sentimental Gedichter, déi Adel, Loyalitéit an Hingabe
verherrlechen

* * *

Wat méi ech mäi Matgefill a mäi Gudde Wëllen un
anerer ausschécken, wat méi ech spirituell Kanäl
opmaachen, duerch déi Gottes Léift zu mir fléisst. Déi
göttlech Léift ass de Magnet, deen dat gréisst Gutt unzitt a
.bréngt

* * *

Et ass essentiell fir eng Persoun sech virzestellen, hiren
inneren Friden a Rou ze behalen, och wann se mat
problematesche Familljememberen zesummelieft, fir en
haarden Patron schafft, mat deenen ëmgeet, déi se als
Géigner betruechten, oder mat enger vun de
Liewensprüfungen konfrontéiert sinn. Wa se dës
Entschlossenheet an hirem Alldag duerchhalen an no e puer
Deeg vun esou Erfarungen net decouragéiert ginn, wäert se
en inneren Gläichgewicht erreechen a psychologesch Gléck
.fannen

* * *

Béis a Sënn sinn net inherent an der mënschlecher
Natur, mä gi vun ausserhalb importéiert an an ee selwer
.ageplant

* * *

Gold, dat ënner Bulli verstoppt ass, verléiert seng
Essenz net; et glänzt mat senger natierlecher Rengheet,
soubal de Bulli ewechgeholl gëtt. Ähnlech existéiert
d'Guttheet an der mënschlecher Séil, trotz de Schichten vun
Ignoranz, déi se bedecken an verdecken. Egal wéi verfärbt

d'Gold vun der Séil duerch den décke, verhärtete Bulli vun
der Ignoranz gëtt, mir brauche just de Bulli mam Waasser
vun der Wäisheet ewechzewäschen, fir de schéine Glanz
.vum richtege Gold vun der Séil ze weisen

* * *

D'Leit konzentréiere sech dacks op d'Kritik géigesäiteg,
an dofir bemierken se net déi gutt Qualitéiten, déi déi aner
.Partei huet

* * *

Ignoranz existéiert gläichermoossen am Osten a
Westen. Wann déi Ignorant aus Ost a West sech treffen,
streiden se sech a kënnen sech net eens ginn, wat hir
Verherrlechung vu Stolz a Selbstgerechtegkeet
demonstréiert, ouni op aner Meenungen ze lauschten oder
se ze respektéieren, och wann se richtig sinn. Wann déi
Wäis aus Ost a West sech awer treffen, ënnersichen se
d'Saachen objektiv a schaffen op eng fruchtbar Kooperatioun
.hin, déi jidderengem zugutt kënnt

* * *

Gott huet eis eng Séil, e Geescht an e Kierper ginn, a
mir müssen dës Gaben op eng harmonesch an ausgeglach
Manéier kultivéieren. Mir däerfen eis net als Sklaven vun
eiser Ëmwelt oder Gefaange vun der Gewunnecht
.zouloossen

* * *

Geeschtlech entwéckelt Eltere kënnen der Welt hëllefen,
andeems se Kanner mat spirituellen Astellung erzéien an e
moderéierte Liewensstil adoptéieren, dee sech duerch
.Kontemplatioun a Selbstdisziplin auszeechent

* * *

E Wonsch ass e Wonsch, deem et net méiglech ass,
erfëllt ze ginn, während d'Intentioun méi staark ass wéi e
Wonsch. De Willenskraaft ass dogéint déi treibend Kraaft
hannert dësem Wonsch, zesumme mat der aktiver Energie,
fir en z'erfëllen. Dëst erfuerdert eng fokusséiert an dauernd

Ustrengung, bis de Wonsch erfällt ass. Wéi wéineg Leit
wënschen a erreechen dat, wat se erreechen wëllen!
Natierlech sollt een de Willenskraaft net benotzen, fir
schändlech an veruerteelbar Handlungen ze maachen, well
dëst de richtigen Zweck vum Willenskraaft verletzt an
negativ a schiedlech Konsequenze mat sech bréngt. De
mënschleche Willenskraaft soll vu Wäisheet an
Ënnerscheidungsverméige geleet ginn, wat zu Erliichtung a
.Proximitéit zu Gott féiert

* * *

Alles wat schéin a wäertvoll an dësem Liewen ass, ass
dacks a Minièren verstoppt, déi a Geheimnis gehüllt sinn.
Rar Bijou si schwéier ze fannen , a wäertvoll spirituell
Schätz musse mat den Tools vum Versteesdemech a vun der
.Wäisheet ausgegruewen a gewonnen ginn

* * *

Anerer Freed duerch léif Wieder a éierlech Rotschléi ze
bréngen, sinn Zeeche vu richteger Gréisst. Am Géigendeel,
anerer mat sarkastischen Bemierkungen, negativen Blécker
an egoistesche Virschléi ze verletzen, ass en Zeeche vu
Béiswëllegkeet. E verletzenden Bléck an e rosen Otem
verletzen méi déif wéi e schmerzhafter Schlag. Lächerlech
maachen a Spott de Geescht vun der Trotz an dem Roserei
bei Ongerechtegkeeten kloer, während frëndlech Virschléi
.Reue a Wonner inspiréieren

* * *

Heiansdo weist Gott sech senge Léifsten als e grousst
Liicht, oder als kosmesch Stëmm, oder als grenzelos Freed,
oder als Léift vun der gréisster Séissheet, oder als
Versteesdemech, Wäisheet a Wëssen. Sāi Liicht erstreckt
sech a verbreet sech wéi kosmesch Filleken iwwer
d'Éiwegkeet, an heiansdo gesinn ech dës Äerd als en Dram
am Häerz vun deem Liicht, an domat hunn ech gemierkt,
.datt d'Welt en Dram ass

* * *

Mir müssen eist Bescht maachen, fir eis Häerzer mat
Wäisheet ze purifizieren an se mat der Léift vu Gott ze
botzen, a fir ze realisieren, datt mir all Bridder a
Schwëstere sinn, déi zesummen op eist himmlescht Heem
.goen

* * *

Äert gréisst Gléck läit an Ärer stänneger Bereetschaft ze
léieren a richteg ze handeln. Wat Dir lech selwer méi
verbessert, wat Dir méi hëlleft, anerer ronderëm lech ze
verbesseren. Déi Persoun, déi sech selwer verbessert, ass
ëmmer glécklech, a wat Dir méi glécklech sidd, wat Dir
.anerer ronderëm lech méi glécklech maacht

* * *

Loosst eis zesumme schaffen, fir déi Hongereg ze
ernähren, Kleeder a Medikamenter fir déi Bedürftiger ze
ginn, déi Trauernd ze tréischen, d'Tréinen vun de
Benodeelegten ofzewëschen, Freed an hir Séilen ze bréngen
.an hinnen e Laachen op d'Gesicht ze bréngen

* * *

Wann Gott seng Léift net an d'Häerzer vun de Mammen
geluecht hätt, kéinte si hir Kanner net gär hunn. Göttlech
Léift fléisst duerch d'Häerzer vun de Mammen. D'Haus ass
mat Gnod gefëllt wéinst der Präsenz vun der universeller
Mamm a Form vun enger mënschlecher Mamm, a mir
müssen d'Flam vun der Mammeléift an eisen Häerzer lieweg
.halen

* * *

D'Liewen hei schénkt kaal a chaotesch, bis mir d'Ufer
vun der Sécherheet erreechen. Mir dierfen eis Hoffnungen
net op flüchteg weltlech Ziler a fragil materiell Bindungen
setzen. Sou dënn Verbindungen distanzéiert eis onbewusst
vun eisem ultimativen Zweck, genee wéi se eis vun eisem
.richtege Selbst distanzéierten

* * *

D'Stëmm vu Gott läit hannert den Erscheinungsbild vum
Liewen, rifft eis stänneg a schwätzt mat eis aus Blumen,
hellege Bicher an eisem Gewesse, an duerch all déi schéi
Saachen, déi d'Liewen derwäert maachen, ze liewen, gött
Seng Herrlechkeet an der spiritueller Rou opgedeckt, déi
d'Séil fillt, an am eeschte Versuch vum Geescht, mat Him an
.Harmonie ze trieden

* * *

Här, maach mech zu engem Adler vum spirituellen
Fortschrëtt, deen héich iwwer déi staubeg Gaassen vun der
Enkgeeschtegkeet an der Iwwerdreiwung vu Meenungen a
.Glawen fléie kann

Ruff mech a méi héich a méi héich Schichten, iwwer
d'Äerdbiewen an d'Wolleken eraus, déi d'Sonneliicht
.blockéieren

Loosst mech op de Flilleke vum Gläichgewiicht zu
deenen héijen Himmel vun héijen Wahrnehmungen fueren
Iwwer all Stierm an Hurrikaner wäert ech op d'Sich no
dem himmlesche Nascht goen

Här, maach mech zu engem Aadler vum geeschtleche
.Fortschrëtt, deen dech ëmmer mat Sehnsucht a Begier sicht
O Här, erfräsch eis mat de séissen Brisen vun Ärer
Präsenz, fëllt eis mat Sehnsucht no Ärer glorräicher Präsenz,
a loosst eis Wiesen duerch Är göttlech Wäisheet beräichert
ginn. Loosst eis spieren, datt Äert hellegt Liicht all Aspekt
vun eisem Liewen durchdréngt, eis Entschlossenheet
stäerkt, eis Däischtert verdreift, eis mat Fridden an
Optimismus fëllt a eis d'Energie gött, fir gutt Doten ze
.maachen

* * *

Wien aneren mental a materiell Hëllef gött mat engem
Häerz, dat iwwerfléisst vu Frëndlechkeet a Generositéit,
wäert feststellen, datt dat, wat hie gött, him zréckkënnt, an
.dat ass d'Gesetz vun der Handlung, dat fir d'Häerzer gëllt

* * *

Wat eng Persoun géintiwuer aneren fillt, erstellt
konstant Schwéngungen am Äther, wat eng entsprechend
Quantitéit un Empathie a Frëndlechkeet unzitt. Wien deenen
verzeit, déi him Onrecht ugedoe hunn, wäert Verzeiung an
.Toleranz fir sech selwer unzéien

* * *

Genee wéi een net duerch en defekten Telefon schwätze
kann, sou kann een och net effektiv Gebieder duerch e
Geescht aussträichen, dee vun den Hammerschléi vun
Angscht, Suergen, Onzefriddenheet an der Bindung un
flüchteg weltlëch Herrlechkeeten verkrëppelt ass. Éischer
kann dee Geescht duerch déif Rou a Serenitéit reparéiert
ginn, wouduerch seng Fäegkeet verbessert gött, spirituell
.Uriff ze vermëttelen a Segen an erhaben Abléck ze kréien

* * *

An dëser onbestänneger, geféierlecher an onsécherer
Welt fillt Dir Iech komplett eleng. Nëmme Gott wäert Iech ni
.verloossen oder Är Hoffnungen enttäuschen

* * *

O Här, maach mech transparent mat Rengheet, fir datt
ech Äert heelen Liicht a mir reflektéiere kann
Berouegt de Spigel vu mengem Geescht, deen virun
Angscht ziddert, fir datt en Äert onendlecht Gesiicht
.reflektéiere kann
Maacht d'Fënstere vum Glawen a menger Séil op, fir
datt ech den Doft vun Ärem Fridden anootme kann
O Du, deen an dir selwer stralt! O Du, deen
onbeschreiflech Majestéit besëtzt! Kuckt a meng
sehnsuchteg Aen, fir datt ech näischt op der Welt ausser
!Dech gesinn

* * *

Verschiede Téin hunn ënnerschiddlech Auswierkungen
op den Nervensystem. Dissonant Téin hunn en irritéierenden

Effekt op d'Nerven, während harmonesch Téin dat entspaant
an atrophéiert Gewief vum Nervensystem aktivéieren,
.andeems se seng Liewenskraaft erwächen
Dofir hunn e léift a sanft Wuert, e inspiréierend Lidd an
eng Stëmm vun der Wäisheet, déi am Hellegtum vun der Séil
flüstert, all eng déifgräifend an onvirstellbar Wierkung op déi
.menschlech Séil

D'Liewen ass wéi eng kuerz Rees [an e Bësch]. Kaum
ass d'Mëttegiessen virbereet an op den Dësch geluecht, wéi
e Béischt eran platzt a jiddereen forcéiert ze goen. Déi
meescht Leit liewen esou. Si schaffen haart fir e bësse Sue
ze sammeln an e bësse Gléck a Sécherheet z'erreechen,
nëmme fir vum Béischt vun der Krankheet an anere
Katastrophen getraff ze ginn, hiert Häerz hält op, a si sinn
gezwongen ze goen. D'Leit müssen net esou liewen, ouni
sech vun onendleche Aufgaben Zäit ze klauen an se ze
versklaven. Vill Jore sinn op dës Manéier vergaangen. Déi,
déi sech entscheeden, sech net vun de Schwiereregkeeten
.zréckzehalen, kréien d'Kraaft, se ze iwwerwannen

* * *

Als allgemeng Regel gëtt d'Wuert "lessen" nëmme a
Bezuch op kierperlech Ernährung benotzt, awer et gëtt aner
Aarte vun Ernährung, wéi intellektuell Aktivitéit, mental Fokus
a spirituellt Wäisheet. Déi éischt Aart (lessen) erniert de
Kierper, déi zweet Aart (mental Fokus) erniert de Geescht,
.an déi drëtt Aart (spirituell Wäisheet) erniert d'Séil

* * *

Hues du jeemools probéiert, déi schwierereg ze verstoen
"aner Saach", déi ëmmer verännerlech a verschwënntend
Loftschaukel an der Wüst, déi du nach ëmmer spiers, och
nodeems du all deng Wënsch erfëllt hues? D'Mënsche
verlaangen no eppes, bis se et besëtzen, awer wann et
eemol an hirem Grëff ass, gi se onvermeidbar midd dovun a
verlaangen no eppes anescht. Och wann d'Liewen engem
Mënsch alles gëtt, wat säin Häerz begeeschtert - Räichtum,

Muecht, Frënn - wäerte se sech schlussendlech onzefridden
fillen a fänken un, no méi ze sichen. Awer et gëtt eng Saach,
vun där e Mënsch ni midd gëtt, a wann se se eemol fonnt
hunn, wäert se näischt anescht begeeschteren an se ni géint
eppes anescht austauschen: déi reng Freed vun der Séil, déi
.an den déifste Verdéiwunge vum Selbst läit

* * *

D'Welt gouf am Laf vun der Geschicht erschüttert an
destabiliséiert. Am Krich gëtt d'Welt zu enger Plaz vu Leed a
Péng fir Milliounen vu Mënschen. Richtegt a dauerhaft Gléck
läit an der Erfahrung vun der göttlecher Präsenz, an et gëtt
kee méi grouse Gléck oder Gewënn wéi dëst Gléck
.z'erreechen

* * *

Firwat maachen d'Leit Saachen, déi wéineg Freed a vill
?lenger bréngen

D'Äntwert ass "Gewunnecht", wat den entscheidende
Faktor am mënschleche Schicksal ass. Vill Leit halen u
schiedleche Praktiken fest, obwuel se de Péng an de Schued
kennen, déi se verursaachen, wéinst dem eiserne Grëff vun
der Gewunnecht. De Kamel ësst dorneg Bëscher, och wann e
Blutt aus sengem Mond zitt. De Genosssicher genéisst seng
Genoss trotz dem Schued, deem se senger Gesondheet
verursaachen. Den Alkoholiker drénkt sech ëm, ignorant vun
der spiritueller Freed an sech, déi mat kengem anere Genoss
verglach ka ginn. De gierige Mënsch zerstéiert säi Gléck
andeems hien onermiddlech no materielle Besëtzer nojagt,
ouni sech bewosst ze sinn, datt wann hie fir eng Zäit
nodenke géif, hie Gléck géif erreechen, dat Gold net ka
.kafen

* * *

An dengem hellege Liicht wäert ech fir ëmmer waakreg
bleiwen, fir ëmmer de Bléck op dengem geseenten Gesiicht
genéissen

Ech hunn no Léift duerch flüchteg Emotiounen gesicht,
an nodeems ech duerch d'Wüste vun der limitierter
mënschlecher Léift gewandert sinn, hunn ech schliisslech
.d'Oas vun der göttlecher Léift fonnt
Geeschtlech Gedanken
Fir de weise Schoulmeeschter Paramhansa Yogananda

Gott ass de Reservoir vun der göttlecher Wäisheet, där
hir Breet onlimitiert ass an där hiren Inhalt onerschöpflech
ass, an d'mënschlech Séilen sinn d'Kanäl, duerch déi dës
.Wäisheet fléisst
Et gött breet, oppe Kanäl a schmuel, rostig Kanäl. Wat
méi grouss de Kanal ass, wat méi grouss a méi reichlech
.fléisst d'göttlech Gnod

* * *

Péng huet nützlich Lektione fir déi Intelligent a
Léierbereet, awer Péng gött zu engem tyranneschen
.Ënnerdrécker fir déi, déi sech bekloe an onzefridden sinn
Péng kann eis bal alles léieren. Seng Lektione
fuerderen eis op, Ënnerscheidungsfaegkeet, Selbstkontrolle,
Distanzéierung, Moral a verstärkt Bewosstsinn
.z'entwéckelen

Zum Beispill, Bauchschmerzen soen eis, datt mir net ze
vill iessen sollen a virsiichteg mat deem sinn, wat mir
.konsuméieren

De Schmerz, deen duerch de Verloscht vu Besätz oder
Léifsten verursaacht gött, erënnert eis un déi temporär Natur
.vun alle Saachen an dëser Welt vun Illusiounen
D'Konsequenze vu falschen Handlungen motivéieren eis,
tëscht richtig a falsch z'ënnerscheiden
Mä firwat léieren d'Leit net vun der Wäisheet? Dann
géife si sech net enger schmerzhafter an onnéideger
!Disziplin vum Tyrann vum Péng aussetzen

* * *

O mäi göttleche Léifsten

Dir sidd an all Eck vum Universum präsent
Si verstoppt sech am Häerz vu Blummen a Rosen
Si kuckt mech vum Moundfënster un
Hannert dem Rideau vun der Natur
An d'Illusiounen ware mir verstoppt
Vergiess mech net emol fir e Bléck

* * *

D'Leit mengen, datt et beim Asketismus drëm geet,
sech selwer ze entzéien, awer dat ass net ganz wouer. Ech
hunn op kleng Begierde no dem gréisste Schatz, deen et
.gëtt, opginn

* * *

A senger stänneger Sich no Gléck – duerch
veruerteellech oder gerecht Mëttelen – sicht de Mënsch a
.Wierklechkeet no spiritueller Freed
Et gëtt zwou Zorte vu Freed: falsch Freed a richtig
Freed

Falsch Freed gëtt vun Trauregkeet a Péng gefollegt,
während d'Enn vun der richteger Freed ëmmer glécklech
.ass, och wann hien Ufank traureg oder enttäuschend war
Gott ass déi dauerhaft Freed, a wann de Sichenden Hien
fënnt, fënnt hien déi aner Saach, no där hien ouni Ophalen
gesicht huet, och nodeems hien déi Wënsch erreecht huet,
vun deenen hien geduecht huet, datt se him Gléck brénge
.géifen

An dëser ëmmer erneierender Freed fënnt de Sichenden
.all d'Gléck, dat hie gesicht huet, an allen anere Saachen

* * *

Muer gëtt vum haut bestëmmt, dofir wäert ech mäi
Liewen analyséieren a verstoen, wat et ass, an dann Weeër
ausdenken, fir et zu deem ze maachen, wat et soll sinn
Haut wäert ech de Geescht vun der Initiativ kultivéieren,
well deen, deen Initiativ ergräift, ass wéi e stéierende
Meteor, deen eppes aus dem Näscht erstellt

Et mécht dat Onméiglecht méiglech duerch d'Kraaft
vum grouse kreative Geescht

* * *

Gottes Kraaft ass an all Atom vu mengem Wiesen, an all
.lieweger Zell, all Nerv, an am Gehir a Gewëss präsent
Et geet mir gutt, well déi geseent Kraaft all Deel vu
mengem Kierper duerchdréngt

* * *

Wien fäeg ass, säi Fridden ze behalen a seng Aufgaben
roueg ze erfëllen, huet sech mam universelle Geescht
.verbonnen, deem säi Fridden d'Existenz erfëllt
Egal wéi haart Liewenserfarunge kënnen sinn, an egal wéi
schwéier Erfarunge schéngen, de psychologeschen Zoustand
soll Rou reflektéieren an de Geescht soll säi Gläichgewiicht
.behalen

Weder e schreckleche Versoen sollt d'Fundamenter vun
der Séil erschütteren, nach e brillante Succès sollt se
.extatesch maachen

Wien Rou a Geständnis weist – wierklech, net
virzestellen – huet d'Ufer vun der richteger Rou a vum
Friden erreecht, deen net vun externen Aflëss gestéiert ka
.ginn

Wien sech zum Besseren ännere wëll, muss e staarken,
rouegen a rouegen Wëllen entwéckelen a gutt
.Entscheidungen net opginn
Et ass wonnerbar, während Aktivitéiten u Gott ze
denken an dës Praxis zu engem Deel vum Alldag ze
maachen

* * *

E puer vun deenen, déi léiere wëllen, ginn de Wee just
eng kuerz Streck, verléieren dann hiren Enthusiasmus,
.änneren d'Richtung a vergiessen hir Entscheidungen
Anerer maachen hiert Bescht fir d'Rees weiderzeféieren,
obwuel se heiansdo al Gewunnechten noginn, awer si lafen
trotzdem weider a maachen Ustrengungen, sou datt hir

Tendenzen méi raffinéiert ginn, a si gi mat den Deeg méi
.staark, gesond an energesch

* * *

Positivt Denken féiert dozou, déi onsichtbar göttlech
Kraaft ze gesinn, déi kleng intellektuell Méiglechkeeten a
limitéiert sensoresch Wahrnehmungen erweidere kann, a
Blëtzer vum gréisste Gutt erliewe kann, an eng grouss
Fënster vun onlimitéierter Breet opmaache kann, duerch déi
déi göttlech Präsenz an all hirer Pracht a göttlecher Fülle
.iwwerall ze gesi ass
Rou ass dat, wat déi ganz Welt brauch, besonnesch déi,
déi de Wee vun der Kontemplatioun goen a grouss spirituell
.Horizonten erreeche wëllen

Geeschtlech Ustrengungen, déi roueg a friddlech
gemaach ginn, si meeschtens effektiv a fruchtbar, well wann
d'kierperlech Beweegungen ophalen, ginn d'Gedanken aktiv
.an d'schlofend spirituell Energien erwächt

* * *

Mir sollten eis net duerch eis Feeler decouragéiert oder
frustréiert fillen, mä éischer sollten mir ëmmer déi positiv
Säit vun eisen Erfarungen ukucken a vun hinne léieren. An
egal wat geschitt, mir sollten eis u Gott wenden fir Hëllef a
.Féierung

* * *

En neien Jünger huet geduecht, hie kéint spirituell Léiere
just duerch theoretesch Studie verstoen, an ausserdem war
hie begierig, aneren ze léieren, dofir sot de Léierer
:Paramhansa zu him
Spirituell Bewosstsinn ass keng extern Impfung (wéi"
".eng Planz), mee Wuesstem an Entwécklung vun bannen

* * *

Déi folgend Botschaft gouf vum Meeschter Paramhansa
Yogananda am Januar 1944 un seng Schüler geriicht, wéi
hien u sengem Buch "Autobiographie vun engem Yogi"
geschafft huet , dat a 35 Sproochen iwwersat gouf a

weiderhin gedréckt a populär ass, zënter senger
.Verëffentlechung virun ongeféier 70 Joer
:Meng léif Frënn

D'Fräiheet vun der Wiel besteet gréisstendeels aus all
Zorte vu Wënsch, Verlaangen, Intentiounen a Wëllen.
Allerdéngs muss een Ënnerscheed tëscht der tatsächlecher
Fräiheet vun der Wiel an hirem Wichtege
.Manifestatiounen gemaach ginn
Eis Ustrengungen, eis Kraaft, an all eis Kierperlech,
moralesch a spirituell Handlungen fänken un a
funktionéieren kontinuierlech duerch Willenskraaft
Willenskraaft besteet aus kontinuierlechen Zyklen vun
onerschütterlecher Entschlossenheet an Aktivitéiten, déi
sech ëm e Wonsch konzentréieren, bis se e genuch Grad u
.Kraaft erreecht fir dat gewënschte Resultat z'erreechen
Ech hunn eng grouss Lektien aus dem Buch geléiert,
dat ech schreiwen, well ech fréier geschriwwen hunn, ouni
dat wat ech geschriwwen hunn, ze iwwerpräiwen, awer ech
musste all Paragraf vu menger Autobiographie iwwerpräiwen
an ech hunn et genoss, op déi wonnerbar Tester
zeréckzergoen, während ech nach eng Kéier duerch d'Buch
.gekuckt hunn

Ech hunn vill Abenteuer an dësem Liewen erlieft, ech
hunnen Virlesungen gehalen, Gebaier gebaut a gemoolt, an de
.Geheimnis vu mengem Erfolleg war ëmmer Willenskraaft
Alles wat ech mat Willenskraaft probéiert hunn ze
maachen, ass erreecht ginn, an ech versécheren Iech, datt
wann Dir entschloss sidd eppes ze maachen, et mat Gottes
.Hëllef erreecht gëtt
Mir sollten déi göttlech Freed mat aneren deelen. Et gëtt
näischt méi Schéines, wéi vum Häerz iwwer Gott ze
.schwätzen

Wann Dir een dovun iwwerzeege kënnt, datt de Wee
vun der Sënn an d'Dall vum Doud féiert an datt de Wee vun
der Meditatioun an der Konformitéit mat de göttlechen

Gesetzer zum éiwege Liewen féiert, hutt Dir säi Liewe méi
.beräichert, wéi wann Dir him eng Millioun Dollar géift ginn
Suen sinn flüchteg, awer d'Wëssen iwwer Gott bleift bei
eis a begleet eis an d'nächst Welt. Dofir fille ech eng grouss
Freed, wann ech een gesinn, deen sech beméit a säi Bescht
.mécht, fir Gott kennenzeléieren

Och wann ech vill Saachen op der Welt plangen an
maachen, maachen ech et fir Gott ze gefallen. Och an der
Mëtt vun der Aarbecht an dem Hektik vun den
Ufuerderungen flüsteren ech: "Wou bass du, Här?" an déi
.ganz Welt ännert sech an ech gesinn e grousst Liicht
Ech sinn eng kleng Bloss an deem liichtenden Ozean, a
!wat eng grouss Freed

* * *

Mir sollten eis Gedanken net op déi traureg an
schrecklech Saachen an dësem Liewen beschränken.
D'Weisheet verlaangt vun eis, eis Gedanken a Gefiller op déi
éiweg göttlech Kraaft ze riichten, déi sech net ännert oder
.verännert
Betruecht Iech net als schwach a feelgefälleg, well Äert
Gehir späichert enorm Quantitéiten un Energie, déi genuch
sinn, fir eng Grousstad fir zwee ganz Deeg mat Stroum ze
!?versuergen, an trotzdem sees du, datt du erschöpft bass
Wann Dir Iech beméit, Erfolleg ze hunn, notzt all
Geleeënheet, déi Iech zur Verfügung steet, ouni anerer ze
.verdrängen
Eemol sinn ech zu Boston duerch eng Strooss gaangen,
an d'Foussgängerzon war voll mat Foussgänger, bal all ware
virun mir, sou datt et schwéier war, iergendeen ze
iwwerhuelen. Trotzdem hunn ech decidéiert, datt ech virun
.der Masse géif sinn, ouni iergendeen ze drécken
Ech hunn ugefaangen no Méiglechkeeten ze sichen an
hei an do no Lücken tëscht de Foussgänger ze sichen, déi
ech ausgenutzt hunn, bis ech dat erreecht hunn, wat ech

wollt, an den Éischten an de Masse gouf, ouni iergendeen ze
.iwwerfuerderen

Dunn hunn ech gesot: "Et ass an der Rei, si kënnen elo
viru mir goen, nodeems ech erreecht hunn, wat ech virhat
".hunn

* * *

Gott ass d'Quell vu Gesondheet, Wuelstand, Wäisheet
an éiweger Freed

Wann mir eis mat Him verbannen, gëtt eist Liewen
komplett, an ouni Hien bleift d'Liewen onkomplett
Loosst eis eis Opmierksamkeet op déi allmächtég
göttlech Kraaft riichten, déi eis Liewen, Fäegkeet a Wäisheet
.gëtt

Loosst eis bieten, datt dës grouss Wourecht an eis
Liewe fléisst

An esou datt dës éiweg Kraaft duerch eis Kierper fléisst
kann

An esou datt onënnerbrach Freed an eis Häerzer kënnt
* * *

Hannert der Däischtert vun zouenen Aen leien déi
wonnerbar Kräfte vum Universum, all déi geseent gutt
.Séilen, an déi éiweg Existenz déi keng Grenz oder Enn huet
Duerch Kontemplatioun léiere mir déi absolut Wourecht
kennen a gesinn hir verstoppte Wierker an eisem Liewen an
.an all de Wonner vun der Schöpfung
Wann den Jünger feststellt, datt hien net de Fortschrëtt
mécht, deen hie sech wënscht, soll hie mat sech selwer
zesummenhalen, seng Gedanken iwwerpräiwen an
.d'Hindernisser identifizéieren, déi him am Wee stinn
Dacks ass de Grond e Manktem u richteger Ustrengung
an en ofgelenkten Geescht. Dacks stamen d'Hindernisser
aus déif verankerten Gewunnechten, déi aus dem Gaart vum
Liewen erausgerappt musse ginn, fir datt d'Wuerzele vum
.Gléck am Buedem vun der Séil wuessen a bléie kënnen

Maach der keng Suergen, grouss Saachen ze maachen,
 .just well s de deng Willenskraaft entwéckele wëlls
Fir Erfolleg ze hunn, musst Dir als éischt Är Willenskraaft
mat e puer kleng Saachen testen, vun deenen Dir geduecht
 hutt, datt Dir se net maache kënnt. Wann Dir lech d'Méi
 .maacht, wäert den Erfolleg lech geschéien
Ech erënnere mech nach un all d'Ziler, vun deenen
meng Frënn an anerer mir gesot hunn, datt ech se ni géif
 .erreechen, awer ech hunn se erreecht
Dës Leit mat "gudde Virsätz" kënne mat hire
Meenungen e grouss Schued verursaachen; Gott soll eis
 virun hinnen a sengem Rot schützen
Gesellschaft huet dee gréissten Afloss op
d'Willenskraaft. Op haart Fester ze goen, anstatt am
Hellegtum vun der Rou ze meditieren, verschmotzt de
Geescht mam Stëbs vu weltleche Schwéngungen, déi sou
 .dicht sinn, datt et schwéier ass, se lass ze ginn
De Wëlle vun enger Persoun gëtt onvermeidbar duerch
 .den Afloss vu senger Begleeder gestärkt oder geschwächt
Et ass extrem schwéier, Willenskraaft eleng duerch
Selbstaübung z'entwéckelen. Dir braucht e gutt Beispill fir
nozefollegen. Wann Dir Moler wëllt ginn, liewt ëmgi vu gudde
Biller a gitt mat Moler zesummen. Wann Dir e spirituellen
Mënsch wëllt ginn, befrënnt lech mat spirituellen Leit mat
 .engem noblen Charakter

* * *

Dee méi héije Mënsch, deen säi Bewosstsinn erweidere
kann an et an dat onendlecht Absolut transforméiere kann,
kann d'Schafung als kosmeschen Dram gesinn, genoe wéi
hie mat sécherem Wëssen soe kann, datt d'Matière net
 .existéiert

Duerch laang Etappen vun der Selbstdisziplin a
andeems de Wee vun der Meditatioun oder aner Methode
vun der spiritueller Erkenntnis wéi Léift, Déngscht,
Altruismus a sech vum Egoismus ewechbeweeget, léist deen

eeschte Gottessucher Dualitéiten op a realiséiert déi éiweg
.Eenheet vun der Existenz

* * *

Léift ass net nëmmen eng Emotioun; et ass eng ganz
real Essenz. A wann se bewusst geriicht gött, fënnt se hire
.Wee - ouni Feeler - zu hirem Zil
D'Léift ass och eng grouss Kraaft. De Sichende kann op
vill Weeër probéieren, Gott ze fannen, awer hie wäert Hien
net fannen, ausser hie dréckt seng gréisst Sehnsucht an
.déifst Wonsch aus

* * *

Eng Persoun gött dat, wat hire Geescht se iwwerzeegt
ze sinn. Wann Äre Wëlle staark ass, wäert Dir an der
.Schluecht vum Liewen gewannen
Wat méi de Geescht seng Opmierksamkeet op
vergänglich Saachen konzentréiert, wat méi schwach seng
Kräfte ginn, a wat méi en déi spirituell Natur vun der Séil
bestätegt, wat méi e spirituell gött a seng Kräfte erneiert
.ginn

* * *

D'Welt wäert weiderhin hir Héichten an Déiften a
Schwankungen hunn, also wou wäerte mir eis fir
Orientéierung a Richtung wenden? Net un eis viruerteelt a
parteiesch Konzepter, mee un d'Stëmm vun der Wourecht a
.Leedung an eis

* * *

Matière a Geescht, den Universum mat senge Stären a
Planéiten, déi dicht Uewerflächenwellen, déi subtil
transparent Ënnerstréim vun der materieller Schafung, déi
menschlech Kräfte vu Gefill, Wëllen a Bewosstsinn, Liewen
an Doud, Dag an Nuecht, Gesondheet a Krankheet, Erfolleg a
Versoen, sinn Realitéiten no dem Gesetz vun der Relativitéit,
.dat dësen kosmeschen Dram regéiert

All d'Dualitéiten, déi vum Relativitéitsgesetz erkannt
ginn, si real fir den mënschlechen Dreemer, deen seng kleng
.Roll am grouse kosmeschen Dram spillt
Fir datt de Mënsch dem Grëff vun den Illusiounen – dem
Gesetz vun der Relativitéit – entkomme kann, muss hie vum
.Dram zur éiweger Wachheet erwächen
Mir kënnen den Dram net duerch Fantasie änneren oder
andeems mir seng Existenz verleengnen, oder andeems mir
"Liewen" akzeptéieren awer "Doud" ofleenen, oder andeems
.mir d'Gesondheet unerkennen awer Krankheet ignoréieren
All Hülle ass en integralen Deel vu sengem Géigendeel,
genee wéi déi zwou Säite vun engem eenzege Stoff
Dualitéiten sinn zwou Säiten vun der selwechter Medail,
an de Sich no der Wourecht probéiert se net a sengem
Geescht ze trennen, mä hieft sech mat Wäisheet a sécherem
.Wëssen iwwer si eraus

* * *

Gottes Léift erhieft eis a verbreet eist Verständnis. Ech
kann mech net als eleng op dëse Kierper agespaart
.virstellen, well ech fille mech a jiddwer Kierper präsent
Genee wéi ech mäin eegent Bewosstsinn an all Deel vu
mengem Kierper spieren, spieren ech, datt Dir all en Deel vu
mir sidd, an ech spieren, datt all lieweg Wesen a mengem
kosmesche Kierper sinn, an ech erliewen d'Sensatiounen vun
.all Mënsch
Dëst ass keng Perceptioun oder Fantasi, mee
Selbsterkenntnis. Dëst Bewosstsinn ass méi wéi en
Austausch vu Gedankenliesen; et ass e bewusst Bewosstsinn
vun de Gefiller vun all Mënsch, an dësen Zoustand gëtt
.kosmescht Bewosstsinn genannt
Wann dëst Bewosstsinn an dir opkënnt, verschwënnt
d'Bewosstsinn vum "Selbst", an du fillst, datt all Wesen vun
.engem göttleche Liewen duerchdrängt sinn

* * *

Dës Welt ass komesch, well alles dran Ännerungen an
Transformatiounen ënnerläit, an aus dësem Grond soll eng
Persoun d'Boot vu sengem Gléck net um Ufer vun dëser Welt
.ankeren

Egal ob Dir an dësem Liewen leid oder Wuelstand a
Muecht genéisst, Äert Bewosstsinn muss onverännert
bleiwen. Wann Dir e mentalt Gläichgewiicht erreeche kënnt,
.kann Iech näischt schueden

D'Liewe vun alle grouse Leit weist, datt si dëse
geseenten Zoustand erreecht hunn. Déi, déi hir Hoffnung op
weltlecht Gléck setzen, wäerten op vill Problemer waarden,
.well Alpträume begleeden dacks schéi Dreem
Wann Dir den Dram just als en Dram betruecht, net méi,
egal ob en agreabel oder erschreckend ass, da wäert Dir
Iech a Fridden fillen, a wann Dir mierkt, datt dëst Liewen och
.en Dram ass, da wäert Dir vun senger Alpträim befreit sinn

* * *

E Mënsch soll sech freeën, well hie sech iwwer
d'Trivialitéiten an d'Negativitéit vum Liewen erhiewe kann, a
well hie – mat positiven Gedanken – déi richteg Konditiounen
.schafe kann, déi d'Elementer vum Erfolleg unzéien
Eng schwéier a volatil Stëmmung ass wéi e Kriibs, deen
un der Rou vun der Séil knaagt, an déi, déi un enger düsterer
.Stëmmung leiden, kënnen hir Problemer net lassginn
Mee schlecht Gewunnechten a Problemer kënnen mat
rouegem, rationalem Denken iwwerwonnen ginn. Wann een
mat enger schiedlecher Gewunnecht se verréit, gëtt hien
.oder si Versoen zou

* * *

O Här, ech hunn weltlech Versuchungen mat Denger
göttlecher Léift verglach a festgestallt, datt Deng Léift méi
.staark ass wéi all Versuchung oder Verféierung

* * *

Genee wéi Ueleg d'Feier méi hell brenne léisst, sou
erniert sech Roserei vu Roserei a verstärkt en, an

onhéiflech Behandlung encouragéiert anerer, hiert raut
.Verhalen weiderzeféieren a mécht se méi stur a steif
Eng roueg a sanft Persoun iwwerwënnt Roserei mat Rou,
berouegt de Stuerm vun Onrou andeems se op d'Rou
zréckgräift, an verdreift Onrou a Konflikter mat séissen,
.sanften Wierder a Rücksicht op d'Gefiller vun aneren

* * *

:De Léierer Paramahansa sot iwwer d'Wourecht
Et existéiert och wann keen drun gleeft, während"
".Theorien duerch Iddien a Wierder ënnerstëtzt musse ginn

* * *

D'Léift soll de Meeschter vun der Welt sinn

* * *

Zu dir kommen ech mat Lidder vu menger Freed
An ech hunn dir Schätz aus dem Schatzkammer vu
menger Séil bruecht
An an den Déifte vu mengem Häerz sammeln ech fir
dech den Nektar vun der göttlecher Sehnsucht
Ech sinn an der Wüst vu falschen Hoffnungen vum
Duuscht erdréchent
Mee elo sinn meng Wënsch fir ëmmer gestillt
Well et aus Äre räiche Quellen zitt
D'Flüstere vun Ärem hellege Parfum fléissen op mech

zou

Meng Käerz vum Gléck schénkt mam Liicht vun Ärer

Freed

Ech sinn bal gestuerwen an der Loftschaukel vun
ierdeschen Oasen
An elo sinn ech iwwerwältegt vun de Wellen vun Ärem
Geescht

Oh, wann ech nëmmen an Ärem göttlechen Ozean kéint
erdrénken a fir ëmmer liewen

* * *

Sonneg mental Horizonten enthalen ultraviolett Stralen,
déi all psychologesch Bakterien eliminéieren. Blockéiert dës

Stralen net mat enger Glasbarriär vu schmuele a limitéierte
.Perspektiven

* * *

Et soll keng Divisiounen am Haus vu Gott ginn

* * *

Eis Léift fir anerer gëtt duerch d'Kraaft vum Gefill vun
der Léift méiglech gemaach, déi mir aus Ärer generéiser
Hand kréien, o Här

Inspiréier eis also, lech eis déifst Léift a brennend

!Sehnsucht ze bidden

Du hues eis Pappen a Mammen, Bridder a Schwëstere,
,Jongen an Duechteren, Kusengen an e Liewenspartner ginn
Kanner a Frënn, vläicht kënne mir léieren, iech mat

verschiddenen Ausdréck a subtile natierlechen

Ënnerscheeder fir all Zorte vu mënschleche Bezéiungen ze
.gär ze hunn

O éiweg léiwe Mënsch, o Allerhéchsten, Nooste Mënsch!

Léier mech, e Bouquet aus all de Blummen vun der
mënschlecher Léift ze fléiwen an en als Offer an Ärem
.geseenten Tempel ze leeën

Mee wann ech lech wéinst menger viller Loyalitéit net

de ganze Bouquet schenke kann, da plécken ech eng

Blumm, déi schéinst a frëschst Blumm, a leeën se lech zu

!Féiss, an der Hoffnung, datt Dir se vu mir akzeptéiere wäert

* * *

D'kierperlecht Ausgesinn, besonnesch d'Aen, verréit
ongeféier, wéi eng Persoun fréier war. Dat bannescht Selbst
.beaflosst staark déi äusserlech Form

D'Aen vun enger Persoun sinn hiert wichtegst

kierperlecht Merkmal, an ee soll sech beméien, seng Aen

?schéin ze gestalten. Wéi kann dat gemaach ginn

Eis Aen verroden eis bannenzeg Natur kloer, an eng

Méiglechkeet fir d'Erscheinung an den Ausdrock vun den Aen
ze verschéinere ass andeems mir schéin bannenzeg

.Gedanken a Gefiller kultivéieren

E puer Aen si ganz grausam, an anerer reflektéieren
Béiswëllegkeet oder Egoismus
Egal wéi léif d'Wierder vun enger Persoun schéngen a
wéi wonnerbar hir Handlungen sinn, Dir kënnt genau
wëssen, wat hir richteg Natur ass, duerch hiren
Aenausdrock, well se sech net hannert dësen zwou oppene
.Fënstere verstoppen kënnen
Dofir soll eng Persoun schéin a kreativ Gedanken hunn.
An well se no Gottes Bild geschaf sinn, hunn se kee Recht,
.hiert bannenzegt Liewen ze korruptéieren
Schéi Aen, déi Fridden, Rou a éierlech Léift
reflektéieren, sollten duerch d'Entwécklung vu Rou, Léift a
.Fridden kultivéiert ginn
Nëmmen duerch dës Method kann e spirituellen
Magnetismus kultivéiert ginn, deen méi staark ass wéi all
d'Aschränkungen an d'Limitatiounen vum kierperlechen
.Erscheinungsbild

* * *

Wann mir eng fest Entscheidung treffen, nodeems mir
eng Fro grëndlech ënnersicht hunn an d'Vir- an Nodeeler
identifizéiert hunn, déi domat verbonne sinn, a wann mir
eise Wëllen aktivéieren, kënnen mir vill Ännerungen an eisem
.Liewen maachen, déi onméiglech schéngen ze änneren
De fräie Wëllen existéiert, a wann en net géif, wier keen
an der Lag, den Aflëss vun der interner an externer Ëmwelt
ze entkommen, d'Wuesstum wier limitéiert, de Spillraum vun
de kreativen Aktivitéiten wier méi kleng, an et wier
onméiglech fir de Mënsch sech z'entwéckelen an iwwer dat
.primitiv Niveau erauszesteigen
De Konzept vun neie soziale Systemer a progressiv
Iddien am Zesammenhang mat onofhängeger institutioneller
Aarbecht, d'Methoden, déi an fortgeschrittene
wëssenschaftlechen Entdeckungen agesat ginn, déi
verschidde Fuerschungs- a Studiebereicher, a kreativ
literaresch Aktivitéiten, bestätegen all d'Fäegkeet vum

Mënsch, d'Fräiheet vun der Wiel an all Beräich mat Gottes
.Hëllef an der Kraaft vum Wëllen auszeüben

* * *

Disziplinéiert Ried a Fräiheet vu Roserei a Ressentiment
maachen eng Persoun selbstkontrolléiert a respektéiert an
hirem Heem. Dëst beinhalt och, clever a rational mat
Familljekonflikter ëmzegoen oder anerer mat léiwe Wieder
.ze berouegen

Et ass e Zeeche vu Victoire a souguer Heldentum, och
no de Géigner selwer

* * *

Verständnis ass dee wäertvollste Schatz vum Liewen. Et
ass eng bannenzeg Visioun, eng intuitiv Perceptioun, duerch
déi mir d'Wourecht iwwer eis selwer an anerer wësse kënnen
a wéi mir mat all den Ëmstänn ëmgoe kënnen, déi op eis
zoukommen, genoe sou wéi et eis hëlleft, eis Astellungen an
.Handlungen no Bedarf unzepassen

An där Welt ass eist Verständnis dacks limitéiert, a
wann eis mental Siicht bewölkt ass, gëtt et onméiglech,
.d'Saachen virauszeseen an hir Konsequenzen ze kennen
Well mir déi méiglech Konsequenze vun eisen
Handlungen net viraussoe kënnen, treffe mir dacks falsch
.Entscheidungen

Fir a Friden op där Welt ze liewen, mussen mir eis
Ëmwelt a seng Ëmgéigend voll bewusst sinn a wëssen, a wéi
.eng Richtung mir higoen

Mir müssen dee bannenzege Sënn hunn, deen eis seet,
wéi eist zukünftegt Liewen op Basis vun eisen aktuellen
Handlungen ausgesäit

* * *

De Geescht muss mam Plou vun der richteger
Perceptioun geploot ginn, well säi Buedem dréchen an haart
ass, a säi Buedem muss mat Optimismus an Oppenheet
befeucht ginn, an d'Somen vum Glawen müssen dran gesät

ginn an d'Somen mat dem Waasser vum gudde Wëllen am
.Aklang mam göttleche Wëllen bewässert ginn

* * *

Ee vun den Jünger huet de Léierer Paramahansa no
engem Gebied gefrot, dat de göttleche Léifsten mat grousser
:Geschwindegkeet bei hie brénge géif, an de Léierer sot
Gott wëll nëmmen déi verstoppte Bijoue vum Gebied"
".déif an der Grouf vun Ärem Häerz

* * *

Wien huet eis d'Fäegkeet ginn ze gär ze hunn? Gott
Wien verdéngt also eis Léift méi wéi alles anescht? Gott
Et gött keng richtig Léift ouni Gott, well Gott ass Léift

* * *

Mir dāerfen net vergiessen, datt Gott eise
Versuergungspartner ass an datt de richtige Wuelstand net
un deem gemooss gött, wat mir besetzen, mā un deem, wat
mir duerch Willenskraaft erreeche kënnen

Gléck erfuerdert d'Ustrengung, Wënsch ze reduzéieren
an d'Fäegkeet z'entwéckelen, wesentlech Bedierfnesser ze
erfëllen, an optimisteschesch ze sinn, datt d'Konditiounen sech
mat Gottes Hëllef verbesseren, trotz all Hindernisser an
.Hindernisser, egal wéi schwéier se schéngen

* * *

D'Stëmm vun der Wäisheet schwätzt zu all gudden
Häerzer, déi a Harmonie mat héije spirituellen
Schwéngungen sinn, a schwëmmt duerch d'Loft op der Sich
no harmoneschen Iddien, déi Fridde, Léift a sublime
.Wëssen sichen

* * *

Eis Häerzer sinn d'Perlen, an d'Léift ass d'Schnouer vum
göttleche Rousekranz, deen eis Häerzer zesummenhält

* * *

Loosst Är Besetzlech net besetzen

* * *

Ech erënnere mech nach un déi vill Schüler, déi bei mäi
Léierer koumen an hien duerno verlooss hunn, well se net
.dat richtege Verständnis haten
Ech hunn zu mir selwer gesot: "Vill kënne kommen a vill
kënne fortgoen, awer ech wäert bis zum Schluss standhaft
".bleiwen

Mäi Léierer war e strengen a héifleche Mann, a vill
konnten de Glanz vu senger brillanter Wäisheet net erdroen
a si hunn d'Klouschter verlooss, awer ech hunn him enges
:Daags gesot
Et gëtt een, deen dech ni verléisst, an déi Persoun sinn"
".ech

Ech si frou, datt ech mäi Versprieche gehalten hunn, well
seng spirituell Féierung meng Aen opgemaach huet a mäi
.Geescht mam Liicht vu Gott belicht huet

* * *

Denk drun, datt Gottes Freed dat Wichtigst vun allem
ass. Wann déi ganz Welt mat dir zefridden ass, awer du net
Gottes Gunst hues, bass du wéi een, deen no Wand gräift
oder op Äsche bléist. Mee wann déi ganz Welt rosen op dech
oder géint dech ass, an du awer Gottes Gunst hues, dann
hues du d'Kontroll an bass de wierklech gléckleche Besëtzer
.vun allem

* * *

Eist Liewen hänkt ganz vu Gott of, a wa mir eis zu Him
wenden a seng Hëllef vertrauen, weist Hien eis de Wee a
féiert eis op de richtege Wee fir mat eise Problemer
.ëmzegoen an eis Schwieregkeeten lass ze ginn

* * *

Göttleche Sculpteur
Loosst all Schlag vu mengem Häerz sinn
"En neit Wuert am Gedicht "Meng Éiweg Léift fir dech
An all Toun, deen meng Lëpse soen, soll vermëttelt ginn
Geseent Schwéngungen vun Ärer helleger Stëmm

Mee all meng Gedanken mat der Freed vun Ärer Präsenz
gefällt sinn
Mäi Wëlle soll mat Ärer göttlecher Vitalitéit gefällt sinn
Verschéinert all meng Gedanken, Ausdréck an
Aspiratiounen mat Ärer Gnod
O allerhellegsten göttleche Sculpteur
Gestalt mäi Liewen esou wéi Dir et fir Iech hält
No Ärem eenzegaartegen Design
* * *

Gott äntwert eis, wa mir eis beméien, an da wäerte mir
feststellen, datt Hie wierklech existéiert, eis Gebieder héiert
an eis Wënsch erfëllt. Déi, déi konsequent un Hie denken a
mat him meditieren, wäerten seng helleg Präsenz spieren a
.säi geseent Liicht gesinn

Wien e wierklech Wonsch an eng fest Entschlossenheet
huet, wäert onvermeidbar säin Zil erreechen, egal wéi seng
Feeler am Vergaangenheet sinn, awer weider mat dëse
Feeler weiderzemaachen ass eng grouss Sënn géint sech
selwer, well jiddereen, deen e Feeler mécht, sech vum
.richtege Gléck berouegt

De Mënsch huet d'Muecht, sech selwer ze schueden
oder ze profitieren, an d'Wiel ass seng, d'Ameisen vun der
Ignoranz vun him ewech ze halen, fir datt se hien net
.bäissen an him net irritieren

Wann eng Persoun net glécklech wëll sinn, kann keen se
glécklech maachen, an se soll Gott net fir hir
.Onglécklechkeet d'Schold ginn

Wann Gott eis net d'Fräiheet ginn hätt, eise Wëllen ze
benotzen, wier Hie fir eist Leed verantwortlech gewiescht,
awer Hien huet eis dës Fräiheet ginn, a mir sinn déi, déi eist
.Liewen no eiser Wiel gestalten

* * *

:Déi déif Bedeitung vu Rou

Wann den Jünger vu Monstere vun Angscht, Krankheet
an aner Problemer verfolgegt gött, sicht hien den Hellegtum
.vun der Rou a sech selwer
Déi geeschtlech erwächt Persoun lieft Dag an Nuecht an
enger Festung vu Rou, déi oniwwertraff fir Suergen a Leed
ass, an d'Schrecken vun der Welt kënnen se net
.duerchbriechen
Déi, déi an d'Hellegtum vun der Rou kommen, kënnen
mat anere Séilen kommunizéieren, déi Gott gär hunn, genee
wéi se d'Sprooch vu Rosen an all liewege Wiesen verstoe
.kënnen
Wat méi déif d'Rou vum Jünger ass, wat méi grouss säi
Gléck ass

D'Freed, déi hannert de Fënstere vum Gedanken
verstoppt ass, déi an den Déiften vun der Rou exploréiert a
fräigedeckt muss ginn, ass eng grouss Freed, déi sech net
.beschreiwe léisst

* * *

Ech gesinn d'Zivilisatioun als e Gaart, wou ech all
méiglech mënschlech Qualitéiten opbléien a sprëtzen gesinn
Wéi eng Bei sicht mäi Geescht no de Blummen vu gudde
Qualitéiten

D'Bee geet nëmme bei Blummen, aus deenen se déi
.bescht Zorten Hunneg ernte kann
Ähnlech solle mir d'Bei imitéieren, déi nëmmen den
séissenste Nektar drénkt. Dëst bedeit, datt mir probéieren
solle, déi gutt Qualitéiten an Tugenden, déi mir an aneren
.gesinn, opzehuelen
Gott ass den geseenten Hunneg, deen an empfänglech
.Séilen fléisst a se mat Guttheet a Séissheet fëllt

* * *

Wien säin Horizont erweidere wëll, muss sech iwwer
d'Bewosstsinn vu Sekt, Hautfaarf, Rass a blannen
Fanatismus eraushiewen, Selbstkontrolle praktizéieren, léif a

frëndlech sinn, a moderéiert beim lessen, Gedrénks an anere
.Genoss sinn

Hie soll Saachen maachen, déi säi Gewësse
guttgeheescht hunn a Fridde bréngen, d'Wourecht soen, net
klauen, anerer net bedréien, sech net u Freed erginn, déi der
Gesondheet schueden an d'Vitalitéit ofbauen, a sech vun
Angscht, Roserei, Gier, Näid an onrouegen Obsessiounen
.ewechhalen

An datt hie sech trainéiere soll, Hëtzt, Keelt an aner
Schwiereregkeeten auszehalen, ouni sech opzereegen, an datt
hie säi Vertrauen a Gott, de gréisste Schutz virun all Angst
.a Béisen, stärke soll

* * *

D'Bezéiung tëscht mengem Léierer a mir war perfekt a
wonnerbar. D'Bezéiung tëscht engem spirituellen Guide an
.engem Jünger ass Léift am héchste Sënn

Ech hunn eemol de Kléischerliwen verlooss an
geduecht, datt ech méi erfollegräich am Himalaya no Gott
kéint sichen, mee ech hat mech geiert an ech hunn dat
.direkt gefillt, wéi ech fortgaange sinn

Wéi ech e puer Deeg méi spéit zrëckkum, huet mäi
Léierer mech behandelt, wéi wann ech hien ni verlooss hätt.

Amplaz mech ze schellen, huet hien mech wéi gewinnt
begréisst a roueg gesot: "Loosst eis kucken, wat mir fir eise
".Frühstück dëse Moie virbereede kënnen

Also hunn ech zu him gesot: "Mä bass Du net rosen op
"?mech, Här, well ech fortgaange sinn

Hien huet geäntwert: "Natierlech net, ech erwaarden
näischt vun aneren, an dofir kënnen hir Wësch net mat
menge widdersprieche. Ech wäert dech net fir perséinleche
Gewënn ausnotzen, an näischt freet mech méi wéi däi
".Glück

Fir d'éischt Kéier hunn ech gefillt, datt een mech
!wirklech gär huet

Wann ech d'Geschäftsaffäre vu mengem Papp geréiert
hätt a mäi Job opginn hätt, wier hie rosen op mech
gewiescht. Zum Beispill, wéi ech eng lukrativ Aarbechtsoffer
refuséiert hunn (an enger Firma, wou mäi Papp Manager
.war), huet hie siwen Deeg laang net mat mir geschwat
Mäi Papp huet mech mat enger oprechter paternaler
Léift gärgehat, awer et war eng blann Léift, well hie
geduecht huet, datt Suen mech glécklech maachen, awer
.Suen mäi Gléck zerstéiere géifen
Eng Zäit méi spéit, wéi ech meng Schoul fir integréiert
Bildung gegrënnt hunn, huet mäi Papp seng Meenung
geännert a gesot: "Ech si frou, datt Dir déi Aarbecht net
".ugeholl hutt
Am Géigesaz dozou war d'Astellung vu mengem Léierer
komplett anescht, well trotz mengem Verloossen vum
Klouschter huet sech seng Léift fir mech net geännert, an
.hien huet mir net virgeworf

* * *

Ech hunn ze laang am Bett vun der Vergaangenheet,
der Géigewaart an der Zukunft vun Ärer Schöpfung
verbruecht, o Här, an ech - d'Kand vun der Éiwegkeet - hunn
.mech ängschtlech gefillt
Ech hunn ëmmer erëm gekämpft, awer ouni Erfolleg.
Schlussendlech ass et mir gelongen, aus dem Bett ze
sprangen, ëmgi vu Barrièren vun der täuschender
Relativitéit, an du hues mech an deng Hänn geholl a mech
.zu de Melodien vum éiwege Fridden gewackelt
Ech sinn e Kand vun der Éiwegkeet - deng Éiwegkeet, o
Här

Ech leeën mäi Kapp op d'Broscht vun Ärer ganzer
Existenz

* * *

Ech sinn e Paradäisvugel: e Himmelvugel, deem vun
Ären geseenten Hänn geschaf gouf

Si huet mech mat Eleganz a wonnerschéine Faarwen
geschmückt: mat dem Daun vun der Zäertlechkeet an de
.gëllene Fiedere vun der spiritueller Bléiung
Ech sinn héich an der däischerer, stierwer Atmosphär
vum Liewen geflunn, op der Sich no engem Paradäis vum
Gléck, a meng hell Fiedere ware mat donkelen Flecken vun
.der Verzweiflung befierft
Komm, mäi Gott, a wäsch de Vogel vun dengem
Paradäis mat Strale vu Wäisheet a purem, séissen Waasser
.vum Friden

* * *

Et gött eng Zort Bakterien, déi a just zwou Stonnen
.gebuer gött, sech multiplizéiert a stierft
Dës Zort Test kann an engem halwen Dag oder manner
gemaach ginn, wéi dat wat e Mënsch iwwer eng laang
Zäitperiod muss testen, déi sech bis zu aachtzeg Joer
.erstreckt

Déi siwwenzeg oder aachtzeg Joer, déi mir liewen, sinn
nëmmen e flüchtege Moment an der Éiwegkeet. Aus enger
relativer Perspektiv geschitt alles, wat eis geschitt, mat der
selwechter Geschwindegkeet, wéi et mat de Bakterien, déi
uewe genannt goufen, geschitt. An all flüchtege Moment vun
der Éiwegkeet vergoen, laut der mënschlecher Berechnung,
.vill Joer. Dofir ass d'Zäit ze wäertvoll fir se ze verschwenden

* * *

E Mënsch soll net maachen, wat säi Gewësse net
guttgeheescht huet, a soll säin eegene Meeschter sinn.
Wann e sech emol bewosst ass, datt hie Meeschter iwwer
seng eege Gedanken, Gefiller an Handlungen ass, wäert
näischt méi fäeg sinn, hien ze kontrolléieren oder ze
.beaflossen

* * *

Och wann de Geescht e groussen Afloss op de Kierper
.huet, ass et net schlau, de Kierper ze vernoléisseg

Eng Persoun soll gesond a passend lessen iessen, a

.léiwer ongesond lessen hunn

Wann Är Ëmstänn verlaangen, datt Dir mat Leit
zesumme liewt, déi Iech nervös maachen, ass et ubruecht,
Är Ëmwelt vun Zäit zu Zäit ze wiesselen. Awer nach besser
ass et, Äre psychologeschen Zoustand z'änneren, sou datt
Dir net vun den Handlung vum aneren gestéiert gitt. Ännert
Iech selwer, an dann kënnt Dir iwwerall a Friden a Gléck
.liewen

* * *

D'Welt als Ganzst ass wéi eng psychiatresch Klinik.

Verschiede Leit leiden ënner Jalousie an Näid, anerer ënner
Roserei, Haass a Begier. Si sinn Affer vum hire Gewunnechten
an Emotiounen. Mee Dir kënnt Friden an Ärer Ëmwelt
.schafen

* * *

Emotiounen hunn definitiv Auswierkungen op Geescht a
Kierper. Näid an Angscht maachen d'Gesicht blass, während
.Léift et straalt

* * *

Wann Dir roueg kënnt sinn, wäert Dir ëmmer glécklech
sinn

Wann Dir décidéiert, Iech zum Besseren ze veränneren,
denkt drun, datt gutt Gesellschaft an nobel Aflëss extrem
.wichtig an onentbehrlech sinn, fir Äert Zil z'erreechen
Den Afloss vum der Ëmwelt - gutt oder schlecht - ass
méi staark wéi de Wellen, also berücksichtegt dat an Ärem
.Ëmgang an Interaktiounen mat aneren

Selbstanalyse ass och néideg fir Selbstverbesserung
Wann Dir Iech selwer kënn an ouni Angscht analyséiere
kënn, kënnt Dir der Analyse vum aneren standhalen an hir
.Kritik wäert Iech net beaflossen

* * *

Een kéint soen: "Ech këmmere mech net ëm Freed
oder Gléck, ech liewen zum Beispill fir eppes z'erreechen, fir
".Erfolleg ze hunn

En anere kéint soen: "Ech wëll Gutt an dëser Welt
".maachen, och wann ech a Péng a Leed sinn
Mee wa mir hir Iddien ënnersichen, stelle mir fest, datt
béid no Gléck streben. Wënscht sech den Éischten ouni
Erfolleg, ouni Gléck? Wënscht sech den Aneren fir d'Welt
alles Guddes, ouni doduerch selwer Gléck ze erliewen?
".Sécher net

Si këmmere sech vläicht net ëm de kierperleche
Schmerz a psychologescht Leed, deen hinnen duerch anerer
verursaacht gött oder deen aus Ëmstänn entsteet, déi dem
Erfolleg oder der Hëllef vun anerem entstinn, well deen
Éischten eng grouss Freed um Erfolleg fënnt an deen Aneren
et am vollsten ausféierlech genéisst, anerem ze hëllef, .trotz all negativen Ëmstänn

Och déi meescht selbstlos Motiver an oprecht
humanistesche Tendenzen stamen aus engem perséinlechen
".Drang, dem Gléck méi no ze kommen
Mee dat Gléck ass net fir d'Opportunisten an déi
Schmuelgesënnter, mee et ass d'Gléck vum generéisen an
edle Mënsch mat engem breede Geescht an enger
".generéiser a grousser Séil

Dofir léisst den Altruist sech net vum Egoismus
diktéieren, well et onméiglech ass, dat rengt Gléck ze
fannen, ausser d'Persoun ass breetgesënnt a guttméideg,
sou datt si Gléck fir anerem souwéi fir sech selwer sicht a
".verlaangert
Dat ass e universellt Prinzip, dat sech net ännert oder
verännert

* * *

Et ass net néideg, datt Dir all Mënsche perséinlech
kennt a se intim gär hutt, fir Interesse un hinnen ze weisen
".an hinnen eppes ze maachen

Wat néideg ass, ass ëmmer bereet ze sinn, jidderengem
frëndlechen Déngscht ze bidden, deen Äre Wee kräizt a
.wierklech dëse Déngscht brauch
Dëst erfuerdert mental Ustrengung an eng oprecht
Bereitschaft, et ouni ze meckeren ze maachen. An anere
.Wierder, et erfuerdert Affer
D'Sonn schénkt gläichermoossen op en Diamant an e
Stéck Kuel, awer den Diamant huet bestëmmt Eegeschafte
entwéckelt a gewuess, déi et him erméiglechen, Sonneliicht
opzehuelen a mat Glanz a Glanz ze reflektéieren, während
.d'Kuel net fäeg ass, datselwecht Liicht ze weisen
Mir sollten a Bezéiunge mat de Mënsche wéi en Diamant
sinn a sollen d'Liicht vun der göttlecher Léift mat Glanz a
.Rengheet reflektéieren

* * *

An enger Ried zu senge Jünger sot de Meeschter
:Paramahansa
Ech kann net a Wieder ausdrécken, wéi déif ech meng
Unerkennung fir Är Wieder ausdrécken, déi Är Gefiller fir
mech ausgedréckt hunn
Ech sinn déif dankbar fir Är Eierlechteet, Är Kraaft vum
,Geescht an d'Wieder, déi aus Ärem Häerz kommen
Ech fille mech géiert, ënnert iech ze sinn, an et ass mir
eng Freed, ëmmer un meng grouss Pflicht géintwärtig meng
Bridder a Schwestern op dëser Welt ze denken

* * *

De Mann, deen seng Cheffen fréier verprügelt huet
Wann Dir eng nei Gewunnecht wëllt entwéckelen an eng
schlecht ofschaffen, konzentréiert Äre Geescht roueg an ouni
Ustrengung op den Zentrum vun der Willenskraaft a vum
spirituellen Bewosstsinn an der Stirn tëscht den Auebrauen,
a bestätegt fest déi gutt Gewunnecht, déi Dir wëllt
entwéckelen. Ähnlech, wann Dir eng schlecht Gewunnecht
lass wëllt ginn, konzentréiert Iech op dee selwechte Punkt a

bestätegt fest, datt all d'Nervenweeër am Gehir, wou déi
.schlecht Gewunnecht konzentréiert ass, ausgelöscht goufen
Ech erzielen Iech eng richtig Geschicht iwwer e Mann,
deen et fäerdeg bruecht huet, seng Cheffen op der Aarbecht
ze schloen, wann hien d'Bewosstsinn verluer huet. Dofir huet
hien och Aarbechtsplaz fir Aarbechtsplaz verluer, well hien
d'Kontroll iwwer sech komplett verluer huet, wann hien e
Roserei-Ugrëff hat, an hien huet jiddereen, deen him géint
.war, mat deem geschloen, wat hie kréie konnt
Hie koom bei mech fir Hëllef, dofir hunn ech him gesot:

"Déi nächst Kéier wann s du rosen bass, ziel vun eent bis
".honnert, ier s du eppes méchs
Hie probéiert d'Method, awer ass zréck bei mech komm
a sot: "Mäi Roserei klëmmt wann ech dat maachen, an ech gi
vum Ressentiment beim Zielen blann wéinst der laanger
Waardezäit, déi ech hunn." Säin Zoustand schéngt
.hoffnungslos ze sinn

Dann huet si hie gefrot, nozedenken a ze spieren, datt
d'Liicht vu Gott säi Gehir iwwerschwemmt huet, säi Roserei
berouegt huet, seng Nerven berouegt huet, seng Gefiller
erweicht huet an all Spuere vu Roserei aus sech ewechgeholl
huet, an datt hien doduerch eng Kéier seng Roserei-Ugrëffer
.lass géif ginn

Et huet net laang gedauert, bis hien erëm bei mech
koom, an dës Kéier sot hien zu mir: "Ech hunn mech vun der
".Gewunnecht vum Roserei befreit, an dofir sinn ech dankbar
Ech hunn decidéiert hien ze testen, dofir hunn ech e
puer Jongen gefrot, ob si him kéinte hänselen, an ech hunn
mech op enger Plaz verstoppt, wou ech hie gesinn hunn,
awer hie mech net. D'Jongen hunn ëmmer erëm probéiert,
.hie ze provozéieren, awer hie blouf roueg a reagéiert net

* * *

Mee d'Vesprieche vun der Éiwegkeet eis Häerzer a
Geescht erfëllen

A loosst eis d'Kapitelen an d'Evenementer vum Liewen
drun erënneren, datt de Schiet vum Doud d'Kanner vum
Liicht net erschreckt, déi sech vun der Permanenz vun der
Séil an hirer enker Verbindung mat hirem Schöpfer bewosst
.sinn

Loosst eis feststellen, datt Liewen an Doud zwou Wellen
am Mier vu Gott sinn, an datt d'Séil, déi en Drëps aus dem
kosmeschen Ozean ass, dës zwou Wellen iwwerhëlt, ouni
datt hir essentiell Natur sech ännert an ouni sech vun hirer
.éiweger Quell ze trennen

Loosst eis schaffen fir eis richtig Natur aus den
Dungeons vun der Ignoranz eraus an an d'Spëtze vum Liicht
.a Wëssen ze bréngen

Wann mir eist Bewosstsinn vun de Restriktiounen vum
Kierper, negativen Gedanken an ongesonden Aflëss befreien,
wäerte mir eis spiritueller Natur beréieren a feststellen, datt
mir éiweg Strale vun der göttlecher Sonn sinn, déi ni
.ënnergeet

* * *

Déi, déi en Zoustand vu Samadha oder kosmescher
Ekstase erreechen, stellen fest, datt Feststoffer a
.Flëssegkeete verwandelt ginn
Flëssegkeeten zu Gasen, Gasen zu Energie, an Energie
zu kosmeschem Bewosstsinn, an hie fillt eng
iwwerwältend Freed, déi all Beschreiwung trotzdeem, an
erlieft verschidde Bewosstsinnszoustänn, vun erneierter
Freed oder onendlecher Wäisheet oder ieweschte Fridden
oder engem Gefill vun totaler Präsenz oder dem Schmelzen
.vum Selbst an der Mëtt vum kosmesche Geescht

* * *

Nervenerhuelung

An enger déiwer, roueger Meditatioun fléisst
d'Liewenskraaft vum Gehir an all Organer, Liichtfunken
entstinn aus de Gewëss, an de vitale Stroum fléisst duerch
d'Wirbelsäul a gëtt verdeelt fir all d'Zellen vum Kierper ze

verschlénge, gesättigt mam Floss vun der heelener
.Energie, an d'Nerven ginn doduerch erfrëscht

* * *

:Zorte vu Magneten

Un normale Magnete kënne mir gesinn, datt d'Stärkt
vun der Attraktioun vun engem Magnet vun der Qualitéit
.vum Magnet selwer ofhänkt

E kleng Magnet zitt kleng Saachen un, an e staarke

Magnet zitt méi grouss Saachen un

Sou zitt e mënschleche Magnet no senger

Attraktiounskraaft un

Et gëtt och verschidden Aarte vu mënschleche

Magnetismus; e puer zéien kierperlech Saachen un, anerer
psychesch Kräften, an anerer zéien spiritueller Virdeeler un -

.Virdeeler, déi dacks latent oder vergiess sinn

Entdeckt déi wäertvoll Edelsteng an de Minièren vun der

Séil, an Dir wäert de Gewënn sinn. Verfollegt Äert
erwünscht Zil, a sidd sécher, datt den hellege Magnetismus

Gott zu Iech zitt - d'Quell vun all Kraaft a Guttheet, an de

.gréisste Gewënn am Liewen

Affirmatioun: Ech wäert de geseenten spirituellen

Magnetismus benotzen, fir all gutt Saachen an d'Stralungen

.vun all Wëssen zu mir unzezéien

* * *

Gott ass mäi Liewen Hie ass meng Léift Hie ass den

Tempel, zu deem mäin Häerz rifft, fir ze bieden

Gott ass mäin Zil, well ech meng Pflichten net ouni seng

Hëllef erfëlle kann

Dofir hunn ech mat Häerz a Séil no him gesicht, bis ech

hien fonnt hunn

Ouni göttlech, flammend Léift an absolut

Entschlossenheet ass et schwéier, de kosmesche Léifsten ze

.fannen

* * *

Et wäert en Dag kommen, wou een dës Welt verléisst. E
puer wäerten sech gär un hien erënneren a kräischen,
anerer wäerten sech schlecht un hien erënneren, awer all
.seng schlecht a gutt Gedanken wäerten hien begleeden
Dofir ass et d'Pflicht vun enger Persoun, seng Gedanken
ze iwwerwaachen, seng Handlungen ze iwwerpräiwen, seng
Feeler ze korrigéieren, sech selwer ze evaluéieren a säi
Bescht ze ginn
Passt net op, wat d'Leit iwwerlech soen, soulaang Dir
.probéiert, dat Richtegt ze maachen
Ech maachen mäi Bescht fir keen ze provozéieren, an
déif am Häerz weess ech ganz genau, datt ech mäi Bescht
gemaach hunn fir frëndlech an éierlech zu jidderengem ze
sinn
Mee d'Meenunge vun de Leit iwwer mech sinn mir egal,
egal ob Luef oder Veruerteelung, well Gott ass mat mir an
.ech sinn mat him, an dat ass dat Wichtigst

* * *

Wann eng Frëndschaft tëscht zwou Persounen oder
enger Grupp vu Leit op reng spiritueller Grënn entsteet, ouni
perséinlech Zwecker an Ziler, da purifizéiert déi reng
.Frëndschaft d'Séil vun all dëse Frënn
En Häerz, dat duerch Frëndschaft gereinigt ass, gëtt zu
.enger offener Dier fir Eenheet a Proximitéit
Duerch dëst Häerz gëtt et méiglech, méi gutt Séilen
unzezéien, fir an d'Struktur vun der brüderlecher Léift
.anzetrieden a Rou a Friden ze genéissen

* * *

Ech këmmen mech méi ëm d'Affäre vun aneren wéi
ëm meng eegen, well ech alles maachen, wat ech maachen,
fir Gottes Wuel, an ech maachen et mat méi Wonsch an
.Enthusiasmus, wéi wann dës Handlungen meng eege wieren
Wann d'Resultater géigeniwwer dem Géigenzuch oder
net zefriddestellend sinn, ass et mir egal a gëtt mir net
rosen, well ech mengen, datt ech meng Pflicht géintiwwer

Gott erfüllt hunn, deen mäin Zweck an deen hannert der
Absicht ass, a well ech mäi Bescht gemaach hunn an ech de
Versuch mat grousser Freed an Entschlossenheet
widderhuelen, awer ouni un d'Ustrengung oder d'Resultat
.gebonnen ze sinn

Wann ech nëmme fir mech selwer géif schaffen, wier
ech ëmmer der Suerg an der Angscht zum Opfer. Mee
soulaang mäin Zil ass, Gott ze gefallen, sinn d'Resultater fir
Hien a net fir mech. Dëst ass meng Approche zum Liewen,
.an doran fannen ech mäi Komfort a meng Fräiheet

:Schrëtt op der Leeder vum Erfolleg

Haart Aarbecht -

Kreativ Fäegkeet -

Déi richteg Uerteel

Spueren a Verschwendung vermeiden

Eng Ustrengung maachen an no engem Echec nach -

eng Kéier probéieren

Selbstdisziplin a Selbstverbesserung

Aktivéierung vun de kreativen Energien -

Aneren hëllef

Ausserdeem solle mir iwwer Gott nodenken, d'Quell -

.vun all Guttheet an den Urspronk vun all Erfolleg a Segen

* * *

Ech sangen dir e Lidd, dat nach ni virdru gesot gouf, an
dir widmen ech meng authentesch Melodie, déi mäin Häerz
.déif an sech a senge Saiten spillt

Ech hunn dësen éischten Hymn vu mir komponéiert an

hei offréieren ech en Iech als reng Offer

Ech wäert Iech keng dréchen, intellektuell Melodien oder

ornamentéiert Melodien presentéieren, déi vun aneren

komponéiert goufen

Ech ginn dir näischt ausser déi einfach, naiv Melodien vu

mengem Häerz

Ech wäert Iech keng Rosen presentéieren, déi a

Gewächshaiser ugebaut a mat Emotiounen a Leidenschaften

duerchzunn sinn, mä éischer wëll Blummen, déi grad op de
Felder vu menge Verlaangen an de Wise vu mengem Liewen
.opgesprongen sinn

* * *

Et ass einfach fir eng Persoun, anerer no spezifische
Charakteristiken ze analyséieren an ze klassifizéieren
Mee et ass schwéier fir eng Persoun, sech éierlech an
wouerheetsbewosst an de Rampelicht ze werfen. Awer
genee dat muss se maachen, fir déi néideg Verbesserungen
.an Ännerungen ze verstoen, déi se brauchen
Den Zweck vun eisem perséinleche Charakter ass ze
verstoen, wéi mir anerer beaflossen
D'Leit entwéckelen Andréck vun der Natur vun enger
Persoun, bewosst oder onbewosst, an hir Reaktioun op
d'Vibratiounen, déi vun hir ausginn, ass e subtilt Signal fir déi
.Betraffe, an déi Weis verstinn d'Signal

* * *

:D'Hindernisser fir d'psychologesch Entwécklung sinn
Selbstléift (Egoismus), Eitelkeet, Gier, Roserei, Haass,
Näid an aner däischer Qualitéiten, déi eng Persoun zu enger
méi déiwer Ignoranz féieren oder dreiwien, wéi se am Fong
.ass

Wat néideg ass, ass dem Wee ze goen, deen zur
Fräiheet féiert, well mënschlech Wënsch duerch
Gewunnechten ugedriwwe ginn, déi stänneg erneiert ginn a
.kaum jee un enger Grenz ophalen oder ophalen
Dës Gewunnechten halen d'Séil gefaangen a maachen
et hirem Besëtzer onméiglech, de Wee vun der Befreiung an
.der Emanzipatioun ze goen

* * *

:De Wee vum Liewen ass wéi follegt
Op der enger Säit ass dat däischtert Dall vun der
Ignoranz, an op der anerer Säit dat hellt Liicht vun der
Wäisheet

Wann mir mat Wäisheet handeln, trëppele mir sécher
op de Wee vun der Befreiung a kréie wat mir brauchen

* * *

Dat ganzt Universum ass d'Schafung vum göttleche
Wëllen, a wann mir eis mat deem geseente Wëllen
ausriichten, kënnst dat, wat mir brauchen, ouni Ustrengung
.bei eis

* * *

Wann d'Leit probéieren, ouni virdrun Training mat der
komplexer Maschinn vun de mënschlechen Emotiounen
.ëmzegoen, ass d'Resultat dacks schmerzhaft
Wéineg realiséieren, datt Gléck am Versteesdemech vun
.de Gesetzer vum mënschleche Verhalen läit
Dofir streiden sech verschidde Leit dacks mat hire Frënn
a Familljememberen; si verstinn anerer net a gesinn hir eege
.perséinlech Feeler net

Et ass wichteg, net mat de falschen Handlungen vun
eise Léifsten zesummenzeschaffen, mä hinnen éischer
roueg mat konstruktiven, spirituellen Handlungen ze
.widerstoen

Et ass och wichteg, datt mir net op haart Methode
zréckgräifen, fir mam anormalen Verhalen vun eise Léifsten
.ëmzegoen

* * *

Mir goufe vum lëstege Jeeër bedrunn. Mir schwiewen a
flaache Waasser fir e falscht Gefill vu Sécherheet, während
.en déidlecht Netz vun Ignoranz eis zoumécht
Beim deegleche Fëschnetzerwerfen gi vill gefaangen an
nëmmen e puer iwwerliewen

O onendlech Barmhärzegheet, rett eis virun den
déidleche Fallen vun de Begierden, ongebremsen
!Ambitiounen an erstéckende weltleche Bindungen
Loosst eis an d'Déifte vum rouege Mier vun der Séil
dauchen, wou d'göttlech Unioun leeft, a loosst eis vun de

Fesselen vun der Gefaangenschaft an de Ketten vun der
!Knechtschaft befreien

* * *

De Meeschter Paramahansa sot, wéi hien ee vu senge
:Jünger encouragéiert huet
Wann Dir fäeg sidd, duerch Är Éierlechkeet, Oprechtheet
a Léift fir Gott, Är Gebieder un Him ze vermëttelen, dann ass
et egal ob Är Feeler méi déif wéi den Ozean a méi héich wéi
.den Himalaya sinn
Gott wäert dës Hindernisser vun Ärem Wee
ewechhuelen, Iech vun de schwéiere Laaschten vun der
Vergaangenheet befreien, an Äert Wonsch, vergaangen
.Feeler ze widderhuelen, wäert verschwannen
Dir kënnt Iech heiansdo ënner enger décker Schicht vun
Däischtert fannen, awer Dir bleift ëmmer nach e Funken vun
der éiweger Flam
Dir kënnt de Funken verstoppén, awer Dir kënnt en net
eliminéieren

* * *

Anerer glécklech ze maachen duerch léif Wieder, déi
duerch gutt Absicht motivéiert sinn, a mat oprechte
Rotschléi ass eng wonnerbar Saach an en Zeeche vun Adel,
.dat grouss Séilen charakteriséiert
Wat d'Verletzung vun enger anerer Persoun duerch
bäissen, verletzend Wieder, sarkastesch Blécker oder sauer
Virschléi ugeet, sinn dat erniedregend an nervend Methoden,
.op déi gutthäerzeg Leit net zrëckgräifen
Sarkasmus hëlleft de Geescht vun der Rebellioun a vum
Roserei beim Ongerechtegen ze weisen, während frëndlech
Wieder Reue bei him ausléisen, wat bedeit, datt d'Persoun
.seng Feeler erkennt a se net nach eng Kéier widderhëlt

* * *

Ee vun de Schüler sot: "Léiermeeschter, ech konnt ni un
"?den Himmel gleewen. Gëtt et déi Plaz wierklech
:De Léierer Paramahansa huet geäntwert

Jo, déi, déi Gott gär hunn a vertrauen, ginn an d'ëst"
Paradäis, wann den Doud bei si kënnt. An där ätherescher
Welt huet eng Persoun d'Fäegkeet, alles wat se wëllen direkt
".ze materialiséieren, duerch d'Kraaft vum Gedanken
Den ätheresche Kierper besteet aus stralendem Liicht.
An d'ese wonnerbare Räicher gëtt et Téin a Luuchten, déi
den Awunner vun der Äerd onbekannt sinn

* * *

Gléck soll ëmmer méi an sech selwer gesicht ginn, a
manner a materielle Saachen
Sidd glécklech an Ärem Geescht, fir datt extern Saachen
Äre Friden net stéieren an lech aus dem Gläichgewiicht
bréngen kënnen
Bannenzegt Gléck ass déi eenzeg Ambitioun, déi et
wäert ass, an d'ësem Liewen nozestriewen, an Ausdauer an
.Entschlossenheet si genuch fir se z'erreechen
Gléck ass Gottes Troun am Mënsch

* * *

Vill Leit mengen, si wieren waakreg, awer dat sinn se
net
Si sinn meeschtens bewosstlos. Dir hutt sécherlech
schonn vu Leit héieren, déi am Schlof trëppelen a "Feier!
.Feier!" ruffen oder schwätzen a Virträg maachen
Déi meescht Leit sinn esou. Natierlech mengen ech net
déi, déi hiert Bewosstsinn oprecht aus sengem Schlof vun
.der spiritueller Ignoranz erwäche wëllen
Mir müssen drun schaffen, déi z'erwächen, déi sech
ënnert de Schutt vu falschem Verhalen a falschem
.Liewensstil begrüewen hunn
Fir dat ze maachen, müsse mir als éischt eist
Bewosstsinn aus de Katakombe vun der Ignoranz an d'Liicht
.vum göttleche Wëssen lieweg maachen

* * *

Frëndschaft ass Gottes Léift, déi aus den Ae vun eise
Léifsten schénkt, an et ass säi Ruff fir eis, an dat himmlescht

Heem zrëckzekommen, fir d'Séissheet vun der éiweger
.Unioun mat der universeller Léift ze schmaachen
Frëndschaft ass eng helleg Stëmm, déi d'Séilen oprufft,
sech vum Bewosstsinn vum Ego an dem Egoismus ze
.befreien, dat eis vu Gott a Mënschheet trennt
Déi richteg Frëndschaft ass eng geseent Verbindung
tëscht bewossten Séilen, déi duerch hir Frëndschaft déi reng
Léift vu Gott an déi helleg Qualitéite vum kosmesche
.Geescht demonstréieren
Déi richteg Frëndschaft ass breet an inklusiv
Egoistesche Verlëiftheet an eng bestëmmt Persoun bis
zur Ausgrenzung vun aneren ass e groust Hindernis fir
.Frëndschaft
D'Grenze vun der Léift sollten erweidert ginn, fir
.d'Famill, d'Noperen an déi ganz Welt anzeschleissen
De universelle Frënd ass breetgesënnt, huet Gottes
Kreaturen gär a verdeelt seng Léift generéis wou och ëmmer
.hie geet a wou hie sech dréit
Dës nobel Prinzipie goufe vun all de groussen Leit gelieft
a vertrauten
Familljeléift ass déi éischt Ausbildung fir d'Grondlage
vun enger spiritueller Frëndschaft ze leeën
Dat selwecht Blut leeft an den Aderen vun alle
Mënschen vun alle Rassen
Och wann mir aus verschiddenen Nationalitéiten an
Ethnie sinn, si mir duerch global Bänn vereenegt, well mir zu
.der selwechter göttlecher Quell gehéieren

* * *

D'Séil kann net hannert kënnschtleche Gitteren agespaart
ginn, well se vun hirem Urspronk universell ass an universell
.an hirer Zougehéieregkeet ass

* * *

Wa mir iwwerhaupt d'Liewe wëlle genéissen, dann ass et
elo, net muer oder nächst Joer

Déi bescht Virbereedung fir e besser Liewen am nächste
Joer ass en harmonescht, ausgeglach a glécklecht Liewen
.dëst Joer

E zukünftegt Liewen (am Hierno) voller Freed a Genoss
hängt vun eisem Liewensstil, eiser Denkweis a wéi mir eis an
.dësem Liewen verhalten a behuelen of
Haut soll dee wichtigsten an bedeutendsten Dag vun
eisem Liewe sinn

* * *

Meditatioun ass dat Instrument, mat deem d'Schichten,
déi d'Gesicht vum Bewosstsinn bedecken an verstoppen,
eweckgeholl ginn, an duerch d'Benotzung dovun brécht déi
.ëmmer fléissend Quell vun der göttlecher Freed eraus

Meditatioun a komplett Entspannung, oder d'bewusst
Réckzuch vu Gedanken aus de verwirrte Sënner, ass deen
tatsächlechen an effektive Wee fir Gott kennen ze léieren.

Wa mir alles maache kéinten ausser Meditatioun, géife mir
keng Freed fannen, déi gläichwäerteg ass mat der Freed, déi
kënnt, wann d'Gedanken roueg sinn (dran ass Rou vun Ärem
Här) an am Aklang mam göttleche Fridden (Fridden loossen
.ech lech)

Dës göttlech Ekstase kann duerch déi richtig Method
.vun der Konzentratioun a Meditatioun erlieft ginn

* * *

Wann Dir no der Dier an der Plafong vun Ärem Zëmmer
sicht, fannt Dir se net, och wann Dir vill Jore sicht, ausser Dir
.benotzt déi richtig Sichmethod a kuckt op d'Mauer

* * *

Den Dag wäert kommen, wou ech mech vun dëser Welt
verabschieden, awer soulaang ech op dëser Äerd bleiwen,
läit meng gréisst Freed doran, iwwer Gottes Wonner mat
deenen ze schwätzen, déi mir vertrauen, a mäi Wonsch läit
doran, hiert Verlaangen no deem göttleche Liicht ze
multiplizéieren, dat mir onbeschreifliche Komfort, Fräiheet a
.Sécherheet ginn huet

D'Geschicht vum Universum, a senge klenge Detailer,
 ass an de Gewëllewer vun der Éiwegkeet erhale bliwwen -
 dat ass eng aner Dimensioun. Hei an dëser limitierter Welt
 huelen mir Längt, Breet, Déckt an Héicht wahr, awer et gëtt
 en anert Niveau, wou dës Dimensiounen net existéieren.

Alles ass transparent an där ätherescher Fläch; alles ass
 Bewosstsinn a Bewosstsinn. De Geschmaachssënn ass eng
 Sensatioun, sou wéi de Gerochssënn. Eis Gefiller, Gedanken
 a Kierper sinn all Bewosstsinn. A genoe wéi mir a Dreem
 kënnen gesinn, héieren, richen, schmaachen a beréieren, sou
 kënnen mir och all dës Sensatiounen mat purem,
 transparentem Bewosstsinn oder Gefill an den héije Räicher
 .erliewen

Dat ass genau dat, wat ech elo grad gesinn, während ech
 schwätzen. Ech sinn net an dësem Kierper, mä éischer sinn
 ech en Deel vun allem, wat existéiert. An d'Saachen, déi ech
 .gesinn, si fir mech genoe sou real, wéi du fir mech bass
 E Mënsch muss erwächen, fir Gott iwwerall ze gesinn an
 .den Ënnerscheed tëscht engem Dram a Realitéit ze kennen
 Ech gesinn dacks d'Onendlechkeet op der Plaz wou ech
 sinn, an ech gesinn déi Plaz an der Onendlechkeet. Alles
 .léint d'Liewen vun där éiweger Quell

Wéi ech e Kand war, hunn ech Dag an Nuecht gesot a
 .gebiet, awer et koum keng Äntwert oder Äntwert
 Op der enger Säit hunn ech d'Mënschheet gesinn, an op
 der anerer Säit d'Éiwegkeet, déi net zu mir geschwat huet
 Och wann ech geduecht hunn, ech wier eleng an datt
 jiddereen mech verlooss hätt, huet Gott mech net verlooss,
 well Hie war ëmmer am Geheimen, hannert menge
 .Gedanken a Gefiller, bei mir präsent

An wéi ech ugefaangen hunn d'Liicht a mir ze gesinn,
 war meng Séil op mysteriéis Weis mam geseenten göttleche
 .Geroch gefëllt

Ech konnt d'Wuerzele vun de Beem an de Saaft duerch
si gesinn, an ech hunn mech no bei Gott gefillt, deen mir
.Trouscht ginn huet a mäin Häerz berouegt huet
Ech hunn gebiet a geruff, ëmmer erëm, Dag an Nuecht,
an wéi d'Saachen hire Glanz a Bedeitung fir mech verluer
hunn, hunn ech d'Welt an alles wat dran ass, och d'Gléck,
opginn, aus Angscht datt et materiellt Gléck kéint sinn, an
.ech hunn Gott fonnt, deen elo ëmmer bei mir ass
D'Welt kann mech verloossen, awer Gott wäert mech ni
fir ee Moment verloossen
Gott ass alles Dës Hal an den Universum ronderëm
schwiewen wéi bewegend Biller um Rideau vu mengem
Bewosstsinn
Ech kucken a gesinn näischt ausser de pure Geescht,
dat transparent Liicht an dat sanft Bewosstsinn
Mäi Kierper, är Kierper, an all Saachen op der Welt sinn
Ausstralungen vun deem eenzege göttleche Liicht. Wann ech
.dat Liicht gesinn, gesinn ech näischt anescht
Wann Dir op den Ecran kuckt, gesitt Dir bewegend Biller,
awer wann Dir zeréckkuckt (an engem traditionellen Kino),
gesitt Dir nëmmen e Liichtstral, deen op den Ecran schéngt.
.Et kléngt onheemlech, awer et ass wouer
Ech hunn fréier iwver dës Saache geschwat, awer elo
schwätze ech net méi mat deenen, déi indifferent oder
onbesuergt sinn. Awer Gott huet mir erlaabt, dës Kéier mat
iech ze schwätzen. Alles ass flüchteg. Biet fir dat, wat éiweg
.ass

* * *

Well mir op dës Welt komm sinn, wou mir et net wëssen,
ass et natierlech fir eis, eis iwver den Urspronk an de Sënn
.vum Liewen ze froen
Mir héieren iwver e Schöpfer vun dëser Welt, mir liesen
iwver hien, an dat ganz Universum verkënnegt d'Existenz
.vu sengem göttleche Geescht

Genée wéi déi kleng a präzis Deeler an Apparater vun
enger klenger Auer eis den Auermécher bewonneren loossen
Genée wéi grouss a komplex Fabrécsmaschinen eis
erstaunen an Bewonnerung fir hiren Erfinder ausléisen, sou
si mir och, wa mir d'Wonner vun der Natur gesinn,
iwwerrascht vun der Intelligenz, déi hannert hinne verstoppt
:ass, a mir froe eis
Wien huet der Blumm hir lieweg, op d'Sonn geriicht"

"?Form ginn

Wou kum säin Doft a seng Schéinheet hier? A wéi
goufen seng Bléieblieder mat sou enger exquisiter Präzisioun
?geformt a mat sou wonnerbare, freedege Faarwen gefierft

* * *

Ech fille dech an den Déiften vu menge Gedanken, ech
spieren deng Präsenz a mengen déifste Gefiller, an ech
.gesinn dech am Gaart vu menger Léift bléien
Fëllt mech mam Geroch vun Ärer Präsenz, fir datt ech
Äre geseenten Doft genéisse kann
Komm bei mech vun iwwer den Himmel, de Stären,
Gedanken a Gefiller. Weist mir Äert hellegst Gesiicht a loosst
mech Är Präsenz a menger Séil, ronderëm mech an iwwerall
.erkennen

Ech hunn dech duerch d'Joren an d'Ära gesicht, op de
Weeër vu Wënsch an Ambitiounen, an elo réaliséieren ech,
datt du a menger Séil wunns a meng hellegst Gefiller
.inspiréiers

Verstopp dech net méi viru mir hannert de Blummen vu
Gefiller, Gedanken an dem Puls vun der Séil
Schmück meng Séil mat de Bijoue vun Denger
Wäisheet, an ootm an mech d'Bries vun Denger Freed, an
huel mir d'Däischtert ewech, déi Dech viru mengem Siicht a
.mengem Abléck verstoppt huet

O Du, deen iwwer d'Stären an den bloen Himmel eraus
sidd, an iwwer d'Schichten vun der Atmosphär an all Wiesen
an Existenzen eraus, akzeptéier d'Flüstere vu menger Léift a

taucht mäi Wiesen an Denger Léift, Dengem Liicht an
.Dengem Fridden

* * *

Wann Dir och nëmmen e Stéck göttlecher Léift géift
spieren, géift Dir eng onbeschreiblech an iwwerwältegend
.Freed erliewen, déi net widderstane ka ginn
Sou datt et schwéier fir lech gött, et ze enthalen
Wann mir a Harmonie mat Gott sinn, gött eis
Perceptioun onlimitéiert a verschmëlzt an d'Ozeanendéiften
.vun der gesamter Existenz
Mir erliewen eng grouss Freed an déi héchst göttlech

Léift

* * *

Verschidde Leit si süchteg no Tragikomaner a
betruachten se als hiert Liiblingsliesmaterial, a mengen, datt
si se bis zum Schluss vun hirem Liewen nach weider
.genéissen wäerten

Mee wa se sech selwer analyséiere géifen, géife se
feststellen, datt se dacks depriméiert a reizbar ginn, wa se
.dës Zort Literatur stänneg liesen

Wéinst dëser Depressioun kënne si dës Gewunnecht
briechen a léiwer d'Gewunnecht bilden, Bicher a spirituell
Materialien ze liesen, déi hir Gedanken inspiréieren an hir
.Gefiller mat gesonden, erhabenen Iddien ernähren
Wann si dës Ännerung maachen, wäerte si feststellen,
datt hiert Liewen eng wonnerbar nei Wendung geholl huet,
dank bewosster Unterscheidung a staarker
.Entschlossenheet

Et ass wouer, datt mir eis ganz séier änneren kënnen,
wa mir wëllen, awer d'Ännerung vu Musteren a
Gewunnechten iwwer Joren erfuerdert richtig Ustrengung an
.e staarke Wëllen

Fir eng al an déif verwuerzelt Gewunnecht
auszeradiéieren, müssen all Kräfte vun der Entschlossenheet
an déi entgéintgesate Richtung aktivéiert ginn, bis déi

schlecht Gewunnecht neutraliséiert an hir Kraaft paralyséiert
.ass

Déi meescht Leit hunn net d'Gedold an d'Ausdauer, déi
dofir néideg sinn. Mee ee muss sech bewusst sinn, datt dat,
wat ee geschaf oder gemaach huet, geläscht oder
.réckgängeg gemaach ka ginn

* * *

Loosst eis d'Grenze vum Ego opginn a wandern an de
riesegen, ausgedeenten Wisen vum spirituellen Fortschrëtt
A wéi d'Caravane vun der Zäit, déi ëmmer op de Weeër
vum Liewen ënnerwee ass, sou soll och d'Caravane vun der
Séil op de Weeër vun der gréisster Expansioun Richtung
.Rand vum göttleche Geescht reesen
De Geescht vun der Initiativ, fir déi wichtegst Aufgaben
am Liewen ze erfëllen, bleift dacks ënner dem Schutt a
.Brochstéck vun de mënschleche Gewunnechten begrüewen
E Mënsch muss sech vum enttäuschenden Afloss vun
dëse Gewunnechten befreien an ufänken, d'Somen vum
Erfolleg, no deem hie sech verlaangert, am Buedem vu
.sengem Liewen ze säen

D'Liewe kritt Wäert a Bedeitung, wa mir déi dréngendst
an essentiellst Aufgab erfëllen: de richtege Sënn a Wäert
.vun eiser Existenz ze fannen

D'Mënsche mussen sech bewusst sinn, datt dës
bewegend kosmesch Biller vum Liewen net ouni Grond
.ugewise ginn

All Dag gesi mir nei Siichten, an all Dag bréngt nei
Lektiounen, déi mir léiere sollten, andeems mir eis op den
héijen Zweck vun der mënschlecher Existenz
konzentréieren: dat iewescht Wiesen ze erkennen, dat
.hannert dem Rideau vum Liewen verstoppt ass

* * *

A Gott fannt Dir d'Léift vun all Häerzer, d'Erfëllung vun
der Sehnsucht an d'Verwierklechung vun de Wënsch. Alles,
wat d'Welt lech gött an dann ewechhëlt, wouduerch Dir a

Leed, Péng oder Frustratioun hannerléisst, fannt Dir a Gott a
vill méi groussen Ausmooss an ouni déi begleedend
.Enttäuschung an Trauer

* * *

Verschidde Leit soen, mir sollten eis eleng op d'Vernunft
verloossen. Anerer mengen, mir sollten eis Sënner zefriddan
.stellen. Béd Positiounen sinn extrem
Laut enger Theorie ass et ubruecht, reegelméisseg
medizinesch Kontrollen ze maachen, fir d'Gesondheet a
Wuelbefannen vum Kierper ze garantéieren, genee wéi wann
een säin Auto vun Zäit zu Zäit iwwerpréife léisst. Dëst mécht
Sënn. Mä Mënsche sinn keng Maschinnen. Wann Är mental
Gesondheet vun Ärem kierperlechen Zoustand ofhänkt, gëtt
de Geescht fréier oder spéider vun de Fuerderunge vum
Kierper versklavt, wouduerch all Zorte a Quantitéite vu
Medikamenter an aner kierperlech Behandlungen ineffektiv
sinn. Dëst erkläert, firwat mir un onheerbare Krankheeten
leiden. Déi kierperlech Schwächt huet sech verankert, well
de Geescht refuséiert huet, de Meeschter vum Kierper ze
.sinn

Et ass am beschten, mat Moderatioun unzufänken.
Wann Dir e liichte Schnëtt kritt, gitt e bëssen Jod op, awer
verlaasst Iech net nëmmen op d'Medikamenter. Maacht
vernünfteg Virsichtsmaassnamen, bis Dir Iech lues a lues
.méi op de gesonde Mënscheverstand verloossen kënt
Déi grouss Enseignanten selwer hunn Medikamenter
benotzt, déi ursprénglech aus Kräider a Chemikalien
hiergestallt goufen, déi vu Gott geschaf goufen
Medikamenter a Pëllen sinn net néideg fir e spirituellen
Enseignant, awer fir ze weisen, datt Gottes Kraaft op
onzähleg Weeër am Wierk ass, kann hien heiansdo wielen,
.medizinesch Präparate ze benotzen
Op alle Fall läit de Victoire an der Kraaft vum Geescht.
Wann Dir déi fest Iwwerzeegung erreecht, datt Dir ouni all
Medikamenter ouni Niewewierkunge verkomme kënt,

triumphiert Dir a gewönnt d'Meeschterschaft iwwer Äre
.Kierper

* * *

D'Fröndschaft, déi mir aneren ginn, soll vum Häerz
kommen, an Häerzegkeet a Kooperatioun sollen net op der
Uewerfläch gewise ginn, während dat Inneren eppes anescht
.implizéiert

D'spiritueellt Gesetz ass extrem präzis a mächtig, a
.spirituell Prinzipie däerfen net widdersprach ginn
Dofir ass et essentiell, Frënn net ze täuschen oder ze
verroden an d'Grenze vun der Fröndschaft net ze
.iwwerschreiden

E Frënd soll och wëssen, wéini hie mat sengem Frënd
kooperéiere muss a wéini hie säi Wëlle benotze muss an net
mat him kooperéiere muss

* * *

D'Uewerfläch vun der Haut füllt d'Sensatiounen vun der
Beréierung net; dës Sensatiounen ginn tatsächlech am Gehir
erlieft, an eng Persoun kann net schmaachen, beréieren,
.richen, héieren oder gesinn ausser duerch de Geescht
Mir kënnen de Goût op der Uewerfläch vun eiser Zong
feststellen, awer a Wierklechkeet ass et d'Gehir, dat dëse
Goût registréiert. Ähnlech, wann en Deel vum Kierper
blesséiert ass, gëtt de Schmerz haaptsächlech am Geescht
.gefillt, net am betroffenen Organ

Mir hunn zwéi Mechanismen fir Péng ze spieren: den
Nerv an de Gehirstamm. D'Sensatioun geschitt wann d'Gehir
d'Kommunikatioun tëscht dem Nerv an dem Gehirstamm
erlaabt. Ausser d'Gehir erkennt de Péng, existéiert de Péng
.net

Wann eng Persoun ënner dem Afloss vu Chloroform oder
Anästhesie ass, spiert si keng Péng, well d'Sensatiounen net
an d'Gehir kommen. Un den Nervenenden sinn et fein Hoer,
duerch déi Péngsignaler an d'Gehir iwwerdroe ginn.

D'Anästhesie verhënnert d'Iwwerdroe vun dëse
.Péngsignaler

D'Gehir ass dat sensorescht Organ vum Geescht, an all
kierperlech Sensatiounen ginn iwwer d'Nerven an d'Gehir
selwer op de Geescht iwwerdroen. Well de Geescht mam
Gehir verbonden ass, empfängt an interpretéiert en dës
.Sensatiounen

E Geescht, dee vun positivem Denken gestärkt gëtt,
ass manner vun de Gefiller vu Freed a Péng beaflosst. Hie
ass sech vun dëse Sensatiounen bewosst, awer ass net
.dovunner gebonnen

* * *

:Archiven - Vum Abgrund bis zum Gipfel
Eng Erfolgsgeschicht, erzielt vum Wäise Paramhansa
Yogananda

Dëst ass eng richtig Geschicht iwwer eng Persoun, déi)
stänneg gescheitert ass, awer duerch kreativt Denken a
positiv Affirmatioun konnt hien schlussendlech d'Grënn fir säi
(.Versoen iwwerwannen an den Erfolleg fir säi Wëllen notzen
Genee wéi et Leit gëtt, déi vun Natur aus erfollegräich
sinn, gëtt et och Leit, déi aus Gewunnecht versoen
Mäi Frënd a Schüler (S) war vun Ufank un e Versoen. Et
ass wouer, datt hie e intelligenten, fläissege Jong war, deen
e begeeschterte Sue verdénge wollt, awer soubal hien un
eng Aarbecht oder eng Carrière geduecht huet, hunn
.d'Faktore vum Versoen hien vun Ufank un ëmginn
Eines Daags koom hien eidel bei mech, vu Gläubiger
.verfollegt, vu Frënn verlooss, a freet mech ëm Rot
Ech hunn hien no der Ursaach vu senge Problemer
:gefrot, an hien huet geäntwert

Här, ech sinn e Versoen. Aus iergendenger Ursaach, déi,,
ech net weess, soubal ech eng Aarbecht ufänken, verléieren
ech se, an d'Plaz, fir déi ech schaffen, gëtt och beschiedegt.
Den Employeur verléiert säi Betrib kuerz nodeems hien
mech agestallt huet. Dofir hunn ech Angscht, Aarbecht ze

sichen, aus Angscht, d'Interesse vun den Employeuren ze stéieren, déi mech astellen. Wéinst menger gescheiterter Instabilitéit sinn ech sécher, datt ech onvermeidbar mäi Job verléieren wäert, well d'Firma, déi mech astellt, faillite erkläert a seng Dieren zoumaacht, a mech doduerch entlooss. Dofir hunn ech kee Recht, d'Geschäfte vun anere Leit ze zerstéieren, just wéinst menger Verbindung zu ".hinnen

Ech hunn et fäerdeg bruecht, him eng Aarbecht an enger klenger Firma ze fannen an hunn hien gefrot, sech all Owend, virum Schlofen an och beim Erwächen, déi folgend :Affirmatioun ze widderhuelen
Dag fir Dag a all Dag ginn ech ëmmer méi erfollegräich"

"a mengem Beruffsfeld

E Mount ass vergaangen, an (S) huet mech gewarnt:

"Här, d'Firma, déi Dir agestellt hutt, gött onstabil an hir Situatioun ass net villverspriedend. Ech bieden Iech, mech erauszekréien, ier se komplett zesummebrécht, well ech souwisou mäi Job verléieren, wann d'Firma fällt. Mäi Récktrëtt kéint der Firma elo dat inévitable an onheilspellend Schicksal erspueren, dat duerch meng ".onglécklech Schwankungen entstanen ass

Ech hunn gelacht, ouni op dat opzepassen, wat den (S) gesot huet, an hunn hien amplaz gefrot, säi Punkt weider ze betounen a säi Job ze behalen. Wochen méi spéit koum hien :eng Kéier owes bei mech a sot mat engem Seufzer

"Wat ech gefaart hunn, ass genau geschitt"

"?Si huet hie gefrot: "Wat ass geschitt

Hien huet gesot: "D'Firma ass zesummegebrach, genee

".wéi ech Iech gesot hunn a wéi ech virausgesot hunn

Ech hunn zu him protestéiert: "Ass et net wouer, datt Dir, wéi Dir Iech selwer verséichert hutt: 'Dag fir Dag an all Dag ginn ech ëmmer méi erfollegräich a mengem Beruffsfeld', dës Wieder tatsächlech widderholl hutt wéi e Papagei? An datt en Tëntefesch vum Zweifel sech ëmmer

un de Falten vun Ärem Gehir festgehalten huet, sou datt Dir
zu lech selwer gesot hutt: 'Du Narr, deng Situatioun gëtt
ëmmer méi schlëmm, egal wéi vill Dir probéiert, lech selwer
"!vum Erfolleg ze iwwerzeegen

Hien huet geäntwert: "Jo, tatsächlech ass dat wat
".geschitt

huet geroden, d'Vibratiounen an déi schwéier (S)
negativ Gedanken lass ze ginn, soubal se a sengem Geescht
optrieden, besonnesch bei der Widderhuelung vun der
positiver Affirmatioun, well de bewossten Geescht mat enger
fester Iwwerzeegung den Ënnerbewosstsinn oder den
Ënnerbewosstsinn beaflosse kann, deen dann, duerch
d'Gesetz vun der Magnéitresonanz, de bewossten Geescht
.duerch d'Kraaft vun der Gewunnecht beaflosst

Ech hunn derbäigesat: „Déi heefeg Bestätegung vu
positiven Gedanken a Gewunnechten, bis se sech am
Ënnerbewosstsinn duerchdréngen a verwuerzelt hunn, ass
genuch, fir ierflech oder erwuerwen ënnerbewosst mental
Barrièren ze ewechhuelen. Et gëtt kee Wee fir Erfolleg ze
hunn, soulaang Gedanken a Gefiller vun Enttäuschung a
Frustratioun am bewossten oder ënnerbewossten Geescht
verankert sinn. Zu de Konditiounen fir Erfolleg gehéieren
kreativ Fäegkeeten, gönschteg Ëmstänn an ugebuer
Tendenzen. Wann Dir fäeg sidd, dat méi héicht Bewosstsinn
mat senge onbegrenzte Fäegkeeten ze beréieren, da kënnt
Dir nei Méiglechkeete fir dee Succès schafen, deen lech nach
“.ëmmer entgeet a wat Dir net gräife kënnt

An ech konnt (S) hëllefen, eng aner Aarbecht ze kréien,
déi méi grouss war wéi déi éischt. Mä no sechs Méint (wat
déi längst Zäit war, déi eise Frënd geschafft huet), sot hien
enges Nomëtteg zu mir: "D'Situatioun vun der Firma
".verschlechtert sech rapid, also gitt mech w.e.g. séier lass
Ech hunn seng Suergen net berücksichtegt, mä hie
gefrot, seng Aarbecht weiderzeféieren. E puer Wochen méi
spéit sot (S) mat engem Laachen zu mir: "Déi zweet

Aarbecht, déi Dir mir arrangéiert hutt, Här, ass mam Wand
"!fort

Ech hunn roueg gesot: "Maach der keng Suergen, ech
".fannen dir eng aner Aarbecht
Hien huet geäntwert: "Gutt, Här, soulaang Dir et op lech
hëlt, eng aner Firma ze zerstéieren wéinst menger
".Verbindung mat hire Besëtzer, hunn ech näischt dogéint
Duerch persistent Ustrengungen hunn ech eng ganz
gutt Aarbecht fir (S) an enger grousser Firma fonnt. E Joer
ass vergaangen an näischt ass geschitt, obwuel (S) all Woch
probéiert huet, d'Firma ze verloossen, aus Angscht, datt se
.wéi déi virdrun zerstéiert géif ginn
Schlussendlech hunn ech hie gefrot, säi Geld a säin
eegent Geschäft ze investéieren, an hien huet Angscht kritt
a mech erstaunt ugekuckt a gesot: "Ass dat wat Dir mir
roden ze maachen? Mengt Dir net, datt ech d'Suen, déi ech
mühsam gesammelt hunn, verléieren, wann ech se
"?investéieren

Si huet him zouversiichtlech verséichert: "Dir musst Är
Suen an Energie an e gutt Projet investéieren, wéi zum
Beispill e lokale Catering-Center, deem keng grouss
Investitioun erfuerdert, an ech sinn zouversiichtlech vun
".Ärem Erfolleg

Bannent e puer Joer gouf (S) Besëtzer vu ville
.Propriétéiten a grousser Lagerhaiser
Wéi hien emol vu sengem Erfolleg iwwerzeegt war, huet
hien sech an allem erfollech fonnt, wat hie gemaach huet.
Enges Daags sot hien zu mir a laacht: "Gott sei Dank an Ärer
Hëllef hunn ech mech vun engem Echec an en erfollegräiche
Mann verwandelt. Ech hunn de Echec iwwerwonnen a
gemierkt, datt mäi kontinuéierleche Echec tatsächlech op e
Manktem u Verständnis vu menger Pflicht zeréckzeféieren
ass. Mee ech weess net, wéi ech et fäerdeg bruecht hunn,
Erfolleg ze hunn, nodeems ech d'Aarbecht vun aneren
".duerch meng gescheitert Schwankungen zerstéiert hunn

Also hunn ech him erkläert: „Du hues d'Zerstéierung
vun den Interessen, fir déi du geschafft hues, net
verursaacht. D'Gesetz vun der Attraktioun, dat d'Leit
regéiert, baséiert op ähnleche Schwéngungen, funktionéiert
“.negativ oder positiv (Ähnlech zitt ähnlech un)
Deng inherent fehlerhaft Natur huet dech zu Firmen
ugezunn, déi scho um Rand vum Zesummebroch waren, an
ëmgekéiert. Also, du wars e Versoen, an d'Firme stoungen
och um Rand vum Zesummebroch. Laut dem Gesetz vun der
géigesäiteger Attraktioun bass du an déi Firmen den Hiwwel
.vum Versoen erofgefall a gläichzäiteg an d'Fielsen gefall
D'Moral vun dëser Geschicht ass, datt de richtege
Succès doran läit, dat ze kreéieren, wat ee brauch, duerch
Willenskraaft, andeems een déi onlimitéiert Kraaft vum héije
Bewosstsinn erwächt. Dës Kraaft kann erwächt ginn,
andeems een de richtege Wee léiert ze meditieren a positiv
an kreativ ze denken, fir Gesondheet, Erfolleg, Wäisheet a
.Gléck ze kréien

* * *

Fënster vum Liicht

An der wäiter Vergaangenheet hat ech eng geheim
Täscheluucht an ech sinn virsiichteg an der Rou vun der
.bannenzeger Däischtert gaangen
An wéi ech e verstoppte Stral duerch d'Däischtert
geschéckt hunn, hunn ech kleng Fësch vun inspiréierenden
Iddien gesinn, déi vum blénkegen Liicht opgedeckt goufen
Ech hunn déi Fësch als Köder benotzt fir d'Fësch vu
mengem gréissere Bewosstsinn ze fänken, awer vill vun
hinnen sinn entkomm a sinn hannert dem kleng Krees vum
.Liicht verschwonnen
An vun Äre treie an oprechte Follower, räich u sëlweren
Lidder a gëllene Dreem, hunn ech mat der Währung vun der
Léift e liichtend Netz vun de Sensatiounen vun der Séil kaaft
a se zesummegebonnen. Ech hunn den Ozean vun Ärer
Wäisheet ofgewéckelt a kleng Fësch a Schwämm vu

gléckleche Gefiller a wäertvolle Bijoue vun hellegen
Erënnerungen gefaangen, déi ech laang verluer a vermësst
hat, an ech hunn och gewonnen, wat d'Schätz vun der Welt
.net gläichen kënnen

* * *

An dëser Welt schénge mir an engem Mier vu
Schwierigkeeten ze sinn
Gott test eis op vill Manéiere. Hie weist eis eis
Schwächen, fir datt mir se erkennen a Stärken aus hinnen
.verwandle kënnen
Heiansdo schéckt Hien eis iwwerwältegend Prüfungen,
déi eis Fäegkeet iwwerschreiten, awer de scharfsënnege
:Jünger seet
Ech wëll dech, Här, an näischt wäert meng Sich no dir"
:verhënneren. Mäin Häerzensgebieder sinn
Test mech net, andeems ech Är Präsenz vergiessen a"
".vergiessen, vun Iech ze schwätzen
Dann kënnt Gott a weckt eis aus dësem verstörenden
Dram op, an all Sucher wäert fréier oder spéider dee
.wunnerbare Test kréien

* * *

Eng Persoun kann sech selwer positiv Suggestiounen
ginn, déi sech positiv op den Ënnerbewosstsinn auswierken,
.wat dann nees op de Bewosstsinn auswierkt
Negativ Suggestiounen, egal ob se selwer generéiert
ginn oder vun enger anerer Persoun kommen, si schiedlech
.fir de Gehir a sollten vermeit ginn
Et ginn däischter Geeschter (Geeschter), déi duerch de
Weltraum wandern, op der Sich no Geescht a Kierper, déi
.se benotze kënnen, fir hir Wënsch an Ziler z'erreechen
Dofir muss een op d'Dominanz vun esou Geeschter
oppassen, andeems een de Geescht mat Positives a gudde
.Gedanken beschäftegt hält
De Geescht soll net eidel gelooss ginn. Dëst ass
natierlech anescht wéi de Geescht virzebereeden,

Inspiratiounen an héich Schwéngungen während der
.Meditatioun ze kréien

* * *

Wann Sue als Mooss fir Gléck ugesi ginn, bréngt et
tatsächlech Ongléck, well et Näid, Gier a Streidereien tèscht
.de Membere vun der selwechter Famill schaaft
D'Liewe wier besser fir jiddereen, wann et méi einfach
wier. Dofir encouragéiere Léierpersonal e méi einfacht
.Liewen

Wann et méiglech ass, ass et ubruecht, vu grouse Stied
eweck ze bleiwen, well d'Stadbewunner dacks vum Kaméidi
ëmginne sinn, während een sech a méi kleng Gemeinschaften
.méi fräi a méi energesch fillt

Leider schaffen vill Stadbewunner net haart fir hir
spirituell Neigungen ze kultivéieren an ze pflegen, an e puer
ginn enkesennt a féieren bal mechanesch Liewen. Wéi och
ëmmer, et gëtt déi, déi d'Stadliewen mat der Spiritualitéit
.vereene kënnen, wa se dat wëllen

Wann eng Persoun Gott net a säi Liewen bréngt a keng
effektiv Gläichgewiicht schaaft, da kommen hir Problemer,
.egal wéi hire Liewensstil ass

* * *

E Mënsch kann an enger klenger Hütt Gléck hunn, a
kann och an engem luxuriéise Palais Suergen a Misär zum
Affer ginn
Exzessive Luxus a materielle Luxus verdreiwen dacks
.d'Gléck vun der Séil ewech, anstatt et ze bréngen
Wien dovun ofhängeg ass, seng Wënsch fir säi Gléck ze
erfëllen, kann dëst Gléck net erreechen, well d'Gléck an
dësem Fall vun eppes ofhänkt, wat hie sech an der Zukunft
.erwaart ze kréien
Hie flirtéiert mat der Freed a probéiert se ze gewannen,
ouni se jee z'erreechen, wéi een, deen eng Waasserfaarf an
.der Wüst verfollegt

* * *

Ausreechend Schlof hëlleft dem Kierper mat Energie ze
versuergen, während exzessive Schlof de Kierper sou
erschöpft, datt eng Persoun net de ganzen Dag schaffe wëll,
.mä sech selwer matschleeft
Eng Méiglechkeet fir Middegkeet lass ze ginn ass de
Kierper mat Sauerstoff ze versuergen, dat heescht andeems
.en him mat Sauerstoff versuergt gött
Wann Dir lech midd fillt, amplaz an d'Kichen fir eppes ze
iessen ze goen, gitt fir zéng oder fofzéng Minutten eraus an
.ootmt déif, andeems Dir ausootmet an anootmet
Widderhuelst dëst e puer Mol. Atmt net séier oder
kräfteg, mä éischer op eng komfortabel, lues an déif
Manéier. No dëser Zäit an der fréier Loft wäert Dir lech
.energesch fillen an d'Middegkeet verschwonne sinn

* * *

Gaart vum Liewen

Ech wäert all d'Kraaft, déi mir vu Gott ginn ass, op eng
richteg a profitabel Manéier benotzen
Gott wäert mir hëllefen, wann ech mir selwer hëllefen, a
.bieden zu Him, datt hien meng Efforte mat Erfolleg krönt
Ech hunn de Versoen um Kierfecht vu gëschter
verstoppt a begrüewen. Haut wäert ech de Gaart vu
mengem Liewen mat menger neier kreativer Ustrengung
bearbechten, an ech wäert a sengem Buedem d'Somen vun
der Wäisheet, der Gesondheet, dem Wuelstand an dem
.Gléck säen

Ech wäert d'Somen mat dem Waasser vum Glawen u
Gott a Selbstvertrauen bewässeren, an ech wäert waarden,
.bis de Generéise mir eng räich Ernte schenkt
Och wann ech d'Ernte net ernten, wäert ech trotzdem
dankbar sinn fir d'Zefriddenheet, déi ech doduerch
.gewonnen hunn, mäi Bescht ze ginn
Ech wäert Gott Merci soen, datt ech et ëmmer erëm
probéieren kann, bis ech et mat senger Hëllef fäerdeg

bréngen, an ech wäert Him Merci soen, datt hien meng léifst
.Wënsch an nobel Verlaangen erfëllt huet

* * *

Wann Männer a Frae sech net géigesäiteg vuneneen
bewosst sinn, wäerte si sech géigesäiteg mat onheemleche
.psychologesche Péng quälen

Jidderee vun hinnen muss säi Bescht maachen, fir e
Gläichgewiicht tëscht Vernunft an Emotioun ze schafen, fir
.datt si zu enger gutt ofgerënnter Persoun ginn

* * *

De Mënsche kruten e Gefill fir de Kierper ze schützen.
Ouni Gefill kéint eng Persoun eng schwéier Verletzung oder
.Verbrennung erleiden, ouni et ze mierken
Déieren hunn dës Fäegkeet, déi d'Mënsche besëtzen,
net entwéckelt, an dofir ass hiert Péngsgefill manner; soss
wier d'Grausamkeet, déi hinnen duerch verschidde Methode
vum Ermordung a Schlachten ugedoe gëtt, onerdreiglech.

!Eng Krab gëtt lieweg a kachend Waasser gehäit

Well souwuel Péng wéi och Freed Kreatiounen vum
Geescht sinn, kënnen kierperlech Péng duerch d'Ausübung vu
Geeschtkontroll gelindert ginn. Dann kann eng Persoun eng
Sensatioun als Indikator fir en anormalen Zoustand erliewen,
.ouni Péng ze spieren

Iwwerempfindlechkeet géint iwwer entweder Freed oder
Péng verstärkt hiren Effekt, während eng reduzéiert
Empfindlechkeet eng Persoun manner vu Péng beaflosst a
manner vun sensoresche Freed ënnerwerf a versklavt
.mécht

Ech hunn mäi Kierper a Geescht trainéiert fir manner
empfindlech op Reizen ze ginn, an ech hunn mech befreit
vun sensoreschen Oflenkungen. Dëst Training ass de Wee
zur Befreiung vum Grëff vun de Sënner an hiren onendleche
.Fuerderungen

Ee vun den Dokteren hat sou eng mental Stäerkt, datt
hie fäeg war, eng geféierlech chirurgesch Operatioun un
!sech selwer duerchzeféieren
Natierlech ass dat onméiglech fir e Geescht, deen
duerch kierperlech Uschlëss versklaavt ass. Mee mat
Training kann de Geescht mächtig a formidabel ginn. Wat
méi eng Persoun hire Geescht trainéiert a verfeinert, wat
.besser si en kontrolléiere kann

E verwéint oder verwéint Kand ass souguer bei der
klengster Verletzung ganz opgereegt, während e Kand, dat
an Ausdauer a Widderstandsfäegkeet trainéiert ass, selten
.zréckzitt oder vir Péng zréckzitt bei schwéiere Verletzungen

Puls aus den Déiften vun der Séil

Enseignant: Paramhansa Yogananda

Iwwersetzung: Mahmoud Abbas Masoud

O éiweg Rou

Schützt mech virun Ausbréch vun intensiver Roserei, déi
meng Nerven erschütteren a meng Gehirzellen entzünden

Loosst mech d'Gewunnecht vum Roserei opginn, déi mir
a menge Frënn Ongléck bréngt.

Här, loosst mech net an egoistesche Provokatiounen
iwwerginn, déi mech vun der Härzegkeet vu menge Léifsten
distanzéiert.

Loosst mech meng Roserei a Ressentiment net erhéijen,
andeems ech hinnen bewosst alles ginn, wat hir Intensitéit
erhéicht

O Här vun der helleger Rou, wann ech vu Roserei a
Roserei verschlénkt sinn, setzt mir de Spigel vun der
Ermahnung, an deem ech meng Hässlechkeet gesinn kann,
déi aus erstéckender, indignierter Emotioun gebuer ass!

Ech wëll net hässlech virun aneren ausgesinn, mat engem Gesiicht, dat duerch intensiv Roserei verzerrt ass

Ech léisen d'Schwierigkeiten vum Liewen mat Gedanken an Handlungen aus Léift, net mat Haass a Roserei.

Seegent mech, fir datt ech d'Wonne vum Roserei a mir mam Balsam vum Selbstrespekt heelen kann, an d'Wonne vum Roserei an aneren mam Balsam vun der Sanftmut, der Frëndlechkeet an der Rou heelen kann.

Restauratioun vun der Transparenz

D'Strahlen vun Ärer Léift, o Här, sollen gläichméisseg op all Memberen vun Ärer kosmescher Famill ouni Ausnam schéngen

D'Mënschheet huet hir Transparenz verluer, ass lues ginn ze verstoen, net fäeg Äert Liicht ze kréien, an et ass hir eege Schold. Hëlleft eis den Niwwel vum Feeler vum Spiegel vun eisem richtege Verständnis ze wëschen.

Eise geeschtleche Widderstand ass schwaach a feelerhaft, also schéck, O Här, Deng Kraaft an eis Gliedmaasser, fir datt mir déi déck, donkel Dämp verdreiwe kënnen, déi eis Transparenz bedeckt hunn an de fräie Floss vun Dengem heelen Liicht verhënnert hunn.

Oh, wann mir nëmmen zu kloeren, hellen Spigelen kéinte ginn, déi Äert rengt, hellt Bild reflektéieren!

Loosst mech mech an all Mënsch fannen

Loosst mech feststellen, datt ech ouni Är Gnod a Wäisheet verkrëppelt, lepra oder blann gewiescht wier, an och wann dat dat gewiescht wier, wat ech verdéngt hätt, hätt ech no Heelung geseht a se mat Leidenschaft gesicht.

Helleg Mamm, wann ech Leit gesinn, deenen hir Glidder
entstalt sinn oder déi mat Leed belaascht sinn, loosst mech
spieren, datt et Äre allbestehenden Geescht ass, deen an
hire Kierper a Séilen leid.

Seegen mech, fir datt ech d'Gefiller vun all menge
Bridder spiere kann, a fir datt ech mech beméie kann, si vun
hirem Leed ze befreien, sou wéi ech mech selwer befreien.

Während ech no aneren verlaangen, kämpfen, kräischen
a laachen, muss ech mech a jidderengem fannen.

Sidd e Liichttuerm vu menger Wäisheet

Wann d'Boot vu mengem Geescht sech un déi
geféierlech Fielsen vu gierige Begierden ukënnt, ugedriwwen
vun de Stierm vun der Ignoranz, da warnt mech, o Dir, deen
de Liichttuerm vun der göttlecher Wäisheet sidd.

Ech sichen stänneg no den Ufere vun Ärer
Gerechtegkeet an dem sécheren Hafen vun Ärer Sécherheet!

engeleg Melodien

De magesche Zepter vun der Meditatioun huet all Téin
beréiert an se an den originelle Klang vum Om
transforméiert, deen duerch d'Weeër vun de Stären, iwwer
d'Äerd an tëscht de Waasser leeft.

O Geescht, offenbar dech mir mat der Stëmm vum Om:
dem Opruff vum Universum zur Verehrung a Kontemplatioun

All d'Gewebe vu mengem Kierper an all d'Drot vu menge
Nerven sangen harmonesch déi engelesch Melodien vum Om

Deeglecht Gebied fir helleg Leedung

Här, ech wäert mäi Wëllen ausüben an éierlech an
oprecht schaffen, awer mäin Abléck, mäi Wëllen an meng

Handlungen an déi richtig Richtung riichten, fir datt ech
alles maache kann, wat ech maache soll.

Den Doft vun der Eierbied

Ech kommen lech mat zesummegeklappten Hänn,
engem gebéiten Kapp an engem Häerz gefällt mam Doft vun
der Eierbied.

Aus den Häerzer vun Äre Verehrer hunn ech d'Essenz
vun der parfümierter Sehnsucht extrahiert a mat
dauwenden Dröpsen aus mengen Aen gemëscht.

Mat deem hellege Waasser wäert ech Är rosa Féiss
wäschen

Du bass mäi Papp a meng Mamm, an ech sinn däi Kand

Du bass de féierende Mentor, deem seng Wierder ech
lauschteren a deem seng Befeele ech fräiwëlleg befolgen

Komm, o göttlech Freed

O Universell Mamm, sief déi eenzeg Flam an eisen
Häerzer a verdreift d'Däischtert vun eisen Séilen

An an den Tréinen vun eiser Léift fir dech, wäscht eis
Léift fir weltlëch Saachen ewech

An an der Freed vun eisem Accord mat dir, verdreift
eemol fir all eis Trauregkeet a Leed.

Maacht aus eisen klengen Häerzer en grousst Häerz, dat
Är total Präsenz ophuele kann

An am Spigel vun Ärer geseenter Natur, loosst eis eis
selwer perfekt a reng gesinn

Méigen d'Flammen vun eiser Léift fir dech iwuer
d'Flamm vun ierdesche Begierden opstoen

Milliounen Versuchungen verkleeden sech als du a
bedréien eis stänneg

Komm, o pure Freed! Loosst all meng häerzlech
Sehnsucht no dir eran.

Sidd de rouege Planéit a mengen donkelen Nuechte vun
Ignoranz, an huel meng Hand a bréng mech sécher zréck an
däin sécheren Hafen!

Den Eed vum Jünger

Ech wäert Stolz mat Demut besiegen

An Hass mat Léift

Opreegung duerch Rou

Egoismus gëtt duerch Generositéit ersat

An Béist mat Gutt

Ignoranz vum Wëssen,

A Suergen, an der Rou vun der Kontemplatioun, iwwer
dech, o mäi Gott

Halt mech vum Béisen ewech

Beschützt mech, Här, fir datt ech kee Béist héieren, kee
Béist gesinn, kee Béist schwätzen, kee Béist ootme, kee
Béist beréieren, kee Béist spieren,

Ech denken net vum Béisen, an ech dreemen och net
vum Béisen

Gebied fir de Groussen Glanz

O Här vun der Majestéit, o Essenz vun der Existenz a
Geescht vum Universum, o Frënd vun de Frënn! Offenbar mir

d'Geheimnisser vu mengem Wiesen. Léiert mech, wéi ech
Dech a Rou, Rou a Wachsamkeet ubidden kann.

An der Rou vu menger Séil, taucht mech an, fir datt ech
Är éiweg Präsenz a mir an ëm mech realiséiere kann.

Ech hunn e grousst Verlaangen, dech kennenzeléieren,
o du, deen kee Gläiche huet, o du, deen ouni Gläichen ass, o
eenzegaartegen a glorräichen, deen all Verehrung an
Unerkennung verdéngt!

Nostalgie-Knospe

Mat dem Sonnenopgang vun Ärer Arrivée wäerten
d'Knospe vu menger Sehnsucht zu frësche Blumen
opbléien

O Här, beschleunig den Dag, wou ech e grénge Bouquet
aus dëse Blumen weben an en zu Äre Féiss leeën.

Gebied virum lessen

O Här, akzeptéiert dëst lessen, hellegt et, a loosst net
zou, datt Frosser et verontreinigt.

D'lessen kënnt vun dir bei eis a soll däi kierperleche
Kierper erhalen. Seegent et mat dengem Geescht, fir datt et
e Geescht gëtt, deen eis erhält a stärkt.

Du bass déi perfekt göttlech Rous, voller Liewen, Gnod a
Schéinheet, a mir sinn hir Bléieblieder, fëllt eis Séilen mam
parfüméierten Doft vun denger generéiser Präsenz.

Eis sehnsuchteg Loft

Maacht d'Knospe vun eisen Häerzer op a loosst hiren
Doft lass, deen hannert de Gittere vu rosa Blieder agespaart
ass, fir datt d'Bries vun eise spirituellen Wahrnehmungen déi
parfüméiert Dëfter droe kënnen an se an Ären hellegen
Tempel transportéiere kënnen.

O Du, deen all Ubiedung a Verehrung verdéngt!

Mir wëllen, datt eis sehnsüchteg Loft op Äre geseenten Féiss bléist

Geflüster aus der Éiwegkeet

Déi éiweg Stëmm huet mech mat engem mëllen, déiwen Toun ugeschwat a gesot:

"Ech hunn dir an all denger ganzer Schlofzäit an d'Ouer geflüstert: 'Wach op!' An elo hues du däi Schlof verlooss; ech soen dir: Weck deng Bridder op, schafft mat mir, fir datt all mäi Wuert héieren."

Also hunn ech versprach a gesot:

„Ech wäert mäi Bescht maachen, fir Äre Ruff ze verbreedten an Är Botschaft ze verbreedten, an wann ech meng ierdesch Gestalt verloossen, wäert ech Är allpräsent Stëmm léinen, fir an harmonesch Häerzer ze flüsteren: Lauschtert seng göttlech Hymnen vum geeschtleche Trouscht, well hie ríft Iech ëmmer.“

Ech wäert op all meng onzähleg Bridder a Schwëstere waarden, déi lues a lues an enger laanger, laanger Prozessioun Richtung dem geseenten Zil vun der Selbsterkenntnis marschéieren, an duerch 'Flüstere vun der Éiwegkeet' wäert ech hinnen zouflüsteren: 'Wacht op, meng Bridder a Schwëstere, a loosst eis senger Stëmm folgen, déi eis ouni Ophalen ríft, a loosst eis zesummen an dat himmlescht Heem zréckkommen'

Du bass d'Quell vun der Léift

Du bass d'Quell vun himmlescher an irdescher Léift

Du bass de Papp, deen seng Kanner beschützt, an d'Mamm, déi se mat onendlecher Zärtlechkeet iwwerhäipt

Du bass dat klenzt Kand, dat lispelt, wann et Wieder vu Léift zu senge Elteren seet

Du bass déi perfekt Harmonie an Hingabe tèscht de Liebhaber

Dir purifzéiert den Dénger andeems Dir sengem Meeschter Respekt weist a stäerkt d'Bande vun der Häerzegkeet tèscht Frënn

Du hues mech mam Waasser vun der Léift a menger ganzer Form gewäsch, dofir hunn ech dech mat all de Gefiller a menger Séil a mat all der Léift a Sehnsucht a mengem Häerz gär, o du, deen all Léift, Verehrung a Verehrung verdéngt!

D'Lidd vun der éiweger Léift

Ech stëmmen d'Saite vun der Lyra vu mengem Häerz fir nach eng Kéier en aalt Lidd ze spillen: D'Geschicht vu menger éischer Léift

O Göttleche Geescht, dir bidden ech nei Melodien aus der Jongfraeséil: authentesch Medleyen zu de Melodien vu menger éiweger Léift fir dech.

Welle vu menge Lidder danzen zum kosmesche Rhythmus vun Ärem onendleche Ozean a dreiwen mech iwwer Wellen vun iwwerwältegender Freed Richtung Äre wäitste Küsten.

O Melodie vun de Mierer, sou roueg a roueg, sing mir mat enger déiwer Stëmm d'Lidd vun der Sehnsucht no der éiweger göttlecher Mamm

O Lidd vun der éiweger Léift! Wickel mech am Bett vun der Melodie a loosst de Schlof meng Aen verschéineren, während ech Friden um Schouss vu menger léiwer göttlecher Mamm genéissen.

Aus dem Tresor vun der Erënnerung hunn ech den hellege Schatz erausgeholl, dorënner d'Dokumenter an d'Vesprieche, déi Dir mir ginn hutt, an hunn se géint d'Gold vun der Léift ausgetauscht. Domat hunn ech op enger grousser Fläch vu menger Séil e prächtige Palais gebaut, deen Ärem glorräichen Toun wierdeg ass. An elo waarde ech op Är Arrivée.

O majestéiteschen a glorräichen göttleche Gaascht, elo spieren ech Är Approche zum Toun vu mengem Häerz, besat mat der gréisster Freed

Fragmenter vu menge zerstéierte Diamantdreem, begruewen ënner Hiwwele vun aler Däischtert, blénken vum Glanz vun Ärem Besuch.

Aus mengem ekstatesche Wiesen fléissen roueg Hymnen vun Dankbarkeet an engem kontinuéierleche Stroum

Akzeptéiert w.e.g. d'Kränz vum Wëllkommen, déi ech speziell fir Iech aus de Blummen a Rosen vu menger éiweger Andacht gewieft hunn!

Am Gaart vu mengem Häerz

D'Bee vu mengem Geescht flitt an de verschlossene Gaart vu mengem Häerz, flattert mam Wand vu menger Léift a geschmückt mat de Pärele vun Ärem séissen Tau

Ech hunn fir dech wonnerbar Lilien vun der spiritueller Unterscheidungsweis a giel Narzissen kultivéiert, fir meng Tréinen vun der Reue ze enthalen, delikat Veilchen, déi vun Demut dreemen, a breet Margréitchen fir d'Wahrnehmung vun der Séil.

Dir, d'Beem vu menge Gedanken, bidden lecker Friichte
vu parfüméierte Gebieder, mat demütegen Hänn vu mëllen,
dauwe Branchen.

An am Gaart vu mengem Häerz schweeft eng Bei vu
menge Gedanken, berouscht, tèscht Offeren vu purem
Nektar un dech

Dieren oppen

O Här, wéi ech blann war, konnt ech keng eenzeg Dier
fannen, déi zu dir gefouert huet

Du hues meng Aen geheelt, an elo entdecken ech
iwwerall oppe Dieren:

Am Häerz vu Blumen, tèscht de Kläng vun der
Frëndschaft, an der Erënnerung un déi geschätzte, nobel
Prüfungen, mécht all Geflüster vu menge Gebieder en neie
Wee an den Tempel vun Ärer grenzeloser Präsenz op!

Lidd vu menger Séil

Am Gejäiz vun der Gei, dem Summen vun der Harf, an
dem Geflüster vu menge knuddelende Gedanken, hunn ech
den Echo vun Äre Melodien héieren. Also hunn ech de
Rideau vun dichten ierdesche Kläng zougezunn a berouscht
Är ätheresch Stëmm gelauschtert, o göttlech Sängerin.

Oh, d'Melodie vu menger magescher Séil, ech hunn
dech endlech gelauschtert

Du hues mech aus mengem ale Schlof erwächt

An hei leeën ech op däin hellegen Altar Bouqueten vu
menge sehnsüchtege Melodien a Lidder, déi no dir
verlaangen

Fridden sief mat dir

Geeschtlechen Erfolleg par excellence

"Dir vernoléissegst d'Philosophiecoursen an Äre Léierbicher. Et schéngt, datt Dir lech op 'Abléck' verléisst, fir lech ze hëllefen, d'Examen ze bestoen, ouni déi néideg Ustrengung ze maachen. Mee ausser Dir léiert op eng praktesch an effektiv Manéier, wäert ech perséinlech dofir suergen, datt Dir an dësem Fach net packt."

De Professor Joshal, e Professor um Serampur College (Indien), huet mech mat dëse strenge Wieder ugeschwat: Mäi Versoen a sengem schrëftlechen Examen huet bedeit, datt ech net un den Examen op der Calcutta University konnt deelhuelen, déi de Serampur College als eng vun hire Filialen integréiert hat. Déi etabléiert Regel an indeschen Universitétéiten ass, datt e Student, deen an engem Fach an den Examen fir d'Geisteswëssenschaften net erfollegräich ass, dat folgend Joer an alle Fächer widderhuele muss.

Meng Professeren zu Serampur hunn mech ëmmer frëndlech a mat engem Hauch Humor behandelt a gesot: "Mukanda (Paramhansa) ass e bëssen ze vill vun der Spiritualitéit intoxizéiert." Dëst huet mir d'Peinlechkeet erspuert, Froen am Cours ze beäntweren, well se zouversichtlech waren, datt déi lescht schrëftlech Examen duergoe géifen, fir mäin Numm vun der Lëscht vun den Bachelor-Bewerber ze läschen. Meng Matstudenten dogéint hunn mech einfach "den ekstateschen Eremit" genannt.

Ech hunn e schlaue Schrëtt gemaach, fir d'Drohung vum Professor Joshail Lee ze vereiteln, mech a Philosophie ze feelen. Kuerz ier déi endgülteg Resultater bekannt goufen, hunn ech ee vu menge Kollegen gefrot, mech an d'Büro vum Professor ze begleeden, a gesot:

"Komm mat mir, well ech brauch en Zeien, an ech wäert enttäuscht sinn, wann ech de Professor net wierklech besiegt hunn."

De Professor huet de Kapp gerëselt, nodeems ech hie gefrot hunn, wéi eng Not hien menge Äntwerten ginn huet, an huet mat engem selbstbewossten, triumphierenden Toun gesot, wéi hien duerch de grouse Stapel Pabeieren op sengem Schreifdësch gekuckt huet: "Dir gehéiert net zu deenen Erfolleggräichen, well Är Aarbecht net zu den Aarbechten gehéiert. Op alle Fall sidd Dir duerchgefall, well Dir net un den Examen deelgeholl hutt."

Ech hunn gelächelt a gesot:

"Här, ech hunn d'Examen gemaach, géift Dir mir erlaben, selwer no mengen Texter ze sichen?"

De Professor, opgeregt, huet mir d'Erlaabnes ginn, an ech hunn séier meng Aarbecht erausgeholl, aus där ech virsiichteg alles geläscht hat, wat meng Identitéit kéint verroden, ausser dem Passwuert. Well de Professor mäin Numm net gemierkt hat, huet hien menge Äntwerten eng héich Note ginn, och wann se näischt aus engem Léierbuch enthalen hunn!

Soubal wéi hie mäin Trick gemierkt huet, huet hien ausgeruff: "Verdammt, dëst grobt Pech!" Dann huet hien hoffnungsvoll dobäigesat: "Du wäerts deng Examen sécher net packen."

Wat d'Examen an den anere Fächer ugeet, krut ech Hëllef, besonnesch vu menger Kusine a léiwer Frëndin Prabhas. Ech hat Schwiereregkeeten, wann och schmerzhaft, an de verbleiwene Ofschossexamen an hunn déi minimal Not fir d'Bestietnes erreecht.

Elo, no véier Joer Uni, konnt ech meng Bachelor-Examen ofleeën, e Privileg, dat ech kaum erwaart hat. Déi lescht Examen um Serampur College waren aussergewöhnlech einfach am Verglach mat den usprochsvollen Entrée-Examen vun der Universitéit vu Kalkutta, déi fir en Diplom erfuerderlech sinn. Tatsächlech hunn ech duerch meng deeglech Visite bei mengem Enseignant, dem Sri Yuktiswar, wéineg Zäit gelooss, fir an den Universitéitssäll ze erschéngen. Meng Präsenz war méi iwwerraschend fir meng Klassekomeroden wéi meng Absenz!

Meng bal aldeeglech Routine war et, géint 9:30 Auer moies mam Vëlo an d'Kluiserhaus vu mengem Léierer ze fueren, mat enger Kaddo fir de Sri Yuktiswar: e puer Blummen aus dem Gaart vum Jugendherberg. Mäi Léierer huet mech häerzlech begrüsst an zum Mëttegiessen invitéiert, wat ech gären ugeholl hunn, well ech begierig war, de Gedanken un d'Uni a meng Coursen ze flüchten. Nodeems ech e puer Stonne mam Sri Yuktiswar war, wou ech senger rarer Wäisheet gelauschtert oder d'Pflichten vum Kluiserhaus erfëllt hat, sinn ech géint Mëtternuecht zéckt fortgaang a sinn zrëck a meng Ënnerkunft gaangen. Heiansdo hunn ech déi ganz Nuecht mat mengem Léierer verbruecht, frou a senge opklärende Gespréicher verdéift, ouni de Wiessel vun der Däischtert an d'Muer ze bemierken.

Géint eelef Auer eng Kéier owes, wéi ech grad aus der Zell wollt goen, huet de Léierer mech eescht gefrot:

"Wéini fänken d'Bachelorexame un?"

Ech hunn geäntwert: "A fënnef Deeg, Här."

Hien huet gesot: "Ech hoffen, Dir sidd prett dofir."

Ech hunn eng staark Angscht a Panik gefillt, dofir hunn ech protestéiert:

„Här, Dir wësst ganz genau, datt ech meng Deeg mat lech verbruecht hunn, net mat Universitätsprofessoren, wéi kann ech mech also der Farce aussetzen, schwéieren Ofschlossexamen ze maachen?“

De Sri Yuktiswar huet mech schaarf ugekuckt a kal awer fest gesot: "Du muss un den Examen deelhuele, fir datt mir dengem Papp an aneren net d'Chance ginn, dech ze kritiséieren, well du dat Kléischterliewen der Universitéit virzitts. Versprieche mir, datt du un den Examen deelhéills a säi Bescht gëss, fir d'Froen ze beäntweren."

Tréinen, déi ech net zréckhale konnt, sinn mir iwwer d'Gesicht gelaf, an ech hat d'Gefill, datt d'Ufro vum Enseignant onlogesch wier a seng Suerg ze spéit koum. Tëscht Seufzer a Schluchzen hunn ech gesot:

„Ech wäert dobäi sinn, wann dat Äre Wonsch ass, awer et ass net genuch Zäit fir eng richtig Virbereedung.“ An ech hunn zu mir selwer bäigefüügt: „Ech wäert d'Säiten mat Äre Léiere fëllen, als Äntwert op d'Froen!“

Wéi ech den nächsten Dag wéi gewinnt an den Hellegtum eragaangen sinn, hunn ech de Rousebouquet feierlech a melancholesch presentéiert, an de Sri Yuktiswar huet iwwer mäi miserabelen Zoustand gelacht a gesot:

"Huet Gott dech jeemools an engem Examen oder an iergendenger anerer Plaz enttäuscht?"

Ech hunn begeeschtert geäntwert, wéi agreabel Erënnerungen un göttlech Hëllef mir duerch de Kapp geblitzt sinn: "Nee, bei Gott, Här"

De Léierer huet weidergefouert: "Et war net Faulheet, mä éischer eng brennend göttlech Sehnsucht, déi dech dovun ofgehalen huet, d'Éiere vun der Universitéit ze erreechen."

No enger Minutt Rou huet hien zitéiert: „Wien säi Vertrauen op Gott setzt, deem wäert hie genuch sinn.“ „Sicht als éischt d'Kinnekräich vu Gott a säi Wëllen, a Gott wäert seng Segen iwwer iech erhéijen an iech mat allem versuergen, wat Dir braucht.“

Ech hunn d'Laascht vun der Suerg an der Präsenz vum Léierer vu menge Schëlleren ofgehuwen gefillt. Wéi mir eist fréit Mëttegiessen fäerdeg haten, huet de Léierer virgeschloen, datt mir an d'Wunneng zrëckgoe géifen, a gesot:

"Wunnt däi Frënd Romesh nach ëmmer an der Jugendherberg?"

Ech hunn gesot: "Jo, Här"

Hie sot: "Kontaktéiert hien a Gott wäert hien inspiréieren, iech mat den Examen ze hëllefen."

Ech hunn geäntwert: "Dat maachen ech, Här, awer de Romesh ass ongewéinlech beschäftegt. Hie ass den Éiereschüler an eiser Grupp an huet eng méi schwéier akademesch Belaaschtung wéi déi aner Studenten."

De Léierer huet mäi Widdersproch ignoréiert a gesot: "De Romesh wäert Zäit fir dech fannen. Elo gitt, mat Gottes Segen."

Ech sinn op mäi Vëlo geklommen a sinn zrëckgefuer. Déi éischt Persoun, déi ech am Haff vum Jugendherberg begéint hunn, war den Direkter, de Romesh. Wéi wann hien Zäit hätt, mir ze hëllefen, huet hien meng Ufro direkt ugeholl a gesot:

"Sidd sécher, Mukanda, ech stinn zu Ären Déngschter."

Hien huet deen Nomëtteg an an den Deeg drop vill Stonnen domat verbruecht, mech an de verschiddene Fächer ze trainéieren, an huet mir dann Rot ginn a gesot:

"Ech mengen, vill Froen an der englescher Literatur dëst Joer wäerten iwwer d'Childe Harold sinn, an dofir sollten mir direkt en Atlas kréien."

Ech sinn séier bei mäi Monni gaangen an hunn en Atlas ausgeléint, wou de Romesh op enger Kaart vun Europa d'Plazen markéiert hat, déi de romantesche Reesende Byron besicht huet.

Eng Grupp vu Kollegen huet sech ëm eis versammelt fir der Lektüur nozulauschteren, an ee vun hinnen huet schliisslech kommentéiert:

"De Romesh gëtt dir de falsche Rot, well nëmmen 50% vun de Froen normalerweis iwwer Bicher sinn, an déi aner Hallschent iwwer d'Liewe vun den Autoren."

Mä wéi ech mech den nächste Dag fir den Examen an Englesch Literatur gesat hunn an fir d'éischt kéier op d'Froebblatt gekuckt hunn, koumen Tréinen aus Dankbarkeet mir an d'Aen an hunn d'Froebblatt duerchnässt. Den Iwwerwaacher ass op mech zougangen a verständnisvoll no dem Grond gefrot, dofir hunn ech erkläert:

„Mäi super Léierer huet virausgesot, datt de Romesh mir Hëllef kéint. Kuckt, d'Froen, déi de Romesh mir virgeschloen huet, sinn déiselwecht wéi déi um Examen. Zum Gléck fir mech ginn et dëst Joer wéineg Froen iwwer englesch Autoren, deenen hiert Liewe fir mech e geheime Geheimnis ass!“

Wéi ech zrëckkouw, war et e Kaméidi an der Jugendherberg, an déiselwecht jonk Männer, déi sech iwwer d'Methode vum Romesh lëschtig gemaach haten, hunn mech elo bal daafend gratuléiert. Während der Woch vun den Examen hunn ech onzueleg Stonnen mam Romesh verbruecht, deen Froen ausgeschafft huet, déi d' Professorenen

wahrscheinlech enthalen hätten. Dag fir Dag sinn d'Froen vum Romesh op den Examenpabeieren erschéngen, mat bal genau deeselwechte Wieder.

D'Wuert huet sech op der ganzer Universitét verbreet, datt eppes wéi e Wonner geschitt wier, an datt den Erfolleg vum ofgelenkten "extateschen Eremit" elo eng reell Méiglechkeet wier. Ech hunn kee Versuch gemaach, d'Wourecht ze verstoppen, an déi lokal Professerer ware muechtlos, d'Froen vun der Universitét vu Kalkutta z'änneren.

Wéi ech grëndlech iwwer mäin Examen an Englesch Literatur nogeduecht hunn, hunn ech een Moie gemierkt, datt ech e grouse Feeler gemaach hat. Eng vun de Froen hat zwéin Deeler: (a) oder (b) an (c) oder (d). Amplaz eng Fro aus all Deel ze beäntwerten, hat ech am éischten Deel béid Froen beäntwert an déi zweet komplett ignoréiert. Well déi héchst Note, déi ech op deem Test kréie konnt, 33 war, wat dräi Punkte manner war wéi déi minimal Bestanennote vun 36, sinn ech bei de Léierer gerannt, hunn mäi Pech bedauert a gesot:

„Mäin Här, ech hunn eng onverzeihlech Sënn begaangen, an ech sinn déi göttlech Segen net wäert, déi mir duerch Romesh koumen.“

De Léierer huet mir geäntwert: "Sidd roueg, Mukanda, a sidd roueg."

Dem Sri Yuktiswar säin Toun war frëndlech a besuergnësslos. Dann huet hien seng Hand an den Himmel gehuewen a gesot: "D'Sonn an de Mound, déi hir Weeër am Weltraum austauschen, sinn méi wahrscheinlech, wéi datt Dir Ären Universitétstudium net kritt."

Ech hunn d'Klouschter méi roueg verlooss, och wann den Erfolleg mathematesch onméiglech geschengt huet. Méi wéi eemol hunn ech ängschtlech an den Himmel gekuckt an d'Damm vum Dag fest an hirer üblecher Ëmlafbunn gesinn!

Wéi ech an der Jugendherberg ukomm sinn, hunn ech e Kolleg héieren soen: "Mir gouf direkt informéiert, datt d'Note fir d'Bestietnes an der englescher Literatur fir d'éischt Kéier dëst Joer erofgesat gouf."

Ech sinn an engem opgereegten Zoustand an d'Zëmmer vum jonke Mann gerannt a mat grousser Emotioun gefuerdert, d'Wourecht vun der Saach ze wëssen. Hie freet mech ënner a laacht:

"Oh, du laanghaareger, firwat all dat plötzlecht Interessé un akademesche Saachen? A firwat all dës Opreegung an der leschter Minutt? Awer d'Note fir ze bestoen ass schonn op nëmmen 33 erofgesat ginn."

D'Sarah hir grenzenlos Energie huet mech zréck a mäi Zëmmer gedroen, wou ech mech gekniet hunn a Gott fir seng perfekt Rechnungslegung a grenzenlos Gnod gedankt hunn. Ech hunn eng spirituellt Kraaft gefillt, déi mech kloer duerch Romesh gefouert huet. E bedeitenden Zoufall ass a Bezuch op meng Bengalesch-Examen geschitt. De Romesh, deem mir mat deem Fach net gehollef hat, huet mech eng Kéier moies gefrot, zréckzekommen, wéi ech grad aus dem Jugendherberg an de Prüfungssall wollt goen.

Ee vu menge Kollegen huet mir zougeruff: "De Romesh rífft dech, komm net zréck oder mir kommen ze spéit."

Ech hunn de Rot vun deem Kolleg ignoréiert a sinn séier zréck bei de Romesh gaangen, deem mir gesot huet:

„Den Examen op Bengali gëtt normalerweis ouni Problemer vu bengalesche Studenten gepackt, awer et ass

mir opgefall, datt d'Professeren dëst Joer d'Studente mat Froen aus de virgeschriwwene Bicher 'ofschluechten' wëllen.“ Dann huet mäi Frënd mir kuerz zwou Evenementer aus dem Liewe vum Bahrul Uloom Vidya Sagar erkläert, dem groussen a renomméierten Humanist vum 19. Joerhonnert.

Ech hunn dem Romesh Merci gesot a sinn mam Vëlo an den Haff vum College gefuer. D'bengalesch Examenpabeier war genau sou wéi hie beschriwwen hat, an huet zwou Sektionen enthalen. Déi éischt Sektoun huet gefrot: "Schreift zwou Dote vu Frëndlechkeet op, déi dem Bahrul Uloom Vidya Sagar zougeschriwwen ginn." Nodeems ech dëst nei fonnt Wëssen (vum Romesh) op d'Pabeier iwwerdroe hat, hunn ech Gott Merci gesot, datt hien him am leschte Moment nogelauschert hat. Wann ech iwwer dem Bahrul Uloom seng Frëndlechkeet géintiwuer der Mënschheet net wusst (an ech sinn elo natierlech och ënnert hinnen!), hätt ech d'bengalesch Examen net bestoen kënnen.

Déi zweet Fro um Pabeier war: "Schreift en Essay op Bengalesch iwwer d'Liewe vun der Persoun, déi Iech am meeschten inspiréiert huet." Ech brauch Iech net ze soen, léiwe Lieser, wien ech fir mäi Fach gewielt hunn. Wéi ech Säit fir Säit mat Luef fir mäi Léierer gefëllt hunn, hunn ech gelächelt, well ech d'Wourecht vu menge eegene Wieder gemierkt hunn: "Ech wäert d'Säiten mat Äre Léiere fëllen!"

Ech hunn net de Besoin gefëllt, de Romesh ëm Hëllef mat der Philosophie ze froen. Vertraulech a menger extensiver Ausbildung ënnert dem Sri Yuktiswar, hunn ech d'Erklärungen aus dem Léierbuch mat Vertrauen ignoréiert, a Philosophie war déi héchst Note, déi ech krut. Meng kombinéiert Punkten an den anere Fächer waren ausräichend fir ze bestoen.

Et ass mir eng Freed, hei ze erwähnen, datt mäi léiwe Frënd Romesh den Examen mat Auszeechnung bestanen huet.

Mäi Papp huet bei menger Ofschlossfeier mat engem Laachen op d'Gesicht gestraalt, an hien huet zouginn: "Ech hätt mir däi Succès kaum virstellen kënnen, mäi Jong. Du verbréngs sou vill Zäit mat dengem Léierer." Tatsächlech war mäi Léierer sech der onausgesprochener Kritik vu mengem Papp bewosst.

Jorelaang hunn ech gezweifelt, datt den Dag kéim, wou ech den Titel Bachelor zu mengem Numm géif bäifügen. Ech hunn dësen Titel selten benotzt, ouni ze denken, datt et e geheiligt Kaddo wier, dat mir aus mysteriéise Grënn geschenkt gouf. Heiansdo héieren ech Universitätsabsolventen soen, datt nëmmen e kleng Brochdeel vum Wëssen, dat si gesammelt hunn, no hirem Ofschloss bei hinne bliwwe sinn. Dës Unerkennung vun hinnen tréischt mech och fir meng onbestreitbar akademesch Mängel.

Un deem Dag am Juni 1914, wéi ech mäin Diplom vun der Universitéit vu Kalkutta kritt hunn, hunn ech mech viru mengem Enseignant verbeugt, fir him fir d'Seegen ze danken, déi aus sengem Liewe gefloss sinn a meng Séil ëmginn hunn. Hie huet mech spilleresch opgehewen a gesot:

"Stéi op, Mukanda Gott huet et méi einfach fonnt, dech zu engem Hochschulabsolvent ze maachen, wéi de Laf vun der Sonn an dem Mound nei ze gestalten!"

Säin Tagebuch: Eng Autobiographie
Spréchwierder, Gedichter a Geschichten fir de Léierer
Paramhansa Yogananda

Déi göttlech Kraaft
Et wäert dech ënnerstëtzen a stäerken
Genau wéi si mech ëmmer ënnerstëtzt a mir Kraaft ginn
huet
Ech soen dës Fakten aus menger perséinlecher
Erfahrung
Wann ech dës Saachen net a mengem Liewen erlieft
hätt
Wéi ech driwwer schwätze konnt
Ech liewen duerch Glawen u Gott
Gott ass meng Stäerkt
Ech gleewen un keng aner Kraaft wéi d'Kraaft vu Gott
An wann ech mech op déi geseent Kraaft konzentréieren
Du begéins mech a schaffs duerch mech

Nuechtegall vum Himmel
göttlech

Ech sinn däin Nachtegall, deen an den Himmel vun
denger kosmescher Präsenz eropgeet
Op stänneger Sich no den Drëpse vun Ärer Wourecht
Ech hunn mat déifem Vertrauen zu dir gebiet
Fir datt Dir Reen vun Ärer Barmhärzegkeet aus de raue
Wolleke vun der Rou schécke kënnt
An well ech extrem duuschtereg war
Ech hunn all helleg Punkt vu mengem Bewosstsinn vun
dir begeeschtert akzeptéiert
Oh, wéi ech mech verlaangt hunn, deng Präsenz a mir
!an ëm mech ze spieren
Mäin chroneschen Duuscht gouf eréischt gelöscht, wéi
däi Beréierung en ofgekillt huet
Meng onroueg Séil a mäi Flammen aus Enthusiasmus
D'Saison vun der Verzweiflung an der
Hoffnungslosegkeet ass eriwwer
D'Dréchent vun de Problemer ass mam Nidderschlag
vun Ärem Fridden verschwonnen
An elo schwiewen ech roueg a fléien, sangen Lidder vun
Zefriddenheet a Freed
Ech sinn däin Nachtegall, deen nëmmen d'Waasser vun
dengem Trouscht drénkt
Den onënnerbrachene Réckgang vun den Héichte vun
Ärer Existenz

* * *

D'Schlësselwuert fir déi meescht Leit an dësem Liewen
."ass "ech
Eng Persoun mat engem spirituellen Temperament an
.Neigungen denkt un anerer, sou wéi se sech selwer denkt
Déi, déi nëmmen u sech selwer denken, bréngen
.d'Feindschaft an de Roserei vun aneren op sech
Déi ronderëm si. Mee déi, déi d'Gefiller an d'Interesse
vun aneren berücksichtegen, stellen fest, datt

Anerer denken un si a berücksichtigen hir Gefiller
Wann et honnert Leit an enger Stad sinn, an all eenzelne
wëll eppes huelen
Déi aner wäerten all nénganzwanzeg Géigner hunn. Mee
wann all eenzelen
Wann een engem aneren probéiert ze hëllefen, dann
huet jidderee vun hinnen nénganzwanzeg Frënn
Ech hunn esou gelieft an ech hunn näischt verluer
andeems ech dat wat ech hunn mat aneren gedeelt hunn
Tatsächlech, alles wat ech ginn hunn, ass mir duebel
zréckkomm, duerch d'Gnod vu Gott An elo hunn ech kee
Verlaangen méi
Fir näischt, well dat wat ech déif a mir hunn, ass méi
grouss a méi wäertvoll wéi alles wat ech mir jee virstelle
kéint
D'Welt gëtt et mir, wat de Mënsch ustrenge, ass Gléck
.z'erreechen
Wann d'Gléck erreecht ass, verschwënnt de Besoin fir
d'Ëmstänn, déi dozou gefouert hunn
Meng eenzeg Garantie op dëser Welt sinn déi gutt
Gefiller, déi d'Leit géintiwier mir hunn. De richteg
Räichtum läit doran, an den Häerzer vu Léifsten a Frënn ze
.liewen
Mir müssen an dësem Liewen probéieren, eis mat Gott
ze verbannen. Mir kruten d'mënschlech Existenz, den
Intellekt an de fräie Wëllen, an dofir musse mir dës Kaddoe
.benotzen, fir Gott ze fannen
Wann mir altruistesche sinn, gi mir glécklech. An wann
.mir dësem Wee goen, ginn anerer betraff
Anerer ronderëm eis behuelen sech wéi mir a
.probéieren eis ze imitéieren. Dëst muss eliminéiert ginn
Egoismus ass d'Ursaach vun all individuellen a sozialen
Iwwelen
?Wéi a firwat fänken d'Problemer un

All Mënsch streeft – bewusst oder unbewusst – no enger
perséinlecher Iwwerzeegung, datt hien onbesiegbar an
onstierflech ass. An all senger baussenzege Striewen, egal ob
duerch Wëssenschaft, Handel, Medizin oder all aner Aspekt
vum Liewen, striewen hien no Fridden a Sécherheet, Fräiheet
.vu Leed a laangfristegt Gléck

Dat ass gutt, tatsächlech ass et säi Recht a säin
natierlecht Ierfschaft, dat säi Schöpfer fir hie wëll,
virausgesat datt hie fir anerer déiselwecht Segen wëll, wéi
.hie se fir sech selwer wëll

Op der enger Säit probéieren déi meescht Leit dat
onlimitéiert an onendlecht Ierfschaft duerch limitéiert a
.endlech Mëttelen ze kréien

Mënschlech Leeschtunge géife verstärkt a méi
wäertvoll sinn, wann een, nieft der Entdeckung vun der Welt,
och déi néideg Ustrengung géif maachen, fir dat spirituellt
!Potenzial a Kräfte a sech selwer z'entdecken

Et gött keen Zweifel datt materielle Fortschrëtt
bewonnernswert ass, awer kee Betrag vun externem Erfolleg
eleng wäert enger Persoun déi bannenzeg Zefriddenheet a
.Sécherheet ginn, déi se sou eescht sicht

D'Wëssenschaft huet gehollef, vill Epidemien ze
bekämpfen, déi fréier Generatiounen menacéiert hunn, an
huet gehollef, fortgeschratt Produktiounsmethoden
z'entwéckelen, déi Hunger an Aarmut eliminéiere kënnen.
Wéi och ëmmer, e gesond Gläichgewiicht an dëser Welt ze
halen, dat eleng op materiellen Erfolleger baséiert ass
.schwéier

Eng Persoun mécht Fortschrëtt an engem bestëmmte
Beräich, nëmme fir iwwerrascht ze ginn vun onerwaarten
.Problemer, déi seng Leeschtungen schueden
Dat heescht net, datt eng Persoun net soll probéieren,
Léisunge fir hir Problemer duerch extern Mëttelen ze fannen,
mee éischter soll Gläichgewiicht a sech net op eng Säit op
.Käschte vun der anerer konzentréieren

Gott huet de Mënsch mat Vernunft a Wëllenskraaft
geschenkt, an dës musse benotzt ginn, fir seng Konditiounen
an der Welt ze verbesseren. Während gutt Ustrengunge
gemaach ginn, muss déi bannenzeg Quell vu Kraaft an
Intelligenz erkannt a mat där Quell harmoniséiert ginn, well
d'Netharmoniséierung d'Ursaach vun de Problemer a Feeler
.vum Mënsch ass

Dir kënnt net einfach nëmmen do setzen an erwaarden,
datt den Erfolleg lech an de Schouss fällt. Nodeems Dir Äre
Cours ausgestimmt an Äre Wëllen aktivéiert hutt, musst Dir
lech praktesch beméien, an Dir wäert feststellen, datt alles,
wat Dir fir den Erfolleg braucht, lech lues a lues kënnt, an
alles wäert lech an déi richteg Richtung dreiwien. Äre Wëllen,
duerchdrongen vum göttleche Wëllen, wäert Är Gebieder
beäntweren, well wann Dir dës Wëllen benotzt, maacht Dir
.d'Dier op, duerch déi Är Gebieder erfëllt ginn
D'Mënschheet huet Expertise an der Wëssenschaft, der
Technologie, der Medizin an anere Beräicher gesammelt, wat
et hir erméiglecht, Komfort a Komfort ze bidden. Dës
heescht awer net, datt si op hire Schöpfer verzichten kann.
Soss géifen dës Leeschtungen hire Wäert verléieren, a
sozial, familiär, politesch an ökologesch Problemer géifen
ufänken opzetrieden a sech ze verbreeden. Dës läit dorun,
datt d'Mënschheet, andeems se komplett vun externen
Faktoren ofhängeg gëtt, d'Weisheet verléiert, fir dat immens
Potenzial ze verwalten, dat se duerch wëssenschaftlech
Methoden a Mëttelen entlooss huet. Dofir gëtt d'Liewen sou
komplex, datt et schwéier ze bewältegen ass a souguer eng
.Quell vun Angscht an Onsécherheet ass

* * *

E Mënsch muss mat all senge Gedanken, Gefiller an
Abléck liewen, a muss op alles ronderëm hie waakreg a
Opmierksamkeet hunn, genoe wéi e geschickte Fotograf,
deen déi gëeegentst Geleeënheeten notzt, fir déi

wonnerbarst Fotoe vun der schéinster Landschaft ze
.maachen

Dat richtegt mënschlecht Gléck läit an der stänneger
Bereetschaft vun enger Persoun ze léieren an op eng korrekt
an respektvoll Manéier ze handeln. Wat ee sech méi
verbessert, wat méi ee zum Fortschrëtt a Gléck vun deenen
.ronderëm hie bäidréit

Et gött nëmme wéineg, déi hir Situatioun analyséieren
.an entscheeden, ob se no vir oder no hannen goen
Als Mënschen, déi mat Perceptioun, Wäisheet a
Versteesdemech begabt sinn, ass et eis gréisst Pflicht, dës
Qualitéite richteg anzesetzen, fir datt mir wëssen, ob mir no
vir oder no hannen goen. Och wann mir ëmmer erëm op
Echec stoussen, däerfe mir net verzweifelen oder d'Hoffnung
verléieren. Echec soll als Katalysator, net als Hindernis, fir
.eist kierperlecht a spirituellt Wuesstum déngen

* * *

Problemer a Schwiereregkeeten entstinn duerch e
Manktem u Bewosstsinn vun enger Persoun iwwer hir
vergaangen Handlungen, déi zu enger bestëmmter Zäit an
enger bestëmmter Plaz begaange goufen. Hiert aktuell Leed
staamt aus Gedanken an Doten, déi si ausgedréckt hunn, déi
sech am Buedem vun hirem Bewosstsinn verankert hunn, zu
enger Planz gewuess sinn a Friichte vun der selwechter Aart
.wéi dës Gedanken an Handlungen droen

* * *

Déi bescht Virbereedung fir e besser Liewen
Wa mir d'Liewen wierklech genéisse wëllen, ass d'Zäit
elo - net muer, net nächst Joer, net emol an engem Hierno.
Déi bescht Virbereedung op e besser Liewen nächst Joer ass
dëst Joer e produktivt, harmonesch a sënnvollt Liewen ze
liewen. Eise Glawen un e zukünftegt Liewen mat méi
groussen Erfolleger a méi Gléck ass wäertlos, ausser mir
ëmsetzen et elo an Handlungen. Haut sollt den wichtegsten
.an sënnvollsten Dag vun eisem Liewen sinn

* * *

Déi, déi bestuede wëlle, musse léieren, hir Emotiounen
an Impulser ze kontrolléieren, an d'Schoule sollten dës
Fäegkeet bäibréngen, zesumme mat der Kultivatioun vu Rou
a Konzentratioun. Vill ongelécklech Stéit a gebrach Familljen
existéieren, well dësen wichtigen Aspekt vernoléisst gëtt,
souwuel doheem wéi och an der Schoul. Wéi kënnen zwou
Persounen mat onkontrolléierten Impulser an Wënsch a
?Fridden a Rou zesumme liewen
Um Ufank vun der Bestietnes ginn déi nei bestuete Leit
op enger Well vun Emotiounen an Opreegung gedroen. Mee
no enger Zäit, wéi dës Gefiller onvermeidbar ufänken ze
verschwannen, fänkt déi richteg Natur vum Koppel un
erauszekommen, zesumme mat Argumenter,
Meenungsverschiddenheeten, Streidereien an
Enttäuschungen. D'Häerz brauch echt Léift a Frëndschaft, a
virun allem Rou a Fridden. Wann de Fridden duerch intensiv
Emotiounen zerstéiert gëtt, gëtt eng wichteg Sail vun der
.Bestietnes geschwächt

* * *

D'Organer an d'Emotiounen vum Kierper brauchen e
gesond Nervensystem fir hir Gesondheet, Vitalitéit a
Sensibilitéit ze erhalen. Fir den Nervensystem a guddem
Zoustand ze halen, ass et wichtig, sech vun destruktiven
.Emotiounen wéi Angscht, Roserei, Gier an Näid ze befreien

* * *

Äert Gléck ass Ären Erfolleg, also loosst Iech keen Äert
Gléck ewechhuelen
Schützt Iech virun deenen, déi probéieren, Iech ze
stéieren. Wéi ech jonk war, war ech ganz genervt vun
deenen, déi falsch Rumeuren iwwer mech verbreet hunn,
awer ech hunn spéider gemierkt, datt mäin eegent Gewësse
vill méi wichtig ass wéi d'Zustimmung vun de Leit iwwer
.mech

Gewesse ass en intuitivt Bewosstsinn, dat d'Gedanken
an d'Motivatiounen vun enger Persoun trei a präziséiert.
Wann d'Gewesse kloert ass an eng Persoun weess, datt si dat
Richtige mécht, kann näischt si Angscht maachen. E kloert
Gewesse ass en Zeie vu Gottes Gonschten. Déi, déi e kloert
Gewesse hunn, fannen Gléck an hirem Liewen a kréien
.Gottes Segen a Gonschten

* * *

All Wuert, dat eng Persoun seet, hannerléisst en
dauerhaften Androck op hirt Gehir a Geescht. Wann d'Séil
vun enger Persoun hire Kierper beim Doud verléisst, hänkt
hiren Entrée an en anert Räich vum Uerteel of, dat duerch
hire Karma (de Konsequenz vun hiren Handlungen)
ausgesot gëtt, dat aus gudden oder béise Wieder
.resultéiert

.oder schlecht Resultater fir d'Séil sammeln

D'Wuert besteet aus dräi Schwéngungen: eng kausal
oder intellektuell Schwéngung, eng kinetesch oder
planetaresch Schwéngung, an eng kierperlech oder
.scheinbar Schwéngung

:D'Wuert "Fridden" huet dräi verschidde Schwéngungen

Eng Schwankung vum Denken oder vum Wëllen, wann 1

d'Wuert "Fridden" ausgesot gëtt

D'Energievibratioun am Gehir, de Stëmmbänner an 2

der Zong, ugedriwwen vum Wëllen, wann d'Wuert "Fridden"
ausgeschwat gëtt

Vibratioun vum de Stëmmbänner a kierperlechen 3

"Effekt vun der Aussprooch vum Wuert "Fridden

Dofir léisst all Wuert, gutt oder schlecht, seng

Schwéngungen – dat heescht seng Auswierkungen – um

Kierper oder am Gehir, an op d'Liewensenergie an den
Intellekt a Form vun Neigungen a Wënschen hanner. Op dëser
Basis hannerloossen d'Schwéngungen vun all Ried gutt oder
.schlecht Tendenzen am Geescht

Wien d'Motiver fir d'Verzerrung vun der Wourecht
lassgëtt, schafft a sech eng enorm Kraaft, sou datt hien keng
.falsch Zeienaussoe ofleet an all seng Wieder wouer sinn
O Här, géff mir d'Kraaft, meng Stëmm ze benotzen, fir
der Wourecht ze déngen, andeems ech séiss, nätzlech an
erfreschend Wieder schwätzen. Spill Är onstierflech
Melodien op der Flütt vu mengem Liewen, fir datt ech vun de
.Schwéngunge vun Ären hellege Melodien geseent ka ginn

* * *

schwiewend Decken

Eemol sinn zwee Frënn laanscht d'Flossufer gaangen,
wéi si eppes gesinn hunn, wat ausgesinn huet wéi eng
schwiewend Decken. Ee vun hinnen huet sech an de Floss
.gehäit a geschwomm, bis hien d'"Decken" erreecht huet
Mä hie war spéit bei der Bank zréck, a säi Frënd huet
gemierkt, datt hie Schwierigkeiten hat, mat der "Decken"
ëmzegoen an datt dat de Grond fir seng verspéit Réckrees
:war, dofir huet hien hien ugeschwat a gesot
?Firwat loosst Dir hatt net a gitt zréck
Säi Frënd huet geäntwert: Dat ass wat ech probéieren
ze maachen, awer d'Decken hält sech un mir fest a léisst
.mich net lass a zréckkommen
Zu senger grousser Iwwerraschung huet hien ze spéit
gemierkt, datt dat, wat hie fir eng Decken gehalten huet,
näischt anescht war wéi e schwammende Bier
Ech fannen dës Geschicht sënnvoll an uwendbar fir vill
Aspekter vum mënschleche Liewen. Ech gleewen, datt hir
Botschaft eng vu Vorsicht a Klugheet ass, net iwwerstëtzt ze
.handelen, déi ongewollt Konsequenze kéinte hunn
Dës Decken kéint just e Konzept sinn, dat am Floss vum
Gedanken schwëmmt, an deem, wann en fäerdeg ass, sech
an eng iwwerwältegend Obsessioun verwandelt, déi
.schwéier ze kontrolléieren ass
Oder et kann eng schiedlech Gewunnecht sinn, déi,
wann se sech am Gehir verankert, hir Grundlage trëfft a sech

ausdehnt, wouduerch se en integralen Deel vum Wiesen vun
enger Persoun gëtt, sou datt hien e Gefaangenen an hirem
.Grëff gëtt

Oder et kann eng aner Zort Versuchung sinn, eng
Investitioun déi net fristgerecht oder ubruecht ass a
bedeitend Verloschter féiert, souwuel materiell wéi och
.moralesch

Oder et kann eng Ideologie sinn, déi logesch a praktesch
schénkt, sou datt d'Persoun se adoptéiert a mierkt, nodeems
se a säi Wiesen agedronge ass, datt hir Realitéit ganz
.anescht ass wéi hiert Ausgesinn

Oder et kéint en Trend oder eng Ofwäichung mat
onerwaarte Konsequenze sinn
Oder e Sprong an d'Däischtert
Dofir gouf gesot: Iwwerleetlech d'Positioun vun Ärem
.Fouss, ier Dir e Schrëtt maacht

* * *

D'Enn vun der Rees
Laang Zäit sinn ech op de kronkelende Weeër vum
Zweifel gestouss
Ech sinn duerch imaginär Däller gefuer, déi mech fir eng
Éiwegkeet vun dir getrennt hunn
Ech hunn onzähleg Wüsten iwwerquert
Ech hunn vill Ambitiounen verfolgegt
Schlussendlech hunn ech mech befreit
Aus de Wirbelen vun Trauer a Freed
Also hunn ech meng Rees ofgeschloss an hunn d'Enn vu
mengem Wee erreicht
An elo kucken ech mat Freed op meng vergaangen Péng
Vun all Fiels vu menge fréiere Qualen
En Aa bléist mat Tréinen aus Freed
An an deenen hellege Waasser
Duerch d'Tréinen vu menger Léift fir dech, purifiéieren
ech mech all Dag

* * *

Ech hat fréier eng geheim Luucht
An eifreg hunn ech e flüchtege Stral ëm mech geschéckt
An der Rou vun der bannenzeger Däischtert
Ech hunn dacks kleng Fësch als kreativ Iddien gesinn
Et gouf an der plötzlecher Hellegkeet gefaangen
Ech hunn dëst als Köder benotzt
Fir méi grouss Wesen an den Déifte vu mengem
Bewosstsinn ze fänken
Mä vill vun hinnen sinn entkomm
Hannert dem klengen Krees vum Liicht
Vun Ären trei Follower
Räich u sëlweren Lidder a gëllenen Dreem
Mat dem Geld vun der Léift hunn ech stralend, liichtend
Netzer fir d'Wahrnehmung vun der Séil kaaft
An doraus huet si e mächtegt Netzwierk vu liichtendem
Stoff geformt
Ech sinn iwwer den Ozean vun denger Wäisheet gefuer,
fir dech ze sichen
!De Fang war reichlech a wäertvoll
Ech hunn e puer gutt a glécklech Gefiller gewonnen
An Schätz vu verluerene helleg Erënnerungen
,Ausserdeem
Ech hunn dech fonnt
!An ech hunn dech gefaangen, o Schatz vun de Schätz

* * *

An de Summerdeeg vum Liewen
Ech sammeln den Nektar vun der Emotioun
Vun de Blummen vun de séissen Tugenden
Wat an de Gäert vu gudde Séilen wiisst
An ech hunn et a mengem Häerz gespäichert
destilléiert Jus
Vun den héije Bléien vun der Toleranz
An d'Knospe vun der Demut mat hirem mëllen Doft
An déi rar Bléien vun zärte Lotus-Iddien
An wann et op mech erofgeet

Schnéi, kal Wantererfarungen
An déi schmerzhaft eierdesch Trennung
Ech sichen Wäermt a Troust
Am Nektar, deen an der Zell vu mengem Häerz
gespäichert ass
An där geseenter Zell, an Ärer Präsenz
Ech fannen dacks déi göttlech Bei
Schluppt d'Séissheet vu menge ale Sehnsucht
Ech fille mech berouegt, frou a getrëischt

* * *

Ech gleewen un d'Bruderlechkeet vun der Mënschheet,
un universell Léift, Versteesdemech a Kooperatioun tëscht
de Mënschen, fir d'Laascht vum Liewen fir eenander ze
.entlaaschten

Nobel global Ziler müssen an dës Welt agefouert ginn,
an Idealer müssen ugeholl ginn, déi d'Mënschheet op héich
Niveaue erhiewen, hir Gedanken verfeinere, hir Wënsch
.begrenzen an hir nobel Talenter schärfen
Dës kann duerch geeschtlech Beispill a gesond
Prinzipien erreecht ginn, net duerch brutal Gewalt a
verheerende Kricher. Politesch Muecht ass geféierlech ouni
.geschtlech Prinzipien, déi se leeden a regéieren
Wann ech vu spirituellen Prinzipien schwätzen, mengen
ech net spezifesch Doktrinen, Sekten oder
Glaawenszugehéieregkeeten, mä éischter déi universell
Gesetzer: d'Gesetzer vun der Gerechtegkeet an der Tugend,
.déi fir jiddereen zoutreffen a gutt, gutt a friddlech sinn

* * *

Firwat verbréngt de Mënsch seng Zäit mat der Sich no
Broutkrummelen mënschlecher Léift an enger Handvoll Suen
an dëser oder där Saach, wann hie alles a Gott fënnt, deen
?d'Quell vun all Léift a Kraaft ass
Mir sollten Gott net aus Gier no Muecht sichen, mä aus
engem Verlaangen no Léift. Dann fanne mir de groussen
Schatz. Wann mir Gott mat enger déiwer, häerzlecher Léift

gär hunn, äntwert hien eis, a mir spieren seng Léift an eisen
.Häerzer schloe

D'Liewen ass méi séiss wann een iwwer Gott nodenkt.

Wat méi een nodenkt a sech op de spirituellen Zoustand
während der Aktivitéit konzentréiert, wat méi grouss ass
d'Fäegkeet vun engem ze laachen. Ech sinn elo an ëmmer
an deem Räich - an engem gléckleche göttleche
Bewosstsinn. Näischt beaflosst mech. Egal ob eleng oder
.mat aneren, d'Freed vu Gott bleift ëmmer a mir präsent
Ech hunn et fäerdeg bruecht, mäi Laachen ze behalen,
an déiselwecht Laachen existéieren och an dir, déiselwecht
Freed a Gléck vun der Séil wunnt an dir. Du brauchst se net
ze kréien, nëmme fir se zréckzékriien. Du hues se temporär
duerch Selbstverwierklechung mat de Sënner verluer, an du
.kannst se zréckkriien

Jiddereen, deen gleeft, datt kierperlech Saachen, déi
een duerch Siicht, Héieren, Geschmaach, Geroch a
Beréierung genéisst kann, reng Freed bréngen, täuscht sech
eescht. D'Sënner ginn kee Gléck; éischter beréieren se eis
et. Wann Dir Konditiounen fir Äert Gléck setzt, wéi zum
Beispill ze soen: "Ech kann net glécklech sinn, ausser ech
gesinn dat Gesiicht", wäert Dir ni reng, onverfälscht Freed
.erliewen, well sensoresch Freed flüchteg ass
Deeg a Joeren fuerderen hir kierperlech Schéinheet op.

Alles an der materieller Welt ënnerläit dem Gesetz vum
Wandel. Sou, och wann eng Persoun all schéint Gesiicht op
der Welt kéint gesinn, all Toun héieren an alles beréieren,
wat se sech wënscht, géif se ëmmer nach kee richtegt Gléck
fannen. Trotzdeem kéint se sech selwer täuschen andeems
.se denken, datt se glécklech sinn

Heiansdo, nodeems een enorm Ustrengung gemaach
huet fir eppes ze kréien, fënnt een kee Gléck an der Saach
selwer. Trotzdem kritt een eng gewëssen Zefriddenheet vun
der investierter Ustrengung, an dofir gleeft een, datt een

glécklech ass. Awer dës Zort Zefriddenheet ass temporär a
.flüchteg

Et ass dofir nätzlos, Gléck an de Sënner ze sichen.

Geeschtlech Freed muss a Wierder a Gesichtsausdréck fonnt
an ausgedréckt ginn. Wann eng Persoun dat mécht, wäert
souguer e klengt Laachen jiddereen ronderëm si mat
sengem geseenten Magnetismus ëmschléissen, an anerer
.wäerten sech glécklech fillen

Mee nëmme Gott kann d'Häerzer änneren. Mir sollten
eis selwer net d'Fäegkeet zouzeschreiwen, Gutt ze maachen.
Deen eenzege richtege Guttmacher an der Existenz ass Gott.
Dës Welt ass Seng. Wann Dir seng Präsenz fillt a mierkt, datt
hien alles kontrolléiert, a wann Dir him alles uvertraut - gutt
Doten a souguer schlecht - da wäert Dir iwwerrascht sinn ze
feststellen, datt all Är Handlungen a gutt Doten
.transforméiert ginn

* *

An deem Moment wou mir gutt un eng aner Persoun
denken, erweidert sech eist Bewosstsinn an eisen Horizont.
Wann mir un eisen Noper denken a Matgefill géintiwier him
weisen, geet en Deel vun eise Wiesen zesumme mat deem
Gedanke bei hien eraus, an et ass net nëmmen de Gedanke
selwer, deen néideg ass, mä och d'Bereetschaft, dëse
.Gedanke an d'Aktioun ëmzesetzen

Mir sollten keen aus eise Léiftkrees ausschléissen {an
däin Noper ass wéi du selwer} {däin Noper dann däin Noper
dann däin Noper}

D'Bestietnes ass eng Lektoun an Altruismus. Zee Leit
deelen d'Liewe mateneen, dann kommen d'Kanner an
d'Eltere deelen d'Liewe mat hinnen. Mee et ass egoistesesch,
nëmmen un déi direkt Famill ze denken, well Léifsten eis
enges Daags verloossen, an dat ass eng Erënnerung drun,
datt den Zweck vu mënschleche Bezéiungen ass,
d'Bewosstsinn fir Opfer fir anerer ze erweideren an materiell
.Gidder a frëndlech Gefiller mat hinnen ze deelen

* * *

Wann Dir schléift, berouegt Dir passiv Gedanken a
Gefiller, awer wann Dir bewosst Gedanken a Gefiller duerch
Meditatioun berouegt, ass dat Éischt wat Dir erlieft en
Zoustand vu Fridden, an d'Gesichtsmuskele selwer bilden e
.Laachen, dat de Fridden vum Häerz reflektéiert
Mee Dir musst iwwer den Zoustand vum Fridden eraus
.kucken, fir d'Rengheet vun Ärer Séil ze gesinn
Déi Rengheet, onbeschiedegt an onverzerzt duerch
sensorech Stimuli oder automatesch Reaktiounen
D'Resultat sinn Gedanken, déi mat de Sënner verbonne
sinn, an den Zoustand, deen Dir dann erlieft, ass eng
.stänneg erneiert Freed
Prophéiten an Hellegen hunn dës Freed ëmmer an hiren
Häerzer. Si fille sech geseent Sécherheet a Rou, si sinn
onerschüttert an onbesiegt vu Stierm vu Roserei, a Suergen
an Ängscht beréieren se net. Mat dem Skalpell vun der
Vernunft oder dem Abléck kënne si hir eegen Gedanken oder
d'Gedanken vun aneren um Operationsdësch vum Geescht
.dissekéieren, während se hir Rou a Rou behalen
An der Freed vun der Séil verschwénnt d'Depressioun
komplett, an d'spirituell Ënnerscheedungsfäegkeet kënnt am
Wiesen vum gléckleche Jünger op, wat seng Festigkeet am
.héije Selbst erhéicht

* * *

E richtegt Laachen ass e Laachen vu spiritueller Freed,
dat duerch Kontemplatioun an Nodenken iwwer Gott a Gefill
.vu senger Präsenz kritt gött
Mäi Laachen entspréngt aus enger déiwer Freed a mir -
eng Freed, déi fir jiddereen zougänglech ass. Et ass wéi den
Doft, deen aus dem Häerz vun enger bléiender Rous kënnt.
Dës grouss Freed invitéiert anerer, sech an dat hellegt
.Waasser vum Gléck ze dauchen
Et gi véier Situatiounen, mat deenen den
:Duerchschnëttsmënsch vertraut ass

Hie fillt sech glécklech wann e Wonsch erfëllt gëtt
Hie fillt sech onglécklech, wann hie verhënnert gëtt, et
z'erreechen
Mee wann hien weder glécklech nach depriméiert ass,
langweileg sech hien
Wann een dës Emotiounen oder psychologesch
Zoustänn vu Freed, Péng a Langweil iwwerwënnt, fillt een
.sech a Friden
Friden ass en héich erwünschten Zoustand, deen aus
der Feele vu Trauregkeet, Freed a Langweil resultéiert. Dës
.Zoustänn schwanken dauernd an der Séil
Nodeem ech op enger rasanter, haarter Well vu Péng a
Freed geridden sinn, dorënner widderholl Tauchgänge an
d'Déifte vun der Langweil
Et ass Freed, um Broscht vun engem rouegen Mier vu
Friden ze schwammen
Mee méi grouss wéi Friden ass spirituell Ekstase,
d'Freed vun der Séil, dat ultimativt Gléck. Et ass eng erneiert
Freed, déi ni verschwënnt, mee d'Séil fir d'Éiwegkeet
.begleet
Déi gréisst Freed kann nëmme erreecht ginn andeems
een déi göttlech Präsenz realiséiert

* * *

All Mënsch huet en onerschlossene Potenzial. Hie
besëtzt all déi néideg Stärken. De Geescht selwer ass eng
iewesch Kraaft, an e muss vun veralteten a restriktiven
.Gewunnechten a Konzepter befreit ginn
Den Afloss vu Planéiten a Stären op d'mënschlecht
Liewe gëtt duerch déi tëschteneen Kräfte vun Attraktioun a
Repulsioun tëscht de Planéiten an dem mënschleche Kierper
.verursaacht
Béis Gedanken féieren hire Besëtzer an eng béis
Ëmwelt, wou se sech ausdrécke kënnen, wéi se wëllen. Mee
eng Persoun kann hir Gedanken a Bewosstsinn duerch
.Willenskraaft änneren, an doduerch hir Ëmwelt änneren

Wann eng Persoun fir eng länger Zäit an enger
schiedlecher Ëmwelt bleift, fänkt dës Ëmwelt un, si
ënnerbewosst ze beaflossen. Mat der Zäit verléiert si
komplett hir Fräiheet, eng gesond an ausgeglach Ëmwelt ze
wielen, a gëtt den negativen Aflëss vun där schiedlecher
.Ëmwelt ausgesat

Wat de Mënsch mat engem staarke Wëllen ugeet, ass
hien an Harmonie mat Gott a waart net bis d'Planéiten an
d'Stären him hiert Laachen schenken. Éischer setzt hien
seng Rees weider wéi e stéierende Meteor, onberéiert ausser
vum Leedstär vu Gott, deen d'Sonn vun de Sonnen an den
.Här vum Gesetz an de Séilen ass
Eng vun zwou Optiounen

Eemol huet en frommen Asket um Ufer vun engem
geseenten Floss gelieft. Hie huet vill Jore vu sengem Liewen
an déiwer Kontemplatioun verbruecht, awer leider waren
seng Efforte net erfollegräich, an hien huet sech net iwwer
eng räich Ernte vu Friden gefreet, trotz senger Beméiungen,
d'Geheimnisser vum Liewen an d'Quelle vum Gléck ze sichen
.an z'ënnersichen

Och wann eise Frënd déi ganz Zäit vun enger
himmlescher Atmosphär ëmginn war, wat schéin
Landschaften, léif Séilen, wäertvoll Bicher a geseent
Erënnerungskreesser ugeet, huet säi Geescht trotzdem
weider un déi passendst Weeër geduecht, fir d'Leit ze
.berauben an hinnen ze schueden

Dëst Denken war ausserhalb vu senger Kontroll a
schéngt aus ale karmesche Grënn ze stamen. Wat méi hie
probéiert huet, dës ongewollt Gedanken ze verbannen, wat
méi si a säi Geescht agefall sinn, säi Friden gestéiert hunn
.a seng Rou beraubt hunn

Schlussendlech huet hie sech selwer versprach a gesot:

"Ech wäert weider bieten a flehen, an ech wäert net
ophalen, bis ech fräi sinn vun dësen onrouegen Gedanken,
".déi mäi Friden während menger Meditatioun stéchen

Eng Stonn ass vergaangen, dann zwou, an béis
Gedanken koumen him wéi en Hurrikan an de Kapp, hunn
d'Struktur vu senger Kontemplatioun getraff an se
gewaltsam gerëselt

Schlussendlech, no dräi Stonne vun ustrengender
Ustrengung, sinn déi verstörend Gedanken op eemol aus
sengem Geescht verschwonnen, an an hirer Plaz huet hien
an enger schéiner Visioun en Hellege vu Gott a Fleesch a
.Blutt virun him gesinn

De stralenden Hellegen ass net nëmmen lieweg
erschéngen, mä huet och mat der gréisster Zärtlechkeet
:geschwat a gesot

Mäi Jong, an denger viregter Inkarnatioun waars du e,,
professionelle Déif, deen näischt anescht u sech hat, wéi
anerer an d'Fal ze zéien an hinnen hire Besëtz ze klauen. Mä
kuerz virun dengem Doud ass däi Gewësse erwächt an du
hues decidéiert, dech selwer ze korrigéieren, an du hues dir
selwer versprach, datt du däi schändlecht Verhalen ännere
géifs an dem Wee vun der Guttheet géifs goen. Aus dësem
Grond bass du mat enger staarker spiritueller
Entschlossenheet an dëst Liewen gebuer ginn, e gudde
Mënsch ze sinn, mä trotzdem hues du och schlecht
Gedanken matbruecht, déi an denger viregter Inkarnatioun
“.de Fokus vun dengem Liewen waren

Et ass schued, mäi Jong, datt du an dësen geseenten,,
Zäiten lieft, ëmgi vu gudde Frënn, Kreesser vun Erënnerung
a Kontemplatioun, awer trotz all deem liefs du an enger Häll
vu psychologescher Angscht a zerstéierenden, turbulenten
“.Gedanken

No enger Minutt Rou huet de Garde seng Ried
:weidergefouert

Dofir, laut dem universelle Gesetz, a well Dir net Äert,,
Bescht gemaach hutt, fir vun de spirituellen Méiglechkeeten
ze profitéieren, déi Iech an dëser Inkarnatioun zur Verfügung
stinn, ausser Dir verduebelt Är meditativ Beméiungen elo,

musst Dir zum Zäitpunkt vum Doud téscht zwou Saachen
“:wielen

Entweder am Himmel mat zéng Narren liewen oder an"
der Häll mat engem Weise Mann liewen, wat géifs du léiwer
"?hunn

:Den Schüler huet ouni ze zécken geäntwert
O Frënd vu Gott, ech léiwer an der Häll mat engem,,
weise Mann ze liewen, well ech aus menger eegener
Erfahrung weess, datt zéng Narren aus dem Paradäis d'Häll
maachen, während ech a mengem Häerz gleewen a sécher
weess, datt wann ech mat engem wise Mann zesumme
sinn, hie mir och um Buedem vun der Ënnerwelt hëllef
“.wäert, d'Häll an e Paradäis ze verwandelen

* * *

Vill Leit si wéi Päiperleken, si flattern a beweegen sech
hei an do, ouni en Zil z'erreechen oder Objektiver
z'erreechen. Wa se ophalen, ass et nëmme fir e kuerze
Moment, duerno gi se vun engem aneren Zäitverdreif
ugezunn, fir sech z'amüséieren an d'Zäit ze verdreiwen. Wat
d'Bee ugeet, si schafft haart a preparéiert sech op schwéier
.Zäiten, während de Päiperlek nëmme fir säin Dag leeft
Wann de Wanter kënnt, stierft de Päiperlek, während
d'Bee sech vun der Ernte genéisst, déi se am Fréijoer a
Summer gesammelt huet. Ähnlech musse mir léieren,
banneschte Friden an d'Kraaft ze kultivéieren, fir mat den
.Erausforderunge vum Liewen eens ze ginn
psychologesch Fäll

E Mënsch kann net fir ëmmer op Welle vu Freed
matgereest bleiwen, ënner turbulentem Waasser vu Trauer
.oder an den Déifte vun der Langweil erdröck ginn
An dëser Welt, déi vu konfliktéierende Dualitéiten
charakteriséiert ass, ass den Duerchschnittsmënsch
ënnerwerf Héichten an Déiften, déi op Welle vu Freed
eropgoen an an d'Déifte vun der Gläichgültigkeit
ënnergoen, a gëtt vu rasende Welle vun Trauerigkeit hin an

hier gehäit a selten en aneren Zoustand vu Bewosstsinn
.erlieft

Wann ee sech vun den Ëmstänn d'Gedanken op dës
Manéier beaflosst, heescht dat, säi Wëlle engem kapriziéis
an ëmmer verännerleche Schicksal ofzeginn. Wat eng
Persoun brauch, fir e erfollegräicht an erfëllend Liewen ze
féieren, ass e mentalt Gläichgewiicht, an dëst kann nëmme
duerch fokusséiert Denken a Kontroll iwver déi emotional
.Fäegkeeten erreecht ginn

Och déi déifst Trauer heelen mat der Zäit, dofir mécht et
kee Sënn, all Dag vun eisem Liewen iwver d'Trauer ze
schwätzen. Stänneg ëm e verstuerwene Léifsten ze trauern
.hëlleft weder hinnen nach eis, an et ännert näischt
En Inferioritéitskomplex z'entwéckelen oder sech selwer
fir Feeler oder Echec aus der Vergaangenheet ze bestrofen
ass net gutt; et mécht d'Liewen miserabel a lähmt mental
.Fäegkeeten

Mir däerfen eis net erlaben, an d'Lach vun der
langweileger Routine ze falen, well dat ass e
psychologeschen Zoustand, deen alles anescht wéi bequem
ass, well en de Geescht stéiert an déi latent Fäegkeeten am
.Uewen vun der Apathie verbrennt

* * *

Gott schéckt eis d'Lektione, déi mir am Liewe
brauchen, fir datt mir dovunner léiere kënnen a Verständnis
an Erfahrung kréien. Déi, déi dës Lektione vermeiden,
wäerten schlussendlech gezwonge sinn, se ze léieren, egal
.wéi laang et dauert

All Test ass e Frënd, wa mir dovunner léieren, an en
tyranneschen Despot, wa mir d'Geleeënheet verpassen a se
mat Gemurrelen, Roserei a schlechtem Uerteel
.mëssbrauchen

Wann mir e gutt Verständnis an déi richteg Astellung
.zum Liewen hunn, gëtt et schéin a fräi vu Komplikatiounen

* * *

Keen kann mech kontrolléieren oder mäi Wëllen
ewechhuelen, ausser ech loossen d'Gedanken an d'Aktiounen
vun aneren mech beaflossen
Här, ech realiséieren, datt ech eng onendlech
Méiglechkeet hunn, meng Fäegkeeten z'entdecken a mäi
spirituellt Potenzial z'entdecken. Ech wäert materiell
Bindungen duerch méi héich Aspiratiounen ersetzen, an ech
.wäert wëssen, datt de treie Geescht ëmmer bei mir ass
Haut wäert ech meng Gedanken mat enger Dosis
Optimismus oplueden, mech vun onangenehmen Erfahrungen
trennen an dat praktizéieren, wat Kierper, Geescht a Séil op
.eng ausgeglach an konsequent Manéier entwéckelt
Den Danz vu Liewen an Doud ass ëmmer präsent, awer
ech wäert mech fir ëmmer befreien andeems ech meng
spirituell Identitéit zréckerueweren, an wann ech de Stierm
vu Prüfungen a Leed entgéinrieden, wäert ech a mengem
spirituellen Boot iwuer d'Mier vum Liewen op déi sécher,
.göttlech Ufer segelen
Wann ech schaffen a kreéieren, da wäert ech mech drun
erënneren, datt Gott duerch mech schafft. Hie ass den Här
vum Universum, an ech kann mech mat Him duerch déif
.Meditatioun verbannen
Mäi léiwe Gott, ech realiséieren, datt meng Gedanken
mir entweder zum Echec oder zum Erfolleg bréngen, jee
nodeem, wéi eng Iddi a mengem Liewen am stäerksten ass.
Dofir wäert ech probéieren, mech drun z'erënneren, datt Dir
Är hëllefend Hand ausstreckt an de Wee fir mäin Erfolleg
fräimaacht. Wann Katastrophen an Onglécker mech treffen,
wäert ech meng Kraaft zesummeruffen a meng
.Entschlossenheet stäerken, se ze iwuerwannen
Ech wäert Eierlechkeet an mengem Ëmgang mat
jidderegem weisen, an ech wäert léif Gedanken a gutt
Wënsch verbreeden. Dann wäert Gott mech mat senger
.Kraaft a Wäisheet ënnerstëtzen

Här, ech wäert mäi Wëllen an Intellekt benotzen, fir als
éischt kleng Saachen z'erreechen, an dann wäert ech
weidergoen, fir méi grouss Leeschtungen ze erreechen
Och wann all materiell Ambitiounen erfëllt sinn, bréngen
se ëmmer nach nëmmen onvollstännegt Gléck
Wann ech Gott fannen, wäert ech déi onerschöpflech
Reservoirs vu Gléck entdecken, déi ni ophalen ze fléissen a
.lafen an den ëmmergrénge Gäert a Wissen vun der Séil

* * *

Gott ass dat Wäertvollst a mengem Liewen; Hie sëtzt
um Troun vu mengem Gewëssen an inspiréiert mech mat
.Wierder vu Wäisheet
Hie féiert mech op de Wee, deem ech soll goen
E equilibréiert Liewen
Wat all göttlech a natierlech Gesetzer berücksichtegt
Et kombinéiert Aktivitéit a Rou
Et bréngt Gléck a erfëllt d'mënschlecht Schicksal
En Haus voller Bijouen kann een am Däischteren net
gesinn, an dofir kann déi göttlech Präsenz net gefillt ginn,
.soulaang d'Nuecht vun der Ignoranz herrscht
Wann eis Bewosstsinn vu Gott net sou real ass, datt mir
eis deeglech Aufgaben ouni Hien net erfëlle kënnen, dann
ass et kloer, datt mir keng Verbindung tëscht Gott a Liewen
.gefëllt hunn
Wann mir Ambitioun hunn a se mat der Iddi krönen,
aneren ze déngen, hëllef mir eis selwer andeems mir
aneren hëllef
Oh, Här
Mat der Verbreedung vu vitalem Sonneliicht
Ech wäert Strale vun Hoffnung an den Härzer vun den
Aarme an den Vertriebenen verbreeden
Zünd d'Luuchten vun der Entschlossenheet a vum
Selbstvertrauen un
An den Härzer vun deenen, déi mengen, si wieren
Echec

Wann mir feststellen, datt d'Liewen eng Schoul fir ze
léieren an d'Erfüllung vun Aufgaben ass, an zur selwechter
Zäit en flüchteen Dram

Dann wäerte mir wëssen, datt Gott mat eis ass
D'Liewe muss op Déngscht baséieren, well ouni dëst
nobelt Zil wäert de Geescht, deen Gott dem Mënsch ginn
.huet, den Zweck net erreechen, fir deen e geschaf gouf
Sech Gott ze ënnerwerfen erméiglecht et enger Persoun,
all hir Aufgaben mat engem Gefill vu Freed a Dankbarkeet
géintwärt Gott ze erfëllen, well nëmmen duerch
Ënnerwerfung fille mir Friden

Ech wäert all meng intellektuell a moralesch
Schwächen am Feier vun der Entschlossenheet verbrennen,
well wann ech dës Schwächen net lass ginn, wäert ech déi
.göttlech Flam net gesinn kënnen

Oh, Här

Haut wäert ech mech virhuelen, spezifesch Saachen
z'erreechen, an dann maachen ech dat, wat ech geplangt
hunn. Ech wäert als éischt d'Gerechtigkeit vu menger
Absicht garantéieren, an dann wäert ech Är Kraaft spieren
an, mat Ärer Hëllef a Ärem Segen, dat erreechen, wat ech
.wëll maachen

* * *

Weider Selbstbestätigungen am Ingenieurswesen
Ech weess sécher, datt Gottes Kraaft onendlech ass, an
well Hien e Funken vu sengem Liicht a mir geluecht huet,
hunn ech och d'Kraaft, all Hindernisser an Hindernisser ze
.iwwerwannen, déi mir am Wee stinn

Ech sinn e Mëttel fir Intelligenz a Schéinheet
auszedrécken, an dofir wäert ech meng Gedanken a
Motivatiounen dem Gutt maachen an der Mënschheet
.dénge widmen

Haut wäert ech meng Gedanken a Wieder
iwwerwaachen

Sou datt et nëmmen dat unzitt wat schéin an nobel ass

Ech wäert d'Guttheet an de Virdergrond vu menge
Aktivitéite stellen
Ech benotzen mäi kreativt Denken fir erfollegräich ze
sinn
Bei all gudder Ustrengung an nätzlecher Aarbecht, déi
ech maachen
D'Erkenntnis, datt Gott mir hëlleft, wann ech mir selwer
hëllefen
Haut wäert ech de Gaart vum Liewen beaarbechten
A planzt dran d'Somen vun der Wäisheet, der
Gesondheet an dem Gléck
Ech wäert Gott Merci soen, wann meng Efforte mat
Erfolleg gekréint sinn
An ech kréien, wat mäin Häerz begeeschtert
Haut wäert ech de Stéierer ronderëm mech mat menge
gudde Vibes hëllefen, an ech wäert d'Däischtert vun der
Spannung an der Onrou mam Liicht vu menge gudde
Wënsch verdreiwen, roueg an onënnerbrach wäert ech mäi
Bescht maachen an d'Kraaft benotzen, déi Gott mir ginn
.huet, op eng Manéier déi mir an aneren zugutt kënnt
Ech wäert mat vollem Glawen un d'Kraaft vum Allergutt
lassgoen, fir dat ze kréien, wat ech brauch, sécher, datt Gott
mir eng hëllefend Hand ausstreckt a mir seng Gaumen
.schenkt

Soubal d'Kräfte vun der Däischtert sech
zesummesetzen, fir mäi bannenzege Fridden unzegräifen,
wäert ech a mir d'Kräfte vum Liicht, der Wourecht an der
Selbstkontrolle erwächen, fir de Kräften vun der Däischtert
.ze konfrontéieren an se komplett ze zerstreeten

* * *

Wann Dir d'Sonneliicht duerch eng Lupp op e kleng
Punkt konzentréiert, produzéiert et Hëtzt, an dës Hëtzt kann
Holz, Stoff, Pabeier an aner Materialien entzünden. Ähnlech,
wann Dir de Geescht präzis konzentréiert, kann seng
konzentréiert Energie d'Béises an d'Wuerzele vum Zweiwel

hannert all Versoen ewechbrennen an d'Liicht vun der
.Wäisheet hell a brillant schénge loossen
Wann de Geescht sech mat Gott ausriicht, der Quell vun
all Guttheet an dem Urspronk vun all geseenter Kraaft, gött
e sech vun der göttlecher Präsenz bewosst a besetzt all
d'Elementer vum Erfolleg. Dës Elementer si enk mat Gottes
immenser Kraaft verbonnen, déi fäeg ass, nei Méiglechkeete
.fir Erfolleg an all Beräich ze schafen
Magnéitescht lessen

Wann d'Leit iwwer lessen oder Ernährung schwätzen,
mengen se normalerweis dat kierperlecht lessen, dat
konsuméiert gött fir de Kierper z'erhalen. Wéi och ëmmer, et
gëtt aner Aarte vun Ernährung, déi net manner wichteg si wéi
kierperlecht lessen, an dacks nach méi wichteg sinn.
.Dorënner ass intellektuell oder spirituellt Ernährung
Mental Aktivitéit oder Konzentratioun vum Geescht,
Wäisheet a spirituellen Ënnerscheedungsmerkmal
Kierperlech Ernährung erniert d'Zellen vum Kierper,
während intellektuell Ernährung de Geescht mat gesonden
Iddien fëllt, an d'Ernährung vun der Wäisheet d'Séil
revitaliséiert an hir Fäegkeeten entwéckelt. Intellektuell
Ernährung besteet typescherweis aus den Iddien, déi eng
Persoun denkt, an deenen, déi se vun aneren duerch Kontakt
.an Interaktioun kritt

Leit mat rouegem Temperament an engem noblen
Charakter hëllefen eis Gedanken magnetesch a gesond ze
.maachen

Et ass net schwéier ze bestëmmen, ob eng Persoun hir
intellektuell Ernährung aus enger friddlecher oder enger
stéierender Ëmwelt zitt. Angscht, Leed a Verwirrung stamen
all aus der Ëmgang mat der falscher Aart vu Leit, egal ob
Frënn oder Famill, wat zu ängschtliche Gedanken an enger
onroueger Stëmmung féiert. De Kierper kritt Energie a
Vitalitéit vu kierperlecher Nahrung, während magnetesch
Nahrung souwuel Kierper wéi och Geescht mat

Energieladungen versuergt, déi méi liicht verdaubar sinn wéi
fest a flësseg Nahrung, déi net einfach a lieweg Energie
.ëmgewandelt kënne ginn

* * *

Wann Dir fäeg sidd, Ignoranz a Wäisheet ze
verwandelen

Vun Schwächt a Fragilitéit zu Gesondheet a Vitalitéit
Gitt selbstsécher a muteg - och wann Dir eleng sidd - op
de Weeër vum Liewen
An déi bannenzeg Freed, e liewegt a waakregt Gewësse
ze hunn

An en onerschütterleche Glawen un d'Gerechtegkeet vu
Gott an un den Triumph vun der Wourecht iwwer
d'Falschheet an der Realitéit iwwer d'Illusioun
An wann Dir all Dag probéiert Är Gedanken op méi héich
a méi raffinéiert Niveauen ze loosse
Si huet en härerlecht an dankbart Häerz
An gutt Intentiounen géintiwwer aneren
Är intellektuell Ernährung ass magnetesch
An dann wäert et lech alles unzéien, wat schéin a
nätzlech ass

Vun Saachen, Leit an Ëmstänn
Si brauch dringend weiderzemaachen, fir de Wee
.Richtung Ufer vu Sécherheet a Schutz ze féieren
An zu gudder Lescht awer net zulescht
Wann Dir lech beméit, dat ze kréien, wat Dir braucht
Sidd zefridden mat deem, wat Gott lech einfach mécht,
,an Dir wäert méi räich am Geescht a méi zefridden sinn
Déi, déi vun dëser Welt obsesséiert sinn a gierig no
hirem Beute sinn

* * *

Wann ee Gott sicht, deen deen eenzege Frënd iwwer all
Frënn eraus ass, gött et méiglech, eng richtig Frëndschaft
an alle mënschleche Bezéiungen opzebauen: familiär,
.brüderlech, bestuet a spirituell

Frëndschaft ass e wichtegt Element an enger
Bestietnes, an intellektuell an emotional Kompatibilitéit, e
Gefill vu moralescher Attraktioun a richteg Léift a
Frëndschaft sollten als Prioritéit ugesi ginn. Déi, déi net
tëscht richteger Léift an kierperlecher Attraktioun
.ënnerscheeden, gi ëmmer erëm enttäuscht
Wann d'Bestietnes op héijen Idealer a géigesäitegem
Respekt baséiert, gëtt et zu enger glécklecher an
erfollegräicher Unioun tëscht zwou léiwen a kooperativen
Séilen, déi sech géigesäiteg d'Laascht vum Liewen
erliichten an d'Suergen vum Liewen mat géigesäiteger
.Empathie a frëndlechem Versteesdemech verdreiwen

* * *

Wann Dir e Stéck Leem an d'Form vun enger Vas formt
a bakt bis et härt ass, an dann de Leem an eng Schossel nei
forme wëllt, kënnt Dir dat net maachen. Wéi och ëmmer, Dir
kënnt d'Vas zerbréchen an de Pulver zu frëschem Leem
.bäiginn, an dat dann benotze fir d'Schossel ze formen
Ähnlech, wann eng schlecht Gewunnecht am Gehir
verankert ass a mir se änneren wëllen, musse mir als éischt
de Willenskraaft benotzen, fir dës Gewunnecht ze
manipuléieren an se a mëll, gutt Handlungen ze
.transforméieren, déi no Wonsch nei geformt kënnen ginn
Staarke Wëllen bedeit eng fest Iwwerzeegung. De
Moment wou eng Persoun zu sech selwer seet: "Ech sinn net
un där Gewunnecht gebonnen", a mengt wat se seet, da
wäert dës Gewunnecht zerfalen a verschwannen, wéi wann
.se ni existéiert hätt

* * *

Ech zwéngen meng Meenung kengem op, an ech
erlaben och net, datt iergendeen mir seng Meenung
opdréngt oder mech eppes maache léisst, vun deem ech déif
.am Häerz weess, datt ech dat net soll maachen
Ech denken grëndlech driwwer no, wat ech maache wëll,
ech loosse mech vu Wäisheet guidéieren an deem, wat ech

maachen, ech iwwerhuelen d'Verantwortung fir meng
Handlungen, an ech maachen keen aneren d'Schold fir
d'Konsequenze vu menge Doten. Dës Selbstkontrolle hunn
ech vu mengem Léierer geléiert, ech hunn se ëmmer
.geschätzt, an ech wäert se ni opginn

Héchst Magnéitkraaft

De Jesus sot: "Sicht als éischt d'Kinnekräich vu Gott, an
".all de Rescht kritt Dir

Gott ass déi iewescht Magnéitkraaft hannert all
kosmesche Kräften. Hie ass d'Léift hannert all Léift. Hie ass
de kosmesche Schöpfer an de göttleche Kënschtler hannert
.all Konscht a Kreatioun

Wann Dir Är Gedanken op Gott konzentréiert: déi
iewescht Magnéitkraaft, déi et gött, da lued Dir lech selwer
mat geseentem Magnetismus op a kënnst alles unzéien, wat
.Dir braucht

Wann Dir mat déiwer Kontemplatioun un Gott denkt,
Hien mat ganzem Häerz gär hutt a komplette Fridden a
senger Präsenz fillt, ouni lech eppes anescht ze wënschen,
dann bréngt lech Gottes geseent Magnetismus alles, vun
.deem Dir gedreemt hutt a vill méi
"Zu Gott am Himmel"

Erfolleg, e komfortabelt Liewen, Heelung vun
onheelbare Krankheeten a Gewunnechten ënner Kontroll ze
kréien - all dat kann erreecht ginn. Wann Dir all kierperlech
Methoden an Efforten ausgeschöpft hutt a se als ineffektiv
festgestallt hutt, maacht Är bannenzeg Dier op, an
d'geeschteg Kraaft fléisst eraus an verdreift all Schwächt,
.Versoen a Frustratioun

Wann Dir Gottes Hëllef duerch déif, roueg Meditatioun a
Konzentratioun sicht, entdeckt Dir en onerschöpfleche
Reservoir vu spiritueller Kraaft. Gott ass onparteiesch a
.beäntwert all déi, déi seng Hëllef oprecht sichen
Wéi ech Gott a mir selwer fonnt hunn, hunn ech Hien
iwwerall fonnt

Ech hat eng iwwerwältgend Sehnsucht no Him, zënter
ech e Kand war, an eemol, wéi ech e kleng Bouf war, hunn
ech Him e Bréif geschriwwen. Jo, ech hunn e Bréif u Gott
:geschriwwen an en esou genannt
Zu Gott am Himmel" an ech hunn et an d'Bréifkëscht"
geluecht

Wann mir engem schreiwen, erwaarden mir eng
Äntwert. Wéi ech keng Äntwert krut, hunn ech vill Tréinen
vergoss. Mä d'Äntwert koum schliisslech bei mech, net
duerch Wieder op Pabeier, mä an enger erstaunlecher,
.liichter Visioun

Jidderee kann eng Äntwert vu Gott kréien, wann de
.Versuch eescht ass an d'Ustrengung kontinuéierlech ass
Wann Dir Är Froen un Gott riicht, se a déif Gefiller
wéckelt a se per Post vun der Kontemplatioun schéckt, dann
.kritt Dir éierlech a sécher d'Äntwert

* * *

Et gëtt eng spirituell Physiologie, déi dem Nervensystem
zugronn läit, déi et de Mënschen eenzegaarteg erlaabt, déi
héchst Stadien vun der bewosster Entwécklung z'erreechen.
Dat mënschlecht Gehir, méi grouss wéi d'Gehirer vun de
meeschten Déieren ausser Walen an Elefanten, ass méi
komplex a besëtzt eng méi grouss Kapazitéit fir ze denken.
Dëst mécht dat mënschlecht Gehir zu engem passenden
Instrument fir d'Mënschen, déi e méi fortgeschratt
Bewosstsinn hunn wéi aner Kreaturen. Déi komplizéiert a
komplex Konvolutiounen vum Gehir erméiglechen et de
Mënschen, sech déifgräifend ze denken. Dofir sinn nëmme
Mënschen fäeg, fortgeschratt Niveauen vun der
Ënnerscheidung z'erreechen an domat hire Schöpfer ze
kennen. De weise Mënsch ass deen, deen seng mental
Fäegkeeten am Déngscht an am Virdeel vun der Mënschheet
.op materieller, intellektueller a spiritueller Ebene benotzt

* * *

Ech hunn e Lidd fir dech gesongen

Et gouf nach ni virdrun vun engem Mënsch gesot
An dir widmen ech meng authentesch Melodie
Dee wou mäin Häerz déif dobannen spillt
An op senge Seiden
Ech hunn dës éischt Hymn erstallt
An hei offréieren ech et lech als eng reng Offer
Ech wäert lech keng dréchen, intellektuell Melodien
ubidden
Oder ornamentéiert Melodien, déi vun aneren
komponéiert goufen
An ech ginn dir näischt ausser
Déi einfach, naiv Melodien vu mengem Häerz
Ech wäert keng kultivéiert Rosen virun dir leeën
An Glashaiser
A voller Emotiounen an Leidenschaften
Amplaz bidden ech lech Wildblummen un, déi grad
ausgesprézt sinn
An de Felder vu menger Sehnsucht
An de Promoteur vu mengem Liewen
* * *
Fir datt ech dir lauschtere kann
Schutzengel
Meng bannenzeg Visioun ass mam Radio harmonéiert
ginn
Mat sanften, léiwen Touchen
Ech hunn dacks an der Meditatioun gelauschert
Zu de séissenste Melodien vun dengem Hellegen, déi dir
:no sinn
Fir wonnerbar spirituell Symphonien
A fir Stécker aus de Kreatiounen vu mengem Häerz
An eng melodesch Melodie vu menger aler Sehnsucht
no dir
Mat Geduld a Rou hunn ech den Indikator vu mengem
déifste Gefiller ugepasst
An wéi de Schlof meng Aelidden belaascht huet

Ech sinn bal am Schlof gefall
Ären authentischen Hymn ass duerch mech gefloss
An elo senden ech ekstatesch Echoen aus
Vun de Melodien vun Ärer Freed
An ech fügen meng Stëmm dem Chouer vun Äre
Verehrer bäi
D'Lidder ginn ëmmer méi haart
Sehnsucht a Verlaangen ginn ëmmer méi staark
* * *

Wien e Wee vum béise Selbstzucht adoptéiert, anerer
wäerten him alles ewechhuelen, wat hie huet, awer wann
hien anescht ass, wäerten anerer him Generositéit a
.Sympathie weisen

Wat een Individuum projizéiert oder un anerer schéckt –
a Wuert, Dot a Gedanken – wäert op déiselwecht Aart a Weis
an am selwechte Grad bei hien zrëckzéien. Hir richteg Natur
gëtt duerch hir Gesichtsausdréck an Handlungen opgedeckt.

Anerer wäerten hir psychologesch Schwéngungen oder
Wellen spieren, an hir Reaktiounen op si wäerten der Natur
vun dëse Schwéngungen – negativ oder positiv –
.entspriechen

Mir kënnen net alles besëtzen. Wat mir hunn, gouf eis
vu Gott ginn, fir datt mir et temporär benotze kënnen,
während mir op dëser Äerd sinn, a fréier oder spéider wäerte
mir eis Besëtz müssen opginn, entweder wéinst Accidenter,
.Déifstall, Verschleiung oder Doud

Also, wa mir probéieren eppes festzehalen oder ze
.behalen, just fir et ze besëtzen, täusche mir eis selwer
Och dës Kierper, an deenen mir sou vill Jore gelieft
hunn, ginn een Dag opginn. Dofir ass et e Feeler, eis ze
zwéngen ze gleewen, datt mir Saachen hunn, déi a
.Wierklechkeet guer net kënne besëtzt ginn

Wann eis eppes ginn ass, solle mir wëssen, datt et
nëmme fir eng gewëssen Zäit eist ass, a mir solle bereet
.sinn, et mat aneren ze deelen

Wann eng Persoun méi wënscht wéi se brauch, waarden
op si bedeitend Problemer. Ouni Zweiwel musse mir
Basisbedürfnisser hunn wéi lessen, Ënnerdaach, Kleeder a
finanziell Sécherheet, awer an eisem Sträifen no dëse
Saachen musse mir onnéideg Bedierfnesser eliminéieren,
domat mengen ech ongebremschte Wënsch an den
.brennenden Drang méi ze besëtzen wéi néideg

* * *

Mir kënnen net als Eenzelpersounen op der Welt liewen,
mir müssen op eis Matmënschen ugewisen sinn, fir ze liewen
.an d'Liewe genéisse ze kënnen

Dëst ass souwuel geeschtlech wéi och materiell wouer.

Mir kënnen keen uerdentleche Liewensstandard ouni den
.Austausch vu Wueren a Servicer erhalen

Mir kënnen eisen intellektuellen a spirituellen
Fortschrëtt beschleunegen andeems mir eis Erfarungen an
Entdeckungen deelen

Wann mir eis ëstlech, westlech, nördlech a südlech
Iddien vereenen, kënnen mir eis Talenter kultivéieren an eis
.Fäegkeeten als eng mënschlech Famill entwéckelen

* * *

Am Gaart vu menge nächtliche Dreem
:Vill Blummen bléien
Rar imaginär Blummen
Do wou dat waarmt planetarescht Liicht schénkt
D'Knospe vun ierdeschen Hoffnungen bléien op
Verbreet hell Bléieblieder
Aus Enquête a Zefriddeneheet
Am Glanz vun dësen Dreem
Ech gesinn d'Gespenster vun de Gesichter vun engem
vergiessene Léifsten
An déifgräifend, begruewe Gefiller
Ech schlofen schonn eng laang Zäit
De Buedem vum Onbewossten
Si stinn all a glänzende Kleeder op

Als Äntwert op de Ruff vun den Engelen vun den Dreem
Hien huet d'Operstéiung vun all de vergaangene
Prüfungen gesinn
Här, du hues eis d'Fräiheet ginn
Fir eis deeglech Problemer ze vergiessen
Bei Nuetsbesich am Land vun den Dreem
Hëlleft eis mat dir opzewachen
A mir flüchten fir ëmmer virun mënschleche Leed a
Trauer
* * *

!O göttlech Zuflucht
Ech schwammen am Mier vum Liewen
Ech ginn duerch hefteg Stuerm vun der Widregkeet
ronderëmgehäit
Egal ob Dir op Wellen vum Genoss schwëmmt
Oder, vun Zäit zu Zäit, an der Déift vum Péng erdrenken
Ech verlaangen der Dualitéit ze entkommen
Indem Dir Är ätheresch, iewescht Ufer erreecht
An mat all Well vu menge Gebieder
Ech kommen dir méi no, mäin eenzege Schutz
Ech wäert net ophalen ze probéieren
Well ech weess, datt Dir lech op meng Arrivée freet
!Si waart gespannt op meng Réckrees
Ech sinn e Paradäisvogel: e Vogel vum Himmel
Déi vun Ären geseenten Hänn geschaf gouf
Du hues mech mat dengem Charme verschéinert
An déi schéi Faarwen
Mat dem Daun vun der Zäertlechkeet an de gëllene
Fiedere vun der spiritueller Bléiung
Ech sinn héich geflunn
An der düsterer, mürrescher Atmosphär vum Liewen
Op der Sich no Paradäis
Meng hell Fiedere ware gefierft
Mat donkelen Flecken vun der Verzweiflung
Komm, mäi Gott

Wäscht Äre Paradäisvugel
Mat Strale vun der Wäisheet
An dat rengt, séiss Waasser vum Fridden
D'Achs vu mengem Fridden an den Anker vu mengem
Gléck

Och wann ech haart a fläisseg schaffen, fir dech
kennenzeléieren, andeems ech deng Gesetzer a Reegelen
befollegen, muss ech feststellen, Här, datt du iwwer all
.Gesetzer a Reegelen stinn

Universell Mamm, du wunns am Häerz vun all
menschlecher Mamm. Fëll all Mammen mat denger Wäisheet
an Zäertlechkeet, fir datt si nach méi vun denger
.onendlecher Léift weisen kënnen

Mäi léiwe Gott, ech weess, datt Är helleg Präsenz
iwwerall ass. Genee wéi rengt Ueleg an ongepressten Oliven
verstoppt ass, sou ass Är erhaben Präsenz am Universum
présent. Geseent sinn déi, déi d'Press benotzen, un lech ze
denken an iwwer lech ze meditieren, fir dat geseent Ueleg
.vun Ärer göttlecher Präsenz ze extrahieren

Duerch gutt Doten a kreativ positiv Gedanken wäert ech
de Som vum Selbsterkenntnis pflegen a mat dem Waasser
vun der Kontemplatioun a vum Sehnsucht bewässert ginn,
bis d'Blumm vun der göttlecher Léift am Gaart vu mengem
.Liewen bléit

D'Welt probéiert mäi Bewosstsinn mat staarke Seeler
vun intensiven Wënsch ze bannen, awer ech wäert schaffen
fir dës Seeler mam Messer vum Versteesdemech an der
Ënnerscheidung ze schneiden, fir datt mäi Bewosstsinn
.befreit ka ginn a Richtung göttlech Gnoden geriicht ka ginn
D'Kraaft vum Denken, vum Ried an vum Handeln kënnt
vun Dir, mengem Schöpfer. Hëllef mir, dës Kraaft nëmme fir
gutt Gedanken, léif Wierder a gutt Doten ze benotzen.

Duerch Meditatioun wiisst meng Léift fir Dech, bis se mäi
ganz Wiesen fëllt an all Hindernisser an Hënnerungen aus
mengem Liewenswee ewechhëlt. An well Du de Schöpfer vun

dëser dreemhafter irdescher Welt bass, ass meng éischt
.Pflicht Dir, net dëser illusorescher Welt
Konflikter an Onrouen probéieren mech ze distanzéieren
an ze verhënneren, datt ech Är geseent Präsenz realiséieren,
awer Dir wäert ëmmer bleiwen, o Här, den Zentrum vu
.mengem Fridden an den Anker vu mengem Gléck

* * *

Et gi Minnen vu Wëssen a Schätz vu Wäisheet am
Mënsch, déi drop waarden, duerch déif Kontemplatioun a
.seriéis Exploratioun entdeckt a opgedeckt ze ginn
D'Mënsche benotzen hir latent Energien onbewosst oder
ënnerbewosst an allem wat se maachen a kréien e puer
Resultater, awer wa se wëssen, wéi se dës Energien
investéiere kënnen a se bewosst kontrolléieren, wäerte se
.vill grouss Saachen erreechen
Wann d'Séil mat natierlecher Wäisheet, natierlecher
Vitalitéit, Léift fir d'Gutt an dem gudde Wëllen gefällt ass,
dann, genee wéi d'Bee no Blummen sicht, wäerten Erfolleg,
Wuelstand, Wëssen an all aner Segen vum Liewen lech
.sichen, duerch d'Gnod vu Gott

* * *

Op dëser Äerd schafft Gott fir déi universell Konscht
vum gléckleche Liewen ofzebauen an z'entwéckelen,
andeems hien Gefiller vu Bridderlechkeet an den Häerzer
vun de Mënschen abrëngt a Respekt a Wäertschätzung fir
.anerer an de Séilen vuneneen kultivéiert
Dofir huet Hien – soll Hien verherrlecht ginn – kenger
Natioun erlaabt, perfekt ze sinn. Éischer huet Hien den
Eenzelpersone vun all Vollek mat hiren eegenen spezielle
Fäegkeeten an Talenter ausgestatt, an hinnen en
eenzegaartege Genie ausgezeichnet, fir datt si e bedeitende
Bäitrag zum Fortschrëtt vun der Weltzivilisatioun leeschte
.konnten
De Fridden op der Äerd wäert tëscht den Natiounen
opbléien a Friichte droen duerch hiren konstruktiven

Austausch vun de beschte Qualitéiten a Virdeeler vun all
.Natioun

Och wann mir d'Mängel vun anere Natiounen iwwersinn,
musse mir hir Tugenden kloer gesinn an se imitéieren. Et ass
entscheidend ze bemierken, datt dës Idealer duerch
d'Geschicht a Prophéiten, Apostelen an Hellegen verkierpert
goufen, déi lieweg Beispiller vun den héchsten hellege Léiere
.waren - a bleiwen

"Definitioun vu "selwer

D'Sënner, déi hir Existenz vum Bewosstsinn an der
Energie ofleeden, déi vu Gott ausginn, weisen eis d'Welt a
stellen d'Séil als eng separat Entitéit vun hirer Quell a vum
.Rescht vun der Schöpfung duer

De kierperleche Käfeg huet d'Séil, déi eng Reflexioun
vum universelle Geescht ass, agespaart, an ass duerch
Vergiessenheet iwwerwältegt ginn, sou datt se sech net méi
un hir göttlech Essenz erënnert, mä éischer hire
kierperleche Käfeg als hiert richtegt Selbst betruecht. Dofir
iwwerhëlt se all d'Onreinheeten a Grenzen vum Kierper a
.schreift se sech selwer zou

An esou engem Fall gëtt d'Séil den "Ego" genannt, awer
wann dësen Ego oder dëst klengt, ageschränkt Selbst
mierkt, datt seng Verbindung mam Kierper temporär ass an
datt et eng onstierflech, onerschëerlech Essenz huet, da
kann et d'Séil genannt ginn. A wat méi säi Bewosstsinn vun
senger essentieller Natur etabléiert ass, a wat méi säi
Bewosstsinn eropgeet an sech ausbreet, wat méi fillt et
sech, datt et enk mam kosmesche Bewosstsinn verbonnen
.ass an datt déi ganz Mënschheet hir global Famill ass

* * *

Loosst eis Kaddoe ginn, déi net vergänglech sinn

Et ass net vum Zerfall beträff

Aus gudden Absichten

altruistesche Servicer

Onbedingte Léift

Ënnert dem Bam vun der Mënschheet
Mat laangen Äscht
an déi vill Branchen
Déi Rassen representéieren
Mënschlech Nationalitéiten
Trotz hiren Ënnerscheeder an Diversitéit
Gott soll Är gutt Doten akzeptéieren
Ugedriwwe vu gudden Intentiounen
Zweet Erwächen

Mat dir fille ech mech, wéi wann ech an engem zweete
Erwächen an enger anerer Welt wier. Heiansdo dreemen ech
vun dëser Äerd an datt mäi Kierper dran ass, awer ech sinn
an onënnerbrachener Freed waakreg, a mäin Dagdram vun
dësem irdesche Liewen ass parfüméiert mam Doft vun
.Erënnerungen, déi wéi Rouseblieder verstreet sinn
Ech gesinn mech selwer duerch de Panorama vum
Liewen gleiten, mat Dreem geschmückt a mat villen Zeenen
aus verschiddene landschaftlechen Erfarungen verschéinert,
an déi ziddernd Erënnerungen u meng irdesch Dreem an
.dat éiwegt Erwächen vum Himmel droen
Ech hunn d'Dären vun den Albträim aus dem Gaart vu
mengem Liewen erausgerappt a Rosen vun der Inspiratioun
dran gepflanzt, wou mäi kosmesche Léifsten meng
Invitatioun ugeholl, parfüméiert mam Moschus vun der
Sehnsucht, a mech mat an dat himmlescht Heem féiert, dat
.iwwerfléisst mat erneierter Freed an onendleche Seegen

* * *

Gottes Léift ass ätheresch a sanft, an Hie reagéiert
sécherlech op jiddereen, deen säin déift Verlaangen an
.oprecht Verlaangen no Him ausdréckt
D'Leit gleewen fälschlecherweis, datt si vum Iessen
liewen, net vun der Kraaft vu Gott. Vill ruffen hien mat
flüchtege Gedanken un, wéi eng Fieder am Wand, a gleewen
fälschlecherweis, datt hien hir Gebieder net erhéiert. Awer
hien hëlleft deenen, déi un hien gleewen, och ouni datt se et

mierken. An awer bleiwen vill ignorant iwwer hien, well se dovun ausginn, datt hien wäit vun hinne ewech ass. Wann d'Entschlossenheet ni schwächt, d'Determinatioun ni schwächt, an d'häerzlech Bidden roueg a zouversichtlech weidergeet, an d'göttlech Hëllef mat Éierlechkeet an Hoffnung gesicht gëtt, och wann se mat den Hindernisser vu Schwächt, Angscht, ongesonde Gewunnechten oder duerchernee Gedanken konfrontéiert sinn, da kënnt d'Hëllef, .an domat och d'Erliichterung Gott äntwert op eng déifgräifend a roueg Manéier op all .oprecht Bidden, deen aus den Déiften vum Häerz kënnt De richtege Wäert vun engem Mënsch Willenskraaft a gutt Planung si wesentlech fir dat, wat Dir maache wëllt. Wann Dir entschloss sidd a weider op Ärem Wee gitt wéi e brennende Pfeil oder eng brennend Fackel, da brennen all Hindernisser op Ärem Wee a ginn zu .Äsche

Wilt eng Aufgab, vun där Dir mengt, datt Dir se net maache kënnt, a probéiert dann Äert Bescht, se ze bewältegen. Wann Dir et fäerdeg bréngt, gitt op eppes méi Grousses a Wichteges weider. Trainéiert Är Willenskraaft weider op dës Manéier, an Dir wäert d'Resultater selwer gesinn. Wann d'Schwieregkeet ze grouss ass, biet häerzlech a mat Glawen zu Gott, datt hien Iech d'Kraaft gëtt, se ze .iwwerwannen

Willenskraaft muss agesat ginn, wann Dir Versoen eliminéiere wëllt, an d'Entschlossenheet muss sou staark sinn wéi en mächtegen Hurrikan - en Hurrikan vum Gutt - deen kee Hindernis a sengem Wee huet an nëmmen d'Béis .zerstéiert

Et ass egal wien eng Persoun ass oder wat hire soziale Status ass, hire richtege Wäert hänkt vum gudde Wëllen of, deen se hunn a wéi se dës Wëllen benotzen, fir gutt Doten .ze maachen an deenen ze hëllefen, déi et brauchen

Willenskraaft läit an dir, a wann Dir se richtig benotzt,
.kënnt Dir alles erreechen

Et ass de Wëllen, deen de Mënsch vu Wonsch zu
Wonsch féiert, bis hien hien endlech déi gréisst Ustrengung
mécht, fir Erfolleg ze hunn, de gréisste Wonsch z'erfëllen:
.sech selwer a Gott kennen ze léieren

Willenskraaft wiisst an enger Persoun op eng normal,
graduell Manéier, awer säi Wuesstum kann duerch gesond
.Denken a korrekt Handlung beschleunegt ginn
Mat engem eiserne Wëlle festhalen, heescht, datt een
dës Iddi fréier oder spéider erreechen kann, dank enger
onerschütterlecher Entschlossenheet an enger
Entschlossenheet, déi keng Schwächt oder Enttäuschung
.kennt

De mënschleche Wëlle gëtt vun Ignoranz regéiert a
geleet a féiert dacks zu Feeler an Ongléck. Mee wann de
Wëlle vu Wäisheet a gerecht Handlung geleet gëtt, a wann e
mam göttleche Wëlle harmonéiert ass, dann schafft e fir de
.Virdeel an d'Gléck vun der Mënschheet

D'Training vum Wëllen ass essentiell fir en mam
göttleche Wëllen auszustëmmen. Wann de Wëllen sech
stänneg ëm e spezifescht Zil dréit, gëtt en zu engem
dynameschen an effektive Wëllen. Dëst ass de Wëllen, deen
d'Prophéiten, grouss Figuren an déi, déi enorm
.Leeschtungen op dëser Welt erreecht hunn, besëtzen
Ier Dir iergendeng Aktioun ufänkt, denkt grëndlech
driwwer no, wat Dir maache wëllt. Vergewëssert Iech, datt
Dir Äre Willenskraaft benotzt, fir Saachen z'erreechen, déi fir
Iech selwer an anerer gutt sinn. Wann Dir Äre Willenskraaft
mëssbraucht, sinn d'Resultater sécherlech schiedlech fir
.Iech

Sidd net negativ; Gott huet dir de Wëlle ginn, en ze
benotzen an de Kampf vum Liewen ze gewannen. Denkt
.drun, datt Gottes Wëlle hannert Ärem läit

Willenskraaft kann physiologesch Verännerungen am
Kierper bréngen. Dir braucht keng Zäit fir eng déif verankert
Gewunnecht ofzeschaffen, soulaang Dir genuch Willenskraaft
.hutt

Wéi de Meeschter Buddha no spiritueller Erliichtung
gesicht huet, huet hie sech ënner engem Banyanbam
:(indesch Feigen) gesat a sot eppes an der Richtung vun
Hei setzen ech ënnert dem Banyanbam
An ech widderhuelen dësen Eed wouerheetsbewosst
Wann ech de Geheimnis vun der Existenz net verstinn
An ech wäert aus menger Fuerschung de wäertvolle
Schatz gewannen
Ech wäert meng Positioun net verloossen, egal wat
Och wann meng Schanken a Kierper verschwannen
!Ech bleiwen fir ëmmer setzen
Schlussendlech huet dem erleichteten Gautama Buddha
.säi göttlecht Ufro gepackt
Hie krut wat hie wollt

Tatsächlech ass sou en Testament en Testament
Vereenegt mam universelle Wëllen
An dir läit e Stroum vu kosmescher Energie, déi däi
Kierper fir onbestëmmt Zäit ënnerhält. Wann awer eppes
mam Kierper geschitt, vergiesst du déi Energie. Däi Wëlle fir
déi falsch Zwecker ze benotzen, verléiert een d'Verbindung
mat dëser kosmescher Energie. Dës Wëllenskraaft ze
trainéieren heescht, sech mat där immenser Liewenskraaft
.ze verbannen

De Willens muss lieweg gehale ginn a muss aktiv a
gudden Doten a profitablen an nobelen Erfolleger am Liewen
.aktiv sinn

* * *

Gewunnechten sinn automatesch psychologesch
Instrumenter a Mechanismen, déi hëllefen, néideg Aufgaben
.einfach an ouni Ustrengung ze erfëllen

Vill loossen sech vun de Gewunnechten vun der
Schwächt an dem Versoen versklavt, an eng Persoun kann
sech selwer schützen, wann se anescht lieft, virausgesat datt
se et eescht mengt, schiedlech Gewunnechten ze
bekämpfen, bis se a Sécherheet an un d'Küst vum Victoire
.kënnt

Ongebremste Wënsch encouragéieren ongesond
Gewunnechten, andeems se se mat falschen Hoffnungen a
Versprieche vu flüchtem Gléck a Zefriddenheet ufëllen a
rechtfertegen. An dëse Momenter vu Schwächt a Verwirrung
mussen déi, déi dës ongebremte Gewunnechten
iwwerwonne wëllen, hiert kritescht Uerteel aberuffen, fir hir
richteg Natur ze verstoen a léieren, wéi se effektiv domat
.ëmgoe kënnen

Schlecht Gewunnechten hunn schlëmm Konsequenzen a
batter, géfteg Friichten. Wann se net kontrolléiert ginn, ginn
dës zerstéierend Gewunnechten ëmmer méi staark a halen
eng Persoun an hirem mächtege Grëff an hirem
iwwerwältegende Afloss. Awer soubal de Geescht
d'Sënnlosegkeet an de Schued vun dëse Gewunnechten
erkennt, reduzéiert hiren Impakt sech a si verschwannen
.schliisslech aus dem Liewen vun enger Persoun

* * *

D'Schrëften bestätegen, datt Gott d'Verständnis vun der
Vernunft an dem Intellekt iwwerschreit. Well trotz hirer
Kraaft bleift hir Fäegkeet net ausreechend, fir Hien ze
verstoen oder ëmfaassen. Dofir ass de mënschleche Geescht
net fäeg, e richtegt Konzept vu Gott ze bilden, an e kann och
.net dat verstoen, wat keen Ufank a kee Schluss huet

Wann Dir d'Sonn vu Milliounen Kilometer ewech am
Weltraum kuckt, schéngt dee risege Stäer vill méi kleng ze
sinn wéi eis Äerd. Awer den Duerchmiesser vun der Äerd ass
ongeféier 7.900 Meilen, während den Duerchmiesser vun der
Sonn honnertmol méi grouss ass. Wann Dir eise Planéit Äerd
direkt virun der Sonn kéint placéieren, géif hien am Verglach

kleng ausgesinn. A wann mir eis dat grousst Sonnefeld
virstellen, wéi et sech ausdehnt, bis hir immens Mass de
ganze bloen Himmel ëmschléisst, dann ass den Himmel, dee
mir gesinn, nëmmen e klenge Punkt, e pure Punkt, vun der
onendlecher Fläch vum Weltraum, déi den Universum
duerchdréngt. Och wann d'Sonn weider onendlech géif
ausdehnen, kéint se d'Onendlechkeet ëmmer nach net
.ëmfaassen

Déi kosmesch Illusioun vu Klengheet an Onendlechkeet
limitéiert de Geescht a verhënnert et, d'Onendlechkeet vum
Universum ze begräifen. Wou kënnt dës absolut Eidelkeet
?hier, a wou leien hir Grenzen
Deejéinegen, deen net Dimensiounen oder Miessunge
ënnerworf ass, deen keng Limit oder Urspronk huet, ass
Gott, deen omnipräsent ass an an de wäitste Géigenden vum
Weltraum existéiert. Hie ass an de wäiten, entfernte Stären,
an Hie ass sech bewusst iwwer all Raum, deen Hie besetzt,
.egal wéi kleng oder grouss
Gott ass net de Geescht, well Hie de Schöpfer vum
Geescht ass an seng Kräfte iwwerschreit; soss kéinte mir
Hien duerch de Geescht verstoen. Mir kënnen Hien awer
genee a präzis göttlecht Bewosstsinn, göttlech Gléck oder
.göttlech Präsenz nennen; awer net de Geescht
Och wann de Geescht net fäeg ass, d'Ganz vum der
Existenz ze verstoen, ass en trotzdem fäeg, d'Präsenz vu
Gott ze spieren. Seng Präsenz ze spieren an se ze moossen
.sinn zwou komplett verschidden Erfarungen
Eng Well kann hir Ëmgéigend net moossen, awer et gött
e Kontaktpunkt tëscht hinnen. Ähnlech ass dëse Punkt e méi
héicht Bewosstsinn. Dëst Bewosstsinn kann Gott spieren, dat
heescht seng Präsenz erliewen. Wann mir de Beräich vun der
normaler Vernunft ausbauen, bis en enk mat engem méi
héije Bewosstsinn verbonnen ass, kënne mir dann déi
.göttlech Präsenz spieren

Mir sinn vum onlimitéierten Absoluten zum limitéierten
an endleche erofgestiegen. Yoga ass d'Ofzéien vum Geescht
vun externen Saachen, fir en op déi bannenzeg Quell vun
der Wourecht ze konzentréieren. Nëmmen op dës Manéier
kënne mir d'Method entdecken, déi Gott benotzt huet, fir dat
universellt Bewosstsinn an déi endlech Biller vu senger
Schöpfung an den Universen, déi se bewunnen, ze
.kondenséieren

De mënschleche Kierper ass déi komplizéiertst a
komplexst vu Gottes Schöpfungen. Eng eenzeg Urzell, déi
aus der Fusioun vun der Spermien an dem Ee geformt gëtt,
deelt sech, an duerch d'Multiplikatioun vun dësem
Deelungsprozess gi Milliarde Zellen ronderëm si gebaut, fir
déi kierperlech Struktur ze kreéieren, an där eist spirituell
.Bewosstsinn ënnerbruecht ass

Dir kënnt net wëssen, wéi vill Energie och nëmmen an
engem eenzege Gramm Fleesch gespäichert ass. Wann dës
Energie fräigesat géif ginn, géifen sech onzähleg Elektronen
an den onendleche Raum ausbreeden. D'Kraaft an
d'Bewosstsinnsfeld, déi am Kierper leien, iwwertreffen dat
mënschlecht Verständnis. Och wann eis scheinbar Struktur
aus Fleesch, Blut a Schanken besteet, leien hannert senge
dichten Zellen elektronesch a vital Stréim. An hannert dësen
subtilen, komplizéierten Energien leien Gedanken a
.Wahrnehmungen

Denken ass onerschöpflech a kennt keen Enn. Zënter
dem Ufank vun der Zäit hunn Iddien, déi iwwer all Virstellung
erausginn, duerch d'Loft geschwieft. Onzielbar Gedanken
sinn onméiglech opzezielen, awer wann Dir d'Ziel vun de
Gedanken a Gefiller berécksiichtegt, déi lech duerch de Kapp
gaange sinn a während Ärem ganze Liewen ausgedréckt
goufen, kritt Dir eng Iddi vun de Milliounen vun Iddien, déi et
.gëtt

Probéier, wann s de kanns, dech un all d'Gedanken ze
erënneren, déi s de an engem eenzege Joer, oder souguer

nëmmen engem eenzegen Dag, hatst, an da betruecht déi
grouss Zuel vu Gedanken, déi vun der ganzer Mënschheet
am Laf vun der Geschicht gesammelt goufen, bis haut. Gott
.kennt se all

De Geescht kann net emol déi subtilst
Naturphänomener verstoen. Bedenkt déi grouss Zuel vun
Elektronen, déi an der Elektrizitéit wierbelen, déi duerch
Glühbirnen fléisst! Billiounen vun hinnen danzen zesammen a
kreéieren d'Liicht, dat mir gesinn. Dës Partikelen, déi
souguer fir e Mikroskop onsichtbar sinn, reesen a just
Sekonnen vun engem Punkt zum aneren am Universum.
.Wëssenschaftlech Experimenter bestätegen dat
Wann Dir probéiert, d'Zuel vun de Protonen an
Elektronen ze zielen, déi op eisem Planéit Äerd packt sinn,
géif de Geescht d'Berechnung fir eng kuerz Zäit
weiderféieren an dann ophalen. D'Saachen, déi dem
.Fuerscher säi Geescht erschéngen, schéngen onendlech
Mee et kënnt e Punkt, wou Iddien ze subtil ginn, fir se ze
verstoen. Vun deem Niveau, onduerchdrénglech fir de
Geescht, schétt Gott säi wesentlecht Liicht eraus: déi
intelligent kosmesch Schwéngung, déi déi endlech
.Schöpfung opbaut an ënnerhält
Frëndschaft

Ass Frëndschaft e geseent Kleed, dat aus de Fiedem
?vum Häerz gewieft ass
Oder ass et d'Vereenegung vun zwou Geeschter zu
?engem risegen, expansiven Geescht
Mamm an Duechter, zwou Quelle vun der Léift, déi aus
enger eenzeger Quell kommen
Fir de Floss vun der Léift ze verbessern an den Duuscht
?vun ausgetrocknete Séilen ze läschen
Oder ass et eng eenzeg Rous tëscht zwou Äscht, déi um
?Bësch vum frëndleche Versteesdemech wuessen
?Oder ass et een Gedanke an zwéi Kierper
?Kann een Frëndschaft mat zwee Päerd vergläichen

Trotz hiren önnerschiddleche Faarwen zéien si d'Gefier
vum Liewen zesummen
?Op en héich Zil mat enger vereenegter Visioun hin
?Baséiert Frëndschaft op Ongläichheet oder Gläichheet
Sinn seng Maueren mat Steng vum Kontrast an der
?Differenzéierung gebaut
?Ass si blann mam Gutt a mam Béisen averstanen
A mat Eifer a Freed op de Weeër vun der
Onvorsichtigkeet an der Dommheet ze goen
Richtung Ofgrond vun der Enttäuschung an der
?Zerstéierung vun Illusiounen
!Frëndschaft ass eng nobel, fruchtbar an helleg Planz
Wann zwou Persounen eng dauerhaft Treue
versprieche
Si ginn de Weeër vum Liewen trotz hiren
önnerschiddleche Meenungen
Wann se sech net eens sinn a sech eens sinn, ass et mat
Häerzegkeet a Respekt
Si ennerstëtzen sech géigesäiteg a wënschen sech
géigesäiteg alles Guddes, genee wéi se et sech selwer
wënschen
Hie freet sech iwwer den Erfolleg vu sengem Frënd
.genee sou vill wéi iwwer säin eegenen
Wou de Liebhaber net Freed oder Komfort op Käsche
vum Léifsten sicht
Dann an deem Gaart vum Altruismus
Frëndschaft bléit a bléit, a gött mat dem Doft vu Léift a
Loyalitéit gefällt
Well Frëndschaft eng Hybridplanz ass, déi aus zwou
Séilen gebuer ass
Säin Doft kënn vum zwou verschiddene Rosen
An huet d'Bries vum der onerschütterlecher Léift
matgedroen
Deejéinegen, deem vun Widregkeeten onberéiert a
flecklos ass

onerklärlecher Léift

An e Räichtum vu puren Emotiounen fléisst eraus
Et wisst am Buedem vun Harmonie an Disharmonie

Mee et schléift, friert a verbréngt seng Zäit an
exzessiver Vertrautheet an engem Manktem u géigesäitege
.Respekt

Et erstéckt a bléist seng lescht Otemzich ënner den
dichten Hiwwelen vun egoistesche Begierden
Mä hiert zäert Häerz kann nëmme vun Erwaardungen an
Ufuerderungen iwwerwonnen ginn
Täuschung an Täuschung

Jo, dës Schädlinge maachen hir Aarbecht op der Planz
 .vun der Frëndschaft a knabberen un hirem rosa Häerz
 O Frëndschaft, o bléiend, dauwlech Planz vum Himmel,
 däi ideal Ëmfeld ass de Buedem, deen räich ass mat Léift,
 ouni all Zweck a Verlaangen, wou Frënn sech géigesäiteg
 opbauen an ënnerstëtzen a sech géigesäiteg de Wee
 .fräimaachen

Näischt kann däin Duuscht läschen, o Frëndschaft
Gefiller ignoréieren a respektéieren déi, déi se hunn
Näischt befeucht Är Blieder wéi e kloere,
kaskadéierende Sprëtz vu Séissheet

Vum Himmel vun oprechte, léiwe Häerzer
Oh, richtig Frëndschaft
Iwwerall wou Är Rouseblieder sech verstreeten
Déi Plaz ass helleg

Et gött en geseenten Tempel
Et gött vun all Gleewegen u Gott an un der Hellegkeet
.vum Liewen besicht

* * *

Ech wäert d'Laachen erliichten, d'Däischtert vu mengem
Misär wäert sech opléisen, an ech wäert meng Séil am Liicht
vu menge Laachen gesinn, verstoppt hannert der décker
.Däischtert vun de gesammelten Zäiten

Wann ech mech selwer fannen, fléissen ech an all
Häerzer, an droen d'Fackel vum Laachen vu menger Séil
Mäin Häerz wäert als éischt laachen, dann meng Aen a
mäi Gesiicht. All Atom vu mengem Wiesen wäert mam Liicht
.vu Laachen blénken
Ech wäert an d'Déifte vun düsteren Häerzer andréngen
an e mächtegt Feier entzündén, dat all Leed verschlénkt
Ech sinn déi onwiderstehlech Flam vu Laachen, ech
wäert mech mat der Loft vun der göttlecher Freed
erfréschen, an ech wäert an der Däischtert vun de Geeschter
blénken, an all déi mir begéinen, kréien eng Explosioun vu
.menger helleger Freed
Ech wäert d'heelend Fackelen vu mengem Laachen an
all Häerz droen, ech wäert als éischt laachen, och wann et
schwéier ass, an ech wäert déi Misäreg an déi Weinend
.inspiréieren ze laachen
An der Freed vun allen Häerzer héieren ech den Echo
vun Denger Freed, o Gott. An der Frëndschaft vun all de
Gleewegen fannen ech Deng Léift. Ech freeë mech a mäin
Häerz freet sech iwwer den Erfolleg a Wuelstand vu menge
Bridder a Schwëstere, genee wéi ech mech freeën a frou
sinn iwwer meng eege Rou a Wuelbefannen. Wann ech
Wäisheet a Versteesdemech an aneren inspiréieren,
multiplizéieren ech d'Schätz vu menger eegener Wäisheet a
.Wëssen. Am Gléck vun allen fannen ech mäin eegent Gléck
Näischt wäert mäi Laachen ausläschen, Echech,
Krankheet an Doud kënnen mech net Angscht maachen oder
meng Stëmmung dämpfen
An der Wourecht kënnen Katastrophen a Katastrophen
mir net schueden, well ech a menger Séil déi éiweg, erneiert
Freed vu Gott hunn, déi sech net ännert a net besiegt ka
.ginn
O hellegt, stëllt göttlecht Laachen, kréint mäi Gesiicht a
laacht duerch meng Séil

Ech wäert probéieren e Milliardär vun der Freed ze sinn,
well mäi richtege Räichtum läit an de Kasse vun Ärer
geseenter Präsenz, Här, an doduerch wäert ech mäi Besoin
fir spirituellen Erfolleg a materiellt Wuelbefannen
.gläichzäiteg zefridden stellen

* * *

Fridden fléisst aus mengem Häerz
Et bléist duerch mech wéi eng sanft Loft
De Fridden ëmschléisst mech wéi e parfüméierte Parfum
De Fridden fléisst duerch mech wéi Liichtwellen
Fridden heelt d'Häerz vu Suergen an Angscht, a
verbrennt d'Dären vun der Angscht a Schloflosegkeet ewech
De Fridden erweidert sech expansiv - wéi eng feierlech
.Mass - a fëllt mäi ganz Existenz
De Fridden ass wéi en Ozean, deem de Raum an
d'Atmosphär fëllt
Fridden ass wéi purpurroude Blut; et bléist Liewen an
d'Venen vu menge Gedanken
De Fridden, wéi déi wäit Dämmerung, ëmschléisst de
Kierper vu menger Onendlechkeet
D'Flam vum Fridden kënnt aus de Poren vu mengem
Kierper, an aus dem ganze Universum
Den Doft vum Fridden duerchdréngt d'Rosegäert
De Wäin vum Fridden dréipst stänneg aus de Pressen
vun all Häerz
Fridden ass d'Liewe vu Steng a Mounden, Hellegen a
Prophéiten
Fridden ass d'Quellwaasser vun der Séil
D'Flëssegkeet, déi aus dem Kruk vun der Rou kënnt
Déi ech duerch déi onzähleg Poren vu menge Atomer
siwen

* * *

Ech wäert mat engem ferventen Häerz bieten, bis
d'Däischtert vun der Kontemplatioun duerch Är stralend
Präsenz entzündet gött, o Här. Haut wäert ech d'Lidd vu

menger Séil an d'Loft senden mat déiwer, häerzlecher
Konzentratioun, an der Hoffnung, datt Dir duerch den
.Empfänger vu menger Rou äntwert
O Du, deen ëmmer präsent sidd, ëmmer erneierend
!Gléck
Befrei mäi Geescht vun de Laaschten vun Apathie a
Vergiesslechteit
Loosst mech den ëmmer geseenten Nektar vun Ärer
Präsenz genéissen
Wéi meng bannenzeg an äusserlech Rou sech ausbreet,
kënnt däi Fridde op mech
Ech wäert ëmmer probéieren dem Echo vun Ären
äthereschen Foussschritt ze lauschten
Wann ech dech als déi déifst Freed vun der déifster
Kontemplatioun géif ophuelen
Ech weess dann, datt all Saachen
Wuelstand, Gesondheet a Wäisheet ginn mir geschenkt
Hëllef mir dech ze fannen
An den Déiften vu menger Séil hire Waasser,
duuschtereg no dir
Léift
D'Léift ass den Doft vu bléiende Lilien
An de Chouer vu stëlle Rosen
D'Schéinheet vun der Natur feieren
D'Léift ass e Lidd vun der Séil, dat fir d'Liewen séngt
An den ausgeglachtenen rhythmischen Tanz vun de
Planéiten
Op senger éiweger Rees an den déiwe Weltraum
Et ass den Duuscht vun de Blummen no Sonneliicht
An et bléit a gött vum Liewenselixir ernährt
Et ass d'Verlaangen vun der Äerd
Fir déi duuschtereg Wuerzelen mat hirer Mëllech ze
ernähren
An all Zorte vu Liewen mat der Essenz vum Liewen
ernähren

Et ass de mächtege Wëlle vun der Sonn
Fir all lieweg Saachen lieweg an aktiv ze halen
Et ass déi treibend Kraaft vum Liewen
Fir Schutz a Betreierung vu Mannerjäregen ze
garantéieren
Et ass d'Laachen vun der Onschold, dat paternal
Häerzegkeet ervirruft
um Puppelchen
An déi automatesch Ënneruerdnung an den Häerzer vun
de Liebhaber
Fir gratis Servicer a Kondolenz ze bidden
Et ass de Puls vun der Frëndschaft
Deejéinegen, deen gebrach Häerzer heelt a Wonnen
heelt
Et ass e Ruff an d'Häerz, deen der Beschreibung
trotzdeem ass
Hie ass e Poet, deen iwwerfléisst vu Léift fir
d'Mënschheet
Déi, déi ënner hirem Leed leid
Et ass de Krees vun der Intimitéit tëscht Membere vun
der selwechter Famill
Stänneg Ausbau a Verbreedung a Richtung méi grouss
Flächen
A méi breet Felder
Et ass d'Geflüster vum Liewen
An den Horizonten vun oppene Geescht
An den Himmel vun den Häerzer, deen mat de Stäre vun
nobelen Gefiller besat ass
D'Léift ass d'Gléck vun der Séil
Dat, wat léif Séilen ustriewen
An hatt verlaangert no him ze erreechen a mat him ze
kommunizéieren
Aus den Archiven: Zitater iwwer Erfolleg a erfollegräich
Leit

E Kand kéint Erfolleg als vill Spillsaachen a Poppen
gesinn, a vläicht souguer en klengen Auto fir ze fueren. En
aarm Kand kéint Erfolleg als e bèsse Sue gesinn, fir alles ze
kafen, wat et wëll, während e räicht Kand mat senge
Spillsaachen onzefridden ass a keng Zefriddenheet huet. Sou
e Kand, iwwerwältegt vun der grousser Zuel vu Saachen, déi
.et huet, kéint schwéier zefridden ze stellen sinn
Wa mir méi al ginn, laachen mir iwwer eis
Kandheetswënsch. Och vill vun de Saachen, déi Erwuessener
haut beméien, verléieren muer oder iwwermuer hiren Appel
.a ginn duerch nei Wënsch ersat
Et ass ubruecht fir eng Persoun den Ënnerscheid tëscht
deem ze maachen, wat néideg ass a wat net néideg ass
Erfolleg ass essentiell fir datt eng Persoun déi néidegst
Saachen huet: lessen, Ënnerdaach, Gesondheet a Kleeder.
Wann hir och nëmmen e klenge Bestanddeel vun dëse
.Saachen felt, ass si an enger miserabler Situatioun
Ee muss fäeg sinn, e Minimum u Komfort a Gléck ze
kréien. Egal ob ee spirituell oder materialisteschech vun Natur
ass, et gëtt keen Zweifel doriwwer, datt et verschidde
Grondbedürfnisser gëtt, déi erfëllt musse ginn, fir déi
kierperlech Gesondheet a Wuelbefannen z'erhalen. Ouni
gesond a gescheit stabil ze sinn (zumindest
.psychologesch), kann een net erfollegräich sinn
Mä wat ass richtegen Erfolleg? Wann eng Persoun alles
kritt, wat se am Liewe wëll, fëllt se sech ëmmer nach eidel,
well se eng Séil ass, a materiell Saachen hir keng Gléck
kënne ginn, wat virun allem e psychologeschen Zoustand
.ass

Mir hunn d'Kraaft, eis selwer glécklech ze maachen,
genee wéi mir d'Kraaft hunn, eis selwer miserabel ze
maachen. De Geheimnis vum Erfolleg a Gléck läit an dir. Dir
kéint an Ärem bescheidenen Heem méi glécklech sinn wéi e
Kinnek a sengem prächtige Palais. Déi, déi Erfolleg a
Wuelstand ausserhalb vu sech selwer fannen, sinn weder

wierklech erfollegräich nach glécklech. Dëst bedeit net, datt
Millionäre ongelécklech sinn; éischer heescht et, datt wann
Dir Gléck aus dem Liewen eraushuele kënnt, egal ob Dir
.aarm oder räich sidd, Dir no all Mooss erfollegräich sidd
E flüchtegt Genoss, dat nëmme Bedauern a Reue
hannerléisst, ass kee richtegt Gléck. Am richtege Succès
bleift d'Erënnerung un d'Erreeche vun deem lieweg, och
nodeems déi initial Freed iwwer d'Leeschtung verschwonnen
ass. All déi gutt Saachen, déi eng Persoun a sengem Liewe
gemaach huet a weiderhi mécht, liewen fir ëmmer an hirer
Erënnerung als dauerhaft Freed weider. Dat ass de richtege
.Succès, deen eng Persoun am Liewen erreecht
Erfolleg ass keng einfach Saach; e kann net un de
Räichtum oder de Besëtz vun enger Persoun gemooss ginn.
D'Bedeutung vum Erfolleg ass vill méi déif wéi dat. Richtege
Erfolleg kann un der Fäegkeet vun enger Persoun gemooss
.ginn, ënner allen Ëmstänn glécklech ze sinn
Wann Äert Gewësse kloer a roueg ass, an Dir kengem
géintiwier viruerteelt oder ongerecht géintiwier
iergendeen sidd, an Äre Wëlle gläichzäiteg fest a flexibel ass,
an Dir e delikat Gefill an eng korrekt Ënnerscheidungsweis
hutt, an Dir fäeg sidd, dat ze kréien, wat Dir braucht, op
éierbar a legitim Manéier, dann gehéiert Dir zu deenen
.erfollegräichen
E Kand ass dacks mat e puer kleng Saachen zefridden,
awer wann et grouss ass, wëll et vill Saachen hunn, wéi
Villaen an Autoen, och wann et weess, datt d'Besëtzer vun
.dëse Saachen net onbedéngt zefridden sinn
Zefriddenheet läit an engem einfache Liewen an héije
Gedanken. Déi, déi hire Geescht am Räich vun den Idealer
halen - dem Räich vun den noblen Iddien - erliewen e méi
grousst Gléck wéi déi, déi hir Gedanken nëmmen op
materiell Saachen beschränken. Déi, déi sech mat materielle
Besëtz beschäftegen a näischt anescht, déi, déi obsesséiert

sinn, Luxus ze sammeln (fir Extravaganz a fir sech ze
.weisen), sinn net wierklech raffinéiert

Et ass vill méi virdeelhaft fir eng Persoun, nätzlech
Bicher an Artikelen ze liesen, anstatt Zäit mat onproduktive
Aktivitéiten ze verschwenden. Nach méi wichteg wéi
d'Liesen ass et, iwwer Gott nozedenken, seng Gréisst ze
iwwerdenken an ze streben, déi grenzenlos an endlos
.Geheimnisser vum Liewen ze verstoen

Den Zweck vum Liewen ass, datt eng Persoun sech
selwer kennt, datt si déi kosmesch Ëmwelt a sengem Häerz
pulséiert, a sene Venen fléisst a säi Wiesen mat Friden,
!Léift, Freed a Rou fëllt, an dat ass dee gréisste Victoire
Schéinheet

Leit mat Siicht schätzen d'Schéinheet iwwerall; aner
maachen sech wéi wann se keng Aen hätten; si gesinn nach
huelen se eppes op, well se näischt bemierke kënnen, och
.net op schéine Plazen
Déi schéinste ierdesch Faarwen gesinn am Verglach mat
de prächtege Faarwen vun der planetarescher oder
.ätherescher Welt hässlech an dicht aus

Op kierperlechem Niveau hunn d'Mënschen verschidde
Weeër entdeckt fir hir visuell Perceptioun ze verbessern.
Dat blousst A kritt limitéiert Faarfandrëck; awer e puer
hellbraun Gestengs weisen iriséierend Faarwen ënner
ultravioletter Liicht. Wann dëst Liicht blockéiert gëtt, ginn
.d'Gestengs zrëck op hir ursprénglech donkel Faarf
Vill Faarwen an der physescher Welt, wéi zum Beispill

d'Blo vum Himmel, sinn optesch Illusiounen, déi duerch
d'Reflexioun vum Liicht op verschidden Zorte vu Partikelen
entstinn. Well d'A nëmmen e limitéierte Beräich vu
Schwéngungen erkennen kann, déi alles am Universum
ausmaachen, kënnen d'Mënschen déi subtil, ätheresch
Spektren net gesinn, déi an allem verstoppt sinn, wat se
ëmgeëtt. Wann Dir se géift gesinn, géift Dir Iech iwwer hir
.Pracht a Schéinheet bewonneren

Sou kënnen weder d'A nach d'Ouer alles erkennen, wat
erkannt ka ginn. D'Mënsche sinn net fäeg, déi ätheresch,
parfüméiert Dëfter anzeootmen oder déi onzähleg subtil
Formen, Biller an delikat Andréck ze gesinn, déi sech duerch
.d'Onendlechkeet vum Äther wellen
Mënsche sinn dacks net fäeg, Saachen ze gesinn, déi an
.hirem sensoresche Beräich falen
Wéi ech Mexiko besicht hunn an déi "schwiewend Gäert"
vum Zuquemilco-Séi gesinn hunn, huet hir Schéinheet mäin
Häerz erfëllt an ech hunn d'Herrlechkeet an d'Gréisst vum
.göttleche Kënschtler gefillt
Et gouf eng aner Persoun, déi an där natierlecher
Schéinheet verdéift schéngt ze sinn, awer e bannenzegt
Gefill huet mir dementéiert, datt hie net dat gesäit, wat ech
gesinn hunn. Ech hunn hie gefrot, wéi hien dës wonnerbar
Vueën analyséiert huet, an hien huet geäntwert: "Ech hunn
un eng effektiv Method geduecht, fir d'Waasser
".ofzewaasseren, fir méi Land ze kultivéieren
Hie huet de Séi aus senger eegener Perspektiv gekuckt,
an dofir gesi mir all d'Saachen no eisen eegenen Iddien a
.Viruerteeler
All Séil ass a verschiddene Schwéngungen oder
Schwéngunge vu Sensatiounen, Gedanken a Gefiller
agebonnen - all Faktoren, déi hëllefen, d'Perséinlechkeet
.oder d'Bewosstsinn vun enger Persoun ze formen
All Mënsch huet eng aner Zesummesetzung, eng aner
Vibratioun. Alles wat e Mënsch zënter senger Kandheet
gemaach huet, ass nach ëmmer am Gehir als kompriméiert
Kapsel vum Tendenzen an Neigungen gespäichert. An well
mir dës onsichtbar Kapsel net gesinn, si mir iwwerrascht
vun den Handlungen vun de Mënschen, jidderee no senger
.Launen
Verschidde Leit gi liicht vun der Freed beaflosst, ouni
erkennbare Grond, oder hir Stëmmung gëtt sou schlecht,
datt se sech net erkläre kann, och vu sech selwer. Anerer si

stänneg mat Kritik beschäftigt, verbreeden Rumeuren an
enthüllen anerer, während hiert eegent bannenzegt Selbst
.dringend Opmierksamkeet a Reinigung brauch
Dës psychologesch Tendenzen begruennen d'Séil a
verhënneren datt d'Persoun d'Verdéngschter vu sengem
.héije Selbst weist

Wéi komplex a selbstlimitéierend Mënsche sinn! All

Persoun ass eng Geschicht mat ville Kapiteln, mat
.verflochtenen Eventer an diversen Szenen

* * *

Gedanken iwwer Versoen musse mat positiven
Gedanken iwwer Erfolleg an Optimismus verbannt ginn.
Ängscht musse miniméiert ginn, andeems se net
iwwerdreift ginn. Leed muss mat dem Liicht vum Gléck
verdriwwen ginn. Onhéiflechkeet muss mat Frëndlechkeet a
Rücksicht iwwerwonnen ginn. Blödsinn muss mat Häerzegkeet
an Héiflechkeet eliminéiert ginn. Krank Gedanken müssen
duerch gesond Gedanken a korrekt Gefiller vum Troun vun
der Gesondheet ewechgeholl ginn. Stéierungen an Ängscht
müssen duerch Glawen an d'Aktivéierung vun de Kräfte vum
Geescht ausgerott ginn. E Räich vu Rou muss an der Séil
etabliert ginn, fir déi geseent Präsenz ze beréieren a
.göttleche Schutz ze spieren
Gitt e generéise Geescht
Här, loosst mech feststellen, datt d'Freed vun de Sënner
.iwwerflächlech a kuerzliweg ass
Während d'Freed vun der Séil real an ëmmer erneierbar

ass

Gott ass hei. Hie ass net nëmmen e Wuert, dat mir soen,
mee d'Essenz vum Liewen an de Geheimnis vun der
Existenz. Mir kennen vläicht net déi ganz Ausmooss vu
senger onendlecher Reechwäit, mee mir kënnen seng
.Präsenz spieren a säi Wiesen spieren
Gott ass déi kosmesch Rou, an där alles reflektéiert gëtt
a vun där all erleichte Gedanken entstinn. Dofir wäert ech

probéieren, Rou ze praktizéieren, fir seng glécklech Präsenz
.ze spieren

Haut wäert ech den Hellegtum vun der Rou mat de
Blummen vun der göttlecher Sehnsucht verschéineren an de
.Gott vun der Léift a Freed uruffen

Ech froen Gott, sech mir duerch meng geeschteg Aen ze
weisen, fir datt ech säi Liicht iwwer all Deeler vum
.Universum verbreet gesinn kann

Ech weess, datt Gott all Geflüster vu menger Sehnsucht
héiert. Hie ass universell Léift, an duerch göttlech Léift kann
ech Hie fannen, well duerch Léift kënnt de Sichende Gott méi
.no a drénkt aus de Quelle vum hellege Gléck

Här, hëllef mir, mäi Kierper mat Denger kosmescher
Energie opzelueden, mäi Geescht mat Fokus an Optimismus
ze heelen, a meng Séil mat spirituellen Wahrnehmungen ze
.heelen, déi aus der Meditatioun entstane sinn

Am Liewen an am Doud, a Leed a Katastrophen, bleift
mäi Glawen un dech, o Här, staark an onerschütterlech, fest
an onerschütterlech

All Otemzuch vu menger Sehnsucht a Bidden mécht
Dieren a Fënsteren a menger Séil op, duerch déi ech zu
.Gottes Gléck kommen

Genee wéi d'Sonn op de beschäftegsten Stroossen
schénkt, sou wäert ech d'Strahlen vun der göttlecher Léift
erkennen

An all de beschäftegte Plazen vu menge deeglechen
Aktivitéiten, seegent mech, O Här, fir datt ech meng Séil
mam Sonnenopgang erwäche kann an se op Är geseent
.Schwell bréngt

O Här, géff mir e generéise Geescht, fir mat aneren ze
deelen, wat ech hunn, an hëllef mir, am rouege Séi vu
mengem Geescht d'Spiegelbild vum Mound vu menger Séil ze
.gesinn, deen duerch d'Liicht vun Denger Präsenz schénkt

Haut wäert ech déif an d'Mier vun der Kontemplatioun a
Reflexioun iwwer Gott dauchen, bis ech Pärele vu Wäisheet a
.göttlecher Freed fannen

Ech wäert dech gär hunn, Här, méi wéi alles anescht,
well ouni dech kann ech kee Mënsch oder soss eppes gär
hunn

An den Déiften vun de Bierger an dem rouegen Himmel,
an an den Déiften vu menger Séil an der Höhl vun der Rou,
spieren ech d'Präsenz vu Gott a seng stänneg Freed, an ech
drénken aus senge puren Quellen, déi ni ophalen oder fir all
.Éiwegkeet austrocknen

Ech wäert dech ubidden, Här
O du, deem seng Léift gläich ass
Um Troun vun all léiwen a léiwe Häerz

* * *

Geld ass net onbedéngt en Indikator fir gudde Goût Vill
räich Leit kafen Saachen, déi se net brauchen, déi sech dann
an hiren Haiser a onsiichtegen an nätzlosen Hiwwelen
sammelen Dir braucht net vill Geld fir en Haus attraktiv ze
maachen; de Goût ass dat Schlësselelement Wéi och ëmmer,
d'Iddi fir d'Haus ze verschéineren obsesséiert verschidde
Leit, wouduerch se sech op materiell Saachen fixéieren an
hiert Selbstvertrauen limitéieren

Jiddereen, deen mat eropgoenden a dréckende
Rechnungen belaascht ass, wäert sech sécherlech no engem
méi einfache Liewen a Fräiheet vu finanzielle Drock
verlaangen. Mee déi Fräiheet kënnt net dovun, wann een der
Faulheet an Inaktivitéit noginn, oder alles ouni
.Rechtfertigung oder Logik opgëtt

Et ass emol geschitt, datt e Mann e grouse Verloscht
:erlidden huet a sot

Oh, wee mir! Ech hunn mäi Verméige verluer a meng"

Fra huet mech verlooss, dofir hunn ech decidéiert alles ze
".verloossen an en Eremit ze ginn

Döse Mann, meng Frënn, huet net alles hannerlooss, mä
!éischer alles hannerlooss
Psychologescht Wuelbefannen an e Gefill vun
Zefriddenheet sinn zwee wichteg Elementer fir Gléck
z'erreechen. Nodeems all Wënsch ënnersicht a sortéiert
goufen, kann een dann soen: "Et gëtt keng Schwieregkeet fir
déi néideg materiell Bedierfnesser ze kréien, an
".d'Onméiglecheit se ze besëtzen ass ongerechtfäerdigt

* * *

Déi göttlech Präsenz ass an de Stären, an der gudder
Äerd, an den Häerzschléi an am Puls vun den Emotiounen
präsent. Wien weider op dem Wee zum geseenten Zil geet a
Gott a seng Wonner betruecht, wäert Hien am gëllene Kleed
vum Universum gesinn - engem Kleed vum Liicht, dat sech
iwwer déi onendlech Éiwegkeet verbreet - a wäert Seng
lieweg Präsenz an all nobelen an erhabenen Gedanken an an
.all Häerzschlag spieren
Vill hunn iwwer Gott geschwat, vill hunn no Him gesicht,
a vill hunn iwwer Him gelies, awer wéineg hunn seng
Präsenz beréiert. Déi, déi säi Gléck geschmaacht hunn, sinn
.déi, déi Him kennen
D'Somen vun Ignoranz-gedriwwenen Entreprisen
""réischeren

D'Mënsche gestalten hiert eegent Schicksal duerch hire
Wëllen a bestëmmen hiert Schicksal duerch hir Intentiounen
an Handlungen. Dir kënnt Iech vum Leed befreien, wann Dir
Iech dofir entscheet. Gott, deem säin Essenz Léift ass, wëll
net, datt seng Léifsten d'Verwüstung vum Péng als Resultat
vu falschen Handlungen a fehlerhaftem Denken erleiden.
Hien huet der Mënschheet d'Kraaft vun der Ënnerscheidung
an der Fräiheet vun der Wiel geschenkt. Wéinst falschen
Entscheedungen an onverständleche Choixen bréngen
.d'Mënsche sech selwer an anerer Leed a Péng
Du muss fräi sinn a vun niemandem zouloossen, deng
Entscheedungen ze diktéieren oder dech ze dominéieren.

Loos deng Ëmgéigend, Bräich oder schiedlech Traditionen
dech net limitéieren an däi Liewensstil kontrolléieren.

Handelt mat Wäisheet, lauschtert op däi Gewësse a
betruecht d'Konsequenze vun dengem Handlungen, ier du
iergendeng Aktivitéit ufänks. Vermeit et, aneren duerch däi
falsch Verhalen ze schueden, a sicht Gott seng Hëllef a
.Féierung

Soulaang eng Persoun engem Affer vu Roserei, Jalousie
an Näid ass, ass si net fräi. Si musse Meeschter vun hiren
Emotiounen an Handlungen ginn a sech vu destruktiven
Instinkter, ongebremschten Leidenschaften a falschen Wënsch
.befreien

Wann Dir komplett éierlech mat Iech selwer sidd,
ënnerstëtzt Wäisheet Äert Denken, Richtigkeet leet Är
.Entscheidung, a Versteesdemech beliicht Äre Geescht
D'Somen vu vergaangene Handlungen, déi duerch
Ignoranz ugedriwwen goufen, müssen am Feier vun der
Reflexioun a Wäisheet "geréischtert" ginn, fir datt se net méi
fäeg sinn ze sprëtzen a wuessen. Dëst ass de Wee fir déi
hefteg Attacke vun der Täuschung ofzewieren an ze
.vereiteln

Déi kosmesch Illusioun - oder den Satan - täuscht de
Mënsch mat falschen Verspriechen an verlockende
Versuchungen, fir dem Fattoria vu sinnleche Genoss
nozegen, a kontrolléiert seng Fäegkeeten, well hie him
weltlecht Gléck verspricht, dat keng Realitéit huet, a sou
schwéier schafft, fir him dovun ofzehalen, d'Friichte vum
richtege Gléck ze schmaachen, déi et am Iwwerfloss an de
.Gäert vun der Séil gëtt

Déi Wäis wëssen den Ënnerscheid tëscht Wourecht an
Illusioun a si gutt am Ënnerscheeden. Wa se méi déif an
d'Kontemplatioun dauchen, gi se sech der Wichtigkeet vum
fräie Wëllen an der Noutwennegkeet bewosst, d'Fräiheet vun
der Wiel auszeüben, fir dat Richtegt ze maachen an

Handlungen mat schiedleche Konsequenzen an
.onangenehmen Resultater ze vermeiden
Deeglech Reflexiounen

Haut wäert ech d'Bild vun der Ignoranz zerstéieren, dat
d'Hellegtum vun der Séil a mir entweicht, an ech wäert mech
drun erënneren, datt dat hellegst Liicht vu Gott stänneg op
mäi Wiesen schénkt an d'Däischtert vun der Illusioun aus
mengem Geescht a menger Séil verdreift, an datt Deen,
.deen mech erschaf huet, mech ni verléisst
Ënnert all Well vum Liewen läit den iwwerflësseg
Ozean vun der göttlecher Präsenz, an hannert all
.Häerzschlag läit dat onendlecht Mier vu kosmesche Gefiller
All Nuecht wäert ech mech selwer versécheren, datt ech
net de Kierper sinn

Éischer de Geescht, deen de Kierper bewunnt
An datt mäi geeschlecht Wiesen éiweg onstierflech ass
Wann ech erwächen, wäert ech mech drun erënneren,
et nach eng Kéier ze bestätegen
An der Struktur vum Schlof wäert ech mech erhuelen an
meng Kraaft erneieren, awer dat ass net genuch, ech brauch
e Schutzraum vu Rou a Kontemplatioun, wou ech mech all
Dag zrëckzéien kann, fir den Horizont vu mengem
Bewosstsinn z' erfuerschen an d'Geheimnisser vu menger
.Séil z'entdecken

Ech weess sécher, datt Gott mech ni fir ee Moment
verléisst, an egal wéi meng materiell Ëmstänn sinn, ech
bleiwen räich a Gott, well d'Iwwerfloss vu senger Gnod
.stänneg duerch mech fléisst

D'Léift ass Gottes stille Ruff un all lieweg a lieweg
.Wiesen, fir an d'Haus vu senger Eenheet zrëckzekommen
D'Léift gëtt an de Gäert vum Fortschrëtt an der
Erneuerung gebuer, an dofir wäert ech ëmmer drun schaffen,
mech selwer ze erneieren a mäi Geescht ze motivéieren, fir
.op dem Wee vum Erfolleg no vir ze goen

Haut wäert ech déi zwee Extremer vermeiden: Eitelkeet
an Negativitéit, an ech wäert mech drun erënneren, datt
Gott duerch mech wierkt an datt ech virun allem Béisen
.sécher sinn, wann ech seng Präsenz beréieren
Ech réaliséieren, datt d'Zil vum Liewen Gléck ass, net
egoistescht Gléck, dat anerer ausschléisst, mee Gléck, dat
se enthält a méi staark gött, andeems et se glécklech mécht
Hannert dem Mound ass de gréisste Vollmound, hannert
der Sonn ass d'Kraaft a Vitalitéit vu Gott, an hannert dem
mënschleche Geescht ass den universelle Geescht. Dofir
wäert ech mech net op dat klenzt Selbst beschränken: "den
."Ego

O Här, wa mir dech mat ganzem Häerz sichen, da
wäerts du eis Dieren opmaachen a schécks eis alles wat mir
brauchen, fir dir méi no ze kommen an dech kennen ze
.léieren

Ech wäert mäi Geescht oppen an empfänglech halen, an
dann wäert ech Gott an allem gesinn, wat edel an erhaben
ass, an ech wäert feststellen, datt ech a wictegem Kontakt
.mat senger geseenter Präsenz sinn

Wann ech meng Aen opmaachen fir d'Freed vun der
Kontemplatioun, wäert d'Däischtert verschwannen an
d'Liicht vum Glawen wäert mech an d'Kinnekräich vun de
.Luuchten féieren, wou Gott waart

Ech wäert mech drun erënneren, datt Ignoranz d'Quell
vun alle kierperlechen, geeschtegen a spirituellen
Krankheeten ass. Dofir wäert ech d'Däischtert vun der
.Ignoranz verdreiwen, andeems ech d'Liicht vu Gott gesinn
Haut wäert ech mech mat de Frënn vun der Wäisheet
duerch hir Bicher a Léiere verbannen. Ech wäert duerch
d'Dieren vun engem seriösen, kontemplativen Studium
.eragoen

An déi wonnerbar an erstaunlech Welte vum Denken
wäert ech inspiréierend Bicher a Material iwwer Gott liesen,
.d'Quell vun all Inspiratioun a groussen Iddien

Gott huet jidderengem vun eis eng eenzegaarteg Kraaft
geschenkt, eppes Aussergewöhnlech ze kreéieren, dat
keen aneren huet. Et ass d'Kraaft vun der kreativer Initiativ,
an dofir wäert ech mäi Bescht maachen, fir dës Kraaft ze
.kultivéieren

O mäi léiwe Gott, ech weess, datt ech de Funke vun der
Göttlecheit a mir hunn, an dofir wäert ech meng
Aktivitéiten onermiddlech ausféieren, an d'Caravan vu
mengem Liewen wäert hir Rees weiderféieren, wëssend, datt
Är onendlech kreativ Kräfte mir hëllefen, meng Ambitioun
.erhéijen a meng Entschlossenheet oplueden
Haut wäert ech grëndlech nodenken, ier ech handeln.

Gewunnecht ass d'Resultat vu verschiddenen Handlungen,
an Handlungen kënnen no hirem Effekt op d'Psyche
beurteelt ginn, dofir wäert ech mäi Bescht maachen, fir
.mech vu schlechte Gewunnechten ze befreien
Här, hëllef mir mäi Wëllen ze stäerken an net

zouzeleossen, datt Gewunnechten mech versklavt hunn.

Féier mech, fir datt ech mech geeschteg duerch bannenzeg
.an äusserlech Disziplin entwéckele kann

Et gött keng Sécherheet ouni Gott. Kee Gléck ouni Hien.

Keng Léift ouni Hien. Kee Fridden ouni Hien. Kee Liewen ouni
.Gott

Meng Gréiss un dech

Ech hunn d'Melodien aus de Lidder geholl

An déi zäertlech Gefiller goufen aus de Gedichter a

Verse ervirbruecht

Den Elixir gouf aus dem Nektar extrahéiert

An si huet den Doft vu Blummen a Rosen gesammelt

Ech hunn d'Iddien aus all de Käpp geholl

An ech hunn de Geescht vu menger Léift bruecht

An d'Symphonie vun den Himmelskierper gouf

empfaangen

An ech hunn Kraaft aus dem ganze Liewen gezunn

Ech hunn Är Barmhärzegkeit aus all menge Gebieder
destilléiert

An ech hunn Är Léift a mengem Häerz gebrüht
An ech hunn d'Essenz vun der Rou agefaangen
An ech hunn Sehnsucht a Verlaangen aus dem Dëppen
vu menger Andacht geholl
An ech hunn se all bei dir bruecht
?Firwat kënns du net aus dengem Versteck eraus
An du hues meng bescheiden Offeren vu mir selwer
?ugeholl

Meeschter Paramhansa Yogananda
D'Geschicht vun der schwaarzer Drauwe
Wéi vum Enseignant Paramhansa erzielt
Grouss Beweiser kommen heiansdo aus kleng Wënsch
Eemol, wéi ech mat engem Frënd zu Boston war, hunn
ech e grouse Trapp schwaarz Drauwe gesinn a wollt en
kafen, awer en huet 3 Dollar kascht [viru méi wéi siwwenzeg
Joer], an ech hunn een héieren soen: "Ass hien net
"!?verschwenderesch

Ech hunn decidéiert, d'Drauwe net ze kafen, an
nodeems ech eng innerlech Bestätegung krut, hunn ech zu
mir selwer gesot: "Gott weess, datt ech déi Drauwe wëll, an
".Hie gött mir erëm Drauwe

Ongeféier sechs Méint méi spéit, een Owend, sinn ech
an e Fruuchtbuttek gaangen an hunn Drauwe kaaft, ähnlech
wéi déi, déi ech virdru gesinn hat, well ech d'Versprieche
vergiess hat, dat ech mir selwer gemaach hat, datt ech géif
waarden, bis Gott mir Drauwe géif ginn. Direkt hunn ech déi
göttlech Stëmm a mir héieren soen: "Gitt déi Drauwe
".zeréck

Ech hunn mech ëmgedrënt a sot zum Buttekbesëtzer:
"Gëff mir eng Hunnegmelon amplaz vun Drauwen." De Mann
huet duerchernee gewierkt, awer hie mécht wat ech gefrot
.hun, an ech sinn mat der Melon fortgaang

Wéi ech heemkomm sinn, war ech iwwerrascht, eng
Këscht mat zwéi Trauben schwaarzen Drauwen ze fannen,
ouni Etikett drop, wat meng Virwëtz geweckt huet, ze
wëssen, wien mir se ginn hat. Ee Mount laang hunn ech
probéiert erauszefannen, wien et war, an een Dag hunn ech
erëm Gottes Stëmm héieren, déi mir verséichert huet, datt
mir dat gesot géif ginn. Eenes Owends, wéi ech eng
Virlesung gehalen hunn, huet ee vun de Studenten am
Publikum meng Opmierksamkeet erwëscht, an ech hunn zu
him gesot: "Gott seet mir, datt du dee bass, deen mir
".d'Drauwe ginn huet

Hien huet negativ geäntwert, awer spéider huet hien mir
zouginn, wat geschitt war, well während hie meditíert huet,
huet hien e grousst Liicht an eng Hand gesinn, déi schwaarz
Drauwe gehalen huet, an de stäerksten Gedanke a sengem
Kapp war, datt hie sollt goen an déi Drauwe fir Yogananda
.kafen

Hie sot, datt hien ee Rüssel kaaft huet an dann nach
een, och wann hien ëmmer nach gegleeft huet, datt
d'Visioun just eng Halluzinatioun gewiescht muss sinn. Dann
huet hie gebiet [fir d'Wourecht ze wëssen] an et ass him
kloer ginn, datt d'Visioun wouer war an datt et vu Gott koum,
.deen wollt, datt hien déi Drauwe kaaft a se mir gëtt
Eng Lück, déi schwéier ze fëllen ass

Et ass Zäit fir de Mënsch, d'Kräften z'aktivéieren, déi
d'Wourechten an him verroden, well d'Gléck mat där
Offenbarung verbonden ass. Déi, déi dës perséinlech
Horizonten erreeche wëllen, müssen zweckméisseg
Ustrengungen maachen an de Geescht mat kreativen Iddien
ernähren, fir d'Wourechten ze beréieren, déi Gott an hinne
geluecht huet, a vun de geseenten Kräften ze profitéieren,
.déi an hirem Wiesen iwwerflësseg sinn

Wien seng kierperlech Sënner zefridden stelle wëll, ouni
den Nektar vum spirituellen Gléck aus der göttlecher Quell,
der Quell vun all Zefriddenheet a Freed, ze schmaachen,

mécht eng verlueren Investitioun a seng intellektuell Ernte
.wäert mager sinn

Déi, déi Gott kenne léiere wëllen, kréien hire Wonsch vu

Gott erfëllt, well Hie generéis a guttméindeg ass. Déi
meescht Leit lafen awer no weltleche Begierden, tréischten
sech mat materiellem Gléck, dat net dauert, a si leiden, well
!se et net erreechen oder well se et erreechen

Och déi, déi finanziell erfollegräich sinn, wäerten
irgendwann eng Eidelkeet an hirem Liewen spieren, déi
schwéier ze fëllen ass, während déi, déi hiert Liewen mat
Gott verbannen, räich a mächteg sinn a Zefriddenneet a
.Wuelstand genéissen

D'Ignoréiere vun den Uweisungen vun der Wäisheet an
d'Ignoréiere vun der Stëmm vum Gewësse féiert zu kromme,
rutschege, geféierleche a miserabele Weeër, während dem
Wee vun der Gerechtegkeet ze verfolgegen zur Befreiung vu
Fesselen an dem Erwerb vun der Kraaft féiert, dat Richtegt
ze maachen, net dat, wat vun irféierten Instinkter a falsch
.Gewunnechten diktéiert gëtt

Déi, déi no Gléck sichen, kënne vun der Erfahrung vu
weisen Leit profitéieren, déi sech mat de Schwiereregkeeten
.vum Liewen beschäftegt hunn a Léisunge dofir fonnt hunn

Tatsächlech, wien sech mat göttleche Virsiichter
ausriicht, schwëmmt an engem Mier vu Zefriddenneet a Rou,
.an hien ass wierklech glécklech

Wien u Gott denkt, dee Gott denkt un hien, fëllt säi
Liewen mat Segen a schenkt him de Goût vum Nektar vun
.der Freed

Loosst eis zu Gott bieten, datt Hie an eis Séilen kënnt
Et erwächt spirituell Sehnsucht an eisen Häerzer
Tatsächlech ass d'göttlech Unioun e Genoss, dat all aner
.Genoss iwwerschreift

Geseent ass deen, deen dat kosmescht Häerz beréiere
kann

Wann den Jünger vum Sehnsucht iwwerwältegt ass, säi
Liewen ze vereenegen
Mat ieweschter Bewosstsinn
Hie fillt d'Wichtigkeet vum Entkommen vu materielle
Restriktiounen
Verbindung mat transparenten an heelen
Schwéngungen
A wann säi Wonsch méi dringend gött
Gott mécht e Wee a senger Séil op
Hie ootmet en himmlesche Geroch an
An duerch dat, kritt hien e Bléck op dat göttlecht Liicht
Bëlleg Versuchungen verléieren hiren Appel
Seng Séil erniert sech vun der Wahrnehmung vun
exzellenter Séissheet
An wéi hien seng Sënner op d'Quell vun de séisseste
Friichte vun der Gnosis riicht
An déi lieweg Perceptioun vun der glorräichster Präsenz
Hie leeft an dëser Welt ouni sech dovun ze befassen
Seng Freed ass méi grouss wéi déi vun engem, deen e
.Schatz voller wäertvollen Bijouen fonnt huet
Wien ass also entschloss, seng Verbindung
?erauszefannen
Dee liewege Fréijoer
Et ass am komplette Aklang mam Zweck vum Liewen
All seng Ustrengungen gi mat onzählege Segen a
.Ënnerstëtzung vu Gott begéint
Deejéinegen, deen ni ophält ze denken an no dem
Geheimnis vun de Geheimnisser ze sichen
Hie verléiert ni dat erwünscht Zil aus den Ae
Gott soll seng Efforte belounen
Hie belount hien fir seng Efforten
An him wäert e kloere Victoire zougesprach ginn
Magnetismus: Seng Entwécklung, Hindernisser a
Virdeeler

Eng Persoun kann de Magnetismus vu senger Wiel
entwéckelen, egal ob se déi iewescht Kraaft vu Gott unzitt,
mental Kräfte kritt oder déi néideg Saachen am Alldag
.unzitt

Gott huet der Mënschheet e Kierper ginn, a mir müssen
eis ëm hien këmmen. Déi, déi hire kierperleche
Magnetismus nëmme fir materiell Besëtz a mental Stäerkt
kultivéieren a benotzen, ginn letztendlich bedrunn. Déi, déi
awer hire spirituellen Magnetismus kultivéieren, wäerten
feststellen, datt dës geseent Kraaft sech ëm hir
.Bedierfnesser këmmert an all hir materiell Wënsch erfëllt
Et gëtt e universellt Gesetz, dat effektiv funktionéiert,
an ech hunn et a mengem Liewen erlieft a bestätegt, datt et
.funktionéiert

Et ass essentiell fir eng Persoun e staarken, gesonde
Kierper ze hunn, deen op d'Befehle vum Geescht reagéiert.
Stellt Iech eng lues, onmotivéiert Persoun vir, déi ouni
Ambitioun oder Energie op d'Aarbecht geet, an da stellt Iech
e Pärde vir, dat prett ass fir op der Rennpist ze galoppéieren,
soubal et de Signal kritt fir unzufänken. Sou soll de Kierper
.sinn

Heiansdo bemierke mir eeler Leit, déi a gudder
Gesondheet sinn an d'Energie vun der Jugend hunn. Hir
Kierper gesinn jugendlech a voller Magnetismus aus, an trotz
.hirem Alter hunn si eng attraktiv Perséinlechkeet
Schlappen a schlappen verbraucht Energie. Observéiert
wéi d'Leit op hire Plazen setzen; verschidde schéngen
zesummegepackt a schléifreg ze sinn, sou datt Dir Iech midd
fëllt, soubal Dir se gesitt. Anerer setzen oprecht, an Dir wësst,
datt si eng lieweg Präsenz hunn; soubal Dir se kuckt,
.verbënnt Dir Iech mat hinnen

Déi, déi sech zouloossen, gebéckt a leichtlos ze setzen,
droen zu enger Krümmung an engem Verzögerung vun der
Wirbelsäul bäi wéinst enger schlechter Haltung. Dës Aart vu
Setzen beaflosst och de psychologeschen Zoustand a fërdert

negativt Denken. Déi, déi oprecht a mat enger gudder
.Haltung sëtzen, si méi positiv an optimistesche
Déi, déi – wéinst besonnesche Ëmstänn – net oprecht
sëtze kënnen, kënnen dat mat hirem Optimismus, hirer
positiver Astellung a staarker mentaler Präsenz
.kompenséieren

Konzentréiert Äre Geescht ëmmer op dat, wat Dir
maacht, egal wéi kleng oder onbedeutend et schéngt, a
gläichzäiteg bleift Äre Geescht flexibel, fir datt Dir bei Bedarf
op en anert Interesse wiessele kënnt. Awer virun allem,
maacht alles mat voller Konzentratioun, well dës Äre
.Charisma staark verbessert

Déi meescht erfollegräich Geschäftsleit an all Beräich
wëssen, wéi se magnetesch Kraaft benotze kënnen.
Selbstkontrolle gëtt e magneteschen Afloss, genee wéi e
ausgeglachene Geescht, deem net vun Emotiounen an
Impulser beaflosst gëtt. Emotional Impulser mussen a Kraaft
- a mental Aktivitéit - ëmgewandelt ginn, a Wäisheet muss
d'Emotiounen regéieren, fir datt dës magnetesch Kraaft sech
.manifestéiere kann

Intelligenz a Kombinatioun mat Emotioun kreéiert e
Magnetismus Eng Persoun mat Magnetismus schwätzt mat
Selbstvertrauen Si schwätze rational, awer duerchzunn hir
Wierder mat Gefill Mir sollten éierlech sinn an allem wat mir
soen an maachen, awer Éierlechkeet bedeit net, anerer
opzeréieren oder ze verlegen

Geméis an Uebst hunn magnetesch Eegeschaften,
besonnesch Uebst, déi d'Verdauung net behënneren oder
behënneren. Am Géigesaz dozou dréit exzessive Konsum vu
Proteinen a Stärke zur Akkumulatioun vun Toxinen am
Kierper bäi. All krank Organ wäert en Ongläichgewiicht am
Kierper verursaachen. De Mo muss besonnesch gesond
gehale ginn a richteg funktionéieren; zum Beispill
verursaacht Gas am Mo Onbequemlechkeeten an beaflosst
.doduerch seng magnetesch Eegeschaften negativ

Grouss Quantitéiten u Liewensmëttel ze konsuméieren
huet ongewollt Konsequenzen, während Fasten de Charisma
verstärke kann, sou wéi och heiansdo lessen auszeloossen.

Dëst bedeit awer net, sech sou ze verhungeren, datt et der
Gesondheet schued. Déi, déi dräimol am Dag Fleisch iessen,
hunn e schwaacht Gesichtsausdrock a reduzéierte
Charisma. Trotzdem ass eng richteg Ernährung eleng net
genuch; gesond Denken, edel Verhalen a richtegt Verhalen
.am Liewen si wichteg

Hoffentlech kann ech an Zukunft mat dir iwwer den
Effekt vum Magnetismus op anerer a méi vu senger
.Geheimnisser schwätzen

An ech gesinn dech am Gaart vu menger Léift bléien
Ech fille dech déif a meng Gedanken
Ech spieren Är Präsenz a mengen déifste Gefiller
An ech gesinn dech am Gaart vu menger Léift bléien
Fëllt mech mam Duft vun Ärer Präsenz
Däerf ech Äre geseenten Doft genéissen
Komm bei mech vun iwwer dem Himmel an de Stären
An Gedanken a Gefiller
Weis mir däi allerhellegst Gesiicht
Loosst mech Är Präsenz a menger Séil realiséieren
An déi ronderëm mech
Iwwerall

Ech hunn dech duerch d'Joren an d'Ära gesicht
Op de Weeër vun den Ambitiounen an den Dreem
An elo realiséieren ech, datt du a mir wunns
An et inspiréiert meng hellegst Gefiller
Verstopp dech net méi viru mir
Hannert de Blumen vun den Emotiounen
Gedanken an de Puls vun der Séil
Verschéinert meng Séil mat de Bijouen vun Ärer

Wäisheet

A géff mir d'Bries vun Denger Freed
Huel mir d'Däischtert ewech, déi dech verstoppt huet

Wat meng Siicht a meng Abléck ugeet
O Du, deen iwwer d'Stären an den bloen Himmel eraus

sidd

An iwwer d'Schichten vun der Atmosphär an all

Kreaturen a Wiesen eraus

Akzeptéiert meng Léiftflüster

Taucht mäi Wiesen an Är Léift, Äert Liicht an Äre Fridden

an

Dat Liicht an d'Schätz vun der Éiwegkeet

Den Dag wäert kommen, wou ech mech vun dëser Welt

verabschieden, awer soulaang ech op dëser Äerd bleiwen,

läit meng gréisst Freed doran, iwwer Gottes Wonner mat
deenen ze schwätzen, déi mir vertrauen, a mäi Wonsch läit

doran, hiert Verlaangen no deem göttleche Liicht ze
multiplizéieren, dat mir onbeschreibliche Komfort, Fräiheet a
.Sécherheet ginn huet

D'Geschicht vum Universum, a senge klenge Detailer,

ass an de Gewëllewer vun der Éiwegkeet erhalen bliwwen.

Dat ass eng aner Dimensioun. Hei an dëser limitierter Welt
huelen mir Längt, Breet, Déckt an Héicht wahr, awer et gëtt
en anert Niveau, wou dës Dimensiounen net existéieren.

Alles ass transparent an där ätherescher Fläch - alles ass
Bewosstsinn a Bewosstsinn. De Geschmaachssënn ass eng
Sensatioun, sou wéi de Gerochssënn. Eis Gefiller, Gedanken
a Kierper sinn all Bewosstsinn. A genoe wéi mir an Dreem
gesinn, héieren, richen, schmaachen a beréieren, sou kënne
mir och all dës Sensatiounen mat purem, transparentem
Bewosstsinn oder Gefill an den héije Räicher erliewen. Dat
ass genau dat, wat ech elo gesinn, wéi ech an dësem
Moment schwätzen. Ech sinn net an dësem Kierper; éischer
sinn ech en Deel vun allem, wat existéiert. An d'Saachen, déi
.ech gesinn, si fir mech genoe sou real, wéi du fir mech bass
Een muss erwächen, fir Gott iwwerall ze gesinn an den
Ënnerscheed tëscht Dram a Realitéit ze kennen. Ech gesinn
dacks d'Onendlechkeet op der Plaz, wou ech sinn, an ech

gesinn déi Plaz an der Onendlechkeet. Alles léint d'Liewen
.vun där éiweger Quell

Als Kand hunn ech Dag an Nuecht gesot a gebiet, mä et
koum keng Äntwert. Op der enger Säit hunn ech
d'Mënschheet gesinn, an op der anerer Säit d'Éiwegkeet, déi
net zu mir geschwat huet. Och wann ech geduecht hunn, ech
wier eleng an datt jidderee mech verlooss hätt, hat Gott
mech net verlooss, well Hie war ëmmer am Geheimen bei
mir präsent - hannert menge Gedanken a Gefiller. An wéi
ech ugefaangen hunn, d'Liicht a mir ze gesinn, war meng
Séil op mysteriéis Weis mam geseenten göttleche Geroch
.gefëllt

Ech konnt d'Wuerzele vun de Beem an de Saaft duerch
si fléissen gesinn, an ech hunn mech no bei Gott gefëllt, deem
mech getréischt a mäin Häerz berouegt huet. Ech hunn
gebiet an hien ëmmer erëm ugeruff, Dag an Nuecht, an
wann d'Saachen hire Glanz a Bedeitung fir mech verluer
hunn, hunn ech d'Welt an alles wat se enthält, och d'Gléck,
opginn, aus Angscht datt et nëmme materiell kéint sinn.

.Dann hunn ech Gott fonnt, deem elo ëmmer bei mir ass
D'Welt kann mech verloossen, awer Gott wäert mech ni
fir ee Moment verloossen. Gott ass alles. Dës Hal an den
Universum ronderëm schwiewen wéi bewegend Biller um
Bildschirm vu mengem Bewosstsinn. Ech kucken a gesinn
näischt ausser de pure Geescht, dat transparent Liicht an
dat sanft Bewosstsinn. D'Bild vu mengem Kierper, d'Biller
vun äre Kierper an all Saachen op der Welt sinn
Ausstralungen vun deem eenzege göttleche Liicht. A wann
.ech dat Liicht gesinn, gesinn ech näischt anescht
Wann Dir op den Ecran kuckt, gesitt Dir bewegend Biller,
awer wann Dir zeréckkuckt (an engem traditionellen Kino),
gesitt Dir nëmmen e Liichtstral, deem op den Ecran schéngt.
.Et kléngt onheemlech, awer et ass wouer
Ech hunn fréier iwwer dës Saache geschwat, awer elo
schwätze ech net méi mat deenen, déi indifferent oder

onbesuergt sinn. Mä Gott huet mir erlaabt, dës Kéier mat
iech ze schwätzen, fir datt Dir wësst, datt et näischt gëtt, fir
.wat et wäert ass ze liewen, ausser Gott
Alles ass flüchteg, biet fir dat wat bleift a net
verschwënnt

Hei ass e Bouquet vu Léiftblummen
Eis Léift fir anerer ass erreechbar
Dank Ärer generéiser Hand
Op der Stäerkt vum Gefill vun der Léift
Inspiréiert eis dann, lech ze presentéieren
!Eis iwwerwältigend Léift a brennend Sehnsucht
Du hues eis Pappen a Mammen ginn
Bridder a Schwestern
Kusengen
Partner
Kanner a Frënn
Vläicht léiere mir dech gär ze hunn
Mat verschiddenen Ausdréck a subtile natierlechen
Ënnerscheeder
Fir all Zorte vu mënschleche Bezéiungen
,O éiweg léiwe Mann
!O Allerhéchste Noper
Léiert mir wéi een e Bouquet flecht
Vun all de Blummen vun der mënschlecher Léift
An ech leeën et als Offer an Ärem geseenten Tempel
Mee wann ech net fäeg sinn
Vun der Presentatioun vum ganze Pak un lech
Wéinst der Villfalt an Iwwerlappung vu Loyalitéiten
Ech wäert eng Blumm plécken
Ee vun de schéinsten a frëschsten Blummen
An ech leeën et op Är geseent Schwell
!Ech hoffen, Dir wäert et vu mir akzeptéieren
D'Liewensstéch a plötzlech Schléi
O Här vum universelle Gesetz
Hëllef mir meng Wonnen an Narben ze droen

Aus Katastrophen a Schwieregkeeten gebuer
Dekoratiounen a Medailen vun der Disziplin
Mir duerch d'Hand vun Ärer göttlecher Gerechtegkeet
geschenkt

Wien net vu Favoritismus kennt
Loosst meng deeglech Kämpf als Géigemëttel géint
Illusioun an Täuschung déngen

An fir mech vu falschen Hoffnungen op e falscht
weltlecht Gléck ze befreien

Wann nëmmen d'Tréinen, déi ech wéinst der
Onhéiflechkeet vun aneren vergoss hunn
Wäscht déi verstoppte Flecken a Feeler aus mengem
Geescht ewech

A loosst all schaarfe Schlag vun der Pickaxe vun der
Stéierung opmaachen

Nei Déiften vu Wäisheet a Versteesdemech a mir
Ech wünschte, d'Däischtert vun dëser dichter materieller
Existenz géif mech Angscht maachen

Fir datt ech mech beeilen kann, op der Sich no den
Horizonten vun Ärer Rengheet an Ärem heelen Liicht

D'Stéch vum Liewen a plötzlech Schléi zwéngen mech
Fir datt ech ruffe kann, ëm Är Hëllef bieden
An déi schmerzhaft Eemstänn, déi am Buedem vu
mengem Liewen ageprägt sinn, opzedecken

Iwwer déi ëmmer fléissend, räich Quelle vun Ärem
Trouscht

Wann nëmmen d'Hässlechkeet vun der Rauheet an
aneren wier

Et forcéiert mech, mech mat Sanftmut a Frëndlechkeet
ze verschéinere

An déi verletzend Wieder vu menge Begleeder loosse
mech drun erënneren, nëmme léif Wieder ze benotzen

Och wann béis Geeschter Steng op mech geheien
Also loosst mech mat frëndleche Rakéite vu gudden
Absicht äntweren

Wéi e Jasminbam, deen seng parfüméiert Bléien

verstreet

Op der Hand, déi d'Axt op hire Rüssel erofbréngt

Also, loosst mech d'Roseblieder vun der Toleranz streien

Un all déi, déi mech mat Keelt a Feindlechkeet

behandelen

Wéi een a Fridden a Rou op dëser Welt lieft

Dëst weltlëcht Liewen ass net dat, wat et schéngt.

Vertraut net drop, well et ass onbestänneg, täuschend a
voller Enttäuschungen an zerstéierte Hoffnungen.

Perfektoun kann hei net fonnt ginn. Ech wëlllech kee
realistescht Bild vum Liewen ginn. Dës Welt ass kee Paradäis.

Et ass e göttlecht Laboratoire, wou Gott Séilen test, fir ze
kucken, ob si béis Wënsch mat Guttheet iwwerwannen an

Him - dat heescht, Gott - zu hirem gréisste Wonsch

.maachen, fir datt si a säi Räich zrëckkommen

D'Liewe wimmelt vun alle méigleche Tragödien a

Komödien, Katastrophen a Farzen. Et ass e risegt, stänneg
verännerend a villfältegt Spektakel vun onzähleger Formen.

Keng zwou Saache sinn exakt d'selwecht. D'Liewe vun all
Mënsch ass eenzegaarteg. Jidderee vun hinnen huet aner

.Charakteristiken, eng aner Denkweis an aner Wënsch

Wa mir all Dag déiselwecht Prüfungen géife stellen,

géife mir langweilen a vum Liewen midd ginn. Och wann

d'Paradies ëmmer d'selwecht wier, géife mir et net

begeeschteren. Mir hunn d'Varietéit an d'Diversitéit gär. Wa
d'Paradies monoton wier, hätten d'Helleg a helleg Männer vu

Gott gebiet, fir op d'Äerd zrëckzekommen, fir sech

z'ënnerhalen! D'Paradies gött stänneg op déi agreabelst

Manéier erneiert, während d'Äerd dacks stänneg erneiert

.gëtt, awer op eng langweileg an onangenehm Manéier

Trotz der Tatsaach, datt d'Liewen ustrengend an

usprochsvoll ass, gewinnen sech déi meescht Leit drun a

gleewen, datt et keng aner Manéier gött ze liewen. Si

kënnen dëst Liewen net mam spirituellen Liewen vergläichen

a realisieren net den Ausmooss vum Péng a vun der
.Middegkeet, déi an de Falten vun dëser Welt verstoppt ass
An der Realitéit ass d'Liewen net real. Genée wéi al
Filmer ëmmer erëm erausbruecht ginn, sou widderhuelen
.sech déiselwecht al Evenementer a verschiddene Formen
Obwuel d'Liewen onendlech weidergeet, ginn
déiselwecht Themen, déi a fréiere Filmer presentéiert
goufen, een nom aneren nei opgeholl. Tatsächlech
widderhëlt sech d'Geschicht, an d'Mënsche sinn nëmmen
.Artefakte an de Muséeën vun der Zäit
Fir d'Iwwerraschung vum Liewen voll ze begreifen, se
objektiv an onparteiisch z'akzeptieren. Ee muss e
Glückgewicht tëscht Freed a Leid, Gewinn a Verloschter,
Victorien a Versoen halen, fir den Herausforderung vum
.Liewen mat Courage a Selbstvertrauen ze stellen
Den banneschte Fridden trotz all den Eventer ze
behalen ass dee beschte Wee fir täuschend Wünsch ze
iwwerwannen. Dëst ass wat ech vun de groussen Figuren
gelieert hunn, déi vun de Schwankungen vun der Zäit
onberieert bliwwen sinn, standhaft an onverännerlech bis zum
Schluss. Och d'Propheten, wéi se verfollegt goufen, hunn
hiert hellegt Bewosstsinn net verluer, an si hunn och keen
.erlaabt, hinnen d'Leift vu Gott ze klauen
Geeschtlech Freed ass selwer e geseenten Schutz an déi
gréisst Festung vun allen. Mëtt an de Prüfungen an
Tribulationen, denkt un d'Segen, déi Gott lech geschenkt
.huet
Är Séil ass en hellegen Tempel vu Gott. D'Däischtert vun
der Ignoranz däerf net erlaabt ginn, dës reng Plaz ze
entweichen. Wéi wonnerbar ass et, am Bewosstsinn vun der
Séil ze sinn, geëiert, würdevoll, sécher a friddlech! Fäert
.näischt a haast keen
Schenkt Är Leift un all Mënsch. Spiert Gottes Leift a
gesitt Seng Präsenz an alle Mënschen, a loosst Äert stäerkst
Wunsch Seng konstant Präsenz an Ärem Häerz sinn. Dëst ass

de Wee fir a Fridden a Rou an dëser Welt ze liewen. Mee et
ass schwéier dës bannenzeg Zefriddenheet ze schmaachen,
soulaang déi haart Wand vum Wonsch an der Oas vum
.Häerz wüten a seng Beem gewaltsam erschütterten
Wënsch gi vun der Ëmwelt vun enger Persoun geformt.

Si entstinn aus eise sensoresche Wahrnehmungen a
limitéiert sech duerch d'Limiten vun dëse Wahrnehmungen.
De Besuch vun enger ländlecher Kiermes erfëllt de Wonsch
no e bëssen Opreegung, awer nodeems een eng
Weltklassausstellung besicht an all déi verschidden
Ausstellungen gesinn huet, verléiert déi kleng Kiermes hire
Charme an Appel. Dofir musse mir als éischt d'Freed vun der
Gemeinschaft mat Gott erliewen, fir datt mir dës Freed mat
manner ierdesche Freed vergläiche kënnen. Dann sinn
d'Wënsch vun enger méi héijer Natur. De Wonsch ass
onendlech; kaum ass een erfëllt, wéi en aneren seng Plaz
hëlt. Awer wann Dir Gott fannt, sinn all Är Wënsch erfëllt.
Firwat also net als éischt d'Erfëllung vun deem gréissten
Wonsch sichen a vun der generéiser Hand vu Gott déi bescht
?an dauerhaftst Belounung kréien
Wann Gott dem Sichenden säi Gebied beäntwert, Hien
kennen ze léieren, ginn all seng aner Wënsch direkt an fir
.ëmmer erfëllt

D'Gold vun der Wäisheet an de Stol vun der Kraaft
Dës Welt ass wäit ewech vu perfekt. Et ass eng Schoul
vu Prüfungen a Leed, an duerch dës Prüfungen léiere mir
d'Liewenslektiounen. Den Zweck vun de Prüfungen ass net
eis ze zerstéieren, mee eis Stäerken z'entwéckelen. Si sinn
eng Konsequenz vum Naturgesetz vun der Evolutioun a vum
Fortschrëtt; et ass essentiell fir eis, virunzekommen an vum
.niddregsten op déi héchst Niveauen eropzeklappen
Gott test eis op all Manéier fir eis Entschlossenheet ze
stärken, net fir eis ze brieche. Ignoranz zerstéiert eis, wa
mir all eist Vertrauen an d'Fleesch setzen. Déi, déi an hirer

Sich no der Wourecht duerchhalen, fannen dat éiwegt
.Liewen

Wat ass de Sënn vum Leed? Fir datt mir ni méi leiden.

Dës Welt ass e flammende Schmelz, an deem eis Séilen
geschmolz ginn, bis d'Gold vun der Wäisheet an de Stol vun
.der Kraaft a Standhaftegkeet erauskommen
D'Liewen schénegt dacks wéi e raut Spill an déi eenzeg
Rechtfertigung dofir ass, datt et just en kosmeschen Dram
.ouni Dauer ass

Dofir ass d'Welt voller Ongläichheeten an
.Ongläichheeten. Verschidde Leit si aarm an anerer si räich
E puer vun hinne si gesond, anerer si krank a sou
.weider

De Mënsch huet vill an der Vergaangenheet erlieft a
wäert an der Zukunft vill méi erliewen, awer dës Tatsaach
.sollt him keng Angscht maachen

D'Liewen ass e kosmescht Spill, a Gott huet eis Rollen
zougewisen, déi mir gutt musse maachen, sécher datt
soulaang mir mat Zefriddenheet handeln a mat Kloverheet
denken, mir an Harmonie mat eisem Schöpfer sinn a näischt
ze fäerten hunn. Dëst ass de grouse Komfort, deen
.d'Weisheet eis bitt

Heiansdo ass et einfach ze soen, datt dëst Universum en
Dram ass, awer wann een mat haarde Realitéite
konfrontéiert ass, gëtt et schwéier ze denken, datt dëst
Liewen en Dram ass. Et ass essentiell, d'Kraaft vun eisem
Denken ze kultivéieren, fir datt mir erkennen, datt dëst
.Universum aus dem Geescht a Wëlle vu Gott entstanen ass
D'Bezéiung tëscht Geescht a Matière ass déif
transparent, a fir d'Liewensproblemer erfollegräich ze
meeschteren, musse mir eis souwuel kierperlech wéi och
intellektuell verjüngen. Mir müssen mental
Widderstandsfäegkeet kultivéieren an eis Akzeptanzfäegkeet
ausbauen. Déi, déi den Erausforderunge vum Liewen net

standhale können, wäerten hëlleflos sinn, wann d'Stiern vun
.der Widregkeet an d'Stuern vun der Katastroph woeden
De Schlëssel zum Gléck, der Kraaft an der Gesondheet

läit an eis. Mee wat dacks geschitt ass dëst: een, deen
zënter ville Jore gutt Gesondheet huet an dann sechs Méint
krank gëtt, kéint mengen, datt hie sech ni méi erhuele
wäert. De Kierper däerf de Geescht net dovunner
iwwerzeegen. De Geescht muss de Kierper
iwwerzeegen. De Geescht soll sech net vum Zoustand vum
Kierper beaflosse loossen, a mir müsse verstoen, datt de
Kierper d'Wunnplaz vun der Séil ass, an d'Séil soll net
.dovunner beaflosst ginn

Gott huet eis d'Kraaft ginn, eis Gedanken a Kierper ze
kontrolléieren a fräi vu Péng a Leed ze sinn. De Geescht ass
d'Quell vun alle Problemer an d'Quell vum Gléck. An der
Wourecht ass d'Mënschheet méi staark wéi all hir
Erfahrungen, an och wann mir et elo net realiséieren, wäerte
.mir et spéider maachen

Sot ni "Ech sinn fäerdeg domat", well dat ass en
negativen Gedanken, deen de Geescht vergëft. Verschidde
Leit mengen, datt si midd ginn, wa se e bëssen trëppelen,
oder wa se bestëmmt Liewensmëttel net iesse können, si
.Péng hunn a sou weider

Mir däerfen net zouloossen, datt eise Geescht sech mat

Krankheeten oder Aschränkungen beschäftegt, an dann
wäerte mir feststellen, datt eise Kierper sech zum Besseren
verännert. Denkt drun, datt de Geescht déi treibend Kraaft
hannert dem Kierper ass. Wann de Geescht schwaach ass,
wäert de Kierper schwaach sinn. Mir däerfen net
verzweifelen oder trauern, well d'Welt gutt ass, a Gott ass
.ëmmer mat eis

Meng Geschicht mat Séissegkeeten an der Übung vun
der Willenskraaft

Ech wäert Iech vun enger Erfahrung erzielen, déi mir
geschitt ass, wéi ech nach e klengt Kand war

Fir unzufänken, gött de Wëlle vun engem Kand
physiologesch oder kierperlech genannt; wann e Kand
kräischt, ass dat e Signal, datt et eppes wëll. Si kräischen
wéinst engem kierperlechen Zoustand, dofir ass déi éischt
.Form vum Wëlle kierperlech

Dann, wann d'Kand grouss gött a sech dem Wëlle vu
senger Mamm ënnerwerft, gött gesot, datt d'Kand en
"automatesche Wëllen" huet, well de Wëlle vum Kand an
.dëser Phas vum Wëlle vun der Mamm geleet gött
Ech erënnere mech drun, wéi ech an der Phas vum
automatesche Wëllen war, hunn ech alles gemaach, wat
meng Mamm mir gefrot huet, a mäi Spëtznamm deemools
war "den Engel". Mee enges Daags huet meng
Kannermeedchen mech an der Kutsch an de Buttek bruecht,
an do hunn ech Stécker orangefaarweg Séissegkeeten
gesinn, an si hunn meng Opmierksamkeet op sech gezunn
.an mech op eng komesch Aart a Weis ugezunn
Ech hunn meng Kannermeedchen gefrot, mir eppes ze
kafen, mä si huet refuséiert, also hunn ech kee Wuert gesot
.a mir sinn zréck heem gaangen

Ech hunn mäin Owesiessen giess, an dann hunn ech
erëm un den Dessert geduecht, also hunn ech menger
Mamm gesot, datt ech orange Séissegkeeten wollt, an si sot:
".Nee, gitt an däi Bett

No enger Zäit hunn ech d'Ufro widderholl a gesot:
"Mamm, ech wëll Stécker Orangenbonbonen." Meng Mamm
huet mat engem festen an entscheidenden Toun geäntwert:
".Du wäerts se net kréien, an du muss schlofen
Dunn hunn ech mat voller Stëmm geruff: "Ech wëll
meng orange Séissegkeeten!" an ech hunn op menger Ufro
insistéiert a weider insistéiert, bis meng Mamm de Buttekier
waakreg gemaach huet, fir mir d'Séissegkeetsstécker ze
.bréngen

An ech hunn mech onheemlech glécklech gefillt Firwat?

Well ech mäi Wëllen benotzt hunn an et gepackt hunn! Jo,

ech hunn mech super gefillt, well ech mäin eegene Wëllen fir
d'éischt Kéier benotzt hunn. Mee den nächsten Dag huet
sech mäi Spëtznamm vun "Engel" op "schelmesch"
geännert, well ech meng Fräiheet ausgeübt hunn a fir eemol
.mäin eegene Wee gewielt hunn
Wann ech eppes Onschadleches wollt, huet meng Famill
nogelooss, mee ech hunn ëmmer op d'Vernunft gelauschtert,
an wann ech falsch louch, war ech ëmmer bereet mech ze
korrigéieren. Mee wann ech Recht hat, hunn ech mech net
geréckelt, och wann de Rescht vun der Famill net averstane
.war

Mammen sollten de Willenskraaft vun hire Kanner
trainéieren an en net zerstéieren, andeems se hinnen hir
Wënsch verweigere, just well se Kanner sinn. Wa Kanner
hire Willenskraaft op eng gesond an ugepasst Manéier
ausübe wëllen, sollten se net als béis bezeechent ginn. Hir
Fräiheet sollt net ageschränkt ginn, a si sollten léif a
verständnisvoll Virschléi vun hiren Elteren iwwer hir kleng
Wënsch kréien. Wa Elteren mengen, si kéinten Zäit spueren,
andeems se hir Kanner schloen, da verschwenden se
nëmme Zäit. Si sollten d'Saache mam Kand diskutéieren an
dann näischt méi maachen. Kanner brauchen e puer kleng,
.fest Klapsen; dat hëlleft hinnen, méi séier ze léieren
D'Eltere verlaangen dacks hire Wëllen hire Kanner.

D'Wëllenskraaft vun engem Kand soll gefërdert ginn, a si
.solle mat Léift, Versteesdemech a Geduld behandelt ginn
Nom automatesche Wëllen vum Kand kënnt de "blanne
Wëllen" vun der Jugend. Dëse Wëllen ass wéi eng Pistoul, déi
Kugelen an d'Loft schéisst a just lästeg Knaller produzéiert.
Jonk Leit verschwenden den Dynamit vun hirem Wëllen ouni
.Erfolleg

Dann kënnt den "explosive Wëllen", well wann e Kand
an d'Adoleszenz kënnt, léisst et säi Wëllen duerch impulsiv
Wënsch a recklos Verhalen fräi. Si léieren hir Lektoun dacks

eréischt nodeems se e puer schmerzhaft Schocken a Schléi
.erlieft hunn

Et gëtt gesot, datt d'Bee sou vum Dof vum Lotus
begeeschtert ass, datt se laang am Häerz vun der Blumm
bleift a Nektar saugt. Dobäi maachen sech d'Lotusblieder
.drun zou, an se stierft am Lotus

Dann ass do nach den Hirsch vun den nördleche
Regiounen, berouscht vun de Melodien vun der Flütt. Wann
de Jeeër d'Flütt spillt, kënnt den Hirsch bei hien a begéint
.sengem déidleche Schicksal

Et gëtt och e puer domestizéiert Elefanten (weiblech
Elefanten), déi benotzt gi fir aner Elefanten unzezéien an ze
.juegen

An dësem Kontext huet e grouse Philosoph eppes gesot

:wéi

D'Bee ass faszinéiert vum Dof
An den Hirsch mécht e pfeifend Geräisch
Den Elefant a Gefaangenschaft fällt
Wéinst der erreegender Beréierung
Mä wat ass mat dem Mënsch, deen all déi Sënner huet?

:De Rot vum Philosoph un hien ass
Sidd kee Sklav vun Äre Sënner, a loosst Iech vun"

"näischt oder iergendeen kontrolléieren

:Wat mech ugeet, soen ech

Denkt drun, datt all Äre Sënner zu Ärem Déngscht
gestallt sinn a mussen op Äre Befehler lauschteren an Ärem
.bewossten Wëllen respektéieren

Roserei an d'Erënnerung vum Elefant

Déi, déi no bannenzegem Fridden sichen, musse
verstoen, wéi Roserei entsteet a wéi en dacks zu schlëmmen
Konsequenze féiert. Wéinst dem bannenzegen
Ongläichgewicht, deen duerch Roserei verursaacht gëtt,
goufen vill Leit géint hire Wëllen a Verbrieche a Mäerder
.verwandelt

Begierden, déi sech verstoppen, verblenden de Geescht.

Wann den Niwwel vun de Begierden de Geescht vun enger Persoun iwwerhëlt, verléiert si seng Sënner a verhält sech op .eng Manéier, déi engem nobele Mënsch net ubruecht ass

De Verloscht vun der Vernunft duerchernee bréngt déi ugebuer Unterscheidungskraaft, déi d'Dréikraaft hannert all .gesonden Handlungen a gudder Absicht ass

Wann d'Steierad vum mentale Gefier vum mënschleche Liewen futti geet, wäert hien onvermeidbar en Accident hunn .a kéint sech an engem Gruet vu Péng a Misär erëmfannen

Zum Beispill: De Mann firt glécklech, an um Wee an de Park firt seng Fra hien, d'Richtung z'änneren, fir an d'Haus vun hiren Elteren ze goen am Platz am Park, an hei

.verwandelt sech seng Freed a Roserei

Ech hunn dëst Beispill gewielt, well et e reegelméisseg

Virfall ass. An normale Fäll ass d'Resultat entweder, datt de Mann d'Ufro vu senger Fra ofleet oder mat Roserei an Onzefriddenheet averstane ass, an dat ass wat normalerweis geschitt. An zwou Fäll iwwerhëlt d'Roserei, d'Atmosphär gëtt .gespannt an de Fridden gëtt gestéiert

A verschiddene Fäll kann Roserei fir déi mat engem heftege Temperament zu enger Tragödie ginn. Roserei kann d'Erënnerung beaflossen, oder de Chauffeur kann vergiessen, virsiichteg an opmierksam ze fueren, oder kann d'Verkëierssignaler vernoléisseggen, wat zu enger Kollisioun .oder, Gott verbitt, zum Doud féiert

Schlussendlech spärt d'Roserei d'Steierad vum Wëllen am Won vum Liewen an verhënnert datt en seng materiell a .spirituell Ziler erreecht
Elefant Erënnerung

D'Fäegkeet, déi "Erënnerung" genannt gëtt, ass e Kaddo vu Gott un d'Mënschheet, a wat e grouse Segen ass et! D'Erënnerung gëtt och den Déieren zougestanen; ouni si wiere si net fäeg, hir Jonk ze erkennen. Verschidde Déieren

hunn en exzellenten Erënnerung, wéi déi folgend Geschicht
.iwwer en Elefant illustréiert

Während en risegen Elefant Holz transportéiert huet, wéi
vill trainéiert Elefanten am Osten et maachen, ass e Jong op
hie zougaangen, huet en mat enger Nol a säi Rüssel gepickt
.a fortgelaf

E Joer ass zënter deem Tëschefall vergaangen, an dee
selwechten Elefant ass op dee selwechte Jong gestouss. Dëst
huet dem Elefant e relativ gönschtege Moment ginn, fir sech
ze rächen. Hie wéckelt einfach säi Rüssel ëm de Jong a
gehäit hien gewaltsam op déi aner Säit vun der Strooss.
.Déieren hunn also eng Erënnerung

* * *

Ech hunn vill Dreem gedreemt, an elo sinn ech waakreg.

Um Altor vu menger Séil, zünden ech d'Feier vu menger
stänneger Erënnerung un dech, mäi Gott. Mat Aen, déi de
Schlof vum Schlof verlooss hunn, kucken ech op däi schéint
.Gesicht a freeën mech drun, säi hellegt Liicht ze gesinn
An duerch Är Gnod sinn ech zu der Erkenntnis komm,
datt Gesondheet, Krankheet, Liewen an Doud all Zorte vun
.Dreem sinn

Ech hunn de Roman vun den Dreem fäerdeg, deen a
liewege Faarwen um schimmernden Rideau vun den
Illusiounen gemoolt ass
An elo gesinn ech dech als déi eenzeg Wourecht, déi
existéiert

Gott huet mir an där Visioun gewisen

Déi ganz Natur ass onwierklech. Wat iwwer d'Natur

.erausgeet, ass déi richteg Essenz

Ech sinn een Dag um Terrain vum Hellegtum spazéiere
gaangen an hunn d'Sonneliicht ronderëm mech gekuckt. Wéi
ech d'Trap erofgaange sinn, déi op de Strand gefouert huet,
sinn ech stoe bliwwen a Richtung vun den elektresche
Luuchten vun der Trap gekuckt, déi nach ëmmer beliicht
waren, awer ech konnt se net ënnerscheeden, well d'Liicht

vu Gott op mech koum an mech iwwerwältegt huet, sou datt
ech et net vun den anere manner helle Luuchten
.ënnerscheede konnt

{Allah ass d'Liicht vum Himmel an der Äerd}

An d'Liicht schénkt an der Däischtert, an d'Däischtert}

{huet et net iwwerholl

Ech konnt d'Sonn ni gesinn an dunn wusst ech, datt

Sonneliicht an elektresch Luuchten guer net real sinn,

.während dat richtegt Liicht d'Liicht vu Gott ass

An där grousser Visioun huet Gott mir Welten iwwer

Welten gewisen - onendlech Manifestatiounen vu sengem

göttleche Liicht - an ech hunn erkannt, datt d'Saachen, déi

ech gesinn hunn, nëmmen Ausdréck vu sengem kosmesche

Bewosstsinn waren. Wa mir eis mat Him ausriichten, wäerte

mir a sengem Liicht wandern, wou mir och ëmmer higinn, a

.seng Präsenz spieren, wou mir och ëmmer dréien

Wann mir de kosmesche Geescht kennen a feststellen,

datt mir am Fong Geeschter sinn, dann schmëlzen d'Äerd, de

Stëbs, d'Bierger, d'Mier an den Himmel ewech, an näischt

.méi bleift iwwreg ausser Gott

An Dir gesitt d'Bierger, a mengt, si wieren

onbeweeglech, während se laanschtfléien wéi d'Fléie vu

Wollegen

D'Vereenegung vun allem an dat göttlecht Selbst ass en

Zoustand, deen net a Wieder ausgedréckt ka ginn, eng

grouss Freed, déi mat voller Zefriddenheet vu Léift, Freed a

Wëssen (d'Freed vum Gleewegen, sengem Här ze begéinen)

.geschmaacht gött

Sou eng spirituell Ekstase kann erreecht ginn, andeems

een dat richtegt Gläichgewiicht tëscht dem praktesche

.Liewen an der Kontemplatioun vu Gott schaaft

D'psychologesch Lagerhaus botzen

Selbstanalyse ass entscheidend um Wee. Ee kéint

haassvoll, reizbar oder séier rosen sinn. Wann dat de Fall

ass, sinn dës Eegeschafte, déi am eegene Bewosstsinn
gespäichert sinn, d'Resultat vu vergaangene Handlungen
fir de psychologesche Späicher vun deem iwwerfällten,
ofgenotzten Miwwelen ze läschen, musse mir mat positiven,
konstruktiven Handlungen ufänken an e Gefill vun
Häerzegkeet géigeniwwer aneren kultivéieren. Wat mir d'Leit
méi gär hunn, wat si eis méi gär hunn, a mir wäerten hir Léift
spieren. Mee wa mir se kritiséieren, och eis selwer, da
!wäerte si dës Kritik spieren a se eis verstärkt zréckginn
Stellt Iech vir, en ale Feind vun Iech ass gestuerwen,
awer Dir hält nach ëmmer Roserei a Haass géint hien. Dir
wäert ënner dëser Batterkeet leiden, an hir schiedlech
Auswierkunge wäerten sech an Ärem Kierper a Geescht
manifestéieren. Et ass besser, him fir Gottes Wuel ze
verzeien, well doduerch befreit Dir Iech vun de béise Wënsch
no Rache, déi Äre Friden am Geescht zerstéieren an Äre Rou
zerstéieren. Haass op Haass ze hiewen oder op Animositéit
mat Haass ze reagéieren, verstärkt net nëmmen
d'Feindlechkeet vun Ärem Feind géint iwwer Iech, mee
vergëft och Ären eegene Kierper an Emotiounen als
Konsequenz. [Also verzei mat enger schéiner Verzeiung]
Wéi ech verginn hunn a kee Groll géint iergendeen)

(gehalen hunn

Ech hunn mech vun der Suerg vun der Feindschaft

befreit

Vun Zäit zu Zäit muss een alles hannerloossen, fir eleng
mat sech selwer ze sinn, fir iwwer de Sënn vum Liewen
nozedenken. Déi meescht Leit sinn an engem Stroum vun
Traditiounen a Mouden a Schwong. A Wierklechkeet hunn si
ni wierklech hiert eegent Liewe gelieft, mä éischter d'Liewe
?vun der Welt. Wat hunn si erreecht, a wou sinn si gelant
Dofir ass et schlau fir eng Persoun, sech heiansdo vun
den deegleche Suergen an "Pflichten" ze trennen, fir den
Onrou vu sengem Geescht ze berouegen an ze probéieren,

seng Essenz ze verstoen an d'Zil ze bestëmmen, dat se
.erreeche wëll

Denk drun, datt dat gréisst Zeienausso, dat Dir kréie
kënnt, dat vun Ärem Gewësse ass: déi onmëssverständlech
an onfehlbar Stëmm vun Ärer Séil. Wat Äert Gewësselech
seet, ass wien Dir wierklech sidd, ouni Verschéinerung oder
.Verkleedung

Denkt un d'Kraaft vum Jesus Christus, deen gesot huet:

"Papp, verzeih hinnen, well si wëssen net, wéi se dat maache
".sollen, wat se net wëssen

D'Stëmm vun Ärem erleichten Gewësse ze lauschteren
bréngt Liicht op Äre Wee a Segen an Äert Liewen. Wann Dir
e staarken Drang an Ärem Häerz fillt, e Wonsch ze erfëllen,
benotzt Är Ënnerscheidungsverméige a frotlech selwer:
"Ass et e gudden oder e schlechten Wonsch, deen ech erfëlle
"?wëll

Vill Faktoren fërderen d'mënschlech Wënsch. Wann een
en neit Modellauto gesäit, wëll hien och een ähnlech
besëtzen. Wann hien en Haus mat engem neie Stil gesäit,
wëll hien och een ähnlech besëtzen. En neien Moudetrend
gëtt populär, an d'Leit sehnen sech drop, dee Stil ze kafen
!an ze droen

Wou kommen d'Wënsch hier? Ech hunn vill Stonnen
doriwwer nogeduecht. Kënnt Dir all Är Wënsch
kategoriséieren? Ech hunn et fäerdeg bruecht, all meng
Wënsch ze sortéieren an nëmmen déi gutt ze behalen. An
wéi ech d'göttlech Unioun erreecht hunn, hunn ech
festgestallt, datt all meng gutt Wënsch gläichzäiteg erfëllt
goufen. Haut wënscht sech eng Persoun eng Saach, a muer
.verlaangert hir Séil no eppes anescht

De Geescht, deen vum allmächtege Gott ausgaangen
ass, kann net mat de Gidder vun dëser Welt zefridden
gestallt ginn. Gott ass dee léifsten a wäertvollste Schatz vun
der Séil, an nëmmen Hien ass fäeg, d'Verlaangen vum Häerz
.ze zefriddenzestellen an d'Wënsch vun der Séil z'erfëllen

Zougang zum kosmesche Späicher, dat iwwerfléisst mat
Guttheet

Gott ass d'Quell an d'Quell vun all intellektueller
Fäegkeet, de Schöpfer vum Fridden, an de Späicher vun all
Wuelstand a Räichtum. Fir mat der göttlecher Generositéit
an Harmonie ze kommen, déi stänneg mat Gutt iwwerfléisst,
musse mir eemol fir ëmmer d'Gedanken u Manktem a
.Bedierfnes aus eise Séilen eraushuelen
Den universelle Geescht ass komplett a perfekt, et feelt
him un näischt. Fir Zougang zu dësem kosmesche Späicher
ze kréien, dee mat Segen vun all Zort iwwerfëllt ass, muss
een a sech e Bewosstsinn vu Fülle kultivéieren an ëmmer
optimistesche sinn, och wann een d'Quell vun der nächster
!Lira, Pond, Dinar oder Dollar net kennt
Stellt Iech déi göttleche Generositéit als e erfrischenden,
iwwerflëssege Reen vir, deen Dir an all Gefäss kréie kënnt,
dat Dir an der Hand hutt! Wann Dir eng Taass an der Hand
hutt, fëllt Dir se; wann d'Gefäss méi grouss ass, fëllt Dir och
déi. Wat fir eng Zort Gefäss benotzt Dir, fir dës himmlesche
Gaumen ze kréien? Äert Gefäss kéint fehlerhaft sinn - vläicht
voller psychologescher an intellektueller Lächer. An deem
Fall musst Dir et flécken, andeems Dir Iech vun Angscht,
Haass, Zweifel an Näid befreit, an andeems Dir et mat dem
Waasser vum Fridden, der Rou, der Eierlecheit an der
purer Léift wäscht a botzt, als Virbereedung op
.d'iwwerflësseg Gnod vum Generéisen
D'göttleche Iwwerfloss funktionéiert no de Gesetzer vum
Déngscht a vum Giewen. Gitt als éischt, da kritt Dir. Gitt de
Leit Äert Bescht, an Dir kritt dat Bescht am Géigenzuch.
Erwaart net Erfolleg bei all éischte Versuch. E puer Versich
kënne scheitern, awer anerer wäerten och erfollegräich
.sinn

Erfolleg a Versoen hänken zesummen. Dat Eent kann
net ouni dat Anert existéieren, an déi dréngendst Problemer
oder Aufgaben mussen mat gezielter Aktivitéit ugepaakt ginn

an all Effort muss gemaach ginn, fir dat z'erreechen, wat
.erreecht muss ginn

Spannt Iech mat Kraaft an Enthusiasmus un, bis Dir déi
lescht Etapp erreecht hutt. Et gëtt kee Grond ze zécken oder
.zréckzezéien

Wann Dir de Wee net fannt, heescht dat net, datt Dir
ophale sollt ze probéieren. Wann Dir d'Zil verpasst, frot Iech,
wéi Dir dohi kënnt, awer stoppt net ze probéieren. Vill Leit
ginn hire Versoen zou, soubal se op Schwiereregkeeten
stoussen. Déi, déi versoen, sollten sech mat erfollegräiche
Leit beroden, net mat aneren, déi wéi si selwer gescheitert
sinn. Loosst eis entschloss sinn, Erfolleg ze hunn, a loosst
.dëse Prinzip eis Liewensphilosophie sinn

Hymn vun der Freed
Wann meng Zäit kënnt
Den Doud mécht meng Oueren daf
Ech wäert op d'Stëmm vu mengem göttleche Léifsten
lauschteren

An wann de leschten Uruffer mäin Otem ofschneit
Ech wäert den Doft vu senger göttlecher Präsenz
anootmen

An wann den Doud meng Zong stëll mécht
Ech wäert den Nektar vu senger Léift schmaachen

An wann den Doud mäi Bléck verblindt
Ech wäert Säi all-existent Liicht gesinn
Iwwerall gekréint

An wéi den Doud mäi Blut a meng Beréierung agefruer
huet

Ech sichen d'Wäermt am Broscht vu mengem
kosmesche Léifsten

An wann meng Aen ophalen, d'Biedem ze gesinn
Mäi Siichtstral wäert penetréieren

Hie stellt alles op d'Kopp a verréit seng verstoppte
Geheimnisser

An wann meng Oueren net méi héiere kënnen

Ech wäert dem Geflüster vun alle Saachen aus der
Vergaangenheet an der Géigewaart lauschteren
An déi, déi an den nächsten Deeg geschéien
An wann meng Nues net fäeg ass den Doft vun der Äerd
ze genéissen
Ech wäert d'Geheimnisser vun der Séil an all Richtung
verfollegen
Wann d'Zong net méi schmaachen kann
Ech wäert mech un all déi gutt a geseent Saachen
erënneren, déi ech geschmaacht hunn
A wann mäi Gefill vun dësem Kierper verschwénnt
Mäi kosmesche Kierper wäert spieren
Déi geheim, magesch Beréierung vun allem hei an do
Ech wäert d'Wellen op der Uewerfläch vum Mier danzen
fillen
A mat kosmesche Blosen, déi an den onendleche Raum
reesen
D'Zellen vum Kierper wäerten ënnergoen
Seng temporär Restriktiounen ginn opgeléist
Mee si gëtt lieweg an de Flamen vun der Éiwegkeet
erëmbelieft
Dir wäert Freed gesinn an Dir wäert Freed héieren
Dir wäert Freed schmaachen an den Doft vum Gléck
anootmen
An Dir wäert eng dauerhaft, erneiert Freed spieren
An si danzt zu de Melodien vun der göttlecher Freed
Loosst d'Sënner den Tanz vun de Ghoulen opginn fir
Péng an Doud
An sech a Gefiller vun éiweger Ekstase ze
transforméieren
Am Räich vum Liicht, vum Gléck a vun der Freed
:De Wee vum Liewen ass wéi follegt
Zu den Hindernisser fir psychologescht Wuesstem
gehéieren Selbstléift, Stolz, Gier, Roserei, Haass, Näid an
aner däischter Charakteristiken, déi eng Persoun an en

déiweren Zoustand vun Ignoranz féieren oder drécken. Wat
dringend néideg ass, ass dem Wee ze goen, deen zur
Fräiheet féiert, well mënschlech Wësch vun Gewunnechten
regéiert ginn, déi stänneg erneiert ginn a schéngen
onendlech. Dës Gewunnechten halen d'Séil gefaangen a
maachen et hirem Besëtzer onméiglech, de Wee vun der
.Befreiung an der Emanzipatioun ze goen
De Wee vum Liewen ass wéi follegt: op der enger Säit
läit dat däischtert Dall vun der Ignoranz, an op der anerer
Säit dat hellt Liicht vun der Wäisheet. Wann mir no der
Wäisheet handeln, trëppele mir sécher op de Wee vun der
.Befreiung a kréien dat wat mir brauchen
Dat ganzt Universum ass d'Schafung vum göttleche
Wëllen, a wann mir eis mat deem geseente Wëllen
ausriichten, kënn dat, wat mir brauchen, ouni Ustrengung
.bei eis
Ech wënschen mir näischt méi fir mech selwer, well ech
weess, datt dat, wat ech denken, sécherlech wouer gött
Göttlech Wäisheet a göttlech Léift ze hunn erfëllt all
d'Wësch vum Häerz, a wat fir en erstaunlechen an
wonnerbaren Zoustand ass et, deen Wieder net beschreiwe
kënnen. Wann Dir mierkt, datt Dir de Meeschter vun Iech
selwer an Äert Schicksal de Kinnek vu Fridden a Rou sidd,
hutt Dir Angscht virun näischt. Éischer schafft déi ganz Welt
fir dat z'erreechen, wat Dir wëllt, mam Wëllen an der Hëllef
.vu Gott
Well Gott d'Mënschheet no sengem Bild geschaf huet,
wäerten déi, déi Hien fannen, feststellen, datt Hien hinnen
all Ufro erfëllt a gött, wat se sech wënschen. Awer soulaang
d'Mënschheet och nëmmen dee klengste Wonsch huet,
anerer ze dominéieren oder hir Muecht ze weisen, wäert si
.keng Fräiheet a Gott fannen
Gott kennen ufänken mat Demut, Léift a spiritueller
Freed Déi richteg Kraaft kënn mam Gott kennen

Wann déi kleng Well wéisst, datt den enorme Mier hannert hir se ënnerstëtzt, kéint se soen: "Ech sinn een mam Mier." Mir müssen eis sécher bewosst sinn, datt Gottes Mier iwwer eist Bewosstsinn eraus läit an eis no ass, dofir gëtt et .kee Grond fir Angscht oder Besuergnëss

Déi göttlech Natur ass Fridden, Demut, Léift, Erweiterung vum Bewosstsinn an allëmfaassend Wëssen.

Wien a Harmonie mat Gott ass, brauch sech selwer oder aneren net ze beweisen, wéi eng Kräfte hie besëtzt, well seng Séil weess, datt den Allmächtigen hien ënnerstëtzt a Gott iwwer hien oppasst a beschützt, wou a wéini hie sech .befënnt

Déi, déi Gott kennen, sinn an hirer geeschteger Natur waakreg a schlofen an hirer materieller Natur. Si wëssen, .datt si alles vu senger Gnod kréie kënnen

Dofir müsse mir éierlech mat eis selwer sinn a no där Selbstsouveränitéit streiden, probéieren, de Fallen vun der Welt an hiren täuschenden Versuchungen z'entkommen, an eis Zäit investéieren, positiv an nätzlech ze denken a Somen vun der Guttheet an de Buedem vun dëser Welt ze säen, fir .datt mir se besser verloossen, wéi mir se fonnt hunn

Dieren ginn eis op a Weeër ginn virun eis gepflaastert D'Liewe soll sech ëm altruistescht Déngscht dréien, well ouni dëst Ideal wäert d'Bewosstsinn, dat Gott der Mënschheet geschenkt huet, net säi vollt Potenzial erreechen. Wann mir aneren déngen an eist Ego vergiessen, wäerte mir dat méi grousst Selbst erliewen - de göttleche .Geescht

Aarbecht ass essentiell a e staarke Motivator fir mënschlech Erfindungsräichtum a Kreativitéit. Wann awer den eenzegen Zweck vun der Aarbecht ass, Räichtum ze .sammelen, verléiert se hire Wäert a gëtt ouni Bedeitung Aarbecht ass e Service, an e Produkt, dat et wäert ass ze verkafen, muss vu Qualitéit sinn a wierklech fir anerer nätzlech sinn. Wann mir aneren déngen, hëllef mir eis

selwer an deemselwechte Mooss, well si eng Verlängerung
vun eis sinn, genee wéi mir eng Verlängerung vun hinne
.sinn

E reife Mënsch handelt net ouni grëndlech Iwwerleeung.

Wann mir eng Déngschtleeschung leeschten, kréie mir och
eng Déngschtleeschung, och wann et op eng irrelevant
.Manéier ass

Dofir bedeit et, aneren ze déngen, andeems een hinnen
finanziell, psychologesch oder moralesch Hëllef gëtt,
.psychologesch Zefriddenheet am Géigenzuch ze kréien
All Déngscht, deen mir eise Matmënschen ubidden,
bréngt eis ee Schrëtt méi no un d'universellt Bewosstsinn.
Wann eng Persoun sech wierklech ëm aneren këmmer,
verschmëlzt hiert Bewosstsinn mat hirem, während déi
bedingungslos Léift d'Grenze vum Bewosstsinn bis op
.d'Schwell vum kosmesche Bewosstsinn erweidert

Wa mir un d'Gléck vun eise Bridder denken, wäert eisen

Undeel u Gléck iwwerflësseg sinn, a wa mir eis Léift aneren
schenken, wäerten si hir Kraaft spieren a sech zum Besseren
.änneren

Blann Bindung an onvernünftege Haass sinn allebéid
schiedlech Hindernisser fir fortgeschratt Stadien vum
Bewosstsinn z'erreechen. Mir musse léieren, jiddereen ze gär
.ze hunn, well mir all Gottes Kanner sinn

Alles wat mir maachen, soll fräiwëlleg gemaach ginn, a

mir solle bei eisen Ustrengungen ambitiéis sinn. Wann eng
Persoun e richteg Wonsch an eng gutt Stëmmung huet,
Aufgaben mat Léift a Zefriddenheet ze erfëllen, ouni
Middegkeet oder Langweil, fléisst kosmesch Energie
.kontinuéierlech an hire Kierper, Geescht a Wëllen
Wien d'Iddi vu Schwächt a Middegkeet net a säi

Bewosstsinn eran zitt, mécht Plaz fir Ladungen vu sanfter
Energie a Stréimunge vu vitaler Aktivitéit, fir seng Nerven
opzelueden an d'Zellen a Gewëss vu sengem Kierper
.opzefrëschen

Wann enger Persoun de Wonsch feelt, eppes ze
maachen, fillt si sech vun Ufank un midd, awer wann si de
Wonsch hunn, fléisst hiert Wiesen iwwer mat Energie a
Vitalitéit. Déi, déi hir Aufgaben mat Begeeschterung a
Zefriddenheet erfëllen, stellen fest, datt onerschöpflech
.göttlech Kraaft si ënnerstëtzt a stëtzt
Verschidde Leit si sou an der Aarbecht verdéift, datt se
keng Zäit fir Introspektioun oder fir d'Liewen ze genéissen
hunn. Wa mir schaffen a gläichzäiteg eise Geescht mat
positive Saachen beschäftegen, fülle mir eng verstoppte
.Kraaft, déi eis ënnerstëtzt a méi Energie gëtt
Wann d'Häerz éierlech an oprecht ass bei der
Ausféierung vun eise Flichten, da ginn eis Dieren op a Weeër
gi virun eis geplatzt
Mir froen den Allmächtege Gott, eis ze seenen, fir datt
mir eis Aarbecht mat Freed a Zefriddenheet an der Fabrëck
.vum Liewen erfëllen kënnen
A seng Wäisheet soll eis Denken inspiréieren
An d'Wellen vu senger Kraaft danzen op de Flëss vun
eisen deeglechen Aktivitéiten
!Net kloer gesinn, wéi en geschluechtenen Hunn
Fir ze wëssen, wéi mir an all Ëmstänn oder Situatiounen
déi richteg Entscheedung treffen, musse mir eist Uerteel mat
.der Kraaft vum Abléck orientéieren
Mir sinn all mat dësem sechste Sënn ausgestatt, awer
déi meescht Leit benotzen en net. Amplaz vertrauen se op
Rapporte vun de fënneg ënneschte a manner zouverléisseg
Sënner, well dës fënneg Sënner eis net ëmmer definitiv
Informatiounen ginn, op déi mir eis verloossen kënnen, fir déi
.richteg Entscheedungen ze treffen
Nieft hirem limitéierten Ëmfang a Kraaft interpretéieren
d'Sënner – a mat hinnen den ego-gebonnene Geescht –
d'Saachen no deem, wat him gefällt a wat net gefällt, an net
no deem, wat wouer ass a schlussendlech am Beschten
.Interesse vum Mënsch déngt

Well eng Persoun hir Entscheedungen op de Rapporte
baséiert, déi hir Sënner liwweren, an op de Conclusiounen,
déi hir vu sengem Verstand, deen mat de Sënner verbonnen
ass, erzielt ginn, fënnt si sech dacks an onbeneidbar
.Situatiounen verwéckelt

Ech hoffen, den Dag kënnt, wou déi ganz Welt sech
bewusst gött, wéi wichteg et ass, sech all Dag eng Zäitchen
no bannen ze wenden, Leedung ze sichen a Gott ëm Hëllef
ze froen. Wann eng Persoun dat mécht, gött si méi
ausgeglach, méi roueg a méi kritesch, well hir Abléck sech
opmaachen, sou datt si d'Saache kloer gesinn an déi richteg
Entscheedungen treffen. Si gi befreit vu restriktiven
Gewunnechten, onrouege Wënsch, schmerzhaft
Emotiounen a perséinleche Bindungen, déi si dozou bréngen,
.impulsiv an ouni Reflexioun ze handelen
Ënnerscheedungsfäegkeet, wéi Abléck, ass eng Qualitéit
vun der Séil, déi engem hëlleft ze wëssen, wat ze maachen
ass, wann et néideg ass. Sou spirituellt Qualitéite kënnen
kultivéiert ginn duerch gesond Denken a Kontemplatioun vu
.Gott

Wann Wënsch an Emotiounen d'Uerteel bewölken, gött
d'Abléck blann, souwuel psychologesch wéi och spirituellt.
Wann Emotiounen d'Leit iwwerwältegen, leiden se ënner
Verwirrung a Verwirrung, si schwanken a gi net méi fäeg,
!kloer ze gesinn, wéi en ofgeschluechtenen Hunn
Emotiounen maachen eng Persoun parteiesch a senger
Meenung an senger Vue op anerer, a lähmen d'Fäegkeet
kloer ze denken a mat der Situatioun clever a rational
.ëmzegoen

Wann mir léieren, Fakten vun eise perséinleche
Meenungen ze trennen, gött eist Uerteel net méi sou staark
vun eise subjektiven Wënsch beaflosst. Wann jidderee dat
géif léieren, wier d'Welt e méi verständnisvollen a friddleche
.Plaz wéi se elo ass

Abléck kënnt normalerweis aus dem Häerz. Wann
d'Häerz sech onroueg fillt, bréngt et eng Persoun dozou ze
denken, datt eppes falsch ass a virsiichteg ze sinn am
Ëmgang mat bestëmmte Leit a Situatiounen. Wann Dir lech
iwwer eppes Suergen maacht oder wësse wëllt, wéi ee Wee
.Dir agoe sollt, konzentréiert lech op Äert Häerz

Wann ëmmer Suergen dech iwwerwältegen a Problemer
dech ëmginn, konzentréier deng Gedanken op däin Häerz a
probéiert de Gefiller bewusst ze sinn, déi dovunner fléissen.

Bleift roueg, an op eemol wäert e staarkt Gefill dech
iwwerschwemmen, a Gott wäert dir, duerch deng bannenzeg
Visioun, den nächste Schrëtt weisen, deen dech an deem
.Moment maache sollt

Ännerung vun der anormaler Natur vun de Gehirzellen

Gewéinlech spirituell Heeler oder Priester hunn keng
Muecht, Sënnen ze verzeien oder Sënner ze befreien, déi bei
si kommen, fir Rot ze sichen, well alles wat se maache
kënnen, ass hinnen spirituell Rezepten ze ginn, näischt méi.
Mee déi, déi Gott kennen, hunn ganz fortgeschratt spirituell
Stadien erreecht, sou datt se sech net domat zefridde sinn,
nëmmen de Sënner spirituellen Rot ze ginn, mee se - duerch
d'Gnod an d'Hëllef vu Gott - mat der spiritueller Kraaft fëllen
kënnen, déi se vun de Konsequenze vun hire sënnegen
.Doten befreit

All gutt an béis Dote sinn latent an de Gehirzellen a
erschéngen als gutt oder béis Gewunnechten oder
.Tendenzen am Denken

Eng Persoun, déi un ongesonde Gewunnechten leid, well
hir Gehirzellen mat der Kraaft vun dëse Gewunnechten
gelueden sinn, kann sech duerch Willenskraaft, Meditatioun,
oprecht Gebied a kontinuéierlech positiv Affirmatioun
befreien, bis all seng ongewollt Gewunnechten a gutt
.Gewunnechten vu Fridden a Rou transforméiert sinn

Döst geschitt wann déi richtig geriicht Liewenskraaft
d'anormal Natur vun de Gehirzellen ännert, sou datt dës
.Zellen mat allem gefällt ginn, wat gutt, gerecht a schéin ass
Döst bedeit, datt Gehirzellen, déi mat falschen Iddien
gefällt sinn, duerch vital Aktivitéit verbrannt ginn, wa se
staark am Gehir gesammelt a fir nobel an nützlech Zwecker
.benutzt ginn

Eng Persoun, déi staark un hire kierperleche Kierper
gebonnen ass, hält hir Liewensaktivitéit mat hire Muskelen a
Sënner beschäftegt, während een mat enger kontemplativer,
spiritueller Neigung seng Muskelen a Kierper an engem
Zoustand vun aktiver Entspannung hält, a säi Geescht vun de
Sënner ofgetrennt, sou datt d'Liewenskraaft ophält am
Nervensystem ze wunnen a sech am Gehir konzentréiert.
Aus dësem Grond ass Meditatioun dat effektivst Mëttel fir
Gehirzellen ze spiritualiséieren an d'Wuerzele vun all
.ongewollter Gewunnecht aus dem Geescht ze läschen
Gewunnecht ass Muecht, an d'Leit mëssbrauchen dës
Muecht andeems se béis Dote maachen anstatt se fir gutt
Dote anzesetzen

Ignoranz, Mangel u Berodung, Versoen, gutt
Gesellschaft ze wielen, a Vernoléissegung vu gudden Doten
féieren dacks eng Persoun an d'Fall a Falen vu schlechte
Gewunnechten, déi wéi Quicksand sinn, deen déi Persoun
.verschléckt, déi géint säi Wëllen drop trëppelt
Den Afloss vun der Gesellschaft ass méi staark wéi
:Willenskraaft a gesond Uerteel

Frëndschafts net mat engem béise Mënsch, well e béise]

[Mënsch kann de Charakter vun engem verduerwen
Schlau Leit handeln nobel ouni Ustrengung, während
déi, déi Schued gär hunn, gezwonge schéngen ze sinn,
schiedlech an haassvoll Handlungen ze maachen, duerch
d'Kraaft vun der Gewunnecht, déi se forcéiert, Sënn a Béises
.ze maachen

Mir froen den Allmächtege Gott, eis mat gudde
Gedanken ze inspiréieren
Fir datt mir Gutt a Schéinheet gesinn
Mir önnerscheeden tèscht deem wat nätzlech ass a wat
schiedlech ass
An fir datt mir eis zu him wenden können
An mir hoffen drop
Quell vun allem Gutt
An d'Quell vun all Gutt
"O Bierg, kee Wand kann dech rëselen"
Eng ausgeglach Persoun bleift roueg a gefaasst beim
Erfülle vun hiren Aufgaben, egal ob si Erfolleg oder Versoen
huet. Erfolleg a Versoen geschéien onvermeidbar zu
verschiddenen Zäiten, jee no der inherenter Dualitéit vu
Kierper, Geescht an der Welt. Eng Persoun, déi sech stänneg
un hir eegen Natur erënnert, ass manner ufälleg fir
Widderspréch a manner beaflosst vun den Illusiounen vun
.der Welt
Déi, déi e bannenzegt Gläichgewiicht erreechen wëllen,
däerfen sech net vum dualistesche Bewosstsinn, dat am
Kierper inherent ass, verschmotzt loossen. Sou eng Praxis
ass onzweifelhaft schwéier, well d'Séil, wann se mam
sensible Kierper sympathiséiert, souwuel seng gutt wéi och
seng schlecht Qualitéiten iwwerhëlt. Fir vun der Bindung un
déi schwankend Zoustänn vum Kierper befreit ze ginn, muss
een dat kierperlecht Bewosstsinn iwverschreiden, wat
.d'Quell vun all Misär ass
Déi, déi vun den Ëmstänn ofhängeg sinn, freeën sech
iwwer Freed a Freed a trauerer iwwer Péng a
Schwiereregkeeten. Mee déi, déi wuessend Abléck hunn,
bleiwen roueg a gefaasst, net vun de Stéierungen an den
Onrouen erschüttert, déi de Stoff vum aldeegleche Liewen
.sinn [wéi e Bierg, deen net vum Wand beweegt gëtt]
E Mënsch, deen och a Momenter vu Trauer a Péng
equilibréiert, behält banneschte Fridden souwuel a gudden

wéi och a schlechten Ëmstänn. Ausserdeem huet hien d'Fäegkeet, sech mat aneren ze empathéieren, hir Gefiller ze verstoen an hinnen ze hëllefen, ouni vun hiren eegenen Suergen iwwerwältegt ze ginn. Sou kënne hien duerch seng bannescht Kraaft anerer tréischten an hir Trauer lindern. Duerch seng Rou a säi Gläichgewiicht léieren hien aneren eng wäertvoll Lektoun, fir net zerstéierende emotionalen .Ausbréch ze erginn

De weise Mann gesäit den hellege Geescht an all Mënsch, an well hie vun egoistesche Begierde befreit ass, akzeptéiert hie mat Iwwerzeegung a Zefriddenheet alles, wat him vu Gott kënnt, fir d'Bedierfnesser vum Kierper, Geescht a Séil ze erfëllen. Hie ass befreit vun de Restriktiounen vum Ego a fillt keng Feindlechkeet géint iwwer aneren, an hie belaascht seng Blécker a Wieder net mat schiedleche Schwéngungen, déi de Friden a Rou vun de Leit stéieren, well hie gesäit den hellege Geescht, deen hie latent an all .Mënsch sicht

Wann hien dat ultimativt Zil erreecht, ginn Erfolleg a Versoen fir hien datselwecht, well säi Gefill vun Dualitéit verschwënnt, wéi hien d'Essenz vun der universeller Eenheet .fënnt

Während hie seng Aarbecht aus Léift fir Gott an am Déngscht vun der Mënschheet mécht, bleift hie fir ëmmer .onofhängeg

Fir Gléck z'erreechen

Fir Gléck z'erreechen, muss een e Liewen liewen, dat vun Selbstdisziplin regéiert gëtt. Déi, déi sech entscheiden, hir Ëmstänn no den héije Gesetzer vum Liewen ze kontrolléieren, wäerten feststellen, datt hir Ëmstänn sech automatesch deementspreechend upassen.

D'Schwieregkeeten, mat deenen mir an dësem Liewen konfrontéiert sinn, inspiréieren eis a motivéieren eis, méi Ustrengungen ze maachen, fir datt mir méi héich Niveauen .erreeche kënnen

Wann dat ass, wat Dir sicht, da folgt de Weeër, déi dohi
féieren, an et wäert lech keen dovunner ofhalen oder lech
.dovunner ofhuelen kënnen

Gott huet eis de Verstand ginn, an dofir mussen mir
d'Liichter vum Glawen, vum Optimismus a vun der Freed
entzünden, a sou vill wéi méiglech vun all de stressigen
Prüfungen befreien. Mir mussen och de Wëllen kultivéieren,
fir datt mir eis Ëmstänn kontrolléieren, anstatt vun hinnen
.kontrolléiert ze ginn

Et ass essentiell, logesch a vernünfteg Pläng fir eist
Liewen z'entwéckelen, fir datt mir all déi gutt Saachen
erreeche kënnen, déi mir erreechen wëllen a vun deenen mir
wëssen, datt mir se maache mussen. Wärend mir plangen,
eis beméien a schaffen, loosst eis drun denken, datt et Gott,
de Generéisen, ass, deen eis hëlleft a féiert zu deem, wat
richteg ass. Doduerch wäerte mir Entschlossenheet, Gedold,
.Widderstandsfäegkeet a Kloerheet vun der Visioun hunn
Mir wënschen lech Erfolleg a Gléck, wou Dir och ëmmer
.op Gottes grousser Äerd sidd

All vun hinnen sinn hannereneen Gespenster a Biller
Rousegäert

Däller vun den Tréinen

An Tautropfen, déi sech un zärte Knospe festhalen

An d'Freed vun der Kandheet
an ongebremschte Leidenschaften

An déi iwwerwältegend Freed an hirem Ebbe a Flut

An déif Leed um Häerz

An d'Käerzen vum Himmel flimmern a verschwannen

An d'Fallschauspillerin vun der Verlieftheet lackelt eis

Vun Illusioun zu Illusiounen

A verlaangert mat Leidenschaft

An de sturen, tëntefërmegen Grëff

An de Schrei vum Neigebuerenen

D'Douderassel

An d'Freed vun der blubbernder Gesondheet

An flüchtig Momenten
All von hinnen sinn hannereneen ugehalen Spektren a

.Biller

Um Écran vum Bewosstsinn

Här, hëllef mir

Fir nobel Qualitéiten a Tugenden a mir selwer ze

kultivéieren

An fir d'Zaldote vun der Rou an der Selbstkontrolle a mir

selwer ze trainéieren

Sidd säi göttlech gefouerte Leader

An der entscheidender Schluecht

Géint Ignoranz an Verleugnung

An Äert geseent Banner an d'Artikelen ze hiewen

De Banner vun der Wourecht an de Prinzipie vu

Gerechtigkeet a Guttheet

Fladdert iwwer de Monumenter vu menger Séil

An d'Regiounen vu mengem Liewen

* * *

Vorsicht soll virun Angscht virukommen Präventiv

Moossname solle getraff ginn, an all Effort soll gemaach

ginn, fir d'Ursaache vu Krankheeten ze eliminéieren a sech

vun der Angscht ze befreien Keimen sinn iwwerall sou vill,

datt d'Leit, wa se Angscht virun hinnen hätten, net fäeg

wieren, d'Liewen ze genéissen Och mat all de néidege

Gesondheitsmoosnamen, wann eng Persoun hiert Haus

ënner engem Mikroskop kéint ënnersichen, géif si hiren

Appetit an de Wonsch ze iessen verléieren

Egal wat Dir fäert, dréit Är Gedanken dovunner ewech.

Loosst et Gott iwwer a stäerkt Äert Vertrauen an Hien. Vill Leed gött normalerweis duerch Angscht verursaacht. Firwat

leiden, wann d'Krankheet nach net emol opgetaucht ass?

Well déi meescht Leit hir Krankheeten aus Angscht stamen,

befreit d'Angscht lasszeloossen se direkt, an d'Heelung

wäert direkt sinn. All Nuecht, ier Dir schloft, bestätegt Iech

selwer: "Gott ass mat mir, a wien Gott mat sech huet, huet

näischt ze fäerten." Ëmgëtt lech mental mam Geescht vu
Gott a senge kosmeschen Energien, a gleeft, datt all Keim,
deen lech attackéiert, erofgeschloen gëtt. Widderhuel "O
Gott, den Allmächtigen" oder "O Här, den Helfer" mat
vollem Vertrauen, lech schützen, stäerken an lech bequem a
gesond fillen loossen. Wann Dir a Harmonie mat Gott sidd,
fléisst seng Wourecht an lech, an Dir wësst, datt Dir am Kär
e Geescht sidd, deen net vun Nout beréiert ass an
.onvergänglich ass

Wann Dir Angscht hutt, leet Är Handfläch géint Äert
Häerz a reift se vu lénks no riets, während Dir sot: "O Här,
huel dës Angscht vu mir ewech a befreit mäi Geescht a
meng Gedanken vun all Oflenkung." Genuewéi et Weeër
gëtt fir Radiostéierungen lass ze ginn, sou och wann Dir Äert
Häerz stänneg vu lénks no riets reift, a wann Dir lech
stänneg op d'Iddi konzentréiert, d'Angscht aus Ärem Häerz
ze verbannen, wäert d'Angscht mat Gottes Hëllef
verschwannen, an Dir wäert d'göttlech Freed spieren, déi
.Äert ganz Wiesen erfëllt

Angscht ass ëmmer beim Mënsch, an et ass méiglech,
se lass ze ginn, andeems een un Gott denkt a seng Präsenz
spiirt

Vertraut op Gott a sidd authentesch an allem wat Dir
maacht Et gëtt vill Imitatoren; setzt Ären Numm net op hir
laang Lëscht Meeschtert wat Dir maacht a maacht et op eng
eenzegaarteg Manéier, déi nach keen virdru gemaach huet
D'Feld ass op fir Kreativitéit soulaang de Wunsch oprecht ass
an de Wëllen do ass Déi ganz Natur reagéiert op lech wann
Dir a Harmonie mat Gott sidd

D'Leit setzen sech selwer dacks un d'éischt Plaz, awer
mir sollten un anerer denken an hinnen no beschte
Méiglechkeeten hëllefen, hinnen alles Guddes wënschen, sou
wéi mir eis selwer wënschen. Wann mir dat fräiwëlleg a mat
ganzem Häerz maachen, spieren mir, datt eise Krees vun

Empathie sech ausdehnt an d'Bande vun der Häerzegheet
.tëscht eis an aneren sech verdéiwen a méi staark ginn
An engem Ëmfeld mat enger Populatioun vun 1.000 Leit,
wann sech jiddereen frëndlech verhält, hätt all Persoun 999
Frënn. Mee wann sech jiddereen an deem Ëmfeld wéi e Feind
.géintiwier aneren verhält, hätt all Persoun 999 Feinde
Moundlicht a glécklech wäit Länner
Wann den Owend fällt, vermëscht Är Gedanken mam
Moundlicht
Wäscht Är Leed mat senge Stralen ewech
Ech fille wéi dat wonnerbart Liicht sech sanft iwwer Äre
Kierper verbreet
An iwwer de Beem an de wäit ewechgeleeëne
Regiounen
Stellt Iech an der grousser Fläch a kuckt mat rouegen
Aen
Zum Moundstrahl an de prächtege Vueën, déi en
enthüllt
Kuckt Iech déi verschleiert Ränner vum blénkegen
Horizont un
Loosst Är kontemplativ Gedanken d'Grenze vun der
Perspektiv iwwerschreiden
An d'Land vun de gëllene Dreem
Verréckelt Äre Fokus vun de Formen, déi duerch
d'Moundstralen gewise ginn
Zu de wäiten Stären an dem wäiten Himmel
Déi éiweg Rou hannert dem liewegen Äther
Wou alles mat Léift a Liewen pulséiert
Kuckt wéi d'Strahlen vum Mound sech ausdehnen
Net nëmmen op der Äerd
Éischer, an all Eck vun den onendleche Räicher vun
Ärem erhabenen Geescht
Denkt déif no, fir datt Dir déi wäit, glécklech Länner
erreeche kënnt
D'Dimensiounen vum déiwe spirituellen Bewosstsinn

An d'Universum gött als e sëlwerlecht Liicht gesinn
Et huet keng Grenz a kee Schluss

* * *

D'Mënsche si vun ongesonde Gewunnechten gebonnen,
an dës Gewunnechten gi stänneg gefördert, während gutt
.Gewunnechten stierwen a verschwannen

Ongewollt Gäscht hunn déi éischt Plaz am Liewe vun
enger Persoun ageholl, während éierlech Visiteuren näischt
anescht wéi Vernoléissegung a Mëssverständnis vun him
kréien, an si dréine sech erniedregt an häerzlech vun senger
.Dier ewech

Gutt Gewunnechten müssen duerch gutt Dote gefördert
ginn, an dat gött duerch gutt Gesellschaft an inspiréierend
Schrëften garantéiert, well den Afloss vun der Ëmwelt méi
.staark ass wéi de Wellen

D'Mënsche gi vum Materialismus gedriwwen, an d'Liicht
vun der Vernunft gött stänneg no baussen anstatt no bannen
geriicht. D'Leit lafen hei an do, awer et gött keng Plaz op der
Welt, déi se virun sech selwer an hirem Gewësse schützen
.kann; e Moment vu Selbstreflexioun ass essentiell

Wann eng Persoun fir Erfolleg biet, während hir
Gedanken gläichzäiteg mat Gedanken iwwer Versoen, Chaos
an Apathie gefällt sinn, da sinn si wéi een, deen een op eng
Missioun schéckt, nëmme fir se vun Raiber um Wee
attackéiert ze kréien. D'Raiber, déi den Erfolleg vun enger
Persoun klauen, sinn hir schlecht Gewunnechten. Eng
Persoun schéckt hir Gebieder ongeschützt un Gott, an
d'Raiber vun der Angscht a Suerg attackéieren se, ier se Gott
erreechen. Natierlech lauschtert Gott op Gebieder, well Hien
iwwerall ass an allwëssend, awer ënner bestëmmten
Ëmstänn ginn d'Gebieder net beäntwert. Firwat ginn se
heiansdo net beäntwert? D'Äntwert läit an den negativen
Somen, déi am Buedem vum Ënnerbewosstsinn laueren. Déi
schlecht Gewunnechten, déi an der wäiter a rezenter
Vergaangenheet geformt goufen, stinn als Barrière tëscht

enger Persoun a Gott. Positiv Gedanken müssen am Buedem
vun der Séil gepflanzt ginn, fir datt se ënner de richtege
Konditiounen sprëtzen a wuessen a Friichte droen. Ee kann
net eleng op Gesondheet, Wuelstand a gönschteg Ëmstänn
vertrauen, well dës flüchteg an temporär sinn. Et ass schlau,
.am Räich vum Geescht ze investéieren
Et gi permanent zerstéierend Kräfte am Liewen an an
der Séil vun enger Persoun am Wierk, déi aus fréiere Feeler
stamen. Dofir muss een wachsam a virsiichteg bleiwen,
wann een dës mächteg Kräfte ausenansetzt a mat hinnen
.ëmgeet

Wien ëm Erfolleg biet a gläichzäiteg denkt: "Ech
mengen net, datt ech et fäerdeg bréngen", wäert et net
fäerdeg bréngen. D'Gebied muss mat engem fervente
Glawen an engem demütegen Häerz ugebuede ginn, fir datt
dat göttlecht Liicht schénkt an d'himmlesch Seegen
.erofkommen

Genee wéi et onméiglech ass, duerch en defekten
Telefon ze schwätzen, sou ass et och onméiglech, Gebieder
effektiv duerch e Geescht ze senden, dee vu Suergen,
Ängscht, Onzefriddenheet a Bindung un flüchteg Saachen
belaascht ass. Duerch déif Rou a roueg Harmonie mat
raffinéierten, konstruktive Schwéngungen kann de Geescht
reparéiert a kalibréiert ginn, seng spirituell Empfänglechkeet
verstärkt gëtt, wat d'effizient an effektiv Iwwerdroung vun
häerzleche Botschaften un Gott an den Empfang vu senger
.geseenter Äntwert erméiglecht

O Här, mat mengen Hänn un menger Broscht gehalten,
bidden ech dir mäi ganz Wiesen un, an ech duerchdrénken
meng Gebieder mat déiwer Léift. Géff mir déi onschëlleg
Léift vu Kanner fir dech, an hëllef mir, deng Noperschaft
hannert de Wieder vu meng Gebieder ze spieren. Loosst
mech deng Präsenz an all meng Gefiller spieren, a loosst
mech feststellen, datt deng Wäisheet mäi Versteedsdemech

ënnerstëtzt an datt mäi Liewen e Funken vun dengem Liicht
.an eng Manifestatioun vun dengem universelle Liewen ass

Si sinn normalerweis déi glécklechst Leit

Dat richtegt mënschlecht Gléck läit an der stänneger
Bereetschaft vun enger Persoun ze léieren an op eng korrekt
an respektvoll Manéier ze handeln. Wat ee sech méi
verbessert, wat méi ee zum Fortschrëtt a Gléck vun deenen
.ronderëm hie bäidréit

Déi primär Ursaach vu Péng

D'Verbindung vum spirituellen Selbst mam Kierper a
Geescht, a seng Realisatioun duerch si, ass d'Ursaach vun all
eisem Schmerz, eise Limitatiounen, Restriktiounen, Mängel a
Mängel. Wéinst dëser Verbindung erliewe mir Opreegung
souwuel wéi och Schmerz a Freed, bis zu engem Grad, datt
mir net fäeg sinn, göttlech Gléck oder Bewosstsinn ze
.erliewen

Relioun, an hirem Wesen, ëmfaasst d'permanent
Vermeidung vu Péng an d'Erreeche vu purer Freed oder
.Gott

Genee wéi dat tatsächlecht Bild vun der Sonn net kloer
op der Uewerfläch vu turbulentem Waasser ze gesi ass, sou
kann déi richteg, geseent Natur vun der spiritueller Séil
(d'Reflexioun vum ganze Geescht) net verstanen an hir
Essenz net duerch d'Wellen vun Onrou an Angscht erfaasst
ginn, déi aus der Identifikatioun vun der Séil mat de
schwankenden an ännerenden Zoustänn vu Kierper a
.Geescht entstinn

Genee wéi gekierzt Waasser dat richtegt Bild vun der
Sonn verzerrt, sou verzerrt och e gestéierte Geescht déi
ëmmer freedeg bannenzeg Natur vun der Séil duerch déi
.Identifikatioun oder Associatioun

:An de Bicher vun der ëstlecher Wäisheet steet et
Wann Dir lech iwwer de Kierper erhiewe kënnt a,,
feststellen, datt Dir eng Séil sidd, da géift Dir éiweg Gléck

hunn a vun all Péng befreit sinn.“ {A sot: „Mäin Här,
vergréisser mäi Wëssen.“}

An Dir wäert d'Wourecht kennen, an d'Wourecht wäert}

{lech fräi maachen

Fräiheet kënnt vun der Selbstverwaltung, eng gutt

Gewunnecht ass dee gréisste Frënd

Déi beaflossendst Wierder vu mengem Enseignant, dem

Sri Yuktswarji, waren dräi Wierder, déi hie mir ëmmer
widderholl huet: „ Léiert lech ze verhalen. “ Ech kann him
wierklech net meng Dankbarkeet dofir ausdrécken, well ech
weess, datt et net ëmmer einfach war, sech richtig ze
.verhalen

Wann Dir eppes iwwerwonne musst, musst Dir verstoen,

firwat Dir et iwwerwonne musst. Dir musst et net nëmmen
opginn an lech dovun distanzéieren, mee Dir musst och
d'Denken doriwwer eliminéieren an et aus Äre Gedanken
verbannen. Negativt Denken ass e gewaltege Feind, deen
.iwwerwonne muss ginn

Wann Dir Äre Fokus vu sensoreschem Bewosstsinn op

spirituellt Bewosstsinn verlagert, wäert Dir Victoire
erreechen a Gléck bréngen. Leeschtungen leien am Geescht.
Ee muss sech froen: "Sinn ech e Sklav vu menge Sënner
oder hirem Meeschter? Sinn ech räich am Fridden oder
"?spirituell verarmt

Een däerf kee Affer vun Iwwerfloss ginn. Genéisst

d'Saachen, awer loosst se lech net versklavt. Sidd fräi. Sidd
léif, frëndlech, frësch a frou, a sidd Äre eegene Meeschter an
allen Ëmstänn. Een däerf net eleng e Sklave vun de Sënner
sinn, mä soll no gesonden Iwwerzeegungen handeln. Wien

Dualitéiten iwwerschreide wëll a kosmescht Bewosstsinn
erreechen wëll, muss Selbstkontrolle hunn a sech
trainéieren, all Saachen an all Ëmstänn ouni psychologesch
.Belaaschtung oder Onrou ze erdroen

Alles ze maachen, wat ee wëll, ass keng Fräiheet, mä

éischter e Mëssbrauch vun der Fräiheet. Fräiheet kënnt

dovun, dem Gesetz vun der Selbstkontrolle ze follegen, dat
heescht Selbstdisziplin. Richtig Fräiheet bedeit, alles ze
maachen, wat vu Wäisheet geleet gött. Fräiheet ass mager
an iwwerflächlech, ouni Gott a senge Gesetzer unzepassen
D'Liewe vun de meeschte Mënsche gött vu Wënsch,
Leidenschaften, Temperamente, Gewunnechten, an
.Ämwelt- a sozialen Aflëss geregelt
Wann d'kierperlech Gewunnechten ufänken, de Geescht
ze kontrolléieren, gött et fir de Kierper schwéier, de Befeele
vum Wëllen ze follegen. Dofir hunn iwwergewiichteg Leit
Schwierigkeiten, Gewiicht ze verléieren, och wann se eng
Diät verfolge. Déi bewosst Zellen hunn hir eeg
Gewunnechten geformt a reagéieren net séier op d'Befeele
vum Geescht. Wann se awer richtig trainéiert sinn, wäerte
se fräiwëlleg den Instruktiounen vum Geescht respektéieren,
ouni dee geréngsten Widdersproch zu den héije mentale
Kräfte - Kräfte, déi de Kierper kontrolléieren kënnen, wann se
.richteg trainéiert a geübt ginn
Eng gutt Gewunnecht ass Äre beschte Frënd, während
eng schlecht Gewunnecht e verstoppte Feind ass. Dofir sollt
een oppassen, eng Gewunnecht oder Handlung ze
widderhuelen, well d'Widderhuelung eng Handlung an eng
Gewunnecht verwandelt, ier een et iwwerhaupt mierkt, an
d'Gewunnecht gött zur zweeter Natur. Si kann awer duerch
konsequent gutt Doten a positivt, kreativt Denken geännert
.ginn

Zeeche vun Uerdnung a Konsequenz iwwerall
Fréi Denker hunn aus hirer Observatioun geduecht, datt
all Mënsch eng Mëschung aus Matière a Geescht ass, an als
Resultat vun där Observatioun hunn si un d'Existenz vun
.zwee onofhängege Kräfte gegleef: Natur a Geescht
Dunn hunn si ugefaange sech ze froen: "Firwat ass alles
an der Natur op eng bestëmmt Manéier arrangéiert? Firwat
ass ee vun den Aarmen vun enger Persoun net méi laang wéi
deen aneren? A firwat kollidéieren Stären a Planéiten net am

Weltraum? Mir gesinn Zeeche vun Uerdnung a Konsequenz
".am Universum, wou mir och ëmmer kucken
Aus dëser Viraussetzung koumen si zum Schluss, datt
Geescht a Materie net getrennt kënnen sinn a gläichzäiteg
absolut Souveränitéit iwwer all eenzel vun hinnen hunn, well
.et ee Geescht muss ginn, deen alles kontrolléiert
Dës Conclusioun féiert natierlech zu der Iddi vun engem
Gott, deen d'Ursaach an den Urspronk vu souwuel der
Matière wéi och vum Geescht ass, deen duerch si an iwwer si
eraus existéiert. Deejeinegen, deen absolut Wäisheet
erreecht, versteet, datt alles a senger Essenz Geescht ass,
och wann dës Geescht am Erscheinungsbild verschleiert a
.virum Siicht verstoppt ass
Déi, déi spirituell Wëssen hunn, gesinn d'Liicht vu Gott
iwwerall manifestéiert
D'Fro ass: wéi konnten d'Fuerscher dat iwwerhaupt
?fannen
Als éischte Schrëtt hunn si d'Aen zougemaach, fir den
direkten Kontakt mat der Welt an der Matière ze
eliminéieren, fir datt si hir Opmierksamkeet komplett drop
konzentréiere konnten, den universelle Geescht ze kennen,
.deen hannert der Welt an der Matière stécht
Si hunn intuitiv verstanen, datt si déi göttlech Präsenz
an der Natur net duerch déi normal Wahrnehmung vun de
fënnef Sënner kéinte spieren. Dofir hunn si no engem Wee
gesicht, hir Präsenz an sech selwer ze spieren, andeems si
.sech déif a präzis drop konzentréiert hunn
Schlussendlech ass et hinne gelungen, all d'Dieren an
d'Weeër vun de fënnef Sënner zouzemaachen an doduerch
temporär komplett onofhängeg vum materielle Bewosstsinn
ze ginn. Dunn huet déi bannenzeg Welt vum Geescht
ugefaangen, sech hinne ze weisen an sech virun hinnen
opzemaachen. Fir déi grouss Persounen, déi hir esoteresch
Fuerschung onermiddlech verfollegt hunn, huet sech Gott
.endlech opgedeckt

Setzt Gottes Kraaft hannert Ären Efforten
Loosst Är bannenzeg Kraaft fir konstruktiv an nätzlech
Zwecker fräi, an Dir wäert méi gewannen. Maacht mat
onerschütterlecher Entschlossenheet weider a benotzt all
Element vum Erfolleg. Richt lech op d'Kraaft vun Ärem
kreative Geescht aus, an Dir wäert lech mam onendleche
Geescht verbannen, deen lech inspiréiere kann an all Är
Problemer léise kann. D'Kraaft wäert lech kontinuéierlech
vun der mächtiger Quell vun Ärem spirituellen Wiesen
erreechen, wat lech erméiglecht, bemierkenswäert
Leeschtungen an Innovatiounen an all Beräich vum Liewen
.z'erreechen

Ier Dir eng wichteg Entscheidung trifft, setzt lech roueg
a sicht Gottes Hëllef a Segen. Dann wäert Dir feststellen,
datt hannert Ärer Kraaft Gottes Kraaft läit, hannert Ärem
Geescht Gottes Geescht an hannert Ärem Wëlle Gottes
Wëlle. Soulaang Gott mat lech schafft, wäerten Är Efforten
net ëmsoss sinn, an Dir wäert och net versoen; éischer
wäert Är Kraaft multiplizéiert ginn an Är Fäegkeeten
eropgoen. A wann Dir Är Aufgaben am Déngscht vu Gott
.erfüllt, kritt Dir säi Segen

Wann Är Aarbecht am Liewen bescheiden ass,
entschëllegt lech net dofir. Sidd houfreg, datt Dir d'Pflichten
erfüllt, déi Gott lech uvertraut huet. Hie wëll, datt Dir Är Roll
sou gutt wéi méiglech spillt. Net jidderee kann déiselwecht
Roll erfüllen wéi Dir. Soulaang Dir schafft fir Gott ze gefallen,
wäerten all Kräfte vum Universum an Harmonie fir Äert Gléck
.a Wuelbefannen schaffen

Wann Dir Gott bestätegt, datt Dir Hien iwwer alles
anescht wëllt, da wäert Dir lech sengem Wëllen ausrichten.
A wann Dir Hien onermiddlech sicht, onofhängeg vun den
Hindernisser, déi lech am Wee stinn, da maacht Dir dat
Bescht vun Ärem mënschleche Wëllen, an Dir benotzt och
d'Gesetz vum Erfolleg, dat den ale Weisen an all deenen, déi
.richtegen Erfolleg erreecht hunn, bekannt ass

Déi helleg kosmesch Kraaft steet lech zur Verfügung,
soulaang Dir lech wierklech beméit, dës geseent Kraaft ze
benotzen, fir Gesondheet, Gléck a Fridden z'erreechen.
Wann Dir dës nobel Ziler erreecht, gitt Dir de Wee vun der
.Selbsterkenntnis zu Ärem richtigen Heem a Gott

Gléck ass d'Mooss vum Erfolleg

Als éischt musst Dir sécher stellen, datt d'Zil, dat Dir
erreechen wëllt, et wäert ass, nozestreiben an datt
.d'Erreeche vun deem Zil als richtigen Erfolleg ugesi gëtt
Wat ass Erfolleg? Wann Dir Gesondheet a Räichtum
hutt, awer Problemer mat jidderengem (an och mat lech
selwer) hutt, ass Äert Liewen net erfollegräich. D'Welt gëtt
düster an d'Liewen fruchtlos, wann Dir kee Gléck fannt.
Wann Dir Sue verléiert, verléiert Dir eppes Klenges. Wann
Dir Gesondheet verléiert, verléiert Dir eppes Méi Wichteges.
Awer wann Dir Fridden a Rou verléiert, verléiert Dir déi
.wäertvollst Schätz vum Liewen

Dofir soll den Erfolleg um Standard vum Gléck gemooss
ginn, um Niveau vun der Fäegkeet, sech mat universelle
Gesetzer auszegläichen an ze harmoniséieren. Erfolleg gëtt
net u weltleche Standarden wéi Gesondheet, Status a
Muecht gemooss. Dës Saachen u sech bréngen kee Gléck,
ausser se ginn richtig benotzt. Fir datt dëst geschéie kann,
.muss een Wäisheet a Léift fir Gott an d'Mënschheet hunn
Gott huet dir d'Muecht ginn, dech selwer ze belounen
oder ze bestrofen, andeems du däi Geescht a Wëlle benotzt
oder falsch benotzt. Wann s du d'Gesetzer vun der
Gesondheet, dem Wuelstand an der Wäisheet iwwersträchs,
wäerts du onvermeidbar ënner Krankheet, Aarmut an
Ignoranz leiden. Dofir musst du däi Geescht stäerken a
refuséieren, déi gesammelt psychologesch a moralesch
Laaschte vun de leschte Joren ze droen. Verbrenn déi
ofgenotzt Hiwwelen am Feier vun dengem aktuellen
geseenten Entscheidungen an konstruktiven Aktivitéiten, an
.du wäerts den Horizont vun der Fräiheet erreechen

Gléck hänkt – bis zu engem gewësse Grad – vun
externen Ëmstänn of, awer et hänkt haaptsächlech vum
eegenen Zoustand of. Fir glécklech ze sinn, muss een eng
gutt Gesondheet, e ausgeglachtenen Geescht, e räicht
Liewen, eng passend Aarbecht, en dankbart Häerz a virun
.allem Wäisheet a Wëssen iwwer Gott hunn
Eng staark Entschlossenheet, glécklech ze sinn, wäert
lech immens hëllefen. Erwaart net, datt Är Ëmstänn sech
änneren, andeems Dir fälschlecherweis gleeft, datt Är
Problemer soss anzwousch leien. Loosst keng déif verankert
Gewunnecht aus Ongléck ginn, déi schwéier ze brieche ass
a psychologesche Péng fir lech selwer an déi ronderëm lech
.verursaacht

Ee vun de gréissten Seegen fir lech an anerer ass
glécklech an optimistesche ze sinn. Wann Dir Gléck hutt, hutt
Dir alles erreecht. Gléck bedeit a Harmonie mat Gott ze sinn,
.a Meditatioun gëtt d'Fäegkeet, Gléck z'erreechen
Geeschtgewunnechten: Beschleunegen oder Verzögeren
vum Erfolleg

D'Gewunnechten vun enger Persoun hunn d'Kraaft,
hiren Erfolleg ze beschleunegen oder ze verzögeren. Et sinn
net flüchteg Inspiratiounen oder brilliant Iddien, mee éischter
déi deeglech mental Gewunnechten vun enger Persoun, déi
.de Laf vu sengem Liewen bestëmmen
Mental Gewunnechten si wéi e mentale Magnet, deen
bestëmmt Saachen, Leit an Ëmstänn unzitt. Gutt mental
Gewunnechten erméiglechen et lech, gönschteg a profitabel
Méiglechkeeten unzezéien, während schlecht mental
Gewunnechten lech méi no un déi mat weltlechen
.Tendenzen an ongewollten Ëmstänn bréngen
Dir kënnt schlecht Gewunnechten neutraliséieren an hir
Kraaft schwächen, andeems Dir alles vermeit, wat se
ausléise oder nei opliewe kéint, ouni lech stänneg drop ze
konzentréieren. Dann, riicht Är Gedanken op eng gutt
Gewunnecht a schafft konsequent drun, se z'entwéckelen,

bis se en integralen Deel vun Ärem Liewen gött, deem Dir
.vertraue kënnt a wourop Dir lech verloossen kënnt
An eis sinn zwou géigneresch Kräften am stännege
Konflikt: eng, déi eis dozou dréit, dat ze maachen, wat mir
net sollten, an eng aner, déi eis inspiréiert, dat ze maachen,
wat mir müssen, och wann et méi schwéier schéngt. Déi
éischt Stëmm ass d'Stëmm vum Béisen, déi zweet d'Stëmm
.vum Gutt oder Gott

Duerch déi haart deeglech Lektione wäerts du kloer
gesinn, datt schlecht Gewunnechten de Bam vun onendleche
materielle Begierden ernähren, während gutt Gewunnechten
de Bam vun héije spirituellen Hoffnungen an Ustrengungen
.ernähren

Dir musst Är Efforte méi a méi op déi richteg
Entwécklung vum geseenten spirituellen Bam
konzentréieren, fir datt Dir enges Daags déi lecker, reif
.Friichte vum Selbsterkenntnis ernte kënnt
Wann Dir lech vun all méigleche schlechte
Gewunnechten befreie kënnt, a wann Dir alles maache
kënnt, wat gutt an edel ass, aus Léift fir Adel a
Frëndlechkeet, an net well d'Béist Trauregkeet a Bedauern
bréngt, da wäert Dir am Geescht wuessen a virukommen op
.Ärem Wee

Dir wäert fräi sinn, wann Dir fräiwëlleg an bewusst Är
schlecht Gewunnechten opgitt. Dir wäert nëmme fräi sinn,
wann Dir Meeschter gitt, fäeg sidd, Är Gefiller, Gedanken a
Wëllen ze beherrschen, dat ze maachen, wat gemaach muss
ginn, och wann et géint Är Wësch geet. An där Kraaft vun
der Selbstkontrolle a Selbstmeeschterschaft leien d'Somen
.vun der éiweger Fräiheet

Ech hunn bis elo e puer wichteg Charakteristike vum
Erfolleg ernimmt: Positivt Denken, Willenskraaft,
Psychoanalyse, Initiativ a Selbstdisziplin. Vill Bicher
betounen eng oder méi vun dese Charakteristiken, awer
erkennen net déi göttlech Kraaft un, déi dese Faktoren

zugronn läit. D'Ausriichtung mam göttleche Wëllen ass dat
.entscheidendst Element fir Erfolleg z'erreechen
Den hellege Wëllen ass d'Kraaft, déi d'Äerd an alles
drop, an den Universum an alles dran, beweegt. Et ass
Gottes Wëllen, deen d'Stären am Weltraum dreift, an et ass
säi Wëllen, deen d'Planéiten an hire Bunnen hält an d'Zyklen
vun der Gebuert, dem Wuesstum an dem Zerfall vun alle
.Liewensformen reguléiert
Glühwäin vun der Sehnsucht
Oh, Här
Mee d'Glüh vu menger Sehnsucht fir ëmmer an Ärer
geseenter Präsenz brennen
Zitt, mäi léiwe Gott, de Lotus vu menger Léift aus dem
Dreck vun der ierdescher Vergessenheet, a schmückt domat
.d'Broscht vun Ärer ëmmer waakreger Erënnerung
Am Hellege Himmel werfen ech mech virun dir, mäi
,Gott
Ech hunn Är Stëmm am Doft vu Rosen héieren
An ech hunn Är Zäertlechkeet an der Delikatesse vun de
Lilien gespuert
An am Geflüster vu menge Sehnsucht, war Är Léift
d'Äntwert
Ech weess, datt Gott duerch Kontemplatioun a sécher
Perceptioun erkannt ka ginn, awer net duerch e verwirrten a
.gestéierte Geescht
Ech wäert meng Aen opmaachen fir d'Gléck vun der
Kontemplatioun a gesinn, datt all Däischtert verschwonnen
ass. Ech wäert mech an de Pool vum göttleche Fridden
tauchen, deen hannert de Mauere vun der Meditatioun
verstoppt ass, an ech wäert mäin bannescht Wiesen duerch
Kontemplatioun purifizéieren, sou datt et net duerch
géigneresch extern Aflëss korrupt ka ginn. An ech wäert all
.Dag mat der Kontemplatioun vum Allmächtegen begréissen
Am Hellegtum vun der Rou entdecken ech den Altor vun
Ärem Fridden

An um Altor vum Fridden fannen ech Är ëmmer
erneierend Freed

Loosst mech Är Stëmm héieren, Här, an der Höhl vun
der Meditatioun, an ech wäert dann dat éiweg himmlescht
Gléck a mir selwer fannen. De Fridden wäert mäin Häerz
fëllen a mäi Wiesen duerchdréngen, egal ob a Rou oder
.während der Aarbecht
All helle, blénkege Stär um Himmelskuppel, an all reng,
onberéiert Gedanken

All nobel Dot a schéin Leeschtung wäert eng Fënster
sinn, duerch déi ech dech kucken, mäi léiwe Gott
Mat kompletter mentaler Konzentratioun an
onendlecher Sehnsucht, wäert ech mäi Bewosstsinn duerch
dat geeschlecht A (tëscht den Aenbrauen) an d'Kinnekräich
.vun der Éiwegkeet schécken

Ech wäert meng Séil aus der Gefaangenschaft vum
Kierper befreien a se mam gréissere Mier vum Geescht
vermëschen

D'Noutwennegkeet vun der Psychoanalyse
En anert Geheimnis fir den Erfolleg ass d'Psychoanalyse.

D'Introspektioun ass e Spigel, an deem Dir déi verstoppt
Déiften vun Ärem Geescht gesi kënnt, déi soss virun Iech
.verstoppt bleiwe géifen

Identifizéiert Är Feelerpunkten a sortéiert Är gutt a
.schlecht Tendenzen an Neigungen

Benotzt Selbstanalyse fir ze verstoen, wou Dir elo stinn,
wat Dir erreeche wëllt a wéi eng Hindernisser Iech am Wee
stinn. Definéiert Är aktuell Aarbecht a verstitt Äert Zil am
.Liewen

Streef no der Kultivatioun vun all de Qualitéite vun
engem authenteschen an nobelen Charakter, ouni Launen a
Wënsch. Wann Dir Äre Geescht ausgeriicht an am Aklang
mat Gott hält, wäert Dir séier, sécher a selbstbewosst op
Ärem Wee zu Ärem gewënschten Zil virukommen. Äert

ultimativt Zil ass Äre Wee zu Gott ze fannen. Awer et ginn
.och Flichten a Verantwortung an dëser Welt ze erfëllen
Op dëser Äerd erschénge mir wéi Friemer, an nëmmen
wa mir Gott gär hunn, gi mir Bridder a Schwëstere
Willenskraaft zesumme mat Initiativ hëlleft lech, Är
Engagement ze definéieren an se voll auszufëllen. Wat ass
Initiativ? Et ass eng kreativ Fäegkeet an lech: e Funken vum
onendleche Schöpfer, deen lech d'Kraaft ka ginn, eppes ze
kreéieren, wat nach keen aneren jee erschaf huet. Et
motivéiert lech, Saachen op nei a kreativ Weeër ze
maachen. D'Leeschtunge vun enger initiativorientéierter
Persoun kënnen sou blenden an erstaunlech sinn wéi e
Stäreschnapp. Indem si eppes aus dem Näischt kreéieren,
weisen si, datt dat, wat onméiglech schénge, tatsächlech
méiglech ass, wann d'Mënschheet d'Kraaft vum ieweschte
kreative Geescht notzt. Initiativ an Innovatioun erméiglechen
et lech, op eegenen zwee Féiss ze stoen, fräi an onofhängeg,
.a gehéieren zu de Kennzeeche vum Erfolleg
Alarm fir Erfollegsideen
Stellt lech vir, Dir hutt bis elo gescheitert, et ass domm,
opzehalen ze kämpfen a Versoen als Schicksal ze
betruuechten
Et ass besser ze stierwen am Kampf wéi opzehalen,
sech ze beméien, soulaang een nach méi erreeche kann,
well seng Beméiunge ginn och nom Doud an en neit Liewen
.weidergefouert
Erfolleg a Versoen sinn déi gerecht Konsequenze vun
deem, wat Dir an der Vergaangenheet gemaach hutt, souwéi
vun deem, wat Dir elo maacht. Dofir musst Dir Gedanken
iwuer Erfolleg aus fréieren Erfarungen ernähren an se
energéieren, fir datt Dir Gedanken iwuer Versoen an Ärem
.aktuelle Liewen kontrolléiere kënnt
D'Schwieregkeeten an d'Problemer, mat deenen eng
erfollegräich Persoun konfrontéiert ass, kënnen méi grouss
sinn ewéi déi, mat där eng erfolleglos Persoun konfrontéiert

ass. Wéi och ëmmer, déi éischt hunn sech trainéiert, d'Iddi
.vum Versoen komplett a konsequent ofzeweisen
Dir musst Äre Geescht vu Frustratioun an Verzweiflung
op Triumph a Victoire verleeën; vu Suergen op Rou; vun
intellektueller Duercherneen an Angscht op mental
Konzentratioun; vu Chaos an Onrou op Fridden; a vu Fridden
op helleg spirituellt Gléck. Wann Dir dës Selbsterkenntnis
hutt, ass den Zweck vun Ärem Liewen mat Erfolleg gekréint
.a glörräich erreecht ginn, mat Gottes Hëllef
Kraaft vum Denken

Dir weist Erfolleg oder Versoen no der Qualitéit an der
Natur vun Ärem üblechen Denken no

Wat ass méi staark an Ärem Liewen: Gedanken iwwer
?Erfolleg oder Gedanken iwwer Versoen

Wann Är Denkweis meeschtens negativ ass, sinn
heiansdo positiv Gedanken net genuch fir Erfolleg unzezéien.

Mee wann Dir éierlech denkt, fannt Dir dat wat Dir sicht a
erreecht Äert Zil, och wann Dir lech vun Däischtert ëmginn
.fillt

Du eleng bass fir dech selwer verantwortlech. Keen
aneren wäert eng Äntwert ginn oder eng Rechenschaft fir
dech ofschléissen um Dag vum Uerteel. Deng Aarbecht an
der Welt, wou deng Handlungen dech placéiert hunn
(d'Resultater vun dengem vergaangenen Dote), kann nëmme
vun enger Persoun gemaach ginn: du. An deng Aarbecht
gëllt nëmme als erfollegräich, wann se dengem Matmënsch
.op iergendeng Manéier déngt

Bleift net bei engem Problem a denkt net weider drun.

Loosst d'Saachen eng Zäit laang roueg sinn, an da léise se
sech vläicht vun sech selwer. Awer loosst se net sou laang
roueg sinn, datt Dir Är Fäegkeet verléiert, ze ënnerscheeden.

Benotzt dës Rouperioden amplaz, fir Är Reflexioun ze
verdéiwen an e rouegen Horizont an lech selwer z'erreechen.

Wann Dir an Harmonie mat lech selwer sidd, kënnst Dir kloer
iwwer alles nodenken, wat Dir maacht. Och wann Är

Gedanken ofwanderen, kënnt Dir se sammeln an nei
ausrichten. Dës geseent Fäegkeet, an Harmonie ze sinn,
.kann duerch Ustrengung a Übung gewonnen ginn
Mamm, laut dem Enseignant Paramhansa
Eng Virlesung, déi hien um Mammendag gehalten huet
Loosst eis dësen Dag als e gudde Gedanke fir all déi
gutt Mammen droen, déi hir Kanner mat Frëndlechkeet a
Léift erzunn hunn
D'Léift vun enger Mamm gouf eis net ginn, fir eis mat
Genuch an Indifferenz ze verwennen, mä fir Zärtlechkeet an
eisen Häerzer ze inspiréieren, fir datt mir d'Häerzer vun
aneren mat Frëndlechkeet mëllen a midd Séilen vun de
Suergen a Restriktiounen vun der Welt befreien. Déi, déi an
Tragödien a Leed erdrenken a vun onzähle
Mëssgeschécker a Schwiereregkeeten leiden, brauchen eist
.sanft Verständnis an eis matleidend Empathie
Ech hunn meng spirituell Erliichtung duerch meng
grouss Léift fir meng Mamm kritt; meng oprecht Léift fir
meng Mamm war den Haaptgrond fir meng wuessend Léift
fir Gott, well dës Léift mech motivéiert huet, no hirer purer
Quell ze sichen, an ech hunn se a Gott fonnt, der Quell vun
.all Guttheet a Tugend
Eng Mamm ass méi zäertlech a verzeihend wéi e Papp.
Eng Mamm ass dat rengst Beispill vu Gottes bedingungsloser
Léift. Gott huet Mammen erschaf, fir seng Léift fir eis
.auszedrécken, mat oder ouni Grund
Ech betruchten d'Fra als déi mënschlech
Manifestatioun vun der universeller Mutterschaft, an dat wat
ech am meeschten un hir bewonneren, ass hir echt
Mammeléift. Déi, déi spirituell Schéinheet a sublim
Bedeutung an der Fra erkennen, gi vun nobele Gefiller
erwächt a fannen sech op fir wäit Räicher vun Inspiratioun.
Universal Léift duerchdréngt d'Häerz vun all Mënsch, deen
d'Fra mat Unerkennung a Respekt betruecht a si mat
.Frëndlechkeet an Eier behandelt

Wann Gott seng Léift net an d'Häerzer vun de Mammen
agebett hätt, hätten si hir Kanner net gär hunn kënnen.
Allerdéngs ass och d'Verdéngscht dofir, duerch déi dës Léift
fléisst. All grouss Leit hunn hire Mammen eng grouss Léift
.gewisen

D'Haus ass voller Liicht, Freed a Segen wéinst der
Präsenz vun der Mamm. Loosst eis d'Flam vun der
.Mammeléift ëmmer hell an eisen Häerzer brennen
A Gréiss un all déi tugendhaft Mammen op der Welt
An un all déi, déi se mat Frëndlechkeet behandelen
Zu Éiere vun hinnen an an Unerkennung vun hire
Verdéngschter

Geflüster vun den Déiften

Meeschter Paramhansa Yogananda

Iwwersetzung: Mahmoud Masoud

Ech hunn laang am Bett vun Denger Schöpfung
verbruecht, Vergaangenheet, Géigewaart a Zukunft, an ech -
d'Kand vun der Éiwegkeet - hunn mech ängschtlech a
gestéiert gefillt. Ech hunn ëmmer erëm gekämpft, awer
ëmsoss, bis ech et schliisslech fäerdeg bruecht hunn, aus
dem Bett ze sprangen, ëmgi vun de Barrièren vun der
täuschender Relativitéit. Du hues mech an Deng Hänn geholl
a mech mat de Melodien vum éiwege Fridden gewiewt. Ech
sinn d'Kand vun der Éiwegkeet - Denger Éiwegkeet - an ech
leeën mäi Kapp op de Schouss vun Dengem allëmfaassende
Wiesen.

Maach der keng Suergen, mäi Jong

An engem schwéiere Moment hunn ech Är Stëmm
héieren soen: "D'Sonn vu mengem Schutz schéngt
gläichméisseg an Ären hellsten an däischtersten Stonnen."

Maach der keng Suergen, mäi Jong, mä gleeft a laacht!
Well Trauregkeet ass eng Ongerechtegkeet fir déi geseent
Natur vun der Séil. Loos mäin heelen Liicht duerch däi
stralend Laachen schéngen. Däi Gléck, mäi Jong, bréngt mir
Freed a Zefriddenheet.

Vill Spaass mat dir

An onzählege Liewen hunn ech mat dir gespillt a
onzähleg Melodien gesongen. Ech erënnere mech nach
ëmmer un Är waarm Ëmfaassung, ëmmer wann ech
heemkomm sinn - bei dech - no Joerhonnerte vun Absence, e
Schiller vum Abschied huet mech iwwerwältigt. An hei sinn
ech erëm, an denger éiweger Präsenz, spillen a laachen mat
dir, sangen dir d'Lidder vu menger éiweger Léift.

Net géint mäi Wëllen, O Doud

Ech wäert net géint mäi Wëlle mat Gewalt vun der Äerd
gezunn ginn, wéi e fortgelaft Kand, dat vu senger
Gläichaltrigen ewechgezunn gëtt. Ech hunn Gott gär, an Hie
huet mech gär; a wann ech fir d'lescht Kéier fortgoen, wäert
ech dës Roll op der Bühn vun der Zäit erfëllt hunn - dësen
Akt, deen Gott mir virgehat huet, als d'Fortsetzung vu
sengem kosmeschen Drama ze spillen. Wann ech meng Roll
am Drama vum Liewen erfëllen, wäert ech laachen an ech
wäert kräischen: frou iwwer d'Erfëllung vu Wënsch a
gepéinegt iwwer den Zerbréchen vun Hoffnungen. Awer
nodeems ech meng Roll erfëllt hunn, egal wéi ustrengend an
ustrengend, wäert ech d'ierdesch Bühn mat engem
laachenden Häerz verloossen. Ech wäert eng Zäit an der
Ëmarmung vun der kosmescher Mamm raschten, an hirer
Freed sonnen, an dann wäert ech op d'Äerd zrëckkommen,
net méi vun ale Wënsch ugezunn, déi onvirsichteg am Gaart
vum Bedruch gepflanzt sinn, mä éischer als Äntwert op hir
sanft a léif Ufro.

Léif Lotus

D'Bee vu mengem Geescht ass am Lotus vun Ärem léiwe Häerz verdéift, o Här, aus deem ech den Nektar vun Ärer zäertlecher Léift schluppelen. Dës spirituell Bei vu mir sammelt nëmmen d'Blummen, déi Äre séissen Doft ausstralen. Ech hunn mir den Hunneg vun de sinnleche Genoss entzu a sinn wäit iwwer déi onfruchtbar Gäert vun der Fantasi geflunn, bis ech endlech de Lotus vun Ärem hellege Liicht fonnt hunn. Ech war Är Bei, déi duerch d'Felder vun den Inkarnatiounen gewandert ass, vun de Geroch vu Blummen zu onzählege Erfahrungen ugezunn. Awer elo hunn ech mäi Wandern opgehalen, well Äre geseenten Doft den Duuscht vu menger Séil gelöscht huet a mäi brennend Verlaangen no all Parfum oder séissen Doft zefridden gestallt huet.

De Bësch vun der Täuschung brennt

Ech hunn mech eleng an depriméiert gefillt am Bësch vun Illusioun a Bedruch, dofir hunn ech Bündel Selbstdisziplin ugefaangen, awer d'Feier huet lues gebrannt an ouni Flam hunn ech aus den Déifte vu mengem Häerz gebiet, an Du bass bei mech komm, o Här, an hues e puer vu menge Schwächten entzündet, an d'Flammen hunn sech séier duerch déi dréche Gesträicher an d'Déckt vum Irrtum verbreet. Dann hunn si déi dorneg Bëscher vun de Begierden erreecht an déi héich Beem vum Stolz an der Arroganz beréiert. D'Zonge vun Dengem Liicht hunn déi grouss Dschungelen vu menger Ignoranz verbraucht an se zu Äsche reduzéiert. Ech soen Dem Merci, o Göttleche Brenner! An däerfen Deng Dénger sech a Bitt a Gebieder zu Dech wenden fir direkt Hëllef a séier Heelung.

Äert authentesch Lidd

Fir dech ze héieren, Schutzengel, hunn ech de Radio vu
menger bannenzeger Siicht mat de sanfte Beréierunge vun
der Léift agestellt. Dacks an der Meditatioun hunn ech déi
séisst Melodien vun dengem Hellegen, déi dir no sinn,
gelauschert: op erhaben spirituell Symphonien, op
Kompositiounen, déi aus mengem Häerz gebuer sinn, an op
dat melodescht Lidd vu menger aler Sehnsucht no dech. Mat
Gedold a Rou hunn ech d'Instrument vu menge déifste
Gefiller agestellt, an wéi d'Schléiflechkeet meng Aelidden
belaascht huet an ech bal am Schlof war, ass däi
authentesch Lidd duerch mech gefloss. An elo senden ech
déi ekstatesch Echoen vun dengem freedege Melodien aus a
fügen meng Stëmm dem Chouer vun dengem Unhänger bäi,
fir datt d'Hymnen ëmmer méi intensiv ginn an d'Sehnsucht
an d'Verlaangen sech intensivéieren.

Ech wäert am Mier vun de Séilen schwammen

An Unioun mat Dir, Allëmfaassende Geescht, wäert ech
de Puls vum kosmesche Liewen ginn. Ech wäert am Mier vu
Séilen schwiewen. Ech wäert op de Wellen vun hellegem
mënschlechen Emotiounen tanzen an all mat geseenter
Freed iwwerhäipen. Vum himmleschen Himalaya wäert ech e
universellen Stroum vun héijen Ustrengungen entloossen.
Ech wäert all Tréin sinn, déi aus Matgefill fir anerer vergoss
gëtt. Ech wäert an der gëllener Rou vun den Hellegen an de
bléiende Hoffnungen vu rosen Geescht präsent sinn. O treie
Erfëller vun de Wënsch!

Wann mäi éiwege Funken sech mat dengem onendleche
Liicht vermëscht, da blénken ech an all Aen

Fridden sief mat dir

Nei Geflüster an Erkenntnesser

An de Summerdeeg vum Liewen

Ech sammeln den Nektar vun der Emotioun

Vun de Blummen vun de séissen Tugenden
Wuessen an de Gäert vu gudde Séilen
An ech hunn déi destilléiert Essenz a mengem Häerz
gespäichert

Vun den héije Bléien vun der Toleranz
An d'Knospe vun der Demut mat hirem mëllen Doft
An déi rar Bléien vun zärte Lotus-Iddien
A wann de Schnéi vu kale Wantererfarungen ëm mech
falen

An déi schmerzhaft e ierdesch Trennung
Ech sichen Wäermt a Troust
Am Nektar, deen an der Zell vu mengem Häerz
gespäichert ass

An där geseenter Zell, an Ärer Präsenz
Ech fannen dacks déi göttlech Bei
Schluppt d'Séissheet vu menge ale Sehnsucht
Ech fille mech berouegt, frou a getréischt
Ech wäert Waasserfäll vu Gléck sinn
Meng Freed klängt an engem kontinuéierleche Floss
Wou de mächtege Stroum fortfléisst
Déi schwéier Laaschte vun de Leed an den Suergen vun
aneren
Ech wäert mat enger onheemlecher Geschwindegkeet
lafen

Iwwer onendlech Plazen
Vun leidenden Séilen
Fir hir Ängscht ze verdriewen
An ech wäert hir Problemer eliminéieren
Ech wäert e Blätz sinn
An der däischterster Nuecht
Fir super auszusehen
Deng Schéinheet, verstoppt zënter Antikitéit
Hannert der Däischtert vun onsiichtegen Aen
Ech wäert déi stralend Moundstrahlen sinn
Däischtert vum Gesiicht vun der Äerd verdriewen

Ech wäert Liichtstrahlen sinn
Den Entferner vun der verstoppter Däischtert
An de Wénkele vum mënschleche Gedanken
Duerch Är Gnod, o Här
Silashy, déi plötzlech Brillanz vun der Wäisheet
Feeler, déi sech iwwer Zäiten an Epochen gesammelt
hunn
D'Zefriddenheet, déi d'Léift an der Séil generéiert, läit
net am Gefill selwer
Mee éischer an der Freed, déi dëst Gefill bréngt
Well d'Léift Freed bréngt
Mir hunn d'Léift gär, well se eis immens Freed gött
Léift ass net d'Zil; Gléck ass d'Zil
Gott ass éiweg a ëmmer erneierend Gléck
An esou ass d'Natur vun der Séil, aus dësem Grond
hunn d'Mystiker gesongen
Déi, déi dës Wourecht erlieft an déi spirituell Freed
:geschmaacht hunn
Aus Freed si mir komm, an der Freed liewen mir an eist"
"Wiesen schwëmmt
An zur kosmescher Freed wäerte mir zrëckkommen, fir
"eis een Dag an där Freed ze verschmëlzen
All nobel Gefiller wéi Léift a Matgefill
.Courage, Opfer a Bescheidenheet si sënnslos ouni Freed
Freed bedeit Erfreung, an et ass eng Manifestatioun vu
gréisstem Gléck
Oder déi gréisst Zefriddenheet
An däin Här wäert dir sécherlech ginn, an du wäerts}
{Freet dech a sidd frou} {zefridden sinn
Och wann Freed duerch bestëmmten externen Ëmstänn
entstoe kann
Mee a senger purer Essenz ass et net u Konditiounen
gebonnen
Et erschéngt dacks ouni materiell Konditiounen
Heiansdo kéint een moies erwächen

Dir fillt lech wéi wann Dir mat Freed fléie géift
A wann Dir an der Rou vun der Meditatioun sëtzt,
pulséiert d'Freed an lech
Ouni datt en externen Alarm hien opweckt
Et ass eng Freed vun der Séil, déi ouni Gläichen ass
Mee wann d'Freed mat bestëmmten Ëmstänn verbonnen

ass

Et entsteet net aus deene selwechten Ëmstänn
Tatsächlech hunn dës Ëmstänn als Mëttel gedéngt fir
Freed ze erliewen
Wat ursprénglech an der Séil verstoppt war, hunn ech
wéi eng Picka an de Buedem vun der Séil gegruewen
An eng Quell vu Freed gouf aus dem Reservoir vum
Gléck, deen am Mënsch verstoppt war, fräigesat
Dofir entsteet an der mënschlecher Erfahrung
,normalerweis de Besoin
Op e puer Eventer fir déi verstoppte Freed déif an
hinnen erauszebréngen
D'Léift ass och vun der Natur vun der Séil, awer si häng
.vun der Freed of

Et gëtt keng Léift ouni Freed
Kann een sech Léift ouni Freed virstellen? Sécher net
Wa mir iwwer de Péng schwätzen, deen onbeäntwert
Léift bréngt
Mir schwätzen iwwer eng Sehnsucht, déi net erfëllt gouf
Mee déi tatsächlech Erfahrung vun der Léift gëtt ëmmer
vu Freed begleitet

Mäi Geescht ass eng Bei, e flitt
An de verschlossene Gaart vu mengem Häerz
Deejéinegen, deen vum Wand vu menger Léift bewölkt

gëtt

Verschéinert mat Tauperlen, Är Séissheet
Ech hunn wonnerbar Lilien fir dech ugebaut
Vun der spiritueller Diskriminéierung
a giel Narzissen

Fir d'Tréinen vu menger Reue opzehuelen
An delikat Veilchen, dreemend vun Demut
An mäin Häerz ass wäit op fir d'Wahrnehmungen vun
der Séil

Dir offréieren ech d'Beem vu menge Gedanken
Köstlech Friichte vun aromatesche Gebieder
Mat demütegen Hänn aus zärten, dauwe Branchen
An am Gaart vu mengem Häerz
Meng Gedanken sinn ewéi eng Bei, déi ronderëm mech
brummt

Beruschtegt tëscht de puren Nektarofferen fir Iech
Déi ganz Welt huet déi richteg Bedeitung vum Wuert
."Léift" vergiess

D'Léift gouf vu sou vill Leit mëssbraucht an hiert Häerz
zerräissen, datt nëmmen eng Handvoll Leit d'Bedeitung vun
.der Léift nach kennen

Genee wéi Ueleg an all Deel vun engem Olivenueleg
fonnt gëtt, sou duerchdréngt d'Léift all Eck vun der
Schöpfung. Mä d'Léift ass ganz schwéier ze definéieren, aus
dem selwechte Grond, wéi Wieder de Goût vun enger
Orange net beschreiwe kënnen; ee muss d'Fruucht
schmaachen, fir hire Goût ze kennen. Datselwecht gëllt fir
.d'Léift

Dir hutt all d'Léift op iergendeng Aart a Weis an Ärem
Häerz erlieft, an dofir hutt Dir eng Iddi vun hirer Natur. Mee
d'Leit als Ganzt wëssen net, wéi se d'Léift kultivéieren,
.purifizéieren an ausbauen, fir d'göttlech Léift z'erreechen
Et gëtt e Funke vu göttlecher Léift an de meeschte
Häerzer um Ufank vum Liewen, awer dee geet meeschtens
.verluer, well een net weess, wéi een en erniert

Déi meescht Leit gleewen, datt et net néideg ass,
d'Natur vun der Léift ze analyséieren. Si kennen d'Léift als e
Gefill, dat se géintiwier hire Familljememberen, Frënn an
aneren, zu deenen se staark ugezunn sinn, erliewen. Mä
.d'Léift ass vill méi wéi dat

Déi eenzeg Manéier wéi ech déi richteg Léift beschreiwe
kann, ass andeems ech hir Wierkung beschreiwen. Wann
nëmmen eng Persoun och nëmmen e Stéck göttlech Léift
.kéint spieren

Hie war iwwerwältegt vun enger Flut vu Freed, déi seng
Fäegkeet iwwerschratt huet, se ze enthalen
Mir müssen staark sinn, fir Gutt ze maachen an aneren
ze hëllefen. E Mënsch, deen sech nëmme fir sech selwer a
seng Famill këmmert, wäert net vill Gléck fannen, a wann
hien net un een aneren denkt, deen eventuell leid, da
verléiert hien d'Freed, déi an der Séil entsteet, andeems hien
déi Leit an Nout hëlleft. Dofir bleift säi Glécksgefäss kleng an
.den Inhalt onvollstänneg

Suen bedeuten fir mech eng Saach: se ze benotzen, fir
.Gutt ze maachen an aneren ze hëllefen
Déi, déi éierlech an oprecht sinn a bereet sinn, lech aus
Respekt virun lech ze befrënnen an net aus iergendenger
.anerer Ursaach, sinn nëmme wéineg op dëser Welt
Dës trei Frënn sinn d'Freed vun der Welt, an déi richteg
.Frëndschaft ass méi grouss wéi all Räichtum op dëser Welt
Wien éierlech a sengem Ëmgang mat de Mënsche ass,
fënnt Gott. An deen, deen d'Léift a sengem Häerz huet,
kennt déi aner wierklech, genoe wéi een duerch e kloert
Spigel gesäit a gesäit, wat dobannen ass. Dës Zort vu
Wëssen iwwer déi aner kënnt dovun, Gott ze gär ze hunn an
.déi aner mat där selwechter Léift ze gär ze hunn
Milliounen vu Leit sinn faszinéiert vun de Wonnen vum
Ënnerbewosstsinn, déi sech während dem Schlof ofspillen.
Mee an engem méi héijen Zoustand kanns du gesinn oder
wëssen, wat du wëlls, net duerch d'Fantasie, mee duerch
.d'Realitéit

Ech kann an dësem Stull setzen a meng Gedanken op
iwwerall wenden a genau kucken, wat op där Plaz geschitt
Heiansdo liewen d'Jünger am Ënnerbewosstsinn, an
heiansdo klammen se op e méi héicht Bewosstsinn erop. An

et gëtt nëmmen e puer Auswiel, déi fäeg sinn, dat méi héicht
Bewosstsinn ze transzendéieren an dat kosmescht
Bewosstsinn z'erreechen: de Räich vum göttleche Geescht,
.deen keen Urspronk oder Ursaach huet
An engem Zoustand vu purem spirituellem Bewosstsinn
brauch de Sichende sech keng Saachen am Viraus
virzestellen, fir se ze erliewen. Wann se sech mam
kosmesche Bewosstsinn vereenegen, erweidert sech hiert
Bewosstsinn a verschmëlzt mat all Atom vun der Existenz, a
si gi sech bewusst vum ganze Universum an all Wesen
bewosst. Dës Erfahrung ass eng Erweiderung vum
.Bewosstsinn ouni Enn
Wien dëst Bewosstsinn erlieft, fillt datt et an de Fasere
vum Gras an op de Biergspëtzen existéiert, a fillt all Zell vu
.sengem Kierper an all Atom vum Raum
Mengs du, du wiers e kleng Kierper, wann déi grouss
!?!Welt an dir enthalte ass
Mee kosmescht Bewosstsinn läit och driwwer eraus.
Wann de Sichende seng Präsenz an der ganzer Existenz
spiere kann, erliewen hien onendlech Gléck an déi gréisst
.göttlech Léift
A mat denger Léift sinn meng Sënner beschäftegt, }
genee wéi mat denger Schéinheet all mäi Wiesen gefällt
{ass
Et vereenegt sech mat der allgegenwärtiger Präsenz
vum göttleche Bewosstsinn
Also hutt gutt Erwaardungen u Gott an hofft op seng
!Gonscht. Verzweifelt net, Äert Zil z'erreechen
E Mënsch kann net mat Gott zesumme sinn, andeems
hien einfach mengt, datt hien d'spirituell Erliichtung erreecht
huet
Selbstverbesserung a moralesch Verfeinerung sinn
essentiell Viraussetzung fir méi héich Zoustänn
.z'erreechen

Et gött en enorme Ënnerscheed tëscht Gott op eng
méiglech Manéier ze kennen an Gott op eng richtig Manéier
ze kennen. Et ass nëmme méiglech, Hien duerch Demut,
Wäisheet, Éierlechkeet, tugendhafte Charakter an häerzlech
.Sehnsucht ze kennen

De bescheidenen Mënsch ass deen, deen Gott erkennt a
.vu Gott erkannt gött

Déi, déi sech déif an dat kosmescht Bewosstsinn
verdéiwen, entwéckelen natierlech aussergewöhnlech
spirituell Fäegkeeten a Kontroll iwwer natierlech Kräfte.

Allerdéngs benotzt keen, deen dat richtig göttlecht
Bewosstsinn erreecht, seng Kräfte fir sech ze prahlen an ze
.weisen, ouni Wäisheet oder Klugheet

Schlau Leit realiséieren, datt Gott den eenzegen Akteur
ass, deen existéiert, a ginn Him demüteg déi
aussergewöhnlech Kaddoe zréck, mat deenen Hie si
.geschenkt huet

Ass net alles wat existéiert e Wonner? An ass de Mënsch
?net, just duerch seng Existenz, och e Wonner
Wann d'Mënsche net mat all de Wonner zefridden sinn,
déi Gott geschaf huet, firwat sollten d'Hellegen dann nach
?méi Wonner maachen

Déi gerecht Hellegen vu Gott maachen näischt, ausser
Gott freet se et ze maachen, an heiansdo aus Grënn, déi
.onkloer a schwéier ze verstoen sinn

Ech wäert mat engem Beispill illustréieren, wéi sech en
héije Bewosstsinn vum Ënnerbewosstsinn ënnerscheet
Héije Bewosstsinn ass deen Zoustand, an deem Dir -
während Dir waakreg a schléift a voll bewusst sidd - all
Sensatioun am Kierper duerch Wëllen an ouni externen Reiz
.induzéiere kënnt

Am Räich vun der onbewosster Fantasi (an der Welt vun
den Dreem) kënnt Dir eng Taass waarm Mëllech drénken

Mee dësen Test gëtt Iech am héije Bewosstsinn
opgeluecht, awer Dir kënnt datselwecht oder alles anescht
.bewosst an absichtlech erliewen
De Wee schéngt vläicht laang, awer eng Rees vun
dausend Meilen fänkt mat engem eenzege Schrëtt un. An
esoulaang een optimistesesch bleift, kann kee Hindernis
.verhënneren, datt dat erwënscht Zil erreecht gëtt
Ech erënnere mech nach ëmmer un fréier Liewen
Do hunn ech dech gesicht
An ech erënnere mech un déi vill Nuechten
Mat blénkegen Stären dekoréiert
An d'Vue op d'Muer
Dee mat der dauwer Onschold
An déi harmonesch Dämmerungsstonnen
Mam Rhythmus vun de Klacken vun der Trapp
An déi vill Bijouenjoeren
Mat de Blumen a Bléien vum Fréijoer
Summerbrisen
transparent Reenmäntel
Diamant Äiscluster
Am Wanter
Ach, wéi oft hunn ech op Är Arrivée gewaart
Mat engem Häerz, dat vir Freed danzt
!Meng Séil flitt bal vir Sehnsucht no dir
All Nuecht, während eisem rouegen a rouegen Schlof,
genéissen mir Friden a Freed
Wann mir an en déiwe Schlof falen, léisst Gott eis an
engem erhabenen, rouegen Bewosstsinn liewen, an deem
mir all d'Ängscht an d'Suergen vun dëser Existenz
.vergiessen
An der Meditatioun kënne mir dee geseenten
psychologeschen Zoustand och während der waacher Zäit
erliewen, a Friden vun aneren Niveauen schmaachen
Wann déi göttlech Freed erofkënnt, gëtt mäin Atmung
roueg, amäi Geescht schwëmmt erop, erlieft d'Gléck vun

dausend Schlof gläichzäiteg, awer ech verléieren net meng
normal Sënner. Dës kosmesch Erfahrung ass reservéiert fir
déi, déi déif an den héchste Bewosstsinnszoustand
.verdéiwen

Wann ee säi Wiesen mat der iwwerwältegender Ekstase
vu Gott gefällt ass, gëtt de Kierper komplett roueg, den
Otem hält op ze fléissen, d'Gedanken ginn roueg a
verschwannen souguer lues a lues. De Meditéierer spiert
d'Realitéit vu senger Séil a seng Noperschaft zum Schöpfer,
dofir drénkt hien vun der göttlecher Freed a schmaacht
d'Ekstase vun der Freed, déi dausend Dosen Wäin net kënne
.bidden

Déi duerchschnëttlech Persoun fillt sech op der Grenz
tëscht Wachheet a Schlof schläifreg a erlieft e kuerzt Gefill
vu Wuelbefannen, awer dës Gefill verschwënnt séier wann
se an en déiwe Schlof fällen. Schlof ass kee komplette
Bewosstsinnsverloscht, well Dir, während Dir waakreg sidd,
.wësst ob Äre Schlof erholsam war oder net

Et gëtt vill Schlofzoustänn - e puer liicht, e puer déif.
Mee déi spirituell Erfarungen, déi eng Persoun mat Gott an
engem bewossten Zoustand huet, si méi opreegend an
erfreschend wéi dat gréisst Gléck vum Schlof oder Schlof
(d'Mëttelméissegkeet oder de Schlof, deen dem Aschlofen
.virausgeet)

Och wann du net sou vill fir mech bass wéi mäi Gehéier)
(a mäi Siicht

Meng Aen hunn näischt gesinn, a meng Oueren hunn
näischt héieren

Well du bass méi séiss fir meng Aelidden wéi de Schlof

A méi séiss fir mäin Häerz wéi Sécherheet
Hannert de Mystère a Geheimnisser vum Schlof leien
dës helleg Freed

Mir können net jiddereen zefridden stellen, well dat
onméiglech ass. Ech probéieren keen ze rosen, ech maachen
.mäi Bescht

Dat ass alles wat ech maache kann
Mir müssen als éischt Gottes Freed sichen. Mäin eenzegt
Zil ass et, Gott ze gefalen. Ech benotzen meng Hänn fir
demüteg virun Him ze bieten, meng Féiss fir Him iwwerall ze
sichen, a mäi Geescht fir un Him ze denken a seng Wonner
.ze betruechten

Gott muss déi éischt Plaz an eisen Häerzer anhuelen, fir
datt mir Hien als Fridde, Léift, Versteedsdemech,
.Frëndlechkeet, Matgefill a Wäisheet spiere können
Dëst, an näischt anescht, ass dat, wat ech komm sinn,
fir ze gesinn an driwwer ze schwätzen. Nieft der Reflexioun
soll een a gudder Gesellschaft sinn

Mir sollen net no de Mënschen lafen, mä no Gott
Wann Dir dës Iddien nëtzelech fannt, betruecht se als
Segen vu Gott, well all Eier geet Him un

Sot aneren dovun; vläicht fannen si dran, wat Dir fannt.

Mir däerfen net vergiessen, all Dag deenen ze hëllef, déi
Hëllef brauchen, souwäit mir et können. Soulaang ech Sue
an der Täsche hunn, wäert ech net ophalen ze ginn, well
.meng onerschöpflech an onfehlbar Quell ass Gott

Mir müssen Gott kennen, wéi déi Grouss et kennen. Dëst
ass méiglech duerch Kontemplatioun a perséinlech
.Ustrengung

Eemol sinn ech baussent der Klausur gaangen an hunn
u mäi grouse Léiermeeschter, de Sri Yuktiswar, geduecht,
.deen e puer Joer virdrun verstuerwe war

Ech hunn eng iwwerwältend Sehnsucht no him gefillt
a war traureg, datt hien net bei mir war, fir d'Schéinheet an
d'Atmosphär vum Klausur ze genéissen, an op eemol ass
:hien mir vum Himmel erschéngen a sot
Mengs du, du bass deen eenzegen, deen dës schéin"

"!Plaz genéisst? Ech genéissen et genau wéi du

Dee Sichenden, deen d'Unioun mat Gott wëll, muss sech
duerch déi deeglech Praxis vun der Meditatioun a Léift fir
.Hien beméien

A gär jiddereen mat där Léift
Dëst ass deen eenzege Wee fir Kricher ze vermeiden.

Spirituell Kooperatioun ass essentiell, well ouni richtig
Spiritualitéit gëtt et kee individuell oder universell Gléck.
Helleg Harmonie ass déi eenzeg Léisung fir all kierperlech,
.finanziell, bestuete, moralesch a spirituell Problemer
Gléck kënnt dovun, sech no bei Gott ze fillen.

D'Mënschheet huet sech hannert de Gittere vun der Ignoranz
agespaart, an et ass Zäit, sech aus dësem demütigende
Prisong ze befreien. De Geescht muss ëmmer op Gott
.geriicht sinn, egal wéi d'Ëmstänn sinn

Dann wäerts du grouss Friden a Freed spieren
Déi, déi sech no Gott verlaangen, hiert Wiesen Him
widmen, sech géigesäiteg encouragéieren an opklären, a
sech stänneg un Gott erënneren, sinn déi Glécklech op dëser
.Welt an d'Gewënner vum Gléck vum Hiernof

Alles wat existéiert ass eng wellenähnlech Schwéngung,
déi vum Geescht vu Gott geriicht gëtt. Dës intelligent
Schwéngung ass den Hellege Geescht, oder de treie
Geescht, mat deem een duerch Gebied a Meditatioun
.kommunizéiere kann

An der Rou vun Ärer Séil an am Bësch vun Ärem
mentale Fokus gëtt et kee Schluss fir d'Geschicht vun der
.Léift mam onendlechen Absolut

Mee et ass schwéier Gott ze kréien, wa mir als éischt no
Sue sichen

Mir müssen Gott zu engem integralen Deel vun eisem
Liewen maachen, an dann hu mir alles wat mir an dësem
Liewen brauchen

Wien Gott a sengem Häerz eng permanent Plaz mécht,
deem wäert Gott säin Deel vun de gudde Saachen vun der
Äerd an dem Himmel reichlech maachen, an him breet

Horizonten opmaachen, an deenen d'Sonne vun der
Wäisheet schéngen, seng Weeër belichten an d'Däischtert
.ronderëm hie verdreiwen
Gott ass den éiwege Liebhaber, an et gëtt kee Gléck fir
de Mënsch, ausser wann hie Gott sou gär huet, wéi hie sai
Léifst gär huet - zumindest - well ouni Gott géife mir d'Natur
.vun der Léift net kennen an hire Goût net schmaachen
Mir musse léieren, eise Wëllen ze benotzen an eis
Gedanken ze konzentréieren, fir Gott mat ganzem Häerz ze
.sichen
Mënschlech Handlungen gi vu Wënsch diktéiert, an dës
Gewunnechten zwéngen hien ëmmer dat ze maachen, wat
.hie net wëll maachen
Wierklech ass de Mënsch säin eegene schlëmmste
Feind, och wann hie sech dat net bewosst ass. Hie weess
net, wéi ee roueg sëtze soll oder Gott Zäit widme soll, awer
hie erwaart sech d'Gléck z'erreechen a säin direkten Antrëtt
!an d'Paradies ze garantéieren
Helleg Erfahrung kann net einfach duerch d'Liesung vu
.Bicher oder d'Höre vu Priedegten kritt ginn
Oder einfach gutt Doten maachen Dëst sinn all
hëllefräich, ouni Zweiwel, awer si sinn net genuch
D'Verbindung mat Gott erfuerdert virsiichteg Konzentratioun
a déif Reflexioun
D'Liewen ass en groussen Dram
Stellt Iech vir! An Joerzénge ass eis Existenz en Dram,
an alles wat mir elo maachen, wäert Deel vun deem Dram
.sinn
Och déi gréisst Figuren vun der Mënschheet sinn
nëmme Fruchtbarkeete vum mënschleche Bewosstsinn ginn.
Mä déi grouss Figuren hunn hiert ultimativt Zil erreecht, well
se dat héchst Niveau erreecht hunn a lieweg am Geescht
bleiwen, mat engem liewegen a bewossten Bewosstsinn vun
allem wat geschitt, well se am göttleche Bewosstsinn
.vereenegt sinn

Jiddereen, deen duerch hir Iddien an Léieren probéiert,
mat hinnen an Harmonie ze kommen, wäert onvermeidbar
hir Präsenz spieren, hire Segen unzéien a wëssen, datt hien
.am Fong a Kontakt mat hinne steet

D'Liewen ass en groussen Dram. Awer wann eng
Persoun hiren eegene Kierper kuckt a fënnt, datt en lieweg
ass, entwéckelt si eng fest Iwwerzeegung vun der Realitéit
vun dësem Dram. Si gleewen, si mussen dat oder dat kréien,
.fir glécklech ze sinn

Mee egal wéi vill Wënsch hien erfëllt, hie wäert kee
Gléck duerch si fannen. Wat méi ee kritt, wat méi ee sech
wënscht. Wënsch musse verfeinert ginn, an d'Liewe muss
vereinfacht ginn, wann ee a Komfort, Rou a bannenzeger
.Zefriddenheet wëll liewen

D'Schrëft seet, datt déi Persoun, där hir Wënsch ëmmer
no bannen (a Richtung hirer Séil) fléissen, eng Persoun vu
héijem banneschte Fridden ass. An dësem sinn si wéi d'Mier,
dat sech ni ännert oder verschwënnt, awer voller Waasser
bleift, dat onopfälleg eran fléisst. Awer déi Persoun, déi
Lächer vu Wënsch am Reservoir vu hirem Fridden schaaft a
léisst dat vital Waasser lecken a verschwend ginn, weess
.näischt vu spirituellem Fridden an banneschtem Gléck
Mir brauchen Hëllef vun deenen, déi Gott kennen, déi
d'Fäegkeet hunn, mat Him ze kommunizéieren a seng
.Präsenz bewusst ze spieren

D'Prophéiten hunn eis gefrot, Gott am banneschte
Fridden ze sichen
An der Einsamkeet vun der Séil, wou de treie Geescht
an déi héchst spirituell Freed wunnen

Déi Opgeklärten ënnerstëtzen och dës Iddien
Si ënnersträichen d'Wichtigkeet vun déiwer Reflexioun
Fir dat héiescht Selbst an den Déiften vun der Séil ze
realiséieren

Ech wëll net, datt d'Leit mengen, si kéinten Wëssen
kréien, andeems se einfach aneren zoulauschteren oder

Bicher liesen. Si müssen dat uwenden, wat se liesen an
.héieren

Et ass besser, op Gottesdéngschter ze goen, wéi onnëtz
ze schwätzen

Mee och a Gottesdéngschter muss een d'Präsenz vu
 .Gott a sengem Häerz beréieren a spieren
 Emotional Ausbréch a rational Analysen kënnen eis net
 dat göttlecht Wëssen ginn, no deem eis Séilen sech
 .verlaangen ze kréien

Wann mir eis Gott iwweginn an eis vun egoistesche
Begierden verabschieden a wann mir sécher sinn, datt Gott
ëmmer mat eis ass

Et wunnt an eise Séilen an inspiréiert eis mat gudden an
nobelen Gedanken a Gefiller. Mir wäerten Gléck a Fräiheet
hunn, a mir wäerten den Sonnenopgang vun der Wäisheet
um Horizont vun der Séil gesinn

D'Maus, déi zu engem Tiger gouf

Wéi vum Salbei Paramhansa Yogananda erzielt

Viru laanger Zäit, déif an engem Bësch, huet eng

Klausur gelieft, déi vun engem hellege Mann bewunnt gouf,
deen Gott kannt huet. Dëse geseente Mann hat grouss

Wäisheet an iwwernatierlech Kräfte, an et huet keen an

.senger Géigend gelieft, ausser enger klenger, zahmer Maus
Vill Jünger an aner, déi den Hellegen gesi wollten, hunn

sech getraut, hien ze besichen, trotz der Präsenz vu

grausame Tigeren an anere wëlle Déieren, déi vun hirer Léift
fir hien ugezunn goufen. Si hunn Blummen a Friichten als

Offeren bruecht. All déi, déi den Hellegen besicht hunn,

waren iwwerrascht vun der enker Verbindung tëscht him an

der Maus, a si hunn e puer Broutkrummelen un d'zahm Maus
vum Hellegen gehäit

Eines Daags, wéi eng Grupp Jünger hire Léierer a

sengem ofgeleeëne Réckzuchsort besicht hunn, huet eng

Kaz eng Maus verfollegt, déi dem Weise Mann geruff huet a Schutz gesicht huet. An deem Moment, virun den erstaunten

Ae vun den Jünger, huet den Hellegen déi erschreckt Maus
an eng grouss, wëll Kaz verwandelt! Duerch e Wonner ass
d'Maus elo fräi tëscht de Kazen gestrummelt a gelaf, ouni ze
verletzen. Hie war iwwerglécklech iwwer dës
Transformatioun, an dat eenzegt, wat säi Rou gestéiert huet,
war d'Geflüster vun den Jünger, déi mat den Ae gezwinkert
an op hie gewisen hunn, an hien eng Kaz genannt hunn, déi
.vun enger Maus ofstammt

Eng Zäit méi spéit sinn déiselwecht Jünger erëm bei hire
Léierer gaangen, an e Pack Wëllef huet d'Kazmaus gejot, déi
haart miaut huet a Schutz zu de Féiss vum Hellegen gebiet
huet. Den Hellegen sot zu him: "Gitt e Wollef." Direkt hunn
déi erstaunt Jünger gesinn, wéi d'Kazmaus sech virun hiren
Ae an e Wollef verwandelt huet. D'Wëllef waren och
iwwerrascht vun dëser direkter Transformatioun vun hirer
Bäit, awer si waren enttäuscht a sinn hongereg
zréckgaangen. Schlussendlech ass d'Wollefmaus fräi mat
den anere Wëllef ronderëmgestraalt, huet mat hinne giess a
.gekuckt op déi méi kleng Déieren

Bei enger anerer Geleeënheet hunn déiselwecht
Schüler, déi déi zwee vireg Wonner matkritt haten, mat
hirem Enseignant studéiert. Mëtt an der Stonn ware si
erschreckt, wéi si en risege Bengaleschen Tiger gesinn hunn,
deen der Wollefsmaus gejot huet, déi, wéi gewinnt, mat
voller Vitess op d'Féiss vum Enseignant gelaf ass a Schutz
gesicht huet. De Enseignant, deen nach eng Kéier seng
wonnerbar Kräfte benotzt huet, huet den Tiger gestoppt an
huet säi zahme Wollef ugeschwat a gesot: "Meng léif Maus,
et ass domm vu mir, dech weider virun dengen Feinde ze
schützen. Vun dësem Moment un wëll ech, datt du en Tiger
gëss." Soubal d'Schüler sech berouegt haten, hunn si
ugefaange mat laachen a sech géigesäiteg ze soen: "Gudden
Himmel! Kuckt den Tiger vum Hellegen un! Et ass just eng
"!Maus, déi den Hellegen an en Tiger verwandelt huet

Mat der Zäit hunn d'Visiteuren vun der Klausel gemierkt,
datt den erschreckenden Tiger, deen d'Plaz bewaacht huet,
eigentlech just eng kleng Maus war, déi de Léierer zum Tiger
erhewen hat. Déi eeler Schüler hunn déi Nei an der Klausel
berouegt a gesot: "Hutt keng Angscht virum Tiger, et ass net
wierklech en Tiger, mä eng Maus, där de Léierer d'Bild vun
".engem Tiger ginn huet

Dës mobbend Maus gouf schliisslech midd vun der
ëffentlecher Demütigung a sot sech: "Ah, wann ech den
Hellegen selwer kéint ëmbréngen, wier ech dann vun der
".Ursaach vu mengem Leed lass
Soubal wéi him dës Iddi an de Kapp kouw, ass hien op
de Wäise Mann gestürzt, mat der Absicht, hien
ëmzebréngen. Mä de Wäise Mann huet op hien gelauert, well
hie sengem Denkprozess gefollegt war a seng Intentiounen
kannt huet, sou datt hien direkt wousst, wat sengem
ongehorsame Tiger duerch de Kapp gaangen ass, an hien
".huet him nogeruff a gesot: "Komm zrëck, wéi s du wars
An dat ass och geschitt, well am Aenbléck huet sech den
!arrogante Tiger erëm an eng verängschte Maus verwandelt
Jiddereen wëll méi Sue wéi déi aner Persoun. An wann
se et kréien, bleiwen se onzefridden, well se feststellen, datt
".een aneren méi räich ass wéi se

D'Leit liewen an enger Spiral vu Misär, déi se selwer
erschaf hunn a vun hiren eegenen Wënsch kreéiert hunn
Mir müssen zefridden sinn mat deem wat mir hunn, well
materiell Saachen bréngen kee Gléck, mee multiplizéieren
dacks d'Suerge vun enger Persoun a verstärken seng
".Angscht a Besuergnëss

De Wee zu Gott ass dee einfachsten a liichtste Wee,
awer wéineg ginn en trotz de ville reliéise Ritualer a
Formalitéiten

Et ass besser, eis Häerzer zu Gott ze wenden a vun Him
no deem ze froen, wat am Beschten an am dauerhaftsten fir
".eis ass

An der Wourecht waart Gott op eis, well hie wëll eis
virum Béisen a Gefor ewech halen. Hie wëll eis an eisen
Häerzer a Geescht bei sech hunn, well déi bëlleg Wueren
vun dëser Welt d'mënschlecht Verlaangen net zefridden
.stelle kënnen oder déi geeschteg Eidelheet fëllen kënnen

Wat hien déif an sech fillt
Gott schwätzt stänneg mat eis, awer wéineg héieren
seng Stëmm

Déi roueg Stëmm gött dacks vum Kaméidi vu lauter
.Gedanken an offensichtleche Wënsch iwverdeckt
Mee wann d'Gedanken noloossen an d'Wënsch sech
berouegen, héiere mir d'Stëmm vu Gott kloer, och wann se
.roueg a schwaach ass

Wierklech, Gott mécht alles fir d'Mënschheet ze
.hëllefen; Hie mécht Dieren fir si op a beliicht hir Weeër
Fir datt hie seng Schrëtt gesäit, fir datt hie net stéisst
oder säi Fouss ausrutscht, awer déi meescht Leit realiséieren
.dat net

D'Welt als Ganzt ass a Verwirrung a Chaos verstoppt
wéinst egoisteschen, gierige Begierden, déi Kricher
.verursaachen. Näischt anescht schaaft Kricher
Dee gréisste Held an der Schluecht vum Liewen ass
deen, deen sech selwer eruewert an seng Leidenschaften
.iwwerwënnt

Suen, Ruhm, Begierden an alles, wat dësem Prinzip
.widdersprécht, si schiedlech fir eise Fridden a Gléck
Wann d'Leit geléiert hätten, ëmmer iwver déi richteg
Wäerter vum Liewen nozedenken, géife si dat Gléck fannen,
.dat se sichen

Mä si gi vun hirer Absicht ofgewien a gi vum Stroum vun
ierdesche Begierden matgerappt
Ech hunn festgestallt, datt keng Versuchung mech vum
Wee, deen ech gewielt hunn, an dem Wee, deen ech fir
mech selwer adoptéiert hunn, offéiere kann

Ech kann Dausende mat der Kraaft, déi Gott mir ginn
.huet, bezaubern, awer dee Wee wier mir schiedlech
Op alle Fall wëll ech keng Dausende charméieren an hir
Geeschter faszinéieren
Ech gesinn einfach gär oprecht Jünger, déi fest a Gott
verwuerzelt sinn
Déi, déi Gott gär hunn, wäerten dës Gedanken
genéissen, an déi, deenen hiren Enthusiasmus bestoe bleift,
.wäerten dem Gott säi Segen spieren
Seng Präsenz ass duerch dës Léiere kloer ze gesinn
Et ass onméiglech fir eng Persoun Gott ze täuschen, well
Hie direkt hannert senge Gedanken ass a weess, wat a
.sengem Kapp lass ass a wat hie sech wënscht
Wann hien d'Welt opgëtt a sech spirituell Harmonie
wënscht, da kënnt Gott bei hie
Wann dës Wonsch am Häerz vun deem, deem wënscht,
Wuerzele schléit, kënnt Gott an dëst Häerz a fëllt et mat
.Guttheet a Segen
Materiell Saachen bidden nëmmen e falscht Gefill vu
Fridden a flüchterger Zefriddenheet. Deen eenzege richtege
Sënn fir e Mënsch ze liewen ass et, an Harmonie mat
.sengem Schöpfer ze sinn a seng Gunst ze kréien
Dësen Accord muss en éiwege Bund an en onbriechbare
Pakt sinn
O Här, maach mech transparent mat Rengheet, fir datt
ech Äert heelen Liicht a mir reflektéiere kann
Berouegt de Spigel vu mengem Geescht, deem virun
Angscht ziddert, fir datt en Äert onendlecht Gesiicht
.reflektéiere kann
Maacht d'Fënstere vum Glawen a menger Séil op, fir
datt ech den Doft vun Ärem Fridden anootme kann
Ech sinn elo erkannt, datt den eenzegen Zweck vum
Liewen ass, Gott ze kennen
Et gëtt Leit, déi vläicht net iwwerzeegt sinn, datt Gott
kennen dat ultimativt Zil vum Liewen ass. Mee keen kann

ofstreiden, datt d'Zil vum Liewen ass, Gléck ze fannen. An
ech soen mat voller Vertrauen a Sécherheet, datt Gott dat
.ultimativt Gléck ass

Et ass déi gréisst Freed

Et ass absolut universell Léift. Et ass déi éiweg Freed,
déi d'Séile vun deenen ni verléisst, déi domat am Harmonie
sinn. Firwat probéiere mir also net, dat ultimativt Gléck
?z'erreechen

Keen aneren kann et eis ginn. Mir müssen et stänneg an
.eis selwer pflegen a kultivéieren

D'Welt beméit sech stänneg, de Leit hir Freed ze bidden,
awer sou flüchteg Genoss féiert schlussendlech zu Bedauern,
Batterkeet a Reue. Och déi Glécklechst, déi schéngen alles
ze besëtzen, kënne vläicht net wierklech glécklech sinn a
wäerten net laang mat ierdesche Saachen zefridden sinn,
well se weder hiren richtegen Dusch nach hiren spirituellen
.Honger stillen

Wat mir eis méi op äusserlech Saachen konzentréieren,
wat manner mir eis bannenzeg Herrlechkeet spieren kënnen
Déi mir erliewe kënnen, andeems mir déi éiweg Freed
vum göttleche Geescht schmaachen

Wat méi mir eis no bannen dréien, wat manner extern
Schwierigkeete mir begéinen. Et ass eng konstant
Equatioun, awer déi meescht Leit realiséieren dës Wourecht
net wéinst dem Afloss vun der weltlecher Gesellschaft, der
.Gesellschaft an där se liewen, an ongesonde Gewunnechten
D'Gesellschaft hält eng Persoun mat iwwerflächleche
Saachen beschäftegt, ouni datt se iwwer déif Wourechten
.nodenke kann

Och spirituell Plazen gi vu verschiddene Leit besicht,
ouni e wierkleche Wonsch, vun hirer geseenter Atmosphär ze
profitéieren

Si kréien praktesch näischt vun dëse Visiten
Déi, déi Gott wëlle gesinn, fannen hien iwwerall.
.Mënschlech Gewunnechten si zerstéierend a schiedlech

E grausame Raubdéier, deen zerstéiert, beschiedegt,
ausläscht an vernichtet

Et ass Zäit fir d'Leit ze léieren, wéi se glécklech a
zefridden mat deem sinn, wat se hunn

Mir sollten näischt méi wënschen ewéi dat, wat eis
kënnt. Gott ass generéis; Hie weess, wat mir brauchen a
suergt dofir zur gewënschter Zäit. Dat heescht net, datt mir
eis op Gott verloossen sollen, ouni Ustrengung ze maachen –
guer net. Et heescht, datt mir eise Bäitrag no beschte
Méiglechkeete maache sollen an de Rescht Gott
iwwerloossen, deen eis ni dat ewechhëlt, wat mir brauchen a
.verdénge

Dee beschte Wee fir éiweg glécklech ze sinn ass
d'Präsenz vu Gott ze spieren. Eise gréisste Wonsch sollt sinn,
.Gott kennen ze léieren a mat him zesummen ze sinn
Gott soll déi éischt an héchst Plaz an eise Gedanken a
Gefiller hunn, a mir sollen Hien als déi stäerkst a festst
.begrënnt Sail an eise Liewen betruechten
Gott, a senger absoluter Barmhärzegkeet
Hie gëtt eis Freed an Inspiratioun
An et gëtt eis richtegt Liewen
Déi richteg Wäisheet
An echt Gléck
Echt Verständnis duerch
All déi verschidden Erfarunge vun eise Liewen
Mä d'Herrlechkeet vu Gott gëtt net opgedeckt
Ausser an der spiritueller Rou, déi d'Séil fillt
An an engem eeschte Versuch, domat ze
harmoniséieren

Do stinn mir vis-à-vis vun der Wourecht
Am Ausland sinn Illusiounen extrem staark
Ganz wéineg kënnen sech lassginn
Den Afloss vun der externer Ëmwelt
D'Welt geet weider mat hiren onendleche
Komplexitéiten

An seng onzähleg Erfahrungen
D'Stëmm vu Gott verstoppt sech hannert den
Erscheinungsbild vum Liewen
Hie rufft eis ëmmer un a schwätzt mat eis
Duerch Blummen an helleg Bicher
Vun eisem Gewëssen
An duerch all déi schéin Saachen
Wat d'Liewen derwäert mécht ze liewen
Nuechtegall vum Himmel
Ech sinn däin Nachtégall, deen an den Himmel vun
denger kosmescher Präsenz eropgeet, op der stänneger Sich
.no Drëpse vum Reen vun denger Wourecht
Ech hunn mat déiwer Vertraue zu dir gebiet, datt du
Reen vun denger Barmhärzegkeet aus de raue Wolleke vun
der Rou schécks
An well ech extrem duuschtereg war, hunn ech all helleg
Punkt vu mengem Bewosstsinn vun dir begeeschtert ugeholl
Oh, wéi ech mech verlaangt hunn, deng Präsenz a mir
!an ëm mech ze spieren
Mäin chroneschen Duuscht gouf eréischt gestillt, wéi däi
Beréierung meng brennend Séil ofgekillt huet a mäi Wiesen,
dat vu Sehnsucht a Verlaangen brennt. D'Zäit vun der
Verzweiflung an der Hoffnungslosegkeet ass eriwwer, an
d'Dréchent vu menge Problemer ass mam Nidderschlag vun
.dengem Fridden verschwonnen
An elo schwiewen ech roueg a fléien, sangen Lidder vun
Zefriddenheet a Freed
Ech sinn däin Nachtégall, dat nëmmen d'Waasser vun
dengem Trouscht drénkt, dat onopfälleg aus den Héichte
.vun denger Existenz fléisst
Individuell, industriell a politesch Egoismus,
opgeflamnte Gefiller, déi duerch Illusiounen vun der
Iwwerleeënheet vun enger Rass iwwer eng aner ugedriwwe
ginn, an den Handel mat Glawen an Doktrinen hunn all
Trennung an Entfremdung tëscht Vëlker a Rassen geschaf,

an hunn d'Äerd mat Kricher auserneegerappt. Als Resultat
geschéien wirtschaftlech Zerstéierung, spirituuell Ignoranz a
.kollektivt Misär
D'Entwécklung vun enger Kombinatioun vu spirituellen
Qualitéiten, materieller Effizienz an nobelen mënschlechen
Eegenschaften - déi Zort, déi mir am Liewe vun
erfollegräiche Leit manifestéieren gesinn - ass d'Essenz vun
engem gléckleche Liewen a wäert déi bescht Mënschen
.produzéieren
Egal wéini, iwwerall
Mir müssen d'Idealer vu gesondem Denken, guddem
Verhalen an éierlecher emotionaler Empathie fir anerer
.adoptéieren
Tatsächlech gött d'Mënschheet duerch Fairness,
Matgefill an déi gläichberechtegt an ausgeglach Entwécklung
.vu materiellen Aspekter erhéicht
Déi intellektuell, spirituuell a moralesch Aspekter vu
senger Persoun
Dat ultimativt Zil vun der ganzer Mënschheet ass et,
Fridden, Zefriddenheet, Sécherheet, Wëssen an
.Onstierflechkeet z'erreechen
An an dëser Sehnsucht no der Perfektioun, déi an eis
.verstoppt ass, läit d'Bild vu Gott
Dëst geseent Bild probéiert sech duerch Mënschen ze
weisen, déi am Aklang mat hirer héijer Natur sinn
Pluralismus ass d'Naturgesetz, an Eenheet féiert zum
.Absolut
Mat Trennung an Divisioun gött d'Welt zu engem Kessel,
dee kacht a blubbert vu Péng a Leed iwwer dem Feier vu
Kricher an Doud
Dat ideal Liewen, dat Häerzer vereenegt, Séilen méi no
zesummebréngt a se mat der Wourecht zesummebréngt
Et ass de Wee zum Gléck, zum Fridden an zur Éiwegkeet
Näischt kann eis Zefriddenheet ginn an d'Tréinen vum
.Misär aus eisen Aen ofwëschen, ausser Gott eleng

Déi mënschlech Séil ass en getrennten Deel vum
Ganzen a muss an d'Ganzt zrëckkommen, fir ganz ze ginn.
Eis Sich no Gléck soll eis zu Gott féieren, der Quell vun all
.Freed

Eise Duuscht no Wëssen muss aus de Quelle vun der
gëttlecher Wäisheet gestillt ginn. Eise Fridden ass nëmme
komplett, wann e mam onbeschreifliche Fridden vu Gott
.vereenegt ass

Eis Existenz brauch d'Existenz vu Gott, fir éiweg ze ginn,
an eist Bewosstsinn wäert sech ëmmer méi ausdehnen a
verbreeden, wann et sech mam kosmesche Bewosstsinn
vereenegt. Eis Freed wäert onendlech sinn a wäert Milliounen
Mol zouhuelen, wann se mat der gëttlecher Freed
.kombinéiert gëtt

De Mo, deen duerch Gier ëmbruecht gouf
Eemol huet e weise Mann mat enger frasser Persoun
giess, an de weise Mann sot: "Ech hunn dëst gutt lessen
".gär

Mä hien huet net vill giess. Wat de frosserege Mann
ugeet, hat hien nach ni sou eppes leckeres a sengem Liewe
.giess

Hien huet weider giess, bis hie voll war, an ass duerch
Iwweriessen gestuerwen. Méchs Äert Liewen laang sinn
Déi weis, bewosst Persoun huet d'lessen genoss, awer
ouni déi sinnlech Bindung, déi de Fräser zerstéiert huet. Déi
weis Persoun war a Harmonie mat transparenten spirituellen
Energien, déi seng Séil erniert an d'Zellen vu sengem Kierper
gestärkt hunn, a wann hien giess huet, huet hien dat a
Maßen gemaach, fir de Floss vun der kosmescher Energie,
vun där hie bewosst war, datt se hien erreecht huet, net ze
.behënneren oder ze verhënneren

Et ass net néideg alles opzeginn an e strengt Liewen ze
féieren, fir e geeschtlecht Liewen ze féieren, awer et ass
néideg sech drun z'erënneren, datt de Mënsch net nëmme
.vu Brout leeft

Paradäis vun der Léift an den Himmel vum Gléck
Am Glanz vun Ärem geseenten Liicht bieten ech
d'Bidden vu menger Séil
An ech froen dech, dat demütegt Offer vu mengem
Häerz unzehuelen
Halt d'Geeschter vun der Däischtert vu mir ewech
Kuckt mech aus dem Himmelsbléck un
Aus de Lächer vu mengem Häerz a vu menge Gefiller
Weis mir am Tempel meng Léift fir dech
Seegent mech, fir datt ech gutt gesinn kann
Ech denken un gutt Saachen
A befrénnt lech mat gudden a tugendhafte Leit
An fir datt ech un dech reflektéiere kann
O Du, deen d'Quell vun all Guttheet a Gerechtegkeet
bass
Duerch Är Gnod ginn ech aus dem Hellegtum vu menger
Séil verdriwwen
All déi widderspréchlech Iddien
An ech resonéieren mat Ärer geseenter Präsenz a mir
Mee ech an engem Paradäis vum Gléck liewen
Edel an erhaben Gedanken kommen bei mech
Sprétzt mech mam Geroch vun Ärer Freed
Mee Är helleg Léift mech ëmmer ëmginn
Seegent mech, fir datt ech am Paradäis vun der Léift
liewen kann
Genéisst Är göttlech Präsenz
An däi himmlesche Friden
An fir datt ech mierke kann, datt ech eng onstierflech
Séil sinn
An ech liewen vun Ärem Liicht
An ech liewen vun Ärem Segen
Mäi léiwe Gott
Aus dem Gaart vun der Sonnenopgang
Ech wäert Blumen vum Liicht fir dech plécken
Fir et als eng bescheiden Offer ze bidden

Op de Féiss
Loosst de piercing Stär vu menger Léift fir dech
Et dréckt mat ëmmer méi grousser Kraaft no vir
Duerch eng Atmosphär vun Erstaunen
An meng Vergiessenheet vun dir
An et verdreift seng Däischtert
Vergiess mech net
Och wann ech dech vergiessen
Erënner dech u mech
Och wann ech dech net ernimmen
Gott ass dat Wäertvollst a mengem Liewen
Hie regéiert am héchsten a mengem Gewesse
An Wieder vun der Wäisheet inspiréieren mech
Hie féiert mech op de richtege Wee
Déi ech soll adoptéieren
E equilibréiert Liewen
Wat all göttlech a natierlech Gesetzer berücksichtegt
Et kombinéiert Aktivitéit a Rou
Et bréngt Gléck a erfëllt d'mënschlecht Schicksal
En Haus voller Bijouen ass am Däischteren net ze gesinn
Sou kann déi göttlech Präsenz net gefillt ginn
Soulaang d'Nuecht vun der Ignoranz weider herrscht
Wann eist Verständnis vu Gott net tatsächlech ass
Sou datt mir eis deeglech Aufgaben net ouni dat erfëllen
kënnen
Kloer, mir hunn keng Verbindung tëscht Gott a Liewen
gefillt
Wann mir Ambitioun hunn a se mat der Iddi krönen,
aneren ze déngen
Mir hëllefen eis selwer andeems mir aneren hëllefen
Oh, Här
Mat der Verbreedung vu vitalem Sonneliicht
Ech wäert Strale vun Hoffnung an den Härzer vun den
Aarme an den Vertriebenen verbreeden

Zünd d'Luuchten vun der Entschlossenheet a vum
Selbstvertrauen un
An den Häerzer vun deenen, déi mengen, si wieren
Echec
Wann mir feststellen, datt d'Liewen eng Schoul fir ze
léieren an d'Erfüllung vu Flichten ass
Gläichzäiteg ass et en flüchtegen Dram
Dann wäerte mir wëssen, datt Gott mat eis ass
D'Liewe soll op Déngscht baséieren
Ouni dat nobelt Zil
De Geescht, deen Gott dem Mënsch ginn huet, wäert
net erreechen
Den Zweck, fir deen et geschaf gouf
Sech Gott ze ënnerwerfen erméiglecht et engem
Mënsch, all seng Aufgaben ze erfëllen
Mat engem Gefill vu Freed a Dankbarkeet géintwärt
Gott
Nëmmen duerch d'Hingabe kënne mir Friden fannen
Ech wäert all intellektuell a moralesch Schwächen
ewechbrennen
Am Feier vum Design
Well ausser ech ginn dës Schwächen lass
Ech wäert déi göttlech Flam net gesinn kënnen
Oh, Här
Haut wäert ech fest entschloss sinn, spezifesch Saachen
z'erreechen
Dann maachen ech dat, wat ech geplangt hunn
Ech wäert als éischt sécher stellen, datt meng Absicht
richteg ass
An dann wäert ech Är Kraaft spieren
An mat Ärer Hëllef a Ärem Segen, wäert ech dat
erreechen, wat ech wëll maachen
Geflüster a Brisen

Meeschter Paramhansa Yogananda

Iwwersetzung: Mahmoud Abbas Masoud

**Dat klengt Ego kéint ronderëmsträichen a mat
Stolz an Arroganz soen: Ech sinn du!**

**Mee ech wäert probéieren mäi richtegt Selbst
kennen ze léieren, dat mat all Zorte vu Blummen vu
Frëndlechkeet an Demut parfüméiert ass.**

**O Gott, weist mir meng richteg Identitéit, a
loosst mech dech a mengen Déiften flüsteren
héieren a soen: Ech sinn däi Beispill an du bass mäi
Bild!**

Am Gaart vun den Nuechtdreem

**Am Gaart vu menge nuetsen Dreem bléien vill
Blummen: déi rar Bléien vu menger Fantasie. Do,
wou dat waarmt planetarescht Liicht schéngt,
entfalen sech d'Knospe vun ierdeschen
Hoffnungen a verdeelen hell Bléieblieder vun
Erfüllung a Zefriddenheet.**

**Am Glanz vun dësen Dreem gesinn ech
d'Gespenster vu vergiessene beléiften Gesiichter,
an Nymphen vu geschätzten Emotiounen, déi laang
viru laanger Zäit am Buedem vum Onbewossten
begruewe sinn - all erhiewen sech a schimmernden
Kleeder. An als Äntwert op de Ruff vun den Engelen
vun den Dreem sinn ech Zeie vun der Operstéiung
vun alle vergaangene Prüfungen.**

**Här, du hues eis d'Fräiheet ginn, eis deeglech
Problemer mat nuetse Visiten an d'Land vun den
Dreem ze vergiessen. Hëllef eis, zu dir z'erwächen a
fir ëmmer vun de mënschleche Leed ze flüchten.**

Du waarts op meng Réckrees

**O göttlech Zuflucht! Ech dreiwen am Mier vum
Liewen, gehäit vun de stiermesche Stierm vun der
Widregkeet. Egal ob ech op de Welle vum Genoss
schwiewen oder heiansdo an d'Déifte vum Trauer
ënnergoen, ech verlaangen der Dualitéit
z'entkommen, andeems ech Är transzendent,**

**ätheresch Ufer erreechen. Mat all Seufzer vu
menger Bitt kommen ech ëmmer méi no bei Iech,
meng eenzeg Zuflucht.**

**Ech wäert net ophalen, mäi Bescht ze maachen,
well ech weess, datt Dir Iech op meng Arrivée freet
a mech op meng Réckrees erwaarden!**

Paradäisvugel

**Ech sinn e Paradäisvugel: e Himmelvugel, deen
vun Ären geseenten Hänn geschaf gouf**

**Si huet mech mat Eleganz a wonnerschéine
Faarwen geschmückt: mat dem Daun vun der
Zäertlechkeet an de gëllene Fiedere vun der
spiritueller Bléiung.**

**Ech sinn héich an der däischerer, stierwer
Atmosphär vum Liewen geflunn, op der Sich no
engem Paradäis vum Gléck, a meng hell Fiedere
ware mat donkelen Flecken vun der Verzweiflung
befierft.**

**Komm, mäi Gott, a wäsch de Vugel vun dengem
Paradäis mat Strale vu Wäisheet a purem, séissen
Waasser vum Friden.**

Göttleche Sculpteur

**Loosst all Schlag vu mengem Häerz en neit
Wuert am Gedicht vu menger éiweger Léift fir dech
sinn**

**Mee all Toun, deen meng Lëpse soen, geseent
Schwéngungen vun Ärer helleger Stëmm
verméttelen**

**Mee all meng Gedanken mat der Freed vun Ärer
Präsenz gefällt sinn**

**Mäi Wëlle soll mat Ärer göttlecher Vitalitéit
gefällt sinn**

**Verschéinert all meng Gedanken, Ausdréck an
Aspiratiounen mat Ärer Gnod**

**O allerhellegsten, göttliche Sculpteur, form mäi
Liewen no Ärem Virstellungswällen, no Ärem
eenzegaartegen Design**

Du bass mäi Beschützer

**Här, hëllef mir, d'Déieren vun der Roserei a
Leidenschaft net an onverfeinerten Séilen
z'erwächen. Mee wa se mech attackéieren, sichen
ech Zuflucht an der Fielsgrot vun Ärem Schutz a
menger Séil.**

**O Göttliche Beschützer! Ouni dech fannen ech
keng Sécherheet oder Sécherheet, och net an de
oneruewerbarste mënschleche Festungen. Sidd mäi
Schutzdeckel a mäi standhafte Schëld géint déi
explosiv Projektiler vun der Widregkeet. A seegent
méch, fir datt ech - duerch helleg Chirurgie - all déi
heelen kann, déi ënner Liewenswonne a
Schrapnellen leiden.**

helleg Ekstase

**Wann Är Unhänger am Gebied sinn, sammeln
ech d'Strahlen vun der helleger Ekstase aus hiren
Aen a vermëschen se mat menger spiritueller
Begeeschterung, fir se als erfrischend Gedrénks fir
meng duuschtereg Gedanken unzebidden; sou datt
se drénken, bis se gestillt sinn, an hir Péng an
Angscht verschwannen.**

**An deenen, déi Trouscht a Komfort sichen,
bidden ech dëst magescht Gedrénks an
duerchsiichtege Becher voller häerzlecher
Éierlechkeet a gudden Absicht un.**

**Mee jiddereen, deen dësen geseenten Elixir
drénkt, eng dauerhaft Ekstase erliewen, seng
Problemer vergiessen a seng Péng verschwannen!**

**Reinigt mech am Uewen vun de Katastrophen
Dat réi Metall vu mengem Liewen gëtt am
Uewen vu Katastrophen a Prüfungen geschmolz, an**

**all Falschheet gött am Feier vun hellegen
Erfahrungen an Ambitiounen verfeinert.**

**Göttleche Schöpfer, befreit mech vun der
menschlecher Schwächt a geff mir e Wëllen esou
fest wéi Eisen an eng spirituell Entschlossenheet
wéi gehärteten Stol. Hëllef mir, meng raffinéiert
Essenz an effektiv Instrumenter vun der
Selbstdisziplin an der richteger Entschlossenheet
nei ze formen.**

**An mam Schwäert vum mentale Gläichgewicht
wäert ech meng bannenzeg Feinde zerstéieren -
meng heftig Gewunnechten - déi op mech lauden a
versichen, mech dovun ofzehalen, stänneg eleng un
dech ze denken.**

Sidd meng Sonn a mäi Mound

**O Här, schéck d'Strahlen vun Denger Wäisheet,
fir mech duerch meng glécklech Deeg voller
Erfolleger ze féieren, an d'Liicht vun Dengem
barmhärzege Mound, fir meng Weeër duerch meng
däischter Nuechte vu Trauer ze beliichten.**

Komm bei mech

**Wäert d'Muereszäit vun deem Dag ufänken,
wann d'Aussprieche vun Ärem geseenten Numm
eng Flut vun Tréinen ausléist, déi d'Ufer vu menger
Ignoranz iwwerwältegen a mäin Häerz befeuchten?**

**Dann, am Séi vu menge gesammelten Tréinen,
wäerten d'Lilien vun der helleger Wäisheet
sprützen, an hiert Liicht wäert meng Däischtert fir
all Éiwegkeet verdreiwen.**

**O universell Mamm, déi all Existenz
duerchdréngt, komm bei mech, well näischt kann
mäi Leed auslöschen a meng Düsterheet
verdreiw, ausser d'Gesicht vun Ärer
allëmfaassender Barmhärzegkeet an Ärem
onendleche Matgefill.**

Onbriechbar Bindungen

Léier mech, Här, meng Eenheet mat dir ze fannen, am banneschte Fridden an am Kaméidi vun der Welt. Et ass egal, ob ech vu Rou oder Kaméidi ëmginn sinn, soulaang ech Är allëmfassend Präsenz iwwerall an zu all Zäit spiere kann.

Also loosst mech meng Aarbecht mat Freed maachen

Du schafft onermiddlech a bréngs Milliounen vu gléckleche Häerzer e Laachen. Seegent mech, fir datt ech - wéi du - e onverblüffend Laachen hunn, während ech an der Fabréck vum Liewen schaffen.

Méigen d'Wellen vun Ärer Kraaft ëmmer um Floss vu menge deeglechen Aktivitéiten danzen

Göttlech Mamm, genee wéi Dir Freed drun hutt, Atomer, Blumen an Universen ze designen, léiert mir de Geheimnis vum Schaffen a Schaffen mat engem ausgeglachten Geescht an enger zefriddener Séil.

Mental, psychologesch a kierperlech Heelung

Hëllef eis, o kosmesche Geescht, de Kierper ze heelen andeems Dir en mat Ärer kosmescher Energie opluet, de Geescht mat Freed a mentaler Konzentratioun ze heelen, an d'Séil vun der Wuerzelursaach vun allen Ursaachen - Ignoranz - ze heelen andeems Dir déi effektivst Meditatioun benotzt: deeglech helleg Meditatioun iwwer Gott.

Bestätegung vun der Heelung

O Göttleche Geescht, Du hues mäi Kierper erschaf, an dofir ass e gesond a geeschteg, well Du dran bass, Du bass d'Perfektion selwer, an ech sinn no Dengem Bild erschaf; dofir geet et mir gutt an ech sinn a beschte Konditiounen!

Affirmatioun fir d'Heelung vun aneren

**Du bass d'Bild vu Gott, a seng éiweg Vitalitéit
duerchdréngt all Zell a Gewief vun dengem Kierper.
Däi ganzt Wiesen pulséiert vu senger göttlecher
Präsenz; du bass gesond duerch seng Gnod.**

Sidd de Kapitän vu mengem Schëff

**O Här, sief de Kapitän vum Schëff vu menge
deeglechen Aktivitéiten, a féier et zu Ärem hellege
Ufer, deen de sécheren Hafen a Rou fir déi Midd
ass.**

D'Feier vun der falscher Narrheet

**An der Nuecht vun de Feeler si mir dem Fattoria
vum irféierende sinnleche Gléck verfollegt; an wéi
mir vum Wee vum spirituellen Fortschrëtt
ofgewichen sinn, si mir an d'Sümpfe vun
Enttäuschung a Verloscht gestouss.**

**O Här, Du, deen ëmmer waakreg an
opmierksam bass, loosst net zou, datt d'Flam vun
der Dommheet, déi iwwer de flaache Waasser vun
de Leidenschaften an Illusiounen opdaucht, eis an
de Schlamm an d'Fal vun den einfache Genoss
verlockt.**

**Mir sinn deng Kanner, déi sech no eisem
himmlesche Heem verlaangen. Seegent eis, fir datt
mir eist Zil erreechen kënnen, andeems mir dem
banneschte Liicht vum Geescht senger Abléck
folgen, wat däi hellege Liichttuerm ass, deen eis
féiert a rifft, op däi geseent Ufer ze segelen!**

Ech hunn deng Stëmm héieren

**A ville Liewen hunn ech däi sanft Geflüster
héieren soen: Komm heem!**

**Mä et ass verschwonnen an ass am Kaméidi vun
ongeseenten Wënsch verschwonnen**

**Ech hunn déi iwwerfëllte Schlaange vun de
Begierden opginn an ech invitéieren dech an déi
virginlech Retreats vu mengem Häerz.**

Wann ech mech setzen fir iwwer dech ze meditéieren, wäerts du déi ierdesch Versuchungen verdreiwen, déi nach ëmmer an den Ecke vu menger Erënnerung laueren?

An der Rou vu menger Séil, verlaangen ech mat ganzem Häerz no Ärer geseenter Stëmm

Gedenkkäerz

Ech kann de Wee verléieren a mech op däischtere Weeër a däischtere Labyrinth wanderen, awer o kosmesch Mamm, bewaacht déi dënn Käerz vun der Erënnerung fir dech, fir datt d'Wand vum Zweifel an der Onsécherheet se net läschen.

Ech hunn ëm all ierdesch Saachen gefrot, just fir endlech festzestellen, datt ech mech eleng no dir verlaangen, Mamm! Komm a verléisst mech ni!

Däischtert verschwënnt virun Ärem Liicht

O Göttleche Léierer, loosst mech réaliséieren, datt och wann d'Däischtert vu menger Ignoranz sou al ass wéi d'Zäit selwer, mam Sonnenopgang vun Ärem Liicht d'Däischtert verschwannen wäert, wéi wann se ni existéiert hätt!

Spill d'Flütt vu mengem Liewen

O léiwen Här, mat mengen Äerm hëllef dengen Kanner

Schwätzt mat menger Stëmm, a benotzt mäi Geescht fir anerer ze inspiréieren

Otem mat mengem Otem, well du bass deen eenzegen, deen fäeg ass, deng éiweg Melodien op der Flütt vu mengem Liewen ze spillen.

Ech sinn e Funken aus Ärem kosmesche Feier

Um Ufank vun der Schöpfung, wéi d'Funken vun der Schöpfung aus Ärer feierlecher Broscht geflunn sinn, hunn ech mam Chouer vun de planetaresche

**Luuchten gesongen, déi déi gutt Noriicht vum
Entstoe vun Äre Welte verkënnegt hunn.**

**Ech sinn en éiwege Funken aus Ärem
planetaresche Feier**

**O léift a gedëllegt Göttlecht Häerz! Hëllef mir,
duerch Meditatioun de Bund vun der Häerzegheet a
Gemeinschaft tëscht eis ze erneieren. Loosst mech
feststellen, datt Dir a mäi spirituellen Guide op
menger geseenter Rees Richtung helleger
Expansioun - Liewen nom Liewen - meng éiweg a
stänneg Frënn waart a wäert ëmmer sinn.**

Bewosstsinn vum Gléck

**Natierlech, wann ech soen, datt Gott Gléck ass,
mengen ech och, datt Hien éiweg präsent ass a sech
bewosst iwuer seng eege geseent Existenz bewosst
ass. A wann mir eis no éiweger Gléck oder der
göttlecher Präsenz verlaangen, da wënschen mir eis
sécherlech eng éiweg, onverännerlech Existenz an e
stänneg Bewosstsinn oder Gefill vun där Gléck.**

**Mir hunn a fréiere Virlesungen duerch rational
Argumenter gewisen, datt mir all - vum héchsten bis
zum niddregsten - Gléck sichen, an dës Saach ass zu
enger akzeptierter Tatsaach ginn, wann een
d'Aktiounen a Motiver vun de Mënsche
berécksiichtegt.**

**Loosst eis dëst Argument e bëssen nei
formuléieren: Stellt Iech vir, e méi héicht Wiesen géif
bei eis kommen a soen zu all de Vëlker vun der Äerd:
"O Mënschen, ech wäert Iech éiweg Leed an
onendlech Péng mat enger éiweger Existenz gönnen.
Wëllt Dir se akzeptéieren?" Natierlech géif keen sou
eng Offer akzeptéieren, well jidderee sech no éiweger
Freed mat enger éiweger Existenz wënscht. Wann ee**

sech d'mënschlech Motivatiounen ukuckt, weist dat, datt all Mënsch Freed wëll hunn.

Ähnlech wënscht sech keen no Vernichtung oder Selbstvernichtung, well souguer d'Suggestioun dovun Terror an Angscht ervirruft. Jiddereen wënscht sech no Permanenz, awer wann eis eng éiweg Existenz ouni Bewosstsinn oder Bewosstsinn vun där Existenz ugebueden gëtt, géife mir se ofleenen. Keen wënscht sech eng onbewusst Existenz. Mir all wënschen eis eng bewusst Existenz ouni Enn.

Wat ass Gott elo? Wann Gott eppes anescht wier wéi Gléck oder héchst Freed, wann d'Gemeinschaft mat Him eis keng Freed bruecht huet oder eis Péng net gelindert huet, géife mir hien net begeeschteren an och net bei hie wenden. Wann Gott eppes Nützliches fir eis wier, géife mir eis net méi no bei hie wenden. Wat bréngt d'Iddi vun engem Här, deem eis unbekannt bleift, deem seng Präsenz mir net an eis selwer oder op d'mannst an e puer Aspekter vun eisem Liewen spiere kënnen?

Egal wat eis mental Konzept vu Gott ass, wéi zum Beispill: (Hien ass den héchsten oder Hien existéiert an eis an ëm eis), dëse Konzept bleift ëmginn an an Ambiguitéit a Geheimnis gehüllt, ausser mir spieren och Seng Existenz.

Wéinst dëser Duercherneen an Ambiguitéit an eisem Verständnis vu Gott an eiser Erfahrung mat Him, kënnen mir seng Wichtigkeet fir eis a säi praktesche Wäert fir d'Relioun net verstoen. Dës onkloer Perspektiv bréngt net genuch Iwwerzeegung an eis, an dofir ännert se weder eis Liewen nach beaflosst se eist Verhalen merkbar, an se motivéiert eis och net, déi néideg Ustrengung ze maachen, fir Gott kennen ze léieren.

A wat seet d'Weltrelioun iwwer Gott? Si seet, datt de Beweis fir d'Existenz vu Gott an eis selwer läit. Et ass eng bannenzeg Erfahrung. Dir musst lech op d'mannst un ee Moment an Ärem Liewen erënneren, am Gebied oder an der Bitt, wou Dir gefillt hutt, datt kierperlech Aschränkungen an Hindernisser verschwonne waren oder bal sou, an datt kleng Léift an Haass, Freed a Péng all an Ärem Geescht verschwonne sinn, a reng Freed a Fridden aus Ärem Häerz gefloss sinn, an Dir eng Rou genoss hutt, déi vun allem Freed a Zefriddenheet ongestéiert war.

Och wann sou eng erhaben Erfahrung normalerweis net jidderengem zougestane gëtt, gëtt et keen Zweifel drun, datt jidderee vun eis, iergendwann, egal ob am Gebied, an der Gottesdénkscht oder an der Meditatioun, e puer Momenter vu spiritueller Ekstase a purem Fridden erlieft huet. Ass dat net e Beweis fir d'Existenz vu Gott? Wéi en aneren direkten Beweis kënne mir fir d'Existenz a fir d'Natur vu Gott ubidden, wéi déi reng Freed, déi mir an eis selwer beim oprechte Gebied oder der häerzlecher Gottesdénkscht spieren?

Trotz der Existenz vu kosmesche Beweiser fir d'Existenz vu Gott - vun der Wierkung zur Ursaach, vun der Welt bis zum Schöpfer vun der Welt - gëtt et och dat teleologescht Argument (am Zesammenhang mat der Sich no dem Zweck vun der Natur), vu kosmesche Pläng an der Adaptatioun un dës Pläng bis zum universellen Intellekt, dem Schöpfer vun alle Pläng an Adaptatiounen. Et gëtt och dat moralescht Argument: vum Gewësse an dem Sënn vu Perfektioun bis zum onfehlbare Wiesen, virun deem mir stinn, verantwortlech fir eis Flichten a Verantwortung. Et muss awer unerkannt ginn, datt dës Argumenter Produkter vun intellektuellem Denken sinn, a

variéiere am Grad, well mir net duerch déi limitéiert Kräfte vum Geescht eng komplett oder direkt Kenntnis vu Gott besëtze kënnen.

D'Fäegkeet vum Denken, oder Intellekt, bitt eng fragmentéiert an indirekt Vue op d'Saachen. Eppes intellektuell ze gesinn heescht et net ze gesinn, wann et domat verbonnen ass, mä et ze gesinn, wann et dovun getrennt ass. Wéi och ëmmer, Intuitioun ass dat direkt Mëttel fir d'Wourecht ze gesinn. Duerch dës Intuitioun kann een e glécklecht Bewosstsinn oder göttlecht Bewosstsinn erreechen.

Et gött kee Meenungsverschiddenheeten iwwer déi absolut Existenz vum salige Bewosstsinn an dem Bewosstsinn vu Gott, well wa mir e salige Bewosstsinn hunn, fille mir, datt eis Individualitéit oder eis limitéiert Perséinlechkeet transforméiert a verännert gouf, an datt mir d'Dualitéit vu Léift an Haass, Freed a Péng transzendéiert hunn, an en Niveau erreecht hunn, wou déi limitéiert Zoustänn vum normale Bewosstsinn kloer offensichtlech ginn. Mir erliewen och eng bannenzeg Expansioun an eng ëmfaassend Empathie fir all Saachen. An dësem Zoustand verschwënnt de Kaméidi vun der Welt, d'Opreegung verschwënnt, an an eis entsteet e Gefill vun der Eenheet vun der Existenz an eng kloer Visioun vu kosmeschem Liicht. All Ongereinheeten an Ofwäichunge léisen sech an d'Näischt op, a mir fille eis, wéi wann mir an en anert Räich geplënnert wieren: op d'Quell vun der éiweger Freed an der onendlecher glécklecher Éiwegkeet. Ass dat salige Bewosstsinn dann net dat Bewosstsinn vu Gott, duerch dat sech all déi uewe genannte Wëssenszoustänn manifestéieren?

Et ass also kloer, datt Gott nëmme als Gléck ka betruecht ginn, wa mir Hien an de Räich vun der

**friddlecher a freedeger mënshlecher Erfahrung
bréngen. Dann ass Gott net méi eng reng Hypothese,
déi intellektuellen Theorien ënnerworf ass.
Iwwerschreit dës Iddi vu Gott net all aner? Hie weist
sech an eisen Häerzer als Gléck vun der
Kontemplatioun, am déiwe Gebied an an der
oprechter Ubiedung. Geseent ass deen, deen eng
roueg Séil huet!**

**Wa mir Gott op dës Manéier verstoen - dat
heescht als d'Verkierperung vum Gléck - da kënne mir
d'Relioun zu enger universeller Noutwennegkeet
maachen, well keen ofleet, datt e Gléck wëll
erreechen. A wann een et duerch déi richteg Mëttele
wëll erreechen, gëtt hien als reliéis ugesinn wéinst
senger Noperschaft zu Gott a sengem Bewosstsinn vu
Him, well mir Gott als no beim Häerz an der
Verkierperung vum Gléck beschriwwen hunn.**

**Dëst Gefill vu Gléck, oder göttlecher Bewosstsinn,
kann all eis Handlungen a Charakter duerchdréngen,
wa mir et erlaben. A wa mir et behalen kënnen, kënne
mir de relative reliése Wäert vun den Handlungen a
Motiver vun all Mënsch op dëser Äerd beurteilen.**

**Wa mir, och nëmmen eemol, géife feststellen,
datt d'Erreeche vun engem gléckleche Bewosstsinn
eis Relioun, eist Zil an eisen ultimativen Zweck ass,
da géifen all Zweifel iwwer d'Bedeutung vun de
verschiddene Léieren, Empfehlungen a Verbueter vun
de verschiddene Reliounen op der Welt
verschwannen. Alles géif am Liicht vum
Entwécklungsstadium interpretéiert ginn, fir deen dës
Léiere verschriwwen a bestëmmt goufen. D'Liicht vun
der Wourecht géif schéngen, d'Mystère vun der
Existenz géife opgedeckt ginn, an d'Detailer vun
eistem Liewen, mat hiren ënnerschiddlechen
Handlungen a Motivatiounen, géife beliicht ginn. Mir**

wiere fäeg tèscht Realitéit an Illusioun, Wachheet an Dreem z'ënnerscheiden. Mir géife och d'Sënnlosegkeet vu Gebräicher an Traditionen gesinn, déi d'Mënschheet sou dacks irreféiert an Barrièren tèscht de Mënschen opgeriicht hunn. Ausserdeem, wa Relioun op dës Manéier verstane géif ginn, wier keen op dëser Welt - jonk oder al - net fäeg, se ze praktizéieren, egal ob se e Student, en Aarbechter, en Affekot, en Dokter, en Ingenieur, en Zimmermann, en Enseignant, en Aarbechter, e Philanthrop oder egal wéi seng Positioun am Liewen ass.

Wann et bei der Relioun drëm geet, sech vum Gefill vu Bedierfnis lass ze ginn a Gléck z'erreechen, wien géif dann net reliéis wëlle ginn, oder wien géif net méi beméien, et ze ginn, wann hien déi richteg Methoden a Weeër géif kennenléieren?

De Fokus sollt hei och net op der Villfalt vu Reliounen leien. Jiddereen op der Welt kann op seng eege Manéier reliéis sinn, a kann dat méi erfollegräich maachen andeems en effektiv Mëttelen asetzt. Hei gëtt et keng Diskriminéierung op Basis vu Klass oder Glawen, Sekt oder Konfessioun, Kleedung oder Klima, Alter oder Geschlecht, Beruff oder Status, well dëst eng universell Relioun ass. Genee wéi Gott de Grondsail vun alle Reliounen a Glawen ass, ass d'Erkennen mat Freed de gemeinsame Fuedem am Bewosstsinn vun de Prophéiten vun alle Reliounen. Et sollt net dovun ausgaange ginn, datt dës Iddi vu Gott abstrakt ass oder net mat eise spirituellen Hoffnungen an Ustrengungen zesammenhängt.

Gott ass kee Wiesen wéi mir, mat eisem limitéierten Horizont an enger endlecher mënschlecher Visioun. Eis Existenz, eist Bewosstsinn, eis Gefiller a kreativ Fäegkeete sinn nëmme Schied vu

sengem Bewosstsinn a senger Freed. Hie ass eng absolut an transzendental Präsenz, während eis Existenz, eist Bewosstsinn a eis Gefiller limitéiert an alldeeglech sinn. Dës Saache sinn onlimitéiert am Wiesen vu Gott; tatsächlech sinn se transzendental an onendlech.

Mir spieren Gott a perfektem Fridden, a mir erkennen Hien duerch e glécklecht Bewosstsinn. Wat fir e weidere Beweis gëtt et fir seng Existenz? An deem Zoustand vu Gléck fannen eis spirituell Hoffnungen an Ustrengungen Erfëllung a Wierkung a Gott, genoe wéi eis Sehnsucht en Objet oder Objet vun der Verehrung fannen.

Am Bewosstsinn vum Gléck erhiewe mir eis iwwer d'Freed an d'Leed vun der Welt, awer mir iwwerschreiden net d'Noutwennegkeet, eis Flichten an Obligatiounen ze erfëllen.

Deejeinegen, deen Selbsterkenntnis huet, weess mat Sécherheet, datt Gott den eenzegen Agent an der Existenz ass, well all Kraaft vun Erreeche kënnt vun Him bei eis. Mat der Kultivatioun vun der Distanzéierung verschwënnt dat klengt Ego a schrumpft, a mir fille eis, datt mir eis zougewisen Rollen op der Bühn vun der Welt erfëllen, ouni psychologesch vun positiven oder negativen Ëmstänn beaflosst ze ginn, vun der Léift oder dem Haass, deen mat dëse Rollen verbonden ass. Dëst Spill vum Liewen huet weder Ufank nach Enn. Jidderee vun eis muss déi Roll spillen, déi eis vum Groussen Direkter vun der Bühn zougewisen ass, ouni Reklamatiounen oder Roserei, aus Léift fir d'Stéck a Respekt virum Regisseur. Déi, déi d'Bewosstsinn vum Gléck erreechen, wäerten d'Gefill hunn, datt d'Welt eng Bühn ass a wäerten hir Roll no beschte Fäegkeeten an artistesche Fäegkeeten erfëllen, ëmmer drun denken,

**datt si änner der Leedung a Féierung vum Groussen
Direkter vun der Bühn schaffen: Gott den
Allmächtege, d'Quell vun all Guttheet a Freed an der
Existenz.**

Fridden sief mat dir

Ablécker vum kosmesche Bewosstsinn

De Mënsch erschénkt wéi e Friemen, deen eleng op
dëser Welt reest
D'Leit, déi hie mengt, wieren seng, sinn et net wierklech
Eis Schicksaler bestëmmen déi individuell Weeër vun all
eis, a keen kann en anere Mënsch kontrolléieren oder
.besëtzen
Trotzdeem si mir net eleng op dëser Welt, well et e puer
enk Bezéiungen mat déiwen a laangwierege Wuerzelen gëtt,
.aus deenen mir Ënnerstëtzung a Freed kréien
?Wien sinn dës Leit, déi eis no stinn
Si sinn net ëmmer Memberen vun eiser Famill, mee
éischer déi, mat deenen mir eng staark Frëndschaftsband
hunn
Zum Beispill, et gëtt Leit, un deenen d'Prinzipien, un déi
ech gleewen, gefleegt goufen a gewuess sinn. Si schätzen
mech, an ech erwidere hir Härzegkeet a Respekt, an ech
fille wéi geseent Bindungen eis a Guttheet, Léift a Fridden
.vereenegen
E Mann an eng Fra, déi hiert Liewe vereenegen, fir sech
géigesäiteg ze hëllefen an z'inspiréieren, mat nobelen
Wäerter an Idealer, bauen hiert Bestietnes op der Grondlag
.vun der bedingungsloser Léift op
D'Kultivéiere vun enger renger an bedingungsloser Léift
tëscht Mann a Fra, Elteren a Kanner, Frënd a Frënd, sech
selwer an all deenen aneren ass eng Lektoun, fir déi mir op
.dës Welt komm sinn

Déi richteg Bestietnes ass e Laboratoire, wou d'Gëfter
vum Egoismus, schlechtem Temperament a schlechtem
Verhalen an d'Reagenzglieder vum der Gedold gegoss ginn,
fir dës Leed duerch d'motivéierend Kraaft vum der Léift an
déi stänneg Ustrengung, mat Adel a Würde ze handeln, ze
.neutraliséieren an ze änneren

Wann et eng spezifesch Eegenschaft beim Partner (A)
gëtt, déi eng ongewollt Eegenschaft beim Partner (B)
provozéiert, da soll de Partner (B) sech bewusst sinn, datt et
e Grond dofir gëtt, nämlech fir déi verstoppte Gëfter an him
ze weisen, fir datt hie se erkennt a lassgëtt, an doduerch säi
.Charakter a seng Natur purifizéieren kann
Dat gréisst, wat e Mann a Fra sech géigesäiteg wënsche
kënnen, ass spirituell Oppenheet, déi déi gutt Qualitéite vu
.Versteesdemech, Gedold, Suerg a Léift mat sech bréngt
Mee si müssen am Kapp behalen, datt spirituellt
Wuesstum engem aneren net mat Gewalt opgedrängt ka
.ginn

Wann eng Persoun Léift a sech selwer erlieft an se an
d'Sprooch vu senger Handlungen iwwersetzt, da wäerten
seng Léifsten säin gudden Afloss spieren a mat Léift a
.Respekt an der selwechter Aart erwidern
Wann bestuete Koppelen net den héijen Zweck vum der
Bestietnes verstoen, kënnen si kee gléckleche
Bestietnesliewen hunn
Exzessiv Sexualitéit, exzessiv Vertrautheet, verletzende
Rauheet, schlecht Verdächtigungen, beleidigend Wieder
an Handlungen, Sträit virun de Kanner, Roserei ausloossen
an deem anere Partner fir Probleemer verantwortlech
maachen, dat sinn Saachen, déi d'Fundamente vum der
.Bestietnes net ënnergruewen sollen
Mann a Fra mussen sech géigesäiteg treu sinn a jidderee
muss säi Bescht maachen, fir deem aneren op all méigleche
Manéier glécklech ze maachen

Liewenspartner sollten sech net géigesäiteg verloossen,
well engem Partner spirituellt Neigungen feelen, mä éischer
soll jidderee sou laang wéi méiglech e positiven Afloss op
.deen aneren hunn

D'Bestietnes ass e super Laboratoire fir zärtlech Gefiller
a géigesäitege Respekt z'entwéckelen

Et ass och eng Schoul fir Gudde Wëllen z'entwéckelen,
d'Léift vun Onreinheeten ze purifizéieren an egoistesche
Iwwerleeungen opzeginn, fir aneren ze déngen an hinnen
.glécklech ze maachen

Am Bestietnesliewen ass et wichteg, de Standpunkt vun
der anerer Persoun ze respektéieren an sech net iwwer
Trivialitéiten ze streiden a sech ze stéieren. Géigesäitege
Respekt bréngt Gléck, während d'Meenung vun der anerer
Persoun ze verréngere zu emotionaler Spannung, Roserei a
.Vergëftung vun der Atmosphär féiert

Eng erfollegräich Bestietnes baséiert op héije
spirituellen a mentalen Qualitéiten wéi stralend Léift,
Frëndlechkeet, Toleranz, Empathie, frëndlecht
.Versteesdemech, Oppenheet a delikat Gefiller

Mann a Fra musse sech géigesäiteg Léift empfinden an
dëst Gefill net op bestëmmte Momenter limitéieren, soss
wäerte se sech op den Häng vun der Langweil, dem Roserei
oder souguer géigesäitegem Haass a vläicht och vun der
.Scheidung befinnen

D'Léift ass méi staark wéi kierperlech oder geeschteg
Schwächt, an dofir soll se net u Konditiounen gebonnen sinn
Léift kann enger anerer Persoun net mat Gewalt geholl
ginn, mä nëmmen als spontant Kaddo vun Häerz zu Häerz
akzeptéiert ginn

D'Léift wiisst a bléit an engem Ëmfeld vun Toleranz a
Vertrauen, a stierft an enger Atmosphär vu Jalousie an Näid
D'Léift leeft an der Noperschaft - an der Distanz a stierft
.an enger falsch verstanener Vertrautheet

An zu senge Zeeche gehéiert, datt Hien aus iech Partner
geschaf huet, fir datt Dir Rou an hinnen fannt; an Hien huet
tëscht iech Léift a Barmhärzegkeet gesat. Wierklech, doran
.sinn Zeeche fir e Vollek, dat nodenkt

{an déi zwee sollen zu engem Fleesch ginn}

Déi éischt a wichtegst Viraussetzung fir eng glécklech

Bestietnes ass d'Eenheet vum Geescht - Ähnlechkeet a
spirituellen Neigungen an Ziler, an e richtege Wonsch, dës
Ziler duerch Studium, Ustrengung a Selbstdisziplin
.z'erreechen

Koppelen, déi sech eens sinn, kënnen hir Bestietnes
erfollegräich maachen, och wann aner Faktoren net
.verfügbar sinn

Déi zweet Viraussetzung fir eng erfollegräich Bestietnes
ass d'Ähnlechkeet vun intellektuellen, sozialen,
.ökologeschen an aneren Interessen

Déi drëtt an am mannsten wichteg Viraussetzung,
obwuel se normalerweis bei den Onopgeléisten Virrang huet,
.ass kierperlech Attraktioun

Kierperlech Attraktioun verléiert séier hir Attraktivitéit a
Kraaft, wann déi éischt oder zweet Viraussetzung net erfëllt
.ass

* * *

Mir müssen an dëser Welt aktiv sinn, a nützlech a
konstruktiv Aarbecht maachen

Mee wann mir eis Aufgaben erfëllt hunn, solle mir eis
ausruhen a Rou an eis selwer sichen

Mir müssen och drun denken, datt eis Nerven Rou a Rou
brauchen, fir d'Vitalitéit erëm hierzestellen an d'Energie ze
.erneieren

Wa mir e rouegt Nervensystem hunn, wäerte mir an
allem wat mir maachen erfollegräich sinn, an ausserdem
wäerte mir an Harmonie mat eis selwer a mat Gott
.akzeptéiert ginn

* * *

:Hien huet zu enger Grupp vu Follower gesot
De Becher vun Ärem Liewen ass iwwerfëllt a mat der
göttlecher Präsenz gesättigt, awer wéinst Ärer
.Onopmierksamkeet spiers du déi geseent Präsenz net
Wann Dir eng Radiosendung héiert, da fëllt Dir Iech a
enker Kontakt mat Gott
Wann Dir eng Fläsch mat Mierwaasser fëllt, se gutt mat
engem Kork zoumaacht an se dann an d'Mier geheien,
vermëschen sech d'Waasser an der Fläsch an d'Mierwaasser
net. Wann Dir awer de Kork eraushuelt, vermëschen se sech
.direkt
Dofir musse mir de Stop vun der Onachtsamkeet an der
Indifferenz aus der Fläsch vun eisem Bewosstsinn
.eraushuelen, ier mir déi göttlech Präsenz beréiere kënnen
Schlüssel zum Paradäis a Gléck
Glécklecherweis kënne mir zu all Moment an iwwerall
ufänken, eis drop ze konzentréieren, déi positiv Qualitéiten
.z'entwéckelen, déi eis feelen
Wann eis u Willenskraaft feelt, loosst eis eis drop
konzentréieren, dësen Aspekt unzegoen, an duerch bewusst
Ustrengung wäerte mir fäeg sinn, eise Wëlle mat Gottes
.Hëllef ze stäerken
Wa mir eis vun der Angscht befreien wëllen, musse mir
u Courage denken, an d'Zäit wäert kommen, wou mir vum
.Grëff vun der Angscht befreit sinn
Einfach ausgedréckt, alles wat mir maache mussen, ass
déi beonrouegend Gedanken, déi mir eliminéiere wëllen,
duerch positiv, konstruktiv Gedanken ze ersetzen. Dëst ass
de Schlüssel zu engem Paradäis vu Gléck an Erfolleg, an en
.ass fir jiddereen verfügbar, deen en benotze wëll

* * *

Verschiede Leit mengen vläicht, et wier onméiglech, ze
versichen, den Haass ze iwwerwannen an d'Mënschheet mat
der göttlecher Léift ze inspiréieren, déi déi Weis erlieft a

verkënnegt hunn, awer et gött e grousser Besoin, de Cours
.z'änneren an den Haass duerch Léift z'ersetzen
Atheistesche Ideologien kämpfen géint d'himmleschen
Gesetzer a versichen, spirituell Konzepter aus de Séile vun
de Mënschen ze verdreiwen, an d'Welt rast wild a séier op
.eng onbekannt Destinatioun zou
Wann mir versichen, de rosen Stuerm ze stoppen, kënnen
mir heiansdo ausgesinn wéi kleng Ameisen, déi am Ozean
schwammen, awer mir d'Kräfte vum Gott, déi Gott
am Mënsch gesat huet, net ënnerschätzen, an och net dat,
.wat mir maache kënnen, erofsetzen
Dat eenzezt, wat d'Leed vun der Welt eliminéiere kann –
méi wéi Suen oder all aner materiell Mëttelen – ass
Meditatioun an d'Ausschécken vu Wellen vu spiritueller
.Bewosstsinn, déi vu Meditéierer gefillt ginn
Mir müssen Botschaften vu guddem Wëllen a Guddem
Wëllen an d'Welt verbreeden, probéieren Gottes Plang fir
d'Mënschheet ze verstoen, a mat sengem weise universelle
.Wëllen am Aklang schaffen
"Ech hunn him gesot: "Stinn op
Wann Dir all Är Erfarungen mat engem Laachen
duerchmaacht a Gott vertraut, ouni datt Zweifel Iech an de
Kapp schleichen, da wäert Dir gesinn, wéi d'göttlecht Gesetz
.funktionéiert
wéi ech eng Virlesungstour zu ,[An den 1920er Joren]
San Francisco geplangt hunn, hat ech nëmmen 200 Dollar op
der Bank, wat net emol genuch war fir d'Tour unzufänken, an
et gouf grouss Rechnungen ze bezuelen, also hunn ech
:gesot
Gott ass mat mir, hie huet mir dës Aufgab uvertraut a,,
wäert mir hëllefen, se ze erfëllen, well d'Aarbecht, déi ech
maachen, ass fir säin Wuel, an hie wäert mir sécherlech
“.hëllefen a mir d'Sachen einfach maachen

Och wann déi ganz Welt dech verléisst, an du sécher
weess, datt Gott mat dir ass, wäerten seng Gesetzer Wonner
.fir dech bewierken

Wéi meng Sekretärin bei mech koum an ech him vun
der Zomm Suen erzielt hunn, déi ech op der Bank hat, war
.hie schockéiert an ass tatsächlech op de Buedem gefall

"Ech hunn him gesot: "Stinn op
Hien huet ziddernd geäntwert: "Mir ginn an de Prisong,

"!well mir eis Rechnungen net bezuele kënnen

Ech hunn gesot: "Mir ginn net an de Prisong, a siwen

Deeg wäerte mir all d'Suen hunn, déi mir fir dës

".Virlesungstour brauchen

Zweifel hunn an him gewüetet, während mäi Glawen

standhaft bliwwen ass

Ech brauch kee Geld fir perséinleche Gewënn oder

Zwecker, mä éischer fir eng göttlech Botschaft ze
verbreeden. Angscht ass trotz menge ville Schwiereregkeeten
net a mäin Häerz komm, an ech kann soen, datt d'Angscht
.mir Angscht mécht

Viru wat hues du Angscht? Näischt sollt dech Angscht

maachen. Stell dech all Problemer mat engem
onerschütterleche Glawen u Gott, an de Sieg wäert däin
.sinn

Wann d'Häerz a Gott opgeholl ass, kann eng Persoun all

Hindernisser an Hürden mat Gottes Hëllef a Segen
.iwwerwannen

An där Woch, wéi ech virum Palace Hotel gaange sinn,
ass eng eeler Fra op mech zougaangen a sot: "Kann ech mat
"?dir schwätzen

Mir hunn e puer Wieder ausgetosch, an ouni eng kuerz

"?Uklang sot si: "Ech hunn vill Suen, kann ech lech hëllefen

Ech hunn geäntwert: "Ech brauch däi Geld net, a firwat

"?bitt du mir Geld un, wann du mech net emol kennt

Si huet geäntwert: "Mee ech kennen dech, ech hunn vill

".iwwer dech héieren

Ech hunn direkt en Scheck iwwer 27.000 Dollar
ausgestallt (eng riseg Zomm zu där Zäit), an ech hunn
d'Hand vu Gott hannendrun gesinn

* * *

Wann eng Persoun keng Intuitioun oder d'Fäegkeet vun
der Intuitioun entwéckelt, wäert si falsch Entscheidungen
treffen, ongeegnet Geschäftspartner wielen a sech a falsch
.perséinlech Bezéiungen involvéieren

Well d'Uerteel vun der sensorescher Perceptioun
haaptsächlech op Informatiounen baséiert, déi de Geescht
duerch d'Sënner kritt, kann een, wann d'Sënner vum
Erscheinungsbild täuscht ginn, gleewen, datt een eng
.wonnerbar Persoun ass, ouni ze wëssen, wat an him ass
Oder hie kéint mengen, datt hien e Partner - oder e
Liewenspartner - fonnt huet an eng Bestietnesbezéiung
agoen, déi entweder zu engem ongeléckleche Liewen oder
.mat enger Scheedung ophale kéint

Mä d'Intuitioun mécht ni sou Feeler; si kuckt net op
d'Magnéitkraaft an den Aen oder op dat attraktivt Gesiicht
vun engem Mënsch, mä si spiert a wahrhëlt am Déifte vum
.Häerz déi richteg Natur vun där Persoun
Spiritualiséierend Ambitioun

Ech wäert ni d'Wierder vergiessen, déi mir vun engem
Verkeefer an engem grouse Buttek gesot goufen, wou ech
mir e Mantel kaaft hunn

Hien huet gesot: "Här, ech wëll Iech näischt verkafen,
".ech probéieren just erauszefannen, wat Dir genoe braucht
Dee léiwe Mann huet net probéiert, mir säi deierste
Mantel ze verkafen, mä huet mir e méi bëllege Mantel
.gewisen, deen mir a jiddfer Hisiicht gepasst huet
Ech war erlichtert, dat ze kréien, wat ech gebraucht

hunn, zu engem verstännege Präis
Doduerch huet hien mech als Stammclient fir seng
Firma geséichert

D'Leit sollten e spirituellen Element an hir praktesch

Ambitiounen aféieren a berécksiichtegen, en
entspriecheden Déngscht fir d'Bedierfnesser vun hire
.Matmënschen ze bidden

Et ass net genuch fir eng Persoun, Sue ze verdéngen,
andeems se Servicer leeschtet a Sue kritt, mä éischer ze
schaffen, fir Sue ze verdéngen, an se ze benotzen, fir
Ariichtungen an Institutiounen opzebauen, déi öffentlech
.Bedierfnesser erfëllen

Wann eng Persoun grouss Zomme Sue verdéngt an zur
selwechter Zäit senge Partner a Mataarbechter hëlleft, da
klëmmt säi Räichtum a säi Wuelstand, an dofir benotzt hien
säi Räichtum fir aneren ze hëllefen, sou datt se sech selwer
hëllefë kënnen. Dëst ass wat ech "d'Spiritualiséierung vun
.der Ambitioun" nennen

Räich Elteren, déi hire Kanner grouss Zomme Sue
hannerloossen, hemmen hiren Entwécklungswuesstem, deen
op selwer geschafenen Erfolleger baséiert, a beréieren
.hinnen d'Onofhängegkeet an d'Freed un der Leeschtung

* * *

Gott huet seng Wourecht a verschiddenen Ausdréck
bannent onofhängege Zivilisatiounen, Nationalitéiten an
.individuellen Mentalitéiten opgedeckt

Duerch dës grouss Diversitéit huet Gott eis e
verännerlecht a variéiert Bild vum latente Potenzial vum
Mënsch presentéiert, an et ass d' Pflicht vum Mënsch, aus
dëse ville Varietéiten déi héchst a bescht Qualitéiten
erauszekréien an se a sech selwer, a senger Heemecht an a
.senger Welt anzebréngen

Dat ass wat erleichten Leit zu all Zäit a Plaz maachen
Si sinn Honnerte vu Joer virun hirer Zäit, an duerch hir
oppe Iddien an hiert wuessend Bewosstsinn demonstréiere si
déi universell Grondlage vun der Wourecht, déi éiweg an
.zäitlos sinn

Dës Prinzipie sinn d'Essenz vun der richteger Konscht
vun engem gléckleche Liewen. Si sinn essentiell, uwendbar
an onverzichtbar Prinzipie fir den Erfolleg a Gléck vun all
.Mënsch

D'Ënnerscheeder tëscht Vëlker, Natiounen, Ethnien an
ënnerschiddlechen Doktrinen sollten d'Divisioun tëscht de
Leit net widerféieren, mä éischer als Basismodell fir de
Verglach an d'Auswiel vun de beschte Charakteristiken a
Methoden déngen, déi zur Entwécklung vum ideale Mënsch a
.vun der Gesellschaft bäidroen

D'Konscht vum Selbstvertrauen

Wéineg sinn déi, déi ouni Besëtz glécklech kënnen sinn,
.oder op d'mannst ouni genuch Suen a Gesondheet
Déi meescht Leit brauchen bestëmmt Saachen, fir sech
glécklech ze fillen, an hiert Gléck hänkt vun externen
Ëmstänn of, well de Geescht net trainéiert gouf, fir onbedingt
.bannescht Gléck ze genéissen

E Mënsch kéint mengen, hie wier glécklech – Gott soll
dech seenen – wa se alles kréien, wat se mengen ze
brauchen. Mee de Wonsch bréngt de Wonsch, a wien seng
Wënsch weider multiplizéiert, fënnt Zefriddenheet sou wäit
.vun hinne wéi d'Plejaden vun der Äerd ewech sinn
Ier Dir eppes kaaft, fillt Dirlech, datt Dir net ouni et
kënnt an datt Dir et absolut muss hunn, egal wéi de Präis
ass. Mee wann Dir et eemol hutt, hält Äre Wonsch no et no
.of, an Dir denkt un eppes Besseres, a sou weider
Erfolleg ass d'Konscht vun der Selbstzefriddenheet: Kritt
dat wat Dir wierklech braucht a sidd dann zefridden mat
deem wat Dir hutt

Vill Aarbechter a Salariéen ginn hiert Geld fir onnéideg
.Saachen aus a verkommen doduerch a Scholden

Ech kannte e Mann a seng Fra, déi an engem schéine
Haus an enger Stad gewunnt hunn. Wa se eppes gesinn
hunn, wat se sech gewënscht hunn, hunn se et direkt kaaft,

och a Raten. Mä schliisslech ass hiert schéint Haus zu enger
.Quell vun Angscht fir si ginn
Si konnten d'Raten vun de Saachen, déi an hirem Haus
opgestapelt waren, net bezuelen, dofir hunn ech hinnen
emol gesot: "Dës Saache gehéieren net dir an dir gehéiert se
net, dir hutt se a Raten ausgeléint. Firwat vereinfacht Dir
also net Äert Liewen ouni dës stänneg Suergen, déi all de
"?Fridden an de Genoss zerstéieren, deen Dir hutt
Wéinst de Scholden, an déi si geroden waren, hunn si
schlussendlech alles verluer, wat se gezwongen huet, an e
méi einfacht Liewen zrëckzekommen an en neit Liewen
.unzefänken
Et gëtt gesond Wënsch a fruuchtlos Wënsch. Gesond,
wäertvoll Wënsch si wéi e Vollblutpäerd, dat lech, anstatt
lech an en Dall vun der Däischtert ze féieren, zu hellen
Horizonten vu Gléck a Zefriddenheet dréit. Et ass d'Pflicht
vun engem Mënsch, Wënsch z'analyséieren, fir festzustellen,
.ob se zum Gléck bäidroen oder een dovunner distanzéiert
Alles, wat dech vum Materialismus befreit a méi no un
dat richtegt Gléck bréngt, ass e gesonde Wonsch. Wësst,
datt de richtege Succès dovun ofhänkt, gesond Wënsch ze
.hunn, net dovun, Saachen op Käsche vun aneren ze kréien
Räichtum, deen duerch veruerteelbar Mëttele gewonnen
gouf, kann op der Uewerfläch erfollegräich ausgesinn, awer
sou e grouse Räichtum quält d'Séil a beréiert se de Fridden.
E gestéiert Gewësse ass - entschëllegt den Ausdrock - wéi e
schmuele Schong, deen zwar schéin ausgesäit, awer de
.Fouss mat all Schrëtt dréckt
E Mënsch mat engem kloer Gewësse leeft a Fridden mat
sech selwer, mat aneren a mat Gott. Wann Äert Gewësse
kloer ass, kënnt Dir eleng géint déi global ëffentlech
Meenung stoen, an egal wéi dicht d'Däischtert ronderëm
lech ass, mat Gottes Hëllef kënnt Dir d'Däischtert mam Liicht
.vun Ärem erliichterte Gewësse duerchbriechen

* * *

Mir brauchen d'Verherrlechung an d'Luef vun de
Mënschen net, well d'mënschlech Natur onbestänneg ass an
 .d'mënschlecht Gedächtnis kuerzfristeg ass
Gottes Unerkennung an Zoustëmmung ass dat, wat mir
eis beméie sollten a fläisseg sichen, well de Wäert vun enger
Persoun dovun ofhängt, wéi akzeptéiert si vum Prüfer vun
 .den Häerzer an dem Kenner vun de Geheimnisser
Wann mir reng a fromm an den Ae vu Gott sinn, dann
 ass dat dat Wichtigst
Wann mir gutt Dote maachen, musse mir heiansdo
 leiden, awer d'Middegkeet, d'Onbequemlechkeet,
d'Selbstdisziplin an d'mental Ausbildung sinn näischt am
Verglach zum spirituellen Gléck, deem keng ierdesch
 .Herrlechkeet gläichzesetzen ass
D'Freed vun deenen, déi ukommen, ass grouss an
 erneiert, an d'Zil vum Liewen ass et, dës éiweg Freed
z'erreechen, an all nobel Iddi bréngt eis ee Schrëtt méi no un
 .eist ultimativt Zil
Sou Gedanken sinn ewéi e Floss, deen an den Ozean
 vun der Séil féiert, wou et Fridden, Zefriddenheet an
 .innerlecht Gléck gött
 Duerchbroch
Ech sinn duerch den dichten Bësch vun der Ignoranz
 gebrach
An ech hunn e Wee vum Liicht dran erausgegruewn
 Ech hunn als éischt e puer Schwachstellen a
 Schwächen ervirgehuewen
Ech hunn et mat Bëscher vun dornegem Wonschbiesem
 gefollegt
 De Brand ass nach méi intensiv ginn
 Flamen sinn opgaangen
An et huet sech ausgedehnt fir den arrogante Stolz ze
 verschlénge
 An blatant Ignoranz

An déi rabiāt, grausam Déieren vun der Lust goufen
verbrannt

Wéi ech mäi Wee maachen
Mëtt an der Äsche vun veralteten mënschleche Feeler
Ech wäert de Wee fräimaachen fir all déi, déi de Bësch
vun der Ignoranz wëlle kräizen

* * *

An eise Bezéiunge mat aneren ass et ganz wichteg, déi
intrinsesch Qualitéiten ze bemierken an ze schätzen, déi si
.an hirem Liewe geschmied hunn
Wann Dir anerer mat engem oppene Geescht studéiert,
kënnt Dir se verstoen a besser mat hinne eens ginn, an Dir
kënnt erausfannen, wien déi Persoun ass, mat där Dir et ze
.dinn hutt a wéi Dir mat hir ëmgoe sollt
Schwätzt net mat engem Philosoph iwwer Päerdsrennen,
an och net mat engem Wëssenschaftler iwwer
.Haushaltsaarbecht
Mir sollten erausfannen, wat der anerer Persoun wichteg
ass, a mat hir driwwer schwätzen, net onbedéngt iwwer eis
selwer

Konkurrenz tëscht Männer a Fraen
Et schéngt, datt et ëmmer Konkurrenz tëscht Männer a
Fraen gouf, awer si sinn am Fong gläich, a kee vun deenen
zwee ass besser wéi deen aneren
Eng Persoun soll houfreg op hiren intrinsesche Wäert
sinn, souwéi op déi moralesch Stäerken an essentiell
.Qualitéiten, déi Gott an hir geluecht huet
De Mann argumentéiert, datt Frae emotional an impulsiv
sinn a Saachen net mat Vernunft a Wäisheet handhabe
kënnen

D'Fra beschwéiert sech, datt de Mann si net versteet a
.seng Gefiller net schätzt

Mee Frae si fäeg, logescht Denken ze hunn, och wann
Emotioun déi stäerkst Kraaft an hirer Natur ass

An de Mann ass fäeg ze fillen, och wann d'Vernunft a
sengem Liewen dominant ass
D'Zil ass et, e Gläichgewiicht tëscht Vernunft an
Emotioun ze schafen, sou datt weder deen aneren
.iwwerwältegt nach seng Roll negéiert
Dëst Gläichgewiicht kann erreecht ginn, andeems béid
Geschlechter duerch Frëndschaft a Versteedsdemech
.vuneneen léieren

An den Erleuchten fanne mir eng wonnerbar Mëschung
aus männlechen a weibleche Qualitéiten. A wann mir en
Zoustand vu perfektem Gläichgewiicht tëscht Vernunft an
Emotioun erreechen, hu mir déi grouss Lektione geléiert, fir
.déi mir op dës Äerd komm sinn

* * *

Geeschtlech Pulsatiounen
Ech sinn e Funken vu kosmeschem Liicht
Mäi essentiellt Selbst ass net Blut a Schanken
Éischer ass et e Strahl vun der göttlecher Sonn
Ech wäert d'Fäegkeet entwéckelen, de Geescht ze
konzentréieren
Ech wäert gutt Bicher a Material liesen
An ech wäert méi déif an d'Gedanken dauchen
An iwwer allem
Ech wäert an d'Mier vu menger Séil dauchen
An ech iwwerdenken d'Geheimnisser, déi Gott dran
geluecht huet
Ech froen dech, Här
Fir Reflexioun a menger Aktivitéit ze fannen
An eng Aktivitéit a menger Kontemplatioun
Sou datt mäi ganz Liewen
E Kaddo vu Léift a Loyalitéit fir Iech
?Kann ech dech fannen
?Ausser am Hellegtum vu mengem Häerz
Ech wäert Rosen vun der brüderlecher Léift planzen
Am Buedem vu Frëndschaft a Loyalitéit

O Här, erwäch eis aus eisem chronische Schlof
Loosst eis Är Präsenz erkennen, déi sech am Liicht vun
der Vernunft manifestéiert

A glühend an de Fackelen vun der Wäisheet
Ech wäert mech am Pool vun der göttlecher Léift ofkille
Verstoppt hannert de Mauere vun der Kontemplatioun
?Wat ass dëst Liewen, dat a menge Venen fléisst
?Ass et erlaabt, datt et keng göttlech Quell huet
De Konzept vun der Emissioun
!Denken huet keng Grenzen oder Enn
All léift Wuert representéiert e Konzept vun enger
universeller Natur, well léif Wieder a reng Gedanken eng
.göttlech Quell hunn

Et gi vill Welle vu groussen Iddien, déi um Broscht vum
Mier vun der Wourecht danzen
Eis intellektuell Ausdréck vum Konsens sinn Wellen am
.Ozean vum Versteesdemech a Wëssen

?Wat ass d'Bedeutung vun Emanatioun
Et ass eng Erneuerung vum Liewen an en Opstig op méi
héich Niveauen

?Wat ass erhéicht a wéi gött et erhéicht
Mir müssen d'Bedeutung vun der Erneuerung vum Liewen
verstoen. Alles wat existéiert, mécht e Prozess vu
.Verännerung an Transformatioun duerch
Dës Ännerunge si entweder schiedlech oder gutt fir dat
wat geännert gött

Zum Beispill, wann ech e dreckegt Glas huelen an et
?haart op de Buedem schloen, da ännert et sech, oder net
Mä sou eng Ännerung ass net gutt; éischter schued se
.dem zerstéierte Saach
Mee wann Dir d'Glas wäscht a kloer a glänzend maacht,
.dann ass d'Ännerung gutt
Dofir bedeit Emanatioun all nützelech Ännerung, egal ob
.fir kierperlech Saachen oder fir Mënschen
kreativ Aktivitéit

Et ginn dräi Kategorien vu Leit, déi e kreative Geescht

:hunn

Aussergewöhnlech Kategorie - aussergewöhnlech

Mëttelklass

an eng normal Kategorie

Et gi vill Leit, déi net an eng vun dëse Kategorien falen

:E Mënsch stellt sech gär an d'Fro

Hunn ech probéiert eppes Neies an Eenzegaarteges ze

"?kreéieren, eppes wat mir selwer an aneren zugutt kënn

Dat ass den Ausgangspunkt fir kreativ Aktivitéiten

Wann hien net doriwwer nogeduecht huet, dann ass

hien ee vun deenen, déi gleewen, datt si keng Fäegkeet

hunn, kreativ ze sinn, och wann si déi Komponenten hunn,

awer d'Suggestiounen, déi aus hirem Ënnerbewosstsinn

erakomm sinn, hunn si dovun iwwerzeegt, datt et grouss

.Distanzen tëscht hinnen a Kreativitéit gëtt

Wien duerch d'Liewe geet wéi e Schlofwandler, muss

:sech selwer erwächen a sech selwer bestätegen

Ech hunn déi gréisst mënschlech Gabe, de Geescht vun

".der Kreativitéit

All Mënsch huet e Funken vu Fäegkeet an Initiativ, wat

et him erméiglecht, eppes Eenzegaarteges ze kreéieren. Den

Afloss vun der Ëmwelt ass awer wéi Hypnose, an e limitéiert

mënschlecht Bewosstsinn kann einfach täuscht ginn, wann

eng Persoun net wachsam a resilient géint negativ

.Ëmweltaflëss ass

Wien zu sech selwer seet: "All Stroosse si gutt

getrëppelt a voll, also wat bréngt et ze probéieren?" léisst

sech ënner den hypnoteschen Afloss vun engem weltleche

Bewosstsinn falen, dat d'Entschlossenheet hemmt, an dat

erkläert, firwat vill Leit net an alle Beräicher vum Liewen

erfollegräich sinn, well hinnen de Geescht vun der

.Kreativitéit feelt

E Mënsch muss sech un d'Liewenserfarungen upassen,
no deem wat säi Gewësse virschreift a wat säin Häerz him
.virschléit, an net ouni virsiichteg Iwwerleeung handeln
Wien e staarke Glawen déif a sech selwer huet, Gott
wäert säi Glawen, seng Kraaft a seng Entschlossenheet
.erhéijen, fir dat z'erreechen, wat hie am Liewen ustrengt
Ech hunn e fest Vertrauen a Gott an e staarke Glawen u
seng Hëllef, dofir huet hien mech mat enger geseenter
spiritueller Kraaft, enger onbezwingbarer Willenskraaft
geseent, déi mir ëmmer Méiglechkeeten geschaf huet, mir
Dieren opgemaach huet an onzähleg Weeër viru mir
.fräigemaach huet, duerch seng Gnod
Déi richteg a dauerhaft Freed läit nëmme bei Gott
Göttlecht Wëssen ass e Schatz; wien et fënnt, wëll
näischt anescht

A Gott, an a kengem aneren, gött et Sécherheet, Hie ass
déi eenzeg Zuflucht an d'Flucht virun all Angscht a Suergen
Soss gött et keng richteg Sécherheet op dëser Welt
Dofir muss all Effort gemaach ginn, fir hien kennen ze
léieren a mat him ze kommunizéieren, moies an owes, an an
.all eiser Aarbecht an eise Flichten
Iwwerall wou Gott ass, gött et keng Angscht oder Trauer
Déi, déi Hien kennen, gi weder vun weltlechen Eventer
nach vun ënnerschiddleche Katastrophen erschüttert, well si
sécher a geschützt sinn wéinst Gottes Präsenz mat hinnen a
.sengem Schutz vun hinnen

Bidden

Oh, Här

Och wann d'Liicht vun Ärer Léift heiansdo vum Béisen
vun der Welt verdämmst gött

Mee mir schaffen haart fir Äert Liicht ze weisen

Mee d'Stralung vun Ärem geseenten Liicht weider

fléissen

Et liicht an der Däischtert a verdreift se komplett

Ech spieren Är glorräich Kraaft, déi mäi Wiesen
duerchdréngt
Mat Ärer Hëllef a Segen kënnen déi, déi d'Gutt gär hunn
D'Iwwerwanne vum Béisen vun der Welt
An Är Léift bleift déi gréisst Kraaft
Wat an de Geescht an d'Häerzer ageprägt muss ginn
Kricher ze eliminéieren
Stéierungen an Onrouen
Ech fille de Schmerz vun der Mënschheet
Ech wëll alles maachen, wat ech kann, fir d'mënschlecht
Leed ze lindern
Seegen eis, Här, fir datt mir d'Fackelen vun Ärer Léift an
Ärem Liicht erhiewe kënnen
Egal wou mir eis dréien a wou mir higin
Ech wëll mat deenen sinn, déi dech gär hunn
An ech wëll däin hellegsten Numm héieren genéissen
Du bass déi éischt an déi lescht Léift a mengem Häerz
Seegent jiddereen, fir datt si Är Léift a Herrlechkeet
spieren kënnen
Loosst eis vergeblech Ambitiounen an fantasievoll
Dreem opgin
Mir si mat Ärer wonnerbarer Léift gefëllt
Ech wëll aneren iwwer Är Léift an Är Wonner erzielen
Verbréngt an eis dat stännegt Bewosstsinn vun Ärer
Léift
An den dréngende Wonsch, Är göttlech Präsenz ze
beréieren
Loosst eis alles opgin, wat eis ofstéisst an eis vun dir
ewechhält
Du eleng bass déi éiweg, éiweg an absolut Wourecht
Et gött kee Liewen ouni dech
Befreit jiddereen, sou wéi Dir mech befreit hutt
An ech soen Iech Merci aus den Déiften vu menger Séil
Fir mir dës geseent Freed ze schenken
Déi mech Dag an Nuecht begleet

Roueg Aktivitéit an aktiv Rou
E Mënsch soll seng Zäit net nëmme mat Sue
verbréngen, mä och mat Bewegung, Liesen, Meditatioun,
.Gott gär hunn a sech roueg an ongestéiert verhalen
Mir musse léieren, wéi mir roueg aktiv a roueg aktiv
kënne sinn, an eis deeglech Aktivitéite mat där Rou
oplueden, déi mir duerch d'Nodenken un Gott an
.d'Introspektioun kréien
Mir müssen eis Aarbecht aus Léift fir d'Pflicht erfëllen an
d'Resultater mat mentalem Gläichgewiicht akzeptéieren,
ouni datt mir den Erfolleg verklengeren oder duerch Echec
.frustréiert ginn
Mir froen dech, Här, eis ze hëllef, a Fridden an enger
Welt ze liewen, wou deng Wourecht eise Guide, Leader a
Mentor ass, fir datt mir a bridderlecher Léift liewen an eis
Kierper, Geescht a Séil op eng ausgeglach Manéier
entwéckelen, fir datt däi himmlesche Fridden duerch eist
.Liewen an eis aldeeglech Aktivitéite ka gewise ginn
Geseent mat Gesondheet, Kompetenz, Effizienz a
Wäisheet, kënne mir eis Matmënschen inspiréieren, hir
.raffinéiert Natur an nobel Qualitéiten erauszebréngen
Mee d'Liicht vun Ärer Léift op den Altar vun eiser
Sehnsucht no Iech schéngen
A loosst eis d'Fäegkeet hunn, Är Léift an all Häerz ze
erwächen
* * *

Ee vun den Jünger huet sech gefrot, wéi ee beschte Wee
:fir bannenzege Fridden z'erreechen ass, an de Léierer sot
Schafft drun, déi ängschtlech Gedanken ze berouegen,
déi no bausse streichen, a riicht de Gedanke no bannen
Schafft drun, Är Gedanken an Wënsch mat de genuch a
komplette Fakten, déi et scho an Iech gëtt, an Harmonie ze
.bréngen

Dann wäerts du eng séiss Harmonie spieren, déi däi
Wiesen duerchdréngt an däi Liewen an déi ganz Natur
.ëmschléisst

Wann Är Hoffnungen an Erwaardungen mat dëser
ugebuerener Harmonie iwwereneestëmmen, gitt Dir
reibungslos an ouni Problemer duerch d'Weeër vum Liewen a
.wäert op de Flilleke vum Fridden fléien
An doran läit d'Déift an d'Schéinheet vum Liewen vun
der Séil

* * *

Heiansdo sinn Iddien méi effektiv wéi Wieder
De mënschleche Geescht ass de mächtigste Sender an
Empfänger vun allen
Wann Dir konsequent positiv Gedanken ausstraalt a se
mat der Energie vun der Léift opluet, da wäerten dës
.Gedanken e gudden Androck op anerer hannerloossen
Ähnlech, wann Dir Gedanken, déi mat Naid oder Haass
gelueden sinn, fräisetzt, wäerten anerer dës Gedanken
.ophuelen a mat ähnleche Gedanken drop reagéieren
Ech froen Gott, Är Efforten mat senger Kraaft a sengem
Segen z'ënnerstëtzen
Zum Beispill, wann de Mann vum richtege Wee ofwäicht,
soll d'Fra Gott froen, hirem Mann ze hëllefen an d'Gefiller vu
Jalousie a Roserei aus hirem Häerz ze läschen, an hire Mann
säi Feeler ze erkennen an op de richtege Wee
.zréckzekommen

Wann d'Gebied oprecht ass an d'Intentioun reng sinn,
.da geschitt déi gewënschte Ännerung mat Gottes Hëllef

* * *

Ech hunn dacks Willenskraaft benotzt fir eng
Gewunnecht ze iwwerwannen, déi probéiert huet mech an
.de Grëff ze kréien
Wann ech bestëmmt Zorte vu Liewensmëttel giess hunn
a mech duerch de Wonsch no dësen Zorte limitéiert fonnt

hunn, hunn ech mech vun dëse Liewensmëttel zréckgehalen,
 .bis de Wonsch no hinnen verschwonnen ass
 Wéi ech op Singapur war, hunn ech do eng lecker
 Fruucht fonnt, mee ech hunn op mech opgepasst, fir kee
 Verlaangen no hir ze kréien, well ech gemierkt hunn, datt
 wann ech net oppassen a Virsiichtsmoosname treffen, ech
 et moies, mëttes an owes géif wëllen, an op dës Manéier
 .beschränke mir eis
 Och wann ech d'Fruucht deen Dag immens genoss
hunn, huet et mir net vermësst an ech hunn et den Dag drop
 net bedauert
 Wa mir eis op d'Saachen konzentréieren, déi eis Freed
maachen, hu mir näischt ze fäerten. Mir müssen eis Fräiheet
 .iwwer alles anescht halen
 Wann ech soen, datt ech eppes net maachen, ass
 d'Entscheidung definitiv an onwiderruflech. Ass dat net
 ?d'Fräiheet
 Wéi wonnerbar ass et, net aus Gewunnecht oder als
Äntwert op anerer ze handeln, déi probéieren eis fir eis ze
 !gewannen, mä well d'Weisheet et virschreift
 Wann d'Weisheet eis iwwerzeegt, eppes ze maachen,
soll eis näischt dovunner ofhalen, virausgesat datt mir vun
 der Wäisheet geleet ginn
 Eng gutt Gewunnecht kann duerch Willenskraaft a
Wäisheet etabléiert ginn. Ech hunn d'Fäegkeet, all déi ze
 .favoriséieren, déi d'Wäisheet virschléit
 Déi ursprénglech Musteren oder Archetypen vun de
meeschte Mënsche sinn esou fixéiert ginn, datt se se net méi
änneren kënnen, awer déi, déi hir Iddien duerch Héiflechkeet
 a Selbstkontrolle flexibel halen, kënnen sech liicht zum
 .Besseren änneren
 De Geescht muss sou formbar sinn wéi Lehm.
D'Weisheet gëtt déi Flexibilitéit, an dat ass d'Fräiheet, déi
 .ech wëll, datt anerer genéissen

Wann eng Persoun vun der Knechtschaft vun der
Gewunnecht befreit ass, wäert si feststellen, datt et kee méi
grousst Gléck gëtt, wéi am Liicht vun hirer fräier Wiel an
.Selbstiwwerzeegung ze handelen
E Mënsch soll sech net vun den Ëmstänn trennen,
schloen a besiegen loossen, mä éischer säi Bescht
.maachen, fir d'Ëmstänn ze iwwerwannen
Wien e staarke Wëllen huet, wäert all Schwiereregkeeten
mat Gottes Hëllef iwwerwannen

* * *

All kierperlech Handlung huet e mentale Géigestéck
Mir benotzen eis kierperlech Kraaft fir bestëmmt
Handlungen auszuféieren, awer d'Handlung huet eng Quell
am Gedanke a gëtt vun engem mentale Guide geleet
Déifstall ass béis; awer dat gréisst Béist ass den
mentalen Akt vum Déifstall, deen de Wee fir kierperlechen
Déifstall fräimaacht, well de Geescht de richtege Mastermind
.ass

All falsch Handlung, déi eng Persoun wëll vermeiden,
.muss als éischt aus hirem Geescht verbannt ginn
Wann ee sech nëmmen op de kierperlechen Akt
konzentréiert, ass et ganz schwéier, d'Kontroll ze kréien
De Fokus soll op de Geescht leien an op d'Korrektioun
vu Mëssverständniss, an dann gëtt d'Aktioun automatesch,
.reibunglos an erfollegräich ofgehandelt

* * *

Wann Dir Iech a Friden fillt
An all Bewegung
Vun Äre Kierperbewegungen
An Dir fillt Friden an Äre Gedanken
An an Ärem Testament
An an Ärer Léift
An si fillt sech a Friden
An an der göttlecher Präsenz
An Ären Ambitiounen

Denk drun, datt Dir
Äert Liewen huet Gott erreecht
Luef, Kritik a Schmeichelei
Schmeichelei kann gutt sinn, wann se een
encouragéiert, Gutt ze maachen, awer se ass béiswëlleg,
wann se benotzt gëtt, fir spirituellt Wonnen ze verstoppfen,
wouduerch se verfault ginn an doduerch d'Séil mat der
.Krankheet vun der Ignoranz vergëft gëtt
Déi meescht Leit hunn gär Schmeichelei, genoe wéi vill
aner gär Hunneg iessen, ouni ze realiséieren, datt en Deel
dovun gëfteg ka sinn

Nieft de schmeichelhafte Wieder vun aneren,
rechtfertegen eis eegen Gedanken dacks eis schiedlech
Feeler a verstoppfen grouss psychologesch Abszesser, déi
platze kënnen a säi ganz geeschtlecht Liewen vergëfte
.kënnen

Sou ass d'Schmeichelei vun aneren géintwärtig eis an
d'Flüstere vun eise gemittleche Gedanken agreabel fir de
Sënn vum Héieren, an eis Wäisheet fällt an d'Hänn vu
.gëftege Schmeicheleiwieder gefaange
Et gi vill Leit, déi fräiwëlleg a bewusst Suen, Zäit,
Gesondheet a souguer Moral verschwenden, wéinst
.täuschenden Wieder vu falschen Frënn
Vill Séilen sinn zerstéiert ginn, well se keng gutt
Rotschléi befollegt hunn a well se der Versuchung vu séissen
Diskussionen noginn sinn, déi List a Béiswëllegkeet
.enthalten hunn

Mat enger éierlecher, oprechter Persoun an der Hell ze
liewen ass besser wéi mat zéng glat schwätzenden, schlecht
gemengte Leit am Paradäis ze liewen. Schmeicheler
maachen den Himmel an d'Häll, während gutt, trei Frënn
.d'Häll an den Himmel verwandelen

Mir müssen ëmmer d'Wourecht soen, an zur selwechter
Zäit müsse mir et vermeiden, anerer mat Wieder ze

verletzen, déi vläicht wouer sinn, awer haart sinn a net zu
.engem positiven Resultat féieren

Zum Beispill, wann Dir e blannen Mann uspriecht
andeems Dir "Du blannen Mann" seet, kann dat wat Dir seet
wouer sinn, awer dës Zort vu Ried ass ongewollt a
verursaacht verletzt Gefiller, an dofir sollt sou e verletzenden
.Stil vermeit ginn

Et ass net ubruecht, een ze kritiséieren, deen net
kritiséiert wëll ginn, awer et ass hëllefräich, op frëndlech
Kritik ze lauschten, an et ass wonnerbar, haart awer
korrekt Kritik mat engem Laachen a frëndlecher
.Unerkennung z'akzeptéieren

E weise Mann hat e Frënd, deen him ganz kritiséiert
huet, an d'Unhänger vum weise Mann ware vun dëser Kritik
genervt. Eines Daags koom ee vun de Jünger frou bei säi
Léiermeeschter a sot zu him: "Freet Iech, Léiermeeschter,
".well däi Feind, de Scholdfinder, ass gestuerwen
De weise Mann ass a Tréinen ausgebrach a sot: "Oh, wat
e grouse Verloscht! Mäi beschte geeschtleche Kritiker ass
".gestuerwen, an ech fille mech wéi mäin Häerz zerbrach ass
Déi meescht Leit hunn keng konstruktiv, ablécklech
Kritik gär a léiwer alles fir Schmeichelei opferen an sech vun
den oppene Wieder vu weisen Leit an hirer korrekter
.Virsiicht ofwenden

:E Mënsch soll sech vun Zäit zu Zäit froen
Sinn ech duerch léif Wieder bedrunn ginn a sinn ech"
vun den Hänne vun der egoistescher Schmeichelei meng
"!?Wäisheet beschränkt a mäin Abléck verblind ginn
D'Geschicht vum Hellegen an dem Geescht vun de
Pocken

Während ee vu Gottes gerechten Hellegen spéit an der
Nuecht meditéiert huet, ass him de schreckleche Gespenst
vun de Pocken opgetaucht, wéi hien an d'Duerf koom, wou
:hie gewinnt huet, an huet drop geruff

Bleif wou s du bass, Geescht, a gees zréck wou s du"
hierkënns. Du däerfs den Awunner vun der Stad, wou ech
".Gott ubidden, kee Schued undoen
De Geescht huet geäntwert: "Ech huelen nëmmen dräi
Leit, net méi, am Aklang mam Gesetz vum Karma a fir meng
".kosmesch Pflicht ze erfëllen
De Schutzengel huet d'Erklärung zécktend ugeholl
Den nächsten Dag sinn dräi Leit u Pocken gestuerwen,
an den drëtten Dag sinn e puer méi gestuerwen, an all Dag
duerno sinn e puer Duerfbewunner vun der schrecklecher
.Krankheet Affer ginn
Well hien gegleeft huet, datt hien Affer vun enger
grousser Täuschung gi wier, huet den Hellegen déif
nogeduecht an de Geescht geruff. Wéi en opgedaucht ass,
:huet den Hellegen en gerücht a gesot
Du hues mech bedrunn, Geescht, an du hues net"
d'Wourecht gesot, wéi s du mir gesot hues, datt s du
".nëmmen dräi Leit mathuele géifs
De Geescht huet geäntwert: "Ech schwieren beim
".ieweschte Geescht, datt ech d'Wourecht gesot hunn
De Schutzmeeschter sot: "Dir hutt mir versprach, datt
Dir dräi Leit géift huelen, awer d'Krankheet huet Dosende vu
".Liewe gefuerdert
De Geescht huet geäntwert: "O Frënd vu Gott, ech hunn
".nëmmen dräi geholl, déi aner sinn aus Angscht gestuerwen
Wësst, meng Frënn – Gott soll äert Wëssen erhéijen –
datt Angscht eng negativ Schwéngung an enger Persoun
schaaft, déi se op déi eng oder aner Manéier ëmgëtt, se a
onsichtbar Seeler wéckelt, déi schwéier lass ze ginn sinn, a
se méi ufälleg mécht fir alles Negatives an aneren ronderëm
sech ze kréien, sou datt se vun ongesonde Wellen ëmginn
.gëtt
An esou engem Fall bréngt hien sech Krankheet,
Frustratioun, Hoffnungslosegkeet, Zweiwel, Leed, Trauer a
.vläicht souguer den Doud mat sech

Willenskraft: Den kosmeschen Aktivator
All Bewegung am Kierper bedeit eng Beweegung vum
Wëllen

Iwwer de Willenskraftsystem gëtt Energie drahtlos an
de Kierper geschéckt andeems se déi am Gehir gespäichert
Energie an déi intelligent kosmesch Energie benotzt, déi de
.Kierper ëmgëtt

Wann Dir midd sidd, kënn Dir de Kierper mat Energie
versuergen andeems Dir iesst, Sauerstoff ootmet, Waasser
drénkt oder aner Flëssegkeeten drénkt
Mee wann Dir Är Äerm a Kierper spannt fir e schwéiert
Gewiicht ze hiewen, bréngt Dir Energie an Äre Kierper
duerch onsichtbar Willenskraft

Wann Dir de Kierper mat bewosster Fokus uestreckt (bis
en ouni Ustrengung vibréiert), beréiert Dir déi kosmesch
.Energie vu Gott, déi mat Intelligenz ausgestatt ass
Sou kënne mir Energie oder Aktivitéit am Kierper
generéieren, net aus materielle Quellen ausserhalb vum
Kierper, mä aus der göttlecher Quell, déi verstoppt ass a
.souwuel am Kierper wéi och ausserhalb existéiert

Fir Zougang zu kosmescher Energie ze kréien a vun där
ze profitéieren, muss een als éischt déi fehlend Verbindung
tëscht Bewosstsinn a Matière, tëscht Kierper a Séil fannen.

Dës Verbindung kann fonnt ginn andeems een sech
konzentréiert, meditéiert a sech op déi richteg Natur vum
Selbst a seng Verbindung mam göttleche Bewosstsinn
.konzentréiert

D'Liewen ass eng Karawane
Vill vun deenen, déi d'lescht Joer bei eis waren, sinn elo
net méi bei eis, a wien weess, wien nächst Joer hei wäert
?sinn

Dat ass d'Liewen, a seng Rees geet weider. Et ass eng
.Karawane mat där mir fir eng kuerz Zäit reesen
E puer vun eisen Begleeder sinn an d'Lach vum
Verloscht gefall, awer wann d'Péng, déi si leiden, si

iwwerwältegen, fänken si un, Leedung a Richtung vum Här
vum Karawan ze sichen, deen och de Meeschter vun dëser
.Äerd ass: Gott den Allmächtigen

Och wann mir an dëser Karawane getrennt sinn, a
Geheimnisser den Ufank an d'Enn ëmginn, huet d'Liewen
ëmmer nach eng déif Bedeutung: et erënnert eis un
.d'Wichtigkeet, Gott eescht ze sichen
Dës Welt kann och mat engem Theaterstéck verglach
:ginn

Dëst Liewen ass eng Geschicht, erzielt vun engem"
Personnage - d'Nuecht ass eng Deckmantel an den Dag ass
".de Spillplaz
Schauspiller entstinn net aus dem Näischt. Et gétt eng
Kuliss, an nodeems hir Rollen eriwwer sinn, héieren
d'Schauspiller net op ze liewen, mä verschwannen hannert
.dem Rideau vum Äther op der Sich no Rou
Mir sinn hei am Aklang mam Plang vum Göttlechen
Theaterdirekter, fir eis Rollen eng Zäit laang op dëser
.Liewensphase ze spillen an dann d'Szen ze verloossen
Mir stierwen net am traditionelle Sënn vum Doud, mä
mir verschwannen hannert dem Rideau vun der Zäit, laut der
.Uweisung vum Direkter vum kosmeschen Theater
Mir wäerten ëmmer erëm op der Bühn vum Liewen
optrieden, bis mir d'Performance beherrschen an eis Rollen
.richteg no dem göttleche Wëlle spillen
Wann mir eis Leeschtung verbessern an dem Wëlle
vum Supreme Manager a Planner respektéieren, ouni de
Courage ze verléieren oder eis an d'Detailer vum göttlech
bestëmmte Plang anzueschléissen, brauche mir et net méi
nach eng Kéier ze probéieren, mä ginn onstierflech Sailen an
der Struktur vun der éiweger Existenz, permanent Awunner
.am Himmelräich

Si wäerten do fir ëmmer bleiwen
Wien iwwerwënnt, deen maachen ech zu enger Sail a}
{mengem göttlechen Tempel, an hie wäert ni méi erausgoen

Am Ufank war ech zéckt, Enseignant ze ginn, well
 d'Ufuerderungen an d'Implikatiounen enorm an erschreckend
 sinn, well e Enseignant e Schockdämpfer muss sinn, an de
 Moment wou hie gestéiert a verwirrt gëtt, kann hie net
 .deen en hëllef, déi seng Hëllef froen
 E richteg Léier muss jiddereen gär hunn,
 d'Mënschheet verstoen a Gott kennen
 Wéi mäi Léier (Sri Yuktiswar) mir gesot huet, datt
 meng Roll an dësem Liewen déi vun engem spirituellen
 Léier wier, hunn ech déi onendlech Kraaft vu Gott
 .opgeruff, fir mech z'ënnerstëtzen
 Wéi ech ugefaangen hunn Virlesungen ze halen, hat
 ech d'Intentioun, net aus dem Wëssen aus Bicher ze
 schwätzen, déi aus der theoretescher Studie stamen, mä aus
 bannenzeger Inspiratioun, voll bewusst, datt déi kreativ
 Kraaft, där hir Quellen ni dréchnen an där hir Quell ni
 .ausleeft, hannert all menge Wieder läit
 Déi Kraaft gouf och an anere Beräicher benotzt fir
 aneren an hirer Aarbecht an op vill verschidde Weeër ze
 hëllef
 Ech hunn de mënschleche Geescht benotzt fir
 d'Onstierflechte ervirzehiewen
 Ech hunn net gesot: "Maach et fir mech, Här", mä
 éischer: "Ech wëll et maachen, Här, an ech froen dech,
 mech ze leeden, mech ze inspiréieren an mech un der Hand
 ."ze huelen
 Een kann kleng Saachen op eng aussergewöhnlech
 eenzegaarteg Manéier maachen
 Hie soll dee Beschten a sengem Berufsfeld sinn, a säi
 .Liewen net op eng normal Manéier weidergoe loossen
 An eppes Nützelech z'erreechen, wat nach keen virdru
 gemaach huet, eppes wat d'Welt erstaunen wäert
 An ze demonstréieren, datt dat kreativt, innovativt
 göttlecht Element duerch a vun him wierkt

Een muss eng onerschütterlech Entschlossenheet an
Entschlossenheet hunn, fir d'Weeër vum Liewen ze goen,
ouni datt Gedanken iwwer Versoen a Feeler aus der
.Vergangenheet als Hindernisser am Wee stoen
D'Liewe kann däischer sinn, Schwieregkeete kënnen
kommen an Méiglechkeete kënnen verluer goen, ouni se ze
nutzen, awer den Jünger soll sech net soen: "Gott huet mech
".verlooss a mäi Schicksal ass versiegelt
?Wien kann enger Persoun wéi dëser Hëllef ubidden
D'Famill vun enger Persoun kann hien ofweisen, d'Gléck
kann hien verloossen - no senger Perceptioun - a
mënschlech a natierlech Kräfte kënnen sech géint hien
verschwéieren, awer hie kann, duerch d'Gnod vu Gott an de
Geescht vun der Kreativitéit a sech, all Géignerattacken
ofwieren a triumphierend an d'Paradies vun der
.tatsächlecher Leeschtung marschéieren
Och wann Dir honnert Mol geschloe gitt, maacht Iech
vir, datt Dir d'Schwiegkeeten iwwerwonne wäert an
.d'Kroun vun der Herrlechkeet gewënnt
Enttäuschung dauert net fir ëmmer, a Frustratioun ass
en temporären Test
Gott wëll, datt mir am Liewen siegreich sinn a seng voll
Kraaft an eis weisen, fir datt mir eis iewescht Roll op der
.Bühn vum Liewen erfollegräich erfëllen kënnen
An der Hell mat engem Salbei
Eemol huet en frommen Asket um Ufer vun engem
geseenten Floss gelieft. Hie huet vill Jore vu sengem Liewen
an déiwer Kontemplatioun verbruecht, awer leider waren
seng Efforte net erfollegräich, an hien huet sech net iwwer
eng räich Ernte vu Friden gefreet, trotz senger Beméiungen,
d'Geheimnisser vum Liewen an d'Quelle vum Gléck ze sichen
.an z'ënnersichen
Och wann eise Frënd déi ganz Zäit vun enger
himmlescher Atmosphär ëmginn war, wat schéin
Landschaften, léif Séilen, wäertvoll Bicher a geseent

Erënnerungskreesser ugeet, huet säi Geescht trotzdem
weider un déi passendst Weeër geduecht, fir d'Leit ze
.berauben an hinnen ze schueden

Dëst Denken war ausserhalb vu senger Kontroll a
schéngt aus ale karmesche Grënn ze stamen. Wat méi hie
probéiert huet, dës ongewollt Gedanken ze verbannen, wat
méi si a säi Geescht agefall sinn, säi Fridden gestéiert hunn
.a seng Rou beraubt hunn

Schlussendlech huet hie sech selwer versprach a gesot:

"Ech wäert weider bieten a flehen, an ech wäert net
ophalen, bis ech fräi sinn vun dësen onrouegen Gedanken,
".déi mäi Fridden während menger Meditatioun stéchen
Eng Stonn ass vergaangen, dann zwou, an béis
Gedanken koumen him wéi en Hurrikan an de Kapp, hunn
d'Struktur vu senger Kontemplatioun getraff an se
gewaltsam gerëselt

Schlussendlech, no dräi Stonne vun ustrengender
Ustrengung, sinn déi verstörend Gedanken op eemol aus
sengem Geescht verschwonnen, an an hirer Plaz huet hien
an enger schéiner Visioun en Hellege vu Gott a Fleesch a
.Blutt virun him gesinn

De stralenden Hellegen ass net nëmmen lieweg
erschéngen, mä huet och mat der gréisster Zärtlechkeet
:geschwat a gesot

Mäi Jong, an denger viregter Inkarnatioun waars du e,,
professionelle Déif, deen näischt anescht u sech hat, wéi
anerer an d'Fal ze zéien an hinnen hire Besëtz ze klauen. Mä
kuerz virun dengem Doud ass däi Gewësse erwächt an du
hues decidéiert, dech selwer ze korrigéieren, an du hues dir
selwer versprach, datt du däi schändlecht Verhalen ännere
géifs an dem Wee vun der Guttheet géifs goen. Aus dësem
Grond bass du mat enger staarker spiritueller
Entschlossenheet an dëst Liewen gebuer ginn, e gudde
Mënsch ze sinn, mä trotzdem hues du och schlecht

Gedanken matbruecht, déi an denger viregter Inkarnatioun
“.de Fokus vun dengem Liewen waren

Et ass schued, mäi Jong, datt du an dësen geseenten,,
Zäiten lieft, ëmgi vu gudde Frënn, Kreesser vun Erënnerung
a Kontemplatioun, awer trotz all deem liefs du an enger Häll
vu psychologescher Angscht a zerstéierenden, turbulenten
“.Gedanken

No enger Minutt Rou huet de Garde seng Ried
:weidergefouert

Dofir, laut dem universelle Gesetz, a well Dir net Äert,,
Bescht gemaach hutt, fir vun de spirituellen Méiglechkeeten
ze profitéieren, déi lech an dëser Inkarnatioun zur Verfügung
stinn, ausser Dir verduebelt Är meditativ Beméiungen elo,
musst Dir zum Zäitpunkt vum Doud tëscht zwou Saachen
“:wielen

Entweder am Himmel mat zéng Narren liewen oder an"
der Häll mat engem Weise Mann liewen, wat géifs du léiwer
"?hunn

:Den Schüler huet ouni ze zécken geäntwert
O Frënd vu Gott, ech léiwer an der Häll mat engem,,
weise Mann ze liewen, well ech aus menger eegener
Erfahrung weess, datt zéng Narren aus dem Paradäis d'Häll
maachen, während ech a mengem Häerz gleewen a sécher
weess, datt wann ech mat engem weise Mann zesumme
sinn, hie mir och um Buedem vun der Ënnerwelt hëllef
“.wäert, d'Häll an e Paradäis ze verwandelen
Fräiheet vun der Laun

Vill mengen, datt se dräi Molzechten Fleesch den Dag
sollten iessen, anerer sinn iwwerzeegt, datt se nëmme
Geméis an Nëss sollten iessen an datt se krank ginn, wa se
!hir Ernährung e bëssen diversifizéieren

Sou Iwwerzeegungen sinn eng Form vu Versklavung. E
Mënsch soll sech net vun de Liewensgewunnechten
limitéieren loossen, mä éischter d'Fäegkeet hunn, seng

Gewunnechten no deem z'änneren, wat d'Weisheet virschléit
.a wat d'Recht virschreift
Mir müssen léieren, oprecht ze liewen, andeems mir
d'Kraaft vun der fräier Wiel notzen, ugedriwwen a geleet vu
solidem Wëssen
Eng Persoun soll fäeg sinn, eng Nuecht op enger mëller
Matratz an eng aner Nuecht um Buedem ze schlofen, mat
.dem selwechte Komfort
Déi wonnerbar Flucht aus de Restriktiounen vun der
Gewunnecht ass d'Befreiung, no där déi Wäis verlaangen
Verschidde Leit gleewen, datt Fräiheet doran besteet,
dat ze maachen, wat eng Persoun wëll, an dat nennen ech
.d'Fräiheet vun der Laun an dem Wonsch
Wéinst engem Mëssverständnis iwwer déi richteg Natur
vun der Fräiheet maachen e puer Elteren hir Kanner Sklaven
vun de Gewunnechten, andeems se hire Wënsch ouni
.Ënnerscheidung gehorchen
Op dëser Basis wiest d'Kand op mat der Iwwerzeegung,
datt soulaang seng Wënsch erfëllt sinn, et glécklech bleift an
.datt den Zweck vum Liewen et ass, d'Wënsch ze erfëllen
Mä spéider mierkt hien, datt hie bedrunn gouf. D'Welt
baussent dem Haus ass komplett anescht wéi dat, wat hie
.gesinn huet a wourun hie sech dobannen gewinnt huet
Et ass net einfach, all Laun am Liewen
zefriddenzestellen! Anerer kéinten hien an hirem hektischen
Kampf fir dat ze kréien, wat hie wëll, op d'Säit drécken, an
hie gëtt dann och versteenert, haarthäerzeg, fir seng
Wënsch ze erfëllen an seng Verlaangen z'erreechen, well hie
gleeft, datt d'Erfëllung vu kierperleche Wënsch dat ultimativt
.Zil vum Mënsch ass, sécher, datt dës Welt alles an allem ass
D'Eltere müssen hir Kanner mat engem staarke Wëllen
an engem gesonde Uerteel ausstatten, fir datt si sech an der
Welt ukënne kënnen, ouni vun hire schlechte Gewunnechten
.beaflosst ze ginn

Mir luewen a soen Gott Merci fir d'Geschenk vun all
neiem Joer a fir d'Hoffnungen an d'Vesprieche vun der
.Erfüllung, déi et eis bréngt

Et gëtt keng méi grouss Kraaft wéi eng oprecht,
häerzlech Bidden, fir sech mat Gott ze verbannen, fir
wonnerbar Verännerungen am Liewe vun Eenzelpersonen
an an de Weltkonditiounen ze bewierken, a fir Fridden a
.menschlech Bridderlechkeet z'erreechen

Mir bieten zu Gott, datt oprichtig individuell Gebieder,
héich Wahrnehmungen a wuessend Wëssen sech an eng
geseent spirituellt Kraaft transforméiere wäerten, déi richtig
.Veränderungen um Terrain bréngt

Seegen eis, Här, fir datt mir vun Ärem Liicht a liichte
Luuchten op de Weeër geleet kënnen ginn, a fir datt mir Är
Léift an eisen Häerzer an den Häerzer vun aneren erwäcke
kënnen, a Fackelen vu liewegem Liicht droen an eis Talenter
.an deem asetzen, wat lech gefält a Mënsche gutt geet

Hëllef eis, eis selwer Kanäl ze maachen, duerch déi Är
kosmesch Energie a Leed fléisst kënnen, fir aneren ze
hëllefen an hiert Misär a Leed ze lindern, well dank Dir hu
.mir d'Kraaft, d'Mënschheet an eis selwer ze hëllefen

Mir sinn geseent, fir datt mir mat deenen, déi leiden,
Empathie kënnen hunn

Mir verbreeden gutt Iddien an Intentiounen op der
ganzer Welt

Méigle Fridden a Bridderlechkeet zu enger gelieferter
Erfahrung ginn

Aus de Wierder vum Enseignant Paramhansa

D'Leit beschwéieren sech iwwer d'Iddi, bestëmmt
Saachen am Liewen opzeginn, och wann se a Wierklechkeet
vill wäertvoll Saachen opginn, net zulescht Rou, an heiansdo
opferen se sech souguer fir Suen, déi ufälleg fir Schued a
.Verloscht sinn

Gëff Iech Gott iwwer a Dir wäert feststellen, datt Äert
.Liewen wéi eng schéi rhythmesch Melodie ginn ass

Riicht Är Opmierksamkeet vun dëser Welt no bannen op
dat grousst Räich vu Gott, dat an Iech ass

Am Schëff vun der Rou kënnt Dir an déi Welt iwwer eis
Dreem eraus segelen, wou déi göttlech Quell ouni Ophalen
.aus den Déifte vum Häerz a vun der Séil fléisst

Här, hëllef mir, meng Roll am Spill vum Liewen op eng
Manéier ze spillen, déi Dir gefällt, egal ob ech schwaach oder
staark, krank oder gesond, berühmt oder unbekannt, räich
oder aarm sinn, well ech weess, datt Dir mech gär hutt a
.mech ni verloossen wäert

Räichtum kann enger Persoun geholl ginn, oder si kann
dovun geholl ginn, wann si dës Welt verloossen, an si
kënnen en net mat sech huelen. Sāi richtege Wäert läit
doran, en fir gutt Doten auszeginn a sech selwer an aneren
Gléck ze bréngen op eng Manéier, déi Gott a sāi Gewësse
.gefällt

Déi, déi nëmmen un hir eege Sécherheet a Komfort
denken, d'Bedierfnesser vun aneren vergiessen oder
ignoréieren, verfollegen a Wierklechkeet d'Aarmut, déi
enges Daags hiert Schicksal wäert sinn. Déi, déi un hirem
Räichtum festhalen, anstatt en fir gutt Doten ze benotzen,
bréngen sech selwer kee Wuelstand am Hiernof, mā gi mat
de Wënsch an de Begierde vun de Räichen aarm gebuer,
mat de Wënsch an de Verlaangen vun de Räichen. Mā déi,

déi hire Räichtum a säi Räichtum mat aneren deelen, zéien
.Gutt a Räichtum un, wou se och ëmmer higin

Wann Dir deenen gitt, déi et fräiwëlleg verdéngen, da
wäert Dir feststellen, datt Gott ëmmer bei Iech ass a wäert
Iech ni verloossen an Dir wäert näischt brauchen. Mir
däerfen net vergiessen, datt eist Liewen direkt vu Gott
ënnerstëtzt gött a wann mir feststellen, datt eis Geesch,
eise Wëllen an eis Aktivitéiten all vu Gott ofhänken an hir
Kraaft vun Him kréien, da kréie mir direkt Leedung vun Him
a mir wäerten feststellen, datt eist Liewen eent mat sengem
.onendleche Liewen ass

Meditatioun liwwert Beweis fir d'Existenz vu Gott. Soubal
d'Wellen vun de Sensatiounen aus dem Weier vum Geesch
gekläert sinn, sprängt göttlech Gléck aus der Séil eraus. Dës
.Gléck existéiert schonn an der Séil, awer si ass verstoppt
Oh, Här Ech wäert mäi Willenskraaft an Intellekt
benotzen, fir als éischt kleng Saachen z'erreechen, an dann
op méi grouss Leeschtungen zougien
Och wann all materiell Ambitiounen erreecht ginn,
bréngt et awer nëmmen onvollstänneg Gléck - an andeems
ech Gott fannen, wäert ech onerschöpflech Reservoirien vu
Freed entdecken, an et héiert ni op ze fléissen a lafen, an de
.Gäert an ëmmergrénge Wäsen vun der Séil

Haus: Victory Square

Wann eng Persoun hiert Liewe verbréngt fir een
Nervenkitzel nom aneren ze verfolge, wäert si ni de Goût
vum richtege Gléck kennen. Ee soll einfach liewen a mat
Liichtegkeet d'Liewe genéissen. Et ass ubruecht fir eng
Persoun Zäit eleng ze verbréngen, vun Zäit zu Zäit iwwer
seng eegen Handlungen nozedenken an banneschte Friden
ze praktizéieren, wat Heelung, Verjéngung a erneiert Kraaft
.bréngt

Wann Oflenkungen dauernd präsent sinn an aner Stimuli
d'Sënner bombardéieren, da leiden d'Nerven doduerch,

grouss Quantitéiten u vitaler Energie ginn verschwend, an
d'Séil fillt sech ugespaant a bedrunn. Ausserdeem sollt een
sech net ze vill Suergen doriwwer maachen, anerer ze
korrigéieren; éischer soll een sech selwer korrigéieren, ier
een probéiert, anerer ze korrigéieren

Loosst et bekannt sinn, datt d'Haus de gréisste
Schluechtfeld ass. E Mënsch, deen en Engel a sengem Haus
.ass, wäert iwwerall en Engel sinn
D'Séissheet vun der Stëmm an de Fridden, deen duerch
edel Verhalen ausgedréckt gëtt, gi méi doheem gebraucht
.wéi soss néierens

Genee wéi d'Däischtert net do bleiwe kann, wou d'Liicht
schénkt, muss och d'Däischtert vun der Krankheet
verschwannen, wann d'Liicht vu Gott an d'Zellen vum
Kierper schénkt, an et sinn nëmme wéineg, déi dës
.Wourecht erkennen

Wann d'Leit e staarkt Wonsch no Heelung hunn, bieten
si mat engem onrouegen Häerz oder mat engem Gefill vun
Verzweiflung, well se dovun ausginn, datt Gott hir Gebieder
net héiert, oder si bieten, awer waarden net, fir datt si
.wëssen, ob hir Gebieder Gott erreecht hunn

Genee wéi een net mat engem defekten Empfänger
Musek lauschtere kann, déi duerch d'Loft ausgestraalt gëtt,
sou kann een och net d'Vibratioun vu Gesondheet, Kraaft a
Wäisheet ophuelen, déi vu Gott ausginn, mat engem
psycheschen Apparat, deen duerch Ängscht, Suergen an all
Zorte vu Besuergnëss, Zweifel an Onsécherheet net
.funktionéiert

Loosst eis Iech, Här, a Zäiten vun Nout a Wuelstand, a
Krankheet a Gesondheet, an Däischtert a Liicht, an ënner
allen Ëmstänn erënneren a Merci soen. Loosst eis mat
Dankbarkeet un d'Deeg vum Wuelbefannen denken, déi Dir
eis geschenkt hutt. Hëllef eis, d'Aen vum Glawen
opzemaachen, fir datt mir Äert geseent Liicht gesinn, dat all
.Krankheeten a Krankheeten heelt

Ech sinn de Kapitän vu mengem Schëff vu gudde
Gedanken, mengem gudde Wëllen a menger fruchtbarer,
nützlecher Aktivitéit. Ech wäert d'Schëff vu mengem Liewen
steieren, ëmmer meng Aen op de glänzende Planéit vum
Fridden um Himmel vu menger déiwer Kontemplatioun
.geriicht halen

Ech wäert meng kreativ Denkfäegkeeten benotzen, fir
Erfolleg an allem ze hunn, wat ech maachen. Gott wäert mir
.hëllefen, wann ech och probéieren, mir selwer ze hëllefen
Haut wäert ech de Gaart vum Liewen mat erneierter
Ustrengung beaarbechten a mat de Somen vun der
Wäisheet, der Gesondheet, der Zefriddenheet an dem Gléck
säen. Ech wäert d'Somen mat Glawen a Selbstvertrauen
bewässeren, an ech wäert op d'Gnod vum Allmächtege
waarden, fir mir eng gerecht Ernte ze ginn. Och wann ech
net déi erwaart Ernte kréien, wäert ech dankbar a
begréissend bleiwen fir d'Rou, déi aus dem Streben no
.mengem Bescht kënnt

Ech wäert Gott Merci soen, datt ech weider probéieren
kann, bis ech et duerch seng Gnod erfollech sinn. An ech
wäert Him Merci soen, wann ech dat gréisst Wonsch vu
mengem Häerz erfëlle kann. Ech wäert mech beméien,
nëmmen nobel an wäertvoll Doten ze maachen, andeems
.ech Gottes Gefallen sichen

D'Welt wimmelt vun Natur- a mënschleche Stierm, a
Gott ass de staarke Schëld a sécheren Hafen virun de
Stierm, Hurrikanen an dem Béisen vun dëser Welt. Wou och
ëmmer Gott ass, gëtt et keng Angscht oder Trauer. De
richtege Gleewegen steet fest a stolz am Kampf vum Liewen
an am Kampf vun den Eventer, sécher, datt Gott mat him
ass, hie virum Schued beschützt an hien ni fir ee Moment
verléisst. Sou verschwënnt d'Angscht aus sengem Häerz an
d'Sécherheet hält sech an, e Schutz, deen net opgezwonge
.ka ginn

Keng Angscht ze hunn heescht Vertrauen a Gott a säi
Schutz ze hunn, a Vertrauen a seng Gerechtegkeet,
Wäisheet, Barmhärzegkeet, Léift an Allgegenwärtigkeet ze
.hun

Angscht beraubt eng Persoun hirer psychologescher Kraaft, trübt hire Geescht a beeinträchtigt den natierleche Rhythmus vum Häerz. Ausserdeem kann Angscht kierperlech Stéierungen a psychesch Krankheeten verursaachen. Amplaz sech der Angscht an der psychologescher Aschränkung ze erginn, soll eng Persoun sech versécheren, datt si sécher am Schutz vu Gott ass, dem Allseenden, dem Allhéierenden, sécher a senger oniwwerwannebarer Festung, a vu senger .Barmhärzegkeet a Suerg ëmginn

Egal ob am afrikaneschen Dschungel, op engem Schluechtfeld, bei Krankheet oder Aarmut, muss een sech selwer dovun iwwerzeegen, datt Gottes Hand méi staark ass wéi all Gefor a fäeg ass, déi ze schützen, déi bei Him Schutz sichen. Et gött kee méi effektive Mëttel zum Schutz. Natierlech muss een de Verstand benotzen, wann een mat Eventer ëmgeet, awer gläichzäiteg de volle Glawen un déi göttlech Hëllef huet. Glawen heescht ni, recklos ze sinn oder onverständlech ze handeln am Gesiicht vun der Widregkeet. Éischter, egal wat geschitt, muss een sech selwer bestätegen, datt nëmme Gott fäeg ass, a schwieren an usprochsvollen Ëmstänn ze hëllefen, wann .een sech mat ganzem Häerz, Séil a Sënner zu Him wendt

Wann Schwiereregkeeten wéi eng Lawin erofkommen, däerfe mir net zouloossen, datt se eise Wëlle lähmen oder eis kloer Visioun an eis weis, logesch Approche verdunkelen. Éischter musse mir eise Glawen u Gott an eist ugebuerene Sënn fir Recht a Falsch behalen, a mir mussen eis beméien, e Wee eraus ze fannen. Mat Gottes Hëllef wäerte mir en fannen. Schlussendlech wäerten d'Saache sech verbessern,

well Gottes Kraaft a Wonner hannert de Widderspréch vum
menschleche Liewen verstoppt sinn. Déi, déi
d'Onvermeidlechkeet vun den Ëmstänn net akzeptéieren a
léiwer probéieren, mat hirem Intellekt a Glawen iwwer de
Schleier erauszedréngen, wäerten d'Dier fir sech opmaachen
.- eng Dier, un déi all gleeweg Hand klappt

D'Liewen ass an Däischtert gehüllt, an heiansdo stierze
mir a zécken, weiderzegoen. Mir müssen dem Gottes Liicht
eis Leedluucht sinn, wa mir duerch déi däischer Weeër vum
Liewen goen. Gott ass de Vollmound an den Nuechte vun
Ignoranz an Däischtert, d'Sonn vum Glanz an de Stonne vum
Erwächen, de Liichttuerm vun der Leedung an de Leedstär fir
déi, déi d'Mierer vun der ierdescher, flüchterer Existenz
.duerchqueren

Problemer wäerten an der Welt weider bestoen, also
wou kann een sech fir Orientéierung a Féierung wenden?
Seng Gedanken, beaflosst vu Gewunnechten, Viruerteeler,
Viruerteeler a Fanatismus, sinn net nützlich, an d'Aflëss vu
senger Ëmwelt, Famill, Land oder Welt sinn net fäeg, richtig
Féierung ze bidden. Dofir muss een sech un Gott wenden a
lauschteren op déi roueg, seren Stëmm, déi aus den Déifte
vun der Séil kënnt, eng Stëmm am Aklang mat der
.Wourecht

Den Ënnerscheed tëscht mentaler Kontemplatioun a
spiritueller Introspektioun

Wann eng Persoun sech mat theoreteschem Wëssen
programméiert, gëtt si wéi e wandelnden Blockflütt, deen
Spréchwierder a verherrlech Ausdréck widderhëlt, an anerer
betruachten se als geléiert a kenntnisräich. Mä sou e Wëssen
gëtt net duerch eng direkt Perceptioun vun der Wourecht
verstärkt, an et gëtt och net duerch spirituell Erreeche
matgegläich. Dës Zort vun Intellektualiséierung oder
Intellektualiséierung hält d'"Selbst" un de sensoresche

Geescht gebonnen, deen selwer duerch déi kierperlech
Sënner limitéiert ass. Theoretesch Wëssen kann net
göttlecht Wëssen kréien, an et ass ubruecht, seng wäertvoll
Zäit net mat Theorien ze verschwenden, déi net an der
Realitéit ugewannt kënne ginn, fir datt een sech net an
engem dichten intellektuellen Dschungel verluer fënnt, net
.fäeg, de Beräich vun der Theorie ze iwwerschreiden

Dëse Prozess féiert net dozou, d'Wourecht ze kennen,
well d'Wourecht iwwer Meenungen an Theorien eraus läit, a
vill, déi deem Usaz folgen, gi vun hiren eegene subjektiven
.Conclusiounen gebonnen

Wann eng Persoun hir geeschteg Fäegkeeten nëmme
benotzt fir Suen a materiell Besëtz ze kréien, gëtt hiert
Bewosstsinn an d'materiell Welt gezunn a gëtt an endlos
Komplexitéiten verwickelt. Dofir soen déi schlau Leit, datt
eng Persoun net all déi geeschteg Fäegkeeten, déi Gott hir
ginn huet, dem Verfollege vu flüchtege Saachen widme soll,
fir datt se sech net am Labyrinth vum Materialismus
verléieren an onnéideg Aschränkungen a Restriktiounen fir
sech selwer schafen. Amplaz solle se hir geeschteg
Fäegkeeten benotzen fir d'Noutwendegkeete vum Liewen ze
kréien a sech beméien, hir moralesch Fäegkeeten
z'entwéckelen, fir tëscht Richtig a Falsch an tëscht deem
wat schiedlech a wat nützlich ass z'ënnerscheeden. Wann
se hir spirituell Abléck kultivéieren, kënne se Gott a sech
selwer spieren an déi spirituell Wouchten feststellen, déi
hannert den dichten Schleier vum Materialismus verstoppt
.sinn. Dësen Zoustand gëtt spirituell Introspektioun genannt

Egal wat eis Suergen sinn, Gott muss ëmmer Virrang an
einem Liewen hunn. Ee vun de wichtegsten Elementer vum
spirituellen Wuesstum ass déi konstant, häerzlech
Verbindung mat Gott, duerch déi Dir perséinlech eng

wonnerbar, positiv Transformatioun erliewe wäert, déi lech
.déif beandrocke wäert

Wann eng Persoun eng Show wëll gesinn, nei Kleeder
oder en neien Auto wëll kafen, ass et dann net wouer, datt
hire Geescht stänneg beschäftegt ass? Wat dës Saachen
ugeet a wéi se se erreechen oder kréien? Hie wäert net
roueg sinn, bis hien seng Wënsch erfëllt huet, an hie wäert
.weider onermiddlech schaffen, fir dës Wënsch z'erreechen

Sou soll de mënschleche Geescht sech domat
beschäftegen, iwwer Gott nozedenken, an dann ginn all déi
méi kleng Wënsch an e staarkt Wonsch transforméiert, Gott
.ze spieren a mat Him ze kommunizéieren

Wann de Geescht Gott e häerzlecht, fervent Geflüster
flüstert, dat aus den Déifte vun enger sehnsüchtiger Séil
kënnt

De Ruff vun der Séil wäert dat kosmescht Häerz
beréieren, an d'Äntwert wäert kommen, a bréngt grouss
.Freed mat sech

Intellectuell Geflüster kultivéiert Willenskraaft, bis Dir
.genuch Kraaft hutt fir dat gewënscht Zil z'erreechen

Wann de Geescht an de Wëlle vun enger Persoun am
Aklang mat Gott sinn, gi se mat onlimitéierter Kraaft
gelueden, sou datt nëmmen un eppes ze denken duer geet,
fir et ze erzielen, well dat göttlecht Gesetz zugonschte vun
.deenem wierkt, déi am Aklang mam ieweschte Wëlle sinn

All déi bemierkenswäert Leeschtungen a mengem
Liewen goufen duerch d'Kraaft vun engem Geescht am
Aklang mat Gott erreecht. Wann den hellege Generator leeft,
gëtt alles, wat ech wënschen, ouni Ausnam erfëllt, andeems
et fir d'éischt Form als onsichtbaren, äthereschen Design

unhëlt an dann mat onwiderstehlecher Kraaft an der Realitéit
.manifestéiert gëtt

D'Geheimnis vum Wuesstem

Mir wuessen duerch all Erfahrung, déi mir
duerchmaachen, soulaang mir eis bewosst sinn, datt mir
wäertvoll Lektione dovunner léiere kënnen. Well all Péng a
.Leed, dat mir erliewen, Sënn an Zweck huet

Trotz der Haarthet vun de Prüfungen si se wéi Feier,
dat Äerz schmëlzt an et a schéine, staarke a villfältege Stol
verwandelt. D'Wäisheet, déi mir duerch déi brennend
Flamen vun der Erfahrung schmieden, ass wierklech
bemierkenswäert. D'Liewen purifizéiert eis, transforméiert
eis Basisnatur a wäertvoll Elementer, wat eis erlaabt mat
Séilen ze liewen, déi sou reng wéi Bijouen sinn, sou staark
wéi Stol, awer flexibel a widerstandsfäeg sinn, sech ze béien
ouni ënner dem Drock vu Widregkeeten a Schwieregkeeten
.ze brieche

Wann mir Gesichter gesinn, déi duerch Roserei verzerrt
a vu Brutalitéit vernarbt sinn, da léisst hire Bléck eis
verlaangen, d'Hässlechkeet aus eiser eegener Séil ze
verbannen - eng Séil, déi vun allem anere wéi béisen
Absichten an déif verankerte Rosereien onberéiert ass, déi
dat geseent göttlecht Bild an eis verdunkelen, genee wéi
Ruß e Spigel zerstéiert. Déi schmerzhaft Handlungen vun
aneren sollten an eis de Wonsch erwächen, eist eegent
Verhalen ze verbessern an eis selwer ze kontrolléieren, fir
datt mir Meeschter vun eisen onrouege Leidenschaften
.kënnen sinn, net Sklaven vun hinnen

Léif Wierder sinn e wonnerbart Mëttel géint vill
Krankheeten, well se eng mächtig, bal magesch,
magnéitesch Kraaft hunn, déi hire Spriecher vill Segen a
Wuelstand bréngt. Déi, déi berouegend, sanft Wierder

benotzen, spieren e subtile Stroum, deen ouni
Ënnerbriechung duerch si fléisst, a si gi mat enger Iwwerfloss
u Rou gefällt. Dëst ass well dee Stroum mat senger méi
héijer Quell verbonnen ass, ëmmer fléissend an dauernd
Séilen an Harmonie mat hir erreecht. Si wäerten dann fäeg
sinn, dëse Floss vu Gléck un Séilen ze vermëttelen, déi no
.Fridden verlaangen

All Dag kuckt eng Persoun sech an de Spigel fir hiert
Gesicht ze gesinn, well se vun hirer beschter Säit fir anerer
ausgesi wëllen. Wéi vill méi wichteg ass et dann, datt si all
Dag mat sech selwer do stoen an an de Spigel vun der
bannenzeger Analyse kucken, fir erauszefannen, wat ënnert
der blénkeger Uewerfläch verstoppt ass! Well alles, wat
äusserlech attraktiv ass, kritt säin Ureiz vum bannenzege
Selbst. An näischt beschmiert de pure Spigel vun der Séil
sou wéi psychologesch Verzerrungen wéi Roserei,
Ressentiment, Näid an Haass. Wien sech beméit, sech vun
dëse Verbindungen ze befreien, déi der Natur vum Geescht
friem sinn, wäert d'Liicht vun der bannenzeger Schéinheet
.vun bannen ausstralen loossen

Duerch d'Analyse entdecken mir, datt mënschlech
Problemer dräifach sinn: et gëtt Problemer a Stéierungen,
déi de mënschleche Kierper attackéieren, anerer, déi de
Geescht attackéieren, an eng drëtt Kategorie, déi d'Weeër
.vun der Séil blockéiert

Krankheet, Alter an Doud sinn d'Schwieregkeeten an
Hindernisser, mat deenen de Kierper konfrontéiert ass.
Psychologesch Krankheeten iwwerfale awer de Geescht
duerch Trauregkeet, Angscht, Roserei, ënnerdréckt Wënsch,
Ressentiment, Haass, emotional Obsessiounen, fiebereg
nervös Agitatioun an de psychologesche Kriibs, deen
d'mental Fäegkeeten lähmt. Déi geféierlechst Krankheet ass
awer d'Krankheet vun der Séil, déi sech an Ignoranz

manifestéiert, aus där all aner Krankheeten entstinn a sech
.verbreeden

Et gëtt méi Gutt wéi Béist op der Welt

Wann Zweiwel opkommen, solle mir un d'Liewe vu
groussen Leit denken. Et ass wouer, datt mir Mënsche sinn,
awer Gott huet eis aussergewöhnlech Kräfte geschenkt, déi
mir selten benotzen. Firwat also zidderen aus Ängscht virum
Alter, Krankheet a Leed? Mir solle maachen, wat mir kënnen,
fir eis Kierper ze këmmen, awer mir solle eis net den
Ängscht erginn oder eis ënner Hiwwele vun Ignoranz
.vergruuen

De Kierper ass net de ganze Mënsch

D'Gutt iwwerwënnt dat Béist op dëser Welt, well Gott déi
ultimativ Muecht ass. Mee wann d'Béist eis trëfft, mengen
mir, datt mir keng Muecht hunn, et ze kontrolléieren oder
.sengem Grëff z'entkommen

Stierm vum Béisen wäerten onbedéngt blösen, awer mir
kënnen hir Auswierkungen iwwerwannen an eis driwwer
.erhiewen

Mir kruten d'Liewe net fir doduerch zerstéiert ze ginn,
mä fir eis e Bewosstsinn vun der Éiwegkeet ze vermëttelen,
.an dës Wourecht musse mir net vergiessen

Ouni Fräiheet vum Denken kann een sech net op eng
reng, spontan an natierlech Manéier ausdrécken. Denkt
drun, datt Dir grondsätzlech fräi sidd. D'Kraaft vum Wëllen
.ass ëmmer fräi

Wann Dir Är Willenskraaft richteg benotzt, wäert et lech
gutt Karma schafen, awer déi meescht Leit wëllen sech net
änneren a wëllen sech net d'Méi maachen, dofir zerbréchen

se am Gesiicht vu Schwieregkeeten a si net fäeg, sech den
.Erausforderungen ze stellen

Alles ze maachen, wat engem gefällt, ass keng Fräiheet,
well d'Mënsche vun hire Wënsch gebonnen sinn, an dofir
kënnen hir Handlungen guer net als Fräiheet bezeechent
ginn. Richtig Fräiheet bedeit, alles mat engem Wëllen ze
maachen, deen duerch Wäisheet geleet gëtt. Eng Persoun
kann d'Konsequenze vu senge vergaangene Handlungen
kontrolléieren, déi zwangsleefeg drop follegen, wa se hire
Wëllen aktivéieren an en fir gutt a profitabel Doten
benotzen. Wann Dir Är Handlungen mat Vernunft a
Wëllenskraaft ausféiert, ginn d'Kräfte vun Äre fréiere
falschen Handlungen schwächen an d'Gewunnechten, déi
.aus Äre gudden Handlungen resultéieren, ginn gestärkt

Mir begehren eis stänneg dat, wat eis feelt, a verbannen
eis mat Saachen, déi net essentiell sinn. Soubal eppes eis a
Besëtz hält, verléiere mir temporär eise fräie Wëllen. Genee
wéi d'Leit am Osten vun antike Gebräicher versklavt sinn,
sou sinn och d'Leit am Westen vun modernen. Mir kreéieren
.eist eegent Schicksal a gi vun deem gebonnen

Firwat gëtt ee Kand an eng béis Famill gebuer, während
en anert an eng gutt Famill gebuer gëtt? Jidderee vun hinnen
huet seng Fräiheet benotzt fir an der Vergaangenheet (an
engem fréiere Liewen) op eng bestëmmte Manéier ze liewen
an huet sech doduerch dës Ëmstänn an dësem Liewen
.selwer bruecht

Et gëtt keng richtig Fräiheet ouni Gott. Mir müssen
stänneg un hien denken. Egal wat eis Suergen a Gedanken
sinn, Gott muss déi éischt Plaz an eisen Häerzer anhuelen, a
wa mir wierklech mat him zesumme sinn, kréie mir
d'Fäegkeet, dat ze erreechen, wat mir müssen, zu all
.Moment, mat senger göttlecher Hëllef

Rot fir den Jünger

Ee vun de Schüler huet de Léierer Paramhansa gefrot,
ob hien him e puer Rotschléi fir sech selwer kéint
verbesseren. Hie sot: "Wann Dir gär gehat wëllt ginn, da sollt
".Dir ufänken, anerer ze gär ze hunn, déi Är Léift brauchen

An wann Dir vun aneren erwaart, sidd hinnen trei a trei,
fir datt si lech trei bleiwen

Wann Dir wëllt verhënneren, datt anerer béiswëlleg a
lësteg handeln, da loosst net zou, datt Bedruch an Är eege
Gedanken erakënnt, an handelt net op eng Manéier, déi
.aneren schued

Wann Dir wëllt, datt anerer mat lech sympathiséieren,
weist Empathie géintiwuer hinnen, besonnesch géintiwuer
.deenene ronderëm lech

Wann Dir wëllt, datt anerer lech respektéieren, musst
Dir souwuel jonk wéi och al Respekt weisen

Wann Dir Fridde vun aneren wëllt, musst Dir e Liewen
an Harmonie liewen

Wann Dir wëllt, datt d'Leit reliéis sinn, sidd spirituell vun
Natur a loosst anerer d'Gefill hunn, datt Dir e gutt Virbild
.sidd a si sech op lech verloossen a vertraue kënnen

Kuerz gesot, alles wat Dir vun aneren wëllt weisen. Eng
vun de gudde Qualitéiten ass et, et als éischt an Ärem
Liewen ze demonstréieren, an Dir wäert feststellen, datt
.d'Leit op déiselwecht Manéier op lech reagéieren

Wann Dir déi Beräicher an Ärem Liewen identifizéiere
kënnt, déi Verbesserung brauchen, ouni decouragéiert ze
ginn oder en Inferioritéitskomplex z'entwéckelen, a wann Dir
konsequent un der Verbesserung vun Ärem eegene
Charakter schafft, dann ass d'Zäit, déi Dir dofir verbréngt,

vill méi produktiv wéi wann Dir Zäit verschwendt andeems
Dir lech wënscht, datt anerer sech selwer verbessern. Äert
positivt Beispill a gesond Verhalen hunn eng méi grouss
Kraaft fir anerer ze änneren wéi Är Wënsch, Roserei a
.Wierder eleng

O Här, Du bass d'Quell vun all Guttheet an den Urspronk
vun all Kraaft. Seegent eis, fir datt mir Deng Segen op eis an
eiser Gesondheet, eisen intellektuellen Ustrengungen an
eise spirituellen Ausdréck reflektéiere kënnen. Du bass de
Glanz an de Stären, d'Energie an den Atomer,
d'Frëndlechkeet an den Härzer an d'Schéinheet an der
Wourecht. Hëlleft eis, eis mat Denger ieweschter Kraaft,
Denger onendlecher Wäisheet an Denger grenzeloser
.Authentizitéit ze fëllen

Här, loosst eis erkennen, datt Dir d'Quell vun der
Gesondheet sidd, den Ozean vum Liewen, an d'Quell vun all
Versteesdemech a Wëssen. Befreit eis vun der Ignoranz an
hiren Auswierkungen, vun Angscht a Suergen, a loosst
d'Iwwerschwemmung vun Ärer Wäisheet all d'Drecksstäsch
.an d'Schutt aus eisem Liewen ewechhuelen

Räiss ewech, Här, d'Schleier, déi Äert Gesiicht virun eis
verstoppen. Loosst eis dech als e sou hellt Liicht gesinn, wéi
onzähleg Sonnen um Horizont vun eisem Liewen. Loosst eis
dech als eng ëmmer erneierend Kraaft spieren, déi eis
Gedanken inspiréiert, eis Séilen erniert, eis Kierper erhalen
.an eis Dreem erfëllt

Amen

Déi meescht Leit wëssen net firwat, well se op dëser
Äerd existéieren, gleewen se, datt den Zweck vum Liewen
d'Erfëllung vun de Wënsch ass, d'Noutwendegkeete vum
Liewen ze kréien, Freed a mënschlech Léift ze sichen, an
.sech schlussendlech dem leschte Beschwerde hinzeginn

D'Leit fänken hiert Liewen als Programméierer mat
spezifischen Neigungen a Wënsch un, déi an der
Vergaangenheet net erfëllt goufen, an si probéieren - mat
deem wéinege fräie Wëllen, deen se nach hunn - andeems
se d'Wënsch an d'Aktiounen vun aneren imitéieren, wa se
sech mat Geschäftsleit verbannen, wëlle se wéi si ginn, a wa
se sech mat Kënschtler verbannen, gëtt d'Konscht alles fir si

Gott wëll, datt mir an dëser Welt praktesch sinn. Hie
gëtt eis en Hunger, deen eis verlaangt, fir en ze stillen, awer
nëmmen no lessen, Ënnerdaach, Suen a Besëtze ze sichen,
bedeit, datt de Mënsch d'Quell vu sengem Gléck vergiesst

Et ass wouer, datt mir musse schaffen, fir eis
Bedierfnisser ze decken a eis beméien, eis legitim Ziler
z'erreechen, awer als éischt musse mir eis Häerzer fir Gott
opmaachen a seng Leedung a Genehmegung an allem
sichen, wat mir maachen. Dann wäerte mir sécherlech an
der Schoul vum Liewen erfollegräich sinn, well mir eis
Leedung vum Supreme Manager a Fournisseur kréien, deen
weess, wat mir brauchen a wat dat Bescht fir eis ass. Dofir
musse mir eist Vertrauen an hien setzen a sengem weise
Wëllen ënnerwerfen

Aus de Virlesunge vum Enseignant Paramahansa

Wann dat bannescht Gléck vun der Séil vun enger
décker Schicht vu flüchtege sinnleche Genoss verdeckt gëtt,
da schwächt de gëllene Glanz vum Geescht of, an déi
transparent Fäegkeete vun der Séil sinn hannert der Dicht
vun der Matière verstoppt. Wann de Geescht vun Jalousie an
Näidegkeet a vu Wolleke vu Angscht a Suergen
agewéckelt gëtt, gëtt een miserabel, ellendig a besiegt.
Awer wann een déiselwecht Opmierksamkeet op Léift,
Frieden an Harmonie riicht, erlieft een e grousst Gléck

D'Séil fillt Gléck, wann se sech vu kierperleche
Begierden, déi mat Leed a Misär gemëscht sinn, zu den
transparenten Tugenden vum Geescht wendt, déi mat
.erhabenen Freed gefällt sinn

Wann d'Séil komplett a grob weltlëch Freed verdéift,
gëtt se gläichgültig géintiwier der Verfolgung vu méi
héije Freed a kann net méi spirituell Freed erliewen. Vill
kéinten argumentéieren, datt et bal onméiglech ass, op
materiell Freed op dëser Welt ze verzichten oder ënner Leit
ze liewen, deenen hir Gedanken nëmmen ëm materiell
Saachen dréien. Wéi och ëmmer, et ass net vum
Duerchschnittsmënsch verlaangt, d'Welt opzeginn an sech a
Bierger a Bëscher zréckzezéien, fir Rou a Friden ze fannen.
Éischer solle se an dëser Welt bleiwen, ouni sech vun hire
mächtige Stréimungen ewechzeschleefen, fir datt se net
vun den turbulente Wellen vun dësem Liewen iwwerwältegt
.ginn

E Mënsch soll net negativ géintiwier senger Ëmgegend
sinn, an zur selwechter Zäit soll hien net zouloossen, datt de
Materialismus seng Siicht verblëndt, fir datt hien net de
Kontakt mat senger spiritueller Natur verléiert a net fäeg
gëtt, d'Freed vum Gléck ze schmaachen an d'göttlech
.Luuchten ze gesinn

D'Liewen, mat senger Essenz, Komponenten an Ziler,
ass e schwéiert Rätsel ze verstoen, awer net onméiglech ze
léisen, a mat eisem progressiven Denken léise mir all Dag e
.puer vu senger Geheimnisser

D'Apparater, déi op präzise wëssenschaftleche
Prinzipien an dëser Ära baséieren, si sécherlech
beandroekend, an d'Entdeckungen, déi d'Wëssenschaft
bréngt, ginn eis eng méi kloer Visioun vun de Weeër, wéi
d'Liewe verbessert ka ginn. Awer trotz all den Ausrüstungen,
Erfindungen a Strategien, déi mir hunn, schéngt mir ëmmer

nach wéi Marionetten an den Hänn vum Schicksal ze sinn, an
de Wee virun eis ass nach laang, ier mir vun der Kontroll vun
.der Natur befreit sinn

Sécherlech ass et keng Fräiheet, op d'Gnod vun der
Natur ze liewen. Eis begeeschtert Geeschter gi vun engem
Gefill vun Hëlleflosegkeet iwwerwältegt a gefesselt, wa mir
eis fillen, datt mir Affer vun Iwwerschwemmungen,
Hurrikaner oder Äerdbiewen sinn, oder wa Evenementer eis -
ouni logesche Grond - eis Léifsten ewechhuelen, déi eis um
Häerz leien. Mir realiséieren dann, datt mir net vill Victoiren
erreecht hunn, a mir konnten net ongëschteg Ëmstänn
iwwerwannen. Well trotz all eise Beméiungen, d'Liewen esou
ze gestalten, wéi mir et wëllen, wäerten ëmmer bestëmmt
Ëmstänn op dëser ierdescher Bühn optrieden, an
Evenementer, déi vun engem mächtege Geescht geriicht
ginn, iwwer deen mir wéineg wëssen, deen komplett
onofhängeg vun eise Meenungen a Wëllen schafft. Dat
Bescht, wat mir maache kënnen, ass ze schaffen a
.Verbesserungen ze maachen

Mir bauen Weess un a maachen Miel, awer wien huet
den éischte Som erschaf? Mir iessen Brout aus Miel, awer
wien huet eisem Kierper d'Fäegkeet ginn, et ze verdauen? A
?wéi kann een lessen an Nährstoffer verwandelen

An all Eck vum Liewen schéngt et eng onentbierlech
göttlech Hand ze ginn. Mir kënnen eis Affären net ouni si
geréieren, an mat all de Sécherheeten, déi mir hunn, wësse
mir net, wéini d'Häerz ophält ze funktionéieren. Dofir ass
d'Noutwennegkeet, eis op déi iewescht göttlech Kraaft ze
verloossen an eis op eist héescht Selbst ze verloossen, dat
.vun där Allmuecht ausgëtt, no där mir modelléiert sinn

Mir müssen e Glawen hunn, deen fräi vu Stolz ass, a mat
.Vertrauen op de Weeër vum Liewen goen

Ouni Panik an Zidderen, an ouni Nout an Aschränkung

Ëmgang mat Allergien

D'Iwwerwanne vun der Sensibilitéit ass eng delikat
Konscht, an d'Kontroll vun der eegener
Reaktiounsgeschwindegkeet ass wichteg fir eng ausgeglach
.a gutt ofgerënnt Perséinlechkeet z'entwéckelen

Sensibilitéit staamt aus Mëssverständnisser,
Inferioritéitskomplex, opgeblosene Stolz an engem
.iwwerdriwwenen Ego

Wann eng Persoun mengt, hir Gefiller wieren verletzt
ginn, setzt sech dëse Gedanke a hirem Geescht fest a rëselt
hir Nerven op, déi dann ugespaant a rebellesch ginn. Roserei
entzündet sech an hirem Häerz wéinst de verletzten
Emotiounen. Wéi och ëmmer, verschidde Leit hunn
d'Fäegkeet, hir Emotiounen ze kontrolléieren, sou datt hir
äusserlech Zeeche net optrieden, trotz der intensiver Roserei
an hinnen. Anerer drécken hir Roserei duerch direkt
Reaktiounen aus, déi an hiren Aenmuskelen a
Gesichtsausdréck ze gesinn sinn, an duerch schaarf,
.kodéiert verbal Reaktiounen

Exzessiv Emotionalitéit huet eescht Konsequenzen; et
komplizéiert d'Situatioun a schaaft eng ongewollt
.Instabilitéit, déi sech negativ op anerer auswierkt

Et musse Beméiunge gemaach ginn, Selbstkontrolle a
Rou ze üben, fir eng Atmosphär vu Versteesdemech an
Harmonie ze fërderen, déi Friden amplaz vu Spannung
fërdert an de Stressofdrock verdreift. Déi, déi dat maachen,
sinn Meeschter iwwer hiert eegent Schicksal a gi mat
Unerkennung a Respekt vun deenen ëm si ronderëm
.belount

Iwwerméisseg Sensibilitéit ass eng Eegenschaft, déi de
meeschte Leit deelen, a wann dës irrational Emotioun
opflammt, verblind se d'Aen vun der Wäisheet a bedeckt
d'Ae vun der Wäisheet. Nach méi schlëmm ass, datt déi
iwwerempfindlech Persoun mengt, datt si perfekt denkt, fillt
an handelt, während hiert Verhalen a Wierklechkeet
!komplett falsch ka sinn

Vill Leit gleewen, datt si sech selwer bedauere sollen,
wa se kritiséiert ginn, an datt Selbstmitleid hinnen eng
gewëssen Erliichterung bréngt. Mee wéi bei
Drogenofhängegen, wat se méi huelen, wat hir Sucht méi
.staark gött

Eng héichsensibel Persoun leid dacks onnéideg.
Meeschtens kennt keen d'Ursaach vu sengem Leed oder
d'Natur vu sengem Trauer, wat zu méi héijem Leed an
senger selbstopgeluechter Isolatioun féiert. Näischt kann een
erreechen, andeems een am Stillen op vermeintlech
Beleidegungen oder Kritik agoe bleift. Et ass vill besser,
d'Ursaache vun dëser Iwwerempfindlechkeet duerch objektiv
.Analyse a Selbstkontrolle unzegoen

Dës Zort vun ongesonder Allergie huet eescht
Konsequenzen; si verbraucht d'Häerz wéi Feier a zerstéiert
d'Gewëss vum Fridden. Dofir muss se clever, logesch a mat
.engem festen Wëllen behandelt ginn

Ech schaffen haart fir jidderengem ze déngen, awer
wann ech mech a menger Einsamkeet zréckzéien fir ze
reflektéieren, loosse ech keen meng Kontemplatioun
stéieren. Aner Saache kënne waarden, awer mäin deegleche
Rendez-vous mat Gott däerf net vernoléissegst oder
.iwwersinn ginn

ler Dir iergendeng Handlung maacht, maacht eng Paus a
betruecht virsiichteg d'Konsequenzen an hiren Impakt op Äre
Geescht, Kierper a Séil. Handlungen, déi duerch Zwang
ugedriwwe ginn, sinn keng Befreiung, well Handlungen, déi
géint d'Gesetzer vun Harmonie a Fortschrëtt sinn, den
Eenzelen aschränken. Am Géigendeel, Handlungen, déi
duerch Ënnerscheedungsbewosstsinn sanktionéiert sinn a
mam eegene Gewësse iwwereneestëmmen, sinn tugendhaft
.a bréngen Fräiheet

Wann Dir décidéiert, eppes Gutt ze maachen oder eppes
Schlechtes ze vermeiden, an Dir bleift bei där Entscheidung
a handelt deementspriedend, wësst, datt Ären Undeel u
.Fräiheet reichlech ass

Gott wëll, datt mir d'Fräiheet vun der Wiel benotzen, déi
eis ginn ass, fir Hien ze sichen an ze fannen, awer Hie wëll
.sech eis net opzwéngen

De Wonsch, Gott méi no ze kommen a Hien kennen ze
léieren, kënnt net vun eleng, mee e muss aktivéiert a
gefërdert ginn. Ouni dëse Wonsch huet d'Liewen kee Wäert a
.kee Goût

Loosst Är spirituellt Abléck Äert Denken guidéieren an
den Erfolleg wäert Iech iwwerall verfollegen, wou Dir gitt

Gott widmen ech meng Stëmm, meng Hänn, meng
Féiss, mäin Häerz, mäi Kierper, meng Gefiller, mäi Wëllen an
alles

D'Léift ass déi spirituellt Waff, déi all Kricher beendert

Iwwer dës Äerd eraus ginn et onlimitéiert Welten, wou
mir déi erëm begéine wäerten, vun deenen mir geduecht
.hunn, datt se eis fir ëmmer verlooss hätten

Döst weltlecht Liewen ass ëmmer verännerlech, Trauer
folgt Trauerillusiounen op Illusiounen. Dës Fatze, déi an der
Wüst vun eisem Bewosstsinn erschénkt, muss
verschwannen, a mir müssen eis richtig Selbst ënner de
.dichten Schleier vun der Matière erwächen

Versicht net, Är Hoffnungen op döst Liewen ze
baséieren. Wou ass Är Garantie? Dir sidd nëmme sécher,
.wann Dir lech an der Erkenntnis vu Gott heem sicht

D'Essenz vun der Séil ass wéi aalt Gold, dat ënner der
Äerd begruewe ass. Wann d'Äerd aus dem Gold ewechgeholl
gëtt an et mat dem Waasser vun der Kontemplatioun
gewäsch gëtt, glänzt et nei mat kompletter Rengheet a
.Kloerheet

Här, loosst eis gesinn, wat gutt ass, gesond Gedanken
denken a mat deenen, déi e gudde Charakter hunn, ëmgoen.
Hëlleft eis, un dech ze denken an dech ze betruechten, o Du,
deen d'Quell vun all Gerechtegheet an den Urspronk vun all
.Guttheet bass

Fräiheet vu Schwächt

Dee beschte Wee fir Schwächt ze iwwerwannen ass
opzehalen doriwwer nozedenken; soss wäert d'Iddi vun der
Schwächt Äert Bewosstsinn iwwerwältegen an Äert
bannenzegt Selbst dominéieren. Wann mir Liicht an eis
selwer bréngen, verschwénnt d'Däischtert, wéi wann et ni
.existéiert hätt

Déi Iddi bréngt mir wonnerbar Inspiratiounen

Wann Liicht an eng Höhl agefouert gëtt, déi zënter
Dausende vu Joren an Däischtert gehüllt war, verschwénnt
d'Däischtert direkt. Ähnlech verschwannen Schwächten a
Feeler, wa mir dem Liicht vu Gott an eist Bewosstsinn

eragoen loossen, an d'Däischtert vun der Ignoranz kann net
.bleiwen. Dëst ass d'Philosophie, no där mir liewen sollen

Prokrastinatioun ass nätzlos. D'Rad vum Liewen héiert ni
op ze dréinen, an d'Deeg vun eisem Liewe ginn séier
eriwwer. All Minutt, déi mir verbréngen fir kloer ze denken a
clever ze handelen, ass eng erfollegräich a profitabel
.Investitioun an eist Gléck

Vill Leit verbréngen hiert ganz Liewen domat
nozedenken iwwer Suen, Sex a Ruhm, a konzentréiere sech
selten op déi wesentlech Saachen, déi hinnen Rou bréngen
an hiert Bewosstsinn op en héijen Niveau bréngen

Egal wéi bescheiden d'Roll vun enger Persoun ass, si
gëllt an den Ae vu Gott als erfollegräich, wann si weess, wéi
si seng Zäit clever verbréngt a seng Gedanken an déi richteg
.Richtung leet

Wann Gottes Liicht op eng Persoun schénkt, fillt hien
net, datt hien eppes brauch, well d'Freed, déi hien
iwwerwältegt, all seng Dreem erfëllt a léisst hien déif an
sech fillen, datt hien de Räichsten vun de Räichen an de
.Glécklechten vun de Glécklechen an dësem Liewen ass

Tunnel vum Liicht

Déi, deenen hiert spirituellt Bewosstsinn duerch
erliichtert Gedanken, gutt Doten, léif Gefiller a déif
Kontemplatioun erwächt gëtt, kënnen hiren Ofgang vum
Kierper am leschte Moment vum Ofgang duerch dat
spirituellt A spieren. Während hirem ierdesche Openthalt üben
d'Yogi den Tunnel vum spirituellen A op der Grenz tëscht
Matière a Geescht ze gesinn, an am Moment vum Verloossen
vun der Äerd kënne si dësen hellenden Tunnel eran an aus
dëser Welt an dat onendlecht Räich vu Gott vu Liicht, Freed,
.Fridden an absoluter Fräiheet goen

{Liicht op Liicht}

D'Luucht vum Kierper ass dat [geeschtegt] A

Wann Äert Aen eenzel ass

Dann wäert Äre ganze Kierper mat Liicht gefëllt sinn

An d'Liicht schénkt an der Däischtert, an d'Däischtert}

{huet et net wousst

Altruismus ass d'Leed vun aneren ze spieren, sech
hinnen no ze kommen, mat hinnen ze kommunizéieren,
oprecht ze versichen, si an hirem Ongléck ze tréischten,
sech iwwer hir Freed ze freeën an eist Bescht ze maachen,
fir de Gespenst vun Angscht, Nout an Angscht virun hinnen
.ewech ze halen

Deejéinegen, deen de Geesch vum Altruismus huet,
handelt net no limitéierten Berechnungen an Erwaardungen,
mä benotzt säin Abléck a säi gesond Uerteel a geet weider
fir sech selwer an aneren ze hëllefen, andeems hien Gott fir
den Erfolleg dankt, deen hien erreecht. Wann hien eemol
oder e puermol feelt, fillt hien sech net decouragéiert, mä
gëtt méi entschloss, verduebelt seng Efforten a widderhëlt
de Versuch, exploréiert nei Iddien a Kanäl, geleet vum Liicht
vun der Vernunft, a sicht Gottes Hëllef bis hien säin Zil
.erreecht a säin nobelen Zweck erreecht

Wien sech beméit, anerer glécklech ze maachen, gëtt vu

Gott glécklech gemaach mat engem inneren Gefill vu
psychologeschem Komfort. A wann hien eppes verléiert fir
déi, deenen hie probéiert ze hëllefen, betruecht hien dat net
als Verloscht, well am Géigenzuch kritt hien Gottes Freed a
Fridden. Hie leeft fir ze gär ze hunn, ze schaffen, ze ginn an
d'Somen vun der Guttheet a vum Fridden an de Felder vun
.der Mënschheet ze säen

Wien a senge Gedanken a Gefiller seng perséinlech Welt
iwwerschreit, erweidert säi Bewosstsinn, verstärkt seng
Empathie a fillt, datt d'Welt säin Heem ass an d'Mënschheet
seng Famill. Hie realiséiert, datt den Zweck vu senger
Existenz op dëser Äerd ass, sech selwer ze reforméieren, ier
hien probéiert, anerer ze reforméieren, well wien sech selwer
reforméiert, aneren hëlleft, sech selwer ze reforméieren,
duerch d'Beispill vu sengem Liewen. Handlungen hunn eng
méi déifgräifend Wierkung op d'Séile vun aneren wéi
.Wierder

Kuerz Halten

:D'Brillanz vun der Eierlechkeet

Verschiede Leit probéieren hire Problemer ze
entkommen andeems se laachen, awer dës Zort vu Flucht
erfuerdert e rengt Gewësse, fräi vun Heuchelei a Bedruch.

Wann eng Persoun éierlech mat sech selwer an aneren
ëmgeet, a mat Adel an Integritéit handelt, ginn hir Aen kloer,
an e spezielle Glanz strahlt vun hinnen aus - den
.onmëssverständleche Glanz vun der Eierlechkeet

:Éierlechkeet

Verschiede Leit soen vill Saachen am Numm vun der
Eierlechkeet, awer ee kann net mat jidderengem iwwer alles
schwätzen. Wann ee Rot a Leedung gëtt, verstinn e puer Leit
seng Wierder falsch a gewannen näischt dovun, wat ee seet;
dat ass eng verschwenderesch Ustrengung an eng net
geschätzten Ustrengung. Schweigen ass a sou Fäll Gold,
awer dat heescht op kee Fall, datt ee iwwer falsch
.Handlungen schweige bleift

:Selbstarmonie

Selbstarmonie ass wierklech wonnerbar. Déi meescht
Leit wëssen, wéi schwéier et ass, mat aneren an Harmonie

ze sinn, awer hutt Dir jeemools doriwwer nogeduecht, mat sech selwer an Harmonie ze sinn? Et ass onheemlech schwéier, awer méiglech. Wann Dir lech selwer analyséiert, wäert Dir feststellen, datt Dir stänneg a Konflikt mat lech selwer sidd. Wann Dir lech selwer net gär hutt, wäert Dir keen aneren gär hunn. A wann eng Persoun net mat sech selwer an Harmonie ass, wéi kann si dann mat aneren an ? Harmonie sinn

Selbstharmone ass essentiell fir d'Harmonie mat der Welt. Dofir ass et essentiell, sech selwer ze schätzen a gär ze hunn, well Dir dës Léift verdéngt. Ee muss sech selwer gär hunn, well Gott eis erschaf huet a mat engem noblem Potenzial ausgestatt ass. Dëst bannenzegt Selbst ze gär hunn, dës Essenz, déi mat tugendhafte Qualitéite voll ass, inspiréiert edles Verhalen a purifizéiert de Geescht vun .Onreinheeten an d'Häerz vu Béiswëlleg a Roserei

:De literaresche Kompass kalibréieren

Ee kann säi Gewësse net täuschen, falsch Handlungen rechtfertegen oder de Konsequenze vu falschem Verhalen entkommen, och wann ee op en anere Planéit reest. D'Resultater vu senge Handlungen begleeten een, an ee muss säi Cours korrigéieren a säi moralesche Kompass kalibréieren, sou datt seng Nol ëmmer an déi richteg .Richtung weist

Verschidde Leit liewen ënner de schlëmmste Konditiounen a sinn awer a grousser Harmonie mat sech selwer, anerer hunn all Méiglechkeeten an alles wat se brauchen a sinn awer a stännegem Konflikt mat sech selwer. Dofir sollt een net waarden, bis sech d'Ëmstänn änneren. Iwwerzeegt lech selwer, datt et lech gutt geet, trotz Ärer .Ëmwelt, déi anescht ka sinn, wéi Dir lech wënscht

Wien sech den Ëmstänn aussetzt, waart drop, datt sech
.d'Saachen änneren, a säi Waarden wäert laang sinn

Et gëtt gesot, datt e Mann uechtzéng Sprooche fléissend
konnt schwätzen, awer hie war sou aarm, datt hie sech keng
Luucht fir ze liesen leeschte konnt. Dofir ass hie bei eng Eck
gaangen an huet sech ënnert enger Stroosseluucht gesat fir
ze liesen. Wierklech, Willenskraaft schaaft Mëttel, schaaft
Méiglechkeeten, erneiert Hoffnung, erfëllt Aufgaben an
.erfëllt Wënsch an Dreem

Déi tatsächlech Kommunikatioun mat deenen, déi Gott
kennen, kann duerch perséinleche Kontakt mat hinnen,
reflektiv Liesung vun hire Schrëften oder déif a frëndlech
Kontemplatioun dovunner geschéien. De wichtege Punkt,
deen een sech drun erënnere muss, ass datt et am Aklang
.mat hirem Bewosstsinn ass, wat am Aklang mat Gott ass

Wann mir eist Bewosstsinn mat groussen Séilen
ausriichten, déi Gott gär hunn, transforméiert dës Harmonie
eis Liewen lues a lues op eng wonnerbar Manéier. Dës
Harmonie versklaavt de Wëllen net, mee erweidert säin
Ëmfang a stäerkt seng Kraaft. Dëst ass den Ënnerscheid
tëscht an Harmonie mat Leit ze sinn, déi voller Ego sinn a
sech mat deem beschäftegen, wat se kréie kënnen, an an
Harmonie mat Liebhaber vu Gott a Mënschheet ze sinn,
deenen hiert Zil et ass, göttlech Léift an de Séilen vun
deenen ze schenken an z'erwächen, déi mat hinnen an
Harmonie sinn. De Magnetismus vun dëse geseenten
Individuen bréngt eis an enke Kontakt mam göttleche
.Magnetismus

Mir müssen am Kapp behalen, datt mir, während mir eis
beméien, eis eege Bedierfnesser ze decken, och aneren
hëllef mussen, dat ze kréien, wat se brauchen, an déi gutt
Saachen am Liewen, déi op eis zoukommen, mat de
mannerbegënschtegten ze deelen. Loosst eis drun denken,

datt mir en integralen Deel vun der globaler Famill sinn a mir
.net ouni dës grouss Famill liewen kënnen

Wéi wier d'Liewen ouni Schräiner, Erfinder, Baueren an
anerer? Duerch Giewen an Empfang, an den Austausch vu
Servicer, wëll Gott, datt mir un anerer denken a mat hinnen
empathéieren. Et ass e grouss Feeler, nëmme fir sech
selwer ze liewen, ouni un anerer ze denken. Wa mir un eist
eegent Gléck denken, musse mir och un d'Gléck vun aneren
denken. Mir sinn net verflucht, alles ze ginn, wat mir hunn, fir
d'Wuelbefannen vun der globaler Famill, well dat onméiglech
ass. Éischer solle mir mat aneren empathéieren a maachen,
wat mir kënnen, fir hinnen ze hëllefen an hir Laascht ze
.entlaaschten

Et gëtt eng Bezéiung tëscht Erfolleg an der
Zefriddenheet vun der Séil, am Kontext vun der Ëmwelt an
.där den Individuum leeft

Richtige Succès ass d'Resultat vu Verhalen, dat mat de
Prinzipie vun der Gerechtegkeet iwwereneestëmmt, an et
ëmfaasst d'Gléck an d'Wuelbefannen vun aneren als
integralen Deel vun der perséinlecher Zefriddenheet.
Jiddereen, deen dëse Prinzip op säi materiellt, geeschtegt,
moralescht a spiritueellt Liewen uwend, wäert dës Definitioun
.vum Succès als komplett an ëmfaassend feststellen

D'Leit denken op verschidde Weeër iwwer Erfolleg,
ofhängeg vun hiren Ziler am Liewen. Heiansdo gläichsetzen
e puer Leit et mat Déifstall a soen Saachen wéi: "Hien ass en
erfollegräichen Déif!" Dëst weist, datt net all Erfolleg
.erwünscht ass; eisen Erfolleg sollt aneren net schueden

Eng aner Qualifikatioun fir Erfolleg ass Harmonie a
positiv Resultater ze bréngen, net nëmme fir eis selwer, mä
.mir mussen dës Virdeeler och mat aneren deelen

Finanzielle Succès z'erreechen heescht net nëmmen dat
ze genéissen, wat mir verdéngen; et heescht och eng
moralesch Verantwortung ze hunn, aneren ze hëllef, e
besser Liewen fir sech selwer ze schafen. Jiddereen mat
Intelligenz kann Sue verdéngen, awer wa se Léift am Häerz
hunn, kënne se dës Sue net egoisteschesch benotzen; amplaz
.deelen se dat, wat se hunn, mat aneren

D'Suen ginn zu engem Fluch an den Hänn vu gierige a
knallharte Leit, awer si sinn e Segen an e Kaddo fir déi mat
.generéisen Hänn an engem gudden Häerz

Gutt Séilen zéien gutt Séilen un a gi vun hinnen ugezunn

Mir müssen léieren, eise Noper wéi eis selwer ze gär ze
hunn an drun ze denken, datt mir an dësem Liewen nëmme
fir eng kuerz Zäit sinn, duerno gi mir an eng aner Welt, där
hiren Niveau vum Niveau vun eisem Denken an der Qualitéit
vun eisen Handlungen während dësem irdeschen Openthalt
.ofhänkt

Wien sinn eis richteg Familljememberen? Fir de weise
Mënsch ass jidderee e Familljemember, an all eenzelen ass
en "Noper". Natierlech ass de weise Mënsch fäeg zu
Ënnerscheedungsmerkmale a versteet, datt, obwuel d'Sonn
hiert Liicht op e Stéck Kuel an en Diamant schénkt, den
Diamant, am Géigesaz zu der Kuel, déi eenzegaarteg
Fäegkeet huet, Liicht brillant ze empfänken an ze
reflektéieren. Ee soll d'Gesellschaft vun deenen sichen,
deenen hir Gedanken a Gefiller sou reng sinn wéi en
Diamant, a soll sech Zäit huelen, fir oprecht Frënn ze fannen.
Déi, déi e proppert an éierlecht Liewe liewen, wäerten Frënn
unzéien, déi duerch Rengheet an Éierlechkeet
charakteriséiert sinn, während déi, déi no einfachen
Instinkter ouni Ënnerscheedungsmerkmale liewen, Frënn
.vum selwechte Gläich unzéien

Wann Dir héich Idealer a verherrlecht Prinzipien schätzt,
ass et ubruecht, sech net mat Leit ze verbannen, déi net un
dës Idealer a Prinzipien gleewen a Gedanken duerchernee
bréngen an d'Stëmmung stéieren, fir datt hir Schwéngungen
Äert Schwéngungsniveau net erofsetzen. Gläichzäiteg sollt
.Dir keen aus Ärem Léiftkrees ausschléissen

Zousätzlech soll eng Persoun net nëmme Léift
schenken, mä och Fridden stäerken, fir datt iwwerall wou se
higeet, se Harmonie a Rou schafen an déi ronderëm se mat
hirer frëndlecher Präsenz erfreschen. Keen wëll bei engem
stinkende Skunk kommen - entschëllegt den Ausdrock -
jidderee vermeit en. Ähnlech nervt an dréckt eng nervös,
impulsiv a streitsüchteg Persoun anerer of. Mir wëlle wéi
bléiend Rosen sinn, déi e séissen Doft ausstrahlen, deen
d'Häerz erfreet. Loosst eis eis beméien, de Geroch vum
Friden an d'Bries vun der Gutt ze verbreeden, wou mir och
.ëmmer higeen a wou mir wunnen

D'Kinnekräich vu Gott ass net an de Wolleken oder op
enger spezifescher Plaz am Weltraum. Et ass iwwer
d'Däischtert eraus, déi mir gesinn, wa mir eis Aen
zoumaachen, a wa mir meditieren a bieden, geet d'A vum
Geescht an der Stirn an eis op, a mir gesinn e geseent Liicht
a fille Freed, déi all Zell vum Kierper duerchdréngt, a mir
spieren, datt de Schleier opgehewe gouf an eng geheim
.Dier zum Kinnekräich vu Gott opgemaach gouf

Gott ass eng ëmmer erneierend Freed, eng Freed déi
alles ëmfaassend ass. Mir müssen eis mat där Freed
vereenegt fillen, déi an eis wunnt an d'Onendlechkeet
.ëmgëtt

Hannert de vibrationsgrenzen vun der dichter Matière
läit en onendlecht, allëmfaassend Bewosstsinn, iwwer all
Beschreibung eraus a senger aller Herrlechkeet,

Onendlechkeet a Grenzenlosegkeet. Dëst ass d'Himmelräich,
.eng éiweg, grenzenlos an onendlech bewosst Freed

Wann d'Wahrnehmung vun der Séil sech erweidert a si
hir Präsenz iwwerall spiert, dann vereenegt si sech mam
.göttleche Geescht

Herrlechkeet dem Absolut Onendleche, deen um
Horizont sëtzt, wou den Himmel op den Ozean trëfft, an
Herrlechkeet dem leweschte Onendleche, deen am Fridden
an eis sëtzt; andeems mir eis op dat Onendlecht an eis
.konzentréieren, kënne mir seng grenzelos Kraaft kréien

Wëssen, dat duerch d'Studéiere vu Bicher oder vu
Mënsche kritt gëtt, ass limitéiert Wëssen, während Wëssen,
dat direkt vu Gott kritt gëtt, d'Kraaft vun der Wäisheet, de
Glanz vun der Sécherheet, d'Rou vum Häerz an de Fridden
.vun der Séil gëtt

O Här, léier mech mat déiwer Konzentratioun ze bieden
a Meditatioun mat häerzleche Sehnsucht ze vermëschen a
loosst mäin Häerz all Dag duerch meng reng Léift fir dech
.gereinegt ginn

Befreiung vun de Restriktiounen vum Karma

egal ob geeschteg oder kierperlech, bewosst oder ,
onbewosst, huet e spezifischen Impakt op d'Liewe vun
enger Persoun. Vergaangen Handlungen sinn net nëmmen
déi, déi virun Deeg, Méint oder Joer gemaach goufen, mä
.och Handlungen aus fréiere Liewen

Du wars dout, an Hien huet dir d'Liewe ginn; dann wäert
Hien dech stierwen loossen, dann wäert Hien dir erëm
d'Liewe ginn; dann wäerts du zu Him zrëckginn

Déi gutt a schlecht Auswierkunge vun den eegenen
Handlungen. Am aktuelle Liewen bleiwen dës Spueren am

Onbewossten oder Ënnerbewosstsinn gespäichert, an d'Auswierkungen, déi eng Persoun (oder déi hir Séil) aus fréiere Inkarnatiounen dréit, leien dormant wéi Somen am Onbewossten a waarden op déi richteg Ëmstänn, fir zu enger spezifescher karmescher Zäit ze sprëtzen a wuessen.

D'Gesetz vum Karma, dat d'Saachen ausbalancéiert, ëmfaasst Handlung a Reaktioun, Ursaach an Effekt, Säen an .Ernte

All Mënsch formt säin eegent Schicksal duerch seng Gedanken an Handlungen, an d'Energien, déi se fräisetzen, egal ob clever oder domm, kommen onvermeidbar als Ausgangspunkt bei si zréck, genee wéi e Krees sech mat perfekter Präzisioun fäerdeg mécht. [D'Fro ass] muss de bereete Sichende sech - géint säi Wëllen - den onvermeidleche Konsequenze vu senger vergaangene Handlungen, oder deem wat Prädestinatioun genannt gëtt, stellen? D'Äntwert ass nee. Gott ass Gesetz a Léift, an de Sichende, deen sech mat oprichtigem Sehnsucht a komplettem Glawen zu Him wendt, seng Handlungen op dat göttlecht Gesetz ausriicht a Gottes bedingungslos Léift sicht, kritt ouni Zweifel de göttleche Segen, deen schwéier .Laaschten erliichtert an d'Ëmstänn verbessert

Gott huet eis an dës Welt voller Illusiounen gesat, an Hie kennt eis Leed an d'Prüfungen an Tribulatiounen, déi mir erdroen. D'Mënsche verdéiwen déi bannenzeg Däischtert vun der spiritueller Ignoranz, wa se sech selwer als ënnerdréckend an der Sënn betruechten an ouni Muecht sinn, fir aus hiren Déiften ze entkommen. Et ass besser fir si, sech selwer ze verbessern, Hëllef a Matgefill aus dem Häerz vun der göttlecher Barmhärzegkeet ze sichen, an op Verzeiung vum léiwen, matleidenden a verzeiende Gott ze .hoffen

Wann mir eis enk Verbindung mat Gott realiséieren, wat
fir e Karma kann eis dann bannen? Loosst lech vun
niemandem iwwerzeegen, datt Är Péng a Schwieregkeeten
d'Resultat vun Ärem Karma sinn. Als Geescht an Ärer Essenz
hutt Dir kee Karma. Éischer musst Dir dës Wourecht
realiséieren, andeems Dir lech selwer bestätegt, datt Dir mat
der Essenz vum Liewen, dem Liicht an de kosmesche Kräfte
vereenegt sidd. Wann Dir dës Tatsaach realiséiert, hutt Dir
näischt ze fäerten, a Gott wäert lech vill Dieren opmaachen
.a vill Méiglechkeeten ubidden

Wann Dir lech mat der Aart a Weis wéi Äert Liewen leeft
net gutt fillt, ännert Är Denkweis a lued Är Sënner mat
positiver Energie op an Dir wäert den Ënnerscheid selwer
.spielen

Et ass net néideg fir d'Leit ze bedauern an ze trauern
iwwer dat wat se verpasst hunn, oder hir ongelécklech
Ëmstänn op Feeler zrëckzeféieren, déi se an dësem Liewen
oder an der wäiter Vergaangenheet gemaach hunn, well dëst
eng Form vu spiritueller Vernoléissegung ass. Si müssen
handelen an d'Onkraut aus dem Gaart vum Liewen
erausrappen, an dann wäerten déi séisst a liewegst
Blummen bléien an déi leckerst a wünschenswäertst
.Friichten droen. Duerch seng Gnod, den Allerhéchsten

Sech Gott ënnerwerfen heescht net, eise Wëllen net ze
benotzen, fir eis Saachen ze verbessern, a waarden, bis
Gott eis Situatiounen ouni Ustrengung vun eiser Säit klärt,
.well Gott deenen hëlleft, déi sech selwer hëllefen

De Punkt ass, datt mir léieren, wéi mir bei Gott goe
kënnen, fir eise Wëllen ze leeden an eis richtig Efforten ze
seegen a stäerken. Wann mir den Hindernis vun der
Onwëllegkeet, eis z'erginn, iwwerwannen, fanne mir a Gott
de Schutz, deen eis keen op dëser Welt ka ginn, a mir fanne
.och eng Kraaft, déi kee Test iwwerwanne kann

Jidderee kann eng speziell Bezéiung mat Gott opbauen,
wa se wëssen, wéi se hiert Häerz fir Gott opmaache kënnen
a sech no senger göttlecher Präsenz verlaangen, déi Freed a
.Sécherheet bréngt

Wann eng Persoun e staarkt Bedierfnes no Gott fillt, well
se weess, datt se net ouni Hien auskomme kann, da wäert se
feststellen, datt Gott op déi eng oder aner Manéier reagéiert.
Mee si müssen als éischt dat staarkt Gefill kultivéieren, well
.d'Äntwert net spontan kënnt

Wa mir Gott net déi éischt Plaz an eisem Liewen ginn,
gëtt eise Bewosstsinnszoustand ängschtlech a verwirrt, a mir
wäerten net fäeg sinn, logesch a richtig mat den
.onendleche Fuerderunge vum Liewen ëmzegoen

A wéi kann een dëse Wonsch entwéckelen? All Kéier
wann mir mat Ongléck oder Schwiereregkeeten konfrontéiert
sinn, an all Kéier wann mir eng Schwéierkraaft an eisem
Häerz spieren, musse mir eis un Gott wenden a seng Hëllef
froen, well mir wëssen, datt jiddereen, deen Gott gär huet an
et a sengem Geescht an Häerz bewaart, seng Situatioun
.sech verbessert, seng Situatioun sech zum Besseren ännert

Wann mir den Äther réieren an ëmrühren, mat eisen
häerzleche Gebieder an oprechte Appeller, wäerte mir
d'Essenz vun der göttlecher Äntwert extrahéieren, déi
.lessen, Heelung a Gléck enthält

Fir déi, déi no spiritueller Ernährung verlaangen, si
vergaangen Frustratiounen a Versoen irrelevant. Lektione
kënnen doraus geléiert ginn, an ee kann et nach eng Kéier
probéieren, de Versuch vun Ufank un widderhuelen. Den
Erfolleg ass garantéiert, mat Gottes Hëllef, fir all déi, déi net
vum Versoen decouragéiert ginn, deenen hir
Entschlossenheet net duerch Tragödien geschwächt gëtt, an
déi mat engem onerschütterleche Glawen gleewen. Datt

Gott déi ënnerstëtzt, déi duerchhalen. Déi, déi um richtege
Wee sinn, an hie gött hinnen Hoffnung, Kraaft an
Optimismus, bis se hiert ultimativt Zil erreechen an den
.Zweck vum Liewen erreechen

Denken ass eng Kraaft wéi Elektrizitéit, a psychologesch
.Zoustänn. Et geet zrëck op den Denken an d'Denkweis

Elektrizitéit ass souwuel gutt wéi och schiedlech; wien
se clever benotzt, bréngt se zu sengem Déngscht, soss kéint
se him elektrokutéieren. An esou ass och geduecht, wann se
op déi richteg Weeër geleet gött, bréngt se sengem Besëtzer
.Gléck, soss bréngt se him Problemer

Denken ass wéi e wëll Päerd, awer et ze zähmen ass net
onméiglech, a positivt Denken ass ee Wee fir Gedanken ze
.kontrolléieren

Gesonde Denken ass e gudde Frënd an e kranke
Geescht ass e stännege Feind

Gesonde Gedanken zéien Fridden a Sécherheet un,
während ongesond Denken déidlech Pfeiler schéisst, déi
zweemol op hire Besëtzer zrëckkommen. Dofir de
Spréchwuert: "D'Belounung ass vun der selwechter Aart wéi
d'Dot." Soulaang een gutt Absichten erausschéckt, ginn seng
Gedanken zu Fackelen, déi d'Kummer vun der Séil beliichten
an d'Hiwwele vun der Däischtert verdreiwen, sou datt hien
déif Trouscht fillt, a seng Aen mat engem Laachen vun
Zefriddenheet blénken! Mee d'Laachen an Ären Aen daueren
.a Fridden sief mat lech

D'Liewen ass wéi eng Millen, déi d'Some vun
fruchtbarem Testen an Experimentéiere maalt, fir d'Brout
vum Liewen ze maachen. Et ass wéi eng gewëndelt Strooss,
mat üppege Blumen op béide Säiten, helle Päiperleken, a
Beem mat leckere Friichten un hire Branchen, awer mir

halen selten op. Loosst eis säi Bléck genéissen a seng Séissheet genéissen; tatsächlech si mir dacks gespannt. Fir méi grouss Géigenden z'erreechen, mengen mir, et gött méi schéin Vueën wéi dat, wat mir gesinn hunn. Awer wa mir eis lues a lues op blummegen, fruchtbare Weeër ewechbeweegen, fanne mir Beem, déi méi däischer wéi fräsch sinn, an dann verschwannen d'Blummen, an domat och Päiperleken an och Friichten, nëmme fir eis dann an der .kaaler Wüst erëmzefannen

D'menschlecht Liewen ass wéi d'Waasser vum Mier, dat gereinegt gött a fräsch gött. Nëmmen wann een an déi iewescht Atmosphär eropgeet. Et ass wéi en Dram vum Moien, deen ëmmer méi hell gött mat der Zäit, well d'Saachen dann méi kloer a méi däitlech schéngen. Et ass wéi eng Rees, well d'Kuliss sech ännert, wa mir Distanzen iwwerwannen. Dann ännert sech déiselwecht Kuliss, wa mir .méi no drun kommen, a sou weider

D'Liewen enttäuscht déi Wäis net, well si gekonnt domat ëmgoen a sech freeën, ouni datt et se iwwerhuele léisst an hinnen hir Fräiheet entzitt. Zum Beispill, si freeën sech iwwer Waasser. Si drénken et a baden dran, awer si loosse sech net dran erdrenken. Si freeën sech iwwer d'Kleeder, déi se gär hunn. Ouni sech exzessiv un Formalitéiten a Formalitéiten ze halen, déi als iwwerflächlech ugesi ginn. Si freeën sech iwwer lessen, ouni sech vum Vullheet ze loosse, well Iwweriessen de Kierper schwächt an et verschlénkt d'Wahrnehmungen an hie wäert se komplett zerstéieren. Dofir soll eng Persoun d'Liewe genéissen, awer .ouni d'Sënner duerch Ënnerdauchen erschöpfen

Mat aneren eens ginn. Dat heescht net, mat hinnen iwwer alles averstanen ze sinn oder Idealer fir si opzeginn, well dëse Stil vun der Konformitéit ass ongewollt an entsprécht net der Wourecht. D'Reformer an déi grouss

Männer ware mat sou vill Leit ronderëm si net averstanen, si
hunn trotzdem un hirem Ideal festgehalen, well se gemierkt
.hunn, datt dat, wat se gemaach hunn, absolut richtig war

Als éischt muss een a Harmonie mat Gott sinn, dann
.mat sengem Gewësse, an dann mat de Mënschen

De Prinzip soll net kompromittéiert ginn an et soll net op
verborgene Motiver zrëckgegraff ginn, fir e bestëmmten
.Zweck z'erreechen, well dat net fir prinzipiell Leit passt

Wien kann op eng Manéier liewen, déi Gott gefällt?
Schued aneren net, well si hunn näischt ze fäerten. Wann
dës Approche anerer net zefridden stellt, ass et genuch fir
eng Persoun sech dobannen wuel ze fillen an e Gefill vun
inneren Friden ze spieren, deen hien onofhängeg vun der
.Zoustëmmung vun de Leit mécht

D'Kraaft an de Wonsch vun der Séil, sech zu Gott ze
wenden, gëtt geeschtleche Magnetismus genannt. An duerch
dëse Magnetismus zitt d'Séil Segen a fein Schwéngungen un,
an all gutt mënschlech Erfarungen, déi si u Guttheet a
.Gerechtegkeet erënneren

spirituellen Magnetismus Et ass d'Kraaft, duerch déi et
d'Persoun unzitt an zu sech zitt Gutt Frënn An essentiell a
wichtig Saachen An en intuitivt Verständnis vu Saachen Dës
Kraaft staamt vun der attraktiver magnetescher Kraaft vu
Gott

Käerz vum Friden

.Huelst Iech e mentale Pot, fëllt en mat Ärem Friden

Huel d'Fläsch vu menge Gefiller, fëllt se mat Denger
Barmhärzegkeet

Huel mäin eidele Séilekuerf, fëllt en mat de Friichte vun
denger Wäisheet

Géisst d'Waasser vun Ärer Léift a meng Séil, ech wäert
et an d'Kasse vun der duuschterege Séil schëdden

Zerstéiert d'Mauere vum Ego, taucht mech an Är total
Präsenz an

De Sonnenopgang vun der Léift

Loosst hien aus den Ouverturen vu mengem Häerz
erauskucken

Et erënnert mech un d'Sonneliicht vun Ärer Léift
Verbreet sech iwwer den Himmel vu mengem Liewen

Dat stralend Liicht vun Ärer Léift huet geschéngt

Op mech selwer, an et war erliichtert

Äert Liicht huet mäi spiritueller Raum gefëllt

Du bass d'Liewen, dat mäi Kierper ënnerstëtzt

An de Geescht, deem meng Gedanken inspiréiert

An d'Weisheet, déi meng Ignoranz verdreift

Ech zünden déi schlank Käerz vu menger Léift un

Fir dat gëllent Buch ze liesen

Zënter Antikitéit a mir konservéiert

Är Léift war a ass et ëmmer nach

Déi onsichtbar Käerz vum Fridden

Déi d'Däischtert verdreift a mir Är Messagen weist

De Blog ass op de Säite vun den Häerzer

Loosst Är Herrlechkeet opgedeckt ginn, o Här

Mee d'Liicht vun Ärer Wäisheet verdreiwen

Et gi vill Fuerderungen an Ufuerderungen, déi d'Welt eis
opdréit an eis vun hirer gréisster Wichtegkeet an der
Onméiglechkeet iwwerzeegt, ouni si ze liewen oder ouni si
auszekommen. Mee déi grondleeënd Viraussetzung muss
sinn, de Fridden vu Gott ze kréien, deem seng Quellen ni
ausdréchnen a deem seng Quell ni dréchent, an deem allem
.am Liewen Goût a Sënn gëtt

Loosst eis drun denken, datt Gott d'Essenz vun eisem
Wiesen ass, an datt d'Léift d'Fënster ass, duerch déi mir säi
glorriicht Gesiicht kucken. Wien och ëmmer déi göttlech
Präsenz spiere wëll an dat erhabent Sehnsucht a Gedanken
an Doten erniert, Gott wäert seng Ufro erfëllen an him
hëllefen, d'Schleier ofzerappen, déi him dovun ofhalen, déi
.geseent Luuchten ze gesinn

Wien entschloss ass, op deem Wee weiderzagoen, wäert
vun näischt ofgeschreckt ginn, an och keen Hindernis wäert
hien hënneren, bis hien säin Zil erreecht an de Wonsch vu
.sengem Häerz erreecht huet

Spirituell Perlen a Bijouen

Déi, déi d'Schwächen vun aneren opdecken a si a
Peinlechkeet a Roserei bréngen, si wäit ewech vu Wäisheet a
gesondem Uerteel. Mir sollten d'Sënn veruechten, net de
Sënner, well hien ass eise Brudder am Geescht, trotz der
Däischtert vun der Ignoranz, déi hien ëmschléisst an ëmgëtt.
Den Zweck vun der Veruerteelung sollt Heelung sinn, net
Freed a Verwundung. Mir sollten eise sënnege Brudder sou
behandelen, wéi mir selwer behandelt wëlle ginn, wa mir a
.senger Plaz a Situatioun wieren

Wien d'Feeler vu sengem Brudder an dëser Welt
.verstoppt, Gott wäert seng Feeler am Hiernof verstoppen

Genee wéi mir anerer beurteilen, beurteelt eis de
geeschtleche Gesetz och am selwechte Mooss. Mir sollten

net ze vill vun aneren erwaarden, an och net ëmmer gutt
Resultater vun iergendeen erwaarden, och wann se hiert
.Bescht ginn

E Mënsch ka falen a stierzen, awer hie bleift sécher,
soulaang hie säi Bescht mécht, fir erëm op d'Leeder vun der
.Tugend a Gerechtegkeet eropzeklammen

All Dag solle mir probéieren, d'Stëmmung vum Patient
kierperlech, psychologesch oder geeschteg an eiser Ëmwelt
ze erhiewen, genee sou wéi mir eis selwer oder eise
.Familljemembere hëllefen

Wien vun haut un probéiert no de göttleche Gesetzer ze
liewen - amplaz vum ale selbstbewosste Liewen, dat
Schwieregkeeten a Misär bréngt - wäert feststellen, datt egal
wéi bescheiden d'Roll ass, déi hien am Liewen spilt, et eng
wichteg Roll bleift, soulaang hien seng Pflicht am vollsten
Ausmooss no der Leedung vum Regisseur vum kosmesche
Stéck an dem Meeschter vun all eise Schicksaler erfüllt: Gott
.den Allmächtege

Wann mir mat aneren mat éierlecher Eierlechkeet,
richteger Léift a Rücksicht op Gefiller ëmgoen, da brénge mir
gutt Frënn an eist Liewen, ouni datt perséinlech Interessen
oder egoistesche Berechnungen déi geringste Rücksicht
.huelen; soss wäerte mir eis richteg Frënn net erkennen

Et ass néideg, sech vun Heuchelei a Virstellung lass ze
ginn, an esou ze handeln, datt een aneren net absichtlech
.schued

Frënn sollten net rosen, erofgesat oder antagoniséiert
ginn, an et sollt hinne kee Grond ginn, onfrëndlech Gefiller
géintiwier eis ze hunn Frënn sollten net mësshandelt,
ausgenutzt oder ongefuert Rot ginn, ausser wann se dofir
gefrot ginn Wann e Rot gefrot gëtt, soll en oprichteg a

frëndlech ginn, ouni Angscht virun de Konsequenzen Frënn
hëllefen sech géigesäiteg duerch konstruktiv, brüderlech
Kritik

Schwierereg Liewenserfarungen kommen net fir eise
Wëllen ze lähmen an eis ze besiegen, mee éischer fir eis
Entschlossenheet ze schärfen an eise Glawen u Gott an eist
Selbstvertrauen ze stäerken. Verschidde Leit gleewen
fälschlecherweis, datt dës Erfarungen an Erausforderungen
oniwwerwonnebar destruktiv Kräfte sinn, an dofir gi se op.
Eng gesond Denkweis ass essentiell fir eis bannenzeg Kraaft
z'aktivéieren, fir effektiv mam Liewen a sengen Prüfungen
ëmzuegoen

Wann eng Persoun net mat engem konkurréiert, deen
méi staark ass wéi si selwer, gëtt si net staark. Ähnlech, wa
mir eis Schwierigkeiten mat Courage a mentaler Stäerke
stellen, gi mir méi staark a méi resilient

Eis Geescht ass en integralen Deel vu Gottes
allëmfaassendem Bewosstsinn. Ënnert der Well vun eise
Bewosstsinn läit den Ozean vu sengem onendleche
Bewosstsinn. Wann d'Well vergiesst, datt se en Deel vum
gréissere Ozean ass, trennt se sech vun där ozeanescher
Kraaft. Dofir gëtt de Geescht vun de Leit duerch materiell
Limitatiounen geschwächt a si net méi fäeg zu fruchtbarer
Aarbecht a reichecher Produktioun. Wann de Geescht de
Stébs vun der Ignoranz ofschëddelt an d'Ketten brécht, déi
hier Kräfte bannen, da gi se méi fäeg zu Kreativitéit a
positiver Interaktioun mam Liewen

Wann Dir un enger bestëmmter Iddi festhält a se mat
engem staarke Wëllen duerchdréngt, transforméiert sech
dës Iddi an eng dynamesch Kraaft. A wann den Gedanken
dynamesch ginn, kann et déi richteg Ëmwelt fir den Erfolleg
schaffen, laut der onsichtbarer Kaart, déi am Geescht
gezeechent ass

D'Leit versoen, well se sech den haarde
Liewensëmstänn erginn, ouni sech hinnen ze widdersetzen,
.anstatt sech hinnen ze widdersetzen, ouni nozeginn

Et ass néideg, d'Willenskraaft ze trainéieren an
z'aktivéieren

Déi, déi an d'Hellegtum vun der Rou kommen, kënnen
geeschtlech mat anere Séilen kommunizéieren, déi Gott gär
hunn, a si kënnen d'Sprooch vu Rosen an all liewege Wiesen
.verstoen

O Här, sief deen eenzege Kinnek, deen iwwer meng Léift
a meng Sehnsucht trount

Déi, déi meditéieren, erliewen e grousst Gefill vu
Fridden, an dës bannenzeg Rou soll och a Gesellschaft vun
aneren erhale bleiwen. Wat een an der Meditatioun léiert,
soll an deeglechen Aktivitéiten an Interaktiounen mat aneren
praktizéiert ginn, ouni datt iergendeen seng Rou oder
.Fridden stéiert

Wann Dir eng gutt Gewunnecht wëllt kreéieren oder eng
schlecht Gewunnecht wëllt eliminéieren, konzentréiert Iech
op d'Gehirzellen, wou d'Mechanismen vun de verschiddene
.Gewunnechten sech befannen

Fir eng gutt Gewunnecht z'etabléieren, setzt Iech als
éischt roueg a meditiert, a sicht göttlech Hëllef.
Konzentréiert Äre Geescht op den Zentrum vun der
Willenskraaft, deen an der Stirn tëscht Ären Auebrauen läit,
a bestätegt fest d'Gewunnecht, déi Dir an Ärem Gehir aféiere
wëllt. Wann Dir schlecht Gewunnechten eliminéiere wëllt,
konzentréiert Iech och op dësen Zentrum vun der
Willenskraaft a bestätegt fest, datt all d'Fueren, wou dës
Gewunnechten verankert sinn, ausgelöscht ginn. Mat Fokus
a Willenskraaft kënnt Dir och déi déifst Fueren vun déif

verwuerzelten, ale Gewunnechten läschen. Versécherst lech
ëmmer erëm, datt Dir genuch Willenskraaft hutt, fir
ongesond Gewunnechten aus der Gehirregioun
.erauszewuerzelen

Déi gëeegentst Zäit fir sou eng Affirmatioun ass fréi
.moies, wann de Wëllen an d'Opmierksamkeet alert sinn

Bestätegt lech selwer weider, datt Dir vun all Diktater
fräi sidd, an een Dag wäert Dir feststellen, datt Dir - mat
Gottes Hëllef - lech scho vun der Gewunnecht befreit hutt,
.vun där Dir lass wollt ginn

Egal wat Dir fäert, verbannt Är Gedanken dovunner a
loosst et Gott iwwer. Stärkt Äre Glawen u Gott a vertraut
.drop, datt Hie fäeg ass, lech ze hëllefen

Vill Leed kënnt aus Suergen an Angscht. Firwat sollt Dir
leiden, wann dat, wat Dir fäert, nach net geschitt ass? Stellt
lech Gottes Schutzlicht vir, dat lech vun alle Säiten ëmgëtt,
.an Dir wäert säi wonnerbare Schutz spieren

Well déi meescht vun eisen Ängscht aus Angscht
stamen, wa mir d'Angscht aus eisem Liewen eliminéieren,
wäerte mir eis fräi fillen an d'Heelung wäert direkt sinn. All
Nuecht, direkt virum Schlofen, bestätegt lech selwer, datt
.Gott mat lech ass, lech beschützt an op lech oppasst

An dësem kosmeschen Drama spillen d'Mënsche vun
alle Rassen d'Geschicht vum Liewen op der Bühn vun der
Zäit. Mir müssen de Sënn vum Liewen verstoen, ouni eis
iwwerdriwwe mat eise flüchtege Rollen beschäftegt oder
.iwwerobsesséiert ze maachen

Eis Perceptioun vum Liewen ass dacks verzerrt an
ofwäichend, well mir mat den Ae vum Egoismus a
limitéierten Horizonten kucken. Wa mir mat den Ae vun der

Séil kucken, géife mir d'Saachen aus enger ganz anerer
.Perspektiv gesinn

Wann mir d'A vun der Wäisheet opmaachen, gesi mir
dat allëmfaassend Liicht vu Gott, an an deem Liicht
erkennen mir eis spirituell Natur, déi eng Reflexioun vun der
Natur vum universelle Bewosstsinn ass, dat all d'Partikelen
.an Deeler vum Universum duerchdréngt

Geeschtlech Wourechten ëmginn eis, klappen un
d'Dieren vun eisen zouenen Aen, dréngen eis drun, d'Liicht
amplaz vun der Däischtert ze gesinn, mat Wäisheet amplaz
vun Ignoranz ze handeln, eis Häerzer mat Léift amplaz vun
Haass ze fëllen, a matzeschaffen, fir Fridden ze schafen a
Räichtum a Sécherheet an eis Welt ze bréngen. Wann mir
dat maachen, wäert d'Ignoranz verschwannen,
Situatiounsënnerscheeder wäerten verschwannen, mir
wäerten Eenheet an der Vollekszielung gesinn, a mir
.wäerten méi am Aklang mam göttleche Wëlle kommen

Eis Relatioun mat Gott ass net kal oder léiflos, wéi déi
tëscht engem Patron an engem Mataarbechter. Mir sinn seng
Famill, seng Suerg fir eis ass stänneg, an hie lauschtert eis
ëmmer. Mir sinn en integralen Deel vu sengem Wiesen, an
.eis Relatioun mat him ass lieweg a vibrant

Eise Schöpfer huet eis mat engem onerschöpfleche
Räichtum u Léift, Versteesdemech, Abléck, Guddem Wëllen a
geeschteger Kraaft geschenkt, awer déi meescht vun eis
hunn dëse Räichtum fir näischt verschwend. Gott wëll, datt
mir a Sécherheet, Fridden a frëndlecher Kooperatioun
liewen, wéi et enger nobler a léiwer Famill gehéiert, awer
Gier an egoistesche Berechnungen hunn sech an eisen
.Häerzer verankert a Spaltung ënner eis geséit

Gott wëll, datt mir Meeschter sinn, awer mir hunn eis
entscheet, Sklaven ze sinn

De Mënsch ass wäit vun sengem himmleschen Heem
ewechgewichen a verluer dat bannenzegt Paradäis, wou hie
sech no bei Gott a Gott no bei him fillt, an hie wäert dëst
Paradäis net ouni perséinlech Ustrengung zeréckkréien
.kënnen

Gott huet eis no sengem Bild geschaf, awer dës
Wourecht ass eis entgaangen. Mir sinn der Illusioun noginn,
datt eist Schicksal Schwieregkeeten an eist Schicksal
Vernichtung sinn. Mir müssen de Schleier vun der Illusioun
mam Dolch vun der Wäisheet ofrappen, fir déi stralend
.Wourecht hannendrun ze gesinn

?Wien sinn mir a wat ass eis richteg Natur

Mënsche hunn offensichtlech Ënnerscheeder, egal ob an
hirer psychologescher oder emotionaler Zesummesetzung,
de Rollen, déi se am Liewen spillen, der Aarbecht an den
Aktivitéiten, déi se verfollegen, oder de Wënsch, déi se fillen.
Awer ënner all dësen Ënnerscheeder leien zwou Saachen, déi
all Mënsch ouni Ausnam wëll a brauch. Eng ass Fräiheet vun
all Forme vu Péng a Wonsch. Déi aner ass komplett an
dauerhaft Gléck - komplett Zefriddenheet, wou Fridden,
.Léift, Wäisheet a Freed leien

An der Wourecht, dat wat d'Mënsche wëlle erreechen,
ass Gott, egal ob se dësen Numm benotzen oder net. Déi
Wäis soen, datt Gott d'Essenz vum Gléck an de Geescht vum
Gléck ass. An een wäert keng komplett Zefriddenheet
erliewen, ausser een direkt vun der kosmescher Quell zitt.
Dëst ass e Schlësselpunkt fir d'mënschlech Konditioun ze
.verstoen

?Mä wou sichen d'Leit dann dat, wat se sichen

Si sichen et nëmmen a weltleche Saachen: a Besëtzt,
externen Ëmstänn a Bezéiungen mat anere Leit. Mee et ass

onméiglech, et an iergendenger Saach, iergendeen oder
iergendenger Ëmstänn op dëser Welt ze fannen, wéinst der
.Natur vun der Schöpfung selwer

D'Schafung baséiert um Prinzip vun der Dualitéit. Et ass
onméiglech, e Bild nëmmen an enger Faarf ze hunn, well et
kee Wee gëtt, ouni säi Géigendeel auszekommen. Ähnlech
ass et onméiglech, datt iergendeen Aspekt vun der Existenz
isoléiert vun der Dualitéit existéiere kann. Wann een awer
d'Wësch ënnersicht, déi d'Leit motivéieren, stellt een fest,
datt jidderee vun eis nëmme gutt, agreabel, schéin a positiv
Saache wëll, ouni dee klengste Wonsch, sech mat eppes
Onangenehmem oder Ongewolltem ausenanerzesetzen.
.Awer dat ass onméiglech

An dëser dualistescher Welt gëtt et kee Genoss ouni
Péng, kee Liicht ouni Däischtert, kee Gutt ouni Béist, kee
Liewen ouni Doud. Déi zwou Säiten vun der Medail sinn
onzertrennlech. Dëst bedeit, datt dat, wat mir déif an eis
.selwer verlaangen, net vun dëser Welt kritt ka ginn

D'Leit sichen – jo, si sichen mat all hirer Kraaft – awer si
fannen net dat, wat se sichen, wat Verzweiflung an
Hoffnungslosegkeet ausléist. Dëst féiert net nëmmen zu
Verzweiflung, mä och zu grousser Roserei an intensiver
Roserei, a folglech zu Gewaltakten. All dat geschitt, well se
net op der richteger Plaz no deem sichen, wat se sichen, an
.als Resultat net fannen, wat hiert Häerz sech begeeschtert

D'Leit an eiser Zäit wëssen net vill iwwer de Sënn an
den Zweck vum Liewen, an dofir leiden se ënner
.Duercherneen a Verwirrung

Vun Natur aus si Mënsche zweckorientéiert Wesen. Wa
si kee Sënn am Liewen hunn, a wa si hire Geescht, hir
Energien, hire Wëllen an hir Emotiounen net op eng positiv a
konstruktiv Manéier geriicht sinn, da wäerte si sech op

zerstéierend Weeër wéi Alkohol- an Drogenmëssbrauch
wenden, op Gewalt zrëckgräifen, asw. Dat ultimativt Zil vum
Liewen ass et, Gott ze kennen, an et ass d'Aufgab vum den
Eenzelpersounen, hir Rollen an extern Aktivitéiten duerch
gerecht Handlungen, gesond Perspektiven, positiv
Astellungen an d'bëtzlech Kanaliséierung vum hiren
.Emotiounen ze harmoniséieren

Dës zwee Aspekter vum eiser Natur – den inneren oder
spirituellen Aspekt an den äusseren Aspekt – sinn net
widderspréchlech, wa se richtig verstanen ginn. Éischer
ënnerstëtzen se sech géigesäiteg an hëllefen eis, eis
kierperlech, psychologesch, emotional a spirituell
.Fäegkeeten a Potenzial z'entwéckelen an ze verbessern

D'Leit liewen an enger grousser Eidelkeet, ouni
intellektuell oder psychologesch Stimulatioun. Si langweilen
sech wéinst engem Manktem u Sënn an dem Feele vum
allem, wat hirem Liewe Wäert a Sënn kéint ginn. Den
Duerchschnëttsmënsch kann zwar funktionéieren a sech
verhalen, wéi wann hie psychologesch a geeschteg gesond
?wier, awer si si glécklech

Den Haaptzweck vum Liewen ass ze wëssen, wien mir
sinn a wat eis richtig Natur ass. Wa mir den déiwer Aspekter
vum Liewen déi Opmierksamkeet ginn, déi se verdéngen,
wäerte mir onvermeidbar Gléck spieren, well d'mënschlecht
Gléck mat der Verbindung mat dem eegenen spirituellen
Selbst verbonnen ass, ouni deen een keng Existenz oder
.Wiesen huet

D'Angscht virum Versoen oder der Krankheet gött
duerch stännegt Denken doriwwer gefördert, bis d'Iddi vum
Versoen aus dem bewossten Geescht an d'Ënnerbewosstsinn
sickert a schliisslech dat méi héicht Bewosstsinn erreecht.
Dann fänkt d'Angscht, déi am Ënnerbewosstsinn an am méi
héije Bewosstsinn verankert ass, un sech ze multiplizéieren a

wuessen, bis se de bewossten Geescht mat Onkraut vun der
Angscht fëllt, dat net sou einfach ausgerott ka ginn wéi den
initialen Gedanken, wann et sprout. Dëst schiedlecht
Onkraut drot schliisslech gëfteg a fatal Friichten.
Glécklecherweis kënnen hir Wuerzelen vun bannen
erausgerott ginn, andeems een sech staark op Courage
konzentriert an an d'Leit d'Bewosstsinn vun engem
absolute Glawen u Gott aféiert a se dovun iwwerzeegt, datt
Hie fäeg ass, deenen ze hëllefen, déi sech selwer hëllefe
.wëllen, a si viru Schued schützen

Eemol war eng kleng Bloss op der Uewerfläch vum Mier
geschwomm, virsiichteg viru Stierm a Blëtzer, wéi si eng
Stëmm héieren huet, déi hir zougeflüstert huet: "Kleng Bloss
"?vum Liewen, wat ass mat dir lass

Weess du net, datt du en Deel vum Ozean vum Liewen
bass? Déi kleng Bloss huet sech ëmkuckt a gemierkt, datt dat
.de Fall ass

D'mënschlecht Bewosstsinn schwëmmt wéi eng kleng
Bloss op der Uewerfläch vum Mier vum kosmesche
Bewosstsinn, denkt et als eng temporär Bloss, ziddert virun
Angscht viru Krankheet, Aarmut an Doud. Oh Bloss, hues du
Angscht virum Ozean? Kuckt Iech ëm, observéiert
virsiichteg. Verännert Är Perspektiv vun Ärer direkter
Ëmgegend op Gottes onendlecht Räich. Taucht méi déif an,
erweidert Äert Verständnis, fir datt Dir wësst a sécher sidd,
datt Dir mat sengem risege Mier eent sidd, an datt Gott mat
.Iech ass. Hie beschützt Iech, hie stëtzt Iech, elo a fir ëmmer

Fallen a Schleeken vermeiden

Wann Dir e staarkt Wonsch an Ärem Häerz fillt, dat Iech
dréngt, et ze erfëllen, benotzt Är Meinung a frot Iech selwer:
"Ass dat e gudden Wonsch, deen erfëllt ka ginn, oder e
schlechter Wonsch, deen net soll agehale ginn?" Ongesond

materiell Wënsch encouragéieren eis schlecht
Gewunnechten, andeems se eis falsch Hoffnungen a
illusoirescht Gléck ginn. An esou Fäll muss d'Kraaft vun der
Meenung opgeruff ginn, fir d'Wourecht ze weisen. Schlecht
Gewunnechten féieren letztendlech zu Ongléck. Wann hir
richteg Natur opgedeckt gëtt, gi se ouni Kraaft, eng Persoun
.an d'Fal vum Leed an d'Fal vum Misär ze verstoppen

Reflexiounen a Geschichten

Am Liewen an am Doud, a Leed a Katastrophen, bleift
mäi Glawen un dech, o Här, staark an onerschütterlech, fest
an onerschütterlech

All Otemzuch vu menger Sehnsucht a Bidden mécht
Dieren a Fënsteren a menger Séil op, duerch déi ech zu
.Gottes Gléck kommen

Genée wéi d'Sonn op de meescht iwurfëllte Plazen
schénkt, sou wäert ech d'Strahlen vun der göttlecher Léift an
alle Beräicher vu mengem Liewen a mengen aldeeglechen
.Aktivitéite gesinn

Seegen mech, O Här, fir datt ech meng Séil mam
Sonnenopgang erwäche kann an se op Är geseent Schwell
.bréngen kann

D'Geschicht vum Moschushirsch

Moschus ass eng wäertvoll Substanz mat engem
staarken Doft, déi am Nabel vum Moschushirsch fonnt gëtt,
.deen am héijen Himalaya leeft

Soubal den Hirsch e gewëssen Alter erreecht, fänkt de
bezaubernde Moschus heemlech aus sengem Nabel ze
sickeren, an den Hirsch gëtt vun deem attraktiven Doft
opgereegt a fänkt un ze danzen a sichen no der Quell vun
.deem angenehmen Doft

Et beweegt sech vu Plaz zu Plaz, schnëffelt tëscht Steng
an ënner Beem, sicht iwwerall no der Quell vun deem
.spannende Geroch

Schlussendlech gëtt hie rosen a méi opgereegt an
ängschtlech, wann hie keng Wiederer méi huet a net fënnt,
.wat hie mat Sehnsucht a Leidenschaft sicht

An engem leschte Versuch, d'Quell vum Moschus
z'errechen, sprängt et vun den héije Fielsfielsen an dat déift
Dall, fir sengem Schicksal an den Doud ze stellen, wou
d'Jeeër et fänken an de Moschussack oder d'Drüs erauszéien
.kënnen

An dësem Kontext huet ee vun den erleichterten Dichter
:eppes rezitiert wéi

!O Moschushirsch, du Narr

?Firwat leid Dir? Firwat schléifs du net

Dëse Moschus ass verfügbar

!Mat dengem Bauchsack, du Narr

Och wann Dir mat Ärer Nues beréiert hutt

Vun dir kënnst de geheime Parfum

Du häss gewonnen, wat du gehofft hues

An Dir hutt ouni Ausgaben gelieft

Mengt Dir net, meng Frënn, datt déi meescht Leit sech
wéi Moschushirschen verhalten? Si sichen ëmmer a fir ëmmer
.iwwerall ausserhalb vun sech selwer no Gléck

Jo, si sichen d'Gléck am Spill, a verwennen sech bis zur
Erschöpfung mat Wënsch a Verlaangen. Si klammen op déi
rutscheg Weeër vum Räichtum, bis se schlussendlech vun de
Fielsen vun den héijen Hoffnungen op d'Fielsen vun der

Frustratioun an dem Versoen sprangen, wou se net fäeg
sinn, dat richtegt Gléck ze fannen, dat an den déifste
.Verstoppte vun hirer Séil gespäichert ass

Wa mir eis Gedanken no bannen riichten a grëndlech
nodenken, fanne mir an der Rou vun der Séil d'Quell vum
.richtegen a dauerhafte Gléck, dat mir sichen

Mir däerfen net wéi de Moschushirsch sinn, deen op der
Sich no Gléck op de falschen Plazen ëmgeet. Mir musse
éischer waakreg sinn a probéieren d'Gléck an eis selwer ze
.fannen, net ausserhalb vun eis selwer

D'Geschicht vum Knäppchen

Eemol koum e Mann bei mech a sot, datt hie un enger
:chronescher Häerzkrankheet leid, an huet dobäi gesot

Ech hunn vill Saache probéiert, mee ech kann de"
"Schmerz net lass ginn

Nodeems ech roueg nogeduecht hunn, hunn ech hie
gefrot, mir eng Schéier ze bréngen. Hie kuckt mech ziddernd
:un a sot

"?Hutt Dir vir, mir d'Häerz opzemaachen, Här"

Ech hunn gelacht an geäntwert: "Ech sinn keen Dokter.
Hutt Dir jeemools vun enger Persoun héieren, déi eng
"!?Schéier benotzt fir operéiert ze ginn

Schlussendlech huet hien zéckt eng Schéier bruecht,
also hunn ech ee vun de Knäppercher vu sengem Mantel
ofgeschnidden a gesot, hie soll keen anere Knäppchen
drannähen, an net seng Hand op d'Plaz leeën, wou de
Knäppchen gefeelt huet. Ech hunn him och gesot, hie soll no
zwou Wochen zrëck bei mech kommen, an ech hunn
.erwaart, datt hie sech an där Zäit erhuele géif

De Mann huet gelacht a gesot: "Ech maachen, wat Dir
gefrot hutt, well ech lech vertrauen, awer ech mengen, et
ass déi komeschst Medizin, déi mir jeemools verschriwwen
"!gouf

Zwee Wochen méi spéit koum hien op mech zougelaft a
:sot erstaunt

D'Spezialisten hunn mir verséichert, datt ech vun"
Häerzkrankheeten geheelt wier. Also, ëm Gottes Wëllen, wat
hues du gemaach? Hues du e Geescht aus engem
"?Knäppchen erausgezunn

Ech hunn mat engem Laachen geäntwert: "Jo! Deng
Hand huet stänneg mam Knäppchen gespilt, an de
".Knäppchen war mam Häerz ausgeriicht

Dee Knäppchen war de Genie, deem dir Häerzschmerzen
verursaacht huet. Also hunn ech de Knäppchen
duerchgeschnidden a dir gesot, en net ze ersetzen oder
deng Hand op däin Häerz ze leeën. Op déi Manéier gouf däin
Häerz vum Drock entlaascht an et huet opgehalen, dir wéi ze
!doen

Alles geet séier, an d'Leit si mat ville Saachen
beschäftegt. Natierlech ass et besser, d'Welt hir Räichtum ze
ernten, wéi Zäit ze verschwenden, d'Saison laanschtgoe ze
loossen an um Enn mat eidele Hänn ze stoen. Mee wat ee
soll ernten, ass déi räichst Ernte vum Liewen: Gott méi no
kommen a Hien kennenléieren. Deen eenzege Wee fir
richtegt Gléck z'erreechen ass eppes op dëser Welt
.z'erreechen an och spirituellen Erfolleg ze hunn

Déi, déi Gott kennen, fänken net mat hiren deeglechen
Aufgaben un, ier se fir d'éischt iwwer Gott meditéiert hunn a
säi Geescht a Kierper mat geseenter göttlecher Energie
.opgelueden hunn

Déi vill Ufuerderunge vun der Welt kënnen déi, déi hir spirituell Ziler sichen, ofhalen an se vun hirem gewielte Wee oflenken. Mee déi mat onerschütterlecher Entschlossenheet loosse sech vun näischt vum Wee ofdrécken; si halen entschlossen duerch, egal wéi schwéier oder negativ .Ëmstänn sinn

Egal wat d'Welt eis gëtt, si wäert d'Sehnsucht vun eisen Härzer net zefridden stellen, déi no eppes méi Stabiles, méi wichtiges a méi wäertvolles wéi alles, wat d'Schätz a .Räichtum vun der Welt enthalen

Wann een stierft – ech wënschen dir vill Liewen – kann keng Muecht op der Äerd eppes fir si maachen. Wien kann eis hëllefen, nodeems mir dës Welt verlooss hunn? Gott. Dofir musse mir ëmmer drun denken, datt dës Welt nëmmen eng temporär Halt op eiser Rees an eist himmlescht Heem ass, wou mir fir ëmmer an der Präsenz vum .Barmhärzegsten liewen

Exzessive Räichtum garantéiert keng Gesondheet, Friden an Effektivitéit, awer Friden an Effektivitéit z'erreechen féiert zu engem ausgeglachten Erfolleg .souwuel op spirituellen wéi och op materiellen Niveauen

Déi meescht Leit entwéckelen mental Effizienz nëmme fir materiellen Erfolleg z'erreechen. Mee wann eng Persoun sech selwer Meeschter gëtt a seng psychologesch Kräfte geréiert an am Aklang mam göttleche Plang handelt, da gëtt säi Liewe geseent, an hie wäert den Nektar vum Geescht schmaachen, während hien op dëser Äerd ass. Hie wäert net méi e Gefaange vu Gewunnechten a Wënsch sinn, mee säi Bewosstsinn gëtt an d'Häerz vun der göttlecher Präsenz transforméiert, an hie wäert do wunnen a erneiert Freed .genéissen, déi all Beschreibung trotzdeem ass

De Kierper ass déi gréisst Apdikt

Medizinesch Fuerscher hunn entdeckt, datt wa mir
iwwerwältigend Freed erliewen, de Kierper Antidepressiva
an aner stressreduzéierend Substanzen produzéiert, déi
genee sou staark an effektiv sinn wéi déi, déi vun den
Dokteren verschriwwen ginn. De Kierper ass déi gréisst
Apdikt op der Äerd, déi fäeg ass, dat Richtegt zum richtege
Moment ze produzéieren, wa mir am Aklang mam
spirituellen Gläichgewicht sinn, dat Gott an eis geluecht
.huet

Net all Stress ass schiedlech; Stress erwächt déi vital
Energie, déi duerch eise Kierper fléisst, a stimuléiert
Aktivitéit a Bewegung. Studien hunn gewisen, datt eng
.vernünfteg Quantitéit u Stress gutt ass

Mä de Problem entsteet, wann de Stress e gesonde
Niveau iwwerschreit

Jidderee vun eis huet eng perséinlech Limit fir Stress, a
wann dës Limit iwwerschratt gëtt, gi mir méi gestresst wéi
mir sollten sinn, an et kann sinn, datt mir eis dat net bewosst
sinn, bis Problemer am Kierper, den Emotiounen an dem
.Geescht ufänken opzetrieden

D'Liewen mat Gott ass Freed a Gléck, während ouni Gott
et Angscht, Onrou, Schwiereregkeeten a souguer Katastrophen
gëtt. Wéi kënne mir also Friden a Rou an engem Liewen
fannen, dat vu Katastrophen an Tragödien dominéiert gëtt, a
?bësse Gléck op dës Äerd bréngen

Déi éischt Viraussetzung ass, sech dem Drock vum
.Liewen bewosst ze sinn, wa mir ënner sengem Afloss sinn

Gott ass allweis an allwëssend, an hien huet eise Kierper
mat Signaler wéi Komfort, Onbequemlechkeet, Rou an
Angscht ausgestatt, an dofir musse mir op dës Signaler
oppassen. Et gëtt eng göttlech Intelligenz an eisem Kierper,

déi probéiert eis eppes ze soen, an dofir musse mir op dës Botschafte lauschteren a Stress- oder Rouzäiten. Wann Dir lech gestresst fillt, konzentréiert Äre Geescht op deen Deel vun Ärem Kierper, deen ënner Stress ass, huet dann en déifen Otemzuch a spannt gläichzäiteg deen Deel sanft un, bis en vibréiert. Dann entspannt lech a loosst d'Spannung lass. Dës hëlleft, d'energescht a vital Gläichgewiicht am Kierper z'erhalen an en virun de schiedlechen Auswierkunge .vum Stress ze schützen

Mir kënnen och emotionalen Stress duerch Atmung managen. Wann Dir Angscht oder eng aner schiedlech Emotioun fillt, ootmet e puer Mol lues, déif a rythmesch an an aus, sou datt Äre Kierper sech mat all Ausatmung entspane kann. Dës hëlleft Ären Häerzschlag ze verlangamen, d'Blutzirkulatioun erëmzestellen, de Floss vun der vitaler Energie duerch Är Nerven ze erliichteren an Äre .Geescht ze berouegen an Är Gedanken ze klären

D'Liewen ass keng Noutsituatioun; et ass e schéine göttleche Ausdrock, a mir sollten en genéissen. Loosst eis drun denken, datt e Laachen eng Kraaft ass; wa mir et net .benotzen, verléiere mir en wichtegen Aspekt vum Liewen

Mënsche si Séilen mat Emotiounen a Gefiller, a si hunn e Kierper, deen se droen wéi e Kleedungsstéck oder eng iewesch Mantel. Awer soulaang mir nëmmen um Niveau vum Kierper an den Emotiounen liewen, wäerte mir ënner .dem negativen Afloss vu Stress a Spannung falen

Wann mir am Aklang mat eiser essentieller Natur sinn, déi de Geescht ass, fléisst d'Freed vum Geescht an d'Häerz a verwandelt sech a Léift. Dës Léift ze spieren, verbonne mam Fridden a Rou vun der Séil, an ënner hirem harmoneschen Afloss ze handeln an ze interagéieren, ass dee gëeegentste Wee fir natierlech an enger Welt ze liewen, déi voller Spannungen a Widderspréch ass. Mat dëser Freed an

Harmonie ze trieden ass d'Léisung fir d'Problemer vum .Liewen

Bemierkung: Wat d'Ausso ugeet: "De Kierper produzéiert en Antidepressivum an aner Substanzen, déi Stress a Spannung reduzéieren, déi net manner staark an effektiv sinn wéi déi, déi vun Dokteren verschriwwen ginn", ass dëst kee Rot, op medizinesch Berodung a Rezepten ze verzichten, dofir ass eng Erklärung néideg

Magnéitesch Equatiounen

Eng Persoun mat enger staarker Präsenz a béisen Tendenzen + eng gutthäerzeg awer schwachwëlleg Persoun = béise Magnetismus setzt sech iwwer .Frëndlechkeet duerch

Eng Persoun mat schwachem Wëllen a béisen Tendenzen + eng Persoun mat staarkem Wëllen a gudden Tendenzen = de gudden Magnetismus iwwerwënnt de Béisen

Schwache spirituellen Magnetismus + béise Biomagnetismus = staarken béise Magnetismus

Starken moraleschen Stäerkt + schwach moraleschen Stäerkt = méi groussen moraleschen Stäerkt

Eng Persoun, déi rosen a gewaltsam ass + eng Persoun, déi sanft a léif ass = de Magnetismus vun der Roserei setzt .sech iwwer d'Sanftheet duerch

Starkt, ausgeglacht a rouegt Temperament + Temperament, dat heiansdo zu Onzefriddenheet tendéiert = .de Magnetismus vun der Rou gewinnt sech

Chronesch agefaangent Versoen + manner agefaangent Versoen = staarken Versoenmagnetismus

Staarke positiven Erfolleg + manner positiven Erfolleg =
verstärkten Erfolleg

Staark Ausfallvibratioun + staark Erfollegsvibratioun =
entweder staarke Ausfallmagnetismus oder staarke
Erfollegsmagnetismus, ofhängeg vun der Ëmwelt an de
Konditiounen

E staarke, gesonde Geescht + komplett Ignoranz =
entweder Schlauheet a Fäegkeet oder Ignoranz an
Dommheet

Aussergewéinlech spirituell Kraaft + aussergewéinlech
praktesch Kraaft = Geeschtleche Magnetismus - eng
wierklech aussergewéinlech praktesch Kraaft

Wann d'Leit déi vill planetaresch Wesen am Äther
ronderëm si kéinte gesinn, géifen e puer vläicht probéieren
hir verstuerwen Léifsten ze fannen. Gott huet meng
geeschteg Aen opgemaach, an ech gesinn vill vun deene
Séilen, déi dat ierdescht Räich verlooss hunn. Wann een
sech déif op dat geeschtegt A (d'Mëtt vun der Stirn)
konzentréiert, kann een mat bannenzeger Siicht déi stralend
Welt gesinn, déi vun all de gudde Séilen bewunnt gëtt, déi
op d'ätherescht Plang an d'Präsenz vum Barmhärzegsten
.opgestiegen sinn

Beim Mënsch handelt d'Häerz als drahtlosen Empfänger
an dat geeschtlecht A als Sender. Och wann Dir Är
verstuerwen Léifsten net gesitt, kënnt Dir, wann Dir Är
Gefiller roueg op d'Häerz konzentréiert, d'Präsenz vun
deenen spieren, déi lech Léif sinn, déi elo an ätheresche
Kierper liewen, Gottes Fridden a Sécherheet genéissen a
sech iwwer hir Fräiheet vun de Restriktiounen vum Kierper
freeën, sou datt Dir Troust an hirem Fridden fannt an Äert
.Häerz iwwer si berouegt ass

Wann ech den Numm Gott aussprieche, schmëlzt mäi
ganz Wiesen an eng iewesch Freed. Mä dësen Zoustand
koum eréischt no grousser Ustrengung bei mech. Am Ufank
war ech net ee vun de Sehnsucht, well mäi Geescht
deemools ausser Kontroll war. Mä elo, soubal ech meng
Gedanken a Bewosstsinn op de spirituellen Zentrum
konzentréieren - de Raum tëscht den Auebrauen -
verschwannen all Gedanken, d'Atmung hält vun eleng op,
d'Häerz héiert op ze schloen, den Onrou vum Geescht hält
of, an Zoustande vum Wiesen kommen iwwer d'Séil, sou datt
ech spirituell Ekstase erliewen an an göttlech Freed
.agewéckelt sinn

Gëlle Spréch

Gléck ass mäi Recht, mäin Ierfschaft a mäi verstoppte
göttleche Schatz, Féier mech dozou, a mir selwer d'Schätz ze
fannen, déi d'Dreem vu Kinneken iwwertreffen

* * *

D'Liewen ass eng intelligent Bewegung mat engem
reegelméissegem Rhythmus. Et formt sech a liewelosen
Objeten oder hält eng lieweg a beweeglech Form un.
.D'Liewen ass allëmfaassend an duerchdréngt alles

* * *

O gréisste Liebhaber, Du bass d'Liewen Du bass mäin Zil
a meng Ambitioun

* * *

Maach mir eng bléiend Rous an dengem himmlesche
Gaart, oder eng glänzend Perl an denger stralender
Léifkette, oder géff mir déi gréisst Eier: déi klengst Plaz an
.dengem Häerz

* * *

Iwwerall wou anerer meng Efforte fir Gutt ze maachen
schätzen, do kann ech dee gréissten Déngscht leeschten

* * *

Loosst eis e gëllene Teppich vun Dreem mat
Seidefederen vu séissen Erënnerungen a raffinierte
Gedanken weben

* * *

D'Léift ass wéi Schleifpabeier, dat de Geescht poléiert
an d'Rauheet aus dem Charakter ewechhëlt

* * *

Pandemien, Katastrophen a gewaltsam Verännerungen
an der Natur, déi Verwüstung, Zerstéierung a wäit
verbreeten Schued bréngen, sinn net "göttlech Dekreter".
Dës Katastrophen stamen aus mënschleche Gedanken an
Handlungen. Iwwerall wou dat delikat Gläichgewiicht tëscht
Gutt a Béis op der Welt duerch d'Akkumulatioun vu
schiedleche Wellen a Schwéngungen, déi duerch
mënschlech schlecht Absichten a falsch Handlungen
verursaacht ginn, gestéiert gëtt, regéiert Chaos a wäit
.verbreet Zerstéierung fënnt statt

* * *

Ech wäert dat Bescht aus all Mënsch huelen, an ech
wäert déi gutt Qualitéite vun all Nationalitéiten schätzen,
.ouni mech op hir Mängel ze konzentréieren

* * *

Genee wéi mir eis ëm den Nährwäert vun eise
deegleche lessen këmmen, solle mir och op déi
psychologesch Nährstoffer oppassen, déi mir eise Geescht
.all Dag liwweren

* * *

Léif Wierder sinn e wonnerbart Mëttel géint vill
Krankheeten, well se eng mächtig, bal magesch,
magnéitesch Kraaft hunn, déi hirem Spriecher vill Segen a
Wuelstand bréngt. Déi, déi berouegend, sanft Wierder
benotzen, spieren e subtile Stroum, deen ouni
Ënnerbriechung duerch si fléisst, a si gi mat engem déiwe
Gefill vu Rou gefëllt. Dëst ass well dëse Stroum mat senger
héijer Quell verbonnen ass, engem konstante Floss, deen

d'Séilen an Harmonie mat där Quell erreecht, an et hinnen
erméiglecht, Gléck un déi ze vermëttelen, déi no Fridden
.verlaangen

* * *

Wéi vill léif Wierder aus dem Häerz hunn vill Leed
verdriwwen a wéi vill weis Stëmmen hunn däischer Weeër
!mat Luuchte vu Freed a Rou beliicht

* * *

Mir wuessen duerch all Erfahrung, déi mir
duerchmaachen, soulaang mir eis bewosst sinn, datt mir
wäertvoll Lektione dovunner léiere kënnen. Well all Péng a
.Leed, dat mir erliewen, Sënn an Zweck huet

* * *

Trotz der Haarthet vun den Experimenten si se wéi
Feier, dat Äerz schmëlzt, fir et a schéinen, haltbaren a
.villseitege Stol ze verwandelen

* * *

All déi bemierkenswäert Leeschtungen a mengem
Liewen goufen duerch d'Kraaft vun engem Geescht am
Aklang mat Gott erreecht. Wann den helle Generator leeft,
gëtt alles, wat ech wënschen, ouni Ausnam erfëllt, andeems
et fir d'éischt Form als onsiichtbaren, äthereschen Design
unhëlt an dann mat onwiderstehlecher Kraaft an der Realitéit
.manifestéiert gëtt

* * *

Wann de Geescht Gott e häerzlecht, fervent Geflüster
aus den Déiften vun enger sehnsüchtiger Séil flüstert, da
wäert de Ruff vum Geescht dat universellt Häerz beréieren,
an d'Äntwert wäert kommen a mat sech eng immens Freed
bréngen. Dëst intellektuellt Geflüster kultivéiert de Wëllen,
bis en déi néideg Kraaft huet, fir dat gewënscht Zil
.z'erreechen

* * *

Wann de Geescht an de Wëlle vun enger Persoun am
Aklang mat Gott sinn, gi si mat onlimitéierter Kraaft

gelueden, sou datt nëmmen un eppes ze denken duer geet
fir et z'erreechen, well d'göttlecht Gesetz zugonschte vun
.deen en wierkt, déi am Aklang mam ieweschte Wëlle sinn

* * *

E Mënsch soll net all seng intellektuell Fäegkeeten, déi
Gott him ginn huet, dem Verfollege vu flüchtege Saachen
widmen, fir datt hie sech net am Labyrinth vum
Materialismus verléiert a sech onnéideg Aschränkungen a
Restriktionen opstellt. Amplaz soll hie seng intellektuell
Fäegkeeten notzen, fir d'Noutwendegkeete vum Liewen ze
kréien, a sech beméien, seng moralesch Fäegkeeten
z'entwéckelen, fir tëscht Richtig a Falsch an tëscht deem,
.wat schiedlech a wat nützlich ass, z'ënnerscheeden

* * *

D'Wourecht läit iwwer Meenungen an Theorien eraus, a
vill, déi dës Approche adoptéieren, gi vun hiren eegene
subjektiven Conclusiounen gebonnen

* * *

Maach op, o Här, d'Paarte vun der Rou a bewaach den
Hellegtum vu menge geeschtleche Gedanken virun den
Attacke vu béise Geflüster. A loosst d'Rose vu menge
Sehnsucht am Gaart vu mengem Häerz bléien, während ech
.op den Dag vun Ärem Kommen waarden

* * *

Theoretisch Wëssen kann net göttlech Wëssen kréien,
an et ass ubruecht, seng wäertvoll Zäit net mat Theorien ze
verbréngen, déi net an der Realitéit ugewannt kënne ginn,
soss fënnt een sech an der Mëtt vun dichten intellektuellen
Dschungelen erëm a kann net de Beräich vun den Theorien
.iwwerschneiden

* * *

Gléck ass d'Fruucht vum psychologesche Victoire iwwer
déi volatil Ëmstänn vum Liewen

* * *

Deejéinegen, deen Gott erkennt, kann der Welt
onbekannt sinn

* * *

Wann eng Persoun sech mat theoreteschem Wëssen
programméiert [ouni tatsächlech Tester], gëtt si wéi en
portablen Opnamgerät, deen Spréchwierder widderhëlt an
héich Ausdréck widderhëlt, an anerer wäerten hien als
geléierte Wëssenschaftler betruechten, awer sou e Wëssen
gëtt net duerch eng direkt Perceptioun vun der Wourecht
verstärkt, an et gëtt och net duerch spirituellt Erreeche
.gerecht

* * *

Problemer wäerten an der Welt weider bestoen, also
wou kann een sech fir Orientéierung a Féierung wenden?
Seng Gedanken, beaflosst vu Gewunnechten, Viruerteeler,
Viruerteeler a Fanatismus, sinn net nützlich, an d'Aflëss vu
senger Ëmwelt, Famill, Land oder Welt sinn net fäeg, richteg
Féierung ze bidden. Dofir muss een sech un Gott wenden a
lauschteren op déi roueg, seren Stëmm, déi aus den Déifte
vun der Séil kënnt, eng Stëmm am Aklang mat der
.Wourecht

* * *

Maacht Är Härzer op fir déi göttlech Ausgießung, fir
datt se duerch Iech fléisst a Äert Liewe mat geeschtleche
.Segen a Guttheet fëllt

* * *

Egal wéi eng Aarbecht Dir maacht a wéi eng
Leeschungen Dir erreeche kënnt, denkt ëmmer drun, datt
Gott d'Quell ass, déi Iech all d'Kraaft gëtt, déi Dir braucht fir
.ze schaffen an Erfolleg ze hunn

* * *

Loosst mech un Iech denken, Här, an Aarmut an am
Räichtum, a Krankheet an an der Gesondheet, an Ignoranz
an an der Wäisheet, a loosst mech Äert geseent Liicht
.gesinn, dat Wuelbefannen a Heelung an engem Ament gëtt

* * *

An der Einsamkeet vu menge Gedanken, verlaangen
ech no Ärer geseenter Stëmm, verdreift déi haart, ierdesch
Stëmmen, déi an de Falten vu menger Erënnerung verstoppt
sinn, ech wëll Ärer roueger, melodescher Stëmm fir ëmmer
.an der Rou vu menger Séil lauschteren

* * *

D'Liewen ass an Däischtert gehüllt, an heiansdo stierze
mir a zécken, weiderzegoen. Mir müssen dem Gottes Liicht
eis Leedlampe sinn, wa mir duerch déi däischer Weeër vum
Liewen goen. Hie ass de Vollmound an den Nuechte vun
Ignoranz an Däischtert, d'Sonn vum Glanz an de Stonne vum
Erwächen, de Liichttuerm vun der Leedung an de Leedstär fir
déi, déi d'Mierer vun der ierdescher, flüchterer Existenz
.duerchqueren

* * *

Et ass Zäit fir de Mënsch säi Bewosstsinn aus dem Schlof vun
der Vergessenheet zum Erwächen vum Geescht z'erwächen

* * *

Mir froen dech, Här, eis Bewosstsinn aus den Déiften
vun der Ignoranz an enken, limitéierten Gedanken op den
Horizont vu Friden, Liicht, Léift a vum universelle
.mënschleche Matgefill ze hiewen

* * *

D'Saache ginn irgendwann besser, well Gottes Kräfte a
Wonner hannert de Widderspréch vum mënschleche Liewen
verstoppt sinn, a wien net vun der Onvermeidlechkeet vun
der Situatioun iwwerzeegt ass a probéiert mat sengem
Geescht a Glawen an dat ze penetréieren, wat hannert dem
Schleier ass, kritt d'Dier opgemaach fir déi [vun all
gleeweger Hand ugeklot gött]

* * *

Glawen heescht ni onbeduecht ze sinn oder net clever
mat den Ëmstänn ëmzegoen. Éischer, egal wat geschitt,
muss eng Persoun sech selwer sécher sinn, datt nëmme Gott

fäeg ass, hien a schwierigen a stressigen Ëmstänn
z'ënnerstëtzen, wann hien sech mat ganzem Häerz, Séil a
.Gefiller zu Him wendt

* * *

Wann eis Sënner eis déi ganz Wourecht géifen
iwwerdroen, géife mir d'Äerd als Flëss vun Elektronen
gesinn, a mir géife all Stëbsdeelchen als eng rullend
.Lichtmass gesinn

* * *

Déi, déi mat hirem Abléck vun der Matière an de
Geescht andréngen, verstoen d'Natur vun der Illusioun a
.kennen d'Essenz vun der Wourecht

* * *

Egal ob eng Persoun am Dschungel vun Afrika ass, op
engem Schluechtfeld, ënner Krankheet oder Aarmut leid, si
muss sech selwer dovun iwwerzeegen, datt Gottes Hand méi
staark ass wéi Gefor a fäeg ass, déi ze schützen, déi bei Him
.Schutz sichen

Et gëtt kee méi effektive Wee fir sech selwer ze
schützen. Natierlech muss een Logik benotzen beim Ëmgang
mat Evenementer a gläichzäiteg voll Vertrauen an déi
.göttlech Hëllef hunn

* * *

D'Léift, déi an den Häerzer vun alle Kreaturen wunnt –
d'Léift vun alle Mammen, Pappen, Frënn a Léifsten – staamt
.vun der göttlecher Léift

* * *

Et muss een Ënnerscheed tëscht groussen a klengen
Flichten gemaach ginn, woubei dat Wichtigst iwwer dat
einfach Wichtigst prioritär behandelt gëtt. Ausserdeem soll
keng Flichten enger anerer widdersprieche. D'Schrëft seet
eis, datt wann eng Flichten am Konflikt mat enger anerer

stinn, dat e Beweis dofir ass, datt et keng richtig Flichten
.sinn

* * *

Wéi d'Sonnesträle sech verbreeden, wäert ech Sträle
vun der Hoffnung an d'Häerzer vun den Arme an den
Verloossenen [déi, déi d'Gesellschaft verlooss huet]
verbreeden, an ech wäert eng nei Entschlossenheet an
.d'Häerzer vun deenen aféieren, déi sech fir Echec halen

* * *

De Léierer Paramahansa sot zu engem vu senge Jünger:
"Schléisst keen aus dengem Léiftkrees aus. Halt jiddereen an
".dengem Häerz, an hie wäert dech an hirem behalen

* * *

Här, hëllef mir, mäi Wëllen ëmmer ze benotzen, fir
nëtzlech a gutt Doten ze maachen
Hëllef mir, mech Ärem Wëllen unzepassen, sou datt all
meng Gedanken Ären Zwecker entspriechen an am Aklang
.mat Ärem Wëlle sinn
Hien huet mir gehollef, déi verstoppt, geseent Kraaft a
mir z'erwächen, fir datt ech all Schwiereregkeeten a Prüfungen
.iwwerwanne konnt

* * *

Erwächt mat där këhner an demüeteger spiritueller
Perséinlechkeet - eng, déi d'Kraaft vu Léiwen mat der
.Sanftmut vun Dauwen kombinéiert

* * *

Ech wäert net vu batterer, falscher Kritik, nach vu vill
Luef a Schmeichelei gestéiert ginn. Mäin eenzege Wonsch
.ass et, Äre Wëllen ze maachen, o Här, an Äre Gunst ze kréien

* * *

Dir kënnst Iech net déi iwwerwältegend Freed virstellen,
déi Iech erfëllt, wann Dir déi göttlech Präsenz spiert. Äre Séil
wäert dann vun der grenzeloser Léift vu Gott berouscht sinn.
Et ass eng Léift, déi all mënschlech Léift Milliounen Mol

iwwerschreit - eng Léift, déi all Är Wësch erfëllt an Äert
.Häerz mat Freed a Zefriddenheet fëllt

* * *

Duerch bannenzeg Fokus kënnt Dir direkt spirituell
Gléck an Iech selwer an ëm Iech erliewen. Wann Dir dëst
Bewosstsinn kultivéiert, wäert Är Perséinlechkeet
harmonesch wuessen, an Dir kritt e attraktive Magnetismus
.fir Mënschen an aner Wiesen

* * *

O Groussen Beschützer, et ass mir egal, ob ech alles
verléieren wéinst mengem Schicksal, dat ech selwer
gemaach hunn, mee ech froen dech, mäin eenzege Schutz,
d'Käerz vu menger Léift fir dech virun de Wand vun der
.Onvorsichtegkeet a Vergiesslechkeet ze schützen

* * *

Loosst eis bis zu eisem vollen Gedrénks vum puren,
erfrëschende Waasser vum Fridden drénken, dat aus de
Quelle vu gönschtege Ëmstänn fléisst, verstärkt duerch eis
fest Entschlossenheet, positiv ze denken an eng
.optimistesche Perspektiv ze hunn

* * *

Gewësse ass en intuitive Sënn, deen déi richteg Natur
an d'Motivatioun vum enger Persoun verréit. Wann Äert
Gewësse kloer ass, an Dir wësst, datt Dir dat Richtegt
maacht, hutt Dir näischt ze fäerten. E kloert Gewësse ass en
Zeie vu guddem Verhalen vu Gott. Virum Geriicht vum
Gewësse fräigesprach ze ginn heescht Gléck ze hunn a
.Gottes Segen ze kréien

* * *

Probéier kënn a gefälleg Saachen ze maachen, déi déi
meescht Leit net maachen, a géff Léift a Fridden deenen, déi
.anerer iwwersinn

* * *

:De Léierer Paramahansa sot zu engem vu senge Jünger

Wann Dir keng Zäit verbréngt fir de Geeschte ze,
kultivéieren, wäert Iech kee materielle Wuelstand zefridden
stellen. Dës Kultivatioun ass keng Folter, mee éischter
Training vum Bewosstsinn fir d'Gedanken an d'Aktiounen ze
„ernähren, déi zum Gléck féieren

Äert Gléck ass Ären Erfolleg, also loosst et Iech vun
niemandem klauen. Schützt Iech virun deenen, déi
probéieren, Iech ze stéieren. Wéi ech e Jong war, hunn ech
meng Gedold verluer, wa Leit falsch Rumeuren iwwer mech
verbreet hunn. Méi spéit hunn ech gemierkt, datt meng Rou
méi wichteg ass wéi d'Zustimmung oder d'Bewonnerung vun
.de Leit

* * *

Wann Dir nëmmen d'Geschicht vun der göttlecher Léift
wousst, déi verschidde Gleeweger mat Gott erliewen! Keng
aner Erfahrung am Liewen kann mat där Freed verglach
ginn. Ech kannte en Hellegen, deen stänneg vun der Léift vu
Gott absorbéiert war, a säi Gesiicht huet helleg Léift
ausgestraalt. Gottes A ass ëmmer op déi geriicht, déi Hien
.gär hunn, an Hien léisst se ni fir ee Moment op

* * *

Et gött nëmme wéineg Leit, déi sech fir d'Entwécklung
.vun hire geeschtegen a spirituellen Kräfte interesséieren

* * *

Loosst Iech net op de Buedem vun der Prokrastinatioun
ënnergoen. Erwächt Iech aus dem Schlof vun der
langweileger aldeeglecher Realitéit a gitt Richtung Horizont
vun engem raffinéierte Liewen, wou et Erfolleg, Freed a
.Fridden gött

* * *

An dir läit e risegt Potenzial, dat drop waart investéiert
ze ginn, an nëmmen du bass fäeg, et z'aktivéieren a
.dovunner ze profitéieren

* * *

Fräiheet vun den Uweisungen vu schlechte
Gewunnechten an ongesonde Leidenschaften bréngt vill méi
.Gléck wéi materiellen Erfolleg
Literareschen Erfolleg bréngt e psychologescht Gléck,
dat extern Ëmstänn dir net ewechhuele kënnen

* * *

Dir kënnt all Är Zäit domat verbréngen, Suen ze
sammelen, awer dat Geld gött lech net dee laangfristige
Fridden a Sécherheet, déi Dir sicht. Am Géigendeel, et
bréngt lech méi Ongléck, well Gléck a Fridden am Geescht
.leien, net an de Saachen selwer

* * *

Loosst keng Schwächt an Äre Geescht eran, a sidd
virsiichteg wann Dir mat Leit ëmgeet, déi negativ Gedanken
an eng pessimistescht Perspektiv hunn, fir datt hir schwach
Gedanken net an Äre Geescht eran kommen, ausser Äre
Geescht huet e Grad vu Stäerkt erreecht, sou datt
d'Gedanken vun aneren en net schwäche kënnen, mä am
Géigendeel, fäeg ass, d'Gedanken vun aneren ze stäerken
.an hiert Selbstvertrauen ze erhéijen

* * *

Gott kënnt un d'éischt Plaz, a mir sollten eisen Dag net
ufänken oder ophalen, ouni un Hien ze denken. Mir müssen
drun denken, datt mir ouni d'Kraaft an d'Energie, déi mir vu
Gott kréien, keng vun eisen Aufgaben erfëlle kéinten. Dëst
.ass eis gréisst Pflicht géintwärt Him

* * *

Et gött e Wee fir Gebräicher an Traditiounen ze
evaluieren an ze beurteilen. Ufanks hat all Traditioun eng
Rechtfertigung. Wa mir feststellen, datt dës Rechtfertigung
nach ëmmer wouer ass, dann huet d'Traditioun Bedeitung a
Virdeel. Et ass awer net schlau, Traditiounen blann ze
verfollegen. Mir müssen wëssen, wat richtig ass a mir

mussen deem follegen, erkennen, wat eis Gléck brénge
.kann, an et dann uwenden

* * *

Wann Dir sou vill Leit gesitt, deenen et feelt un Gléck
oder Erfolleg, da gitt net dovun aus, datt dat hiert Schicksal
ass. Dir kënnt lech selwer maachen, wat Dir wëllt sinn. Ären
inneren Erfolleg ass dat, wat lech wierklech erfollegräich
.mécht

* * *

Wann Dir näischt an lech selwer hutt, wäert Dir net
glécklech sinn. Mee wann Dir näischt ronderëm lech hutt a
glécklech an lech selwer sidd, sidd Dir ouni Zweiwel
erfollegräich. Dofir ass et onméiglech, d'Leit no hiren
.externen Ëmstänn ze beurteilen

* * *

Ënnert de grouse Masse kann et eng Persoun ginn, déi
e spirituellen Zoustand erreecht huet a bannenzege Friden
.a héchst spirituellt Gléck genéisst

* * *

Ech weess sécher, datt alles wat ech brauch, bei mech
kënnt, an dofir maachen ech mir keng Suergen ëm dat, wat
d'Zukunft bréngt. Dëst ass kee Prahlen oder Virstellungen,
well ech d'Aarbecht an d'Effektivitéit vun där geseenter
.Kraaft a mengem Liewen schonn oft erlieft hunn

* * *

Egal ob ech op der Uewerfläch vum Liewen schwiewen
oder an den Déifte vum Mier erdrenken, ech weess, datt ech
bei Gott sinn an Hien ass bei mir, an datt näischt mir
schuede kann. Dëst Wëssen huet mir eng onbeschreiblech a
.grouss Freed ginn

* * *

Et gött keen Zweiwel datt eppes Neies ze kafen eng
agreabel Erfahrung ass. Mee no enger Zäit verschwënnt dat
freedegt Gefill lues a lues, an Dir kënnt souguer ganz
d'Interesse drun verléieren, et vergiessen a Loscht op eppes

anescht hunn. D'Rechnung fir dee Géigestand wäert awer
net vergiess ginn, besonnesch wann Dir en a Raten kaaft
!hutt

* * *

E Mënsch soll säi Liewen ënner Kontroll huelen a sou vill
wéi méiglech vereinfachen. Hie soll Sue fir
Noutwennegkeeten a Noutfäll opspueren, Spueren iwwer
Luxusausgaben prioritéieren an aneren no beschte
Méiglechkeeten hëllefen. Wann Dir aneren hëlleft, kënt Dir
op déi eng oder aner Manéier Hëllef, an Dir wäert un näischt
.feelen an Dir wäert vun näischt entzu ginn

* * *

An der Freed vun allen Häerzer héieren ech den Echo
vun Denger Freed, o Här, an an der Frëndschaft vun all de
Gleewegen, spieren ech Deng Léift. Ech freeë mech a mäin
Häerz freet sech iwwer den Erfolleg a Wuelstand vu menge
Frënn, genee wéi ech mech iwwer mäin eegent
Wuelbefannen a Rou freeën. Wann ech Wäisheet an aneren
inspiréieren, multiplizéieren ech d'Schätz vu menger
eegener Wäisheet, an am Gléck vun allen fannen ech mäin
.eegent

* * *

De gréisste Feind vum Gléck ass Sue léinen fir
Luxusartikelen ze kafen. D'Leit gleewen fälschlecherweis,
datt se net glécklech kënne sinn, ausser se kréien eppes
Spezielles. Awer och nodeems se dës Saach kaaft hunn,
wäerte se kee richtegt Gléck erliewen, trotz der temporärer
Freed, déi se bréngt. Wat bréngt et, dem Fattoria vum
irdesche Gléck nozejoen, deem nëmme versprécht ze
briechen? D'Leit solle einfach liewen, ouni vill Besëtz ze
.brauchen, déi stänneg Opmierksamkeet erfuerderen

* * *

Mäi Paradäis ass an mir. Während ech Gottes Segen
genéissen, soen ech Him Merci, a meng bannenzeg Freed
wiisst. Ouni déi bannenzeg Zefriddenheet ginn och irdesch
Freed an Genoss zur Häll. Ech sinn elo zu dem Erkenntnis
komm, datt ouni déi bannenzeg Freed d'Laascht vun de
Verantwortungen, déi mir opgeluecht sinn, mir mäi Fridden
.beraubt an mäi Gléck geholl hätt

* * *

Wann Räichtum mat Krankheet a Problemer verbonnen
ass, da wäerten d'Konsequenze villfälteg sinn. Hygiène a
Gesondheitswiesen gehéieren zu de Stärkte vum Westen.
Schiedlech Insekten a fatal Keimen ginn an entwéckelte
Länner effektiv bekämpft, während se an aneren
iwwerflësseg sinn. Awer d'Eliminatioun vun dëse Schädlinge
ass net de Spëtzepunkt vun der Leeschtung, well et an
entwéckelte Länner aner Aarte vu Krankheeten gëtt, wéi z.
B. schwéier ze bezuelen Rechnungen a finanziell Krisen
duerch Ratenkaafsystemer - Krankheeten, déi de Schlof
.stéieren an de Fridden ënnergruuen

* * *

Mir sinn en integralen Deel vum selwechte Bewosstsinn,
aus deem dëst grousst Universum entstanden ass

* * *

Hues du jeemools eng Schofsherd gesinn? Wann ee vun
hinne sprängt, imitéiert de Rescht vun der Schof se ouni ze
zécken. Déi meescht Leit sinn esou. Een kéint eng Iddi kréien
oder en neien Trend aféieren, an anerer sprangen direkt op
de Bandwagon a kopéieren en. Dëst Muster besteet zënter
Generatiounen. All Natioun huet hir Bräich an Traditiounen, a
mir kënnen net behapten, datt se all richteg oder
vertraulech sinn. Mee wien weess? Vlächtt sinn e puer vun
.dëse Bräich an Traditiounen ouni Bedeitung a Sënn

* * *

Wann den turbulenten Stuerm vun de Gedanken sech
berouegt, triede mir an d'Kinnekräich vum Fridden an
.beréiere déi göttlech Präsenz

* * *

Denk u Gott, oder un eng schéi Landschaft, déi Fridden
inspiréiert, oder un eng freedeg an agreabel Erfahrung.
Positiv, roueg mental Aktivitéit ass erfräschend an
.erfreschend

* * *

Mir liewen an enger chaotescher an turbulenter Welt. Dir
mengt vläicht, datt Suen Gléck bedeuten, awer wann Dir se
kritt hutt, stellt Dir fest, datt Dir ëmmer nach ongelécklech
sidd. Dir kënnt Räichtum kréien an - Gott verbitt - Är
Gesondheet verléieren. Oder Dir kënnt eng gutt Gesondheet
hunn a Är Suen verléieren. Oder Dir kënnt souwuel Räichtum
wéi och Gesondheet hunn, awer vill Problemer mat aneren
hunn, Frëndlecheit ubidden, nëmme fir dann mat Roserei
an Haass begéint ze ginn. Ouni Gott kann näischt an dësem
.Liewen lech wierklech zefridden stellen

* * *

D'Äerd gëtt zu enger Folterkammer fir déi, déi an
Ignoranz vum göttleche Plang liewen. Mee wann Dir
d'Liewenserfahrungen als Är Enseignanten betruecht a vun
hinnen déi richteg Natur vun dëser Welt an Är zougewisen
Roll am kosmeschen Drama léiert, ginn dës Erfahrungen zu
wäertvollen Erliichtungen um Wee zu dauerhafter
.Zefriddenheet a Gléck

* * *

Do, hannert der ondäischterer Däischtert, der roueger
Rou an dem ongeschafenen Näischt, läit déi éiweg Essenz,
déi den Urspronk vun der Existenz an d'Quell vun alle
.Kräften a Wiesen ass, siichtbar an onsichtbar

* * *

Gott huet dës Äerd net nëmme fir eis geschaf fir ze
iessen, ze schlofen a ze stierwen, mä fir datt mir säi Wëlle

kenne léiere kënnen an den Zweck vun eiser Existenz
verstoen. Eng Handvoll weis Leit hunn d'Bedeutung vum
kosmesche Plang verstanen, awer déi meescht Leit si blann
.a wëssen net vun dësem Zweck

* * *

Suen waren ni mäin Zil am Liewen; mäin Zil war et,
menge Bridder a Schwësterechen an der Mënschheet ze
dénge. Dofir huet Gott mir vill Méiglechkeeten opgemaach,
.fir mech selwer z'ënnerstëtzen a meng Missioun ze erfëllen

* * *

Gott huet dëst Universum erschaf fir no engem fixe an
onverännerleche Gesetz ze funktionéieren. Wa mir géint ee
vun dësen universelle Gesetzer verstoussen, bestrofe mir eis
selwer. Een, deen vum Daach vun engem héije Gebai
sprängt, brécht sech d'Schanken. Dofir kënnen mir d'Gesetz
vun der Schwéierkraaft net ignoréieren, ouni d'Konsequenze
.ze erleiden

* * *

Wann mir eis d'Zivilisatiounen vun der Welt grëndlech
ukucken an déi verstoppte Geheimnisser vun antike
Zivilisatiounen entdecken, da gëtt et e grousst Bild mat
verflochtene Linnen, verschiddene Kapitelen a präzisen
Detailer, a mir stellen fest, datt de Mënsch gläichzäiteg
.individuell a sozial ass

* * *

Wann Gott wollt, datt mir nëmmen am materielle
Bewosstsinn liewen, wiere mir komplett zefridden mat
.materielle Saachen a mat weltleche Weeër

* * *

Strale vu Rengheet, Friden a Gléck iwwer Dreem eraus
flimmerechen an danzen an eisen essentiellen Déiften

* * *

Mat all Erfahrung, déi um Himmel vun eisem Liewen
während dëser irdescher Rees vun eiser erschénkt, musse
mir léieren, wéi mir eis Bewosstsinn erweideren a méi

Verständnis fir d'Ëmstänn hunn, déi eis ëmginn oder duerch
déi mir goen, an dann kënne mir a besserer Harmonie liewen
a méi reibungslos a sécher mat de Mënschen an dem Liewen
.ëmgoen
* * *

Déi meescht Leit imitéieren anerer. E Mënsch soll
.originell a kreativ sinn a alles beherrschen, wat e mécht

Am Osten louch de primäre Fokus op der Kultivatioun vu
spirituellem Gléck, während déi materiell Aspekter vum
Liewen dacks vernoléisseg goufen. Am Westen gëtt et e
puer materiell Komfort, awer ganz wéineg psychologescht
Gléck. Wat gebraucht gëtt, ass e Gläichgewiicht tëscht
deenen zwee, well sech nëmmen op een Aspekt vum Liewen
ze konzentréieren zu engem Ongläichgewiicht an enger
Onméiglechkeet féiert, rational mat den Ufuerderunge vum
.Liewen ëmzegoen
* * *

Déi gréisst Freed - nom göttleche Gléck - ass fir eng
Persoun, a Friden mat senger direkten Familljememberen ze
.sinn, mat deenen se all Dag vum Joer muss liewen
* * *

D'Leit verschwenden vill Zäit domat, sech ze presséieren an
impulsiv ze handeln, ouni vill z'erreechen. Wéineg maachen
eng Paus fir nozedenken a versichen ze verstoen, wat
.d'Liewen ze bidden huet
* * *

Mir müssen drun schaffen, bannenzeg Gebaier vun der
Wäisheet a Gäert vum Friden ze bauen, déi mat onzählege
Blummen vu wonnerbare spirituellen Tugenden bléien a
.glänzen
* * *

Inner Harmonie ass eng räich Quell vu Kraaft a
generéiert erneierbar Energie

* * *

Wann ee sech d'Liewen ukuckt, stellt een fest, datt
Erfolleg net einfach ass. D'Liewen ass dacks haart an
onverzeihlech, a mir musse kämpfen, fir eise
Liewensënnerhalt ze verdéngen. Denkt un d'Ustrengung, déi
néideg ass, fir Äre Kierper z'erhalen an en gesond a fräi vu
Krankheeten ze halen! Och wann Dir domat erfollegräich
sidd, ass dësen Erfolleg temporär. De Kierper - ech wëll
laang liewen - wäert schlussendlech begruewe ginn.
D'Noutwennegkeet diktéiert, datt géint vill Kräften, souwuel
intern wéi extern, gekämpft gëtt, fir de gewënschten Erfolleg
z'erreechen. Dës Kräften schaffen onermiddlech, fir Iech all
.wierklech bedeitend Leeschtungen ze berauben

* * *

Versicht ënner allen Ëmstänn roueg ze bleiwen, a loosst
de Som vun Ärem Fridden mat Freed a Laachen vun
.Zefriddenheet bléien

* * *

Och déi gréisst Hellegen erreechen keng komplett
Erléisung, ausser si deelen hiren Erfolleg mat aneren, dat
heescht hir spirituell Erfarungen an hiert méi héicht Wëssen,
.andeems se hinnen hëllefen, hellegt Wëssen z'erreechen

* * *

Aus dësem Grond sinn déi, déi dës Etappen erreechen
an dës Zoustänn erreechen, drun interesséiert, deenen ze
hëllefen, Verständnis ze bidden, déi et brauchen. Wann Dir
richtegen Erfolleg wëllt erreechen, garantéiert Dir net
nëmmen Äert eegent perséinlecht Gléck, mä och d'Gléck vun
.aneren

* * *

Jiddereen mat Intelligenz kann Sue verdéngen. Mee wa
se Léift am Häerz hunn, wäerte se dëst Geld ni fir egoistesche
Zwecker benotzen; éischter wäerte se et mat aneren deelen.
Sue sinn e Fluch an e Misär an den Hänn vun den

Egoisteschen an de Gierigen, an e Segen an e Kaddo an den
.Hänn vun deenen mat gudden Häerzer a generéise Séilen

* * *

Een kéint sech entscheeden, fir eng länger Zäit roueg ze
bleiwen a refuséieren, mat senge Familljememberen ze
schwätzen. Während dës Persoun doduerch e bëssen inneren
Fridden erreeche kann, ass hiert Verhalen egoistesch a
schiedlech fir d'Gléck vun hirer Famill. Si kënnen net als
wierklech erfollegräich ugesi ginn, ausser hir Léifsten
.profitéieren och vun hirem Erfolleg

* * *

Ähnlech ass materiellen Erfolleg net nëmmen eist Recht,
Wuelbefannen eleng ze genéissen, mä och eis moralesch
Verantwortung géigeniwwer aneren, wat d'Hëllef ugeet, hir
.materiell Konditiounen a Liewensëmstänn ze verbessern

* * *

Ech sinn hannert de Mauere vu mengem klore Gewësse
geschützt. Ech hunn déi däischter Vergaangenheet
.eweckgebrannt an ech beschäftege mech nëmme mat haut

* * *

Haut realiséieren ech, datt ech eent mam Liicht vum
gréisste Gutt sinn an datt ech e Liichttuerm fir déi sinn, déi
.géint d'Welle vum Mier vun de Leed kämpfen

* * *

D'Leit hunn ënnerschiddlech Meenungen an Theorien
iwwer Erfolleg, ofhängeg vun hiren Ambitiounen am Liewen.
Et ass net ongewéinlech, datt verschidde Leit Erfolleg mat
Déifstall gläichsetzen, andeems se Saache soen wéi: "Hie
war en erfollegräichen Déif!" Dëst ënnersträicht, datt
Erfolleg a senge Formen a Varianten erwünscht a gesicht
.ass. Eise Succès sollt awer aneren net schueden

* * *

Et gëtt och nach en anert Kriterium fir den Erfolleg: wa
mir fäeg sinn, harmonesch a profitabel Resultater fir eis

selwer ze bréngen, solle mir och anerer an eisen Erfolleg
.abannen an seng Friichte mat hinnen deelen

* * *

Erfolleg bedeit d'Zefriddenheet an d'Zefriddenheet vun
enger Persoun an hirer Ëmwelt. Richtege Erfolleg ass
d'Resultat vun Handlungen, déi op Prinzipie vun der
Gerechtegkeet baséieren, an et ëmfaasst d'Gléck an
d'Wuelbefannen vun aneren als integralen Deel vum eegene
Gléck. Wa mir dëse Prinzip op eist materiellt, intellektuellt,
moralescht a spirituellt Liewen uwenden, kréie mir eng
.komplett an ëmfaassend Definitioun vum Erfolleg

* * *

Hei an dëser limitéierter Welt huelen mir Längt, Breet an
Dicht wahr, awer et gëtt en anert Niveau, wou Dimensiounen
net existéieren; alles ass kloer an transparent - alles ass
Bewosstsinn a Wahrnehmung. De Geschmaachssënn ass
Wahrnehmung, sou wéi de Gerochssënn. Eis Gefiller,
Gedanken a Kierper sinn Zoustänn vum Bewosstsinn. Genee
wéi mir an Dreem kënnen gesinn, héieren, richen,
schmaachen a beréieren, sou erliewe mir och op deem méi
.héije Niveau all dës Sensatiounen duerch rengt Bewosstsinn

* * *

O Här, maach eis glécklech andeems du deng
Noperschaft spiers, befreit eis vun de Fesselen vun de
Begierden a gëff eis eng bannenzeg Freed, déi net vun den
Erfarunge vum Liewen an de verännerleche Momenter
.beaflosst gëtt

* * *

Wann eis Geescht mat méi héije Wahrnehmungen a
Kontakt ass, erwacht dat spirituellt Bewosstsinn an eis a mir
erliewen erstaunlech Wonner vun der göttlecher Wäisheet a
.Léift

* * *

Wa mir Gott voll a ganz gär hunn a mat all eise
Gedanken an Häerzer zu Him wenden, da wäerte mir eis bei

Him no fillen a feststellen, datt Hien déi gréisst Hafen vun
.der Sécherheet am Liewen ass

* * *

Am scheinbar eidele Raum gött et eng kosmesch
Verbindung an éiwegt Liewen, dat eis mat all liewegen an
inanimate Saachen am Universum vereenegt; eng Well vu
.groussem Liewen fléisst duerch alles wat existéiert

* * *

D'Éiwegkeet ass eist richtegt Heem a permanent
Wunnsätz, an eis Existenz an dëse Kierper ass eng temporär
Existenz, wéi eng kuerz Rou fir eng Karawane, déi duerch
.d'Wüst reest

* * *

Wann mir eis mat de kreative Kräfte vum Geescht
ausriichten, wäerte mir eis mam universellen an onendleche
Geescht verbannen, deen eis leet a eis Problemer léist.
Kreativ Kraaft fléisst onënnerbrach vun der gréisster Quell
vun eisem Wiesen op eis zou, wat eis erméiglecht, kreativen
.Erfolleg an all Beräich vun eiser Aktivitéit z'erreechen

* * *

D'Léift wiisst a bléit an engem Ëmfeld vu Vertrauen,
Toleranz a géigesäitegem Respekt

* * *

Seegent eis, o Här, mam Liicht vu puren Gedanken a
gudde Gewunnechten, sou datt, wann d'Däischtert vu
schlechte Gewunnechten an ofwäichende Gedanken op eis
zoukënnt, se direkt verdriwwen gëtt. An hëlleft eis, Dech mat
enger Léift ze gär ze hunn, déi sou déif ass, datt weder
materiell Illusiounen nach weltlech Versuchungen eis
.verfaange oder eis Geescht an Häerzer gräife kënnen

* * *

Saachen, déi liicht ze kréien sinn, si selten wäertvoll. Mir
wëssen dat aus dem Studium vum Liewe vu grouse Männer
a Fraen a wéi se grouss gi sinn, andeems se hir Talenter
entwéckelt hunn, hir Flichten erfëllt hunn, hir moralesch

Wäerter opgebaut hunn, sech gründlech studéiert hunn an
Egoismus vermeit hunn. Mä d'Resultater, déi se erreecht
hunn, an d'Leeschungen, déi se erreecht hunn, ware vill méi
.grouss wéi d'Ustrengung, déi se investéiert hunn

* * *

Déi richteg Fräiheet läit an der Fräiheet vun der Wiel,
déi vu Wäisheet geleet a vu Versteesdemech, Korrektheet an
.engem feste Wëllen ënnerstëtzt gëtt

* * *

Wann Dir Äre Wëllen, Äre Entschlossenheet an Äre
bewusst Ënnerscheidungsfaegkeet erwächt, ginn onsichtbar
Kräfte vum héije Bewosstsinn - duerch d'Abléck vun der Séil
- fräigelooss, fir Iech ze hëllefen an d'Weeër ze beliichten,
déi zu psychologeschem Komfort a Gléck féieren, mat Gottes
.Hëllef

* * *

E Mënsch muss d'Kanäl vun der Séil duerch seng eegen
Ustrengung opmaachen. Keen wielt fräiwëlleg Leed a Misär
iwwe Fridden a Gléck. Ignoranz ass d'Wuerzel vum Leed an
den Hindernis, deen ewechgeholl a eliminéiert muss ginn.
Ignoranz ass e schiedlecht Onkraut, déif verwuerzelt, dat am
Gaart vun der Mënschheet wiisst an déi gutt a nützlich
.Planzen verdrängt

* * *

Ignoranz muss duerch en oniwwerwältigen Wëllen an
eng resolut Entschlossenheet iwwe wonne ginn. De Buedem
vum Geescht muss mat fokussierter Opmierksamkeet [op
dat Positivt] kultivéiert ginn, a gutt Somen musse mat dem
Waasser vum Glawen gewässert ginn. Wann déi vital a
waarm Strale vun der Léift schéngen, wäert de Som vun der
Guttheet wuessen an d'Onkraut an d'parasitär Planzen
iwwe wannen, well Däischtert kann net an der Präsenz vum
.Licht existéieren

* * *

D'Freed vun de materielle Saachen verschwénnt a
verschwénnt, awer d'göttlech Freed verschwénnt ni. Et ass e
göttlecht Gléck, dat onendlech ass an net beschriwwe ka
.ginn

* * *

Mir däerfen ni falsch Methode benotzen, fir Gléck
z'erreechen, an och net de Fridden an de spirituellen
Räichtum, deen mir an eis selwer hunn, opginn, fir
illusoresche Komfort an e blénkegt Liewen ze verfollegen,
dat duerch hällesch Handlungen a Verhalen mat
.zerstéierende Effekter virun eis hánke kann

* * *

Rou ass déi bescht Kamera fir déi göttlech Präsenz
festzehalen. Duerch d'Lëns vun der purer a präzis
fokussierter Rou wäert dat geseent Bild mat perfekter
.Kloerheet erschéngen

* * *

Tatsächlech ass all Wäisheet an dir selwer an alles wat
Dir braucht ass lech bewosst dovun ze ginn

* * *

Richtig Zefriddenheet läit an der Selbstverbesserung,
sou datt anerer dech sichen anstatt du se selwer. Léift a
Frëndschaft sollten fräi ginn, ouni Erwaardung oder
Fuerderung. Erwaardung bréngt nëmme Misär an Ongléck
mat sech. Och wann een no Selbstverbesserung streift, sollt
een eleng stoen, sécher a friddlech an der Festung vu senge
.eegenen Tugenden a sengem Selbstwäert

* * *

Méig Waasserfäll vu Freed an Optimismus ëmmer aus
mengem Häerz fléissen, a méig hiren erfreschenden Spréitz
all déi beréieren, déi ech begéinen

* * *

Geeschtlech Freed generéiert an der Séil de Wonsch,
aneren op all Manéier ze hëllef, an entwéckelt d'Fäegkeet,

déi raffinéiert moralesch Freed ze schätzen, déi zum Gléck
.féieren, wouduerch d'Neigung zu raue Freed reduzéiert gëtt

* * *

Egal wéi kleng Är Roll ass, si bleift genoe sou wichteg
wéi déi gréisst Rollen, wat de Bäitrag zum Erfolleg vum
kosmesche Spill ugeet, dat d'Séilen op der Bühn vum Liewen
.spillen

* * *

Total Bewosstsinn ass en absolut, onendlecht
Bewosstsinn, dat sech stänneg erneiert a seng Kreativitéit
leeft ni aus, an duerch dech probéiert et en eenzegaartegen
.Aspekt vu sech selwer auszedrécken

* * *

Wann Dir déi göttlech Léift och nëmmen eemol
schmaacht, wäert Dir se ni opginn, well et gëtt näischt
.anescht wéi dat am ganze Universum

* * *

Déi, déi Gott kennen, hunn ganz fortgeschratt spirituell
Stadien erreecht, sou datt se sech net domat zefridde sinn,
de Sënner nëmmen spirituellen Rot ze ginn, mä se - duerch
d'Gnod an d'Hëllef vu Gott - mat der spiritueller Kraaft
beluede kënnen, déi se vun de Konsequenze vun hire
.sënnegen Doten befreit

* * *

All gutt an béis Dote sinn latent an de Gehirnzellen a
erschéngen als gutt oder béis Gewunnechten oder
.Tendenzen am Denken

* * *

Eng Persoun, déi un ongesonde Gewunnechten leid, well
hir Gehirnzellen mat der Kraaft vun dëse Gewunnechten
geluede sinn, kann sech duerch Willenskraaft, Meditatioun,
oprecht Gebied a kontinuéierlech positiv Affirmatioun
befreien, bis all hir ongewollt Gewunnechten a gutt
Gewunnechten vu Fridden a Rou transforméiert sinn. Dëst
geschitt wann déi richteg geriicht Liewenskraaft schafft fir

déi anormal Natur vun de Gehirzellen ze änneren, sou datt
dës Zellen mat allem gefällt ginn, wat gutt, tugendhaft a
.schéin ass

* * *

Verständnis ass dat bannenzegt A, d'Visioun vun der Séil
an den Teleskop vum Häerz. Et ass d'Gläichgewicht tëscht
.der Rou vum Geescht an der Rengheet vum Gewësse

* * *

All Dag gesi mir verschidden Szenen, an all Dag bréngt
eng nei Lektoun mat sech. Et gëtt erwaart, datt de Mënsch
d'Lektoun léiert, andeems hien sech op den ultimativen
Zweck vu senger Existenz konzentréiert: d'Quell vu sengem
.Wiesen an d'Grondlag vu sengem Liewen ze erkennen

* * *

Loosst eis drun schaffen, d'Leed vun der
Vergaangenheet ze vergiessen a beschléissen, net dorun ze
bleiwen. Mat onerschütterlecher Entschlossenheet an
aktivem Wëllen, loosst eis eis Liewen erneieren, eis
Erfolleger verbessern a gutt Gewunnechten an nobel
.Qualitéiten an eis selwer fërderen

* * *

Jiddereen, deem d'Schwäch vun aneren opdeckt a si
peinlech a rosen mécht, ass wäit ewech vu Wäisheet a
.gesondem Uerteel

* * *

Spréch fir all Zäiten a Plazen

Déi, déi a Harmonie mat Gott sinn, gesinn eng
atemberaubend Schéinheet a schmaachen eng iewescht
Séissheet, déi een op keng aner Manéier erliewe kann
Wéi meng Séil Dech geruff huet, sinn d'Wolleke vun
Denger Rou erausgebrach, o Gott, an de Reen vun Denger
Barmhärzegkeet ass a Stréim erofgegoss, bis en zu enger
iwwerschwemmter Flut vun Denger Gnod gouf, Deng
geseent Floss huet d'Ufere vu mengem Wiesen
iwwerschléckt, a meng Séil ass an d'Waasser vun der

Éiwegkeet gestürzt, an d'Blos vu mengem klenge Liewen
huet sech am Ozean vun Denger allëmfassender Existenz
.opgeléist

Mäi Mentor huet mir geléiert, wéi ech de Meissel vun der
Wäisheet benotze kann, fir mech zu engem Tempel ze
.maachen, deem der göttlecher Präsenz wierdeg ass
Wann Dir en nobelt Zil wëllt erreechen, fänkt domat un,
e mentalt Modell dofir ze kreéieren. Dir kënnt elo all
Richtung an Ärem Bewosstsinn fest etabléieren, wann Dir
eng staark Iddi an Ärem Geescht planzt; dann wäert Äert
ganz Wiesen sech dëser Iddi upassen, an Är Handlungen
.wäerten sech domat ausrichten

Wann Dir dat göttlecht Häerz beréiert, verschwannen Är
Problemer, d'Léift fëllt Äert Häerz, a wonnerbar spirituell
Erfarunge danzen wéi reng Quellen an de Gäert vun Ärem
.Geescht

Vill Wolleke probéieren dech ze verstoppen an dech viru
mir ze verstoppen, awer duerch den Tau vun Tréinen vun der
Sehnsucht erschénkt mir däin geseenten Numm, deem a
helle gëllene Buschtawen hannert all de Riddoen a Schleier
.blénkt

Rengheet vum Gewësse bedeit transparent mat der
Wourecht ëmzegoen
Et gëtt wesentlech Bedierfnesser a wat verschidde Leit
als "Noutwendegkeete" betruechten, déi eigentlech
onnéideg an iwwerflësseg sinn. D'Liewe sollt vereinfacht
ginn, andeems een sech op d'Grondbedürfnisser
.konzentréiert an onnéideg Luxusartikelen eliminéiert
Wéi héich bass du, o Frëndschaft, a wéi fruchtbar an
helleg däi Buedem ass! D'Léift ass däi lessen an d'Loyalitéit
däi Gedréns

Wann zwee Leit trotz hiren Ënnerscheeder an Harmonie
a Konsens liewen, sinn se vun engem Zil vereenegt: Fridden

a Rou vun der Séil a purer Léift a géigesäiteger Loyalitéit ze
fannen, a wou de Liebhaber net Freed op Käschte vum
Léifsten sicht, dann, am Gaart vum Altruismus, bléien déi
parfüméiert Blumen vun der Frëndschaft a verbreeden
.hiren séissen Doft

D'Welt trainéiert eis Geescht op eng aner Manéier,
andeems mir eis un sou vill Saachen gewinnt hunn, datt mir
ufänken ze denken, datt Gléck ouni si net erreechbar ass. Mä
d'Liewen, an d'Liewe vun de Kanner am Besonneschen, muss
vereinfacht ginn; soss wäert d'Liewen se duerch batter
.Enttäuschungen léieren

D'Wourecht ass méi genee a realistesch wéi einfach
Gedanken oder Fantasie, awer dat wat mir denken oder eis
.virstellen, kann heiansdo wouer ginn

D'Imaginatioun ass e wichtegt Element am kreative
Denkprozess. D'Imaginatioun muss awer reifen a sech an
eng fest Iwwerzeegung transforméieren, an dat ass ouni
.staarke Wëllenskraaft onméiglech

Wann Dirlech eppes mat all Ärer Willenskraaft virstellt,
transforméiert sech Är Fantasie an eng perséinlech
Iwwerzeegung, a wann Dir dës Iwwerzeegung behale kënnt
Trotz all de géignereschen Meenungen, wäert Är
Iwwerzeegung sech an der Realitéit materialiséieren

Een muss léieren, op sech selwer ze stoen, ënnerstëtzt
.vun den eegenen Tugenden a Selbstwäert

Geeschtlech Freed ass eng erneiert Freed a weist sech
ëmmer méi bei deenen, déi déif iwwer Gott nodenken. Et ass
eng Freed, déi hëlleft, déi richtig Entscheedungen ze treffen
an déi richtig Saachen ze maachen, a wann se fonnt gëtt,
verschwannen ongesond Wënsch a Verlaangen, well se hiren
.Appel am Verglach mat der spiritueller Freed verléieren

Eise mächtege Schöpfer huet eis Liewen, Kraaft a
Wäisheet ginn, an et ass eis Pflicht, Him eis Opmierksamkeet
ze schenken an eis Häerzer zu Him ze hiewen a Léift,

Dankbarkeet an Unerkennung vu senger Gunst a
.Frëndlechkeet

Hëllef mir, o Gott, net d'Feier vum Roserei unzezünden,
fir datt ech net mat de Flamen vum Ressentiment déi gréng
Oasen vum Fridden a mir selwer an aneren verbrennen.

Hëllef mir, d'Feier vun der Roserei mam ëmmer fléissende
.Reen vu menger Léift ze läschen

Mee de Séi vu menger Sanftmut a mengem Fridden
roueg a roueg bleiwen, ongestéiert vun de Stierm vun der

.Onzefriddenheet, déi näischt ausser Misär bréngen
Handlungen auszuféieren, déi duerch e Pflichtgefill

motivéiert sinn, oder perséinlech Wënsch am Déngscht an
an der Léift vun enger anerer Persoun opferen, ass vill

.besser wéi dat aus Angscht ze maachen

Och wann eng Persoun ophält, géint déi göttlech
Gesetzer ze wiesselen, soll si dat aus Léift zu Gott maachen,
.net aus Angscht viru senger Strof

Egal wat Dir fäert, dréit Är Gedanken dovunner ewech.

.Loosst et Gott iwwer a stäerkt Äert Vertrauen an Hien
Angscht ass ëmmer beim Mënsch, an et ass méiglech,
se lass ze ginn, andeems een un Gott denkt a seng Präsenz
spiirt

Et kann am Ufank schwéier sinn, d'Weeër vun der
Tugend ze goen, awer et sinn geseent Weeër, déi zu Fridden
.am Geescht a richtigem Gléck féieren

Mee d'Herrlechkeet vu Gott soll op all Eck vun eise
Liewen schéngen, mee seng Léift soll an eisen Häerzer
,wunnen a säi Liicht soll eist Bewosstsinn erfëllen

O mäi göttleche Léifsten, d'Blummen bléien an
d'Joreszäiten änneren sech, an all schwätze vun dir. De
Vollmound weist d'Zeechen vun dengem Laachen, an d'Sonn
dréit deng himmlesch Luucht. Ech schwammen an engem
Mier vun Tréinen, iwwerflut vu Sehnsucht no dir. An de
Blieder vun de Beem an de Venen vun der Mënschheet

fléisst däi Liewen a Vitalitéit, an ech spieren de Schlag vun
.dengem kosmeschen Häerz a mengem eegenen
Wann ech deng Präsenz spieren, fille ech mech, wéi
wann ech an enger anerer Welt waakreg wier, an heiansdo
dreemen ech vun dëser Äerd an dësem klengen Kierper -
mengem eegenen. Ech sinn waakreg an onendlecher Freed,
a mäin Dagdram vum irdesche Liewen ass parfüméiert vun
de gléckleche Erënnerungen u meng waakreg Momenter mat
dir. Ech hunn d'Onkraut vun den Albträim aus dem Gaart vu
menge Dreem erausgerappt an op hirer Plaz d'Rose vu
menger Inspiratioun gepflanzt, wou den Doft vu menger
Sehnsucht dech zitt, an du wäerts kommen, fir mech mat dir
.op den Horizont vum éiwege Gléck ze huelen
O Gott, maach mech transparent mat Rengheet a
Propretéit, fir datt ech däi heelen Liicht a mir ervirbrénge
kann
Berouegt de zitternde Spigel vu mengem Geescht, sou
datt en Äert onendlecht Gesiicht reflektéiere kann
Maacht d'Fënstere vum Glawen wäit op, fir datt ech den
Doft vun Ärem Fridden anootme kann
O Du, deen an dir selwer stralt, o Majestéit, déi all
Beschreibung trotz, kuckt mat mengen Aen, déi no dir
verlaangere, fir datt ech näischt an der Existenz gesinn
.ausser dir
Hannert all de Phänomener an Erscheinungen vum
Liewen verstoppt sech déi roueg Stëmm vu Gott, déi eis
stänneg duerch Blummen, helleg Bicher, eist Gewëssen an
all déi schéi Saachen rífft, déi d'Liewen derwäert maachen,
.gelieft ze ginn
All Ustrengung, déi de Sucher mécht, fir spirituell
Héichpunkter z'erreechen, gëtt vu Gott fir hie gezielt a gutt
.dofir belount
Mir froen dech, Här, eis Gedanken mam Liicht vun
denger Wourecht ze beliichten, eis Häerzer mat denger Léift

ze schloen ze loossen, an eis Séilen mat denger Freed an
.dem Räichtum vun denger Gnod ze fëllen
Vun deem transparenten Horizont, duerch deen de
Geescht net duerchdrénge kann, schëtt Gott säin éiwegt
Liicht eraus. An aus dem kosmesche Geescht kommen
erhaben Inspiratiounen a geseent Kräfte, a kreativ Aktivitéit
.fléisst an oppen an harmonesch Geeschter
Wann Dir feststellt, datt Är Séil, Äert Häerz, all Funken
vun Inspiratioun, de bloen Himmel, déi glänzend Stären,
d'Bierger, d'Äerd, d'Vullen an d'Blummen all duerch een
eenzege Fuedem vu kosmesche Rhythmus, spiritueller Freed
an universeller Eenheet zesummegebonne sinn, da wäert Dir
feststellen, datt si all Wellen um Broscht vum göttlechen
.Ozean sinn, deen kee Ufer huet

Wa mir eise Schöpfer vergiessen, verdénge mir Leed.

Mir müssen eis bewusst sinn, datt Gott eisen Léifsten ass a
eis gär huet, an dëst Wëssen wäert eis vun eise Problemer a
.Leed befreien

De richtege Léift vu Gott héiert ni op, seng Sich no Him
ze fannen, och wann hien hien no ville Versich net fënnt.
Genee wéi eng Well no der Ofsenkung vum Stuerm an
d'Häerz vum Ozean zrëck muss kommen, sou ass et och
mam eeschte Sichenden; hie gleeft implizit, datt
d'Hindernisser zerfalen an datt hie sech fréier oder spéider
onvermeidbar mam kosmeschen Ozean vereenege wäert -
deem onendleche Ozean, aus deem hie koum a wou hie
.zréckkënnt

Wann de Geescht stänneg un de göttleche Léifsten
denkt, séngt d'Häerz Lidder vu Freed a Gléck
Geeschtlech Emanatioun ass d'Entstoe vum Mënsch vun
deem wat hien elo ass zu deem wat hien an Zukunft wäert
.sinn

Eng Persoun kann hir richtig Natur net virun aneren
verstoppen, d'Vibratiounen vun hire Gedanken wäerten

iergendwéi an hirem Verhalen reflektéiert ginn a wäerten
.duerch hir Handlungen erschéngen

Et gi vill Leit, déi e Mëssverständnis iwwer Fräiheet
hunn; si betruechten d'Fräiheet als dat ze maachen, wat eng
Persoun gär mécht, an ech nennen dës Fräiheet d'Fräiheet
.vun de Launen

Wéinst engem Mëssverständnis vun der richteger Natur

vun der Fräiheet, versklavt sech e puer Elteren hir Kanner
der Traditioun, andeems se direkt hir Wënsch erfëllen.

D'Kand wiisst dann op a gleeft, datt soulaang seng Wënsch
erfëllt ginn, et glécklech ass, an datt den Zweck vum Liewen
ass, all Wonsch ze erfëllen. Spéider entdecken se awer, datt
se sech geiirt hunn, well d'Baussewelt komplett anescht
ass wéi d'Liewen doheem, a si léieren, datt et net einfach
ass, all Wonsch ze erfëllen! Anerer kéinten se op d'Säit
drécken an ignoréieren, wann se hir eege Wënsch
verfollegen. Dofir gëtt d'Kand verhärtet an emotional
ofgestummt wéinst dem iwwerwältigende Drang, seng eege
Wënsch ze erfëllen. Dofir müssen d'Elteren hire Kanner
hëllefen, hire Wëllen an hir Ënnerscheedungsfäegkeet
z'entwéckelen, fir datt se an der Welt liewen kënnen, ouni an
.hir Fallen a Gruewen ze falen

D'Mamm seet: "Léiert hien mat Léift." Natierlech ass et
am Allgemengen gutt, Kanner mat Léift ze behandelen, awer
ze vill Séissheet verduerft d'Zänn, an ähnlech verduerft ze
vill Verwéinen Kanner. E gewësse Grad u Festigkeit a
Entschlossenheet ass néideg, awer wann e Kand fir e Feeler
haart behandelt a bestrooft gëtt, sinn d'Konsequenze
schlëmm. Et sollt e Gläichgewicht an der Behandlung a
Behandlung vu Kanner ginn; all Papp soll säin Temperament
mat Léift an Zäertlechkeet temperéieren, an all Mamm soll
.hir Léift mat Wäisheet a Rationalitéit wierzen

E Mënsch muss e stabile psychologeschen Zoustand vu
Léift a Sehnsucht no Gott behalen. Ech hunn vill Aarbechten

ausprobéiert, awer egal wéi d'Natur vu menger Aarbecht
.ass, meng Gedanken bleiwen ëmmer bei Gott
Mir sollten dës Schöpfung genéissen, awer ouni
zouzeloossen, datt se eis versklavt. An d'Erfahrung huet mir
.geléiert, datt d'Freed, Gott ze fannen, ouni Gläichen ass
Ier een sech mat wichtegen Aufgaben auseinandersetzt,
soll een roueg sëtzen, d'Sënner an d'Gedanken berouegen,
déif meditieren a göttlech Hëllef sichen, fir spirituell
.Leedung a gudder Richtung ze kréien
Loosst mech feststellen, datt d'Laachen um Gesiicht vun
der Sonnenopgang, op de Lëpse vu Blummen, an op de
.Gesichter vun nobele Männer a Fraen Äert Laachen ass
Ech wäert net vun hannereneen openee Biller vun
Onglück, Pech, Krankheet oder all onerwaarten Hindernisser
beaflosst ginn, well ech realisieren, datt e diszipliniert
Bewosstsinn, dat enk mam kosmesche Bewosstsinn
.verbonden ass, net implizit ënner Echec an Nerven leid
Fräiheet bedeit d'Fäegkeet, no Wäisheet ze handeln,
net no den Uweisungen vu Leidenschaften, Gewunnechten a
Launen. Dem Ego ze gehorchen féiert zu Sklaverei, während
sech den Uweisungen vum Geescht ze higen zur Befreiung
.vu Restriktionen féiert
Et mécht mir keen Ënnerscheed, ob ech an engem
luxuriöse Palais oder an engem bescheidenen Haus wunnen,
.soulaang Gott mat mir ass
Ech wäert mäin éierlech verdéngte Geld benotze fir
einfach ze liewen, an op extravagant Liewen verzichten
Duerch de Glawen u Gott an d'Benotzung vu
Willenskraaft kann eng Persoun Krankheet, Versoen an
Ignoranz iwwerwannen, soulaang d'Vibrationen vum Wëllen
méi staark si wéi d'Vibrationen vu kierperlechen oder
psychesche Krankheeten. Wat méi chronesch d'Krankheet
ass, wat méi staark a méi entschloss muss de Wëllen sinn, a
wat méi déif a méi standhaft de Glawen ass, fir dat
.gewënschte Resultat z'erreechen

Inspiréier mech, o Här, mäi Vertrauen eleng an Dech ze setzen, net an mënschlech Schutzmëttel. Loosst mech net zouloossen, datt Angscht an Onrou meng grenzelos Kraaft lähmen, fir iergendenger vun de Liewensprüfungen ze bewältegen. Loosst mech keng Accidenter, Katastrophen an Onglécker aus Angscht virstellen, datt se sech duerch Gedanken a Fantasi manifestéieren. A loosst mech realiséieren, o Här, datt egal ob ech waakreg sinn oder schlofen, waakreg sinn oder an Dagdreem verluer sinn, lieweg oder stierwend, Deng schützend Präsenz ëmfënnt a .bewaacht mech ëmmer nach

Déi Wäis soen: D'Fruucht vu gudden Doten, déi duerch Léift zu Gott a Tugend motivéiert sinn, ass Harmonie a Rengheet. D'Fruucht vun Doten, déi duerch egoistesche Wënsch an Ambitiounen motivéiert sinn, ass Péng a Leed.

.D'Fruucht vu béisen Doten ass Ignoranz a Dummheet
Gutt Dote bréngen Gléck, während weltlech

Handlungen, déi vun der Selbstléift ugedriwwen ginn, zu Leed
a Péng féieren. Weider béis Dote zerstéieren awer
d'Fäegkeet vun enger Persoun fir Ënnerscheedung a
.Versteesdemech

Wann Dir a Friden an Harmonie liewe wëllt, mussen Är Intentiounen gutt sinn, an Dir musst Gedanken vu Frëndlechkeet a Gefiller vu Léift verbreeden. Wann Dir e tugendhaft Liewen liewt, hëlleft Dir aneren duerch Äert .Beispill a gutt Verhalen

Soubal ech mech ängschtlech a geeschteg duerchernee fillen, zéien ech mech an d'Rou an d'Kontemplatioun zréck, bis ech meng Rou erëmkritt hunn, an ech fänken all Dag domat un, u Gott ze denken a seng Hëllef a Féierung ze .froen

Entschléisst ech, net zouzeloossen, datt dat erstéckend Onkraut vum Haass wuessen an an de Gaart vun Ärem Liewen andréngen, e Gaart, deem iwwerflësseg ass mat de Tugenden vun engem noble Geescht. A wat Dir méi dës

parfüméiert, rosenähnlech Qualitéite kultivéiert, wat Gott
lech méi dat gréisst Geheimnis vun der Existenz an lech
.wäert verroden

Den Zweck vum Liewen ass Fridden, Zefriddenheet,
Onstierflechkeet, Sécherheet a Wëssen vun der Wourecht
z'erreechen, an am Häerz vun dëse Wënsch, déi an eis
.opreegen, läit déi göttlech Essenz déif an eis
Mee ech fannen meng Fräiheet an dir, o Här, a
realiséieren, datt mäin richtegt Heem deng ganz Existenz
ass an datt ech en integralen Deel vun dengem kosmesche
.Bewosstsinn sinn

O groust, göttlecht Mier, loosst d'Flëss vu menge
Begierden, déi duerch d'Wüste vun Hindernisser an
Hindernisser fléissen, sech endlech an Ären groussen Déiften
vermëschen⁹

Nëmmen an der göttlecher Festung fanne mir Schutz a
Sécherheet, an et gött kee méi sécheren Zoufluchtpunkt
wéi sech no bei Gott ze fillen a seng Präsenz unzepaken
Well d'Mënsche vu Gewunnechten gesteiert ginn, déi hir
Neigungen, Tendenzen, Charakter a Wënsch formen, wann
dës Gewunnechten schlecht sinn, gött de Charakter
schiedlech an d'Handlungen béis. Dofir ass et ubruecht, gutt
Gewunnechten ze prioriséieren, well se dann eis Handlungen
a Gedanken a Richtung nobel Ziler leeden a eis Gesondheet
.a Gléck bréngen

lwwerall wou et traureg a leidend Séilen gött, fannen
ech mäi Troust doran, hinnen ze déngen an hinnen ze
tréischten. Ech wäert mäi Bescht maachen, fir aneren Freed
ze bréngen a wäert mat hire Gefiller empathéieren, wéi
.wann et meng eege wieren

Mental Fäegkeete gött et beim Mënsch, awer si bleiwen
bei de meeschte Leit ënnerentwéckelt, an dës Fäegkeete net
ze kultivéieren féiert zu eeschte Konsequenzen. Wéi de
Kierper brauch de Geescht déi richteg Ernährung a Bewegung
.fir seng Gesondheet a Vitalitéit

En Diamant empfängt a reflektéiert Liicht, an dat
maachen och reng, transparent Séilen, déi Gott kennen a
mat senger Präsenz glänzen

O Här, Du bass de richtege Räichtum am Liewen, an
wann ech Dech als éischt fannen, fannen ech an Dech alles
wat ech brauch

D'Leit konzentréiere sech normalerweis nëmmen op
lessen, Loft a Sonneliicht fir eng gutt Gesondheet ze erhalen,
awer et kann eng Zäit kommen, wou d'Gesondheet sech
verschlechtert trotz enger Iwwerfloss vun dësen externen
Liewensquellen. Dann entsteet de Besoin, d'Energiereserven
vum Kierper vun bannen opzefëllen

Wann d'Boot vu mengem Geescht sech un d'Fielsen vu
gierige Begierden ukënnt, déi Geforen a Risiken mat sech
bréngen, ugedriwwen vun de grausame Stierm vun der
Ignoranz, da sief, o mäi Gott, mäi Liichttuerm a féier mech
.ëmmer un d'Ufer vun Denger Gerechtegkeet a Guttheet
Denken ass wéi eng Flam, där hir konzentréiert Kraaft
soll benotzt ginn, fir d'Hindernisser ze verbrennen, déi den
.Erfolleg verhënneren

Gott kann duerch stänneg göttlech Léift fonnt ginn. Wa
mir Gott méi gär hunn ewéi seng Kaddoe, da kënnt Hie bei
eis. Hie huet eis de fräie Wëllen an d'Kraaft vun der Wiel
ginn, fir datt mir tëscht de flüchtigen an onbedeutende
Kaddoe vun der Welt an dem Kaddo vun der Noperschaft zu
Him an der Freed vu senger geseenter Präsenz
.ënnerscheede kënnen

Mir kruten e Gedächtnis, fir datt mir eis un déi gutt
Saachen erënnere konnten, bis mir eis endlech un dat
.gréisst Gutt erënnere konnten: un Gott

De Wand vun Denger Léift fléisst duerch mech, o Här!
An d'Blieder vu mengem Liewen danzen vir Freed bei Denger
Komm. Hiert herrlecht Raschelen dréit sech duerch d'Loft a
invitéiert déi Midd, sech am Schiet vu mengem geeschtleche
.Fridden auszereeën

D'Schwieregkeeten am Liewen sinn net geduecht fir eis
ze schueden; éischer bidden eis Problemer a Krankheeten
Lektiounen. Eis schmerzhafté Erfahrungen sinn net geduecht
fir eis ze zerstéieren, mee fir eis ze purifizéieren an eis
Réckkehr zu eiser purer Quell - Gott - ze beschleunegen,
deen op all Manéier schafft fir eis ze hëllef an eis zréck an
.eist himmlescht Heem ze bréngen
D'Onendlechkeet ass eist richtegt Heem, an eis Rees op
dës Äerd an an dës kierperleche Kierper ass wéi eng
kuerzfristeg Visa-Rees
Här, ech weess, datt Luef mech net erhieft, an datt Kritik
mech net verklengert. Ech sinn, wéi ech sinn, viru mengem
Gewesse a virun Dir wäert ech op dësem Wee weiderfueren,
mäi Bescht maachen, fir jidderengem ze déngen, a mech
.beméien, Är Gunst ze verdéngen - doran läit mäi Gléck
Du bass eng eenzegaarteg Kreatur an däi Wesen ass
wonnerbar, also léiert däi richtegt Selbst kennen
Mat der Sonnenopgang vun Ärer Arrivée wäerten
d'Knospe vu menger Sehnsucht zu parfüméierten, liewege
.Blummen opléien
O Här, beschleunegt d'Komme vun deem Dag, wou ech
eng Halskette aus dës dauwe Blummen weben an se op Är
geseent Schwell leeën
Amplaz sech stänneg eleng selwer zefriddezestellen, soll
hie probéieren, aneren Gléck ze bréngen. Wann hie
probéiert, aneren spirituellt, intellektuell oder materiell
Ënnerstëtzung ze bidden, wäert hie feststellen, datt seng
eege Bedierfnesser erfëllt ginn an datt de Becher vu sengem
.Liewen mat Freed iwwerfléisst
Déi, déi e brillante Victoire iwwer d'Däischtert op der
Äerd erreechen, wäerten d'Liicht vun der Herrlechkeet als
hiren Deel hunn a wäerten banneschte Fridde a Gléck
genéissen
O Här, verstreet stänneg d'Somen vun Äre Segen an der
Äerd vu mengem Häerz, geploot duerch Bidden, sou datt se

zu schattege Beem wuessen, deenen hir Äscht déi leckerst a
.séissst Friichte vum Selbsterkenntnis droen
Mir bleiwen dacks a Péng, ouni eis ze beméien, eis ze
änneren, an dofir fanne mir kee dauerhafte Fridden a
Zefriddenheet. Wa mir duerchhalen an eis beméien, kéinte
mir sécherlech all Schwieregkeeten iwwerwannen. Mir
mussen eis beméien, vum Misär zum Gléck ze kommen, a
.vun der Verzweiflung zum Courage

O Göttlech Léift, vereenegt meng Léift mat Denger Léift,
verméscht mäi Liewen mat Denger Freed, mäi Geescht mat
Dengem kosmesche Bewosstsinn, a läscht mäin Duuscht aus
.der Quell vun Denger éiweger Freed

D'Häerz vum oprechte Sucher flüstert ëmmer: "O mäi
Gott a mäi Léifsten, ech wëll net an den Onrouen vun dëser
illusorescher Welt agespaant sinn, an alles wat ech wëll ass
Deng Léift an den Häerzer vun de Mënschen z'erwächen.
Mäin Häerz, meng Séil, mäi Kierper, mäi Geescht an alles
wat ech besëtzen, sinn Däint, o Här." Dee Sucher erreecht
.Gott a léiert Hien kennen

Här, géff eis e neit a richtegt Verständnis vun der
Bridderlechkeet. Loosst eis Kricher opginn an d'Wonne vun
den Natiounen heelen mam Balsam vun der Léift an dem
.dauerhafte Trouscht vum matleidende Verständnis
Seegent eis, fir datt mir vum Afloss vun der Gier, der
Dominanz vun der Täuschung an der Kontroll vun den
Illusiounen befreit kënnen ginn, an hëlleft eis, eng nei Welt
opzebauen, an där Krankheet, Ignoranz a Hongersnout
näischt anescht sinn wéi Dreem vun enger düsterer a
.grimmer Vergaangenheet

Loosst eis all Problemer net mat der Logik vum
Dschungel léisen, mee mat Versteedsdemech, Wourecht an
engem onerschütterleche Glawen un Dech an Deng göttlech
.Gerechtegkeet

D'Liewen huet eis hei fir eng Zäit zesummebruecht,
duerno gi mir eis getrennte Weeër. Mee wann d'Léift vu Gott

an eis wunnt, ass et egal wou mir higinn, well egal wéi wäit
mir ofwäichen, mir bleiwen am Krees vun der göttlecher Léift
.a wäerte ni wierklech getrennt sinn
Här, maach mech zu engem Adler vum spirituellen
Fortschrëtt, deen héich iwwer d'Gassen vun der
Enksinnegkeet an dem Extremismus fléie soll
Ruff mech zu ëmmer méi héijen Horizonten, iwwer déi
intensiv Äerdbiewen a Wolleken eraus, déi d'Sonneliicht
.blockéieren
Loosst mech d'Flilleke vum Gläichgewiicht ophiewen, fir
richteg ze liewen, a loosst mech an déi héich Himmel iwwer
all Stierm an Hurrikaner fléien, wou et wäit Horizonten a
.sublim Perceptiounen gëtt
De Fridden kënnt, wa mir eis Häerzer fir Léift a
Frëndlechkeet opmaachen. Déi mat léiwe Häerzer, déi a
gudde Wierker aktiv sinn, erliewen de Fridden, well en an
hinne wunnt. De Fridden ass den Hellege vum Himmel an
.d'Grondlag vun engem gléckleche Liewen
Mir sollten ëmmer un déi göttlech Schéinheet hannert
de Blumen denken, un dat kosmescht Liicht hannert der
.Sonn, an un dat grousst Liewen, dat an all A blénkt
Wann eng Persoun wierklech léif ass a Respekt
géint iwwer aneren weist, a Komplimenter mat der
selwechter Natur erwidert, gëtt si ëmmer mat Unerkennung
.a Respekt behandelt
Ech wäert meng Léift un anerer weiderginn, fir datt ech
eng Dier fir Gottes Léift opmaache kann, fir datt se bei mech
.kënnt a a mengem Häerz wunnt
Här, loosst mech e Liichtturm fir déi sinn, déi an den
Déifte vum Trauer erdrenken. Hëlleft mir, aneren Freed ze
bréngen aus Dankbarkeet fir déi geeschteg Freed, déi Dir
.mir geschenkt hutt
Ech wäert den Haass am Feier vu menger Léift
schmelzen, an ech wäert aneren verzeien a Léift un all
duuschtereg Häerzer ginn

Déi richteg Léift ass déi Léift, déi sech iwwer de Komfort
.vum Léifsten freet

Däi Liicht soll op eis schéngen, o Här, an deng Léift soll
eis Häerzer fir ëmmer erfëllen

En Initiativgeescht ze hunn heescht d'Kraaft vun der
kreativer Fantasi ze hunn, déi et engem Mënsch erméiglecht,
eppes z'erfannen, wat nach keen virdru gemaach huet. All
Mënsch gëtt mat dësem Kaddo gebuer, deen him vu Gott
.geschenkt gouf

Déi gréisst Léift ass déi göttlech Léift, déi d'Liewe méi
schéin mécht wéi Wierder soen. Wann Dir Gott mat Iech fillt,
wéi hien Iech iwwerall kënnt a Är Schrëtt leet, huet déi
.göttlech Léift ugefaangen

D'Kraaft vun der Wourecht geet géint de Wand
Här, wann ech mat temporäre Schwiereregkeeten
konfrontéiert sinn, loosst mech un Är räich Segen aus der
Vergaangenheet denken, well ech weess, datt Är Hëllef
mech ni verléisst an Är Suerg ëmmer bei mir ass. Dir soen
ech meng häerzlech Dankbarkeet fir all Segen, deen ech aus
.Ärer generéiser Hand kréien
Drëpse vu Léift blénken a gudde Séilen, a Gott kann een
nëmmen am Mier vun der Léift fannen

Verständnis ass d'Luucht, déi de Wee vun enger Persoun
belicht a si Erfolleg bréngt

Am Fréijoer verschéinert Gott d'Natur mat de schéinste
.Rosen a Blummen, mat exquisitem Kleed a liewege Faarwen
De Fridden ass den éischten Herald, deen d'Approche
vun der Göttlecher Präsenz verkënnegt. Duerno verwandelt
sech de Fridden a Luuchten, déi méi hell si wéi eng endlos
.Freed

Wann ech déif an d'Mier vun der Meditatioun dauchen,
fille ech e geseent Flutteren a mengem Wiesen an héieren
".eng flüsternd Stëmm, déi seet: "Ech sinn no

Ee muss sech no bannen dréien, wou d'Séil sech
ausdréckt. Aus den Déiften vun der Séil entspréngen all
.d'Erliefnesser vum banneschte Liewen
Wann d'Séil sech mat göttlechem Bewosstsinn
realiséiert, fillt se grouss Freed an Expansioun an de
.grenzenlose Raum

Wann Dir all déi extern Mëttelen a Ressourcen, déi Iech
zur Verfügung stinn, zousätzlech zu Ären natierleche
Fäegkeeten, benotzt, fir all d'Hindernisser ze iwwerwannen,
déi Iech am Wee stinn, da wäert Dir d'Kräften entwéckelen,
déi Gott Iech ginn huet: déi onlimitéiert Kräften, déi aus den
.déifsten Déiften vun Ärem Wiesen entstinn

D'Léift geet de gëllene Wee, deen zu Gott féiert
Ech wäert d'Sonn vu gudden Wënsch a gudden Absichten
iwwerall verbreedden, wou d'Däischtert vum Mëssverständnis
.erageschlaach ass

Wann Dir Schwiereregkeeten hutt, awer Dir refuséiert
opzehalen ze probéieren an Iech ze beméien, trotz all den
Hindernisser an den Hindernisser, da wäert Gott Iech
.äntweren an Är Beméiungen mat Erfolleg krönen

O Här, ech wäert d'Blumm vun der Sehnsucht aus dem
Gaart vu mengem Häerz plécken an se als Offer vun der Léift
.op Är helleg Schwell stellen

Well eis Gedanken a Wieder d'Somen sinn, déi eis
d'Ernte vun der Zukunft bréngen, fänken ech haut un, mäi
.Bewosstsinn mat gudden, positiven Gedanken ze fëllen
Ech fléien a schwiewen an der Ebene vu mengem

Bewosstsinn no uewen an no ënnen, no Norden a riets, no
bannen an no baussen an iwwerall, fir festzestellen, datt ech
.a jidder Eck vum Weltraum a Präsenz vu Gott war a sinn
Liew all Moment am Bewosstsinn vun Ärer Bezéiung
mam onendlechen Absoluten. Et gëtt kee Schluss fir Äert
Bewosstsinn, an all Saachen flimmeren a schéngen wéi
.Stären um Himmel vun Ärem Wiesen

Ofhängegkeet, oder Net-USchloss, ass de weise Wee,
deen de Sichende geet, andeems hie sech fräiwëlleg iwwer
trivial Saachen erhieft fir méi grouss Saachen. Hie bindt sech
net u flüchteg sinnlech Freed fir eng erneiert bannenzeg
Freed ze verfollegen. Ofhängegkeet ass kee Selbstzweck,
mee si mécht de Wee fräi fir d'Entstoe vun de Tugenden a
.spirituellen Kräfte vun der Séil
De geeschtleche Gewënner mécht mat kühnen Schrëtt
op de Weeër vum Liewen Fortschrëtter
E Mënsch soll dat Bescht aus sengem aktuelle Liewen
maachen, an d'Fënstere vu sengem Häerz opmaachen an déi
schlofend Fäegkeete vu senger Séil erwächen an nei
beliewen
Hannert de Masken vum Wandel an der Transformatioun
verstoppt sech déi göttlech Präsenz. A wien de Spigel vu
sengem Geescht stabiliséiere kann an en dovun ofhale kann,
sech zidderen ze loossen, gesäit an deem klore Spigel
.d'Gesicht vum kosmesche Léifsten
D'Léift ass méi staark wéi den Doud an d'Verwüstung
vun der Zäit
Selbstanalyse ass de Schlëssel zum Erfolleg, an
d'Reflexioun ass e Spigel, duerch deen mir bannenzeg Ecker
gesinn, déi soss fir eis Siicht verstoppt bleiwen. Mir müssen
eis Schwächen diagnostizéieren, tëscht positiven an
negativen Tendenzen ënnerscheeden an d'Hindernisser fir
.Fortschrëtt an Erfolleg identifizéieren
Wéi wonnerbar bass du, o Frëndschaft! Du, déi aus dem
Waasser vun der oprechter, frëndlecher Suerg schöpft, an
deenen hir Blieder vum Tau vun der bannenzeger an
äusserer Séissheet befeucht sinn, déi aus den Déifte vun
.oprechten an treien Häerzer kënnt
Ech hunn emol eng kleng Ameis gesinn, déi probéiert
huet, op e Sandkoup ze klammen, an ech hunn mir
geduecht: d'Ameis muss mengen, si géif den Himalaya
klammen! De Sandkoup huet der Ameis vläicht enorm

ausgesinn, awer net a mengen Aen. Ähnlech kënne Milliounen
vun eise Sonnejoren am Geescht vu Gott manner wéi eng
.Minutt sinn

Mir müssen eis trainéieren, iwwer grouss Saachen ewéi

Éiwegkeet an Onendlechkeet nozedenken

Ech sinn duerch d'Welt vun der Onendlechkeet
gewandert an hunn den glühende Niwwel am Land vum
Liicht gesinn, an an deem liewege Glanz hunn ech
d'Bedeutunge vun de Geheimnisser gelies, déi op de Säite
.vun der Zäit geschriwwen sinn

Wann Dir schléift, berouegt Dir passiv Gedanken a
Gefiller. Mee wann Dir bewusst Gedanken a Gefiller duerch
Meditatioun berouegt, ass dat Éischt wat Dir erlebt en
Zoustand vu Fridden, an Är Gesichtsmuskelen bilden
natierlech e Laachen, dat den inneren Fridden reflektéiert.

Mee Dir musst iwwer dësen Zoustand vu Fridden eraus
kucken fir d'Rengheet vun Ärer Séil ze erkennen - eng
Rengheet, déi net duerch sensoresch Stimuli oder
automatesch Reaktiounen op Gedanken, déi mat de Sënner
verbonne sinn, entfëllt ass. Den Zoustand, deen Dir dann
.erlebt, ass ee vun éiweger, ëmmer erneierender Freed

Wann Dir eng Schossel Waasser ënnert d'Moundlicht
setzt an dann réiert, kritt Dir e verzerrt Bild vum Mound.

Wann d'Waasser an der Schossel setzt, gëtt d'Reflexioun
kloer. Déi Momenter, wou d'Waasser an der Schossel roueg
ass a säi Gesicht mat perfekter Kloerheet reflektéiert, kënne
mat engem Zoustand vu kontemplativer Rou an engem
Zoustand vu déiwer Rou verglach ginn. Am Rou vun der
Kontemplatioun héieren all Welle vu Sensatiounen a
Gedanken op, aus dem Geescht ze fléissen. An dësem
déiwer Rouege Fridden gesäit déi kontemplativ Persoun, an
där Rou, de Vollmound vun der göttlecher Präsenz am Séi
.vun der Séil reflektéiert

Et gi véier Zoustänn, mat deenen den
Duerchschnëttsmënsch vertraut ass: Gléck bei der Erfëllung

vun engem Wonsch, Ongléck wann en refuséiert gött,
Langweil wann weder glécklech nach depriméiert, a Fridden
wann dës Emotiounen oder psychologesch Zoustänn vu
.Freed, Péng a Langweil iwwerwonne ginn
Fridden ass en héich erwünschten Zoustand, deen aus
der Feele vu Trauer a Freed, an der Feele vu Langweil
entsteet. Dës Zoustänn verännere sech stänneg a wellen
sech op der Uewerfläch vun der Séil. Nodeems een op den
turbulenten Wellen vu Péng a Freed gereest ass, dorënner
widerholl Tauchungen an d'Déifte vun der Middegkeet, gött
et Freed um rouege Mier vum Fridden ze schwammen. Awer
méi grouss wéi Fridden ass d'spirituell Ekstase - d'Gléck vun
der Séil - dat ultimativt Gléck. Et ass eng éiweg Freed, déi ni
verschwënnt, mä fir d'Éiwegkeet bei der Séil bleift. Dës
iewescht Freed kann nëmme duerch d'Bewosstsinn vun der
.göttlecher Präsenz erreecht ginn
E richtegt Laachen ass e Laachen vu spiritueller Freed,
dat duerch Kontemplatioun an Nodenken iwwer Gott a Gefill
.vu senger Präsenz kritt gött
Mäi Laachen entspréngt aus enger déiwer Freed a mir -
eng Freed, déi fir jiddereen zougänglech ass. Et ass wéi den
Doft, deen aus dem Häerz vun enger bléiender Rous kënnt.
Dës grouss Freed invitéiert anerer, sech an dat hellegt
.Waasser vum Gléck ze dauchen
Am Liicht vun der geseenter Verzeiung verschwënnt
d'Däischtert vum Haass, deen iwwer vill Jore gesammelt gouf
Gott erfëllt séier all Bedierfnis vu senger Verehrer, well
si sech vun den egoistesche Motiver befreit hunn, déi
.d'Ustrengungen frustréieren an d'Hoffnungen enttäuschen
Deen, deen Gott beschützt, kann näischt zerstéieren
Mir sinn net eleng op dëser Welt, well Gott ass mat eis,
an et gött dauerhaft, intim a frëndlech Bezéiungen, aus
.deenen mir Ënnerstëtzung a Freed kréien
O stralende Stär vun der Féierung am Himmel vun der
Wäisheet, däi brillante Blëtz invitéiert mech, däin geseenten

Horizont z'erfuerschen, a mäi sehnsüchtege Vugel rast mat
grousser Geschwindigkeet, duerchbrécht déi dicht,
däischer Atmosphär, gedriwwe vum Sehnsücht no dir a fir
.sech an dengem hellegsten Glanz ze sonnen
D'Perséinlechkeet vun engem fänkt un sech
z'entwéckelen a bléien, wann ee fäeg ass - duerch innerlech,
intuitiv Sensatioun - ze spieren, datt et net de feste
kierperleche Kierper ass, mä de éiwege spirituellen Stroum
.am Kierper
Wann d'Häerz vum Jünger mat Léift fir Gott iwwerfléisst,
wäert säi Gesiicht mat engem Laachen vu Friden a
Wäisheet strahlen, an d'Schichten vun Ignoranz, déi seng
Séil ëmschléissen, wäerten zerbréchen a komplett
.verschwannen
Wann Dir eng Blumm oder e Bam kuckt, wësst Dir, datt
dës schéi Liewensformen net vun eleng entstane sinn. Gott
ass deen, deen se geformt an hinnen Doft a wonnerbar
.Schéinheet ginn huet
Maacht ëmmer Är Aufgaben, souwuel kleng wéi grouss,
mat déiwer Opmierksamkeet, an denkt drun, datt Gott Är
Schrëtt leet a Är Efforte stäerkt, fir Är nobel Aspiratiounen
.z'erreechen
Wann eng Persoun sech mat hirer spiritueller Essenz
verbënnt, kommen laang vergiessen, vergaangen Äraen an
déi onstierflech Kräfte vun der Séil an hirt Bewosstsinn
zréck. An der Meditatioun erënnert een sech drun, datt si
.eng onstierflech Séil sinn, keen stierfleche Kierper
Iwwerall fanne mir Leit, gutt a schlecht, déi op hir eege
Manéier no Gléck sichen. Keen wëll sech selwer schueden.
Firwat handeln e puer Leit also op eng Manéier, déi hinnen
onvermeidbar Péng a Leed verursaacht? Well dës
.Handlungen duerch Ignoranz an Täuschung ugedriwwe ginn
Mir froen dech, Här, datt du mat dem Liicht vun denger
Wäisheet op eis schéngs an d'Däischtert vun der Ignoranz an
.der Täuschung vun eis ewechhëlls

Eng bewusst Persoun soll virsiichteg sinn anstatt
Angscht ze hunn, a soll a sech e Gefill vu Courage ouni
Lecklosegkeet an Iwwerzichtegkeet kultivéieren, fir sech net
Ëmstänn auszesetzen, déi Angscht an Angscht ausléise
.kënnen

Wäisheet hänkt net vun der Injektioun vun Informatioun
vun ausserhalb of, mä vun der Kraaft vun der interner
Akzeptanz, déi d'Quantitéit u richtigem Wëssen bestëmmt,
déi erwuerwe ka ginn, an d'Geschwindegkeet, mat där dëst
.Wëssen erreecht ka ginn

Dës Welt ass nëmmen eng Bühn, op där mir eis Rollen
ënner der Leedung vum Göttleche Leeder erfëllen. Mir
mussen eis gutt leeschten, egal wéi eng Rollen eis
zougewisen sinn, an ëmmer drun denken, datt eis essentiell
.Natur déi éiweg Freed ass

Dee Wäissten vun de Wäisen ass deen, deen Gott kenne
léiere wëll, an dee Succèssrächsten vun den Erfolleggräichen
.ass deen, deen Gott fonnt huet

O Göttleche Léifsten, däerf Du déi éischt Plaz an eise
Liewen anhuelen, däerf Deng heelen Léift eis Häerzer
erfëllen, an däi geseent Liicht d'Däischtert vun de Suergen
.aus eise Séilen verdreiwen

Fräiheet bedeit no Gewësse ze handeln, net no den
Uweisungen vun der Gewunnecht an dem Wonsch. Dem Ego
a senge Launen ze gehorchen bréngt Aschränkungen mat
sech, während d'Uweisungen vun der Wäisheet ze befollegen
.d'Befreiung vun dëse Aschränkungen erméiglecht

Rou a Friden kann een duerch déi bewusst an
iwwerluecht Entwécklung vu gudde Qualitéiten fannen, déi,
wann se voll ausgewuess sinn, hirem Besëtzer net
eweckgeholl kënnen ginn, ausser hie wíelt se aus eegenem
.fräie Wëllen opzeginn

Déi meescht Leit sichen Gléck mat falschen Methoden.
Verschidde gleewen, datt si hiert Gléck verduebele kënnen,
andeems si falsch Verhalen an ongesond Handlungen

iwwerhuelen, déi glitzernd Versprieche vun
iwwerwältigendem a laangfristegem Gléck schéngen ze
bidden, an si gi vun dëse falsche Versprieche bedrunn, well
de Goût vum richtige Gléck net an der Häll vu falschen
.Illusiounen a falschen Handlungen ka genoss ginn
All Minutt ass Éiwegkeet, well d'Éiwegkeet an där Minutt
erlieft ka ginn. Deeg, Minutten a Stonnen sinn Fënsteren,
duerch déi mir d'Éiwegkeet ablécke kënnen. D'Liewen ass
kuerz, awer gläichzäiteg onendlech an grenzelos. D'Séil ass
onstierflech, an an dësem kuerze Kapitel vum mënschleche
Liewen musse mir dat Bescht aus all verfügbarem Potenzial
.a Méiglechkeet maachen

Geeschtlech Wieder si wéi Somen, déi fruchtbare
Buedem brauchen, fir ze sprëtzen, ze wuessen, ze bléien a
.Friichten ze droen

Geeschtlech Wuesstum erfuerdert Selbstreflexioun,
d'Ëmorganiséiere vu Liewensprioritéiten, d'Identifizéierung
an d'Eliminatioun vu schiedleche Gewunnechten, an
d'Befollegung vu Gesondheitsregelen a Gesetzer am Aklang
mam sech entwéckelende spirituellen Verständnis an der
.wuessender mentaler Stärkt

Wann den Jünger déi göttlech Freed schmaacht, wäert
hie feststellen, datt Gott fir hie méi real ginn ass wéi alles
anescht, an hie wäert feststellen, datt d'Beréierung vun der
göttlecher Präsenz eng Freed ass, déi kee sensorescht
.Genoss gläichwäerteg mécht

Gott schafft fir d'geeschtlech Bewosstsinn vum Mënsch
z'erwächen a säi Wëllen an déi richteg Richtung ze leeden
duerch d'Schéinheet vun der Tugend, d'Gréisst vun der
Toleranz, d'Majestéit vun der Wäisheet an de Glanz vum
.geeschtleche Gléck

Ech wäert anerer net als Friemer betruechten, well ech
mengen, datt jidderee mäi Brudder oder meng Schwëster
ass. Ech wäert mäi Liewen erfollegräich an erfëllend
maachen, fir datt ech aneren hëllef kann, Erfolleg ze hunn

an eppes z'erreechen. Ech wäert Empathie mat aneren hunn
a Matgefill weisen, wéi ech mech selwer weisen. Ech wäert
Gott gär hunn, wéi d'Prophéiten an d'Hellegen hien gär
haten, an ech wäert Egoismus an de Quell vu menger Léift fir
.anerer geheien

Hannert dësem flüchtegen, irdesche Liewen, dat dem
Doud ënnerworf ass, läit en éiwegt, onverännerlecht Liewen.
De Kierper besteet aus chemeschen Elementer, déi zerfallen
a verginn, awer hannert dëser vergänglecher Existenz läit en
éiwegt, himmlescht Liewen a Gottes Präsenz. Dofir sollten
mir eis net all Opmierksamkeet op dëse vergängleche
Kierper beschränken, an déi, déi en wëllen, müssen seng
.Prüfungen ausstoen a seng Meeschter ginn
Haut wäert ech probéieren deenen ze hëllefen, déi et
.brauchen, a wat ech kann den Hungerigen ze ginn
Ech sinn sécher a geschützt a Gottes Schutz an hannert
de Mauere vu mengem klore Gewësse sinn ech vereent mam
Liicht vun der Guttheet, dat d'Schëffer vu Séilen guidéiert,
déi vu Welle vu Trauer an engem Mier vu Verwirrung an
.Angscht ronderëmgehäit ginn
Haut fille ech Gott am Fladdere vu Fridden, deen a mir
.ziddert a d'Saite vu mengem Häerz beréiert
Ech wäert alles maachen, wat ech kann, fir anerer
glécklech ze maachen, genee sou wéi ech mech beméien,
mech selwer glécklech ze maachen, an duerch mäi
geeschlecht Gléck wäert ech jidderengem am Haus vun der
gëttlecher Léift déngen an ech wäert näischt anescht wéi mir
selwer fäerten, wann ech versichen, mäi Gewësse ze
.täuschen

Aus de Gäert vun der Séil

Dir hutt d'Intentioun iergendwou hinzegoen, an Dir
maacht Iech séier drun, fir dohinner ze kommen. Wann Dir
ukommt, mierkt Dir, datt Dir d'Plaz net gär hutt, wéinst der
Begeeschterung, der Angscht a vläicht souguer dem

Onrouen, déi Dir fillt. Versicht amplaz méi roueg, méi
gefaasst a méi ausgeglach ze sinn. Wann Är Gedanken sech
zu Suergen an Opreegung neigen, ënnerdréckt se mat
.Gewalt, bis se sech erëmfannen
Opreegung beaflosst d'Gläichgewiicht vum
Nervensystem negativ, well se eng grouss Quantitéit un
Energie a verschidde Kierperdeeler schéckt, während anerer
hiren natierlechen Undeel entzunn ginn. Dëst
Ongläichgewiicht an der Energieverdeelung ass d'Ursaach
vun der Nervositéit. E rouegen a relaxen Kierper berouegt
.d'Nerven a fërdert dat psychologescht Wuelbefannen
An Harmonie mat Gott fänkt déi bannenzeg Visioun un
sech lues a lues z'entfalten. Ee muss de volle Glawen hunn,
datt Gott all häerzlecht Gebied beäntwert. Wien sech zu Him
wendt fir Erliichtung ze sichen, kritt seng Visioun opgemaach
.a säi Geescht an Häerz erliicht
Wann d'Abléck sech opmécht, manifestéiert et sech als
e Gefill, dat aus dem Häerz schéngt ze kommen, e Gefill vu
déiwer Kloerheet a Präzisioun. Duerch dëst Gefill kritt de
Sichende eng onerschütterlech Iwwerzeegung a solid
Leedung, fir dem richtege Wee ze goen, a léiert dëst Gefill
.lues a lues ze erkennen a vertrauen
Dëst bedeit net, datt een d'Denken ganz opginn soll;
rouegt, onparteiescht Denken féiert och zu Abléck.
Emotionalt Denken, ugedriwwe vun Eitelkeet a
Selbstwichtigkeet, féiert zu Mëssverständnesser a falschen
.Conclusiounen
Verwerft zerstéierend Zweiwel a falsch Iwwerzeegungen
ganzhäerzeg, a wendt Äert Häerz a Séil dem Räich vum
Glawen a komplettem Vertrauen a Gott. An der Rou vun der
Kontemplatioun wäert Äert Bewosstsinn fäeg sinn, sech op
d'Wourecht an dat richtege Verständnis ze konzentréieren.
An dëser Erfahrung bléit a entfalt sech de Glawen, an duerch
Abléck wäert Dir erliewen, wat kee A gesinn, kee Ouer
.héieren a kee mënschleche Geescht sech virgestallt huet

All Otemzuch vu menger Sehnsucht a Bidden mécht

Dieren a Fënsteren a menger Séil op, duerch déi ech zu
.Gottes Gléck kommen

Genee wéi d'Sonn op de meescht belaaschte Stroossen
schénkt, sou wäert ech d'Strahlen vun der göttlecher Léift op
all de vill iwwerfëllte Plazen vu menge deeglechen Aktivitéite
.gesinn

Seegen mech, O Här, fir datt ech meng Séil mam
Sonnenopgang erwäche kann an se op Är geseent Schwell
.bréngen kann

O Här, géff mir e generéise Geescht, fir mat aneren ze
deelen, wat ech hunn, an hëllef mir, am rouege Séi vu
mengem Geescht d'Spiegelbild vum Mound vu menger Séil ze
.gesinn, deen duerch d'Liicht vun Denger Präsenz schénkt
Haut wäert ech déif an d'Mier vun der Kontemplatioun a
Reflexioun iwwer Gott dauchen, bis ech Pärele vu Wäisheet a
.göttlecher Freed fannen

Ech wäert dech gär hunn, Här, méi wéi alles anescht,
well ouni dech kann ech kee Mënsch oder soss eppes gär
hunn

An den Déiften vun de Bierger an dem rouegen Himmel,
an an den Déiften vu menger Séil an der Höhl vun der Rou,
spieren ech d'Präsenz vu Gott a seng stänneg Freed, an ech
drénken aus senger puren Quellen, déi ni ophalen oder fir all
.Éiwegkeet austrocknen

Ech hunn dech gär a veréieren dech, o Här, deem seng
Léift an all léiwem a léiwem Häerz herrscht

Een huet de Léierer Paramahansa gefrot, him e Wee ze

weisen, wéi een eng magnetesch an attraktiv

Perséinlechkeet entwéckelen kann, an hien huet gesot: Dir

musst mental präsent sinn, wann Dir mat aneren

interagéiert, well Vergiesslechkeet méi schiedlech fir de

Charakter ass wéi alles anescht. Natierlech schwätze ech net
vun der Vergiesslechkeet vu grouse Leit, deenen hir

Gedanken normalerweis a déifgräifend Saachen opgeholl
.sinn

Sidd ëmmer opmierksam a bewosst, an Dir wäert e
attraktive Magnet ginn
Keen huet gär ignoréiert ze ginn. Mir all wëllen, datt eis
Gefiller berücksichtigt a berécksiichtegt ginn, an dofir
musse mir d'Gefiller vun aneren berücksichtigen an hinnen
Rücksicht huelen, fir Harmonie a Versteedsdemech
z'erreechen. Fir dëst ze maachen, musst Dir opmierksam,
schaarfsënneg an opmierksam op jiddereen ronderëm lech
.sinn

Déi Doudeg hunn keng Muecht, anerer ze beleidegen,
mä deen, deen hinnen keng Opmierksamkeet schenkt, huet
.dat

Wann Dir a Gesellschaft vun aneren sidd, interagéiert
opmierksam, enegesch a mat Interesse mat hinnen, awer
.vermeit et, iwwer lech selwer ze schwätzen
Jidderee wëll iwwer sech selwer schwätzen, awer et ass
eng schwaach Approche. Loosst anerer iwwer sech selwer
schwätzen, wa se wëllen; lauschtert op dat, wat se ze soen
hunn. Loosst se iwwer hir Problemer, hir Leeschtungen an hir
Andréck schwätzen, awer loosst Äre Magnetismus fir lech
schwätzen. D'Liicht vun der Luucht schwätzt kloer fir sech
selwer; loosst Är roueg Schwéngungen mat gläicher
.Kloerheet fir lech schwätzen

Gott huet mir an enger Visioun gewisen, datt déi, déi am
Kampf stierwen, en schrecklechen Dram vum Doud hunn,
awer soubal déi Gutt aus dem Kierper opstoen, erwächen se
wéi aus engem onrouegen Albtraum a si frou, dovunner
.befreit ze sinn

All eis Liewenserfarunge sinn Deel vum kosmeschen
Dram. D'Mënschheet huet den Albtraum vum Krich erstallt,
awer nodeems d'Affer vun dësem Albtraum hir Kierper
verloossen, realiséiere si, datt et en schrecklechen Dram

war, aus deem si erwächt sinn, a si verstinn, datt si net dout
.sinn. Döst ass eng déifgräifend metaphysesch Wourecht
Wann eng Persoun wéisst, datt si dreemt, géif si net
ënner stéierenden Dramerfarungen leiden. Mee wann si sech
am Dram selwer verwierkleche kann an een aneren hinnen e
fatale Schlag gött, schéngt dësen Dram-Doud eng richtig an
erschreckend Prüfung ze sinn, bis si erwächen a feststellen,
.datt et net wierklech war

Döst göllt och fir den Zoustand nom Doud. Soubal mir
eis Kierper verloossen, réaliséiere mir, datt eist Bewosstsinn
net gestuerwen ass, mä datt mir vum Kierper a senge
materielle Restriktionen a Grenzen befreit goufen, an an
.där Befreiung läit eng grouss Fräiheet

Mir sollten ni ëm den Doud froen, mä eist Bewosstsinn
virbereeden, andeems mir a Harmonie mat Gott sinn a mat
Him meditieren, sou datt mir, wann den Doud zu senger
Zäit kënnt, en als näischt anescht wéi en Dram betruechte
.kënnen

Ech kann déi dreemlech Natur vum Liewen an Doud
gesinn, wann ech wëll. Dofir leeë ech dësem Kierper net vill
Wäert

Et gött eng spirituell Physiologie, déi dem Nervensystem
zugronn läit, déi et de Mënschen eenzegaarteg erlaabt, déi
héchst Stadien vun der Entwécklung vum Bewosstsinn
.z'erreechen

Dat mënschlecht Gehir, méi grouss wéi d'Gehirer vun de
meeschten Déieren ausser Walen an Elefanten, ass méi
komplex a besëtzt eng méi grouss Denkfäegkeet. Döst
mécht dat mënschlecht Gehir zu engem passenden
Instrument fir d'Mënschen, déi e méi fortgeschratt
Bewosstsinn hunn wéi aner Kreaturen. Déi komplizéiert a
komplex Windungen vum Gehir erméiglechen et de
Mënschen, déif an déifgräifend ze denken. Dofir ass nëmmen
d'Mënschheet fäeg, fortgeschratt Niveauen vun der
Unterscheidung z'erreechen an domat hire Schöpfer ze

kennen. De weise Mënsch ass deen, deen seng intellektuell
Fäegkeeten am Déngscht an am Virdeel vun der Mënschheet
.op materieller, intellektueller a spiritueller Ebene benotzt
De Wanter ass a sengem kale, wäisse, liljefërmege
Mantel ukomm
Meng Verlaangen no de Freed vum Summer sinn
verschwonnen
Mir gouf gesot, ech soll d'Wäermt vun Ärem léiwe Häerz
sichen
An wéi de Fréijoer opgedaucht ass, danzend, mat all
méigleche Blumen dekoréiert
Parfüméiert mam Geroch vu Felder an Hiwwelen, gouf
mir gesot, ech soll dech gär hunn, mäi Gott
An de Summer koom, a sang seng gréng Melodien an de
mëllen Blieder, d'Raschelen vun de Pappelen an d'Raschelen
vun de Pinien
Hien huet insistéiert, datt ech dir virliesen
Souguer déi mëll, zärt Buedem huet meng haascht Féiss
gestreichelt
An si huet si gefrot, sech un Äert all-existent Hellegtum
ze wenden
De mëllen Doft huet mir gesot, ech soll sengem Wee
verfollegen
An däin hellegen Tempel am Häerz vu schwankende
Rosen a Basilikum
An d'Vullen hunn mir gesot, ech soll dir wéi si sangen
An déi onduléierend Brise iwwer d'Baachen a Baachen
Ech hunn d'Blosen vu menger Léift fir dech erwächt, an
si hunn ugefaangen iwwer denger grousser Broscht ze
spillen
An mat de gekrëmmte Fasere vum Gras hunn ech
geléiert, wéi ech mech bëien
Ech verbeugen mech virun dir, Här
An de Räucherstäbchen huet mir och vum
wonnerschéine Geroch vun Ärem Parfum erzielt

A wéi soll ech mäin Häerz mat Ärem hellege Geroch
?virun Ärem onendleche Troun gefällt halen
An déi kleng, roueg, gedëlleg Steng hunn et mir gesot,
fir datt ech dech och an deenen gesinn, déi versichen, mäi
Gléck ze klauen
Déi vergiess Joren hunn mech gefrot, menge
Matmënschen eng Botschaft vu Léift a Häerzegkeet ze
.schécken, déi an all Minutt a Sekonn agebonnen ass
An all Gedanke sot mir, ech soll dech an hirem Häerz
sichen
Meng Léift huet mech inspiréiert, alles ze gär ze hunn,
wat duerch dech existéiert
An meng Léift huet mir geflüstert: "Hutt mech gär mat
"all menger Kraaft, o mäi Gott
Eemol louch ech op engem Bett aus Gras a Blummen an
hunn gedreemt, datt alles wat existéiert schéin a freudig
wier
Mäi Kapp huet op héijem, gréngen a dichte Gräser
gerout, déi mech mat Brisen, déi e séissen Doft gedroen
.hunn, gefällt hunn
Dunn gouf ech gezwongen, meng Hand a mäi Kierper
unzeréieren, an ech war iwwerrascht vun der Gréisst vu
sengem Schöpfer. Jo, ech war iwwerrascht, datt ech, deen
iwwerzeegt ass vun der Realitéit vu mengem Kierper, en
enges Daags an der Äerd raschten loossen - dëse Kierper,
deen am Moment vum Doud kal, blass a bewegungslos gëtt,
während en elo lieweg schéngt an Honnerte vu
Sensatiounen, Milliounen vu Gedanken a Milliarde vu
.Fantasien a Wahrnehmungen huet
Dëse Kierper ass d'Bühn, op där sech d'Kapitele vum
Liewen entfalten, wou d'Knospe vum Laachen opbléien,
nëmme fir vun der inévitablen Arrivée vum Doud gefollegt ze
ginn. Hei, tëscht Fleesch, Schanken a Blut, an hannert der
schéiner Mask vun Haut, laueren d'Wëllef vun der Krankheet
an d'Déieren vum Begier. An och hei, ënnert dem Fleesch,

läit e geheime Wee an d'Kinnekräich vum Liicht. Dëse
Kierper wäert verwinnt a verschwannen, wann säi Meeschter
- d'Séil - en onwiderruflech verléisst. A firwat net? Well wann
den erleichten Meeschter vum kierperleche Wunnsätz midd
gëtt, an der schlammer, zerfallender Hitt vun der Matière ze
liewen, gebonnen un d'Schnouer vun den Nerven, déi
stänneg Betreung erfuerderen, fënnt hien Trouscht an
engem aneren Haus an engem Eck vu Gottes Äerd - an
engem anere Räich vun der totaler Existenz, wou den Doft
.vun der Freed iwwerall an onopfälleg duerchdrängt
Déi onstierflech Séil spillt d'Roll vum Liewen an Doud
mat engem éiwege Laachen, a geet dann an hiert éiwegt
.Heem

Sinn d'Kinogänger verflucht, fir ëmmer am Kino ze
bleiwen, nodeems d>Show eriwuer ass? Sécher net. D'Leit
mussen heem goen. Ähnlech kommen d'Séilen heihinner, fir
dat kinomatescht Spektakel vum Liewen ze genéissen, da
goen se fort a kommen erëm zréck. Si kucken gär Filmer a
Theaterstécker, a wann se vun de Performancen midd ginn,
vun deenen se gedreemt hunn, an d'Lektione beherrschen,
déi Gott se léiere wëll, da kommen se eemol fir ëmmer an
.d'Wunneng vum éiwege Gléck zréck
Wann Wäerter net op Gerechtegkeet baséieren, da ginn
et Lächer, duerch déi Misär a Leed duerchsickeren. Wann
Wäerter op Egoismus, déidleche Konflikter a staarker
Konkurrenz baséieren, da ginn d'Resultater verunreinigt, well
d'Motiver onrein sinn, a Suen an esou engem Fall net
.geseent ginn
E Mensch muss säi Gewësse vun Egoismus purifizéieren
an net probéieren, sech op Käsche vun aneren ze
beräicheren. Richteg Zefriddenheet ass spirituell, net
materiell, an de richteg Gewënn am Liewen ass d'Schätz
vun der Wäisheet, dem Wëssen an der Léift vu Gott ze
.besetzen

Mir sollten einfach liewen a ëmmer probéieren aneren
ze hëllefen an hir Ëmstänn sou vill wéi méiglech ze
verbesseren. Mee dëst nobelt Zil ass net kompatibel mat
.Egoismus a Gier ouni Rücksicht op anerer
Déi, déi weltlëch sinn, sinn aus dem Gläichgewiicht a
ginn dofir net als erfollegräich ugesinn. E einfach,
ausgeglach Liewen ass eng wonnerbar Konscht an en
Zeeche vum Erfolleg. Déi, deenen hiert eenzegt Zil et ass,
.Suen ze verdéngen, wäerten net bei Gott gunsten
Et ass wouer, datt Gott eis d'Gefill vum Hunger ageprägt
huet, fir datt mir schaffen a fir eise Kierper suergen kënnen,
awer fir de Kierper ze suergen ass net den eenzegen Zweck
vum Liewen. Den Zweck ass vill méi grouss wéi all materiell
oder zäitlech Iwwerleeung, egal wéi wonnerbar, glorräich an
.blendend et schénge

Ee vun den Jünger huet de Meeschter Paramahansa
gefrot, wéi een déi göttlech Präsenz erliewe kann. Hie sot:
"All Nuecht, ier Dir Iech dem Schlof iwwergëtt, meditiert bis
Dir fillt, datt Äert Bewosstsinn d'Welt vun de Gedanken
duerchbrach an an eng aner Dimensioun agaangen ass.
Allerdéngs ass dat net alles. Nodeems Dir de Geescht no
bannen gedréint hutt, muss d'Sehnsucht opkommen, an
d'Wënsch müssen wéi eng Iwwerschwemmung op Gott
zoustürmen. Wann den Jünger sech ganz Gott iwwergëtt, fillt
hien op eemol, datt hien seng geseent Präsenz beréiert an
hien erkannt huet. Hie wäert e grousst Liicht vun
aussergewöhnlecher Hellegkeet gesinn, an hie kann Engelen
a guttméindeg Séilen gesinn. Oder hie kann en
berouschenden himmlesche Geroch richen, an hie wäert
dann wëssen, datt Gott him geäntwert huet, a säin Abléck
gëtt opgemaach, a Gott wäert him d'Geheimnisser vum
Liewen verroden. Oder hie kann während der Meditatioun a
groussem Fridden ëmginn sinn. Wann hie weider meditiéiert
a Gott him seng grouss Léift schenkt, wäert hien eng
göttlech Freed spieren, déi iwwer all Beschreibung eraus

geet. Geseent ass deen, deem dës selig Erfahrung geschenkt
".gëtt

D'göttlech Léift mécht d'Paart vum Himmel op, duerch
.déi de Sichenden an d'Präsenz vu Gott kënnt
Wann eng Persoun Gott, de Gnodvollen a Weisen, ëm
d'Brout vum éiwege Liewen freet, da gëtt Hien hinnen net de
Steen vun der materieller Ignoranz. Wann e Verehrer
d'lessen vun der Wäisheet sicht, da gëtt Gott hinnen net d'
Schlaang vum Bedruch. Wann e Verehrer Gott ëm d'Essenz
vun der göttlecher Freed freet, déi all Duuscht läscht, da gëtt
Hien hinnen net de Skorpioun vun der Angscht a
psychologescher Nout. Wann déi bedrunn Mënsche wëssen,
wéi se hire Kanner gutt Kaddoe ginn, wéi vill méi wäert den
Här - d'Quell vun all Guttheet a Freed - deenen, déi Hien gär
!hunn, spirituellt Wëssen an Erliichtung ginn
Gott schenkt déi héchst Wäisheet a gréisst Wëssen
deenen, déi se sichen, an Hie schenkt sech selwer deenen,
déi eescht sichen a keen Ersatz akzeptéieren. Dee, deen
Gott mat ganzem Häerz a Séil sicht, ass dee Wäissten vun
de Wäisen an dee Mënsch, deen Gott am léifsten ass. A
wann d'Sehnsucht vum Verehrer sech verstärkt, kritt hien
eng rar a beléift Äntwert vu Gott a erlieft déi eenzegaarteg
Ekstase vun der Léift, déi vun deenen erlieft gëtt, déi de
.Beléifte gär hunn

Déi weis Persoun, déi seng Roll an dësem kosmeschen
Dram mat spiritueller Bewosstsinn an enger wuessender
göttlecher Sehnsucht spillt, ass no bei Gott a léif fir Him. Hie
besëtzt reng Léift a gär Gott ouni egoistesche Motiver an ouni
Voraussetzungen, wéi zum Beispill ze soen: "O Här, ech wäert
dech ubidden ënner der Bedingung, datt du mir Gesondheet,
".Suen an e komfortabelt Liewen gëss

Tëscht de Weisen a Gott gëtt et eng déif, géigesäiteg
Léift, déi grenzelos an onendlech ass. Wann een Gott ëm
eppes Spezielles freet, ass Gott sech voll bewusst, datt déi
.Persoun méi un senger Kaddoe wéi un him interesséiert ass

Et ass net falsch fir eng Persoun ze bieden, datt hir Bedierfnesser erfëllt ginn, awer wann se bieden, Gott kennen ze léieren an d'Liicht vu sengem herrleche Gesiicht ze gesinn, sollten se kee perséinleche Gewënn dovunner wëllen, an hir Gedanken sollten och net op d'Geschenker selwer beschränkt sinn, mä éischer op de Giewer selwer.

Wann de Sucher dat éierlech maache kann, kritt hien automatesch all aner Geschenker aus der Quell vun der .Generositéit an dem Ozean vun der Guttméchtegkeet Ee vun den Jünger huet de Léierer Paramahansa ëm Rot gefrot, wéi ee sech a bestëmmte Situatiounen verhale soll a :mat aneren ëmgoe soll, an hien huet gesot Halt lech der Wourecht a wäicht net dovun of, a vermeit et, eppes ze soen, wat lech oder aneren schuede kéint, och wann et wouer ass, soulaang Dir net vum Geescht vun der Wourecht ofwäicht. Gläichzäiteg däreft Dir net an dat anert Extrem goen an op Ligen zrëckgräifen, fir keng schmerzhaft .Wourechten ze soen

Sidd éierlech mat lech selwer an aneren, ouni op dat Onnéidegt zeréckzagoen. Schwätzt d'Wourecht a vermeit Saachen ze soen, déi iergendeen verletzen oder schueden. Verréit net all Är Geheimnisser am Numm vun Éierlechkeet an Transparenz, well wann Dir Är Schwächen opdeckt, wäerte si probéieren, lech ze verletzen oder lech ze lächerlech ze maachen, wa se Loscht hunn. Firwat hinnen ?eng Waff ginn, déi se géint lech benotze kënnen Schwätzt a handelt op eng Manéier, déi lech selwer an aneren Gléck a Friden bréngt

Et ass néideg, eng spirituell Unterscheidungsfäegkeet z'entwéckelen, fir den Ënnerscheed tëscht der Wourecht ze kennen, déi Gutt bréngt, an dem Erzielen vu Fakten, ouni d'Konsequenzen ze berücksichtegen, déi doraus resultéiere kënnen, well d'Saachen no hirem Enn beurteelt ginn. Et ass net ubruecht, alles ze soen, wat Dir wësst, an et ass och net

ubruecht, auswäichend a geheimnisvoll iwwer Saachen ze
.sinn, déi anerer fir hiert eegent Gutt wesse sollten

Wann Dir net voll Ënnerscheidungsverméige hutt, ass
et am beschten, Iech mat Ärer Ried zeréckzehalen, bis Dir e
direkten Verständnis vun der Wourecht mat faire Resultater
.fir all hutt

Denkt weider un Gott a frot ëm seng Hëllef a Féierung,
an Äert Abléck wäert sech opmaachen, sou datt Dir d'Saache
.kloer gesitt an Dir dann besser ënnerscheede kënnt

D'Zellen vum Kierper mat jugendlecher Vitalitéit

oplueden

Kosmesch Energie fléisst stänneg an ouni

Ënnerbriechung an de Kierper, awer déi meescht Leit sinn
sech dëser iwwerflësseger Vitalitéit net bewusst. Déi, déi se
spieren, erliewen eng Energiewell an hiren Zellen an e
.frësche Stroum, deen hinnen erneiert Kraaft gëtt

Déi ganz Natur verbeugt sech aus Éierbied virum Här
vum Universum, a seng Kraaft fléisst duerch d'Mënschheet.

De Problem läit doran, datt et net klappt, eng staark
Verbindung tëscht der Mënschheet an der Quell vun all
Kraaft ze kultivéieren. Mir liewen direkt vun der göttlecher
Kraaft, an all aner Kräfte si nützlos ouni Gottes
.ënnerstëtzend Kraaft

lessen, Sauerstoff a Sonneliicht – dës Elementer kënnen

eis e gewësse Grad u Gesondheet ginn, awer mir musse
verstoen, wéi mir eng komplett Gesondheet aus der
onendlecher Quell kréien. Materiell Quelle si wéi kleng
Batterien, déi schliisslech eidel ginn, während déi onendlech
Quell e mächtige Generator ass, deem seng Kraaft ni ofhëlt
a kontinuéierlech d'Séil mat Vitalitéit, Gléck a Kraaft
versuergt. Dofir ass et vu grousser Wichtigkeet, sech sou vill
.wéi méiglech op déi onendlech Quell ze verloossen

Déi Persoun, déi Loscht huet, muss de richtege Wee
léieren, fir vun där vitaler Versuergung direkt vun hirer Quell
ze profitéieren, a muss sech bewusst sinn, datt den

Gedanken d'Realiteit ass, well all Naturphänomener eng
Verkierperung vum göttleche Gedanken sinn, well Gott
.iwwer dës Äerd nogeduecht huet, ier hien se geschaf huet
Vill gleewen, datt den Denken e Produkt vum Kierper
ass, awer déi extrem präzise Formation vum Kierper, an déi
wunnerbar Koordination tëscht senger Bestanddeeler an
Organer, weisen kloer drop hin, datt de Kierper d'Schafung
vun engem aussergewöhnlech erhabenen kosmesche
.Geescht ass

De Geescht ass dat Haaptelement, dat de Kierper
kontrolléiert, an et ass ganz wichteg fir eng Persoun, déi
mental Suggestiounen vu mënschleche Mängel wéi
Krankheet, Schwächt, Alterung a Frustratioun ze vermeiden,
a sech selwer ze versécheren, datt eng onerschöpflech
Aktivitéit duerch hie fléisst, an dës Aktivitéit ass mat
Intelligenz ausgestatt a kann d'Zellen vum Kierper mat
.Wuelbefannen an der Vitalitéit vun der Jugend oplueden

Den Gedanken ass d'Gehir, d'Emotiounen an
d'Sensatiounen vun all lieweger Zell; et huet d'Kraaft, de
Kierper entweder aktiv an alert oder lethargisch a schlaff ze
halen. Den Gedanken ass den Här, an d'Zellen vum Kierper
sinn seng Ënnertanen, déi d'Befehle an d'Verbueter vun
.hirem ieweschte Meeschter respektéieren: dem Gedanken
Mir leeë vill Opmierksamkeet op d'Qualitéit vum lessen,

dat mir all Dag iessen, an ähnlech sollte mir op d'Qualitéit
vum intellektuellen a psychologesche Liewensmëttel
.oppassen, dat mir eisem Geescht all Dag liwweren

De metaphysesche Wëssenschaftler seet, datt de
Kierper keng elektromagnetesch Well ass, mä eng
Bewosstsinnswell, déi am Mier vum göttleche Bewosstsinn
.schwëmmt

All Dag musse mir eis kierperlech Kraaft stäerken, eis
mental Kraaft erhéijen an eist richtegt Selbst duerch
Meditatioun, gesond Denken a positiv, produktiv Aarbecht

kennenléieren, déi dem Kierper, dem Geescht an dem Séil
.zesummen gutt geet

Gott huet mech mat Gléck geseent an dëse laange Jore
vu mengem Liewen. Egal ob d'Leit dat zefriddent Laachen op
mengem Gesiicht gesinn oder net, d'göttlech Freed ass
ëmmer bei mir a verléisst mech ni. De grouse Floss vum
Gléck fléisst kontinuéierlech ënner dem Sand vu mengem
Bewosstsinn a brécht eraus wéi geseent Quellen, déi d'Gäert
.vu mengem Liewen bewässert

Weder déi plötzlech Ëmstéiss vum Liewen kënnen mäi
Fridden stéieren, nach kann de Gespenst vum Doud dat
.geeschtegt Gléck ewechhuelen, dat ech fillen
Et war schwéier, dësen Zoustand permanent an
onverännerlech ze maachen, awer d'Friichte vum Geescht,
déi ech elo genéissen an mat aneren deelen, ware all d'Méi
.wäert, déi ech dran investéiert hunn
Ech denken an handelen, geleet vum göttleche Geescht.

Suen waren ni mäin Zil am Liewen, mee éischer mäin
Déngscht un menge Bridder a Schwëstere an der
Mënschheet. Dofir huet Gott mir vill Dieren vun der Guttheet
opgemaach, fir mech selwer z'ënnerstëtzen a meng Missioun
ze erfëllen. An ëmmer wann ech Hëllef brauch, suergt Gott
.direkt dofir

Mäin eenzege Wonsch ass Iech ze déngen, an dofir sinn
ech hei

Gottes Kraaft ass och an Ärem Liewen um Wierk. Dir
wäert dës Wourecht selwer erliewen, wann Äre Glawen
gestärkt ass an Dir mierkt, datt de richteg Räichtum net
.vum materiellen Erfolleg kënnt, mä vum Allmächtigen
Och wann d'Liewen onberechenbar, kapriziéis a
mysteriéis schéngt, voller Zweifel an all méigleche
Problemer an Opstänn, bleiwe mir ënner Gottes stännege
Schutz. Mir däerfen d'Saachen net iwwerdreiwen oder eis
Rou am Gesiicht vun den Eventer verléieren, well wa mir eis
vun der Panik iwwerwältegen loossen, gi mir dem Béisen

Muecht a verdéiwe seng Wuerzelen, déi am Buedem vun
.Angscht an Angscht wuessen a gedeien

Mir sollten net erwaarden, datt mir an de Prüfungen
vum Liewen dauerhaft Gléck a Fridden fannen; éischer
musse mir se an eis selwer sichen an entdecken. Dann, egal
wéi eng Erfahrungen mir duerchmaachen, mir wäerten
domat ëmgoen, wéi mir d'Erliefnesser vun engem aneren an
.engem Film kucken, egal ob agreabel oder schmerzhaft
E Mënsch kann all seng Erfarungen a schmerzhaft,
ongelécklech Prüfungen verwandelen, wa säi Geescht dat
erlaabt. Hie kann eng gutt Gesondheet genéissen an
trotzdem de Wäert dovun net schätzen. Mee wa hie krank
gëtt, da wäert hie sech demüteg maachen an de Segen vum
Wuelbefannen schätzen. Mir sollten d' Gnod vu Gott
unerkennen a fir d'Seegen, déi hie eis schenkt, Merci soen,
ouni op negativ Ëmstänn ze waarden, fir eis dankbar ze
.maachen a seng Gnod unerkennen

D'Liewe soll eng Mëschung aus Reflexioun an Handlung
sinn. Wann eng Persoun hiert psychologescht Gläichgewiicht
verléiert, gëtt si vulnérabel fir den Ugrëff vu Suergen, de
Wolleke vum Trauer an de Péng vum Péng. A wann si
versichen, d'Gesetzer vun der Gesondheet, dem Wuelstand
an der Wäisheet ze verletzen, da wäert si onvermeidbar
.ënner Krankheet, Aarmut an Ignoranz leiden
Mir müssen eis Intentiounen reng halen, eis Motiver
propper, a sou handeln, datt mir Fridden am Geescht
kréien, an net zouloossen, datt d'Ëmstänn vum Liewen eise
.Friden stéieren an eist Gléck zerstéieren
och eisen Intellekt stäerken an d'Laascht vun
intellektueller a moralescher Schwächt ofleeën, déi mir vu
Joren a Generatiounen ierwen. Dës Onreinheeten müssen am
Feier vun der erneierter Entschlossenheet a produktiver
Handlung verbrannt ginn. Mat dësem konstruktiven Usaz
kann den wierklech engagéierten Individuum den Horizont
.vun der Befreiung a Fräiheet erreechen

Déi éiweg Gesetzer vum Gléck

Et gouf gesot, datt während dem gëllene Zäitalter vun engem vun de gerechte Herrscher vun Indien kee Virfall, virzäitegen Doud oder Naturkatastrophen geschitt ass, déi de Fridden an déi komplett Harmonie vu sengem Kinnekräich .gestéiert hunn

Wann d'Familljemembere mat méi Integritéit liewen, wäert all Stot méi Harmonie, Gesondheet a Léift erliewen. Mee wann d'Familljemembere sech mat béisem Egoismus behandeln, wäert d'Stad automatesch mat Onrou a Haass gefëllt sinn. Dëst gëllt och fir Natiounen. Wann d'Leit mat Eierlechkeet an Integritéit liewen, wäerte si Zeie vum .Kinnekräich vu Gott op der Äerd sinn

D'Zäit ass knapp. Haut si mir hei, muer gi mir fort. D'Sich no Gott ass dat héchst Privileg vun der Mënschheet. Mir müssen dat Bescht aus der Fräiheet maachen, déi Gott eis an dësem Liewe ginn huet, a se clever benotzen, fir datt mir perséinlech déi éiweg geeschteg Wourecht erliewen .kënnen

Sënn ass alles, wat enger Persoun Péng a Leed verursaacht. Tugend mécht si fir ëmmer glécklech. Wann eng Persoun keng spirituell Harmonie a senge Gedanken a Fridden a sech selwer huet, kann en neit Haus, en neit Auto oder soss eppes Neies hir Séil net glécklech a roueg maachen; éischter bleift hir bannenzeg Qual och mat der .Erwerbung vun dësen neien Saachen a méi

Echt Gléck läit an der Fäegkeet, Ëmstänn ze trotzen an all externen Prüfungen ze widderstoen. Et fënnt een, wann ee qualvoll Péng an haart Schwiereregkeeten aushale kann, déi duerch d'Viruerteeler an d'béiswëlleg Versich vun aneren, ee ze schueden an ze verfänken, verursaacht ginn, an ee mat Léift a Verzeiung op hir Iwwertrëtter reagiert.

Wann ee fäeg ass, säi Fridden ze behalen, trotz de schmerzhaften Stéch vun externen Ëmstänn, da wäert ee .Gléck schmaachen

Déi Helleg Schrëft seet, datt déi, déi göttlech Geboter ignoréieren an hir domm Wënsch a Launen verfolgegen, kee Gléck fannen a kee Zil erreechen. Si fuerderen de Sichende vun der Wourecht op, déi Helleg Schrëft zu hirem Leedlicht a Riichter ze maachen, fir ze bestëmmen, wat gemaach soll ginn a wat vermeit soll ginn, a Saachen z'ënnerscheeden an .no Wäisheet ze handeln

Déi, déi selbstsécher sinn, sinn déi, déi mat Integritéit handeln. Gléck kënnt nëmme vu puren Gedanken an oprechte Handlungen. Wann Dir elo glécklech sidd, wäert Dir och an der Zukunft glécklech sinn, souwuel hei wéi och an .der nächster Welt

Mir müssen d'Ernte vum Gléck sammeln, andeems mir d'Friichte vun der Wäisheet sammeln, während d'Sonn vun den verfügbare Méiglechkeeten schéngt. Mat anere Wieder, .mir müssen d'Méiglechkeeten notzen, ier et ze spéit ass wann Dir se net notzt, gött (Notzt d'Geleeënheet, well)

(.se zu enger Quell vu Bedauern

Gott huet eis spirituellt Gesetzzer ginn, déi Geboter genannt ginn. Mee dës Geboter ginn all Dag an iwwerall ignoréiert a gebrach. Ausser d'Leit verstoen hir spirituellt Bedeitung, wäerte se sech ëmmer doriwwer beschwéieren an sech vun hinnen ewechdréinen. Dës Geboter sinn zäitlos Verhalenskodexen, déi vun allen abrahamesche Reliounen ënnerstëtzt ginn. Wéi och ëmmer, d'Texter erklären dacks net déi psychologesch Aspekter vun dësen Geboter an d'Virdeeler, déi mat hirer Befollegung verbonne sinn. D'Leit akzeptéieren dës Geboter a Gottesdénkschter, awer versoen et, se ausserhalb dovun ze befollegen, a rechtfertegen dat andeems se behaupten, datt dës Reegelen onpraktesch, onlogesch an net mat der Zäit am Takt sinn. Trotzdeem ass d'Verletzung vun dësen Geboter d'Ursach vun all Misär op .der Welt

Mä wat ass de Virdeel vun dësen Geboter a wou leien hir

?Virdeeler

Déi helleg Bicher roden dem Mënsch, Gott ze kontempleren, säi Geescht an Him ze verdéiwen, all Saachen Him ze iwwerginn an Him mat oprechter Verehrung ze .veréieren, ouni Heuchelei a ouni Virwand Gott kennen soll dat ultimativt Zil vum Liewen sinn. Weltlech Flichten kënnen net erfëllt ginn ouni d'Kraaft, déi Gott der Mënschheet ginn huet. Gewéinlech Flichten ze erfëllen, während een Gott vergiesst, ass e Feeler an eng .Sënn Sënn bedeit Ignoranz: op eng Manéier handelen, déi .géint dat gréisst Gutt vum Mënsch ass Firwat fillen d'Leit Trauregkeet a Bedauern? Well se net éierlech gehandelt hunn, well Gott net als éischt an hiren .Häerzer war Näischt am Liewe vun enger Persoun soll méi wichteg wéi Gott ugesi ginn. Wann eng Persoun sech wierklech ëm Gott këmmert a seng spirituell Pflicht géintiwier Him erfëllt, wäerten seng Ëmstänn sech a jiddfer Hisiicht verbessern, .an hie wäert sech trotz all Ëmstänn sécher a geschützt fillen Soubal eng Persoun ufänkt, Besëtzt, Suen, Ruhm oder soss eppes ausser Gott ze veréieren, gëtt Ongléck hiert Schicksal. Déi, déi all hir Opmierksamkeet op dës Saache konzentréieren, veréieren se a Wierklechkeet, an dofir komme se net méi no bei Gott, mä dreiw sech éischer vun Him ewech. Mä déi, déi Gott nodenken, iwwer Him meditieren a mat Him an hiren Häerzer kommunizieren, komme méi no bei Him a erliewen eng bannenzeg Freed an .hirer roueger Kommunioun mat Him Nëmme Gott ass fäeg, mënschlech Dreem an Hoffnungen op dauerhaft Gléck ze erfëllen. Dofir sollt näischt .Gottes Plaz am Häerz anhuelen Et gëtt helleg Symboler, déi dem Sichende hëllef kënnen, sech un Gott ze erënneren a sech méi no bei Him ze kommen. Wann awer eng Persoun ufänkt, dës Symboler ze veréieren, wäert hire Schued méi grouss sinn wéi hire

Virdeel. D'Veréierung soll nëmme Gott geriicht sinn, well
.näischt anescht ass et wäert, ze veréieren
Egal wéi d'Natur vun der ritualistescher Verehrung ass,
si ass fir Gott akzeptabel, soulaang de Verehrer se mat
spiritueller Bewosstsinn a Sehnsucht no Him ausféiert. Vill
Leit verstinn awer net d'Essenz vun der Verehrung, an hir
Gedanken an Häerzer gi vu Gott op d'Ritualer ofgelenkt,
.soudatt si net vill vun hirer Verehrung profitéieren
Déi richteg Verehrer loossen hiert Bewosstsinn net op
iergendeng Bild oder Form beschränken, mä si konzentréiere
sech mat der déifster Léift a voller Opmierksamkeet op de
.göttleche Geescht hannert all Biller a Formen
Gott ass absolut an onendlech, a kee Bild oder Statu
kann Hien enthalten
Et kann ee soen, datt Gott sech a jidderengem
manifestéiert, deen Hien oprichteg gär huet a mat Him a
Harmonie ass, well Hien iwwerall präsent ass an dofir a
jidderengem präsent ass. Wéi och ëmmer, net jiddereen
huet d'Fäegkeet, déi göttlech Präsenz ze manifestéieren.
D'Sonn schéngt gläichméisseg op Kuel a Diamant, awer den
Diamant empfängt a reflektéiert d'Sonneliicht, während
d'Kuel dat net kann. Ähnlech sinn all Mënschen am Liicht vu
Gott ënnergetaucht, awer nëmmen e puer sinn an der Lag,
dëst Liicht ze kréien a reflektéieren an hire Gedanken an
Handlungen. Fir dat ze maachen, müsse si sech duerch
Meditatioun a andeems se göttlech Léieren a Geboter
.befollegen, purifizéieren
Wann mir den Numm vu Gott aussprieche, müsse mir
eis déif a ganz éierlech bewosst sinn, wat mir soen. Wann Dir
an d'Gedanken vun de Leit beim Gebied kéint kucken, géift
Dir feststellen, datt déi meescht un alles anescht wéi Gott
denken, och wann se säin Numm aussprieche! Sou e
.Gebied ass fruchtlos a wäertlos
Wann mir bieten, solle mir eis beméien, eis ganz
Gedanken op Gott ze konzentréieren, anstatt nëmmen säin

geseenten Numm ze widderhuelen, während mir eis Gedanken wandere loossen. Eng vu menge Tanten huet hir Gebieder op Gebiedsperlen gesongen, déi seelen net an hirer Hand waren. Mä si huet mir enges Daags zouginn, datt Gott, obwuel si dës Gebiedsgewunnecht véierzeg Joer laang praktizéiert huet, hir Gebieder net erhéiert huet. Kee Wonner! Hir "Gebieder" waren näischt méi wéi eng nervös .Gewunnecht

Wann mir bieten, solle mir un näischt anescht wéi un Gott denken. Mir solle beméien, an eiser Gottesdénkscht éierlech an an eisen Ubiedungen trei ze sinn. D'Benotzung vu Gebietsperlen an d'stänneg Uruffe vum Numm vu Gott ass perfekt akzeptabel, wann d'Praxis aus dem Häerz kënnt a vun Éierlechkeet an engem fokusséierte Geescht ënnerstëtzt gëtt. Dës Praxis kann awer mat der Zäit .automatesch ginn

Mir müssen den Numm vu Gott an eisen Häerzer flüsteren, um Rousekranz vun der Sehnsucht an der göttlecher Léift; dëst ass déi richtig Verehrung, déi Gottes Häerz beréiert. Den Numm vu Gott mat Keelt an engem wandernde Geescht ze soen ass Gotteslästerung an Onrespektlosegkeet. Wann ee biet, muss säin Häerz a Geescht mat der Léift vu Gott gefällt sinn. D'Praxis vun enger mentaler Konzentratioun duerch méi héich Yogisübungen hëlleft eis, méi no un Gott ze kommen, der ieweschter Quell vu Herrlechkeet a Pracht, an hëlleft eis och, .mat Him ze kontempléieren a mat him ze kommunizéieren Et ass essentiell, een Dag d'Woch enger spiritueller Réckzuchsphase (wann et méiglech ass) ze widmen, fir iwwer Gott ze denken an Rou, Friden an innerleche Friden ze erliewen. Zäit, déi Dir op dës Manéier verbréngt, wäert e berouegende Balsam fir d'Problemer an d'Ängscht sinn, déi .Dir am Rescht vun der Woch begéint Jidderee muss all Woch een Dag an der Ofsonderung oder engem "spirituellen Réckzuch" verbréngen, fir seng

emotional Wonnen a Péng ze heelen. Wann dësen Dag ee vu
Fridden, Freed a Zefriddenheet gëtt, wäert Dir Woch fir Woch
.gespannt drop waarden

Einsamkeet ass de Präis vun der Gréisst. Dir wäert
iwwerrascht sinn vun de wonnerbare Resultater, déi fir Äre
Geescht, Kierper a Séil duerch dëse spirituellen Réckzuch a
Verbindung mat Ärem Geescht a mat Gott erreecht ginn.
Wann Dir no richtigem Gléck sicht, musst Dir lech fréi moies
beim Erwäachen an och owes ier Dir schlofe gitt, an den
.Ozean vum göttleche Fridden dauchen

D'Weise vun Indien roden net nëmmen een Dag vun der
Ofsonderung, mä ënnersträichen d'Noutwennegkeet vun
enger roueger Meditatioun zu véier spezifischen Zäiten all
Dag. Bei Sonnenopgang, ier een opstinn an iergendeen
gesäit, soll een d'Rou an d'Gefill vu Fridden genéissen.
Mëttes soll een de Geescht virum Mëttegiessen berouegen
an nach eng Kéier eng Period vu Fridden virum Owesiessen
genéissen. Schlussendlech, ier een owes an d'Bett geet, soll
.een nach eng Kéier an e Friddenszoustand kommen
Déi, déi während der Einsamkeet an während dëse véier
deegleche Perioden d'Rou gewissenhaft bewältegen,
wäerten sech sécherlech an Harmonie mat Gott fillen. Déi,
déi net all dës Perioden anhale kënnen, sollten op d'mannst
d'Moies- an d'Owesstonnen widmen. Doduerch gëtt hiert
Liewen zum Besseren transforméiert, a si wäerten Gléck
.erliewen; d'Erfahrung ass de beschte Beweis
Wann Dir weider Schecken ausschreift an ënnerschreift,
ouni genuch Sue fir Äre Bankkonto anzesetzen, da geet lech
d'Sue aus. Datselwecht gëllt fir Äert Liewen. Ouni
reegelméisseg Friddensdepositionen op Ärem
Liewenskonto, gëtt Är Energie erschöpft, Är Rou
verschwënnt an Äert Gléck verdampft. Kuerz gesot, Dir
wäert schlussendlech emotional, geeschteg, kierperlech a
spirituell Insolvenz leiden. Awer déif deeglech Meditatioun
.iwwer Gott wäert d'Mängel an Ärer Séil kompenséieren

De fromme Sichende meditíert all Dag, kommunizíert
mat Gott mat all der Léift a Sehnsucht a sengem Häerz, a
biet Hien, sech ze weisen. Wann Dir e Liebhaber vu Gott sidd
a sech verlaangert, seng Präsenz ze erliewen, musst Dir Äre
Geescht a Kierper a säi Fridden ënnerdauchen, an d'Liewe
wäert lech zoulaachen, an Är Affären wäerten sech a ville
Hisiichten verbessern. E rouege Mënsch mécht selten
.Feeler a schafft do, wou Dausende versoen
Déi, déi net u Gott denken oder sech net ëm hie
këmmen, ginn deprimíert a miserabel. Si ginn reizbar a
.ginn zu lafende Maschinnen
D'Sonn vun der Wäisheet a vum Fridden wäert um
Himmel vun der Rou opgoen an Äert Wiesen mat hiren
heelen Stralen ëmschléissen, soulaang Dir eng spirituell
Ustrengung maacht a Gott den éischte Plaz an Ärem Häerz
.gitt

En Dag vun der Reflexioun soll och en Dag vun der
mentaler a kierperlecher Rou an der Kultivatioun vun
inneren Fridden sinn. All Aktivitéit, déi Wäisheet a Fridden
.bréngt, ass eng geseent Aktivitéit un deem Dag
Wat d'Éiere vun den Elteren ugeet, hunn déi helleg
Bicher recommandíert, si gutt ze behandelen: "Éiert Äre
."Papp a Mamm" a "Sidd léif zu den Elteren
Mënschlech Pappen a Mammen solle als Vertrieder vu
Gott geéiert ginn, deen hinnen d'Geschenk ginn huet,
d'Mënschheet ze schafen. Eng Mamm ass d'Verkierperung
vu Gottes purer Léift, well eng léif Mamm verzeit, wou keen
aneren et verzeit. De Papp ass d'Manifestatioun vu Gottes
.Wäisheet a Schutz fir seng Kanner
E Mënsch soll säi Papp a seng Mamm net ausser Gott
gär hunn, mä als Ausdrock vun där Léift gëtt de Beschützer
an de Weise, den ieweschte göttleche Geescht zum Papp a
Mamm fir dem Kand ze hëllefen, dofir muss et an den
.Elteren geéiert ginn

D'Schrëften roden eis och dovun of, ëmzebréngen, just
fir ëmzebréngen, well dann gött een zu engem Mäerder. E
Mënsch soll net an engem Moment vun intensiver Emotioun
d'Liewe vun engem aneren huelen. Wann awer Léifsten
menacéiert sinn, muss een kämpfen, fir déi ze schützen, déi
Gott him uvertraut huet, well et eng helleg Pflicht ass, seng
.Famill a säi Land ze verdeen

Wat d'Verbuet vum Ehebruch ugeet, sollt den idealen
Zweck vun der sexueller Union d'Erzeugung vu Kanner sinn,
déi no Gottes Bild geschaf goufen, an den Ausdrock vun der
puer Léift, déi vun de Partner gefillt gött, déi Gott aneneen
gesinn. Déi, déi nëmmen op engem kiereleche Plang
liewen, ouni Rücksicht op déi richteg Léift oder den héijen
Zweck, fir deen de sexuelle Verlangen geschaf gouf,
maachen Ehebruch no dësem Gebot. An dësem Fall sinn si
net anescht wéi Déieren, déi hir sexuell Drang erfëllen an
.dann hire Wee goen

Gott huet dësen kreativen Undriff a Männer a Frae
geschaf, fir richteg géigesäiteg Léift am Bestietnesliewen ze
fortbréngen an auszedecken, an en soll net soss
mëssbraucht ginn, mä éischter an eng helleg Aktivitéit a
.Wëssen transforméiert ginn

Wann Dir sexuell Kraaft an Ärem Wiesen kontrolléiere a
verdeeke kënnt, kënnt Dir grouss mental Fäegkeeten
entwëckelen fir ze schreiwen, ze zeichnen oder fir latent
.Talenter op onzähleg aner Weeër ze weisen
A wann Dir endlech fäeg sidd, Är kreativ Aktivitéit ze
kontrolléieren an ze spirituell ze transforméieren, wäert Dir e
grousse Fridden, eng grouss Léift an eng ëmmer méi grouss
.spirituell Freed erliewen

Hellegen a spirituell Leader, déi hir sexuell Aktivitéit
spirituell transforméiert hunn, si Risen, déi fäeg sinn,
erstaunlech an iwwerraschend Leeschtungen an der Welt an
.an der esoterischer Sich no der Wourecht ze leeschten

Dofir ass déi héchst Notzung vum sexuellen Drang, seng Kraaft ze erhéijen, dat heescht, seng Energie a Richtung vun engem méi héijen Zweck ze kanaliséieren, fir Wäisheet, héich Iddien a spirituell Idealer ze manifestéieren. Ee soll kee Genoss u sexuellen Gedanken hunn oder dat begeeschteren, wat verbueden ass. Wann dës Zort vu Selbstkontrolle erreecht ass, huet een eng gesond Perspektiv op de .Geschlechtsverkéier a säin méi héijen Zweck

Vum sexuelle Versklavt ze sinn heescht, Gesondheet, Selbstkontrolle a geeschtege Friden ze verléieren, a kuerz .gesot, all d'Elementer vum Gléck, déi eng Persoun brauch Déi helleg Bicher fuerderen eis och op, net ze klauen.

Wann eng Grupp vun dausend Leit sech géigesäiteg klauen géif, hätt jidderee 999 Feinde. Dofir däerf een d'Rechter vun aneren net verletzen, nach hiert Land, hire Friden, hir Léift, hir Dignitéit oder iergendeng vun hire materiellen oder spirituellen Besëtzer beschlagnahmen. Wann Dir net de Wonsch fillt, dat ze huelen, wat net Äert ass, da kënnt dat, wat Dir braucht oder wënscht, bei Iech. Déifstall entsteet als éischt am Geescht, wann eng Persoun ufänkt, anerer ze beneiden. D'Somen vu béiswëllege Begierden müssen aus dem Geescht erausgerappt ginn. Geeschtlechen Altruismus ass de Wee. Dann wäert eng Persoun natierlech Iwwerfloss unzéien, a Segen fléissen hinnen aus Quellen, déi se kennen, a Quellen, déi se net kennen. Et ass en onfehlbar göttlecht Gesetz. Wat Déif an egoistesche Leit ugeet, si verbréngen hiert Liewen domat, materiell Besëtzer ze verfolgegen, hir Aen ëmmer op dat geriicht, wat anerer hunn, och wann hir .eegen Kasse mat Gold iwwerfëllt ass

Wann net de materielle Egoismus opginn gëtt, kann

d'Welt kee Gléck kennen

Gléck kënnt nëmme duerch spirituell Kooperatioun. Et kënnt wann eng Persoun d'Bedierfnesser vun aneren fillt, wéi wann se hir eegen wieren, a fir anerer schafft, sou wéi se fir .sech selwer schaffen

En anert wichtegt Gebot ass et, falsch Zeienaussoen ze vermeiden. Iergendeen ze schueden, andeems een d'Wourecht verzerrt, ass eng aner Manéier, déi sozial Harmonie ënnergruewe kann. Wann ee gutt behandelt wëll .ginn, soll een anerer deementspriechend behandeln D'Wourecht soll ëmmer gesot ginn, awer et muss een Ënnerscheid maachen tëscht dem Soen vun der Wourecht an dem Nenne vun Fakten. Een als lahm oder blann ze bezeichnen ass verletzend an net hëllefbräich; ee soll d'Gefiller vun aneren berücksichtigen an et vermeiden, se a Peinlechkeet ze bréngen. Ähnlech ass et och falsch, eng Wourecht ze verroden, déi een ouni en nobelen Zweck verrode kéint. Op der anerer Säit soll een net léien, fir d'Wourecht net ze soen; amplaz kann een a bestëmmte Situatiounen roueg bleiwen, fir aneren net a Peinlechkeet ze .bréngen oder ze schueden

Ee muss sech virum Näid oppassen, enger zerstörender Krankheet, déi de Friden vun der Séil knascht. Wat méi ee sech no deem begeeschtert, wat méi grouss gött säin Onglück a säi Misär. Dee neidesche Mënsch lieft e problematescht Liewen a kennt ni de Goût vun der Rou. Et ass vill besser fir si, sech selwer ze respektéieren, sech op sech selwer ze verloossen an no bannenzegem .spirituellen Räichtum ze sichen

D'Würde an den intrinsische Wäert vun enger Persoun si vill méi grouss wéi alles, wat se sech wënschen oder verlaangen ze besëtzen. Gott manifestéiert sech an all Mënsch op eng Manéier, déi et an kengem anere Mënsch gött. Hiert Gesiicht ass anescht wéi dat vun all anerem Mënsch, an hir Séil ass anescht wéi déi vun all anerem Mënsch, well an hinnen läit de gréisste Schatz vun der .ganzer Schöpfung - an dee gréisste Schatz ass Gott Mir sinn net vun der Vergaangenheet gefesselt Wann eng Persoun de richtege Glawen huet a sech deementspriechend verhält, ass si méi glécklech wéi déi, déi

net gleewen an hir Pflichten am Kampf vum Liewen net
.erfëllen

E gesonde Glawen a gerecht Handlungen (ënnerstëtzt
vun nobelen Motiver a gudden Absichten) sinn ëmmer do,
wou et Gléck gëtt, a ginn verluer, wou et kee Gléck gëtt.

Doraus kënne mir schléissen, datt si zwou wesentlech
Konditiounen fir Gléck sinn, déi ouni si net erreecht kënne
ginn. Déi, déi Gléck wëllen, brauchen nëmmen dës zwou
.fundamental Elementer, déi seng Eckpfeiler a Piliere sinn
D'Mënsche kënnen déi onendlech Komponente vum
Universum net no Wëllen kontrolléieren, se kënnen se och
net änneren oder läschen. Dës Komponente si komplex mam
Tissu vum mënschleche Liewen verbonden, an d'Mënsche
kënnen net isoléiert vun hinne funktionéieren. Si kënnen
awer hire Geescht kontrolléieren, fir sech un dës
.Komponenten unzepassen
Schued him net

Eis Vorfahren ware méi glécklech wéi mir, net well se
méi weltlëch Saachen a Freed haten wéi mir haut, oder well
se manner de Problemer vum Liewen ausgesat waren, mä
well se dat psychologescht Gläichgewiicht haten, dat hinnen
Trouscht, Fridden, Zefriddenheet a kuerz gesot Gléck ginn
.huet

Si waren net op extern Ëmstänn fir hiert Gléck
ugewisen, an si sinn och net externen Bedéngungen noginn,
déi et hinnen berauben géifen. Hir Gefiller vu Komfort,
Fridden, Gléck a Zefriddenheet ware natierlech, normal,
gesond an dauerhaft. Mir sollten dës Gefiller och
kultivéieren, wa mir Gléck wëlle hunn. A wien vun eis huet
?dat net

D'Schicksal ass d'Resultat vun enger vergaangener
Ausübung vum fräie Wëllen oder der Fräiheet vun der Wiel.
Duerch eis vergaangen Praktike vum fräie Wëllen hu mir eis
Schicksal a Besënnung bruecht a brénge weiderhin eis
selwer. Mir sinn awer net un d'Vergaangene gebonnen,

an och net fir ëmmer vun de Konsequenze vun eisen Handlungen ageschränkt. Mir kënnen dat, wat mir geséit hunn, réckgäנגeg maachen a läschen, wat mir geschriwwen hunn, wa mir dat wëllen, a mir beméien, eise Cours ze korrigéieren an d'Qualitéit vun eiser Ernte ze verbessern.

Wa mir d'Some vun Handlungen mat schmerzhafté Konsequenzen ausrotten a fir si Some planzen, déi besser zur Natur vun der Séil passen, da wäerte mir sécherlech d'Friichte vum Gléck vun deene gudde Somen ernten, déi am Buedem vun der Séil geséit goufen. Mir müssen elo, elo an net muer, de fräie Wëllen ausüben, wa mir méi Gléck .erreechen oder Leed a Péng reduzéieren wëllen Dofir leien d'Konditiounen fir Gléck am Mënsch, an alles wat hie maache muss, ass eescht mat där Equatioun ëmzegoen, déi net falsch leeft, an d'Resultater wäerten zu senger Gonschten sinn, wann hien déi bescht Bewäertung mécht a mat hir ëmgeet. Mee de Mënsch mat engem staarke Wëllen ass a Harmonie mat Gott

Konzentriert Geeshtenergie

Wann Dir Sonneliicht konzentréiert, andeems Dir eng Lupp op e klengen Punkt fokusséiert, produzéiert se Hëtzt, an déi Hëtzt kann Holz, Stoff, Pabeier a sou weider entzündén.

Ähnlech, wann Dir Äre Geescht intensiv konzentréiert, produzéiert senger konzentréiert Energie d'Béises an d'Wuerzele vum Zweifel, d'Ursaach vun all Versoen, ze verbrennen an d'Liicht vun der Wäisheet mat Brillanz a .Stralung ze strahlen

Wann de Gedanke mat Gott, der Quell vun all Guttheet an dem Urspronk vun all geseenten Kräfte, am Aklang ass, gëtt hie sech der göttlecher Präsenz bewusst a besetzt all d'Elementer vum Erfolleg. Dës Elementer si enk mat der immenser Kraaft vu Gott verbonden, déi fäeg ass, nei Grënn .fir Erfolleg an all Beräich ze schafen

Mee Gott déi gutt Ustrengungen an déi benevol
Ustrengungen mat Erfolleg krönen
Problemer a Schwieregkeeten entstinn duerch e
Manktem u Bewosstsinn vun enger Persoun iwwer hir
vergaangen Handlungen, déi zu enger bestëmmter Zäit an
enger bestëmmter Plaz begaange goufen. Hiert aktuellt Leed
staamt aus Gedanken an Doten, déi si ausgedréckt hunn, déi
sech am Buedem vun hirem Bewosstsinn verankert hunn, zu
enger Planz gewuess sinn a Friichte gedroen hunn, déi
d'Charakteristike vun dese Gedanken an Handlungen
.reflektéieren

Wann Dir d'Sonn Milliounen Kilometer ewech am
Weltraum kuckt, schéngt dee risege Stär vill méi kleng ze
sinn wéi eis Äerd. Den Duerchmiesser vun der Äerd ass awer
ongeféier 7.900 Meilen, während den Duerchmiesser vun der
Sonn honnertmol méi grouss ass. Wann Dir eise Planéit Äerd
direkt virun der Sonn kéint placéieren, géif en am Verglach
dozou wéi e kleng Punkt ausgesinn. Stellt Iech vir, wéi déi
grouss Fläch vun der Sonn sech ausdehnt, bis hir immens
Mass den ganzen bloen Himmel ëmschléisst. Den Himmel,
dee mir gesinn, ass nëmmen e kleng Brochdeel, e pure
Punkt, vum onendleche Raum, deen den Universum
duerchdréngt. Och wann d'Sonn weider an d'Onendlechkeet
géif expanéieren, kéint si den Onendlechen ëmmer nach net
ëmfaassen. Dës kosmesch Illusioun vu Klengegkeet an
Endlechkeet limitéiert d'Fäegkeet vum Geescht,
d'Onendlechkeet vum Universum, seng Originnen a seng
.Grenzen ze verstoen

Deejéinegen, deen net Dimensiounen a Moossen
ënnerworf ass, deen keng Limit a keen Urspronk huet, ass
Gott, deen omnipräsent ass an an de wäitste Géigenden vum
Weltraum existéiert. Hie ass an de wäiten, entfernte Stären,
genee wéi Hie an dir an a mir ass., an Hie ass sech bewusst
iwwer all Raum, deen Hie besetzt. Egal wéi kleng oder
"grouss. Aus dem Buch "Man's Ultimate Goal

Bidden

Oh, Här

Huel meng Hand vun der Däischtert an d'Liicht

O kosmesch Rou

Ech héieren Är Stëmm am Gemurmél vun de Baachen

an dem Gewurmél vun den Nuechtegalen

Am Gejäiz vum Wand, dem Gebrill vun de Wellen, an

dem Donner vun de Vibratiounen

O léiwe Här

Ech veréieren dech net mat Wieder, mee mat der

Sehnsucht vun engem Häerz, dat brennt vu Sehnsucht no

dech

Loosst mech Är grouss Fläch gesinn

Är konstant Präsenz hannert allem

Vläicht wäert ech feststellen, datt ech fir all Éiwegkeet

en Deel vun Ärem onverännerleche Wiesen sinn

O iwwerlafenden Ozean

Wann nëmmen déi kronkelend Flëss vu menge Wënsch

duerch d'Wüste vun Hindernisser an Hindernisser kéinte

fléissen

Endlech huet sech Är gréisst Onrou vermëscht

Hëllef mir, op Är Stëmm ze lauschten, Här

De kosmesche Klang, aus deem d'Vibratioun vum

Universum ausgestraalt ass

Loosst mech Är Präsenz duerch de geseenten Toun

erkennen (Om - Amen)

Helleg Melodie fir all geseent Stëmmen

Erweidert mäi Bewosstsinn wann ech d'Symphonie vun

der Existenz lauschten

Loosst mech wéi den kosmeschen Ozean fillen

An déi wellend Beweegunge vum Kierper tanzen op

senger Broscht

Loosst déi hellegst Stëmm a mir resonéieren

Meng Bewosstsinn vum Kierper an d'Universum

ausbauen

Mee ech éiweg, allëmfassend Gléck spieren
Explosioun aus engem Mier vu fléissendem Liicht
O onendlech Kraaft
O éiweg Wäisheet
Lued meng Séil mat Ärer spiritueller Schwéngung op
O Stëmm vum geseenten kosmesche Wuert
Meng Feeler korrigéieren
Ech brauch

Huel meng Hand vun der Däischtert an d'Liicht
Wann ech un dech denken, o Här, gött eng Flut vu
brennender Sehnsucht a mir gebuer, déi meng Gefiller
erschütteret a vu mengem Häerz an all Zell a mengem
.Kierper fléisst, a mat göttlecher Léift opluet
Mäi gréisste Wonsch ass et, de Kär vun Ärem Wiesen
z'erreechen an Är Präsenz ze genéissen
An op eemol geet d'Dier vun der Séil op, an ech sinn
!iwwerwältigt vu Freed beim Bléck op däi stralend Liicht
D'Vergaangenheet ass de gréissten Deel vun der

Mënschheet unbekannt, mat Ausnam vun e puer
ausgewielten erleichten Individuen. Awer eis Ignoranz vun
der Vergaangenheet ass och zu eise Virdeel. Well, wa mir
alles wësse géifen, wat mir an dësem Liewen an a fréiere
Liewe gemaach hunn, wiere mir vun der grousser Quantitéit
vun eisen Handlungen iwwerwältigt a komplett verwirrt.

Tatsächlech kéint eise Wëlle souguer vum Schock
paralyséiert ginn, soudatt mir net méi fäeg wieren, eis
Bestriewungen weiderzeféieren an eis der Verzweiflung zum
Affär loossen. Och an dësem irdesche Liewen ass
d'Vergessenheet e Segen vu Gott, deem d'Erënnerungen un
d'Vergaangenheet, besonnesch déi batter an schmerzhaft,
.dovun ofhält, eis Gedanken a Gefiller ze iwwerwältigen
Mä glécklecherweis straalt de göttleche Funken an eis
ëmmer mat Hoffnung an dem Wonsch, déi onendlech Rees
vum Liewen weiderzeféieren. Mir müssen Gott fir dës zwou

Segen danken: d'Vergaangenheet vergiessen an d'Zukunft
.hoffen

Mir sollten net schléissen, datt d'Schicksal dem fräie
Wëllen Hindernisser am Wee stellt. Mir müssen awer eist
Bescht maachen, fir den negativen Aflëss ze widderstoen,
déi déi meescht Leit dem Schicksal an dem Destinatioun
zouzeschreiwen, an eis Fräiheet vun der Wiel no eisen
inneren Iwwerzeegungen ausüben, virausgesat datt dës
Iwwerzeegungen op engem gesonde Glawen baséieren a
sech op göttlech Gesetzer begrënnt hunn, ouni déi eng
.Persoun kee richtegt Gléck ka schmaachen

Wann mir eis eng Aufgab ugoen, solle mir eis net vun
negativen Ëmstänn intimidéiere loosse, mä éischer bis
zum gréissten Deel optimistesche sinn, mat dem absoluten
Glawen, datt näischt eis am Wee ka stoen, eise Wëllen
.ausüben an eis Fräiheet vun der Wiel ze praktizéieren
Wa mir eist Zil net erreechen, ass et akzeptabel implizit
unerkennen, datt et Hindernisser gouf, déi eis selwer
geschaf hunn, an déi eis dovun ofgehalen hunn, et
z'erreechen. Mir müssen duerchhalen an eis Efforte
verduebelen, fir eist Zil z'erreechen. Mir müssen eis selwer
och bestätegen, datt egal wéi staark an immens
d'Hindernisser an d'Erausforderunge sinn, mir ëmmer nach
genuch Kraaft hunn, fir se ze läschen an ze iwwerwannen.
Och wa mir trotz all eise Versich versoen, gëtt et kee Grond
fir Verzweiflung a Frustratioun, soulaang mir verstoen, datt
de mënschleche Wëlle méi staark ass wéi d'Schicksal, dat
mir selwer geschaf hunn. Dofir däerfe mir net ophalen ze
probéieren, egal wéi oft mir versoen, well et ëmmer oppe
Dieren gëtt. Mir müssen einfach weider streiden an de
Versuch widderhuelen, bis den Erfolleg eis zougestane gëtt.
Gott wäert eis hëllefen, soulaang mir op hie vertrauen an eis
Efforte maachen. Dee Wee geet, wäert säin Zil erreechen, a
deejéinegen, deen op Gott vertraut, wäert net enttäuscht
.ginn

Wann eng Persoun eppes begeeschtert, an dëse Wonsch
staark an dréngend ass, verléisst dëse Wonsch ni hiert
Bewosstsinn, egal wou se higin a wou se sech dréien, a wat
och ëmmer hir Suergen a Besuergnisser sinn. Duerch seng
konstant an dauerhaft Aktivitéit huet dëse Wonsch eng
enorm Entschlossenheet an Energie. Dëst intellektuellt
Geflüster ass méi staark a méi effektiv wéi eng mechaesch
Bidden, déi net iwwer d'Beweege vun de Lippen erausgeet.
Dat ass wat d'Léifhaber vu Gott maachen; si flüsteren hir
Léift fir Gott ouni Ophalen, an hiert Geflüster ass häerzlech
an onhéierbar, während all hiren deeglechen Aktivitéiten.
Dëst häerzlecht Geflüster lenkt se net of, nach a Konflikt mat
hiren anere Flichten. Wéi hire Wonsch no Gott wiisst, stärkt
a verdéift sech hir Léift fir hien, bis se seng Präsenz
beréieren a säi Liicht mat dem A vun der Séil gesinn,
iwwerwältegend Freed schmaachen an e Fridden spieren,
.deen net beschriwwe ka ginn

Gott schéckt eis Lektionen, déi mir am Liewe brauchen,
fir datt mir dovunner profitéiere kënnen a Verständnis an
Erfahrung sammeln. Wien dës Lektione vermeit, wäert
.gezwonge sinn, se ze léieren. Egal wéi laang et dauert
All Test ass e Frënd, wa mir dovunner léieren, an en
tyranneschen Despot, wa mir d'Geleeënheet verpassen a se
mëssbrauchen duerch Reklamatiounen, Roserei a schlecht
.Uerteel

Wann mir e gesond Verständnis an déi richteg Astellung
zum Liewen hunn, gött et schéin. An ouni Komplikatiounen

psychologesch Fäll

E Mënsch kann net fir ëmmer op enger Well vu Freed
gedroe ginn, oder ënner turbulentem Waasser vu Trauer
ënnergedaucht sinn, oder an den Déifte vun der Langweil
erdronk sinn. An dëser Welt, déi duerch konfliktéierend
Dualitéiten charakteriséiert ass, ass den
Duerchschnëttsmënsch Héichten an Déiften ënnerworf. Hie
klëmmt op enger Well vu Freed a stürzt an d'Déifte vun der

Indifferenz, a gëtt vu rosen Wellen vun Trauregkeet hin an
hier gehäit. An hie kennt selten en aneren Zoustand vum
Bewosstsinn. Wann een d'Ëmstänn esou duerch d'Gedanken
bréngt , heescht dat, säi Wëlle engem kapriziéisen a volatile
.Schicksal ze iwwerginn

Wat eng Persoun brauch fir e erfollegräicht an erfëllend

Liewen ze féieren ass mental Gläichgewiicht
Dëst kann nëmme erreecht ginn, andeems de Geescht
fokusséiert gëtt a psychologesch Fäegkeeten kontrolléiert
.gëtt

Och déi déifst Leed heelt mat der Zäit, dofir mécht et

kee Sënn, all Dag vun eisem Liewen iwwer d'Trauer ze
schwätzen. Laang Trauer ëm e verstuerwene Léifsten hëlleft
weder him nach eis, an et ännert näischt un der Realitéit. En
Inferioritéitskomplex oder Selbstbestrafung entwéckelen. Op
vergaangene Feeler oder Echec ze bleiwen ass nützlos. Et
mécht d'Liewen nëmme miserabel a hemmt mental
.Fäegkeeten

Mir däerfen eis net erlaben, an d'Lach vun der
langweileger Routine ze falen, well dat ass e
psychologeschen Zoustand, deen alles anescht wéi bequem
ass, well en de Geescht Suergen mécht a latent Fäegkeeten
.am Uewen vun der Apathie verbrennt

De Feeler muss vun de Wuerzelen aus erausgeräumt
ginn, an d'Felder vum Liewen musse mat Fleiss an
Entschlossenheet geploot a mat Some vun der Guttheet
.geséit ginn, fir mat Gottes Hëllef eng räich Ernte ze ernten
Eisen am Sëlwerjubiläum

Ech gouf eemol op eng Sëlwerjubiläumsfeier vun engem
Koppel invitéiert, déi zu de glécklechste Koppelen schéngen
ze sinn, awer soubal ech an hiert Haus erakoum, hunn ech
gemierkt, datt eppes net stëmmt. Ech hunn zwee vu menge
Schüler gefrot, ze kucken, wéi si sech owes géigesäiteg
behandelen, an si hunn mir spéider gesot: "De Mann a seng
Fra laachen sech géigesäiteg virun aneren un a schwätzen

sech mat de léifsten Wierder un, wéi "Jo, mäin Léifsten" an
"Natierlech, mäin Léifsten", an aner sou frëndlech Ausdréck.
Awer soubal se mengen, datt se eleng sinn, streiden se sech
".a riichten sech géigesäiteg verletzend Wierder un
Ech hunn mat hinne geschwat a gesot: Dir hutt mech op
Är Party invitéiert, awer d'Atmosphär ass gespannt an ech
fille vill Onrou an dësem Haus, an et schéngt mir, datt vill
.Eisen an dësem sëlweren Jubiläum stécht
Am Ufank ware si beleidegt, awer si hunn spéider
zouginn, datt ech Recht hat, a sech entschëllegt. Si huet
weidergesot: Wat haalt Dir dovun, dauernd ze streiden a
?sech ze streiden
Et schéngt, datt Dir zesumme wunnt, fir Äre Ruff als
perfekt Koppel ze erhalen, awer Dir musst och esou
mateneen sinn a Friden an Harmonie liewen, fir Äert eegent
.Gléck a Rou ze hunn
Magnéitescht lessen
Wann d'Leit iwwee lessen oder Ernährung schwätzen,
mengen se normalerweis dat kierperlecht lessen, dat
konsuméiert gëtt, fir de Kierper z'erhalen. Et gëtt awer aner
Aarte vun Ernährung, déi net manner wichteg si wéi
kierperlecht lessen, an dacks nach méi wichteg, wéi zum
Beispill intellektuell oder spirituellt Ernährung, mental Aktivitéit
oder Konzentratioun vum Geescht, Wäisheet a spirituellt
.Ënnerscheedungsmerkmal
Kierperlech Liewensmëttel erhalen d'Zellen vum Kierper,
während intellektuellt lessen de Geescht mat gesonden
Iddien fëllt, an d'Liewensmëttel vun der Wäisheet d'Séil
.revitaliséiert an hir Fäegkeeten entwéckelt
Intellektuell Ernährung besteet normalerweis aus den
Iddien, déi eng Persoun denkt, an deenen, déi si vun aneren
.duerch Kontakt an Interaktioun mat hinnen kritt
Leit mat rouegem Temperament an engem noblen
Charakter hëllefen eis Gedanken magnetesch a gesond ze
.maachen

Et ass net schwéier ze bestëmmen, ob eng Persoun hir
intellektuell Ernährung aus enger friddlecher oder enger
stéierender Ëmwelt zitt. Angscht, Leed a Verwirrung stamen
all aus der Ëmgang mat der falscher Aart vu Leit, egal ob
Frënn oder Famill. Dëst verursaacht ängschtlech Gedanken
an eng schlecht Stëmmung
De Kierper kritt Energie a Vitalitéit vu kierperleche
Liewensmëttel, während magnetesch Liewensmëttel
souwuel de Kierper wéi och de Geescht mat
Energieladungen versuergen, déi méi liicht verdaubar sinn
ewéi fest a flësseg Liewensmëttel, déi net einfach a lieweg
.Energie ëmgewandelt kënnen ginn
Wann Dir Ignoranz a Wäisheet verwandele kënnst,
Schwächt a Zerbrichlechkeet a Gesondheet a Vitalitéit, a
selbstsécher a këhn - och eleng - op de Weeër vum Liewen
trëppele kënnst, an innerlech Freed erlieft, andeems Dir e
liewegt a waakregt Gewësse hutt, an e onerschütterleche
Glawen un d'Gerechtegkeet vu Gott an den Triumph vum
.Recht iwwer dat Ongerecht an d'Wourecht iwwer d'Illusioun
A wann Dir all Dag probéiert, Är Gedanken op méi héich
a méi raffinéiert Niveauen ze loossen, an Dir e léift an
dankbart Häerz hutt, a gutt Absicht géintiwwer aneren, da
wäert Är intellektuell Ernährung magnetesch sinn, an Dir
wäert dann alles unzéien, wat schéin an nützlich ass, vu
Saachen, Leit an Ëmstänn, déi néideg sinn, fir d'Rees
.Richtung Ufer vu Sécherheet a Schutz weiderzeféieren
Wann Dir lech beméit, dat ze kréien, wat Dir braucht, a
mat deem zefridden sidd, wat Gott lech gëtt, da wäert Dir
méi räich am Geescht a méi zefridden sinn wéi déi, déi mat
weltleche Besëtz obsesséiert sinn a seng flüchteg Freed
.begierlech sinn
Wann ee Gott sicht, deen deen eenzege richtege Frënd
iwwer all Frënn eraus ass, gëtt et méiglech, eng echt
Frëndschaft an alle mënschleche Bezéiungen opzebauen:
.familiär, brüderlech, bestuet a spirituell

Frëndschaft ass e wichtegt Element an de
Bestietnesbezéiungen, an intellektuell an emotional
Intimitéit, e Gefill vu moralescher Attraktioun, a richteg Léift
.a Frëndschaft sollte Prioritéit kréien
Déi, déi net tëscht richteger Léift a sinnlecher
Attraktioun ënnerscheede kënnen, ginn ëmmer erëm
enttäuscht
Wann d'Bestietnes op héijen Idealer a géigesäitegem
Respekt baséiert, gëtt et zu enger glécklecher an
erfollegräicher Unioun tëscht zwou léiwe Séilen. An si
schaffen zesummen, fir sech géigesäiteg d'Laascht vum
Liewen ze erliichter an d'Suergen vum Liewen duerch
Matgefill a géigesäitegt, frëndlecht Versteesdemech ze
.verdreiwen
Keen kann mech kontrolléieren oder mäi Wëllen
ewechhuelen, ausser ech loossen mech vun de Gedanken an
.Handlungen vun aneren beaflossen
Här, ech realiséieren, datt ech eng onendlech
Méiglechkeet virun mir hunn, fir meng Fäegkeeten
z'entdecken a mäi spirituellt Potenzial z'entdecken. Ech
wäert materiell Bindungen duerch méi héich Ambitiounen
ersetzen. An ech wäert feststellen, datt de treie Geescht
ëmmer bei mir ass
Haut wäert ech meng Gedanken mat enger Dosis
Optimismus fëllen, ech wäert mech vun onangenehmen
Erfahrungen distanzéieren, an ech wäert dat praktizéieren,
wat Kierper, Geescht a Séil op eng ausgeglach an
.konsequent Manéier erniert
Den Danz vu Liewen an Doud ass ëmmer präsent, awer
ech wäert mech fir ëmmer befreien andeems ech meng
spirituell Identitéit schützen. An wann d'Sturm vu Prüfungen
a Leed mech konfrontéieren, wäert ech am Schëff vu
menger Séil iwwer d'Mier vum Liewen op déi sécher, göttlech
.Ufer segelen

Wann ech schaffen a kreéieren, da wäert ech mech drun
erënneren, datt Gott duerch mech schafft; Hien ass den Här
vum Universum an ech kann mech mat him verbannen
.andeems ech déif iwwer hie meditéieren
Mäi léiwe Gott, ech realiséieren, datt meng Gedanken
mir entweder zum Echech oder zum Erfolleg bréngen, jee
nodeem wéi ee Gedanke de stäerksten a mengem Liewen
ass. Dofir wäert ech probéieren, mech drun z'erënneren, datt
du mir eng hëllefend Hand ausstreckst an datt du mech op
.d'Grënn vum Erfolleg virbereet
Wann Katastrophen an Onglécker mech treffen, wäert
ech meng Stëmmung ophiewen a meng Entschlossenheet
stäerken, se ze iwwerwannen. Ech wäert Éierlechkeet a
mengem Ëmgang mat jidderengem weisen, an ech wäert
Gedanken vu Léift a gudde Wënsch fräisetzen. Dann wäert
.Gott mech mat senger Kraaft a Wäisheet ënnerstëtzen
Här, ech wäert mäi Wëllen an Intellekt benotzen, fir als
éischt kleng Saachen z'erreechen, an dann op méi grouss
.Leeschungen ze goen
Och wann all materiell Ambitiounen erfëllt sinn, bréngen
se ëmmer nach nëmmen onvollstännegt Gléck, a Gott ze
fannen ass dat eenzegt richtegt Gléck. Ech wäert
onerschëpflech Reservoiren vu Freed entdecken, an et héiert
ni op ze fléissen a lafen, an de Gäert vun der Séil an hiren
.ëmmergrénge Wissen

Gëlle Spréch

Gléck ass mäi Recht, mäin Ierfschaft a mäi verstoppte
göttleche Schatz. Féier mech, o Här, fir datt ech a mir
.d'Schätz fannen, déi d'Dreem vu Kinneken iwwertreffen

* * *

Den göttleche Bewunner vun den Häerzer beliicht a
senge Jünger - aus senger Barmhärzegkeet a Matgefill - déi
glänzend Luuchte vun der Wäisheet, déi d'Däischtert vun der
.Ignoranz verdreiwen

* * *

D'Liewen ass eng intelligent Bewegung mat engem
reegelméissege Rhythmus. Et formt sech a liewelosen
Objeten oder hält eng lieweg a beweeglech Form un.
.D'Liewen ass allëmfaassend an duerchdrénkt alles

* * *

O gréisste Liebhaber, Du bass d'Liewen selwer Du bass
mäin Zil a mäin Ustriewen Maach mech zu enger bléiender
Rous an Dengem himmlesche Gaart, oder zu enger
funklernder Perl an der Halskette vun Denger stralender
Léift, oder géff mir déi gréisst Eier: déi klengst Plaz an
.Dengem Häerz

* * *

Iwwerall wou anerer meng Efforte fir Gutt ze maachen
schätzen, do kann ech dee gréissten Déngscht leeschten

* * *

Loosst eis e gëllene Teppech vun Dreem mat
Seidefiederen vu séissen Erënnerungen a raffinéeierte
Gedanken weben

* * *

En eidele Geescht [ouni positiven, konstruktive
Gedanken] ass eng Fabréc fir Problemer, Angscht,
.Verzweiflung an Hoffnungslosegkeet

Wann d'universell Léift sech an Ärem Häerz nidderléisst,
bréngt se lech dauerhaft a erneit Gléck, dat näischt anescht
lech ka ginn

D'Blumen vum Liewen, déi am Gaart vun der
ierdescher Existenz bléien, si wonnerschéin a gefälleg ze
gesinn. Mee nach méi prächteg a prächteg ass d'Quell vu
Schéinheet a Wäisheet, déi iergendwou existéiert, vu wou
mir kommen a bei déi mir zrëckkommen a eis nach eng
.Kéier vermëschen

Wann den Jünger moies erwächt, behaapt hie sech
selwer: „Ech sinn net de Kierper, ech sinn en onsichtbare
Geescht... Ech sinn d'Freed... Ech sinn d'Liicht... Ech sinn
d'Weisheet... Ech sinn d'Léift. An obwuel ech an dësem
Kierper wunnen, ass mäi Geescht onstierflech an onberéiert
“.vum Zerfall

Genee wéi Tautropfen d'Blummen hëllefen ze bléien a
wuessen, sou erniert Frëndlechkeet d'Frëndschaft a fërdert
.hire Wuesstum

* * *

Et gött Wellen, déi op der Uewerfläch vum Ozean
erschéngen, a Wellen, déi an seng Déiften verschwannen; an
deenem zwou Fäll sinn se am Ozean a mat him een. Ähnlech
sinn d'Mënschen, déi während dem "Liewen" op der
Uewerfläch vum kosmeschen Ozean schwammen oder beim
"Doud" dran verschwannen, gläichermoossen am Ozean vun
.der Éiwegkeet

* * *

D'Reflexioun vum Mound ass net kloer am turbulente
Waasser ze gesinn, awer soubal d'Uewerfläch vum Waasser
sech berouegt, gött d'Reflexioun vum Mound perfekt kloer.
Datselwecht gëllt fir de Geescht: wann e roueg ass, kënnt
Dir d'Gesicht vun Ärer Séil mat kompletter Kloerheet a
.Präzisioun gesinn

Schéck, o Här, d'Strahlen vun der Sonn vun Denger
Wäisheet, fir mech a menge glécklechen Deeg vun Erfolleg
ze leeden, an d'Liicht vum Vollmound vun Denger
Barmhärzegkeet, wann ech duerch déi däischer Nuechte
.vum Leed ginn

Meditatioun ass d'Mëttel, mat deem Dir lech mam
universelle Geescht verbënnt, a wann Dir lech mat deem

onendleche Bewosstsinn harmonéiert, kënnt Dir all
.d'Geheimnisser vun der Schöpfung kennenléieren

De Wonsch, Gott méi no ze kommen an Hien kennen ze
léieren, kënnt net vun eleng, mä muss kultivéiert ginn, an
d'Liewen huet kee Wäert ouni dëse Wonsch

D'Äerdescht Liewen ass eng temporär Halt, an
d'Haaptpflicht vun der Mënschheet ass et, den Zweck an
d'Zil vun dëser Rees ze verstoen. Dësen Zweck ass Gott ze
.kennen, an et kann näischt anescht sinn

Äre Fridden ass Äre wäertvolle Schatz, also loosst keen
lech dëse Schatz huelen

* * *

Léiert eleng ze stoen, sécher a geschützt an der Festung
.vun Äre Tugenden a Selbstwäert

* * *

Alles existéiert, well Gott existéiert, an well Hien
existéiert, existéiert och Dir. Dank senger Existenz gééisst
Dir de Komfort a Freed vum Liewen. Dofir sollt Är
.Dankbarkeet géintwärtig Gott déifgräifend sinn

Gutt Bicher kënne roueg, héiflech a respektvoll Frënn
sinn. Verléisst dës Bicher net an Äre schwierige Momenter,
well se wäerten Iech ni verloossen, am Géigesaz zu
.kierperleche Frënn, déi Iech vläicht verloossen

Jiddereen, deen eng gutt Gesondheet, e komfortabelt
Liewen a grouss geeschteg Fäegkeeten huet, awer Gléck
feelt, ass nach net am Liewen erfollegräich. Wann Dir
wierklech soe kënnt: "Ech si glécklech, a keen kann mir mäi
.Gléck huelen", hutt Dir d'Bild vu Gott an Iech selwer fonnt

Betount Rou a Fridden, a schéckt nëmme léif Gedanken
a gutt Absichten, wann Dir a Fridden an Harmonie wëllt
liewen. Liewt e Liewen, dat op Gerechtegkeet a
Frëmmegkeet baséiert ass, an all déi, deenen hiert Liewen
mat Ärem verbonnen ass, profitéieren einfach dovun, mat
.lech zesummen ze sinn

Wann Dir keng Frënn hutt, oder wann Är Frënn Är Zäit
verschwenden, oder wann Dir net mat hinne eens gitt, da
loosst Bicher [a Materialien], déi Wäisheet enthalen, Är Frënn
sinn, well Dir duerch d'Dieren vun hire Säiten an eng Welt
.vun erstaunlechen an spannenden Iddien kënn kommen

Gott fannen heescht alles ze kréien, wat d'Häerz
begeeschtert, a spirituellt ze sinn heescht d'Dieren zu
Gesondheet, Gléck an Erfolleg opzemaachen

An eis läit e Funken vun der göttlecher Kraaft, deen all
Liewe kreéiert an erhält, an deen drop waart, entzündet ze
.ginn

Liesen ass eng ganz nützlech mental Aktivitéit; et
trainéiert de Geescht a hält en flexibel. Eng Stonn oder zwou
Liesstonnen deeglech ginn jidderengem bannent e puer Joer
eng divers Wëssensbasis, virausgesat datt hie sech fir
wäertvoll Bicher entscheet. Verschwendet keng Zäit a
schuedt Är mental Fäegkeeten net andeems Dir bëlleg
Romaner oder trivial Bicher liest, déi kee Sënn oder Sënn
.hunn

Déi mat sozialen Neigungen fannen a wäertvolle Bicher
eng nei Energie fir d'Mënschheet ze hëllefen duerch
d'Lektiounen, déi a Bicher enthale sinn, déi vun nobelen,
.talentierte Männer a Fraen geschriwwen goufen

* * *

Liesen ass eng ganz nätzlech mental Aktivitéit; et
trainéiert de Geescht a hält en flexibel. Eng Stonn oder zwou
Liesstonnen deeglech ginn jidderengem bannent e puer Joer
eng divers Wëssensbasis, virausgesat datt hie sech fir
wäertvoll Bicher entscheet. Verschwendet keng Zäit a
schuedt Är mental Fäegkeeten net andeems Dir bëlleg
Romaner oder trivial Bicher liest, déi kee Sënn oder Sënn
.hunn

* * *

Egoismus a Stolz müssen eliminéiert ginn, well si déi
.gréisst Hindernisser fir spirituell Wëssen sinn

* * *

Ouni e Gottesgefill schéngt dës Welt voller Konflikter,
Gewalt a batteren Enttäuschungen ze sinn. Gléck läit doran,
.sech no bei Gott ze fillen

* * *

Déi, déi Gott kennen, hunn stänneg Freed a Gléck an
hiren Häerzer. Well si sech geseent Sécherheet a Rou fillen,
kënne Stierm vu Roserei se net erschütteren, an Angscht
.kann an hir Häerzer kommen

* * *

Gutt Bicher sinn Är bescht Frënn; duerch si kënnt Dir déi
grouss Geeschter héieren, déi méll mat Iech schwätzen, Iech
tréischten an Iech déi bescht Rotschléi ginn. Wann Dir kee
richtege Wonsch kultivéiert, gutt Bicher ze liesen, heescht
.dat, datt Dir d'Ierfschaft vu Generatiounen verléiert

* * *

Ouni göttlech Hëllef sinn d'Leit gebonnen ze versoen,
well d'Kraaft a Wäisheet, déi néideg sinn, fir am Kampf vum
Liewen erfollegräich ze sinn, kommen aus enger
onendlecher Quell. Wann eng Persoun Gott ignoréiert, trennt
si d'Liewenslinn of, déi hir Hëllef an Ënnerstëtzung gëtt, déi
.fir den Erfolleg néideg sinn

Déi, déi un d'Dier vu spirituellen Méiglechkeeten
klappen, wäerten feststellen, datt d'Dier fir si opgemaach
.gëtt, well Gott deenen hëlleft, déi sech selwer hëllefen
Wann Dir a Harmonie mat Gott sidd, ass déi ganz Natur
a Harmonie mat Iech
* * *

D'Léift ass wéi Schleifpabeier, dat de Geescht poléiert
an d'Rauheet aus dem Charakter ewechhëlt
* * *

Wann Dir Gott op eemol iwwerall fannt, a wann Hie bei
Iech kënnt, Iech inspiréiert a leet, dann huet d'Geschicht vun
.der göttlecher Léift ugefaangen
* * *

Mee Léift soll an den Häerzer stralen a heelen Stralen un
anerer schécken
* * *

Sicht Gott kennen ze léieren, während Dir jonk a staark
sidd, well am Alter a bei Krankheet kënnt Dir hien net méi
sichen. Am Alter, wou d'Leit ufänken, de richtege Sënn vum
Liewen ze verstoen, gëtt de Kierper schwaach, an si
verbréngen de Rescht vun hirem Liewen domat, sech ëm hir
fragil kierperlech Fäegkeeten ze këmmen, anstatt
.d'Wourecht ze sichen
* * *

Ech wäert dat Bescht aus all Mënsch huelen, an ech
wäert déi gutt Qualitéiten vun all Nationalitéiten schätzen,
.ouni mech op hir Mängel ze konzentréieren
* * *

Genee wéi mir eis ëm den Nährwäert vun eisem
deegleche lessen këmmen, solle mir och op déi
psychologesch Nährstoffer oppassen, déi mir eisem Geescht
.all Dag liwweren
* * *

Léif Wieder sinn e wonnerbart Mëttel géint vill
Krankheeten, well se eng mächtig, bal magesch,

magnéitesch Kraaft hunn, déi hirem Spriecher vill Segen a
Wuelstand bréngt. Déi, déi berouegend, sanft Wierder
benotzen, spieren e subtile Stroum, deen ouni
Ënnerbriechung duerch si fléisst, a si gi mat engem déiwe
Gefill vu Rou gefëllt. Dëst ass well dëse Stroum mat senger
héijer Quell verbonnen ass, engem konstante Floss, deen
d'Séilen an Harmonie mat där Quell erreecht, an et hinnen
erméiglecht, Gléck un déi ze vermëttelen, déi no Friden
.verlaangen

* * *

Wéi vill léif Wierder aus dem Häerz hunn vill Leed
verdriwwen a wéi vill weis Stëmmen hunn däischter Weeër
!mat Luuchte vu Freed a Rou beliicht

* * *

Mir wuessen duerch all Erfahrung, déi mir
duerchmaachen, soulaang mir eis bewosst sinn, datt mir
wäertvoll Lektione vun hinne léiere kënnen. All Péng a
Leed, dat mir erliewen, huet Sënn an Zweck. Trotz der
haarder Situatioun vun dësen Erfarungen, si se wéi Feier, dat
Äerz schmëlzt an et a schéine, staarke a villseitege Stol
.verwandelt

* * *

All déi bemierkenswäert Leeschtungen a mengem
Liewen goufen duerch d'Kraaft vun engem Geescht am
Aklang mat Gott erreecht. Wann den hellege Generator leeft,
gëtt alles, wat ech wënschen, ouni Ausnam erfëllt, andeems
et fir d'éischt Form als onsichtbaren, äthereschen Design
unhëlt an dann mat onwiderstehlecher Kraaft an der Realitéit
.manifestéiert gëtt

* * *

Wann de Geescht Gott e häerzlecht, fervent Geflüster
aus den Déiften vun enger sehnsüchterer Séil flüstert, da
wäert de Ruff vum Geescht dat universellt Häerz beréieren,
an d'Äntwert wäert kommen a mat sech eng immens Freed
bréngen. Dëst intellektuellt Geflüster kultivéiert de Wëllen,

bis en déi néideg Kraaft huet, fir dat gewënscht Zil
.z'erreechen

* * *

Wann de Geescht an de Wëlle vun enger Persoun am
Aklang mat Gott sinn, gi si mat onlimitéierter Kraaft
gelueden, sou datt nëmmen un eppes ze denken duer geet
fir et z'erreechen, well d'göttlecht Gesetz zugonschte vun
.deenem wierkt, déi am Aklang mam ieweschte Wëlle sinn

* * *

Egal wat eis Suergen sinn, Gott soll déi éischt Plaz an
einem Liewen anhuelen. Ee vun de wichtegsten Elementer
vum spirituellen Wuesstum ass dat kontinuéierlecht
häerzlecht Geflüster zu Gott, wou Dir perséinlech eng
wonnerbar positiv Verännerung erlieft, déi Iech e groussen
.Androck wäert maachen

* * *

De Mënsch soll net all seng geeschteg Fäegkeeten, déi
Gott him ginn huet, der Sich no flüchtege Saachen widmen,
soss verléiert hie sech am Labyrinth vum Materialismus a
kreéiert sech Restriktiounen a Limitatiounen, déi hie net
brauch. Amplaz soll hie seng geeschteg Kräfte benotzen, fir
déi néideg Saachen am Liewen ze kréien, a sech beméien,
seng spirituell Fäegkeeten z'entwéckelen, fir tëscht richtig a
falsch, a tëscht schiedlech a nützlichem
.z'ënnerscheeden

* * *

D'Wourecht läit iwwer Meenungen an Theorien eraus, a
vill, déi dës Approche adoptéieren, gi vun hiren eegene
subjektiven Conclusiounen gebonnen

* * *

Maach op, o Här, d'Paarte vun der Rou a bewaach den
Hellegtum vu menge geeschtliche Gedanken virun den
Attacke vu béise Geflüster. A loosst d'Rose vu menge
Sehnsucht am Gaart vu mengem Häerz bléien, während ech
.op den Dag vun Ärem Kommen waarden

* * *

Theoretisch Wëssen ass net fäeg, göttlecht Wëssen *
z'erreechen, an et ass ubruecht, seng wäertvoll Zäit net mat
Theorien ze verschwenden, déi net an der Realitéit
ugewannt kënne ginn, soss fënnt een sech an der Mëtt vun
dichten intellektuellen Dschungelen erëm a kann net de
.Beräich vun den Theorien iwwerschneiden

* * *

Gléck ass d'Fruucht vum psychologesche Victoire iwwer
déi volatil Ëmstänn vum Liewen

* * *

Deejéinegen, deen Gott erkennt, kann der Welt
onbekannt sinn

* * *

Wann eng Persoun sech mat theoreteschem Wëssen
programméiert [ouni tatsächlech Tester], gëtt si wéi en
portablen Opnamengerät, deen Spréchwierder widderhëlt an
héich Ausdréck widderhëlt, an anerer wäerten hien als
geléierte Wëssenschaftler betruechten, awer sou e Wëssen
gëtt net duerch eng direkt Perception vum der Wourecht
verstärkt, an et gëtt och net duerch spirituell Erreeche
.gerecht

* * *

Problemer wäerten an der Welt weider bestoen, also
wou kann een sech fir Orientéierung a Féierung wenden?
Seng Gedanken, beaflosst vu Gewunnechten, Viruerteeler,
Viruerteeler a Fanatismus, sinn net nützlich, an d'Aflëss vu
senger Ëmwelt, Famill, Land oder Welt sinn net fäeg, richtig
Féierung ze bidden. Dofir muss een sech un Gott wenden a
lauschten op déi roueg, seren Stëmm, déi aus den Déifte
vun der Séil kënnt, eng Stëmm am Aklang mat der
.Wourecht

* * *

Maacht Är Härzer op fir déi göttlech Ausgießung, fir
datt se duerch Iech fléisst a Äert Liewe mat geeschtleche
.Segen a Guttheet fëllt

* * *

Egal wéi eng Aarbecht Dir maacht a wéi eng
Leeschungen Dir erreeche kënnt, denkt ëmmer drun, datt
Gott d'Quell ass, déi Iech all d'Kraaft gëtt, déi Dir braucht fir
.ze schaffen an Erfolleg ze hunn

* * *

Loosst mech un Iech denken, Här, an Aarmut an am *
Räichtum, a Krankheet an an der Gesondheet, an Ignoranz
an an der Wäisheet, a loosst mech Äert geseent Liicht
.gesinn, dat am Moment Wuelbefannen a Heelung gëtt

* * *

An der Einsamkeet vu menge Gedanken, verlaangen
ech no Ärer geseenter Stëmm, verdreift mir déi haart,
ierdesch Stëmmen, déi an de Falten vu menger Erënnerung
verstoppt sinn, ech wëll Ärer roueger, melodescher Stëmm
.fir ëmmer an der Rou vu menger Séil lauschteren

* * *

D'Liewen ass an Däischtert gehüllt, a mir müssen dem
Gottes Liicht eis Leedlampe sinn, wa mir duerch seng
däischer Weeër goen. Hie ass de Vollmond an den Nuechte
vun Ignoranz an Däischtert, d'Sonn vun der Erliichtung an de
Stonne vum Erwäachen, de Liichttuerm vun der Leedung an
de Polarstär fir déi, déi d'Mierer vun der ierdescher,
.flüchterer Existenz duerchqueren

* * *

Et ass Zäit fir d'Mënschheet aus hirem Schlof vun der
Vergessenheet zu engem spirituellen Erwäachen z'erwäachen.
Mir froen Dech, O Här, eist Bewosstsinn aus den Déifte vun
der Onachtsamkeet an dem enken, limitéierten Denken op
den Horizont vum Fridden, Liicht, Léift a vum universelle
.mënschleche Matgefill ze hiewen

* * *

D'Saache ginn irgendwann besser, well Gottes Kräfte a
Wonner hannert de Widderspréch vum mënschleche Liewen
verstoppt sinn, a wien net vun der Onvermeidlechkeet vun
der Situatioun iwwerzeegt ass a probéiert mat sengem
Geescht a Glawen an dat ze penetréieren, wat hannert dem
.Schleier ass, kritt d'Dier fir sech opgemaach

* * *

Glawen heescht ni recklos ze sinn oder net clever mat
den Ëmstänn ëmzegoen. Éischer, egal wat geschitt, muss
eng Persoun sech sécher sinn, datt nëmme Gott fäeg ass,
hien a schwierigen an usprochsvollen Ëmstänn
z'ënnerstëtzen, wann hien sech mat ganzem Häerz, Séil a
.Gefiller zu Him wendt

* * *

Wann eis Sënner eis déi ganz Wourecht kéinte
verméttelen, géife mir d'Äerd als Flëss vun Elektronen
gesinn, an all Stëbsfleck als eng rullend Liichtmass. Déi, déi
de Räich vum Material bis zum Geescht andréngen, verstoen
d'Natur vun der Illusioun a kennen d'Essenz vun der
.Wourecht

* * *

Egal ob am afrikaneschen Dschungel, op engem
Schluechtfeld, bei Krankheet oder Aarmut, muss een sech
selwer dovun iwwerzeegen, datt Gottes Hand méi staark ass
wéi all Gefor a fäeg ass, déi ze schützen, déi bei Him Schutz
sichen. Et gëtt kee méi effektive Mëttel zum Schutz.
Natierlech muss een d'Vernunft benotzen, wann een mat
Evenementer ëmgeet, awer gläichzäiteg säi vollt Vertrauen
.an d'göttlech Hëllef setzen

* * *

D'Léift, déi an den Häerzer vun alle Kreaturen wunnt –
d'Léift vun alle Mammen, Pappen, Frënn a Léifsten – staamt
.vun der göttlecher Léift

* * *

Et muss een Ënnerscheed tëscht groussen a klengen
Flichten gemaach ginn, woubei dat Wichtigst iwwer dat
einfach Wichtigst prioritär behandelt gëtt. Ausserdem soll
keng Flichten enger anerer widdersprieche. D'Schrëft seet
eis, datt wann eng Flichten am Konflikt mat enger anerer
stinn, dat e Beweis dofir ass, datt et keng richteg Flichten
.sinn

* * *

Wéi d'Sonnesträle sech verbreeden, wäert ech Sträle
vun der Hoffnung an d'Häerzer vun den Aarme an den
Verloossenen [déi, déi d'Gesellschaft verlooss huet]
verbreeden, an ech wäert eng nei Entschlossenheet an
.d'Häerzer vun deenen aféieren, déi sech fir Echec halen

* * *

:De Léierer Paramahansa sot zu engem vu senge Jünger
Schléisst keen aus dengem Léiftkrees aus. Halt"
jiddereen an dengem Häerz, an si wäerten dech an hirem
".halen

* * *

Här, hëllef mir, mäi Wëllen ëmmer ze benotzen, fir
nützlich a gutt Dingen ze maachen
Hëllef mir, mech Ärem Wëllen unzepassen, sou datt all
meng Gedanken Ären Zwecker entspreche an am Aklang
.mat Ärem Wëlle sinn
Hien huet mir gehollef, déi verstoppt, geseent Kraaft a
mir z'erwächen, fir datt ech all Schwierigkeiten a Prüfungen
.iwwerwonne konnt

* * *

Erwacht mat där këhner an demüeter spiritueller
Perséinlechkeet - eng, déi d'Kraaft vu Léiwen mat der
.Sanftmut vun Dauwen kombinéiert

* * *

Ech wäert mech net ëm batter, falsch Kritik këmmere,
nach ëm iwwerdriwwen Lief a Schmeichelei. Mäin eenzege

Wonsch ass et, Äre Wëllen ze maachen, o Här, an Är Gunst
.ze kréien

* * *

Dir kënnt Iech net déi iwwerwältegend Freed virstellen,
déi Iech erfëllt, wann Dir déi göttlech Präsenz spiert. Är Séil
wäert dann vun der grenzelooser Léift vu Gott berouscht sinn.

Et ass eng Léift, déi Milliounen Mol méi grouss ass wéi all
mënschlech Léift - eng Léift, déi all Är Wënsch erfëllt an Äert
.Häerz mat Freed a Zefriddenheet fëllt

* * *

Duerch bannenzeg Fokus kënnt Dir direkt spirituellt
Gléck an Iech selwer an ëm Iech erliewen. Wann Dir dëst
Bewosstsinn kultivéiert, wäert Är Perséinlechkeet
harmonesch wuessen, an Dir kritt e attraktive Magnetismus
.fir Mënschen an aner Wiesen

* * *

O Groussen Beschützer, et ass mir egal, ob ech alles
verléieren wéinst mengem Schicksal, dat ech selwer
gemaach hunn, mee ech froen dech, mäin eenzege Schutz,
d'Käerz vu menger Léift fir dech virun der Wand vun der
.Onvorsichtegkeet a Vergiesslechkeet ze schützen

* * *

Loosst eis bis zu eisem vollen Gedrénks vum puren,
erfrëschende Waasser vum Fridden drénken, dat aus der
Quelle vu gönschtege Ëmstänn fléisst, verstärkt duerch eis
fest Entschlossenheet, positiv ze denken an eng
.optimistesche Perspektiv ze hunn

* * *

Gewësse ass en intuitive Sënn, deen déi richteg Natur
an d'Motivatiounen vun enger Persoun verréit. Wann Äert
Gewësse kloer ass, an Dir wësst, datt Dir dat Richtegt
maacht, hutt Dir näischt ze fäerten. E kloert Gewësse ass en
Zeichen vu guddem Verhalen vu Gott. Virum Geriicht vum
Gewësse fräigesprach ze ginn heescht Gléck ze hunn a
.Gottes Segen ze kréien

* * *

Probéier këhn a gefälleg Saachen ze maachen, déi déi
meescht Leit net maachen, a géff Léift a Fridden deenen, déi
.anerer iwwersinn

* * *

:De Léierer Paramahansa sot zu engem vu senge Jünger
Wann Dir keng Zäit verbréngt fir de Geesch ze,,
kultivéieren, wäert Iech kee materielle Wuelstand zefridden
stellen. Dës Kultivatioun ass keng Folter, mee éischer
Training vum Bewosstsinn fir d'Gedanken an d'Aktiounen ze
“.ernähren, déi zum Gléck féieren

Äert Gléck ass Ären Erfolleg, also loosst et Iech vun
niemandem klauen. Schützt Iech virun deenen, déi
probéieren, Iech ze stéieren. Wéi ech e Jong war, hunn ech
meng Gedold verluer, wa Leit falsch Rumeuren iwwer mech
verbreet hunn. Méi spéit hunn ech gemierkt, datt meng Rou
méi wichteg ass wéi d'Zustimmung oder d'Bewonnerung vun
.de Leit

* * *

Wann Dir nëmmen d'Geschicht vun der göttlecher Léift
wusst, déi verschidde Gleeweger mat Gott erliewen! Keng
aner Erfahrung am Liewen kann mat där Freed verglach
ginn. Ech kannte en Hellegen, deen stänneg vun der Léift vu
Gott absorbéiert war, a säi Gesiicht huet helleg Léift
ausgestraalt. Gottes A ass ëmmer op déi geriicht, déi Hien
.gär hunn, an Hien léisst se ni fir ee Moment verlassen

* * *

Et gött nëmme wéineg Leit, déi sech fir d'Entwécklung
.vun hire geeschtegen a spirituellen Kräfte interesséieren

* * *

Loosst Iech net op de Buedem vun der Prokrastinatioun
ënnergoen. Erwächt Iech aus dem Schlof vun der
langweileger aldeeglecher Realitéit a gitt Richtung Horizont

vun engem raffinéierte Liewen, wou et Erfolleg, Freed a
.Fridden gött

* * *

An dir läit e risegt Potenzial, dat drop waart investéiert
ze ginn, an nëmmen du bass fäeg, et z'aktivéieren a
.dovunner ze profitéieren

* * *

D'Befreiung vun de Gefore vu schlechte Gewunnechten
an ongesonde Wënsch bréngt vill méi Gléck wéi materiellen
Erfolleg. Am intellektuellen Erfolleg läit e psychologescht
Wuelbefannen, dat extern Ëmstänn net ewechhuele kënnen.

Dir kënnt all Är Zäit domat verbréngen, Räichtum ze
sammelen, awer dee Räichtum gött lech net de dauerhafte
Fridden a Sécherheet, déi Dir sicht. Am Géigendeel, et
bréngt lech méi Ongléck, well richtegt Gléck a Fridden am
.Geescht leien, net a materielle Besëtz

Wann Dir fest an Ärem richtege Selbst verankert sidd,
erfëllt Dir all Aufgab a genéisst all gutt Saachen mat
.göttlecher Freed

* * *

Loosst keng Schwächt an Äre Geescht eran, a sidd
virsichteg wann Dir mat Leit ëmgeet, déi negativ Gedanken
an eng pessimistesche Perspektiv hunn, fir datt hir schwach
Gedanken net an Äre Geescht eran kommen, ausser Äre
Geescht huet e Grad vu Stäerke erreecht, sou datt
d'Gedanken vun aneren en net schwäche kënnen, mä am
Géigendeel, fäeg ass, d'Gedanken vun aneren ze stäerken
.an hiert Selbstvertrauen ze erhéijen

* * *

Gott kënnt un d'éischt Plaz, a mir sollten eisen Dag net
ufänken oder ophalen, ouni un hien ze denken. Mir müssen
drun denken, datt mir ouni d'Kraaft an d'Energie, déi mir vu
Gott kréien, näischt kéinte erreechen. Dofir ass eis gréisst
.Pflicht him vis-à-vis

* * *

Et gött e Wee fir Gebräicher an Traditionen ze
evaluieren an ze beurteilen. Ufanks hat all Tradition eng
Rechtfertigung. Wa mir feststellen, datt dës Rechtfertigung
nach ëmmer existéiert, dann huet d'Tradition Bedeitung a
Virdeel. Et ass awer net schlau, Traditionen blann ze
verfollegen. Mir müssen d'Wourecht kennen a se verfollegen,
.erkennen, wat eis Gléck bréngen kann, an et dann uwenden

* * *

Wann Dir sou vill Leit gesitt, deenen et feelt un Gléck
oder Erfolleg, da gitt net dovun aus, datt dat hiert Schicksal
ass. Dir kënnt lech selwer maachen, wat Dir wëllt sinn. Ären
inneren Erfolleg ass dat, wat lech wierklech erfollegräich
.mécht

* * *

Wann Dir näischt an lech selwer hutt, wäert Dir net
glécklech sinn. Mee wann Dir näischt ronderëm lech hutt a
glécklech an lech selwer sidd, sidd Dir ouni Zweifel
erfollegräich. Dofir ass et onméiglech, d'Leit no hiren
.externen Ëmstänn ze beurteilen

* * *

Ënnert de grouse Masse kann et eng Persoun ginn, déi
e spirituellen Zoustand erreecht huet a bannenzege Friden
.a héchst spirituellt Gléck genéisst

* * *

Ech weess sécher, datt alles wat ech brauch, bei mech
kënnt, an dofir maachen ech mir keng Suergen ëm dat, wat
d'Zukunft bréngt. Dëst ass kee Prahlen oder Virstellungen,
well ech d'Aarbecht an d'Effektivitéit vun där geseenter
.Kraaft a mengem Liewen schonn oft erlieft hunn

* * *

Egal ob ech op der Uewerfläch vum Liewen schwiewen
oder an den Déifte vum Mier erdrenken, ech weess, datt ech
bei Gott sinn an Hien ass bei mir, an datt näischt mir
schuede kann. Dëst Wëssen huet mir eng onbeschreiblech a
.grouss Freed ginn

* * *

Et gött keen Zweiwel datt eppes Neies ze kafen eng
agreabel Erfahrung ass. Mee no enger Zäit verschwénnt dat
freedegt Gefill lues a lues, an Dir kënnt souguer ganz
d'Interesse drun verléieren, et vergiessen a Loscht op eppes
anescht hunn. D'Rechnung fir dee Géigestand wäert awer
net vergiess ginn, besonnesch wann Dir en a Raten kaaft
!hutt

* * *

E Mënsch soll säi Liewen ënner Kontroll huelen a sou vill
wéi méiglech vereinfachen. Hie soll Sue fir
Noutwennegkeeten a Noutfäll opspueren, Spueren iwver
Luxusausgaben prioritéieren an aneren no beschte
Méiglechkeeten hëllefen. Wann Dir aneren hëlleft, kënnt Dir
op déi eng oder aner Manéier Hëllef, an Dir wäert un näischt
.feelen an Dir wäert vun näischt entzu ginn

* * *

An der Freed vun allen Häerzer héieren ech den Echo
vun Denger Freed, o Här, an an der Frëndschaft vun all de
Gleewegen, spieren ech Deng Léift. Ech freeë mech a mäin
Häerz freet sech iwver den Erfolleg a Wuelstand vu menge
Frënn, genee wéi ech mech iwver mäin eegent
Wuelbefannen a Rou freeën. Wann ech Wäisheet an aneren
inspiréieren, multiplizéieren ech d'Schätz vu menger
eegener Wäisheet, an am Gléck vun allen fannen ech mäin
.eegent

* * *

De gréisste Feind vum Gléck ass Sue léinen fir
Luxusartikelen ze kafen. D'Leit gleewen fälschlecherweis,
datt se net glécklech kënne sinn, ausser se kréien eppes
Spezielles. Awer och nodeems se dës Saach kaaft hunn,
wäerte se kee richtegt Gléck erliewen, trotz der temporärer
Freed, déi se bréngt. Wat bréngt et, dem Fattoria vum
irdesche Gléck nozejoen, deen nëmme versprécht ze

briechen? D'Leit solle einfach liewen, ouni vill Besëtze
.brauchen, déi stänneg Opmierksamkeet erfuerderen

* * *

Mäi Paradäis ass a mir. Wärend ech Gottes Segen
genéissen, soen ech Him Merci, a meng bannenzeg Freed
wiisst. Ouni déi bannenzeg Zefriddenheet ginn och irdesch
Freed an Erfreulechkeeten zur Häll. Ech sinn elo zu dem
Erkenntnis komm, datt ouni déi bannenzeg Freed d'Laascht
vun de Verantwortungen, déi mir opgeluecht ginn, mir mäi
.Fridden beraubt an mäi Gléck geholl hätt

* * *

Wann Räichtum mat Krankheet a Problemer verbonnen
ass, da wäerten d'Konsequenze villfälteg sinn. Hygiène a
Gesondheetswiesen gehéieren zu de Stärkte vum Westen.
Schiedlech Insekten a fatal Keimen ginn an entwéckelte
Länner effektiv bekämpft, während se an aneren
iwwerflësseg sinn. Awer d'Eliminatioun vun dëse Schädlinge
ass net de Spëtzepunkt vun der Leeschtung, well et an
entwéckelte Länner aner Aarte vu Krankheeten gëtt, wéi z.
B. schwéier ze bezuelen Rechnungen a finanziell Krisen
duerch Ratenkaafsystemer - Krankheeten, déi de Schlof
.stéieren an de Fridden ënnergruewe

* * *

Mir sinn en integralen Deel vum selwechte Bewosstsinn,
aus deem dëst groust Universum entstanden ass

* * *

Hues du jeemools eng Schofsherd gesinn? Wann ee vun
hinne sprängt, imitéiert de Rescht vun der Schof se ouni ze
zécken. Déi meescht Leit sinn esou. Een kéint eng Iddi kréien
oder en neien Trend aféieren, an anerer sprangen direkt op
de Bandwagon a kopéieren en. Dëst Muster besteet zënter
Generatiounen. All Natioun huet hir Bräich an Traditiounen, a
mir kënnen net behapten, datt se all richteg oder
vertraulech sinn. Mee wien weess? Vlächtt sinn e puer vun
.dëse Bräich an Traditiounen ouni Bedeitung a Sënn

* * *

Wann den turbulenten Stuerm vun de Gedanken sech
berouegt, triede mir an d'Kinnekräich vum Fridden an
.beréiere déi göttlech Präsenz

* * *

Denk u Gott, oder un eng schéi Landschaft, déi Fridden
inspiréiert, oder un eng freedeg an agreabel Erfahrung.
Positiv, roueg mental Aktivitéit ass erfrëschend an
.erfreschend

* * *

Mir liewen an enger chaotescher an turbulenter Welt. Dir
mengt vläicht, datt Suen Gléck bedeit, awer wann Dir se kritt
hutt, stellt Dir fest, datt Dir ëmmer nach ongelécklech sidd.
Dir kënnt Räichtum kréien a Är Gesondheet verléieren (Gott
verbitt). Oder Dir kënnt eng gutt Gesondheet hunn a Är Suen
verléieren. Oder Dir kënnt souwuel Räichtum wéi och
Gesondheet hunn, awer vill Problemer mat aneren hunn,
Frëndlechkeet ubidden, nëmme fir dann mat Haass a Roserei
begéint ze ginn. Ouni Gott kann näischt an dësem Liewen
.lech wierklech zefridden stellen

* * *

D'Äerd gëtt zu enger Folterkammer fir déi, déi an
Ignoranz vum göttleche Plang liewen. Mee wann Dir
d'Liewenserfahrungen als Är Enseignanten betruecht a vun
hinnen déi richteg Natur vun dëser Welt an Är zougewisen
Roll am kosmeschen Drama léiert, ginn dës Erfahrungen zu
wäertvollen Erlichtungen um Wee zu dauerhafter
.Zefriddenheet a Gléck

* * *

Do, hannert der ondäischterer Däischtert, der roueger
Rou an dem ongeschafenen Näischt, läit déi éiweg Essenz,
déi den Urspronk vun der Existenz an d'Quell vun alle
.Kräften a Wiesen ass, siichtbar an onsichtbar

* * *

Gott huet dës Äerd net nëmme fir eis geschaf fir ze
iessen, ze schlofen a ze stierwen, mä fir datt mir säi Wëlle
kenne léiere kënnen an den Zweck vun eiser Existenz
verstoen. Eng Handvoll weis Leit hunn d'Bedeitung vum
kosmesche Plang verstanen, awer déi meescht Leit si blann
.a wëssen net vun dësem Zweck

* * *

Suen waren ni mäin Zil am Liewen; mäin Zil war et,
menge Bridder a Schwëstere an der Mënschheet ze
dénge. Dofir huet Gott mir vill Méiglechkeeten opgemaach,
.fir mech selwer z'ënnerstëtzen a meng Missioun ze erfëllen

* * *

Gott huet dëst Universum erschaf fir no engem fixe an
onverännerleche Gesetz ze funktionéieren. Wa mir géint ee
vun dësen universelle Gesetzer verstoussen, bestrofe mir eis
selwer. Een, deen vum Daach vun engem héije Gebai
sprängt, brécht sech d'Schanken. Dofir kënne mir d'Gesetz
vun der Schwéierkraaft net ignoréieren, ouni d'Konsequenze
.ze erliden

* * *

Wann mir eis d'Zivilisatiounen vun der Welt grëndlech
ukucken an déi verstoppte Geheimnisser vun antike
Zivilisatiounen entdecken, da gëtt et e groust Bild mat
verflochtene Linnen, verschiddene Kapiteln a präzisen
Detailer, a mir stellen fest, datt de Mënsch gläichzäiteg
.individuell a sozial ass

* * *

Wann Gott wollt, datt mir nëmmen am materielle
Bewosstsinn liewen, wiere mir komplett zefridden mat
.materielle Saachen a mat weltleche Weeër

* * *

Strale vu Rengheet, Friden a Gléck iwwer Dreem eraus
flimmere an danzen an eisen essentiellen Déiften

* * *

Mat all Erfahrung, déi um Himmel vun eisem Liewen
während dëser irdescher Rees vun eiser erschénkt, musse
mir léieren, wéi mir eis Bewosstsinn erweideren a méi
Verständnis fir d'Ëmstänn hunn, déi eis ëmginn oder duerch
déi mir goen, an dann wäerte mir fäeg sinn, a besserer
Harmonie ze liewen a méi reibungslos mat de Leit an dem
.Liewen ëmzegoen

* * *

Déi meescht Leit imitéieren anerer. E Mënsch soll
.originell a kreativ sinn a alles beherrschen, wat e mécht
Am Osten louch de primäre Fokus op der Kultivatioun vu
spirituellem Gléck, während déi materiell Aspekter vum
Liewen dacks vernoléisseg goufen. Am Westen gëtt et e
puer materiell Komfort, awer ganz wéineg psychologescht
Gléck. Wat gebraucht gëtt, ass e Gläichgewiicht tëscht
deenen zwee, well sech nëmmen op een Aspekt vum Liewen
ze konzentréieren zu engem Ongläichgewiicht an enger
Onméiglechkeet féiert, rational mat den Ufuerderunge vum
.Liewen ëmzegoen

* * *

Déi gréisst Freed - nom göttleche Gléck - ass fir eng
Persoun, a Fridden mat senge direkten Familljememberen ze
.sinn, mat deenen se all Dag vum Joer muss liewen
D'Leit verschwenden vill Zäit domat, sech ze
presséieren an impulsiv ze handeln, ouni vill z'erreechen.
Wéineg maachen eng Paus fir nozedenken a versichen ze
.verstoen, wat d'Liewen ze bidden huet

* * *

Mir müssen drun schaffen, bannenzeg Gebaier vun der
Wäisheet a Gäert vum Fridden ze bauen, déi mat onzählege
Blummen vu wonnerbare spirituellen Tugenden bléien a
.glänzen

* * *

Inner Harmonie ass eng räich Quell vu Kraaft a
generéiert erneierbar Energie

* * *

Wann ee sech d'Liewen ukuckt, stellt een fest, datt
Erfolleg net einfach ass. D'Liewen ass dacks haart an
onverzeihlech, a mir musse kämpfen, fir eise
Liewensënnerhalt ze verdéngen. Denkt un d'Ustrengung, déi
néideg ass, fir Äre Kierper z'erhalen an en gesond a fräi vu
Krankheeten ze halen! Och wann Dir domat erfollegräich
sidd, ass dësen Erfolleg temporär. De Kierper - ech wëll
laang liewen - wäert schlussendlech begruewe ginn.
D'Noutwennegkeet diktéiert, datt géint vill Kräften, souwuel
intern wéi extern, gekämpft gëtt, fir de gewënschten Erfolleg
z'erreechen. Dës Kräften schaffen onermiddlech, fir Iech all
.wierklech bedeitend Leeschtungen ze berauben

* * *

Versicht ënner allen Ëmstänn roueg ze bleiwen, a loosst
de Som vun Ärem Fridden mat Freed a Laachen vun
.Zefriddenheet bléien

* * *

Och déi gréisst Hellegen erreechen keng komplett
Erléisung, ausser si deelen hiren Erfolleg - hir spirituell
Erfahrungen an hiert méi héicht Wëssen - mat aneren,
andeems se hinnen hëllef, spirituellt Verständnis
z'erreechen. Dofir si déi, déi sou Stadien erreecht hunn an
esou Zoustänn erreecht hunn, begierig, Verständnis un déi
ze vermëttelen, déi et brauchen. Wann Dir richtegen Erfolleg
wënscht, wäert Dir net nëmmen Äert eegent Gléck sécheren,
.mä och d'Gléck vun aneren

* * *

Jiddereen mat Intelligenz kann Sue verdéngen. Mee wa
se Léift am Häerz hunn, wäerte se dëst Geld ni fir egoisteschen
Zwecker benotzen; éischter wäerte se et mat aneren deelen.

Sue sinn e Fluch an e Misär an den Hänn vun den
Egoisteschen an de Gierigen, an e Segen an e Kaddo an den
.Hänn vun deenen mat gudden Häerzer a generéise Séilen

* * *

Een kéint sech entscheiden, fir eng länger Zäit roueg ze
bleiwen a refuséieren, mat senger Famill ze schwätzen.
Während dës Persoun e gewësse Grad u bannenzegem
Fridden erreeche kann, ass hiert Verhalen egoisteschesch a
schiedlech fir d'Gléck vun hirer Famill. Si kënnen net als
wierklech erfollegräich ugesi ginn, ausser hir Léifsten
profitéieren och vun hirem Erreeche. Ähnlech geet et beim
Erreeche vu materiellem Erfolleg net nëmmen ëm eist Recht,
Wuelstand ze genéissen; et bedeit och eis moralesch
Verantwortung géigeniwwer aneren, hinnen ze hëllefen, hir
.finanziell a Liewensbedingungen ze verbessern

* * *

Ech sinn hannert de Mauere vu mengem kloren Gewësse
geschützt. Ech hunn déi däischter Vergaangenheet
eweckgebrannt an ech beschäftege mech nëmmen mat haut

* * *

Haut realiséieren ech, datt ech eent mam Liicht vum
gréissten Gutt sinn an datt ech e Liichtturm fir déi sinn, déi
.géint d'Welle vum Mier vun de Leed kämpfen

* * *

D'Leit hunn ënnerschiddlech Meenungen an Theorien
iwwer Erfolleg, ofhängeg vun hirem Ambitiounen am Liewen.
Et ass net ongewéinlech, datt verschidde Leit Erfolleg mat
Déifstall gläichsetzen, andeems se Saache soen wéi: "Hie
war en erfollegräichen Déif!" Dës ënnersträicht, datt
Erfolleg a sengen Formen a Varianten erwünscht a gesicht
.ass. Eise Succès sollt awer aneren net schueden
Et gëtt och nach en aner Kriteerium fir den Erfolleg: wa
mir fäeg sinn, harmonesch a profitabel Resultater fir eis
selwer ze bréngen, solle mir och anerer an eisen Erfolleg
.abannen an seng Friichte mat hinnen deelen
Erfolleg bedeit d'Zefriddenheet an d'Zefriddenheet vun
enger Persoun an hirer Ëmwelt. Richteg Erfolleg ass
d'Resultat vun Handlungen, déi op Prinzipie vun der
Gerechtegkeet baséieren, an et ëmfaasst d'Gléck an

d'Wuelbefannen vun aneren als integralen Deel vum eegene
Gléck. Wa mir dëse Prinzip op eist materiellt, intellektuellt,
moralescht a spirituellt Liewen uwenden, kréie mir eng
.komplett an ëmfaassend Definitioun vum Erfolleg

* * *

Hei an dëser limitierter Welt huelen mir Längt, Breet an
Dicht wahr, awer et gëtt en anert Niveau, wou Dimensiounen
net existéieren; alles ass kloer an transparent - alles ass
Bewosstsinn a Wahrnehmung. De Geschmaachssënn ass
Wahrnehmung, sou wéi de Gerochssënn. Eis Gefiller,
Gedanken a Kierper sinn Zoustänn vum Bewosstsinn. Genee
wéi mir an Dreem kënnen gesinn, héieren, richen,
schmaachen a beréieren, sou erliewe mir och op deem méi
.héije Niveau all dës Sensatiounen duerch rengt Bewosstsinn

* * *

O Här, maach eis glécklech andeems du deng
Noperschaft spiers, befreit eis vun de Fesselen vun de
Begierden a gëff eis eng bannenzeg Freed, déi net vun den
Erfarunge vum Liewen an de verännerleche Momenter
.beaflosst gëtt

* * *

Wann eis Geescht mat méi héije Wahrnehmungen a
Kontakt ass, erwacht dat spirituellt Bewosstsinn an eis a mir
erliewen erstaunlech Wonner vun der göttlecher Wäisheet a
.Léift

* * *

Wa mir Gott voll a ganz gär hunn a mat all eise
Gedanken an Häerzer zu Him wenden, da wäerte mir eis bei
Him no fillen a feststellen, datt Hien déi gréisst Hafen vun
.der Sécherheet am Liewen ass

* * *

An der scheinbar eideler, riseger Fläch vum Weltraum
gëtt et eng kosmesch Verbindung an en éiwegt Liewen, dat
eis mat all liewegen an inanimate Saachen am Universum
vereenegt - eng Well vum ieweschte Liewen, déi duerch all

Existenz fléisst. D'Éiwegkeet ass eist richtig Heem a
permanent Wunnsätz, an eis Existenz an dëse Kierper ass
temporär, wéi eng kuerz Paus fir eng Karawane, déi duerch
.d'Wüst reest

* * *

Wann mir eis mat de kreative Kräfte vum Geescht
ausrichten, wäerte mir eis mam universellen an onendleche
Geescht verbannen, deen eis leet a eis Problemer léist.
Kreativ Kraaft fléisst onënnerbrach vun der gréisster Quell
vun eisem Wiesen op eis zou, wat eis erméiglecht, kreativen
.Erfolleg an all Beräich vun eiser Aktivitéit z'erreechen

* * *

D'Léift wiisst a bléit an engem Ëmfeld vu Vertrauen,
Toleranz a géigesäitegem Respekt

* * *

Seegent eis, o Här, mam Liicht vu puren Gedanken a
gudde Gewunnechten, sou datt, wann d'Däischtert vu
schlechte Gewunnechten an ofwäichende Gedanken op eis
zoukënnt, se direkt verdriwwen gëtt. An hëlleft eis, Dech mat
enger Léift ze gären hunn, déi sou déif ass, datt weder
materiell Illusiounen nach weltlech Versuchungen eis
.verfaange oder eis Geescht an Härzer gräife kënnen

* * *

Saachen, déi liicht ze kréien sinn, si selten wäertvoll. Mir
wëssen dat aus dem Studium vum Liewe vu groussen Männer
a Fraen a wéi se grouss gi sinn, andeems se hir Talenter
entwéckelt hunn, hir Flichten erfëllt hunn, hir moralesch
Wäerter opgebaut hunn, hir gründlech Studien gemaach
hunn an d'Egoismus vermeit hunn. D'Resultater, déi se
erreecht hunn, an d'Leeschungen, déi se erreecht hunn,
.ware vill méi grouss wéi d'Efforte, déi se gemaach hunn

* * *

Déi richtig Fräiheet läit an der Fräiheet vun der Wiel,
déi vu Wäisheet geleet a vu Versteedsdemech, Korrektheet an
.engem feste Wëllen ënnerstëtzt gëtt

* * *

Wann Dir Äre Wëllen, Är Entschlossenheet an Är
bewusst Ënnerscheidungsfaegkeet erwächt, ginn onsichtbar
Kräfte vum héije Bewosstsinn - duerch d'Abléck vun der Séil
- fräigelooss, fir Iech ze hëllefen an d'Weeër ze beliichten,
déi zu psychologeschem Komfort a Gléck féieren, mat Gottes
.Hëllef

* * *

Eng Persoun muss d'Kanäl vun der Séil duerch hir eegen
Ustrengung opmaachen. Keen wielt fräiwëlleg Leed a Misär
iwwer Friden a Gléck. Ignoranz ass d'Wuerzel vum Leed an
den Hindernis, deen ewechgeholl a eliminéiert muss ginn.
Ignoranz ass e schiedlecht Onkraut, déif verwuerzelt, dat am
Gaart vun der Mënschheet wiisst an déi gutt a nützlich
Planzen verdrängt. Ignoranz muss mat engem
onerschütterleche Wëllen an enger resoluter
Entschlossenheet iwwerwonne ginn. De Buedem vum
Geescht muss mat enger präziser mentaler Fokusséierung [op
dat Positivt] bearbecht ginn an déi gutt Somen musse mam
Waasser vum Glawen gewässert ginn. Wann déi vital a
waarm Strale vun der Léift schéngen, wäert de Som vun der
Guttheet wuessen an dat parasitär Onkraut a Gräser
iwwerwannen, well Däischtert kann net an der Präsenz vum
.Licht existéieren

* * *

D'Freed vun de materielle Saachen verschwënnt a
verschwënnt, awer d'göttlech Freed verschwënnt ni. Et ass e
göttlecht Gléck, dat onendlech ass an net beschriwwe ka
.ginn

* * *

Mir däerfen ni falsch Methode benotzen, fir Gléck
z'erreechen, an och net de Friden an de spirituellen
Räichtum, deen mir an eis selwer hunn, opginn, fir
illusoresche Komfort an e blénkegt Liewen ze verfollegen,

dat duerch hällesch Handlungen a Verhalen mat
.zerstéierende Effekter virun eis hänke kann

* * *

Rou ass déi bescht Kamera fir déi göttlech Präsenz
festzehalen. Duerch d'Lëns vun der purer a präzis
fokussierter Rou wäert dat geseent Bild mat perfekter
.Kloerheet erschéngen

* * *

Tatsächlech ass all Wäisheet an dir selwer an alles wat
Dir braucht ass lech bewosst dovun ze ginn

* * *

Zefriddenheet läit an der Selbstverbesserung, sou datt
anerer dech sichen anstatt du selwer se ze sichen. Léift a
Frëndschaft sollten ouni Erwaardung oder Géigefuerderung
ginn, well Erwaardung Roserei a Bitterkeet bréngt. Och wann
een no Selbstverbesserung streift, sollt een eleng stoen,
sécher a friddlech an der Festung vu senge Tugenden a
.sengem Selbstwäert

* * *

Méig Waasserfäll vu Freed an Optimismus ëmmer aus
mengem Häerz fléissen, a méig hiren erfrischenden Sprëtz
all déi beréieren, déi ech begéinen

* * *

Geeschtlech Freed generéiert an der Séil de Wonsch,
aneren op all Manéier ze hëllefen, an entwéckelt d'Fäegkeet,
déi raffinéiert moralesch Freed ze schätzen, déi zum Gléck
.féieren, wouduerch d'Neigung zu raue Freed reduzéiert gëtt

* * *

Egal wéi kleng Är Roll ass, si bleift genoe sou wichteg
wéi déi gréisst Rollen, wat de Bäitrag zum Erfolleg vum
kosmesche Spill ugeet, dat d'Séilen op der Bühn vum Liewen
.spillen

* * *

D'Universal Bewosstsinn ass en absolut, onendlecht
Bewosstsinn, dat sech stänneg erneiert an onerschöpflech a

senger Kreativitéit ass, an duerch dech probéiert et en
.eenzegaartegen Aspekt vu sech selwer auszedrécken

* * *

Wann Dir déi göttlech Léift och nëmmen eemol
schmaacht, wäert Dir se ni opginn, well et gött näischt
.anescht wéi dat am ganze Universum

* * *

Déi, déi Gott kennen, hunn ganz fortgeschratt spirituell
Stadien erreecht, sou datt se sech net domat zefridde sinn,
de Sënner nëmmen spirituellen Rot ze ginn, mä si kënnen -
duerch d'Gnod an d'Hëllef vu Gott - se mat der spiritueller
Kraaft oplueden, déi se vun de Konsequenze vun hire
.sënnegen Doten befreit

* * *

All gutt a béis Handlungen leien an de Gehirzellen a
manifestéiere sech als tugendhaft oder béis Gewunnechten
oder Tendenzen am Denken. Eng Persoun, déi un ongesonde
Gewunnechten leid, well hir Gehirzellen mat der Kraaft vun
dëse Gewunnechten gelueden sinn, kann sech duerch
Willenskraaft, Meditatioun, oprichtegt Gebied a
kontinuéierlech positiv Affirmatioun befreien, bis all hir
ongewollt Gewunnechten a tugendhaft Gewunnechten vu
Fridden a Rou transforméiert sinn. Dëst geschitt wann déi
richteg geriicht Liewenskraaft schafft fir déi anormal Natur
vun de Gehirzellen ze änneren, sou datt dës Zellen mat
.allem gefällt ginn, wat gutt, tugendhaft a schéin ass

* * *

Verständnis ass dat bannenzegt A, d'Visioun vun der Séil
an den Teleskop vum Häerz. Et ass d'Gläichgewiicht tëscht
.der Rou vum Geescht an der Rengheet vum Gewësse

* * *

All Dag gesi mir verschidden Szenen, an all Dag bréngt
eng nei Lektoun mat sech. Et gött erwaart, datt eng Persoun
d'Lektoun léiert, andeems se sech op den ultimativen Zweck

vu senger Existenz konzentriert: d'Quell vu sengem Wiesen
.an d'Grundlag vu sengem Liewen ze erkennen
Loosst eis drun schaffen, d'Leed vun der
Vergaangenheet ze vergiessen a beschléissen, net dorun ze
bleiwen. Mat onerschütterlecher Entschlossenheet an
aktivem Wëllen, loosst eis eis Liewen erneieren, eis
Erfolleger verbessern a gutt Gewunnechten an nobel
.Qualitéiten an eis selwer fërderen
Gott ass meng Stärkt an ech gleewen un keng aner
Stärkt

Kämpft d'Kämpf vum Liewen a maacht bis zum Schluss
duerch, gitt ni op. Sot ni: "Ech fannen de Wee net, also wäert
ech ophalen ze probéieren." Frot no Hëllef, wann Dir Feeler
gemaach hutt, awer héiert ni op ze probéieren. Vill
akzeptéieren Néierlagen, wa se mat Hindernisser
konfrontéiert sinn. Déi, déi versoen, sollten sech mat
erfollegräiche Leit verbannen, net mat Echec. Sidd
entschloss, erfollegräich ze sinn; dat soll Är
.Liewensphilosophie sinn

All Dag musse mir eis kierperlech Kraaft stäerken, eis
mental Kraaft erhéijen an eist richtegt Selbst duerch
Meditatioun, gesond Denken a positiv, produktiv Aarbecht
kennenléieren, déi dem Kierper, dem Geescht an dem Séil
.zesummen gutt geet

Wann Dir eng gutt Gewunnecht wëllt entwéckelen oder
eng schlecht briechen, konzentriert Iech op d'Gehirzellen,
wou d'Mechanismen vun de verschiddene Gewunnechten
leien. Fir eng gutt Gewunnecht ze entwéckelen, setzt Iech
.als éischt roueg a meditéiert, a sicht göttlech Leedung
Konzentriert Äre Geescht op de Willenszentrum an Ärer
Stirn, tëscht Ären Auebrauen, a bestätegt fest
d'Gewunnecht, déi Dir an Ärem Gehir aféiere wëllt. Wann Dir
schlecht Gewunnechten eliminéiere wëllt, konzentriert och
Är Opmierksamkeet op de Willenszentrum a bestätegt fest,

datt all d'Fueren, wou dës Gewunnechten verankert sinn,
.ausgeläscht ginn
Mat Konzentratioun a Willenskraaft kënnt Dir souguer
.déi déif Furten vun ale Gewunnechten läschen

Bestätegt lech selwer ëmmer erëm, datt Dir de
Willenskraaft hutt, fir ongesond Gewunnechten aus Ärem
Gehir ze läschen. Déi bescht Zäit fir dës Affirmatioun ass fréi
moies, wann Är Willenskraaft a Konzentratioun um
Héichpunkt sinn. Bestätegt lech selwer weider, datt Dir vun
all Diktater fräi sidd, an een Dag wäert Dir feststellen - mat
Gottes Hëllef - datt Dir lech tatsächlech vun der Gewunnecht
.befreit hutt, déi Dir wëllt brieche

Egal wat Dir fäert, verbannt et aus Äre Gedanken a
loosst et Gott iwwerloossen. Stärkt Äre Glawen u Gott a
vertraut drop, datt Hie fäeg ass, lech ze hëllefen, a wësst,
.datt vill Leed aus Suergen an Angscht kënnt
Firwat sollt Dir elo leiden, wann dat, wat Dir fäert, nach
net geschitt ass? Well déi meescht vun eisen Stéierungen
aus Angscht kommen, wäerte mir eis fräi fillen, wa mir
d'Angscht aus eisem Liewen ewechhuelen, an d'Heelung
.wäert direkt sinn

All Nuecht, direkt ier Dir schlofe gitt, bestätegt lech
selwer, datt Gott mat lech ass, lech beschützt an op lech
opasst. Stellt lech säi Schutzlicht vir, dat lech vun alle
.Säiten ëmgëtt, an Dir wäert säi wonnerbare Schutz spieren
An dësem kosmesche Stéck spillen d'Mënsche vun alle
.Rassen den Drama vum Liewen op der Bühn vun der Zäit
Mir müssen de Sënn vum Liewen verstoen, ouni eis
iwwerdriwwe mat eisen temporäre Rollen ze beschäftegen
oder eis exzessiv op eis temporär Rollen ze konzentréieren.
Eist Verständnis vum Liewen ass dacks verzerrt a falsch
geriicht, well mir et duerch d'Ae vum Egoismus a limitéierter

Perspektiv gesinn; wa mir et mat den Ae vum Geesch geífe
kucken, géife mir d'Saachen aus enger ganz anerer
.Perspektiv gesinn

Wann mir d'A vun der Wäisheet opmaachen, gesi mir
dat allëmfaassend Liicht vu Gott, an an deem Liicht
erkennen mir eis spirituell Natur, déi eng Reflexioun vun der
Natur vum universelle Bewosstsinn ass, dat all d'Partikelen
.an Deeler vum Universum duerchdréngt
Geeschtlech Wourechten ëmginn eis, klappen un
d'Dieren vun eisen zouenen Aen, dréngen eis drun, d'Liicht
amplaz vun der Däischtert ze gesinn, mat Wäisheet amplaz
vun Ignoranz ze handeln, eis Häerzer mat Léift amplaz vun
Haass ze fëllen, a matzeschaffen, fir Fridden ze schafen a
Räichtum a Sécherheet an eis Welt ze bréngen. Wann mir
dat maachen, wäert d'Ignoranz verschwannen, weltlëch
Ënnerscheeder wäerten verschwannen, mir wäerten Eenheet
an der Diversitéit gesinn, a mir wäerten méi am Aklang mam
.göttleche Wëlle kommen

Eis Relatioun mat Gott ass net kal oder léiflos, wéi déi
tëscht engem Patron an engem Mataarbechter. Mir sinn seng
Kanner, a seng Suerg fir eis ass stänneg; Hie lauschtert eis
ëmmer. Mir sinn en integralen Deel vu sengem Wiesen, an
eis Relatioun mat Him ass lieweg a vibrant. Hien huet eis en
onerschöpfleche Räichtum u Léift, Versteesdemech, Abléck,
Guddem Wëllen a spiritueller Kraaft geschenkt, awer déi
.meescht vun eis hunn dëse Räichtum fir näischt verschwend
Gott wëll, datt mir a Sécherheet, Fridden a frëndlecher
Kooperatioun liewen, wéi et sech fir Membere vun enger
nobler a léiwer Famill gehéiert, awer Gier an egoistesche
Berechnungen hunn sech an de Séile vun de Mënsche
verankert a Wuerzele geschloe a Spaltung an der Famill
.verursaacht

Gott wëll, datt mir Meeschter sinn, awer mir hunn eis
entscheet, Sklaven ze sinn. D'Mënschheet ass wäit vun
hirem himmleschen Heem ewechgewichen a verluer dat

bannenzegt Paradäis, sech no bei Gott a Gott no bei eis ze
fillen, an si wäert dëst Paradäis net ouni perséinlech
Ustrengung zeréckkréien kënnen. Gott huet eis no sengem
.Bild geschaf, awer dës Wourecht ass eis entgaangen
Mir hunn eis der Illusioun erginn, datt eist Schicksal
Schwierigkeeten an eist Schicksal Vernichtung sinn, a mir
mussen de Schleier vun der Illusioun mam Dolch vun der
Wäisheet oprappen, fir déi hell Wourecht hannert dem
.Schleier ze gesinn

Gott huet mech mat Gléck geseent an dës laange Jore
vu mengem Liewen. Egal ob d'Leit dat zefriddent Laachen op
mengem Gesiicht gesinn oder net, d'göttlech Freed ass
ëmmer bei mir a verléisst mech ni. De grouse Floss vum
Gléck fléisst dauernd ënner dem Sand vu mengem
Bewosstsinn a brécht eraus wéi geseent Quellen, déi d'Gäert
.vu mengem Liewen bewässert

Weder déi plötzlech Ëmstéiss vum Liewen kënnen mäi
Fridden stéieren, nach kann de Gespenst vum Doud dat
.geeschtegt Gléck ewechhuelen, dat ech fillen
Et war schwéier, dësen Zoustand permanent an
onverännerlech ze maachen, awer d'Friichte vum Geescht,
déi ech elo genéissen an mat aneren deelen, ware all d'Méi
.wäert, déi ech dran investéiert hunn
Ech denken an handelen, geleet vum göttleche Geescht.

Suen waren ni mäin Zil am Liewen, mee éischer mäin
Déngscht un menge Bridder a Schwësterechen an der
Mënschheet. Dofir huet Gott mir vill Dieren vun der Guttheet
opgemaach, fir mech selwer z'ënnerstëtzen a meng Missioun
ze erfëllen. An ëmmer wann ech Hëllef brauch, suergt Gott
.direkt dofir

Mäin eenzege Wonsch ass Iech ze déngen, an dofir sinn
ech hei

Gottes Kraaft ass och an Ärem Liewen um Wierk. Dir
wäert dës Wourecht selwer erliewen, wann Äre Glawen

gestäerkt ass an Dir mierkt, datt de richtege Räichtum net
.vum materiellen Erfolleg kënnt, mä vum Allmächtigen
All Moment, deen Dir mat Gott verbréngt, wäert fir Äert
ultimativt Virdeel sinn, an alles, wat Dir aus Léift a fir Gott ze
gefallen erreecht, gött fir Iech an den Opzeechnunge vun der
.Éiwegkeet opgeschriwwen

Zitt Iech an d'Eenheet vun Ären déiwe Gedanken zréck a
genéisst de Friden, deen aus der Quell vun der Rou fléisst
Wa mir gutt Dote säen, ernte mir Freed a Segen, a wa
mir schlecht Dote säen, ernte mir verschidden Aarte a Grad
vu Krisen a Problemer

All gutt Dot ass wéi eng Pickaaxt, mat där mir an de
Buedem vum Bewosstsinn gruewen, fir d'Quell vun der
.göttlecher Freed opzedeecken

Léiert Iech an d'Mier vun der Introspektioun an der
Exploratioun ze dauchen, egal ob et ëm gutt Bicher, Glawen,
Problemer, Philosophie oder bannenzeg Freed geet,
andeems Dir erkennt, datt déi gewéinlech [kontemplativ]
.Einsamkeet de Präis vum richtege Gléck ass

Och wann d'Liewen onberechenbar, kapriziéis a
mysteriéis schéngt, voller Zweifel an all méigleche
Problemer an Opstänn, bleiwe mir ënner Gottes stännege
Schutz. Mir däerfen d'Saachen net iwwerdreiwen oder eis
Rou am Gesiicht vun den Eventer verléieren, well wa mir eis
vun der Panik iwwerwältegen loossen, gi mir dem Béisen
Muecht a verdéiwe seng Wuerzelen, déi am Buedem vun
.Angscht an Angscht wuessen a gedeien

Frot Iech all Nuecht: Wéi vill Zäit hues du mat Gott
verbruecht, wéi vill hues du nogeduecht, wéi vill hues du
erreecht, wéi vill hues du fir anerer gemaach, a wéi vill hues
?du deng Wënsch kontrolléiert

Mir sollten net erwaarden, datt mir an de Prüfungen
vum Liewen dauerhaft Gléck a Friden fannen; éischer
musse mir se an eis selwer sichen an entdecken. Dann, egal
wéi eng Erfahrungen mir duerchmaachen, mir wäerten

domat emgoen, wéi mir d'Erliefnesser vun engem aneren an
.engem Film kucken, egal ob agreabel oder schmerzhaft
E Mënsch kann all seng Erfahrungen a schmerzhaft,
miserabel Prüfungen verwandelen, wa säi Geescht dat
erlaabt. Hie kann eng gutt Gesondheet genéissen an
trotzdem de Wäert dovun net schätzen. Mee wa hie krank
gëtt, da wäert hie sech demüteg maachen an de Segen vum
Wuelbefannen schätzen. Mir sollten d'Gnod vu Gott
unerkennen a fir d'Segen, déi hie eis schenkt, Merci soen,
ouni op negativ Ëmstänn ze waarden, fir eis dankbar ze
.maachen a seng Gnod unerkennen
D'Liewe soll eng Mëschung aus Reflexioun an Handlung
sinn. Wann eng Persoun hiert psychologescht Gläichgewiicht
verléiert, gëtt si vulnérabel fir den Ugrëff vu Suergen, de
Wolleke vum Trauer an de Péng vum Schmerz. A wann si
versichen, d'Gesetzer vun der Gesondheet, dem Wuelstand
an der Wäisheet ze verletzen, da wäert si onvermeidbar
.ënner Krankheet, Aarmut an Ignoranz leiden
Mir müssen eis Intentiounen reng halen, eis Motiver
propper, a sou handelen, datt mir Fridden am Geescht
kréien, an net zouloossen, datt d'Ëmstänn vum Liewen eise
.Fridden stéieren an eist Gléck zerstéieren

Traureg Häerzer a gebrach Gedanken zéien mech un,
egal wéi wäit ewech se sinn
Erweidert d'Grenze vun Ärem stralende Räich vun der
Léift, fir lues a lues Är Famill, Är Noperen, Är Gemeinschaft,
.Äert Land an all bewosst Länner a Kreaturen anzeschléissen

Mir müssen och eisen Intellekt stäerken an d'Laascht
vun intellektueller a moralescher Schwächt ofleeën, déi mir
vu Joren a Generatiounen ierwen. Dës Onreinheeten müssen
am Feier vun der erneierter Entschlossenheet a produktiver
Handlung verbrannt ginn. Mat dësem konstruktiven Usaz

kann den wierklech engagierten Individuum den Horizont
.vun der Befreiung a Fräiheet errechen
Aktiviert déi onendlech Kraaft an Iech, fir datt Dir Är
prestigiéis Roll op der Bühn vum Liewen spille kënnt
Soubal eng Persoun ufänkt, Besëtzt, Suen, Ruhm oder
soss eppes ausser Gott ze veréieren, gëtt Onglück hiert
Schicksal. Déi, déi all hir Opmierksamkeet op dës Saache
konzentréieren, veréieren se a Wierklechkeet, an dofir
komme se net méi no bei Gott, mä dreiw sech éischer vun
Him ewech. Mä déi, déi Gott nodenken, iwwer Him
meditéieren a mat Him an hiren Häerzer kommunizéieren,
komme méi no bei Him a erliewen eng bannenzeg Freed an
.hiner roueger Kommunioun mat Him
Nëmme Gott ass fäeg, mënschlech Dreem an
Hoffnungen op dauerhaft Glück ze erfüllen. Dofir sollt näischt
.Gottes Plaz am Häerz anhuelen
Et gëtt helleg Symboler, déi dem Sichende hëlfe
kënnen, sech un Gott ze erënneren a sech méi no bei Him ze
kommen. Wann awer eng Persoun ufänkt, dës Symboler ze
veréieren, wäert hire Schued méi grouss sinn wéi hire
Virdeel. D'Veréierung soll nëmme Gott gericht sinn, well
.näischt anescht ass et wäert, ze veréieren
Egal wéi d'Natur vun der ritualistescher Verehrung ass,
si ass fir Gott akzeptabel, soulaang de Verehrer se mat
spiritueller Bewosstsinn a Sehnsucht no Him ausféiert. Vill
Leit verstinn awer net d'Essenz vun der Verehrung, an hir
Gedanken an Häerzer gi vu Gott op d'Ritualer ofgelenkt,
.soudatt si net vill vun hiner Verehrung profitéieren
Déi richteg Verehrer loossen hiert Bewosstsinn net op
iergendeng Bild oder Form beschränken, mä si konzentréiere
sech mat der déifster Léift a voller Opmierksamkeet op de
.göttleche Geescht hannert all Biller a Formen
Gott ass absolut an onendlech, a kee Bild oder Statu
kann Hien enthalen

Et kann ee soen, datt Gott sech a jidderengem manifestéiert, deen Hien oprichteg gär huet a mat Hien a Harmonie ass, well Hien iwwerall präsent ass an dofir a jidderengem präsent. Wéi och ëmmer, net jiddereen huet d'Fäegkeet, déi göttlech Präsenz ze manifestéieren. D'Sonn schéngt gläichméisseg op Kuel a Diamant, awer den Diamant empfängt a reflektéiert d'Sonneliicht, während .d'Kuel net kann

Ähnlech sinn all Mënschen am Liicht vu Gott ënnergetaucht, awer nëmmen e puer kënnen dëst Liicht kréien a reflektéieren an hire Gedanken an Handlungen. Fir dat ze maachen, musse si sech duerch Meditatioun a andeems se göttlech Léieren a Geboter befollegen, .purifizéieren

Wann mir den Numm vu Gott aussprieche, musse mir eis déif a ganz éierlech bewusst sinn, wat mir soen. Wann Dir an d'Gedanken vun de Leit beim Gebied kéint kucken, géift Dir feststellen, datt déi meescht un alles anescht wéi Gott denken, och wann se säin Numm aussprieche! Sou e .Gebied ass fruchtlos a wäertlos

Wann mir bieten, solle mir eis beméien, eis ganz Gedanken op Gott ze konzentréieren, anstatt nëmmen säin geseenten Numm ze widderhuelen, während mir eis Gedanken wandere loossen. Eng vu menge Tanten huet hir Gebieder op Gebiedsperlen gesongen, déi seelen net an hirer Hand waren. Mä si huet mir enges Daags zouginn, datt Gott, obwuel si dës Gebiedsgewunnecht véierzeg Joer laang praktizéiert huet, hir Gebieder net erhéiert huet. Kee Wonner! Hir "Gebieder" waren näischt méi wéi eng nervös .Gewunnecht

Wann mir bieten, solle mir un näischt anescht wéi un Gott denken. Mir solle beméien, an eiser Gottesdénkscht éierlech an an eisen Ubiedungen trei ze sinn. D'Benotzung vu Gebietsperlen an d'stänneg Uruffe vum Numm vu Gott ass perfekt akzeptabel, wann d'Praxis aus dem Häerz kënnt

a vun Éierlechkeet an engem fokusséierte Geescht
ënnerstëtzt gëtt. Dës Praxis kann awer mat der Zäit
.automatesch ginn

Mir müssen den Numm vu Gott an eisen Häerzer
flüsteren, mat Sehnsucht a göttlecher Léift; dëst ass déi
richteg Verehrung, déi Gottes Häerz beréiert. Den Numm vu
Gott mat Keelt an engem wandernde Geescht ze soen ass
Gotteslästerung an Onrespekt. Wann ee biet, muss säin
.Häerz a säi Geescht mat der Léift vu Gott gefällt sinn
O Här, Du bass den göttleche Nordstär, duerch deen
meng wandernd Gedanken am turbulente Mier vu Prüfungen
.a Leed geleet ginn
D'Ausübung vun der Geeschkonzentratioun duerch méi
héich yogesch Übungen hëlleft, méi no un Gott ze kommen,
der ieweschter Quell vu Pracht a Herrlechkeet, genoe wéi et
hëlleft, iwwer Gott nozedenken a mat Him ze
.kommunizéieren

Et ass essentiell, een Dag d'Woch enger spiritueller
Réckzuchsphase (wann et méiglech ass) ze widmen, fir
iwwer Gott ze denken an Rou, Friden an innerleche Friden
ze erliewen. Zäit, déi Dir op dës Manéier verbréngt, wäert e
berouegende Balsam fir d'Problemer an d'Ängscht sinn, déi
.Dir am Rescht vun der Woch begéint
Jidderee muss all Woch een Dag an der Ofsonderung
oder engem "spirituellen Réckzuch" verbréngen, fir seng
emotional Wonnen a Péng ze heelen. Wann dësen Dag ee vu
Friden, Freed a Zefridenheet gëtt, wäert Dir Woch fir Woch
.gespannt drop waarden

Einsamkeet ass de Präis vun der Gréisst. Dir wäert
iwwerrascht sinn vun de wonnerbare Resultater, déi fir Äre
Geescht, Kierper a Séil duerch dëse spirituellen Réckzuch a
Verbindung mat Ärem Geescht a mat Gott erreecht ginn.
Wann Dir no richtigem Gléck sicht, musst Dir Iech fréi moies
beim Erwäachen an och owes ier Dir schlofe gitt, an den
.Ozean vum göttleche Friden dauchen

D'Weise vun Indien roden net nëmmen een Dag vun der
Ofsonderung, mä ënnersträichen d'Noutwennegkeet vun
enger roueger Meditatioun zu véier spezifesch Zäiten all
Dag. Bei Sonnenopgang, ier een opstinn an iergendeen
gesäit, soll een d'Rou an d'Gefill vu Fridden genéissen.
Mëttes soll een de Geescht virum Mëttegiessen berouegen
an nach eng Kéier eng Period vu Fridden virum Owesiessen
genéissen. Schlussendlech, ier een owes an d'Bett geet, soll
een nach eng Kéier an e Friddenszoustand kommen
Déi, déi sech während der Einsamkeet an während dëse
véier deegleche Perioden d'Rou gewissenhaft bewältegen, si
sécher, Harmonie mat Gott ze erliewen. Déi, déi net all dës
Perioden anhale kënnen, sollten op d'mannst d'Moies- an
d'Owesstonnen dësem widmen. Doduerch gött hiert Liewen
zum Besseren transforméiert, a si wäerten dat richtegt Gléck
erliewen; d'Erfahrung ass de beschte Beweis
Wann Dir weider Schecken ausschreift an ënnerschreift,
ouni genuch Sue fir Äre Bankkonto anzebezuelen, da geet
Äert Geld aus. Datselwecht gëllt fir Äert Liewen. Ouni
reegelméisseg Friddensdepositionen op Ärem
Liewenskonto, gött Är Energie erschöpft, Är Rou
verschwënnt an Äert Gléck verdampft. Kuerz gesot, Dir
wäert schlussendlech emotional, geeschteg, kierperlech a
spirituell Insolvenz leiden. Awer déif deeglech Meditatioun
iwwee Gott wäert Äre emotionale Kont opfëllen
De fromme Sichende meditéiert all Dag, kommunizéiert
mat Gott mat all der Léift a Sehnsucht a sengem Häerz, a
biet Hien, sech ze weisen. Wann Dir e Léifsten vu Gott sidd a
sech verlaangert, seng Präsenz ze erliewen, musst Dir Äre
Geescht a Kierper a säi Fridden ënnerdauchen, an d'Liewe
wäert lech zoulaachen, an Är Affären wäerten sech a ville
.Hisiichten verbessern
E rouege Mënsch mécht selten e Feeler a kritt Erfolleg
.do, wou Dausende vun aneren et net gepackt hunn

Déi, déi net u Gott denken oder sech net ëm hie
këmmere, ginn depriméiert a miserabel. Si ginn reizbar a
.ginn zu lafende Maschinnen

D'Sonn vun der Wäisheet a vum Fridden wäert um
Himmel vun der Rou opgoen a wäert Äert Wiesen an hiren
heelen Stralen baden, soulaang Dir eng spirituellt Ustrengung
.maacht a Gott den éischte Plaz an Ärem Häerz gitt
Ee Mound schéngt méi hell wéi all d'Stäre zesummen.

D'Sonn, déi kleng ausgesäit, verdreift d'Däischtert aus
engem Gebitt, dat Milliounemol méi grouss ass wéi hie
selwer. Ähnlech e gudde Mënsch strahlt, einfach andeems en
op der Welt existéiert, Schwéngungen aus, déi vill vun de
Schwéngunge vu béise Leit entgéintwierken an
.neutraliséieren

En Dag vun der Reflexioun soll och en Dag vun der
mentaler a kierperlecher Rou an der Kultivatioun vun
inneren Fridden sinn. All Aktivitéit, déi Wäisheet a Fridden
.bréngt, ass eng geseent Aktivitéit un deem Dag

Wat d'Éiere vun den Elteren ugeet, hunn déi helleg
Bicher recommandéiert, si gutt ze behandelen: "Éiert Äre
."Papp a Mamm" a "Sidd léif zu den Elteren

Mënschlech Eltere sollten als Verrieder vu Gott geéiert
ginn, deen hinnen d'Geschenk ginn huet, d'Mënschheet ze
schafen. D'Mamm ass d'Verkierperung vu Gottes purer Léift,
well eng léif Mamm verzeit, wou keen aneren et verzeit. De
Papp ass d'Manifestatioun vu Gottes Wäisheet an de
.Beschützer vu senger Kanner

Ee soll säi Papp a seng Mamm net ausser Gott gär hunn,
mä als Ausdrock vu senger schützender a weiser Léift gött
den ieweschte göttleche Geescht souwuel Papp wéi och
Mamm fir dem Kand ze hëllefen; dofir soll et an den Elteren
.geéiert ginn

D'Schrëften rodde eis och dovun of, ëmzebréngen, just
fir ëmzebréngen, well dann gött een zu engem Mäerder. E
Mënsch soll net an engem Moment vun intensiver Emotioun

d'Liewe vun engem aneren huelen. Wann awer Léifsten
menacéiert sinn, muss een kämpfen, fir déi ze schützen, déi
Gott him uvertraut huet, well et eng helleg Pflicht ass, seng
.Famill a säi Land ze verdeedegen

Wat d'Verbuet vum Ehebrech ugeet, sollt den idealen
Zweck vun der sexueller Unioun d'Erzeugung vu Kanner sinn,
déi no Gottes Bild geschaf goufen, an den Ausdrock vun der
purer Léift, déi vun de Partner gefillt gëtt, déi Gott aneneen
gesinn. Déi, déi nëmmen op engem kierperleche Plang
liewen, ouni Rücksicht op déi richteg Léift oder den héijen
Zweck, fir deen de sexuelle Verlaangen geschaf gouf,
maachen Ehebrech no dësem Gebot. An dësem Fall sinn si
net anescht wéi Déieren, déi hir sexuell Drang erfëllen an
.dann hire Wee goen

Gott huet dësen kreativen Undriff a Männer a Frae
geschaf, fir richteg géigesäiteg Léift am Bestietnesliewen ze
fortbréngen an auszedrécken, an en soll net soss
mëssbraucht ginn, mä éischter an eng helleg Aktivitéit a
.Wëssen transforméiert ginn

Wann Dir sexuell Kraaft an Ärem Wiesen kontrolléiere a
verdeele kënnt, kënnt Dir grouss mental Fäegkeeten
entwéckelen fir ze schreiwen, ze zeechnen oder fir latent
.Talenter op onzähleg aner Weeër ze weisen
A wann Dir endlech fäeg sidd, Är kreativ Aktivitéit ze
kontrolléieren an ze spirituellt ze transforméieren, wäert Dir e
grousse Friden, eng grouss Léift an eng ëmmer méi grouss
.spirituell Freed erliewen

Hellegen a spirituellt Leader, déi hir sexuell Aktivitéit
spirituellt transforméiert hunn, si Risen, déi fäeg sinn,
erstaunlech an iwwerraschend Leeschtungen an der Welt an
.an der esoterischer Sich no der Wourecht ze leeschten
Dofir ass déi héchst Notzung vum sexuellen Drang, seng
Kraaft ze erhéijen, dat heescht, seng Energie a Richtung vun
engem méi héijen Zweck ze kanaliséieren, fir Wäisheet,
héich Idealer a spirituellt Prinzipien ze manifestéieren. Ee soll

kee Genoss u sexuellen Gedanken hunn oder dat
begeeschteren, wat verbueden ass. Wann dës Zort vu
Selbstkontrolle erreecht ass, huet een eng gesond Perspektiv
.op de Geschlechtsverkéier a säin méi héijen Zweck
Vum sexuelle Versklavt ze sinn heescht, Gesondheet,
Selbstkontrolle a geeschtege Fridden ze verléieren, a kuerz
.gesot, all d'Elementer vum Gléck, déi eng Persoun brauch
Déi helleg Bicher fuerderen eis och op, net ze klauen.

Wann eng Grupp vun dausend Leit sech géigesäiteg klaue
géif, hätt jidderee 999 Feinde. Dofir däerf een d'Rechter vun
aneren net verletzen, nach hiert Land, hire Fridden, hir Léift,
hir Dignitéit oder iergendeng vun hire materiellen oder
spirituellen Besëtzer beschlagnahmen. Wann Dir net de
Wonsch fillt, dat ze huelen, wat net Äert ass, da kënnt dat,
wat Dir braucht oder wënscht, bei Iech. Déifstall entsteet als
éischt am Geescht, wann eng Persoun ufänkt, anerer ze
beneiden. D'Somen vu béiswëllege Begierden müssen aus
dem Geescht erausgerappt ginn. Geeschtlechen Altruismus
ass de Wee. Dann wäert eng Persoun natierlech Iwwerfloss
unzéien, a Segen fléissen zu hir aus Quellen, déi se kennen,
a Quellen, déi se net kennen. Dëst ass en onfehlbar göttlecht
Gesetz. Wat Déif an egoistesche Leit ugeet, si verbréngen
hiert Liewen domat, materiell Besëtzer ze verfolgegen, hir
Aen ëmmer op dat, wat anerer hunn, och wann hir eege
.Kasse mat Gold iwwerfëllt sinn

Wann net de materielle Egoismus opginn gëtt, kann
d'Welt kee Gléck kennen
Gléck kënnt nëmme duerch spirituell Kooperatioun. Et
kënnt wann eng Persoun d'Bedierfnesser vun aneren fillt, wéi
wann se hir eege wieren, a fir anerer schafft, sou wéi se fir
.sech selwer schaffen

En anert wichtegt Gebot ass, falsch Zeienaussoen ze
vermeiden. Een aneren ze schueden, andeems een
d'Wourecht verzerrt, ass eng aner Manéier, fir d'sozial
Harmonie ze ënnergruewen. Wann ee gutt behandelt wëll

ginn, soll een anerer deementspriechend behandelen.

D'Wourecht soll ëmmer gesot ginn, awer et muss een
Ënnerscheid maachen tëscht der Wourecht soen an einfach
Fakten ze soen. Een als lahm oder blann ze bezechnen ass
verletzend a schiedlech; ee soll op d'Gefiller vun aneren
oppassen a vermeiden, se ze verlegen. Ähnlech ass et och
falsch, eng Wourecht ze verroden, déi een ouni en nobelen
Zweck verroden géif. Op der anerer Säit soll een net léien, fir
d'Wourecht net ze soen; amplaz kann een a bestëmmte
Situatiounen roueg bleiwen, fir aneren net ze verlegen oder
.ze schueden

Ee muss sech virum Näid oppassen, enger
zerstéierender Krankheet, déi de Friden vun der Séil
knascht. Wat méi ee sech no deem begeeschtert, wat méi
grouss gött säin Ongléck a säi Misär. Dee neidesche Mënsch
lieft e problematescht Liewen a kennt ni de Goût vun der
Rou. Et ass vill besser fir si, sech selwer ze respektéieren,
sech op sech selwer ze verloossen an no bannenzegem
.spirituellen Räichtum ze sichen

D'Würde an den intrinsische Wäert vun enger Persoun
si vill méi grouss wéi alles, wat se sech wënschen oder no
hirem Besëtzt verlaangen. Gott manifestéiert sech an all
Mënsch op eng Manéier, déi sech an kengem anere Mënsch
manifestéiert. Hiert Gesiicht ass net wéi dat vun iergendeen
aneren, an hir Séil ass net wéi déi vun iergendeen aneren,
well an hinnen läit de gréisste Schatz vun der ganzer
.Schöpfung - an dee gréisste Schatz ass Gott
Mir wëllen, datt eist Liewen mat gudden Doten blénkt a
bléie soll, mat Freed a Gléck parfüméiert gött, a fir ëmmer
.an der Erënnerung vun deenen leeft, déi eis schätzen

Wann eng Persoun de richtege Glawen huet a sech
deementspriechend verhält, ass si méi glécklech wéi déi, déi
net gleewen an hir Pflichten am Kampf vum Liewen net
.erfëllen

E gesonde Glawen a gerecht Handlungen (ënnerstëtzt
vun nobelen Motiver a gudden Absichten) sinn ëmmer do,
wou et Gléck gëtt, a ginn verluer, wou et kee Gléck gëtt.

Doraus kënne mir schléissen, datt si zwou wesentlech
Konditiounen fir Gléck sinn, déi ouni si net erreecht kënne
ginn. Déi, déi Gléck wëllen, brauchen nëmmen dës zwou
fundamental Elementer, déi seng Eckpfeiler a Piliere sinn
D'Mënsche kënnen déi onendlech Komponente vum

Universum net no Wëllen kontrolléieren, änneren oder
löschen. Dës Komponente si komplex mam Tissu vum
mënschleche Liewen verbonden, an d'Mënsche kënnen net
isoléiert vun hinne funktionéieren. D'Mënsche kënnen awer
hire Geescht kontrolléieren, fir sech un dës Komponenten
unzepassen an ze vermeiden, datt se dovunner schueden
Eis Vorfahren ware méi glécklech wéi mir, net well se
méi weltlëch Saachen a Freed haten wéi mir haut, oder well
se manner de Problemer vum Liewen ausgesat waren, mä
well se dat psychologescht Gläichgewiicht haten, dat hinnen
Trouscht, Fridden, Zefriddenheet a kuerz gesot Gléck ginn
.huet

Si waren net op extern Ëmstänn fir hiert Gléck
ugewisen, an si sinn och net externen Bedéngungen noginn,
déi et hinnen berauben géifen. Hir Gefiller vu Komfort,
Fridden, Gléck a Zefriddenheet ware natierlech, normal,
gesond an dauerhaft. Mir sollten dës Gefiller och
kultivéieren, wa mir Gléck wëlle hunn. A wien vun eis huet
?dat net

D'Schicksal ass d'Resultat vun enger vergaangener
Ausübung vum fräie Wëllen oder der Fräiheet vun der Wiel.
Duerch eis vergaangen Praktike vum fräie Wëllen hu mir eis
Schicksal a Besënnung bruecht a brénge weiderhin. Mir sinn
awer net un d'Vergaangenheet gebonden, an och net fir

ëmmer vun de Konsequenze vun eisen Handlungen
ageschränkt. Mir kënnen dat, wat mir geséit hunn,
réckgäנגeg maachen a läschen, wat mir geschriwwen hunn,
wa mir dat wëllen a beméien, eise Cours ze korrigéieren an
.d'Qualitéit vun eiser Ernte ze verbesseren

Wa mir d'Somen vun Handlungen mat schmerzhaft
Konsequenzen ausrotten an an hirer Plaz Somen säen, déi
besser der Natur vun der Séil ugepasst sinn, da wäerte mir
sécherlech d'Friichte vum Gléck vun deene gudde Somen
ernten, déi am Buedem vun der Séil geséit ginn. Mir müssen
elo de fräie Wëllen ausüben, elo an net muer, wa mir méi
.Gléck erreechen oder Leed a Péng reduzéieren wëllen
Dofir leien d'Konditiounen fir Gléck am Mënsch, an alles
wat hie maache muss, ass eescht mat där Equatioun
ëmzegoen, déi net falsch leeft, an d'Resultater wäerten zu
senge Gonschten sinn, wann hien déi bescht Bewäertung
.mécht a mat hir ëmgeet

O Här, soll mäi Wiesen mat Denger Vitalitéit gefëllt sinn,
mäin Häerz mat Denger tréischender a matleidender
Präsenz, mäi Geescht mat Denger Wäisheet, a meng Séil
.mat Denger göttlecher Bewosstsinn gefëllt sinn
Am Buedem vun ären Härzer wuessen d'Somen vun
der Léift. Waassert des Somen mat dem Waasser vun der
.universeller Léift an dem universelle Matgefill
D'Kraaft vum Geescht ass onlimitéiert an dofir, wann Dir
déif genuch iwwer en Thema nodenkt, kritt Dir d'Äntwert op
.all Fro am Zesammenhang mat deem Thema
Wann eng Persoun all hir Aarbecht an Aktivitéiten dem
Déngscht vun aneren widmet an des mat enger zefriddener
Astellung erfëllt, dann verdénkt si wierklech Unerkennung a
.Dankbarkeet

Mir sollten net eensäiteg sinn. Éischer sollten mir eis
Aktivitéiten ausbalancéieren a Prioritéiten fir eis Aarbecht an
.Aufgaben setzen, jee no der Wichtigkeet vun all eenzel

D'Pflicht ass déi Handlung, déi eng Persoun mat Freed
ausféiert a net fir materielle Gewënn, an d'spirituell a
moralesch Pflicht soll am Liewen un d'éischt Plaz kommen
All Mënsch huet en onerschlossene Potenzial. Hie
besëtzt all déi néideg Stärkten. De Geescht selwer ass eng
ieweschte Kraaft, an e muss vun veralteten a restriktiven
.Gewunnechten a Konzepter befreit ginn
Den Afloss vu Planéiten a Stären op d'mënschlecht
Liewe gëtt duerch déi tëschteneen Kräfte vun Attraktioun a
Repulsioun tëscht de Planéiten an dem mënschleche Kierper
.verursaacht
Béis Gedanken féieren eng Persoun an eng schiedlech
Ëmwelt, wou se sech no hire Wënsch ausdrécke kann. Wéi
och ëmmer, eng Persoun kann hir Gedanken a Bewosstsinn
duerch Willenskraaft änneren, an domat och hir Ëmwelt.
Wann eng Persoun laang an enger schiedlecher Ëmwelt
bleift, fänkt dës Ëmwelt un, se ënnerbewosst ze beaflossen.
Mat der Zäit verléiert se komplett hir Fräiheet, eng gesond
an ausgeglacht Ëmwelt ze wielen, a gëtt den negativen Aflëss
vun där schiedlecher Ëmwelt ausgesat. Déi mat enger
.staarker Willenskraaft sinn dogéint a Harmonie mat Gott

Konzentréiert Geeschtenergie

Wann Dir Sonneliicht duerch eng Lupp op e klengen
Punkt konzentréiert, produzéiert et Hëtzt, an dës Hëtzt kann
Holz, Stoff, Pabeier a méi entzünden. Ähnlech, wann Dir Äre
Geescht präzis konzentréiert, kann seng konzentréiert
Energie d'Wuerzele vum Zweifel hannert all Versoen
ewechebrennen an dem Liicht vun der Wäisheet hell
.schéngen loosse
Wann de Geescht sech mat Gott ausriicht, der Quell vun
all Guttheet an dem Urspronk vun all geseenter Kraaft, gëtt
e sech vun der göttlecher Präsenz bewosst a besëtzt all

d'Elementer vum Erfolleg. Dës Elementer si enk mat Gottes
immenser Kraaft verbonnen, déi fäeg ass, nei Méiglechkeete
.fir Erfolleg an all Beräich ze schafen

Problemer a Schwiereregkeeten entstinn duerch e
Manktem u Bewosstsinn vun enger Persoun iwwer hir
vergaangen Handlungen, déi zu enger bestëmmter Zäit an
enger bestëmmter Plaz begaange goufen. Hiert aktuell Leed
staamt aus Gedanken an Doten, déi si ausgedréckt hunn, déi
sech am Buedem vun hirem Bewosstsinn verankert hunn, zu
enger Planz gewuess sinn a Friichte gedroen hunn, déi
d'Charakteristike vun dëse Gedanken an Handlungen
.reflektéieren

Prüfungen a Leed kommen net fir eng Persoun ze
briechen oder hire Wëllen ze paralyséieren, mä éischer fir si
Gottes Gréisst ze schätzen a seng Gesetzer ze
respektéieren, duerch déi si richtegt Gléck erreeche kënnen.
Gott schéckt dës haart Prüfungen net, well se haaptsächlech
vum Mënsch gemaach sinn. Alles wat vun der Mënschheet
verlaangt gëtt, ass hiert Bewosstsinn aus hirem Schlof vun
der Onvorsichtegkeet z'erwächen an aus der Däischtert vun
.der Ignoranz an d'Liicht vum Wëssen erauszekommen
Meeschtens verspriechen eis Sënner eis flüchteg Freed,
bréngen eis awer schlussendlech laangfristeg Péng a Leed.
Richteg Tugend a Gléck verspriechen awer wéineg, ginn eis
awer schlussendlech reng an dauerhaft Freed. Dofir
betruichten ech bannescht, dauerhaft Gléck als richteg
.Freed, an temporär sinnlech Freed als blo Genoss

Wann Dir d'Sonn vu Milliounen Kilometer ewech am
Weltraum kuckt, schénkt dee risege Stäer vill méi kleng ze
.sinn wéi eis Äerd

Den Duerchmiesser vun der Äerd ass awer ongeféier
7.900 Meilen, während den Duerchmiesser vun der Sonn

honnertmol méi grouss ass wéi dee vun der Äerd. Wann Dir
eise Planéit Äerd direkt virun der Sonn kéint placéieren, géif
en am Verglach mat der Sonn wéi e kleng Punkt ausgesinn
Loosse mer unhuelen, datt dat mächtegt Sonnefeld sech

ausdehnt a méi breet mécht, bis seng enorm Mass den
ganzen bloen Himmel verschléckt. Den Himmel, dee mir
gesinn, ass nëmmen en Deel, tatsächlech e kleng Punkt,
vum Weltraum, deen dat onendlecht Universum
.duerchdréngt

Och wann d'Sonn weiderhin onendlech an de Weltraum
ausdehnt a sech ausdehnt, wier se ëmmer nach net fäeg,
.d'Onendlechkeet ze ëmfaassen

Déi kosmesch Illusioun vu Klengegkeet a Finitude
limitéiert a verhënnert datt de Geescht déi kosmesch
Onendlechkeet wahrhëlt

Wou kënnt dës absolut Eidelkeet hier, a wou leien hir
?Grenzen

Deejéinegen, deen net Dimensiounen oder Miessunge
ënnerworf ass, deen keng Limit oder Urspronk huet, ass
Gott, deen omnipräsent ass an an de wäitste Géigenden vum
Weltraum existéiert. Hie ass an de wäiten, wäiten Stären.
Genee wéi et an dir an a mir existéiert, ass et sech bewosst
.iwwer all Raum, deen et anhëlt, egal wéi kleng oder grouss

D'Vergaangenheet ass de gréissten Deel vun der
Mënschheet unbekannt, mat Ausnam vun e puer
ausgewielten erleichten Individuen. Awer eis Ignoranz vun
der Vergaangenheet ass och zu eise Virdeel. Well, wa mir
alles wësse géifen, wat mir an dësem Liewen an a fréiere
Liewe gemaach hunn, wiere mir vun der grousser Quantitéit
vun eisen Handlungen iwwerwältegt a komplett verwirrt.
Eise Wëlle kéint souguer vum Schock paralyséiert ginn,
soudatt mir net méi fäeg wieren, eis Bestriewungen

weiderzeféieren an eis der Verzweiflung zum Affer loossen.
Och an dësem irdesche Liewen ass d'Vergessenheet e Segen
vu Gott, deem eis Gedanken a Gefiller verhënnert, vun
Erënnerungen un d'Vergaangenheet, besonnesch déi batter
a schmerzhaft, ze konsuméieren. Glécklecherweis schéngt
de göttleche Funken an eis stänneg mat Hoffnung an dem
Wonsch, déi onopfällég Rees vum Liewen weiderzeféieren.
Mir musse Gott fir dës zwou Seegen danken: d'Fäegkeet,
.d'Vergaangenheet ze vergiessen an d'Hoffnung fir d'Zukunft

Mir sollten net schléissen, datt d'Schicksal dem fräie
Wëllen Hindernisser am Wee stellt. Mir müssen awer eist
Bescht maachen, fir den negativen Aflëss ze widderstoen,
déi déi meescht Leit dem Schicksal an dem Destinatioun
zouzeschreiwen, an eis Fräiheet vun der Wiel no eisen
inneren Iwwerzeegungen ausüben, virausgesat datt dës
Iwwerzeegungen op engem gesonde Glawen baséieren a
sech op göttlech Gesetzer begrënnt hunn, ouni déi eng
.Persoun kee richtegt Gléck ka schmaachen

Wann mir eng Handlung ufänken, solle mir eis net vun
negativen Ëmstänn intimidéiere loossen, mä éischter bis
zum gréissten Deel optimistesich sinn, mat dem absoluten
Glawen, datt näischt eis am Wee ka stoen, de Wëllen
.auszeüben an d'Fräiheet vun der Wiel auszeüben

D'Mënsche sinn dacks wéi e Blat, dat op der Uewerfläch
vun engem Floss schwëmmt, a si musse sech aus dem
Stroum vun automatesche Gewunnechten erauszéien, deem
se a Richtung Waasserfäll vun Illusioun an Zerstéierung
féiert. Déi meescht Leit schéngen indifferent a loossen sech
.vun der Stroumung matrappen

Wa mir eist Zil net erreechen, ass et akzeptabel implizit
unerkennen, datt et Hindernisser gouf, déi eis selwer
geschaf hunn, an déi eis dovun ofgehalen hunn, et
z'erreechen. Mir müssen duerchhalen an eis Efforte
verduebelen, fir eist gewënschte Resultat z'erreechen. Mir
müssen eis och versécheren, datt egal wéi staark an immens
d'Hindernisser an d'Erausfuerderunge sinn, mir ëmmer nach
d'Kraaft hunn, se ze iwwerwannen. Och wa mir trotz all eise
Versich versoen, gött et kee Grond fir Verzweiflung oder
Frustratioun, soulaang mir verstoen, datt de mënschleche
Wëlle méi staark ass wéi d'Schicksal, dat mir selwer geschaf
hunn. Dofir däerfe mir net ophalen ze probéieren, egal wéi
oft mir versoen, well et ëmmer oppe Dieren gött. Mir müssen
einfach weider streiden an de Versuch widderhuelen, bis den
Erfolleg eis zougestane gött. Gott wäert eis hëllefen,
soulaang mir op Hie vertrauen an déi néideg Ustrengung
maachen. [Wien de Wee geet, wäert d'Destinatioun
erreechen, a wien op Gott vertraut, wäert net enttäuscht
.ginn]

Wann eng Persoun eppes intensiv an dauerhaft
begeeschtert, verléisst dëse Wonsch ni hiert Bewosstsinn,
egal wou se higeet a wat och ëmmer hir Suergen sinn.
Duerch seng konstant an onermiddlech Aktivitéit huet dëse
Wonsch eng immens Entschlossenheet an Energie. Dëst
bannenzegt Geflüster ass méi mächtig an effektiv wéi eng
mechanesch Bidden, déi nëmmen d'Lëpsen beweegt. Sou
handelen déi, déi Gott gär hunn. Si flüsteren hir Léift fir Hien
ouni Ophiewe, hiert häerzlecht Geflüster bleift während hiren
alldeeglechen Aktivitéiten onhéierbar. Dëst häerzlecht
Geflüster lenkt se net of a bréngt se net a Konflikt mat hiren
anere Flichten. Wéi hire Wonsch no Gott wiisst, verdéift a
verstärkt sech hir Léift fir Hien, bis se seng Präsenz

erliewen a säi Liicht mat dem A vun der Séil gesinn. Si
schmaachen iwwerwältegend Freed a spieren e Fridden,
.deen net beschriewe ka ginn

Gott schéckt eis d'Lektione, déi mir am Liewe
brauchen, fir datt mir dovunner profitéiere kënnen a
Verständnis an Erfahrung sammelen. Wien dës Lektione
vermeit, wäert gezwonge sinn, se ze léieren, egal wéi laang
.et dauert

All Test ass e Frënd, wa mir dovunner léieren, an en
tyranneschen Despot, wa mir d'Geleeënheet verpassen a se
mat Gemurrelen, Roserei a schlechtem Uerteel
.mëssbrauchen

Wann mir e gutt Verständnis an déi richteg Astellung
.zum Liewen hunn, gëtt et schéin a fräi vu Komplikatiounen

-

psychologesch Fäll

E Mënsch kann net fir ëmmer op Welle vu Freed gedroe
ginn, a turbulenten Waasser vu Trauer ënnergeet oder an
den Déifte vun der Langweil erdröck sinn. An dëser Welt vu
widdersprénglechen Dualitéiten ass den
Duerchschnittsmënsch Héichten an Déiften ausgesat - hie
klëmmt op Welle vu Gléck, ënnergeet an den Ofgrond vun
der Apathie a gëtt vu rosen Welle vun Trauregkeet hin an
hier gehäit - a erlieft selten en aneren Zoustand vu
.Bewosstsinn

Wann ee sech vun den Ëmstänn d'Gedanken op dës
Manéier beaflosst, heescht dat, säi Wëlle engem kapriziéis
an ëmmer verännerleche Schicksal ofzeginn. Wat eng
Persoun brauch, fir e erfollegräicht an erfëllend Liewen ze
féieren, ass e mentalt Gläichgewiicht, an dëst kann nëmme
duerch fokusséiert Denken a Kontroll iwwer déi emotional
.Fäegkeeten erreecht ginn

Och déi déifst Trauer heelen mat der Zäit, dofir mécht et
kee Sënn, all Dag vun eisem Liewen iwwer d'Trauer ze
schwätzen. Stänneg ëm de Verloscht vun engem Léifsten ze
traueren hëlleft weder hinnen nach eis, an et ännert näischt.
Ähnlech ass et kontraproduktiv, en Inferioritéitskomplex ze
kultivéieren oder sech selwer fir vergaangen Feeler oder
Echec ze bestrofen; et mécht d'Liewen nëmme miserabel a
.stéiert d'mental Fäegkeeten

Mir däerfen eis net erlaben, an d'Lach vun der
langweileger Routine ze falen, well dat ass e
psychologeschen Zoustand, deem alles anescht wéi bequem
ass, well en de Geescht stéiert an déi latent Fäegkeeten am
.Uewen vun der Apathie verbrennt

De Feeler muss vun de Wuerzelen aus erausgeräumt
ginn, an d'Felder vum Liewen musse mat Fleiss an
Entschlossenheet geploot a mat Some vun der Guttheet
.geséit ginn, fir mat Gottes Hëllef eng räich Ernte ze ernten

Maacht eppes, wat nach keen virdru gemaach huet -
eppes, wat d'Welt erstaunt. Weist, datt Gottes kreativ Kraaft
.duerch Iech wierkt

Leit mat rouegen an nobelen Temperamenter hëllef
eis Gedanken magnetesch a gesond ze maachen. Et ass net
schwéier ze bestëmmen, ob eng Persoun hir intellektuell
Ernährung aus enger friddlecher oder enger stéierender
Ëmwelt zitt. Angscht, Leed a Verwirrung stamen all aus der
Ëmgang mat der falscher Aart vu Leit, egal ob Frënn oder
Famill, wat zu ängstleche Gedanken an enger onroueger
.Stëmmung féiert

De Kierper kritt Energie an Aktivitéit vu kierperleche
Liewensmëttel, während magnetesch Liewensmëttel
souwuel de Kierper wéi och de Geescht mat
Energieladungen versuergen, déi méi einfach ze verdauen
sinn wéi fest a flësseg Liewensmëttel, déi net einfach a
.lieweg Energie ëmgewandelt kënnen

Wann Dir Ignoranz a Wäisheet verwandele kënnst,
Schwächt a Fragilitéit a Gesondheet a Vitalitéit, a
selbstsécher a këhn - och eleng - duerch d'Weeër vum
Liewen trëppelt, a bannenzeg Freed fannt, e liewegt a
waakregt Gewësse ze hunn, an en onerschütterleche Glawen
un Gottes Gerechtegkeet an den Triumph vum Recht iwwer
dem Falsch an der Wourecht iwwer der Illusioun, a wann Dir
all Dag beméit, Är Gedanken op méi héich a méi raffinéiert
Niveauen ze hiewen, an e léift an dankbart Häerz a gutt
Absicht géintiwwer aneren hutt, gött Är intellektuell
Ernährung magnetesch, an Dir zitt alles un, wat schéin a gutt
ass - Saachen, Leit an Ëmstänn - déi essentiell sinn, fir Är
Rees Richtung Ufer vu Sécherheet a Schutz weiderzeféieren.

A schliisslech, wann Dir lech beméit, dat ze kréien, wat Dir
braucht, a mat deem zefridden sidd, wat Gott lech gött, da
sidd Dir méi räich am Geesch a méi zefridden wéi déi, déi
vu weltliche Begierden verbraucht sinn a gierig no hire
.flüchtege Freed sinn

Matgefill ass d'Bréck, déi all Séil mat anere Séilen
.verbënnt. Matgefill ass d'Paart zu all Häerz

Wann eng Persoun Gott sicht, deen deen eenzege
richtege Frënd iwwer all aner ass, gött et méiglech, eng echt
Frëndschaft an alle mënschleche Bezéiungen opzebauen -
familiär, brüderlech, bestuet a spirituell. Frëndschaft ass e
wichtige Element a bestuete Bezéiungen, an intellektuell an
emotional Proximitéit, e Gefill vu spiritueller Attraktioun a
richteg Léift sollten d'Prioritéit sinn. Déi, déi net téscht
richteger Léift an kierperlecher Attraktioun ënnerscheiden,
.gi ëmmer erëm enttäuscht

Wann d'Bestietnes op héijen Idealer a géigesäitegem
Respekt baséiert, gött et zu enger glécklecher an
erfollegräicher Unioun téscht zwou léiwen a kooperativen
Séilen, déi sech géigesäiteg d'Laascht vum Liewen
erliichter an d'Suergen vum Liewen mat géigesäiteger
.Empathie a frëndlechem Versteesdemech verdreiwen

Keen kann mech kontrolléieren oder mäi Wëllen
ewechhuelen, ausser ech loossen d'Gedanken an d'Aktiounen
vun aneren mech beaflossen

Wann Dir Äert Denken op d'Matière beschränkt, gesitt
Dir alles aus enger materieller Perspektiv. Mee wann Dir Äert
Bewosstsinn op en Zoustand vu spiritueller Bewosstsinn

erhéicht hutt, gesitt Dir de pervasiven Stroum vum Gottes
Liicht, deen iwwer all Matière eraus fléisst, an Dir gesitt alles
.aus enger spiritueller Perspektiv

Här, ech realiséieren, datt ech eng onendlech
Méiglechkeet hunn, meng Fäegkeeten z'entdecken a mäi
spirituellt Potenzial z'entdecken. Haut wäert ech meng
Gedanken mat Optimismus fëllen an mech vun
onangenehmen Erfahrungen ofschléissen. Ech wäert dat
praktizéieren, wat mäi Kierper, Geescht a Séil op eng
.ausgeglach an harmonesch Manéier erniert

Ech wäert materiell Uschlëss duerch méi héich
Ambitiounen ersetzen
An ech wäert feststellen, datt de treie Geescht ëmmer
bei mir ass

Den Danz vu Liewen an Doud ass ëmmer präsent, awer
ech wäert mech fir ëmmer befreien andeems ech meng
spirituell Identitéit retten. An wann ech de Stierm vu
Prüfungen a Leed entgéinrieden, wäert ech a mengem
spirituellen Boot iwwer d'Mier vum Liewen op déi sécher,
.göttlech Ufer segelen

Wann ech schaffen a kreéieren, da wäert ech mech drun
erënneren, datt Gott duerch mech schafft. Hie ass den Här
vum Universum, an ech kann mech mat Him verbannen
.duerch déif Kontemplatioun iwwer Him

Mäi léiwe Gott, ech realiséieren, datt meng Gedanken
mir entweder Versoen oder Erfolleg bréngen, jee nodeem,

wéi eng Iddi am stäerksten a mengem Liewen ass. An ech
wäert probéieren, mech drun z'erënneren, datt Dir Är
hëllefend Hand ausstreckt a mir de Wee fir mäin Erfolleg
.virbereet

Wann Katastrophen an Onglécker mech treffen, wäert
ech meng Kraaft zesummebréngen a meng
Entschlossenheet stäerken, se ze iwwerwannen. Ech wäert
éierlech a frëndlech a mat jidderengem ëmgoen, an ech
wäert Gedanken vu Léift a gudde Wënsch verbreeden. Dann
wäert Gott mech mat senger Kraaft a Wäisheet
.ënnerstëtzen

Geeschtlech Krankheeten an hir Behandlung
Meeschter Paramhansa Yogananda

Probéiert Iech eng Grupp vu mënschleche Figuren
:virzestellen, déi disproportionéiert an disharmonesch sinn
Een mat engem klengen Kapp sou grouss wéi eng
Kichererbsen an engem groussen Kierper sou grouss wéi e
!Kamel

En aneren huet eng mächteg Hand wéi d'Hand vum
Samson oder Herkules an e Kierper wéi de Kierper vun
!engem Zwerg

An en drëtten huet de Kapp vun engem risegen Elefant
!an de Kierper vun enger magerer Maus
Wär déi Szen net iwwerraschend an erstaunlech fir Iech,
oder traureg a bedauernd, wann Dir op eemol eng Masse
vun dëse Kreaturen mat enger komescher an
?disharmonescher Zesummesetzung géift gesinn
Stellt Iech elo eng aner Grupp vu Leit vir, déi normal a
Form an Ausgesinn sinn, awer geeschteg aus dem
.Gläichgewiicht a psychologesch deforméiert sinn

Genée wéi Kleeder Wonnen, Geschwüren an aner
kierperlech Deformatiounen verstoppen, sou verstoppen och
e staarke, gesunde Kierper an e schéint, stralend Gesiicht vill
.eescht psychesch Krankheeten a Gebuertsdefekter

Wann Dir enger grousser Masse vun normale Leit
begéine géift, déi sech duerch hiert elegant Ausgesinn a gutt
Gesondheet auszeechnen, a wann Dir fäeg wier, hir mental
Kierper mat Ärer spiritueller Visioun ze penetréieren, wier
d'Iwwerraschung erstaunlech, an Dir kéint mat déiwer
Trauregkeet iwwerwältegt ginn iwwer dat, wat Dir entdecken
.géift

:Dir kënnt hir mental Kierper wéi follegt observéieren
De Geescht gëtt duerch de Kapp representéiert,
d'Sënner an d'Gefiller duerch den Torso, an de Wëllen
duerch d'Hänn a Féiss, déi all anormal, krank an deforméiert
.sinn

Dir wäert feststellen, datt e puer e kleng Kapp mat
ënnerentwéckelter Wäisheet hunn, deen op engem schlappen
Kierper montéiert ass, deen duerch egoistesche Ambitiounen
.a sinnleche Begierden opgeschwollen ass

Dir wäert och feststellen, datt verschidde Leit e Kierper
hunn, deen ouni Gefill a Vitalitéit ass, och wann se en héich
.entwéckelten, funktionellen Aarm hunn

Anerer kënnen e grousst, kreativt Gehir hunn, awer hir
Empathie an emotional Fäegkeeten si verkrampft an
atrophéiert. An et gëtt eng aner Kategorie vu Leit, déi eng
normal kierperlech a geeschteg Konstitutioun hunn, awer hir
Willenskraaft a Selbstkontrolle entweder schwach oder
.paralyséiert sinn

An d'Lëscht vun den Observatiounen geet weider a

!weider. Méige Dir laang liewen

Sou onzähleg psychologesch Verzerrungen an de
mentale Kierper, déi a verschiddene Beräicher
ënnerentwéckelt an an aneren iwwerentwéckelt sinn, sinn
tatsächlech präsent - och wann se verstoppt sinn - bei de

Mënschen. Si verursaachen hinnen psychologesche Péng a
verhënneren datt se hir Talenter a Fäegkeeten esou weisen,
.wéi se solle gewisen ginn

Wann een hei e puer psychologesch Krankheeten
uschwätzt, kéint dat hëllefen, déi zugronnleeënd Ursaache
vun alle mënschleche Problemer z'identifizéieren, sou datt
se op d'mannst all deenen, déi dorunner leiden, bekannt
ginn, och ënnerbewosst, fir datt se d'Natur vun dëse Mängel,
hir Symptomer an hir stëll Penetratioun an d'Psyche verstoe
kënnen, fir datt se hir schlechend Zerstéierung vu Friden a
.Gléck ofwiere kënnen
spirituell Melancholie

Dës Krankheet ass wäit verbreet bei deenen, déi
intellektuell a kierperlech inaktiv sinn, ënner dem Virwand,
déif a spirituellen Themen ze verdéiwen. Dës betrafte
Persounen vernoléissegeng déi grouss a kleng Pflichten vum
materielle Liewen ënner dem Deckmantel, Gott ze déngen, a
maachen sech doduerch dem Satan op, deen hinne
schwéiere Schued zouféiere kann. Si leiden ënner
Pessimismus an engem Manktem u Wäertschätzung fir alles
Gutt oder Schéint ronderëm si. Dës ass eng ustiechend
Krankheet, an all déi mat spirituellen Ambitiounen musse
vorsichteg sinn a sech dovunner befreien, andeems se hir
Vitalitéit stänneg lieweg an hir Immunitéit staark halen
duerch positivt Denken, eng optimistescht Astellung a
.gesond, produktiv Aarbecht
spirituell Verdauungsstéierungen

Dës geschitt als Resultat vum zoufälligen (Schluppen),
dat heescht der schneller Opnam vu grousser Quantitéit vu
fäerdege psychotropen Drogen, déi ënner glitzerenden Nimm
registréiert sinn a presentéiert ginn a Form vu gefälschte
spirituellen Bicher a Lektione vu "spirituellen Dokteren", déi
an der Konscht vun der Scharlatanerie an der Zaubererei
.erfuerene sinn

Dës Krankheet ëmbréngt net nëmmen den spirituellen
Honger no der Wourecht, mee zerstéiert och d'Fäegkeet,
tëscht Gutt a Schlecht, nätzlech a schiedlech
.z'ënnerscheeden

Wien dauernd theologiesch Iddien verschlénkt a sech
vun allem erniert, wat him an d'Hänn fällt, wäert net
nëmmen ze vill iessen, mä och géfteg Iddien zesumme mat
nätzlechen konsuméieren, wouduerch hien intellektuell
Verdauungsstéierungen an domat e luesen geeschtlechen
.Doud verursaacht
Exzessivt a kontinuéierlecht Studium vu verschiddene
spirituellen a philosopheschen Iddien, ouni
Ënnerscheedungsfäegkeet oder Ustrengung, se duerch
perséinlech Erfahrung ze verdauen an z'ënnersichen, fir hir
Validitéit ze bestätegen, generéiert schlussendlech Zweifel,
Apathie a Mësstrauen géintiwier all spirituellen Prinzipien a
.Gesetzer

Leidenschaft an Obsessioun

Déi, déi un dëser Krankheet leiden, liewen e
verschwendert, sënnslos Liewen, well se ze vill Suen an Zäit
hunn, a well se kee Sënn an e richtegt Verständnis vum
.Liewen hunn

Dës Leit gi vun hire Wënsch ugedriwwen; si maachen
alles wat hinnen an de Kapp kënnst a wat hinne gefält. Si
fëllen hiert Liewe mat bëllegen, trivialen Romaner,
sensationelle Filmer an iwwerflächlecher, sënnsloser
Ënnerhaltung. Si realiséieren net, datt si vun dëser
geféierlecher Krankheet betraff sinn, bis si e schwéiere
Schock oder en Nervenzesummebroch erliewen - dat
.heescht, nodeems de Schued geschitt ass
mental Erkältung

Dësen Zoustand huet en aneren Numm: Verzweiflung. E
Mënsch weess ni, wéini en zoufällleg optrëtt a seng stresseg
Symptomer erliden, wéi Hoffnungslosegkeet, Intoleranz,
Besuergnëss an Ongedold. Nach méi schlëmm ass, datt en

dacks laang dauert, an d'Affer kréien dacks liicht Réckfäll,
.och wann se mengen, datt se sech séier erholl hunn

Psychologesch Katarr

Dës Krankheet gëtt verursaacht duerch d'Ophalen op
chronesch weltlëch Suergen. Déi, déi dorunner leiden,
vermoléissegen normalerweis, d'Waff vun hirer Willenskraaft
ze benotzen, a ginn dofir passiv an ënnerwürfesche hire
stännege Ängscht hin, anstatt se couragéiert ze
.konfrontéieren an se an hirer Kandheet ze eliminéieren
anormal psychologesch Bindung

D'Affer vun dëser Krankheet ginn eensäiteg an hirer
Verfollegung vum Gléck. Well se gleewen, datt Gléck am
Sammele vu Räichtum, dem Erreeche vu Ruhm oder dem
Besëtz vu Gesondheet oder Muecht läit, opfere si alles -
Gesondheet, e gudde Ruff, Fridden am Geescht, Eier an
Dignitéit - um Altor vun hirer brennender Ambitioun. Ze spéit
realiséiere si, datt nëmmen e ausgeglachene Liewen, ee
Liewen, dat d'Gesetzer vun der Natur an d'Geboter vu Gott
respektéiert an Aktivitéit mat Rou harmonéiert, richtegt
Gléck brénge kann an den Zweck vun engem nobele Liewen
.erfëlle kann

Déi, déi un ongesonde Bindungsstéierunge leiden, gi vu
Gedanken iwwer ongebremscht Sehnsucht iwwerwältegt, wat
zu enger verzerrter a verfälschter Vue op d'Liewen féiert.

Zum Beispill huet e Geschäftsmann groussen Erfolleg
erreecht a sech e Verméige gesammelt, awer ier hie säi
Räichtum genéissee konnt, huet hien en
Nervenzesummebroch wéinst iwwerwältigende Suergen an
Ängscht erlidden an ass mat engem gebrachene Häerz
.gestuerwen

Anerer gleewen, datt alles erlaabt ass, fir d'Zil
z'erreechen. Wéinst dëser Duercherneen verpassen si hiert
richtegt Zil a kënnen net emol déi geringste Zefriddenheet
erreechen, och wann si déi Saachen hunn, no deenen si sech

verlaangt hunn, well d'mënschlech Natur grouss a villfälteg
.ass a balancéiert Entwécklung op alle Niveauen erfuerdert

Blann spirituell Festhalen

Dëse aberrante Fanatismus fir bestëmmt

Iwwerzeegungen entsteet dovun, datt een un spezifesch
Meenungen an Iddien hält, ouni se a Fro ze stellen oder ze
iwwerpräiwen, wouduerch bei deenen, déi vun dëser
Krankheet betraff sinn, Roserei a Feindlechkeet géint iwwer
all gesonder spiritueller Iddi oder oppenen a befreien
Gedanken entsteet. Dës Isolatioun féiert zu enger Rebellioun
géint d'Gesetzer vu Gott, déi sech an intellektueller Effizienz,
materiellem Wuelbefannen, geeschteger a kierperlecher
Gesondheet, a Léift a Respekt fir Leit aus allen Hannergrënn
.manifestéieren

Spirituell Prinzipien aféieren

Well kierperlech Krankheeten materiell, schmerzhaft an
onangenehm sinn, spore se eis un, hinnen aktiv ze
widderstoen, wat eis dozou bréngt, se duerch verschidden
therapeutesch Methoden ze iwwerwannen, vu Bewegung an
enger gesonder Ernährung bis hin zu verschiddene
Medikamenter an Drogen. Psychesch Krankheeten, obwuel
se d'Ursaach vun all mënschleche Péng an Angscht sinn,
ginn awer net mat genuch Dringlechkeet verhënnert oder
.behandelt, a si kënnen eist Liewen zerstéieren
Enseignanten, Sportléierpersonal, Priedeger,
Reformatoren, Dokterer a Gesetzgeber wäerten de
Fortschrëtt kënne virubréngen, wa se fir d'éischt léieren,
ugefaange mat sech selwer, an dann aneren déi richteg
Weeër léieren, fir d'mënschlech Natur op eng ausgeglach an
harmonesch Manéier ze kultivéieren, am Aklang mat de
Gesetzer vum Liewen an de Prinzipie vun engem gesonde
Liewen. Dëst ass déi wierklech effektiv Ausbildung an

ëmfaassend mënschlech Kultur, déi d'Leit iwwerall op der
.Welt brauchen

Bildungsanstalten halen et fir onméiglech, spirituell
Grondlagen an ëffentleche Schoulen ze léieren, well dës
Prinzipien duerchernee bruecht ginn a verschiddene reliéise
Doktrinen. Wann dës Institutiounen sech awer op déi
universell Prinzipie vu Fridden, Léift, Déngscht, Glawen,
Oppenheet an Akzeptanz vun aneren - déi fest etabléiert
spirituell Konstanten sinn - konzentréiere géifen a praktesch
Methoden entwéckelen, fir dës Prinzipien an de fruchtbare
Buedem vun de Kannergeeschter a Séilen ze verankeren,
kéint eng vernünfteg an akzeptabel Léisung fir dës
vermeintlech a virgestallt Schwiereregkeet fonnt ginn. Et ass e
grousse Feeler, dëst Thema einfach wéinst den
offensichtleche Schwiereregkeeten ze ignoréieren, déi domat
.verbonne sinn

Déi meescht Hochschulabsolvente verloossen d'Uni mat
sou schwéiere a geschwollenen Käpp vum Inhalt vu Bicher,
datt se kaum nach op de Weeër vum Liewen goe kënnen,
well hir Willenskraaft a Selbstkontrolle duerch
Vernoléissegung a Mëssbrauch bal paralyséiert sinn. Dofir
gesäit een, wéi se sech recklos verhalten a sech
verschlechteren, sech kopfüber an den Ofgrond vun
ongläiche Bestietnesser stürmen, hir Sexualitéit
mëssbrauchen, no Sue verfolgegen a bei hirer Carrière
versoen, well se net geléiert hunn, wéi se dat schaarft
Messer vun hirem akademesch geschäerften Intellekt richtig
handhaben. Dofir schneiden se sech selwer a maachen sech
.selwer Schued

Komescherweis schéngen vill jonk Leit sech un
Aktivitéiten ze freeën, déi hinnen letztendlech Schued a
Péng bréngen. Verschidde gräifen ouni Réckhalt oder
Ofschreckung op Déifstall an aner Mëssbrauch, souguer
kriminell Handlungen zréck. Déi, déi d'Verbreedung vu Last
an der Gesellschaft net verhënneren, encouragéieren dat

falsch Verhale vun e puer. All Persoun mat Gewëssen a
richtegem Glawen soll e gutt Beispill fir anerer sinn a punkto
Integritéit, Éierlechkeet, Dignitéit a Selbstrespekt. Schoulen,
Héichschoulen, Universitëiten a sozial Institutionen bidden
net genuch wëssenschaftlech Methoden fir d'Kriminalitéit ze
reduzéieren, andeems se hir Ursaachen ugoen, déi
.haaptsächlech am Geescht ze fanne sinn
Et sollten och Spezialschoule gegrënnt ginn, fir
d'Konscht vun engem glécklechen an erfollegräiche Liewen
ze léieren, fir säi Potenzial z'entwéckelen an seng eege
.Fäegkeeten ze verbessern
Sou Schoule wäerte wéi Gäert a Parken sinn, wou jonk
Geescht wuessen a bléien. D'Enseignanten müssen
suergfälteg ausgewielt ginn a séchergestallt ginn, datt se
d'Zesummenaarbecht vun den Elteren an der Gemeinschaft
hunn. Dës Schoule wäerten hëllef, d'Individuen méi
effektiv ze formen. Et muss een bedenken, datt déi spirituell
Ernährung vun enger Persoun an hire fréie Stadien hir
.Gesondheet a Fäegkeet bestëmmt, spéider ze wuessen
Déi mental a kierperlech Trainingsmethoden, déi a
modernen Schoule benotzt ginn, si sécherlech nützlich,
awer et felt hinnen eng spirituell Basis. Ouni d'Entwécklung
vun engem tugendhafte Charakter wäert de Wuesstum
.onvollstänneg sinn
D'Wëssenschafte vun der kierperlecher, geeschtger a
spiritueller Entwécklung müsse jonke Leit geléiert ginn,
deen en hire Geescht nach zaart a flexibel ass a wou d'Kräfte
.nach net op bestëmmte Weeër kanaliséiert sinn
No enger ëmfangräicher Ausbildung solle Schüler vun
dësen Schoulen dauernd reflektiv Examen ofleeën, an
d'Zertifikater, déi se kréien, sinn eng gutt Gesondheet, e
gudde Ruff, Effektivitéit, materiellen a spirituellen Räichtum,
.Glück, Erfolleg a Selbstvertrauen
D'Resultater vun der Schlussprüfung um Enn vun dëser
irdescher Rees ginn no der Gesamtzomm vun de mentalen a

spirituellen Leeschtungen a Zertifikater bestëmmt, déi
während den Ënnerprüfungen am Laf vum Liewen kritt
.goufen

Déi, déi sech an dësem leschte, gréissten Test
auszeechnen, kréien e hellegt Zertifikat vun der
.Selbstversuergung an e fräit, rengt a freedegt Gewësse
A Segen, déi fir ëmmer op der Säit vun der Séil
ageschriwwe sinn

Dëse rare Präis gött net vu Motten manipuléiert
An d'Hänn vun den Déif wäerten et net erreechen
Oder d'Zäit wäert et läschen
Et wäert als Pass déngen
Fir Éierememberschaft an der Righteous Group

Wou läit d'Gléck?

**Gott, a senger absoluter Barmhärzegkeet,
schenkt eis seng Freed an Inspiratioun**

An et gött eis richtig Liewen

Déi richtig Wäisheet

An echt Gléck

**Déi richtig Verständnis kënnt duerch all déi
verschidden Erfarungen an eise Liewen**

**Mä Gottes Herrlechkeet gött nëmmen am
geeschtleche Friden opgedeckt, deen d'Séil erlieft,
an am eeschte Versuch vum Geescht, mat Him an
Harmonie ze kommen. Do stinn mir vis-à-vis vun der
Wourecht. Baussen sinn Illusiounen onheemlech
mächtig, a ganz wéineg kënnen dem Afloss vun der
externer Ëmwelt entkommen. D'Welt geet weider mat
hiren onendleche Komplexitéiten an onzählege
Prüfungen. D'Stëmm vu Gott läit hannert den
Erscheinungsbild vum Liewen, rifft eis stänneg un a
schwätzt mat eis aus Blumen, Schrëften, eise**

Gewësse an duerch all déi schéi Saachen, déi d'Liewe wäertvoll maachen.

Wat mir eis méi op äusserlech Saachen konzentréieren, wat manner mir bannenzeg Herrlechkeet erliewen kënnen; a wat mir eis méi no bannen dréien, wat manner äusserlech Schwiereregkeeten mir hunn. Et ass eng konstant Equatioun. Awer déi meescht Leit realiséieren dës Wourecht net wéinst dem Afloss vun der weltlëcher Gesellschaft, der Gesellschaft an där se liewen, an ongesonde Gewunnechten. D'Gesellschaft hält eng Persoun mat iwverflächleche Saachen beschäftegt a verhënnert datt se iwver déif Wourechten nodenken.

Och spirituellt Plazen gi vu verschiddene Leit besicht, ouni e wierkleche Wonsch, vun hirer geseenter Atmosphär ze profitéieren, sou datt si näischt Bemierkenswäertes aus dëse Visite kréien.

Wien Gott gesi wëll, fënnt hien iwverall. Mënschlech Gewunnechten si zerstéierend, raubdéierend a gierig; si zerstéieren, ruinéieren an vernichten. Et ass Zäit fir d'Mënschheet ze léieren, wéi se glécklech a zefridden mat deem ass, wat se huet. Mir sollten näischt méi wënschen wéi dat, wat eis kënnt. Gott ass generéis; Hie weess, wat mir brauchen a liwwert et zur gegebener Zäit. Dëst bedeit net, datt mir eis op Gott verlassen sollen, ouni Ustrengung ze maachen. Guer net. Et bedeit, datt mir eise Bäitrag no beschte Méiglechkeete maache sollen an de Rescht Gott iwverloossen, deem eis ni dat entzitt, wat mir brauchen a verdéngen.

Dee beschte Wee fir éiweg glécklech ze sinn ass d'Präsenz vu Gott ze spieren. Eise gréisste Wonsch sollt sinn, Gott kennen ze léieren a mat him zesummen ze sinn. Gott sollt als éischt an eisen Gedanken a Gefiller sinn, a mir sollten hien als déi

stärkst a festst begrënnt Sail an eistem Liewen betruachten.

(Also haalt Iech un d'Seel vu Gott fest, sicht Zuflucht bei Him)

Well hien ass d'Sail, wann all aner Sainen dech enttäuschen

Ech sinn elo zu dem Erkenntnis komm, datt den eenzegen Zweck vum Liewen ass, Gott kennen ze léieren. Et gëtt Leit, déi vläicht net iwwerzeegt sinn, datt Gott fannen dat ultimativt Zil vum Liewen ass. Mee keen kann ofstreiden, datt den Zweck vum Liewen ass, Gléck ze fannen. An ech soen mat voller Vertrauen a Sécherheet, datt Gott dat ultimativt Gléck ass. Hie ass déi iewescht Freed. Hie ass déi absolut, universell Léift. Hie ass déi éiweg Freed, déi d'Séile vun deenen, déi a Harmonie mat Him sinn, ni verléisst. Firwat beméie mir eis also net, dat perfekt Gléck z'erreechen? Keen anere kann et eis ginn. Mir müssen et stänneg an eis selwer kultivéieren an ernähren. D'Kräfte vun der Natur beméien sech onermiddlech, de Leit weltlëch Freed ze ginn, awer sou flüchteg Freed féieren letztendlech zu Bedauern, Batterkeet a Reue. Och déi glécklechst Persoun, déi alles schénkt ze hunn, ass vläicht net wierklech glécklech. Si wäerten net laang mat ierdesche Saachen zefridden sinn, well dës Saachen hiren richtigen Duuscht net läschen oder hiren spirituellen Hunger net stillen.

Materiell Besëtzer bidden nëmmen e falscht Gefill vu Fridden a flüchtiger Zefriddenheet. D'Welt als Ganzt ass a Verwirrung a Chaos verstoppt, ugedriwwe vun egoisteschen a gierige Begierden, déi Krich ausléisen. Näischt anescht schaaft Krich.

Den richtigen Held an der Schluecht vum Liewen ass deen, deen sech selwer eruewert an seng Wënsch

iwwerwénnt. Suen, Ruhm, Lust an alles, wat dësem Prinzip widdersprécht, si schiedlech fir eise Fridden a Gléck. Wa Leit léieren, ëmmer no de richtege Wäerter vum Liewen ze denken, géife si dat Gléck fannen, dat si sichen, awer si kommen vun hirem Zweck of a gi vum Stroum vun ierdesche Wënsch matgerappt. Ech hunn festgestallt, datt keng Versuchung mech vum Wee oflenke kann, deen ech fir mech selwer gewielt a gefollegt hunn.

Ech kéint Dausende mat der Kraaft bezaubern, déi Gott mir ginn huet, awer dee Wee wier mir schiedlech. Op alle Fall wëll ech keng Dausende bezaubern an hir Gedanken faszinéieren. Ech wëll nëmmen oprecht Jünger gesinn, déi standhaft a Gott sinn. Déi, déi Gott gär hunn, wäerten dës Iddien genéissen, an déi, deenen hiren Eifer weidergeet, wäerten de Segen a Präsenz vu Gott duerch dës Léiere spieren.

Et ass onméiglech fir eng Persoun Gott ze täuschen, well Hien ass ëmmer präsent a weess, wat a sengem Geescht ass a wat hie sech wënschen. Wann si d'Welt opginn a sech no spiritueller Harmonie verlaangen, kënnt Gott bei si. Wann dës Wonsch am Häerz vun deem, deen en sicht, Wuerzele schléit, kënnt Gott an dëst Häerz a féllt et mat Gutt a Segen. Dat eenzegt, fir wat et wäert ass ze liewen, ass an Harmonie mat Gott ze sinn a seng Gunst ze kréien. Dës Harmonie muss en éiwege Bund an en onbriechbare Versprieche sinn (déi, déi Gottes Bund halen an en net briechen).

Jiddereen wënscht sech méi Räichtum wéi anerer. Och wann een e kritt, bleift hien onzefridden a stellt fest, datt een aneren méi räich ass. D'Leit liewen an engem Sumpf vu selbsterschädigtem Misär, ugedriwwe vun hire Wënsch. Mir musse mat deem

zefriddén sinn, wat mir hunn. Materiell Besëtzt bréngt kee Gléck; éischter verstärkt hien dacks Ängscht, Suergen an Ängscht.

De Wee zu Gott ass dee einfachste Wee, awer wéineg ginn en, trotz de ville reliéise Ritualer a Formalitéiten. Et ass besser, eis Häerzer zu Gott ze wenden a vun Him no deem ze froen, wat am Beschten an am dauerhaftesten fir eis ass. An der Wourecht waart Gott op eis, well Hie wëll eis virum Béisen a Gefor ewech halen. Hie wëll, datt mir bei Him an eisen Häerzer a Geescht sinn, well déi bëlleg Wueren vun dëser Welt d'mënschlecht Sehnsucht net zefriddén stelle kënnen oder dat spirituellt Eidelkeet fëllen, dat mir déif an eiser Haut spieren. Gott schwätzt ëmmer mat eis, awer wéineg héieren seng Stëmm. Déi roueg Stëmm gëtt dacks vum Kaméidi vu lauter Gedanken an offensichtliche Wënsch iwverdeckt. Awer wann d'Gedanken sech nidderloossen a Rou verlaangen, héiere mir d'Stëmm vu Gott kloer, och wann se roueg a schwaach ass. Wierklech mécht Gott alles fir d'Mënschheet ze hëllefen, mécht Dieren op a beliicht Weeër, fir datt mir gesinn, wou mir trëppele sollen, fir datt mir net stierzen oder ausrutschen. Awer déi meescht Leit realiséieren dës Wourecht net.

Ech wëll net, datt d'Leit mengen, si kéinte Wëssen kréien, andeems se einfach op anerer lauschteren oder Bicher liesen. Si müssen dat uwenden, wat se liesen an héieren. An d'Gebieder goen ass besser, wéi doheem ze bleiwen an lächerlech Geschwätz ze lauschteren. Awer och an de Gebieder muss een d'Präsenz vu Gott a sengem Häerz spieren a wëssen, wéi een se erlieft. Emotional Ausbréch a rational Analysen kënnen eis net dat Wëssen ginn, no deem eis Séilen sech verlaangen.

Wann mir eis Gott iwweginn an eis vun egoistesche Begierden verabschieden, a wann mir sécher sinn, datt Gott ëmmer bei eis ass, an eise Séilen wunnt an eis mat gudden an nobelen Gedanken a Gefiller inspiréiert, da wäerte mir Gléck a Fräiheet hunn, a mir wäerten den Sonnenopgang vun der Wäisheet um Horizont vun der Séil gesinn.

Stellt Iech vir! A Joerzénge ass eis Existenz en Dram, an alles wat mir elo maachen, gëtt en Deel vun deem Dram. Och déi gréisst Figuren vun der Mënschheet ginn nëmme Fruchtbarkeeten vum mënschleche Bewosstsinn. Mee déi grouss Figuren hunn hiert ultimativt Zil erreecht, well se dat héchst Niveau erreecht hunn a am Geescht lieweg bleiwen, voll bewusst a bewusst iwweg alles wat geschitt, well se am göttleche Bewosstsinn vereenegt sinn. Jiddereen, deen probéiert, duerch hir Gedanken an Léieren mat hinnen an Harmonie ze trieden, wäert zwangsleefeg hir Präsenz spieren, hir Segen kréien a wëssen, datt se wierklech a Kommunioun mat hinnen sinn.

D'Liewen ass en groussen Dram. Awer wann Dir Äre Kierper elo kuckt a gesitt, wéi en lieweg ass, sidd Dir voll iwwegegt vun der Realitéit vun deem Dram. Dir mengt, Dir musst dëst oder dat Saach kréien, fir glécklech ze sinn. Awer egal wéi vill Wësch Dir erfëllt, Dir wäert kee Gléck duerch si fannen. Wat méi een erfëllt, wat méi ee sech wënscht. Wësch muss gefiltert ginn, an d'Liewe muss vereinfacht ginn, wann een a Komfort, Rou a bannenzeger Zefriddenheet wëll liewen.

D'Schrëft seet, datt déi Persoun, där hir Wësch ëmmer no bannen (a Richtung hirer Séil) fléissen, eng Persoun vu héijem banneschte Friden ass. An deem sinn si wéi d'Mier, dat sech ni ännert oder

verschwénnt, awer voller Waasser bleift, dat onopfálleg eran fléisst. Awer déi Persoun, déi Lächer vu Wünsch am Reservoir vu hirem Fridden schaaft a léisst dat vital Waasser lecken a verschwend ginn, weess näischt vu spirituellem Fridden an banneschtem Gléck.

Mir brauchen d'Leedung vun deenen, déi Gott kennen, déi d'Fäegkeet hunn, mat Him ze kommunizéieren a seng Präsenz bewosst ze spieren. D'Prophéiten hunn eis gefrot, Gott am banneschte Fridden ze sichen, an der Einsamkeet vun der Séil, wou de treie Geescht an déi iewescht spirituell Freed wunnen. Déi erleichten Enseignanten aus Indien ënnerstëtzen dës Iddien och a betounen d'Wichtigkeet vun der déiwer Meditatioun, fir dat Göttelecht Selbst an den Déifte vun der Séil ze erkennen.

Alles wat existéiert ass eng wellenähnlech Schwéngung, déi vum Geescht vu Gott geriicht gëtt. Dës intelligent Schwéngung ass den Hellege Geescht, oder de treie Geescht, mat deem een duerch Gebied a Meditatioun kommunizéiere kann.

An der Rou vun Ärer Séil an dem Gaart vun Ärem fokusséierte Geescht ass d'Léiftgeschicht mam Absoluten an dem Onendlechen onendlech. Mee et ass schwéier Gott ze fannen, wa mir als éischt no Sue sichen. Mir musse Gott zu engem integralen Deel vun eisem Liewen maachen, an dann hu mir alles, wat mir an dësem Liewen brauchen. Wien Gott zu enger permanenter Plaz a sengem Häerz mécht, Gott wäert him en iwwerflësseg Undeel un de Seegen vun der Äerd an dem Himmel ginn, an him grouss Horizonten opmaachen, wou d'Sonne vun der Wäisheet schéngen, hir Weeër belichten an d'Däischtert ronderëm si verdreiwen. Gott ass den éiwege Liebhaber, an et

gëtt kee Gléck fir d'Mënschheet, ausser wa se Gott gär hunn, wéi se - op d'mannst - hir Léifsten gär hunn, well ouni Gott géife mir d'Essenz vun der Léift net kennen, nach hir Séissheet schmaachen.

Mir musse léieren, eise Wëllen ze benotzen an eis Gedanken ze konzentréieren, fir Gott mat ganzem Häerz ze sichen. Mënschlech Handlungen gi vu Wënsch diktéiert, an dës Gewunnechten zwéngen eis stänneg, dat ze maachen, wat mir net wëlle maachen. Wierklech ass de Mënsch säin eegene Feind, ouni sech dovun ze bewosst. Hie weess net, wéi ee roueg sëtzt, an hie widmet och keng Zäit Gott, awer hie wënscht sech Gléck an e garantéierten Entrée an d'Paradies ouni Verzögerung. Déi helleg Erfahrung kann net nëmmen duerch d'Liesen vu Bicher, d'Héieren vu Priedegten oder d'Leeschtung vu gudde Wierker erreecht ginn. Dëst sinn all onzweifelhaft nützlich, awer si sinn net genuch. Gott z'erreechen erfuerdert eng grëndlech Konzentratioun an déif Kontemplatioun.

Mir müssen als éischt Gottes Gonschten sichen. Mir kënnen net jidderengem gefallen, well dat ass onméiglech. Ech probéieren keen ze beleidegen. Ech maachen wat ech kann, an dat ass alles wat ech maache kann. Mäin eenzegt Zil ass Gott ze gefallen. Ech benotzen meng Hänn fir demüteg virun Him ze bieten, meng Féiss fir Him iwwerall ze sichen, a mäi Geescht fir un Him ze denken a seng Wonner ze betruechten. Gott muss déi éischt Plaz an eisen Häerzer anhuelen, fir datt mir Him als Fridden, Léift, Versteedsdemech, Frëndlechkeet, Matgefill a Wäisheet erliewen kënnen. Dëst, an näischt anescht, ass dat, wat ech komm sinn, fir Zeie ze sinn an mat iech ze schwätzen.

Nieft der Reflexioun soll een och gutt Gesellschaft hunn. Mir sollen net no de Leit verfolgegen, mä éischer no Gott. Wann Dir un dëse Gedanken e Virdeel fannt, betruecht et als e Segen vu Gott, well all Eier gehéiert Him. Deelt se mat aneren, fir datt si an hinne fannen, wat Dir fannt. (A wat d'Gonscht vun Ärem Här ugeet, schwätzt dovun.) A vergiesst net, all Dag engem no Ärer Fäegkeet ze hëllefen. Soulaang ech Suen an der Täscher hunn, wäert ech net ophalen ze ginn, well meng onerschöpflech a stänneg fléissend Quell ass Gott.

Schlussendlech musse mir Gott kennenléieren, sou wéi déi Grouss et gemaach hunn. Dëst ass méiglech duerch Kontemplatioun a perséinlech Ustrengung.

Eng Kéier sinn ech baussent der Klausel gaangen an hunn u mäi grouse Léiermeeschter, de Sri Yuktiswar, geduecht, deen e puer Joer virdrun verstuerwe war. Ech hunn eng iwwerwältigend Sehnsucht no him gefillt a war traureg, datt hien net bei mir war, fir d'Schéinheet an d'Atmosphär vun der Klausel ze genéissen. Op eemol ass hien mir vum Himmel erschéngen a sot: "Mengs du, datt du deen Eenzegen bass, deen dës schéi Plaz genéisst? Ech genéissen se genau wéi du!"

Dee Sucher, deen d'Unioun mat Gott wëll, muss sech duerch déi deeglech Praxis vun der Meditatioun a Léift fir hien beméien, an dës Léift op all auszedeenen. Dëst ass deen eenzege Wee fir Konflikter ze vermeiden. Geeschtlech Kooperatioun ass essentiell. Ouni richtig Spiritualitéit gött et kee individuell oder universell Gléck. Helleg Harmonie ass déi eenzeg Léisung fir all kierperlech, finanziell, bestuete, moralesch a spirituell Problemer.

**Gléck kënnt dovun, sech no bei Gott ze fillen.
D'Mënschheet huet sech hannert de Gittere vun der
Ignoranz agespaart, an et ass Zäit, sech aus dësem
demütigende Prisong ze befreien. De Geescht muss
ëmmer op Gott geriicht sinn, egal wéi d'Ëmstänn sinn,
an dann wäerts du grouss Fridden a Freed erliewen.**

**Déi, déi sech no Gott verlaangen an hiert Wiesen
Him widmen, sech géigesäiteg encouragéieren an
opklären, a sech stänneg un Gott erënneren, sinn déi
Glécklech op dëser Welt an d'Gewënner vum Gléck
vum Hiernof.**

Fridden sief mat dir

De Rideau geet erop an ass fort

Jidderee vun eis ass no dem Bild vu Gott geschaf. Mir
sinn aus sengem göttleche Geescht ausgestraalt, a säin
Essenz wunnt an eis a senger ganzer Rengheet,
Herrlechkeet a üppeger Gléck. Dëst hellegt Ierfschaft ass
eng oniwwerwannebar Festung. Fir eng Persoun, sech selwer
als Sënner ze veruerteelen, andeems se op de Weeër vun
der Sënn trëppelt, ass eng vun de gréisste Sënne vun allen.

Well doduerch veruerteelt se sech selwer zu
Hëlleflosegkeet, Verzweiflung an enger Onméiglechkeet,
opzestoen an eropzeklammen. Et ass wouer, datt eng
Persoun Handlungen maache kann, déi géint déi natierlech a
göttlech Gesetzer verstoussen, awer se muss direkt de Cours
änneren an de richtege Wee wenden. An hirer purer Natur
ass eng Persoun en hellegen Tempel, an den göttleche
.Geescht wunnt an hinnen

Mir müssen ëmmer drun denken, datt Gott eis reng an
onbedingungslos gär huet. Mee well Hien eis déi absolut Wiel
ginn huet, eis bei Him ze orientéieren oder eis vun Him

ewech ze wenden, waart Hien drop, datt mir eist Wonsch no
.senger Léift ausdrécken, ier Hien bei eis kënnt
Eng Kéier hunn ech seng Stëmm während der
Meditatioun flüstere héieren: „Du sees, datt ech net mat dir
sinn, awer du hues net no mir gekuckt. Ech verloossen dech
ni fir ee Moment. Gitt an den Tempel vun der Séil eran an du
wäerts mech gesinn, well ech sinn ëmmer hei, fir dech
z'empfänken an dech mam Begréiss vun der göttlecher Léift
“.ze begréissen
Déifgräifend Eierlechkeet ass essentiell um spirituellen
Wee. A Rengheet a Wourecht brécht den Sonnenopgang vun
.der Séil eraus

Eis mënschlech Wäisheet ass näischt am Verglach mat
Gott. Déi eenzeg Méiglechkeet, wéi mir him méi no kommen
kënnen, ass andeems mir him déiselwecht reng Léift ginn,
.déi hien eis schenkt
Jidderee wäert schlussendlech d'Erléisung fannen, awer
déi, déi um Wee schwaach sinn, falen an den Ofgrond vun
der Apathie. D'Indifferenz verhënnert eis, déi entscheidend
Wichtigkeet ze realiséieren, Gott elo, an dësem Moment ze
fannen. Eise grouse Planéit Äerd, deen am Weltraum
schwëmmt, an eis mënschlech Identitéit, goufen eis net
ginn, fir e puer Joer hei ze verbréngen an dann an d'Näischt
ze verschwannen. Éischer solle mir déif nodenken an de
Mystère vun der Existenz verstoen. Ouni den Zweck vum
Liewen ze verstoen ze liewen ass domm, blöd an
Zäitverschwendung. D'Mystère vum Liewen ëmginn eis vun
alle Säiten, a Gott huet eis mat Intelligenz geschenkt, fir hir
.Léisungen ze fannen
Op menger Sich no dauerhafter Léift hunn ech gemierkt,
datt Gott mech op all méiglech Aart a Weis gär huet. Hie
.huet mech als Mamm, Papp a Frënd gär

Ech hunn no deem éiwege Frënd iwwer all Frënn

,gesicht

An iwwer dee grouse Liebhaber, deen ech elo a jidder
léiwer a léiwer Gesiicht strahlen gesinn, dee göttleche Frënd
huet mech ni enttäuscht, an hien huet mech ni enttäuscht
Gott steet hannert allem wat existéiert. Mir sollten eis
Elteren éieren a gutt behandeln, awer mir müssen Gott mat
ganzem Häerz a ganzer Séil gär hunn. Mir müssen
d'Wichtigkeet vun enger vitaler Verbindung mat Him
.erkennen, ouni weider Zäit ze verschwenden

Wann mir schlofen, wësse mir net, ob mir erwächen
oder net. Mir verloossen dës Äerd een nom aneren. Mä dës
Gedanke sollt keng Angscht maachen. Wann mir stierwen, si
mir opgeruff, op der Äerd nei gebuer ze ginn an en neit
.Liewen unzufänken, wou mir an dësem opgehalen hunn
Ech gesinn d'Liewen als d'Bildung an d'Opléisung vu
Wellen op der Uewerfläch vum Ozean. Déi mënschlech Well
kënnt bei hirer Gebuert vun der Uewerfläch vum göttleche
Ozean erop, a beim Doud rascht se am Häerz vu Gott. Ech
hunn dës Wourecht erkannt a weess, datt ech ni wierklech
stierwen, trotz dem Doud vum Kierper. Well egal ob ech am
Ozean vum göttleche Geescht raschten oder am physesche
Kierper waakreg sinn, ech sinn een mam kosmeschen
Ozean. Dat iewescht Gléck kann net op der Welt fonnt ginn.
Gläichzäiteg brauche mir net an de Bësch ze flüchten, fir no
engem Zweck ze sichen. Mir kënnen Gott an dësem
Dschungel vum Alldag fannen - an den Déiften vun der Höhl
.vun der Rou

D'Mënsche kënnen vill Feeler maachen, awer si sinn no
dem Bild vum göttleche Geescht geformt. Gott huet dës
illusoresch Welt vun ierdesche Genoss nëmme fir een Zweck
erschaf: fir datt d'Mënschheet realiséiere kann, datt et
nëmmen en kosmescht Drama ass, Illusiounen opginn a Gott
eleng gär huet. Dëst ass d'Wourecht, an et kann net anescht
sinn. Firwat huet Gott eis erschaf, fir eis Familljememberen

ze gär ze hunn, nëmme fir ze gesinn, wéi se eis een nom
aneren verloossen? Dës Evenementer geschéien, fir eis ze
bewusst ze maachen, datt et Gott ass, deen eis wierklech
.gär huet, iwwer all déi, déi mir gär hunn

D'Liewen ass eng Serie vu bewegende Biller, awer dës

Wourecht ass schwéier ze verstoen, well Illusiounen echt
schéngen an d'Realitéite wéi Illusiounen. D'Welt
verschwénnt all Nuecht aus eisem Bewosstsinn, wa mir
schlofen, vläicht fir datt mir verstinn, datt dat physescht
.Universum net real ass

Dës Lektoun vum Schlof kënnt net fir eis Angscht ze

maachen, mee fir eis no der Wourecht vu Gott ze
verlaangen. Näischt kann d'Séil zefridden stellen ausser Gott
a seng Léift. De Geescht vu Gott ass déi onvergläichlech
Wourecht. Et gött näischt wéi Onwierklech, a wat wierklech
ass, kann net onwierklech sinn. Déi Wäis verstinn dës
.stralend Wourecht

Vill Jore vun eisem Liewen sinn vergaangen, an et
bleiwen nëmme Joren, Wochen, Deeg a Stonnen. Firwat Zäit
mat Saachen verschwenden, déi net nützlich sinn? Mir
sollten eis Dag an Nuecht mat Gott a Verbindung setzen, a
ganz éierlech mat dësem Wonsch sinn, ier déi zougewisen
Zäit vum Liewen ofleeft a mir dës Äerd verloossen, ouni
.eppes Bemierkenswäertes z'erreechen

An deem Moment hunn ech dat grousst Liicht vu Gott

gesinn, dat déi ganz Schöpfung ëmschléisst. Wat eng
!iwwerwältegend Freed! Wat e wonnerbart Liicht

Mäi Gott, ech soen dir Merci a verneige mech virun dir

fir dës räich Segen, déi ech hunn, Är Präsenz ze spieren
Segen iwwer jiddereen op déiselwecht Aart a Weis, fir
datt mir feststellen kënnen, datt Dir déi ultimativ Wourecht
am Universum sidd an datt Dir eist ultimativt Zil sidd, iwwer
.dat et kee weidert Zil gött

Mir müssen Hien gär hunn a mat Hien all Sekonn vun

eisem Liewen schwätzen - bei der Aarbecht an a Rou, a

Bewegung a Rou - mat déiwer Bidden a brennender
Sehnsucht. Dann wäerte mir de Schleier vun der Illusioun
opgoen an opléisen gesinn. Gott ass a jiddwer Moment vun
eistem Liewen mat eis. Déi, déi nohalte mat Hien ëmgoen
an Harmonie mat Hien duerchféieren, gesinn Hien an der
Schéinheet vu Blummen, dem Adel vu léiwe Séilen, den
erhabenen an edle Emotiounen an de schéinen Dreem.
Schlussendlech wäert Hien hannert den décke Schleier
:erauskommen, fir zu all oprechte Sichenden ze soen
Mir sinn zënter laanger Zäit getrennt, well ech wollt,"
datt du mir deng Léift fräiwëlleg gëss. Ech hunn dech no
mengem Bild erschaf, an ech hunn gewaart, bis du deng
Fräiheet benotzt hues a mir deng Léift aus eegenem Wëllen
".gëss

Mir müssen Gott froen, eis dat éiwegt an dauerhaft
Kaddo vu senger göttlecher Léift ze schenken. Mee wien
kann dëse léiwe Gott ouni Ustrengung fannen? Wann Dir 25
Prozent vun der Ustrengung maacht, hänkt de Rescht vu
Gott an Ärem spirituellen Guide of. Ech froen näischt fir
mech selwer, well all Eier gehéiert Gott, der Quell vun all
Guttheet a Gnod. Méi seng Gnod lech begleeden, säi
Bewosstsinn mat lech sinn, a méi Dir d'Fülle vu senger
.Präsenz an lech an ëm lech ronderëm erkennen
Gott äntwert eis net direkt, well mir zécken ze weisen,
wéi vill mir Him wënschen. Mir sollten net Angscht hunn, Him
ze kontaktéieren, mä Hien als eisen eegenen, eisen Léifsten
betrueden, a Him ouni Ophiewe mat eise Gedanken,
Handlungen, Häerzer a Geescht sichen, an da wäerte mir
Him als déi gréisst Zuflucht vu Sécherheet a Fridden an
.dëser Existenz fannen
O Här, ech bidden lech dëse Bouquet vu gudde Séilen,
fir datt si den Tempel vun Ärer Präsenz verschéineren.
Begleet dës Séilen, déi Är Famill an Är Léifsten sinn. Mir
sangen Ären geseenten Numm. Verdreiw d'Däischtert vun
der Ignoranz mat Ärem hellege Liicht. Verdreiw d'Däischtert

aus eise Geescht mat dem stralenden, grenzenlosen Liicht
vun Ärem Wiesen. Mir sinn Är, egal wat eis Ëmstänn sinn.
Offenbar dech eis, o Här vu Majestéit a Generositéit. Seegent
jidderee vun eis. Akzeptéiert d'Flüstere vun eise
sehnsüchtege Gedanken an déi sehnsüchteg Schléi vun eise
léiwen Häerzer. Dir bidden all Léift, Eier a Sehnsüchteg un,
well Dir sidd eisen Léifsten an alles wat mir an dësem
.Universum besetzen

Segent eis mat Denger Gnod, bréch d'Mauere vum
Verlaangen of, déi eis vun dir trennen, Sidd de göttleche
Kinnek, deen iwwer all eis Ambitiounen trount, Méig d'Liicht
vun Denger Herrlechkeet sech duerch déi grouss Welt
verbreeden, seent eis all, fëllt eis mam Doft vun Denger
Präsenz, a loosst eis ëmmer méi feststellen, datt Du ëmmer
bei eis waars, Du bass elo bei eis, an Du wäerts fir ëmmer
bei eis sinn
Mir soen Iech Merci fir d'Gnod an d'Léift, déi Dir Ären trei
Unhänger geschenkt hutt, déi sech no Ärer Noperschaft
verlaangen an ongedëlleg op Är Präsenz waarden. Mir
hoffen, datt de Krees vun Ären Jünger wisst, fir datt mir Är
geseent Präsenz feiere kënnen a eis iwwer Är Noperschaft
.freeën

Seegen eis, fir datt mir eis Häerzer fir eenaner
opmaache kënnen an eis Intentiounen purifizéieren, fir datt
mir Äre Schutz a Fleeg wäert sinn. Offenbar dech selwer,
bannenzeg an baussenzeg. Vereenegt eis all, a loosst eis am
.Liicht vun där Eenheet Är eenzegaarteg Existenz erkennen
Mat der Eierlechkeet vun eisen vereenegten Häerzer an
der Sehnsucht vun eisen harmonesche Séilen, werfe mir eis
virun Dir erof a sichen Är Hëllef, Leedung an dat stännegt
.Bewosstsinn vun Ärer Präsenz an eise Séilen
Mee dat éiweg Feiere vun der Léift hell an eisen Häerzer
brennen, a méige mir Deng Noperschaft elo an fir ëmmer
!spielen, o eisen Här, o eisen Léifsten

Héchst Verlaangen a mental Kapselen

Grouss ass d'Herrlechkeet vu Gott Hie ass d'Essenz vun der Wourecht a kann an dësem Liewen fonnt ginn An den Häerzer vun de Mënsche sinn vill Gebieder a Bidden: fir Suen, Ruhm, Gesondheet - Gebieder vun all Zort Awer d'Gebied, dat als éischt an alleréischt an all Häerz soll sinn, ass fir d'Gefill vu Gottes Präsenz Wa mir d'Weeër vum Liewen a Rou a Sécherheet goen, musse mir feststellen, datt Gott dat ultimativt Zil ass, dat eis zefridden stelle kann an eis Wënsch erfëlle kann, well a Gott läit d'Äntwert op all Sehnsucht vum Häerz.

Wann Dir e Wonsch net duerch Är eegen Ustrengungen erfëlle kënnt, dréit Dir Iech am Gebied zu Gott. Sou weist all Bitt, déi Dir ausdréckt, eng verstoppt Sehnsucht an Iech. Awer wann Dir Gott fannt, verschwannen all Wënsch, an all Wënsch ginn erfëllt.

Weltlech Wënsch entstinn aus Mëssverständnisser iwwer den Zweck vum Liewen. Dës Äerd ass net eist richtegt Heem. D'Schrëft seet eis, datt mir Gott gehéieren, datt mir no sengem Bild geschaf sinn, an datt säi Wëlle ass, datt mir zu eisem göttlechen Urspronk zrëckkommen. Wat d'Mënschheet net realiséiert, ass datt, ausser si zrëckkënnt zu hirer göttlecher Quell, si gezwonge wäert sinn, ze kämpfen, fir onzähleg Wënsch ze erfëllen. Stellt Iech dat vir! Et ass wouer, datt d'Mënsche net anescht kënnen, wéi Wënsch ze hunn, an et ass näischt falsch drun, se ze hunn. Wéi och ëmmer, déi meescht mënschlech Wënsch behënneren d'Erfëllung vum ultimativen Wonsch, zu Gott zrëckzekommen. Dofir si se schiedlech fir d'mënschlecht Gléck. Ausser d'Mënschheet wënscht sech Gott a fënnt hien, wäert si weiderhi vu

Sehnsucht brennen no deem, wat si mengt, wat hir Gléck bréngt. Awer déi direkt Erfëllung vun alle Wënsch kënnt automatesch fir déi, déi Gott fannen.

Et ginn zwou Kategorien vu Wënsch: déi, déi eis hëllefen, Gott ze fannen, an déi, déi eis dovun ofhalen, Hien ze fannen. Zum Beispill, wann een Iech Onrecht ugeet, kënnt Dir den Drang no Rache spieren. Wann Dir dësen Drang awer iwwerwënnt andeems Dir déi méi héich a méi akzeptabel Kraaft vun der Léift benotzt, hutt Dir genau dat Instrument benotzt, dat Iech hëlleft, Gott ze fannen. All Wënsch sollten op eng nobel Manéier erfëllt ginn, well wann se duerch weltlech Mëttelen erfëllt ginn, multiplizéieren sech d'Wënsch, zesumme mat Problemer a Leed. Wann mir léieren, all eis Sehnsucht Gott unzebidden, wäert Hie schaffen, fir eis gutt Wënsch ze erfëllen an eis schiedlech an zerstéierend ze eliminéieren. Et gëtt kee gréissere Schutz wéi e kloert Gewësse, a kee bessere Verteidegung géint d'Schléi vum Liewen wéi nobel an erhaben Wënsch ze hunn.

Wann mir feststellen, datt dat perfekt Bild vu Gott an eis wunnt, ginn all eis Wënsch erfëllt. An deem hellege Bewosstsinn, dat all ierdesch Schätz a Räichtum iwwerschreit, wäerts du net gerëselt ginn, och wann s du déi ganz Welt kriss. Weder Luef wäert dech Stolz inspiréieren, nach Schold wäert dir schueden, well du wäerts d'Freed vu Gott an dir selwer schmaachen, an dat wäert déi wichtegst Iwwerleeung an dengem Liewen sinn.

Mir sollten als éischt a virun allem ëm Gottes Leedung froen, wann mir eis legitim Wënsch erreechen, an dat ass dee beschte Wee fir Äntwerten op all eis Gebieder ze kréien. Awer d'Bidden muss aus dem Gebied ewechgeholl ginn. Déi al Aart a Weis vum Gebied muss sech änneren, a mir müssen eis mat

vollem Vertrauen an engem onerschütterleche
Glauen un Gott wenden, datt Hien eis héiert an eis
Ufroen erfëllt. Gott wëll net, datt mir eise Wëllen
opginn - och wann mir zu Him bieten - well dee
Wëllen dat wäertvollst Kaddo ass, dat mir aus senger
gnädiger Hand kritt hunn, e hellegt Recht, dat Hien
eis vum Moment vun eiser Schöpfung un virgesinn
huet.

Natierlech muss een tëscht vernünftege a
vernünftege Gebieder an Wënsch ënnerscheeden.
Denkt drun, datt Wënsch Muecht ass; wann Dir un
engem Wonsch hält - egal ob gutt oder schlecht,
nëtzlech oder schiedlech - a wann Dir Dag an Nuecht
doriwwer nodenkt, da wäert et schliisslech erfëllt
ginn. Dofir sollt een virsiichteg sinn a schiedlech
Wënsch vermeiden, well se erfëllt ginn a wäerten
immense Schued an onbeneidbar Leed mat sech
bréngen.

Mat der Zäit wäerts du feststellen, datt, och wann
deng Wënsch erfëllt sinn, däin Häerz eidel bleift, an
du wäerts eng bannenzeg Rebellioun erliewen. Stells
dech vir, däi Verdauungssystem wier schwaach, awer
du hätts Loscht op frittéiert lessen. Natierlech wäerts
du all Kéier Péng spieren, wann s du se ësst, trotz
dem Genoss, deen s du beim Genéissen erliefst. An
dofir wäerts du dech fillen, wéi wann s du e Feeler
gemaach hätts. D'Weisheet seet, datt een
d'Ënnerscheidung benotze soll, fir tëscht gudden a
schlechten Wënsch z'ënnerscheeden, a wann dëst
erreecht ass, sollten déi falsch Wënsch net erfëllt
ginn. D'Mënsche besëtzen déi bannenzeg Kraaft vun
der Ënnerscheidung a sollten se ëmmer benotzen,
andeems se hiert Liewen no de Geboter vum Gewësse
leeden, wat d'Stëmm vu Gott ass.

Onerfällte Wünsch bleiwen am Häerz hänken. Wat ass et schadlech, se do ze verstoppen? Hei ass d'Äntwert:

All Wonsch besteet aus spezifische Kräften: entweder gutt oder béis, oder béides. Wann eng Persoun stierft - Gott soll him Barmhärzegkeet hunn - stierwen dës Kräften net trotz der Zersetzung an dem Verfall vum Kierper. Éischter begleeden se d'Séil wou och ëmmer se higeet a Form vu konzentréierte spirituellen Kapselen. Wann d'Persoun an enger neier Inkarnatioun nei gebuer gëtt, manifestéiere sech dës Kapselen oder psychesch Pëllen als Verhaltenstendenzen. Sou bréngt eng Persoun, déi als Alkoholiker gestuerwen ass, d'Neigung zum Alkohol mat sech wann se nei gebuer gëtt, an dës Neigung bestoe bleift bis se d'Verlaangen no Alkohol iwwerwënnt. Dëst gëllt och fir aner Saachen.

Och déi klengst Kanner weisen Eegeschaften, déi se aus fréiere Liewen erwuerwe hunn. Verschidde Kanner leiden ënner schwéiere Wutanfäll. Anerer hunn schlecht Launen. Natierlech huet Gott se net esou erschaf. Onerfällte Wünsch aus fréiere Liewen hunn dës psychologesch Tendenzen geformt, an doduerch gesäit d'Séil e bëssen komesch aus, och wann se no Gottes reinen Bild erschaf ass. Wann d'Bild vu Gott an enger Persoun an dësem Liewen verzerrt ass, egal ob duerch Roserei, Angscht oder Begier, an dës Eegeschaften ginn elo net iwwerwonne, da gëtt se mat hinnen nei gebuer (oder se gëtt mat hinnen nei gebuer), an d'Laascht vun dësen miserabelen Tendenzen droen, bis se se an dëser oder zukünftegen Inkarnatiounen iwwerwonne ginn. Et gëtt keen Entkommen virun hinnen, bis se iwwerwonne sinn.

Dofir ass et besser all Wënsch elo ze erfëllen oder se ze besiegen.

Dee beschte Wee fir sech vun esou Wënsch eemol fir ëmmer ze befreien ass andeems een déi iewesch göttlech Freed erlieft. Soss wäerten dës ënnerdréckt Wënsch an onverfëllt Sehnsucht d'Séil verfolgegen an quälen.

E Mënsch muss duerch Ënnerscheedungsverméige a Wäisheet erkennen, datt nëmme Gott fäeg ass, rengt a dauerhaft Gléck ze schenken.

Déi meescht Zäit bleiwen d'Wënsch am Ënnerbewosstsinn verstoppt. Dir kéint mengen, si wieren verschwonnen, awer dat ass net de Fall; dës ass ee vun de Mystère vum Liewen, wat selwer e groust Mystère ass.

Mee d'Geheimnis verschwënnt, wa mir d'Liewen analyséieren a seng Bedeitung iwwerdenken. Wann Dir all Dag eng kuerz Zäit roueg sëtze géift a Iech selwer ënnersicht, géift Dir feststellen, datt Dir vill onverfëllt Wënsch hutt. Dës Wënsch si wéi déidlech Keimen, déi e Mënsch mat sech dréit, wou e geet, souwuel an deem Liewen wéi och am nächste.

Dee beschte Wee no vir ass, duerch eng weis Wiel déi schiedlech Wënsch an deem Liewen z'erkennen an Är Efforten op d'Erfëllung vun Äre gudde Wënsch ze konzentréieren. Wann Dir den Drang fillt, Suizid ze maachen oder eppes Schlechtes ze maachen, musst Dir dësen Drang elo verbannen. Iwwerzeegt Iech selwer, a Gedanken an Doten, datt Dir e Funken vun der Göttlechkeet an Ärer Séil hutt, an denkt drun, datt Dir no dem Bild vum Allmächtege geschaf sidd, an dofir hutt Dir d'Kraaft, Är kierperlech Natur an Är Gewunnechten ze iwwerschreiden.

Sidd manner u Luxus gebonnen a méi distanzéiert vun de Begierden, an Dir wäert d'Schluicht vum

Liewen gewannen. Wann Dir ënner onheelbare Péng leid, probéiert sou vill wéi méiglech lech vum kierperleche Bewosstsinn ze trennen. Duerch Ënnerscheidungsfaegkeet kënnt Dir d'Sënner iwwerwannen. Klug Ënnerscheidungsfaegkeet ass d'Feier, dat schiedlech Begierden an zerstéierend Appetit verbrennt an se zu Äsche reduzéiert.

Et ass üblech fir d'Leit, al, ofgenotzt an onnéideg Saachen an engem Eck vum Haus ze späicheren, an d'Haus vun Zäit zu Zäit opzeräumen an ze botzen. Ähnlech leien am Eck vun Ärem Ënnerbewosstsinn vill Wësch mat verstoppte Schued, déi lech enges Daags grouss Problemer verursaache kënnen, wann Dir net richtig domat ëmgeet.

Selbstanalyse ass entscheidend um spirituellen Wee Dir kënnt haassvoll, reizbar oder séier rosen sinn. Wann dat de Fall ass, sinn dës Charakteristiken, déi an Ärem Bewosstsinn gespäichert sinn, e Resultat vun Äre vergaangene Handlungen. Fir Är Psyche vun dëse iwwerfällten, ofgenotzte Miwwelen ze befreien, musst Dir mat positiven, konstruktiven Handlungen ufänken an d'Häerzegkeet fir anerer kultivéieren. Wat Dir d'Leit méi gär hutt, wat se lech méi gär hunn, an Dir wäert hir Léift spieren. Awer wann Dir se kritiséiert, och géintiwuer lech selwer, da wäerte se dës Kritik spieren an se lech verstärkt zréckginn!

Stellt lech vir, en ale Feind ass gestuerwen, awer Dir hält nach ëmmer Roserei a Haass géint hien. Dir wäert ënner dëser Batterkeet leiden, an hir schiedlech Auswierkunge wäerten sech an Ärem Kierper a Geescht manifestéieren. Et ass besser, him fir Gottes Wuel ze verzeien, well doduerch befreit Dir lech vun der béise Wësch no Rache, déi Äre Fridden am Geescht zerstéieren an Är Rou zerstéieren. Haass op Haass ze hiewen oder op Animositéit mat Haass ze

reagéieren, verstärkt net nëmmen d'Feindlechkeet vun Ärem Feind géintiwuerlech, mee vergëft och Ären eegene Kierper an Emotiounen als Konsequenz. Also verzei mat enger schéiner Verzeiung.

Vun Zäit zu Zäit muss een alles hannerloossen, fir eleng mat sech selwer ze sinn, fir iwwer de Sënn vum Liewen nozedenken. Déi meescht Leit sinn an engem Stroum vun Traditionen a Mouden a Schwong. A Wierklechkeet hunn si ni wierklech hiert eegent Liewe gelieft, mä éischer d'Liewe vun der Welt. Wat hunn si erreecht, a wou sinn si gelant?

Dofir ass et schlaue fir eng Persoun, sech heiansdo vun den deegleche Suergen an "Pflichten" ze trennen, fir den Onrou vu sengem Geescht ze berouegen an ze probéieren, seng Essenz ze verstoen an d'Zil ze bestëmmen, dat se erreeche wëll.

Denk drun, datt dat gréisst Zeienausso, dat Dir kréie kënnt, dat vun Ärem Gewësse ass: déi onmëssverständlech an onfehlbar Stëmm vun Ärer Séil. Wat Äert Gewësse lech seet, ass wien Dir wierklech sidd, ouni Verschëinerung oder Verkleedung.

Denkt un d'Kraaft vum Jesus Christus, deen gesot huet: "Papp, verzeih hinnen, well si wëssen net, wéi se dat maache sollen, wat se net wëssen."

An denkt un de grouse Prophet, deen gesot huet: "Soll ech iech net soen, wat de Rang vun engem erhéicht?" Si soten: "Jo, O Bote vu Gott." Hie sot: "Sidd gedëlleg mat deem, deen lech ignorant ass, géff deem, deen lech eppes zréckhält, haalt d'Bänn mat deem, deen d'Bänn mat lech trennt, a verzei deem, deen lech Onrecht ugeet."

D'Stëmm vun Ärem erleichten Gewësse ze lauschten bréngt Liicht op Äre Wee a Segen an Äert Liewen. Wann Dir e staarken Drang an Ärem Häerz

füllt, e Wunsch ze erfüllen, benutzt Är
Ennerscheidungsverméige a frot lech selwer: "Ass et
e gudden oder e schlechten Wunsch, deen ech erfülle
wëll?"

Vill Faktoren fërderen d'mënschlech Wënsch.
Wann een en neit Modellauto gesäit, wëll hien och
een ähnlech besëtzen. Wann hien en Haus mat
engem neie Stil gesäit, wëll hien och een ähnlech
besëtzen. En neien Moudetrend gött populär, an
d'Leit sehnen sech drop, dee Stil ze kafen an ze
droen!

Wou kommen d'Wënsch hier? Ech hunn Stonnen
doriwwer nogeduecht. Kënnt Dir all Är Wënsch
kategoriséieren? Ech hunn et fäerdeg bruecht, se all
ze sortéieren an nëmmen déi gutt ze behalen. An wéi
ech d'göttlech Kommunioun erreecht hunn, hunn ech
festgestallt, datt all meng gutt Wënsch gläichzäiteg
erfüllt goufen. Haut verlaangert Dir no eppes, a muer
verlaangert Är Séil no eppes anescht. Äre Geescht,
deen vum allmächtege Gott ausgestraalt gouf, kann
net mat de Gidder vun dëser Welt zefriddeng gestallt
ginn, an dat wäert och ni sinn, well, mäi léiwe Frënd,
Dir hutt dee wäertvollste Schatz vun Ärer Séil verluer,
deen, deen eleng d'Muecht huet, Är Sehnsucht ze
zefriddenzestellen an Är Wënsch z'erfüllen. Dee
verluerene Schatz ass Gott.

Et ass wouer, datt et gutt oder néideg Wënsch
gëtt, an datt Dir drop agoe sollt, se ze erfüllen. Mee
während Dir lech beméit, Är méi kleng Wënsch ze
erfüllen, vergiesst net, als éischt Äre gréisste Wunsch
géintiwuer Gott ze erfüllen. D'Iwwerzeegung, datt
méi kleng Wënsch a Flichten als éischt erfüllt musse
ginn, ass eng Illusioun an eng Täuschung. Ech
erënnere mech nach un den Ufank vu menger
spiritueller Rees, datt ech e Prokrastinateur war an

**net reegelméisseg meditiert hunn, och wann ech mir
ëmmer erëm gesot hunn, datt ech mir Zäit dofir géif
huelen. E ganz Joer ass sou vergaangen, ier ech
gemierkt hunn, datt ech net dat erfëllt hat, wat ech
mir versprach hat. Ech hunn mir direkt e Gelübde
gemaach, datt dat Éischt, wat ech moies maachen,
wier ze wäschen an dann iwwer Gott ze meditéieren.
Déi deeglech Aufgaben waren deemools villfälteg, an
et war net einfach, hinnen ze entkommen, och nëmme
fir eng kuerz Zäit. Dofir hunn ech decidéiert, meng
spirituell Flichten als éischt ze erfëllen. An domat
hunn ech eng grouss Lektoun geléiert: meng Pflicht
géintiwwer Gott kënnt als éischt, an nëmme dann
këmmeren ech mech ëm aner, manner wichteg
Flichten.**

**Firwat soll Gott d'Paarte vun der Éiwegkeet fir
d'Mënschheet opmaachen, wann d'Mënschheet aner
Flichten a Bedenken iwwer Gott prioritär stellt? Gott
huet geeschteg Flilleken an eis geluecht a erwaart
vun eis, datt mir an de Räicher vum Geescht fléien.
Dës Flilleke sinn eis geeschteg Sehnsucht, eis héich
Gedanken an eist oprecht Verlaangen no eiser
göttlecher Quell.**

**Loosst eis als éischt Gott sichen. Et ass
onverständlech, ierdesche Flichten déi gréisst
Bedeutung ze leeën, well den Azrael d'Séil all Moment
uruffe kann, an dann wäerten all Flichten,
Engagementer, Suergen a Verpflichtungen eemol fir
ëmmer ophalen. Firwat also sou fest un d'Liewen
festhalen?**

**E Mënsch mengt, hie genéisst Sécherheet a Rou,
awer verléiert dann op eemol e Léifsten, seng
Gesondheet oder seng Aarbecht, an domat geet
Sécherheet a Rou verluer!**

Wéi grouss war meng Léift fir meng Mamm! Ech hat geduecht, si wier ëmmer bei mir, mee op eemol hunn ech gemierkt, datt si mech verlooss hat, wéi ech e Kand war! Mir sollten den Doud net fäerten, mä éischer drop virbereet sinn.

D'Liewen ass net dat, wat et schéngt. Vertraut net drop, well et ass onbestänneg, täuschend a voller Enttäuschungen an zerstéierte Hoffnungen. Perfektioun kann hei net fonnt ginn. Ech wëll lech kee onrealistescht Bild vum Liewen ginn. Dës Welt ass kee Paradäis. Et ass e göttlecht Laboratoire, wou Gott Séilen test, fir ze kucken, ob se béis Wënsch mat Guttheet iwwerwannen an Him - dat heescht, Gott - zu hirem gréisste Wonsch maachen, fir datt se a säi Räich zrëckkommen kënnen.

D'Liewe wimmelt vun all méigleche Tragödien a Komödien, Katastrophen a Freed. Et ass e risegen, ëmmer verännerleche a liewege Wandteppich aus unzählege Formen. Keng zwou Saache sinn exakt d'selwecht. D'Liewe vun all Mënsch ass eenzegaarteg. All Persoun huet verschidden Charakteristiken, eng aner Denkweis an aner Wënsch. Wa mir all Dag deene selwechte Prüfungen ausgesat wieren, géife mir midd a langweileg ginn. Och d'Paradies, wann et ëmmer d'selwecht wier, géif säin Appel verléieren. Mir hunn d'Varietéit an d'Diversitéit gär. Déi gängeg traditionell Iddi vum Paradies ass komplett falsch. Wa se wierklech langweileg wier, hätten d'Hellegen an d'Helleg Männer vu Gott gebiet, fir op d'Äerd zrëckzekommen, fir sech z'ënnerhalen! D'Paradies gétt stänneg op déi agreabelst Manéier erneiert, während d'Äerd dacks stänneg erneiert gétt, awer op eng langweileg an onangenehm Manéier.

Trotz der Tatsaach, datt d'Liewen ustrengend an usprochsvoll ass, gewinnen sech déi meescht Leit

drun a gleewen, datt et keng aner Manéier gëtt ze liewen. Si kënnen dëst Liewen net mam spirituellen Liewen vergläichen a realiséieren net den Ausmooss vum Péng a vun der Middegkeet, déi an de Falten vun dëser Welt verstoppt ass.

An der Wourecht ass d'Liewen net real. Et ass just Ënnerhaltung, näischt méi. Genee wéi al Filmer ëmmer erëm nei erausbruecht ginn, sou widderhuelen sech och déiselwecht al Eventer a verschiddene Formen. An trotz der endloser Weiderféierung vum Liewen, ginn déiselwecht Themen, déi a fréiere Filmer presentéiert goufen, een nom aneren nei gespillt. Wierklech, d'Geschicht widderhëlt sech, an d'Mënsche sinn nëmmen Artefakte an de Muséeën vun der Zäit.

Fir d'Liewen seng Iwwerraschungen fräisetzen ze loossen, se mat Freed, Objektivitéit an Distanzéierung unzehuelen, onberéiert vun Emotiounen, wéi wann Dir e Film kuckt. E häerzlecht Laachen ass eng wonnerbar Heelung fir all mënschlech Krankheeten.

Du muss d'Liewe mat Liichtegkeet a Komfort ugoen. Dat ass wat ech vu mengem Léierer geléiert hunn. Um Ufank vu menger spiritueller Ausbildung a sengem Klausurhaus hunn ech meng Aufgaben mat engem mürresche Gesiicht erfëllt, ouni jee ze laachen. Eines Daags huet mäi Léierer dat gemierkt a bemierkt: "Wann Gott et wëll, ass alles gutt! Bass du op enger Begriefnes? Weess du net, datt Gott ze fannen heescht, Suergen ze verstoppen an all Leed ze begruewen? Huel d'Liewen net sou eescht."

Hien huet mir geléiert, datt et d'Pflicht vum Mënsch ass, säi Geescht iwwer all ierdesch Oflenkungen a Problemer ze hiewen, fir datt hie komplett Fräiheet a Gott fënnt.

Ee muss e Gläichgewiicht tëscht Freed a Leed, Gewënn a Verloscht, Victoire a Versoen halen, fir den

Erausfuerderunge vum Liewen mat Courage a Selbstvertrauen ze stellen.

Den banneschte Fridden trotz all den Eventer ze behalen ass dee beschte Wee fir täuschend Wënsch ze iwwerwannen. Dëst ass wat ech vun de Groussen geléiert hunn, déi net vun de Schwankungen vun der Zäit betraff waren, awer bis zum Schluss standhaft a onverännerlech bliwwe sinn. Och d' Prophéiten, wéi se gefoltert goufen, hunn hiert hellegt Bewosstsinn net verluer, an si hunn och keen erlaabt, hinnen d'Léift vu Gott ze klauen. Denkt un d'Seegen, déi Gott lech geschenkt huet. Mëtt an duerch Prüfungen a Leed. Är Séil ass en hellegen Tempel vu Gott. Dir däreft net erlaben, datt d'Däischtert vun der Ignoranz dëse pure Plaz entweiht. Wéi wonnerbar ass et, an engem Zoustand vu spiritueller Bewosstsinn ze sinn, géiert, würdevoll, sécher a friddlech! Fäert näischt a haasst keen. Gitt Är Léift jidderengem. Füllt Gottes Léift a gesitt seng Präsenz an alle Mënschen, a loosst Äert stäerkst Wonsch seng konstant Präsenz an Ärem Häerz sinn. Dëst ass de Wee fir a Fridden a Rou an dëser Welt ze liewen. Awer et ass schwéier dës Selbstzefriddenheet ze schmaachen, soulaang déi haart Wand vun de Wënsch duerch d'Oas vum Häerz bléist a seng Beem gewaltsam erschütteret.

Wënsch gi vun der Ëmwelt vun enger Persoun geformt. Si entstinn aus eise sensoresche Wahrnehmungen a ginn duerch d'Limitatiounen vun dëse Wahrnehmungen limitéiert. De Besuch vun enger ländlecher Kiermes erfëllt de Wonsch no e bëssen Opreegung, awer nodeems een eng Weltklass-Ausstellung besicht an all déi verschidden Ausstellungen gesinn huet, verléiert déi kleng Kiermes hire Charme an Appel. Dofir mussen mir als éischt d'Freed vun der Gemeinschaft mat Gott

erliewen, fir datt mir dës Freed mat manner ierdesche Freed vergläiche kënnen. Dann sinn d'Wënsch vun enger méi héijer Natur. De Wonsch ass onendlech; kaum ass ee Wonsch erfëllt, wéi en aneren seng Plaz hält. Awer wann Dir Gott fannt, sinn all Är Wënsch erfëllt. "Sicht als éischt d'Kinnekräich vu Gott a seng Gerechtegkeet, an all dës Saache ginn Iech ginn (An wat bei Gott ass, ass besser a méi dauerhaft)" Firwat also net als éischt d'Erfëllung vun deem gréisste Wonsch sichen a vun der generéiser Hand vu Gott dat Bescht an dauerhaftst kréien?

Wann Gott dem Sichenden säi Gebied beäntwert, Hien kennen ze léieren, ginn all seng aner Wënsch direkt an fir ëmmer erfëllt.

Verschidde Leit mengen, si hätten keng Wënsch!

Ech hunn gemierkt, wat dacks geschitt, wa Leit op de Maart ginn. Si hunn vläicht kee spezifische Wonsch ze kafen, awer op eemol fällt hinnen eppes an d'Aen an si denken: "Oh jo, ech muss et kafen!"

Och wann se et net direkt kafen, bleift et Dag an Nuecht an hire Gedanken, bis se et endlech maachen, och wann se Sue musse léinen. Si genéissen et eng Zäit laang, awer lues a lues verschwënnt säin Charme an d'Freed um Besëtz hält of, sou datt se sech eppes anescht wënschen, a sou weider.

Heiansdo begéine mir engem, deen seet: "Ah, wann ech just sou an sou vill Suen hätt (oder en speziellen Automodell oder e Schwämm oder oder)" a soubal dee Wonsch erfëllt ass, entsteet eng aner Sehnsucht no eppes Neies.

Mënschlech Wënsch sinn inherent onvollstänneg, an dofir si se net fäeg, fir hir Besëtzer komplett Gléck z'erreechen.

D'Welt wäert probéieren, Iech dovun ofzelenken, datt deen eenzege wierklech wäertvolle Wonsch ass,

Gott ze fannen. Mee Dir musst lech all Dag drun erënneren. Wann eng Persoun decidéiert, mam Fëmmen opzehalen, ze vill ze iessen, opzehalen ze léien oder opzehalen ze fuddelen, muss si resolut an hirer Entscheedung sinn an net zécken. Eng schlecht Ëmwelt dréit de Wëllen aus a schwächt en, wouduerch falsch Wënsch an enger Persoun entstinn. Et hält dat Bescht vun hinnen a gött hinnen dat Schlëmmst. Déi, déi mat Déif liewen, gleewen, datt et déi eenzeg Manéier ass, ze liewen. Mee sech mat gudde Leit ze vernetzen, riicht de Geescht op méi héich Saachen, sou datt falsch Wënsch eng Persoun net méi verführe kënnen. Alles an dësem Liewen ass Verännerungen a Schwankungen ënnerworf. Mee e puer Momenter vun déiwer Kontemplatioun oder Studium a Reflexioun iwwer reng spirituell Themen sinn eng Quell vun Inspiratioun, déi den eeschte Sucher iwwer den Ozean vun der Täuschung an der Illusioun op göttlech Ufer droen, wou "keng Middegkeet se do beréiere wäert, an se wäerten och net dovunner verdriwwe ginn".

(Déi gréisst Rou ass fir déi virbereet, déi geschafft hunn, an deen, deen keng Ustrengung gespuert huet, fir d'Wourecht ze sichen, huet se gewonnen.)

Dat richtegt Gléck läit an der Verlaangen no Gott a stänneg un Hien ze denken. Mat Ausdauer kënnst eng Zäit, wou dëse Gedanke sou standhaft an onerschütterlech gött, datt keng kierperlech, geeschteg oder emotional Leed Äert Bewosstsinn vu Gott oflenke kann. Ass et net wonnerbar, mam Bewosstsinn vu Gott ze liewen, ëmmer un Hien ze denken an Hien ze spieren, an am Hellegtum vu senger onerschütterlecher Präsenz ze bleiwen, wou weder den Doud nach soss eppes Äre bannenzege Fridden klaue kann? (Déi, déi gleewen an deenen hiert Häerz Rou an der Erënnerung u Gott fannen.

**Wierklech, an der Erënnerung u Gott fannen
d'Häerzer Rou.)**

**Wann Dir géint all Begierden immun gitt, genéisst
Dir déi éiweg Präsenz**

**D'Liewen ass wierklech komesch, well alles ass
ënnerworf Ännerungen. Dofir sollt een d'Schëff vum
Gléck net um verännerleche Sand vun dësem Liewen
ankeren. Eis Zäit geet eriwwer, an dat wat mir elo
gesinn, wäert een Dag fort sinn. Ännerung ass
akzeptabel, soulaang Dir et net erlaabt, lech ze
schueden. A wann et lech schued, ass den inneren
Onrou, deen Dir erlieft, eng Botschaft un lech, lech
net vun de Wënsch ze besëtzen. Wann Dir sécher am
göttleche Geescht sidd, genéisst Dir alles ouni
Bindung oder Ofhängegkeet. Dofir ass et vun der
gréisster Wichtigkeet fir déi, déi sech këmmere,
Him kennen ze léieren; soss wäert d'Liewen eng
zerstéierend Enttäuschung sinn, déi Hoffnungen op
eng schrecklech Manéier zerstéiert.**

**Wéi ech 1935 zréck an Indien koom, hunn ech
gehofft, déi Plazen ze besichen, déi ech als Kand gär
hat, awer bei menger Arrivée hunn ech festgestallt,
datt alles geännert hat. D'Liewensphase war op eng
aner Manéier nei arrangéiert ginn. Déi gréisst
Enttäuschung an de Schock koumen, wéi ech mäin
aalt Haus zu Aykapur besicht hunn, wou ech fréier
gespillt an d'Vullen gekuckt hunn. Nëmme ee Bam
ass bliwwen vun allem, wat ech mech erënnert hunn.
Sou ass d'Liewen! Bekannt a geschätzte Saachen
verschwannen eis een nom aneren aus den Ae. Ech
war bereet, alles ze ginn, fir eist Haus ze gesinn, wéi
et a menger Kandheet war. An awer huet Gott mäi
Wonsch erfëllt, well ech d'Haus spéider an enger
Visioun gesinn hunn, wou mir am Pool geschwomme
sinn, an dann sinn ech no uewen gaangen, hunn mech**

op d'Bett geluecht a Mangoen giess, genee wéi ech et viru ville Jore gemaach hat.

Wënsch mussen elo ganz virsiichteg ënnersicht a gepréift ginn, gutt sortéiert ginn, an nëmmen déi gutt mussen erhale bleiwen, an net emol déi gutt Wënsch däerfen dat wichtegst Wonsch no Gott ënnerdrécken.

Dee Wonsch muss lieweg a brennend bleiwen, an däerf net verschwannen oder ausstierwen. De Mënsch ass an enger grousser Illusioun, wann hie Gott freet, seng ierdesch Wënsch ze erfëllen, awer hien net freet, sech him ze weisen. Stellt Iech e Kand vir, dat stänneg verlaangt, datt seng Elteren senge Wënsch erfëllen, an soss weder no hinne freet nach drun denkt. Dat ass Ondankbarkeet an eng Verleugnung vun hirer Frëndlechkeet, an doran läit eng Lektoun fir déi, déi nodenken.

Wann dëst Buch vum Liewen ugewannt gëtt, gëtt een nëmme vum spirituellen Wëssen begleitet, dat een während sengem ierdesche Openthalt erwuerwe huet. Dofir muss Gott ëmmer a sengem Geescht präsent bleiwen, hien stänneg uruffen an hien ni vergiessen, wann een sech wierklech ëm seng spirituell Zukunft këmmert. Wann mir a Gemeinschaft mat Gott sinn, wäerte mir feststellen, datt all Wënsch op eng mysteriéis Manéier erfëllt ginn. Awer mir mussen als éischt Gott sichen. Hie ass generéis an huet eis alles ginn, awer mir wäerten hien nëmme fannen, wann mir net mat senge Kaddoe zefridden sinn, mä eis un de Giewer selwer wenden. Mir wäerten hien kennen léieren, soulaang mir éierlech an eiser Sich sinn, eescht an eisem Wonsch, him méi no ze kommen a seng geseent Präsenz ze erliewen.

Déi gréisst Hindernis, mat där eng Persoun konfrontéiert ass, ass sech selwer. Wann si probéieren roueg ze sëtzen a spirituell Saachen

nozedenken, kommen op eemol weltlëch Gedanken op, déi si oflenken an dovun ofhalen, hiert Zil z'erreechen. Si musse sech trainéieren, hir Gedanken a Kierper ze kontrolléieren, an doduerch droen si e portabelt Paradäis an hirer Séil. Am Liewen oder am Doud, am Himmel oder an der Häll, dat iewescht Gléck si begleet.

Mir müssen déif zu Gott bieten, eis grouss Sehnsucht ausgießen, Hien an der Sprooch vum Häerz, dem Verlaangen vun der Séil an dem Geflüster vum Gewësse froen, fir datt Hien eis héiert an eis äntwert. Mee wann eng Persoun hallefhäerzeg biet an zur selwechter Zäit un eppes anescht denkt - eppes, wat Gott weess, datt net déi primär Suerg vun där Persoun ass - da wäert Hien net äntweren.

Mir müssen als éischt Gott hunn D'Zäit ass elo Mir däerfen net waarden, well Illusiounen si ze mächtig D'Liewe vergeet séier, an et ass schued, dës Welt ze verlossen ouni den Zweck vum Liewen ze kennen Mir sollten ëmmer nodenken, wa mir e Moment Fräizäit hunn Och wann Är Gebieder ufanks net erhéiert ginn, verzweifelt net un der Barmhärzegkeet vu Gott, mä biet weider Biet oprichtig a vertraut drop, datt Äert Gebied erhéiert gött.

Ech hunn a mengem Liewen de gréisste Beweis vu Gottes Reaktioun op d'Gebied gesinn. Mee sou eng Äntwert erfuerdert Ustrengung, well näischt vu Bedeitung kënn ouni Ustrengung. Meditatioun ass essentiell fir d'Geheimnisser vum Liewen opzedecken an an d'Kinnekräich vu Gott anzetrieden.

Schlecht Gewunnechten an aner Oflenkungen wäerten probéieren Är Efforten ze ënnergrüewen an Är Entschlossenheet ze schwächen. Mee wann Dir glécklech wëllt sinn, haalt Är Gedanken op Gott geriicht, an Dir wäert Hien no bei Iech fannen.

Wünsch no irdösche Freed kreéieren e magnéiteschen Zuch, deen eng Persoun op dës Äerd zitt, Liewen nom Liewen. D'Zréck an d'Fleesch gött onnéideg fir déi, déi hir Wünsch a Gott fonnt hunn. Wa se iergendeen Wonsch erfëlle wëllen, denken se drun, an et manifestéiert sech virun hinnen. Meng Mamm ass mir no hirem Doud erschéngen, an ech gouf getréischt, si ze gesinn, an hunn Gott fir seng Guttheet gedankt. Wierklech, Hien ass dee Generéisten an de Barmhärzegsten. Hien erfëllt eis Wünsch, fir eis seng Léift a Dankbarkeet ze weisen, wa mir Him den éischte Plaz an eisen Härzer ginn.

Wann eng Persoun Gott erreecht, gött si de Meeschter vum Liewen a vum Schicksal. Mir dāerfen net roueg sinn, bis déi göttlech Präsenz fest an eisem Liewen etabléiert ass. Hie wāert eis alles ginn, wat mir eis wënschen, an eis op d'Prouf stellen.

D'Prüfungen an d'Hindernisser um spirituellen Wee si vill a grouss, awer wa mir duerch dës Prüfungen goen an dës Hindernisser iwwerwannen, musse mir soen: "O Här, Du hues meng Gebieder erhéiert a meng gréisst Wünsch erfëllt, sou datt mäin Härz räich mat Denger Präsenz ginn ass a meng Séil mat Dengem Liicht straalt."

Fridden sief mat dir

Aus de Wierder vum Enseignant Paramhansa

Yogananda

D'Leit beschwéieren sech iwwer d'Iddi, bestëmmt Saachen am Liewen opzeginn, och wann se a Wierklechkeet vill wāertvoll Saachen opginn, net zulescht Rou, an heiansdo

opferen se sech souguer fir Suen, déi ufälleg fir Schued a
.Verloscht sinn

Gëff Iech Gott iwwer a Dir wäert feststellen, datt Äert
.Liewen wéi eng schéi rhythmesch Melodie ginn ass

Riicht Är Opmierksamkeet vun dëser Welt no bannen op
dat grousst Räich vu Gott, dat an Iech ass

Am Schëff vun der Rou kënnt Dir an déi Welt iwwer eis
Dreem eraus segelen, wou déi göttlech Quell ouni Ophalen
.aus den Déifte vum Häerz a vun der Séil fléisst

Här, hëllef mir, meng Roll am Spill vum Liewen op eng
Manéier ze spillen, déi Dir gefällt, egal ob ech schwaach oder
staark, krank oder gesond, berühmt oder unbekannt, räich
oder aarm sinn, well ech weess, datt Dir mech gär hutt a
.mech ni verloossen wäert

Räichtum kann enger Persoun geholl ginn, oder si kann
dovun geholl ginn, wann si dës Welt verloossen, an si
kënnen en net mat sech huelen. Säi richteg Wäert läit
doran, en fir gutt Doten auszeginn a sech selwer an aneren
Gléck ze bréngen op eng Manéier, déi Gott a säi Gewësse
.gefällt

Déi, déi nëmmen un hir eege Sécherheet a Komfort
denken, d'Bedierfnesser vun aneren vergiessen oder
ignoréieren, verfollegen a Wierklechkeet d'Aarmut, déi
enges Daags hiert Schicksal wäert sinn. Déi, déi un hirem
Räichtum festhalen, anstatt en fir gutt Doten ze benotzen,
bréngen sech selwer kee Wuelstand am Hiernof, mä gi mat
de Wënsch an de Begierde vun de Räichen aarm gebuer,
mat de Wënsch an de Verlaangen vun de Räichen. Mä déi,
déi hire Räichtum a säi Räichtum mat aneren deelen, zéien
.Gutt a Räichtum un, wou se och ëmmer higin

Wann Dir deenen gitt, déi et fräiwëlleg verdéngen, da
wäert Dir feststellen, datt Gott ëmmer bei Iech ass a wäert
Iech ni verloossen an Dir wäert näischt brauchen. Mir
däerfen net vergiessen, datt eist Liewen direkt vu Gott
ënnerstëtzt gëtt a wann mir feststellen, datt eis Geescht,
eise Wëllen an eis Aktivitéiten all vu Gott ofhänken an hir
Kraaft vun Him kréien, da kréie mir direkt Leedung vun Him
a mir wäerten feststellen, datt eist Liewen eent mat sengem
.onendleche Liewen ass

Meditatioun liwwert Beweis fir d'Existenz vu Gott. Soubal
d'Wellen vun de Sensatiounen aus dem Weier vum Geescht
gekläert sinn, sprängt göttlech Gléck aus der Séil eraus. Dës
.Gléck existéiert schonn an der Séil, awer si ass verstoppt
Oh, Här Ech wäert mäi Willenskraaft an Intellekt
benotzen, fir als éischt kleng Saachen z'erreechen, an dann
op méi grouss Leeschtungen zougien
Och wann all materiell Ambitiounen erreecht ginn,
bréngt et awer nëmmen onvollstännegt Gléck - an andeems
ech Gott fannen, wäert ech onerschöpflech Reservoirén vu
Freed entdecken, an et héiert ni op ze fléissen a lafen, an de
.Gäert an ëmmergrénge Wissen vun der Séil
Haus: Victory Square

Wann eng Persoun hiert Liewe verbréngt fir een
Nervenkitzel nom aneren ze verfollegen, wäert si ni de Goût
vum richtege Gléck kennen. Ee soll einfach liewen a mat
Liichtegkeet d'Liewe genéissen. Et ass ubruecht fir eng
Persoun Zäit eleng ze verbréngen, vun Zäit zu Zäit iwwer
seng eegen Handlungen nozedenken an banneschte Fridden
ze praktizéieren, wat Heelung, Verjéngung a erneiert Kraaft
.bréngt

Wann Oflenkungen dauernd präsent sinn an aner Stimuli
d'Sënner bombardéieren, da leiden d'Nerven doduerch,
grouss Quantitéiten u vitaler Energie ginn verschwend, an
d'Séil fillt sech ugespaant a gestéiert. Ausserdeem sollt een

sech net ze vill Suergen doriwwer maachen, anerer ze
korrigéieren; éischer soll een sech selwer korrigéieren, ier
.een probéiert, anerer ze korrigéieren

Loosst et bekannt sinn, datt d'Haus de gréisste
Schluechtfeld ass. E Mënsch, deen en Engel a sengem Haus
.ass, wäert iwwerall en Engel sinn
D'Séissheet vun der Stëmm an de Fridden, deen duerch
edel Verhalen ausgedréckt gëtt, gi méi doheem gebraucht
.wéi soss néierens

Genee wéi d'Däischtert net do bleiwe kann, wou d'Liicht
schéngt, muss och d'Däischtert vun der Krankheet
verschwannen, wann d'Liicht vu Gott an d'Zellen vum
Kierper schéngt, an et sinn nëmme wéineg, déi dës
.Wourecht erkennen

Wann d'Leit e staarkt Wonsch no Heelung hunn, bieten
si mat engem onrouegen Häerz oder mat engem Gefill vun
Verzweiflung, well se dovun ausginn, datt Gott hir Gebieder
net héiert, oder si bieten, awer waarden net, fir datt si
.wëssen, ob hir Gebieder Gott erreecht hunn

Genee wéi een net mat engem defekten Empfänger
Musek lauschtere kann, déi duerch d'Loft ausgestraalt gëtt,
sou kann een och net d'Vibratioun vu Gesondheet, Kraaft a
Wäisheet ophuelen, déi vu Gott ausginn, mat engem
psycheschen Apparat, deen duerch Ängscht, Suergen an all
Zorte vu Besuergnëss, Zweifel an Onsécherheet net
.funktionéiert

Loosst eis lech, Här, a Zäiten vun Nout a Wuelstand, a
Krankheet a Gesondheet, an Däischtert a Liicht, an ënner
allen Ëmstänn erënneren a Merci soen. Loosst eis mat
Dankbarkeet un d'Deeg vum Wuelbefannen denken, déi Dir
eis geschenkt hutt. Hëllef eis, d'Aen vum Glawen
opzemaachen, fir datt mir Äert geseent Liicht gesinn, dat all
.Krankheeten a Krankheeten heelt

Ech sinn de Kapitän vu mengem Schëff vu gudde
Gedanken, mengem gudde Wëllen a menger fruchtbarer,

nätzlecher Aktivitéit. Ech wäert d'Schëff vu mengem Liewen
steieren, ëmmer meng Aen op de glänzende Planéit vum
Fridden um Himmel vu menger déiwer Kontemplatioun
.geriicht halen

Ech wäert meng kreativ Denkfäegkeeten benotzen, fir
Erfolleg an allem ze hunn, wat ech maachen. Gott wäert mir
.hëllefen, wann ech och probéieren, mir selwer ze hëllefen
Haut wäert ech de Gaart vum Liewen mat erneierter

Ustrengung beaarbechten a mat de Somen vun der
Wäisheet, der Gesondheet, der Zefriddenheet an dem Gléck
säen. Ech wäert d'Somen mat Glawen a Selbstvertrauen
bewässeren, an ech wäert op d'Gnod vum Allmächtege
waarden, fir mir eng gerecht Ernte ze ginn. Och wann ech
net déi erwaart Ernte kréien, wäert ech dankbar a
begréissend bleiwen fir d'Rou, déi aus dem Streben no
.mengem Bescht kënnt

Ech wäert Gott Merci soen, datt ech weider probéieren
kann, bis ech et duerch seng Gnod erfollech sinn. An ech
wäert Him Merci soen, wann ech dat gréisst Wonsch vu
mengem Häerz erfëlle kann. Ech wäert mech beméien,
nëmmen nobel an wäertvoll Doten ze maachen, andeems
.ech Gottes Gefalen sichen

D'Welt wimmelt vun Natur- a mënschleche Stierm, a
Gott ass de staarke Schëld a sécheren Hafen virun de
Stierm, Hurrikanen an dem Béisen vun dëser Welt. Wou och
ëmmer Gott ass, gëtt et keng Angscht oder Trauer. De
richtege Gleewegen steet fest a stolz am Kampf vum Liewen
an am Kampf vun den Eventer, sécher, datt Gott mat him
ass, hie virum Schued beschützt an hien ni fir ee Moment
verléisst. Sou verschwënnt d'Angscht aus sengem Häerz an
d'Sécherheet hält sech an, e Schutz, deen net opgezwonge
.ka ginn

Keng Angscht ze hunn heescht Vertrauen a Gott a säi

Schutz ze hunn, a Vertrauen a seng Gerechtegkeet,

Wäisheet, Barmhärzegkeet, Léift an Allgegenwärtigkeet ze .hunn

Angscht beraubt eng Persoun hirer psychologescher Kraaft, trübt hire Geescht a beeinträchtigt den natierleche Rhythmus vum Häerz. Ausserdeem kann Angscht kierperlech Stéierungen a psychesch Krankheeten verursaachen. Amplaz sech der Angscht an der psychologescher Aschränkung ze erginn, soll eng Persoun sech versécheren, datt si sécher am Schutz vu Gott ass, dem Allseenden, dem Allhéierenden, sécher a senger oniwwerwannebarer Festung, a vu senger .Barmhärzegkeet a Suerg ëmginn

Egal ob am afrikaneschen Dschungel, op engem Schluechtfeld, bei Krankheet oder Aarmut, muss een sech selwer dovun iwwerzeegen, datt Gottes Hand méi staark ass wéi all Gefor a fäeg ass, déi ze schützen, déi bei Him Schutz sichen. Et gött kee méi effektive Mëttel zum Schutz. Natierlech muss een de Verstand benotzen, wann een mat Eventer ëmgeet, awer gläichzäiteg de volle Glawen un déi göttlech Hëllef huet. Glawen heescht ni, recklos ze sinn oder onverständlech ze handeln am Gesiicht vun der Widregkeet. Éischter, egal wat geschitt, muss een sech selwer bestätegen, datt nëmme Gott fäeg ass, a schwieren an usprochsvollen Ëmstänn ze hëllefen, wann .een sech mat ganzem Häerz, Séil a Sënner zu Him wendt

Wann Schwiereregkeeten wéi eng Lawin erofkommen, däerfe mir net zouloossen, datt se eise Wëlle lähmen oder eis kloer Visioun an eis weis, logesch Approche verdunkelen. Éischter musse mir eise Glawen u Gott an eist ugebuerene Sënn fir Recht a Falsch behalen, a mir müssen eis beméien, e Wee eraus ze fannen. Mat Gottes Hëllef wäerte mir en fannen. Schlussendlech wäerten d'Saache sech verbessern, well Gottes Kraaft a Wonner hannert de Widderspréch vum mënschleche Liewen verstoppt sinn. Déi, déi

d'Onvermeidlechkeet vun den Ëmstänn net akzeptéieren a
léiwer probéieren, mat hirem Intellekt a Glawen iwwer de
Schleier erauszedréngen, wäerten d'Dier fir sech opmaachen
.- eng Dier, un déi all gleeweg Hand klappt

D'Liewen ass an Däischtert gehüllt, an heiansdo stierze
mir a zécken, weiderzegoen. Mir müssen dem Gottes Liicht
eis Leedluucht sinn, wa mir duerch déi däischer Weeër vum
Liewen goen. Gott ass de Vollmound an den Nuechte vun
Ignoranz an Däischtert, d'Sonn vum Glanz an de Stonne vum
Erwächen, de Liichttuerm vun der Leedung an de Leedstär fir
déi, déi d'Mierer vun der ierdescher, flüchtiger Existenz
.duerchqueren

Problemer wäerten an der Welt weider bestoen, also
wou kann een sech fir Orientéierung a Féierung wenden?
Seng Gedanken, beaflosst vu Gewunnechten, Viruerteeler,
Viruerteeler a Fanatismus, sinn net nätzlech, an d'Aflëss vu
senger Ëmwelt, Famill, Land oder Welt sinn net fäeg, richtig
Féierung ze bidden. Dofir muss een sech un Gott wenden a
lauschteren op déi roueg, seren Stëmm, déi aus den Déifte
vun der Séil kënnt, eng Stëmm am Aklang mat der
.Wourecht

Den Ënnerscheed tëscht mentaler Kontemplatioun a
spiritueller Introspektioun

Wann eng Persoun sech mat theoreteschem Wëssen
programméiert, gëtt si wéi e wandelnden Blockflütt, deen
Spréchwierder a verherrlech Ausdréck widderhëlt, an anerer
betruuechten se als geléiert a kenntnisräich. Mä sou e Wëssen
gëtt net duerch eng direkt Perceptioun vun der Wourecht
verstärkt, an et gëtt och net duerch spiritueller Erreeche
matgegläich. Dës Zort vun Intellektualiséierung oder
Intellektualiséierung hält d'"Selbst" un de sensoresche
Geescht gebonnen, deen selwer duerch déi kierperlech
Sënner limitéiert ass. Theoretisch Wëssen kann net

göttlecht Wëssen kréien, an et ass ubruecht, seng wäertvoll
Zäit net mat Theorien ze verschwenden, déi net an der
Realitéit ugewannt kënne ginn, fir datt een sech net an
engem dichten intellektuellen Dschungel verluer fënnt, net
.fäeg, de Beräich vun der Theorie ze iwwerschreiden

Dëse Prozess féiert net dozou, d'Wourecht ze kennen,
well d'Wourecht iwwer Meenungen an Theorien eraus läit, a
vill, déi dësem Usaz folgen, gi vun hiren eegene subjektiven
.Conclusiounen gebonnen

Wann eng Persoun hir geeschteg Fäegkeeten nëmme
benotzt fir Suen a materiell Besëtz ze kréien, gëtt hiert
Bewosstsinn an d'materiell Welt gezunn a gëtt an endlos
Komplexitéiten verwéckelt. Dofir soen déi schlaue Leit, datt
eng Persoun net all déi geeschteg Fäegkeeten, déi Gott hir
ginn huet, dem Verfollege vu flüchtege Saachen widme soll,
fir datt se sech net am Labyrinth vum Materialismus
verléieren an onnéideg Aschränkungen a Restriktiounen fir
sech selwer schafen. Amplaz solle se hir geeschteg
Fäegkeeten benotzen fir d'Noutwendegkeete vum Liewen ze
kréien a sech beméien, hir moralesch Fäegkeeten
z'entwéckelen, fir tëscht Richtig a Falsch an tëscht deem
wat schiedlech a wat nützlich ass z'ënnerscheeden. Wann
se hir spirituellt Abléck kultivéieren, kënne se Gott a sech
selwer spieren an déi spirituellt Wouchten feststellen, déi
hannert den dichten Schleier vum Materialismus verstoppt
.sinn. Dësen Zoustand gëtt spirituellt Introspektioun genannt

Egal wat eis Suergen sinn, Gott muss ëmmer Virrang an
einem Liewen hunn. Ee vun de wichtegsten Elementer vum
spirituellen Wuesstum ass déi konstant, häerzlech
Verbindung mat Gott, duerch déi Dir perséinlech eng
wonnerbar, positiv Transformatioun erliewe wäert, déi Iech
.déif beandrocke wäert

Wann eng Persoun eng Show wëll gesinn, nei Kleeder
oder en neien Auto wëll kafen, ass et dann net wouer, datt
hie Geescht stänneg beschäftegt ass? Wat dës Saachen
ugeet a wéi se se erreechen oder kréien? Hie wäert net
roueg sinn, bis hien seng Wënsch erfëllt huet, an hie wäert
.weider onermiddlech schaffen, fir dës Wënsch z'erreechen

Sou soll de mënschleche Geescht sech domat
beschäftegen, iwwer Gott nozedenken, an dann ginn all déi
méi kleng Wënsch an e staarkt Wonsch transforméiert, Gott
.ze spieren a mat Him ze kommunizéieren

Wann de Geescht Gott e häerzlecht, fervent Geflüster
flüstert, dat aus den Déifte vun enger sehnsüchtiger Séil
kënnt

De Ruff vun der Séil wäert dat kosmescht Häerz
beréieren, an d'Äntwert wäert kommen, a bréngt grouss
.Freed mat sech

Intellectuell Geflüster kultivéiert Willenskraaft, bis Dir
.genuch Kraaft hutt fir dat gewënscht Zil z'erreechen

Wann de Geescht an de Wëlle vun enger Persoun am
Aklang mat Gott sinn, gi se mat onlimitéierter Kraaft
gelueden, sou datt nëmmen un eppes ze denken duer geet,
fir et ze erzielen, well dat göttlecht Gesetz zugonschte vun
.deenem wierkt, déi am Aklang mam ieweschte Wëlle sinn

All déi bemierkenswäert Leeschtungen a mengem
Liewen goufen duerch d'Kraaft vun engem Geescht am
Aklang mat Gott erreecht. Wann den hellege Generator leeft,
gëtt alles, wat ech wënschen, ouni Ausnam erfëllt, andeems
et fir d'éischt Form als onsichtbaren, äthereschen Design
unhëlt an dann mat onwiderstehlecher Kraaft an der Realitéit
.manifestéiert gëtt

D'Geheimnis vum Wuesstem

Mir wuessen duerch all Erfahrung, déi mir
duerchmaachen, soulaang mir eis bewusst sinn, datt mir
wäertvoll Lektione dovunner léiere kënnen. Well all Péng a
.Leed, dat mir erliewen, Sënn an Zweck huet

Trotz der Haarteit vun de Prüfungen si se wéi Feier,
dat Äerz schmëlzt an et a schéine, staarke a villfältege Stol
verwandelt. D'Wäisheet, déi mir duerch déi brennend
Flamen vun der Erfahrung schmieden, ass wierklech
bemierkenswäert. D'Liewen purifizéiert eis, transforméiert
eis Basisnatur a wäertvoll Elementer, wat eis erlaabt mat
Séilen ze liewen, déi sou reng wéi Bijouen sinn, sou staark
wéi Stol, awer flexibel a widerstandsfäeg sinn, sech ze béien
ouni ënner dem Drock vu Widregkeeten a Schwieregkeeten
.ze brieche

Wann mir Gesichter gesinn, déi duerch Roserei verzerrt
a vu Brutalitéit vernarbt sinn, da léisst hire Bléck eis
verlaangen, d'Hässlechkeet aus eiser eegener Séil ze
verbannen - eng Séil, déi vun allem anere wéi béisen
Absichten an déif verankerte Rosereien onberéiert ass, déi
dat geseent göttlecht Bild an eis verdunkelen, genee wéi
Ruß e Spigel zerstéiert. Déi schmerzhaft Handlungen vun
aneren sollten an eis de Wonsch erwächen, eist eegent
Verhalen ze verbessern an eis selwer ze kontrolléieren, fir
datt mir Meeschter vun eisen onrouege Leidenschaften
.kënnen sinn, net Sklaven vun hinnen

Léif Wierder sinn e wonnerbart Mëttel géint vill
Krankheeten, well se eng mächtig, bal magesch,
magnéitesch Kraaft hunn, déi hire Spriecher vill Segen a
Wuelstand bréngt. Déi, déi berouegend, sanft Wierder
benotzen, spieren e subtile Stroum, deen ouni
Ënnerbriechung duerch si fléisst, a si gi mat enger lwwerfloss
u Rou gefëllt. Dëst ass well dee Stroum mat senger méi
héijer Quell verbonnen ass, ëmmer fléissend an dauernd

Séilen an Harmonie mat hir erreecht. Si wäerten dann fäeg sinn, dëse Floss vu Gléck un Séilen ze vermëttelen, déi no .Fridden verlaangen

All Dag kuckt eng Persoun sech an de Spigel fir hiert Gesiicht ze gesinn, well se vun hirer beschter Säit fir anerer ausgesi wëllen. Wéi vill méi wichteg ass et dann, datt si all Dag mat sech selwer do stoen an an de Spigel vun der bannenzeger Analyse kucken, fir erauszefannen, wat ënnert der blénkeger Uewerfläch verstoppt ass! Well alles, wat äusserlech attraktiv ass, kritt säin Ureiz vum bannenzege Selbst. An näischt beschmiert de pure Spigel vun der Séil sou wéi psychologesch Verzerrungen wéi Roserei, Ressentiment, Näid an Haass. Wien sech beméit, sech vun dëse Verbindungen ze befreien, déi der Natur vum Geescht friem sinn, wäert d'Liicht vun der bannenzeger Schéinheet .vun bannen ausstralen loossen

Duerch d'Analyse entdecken mir, datt mënschlech Problemer dräifach sinn: et gëtt Problemer a Stéierungen, déi de mënschleche Kierper attackéieren, anerer, déi de Geescht attackéieren, an eng drëtt Kategorie, déi d'Weeër .vun der Séil blockéiert

Krankheet, Alter an Doud sinn d'Schwieregkeeten an Hindernisser, mat deenen de Kierper konfrontéiert ass. Psychologesch Krankheeten iwwerfalen awer de Geescht duerch Trauregkeet, Angscht, Roserei, ënnerdréckt Wënsch, Ressentiment, Haass, emotional Obsessiounen, fiebereg nervös Agitatioun an de psychologesche Kriibs, deen d'mental Fäegkeeten lähmt. Déi geféierlechst Krankheet ass awer d'Krankheet vun der Séil, déi sech an Ignoranz manifestéiert, aus där all aner Krankheeten entstinn a sech .verbreeden

Et gëtt méi Gutt wéi Béist op der Welt

Wann Zweiwel opkommen, solle mir un d'Liewe vu
groussen Leit denken. Et ass wouer, datt mir Mënsche sinn,
awer Gott huet eis aussergewöhnlech Kräfte geschenkt, déi
mir selten benotzen. Firwat also zidderen aus Ängscht virum
Alter, Krankheet a Leed? Mir solle maachen, wat mir kënnen,
fir eis Kierper ze këmmere, awer mir solle eis net den
Ängscht erginn oder eis ënner Hiwwele vun Ignoranz
.vergruewe

De Kierper ass net de ganze Mënsch

D'Gutt iwwerwënnt dat Béist op dëser Welt, well Gott déi
ultimativ Muecht ass. Mee wann d'Béist eis trëfft, mengen
mir, datt mir keng Muecht hunn, et ze kontrolléieren oder
.sengem Grëff z'entkommen

Stierm vum Béisen wäerten onbedéngt blösen, awer mir
kënnen hir Auswierkungen iwwerwannen an eis driwwer
.erhiewen

Mir kruten d'Liewe net fir doduerch zerstéiert ze ginn,
mä fir eis e Bewosstsinn vun der Éiwegkeet ze vermëttelen,
.an dës Wourecht musse mir net vergiessen

Ouni Fräiheet vum Denken kann een sech net op eng
reng, spontan an natierlech Manéier ausdrécken. Denkt
drun, datt Dir grondsätzlech fräi sidd. D'Kraaft vum Wëllen
.ass ëmmer fräi

Wann Dir Är Willenskraaft richtig benotzt, wäert et lech
gutt Karma schafen, awer déi meescht Leit wëllen sech net
änneren a wëllen sech net d'Méi maachen, dofir zerbréchen
se am Gesiicht vu Schwieeregkeeten a si net fäeg, sech den
.Erausforderungen ze stellen

Alles ze maachen, wat engem gefällt, ass keng Fräiheet,
well d'Mënsche vun hire Wënsch gebonnen sinn, an dofir
kënnen hir Handlungen guer net als Fräiheet bezeechent

ginn. Richtig Fräiheet bedeit, alles mat engem Wëllen ze maachen, deen duerch Wäisheet geleet gëtt. Eng Persoun kann d'Konsequenze vu senger vergaangene Handlungen kontrolléieren, déi zwangsleefeg drop follegen, wa se hire Wëllen aktivéieren an en fir gutt a profitabel Doten benotzen. Wann Dir Är Handlungen mat Vernunft a Wëllenskraaft ausféiert, ginn d'Kräfte vun Äre fréiere falschen Handlungen schwächen an d'Gewunnechten, déi aus Äre gudden Handlungen resultéieren, ginn gestärkt

Mir begehren eis stänneg dat, wat eis feelt, a verbannen eis mat Saachen, déi net essentiell sinn. Soubal eppes eis a Besëtz hält, verléiere mir temporär eise fréie Wëllen. Genoe wéi d'Leit am Osten vun antike Gebräicher versklavt sinn, sou sinn och d'Leit am Westen vun modernen. Mir kreéieren eist eegent Schicksal a gi vun deem gebonnen

Firwat gëtt ee Kand an eng béis Famill gebuer, während en anert an eng gutt Famill gebuer gëtt? Jidderee vun hinnen huet seng Fräiheet benotzt fir an der Vergaangenheet (an engem fréiere Liewen) op eng bestëmmte Manéier ze liewen an huet sech doduerch dës Ëmstänn an deem Liewen selwer bruecht

Et gëtt keng richtig Fräiheet ouni Gott. Mir müssen stänneg un hien denken. Egal wat eis Suergen a Gedanken sinn, Gott muss déi éischt Plaz an eisen Häerzer anhuelen, a wa mir wierklech mat him zesumme sinn, kréie mir d'Fäegkeet, dat ze erreechen, wat mir müssen, zu all Moment, mat senger göttlecher Hëllef

Rot fir den Jünger

Ee vun de Schüler huet de Léierer Paramhansa gefrot, ob hien him e puer Rotschléi fir sech selwer kéint verbessern. Hie sot: "Wann Dir gär gehat wëllt ginn, da sollt ".Dir ufänken, anerer ze gär ze hunn, déi Är Léift brauchen

An wann Dir vun aneren erwaart, sidd hinnen trei a trei,
fir datt si lech trei bleiwen

Wann Dir wëllt verhënneren, datt anerer béiswëlleg a
lësteg handeln, da loosst net zou, datt Bedruch an Är eege
Gedanken erakënnt, an handelt net op eng Manéier, déi
.aneren schued

Wann Dir wëllt, datt anerer mat lech sympathiséieren,
weist Empathie géintiwwer hinnen, besonnesch géintiwwer
.deen en ronderëm lech

Wann Dir wëllt, datt anerer lech respektéieren, musst
Dir souwuel jonk wéi och al Respekt weisen

Wann Dir Fridde vun aneren wëllt, musst Dir e Liewen
an Harmonie liewen

Wann Dir wëllt, datt d'Leit reliéis sinn, sidd spirituell vun
Natur a loosst anerer d'Gefill hunn, datt Dir e gutt Virbild
.sidd a si sech op lech verloossen a vertraue kënnen

Kuerz gesot, alles wat Dir vun aneren wëllt weisen. Eng
vun de gudde Qualitéiten ass et, et als éischt an Ärem
Liewen ze demonstréieren, an Dir wäert feststellen, datt
.d'Leit op déiselwecht Manéier op lech reagéieren

Wann Dir déi Beräicher an Ärem Liewen identifizéiere
kënnt, déi Verbesserung brauchen, ouni decouragéiert ze
ginn oder en Inferioritéitskomplex z'entwéckelen, a wann Dir
konsequent un der Verbesserung vun Ärem eegene
Charakter schafft, dann ass d'Zäit, déi Dir dofir verbréngt,
vill méi produktiv wéi wann Dir Zäit verschwendt andeems
Dir lech wënscht, datt anerer sech selwer verbessern. Äert
positivt Beispill a gesond Verhalen hunn eng méi grouss
Kraaft fir anerer ze änneren wéi Är Wënsch, Roserei a
.Wierder eleng

O Här, Du bass d'Quell vun all Guttheet an den Urspronk
vun all Kraaft. Seegent eis, fir datt mir Deng Segen op eis an
eiser Gesondheet, eisen intellektuellen Ustrengungen an
eise spirituellen Ausdréck reflektéiere können. Du bass de
Glanz an de Stären, d'Energie an den Atomer,
d'Frëndlechkeet an den Härzer an d'Schéinheet an der
Wourecht. Hëlleft eis, eis mat Denger ieweschter Kraaft,
Denger onendlecher Wäisheet an Denger grenzeloser
.Authentizitéit ze fëllen

Här, loosst eis erkennen, datt Dir d'Quell vun der
Gesondheet sidd, den Ozean vum Liewen, an d'Quell vun all
Versteesdemech a Wëssen. Befreit eis vun der Ignoranz an
hiren Auswierkungen, vun Angscht a Suergen, a loosst
d'Iwwerschwemmung vun Ärer Wäisheet all d'Drecks-skëscht
.an d'Schutt aus eisem Liewen ewechhuelen

Räiss ewech, Här, d'Schleier, déi Äert Gesiicht virun eis
verstoppen. Loosst eis dech als e sou hellt Liicht gesinn, wéi
onzähleg Sonnen um Horizont vun eisem Liewen. Loosst eis
dech als eng ëmmer erneierend Kraaft spieren, déi eis
Gedanken inspiréiert, eis Séilen erniert, eis Kierper erhalen
.an eis Dreem erfëllt

Amen

Déi meescht Leit wëssen net firwat, well se op dëser
Äerd existéieren, gleewen se, datt den Zweck vum Liewen
d'Erfëllung vun de Wënsch ass, d'Noutwendegkeete vum
Liewen ze kréien, Freed a mënschlech Léift ze sichen, an
.sech schlussendlech dem leschte Beschwerde hinzeginn

D'Leit fänken hiert Liewen als Programméierer mat
spezifischen Neigungen a Wënsch un, déi an der
Vergaangenheet net erfëllt goufen, an si probéieren - mat
deem wéinege fräie Wëllen, deen se nach hunn - andeems
se d'Wënsch an d'Aktiounen vun aneren imitéieren, wa se

sech mat Geschäftsleit verbannen, wëlle se wéi si ginn, a wa
.se sech mat Kënschtler verbannen, gëtt d'Konscht alles fir si

Gott wëll, datt mir an dëser Welt praktesch sinn. Hie
gëtt eis en Hunger, deen eis verlaangt, fir en ze stillen, awer
nëmmen no lessen, Ënnerdaach, Suen a Besëtzt ze sichen,
.bedeit, datt de Mënsch d'Quell vu sengem Gléck vergiesst

Et ass wouer, datt mir musse schaffen, fir eis
Bedierfnesser ze decken a eis beméien, eis legitim Ziler
z'erreechen, awer als éischt musse mir eis Häerzer fir Gott
opmaachen a seng Leedung a Genuehmigung an allem
sichen, wat mir maachen. Dann wäerte mir sécherlech an
der Schoul vum Liewen erfollegräich sinn, well mir eis
Leedung vum Supreme Manager a Fournisseur kréien, deen
weess, wat mir brauchen a wat dat Bescht fir eis ass. Dofir
musse mir eist Vertrauen an hien setzen a sengem weise
.Wëllen ënnerwerfen

Aus de Virlesunge vum Enseignant Paramahansa

Wann dat bannescht Gléck vun der Séil vun enger
décker Schicht vu flüchtege sinnleche Genoss verdeckt gëtt,
da schwächt de gëllene Glanz vum Geescht of, an déi
transparent Fäegkeete vun der Séil sinn hannert der Dicht
vun der Matière verstoppt. Wann de Geescht vun Jalousie an
Näid ugezunn a vu Wolleke vu Angscht a Suergen
agewéckelt gëtt, gëtt een miserabel, ellendig a besiegt.
Awer wann een déiselwecht Opmierksamkeet op Léift,
.Fridden an Harmonie riicht, erlieft een e grousst Gléck

D'Séil fillt Gléck, wann se sech vu kierperleche
Begierden, déi mat Leed a Misär gemëscht sinn, zu den
transparenten Tugenden vum Geescht wendt, déi mat
.erhabenen Freed gefällt sinn

Wann d'Séil komplett a grob weltlëch Freed verdéift,
gëtt se gläichgültig géintiwier der Verfolgung vu méi
héije Freed a kann net méi spirituell Freed erliewen. Vill
kéinten argumentéieren, datt et bal onméiglech ass, op
materiell Freed op dëser Welt ze verzichten oder ënner Leit
ze liewen, deenen hir Gedanken nëmmen ëm materiell
Saachen dréien. Wéi och ëmmer, et ass net vum
Duerchschnittsmënsch verlaangt, d'Welt opzeginn an sech a
Bierger a Bëscher zréckzezéien, fir Rou a Friden ze fannen.
Éischer solle se an dëser Welt bleiwen, ouni sech vun hire
mächtege Stréimungen ewechzeschleefen, fir datt se net
vun den turbulente Wellen vun dësem Liewen iwwerwältegt
.ginn

E Mënsch soll net negativ géintiwier senger Ëmgéigend
sinn, an zur selwechter Zäit soll hien net zouloossen, datt de
Materialismus seng Siicht verbléit, fir datt hien net de
Kontakt mat senger spiritueller Natur verléiert a net fäeg
gëtt, d'Freed vum Gléck ze schmaachen an d'göttlech
.Luuchten ze gesinn

D'Liewen, mat senger Essenz, Komponenten an Ziler,
ass e schwéiert Rätsel ze verstoen, awer net onméiglech ze
léisen, a mat eisem progressiven Denken léise mir all Dag e
.puer vu senger Geheimnisser

D'Apparater, déi op präzise wëssenschaftleche
Prinzipien an dëser Ära baséieren, si sécherlech
beandroekend, an d'Entdeckungen, déi d'Wëssenschaft
bréngt, ginn eis eng méi kloer Visioun vun de Weeër, wéi
d'Liewe verbessert ka ginn. Awer trotz all den Ausrüstungen,
Erfindungen a Strategien, déi mir hunn, schéngt mir ëmmer
nach wéi Marionetten an den Hänn vum Schicksal ze sinn, an
de Wee virun eis ass nach laang, ier mir vun der Kontroll vun
.der Natur befreit sinn

Sécherlech ass et keng Fräiheet, op d'Gnod vun der Natur ze liewen. Eis begeeschtert Geeschter gi vun engem Gefill vun Hëlleflosegkeet iwwerwältegt a gefesselt, wa mir eis fillen, datt mir Affer vun Iwwerschwemmungen, Hurrikaner oder Äerdbiewen sinn, oder wa Evenementer eis - ouni logesche Grond - eis Léifsten ewechhuelen, déi eis um Häerz leien. Mir realiséieren dann, datt mir net vill Victoiren erreecht hunn, a mir konnten net ongënschteg Ëmstänn iwwerwannen. Well trotz all eise Beméiungen, d'Liewen esou ze gestalten, wéi mir et wëllen, wäerten ëmmer bestëmmt Ëmstänn op dëser ierdescher Bühn optrieden, an Evenementer, déi vun engem mächtege Geescht geriicht ginn, iwwer deen mir wéineg wëssen, deen komplett onofhängeg vun eise Meenungen a Wëllen schafft. Dat Bescht, wat mir maache kënnen, ass ze schaffen a .Verbesserungen ze maachen

Mir bauen Weess un a maachen Miel, awer wien huet den éischte Som erschaf? Mir iessen Brout aus Miel, awer wien huet eisem Kierper d'Fäegkeet ginn, et ze verdauen? A ?wéi kann een lessen an Nährstoffer verwandelen

An all Eck vum Liewen schénkt et eng onentbierlech göttlech Hand ze ginn. Mir kënnen eis Affären net ouni si geréieren, an mat all de Sécherheeten, déi mir hunn, wësse mir net, wéini d'Häerz ophält ze funktionéieren. Dofir ass d'Noutwennegkeet, eis op déi iewescht göttlech Kraaft ze verloossen an eis op eist héescht Selbst ze verloossen, dat .vun där Allmuecht ausgëtt, no där mir modelléiert sinn

Mir müssen e Glawen hunn, deen fräi vu Stolz ass, a mat .Vertrauen op de Weeër vum Liewen goen

Ouni Panik an Zidderen, an ouni Nout an Aschränkung

Ëmgang mat Allergien

D'Iwwerwanne vun der Sensibilitéit ass eng delikat
Konscht, an d'Kontroll vun der eegener
Reaktiounsgeschwindegkeet ass wichteg fir eng ausgeglach
.a gutt ofgerënnt Perséinlechkeet z'entwéckelen

Sensibilitéit staamt aus Mëssverständnisser,
Inferioritéitskomplex, opgeblosene Stolz an engem
.iwwerdriwwenen Ego

Wann eng Persoun mengt, hir Gefiller wieren verletzt
ginn, setzt sech dës Gedanken a hirem Geescht fest a rëselt
hir Nerven op, déi dann ugespaant a rebellesch ginn. Roserei
entzündet sech an hirem Häerz wéinst de verletzten
Emotiounen. Wéi och ëmmer, verschidde Leit hunn
d'Fäegkeet, hir Emotiounen ze kontrolléieren, sou datt hir
äusserlech Zeeche net optrieden, trotz der intensiver Roserei
an hinnen. Anerer drécken hir Roserei duerch direkt
Reaktiounen aus, déi an hiren Aenmuskelen a
Gesichtsandrück ze gesinn sinn, an duerch schaarf,
.kodéiert verbal Reaktiounen

Exzessiv Emotionalitéit huet eescht Konsequenzen; et
komplizéiert d'Situatioun a schaaft eng ongewollt
.Instabilitéit, déi sech negativ op anerer auswierkt

Et muss Beméiunge gemaach ginn, Selbstkontrolle a
Rou ze üben, fir eng Atmosphär vu Versteedsdemech an
Harmonie ze fërderen, déi Fridden amplaz vu Spannung
fërdert an de Stressofdrock verdreift. Déi, déi dat maachen,
sinn Meeschter iwwer hiert eegent Schicksal a gi mat
Unerkennung a Respekt vun deenen ëm si ronderëm
.belount

Iwwerméisseg Sensibilitéit ass eng Eegeschaft, déi de
meeschte Leit deelen, a wann dës irrational Emotioun
opflammt, verblind se d'Aen vun der Wäisheet a bedeckt
d'Ae vun der Wäisheet. Nach méi schlëmm ass, datt déi

iwwerempfindlech Persoun mengt, datt si perfekt denkt, fillt
an handelt, während hiert Verhalen a Wierklechkeet
!komplett falsch ka sinn

Vill Leit gleewen, datt si sech selwer bedauere sollen,
wa se kritiséiert ginn, an datt Selbstmitleid hinnen eng
gewëssen Erliichterung bréngt. Mee wéi bei
Drogenofhängegen, wat se méi huelen, wat hir Sucht méi
.staark gött

Eng héichsensibel Persoun leid dacks onnéideg.
Meeschtens kennt keen d'Ursaach vu sengem Leed oder
d'Natur vu sengem Trauer, wat zu méi héijem Leed an
senger selbstopgeluechter Isolatioun féiert. Näischt kann een
erreechen, andeems een am Stillen op vermeintlech
Beleidegungen oder Kritik agoe bleift. Et ass vill besser,
d'Ursaache vun där Iwwerempfindlechkeet duerch objektiv
.Analyse a Selbstkontrolle unzegoen

Dës Zort vun ongesonder Allergie huet eescht
Konsequenzen; si verbraucht d'Häerz wéi Feier a zerstéiert
d'Gewëss vum Fridden. Dofir muss se clever, logesch a mat
.engem festen Wëllen behandelt ginn

Ech schaffen haart fir jidderengem ze déngen, awer
wann ech mech a menger Einsamkeet zrëckzéien fir ze
reflektéieren, loossen ech keen meng Kontemplatioun
stéieren. Aner Saache kënne waarden, awer mäin deegleche
Rendez-vous mat Gott därf net vernoléisst oder
.iwwersinn ginn

Ier Dir iergendeng Handlung maacht, maacht eng Paus a
betruecht virsiichteg d'Konsequenzen an hiren Impakt op Äre
Geescht, Kierper a Séil. Handlungen, déi duerch Zwang
ugedriwwen ginn, sinn keng Befreiung, well Handlungen, déi

géint d'Gesetzer vun Harmonie a Fortschrëtt sinn, den
Eenzelen aschränken. Am Géigendeel, Handlungen, déi
duerch Ënnerscheedungsbewosstsinn sanktionéiert sinn a
mam eegene Gewësse iwwereneestëmmen, sinn tugendhaft
.a bréngen Fräiheet

Wann Dir décidéiert, eppes Gutt ze maachen oder eppes
Schlechtes ze vermeiden, an Dir bleift bei där Entscheidung
a handelt deementspreechend, wësst, datt Ären Undeel u
.Fräiheet reichlech ass

Gott wëll, datt mir d'Fräiheet vun der Wiel benotzen, déi
eis ginn ass, fir Hien ze sichen an ze fannen, awer Hie wëll
.sech eis net opzwéngen

De Wonsch, Gott méi no ze kommen a Hien kennen ze
léieren, kënnt net vun eleng, mee e muss aktivéiert a
gefördert ginn. Ouni dëse Wonsch huet d'Liewen kee Wäert a
.kee Goût

Loosst Är spirituellt Abléck Äert Denken guidéieren an
den Erfolleg wäert Iech iwwerall verfollegen, wou Dir gitt

Gott widmen ech meng Stëmm, meng Hänn, meng
Féiss, mäin Häerz, mäi Kierper, meng Gefiller, mäi Wëllen an
alles

D'Léift ass déi spirituellt Waff, déi all Kricher beendegt

Iwwer dës Äerd eraus ginn et onlimitéiert Welten, wou
mir déi erëm begéine wäerten, vun deenen mir geduecht
.hunn, datt se eis fir ëmmer verlooss hätten

Dëst weltlecht Liewen ass ëmmer verännerlech, Trauer
folgt Trauerillusiounen op Illusiounen. Dës Fatze, déi an der
Wüst vun eisem Bewosstsinn erschénkt, muss
verschwannen, a mir müssen eis richteg Selbst ënner de
.dichten Schleier vun der Matière erwächen

Versicht net, Är Hoffnungen op dëst Liewen ze baséieren. Wou ass Är Garantie? Dir sidd nëmme sécher, .wann Dir Iech an der Erkenntnis vu Gott heem sichts

D'Essenz vun der Séil ass wéi aalt Gold, dat ënner der Äerd begruewe ass. Wann d'Äerd aus dem Gold ewechgeholl gëtt an et mat dem Waasser vun der Kontemplatioun gewäsch gëtt, glänzt et nei mat kompletter Rengheet a .Kloerheet

Här, loosst eis gesinn, wat gutt ass, gesond Gedanken denken a mat deenen, déi e gudde Charakter hunn, ëmgoen. Hëlleft eis, un dech ze denken an dech ze betruechten, o Du, deen d'Quell vun all Gerechtegheet an den Urspronk vun all .Guttheet bass

Fräiheet vu Schwächt

Dee beschte Wee fir Schwächt ze iwwerwannen ass opzehalen doriwwer nozedenken; soss wäert d'Iddi vun der Schwächt Äert Bewosstsinn iwwerwältegen an Äert bannenzegt Selbst dominéieren. Wann mir Liicht an eis selwer bréngen, verschwénnt d'Däischtert, wéi wann et ni .existéiert hätt

Déi Iddi bréngt mir wonnerbar Inspiratiounen

Wann Liicht an eng Höhl agefouert gëtt, déi zënter Dausende vu Joren an Däischtert gehüllt war, verschwénnt d'Däischtert direkt. Ähnlech verschwannen Schwächten a Feeler, wa mir dem Liicht vu Gott an eist Bewosstsinn eragoen loossen, an d'Däischtert vun der Ignoranz kann net .bleiwen. Dëst ass d'Philosophie, no där mir liewen sollen

Prokrastinatioun ass nätzlos. D'Rad vum Liewen héiert ni op ze dréinen, an d'Deeg vun eisem Liewe ginn séier eriwuer. All Minutt, déi mir verbréngen fir kloer ze denken a

clever ze handelen, ass eng erfollegräich a profitabel
.Investitioun an eist Gléck

Vill Leit verbréngen hiert ganz Liewen domat
nozedenken iwwer Suen, Sex a Ruhm, a konzentréiere sech
selten op déi wesentlech Saachen, déi hinnen Rou bréngen
an hiert Bewosstsinn op en héijen Niveau bréngen

Egal wéi bescheiden d'Roll vun enger Persoun ass, si
gëllt an den Ae vu Gott als erfollegräich, wann si weess, wéi
si seng Zäit clever verbréngt a seng Gedanken an déi richteg
.Richtung leet

Wann Gottes Liicht op eng Persoun schénkt, fillt hien
net, datt hien eppes brauch, well d'Freed, déi hien
iwwerwältegt, all seng Dreem erfëllt a léisst hien déif an
sech fillen, datt hien de Räichsten vun de Räichen an de
.Glécklechten vun de Glécklechen an dësem Liewen ass

Tunnel vum Liicht

Déi, deenen hiert spirituellt Bewosstsinn duerch
erliichtert Gedanken, gutt Doten, léif Gefiller a déif
Kontemplatioun erwächt gëtt, kënnen hiren Ofgang vum
Kierper am leschte Moment vum Ofgang duerch dat
spirituellt A spieren. Während hirem ierdesche Openthalt üben
d'Yogi den Tunnel vum spirituellen A op der Grenz tëscht
Matière a Geescht ze gesinn, an am Moment vum Verloossen
vun der Äerd kënne si dësen hellenden Tunnel eran an aus
dëser Welt an dat onendlecht Räich vu Gott vu Liicht, Freed,
.Fridden an absoluter Fräiheet goen

{Liicht op Liicht}

D'Luucht vum Kierper ass dat [geeschtegt] A

Wann Äert Aen eenzel ass

Dann wäert Äre ganze Kierper mat Liicht gefëllt sinn

An d'Liicht schéngt an der Däischtert, an d'Däischtert}
{huet et net wousst

Altruismus ass d'Leed vun aneren ze spieren, sech
hinnen no ze kommen, mat hinnen ze kommunizéieren,
oprecht ze versichen, si an hirem Ongléck ze tréischten,
sech iwwer hir Freed ze freeën an eist Bescht ze maachen,
fir de Gespenst vun Angscht, Nout an Angscht virun hinnen
.ewech ze halen

Deejéinegen, deen de Geescht vum Altruismus huet,
handelt net no limitéierten Berechnungen an Erwaardungen,
mä benotzt säin Abléck a säi gesond Uerteel a geet weider
fir sech selwer an aneren ze hëllefen, andeems hien Gott fir
den Erfolleg dankt, deen hien erreecht. Wann hien eemol
oder e puermol felt, fillt hien sech net discouragéiert, mä
gëtt méi entschloss, verduebelt seng Efforten a widderhëlt
de Versuch, exploréiert nei Iddien a Kanäl, geleet vum Liicht
vun der Vernunft, a sicht Gottes Hëllef bis hien säin Zil
.erreecht a säin nobelen Zweck erreecht

Wien sech beméit, anerer glécklech ze maachen, gëtt vu
Gott glécklech gemaach mat engem inneren Gefill vu
psychologeschem Komfort. A wann hien eppes verléiert fir
déi, deenen hie probéiert ze hëllefen, betruecht hien dat net
als Verloscht, well am Géigenzuch kritt hien Gottes Freed a
Fridden. Hie lieft fir ze gär ze hunn, ze schaffen, ze ginn an
d'Somen vun der Guttheet a vum Fridden an de Felder vun
.der Mënschheet ze säen

Wien a senge Gedanken a Gefiller seng perséinlech Welt
iwwerschreit, erweidert säi Bewosstsinn, verstärkt seng
Empathie a fillt, datt d'Welt säin Heem ass an d'Mënschheet
seng Famill. Hie realiséiert, datt den Zweck vu senger
Existenz op dëser Äerd ass, sech selwer ze reforméieren, ier
hien probéiert, anerer ze reforméieren, well wien sech selwer
reforméiert, aneren hëlleft, sech selwer ze reforméieren,

duerch d'Beispill vu sengem Liewen. Handlungen hunn eng
méi déifgräifend Wierkung op d'Séile vun aneren wéi
.Wierder

Kuerz Halten

:D'Brillanz vun der Eierlechkeet

Verschidde Leit probéieren hire Problemer ze
entkommen andeems se laachen, awer dës Zort vu Flucht
erfuerdert e rengt Gewësse, fräi vun Heuchelei a Bedruch.

Wann eng Persoun éierlech mat sech selwer an aneren
ëmgeet, a mat Adel an Integritéit handelt, ginn hir Aen kloer,
an e spezielle Glanz straalt vun hinnen aus - den
.onmëssverständleche Glanz vun der Eierlechkeet

:Eierlechkeet

Verschidde Leit soen vill Saachen am Numm vun der
Eierlechkeet, awer ee kann net mat jidderengem iwwer alles
schwätzen. Wann ee Rot a Leedung gëtt, verstinn e puer Leit
seng Wieder falsch a gewannen näischt dovun, wat ee seet;
dat ass eng verschwenderesch Ustrengung an eng net
geschätzten Ustrengung. Schweigen ass a sou Fäll Gold,
awer dat heescht op kee Fall, datt ee iwwer falsch
.Handlungen schweige bleift

:Selbstarmonie

Selbstarmonie ass wierklech wonnerbar. Déi meescht
Leit wëssen, wéi schwéier et ass, mat aneren an Harmonie
ze sinn, awer hutt Dir jeemools doriwwer nogeduecht, mat
sech selwer an Harmonie ze sinn? Et ass onheemlech
schwéier, awer méiglech. Wann Dir Iech selwer analyséiert,
wäert Dir feststellen, datt Dir stänneg a Konflikt mat Iech
selwer sidd. Wann Dir Iech selwer net gär hutt, wäert Dir
keen aneren gär hunn. A wann eng Persoun net mat sech

selwer an Harmonie ass, wéi kann si dann mat aneren an
?Harmonie sinn

Selbstharmenie ass essentiell fir d'Harmonie mat der
Welt. Dofir ass et essentiell, sech selwer ze schätzen a gär
ze hunn, well Dir dës Léift verdénkt. Ee muss sech selwer
gär hunn, well Gott eis erschaf huet a mat engem noblem
Potenzial ausgestatt ass. Dëst bannenzegt Selbst ze gär
hunn, dës Essenz, déi mat tugendhafte Qualitéite voll ass,
inspiréiert edles Verhalen a purifizéiert de Geescht vun
.Onreinheeten an d'Häerz vu Béiswëlleg a Roserei

:De literaresche Kompass kalibréieren

Ee kann säi Gewësse net täuschen, falsch Handlungen
rechtfertegen oder de Konsequenze vu falschem Verhalen
entkommen, och wann ee op en anere Planéit reest.
D'Resultater vu senger Handlungen begleeten een, an ee
muss säi Cours korrigéieren a säi moralesche Kompass
kalibréieren, sou datt seng Nol ëmmer an déi richteg
.Richtung weist

Verschidde Leit liewen ënner de schlëmmste
Konditiounen a sinn awer a grousser Harmonie mat sech
selwer, anerer hunn all Méiglechkeeten an alles wat se
brauchen a sinn awer a stännegem Konflikt mat sech selwer.
Dofir sollt een net waarden, bis sech d'Ëmstänn änneren.
lwwerzeegt lech selwer, datt et lech gutt geet, trotz Ärer
.Ëmwelt, déi anescht ka sinn, wéi Dir lech wënscht

Wien sech den Ëmstänn aussetzt, waart drop, datt sech
.d'Saachen änneren, a säi Waarden wäert laang sinn

Et gëtt gesot, datt e Mann uechtzéng Sprooche fléissend
konnt schwätzen, awer hie war sou aarm, datt hie sech keng
Luucht fir ze liesen leeschte konnt. Dofir ass hie bei eng Eck
gaangen an huet sech ënnert enger Stroosseluucht gesat fir

ze liesen. Wierklech, Willenskraaft schaaft Mëttel, schaaft
Méiglechkeeten, erneiert Hoffnung, erfëllt Aufgaben an
.erfëllt Wënsch an Dreem

Déi tatsächlech Kommunikatioun mat deenen, déi Gott
kennen, kann duerch perséinleche Kontakt mat hinnen,
reflektiv Liesung vun hire Schrëften oder déif a frëndlech
Kontemplatioun dovunner geschéien. De wichtege Punkt,
deen een sech drun erënnere muss, ass datt et am Aklang
.mat hirem Bewosstsinn ass, wat am Aklang mat Gott ass

Wann mir eist Bewosstsinn mat groussen Séilen
ausriichten, déi Gott gär hunn, transforméiert dës Harmonie
eis Liewen lues a lues op eng wonnerbar Manéier. Dës
Harmonie versklaavt de Wëllen net, mee erweidert säin
Ëmfang a stäerkt seng Kraaft. Dëst ass den Ënnerscheid
tëscht an Harmonie mat Leit ze sinn, déi voller Ego sinn a
sech mat deem beschäftegen, wat se kréie kënnen, an an
Harmonie mat Liebhaber vu Gott a Mënschheet ze sinn,
deen en hiert Zil et ass, göttlech Léift an de Séilen vun
deen en ze schenken an z'erwächen, déi mat hinnen an
Harmonie sinn. De Magnetismus vun dëse geseenten
Individuen bréngt eis an enke Kontakt mam göttleche
.Magnetismus

Mir müssen am Kapp behalen, datt mir, während mir eis
beméien, eis eege Bedierfnesser ze decken, och aneren
Hëllef mussen, dat ze kréien, wat se brauchen, an déi gutt
Saachen am Liewen, déi op eis zoukommen, mat de
mannerbegëschtegten ze deelen. Loosst eis drun denken,
datt mir en integralen Deel vun der globaler Famill sinn a mir
.net ouni dës grouss Famill liewen kënnen

Wéi wier d'Liewen ouni Schräiner, Erfinder, Baueren an
anerer? Duerch Giewen an Empfang, an den Austausch vu
Servicer, wëll Gott, datt mir un anerer denken a mat hinnen
empathéieren. Et ass e grouss Feeler, nëmme fir sech

selwer ze liewen, ouni un anerer ze denken. Wa mir un eist eegent Gléck denken, musse mir och un d'Gléck vun aneren denken. Mir sinn net verflucht, alles ze ginn, wat mir hunn, fir d'Wuelbefannen vun der globaler Famill, well dat onméiglech ass. Éischer solle mir mat aneren empathéieren a maachen, wat mir kënnen, fir hinnen ze hëllefen an hir Laascht ze .entlaaschten

Et gëtt eng Bezéiung tëscht Erfolleg an der Zefriddenheet vun der Séil, am Kontext vun der Ëmwelt an .där den Individuum leeft

Richtige Succès ass d'Resultat vu Verhalen, dat mat de Prinzipie vun der Gerechtegkeet iwwereneestëmmt, an et ëmfaasst d'Gléck an d'Wuelbefannen vun aneren als integralen Deel vun der perséinlecher Zefriddenheet. Jiddereen, deen dëse Prinzip op säi materiellt, geeschtegt, moralescht a spirituellt Liewen uwend, wäert dës Definitioun .vum Succès als komplett an ëmfaassend feststellen

D'Leit denken op verschidde Weeër iwwer Erfolleg, ofhängeg vun hiren Ziler am Liewen. Heiansdo gläichsetzen e puer Leit et mat Déifstall a soen Saachen wéi: "Hien ass en erfollegräichen Déif!" Dëst weist, datt net all Erfolleg .erwünscht ass; eisen Erfolleg sollt aneren net schueden

Eng aner Qualifikatioun fir Erfolleg ass Harmonie a positiv Resultater ze bréngen, net nëmme fir eis selwer, mä .mir müssen dës Virdeeler och mat aneren deelen

Finanzielle Succès z'erreechen heescht net nëmme dat ze genéissen, wat mir verdéngen; et heescht och eng moralesch Verantwortung ze hunn, aneren ze hëllefen, e besser Liewen fir sech selwer ze schafen. Jiddereen mat Intelligenz kann Sue verdéngen, awer wa se Léift am Häerz hunn, kënnen se dës Sue net egoistescht benotzen; amplaz .deelen se dat, wat se hunn, mat aneren

D'Suen ginn zu engem Fluch an den Hänn vu gierige a
knallharte Leit, awer si sinn e Segen an e Kaddo fir déi mat
.generéisen Hänn an engem gudden Häerz

Gutt Séilen zéien gutt Séilen un a gi vun hinnen ugezunn

Mir müssen léieren, eise Noper wéi eis selwer ze gär ze
hunn an drun ze denken, datt mir an dësem Liewen nëmme
fir eng kuerz Zäit sinn, duerno gi mir an eng aner Welt, där
hiren Niveau vum Niveau vun eisem Denken an der Qualitéit
vun eisen Handlungen während dësem irdeschen Openthalt
.ofhänkt

Wien sinn eis richteg Familljememberen? Fir de weise
Mënsch ass jidderee e Familljemember, an all eenzelen ass
en "Noper". Natierlech ass de weise Mënsch fäeg zu
Ënnerscheidungsmerkmale a versteet, datt, obwuel d'Sonn
hiert Liicht op e Stéck Kuel an en Diamant schénkt, den
Diamant, am Géigesaz zu der Kuel, déi eenzegaarteg
Fäegkeet huet, Liicht brillant ze empfänken an ze
reflektéieren. Ee soll d'Gesellschaft vun deenen sichen,
deenen hir Gedanken a Gefiller sou reng sinn wéi en
Diamant, a soll sech Zäit huelen, fir oprecht Frënn ze fannen.
Déi, déi e proppert an éierlecht Liewe liewen, wäerten Frënn
unzéien, déi duerch Rengheet an Éierlechkeet
charakteriséiert sinn, während déi, déi no einfachen
Instinkter ouni Ënnerscheidungsmerkmale liewen, Frënn
.vum selwechte Gläich unzéien

Wann Dir héich Idealer a verherrlecht Prinzipien schätzt,
ass et ubruecht, sech net mat Leit ze verbannen, déi net un
dës Idealer a Prinzipien gleewen a Gedanken duerchernee
bréngen an d'Stëmmung stéieren, fir datt hir Schwéngungen
Äert Schwéngungsniveau net erofsetzen. Gläichzäiteg sollt
.Dir keen aus Ärem Léiftkrees ausschléissen

Zousätzlech soll eng Persoun net nëmme Léift
schenken, mä och Fridden stäerken, fir datt iwwerall wou se
higeet, se Harmonie a Rou schafen an déi ronderëm se mat
hirer frëndlecher Präsenz erfreschen. Keen wëll bei engem
stinkende Skunk kommen - entschëllegt den Ausdrock -
jidderee vermeit en. Ähnlech nervt an dréckt eng nervös,
impulsiv a streitsüchteg Persoun anerer of. Mir wëlle wéi
bléiend Rosen sinn, déi e séissen Doft ausstrahlen, deen
d'Häerz erfreet. Loosst eis eis beméien, de Geroch vum
Fridden an d'Bries vun der Gutt ze verbreeden, wou mir och
.ëmmer higeen a wou mir wunnen

D'Kinnekräich vu Gott ass net an de Wolleken oder op
enger spezifescher Plaz am Weltraum. Et ass iwwer
d'Däischtert eraus, déi mir gesinn, wa mir eis Aen
zoumaachen, a wa mir meditieren a bieden, geet d'A vum
Geescht an der Stirn an eis op, a mir gesinn e geseent Liicht
a fille Freed, déi all Zell vum Kierper duerchdréngt, a mir
spieren, datt de Schleier opgehewe gouf an eng geheim
.Dier zum Kinnekräich vu Gott opgemaach gouf

Gott ass eng ëmmer erneierend Freed, eng Freed déi
alles ëmfaassend ass. Mir müssen eis mat där Freed
vereenegt fillen, déi an eis wunnt an d'Onendlechkeet
.ëmgëtt

Hannert de vibrationsgrenzen vun der dichter Matière
läit en onendlecht, allëmfaassend Bewosstsinn, iwwer all
Beschreibung eraus a senger aller Herrlechkeet,
Onendlechkeet a Grenzenlosegkeet. Dëst ass d'Himmelräich,
.eng éiweg, grenzenlos an onendlech bewosst Freed

Wann d'Wahrnehmung vun der Séil sech erweidert a si
hir Präsenz iwwerall spiert, dann vereenegt si sech mam
.göttleche Geescht

Herrlechkeet dem Absolut Onendleche, deen um
Horizont sëtzt, wou den Himmel op den Ozean trëfft, an
Herrlechkeet dem leweschte Onendleche, deen am Fridden
an eis sëtzt; andeems mir eis op dat Onendlecht an eis
.konzentréieren, kënne mir seng grenzelos Kraaft kréien

Wëssen, dat duerch d'Studéiere vu Bicher oder vu
Mënsche kritt gëtt, ass limitéiert Wëssen, während Wëssen,
dat direkt vu Gott kritt gëtt, d'Kraaft vun der Wäisheet, de
Glanz vun der Sécherheet, d'Rou vum Häerz an de Fridden
.vun der Séil gëtt

O Här, léier mech mat déiwer Konzentratioun ze bieden
a Meditatioun mat häerzleche Sehnsucht ze vermëschen a
loosst mäin Häerz all Dag duerch meng reng Léift fir dech
.gereinegt ginn

Befreiung vun de Restriktiounen vum Karma

egal ob geeschteg oder kierperlech, bewusst oder ,
onbewusst, huet e spezifischen Impakt op d'Liewe vun
enger Persoun. Vergaangen Handlungen sinn net nëmmen
déi, déi virun Deeg, Méint oder Joer gemaach goufen, mä
.och Handlungen aus fréiere Liewen

Du wars dout, an Hien huet dir d'Liewe ginn; dann wäert
Hien dech stierwen loossen, dann wäert Hien dir erëm
d'Liewe ginn; dann wäerts du zu Him zrëckginn

Déi gutt a schlecht Auswierkunge vun den eegenen
Handlungen. Am aktuelle Liewen bleiwen dës Spueren am
Onbewossten oder Ënnerbewosstsinn gespäichert, an
d'Auswierkungen, déi eng Persoun (oder déi hir Séil) aus
fréiere Inkarnatiounen dréit, leien dormant wéi Somen am
Onbewossten a waarden op déi richteg Ëmstänn, fir zu enger
spezifischer karmescher Zäit ze sprëtzen a wuessen.
D'Gesetz vum Karma, dat d'Saachen ausbalancéiert,

ëmfaasst Handlung a Reaktioun, Ursaach an Effekt, Säen an
.Ernte

All Mënsch formt säin eegent Schicksal duerch seng
Gedanken an Handlungen, an d'Energien, déi se fräisetzen,
egal ob clever oder domm, kommen onvermeidbar als
Ausgangspunkt bei si zréck, genee wéi e Krees sech mat
perfekter Präzisioun fäerdeg mécht. [D'Fro ass] muss de
bereete Sichende sech - géint säi Wëllen - den
onvermeidleche Konsequenze vu senger vergaangene
Handlungen, oder deem wat Prädestinatioun genannt gëtt,
stellen? D'Äntwert ass nee. Gott ass Gesetz a Léift, an de
Sichende, deem sech mat oprichtigem Sehnsucht a
komplettem Glawen zu Him wendt, seng Handlungen op dat
göttlecht Gesetz ausriicht a Gottes bedingungslos Léift sicht,
kritt ouni Zweifel de göttleche Segen, deem schwéier
.Laaschten erliichtert an d'Ëmstänn verbessert

Gott huet eis an dës Welt voller Illusiounen gesat, an Hie
kennt eis Leed an d'Prüfungen an Tribulatiounen, déi mir
erdroen. D'Mënsche verdéiwen déi bannenzeg Däischtert
vun der spiritueller Ignoranz, wa se sech selwer als
ënnerdréckend an der Sënn betruachten an ouni Muecht
sinn, fir aus hiren Déiften ze entkommen. Et ass besser fir si,
sech selwer ze verbessern, Hëllef a Matgefill aus dem Häerz
vun der göttlecher Barmhärzegkeet ze sichen, an op
Verzeiung vum léiwen, matleidenden a verzeiende Gott ze
.hoffen

Wann mir eis enk Verbindung mat Gott realiséieren, wat
fir e Karma kann eis dann bannen? Loosst Iech vun
niemandem iwwerzeegen, datt Är Péng a Schwiereregkeeten
d'Resultat vun Ärem Karma sinn. Als Geescht an Ärer Essenz
hutt Dir kee Karma. Éischter musst Dir dës Wourecht
realiséieren, andeems Dir Iech selwer bestätegt, datt Dir mat
der Essenz vum Liewen, dem Liicht an de kosmesche Kräfte

vereenegt sidd. Wann Dir dës Tatsaach realiséiert, hutt Dir
näischt ze fäerten, a Gott wäert lech vill Dieren opmaachen
.a vill Méiglechkeeten ubidden

Wann Dir lech mat der Aart a Weis wéi Äert Liewen leeft
net gutt fillt, ännert Är Denkweis a lued Är Sënner mat
positiver Energie op an Dir wäert den Ënnerscheid selwer
.spielen

Et ass net néideg fir d'Leit ze bedauern an ze trauern
iwwer dat wat se verpasst hunn, oder hir ongelécklech
Ëmstänn op Feeler zréckzeféieren, déi se an dësem Liewen
oder an der wäiter Vergaangenheet gemaach hunn, well dëst
eng Form vu spiritueller Vernoléissegung ass. Si müssen
handelen an d'Onkraut aus dem Gaart vum Liewen
erausrappen, an dann wäerten déi séisst a liewegst
Blummen bléien an déi leckerst a wünschenswäertst
.Friichten droen. Duerch seng Gnod, den Allerhéchsten

Sech Gott ënnerwerfen heescht net, eise Wëllen net ze
benotzen, fir eis Saachen ze verbessern, a waarden, bis
Gott eis Situatiounen ouni Ustrengung vun eiser Säit klärt,
.well Gott deenen hëlleft, déi sech selwer hëllef

De Punkt ass, datt mir léieren, wéi mir bei Gott goe
kënnen, fir eise Wëllen ze leeden an eis richtig Efforten ze
seegen a stäerken. Wann mir den Hindernis vun der
Onwëllegkeet, eis z'erginn, iwwerwannen, fanne mir a Gott
de Schutz, deen eis keen op dëser Welt ka ginn, a mir fanne
.och eng Kraaft, déi kee Test iwwerwanne kann

Jidderee kann eng speziell Bezéiung mat Gott opbauen,
wa se wëssen, wéi se hiert Häerz fir Gott opmaache kënnen
a sech no senger göttlecher Präsenz verlaangen, déi Freed a
.Sécherheet bréngt

Wann eng Persoun e staarkt Bedierfnes no Gott fillt, well
se weess, datt se net ouni Hien auskomme kann, da wäert se
feststellen, datt Gott op déi eng oder aner Manéier reagéiert.
Mee si müssen als éischt dat staarkt Gefill kultivéieren, well
.d'Äntwert net spontan kënnt

Wa mir Gott net déi éischt Plaz an eisem Liewen ginn,
gëtt eise Bewosstsinnszoustand ängschtlech a verwirrt, a mir
wäerten net fäeg sinn, logesch a richtig mat den
.onendleche Fuerderunge vum Liewen ëmzegoen

A wéi kann een dëse Wonsch entwéckelen? All Kéier
wann mir mat Ongléck oder Schwieregkeeten konfrontéiert
sinn, an all Kéier wann mir eng Schwéierkraaft an eisem
Häerz spieren, musse mir eis un Gott wenden a seng Hëllef
froen, well mir wëssen, datt jiddereen, deen Gott gär huet an
et a sengem Geescht an Häerz bewaart, seng Situatioun
.sech verbessert, seng Situatioun sech zum Besseren ännert

Wann mir den Äther réieren an ëmrühren, mat eisen
härerzleche Gebieder an oprechte Appeller, wäerte mir
d'Essenz vun der göttlecher Äntwert extrahéieren, déi
.lessen, Heelung a Gléck enthält

Fir déi, déi no spiritueller Ernährung verlaangen, si
vergaangen Frustratiounen a Versoen irrelevant. Lektione
kënnen doraus geléiert ginn, an ee kann et nach eng Kéier
probéieren, de Versuch vun Ufank un widderhuelen. Den
Erfolleg ass garantéiert, mat Gottes Hëllef, fir all déi, déi net
vum Versoen decouragéiert ginn, deenen hir
Entschlossenheet net duerch Tragödien geschwächt gëtt, an
déi mat engem onerschütterleche Glawen gleewen. Datt
Gott déi ënnerstëtzt, déi duerchhalen. Déi, déi um richtige
Wee sinn, an hie gëtt hinnen Hoffnung, Kraaft an
Optimismus, bis se hiert ultimativt Zil erreechen an den
.Zweck vum Liewen erreechen

Denken ass eng Kraaft wéi Elektrizitéit, a psychologesch
.Zoustänn. Et geet zrëck op den Denken an d'Denkweis

Elektrizitéit ass souwuel gutt wéi och schiedlech; wien
se clever benotzt, bréngt se zu sengem Déngscht, soss kéint
se him elektrokutéieren. An esou ass och geduecht, wann se
op déi richteg Weeër geleet gëtt, bréngt se sengem Besëtzer
.Gléck, soss bréngt se him Problemer

Denken ass wéi e wëll Päerd, awer et ze zähmen ass net
onméiglech, a positivt Denken ass ee Wee fir Gedanken ze
.kontrolléieren

Gesonde Denken ass e gudde Frënd an e kranke
Geescht ass e stännege Feind

Gesonde Gedanken zéien Fridden a Sécherheet un,
während ongesond Denken déidlech Pfeiler schéisst, déi
zweemol op hire Besëtzer zrëckkommen. Dofir de
Spréchwuert: "D'Belounung ass vun der selwechter Aart wéi
d'Dot." Soulaang een gutt Absichten erausschéckt, ginn seng
Gedanken zu Fackelen, déi d'Kummer vun der Séil belichten
an d'Hiwwele vun der Däischtert verdreiw, sou datt hien
déif Trouscht fillt, a seng Aen mat engem Laachen vun
Zefriddenheet blénken! Mee d'Laachen an Ären Aen daueren
.a Fridden sief mat Iech

D'Liewen ass wéi eng Millen, déi d'Some vun
fruchtbarem Testen an Experimentéiere maalt, fir d'Brout
vum Liewen ze maachen. Et ass wéi eng gewëndelt Strooss,
mat üppege Blummen op béide Säiten, helle Päiperleken, a
Beem mat leckere Friichten un hire Branchen, awer mir
halen selten op. Loosst eis säi Bléck genéissen a seng
Séissheet genéissen; tatsächlech si mir dacks gespannt. Fir
méi grouss Géigenden z'erreechen, mengen mir, et gëtt méi
schéin Vueën wéi dat, wat mir gesinn hunn. Awer wa mir eis
lues a lues op blummegen, fruchtbare Weeër

ewechbeweegen, fanne mir Beem, déi méi däischer wéi
fräsch sinn, an dann verschwannen d'Blummen, an domat
och Päiperleken an och Friichten, nëmme fir eis dann an der
.kaaler Wüst erëmzefannen

D'mënschlecht Liewen ass wéi d'Waasser vum Mier, dat
gereinegt gëtt a fräsch gëtt. Nëmmen wann een an déi
iewescht Atmosphär eropgeet. Et ass wéi en Dram vum
Moien, deen ëmmer méi hell gëtt mat der Zäit, well
d'Saachen dann méi kloer a méi däitlech schéngen. Et ass
wéi eng Rees, well d'Kuliss sech ännert, wa mir Distanzen
iwwerwannen. Dann ännert sech déiselwecht Kuliss, wa mir
.méi no drun kommen, a sou weider

D'Liewen enttäuscht déi Wäis net, well si gekonnt domat
ëmgoen a sech freeën, ouni datt et se iwwerhuele léisst an
hinnen hir Fräiheet entzitt. Zum Beispill, si freeën sech iwwer
Waasser. Si drénken et a baden dran, awer si loosse sech
net dran erdrenken. Si freeën sech iwwer d'Kleeder, déi se
gär hunn. Ouni sech exzessiv un Formalitéiten a
Formalitéiten ze halen, déi als iwwerflächlech ugesi ginn. Si
freeën sech iwwer lessen, ouni sech vum Vullheet ze
loossen, well Iwweriessen de Kierper schwächt an et
verschlénkt d'Wahrnehmungen an hie wäert se komplett
zerstéieren. Dofir soll eng Persoun d'Liewe genéissen, awer
.ouni d'Sënner duerch Ënnerdauchen erschöpfen

Mat aneren eens ginn. Dat heescht net, mat hinnen
iwwer alles averstanen ze sinn oder Idealer fir si opzeginn,
well dëse Stil vun der Konformitéit ass ongewollt an
entsprécht net der Wourecht. D'Reformer an déi grouss
Männer ware mat sou vill Leit ronderëm si net averstanen, si
hunn trotzdem un hirem Ideal festgehalten, well se gemierkt
.hunn, datt dat, wat se gemaach hunn, absolut richtig war

Als éischt muss een a Harmonie mat Gott sinn, dann
.mat sengem Gewësse, an dann mat de Mënschen

De Prinzip soll net kompromittéiert ginn an et soll net op
verborgene Motiver zrúckgegraff ginn, fir e bestëmmten
.Zweck z'erreechen, well dat net fir prinzipiell Leit passt

Wien kann op eng Manéier liewen, déi Gott gefällt?
Schued aneren net, well si hunn näischt ze fäerten. Wann
dës Approche anerer net zefridden stellt, ass et genuch fir
eng Persoun sech dobannen wuel ze fillen an e Gefill vun
inneren Friden ze spieren, deen hien onofhängeg vun der
.Zoustëmmung vun de Leit mécht

D'Kraaft an de Wonsch vun der Séil, sech zu Gott ze
wenden, gëtt geeschtleche Magnetismus genannt. An duerch
dëse Magnetismus zitt d'Séil Segen a fein Schwéngungen un,
an all gutt mënschlech Erfarungen, déi si u Guttheet a
.Gerechtegkeet erënneren

spirituellen Magnetismus Et ass d'Kraaft, duerch déi et
d'Persoun unzitt an zu sech zitt Gutt Frënn An essentiell a
wichtig Saachen An en intuitivt Verständnis vu Saachen Dës
Kraaft staamt vun der attraktiver magnetescher Kraaft vu
Gott

Käerz vum Friden

.Huel lech e mentale Pot, fëllt en mat Ärem Friden

Huel d'Fläsch vu menge Gefiller, fëllt se mat Denger
Barmhärzegkeet

Huel mäin eidele Séilekuerf, fëllt en mat de Friichte vun
denger Wäisheet

Géisst d'Waasser vun Ärer Léift a meng Séil, ech wäert
et an d'Kasse vun der duuschterege Séil schëdden

Zerstéiert d'Mauere vum Ego, taucht mech an Är total
Präsenz an

De Sonnenopgang vun der Léift
Loosst hien aus den Ouverturen vu mengem Häerz
erauskucken

Et erënnert mech un d'Sonneliicht vun Ärer Léift
Verbreet sech iwwer den Himmel vu mengem Liewen

Dat stralend Liicht vun Ärer Léift huet geschéngt

Op mech selwer, an et war erliichtert

Äert Liicht huet mäi spirituellen Raum gefëllt

Du bass d'Liewen, dat mäi Kierper ënnerstëtzt

An de Geescht, deem meng Gedanken inspiréiert

An d'Weisheet, déi meng Ignoranz verdreift

Ech zünden déi schlank Käerz vu menger Léift un

Fir dat gëllent Buch ze liesen

Zënter Antikitait a mir konservéiert

Är Léift war a ass et ëmmer nach

Déi onsichtbar Käerz vum Fridden

Déi d'Däischtert verdreift a mir Är Messagen weist

De Blog ass op de Säite vun den Häerzer

Loosst Är Herrlechkeet opgedeckt ginn, o Här

Mee d'Liicht vun Ärer Wäisheet verdreiwen

Ignoranz, Disharmonie an Naid

Vun de Küste vun der Äerd fir ëmmer

Verwandelt eis Schwächt a Stäerkt

An mir sinn an der Entschlossenheet geschwächt

Ladt eise Kierper mat wichteger Elektrizitéit op

A fëllt de Geescht a Séil mat Ärem heelen Liicht

Huel eis d'Hand, fir datt mir net am Waasser vun der
Onachtsamkeet géintiwuer dir erdrenken, a fëllt eist Wiesen
mat denger Léift a Wäisheet. Loos eis spieren, datt mir ganz
no bei dir sinn an datt d'Sonn vun denger Barmhärzegkeet
.stänneg op eis schénge

Ech placéieren d'Blummen vu menge flüsternden,
liewege Gedanken

An der Struktur vun der Rou

Hire rouege Parfum séngt

An hie séngt vun denger Herrlechkeet

An mam Glanz vun Ärem hellege Liicht

Ech gesinn d'Schéinheet vun Ärer Existenz

Meng glécklech Dreem ginn an Erfëllung

Wann däi Liicht a menger Séil blénkt

D'Schleier brennen mam Feier vun der Wäisheet

Ech gesinn Är Herrlechkeet, a meng Freed wiisst

Gott soll dech mat sengem Liicht beliichten

An Gréiss vun der Séil un dech

Et gi vill Fuerderungen an Ufuerderungen, déi d'Welt eis
opdréit an eis vun hirer gréisster Wichtigkeet an der
Onméiglechkeet iwwerzeegt, ouni si ze liewen oder ouni si
auszekommen. Mee déi grondleeënd Viraussetzung muss
sinn, de Fridden vu Gott ze kréien, deem seng Quellen ni

ausdréchnen a deem seng Quell ni dréchent, an deem allem
.am Liewen Goût a Sënn gëtt

Loosst eis drun denken, datt Gott d'Essenz vun eisem
Wiesen ass, an datt d'Léift d'Fënster ass, duerch déi mir säi
glorriicht Gesiicht kucken. Wien och ëmmer déi göttlech
Präsenz spiere wëll an dat erhabent Sehnsucht a Gedanken
an Doten erniert, Gott wäert seng Ufro erfëllen an him
hëllefen, d'Schleier ofzerappen, déi him dovun ofhalen, déi
.geseent Luuchten ze gesinn

Wien entschloss ass, op deem Wee weiderzegoen, wäert
vun näischt ofgeschreckt ginn, an och keen Hindernis wäert
hien hënneren, bis hien säin Zil erreecht an de Wonsch vu
.sengem Häerz erreecht huet

Spirituell Perlen a Bijouen

Déi, déi d'Schwächen vun aneren opdecken a si a
Peinlechkeet a Roserei bréngen, si wäit ewech vu Wäisheet a
gesondem Uerteel. Mir sollten d'Sënn veruechten, net de
Sënner, well hien ass eise Brudder am Geescht, trotz der
Däischtert vun der Ignoranz, déi hien ëmschléisst an ëmgëtt.
Den Zweck vun der Veruerteelung sollt Heelung sinn, net
Freed a Verwundung. Mir sollten eise sënnege Brudder sou
behandelen, wéi mir selwer behandelt wëlle ginn, wa mir a
.senger Plaz a Situatioun wieren

Wien d'Feeler vu sengem Brudder an dëser Welt
.verstoppt, Gott wäert seng Feeler am Hiernof verstoppen

Genee wéi mir anerer beurteilen, beurteilt eis de
geeschtleche Gesetz och am selwechte Mooss. Mir sollten
net ze vill vun aneren erwaarden, an och net ëmmer gutt
Resultater vun iergendeen erwaarden, och wann se hiert
.Bescht ginn

E Mënsch ka falen a stierzen, awer hie bleift sécher,
soulaang hie säi Bescht mécht, fir erëm op d'Leeder vun der
.Tugend a Gerechtegkeet eropzeklammen

All Dag solle mir probéieren, d'Stëmmung vum Patient
kierperlech, psychologesch oder geeschteg an eiser Ëmwelt
ze erhiewen, genee sou wéi mir eis selwer oder eise
.Familljemembere hëllefen

Wien vun haut un probéiert no de göttleche Gesetzer ze
liewen - am plaz vum ale selbstbewusste Liewen, dat
Schwieregkeeten a Misär bréngt - wäert feststellen, datt egal
wéi bescheiden d'Roll ass, déi hien am Liewen spillt, et eng
wichtig Roll bleift, soulaang hien seng Pflicht am vollsten
Ausmooss no der Leedung vum Regisseur vum kosmesche
Stéck an dem Meeschter vun all eise Schicksaler erfëllt: Gott
.den Allmächtege

Wann mir mat aneren mat éierlecher Éierlechkeet,
richteger Léift a Rücksicht op Gefiller ëmgoen, da brénge mir
gutt Frënn an eist Liewen, ouni datt perséinlech Interessen
oder egoistesche Berechnungen déi geringste Rücksicht
.huelen; soss wäerte mir eis richtig Frënn net erkennen

Et ass néideg, sech vun Heuchelei a Virstellung lass ze
ginn, an esou ze handeln, datt een aneren net absichtlech
.schued

Frënn sollten net rosen, erofgesat oder antagoniséiert
ginn, an et sollt hinne kee Grond ginn, onfrëndlech Gefiller
géintwärtig eis ze hunn Frënn sollten net mësshandelt,
ausgenotzt oder ongefuert Rot ginn, ausser wann se dofir
gefrot ginn Wann e Rot gefrot gëtt, soll en oprichtig a
frëndlech ginn, ouni Angscht virun de Konsequenzen Frënn
hëllefen sech géigesäiteg duerch konstruktiv, brüderlech
Kritik

Schwiereg Liewenserfarungen kommen net fir eise
Wëllen ze lähmen an eis ze besiegen, mee éischer fir eis
Entschlossenheet ze schärfen an eise Glawen u Gott an eise
Selbstvertrauen ze stäerken. Verschidde Leit gleewen
fälschlecherweis, datt dës Erfarungen an Erausforderungen
oniwwerwonnebar destruktiv Kräfte sinn, an dofir gi se op.
Eng gesond Denkweis ass essentiell fir eis bannenzeg Kraaft
z'aktivéieren, fir effektiv mam Liewen a sengen Prüfungen
ëmzuegoen

Wann eng Persoun net mat engem konkurréiert, deen
méi staark ass wéi si selwer, gëtt si net staark. Ähnlech, wa
mir eis Schwierigkeiten mat Courage a mentaler Stärkt
stellen, gi mir méi staark a méi resilient

Eis Geescht ass en integralen Deel vu Gottes
allëmfaassendem Bewosstsinn. Ënnert der Well vun eise
Bewosstsinn läit den Ozean vu sengem onendleche
Bewosstsinn. Wann d'Well vergiesst, datt se en Deel vum
gréissere Ozean ass, trennt se sech vun där ozeanescher
Kraaft. Dofir gëtt de Geescht vun de Leit duerch materiell
Limitatiounen geschwächt a si net méi fäeg zu fruchtbarer
Aarbecht a reichlecher Produktioun. Wann de Geescht de
Stébs vun der Ignoranz ofschëddelt an d'Ketten brécht, déi
hir Kräfte bannen, da gi se méi fäeg zu Kreativitéit a
positiver Interaktioun mam Liewen

Wann Dir un enger bestëmmter Iddi festhält a se mat
engem staarke Wëllen duerchdréngt, transforméiert sech
dës Iddi an eng dynamesch Kraaft. A wann den Gedanken
dynamesch ginn, kann et déi richteg Ëmwelt fir den Erfolleg
schaffen, laut der onsichtbarer Kaart, déi am Geescht
gezechent ass

D'Leit versoen, well se sech den haarde
Liewensëmstänn erginn, ouni sech hinnen ze widdersetzen,
anstatt sech hinnen ze widdersetzen, ouni nozeginn

Et ass néideg, d'Willenskraaft ze trainéieren an
z'aktivéieren

Déi, déi an d'Hellegtum vun der Rou kommen, kënnen
geeschtlech mat anere Séilen kommunizéieren, déi Gott gär
hunn, a si kënnen d'Sprooch vu Rosen an all liewege Wiesen
.verstoen

O Här, sief deen eenzege Kinnek, deen iwwer meng Léift
a meng Sehnsucht trount

Déi, déi meditéieren, erliewen e grousst Gefill vu
Fridden, an dës bannenzeg Rou soll och a Gesellschaft vun
aneren erhale bleiwen. Wat een an der Meditatioun léiert,
soll an deeglechen Aktivitéiten an Interaktiounen mat aneren
praktizéiert ginn, ouni datt iergendeen seng Rou oder
.Fridden stéiert

Wann Dir eng gutt Gewunnecht wëllt kreéieren oder eng
schlecht Gewunnecht wëllt eliminéieren, konzentréiert Iech
op d'Gehirzellen, wou d'Mechanismen vun de verschiddene
.Gewunnechten sech befannen

Fir eng gutt Gewunnecht z'etabléieren, setzt Iech als
éischt roueg a meditiert, a sicht göttlech Hëllef.
Konzentréiert Äre Geescht op den Zentrum vun der
Willenskraaft, deen an der Stirn tëscht Ären Auebrauen läit,
a bestätegt fest d'Gewunnecht, déi Dir an Ärem Gehir aféiere
wëllt. Wann Dir schlecht Gewunnechten eliminéiere wëllt,
konzentréiert Iech och op dësen Zentrum vun der
Willenskraaft a bestätegt fest, datt all d'Fueren, wou dës
Gewunnechten verankert sinn, ausgelöscht ginn. Mat Fokus
a Willenskraaft kënnt Dir och déi déifst Fueren vun déif
verwuerzelen, ale Gewunnechten läschen. Verséichert Iech
ëmmer erëm, datt Dir genuch Willenskraaft hutt, fir
ongesond Gewunnechten aus der Gehirregioun
.erauszewuerzelen

Déi gëeegentst Zäit fir sou eng Affirmatioun ass fréi
.moies, wann de Wëllen an d'Opmierksamkeet alert sinn

Bestätegt lech selwer weider, datt Dir vun all Diktater
fräi sidd, an een Dag wäert Dir feststellen, datt Dir - mat
Gottes Hëllef - lech scho vun der Gewunnecht befreit hutt,
.vun där Dir lass wollt ginn

Egal wat Dir fäert, verbannt Är Gedanken dovunner a
loosst et Gott iwwer. Stärkt Äre Glawen u Gott a vertraut
.drop, datt Hie fäeg ass, lech ze hëllefen

Vill Leed kënnt aus Suergen an Angscht. Firwat sollt Dir
leiden, wann dat, wat Dir fäert, nach net geschitt ass? Stellt
lech Gottes Schutzlicht vir, dat lech vun alle Säiten ëmgëtt,
.an Dir wäert säi wonnerbare Schutz spieren

Well déi meescht vun eisen Ängscht aus Angscht
stamen, wa mir d'Angscht aus eise Liewen eliminéieren,
wäerte mir eis fräi fillen an d'Heelung wäert direkt sinn. All
Nuecht, direkt virum Schlofen, bestätegt lech selwer, datt
.Gott mat lech ass, lech beschützt an op lech oppasst

An dësem kosmeschen Drama spillen d'Mënsche vun
alle Rassen d'Geschicht vum Liewen op der Bühn vun der
Zäit. Mir müssen de Sënn vum Liewen verstoen, ouni eis
iwwerdriwwe mat eise flüchtege Rollen beschäftegt oder
.iwwerobsesséiert ze maachen

Eis Perceptioun vum Liewen ass dacks verzerrt an
ofwäichend, well mir mat den Ae vum Egoismus a
limitéierten Horizonten kucken. Wa mir mat den Ae vun der
Séil kucken, géife mir d'Saachen aus enger ganz anerer
.Perspektiv gesinn

Wann mir d'A vun der Wäisheet opmaachen, gesi mir
dat allëmfaassend Liicht vu Gott, an an deem Liicht
erkennen mir eis spirituellt Natur, déi eng Reflexioun vun der

Natur vum universelle Bewosstsinn ass, dat all d'Partikelen
.an Deeler vum Universum duerchdréngt

Geeschtlech Wourechten ëmginn eis, klappen un
d'Dieren vun eisen zouenen Aen, dréngen eis drun, d'Liicht
amplaz vun der Däischtert ze gesinn, mat Wäisheet amplaz
vun Ignoranz ze handelen, eis Häerzer mat Léift amplaz vun
Haass ze fëllen, a matzeschaffen, fir Fridden ze schafen a
Räichtum a Sécherheet an eis Welt ze bréngen. Wann mir
dat maachen, wäert d'Ignoranz verschwannen,
Situatiounsënnerscheeder wäerten verschwannen, mir
wäerten Eenheet an der Vollekszielung gesinn, a mir
.wäerten méi am Aklang mam göttleche Wëlle kommen

Eis Relatioun mat Gott ass net kal oder léiflos, wéi déi
tëscht engem Patron an engem Mataarbechter. Mir sinn seng
Famill, seng Suerg fir eis ass stänneg, an hie lauschtert eis
ëmmer. Mir sinn en integralen Deel vu sengem Wiesen, an
.eis Relatioun mat him ass lieweg a vibrant

Eise Schöpfer huet eis mat engem onerschöpfleche
Räichtum u Léift, Versteesdemech, Abléck, Guddem Wëllen a
geeschteger Kraaft geschenkt, awer déi meescht vun eis
hunn dëse Räichtum fir näischt verschwend. Gott wëll, datt
mir a Sécherheet, Fridden a frëndlecher Kooperatioun
liewen, wéi et enger nobler a léiwer Famill gehéiert, awer
Gier an egoistesche Berechnungen hunn sech an eisen
.Häerzer verankert a Spaltung ënner eis geséit

Gott wëll, datt mir Meeschter sinn, awer mir hunn eis
entscheet, Sklaven ze sinn

De Mënsch ass wäit vun sengem himmleschen Heem
ewechgewichen a verluer dat bannenzegt Paradäis, wou hie
sech no bei Gott a Gott no bei him fillt, an hie wäert dëst
Paradäis net ouni perséinlech Ustrengung zeréckkréien
.kënnen

Gott huet eis no sengem Bild geschaf, awer dës
Wourecht ass eis entgaangen. Mir sinn der Illusioun noginn,
datt eist Schicksal Schwieregkeeten an eist Schicksal
Vernichtung sinn. Mir müssen de Schleier vun der Illusioun
mam Dolch vun der Wäisheet ofrappen, fir déi stralend
.Wourecht hannendrun ze gesinn

?Wien sinn mir a wat ass eis richteg Natur

Mënsche hunn offensichtlech Ënnerscheeder, egal ob an
hirer psychologescher oder emotionaler Zesummesetzung,
de Rollen, déi se am Liewen spillen, der Aarbecht an den
Aktivitéiten, déi se verfollegen, oder de Wënsch, déi se fillen.
Awer ënner all dësen Ënnerscheeder leien zwou Saachen, déi
all Mënsch ouni Ausnam wëll a brauch. Eng ass Fräiheet vun
all Forme vu Péng a Wonsch. Déi aner ass komplett an
dauerhaft Gléck - komplett Zefriddenheet, wou Fridden,
.Léift, Wäisheet a Freed leien

An der Wourecht, dat wat d'Mënsche wëlle erreechen,
ass Gott, egal ob se dësen Numm benotzen oder net. Déi
Wäis soen, datt Gott d'Essenz vum Gléck an de Geescht vum
Gléck ass. An een wäert keng komplett Zefriddenheet
erliewen, ausser een direkt vun der kosmescher Quell zitt.
Dëst ass e Schlësselpunkt fir d'mënschlech Konditioun ze
.verstoen

?Mä wou sichen d'Leit dann dat, wat se sichen

Si sichen et nëmmen a weltleche Saachen: a Besëtzt,
externen Ëmstänn a Bezéiungen mat anere Leit. Mee et ass
onméiglech, et an iergendenger Saach, iergendeen oder
iergendenger Ëmstänn op dëser Welt ze fannen, wéinst der
.Natur vun der Schöpfung selwer

D'Schafung baséiert um Prinzip vun der Dualitéit. Et ass
onméiglech, e Bild nëmmen an enger Faarf ze hunn, well et

kee Wee gött, ouni säi Géigendeel auszekommen. Ähnlech
ass et onméiglech, datt iergendeen Aspekt vun der Existenz
isoléiert vun der Dualitéit existéiere kann. Wann een awer
d'Wënsch ënnersicht, déi d'Leit motivéieren, stellt een fest,
datt jidderee vun eis nëmme gutt, agreabel, schéin a positiv
Saache wëll, ouni dee klengste Wonsch, sech mat eppes
Onangenehmem oder Ongewolltem ausenanerzesetzen.
.Awer dat ass onméiglech

An dëser dualistescher Welt gött et kee Genoss ouni
Péng, kee Liicht ouni Däischtert, kee Gutt ouni Béist, kee
Liewen ouni Doud. Déi zwou Säiten vun der Medail sinn
onzertrennlech. Dëst bedeit, datt dat, wat mir déif an eis
.selwer verlaangen, net vun dëser Welt kritt ka ginn

D'Leit sichen – jo, si sichen mat all hirer Kraaft – awer si
fannen net dat, wat se sichen, wat Verzweiflung an
Hoffnungslosegkeet ausléist. Dëst féiert net nëmmen zu
Verzweiflung, mä och zu grousser Roserei an intensiver
Roserei, a folglech zu Gewaltakten. All dat geschitt, well se
net op der richteger Plaz no deem sichen, wat se sichen, an
.als Resultat net fannen, wat hiert Häerz sech begeeschtert

D'Leit an eiser Zäit wëssen net vill iwwer de Sënn an
den Zweck vum Liewen, an dofir leiden se ënner
.Duercherneen a Verwirrung

Vun Natur aus si Mënsche zweckorientéiert Wesen. Wa
si kee Sënn am Liewen hunn, a wa si hire Geescht, hir
Energien, hire Wëllen an hir Emotiounen net op eng positiv a
konstruktiv Manéier geriicht sinn, da wäerte si sech op
zerstéierend Weeër wéi Alkohol- an Drogenmëssbrauch
wenden, op Gewalt zrëckgräifen, asw. Dat ultimativt Zil vum
Liewen ass et, Gott ze kennen, an et ass d'Aufgab vun den
Eenzelpersounen, hir Rollen an extern Aktivitéiten duerch
gerecht Handlungen, gesond Perspektiven, positiv

Astellungen an d'bätzlech Kanalisierung vun hiren
.Emotiounen ze harmoniséieren

Dës zwee Aspekter vun eiser Natur – den inneren oder
spirituellen Aspekt an den äusseren Aspekt – sinn net
widderspréichlech, wa se richtig verstanen ginn. Éischer
ënnerstëtzen se sech géigesäiteg an hëllefen eis, eis
kierperlech, psychologesch, emotional a spirituell
.Fäegkeeten a Potenzial z'entwéckelen an ze verbessern

D'Leit liewen an enger grousser Eidelkeet, ouni
intellektuell oder psychologesch Stimulatioun. Si langweilen
sech wéinst engem Manktem u Sënn an dem Feele vun
allem, wat hirem Liewe Wäert a Sënn kéint ginn. Den
Duerchschnittsmënsch kann zwar funktionéieren a sech
verhalen, wéi wann hie psychologesch a geeschteg gesond
?wier, awer si si glécklech

Den Haaptzweck vum Liewen ass ze wëssen, wien mir
sinn a wat eis richtig Natur ass. Wa mir den déiwer Aspekter
vum Liewen déi Opmierksamkeet ginn, déi se verdéngen,
wäerte mir onvermeidbar Gléck spieren, well d'mënschlecht
Gléck mat der Verbindung mat dem eegenen spirituellen
Selbst verbonden ass, ouni deen een keng Existenz oder
.Wiesen huet

D'Angscht virum Versoen oder der Krankheet gëtt
duerch stänneg Denken doriwwer gefördert, bis d'Iddi vum
Versoen aus dem bewossten Geescht an d'Ënnerbewosstsinn
sickert a schliesslech dat méi héicht Bewosstsinn erreecht.
Dann fänkt d'Angscht, déi am Ënnerbewosstsinn an am méi
héije Bewosstsinn verankert ass, un sech ze multiplizéieren a
wuessen, bis se de bewossten Geescht mat Onkraut vun der
Angscht fëllt, dat net sou einfach ausgerott ka ginn wéi den
initialen Gedanken, wann et sprout. Dëst schiedlecht
Onkraut drot schliesslech gëfteg a fatal Friichten.
Glécklecherweis kënnen hir Wuerzelen vun bannen

erausgerott ginn, andeems een sech staark op Courage
konzentriert an an d'Leit d'Bewosstsinn vun engem
absolute Glawen u Gott aféiert a se dovun iwwerzeegt, datt
Hie fäeg ass, deenen ze hëllefen, déi sech selwer hëllefe
.wëllen, a si viru Schued schützen

Eemol war eng kleng Bloss op der Uewerfläch vum Mier
geschwomm, virsiichteg viru Stierm a Blëtzer, wéi si eng
Stëmm héieren huet, déi hir zougeflüstert huet: "Kleng Bloss
"?vum Liewen, wat ass mat dir lass

Weess du net, datt du en Deel vum Ozean vum Liewen
bass? Déi kleng Bloss huet sech ëmkuckt a gemierkt, datt dat
.de Fall ass

D'mënschlecht Bewosstsinn schwëmmt wéi eng kleng
Bloss op der Uewerfläch vum Mier vum kosmesche
Bewosstsinn, denkt et als eng temporär Bloss, ziddert virun
Angscht viru Krankheet, Aarmut an Doud. Oh Bloss, hues du
Angscht virum Ozean? Kuckt Iech ëm, observéiert
virsiichteg. Verännert Är Perspektiv vun Ärer direkter
Ëmgegend op Gottes onendlecht Räich. Taucht méi déif an,
erweidert Äert Verständnis, fir datt Dir wësst a sécher sidd,
datt Dir mat sengem risege Mier eent sidd, an datt Gott mat
.Iech ass. Hie beschützt Iech, hie stëtzt Iech, elo a fir ëmmer

Fallen a Schleeken vermeiden

Wann Dir e staarkt Wonsch an Ärem Häerz fillt, dat Iech
dréngt, et ze erfëllen, benotzt Är Meenung a frot Iech selwer:
"Ass dat e gudde Wonsch, deen erfëllt ka ginn, oder e
schlechte Wonsch, deen net soll agehale ginn?" Ongesond
materiell Wënsch encouragéieren eis schlecht
Gewunnechten, andeems se eis falsch Hoffnungen a
illusorescht Gléck ginn. An esou Fäll muss d'Kraaft vun der
Meenung opgeruff ginn, fir d'Wourecht ze weisen. Schlecht
Gewunnechten féieren letztendlech zu Ongléck. Wann hir

richteg Natur opgedeckt gött, gi se ouni Kraaft, eng Persoun
.an d'Fal vum Leed an d'Fal vum Misär ze verstoppen

Reflexiounen a Geschichten

Am Liewen an am Doud, a Leed a Katastrophen, bleift
mäi Glawen un dech, o Här, staark an onerschütterlech, fest
an onerschütterlech

All Otemzuch vu menger Sehnsucht a Bidden mécht
Dieren a Fënsteren a menger Séil op, duerch déi ech zu
.Gottes Gléck kommen

Genee wéi d'Sonn op de meescht iwwerfällte Plazen
schéngt, sou wäert ech d'Strahlen vun der göttlecher Léift an
alle Beräicher vu mengem Liewen a mengen aldeeglechen
.Aktivitéite gesinn

Seegen mech, O Här, fir datt ech meng Séil mam
Sonnenopgang erwäche kann an se op Är geseent Schwell
.bréngen kann

D'Geschicht vum Moschushirsch

Moschus ass eng wäertvoll Substanz mat engem
staarken Doft, déi am Nabel vum Moschushirsch fonnt gött,
.deen am héijen Himalaya lieft

Soubal den Hirsch e gewëssen Alter erreecht, fänkt de
bezaubernde Moschus heemlech aus sengem Nabel ze
sickeren, an den Hirsch gött vun deem attraktiven Doft
opgereegt a fänkt un ze danzen a sichen no der Quell vun
.deem angenehmen Doft

Et beweegt sech vu Plaz zu Plaz, schnëffelt tëscht Steng
an ënner Beem, sicht iwwerall no der Quell vun deem
.spannende Geroch

Schlussendlech gëtt hie rosen a méi opgereeegt an
ängschtlech, wann hie keng Wierder méi huet a net fënnt,
.wat hie mat Sehnsucht a Leidenschaft sicht

An engem leschte Versuch, d'Quell vum Moschus
z'erreechen, sprängt et vun den héije Fielsfielsen an dat déift
Dall, fir sengem Schicksal an den Doud ze stellen, wou
d'Jeeër et fänken an de Moschussack oder d'Drüs erauszéien
.kënnen

An dësem Kontext huet ee vun den erleichteten Dichter
:eppes rezitiert wéi

!O Moschushirsch, du Narr

?Firwat leid Dir? Firwat schléifs du net

Dëse Moschus ass verfügbar

!Mat dengem Bauchsack, du Narr

Och wann Dir mat Ärer Nues beréiert hutt

Vun dir kennt de geheime Parfum

Du häss gewonnen, wat du gehofft hues

An Dir hutt ouni Ausgaben gelieft

Mengt Dir net, meng Frënn, datt déi meescht Leit sech
wéi Moschushirschen verhalten? Si sichen ëmmer a fir ëmmer
.iwwerall ausserhalb vun sech selwer no Gléck

Jo, si sichen d'Gléck am Spill, a verwennen sech bis zur
Erschöpfung mat Wënsch a Verlaangen. Si klammen op déi
rutscheg Weeër vum Räichtum, bis se schlussendlech vun de
Fielsen vun den héijen Hoffnungen op d'Fielsen vun der
Frustratioun an dem Versoen sprangen, wou se net fäeg
sinn, dat richtegt Gléck ze fannen, dat an den déifste
.Verstoppte vun hirer Séil gespäichert ass

Wa mir eis Gedanken no bannen riichten a grëndlech
nodenken, fanne mir an der Rou vun der Séil d'Quell vum
.richtegen a dauerhafte Gléck, dat mir sichen

Mir däerfen net wéi de Moschushirsch sinn, deen op der
Sich no Gléck op de falschen Plazen ëmgeet. Mir musse
éischter waakreg sinn a probéieren d'Gléck an eis selwer ze
.fannen, net ausserhalb vun eis selwer

D'Geschicht vum Knäppchen

Eemol koum e Mann bei mech a sot, datt hie un enger
:chronescher Häerzkrankheet leid, an huet dobäi gesot

Ech hunn vill Saache probéiert, mee ech kann de"
"Schmerz net lass ginn

Nodeems ech roueg nogeduecht hunn, hunn ech hie
gefrot, mir eng Schéier ze bréngen. Hie kuckt mech ziddernd
:un a sot

"?Hutt Dir vir, mir d'Häerz opzemaachen, Här"

Ech hunn gelacht an geäntwert: "Ech sinn keen Dokter.
Hutt Dir jeemools vun enger Persoun héieren, déi eng
"!?Schéier benotzt fir operéiert ze ginn

Schlussendlech huet hien zéckt eng Schéier bruecht,
also hunn ech ee vun de Knäppercher vu sengem Mantel
ofgeschnidden a gesot, hie soll keen anere Knäppchen
drannähen, an net seng Hand op d'Plaz leeën, wou de
Knäppchen gefeelt huet. Ech hunn him och gesot, hie soll no
zwou Wochen zrëck bei mech kommen, an ech hunn
.erwaart, datt hie sech an där Zäit erhuele géif

De Mann huet gelacht a gesot: "Ech maachen, wat Dir
gefrot hutt, well ech Iech vertrauen, awer ech mengen, et
ass déi komeschst Medizin, déi mir jeemools verschriwwen
"!gouf

Zwee Wochen méi spéit kum hien op mech zougelaft a
:sot erstaunt

D'Spezialisten hunn mir verséichert, datt ech vun"
Häerzkrankheeten geheelt wier. Also, ëm Gottes Wëllen, wat
hues du gemaach? Hues du e Geescht aus engem
"?Knäppchen erausgezunn

Ech hunn mat engem Laachen geäntwert: "Jo! Deng
Hand huet stänneg mam Knäppchen gespilt, an de
".Knäppchen war mam Häerz ausgeriicht

Dee Knäppchen war de Genie, deem dir Häerzschmerzen
verursaacht huet. Also hunn ech de Knäppchen
duerchgeschnidden a dir gesot, en net ze ersetzen oder
deng Hand op däin Häerz ze leeën. Op déi Manéier gouf däin
Häerz vum Drock entlaascht an et huet opgehalen, dir wéi ze
!doen

Alles geet séier, an d'Leit si mat ville Saachen
beschäftegt. Natierlech ass et besser, d'Welt hir Räichtum ze
ernten, wéi Zäit ze verschwenden, d'Saison laanschtgoe ze
loossen an um Enn mat eidele Hänn ze stoen. Mee wat ee
soll ernten, ass déi räichst Ernte vum Liewen: Gott méi no
kommen a Hien kennenléieren. Deen eenzege Wee fir
richtegt Gléck z'erreechen ass eppes op dëser Welt
.z'erreechen an och spirituellen Erfolleg ze hunn

Déi, déi Gott kennen, fänken net mat hiren deeglechen
Aufgaben un, ier se fir d'éischt iwwer Gott meditéiert hunn a
säi Geescht a Kierper mat geseenter göttlecher Energie
.opgelueden hunn

Déi vill Ufuerderunge vun der Welt kënnen déi, déi hir
spirituell Ziler sichen, ofhalen an se vun hirem gewielte Wee
oflenken. Mee déi mat onerschütterlecher Entschlossenheet
loossen sech vun näischt vum Wee ofdrécken; si halen

entschlossen duerch, egal wéi schwéier oder negativ
.Ëmstänn sinn

Egal wat d'Welt eis gëtt, si wäert d'Sehnsucht vun eisen
Häerzer net zefridden stellen, déi no eppes méi Stabiles, méi
wichtiges a méi wäertvolles wéi alles, wat d'Schätz a
.Räichtum vun der Welt enthalen

Wann een stierft – ech wënschen dir vill Liewen – kann
keng Muecht op der Äerd eppes fir si maachen. Wien kann
eis hëllefen, nodeems mir dës Welt verlooss hunn? Gott.
Dofir musse mir ëmmer drun denken, datt dës Welt nëmmen
eng temporär Halt op eiser Rees an eist himmlescht Heem
ass, wou mir fir ëmmer an der Präsenz vum
.Barmhärzegsten liewen

Exzessive Räichtum garantéiert keng Gesondheet,
Fridden an Effektivitéit, awer Fridden an Effektivitéit
z'erreechen féiert zu engem ausgeglachten Erfolleg
.souwuel op spirituellen wéi och op materiellen Niveauen

Déi meescht Leit entwéckelen mental Effizienz nëmme
fir materiellen Erfolleg z'erreechen. Mee wann eng Persoun
sech selwer Meeschter gëtt a seng psychologesch Kräfte
geréiert an am Aklang mam göttleche Plang handelt, da gëtt
säi Liewe geseent, an hie wäert den Nektar vum Geescht
schmaachen, während hien op dëser Äerd ass. Hie wäert net
méi e Gefaange vu Gewunnechten a Wënsch sinn, mee säi
Bewosstsinn gëtt an d'Häerz vun der göttlecher Präsenz
transforméiert, an hie wäert do wunnen a erneiert Freed
.genéissen, déi all Beschreibung trotzdeem ass

De Kierper ass déi gréisst Apdikt

Medizinesch Fuerscher hunn entdeckt, datt wa mir
iwwerwältegend Freed erliewen, de Kierper Antidepressiva
an aner stressreduzéierend Substanzen produzéiert, déi

genee sou staark an effektiv sinn wéi déi, déi vun den
Dokteren verschriwwen ginn. De Kierper ass déi gréisst
Apdikt op der Äerd, déi fäeg ass, dat Richtegt zum richtege
Moment ze produzéieren, wa mir am Aklang mam
spirituellen Gläichgewicht sinn, dat Gott an eis geluecht
.huet

Net all Stress ass schiedlech; Stress erwächt déi vital
Energie, déi duerch eise Kierper fléisst, a stimuliert
Aktivitéit a Bewegung. Studien hunn gewisen, datt eng
.vernünfteg Quantitéit u Stress gutt ass

Mä de Problem entsteet, wann de Stress e gesonde
Niveau iwwerschreit

Jidderee vun eis huet eng perséinlech Limit fir Stress, a
wann dës Limit iwwerschratt gëtt, gi mir méi gestresst wéi
mir sollten sinn, an et kann sinn, datt mir eis dat net bewosst
sinn, bis Problemer am Kierper, den Emotiounen an dem
.Geescht ufänken opzetrieden

D'Liewen mat Gott ass Freed a Gléck, während ouni Gott
et Angscht, Onrou, Schwieregkeeten a souguer Katastrophen
gëtt. Wéi kënne mir also Friden a Rou an engem Liewen
fannen, dat vu Katastrophen an Tragödien dominéiert gëtt, a
?bësse Gléck op dës Äerd bréngen

Déi éischt Viraussetzung ass, sech dem Drock vum
.Liewen bewosst ze sinn, wa mir ënner sengem Afloss sinn

Gott ass allweis an allwëssend, an hien huet eise Kierper
mat Signaler wéi Komfort, Onbequemlechkeet, Rou an
Angscht ausgestatt, an dofir müsse mir op dës Signaler
oppassen. Et gëtt eng göttlech Intelligenz an eisem Kierper,
déi probéiert eis eppes ze soen, an dofir müsse mir op dës
Botschafte lauschten a Stress- oder Rouzäiten. Wann Dir
lech gestresst fillt, konzentréiert Äre Geescht op deen Deel

vun Ärem Kierper, deen ënner Stress ass, huet dann en
déifen Otemzuch a spannt gläichzäiteg deen Deel sanft un,
bis en vibréiert. Dann entspannt Iech a loosst d'Spannung
lass. Dëst hëlleft, d'energescht a vital Gläichgewicht am
Kierper z'erhalen an en virun de schiedlechen Auswierkunge
.vum Stress ze schützen

Mir kënnen och emotionalen Stress duerch Atmung
managen. Wann Dir Angscht oder eng aner schiedlech
Emotioun fillt, ootmet e puer Mol lues, déif a rythmesch an
an aus, sou datt Äre Kierper sech mat all Ausatmung
entspanne kann. Dëst hëlleft Ären Häerzschlag ze
verlangsamen, d'Blutzirkulatioun erëmzestellen, de Floss vun
der vitaler Energie duerch Är Nerven ze erliichteren an Äre
.Geescht ze berouegen an Är Gedanken ze klären

D'Liewen ass keng Noutsituatioun; et ass e schéine
göttleche Ausdrock, a mir sollten en genéissen. Loosst eis
drun denken, datt e Laachen eng Kraaft ass; wa mir et net
.benotzen, verléiere mir en wichtigen Aspekt vum Liewen

Mënsche si Séilen mat Emotiounen a Gefiller, a si hunn e
Kierper, deen se droen wéi e Kleedungsstéck oder eng
ieweschte Mantel. Awer soulaang mir nëmmen um Niveau
vum Kierper an den Emotiounen liewen, wäerte mir ënner
.dem negativen Afloss vu Stress a Spannung falen

Wann mir am Aklang mat eiser essentieller Natur sinn,
déi de Geescht ass, fléisst d'Freed vum Geescht an d'Häerz a
verwandelt sech a Léift. Dës Léift ze spieren, verbonne mam
Fridden a Rou vun der Séil, an ënner hirem harmoneschen
Afloss ze handeln an ze interagéieren, ass dee gëeegentste
Wee fir natierlech an enger Welt ze liewen, déi voller
Spannungen a Widderspréch ass. Mat dëser Freed an
Harmonie ze trieden ass d'Léisung fir d'Problemer vum
.Liewen

Bemierkung: Wat d'Ausso ugeet: "De Kierper produzéiert en Antidepressivum an aner Substanzen, déi Stress a Spannung reduzéieren, déi net manner staark an effektiv sinn wéi déi, déi vun Dokteren verschriwwen ginn", ass dëst kee Rot, op medizinesch Berodung a Rezipient ze verzichten, dofir ass eng Erklärung néideg

Magnéitesch Equatiounen

Eng Persoun mat enger staarker Präsenz a béisen Tendenzen + eng gutthäerzeg awer schwaachwëlleg Persoun = béise Magnetismus setzt sech iwwer .Frëndlechkeet duerch

Eng Persoun mat schwaachem Wëllen a béisen Tendenzen + eng Persoun mat staarkem Wëllen a gudden Tendenzen = de gudden Magnetismus iwwerwënnt de Béisen

Schwaache spirituellen Magnetismus + béise Biomagnetismus = staarke béise Magnetismus

Stark moralesch Stärkt + schwach moralesch Stärkt = méi grouss moralesch Stärkt

Eng Persoun, déi rosen a gewaltsam ass + eng Persoun, déi sanft a léif ass = de Magnetismus vun der Roserei setzt sech iwwer d'Sanftheet duerch

Starkt, ausgeglach a rouegt Temperament + Temperament, dat heiansdo zu Onzefriddenheet tendéiert = de Magnetismus vun der Rou gewinnt sech

Chronesch agefaangent Versoen + manner agefaangent Versoen = staarke Versoenmagnetismus

Staarke positiven Erfolleg + manner positiven Erfolleg = verstärkten Erfolleg

Staark Ausfallvibratioun + staark Erfollegsvibratioun =
entweder staarke Ausfallmagnetismus oder staarke
Erfollegsmagnetismus, ofhängeg vun der Ëmwelt an de
Konditiounen

E staarke, gesonde Geescht + komplett Ignoranz =
entweder Schlaueheet a Fäegkeet oder Ignoranz an
Dommheet

Aussergewéinlech spirituell Kraaft + aussergewéinlech
praktesch Kraaft = Geeschtleche Magnetismus - eng
wierklech aussergewéinlech praktesch Kraaft

Wann d'Leit déi vill planetaresch Wesen am Äther
ronderëm si kéinte gesinn, géifen e puer vläicht probéieren
hir verstuerwen Léifsten ze fannen. Gott huet meng
geeschteg Aen opgemaach, an ech gesinn vill vun deene
Séilen, déi dat ierdescht Räich verlooss hunn. Wann een
sech déif op dat geeschtegt A (d'Mëtt vun der Stirn)
konzentréiert, kann een mat bannenzeger Siicht déi stralend
Welt gesinn, déi vun all de gudde Séilen bewunnt gëtt, déi
op d'ätherescht Plang an d'Präsenz vum Barmhärzegsten
.opgestiegen sinn

Beim Mënsch handelt d'Häerz als drahtlosen Empfänger
an dat geeschtlecht A als Sender. Och wann Dir Är
verstuerwen Léifsten net gesitt, kënnt Dir, wann Dir Är
Gefiller roueg op d'Häerz konzentréiert, d'Präsenz vun
deenen spieren, déi lech Léif sinn, déi elo an ätheresche
Kierper liewen, Gottes Friden a Sécherheet genéissen a
sech iwwer hir Fräiheet vun de Restriktiounen vum Kierper
freeën, sou datt Dir Troust an hirem Friden fannt an Äert
.Häerz iwwer si berouegt ass

Wann ech den Numm Gott aussprieche, schmëlzt mäi
ganz Wiesen an eng iewesch Freed. Mä dësen Zoustand
koum eréischt no grousser Ustrengung bei mech. Am Ufank

war ech net ee vun de Sehnsucht, well mäi Geescht
deemools ausser Kontroll war. Mä elo, soubal ech meng
Gedanken a Bewosstsinn op de spirituellen Zentrum
konzentréieren - de Raum tëscht den Auebrauen -
verschwannen all Gedanken, d'Atmung hält vun eleng op,
d'Häerz héiert op ze schloen, den Onrou vum Geescht hält
of, an Zoustande vum Wiesen kommen iwwer d'Séil, sou datt
ech spirituell Ekstase erliewen an an göttlech Freed
.agewéckelt sinn

Gëlle Spréch

Gléck ass mäi Recht, mäin Ierfschaft a mäi verstoppte
göttleche Schatz, Féier mech dozou, a mir selwer d'Schätz ze
fannen, déi d'Dreem vu Kinneken iwwertreffen

* * *

D'Liewen ass eng intelligent Bewegung mat engem
reegelméissegem Rhythmus. Et formt sech a liewelosen
Objeten oder hält eng lieweg a beweeglech Form un.
.D'Liewen ass allëmfaassend an duerchdréngt alles

* * *

O gréisste Liebhaber, Du bass d'Liewen Du bass mäin Zil
a meng Ambitioun

* * *

Maach mir eng bléiend Rous an dengem himmlesche
Gaart, oder eng glänzend Perl an denger stralender
Léifkette, oder géff mir déi gréisst Eier: déi klengst Plaz an
.dengem Häerz

* * *

Iwwerall wou anerer meng Efforte fir Gutt ze maachen
schätzen, do kann ech dee gréissten Déngscht leeschten

* * *

Loosst eis e gëllene Teppich vun Dreem mat
Seidefiederen vu séissen Erënnerungen a raffinéierte
Gedanken weben

* * *

D'Léift ass wéi Schleifpabeier, dat de Geescht poléiert
an d'Rauheet aus dem Charakter ewechhëlt

* * *

Pandemien, Katastrophen a gewaltsam Verännerungen
an der Natur, déi Verwüstung, Zerstéierung a wäit
verbreeten Schued bréngen, sinn net "göttlech Dekreter".
Dës Katastrophen stamen aus mënschleche Gedanken an
Handlungen. Iwwerall wou dat delikat Gläichgewiicht tëscht
Gutt a Béis op der Welt duerch d'Akkumulatioun vu
schiedleche Wellen a Schwéngungen, déi duerch
mënschlech schlecht Absichten a falsch Handlungen
verursaacht ginn, gestéiert gëtt, regéiert Chaos a wäit
.verbreet Zerstéierung fënnt statt

* * *

Ech wäert dat Bescht aus all Mënsch huelen, an ech
wäert déi gutt Qualitéite vun all Nationalitéiten schätzen,
.ouni mech op hir Mängel ze konzentréieren

* * *

Genee wéi mir eis ëm den Nährwäert vun eise
deegleche lessen këmmen, solle mir och op déi
psychologesch Nährstoffer oppassen, déi mir eise Geescht
.all Dag liwweren

* * *

Léif Wierder sinn e wonnerbart Mëttel géint vill
Krankheeten, well se eng mächtig, bal magesch,
magnéitesch Kraaft hunn, déi hirem Spriecher vill Segen a
Wuelstand bréngt. Déi, déi berouegend, sanft Wierder
benotzen, spieren e subtile Stroum, deen ouni
Ënnerbriechung duerch si fléisst, a si gi mat engem déiwe
Gefill vu Rou gefällt. Dëst ass well dëse Stroum mat senger
héijer Quell verbonden ass, engem konstante Floss, deen
d'Séilen an Harmonie mat där Quell erreecht, an et hinnen
erméiglecht, Gléck un déi ze vermëttelen, déi no Friden
.verlaangen

* * *

Wéi vill léif Wierder aus dem Häerz hunn vill Leed
verdriwwen a wéi vill weis Stëmmen hunn däischer Weeër
!mat Luuchte vu Freed a Rou belicht

* * *

Mir wuessen duerch all Erfahrung, déi mir
duerchmaachen, soulaang mir eis bewusst sinn, datt mir
wäertvoll Lektione dovunner léiere kënnen. Well all Péng a
.Leed, dat mir erliewen, Sënn an Zweck huet

* * *

Trotz der Haarthet vun den Experimenten si se wéi
Feier, dat Äerz schmëlzt, fir et a schéinen, haltbaren a
.villseitege Stol ze verwandelen

* * *

All déi bemierkenswäert Leeschtungen a mengem
Liewen goufen duerch d'Kraaft vun engem Geescht am
Aklang mat Gott erreecht. Wann den hellege Generator leeft,
gëtt alles, wat ech wënschen, ouni Ausnam erfëllt, andeems
et fir d'éischt Form als onsiichtbaren, äthereschen Design
unhëlt an dann mat onwiderstehlecher Kraaft an der Realitéit
.manifestéiert gëtt

* * *

Wann de Geescht Gott e häerzlecht, fervent Geflüster
aus den Déiften vun enger sehnsüchtiger Séil flüstert, da
wäert de Ruff vum Geescht dat universellt Häerz beréieren,
an d'Äntwert wäert kommen a mat sech eng immens Freed
bréngen. Dëst intellektuellt Geflüster kultivéiert de Wëllen,
bis en déi néideg Kraaft huet, fir dat gewënscht Zil
.z'erreechen

* * *

Wann de Geescht an de Wëlle vun enger Persoun am
Aklang mat Gott sinn, gi si mat onlimitéierter Kraaft
gelueden, sou datt nëmmen un eppes ze denken duer geet
fir et z'erreechen, well d'göttlecht Gesetz zugonschte vun
.deen wierkt, déi am Aklang mam ieweschte Wëlle sinn

* * *

E Mënsch soll net all seng intellektuell Fäegkeeten, déi
Gott him ginn huet, dem Verfollege vu flüchtege Saachen
widmen, fir datt hie sech net am Labyrinth vum
Materialismus verléiert a sech onnéideg Aschränkungen a
Restriktiounen opstellt. Amplaz soll hie seng intellektuell
Fäegkeeten notzen, fir d'Noutwendegkeete vum Liewen ze
kréien, a sech beméien, seng moralesch Fäegkeeten
z'entwéckelen, fir tëscht Richtig a Falsch an tëscht deem,
.wat schiedlech a wat nützlich ass, z'ënnerscheiden

* * *

D'Wourecht läit iwwer Meenungen an Theorien eraus, a
vill, déi dës Approche adoptéieren, gi vun hiren eegene
subjektiven Conclusiounen gebonnen

* * *

Maach op, o Här, d'Paarte vun der Rou a bewaach den
Hellegtum vu menge geeschtleche Gedanken virun den
Attacke vu béise Geflüster. A loosst d'Rose vu menge
Sehnsucht am Gaart vu mengem Häerz bléien, während ech
.op den Dag vun Ärem Kommen waarden

* * *

Theoretisch Wëssen kann net göttlech Wëssen kréien,
an et ass ubruecht, seng wäertvoll Zäit net mat Theorien ze
verbréngen, déi net an der Realitéit ugewannt kënne ginn,
soss fënnt een sech an der Mëtt vun dichten intellektuellen
Dschungelen erëm a kann net de Beräich vun den Theorien
.iwwerschreiden

* * *

Gléck ass d'Fruucht vum psychologesche Victoire iwwer
déi volatil Ëmstänn vum Liewen

* * *

Deejéinegen, deen Gott erkennt, kann der Welt
onbekannt sinn

* * *

Wann eng Persoun sech mat theoreteschem Wëssen
programméiert [ouni tatsächlech Tester], gëtt si wéi en

portablen Opnamgerät, deen Spréchwierder widderhëlt an
héich Ausdréck widderhëlt, an anerer wäerten hien als
geléierte Wëssenschaftler betruuechten, awer sou e Wëssen
gëtt net duerch eng direkt Perceptioun vun der Wourecht
verstärkt, an et gëtt och net duerch spirituellt Erreeche
.gerecht

* * *

Problemer wäerten an der Welt weider bestoen, also
wou kann een sech fir Orientéierung a Féierung wenden?
Seng Gedanken, beaflosst vu Gewunnechten, Viruerteeler,
Viruerteeler a Fanatismus, sinn net nützlich, an d'Aflëss vu
senger Ëmwelt, Famill, Land oder Welt sinn net fäeg, richtig
Féierung ze bidden. Dofir muss een sech un Gott wenden a
lauschten op déi roueg, seren Stëmm, déi aus den Déifte
vun der Séil kënnt, eng Stëmm am Aklang mat der
.Wourecht

* * *

Maacht Är Härzer op fir déi göttlech Ausgießung, fir
datt se duerch Iech fléisst a Äert Liewe mat geeschtleche
.Segen a Guttheet fëllt

* * *

Egal wéi eng Aarbecht Dir maacht a wéi eng
Leeschungen Dir erreeche kënnt, denkt ëmmer drun, datt
Gott d'Quell ass, déi Iech all d'Kraaft gëtt, déi Dir braucht fir
.ze schaffen an Erfolleg ze hunn

* * *

Loosst mech un Iech denken, Här, an Aarmut an am
Räichtum, a Krankheet an an der Gesondheet, an Ignoranz
an an der Wäisheet, a loosst mech Äert geseent Liicht
.gesinn, dat Wuelbefannen a Heelung an engem Ament gëtt

* * *

An der Einsamkeet vu menge Gedanken, verlaangen
ech no Ärer geseenter Stëmm, verdreift déi haart, ierdesch
Stëmmen, déi an de Falten vu menger Erënnerung verstoppt

sinn, ech wëll Ärer roueger, melodescher Stëmm fir ëmmer
.an der Rou vu menger Séil lauschteren

* * *

D'Liewen ass an Däischtert gehüllt, an heiansdo stierze
mir a zécken, weiderzegoen. Mir müssen dem Gottes Liicht
eis Leedlampe sinn, wa mir duerch déi däischer Weeër vum
Liewen goen. Hie ass de Vollmound an den Nuechte vum
Ignoranz an Däischtert, d'Sonn vum Glanz an de Stonne vum
Erwächen, de Liichttuerm vum der Leedung an de Leedstär fir
déi, déi d'Mierer vum der ierdescher, flüchtiger Existenz
.duerchqueren

* * *

Et ass Zäit fir de Mënsch säi Bewosstsinn aus dem Schlof vum
der Vergessenheet zum Erwächen vum Geescht z'erwächen

* * *

Mir froen dech, Här, eis Bewosstsinn aus den Déiften
vum der Ignoranz an enken, limitéierten Gedanken op den
Horizont vu Fridden, Liicht, Léift a vum universelle
.mënschleche Matgefill ze hiewen

* * *

D'Saache ginn irgendwann besser, well Gottes Kräfte a
Wonner hannert de Widderspréch vum mënschleche Liewen
verstoppt sinn, a wien net vum der Onvermeidlechkeet vum
der Situatioun iwwerzeegt ass a probéiert mat sengem
Geescht a Glawen an dat ze penetréieren, wat hannert dem
Schleier ass, kritt d'Dier opgemaach fir déi [vum all
gleeweger Hand ugeklot gött]

* * *

Glawen heescht ni onbeduecht ze sinn oder net clever
mat den Ëmstänn ëmzegoen. Éischer, egal wat geschitt,
muss eng Persoun sech selwer sécher sinn, datt nëmme Gott
fäeg ass, hien a schwierigen a stressigen Ëmstänn
z'ënnerstëtzen, wann hien sech mat ganzem Häerz, Séil a
.Gefiller zu Him wendt

* * *

Wann eis Sënner eis déi ganz Wourecht géifen
iwwerdroen, géife mir d'Äerd als Flëss vun Elektronen
gesinn, a mir géife all Stëbsdeelchen als eng rullend
.Lichtmass gesinn

* * *

Déi, déi mat hirem Abléck vun der Matière an de
Geescht andréngen, verstoen d'Natur vun der Illusioun a
.kennen d'Essenz vun der Wourecht

* * *

Egal ob eng Persoun am Dschungel vun Afrika ass, op
engem Schluechtfeld, ënner Krankheet oder Aarmut leid, si
muss sech selwer dovun iwwerzeegen, datt Gottes Hand méi
staark ass wéi Gefor a fäeg ass, déi ze schützen, déi bei Him
.Schutz sichen

Et gëtt kee méi effektive Wee fir sech selwer ze
schützen. Natierlech muss een Logik benotzen beim Ëmgang
mat Evenementer a gläichzäiteg voll Vertrauen an déi
.göttlech Hëllef hunn

* * *

D'Léift, déi an den Häerzer vun alle Kreaturen wunnt –
d'Léift vun alle Mammen, Pappen, Frënn a Léifsten – staamt
.vun der göttlecher Léift

* * *

Et muss een Ënnerscheed tëscht groussen a klengen
Flichten gemaach ginn, woubei dat Wichtigst iwwer dat
einfach Wichtigst prioritär behandelt gëtt. Ausserdeem soll
keng Flichten enger anerer widdersprieche. D'Schrëft seet
eis, datt wann eng Flichten am Konflikt mat enger anerer
stinn, dat e Beweis dofir ass, datt et keng richteg Flichten
.sinn

* * *

Wéi d'Sonnesträle sech verbreeden, wäert ech Sträle
vun der Hoffnung an d'Häerzer vun den Aarme an den

Verloossen [d'ei, d'ei d'Gesellschaft verlooss huet]
verbreeden, an ech wäert eng nei Entschlossenheet an
.d'Häerzer vun deenen aféieren, d'ei sech fir Echec halen

* * *

De Léierer Paramahansa sot zu engem vu senge Jünger:
"Schléisst keen aus dengem Léiftkrees aus. Halt jiddereen an
".dengem Häerz, an hie wäert dech an hirem behalen

* * *

Här, hëllef mir, mäi Wëllen ëmmer ze benotzen, fir
nëtzlech a gutt Doten ze maachen
Hëllef mir, mech Ärem Wëllen unzepassen, sou datt all
meng Gedanken Ären Zwecker entspriechen an am Aklang
.mat Ärem Wëlle sinn
Hien huet mir gehollef, d'ei verstoppt, geseent Kraaft a
mir z'erwächen, fir datt ech all Schwiereregkeeten a Prüfungen
.iwwerwanne konnt

* * *

Erwächt mat där këhner an demüteger spiritueller
Perséinlechkeet - eng, d'ei d'Kraaft vu Léiwen mat der
.Sanftmut vun Dauwen kombinéiert

* * *

Ech wäert net vu batterer, falscher Kritik, nach vu vill
Luef a Schmeichelei gestéiert ginn. Mäin eenzege Wonsch
.ass et, Äre Wëllen ze maachen, o Här, an Är Gunst ze kréien

* * *

Dir kënnt Iech net d'ei iwwerwältegend Freed virstellen,
d'ei Iech erfëllt, wann Dir d'ei göttlech Präsenz spiert. Är Séil
wäert dann vun der grenzloser Léift vu Gott berouscht sinn.

Et ass eng Léift, d'ei all mënschlech Léift Milliounen Mol
iwwerschreit - eng Léift, d'ei all Är Wënsch erfëllt an Äert
.Häerz mat Freed a Zefriddenheet fëllt

* * *

Duerch bannenzeg Fokus kënnt Dir direkt spirituellt
Gléck an Iech selwer an ëm Iech erliewen. Wann Dir d'ei
Bewosstsinn kultivéiert, wäert Är Perséinlechkeet

harmonesch wuessen, an Dir kritt e attraktive Magnetismus
.fir Mënschen an aner Wiesen

* * *

O Groussen Beschützer, et ass mir egal, ob ech alles
verléieren wéinst mengem Schicksal, dat ech selwer
gemaach hunn, mee ech froen dech, mäin eenzege Schutz,
d'Käerz vu menger Léift fir dech virun de Wand vun der
.Onvorsichtegkeet a Vergiesslechkeet ze schützen

* * *

Loosst eis bis zu eisem vollen Gedrénks vum puren,
erfrëschende Waasser vum Fridden drénken, dat aus de
Quelle vu gönschtege Ëmstänn fléisst, verstärkt duerch eis
fest Entschlossenheet, positiv ze denken an eng
.optimistesche Perspektiv ze hunn

* * *

Gewësse ass en intuitive Sënn, deen déi richteg Natur
an d'Motivatioun vum enger Persoun verréit. Wann Äert
Gewësse kloer ass, an Dir wësst, datt Dir dat Richteg
maacht, hutt Dir näischt ze fäerten. E kloert Gewësse ass en
Zeie vu guddem Verhalen vu Gott. Virum Geriicht vum
Gewësse fräigesprach ze ginn heescht Gléck ze hunn a
.Gottes Segen ze kréien

* * *

Probéier kënn a gefälleg Saachen ze maachen, déi déi
meescht Leit net maachen, a géff Léift a Fridden deenen, déi
.anerer iwwersinn

* * *

:De Léierer Paramahansa sot zu engem vu senge Jünger
Wann Dir keng Zäit verbréngt fir de Geescht ze,,
kultivéieren, wäert Iech kee materielle Wuelstand zefridden
stellen. Dës Kultivatioun ass keng Folter, mee éischter
Training vum Bewosstsinn fir d'Gedanken an d'Aktiounen ze
“.ernähren, déi zum Gléck féieren

Äert Gléck ass Ären Erfolleg, also loosst et lech vun
niemandem klauen. Schützt lech virun deenen, déi
probéieren, lech ze stéieren. Wéi ech e Jong war, hunn ech
meng Gedold verluer, wa Leit falsch Rumeuren iwwer mech
verbreet hunn. Méi spéit hunn ech gemierkt, datt meng Rou
méi wichteg ass wéi d'Zustimmung oder d'Bewonnerung vun
.de Leit

* * *

Wann Dir nëmmen d'Geschicht vun der göttlecher Léift
wusst, déi verschidde Gleeweger mat Gott erliewen! Keng
aner Erfahrung am Liewen kann mat där Freed verglach
ginn. Ech kannte en Hellegen, deen stänneg vun der Léift vu
Gott absorbéiert war, a säi Gesiicht huet helleg Léift
ausgestraalt. Gottes A ass ëmmer op déi geriicht, déi Hien
.gär hunn, an Hien léisst se ni fir ee Moment op

* * *

Et gött nëmme wéineg Leit, déi sech fir d'Entwécklung
.vun hire geeschtegen a spirituellen Kräfte interesséieren

* * *

Loosst lech net op de Buedem vun der Prokrastinatioun
ënnergoen. Erwächt lech aus dem Schlof vun der
langweileger aldeeglecher Realitéit a gitt Richtung Horizont
vun engem raffinéierte Liewen, wou et Erfolleg, Freed a
.Fridden gött

* * *

An dir läit e risegt Potenzial, dat drop waart investéiert
ze ginn, an nëmmen du bass fäeg, et z'aktivéieren a
.dovunner ze profitéieren

* * *

Fräiheet vun den Uweisungen vu schlechte
Gewunnechten an ongesonde Leidenschaften bréngt vill méi
.Gléck wéi materiellen Erfolleg
Literareschen Erfolleg bréngt e psychologescht Gléck,
dat extern Ëmstänn dir net ewechhuele kënnen

* * *

Dir kënnt all Är Zäit domat verbréngen, Suen ze
sammelen, awer dat Geld gött lech net dee laangfristege
Fridden a Sécherheet, déi Dir sicht. Am Géigendeel, et
bréngt lech méi Ongléck, well Gléck a Fridden am Geescht
.leien, net an de Saachen selwer

* * *

Loosst keng Schwächt an Äre Geescht eran, a sidd
virsiichteg wann Dir mat Leit ëmgeet, déi negativ Gedanken
an eng pessimistesche Perspektiv hunn, fir datt hir schwach
Gedanken net an Äre Geescht eran kommen, ausser Äre
Geescht huet e Grad vu Stäerke erreecht, sou datt
d'Gedanken vun aneren en net schwäche kënnen, mä am
Géigendeel, fäeg ass, d'Gedanken vun aneren ze stäerken
.an hiert Selbstvertrauen ze erhéijen

* * *

Gott kënnt un d'éischt Plaz, a mir sollten eisen Dag net
ufänken oder ophalen, ouni un Hien ze denken. Mir müssen
drun denken, datt mir ouni d'Kraaft an d'Energie, déi mir vu
Gott kréien, keng vun eisen Aufgaben erfëlle kéinten. Dëst
.ass eis gréisst Pflicht géintwärt Him

* * *

Et gött e Wee fir Gebräicher an Traditiounen ze
evaluieren an ze beurteilen. Ufanks hat all Traditioun eng
Rechtfertigung. Wa mir feststellen, datt dës Rechtfertigung
nach ëmmer wouer ass, dann huet d'Traditioun Bedeitung a
Virdeel. Et ass awer net schlau, Traditiounen blann ze
verfollegen. Mir müssen wëssen, wat richteg ass a mir
müssen deem follegen, erkennen, wat eis Gléck bréinge
.kann, an et dann uwenden

* * *

Wann Dir sou vill Leit gesitt, deenen et feelt un Gléck
oder Erfolleg, da gitt net dovun aus, datt dat hiert Schicksal
ass. Dir kënnt lech selwer maachen, wat Dir wëllt sinn. Ären
inneren Erfolleg ass dat, wat lech wierklech erfollegräich
.mécht

* * *

Wann Dir näischt an lech selwer hutt, wäert Dir net
glécklech sinn. Mee wann Dir näischt ronderëm lech hutt a
glécklech an lech selwer sidd, sidd Dir ouni Zweiwel
erfollegräich. Dofir ass et onméiglech, d'Leit no hiren
.externen Ëmstänn ze beurteilen

* * *

Ënnert de grouse Masse kann et eng Persoun ginn, déi
e spirituellen Zoustand erreecht huet a bannenzege Friden
.a héchst spirituellt Gléck genéisst

* * *

Ech weess sécher, datt alles wat ech brauch, bei mech
kënnt, an dofir maachen ech mir keng Suergen ëm dat, wat
d'Zukunft bréngt. Dëst ass kee Prahlen oder Virstellungen,
well ech d'Aarbecht an d'Effektivitéit vun där geseenter
.Kraaft a mengem Liewen schonn oft erlieft hunn

* * *

Egal ob ech op der Uewerfläch vum Liewen schwiewen
oder an den Déifte vum Mier erdrenken, ech weess, datt ech
bei Gott sinn an Hien ass bei mir, an datt näischt mir
schuede kann. Dëst Wëssen huet mir eng onbeschreiflech a
.grouss Freed ginn

* * *

Et gött keen Zweiwel datt eppes Neies ze kafen eng
agreabel Erfahrung ass. Mee no enger Zäit verschwënnt dat
freedegt Gefill lues a lues, an Dir kënnt souguer ganz
d'Interesse drun verléieren, et vergiessen a Loscht op eppes
anescht hunn. D'Rechnung fir dee Géigestand wäert awer
net vergiess ginn, besonnesch wann Dir en a Raten kaaft
!hutt

* * *

E Mënsch soll säi Liewen ënner Kontroll huelen a sou vill
wéi méiglech vereinfachen. Hie soll Sue fir

Noutwennegkeeten a Noutfäll opspueren, Spueren iwwer
Luxusausgaben prioritéieren an aneren no beschte
Méiglechkeeten hëllef. Wann Dir aneren hëlleft, kënnt Dir
op déi eng oder aner Manéier Hëllef, an Dir wäert un näischt
.feelen an Dir wäert vun näischt entzu ginn

* * *

An der Freed vun allen Häerzer héieren ech den Echo
vun Denger Freed, o Här, an an der Frëndschaft vun all de
Gleewegen, spieren ech Deng Léift. Ech freeë mech a mäin
Häerz freet sech iwwer den Erfolleg a Wuelstand vu menge
Frënn, genee wéi ech mech iwwer mäin eegent
Wuelbefannen a Rou freeën. Wann ech Wäisheet an aneren
inspiréieren, multiplizéieren ech d'Schätz vu menger
eegener Wäisheet, an am Gléck vun allen fannen ech mäin
.eegent

* * *

De gréisste Feind vum Gléck ass Sue léinen fir
Luxusartikelen ze kafen. D'Leit gleewen fälschlecherweis,
datt se net glécklech kënne sinn, ausser se kréien eppes
Spezielles. Awer och nodeems se dës Saach kaaft hunn,
wäerte se kee richtegt Gléck erliewen, trotz der temporärer
Freed, déi se bréngt. Wat bréngt et, dem Fattoria vum
irdesche Gléck nozejoen, deen nëmme verspricht ze
briechen? D'Leit solle einfach liewen, ouni vill Besätz ze
.brauchen, déi stänneg Opmierksamkeet erfuerderen

* * *

Mäi Paradäis ass an mir. Wärend ech Gottes Segen
genéissen, soen ech Him Merci, a meng bannenzeg Freed
wiisst. Ouni déi bannenzeg Zefriddenheet ginn och irdesch
Freed an Genoss zur Häll. Ech sinn elo zu dem Erkenntnis
komm, datt ouni déi bannenzeg Freed d'Laascht vun de
Verantwortungen, déi mir opgeluecht sinn, mir mäi Fridden
.beraubt an mäi Gléck geholl hätt

* * *

Wann Räichtum mat Krankheet a Problemer verbonnen
ass, da wäerten d'Konsequenze villfälteg sinn. Hygiène a
Gesondheitswiesen gehéieren zu de Stärkte vum Westen.
Schiedlech Insekten a fatal Keimen ginn an entwéckelte
Länner effektiv bekämpft, während se an aneren
iwwerflësseg sinn. Awer d'Eliminatioun vun dëse Schädlinge
ass net de Spëtzepunkt vun der Leeschtung, well et an
entwéckelte Länner aner Aarte vu Krankheeten gëtt, wéi z.
B. schwéier ze bezuelen Rechnungen a finanziell Krisen
duerch Ratenkaafsystemer - Krankheeten, déi de Schlof
.stéieren an de Friden ënnergrüewen

* * *

Mir sinn en integralen Deel vum selwechte Bewosstsinn,
aus deem dëst grousst Universum entstanden ass

* * *

Hues du jeemools eng Schofsherd gesinn? Wann ee vun
hinne sprängt, imitéiert de Rescht vun der Schof se ouni ze
zécken. Déi meescht Leit sinn esou. Een kéint eng Iddi kréien
oder en neien Trend aféieren, an anerer sprangen direkt op
de Bandwagon a kopéieren en. Dëst Muster besteet zënter
Generatiounen. All Natioun huet hir Bräich an Traditiounen, a
mir kënnen net behaapten, datt se all richteg oder
vertraulech sinn. Mee wien weess? Vläicht sinn e puer vun
.dëse Bräich an Traditiounen ouni Bedeitung a Sënn

* * *

Wann den turbulenten Sturm vun de Gedanken sech
berouegt, triede mir an d'Kinnekräich vum Friden an
.beréiere déi göttlech Präsenz

* * *

Denk u Gott, oder un eng schéi Landschaft, déi Friden
inspiréiert, oder un eng freedeg an agreabel Erfahrung.
Positiv, roueg mental Aktivitéit ass erfrëschend an
.erfrëschend

* * *

Mir liewen an enger chaotescher an turbulenter Welt. Dir
mengt vläicht, datt Suen Gléck bedeiten, awer wann Dir se
kritt hutt, stellt Dir fest, datt Dir ëmmer nach ongelécklech
sidd. Dir kënnt Räichtum kréien an - Gott verbitt - Är
Gesondheet verléieren. Oder Dir kënnt eng gutt Gesondheet
hunn a Är Suen verléieren. Oder Dir kënnt souwuel Räichtum
wéi och Gesondheet hunn, awer vill Problemer mat aneren
hunn, Frëndlechkeet ubidden, nëmme fir dann mat Roserei
an Haass begéint ze ginn. Ouni Gott kann näischt an dësem
.Liewen lech wierklech zefridden stellen

* * *

D'Äerd gött zu enger Folterkammer fir déi, déi an
Ignoranz vum göttleche Plang liewen. Mee wann Dir
d'Liewenserfahrungen als Är Enseignanten betruecht a vun
hinnen déi richteg Natur vun dëser Welt an Är zougewisen
Roll am kosmeschen Drama léiert, ginn dës Erfahrungen zu
wäertvollen Erlichtungen um Wee zu dauerhafter
.Zefriddenheet a Gléck

* * *

Do, hannert der ondäischerer Däischtert, der roueger
Rou an dem ongeschafenen Näischt, läit déi éiweg Essenz,
déi den Urspronk vun der Existenz an d'Quell vun alle
.Kräften a Wiesen ass, siichtbar an onsichtbar

* * *

Gott huet dës Äerd net nëmme fir eis geschaf fir ze
iessen, ze schlofen a ze stierwen, mä fir datt mir säi Wëlle
kenne léiere kënnen an den Zweck vun eiser Existenz
verstoen. Eng Handvoll weis Leit hunn d'Bedeutung vum
kosmesche Plang verstanen, awer déi meescht Leit si blann
.a wëssen net vun dësem Zweck

* * *

Suen waren ni mäin Zil am Liewen; mäin Zil war et,
menge Bridder a Schwësterechen an der Mënschheet ze
dénge. Dofir huet Gott mir vill Méiglechkeeten opgemaach,
.fir mech selwer z'ënnerstëtzen a meng Missioun ze erfëllen

* * *

Gott huet d'äst Universum erschaf fir no engem fixe an
onverännerleche Gesetz ze funktionéieren. Wa mir géint ee
vun dësen universelle Gesetzer verstoussen, bestrofe mir eis
selwer. Een, deen vum Daach vun engem héije Gebai
sprängt, brécht sech d'Schanken. Dofir kënne mir d'Gesetz
vun der Schwéierkraaft net ignoréieren, ouni d'Konsequenze
.ze erleiden

* * *

Wann mir eis d'Zivilisatiounen vun der Welt grëndlech
ukucken an déi verstoppte Geheimnisser vun antike
Zivilisatiounen entdecken, da gëtt et e groust Bild mat
verflochtene Linnen, verschiddene Kapiteln a präzisen
Detailer, a mir stellen fest, datt de Mënsch gläichzäiteg
.individuell a sozial ass

* * *

Wann Gott wollt, datt mir nëmmen am materielle
Bewosstsinn liewen, wiere mir komplett zefridden mat
.materielle Saachen a mat weltleche Weeër

* * *

Strale vu Rengheet, Friden a Gléck iwwer Dreem eraus
flimmern an danzen an eisen essentiellen Déiften

* * *

Mat all Erfahrung, déi um Himmel vun eisem Liewen
während dëser irdescher Rees vun eiser erschénkt, musse
mir léieren, wéi mir eis Bewosstsinn erweideren a méi
Verständnis fir d'Ëmstänn hunn, déi eis ëmginn oder duerch
déi mir goen, an dann kënne mir a besserer Harmonie liewen
a méi reibungslos a sécher mat de Mënschen an dem Liewen
.ëmgoen

* * *

Déi meescht Leit imitéieren anerer. E Mënsch soll
.originell a kreativ sinn a alles beherrschen, wat e mécht

Am Osten louch de primäre Fokus op der Kultivatioun vu
spirituellem Gléck, während déi materiell Aspekter vum
Liewen dacks vernoléisseg goufen. Am Westen gëtt et e
puer materiell Komfort, awer ganz wéineg psychologescht
Gléck. Wat gebraucht gëtt, ass e Gläichgewiicht tëscht
deenen zwee, well sech nëmmen op een Aspekt vum Liewen
ze konzentréieren zu engem Ongläichgewiicht an enger
Onméiglechkeet féiert, rational mat den Ufuerderunge vum
.Liewen ëmzegoen

* * *

Déi gréisst Freed - nom göttleche Gléck - ass fir eng
Persoun, a Friden mat senge direkten Familljememberen ze
.sinn, mat deenen se all Dag vum Joer muss liewen

* * *

D'Leit verschwenden vill Zäit domat, sech ze presséieren an
impulsiv ze handeln, ouni vill z'erreechen. Wéineg maachen
eng Paus fir nozedenken a versichen ze verstoen, wat
.d'Liewen ze bidden huet

* * *

Mir müssen drun schaffen, bannenzeg Gebaier vun der
Wäisheet a Gäert vum Friden ze bauen, déi mat onzählege
Blummen vu wonnerbare spirituellen Tugenden bléien a
.glänzen

* * *

Inner Harmonie ass eng räich Quell vu Kraaft a
generéiert erneierbar Energie

* * *

Wann ee sech d'Liewen ukuckt, stellt een fest, datt
Erfolleg net einfach ass. D'Liewen ass dacks haart an
onverzeihlech, a mir musse kämpfen, fir eise
Liewensënnerhalt ze verdéngen. Denkt un d'Ustrengung, déi
néideg ass, fir Äre Kierper z'erhalen an en gesond a fräi vu
Krankheeten ze halen! Och wann Dir domat erfollegräich
sidd, ass dësen Erfolleg temporär. De Kierper - ech wëll
laang liewen - wäert schlussendlech begruewe ginn.

D'Noutwennegkeet diktéiert, datt géint vill Kräften, souwuel
intern wéi extern, gekämpft gëtt, fir de gewënschten Erfolleg
z'erreechen. Dës Kräften schaffen onermiddlech, fir Iech all
.wierklech bedeitend Leeschtungen ze berauben

* * *

Versicht ënner allen Ëmstänn roueg ze bleiwen, a loosst
de Som vun Ärem Fridden mat Freed a Laachen vun
.Zefriddenheet bléien

* * *

Och déi gréisst Hellegen erreechen keng komplett
Erléisung, ausser si deelen hiren Erfolleg mat aneren, dat
heescht hir spirituellt Erfarungen an hiert méi héicht Wëssen,
.andeems se hinnen hëllefen, hellegt Wëssen z'erreechen

* * *

Aus deem Grond sinn déi, déi dës Etappen erreechen
an dës Zoustänn erreechen, drun interesséiert, deenen ze
hëllefen, Verständnis ze bidden, déi et brauchen. Wann Dir
richtegen Erfolleg wëllt erreechen, garantéiert Dir net
nëmme Äert eegent perséinlecht Gléck, mä och d'Gléck vun
.aneren

* * *

Jiddereen mat Intelligenz kann Sue verdéngen. Mee wa
se Léift am Häerz hunn, wäerte se dëst Geld ni fir egoistesche
Zwecker benotzen; éischter wäerte se et mat aneren deelen.

Sue sinn e Fluch an e Misär an den Hänn vun den
Egoisteschen an de Gierigen, an e Segen an e Kaddo an den
.Hänn vun deenen mat gudden Häerzer a generéise Séilen

* * *

Een kéint sech entscheiden, fir eng länger Zäit roueg ze
bleiwen a refuséieren, mat senger Familljememberen ze
schwätzen. Während dës Persoun doduerch e bëssen inneren
Friden erreeche kann, ass hiert Verhalen egoistesche a
schiedlech fir d'Gléck vun hirer Famill. Si kënnen net als
wierklech erfollegräich ugesi ginn, ausser hir Léifsten
.profitéieren och vun hirem Erfolleg

* * *

Ähnlech ass materiellen Erfolleg net nëmmen eist Recht,
Wuelbefannen eleng ze genéissen, mä och eis moralesch
Verantwortung géigeniwwer aneren, wat d'Hëllef ugeet, hir
.materiell Konditiounen a Liewensëmstänn ze verbessern

* * *

Ech sinn hannert de Mauere vu mengem klore Gewësse
geschützt. Ech hunn déi däischter Vergaangenheet
.eweckgebrannt an ech beschäftege mech nëmme mat haut

* * *

Haut réalisieren ech, datt ech eent mam Liicht vum
gréisste Gutt sinn an datt ech e Liichttuerm fir déi sinn, déi
.géint d'Welle vum Mier vun de Leed kämpfen

* * *

D'Leit hunn ënnerschiddlech Meenungen an Theorien
iwwer Erfolleg, ofhängeg vun hiren Ambitiounen am Liewen.
Et ass net ongewéinlech, datt verschidde Leit Erfolleg mat
Déifstall gläichsetzen, andeems se Saache soen wéi: "Hie
war en erfollegräichen Déif!" Dëst ënnersträicht, datt
Erfolleg a senge Formen a Varianten erwünscht a gesicht
.ass. Eise Succès sollt awer aneren net schueden

* * *

Et gött och nach en anert Kriterium fir den Erfolleg: wa
mir fäeg sinn, harmonesch a profitabel Resultater fir eis
selwer ze bréngen, solle mir och anerer an eisen Erfolleg
.abannen an seng Friichte mat hinnen deelen

* * *

Erfolleg bedeit d'Zefriddenheet an d'Zefriddenheet vun
enger Persoun an hirer Ëmwelt. Richteg Erfolleg ass
d'Resultat vun Handlungen, déi op Prinzipie vun der
Gerechtegkeet baséieren, an et ëmfaasst d'Gléck an
d'Wuelbefannen vun aneren als integralen Deel vum eegene
Gléck. Wa mir dëse Prinzip op eist materiellt, intellektuellt,
moralescht a spirituellt Liewen uwenden, kréie mir eng
.komplett an ëmfaassend Definitioun vum Erfolleg

* * *

Hei an dëser limitierter Welt huelen mir Längt, Breet an
Dicht wahr, awer et gëtt en anert Niveau, wou Dimensiounen
net existéieren; alles ass kloer an transparent - alles ass
Bewosstsinn a Wahrnehmung. De Geschmaachssënn ass
Wahrnehmung, sou wéi de Gerochssënn. Eis Gefiller,
Gedanken a Kierper sinn Zoustänn vum Bewosstsinn. Genee
wéi mir an Dreem kënnen gesinn, héieren, richen,
schmaachen a beréieren, sou erliewe mir och op deem méi
.héije Niveau all dës Sensatiounen duerch rengt Bewosstsinn

* * *

O Här, maach eis glécklech andeems du deng
Noperschaft spiers, befreit eis vun de Fesselen vun de
Begierden a gëff eis eng bannenzeg Freed, déi net vun den
Erfarunge vum Liewen an de verännerleche Momenter
.beaflosst gëtt

* * *

Wann eis Geescht mat méi héije Wahrnehmungen a
Kontakt ass, erwacht dat spirituellt Bewosstsinn an eis a mir
erliewen erstaunlech Wonner vun der göttlecher Wäisheet a
.Léift

* * *

Wa mir Gott voll a ganz gär hunn a mat all eise
Gedanken an Häerzer zu Him wenden, da wäerte mir eis bei
Him no fillen a feststellen, datt Hien déi gréisst Hafen vun
.der Sécherheet am Liewen ass

* * *

Am scheinbar eidele Raum gëtt et eng kosmesch
Verbindung an éiwegt Liewen, dat eis mat all liewegen an
inanimate Saachen am Universum vereenegt; eng Well vu
.groussem Liewen fléisst duerch alles wat existéiert

* * *

D'Éiwegkeet ass eist richtegt Heem a permanent
Wunnsätz, an eis Existenz an dëse Kierper ass eng temporär

Existenz, wéi eng kuerz Rou fir eng Karawane, déi duerch
.d'Wüst reest

* * *

Wann mir eis mat de kreative Kräfte vum Geescht
ausriichten, wäerte mir eis mam universellen an onendleche
Geescht verbannen, deen eis leet a eis Problemer léist.
Kreativ Kraaft fléisst onënnerbrach vun der gréisster Quell
vun eisem Wiesen op eis zou, wat eis erméiglecht, kreativen
.Erfolleg an all Beräich vun eiser Aktivitéit z'erreechen

* * *

D'Léift wiisst a bléit an engem Ëmfeld vu Vertrauen,
Toleranz a géigesäitegem Respekt

* * *

Seegent eis, o Här, mam Liicht vu puren Gedanken a
gudde Gewunnechten, sou datt, wann d'Däischtert vu
schlechte Gewunnechten an ofwäichende Gedanken op eis
zoukënnt, se direkt verdriwwen gëtt. An hëlleft eis, Dech mat
enger Léift ze gär ze hunn, déi sou déif ass, datt weder
materiell Illusiounen nach weltlech Versuchungen eis
.verfaange oder eis Geescht an Härzer gräife kënnen

* * *

Saachen, déi liicht ze kréien sinn, si selten wäertvoll. Mir
wëssen dat aus dem Studium vum Liewe vu grouss Männer
a Fraen a wéi se grouss gi sinn, andeems se hir Talenter
entwéckelt hunn, hir Flichten erfëllt hunn, hir moralesch
Wäerter opgebaut hunn, sech grëndlech studéiert hunn an
Egoismus vermeit hunn. Mä d'Resultater, déi se erreecht
hunn, an d'Leeschungen, déi se erreecht hunn, ware vill méi
.grouss wéi d'Ustrengung, déi se investéiert hunn

* * *

Déi richteg Fräiheet läit an der Fräiheet vun der Wiel,
déi vu Wäisheet geleet a vu Versteedsdemech, Korrektheit an
.engem feste Wëllen ënnerstëtzt gëtt

* * *

Wann Dir Äre Wëllen, Är Entschlossenheet an Är
bewusst Ënnerscheidungs-fäegkeet erwächt, ginn onsichtbar
Kräfte vum héije Bewosstsinn - duerch d'Abléck vun der Séil
- fräigelooss, fir Iech ze hëllefen an d'Weeër ze beliichten,
déi zu psychologeschem Komfort a Gléck féieren, mat Gottes
.Hëllef

* * *

E Mënsch muss d'Kanäl vun der Séil duerch seng eegen
Ustrengung opmaachen. Keen wíelt fräiwëlleg Leed a Misär
iwwer Friden a Gléck. Ignoranz ass d'Wuerzel vum Leed an
den Hindernis, deen ewechgeholl a eliminéiert muss ginn.
Ignoranz ass e schiedlecht Onkraut, déif verwuerzelt, dat am
Gaart vun der Mënschheet wiisst an déi gutt a nützlich
.Planzen verdrängt

* * *

Ignoranz muss duerch en oniwwerwältigen Wëllen an
eng resolut Entschlossenheet iwwerwonne ginn. De Buedem
vum Geescht muss mat fokussierter Opmierksamkeet [op
dat Positivt] kultivéiert ginn, a gutt Somen musse mat dem
Waasser vum Glawen gewässert ginn. Wann déi vital a
waarm Strale vun der Léift schéngen, wäert de Som vun der
Guttheet wuessen an d'Onkraut an d'parasitär Planzen
iwwerwannen, well Däischtert kann net an der Präsenz vum
.Licht existéieren

* * *

D'Freed vun de materielle Saachen verschwënnt a
verschwënnt, awer d'göttlech Freed verschwënnt ni. Et ass e
göttlecht Gléck, dat onendlech ass an net beschriewe ka
.ginn

* * *

Mir dāerfen ni falsch Methode benotzen, fir Gléck
z'erreechen, an och net de Friden an de spirituellen
Räichtum, deen mir an eis selwer hunn, opginn, fir

illusoresche Komfort an e blénkegt Liewen ze verfolge,
dat duerch hăllesch Handlungen a Verhalen mat
.zerstéierende Effekter virun eis hánke kann

* * *

Rou ass déi bescht Kamera fir déi göttlech Präsenz
festzehalen. Duerch d'Lëns vun der purer a präzis
fokussierter Rou wäert dat geseent Bild mat perfekter
.Kloerheet erschéngen

* * *

Tatsächlech ass all Wäisheet an dir selwer an alles wat
Dir braucht ass lech bewusst dovun ze ginn

* * *

Richtig Zefriddenheet läit an der Selbstverbesserung,
sou datt anerer dech sichen anstatt du se selwer. Léift a
Frëndschaft sollten fräi ginn, ouni Erwaardung oder
Fuerderung. Erwaardung bréngt nëmme Misär an Ongléck
mat sech. Och wann een no Selbstverbesserung streift, sollt
een eleng stoen, sécher a friddlech an der Festung vu senge
.eegenen Tugenden a sengem Selbstwäert

* * *

Méig Waasserfäll vu Freed an Optimismus ëmmer aus
mengem Häerz fléissen, a méig hiren erfrischenden Spréitz
all déi beréieren, déi ech begéinen

* * *

Geeschtlech Freed generéiert an der Séil de Wonsch,
aneren op all Manéier ze hëllef, an entwéckelt d'Fäegkeet,
déi raffinéiert moralesch Freed ze schätzen, déi zum Gléck
.féieren, wouduerch d'Neigung zu raue Freed reduzéiert gött

* * *

Egal wéi kleng Är Roll ass, si bleift genoe sou wichteg
wéi déi gréisst Rollen, wat de Bäitrag zum Erfolleg vum
kosmesche Spill ugeet, dat d'Séilen op der Bühn vum Liewen
.spillen

* * *

Total Bewosstsinn ass en absolut, onendlecht
Bewosstsinn, dat sech stänneg erneiert a seng Kreativitéit
leeft ni aus, an duerch dech probéiert et en eenzegaartegen
.Aspekt vu sech selwer auszedrécken

* * *

Wann Dir déi göttlech Léift och nëmmen eemol
schmaacht, wäert Dir se ni opginn, well et gött näischt
.anescht wéi dat am ganze Universum

* * *

Déi, déi Gott kennen, hunn ganz fortgeschratt spirituell
Stadien erreecht, sou datt se sech net domat zefridde sinn,
de Sënner nëmmen spirituellen Rot ze ginn, mä si kënnen -
duerch d'Gnod an d'Hëllef vu Gott - se mat der spiritueller
Kraaft oplueden, déi se vun de Konsequenze vun hire
.sënnegen Doten befreit

* * *

All gutt an béis Dote sinn latent an de Gehirzellen a
erschéngen als gutt oder béis Gewunnechten oder
.Tendenzen am Denken

* * *

Eng Persoun, déi un ongesonde Gewunnechten leid, well
hir Gehirzellen mat der Kraaft vun dëse Gewunnechten
gelueden sinn, kann sech duerch Willenskraaft, Meditatioun,
oprecht Gebied a kontinuéierlech positiv Affirmatioun
befreien, bis all hir ongewollt Gewunnechten a gutt
Gewunnechten vu Fridden a Rou transforméiert sinn. Dëst
geschitt wann déi richteg geriicht Liewenskraaft schafft fir
déi anormal Natur vun de Gehirzellen ze änneren, sou datt
dës Zellen mat allem gefällt ginn, wat gutt, tugendhaft a
.schéin ass

* * *

Verständnis ass dat bannenzegt A, d'Visioun vun der Séil
an den Teleskop vum Häerz. Et ass d'Gläichgewiicht tëscht
.der Rou vum Geescht an der Rengheet vum Gewësse

* * *

All Dag gesi mir verschidden Szenen, an all Dag bréngt
eng nei Lektoun mat sech. Et gött erwaart, datt eng Persoun
d'Lektoun léiert, andeems se sech op den ultimativen Zweck
vu senger Existenz konzentréiert: d'Quell vu sengem Wiesen
.an d'Grondlag vu sengem Liewen ze erkennen

* * *

Loosst eis drun schaffen, d'Leed vun der
Vergaangenheet ze vergiessen a beschléissen, net dorun ze
bleiwen. Mat onerschütterlecher Entschlossenheet an
aktivem Wëllen, loosst eis eis Liewen erneieren, eis
Erfolleger verbessern a gutt Gewunnechten an nobel
.Qualitéiten an eis selwer fërderen

* * *

Jiddereen, deem d'Schwäch vun aneren opdeckt a si
peinlech a rosen mécht, ass wäit ewech vu Wäisheet a
.gesondem Uerteel

* * *

Spréch fir all Zäiten a Plazen

Déi, déi a Harmonie mat Gott sinn, gesinn eng
atemberaubend Schéinheet a schmaachen eng iewescht
Séissheet, déi een op keng aner Manéier erliewe kann
Wéi meng Séil Dech geruff huet, sinn d'Wolleke vun
Denger Rou erausgebrach, o Gott, an de Reen vun Denger
Barmhärzegkeet ass a Stréim erofgegoss, bis en zu enger
iwwerschwemmter Flut vun Denger Gnod gouf, Deng
geseent Floss huet d'Ufere vu mengem Wiesen
iwwerschléckt, a meng Séil ass an d'Waasser vun der
Éiwegkeet gestürzt, an d'Blos vu mengem klengen Liewen
huet sech am Ozean vun Denger allëmfaassender Existenz
.opgeléist

Mäi Mentor huet mir geléiert, wéi ech de Meissel vun der
Wäisheet benotze kann, fir mech zu engem Tempel ze
.maachen, deem der göttlecher Präsenz wierdeg ass
Wann Dir en nobelt Zil wëllt erreechen, fänkt domat un,
e mentalt Modell dofir ze kreéieren. Dir kënnt elo all

Richtung an Ärem Bewosstsinn fest etabléieren, wann Dir
eng staark Iddi an Ärem Geescht planzt; dann wäert Äert
ganz Wiesen sech dëser Iddi upassen, an Är Handlungen
.wäerten sech domat ausrichten

Wann Dir dat göttlecht Häerz beréiert, verschwannen Är
Problemer, d'Léift fëllt Äert Häerz, a wonnerbar spirituell
Erfarunge danzen wéi reng Quellen an de Gäert vun Ärem
.Geescht

Vill Wollke probéieren dech ze verstoppen an dech viru
mir ze verstoppen, awer duerch den Tau vun Tréinen vun der
Sehnsucht erschénkt mir dän geseenten Numm, deen a
helle gëllene Buschtawen hannert all de Riddoen a Schleier
.blénkt

Rengheet vum Gewësse bedeit transparent mat der
Wourecht ëmzegoen

Et gëtt wesentlech Bedierfnesser a wat verschidde Leit
als "Noutwendegkeete" betruechten, déi eigentlech
onnéideg an iwwerflësseg sinn. D'Liewe sollt vereinfacht
ginn, andeems een sech op d'Grondbedürfnisser
.konzentréiert an onnéideg Luxusartikelen eliminéiert
Wéi héich bass du, o Frëndschaft, a wéi fruchtbar an
helleg däi Buedem ass! D'Léift ass däi lessen an d'Loyalitéit
däi Gedrénks

Wann zwee Leit trotz hiren Ënnerscheeder an Harmonie
a Konsens liewen, sinn se vun engem Zil vereenegt: Fridden
a Rou vun der Séil a purer Léift a géigesäiteger Loyalitéit ze
fannen, a wou de Liebhaber net Freed op Käsche vum
Léifsten sicht, dann, am Gaart vum Altruismus, bléien déi
parfüméiert Blummen vun der Frëndschaft a verbreeden
.hiren séissen Doft

D'Welt trainéiert eis Geescht op eng aner Manéier,
andeems mir eis un sou vill Saachen gewinnt hunn, datt mir
ufänken ze denken, datt Gléck ouni si net erreechbar ass. Mä

d'Liewen, an d'Liewe vun de Kanner am Besonneschen, muss vereinfacht ginn; soss wäert d'Liewen se duerch batter .Enttäuschungen léieren

D'Wourecht ass méi genee a realistesch wéi einfach Gedanken oder Fantasie, awer dat wat mir denken oder eis .virstellen, kann heiansdo wouer ginn

D'Imaginatioun ass e wichtegt Element am kreative Denkprozess. D'Imaginatioun muss awer reifen a sech an eng fest Iwwerzeegung transforméieren, an dat ass ouni .staarke Wëllenskraaft onméiglech

Wann Dir lech eppes mat all Ärer Willenskraaft virstellt, transforméiert sech Är Fantasie an eng perséinlech Iwwerzeegung, a wann Dir dës Iwwerzeegung behale kënnt Trotz all de géignereschen Meenungen, wäert Är Iwwerzeegung sech an der Realitéit materialiséieren

Een muss léieren, op sech selwer ze stoen, ënnerstëtzt .vun den eegenen Tugenden a Selbstwäert

Geeschtlech Freed ass eng erneiert Freed a weist sech ëmmer méi bei deenen, déi déif iwwer Gott nodenken. Et ass eng Freed, déi hëlleft, déi richtig Entscheedungen ze treffen an déi richtig Saachen ze maachen, a wann se fonnt gött, verschwannen ongesond Wënsch a Verlaangen, well se hiren .Appel am Verglach mat der spiritueller Freed verléieren

Eise mächtege Schöpfer huet eis Liewen, Kraaft a Wäisheet ginn, an et ass eis Pflicht, Him eis Opmierksamkeet ze schenken an eis Häerzer zu Him ze hiewen a Léift, Dankbarkeet an Unerkennung vu senger Gunst a .Frëndlechee

Hëllef mir, o Gott, net d'Feier vum Roserei unzezünden, fir datt ech net mat de Flamen vum Ressentiment déi gréng Oasen vum Fridden a mir selwer an aneren verbrennen.

Hëllef mir, d'Feier vun der Roserei mam ëmmer fléissende .Reen vu menger Léift ze läschen

Mee de Séi vu menger Sanftmut a mengem Fridden
roueg a roueg bleiwen, ongestéiert vun de Stierm vun der
.Onzefriddenheet, déi näischt ausser Misär bréngen
Handlungen auszuféieren, déi duerch e Pflichtgefill
motivéiert sinn, oder perséinlech Wënsch am Déngscht an
an der Léift vun enger anerer Persoun opferen, ass vill
.besser wéi dat aus Angscht ze maachen
Och wann eng Persoun ophält, géint déi göttlech
Gesetzer ze wiesselen, soll si dat aus Léift zu Gott maachen,
.net aus Angscht viru senger Strof
Egal wat Dir fäert, dréit Är Gedanken dovunner ewech.
.Loosst et Gott iwwer a stäerkt Äert Vertrauen an Hien
Angscht ass ëmmer beim Mënsch, an et ass méiglech,
se lass ze ginn, andeems een un Gott denkt a seng Präsenz
spiirt

Et kann am Ufank schwéier sinn, d'Weeër vun der
Tugend ze goen, awer et sinn geseent Weeër, déi zu Fridden
.am Geescht a richtigem Gléck féieren
Mee d'Herrlechkeet vu Gott soll op all Eck vun eise
Liewen schéngen, mee seng Léift soll an eisen Häerzer
,wunnen a säi Liicht soll eist Bewosstsinn erfëllen
O mäi göttliche Léifsten, d'Blummen bléien an
d'Joreszäiten änneren sech, an all schwätze vun dir. De
Vollmond weist d'Zeechen vun dengem Laachen, an d'Sonn
dréit deng himmlesch Luucht. Ech schwammen an engem
Mier vun Tréinen, iwwerflut vu Sehnsucht no dir. An de
Blieder vun de Beem an de Venen vun der Mënschheet
fléisst däi Liewen a Vitalitéit, an ech spieren de Schlag vun
.dengem kosmeschen Häerz a mengem eegenen
Wann ech deng Präsenz spieren, fille ech mech, wéi
wann ech an enger anerer Welt waakreg wier, an heiandsdo
dreemen ech vun där Äerd an dem klengen Kierper -
mengem eegenen. Ech sinn waakreg an onendlecher Freed,
a mäin Dagdrum vum irdeschen Liewen ass parfüméiert vun
de glécklechen Erënnerungen u meng waakreg Momenter mat

dir. Ech hunn d'Onkraut vun den Albträim aus dem Gaart vu
menge Dreem erausgerappt an op hirer Plaz d'Rose vu
menger Inspiratioun gepflanzt, wou den Doft vu menger
Sehnsucht dech zitt, an du wäerts kommen, fir mech mat dir
.op den Horizont vum éiwege Gléck ze huelen
O Gott, maach mech transparent mat Rengheet a
Propretéit, fir datt ech däi heelen Liicht a mir ervirbrénge
kann

Berouegt de ziddernde Spiegel vu mengem Geescht, sou
datt en Äert onendlecht Gesiicht reflektéiere kann
Maacht d'Fënstere vum Glawen wäit op, fir datt ech den
Doft vun Ärem Fridden anootme kann
O Du, deen an dir selwer stralt, o Majestéit, déi all
Beschreibung trotz, kuckt mat mengen Aen, déi no dir
verlaangere, fir datt ech näischt an der Existenz gesinn
.ausser dir

Hannert all de Phänomener an Erscheinungen vum
Liewen verstoppt sech déi roueg Stëmm vu Gott, déi eis
stänneg duerch Blummen, helleg Bicher, eist Gewëssen an
all déi schéi Saachen rifft, déi d'Liewen derwäert maachen,
.gelieft ze ginn

All Ustrengung, déi de Sucher mécht, fir spirituell
Héichpunkter z'erreechen, gött vu Gott fir hie gezielt a gutt
.dofir belount

Mir froen dech, Här, eis Gedanken mam Liicht vun
denger Wourecht ze beliichten, eis Häerzer mat denger Léift
ze schloen ze loossen, an eis Séilen mat denger Freed an
.dem Räichtum vun denger Gnod ze fëllen
Vun deem transparenten Horizont, duerch deen de
Geescht net duerchdrénge kann, schëtt Gott säin éiwegt
Liicht eraus. An aus dem kosmesche Geescht kommen
erhaben Inspiratiounen a geseent Kräfte, a kreativ Aktivitéit
.fléisst an oppen an harmonesch Geeschter
Wann Dir feststellt, datt Är Séil, Äert Häerz, all Funken
vun Inspiratioun, de bloen Himmel, déi glänzend Stären,

d'Bierger, d'Äerd, d'Vullen an d'Blummen all duerch een eenzege Fuedem vu kosmesche Rhythmus, spiritueller Freed an universeller Eenheet zesummegebonne sinn, da wäert Dir feststellen, datt si all Wellen um Broscht vum göttlechen .Ozean sinn, deen kee Ufer huet

Wa mir eise Schöpfer vergiessen, verdénge mir Leed.

Mir müssen eis bewosst sinn, datt Gott eisen Léifsten ass a eis gär huet, an dëst Wëssen wäert eis vun eise Problemer a .Leed befreien

De richtege Léift vu Gott héiert ni op, seng Sich no Him ze fannen, och wann hien hien no ville Versich net fënnt.

Genee wéi eng Well no der Ofsenkung vum Stuerm an d'Häerz vum Ozean zrëck muss kommen, sou ass et och mam eeschte Sichenden; hie gleeft implizit, datt d'Hindernisser zerfalen an datt hie sech fréier oder spéider onvermeidbar mam kosmeschen Ozean vereenege wäert - deem onendleche Ozean, aus deem hie koum a wou hie .zréckkënnt

Wann de Geescht stänneg un de göttleche Léifsten denkt, séngt d'Häerz Lidder vu Freed a Gléck Geeschtlech Emanatioun ass d'Entstoe vum Mënsch vun deem wat hien elo ass zu deem wat hien an Zukunft wäert .sinn

Eng Persoun kann hir richtig Natur net virun aneren verstoppen, d'Vibrationen vun hire Gedanken wäerten iergendwéi an hirem Verhalen reflektéiert ginn a wäerten .duerch hir Handlungen erschéngen

Et gi vill Leit, déi e Mëssverständnis iwwer Fräiheet hunn; si betruechten d'Fräiheet als dat ze maachen, wat eng Persoun gär mécht, an ech nennen dës Fräiheet d'Fräiheet .vun de Launen

Wéinst engem Mëssverständnis vun der richteger Natur vun der Fräiheet, versklavt sech e puer Elteren hir Kanner der Tradition, andeems se direkt hir Wënsch erfëllen.
D'Kand wiisst dann op a gleeft, datt soulaang seng Wënsch

erfüllt ginn, et glécklech ass, an datt den Zweck vum Liewen
ass, all Wonsch ze erfëllen. Spéider entdecken se awer, datt
se sech geiirt hunn, well d'Baussenwelt komplett anescht
ass wéi d'Liewen doheem, a si léieren, datt et net einfach
ass, all Wonsch ze erfëllen! Anerer kéinten se op d'Säit
drécken an ignoréieren, wann se hir eege Wënsch
verfollegen. Dofir gött d'Kand verhärtet an emotional
ofgestummt wéinst dem iwwerwältigende Drang, seng eege
Wënsch ze erfëllen. Dofir müssen d'Elteren hire Kanner
hëllefen, hire Wëllen an hir Ënnerscheedungsfäegkeet
z'entwéckelen, fir datt se an der Welt liewen kënnen, ouni an
.hir Fallen a Gruewen ze falen

D'Mamm seet: "Léiert hien mat Léift." Natierlech ass et
am Allgemengen gutt, Kanner mat Léift ze behandelen, awer
ze vill Séissheet verduerft d'Zänn, an ähnlech verduerft ze
vill Verwéinen Kanner. E gewësse Grad u Festigkeit a
Entschlossenheet ass néideg, awer wann e Kand fir e Feeler
haart behandelt a bestrooft gött, sinn d'Konsequenze
schlëmm. Et sollt e Gläichgewiicht an der Behandlung a
Behandlung vu Kanner ginn; all Papp soll säin Temperament
mat Léift an Zäertlechkeet temperéieren, an all Mamm soll
.hir Léift mat Wäisheet a Rationalitéit wierzen

E Mënsch muss e stabile psychologeschen Zoustand vu
Léift a Sehnsucht no Gott behalen. Ech hunn vill Aarbechten
ausprobéiert, awer egal wéi d'Natur vu menger Aarbecht
.ass, meng Gedanken bleiwen ëmmer bei Gott

Mir sollten dës Schöpfung genéissen, awer ouni
zouzeloossen, datt se eis versklavt. An d'Erfahrung huet mir
.geléiert, datt d'Freed, Gott ze fannen, ouni Gläichen ass
ler een sech mat wichtegen Aufgaben auseinandersetzt,
soll een roueg sëtzen, d'Sënner an d'Gedanken berouegen,
déif meditieren a göttlech Hëllef sichen, fir spirituell
.Leedung a gudder Richtung ze kréien

Loosst mech feststellen, datt d'Laachen um Gesiicht vun
der Sonnenopgang, op de Lëpse vu Blummen, an op de
.Gesiichter vun nobele Männer a Fraen Äert Laachen ass
Ech wäert net vun hannereneen openee Biller vun
Onglück, Pech, Krankheet oder all onerwaarten Hindernisser
beaflosst ginn, well ech realiséieren, datt e diszipliniert
Bewosstsinn, dat enk mam kosmesche Bewosstsinn
.verbonnen ass, net implizit ënner Echec an Nerven leid
Fräiheet bedeit d'Fäegkeet, no Wäisheet ze handelen,
net no den Uweisungen vu Leidenschaften, Gewunnechten a
Launen. Dem Ego ze gehorchen féiert zu Sklaverei, während
sech den Uweisungen vum Geescht ze higen zur Befreiung
.vu Restriktionen féiert

Et mécht mir keen Ënnerscheed, ob ech an engem
luxuriöse Palais oder an engem bescheidenen Haus wunnen,
.soulaang Gott mat mir ass

Ech wäert mäin éierlech verdéngte Geld benotze fir
einfach ze liewen, an op extravagant Liewen verzichten

Duerch de Glawen u Gott an d'Benotzung vu
Willenskraaft kann eng Persoun Krankheet, Versoen an
Ignoranz iwwerwannen, soulaang d'Vibrationen vum Wëllen
méi staark si wéi d'Vibrationen vu kierperlechen oder
psychesche Krankheeten. Wat méi chronesch d'Krankheet
ass, wat méi staark a méi entschloss muss de Wëllen sinn, a
wat méi déif a méi standhaft de Glawen ass, fir dat
.gewënschte Resultat z'erreechen

Inspiréier mech, o Här, mäi Vertrauen eleng an Dech ze
setzen, net an mënschlech Schutzmëttel. Loosst mech net
zouloossen, datt Angscht an Onrou meng grenzelos Kraaft
lähmen, fir iergendenger vun de Liewensprüfungen ze
bewältegen. Loosst mech keng Accidenter, Katastrophen an
Onglëcker aus Angscht virstellen, datt se sech duerch
Gedanken a Fantasi manifestéieren. A loosst mech
realiséieren, o Här, datt egal ob ech waakreg sinn oder
schlofen, waakreg sinn oder an Dagdreem verluer sinn,

lieuweg oder stierwend, Deng schützend Präsenz ëmfënnt a
.bewaacht mech ëmmer nach

Déi Wäis soen: D'Fruucht vu gudden Doten, déi duerch
Léift zu Gott a Tugend motivéiert sinn, ass Harmonie a
Rengheet. D'Fruucht vun Doten, déi duerch egoisteschen
Wënsch an Ambitiounen motivéiert sinn, ass Péng a Leed.

.D'Fruucht vu béisen Doten ass Ignoranz a Dummheet

Gutt Dote bréngen Gléck, während weltlech
Handlungen, déi vun der Selbstléift ugedriwwen ginn, zu Leed
a Péng féieren. Weider béis Dote zerstéieren awer
d'Fäegkeet vun enger Persoun fir Ënnerscheidung a
.Versteesdemech

Wann Dir a Friden an Harmonie liewe wëllt, müssen Är
Intentiounen gutt sinn, an Dir musst Gedanken vu
Frëndlechkeet a Gefiller vu Léift verbreeden. Wann Dir e
tugendhaft Liewen liewt, hëlleft Dir aneren duerch Äert
.Beispill a gutt Verhalen

Soubal ech mech ängschtlech a geeschteg duerchernee
fillen, zéien ech mech an d'Rou an d'Kontemplatioun zréck,
bis ech meng Rou erëmkritt hunn, an ech fänken all Dag
domat un, u Gott ze denken a seng Hëllef a Féierung ze
.froen

Entschléisst ech, net zouzeloossen, datt dat erstéckend
Onkraut vum Haass wuessen an an de Gaart vun Ärem
Liewen andréngen, e Gaart, deen iwwerflësseg ass mat de
Tugenden vun engem noble Geescht. A wat Dir méi dës
parfüméiert, rosenähnlech Qualitéite kultivéiert, wat Gott
lech méi dat gréisst Geheimnis vun der Existenz an ech
.wäert verroden

Den Zweck vum Liewen ass Friden, Zefridenheet,
Onstierflechkeet, Sécherheet a Wëssen vun der Wourecht
z'erreechen, an am Häerz vun dësem Wënsch, déi an eis
.opreegen, läit déi göttlech Essenz déif an eis
Mee ech fannen meng Fräiheet an dir, o Här, a
realiséieren, datt mäin richtegt Heem deng ganz Existenz

ass an datt ech en integralen Deel vun dengem kosmesche
.Bewosstsinn sinn

O grousst, göttlecht Mier, loosst d'Flëss vu menge
Begierden, déi duerch d'Wüste vun Hindernisser an
Hindernisser fléissen, sech endlech an Ären groussen Déiften
vermëschen9

Nëmmen an der göttlecher Festung fanne mir Schutz a
Sécherheet, an et gött kee méi sécheren Zoufluchtpunkt
wéi sech no bei Gott ze fillen a seng Präsenz unzepaken
Well d'Mënsche vu Gewunnechten gesteiert ginn, déi hir
Neigungen, Tendenzen, Charakter a Wënsch formen, wann
dës Gewunnechten schlecht sinn, gött de Charakter
schiedlech an d'Handlungen béis. Dofir ass et ubruecht, gutt
Gewunnechten ze prioriséieren, well se dann eis Handlungen
a Gedanken a Richtung nobel Ziler leeden a eis Gesondheet
.a Gléck bréngen

lwwerall wou et traureg a leidend Séilen gött, fannen
ech mäi Troust doran, hinnen ze déngen an hinnen ze
tréischen. Ech wäert mäi Bescht maachen, fir aneren Freed
ze bréngen a wäert mat hire Gefiller empathéieren, wéi
.wann et meng eege wieren

Mental Fäegkeete gött et beim Mënsch, awer si bleiwen
bei de meeschte Leit ënnerentwéckelt, an dës Fäegkeete net
ze kultivéieren féiert zu eeschte Konsequenzen. Wéi de
Kierper brauch de Geescht déi richteg Ernährung a Bewegung
.fir seng Gesondheet a Vitalitéit

En Diamant empfängt a reflektéiert Liicht, an dat
maachen och reng, transparent Séilen, déi Gott kennen a
mat senger Präsenz glänzen

O Här, Du bass de richtige Räichtum am Liewen, an
wann ech Dech als éischt fannen, fannen ech an Dech alles
wat ech brauch

D'Leit konzentréiere sech normalerweis nëmmen op
lessen, Loft a Sonneliicht fir eng gutt Gesondheet ze erhalen,
awer et kann eng Zäit kommen, wou d'Gesondheet sech

verschlechtert trotz enger Iwwerfloss vun dësen externen
Liewensquellen. Dann entsteet de Besoin, d'Energiereserven
vum Kierper vun bannen opzefëllen
Wann d'Boot vu mengem Geescht sech un d'Fielsen vu
gierige Begierden ukënnt, déi Geforen a Risiken mat sech
bréngen, ugedriwwe vun de grausame Stierm vun der
Ignoranz, da sief, o mäi Gott, mäi Liichttuerm a féier mech
.ëmmer un d'Ufer vun Denger Gerechtegkeet a Guttheet
Denken ass wéi eng Flam, där hir konzentréiert Kraaft
soll benotzt ginn, fir d'Hindernisser ze verbrennen, déi den
.Erfolleg verhënneren
Gott kann duerch stänneg göttlech Léift fonnt ginn. Wa
mir Gott méi gär hunn ewéi seng Kaddoe, da kënnt Hie bei
eis. Hie huet eis de fräie Wëllen an d'Kraaft vun der Wiel
ginn, fir datt mir tëscht de flüchtigen an onbedeitende
Kaddoe vun der Welt an dem Kaddo vun der Noperschaft zu
Him an der Freed vu senger geseenter Präsenz
.ënnerscheede kënnen
Mir kruten e Gedächtnis, fir datt mir eis un déi gutt
Saachen erënnere konnten, bis mir eis endlech un dat
.gréisst Gutt erënnere konnten: un Gott
De Wand vun Denger Léift fléisst duerch mech, o Här!
An d'Blieder vu mengem Liewen danzen vir Freed bei Denger
Komm. Hiert herrlecht Raschelen dréit sech duerch d'Loft a
invitéiert déi Midd, sech am Schiet vu mengem geeschtleche
.Fridden auszereeën
D'Schwieregkeeten am Liewen sinn net geduecht fir eis
ze schueden; éischter bidden eis Problemer a Krankheeten
Lektiounen. Eis schmerzhafté Erfahrungen sinn net geduecht
fir eis ze zerstëieren, mee fir eis ze purifizéieren an eis
Réckkehr zu eiser purer Quell - Gott - ze beschleunegen,
deen op all Manéier schafft fir eis ze hëllefen an eis zréck an
.eist himmlescht Heem ze bréngen

D'Onendlechkeet ass eist richtegt Heem, an eis Rees op
dës Äerd an an dës kierperleche Kierper ass wéi eng
kuerzfristeg Visa-Rees
Här, ech weess, datt Luef mech net erhieft, an datt Kritik
mech net verklengert. Ech sinn, wéi ech sinn, viru mengem
Gewësse a virun Dir wäert ech op dësem Wee weiderfueren,
mäi Bescht maachen, fir jidderengem ze déngen, a mech
.beméien, Är Gunst ze verdéngen - doran läit mäi Gléck
Du bass eng eenzegaarteg Kreatur an däi Wesen ass
wonnerbar, also léiert däi richtegt Selbst kennen
Mat der Sonnenopgang vun Ärer Arrivée wäerten
d'Knospe vu menger Sehnsucht zu parfüméierten, liewege
.Blumen opléien
O Här, beschleunegt d'Komme vun deem Dag, wou ech
eng Halskette aus dës dauwe Blumen weben an se op Är
geseent Schwell leeën
Amplaz sech stänneg eleng selwer zefriddezestellen, soll
hie probéieren, aneren Gléck ze bréngen. Wann hie
probéiert, aneren spirituellt, intellektuell oder materiell
Ënnerstëtzung ze bidden, wäert hie feststellen, datt seng
eege Bedierfnesser erfëllt ginn an datt de Becher vu sengem
.Liewen mat Freed iwwerfléisst
Déi, déi e brillante Victoire iwwer d'Däischtert op der
Äerd erreechen, wäerten d'Liicht vun der Herrlechkeet als
hiren Deel hunn a wäerten banneschte Fridden a Gléck
genéissen
O Här, verstreet stänneg d'Somen vun Äre Segen an der
Äerd vu mengem Häerz, geploot duerch Bidden, sou datt se
zu schattege Beem wuessen, deenen hir Äscht déi leckerst a
.séissst Friichte vum Selbsterkenntnis droen
Mir bleiwen dacks a Péng, ouni eis ze beméien, eis ze
änneren, an dofir fanne mir kee dauerhafte Fridden a
Zefriddenheet. Wa mir duerchhalen an eis beméien, kéinte
mir sécherlech all Schwieregkeeten iwwerwannen. Mir

mussen eis beméien, vum Misär zum Gléck ze kommen, a
.vun der Verzweiflung zum Courage

O Göttlech Léift, vereenegt meng Léift mat Denger Léift,
verméscht mäi Liewen mat Denger Freed, mäi Geescht mat
Dengem kosmesche Bewosstsinn, a läscht mäin Duuscht aus
.der Quell vun Denger éiweger Freed

D'Häerz vum oprechte Sucher flüstert ëmmer: "O mäi
Gott a mäi Léifsten, ech wëll net an den Onrouen vun dëser
illusoirescher Welt agespaant sinn, an alles wat ech wëll ass
Deng Léift an den Häerzer vun de Mënschen z'erwächen.
Mäin Häerz, meng Séil, mäi Kierper, mäi Geescht an alles
wat ech besëtzen, sinn Däint, o Här." Dee Sucher erreecht
.Gott a léiert Hien kennen

Här, géff eis e neit a richtegt Verständnis vun der
Bridderlechkeet. Loosst eis Kricher opginn an d'Wonne vun
den Natiounen heelen mam Balsam vun der Léift an dem
.dauerhafte Troust vum matleidende Verständnis
Seegent eis, fir datt mir vum Afloss vun der Gier, der
Dominanz vun der Täuschung an der Kontroll vun den
Illusiounen befreit kënnen ginn, an hëlleft eis, eng nei Welt
opzebauen, an där Krankheet, Ignoranz a Hongersnout
näischt anescht sinn wéi Dreem vun enger düsterer a
.grimmer Vergaangenheet

Loosst eis all Problemer net mat der Logik vum
Dschungel léisen, mee mat Versteesdemech, Wourecht an
engem onerschütterleche Glawen un Dech an Deng göttlech
.Gerechtegkeet

D'Liewen huet eis hei fir eng Zäit zesummebruecht,
duerno gi mir eis getrennte Weeër. Mee wann d'Léift vu Gott
an eis wunnt, ass et egal wou mir higinn, well egal wéi wäit
mir ofwäichen, mir bleiwen am Krees vun der göttlecher Léift
.a wäerte ni wierklech getrennt sinn

Här, maach mech zu engem Adler vum spirituellen
Fortschrëtt, deen héich iwwer d'Gassen vun der
Enksinnegkeet an dem Extremismus fléie soll

Ruff mech zu ëmmer méi héijen Horizonten, iwwer déi
intensiv Äerdbiewen a Wolleken eraus, déi d'Sonneliicht
.blockéieren

Loosst mech d'Flilleke vum Gläichgewiicht ophiewen, fir
richteg ze liewen, a loosst mech an déi héich Himmel iwwer
all Stierm an Hurrikaner fléien, wou et wäit Horizonten a
.sublim Perceptiounen gëtt

De Fridden kënnt, wa mir eis Häerzer fir Léift a
Frëndlechkeet opmaachen. Déi mat léiwe Häerzer, déi a
gudde Wierker aktiv sinn, erliewen de Fridden, well en an
hinne wunnt. De Fridden ass den Hellege vum Himmel an
.d'Grondlag vun engem gléckleche Liewen

Mir sollten ëmmer un déi göttlech Schéinheet hannert
de Blumen denken, un dat kosmescht Licht hannert der
.Sonn, an un dat grousst Liewen, dat an all A blénkt
Wann eng Persoun wierklech léif ass a Respekt
géintiwwer aneren weist, a Komplimenter mat der
selwechter Natur erwidert, gëtt si ëmmer mat Unerkennung
.a Respekt behandelt

Ech wäert meng Léift un anerer weiderginn, fir datt ech
eng Dier fir Gottes Léift opmaache kann, fir datt se bei mech
.kënnt a a mengem Häerz wunnt

Här, loosst mech e Liichttuerm fir déi sinn, déi an den
Déifte vum Trauer erdrenken. Hëlleft mir, aneren Freed ze
bréngen aus Dankbarkeet fir déi geeschteg Freed, déi Dir
.mir geschenkt hutt

Ech wäert den Haass am Feier vu menger Léift
schmëlzen, an ech wäert aneren verzeien a Léift un all
duuschtereg Häerzer ginn
Déi richteg Léift ass déi Léift, déi sech iwwer de Komfort
.vum Léifsten freet

Däi Licht soll op eis schéngen, o Här, an deng Léift soll
eis Häerzer fir ëmmer erfëllen

En Initiativgeescht ze hunn heescht d'Kraaft vun der
kreativer Fantasi ze hunn, déi et engem Mënsch erméiglecht,

eppes z'erfannen, wat nach keen virdru gemaach huet. All
Mënsch gëtt mat dësem Kaddo gebuer, deen him vu Gott
.geschenkt gouf

Déi gréisst Léift ass déi göttlech Léift, déi d'Liewe méi
schéin mécht wéi Wieder soen. Wann Dir Gott mat Iech fillt,
wéi hien Iech iwwerall kënnt a Är Schrëtt leet, huet déi
.göttlech Léift ugefaangen

D'Kraaft vun der Wourecht geet géint de Wand
Här, wann ech mat temporäre Schwiereregkeeten
konfrontéiert sinn, loosst mech un Är räich Segen aus der
Vergangenheet denken, well ech weess, datt Är Hëllef
mech ni verléisst an Är Suerg ëmmer bei mir ass. Dir soen
ech meng häerzlech Dankbarkeet fir all Segen, deen ech aus
.Ärer generéiser Hand kréien
Drëpse vu Léift blénken a gudde Séilen, a Gott kann een
nëmmen am Mier vun der Léift fannen

Verständnis ass d'Luucht, déi de Wee vun enger Persoun
belicht a si Erfolleg bréngt
Am Fréijoer verschéinert Gott d'Natur mat de schéinste
.Rosen a Blummen, mat exquisitem Kleet a liewege Faarwen
De Friden ass den éischten Herald, deen d'Approche
vun der Göttlecher Präsenz verkënnegt. Duerno verwandelt
sech de Friden a Luuchten, déi méi hell si wéi eng endlos
.Freed

Wann ech déif an d'Mier vun der Meditatioun dauchen,
fille ech e geseent Flutteren a mengem Wiesen an héieren
".eng flüsternd Stëmm, déi seet: "Ech sinn no
Ee muss sech no bannen dréien, wou d'Séil sech
ausdréckt. Aus den Déiften vun der Séil entspréngen all
.d'Erliefnesser vum banneschte Liewen

Wann d'Séil sech mat göttlichem Bewosstsinn
realiséiert, fillt se grouss Freed an Expansioun an de
.grenzenlose Raum

Wann Dir all déi extern Mëttelen a Ressourcen, déi Iech
zur Verfügung stinn, zousätzlech zu Ären natierleche

Fäegkeeten, benotzt, fir all d'Hindernisser ze iwwerwannen,
déi lech am Wee stinn, da wäert Dir d'Kräften entwéckelen,
déi Gott lech ginn huet: déi onlimitéiert Kräften, déi aus den
.déifsten Déiften vun Ärem Wiesen entstinn

D'Léift geet de gëllene Wee, deen zu Gott féiert
Ech wäert d'Sonn vu gudden Wënsch a gudden Absichten
iwwerall verbreedden, wou d'Däischtert vum Mëssverständnis
.erageschlaach ass

Wann Dir Schwieeregkeeten hutt, awer Dir refuséiert
opzehalen ze probéieren an lech ze beméien, trotz all den
Hindernisser an den Hindernisser, da wäert Gott lech
.äntweren an Är Beméiungen mat Erfolleg krönen
O Här, ech wäert d'Blumm vun der Sehnsucht aus dem
Gaart vu mengem Häerz plécken an se als Offer vun der Léift
.op Är helleg Schwell stellen

Well eis Gedanken a Wieder d'Somen sinn, déi eis
d'Ernte vun der Zukunft bréngen, fänken ech haut un, mäi
.Bewosstsinn mat gudden, positiven Gedanken ze fëllen
Ech fléien a schwiewen an der Ebene vu mengem
Bewosstsinn no uewen an no ënnen, no Norden a riets, no
bannen an no baussen an iwwerall, fir festzestellen, datt ech
.a jidder Eck vum Weltraum a Präsenz vu Gott war a sinn
Liew all Moment am Bewosstsinn vun Ärer Bezéiung
mam onendlechen Absoluten. Et gëtt kee Schluss fir Äert
Bewosstsinn, an all Saachen flimmern a schéngen wéi
.Stären um Himmel vun Ärem Wiesen

Ofhängegkeet, oder Net-USchloss, ass de weise Wee,
deen de Sichende geet, andeems hie sech fräiwëlleg iwwer
trivial Saachen erhieft fir méi grouss Saachen. Hie bindt sech
net u flüchteg sinnlech Freed fir eng erneiert bannenzeg
Freed ze verfolge. Ofhängegkeet ass kee Selbstzweck,
mee si mécht de Wee fräi fir d'Entstoe vun de Tugenden a
.spirituellen Kräfte vun der Séil
De geeschtleche Gewënner mécht mat kënnen Schrëtt
op de Weeër vum Liewen Fortschrëtt

E Mënsch soll dat Bescht aus sengem aktuelle Liewen
maachen, an d'Fënstere vu sengem Häerz opmaachen an déi
schlofend Fäegkeete vu senger Séil erwächen an nei
beliewen

Hannert de Masken vum Wandel an der Transformatioun
verstoppt sech déi göttlech Präsenz. A wien de Spigel vu
sengem Geescht stabiliséiere kann an en dovun ofhale kann,
sech zidderen ze loossen, gesäit an deem klore Spigel
.d'Gesicht vum kosmesche Léifsten
D'Léift ass méi staark wéi den Doud an d'Verwüstung
vun der Zäit

Selbstanalyse ass de Schlëssel zum Erfolleg, an
d'Reflexioun ass e Spigel, duerch deen mir bannenzeg Ecker
gesinn, déi soss fir eis Siicht verstoppt bleiwen. Mir müssen
eis Schwächen diagnostizéieren, tëscht positiven an
negativen Tendenzen ënnerscheeden an d'Hindernisser fir
.Fortschrëtt an Erfolleg identifizéieren

Wéi wonnerbar bass du, o Frëndschaft! Du, déi aus dem
Waasser vun der oprechter, frëndlecher Suerg schöpft, an
deenen hir Blieder vum Tau vun der bannenzeger an
äusserer Séissheet befeucht sinn, déi aus den Déifte vun
.oprechten an treien Häerzer kënnt

Ech hunn emol eng kleng Ameis gesinn, déi probéiert
huet, op e Sandkoup ze klammen, an ech hunn mir
geduecht: d'Ameis muss mengen, si géif den Himalaya
klammen! De Sandkoup huet der Ameis vläicht enorm
ausgesinn, awer net a mengen Aen. Ähnlech kënne Milliounen
vun eise Sonnejoren am Geescht vu Gott manner wéi eng
.Minutt sinn

Mir müssen eis trainéieren, iwwer grouss Saachen ewéi

Éiwegkeet an Onendlechkeet nozedenken

Ech sinn duerch d'Welt vun der Onendlechkeet
gewandert an hunn den glühende Niwwel am Land vum
Liicht gesinn, an an deem liewege Glanz hunn ech

d'Bedeutunge vun de Geheimnisser gelies, déi op de Säite
.vun der Zäit geschriwwe sinn

Wann Dir schléift, berouegt Dir passiv Gedanken a
Gefiller. Mee wann Dir bewusst Gedanken a Gefiller duerch
Meditatioun berouegt, ass dat Éischt wat Dir erlieft en
Zoustand vu Fridden, an Är Gesichts Muskelen bilden
natierlech e Laachen, dat den inneren Fridden reflektéiert.

Mee Dir musst iwwer dësen Zoustand vu Fridden eraus
kucken fir d'Rengheet vun Ärer Séil ze erkennen - eng
Rengheet, déi net duerch sensoresch Stimuli oder
automatesch Reaktiounen op Gedanken, déi mat de Sënner
verbonne sinn, entfëllt ass. Den Zoustand, deen Dir dann
.erlieft, ass ee vun éiweger, ëmmer erneierender Freed

Wann Dir eng Schossel Waasser ënnert d'Moundlicht
setzt an dann réiert, kritt Dir e verzerrt Bild vum Mound.

Wann d'Waasser an der Schossel setzt, gëtt d'Reflexioun
kloer. Déi Momenter, wou d'Waasser an der Schossel roueg
ass a säi Gesiicht mat perfekter Kloerheet reflektéiert, kënnen
mat engem Zoustand vu kontemplativer Rou an engem
Zoustand vu déiwer Rou verglach ginn. Am Rou vun der
Kontemplatioun héieren all Welle vu Sensatiounen a
Gedanken op, aus dem Geescht ze fléissen. An dësem
déiwer Rouege Fridden gesäit déi kontemplativ Persoun, an
där Rou, de Vollmound vun der göttlecher Präsenz am Séi
.vun der Séil reflektéiert

Et gi véier Zoustänn, mat deenen den
Duerchschnittsmënsch vertraut ass: Gléck bei der Erfëllung
vun engem Wonsch, Ongléck wann en refuséiert gëtt,
Langweil wann weder glécklech nach depriméiert, a Fridden
wann dës Emotiounen oder psychologesch Zoustänn vu
.Freed, Péng a Langweil iwwerwonne ginn
Fridden ass en héich erwünschten Zoustand, deen aus
der Feele vu Trauer a Freed, an der Feele vu Langweil
entsteet. Dës Zoustänn verännere sech stänneg a wellen
sech op der Uewerfläch vun der Séil. Nodeems een op den

turbulenten Wellen vu Péng a Freed gereest ass, dorënner
widerholl Tauchungen an d'Déifte vun der Middegkeet, gött
et Freed um rouege Mier vum Fridden ze schwammen. Awer
méi grouss wéi Fridden ass d'spirituell Ekstase - d'Gléck vun
der Séil - dat ultimativt Gléck. Et ass eng éiweg Freed, déi ni
verschwënnt, mä fir d'Éiwegkeet bei der Séil bleift. Dës
iewescht Freed kann nëmme duerch d'Bewosstsinn vun der
.göttlecher Präsenz erreecht ginn
E richtegt Laachen ass e Laachen vu spiritueller Freed,
dat duerch Kontemplatioun an Nodenken iwwer Gott a Gefill
.vu senger Präsenz kritt gött
Mäi Laachen entspréngt aus enger déiwer Freed a mir -
eng Freed, déi fir jiddereen zougänglech ass. Et ass wéi den
Doft, deem aus dem Häerz vun enger bléiender Rous kënnt.
Dës grouss Freed invitéiert anerer, sech an dat hellegt
.Waasser vum Gléck ze dauchen
Am Liicht vun der geseenter Verzeiung verschwënnt
d'Däischtert vum Haass, deem iwwer vill Jore gesammelt gouf
Gott erfëllt séier all Bedierfnis vu senger Verehrer, well
si sech vun den egoistesche Motiver befreit hunn, déi
.d'Ustrengungen frustréieren an d'Hoffnungen enttäuschen
Deen, deem Gott beschützt, kann näischt zerstéieren
Mir sinn net eleng op dëser Welt, well Gott ass mat eis,
an et gött dauerhaft, intim a frëndlech Bezéiungen, aus
.deenen mir Ënnerstëtzung a Freed kréien
O stralende Stäer vun der Féierung am Himmel vun der
Wäisheet, däi brillante Blëtz invitéiert mech, däin geseenten
Horizont z'erfuerschen, a mäi sehnsüchtege Vogel rast mat
grousser Geschwindegkeet, duerchbrécht déi dicht,
däischter Atmosphär, gedriwwen vum Sehnsücht no dir a fir
.sech an dengem hellegsten Glanz ze sonnen
D'Perséinlechkeet vun engem fänkt un sech
z'entwéckelen a bléien, wann ee fäeg ass - duerch innerlech,
intuitiv Sensatioun - ze spieren, datt et net de feste

kierperleche Kierper ass, mä de éiwege spirituellen Stroum
.am Kierper

Wann d'Häerz vum Jünger mat Léift fir Gott iwwerfléisst,
wäert säi Gesiicht mat engem Laachen vu Fridden a
Wäisheet strahlen, an d'Schichten vun Ignoranz, déi seng
Séil ëmschléissen, wäerten zerbréchen a komplett
.verschwannen

Wann Dir eng Blumm oder e Bam kuckt, wësst Dir, datt
dës schéi Liewensformen net vun eleng entstane sinn. Gott
ass deen, deen se geformt an hinnen Doft a wonnerbar
.Schéinheet ginn huet

Maacht ëmmer Är Aufgaben, souwuel kleng wéi grouss,
mat déiwer Opmierksamkeet, an denkt drun, datt Gott Är
Schrëtt leet a Är Efforte stäerkt, fir Är nobel Aspiratiounen
.z'erreechen

Wann eng Persoun sech mat hirer spiritueller Essenz
verbënnt, kommen laang vergiessen, vergaangen Äraen an
déi onstierflech Kräfte vun der Séil an hiert Bewosstsinn
zréck. An der Meditatioun erënnert een sech drun, datt si
.eng onstierflech Séil sinn, keen stierfleche Kierper
Iwwerall fanne mir Leit, gutt a schlecht, déi op hir eege
Manéier no Gléck sichen. Keen wëll sech selwer schueden.
Firwat handeln e puer Leit also op eng Manéier, déi hinnen
onvermeidbar Péng a Leed verursaacht? Well dës
.Handlungen duerch Ignoranz an Täuschung ugedriwwe ginn
Mir froen dech, Här, datt du mat dem Liicht vun denger
Wäisheet op eis schéngs an d'Däischtert vun der Ignoranz an
.der Täuschung vun eis ewechhëlls

Eng bewosst Persoun soll virsiichteg sinn anstatt
Angscht ze hunn, a soll a sech e Gefill vu Courage ouni
Lecklosegkeet an Iwwerzichtigkeet kultivéieren, fir sech net
Ëmstänn auszesetzen, déi Angscht an Angscht ausléise
.kënnen

Wäisheet hänkt net vun der Injektioun vun Informatioun
vun ausserhalb of, mä vun der Kraaft vun der interner

Akzeptanz, déi d'Quantitéit u richtigem Wëssen bestëmmt,
déi erwuerwe ka ginn, an d'Geschwindegkeet, mat där dëst
.Wëssen erreecht ka ginn

Dës Welt ass nëmmen eng Bühn, op där mir eis Rollen
ënner der Leedung vum Göttliche Leeder erfëllen. Mir
mussen eis gutt leeschten, egal wéi eng Rollen eis
zougewisen sinn, an ëmmer drun denken, datt eis essentiell
.Natur déi éiweg Freed ass

Dee Wäissten vun de Wäisen ass deen, deen Gott kenne
léiere wëll, an dee Succèssrächsten vun den Erfollegräichen
.ass deen, deen Gott fonnt huet

O Göttliche Léifsten, däerf Du déi éischt Plaz an eise
Liewen anhuelen, däerf Deng heelen Léift eis Häerzer
erfëllen, an däi geseent Liicht d'Däischtert vun de Suergen
.aus eise Séilen verdreiwen

Fräiheet bedeit no Gewësse ze handelen, net no den
Uweisungen vun der Gewunnecht an dem Wonsch. Dem Ego
a senge Launen ze gehorchen bréngt Aschränkungen mat
sech, während d'Uweisungen vun der Wäisheet ze befollegen
.d'Befreiung vun dëse Aschränkungen erméiglecht

Rou a Friden kann een duerch déi bewusst an
iwwerluecht Entwécklung vu gudde Qualitéiten fannen, déi,
wann se voll ausgewuess sinn, hirem Besëtzer net
eweckgeholl kënne ginn, ausser hie wielt se aus eegenem
.fräie Wëllen opzeginn

Déi meescht Leit sichen Gléck mat falschen Methoden.

Verschiede gleewen, datt si hiert Gléck verduebele kënnen,
andeems si falsch Verhalen an ongesond Handlungen
iwwerhuelen, déi glitzernd Versprieche vun
iwwerwältigendem a laangfristegem Gléck schéngen ze
bidden, an si gi vun dëse falsche Versprieche bedrunn, well
de Goût vum richtige Gléck net an der Häll vu falschen
.Illusiounen a falschen Handlungen ka genoss ginn

All Minutt ass Éiwegkeet, well d'Éiwegkeet an där Minutt
erlieft ka ginn. Deeg, Minutten a Stonnen sinn Fënsteren,

duerch déi mir d'Éiwegkeet ablécke kënnen. D'Liewen ass
kuerz, awer gläichzäiteg onendlech an grenzelos. D'Séil ass
onstierflech, an an dësem kuerze Kapitel vum mënschleche
Liewen musse mir dat Bescht aus all verfügbarem Potenzial
.a Méiglechkeet maachen

Geeschtlech Wierder si wéi Somen, déi fruchtbare
Buedem brauchen, fir ze sprëtzen, ze wuessen, ze bléien a
.Friichten ze droen

Geeschtlecht Wuesstum erfuerdert Selbstreflexioun,
d'Ëmorganiséiere vu Liewensprioritéiten, d'Identifizierung
an d'Eliminatioun vu schiedleche Gewunnechten, an
d'Befollegung vu Gesondheetsregelen a Gesetzer am Aklang
mam sech entwéckelende spirituellen Verständnis an der
.wuessender mentaler Stärkt

Wann den Jünger déi göttlech Freed schmaacht, wäert
hie feststellen, datt Gott fir hie méi real ginn ass wéi alles
anescht, an hie wäert feststellen, datt d'Beréierung vun der
göttlecher Präsenz eng Freed ass, déi kee sensorescht
.Genoss gläichwäerteg mécht

Gott schafft fir d'geeschtlecht Bewosstsinn vum Mënsch
z'erwächen a säi Wëllen an déi richteg Richtung ze leeden
duerch d'Schéinheet vun der Tugend, d'Gréisst vun der
Toleranz, d'Majestéit vun der Wäisheet an de Glanz vum
.geeschtleche Gléck

Ech wäert anerer net als Friemer betruechten, well ech
mengen, datt jidderee mäi Brudder oder meng Schwëster
ass. Ech wäert mäi Liewen erfollegräich an erfëllend
maachen, fir datt ech aneren hëllef kann, Erfolleg ze hunn
an eppes z'erreechen. Ech wäert Empathie mat aneren hunn
a Matgefill weisen, wéi ech mech selwer weisen. Ech wäert
Gott gär hunn, wéi d'Prophéiten an d'Hellegen hien gär
haten, an ech wäert Egoismus an de Quell vu menger Léift fir
.anerer geheien

Hannert dësem flüchtigen, irdesche Liewen, dat dem
Doud ënnerworf ass, läit en éiwegt, onverännerlecht Liewen.

De Kierper besteet aus chemeschen Elementer, déi zerfallen
a verginn, awer hannert dëser vergänglecher Existenz läit en
éiweg, himmlescht Liewen a Gottes Präsenz. Dofir sollten
mir eis net all Opmierksamkeet op dëse vergängleche
Kierper beschränken, an déi, déi en wëllen, müssen seng
.Prüfungen ausstoen a seng Meeschter ginn
Haut wäert ech probéieren deenen ze hëllefen, déi et
.brauchen, a wat ech kann den Hungerigen ze ginn
Ech sinn sécher a geschützt a Gottes Schutz an hannert
de Mauere vu mengem klore Gewësse sinn ech vereent mam
Liicht vun der Guttheet, dat d'Schëffer vu Séilen guidéiert,
déi vu Welle vu Trauer an engem Mier vu Verwirrung an
.Angscht ronderëmgehait ginn
Haut fille ech Gott am Fladdere vu Fridden, deen a mir
.ziddert a d'Saite vu mengem Häerz beréiert
Ech wäert alles maachen, wat ech kann, fir anerer
glécklech ze maachen, genee sou wéi ech mech beméien,
mech selwer glécklech ze maachen, an duerch mäi
geeschlecht Gléck wäert ech jidderengem am Haus vun der
gëttlecher Léift déngen an ech wäert näischt anescht wéi mir
selwer fäerten, wann ech versichen, mäi Gewësse ze
.täuschen

Aus de Gäert vun der Séil

Dir hutt d'Intentioun iergendwou hinzegoen, an Dir
maacht Iech séier drun, fir dohinner ze kommen. Wann Dir
ukommt, mierkt Dir, datt Dir d'Plaz net gär hutt, wéinst der
Begeeschterung, der Angscht a vläicht souguer dem
Onrouen, déi Dir fillt. Versicht amplaz méi roueg, méi
gefaasst a méi ausgeglach ze sinn. Wann Är Gedanken sech
zu Suergen an Opreegung neigen, ënnerdréckt se mat
.Gewalt, bis se sech erëmfannen
Opreegung beaflosst d'Gläichgewiicht vum
Nervensystem negativ, well se eng grouss Quantitéit un
Energie a verschidde Kierperdeeler schéckt, während anerer

hiren natierlechen Undeel entzunn ginn. Dëst
Ongläichgewicht an der Energieverdeelung ass d'Ursaach
vun der Nervosität. E rouegen a relaxen Kierper berouegt
.d'Nerven a fërdert dat psychologescht Wuelbefannen
An Harmonie mat Gott fänkt déi bannenzeg Visioun un
sech lues a lues z'entfalten. Ee muss de volle Glawen hunn,
datt Gott all häerzlecht Gebied beäntwert. Wien sech zu Him
wendt fir Erliichtung ze sichen, kritt seng Visioun opgemaach
.a säi Geescht an Häerz erliicht
Wann d'Abléck sech opmécht, manifestéiert et sech als
e Gefill, dat aus dem Häerz schéngt ze kommen, e Gefill vu
déiwer Kloerheet a Präzisioun. Duerch dëst Gefill kritt de
Sichende eng onerschütterlech Iwwerzeegung a solid
Leedung, fir dem richtege Wee ze goen, a léiert dëst Gefill
.lues a lues ze erkennen a vertrauen
Dëst bedeit net, datt een d'Denken ganz opginn soll;
rouegt, onparteiescht Denken féiert och zu Abléck.
Emotionalt Denken, ugedriwwen vun Eitelkeet a
Selbstwichtigkeet, féiert zu Mëssverständnes a falschen
.Conclusiounen
Verwerft zerstéierend Zweifel a falsch Iwwerzeegungen
ganzhäerzeg, a wendt Äert Häerz a Séil dem Räich vum
Glawen a komplettem Vertrauen a Gott. An der Rou vun der
Kontemplatioun wäert Äert Bewosstsinn fäeg sinn, sech op
d'Wourecht an dat richtege Verständnis ze konzentréieren.
An dëser Erfahrung bléit a entfalt sech de Glawen, an duerch
Abléck wäert Dir erliewen, wat kee A gesinn, kee Ouer
.héieren a kee mënschleche Geescht sech virgestallt huet
All Otemzuch vu menger Sehnsucht a Bidden mécht
Dieren a Fënsteren a menger Séil op, duerch déi ech zu
.Gottes Gléck kommen
Genee wéi d'Sonn op de meescht belaaschte Stroossen
schéngt, sou wäert ech d'Strahlen vun der göttlecher Léift op
all de vill iwwerfëllte Plazen vu menge deeglechen Aktivitéite
.gesinn

Seegen mech, O Här, fir datt ech meng Séil mam
Sonnenopgang erwäche kann an se op Är geseent Schwell
.bréngen kann

O Här, géff mir e generéise Geescht, fir mat aneren ze
deelen, wat ech hunn, an hëllef mir, am rouege Séi vu
mengem Geescht d'Spiegelbild vum Mound vu menger Séil ze
.gesinn, deen duerch d'Liicht vun Denger Präsenz schénkt
Haut wäert ech déif an d'Mier vun der Kontemplatioun a
Reflexioun iwuer Gott dauchen, bis ech Pärele vu Wäisheet a
.göttlecher Freed fannen
Ech wäert dech gär hunn, Här, méi wéi alles anescht,
well ouni dech kann ech kee Mënsch oder soss eppes gär
hunn

An den Déiften vun de Bierger an dem rouegen Himmel,
an an den Déiften vu menger Séil an der Höhl vun der Rou,
spieren ech d'Präsenz vu Gott a seng stänneg Freed, an ech
drénken aus senge puren Quellen, déi ni ophalen oder fir all
.Éiwegkeet austrocknen

Ech hunn dech gär a veréieren dech, o Här, deem seng
Léift an all léiwem a léiwem Häerz herrscht
Een huet de Léierer Paramahansa gefrot, him e Wee ze
weisen, wéi een eng magnetesch an attraktiv
Perséinlechkeet entwéckelen kann, an hien huet gesot: Dir
musst mental präsent sinn, wann Dir mat aneren
interagéiert, well Vergiesslechkeet méi schiedlech fir de
Charakter ass wéi alles anescht. Natierlech schwätze ech net
vun der Vergiesslechkeet vu grouse Leit, deenen hir
Gedanken normalerweis a déifgräifend Saachen opgeholl
.sinn

Sidd ëmmer opmierksam a bewusst, an Dir wäert e
attraktive Magnet ginn
Keen huet gär ignoréiert ze ginn. Mir all wëllen, datt eis
Gefiller berücksichtegt a berécksiichtegt ginn, an dofir
musse mir d'Gefiller vun aneren berücksichtegen an hinnen
Rücksicht huelen, fir Harmonie a Versteedsdemech

z'erreechen. Fir dëst ze maachen, musst Dir opmierksam,
schaarfsënneg an opmierksam op jiddereen ronderëm lech
.sinn

Déi Doudeg hunn keng Muecht, anerer ze beleidegen,
mä deen, deen hinnen keng Opmierksamkeet schenkt, huet
.dat

Wann Dir a Gesellschaft vun aneren sidd, interagéiert
opmierksam, energesch a mat Interesse mat hinnen, awer
.vermeit et, iwwer lech selwer ze schwätzen

Jidderee wëll iwwer sech selwer schwätzen, awer et ass
eng schwaach Approche. Loosst anerer iwwer sech selwer
schwätzen, wa se wëllen; lauschtert op dat, wat se ze soen
hunn. Loosst se iwwer hir Problemer, hir Leeschtungen an hir
Andréck schwätzen, awer loosst Äre Magnetismus fir lech
schwätzen. D'Liicht vun der Luucht schwätzt kloer fir sech
selwer; loosst Är roueg Schwéngungen mat gläicher
.Kloerheet fir lech schwätzen

Gott huet mir an enger Visioun gewisen, datt déi, déi am
Kampf stierwen, en schrecklechen Dram vum Doud hunn,
awer soubal déi Gutt aus dem Kierper opstoen, erwächen se
wéi aus engem onrouegen Albtraum a si frou, dovunner
.befreit ze sinn

All eis Liewenserfarunge sinn Deel vum kosmeschen
Dram. D'Mënschheet huet den Albtraum vum Krich erstallt,
awer nodeems d'Affer vun dësem Albtraum hir Kierper
verloossen, realiséiere si, datt et en schrecklechen Dram
war, aus deem si erwächt sinn, a si verstinn, datt si net dout
.sinn. Dëst ass eng déifgräifend metaphysesch Wourecht
Wann eng Persoun wéisst, datt si dreemt, géif si net
ënner stéierenden Dramerfarungen leiden. Mee wann si sech
am Dram selwer verwierkleche kann an een aneren hinnen e
fatale Schlag gëtt, schéngt dësen Dram-Doud eng richtig an
erschreckend Prüfung ze sinn, bis si erwächen a feststellen,
.datt et net wierklech war

Düst gëllt och fir den Zoustand nom Doud. Soubal mir
eis Kierper verloossen, realiséiere mir, datt eist Bewosstsinn
net gestuerwen ass, mä datt mir vum Kierper a senge
materielle Restriktiounen a Grenzen befreit goufen, an an
.där Befreiung läit eng grouss Fräiheet
Mir sollten ni ëm den Doud froen, mä eist Bewosstsinn
virbereeden, andeems mir a Harmonie mat Gott sinn a mat
Him meditieren, sou datt mir, wann den Doud zu senger
Zäit kënnt, en als näischt anescht wéi en Dram betruechte
.kënnen

Ech kann déi dreemlech Natur vum Liewen an Doud
gesinn, wann ech wëll. Dofir leeë ech dësem Kierper net vill
Wäert

Et gëtt eng spirituell Physiologie, déi dem Nervensystem
zugronn läit, déi et de Mënschen eenzegaarteg erlaabt, déi
héchst Stadien vun der Entwécklung vum Bewosstsinn
.z'erreechen

Dat mënschlecht Gehir, méi grouss wéi d'Gehirer vun de
meeschten Déieren ausser Walen an Elefanten, ass méi
komplex a besëtzt eng méi grouss Denkfäegkeet. Düst
mécht dat mënschlecht Gehir zu engem passenden
Instrument fir d'Mënschen, déi e méi fortgeschratt
Bewosstsinn hunn wéi aner Kreaturen. Déi komplizéiert a
komplex Windungen vum Gehir erméiglechen et de
Mënschen, déif an déifgräifend ze denken. Dofir ass nëmmen
d'Mënschheet fäeg, fortgeschratt Niveauen vun der
Unterscheidung z'erreechen an domat hire Schöpfer ze
kennen. De weise Mënsch ass deen, deen seng intellektuell
Fäegkeeten am Déngscht an am Virdeel vun der Mënschheet
.op materieller, intellektueller a spiritueller Ebene benotzt
De Wanter ass a sengem kale, wäisse, liljefërmege
Mantel ukomm
Meng Verlaangen no de Freed vum Summer sinn
verschwonnen

Mir gouf gesot, ech soll d'Wäermt vun Ärem léiwe Häerz
sichen
An wéi de Fréijoer opgedaucht ass, danzend, mat all
méigleche Blummen dekoréiert
Parfüméiert mam Geroch vu Felder an Hiwwelen, gouf
mir gesot, ech soll dech gär hunn, mäi Gott
An de Summer kouw, a sang seng gréng Melodien an de
mëllen Blieder, d'Raschelen vun de Pappelen an d'Raschelen
vun de Pinien
Hien huet insistéiert, datt ech dir virliesen
Souguer déi mëll, zärt Buedem huet meng haascht Féiss
gestreichelt
An si huet si gefrot, sech un Äert all-existent Hellegtum
ze wenden
De mëllen Doft huet mir gesot, ech soll sengem Wee
verfollegen
An dän hellegen Tempel am Häerz vu schwankende
Rosen a Basilikum
An d'Vullen hunn mir gesot, ech soll dir wéi si sangen
An déi onduléierend Brise iwwer d'Baachen a Baachen
Ech hunn d'Blosen vu menger Léift fir dech erwächt, an
si hunn ugefaangen iwwer denger grousser Broscht ze
spillen
An mat de gekrëmmte Fasere vum Gras hunn ech
geléiert, wéi ech mech béien
Ech verbeugen mech virun dir, Här
An de Räucherstäbchen huet mir och vum
wonnerschéine Geroch vun Ärem Parfum erzielt
A wéi soll ech mäin Häerz mat Ärem hellege Geroch
?virun Ärem onendleche Troun gefällt halen
An déi kleng, roueg, gedëlleg Steng hunn et mir gesot,
fir datt ech dech och an deenen gesinn, déi versichen, mäi
Gléck ze klauen

Déi vergiess Joren hunn mech gefrot, menge
Matmënschen eng Botschaft vu Léift a Häerzegkeet ze
.schécken, déi an all Minutt a Sekonn agebonnen ass
An all Gedanke sot mir, ech soll dech an hirem Häerz
sichen

Meng Léift huet mech inspiréiert, alles ze gär ze hunn,
wat duerch dech existéiert

An meng Léift huet mir geflüstert: "Hutt mech gär mat
"all menger Kraaft, o mäi Gott

Eemol louch ech op engem Bett aus Gras a Blummen an
hunn gedreemt, datt alles wat existéiert schéin a freudig
wier

Mäi Kapp huet op héijem, gréngen a dichte Gräser
gerout, déi mech mat Brisen, déi e séissen Doft gedroen
.hunn, gefällt hunn

Dunn gouf ech gezwongen, meng Hand a mäi Kierper
unzeréieren, an ech war iwwerrascht vun der Gréisst vu
sengem Schöpfer. Jo, ech war iwwerrascht, datt ech, deen
iwwerzeegt ass vun der Realitéit vu mengem Kierper, en
enges Daags an der Äerd raschten loossen - dëse Kierper,
deen am Moment vum Doud kal, blass a bewegungslos gëtt,
während en elo lieweg schéngt an Honnerte vu
Sensatiounen, Milliounen vu Gedanken a Milliarde vu
.Fantasien a Wahrnehmungen huet

Dëse Kierper ass d'Bühn, op där sech d'Kapitele vum
Liewen entfalten, wou d'Knospe vum Laachen opbléien,
nëmme fir vun der inévitablen Arrivée vum Doud gefollegt ze
ginn. Hei, tëscht Fleesch, Schanken a Blut, an hannert der
schéiner Mask vun Haut, laueren d'Wëllef vun der Krankheet
an d'Déieren vum Begier. An och hei, ënnert dem Fleesch,
läit e geheime Wee an d'Kinnekräich vum Liicht. Dëse
Kierper wäert verwinnt a verschwannen, wann säi Meeschter
- d'Séil - en onwiderruflech verléisst. A firwat net? Well wann
den erleichten Meeschter vum kierperleche Wunnsätz midd
gëtt, an der schlammer, zerfallender Hitt vun der Matière ze

liewen, gebonnen un d'Schnouer vun den Nerven, déi
stänneg Betreierung erfuerderen, fënnt hien Trouscht an
engem aneren Haus an engem Eck vu Gottes Äerd - an
engem anere Räich vun der totaler Existenz, wou den Doft
.vun der Freed iwwerall an onopfälleg duerchdrängt
Déi onstierflech Séil spillt d'Roll vum Liewen an Doud
mat engem éiwege Laachen, a geet dann an hiert éiwegt
.Heem

Sinn d'Kinogänger verflucht, fir ëmmer am Kino ze
bleiwen, nodeems d>Show eriwuer ass? Sécher net. D'Leit
mussen heem goen. Ähnlech kommen d'Séilen heihinner, fir
dat kinomatescht Spektakel vum Liewen ze genéissen, da
goen se fort a kommen erëm zréck. Si kucken gär Filmer a
Theaterstécker, a wann se vun de Performancen midd ginn,
vun deenen se gedreemt hunn, an d'Lektione beherrschen,
déi Gott se léiere wëll, da kommen se eemol fir ëmmer an
.d'Wunneng vum éiwege Gléck zréck
Wann Wäerter net op Gerechtegkeet baséieren, da ginn
et Lächer, duerch déi Misär a Leed duerchsickeren. Wann
Wäerter op Egoismus, déidleche Konflikter a staarker
Konkurrenz baséieren, da ginn d'Resultater verunreinigt, well
d'Motiver onrein sinn, a Suen an esou engem Fall net
.geseent ginn
E Mensch muss säi Gewësse vun Egoismus purifizéieren
an net probéieren, sech op Käsche vun aneren ze
beräicheren. Richteg Zefriddenheet ass spirituellt, net
materiell, an de richteg Gewënn am Liewen ass d'Schätz
vun der Wäisheet, dem Wëssen an der Léift vu Gott ze
.besetzen
Mir sollten einfach liewen a ëmmer probéieren aneren
ze hëllefen an hir Ëmstänn sou vill wéi méiglech ze
verbesseren. Mee dëst nobelt Zil ass net kompatibel mat
.Egoismus a Gier ouni Rücksicht op aneren
Déi, déi weltlech sinn, sinn aus dem Gläichgewicht a
ginn dofir net als erfollegräich ugesinn. E einfacht,

ausgeglach Liewen ass eng wonnerbar Konscht an en
Zeeche vum Erfolleg. Déi, deenen hiert eenzegt Zil et ass,
.Suen ze verdéngen, wäerten net bei Gott gunsten
Et ass wouer, datt Gott eis d'Gefill vum Hunger ageprägt
huet, fir datt mir schaffen a fir eise Kierper suergen kënnen,
awer fir de Kierper ze suergen ass net den eenzegen Zweck
vum Liewen. Den Zweck ass vill méi grouss wéi all materiell
oder zäitlech Iwwerleeung, egal wéi wonnerbar, glorräich an
.blendend et schénge

Ee vun den Jünger huet de Meeschter Paramahansa
gefrot, wéi een déi göttlech Präsenz erliewe kann. Hie sot:
"All Nuecht, ier Dir Iech dem Schlof iwwergëtt, meditiert bis
Dir fillt, datt Äert Bewosstsinn d'Welt vun de Gedanken
duerchbrach an an eng aner Dimensioun agaangen ass.
Allerdéngs ass dat net alles. Nodeems Dir de Geescht no
bannen gedréint hutt, muss d'Sehnsucht opkommen, an
d'Wësch müssen wéi eng Iwwerschwemmung op Gott
zoustürmen. Wann den Jünger sech ganz Gott iwwergëtt, fillt
hien op eemol, datt hien seng geseent Präsenz beréiert an
hien erkannt huet. Hie wäert e grousst Liicht vun
aussergewéinlecher Hellegkeet gesinn, an hie kann Engelen
a guttméindeg Séilen gesinn. Oder hie kann en
berouschenden himmlesche Geroch richen, an hie wäert
dann wëssen, datt Gott him geäntwert huet, a säin Abléck
gëtt opgemaach, a Gott wäert him d'Geheimnisser vum
Liewen verroden. Oder hie kann während der Meditatioun a
groussem Fridde Ëmginn sinn. Wann hie weider meditiéiert
a Gott him seng grouss Léift schenkt, wäert hien eng
göttlech Freed spieren, déi iwwer all Beschreiwung eraus
geet. Geseent ass deen, deem dës selig Erfahrung geschenkt
".gëtt

D'göttlech Léift mécht d'Paart vum Himmel op, duerch
.déi de Sichenden an d'Präsenz vu Gott kënnt
Wann eng Persoun Gott, de Gnodvollen a Weisen, ëm
d'Brout vum éiwege Liewen freet, da gëtt Hien hinnen net de

Steen vun der materieller Ignoranz. Wann e Verehrer d'lessen vun der Wäisheet sicht, da gëtt Gott hinnen net d'Schlaang vum Bedruch. Wann e Verehrer Gott ëm d'Essenz vun der göttlecher Freed freet, déi all Duuscht läscht, da gëtt

Hien hinnen net de Skorpioun vun der Angscht a psychologescher Nout. Wann déi bedrunn Mënsche wëssen, wéi se hire Kanner gutt Kaddoe ginn, wéi vill méi wäert den Här - d'Quell vun all Guttheet a Freed - deenen, déi Hien gär !hunn, spirituellt Wëssen an Erliichtung ginn

Gott schenkt déi héchst Wäisheet a gréisst Wëssen deenen, déi se sichen, an Hie schenkt sech selwer deenen, déi eescht sichen a keen Ersatz akzeptéieren. Dee, deen Gott mat ganzem Häerz a Séil sicht, ass dee Wäissten vun de Wäisen an dee Mënsch, deen Gott am léifsten ass. A

wann d'Sehnsucht vum Verehrer sech verstärkt, kritt hien eng rar a beléift Äntwert vu Gott a erlieft déi eenzegaarteg Ekstase vun der Léift, déi vun deenen erlieft gëtt, déi de .Beléifte gär hunn

Déi weis Persoun, déi seng Roll an dësem kosmeschen

Dram mat spiritueller Bewosstsinn an enger wuessender göttlecher Sehnsucht spillt, ass no bei Gott a léif fir Him. Hie besëtzt reng Léift a gär Gott ouni egoistesche Motiver an ouni Viraussetzungen, wéi zum Beispill ze soen: "O Här, ech wäert dech ubidden ënner der Bedingung, datt du mir Gesondheet,

".Suen an e komfortabelt Liewen gëss

Tëscht de Weisen a Gott gëtt et eng déif, géigesäiteg

Léift, déi grenzelos an onendlech ass. Wann een Gott ëm eppes Spezielles freet, ass Gott sech voll bewosst, datt déi .Persoun méi un senger Kaddoe wéi un him interesséiert ass

Et ass net falsch fir eng Persoun ze bieden, datt hir Bedierfnesser erfëllt ginn, awer wann se bieden, Gott kennen ze léieren an d'Liicht vu sengem herrleche Gesiicht ze gesinn, sollten se kee perséinleche Gewinn dovunner wëllen, an hir Gedanken sollten och net op d'Geschenker selwer beschränkt sinn, mä éischer op de Giewer selwer.

Wann de Sucher dat éierlech maache kann, kritt hien automatesch all aner Geschenker aus der Quell vun der .Generositéit an dem Ozean vun der Guttméchtegkeet Ee vun den Jünger huet de Léierer Paramahansa ëm Rot gefrot, wéi ee sech a bestëmmte Situatiounen verhält soll a :mat aneren ëmgoe soll, an hien huet gesot Halt lech der Wourecht a wäicht net dovun of, a vermeit et, eppes ze soen, wat lech oder aneren schuede kéint, och wann et wouer ass, soulaang Dir net vum Geescht vun der Wourecht ofwäicht. Gläichzäiteg däreft Dir net an dat anert Extrem goen an op Ligen zréckgräifen, fir keng schmerzhaft .Wourechten ze soen

Sidd éierlech mat lech selwer an aneren, ouni op dat Onnéidegt zeréckzegoen. Schwätzt d'Wourecht a vermeit Saachen ze soen, déi iergendeen verletzen oder schueden. Verréit net all Är Geheimnisser am Numm vun Éierlechkeet an Transparenz, well wann Dir Är Schwächen opdeckt, wäerte si probéieren, lech ze verletzen oder lech ze lächerlech ze maachen, wa se Loscht hunn. Firwat hinnen ?eng Waff ginn, déi se géint lech benotze kënnen Schwätzt a handelt op eng Manéier, déi lech selwer an aneren Gléck a Fridden bréngt

Et ass néideg, eng spirituell Unterscheidungsfaegkeet z'entwéckelen, fir den Ënnerscheed tëscht der Wourecht ze kennen, déi Gutt bréngt, an dem Erzielen vu Fakten, ouni d'Konsequenzen ze berücksichtegen, déi doraus resultéiere kënnen, well d'Saachen no hirem Enn beurteelt ginn. Et ass net ubruecht, alles ze soen, wat Dir wësst, an et ass och net ubruecht, auswäichend a geheimnisvoll iwwer Saachen ze .sinn, déi anerer fir hiert eegent Gutt wësse sollten

Wann Dir net voll Ënnerscheidungsverméige hutt, ass et am beschten, lech mat Ärer Ried zeréckzehalen, bis Dir e direkten Verständnis vun der Wourecht mat faire Resultater .fir all hutt

Denkt weider un Gott a frot ëm seng Hëllef a Féierung,
an Äert Abléck wäert sech opmaachen, sou datt Dir d'Saache
.kloer gesitt an Dir dann besser ënnerscheede kënnt

D'Zellen vum Kierper mat jugendlecher Vitalitéit

oplueden

Kosmesch Energie fléisst stänneg an ouni
Ënnerbriechung an de Kierper, awer déi meescht Leit sinn
sech dëser iwverflësseger Vitalitéit net bewosst. Déi, déi se
spieren, erliewen eng Energiewell an hiren Zellen an e
.frësche Stroum, deen hinnen erneiert Kraaft gëtt
Déi ganz Natur verbeugt sech aus Éierbied virum Här
vum Universum, a seng Kraaft fléisst duerch d'Mënschheet.
De Problem läit doran, datt et net klappt, eng staark
Verbindung tëscht der Mënschheet an der Quell vun all
Kraaft ze kultivéieren. Mir liewen direkt vun der göttlecher
Kraaft, an all aner Kräfte si nützlos ouni Gottes
.ënnerstëtzend Kraaft
lessen, Sauerstoff a Sonneliicht – dës Elementer kënnen
eis e gewësse Grad u Gesondheet ginn, awer mir musse
verstoën, wéi mir eng komplett Gesondheet aus der
onendlecher Quell kréien. Materiell Quelle si wéi kleng
Batterien, déi schliisslech eidel ginn, während déi onendlech
Quell e mächtige Generator ass, deem seng Kraaft ni ofhëlt
a kontinuéierlech d'Séil mat Vitalitéit, Gléck a Kraaft
versuergt. Dofir ass et vu grousser Wichtigkeet, sech sou vill
.wéi méiglech op déi onendlech Quell ze verloossen
Déi Persoun, déi Loscht huet, muss de richtege Wee
léieren, fir vun där vitaler Versuergung direkt vun hirer Quell
ze profitéieren, a muss sech bewosst sinn, datt den
Gedanken d'Realitéit ass, well all Naturphänomener eng
Verkierperung vum göttleche Gedanken sinn, well Gott
.iwver dës Äerd nogeduecht huet, ier hien se geschaf huet
Vill gleewen, datt den Denken e Produkt vum Kierper
ass, awer déi extrem präzis Formatioun vum Kierper, an déi
wonnerbar Koordinatioun tëscht senger Bestanddeeler an

Organer, weisen kloer drop hin, datt de Kierper d'Schafung
vun engem aussergewöhnlech erhabenen kosmesche
.Geescht ass

De Geescht ass dat Haaptelement, dat de Kierper
kontrolléiert, an et ass ganz wichteg fir eng Persoun, déi
mental Suggestiounen vu mënschleche Mängel wéi
Krankheet, Schwächt, Alterung a Frustratioun ze vermeiden,
a sech selwer ze versécheren, datt eng onerschöpflech
Aktivitéit duerch hie fléisst, an dës Aktivitéit ass mat
Intelligenz ausgestatt a kann d'Zellen vum Kierper mat
.Wuelbefannen an der Vitalitéit vun der Jugend oplueden

Den Gedanken ass d'Gehir, d'Emotiounen an
d'Sensatiounen vun all lieweger Zell; et huet d'Kraaft, de
Kierper entweder aktiv an alert oder lethargisch a schlaff ze
halen. Den Gedanken ass den Här, an d'Zellen vum Kierper
sinn seng Ënnertanen, déi d'Befehle an d'Verbueren vun
.hirem ieweschte Meeschter respektéieren: dem Gedanken
Mir leeë vill Opmierksamkeet op d'Qualitéit vum Iessen,

dat mir all Dag iessen, an ähnlech sollte mir op d'Qualitéit
vum intellektuellen a psychologesche Liewensmëttel
.oppassen, dat mir eisem Geescht all Dag liwweren

De metaphysesche Wëssenschaftler seet, datt de
Kierper keng elektromagnetesch Well ass, mä eng
Bewosstsinnswell, déi am Mier vum göttleche Bewosstsinn
.schwëmmt

All Dag musse mir eis kierperlech Kraaft stäerken, eis
mental Kraaft erhéijen an eist richtegt Selbst duerch
Meditatioun, gesond Denken a positiv, produktiv Aarbecht
kennenléieren, déi dem Kierper, dem Geescht an dem Séil
.zesummen gutt geet

Gott huet mech mat Gléck geseent an dës laange Jore
vu mengem Liewen. Egal ob d'Leit dat zefriddent Laachen op
mengem Gesiicht gesinn oder net, d'göttlech Freed ass
ëmmer bei mir a verléisst mech ni. De grouse Floss vum
Gléck fléisst kontinuéierlech ënner dem Sand vu mengem

Bewosstsinn a brécht eraus wéi geseent Quellen, déi d'Gäert
.vu mengem Liewen bewässert

Weder déi plötzlech Ëmstéiss vum Liewen kënnen mäi
Fridden stéieren, nach kann de Gespenst vum Doud dat
.geeschtegt Gléck ewechhuelen, dat ech fillen

Et war schwéier, dësen Zoustand permanent an
onverännerlech ze maachen, awer d'Friichte vum Geescht,
déi ech elo genéissen an mat aneren deelen, ware all d'Méi
.wäert, déi ech dran investéiert hunn

Ech denken an handeln, geleet vum göttleche Geescht.

Suen waren ni mäin Zil am Liewen, mee éischer mäin
Déngscht un menge Bridder a Schwëstere an der
Mënschheet. Dofir huet Gott mir vill Dieren vun der Guttheet
opgemaach, fir mech selwer z'ënnerstëtzen a meng Missioun
ze erfëllen. An ëmmer wann ech Hëllef brauch, suergt Gott
.direkt dofir

Mäin eenzege Wonsch ass lech ze déngen, an dofir sinn
ech hei

Gottes Kraaft ass och an Ärem Liewen um Wierk. Dir
wäert dës Wourecht selwer erliewen, wann Äre Glawen
gestärkt ass an Dir mierkt, datt de richtege Räichtum net
.vum materiellen Erfolleg kënnt, mä vum Allmächtigen

Och wann d'Liewen onberechenbar, kapriziéis a
mysteriéis schéngt, voller Zweifel an all méigleche
Problemer an Opstänn, bleiwe mir ënner Gottes stännege
Schutz. Mir däerfen d'Saachen net iwwerdreiwen oder eis
Rou am Gesiicht vun den Eventer verléieren, well wa mir eis
vun der Panik iwwerwältegen loossen, gi mir dem Béisen
Muecht a verdéiwe seng Wuerzelen, déi am Buedem vun
.Angscht an Angscht wuessen a gedeien

Mir sollten net erwaarden, datt mir an de Prüfungen
vum Liewen dauerhaft Gléck a Fridden fannen; éischer
musse mir se an eis selwer sichen an entdecken. Dann, egal
wéi eng Erfahrungen mir duerchmaachen, mir wäerten

domat emgoen, wéi mir d'Erliefnesser vun engem aneren an
.engem Film kucken, egal ob agreabel oder schmerzhaft
E Mënsch kann all seng Erfaarungen a schmerzhaft,
ongelécklech Prüfungen verwandelen, wa säi Geescht dat
erlaabt. Hie kann eng gutt Gesondheet genéissen an
trotzdem de Wäert dovun net schätzen. Mee wa hie krank
gëtt, da wäert hie sech demüteg maachen an de Segen vum
Wuelbefannen schätzen. Mir sollten d' Gnod vu Gott
unerkennen a fir d'Seegen, déi hie eis schenkt, Merci soen,
ouni op negativ Ëmstänn ze waarden, fir eis dankbar ze
.maachen a seng Gnod unerkennen

D'Liewe soll eng Mëschung aus Reflexioun an Handlung
sinn. Wann eng Persoun hiert psychologescht Gläichgewiicht
verléiert, gëtt si vulnérabel fir den Ugrëff vu Suergen, de
Wolleke vum Trauer an de Péng vum Schmerz. A wann si
versichen, d'Gesetzer vun der Gesondheet, dem Wuelstand
an der Wäisheet ze verletzen, da wäert si onvermeidbar
.ënner Krankheet, Aarmut an Ignoranz leiden
Mir müssen eis Intentiounen reng halen, eis Motiver
propper, a sou handelen, datt mir Fridden am Geescht
kréien, an net zouloossen, datt d'Ëmstänn vum Liewen eise
.Fridden stéieren an eist Gléck zerstéieren
och eisen Intellekt stäerken an d'Laascht vun
intellektueller a moralescher Schwächt ofleeën, déi mir vu
Joren a Generatiounen ierwen. Dës Onreinheeten müssen am
Feier vun der erneierter Entschlossenheet a produktiver
Handlung verbrannt ginn. Mat dësem konstruktiven Usaz
kann den wierklech engagéierten Individuum den Horizont
.vun der Befreiung a Fräiheet erreechen

Déi éiweg Gesetzer vum Gléck

Et gouf gesot, datt während dem gëllene Zäitalter vun
engem vun de gerechte Herrscher vun Indien kee Virfall,
virzäitegen Doud oder Naturkatastrophen geschitt ass, déi
de Fridden an déi komplett Harmonie vu sengem Kinnekräich
.gestéiert hunn

Wann d'Familljemembere mat méi Integritéit liewen,
wäert all Stot méi Harmonie, Gesondheet a Léift erliewen.
Mee wann d'Familljemembere sech mat béisem Egoismus
behandelen, wäert d'Stad automatesch mat Onrou a Haass
gefällt sinn. Dëst gëllt och fir Natiounen. Wann d'Leit mat
Éierlechkeet an Integritéit liewen, wäerte si Zeie vum
.Kinnekräich vu Gott op der Äerd sinn
D'Zäit ass knapp. Haut si mir hei, muer gi mir fort.
D'Sich no Gott ass dat héchst Privileg vun der Mënschheet.
Mir müssen dat Bescht aus der Fräiheet maachen, déi Gott
eis an dësem Liewe ginn huet, a se clever benotzen, fir datt
mir perséinlech déi éiweg geeschteg Wourecht erliewen
.kënnen

Sënn ass alles, wat enger Persoun Péng a Leed
verursaacht. Tugend mécht si fir ëmmer glécklech. Wann
eng Persoun keng spirituell Harmonie a senge Gedanken a
Fridden a sech selwer huet, kann en neit Haus, en neit Auto
oder soss eppes Neies hir Séil net glécklech a roueg
maachen; éischer bleift hir bannenzeg Qual och mat der
.Erwerbung vun dësen neien Saachen a méi
Echt Gléck läit an der Fäegkeet, Ëmstänn ze trotzen an
all externen Prüfungen ze widderstoen. Et fënnt een, wann
ee qualvoll Péng an haart Schwieregkeeten aushale kann,
déi duerch d'Viruerteeler an d'béiswëlleg Versich vun
aneren, ee ze schueden an ze verfänken, verursaacht ginn,
an ee mat Léift a Verzeiung op hir Iwwertrëtter reagiert.
Wann ee fäeg ass, säi Fridden ze behalen, trotz de
schmerzhaften Stéch vun externen Ëmstänn, da wäert ee
.Gléck schmaachen

Déi Helleg Schrëft seet, datt déi, déi göttlech Geboter
ignoréieren an hir domm Wënsch a Launen verfolge, kee
Gléck fannen a kee Zil erreechen. Si fuerderen de Sichende
vun der Wourecht op, déi Helleg Schrëft zu hirem Leedlicht
a Riichter ze maachen, fir ze bestëmmen, wat gemaach soll

ginn a wat vermeit soll ginn, a Saachen z'ënnerscheeden an
.no Wäisheet ze handeln

Déi, déi selbstsécher sinn, sinn déi, déi mat Integritéit
handelen. Gléck kënnt nëmme vu puren Gedanken an
oprechte Handlungen. Wann Dir elo glécklech sidd, wäert Dir
och an der Zukunft glécklech sinn, souwuel hei wéi och an
.der nächster Welt

Mir müssen d'Ernte vum Gléck sammeln, andeems mir
d'Friichte vun der Wäisheet sammeln, während d'Sonn vun
den verfügbare Méiglechkeeten schéngt. Mat anere Wieder,
.mir müssen d'Méiglechkeeten notzen, ier et ze spéit ass
wann Dir se net notzt, gött Notzt d'Geleeënheet, well)
(.se zu enger Quell vu Bedauern

Gott huet eis spirituellt Gesetzer ginn, déi Geboter
genannt ginn. Mee dës Geboter ginn all Dag an iwwerall
ignoréiert a gebrach. Ausser d'Leit verstoen hir spirituellt
Bedeutung, wäerte se sech ëmmer doriwwer beschwéieren
an sech vun hinnen ewechdréinen. Dës Geboter sinn zäitlos
Verhaltenskodexen, déi vun allen abrahamesche Reliounen
ënnerstëtzt ginn. Wéi och ëmmer, d'Texter erklären dacks
net déi psychologesch Aspekter vun dësen Geboter an
d'Virdeeler, déi mat hirer Befollegung verbonne sinn. D'Leit
akzeptéieren dës Geboter a Gottesdénkschter, awer versoen
et, se ausserhalb dovun ze befolgen, a rechtfertegen dat
andeems se behaupten, datt dës Reegelen onpraktesch,
onlogesch an net mat der Zäit am Takt sinn. Trotzdeem ass
d'Verletzung vun dësen Geboter d'Ursach vun all Misär op
.der Welt

Mä wat ass de Virdeel vun dësen Geboter a wou leien hir
?Virdeeler

Déi helleg Bicher roden dem Mënsch, Gott ze
kontemplieren, säi Geescht an Him ze verdéiwen, all Saachen
Him ze iwwerginn an Him mat oprechter Verehrung ze
.veréieren, ouni Heuchelei a ouni Virwand

Gott kennen soll dat ultimativt Zil vum Liewen sinn.
Weltlech Flichten können net erfëllt ginn ouni d'Kraaft, déi
Gott der Mënschheet ginn huet. Gewéinlech Flichten ze
erfëllen, während een Gott vergiesst, ass e Feeler an eng
.Sënn

Sënn bedeit Ignoranz: op eng Manéier handelen, déi
.géint dat gréisst Gutt vum Mënsch ass
Firwat fillen d'Leit Trauregkeet a Bedauern? Well se net
éierlech gehandelt hunn, well Gott net als éischt an hiren
.Häerzer war

Näischt am Liewe vun enger Persoun soll méi wichteg
wéi Gott ugesi ginn. Wann eng Persoun sech wierklech ëm
Gott këmmert a seng spirituell Pflucht géintiwuer Him erfëllt,
wäerten seng Ëmstänn sech a jiddfer Hisiicht verbessern,
an hie wäert sech trotz all Ëmstänn sécher a geschützt fillen
Soubal eng Persoun ufänkt, Besëtzt, Suen, Ruhm oder
soss eppes ausser Gott ze veréieren, gëtt Ongléck hiert
Schicksal. Déi, déi all hir Opmierksamkeet op dës Saache
konzentréieren, veréieren se a Wierklechkeet, an dofir
komme se net méi no bei Gott, mä dreiw sech éischer vun
Him ewech. Mä déi, déi Gott nodenken, iwwer Him
meditéieren a mat Him an hiren Häerzer kommunizéieren,
komme méi no bei Him a erliewen eng bannenzeg Freed an
.hiner roueger Kommunioun mat Him

Nëmme Gott ass fäeg, mënschlech Dreem an
Hoffnungen op dauerhaft Gléck ze erfëllen. Dofir sollt näischt
.Gottes Plaz am Häerz anhuelen

Et gëtt helleg Symboler, déi dem Sichende Hëllef
kënnen, sech un Gott ze erënneren a sech méi no bei Him ze
kommen. Wann awer eng Persoun ufänkt, dës Symboler ze
veréieren, wäert hire Schued méi grouss sinn wéi hire
Virdeel. D'Veréierung soll nëmme Gott gericht sinn, well
.näischt anescht ass et wäert, ze veréieren
Egal wéi d'Natur vun der ritualistescher Verehrung ass,
si ass fir Gott akzeptabel, soulaang de Verehrer se mat

spiritueller Bewosstsinn a Sehnsucht no Him ausféiert. Vill
Leit verstinn awer net d'Essenz vun der Verehrung, an hir
Gedanken an Häerzer gi vu Gott op d'Ritualer ofgelenkt,
.soudatt si net vill vun hirer Verehrung profitéieren
Déi richteg Verehrer loossen hiert Bewosstsinn net op
iergendeng Bild oder Form beschränken, mä si konzentréiere
sech mat der déifster Léift a voller Opmierksamkeet op de
.göttleche Geeschtt hannert all Biller a Formen
Gott ass absolut an onendlech, a kee Bild oder Statu
kann Hien enthalen

Et kann ee soen, datt Gott sech a jidderengem
manifestéiert, deen Hien oprichteg gär huet a mat Him a
Harmonie ass, well Hien iwwerall präsent ass an dofir a
jidderengem präsent ass. Wéi och ëmmer, net jiddereen
huet d'Fäegkeet, déi göttlech Präsenz ze manifestéieren.
D'Sonn schéngt gläichméisseg op Kuel a Diamant, awer den
Diamant empfängt a reflektéiert d'Sonneliicht, während
d'Kuel dat net kann. Ähnlech sinn all Mënschen am Liicht vu
Gott ënnergetaucht, awer nëmmen e puer sinn an der Lag,
dëst Liicht ze kréien a reflektéieren an hire Gedanken an
Handlungen. Fir dat ze maachen, musse si sech duerch
Meditatioun a andeems se göttlech Léieren a Geboter
.befollegen, purifizéieren

Wann mir den Numm vu Gott aussprieche, musse mir
eis déif a ganz éierlech bewusst sinn, wat mir soen. Wann Dir
an d'Gedanken vun de Leit beim Gebied kéint kucken, géift
Dir feststellen, datt déi meescht un alles anescht wéi Gott
denken, och wann se säin Numm aussprieche! Sou e
.Gebied ass fruchtlos a wäertlos

Wann mir bieten, solle mir eis beméien, eis ganz
Gedanken op Gott ze konzentréieren, anstatt nëmmen säin
geseenten Numm ze widderhuelen, während mir eis
Gedanken wandere loossen. Eng vu menge Tanten huet hir
Gebieder op Gebiedsperlen gesongen, déi seelen net an
hirer Hand waren. Mä si huet mir enges Daags zouginn, datt

Gott, obwuel si dës Gebiedsgewunnecht véierzeg Joer laang
praktizéiert huet, hir Gebieder net erhéiert huet. Kee
Wonner! Hir "Gebieder" waren näischt méi wéi eng nervös
.Gewunnecht

Wann mir bieten, solle mir un näischt anescht wéi un
Gott denken. Mir solle beméien, an eiser Gottesdénkscht
éierlech an an eisen Ubiedungen trei ze sinn. D'Benotzung
vu Gebietsperlen an d'stänneg Uruffe vum Numm vu Gott
ass perfekt akzeptabel, wann d'Praxis aus dem Häerz kënnt
a vun Éierlechkeet an engem fokusséierte Geescht
ënnerstëtzt gëtt. Dës Praxis kann awer mat der Zäit
.automatesch ginn

Mir müssen den Numm vu Gott an eisen Häerzer
flüsteren, um Rousekranz vun der Sehnsucht an der
gëttlecher Léift; dëst ass déi richtig Verehrung, déi Gottes
Häerz beréiert. Den Numm vu Gott mat Keelt an engem
wandernde Geescht ze soen ass Gotteslästerung an
Onrespektlosegkeet. Wann ee biet, muss säin Häerz a
Geescht mat der Léift vu Gott gefällt sinn. D'Praxis vun
enger mentaler Konzentratioun duerch méi héich
Yogisübungen hëlleft eis, méi no un Gott ze kommen, der
ieweschter Quell vu Herrlechkeet a Pracht, an hëlleft eis och,
.mat Him ze kontempléieren a mat him ze kommunizéieren
Et ass essentiell, een Dag d'Woch enger spiritueller
Réckzuchsphase (wann et méiglech ass) ze widmen, fir
iwwer Gott ze denken an Rou, Friden an innerleche Friden
ze erliewen. Zäit, déi Dir op dës Manéier verbréngt, wäert e
berouegende Balsam fir d'Problemer an d'Ängscht sinn, déi
.Dir am Rescht vun der Woch begéint
Jidderee muss all Woch een Dag an der Ofsonderung
oder engem "spirituellen Réckzuch" verbréngen, fir seng
emotional Wonnen a Péng ze heelen. Wann dësen Dag ee vu
Friden, Freed a Zefridenheet gëtt, wäert Dir Woch fir Woch
.gespannt drop waarden

Einsamkeet ass de Präis vun der Gréisst. Dir wäert
iwwerrascht sinn vun de wonnerbare Resultater, déi fir Äre
Geescht, Kierper a Séil duerch dëse spirituellen Réckzuch a
Verbindung mat Ärem Geescht a mat Gott erreecht ginn.
Wann Dir no richtigem Gléck sicht, musst Dir Iech fréi moies
beim Erwäachen an och owes ier Dir schlofe gitt, an den
.Ozean vum göttleche Fridden dauchen
D'Weise vun Indien roden net nëmmen een Dag vun der
Ofsonderung, mä ënnersträichen d'Noutwennegkeet vun
enger roueger Meditatioun zu véier spezifeschen Zäiten all
Dag. Bei Sonnenopgang, ier een opstinn an iergendeen
gesäit, soll een d'Rou an d'Gefill vu Fridden genéissen.
Mëttes soll een de Geescht virum Mëttegiessen berouegen
an nach eng Kéier eng Period vu Fridden virum Oweessiessen
genéissen. Schlussendlech, ier een owes an d'Bett geet, soll
.een nach eng Kéier an e Friddenszoustand kommen
Déi, déi während der Einsamkeet an während dëse véier
deegleche Perioden d'Rou gewissenhaft bewältegen,
wäerten sech sécherlech an Harmonie mat Gott fillen. Déi,
déi net all dës Perioden anhale kënnen, sollten op d'mannst
d'Moies- an d'Owesstonnen widmen. Doduerch gött hiert
Liewen zum Besseren transforméiert, a si wäerten Gléck
.erliewen; d'Erfahrung ass de beschte Beweis
Wann Dir weider Schecken ausschreift an ënnerschreift,
ouni genuch Sue fir Äre Bankkonto anzesetzen, da geet Iech
d'Sue aus. Datselwecht gëllt fir Äert Liewen. Ouni
reegelméisseg Friddensdepositionen op Ärem
Liewenskonto, gött Är Energie erschöpft, Är Rou
verschwënnt an Äert Gléck verdampft. Kuerz gesot, Dir
wäert schlussendlech emotional, geeschteg, kierperlech a
spirituell Insolvenz leiden. Awer déif deeglech Meditatioun
.iwwer Gott wäert d'Mängel an Ärer Séil kompenséieren
De fromme Sichende meditéiert all Dag, kommunizéiert
mat Gott mat all der Léift a Sehnsucht a sengem Häerz, a
biet Hien, sech ze weisen. Wann Dir e Liebhaber vu Gott sidd

a sech verlaangert, seng Präsenz ze erliewen, musst Dir Äre
Geescht a Kierper a säi Fridden ënnerdauchen, an d'Liewe
wäert lech zoulaachen, an Är Affären wäerten sech a ville
Hisiichten verbessern. E rouege Mënsch mécht selten
.Feeler a schafft do, wou Dausende versoen
Déi, déi net u Gott denken oder sech net ëm hie
këmmere, ginn depriméiert a miserabel. Si ginn reizbar a
.ginn zu lafende Maschinnen
D'Sonn vun der Wäisheet a vum Fridden wäert um
Himmel vun der Rou opgoen an Äert Wiesen mat hiren
heelen Stralen ëmschléissen, soulaang Dir eng spirituell
Ustrengung maacht a Gott den éischte Plaz an Ärem Häerz
.gitt

En Dag vun der Reflexioun soll och en Dag vun der
mentaler a kierperlecher Rou an der Kultivatioun vun
inneren Fridden sinn. All Aktivitéit, déi Wäisheet a Fridden
.bréngt, ass eng geseent Aktivitéit un deem Dag
Wat d'Éiere vun den Elteren ugeet, hunn déi helleg
Bicher recommandéiert, si gutt ze behandelen: "Éiert Äre
. "Papp a Mamm" a "Sidd léif zu den Elteren
Mënschlech Pappen a Mammen solle als Verrieder vu
Gott geéiert ginn, deen hinnen d'Geschenk ginn huet,
d'Mënschheet ze schafen. Eng Mamm ass d'Verkierperung
vu Gottes purer Léift, well eng léif Mamm verzeit, wou keen
aneren et verzeit. De Papp ass d'Manifestatioun vu Gottes
.Wäisheet a Schutz fir seng Kanner
E Mënsch soll säi Papp a seng Mamm net ausser Gott
gär hunn, mä als Ausdrock vun där Léift gött de Beschützer
an de Weise, den ieweschte göttleche Geescht zum Papp a
Mamm fir dem Kand ze hëllefen, dofir muss et an den
.Elteren geéiert ginn
D'Schrëften roden eis och dovun of, ëmzebréngen, just
fir ëmzebréngen, well dann gött een zu engem Mäerder. E
Mënsch soll net an engem Moment vun intensiver Emotioun
d'Liewe vun engem aneren huelen. Wann awer Léifsten

menacéiert sinn, muss een kämpfen, fir déi ze schützen, déi
Gott him uvertraut huet, well et eng helleg Pflicht ass, seng
.Famill a säi Land ze verdeen
Wat d'Verbuet vum Ehebrech ugeet, sollt den idealen
Zweck vun der sexueller Union d'Erzeugung vu Kanner sinn,
déi no Gottes Bild geschaf goufen, an den Ausdrock vun der
purier Léift, déi vun de Partner gefillt gëtt, déi Gott aneneen
gesinn. Déi, déi nëmmen op engem kiereleche Plang
liewen, ouni Rücksicht op déi richteg Léift oder den héijen
Zweck, fir deen de sexuelle Verlangen geschaf gouf,
maachen Ehebrech no dësem Gebot. An dësem Fall sinn si
net anescht wéi Déieren, déi hir sexuell Drang erfëllen an
.dann hire Wee goen
Gott huet dësen kreativen Undriff a Männer a Frae
geschaf, fir richteg géigesäiteg Léift am Bestietnesliewen ze
fortbréngen an auszedecken, an en soll net soss
mëssbraucht ginn, mä éischter an eng helleg Aktivitéit a
.Wëssen transforméiert ginn
Wann Dir sexuell Kraaft an Ärem Wiesen kontrolléiere a
verdeen kënnt, kënnt Dir grouss mental Fäegkeeten
entwëckelen fir ze schreiwen, ze zeichnen oder fir latent
.Talenter op onzähleg aner Weeër ze weisen
A wann Dir endlech fäeg sidd, Är kreativ Aktivitéit ze
kontrolléieren an ze spirituellt ze transforméieren, wäert Dir e
grousse Friden, eng grouss Léift an eng ëmmer méi grouss
.spirituell Freed erliewen
Hellegen a spirituellt Leader, déi hir sexuell Aktivitéit
spirituell transforméiert hunn, si Risen, déi fäeg sinn,
erstaunlech an iwwerraschend Leeschtungen an der Welt an
.an der esoterescher Sich no der Wourecht ze leeschten
Dofir ass déi héchst Notzung vum sexuellen Drang, seng
Kraaft ze erhéijen, dat heescht, seng Energie a Richtung vun
engem méi héijen Zweck ze kanaliséieren, fir Wäisheet,
héich Iddien a spirituellt Idealer ze manifestéieren. Ee soll kee
Genoss u sexuellen Gedanken hunn oder dat begeeschten,

wat verbueden ass. Wann dës Zort vu Selbstkontrolle
erreecht ass, huet een eng gesond Perspektiv op de
.Geschlechtsverkéier a säin méi héijen Zweck

Vum sexuelle Versklavt ze sinn heescht, Gesondheet,
Selbstkontrolle a geeschtege Friden ze verléieren, a kuerz
.gesot, all d'Elementer vum Gléck, déi eng Persoun brauch
Déi helleg Bicher fuerderen eis och op, net ze klauen.

Wann eng Grupp vun dausend Leit sech géigesäiteg klauen
géif, hätt jidderee 999 Feinde. Dofir däerf een d'Rechter vun
aneren net verletzen, nach hiert Land, hire Friden, hir Léift,
hir Dignitéit oder iergendeng vun hire materiellen oder
spirituellen Besëtzer beschlagnahmen. Wann Dir net de
Wonsch fillt, dat ze huelen, wat net Äert ass, da kënnt dat,
wat Dir braucht oder wënscht, bei Iech. Déifstall entsteet als
éischt am Geescht, wann eng Persoun ufänkt, anerer ze
beneiden. D'Somen vu béiswëllege Begierden müssen aus
dem Geescht erausgerappt ginn. Geeschtlechen Altruismus
ass de Wee. Dann wäert eng Persoun natierlech Iwwerfloss
unzéien, a Segen fléissen hinnen aus Quellen, déi se kennen,
a Quellen, déi se net kennen. Et ass en onfehlbar göttlecht
Gesetz. Wat Déif an egoistesche Leit ugeet, si verbréngen
hiert Liewen domat, materiell Besëtzer ze verfollegen, hir
Aen ëmmer op dat geriicht, wat anerer hunn, och wann hir
.eege Kasse mat Gold iwwerfëllt ass

Wann net de materielle Egoismus opginn gëtt, kann

d'Welt kee Gléck kennen

Gléck kënnt nëmme duerch spirituell Kooperatioun. Et
kënnt wann eng Persoun d'Bedierfnesser vun aneren fillt, wéi
wann se hir eege wieren, a fir anerer schafft, sou wéi se fir
.sech selwer schaffen

En anert wichtegt Gebot ass et, falsch Zeienaussoen ze

vermeiden. Iergendeen ze schueden, andeems een

d'Wourecht verzerrt, ass eng aner Manéier, déi sozial
Harmonie ënnergruewe kann. Wann ee gutt behandelt wëll
.ginn, soll een anerer deementspriechend behandeln

D'Wourecht soll ëmmer gesot ginn, awer et muss een
Ënnerscheed maachen tëscht dem Soen vun der Wourecht
an dem Nenne vun Fakten. Een als lahm oder blann ze
bezeechnen ass verletzend an net hëllefërlech; ee soll
d'Gefiller vun aneren berücksichtegen an et vermeiden, se a
Peinlechkeet ze bréngen. Ähnlech ass et och falsch, eng
Wourecht ze verrodén, déi een ouni en nobelen Zweck
verrode kéint. Op der anerer Säit soll een net léien, fir
d'Wourecht net ze soen; amplaz kann een a bestëmmte
Situatiounen roueg bleiwen, fir aneren net a Peinlechkeet ze
.bréngen oder ze schueden

Ee muss sech virum Naid oppassen, enger
zerstörerender Krankheet, déi de Friden vun der Séil
knascht. Wat méi ee sech no deem begeeschtert, wat méi
grouss gött säin Ongléck a säi Misär. Dee neidesche Mënsch
lieft e problematescht Liewen a kennt ni de Goût vun der
Rou. Et ass vill besser fir si, sech selwer ze respektéieren,
sech op sech selwer ze verloossen an no bannenzegem
.spirituellen Räichtum ze sichen

D'Würde an den intrinséschen Wäert vun enger Persoun
si vill méi grouss wéi alles, wat se sech wënschen oder
verlaangen ze besëtzen. Gott manifestéiert sech an all
Mënsch op eng Manéier, déi et an kengem anere Mënsch
gëtt. Hiert Gesiicht ass anescht wéi dat vun all anere
Mënsch, an hir Séil ass anescht wéi déi vun all anere
Mënsch, well an hinnen läit de gréissten Schatz vun der
.ganzer Schöpfung - an den gréissten Schatz ass Gott
Mir sinn net vun der Vergaangenheet gefesselt
Wann eng Persoun de richtegen Glawen huet a sech
deementspriechend verhält, ass si méi glécklech wéi déi, déi
net gleewen an hir Pflichten am Kampf vum Liewen net
.erfëllen

E gesonde Glawen a gerecht Handlungen (ënnerstëtzt
vun nobelen Motiver a gudden Absichten) sinn ëmmer do,
wou et Gléck gëtt, a ginn verluer, wou et kee Gléck gëtt.

Doraus kënne mir schléissen, datt si zwou wesentlech Konditiounen fir Gléck sinn, déi ouni si net erreecht kënne ginn. Déi, déi Gléck wëllen, brauchen nëmmen dës zwou fundamental Elementer, déi seng Eckpfeiler a Piliere sinn. D'Mënsche kënnen déi onendlech Komponente vum Universum net no Wëllen kontrolléieren, se kënnen se och net änneren oder läschen. Dës Komponente si komplex mam Tissu vum mënschleche Liewen verbonden, an d'Mënsche kënnen net isoléiert vun hinne funktionéieren. Si kënnen awer hire Geescht kontrolléieren, fir sech un dës .Komponenten unzepassen.

Schued him net

Eis Vorfahren ware méi glécklech wéi mir, net well se méi weltlëch Saachen a Freed haten wéi mir haut, oder well se manner de Problemer vum Liewen ausgesat waren, mä well se dat psychologescht Gläichgewiicht haten, dat hinnen Trouscht, Fridden, Zefriddenheet a kuerz gesot Gléck ginn .huet

Si waren net op extern Ëmstänn fir hiert Gléck ugewisen, an si sinn och net externen Bedéngungen noginn, déi et hinnen berauben géifen. Hir Gefiller vu Komfort, Fridden, Gléck a Zefriddenheet ware natierlech, normal, gesond an dauerhaft. Mir sollten dës Gefiller och kultivéieren, wa mir Gléck wëlle hunn. A wien vun eis huet ?dat net

D'Schicksal ass d'Resultat vun enger vergaangener Ausübung vum fräie Wëllen oder der Fräiheet vun der Wiel. Duerch eis vergaangen Praktike vum fräie Wëllen hu mir eis Schicksal a Besënnung bruecht a brénge weiderhin eis selwer. Mir sinn awer net un d'Vergaangene gebonden, an och net fir ëmmer vun de Konsequenze vun eisen Handlungen ageschränkt. Mir kënnen dat, wat mir geséit hunn, réckgäנגeg maachen a läschen, wat mir geschriwwen hunn, wa mir dat wëllen, a mir beméien, eise Cours ze korrigéieren an d'Qualitéit vun eiser Ernte ze verbesseren.

Wa mir d'Some vun Handlungen mat schmerzhaft
Konsequenzen ausrotten a fir si Some planzen, déi besser
zur Natur vun der Séil passen, da wäerte mir sécherlech
d'Friichte vum Gléck vun deene gudde Somen ernten, déi am
Buedem vun der Séil geséit goufen. Mir müssen elo, elo an
net muer, de fräie Wëllen ausüben, wa mir méi Gléck
.erreechen oder Leed a Péng reduzéieren wëllen
Dofir leien d'Konditiounen fir Gléck am Mënsch, an alles
wat hie maache muss, ass eescht mat där Equatioun
ëmzegoen, déi net falsch leeft, an d'Resultater wäerten zu
senge Gonschten sinn, wann hien déi bescht Bewäertung
mécht a mat hir ëmgeet. Mee de Mënsch mat engem staarke
Wëllen ass a Harmonie mat Gott

Konzentriert Geeshtenergie

Wann Dir Sonneliicht konzentréiert, andeems Dir eng
Lupp op e klengen Punkt fokusséiert, produzéiert se Hëtzt, an
déi Hëtzt kann Holz, Stoff, Pabeier a sou weider entzünd
en. Ähnlech, wann Dir Äre Geescht intensiv konzentréiert,
produzéiert seng konzentréiert Energie d'Béises an
d'Wuerzele vum Zweifel, d'Ursaach vun all Versoen, ze
verbrennen an d'Liicht vun der Wäisheet mat Brillanz a
.Strahlung ze strahlen

Wann de Gedanke mat Gott, der Quell vun all Guttheet
an dem Urspronk vun all geseenten Kräfte, am Aklang ass,
gëtt hie sech der göttlecher Präsenz bewusst a besetzt all
d'Elementer vum Erfolleg. Dës Elementer si enk mat der
immensen Kraaft vu Gott verbonden, déi fäeg ass, nei Grënn
.fir Erfolleg an all Beräich ze schafen
Mee Gott déi gutt Ustrengungen an déi benevol
Ustrengungen mat Erfolleg krönen
Problemer a Schwiereregkeeten entstinn duerch e
Manktem u Bewosstsinn vun enger Persoun iwwer hir
vergaangen Handlungen, déi zu enger bestëmmter Zäit an
enger bestëmmter Plaz begaange goufen. Hiert aktuellt Leed

staamt aus Gedanken an Doten, déi si ausgedréckt hunn, déi
sech am Buedem vun hirem Bewosstsinn verankert hunn, zu
enger Planz gewuess sinn a Friichte gedroen hunn, déi
d'Charakteristike vun dëse Gedanken an Handlungen
.reflektéieren

Wann Dir d'Sonn Milliounen Kilometer ewech am
Weltraum kuckt, schéngt dee risege Stäer vill méi kleng ze
sinn wéi eis Äerd. Den Duerchmiesser vun der Äerd ass awer
ongeféier 7.900 Meilen, während den Duerchmiesser vun der
Sonn honnertmol méi grouss ass. Wann Dir eise Planéit Äerd
direkt virun der Sonn kéint placéieren, géif en am Verglach
dozou wéi e kleng Punkt ausgesinn. Stellt Iech vir, wéi déi
grouss Fläch vun der Sonn sech ausdehnt, bis hir immens
Mass den ganzen bloen Himmel ëmschléisst. Den Himmel,
dee mir gesinn, ass nëmmen e kleng Brochdeel, e pure
Punkt, vum onendlechen Raum, deem den Universum
duerchdréngt. Och wann d'Sonn weider an d'Onendlechkeet
géif expanséieren, kéint si den Onendlechen ëmmer nach net
ëmfaassen. Dës kosmesch Illusioun vu Klengegkeet an
Endlechkeet limitéiert d'Fäegkeet vum Geescht,
d'Onendlechkeet vum Universum, seng Originen a seng
.Grenzen ze verstoen

Deejéinegen, deem net Dimensiounen a Moossen
ënnerworf ass, deem keng Limit a keen Urspronk huet, ass
Gott, deem omnipräsent ass an an de wäitste Géigenden vum
Weltraum existéiert. Hie ass an de wäiten, entfernte Stären,
genee wéi Hie an dir an a mir ass, an Hie ass sech bewusst
iwwer all Raum, deem Hie besetzt. Egal wéi kleng oder
"grouss. Aus dem Buch "Man's Ultimate Goal

Bidden

Oh, Här

Huel meng Hand vun der Däischtert an d'Liicht

O kosmesch Rou

Ech héieren Är Stëmm am Gemurmél vun de Baachen

an dem Gewurmél vun den Nuechtegalen

Am Gejäiz vum Wand, dem Gebrill vun de Wellen, an
dem Donner vun de Vibratiounen
O léiwe Här

Ech veréieren dech net mat Wieder, mee mat der
Sehnsucht vun engem Häerz, dat brennt vu Sehnsucht no
dech

Loosst mech Är grouss Fläch gesinn
Är konstant Präsenz hannert allem
Vläicht wäert ech feststellen, datt ech fir all Éiwegkeet
en Deel vun Ärem onverännerleche Wiesen sinn
O iwwerlafenden Ozean
Wann nëmmen déi kronkelend Flëss vu menge Wënsch
duerch d'Wüste vun Hindernisser an Hindernisser kéinte
fléissen

Endlech huet sech Är gréisst Onrou vermëscht
Hëllef mir, op Är Stëmm ze lauschteren, Här
De kosmesche Klang, aus deem d'Vibratioun vum
Universum ausgestraalt ass
Loosst mech Är Präsenz duerch de geseenten Toun
erkennen (Om - Amen)

Helleg Melodie fir all geseent Stëmmen
Erweidert mäi Bewosstsinn wann ech d'Symphonie vun
der Existenz lauschteren

Loosst mech wéi den kosmeschen Ozean fillen
An déi wellend Beweegunge vum Kierper tanzen op
senger Broscht

Loosst déi hellegst Stëmm a mir resonéieren
Meng Bewosstsinn vum Kierper an d'Universum
ausbauen

Mee ech éiweg, allëmfassend Gléck spieren
Explosioun aus engem Mier vu fléissendem Liicht
O onendlech Kraaft
O éiweg Wäisheet

Lued meng Séil mat Ärer spiritueller Schwéngung op
O Stëmm vum geseenten kosmesche Wuert

Meng Feeler korrigéieren

Ech brauch

Huel meng Hand vun der Däischtert an d'Liicht
Wann ech un dech denken, o Här, gött eng Flut vu
brennender Sehnsucht a mir gebuer, déi meng Gefiller
erschütteret a vu mengem Häerz an all Zell a mengem
.Kierper fléisst, a mat göttlecher Léift opluet
Mäi gréisste Wonsch ass et, de Kär vun Ärem Wiesen
z'erreechen an Är Präsenz ze genéissen
An op eemol geet d'Dier vun der Séil op, an ech sinn
!iwwerwältigt vu Freed beim Bléck op däi stralend Liicht
D'Vergaangenheet ass de gréissten Deel vun der

Mënschheet onbekannt, mat Ausnam vun e puer
ausgewielten erleichten Individuen. Awer eis Ignoranz vun
der Vergaangenheet ass och zu eise Virdeel. Well, wa mir
alles wësse géifen, wat mir an dësem Liewen an a fréiere
Liewe gemaach hunn, wiere mir vun der grousser Quantitéit
vun eisen Handlungen iwwerwältigt a komplett verwirrt.

Tatsächlech kéint eise Wëlle souguer vum Schock
paralyséiert ginn, soudatt mir net méi fäeg wieren, eis
Bestriewungen weiderzeféieren an eis der Verzweiflung zum
Affer loossen. Och an dësem irdesche Liewen ass
d'Vergessenheet e Segen vu Gott, deem d'Erënnerungen un
d'Vergaangenheet, besonnesch déi batter an schmerzhaft,
.dovun ofhält, eis Gedanken a Gefiller ze iwwerwältigen
Mä glécklecherweis straalt de göttleche Funken an eis
ëmmer mat Hoffnung an dem Wonsch, déi onendlech Rees
vum Liewen weiderzeféieren. Mir müssen Gott fir dës zwou
Segen danken: d'Vergaangenheet vergiessen an d'Zukunft
.hoffen

Mir sollten net schléissen, datt d'Schicksal dem fräie
Wëllen Hindernisser am Wee stellt. Mir müssen awer eist
Bescht maachen, fir den negativen Aflëss ze widderstoen,
déi déi meescht Leit dem Schicksal an dem Destinatioun
zouzeschreiwen, an eis Fräiheet vun der Wiel no eisen

inneren Iwwerzeegungen ausüben, virausgesat datt dës Iwwerzeegungen op engem gesonde Glawen baséieren a sech op göttlech Gesetzer begrënnt hunn, ouni déi eng .Persoun kee richtegt Gléck ka schmaachen

Wann mir eis eng Aufgab ugoen, solle mir eis net vun negativen Ëmstänn intimidéiere loosse, mä éischer bis zum gréissten Deel optimistesche sinn, mat dem absoluten Glawen, datt näischt eis am Wee ka stoen, eise Wëllen .auszeüben an eis Fräiheet vun der Wiel ze praktizéieren. Wa mir eist Zil net erreechen, ass et akzeptabel implizit unerkennen, datt et Hindernisser gouf, déi eis selwer geschaf hunn, an déi eis dovun ofgehalen hunn, et z'erreechen. Mir müssen duerchhalen an eis Effort verduebelen, fir eist Zil z'erreechen. Mir müssen eis selwer och bestätegen, datt egal wéi staark an immens d'Hindernisser an d'Erausforderunge sinn, mir ëmmer nach genuch Kraaft hunn, fir se ze läschen an ze iwwerwannen. Och wa mir trotz all eise Versich versoen, gëtt et kee Grond fir Verzweiflung a Frustratioun, soulaang mir verstoen, datt de mënschleche Wëlle méi staark ass wéi d'Schicksal, dat mir selwer geschaf hunn. Dofir däerfe mir net ophalen ze probéieren, egal wéi oft mir versoen, well et ëmmer oppe Dieren gëtt. Mir müssen einfach weider streiden an de Versuch widderhuelen, bis den Erfolleg eis zougestane gëtt. Gott wäert eis hëllefen, soulaang mir op hie vertrauen an eis Effort maachen. Dee Wee geet, wäert säin Zil erreechen, a deejeenegen, deen op Gott vertraut, wäert net enttäuscht .ginn

Wann eng Persoun eppes begeeschtert, an dës Wonsch staark an dréngend ass, verléisst dës Wonsch ni hiert Bewosstsinn, egal wou se hingginn a wou se sech dréien, a wat och ëmmer hir Suergen a Besuerger sinn. Duerch seng konstant an dauerhaft Aktivitéit huet dës Wonsch eng enorm Entschlossenheet an Energie. Dës intellektuell Geflüster ass méi staark a méi effektiv wéi eng mechanesch

Bidden, déi net iwwer d'Beweegen vum de Lippen erausgeet.

Dat ass wat d'Léifhaber vu Gott maachen; si flüsteren hir
Léift fir Gott ouni Ophalen, an hiert Geflüster ass häerzlech
an onhéierbar, während all hiren deeglechen Aktivitéiten.
Dëst häerzlecht Geflüster lenkt se net of, nach a Konflikt mat
hiren anere Flichten. Wéi hire Wonsch no Gott wiisst, stäerkt
a verdéift sech hir Léift fir hien, bis se seng Präsenz
beréieren a säi Liicht mat dem A vum der Séil gesinn,
iwwerwältegend Freed schmaachen an e Fridden spieren,
.deen net beschriewe ka ginn

Gott schéckt eis Lektionen, déi mir am Liewe brauchen,
fir datt mir dovunner profitéiere kënnen a Verständnis an
Erfahrung sammeln. Wien dës Lektione vermeit, wäert
.gezwonge sinn, se ze léieren. Egal wéi laang et dauert
All Test ass e Frënd, wa mir dovunner léieren, an en
tyranneschen Despot, wa mir d'Geleeënheet verpassen a se
mëssbrauchen duerch Reklamatiounen, Roserei a schlecht
.Uerteel

Wann mir e gesond Verständnis an déi richteg Astellung
zum Liewen hunn, gëtt et schéin. An ouni Komplikatiounen

psychologesch Fäll

E Mënsch kann net fir ëmmer op enger Well vu Freed
gedroe ginn, oder ënner turbulentem Waasser vu Trauer
ënnergedaucht sinn, oder an den Déifte vum der Langweil
erdronk sinn. An dëser Welt, déi duerch konfliktéierend
Dualitéiten charakteriséiert ass, ass den
Duerchschnittsmënsch Héichten an Déiften ënnerworfen. Hie
klëmmt op enger Well vu Freed a stürzt an d'Déifte vum der
Indifferenz, a gëtt vu rosen Wellen vum Trauregkeet hin an
hier gehait. An hie kennt selten en aneren Zoustand vum
Bewosstsinn. Wann een d'Ëmstänn esou duerch d'Gedanken
bréngt, heescht dat, säi Wëlle engem kapriziéisen a volatile
.Schicksal ze iwwerginn

Wat eng Persoun brauch fir e erfollegräicht an erfëllend
Liewen ze féieren ass mental Gläichgewiicht

Döst kann nämme erreecht ginn, andeems de Geescht
fokusséiert gëtt a psychologesch Fäegkeeten kontrolléiert
.gëtt

Och déi déifst Leed heelt mat der Zäit, dofir mécht et

kee Sënn, all Dag vun eisem Liewen iwwer d'Trauer ze
schwätzen. Laang Trauer ëm e verstuerwene Léifsten hëlleft
weder him nach eis, an et ännert näischt un der Realitéit. En
Inferioritéitskomplex oder Selbstbestrafung entwéckelen. Op
vergaangene Feeler oder Echec ze bleiwen ass nätzlos. Et
mécht d'Liewen nämme miserabel a hemmt mental
.Fäegkeeten

Mir däerfen eis net erlaben, an d'Lach vun der
langweileger Routine ze falen, well dat ass e
psychologeschen Zoustand, deem alles anescht wéi bequem
ass, well en de Geescht Suergen mécht a latent Fäegkeeten
.am Uewen vun der Apathie verbrennt

De Feeler muss vun de Wuerzelen aus erausgeräumt
ginn, an d'Felder vum Liewen musse mat Fleiss an
Entschlossenheet geploot a mat Some vun der Guttheet
.geséit ginn, fir mat Gottes Hëllef eng räich Ernte ze ernten
Eisen am Sëlwerjubiläum

Ech gouf eemol op eng Sëlwerjubiläumsfeier vun engem
Koppel invitéiert, déi zu de glécklechste Koppelen schéngen
ze sinn, awer soubal ech an hiert Haus erakoum, hunn ech
gemierkt, datt eppes net stëmmt. Ech hunn zwee vu menge
Schüler gefrot, ze kucken, wéi si sech owes géigesäiteg
behandelen, an si hunn mir spéider gesot: "De Mann a seng
Fra laachen sech géigesäiteg virun aneren un a schwätzen
sech mat de léifsten Wierder un, wéi "Jo, mäin Léifsten" an
"Natierlech, mäin Léifsten", an aner sou frëndlech Ausdréck.
Awer soubal se mengen, datt se eleng sinn, streiden se sech
".a riichten sech géigesäiteg verletzend Wierder un
Ech hunn mat hinne geschwat a gesot: Dir hutt mech op
Är Party invitéiert, awer d'Atmosphär ass gespannt an ech

filie vill Onrou an dësem Haus, an et schéngt mir, datt vill
.Eisen an dësem sëlweren Jubiläum stécht

Am Ufank ware si beleidegt, awer si hunn spéider
zouginn, datt ech Recht hat, a sech entschëllegt. Si huet
weidergesot: Wat haalt Dir dovun, dauernd ze streiden a
?sech ze streiden

Et schéngt, datt Dir zesumme wunnt, fir Äre Ruff als
perfekt Koppel ze erhalen, awer Dir musst och esou
mateneen sinn a Friden an Harmonie liewen, fir Äert eegent
.Gléck a Rou ze hunn
Magnéitescht lessen

Wann d'Leit iwwer lessen oder Ernährung schwätzen,
mengen se normalerweis dat kierperlecht lessen, dat
konsuméiert gött, fir de Kierper z'erhalen. Et gött awer aner
Aarte vun Ernährung, déi net manner wichteg si wéi
kierperlecht lessen, an dacks nach méi wichteg, wéi zum
Beispill intellektuell oder spirituell Ernährung, mental Aktivitéit
oder Konzentratioun vum Geescht, Wäisheet a spirituell
.Ënnerscheedungsmerkmal

Kierperlech Liewensmëttel erhalen d'Zellen vum Kierper,
während intellektuellt lessen de Geescht mat gesonden
Iddien fëllt, an d'Liewensmëttel vun der Wäisheet d'Séil
.revitaliséiert an hir Fäegkeeten entwéckelt

Intellektuell Ernährung besteet normalerweis aus den
Iddien, déi eng Persoun denkt, an deenen, déi si vun aneren
.duerch Kontakt an Interaktioun mat hinnen kritt

Leit mat rouegem Temperament an engem noblen
Charakter hëllefen eis Gedanken magnetesch a gesond ze
.maachen

Et ass net schwéier ze bestëmmen, ob eng Persoun hir
intellektuell Ernährung aus enger friddlecher oder enger
stéierender Ëmwelt zitt. Angscht, Leed a Verwirrung stamen
all aus der Ëmgang mat der falscher Aart vu Leit, egal ob
Frënn oder Famill. Dëst verursaacht ängschtlech Gedanken
an eng schlecht Stëmmung

De Kierper kritt Energie a Vitalitéit vu kierperleche
Liewensmëttel, während magnetesch Liewensmëttel
souwuel de Kierper wéi och de Geescht mat
Energieladungen versuergen, déi méi liicht verdaubar sinn
ewéi fest a flësseg Liewensmëttel, déi net einfach a lieweg
.Energie ëmgewandelt kënne ginn

Wann Dir Ignoranz a Wäisheet verwandele kënnt,
Schwächt a Zerbrichlechkeet a Gesondheet a Vitalitéit, a
selbstsécher a këhn - och eleng - op de Weeër vum Liewen
trëppele kënnt, an innerlech Freed erlieft, andeems Dir e
liewegt a waakregt Gewësse hutt, an e onerschütterleche
Glawen un d'Gerechtegkeet vu Gott an den Triumph vum
.Recht iwwer dat Ongerecht an d'Wourecht iwwer d'Illusioun
A wann Dir all Dag probéiert, Är Gedanken op méi héich
a méi raffinéiert Niveauen ze loossen, an Dir e léift an
dankbart Häerz hutt, a gutt Absicht géint iwwer aneren, da
wäert Är intellektuell Ernährung magnetesch sinn, an Dir
wäert dann alles unzéien, wat schéin an nätzlech ass, vu
Saachen, Leit an Ëmstänn, déi néideg sinn, fir d'Rees
.Richtung Ufer vu Sécherheet a Schutz weiderzeféieren
Wann Dir lech beméit, dat ze kréien, wat Dir braucht, a
mat deem zefridden sidd, wat Gott lech gëtt, da wäert Dir
méi räich am Geescht a méi zefridden sinn wéi déi, déi mat
weltleche Besëtz obsesséiert sinn a seng flüchteg Freed
.begierlech sinn

Wann ee Gott sicht, deen deen eenzege richtege Frënd
iwwer all Frënn eraus ass, gëtt et méiglech, eng echt
Frëndschaft an alle mënschleche Bezéiungen opzebauen:
.familiär, brüderlech, bestuet a spirituell
Frëndschaft ass e wichtegt Element an de
Bestietnesbezéiungen, an intellektuell an emotional
Intimitéit, e Gefill vu moralescher Attraktioun, a richtig Léift
.a Frëndschaft sollte Prioritéit kréien

Déi, déi net tëscht richteger Léift a sinnlecher
Attraktioun ënnerscheede kënnen, ginn ëmmer erëm
enttäuscht
Wann d'Bestietnes op héijen Idealer a géigesäitegem

Respekt baséiert, gëtt et zu enger glécklecher an
erfollegräicher Unioun tëscht zwou léiwe Séilen. An si
schaffen zesummen, fir sech géigesäiteg d'Laascht vum
Liewen ze erliichter an d'Suergen vum Liewen duerch
Matgefill a géigesäitegt, frëndlecht Versteesdemech ze
.verdreien

Keen kann mech kontrolléieren oder mäi Wëllen
ewechhuelen, ausser ech loosse mech vun de Gedanken an
.Handlungen vun aneren beaflossen

Här, ech realiséieren, datt ech eng onendlech
Méiglechkeet virun mir hunn, fir meng Fäegkeeten
z'entdecken a mäi spirituell Potenzial z'entdecken. Ech
wäert materiell Bindungen duerch méi héich Ambitiounen
ersetzen. An ech wäert feststellen, datt de treie Geescht
ëmmer bei mir ass

Haut wäert ech meng Gedanken mat enger Dosis
Optimismus fëllen, ech wäert mech vun onangenehmen
Erfahrungen distanzéieren, an ech wäert dat praktizéieren,
wat Kierper, Geescht a Séil op eng ausgeglach an
.konsequent Manéier erniert

Den Danz vu Liewen an Doud ass ëmmer präsent, awer
ech wäert mech fir ëmmer befreien andeems ech meng
spirituell Identitéit schützen. An wann d'Sturm vu Prüfungen
a Leid mech konfrontéieren, wäert ech am Schëff vu
menger Séil iwwer d'Mier vum Liewen op déi sécher, göttlech
.Ufer segelen

Wann ech schaffen a kreéieren, da wäert ech mech drun
erënneren, datt Gott duerch mech schafft; Hien ass den Här
vum Universum an ech kann mech mat him verbannen
.andeems ech déif iwwer hie meditieren

Mäi léiwe Gott, ech realiséieren, datt meng Gedanken
mir entweder zum Echec oder zum Erfolleg bréngen, jee
nodeem wéi ee Gedanke de stäerksten a mengem Liewen
ass. Dofir wäert ech probéieren, mech drun z'erënneren, datt
du mir eng hëllefend Hand ausstreckst an datt du mech op
.d'Grënn vum Erfolleg virbereet
Wann Katastrophen an Onglécker mech treffen, wäert
ech meng Stëmmung ophiewen a meng Entschlossenheet
stäerken, se ze iwwerwannen. Ech wäert Éierlechkeet a
mengem Ëmgang mat jidderengem weisen, an ech wäert
Gedanken vu Léift a gudde Wënsch fräisetzen. Dann wäert
.Gott mech mat senger Kraaft a Wäisheet ënnerstëtzen
Här, ech wäert mäi Wëllen an Intellekt benotzen, fir als
éischt kleng Saachen z'erreechen, an dann op méi grouss
.Leeschungen ze goen

Och wann all materiell Ambitiounen erfëllt sinn, bréngen
se ëmmer nach nëmmen onvollstännegt Gléck, a Gott ze
fannen ass dat eenzeg richtegt Gléck. Ech wäert
onerschöpflech Reservoiren vu Freed entdecken, an et héiert
ni op ze fléissen a lafen, an de Gäert vun der Séil an hiren
.ëmmergrénge Wissen

Gëlle Spréch

Gléck ass mäi Recht, mäin Ierfschaft a mäi verstoppte
göttleche Schatz. Féier mech, o Här, fir datt ech a mir
.d'Schätz fannen, déi d'Dreem vu Kinneken iwwertreffen

* * *

Den göttleche Bewunner vun den Häerzer beliicht a
senge Jünger - aus senger Barmhärzegkeet a Matgefill - déi
glänzend Luuchte vun der Wäisheet, déi d'Däischtert vun der
.Ignoranz verdreiwen

* * *

D'Liewen ass eng intelligent Bewegung mat engem
reegelméissegem Rhythmus. Et formt sech a liewelosen
Objeten oder hält eng lieweg a beweeglech Form un.
.D'Liewen ass allëmfaassend an duerchdréngt alles

* * *

O gréisste Liebhaber, Du bass d'Liewen selwer Du bass
mäin Zil a mäin Ustriewen Maach mech zu enger bléiender
Rous an Dengem himmlesche Gaart, oder zu enger
funklernder Perl an der Halskette vun Denger stralender
Léift, oder géff mir déi gréisst Eier: déi klengst Plaz an
.Dengem Häerz

* * *

Iwwerall wou anerer meng Efforte fir Gutt ze maachen
schätzen, do kann ech dee gréissten Déngscht leeschten

* * *

Loosst eis e gëllene Teppech vun Dreem mat
Seidefiederen vu séissen Erënnerungen a raffinéeierte
Gedanken weben

* * *

En eidele Geescht [ouni positiven, konstruktive
Gedanken] ass eng Fabrëck fir Problemer, Angscht,
.Verzweiflung an Hoffnungslosegkeet

Wann d'universell Léift sech an Ärem Häerz nidderléisst,
bréngt se lech dauerhaft a erneit Gléck, dat näischt anescht
lech ka ginn

D'Blumen vum Liewen, déi am Gaart vun der
ierdescher Existenz bléien, si wonnerschéin a gefälleg ze
gesinn. Mee nach méi prächtég a prächtég ass d'Quell vu
Schéinheet a Wäisheet, déi iergendwou existéiert, vu wou
mir kommen a bei déi mir zrëckkommen a eis nach eng
.Kéier vermëschen

Wann den Jünger moies erwächt, behaapt hie sech
selwer: „Ech sinn net de Kierper, ech sinn en onsichtbare
Geescht... Ech sinn d'Freed... Ech sinn d'Liicht... Ech sinn
d'Weisheet... Ech sinn d'Léift. An obwuel ech an dësem

Kierper wunnen, ass mäi Geeschtt onstierflech an onberéiert
“.vum Zerfall

Genée wéi Tautropfen d'Blummen hëllefen ze bléien a
wuessen, sou erniert Frëndlechkeet d'Frëndschaft a fërdert
.hire Wuesstum

* * *

Et gëtt Wellen, déi op der Uewerfläch vum Ozean
erschéngen, a Wellen, déi an seng Déiften verschwannen; an
deenene zwou Fäll sinn se am Ozean a mat him een. Ähnlech
sinn d'Mënschen, déi während dem "Liewen" op der
Uewerfläch vum kosmeschen Ozean schwammen oder beim
"Doud" dran verschwannen, gläichermoossen am Ozean vun
.der Éiwegkeet

* * *

D'Reflexioun vum Mound ass net kloer am turbulente
Waasser ze gesinn, awer soubal d'Uewerfläch vum Waasser
sech berouegt, gëtt d'Reflexioun vum Mound perfekt kloer.
Datselwecht gëllt fir de Geeschtt: wann e roueg ass, kënnt
Dir d'Gesicht vun Ärer Séil mat kompletter Kloerheet a
.Präzisioun gesinn

Schéck, o Här, d'Strahlen vun der Sonn vun Denger
Wäisheet, fir mech a menge glécklechen Deeg vun Erfolleg
ze leeden, an d'Liicht vum Vollmound vun Denger
Barmhärzegkeet, wann ech duerch déi däischer Nuechte
.vum Leed ginn

Meditatioun ass d'Mëttel, mat deem Dir lech mam
universelle Geeschtt verbënnt, a wann Dir lech mat deem
onendleche Bewosstsinn harmonéiert, kënnt Dir all
.d'Geheimnisser vun der Schöpfung kennenléieren

De Wonsch, Gott méi no ze kommen an Hien kennen ze
léieren, kënnt net vun eleng, mä muss kultivéiert ginn, an
d'Liewen huet kee Wäert ouni dëse Wonsch

D'Ärdescht Liewen ass eng temporär Halt, an
d'Haauptpflicht vun der Mënschheet ass et, den Zweck an
d'Zil vun dëser Rees ze verstoen. Dësen Zweck ass Gott ze
.kennen, an et kann näischt anescht sinn

Äre Fridden ass Äre wäertvolle Schatz, also loosst keen
lech dëse Schatz huelen

* * *

Léiert eleng ze stoen, sécher a geschützt an der Festung
.vun Äre Tugenden a Selbstwäert

* * *

Alles existéiert, well Gott existéiert, an well Hien
existéiert, existéiert och Dir. Dank senger Existenz géisst
Dir de Komfort a Freed vum Liewen. Dofir sollt Är
.Dankbarkeet géintwärtig Gott déifgräifend sinn

Gutt Bicher kënnen roueg, héiflech a respektvoll Frënn
sinn. Verléisst dës Bicher net an Äre schwierige Momenter,
well se wäerten Iech ni verloossen, am Géigesaz zu
.kierperleche Frënn, déi Iech vläicht verloossen

Jiddereen, deen eng gutt Gesondheet, e komfortabelt
Liewen a grouss geeschteg Fäegkeeten huet, awer Gléck
feelt, ass nach net am Liewen erfollegräich. Wann Dir
wierklech soe kënnt: "Ech si glécklech, a keen kann mir mäi
.Gléck huelen", hutt Dir d'Bild vu Gott an Iech selwer fonnt

Betount Rou a Fridden, a schéckt nëmme léif Gedanken
a gutt Absichten, wann Dir a Fridden an Harmonie wëllt
liewen. Liewt e Liewen, dat op Gerechtegkeet a
Frëmmegkeet baséiert ass, an all déi, deenen hiert Liewen

mat Ärem verbonnen ass, profitéieren einfach dovun, mat
.lech zesummen ze sinn

Wann Dir keng Frënn hutt, oder wann Är Frënn Är Zäit
verschwenden, oder wann Dir net mat hinne eens gitt, da
loosst Bicher [a Materialien], déi Wäisheet enthalen, Är Frënn
sinn, well Dir duerch d'Dieren vun hire Säiten an eng Welt
.vun erstaunlechen an spannenden Iddien kënn kommen

Gott fannen heescht alles ze kréien, wat d'Häerz
begeeschtert, a spirituellt ze sinn heescht d'Dieren zu
Gesondheet, Gléck an Erfolleg opzemaachen

An eis läit e Funken vun der göttlecher Kraaft, deen all
Liewe kreéiert an erhält, an deen drop waart, entzündet ze
.ginn

Liesen ass eng ganz nützlech mental Aktivitéit; et
trainéiert de Geescht a hält en flexibel. Eng Stonn oder zwou
Liesstonnen deeglech ginn jidderengem bannent e puer Joer
eng divers Wëssensbasis, virausgesat datt hie sech fir
wäertvoll Bicher entscheet. Verschwendet keng Zäit a
schuedt Är mental Fäegkeeten net andeems Dir bëlleg
Romaner oder trivial Bicher liest, déi kee Sënn oder Sënn
.hunn

Déi mat sozialen Neigungen fannen a wäertvolle Bicher
eng nei Energie fir d'Mënschheet ze hëllefen duerch
d'Lektiounen, déi a Bicher enthale sinn, déi vun nobelen,
.talentierte Männer a Fraen geschriwwen goufen

* * *

Liesen ass eng ganz nützlech mental Aktivitéit; et
trainéiert de Geescht a hält en flexibel. Eng Stonn oder zwou
Liesstonnen deeglech ginn jidderengem bannent e puer Joer
eng divers Wëssensbasis, virausgesat datt hie sech fir

wäertvoll Bicher entscheet. Verschwendet keng Zäit a
schuedt Är mental Fäegkeeten net andeems Dir bëlleg
Romaner oder trivial Bicher liest, déi kee Sënn oder Sënn
.hunn

* * *

Egoismus a Stolz müssen eliminéiert ginn, well si déi
.gréisst Hindernisser fir spirituell Wëssen sinn

* * *

Ouni e Gottesgefill schéngt dës Welt voller Konflikter,
Gewalt a batteren Enttäuschungen ze sinn. Gléck läit doran,
.sech no bei Gott ze fillen

* * *

Déi, déi Gott kennen, hunn stänneg Freed a Gléck an
hiren Häerzer. Well si sech geseent Sécherheet a Rou fillen,
kënnen Stierm vu Roserei se net erschütteren, an Angscht
.kann an hir Häerzer kommen

* * *

Gutt Bicher sinn Är bescht Frënn; duerch si kënnt Dir déi
grouss Geeschter héieren, déi mëll mat Iech schwätzen, Iech
tréischten an Iech déi bescht Rotschléi ginn. Wann Dir kee
richtege Wonsch kultivéiert, gutt Bicher ze liesen, heescht
.dat, datt Dir d'Ierfschaft vu Generatiounen verléiert

* * *

Ouni göttlech Hëllef sinn d'Leit gebonnen ze versoen,
well d'Kraaft a Wäisheet, déi néideg sinn, fir am Kampf vum
Liewen erfollegräich ze sinn, kommen aus enger
onendlecher Quell. Wann eng Persoun Gott ignoréiert, trennt
si d'Liewenslinn of, déi hir Hëllef an Ënnerstëtzung gëtt, déi
.fir den Erfolleg néideg sinn

Déi, déi un d'Dier vu spirituellen Méiglechkeeten
klappen, wäerten feststellen, datt d'Dier fir si opgemaach
.gëtt, well Gott deenen hëlleft, déi sech selwer hëllefen
Wann Dir a Harmonie mat Gott sidd, ass déi ganz Natur
a Harmonie mat Iech

* * *

D'Léift ass wéi Schleifpabeier, dat de Geescht poléiert
an d'Rauheet aus dem Charakter ewechhëlt

* * *

Wann Dir Gott op eemol iwwerall fannt, a wann Hie bei
Iech kënnt, Iech inspiréiert a leet, dann huet d'Geschicht vun
.der göttlecher Léift ugefaangen

* * *

Mee Léift soll an den Häerzer stralen a heelen Stralen un
anerer schécken

* * *

Sicht Gott kennen ze léieren, während Dir jonk a staark
sidd, well am Alter a bei Krankheet kënnt Dir hien net méi
sichen. Am Alter, wou d'Leit ufänken, de richtege Sënn vum
Liewen ze verstoen, gëtt de Kierper schwaach, an si
verbréngen de Rescht vun hirem Liewen domat, sech ëm hir
fragil kierperlech Fäegkeeten ze këmmen, anstatt
.d'Wourecht ze sichen

* * *

Ech wäert dat Bescht aus all Mënsch huelen, an ech
wäert déi gutt Qualitéit vum all Nationalitéiten schätzen,
.ouni mech op hir Mängel ze konzentréieren

* * *

Genee wéi mir eis ëm den Nährwäert vun eisem
deegleche lessen këmmen, solle mir och op déi
psychologesch Nährstoffer oppassen, déi mir eisem Geescht
.all Dag liwweren

* * *

Léif Wieder sinn e wonnerbart Mëttel géint vill
Krankheeten, well se eng mächtig, bal magesch,
magnéitesch Kraaft hunn, déi hirem Spriecher vill Segen a
Wuelstand bréngt. Déi, déi berouegend, sanft Wieder
benotzen, spieren e subtile Stroum, deen ouni
Ënnerbriechung duerch si fléisst, a si gi mat engem déiwe
Gefüll vu Rou gefëllt. Dëst ass well dëse Stroum mat senger
héijer Quell verbonnen ass, engem konstante Floss, deen

d'Séilen an Harmonie mat där Quell erreecht, an et hinnen
erméiglecht, Gléck un déi ze vermëttelen, déi no Fridden
.verlaangen

* * *

Wéi vill léif Wierder aus dem Häerz hunn vill Leed
verdriwwen a wéi vill weis Stëmmen hunn däischer Weeër
!mat Luuchte vu Freed a Rou beliicht

* * *

Mir wuessen duerch all Erfahrung, déi mir
duerchmaachen, soulaang mir eis bewosst sinn, datt mir
wäertvoll Lektione vum hinne léiere kënnen. All Péng a
Leed, dat mir erliewen, huet Sënn an Zweck. Trotz der
haarder Situatioun vum dësen Erfarungen, si se wéi Feier, dat
Äerz schmëlzt an et a schéine, staarke a villseitege Stol
.verwandelt

* * *

All déi bemierkenswäert Leeschtungen a mengem
Liewen goufen duerch d'Kraaft vum engem Geescht am
Aklang mat Gott erreecht. Wann den hellege Generator leeft,
gëtt alles, wat ech wënschen, ouni Ausnam erfëllt, andeems
et fir d'éischt Form als onsichtbaren, äthereschen Design
unhëlt an dann mat onwiderstehlecher Kraaft an der Realitéit
.manifestéiert gëtt

* * *

Wann de Geescht Gott e häerzlecht, fervent Geflüster
aus den Déiften vum enger sehnsüchterer Séil flüstert, da
wäert de Ruff vum Geescht dat universellt Häerz beréieren,
an d'Äntwert wäert kommen a mat sech eng immens Freed
bréngen. Dëst intellektuellt Geflüster kultivéiert de Wëllen,
bis en déi néideg Kraaft huet, fir dat gewënscht Zil
.z'erreechen

* * *

Wann de Geescht an de Wëlle vum enger Persoun am
Aklang mat Gott sinn, gi si mat onlimitéierter Kraaft
gelueden, sou datt nëmmen un eppes ze denken duer geet

fir et z'erreechen, well d'göttlecht Gesetz zugonschte vun
.deen en wierkt, déi am Aklang mam ieweschte Wëlle sinn

* * *

Egal wat eis Suergen sinn, Gott soll déi éischt Plaz an
einem Liewen anhuelen. Ee vun de wichtegsten Elementer
vum spirituellen Wuesstum ass dat kontinuéierlecht
häerzlecht Geflüster zu Gott, wou Dir perséinlech eng
wonnerbar positiv Verännerung erlieft, déi lech e groussen
.Androck wäert maachen

* * *

De Mënsch soll net all seng geeschteg Fäegkeeten, déi
Gott him ginn huet, der Sich no flüchtege Saachen widmen,
soss verléiert hie sech am Labyrinth vum Materialismus a
kreéiert sech Restriktionen a Limitationen, déi hie net
brauch. Amplaz soll hie seng geeschteg Kräfte benotzen, fir
déi néideg Saachen am Liewen ze kréien, a sech beméien,
seng spirituell Fäegkeeten z'entwéckelen, fir tëscht richtig a
falsch, a tëscht schiedlech a nützlichem
.z'ënnerscheiden

* * *

D'Wourecht läit iwwer Meenungen an Theorien eraus, a
vill, déi dës Approche adoptéieren, gi vun hiren eegene
subjektiven Conclusiounen gebonnen

* * *

Maach op, o Här, d'Paarte vun der Rou a bewaach den
Hellegtum vu menge geeschtliche Gedanken virun den
Attacke vu béise Geplüster. A loosst d'Rose vu menge
Sehnsucht am Gaart vu mengem Häerz bléien, während ech
.op den Dag vun Ärem Kommen waarden

* * *

Theoretisch Wëssen ass net fäeg, göttlecht Wëssen *
z'erreechen, an et ass ubruecht, seng wäertvoll Zäit net mat
Theorien ze verschwenden, déi net an der Realitéit
ugewannt kënne ginn, soss fënnt een sech an der Mëtt vun

dichten intellektuellen Dschungelen erëm a kann net de
.Beräich vun den Theorien iwwerschneiden

* * *

Gléck ass d'Fruucht vum psychologesche Victoire iwwer
déi volatil Ëmstänn vum Liewen

* * *

Deejéinegen, deen Gott erkennt, kann der Welt
onbekannt sinn

* * *

Wann eng Persoun sech mat theoreteschem Wëssen
programméiert [ouni tatsächlech Tester], gëtt si wéi en
portablen Opnamengerät, deen Spréchwierder widderhëlt an
héich Ausdréck widderhëlt, an anerer wäerten hien als
geléierte Wëssenschaftler betruechten, awer sou e Wëssen
gëtt net duerch eng direkt Perception vum der Wourecht
verstärkt, an et gëtt och net duerch spirituell Erreeche
.gerecht

* * *

Problemer wäerten an der Welt weider bestoen, also
wou kann een sech fir Orientéierung a Féierung wenden?
Seng Gedanken, beaflosst vu Gewunnechten, Viruerteeler,
Viruerteeler a Fanatismus, sinn net nützlich, an d'Aflëss vu
senger Ëmwelt, Famill, Land oder Welt sinn net fäeg, richtig
Féierung ze bidden. Dofir muss een sech un Gott wenden a
lauschten op déi roueg, seren Stëmm, déi aus den Déifte
vun der Séil kënnen, eng Stëmm am Aklang mat der
.Wourecht

* * *

Maacht Är Härzer op fir déi göttlech Ausgießung, fir
datt se duerch Iech fléisst a Äert Liewe mat geeschtleche
.Segen a Guttheet fëllt

* * *

Egal wéi eng Aarbecht Dir maacht a wéi eng
Leeschtungen Dir erreeche kënnen, denkt ëmmer drun, datt

Gott d'Quell ass, déi lech all d'Kraaft gëtt, déi Dir braucht fir
.ze schaffen an Erfolleg ze hunn

* * *

Loosst mech un lech denken, Här, an Aarmut an am *
Räichtum, a Krankheet an an der Gesondheet, an Ignoranz
an an der Wäisheet, a loosst mech Äert geseent Liicht
.gesinn, dat am Moment Wuelbefannen a Heelung gëtt

* * *

An der Einsamkeet vu menge Gedanken, verlaangen
ech no Ärer geseenter Stëmm, verdreift mir déi haart,
ierdesch Stëmmen, déi an de Falten vu menger Erënnerung
verstoppt sinn, ech wëll Ärer roueger, melodescher Stëmm
.fir ëmmer an der Rou vu menger Séil lauschteren

* * *

D'Liewen ass an Däischtert gehüllt, a mir müssen dem
Gottes Liicht eis Leedlampe sinn, wa mir duerch seng
däischer Weeër goen. Hie ass de Vollmound an den Nuechte
vun Ignoranz an Däischtert, d'Sonn vun der Erlichtung an de
Stonne vum Erwäachen, de Liichttuerm vun der Leedung an
de Polarstär fir déi, déi d'Mierer vun der ierdescher,
.flüchtiger Existenz duerchqueren

* * *

Et ass Zäit fir d'Mënschheet aus hirem Schlof vun der
Vergessenheet zu engem spirituellen Erwäachen z'erwäachen.
Mir froen Dech, O Här, eist Bewosstsinn aus den Déifte vun
der Onachtsamkeet an dem enken, limitéierten Denken op
den Horizont vum Fridden, Liicht, Léift a vum universelle
.mënschleche Matgefill ze hiewen

* * *

D'Saache ginn irgendwann besser, well Gottes Kräfte a
Wonner hannert de Widderspréch vum mënschleche Liewen
verstoppt sinn, a wien net vun der Onvermeidlechkeet vun
der Situatioun iwwerzeegt ass a probéiert mat sengem
Geescht a Glawen an dat ze penetréieren, wat hannert dem
.Schleier ass, kritt d'Dier fir sech opgemaach

* * *

Glawen heescht ni recklos ze sinn oder net clever mat
den Ëmstänn ëmzegoen. Éischer, egal wat geschitt, muss
eng Persoun sech sécher sinn, datt nëmme Gott fäeg ass,
hien a schwierigen an usprochsvollen Ëmstänn
z'ënnerstëtzen, wann hien sech mat ganzem Häerz, Séil a
.Gefiller zu Him wendt

* * *

Wann eis Sënner eis déi ganz Wourecht kéinte
verméttelen, géife mir d'Äerd als Flëss vun Elektronen
gesinn, an all Stëbsfleck als eng rullend Liichtmass. Déi, déi
de Räich vum Material bis zum Geescht andréngen, verstoen
d'Natur vun der Illusioun a kennen d'Essenz vun der
.Wourecht

* * *

Egal ob am afrikaneschen Dschungel, op engem
Schluechtfeld, bei Krankheet oder Aarmut, muss een sech
selwer dovun iwwerzeegen, datt Gottes Hand méi staark ass
wéi all Gefor a fäeg ass, déi ze schützen, déi bei Him Schutz
sichen. Et gëtt kee méi effektive Mëttel zum Schutz.
Natierlech muss een d'Vernunft benotzen, wann een mat
Evenementer ëmgeet, awer gläichzäiteg säi vollt Vertrauen
.an d'göttlech Hëllef setzen

* * *

D'Léift, déi an den Häerzer vun alle Kreaturen wunnt –
d'Léift vun alle Mammen, Pappen, Frënn a Léifsten – staamt
.vun der göttlecher Léift

* * *

Et muss een Ënnerscheed tëscht groussen a klengen
Flichten gemaach ginn, woubei dat Wichtegst iwwer dat
einfach Wichtegst prioritär behandelt gëtt. Ausserdeem soll
keng Flichten enger anerer widdersprieche. D'Schrëft seet
eis, datt wann eng Flichten am Konflikt mat enger anerer
stinn, dat e Beweis dofir ass, datt et keng richteg Flichten
.sinn

* * *

Wéi d'Sonnestrale sech verbreeden, wäert ech Strale
vun der Hoffnung an d'Häerzer vun den Aarme an den
Verloossenen [déi, déi d'Gesellschaft verlooss huet]
verbreeden, an ech wäert eng nei Entschlossenheet an
.d'Häerzer vun deenen aféieren, déi sech fir Echech halen

* * *

:De Léierer Paramahansa sot zu engem vu senge Jünger
Schléisst keen aus dengem Léiftkrees aus. Halt"
jiddereen an dengem Häerz, an si wäerten dech an hirem
".halen

* * *

Här, hëllef mir, mäi Wëllen ëmmer ze benotzen, fir
nëtzlech a gutt Doten ze maachen
Hëllef mir, mech Ärem Wëllen unzepassen, sou datt all
meng Gedanken Ären Zwecker entspriechen an am Aklang
.mat Ärem Wëlle sinn
Hien huet mir gehollef, déi verstoppt, geseent Kraaft a
mir z'erwächen, fir datt ech all Schwiereregkeeten a Prüfungen
.iwwerwanne konnt

* * *

Erwächt mat där këhner an demüteger spiritueller
Perséinlechkeet - eng, déi d'Kraaft vu Léiwen mat der
.Sanftmut vun Dauwen kombinéiert

* * *

Ech wäert mech net ëm batter, falsch Kritik këmmen,
nach ëm iwwerdriwwe Luef a Schmeichelei. Mäin eenzege
Wonsch ass et, Äre Wëllen ze maachen, o Här, an Är Gunst
.ze kréien

* * *

Dir kënnt Iech net déi iwwerwältegend Freed virstellen,
déi Iech erfëllt, wann Dir déi göttlech Präsenz spiert. Är Séil
wäert dann vun der grenzloser Léift vu Gott berouscht sinn.
Et ass eng Léift, déi Milliounen Mol méi grouss ass wéi all

menschlech Léift - eng Léift, déi all Är Wësch erfëllt an Äert
.Häerz mat Freed a Zefriddenheet fëllt

* * *

Duerch bannenzeg Fokus kënnt Dir direkt spirituell
Gléck an Iech selwer an ëm Iech erliewen. Wann Dir dëst
Bewosstsinn kultivéiert, wäert Är Perséinlechkeet
harmonesch wuessen, an Dir kritt e attraktive Magnetismus
.fir Mënschen an aner Wiesen

* * *

O Groussen Beschützer, et ass mir egal, ob ech alles
verléieren wéinst mengem Schicksal, dat ech selwer
gemaach hunn, mee ech froen dech, mäin eenzege Schutz,
d'Käerz vu menger Léift fir dech virun de Wand vun der
.Onvorsichtegkeet a Vergiesslechkeet ze schützen

* * *

Loosst eis bis zu eisem vollen Gedrénks vum puren,
erfrëschende Waasser vum Fridden drénken, dat aus de
Quelle vu gönschtege Ëmstänn fléisst, verstärkt duerch eis
fest Entschlossenheet, positiv ze denken an eng
.optimistesche Perspektiv ze hunn

* * *

Gewësse ass en intuitive Sënn, deen déi richteg Natur
an d'Motivatioun vum enger Persoun verréit. Wann Äert
Gewësse kloer ass, an Dir wësst, datt Dir dat Richtegt
maacht, hutt Dir näischt ze fäerten. E kloert Gewësse ass en
Zeie vu guddem Verhalen vu Gott. Virum Geriicht vum
Gewësse fräigesprach ze ginn heescht Gléck ze hunn a
.Gottes Segen ze kréien

* * *

Probéier kënn a gefälleg Saachen ze maachen, déi déi
meescht Leit net maachen, a géff Léift a Fridden deenen, déi
.anerer iwwersinn

* * *

:De Léierer Paramahansa sot zu engem vu senge Jünger

Wann Dir keng Zäit verbréngt fir de Geescht ze,
kultivéieren, wäert Iech kee materielle Wuelstand zefridden
stellen. Dës Kultivatioun ass keng Folter, mee éischer
Training vum Bewosstsinn fir d'Gedanken an d'Aktiounen ze
„ernähren, déi zum Gléck féieren

Äert Gléck ass Ären Erfolleg, also loosst et Iech vun
niemandem klauen. Schützt Iech virun deenen, déi
probéieren, Iech ze stéieren. Wéi ech e Jong war, hunn ech
meng Gedold verluer, wa Leit falsch Rumeuren iwwer mech
verbreit hunn. Méi spéit hunn ech gemierkt, datt meng Rou
méi wichteg ass wéi d'Zustimmung oder d'Bewonnerung vun
.de Leit

* * *

Wann Dir nëmmen d'Geschicht vun der göttlecher Léift
wusst, déi verschidde Gleeweger mat Gott erliewen! Keng
aner Erfahrung am Liewen kann mat där Freed verglach
ginn. Ech kannte en Hellegen, deen stänneg vun der Léift vu
Gott absorbéiert war, a säi Gesiicht huet helleg Léift
ausgestraalt. Gottes A ass ëmmer op déi geriicht, déi Hien
.gär hunn, an Hien léisst se ni fir ee Moment verlassen

* * *

Et gött nëmme wéineg Leit, déi sech fir d'Entwécklung
.vun hire geeschtegen a spirituellen Kräfte interesséieren

* * *

Loosst Iech net op de Buedem vun der Prokrastinatioun
ënnergoen. Erwächt Iech aus dem Schlof vun der
langweileger aldeeglecher Realitéit a gitt Richtung Horizont
vun engem raffinéierte Liewen, wou et Erfolleg, Freed a
.Fridden gött

* * *

An dir läit e risegt Potenzial, dat drop waart investéiert
ze ginn, an nëmmen du bass fäeg, et z'aktivéieren a
.dovunner ze profitéieren

* * *

D'Befreiung vun de Gefore vu schlechte Gewunnechten
an ongesonde Wënsch bréngt vill méi Gléck wéi materiellen
Erfolleg. Am intellektuellen Erfolleg läit e psychologescht
Wuelbefannen, dat extern Ëmstänn net ewechhuele kënnen.

Dir kënnt all Är Zäit domat verbréngen, Räichtum ze
sammelen, awer dee Räichtum gëtt Iech net de dauerhafte
Fridden a Sécherheet, déi Dir sicht. Am Géigendeel, et
bréngt Iech méi Ongléck, well richtegt Gléck a Fridden am
.Geescht leien, net a materielle Besëtz
Wann Dir fest an Ärem richtege Selbst verankert sidd,
erfëllt Dir all Aufgab a genéisst all gutt Saachen mat
.göttlecher Freed

* * *

Loosst keng Schwächt an Äre Geescht eran, a sidd
virsichteg wann Dir mat Leit ëmgeet, déi negativ Gedanken
an eng pessimistescht Perspektiv hunn, fir datt hir schwach
Gedanken net an Äre Geescht eran kommen, ausser Äre
Geescht huet e Grad vu Stärkt erreecht, sou datt
d'Gedanken vun aneren en net schwäche kënnen, mä am
Géigendeel, fäeg ass, d'Gedanken vun aneren ze stäerken
.an hiert Selbstvertrauen ze erhéijen

* * *

Gott kënnt un d'éischt Plaz, a mir sollten eisen Dag net
ufänken oder ophalen, ouni un hien ze denken. Mir müssen
drun denken, datt mir ouni d'Kraaft an d'Energie, déi mir vu
Gott kréien, näischt kéinte erreechen. Dofir ass eis gréisst
.Pflicht him vis-à-vis

* * *

Et gëtt e Wee fir Gebräicher an Traditiounen ze
evaluieren an ze beurteilen. Ufanks hat all Traditioun eng
Rechtfertigung. Wa mir feststellen, datt dës Rechtfertigung
nach ëmmer existéiert, dann huet d'Traditioun Bedeitung a
Virdeel. Et ass awer net schlau, Traditiounen blann ze
verfollegen. Mir müssen d'Wourecht kennen a se verfollegen,
.erkennen, wat eis Gléck bréngen kann, an et dann uwenden

* * *

Wann Dir sou vill Leit gesitt, deenen et feelt un Gléck
oder Erfolleg, da gitt net dovun aus, datt dat hiert Schicksal
ass. Dir kënnt lech selwer maachen, wat Dir wëllt sinn. Ären
inneren Erfolleg ass dat, wat lech wierklech erfollegräich
.mécht

* * *

Wann Dir näischt an lech selwer hutt, wäert Dir net
glécklech sinn. Mee wann Dir näischt ronderëm lech hutt a
glécklech an lech selwer sidd, sidd Dir ouni Zweiwel
erfollegräich. Dofir ass et onméiglech, d'Leit no hiren
.externen Ëmstänn ze beurteelen

* * *

Ënnert de grouse Masse kann et eng Persoun ginn, déi
e spirituellen Zoustand erreecht huet a bannenzege Friden
.a héchst spirituellt Gléck genéisst

* * *

Ech weess sécher, datt alles wat ech brauch, bei mech
kënnt, an dofir maachen ech mir keng Suergen ëm dat, wat
d'Zukunft bréngt. Dëst ass kee Prahlen oder Virstellungen,
well ech d'Aarbecht an d'Effektivitéit vun där geseenter
.Kraaft a mengem Liewen schonn oft erlieft hunn

* * *

Egal ob ech op der Uewerfläch vum Liewen schwiewen
oder an den Déifte vum Mier erdrenken, ech weess, datt ech
bei Gott sinn an Hien ass bei mir, an datt näischt mir
schuede kann. Dëst Wëssen huet mir eng onbeschreiflech a
.grouss Freed ginn

* * *

Et gëtt keen Zweiwel datt eppes Neies ze kafen eng
agreabel Erfahrung ass. Mee no enger Zäit verschwënnt dat
freedegt Gefill lues a lues, an Dir kënnt souguer ganz
d'Interesse drun verléieren, et vergiessen a Loscht op eppes
anescht hunn. D'Rechnung fir dee Géigestand wäert awer

net vergiess ginn, besonnesch wann Dir en a Raten kaaft
!hutt

* * *

E Mënsch soll säi Liewen ënner Kontroll huelen a sou vill
wéi méiglech vereinfachen. Hie soll Sue fir
Noutwennegkeeten a Noutfäll opspueren, Spueren iwwer
Luxusausgaben prioritéieren an aneren no beschte
Méiglechkeeten hëllefen. Wann Dir aneren hëlleft, kënnt Dir
op déi eng oder aner Manéier Hëllef, an Dir wäert un näischt
.feelen an Dir wäert vun näischt entzu ginn

* * *

An der Freed vun allen Häerzer héieren ech den Echo
vun Denger Freed, o Här, an an der Frëndschaft vun all de
Gleewegen, spieren ech Deng Léift. Ech freeë mech a mäin
Häerz freet sech iwwer den Erfolleg a Wuelstand vu menge
Frënn, genee wéi ech mech iwwer mäin eegent
Wuelbefannen a Rou freeën. Wann ech Wäisheet an aneren
inspiréieren, multiplizéieren ech d'Schätz vu menger
eegener Wäisheet, an am Gléck vun allen fannen ech mäin
.eegent

* * *

De gréisste Feind vum Gléck ass Sue léinen fir
Luxusartikelen ze kafen. D'Leit gleewen fälschlecherweis,
datt se net glécklech kënne sinn, ausser se kréien eppes
Spezielles. Awer och nodeems se dës Saach kaaft hunn,
wäerte se kee richtegt Gléck erliewen, trotz der temporärer
Freed, déi se bréngt. Wat bréngt et, dem Fattoria vum
irdesche Gléck nozejoen, deen nëmme versprécht ze
briechen? D'Leit solle einfach liewen, ouni vill Besätz ze
.brauchen, déi stänneg Opmierksamkeet erfuerderen

* * *

Mäi Paradäis ass a mir. Wärend ech Gottes Segen
genéissen, soen ech Him Merci, a meng bannenzeg Freed
wiisst. Ouni déi bannenzeg Zefriddenheet ginn och irdesch
Freed an Erfreulechkeeten zur Häll. Ech sinn elo zu dem

Erkenntnis komm, datt ouni déi bannenzeg Freed d'Laascht
vun de Verantwortungen, déi mir opgeluecht ginn, mir mäi
.Fridden beraubt an mäi Gléck geholl hätt

* * *

Wann Räichtum mat Krankheet a Problemer verbonnen
ass, da wäerten d'Konsequenze villfälteg sinn. Hygiène a
Gesondheitswiesen gehéieren zu de Stäerke vum Westen.
Schiedlech Insekten a fatal Keimen ginn an entwéckelte
Länner effektiv bekämpft, während se an aneren
iwwerflësseg sinn. Awer d'Eliminatioun vun dese Schädlinge
ass net de Spëtzepunkt vun der Leeschtung, well et an
entwéckelte Länner aner Aarte vu Krankheeten gëtt, wéi z.
B. schwéier ze bezuelen Rechnungen a finanziell Krisen
duerch Ratenkaafsystemer - Krankheeten, déi de Schlof
.stéieren an de Fridden ënnergrüewen

* * *

Mir sinn en integralen Deel vum selwechte Bewosstsinn,
aus deem dëst grousst Universum entstanden ass

* * *

Hues du jeemools eng Schofsherd gesinn? Wann ee vun
hinne sprängt, imitéiert de Rescht vun der Schof se ouni ze
zécken. Déi meescht Leit sinn esou. Een kéint eng Iddi kréien
oder en neien Trend aféieren, an anerer sprangen direkt op
de Bandwagon a kopéieren en. Dëst Muster besteet zënter
Generatiounen. All Natioun huet hir Bräich an Traditiounen, a
mir kënnen net behaupten, datt se all richtig oder
vertraulich sinn. Mee wien weess? Vläicht sinn e puer vun
.dese Bräich an Traditiounen ouni Bedeitung a Sënn

* * *

Wann den turbulenten Sturm vun de Gedanken sech
berouegt, triede mir an d'Kinnekräich vum Fridden an
.beréiere déi göttlech Präsenz

* * *

Denk u Gott, oder un eng schéi Landschaft, déi Fridden
inspiréiert, oder un eng freedeg an agreabel Erfahrung.

Positiv, roueg mental Aktivitéit ass erfrëschend an
.erfrëschend

* * *

Mir liewen an enger chaotescher an turbulenter Welt. Dir
mengt vläicht, datt Suen Gléck bedeit, awer wann Dir se kritt
hutt, stellt Dir fest, datt Dir ëmmer nach ongelécklech sidd.
Dir kënnt Räichtum kréien a Är Gesondheet verléieren (Gott
verbitt). Oder Dir kënnt eng gutt Gesondheet hunn a Är Suen
verléieren. Oder Dir kënnt souwuel Räichtum wéi och
Gesondheet hunn, awer vill Problemer mat aneren hunn,
Frëndlechkeet ubidden, nëmme fir dann mat Haass a Roserei
begéint ze ginn. Ouni Gott kann näischt an dësem Liewen
.lech wierklech zefridden stellen

* * *

D'Äerd gëtt zu enger Folterkammer fir déi, déi an
Ignoranz vum göttleche Plang liewen. Mee wann Dir
d'Liewenserfahrungen als Är Enseignanten betruecht a vun
hinnen déi richteg Natur vun dëser Welt an Är zougewisen
Roll am kosmeschen Drama léiert, ginn dës Erfahrungen zu
wäertvollen Erliichtungen um Wee zu dauerhafter
.Zefriddenheet a Gléck

* * *

Do, hannert der ondäischerer Däischtert, der roueger
Rou an dem ongeschafenen Näischt, läit déi éiweg Essenz,
déi den Urspronk vun der Existenz an d'Quell vun alle
.Kräften a Wiesen ass, siichtbar an onsichtbar

* * *

Gott huet dës Äerd net nëmme fir eis geschaf fir ze
iessen, ze schlofen a ze stierwen, mä fir datt mir säi Wëlle
kenne léiere kënnen an den Zweck vun eiser Existenz
verstoen. Eng Handvoll weis Leit hunn d'Bedeutung vum
kosmesche Plang verstanen, awer déi meescht Leit si blann
.a wëssen net vun dësem Zweck

* * *

Suen waren ni mäin Zil am Liewen; mäin Zil war et,
menge Bridder a Schwësteren an der Mënschheet ze
déngen. Dofir huet Gott mir vill Méiglechkeeten opgemaach,
.fir mech selwer z'ënnerstëtzen a meng Missioun ze erfëllen

* * *

Gott huet dëst Universum erschaf fir no engem fixe an
onverännerleche Gesetz ze funktionéieren. Wa mir géint ee
vun dësen universelle Gesetzer verstoussen, bestrofe mir eis
selwer. Een, deen vum Daach vun engem héije Gebai
sprängt, brécht sech d'Schanken. Dofir kënne mir d'Gesetz
vun der Schwéierkraaft net ignoréieren, ouni d'Konsequenze
.ze erleiden

* * *

Wann mir eis d'Zivilisatiounen vun der Welt grëndlech
ukucken an déi verstoppte Geheimnisser vun antike
Zivilisatiounen entdecken, da gëtt et e grousst Bild mat
verflochtene Linnen, verschiddene Kapitelen a präzisen
Detailer, a mir stellen fest, datt de Mënsch gläichzäiteg
.individuell a sozial ass

* * *

Wann Gott wollt, datt mir nëmmen am materielle
Bewosstsinn liewen, wiere mir komplett zefridden mat
.materielle Saachen a mat weltleche Weeër

* * *

Strale vu Rengheet, Fridden a Gléck iwwer Dreem eraus
flimmern an danzen an eisen essentiellen Déiften

* * *

Mat all Erfahrung, déi um Himmel vun eisem Liewen
während dëser irdescher Rees vun eiser erschéngt, musse
mir léieren, wéi mir eis Bewosstsinn erweideren a méi
Verständnis fir d'Ëmstänn hunn, déi eis ëmginn oder duerch
déi mir goen, an dann wäerte mir fäeg sinn, a besserer
Harmonie ze liewen a méi reibungslos mat de Leit an dem
.Liewen ëmzegoen

* * *

Déi meescht Leit imitéieren anerer. E Mënsch soll
.originell a kreativ sinn a alles beherrschen, wat e mécht
Am Osten louch de primäre Fokus op der Kultivatioun vu
spirituellem Gléck, während déi materiell Aspekter vum
Liewen dacks vernoléisseg goufen. Am Westen gëtt et e
puer materiell Komfort, awer ganz wéineg psychologescht
Gléck. Wat gebraucht gëtt, ass e Gläichgewiicht tëscht
deenen zwee, well sech nëmmen op een Aspekt vum Liewen
ze konzentréieren zu engem Ongläichgewiicht an enger
Onméiglechkeet féiert, rational mat den Ufuerderunge vum
.Liewen ëmzegoen

* * *

Déi gréisst Freed - nom göttleche Gléck - ass fir eng
Persoun, a Friden mat senger direkten Familljememberen ze
.sinn, mat deenen se all Dag vum Joer muss liewen
D'Leit verschwenden vill Zäit domat, sech ze
presséieren an impulsiv ze handeln, ouni vill z'erreechen.
Wéineg maachen eng Paus fir nozedenken a versichen ze
.verstoen, wat d'Liewen ze bidden huet

* * *

Mir müssen drun schaffen, bannenzeg Gebaier vun der
Wäisheet a Gäert vum Friden ze bauen, déi mat onzählege
Blummen vu wonnerbare spirituellen Tugenden bléien a
.glänzen

* * *

Inner Harmonie ass eng räich Quell vu Kraaft a
generéiert erneierbar Energie

* * *

Wann ee sech d'Liewen ukuckt, stellt een fest, datt
Erfolleg net einfach ass. D'Liewen ass dacks haart an
onverzeihlech, a mir musse kämpfen, fir eise
Liewensënnerhalt ze verdéngen. Denkt un d'Ustrengung, déi
néideg ass, fir Äre Kierper z'erhalen an en gesond a fräi vu
Krankheeten ze halen! Och wann Dir domat erfollegräich
sidd, ass dësen Erfolleg temporär. De Kierper - ech wëll

laang liewen - wäert schlussendlech begruewe ginn.
D'Noutwennegkeet diktéiert, datt géint vill Kräften, souwuel
intern wéi extern, gekämpft gëtt, fir de gewënschten Erfolleg
z'erreechen. Dës Kräften schaffen onermiddlech, fir Iech all
.wierklech bedeitend Leeschtungen ze berauben

* * *

Versicht ënner allen Ëmstänn roueg ze bleiwen, a loosst
de Som vun Ärem Fridden mat Freed a Laachen vun
.Zefriddenheet bléien

* * *

Och déi gréisst Hellegen erreechen keng komplett
Erléisung, ausser si deelen hiren Erfolleg - hir spirituell
Erfahrungen an hiert méi héicht Wëssen - mat aneren,
andeems se hinnen hëllef, spirituellt Verständnis
z'erreechen. Dofir si déi, déi sou Stadien erreecht hunn an
esou Zoustänn erreecht hunn, begierig, Verständnis un déi
ze vermëttelen, déi et brauchen. Wann Dir richtegen Erfolleg
wënscht, wäert Dir net nëmmen Äert eegent Gléck sécheren,
.mä och d'Gléck vun aneren

* * *

Jiddereen mat Intelligenz kann Sue verdéngen. Mee wa
se Léift am Häerz hunn, wäerte se dëst Geld ni fir egoisteschen
Zwecker benotzen; éischer wäerte se et mat aneren deelen.

Sue sinn e Fluch an e Misär an den Hänn vun den
Egoisteschen an de Gierigen, an e Segen an e Kaddo an den
.Hänn vun deenen mat gudden Häerzer a generéise Séilen

* * *

Een kéint sech entscheiden, fir eng länger Zäit roueg ze
bleiwen a refuséieren, mat senger Famill ze schwätzen.
Während dës Persoun e gewësse Grad u bannenzegem
Fridden erreeche kann, ass hiert Verhalen egoisteschen a
schiedlech fir d'Gléck vun hirer Famill. Si kënnen net als
wierklech erfollegräich ugesi ginn, ausser hir Léifsten
profitéieren och vun hiren Erreeche. Ähnlech geet et beim
Erreeche vu materiellem Erfolleg net nëmmen ëm eist Recht,

Wuelstand ze genéissen; et bedeit och eis moralesch
Verantwortung géigeniwwer aneren, hinnen ze hëllefen, hir
.finanziell a Liewensbedingungen ze verbessern

* * *

Ech sinn hannert de Mauere vu mengem klore Gewësse
geschützt. Ech hunn déi däischer Vergaangenheet
.eweckgebrannt an ech beschäftege mech nëmme mat haut

* * *

Haut réalisieren ech, datt ech eent mam Liicht vum
gréisste Gutt sinn an datt ech e Liichtturm fir déi sinn, déi
.géint d'Welle vum Mier vun de Leed kämpfen

* * *

D'Leit hunn ënnerschiddlech Meenungen an Theorien
iwwer Erfolleg, ofhängeg vun hiren Ambitiounen am Liewen.
Et ass net ongewéinlech, datt verschidde Leit Erfolleg mat
Déifstall gläichsetzen, andeems se Saache soen wéi: "Hie
war en erfollegräichen Déif!" Dëst ënnersträicht, datt
Erfolleg a sengen Formen a Varianten erwünscht a gesicht
.ass. Eise Succès sollt awer aneren net schueden
Et gëtt och nach en anert Kriterium fir den Erfolleg: wa
mir fäeg sinn, harmonesch a profitabel Resultater fir eis
selwer ze bréngen, solle mir och anerer an eisen Erfolleg
.abannen an seng Friichte mat hinnen deelen
Erfolleg bedeit d'Zefriddenheet an d'Zefriddenheet vun
enger Persoun an hirer Ëmwelt. Richteg Erfolleg ass
d'Resultat vun Handlungen, déi op Prinzipie vun der
Gerechtegkeet baséieren, an et ëmfaasst d'Gléck an
d'Wuelbefannen vun aneren als integralen Deel vum eegene
Gléck. Wa mir dëse Prinzip op eist materiellt, intellektuellt,
moralescht a spirituellt Liewen uwenden, kréie mir eng
.komplett an ëmfaassend Definitioun vum Erfolleg

* * *

Hei an dëser limitierter Welt huelen mir Längt, Breet an
Dicht wahr, awer et gëtt en anert Niveau, wou Dimensiounen
net existéieren; alles ass kloer an transparent - alles ass

Bewosstsinn a Wahrnehmung. De Geschmaachssënn ass
Wahrnehmung, sou wéi de Gerochssënn. Eis Gefiller,
Gedanken a Kierper sinn Zoustänn vum Bewosstsinn. Genée
wéi mir an Dreem kënnen gesinn, héieren, richen,
schmaachen a beréieren, sou erliewe mir och op deem méi
.héije Niveau all dës Sensatiounen duerch rengt Bewosstsinn

* * *

O Här, maach eis glécklech andeems du deng
Noperschaft spiers, befreit eis vun de Fesselen vun de
Begierden a géff eis eng bannenzeg Freed, déi net vun den
Erfarunge vum Liewen an de verännerleche Momenter
.beaflosst gëtt

* * *

Wann eis Geescht mat méi héije Wahrnehmungen a
Kontakt ass, erwacht dat spirituellt Bewosstsinn an eis a mir
erliewen erstaunlech Wonner vun der göttlecher Wäisheet a
.Léift

* * *

Wa mir Gott voll a ganz gär hunn a mat all eise
Gedanken an Häerzer zu Him wenden, da wäerte mir eis bei
Him no fillen a feststellen, datt Hien déi gréisst Hafen vun
.der Sécherheet am Liewen ass

* * *

An der scheinbar eideler, riseger Fläch vum Weltraum
gëtt et eng kosmesch Verbindung an en éiwegt Liewen, dat
eis mat all liewegen an inanimate Saachen am Universum
vereenegt - eng Well vum ieweschte Liewen, déi duerch all
Existenz fléisst. D'Éiwegkeet ass eist richtegt Heem a
permanent Wunnsätz, an eis Existenz an dëse Kierper ass
temporär, wéi eng kuerz Paus fir eng Karawane, déi duerch
.d'Wüst reest

* * *

Wann mir eis mat de kreative Kräfte vum Geescht
ausrichten, wäerte mir eis mam universellen an onendleche
Geescht verbannen, deen eis leet a eis Problemer léist.

Kreativ Kraaft fléisst onännerbrach vun der gréisster Quell
vun eise Wiesen op eis zou, wat eis erméiglecht, kreativen
.Erfolleg an all Beräich vun eiser Aktivitéit z'erreechen

* * *

D'Léift wiisst a bléit an engem Ëmfeld vu Vertrauen,
Toleranz a géigesäitegem Respekt

* * *

Seegent eis, o Här, mam Liicht vu puren Gedanken a
gutte Gewunnechten, sou datt, wann d'Däischtert vu
schlechte Gewunnechten an ofwäichende Gedanken op eis
zoukënnt, se direkt verdriwwen gëtt. An hëlleft eis, Dech mat
enger Léift ze gären hunn, déi sou déif ass, datt weder
materiell Illusiounen nach weltlech Versuchungen eis
.verfaangen oder eis Geescht an Härzer gräife kënnen

* * *

Saachen, déi liicht ze kréien sinn, si selten wäertvoll. Mir
wëssen dat aus dem Studium vum Liewe vu groussen Männer
a Fraen a wéi se grouss gi sinn, andeems se hir Talenter
entwéckelt hunn, hir Flichten erfëllt hunn, hir moralesch
Wäerter opgebaut hunn, hir gründlech Studien gemaach
hunnen an d'Egoismus vermeit hunn. D'Resultater, déi se
erreecht hunn, an d'Leeschungen, déi se erreecht hunn,
.ware vill méi grouss wéi d'Efforte, déi se gemaach hunn

* * *

Déi richteg Fräiheet läit an der Fräiheet vun der Wiel,
déi vu Wäisheet geleet a vu Versteedsdemech, Korrektheet an
.engem feste Wëllen ënnerstëtzt gëtt

* * *

Wann Dir Äre Wëllen, Äre Entschlossenheet an Äre
bewusst Ënnerscheidungsfaegkeet erwächt, ginn onsichtbar
Kräfte vum héijer Bewosstsinn - duerch d'Abléck vun der Séil
- fräigelooss, fir Iech ze hëllefen an d'Weeër ze beliichten,
déi zu psychologeschem Komfort a Gléck féieren, mat Gottes
.Hëllef

* * *

Eng Persoun muss d'Kanäl vun der Séil duerch hir eegen
Ustrengung opmaachen. Keen wielt fräiwëlleg Leed a Misär
iwwer Fridden a Gléck. Ignoranz ass d'Wuerzel vum Leed an
den Hindernis, deen ewechgeholl a eliminéiert muss ginn.
Ignoranz ass e schiedlecht Onkraut, déif verwuerzelt, dat am
Gaart vun der Mënschheet wiisst an déi gutt a nützlich
Planzen verdrängt. Ignoranz muss mat engem
onerschütterleche Wëllen an enger resoluter
Entschlossenheet iwwerwonne ginn. De Buedem vum
Geescht muss mat enger präziser mentaler Fokusséierung [op
dat Positivt] bearbecht ginn an déi gutt Somen musse mam
Waasser vum Glawen gewässert ginn. Wann déi vital a
waarm Strale vun der Léift schéngen, wäert de Som vun der
Guttheet wuessen an dat parasitär Onkraut a Gräser
iwwerwannen, well Däischtert kann net an der Präsenz vum
.Licht existéieren

* * *

D'Freed vun de materielle Saachen verschwënnt a
verschwënnt, awer d'göttlech Freed verschwënnt ni. Et ass e
göttlecht Gléck, dat onendlech ass an net beschriwwe ka
.ginn

* * *

Mir dierfen ni falsch Methode benotzen, fir Gléck
z'erreechen, an och net de Fridden an de spirituellen
Räichtum, deen mir an eis selwer hunn, opginn, fir
illusoresche Komfort an e blénkegt Liewen ze verfolge,
dat duerch hëllesch Handlungen a Verhalen mat
.zerstéierende Effekter virun eis hänke kann

* * *

Rou ass déi bescht Kamera fir déi göttlech Präsenz
festzehalen. Duerch d'Lëns vun der purer a präzise
fokussierter Rou wäert dat geseent Bild mat perfekter
.Kloerheet erschéngen

* * *

Tatsächlich ass all Wäisheet an dir selwer an alles wat

Dir braucht ass lech bewusst dovun ze ginn

* * *

Zefriddenneit läit an der Selbstverbesserung, sou datt

anerer dech sichen anstatt du selwer se ze sichen. Léift a

Frëndschaft sollten ouni Erwaardung oder Géigefuerderung
ginn, well Erwaardung Roserei a Bitterkeet bréngt. Och wann

een no Selbstverbesserung streift, sollt een eleng stoen,

sécher a friddlech an der Festung vu senge Tugenden a

.sengem Selbstwäert

* * *

Méig Waasserfäll vu Freed an Optimismus ëmmer aus

mengem Häerz fléissen, a méig hiren erfrischenden Spréitz

all déi beréieren, déi ech begéinen

* * *

Geeschtlech Freed generéiert an der Séil de Wonsch,

aneren op all Manéier ze hëllefen, an entwéckelt d'Fäegkeet,

déi raffinéiert moralesch Freed ze schätzen, déi zum Gléck

.féieren, wouduerch d'Neigung zu raue Freed reduzéiert gëtt

* * *

Egal wéi kleng Är Roll ass, si bleift genoe sou wichteg

wéi déi gréisst Rollen, wat de Bäitrag zum Erfolleg vum

kosmesche Spill ugeet, dat d'Séilen op der Bühn vum Liewen

.spillen

* * *

D'Universal Bewosstsinn ass en absolut, onendlecht

Bewosstsinn, dat sech stänneg erneiert an onerschöpflech a

senger Kreativitéit ass, an duerch dech probéiert et en

.eenzegaartegen Aspekt vu sech selwer auszedrécken

* * *

Wann Dir déi göttlech Léift och nëmmen eemol

schmaacht, wäert Dir se ni opginn, well et gëtt näischt

.anescht wéi dat am ganze Universum

* * *

Déi, déi Gott kennen, hunn ganz fortgeschratt spirituell
Stadien erreecht, sou datt se sech net domat zefridde sinn,
de Sënner nëmmen spirituellen Rot ze ginn, mä si kënnen -
duerch d'Gnod an d'Hëllef vu Gott - se mat der spiritueller
Kraaft oplueden, déi se vun de Konsequenze vun hire
.sënnegen Doten befreit

* * *

All gutt a béis Handlungen leien an de Gehirzellen a
manifestéiere sech als tugendhaft oder béis Gewunnechten
oder Tendenzen am Denken. Eng Persoun, déi un ongesonde
Gewunnechten leid, well hir Gehirzellen mat der Kraaft vun
dëse Gewunnechten gelueden sinn, kann sech duerch
Willenskraaft, Meditatioun, oprichtegt Gebied a
kontinuéierlech positiv Affirmatioun befreien, bis all hir
ongewollt Gewunnechten a tugendhaft Gewunnechten vu
Fridden a Rou transforméiert sinn. Dëst geschitt wann déi
richteg geriicht Liewenskraaft schafft fir déi anormal Natur
vun de Gehirzellen ze änneren, sou datt dës Zellen mat
.allem gefällt ginn, wat gutt, tugendhaft a schéin ass

* * *

Verständnis ass dat bannenzegt A, d'Visioun vun der Séil
an den Teleskop vum Häerz. Et ass d'Gläichgewiicht tëscht
.der Rou vum Geescht an der Rengheet vum Gewësse

* * *

All Dag gesi mir verschidden Szenen, an all Dag bréngt
eng nei Lektïoun mat sech. Et gött erwaart, datt eng Persoun
d'Lektïoun léiert, andeems se sech op den ultimativen Zweck
vu senger Existenz konzentréiert: d'Quell vu sengem Wiesen
.an d'Grondlag vu sengem Liewen ze erkennen
Loosst eis drun schaffen, d'Leed vun der
Vergaangenheet ze vergiessen a beschléissen, net dorun ze
bleiwen. Mat onerschütterlecher Entschlossenheet an
aktivem Wëllen, loosst eis eis Liewen erneieren, eis
Erfolleger verbessern a gutt Gewunnechten an nobel
.Qualitéiten an eis selwer fërderen

Gott ass meng Stäerkt an ech gleewen un keng aner

Stäerkt

Kämpft d'Kämpf vum Liewen a maacht bis zum Schluss
duerch, gitt ni op. Sot ni: "Ech fannen de Wee net, also wäert
ech ophalen ze probéieren." Frot no Hëllef, wann Dir Feeler
gemaach hutt, awer héiert ni op ze probéieren. Vill
akzeptéieren Néierlagen, wa se mat Hindernisser
konfrontéiert sinn. Déi, déi versoen, sollten sech mat
erfollegräiche Leit verbannen, net mat Echec. Sidd
entschloss, erfollegräich ze sinn; dat soll Är
.Liewensphilosophie sinn

All Dag musse mir eis kierperlech Kraaft stäerken, eis
mental Kraaft erhéijen an eist richtegt Selbst duerch
Meditatioun, gesond Denken a positiv, produktiv Aarbecht
kennenléieren, déi dem Kierper, dem Geescht an dem Séil
.zesummen gutt geet

Wann Dir eng gutt Gewunnecht wëllt entwéckelen oder
eng schlecht brieche, konzentréiert Iech op d'Gehirzellen,
wou d'Mechanismen vun de verschiddene Gewunnechten
leien. Fir eng gutt Gewunnecht ze entwéckelen, setzt Iech
.als éischt roueg a meditéiert, a sicht göttlech Leedung
Konzentréiert Äre Geescht op de Willenszentrum an Ärer
Stirn, tëscht Ären Auebrauen, a bestätegt fest
d'Gewunnecht, déi Dir an Ärem Gehir aféiere wëllt. Wann Dir
schlecht Gewunnechten eliminéiere wëllt, konzentréiert och
Är Opmierksamkeet op de Willenszentrum a bestätegt fest,
datt all d'Fueren, wou dës Gewunnechten verankert sinn,
.ausgeläscht ginn
Mat Konzentratioun a Willenskraaft kënnt Dir souguer
.déi déif Furten vun ale Gewunnechten läschen

Bestätegt Iech selwer ëmmer erëm, dass Dir de
Willenskraaft hutt, fir ongesond Gewunnechten aus Ärem
Gehir ze läschen. Déi bescht Zäit fir dës Affirmatioun ass fréi

moies, wann Är Willenskraaft a Konzentratioun um
Héichpunkt sinn. Bestätegt lech selwer weider, datt Dir vun
all Diktater fräi sidd, an een Dag wäert Dir feststellen - mat
Gottes Hëllef - datt Dir lech tatsächlech vun der Gewunnecht
.befreit hutt, déi Dir wëllt brieche

Egal wat Dir fäert, verbannt et aus Äre Gedanken a
loosst et Gott iwwerloossen. Stärkt Äre Glawen u Gott a
vertraut drop, datt Hie fäeg ass, lech ze hëllefen, a wësst,
.datt vill Leed aus Suergen an Angscht kënnt
Firwat sollt Dir elo leiden, wann dat, wat Dir fäert, nach
net geschitt ass? Well déi meescht vun eisen Stéierungen
aus Angscht kommen, wäerte mir eis fräi fillen, wa mir
d'Angscht aus eise Liewen ewechhuelen, an d'Heelung
.wäert direkt sinn

All Nuecht, direkt ier Dir schlofe gitt, bestätegt lech
selwer, datt Gott mat lech ass, lech beschützt an op lech
opasst. Stellt lech säi Schutzlicht vir, dat lech vun alle
.Säiten ëmgëtt, an Dir wäert säi wonnerbare Schutz spieren
An dësem kosmesche Stéck spillen d'Mënsche vun alle
.Rassen den Drama vum Liewen op der Bühn vun der Zäit
Mir müssen de Sënn vum Liewen verstoen, ouni eis
iwwerdriwwe mat eise temporäre Rollen ze beschäftegen
oder eis exzessiv op eis temporär Rollen ze konzentréieren.
Eist Verständnis vum Liewen ass dacks verzerrt a falsch
geriicht, well mir et duerch d'Ae vum Egoismus a limitierter
Perspektiv gesinn; wa mir et mat den Ae vum Geescht géife
kucken, géife mir d'Saachen aus enger ganz anerer
.Perspektiv gesinn

Wann mir d'A vun der Wäisheet opmaachen, gesi mir
dat allëmfaassend Liicht vu Gott, an an deem Liicht
erkennen mir eis spirituell Natur, déi eng Reflexioun vun der
Natur vum universelle Bewosstsinn ass, dat all d'Partikelen
.an Deeler vum Universum duerchdréngt

Geeschtlech Wourechten ëmginn eis, klappen un
d'Dieren vun eisen zouenen Aen, dréngen eis drun, d'Liicht
amplaz vun der Däischtert ze gesinn, mat Wäisheet amplaz
vun Ignoranz ze handeln, eis Häerzer mat Léift amplaz vun
Haass ze fëllen, a matzeschaffen, fir Fridden ze schafen a
Räichtum a Sécherheet an eis Welt ze bréngen. Wann mir
dat maachen, wäert d'Ignoranz verschwannen, weltlëch
Ënnerscheeder wäerten verschwannen, mir wäerten Eenheet
an der Diversitéit gesinn, a mir wäerten méi am Aklang mam
.göttleche Wëlle kommen

Eis Relatioun mat Gott ass net kal oder léiflos, wéi déi
tëscht engem Patron an engem Mataarbechter. Mir sinn seng
Kanner, a seng Suerg fir eis ass stänneg; Hie lauschtert eis
ëmmer. Mir sinn en integralen Deel vu sengem Wiesen, an
eis Relatioun mat Him ass lieweg a vibrant. Hien huet eis en
onerschëpfleche Räichtum u Léift, Versteesdemech, Abléck,
Guddem Wëllen a spiritueller Kraaft geschenkt, awer déi
.meescht vun eis hunn dëse Räichtum fir näischt verschwend
Gott wëll, datt mir a Sécherheet, Fridden a frëndlecher
Kooperatioun liewen, wéi et sech fir Membere vun enger
nobler a léiwer Famill gehéiert, awer Gier an egoistesche
Berechnungen hunn sech an de Séile vun de Mënsche
verankert a Wuerzele geschloe a Spaltung an der Famill
.verursaacht

Gott wëll, datt mir Meeschter sinn, awer mir hunn eis
entscheet, Sklaven ze sinn. D'Mënschheet ass wäit vun
hirem himmleschen Heem ewechgewichen a verluer dat
bannenzegt Paradäis, sech no bei Gott a Gott no bei eis ze
fillen, an si wäert dëst Paradäis net ouni perséinlech
Ustrengung zeréckkréien kënnen. Gott huet eis no sengem
.Bild geschaf, awer dës Wourecht ass eis entgaangen
Mir hunn eis der Illusioun erginn, datt eist Schicksal
Schwierigkeeten an eist Schicksal Vernichtung sinn, a mir
mussen de Schleier vun der Illusioun mam Dolch vun der

Wäisheet oprappen, fir déi hell Wourecht hannert dem
.Schleier ze gesinn

Gott huet mech mat Gléck geseent an dëse laange Jore
vu mengem Liewen. Egal ob d'Leit dat zefriddent Laachen op
mengem Gesiicht gesinn oder net, d'göttlech Freed ass
ëmmer bei mir a verléisst mech ni. De grouse Floss vum
Gléck fléisst dauernd ënner dem Sand vu mengem
Bewosstsinn a brécht eraus wéi geseent Quellen, déi d'Gäert
.vu mengem Liewen bewässert

Weder déi plötzlech Ëmstéiss vum Liewen kënnen mäi
Fridden stéieren, nach kann de Gespenst vum Doud dat
.geeschtegt Gléck ewechhuelen, dat ech fillen
Et war schwéier, dësen Zoustand permanent an
onverännerlech ze maachen, awer d'Friichte vum Geescht,
déi ech elo genéissen an mat aneren deelen, ware all d'Méi
.wäert, déi ech dran investéiert hunn
Ech denken an handelen, geleet vum göttleche Geescht.

Suen waren ni mäin Zil am Liewen, mee éischer mäin
Déngscht un menge Bridder a Schwëstere an der
Mënschheet. Dofir huet Gott mir vill Dieren vun der Guttheet
opgemaach, fir mech selwer z'ënnerstëtzen a meng Missioun
ze erfëllen. An ëmmer wann ech Hëllef brauch, suergt Gott
.direkt dofir

Mäin eenzege Wonsch ass Iech ze dëngen, an dofir sinn
ech hei
Gottes Kraaft ass och an Ärem Liewen um Wierk. Dir
wäert dës Wourecht selwer erliewen, wann Äre Glawen
gestärkt ass an Dir mierkt, datt de richteg Räichtum net
.vum materiellen Erfolleg kënnt, mä vum Allmächtigen
All Moment, deem Dir mat Gott verbréngt, wäert fir Äert
ultimativt Virdeel sinn, an alles, wat Dir aus Léift a fir Gott ze
gefallen erreecht, gött fir Iech an den Opzeechnunge vun der
.Éiwegkeet opgeschriwwen
Zitt Iech an d'Eenheet vun Ären déiwe Gedanken zréck a
genéisst de Fridden, deem aus der Quell vun der Rou fléisst

Wa mir gutt Dote säen, ernte mir Freed a Segen, a wa
mir schlecht Dote säen, ernte mir verschidden Aarte a Grad
vu Krisen a Problemer

All gutt Dot ass wéi eng Pickaaxt, mat där mir an de
Buedem vum Bewosstsinn gruewen, fir d'Quell vun der
.göttlecher Freed opzedecken

Léiert Iech an d'Mier vun der Introspektioun an der
Exploratioun ze dauchen, egal ob et ëm gutt Bicher, Glawen,
Problemer, Philosophie oder bannenzeg Freed geet,
andeems Dir erkennt, datt déi gewéinlech [kontemplativ]
.Einsamkeet de Präis vum richtege Gléck ass

Och wann d'Liewen onberechenbar, kapriziéis a
mysteriéis schéngt, voller Zweifel an all méigleche
Problemer an Opstänn, bleiwe mir ënner Gottes stännege
Schutz. Mir däerfen d'Saachen net iwwerdreiwen oder eis
Rou am Gesiicht vun den Eventer verléieren, well wa mir eis
vun der Panik iwwerwältegen loossen, gi mir dem Béisen
Muecht a verdéiwe seng Wuerzelen, déi am Buedem vun
.Angscht an Angscht wuessen a gedeien

Frot Iech all Nuecht: Wéi vill Zäit hues du mat Gott
verbruecht, wéi vill hues du nogeduecht, wéi vill hues du
erreecht, wéi vill hues du fir anerer gemaach, a wéi vill hues
?du deng Wënsch kontrolléiert

Mir sollten net erwaarden, datt mir an de Prüfungen
vum Liewen dauerhaft Gléck a Fridden fannen; éischer
musse mir se an eis selwer sichen an entdecken. Dann, egal
wéi eng Erfahrungen mir duerchmaachen, mir wäerten
domat ëmgoen, wéi mir d'Erliefnesser vun engem aneren an
.engem Film kucken, egal ob agreabel oder schmerzhaft
E Mensch kann all seng Erfarungen a schmerzhaft,
miserabel Prüfungen verwandelen, wa säi Geescht dat
erlaabt. Hie kann eng gutt Gesondheet genéissen an
trotzdem de Wäert dovun net schätzen. Mee wa hie krank
gëtt, da wäert hie sech demüteg maachen an de Segen vum
Wuelbefannen schätzen. Mir sollten d'Gnod vu Gott

unerkennen a fir d'Seegen, déi hie eis schenkt, Merci soen,
ouni op negativ Ëmstänn ze waarden, fir eis dankbar ze
.maachen a seng Gnod unerkennen
D'Liewe soll eng Mëschung aus Reflexioun an Handlung
sinn. Wann eng Persoun hiert psychologescht Gläichgewiicht
verléiert, gëtt si vulnérabel fir den Ugrëff vu Suergen, de
Wolleke vum Trauer an de Péng vum Schmerz. A wann si
versichen, d'Gesetzer vun der Gesondheet, dem Wuelstand
an der Wäisheet ze verletzen, da wäert si onvermeidbar
.ënner Krankheet, Aarmut an Ignoranz leiden
Mir müssen eis Intentiounen reng halen, eis Motiver
propper, a sou handelen, datt mir Fridden am Geescht
kréien, an net zouloossen, datt d'Ëmstänn vum Liewen eise
.Fridden stéieren an eist Gléck zerstéieren

Traureg Häerzer a gebrach Gedanken zéien mech un,
egal wéi wäit ewech se sinn
Erweidert d'Grenze vun Ärem stralende Räich vun der
Léift, fir lues a lues Är Famill, Är Noperen, Är Gemeinschaft,
.Äert Land an all bewosst Länner a Kreaturen anzeschléissen
Mir müssen och eisen Intellekt stäerken an d'Laascht
vun intellektueller a moralescher Schwächt ofleeën, déi mir
vu Joren a Generatiounen ierwen. Dës Onreinheeten müssen
am Feier vun der erneierter Entschlossenheet a produktiver
Handlung verbrannt ginn. Mat dësem konstruktiven Usatz
kann den wierklech engagéierten Individuum den Horizont
.vun der Befreiung a Fräiheet erreechen
Aktivéiert déi onendlech Kraaft an Iech, fir datt Dir Är
prestigiéis Roll op der Bühn vum Liewen spille kënnt
Soubal eng Persoun ufänkt, Besëtzt, Suen, Ruhm oder
soss eppes ausser Gott ze veréieren, gëtt Ongléck hiert
Schicksal. Déi, déi all hir Opmierksamkeet op dës Saache
konzentréieren, veréieren se a Wierklechkeet, an dofir
komme se net méi no bei Gott, mä dreiwe sech éischter vun

Him ewech. Mä déi, déi Gott nodenken, iwwer Him
meditéieren a mat Him an hiren Häerzer kommunizéieren,
komme méi no bei Him a erliewen eng bannenzeg Freed an
.hirer roueger Kommunioun mat Him

Nëmme Gott ass fäeg, mënschlech Dreem an
Hoffnungen op dauerhaft Gléck ze erfëllen. Dofir sollt näischt
.Gottes Plaz am Häerz anhuelen

Et gëtt helleg Symboler, déi dem Sichende hëllef
kënnen, sech un Gott ze erënneren a sech méi no bei Him ze
kommen. Wann awer eng Persoun ufänkt, dës Symboler ze
veréieren, wäert hire Schued méi grouss sinn wéi hire
Virdeel. D'Veréierung soll nëmme Gott geriicht sinn, well
.näischt anescht ass et wäert, ze veréieren

Egal wéi d'Natur vun der ritualistescher Verehrung ass,
si ass fir Gott akzeptabel, soulaang de Verehrer se mat
spiritueller Bewosstsinn a Sehnsucht no Him ausféiert. Vill
Leit verstinn awer net d'Essenz vun der Verehrung, an hir
Gedanken an Häerzer gi vu Gott op d'Ritualer ofgelenkt,
.soudatt si net vill vun hirer Verehrung profitéieren
Déi richteg Verehrer loossen hiert Bewosstsinn net op
iergendeng Bild oder Form beschränken, mä si konzentréiere
sech mat der déifster Léift a voller Opmierksamkeet op de
.göttleche Geescht hannert all Biller a Formen
Gott ass absolut an onendlech, a kee Bild oder Statu

kann Hien enthalen

Et kann ee soen, datt Gott sech a jidderengem
manifestéiert, deen Hien oprichteg gär huet a mat Hien a
Harmonie ass, well Hien iwwerall präsent ass an dofir a
jidderengem präsent. Wéi och ëmmer, net jiddereen huet
d'Fäegkeet, déi göttlech Präsenz ze manifestéieren. D'Sonn
schéngt gläichméisseg op Kuel a Diamant, awer den
Diamant empfängt a reflektéiert d'Sonneliicht, während
.d'Kuel net kann

Ähnlech sinn all Mënschen am Liicht vu Gott
ënnergetaucht, awer nëmmen e puer kënnen dëst Liicht

kréien a reflektéieren an hire Gedanken an Handlungen. Fir
dat ze maachen, musse si sech duerch Meditatioun a
andeems se göttlech Léieren a Geboter befollegen,
.purifizéieren

Wann mir den Numm vu Gott aussprieche, musse mir
eis déif a ganz éierlech bewosst sinn, wat mir soen. Wann Dir
an d'Gedanken vun de Leit beim Gebied kéint kucken, géift
Dir feststellen, datt déi meescht un alles anescht wéi Gott
denken, och wann se säin Numm aussprieche! Sou e
.Gebied ass fruchtlos a wäertlos

Wann mir bieten, solle mir eis beméien, eis ganz
Gedanken op Gott ze konzentréieren, anstatt nëmmen säin
geseenten Numm ze widderhuelen, während mir eis
Gedanken wandere loossen. Eng vu menge Tanten huet hir
Gebieder op Gebiedsperlen gesongen, déi seelen net an
hirer Hand waren. Mä si huet mir enges Daags zouginn, datt
Gott, obwuel si dës Gebiedsgewunnecht véierzeg Joer laang
praktizéiert huet, hir Gebieder net erhéiert huet. Kee
Wonner! Hir "Gebieder" waren näischt méi wéi eng nervös
.Gewunnecht

Wann mir bieten, solle mir un näischt anescht wéi un
Gott denken. Mir solle beméien, an eiser Gottesdénkscht
éierlech an an eisen Ubiedungen trei ze sinn. D'Benotzung
vu Gebietsperlen an d'stänneg Uruffe vum Numm vu Gott
ass perfekt akzeptabel, wann d'Praxis aus dem Häerz kënnt
a vun Éierlechkeet an engem fokusséierte Geescht
ënnerstëtzt gëtt. Dës Praxis kann awer mat der Zäit
.automatesch ginn

Mir müssen den Numm vu Gott an eisen Häerzer
flüsteren, mat Sehnsucht a göttlecher Léift; dës ass déi
richteg Verehrung, déi Gottes Häerz beréiert. Den Numm vu
Gott mat Keelt an engem wandernde Geescht ze soen ass
Gotteslästerung an Onrespekt. Wann ee biet, muss säin
.Häerz a säi Geescht mat der Léift vu Gott gefällt sinn

O Här, Du bass den göttleche Nordstär, duerch deen
meng wandernd Gedanken am turbulente Mier vu Prüfungen
.a Leed geleet ginn
D'Ausübung vun der Geeschkonzentratioun duerch méi
héich yogesch Übungen hëlleft, méi no un Gott ze kommen,
der ieweschter Quell vu Herrlechkeet a Pracht, genee wéi et
hëlleft, iwwer Gott nozedenken a mat Him ze
.kommunizéieren

Et ass essentiell, een Dag d'Woch enger spiritueller
Réckzuchsphase (wann et méiglech ass) ze widmen, fir
iwwer Gott ze denken an Rou, Fridden an innerleche Fridden
ze erliewen. Zäit, déi Dir op dës Manéier verbréngt, wäert e
berouegende Balsam fir d'Problemer an d'Ängscht sinn, déi
.Dir am Rescht vun der Woch begéint
Jidderee muss all Woch een Dag an der Ofsonderung
oder engem "spirituellen Réckzuch" verbréngen, fir seng
emotional Wonnen a Péng ze heelen. Wann dësen Dag ee vu
Friden, Freed a Zefridenheet gëtt, wäert Dir Woch fir Woch
.gespannt drop waarden

Einsamkeet ass de Präis vun der Gréisst. Dir wäert
iwwerrascht sinn vun de wonnerbare Resultater, déi fir Äre
Geescht, Kierper a Séil duerch dëse spirituellen Réckzuch a
Verbindung mat Ärem Geescht a mat Gott erreecht ginn.
Wann Dir no richtigem Gléck sicht, musst Dir Iech fréi moies
beim Erwachen an och owes ier Dir schlofe gitt, an den
.Ozean vum göttleche Friden dauchen

D'Weise vun Indien roden net nëmmen een Dag vun der
Ofsonderung, mä ënnersträichen d'Noutwennegkeet vun
enger roueger Meditatioun zu véier spezifischen Zäiten all
Dag. Bei Sonnenopgang, ier een opstinn an iergendeen
gesäit, soll een d'Rou an d'Gefill vu Friden genéissen.
Mëttes soll een de Geescht virum Mëttegiessen berouegen
an nach eng Kéier eng Period vu Friden virum Owesiessen
genéissen. Schlussendlech, ier een owes an d'Bett geet, soll
.een nach eng Kéier an e Friddenszoustand kommen

Déi, déi sech während der Einsamkeet an während dëse
véier deegleche Perioden d'Rou gewissenhaft bewältegen, si
sécher, Harmonie mat Gott ze erliewen. Déi, déi net all dës
Perioden anhale kënnen, sollten op d'mannst d'Moies- an
d'Owesstonnen dësem widmen. Doduerch gëtt hiert Liewen
zum Besseren transforméiert, a si wäerten dat richtegt Gléck
.erliewen; d'Erfahrung ass de beschte Beweis
Wann Dir weider Schecken ausschreift an ënnerschreift,
ouni genuch Sue fir Äre Bankkonto anzebezuelen, da geet
Äert Geld aus. Datselwecht gëllt fir Äert Liewen. Ouni
reegelméisseg Friddensdepositionen op Ärem
Liewenskonto, gëtt Är Energie erschöpft, Är Rou
verschwënnt an Äert Gléck verdampft. Kuerz gesot, Dir
wäert schlussendlech emotional, geeschteg, kierperlech a
spirituell Insolvenz leiden. Awer déif deeglech Meditatioun
.iwwer Gott wäert Äre emotionale Kont opfëllen
De fromme Sichende meditéiert all Dag, kommunizéiert
mat Gott mat all der Léift a Sehnsucht a sengem Häerz, a
biet Hien, sech ze weisen. Wann Dir e Léifsten vu Gott sidd a
sech verlaangert, seng Präsenz ze erliewen, musst Dir Äre
Geescht a Kierper a säi Fridden ënnerdauchen, an d'Liewe
wäert lech zoulaachen, an Är Affären wäerten sech a ville
.Hisiichten verbessern
E rouege Mënsch mécht selten e Feeler a kritt Erfolleg
.do, wou Dausende vun aneren et net gepackt hunn
Déi, déi net u Gott denken oder sech net ëm hie
këmmere, ginn depriméiert a miserabel. Si ginn reizbar a
.ginn zu lafende Maschinnen
D'Sonn vun der Wäisheet a vum Fridden wäert um
Himmel vun der Rou opgoen a wäert Äert Wiesen an hiren
heelen Stralen baden, soulaang Dir eng spirituell Ustrengung
.maacht a Gott den éischte Plaz an Ärem Häerz gitt
Ee Mound schéngt méi hell wéi all d'Stäre zesummen.
D'Sonn, déi kleng ausgesäit, verdreift d'Däischtert aus
engem Gebitt, dat Milliounemol méi grouss ass wéi hie

selwer. Ähnlech e gudde Mënsch straalt, einfach andeems en
op der Welt existéiert, Schwéngungen aus, déi vill vun de
Schwéngunge vu béise Leit entgéintwierken an
.neutraliséieren

En Dag vun der Reflexioun soll och en Dag vun der
mentaler a kierperlecher Rou an der Kultivatioun vun
inneren Fridden sinn. All Aktivitéit, déi Wäisheet a Fridden
.bréngt, ass eng geseent Aktivitéit un deem Dag

Wat d'Éiere vun den Elteren ugeet, hunn déi helleg
Bicher recommandéiert, si gutt ze behandelen: "Éiert Äre
."Papp a Mamm" a "Sidd léif zu den Elteren

Mënschlech Eltere sollten als Vertrieder vu Gott geéiert
ginn, deem hinnen d'Geschenk ginn huet, d'Mënschheet ze
schafen. D'Mamm ass d'Verkierperung vu Gottes purer Léift,
well eng léif Mamm verzeit, wou keen aneren et verzeit. De
Papp ass d'Manifestatioun vu Gottes Wäisheet an de
.Beschützer vu senge Kanner

Ee soll säi Papp a seng Mamm net ausser Gott gär hunn,
mä als Ausdrock vu senger schützender a weiser Léift gött
den ieweschte göttleche Geescht souwuel Papp wéi och
Mamm fir dem Kand ze hëllefen; dofir soll et an den Elteren
.geéiert ginn

D'Schrëften roden eis och dovun of, ëmzebréngen, just
fir ëmzebréngen, well dann gött een zu engem Mäerder. E
Mënsch soll net an engem Moment vun intensiver Emotioun
d'Liewe vun engem aneren huelen. Wann awer Léifsten
menacéiert sinn, muss een kämpfen, fir déi ze schützen, déi
Gott him uvertraut huet, well et eng helleg Pflicht ass, seng
.Famill a säi Land ze verdeedegen

Wat d'Verbuet vum Ehebrech ugeet, sollt den idealen
Zweck vun der sexueller Unioun d'Erzeugung vu Kanner sinn,
déi no Gottes Bild geschaf goufen, an den Ausdrock vun der
purer Léift, déi vun de Partner gefillt gött, déi Gott aneneen
gesinn. Déi, déi nëmmen op engem kierperleche Plang
liewen, ouni Rücksicht op déi richteg Léift oder den héijen

Zweck, fir deen de sexuelle Verlaangen geschaf gouf,
maachen Ehebriech no dësem Gebot. An dësem Fall sinn si
net anescht wéi Déieren, déi hir sexuell Drang erfëllen an
.dann hire Wee goen

Gott huet dësen kreativen Undriff a Männer a Frae
geschaf, fir richteg géigesäiteg Léift am Bestietnesliwen ze
fortbréngen an auszedrécken, an en soll net soss
mëssbraucht ginn, mä éischter an eng helleg Aktivitéit a
.Wëssen transforméiert ginn

Wann Dir sexuell Kraaft an Ärem Wiesen kontrolléiere a
verdeeke kënnt, kënnt Dir grouss mental Fäegkeeten
entwéckelen fir ze schreiwen, ze zeechnen oder fir latent
.Talenter op onzähleg aner Weeër ze weisen

A wann Dir endlech fäeg sidd, Är kreativ Aktivitéit ze
kontrolléieren an ze spirituellt ze transforméieren, wäert Dir e
grousse Fridden, eng grouss Léift an eng ëmmer méi grouss
.spirituell Freed erliewen

Hellegen a spirituellt Leader, déi hir sexuell Aktivitéit
spirituellt transforméiert hunn, si Risen, déi fäeg sinn,
erstaunlech an iwwerraschend Leeschtungen an der Welt an
.an der esoterescher Sich no der Wourecht ze leeschten
Dofir ass déi héchst Notzung vum sexuellen Drang, seng
Kraaft ze erhéijen, dat heescht, seng Energie a Richtung vun
engem méi héijen Zweck ze kanaliséieren, fir Wäisheet,
héich Idealer a spirituellt Prinzipien ze manifestéieren. Ee soll
kee Genoss u sexuellen Gedanken hunn oder dat
begeeschteren, wat verbueden ass. Wann dës Zort vu
Selbstkontrolle erreecht ass, huet een eng gesond Perspektiv
.op de Geschlechtsverkéier a säin méi héijen Zweck

Vum sexuelle Versklavt ze sinn heescht, Gesondheet,
Selbstkontrolle a geeschtege Fridden ze verléieren, a kuerz
.gesot, all d'Elementer vum Gléck, déi eng Persoun brauch
Déi helleg Bicher fuerderen eis och op, net ze klauen.

Wann eng Grupp vun dausend Leit sech géigesäiteg klaue
géif, hätt jidderee 999 Feinde. Dofir däerf een d'Rechter vun

aneren net verletzen, nach hiert Land, hire Fridden, hir Léift,
hir Dignitéit oder iergendeng vun hire materiellen oder
spirituellen Besëtzer beschlagnahmen. Wann Dir net de
Wonsch fillt, dat ze huelen, wat net Äert ass, da kënnt dat,
wat Dir braucht oder wënscht, bei Iech. Déifstall entsteet als
éischt am Geescht, wann eng Persoun ufänkt, anerer ze
beneiden. D'Somen vu béiswëllege Begierden müssen aus
dem Geescht erausgerappt ginn. Geeschtlechen Altruismus
ass de Wee. Dann wäert eng Persoun natierlech Iwwerfloss
unzéien, a Segen fléissen zu hir aus Quellen, déi se kennen,
a Quellen, déi se net kennen. Dëst ass en onfehlbar göttlecht
Gesetz. Wat Déif an egoistesche Leit ugeet, si verbréngen
hiert Liewen domat, materiell Besëtzer ze verfolge, hir
Aen ëmmer op dat, wat anerer hunn, och wann hir eege
.Kasse mat Gold iwwerfëllt sinn
Wann net de materielle Egoismus opginn geet, kann
d'Welt kee Gléck kennen
Gléck kënnt nëmme duerch spirituell Kooperatioun. Et
kënnt wann eng Persoun d'Bedierfnesser vun aneren fillt, wéi
wann se hir eege wieren, a fir anerer schafft, sou wéi se fir
.sech selwer schaffen
En anert wichtegt Gebot ass, falsch Zeienaussoen ze
vermeiden. Een aneren ze schueden, andeems een
d'Wourecht verzerrt, ass eng aner Manéier, fir d'sozial
Harmonie ze ënnergrüen. Wann ee gutt behandelt wëll
ginn, soll een anerer deementspreechend behandelen.
D'Wourecht soll ëmmer gesot ginn, awer et muss een
Ënnerscheed maachen tëscht der Wourecht soen an einfach
Fakten ze soen. Een als lahm oder blann ze bezeechnen ass
verletzend a schiedlech; ee soll op d'Gefiller vun aneren
oppassen a vermeiden, se ze verlegen. Ähnlech ass et och
falsch, eng Wourecht ze verroden, déi een ouni en nobelen
Zweck verroden géif. Op der anerer Säit soll een net léien, fir
d'Wourecht net ze soen; amplaz kann een a bestëmmte

Situatiounen roueg bleiwen, fir aneren net ze verlegen oder
.ze schueden

Ee muss sech virum Näid oppassen, enger
zerstéierender Krankheet, déi de Friden vun der Séil
knascht. Wat méi ee sech no deem begeeschtert, wat méi
grouss gëtt säin Ongléck a säi Misär. Dee neidesche Mënsch
lieft e problematescht Liewen a kennt ni de Goût vun der
Rou. Et ass vill besser fir si, sech selwer ze respektéieren,
sech op sech selwer ze verloossen an no bannenzegem
.spirituellen Räichtum ze sichen
D'Würde an den intrinsische Wäert vun enger Persoun
si vill méi grouss wéi alles, wat se sech wënschen oder no
hirem Besëtz verlaangen. Gott manifestéiert sech an all
Mënsch op eng Manéier, déi sech an kengem anere Mënsch
manifestéiert. Hiert Gesiicht ass net wéi dat vun iergendeen
aneren, an hir Séil ass net wéi déi vun iergendeen aneren,
well an hinnen läit de gréisste Schatz vun der ganzer
.Schöpfung - an dee gréisste Schatz ass Gott
Mir wëllen, datt eist Liewen mat gudden Doten blénkt a
bléie soll, mat Freed a Gléck parfüméiert gëtt, a fir ëmmer
.an der Erënnerung vun deenen leeft, déi eis schätzen

Wann eng Persoun de richtege Glawen huet a sech
deementspriechend verhält, ass si méi glécklech wéi déi, déi
net gleewen an hir Pflichten am Kampf vum Liewen net
.erfëllen

E gesonde Glawen a gerecht Handlungen (ënnerstëtzt
vun nobelen Motiver a gudden Absichten) sinn ëmmer do,
wou et Gléck gëtt, a ginn verluer, wou et kee Gléck gëtt.

Doraus kënne mir schléissen, datt si zwou wesentlech
Konditiounen fir Gléck sinn, déi ouni si net erreecht kënne
ginn. Déi, déi Gléck wëllen, brauchen nëmmen dës zwou
.fundamental Elementer, déi seng Eckpfeiler a Piliere sinn
D'Mënsche kënnen déi onendlech Komponente vum
Universum net no Wëllen kontrolléieren, änneren oder

läschen. Dës Komponente si komplex mam Tissu vum
mënschleche Liewen verbonden, an d'Mënsche kënnen net
isoléiert vun hinne funktionéieren. D'Mënsche kënnen awer
hire Geescht kontrolléieren, fir sech un dës Komponenten
unzepassen an ze vermeiden, datt se dovunner schueden
Eis Vorfahren ware méi glécklech wéi mir, net well se
méi weltlëch Saachen a Freed haten wéi mir haut, oder well
se manner de Problemer vum Liewen ausgesat waren, mä
well se dat psychologescht Gläichgewiicht haten, dat hinnen
Trouscht, Fridden, Zefriddenheet a kuerz gesot Gléck ginn
.huet

Si waren net op extern Ëmstänn fir hiert Gléck
ugewisen, an si sinn och net externen Bedéngungen noginn,
déi et hinnen berauben géifen. Hir Gefiller vu Komfort,
Fridden, Gléck a Zefriddenheet ware natierlech, normal,
gesond an dauerhaft. Mir sollten dës Gefiller och
kultivéieren, wa mir Gléck wëlle hunn. A wien vun eis huet
?dat net

D'Schicksal ass d'Resultat vun enger vergaangener
Ausübung vum fräie Wëllen oder der Fräiheet vun der Wiel.
Duerch eis vergaangen Praktike vum fräie Wëllen hu mir eis
Schicksal a Besënnung bruecht a bréngt weiderhin. Mir sinn
awer net un d'Vergaangenheet gebonden, an och net fir
ëmmer vun de Konsequenze vun eisen Handlungen
ageschränkt. Mir kënnen dat, wat mir geséit hunn,
réckgäנגeg maachen a läschen, wat mir geschriwwen hunn,
wa mir dat wëllen a beméien, eise Cours ze korrigéieren an
.d'Qualitéit vun eiser Ernte ze verbesseren
Wa mir d'Somen vun Handlungen mat schmerzhaft
Konsequenzen ausrotten an an hirer Plaz Somen säen, déi
besser der Natur vun der Séil ugepasst sinn, da wäerte mir
sécherlech d'Friichte vum Gléck vun deene gudde Somen

ernten, déi am Buedem vun der Séil geséit ginn. Mir müssen
elo de fräie Wëllen ausüben, elo an net muer, wa mir méi
.Gléck erreechen oder Leed a Péng reduzéieren wëllen
Dofir leien d'Konditiounen fir Gléck am Mënsch, an alles
wat hie maache muss, ass eescht mat där Equatioun
ëmzegoen, déi net falsch leeft, an d'Resultater wäerten zu
senge Gonschten sinn, wann hien déi bescht Bewäertung
.mécht a mat hir ëmgeet

O Här, soll mäi Wiesen mat Denger Vitalitéit gefëllt sinn,
mäin Häerz mat Denger tréischender a matleidender
Präsenz, mäi Geescht mat Denger Wäisheet, a meng Séil
.mat Denger göttlecher Bewosstsinn gefëllt sinn
Am Buedem vun ären Häerzer wuessen d'Somen vun
der Léift. Waassert des Somen mat dem Waasser vun der
.universeller Léift an dem universelle Matgefill
D'Kraaft vum Geescht ass onlimitéiert an dofir, wann Dir
déif genuch iwwer en Thema nodenkt, kritt Dir d'Äntwert op
.all Fro am Zesammenhang mat deem Thema
Wann eng Persoun all hir Aarbecht an Aktivitéiten dem
Déngscht vun aneren widmet an des mat enger zefriddener
Astellung erfëllt, dann verdénkt si wierklech Unerkennung a
.Dankbarkeet

Mir sollten net eensäiteg sinn. Éischer sollten mir eis
Aktivitéiten ausbalancéieren a Prioritéiten fir eis Aarbecht an
.Aufgaben setzen, jee no der Wichtigkeet vun all eenzel
D'Pflicht ass déi Handlung, déi eng Persoun mat Freed
ausféiert a net fir materielle Gewënn, an d'spirituell a
moralesch Pflicht soll am Liewen un d'éischt Plaz kommen
All Mënsch huet en onerschlossene Potenzial. Hie
besëtzt all déi néideg Stäerken. De Geescht selwer ass eng
ieweschst Kraaft, an e muss vun veralteten a restriktiven
.Gewunnechten a Konzepten befreit ginn
Den Afloss vu Planéiten a Stären op d'mënschlecht
Liewe gëtt duerch déi tëschteneen Kräfte vun Attraktioun a

Repulsioun tëscht de Planéiten an dem mënschleche Kierper
.verursaacht

Béis Gedanken féieren eng Persoun an eng schiedlech
Ëmwelt, wou se sech no hire Wënsch ausdrécke kann. Wéi
och ëmmer, eng Persoun kann hir Gedanken a Bewosstsinn
duerch Willenskraaft änneren, an domat och hir Ëmwelt.

Wann eng Persoun laang an enger schiedlecher Ëmwelt
bleift, fänkt dës Ëmwelt un, se ënnerbewosst ze beaflossen.

Mat der Zäit verléiert se komplett hir Fräiheet, eng gesond
an ausgeglach Ëmwelt ze wielen, a gëtt den negativen Aflëss
vun där schiedlecher Ëmwelt ausgesat. Déi mat enger
.staarker Willenskraaft sinn dogéint a Harmonie mat Gott

Konzentréiert Geeschtenergie

Wann Dir Sonneliicht duerch eng Lupp op e kleng
Punkt konzentréiert, produzéiert et Hëtzt, an dës Hëtzt kann
Holz, Stoff, Pabeier a méi entzünden. Ähnlech, wann Dir Äre
Geescht präzis konzentréiert, kann seng konzentréiert
Energie d'Wuerzele vum Zweifel hannert all Versoen
ewechbrennen an dem Liicht vun der Wäisheet hell
.schéngen loossen

Wann de Geescht sech mat Gott ausriicht, der Quell vun
all Guttheet an dem Urspronk vun all geseenter Kraaft, gëtt
e sech vun der göttlecher Präsenz bewosst a besëtzt all
d'Elementer vum Erfolleg. Dës Elementer si enk mat Gottes
immenser Kraaft verbonden, déi fäeg ass, nei Méiglechkeete
.fir Erfolleg an all Beräich ze schafen

Problemer a Schwieregkeeten entstinn duerch e

Manktem u Bewosstsinn vun enger Persoun iwwer hir
vergaangen Handlungen, déi zu enger bestëmmter Zäit an
enger bestëmmter Plaz begaange goufen. Hiert aktuell Leed
staamt aus Gedanken an Doten, déi si ausgedréckt hunn, déi
sech am Buedem vun hirem Bewosstsinn verankert hunn, zu

enger Planz gewuess sinn a Friichte gedroen hunn, déi
d'Charakteristike vun dëse Gedanken an Handlungen
.reflektéieren

Prüfungen a Leed kommen net fir eng Persoun ze
briechen oder hire Wëllen ze paralyséieren, mä éischer fir si
Gottes Gréisst ze schätzen a seng Gesetzer ze
respektéieren, duerch déi si richtegt Gléck erreeche kënnen.
Gott schéckt dës haart Prüfungen net, well se haauptsächlech
vum Mënsch gemaach sinn. Alles wat vun der Mënschheet
verlaangt gëtt, ass hiert Bewosstsinn aus hirem Schlof vun
der Onvorsichtegkeet z'erwächen an aus der Däischtert vun
.der Ignoranz an d'Liicht vum Wëssen erauszekommen
Meeschtens verspriechen eis Sënner eis flüchteg Freed,
bréngen eis awer schlussendlech laangfristeg Péng a Leed.
Richteg Tugend a Gléck verspriechen awer wéineg, ginn eis
awer schlussendlech reng an dauerhaft Freed. Dofir
betruachten ech bannescht, dauerhaft Gléck als richteg
.Freed, an temporär sinnlech Freed als blo Genoss

Wann Dir d'Sonn vu Milliounen Kilometer ewech am
Weltraum kuckt, schénkt dee risege Stär vill méi kleng ze
.sinn wéi eis Äerd

Den Duerchmiesser vun der Äerd ass awer ongeféier
7.900 Meilen, während den Duerchmiesser vun der Sonn
honnertmol méi grouss ass wéi dee vun der Äerd. Wann Dir
eise Planéit Äerd direkt virun der Sonn kéint placéieren, géif
.en am Verglach mat der Sonn wéi e klengen Punkt ausgesinn
Loosse mer unhuelen, datt dat mächtegt Sonnefeld sech
ausdehnt a méi breet mécht, bis seng enorm Mass den
ganzen bloen Himmel verschléckt. Den Himmel, dee mir
gesinn, ass nëmmen en Deel, tatsächlech e klengen Punkt,
vum Weltraum, deen dat onendlecht Universum
.duerchdréngt

Och wann d'Sonn weiderhin onendlech an de Weltraum
ausdehnt a sech ausdehnt, wier se ëmmer nach net fäeg,
.d'Onendlechkeet ze ëmfaassen

Déi kosmesch Illusioun vu Klenggeheet a Finitude
limitéiert a verhënnert datt de Geescht déi kosmesch
Onendlechkeet wahrhëlt

Wou kënnt dës absolut Eidelkeet hier, a wou leien hir Grenzen

Deejéinegen, deen net Dimensiounen oder Miessunge
 ënnerworf ass, deen keng Limit oder Urspronk huet, ass
 Gott, deen omnipräsent ass an an de wäitste Géigenden vum
 Weltraum existéiert. Hie ass an de wäiten, wäiten Stären.
 Genee wéi et an dir an a mir existéiert, ass et sech bewusst
 .iwwer all Raum, deen et anhëlt, egal wéi kleng oder grouss

D'Vergaangenheet ass de gréissten Deel vun der
Mënschheet unbekannt, mat Ausnam vun e puer
ausgewielten erleichten Individuen. Awer eis Ignoranz vun
der Vergaangenheet ass och zu eisem Virdeel. Well, wa mir
alles wësse géifen, wat mir an dësem Liewen an a fréiere
Liewe gemaach hunn, wiere mir vun der grousser Quantitéit
vun eisen Handlungen iwwerwältegt a komplett verwirrt.
Eise Wëlle kéint souguer vum Schock paralyséiert ginn,
soudatt mir net méi fäeg wieren, eis Bestriewungen
weiderzeféieren an eis der Verzweiflung zum Affer loossen.
Och an dësem irdesche Liewen ass d'Vergessenheet e Segen
vu Gott, deem eis Gedanken a Gefiller verhënnert, vun
Erënnerungen un d'Vergaangenheet, besonnesch déi batter
a schmerzhaft, ze konsuméieren. Glécklecherweis schénge
de göttleche Funken an eis stänneg mat Hoffnung an dem
Wonsch, déi onopfälleg Rees vum Liewen weiderzeféieren.
Mir musse Gott fir dës zwou Seegen danken: d'Fäegkeet,
d'Vergaangenheet ze vergiessen an d'Hoffnung fir d'Zukunft

Mir sollten net schléissen, datt d'Schicksal dem fräie
Wëllen Hindernisser am Wee stellt. Mir müssen awer eist
Bescht maachen, fir den negativen Aflëss ze widderstoen,
déi déi meescht Leit dem Schicksal an dem Destinatioun
zouzeschreiwen, an eis Fräiheet vun der Wiel no eisen
inneren Iwwerzeegungen ausüben, virausgesat datt dës
Iwwerzeegungen op engem gesonde Glawen baséieren a
sech op göttlech Gesetzer begrënnt hunn, ouni déi eng
.Persoun kee richtegt Gléck ka schmaachen

Wann mir eng Handlung ufänken, solle mir eis net vun
negativen Ëmstänn intimidéiere loosse, mä éischer bis
zum gréissten Deel optimistesche sinn, mat dem absoluten
Glawen, datt näischt eis am Wee ka stoen, de Wëllen
.auszeüben an d'Fräiheet vun der Wiel auszeüben

D'Mënsche sinn dacks wéi e Blat, dat op der Uewerfläch
vun engem Floss schwëmmt, a si musse sech aus dem
Strom vun automatesche Gewunnechten erauszéien, deen
se a Richtung Waasserfäll vun Illusioun an Zerstéierung
féiert. Déi meescht Leit schéngen indifferent a loosse sech
.vun der Stromung matrappen

Wa mir eist Zil net erreechen, ass et akzeptabel implizit
unerkennen, datt et Hindernisser gouf, déi eis selwer
geschaf hunn, an déi eis dovun ofgehalen hunn, et
z'erreechen. Mir müssen duerchhalen an eis Efforte
verduebelen, fir eist gewünschte Resultat z'erreechen. Mir
müssen eis och versécheren, datt egal wéi staark an immens
d'Hindernisser an d'Erausforderunge sinn, mir ëmmer nach
d'Kraaft hunn, se ze iwwerwannen. Och wa mir trotz all eise

Versich versoen, gött et kee Grond fir Verzweiflung oder Frustratioun, soulaang mir verstoen, datt de mënschleche Wëlle méi staark ass wéi d'Schicksal, dat mir selwer geschaf hunn. Dofir däerfe mir net ophalen ze probéieren, egal wéi oft mir versoen, well et ëmmer oppe Dieren gött. Mir müssen einfach weider streiden an de Versuch widderhuelen, bis den Erfolleg eis zougestane gött. Gott wäert eis hëllef, soulaang mir op Hie vertrauen an déi néideg Ustrengung maachen. [Wien de Wee geet, wäert d'Destinatioun erreechen, a wien op Gott vertraut, wäert net enttäuscht .ginn]

Wann eng Persoun eppes intensiv an dauerhaft begeeschtert, verléisst dëse Wonsch ni hiert Bewosstsinn, egal wou se higeet a wat och ëmmer hir Suergen sinn. Duerch seng konstant an onermiddlech Aktivitéit huet dëse Wonsch eng immens Entschlossenheet an Energie. Dëst bannenzegt Geflüster ass méi mächtig an effektiv wéi eng mechanesch Bidden, déi nëmmen d'Lebse beweegt. Sou handeln déi, déi Gott gär hunn. Si flüsteren hir Léift fir Hien ouni Ophiewe, hiert häerzlecht Geflüster bleift während hiren aldeeglechen Aktivitéiten onhéierbar. Dëst häerzlecht Geflüster lenkt se net of a bréngt se net a Konflikt mat hiren anere Flichten. Wéi hire Wonsch no Gott wiisst, verdéift a verstärkt sech hir Léift fir Hien, bis se seng Präsenz erliewen a säi Liicht mat dem A vun der Séil gesinn. Si schmaachen iwwerwältegend Freed a spieren e Friden, .deen net beschriwwen ka ginn

Gott schéckt eis d'Lektione, déi mir am Liewe brauchen, fir datt mir dovunner profitéiere kënnen a Verständnis an Erfahrung sammeln. Wien dës Lektione vermeit, wäert gezwonge sinn, se ze léieren, egal wéi laang .et dauert

All Test ass e Frënd, wa mir dovunner léieren, an en
tyranneschen Despot, wa mir d'Geleeënheet verpassen a se
mat Gemurrelen, Roserei a schlechtem Uerteel
.mëssbrauchen

Wann mir e gutt Verständnis an déi richtig Astellung
.zum Liewen hunn, gëtt et schéin a fräi vu Komplikatiounen

-

psychologesch Fäll

E Mënsch kann net fir ëmmer op Welle vu Freed gedroe
ginn, a turbulenten Waasser vu Trauer ënnergeet oder an
den Déifte vun der Langweil erdröck sinn. An där Welt vu
widdersprénglechen Dualitéiten ass den
Duerchschnittsmënsch Héichten an Déiften ausgesat - hie
klëmmt op Welle vu Gléck, ënnergeet an den Ofgrond vun
der Apathie a gëtt vu rosen Welle vun Trauregkeet hin an
hier gehait - a erlieft selten en aneren Zoustand vu
.Bewosstsinn

Wann ee sech vun den Ëmstänn d'Gedanken op dës
Manéier beaflosst, heescht dat, säi Wëlle engem kapriziéis
an ëmmer verännerleche Schicksal ofzeginn. Wat eng
Persoun brauch, fir e erfollegräich an erfüllend Liewen ze
féieren, ass e mentalt Gläichgewiicht, an dës kann nëmme
duerch fokusséiert Denken a Kontroll iwwer déi emotional
.Fäegkeeten erreecht ginn

Och déi déifst Trauer heelen mat der Zäit, dofir mécht et
kee Sënn, all Dag vun eisem Liewen iwwer d'Trauer ze
schwätzen. Stänneg ëm de Verloscht vun engem Léifsten ze
traueren hëlleft weder hinnen nach eis, an et ännert näischt.
Ähnlech ass et kontraproduktiv, en Inferioritéitskomplex ze
kultivéieren oder sech selwer fir vergaangen Feeler oder
Echec ze bestrofen; et mécht d'Liewen nëmme miserabel a
.stéiert d'mental Fäegkeeten

Mir däerfen eis net erlaben, an d'Lach vun der
langweileger Routine ze falen, well dat ass e
psychologeschen Zoustand, deen alles anescht wéi bequem
ass, well en de Geescht stéiert an déi latent Fäegkeeten am
.Uewen vun der Apathie verbrennt

De Feeler muss vun de Wuerzelen aus erausgeräumt
ginn, an d'Felder vum Liewen musse mat Fleiss an
Entschlossenheet geploot a mat Some vun der Guttheet
.geséit ginn, fir mat Gottes Hëllef eng räich Ernte ze ernten
Maacht eppes, wat nach keen virdru gemaach huet -
eppes, wat d'Welt erstaunt. Weist, datt Gottes kreativ Kraaft
.duerch Iech wierkt

Leit mat rouegen an nobelen Temperamenter hëllefen
eis Gedanken magnetesch a gesond ze maachen. Et ass net
schwéier ze bestëmmen, ob eng Persoun hir intellektuell
Ernährung aus enger friddlecher oder enger stéierender
Ëmwelt zitt. Angscht, Leed a Verwirrung stamen all aus der
Ëmgang mat der falscher Aart vu Leit, egal ob Frënn oder

Famill, wat zu ängschtleche Gedanken an enger onroueger
.Stëmmung féiert

De Kierper kritt Energie an Aktivitéit vu kierperleche
Liewensmëttel, während magnetesch Liewensmëttel
souwuel de Kierper wéi och de Geescht mat
Energie Ladungen versuergen, déi méi einfach ze verdauen
sinn wéi fest a flësseg Liewensmëttel, déi net einfach a
.lieweg Energie ëmgewandelt kënnen ginn

Wann Dir Ignoranz a Wäisheet verwandele kënnst,
Schwächt a Fragilitéit a Gesondheet a Vitalitéit, a
selbstsécher a këhn - och eleng - duerch d'Weeër vum
Liewen trëppelt, a bannenzeg Freed fannt, e liewegt a
waakregt Gewësse ze hunn, an en onerschütterleche Glawen
un Gottes Gerechtegkeet an den Triumph vum Recht iwwer
dem Falsch an der Wourecht iwwer der Illusioun, a wann Dir
all Dag beméit, Är Gedanken op méi héich a méi raffinéiert
Niveauen ze hiewen, an e léift an dankbart Häerz a gutt
Absicht géintiwwer aneren hutt, gëtt Är intellektuell
Ernährung magnetesch, an Dir zitt alles un, wat schéin a gutt
ass - Saachen, Leit an Ëmstänn - déi essentiell sinn, fir Är
Rees Richtung Ufer vu Sécherheet a Schutz weiderzeféieren.
A schliisslech, wann Dir Iech beméit, dat ze kréien, wat Dir
braucht, a mat deem zefridden sidd, wat Gott Iech gëtt, da
sidd Dir méi räich am Geescht a méi zefridden wéi déi, déi
vu weltleche Begierden verbraucht sinn a gierig no hire
.flüchtege Freed sinn

Matgefill ass d'Bréck, déi all Séil mat anere Séilen
.verbënnt. Matgefill ass d'Paart zu all Häerz

Wann eng Persoun Gott sicht, deen deen eenzege
richtege Frënd iwwer all aner ass, gött et méiglech, eng echt
Frëndschaft an alle mënschleche Bezéiungen opzebauen -
familiär, brüderlech, bestuet a spirituell. Frëndschaft ass e
wichtige Element a bestuete Bezéiungen, an intellektuell an
emotional Proximitéit, e Gefill vu spiritueller Attraktioun a
richteg Léift sollten d'Prioritéit sinn. Déi, déi net tèscht
richteger Léift an kierperlecher Attraktioun ënnerscheiden,
.gi ëmmer erëm enttäuscht

Wann d'Bestietnes op héijen Idealer a géigesäitegem
Respekt baséiert, gött et zu enger glécklecher an
erfollegräicher Unioun tèscht zwou léiwen a kooperativen
Séilen, déi sech géigesäiteg d'Laascht vum Liewen
erliichten an d'Suergen vum Liewen mat géigesäiteger
.Empathie a frëndlechem Versteesdemech verdreiwen

Keen kann mech kontrolléieren oder mäi Wëllen
ewechhuelen, ausser ech loossen d'Gedanken an d'Aktiounen
vun aneren mech beaflossen

Wann Dir Äert Denken op d'Matière beschränkt, gesitt
Dir alles aus enger materieller Perspektiv. Mee wann Dir Äert
Bewosstsinn op en Zoustand vu spiritueller Bewosstsinn
erhéicht hutt, gesitt Dir de pervasiven Stroum vum Gottes
Liicht, deen iwwer all Matière eraus fléisst, an Dir gesitt alles
.aus enger spiritueller Perspektiv

Här, ech realiséieren, datt ech eng onendlech
Méiglechkeet hunn, meng Fäegkeeten z'entdecken a mäi
spirituellt Potenzial z'entdecken. Haut wäert ech meng
Gedanken mat Optimismus fëllen an mech vun
onangenehmen Erfarungen ofschléissen. Ech wäert dat

praktizéieren, wat mäi Kierper, Geescht a Séil op eng
.ausgeglach an harmonesch Manéier erniert

Ech wäert materiell USchlëss duerch méi héich
Ambitiounen ersetzen
An ech wäert feststellen, datt de treie Geescht ëmmer
bei mir ass

Den Danz vu Liewen an Doud ass ëmmer präsent, awer
ech wäert mech fir ëmmer befreien andeems ech meng
spirituell Identitéit retten. An wann ech de Stierm vu
Prüfungen a Leed entgéinrieden, wäert ech a mengem
spirituellen Boot iwwer d'Mier vum Liewen op déi sécher,
.göttlech Ufer segelen

Wann ech schaffen a kreéieren, da wäert ech mech drun
erënneren, datt Gott duerch mech schafft. Hie ass den Här
vum Universum, an ech kann mech mat Him verbannen
.duerch déif Kontemplatioun iwwer Him

Mäi léiwe Gott, ech realiséieren, datt meng Gedanken
mir entweder Versoen oder Erfolleg bréngen, jee nodeem,
wéi eng Iddi am stäerksten a mengem Liewen ass. An ech
wäert probéieren, mech drun z'erënneren, datt Dir Är
hëllefend Hand ausstreckt a mir de Wee fir mäin Erfolleg
.virbereet

Wann Katastrophen an Onglécker mech treffen, wäert
ech meng Kraaft zesummebréngen a meng
Entschlossenheet stäerken, se ze iwwerwannen. Ech wäert
éierlech a frëndlech a mat jidderengem ëmgoen, an ech

wäert Gedanken vu Léift a gudde Wënsch verbreeden. Dann
wäert Gott mech mat senger Kraaft a Wäisheet
.ënnerstëtzen

Geeschtlech Krankheeten an hir Behandlung
Meeschter Paramhansa Yogananda

Probéiert Iech eng Grupp vu mënschleche Figuren
:virzestellen, déi disproportionéiert an disharmonesch sinn
Een mat engem klengen Kapp sou grouss wéi eng
Kichererbsen an engem groussen Kierper sou grouss wéi e
!Kamel

En aneren huet eng mächteg Hand wéi d'Hand vum
Samson oder Herkules an e Kierper wéi de Kierper vun
!engem Zwerg

An en drëtten huet de Kapp vun engem risegen Elefant

!an de Kierper vun enger magerer Maus

Wär déi Szen net iwwerraschend an erstaunlech fir Iech,

oder traureg a bedauernd, wann Dir op eemol eng Masse

vun dësen Kreaturen mat enger komescher an

?disharmonescher Zesummesetzung géift gesinn

Stellt Iech elo eng aner Grupp vu Leit vir, déi normal a

Form an Ausgesinn sinn, awer geeschteg aus dem

.Gläichgewiicht a psychologesch deforméiert sinn

Genetesch wéi Kleider Wonnen, Geschwüren an aner

kierperlech Deformatiounen verstoppen, sou verstoppen och

e staarke, gesonde Kierper an e schéint, stralend Gesiicht vill

.eescht psychesch Krankheeten a Gebuertsdefekter

Wann Dir enger grousser Masse vun normale Leit

begéint géift, déi sech duerch hiert elegant Ausgesinn a gutt

Gesondheet auszeechnen, a wann Dir fäeg wier, hir mental

Kierper mat Ärer spiritueller Visioun ze penetréieren, wier

d'Iwwerraschung erstaunlech, an Dir kéint mat déiwer

Trauregkeet iwwerwältegt ginn iwwer dat, wat Dir entdecken
.géift

:Dir kënnt hir mental Kierper wéi follegt observéieren
De Geescht gëtt duerch de Kapp representéiert,
d'Sënner an d'Gefiller duerch den Torso, an de Wëllen
duerch d'Hänn a Féiss, déi all anormal, krank an deforméiert
.sinn

Dir wäert feststellen, datt e puer e kleng Kapp mat
ënnerentwéckelter Wäisheet hunn, deen op engem schlappe
Kierper montéiert ass, deen duerch egoistesche Ambitiounen
.a sinnleche Begierden opgeschwollen ass

Dir wäert och feststellen, datt verschidde Leit e Kierper
hunn, deen ouni Gefill a Vitalitéit ass, och wann se en héich
.entwéckelten, funktionellen Aarm hunn

Anerer kënnen e grousst, kreativt Gehir hunn, awer hir
Empathie an emotional Fäegkeeten si verkrampft an
atrophéiert. An et gëtt eng aner Kategorie vu Leit, déi eng
normal kierperlech a geeschteg Konstitutioun hunn, awer hir
Willenskraaft a Selbstkontrolle entweder schwach oder
.paralyséiert sinn

An d'Lëscht vun den Observatiounen geet weider a

!weider. Méige Dir laang liewen

Sou onzähleg psychologesch Verzerrungen an de
mentale Kierper, déi a verschiddene Beräicher
ënnerentwéckelt an an aneren iwwerentwéckelt sinn, sinn
tatsächlech präsent - och wann se verstoppt sinn - bei de
Mënschen. Si verursaachen hinnen psychologesche Péng a
verhënneren datt se hir Talenter a Fäegkeeten esou weisen,
.wéi se solle gewisen ginn

Wann een hei e puer psychologesch Krankheeten
uschwätzt, kéint dat hëllefen, déi zugronnleeënd Ursaache
vun alle mënschleche Problemer z'identifizéieren, sou datt
se op d'mannst all deenen, déi dorunner leiden, bekannt
ginn, och ënnerbewosst, fir datt se d'Natur vun dese Mängel,
hir Symptomer an hir stëll Penetratioun an d'Psyche verstoe

kënnen, fir datt se hir schleichend Zerstéierung vu Fridden a
.Gléck ofwiere kënnen
spirituell Melancholie

Dës Krankheet ass wäit verbreet bei deenen, déi
intellektuell a kierperlech inaktiv sinn, ënner dem Virwand,
déif a spirituellen Themen ze verdéiwen. Dës betrafte
Persounen vernoléissegeng déi grouss a kleng Pflichten vum
materielle Liewen ënner dem Deckmantel, Gott ze déngen, a
maachen sech doduerch dem Satan op, deen hinne
schwéiere Schued zouféiere kann. Si leiden ënner
Pessimismus an engem Manktem u Wäertschätzung fir alles
Gutt oder Schéint ronderëm si. Dëst ass eng ustiechend
Krankheet, an all déi mat spirituellen Ambitiounen musse
virsiichteg sinn a sech dovunner befreien, andeems se hir
Vitalitéit stänneg lieweg an hir Immunitéit staark halen
duerch positivt Denken, eng optimistesche Astellung a
.gesund, produktiv Aarbecht

spirituell Verdauungsstéierungen

Dëst geschitt als Resultat vum zoufälligen (Schluppen),
dat heescht der schneller Opnam vu grousser Quantitéit vu
fäerdege psychotropen Drogen, déi ënner glitzerenden Nimm
registréiert sinn a presentéiert ginn a Form vu gefälschte
spirituellen Bicher a Lektione vu "spirituellen Dokteren", déi
an der Konscht vun der Scharlatanerie an der Zaubererei
.erfuerene sinn

Dës Krankheet ëmbréngt net nëmmen den spirituellen
Honger no der Wourecht, mee zerstéiert och d'Fäegkeet,
tëscht Gutt a Schlecht, nützlich a schiedlech
.z'ënnerscheeden

Wien dauernd theologesch Iddien verschlénkt a sech
vun allem erniert, wat him an d'Hänn fällt, wäert net
nëmmen ze vill iessen, mä och géfteg Iddien zesumme mat
nützelechen konsuméieren, wouduerch hien intellektuell
Verdauungsstéierungen an domat e luesen geeschtlechen
.Doud verursaacht

Exzessivt a kontinuéierlecht Studium vu verschiddene
spirituellen a philosopheschen Iddien, ouni
Ënnerscheidungsfaegkeet oder Ustrengung, se duerch
perséinlech Erfahrung ze verdauen an z'ënnersichen, fir hir
Validitéit ze bestätegen, generéiert schlussendlech Zweifel,
Apathie a Mësstrauen géintiwwer all spirituellen Prinzipien a
.Gesetzer

Leidenschaft an Obsessioun

Déi, déi un dëser Krankheet leiden, liewen e
verschwendert, sënnlos Liewen, well se ze vill Suen an Zäit
hunn, a well se kee Sënn an e richtegt Verständnis vum
.Liewen hunn

Dës Leit gi vun hire Wënsch ugedriwwen; si maachen
alles wat hinnen an de Kapp kënnt a wat hinne gefällt. Si
fëllen hiert Liewe mat bëllegen, trivialen Romaner,
sensationelle Filmer an iwwerflächlecher, sënloser
Ënnerhaltung. Si realiséieren net, datt si vun dëser
geféierlecher Krankheet betraff sinn, bis si e schwéiere
Schock oder en Nervenzesummebroch erliewen - dat
.heescht, nodeems de Schued geschitt ass
mental Erkältung

Dësen Zoustand huet en aneren Numm: Verzweiflung. E
Mënsch weess ni, wéini en zoufällig optrëtt a seng stresseg
Symptomer erleiden, wéi Hoffnungslosegkeet, Intoleranz,
Besuergnëss an Ongedold. Nach méi schlëmm ass, datt en
dacks laang dauert, an d'Affer kréien dacks liicht Réckfäll,
.och wann se mengen, datt se sech séier erholl hunn

Psychologesch Katarr

Dës Krankheet gëtt verursaacht duerch d'Ophalen op
chronesch weltlëch Suergen. Déi, déi dorunner leiden,
verloéisseggen normalerweis, d'Waff vun hirer Willenskraaft
ze benotzen, a ginn dofir passiv an ënnerwürfesche hire
stännege Ängscht hin, anstatt se couragéiert ze
.konfrontéieren an se an hirer Kandheet ze eliminéieren
anormal psychologesch Bindung

D'Affer vun dëser Krankheet ginn eensäiteg an hirer Verfolgung vum Gléck. Well se gleewen, datt Gléck am Sammele vu Räichtum, dem Erreeche vu Ruhm oder dem Besätz vu Gesondheet oder Muecht läit, opfere si alles - Gesondheet, e gudde Ruff, Fridden am Geescht, Éier an Dignitéit - um Altor vun hirer brennender Ambitioun. Ze spéit realiséiere si, datt nëmmen e ausgeglachene Liewen, ee Liewen, dat d'Gesetzer vun der Natur an d'Geboter vu Gott respektéiert an Aktivitéit mat Rou harmonéiert, richtegt Gléck brénge kann an den Zweck vun engem nobele Liewen .erfëlle kann

Déi, déi un ongesonde Bindungsstéierunge leiden, gi vu Gedanken iwwer ongebremsst Sehnsucht iwwerwältegt, wat zu enger verzerrter a verfälschter Vue op d'Liewen féiert.

Zum Beispill huet e Geschäftsmann groussen Erfolleg erreecht a sech e Verméige gesammelt, awer ier hie säi Räichtum genéissee konnt, huet hien en Nervenzesummebroch wéinst iwwerwältigende Suergen an Ängscht erlidden an ass mat engem gebrachten Häerz .gestuerwen

Anerer gleewen, datt alles erlaabt ass, fir d'Zil z'erreechen. Wéinst dëser Duercherneen verpassen si hiert richtegt Zil a kënnen net emol déi geringste Zefriddenheet erreechen, och wann si déi Saachen hunn, no deenen si sech verlaangt hunn, well d'mënschlech Natur grouss a villfältig .ass a balancéiert Entwécklung op alle Niveauen erfuerdert

Blann spirituell Festhalen

Dëse aberrante Fanatismus fir bestëmmt

Iwwerzeegungen entsteet dovun, datt een un spezifesch Meenungen an Iddien hält, ouni se a Fro ze stellen oder ze iwwerpräiwen, wouduerch bei deenen, déi vun dëser Krankheet betraff sinn, Roserei a Feindlechkeet géint iwwer all gesonder spiritueller Iddi oder oppenen a befreien

Gedanken entsteht. Dës Isolatioun féiert zu enger Rebellioun géint d'Gesetzer vu Gott, déi sech an intellektueller Effizienz, materiellem Wuelbefannen, geeschtger a kierperlecher Gesondheet, a Léift a Respekt fir Leit aus allen Hannergrënn .manifestéieren

Spirituell Prinzipien aféieren

Well kierperlech Krankheeten materiell, schmerzhaft an onangenehm sinn, spore se eis un, hinnen aktiv ze widderstoen, wat eis dozou bréngt, se duerch verschidden therapeutesch Methoden ze iwwerwannen, vu Bewegung an enger gesonder Ernährung bis hin zu verschiddene Medikamenter an Drogen. Psychesch Krankheeten, obwuel se d'Ursaach vun all mënschleche Péng an Angscht sinn, ginn awer net mat genuch Dringlechkeet verhënnert oder .behandelt, a si kënnen eist Liewen zerstéieren

Enseignanten, Sportléierpersonal, Priedeger, Reformatoren, Dokteren a Gesetzgeber wäerten de Fortschrëtt kënne virubréngen, wa se fir d'éischt léieren, ugefaange mat sech selwer, an dann aneren déi richteg Weeër léieren, fir d'mënschlech Natur op eng ausgeglach an harmonesch Manéier ze kultivéieren, am Aklang mat de Gesetzer vum Liewen an de Prinzipie vun engem gesonde Liewen. Dëst ass déi wierklech effektiv Ausbildung an ëmfaassend mënschlech Kultur, déi d'Leit iwwerall op der .Welt brauchen

Bildungsanstalten halen et fir onméiglech, spirituell Grondlagen an ëffentleche Schoulen ze léieren, well dës Prinzipien duerchernee bruecht ginn a verschiddene reliéise Doktrinen. Wann dës Institutiounen sech awer op déi universell Prinzipie vu Fridden, Léift, Déngscht, Glawen, Oppenheet an Akzeptanz vun aneren - déi fest etabléiert spirituell Konstanten sinn - konzentréiere géifen a praktesch Methoden entwéckelen, fir dës Prinzipien an de fruchtbare Buedem vun de Kannergeeschter a Séilen ze verankeren, kéint eng vernünfteg an akzeptabel Léisung fir dës

vermeintlech a virgestallt Schwieregkeet fonnt ginn. Et ass e grouse Feeler, dëst Thema einfach wéinst den offensichtliche Schwieregkeeten ze ignoréieren, déi domat .verbonne sinn

Déi meescht Hochschulabsolvente verloossen d'Uni mat sou schwéiere a geschwollenen Käpp vum Inhalt vu Bicher, datt se kaum nach op de Weeër vum Liewen goe kënnen, well hir Willenskraaft a Selbstkontrolle duerch Vernoléissegung a Mëssbrauch bal paralyséiert sinn. Dofir gesäit een, wéi se sech recklos verhalten a sech verschlechteren, sech kopfüber an den Ofgrond vun ongläiche Bestietnesser stürmen, hir Sexualitéit mëssbrauchen, no Sue verfollegen a bei hirer Carrière versoen, well se net geléiert hunn, wéi se dat schaarft Messer vun hirem akademesch geschäerften Intellekt richtig handhaben. Dofir schneiden se sech selwer a maachen sech .selwer Schued

Komescherweis schéngen vill jonk Leit sech un Aktivitéiten ze freeën, déi hinnen letztendlech Schued a Péng bréngen. Verschidde gräifen ouni Réckhalt oder Ofschreckung op Déifstall an aner Mëssbrauch, souguer kriminell Handlungen zréck. Déi, déi d'Verbreedung vu Last an der Gesellschaft net verhënneren, encouragéieren dat falsch Verhale vun e puer. All Persoun mat Gewëssen a richtigem Glawen soll e gutt Beispill fir anerer sinn a punkto Integritéit, Eierlechkeet, Dignitéit a Selbstrespekt. Schoulen, Héichschoulen, Universitétéiten a sozial Institutiounen bidden net genuch wëssenschaftlech Methoden fir d'Kriminalitéit ze reduzéieren, andeems se hir Ursaachen ugoen, déi .haauptsächlech am Geescht ze fanne sinn

Et sollten och Spezialschoule gegrënnt ginn, fir d'Konscht vun engem glécklechen an erfollegräiche Liewen ze léieren, fir säi Potenzial z'entwéckelen an seng eege .Fäegkeeten ze verbessern

Sou Schoule wäerte wéi Gäert a Parken sinn, wou jonk
Geescht wuessen a bléien. D'Enseignanten müssen
suergfältig ausgewielt ginn a séchergestallt ginn, datt se
d'Zesummenaarbecht vun den Elteren an der Gemeinschaft
hunn. Dës Schoule wäerten hëllef, d'Individuen méi
effektiv ze formen. Et muss een bedenken, datt déi spiritueller
Ernährung vun enger Persoun an hire fréier Stadien hir
.Gesondheet a Fäegkeet bestëmmt, spéider ze wuessen
Déi mental a kierperlech Trainingsmethoden, déi a
modernen Schoule benotzt ginn, si sécherlech nützlich,
awer et feelt hinnen eng spiritueller Basis. Ouni d'Entwécklung
vun engem tugendhafte Charakter wäert de Wuesstum
.onvollstänneg sinn
D'Wëssenschafter vun der kierperlecher, geeschtger a
spiritueller Entwécklung mussen jonke Leit geleiert ginn,
deenem hire Geescht nach zaart a flexibel ass a wou d'Kräfte
.nach net op bestëmmte Weeër kanaliséiert sinn
No enger ëmfaangreicher Ausbildung solle Schüler vun
dësen Schoulen dauernd reflektiv Examen ofleeën, an
d'Zertifikater, déi se kréien, sinn eng gutt Gesondheet, e
gudde Ruff, Effektivitéit, materiellen a spirituellen Reichtum,
.Glück, Erfolleg a Selbstvertrauen
D'Resultater vun der Schlussprüfung um Enn vun dëser
irdescher Rees ginn no der Gesamtzomm vun de mentalen a
spirituellen Leeschtungen a Zertifikater bestëmmt, déi
während den Ënnerprüfungen am Laf vum Liewen kritt
.goufen
Déi, déi sech an dësem leschte, gréissten Test
auszeechnen, kréien e hellegt Zertifikat vun der
.Selbstversuergung an e fräit, rengt a freedegt Gewësse
A Segen, déi fir ëmmer op der Säit vun der Séil
ageschriwwen sinn
Dës rare Präis gëtt net vu Motten manipuliert
An d'Hänn vun den Déif wäerten et net erreechen
Oder d'Zäit wäert et läschen

Et wäert als Pass déngen
Fir Eierememberschaft an der Righteous Group

Wou läit d'Gléck?

**Gott, a senger absoluter Barmhärzegkeet,
schenkt eis seng Freed an Inspiratioun**

An et gött eis richtig Liewen

Déi richtig Wäisheet

An echt Gléck

**Déi richtig Verständnis kënt duerch all déi
verschidden Erfarungen an eise Liewen**

**Mä Gottes Herrlechkeet gött nëmmen am
geeschtleche Friden opgedeckt, deen d'Séil erlieft,
an am eeschte Versuch vum Geescht, mat Him an
Harmonie ze kommen. Do stinn mir vis-à-vis vun der
Wourecht. Baussen sinn Illusiounen onheemlech
mächtig, a ganz wéineg kënnen dem Afloss vun der
externer Ëmwelt entkommen. D'Welt geet weider mat
hiren onendleche Komplexitéiten an onzähle
Prüfungen. D'Stëmm vu Gott läit hannert den
Erscheinungsbild vum Liewen, ríft eis stänneg un a
schwätzt mat eis aus Blumen, Schrëften, eise
Gewësse an duerch all déi schéi Saachen, déi d'Liewe
wäertvoll maachen.**

**Wat mir eis méi op äusserlech Saachen
konzentréieren, wat manner mir bannenzeg
Herrlechkeet erliewen kënnen; a wat mir eis méi no
bannen dréien, wat manner äusserlech
Schwieregkeeten mir hunn. Et ass eng konstant
Equatioun. Awer déi meescht Leit realiséieren dës
Wourecht net wéinst dem Afloss vun der weltlecher
Gesellschaft, der Gesellschaft an där se liewen, an
ongesonde Gewunnechten. D'Gesellschaft hält eng**

Persoun mat iwwerflächleche Saachen beschäftegt a verhënnert datt se iwwer déif Wourechten nodenken.

Och spirituell Plazen gi vu verschiddene Leit besicht, ouni e wierkleche Wonsch, vun hirer geseenter Atmosphär ze profitéieren, sou datt si näischt Bemierkenswäertes aus dëse Visite kréien.

Wien Gott gesi wëll, fënnt hien iwwerall. Mënschlech Gewunnechten si zerstéierend, raubdéierend a gierig; si zerstéieren, ruinéieren an vernichten. Et ass Zäit fir d'Mënschheet ze léieren, wéi se glécklech a zefridden mat deem ass, wat se huet. Mir sollten näischt méi wënschen wéi dat, wat eis kënnt. Gott ass generéis; Hie weess, wat mir brauchen a liwwert et zur gegebener Zäit. Dëst bedeit net, datt mir eis op Gott verlassen sollen, ouni Ustrengung ze maachen. Guer net. Et bedeit, datt mir eise Bäitrag no beschte Méiglechkeete maache sollen an de Rescht Gott iwwerloossen, deem eis ni dat entzitt, wat mir brauchen a verdéngen.

Dee beschte Wee fir éiweg glécklech ze sinn ass d'Präsenz vu Gott ze spieren. Eise gréisste Wonsch sollt sinn, Gott kennen ze léieren a mat him zesummen ze sinn. Gott sollt als éischt an eisen Gedanken a Gefiller sinn, a mir sollten hien als déi stäerkst a festst begrënnt Sail an eise Liewen betrueden.

(Also haalt Iech un d'Seel vu Gott fest, sicht Zuflucht bei Him)

Well hien ass d'Sail, wann all aner Sailen dech enttäuschen

Ech sinn elo zu dem Erkenntnis komm, datt den eenzegen Zweck vum Liewen ass, Gott kennen ze léieren. Et gëtt Leit, déi vläicht net iwwerzeegt sinn, datt Gott fannen dat ultimativt Zil vum Liewen ass. Mee keen kann ofstreiden, datt den Zweck vum

Liewen ass, Gléck ze fannen. An ech soen mat voller Vertrauen a Sécherheet, datt Gott dat ultimativt Gléck ass. Hie ass déi iewescht Freed. Hie ass déi absolut, universell Léift. Hie ass déi éiweg Freed, déi d'Séile vun deenen, déi a Harmonie mat Him sinn, ni verléisst. Firwat beméie mir eis also net, dat perfekt Gléck z'erreechen? Keen anere kann et eis ginn. Mir müssen et stänneg an eis selwer kultivéieren an ernähren. D'Kräfte vun der Natur beméien sech onermiddlech, de Leit weltlëch Freed ze ginn, awer sou flüchteg Freed féieren letztendlech zu Bedauern, Batterkeet a Reue. Och déi glécklechst Persoun, déi alles schéngt ze hunn, ass vläicht net wierklech glécklech. Si wäerten net laang mat ierdesche Saachen zefridden sinn, well dës Saachen hiren richtegen Dusch net läschen oder hiren spirituellen Hunger net stillen.

Materiell Besëtzer bidden nëmmen e falscht Gefill vu Fridden a flüchter Zefriddenheet. D'Welt als Ganz ass a Verwirrung a Chaos verstoppt, ugedriwwe vun egoisteschen a gierige Begierden, déi Krich ausléisen. Näischt anescht schaaft Krich.

Den richtegen Held an der Schluecht vum Liewen ass deen, deen sech selwer eruewert an seng Wënsch iwwerwënnt. Suen, Ruhm, Lust an alles, wat dësem Prinzip widdersprécht, si schiedlech fir eise Fridden a Gléck. Wa Leit léieren, ëmmer no de richtegen Wäerter vum Liewen ze denken, géife si dat Gléck fannen, dat si sichen, awer si kommen vun hirem Zweck of a gi vum Stroum vun ierdesche Wënsch matgerappt. Ech hunn festgestallt, datt keng Versuchung mech vum Wee oflenke kann, deen ech fir mech selwer gewielt a gefollegt hunn.

Ech kéint Dausende mat der Kraaft bezaubern, déi Gott mir ginn huet, awer dee Wee wier mir

schiedlech. Op alle Fall wëll ech keng Dausende bezaubern an hir Gedanken faszinéieren. Ech wëll nëmmen oprecht Jünger gesinn, déi standhaft a Gott sinn. Déi, déi Gott gär hunn, wäerten dës Iddien genéissen, an déi, deenen hiren Eifer weidergeet, wäerten de Segen a Präsenz vu Gott duerch dës Léiere spieren.

Et ass onméiglech fir eng Persoun Gott ze täuschen, well Hien ass ëmmer präsent a weess, wat a sengem Geescht ass a wat hie sech wënschen.
Wann si d'Welt opginn a sech no spiritueller Harmonie verlaangen, kënnt Gott bei si. Wann dës Wonsch am Häerz vun deem, deem en sicht, Wuerzele schléit,
kënnt Gott an dëst Häerz a fëllt et mat Gutt a Segen.
Dat eenzegt, fir wat et wäert ass ze liewen, ass an Harmonie mat Gott ze sinn a seng Gunst ze kréien. Dës Harmonie muss en éiwege Bund an en onbriechbare Versprieche sinn (déi, déi Gottes Bund halen an en net briechen).

Jiddereen wënscht sech méi Räichtum wéi anerer. Och wann een e kritt, bleift hien onzefridden a stellt fest, datt een aneren méi räich ass. D'Leit liewen an engem Sumpf vu selbsterschädigtem Misär, ugedriwwe vun hire Wënsch. Mir musse mat deem zefridden sinn, wat mir hunn. Materiell Besëtz bréngt kee Gléck; éischter verstärkt hien dacks Ängscht, Suergen an Ängscht.

De Wee zu Gott ass dee einfachste Wee, awer wéineg ginn en, trotz de ville reliéise Ritualer a Formalitéiten. Et ass besser, eis Häerzer zu Gott ze wenden a vun Him no deem ze froen, wat am Beschten an am dauerhaftesten fir eis ass. An der Wourecht waart Gott op eis, well Hie wëll eis virum Béisen a Gefor ewech halen. Hie wëll, datt mir bei Him an eisen Häerzer a Geescht sinn, well déi bëlleg

Wueren vun dëser Welt d'mënschlecht Sehnsucht net zefridden stelle kënnen oder dat spirituell Eidelkeet fëllen, dat mir déif an eiser Haut spieren. Gott schwätzt ëmmer mat eis, awer wéineg héieren seng Stëmm. Déi roueg Stëmm gëtt dacks vum Kaméidi vu lauter Gedanken an offensichtliche Wënsch iwwerdeckt. Awer wann d'Gedanken sech nidderloossen a Rou verlaangen, héiere mir d'Stëmm vu Gott kloer, och wann se roueg a schwaach ass. Wierklech mécht Gott alles fir d'Mënschheet ze hëllefen, mécht Dieren op a beliicht Weeër, fir datt mir gesinn, wou mir trëppele sollen, fir datt mir net stierzen oder ausrutschen. Awer déi meescht Leit realiséieren dës Wourecht net.

Ech wëll net, datt d'Leit mengen, si kéinte Wëssen kréien, andeems se einfach op anerer lauschteren oder Bicher lesen. Si müssen dat uwenden, wat se lesen an héieren. An d'Gebieder goen ass besser, wéi doheem ze bleiwen an lächerlech Geschwätz ze lauschteren. Awer och an de Gebieder muss een d'Präsenz vu Gott a sengem Häerz spieren a wëssen, wéi een se erlieft. Emotional Ausbréch a rational Analysen kënnen eis net dat Wëssen ginn, no deem eis Séilen sech verlaangen.

Wann mir eis Gott iwwerginn an eis vun egoistesche Begierden verabschieden, a wann mir sécher sinn, datt Gott ëmmer bei eis ass, an eise Séilen wunnt an eis mat gudden an nobelen Gedanken a Gefiller inspiréiert, da wäerte mir Gléck a Fräiheet hunn, a mir wäerten den Sonnenopgang vun der Wäisheet um Horizont vun der Séil gesinn.

Stellt Iech vir! A Joerzénkten ass eis Existenz en Dram, an alles wat mir elo maachen, gëtt en Deel vun deem Dram. Och déi gréisst Figuren vun der Mënschheet ginn nëmme Fruchtbarkeeten vum

mënschleche Bewosstsinn. Mee déi grouss Figuren hunn hiert ultimativt Zil erreecht, well se dat héchst Niveau erreecht hunn a am Geescht lieweg bleiwen, voll bewusst a bewusst iwwer alles wat geschitt, well se am göttleche Bewosstsinn vereenegt sinn.

Jiddereen, deen probéiert, duerch hir Gedanken an Léieren mat hinnen an Harmonie ze trieden, wäert zwangsleefeg hir Präsenz spieren, hir Segen kréien a wëssen, datt se wierklech a Kommunioun mat hinnen sinn.

D'Liewen ass en groussen Dram. Awer wann Dir Äre Kierper elo kuckt a gesitt, wéi en lieweg ass, sidd Dir voll iwwerzeegt vun der Realitéit vun dësem Dram. Dir mengt, Dir musst dëst oder dat Saach kréien, fir glécklech ze sinn. Awer egal wéi vill Wësch Dir erfëllt, Dir wäert kee Gléck duerch si fannen. Wat méi een erfëllt, wat méi ee sech wënscht. Wësch musse gefiltert ginn, an d'Liewe muss vereinfacht ginn, wann een a Komfort, Rou a bannenzeger Zefriddenheet wëll liewen.

D'Schrëft seet, datt déi Persoun, där hir Wësch ëmmer no bannen (a Richtung hirer Séil) fléissen, eng Persoun vu héijem banneschte Fridden ass. An dësem sinn si wéi d'Mier, dat sech ni ännert oder verschwënnt, awer voller Waasser bleift, dat onopfälleg eran fléisst. Awer déi Persoun, déi Lächer vu Wësch am Reservoir vu hirem Fridden schaaft a léisst dat vital Waasser lecken a verschwend ginn, weess näischt vu spirituellem Fridden an banneschtem Gléck.

Mir brauchen d'Leedung vun deenen, déi Gott kennen, déi d'Fäegkeet hunn, mat Him ze kommunizéieren a seng Präsenz bewusst ze spieren. D'Prophéiten hunn eis gefrot, Gott am banneschte Fridden ze sichen, an der Einsamkeet vun der Séil,

wou de treie Geescht an déi iewescht spirituell Freed wunnen. Déi erleichten Enseignanten aus Indien ënnerstëtzen dës Iddien och a betounen d'Wichtigkeet vun der déiwer Meditatioun, fir dat Göttelecht Selbst an den Déifte vun der Séil ze erkennen.

Alles wat existéiert ass eng wellenähnlech Schwéngung, déi vum Geescht vu Gott gericht gëtt. Dës intelligent Schwéngung ass den Hellege Geescht, oder de treie Geescht, mat deem een duerch Gebied a Meditatioun kommunizéiere kann.

An der Rou vun Ärer Séil an dem Gaart vun Ärem fokusséierte Geescht ass d'Léiftgeschichte mam Absoluten an dem Onendlechen onendlech. Mee et ass schwéier Gott ze fannen, wa mir als éischt no Sue sichen. Mir musse Gott zu engem integralen Deel vun eisem Liewen maachen, an dann hu mir alles, wat mir an dësem Liewen brauchen. Wien Gott zu enger permanenter Plaz a sengem Häerz mécht, Gott wäert him en iwwerflësseg Undeel un de Seegen vun der Äerd an dem Himmel ginn, an him grouss Horizonten opmaachen, wou d'Sonne vun der Wäisheet schéngen, hir Weeër belichten an d'Däischtert ronderëm si verdreiwen. Gott ass den éiwege Liebhaber, an et gëtt kee Gléck fir d'Mënschheet, ausser wa se Gott gär hunn, wéi se - op d'mannst - hir Léifsten gär hunn, well ouni Gott géife mir d'Essenz vun der Léift net kennen, nach hir Séisheet schmaachen.

Mir musse léieren, eise Wëllen ze benotzen an eis Gedanken ze konzentréieren, fir Gott mat ganzem Häerz ze sichen. Mënschlech Handlungen gi vu Wënsch diktéiert, an dës Gewunnechten zwéngen eis stänneg, dat ze maachen, wat mir net wëlle maachen. Wierklech ass de Mënsch säin eegene Feind, ouni sech dovun ze bewosst. Hie weess net, wéi ee roueg

sätzt, an hie widmet och keng Zäit Gott, awer hie wënscht sech Gléck an e garantéierten Entrée an d'Paradies ouni Verzögerung. Déi helleg Erfahrung kann net nëmmen duerch d'Liesen vu Bicher, d'Héieren vu Priedegten oder d'Leeschtung vu gudde Wierker erreecht ginn. Dëst sinn all onzweifelhaft nëtzelech, awer si sinn net genuch. Gott z'erreechen erfuerdert eng grëndlech Konzentratioun an déif Kontemplatioun.

Mir müssen als éischt Gottes Gonschten sichen. Mir kënnen net jidderengem gefallen, well dat ass onméiglech. Ech probéieren keen ze beleidegen. Ech maachen wat ech kann, an dat ass alles wat ech maache kann. Mäin eenzegt Zil ass Gott ze gefallen. Ech benotzen meng Hänn fir demüteg virun Him ze bieten, meng Féiss fir Him iwwerall ze sichen, a mäi Geescht fir un Him ze denken a seng Wonner ze betruechten. Gott muss déi éischt Plaz an eisen Häerzer anhuelen, fir datt mir Him als Fridden, Léift, Versteesdemech, Frëndlechkeet, Matgefill a Wäisheet erliewen kënnen. Dëst, an näischt anescht, ass dat, wat ech komm sinn, fir Zeie ze sinn an mat iech ze schwätzen.

Nieft der Reflexioun soll een och gutt Gesellschaft hunn. Mir sollen net no de Leit verfolgegen, mä éischter no Gott. Wann Dir un dëse Gedanken e Virdeel fannt, betruecht et als e Segen vu Gott, well all Eier gehéiert Him. Deelt se mat aneren, fir datt si an hinne fannen, wat Dir fannt. (A wat d'Gonscht vun Ärem Här ugeet, schwätzt dovun.) A vergiesst net, all Dag engem no Ärer Fäegkeet ze hëllefen. Soulaang ech Suen an der Täscher hunn, wäert ech net ophalen ze ginn, well meng onerschöpflech a stänneg fléissend Quell ass Gott.

Schlussendlech musse mir Gott kennenléieren, sou wéi déi Grouss et gemaach hunn. Dëst ass méiglech duerch Kontemplatioun a perséinlech Ustrengung.

Eng Kéier sinn ech baussent der Klausel gaangen an hunn u mäi grouss Léiermeeschter, de Sri Yuktiswar, geduecht, deen e puer Joer virdrun verstuerwe war. Ech hunn eng iwwerwältigend Sehnsucht no him gefillt a war traureg, datt hien net bei mir war, fir d'Schéinheet an d'Atmosphär vun der Klausel ze genéissen. Op eemol ass hien mir vum Himmel erschéngen a sot: "Mengs du, datt du deen Eenzegen bass, deen dës schéi Plaz genéisst? Ech genéissen se genau wéi du!"

Dee Sucher, deen d'Unioun mat Gott wëll, muss sech duerch déi deeglech Praxis vun der Meditatioun a Léift fir hien beméien, an dës Léift op all auszedeeenen. Dëst ass deen eenzege Wee fir Konflikter ze vermeiden. Geeschtlech Kooperatioun ass essentiell. Ouni richtig Spiritualitéit gëtt et kee individuellt oder universellt Gléck. Helleg Harmonie ass déi eenzeg Léisung fir all kierperlech, finanziell, bestuete, moralesch a spirituellt Problemer.

Gléck kënnt dovun, sech no bei Gott ze fillen. D'Mënschheet huet sech hannert de Gittere vun der Ignoranz agespaart, an et ass Zäit, sech aus dësem demütigende Prisong ze befreien. De Geescht muss ëmmer op Gott geriicht sinn, egal wéi d'Ëmstänn sinn, an dann wäerts du grouss Friden a Freed erliewen.

Déi, déi sech no Gott verlaangen an hiert Wiesen Him widmen, sech géigesäiteg encouragéieren an opklären, a sech stänneg un Gott erënneren, sinn déi Glécklech op dëser Welt an d'Gewënner vum Gléck vum Hiernof.

Friden sief mat dir

De Rideau geet erop an ass fort

Jidderee vun eis ass no dem Bild vu Gott geschaf. Mir sinn aus sengem göttleche Geescht ausgestraalt, a sän Essenz wunnt an eis a senger ganzer Rengheet, Herrlechkeet a üppeger Gléck. Dëst hellegt Ierfschaft ass eng oniwwerwannebar Festung. Fir eng Persoun, sech selwer als Sënner ze veruerteelen, andeems se op de Weeër vun der Sënn trëppelt, ass eng vun de gréisste Sënne vun allen.

Well doduerch veruerteelt se sech selwer zu Hëlleflosegkeet, Verzweiflung an enger Onméiglechkeet, opzestoen an eropzeklammern. Et ass wouer, datt eng Persoun Handlungen maache kann, déi géint déi natierlech a göttlech Gesetzer verstoussen, awer se muss direkt de Cours änneren an de richtege Wee wenden. An hirer purer Natur ass eng Persoun en hellegen Tempel, an den göttleche .Geescht wunnt an hinnen

Mir müssen ëmmer drun denken, datt Gott eis reng an onbedingungslos gär huet. Mee well Hien eis déi absolut Wiel ginn huet, eis bei Him ze orientéieren oder eis vun Him ewech ze wenden, waart Hien drop, datt mir eist Wonsch no .senger Léift ausdrécken, ier Hien bei eis kënnt

Eng Kéier hunn ech seng Stëmm während der Meditation flüstere héieren: „Du sees, datt ech net mat dir sinn, awer du hues net no mir gekuckt. Ech verloossen dech ni fir ee Moment. Gitt an den Tempel vun der Séil eran an du wäerts mech gesinn, well ech sinn ëmmer hei, fir dech z'empfänken an dech mam Begréiss vun der göttlecher Léift
“.ze begréissen

Déifgräifend Eierlechkeet ass essentiell um spirituellen Wee. A Rengheet a Wourecht brécht den Sonnenopgang vun
.der Séil eraus

Eis mënischlech Wäisheet ass näischt am Verglach mat
Gott. Déi eenzeg Méiglechkeet, wéi mir him méi no kommen
kënnen, ass andeems mir him déiselwecht reng Léift ginn,
.déi hien eis schenkt

Jidderee wäert schlussendlech d'Erléisung fannen, awer
déi, déi um Wee schwaach sinn, falen an den Ofgrond vun
der Apathie. D'Indifferenz verhënnert eis, déi entscheidend
Wichtigkeet ze realiséieren, Gott elo, an dësem Moment ze
fannen. Eise grouse Planéit Äerd, deen am Weltraum
schwëmmt, an eis mënischlech Identitéit, goufen eis net
ginn, fir e puer Joer hei ze verbréngen an dann an d'Näischt
ze verschwannen. Éischer solle mir déif nodenken an de
Mystère vun der Existenz verstoen. Ouni den Zweck vum
Liewen ze verstoen ze liewen ass domm, blöd an
Zäitverschwendung. D'Mystère vum Liewen ëmginn eis vun
alle Säiten, a Gott huet eis mat Intelligenz geschenkt, fir hir
.Léisungen ze fannen

Op menger Sich no dauerhafter Léift hunn ech gemierkt,
datt Gott mech op all méiglech Aart a Weis gär huet. Hie
.huet mech als Mamm, Papp a Frënd gär
Ech hunn no deem éiwege Frënd iwwer all Frënn
,gesicht

An iwwer dee grouse Liebhaber, deen ech elo a jidder
léiwer a léiwer Gesiicht strahlen gesinn, dee göttleche Frënd
huet mech ni enttäuscht, an hien huet mech ni enttäuscht
Gott steet hannert allem wat existéiert. Mir sollten eis
Elteren éieren a gutt behandelen, awer mir müssen Gott mat
ganzem Häerz a ganzer Séil gär hunn. Mir müssen
d'Wichtigkeet vun enger vitaler Verbindung mat Him
.erkennen, ouni weider Zäit ze verschwenden
Wann mir schlofen, wësse mir net, ob mir erwäachen
oder net. Mir verloossen dës Äerd een nom aneren. Mä dës
Gedanke sollt keng Angscht maachen. Wann mir stierwen, si

mir opgeruff, op der Äerd nei gebuer ze ginn an en neit
.Liewen unzufänken, wou mir an dësem opgehalen hunn
Ech gesinn d'Liewen als d'Bildung an d'Opléisung vu
Wellen op der Uewerfläch vum Ozean. Déi mënschlech Well
kënnt bei hirer Gebuert vun der Uewerfläch vum göttleche
Ozean erop, a beim Doud rascht se am Häerz vu Gott. Ech
hunn dës Wourecht erkannt a weess, datt ech ni wierklech
stierwen, trotz dem Doud vum Kierper. Well egal ob ech am
Ozean vum göttleche Geescht raschten oder am physische
Kierper waakreg sinn, ech sinn een mam kosmeschen
Ozean. Dat iewescht Gléck kann net op der Welt fonnt ginn.
Gläichzäiteg brauche mir net an de Bësch ze flüchten, fir no
engem Zweck ze sichen. Mir kënnen Gott an dësem
Dschungel vum Alldag fannen - an den Déiften vun der Höhl
.vun der Rou

D'Mënsche kënnen vill Feeler maachen, awer si sinn no
dem Bild vum göttleche Geescht geformt. Gott huet dës
illusoresch Welt vun ierdesche Genoss nëmme fir een Zweck
erschaf: fir datt d'Mënschheet realiséiere kann, datt et
nëmmen en kosmescht Drama ass, Illusiounen opginn a Gott
eleng gär huet. Dëst ass d'Wourecht, an et kann net anescht
sinn. Firwat huet Gott eis erschaf, fir eis Familljememberen
ze gär ze hunn, nëmme fir ze gesinn, wéi se eis een nom
aneren verloossen? Dës Evenementer geschéien, fir eis ze
bewosst ze maachen, datt et Gott ass, deen eis wierklech
.gär huet, iwwer all déi, déi mir gär hunn
D'Liewen ass eng Serie vu bewegende Biller, awer dës
Wourecht ass schwéier ze verstoen, well Illusiounen echt
schéngen an d'Realitéite wéi Illusiounen. D'Welt
verschwënnt all Nuecht aus eisem Bewosstsinn, wa mir
schlofen, vläicht fir datt mir verstinn, datt dat physischt
.Universum net real ass

Dës Lektoun vum Schlof kënnt net fir eis Angscht ze
maachen, mee fir eis no der Wourecht vu Gott ze
verlaangen. Näischt kann d'Séil zefridden stellen ausser Gott

a seng Léift. De Geescht vu Gott ass déi onvergläichlech
Wourecht. Et gëtt näischt wéi Onwierklech, a wat wierklech
ass, kann net onwierklech sinn. Déi Wäis verstinn dës
.stralend Wourecht

Vill Jore vun eisem Liewen sinn vergaangen, an et
bleiwen nëmme Joren, Wochen, Deeg a Stonnen. Firwat Zäit
mat Saachen verschwenden, déi net nützlich sinn? Mir
sollten eis Dag an Nuecht mat Gott a Verbindung setzen, a
ganz éierlech mat dësem Wonsch sinn, ier déi zougewisen
Zäit vum Liewen ofleeft a mir dës Äerd verloossen, ouni
.eppes Bemierkenswäertes z'erreechen

An deem Moment hunn ech dat grousst Liicht vu Gott
gesinn, dat déi ganz Schöpfung ëmschléisst. Wat eng
!iwwerwältigend Freed! Wat e wonnerbart Liicht
Mäi Gott, ech soen dir Merci a verneige mech virun dir
fir dës räich Segen, déi ech hunn, Är Präsenz ze spieren
Segen iwwer jiddereen op déiselwecht Aart a Weis, fir
datt mir feststellen kënnen, datt Dir déi ultimativ Wourecht
am Universum sidd an datt Dir eist ultimativt Zil sidd, iwwer
.dat et kee weidert Zil gëtt

Mir müssen Hien gär hunn a mat Hien all Sekonn vun
eisem Liewen schwätzen - bei der Aarbecht an a Rou, a
Bewegung a Rou - mat déiwer Bidden a brennender
Sehnsucht. Dann wäerte mir de Schleier vun der Illusioun
opgoen an opléisen gesinn. Gott ass a jiddwer Moment vun
eisem Liewen mat eis. Déi, déi nohalte mat Hien ëmgoen
an Harmonie mat Hien duerchféieren, gesinn Hien an der
Schéinheet vu Blummen, dem Adel vu léiwe Séilen, den
erhabenen an edle Emotiounen an de schéinen Dreem.
Schlussendlech wäert Hien hannert den décke Schleier
:erauskommen, fir zu all oprechte Sichenden ze soen
Mir sinn zënter laanger Zäit getrennt, well ech wollt,"
datt du mir deng Léift fräiwëlleg gëss. Ech hunn dech no
mengem Bild erschaf, an ech hunn gewaart, bis du deng

Fräiheet benotzt hues a mir deng Léift aus eegenem Wëllen
".gëss

Mir müssen Gott froen, eis dat éiwegt an dauerhaft
Kaddo vu senger göttlecher Léift ze schenken. Mee wien
kann dëse léiwe Gott ouni Ustrengung fannen? Wann Dir 25
Prozent vun der Ustrengung maacht, hänkt de Rescht vu
Gott an Ärem spirituellen Guide of. Ech froen näischt fir
mech selwer, well all Eier gehéiert Gott, der Quell vun all
Guttheet a Gnod. Méi seng Gnod lech begleeden, säi
Bewosstsinn mat lech sinn, a méi Dir d'Fülle vu senger
.Präsenz an lech an em lech ronderëm erkennen
Gott äntwert eis net direkt, well mir zécken ze weisen,
wéi vill mir Him wënschen. Mir sollten net Angscht hunn, Him
ze kontaktéieren, mä Hien als eisen eegenen, eisen Léifsten
betruachten, a Him ouni Ophiewe mat eise Gedanken,
Handlungen, Häerzer a Geescht sichen, an da wäerte mir
Him als déi gréisst Zuflucht vu Sécherheet a Fridden an
.dëser Existenz fannen
O Här, ech bidden lech dëse Bouquet vu gudde Séilen,
fir datt si den Tempel vun Ärer Präsenz verschéineren.
Begleet dës Séilen, déi Är Famill an Är Léifsten sinn. Mir
sangen Ären geseenten Numm. Verdreiw d'Däischtert vun
der Ignoranz mat Ärem hellege Liicht. Verdreiw d'Däischtert
aus eise Geescht mat dem stralenden, grenzenlosen Liicht
vun Ärem Wiesen. Mir sinn Är, egal wat eis Ëmstänn sinn.
Offenbar dech eis, o Här vu Majestéit a Generositéit. Seegent
jidderee vun eis. Akzeptéiert d'Flüstere vun eise
sehnsüchtege Gedanken an déi sehnsüchteg Schléi vun eise
léiwen Häerzer. Dir bidden all Léift, Eier a Sehnsüchteg un,
well Dir sidd eisen Léifsten an alles wat mir an dësem
.Universum besëtzen
Segent eis mat Denger Gnod, bréch d'Mauere vum
Verlaangen of, déi eis vun dir trennen, Sidd de göttleche
Kinnek, deen iwwer all eis Ambitiounen trount, Méig d'Liicht
vun Denger Herrlechkeet sech duerch déi grouss Welt

verbreeden, seent eis all, fëllt eis mam Doft vun Denger
Präsenz, a loosst eis ëmmer méi feststellen, datt Du ëmmer
bei eis waars, Du bass elo bei eis, an Du wäerts fir ëmmer
bei eis sinn

Mir soen Iech Merci fir d'Gnod an d'Léift, déi Dir Ären trei
Unhänger geschenkt hutt, déi sech no Ärer Noperschaft
verlaangen an ongedëlleg op Är Präsenz waarden. Mir
hoffen, datt de Krees vun Ären Jünger wiisst, fir datt mir Är
geseent Präsenz feiere kënnen a eis iwwer Är Noperschaft
.freeën

Seegen eis, fir datt mir eis Häerzer fir eenaner
opmaache kënnen an eis Intentiounen purifizéieren, fir datt
mir Äre Schutz a Fleeg wäert sinn. Offenbar dech selwer,
bannenzeg an baussenzeg. Vereenegt eis all, a loosst eis am
.Licht vun där Eenheet Är eenzegaarteg Existenz erkennen
Mat der Eierlechkeet vun eisen vereenegten Häerzer an
der Sehnsucht vun eisen harmonesche Séilen, werfe mir eis
virun Dir erof a sichen Är Hëllef, Leedung an dat stännegt
.Bewosstsinn vun Ärer Präsenz an eise Séilen
Mee dat éiwegt Feier vun der Léift hell an eisen Häerzer
brennen, a méige mir Deng Noperschaft elo an fir ëmmer
!spieren, o eisen Här, o eisen Léifsten

Héchst Verlaangen a mental Kapselen

**Grouss ass d'Herrlechkeet vu Gott Hie ass
d'Essenz vun der Wourecht a kann an dësem Liewen
fonnt ginn An den Häerzer vun de Mënsche sinn vill
Gebieder a Bidden: fir Suen, Ruhm, Gesondheet -
Gebieder vun all Zort Awer d'Gebied, dat als éischt an
alleréischt an all Häerz soll sinn, ass fir d'Gefill vu
Gottes Präsenz Wa mir d'Weeër vum Liewen a Rou a
Sécherheet goen, musse mir feststellen, datt Gott dat
ultimativt Zil ass, dat eis zefridden stelle kann an eis
Wënsch erfëlle kann, well a Gott läit d'Äntwert op all
Sehnsucht vum Häerz.**

Wann Dir e Wonsch net duerch Är eegen Ustrengungen erfëlle kënt, dréit Dir Iech am Gebied zu Gott. Sou weist all Bitt, déi Dir ausdréckt, eng verstoppt Sehnsucht an Iech. Awer wann Dir Gott fannt, verschwannen all Wënsch, an all Wënsch ginn erfëllt.

Weltlech Wënsch entstinn aus Mëssverständnisser iwwer den Zweck vum Liewen. Dës Äerd ass net eist richtegt Heem. D'Schrëft seet eis, datt mir Gott gehéieren, datt mir no sengem Bild geschaf sinn, an datt säi Wëlle ass, datt mir zu eisem göttlechen Urspronk zrëckkommen. Wat d'Mënschheet net realiséiert, ass datt, ausser si zrëckkënnst zu hirer göttlecher Quell, si gezwonge wäert sinn, ze kämpfen, fir onzähleg Wënsch ze erfëllen. Stellt Iech dat vir! Et ass wouer, datt d'Mënsche net anescht kënnen, wéi Wënsch ze hunn, an et ass näischt falsch drun, se ze hunn. Wéi och ëmmer, déi meescht mënschlech Wënsch behënneren d'Erfëllung vum ultimativen Wonsch, zu Gott zrëckzekommen. Dofir si se schiedlech fir d'mënschlecht Gléck. Ausser d'Mënschheet wënscht sech Gott a fënnst hien, wäert si weiderhi vu Sehnsucht brennen no deem, wat si mengt, wat hir Gléck bréngt. Awer déi direkt Erfëllung vun alle Wënsch kënnst automatesch fir déi, déi Gott fannen.

Et ginn zwou Kategorien vu Wënsch: déi, déi eis hëllefen, Gott ze fannen, an déi, déi eis dovun ofhalen, hien ze fannen. Zum Beispill, wann een Iech Onrecht ugeet, kënnst Dir den Drang no Rache spieren. Wann Dir dësen Drang awer iwwerwënnt andeems Dir déi méi héich a méi akzeptabel Kraaft vun der Léift benotzt, hutt Dir genau dat Instrument benotzt, dat Iech hëlleft, Gott ze fannen. All Wënsch sollten op eng nobel Manéier erfëllt ginn, well wann se duerch

weltlëch Mëttelen erfëllt ginn, multiplizéieren sech d'Wënsch, zesumme mat Problemer a Leed. Wann mir léieren, all eis Sehnsucht Gott unzebidden, wäert Hie schaffen, fir eis gutt Wënsch ze erfëllen an eis schiedlech an zerstéierend ze eliminéieren. Et gött kee gréissere Schutz wéi e kloert Gewësse, a kee bessere Verteidegung géint d'Schléi vum Liewen wéi nobel an erhaben Wënsch ze hunn.

Wann mir feststellen, datt dat perfekt Bild vu Gott an eis wunnt, ginn all eis Wënsch erfëllt. An deem hellege Bewosstsinn, dat all ierdesch Schätz a Räichtum iwwerschreit, wäerts du net gerëselt ginn, och wann s du déi ganz Welt kriss. Weder Luef wäert dech Stolz inspiréieren, nach Schold wäert dir schueden, well du wäerts d'Freed vu Gott an dir selwer schmaachen, an dat wäert déi wichtegst Iwwerleeung an dengem Liewen sinn.

Mir sollten als éischt a virun allem ëm Gottes Leedung froen, wann mir eis legitim Wënsch erreechen, an dat ass dee beschte Wee fir Äntwerten op all eis Gebieder ze kréien. Awer d'Bidden muss aus dem Gebied ewechgeholl ginn. Déi al Aart a Weis vum Gebied muss sech änneren, a mir müssen eis mat vollem Vertrauen an engem onerschütterleche Glawen un Gott wenden, datt Hien eis héiert an eis Ufroen erfëllt. Gott wëll net, datt mir eise Wëllen opginn - och wann mir zu Him bieten - well dee Wëllen dat wäertvollst Kaddo ass, dat mir aus senger gnädiger Hand kritt hunn, e hellegt Recht, dat Hien eis vum Moment vun eiser Schöpfung un virgesinn huet.

Natierlech muss een tëscht vernünftege a vernünftege Gebieder an Wënsch ënnerscheeden. Denkt drun, datt Wënsch Muecht ass; wann Dir un engem Wonsch hält - egal ob gutt oder schlecht,

nätzlech oder schiedlech - a wann Dir Dag an Nuecht doriwwer nodenkt, da wäert et schliisslech erfëllt ginn. Dofir sollt een virsiichteg sinn a schiedlech Wënsch vermeiden, well se erfëllt ginn a wäerten immense Schued an onbeneidbar Leed mat sech bréngen.

Mat der Zäit wäerts du feststellen, datt, och wann deng Wënsch erfëllt sinn, däin Häerz eidel bleift, an du wäerts eng bannenzeg Rebellioun erliewen. Stells dech vir, däi Verdauungssystem wier schwaach, awer du hätts Loscht op frittéiert lessen. Natierlech wäerts du all Kéier Péng spieren, wann s du se ësst, trotz dem Genoss, deen s du beim Genéissen erliefs. An dofir wäerts du dech fillen, wéi wann s du e Feeler gemaach hätts. D'Weisheet seet, datt een d'Ënnerscheidung benotze soll, fir tëscht gudden a schlechten Wënsch z'ënnerscheiden, a wann dëst erreecht ass, sollten déi falsch Wënsch net erfëllt ginn. D'Mënsche besëtzen déi bannenzeg Kraaft vun der Ënnerscheidung a sollten se ëmmer benotzen, andeems se hiert Liewen no de Geboter vum Gewësse leeden, wat d'Stëmm vu Gott ass.

Onerfëllte Wënsch bleiwen am Häerz hänken. Wat ass et schadlech, se do ze verstoppen? Hei ass d'Äntwert:

All Wonsch besteet aus spezifesche Kräften: entweder gutt oder béis, oder béides. Wann eng Persoun stierft - Gott soll him Barmhärzegkeet hunn - stierwen dës Kräften net trotz der Zersetzung an dem Verfall vum Kierper. Éischer begleeden se d'Séil wou och ëmmer se higeet a Form vu konzentréierte spirituellen Kapselen. Wann d'Persoun an enger neier Inkarnatioun nei gebuer gëtt, manifestéiere sech dës Kapselen oder psychesch Pëllen als Verhalenstendenzen. Sou bréngt eng Persoun, déi als

Alkoholiker gestuerwen ass, d'Neigung zum Alkohol mat sech wann se nei gebuer gëtt, an dës Neigung bestoe bleift bis se d'Verlaangen no Alkohol iwwerwënnt. Dëst gëllt och fir aner Saachen.

Och déi klengst Kanner weisen Eegeschaften, déi se aus fréiere Liewen erwuerwe hunn. Verschidde Kanner leiden ënner schwéiere Wutanfäll. Anerer hunn schlecht Launen. Natierlech huet Gott se net esou erschaf. Onerfëllte Wënsch aus fréiere Liewen hunn dës psychologesch Tendenzen geformt, an doduerch gesäit d'Séil e bëssen komesch aus, och wann se no Gottes reinen Bild erschaf ass. Wann d'Bild vu Gott an enger Persoun an dësem Liewen verzerrt ass, egal ob duerch Roserei, Angscht oder Begier, an dës Eegeschaften ginn elo net iwwerwonnen, da gëtt se mat hinnen nei gebuer (oder se gëtt mat hinnen nei gebuer), an d'Laascht vun dësen miserabelen Tendenzen droen, bis se se an dëser oder zukünftigen Inkarnationen iwwerwonnen ginn. Et gëtt keen Entkommen virun hinnen, bis se iwwerwonnen sinn.

Dofir ass et besser all Wënsch elo ze erfëllen oder se ze besiegen.

Dee beschte Wee fir sech vun esou Wënsch eemol fir ëmmer ze befreien ass andeems een déi iewescht göttlech Freed erlieft. Soss wäerten dës ënnerdréckt Wënsch an onverfëllt Sehnsucht d'Séil verfollegen an quälen.

E Mënsch muss duerch Ënnerscheidungsverméige a Wäisheet erkennen, datt nëmme Gott fäeg ass, rengt a dauerhaft Gléck ze schenken.

Déi meescht Zäit bleiwen d'Wënsch am Ënnerbewosstsinn verstoppt. Dir kéint mengen, si wieren verschwonnen, awer dat ass net de Fall; dëst

ass ee vun de Mystère vum Liewen, wat selwer e grousst Mystère ass.

Mee d'Geheimnis verschwénnt, wa mir d'Liewen analyséieren a seng Bedeutung iwwerdenken. Wann Dir all Dag eng kuerz Zäit roueg sëtze géift a lech selwer ënnersicht, géift Dir feststellen, datt Dir vill onverfëllt Wënsch hutt. Dës Wënsch si wéi déidlech Keimen, déi e Mënsch mat sech dréit, wou e geet, souwuel an dësem Liewen wéi och am nächste.

Dee beschte Wee no vir ass, duerch eng weis Wiel déi schiedlech Wënsch an dësem Liewen z'erkennen an Är Efforten op d'Erfëllung vun Äre gudde Wënsch ze konzentréieren. Wann Dir den Drang fillt, Suizid ze maachen oder eppes Schlechtes ze maachen, musst Dir dësen Drang elo verbannen. Iwwerzeegt lech selwer, a Gedanken an Doten, datt Dir e Funken vun der Göttlicheit an Ärer Séil hutt, an denkt drun, datt Dir no dem Bild vum Allmächtige geschaf sidd, an dofir hutt Dir d'Kraaft, Är kierperlech Natur an Är Gewunnechten ze iwwerschreiden.

Sidd manner u Luxus gebonnen a méi distanzéiert vun de Begierden, an Dir wäert d'Schluecht vum Liewen gewannen. Wann Dir ënner onheelbare Péng leid, probéiert sou vill wéi méiglech lech vum kierperleche Bewosstsinn ze trennen. Duerch Ënnerscheidungsfaegkeet kënnt Dir d'Sënner iwwerwannen. Klug Ënnerscheidungsfaegkeet ass d'Feier, dat schiedlech Begierden an zerstéierend Appetit verbrennt an se zu Äsche reduzéiert.

Et ass üblech fir d'Leit, al, ofgenotzt an onnéideg Saachen an engem Eck vum Haus ze späichen, an d'Haus vun Zäit zu Zäit opzeräumen an ze botzen. Ähnlech leien am Eck vun Ärem Ënnerbewosstsinn vill Wënsch mat verstoppte Schued, déi lech enges Daags

grouss Problemer verursaache kënnen, wann Dir net richtig domat ëmgeet.

Selbstanalyse ass entscheidend um spirituellen Wee Dir kennt haassvoll, reizbar oder séier rosen sinn. Wann dat de Fall ass, sinn dës Charakteristiken, déi an Ärem Bewosstsinn gespäichert sinn, e Resultat vun Äre vergaangene Handlungen. Fir Är Psyche vun dëse iwwerfüllten, ofgenutzte Miwwelen ze befreien, musst Dir mat positiven, konstruktiven Handlungen ufänken an d'Häerzegkeet fir anerer kultivéieren. Wat Dir d'Leit méi gär hutt, wat selech méi gär hunn, an Dir wäert hir Léift spieren. Awer wann Dir se kritiséiert, och géintiwuerlech selwer, da wäerte se dës Kritik spieren an selech verstärkt zréckginn!

Stellt sech vir, en ale Feind ass gestuerwen, awer Dir hält nach ëmmer Roserei a Haass géint hien. Dir wäert ënner dëser Batterkeet leiden, an hir schiedlech Auswierkungen wäerten sech an Ärem Kierper a Geescht manifestéieren. Et ass besser, him fir Gottes Wuel ze verzeien, well doduerch befreit Dir sech vun der böse Wënsch no Rache, déi Äre Fridden am Geescht zerstéieren an Är Rou zerstéieren. Haass op Haass ze hiewen oder op Animositéit mat Haass ze reagéieren, verstärkt net nëmmen d'Feindlechkeet vun Ärem Feind géintiwuerlech, mee vergëft och Ären eegene Kierper an Emotionen als Konsequenz. Also verzei mat enger schéiner Verzeiung.

Vun Zäit zu Zäit muss een alles hannerloossen, fir eleng mat sech selwer ze sinn, fir iwwer der Sënn vum Liewen nozedenken. Déi meescht Leit sinn an engem Stroum vun Traditionen a Mouden a Schwong. A Wirklechkeet hunn si ni wirklech hiert eegent Liewe gelieft, mä éischter d'Liewe vun der Welt. Wat hunn si erreecht, a wou sinn si gelant?

Dofir ass et schlau fir eng Persoun, sech heiansdo vun den deegleche Suergen an "Pflichten" ze trennen, fir den Onrou vu sengem Geescht ze berouegen an ze probéieren, seng Essenz ze verstoen an d'Zil ze bestëmmen, dat se erreeche wëll.

Denk drun, datt dat gréisst Zeienausso, dat Dir kréie kënnt, dat vun Ärem Gewësse ass: déi onmëssverständlech an onfehlbar Stëmm vun Ärer Séil. Wat Äert Gewësse lech seet, ass wien Dir wierklech sidd, ouni Verschëinerung oder Verkleedung.

Denkt un d'Kraaft vum Jesus Christus, deen gesot huet: "Papp, verzeih hinnen, well si wëssen net, wéi se dat maache sollen, wat se net wëssen."

An denkt un de grouse Prophet, deen gesot huet: "Soll ech iech net soen, wat de Rang vun engem erhéicht?" Si soten: "Jo, O Bote vu Gott." Hie sot: "Sidd gedëlleg mat deem, deen lech ignorant ass, géff deem, deen lech eppes zréckhält, haalt d'Bänn mat deem, deen d'Bänn mat lech trennt, a verzei deem, deen lech Onrecht ugeet."

D'Stëmm vun Ärem erleichten Gewësse ze lauschten bréngt Liicht op Äre Wee a Segen an Äert Liewen. Wann Dir e staarken Drang an Ärem Häerz fillt, e Wonsch ze erfëllen, benotzt Är Ënnerscheidungsverméige a frot lech selwer: "Ass et e gudden oder e schlechten Wonsch, deen ech erfëlle wëll?"

Vill Faktoren fërderen d'mënschlech Wësch. Wann een en neit Modellauto gesäit, wëll hien och een ähnlech besëtzen. Wann hien en Haus mat engem neie Stil gesäit, wëll hien och een ähnlech besëtzen. En neien Moudetrend gëtt populär, an d'Leit sehnen sech drop, dee Stil ze kafen an ze droen!

Wou kommen d'Wënsch hier? Ech hunn Stonnen doriwwer nogeduecht. Kënnt Dir all Är Wënsch kategoriséieren? Ech hunn et fäerdeg bruecht, se all ze sortéieren an nëmmen déi gutt ze behalen. An wéi ech d'göttlech Kommunioun erreecht hunn, hunn ech festgestallt, datt all meng gutt Wënsch gläichzäiteg erfëllt goufen. Haut verlaangert Dir no eppes, a muer verlaangert Är Séil no eppes anescht. Äre Geescht, deem vum allmächtege Gott ausgestraalt gouf, kann net mat de Gidder vun dëser Welt zefridden gestallt ginn, an dat wäert och ni sinn, well, mäi léiwe Frënd, Dir hutt dee wäertvollste Schatz vun Ärer Séil verluer, deem, deem eleng d'Muecht huet, Är Sehnsucht ze zefriddenzestellen an Är Wënsch z'erfëllen. Dee verluerene Schatz ass Gott.

Et ass wouer, datt et gutt oder néideg Wënsch gëtt, an datt Dir drop agoe sollt, se ze erfëllen. Mee während Dirlech beméit, Är méi kleng Wënsch ze erfëllen, vergiesst net, als éischt Äre gréisste Wonsch géintiwuer Gott ze erfëllen. D'Iwwerzeegung, datt méi kleng Wënsch a Flichten als éischt erfëllt musse ginn, ass eng Illusioun an eng Täuschung. Ech erënnere mech nach un den Ufank vu menger spiritueller Rees, datt ech e Prokrastinateur war an net reegelméisseg meditiert hunn, och wann ech mir ëmmer erëm gesot hunn, datt ech mir Zäit dofir géif huelen. E ganz Joer ass sou vergaangen, ier ech gemierkt hunn, datt ech net dat erfëllt hat, wat ech mir versprach hat. Ech hunn mir direkt e Gelübde gemaach, datt dat Éischt, wat ech moies maachen, wier ze wäschen an dann iwwer Gott ze meditiéieren. Déi deeglech Aufgaben waren deemools villfälteg, an et war net einfach, hinnen ze entkommen, och nëmme fir eng kuerz Zäit. Dofir hunn ech decidéiert, meng spirituell Flichten als éischt ze erfëllen. An domat

hunn ech eng grouss Lektoun geléiert: meng Pflicht géintwuer Gott kënnt als éischt, an nëmmen dann këmmen ech mech ëm aner, manner wichteg Flichten.

Firwat soll Gott d'Paarte vun der Éiwegkeet fir d'Mënschheet opmaachen, wann d'Mënschheet aner Flichten a Bedenken iwwer Gott prioritär stellt? Gott huet geeschteg Filleken an eis geluecht a erwaart vun eis, datt mir an de Räicher vum Geescht fléien. Dës Filleke sinn eis geeschteg Sehnsucht, eis héich Gedanken an eist oprecht Verlaangen no eiser göttlecher Quell.

Loosst eis als éischt Gott sichen. Et ass onverständlech, ierdesche Flichten déi gréisst Bedeitung ze leeën, well den Azrael d'Séil all Moment uruffe kann, an dann wäerten all Flichten, Engagementer, Suergen a Verpflichtungen eemol fir ëmmer ophalen. Firwat also sou fest un d'Liewen festhalen?

E Mësch mengt, hie genéisst Sécherheet a Rou, awer verléiert dann op eemol e Léifsten, seng Gesondheet oder seng Aarbecht, an domat geet Sécherheet a Rou verluer!

Wéi grouss war meng Léift fir meng Mamm! Ech hat geduecht, si wier ëmmer bei mir, mee op eemol hunn ech gemierkt, datt si mech verlooss hat, wéi ech e Kand war! Mir sollten den Doud net fäerten, mä éischter drop virbereet sinn.

D'Liewen ass net dat, wat et schéngt. Vertraut net drop, well et ass onbestänneg, täuschend a voller Enttäuschungen an zerstéierte Hoffnungen. Perfektioun kann hei net fonnt ginn. Ech wëll lech kee onrealistescht Bild vum Liewen ginn. Dës Welt ass kee Paradäis. Et ass e göttlecht Laboratoire, wou Gott Séilen test, fir ze kucken, ob se béis Wësch mat

Guttheet iwwerwannen an Him - dat heescht, Gott - zu hirem gréisste Wonsch maachen, fir datt se a säi Räich zrëckkommen kënnen.

D'Liewe wimmelt vun all méigleche Tragödien a Komödien, Katastrophen a Freed. Et ass e risegen, ëmmer verännerleche a liewege Wandteppesch aus onzählege Formen. Keng zwou Saache sinn exakt d'selwecht. D'Liewe vun all Mënsch ass eenzegaarteg. All Persoun huet verschidden Charakteristiken, eng aner Denkweis an aner Wënsch. Wa mir all Dag deene selwechte Prüfungen ausgesat wieren, géife mir midd a langweileg ginn. Och d'Paradies, wann et ëmmer d'selwecht wier, géif säin Appel verléieren. Mir hunn d'Varietéit an d'Diversitéit gär. Déi gängeg traditionell Iddi vum Paradies ass komplett falsch. Wa se wierklech langweileg wier, hätten d'Hellegen an d'Helleg Männer vu Gott gebiet, fir op d'Äerd zrëckzekommen, fir sech z'ënnerhalen! D'Paradies gëtt stänneg op déi agreabelst Manéier erneiert, während d'Äerd dacks stänneg erneiert gëtt, awer op eng langweileg an onangenehm Manéier.

Trotz der Tatsaach, datt d'Liewen ustrengend an usprochsvoll ass, gewinnen sech déi meescht Leit drun a gleewen, datt et keng aner Manéier gëtt ze liewen. Si kënnen dëst Liewen net mam spirituellen Liewen vergläichen a realiséieren net den Ausmooss vum Péng a vun der Middegkeet, déi an de Falten vun dëser Welt verstoppt ass.

An der Wourecht ass d'Liewen net real. Et ass just Ënnerhaltung, näischt méi. Genee wéi al Filmer ëmmer erëm nei erausbruecht ginn, sou widderhuelen sech och déiselwecht al Eventer a verschiddene Formen. An trotz der endloser Weiderféierung vum Liewen, ginn déiselwecht Themen, déi a fréiere Filmer presentéiert goufen, een nom aneren nei gespillt.

Wierklech, d'Geschicht widderhëlt sech, an d'Mënsche sinn nëmmen Artefakte an de Muséeën vun der Zäit.

Fir d'Liewen seng Iwwerraschungen fräisetzen ze loossen, se mat Freed, Objektivitéit an Distanzéierung unzehuelen, onberéiert vun Emotiounen, wéi wann Dir e Film kuckt. E häerzlecht Laachen ass eng wonnerbar Heelung fir all mënschlech Krankheeten.

Du muss d'Liewe mat Liichtegkeet a Komfort ugoen. Dat ass wat ech vu mengem Léierer geléiert hunn. Um Ufank vu menger spiritueller Ausbildung a sengem Klausurhaus hunn ech meng Aufgaben mat engem mürresche Gesiicht erfëllt, ouni jee ze laachen. Eines Daags huet mäi Léierer dat gemierkt a bemierkt: "Wann Gott et wëll, ass alles gutt! Bass du op enger Begriefnes? Weess du net, datt Gott ze fannen heescht, Suergen ze verstoppen an all Leed ze begruewen? Huel d'Liewen net sou eescht."

Hien huet mir geléiert, datt et d'Pflicht vum Mënsch ass, säi Geescht iwwer all ierdesch Oflenkungen a Problemer ze erhiewen, fir datt hie komplett Fräiheet a Gott fënnt.

Ee muss e Gläichgewiicht tëscht Freed a Leed, Gewënn a Verloscht, Victoire a Versoen halen, fir den Erausforderunge vum Liewen mat Courage a Selbstvertrauen ze stellen.

Den banneschte Fridden trotz all den Eventer ze behalen ass dee beschte Wee fir täuschend Wënsch ze iwwerwannen. Dëst ass wat ech vun de Groussen geléiert hunn, déi net vun de Schwankungen vun der Zäit betraff waren, awer bis zum Schluss standhaft a onverännerlech bliwwe sinn. Och d'Prophéiten, wéi se gefoltert goufen, hunn hiert hellegt Bewosstsinn net verluer, an si hunn och keen erlaabt, hinnen d'Léift vu Gott ze klauen. Denkt un d'Seegen, déi Gott Iech geschenkt huet. Mëtt an duerch Prüfungen a Leed. Är

Séil ass en hellegen Tempel vu Gott. Dir däerft net erlaben, datt d'Däischtert vun der Ignoranz dëse pure Plaz entweiht. Wéi wonnerbar ass et, an engem Zoustand vu spiritueller Bewosstsinn ze sinn, geéiert, würdevoll, sécher a friddlech! Fäert näischt a haasst keen. Gitt Är Léift jidderengem. Füllt Gottes Léift a gesitt seng Präsenz an alle Mënschen, a loosst Äert stäerkst Wonsch seng konstant Präsenz an Ärem Häerz sinn. Dëst ass de Wee fir a Fridde an Rou an dëser Welt ze liewen. Awer et ass schwéier dës Selbstzefriddeheet ze schmaachen, soulaang déi haart Wand vun de Wënsch duerch d'Oas vum Häerz bléist a seng Beem gewaltsam erschüttert.

Wënsch gi vun der Ëmwelt vun enger Persoun geformt. Si entstinn aus eise sensoresche Wahrnehmungen a ginn duerch d'Limitatiounen vun dëse Wahrnehmungen limitéiert. De Besuch vun enger ländlecher Kiermes erfëllt de Wonsch no e bëssen Opreegung, awer nodeems een eng Weltklass-Ausstellung besicht an all déi verschidden Ausstellungen gesinn huet, verléiert déi kleng Kiermes hire Charme an Appel. Dofir mussen mir als éischt d'Freed vun der Gemeinschaft mat Gott erliewen, fir datt mir dës Freed mat manne ierdesche Freed vergläiche kënnen. Dann sinn d'Wënsch vun enger méi héijer Natur. De Wonsch ass onendlech; kaum ass ee Wonsch erfëllt, wéi en aneren seng Plaz hëlt. Awer wann Dir Gott fannt, sinn all Är Wënsch erfëllt. "Sicht als éischt d'Kinnekräich vu Gott a seng Gerechtegkeet, an all dës Saachen ginn lech ginn (An wat bei Gott ass, ass besser a méi dauerhaft)" Firwat also net als éischt d'Erfëllung vun deem gréissten Wonsch sichen a vun der generéierter Hand vu Gott dat Bescht an dauerhaftst kréien?

**Wann Gott dem Sichenden säi Gebied beäntwert,
Hien kennen ze léieren, ginn all seng aner Wönsch
direkt an fir ëmmer erfëllt.**

Verschidde Leit mengen, si hätten keng Wönsch!

**Ech hunn gemierkt, wat dacks geschitt, wa Leit op
de Maart ginn. Si hunn vläicht kee spezifesche
Wonsch ze kafen, awer op eemol fällt hinnen eppes
an d'Aen an si denken: "Oh jo, ech muss et kafen!"**

**Och wann se et net direkt kafen, bleift et Dag an
Nuecht an hire Gedanken, bis se et endlech maachen,
och wann se Sue musse léinen. Si genéissen et eng
Zäit laang, awer lues a lues verschwënnt säin Charme
an d'Freed um Besëtzt hält of, sou datt se sech eppes
anescht wënschen, a sou weider.**

**Heiansdo begéine mir engem, deen seet: "Ah,
wann ech just sou an sou vill Suen hätt (oder en
speziellen Automodell oder e Schwämm oder oder)" a
soubal dee Wonsch erfëllt ass, entsteet eng aner
Sehnsucht no eppes Neies.**

**Mënschlech Wönsch sinn inherent onvollstänneg,
an dofir si se net fäeg, fir hir Besëtzer komplett Gléck
z'erreechen.**

**D'Welt wäert probéieren, lech dovun ofzelenken,
datt deen eenzege wierklech wäertvolle Wonsch ass,
Gott ze fannen. Mee Dir musst lech all Dag drun
erënneren. Wann eng Persoun decidéiert, mam
Fëmmen opzehalen, ze vill ze iessen, opzehalen ze
léien oder opzehalen ze fuddelen, muss si resolut an
hirer Entscheidung sinn an net zécken. Eng schlecht
Ëmwelt dréit de Wëllen aus a schwächt en, wouduerch
falsch Wönsch an enger Persoun entstinn. Et hält dat
Bescht vun hinnen a gött hinnen dat Schlëmmst. Déi,
déi mat Déif liewen, gleewen, datt et déi eenzeg
Manéier ass, ze liewen. Mee sech mat gudde Leit ze
vernetzen, riicht de Geescht op méi héich Saachen,**

sou datt falsch Wënsch eng Persoun net méi verführe kënnen. Alles an dësem Liewen ass Verännerungen a Schwankungen ënnerworf. Mee e puer Momenter vun déiwer Kontemplatioun oder Studium a Reflexioun iwwer reng spiritueller Themen sinn eng Quell vun Inspiratioun, déi den eeschte Sucher iwwer den Ozean vun der Täuschung an der Illusioun op göttlech Ufer droen, wou "keng Middegkeet se do beréiere wäert, an se wäerten och net dovunner verdriwwe ginn".

(Déi gréisst Rou ass fir déi virbereet, déi geschafft hunn, an deen, deen keng Ustrengung gespuert huet, fir d'Wourecht ze sichen, huet se gewonnen.)

Dat richtegt Gléck läit an der Verlaangen no Gott a stänneg un Hien ze denken. Mat Ausdauer kennt eng Zäit, wou dëse Gedanke sou standhaft an onerschütterlech gëtt, datt keng kierperlech, geeschteg oder emotional Leed Äert Bewosstsinn vu Gott oflenke kann. Ass et net wonnerbar, mam Bewosstsinn vu Gott ze liewen, ëmmer un Hien ze denken an Hien ze spieren, an am Hellegtum vu senger onerschütterlecher Präsenz ze bleiwen, wou weder den Doud nach soss eppes Äre bannenzege Friden klaue kann? (Déi, déi gleewen an deenen hirt Häerz Rou an der Erënnerung u Gott fannen. Wierklech, an der Erënnerung u Gott fannen d'Häerzer Rou.)

Wann Dir géint all Begierden immun gitt, genéisst Dir déi éiweg Präsenz

D'Liewen ass wierklech komesch, well alles ass ënnerworf Ännerungen. Dofir sollt een d'Schëff vum Gléck net um verännerleche Sand vun dësem Liewen ankeren. Eis Zäit geet eriwwe, an dat wat mir elo gesinn, wäert een Dag fort sinn. Ännerung ass akzeptabel, soulaang Dir et net erlaabt, lech ze schueden. A wann et lech schued, ass den inneren

Onrou, deen Dir erlieft, eng Botschaft un Iech, Iech net vun de Wënsch ze besëtzen. Wann Dir sécher am göttleche Geescht sidd, genéisst Dir alles ouni Bindung oder Ofhängegkeet. Dofir ass et vun der gréisster Wichtigkeet fir déi, déi sech këmmere, Him kennen ze léieren; soss wäert d'Liewen eng zerstéierend Enttäuschung sinn, déi Hoffnungen op eng schrecklech Manéier zerstéiert.

Wéi ech 1935 zréck an Indien kوم, hunn ech gehofft, déi Plazen ze besichen, déi ech als Kand gär hat, awer bei menger Arrivée hunn ech festgestallt, datt alles geännert hat. D'Liewensphase war op eng aner Manéier nei arrangéiert ginn. Déi gréisst Enttäuschung an de Schock koumen, wéi ech mäin aalt Haus zu Aykapur besicht hunn, wou ech fréier gespillt an d'Vullen gekuckt hunn. Nëmme ee Bam ass bliwwen vun allem, wat ech mech erënnert hunn. Sou ass d'Liewen! Bekannt a geschätzte Saachen verschwannen eis een nom aneren aus den Ae. Ech war bereet, alles ze ginn, fir eist Haus ze gesinn, wéi et a menger Kandheet war. An awer huet Gott mäi Wonsch erfëllt, well ech d'Haus spéider an enger Visioun gesinn hunn, wou mir am Pool geschwomme sinn, an dann sinn ech no uewen gaangen, hunn mech op d'Bett geluecht a Mangoen giess, genee wéi ech et viru ville Jore gemaach hat.

Wënsch mussen elo ganz virsiichteg ënnersicht a gepréift ginn, gutt sortéiert ginn, an nëmme déi gutt mussen erhale bleiwen, an net emol déi gutt Wënsch dierfen dat wichtigst Wonsch no Gott ënnerdrécken.

Dee Wonsch muss lieweg a brennend bleiwen, an dierf net verschwannen oder ausstierwen. De Mënsch ass an enger grousser Illusioun, wann hie Gott freet, seng ierdesch Wënsch ze erfëllen, awer hien net freet, sech him ze weisen. Stellt Iech e Kand vir, dat

**stänneg verlaangt, datt seng Elteren senge Wënsch
erfëllen, an soss weder no hinne freet nach drun
denkt. Dat ass Ondankbarkeet an eng Verleugnung
vun hirer Frëndlechkeet, an doran läit eng Lektoun fir
déi, déi nodenken.**

**Wann dëst Buch vum Liewen ugewannt gëtt, gëtt
een nëmme vum spirituellen Wëssen begleet, dat een
während sengem ierdesche Openthalt erwuerwe huet.
Dofir muss Gott ëmmer a sengem Geescht präsent
bleiwen, hien stänneg uruffen an hien ni vergiessen,
wann een sech wierklech ëm seng spirituell Zukunft
këmmert. Wann mir a Gemeinschaft mat Gott sinn,
wäerte mir feststellen, datt all Wënsch op eng
mysteriéis Manéier erfëllt ginn. Awer mir müssen als
éischt Gott sichen. Hie ass generéis an huet eis alles
ginn, awer mir wäerten hien nëmme fannen, wann mir
net mat senge Kaddoe zefridden sinn, mä eis un de
Giewer selwer wenden. Mir wäerten hien kennen
léieren, soulaang mir éierlech an eiser Sich sinn,
eescht an eisem Wonsch, him méi no ze kommen a
seng geseent Präsenz ze erliewen.**

**Déi gréisst Hindernis, mat där eng Persoun
konfrontéiert ass, ass sech selwer. Wann si
probéieren roueg ze sëtzen a spirituell Saachen
nozedenken, kommen op eemol weltlëch Gedanken
op, déi si oflenken an dovun ofhalen, hiert Zil
z'erreechen. Si müsse sech trainéieren, hir Gedanken
a Kierper ze kontrolléieren, an doduerch droen si e
portabelt Paradäis an hirer Séil. Am Liewen oder am
Doud, am Himmel oder an der Häll, dat iewescht
Gléck si begleet.**

**Mir müssen déif zu Gott bieten, eis grouss
Sehnsucht ausgießen, Hien an der Sprooch vum
Häerz, dem Verlaangen vun der Séil an dem Geflüster
vum Gewësse froen, fir datt Hien eis héiert an eis**

äntwert. Mee wann eng Persoun hallefhäerzeg biet an zur selwechter Zäit un eppes anescht denkt - eppes, wat Gott weess, datt net déi primär Suerg vun där Persoun ass - da wäert Hien net äntweren.

Mir müssen als éischt Gott hunn D'Zäit ass elo Mir däerfen net waarden, well Illusiounen si ze mächtig D'Liewe vergeet séier, an et ass schued, dës Welt ze verlossen ouni den Zweck vum Liewen ze kennen Mir sollten ëmmer nodenken, wa mir e Moment Fräizäit hunn Och wann Är Gebieder ufanks net erhéiert ginn, verzweifelt net un der Barmhärzegheet vu Gott, mä biet weider Biet oprichtig a vertraut drop, datt Äert Gebied erhéiert gött.

Ech hunn a mengem Liewen de gréisste Beweis vu Gottes Reaktioun op d'Gebied gesinn. Mee sou eng Äntwert erfuerdert Ustrengung, well näischt vu Bedeitung kënnt ouni Ustrengung. Meditatioun ass essentiell fir d'Geheimnisser vum Liewen opzedeecken an an d'Kinnekräich vu Gott anzetrieden.

Schlecht Gewunnechten an aner Oflenkungen wäerten probéieren Är Efforten ze ënnergrüwen an Är Entschlossenheet ze schwächen. Mee wann Dir glécklech wëllt sinn, haalt Är Gedanken op Gott geriicht, an Dir wäert Hien no bei Iech fannen.

Wënsch no irdesche Freed kreéieren e magnéiteschen Zuch, deen eng Persoun op dës Äerd zitt, Liewen nom Liewen. D'Zréck an d'Fleesch gött onnéideg fir déi, déi hir Wënsch a Gott fonnt hunn. Wa se iergendeen Wonsch erfëlle wëllen, denken se drun, an et manifestéiert sech virun hinnen. Meng Mamm ass mir no hirem Doud erschéngen, an ech gouf getréischt, si ze gesinn, an hunn Gott fir seng Guttheet gedankt. Wirklech, Hien ass dee Generéisten an de Barmhärzegsten. Hien erfëllt eis

**Wünsch, fir eis seng Léift a Dankbarkeet ze weisen,
wa mir Him den éischte Plaz an eisen Häerzer ginn.**

**Wann eng Persoun Gott erreecht, gëtt si de
Meeschter vum Liewen a vum Schicksal.** Mir däerfen
net roueg sinn, bis déi göttlech Präsenz fest an eise
Liewen etabléiert ass. Hie wäert eis alles ginn, wat
mir eis wënschen, an eis op d'Prouf stellen.

**D'Prüfungen an d'Hindernisser um spirituellen
Wee si vill a grouss, awer wa mir duerch dës
Prüfungen goen an dës Hindernisser iwwerwannen,
musse mir soen: "O Här, Du hues meng Gebieder
erhéiert a meng gréisst Wünsch erfëllt, sou datt mäin
Häerz räich mat Denger Präsenz ginn ass a meng Séil
mat Dengem Liicht straalt."**

Fridden sief mat dir

Aus de Wieder vum Enseignant Paramhansa

Yogananda

D'Leit beschwéieren sech iwwer d'Iddi, bestëmmt
Saachen am Liewen opzeginn, och wann se a Wierklechkeet
vill wäertvoll Saachen opginn, net zulescht Rou, an heiansdo
opferen se sech souguer fir Suen, déi ufälleg fir Schued a
.Verloscht sinn

**Gëff Iech Gott iwwer a Dir wäert feststellen, datt Äert
.Liewen wéi eng schéi rhythmesch Melodie ginn ass**

Riicht Är Opmierksamkeet vun dëser Welt no bannen op
dat grousst Räich vu Gott, dat an Iech ass

**Am Schëff vun der Rou kënnt Dir an déi Welt iwwer eis
Dreem eraus segelen, wou déi göttlech Quell ouni Ophalen
.aus den Déifte vum Häerz a vun der Séil fléisst**

**Här, hëllef mir, meng Roll am Spill vum Liewen op eng
Manéier ze spillen, déi Dir gefällt, egal ob ech schwach oder**

staark, krank oder gesond, berühmt oder unbekannt, räich
oder aarm sinn, well ech weess, datt Dir mech gär hutt a
.mech ni verloossen wäert

Räichtum kann enger Persoun geholl ginn, oder si kann
dovun geholl ginn, wann si dës Welt verloossen, an si
kënnen en net mat sech huelen. Sāi richtege Wäert läit
doran, en fir gutt Doten auszeginn a sech selwer an aneren
Gléck ze bréngen op eng Manéier, déi Gott a sāi Gewësse
.gefällt

Déi, déi nëmmen un hir eege Sécherheet a Komfort
denken, d'Bedierfnesser vun aneren vergiessen oder
ignoréieren, verfollegen a Wierklechkeet d'Aarmut, déi
enges Daags hiert Schicksal wäert sinn. Déi, déi un hirem
Räichtum festhalen, anstatt en fir gutt Doten ze benotzen,
bréngen sech selwer kee Wuelstand am Hiernof, mā gi mat
de Wënsch an de Begierde vun de Räichen aarm gebuer,
mat de Wënsch an de Verlaangen vun de Räichen. Mā déi,
déi hire Räichtum a sāi Räichtum mat aneren deelen, zéien
.Gutt a Räichtum un, wou se och ëmmer higin

Wann Dir deenen gitt, déi et fräiwëlleg verdéngen, da
wäert Dir feststellen, datt Gott ëmmer bei Iech ass a wäert
Iech ni verloossen an Dir wäert näischt brauchen. Mir
däerfen net vergiessen, datt eist Liewen direkt vu Gott
ënnerstëtzt gëtt a wann mir feststellen, datt eis Geescht,
eise Wëllen an eis Aktivitéiten all vu Gott ofhänken an hir
Kraaft vun Him kréien, da kréie mir direkt Leedung vun Him
a mir wäerten feststellen, datt eist Liewen eent mat sengem
.onendleche Liewen ass

Meditatioun liwwert Beweis fir d'Existenz vu Gott. Soubal
d'Wellen vun de Sensatiounen aus dem Weier vum Geescht
gekläert sinn, sprängt göttlech Gléck aus der Séil eraus. Dës
.Gléck existéiert schon an der Séil, awer si ass verstoppt

Oh, Här Ech wäert mäi Willenskraaft an Intellekt
benotzen, fir als éischt kleng Saachen z'erreechen, an dann
op méi grouss Leeschtungen zougooen
Och wann all materiell Ambitiounen erreecht ginn,
bréngt et awer nëmmen onvollstännegt Gléck - an andeems
ech Gott fannen, wäert ech onerschöpflech Reservoiren vu
Freed entdecken, an et héiert ni op ze fléissen a lafen, an de
.Gäert an ëmmergrénge Wisen vun der Séil
Haus: Victory Square

Wann eng Persoun hiert Liewe verbréngt fir een
Nervenkitzel nom aneren ze verfollegen, wäert si ni de Goût
vum richtege Gléck kennen. Ee soll einfach liewen a mat
Liichtegkeet d'Liewe genéissen. Et ass ubruecht fir eng
Persoun Zäit eleng ze verbréngen, vun Zäit zu Zäit iwwer
seng eegen Handlungen nozedenken an banneschte Fridden
ze praktizéieren, wat Heelung, Verjéngung a erneiert Kraaft
.bréngt

Wann Oflenkungen dauernd präsent sinn an aner Stimuli
d'Sënner bombardéieren, da leiden d'Nerven doduerch,
grouss Quantitéiten u vitaler Energie ginn verschwend, an
d'Séil fillt sech ugespaant a bedrunn. Ausserdeem sollt een
sech net ze vill Suergen doriwwer maachen, anerer ze
korrigéieren; éischer soll een sech selwer korrigéieren, ier
.een probéiert, anerer ze korrigéieren

Loosst et bekannt sinn, datt d'Haus de gréisste
Schluechtfeld ass. E Mënsch, deen en Engel a sengem Haus
.ass, wäert iwwerall en Engel sinn
D'Séissheet vun der Stëmm an de Fridden, deen duerch
edel Verhalen ausgedréckt gëtt, gi méi doheem gebraucht
.wéi soss néierens

Genée wéi d'Däischtert net do bleiwe kann, wou d'Liicht
schéngt, muss och d'Däischtert vun der Krankheet
verschwannen, wann d'Liicht vu Gott an d'Zellen vum
Kierper schéngt, an et sinn nëmme wéineg, déi dës
.Wourecht erkennen

Wann d'Leit e staarkt Wonsch no Heelung hunn, bieten
si mat engem onrouegen Häerz oder mat engem Gefill vun
Verzweiflung, well se dovun ausginn, datt Gott hir Gebieder
net héiert, oder si bieten, awer waarden net, fir datt si
.wëssen, ob hir Gebieder Gott erreecht hunn

Genee wéi een net mat engem defekten Empfänger
Musek lauschtere kann, déi duerch d'Loft ausgestraalt gött,
sou kann een och net d'Vibratioun vu Gesondheet, Kraaft a
Wäisheet ophuelen, déi vu Gott ausginn, mat engem
psycheschen Apparat, deem duerch Ängscht, Suergen an all
Zorte vu Besuergnëss, Zweifel an Onsécherheet net
.funktionéiert

Loosst eis lech, Här, a Zäiten vun Nout a Wuelstand, a
Krankheet a Gesondheet, an Däischtert a Liicht, an ënner
allen Ëmstänn erënneren a Merci soen. Loosst eis mat
Dankbarkeet un d'Deeg vum Wuelbefannen denken, déi Dir
eis geschenkt hutt. Hëllef eis, d'Aen vum Glawen
opzemaachen, fir datt mir Äert geseent Liicht gesinn, dat all
.Krankheeten a Krankheeten heelt

Ech sinn de Kapitän vu mengem Schëff vu gudde
Gedanken, mengem gudde Wëllen a menger fruchtbarer,
nützlecher Aktivitéit. Ech wäert d'Schëff vu mengem Liewen
steieren, ëmmer meng Aen op de glänzende Planéit vum
Fridden um Himmel vu menger déiwer Kontemplatioun
.geriicht halen

Ech wäert meng kreativ Denkfäegkeeten benotzen, fir
Erfolleg an allem ze hunn, wat ech maachen. Gott wäert mir
.hëllefen, wann ech och probéieren, mir selwer ze hëllefen
Haut wäert ech de Gaart vum Liewen mat erneierter

Ustrengung beaarbechten a mat de Somen vun der
Wäisheet, der Gesondheet, der Zefriddenheet an dem Gléck
säen. Ech wäert d'Somen mat Glawen a Selbstvertrauen
bewässeren, an ech wäert op d'Gnod vum Allmächtege
waarden, fir mir eng gerecht Ernte ze ginn. Och wann ech
net déi erwaart Ernte kréien, wäert ech dankbar a

begréissend bleiwen fir d'Rou, déi aus dem Streben no
.mengem Bescht kënnt

Ech wäert Gott Merci soen, datt ech weider probéieren
kann, bis ech et duerch seng Gnod erfollech sinn. An ech
wäert Him Merci soen, wann ech dat gréisst Wonsch vu
mengem Häerz erfëlle kann. Ech wäert mech beméien,
nëmmen nobel an wäertvoll Doten ze maachen, andeems
.ech Gottes Gefallen sichen

D'Welt wimmelt vun Natur- a mënschleche Stierm, a
Gott ass de staarke Schëld a sécheren Hafen virun de
Stierm, Hurrikanen an dem Béisen vun dëser Welt. Wou och
ëmmer Gott ass, gëtt et keng Angscht oder Trauer. De
richtege Gleewegen steet fest a stolz am Kampf vum Liewen
an am Kampf vun den Eventer, sécher, datt Gott mat him
ass, hie virum Schued beschützt an hien ni fir ee Moment
verléisst. Sou verschwënnt d'Angscht aus sengem Häerz an
d'Sécherheet hält sech an, e Schutz, deem net opgezwonge
.ka ginn

Keng Angscht ze hunn heescht Vertrauen a Gott a säi
Schutz ze hunn, a Vertrauen a seng Gerechtegkeet,
Wäisheet, Barmhärzegkeet, Léift an Allgegenwärtgkeet ze
.hunn

Angscht beraubt eng Persoun hirer psychologescher
Kraaft, trübt hire Geescht a beeinträchtigt den natierleche
Rhythmus vum Häerz. Ausserdeem kann Angscht kierperlech
Stéierungen a psychesch Krankheeten verursaachen. Amplaz
sech der Angscht an der psychologescher Aschränkung ze
erginn, soll eng Persoun sech versécheren, datt si sécher am
Schutz vu Gott ass, dem Allseenden, dem Allhéierenden,
sécher a senger oniwwerwannebarer Festung, a vu senger
.Barmhärzegkeet a Suerg ëmginn

Egal ob am afrikaneschen Dschungel, op engem
Schluechtfeld, bei Krankheet oder Aarmut, muss een sech

selwer dovun iwwerzeegen, datt Gottes Hand méi staark ass
wéi all Gefor a fäeg ass, déi ze schützen, déi bei Him Schutz
sichen. Et gëtt kee méi effektive Mëttel zum Schutz.
Natierlech muss een de Verstand benotzen, wann een mat
Eventer ëmgeet, awer gläichzäiteg de volle Glawen un déi
göttlech Hëllef huet. Glawen heescht ni, recklos ze sinn oder
onverständlech ze handeln am Gesiicht vun der
Widregkeet. Éischer, egal wat geschitt, muss een sech
selwer bestätegen, datt nëmme Gott fäeg ass, a
schwierigen an usprochsvollen Ëmstänn ze hëllefen, wann
een sech mat ganzem Häerz, Séil a Sënner zu Him wendt

Wann Schwierigkeeten wéi eng Lawin erofkommen,
däerfe mir net zouloossen, datt se eise Wëlle lähmen oder
eis kloer Visioun an eis weis, logesch Approche verdunkelen.
Éischer musse mir eise Glawen u Gott an eist ugebuerene
Sënn fir Recht a Falsch behalen, a mir müssen eis beméien,
e Wee eraus ze fannen. Mat Gottes Hëllef wäerte mir en
fannen. Schlussendlech wäerten d'Saache sech verbessern,
well Gottes Kraaft a Wonner hannert de Widderspréch vum
mënschleche Liewen verstoppt sinn. Déi, déi
d'Onvermeidlechkeet vun den Ëmstänn net akzeptéieren a
léiwer probéieren, mat hirem Intellekt a Glawen iwwer de
Schleier erauszedréngen, wäerten d'Dier fir sech opmaachen
.- eng Dier, un déi all gleeweg Hand klappt

D'Liewen ass an Däischtert gehüllt, an heiansdo stierze
mir a zécken, weiderzegoen. Mir müssen dem Gottes Liicht
eis Leedluucht sinn, wa mir duerch déi däischer Weeër vum
Liewen goen. Gott ass de Vollmond an den Nuechte vun
Ignoranz an Däischtert, d'Sonn vum Glanz an de Stonne vum
Erwächen, de Liichttuerm vun der Leedung an de Leedstär fir
déi, déi d'Mierer vun der ierdescher, flüchtger Existenz
.duerchqueren

Problemer wäerten an der Welt weider bestoen, also
wou kann een sech fir Orientéierung a Féierung wenden?
Seng Gedanken, beaflosst vu Gewunnechten, Viruerteeler,
Viruerteeler a Fanatismus, sinn net nätzlech, an d'Aflëss vu
senger Ëmwelt, Famill, Land oder Welt sinn net fäeg, richtig
Féierung ze bidden. Dofir muss een sech un Gott wenden a
lauschteren op déi roueg, seren Stëmm, déi aus den Déifte
vun der Séil kënnt, eng Stëmm am Aklang mat der
.Wourecht

Den Ënnerscheed tëscht mentaler Kontemplatioun a
spiritueller Introspektioun

Wann eng Persoun sech mat theoreteschem Wëssen
programméiert, gëtt si wéi e wandelnden Blockflütt, deen
Spréchwierder a verherrlech Ausdréck widderhëlt, an anerer
betruechten se als geléiert a kenntnisräich. Mä sou e Wëssen
gëtt net duerch eng direkt Perceptioun vun der Wourecht
verstärkt, an et gëtt och net duerch spiritueller Erreeche
matgegläich. Dës Zort vun Intellektualiséierung oder
Intellektualiséierung hält d'"Selbst" un de sensoresche
Geescht gebonnen, deen selwer duerch déi kierperlech
Sënner limitéiert ass. Theoretescht Wëssen kann net
göttlecht Wëssen kréien, an et ass ubruecht, seng wäertvoll
Zäit net mat Theorien ze verschwenden, déi net an der
Realitéit ugewannt kënne ginn, fir datt een sech net an
engem dichten intellektuellen Dschungel verluer fënnt, net
.fäeg, de Beräich vun der Theorie ze iwwerschreiden

Dëse Prozess féiert net dozou, d'Wourecht ze kennen,
well d'Wourecht iwwer Meenungen an Theorien eraus läit, a
vill, déi dësem Usaz folgen, gi vun hiren eegene subjektiven
.Conclusiounen gebonnen

Wann eng Persoun hir geeschteg Fäegkeeten nëmme
benotzt fir Suen a materiell Besëtz ze kréien, gëtt hiert
Bewosstsinn an d'materiell Welt gezunn a gëtt an endlos

Komplexitéiten verwéckelt. Dofir soen déi schlau Leit, datt eng Persoun net all déi geeschteg Fäegkeeten, déi Gott hir ginn huet, dem Verfollege vu flüchtege Saachen widme soll, fir datt se sech net am Labyrinth vum Materialismus verléieren an onnéideg Aschränkungen a Restriktiounen fir sech selwer schafen. Amplaz solle se hir geeschteg Fäegkeeten benotzen fir d'Noutwendegkeete vum Liewen ze kréien a sech beméien, hir moralesch Fäegkeeten z'entwéckelen, fir tèscht Richteg a Falsch an tèscht deem wat schiedlech a wat nätzlech ass z'ënnerscheeden. Wann se hir spirituell Abléck kultivéieren, kënne se Gott a sech selwer spieren an déi spirituell Wourechten feststellen, déi hannert den dichten Schleier vum Materialismus verstoppt sinn. Dësen Zoustand gëtt spirituell Introspektioun genannt

Egal wat eis Suergen sinn, Gott muss ëmmer Virrang an eisem Liewen hunn. Ee vun de wichtegsten Elementer vum spirituellen Wuesstum ass déi konstant, häerzlech Verbindung mat Gott, duerch déi Dir perséinlech eng wonnerbar, positiv Transformatioun erliewe wäert, déi lech déif beandrocke wäert

Wann eng Persoun eng Show wëll gesinn, nei Kleeder oder en neien Auto wëll kafen, ass et dann net wouer, datt hire Geescht stänneg beschäftegt ass? Wat dës Saachen ugeet a wéi se se erreechen oder kréien? Hie wäert net roueg sinn, bis hien seng Wënsch erfëllt huet, an hie wäert weider onermiddlech schaffen, fir dës Wënsch z'erreechen

Sou soll de mënschleche Geescht sech domat beschäftegen, iwwer Gott nozedenken, an dann ginn all déi méi kleng Wënsch an e staarkt Wonsch transforméiert, Gott ze spieren a mat Him ze kommunizéieren

Wann de Geescht Gott e häerzlecht, fervent Geflüster flüstert, dat aus den Déifte vun enger sehnsüchtiger Séil kennt

De Ruff vun der Séil wäert dat kosmescht Häerz
beréieren, an d'Äntwert wäert kommen, a bréngt grouss
.Freed mat sech

Intellectuellt Geflüster kultivéiert Willenskraaft, bis Dir
.genuch Kraaft hutt fir dat gewënscht Zil z'erreechen

Wann de Geescht an de Wëlle vun enger Persoun am
Aklang mat Gott sinn, gi se mat onlimitéierter Kraaft
gelueden, sou datt nëmmen un eppes ze denken duer geet,
fir et ze erzielen, well dat göttlecht Gesetz zugonschte vun
.deenem wierkt, déi am Aklang mam ieweschte Wëlle sinn

All déi bemierkenswäert Leeschtungen a mengem
Liewen goufen duerch d'Kraaft vun engem Geescht am
Aklang mat Gott erreecht. Wann den hellege Generator leeft,
gëtt alles, wat ech wënschen, ouni Ausnam erfëllt, andeems
et fir d'éischt Form als onsichtbaren, äthereschen Design
unhëlt an dann mat onwiderstehlecher Kraaft an der Realitéit
.manifestéiert gëtt

D'Geheimnis vum Wuesstem

Mir wuessen duerch all Erfahrung, déi mir
duerchmaachen, soulaang mir eis bewosst sinn, datt mir
wäertvoll Lektione dovunner léiere kënnen. Well all Péng a
.Leed, dat mir erliewen, Sënn an Zweck huet

Trotz der Haarteit vun de Prüfungen si se wéi Feier,
dat Äerz schmëlzt an et a schéine, staarke a villfältege Stol
verwandelt. D'Wäisheet, déi mir duerch déi brennend
Flamen vun der Erfahrung schmieden, ass wierklech
bemierkenswäert. D'Liewen purifizéiert eis, transforméiert
eis Basisnatur a wäertvoll Elementer, wat eis erlaabt mat
Séilen ze liewen, déi sou reng wéi Bijouen sinn, sou staark
wéi Stol, awer flexibel a widerstandsfäeg sinn, sech ze béien

ouni ënner dem Drock vu Widregkeeten a Schwieregkeeten
.ze brieche

Wann mir Gesiichter gesinn, déi duerch Roserei verzerrt
a vu Brutalitéit vernarbt sinn, da léisst hire Bléck eis
verlaangen, d'Hässlechkeet aus eiser eegener Séil ze
verbannen - eng Séil, déi vun allem anere wéi béisen
Absichten an déif verankerte Rosereien onberéiert ass, déi
dat geseent göttlecht Bild an eis verdunkelen, genee wéi
Ruß e Spigel zerstéiert. Déi schmerzhaften Handlungen vun
aneren sollten an eis de Wonsch erwächen, eist eegent
Verhalen ze verbessern an eis selwer ze kontrolléieren, fir
datt mir Meeschter vun eisen onrouege Leidenschaften
.kënnen sinn, net Sklaven vun hinnen

Léif Wieder sinn e wonnerbart Mëttel géint vill
Krankheeten, well se eng mächtig, bal magesch,
magnéitesch Kraaft hunn, déi hire Spriecher vill Segen a
Wuelstand bréngt. Déi, déi berouegend, sanft Wieder
benotzen, spieren e subtile Stroum, deen ouni
Ënnerbriechung duerch si fléisst, a si gi mat enger lwwerfloss
u Rou gefällt. Dëst ass well dee Stroum mat senger méi
héijer Quell verbonnen ass, ëmmer fléissend an dauernd
Séilen an Harmonie mat hir erreecht. Si wäerten dann fäeg
sinn, dës Floss vu Gléck un Séilen ze vermëttelen, déi no
.Fridden verlaangen

All Dag kuckt eng Persoun sech an de Spigel fir hiert
Gesicht ze gesinn, well se vun hirer beschter Säit fir anerer
ausgesi wëllen. Wéi vill méi wichteg ass et dann, datt si all
Dag mat sech selwer do stoen an an de Spigel vun der
bannenzeger Analyse kucken, fir erauszefannen, wat ënnert
der blénkeger Uewerfläch verstoppt ass! Well alles, wat
äusserlech attraktiv ass, kritt säin Ureiz vum bannenzege
Selbst. An näischt beschmiert de pure Spigel vun der Séil
sou wéi psychologesch Verzerrungen wéi Roserei,

Ressentiment, Näid an Haass. Wien sech beméit, sech vun
dëse Verbindungen ze befreien, déi der Natur vum Geescht
friem sinn, wäert d'Liicht vun der bannenzeger Schéinheet
.vun bannen ausstralen loossen

Duerch d'Analyse entdecken mir, datt mënschlech
Problemer dräifach sinn: et gëtt Problemer a Stéierungen,
déi de mënschleche Kierper attackéieren, anerer, déi de
Geescht attackéieren, an eng drëtt Kategorie, déi d'Weeër
.vun der Séil blockéiert

Krankheet, Alter an Doud sinn d'Schwiereregkeeten an
Hindernisser, mat deenen de Kierper konfrontéiert ass.
Psychologesch Krankheeten iwwerfallen awer de Geescht
duerch Trauregkeet, Angscht, Roserei, ënnerdréckt Wënsch,
Ressentiment, Haass, emotional Obsessiounen, fiebereg
nervös Agitatioun an de psychologesche Kriibs, deen
d'mental Fäegkeeten lähmt. Déi geféierlechste Krankheet ass
awer d'Krankheet vun der Séil, déi sech an Ignoranz
manifestéiert, aus där all aner Krankheeten entstinn a sech
.verbreeden

Et gëtt méi Gutt wéi Béist op der Welt

Wann Zweifel opkommen, solle mir un d'Liewe vu
groussen Leit denken. Et ass wouer, datt mir Mënsche sinn,
awer Gott huet eis aussergewöhnlech Kräfte geschenkt, déi
mir selten benotzen. Firwat also zitteren aus Angscht virum
Alter, Krankheet a Leed? Mir solle maachen, wat mir kënnen,
fir eis Kierper ze këmmern, awer mir solle eis net den
Ängscht erginn oder eis ënner Hiwwele vun Ignoranz
.vergruuen

De Kierper ass net de ganze Mënsch

D'Gutt iwwerwënnt dat Béist op dëser Welt, well Gott déi
ultimativ Muecht ass. Mee wann d'Béist eis trëfft, mengen

mir, datt mir keng Muecht hunn, et ze kontrolléieren oder
.sengem Grëff z'entkommen

Stierm vum Béisen wäerten onbedéngt blösen, awer mir
kënnen hir Auswierkungen iwwerwannen an eis driwwer
.erhiewen

Mir kruten d'Liewe net fir doduerch zerstéiert ze ginn,
mä fir eis e Bewosstsinn vun der Éiwegkeet ze vermëttelen,
.an dës Wourecht musse mir net vergiessen

Ouni Fräiheet vum Denken kann een sech net op eng
reng, spontan an natierlech Manéier ausdrécken. Denkt
drun, datt Dir grondsätzlech fräi sidd. D'Kraaft vum Wëllen
.ass ëmmer fräi

Wann Dir Är Willenskraaft richteg benotzt, wäert et Iech
gutt Karma schafen, awer déi meescht Leit wëllen sech net
änneren a wëllen sech net d'Méi maachen, dofir zerbréchen
se am Gesiicht vu Schwierigkeeten a si net fäeg, sech den
.Erausforderungen ze stellen

Alles ze maachen, wat engem gefällt, ass keng Fräiheet,
well d'Mënsche vun hire Wënsch gebonnen sinn, an dofir
kënnen hir Handlungen guer net als Fräiheet beziechent
ginn. Richteg Fräiheet bedeit, alles mat engem Wëllen ze
maachen, deen duerch Wäisheet geleet gëtt. Eng Persoun
kann d'Konsequenze vu senger vergaangener Handlungen
kontrolléieren, déi zwangsleefeg drop follegen, wa se hire
Wëllen aktivéieren an en fir gutt a profitabel Doten
benotzen. Wann Dir Är Handlungen mat Vernunft a
Wëllenskraaft ausféiert, ginn d'Kräfte vun Äre fréiere
falschen Handlungen schwächen an d'Gewunnechten, déi
.aus Äre gudden Handlungen resultéieren, ginn gestärkt

Mir begehren eis stänneg dat, wat eis feelt, a verbannen
eis mat Saachen, déi net essentiell sinn. Soubal eppes eis a

Besëtz hëlt, verléiere mir temporär eise fräie Wëllen. Genée
wéi d'Leit am Osten vun antike Gebräicher versklavt sinn,
sou sinn och d'Leit am Westen vun modernen. Mir kreéieren
.eist eegent Schicksal a gi vun deem gebonnen

Firwat gött ee Kand an eng béis Famill gebuer, während
en anert an eng gutt Famill gebuer gött? Jidderee vun hinnen
huet seng Fräiheet benotzt fir an der Vergaangenheet (an
engem fréiere Liewen) op eng bestëmmte Manéier ze liewen
an huet sech doduerch dës Ëmstänn an dësem Liewen
.selwer bruecht

Et gött keng richteg Fräiheet ouni Gott. Mir müssen
stänneg un hien denken. Egal wat eis Suergen a Gedanken
sinn, Gott muss déi éischt Plaz an eisen Häerzer anhuelen, a
wa mir wierklech mat him zesumme sinn, kréie mir
d'Fäegkeet, dat ze erreechen, wat mir müssen, zu all
.Moment, mat senger göttlecher Hëllef

Rot fir den Jünger

Ee vun de Schüler huet de Léierer Paramhansa gefrot,
ob hien him e puer Rotschléi fir sech selwer kéint
verbesseren. Hie sot: "Wann Dir gär gehat wëllt ginn, da sollt
".Dir ufänken, anerer ze gär ze hunn, déi Är Léift brauchen

An wann Dir vun aneren erwaart, sidd hinnen trei a trei,
fir datt si lech trei bleiwen

Wann Dir wëllt verhënneren, datt anerer béiswëlleg a
lësteg handeln, da loosst net zou, datt Bedruch an Är eege
Gedanken erakënnt, an handelt net op eng Manéier, déi
.aneren schued

Wann Dir wëllt, datt anerer mat lech sympathiséieren,
weist Empathie géintiwuer hinnen, besonnesch géintiwuer
.deenem ronderëm lech

Wann Dir wëllt, datt anerer Iech respektéieren, musst
Dir souwuel jonk wéi och al Respekt weisen

Wann Dir Fridde vun aneren wëllt, musst Dir e Liewen
an Harmonie liewen

Wann Dir wëllt, datt d'Leit reliéis sinn, sidd spirituell vun
Natur a loosst anerer d'Gefill hunn, datt Dir e gutt Virbild
.sidd a si sech op Iech verloossen a vertraue kënnen

Kuerz gesot, alles wat Dir vun aneren wëllt weisen. Eng
vun de gudde Qualitéiten ass et, et als éischt an Ärem
Liewen ze demonstréieren, an Dir wäert feststellen, datt
.d'Leit op déiselwecht Manéier op Iech reagéieren

Wann Dir déi Beräicher an Ärem Liewen identifizéiere
kënnt, déi Verbesserung brauchen, ouni decouragéiert ze
ginn oder en Inferioritéitskomplex z'entwéckelen, a wann Dir
konsequent un der Verbesserung vun Ärem eegene
Charakter schafft, dann ass d'Zäit, déi Dir dofir verbréngt,
vill méi produktiv wéi wann Dir Zäit verschwendt andeems
Dir Iech wënscht, datt anerer sech selwer verbessern. Äert
positivt Beispill a gesond Verhalen hunn eng méi grouss
Kraaft fir anerer ze änneren wéi Är Wësch, Roserei a
.Wierder eleng

O Här, Du bass d'Quell vun all Guttheet an den Urspronk
vun all Kraaft. Seegent eis, fir datt mir Deng Segen op eis an
eiser Gesondheet, eisen intellektuellen Ustrengungen an
eise spirituellen Ausdréck reflektéiere kënnen. Du bass de
Glanz an de Stären, d'Energie an den Atomer,
d'Frëndlechkeet an den Härzer an d'Schéinheet an der
Wourecht. Hëlleft eis, eis mat Denger ieweschter Kraaft,
Denger onendlecher Wäisheet an Denger grenzeloser
.Authentizitéit ze fëllen

Här, loosst eis erkennen, datt Dir d'Quell vun der
Gesondheet sidd, den Ozean vum Liewen, an d'Quell vun all
Versteesdemech a Wëssen. Befreit eis vun der Ignoranz an
hiren Auswierkungen, vun Angscht a Suergen, a loosst
d'lwwerschwemmung vun Ärer Wäisheet all d'Drecks-këscht
.an d'Schutt aus eisem Liewen ewechhuelen

Räiss ewech, Här, d'Schleier, déi Äert Gesiicht virun eis
verstoppen. Loosst eis dech als e sou hellt Liicht gesinn, wéi
onzähleg Sonnen um Horizont vun eisem Liewen. Loosst eis
dech als eng ëmmer erneierend Kraaft spieren, déi eis
Gedanken inspiréiert, eis Séilen erniert, eis Kierper erhalen
.an eis Dreem erfëllt

Amen

Déi meescht Leit wëssen net firwat, well se op dëser
Äerd existéieren, gleewen se, datt den Zweck vum Liewen
d'Erfëllung vun de Wënsch ass, d'Noutwendegkeete vum
Liewen ze kréien, Freed a mënschlech Léift ze sichen, an
.sech schlussendlech dem leschte Beschwerde hinzeginn

D'Leit fänken hiert Liewen als Programméierer mat
spezifischen Neigungen a Wënsch un, déi an der
Vergaangenheet net erfëllt goufen, an si probéieren - mat
deem wéinege fräie Wëllen, deen se nach hunn - andeems
se d'Wënsch an d'Aktiounen vun aneren imitéieren, wa se
sech mat Geschäftsleit verbannen, wëlle se wéi si ginn, a wa
.se sech mat Kënschtler verbannen, gëtt d'Konscht alles fir si

Gott wëll, datt mir an dëser Welt praktesch sinn. Hie
gëtt eis en Hunger, deen eis verlaangt, fir en ze stillen, awer
nëmme no lessen, Ënnerdaach, Suen a Besëtze ze sichen,
.bedeit, datt de Mënsch d'Quell vu sengem Gléck vergiesst

Et ass wouer, datt mir musse schaffen, fir eis
Bedierfnesser ze decken a eis beméien, eis legitim Ziler

z'erreechen, awer als éischt musse mir eis Häerzer fir Gott
opmaachen a seng Leedung a Genehmigung an allem
sichen, wat mir maachen. Dann wäerte mir sécherlech an
der Schoul vum Liewen erfollegräich sinn, well mir eis
Leedung vum Supreme Manager a Fournisseur kréien, deen
weess, wat mir brauchen a wat dat Bescht fir eis ass. Dofir
musse mir eist Vertrauen an hien setzen a sengem weise
.Wëllen ënnerwerfen

Aus de Virlesunge vum Enseignant Paramahansa

Wann dat bannescht Gléck vun der Séil vun enger
décker Schicht vu flüchtege sinnleche Genoss verdeckt gëtt,
da schwächt de gëllene Glanz vum Geescht of, an déi
transparent Fäegkeete vun der Séil sinn hannert der Dicht
vun der Matière verstoppt. Wann de Geescht vun Jalousie an
Näid ugezunn a vu Wolleke vu Angscht a Suergen
agewéckelt gëtt, gëtt een miserabel, ellendig a besiegt.
Awer wann een déiselwecht Opmierksamkeet op Léift,
.Fridden an Harmonie riicht, erlieft een e grousst Gléck

D'Séil fillt Gléck, wann se sech vu kierperleche
Begierden, déi mat Leed a Misär gemëscht sinn, zu den
transparenten Tugenden vum Geescht wendt, déi mat
.erhabenen Freed gefällt sinn

Wann d'Séil komplett a grob weltlëch Freed verdéift,
gëtt se gläichgültig géintwärtig der Verfolgung vu méi
héije Freed a kann net méi spirituell Freed erliewen. Vill
kéinten argumentéieren, datt et bal onméiglech ass, op
materiell Freed op dëser Welt ze verzichten oder ënner Leit
ze liewen, deenen hir Gedanken nëmmen ëm materiell
Saachen dréien. Wéi och ëmmer, et ass net vum
Duerchschnittsmënsch verlaangt, d'Welt opzeginn an sech a
Bierger a Bëscher zréckzezéien, fir Rou a Fridden ze fannen.
Éischer solle se an dëser Welt bleiwen, ouni sech vun hire
mächtege Stréimungen ewechzeschleefen, fir datt se net

vun den turbulente Wellen vun dësem Liewen iwwerwältegt
.ginn

E Mënsch soll net negativ géint iwwer senger Ëmgebung
sinn, an zur selwechter Zäit soll hien net zouloossen, datt de
Materialismus seng Siicht verblende, fir datt hien net de
Kontakt mat senger spiritueller Natur verléiert a net fäeg
gëtt, d'Freed vum Gléck ze schmaachen an d'göttlech
.Luuchten ze gesinn

D'Liewen, mat senger Essenz, Komponenten an Ziler,
ass e schwéiert Rätsel ze verstoen, awer net onméiglech ze
léisen, a mat eisem progressiven Denken léise mir all Dag e
.puer vu senger Geheimnisser

D'Apparater, déi op präzise wëssenschaftleche
Prinzipien an dëser Ära baséieren, si sécherlech
beandrockend, an d'Entdeckungen, déi d'Wëssenschaft
bréngt, ginn eis eng méi kloer Visioun vun de Weeër, wéi
d'Liewe verbessert ka ginn. Awer trotz all den Ausrüstungen,
Erfindungen a Strategien, déi mir hunn, schéngt mir ëmmer
nach wéi Marionetten an den Hänn vum Schicksal ze sinn, an
de Wee virun eis ass nach laang, ier mir vun der Kontroll vun
.der Natur befreit sinn

Sécherlech ass et keng Fräiheet, op d'Gnod vun der
Natur ze liewen. Eis begehrt Geescht gi vun engem
Gefill vun Hëlleflosigkeit iwwerwältegt a gefesselt, wa mir
eis fillen, datt mir Affen vun Iwwerschwemmungen,
Hurrikaner oder Äerdbiewen sinn, oder wa Evenementer eis -
ouni logesche Grond - eis Léifsten ewechhuelen, déi eis um
Häerz leien. Mir realiséieren dann, datt mir net vill Victoiren
erreecht hunn, a mir konnten net ongewéintlech Ëmstänn
iwwerwannen. Well trotz all eise Beméiungen, d'Liewen esou
ze gestalten, wéi mir et wëllen, wäerten ëmmer bestëmmt
Ëmstänn op dëser irdescher Bühn optrieden, an
Evenementer, déi vun engem mächtige Geescht gericht

ginn, iwwer deen mir wéineg wëssen, deen komplett
onofhängeg vun eise Meenungen a Wëllen schafft. Dat
Bescht, wat mir maache kënnen, ass ze schaffen a
.Verbesserungen ze maachen

Mir bauen Weess un a maachen Miel, awer wien huet
den éischte Som erschaf? Mir iessen Brout aus Miel, awer
wien huet eise Kierper d'Fäegkeet ginn, et ze verdauen? A
?wéi kann een lessen an Nährstoffer verwandelen

An all Eck vum Liewen schénkt et eng onentbierlech
göttlech Hand ze ginn. Mir kënnen eis Affären net ouni si
geréieren, an mat all de Sécherheeten, déi mir hunn, wësse
mir net, wéini d'Häerz ophält ze funktionéieren. Dofir ass
d'Noutwennegkeet, eis op déi iewescht göttlech Kraaft ze
verloossen an eis op eist héescht Selbst ze verloossen, dat
.vun där Allmuecht ausgëtt, no där mir modelléiert sinn

Mir müssen e Glawen hunn, deen fräi vu Stolz ass, a mat
.Vertrauen op de Weeër vum Liewen goen

Ouni Panik an Zitteren, an ouni Nout an Aschränkung

Ëmgang mat Allergien

D'Iwwerwonne vun der Sensibilitéit ass eng delikat
Konscht, an d'Kontroll vun der eegener
Reaktiounsgeschwindegkeet ass wichteg fir eng ausgeglach
.a gutt ofgerënnt Perséinlechkeet z'entwéckelen

Sensibilitéit staamt aus Mëssverständnisser,
Inferioritéitskomplex, opgeblosene Stolz an engem
.iwwerdriwwenen Ego

Wann eng Persoun mengt, hir Gefiller wieren verletzt
ginn, setzt sech dëse Gedanke a hirem Geescht fest a rëselt
hir Nerven op, déi dann ugespaant a rebellesch ginn. Roserei
entzündet sech an hirem Häerz wéinst de verletzten

Emotiounen. Wéi och ëmmer, verschidde Leit hunn
d'Fäegkeet, hir Emotiounen ze kontrolléieren, sou datt hir
äusserlech Zeeche net optrieden, trotz der intensiver Roserei
an hinnen. Anerer drécken hir Roserei duerch direkt
Reaktiounen aus, déi an hiren Aenmuskelen a
Gesichtsausdréck ze gesinn sinn, an duerch schaarf,
.kodéiert verbal Reaktiounen

Exzessiv Emotionalitéit huet eescht Konsequenzen; et
komplizéiert d'Situatioun a schaaft eng ongewollt
.Instabilitéit, déi sech negativ op anerer auswierkt

Et musse Beméiunge gemaach ginn, Selbstkontrolle a
Rou ze üben, fir eng Atmosphär vu Versteesdemech an
Harmonie ze fërderen, déi Fridden amplaz vu Spannung
fërdert an de Stressofdrock verdreift. Déi, déi dat maachen,
sinn Meeschter iwwer hiert eegent Schicksal a gi mat
Unerkennung a Respekt vun deenen ëm si ronderëm
.belount

Iwwerméisseg Sensibilitéit ass eng Eegenschaft, déi de
meeschte Leit deelen, a wann dës irrational Emotioun
opflammt, verblind se d'Aen vun der Wäisheet a bedeckt
d'Ae vun der Wäisheet. Nach méi schlëmm ass, datt déi
iwwerempfindlech Persoun mengt, datt si perfekt denkt, fillt
an handelt, während hiert Verhalen a Wierklechkeet
!komplett falsch ka sinn

Vill Leit gleewen, datt si sech selwer bedauere sollen,
wa se kritiséiert ginn, an datt Selbstmitleid hinnen eng
gewëssen Erliichterung bréngt. Mee wéi bei
Drogenofhängegen, wat se méi huelen, wat hir Sucht méi
.staark gëtt

Eng héichsensibel Persoun leid dacks onnéideg.
Meeschtens kennt keen d'Ursaach vu sengem Leed oder
d'Natur vu sengem Trauer, wat zu méi héijem Leed an

senger selbstoppgeluechter Isolatioun féiert. Näischt kann een
erreechen, andeems een am Stillen op vermeintlech
Beleidegungen oder Kritik agoe bleibt. Et ass vill besser,
d'Ursaache vun dëser Iwwerempfindlechkeet duerch objektiv
.Analyse a Selbstkontrolle unzegoen

Dës Zort vun ongesonder Allergie huet eescht
Konsequenzen; si verbraucht d'Häerz wéi Feier a zerstéiert
d'Gewëss vum Friden. Dofir muss se clever, logesch a mat
.engem festen Wëllen behandelt ginn

Ech schaffen haart fir jidderengem ze déngen, awer
wann ech mech a menger Einsamkeet zréckzéien fir ze
reflektéieren, loossen ech keen meng Kontemplatioun
stéieren. Aner Saache kënne waarden, awer mäin deegleche
Rendez-vous mat Gott däerf net vernoléisseg oder
.iwwersinn ginn

Ier Dir iergendeng Handlung maacht, maacht eng Paus a
betuecht virsiichteg d'Konsequenzen an hiren Impakt op Äre
Geescht, Kierper a Séil. Handlungen, déi duerch Zwang
ugedriwwen ginn, sinn keng Befreiung, well Handlungen, déi
géint d'Gesetz vun Harmonie a Fortschrëtt sinn, den
Eenzelen aschränken. Am Géigendeel, Handlungen, déi
duerch Ënnerscheedungsbewosstsinn sanktionéiert sinn a
mam eegene Gewësse iwwereneestëmmen, sinn tugendhaft
.a bréngen Fräiheet

Wann Dir decidéiert, eppes Gutt ze maachen oder eppes
Schlechtes ze vermeiden, an Dir bleibt bei där Entscheidung
a handelt deementspreechend, wësst, datt Ären Undeel u
.Fräiheet reichlech ass

Gott wëll, datt mir d'Fräiheet vun der Wiel benotzen, déi
eis ginn ass, fir Hien ze sichen an ze fannen, awer Hie wëll
.sech eis net opzwéngen

De Wonsch, Gott méi no ze kommen a Hien kennen ze
léieren, kënnt net vun eleng, mee e muss aktivéiert a
gefërdert ginn. Ouni dëse Wonsch huet d'Liewen kee Wäert a
.kee Goût

Loosst Är spirituellt Abléck Äert Denken guidéieren an
den Erfolleg wäert Iech iwwerall verfollegen, wou Dir gitt

Gott widmen ech meng Stëmm, meng Hänn, meng
Féiss, mäin Häerz, mäi Kierper, meng Gefiller, mäi Wëllen an
alles

D'Léift ass déi spirituellt Waff, déi all Kricher beendegt

Iwwer dës Äerd eraus ginn et onlimitéiert Welten, wou
mir déi erëm begéine wäerten, vun deenen mir geduecht
.hunn, datt se eis fir ëmmer verlooss hätten

Dëst weltlecht Liewen ass ëmmer verännerlech, Trauer
folgt Trauerillusiounen op Illusiounen. Dës Fatze, déi an der
Wüst vun eisem Bewosstsinn erschénkt, muss
verschwannen, a mir müssen eis richteg Selbst ënner de
.dichten Schleier vun der Matière erwächen

Versicht net, Är Hoffnungen op dëst Liewen ze
baséieren. Wou ass Är Garantie? Dir sidd nëmme sécher,
.wann Dir Iech an der Erkenntnis vu Gott heem sicht

D'Essenz vun der Séil ass wéi aalt Gold, dat ënner der
Äerd begruewe ass. Wann d'Äerd aus dem Gold ewechgeholl
gëtt an et mat dem Waasser vun der Kontemplatioun
gewäsch gëtt, glänzt et nei mat kompletter Rengheet a
.Kloerheet

Här, loosst eis gesinn, wat gutt ass, gesond Gedanken
denken a mat deenen, déi e gudde Charakter hunn, ëmgoen.
Hëlleft eis, un dech ze denken an dech ze betruuechten, o Du,
deen d'Quell vun all Gerechtegkeet an den Urspronk vun all
.Guttheet bass

Fräiheet vu Schwächt

Dee beschte Wee fir Schwächt ze iwwerwannen ass
opzehalen doriwwer nozedenken; soss wäert d'Iddi vun der
Schwächt Äert Bewosstsinn iwwerwältegen an Äert
bannenzegt Selbst dominéieren. Wann mir Liicht an eis
selwer bréngen, verschwénnt d'Däischtert, wéi wann et ni
.existéiert hätt

Déi Iddi bréngt mir wonnerbar Inspiratiounen

Wann Liicht an eng Höhl agefouert gëtt, déi zënter
Dausende vu Joren an Däischtert gehüllt war, verschwénnt
d'Däischtert direkt. Ähnlech verschwannen Schwächten a
Feeler, wa mir dem Liicht vu Gott an eist Bewosstsinn
eragoen loossen, an d'Däischtert vun der Ignoranz kann net
.bleiwen. Dëst ass d'Philosophie, no där mir liewen sollen

Prokrastinatioun ass nätzlos. D'Rad vum Liewen héiert ni
op ze dréinen, an d'Deeg vun eisem Liewe ginn séier
eriwwer. All Minutt, déi mir verbréngen fir kloer ze denken a
clever ze handeln, ass eng erfollegräich a profitabel
.Investitioun an eist Gléck

Vill Leit verbréngen hiert ganz Liewen domat
nozedenken iwwer Suen, Sex a Ruhm, a konzentréiere sech
selten op déi wesentlech Saachen, déi hinnen Rou bréngen
an hiert Bewosstsinn op en héijen Niveau bréngen

Egal wéi bescheiden d'Roll vun enger Persoun ass, si
gëllt an den Ae vu Gott als erfollegräich, wann si weess, wéi

si seng Zäit clever verbréngt a seng Gedanken an déi richtig
.Richtung leet

Wann Gottes Liicht op eng Persoun schéngt, fillt hien
net, datt hien eppes brauch, well d'Freed, déi hien
iwwerwältegt, all seng Dreem erfëllt a léisst hien déif an
sech fillen, datt hien de Rächsten vun de Rächen an de
.Glécklechten vun de Glécklechen an dësem Liewen ass

Tunnel vum Liicht

Déi, deenen hiert spirituellt Bewosstsinn duerch
erlichtert Gedanken, gutt Doten, léif Gefiller a déif
Kontemplatioun erwächt gëtt, kënnen hiren Ofgang vum
Kierper am leschte Moment vum Ofgang duerch dat
spirituellt A spieren. Während hirem ierdesche Openthalt üben
d'Yogi den Tunnel vum spirituellen A op der Grenz tëscht
Matière a Geescht ze gesinn, an am Moment vum Verloossen
vun der Äerd kënne si dësen hellenden Tunnel eran an aus
dëser Welt an dat onendlecht Räich vu Gott vu Liicht, Freed,
.Friden an absoluter Fräiheet goen

{Liicht op Liicht}

D'Luucht vum Kierper ass dat [geeschtegt] A

Wann Äert Aen eenzel ass

Dann wäert Äre ganze Kierper mat Liicht gefëllt sinn

An d'Liicht schéngt an der Däischtert, an d'Däischtert}

{huet et net wousst

Altruismus ass d'Leed vun aneren ze spieren, sech
hinnen no ze kommen, mat hinnen ze kommunizéieren,
oprecht ze versichen, si an hirem Ongléck ze tréischen,
sech iwwer hir Freed ze freeën an eist Bescht ze maachen,
fir de Gespenst vun Angscht, Nout an Angscht virun hinnen
.eweche ze halen

Deejéinegen, deen de Geescht vum Altruismus huet,
handelt net no limitéierten Berechnungen an Erwaardungen,
mä benotzt säin Abléck a säi gesond Uerteel a geet weider
fir sech selwer an aneren ze hëllefen, andeems hien Gott fir
den Erfolleg dankt, deen hien erreecht. Wann hien eemol
oder e puermol feelt, fillt hien sech net discouragéiert, mä
gëtt méi entschloss, verduebelt seng Efforten a widderhëlt
de Versuch, exploréiert nei Iddien a Kanäl, geleet vum Liicht
vun der Vernunft, a sicht Gottes Hëllef bis hien säin Zil
.erreecht a säin nobelen Zweck erreecht

Wien sech beméit, anerer glécklech ze maachen, gëtt vu
Gott glécklech gemaach mat engem inneren Gefill vu
psychologeschem Komfort. A wann hien eppes verléiert fir
déi, deenen hie probéiert ze hëllefen, betruecht hien dat net
als Verloscht, well am Géigenzuch kritt hien Gottes Freed a
Fridden. Hie leeft fir ze gär ze hunn, ze schaffen, ze ginn an
d'Somen vun der Guttheet a vum Fridden an de Felder vun
.der Mënschheet ze säen

Wien a senge Gedanken a Gefiller seng perséinlech Welt
iwwerschreit, erweidert säi Bewosstsinn, verstärkt seng
Empathie a fillt, datt d'Welt säin Heem ass an d'Mënschheet
seng Famill. Hie realiséiert, datt den Zweck vu senger
Existenz op dëser Äerd ass, sech selwer ze reforméieren, ier
hien probéiert, anerer ze reforméieren, well wien sech selwer
reforméiert, anerer hëlleft, sech selwer ze reforméieren,
duerch d'Beispill vu sengem Liewen. Handlungen hunn eng
méi déifgräifend Wierkung op d'Séile vun aneren wéi
.Wierder

Kuerz Halten

:D'Brillanz vun der Eierlechkeet

Verschidde Leit probéieren hire Problemer ze
entkommen andeems se laachen, awer dës Zort vu Flucht

erfuerdert e rengt Gewesse, fräi vun Heuchelei a Bedruch.

Wann eng Persoun éierlech mat sech selwer an aneren
ëmgeet, a mat Adel an Integritéit handelt, ginn hir Aen kloer,
an e spezielle Glanz straalt vun hinnen aus - den
.onmëssverständleche Glanz vun der Éierlechkeet

:Éierlechkeet

Verschiede Leit soen vill Saachen am Numm vun der
Éierlechkeet, awer ee kann net mat jidderengem iwwer alles
schwätzen. Wann ee Rot a Leedung gëtt, verstinn e puer Leit
seng Wieder falsch a gewannen näischt dovun, wat ee seet;
dat ass eng verschwenderesch Ustrengung an eng net
geschätzten Ustrengung. Schweigen ass a sou Fäll Gold,
awer dat heescht op kee Fall, datt ee iwwer falsch
.Handlungen schweige bleift

:Selbstharmone

Selbstharmone ass wierklech wonnerbar. Déi meescht
Leit wëssen, wéi schwéier et ass, mat aneren an Harmonie
ze sinn, awer hutt Dir jeemools doriwwer nogeduecht, mat
sech selwer an Harmonie ze sinn? Et ass onheemlech
schwéier, awer méiglech. Wann Dirlech selwer analyséiert,
wäert Dir feststellen, datt Dir stänneg a Konflikt matlech
selwer sidd. Wann Dirlech selwer net gär hutt, wäert Dir
keen aneren gär hunn. A wann eng Persoun net mat sech
selwer an Harmonie ass, wéi kann si dann mat aneren an
?Harmonie sinn

Selbstharmone ass essentiell fir d'Harmonie mat der
Welt. Dofir ass et essentiell, sech selwer ze schätzen a gär
ze hunn, well Dir dës Léift verdéngt. Ee muss sech selwer
gär hunn, well Gott eis erschaf huet a mat engem noblem
Potenzial ausgestatt ass. Dëst bannenzegt Selbst ze gär
hunn, dës Essenz, déi mat tugendhafte Qualitéite voll ass,

inspiréiert edles Verhalen a purifizéiert de Geescht vun
.Onreinheeten an d'Häerz vu Béiswëlleg a Roserei

:De literaresche Kompass kalibréieren

Ee kann säi Gewësse net täuschen, falsch Handlungen
rechtfertegen oder de Konsequenze vu falschem Verhalen
entkommen, och wann ee op en anere Planéit reest.
D'Resultater vu senge Handlungen begleeden een, an ee
muss säi Cours korrigéieren a säi moralesche Kompass
kalibréieren, sou datt seng Nol ëmmer an déi richteg
.Richtung weist

Verschidde Leit liewen ënner de schlëmmste
Konditiounen a sinn awer a grousser Harmonie mat sech
selwer, anerer hunn all Méiglechkeeten an alles wat se
brauchen a sinn awer a stännegem Konflikt mat sech selwer.
Dofir sollt een net waarden, bis sech d'Ëmstänn änneren.
Iwwerzeegt lech selwer, datt et lech gutt geet, trotz Ärer
.Ëmwelt, déi anescht ka sinn, wéi Dir lech wënscht

Wien sech den Ëmstänn aussetzt, waart drop, datt sech
.d'Saachen änneren, a säi Waarden wäert laang sinn

Et gëtt gesot, datt e Mann uechtzéng Sprooche fléissend
konnt schwätzen, awer hie war sou aarm, datt hie sech keng
Luucht fir ze liesen leeschte konnt. Dofir ass hie bei eng Eck
gaangen an huet sech ënnert enger Stroosseluucht gesat fir
ze liesen. Wierklech, Willenskraaft schaaft Mëttel, schaaft
Méiglechkeeten, erneiert Hoffnung, erfëllt Aufgaben an
.erfëllt Wënsch an Dreem

Déi tatsächlech Kommunikatioun mat deenen, déi Gott
kennen, kann duerch perséinleche Kontakt mat hinnen,
reflektiv Liesung vun hire Schrëften oder déif a frëndlech
Kontemplatioun dovunner geschéien. De wichtege Punkt,

deen een sech drun erënnere muss, ass datt et am Aklang
.mat hirem Bewosstsinn ass, wat am Aklang mat Gott ass

Wann mir eist Bewosstsinn mat groussen Séilen
ausriichten, déi Gott gär hunn, transforméiert dës Harmonie
eis Liewen lues a lues op eng wonnerbar Manéier. Dës
Harmonie versklaavt de Wëllen net, mee erweidert säin
Ëmfang a stäerkt seng Kraaft. Dëst ass den Ënnerscheid
tëscht an Harmonie mat Leit ze sinn, déi voller Ego sinn a
sech mat deem beschäftegen, wat se kréie kënnen, an an
Harmonie mat Liebhaber vu Gott a Mënschheet ze sinn,
deenen hiert Zil et ass, göttlech Léift an de Séilen vun
deenen ze schenken an z'erwächen, déi mat hinnen an
Harmonie sinn. De Magnetismus vun dëse geseenten
Individuen bréngt eis an enke Kontakt mam göttleche
.Magnetismus

Mir müssen am Kapp behalen, datt mir, während mir eis
beméien, eis eege Bedierfnesser ze decken, och aneren
hëllef mussen, dat ze kréien, wat se brauchen, an déi gutt
Saachen am Liewen, déi op eis zoukommen, mat de
mannerbegënschtegten ze deelen. Loosst eis drun denken,
datt mir en integralen Deel vun der globaler Famill sinn a mir
.net ouni dës grouss Famill liewen kënnen

Wéi wier d'Liewen ouni Schräiner, Erfinder, Baueren an
anerer? Duerch Giewen an Empfang, an den Austausch vu
Servicer, wëll Gott, datt mir un anerer denken a mat hinnen
empathéieren. Et ass e grouss Feeler, nëmme fir sech
selwer ze liewen, ouni un anerer ze denken. Wa mir un eist
eegent Gléck denken, musse mir och un d'Gléck vun aneren
denken. Mir sinn net verflucht, alles ze ginn, wat mir hunn, fir
d'Wuelbefannen vun der globaler Famill, well dat onméiglech
ass. Éischer solle mir mat aneren empathéieren a maachen,
wat mir kënnen, fir hinnen zehëllefen an hir Laascht ze
.entlaaschten

Et gött eng Bezéiung tëscht Erfolleg an der
Zefriddenheet vun der Séil, am Kontext vun der Ëmwelt an
.där den Individuum leeft

Richtige Succès ass d'Resultat vu Verhalen, dat mat de
Prinzipie vun der Gerechtegkeet iwwereneestëmmt, an et
ëmfaasst d'Gléck an d'Wuelbefannen vun aneren als
integralen Deel vun der perséinlecher Zefriddenheet.
Jiddereen, deen dëse Prinzip op säi materiellt, geeschtegt,
moralescht a spirituellt Liewen uwend, wäert dës Definitioun
.vum Succès als komplett an ëmfaassend feststellen

D'Leit denken op verschidde Weeër iwwer Erfolleg,
ofhängeg vun hiren Ziler am Liewen. Heiansdo gläichsetzen
e puer Leit et mat Déifstall a soen Saachen wéi: "Hien ass en
erfollegräichen Déif!" Dëst weist, datt net all Erfolleg
.erwünscht ass; eisen Erfolleg sollt aneren net schueden

Eng aner Qualifikatioun fir Erfolleg ass Harmonie a
positiv Resultater ze bréngen, net nëmme fir eis selwer, mä
.mir müssen dës Virdeeler och mat aneren deelen

Finanzielle Succès z'erreechen heescht net nëmmen dat
ze genéissen, wat mir verdéngen; et heescht och eng
moralesch Verantwortung ze hunn, aneren ze hëllefen, e
besser Liewen fir sech selwer ze schafen. Jiddereen mat
Intelligenz kann Sue verdéngen, awer wa se Léift am Häerz
hunn, kënnen se dës Sue net egoistescht benotzen; amplaz
.deelen se dat, wat se hunn, mat aneren

D'Suen ginn zu engem Fluch an den Hänn vu gierige a
knallharte Leit, awer si sinn e Segen an e Kaddo fir déi mat
.generéisen Hänn an engem gudden Häerz

Gutt Séilen zéien gutt Séilen un a gi vun hinnen ugezunn

Mir müssen léieren, eise Noper wéi eis selwer ze gär ze
hunn an drun ze denken, datt mir an dësem Liewen nëmme

fir eng kuerz Zäit sinn, duerno gi mir an eng aner Welt, där
hiren Niveau vum Niveau vun eisem Denken an der Qualitéit
vun eisen Handlungen während dësem irdeschen Openthalt
.ofhänkt

Wien sinn eis richteg Familljememberen? Fir de weise
Mënsch ass jidderee e Familljemember, an all eenzelen ass
en "Noper". Natierlech ass de weise Mënsch fäeg zu
Ënnerscheidungsmerkmale a versteet, datt, obwuel d'Sonn
hiert Liicht op e Stéck Kuel an en Diamant schéngt, den
Diamant, am Géigesaz zu der Kuel, déi eenzegaarteg
Fäegkeet huet, Liicht brillant ze empfänken an ze
reflektéieren. Ee soll d'Gesellschaft vun deenen sichen,
deenen hir Gedanken a Gefiller sou reng sinn wéi en
Diamant, a soll sech Zäit huelen, fir oprecht Frënn ze fannen.
Déi, déi e proppert an éierlecht Liewe liewen, wäerten Frënn
unzéien, déi duerch Rengheet an Éierlechkeet
charakteriséiert sinn, während déi, déi no einfachen
Instinkter ouni Ënnerscheidungsmerkmale liewen, Frënn
.vum selwechte Gläich unzéien

Wann Dir héich Idealer a verherrlecht Prinzipien schätzt,
ass et ubruecht, sech net mat Leit ze verbannen, déi net un
dës Idealer a Prinzipien gleewen a Gedanken duerchernee
bréngen an d'Stëmmung stéieren, fir datt hir Schwéngungen
Äert Schwéngungsniveau net erofsetzen. Gläichzäiteg sollt
.Dir keen aus Ärem Léiftkrees ausschléissen

Zousätzlech soll eng Persoun net nëmme Léift
schenken, mä och Fridden stäerken, fir datt iwwerall wou se
higeet, se Harmonie a Rou schafen an déi ronderëm se mat
hirer frëndlecher Präsenz erfreschen. Keen wëll bei engem
stinkende Skunk kommen - entschëllegt den Ausdrock -
jidderee vermeit en. Ähnlech nervt an dréckt eng nervös,
impulsiv a streitsüchteg Persoun anerer of. Mir wëlle wéi
bléiend Rosen sinn, déi e séissen Doft ausstrahlen, deen

d'Häerz erfreet. Loosst eis eis beméien, de Geroch vum
Fridden an d'Bries vun der Gutt ze verbreeden, wou mir och
.ëmmer higeen a wou mir wunnen

D'Kinnekräich vu Gott ass net an de Wolleken oder op
enger spezifescher Plaz am Weltraum. Et ass iwwer
d'Däischtert eraus, déi mir gesinn, wa mir eis Aen
zoumaachen, a wa mir meditieren a bieden, geet d'A vum
Geescht an der Stirn an eis op, a mir gesinn e geseent Liicht
a fille Freed, déi all Zell vum Kierper duerchdréngt, a mir
spieren, datt de Schleier opgehewe gouf an eng geheim
.Dier zum Kinnekräich vu Gott opgemaach gouf

Gott ass eng ëmmer erneierend Freed, eng Freed déi
alles ëmfaassend ass. Mir müssen eis mat där Freed
vereenegt fillen, déi an eis wunnt an d'Onendlechkeet
.ëmgëtt

Hannert de vibrationsgrenzen vun der dichter Matière
läit en onendlecht, allëmfaassend Bewosstsinn, iwwer all
Beschreibung eraus a senger aller Herrlechkeet,
Onendlechkeet a Grenzenlosegkeet. Dëst ass d'Himmelräich,
.eng éiweg, grenzenlos an onendlech bewosst Freed

Wann d'Wahrnehmung vun der Séil sech erweidert a si
hir Präsenz iwwerall spiert, dann vereenegt si sech mam
.göttleche Geescht

Herrlechkeet dem Absolut Onendleche, deen um
Horizont sëtzt, wou den Himmel op den Ozean trëfft, an
Herrlechkeet dem leweschte Onendleche, deen am Fridden
an eis sëtzt; andeems mir eis op dat Onendlecht an eis
.konzentréieren, kënne mir seng grenzelos Kraaft kréien

Wëssen, dat duerch d'Studéiere vu Bicher oder vu
Mënsche kritt gëtt, ass limitéiert Wëssen, während Wëssen,
dat direkt vu Gott kritt gëtt, d'Kraaft vun der Wäisheet, de

Glanz vun der Sécherheet, d'Rou vum Häerz an de Fridden
.vun der Séil gëtt

O Här, léier mech mat déiwer Konzentratioun ze bieden
a Meditatioun mat häerzleche Sehnsucht ze vermëschen a
loosst mäin Häerz all Dag duerch meng reng Léift fir dech
.gereinegt ginn

Befreiung vun de Restriktiounen vum Karma

egal ob geeschteg oder kierperlech, bewusst oder ,
onbewusst, huet e spezifischen Impakt op d'Liewe vun
enger Persoun. Vergaangen Handlungen sinn net nëmmen
déi, déi virun Deeg, Méint oder Joer gemaach goufen, mä
.och Handlungen aus fréiere Liewen

Du wars dout, an Hien huet dir d'Liewe ginn; dann wäert
Hien dech stierwen loossen, dann wäert Hien dir erëm
d'Liewe ginn; dann wäerts du zu Him zrëckginn

Déi gutt a schlecht Auswierkunge vun den eegenen
Handlungen. Am aktuelle Liewen bleiwen dës Spueren am
Onbewossten oder Ënnerbewosstsinn gespäichert, an
d'Auswierkungen, déi eng Persoun (oder déi hir Séil) aus
fréiere Inkarnatiounen dréit, leien dormant wéi Somen am
Onbewossten a waarden op déi richteg Ëmstänn, fir zu enger
spezifischer karmescher Zäit ze sprëtzen a wuessen.
D'Gesetz vum Karma, dat d'Saachen ausbalancéiert,
ëmfaasst Handlung a Reaktioun, Ursaach an Effekt, Säen an
.Ernte

All Mënsch formt säin eegent Schicksal duerch seng
Gedanken an Handlungen, an d'Energien, déi se fräisetzen,
egal ob clever oder domm, kommen onvermeidbar als
Ausgangspunkt bei si zrëck, genee wéi e Krees sech mat
perfekter Präzisioun fäerdeg mécht. [D'Fro ass] muss de
bereete Sichende sech - géint säi Wëllen - den

onvermeidliche Konsequenze vu senge vergaangene
Handlungen, oder deem wat Prädestinatioun genannt gött,
stellen? D'Äntwert ass nee. Gott ass Gesetz a Léift, an de
Sichende, deen sech mat oprichtegem Sehnsucht a
komplettem Glawen zu Him wendt, seng Handlungen op dat
göttlecht Gesetz ausriicht a Gottes bedingungslos Léift sicht,
kritt ouni Zweiwel de göttliche Segen, deen schwéier
.Laaschten erliichtert an d'Ëmstänn verbessert

Gott huet eis an dës Welt voller Illusiounen gesat, an Hie
kennt eis Leed an d'Prüfungen an Tribulationen, déi mir
erdroen. D'Mënsche verdéiwen déi bannenzeg Däischtert
vun der spiritueller Ignoranz, wa se sech selwer als
ënnerdréckend an der Sënn betruuechten an ouni Muecht
sinn, fir aus hiren Déiften ze entkommen. Et ass besser fir si,
sech selwer ze verbessern, Hëllef a Matgefill aus dem Häerz
vun der göttlecher Barmhärzegkeet ze sichen, an op
Verzeiung vum léiwen, matleidenden a verzeiende Gott ze
.hoffen

Wann mir eis enk Verbindung mat Gott realiséieren, wat
fir e Karma kann eis dann bannen? Loosst Iech vun
niemandem iwwerzeegen, datt Är Péng a Schwieregkeeten
d'Resultat vun Ärem Karma sinn. Als Geescht an Ärer Essenz
hutt Dir kee Karma. Éischer musst Dir dës Wourecht
realiséieren, andeems Dir Iech selwer bestätegt, datt Dir mat
der Essenz vum Liewen, dem Liicht an de kosmesche Kräfte
vereenegt sidd. Wann Dir dës Tatsaach realiséiert, hutt Dir
näischt ze fäerten, a Gott wäert Iech vill Dieren opmaachen
.a vill Méiglechkeeten ubidden

Wann Dir Iech mat der Aart a Weis wéi Äert Liewen leeft
net gutt fillt, ännert Är Denkweis a lued Är Sënner mat
positiver Energie op an Dir wäert den Ënnerscheid selwer
.spieren

Et ass net néideg fir d'Leit ze bedauern an ze trauern
iwwer dat wat se verpasst hunn, oder hir ongelécklech
Ëmstänn op Feeler zréckzeféieren, déi se an dësem Liewen
oder an der wäiter Vergaangenheet gemaach hunn, well dëst
eng Form vu spiritueller Vernoléissegung ass. Si müssen
handelen an d'Onkraut aus dem Gaart vum Liewen
erausrappen, an dann wäerten déi séisst a liewegst
Blummen bléien an déi leckerst a wünschenswäertst
.Friichten droen. Duerch seng Gnod, den Allerhéchsten

Sech Gott ënnerwerfen heescht net, eise Wëllen net ze
benotzen, fir eis Saachen ze verbessern, a waarden, bis
Gott eis Situatiounen ouni Ustrengung vun eiser Säit klärt,
.well Gott deenen hëlleft, déi sech selwer hëllef

De Punkt ass, datt mir léieren, wéi mir bei Gott goe
kënnen, fir eise Wëllen ze leeden an eis richtig Efforten ze
seegen a stäerken. Wann mir den Hindernis vun der
Onwëllegkeet, eis z'erginn, iwwerwannen, fanne mir a Gott
de Schutz, deen eis keen op dëser Welt ka ginn, a mir fanne
.och eng Kraaft, déi kee Test iwwerwanne kann

Jidderee kann eng speziell Bezéiung mat Gott opbauen,
wa se wëssen, wéi se hiert Häerz fir Gott opmaache kënnen
a sech no senger göttlecher Präsenz verlaangen, déi Freed a
.Sécherheet bréngt

Wann eng Persoun e staarkt Bedierfnis no Gott fillt, well
se weess, datt se net ouni Hien auskomme kann, da wäert se
feststellen, datt Gott op déi eng oder aner Manéier reagiert.
Mee si müssen als éischt dat staarkt Gefill kultivéieren, well
.d'Äntwert net spontan kënnt

Wa mir Gott net déi éischt Plaz an eisem Liewen ginn,
gëtt eise Bewosstsinnszoustand ängschtlech a verwirrt, a mir
wäerten net fäeg sinn, logesch a richtig mat den
.onendleche Fuerderunge vum Liewen ëmzegoen

A wéi kann een dëse Wonsch entwéckelen? All Kéier
wann mir mat Ongléck oder Schwieregkeeten konfrontéiert
sinn, an all Kéier wann mir eng Schwéierkraaft an eise
Häerz spieren, musse mir eis un Gott wenden a seng Hëllef
froen, well mir wëssen, datt jiddereen, deen Gott gär huet an
et a sengem Geescht an Häerz bewaart, seng Situatioun
.sech verbessert, seng Situatioun sech zum Besseren ännert

Wann mir den Äther réieren an ëmrühren, mat eise
häerzleche Gebieder an oprechte Appeller, wäerte mir
d'Essenz vun der göttlecher Äntwert extrahéieren, déi
.lessen, Heelung a Gléck enthält

Fir déi, déi no spiritueller Ernährung verlaangen, si
vergaangen Frustratiounen a Versoen irrelevant. Lektione
kënnen doraus geléiert ginn, an ee kann et nach eng Kéier
probéieren, de Versuch vun Ufank un widderhuelen. Den
Erfolleg ass garantéiert, mat Gottes Hëllef, fir all déi, déi net
vum Versoen decouragéiert ginn, deenen hir
Entschlossenheet net duerch Tragödien geschwächt gëtt, an
déi mat engem onerschütterleche Glawen gleewen. Datt
Gott déi ënnerstëtzt, déi duerchhalen. Déi, déi um richtege
Wee sinn, an hie gëtt hinnen Hoffnung, Kraaft an
Optimismus, bis se hiert ultimativt Zil erreechen an den
.Zweck vum Liewen erreechen

Denken ass eng Kraaft wéi Elektrizitéit, a psychologesch
.Zoustänn. Et geet zrëck op den Denken an d'Denkweis

Elektrizitéit ass souwuel gutt wéi och schiedlech; wien
se clever benotzt, bréngt se zu sengem Déngscht, soss kéint
se him elektrokutéieren. An esou ass och geduecht, wann se
op déi richtege Weeër geleet gëtt, bréngt se sengem Besëtzer
.Gléck, soss bréngt se him Problemer

Denken ass wéi e wëll Päerd, awer et ze zähmen ass net
onméiglech, a positivt Denken ass ee Wee fir Gedanken ze
.kontrolléieren

Gesonde Denken ass e gudde Frënd an e kranke
Geescht ass e stännege Feind

Gesonde Gedanken zéien Fridden a Sécherheet un,
während ongesond Denken déidlech Pfeiler schéisst, déi
zweemol op hire Besëtzer zrëckkommen. Dofir de
Spréchwuert: "D'Belounung ass vun der selwechter Aart wéi
d'Dot." Soulaang een gutt Absichten erausschéckt, ginn seng
Gedanken zu Fackelen, déi d'Kummer vun der Séil belichten
an d'Hiwwele vun der Däischtert verdreiwelen, sou datt hien
déif Trouscht fillt, a seng Aen mat engem Laachen vun
Zefriddenheet blénken! Mee d'Laachen an Ären Aen daueren
.a Fridden sief mat Iech

D'Liewen ass wéi eng Millen, déi d'Some vun
fruchtbarem Testen an Experimentéiere maalt, fir d'Brout
vum Liewen ze maachen. Et ass wéi eng gewëndelt Strooss,
mat üppege Blummen op béide Säiten, helle Päiperleken, a
Beem mat leckere Friichten un hire Branchen, awer mir
halen selten op. Loosst eis säi Bléck genéissen a seng
Séissheet genéissen; tatsächlech si mir dacks gespannt. Fir
méi grouss Géigenden z'erreechen, mengen mir, et gött méi
schéin Vueën wéi dat, wat mir gesinn hunn. Awer wa mir eis
lues a lues op blummegen, fruchtbare Weeër
ewechebeweegen, fanne mir Beem, déi méi däischter wéi
frësch sinn, an dann verschwannen d'Blummen, an domat
och Päiperleken an och Friichten, nëmme fir eis dann an der
.kaaler Wüst erëmzefannen

D'mënschlecht Liewen ass wéi d'Waasser vum Mier, dat
gereinegt gött a frësch gött. Nëmme wann een an déi
iewescht Atmosphär eropgeet. Et ass wéi en Dram vum
Moien, deem ëmmer méi hell gött mat der Zäit, well

d'Saachen dann méi kloer a méi däitlech schéngen. Et ass
wéi eng Rees, well d'Kuliss sech ännert, wa mir Distanzen
iwwerwannen. Dann ännert sech déiselwecht Kuliss, wa mir
.méi no drun kommen, a sou weider

D'Liewen enttäuscht déi Wäis net, well si gekonnt domat
ëmgoen a sech freeën, ouni datt et se iwwerhuele léisst an
hinnen hir Fräiheet entzitt. Zum Beispill, si freeën sech iwwer
Waasser. Si drénken et a baden dran, awer si loosse sech
net dran erdrenken. Si freeën sech iwwer d'Kleeder, déi se
gär hunn. Ouni sech exzessiv un Formalitéiten a
Formalitéiten ze halen, déi als iwwerflächlech ugesi ginn. Si
freeën sech iwwer lessen, ouni sech vum Vullheet ze
loossen, well Iwweriessen de Kierper schwächt an et
verschlénkt d'Wahrnehmungen an hie wäert se komplett
zerstéieren. Dofir soll eng Persoun d'Liewe genéissen, awer
.ouni d'Sënner duerch Ënnerdauchen erschöpfen

Mat aneren eens ginn. Dat heescht net, mat hinnen
iwwer alles averstanen ze sinn oder Idealer fir si opzeginn,
well dëse Stil vun der Konformitéit ass ongewollt an
entsprécht net der Wourecht. D'Reformer an déi grouss
Männer ware mat sou vill Leit ronderëm si net averstanen, si
hunn trotzdem un hirem Ideal festgehalten, well se gemierkt
.hunn, datt dat, wat se gemaach hunn, absolut richtig war

Als éischt muss een a Harmonie mat Gott sinn, dann
.mat sengem Gewësse, an dann mat de Mënschen

De Prinzip soll net kompromittéiert ginn an et soll net op
verborgene Motiver zrëckgegraff ginn, fir e bestëmmten
.Zweck z'erreechen, well dat net fir prinzipiell Leit passt

Wien kann op eng Manéier liewen, déi Gott gefällt?
Schued aneren net, well si hunn näischt ze fäerten. Wann
dës Approche anerer net zefridden stellt, ass et genuch fir
eng Persoun sech dobannen wuel ze fillen an e Gefill vun

inneren Fridden ze spieren, deen hien onofhängeg vun der
.Zoustëmmung vun de Leit mécht

D'Kraaft an de Wonsch vun der Séil, sech zu Gott ze
wenden, gött geeschtleche Magnetismus genannt. An duerch
dëse Magnetismus zitt d'Séil Segen a fein Schwéngungen un,
an all gutt mënschlech Erfarungen, déi si u Guttheet a
.Gerechtegkeet erënneren

spirituellen Magnetismus Et ass d'Kraaft, duerch déi et
d'Persoun unzitt an zu sech zitt Gutt Frënn An essentiell a
wichtig Saachen An en intuitivt Verständnis vu Saachen Dës
Kraaft staamt vun der attraktiver magnetescher Kraaft vu
Gott

Käerz vum Fridden

.Hueltelech e mentale Pot, fëllt en mat Ärem Fridden

Huel d'Fläsch vu menge Gefiller, fëllt se mat Denger
Barmhärzegkeet

Huel mäin eidele Séilekuerf, fëllt en mat de Friichte vun
denger Wäisheet

Géisst d'Waasser vun Ärer Léift a meng Séil, ech wäert
et an d'Kasse vun der duuschterege Séil schëdden

Zerstéiert d'Mauere vum Ego, taucht mech an Är total
Präsenz an

De Sonnenopgang vun der Léift

Loosst hien aus den Ouverturen vu mengem Häerz
erauskucken

Et erënnert mech un d'Sonneliicht vun Ärer Léift

Verbreet sech iwwer den Himmel vu mengem Liewen

Dat stralend Liicht vun Ärer Léift huet geschéngt

Op mech selwer, an et war erliichtert
Äert Liicht huet mäi spirituellen Raum gefëllt
Du bass d'Liewen, dat mäi Kierper ënnerstëtzt
An de Geescht, deem meng Gedanken inspiréiert
An d'Weisheet, déi meng Ignoranz verdreift
Ech zünden déi schlank Käerz vu menger Léift un
Fir dat gëllent Buch ze liesen
Zënter Antikitéit a mir konservéiert
Är Léift war a ass et ëmmer nach
Déi onsichtbar Käerz vum Fridden
Déi d'Däischtert verdreift a mir Är Messagen weist
De Blog ass op de Säite vun den Häerzer
Loosst Är Herrlechkeet opgedeckt ginn, o Här
Mee d'Liicht vun Ärer Wäisheet verdreiwen
Ignoranz, Disharmonie an Näid
Vun de Küste vun der Äerd fir ëmmer
Verwandelt eis Schwächt a Stäerkt
An mir sinn an der Entschlossenheet geschwächt
Ladt eise Kierper mat wichteger Elektrizitéit op
A fëllt de Geescht a Séil mat Ärem heelen Liicht

Huel eis d'Hand, fir datt mir net am Waasser vun der
Onachtsamkeet géintiwier dir erdrenken, a fëllt eist Wiesen
mat denger Léift a Wäisheet. Loos eis spieren, datt mir ganz

no bei dir sinn an datt d'Sonn vun denger Barmhärzegkeet
.stänneg op eis schénge

Ech placéieren d'Blummen vu menge flüsternden,
lieuege Gedanken

An der Struktur vun der Rou

Hire rouege Parfum séngt

An hie séngt vun denger Herrlechkeet

An mam Glanz vun Ärem hellege Liicht

Ech gesinn d'Schéinheet vun Ärer Existenz

Meng glécklech Dreem ginn an Erfüllung

Wann däi Liicht a menger Séil blénkt

D'Schleier brennen mam Feier vun der Wäisheet

Ech gesinn Är Herrlechkeet, a meng Freed wiisst

Gott soll dech mat sengem Liicht belichten

An Gréiss vun der Séil un dech

Et gi vill Fuerderungen an Ufuerderungen, déi d'Welt eis
opdréit an eis vun hirer gréisster Wichtegkeet an der
Onméiglechkeet iwwerzeegt, ouni si ze liewen oder ouni si
auszekommen. Mee déi grondleeënd Viraussetzung muss
sinn, de Friden vu Gott ze kréien, deem seng Quellen ni
ausdréchnen a deem seng Quell ni dréchent, an deem allem
.am Liewen Goût a Sënn gött

Loosst eis drun denken, datt Gott d'Essenz vun eise
Wiesen ass, an datt d'Léift d'Fenster ass, duerch déi mir säi
glorriicht Gesiicht kucken. Wien och ëmmer déi göttlech
Präsenz spiere wëll an dat erhabent Sehnsucht a Gedanken
an Doten erniert, Gott wäert seng Ufro erfëllen an him

hëllefen, d'Schleier ofzerappen, déi him dovun ofhalen, déi
.geseent Luuchten ze gesinn

Wien entschloss ass, op deem Wee weiderzegoen, wäert
vun näischt ofgeschreckt ginn, an och keen Hindernis wäert
hien hënneren, bis hien säin Zil erreecht an de Wonsch vu
.sengem Häerz erreecht huet

Spirituell Perlen a Bijouen

Déi, déi d'Schwächen vun aneren opdecken a si a
Peinlechkeet a Roserei bréngen, si wäit ewech vu Wäisheet a
gesondem Uerteel. Mir sollten d'Sënn veruechten, net de
Sënner, well hien ass eise Brudder am Geescht, trotz der
Däischtert vun der Ignoranz, déi hien ëmschléisst an ëmgëtt.
Den Zweck vun der Veruerteelung sollt Heelung sinn, net
Freed a Verwundung. Mir sollten eise sënnege Brudder sou
behandelen, wéi mir selwer behandelt wëlle ginn, wa mir a
.senger Plaz a Situatioun wieren

Wien d'Feeler vu sengem Brudder an dëser Welt
.verstoppt, Gott wäert seng Feeler am Hiernof verstoppen

Genee wéi mir anerer beurteilen, beurteilt eis de
geeschtleche Gesetz och am selwechte Mooss. Mir sollten
net ze vill vun aneren erwaarden, an och net ëmmer gutt
Resultater vun iergendeen erwaarden, och wann se hiert
.Bescht ginn

E Mënsch ka falen a stierzen, awer hie bleift sécher,
soulaang hie säi Bescht mécht, fir erëm op d'Leeder vun der
.Tugend a Gerechtegkeet eropzeklammen

All Dag solle mir probéieren, d'Stëmmung vum Patient
kierperlech, psychologesch oder geeschteg an eiser Ëmwelt
ze erhiewen, genee sou wéi mir eis selwer oder eise
.Familljemembere hëllefen

Wien vun haut un probéiert no de göttleche Gesetzer ze
liewen - am plaz vum ale selbstbewusste Liewen, dat
Schwierigkeeten a Misär bréngt - wäert feststellen, datt egal
wéi bescheiden d'Roll ass, déi hien am Liewen spillt, et eng
wichtig Roll bleift, soulaang hien seng Pflicht am vollsten
Ausmooss no der Leedung vum Regisseur vum kosmesche
Stéck an dem Meeschter vun all eise Schicksaler erfëllt: Gott
.den Allmächtige

Wann mir mat aneren mat éierlecher Éierlechkeet,
richteger Léift a Rücksicht op Gefiller ëmgoen, da brénge mir
gutt Frënn an eist Liewen, ouni datt perséinlech Interessen
oder egoistesche Berechnungen déi geringste Rücksicht
.huelen; soss wäerte mir eis richteg Frënn net erkennen

Et ass néideg, sech vun Heuchelei a Virstellung lass ze
ginn, an esou ze handeln, datt een aneren net absichtlech
.schued

Frënn sollten net rosen, erofgesat oder antagoniséiert
ginn, an et sollt hinne kee Grond ginn, onfrëndlech Gefiller
géintwärtig eis ze hunn Frënn sollten net mësshandelt,
ausgenutzt oder ongefuert Rot ginn, ausser wann se dofir
gefrot ginn Wann e Rot gefrot gëtt, soll en oprichtig a
frëndlech ginn, ouni Angscht virun de Konsequenzen Frënn
hëllefen sech géigesäiteg duerch konstruktiv, brüderlech
Kritik

Schwiereg Liewenserfahrungen kommen net fir eise
Wëllen ze lähmen an eis ze besiegen, mee éischter fir eis
Entschlossenheet ze schärfen an eise Glawen u Gott an eist
Selbstvertrauen ze stäerken. Verschidde Leit gleewen
fälschlecherweis, datt dës Erfahrungen an Erausforderungen
oniwwerwonnebar destruktiv Kräfte sinn, an dofir gi se op.
Eng gesond Denkweis ass essentiell fir eis bannenzeg Kraaft
z'aktivéieren, fir effektiv mam Liewen a sengen Prüfungen
.ëmzeginn

Wann eng Persoun net mat engem konkurréiert, deen
méi staark ass wéi si selwer, gëtt si net staark. Ähnlech, wa
mir eis Schwiereregkeeten mat Courage a mentaler Stäerkt
.stellen, gi mir méi staark a méi resilient

Eis Geescht ass en integralen Deel vu Gottes
allëmfaassendem Bewosstsinn. Ënnert der Well vun eise
Bewosstsinn läit den Ozean vu sengem onendleche
Bewosstsinn. Wann d'Well vergiesst, datt se en Deel vum
gréissere Ozean ass, trennt se sech vun där ozeanescher
Kraaft. Dofir gëtt de Geescht vun de Leit duerch materiell
Limitatiounen geschwächt a si net méi fäeg zu fruchtbarer
Aarbecht a reichlecher Produktioun. Wann de Geescht de
Stëbs vun der Ignoranz ofschëddelt an d'Ketten brécht, déi
hir Kräfte bannen, da gi se méi fäeg zu Kreativitéit a
.positiver Interaktioun mam Liewen

Wann Dir un enger bestëmmter Iddi festhält a se mat
engem staarke Wëllen duerchdréngt, transforméiert sech
dës Iddi an eng dynamesch Kraaft. A wann den Gedanken
dynamesch ginn, kann et déi richteg Ëmwelt fir den Erfolleg
schafen, laut der onsichtbarer Kaart, déi am Geescht
.gezeechent ass

D'Leit versoen, well se sech den haarde
Liewensëmstänn erginn, ouni sech hinnen ze widder setzen,
.anstatt sech hinnen ze widder setzen, ouni nozeginn

Et ass néideg, d'Willenskraaft ze trainéieren an
z'aktivéieren

Déi, déi an d'Hellegtum vun der Rou kommen, kënnen
geeschtlech mat anere Séilen kommunizéieren, déi Gott gär
hunn, a si kënnen d'Sprooch vu Rosen an all liewege Wiesen
.verstoen

O Här, sief deen eenzege Kinnek, deen iwwer meng Léift
a meng Sehnsucht trount

Déi, déi meditéieren, erliewen e grousst Gefill vu
Fridden, an dës bannenzeg Rou soll och a Gesellschaft vun
aneren erhale bleiwen. Wat een an der Meditatioun léiert,
soll an deeglechen Aktivitéiten an Interaktiounen mat aneren
praktizéiert ginn, ouni datt iergendeen seng Rou oder
.Fridden stéiert

Wann Dir eng gutt Gewunnecht wëllt kreéieren oder eng
schlecht Gewunnecht wëllt eliminéieren, konzentréiert Iech
op d'Gehirzellen, wou d'Mechanismen vun de verschiddene
.Gewunnechten sech befannen

Fir eng gutt Gewunnecht z'etabléieren, setzt Iech als
éischt roueg a meditiert, a sicht göttlech Hëllef.
Konzentréiert Äre Geescht op den Zentrum vun der
Willenskraaft, deen an der Stirn tëscht Ären Auebrauen läit,
a bestätegt fest d'Gewunnecht, déi Dir an Ärem Gehir aféiere
wëllt. Wann Dir schlecht Gewunnechten eliminéiere wëllt,
konzentréiert Iech och op dësen Zentrum vun der
Willenskraaft a bestätegt fest, datt all d'Fueren, wou dës
Gewunnechten verankert sinn, ausgelöscht ginn. Mat Fokus
a Willenskraaft kënnt Dir och déi déifst Fueren vun déif
verwuerzelen, ale Gewunnechten läschen. Verséichert Iech
ëmmer erëm, datt Dir genuch Willenskraaft hutt, fir
ongesond Gewunnechten aus der Gehirregioun
.erauszewuerzelen

Déi gëeegentst Zäit fir sou eng Affirmatioun ass fréi
.moies, wann de Wëllen an d'Opmierksamkeet alert sinn

Bestätegt Iech selwer weider, datt Dir vun all Diktater
fräi sidd, an een Dag wäert Dir feststellen, datt Dir - mat
Gottes Hëllef - Iech scho vun der Gewunnecht befreit hutt,
.vun där Dir lass wollt ginn

Egal wat Dir fäert, verbannt Är Gedanken dovunner a
loosst et Gott iwwer. Stärkt Äre Glawen u Gott a vertraut
.drop, datt Hie fäeg ass, lech ze hëllefen

Vill Leed kënnt aus Suergen an Angscht. Firwat sollt Dir
leiden, wann dat, wat Dir fäert, nach net geschitt ass? Stellt
lech Gottes Schutzlicht vir, dat lech vun alle Säiten ëmgëtt,
.an Dir wäert säi wonnerbare Schutz spieren

Well déi meescht vun eisen Ängscht aus Angscht
stamen, wa mir d'Angscht aus eise Liewen eliminéieren,
wäerte mir eis fräi fillen an d'Heelung wäert direkt sinn. All
Nuecht, direkt virum Schlofen, bestätegt lech selwer, datt
.Gott mat lech ass, lech beschützt an op lech oppasst

An dësem kosmeschen Drama spillen d'Mënsche vun
alle Rassen d'Geschicht vum Liewen op der Bühn vun der
Zäit. Mir müssen de Sënn vum Liewen verstoen, ouni eis
iwwerdriwwe mat eise flüchtege Rollen beschäftegt oder
.iwwerobsesséiert ze maachen

Eis Perception vum Liewen ass dacks verzerrt an
ofwäichend, well mir mat den Ae vum Egoismus a
limitéierten Horizonten kucken. Wa mir mat den Ae vun der
Séil kucken, géife mir d'Saachen aus enger ganz anerer
.Perspektiv gesinn

Wann mir d'A vun der Wäisheet opmaachen, gesi mir
dat allëmfaassend Liicht vu Gott, an an deem Liicht
erkennen mir eis spirituell Natur, déi eng Reflexioun vun der
Natur vum universelle Bewosstsinn ass, dat all d'Partikelen
.an Deeler vum Universum duerchdréngt

Geeschtlech Wourecht ëmginn eis, klappen un
d'Dieren vun eisen zouenen Aen, dréngen eis drun, d'Liicht
amplaz vun der Däischtert ze gesinn, mat Wäisheet amplaz
vun Ignoranz ze handeln, eis Häerzer mat Léift amplaz vun

Haass ze fällen, a matzeschaffen, fir Fridden ze schafen a
Räichtum a Sécherheet an eis Welt ze bréngen. Wann mir
dat maachen, wäert d'Ignoranz verschwannen,
Situatiounsënnerscheeder wäerten verschwannen, mir
wäerten Eenheet an der Vollekszielung gesinn, a mir
.wäerten méi am Aklang mam göttleche Wëlle kommen

Eis Relatioun mat Gott ass net kal oder léiflos, wéi déi
tëscht engem Patron an engem Mataarbechter. Mir sinn seng
Famill, seng Suerg fir eis ass stänneg, an hie lauschtert eis
ëmmer. Mir sinn en integralen Deel vu sengem Wiesen, an
.eis Relatioun mat him ass lieweg a vibrant

Eise Schöpfer huet eis mat engem onerschöpfleche
Räichtum u Léift, Versteesdemech, Abléck, Guddem Wëllen a
geeschteger Kraaft geschenkt, awer déi meescht vun eis
hunn dëse Räichtum fir näischt verschwend. Gott wëll, datt
mir a Sécherheet, Fridden a frëndlecher Kooperatioun
liewen, wéi et enger nobler a léiwer Famill gehéiert, awer
Gier an egoistesche Berechnungen hunn sech an eisen
.Häerzer verankert a Spaltung ënner eis geséit

Gott wëll, datt mir Meeschter sinn, awer mir hunn eis
entscheet, Sklaven ze sinn

De Mënsch ass wäit vun sengem himmleschen Heem
ewechgewichen a verluer dat bannenzegt Paradäis, wou hie
sech no bei Gott a Gott no bei him fillt, an hie wäert dëst
Paradäis net ouni perséinlech Ustrengung zeréckkréien
.kënnen

Gott huet eis no sengem Bild geschaf, awer dës
Wourecht ass eis entgaangen. Mir sinn der Illusioun noginn,
datt eist Schicksal Schwieregkeeten an eist Schicksal
Vernichtung sinn. Mir müssen de Schleier vun der Illusioun
mam Dolch vun der Wäisheet ofrappen, fir déi stralend
.Wourecht hannendrun ze gesinn

?Wien sinn mir a wat ass eis richtig Natur

Mënsche hunn offensichtlech Ënnerscheeder, egal ob an hirer psychologescher oder emotionaler Zesummesetzung, de Rollen, déi se am Liewen spillen, der Aarbecht an den Aktivitéiten, déi se verfollegen, oder de Wënsch, déi se fillen. Awer ënner all dësen Ënnerscheeder leien zwou Saachen, déi all Mënsch ouni Ausnam wëll a brauch. Eng ass Fräiheet vun all Forme vu Péng a Wonsch. Déi aner ass komplett an dauerhaft Gléck - komplett Zefriddenheet, wou Fridden, .Léift, Wäisheet a Freed leien

An der Wourecht, dat wat d'Mënsche wëlle erreechen, ass Gott, egal ob se dësen Numm benotzen oder net. Déi Wäis soen, datt Gott d'Essenz vum Gléck an de Geescht vum Gléck ass. An een wäert keng komplett Zefriddenheet erliewen, ausser een direkt vun der kosmescher Quell zitt. Dëst ass e Schlësselpunkt fir d'mënschlech Konditioun ze .verstoen

?Mä wou sichen d'Leit dann dat, wat se sichen

Si sichen et nëmmen a weltleche Saachen: a Besët, externen Ëmstänn a Bezéiungen mat anere Leit. Mee et ass onméiglech, et an iergendenger Saach, iergendeen oder iergendenger Ëmstänn op dëser Welt ze fannen, wéinst der .Natur vun der Schöpfung selwer

D'Schafung baséiert um Prinzip vun der Dualitéit. Et ass onméiglech, e Bild nëmmen an enger Faarf ze hunn, well et kee Wee gëtt, ouni säi Géigendeel auszekommen. Ähnlech ass et onméiglech, datt iergendeen Aspekt vun der Existenz isoléiert vun der Dualitéit existéiere kann. Wann een awer d'Wënsch ënnersicht, déi d'Leit motivéieren, stellt een fest, datt jidderee vun eis nëmme gutt, agreabel, schéin a positiv Saache wëll, ouni dee klengste Wonsch, sech mat eppes

Onangenehmem oder Ongewolltem ausenanerzesetzen.
.Awer dat ass onméiglech

An dëser dualistescher Welt gëtt et kee Genoss ouni
Péng, kee Liicht ouni Däischtert, kee Gutt ouni Béist, kee
Liewen ouni Doud. Déi zwou Säiten vun der Medail sinn
onzertrennlech. Dëst bedeit, datt dat, wat mir déif an eis
.selwer verlaangen, net vun dëser Welt kritt ka ginn

D'Leit sichen – jo, si sichen mat all hirer Kraaft – awer si
fannen net dat, wat se sichen, wat Verzweiflung an
Hoffnungslosegkeet ausléist. Dëst féiert net nëmmen zu
Verzweiflung, mä och zu grousser Roserei an intensiver
Roserei, a folglech zu Gewaltakten. All dat geschitt, well se
net op der richteger Plaz no deem sichen, wat se sichen, an
.als Resultat net fannen, wat hiert Häerz sech begeeschtert

D'Leit an eiser Zäit wëssen net vill iwwer de Sënn an
den Zweck vum Liewen, an dofir leiden se ënner
.Duercherneen a Verwirrung

Vun Natur aus si Mënsche zweckorientéiert Wesen. Wa
si kee Sënn am Liewen hunn, a wa si hire Geescht, hir
Energien, hire Wëllen an hir Emotiounen net op eng positiv a
konstruktiv Manéier geriicht sinn, da wäerte si sech op
zerstéierend Weeër wéi Alkohol- an Drogenmëssbrauch
wenden, op Gewalt zréckgräifen, asw. Dat ultimativt Zil vum
Liewen ass et, Gott ze kennen, an et ass d'Aufgab vun den
Eenzelpersounen, hir Rollen an extern Aktivitéiten duerch
gerecht Handlungen, gesond Perspektiven, positiv
Astellungen an d'bëtzelech Kanaliséierung vun hiren
.Emotiounen ze harmoniséieren

Dës zwee Aspekter vun eiser Natur – den inneren oder
spirituellen Aspekt an den äusseren Aspekt – sinn net
widdersprénglech, wa se richtig verstanen ginn. Éischter
ënnerstëtzen se sech géigesäiteg an hëllefen eis, eis

kierperlech, psychologesch, emotional a spirituell
.Fäegkeeten a Potenzial z'entwéckelen an ze verbessern

D'Leit liewen an enger grousser Eidelkeet, ouni
intellektuell oder psychologesch Stimulatioun. Si langweilen
sech wéinst engem Manktem u Sënn an dem Feele vun
allem, wat hirem Liewe Wäert a Sënn kéint ginn. Den
Duerchschnittsmënsch kann zwar funktionéieren a sech
verhalen, wéi wann hie psychologesch a geeschteg gesond
?wier, awer si si glécklech

Den Haaptzweck vum Liewen ass ze wëssen, wien mir
sinn a wat eis richtig Natur ass. Wa mir den déiwer Aspekter
vum Liewen déi Opmierksamkeet ginn, déi se verdéngen,
wäerte mir onvermeidbar Gléck spieren, well d'mënschlecht
Gléck mat der Verbindung mat dem eegenen spirituellen
Selbst verbonnen ass, ouni deen een keng Existenz oder
.Wiesen huet

D'Angscht virum Versoen oder der Krankheet gëtt
duerch stännegt Denken doriwwer gefërdert, bis d'Iddi vum
Versoen aus dem bewossten Geescht an d'Ënnerbewosstsinn
sickert a schliisslech dat méi héicht Bewosstsinn erreecht.
Dann fänkt d'Angscht, déi am Ënnerbewosstsinn an am méi
héije Bewosstsinn verankert ass, un sech ze multiplizéieren a
wuessen, bis se de bewossten Geescht mat Onkraut vun der
Angscht fëllt, dat net sou einfach ausgerott ka ginn wéi den
initialen Gedanken, wann et sprout. Dëst schiedlecht
Onkraut drot schliisslech gëfteg a fatal Friichten.
Glécklecherweis kënnen hir Wuerzelen vun bannen
erausgerott ginn, andeems een sech staark op Courage
konzentréiert an an d'Leit d'Bewosstsinn vun engem
absolute Glawen u Gott aféiert a se dovun iwwerzeegt, datt
Hie fäeg ass, deenen ze hëllefen, déi sech selwer hëllef
.wëllen, a si viru Schued schützen

Eemol war eng kleng Bloss op der Uewerfläch vum Mier
geschwomm, virsiichteg viru Stierm a Blëtzer, wéi si eng
Stëmm héieren huet, déi hir zougeflüstert huet: "Kleng Bloss
"?vum Liewen, wat ass mat dir lass

Weess du net, datt du en Deel vum Ozean vum Liewen
bass? Déi kleng Bloss huet sech ëmkuckt a gemierkt, datt dat
.de Fall ass

D'mënschlecht Bewosstsinn schwëmmt wéi eng kleng
Bloss op der Uewerfläch vum Mier vum kosmesche
Bewosstsinn, denkt et als eng temporär Bloss, ziddert virun
Angscht viru Krankheet, Aarmut an Doud. Oh Bloss, hues du
Angscht virum Ozean? Kuckt Iech ëm, observéiert
virsiichteg. Verännert Är Perspektiv vun Ärer direkter
Ëmgegend op Gottes onendlecht Räich. Taucht méi déif an,
erweidert Äert Verständnis, fir datt Dir wësst a sécher sidd,
datt Dir mat sengem risege Mier eent sidd, an datt Gott mat
.Iech ass. Hie beschützt Iech, hie stëtzt Iech, elo a fir ëmmer

Fallen a Schleeken vermeiden

Wann Dir e staarkt Wonsch an Ärem Häerz fillt, dat Iech
dréngt, et ze erfëllen, benotzt Är Meenung a frot Iech selwer:
"Ass dat e gudde Wonsch, deen erfëllt ka ginn, oder e
schlechte Wonsch, deen net soll agehale ginn?" Ongesond
materiell Wënsch encouragéieren eis schlecht
Gewunnechten, andeems se eis falsch Hoffnungen a
illusorescht Gléck ginn. An esou Fäll muss d'Kraaft vun der
Meenung opgeruff ginn, fir d'Wourecht ze weisen. Schlecht
Gewunnechten féieren letztendlech zu Ongléck. Wann hir
richteg Natur opgedeckt gëtt, gi se ouni Kraaft, eng Persoun
.an d'Fal vum Leed an d'Fal vum Misär ze verstoppen

Reflexiounen a Geschichten

Am Liewen an am Doud, a Leed a Katastrophen, bleift
mäi Glawen un dech, o Här, staark an onerschütterlech, fest
an onerschütterlech

All Otemzuch vu menger Sehnsucht a Bidden mécht
Dieren a Fënsteren a menger Séil op, duerch déi ech zu
.Gottes Gléck kommen

Genee wéi d'Sonn op de meescht iwurfëllte Plazen
schénge, sou wäert ech d'Strahlen vun der göttlecher Léift an
alle Beräicher vu mengem Liewen a mengen aldeeglechen
.Aktivitéite gesinn

Seegen mech, O Här, fir datt ech meng Séil mam
Sonnenopgang erwäche kann an se op Är geseent Schwell
.bréngen kann

D'Geschicht vum Moschushirsch

Moschus ass eng wäertvoll Substanz mat engem
staarken Doft, déi am Nabel vum Moschushirsch fonnt gëtt,
.deen am héijen Himalaya leeft

Soubal den Hirsch e gewëssen Alter erreecht, fänkt de
bezaubernde Moschus heemlech aus sengem Nabel ze
sickeren, an den Hirsch gëtt vun deem attraktiven Doft
opgereegt a fänkt un ze danzen a sichen no der Quell vun
.deem angenehmen Doft

Et beweegt sech vu Plaz zu Plaz, schnëffelt tëscht Steng
an ënner Beem, sicht iwuerall no der Quell vun deem
.spannende Geroch

Schlussendlech gëtt hie rosen a méi opgereegt an
ängschtlech, wann hie keng Wiederer méi huet a net fënnt,
.wat hie mat Sehnsucht a Leidenschaft sicht

An engem leschte Versuch, d'Quell vum Moschus
z'erreechen, sprängt et vun den héije Fielsfielsen an dat déift

Dall, fir sengem Schicksal an den Doud ze stellen, wou
d'Jeeër et fänken an de Moschussack oder d'Drüs erauszéien
.kënnen

An dësem Kontext huet ee vun den erleischten Dichter
:eppes rezitéiert wéi

!O Moschushirsch, du Narr

?Firwat leid Dir? Firwat schléifs du net

Dëse Moschus ass verfügbar

!Mat dengem Bauchsack, du Narr

Och wann Dir mat Ärer Nues beréiert hutt

Vun dir kennt de geheime Parfum

Du häss gewonnen, wat du gehofft hues

An Dir hutt ouni Ausgaben gelieft

Mengt Dir net, meng Frënn, datt déi meescht Leit sech
wéi Moschushirschen verhalten? Si sichen ëmmer a fir ëmmer
.iwwerall ausserhalb vun sech selwer no Gléck

Jo, si sichen d'Gléck am Spill, a verwennen sech bis zur
Erschöpfung mat Wënsch a Verlaangen. Si klammen op déi
rutscheg Weeër vum Räichtum, bis se schlussendlech vun de
Fielsen vun den héijen Hoffnungen op d'Fielsen vun der
Frustratioun an dem Versoen sprangen, wou se net fäeg
sinn, dat richtegt Gléck ze fannen, dat an den déifste
.Verstoppte vun hirer Séil gespäichert ass

Wa mir eis Gedanken no bannen riichten a grëndlech
nodenken, fanne mir an der Rou vun der Séil d'Quell vum
.richtegen a dauerhafte Gléck, dat mir sichen

Mir däerfen net wéi de Moschushirsch sinn, deen op der
Sich no Gléck op de falschen Plazen ëmgeet. Mir musse

éischter waakreg sinn a probéieren d'Gléck an eis selwer ze
.fannen, net ausserhalb vun eis selwer

D'Geschicht vum Knäppchen

Eemol kouw e Mann bei mech a sot, datt hie un enger
:chronescher Häerzkrankheet leid, an huet dobäi gesot

Ech hunn vill Saache probéiert, mee ech kann de"

"Schmerz net lass ginn

Nodeems ech roueg nogeduecht hunn, hunn ech hie
gefrot, mir eng Schéier ze bréngen. Hie kuckt mech ziddernd
:un a sot

"?Hutt Dir vir, mir d'Häerz opzemaachen, Här"

Ech hunn gelacht an geäntwert: "Ech sinn keen Dokter.

Hutt Dir jeemools vun enger Persoun héieren, déi eng

"!?Schéier benotzt fir operéiert ze ginn

Schlussendlech huet hien zéckt eng Schéier bruecht,
also hunn ech ee vun de Knäppercher vu sengem Mantel
ofgeschnidden a gesot, hie soll keen anere Knäppchen
drannähen, an net seng Hand op d'Plaz leeën, wou de
Knäppchen gefeelt huet. Ech hunn him och gesot, hie soll no
zwou Wochen zréck bei mech kommen, an ech hunn
.erwaart, datt hie sech an där Zäit erhuele géif

De Mann huet gelacht a gesot: "Ech maachen, wat Dir
gefrot hutt, well ech Iech vertrauen, awer ech mengen, et
ass déi komeschst Medizin, déi mir jeemools verschriwwen
"!gouf

Zwee Wochen méi spéit kouw hien op mech zougelaf a
:sot erstaunt

D'Spezialisten hunn mir verséichert, datt ech vun"
Häerzkrankheeten geheelt wier. Also, ëm Gottes Wëllen, wat

hues du gemaach? Hues du e Geescht aus engem
"?Knäppchen erausgezunn

Ech hunn mat engem Laachen geäntwert: "Jo! Deng
Hand huet stänneg mam Knäppchen gespilt, an de
".Knäppchen war mam Häerz ausgeriicht

Dee Knäppchen war de Genie, deen dir Häerzschmerzen
verursaacht huet. Also hunn ech de Knäppchen
duerchgeschnidden a dir gesot, en net ze ersetzen oder
deng Hand op däin Häerz ze leeën. Op déi Manéier gouf däin
Häerz vum Drock entlaascht an et huet opgehalen, dir wéi ze
!doen

Alles geet séier, an d'Leit si mat ville Saachen
beschäftegt. Natierlech ass et besser, d'Welt hir Räichtum ze
ernten, wéi Zäit ze verschwenden, d'Saison laanschtgoe ze
loossen an um Enn mat eidele Hänn ze stoen. Mee wat ee
soll ernten, ass déi räichst Ernte vum Liewen: Gott méi no
kommen a Hien kennenléieren. Deen eenzege Wee fir
richtegt Gléck z'erreechen ass eppes op dëser Welt
.z'erreechen an och spirituellen Erfolleg ze hunn

Déi, déi Gott kennen, fänken net mat hiren deeglechen
Aufgaben un, ier se fir d'éischt iwwer Gott meditéiert hunn a
säi Geescht a Kierper mat geseenter göttlecher Energie
.opgelueden hunn

Déi vill Ufuerderunge vun der Welt kënnen déi, déi hir
spirituell Ziler sichen, ofhalen an se vun hirem gewielte Wee
oflenken. Mee déi mat onerschütterlecher Entschlossenheet
loossen sech vun näischt vum Wee ofdrécken; si halen
entschlossen duerch, egal wéi schwéier oder negativ
.Ëmstänn sinn

Egal wat d'Welt eis gëtt, si wäert d'Sehnsucht vun eisen
Häerzer net zefridden stellen, déi no eppes méi Stabiles, méi

wichtiges a méi wäertvolles wéi alles, wat d'Schätz a
.Räichtum vun der Welt enthalen

Wann een stierft – ech wënschen dir vill Liewen – kann
keng Muecht op der Äerd eppes fir si maachen. Wien kann
eis hëllefen, nodeems mir dës Welt verlooss hunn? Gott.
Dofir musse mir ëmmer drun denken, datt dës Welt nëmmen
eng temporär Halt op eiser Rees an eist himmlescht Heem
ass, wou mir fir ëmmer an der Präsenz vum
.Barmhärzegsten liewen

Exzessive Räichtum garantéiert keng Gesondheet,
Fridden an Effektivitéit, awer Fridden an Effektivitéit
z'erreechen féiert zu engem ausgeglachten Erfolleg
.souwuel op spirituellen wéi och op materiellen Niveauen

Déi meescht Leit entwéckelen mental Effizienz nëmme
fir materiellen Erfolleg z'erreechen. Mee wann eng Persoun
sech selwer Meeschter gëtt a seng psychologesch Kräfte
geréiert an am Aklang mam göttleche Plang handelt, da gëtt
säi Liewe geseent, an hie wäert den Nektar vum Geescht
schmaachen, während hien op dëser Äerd ass. Hie wäert net
méi e Gefaange vu Gewunnechten a Wënsch sinn, mee säi
Bewosstsinn gëtt an d'Häerz vun der göttlecher Präsenz
transforméiert, an hie wäert do wunnen a erneiert Freed
.genéissen, déi all Beschreibung trotzdeem ass

De Kierper ass déi gréisst Apdikt

Medizinesch Fuerscher hunn entdeckt, datt wa mir
iwwerwältegend Freed erliewen, de Kierper Antidepressiva
an aner stressreduzéierend Substanzen produzéiert, déi
genee sou staark an effektiv sinn wéi déi, déi vun den
Dokteren verschriwwen ginn. De Kierper ass déi gréisst
Apdikt op der Äerd, déi fäeg ass, dat Richtegt zum richtege
Moment ze produzéieren, wa mir am Aklang mam

spirituellen Gläichgewiicht sinn, dat Gott an eis geluecht
.huet

Net all Stress ass schiedlech; Stress erwächt déi vital
Energie, déi duerch eise Kierper fléisst, a stimuliert
Aktivitéit a Bewegung. Studien hunn gewisen, datt eng
.vernünfteg Quantitéit u Stress gutt ass

Mä de Problem entsteet, wann de Stress e gesunde
Niveau iwwerschreit

Jidderee vun eis huet eng perséinlech Limit fir Stress, a
wann dës Limit iwwerschratt gëtt, gi mir méi gestresst wéi
mir sollten sinn, an et kann sinn, datt mir eis dat net bewosst
sinn, bis Problemer am Kierper, den Emotiounen an dem
.Geescht ufänken opzetrieden

D'Liewen mat Gott ass Freed a Gléck, während ouni Gott
et Angscht, Onrou, Schwieregkeeten a souguer Katastrophen
gëtt. Wéi kënne mir also Friden a Rou an engem Liewen
fannen, dat vu Katastrophen an Tragödien dominéiert gëtt, a
?bësse Gléck op dës Äerd bréngen

Déi éischt Viraussetzung ass, sech dem Drock vum
.Liewen bewosst ze sinn, wa mir ënner sengem Afloss sinn

Gott ass allweis an allwëssend, an hien huet eise Kierper
mat Signaler wéi Komfort, Onbequemlechkeet, Rou an
Angscht ausgestatt, an dofir müsse mir op dës Signaler
oppassen. Et gëtt eng göttlech Intelligenz an eisem Kierper,
déi probéiert eis eppes ze soen, an dofir müsse mir op dës
Botschafte lauschten a Stress- oder Rouzäiten. Wann Dir
lech gestresst fillt, konzentréiert Äre Geescht op deen Deel
vun Ärem Kierper, deen ënner Stress ass, huet dann en
déifen Otemzuch a spannt gläichzäiteg deen Deel sanft un,
bis en vibréiert. Dann entspannt lech a loosst d'Spannung
lass. Dëst hëlleft, d'energescht a vital Gläichgewiicht am

Kierper z'erhalen an en virun de schiedlechen Auswierkunge
.vum Stress ze schützen

Mir kënnen och emotionalen Stress duerch Atmung
managen. Wann Dir Angscht oder eng aner schiedlech
Emotioun fillt, ootmet e puer Mol lues, déif a rhythmesch an
an aus, sou datt Äre Kierper sech mat all Ausatmung
entspane kann. Dëst hëlleft Ären Häerzschlag ze
verlangsamen, d'Blutzirkulatioun erëmzestellen, de Floss vun
der vitaler Energie duerch Är Nerven ze erliichteren an Äre
.Geescht ze berouegen an Är Gedanken ze klären

D'Liewen ass keng Noutsituatioun; et ass e schéine
göttleche Ausdrock, a mir sollten en genéissen. Loosst eis
drun denken, datt e Laachen eng Kraaft ass; wa mir et net
.benotzen, verléiere mir en wichtegen Aspekt vum Liewen

Mënsche si Séilen mat Emotiounen a Gefiller, a si hunn e
Kierper, deen se droen wéi e Kleedungsstéck oder eng
ieweschte Mantel. Awer soulaang mir nëmmen um Niveau
vum Kierper an den Emotiounen liewen, wäerte mir ënner
.dem negativen Afloss vu Stress a Spannung falen

Wann mir am Aklang mat eiser essentieller Natur sinn,
déi de Geescht ass, fléisst d'Freed vum Geescht an d'Häerz a
verwandelt sech a Léift. Dës Léift ze spieren, verbonne mam
Fridden a Rou vun der Séil, an ënner hirem harmoneschen
Afloss ze handelen an ze interagéieren, ass dee gëeegentste
Wee fir natierlech an enger Welt ze liewen, déi voller
Spannungen a Widderspréch ass. Mat dëser Freed an
Harmonie ze trieden ass d'Léisung fir d'Problemer vum
.Liewen

Bemierkung: Wat d'Ausso ugeet: "De Kierper
produzéiert en Antidepressivum an aner Substanzen, déi
Stress a Spannung reduzéieren, déi net manner staark an
effektiv sinn wéi déi, déi vun Dokter verschriwwen ginn",

ass döst kee Rot, op medizinesch Berodung a Rezepter ze
.verzichten, dofir ass eng Erklärung néideg

Magnéitesch Equatiounen

Eng Persoun mat enger staarker Präsenz a béisen
Tendenzen + eng gutthäerzeg awer schwaachwëlleg
Persoun = béise Magnetismus setzt sech iwwer
.Frëndlechkeet duerch

Eng Persoun mat schwaachem Wëllen a béisen
Tendenzen + eng Persoun mat staarkem Wëllen a gudden
Tendenzen = de gudden Magnetismus iwwerwënnt de Béisen

Schwaache spirituellen Magnetismus + béise
Biomagnetismus = staarke béise Magnetismus

Stark moralesch Stärkt + schwach moralesch
Stärkt = méi grouss moralesch Stärkt

Eng Persoun, déi rosen a gewaltsam ass + eng Persoun,
déi sanft a léif ass = de Magnetismus vun der Roserei setzt
.sech iwwer d'Sanftheit duerch

Starkt, ausgeglach a rouegt Temperament +
Temperament, dat heiansdo zu Onzefriddenheet tendéiert =
.de Magnetismus vun der Rou gewinnt sech

Chronesch agefaangent Versoen + manner agefaangent
Versoen = staarke Versoenmagnetismus

Staarke positiven Erfolleg + manner positiven Erfolleg =
verstärkten Erfolleg

Stark Ausfallvibratioun + stark Erfollegsvibratioun =
entweder staarke Ausfallmagnetismus oder staarke
Erfollegsmagnetismus, ofhängeg vun der Ëmwelt an de
Konditiounen

E staarke, gesonde Geescht + komplett Ignoranz =
entweder Schlaueheit a Fäegkeet oder Ignoranz an
Dommheet

Aussergewöhnlech spirituell Kraaft + aussergewöhnlech
praktesch Kraaft = Geeschtleche Magnetismus - eng
wirklech aussergewöhnlech praktesch Kraaft

Wann d'Leit déi vill planetaresch Wesen am Äther
ronderëm si kéinte gesinn, géifen e puer vläicht probéieren
hir verstuerwen Léifsten ze fannen. Gott huet meng
geeschteg Aen opgemaach, an ech gesinn vill vun deene
Séilen, déi dat ierdescht Räich verlooss hunn. Wann een
sech déif op dat geeschtegt A (d'Mëtt vun der Stirn)
konzentréiert, kann een mat bannenzeger Siicht déi stralend
Welt gesinn, déi vun all de gudde Séilen bewunnt gëtt, déi
op d'ätherescht Plang an d'Präsenz vum Barmhärzegsten
.opgestiegen sinn

Beim Mënsch handelt d'Häerz als drahtlosen Empfänger
an dat geeschtlecht A als Sender. Och wann Dir Är
verstuerwen Léifsten net gesitt, kënnt Dir, wann Dir Är
Gefiller roueg op d'Häerz konzentréiert, d'Präsenz vun
deenen spieren, déi lech Léif sinn, déi elo an ätheresche
Kierper liewen, Gottes Friden a Sécherheet genéissen a
sech iwwer hir Fräiheet vun de Restriktiounen vum Kierper
freeën, sou datt Dir Troust an hirem Friden fannt an Äert
.Häerz iwwer si berouegt ass

Wann ech den Numm Gott aussprieche, schmëlzt mäi
ganz Wiesen an eng iewescht Freed. Mä dësen Zoustand
kum eréischt no grousser Ustrengung bei mech. Am Ufank
war ech net ee vun de Sehnsucht, well mäi Geescht
deemools ausser Kontroll war. Mä elo, soubal ech meng
Gedanken a Bewosstsinn op de spirituellen Zentrum
konzentréieren - de Raum tëscht den Auebrauen -
verschwannen all Gedanken, d'Atmung hält vun eleng op,

d'Häerz héiert op ze schloen, den Onrou vum Geescht hëlt
of, an Zoustande vum Wiesen kommen iwwer d'Séil, sou datt
ech spirituellt Ekstase erliewen an an göttlech Freed
.agewéckelt sinn

Gëlle Spréch

Gléck ass mäi Recht, mäin Ierfschaft a mäi verstoppte
göttleche Schatz, Féier mech dozou, a mir selwer d'Schätz ze
fannen, déi d'Dreem vu Kinneken iwwertreffen
* * *

D'Liewen ass eng intelligent Bewegung mat engem
reegelméissegem Rhythmus. Et formt sech a liewelosen
Objeten oder hëlt eng lieweg a beweeglech Form un.
.D'Liewen ass allëmfaassend an duerchdréngt alles
* * *

O gréisste Liebhaber, Du bass d'Liewen Du bass mäin Zil
a meng Ambitioun
* * *

Maach mir eng bléiend Rous an dengem himmlesche
Gaart, oder eng glänzend Perl an denger stralender
Léifkette, oder géff mir déi gréisst Eier: déi klengst Plaz an
.dengem Häerz
* * *

Iwwerall wou anerer meng Efforte fir Gutt ze maachen
schätzen, do kann ech dee gréissten Déngscht leeschten
* * *

Loosst eis e gëllene Teppech vun Dreem mat
Seidefiederen vu séissen Erënnerungen a raffinéierte
Gedanken weben
* * *

D'Léift ass wéi Schleifpabeier, dat de Geescht poléiert
an d'Rauheet aus dem Charakter ewechhëlt
* * *

Pandemien, Katastrophen a gewaltsam Verännerungen
an der Natur, déi Verwüstung, Zerstéierung a wäit

verbreeten Schued bréngen, sinn net "göttlech Dekreter".
Dës Katastrophen stamen aus mënschleche Gedanken an
Handlungen. Iwwerall wou dat delikat Gläichgewiicht tëscht
Gutt a Béis op der Welt duerch d'Akkumulatioun vu
schiedleche Wellen a Schwéngungen, déi duerch
mënschlech schlecht Absichten a falsch Handlungen
verursaacht ginn, gestéiert gëtt, regéiert Chaos a wäit
.verbreet Zerstéierung fënnt statt

* * *

Ech wäert dat Bescht aus all Mënsch huelen, an ech
wäert déi gutt Qualitéite vun all Nationalitéiten schätzen,
.ouni mech op hir Mängel ze konzentréieren

* * *

Genee wéi mir eis ëm den Nährwäert vun eise
deegleche lessen këmmen, solle mir och op déi
psychologesch Nährstoffer oppassen, déi mir eise Geescht
.all Dag liwweren

* * *

Léif Wierder sinn e wonnerbart Mëttel géint vill
Krankheeten, well se eng mächtig, bal magesch,
magnéitesch Kraaft hunn, déi hirem Spriecher vill Segen a
Wuelstand bréngt. Déi, déi berouegend, sanft Wierder
benotzen, spieren e subtilen Stroum, deen ouni
Ënnerbrechung duerch si fléisst, a si gi mat engem déiwe
Gefill vu Rou gefëllt. Dëst ass well dësen Stroum mat senger
héijer Quell verbonden ass, engem konstanter Floss, deen
d'Séilen an Harmonie mat där Quell erreecht, an et hinnen
erméiglecht, Gléck un déi ze vermëttelen, déi no Friden
.verlaangen

* * *

Wéi vill Léif Wierder aus dem Häerz hunn vill Leed
verdriwwen a wéi vill weis Stëmmen hunn däischter Weeër
!mat Luuchte vu Freed a Rou beliicht

* * *

Mir wuessen duerch all Erfahrung, déi mir
duerchmaachen, soulaang mir eis bewusst sinn, datt mir
wäertvoll Lektione dovunner léiere kënnen. Well all Péng a
.Leed, dat mir erliewen, Sënn an Zweck huet

* * *

Trotz der Haartheit vun den Experimenten si se wéi
Feier, dat Äerz schmëlzt, fir et a schéinen, haltbaren a
.villseitege Stol ze verwandelen

* * *

All déi bemierkenswäert Leeschtungen a mengem
Liewen goufen duerch d'Kraaft vun engem Geescht am
Aklang mat Gott erreecht. Wann den hellege Generator leeft,
gëtt alles, wat ech wënschen, ouni Ausnam erfëllt, andeems
et fir d'éischt Form als onsichtbaren, äthereschen Design
unhëlt an dann mat onwiderstehlecher Kraaft an der Realitéit
.manifestéiert gëtt

* * *

Wann de Geescht Gott e häerzlecht, fervent Geflüster
aus den Déiften vun enger sehnsüchtiger Séil flüstert, da
wäert de Ruff vum Geescht dat universellt Häerz beréieren,
an d'Äntwert wäert kommen a mat sech eng immens Freed
bréngen. Dëst intellektuellt Geflüster kultivéiert de Wëllen,
bis en déi néideg Kraaft huet, fir dat gewënscht Zil
.z'erreechen

* * *

Wann de Geescht an de Wëlle vun enger Persoun am
Aklang mat Gott sinn, gi si mat onlimitéierter Kraaft
gelueden, sou datt nëmmen un eppes ze denken duer geet
fir et z'erreechen, well d'göttlecht Gesetz zugonschte vun
.deenem wierkt, déi am Aklang mam ieweschte Wëlle sinn

* * *

E Mënsch soll net all seng intellektuell Fäegkeeten, déi
Gott him ginn huet, dem Verfollege vu flüchtege Saachen
widmen, fir datt hie sech net am Labyrinth vum
Materialismus verléiert a sech onnéideg Aschränkungen a

Restriktiounen opstellt. Amplaz soll hie seng intellektuell
Fäegkeeten notzen, fir d'Noutwendegkeete vum Liewen ze
kréien, a sech beméien, seng moralesch Fäegkeeten
z'entwéckelen, fir tëscht Richtig a Falsch an tëscht deem,
.wat schiedlech a wat nützlich ass, z'ënnerscheiden

* * *

D'Wourecht läit iwwer Meenungen an Theorien eraus, a
vill, déi dës Approche adoptéieren, gi vun hiren eegene
subjektiven Conclusiounen gebonnen

* * *

Maach op, o Här, d'Paarte vun der Rou a bewaach den
Hellegtum vu menge geeschtleche Gedanken virun den
Attacke vu béise Geflüster. A loosst d'Rose vu menge
Sehnsucht am Gaart vu mengem Häerz bléien, während ech
.op den Dag vun Ärem Kommen waarden

* * *

Theoretisch Wëssen kann net göttlech Wëssen kréien,
an et ass ubruecht, seng wäertvoll Zäit net mat Theorien ze
verbréngen, déi net an der Realitéit ugewannt kënne ginn,
soss fënnt een sech an der Mëtt vun dichten intellektuellen
Dschungelen erëm a kann net de Beräich vun den Theorien
.iwwerschreiden

* * *

Gléck ass d'Fruucht vum psychologesche Victoire iwwer
déi volatil Ëmstänn vum Liewen

* * *

Deejéinegen, deem Gott erkennt, kann der Welt
onbekannt sinn

* * *

Wann eng Persoun sech mat theoreteschem Wëssen
programméiert [ouni tatsächlech Tester], gëtt si wéi en
portablen Opnamegerät, deem Spréchwierder widderhëlt an
héich Ausdréck widderhëlt, an anerer wäerten hien als
geléierte Wëssenschaftler betruechten, awer sou e Wëssen
gëtt net duerch eng direkt Perceptioun vun der Wourecht

verstärkt, an et gött och net duersch spirituell Erreeche
.gerecht

* * *

Problemer wäerten an der Welt weider bestoen, also
wou kann een sech fir Orientéierung a Féierung wenden?
Seng Gedanken, beaflosst vu Gewunnechten, Viruerteeler,
Viruerteeler a Fanatismus, sinn net nätzlech, an d'Aflëss vu
senger Ëmwelt, Famill, Land oder Welt sinn net fäeg, richtig
Féierung ze bidden. Dofir muss een sech un Gott wenden a
lauschteren op déi roueg, seren Stëmm, déi aus den Déifte
vun der Séil kënnt, eng Stëmm am Aklang mat der
.Wourecht

* * *

Maacht Är Härzer op fir déi göttlech Ausgießung, fir
datt se duersch Iech fléisst a Äert Liewe mat geeschtleche
.Segen a Guttheet fëllt

* * *

Egal wéi eng Aarbecht Dir maacht a wéi eng
Leeschungen Dir erreeche kënnt, denkt ëmmer drun, datt
Gott d'Quell ass, déi Iech all d'Kraaft gött, déi Dir braucht fir
.ze schaffen an Erfolleg ze hunn

* * *

Loosst mech un Iech denken, Här, an Aarmut an am
Räichtum, a Krankheet an an der Gesondheet, an Ignoranz
an an der Wäisheet, a loosst mech Äert geseent Liicht
.gesinn, dat Wuelbefannen a Heelung an engem Ament gött

* * *

An der Einsamkeet vu menge Gedanken, verlaangen
ech no Ärer geseenter Stëmm, verdreift déi haart, ierdesch
Stëmmen, déi an de Falten vu menger Erënnerung verstoppt
sinn, ech wëll Ärer roueger, melodescher Stëmm fir ëmmer
.an der Rou vu menger Séil lauschteren

* * *

D'Liewen ass an Däischtert gehüllt, an heiansdo stierze
mir a zécken, weiderzegoen. Mir müssen dem Gottes Liicht

eis Leedlampe sinn, wa mir duerch déi däischer Weeër vum
Liewen goen. Hie ass de Vollmound an den Nuechte vum
Ignoranz an Däischtert, d'Sonn vum Glanz an de Stonne vum
Erwächen, de Liichttuerm vum der Leedung an de Leedstär fir
déi, déi d'Mierer vum der ierdescher, flüchterer Existenz
.duerchqueren

* * *

Et ass Zäit fir de Mënsch säi Bewosstsinn aus dem Schlof vum
der Vergessenheet zum Erwächen vum Geescht z'erwächen

* * *

Mir froen dech, Här, eis Bewosstsinn aus den Déiften
vum der Ignoranz an enken, limitéierten Gedanken op den
Horizont vu Fridden, Liicht, Léift a vum universelle
.mënschleche Matgefill ze hiewen

* * *

D'Saache ginn irgendwann besser, well Gottes Kräfte a
Wonner hannert de Widderspréch vum mënschleche Liewen
verstoppt sinn, a wien net vum der Onvermeidlechkeet vum
der Situatioun iwwerzeegt ass a probéiert mat sengem
Geescht a Glawen an dat ze penetréieren, wat hannert dem
Schleier ass, kritt d'Dier opgemaach fir déi [vun all
gleeweger Hand ugeklot gött]

* * *

Glawen heescht ni onbeduecht ze sinn oder net clever
mat den Ëmstänn ëmzegoen. Éischer, egal wat geschitt,
muss eng Persoun sech selwer sécher sinn, datt nëmme Gott
fäeg ass, hien a schwierigen a stressigen Ëmstänn
z'ënnerstëtzen, wann hien sech mat ganzem Häerz, Séil a
.Gefiller zu Him wendt

* * *

Wann eis Sënner eis déi ganz Wourecht géifen
iwwerdroen, géife mir d'Äerd als Flëss vum Elektronen
gesinn, a mir géife all Stëbsdeelchen als eng rullend
.Liichtmass gesinn

* * *

Déi, déi mat hirem Abléck vun der Matière an de
Geescht andréngen, verstoen d'Natur vun der Illusioun a
.kennen d'Essenz vun der Wourecht

* * *

Egal ob eng Persoun am Dschungel vun Afrika ass, op
engem Schluechtfeld, ënner Krankheet oder Aarmut leid, si
muss sech selwer dovun iwwerzeegen, datt Gottes Hand méi
staark ass wéi Gefor a fäeg ass, déi ze schützen, déi bei Him
.Schutz sichen

Et gëtt kee méi effektive Wee fir sech selwer ze
schützen. Natierlech muss een Logik benotzen beim Ëmgang
mat Evenementer a gläichzäiteg voll Vertrauen an déi
.göttlech Hëllef hunn

* * *

D'Léift, déi an den Häerzer vun alle Kreaturen wunnt –
d'Léift vun alle Mammen, Pappen, Frënn a Léifsten – staamt
.vun der göttlecher Léift

* * *

Et muss een Ënnerscheed tëscht groussen a klengen
Flichten gemaach ginn, woubei dat Wichtigst iwwer dat
einfach Wichtigst prioritär behandelt gëtt. Ausserdeem soll
keng Flichten enger anerer widdersprieche. D'Schrëft seet
eis, datt wann eng Flichten am Konflikt mat enger anerer
stinn, dat e Beweis dofir ass, datt et keng richteg Flichten
.sinn

* * *

Wéi d'Sonnesträle sech verbreeden, wäert ech Sträle
vun der Hoffnung an d'Häerzer vun den Aarme an den
Verloossenen [déi, déi d'Gesellschaft verlooss huet]
verbreeden, an ech wäert eng nei Entschlossenheet an
.d'Häerzer vun deenen aféieren, déi sech fir Echec halen

* * *

De Léierer Paramahansa sot zu engem vu senge Jünger:
"Schléisst keen aus dengem Léiftkrees aus. Halt jiddereen an
".dengem Häerz, an hie wäert dech an hirem behalen

* * *

Här, hëllef mir, mäi Wëllen ëmmer ze benotzen, fir
nëtzlech a gutt Doten ze maachen
Hëllef mir, mech Ärem Wëllen unzepassen, sou datt all
meng Gedanken Ären Zwecker entspriechen an am Aklang
.mat Ärem Wëlle sinn
Hien huet mir gehollef, déi verstoppt, geseent Kraaft a
mir z'erwächen, fir datt ech all Schwiereregkeeten a Prüfungen
.iwwerwanne konnt

* * *

Erwächt mat där kühner an demüteger spiritueller
Perséinlechkeet - eng, déi d'Kraaft vu Léiwen mat der
.Sanftmut vun Dauwen kombinéiert

* * *

Ech wäert net vu batterer, falscher Kritik, nach vu vill
Luef a Schmeichelei gestéiert ginn. Mäin eenzege Wonsch
.ass et, Äre Wëllen ze maachen, o Här, an Är Gunst ze kréien

* * *

Dir kënnt Iech net déi iwwerwältegend Freed virstellen,
déi Iech erfëllt, wann Dir déi göttlech Präsenz spiert. Är Séil
wäert dann vun der grenzloser Léift vu Gott berouscht sinn.

Et ass eng Léift, déi all mënschlech Léift Milliounen Mol
iwwerschreit - eng Léift, déi all Är Wënsch erfëllt an Äert
.Häerz mat Freed a Zefriddenheet fëllt

* * *

Duerch bannenzeg Fokus kënnt Dir direkt spirituell
Glück an Iech selwer an ëm Iech erliewen. Wann Dir dëst
Bewosstsinn kultivéiert, wäert Är Perséinlechkeet
harmonesch wuessen, an Dir kritt e attraktive Magnetismus
.fir Mënschen an aner Wiesen

* * *

O Groussen Beschützer, et ass mir egal, ob ech alles
verléieren wéinst mengem Schicksal, dat ech selwer
gemaach hunn, mee ech froen dech, mäin eenzege Schutz,
d'Käerz vu menger Léift fir dech virun de Wand vun der
.Onvorsichtegkeet a Vergiesslechkeet ze schützen

* * *

Loosst eis bis zu eisem vollen Gedrénks vum puren,
erfrëschende Waasser vum Fridden drénken, dat aus de
Quelle vu gönschtege Ëmstänn fléisst, verstärkt duerch eis
fest Entschlossenheet, positiv ze denken an eng
.optimistesche Perspektiv ze hunn

* * *

Gewësse ass en intuitive Sënn, deen déi richteg Natur
an d'Motivatioun vum enger Persoun verréit. Wann Äert
Gewësse kloer ass, an Dir wësst, datt Dir dat Richtegt
maacht, hutt Dir näischt ze fäerten. E kloert Gewësse ass en
Zeie vu guddem Verhalen vu Gott. Virum Geriicht vum
Gewësse fräigesprach ze ginn heescht Gléck ze hunn a
.Gottes Segen ze kréien

* * *

Probéier kënn a gefälleg Saachen ze maachen, déi déi
meescht Leit net maachen, a géff Léift a Fridden deenen, déi
.anerere iwwersinn

* * *

:De Léierer Paramahansa sot zu engem vu senger Jünger
Wann Dir keng Zäit verbréngt fir de Geescht ze,,
kultivéieren, wäert Iech kee materielle Wuelstand zefridden
stellen. Dës Kultivatioun ass keng Folter, mee éischer
Training vum Bewosstsinn fir d'Gedanken an d'Aktiounen ze
“.ernähren, déi zum Gléck féieren

Äert Gléck ass Ären Erfolleg, also loosst et Iech vun
niemandem klauen. Schützt Iech virun deenen, déi
probéieren, Iech ze stéieren. Wéi ech e Jong war, hunn ech

meng Gedold verluer, wa Leit falsch Rumeuren iwwer mech
verbreet hunn. Méi spéit hunn ech gemierkt, datt meng Rou
méi wichteg ass wéi d'Zustimmung oder d'Bewonnerung vun
.de Leit
* * *

Wann Dir nëmmen d'Geschicht vun der göttlecher Léift
wousst, déi verschidde Gleeweger mat Gott erliewen! Keng
aner Erfahrung am Liewen kann mat där Freed verglach
ginn. Ech kannte en Hellegen, deen stänneg vun der Léift vu
Gott absorbéiert war, a säi Gesiicht huet helleg Léift
ausgestraalt. Gottes A ass ëmmer op déi geriicht, déi Hien
.gär hunn, an Hien léisst se ni fir ee Moment op
* * *

Et gött nëmmen wéineg Leit, déi sech fir d'Entwécklung
.vun hire geeschtegen a spirituellen Kräfte interesséieren
* * *

Loosst Iech net op de Buedem vun der Prokrastinatioun
ënnergoen. Erwächt Iech aus dem Schlof vun der
langweileger aldeeglecher Realitéit a gitt Richtung Horizont
vun engem raffinéierte Liewen, wou et Erfolleg, Freed a
.Fridden gött
* * *

An dir läit e risegt Potenzial, dat drop waart investéiert
ze ginn, an nëmmen du bass fäeg, et z'aktivéieren a
.dovunner ze profitéieren
* * *

Fräiheet vun den Uweisungen vu schlechte
Gewunnechten an ongesonde Leidenschaften bréngt vill méi
.Gléck wéi materiellen Erfolleg
Literareschen Erfolleg bréngt e psychologescht Gléck,
dat extern Ëmstänn dir net ewechhuele kënnen
* * *

Dir kënnt all Är Zäit domat verbréngen, Suen ze
sammelen, awer dat Geld gött Iech net dee laangfristige
Fridden a Sécherheet, déi Dir sicht. Am Géigendeel, et

bréngt lech méi Ongléck, well Gléck a Fridden am Geescht
.leien, net an de Saachen selwer

* * *

Loosst keng Schwächt an Äre Geescht eran, a sidd
virsiichteg wann Dir mat Leit ëmgeet, déi negativ Gedanken
an eng pessimistesche Perspektiv hunn, fir datt hir schwach
Gedanken net an Äre Geescht eran kommen, ausser Äre
Geescht huet e Grad vu Stärkt erreecht, sou datt
d'Gedanken vun aneren en net schwäche kënnen, mä am
Géigendeel, fäeg ass, d'Gedanken vun aneren ze stäerken
.an hiert Selbstvertrauen ze erhéijen

* * *

Gott kennt un d'éischt Plaz, a mir sollten eisen Dag net
ufänken oder ophalen, ouni un Hien ze denken. Mir müssen
drun denken, datt mir ouni d'Kraaft an d'Energie, déi mir vu
Gott kréien, keng vun eisen Aufgaben erfëlle kéinten. Dëst
.ass eis gréisst Pflicht géintwärt Him

* * *

Et gëtt e Wee fir Gebräicher an Traditionen ze
evaluieren an ze beurteilen. Ufanks hat all Tradition eng
Rechtfertigung. Wa mir feststellen, datt dës Rechtfertigung
nach ëmmer wouer ass, dann huet d'Tradition Bedeitung a
Virdeel. Et ass awer net schlau, Traditionen blann ze
verfollegen. Mir müssen wëssen, wat richteg ass a mir
müssen deem follegen, erkennen, wat eis Gléck brénge
.kann, an et dann uwenden

* * *

Wann Dir sou vill Leit gesitt, deenen et felt un Gléck
oder Erfolleg, da gitt net dovun aus, datt dat hiert Schicksal
ass. Dir kennt lech selwer maachen, wat Dir wëllt sinn. Ären
inneren Erfolleg ass dat, wat lech wierklech erfollegräich
.mécht

* * *

Wann Dir näischt an lech selwer hutt, wäert Dir net
glécklech sinn. Mee wann Dir näischt ronderëm lech hutt a

glécklech an Iech selwer sidd, sidd Dir ouni Zweiwel
erfollegräich. Dofir ass et onméiglech, d'Leit no hiren
.externen Ëmstänn ze beurteelen

* * *

Ënnert de grousser Masse kann et eng Persoun ginn, déi
e spirituellen Zoustand erreecht huet a bannenzege Friden
.a héchst spirituellt Gléck genéisst

* * *

Ech weess sécher, datt alles wat ech brauch, bei mech
kënnt, an dofir maachen ech mir keng Suergen ëm dat, wat
d'Zukunft bréngt. Dëst ass kee Prahl oder Virstellungen,
well ech d'Aarbecht an d'Effektivitéit vun där geseenter
.Kraaft a mengem Liewen schonn oft erlieft hunn

* * *

Egal ob ech op der Uewerfläch vum Liewen schwiewen
oder an den Déifte vum Mier erdrenken, ech weess, datt ech
bei Gott sinn an Hien ass bei mir, an datt näischt mir
schuede kann. Dëst Wëssen huet mir eng onbeschreiblech a
.grouss Freed ginn

* * *

Et gëtt keen Zweiwel datt eppes Neies ze kafen eng
agreabel Erfahrung ass. Mee no enger Zäit verschwënnt dat
freedegt Gefill lues a lues, an Dir kënnt souguer ganz
d'Interesse drun verléieren, et vergiessen a Loscht op eppes
anescht hunn. D'Rechnung fir dee Géigestand wäert awer
net vergiess ginn, besonnesch wann Dir en a Raten kaaft
!hutt

* * *

E Mënsch soll säi Liewen ënner Kontroll huelen a sou vill
wéi méiglech vereinfachen. Hie soll Sue fir
Noutwennegkeeten a Noutfäll opspueren, Spueren iwwer
Luxusausgaben prioritéieren an aneren no beschte
Méiglechkeeten hëllefen. Wann Dir aneren hëlleft, kënnt Dir

op déi eng oder aner Manéier Hëllef, an Dir wäert un näischt
.feelen an Dir wäert vun näischt entzu ginn

* * *

An der Freed vun allen Häerzer héieren ech den Echo
vun Denger Freed, o Här, an an der Frëndschaft vun all de
Gleewegen, spieren ech Deng Léift. Ech freeë mech a mäin
Häerz freet sech iwwer den Erfolleg a Wuelstand vu menge
Frënn, genee wéi ech mech iwwer mäin eegent
Wuelbefannen a Rou freeën. Wann ech Wäisheet an aneren
inspiréieren, multiplizéieren ech d'Schätz vu menger
eegener Wäisheet, an am Gléck vun allen fannen ech mäin
.eegent

* * *

De gréisste Feind vum Gléck ass Sue léinen fir
Luxusartikelen ze kafen. D'Leit gleewen fälschlecherweis,
datt se net glécklech kënne sinn, ausser se kréien eppes
Spezielles. Awer och nodeems se dës Saach kaaft hunn,
wäerte se kee richtegt Gléck erliewen, trotz der temporärer
Freed, déi se bréngt. Wat bréngt et, dem Fattoria vum
irdesche Gléck nozejoen, deem nëmme versprécht ze
briechen? D'Leit solle einfach liewen, ouni vill Besëtz ze
.brauchen, déi stänneg Opmierksamkeet erfuerderen

* * *

Mäi Paradäis ass an mir. Wärend ech Gottes Segen
genéissen, soen ech Him Merci, a meng bannenzeg Freed
wusst. Ouni déi bannenzeg Zefriddeneheet ginn och irdesch
Freed an Genoss zur Häll. Ech sinn elo zu dem Erkenntnis
komm, datt ouni déi bannenzeg Freed d'Laascht vun de
Verantwortungen, déi mir opgeluecht sinn, mir mäi Fridde
.beraubt an mäi Gléck geholl hätt

* * *

Wann Räichtum mat Krankheet a Problemer verbonnen
ass, da wäerten d'Konsequenze villfälteg sinn. Hygiène a
Gesondheetswiesen gehéieren zu de Stärkte vum Westen.
Schiedlech Insekten a fatal Keimen ginn an entwéckelte

Länner effektiv bekämpft, während se an aneren
iwwerflësseg sinn. Awer d'Eliminatioun vun dëse Schädlinge
ass net de Spëtzepunkt vun der Leeschtung, well et an
entwéckelte Länner aner Aarte vu Krankheeten gëtt, wéi z.
B. schwéier ze bezuelen Rechnungen a finanziell Krisen
duerch Ratenkaafsystemer - Krankheeten, déi de Schlof
.stéieren an de Friden ënnergruewen

* * *

Mir sinn en integralen Deel vum selwechte Bewosstsinn,
aus deem dëst grousst Universum entstanden ass

* * *

Hues du jeemools eng Schofsherd gesinn? Wann ee vun
hinne sprängt, imitéiert de Rescht vun der Schof se ouni ze
zécken. Déi meescht Leit sinn esou. Een kéint eng Iddi kréien
oder en neien Trend aféieren, an anerer sprangen direkt op
de Bandwagon a kopéieren en. Dëst Muster besteet zënter
Generatiounen. All Natioun huet hir Bräich an Traditiounen, a
mir kënnen net behaupten, datt se all richteg oder
vertraulech sinn. Mee wien weess? Vläicht sinn e puer vun
.dëse Bräich an Traditiounen ouni Bedeitung a Sënn

* * *

Wann den turbulenten Sturm vun de Gedanken sech
berouegt, triede mir an d'Kinnekräich vum Friden an
.beréiere déi göttlech Präsenz

* * *

Denk u Gott, oder un eng schéi Landschaft, déi Friden
inspiréiert, oder un eng freedeg an agreabel Erfahrung.
Positiv, roueg mental Aktivitéit ass erfrëschend an
.erfrëschend

* * *

Mir liewen an enger chaotescher an turbulenter Welt. Dir
mengt vläicht, datt Suen Gléck bedeuten, awer wann Dir se
kritt hutt, stellt Dir fest, datt Dir ëmmer nach ongelécklech
sidd. Dir kënnt Räichtum kréien an - Gott verbitt - Är
Gesondheet verléieren. Oder Dir kënnt eng gutt Gesondheet

hunn a Är Suen verléieren. Oder Dir kënnt souwuel Räichtum
wéi och Gesondheet hunn, awer vill Problemer mat aneren
hunn, Frëndlechkeet ubidden, nëmme fir dann mat Roserei
an Haass begéint ze ginn. Ouni Gott kann näischt an dësem
.Liewen lech wierklech zefridden stellen

* * *

D'Äerd gött zu enger Folterkammer fir déi, déi an
Ignoranz vum göttleche Plang liewen. Mee wann Dir
d'Liewenserfahrungen als Är Enseignanten betruecht a vun
hinnen déi richteg Natur vun dëser Welt an Är zougewisen
Roll am kosmeschen Drama léiert, ginn dës Erfahrungen zu
wäertvollen Erliichtungen um Wee zu dauerhafter
.Zefriddenheet a Gléck

* * *

Do, hannert der ondäischterer Däischtert, der roueger
Rou an dem ongeschafenen Näischt, läit déi éiweg Essenz,
déi den Urspronk vun der Existenz an d'Quell vun alle
.Kräften a Wiesen ass, siichtbar an onsichtbar

* * *

Gott huet dës Äerd net nëmme fir eis geschaf fir ze
iessen, ze schlofen a ze stierwen, mä fir datt mir säi Wëlle
kenne léiere kënnen an den Zweck vun eiser Existenz
verstoen. Eng Handvoll weis Leit hunn d'Bedeutung vum
kosmesche Plang verstanen, awer déi meescht Leit si blann
.a wëssen net vun dësem Zweck

* * *

Suen waren ni mäin Zil am Liewen; mäin Zil war et,
menge Bridder a Schwëstere an der Mënschheet ze
dénge. Dofir huet Gott mir vill Méiglechkeeten opgemaach,
.fir mech selwer z'ënnerstëtzen a meng Missioun ze erfëllen

* * *

Gott huet dëst Universum erschaf fir no engem fixe an
onverännerleche Gesetz ze funktionéieren. Wa mir géint ee
vun dësen universelle Gesetzer verstoussen, bestrofe mir eis
selwer. Een, deen vum Daach vun engem héije Gebai

sprängt, brécht sech d'Schanken. Dofir kënne mir d'Gesetz
vun der Schwéierkraaft net ignoréieren, ouni d'Konsequenze
.ze erliden

* * *

Wann mir eis d'Zivilisatioun vum der Welt grëndlech
ukucken an déi verstoppte Geheimnisser vun antike
Zivilisatiounen entdecken, da gëtt et e grousst Bild mat
verflochtene Linnen, verschiddene Kapitelen a präzisen
Detailer, a mir stellen fest, datt de Mënsch gläichzäiteg
.individuell a sozial ass

* * *

Wann Gott wollt, datt mir nëmmen am materielle
Bewosstsinn liewen, wiere mir komplett zefridden mat
.materielle Saachen a mat weltleche Weeër

* * *

Strale vu Rengheet, Friden a Gléck iwwer Dreem eraus
flimmern an danzen an eisen essentiellen Déiften

* * *

Mat all Erfahrung, déi um Himmel vun eisem Liewen
während dëser irdescher Rees vun eiser erschénkt, musse
mir léieren, wéi mir eis Bewosstsinn erweideren a méi
Verständnis fir d'Ëmstänn hunn, déi eis ëmginn oder duerch
déi mir goen, an dann kënne mir a besserer Harmonie liewen
a méi reibungslos a sécher mat de Mënschen an dem Liewen
.ëmgoen

* * *

Déi meescht Leit imitéieren anerer. E Mënsch soll
.originell a kreativ sinn a alles beherrschen, wat e mécht

Am Osten louch de primäre Fokus op der Kultivatioun vu
spirituellem Gléck, während déi materiell Aspekter vum
Liewen dacks vernoléisseg goufen. Am Westen gëtt et e
puer materiell Komfort, awer ganz wéineg psychologescht
Gléck. Wat gebraucht gëtt, ass e Gläichgewicht tëscht

deenen zwee, well sech nëmmen op een Aspekt vum Liewen
ze konzentréieren zu engem Ongläichgewicht an enger
Onméiglechkeet féiert, rational mat den Ufuerderunge vum
.Liewen ëmzegoen

* * *

Déi gréisst Freed - nom göttleche Gléck - ass fir eng
Persoun, a Fridde mat senger direkten Familljememberen ze
.sinn, mat deenen se all Dag vum Joer muss liewen

* * *

D'Leit verschwenden vill Zäit domat, sech ze presséieren an
impulsiv ze handelen, ouni vill z'erreechen. Wéineg maachen
eng Paus fir nozedenken a versichen ze verstoen, wat
.d'Liewen ze bidden huet

* * *

Mir müssen drun schaffen, bannenzeg Gebaier vun der
Wäisheet a Gäert vum Fridde ze bauen, déi mat onzählege
Blummen vu wonnerbare spirituellen Tugenden bléien a
.glänzen

* * *

Inner Harmonie ass eng räich Quell vu Kraaft a
generéiert erneierbar Energie

* * *

Wann ee sech d'Liewen ukuckt, stellt een fest, datt
Erfolleg net einfach ass. D'Liewen ass dacks haart an
onverzeihlech, a mir musse kämpfen, fir eise
Liewensënnerhalt ze verdéngen. Denkt un d'Ustrengung, déi
néideg ass, fir Äre Kierper z'erhalen an en gesond a fräi vu
Krankheeten ze halen! Och wann Dir domat erfollegräich
sidd, ass dësen Erfolleg temporär. De Kierper - ech wëll
laang liewen - wäert schlussendlech begruewe ginn.
D'Noutwennegkeet diktéiert, datt géint vill Kräften, souwuel
intern wéi extern, gekämpft gëtt, fir de gewënschten Erfolleg
z'erreechen. Dës Kräften schaffen onermiddlech, fir Iech all
.wierklech bedeitend Leeschtungen ze berauben

* * *

Versicht enner allen Ëmstänn roueg ze bleiwen, a loosst
de Som vun Ärem Fridden mat Freed a Laachen vun
.Zefriddenheet bléien

* * *

Och déi gréisst Hellegen erreechen keng komplett
Erléisung, ausser si deelen hiren Erfolleg mat aneren, dat
heescht hir spirituellt Erfarungen an hiert méi héicht Wëssen,
.andeems se hinnen hëllefen, hellegt Wëssen z'erreechen

* * *

Aus dësem Grond sinn déi, déi dës Etappen erreechen
an dës Zoustänn erreechen, drun interesséiert, deenen ze
hëllefen, Verständnis ze bidden, déi et brauchen. Wann Dir
richtegen Erfolleg wëllt erreechen, garantéiert Dir net
nëmmen Äert eegent perséinlecht Gléck, mä och d'Gléck vun
.aneren

* * *

Jiddereen mat Intelligenz kann Sue verdéngen. Mee wa
se Léift am Häerz hunn, wäerte se dëst Geld ni fir egoistesche
Zwecker benotzen; éischer wäerte se et mat aneren deelen.

Sue sinn e Fluch an e Misär an den Hänn vun den
Egoisteschen an de Gierigen, an e Segen an e Kaddo an den
.Hänn vun deenen mat gudden Häerzer a generéise Séilen

* * *

Een kéint sech entscheiden, fir eng länger Zäit roueg ze
bleiwen a refuséieren, mat senger Familljememberen ze
schwätzen. Während dës Persoun doduerch e bëssen inneren
Friden erreeche kann, ass hiert Verhalen egoistesche a
schiedlech fir d'Gléck vun hirer Famill. Si kënnen net als
wierklech erfollegräich ugesi ginn, ausser hir Léifsten
.profitéieren och vun hirem Erfolleg

* * *

Ähnlech ass materiellen Erfolleg net nëmmen eist Recht,
Wuelbefannen eleng ze genéissen, mä och eis moralesch
Verantwortung géigeniwwer aneren, wat d'Hëllef ugeet, hir
.materiell Konditiounen a Liewensëmstänn ze verbessern

* * *

Ech sinn hannert de Mauere vu mengem klore Gewësse
geschützt. Ech hunn déi däischer Vergaangenheet
.eweckgebrannt an ech beschäftege mech nëmme mat haut

* * *

Haut réalisieren ech, datt ech eent mam Liicht vum
gréisste Gutt sinn an datt ech e Liichtturm fir déi sinn, déi
.géint d'Welle vum Mier vun de Leed kämpfen

* * *

D'Leit hunn ënnerschiddlech Meenungen an Theorien
iwwer Erfolleg, ofhängeg vun hiren Ambitiounen am Liewen.
Et ass net ongewéinlech, datt verschidde Leit Erfolleg mat
Déifstall gläichsetzen, andeems se Saache soen wéi: "Hie
war en erfollegräichen Déif!" Dëst ënnersträicht, datt
Erfolleg a sengen Formen a Varianten erwünscht a gesicht
.ass. Eise Succès sollt awer aneren net schueden

* * *

Et gëtt och nach en anert Kriterium fir den Erfolleg: wa
mir fäeg sinn, harmonesch a profitabel Resultater fir eis
selwer ze bréngen, solle mir och aneren an eisen Erfolleg
.abannen an seng Friichte mat hinnen deelen

* * *

Erfolleg bedeit d'Zefriddenheet an d'Zefriddenheet vun
enger Persoun an hirer Ëmwelt. Richteg Erfolleg ass
d'Resultat vun Handlungen, déi op Prinzipie vun der
Gerechtegkeet baséieren, an et ëmfaasst d'Gléck an
d'Wuelbefannen vun aneren als integralen Deel vum eegene
Gléck. Wa mir dëse Prinzip op eist materiellt, intellektuellt,
moralescht a spirituellt Liewen uwenden, kréie mir eng
.komplett an ëmfaassend Definitioun vum Erfolleg

* * *

Hei an dëser limitierter Welt huelen mir Längt, Breet an
Dicht wahr, awer et gëtt en anert Niveau, wou Dimensiounen
net existéieren; alles ass kloer an transparent - alles ass
Bewosstsinn a Wahrnehmung. De Geschmaachssënn ass

Wahrnehmung, sou wéi de Gerochssënn. Eis Gefiller,
Gedanken a Kierper sinn Zoustänn vum Bewosstsinn. Genee
wéi mir an Dreem kënnen gesinn, héieren, richen,
schmaachen a beréieren, sou erliewe mir och op deem méi
.héije Niveau all dës Sensatiounen duerch rengt Bewosstsinn

* * *

O Här, maach eis glécklech andeems du deng
Noperschaft spiers, befreit eis vun de Fesselen vun de
Begierden a géff eis eng bannenzeg Freed, déi net vun den
Erfarunge vum Liewen an de verännerleche Momenter
.beaflosst gëtt

* * *

Wann eis Geescht mat méi héije Wahrnehmungen a
Kontakt ass, erwacht dat spirituellt Bewosstsinn an eis a mir
erliewen erstaunlech Wonner vun der göttlecher Wäisheet a
.Léift

* * *

Wa mir Gott voll a ganz gär hunn a mat all eise
Gedanken an Häerzer zu Him wenden, da wäerte mir eis bei
Him no fillen a feststellen, datt Hien déi gréisst Hafen vun
.der Sécherheet am Liewen ass

* * *

Am scheinbar eidele Raum gëtt et eng kosmesch
Verbindung an éiwegt Liewen, dat eis mat all liewegen an
inanimate Saachen am Universum vereenegt; eng Well vu
.groussem Liewen fléisst duerch alles wat existéiert

* * *

D'Éiwegkeet ass eist richtegt Heem a permanent
Wunnsätz, an eis Existenz an dëse Kierper ass eng temporär
Existenz, wéi eng kuerz Rou fir eng Karawane, déi duerch
.d'Wüst reest

* * *

Wann mir eis mat de kreative Kräfte vum Geescht
ausrichten, wäerte mir eis mam universellen an onendleche
Geescht verbannen, deen eis leet a eis Problemer léist.

Kreativ Kraaft fléisst onännerbrach vun der gréisster Quell
vun eise Wiesen op eis zou, wat eis erméiglecht, kreativen
.Erfolleg an all Beräich vun eiser Aktivitéit z'erreechen

* * *

D'Léift wiisst a bléit an engem Ëmfeld vu Vertrauen,
Toleranz a géigesäitegem Respekt

* * *

Seegent eis, o Här, mam Liicht vu puren Gedanken a
gutte Gewunnechten, sou datt, wann d'Däischtert vu
schlechte Gewunnechten an ofwäichende Gedanken op eis
zoukënnt, se direkt verdriwwen gëtt. An hëlleft eis, Dech mat
enger Léift ze gären hunn, déi sou déif ass, datt weder
materiell Illusiounen nach weltlech Versuchungen eis
.verfaangen oder eis Geescht an Härzer gräife kënnen

* * *

Saachen, déi liicht ze kréien sinn, si selten wäertvoll. Mir
wëssen dat aus dem Studium vum Liewe vu groussen Männer
a Fraen a wéi se grouss gi sinn, andeems se hir Talenter
entwéckelt hunn, hir Flichten erfëllt hunn, hir moralesch
Wäerter opgebaut hunn, sech gründlech studéiert hunn an
Egoismus vermeit hunn. Mä d'Resultater, déi se erreecht
hunn, an d'Leeschungen, déi se erreecht hunn, wäert vill méi
.grouss wéi d'Ustrengung, déi se investéiert hunn

* * *

Déi richteg Fräiheet läit an der Fräiheet vun der Wiel,
déi vu Wäisheet geleet a vu Versteesdemech, Korrektheet an
.engem feste Wëllen ënnerstëtzt gëtt

* * *

Wann Dir Äre Wëllen, Äre Entschlossenheet an Äre
bewusst Ënnerscheidungsfaegkeet erwächt, ginn onsichtbar
Kräfte vum héijer Bewosstsinn - duerch d'Abléck vun der Séil
- fräigelooss, fir Iech ze hëllefen an d'Weeër ze beliichten,
déi zu psychologeschem Komfort a Gléck féieren, mat Gottes
.Hëllef

* * *

E Mënsch muss d'Kanäl vun der Séil duerch seng eegen
Ustrengung opmaachen. Keen wielt fräiwëlleg Leed a Misär
iwwer Fridde a Gléck. Ignoranz ass d'Wuerzel vum Leed an
den Hindernis, deen ewechgeholl a eliminéiert muss ginn.
Ignoranz ass e schiedlecht Onkraut, déif verwuerzelt, dat am
Gaart vun der Mënschheet wiisst an déi gutt a nützlich
.Planzen verdrängt

* * *

Ignoranz muss duerch en oniwwerwältigen Wëllen an
eng resolut Entschlossenheet iwwerwonne ginn. De Buedem
vum Geescht muss mat fokussierter Opmierksamkeet [op
dat Positivt] kultivéiert ginn, a gutt Somen musse mat dem
Waasser vum Glawen gewässert ginn. Wann déi vital a
waarm Strale vun der Léift schéngen, wäert de Som vun der
Guttheet wuessen an d'Onkraut an d'parasitär Planzen
iwwerwannen, well Däischtert kann net an der Präsenz vum
.Licht existéieren

* * *

D'Freed vun de materielle Saachen verschwënnt a
verschwënnt, awer d'göttlech Freed verschwënnt ni. Et ass e
göttlecht Gléck, dat onendlech ass an net beschriwwe ka
.ginn

* * *

Mir däerfen ni falsch Methode benotzen, fir Gléck
z'erreechen, an och net de Fridde an de spirituellen
Räichtum, deen mir an eis selwer hunn, opginn, fir
illusoresche Komfort an e blénkegt Liewen ze verfolge,
dat duerch hëllesch Handlungen a Verhalen mat
.zerstéierende Effekter virun eis hänke kann

* * *

Rou ass déi bescht Kamera fir déi göttlech Präsenz
festzehalen. Duerch d'Lëns vun der purer a präziser

fokussierter Rou wäert dat geseent Bild mat perfekter
.Kloerheet erschéngen

* * *

Tatsächlech ass all Wäisheet an dir selwer an alles wat
Dir braucht ass lech bewosst dovun ze ginn

* * *

Richtig Zefriddenheet läit an der Selbstverbesserung,
sou datt anerer dech sichen anstatt du se selwer. Léift a
Frëndschaft sollten fräi ginn, ouni Erwaardung oder
Fuerderung. Erwaardung bréngt nëmme Misär an Ongléck
mat sech. Och wann een no Selbstverbesserung streift, sollt
een eleng stoen, sécher a friddlech an der Festung vu senge
.eegenen Tugenden a sengem Selbstwäert

* * *

Méig Waasserfäll vu Freed an Optimismus ëmmer aus
mengem Häerz fléissen, a méig hiren erfrischenden Sprëtz
all déi beréieren, déi ech begéinen

* * *

Geeschtlech Freed generéiert an der Séil de Wonsch,
aneren op all Manéier ze hëllefen, an entwéckelt d'Fäegkeet,
déi raffinéiert moralesch Freed ze schätzen, déi zum Gléck
.féieren, wouduerch d'Neigung zu raue Freed reduzéiert gött

* * *

Egal wéi kleng Är Roll ass, si bleift genoe sou wichteg
wéi déi gréisst Rollen, wat de Bäitrag zum Erfolleg vum
kosmesche Spill ugeet, dat d'Séilen op der Bühn vum Liewen
.spillen

* * *

Total Bewosstsinn ass en absolut, onendlecht
Bewosstsinn, dat sech stänneg erneiert a seng Kreativitéit
leeft ni aus, an duerch dech probéiert et en eenzegaartegen
.Aspekt vu sech selwer auszedrécken

* * *

Wann Dir déi göttlech Léift och nëmmen eemol
schmaacht, wäert Dir se ni opginn, well et gött näischt
.anescht wéi dat am ganze Universum

* * *

Déi, déi Gott kennen, hunn ganz fortgeschratt spirituell
Stadien erreecht, sou datt se sech net domat zefridde sinn,
de Sënner nëmmen spirituellen Rot ze ginn, mä si kënnen -
duerch d'Gnod an d'Hëllef vu Gott - se mat der spiritueller
Kraaft oplueden, déi se vun de Konsequenze vun hire
.sënnegen Doten befreit

* * *

All gutt an béis Dote sinn latent an de Gehirzellen a
erschéngen als gutt oder béis Gewunnechten oder
.Tendenzen am Denken

* * *

Eng Persoun, déi un ongesonde Gewunnechten leid, well
hir Gehirzellen mat der Kraaft vun dëse Gewunnechten
gelueden sinn, kann sech duerch Willenskraaft, Meditatioun,
oprecht Gebied a kontinuéierlech positiv Affirmatioun
befreien, bis all hir ongewollt Gewunnechten a gutt
Gewunnechten vu Friden a Rou transforméiert sinn. Dëst
geschitt wann déi richteg geriicht Liewenskraaft schafft fir
déi anormal Natur vun de Gehirzellen ze änneren, sou datt
dës Zellen mat allem gefällt ginn, wat gutt, tugendhaft a
.schéin ass

* * *

Verständnis ass dat bannenzegt A, d'Visioun vun der Séil
an den Teleskop vum Häerz. Et ass d'Gläichgewiicht tëscht
.der Rou vum Geescht an der Rengheet vum Gewësse

* * *

All Dag gesi mir verschidden Szenen, an all Dag bréngt
eng nei Lektoun mat sech. Et gött erwaart, datt eng Persoun
d'Lektoun léiert, andeems se sech op den ultimativen Zweck
vu senger Existenz konzentréiert: d'Quell vu sengem Wiesen
.an d'Grondlag vu sengem Liewen ze erkennen

* * *

Loosst eis drun schaffen, d'Leed vun der
Vergaangenheet ze vergiessen a beschléissen, net dorun ze
bleiwen. Mat onerschütterlecher Entschlossenheet an
aktivem Wëllen, loosst eis eis Liewen erneieren, eis
Erfolleger verbessern a gutt Gewunnechten an nobel
.Qualitéiten an eis selwer fërderen

* * *

Jiddereen, deen d'Schwäch vun aneren opdeckt a si
peinlech a rosen mécht, ass wäit ewech vu Wäisheet a
.gesondem Uerteel

* * *

Spréch fir all Zäiten a Plazen

Déi, déi a Harmonie mat Gott sinn, gesinn eng
atemberaubend Schéinheet a schmaachen eng iewescht
Séissheet, déi een op keng aner Manéier erliewe kann
Wéi meng Séil Dech geruff huet, sinn d'Wolleke vun
Denger Rou erausgebrach, o Gott, an de Reen vun Denger
Barmhärzegkeet ass a Stréim erofgegoss, bis en zu enger
iwwerschwemmter Flut vun Denger Gnod gouf, Deng
geseent Floss huet d'Ufere vu mengem Wiesen
iwwerschléckt, a meng Séil ass an d'Waasser vun der
Éiwegkeet gestürzt, an d'Blos vu mengem klengen Liewen
huet sech am Ozean vun Denger allëmfaassender Existenz
.opgeléist

Mäi Mentor huet mir geléiert, wéi ech de Meissel vun der
Wäisheet benotze kann, fir mech zu engem Tempel ze
.maachen, deen der göttlecher Präsenz wierdeg ass
Wann Dir en nobelt Zil wëllt erreechen, fänkt domat un,
e mentalt Modell dofir ze kreéieren. Dir kënnt elo all
Richtung an Ärem Bewosstsinn fest etabléieren, wann Dir
eng staark Iddi an Ärem Geescht planzt; dann wäert Äert
ganz Wiesen sech dëser Iddi upassen, an Är Handlungen
.wäerten sech domat ausrichten

Vill Wolleke probéieren dech ze verstoppen an dech viru
 mir ze verstoppen, awer duersch den Tau vun Tréinen vun der
 Sehnsucht erschénkt mir dän geseenten Numm, deen a
 helle gëllene Buschtawen hannert all de Riddeen a Schleier
 .blénkt

Wann zwee Leit trotz hiren Ënnerscheeder an Harmonie
a Konsens liewen, sinn se vun engem Zil vereenegt: Fridden
a Rou vun der Séil a purer Léift a géigesäiteger Loyalitéit ze
fannen, a wou de Liebhaber net Freed op Käschte vum
Léifsten sicht, dann, am Gaart vum Altruismus, bléien déi
parfüméiert Blummen vun der Frëndschaft a verbreeden
.hiren séissen Doft

D'Welt trainéiert eis Geesch op eng aner Manéier,
 andeems mir eis un sou vill Saachen gewinnt hunn, datt mir
 ufänken ze denken, datt Gléck ouni si net erreechbar ass. Mä
 d'Liewen, an d'Liewe vun de Kanner am Besonneschen, muss
 vereinfacht ginn; soss wäert d'Liewen se duerch batter
 .Enttäuschungen léieren

D'Wourecht ass méi genee a realistesch wéi einfach
Gedanken oder Fantasie, awer dat wat mir denken oder eis
.virstellen, kann heiansdo wouer ginn
D'Imaginatioun ass e wichtegt Element am kreative
Denkprozess. D'Imaginatioun muss awer reifen a sech an
eng fest Iwwerzeegung transforméieren, an dat ass ouni
.staarke Wëllenskraaft onméiglech
Wann Dir lech eppes mat all Ärer Willenskraaft virstellt,
transforméiert sech Är Fantasie an eng perséinlech
Iwwerzeegung, a wann Dir dës Iwwerzeegung behale kënnt
Trotz all de géignereschen Meenungen, wäert Är
Iwwerzeegung sech an der Realitéit materialiséieren
Een muss léieren, op sech selwer ze stoen, ënnerstëtzt
.vun den eegenen Tugenden a Selbstwäert
Geeschtlech Freed ass eng erneiert Freed a weist sech
ëmmer méi bei deenen, déi déif iwwer Gott nodenken. Et ass
eng Freed, déi hëlleft, déi richtig Entscheedungen ze treffen
an déi richtig Saachen ze maachen, a wann se fonnt gëtt,
verschwannen ongesond Wënsch a Verlaangen, well se hiren
.Appel am Verglach mat der spiritueller Freed verléieren
Eise mächtege Schöpfer huet eis Liewen, Kraaft a
Wäisheet ginn, an et ass eis Pflicht, Him eis Opmierksamkeet
ze schenken an eis Häerzer zu Him ze hiewen a Léift,
Dankbarkeet an Unerkennung vu senger Gunst a
.Frëndlechkeet
Hëllef mir, o Gott, net d'Feier vum Roserei unzezünden,
fir datt ech net mat de Flamen vum Ressentiment déi gréng
Oasen vum Fridden a mir selwer an aneren verbrennen.
Hëllef mir, d'Feier vun der Roserei mam ëmmer fléissende
.Reen vu menger Léift ze läschen
Mee de Séi vu menger Sanftmut a mengem Fridden
roueg a roueg bleiwen, ongestéiert vun de Stierm vun der
.Onzefriddenheet, déi näischt ausser Misär bréngen
Handlungen auszuféieren, déi duerch e Pflichtgefill
motivéiert sinn, oder perséinlech Wënsch am Déngscht an

an der Léift vun enger anerer Persoun opferen, ass vill
.besser wéi dat aus Angscht ze maachen
Och wann eng Persoun ophält, géint déi göttlech
Gesetzer ze wiesselen, soll si dat aus Léift zu Gott maachen,
.net aus Angscht viru senger Strof
Egal wat Dir fäert, dréit Är Gedanken dovunner ewech.
.Loosst et Gott iwwer a stäerkt Äert Vertrauen an Hien
Angscht ass ëmmer beim Mënsch, an et ass méiglech,
se lass ze ginn, andeems een un Gott denkt a seng Präsenz
spielt

Et kann am Ufank schwéier sinn, d'Weeër vun der
Tugend ze goen, awer et sinn geseent Weeër, déi zu Friden
.am Geescht a richtigem Gléck féieren
Mee d'Herrlechkeet vu Gott soll op all Eck vun eise
Liewen schéngen, mee seng Léift soll an eisen Häerzer
,wunnen a säi Liicht soll eist Bewosstsinn erfëllen
O mäi göttliche Léifsten, d'Blumen bléien an
d'Joreszäiten änneren sech, an all schwätze vun dir. De
Vollmond weist d'Zeechen vun dengem Laachen, an d'Sonn
dréit deng himmlesch Luucht. Ech schwammen an engem
Mier vun Tréinen, iwwerflut vu Sehnsucht no dir. An de
Blieder vun de Beem an de Venen vun der Mënschheet
fléisst däi Liewen a Vitalitéit, an ech spieren de Schlag vun
.dengem kosmeschen Häerz a mengem eegenen
Wann ech deng Präsenz spieren, fille ech mech, wéi
wann ech an enger anerer Welt waakreg wier, an heiansdo
dreemen ech vun där Äerd an dem klengen Kierper -
mengem eegenen. Ech sinn waakreg an onendlecher Freed,
a mäin Dagdrum vum irdeschen Liewen ass parfüméiert vun
de glécklechen Erënnerungen u meng waakreg Momenter mat
dir. Ech hunn d'Onkraut vun den Albträim aus dem Gaart vu
menger Dreem erausgerappt an op hirer Plaz d'Rose vu
menger Inspiratioun gepflanzt, wou den Doft vu menger
Sehnsucht dech zitt, an du wäerts kommen, fir mech mat dir
.op den Horizont vum éiwege Gléck ze huelen

O Gott, maach mech transparent mat Rengheet a
Propretéit, fir datt ech däi heelen Liicht a mir ervirbrénge
kann

Berouegt de ziddernde Spiegel vu mengem Geescht, sou
datt en Äert onendlecht Gesiicht reflektéiere kann
Maacht d'Fënstere vum Glawen wäit op, fir datt ech den
Doft vun Ärem Fridden anootme kann
O Du, deen an dir selwer stralt, o Majestéit, déi all
Beschreibung trotz, kuckt mat mengen Aen, déi no dir
verlaangeren, fir datt ech näischt an der Existenz gesinn
.ausser dir

Hannert all de Phänomener an Erscheinungen vum
Liewen verstoppt sech déi roueg Stëmm vu Gott, déi eis
stänneg duerch Blummen, helleg Bicher, eist Gewëssen an
all déi schéi Saachen rifft, déi d'Liewen derwäert maachen,
.gelieft ze ginn

All Ustrengung, déi de Sucher mécht, fir spirituell
Héichpunkter z'erreechen, gött vu Gott fir hie gezielt a gutt
.dofir belount

Mir froen dech, Här, eis Gedanken mam Liicht vun
denger Wourecht ze belichten, eis Häerzer mat denger Léift
ze schloen ze loossen, an eis Séilen mat denger Freed an
.dem Räichtum vun denger Gnod ze fëllen

Vun deem transparenten Horizont, duerch deen de
Geescht net duerchdrénge kann, schëtt Gott säin éiwegt
Liicht eraus. An aus dem kosmesche Geescht kommen
erhaben Inspiratiounen a geseent Kräfte, a kreativ Aktivitéit
.fléisst an oppen an harmonesch Geeschter

Wann Dir feststellt, datt Är Séil, Äert Häerz, all Funken
vun Inspiratioun, de bloen Himmel, déi glänzend Stären,
d'Bierger, d'Äerd, d'Vullen an d'Blummen all duerch een
eenzege Fueдем vu kosmesche Rhythmus, spiritueller Freed
an universeller Eenheet zesummegebonne sinn, da wäert Dir
feststellen, datt si all Wellen um Broscht vum göttlechen
.Ozean sinn, deen kee Ufer huet

Wa mir eise Schöpfer vergiessen, verdénge mir Leed.

Mir müssen eis bewusst sinn, datt Gott eisen Léifsten ass a
eis gär huet, an dëst Wëssen wäert eis vun eise Problemer a
.Leed befreien

De richtege Léift vu Gott héiert ni op, seng Sich no Him
ze fannen, och wann hien hien no ville Versich net fënnt.

Genee wéi eng Well no der Ofsenkung vum Stuerm an
d'Häerz vum Ozean zrëck muss kommen, sou ass et och
mam eeschte Sichenden; hie gleeft implizit, datt
d'Hindernisser zerfallen an datt hie sech fréier oder spéider
onvermeidbar mam kosmeschen Ozean vereenege wäert -
deem onendleche Ozean, aus deem hie koum a wou hie
.zréckkënnt

Wann de Geescht stänneg un de göttleche Léifsten
denkt, séngt d'Häerz Lidder vu Freed a Gléck
Geeschtlech Emanatioun ass d'Entstoe vum Mënsch vun
deem wat hien elo ass zu deem wat hien an Zukunft wäert
.sinn

Eng Persoun kann hir richteg Natur net virun aneren
verstoppen, d'Vibratiounen vun hire Gedanken wäerten
iergendwéi an hirem Verhalen reflektéiert ginn a wäerten
.duerch hir Handlungen erschéngen

Et gi vill Leit, déi e Mëssverständnis iwwer Fräiheet
hunn; si betruechten d'Fräiheet als dat ze maachen, wat eng
Persoun gär mécht, an ech nennen dës Fräiheet d'Fräiheet
.vun de Launen

Wéinst engem Mëssverständnis vun der richteger Natur
vun der Fräiheet, versklavt sech e puer Elteren hir Kanner
der Traditioun, andeems se direkt hir Wënsch erfëllen.

D'Kand wiisst dann op a gleeft, datt soulaang seng Wënsch
erfëllt ginn, et glécklech ass, an datt den Zweck vum Liewen
ass, all Wonsch ze erfëllen. Spéider entdecken se awer, datt
se sech geiirt hunn, well d'Baussenwelt komplett anescht
ass wéi d'Liewen doheem, a si léieren, datt et net einfach
ass, all Wonsch ze erfëllen! Anerer kéinten se op d'Säit

drécken an ignoréieren, wann se hir eege Wënsch
verfollegen. Dofir gött d'Kand verhärtet an emotional
ofgestummt wéinst dem iwwerwältegende Drang, seng eege
Wënsch ze erfëllen. Dofir müssen d'Elteren hire Kanner
hëllefen, hire Wëllen an hir Ënnerscheedungsfäegkeet
z'entwéckelen, fir datt se an der Welt liewen kënnen, ouni an
.hir Fallen a Gruewen ze falen

D'Mamm seet: "Léiert hien mat Léift." Natierlech ass et
am Allgemengen gutt, Kanner mat Léift ze behandelen, awer
ze vill Séissheet verduerft d'Zänn, an ähnlech verduerft ze
vill Verwéinen Kanner. E gewësse Grad u Festigkeit a
Entschlossenheet ass néideg, awer wann e Kand fir e Feeler
haart behandelt a bestrooft gött, sinn d'Konsequenze
schlëmm. Et sollt e Gläichgewiicht an der Behandlung a
Behandlung vu Kanner ginn; all Papp soll säin Temperament
mat Léift an Zäertlechkeet temperéieren, an all Mamm soll
.hir Léift mat Wäisheet a Rationalitéit wierzen

E Mënsch muss e stabile psychologeschen Zoustand vu
Léift a Sehnsucht no Gott behalen. Ech hunn vill Aarbechten
ausprobéiert, awer egal wéi d'Natur vu menger Aarbecht
.ass, meng Gedanken bleiwen ëmmer bei Gott

Mir sollten dës Schöpfung genéissen, awer ouni
zouzeloossen, datt se eis versklavt. An d'Erfahrung huet mir
.geléiert, datt d'Freed, Gott ze fannen, ouni Gläichen ass
ler een sech mat wichtegen Aufgaben auseinandersetzt,
soll een roueg sëtzen, d'Sënner an d'Gedanken berouegen,
déif meditieren a göttlech Hëllef sichen, fir spirituell
.Leedung a gudder Richtung ze kréien

Loosst mech feststellen, datt d'Laachen um Gesiicht vun
der Sonnenopgang, op de Lëpse vu Blummen, an op de
.Gesichter vun nobele Männer a Fraen Äert Laachen ass

Ech wäert net vun hannereneen openee Biller vun
Ongléck, Pech, Krankheet oder all onerwaarten Hindernisser
beaflosst ginn, well ech realisieren, datt e diszipliniert

Bewosstsinn, dat enk mam kosmesche Bewosstsinn
.verbonnen ass, net implizit ënner Echech an Nerven leid
Fräiheet bedeit d'Fäegkeet, no Wäisheet ze handeln,
net no den Uweisungen vu Leidenschaften, Gewunnechten a
Launen. Dem Ego ze gehorchen féiert zu Sklaverei, während
sech den Uweisungen vum Geescht ze higen zur Befreiung
.vu Restriktionen féiert

Et mécht mir keen Ënnerscheed, ob ech an engem
luxuriéise Palais oder an engem bescheidenen Haus wunnen,
.soulaang Gott mat mir ass

Ech wäert mäin éierlech verdéngte Geld benotze fir
einfach ze liewen, an op extravagant Liewen verzichten

Duerch de Glawen u Gott an d'Benotzung vu
Willenskraaft kann eng Persoun Krankheet, Versoen an
Ignoranz iwwerwannen, soulaang d'Vibrationen vum Wëllen
méi staark si wéi d'Vibrationen vu kierperlechen oder
psychesche Krankheeten. Wat méi chronesch d'Krankheet
ass, wat méi staark a méi entschloss muss de Wëllen sinn, a
wat méi déif a méi standhaft de Glawen ass, fir dat
.gewënschte Resultat z'erreechen

Inspiréier mech, o Här, mäi Vertrauen eleng an Dech ze
setzen, net an mënschlech Schutzmëttel. Loosst mech net
zouloossen, datt Angscht an Onrou meng grenzelos Kraaft
lähmen, fir iergendenger vun de Liewensprüfungen ze
bewältegen. Loosst mech keng Accidenter, Katastrophen an
Onglécker aus Angscht virstellen, datt se sech duerch
Gedanken a Fantasi manifestéieren. A loosst mech
realiséieren, o Här, datt egal ob ech waakreg sinn oder
schlofen, waakreg sinn oder an Dagdreem verluer sinn,
lieweg oder stierwend, Deng schützend Präsenz ëmfënnt a
.bewaacht mech ëmmer nach

Déi Wäis soen: D'Fruucht vu gudden Doten, déi duerch
Léift zu Gott a Tugend motivéiert sinn, ass Harmonie a
Rengheet. D'Fruucht vun Doten, déi duerch egoistesche

Wünsch an Ambitiounen motivéiert sinn, ass Péng a Leed.
.D'Fruucht vu béisen Doten ass Ignoranz a Dommheet
Gutt Dote bréngen Gléck, während weltlëch
Handlungen, déi vun der Selbstléift ugedriwwe ginn, zu Leed
a Péng féieren. Weider béis Dote zerstéieren awer
d'Fäegkeet vun enger Persoun fir Ënnerscheedung a
.Versteesdemech

Wann Dir a Fridden an Harmonie liewe wëllt, mussen Är
Intentiounen gutt sinn, an Dir musst Gedanken vu
Frëndlechkeet a Gefiller vu Léift verbreedten. Wann Dir e
tugendhaft Liewen liewt, hëlleft Dir aneren duerch Äert
.Beispill a gutt Verhalen

Soubal ech mech ängschtlech a geeschteg duerchernee
fillen, zéien ech mech an d'Rou an d'Kontemplatioun zréck,
bis ech meng Rou erëmkritt hunn, an ech fänken all Dag
domat un, u Gott ze denken a seng Hëllef a Féierung ze
.froen

Entschléisstlech, net zouzeloossen, datt dat erstéckend
Onkraut vum Haass wuessen an an de Gaart vun Ärem
Liewen andréngen, e Gaart, deem iwwerflësseg ass mat de
Tugenden vun engem noble Geescht. A wat Dir méi dës
parfüméiert, rosenähnlech Qualitéite kultivéiert, wat Gott
lech méi dat gréisst Geheimnis vun der Existenz an lech
.wäert verroden

Den Zweck vum Liewen ass Fridden, Zefriddenheet,
Onstierflechkeet, Sécherheet a Wëssen vun der Wourecht
z'erreechen, an am Häerz vun dëse Wünsch, déi an eis
.opreegen, läit déi göttlech Essenz déif an eis
Mee ech fannen meng Fräiheet an dir, o Här, a
realiséieren, datt mäin richtegt Heem deng ganz Existenz
ass an datt ech en integralen Deel vun dengem kosmesche
.Bewosstsinn sinn

O grousst, göttlecht Mier, loosst d'Flëss vu menge
Begierden, déi duerch d'Wüste vun Hindernisser an

Hindernisser fléissen, sech endlech an Ären groussen Déiften
vermëschen⁹

Nëmmen an der göttlecher Festung fanne mir Schutz a
Sécherheet, an et gött kee méi sécheren Zoufluchtpunkt
wéi sech no bei Gott ze fillen a seng Präsenz unzepaken

Well d'Mënsche vu Gewunnechten gesteiert ginn, déi hir
Neigungen, Tendenzen, Charakter a Wënsch formen, wann
dës Gewunnechten schlecht sinn, gött de Charakter
schiedlech an d'Handlungen béis. Dofir ass et ubruecht, gutt
Gewunnechten ze prioriséieren, well se dann eis Handlungen
a Gedanken a Richtung nobel Ziler leeden a eis Gesondheet
.a Gléck bréngen

lwwerall wou et traureg a leidend Séilen gött, fannen
ech mäi Trouscht doran, hinnen ze déngen an hinnen ze
tréischten. Ech wäert mäi Bescht maachen, fir aneren Freed
ze bréngen a wäert mat hire Gefiller empathéieren, wéi
.wann et meng eege wieren

Mental Fäegkeete gött et beim Mënsch, awer si bleiwen
bei de meeschte Leit ënnerentwéckelt, an dës Fäegkeete net
ze kultivéieren féiert zu eeschte Konsequenzen. Wéi de
Kierper brauch de Geescht déi richteg Ernährung a Bewegung
.fir seng Gesondheet a Vitalitéit

En Diamant empfängt a reflektéiert Liicht, an dat
maachen och reng, transparent Séilen, déi Gott kennen a
mat senger Präsenz glänzen

O Här, Du bass de richteg Räichtum am Liewen, an
wann ech Dech als éischt fannen, fannen ech an Dech alles
wat ech brauch

D'Leit konzentréiere sech normalerweis nëmmen op
lessen, Loft a Sonneliicht fir eng gutt Gesondheet ze erhalen,
awer et kann eng Zäit kommen, wou d'Gesondheet sech
verschlechtert trotz enger lwwerfloss vun dësen externen
Liewensquellen. Dann entsteet de Besoin, d'Energiereserven
.vum Kierper vun bannen opzefëllen

Wann d'Boot vu mengem Geescht sech un d'Fielsen vu
gierige Begierden ukënnt, déi Geforen a Risiken mat sech
bréngen, ugedriwwe vun de grausame Stierm vun der
Ignoranz, da sief, o mäi Gott, mäi Liichttuerm a féier mech
.ëmmer un d'Ufer vun Denger Gerechtegkeet a Guttheet
Denken ass wéi eng Flam, där hir konzentréiert Kraaft
soll benotzt ginn, fir d'Hindernisser ze verbrennen, déi den
.Erfolleg verhënneren
Gott kann duerch stänneg göttlech Léift fonnt ginn. Wa
mir Gott méi gär hunn ewéi seng Kaddoe, da kënnt Hie bei
eis. Hie huet eis de fräie Wëllen an d'Kraaft vun der Wiel
ginn, fir datt mir tëscht de flüchtegen an onbedeitende
Kaddoe vun der Welt an dem Kaddo vun der Noperschaft zu
Him an der Freed vu senger geseenter Präsenz
.ënnerscheede kënnen
Mir kruten e Gedächtnis, fir datt mir eis un déi gutt
Saachen erënnere konnten, bis mir eis endlech un dat
.gréisst Gutt erënnere konnten: un Gott
De Wand vun Denger Léift fléisst duerch mech, o Här!
An d'Blieder vu mengem Liewen danzen vir Freed bei Denger
Komm. Hiert herrlecht Raschelen dréit sech duerch d'Loft a
invitéiert déi Midd, sech am Schiet vu mengem geeschtleche
.Fridden auszereeën
D'Schwiereregkeeten am Liewen sinn net geduecht fir eis
ze schueden; éischer bidden eis Problemer a Krankheeten
Lektiounen. Eis schmerzhafté Erfahrungen sinn net geduecht
fir eis ze zerstéieren, mee fir eis ze purifizéieren an eis
Réckkehr zu eiser purer Quell - Gott - ze beschleunegen,
deen op all Manéier schafft fir eis ze hëllefen an eis zréck an
.eist himmlescht Heem ze bréngen
D'Onendlechkeet ass eist richtegt Heem, an eis Rees op
dës Äerd an an dës kierperleche Kierper ass wéi eng
kuerzfristeg Visa-Rees
Här, ech weess, datt Luef mech net erhieft, an datt Kritik
mech net verklengert. Ech sinn, wéi ech sinn, viru mengem

Gewësse a virun Dir wäert ech op dësem Wee weiderfueren,
mäi Bescht maachen, fir jidderengem ze déngen, a mech
.beméien, Är Gunst ze verdéngen - doran läit mäi Gléck
Du bass eng eenzegaarteg Kreatur an däi Wesen ass
wonnerbar, also léiert däi richtegt Selbst kennen
Mat der Sonnenopgang vun Ärer Arrivée wäerten
d'Knospe vu menger Sehnsucht zu parfüméierten, liewege
.Blumen opléien

O Här, beschleunegt d'Komme vun deem Dag, wou ech
eng Halskette aus dëse dauwe Blumen weben an se op Är
geseent Schwell leeën

Amplaz sech stänneg eleng selwer zefriddezestellen, soll
hie probéieren, aneren Gléck ze bréngen. Wann hie
probéiert, aneren spirituellt, intellektuell oder materiell
Ënnerstëtzung ze bidden, wäert hie feststellen, datt seng
eege Bedierfnesser erfëllt ginn an datt de Becher vu sengem
.Liewen mat Freed iwwerfléisst

Déi, déi e brillante Victoire iwwer d'Däischtert op der
Äerd erreechen, wäerten d'Liicht vun der Herrlechkeet als
hiren Deel hunn a wäerten banneschte Fridden a Gléck
genéissen

O Här, verstreet stänneg d'Somen vun Äre Segen an der
Äerd vu mengem Häerz, geploot duerch Bidden, sou datt se
zu schattege Beem wuessen, deenen hir Äscht déi leckerst a
.séissst Friichte vum Selbsterkenntnis droen

Mir bleiwen dacks a Péng, ouni eis ze beméien, eis ze
änneren, an dofir fanne mir kee dauerhafte Fridden a
Zefriddenheet. Wa mir duerchhalen an eis beméien, kéinte
mir sécherlech all Schwieregkeeten iwwerwannen. Mir
mussen eis beméien, vum Misär zum Gléck ze kommen, a
.vun der Verzweiflung zum Courage

O Göttlech Léift, vereenegt meng Léift mat Denger Léift,
vermëscht mäi Liewen mat Denger Freed, mäi Geescht mat
Dengem kosmesche Bewosstsinn, a läscht mäin Duuscht aus
.der Quell vun Denger éiweger Freed

D'Häerz vum oprechte Sucher flüstert ëmmer: "O mäi
Gott a mäi Léifsten, ech wëll net an den Onrouen vun dëser
illusorescher Welt agespaant sinn, an alles wat ech wëll ass
Deng Léift an den Häerzer vun de Mënschen z'erwächen.
Mäin Häerz, meng Séil, mäi Kierper, mäi Geescht an alles
wat ech besëtzen, sinn Däint, o Här." Dee Sucher erreecht
.Gott a léiert Hien kennen

Här, gëff eis e neit a richtegt Verständnis vun der
Bridderlechkeet. Loosst eis Kricher opginn an d'Wonne vun
den Nationen heelen mam Balsam vun der Léift an dem
.dauerhafte Trouscht vum matleidende Verständnis
Seegent eis, fir datt mir vum Afloss vun der Gier, der
Dominanz vun der Täuschung an der Kontroll vun den
Illusiounen befreit kënnen ginn, an hëlleft eis, eng nei Welt
opzebauen, an där Krankheet, Ignoranz a Hongersnout
näischt anescht sinn wéi Dreem vun enger düsterer a
.grimmer Vergaangenheet

Loosst eis all Problemer net mat der Logik vum
Dschungel léisen, mee mat Versteesdemech, Wourecht an
engem onerschütterleche Glawen un Dech an Deng göttlech
.Gerechtegkeet

D'Liewen huet eis hei fir eng Zäit zesummebruecht,
duerno gi mir eis getrennte Weeër. Mee wann d'Léift vu Gott
an eis wunnt, ass et egal wou mir higinn, well egal wéi wäit
mir ofwäichen, mir bleiwen am Krees vun der göttlecher Léift
.a wäerte ni wierklech getrennt sinn

Här, maach mech zu engem Adler vum spirituellen
Fortschrëtt, deen héich iwwer d'Gassen vun der
Enksinnegkeet an dem Extremismus fléie soll
Ruff mech zu ëmmer méi héijen Horizonten, iwwer déi
intensiv Äerdbiewen a Wolleken eraus, déi d'Sonneliicht
.blockéieren

Loosst mech d'Flilleke vum Gläichgewicht ophiewen, fir
richteg ze liewen, a loosst mech an déi héich Himmel iwwer

all Stierm an Hurrikaner fléien, wou et wäit Horizonten a
.sublim Perceptiounen gëtt

De Fridden kënnt, wa mir eis Häerzer fir Léift a
Frëndlechkeet opmaachen. Déi mat léiwe Häerzer, déi a
gudde Wierker aktiv sinn, erliewen de Fridden, well en an
hinne wunnt. De Fridden ass den Hellege vum Himmel an
.d'Grondlag vun engem gléckleche Liewen

Mir sollten ëmmer un déi göttlech Schéinheet hannert
de Blumen denken, un dat kosmescht Liicht hannert der
.Sonn, an un dat grousst Liewen, dat an all A blénkt
Wann eng Persoun wierklech léif ass a Respekt

géintiwier aneren weist, a Komplimenter mat der
selwechter Natur erwidert, gëtt si ëmmer mat Unerkennung
.a Respekt behandelt

Ech wäert meng Léift un anerer weiderginn, fir datt ech
eng Dier fir Gottes Léift opmaache kann, fir datt se bei mech
.kënnt a a mengem Häerz wunnt

Här, loosst mech e Liichttuerm fir déi sinn, déi an den
Déifte vum Trauer erdrenken. Hëlleft mir, aneren Freed ze
bréngen aus Dankbarkeet fir déi geeschteg Freed, déi Dir
.mir geschenkt hutt

Ech wäert den Haass am Feier vu menger Léift
schmelzen, an ech wäert aneren verzeien a Léift un all
duuschtereg Häerzer ginn
Déi richteg Léift ass déi Léift, déi sech iwwer de Komfort
.vum Léifsten freet

Däi Liicht soll op eis schéngen, o Här, an deng Léift soll
eis Häerzer fir ëmmer erfëllen

En Initiativgeescht ze hunn heescht d'Kraaft vun der
kreativer Fantasi ze hunn, déi et engem Mënsch erméiglecht,
eppes z'erfannen, wat nach keen virdru gemaach huet. All
Mënsch gëtt mat dësem Kaddo gebuer, deen him vu Gott
.geschenkt gouf

Déi gréisst Léift ass déi göttlech Léift, déi d'Liewe méi
schéin mécht wéi Wieder soen. Wann Dir Gott mat Iech fillt,

wéi hien lech iwwerall kënnt a Är Schrëtt leet, huet déi
.göttlech Léift ugefaangen
D'Kraaft vun der Wourecht geet géint de Wand
Här, wann ech mat temporäre Schwiereregkeeten
konfrontéiert sinn, loosst mech un Är räich Segen aus der
Vergaangenheet denken, well ech weess, datt Är Hëllef
mech ni verléisst an Är Suerg ëmmer bei mir ass. Dir soen
ech meng häerzlech Dankbarkeet fir all Segen, deen ech aus
.Ärer generéiser Hand kréien
Drëpse vu Léift blénken a gudde Séilen, a Gott kann een
nëmmen am Mier vun der Léift fannen
Verständnis ass d'Luucht, déi de Wee vun enger Persoun
beliicht a si Erfolleg bréngt
Am Fréijoer verschéinert Gott d'Natur mat de schéinste
.Rosen a Blummen, mat exquisitem Kleed a liewege Faarwen
De Fridden ass den éischten Herald, deen d'Approche
vun der Göttlecher Präsenz verkënnegt. Duerno verwandelt
sech de Fridden a Luuchten, déi méi hell si wéi eng endlos
.Freed
Wann ech déif an d'Mier vun der Meditatioun dauchen,
fille ech e geseent Flutteren a mengem Wiesen an héieren
".eng flüsternd Stëmm, déi seet: "Ech sinn no
Ee muss sech no bannen dréien, wou d'Séil sech
ausdréckt. Aus den Déiften vun der Séil entspréngen all
.d'Erliefnesser vum banneschte Liewen
Wann d'Séil sech mat göttlichem Bewosstsinn
realiséiert, fillt se grouss Freed an Expansioun an de
.grenzenlose Raum
Wann Dir all déi extern Mëttelen a Ressourcen, déi lech
zur Verfügung stinn, zousätzlech zu Ären natierleche
Fäegkeeten, benotzt, fir all d'Hindernisser ze iwwerwannen,
déi lech am Wee stinn, da wäert Dir d'Kräften entwéckelen,
déi Gott lech ginn huet: déi onlimitéiert Kräften, déi aus den
.déifsten Déiften vun Ärem Wiesen entstinn
D'Léift geet de gëllene Wee, deen zu Gott féiert

Ech wäert d'Sonn vu gudden Wënsch a gudden Absichten
iwwerall verbreeden, wou d'Däischtert vum Mëssverständnis
.erageschlocht ass

Wann Dir Schwierigkeiten hutt, awer Dir refuséiert
opzehalen ze probéieren an Iech ze beméien, trotz all den
Hindernisser an den Hindernisser, da wäert Gott Iech
.antworten an Är Beméiungen mat Erfolleg krönen
O Här, ech wäert d'Blumm vun der Sehnsucht aus dem
Gaart vu mengem Häerz plécken an se als Offer vun der Léift
.op Är helleg Schwell stellen

Well eis Gedanken a Wieder d'Sinnen sinn, déi eis
d'Ernte vun der Zukunft bréngen, fänken ech haut un, mäi
.Bewusstsein mat gudden, positiven Gedanken ze fëllen
Ech fléien a schwéien an der Ebene vu mengem
Bewusstsein no uewen an no ënnen, no Norden a Riets, no
bannen an no baussen an iwwerall, fir festzustellen, datt ech
.a jiddereck vum Weltraum a Präsenz vu Gott war a sinn
Liew all Moment am Bewusstsein vun Ärer Beziehung
mam onendlechen Absoluten. Et gëtt kee Schluss fir Äert
Bewusstsein, an all Saachen flimmern a schéngen wéi
.Stären um Himmel vun Ärem Wiesen

Ofhängegkeet, oder Net-Uschloss, ass de weise Wee,
deen de Sichende geet, andeems hie sech fräiwëlleg iwwer
triviale Saachen erheft fir méi grouss Saachen. Hie bindt sech
net u flüchtig sinnlech Freed fir eng erneiert bannenzeg
Freed ze verfolge. Ofhängegkeet ass kee Selbstzweck,
mee si mécht de Wee fräi fir d'Entstoe vun de Tugenden a
.spirituellen Kräfte vun der Séil

De geeschtleche Gewënn mécht mat kënnen Schrëtt
op de Weeër vum Liewen Fortschreitter
E Mënsch soll dat Bescht aus sengem aktuelle Liewen
maachen, an d'Fënstere vu sengem Häerz opmaachen an déi
schlofend Fäegkeete vu senger Séil erwächen an nei
beliewen

Hannert de Masken vum Wandel an der Transformatioun
verstoppt sech déi göttlech Präsenz. A wien de Spigel vu
sengem Geescht stabiliséiere kann an en dovun ofhale kann,
sech zidderen ze loossen, gesäit an deem klore Spigel
.d'Gesicht vum kosmesche Léifsten
D'Léift ass méi staark wéi den Doud an d'Verwüstung
vun der Zäit

Selbstanalyse ass de Schlëssel zum Erfolleg, an
d'Reflexioun ass e Spigel, duerch deen mir bannenzeg Ecker
gesinn, déi soss fir eis Siicht verstoppt bleiwen. Mir müssen
eis Schwächen diagnostizéieren, tëscht positiven an
negativen Tendenzen ënnerscheeden an d'Hindernisser fir
.Fortschrëtt an Erfolleg identifizéieren

Wéi wonnerbar bass du, o Frëndschaft! Du, déi aus dem
Waasser vun der oprechter, frëndlecher Suerg schöpft, an
deenen hir Blieder vum Tau vun der bannenzeger an
äusserer Séissheet befeucht sinn, déi aus den Déifte vun
.oprechten an treien Häerzer kënnt
Ech hunn emol eng kleng Ameis gesinn, déi probéiert
huet, op e Sandkoup ze klammen, an ech hunn mir
geduecht: d'Ameis muss mengen, si géif den Himalaya
klammen! De Sandkoup huet der Ameis vläicht enorm
ausgesinn, awer net a mengen Aen. Ähnlech kënne Milliounen
vun eise Sonnejoren am Geescht vu Gott manner wéi eng
.Minutt sinn

Mir müssen eis trainéieren, iwwer grouss Saachen ewéi
Éiwegkeet an Onendlechkeet nozedenken

Ech sinn duerch d'Welt vun der Onendlechkeet
gewandert an hunn den glühende Niwwel am Land vum
Liicht gesinn, an an deem liewege Glanz hunn ech
d'Bedeutunge vun de Geheimnisser gelies, déi op de Säite
.vun der Zäit geschriwwen sinn

Wann Dir schléift, berouegt Dir passiv Gedanken a
Gefiller. Mee wann Dir bewusst Gedanken a Gefiller duerch
Meditatioun berouegt, ass dat Éischt wat Dir erlieft en

Zoustand vu Fridden, an Är Gesiichtsmuskelen bilden natierlech e Laachen, dat den inneren Fridden reflektéiert.

Mee Dir musst iwwer dësen Zoustand vu Fridden eraus kucken fir d'Rengheet vun Ärer Séil ze erkennen - eng

Rengheet, déi net duerch sensoresch Stimuli oder automatesch Reaktiounen op Gedanken, déi mat de Sënner verbonne sinn, entfëllt ass. Den Zoustand, deen Dir dann .erlieft, ass ee vun éiweger, ëmmer erneierender Freed

Wann Dir eng Schossel Waasser ënnert d'Moundlicht

setzt an dann réiert, kritt Dir e verzerrt Bild vum Mound.

Wann d'Waasser an der Schossel setzt, gëtt d'Reflexioun kloer. Déi Momenter, wou d'Waasser an der Schossel roueg ass a säi Gesiicht mat perfekter Kloerheet reflektéiert, kënnen

mat engem Zoustand vu kontemplativer Rou an engem Zoustand vu déiwer Rou verglach ginn. Am Rou vun der

Kontemplatioun héieren all Welle vu Sensatiounen a Gedanken op, aus dem Geescht ze fléissen. An dësem déiwer Rouege Fridden gesäit déi kontemplativ Persoun, an där Rou, de Vollmound vun der göttlecher Präsenz am Séi .vun der Séil reflektéiert

Et gi véier Zoustänn, mat deenen den Duerchschnëttsmënsch vertraut ass: Gléck bei der Erfëllung vun engem Wonsch, Ongléck wann en refuséiert gëtt, Langweil wann weder glécklech nach depriméiert, a Fridden wann dës Emotiounen oder psychologesch Zoustänn vu .Freed, Péng a Langweil iwwerwonne ginn Fridden ass en héich erwünschten Zoustand, deen aus

der Feele vu Trauer a Freed, an der Feele vu Langweil entsteet. Dës Zoustänn verännere sech stänneg a wellen sech op der Uewerfläch vun der Séil. Nodeems een op den turbulenten Wellen vu Péng a Freed gereest ass, dorënner widderholl Tauchungen an d'Déifte vun der Middegkeet, gëtt et Freed um rouege Mier vum Fridden ze schwammen. Awer méi grouss wéi Fridden ass d'spirituell Ekstase - d'Gléck vun der Séil - dat ultimativt Gléck. Et ass eng éiweg Freed, déi ni

verschwénnt, mä fir d'Éiwegkeet bei der Séil bleift. Dës
iewescht Freed kann nëmme duerch d'Bewosstsinn vun der
.göttlecher Präsenz erreecht ginn

E richtegt Laachen ass e Laachen vu spiritueller Freed,
dat duerch Kontemplatioun an Nodenken iwwer Gott a Gefill
.vu senger Präsenz kritt gött

Mäi Laachen entspréngt aus enger déiwer Freed a mir -
eng Freed, déi fir jiddereen zougänglech ass. Et ass wéi den
Doft, deem aus dem Häerz vun enger bléiender Rous kënnt.

Dës grouss Freed invitéiert anerer, sech an dat hellegt
.Waasser vum Gléck ze dauchen

Am Liicht vun der geseenter Verzeiung verschwénnt
d'Däischtert vum Haass, deem iwwer vill Jore gesammelt gouf
Gott erfëllt séier all Bedierfnis vu senger Verehrer, well
si sech vun den egoistesche Motiver befreit hunn, déi
.d'Ustrengungen frustréieren an d'Hoffnungen enttäuschen
Deen, deem Gott beschützt, kann näischt zerstéieren
Mir sinn net eleng op dëser Welt, well Gott ass mat eis,
an et gött dauerhaft, intim a frëndlech Bezéiungen, aus
.deenen mir Ënnerstëtzung a Freed kréien

O stralende Stär vun der Féierung am Himmel vun der
Wäisheet, däi brillante Blëtz invitéiert mech, däin geseenten
Horizont z'erfuerschen, a mäi sehnsüchtege Vogel rast mat
grousser Geschwindegkeet, duerchbrécht déi dicht,
däischter Atmosphär, gedriwwe vum Sehnsücht no dir a fir
.sech an dengem hellegsten Glanz ze sonnen

D'Perséinlechkeet vun engem fänkt un sech
z'entwéckelen a bléien, wann ee fäeg ass - duerch innerlech,
intuitiv Sensatioun - ze spieren, datt et net de feste
kierperleche Kierper ass, mä de éiwege spirituellen Stroum
.am Kierper

Wann d'Häerz vum Jünger mat Léift fir Gott iwwerfléisst,
wäert säi Gesiicht mat engem Laachen vu Friden a
Wäisheet strahlen, an d'Schichten vun Ignoranz, déi seng

Séil ëmschléissen, wäerten zerbréchen a komplett
.verschwannen

Wann Dir eng Blumm oder e Bam kuckt, wësst Dir, datt
dës schéi Liewensformen net vun eleng entstane sinn. Gott
ass deen, deen se geformt an hinnen Doft a wonnerbar
.Schéinheet ginn huet

Maacht ëmmer Är Aufgaben, souwuel kleng wéi grouss,
mat déiwer Opmierksamkeet, an denkt drun, datt Gott Är
Schrëtt leet a Är Efforte stäerkt, fir Är nobel Aspiratiounen
.z'erreechen

Wann eng Persoun sech mat hirer spiritueller Essenz
verbënnt, kommen laang vergiessen, vergaangen Äraen an
déi onstierflech Kräfte vun der Séil an hiert Bewosstsinn
zréck. An der Meditatioun erënnert een sech drun, datt si
.eng onstierflech Séil sinn, keen stierfleche Kierper
Iwwerall fanne mir Leit, gutt a schlecht, déi op hir eege
Manéier no Gléck sichen. Keen wëll sech selwer schueden.
Firwat handeln e puer Leit also op eng Manéier, déi hinnen
onvermeidbar Péng a Leed verursaacht? Well dës
.Handlungen duerch Ignoranz an Täuschung ugedriwwe ginn
Mir froen dech, Här, datt du mat dem Liicht vun denger
Wäisheet op eis schéngs an d'Däischtert vun der Ignoranz an
.der Täuschung vun eis ewechhëlls

Eng bewosst Persoun soll virsiichteg sinn anstatt
Angscht ze hunn, a soll a sech e Gefill vu Courage ouni
Lecklosegkeet an Iwwerzichtegkeet kultivéieren, fir sech net
Ëmstänn auszesetzen, déi Angscht an Angscht ausléise
.kënnen

Wäisheet hänkt net vun der Injektioun vun Informatioun
vun ausserhalb of, mä vun der Kraaft vun der interner
Akzeptanz, déi d'Quantitéit u richtegem Wëssen bestëmmt,
déi erwuerwe ka ginn, an d'Geschwindegkeet, mat där dëst
.Wëssen erreecht ka ginn

Dës Welt ass nëmmen eng Bühn, op där mir eis Rollen
ënner der Leedung vum Göttleche Leeder erfëllen. Mir

mussen eis gutt leeschten, egal wéi eng Rollen eis
zougewisen sinn, an ëmmer drun denken, datt eis essentiell
.Natur déi éiweg Freed ass
Dee Wäissten vun de Wäisen ass deen, deen Gott kenne
léiere wëll, an dee Succèssrächsten vun den Erfollegräichen
.ass deen, deen Gott fonnt huet
O Göttleche Léifsten, däerf Du déi éischt Plaz an eise
Liewen anhuelen, däerf Deng heelen Léift eis Häerzer
erfëllen, an däi geseent Liicht d'Däischtert vun de Suergen
.aus eise Séilen verdreiwen
Fräiheet bedeit no Gewësse ze handelen, net no den
Uweisungen vun der Gewunnecht an dem Wonsch. Dem Ego
a senge Launen ze gehorchen bréngt Aschränkungen mat
sech, während d'Uweisungen vun der Wäisheet ze befolgen
.d'Befreiung vun dëse Aschränkungen erméiglecht
Rou a Friden kann een duerch déi bewosst an
iwwerluecht Entwécklung vu gudde Qualitéiten fannen, déi,
wann se voll ausgewuess sinn, hirem Besëtzer net
eweckgeholl kënnen ginn, ausser hie wíelt se aus eegenem
.fräie Wëllen opzeginn
Déi meescht Leit sichen Gléck mat falschen Methoden.
Verschidde gleewen, datt si hiert Gléck verduebele kënnen,
andeems si falsch Verhalen an ongesond Handlungen
iwwerhuelen, déi glitzernd Versprieche vun
iwwerwältigendem a laangfristegem Gléck schéngen ze
bidden, an si gi vun dëse falsche Versprieche bedrunn, well
de Goût vum richtege Gléck net an der Häll vu falschen
.Illusiounen a falschen Handlungen ka genoss ginn
All Minutt ass Éiwegkeet, well d'Éiwegkeet an där Minutt
erlieft ka ginn. Deeg, Minutten a Stonnen sinn Fënsteren,
duerch déi mir d'Éiwegkeet ablécke kënnen. D'Liewen ass
kuerz, awer gläichzäiteg onendlech an grenzelos. D'Séil ass
onstierflech, an an dësem kuerze Kapitel vum mënschleche
Liewen mussen mir dat Bescht aus all verfügbarem Potenzial
.a Méiglechkeet maachen

Geeschtlech Wierder si wéi Somen, déi fruchtbare
Buedem brauchen, fir ze sprëtzen, ze wuessen, ze bléien a
.Friichten ze droen

Geeschtlecht Wuesstum erfuerdert Selbstreflexioun,
d'Ëmorganiséiere vu Liewensprioritéiten, d'Identifizierung
an d'Eliminatioun vu schiedleche Gewunnechten, an
d'Befollegung vu Gesondheetsregelen a Gesetzer am Aklang
mam sech entwéckelende spirituellen Verständnis an der
.wuessender mentaler Stärkt

Wann den Jünger déi göttlech Freed schmaacht, wäert
hie feststellen, datt Gott fir hie méi real ginn ass wéi alles
anescht, an hie wäert feststellen, datt d'Beréierung vun der
göttlecher Präsenz eng Freed ass, déi kee sensorescht
.Genoss gläichwäerteg mécht

Gott schafft fir d'geeschtlecht Bewosstsinn vum Mënsch
z'erwächen a säi Wëllen an déi richteg Richtung ze leeden
duerch d'Schëinheet vun der Tugend, d'Gréisst vun der
Toleranz, d'Majestéit vun der Wäisheet an de Glanz vum
.geeschtleche Gléck

Ech wäert anerer net als Friemer betruechten, well ech
mengen, datt jidderee mäi Brudder oder meng Schwëster
ass. Ech wäert mäi Liewen erfollegräich an erfëllend
maachen, fir datt ech aneren hëllef kann, Erfolleg ze hunn
an eppes z'erreechen. Ech wäert Empathie mat aneren hunn
a Matgefill weisen, wéi ech mech selwer weisen. Ech wäert
Gott gär hunn, wéi d'Prophéiten an d'Hellegen hien gär
haten, an ech wäert Egoismus an de Quell vu menger Léift fir
.anerer geheien

Hannert dësem flüchtigen, irdesche Liewen, dat dem
Doud ënnerworf ass, läit en éiwegt, onverännerlecht Liewen.
De Kierper besteet aus chemeschen Elementer, déi zerfalen
a verginn, awer hannert dëser vergänglecher Existenz läit en
éiwegt, himmlescht Liewen a Gottes Präsenz. Dofir sollten
mir eis net all Opmierksamkeet op dës vergängleche

Kierper beschränken, an déi, déi en wëllen, müssen seng
.Prüfungen ausstoën a seng Meeschter ginn
Haut wäert ech probéieren deenen ze hëllefen, déi et
.brauchen, a wat ech kann den Hungerigen ze ginn
Ech sinn sécher a geschützt a Gottes Schutz an hannert
de Mauere vu mengem klore Gewësse sinn ech vereent mam
Licht vun der Guttheet, dat d'Schëffer vu Séilen guidéiert,
déi vu Welle vu Trauer an engem Mier vu Verwirrung an
.Angscht ronderëmgehait ginn
Haut fille ech Gott am Fladdere vu Fridden, deen a mir
.ziddert a d'Saite vu mengem Häerz beréiert
Ech wäert alles maachen, wat ech kann, fir anerer
glécklech ze maachen, genee sou wéi ech mech beméien,
mech selwer glécklech ze maachen, an duerch mäi
geeschlecht Gléck wäert ech jidderengem am Haus vun der
gëttlecher Léift déngen an ech wäert näischt anescht wéi mir
selwer fäerten, wann ech versichen, mäi Gewësse ze
.täuschen

Aus de Gäert vun der Séil

Dir hutt d'Intentioun iergendwou hinzegoen, an Dir
maacht Iech séier drun, fir dohinner ze kommen. Wann Dir
ukommt, mierkt Dir, datt Dir d'Plaz net gär hutt, wéinst der
Begeeschterung, der Angscht a vläicht souguer dem
Onrouen, déi Dir fillt. Versicht amplaz méi roueg, méi
gefaasst a méi ausgeglach ze sinn. Wann Är Gedanken sech
zu Suergen an Opreegung neigen, ënnerdréckt se mat
.Gewalt, bis se sech erëmfannen
Opreegung beaflosst d'Gläichgewiicht vum
Nervensystem negativ, well se eng grouss Quantitéit un
Energie a verschidde Kierperdeeler schéckt, während anerer
hiren natierlechen Undeel entzunn ginn. Dëst
Ongläichgewiicht an der Energieverdeelung ass d'Ursaach
vun der Nervositéit. E rouegen a relaxen Kierper berouegt
.d'Nerven a fërdert dat psychologescht Wuelbefannen

An Harmonie mat Gott fänkt déi bannenzeg Visioun un
sech lues a lues z'entfalten. Ee muss de volle Glawen hunn,
datt Gott all häerzlecht Gebied beäntwert. Wien sech zu Him
wendt fir Erliichtung ze sichen, kritt seng Visioun opgemaach
.a säi Geescht an Häerz erliicht
Wann d'Abléck sech opmécht, manifestéiert et sech als
e Gefill, dat aus dem Häerz schéngt ze kommen, e Gefill vu
déiwer Kloerheet a Präzisioun. Duerch dëst Gefill kritt de
Sichende eng onerschütterlech Iwwerzeegung a solid
Leedung, fir dem richtege Wee ze goen, a léiert dëst Gefill
.lues a lues ze erkennen a vertrauen
Dëst bedeit net, datt een d'Denken ganz opginn soll;
rouegt, onparteiescht Denken féiert och zu Abléck.
Emotionalt Denken, ugedriwwe vun Eitelkeet a
Selbstwichtigkeet, féiert zu Mëssverständnesser a falschen
.Conclusiounen
Verwerft zerstéierend Zweiwel a falsch Iwwerzeegungen
ganzhäerzeg, a wendt Äert Häerz a Séil dem Räich vum
Glawen a komplettem Vertrauen a Gott. An der Rou vun der
Kontemplatioun wäert Äert Bewosstsinn fäeg sinn, sech op
d'Wourecht an dat richtege Verständnis ze konzentréieren.
An dëser Erfahrung bléit a entfalt sech de Glawen, an duerch
Abléck wäert Dir erliewen, wat kee A gesinn, kee Ouer
.héieren a kee mënschleche Geescht sech virgestallt huet
All Otemzuch vu menger Sehnsucht a Bidden mécht
Dieren a Fënsteren a menger Séil op, duerch déi ech zu
.Gottes Gléck kommen
Genee wéi d'Sonn op de meescht belaaschte Stroossen
schéngt, sou wäert ech d'Strahlen vun der göttlecher Léift op
all de vill iwwerfëllte Plazen vu menge deeglechen Aktivitéite
.gesinn
Seegen mech, O Här, fir datt ech meng Séil mam
Sonnenopgang erwäche kann an se op Är geseent Schwell
.bréngen kann

O Här, gëff mir e generéise Geescht, fir mat aneren ze
deelen, wat ech hunn, an hëllef mir, am rouege Séi vu
mengem Geescht d'Spiegelbild vum Mound vu menger Séil ze
.gesinn, deen duerch d'Liicht vun Denger Präsenz schénegt
Haut wäert ech déif an d'Mier vun der Kontemplatioun a
Reflexioun iwwer Gott dauchen, bis ech Pärele vu Wäisheet a
.gëttlecher Freed fannen
Ech wäert dech gär hunn, Här, méi wéi alles anescht,
well ouni dech kann ech kee Mënsch oder soss eppes gär
hunn

An den Déiften vun de Bierger an dem rouegen Himmel,
an an den Déiften vu menger Séil an der Höhl vun der Rou,
spieren ech d'Präsenz vu Gott a seng stänneg Freed, an ech
drénken aus senge puren Quellen, déi ni ophalen oder fir all
.Éiwegkeet austrocknen

Ech hunn dech gär a veréieren dech, o Här, deem seng
Léift an all léiwem a léiwem Häerz herrscht
Een huet de Léierer Paramahansa gefrot, him e Wee ze
weisen, wéi een eng magnetesch an attraktiv
Perséinlechkeet entwéckelen kann, an hien huet gesot: Dir
musst mental präsent sinn, wann Dir mat aneren
interagéiert, well Vergiesslechkeet méi schiedlech fir de
Charakter ass wéi alles anescht. Natierlech schwätze ech net
vun der Vergiesslechkeet vu grouse Leit, deenen hir
Gedanken normalerweis a déifgräifend Saachen opgeholl
.sinn

Sidd ëmmer opmierksam a bewosst, an Dir wäert e
attraktive Magnet ginn
Keen huet gär ignoréiert ze ginn. Mir all wëllen, datt eis
Gefiller berücksichtegt a berécksiichtegt ginn, an dofir
musse mir d'Gefiller vun aneren berücksichtegen an hinnen
Rücksicht huelen, fir Harmonie a Versteedsdemech
z'erreechen. Fir dëst ze maachen, musst Dir opmierksam,
schaarfsënneg an opmierksam op jiddereen ronderëm lech
.sinn

Déi Doudeg hunn keng Muecht, anerer ze beleidegen,
mä deen, deen hinnen keng Opmierksamkeet schenkt, huet
.dat

Wann Dir a Gesellschaft vun aneren sidd, interagéiert
opmierksam, energesch a mat Interesse mat hinnen, awer
.vermeit et, iwwer lech selwer ze schwätzen

Jidderee wëll iwwer sech selwer schwätzen, awer et ass
eng schwaach Approche. Loosst anerer iwwer sech selwer
schwätzen, wa se wëllen; lauschtert op dat, wat se ze soen
hunn. Loosst se iwwer hir Problemer, hir Leeschtungen an hir
Andréck schwätzen, awer loosst Äre Magnetismus fir lech
schwätzen. D'Liicht vun der Luucht schwätzt kloer fir sech
selwer; loosst Är roueg Schwéngungen mat gläicher
.Kloerheet fir lech schwätzen

Gott huet mir an enger Visioun gewisen, datt déi, déi am
Kampf stierwen, en schrecklechen Dram vum Doud hunn,
awer soubal déi Gutt aus dem Kierper opstoen, erwächen se
wéi aus engem onrouegen Albtraum a si frou, dovunner
.befreit ze sinn

All eis Liewenserfarunge sinn Deel vum kosmeschen
Dram. D'Mënschheet huet den Albtraum vum Krich erstallt,
awer nodeems d'Affer vun dësem Albtraum hir Kierper
verloossen, réaliséiere si, datt et en schrecklechen Dram
war, aus deem si erwächt sinn, a si verstinn, datt si net dout
.sinn. Dëst ass eng déifgräifend metaphysesch Wourecht
Wann eng Persoun wéisst, datt si dreemt, géif si net
ënner stéierenden Dramerfarungen leiden. Mee wann si sech
am Dram selwer verwierkleche kann an een aneren hinnen e
fatale Schlag gëtt, schéngt dësen Dram-Doud eng richtig an
erschreckend Prüfung ze sinn, bis si erwächen a feststellen,
.datt et net wierklech war

Dëst gëllt och fir den Zoustand nom Doud. Soubal mir
eis Kierper verloossen, réaliséiere mir, datt eist Bewosstsinn
net gestuerwen ass, mä datt mir vum Kierper a senge

materielle Restriktionen a Grenzen befreit goufen, an an
.där Befreiung läit eng grouss Fräiheet
Mir sollten ni ëm den Doud froen, mä eist Bewosstsinn
virbereeden, andeems mir a Harmonie mat Gott sinn a mat
Him meditéieren, sou datt mir, wann den Doud zu senger
Zäit kënnt, en als näischt anescht wéi en Dram betruechte
.kënnen

Ech kann déi dreemlech Natur vum Liewen an Doud
gesinn, wann ech wëll. Dofir leeë ech dësem Kierper net vill
Wäert

Et gëtt eng spirituell Physiologie, déi dem Nervensystem
zugronn läit, déi et de Mënschen eenzegaarteg erlaabt, déi
héchst Stadien vun der Entwécklung vum Bewosstsinn
.z'erreechen

Dat mënschlecht Gehir, méi grouss wéi d'Gehirer vun de
meeschten Déieren ausser Walen an Elefanten, ass méi
komplex a besëtzt eng méi grouss Denkfäegkeet. Dëst
mécht dat mënschlecht Gehir zu engem passenden
Instrument fir d'Mënschen, déi e méi fortgeschratt
Bewosstsinn hunn wéi aner Kreaturen. Déi komplizéiert a
komplex Windungen vum Gehir erméiglechen et de
Mënschen, déif an déifgräifend ze denken. Dofir ass nëmmen
d'Mënschheet fäeg, fortgeschratt Niveauen vun der
Unterscheidung z'erreechen an domat hire Schöpfer ze
kennen. De weise Mënsch ass deen, deen seng intellektuell
Fäegkeeten am Déngscht an am Virdeel vun der Mënschheet
.op materieller, intellektueller a spiritueller Ebene benotzt
De Wanter ass a sengem kale, wäisse, liljefërmege
Mantel ukomm

Meng Verlaangen no de Freed vum Summer sinn
verschwonnen

Mir gouf gesot, ech soll d'Wäermt vun Ärem léiwe Häerz
sichen

An wéi de Fréijoer opgedaucht ass, danzend, mat all
méigleche Blumen dekoréiert

Parfüméiert mam Geroch vu Felder an Hiwwelen, gouf
mir gesot, ech soll dech gär hunn, mäi Gott
An de Summer koum, a sang seng gréng Melodien an de
mëllen Blieder, d'Raschelen vun de Pappelen an d'Raschelen
vun de Pinien
Hien huet insistéiert, datt ech dir virliesen
Souguer déi mëll, zärt Buedem huet meng haascht Féiss
gestreichelt
An si huet si gefrot, sech un Äert all-existent Hellegtum
ze wenden
De mëllen Doft huet mir gesot, ech soll sengem Wee
verfollegen
An däin hellegen Tempel am Häerz vu schwankende
Rosen a Basilikum
An d'Vullen hunn mir gesot, ech soll dir wéi si sangen
An déi onduléierend Brise iwwer d'Baachen a Baachen
Ech hunn d'Blosen vu menger Léift fir dech erwächt, an
si hunn ugefaangen iwwer denger grousser Broscht ze
spillen
An mat de gekrëmmte Fasere vum Gras hunn ech
geléiert, wéi ech mech béien
Ech verbeugen mech virun dir, Här
An de Räucherstäbchen huet mir och vum
wonnerschéine Geroch vun Ärem Parfum erzielt
A wéi soll ech mäin Häerz mat Ärem hellege Geroch
?virun Ärem onendleche Troun gefällt halen
An déi kleng, roueg, gedëlleg Steng hunn et mir gesot,
fir datt ech dech och an deenen gesinn, déi versichen, mäi
Gléck ze klauen
Déi vergiess Joren hunn mech gefrot, menge
Matmënschen eng Botschaft vu Léift a Häerzegkeet ze
.schécken, déi an all Minutt a Sekonn agebonnen ass
An all Gedanke sot mir, ech soll dech an hirem Häerz
sichen

Meng Léift huet mech inspiréiert, alles ze gär ze hunn,
wat duerch dech existéiert

An meng Léift huet mir geflüstert: "Hutt mech gär mat
"all menger Kraaft, o mäi Gott

Eemol louch ech op engem Bett aus Gras a Blummen an
hunn gedreemt, datt alles wat existéiert schéin a freudig
wier

Mäi Kapp huet op héijem, gréngen a dichte Gräser
gerout, déi mech mat Brisen, déi e séissen Doft gedroen
.hunn, gefällt hunn

Dunn gouf ech gezwongen, meng Hand a mäi Kierper
unzeréieren, an ech war iwwerrascht vun der Gréisst vu
sengem Schöpfer. Jo, ech war iwwerrascht, datt ech, deen
iwwerzeegt ass vun der Realitéit vu mengem Kierper, en
enges Daags an der Äerd raschten loossen - dëse Kierper,
deen am Moment vum Doud kal, blass a bewegungslos gëtt,
während en elo lieweg schéngt an Honnerte vu
Sensatiounen, Milliounen vu Gedanken a Milliarde vu
.Fantasien a Wahrnehmungen huet

Dëse Kierper ass d'Bühn, op där sech d'Kapitele vum
Liewen entfalten, wou d'Knospe vum Laachen opbléien,
nëmme fir vun der inévitable Arrivée vum Doud gefollegt ze
ginn. Hei, tëscht Fleesch, Schanken a Blut, an hannert der
schéiner Mask vun Haut, laueren d'Wëllef vun der Krankheet
an d'Déieren vum Begier. An och hei, ënnert dem Fleesch,
läit e geheime Wee an d'Kinnekräich vum Liicht. Dëse
Kierper wäert verwinnt a verschwannen, wann säi Meeschter
- d'Séil - en onwiderruflech verléisst. A firwat net? Well wann
den erleichten Meeschter vum kierperleche Wunnsätz midd
gëtt, an der schlammer, zerfallender Hitt vun der Matière ze
liewen, gebonnen un d'Schnouer vun den Nerven, déi
stänneg Betreuung erfuerderen, fënnt hien Troust an
engem aneren Haus an engem Eck vu Gottes Äerd - an
engem anere Räich vun der totaler Existenz, wou den Doft
.vun der Freed iwwerall an onopfälleg duerchdréngt

Déi onstierflech Séil spillt d'Roll vum Liewen an Doud
mat engem éiwege Laachen, a geet dann an hiert éiwegt
.Heem

Sinn d'Kinogänger verflucht, fir ëmmer am Kino ze
bleiwen, nodeems d>Show eriwwer ass? Sécher net. D'Leit
mussen heem goen. Ähnlech kommen d'Séilen heihinner, fir
dat kinomatescht Spektakel vum Liewen ze genéissen, da
goen se fort a kommen erëm zréck. Si kucken gär Filmer a
Theaterstécker, a wann se vun de Performancen midd ginn,
vun deenen se gedreemt hunn, an d'Lektione beherrschen,
déi Gott se léiere wëll, da kommen se eemol fir ëmmer an
.d'Wunneng vum éiwege Gléck zréck
Wann Wäerter net op Gerechtegkeet baséieren, da ginn
et Lächer, duerch déi Misär a Leed duerchsickeren. Wann
Wäerter op Egoismus, déidleche Konflikter a staarker
Konkurrenz baséieren, da ginn d'Resultater verunreinigt, well
d'Motiver onrein sinn, a Suen an esou engem Fall net
.geseent ginn
E Mënsch muss säi Gewësse vun Egoismus purifizéieren
an net probéieren, sech op Käsche vun aneren ze
beräicheren. Richteg Zefriddenheet ass spirituell, net
materiell, an de richteg Gewënn am Liewen ass d'Schätz
vun der Wäisheet, dem Wëssen an der Léift vu Gott ze
.besetzen
Mir sollten einfach liewen a ëmmer probéieren aneren
ze hëllefen an hir Ëmstänn sou vill wéi méiglech ze
verbesseren. Mee dëst nobelt Zil ass net kompatibel mat
.Egoismus a Gier ouni Rücksicht op anerer
Déi, déi weltlech sinn, sinn aus dem Gläichgewicht a
ginn dofir net als erfollegräich ugesinn. E einfacht,
ausgeglach Liewen ass eng wonnerbar Konscht an en
Zeeche vum Erfolleg. Déi, deenen hiert eenzegt Zil et ass,
.Suen ze verdéngen, wäerten net bei Gott gunsten
Et ass wouer, datt Gott eis d'Gefill vum Hunger ageprägt
huet, fir datt mir schaffen a fir eise Kierper suergen kënnen,

awer fir de Kierper ze suergen ass net den eenzegen Zweck vum Liewen. Den Zweck ass vill méi grouss wéi all materiell oder zäitlech Iwwerleeung, egal wéi wonnerbar, glorräich an .blendend et schéngt

Ee vun den Jünger huet de Meeschter Paramahansa gefrot, wéi een déi göttlech Präsenz erliewe kann. Hie sot: "All Nuecht, ier Dir Iech dem Schlof iwwergëtt, meditiert bis Dir fillt, datt Äert Bewosstsinn d'Welt vun de Gedanken duerchbrach an an eng aner Dimensioun agaangen ass. Allerdéngs ass dat net alles. Nodeems Dir de Geescht no bannen gedréint hutt, muss d'Sehnsucht opkommen, an d'Wënsch müssen wéi eng Iwwerschwemmung op Gott zoustürmen. Wann den Jünger sech ganz Gott iwwergëtt, fillt hien op eemol, datt hien seng geseent Präsenz beréiert an hien erkannt huet. Hie wäert e grousst Liicht vun aussergewöhnlecher Hellegkeet gesinn, an hie kann Engelen a guttméindeg Séilen gesinn. Oder hie kann en berouschenden himmlesche Geroch richen, an hie wäert dann wëssen, datt Gott him geäntwert huet, a säin Abléck gëtt opgemaach, a Gott wäert him d'Geheimnisser vum Liewen verroden. Oder hie kann während der Meditatioun a grousssem Friden ëmginn sinn. Wann hie weider meditiéiert a Gott him seng grouss Léift schenkt, wäert hien eng göttlech Freed spieren, déi iwwer all Beschreibung erausgeet. Geseent ass deem dës selig Erfahrung geschenkt ".gëtt

D'göttlech Léift mécht d'Paart vum Himmel op, duerch .déi de Sichenden an d'Präsenz vu Gott kënnt Wann eng Persoun Gott, de Gnodvollen a Weisen, ëm d'Brout vum éiwege Liewen fret, da gëtt Hien hinnen net de Steen vun der materieller Ignoranz. Wann e Verehrer d'lessen vun der Wäisheet sicht, da gëtt Gott hinnen net d'Schlaang vum Bedruch. Wann e Verehrer Gott ëm d'Essenz vun der göttlecher Freed fret, déi all Duuscht läscht, da gëtt Hien hinnen net de Skorpioun vun der Angscht a

psychologescher Nout. Wann déi bedrunn Mënsche wëssen,
wéi se hire Kanner gutt Kaddoe ginn, wéi vill méi wäert den
Här - d'Quell vun all Guttheet a Freed - deenen, déi Hien gär
!hunn, spirituellt Wëssen an Erliichtung ginn

Gott schenkt déi héchst Wäisheet a gréisst Wëssen
deenen, déi se sichen, an Hie schenkt sech selwer deenen,
déi eescht sichen a keen Ersatz akzeptéieren. Dee, deen
Gott mat ganzem Häerz a Séil sicht, ass dee Wäissten vun
de Wäisen an dee Mënsch, deen Gott am léifsten ass. A
wann d'Sehnsucht vum Verehrer sech verstärkt, kritt hien
eng rar a beléift Äntwert vu Gott a erlieft déi eenzegaarteg
Ekstase vun der Léift, déi vun deenen erlieft gëtt, déi de
.Beléifte gär hunn

Déi weis Persoun, déi seng Roll an dësem kosmeschen

Dram mat spiritueller Bewosstsinn an enger wuessender
göttlecher Sehnsucht spillt, ass no bei Gott a léif fir Him. Hie
besëtzt reng Léift a gär Gott ouni egoistesche Motiver an ouni
Voraussetzungen, wéi zum Beispill ze soen: "O Här, ech wäert
dech ubidden ënner der Bedingung, datt du mir Gesondheet,
".Suen an e komfortabelt Liewen gëss

Tëscht de Weisen a Gott gëtt et eng déif, géigesäiteg
Léift, déi grenzelos an onendlech ass. Wann een Gott ëm
eppes Spezielles freet, ass Gott sech voll bewusst, datt déi
.Persoun méi un sengem Kaddoe wéi un him interesséiert ass

Et ass net falsch fir eng Persoun ze bieden, datt hir
Bedierfnesser erfëllt ginn, awer wann se bieden, Gott kennen
ze léieren an d'Liicht vu sengem herrleche Gesiicht ze
gesinn, sollten se kee perséinleche Gewënn dovunner
wëllen, an hir Gedanken sollten och net op d'Geschenker
selwer beschränkt sinn, mä éischer op de Giewer selwer.

Wann de Sucher dat éierlech maache kann, kritt hien
automatesch all aner Geschenker aus der Quell vun der
.Generositéit an dem Ozean vun der Guttméchtegkeet

Ee vun den Jünger huet de Léierer Paramahansa ëm Rot
gefrog, wéi ee sech a bestëmmte Situatiounen verhält soll a
:mat aneren ëmgoe soll, an hien huet gesot
Halt Iech der Wourecht a wäicht net dovun of, a vermeit
et, eppes ze soen, wat Iech oder aneren schuede kéint, och
wann et wouer ass, soulaang Dir net vum Geescht vun der
Wourecht ofwäicht. Gläichzäiteg däreft Dir net an dat anert
Extrem goen an op Ligen zréckgräifen, fir keng schmerzhaft
.Wourechten ze soen

Sidd éierlech mat Iech selwer an aneren, ouni op dat
Onnéidegt zréckzuegoen. Schwätzt d'Wourecht a vermeit
Saachen ze soen, déi iergendeen verletzen oder schueden.
Verréit net all Är Geheimnisser am Numm vun Éierlechkeet
an Transparenz, well wann Dir Är Schwächen opdeckt,
wäerte si probéieren, Iech ze verletzen oder Iech ze
lächerlech ze maachen, wa se loscht hunn. Firwat hinnen
?eng Waff ginn, déi se géint Iech benotze kënnen
Schwätzt a handelt op eng Manéier, déi Iech selwer an
aneren Gléck a Friden bréngt

Et ass néideg, eng spirituell Unterscheidungsfäegkeet
z'entwéckelen, fir den Ënnerscheed tëscht der Wourecht ze
kennen, déi Gutt bréngt, an dem Erzielen vu Fakten, ouni
d'Konsequenzen ze berücksichtegen, déi doraus resultéiere
kënnen, well d'Saachen no hirem Enn beurteelt ginn. Et ass
net ubruecht, alles ze soen, wat Dir wësst, an et ass och net
ubruecht, auswäichend a geheimnisvoll iwwer Saachen ze
.sinn, déi anerer fir hiert eegent Gutt wësse sollten

Wann Dir net voll Ënnerscheidungsverméige hutt, ass
et am beschten, Iech mat Ärer Ried zréckzehalen, bis Dir e
direkten Verständnis vun der Wourecht mat faire Resultater
.fir all hutt

Denkt weider un Gott a frot ëm seng Hëllef a Féierung,
an Äert Abléck wäert sech opmaachen, sou datt Dir d'Saache
.kloer gesitt an Dir dann besser ënnerscheede kënn

D'Zellen vum Kierper mat jugendlecher Vitalitéit

oplueden

Kosmesch Energie fléisst stänneg an ouni
Ënnerbriechung an de Kierper, awer déi meescht Leit sinn
sech dëser iwwerflësseger Vitalitéit net bewosst. Déi, déi se
spieren, erliewen eng Energiewell an hiren Zellen an e
.frësche Stroum, deen hinnen erneiert Kraaft gëtt
Déi ganz Natur verbeugt sech aus Éierbied virum Här
vum Universum, a seng Kraaft fléisst duerch d'Mënschheet.
De Problem läit doran, datt et net klappt, eng staark
Verbindung tëscht der Mënschheet an der Quell vun all
Kraaft ze kultivéieren. Mir liewen direkt vun der göttlecher
Kraaft, an all aner Kräfte si nützlos ouni Gottes
.ënnerstëtzend Kraaft
lessen, Sauerstoff a Sonneliicht – dës Elementer kënnen
eis e gewësse Grad u Gesondheet ginn, awer mir musse
verstoen, wéi mir eng komplett Gesondheet aus der
onendlecher Quell kréien. Materiell Quelle si wéi kleng
Batterien, déi schliisslech eidel ginn, während déi onendlech
Quell e mächtige Generator ass, deem seng Kraaft ni ofhëlt
a kontinuéierlech d'Séil mat Vitalitéit, Gléck a Kraaft
versuergt. Dofir ass et vu grousser Wichtigkeet, sech sou vill
.wéi méiglech op déi onendlech Quell ze verloossen
Déi Persoun, déi Loscht huet, muss de richtege Wee
léieren, fir vun där vitaler Versuergung direkt vun hirer Quell
ze profitéieren, a muss sech bewosst sinn, datt den
Gedanken d'Realitéit ass, well all Naturphänomener eng
Verkierperung vum göttleche Gedanken sinn, well Gott
.iwwer dës Äerd nogeduecht huet, ier hien se geschaf huet
Vill gleewen, datt den Denken e Produkt vum Kierper
ass, awer déi extrem präzis Formatioun vum Kierper, an déi
wonnerbar Koordinatioun tëscht senger Bestanddeeler an
Organer, weisen kloer drop hin, datt de Kierper d'Schafung
vun engem aussergewöhnlech erhabenen kosmesche
.Geescht ass

De Geescht ass dat Haaptelement, dat de Kierper
kontrolléiert, an et ass ganz wichteg fir eng Persoun, déi
mental Suggestiounen vu mënschleche Mängel wéi
Krankheet, Schwächt, Alterung a Frustratioun ze vermeiden,
a sech selwer ze versécheren, datt eng onerschöpflech
Aktivitéit duerch hie fléisst, an dës Aktivitéit ass mat
Intelligenz ausgestatt a kann d'Zellen vum Kierper mat
.Wuelbefannen an der Vitalitéit vun der Jugend oplueden
Den Gedanken ass d'Gehir, d'Emotiounen an
d'Sensatiounen vun all lieweger Zell; et huet d'Kraaft, de
Kierper entweder aktiv an alert oder lethargisch a schlaff ze
halen. Den Gedanken ass den Här, an d'Zellen vum Kierper
sinn seng Ënnertanen, déi d'Befehle an d'Verbueter vun
.hirem ieweschte Meeschter respektéieren: dem Gedanken
Mir leeë vill Opmierksamkeet op d'Qualitéit vum lessen,
dat mir all Dag iessen, an ähnlech sollte mir op d'Qualitéit
vum intellektuellen a psychologesche Liewensmëttel
.oppassen, dat mir eisem Geescht all Dag liwweren
De metaphysesche Wëssenschaftler seet, datt de
Kierper keng elektromagnetesch Well ass, mä eng
Bewosstsinnswell, déi am Mier vum göttleche Bewosstsinn
.schwëmmt
All Dag musse mir eis kierperlech Kraaft stäerken, eis
mental Kraaft erhéijen an eist richtegt Selbst duerch
Meditatioun, gesond Denken a positiv, produktiv Aarbecht
kenneléieren, déi dem Kierper, dem Geescht an dem Séil
.zesummen gutt geet
Gott huet mech mat Gléck geseent an dës laange Jore
vu mengem Liewen. Egal ob d'Leit dat zefriddent Laachen op
mengem Gesiicht gesinn oder net, d'göttlech Freed ass
ëmmer bei mir a verlísst mech ni. De grouse Floss vum
Gléck fléisst kontinuéierlech ënner dem Sand vu mengem
Bewosstsinn a brécht eraus wéi geseent Quellen, déi d'Gäert
.vu mengem Liewen bewässert

Weder déi plötzlech Ëmstéiss vum Liewen kënnen mäi
Fridden stéieren, nach kann de Gespenst vum Doud dat
.geeschtegt Gléck ewechhuelen, dat ech fillen
Et war schwéier, dësen Zoustand permanent an
onverännerlech ze maachen, awer d'Friichte vum Geescht,
déi ech elo genéissen an mat aneren deelen, ware all d'Méi
.wäert, déi ech dran investéiert hunn
Ech denken an handelen, geleet vum göttleche Geescht.

Suen waren ni mäin Zil am Liewen, mee éischer mäin
Déngscht un menge Bridder a Schwëstere an der
Mënschheet. Dofir huet Gott mir vill Dieren vun der Guttheet
opgemaach, fir mech selwer z'ënnerstëtzen a meng Missioun
ze erfëllen. An ëmmer wann ech Hëllef brauch, suergt Gott
.direkt dofir

Mäin eenzege Wonsch ass Iech ze déngen, an dofir sinn
ech hei

Gottes Kraaft ass och an Ärem Liewen um Wierk. Dir
wäert dës Wourecht selwer erliewen, wann Äre Glawen
gestärkt ass an Dir mierkt, datt de richteg Räichtum net
.vum materiellen Erfolleg kënnt, mä vum Allmächtigen
Och wann d'Liewen onberechenbar, kapriziéis a
mysteriéis schéngt, voller Zweifel an all méigleche
Problemer an Opstänn, bleiwe mir ënner Gottes stännege
Schutz. Mir däerfen d'Saachen net iwwerdreiwen oder eis
Rou am Gesiicht vun den Eventer verléieren, well wa mir eis
vun der Panik iwwerwältegen loossen, gi mir dem Béisen
Muecht a verdéiwe seng Wuerzelen, déi am Buedem vun
.Angscht an Angscht wuessen a gedeien

Mir sollten net erwaarden, datt mir an de Prüfungen
vum Liewen dauerhaft Gléck a Fridden fannen; éischer
musse mir se an eis selwer sichen an entdecken. Dann, egal
wéi eng Erfahrungen mir duerchmaachen, mir wäerten
domat ëmgoen, wéi mir d'Erliefnesser vun engem aneren an
.engem Film kucken, egal ob agreabel oder schmerzhaft

E Mënsch kann all seng Erfahrungen a schmerzhafté,
ongelécklech Prüfungen verwandelen, wa säi Geescht dat
erlaabt. Hie kann eng gutt Gesondheet genéissen an
trotzdem de Wäert dovun net schätzen. Mee wa hie krank
gëtt, da wäert hie sech demüteg maachen an de Segen vum
Wuelbefannen schätzen. Mir sollten d'Gnod vu Gott
unerkennen a fir d'Seegen, déi hie eis schenkt, Merci soen,
ouni op negativ Ëmstänn ze waarden, fir eis dankbar ze
.maachen a seng Gnod unerkennen

D'Liewe soll eng Mëschung aus Reflexioun an Handlung
sinn. Wann eng Persoun hiert psychologescht Gläichgewiicht
verléiert, gëtt si vulnérabel fir den Ugrëff vu Suergen, de
Wolleke vum Trauer an de Péng vum Schmerz. A wann si
versichen, d'Gesetzer vun der Gesondheet, dem Wuelstand
an der Wäisheet ze verletzen, da wäert si onvermeidbar
.ënner Krankheet, Aarmut an Ignoranz leiden
Mir müssen eis Intentiounen reng halen, eis Motiver
propper, a sou handelen, datt mir Fridden am Geescht
kréien, an net zouloossen, datt d'Ëmstänn vum Liewen eise
.Fridden stéieren an eist Gléck zerstéieren
och eisen Intellekt stäerken an d'Laascht vun
intellektueller a moralescher Schwächt ofleeën, déi mir vu
Joren a Generatiounen ierwen. Dës Onreinheeten müssen am
Feier vun der erneierter Entschlossenheet a produktiver
Handlung verbrannt ginn. Mat dësem konstruktiven Usaz
kann den wierklech engagéierten Individuum den Horizont
.vun der Befreiung a Fräiheet erreechen

Déi éiweg Gesetzer vum Gléck

Et gouf gesot, datt während dem gëllene Zäitalter vun
engem vun de gerechte Herrscher vun Indien kee Virfall,
virzäitegen Doud oder Naturkatastrophen geschitt ass, déi
de Fridden an déi komplett Harmonie vu sengem Kinnekräich
.gestéiert hunn

Wann d'Familljemembere mat méi Integritéit liewen,
wäert all Stot méi Harmonie, Gesondheet a Léift erliewen.

Mee wann d'Familljemembere sech mat béisem Egoismus behandeln, wäert d'Stad automatesch mat Onrou a Haass gefëllt sinn. Dëst gëllt och fir Natiounen. Wann d'Leit mat Éierlechkeet an Integritéit liewen, wäerte si Zeie vum .Kinnekräich vu Gott op der Äerd sinn

D'Zäit ass knapp. Haut si mir hei, muer gi mir fort.

D'Sich no Gott ass dat héchst Privileg vun der Mënschheet. Mir müssen dat Bescht aus der Fräiheet maachen, déi Gott eis an dësem Liewe ginn huet, a se clever benotzen, fir datt mir perséinlech déi éiweg geeschteg Wourecht erliewen .kënnen

Sënn ass alles, wat enger Persoun Péng a Leed verursaacht. Tugend mécht si fir ëmmer glécklech. Wann eng Persoun keng spirituell Harmonie a senge Gedanken a Friden a sech selwer huet, kann en neit Haus, en neit Auto oder soss eppes Neies hir Séil net glécklech a roueg maachen; éischer bleift hir bannenzeg Qual och mat der .Erwerbung vun dësen neien Saachen a méi

Echt Gléck läit an der Fäegkeet, Ëmstänn ze trotzen an all externen Prüfungen ze widderstoen. Et fënnt een, wann ee qualvoll Péng an haart Schwieregkeeten aushale kann, déi duerch d'Viruerteeler an d'béiswëlleg Versich vun aneren, ee ze schueden an ze verfänken, verursaacht ginn, an ee mat Léift a Verzeiung op hir Iwwertrëtter reagiert.

Wann ee fäeg ass, säi Friden ze behalen, trotz de schmerzhaften Stéch vun externen Ëmstänn, da wäert ee .Gléck schmaachen

Déi Helleg Schrëft seet, datt déi, déi göttlech Geboter ignoréieren an hir domm Wënsch a Launen verfolge, kee Gléck fannen a kee Zil erreechen. Si fuerderen de Sichende vun der Wourecht op, déi Helleg Schrëft zu hirem Leedlicht a Riichter ze maachen, fir ze bestëmmen, wat gemaach soll ginn a wat vermeit soll ginn, a Saachen z'ënnerscheeden an .no Wäisheet ze handeln

Déi, déi selbstsécher sinn, sinn déi, déi mat Integritéit
handelen. Gléck kënnt nëmme vu puren Gedanken an
oprechte Handlungen. Wann Dir elo glécklech sidd, wäert Dir
och an der Zukunft glécklech sinn, souwuel hei wéi och an
.der nächster Welt

Mir müssen d'Ernte vum Gléck sammeln, andeems mir
d'Friichte vun der Wäisheet sammeln, während d'Sonn vun
den verfügbare Méiglechkeeten schéngt. Mat anere Wieder,
.mir müssen d'Méiglechkeeten notzen, ier et ze spéit ass
wann Dir se net notzt, gött Notzt d'Geleeënheet, well)
(.se zu enger Quell vu Bedauern

Gott huet eis spirituellt Gesetzer ginn, déi Geboter
genannt ginn. Mee dës Geboter ginn all Dag an iwwerall
ignoréiert a gebrach. Ausser d'Leit verstoen hir spirituellt
Bedeutung, wäerte se sech ëmmer doriwwer beschwéieren
an sech vun hinnen ewechdréinen. Dës Geboter sinn zäitlos
Verhaltenskodexen, déi vun allen abrahamesche Reliounen
ënnerstëtzt ginn. Wéi och ëmmer, d'Texter erklären dacks
net déi psychologesch Aspekter vun dësen Geboter an
d'Virdeeler, déi mat hirer Befolgung verbonne sinn. D'Leit
akzeptéieren dës Geboter a Gottesdénkschter, awer versoen
et, se ausserhalb dovun ze befolgen, a rechtfertegen dat
andeems se behaupten, datt dës Reegelen onpraktesch,
onlogesch an net mat der Zäit am Takt sinn. Trotzdem ass
d'Verletzung vun dësen Geboter d'Ursach vun all Misär op
.der Welt

Mä wat ass de Virdeel vun dësen Geboter a wou leien hir
?Virdeeler

Déi helleg Bicher roden dem Mënsch, Gott ze
kontempléieren, säi Gescht an Him ze verdéiwen, all Saachen
Him ze iwwerginn an Him mat oprechter Verehrung ze
.veréieren, ouni Heuchelei a ouni Virwand
Gott kennen soll dat ultimativt Zil vum Liewen sinn.
Weltlech Flichten kënnen net erfëllt ginn ouni d'Kraaft, déi
Gott der Mënschheet ginn huet. Gewéinlech Flichten ze

erfüllen, während een Gott vergiesst, ass e Feeler an eng
.Sënn

Sënn bedeit Ignoranz: op eng Manéier handelen, déi
.géint dat gréisst Gutt vum Mënsch ass
Firwat fillen d'Leit Trauregkeet a Bedauern? Well se net
éierlech gehandelt hunn, well Gott net als éischt an hiren
.Härerzer war

Näischt am Liewe vun enger Persoun soll méi wichteg
wéi Gott ugesi ginn. Wann eng Persoun sech wierklech ëm
Gott këmmert a seng spiritueller Pflicht géintiwier Him erfëllt,
wäerten seng Ëmstänn sech a jiddfer Hisiicht verbessern,
an hie wäert sech trotz all Ëmstänn sécher a geschützt fillen
Soubal eng Persoun ufänkt, Besëtzt, Suen, Ruhm oder
soss eppes ausser Gott ze veréieren, gëtt Onglück hiert
Schicksal. Déi, déi all hir Opmierksamkeet op dës Saache
konzentréieren, veréieren se a Wierklechkeet, an dofir
komme se net méi no bei Gott, mä dreiw sech éischter vun
Him ewech. Mä déi, déi Gott nodenken, iwwer Him
meditéieren a mat Him an hiren Härzer kommunizéieren,
komme méi no bei Him a erliewen eng bannenzeg Freed an
.hirer roueger Kommunioun mat Him
Nëmme Gott ass fäeg, mënschlech Dreem an
Hoffnungen op dauerhaft Glück ze erfüllen. Dofir sollt näischt
.Gottes Plaz am Härz anhuelen

Et gëtt helleg Symboler, déi dem Sichende Hëllef
kënnen, sech un Gott ze erënneren a sech méi no bei Him ze
kommen. Wann awer eng Persoun ufänkt, dës Symboler ze
veréieren, wäert hire Schued méi grouss sinn wéi hire
Virdeel. D'Veréierung soll nëmme Gott geriicht sinn, well
.näischt anescht ass et wäert, ze veréieren
Egal wéi d'Natur vun der ritualistescher Verehrung ass,
si ass fir Gott akzeptabel, soulaang de Verehrer se mat
spiritueller Bewosstsinn a Sehnsucht no Him ausféiert. Vill
Leit verstinn awer net d'Essenz vun der Verehrung, an hir

Gedanken an Häerzer gi vu Gott op d'Ritualer ofgelenkt,
.soudatt si net vill vun hirer Verehrung profitéieren
Déi richteg Verehrer loossen hiert Bewosstsinn net op
iergendeng Bild oder Form beschränken, mä si konzentréiere
sech mat der déifster Léift a voller Opmierksamkeet op de
.göttleche Geeschtt hannert all Biller a Formen
Gott ass absolut an onendlech, a kee Bild oder Statu
kann Hien enthalen

Et kann ee soen, datt Gott sech a jidderengem
manifestéiert, deen Hien oprichteg gär huet a mat Him a
Harmonie ass, well Hien iwwerall präsent ass an dofir a
jidderengem präsent ass. Wéi och ëmmer, net jiddereen
huet d'Fäegkeet, déi göttlech Präsenz ze manifestéieren.
D'Sonn schéngt gläichméisseg op Kuel a Diamant, awer den
Diamant empfängt a reflektéiert d'Sonneliicht, während
d'Kuel dat net kann. Ähnlech sinn all Mënschen am Liicht vu
Gott ënnergetaucht, awer nëmmen e puer sinn an der Lag,
dëst Liicht ze kréien a reflektéieren an hire Gedanken an
Handlungen. Fir dat ze maachen, musse si sech duerch
Meditatioun a andeems se göttlech Léieren a Geboter
.befollegen, purifizéieren

Wann mir den Numm vu Gott aussprieche, musse mir
eis déif a ganz éierlech bewosst sinn, wat mir soen. Wann Dir
an d'Gedanken vun de Leit beim Gebied kéint kucken, géift
Dir feststellen, datt déi meescht un alles anescht wéi Gott
denken, och wann se säin Numm aussprieche! Sou e
.Gebied ass fruchtlos a wäertlos

Wann mir bidden, solle mir eis beméien, eis ganz
Gedanken op Gott ze konzentréieren, anstatt nëmmen säin
geseenten Numm ze widderhuelen, während mir eis
Gedanken wandere loossen. Eng vu menge Tanten huet hir
Gebieder op Gebiedsperlen gesongen, déi seelen net an
hirer Hand waren. Mä si huet mir enges Daags zouginn, datt
Gott, obwuel si dës Gebiedsgewunnecht véierzeg Joer laang
praktizéiert huet, hir Gebieder net erhéiert huet. Kee

Wonner! Hir "Gebieder" waren näischt méi wéi eng nervös
.Gewunnecht

Wann mir bieten, solle mir un näischt anescht wéi un
Gott denken. Mir solle beméien, an eiser Gottesdénkscht
éierlech an an eisen Ubiedungen trei ze sinn. D'Benotzung
vu Gebietsperlen an d'stänneg Uruffe vum Numm vu Gott
ass perfekt akzeptabel, wann d'Praxis aus dem Häerz kënnt
a vun Éierlechkeet an engem fokusséierte Geescht
ënnerstëtzt gëtt. Dës Praxis kann awer mat der Zäit
.automatesch ginn

Mir müssen den Numm vu Gott an eisen Häerzer
flüsteren, um Rousekranz vun der Sehnsucht an der
gëttlecher Léift; dëst ass déi richteg Verehrung, déi Gottes
Häerz beréiert. Den Numm vu Gott mat Keelt an engem
wandernde Geescht ze soen ass Gotteslästerung an
Onrespektlosegkeet. Wann ee biet, muss säin Häerz a
Geescht mat der Léift vu Gott gefëllt sinn. D'Praxis vun
enger mentaler Konzentratioun duerch méi héich
Yogisübungen hëlleft eis, méi no un Gott ze kommen, der
ieweschter Quell vu Herrlechkeet a Pracht, an hëlleft eis och,
.mat Him ze kontempléieren a mat him ze kommunizéieren
Et ass essentiell, een Dag d'Woch enger spiritueller
Réckzuchsphase (wann et méiglech ass) ze widmen, fir
iwwer Gott ze denken an Rou, Fridden an innerleche Fridden
ze erliewen. Zäit, déi Dir op dës Manéier verbréngt, wäert e
berouegende Balsam fir d'Problemer an d'Ängscht sinn, déi
.Dir am Rescht vun der Woch begéint
Jidderee muss all Woch een Dag an der Ofsonderung
oder engem "spirituellen Réckzuch" verbréngen, fir seng
emotional Wonnen a Péng ze heelen. Wann dësen Dag ee vu
Fridden, Freed a Zefriddenheet gëtt, wäert Dir Woch fir Woch
.gespannt drop waarden

Einsamkeet ass de Präis vun der Gréisst. Dir wäert
iwwerrascht sinn vun de wonnerbare Resultater, déi fir Äre
Geescht, Kierper a Séil duerch dës spirituellen Réckzuch a

Verbindung mat Ärem Geescht a mat Gott erreecht ginn.
Wann Dir no richtigem Gléck sicht, musst Dir lech fréi moies
beim Erwächen an och owes ier Dir schlofe gitt, an den
.Ozean vum göttleche Fridden dauchen
D'Weise vun Indien roden net nëmmen een Dag vun der
Ofsonderung, mä ënnersträichen d'Noutwennegkeet vun
enger roueger Meditatioun zu véier spezifeschen Zäiten all
Dag. Bei Sonnenopgang, ier een opstinn an iergendeen
gesäit, soll een d'Rou an d'Gefill vu Fridden genéissen.
Mëttes soll een de Geescht virum Mëttegiessen berouegen
an nach eng Kéier eng Period vu Fridden virum Owesiessen
genéissen. Schlussendlech, ier een owes an d'Bett geet, soll
.een nach eng Kéier an e Friddenszoustand kommen
Déi, déi während der Einsamkeet an während dëse véier
deegleche Perioden d'Rou gewissenhaft bewältegen,
wäerten sech sécherlech an Harmonie mat Gott fillen. Déi,
déi net all dës Perioden anhale kënnen, sollten op d'mannst
d'Moies- an d'Owesstonnen widmen. Doduerch gött hiert
Liewen zum Besseren transforméiert, a si wäerten Gléck
.erliewen; d'Erfahrung ass de beschte Beweis
Wann Dir weider Schecken ausschreift an ënnerschreift,
ouni genuch Sue fir Äre Bankkonto anzesetzen, da geet lech
d'Sue aus. Datselwecht gëllt fir Äert Liewen. Ouni
reegelméisseg Friddensdepositionen op Ärem
Liewenskonto, gött Är Energie erschöpft, Är Rou
verschwënnt an Äert Gléck verdampft. Kuerz gesot, Dir
wäert schlussendlech emotional, geeschteg, kierperlech a
spirituell Insolvenz leiden. Awer déif deeglech Meditatioun
.iwwer Gott wäert d'Mängel an Ärer Séil kompenséieren
De fromme Sichende meditéiert all Dag, kommunizéiert
mat Gott mat all der Léift a Sehnsucht a sengem Häerz, a
biet Hien, sech ze weisen. Wann Dir e Liebhaber vu Gott sidd
a sech verlaangert, seng Präsenz ze erliewen, musst Dir Äre
Geescht a Kierper a säi Fridden ënnerdauchen, an d'Liewe
wäert lech zoulaachen, an Är Affären wäerten sech a ville

Hisiichten verbessern. E rouege Mënsch mécht selten
.Feeler a schafft do, wou Dausende versoen
Déi, déi net u Gott denken oder sech net ëm hie
këmmen, ginn depriméiert a miserabel. Si ginn reizbar a
.ginn zu lafende Maschinnen

D'Sonn vun der Wäisheet a vum Fridden wäert um
Himmel vun der Rou opgoen an Äert Wiesen mat hiren
heelen Stralen ëmschléissen, soulaang Dir eng spirituell
Ustrengung maacht a Gott den éischte Plaz an Ärem Häerz
.gitt

En Dag vun der Reflexioun soll och en Dag vun der
mentaler a kierperlecher Rou an der Kultivatioun vun
inneren Fridden sinn. All Aktivitéit, déi Wäisheet a Fridden
.bréngt, ass eng geseent Aktivitéit un deem Dag
Wat d'Éiere vun den Elteren ugeet, hunn déi helleg
Bicher recommandéiert, si gutt ze behandelen: "Éiert Äre
. "Papp a Mamm" a "Sidd léif zu den Elteren
Mënschlech Pappen a Mammen solle als Verrieder vu
Gott geéiert ginn, deen hinnen d'Geschenk ginn huet,
d'Mënschheet ze schafen. Eng Mamm ass d'Verkierperung
vu Gottes purer Léift, well eng léif Mamm verzeit, wou keen
aneren et verzeit. De Papp ass d'Manifestatioun vu Gottes
.Wäisheet a Schutz fir seng Kanner

E Mënsch soll säi Papp a seng Mamm net ausser Gott
gär hunn, mä als Ausdrock vun där Léift gött de Beschützer
an de Weise, den ieweschte göttleche Geesch zum Papp a
Mamm fir dem Kand ze hëllefen, dofir muss et an den
.Elteren geéiert ginn
D'Schrëften roden eis och dovun of, ëmzebréngen, just
fir ëmzebréngen, well dann gött een zu engem Mäerder. E
Mënsch soll net an engem Moment vun intensiver Emotioun
d'Liewe vun engem aneren huelen. Wann awer Léifsten
menacéiert sinn, muss een kämpfen, fir déi ze schützen, déi
Gott him uvertraut huet, well et eng helleg Pflicht ass, seng
.Famill a säi Land ze verdeedegen

Wat d'Verbuet vum Ehebriech ugeet, sollt den idealen Zweck vun der sexueller Unioun d'Erzeugung vu Kanner sinn, déi no Gottes Bild geschaf goufen, an den Ausdrock vun der purer Léift, déi vun de Partner gefillt gëtt, déi Gott aneneen gesinn. Déi, déi nëmmen op engem kierperleche Plang liewen, ouni Rücksicht op déi richteg Léift oder den héijen Zweck, fir deen de sexuelle Verlaangen geschaf gouf, maachen Ehebriech no dësem Gebot. An dësem Fall sinn si net anescht wéi Déieren, déi hir sexuell Drang erfëllen an .dann hire Wee goen

Gott huet dësen kreativen Undriff a Männer a Frae geschaf, fir richteg géigesäiteg Léift am Bestietnesliewen ze fortbréngen an auszedrécken, an en soll net soss mëssbraucht ginn, mä éischter an eng helleg Aktivitéit a .Wëssen transforméiert ginn

Wann Dir sexuell Kraaft an Ärem Wiesen kontrolléiere a verdeele kënnt, kënnt Dir grouss mental Fäegkeeten entwéckelen fir ze schreiwen, ze zeechnen oder fir latent .Talenter op onzähleg aner Weeër ze weisen

A wann Dir endlech fäeg sidd, Är kreativ Aktivitéit ze kontrolléieren an ze spirituellt ze transforméieren, wäert Dir e grouss Fridden, eng grouss Léift an eng ëmmer méi grouss .spirituell Freed erliewen

Hellegen a spirituellt Leader, déi hir sexuell Aktivitéit spirituellt transforméiert hunn, si Risen, déi fäeg sinn, erstaunlech an iwwerraschend Leeschtungen an der Welt an .an der esoterescher Sich no der Wourecht ze leeschten

Dofir ass déi héchst Notzung vum sexuellen Drang, seng Kraaft ze erhéijen, dat heescht, seng Energie a Richtung vun engem méi héijen Zweck ze kanaliséieren, fir Wäisheet, héich Iddien a spirituellt Idealer ze manifestéieren. Ee soll kee Genoss u sexuellen Gedanken hunn oder dat begeeschteren, wat verbueden ass. Wann dës Zort vu Selbstkontrolle erreecht ass, huet een eng gesond Perspektiv op de .Geschlechtsverkéier a säin méi héijen Zweck

Vum sexuelle Versklavt ze sinn heescht, Gesondheet,
Selbstkontrolle a geeschtege Fridden ze verléieren, a kuerz
.gesot, all d'Elementer vum Gléck, déi eng Persoun brauch
Déi helleg Bicher fuerderen eis och op, net ze klauen.

Wann eng Grupp vun dausend Leit sech géigesäiteg klauen
géif, hätt jidderee 999 Feinde. Dofir däerf een d'Rechter vun
aneren net verletzen, nach hiert Land, hire Fridden, hir Léift,
hir Dignitéit oder iergendeng vun hire materiellen oder
spirituellen Besëtzer beschlagnahmen. Wann Dir net de
Wonsch fillt, dat ze huelen, wat net Äert ass, da kënnt dat,
wat Dir braucht oder wënscht, bei Iech. Déifstall entsteet als
éischt am Geescht, wann eng Persoun ufänkt, anerer ze
beneiden. D'Somen vu béiswëllege Begierden müssen aus
dem Geescht erausgerappt ginn. Geeschtlechen Altruismus
ass de Wee. Dann wäert eng Persoun natierlech Iwwerfloss
unzéien, a Segen fléissen hinnen aus Quellen, déi se kennen,
a Quellen, déi se net kennen. Et ass en onfehlbar göttlecht
Gesetz. Wat Déif an egoistesche Leit ugeet, si verbréngen
hiert Liewen domat, materiell Besëtzer ze verfollegen, hir
Aen ëmmer op dat geriicht, wat anerer hunn, och wann hir
.eege Kasse mat Gold iwwerfëllt ass

Wann net de materielle Egoismus opginn gëtt, kann

d'Welt kee Gléck kennen

Gléck kënnt nëmme duerch spirituell Kooperatioun. Et
kënnt wann eng Persoun d'Bedierfnesser vun aneren fillt, wéi
wann se hir eege wieren, a fir anerer schafft, sou wéi se fir
.sech selwer schaffen

En anert wichtegt Gebot ass et, falsch Zeienaussoen ze

vermeiden. Iergendeen ze schueden, andeems een

d'Wourecht verzerrt, ass eng aner Manéier, déi sozial
Harmonie ënnergruewe kann. Wann ee gutt behandelt wëll

.ginn, soll een anerer deementspriechend behandelen

D'Wourecht soll ëmmer gesot ginn, awer et muss een

Ënnerscheed maachen tëscht dem Soen vun der Wourecht
an dem Nenne vun Fakten. Een als lahm oder blann ze

bezeechnen ass verletzend an net hëllefräich; ee soll d'Gefiller vun aneren berücksichtegen an et vermeiden, se a Peinlechkeet ze bréngen. Ähnlech ass et och falsch, eng Wourecht ze verroden, déi een ouni en nobelen Zweck verrode kéint. Op der anerer Säit soll een net léien, fir d'Wourecht net ze soen; amplaz kann een a bestëmmte Situatiounen roueg bleiwen, fir aneren net a Peinlechkeet ze .bréngen oder ze schueden

Ee muss sech virum Näid oppassen, enger zerstéierender Krankheet, déi de Friden vun der Séil knascht. Wat méi ee sech no deem begeeschtert, wat méi grouss gëtt säin Ongléck a säi Misär. Dee neidesche Mënsch lieft e problematescht Liewen a kennt ni de Goût vun der Rou. Et ass vill besser fir si, sech selwer ze respektéieren, sech op sech selwer ze verloossen an no bannenzegem .spirituellen Räichtum ze sichen

D'Würde an den intrinsische Wäert vun enger Persoun si vill méi grouss wéi alles, wat se sech wënschen oder verlaangen ze besëtzen. Gott manifestéiert sech an all Mënsch op eng Manéier, déi et an kengem anere Mënsch gëtt. Hiert Gesiicht ass anescht wéi dat vun all anerem Mënsch, an hir Séil ass anescht wéi déi vun all anerem Mënsch, well an hinnen läit de gréisste Schatz vun der .ganzer Schöpfung - an dee gréisste Schatz ass Gott Mir sinn net vun der Vergaangenheet gefesselt

Wann eng Persoun de richtege Glawen huet a sech deementspriechend verhält, ass si méi glécklech wéi déi, déi net gleewen an hir Pflichten am Kampf vum Liewen net .erfëllen

E gesonde Glawen a gerecht Handlungen (ënnerstëtzt vun nobelen Motiver a gudden Absichten) sinn ëmmer do, wou et Gléck gëtt, a ginn verluer, wou et kee Gléck gëtt.

Doraus kënnen mir schléissen, datt si zwou wesentlech Konditiounen fir Gléck sinn, déi ouni si net erreecht kënnen

ginn. Déi, déi Gléck wëllen, brauchen nëmmen dës zwou
.fundamental Elementer, déi seng Eckpfeiler a Piliere sinn
D'Mënsche kënnen déi onendlech Komponente vum
Universum net no Wëllen kontrolléieren, se kënnen se och
net änneren oder läschen. Dës Komponente si komplex mam
Tissu vum mënschleche Liewen verbonden, an d'Mënsche
kënnen net isoléiert vun hinne funktionéieren. Si kënnen
awer hire Geescht kontrolléieren, fir sech un dës
.Komponenten unzepassen

Schued him net

Eis Vorfahren ware méi glécklech wéi mir, net well se
méi weltlëch Saachen a Freed haten wéi mir haut, oder well
se manner de Problemer vum Liewen ausgesat waren, mä
well se dat psychologescht Gläichgewiicht haten, dat hinnen
Trouscht, Fridden, Zefriddenheet a kuerz gesot Gléck ginn
.huet

Si waren net op extern Ëmstänn fir hiert Gléck
ugewisen, an si sinn och net externen Bedéngungen noginn,
déi et hinnen berauben géifen. Hir Gefiller vu Komfort,
Fridden, Gléck a Zefriddenheet ware natierlech, normal,
gesond an dauerhaft. Mir sollten dës Gefiller och
kultivéieren, wa mir Gléck wëlle hunn. A wien vun eis huet
?dat net

D'Schicksal ass d'Resultat vun enger vergaangener
Ausübung vum fräie Wëllen oder der Fräiheet vun der Wiel.
Duerch eis vergaangen Praktike vum fräie Wëllen hu mir eis
Schicksal a Besënnung bruecht a brénge weiderhin eis
selwer. Mir sinn awer net un d'Vergaangene gebonnen,
an och net fir ëmmer vun de Konsequenze vun eisen
Handlungen ageschränkt. Mir kënnen dat, wat mir geséit
hunn, réckgäנגeg maachen a läschen, wat mir geschriwwen
hunn, wa mir dat wëllen, a mir beméien, eise Cours ze
korrigéieren an d'Qualitéit vun eiser Ernte ze verbessern.
Wa mir d'Some vun Handlungen mat schmerzhaft
Konsequenzen ausrotten a fir si Some planzen, déi besser

zur Natur vun der Séil passen, da wäerte mir sécherlech
d'Friichte vum Gléck vun deene gudde Somen ernten, déi am
Buedem vun der Séil geséit goufen. Mir müssen elo, elo an
net muer, de fräie Wëllen ausüben, wa mir méi Gléck
.erreechen oder Leed a Péng reduzéieren wëllen
Dofir leien d'Konditiounen fir Gléck am Mënsch, an alles
wat hie maache muss, ass eescht mat där Equatioun
ëmzegoen, déi net falsch leeft, an d'Resultater wäerten zu
senge Gonschten sinn, wann hien déi bescht Bewäertung
mécht a mat hir ëmgeet. Mee de Mënsch mat engem staarke
Wëllen ass a Harmonie mat Gott

Konzentriert Geeschtenergie

Wann Dir Sonneliicht konzentriert, andeems Dir eng
Lupp op e klengen Punkt fokusséiert, produzéiert se Hëtzt, an
déi Hëtzt kann Holz, Stoff, Pabeier a sou weider entzünden.
Ähnlech, wann Dir Äre Geescht intensiv konzentriert,
produzéiert seng konzentriert Energie d'Béises an
d'Wuerzele vum Zweifel, d'Ursach vun all Versoen, ze
verbrennen an d'Liicht vun der Wäisheet mat Brillanz a
.Strahlung ze strahlen

Wann de Gedanke mat Gott, der Quell vun all Guttheet
an dem Urspronk vun all geseenten Kräfte, am Aklang ass,
gëtt hie sech der göttlecher Präsenz bewusst a besetzt all
d'Elementer vum Erfolleg. Dës Elementer si enk mat der
immensen Kraaft vu Gott verbonden, déi fäeg ass, nei Grënn
.fir Erfolleg an all Beräich ze schafen

Mee Gott déi gutt Ustrengungen an déi benevol

Ustrengungen mat Erfolleg krönen

Problemer a Schwiereregkeeten entstinn duerch e

Manktem u Bewosstsinn vun enger Persoun iwwer hir
vergaangen Handlungen, déi zu enger bestëmmter Zäit an
enger bestëmmter Plaz begaange goufen. Hiert aktuellt Leed
staamt aus Gedanken an Doten, déi si ausgedréckt hunn, déi
sech am Buedem vun hirem Bewosstsinn verankert hunn, zu

enger Planz gewuess sinn a Friichte gedroen hunn, déi
d'Charakteristike vun dëse Gedanken an Handlungen
.reflektéieren

Wann Dir d'Sonn Milliounen Kilometer ewech am
Weltraum kuckt, schénkt dee risege Stäer vill méi kleng ze
sinn wéi eis Äerd. Den Duerchmiesser vun der Äerd ass awer
ongeféier 7.900 Meilen, während den Duerchmiesser vun der
Sonn honnertmol méi grouss ass. Wann Dir eise Planéit Äerd
direkt virun der Sonn kéint placéieren, géif en am Verglach
dozou wéi e kleng Punkt ausgesinn. Stellt Iech vir, wéi déi
grouss Fläch vun der Sonn sech ausdehnt, bis hir immens
Mass den ganzen bloen Himmel ëmschléisst. Den Himmel,
dee mir gesinn, ass nëmmen e kleng Brochdeel, e pure
Punkt, vum onendleche Raum, deem den Universum
duerchdréngt. Och wann d'Sonn weider an d'Onendlechkeet
géif expanéieren, kéint si den Onendlechen ëmmer nach net
ëmfaassen. Dës kosmesch Illusioun vu Klengegkeet an
Endlechkeet limitéiert d'Fäegkeet vum Geescht,
d'Onendlechkeet vum Universum, seng Originnen a seng
.Grenzen ze verstoen

Deejéinegen, deem net Dimensiounen a Moossen
ënnerworf ass, deem keng Limit a keen Urspronk huet, ass
Gott, deem omnipräsent ass an an de wäitste Géigenden vum
Weltraum existéiert. Hie ass an de wäiten, entfernte Stären,
genee wéi Hie an dir an a mir ass, an Hie ass sech bewusst
iwwer all Raum, deem Hie besetzt. Egal wéi kleng oder
"grouss. Aus dem Buch "Man's Ultimate Goal

Bidden

Oh, Här

Huel meng Hand vun der Däischtert an d'Liicht

O kosmesch Rou

Ech héieren Är Stëmm am Gemurmél vun de Baachen

an dem Gewurmél vun den Nuechtegalen

Am Gejälz vum Wand, dem Gebrill vun de Wellen, an

dem Donner vun de Vibratiounen

O léiwe Här

Ech veréieren dech net mat Wieder, mee mat der
Sehnsucht vun engem Häerz, dat brennt vu Sehnsucht no
dech

Loosst mech Är grouss Fläch gesinn
Är konstant Präsenz hannert allem
Vläicht wäert ech feststellen, datt ech fir all Éiwegkeet
en Deel vun Ärem onverännerleche Wiesen sinn

O iwwerlafenden Ozean
Wann nëmmen déi kronkelend Flëss vu menge Wënsch
duerch d'Wüste vun Hindernisser an Hindernisser kéinte
fléissen

Endlech huet sech Är gréisst Onrou vermëscht
Hëllef mir, op Är Stëmm ze lauschten, Här
De kosmesche Klang, aus deem d'Vibratioun vum
Universum ausgestraalt ass
Loosst mech Är Präsenz duerch de geseenten Toun
erkennen (Om - Amen)

Helleg Melodie fir all geseent Stëmmen
Erweidert mäi Bewosstsinn wann ech d'Symphonie vun
der Existenz lauschten

Loosst mech wéi den kosmeschen Ozean fillen
An déi wellend Beweegunge vum Kierper danzen op
senger Broscht

Loosst déi hellegst Stëmm a mir resonéieren
Meng Bewosstsinn vum Kierper an d'Universum
ausbauen

Mee ech éiweg, allëmfassend Gléck spieren
Explosioun aus engem Mier vu fléissendem Liicht

O onendlech Kraaft
O éiweg Wäisheet
Lued meng Séil mat Ärer spiritueller Schwéngung op
O Stëmm vum geseenten kosmesche Wuert
Meng Feeler korrigéieren
Ech brauch

Huel meng Hand vun der Däischtert an d'Liicht
Wann ech un dech denken, o Här, gött eng Flut vu
brennender Sehnsucht a mir gebuer, déi meng Gefiller
erschütteret a vu mengem Häerz an all Zell a mengem
.Kierper fléisst, a mat göttlecher Léift opluet
Mäi gréisste Wonsch ass et, de Kär vun Ärem Wiesen
z'erreechen an Är Präsenz ze genéissen
An op eemol geet d'Dier vun der Séil op, an ech sinn
!iwwerwältegt vu Freed beim Bléck op däi stralend Liicht
D'Vergaangenheet ass de gréissten Deel vun der

Mënschheet unbekannt, mat Ausnam vun e puer
ausgewielten erleichten Individuen. Awer eis Ignoranz vun
der Vergaangenheet ass och zu eisem Virdeel. Well, wa mir
alles wësse géifen, wat mir an dësem Liewen an a fréiere
Liewe gemaach hunn, wiere mir vun der grousser Quantitéit
vun eisen Handlungen iwwerwältegt a komplett verwirrt.

Tatsächlech kéint eise Wëlle souguer vum Schock
paralyséiert ginn, soudatt mir net méi fäeg wieren, eis
Bestriewungen weiderzeféieren an eis der Verzweiflung zum
Affer loossen. Och an dësem irdesche Liewen ass
d'Vergessenheet e Segen vu Gott, deem d'Erënnerungen un
d'Vergaangenheet, besonnesch déi batter an schmerzhaft,
.dovun ofhält, eis Gedanken a Gefiller ze iwwerwältegen
Mä glécklecherweis straalt de göttleche Funken an eis
ëmmer mat Hoffnung an dem Wonsch, déi onendlech Rees
vum Liewen weiderzeféieren. Mir müssen Gott fir dës zwou
Segen danken: d'Vergaangenheet vergiessen an d'Zukunft
.hoffen

Mir sollten net schléissen, datt d'Schicksal dem fräie
Wëllen Hindernisser am Wee stellt. Mir müssen awer eist
Bescht maachen, fir den negativen Aflëss ze widderstoen,
déi déi meescht Leit dem Schicksal an dem Destinatioun
zouzeschreiwen, an eis Fräiheet vun der Wiel no eisen
inneren Iwwerzeegungen ausüben, virausgesat datt dës
Iwwerzeegungen op engem gesonde Glawen baséieren a

sech op göttlech Gesetzer begrënnt hunn, ouni déi eng
.Persoun kee richtegt Gléck ka schmaachen

Wann mir eis eng Aufgab ugoen, solle mir eis net vun negativen Ëmstänn intimidéiere loosse, mä éischer bis zum gréissten Deel optimistesche sinn, mat dem absoluten Glawen, datt näischt eis am Wee ka stoen, eise Wëllen auszeüben an eis Fräiheet vun der Wiel ze praktizéieren. Wa mir eist Zil net erreechen, ass et akzeptabel implizit unerkennen, datt et Hindernisser gouf, déi eis selwer geschaf hunn, an déi eis dovun ofgehalen hunn, et z'erreechen. Mir müssen duerchhalen an eis Efforte verduebelen, fir eist Zil z'erreechen. Mir müssen eis selwer och bestätegen, datt egal wéi staark an immens d'Hindernisser an d'Erausforderunge sinn, mir ëmmer nach genuch Kraaft hunn, fir se ze läschen an ze iwwerwannen. Och wa mir trotz all eise Versich versoen, gëtt et kee Grond fir Verzweiflung a Frustratioun, soulaang mir verstoen, datt de mënschleche Wëlle méi staark ass wéi d'Schicksal, dat mir selwer geschaf hunn. Dofir däerfe mir net ophalen ze probéieren, egal wéi oft mir versoen, well et ëmmer oppe Dieren gëtt. Mir müssen einfach weider streiden an de Versuch widderhuelen, bis den Erfolleg eis zougestane gëtt. Gott wäert eis hëllefen, soulaang mir op hie vertrauen an eis Efforte maachen. Dee Wee geet, wäert säin Zil erreechen, a deejéinegen, deen op Gott vertraut, wäert net enttäuscht ginn.

Wann eng Persoun eppes begeeschtert, an dëse Wonsch
staark an dréngend ass, verléisst dëse Wonsch ni hiert
Bewosstsinn, egal wou se higinnt a wou se sech dréien, a wat
och ëmmer hir Suergen a Besuergnisser sinn. Duerch seng
konstant an dauerhaft Aktivitéit huet dëse Wonsch eng
enorm Entschlossenheet an Energie. Dëst intellektuellt
Geflüster ass méi staark a méi effektiv wéi eng mechanesch
Bidden, déi net iwwer d'Beweege vun de Lippen erausgeet.
Dat ass wat d'Leifhaber vu Gott maachen; si flüsteren hir

Léift fir Gott ouni Ophalen, an hiert Geflüster ass häerzlech
an onhéierbar, während all hiren deeglechen Aktivitéiten.
Dëst häerzlecht Geflüster lenkt se net of, nach a Konflikt mat
hiren anere Flichten. Wéi hire Wonsch no Gott wiisst, stäerkt
a verdéift sech hir Léift fir hien, bis se seng Präsenz
beréieren a säi Liicht mat dem A vun der Séil gesinn,
iwwerwältegend Freed schmaachen an e Fridden spieren,
.deen net beschriwwe ka ginn

Gott schéckt eis Lektionen, déi mir am Liewe brauchen,
fir datt mir dovunner profitéiere kënnen a Verständnis an
Erfahrung sammeln. Wien dës Lektione vermeit, wäert
.gezwonge sinn, se ze léieren. Egal wéi laang et dauert
All Test ass e Frënd, wa mir dovunner léieren, an en
tyranneschen Despot, wa mir d'Geleeënheet verpassen a se
mëssbrauchen duerch Reklamatiounen, Roserei a schlecht
.Uerteel

Wann mir e gesond Verständnis an déi richteg Astellung
zum Liewen hunn, gött et schéin. An ouni Komplikatiounen

psychologesch Fäll

E Mënsch kann net fir ëmmer op enger Well vu Freed
gedroe ginn, oder ënner turbulentem Waasser vu Trauer
ënnergedaucht sinn, oder an den Déifte vun der Langweil
erdronk sinn. An dëser Welt, déi duerch konfliktéierend
Dualitéiten charakteriséiert ass, ass den
Duerchschnëttsmënsch Héichten an Déiften ënnerworf. Hie
klëmmt op enger Well vu Freed a stürzt an d'Déifte vun der
Indifferenz, a gött vu rosen Wellen vun Trauregkeet hin an
hier gehäit. An hie kennt selten en aneren Zoustand vum
Bewosstsinn. Wann een d'Ëmstänn esou duerch d'Gedanken
bréngt , heescht dat, säi Wëlle engem kapriziéisen a volatile
.Schicksal ze iwwerginn

Wat eng Persoun brauch fir e erfollegräicht an erfëllend
Liewen ze féieren ass mental Gläichgewiicht

Döst kann nämme erreecht ginn, andeems de Geescht
fokusséiert gëtt a psychologesch Fäegkeeten kontrolléiert
.gëtt

Och déi déifst Leed heelt mat der Zäit, dofir mécht et

kee Sënn, all Dag vun eisem Liewen iwwer d'Trauer ze
schwätzen. Laang Trauer ëm e verstuerwene Léifsten hëlleft
weder him nach eis, an et ännert näischt un der Realitéit. En
Inferioritéitskomplex oder Selbstbestrafung entwéckelen. Op
vergaangene Feeler oder Echec ze bleiwen ass nätzlos. Et
mécht d'Liewen nämme miserabel a hemmt mental
.Fäegkeeten

Mir däerfen eis net erlaben, an d'Lach vun der
langweileger Routine ze falen, well dat ass e
psychologeschen Zoustand, deen alles anescht wéi bequem
ass, well en de Geescht Suergen mécht a latent Fäegkeeten
.am Uewen vun der Apathie verbrennt

De Feeler muss vun de Wuerzelen aus erausgeräumt
ginn, an d'Felder vum Liewen musse mat Fleiss an
Entschlossenheet geploot a mat Some vun der Guttheet
.geséit ginn, fir mat Gottes Hëllef eng räich Ernte ze ernten
Eisen am Sëlwerjubiläum

Ech gouf eemol op eng Sëlwerjubiläumsfeier vun engem
Koppel invitéiert, déi zu de glécklechste Koppelen schéngen
ze sinn, awer soubal ech an hiert Haus erakoum, hunn ech
gemierkt, datt eppes net stëmmt. Ech hunn zwee vu menge
Schüler gefrot, ze kucken, wéi si sech owes géigesäiteg
behandelen, an si hunn mir spéider gesot: "De Mann a seng
Fra laachen sech géigesäiteg virun aneren un a schwätzen
sech mat de léifsten Wierder un, wéi "Jo, mäin Léifsten" an
"Natierlech, mäin Léifsten", an aner sou frëndlech Ausdréck.
Awer soubal se mengen, datt se eleng sinn, streiden se sech
".a riichten sech géigesäiteg verletzend Wierder un
Ech hunn mat hinne geschwat a gesot: Dir hutt mech op
Är Party invitéiert, awer d'Atmosphär ass gespannt an ech

fille vill Onrou an dësem Haus, an et schéngt mir, datt vill
.Eisen an dësem sëlweren Jubiläum stécht

Am Ufank ware si beleidegt, awer si hunn spéider
zouginn, datt ech Recht hat, a sech entschëllegt. Si huet
weidergesot: Wat haalt Dir dovun, dauernd ze streiden a
?sech ze streiden

Et schéngt, datt Dir zesumme wunnt, fir Äre Ruff als
perfekt Koppel ze erhalen, awer Dir musst och esou
mateneen sinn a Friden an Harmonie liewen, fir Äert eegent
.Gléck a Rou ze hunn
Magnéitescht lessen

Wann d'Leit iwwer lessen oder Ernährung schwätzen,
mengen se normalerweis dat kierperlecht lessen, dat
konsuméiert gött, fir de Kierper z'erhalen. Et gött awer aner
Aarte vun Ernährung, déi net manner wichteg si wéi
kierperlecht lessen, an dacks nach méi wichteg, wéi zum
Beispill intellektuell oder spirituell Ernährung, mental Aktivitéit
oder Konzentratioun vum Geescht, Wäisheet a spirituell
.Ënnerscheedungsmerkmal

Kierperlech Liewensmëttel erhalen d'Zellen vum Kierper,
während intellektuellt lessen de Geescht mat gesonden
Iddien fëllt, an d'Liewensmëttel vun der Wäisheet d'Séil
.revitaliséiert an hir Fäegkeeten entwéckelt

Intellektuell Ernährung besteet normalerweis aus den
Iddien, déi eng Persoun denkt, an deenen, déi si vun aneren
.duerch Kontakt an Interaktioun mat hinnen kritt
Leit mat rouegem Temperament an engem noblen
Charakter hëllefen eis Gedanken magnetesch a gesond ze
.maachen

Et ass net schwéier ze bestëmmen, ob eng Persoun hir
intellektuell Ernährung aus enger friddlecher oder enger
stéierender Ëmwelt zitt. Angscht, Leed a Verwirrung stamen
all aus der Ëmgang mat der falscher Aart vu Leit, egal ob
Frënn oder Famill. Dëst verursaacht ängschtlech Gedanken
an eng schlecht Stëmmung

De Kierper kritt Energie a Vitalitéit vu kierperleche
Liewensmëttel, während magnetesch Liewensmëttel
souwuel de Kierper wéi och de Geescht mat
Energieladungen versuergen, déi méi liicht verdaubar sinn
ewéi fest a flësseg Liewensmëttel, déi net einfach a lieweg
.Energie ëmgewandelt kënne ginn

Wann Dir Ignoranz a Wäisheet verwandele kënnt,
Schwächt a Zerbrichlechkeet a Gesondheet a Vitalitéit, a
selbstsécher a këhn - och eleng - op de Weeër vum Liewen
trëppele kënnt, an innerlech Freed erlieft, andeems Dir e
liewegt a waakregt Gewësse hutt, an e onerschütterleche
Glawen un d'Gerechtegkeet vu Gott an den Triumph vum
.Recht iwwer dat Ongerecht an d'Wourecht iwwer d'Illusioun
A wann Dir all Dag probéiert, Är Gedanken op méi héich
a méi raffinéiert Niveauen ze loossen, an Dir e léift an
dankbart Häerz hutt, a gutt Absicht géint iwwer aneren, da
wäert Är intellektuell Ernährung magnetesch sinn, an Dir
wäert dann alles unzéien, wat schéin an nützelech ass, vu
Saachen, Leit an Ëmstänn, déi néideg sinn, fir d'Rees
.Richtung Ufer vu Sécherheet a Schutz weiderzeféieren
Wann Dir lech beméit, dat ze kréien, wat Dir braucht, a
mat deem zefridden sidd, wat Gott lech gëtt, da wäert Dir
méi räich am Geescht a méi zefridden sinn wéi déi, déi mat
weltleche Besëtz obsesséiert sinn a seng flüchteg Freed
.begierlech sinn

Wann ee Gott sicht, deen deen eenzege richteg Frënd
iwwer all Frënn eraus ass, gëtt et méiglech, eng echt
Frëndschaft an alle mënschleche Bezéiungen opzebauen:
.familiär, brüderlech, bestuet a spirituell
Frëndschaft ass e wichtegt Element an de
Bestietnesbezéiungen, an intellektuell an emotional
Intimitéit, e Gefill vu moralescher Attraktioun, a richteg Léift
.a Frëndschaft sollte Prioritéit kréien

Déi, déi net tëscht richteger Léift a sinnlecher
Attraktioun ënnerscheede kënnen, ginn ëmmer erëm
enttäuscht
Wann d'Bestietnes op héijen Idealer a géigesäitegem

Respekt baséiert, gëtt et zu enger glécklecher an
erfollegräicher Unioun tëscht zwou léiwe Séilen. An si
schaffen zesummen, fir sech géigesäiteg d'Laascht vum
Liewen ze erliichter an d'Suergen vum Liewen duerch
Matgefill a géigesäitegt, frëndlecht Versteesdemech ze
.verdreien

Keen kann mech kontrolléieren oder mäi Wëllen
ewechhuelen, ausser ech loosse mech vun de Gedanken an
.Handlungen vun aneren beaflossen

Här, ech realiséieren, datt ech eng onendlech
Méiglechkeet virun mir hunn, fir meng Fäegkeeten
z'entdecken a mäi spirituell Potenzial z'entdecken. Ech
wäert materiell Bindungen duerch méi héich Ambitiounen
ersetzen. An ech wäert feststellen, datt de treie Geescht
ëmmer bei mir ass

Haut wäert ech meng Gedanken mat enger Dosis
Optimismus fëllen, ech wäert mech vun onangenehmen
Erfahrungen distanzéieren, an ech wäert dat praktizéieren,
wat Kierper, Geescht a Séil op eng ausgeglach an
.konsequent Manéier erniert

Den Danz vu Liewen an Doud ass ëmmer präsent, awer
ech wäert mech fir ëmmer befreien andeems ech meng
spirituell Identitéit schützen. An wann d'Sturm vu Prüfungen
a Leid mech konfrontéieren, wäert ech am Schëff vu
menger Séil iwwer d'Mier vum Liewen op déi sécher, göttlech
.Ufer segelen

Wann ech schaffen a kreéieren, da wäert ech mech drun
erënneren, datt Gott duerch mech schafft; Hien ass den Här
vum Universum an ech kann mech mat him verbannen
.andeems ech déif iwwer hie meditieren

Mäi léiwe Gott, ech realiséieren, datt meng Gedanken
mir entweder zum Echec oder zum Erfolleg bréngen, jee
nodeem wéi ee Gedanke de stäerksten a mengem Liewen
ass. Dofir wäert ech probéieren, mech drun z'erënneren, datt
du mir eng hëllefend Hand ausstreckst an datt du mech op
.d'Grënn vum Erfolleg virbereet
Wann Katastrophen an Onglécker mech treffen, wäert
ech meng Stëmmung ophiewen a meng Entschlossenheet
stäerken, se ze iwwerwannen. Ech wäert Éierlechkeet a
mengem Ëmgang mat jidderengem weisen, an ech wäert
Gedanken vu Léift a gudde Wënsch fräisetzen. Dann wäert
.Gott mech mat senger Kraaft a Wäisheet ënnerstëtzen
Här, ech wäert mäi Wëllen an Intellekt benotzen, fir als
éischt kleng Saachen z'erreechen, an dann op méi grouss
.Leeschungen ze goen

Och wann all materiell Ambitiounen erfëllt sinn, bréngen
se ëmmer nach nëmmen onvollstännegt Gléck, a Gott ze
fannen ass dat eenzeg richtegt Gléck. Ech wäert
onerschöpflech Reservoiren vu Freed entdecken, an et héiert
ni op ze fléissen a lafen, an de Gäert vun der Séil an hiren
.ëmmergrénge Wissen

Gëlle Spréch

Gléck ass mäi Recht, mäin Ierfschaft a mäi verstoppte
göttleche Schatz. Féier mech, o Här, fir datt ech a mir
.d'Schätz fannen, déi d'Dreem vu Kinneken iwwertreffen

* * *

Den göttleche Bewunner vun den Häerzer beliicht a
senge Jünger - aus senger Barmhärzegkeet a Matgefill - déi
glänzend Luuchte vun der Wäisheet, déi d'Däischtert vun der
.Ignoranz verdreiwen

* * *

D'Liewen ass eng intelligent Bewegung mat engem
reegelméissegem Rhythmus. Et formt sech a liewelosen
Objeten oder hält eng lieweg a beweeglech Form un.
.D'Liewen ass allëmfaassend an duerchdréngt alles

* * *

O gréisste Liebhaber, Du bass d'Liewen selwer Du bass
mäin Zil a mäin Ustriewen Maach mech zu enger bléiender
Rous an Dengem himmlesche Gaart, oder zu enger
funklernder Perl an der Halskette vun Denger stralender
Léift, oder géff mir déi gréisst Eier: déi klengst Plaz an
.Dengem Häerz

* * *

Iwwerall wou anerer meng Efforte fir Gutt ze maachen
schätzen, do kann ech dee gréissten Déngscht leeschten

* * *

Loosst eis e gëllene Teppech vun Dreem mat
Seidefiederen vu séissen Erënnerungen a raffinéeierte
Gedanken weben

* * *

En eidele Geescht [ouni positiven, konstruktive
Gedanken] ass eng Fabrëck fir Problemer, Angscht,
.Verzweiflung an Hoffnungslosegkeet

Wann d'universell Léift sech an Ärem Häerz nidderléisst,
bréngt se lech dauerhaft a erneit Gléck, dat näischt anescht
lech ka ginn

D'Blumen vum Liewen, déi am Gaart vun der
ierdescher Existenz bléien, si wonnerschéin a gefälleg ze
gesinn. Mee nach méi prächtég a prächtég ass d'Quell vu
Schéinheet a Wäisheet, déi iergendwou existéiert, vu wou
mir kommen a bei déi mir zrëckkommen a eis nach eng
.Kéier vermëschen

Wann den Jünger moies erwächt, behaapt hie sech
selwer: „Ech sinn net de Kierper, ech sinn en onsichtbare
Geescht... Ech sinn d'Freed... Ech sinn d'Liicht... Ech sinn
d'Weisheet... Ech sinn d'Léift. An obwuel ech an dësem

Kierper wunnen, ass mäi Geeschtt onstierflech an onberéiert
“.vum Zerfall

Genee wéi Tautropfen d'Blummen hëllefen ze bléien a
wuessen, sou erniert Frëndlechkeet d'Frëndschaft a fërdert
.hire Wuesstum

* * *

Et gëtt Wellen, déi op der Uewerfläch vum Ozean
erschéngen, a Wellen, déi an seng Déiften verschwannen; an
deenene zwou Fäll sinn se am Ozean a mat him een. Ähnlech
sinn d'Mënschen, déi während dem "Liewen" op der
Uewerfläch vum kosmeschen Ozean schwammen oder beim
"Doud" dran verschwannen, gläichermoossen am Ozean vun
.der Éiwegkeet

* * *

D'Reflexioun vum Mound ass net kloer am turbulente
Waasser ze gesinn, awer soubal d'Uewerfläch vum Waasser
sech berouegt, gëtt d'Reflexioun vum Mound perfekt kloer.
Datselwecht gëllt fir de Geeschtt: wann e roueg ass, kënnt
Dir d'Gesicht vun Ärer Séil mat kompletter Kloerheet a
.Präzisioun gesinn

Schéck, o Här, d'Strahlen vun der Sonn vun Denger
Wäisheet, fir mech a menge glécklechen Deeg vun Erfolleg
ze leeden, an d'Liicht vum Vollmound vun Denger
Barmhärzegkeet, wann ech duerch déi däischer Nuechte
.vum Leed ginn

Meditatioun ass d'Mëttel, mat deem Dir lech mam
universelle Geeschtt verbënnt, a wann Dir lech mat deem
onendleche Bewosstsinn harmonéiert, kënnt Dir all
.d'Geheimnisser vun der Schöpfung kennenléieren

De Wonsch, Gott méi no ze kommen an Hien kennen ze
léieren, kënnt net vun eleng, mä muss kultivéiert ginn, an
d'Liewen huet kee Wäert ouni dëse Wonsch

D'Ärdescht Liewen ass eng temporär Halt, an
d'Haauptpflicht vun der Mënschheet ass et, den Zweck an
d'Zil vun dëser Rees ze verstoen. Dësen Zweck ass Gott ze
.kennen, an et kann näischt anescht sinn

Äre Fridden ass Äre wäertvolle Schatz, also loosst keen
lech dëse Schatz huelen

* * *

Léiert eleng ze stoen, sécher a geschützt an der Festung
.vun Äre Tugenden a Selbstwäert

* * *

Alles existéiert, well Gott existéiert, an well Hien
existéiert, existéiert och Dir. Dank senger Existenz géisst
Dir de Komfort a Freed vum Liewen. Dofir sollt Är
.Dankbarkeet géintwärtig Gott déifgräifend sinn

Gutt Bicher kënnen roueg, héiflech a respektvoll Frënn
sinn. Verléisst dës Bicher net an Äre schwierige Momenter,
well se wäerten Iech ni verloossen, am Géigesaz zu
.kierperleche Frënn, déi Iech vläicht verloossen

Jiddereen, deen eng gutt Gesondheet, e komfortabelt
Liewen a grouss geeschteg Fäegkeeten huet, awer Gléck
feelt, ass nach net am Liewen erfollegräich. Wann Dir
wierklech soe kënnt: "Ech si glécklech, a keen kann mir mäi
.Gléck huelen", hutt Dir d'Bild vu Gott an Iech selwer fonnt

Betount Rou a Fridden, a schéckt nëmme léif Gedanken
a gutt Absichten, wann Dir a Fridden an Harmonie wëllt
liewen. Liewt e Liewen, dat op Gerechtegkeet a
Frëmmegkeet baséiert ass, an all déi, deenen hiert Liewen

mat Ärem verbonnen ass, profitéieren einfach dovun, mat
.lech zesummen ze sinn

Wann Dir keng Frënn hutt, oder wann Är Frënn Är Zäit
verschwenden, oder wann Dir net mat hinne eens gitt, da
loosst Bicher [a Materialien], déi Wäisheet enthalen, Är Frënn
sinn, well Dir duerch d'Dieren vun hire Säiten an eng Welt
.vun erstaunlechen an spannenden Iddien kënn kommen

Gott fannen heescht alles ze kréien, wat d'Häerz
begeeschtert, a spirituellt ze sinn heescht d'Dieren zu
Gesondheet, Gléck an Erfolleg opzemaachen

An eis läit e Funken vun der göttlecher Kraaft, deen all
Liewe kreéiert an erhält, an deen drop waart, entzündet ze
.ginn

Liesen ass eng ganz nützlech mental Aktivitéit; et
trainéiert de Geescht a hält en flexibel. Eng Stonn oder zwou
Liesstonnen deeglech ginn jidderengem bannent e puer Joer
eng divers Wëssensbasis, virausgesat datt hie sech fir
wäertvoll Bicher entscheet. Verschwendet keng Zäit a
schuedt Är mental Fäegkeeten net andeems Dir bëlleg
Romaner oder trivial Bicher liest, déi kee Sënn oder Sënn
.hunn

Déi mat sozialen Neigungen fannen a wäertvolle Bicher
eng nei Energie fir d'Mënschheet ze hëllefen duerch
d'Lektiounen, déi a Bicher enthale sinn, déi vun nobelen,
.talentierte Männer a Fraen geschriwwen goufen

* * *

Liesen ass eng ganz nützlech mental Aktivitéit; et
trainéiert de Geescht a hält en flexibel. Eng Stonn oder zwou
Liesstonnen deeglech ginn jidderengem bannent e puer Joer
eng divers Wëssensbasis, virausgesat datt hie sech fir

wäertvoll Bicher entscheet. Verschwendet keng Zäit a
schuedt Är mental Fäegkeeten net andeems Dir bëlleg
Romaner oder trivial Bicher liest, déi kee Sënn oder Sënn
.hunn

* * *

Egoismus a Stolz müssen eliminéiert ginn, well si déi
.gréisst Hindernisser fir spirituell Wëssen sinn

* * *

Ouni e Gottesgefill schéngt dës Welt voller Konflikter,
Gewalt a batteren Enttäuschungen ze sinn. Gléck läit doran,
.sech no bei Gott ze fillen

* * *

Déi, déi Gott kennen, hunn stänneg Freed a Gléck an
hiren Häerzer. Well si sech geseent Sécherheet a Rou fillen,
kënnen Stierm vu Roserei se net erschütteren, an Angscht
.kann an hir Häerzer kommen

* * *

Gutt Bicher sinn Är bescht Frënn; duerch si kënnt Dir déi
grouss Geeschter héieren, déi mëll mat Iech schwätzen, Iech
tréischten an Iech déi bescht Rotschléi ginn. Wann Dir kee
richtege Wonsch kultivéiert, gutt Bicher ze liesen, heescht
.dat, datt Dir d'Ierfschaft vu Generatiounen verléiert

* * *

Ouni göttlech Hëllef sinn d'Leit gebonnen ze versoen,
well d'Kraaft a Wäisheet, déi néideg sinn, fir am Kampf vum
Liewen erfollegräich ze sinn, kommen aus enger
onendlecher Quell. Wann eng Persoun Gott ignoréiert, trennt
si d'Liewenslinn of, déi hir Hëllef an Ënnerstëtzung gëtt, déi
.fir den Erfolleg néideg sinn

Déi, déi un d'Dier vu spirituellen Méiglechkeeten
klappen, wäerten feststellen, datt d'Dier fir si opgemaach
.gëtt, well Gott deenen hëlleft, déi sech selwer hëllefen
Wann Dir a Harmonie mat Gott sidd, ass déi ganz Natur
a Harmonie mat Iech

* * *

D'Léift ass wéi Schleifpabeier, dat de Geescht poléiert
an d'Rauheet aus dem Charakter ewechhëlt

* * *

Wann Dir Gott op eemol iwwerall fannt, a wann Hie bei
Iech kënnt, Iech inspiréiert a leet, dann huet d'Geschicht vun
.der göttlecher Léift ugefaangen

* * *

Mee Léift soll an den Häerzer stralen a heelen Stralen un
anerer schécken

* * *

Sicht Gott kennen ze léieren, während Dir jonk a staark
sidd, well am Alter a bei Krankheet kënnt Dir hien net méi
sichen. Am Alter, wou d'Leit ufänken, de richtege Sënn vum
Liewen ze verstoen, gëtt de Kierper schwaach, an si
verbréngen de Rescht vun hirem Liewen domat, sech ëm hir
fragil kierperlech Fäegkeeten ze këmmen, anstatt
.d'Wourecht ze sichen

* * *

Ech wäert dat Bescht aus all Mënsch huelen, an ech
wäert déi gutt Qualitéit vum all Nationalitéiten schätzen,
.ouni mech op hir Mängel ze konzentréieren

* * *

Genee wéi mir eis ëm den Nährwäert vun eisem
deegleche lessen këmmen, solle mir och op déi
psychologesch Nährstoffer oppassen, déi mir eisem Geescht
.all Dag liwweren

* * *

Léif Wieder sinn e wonnerbart Mëttel géint vill
Krankheeten, well se eng mächtig, bal magesch,
magnéitesch Kraaft hunn, déi hirem Spriecher vill Segen a
Wuelstand bréngt. Déi, déi berouegend, sanft Wieder
benotzen, spieren e subtile Stroum, deen ouni
Ënnerbriechung duerch si fléisst, a si gi mat engem déiwe
Gefüll vu Rou gefëllt. Dëst ass well dëse Stroum mat senger
héijer Quell verbonnen ass, engem konstante Floss, deen

d'Séilen an Harmonie mat där Quell erreecht, an et hinnen
erméiglecht, Gléck un déi ze vermëttelen, déi no Fridden
.verlaangen

* * *

Wéi vill léif Wierder aus dem Häerz hunn vill Leed
verdriwwen a wéi vill weis Stëmmen hunn däischer Weeër
!mat Luuchte vu Freed a Rou beliicht

* * *

Mir wuessen duerch all Erfahrung, déi mir
duerchmaachen, soulaang mir eis bewosst sinn, datt mir
wäertvoll Lektione vum hinne léiere kënnen. All Péng a
Leed, dat mir erliewen, huet Sënn an Zweck. Trotz der
haarder Situatioun vum dësen Erfarungen, si se wéi Feier, dat
Äerz schmëlzt an et a schéine, staarke a villseitege Stol
.verwandelt

* * *

All déi bemierkenswäert Leeschtungen a mengem
Liewen goufen duerch d'Kraaft vum engem Geescht am
Aklang mat Gott erreecht. Wann den hellege Generator leeft,
gëtt alles, wat ech wënschen, ouni Ausnam erfëllt, andeems
et fir d'éischt Form als onsichtbaren, äthereschen Design
unhëlt an dann mat onwiderstehlecher Kraaft an der Realitéit
.manifestéiert gëtt

* * *

Wann de Geescht Gott e häerzlecht, fervent Geflüster
aus den Déiften vum enger sehnsüchterer Séil flüstert, da
wäert de Ruff vum Geescht dat universellt Häerz beréieren,
an d'Äntwert wäert kommen a mat sech eng immens Freed
bréngen. Dëst intellektuellt Geflüster kultivéiert de Wëllen,
bis en déi néideg Kraaft huet, fir dat gewënscht Zil
.z'erreechen

* * *

Wann de Geescht an de Wëlle vum enger Persoun am
Aklang mat Gott sinn, gi si mat onlimitéierter Kraaft
gelueden, sou datt nëmmen un eppes ze denken duer geet

fir et z'erreechen, well d'göttlecht Gesetz zugonschte vun
.deen en wierkt, déi am Aklang mam ieweschte Wëlle sinn

* * *

Egal wat eis Suergen sinn, Gott soll déi éischt Plaz an
einem Liewen anhuelen. Ee vun de wichtegsten Elementer
vum spirituellen Wuesstum ass dat kontinuéierlecht
häerzlecht Geflüster zu Gott, wou Dir perséinlech eng
wonnerbar positiv Verännerung erlieft, déi lech e groussen
.Androck wäert maachen

* * *

De Mënsch soll net all seng geeschteg Fäegkeeten, déi
Gott him ginn huet, der Sich no flüchtege Saachen widmen,
soss verléiert hie sech am Labyrinth vum Materialismus a
kreéiert sech Restriktionen a Limitationen, déi hie net
brauch. Amplaz soll hie seng geeschteg Kräfte benotzen, fir
déi néideg Saachen am Liewen ze kréien, a sech beméien,
seng spirituell Fäegkeeten z'entwéckelen, fir tëscht richtig a
falsch, a tëscht schiedlech a nützlichem
.z'ënnerscheiden

* * *

D'Wourecht läit iwwer Meinungen an Theorien eraus, a
vill, déi dës Approche adoptéieren, gi vun hiren eegene
subjektiven Conclusiounen gebonnen

* * *

Maach op, o Här, d'Paarte vun der Rou a bewaach den
Hellegtum vu menge geeschtliche Gedanken virun den
Attacke vu béise Geplüster. A loosst d'Rose vu menge
Sehnsucht am Gaart vu mengem Häerz bléien, während ech
.op den Dag vun Ärem Kommen waarden

* * *

Theoretisch Wëssen ass net fäeg, göttlecht Wëssen *
z'erreechen, an et ass ubruecht, seng wäertvoll Zäit net mat
Theorien ze verschwenden, déi net an der Realitéit
ugewannt kënne ginn, soss fënnt een sech an der Mëtt vun

dichten intellektuellen Dschungelen erëm a kann net de
.Beräich vun den Theorien iwwerschneiden

* * *

Gléck ass d'Fruucht vum psychologesche Victoire iwwer
déi volatil Ëmstänn vum Liewen

* * *

Deejéinegen, deen Gott erkennt, kann der Welt
onbekannt sinn

* * *

Wann eng Persoun sech mat theoreteschem Wëssen
programméiert [ouni tatsächlech Tester], gëtt si wéi en
portablen Opnamengerät, deen Spréchwierder widderhëlt an
héich Ausdréck widderhëlt, an anerer wäerten hien als
geléierte Wëssenschaftler betruechten, awer sou e Wëssen
gëtt net duerch eng direkt Perception vum der Wourecht
verstärkt, an et gëtt och net duerch spirituell Erreeche
.gerecht

* * *

Problemer wäerten an der Welt weider bestoen, also
wou kann een sech fir Orientéierung a Féierung wenden?
Seng Gedanken, beaflosst vu Gewunnechten, Viruerteeler,
Viruerteeler a Fanatismus, sinn net nützlich, an d'Aflëss vu
senger Ëmwelt, Famill, Land oder Welt sinn net fäeg, richtig
Féierung ze bidden. Dofir muss een sech un Gott wenden a
lauschten op déi roueg, seren Stëmm, déi aus den Déifte
vun der Séil kënnt, eng Stëmm am Aklang mat der
.Wourecht

* * *

Maacht Är Härzer op fir déi göttlech Ausgießung, fir
datt se duerch Iech fléisst a Äert Liewe mat geeschtleche
.Segen a Guttheet fëllt

* * *

Egal wéi eng Aarbecht Dir maacht a wéi eng
Leeschtungen Dir erreeche kënnt, denkt ëmmer drun, datt

Gott d'Quell ass, déi lech all d'Kraaft gëtt, déi Dir braucht fir
.ze schaffen an Erfolleg ze hunn

* * *

Loosst mech un lech denken, Här, an Aarmut an am *
Räichtum, a Krankheet an an der Gesondheet, an Ignoranz
an an der Wäisheet, a loosst mech Äert geseent Liicht
.gesinn, dat am Moment Wuelbefannen a Heelung gëtt

* * *

An der Einsamkeet vu menge Gedanken, verlaangen
ech no Ärer geseenter Stëmm, verdreift mir déi haart,
ierdesch Stëmmen, déi an de Falten vu menger Erënnerung
verstoppt sinn, ech wëll Ärer roueger, melodescher Stëmm
.fir ëmmer an der Rou vu menger Séil lauschteren

* * *

D'Liewen ass an Däischtert gehüllt, a mir müssen dem
Gottes Liicht eis Leedlampe sinn, wa mir duerch seng
däischer Weeër goen. Hie ass de Vollmound an den Nuechte
vun Ignoranz an Däischtert, d'Sonn vun der Erliichtung an de
Stonne vum Erwäachen, de Liichttuerm vun der Leedung an
de Polarstär fir déi, déi d'Mierer vun der ierdescher,
.flüchtiger Existenz duerchqueren

* * *

Et ass Zäit fir d'Mënschheet aus hirem Schlof vun der
Vergessenheet zu engem spirituellen Erwäachen z'erwäachen.
Mir froen Dech, O Här, eist Bewosstsinn aus den Déifte vun
der Onachtsamkeet an dem enken, limitéierten Denken op
den Horizont vum Fridden, Liicht, Léift a vum universelle
.mënschleche Matgefill ze hiewen

* * *

D'Saache ginn irgendwann besser, well Gottes Kräfte a
Wonner hannert de Widderspréch vum mënschleche Liewen
verstoppt sinn, a wien net vun der Onvermeidlechkeet vun
der Situatioun iwwerzeegt ass a probéiert mat sengem
Geescht a Glawen an dat ze penetréieren, wat hannert dem
.Schleier ass, kritt d'Dier fir sech opgemaach

* * *

Glawen heescht ni recklos ze sinn oder net clever mat
den Ëmstänn ëmzegoen. Éischer, egal wat geschitt, muss
eng Persoun sech sécher sinn, datt nëmme Gott fäeg ass,
hien a schwierigen an usprochsvollen Ëmstänn
z'ënnerstëtzen, wann hien sech mat ganzem Häerz, Séil a
.Gefiller zu Him wendt

* * *

Wann eis Sënner eis déi ganz Wourecht kéinte
verméttelen, géife mir d'Äerd als Flëss vun Elektronen
gesinn, an all Stëbsfleck als eng rullend Liichtmass. Déi, déi
de Räich vum Material bis zum Geescht andréngen, verstoen
d'Natur vun der Illusioun a kennen d'Essenz vun der
.Wourecht

* * *

Egal ob am afrikaneschen Dschungel, op engem
Schluechtfeld, bei Krankheet oder Aarmut, muss een sech
selwer dovun iwwerzeegen, datt Gottes Hand méi staark ass
wéi all Gefor a fäeg ass, déi ze schützen, déi bei Him Schutz
sichen. Et gëtt kee méi effektive Mëttel zum Schutz.
Natierlech muss een d'Vernunft benotzen, wann een mat
Evenementer ëmgeet, awer gläichzäiteg säi vollt Vertrauen
.an d'göttlech Hëllef setzen

* * *

D'Léift, déi an den Häerzer vun alle Kreaturen wunnt –
d'Léift vun alle Mammen, Pappen, Frënn a Léifsten – staamt
.vun der göttlecher Léift

* * *

Et muss een Ënnerscheed tëscht groussen a klengen
Flichten gemaach ginn, woubei dat Wichtigst iwwer dat
einfach Wichtigst prioritär behandelt gëtt. Ausserdeem soll
keng Flichten enger anerer widdersprieche. D'Schrëft seet
eis, datt wann eng Flichten am Konflikt mat enger anerer
stinn, dat e Beweis dofir ass, datt et keng richteg Flichten
.sinn

* * *

Wéi d'Sonnestrale sech verbreeden, wäert ech Strale
vun der Hoffnung an d'Häerzer vun den Aarme an den
Verloossenen [déi, déi d'Gesellschaft verlooss huet]
verbreeden, an ech wäert eng nei Entschlossenheet an
.d'Häerzer vun deenen aféieren, déi sech fir Echech halen

* * *

:De Léierer Paramahansa sot zu engem vu senge Jünger
Schléisst keen aus dengem Léiftkrees aus. Halt"
jiddereen an dengem Häerz, an si wäerten dech an hirem
".halen

* * *

Här, hëllef mir, mäi Wëllen ëmmer ze benotzen, fir
nëtzlech a gutt Doten ze maachen
Hëllef mir, mech Ärem Wëllen unzepassen, sou datt all
meng Gedanken Ären Zwecker entspriechen an am Aklang
.mat Ärem Wëlle sinn
Hien huet mir gehollef, déi verstoppt, geseent Kraaft a
mir z'erwächen, fir datt ech all Schwiereregkeeten a Prüfungen
.iwwerwanne konnt

* * *

Erwächt mat där këhner an demüteger spiritueller
Perséinlechkeet - eng, déi d'Kraaft vu Léiwen mat der
.Sanftmut vun Dauwen kombinéiert

* * *

Ech wäert mech net ëm batter, falsch Kritik këmmen,
nach ëm iwwerdriwwe Luef a Schmeichelei. Mäin eenzege
Wonsch ass et, Äre Wëllen ze maachen, o Här, an Är Gunst
.ze kréien

* * *

Dir kënnt Iech net déi iwwerwältegend Freed virstellen,
déi Iech erfëllt, wann Dir déi göttlech Präsenz spiert. Är Séil
wäert dann vun der grenzloser Léift vu Gott berouscht sinn.
Et ass eng Léift, déi Milliounen Mol méi grouss ass wéi all

menschlech Léift - eng Léift, déi all Är Wësch erfëllt an Äert
.Häerz mat Freed a Zefriddenheet fëllt

* * *

Duerch bannenzeg Fokus kënnt Dir direkt spirituell
Gléck an Iech selwer an ëm Iech erliewen. Wann Dir dëst
Bewosstsinn kultivéiert, wäert Är Perséinlechkeet
harmonesch wuessen, an Dir kritt e attraktive Magnetismus
.fir Mënschen an aner Wiesen

* * *

O Groussen Beschützer, et ass mir egal, ob ech alles
verléieren wéinst mengem Schicksal, dat ech selwer
gemaach hunn, mee ech froen dech, mäin eenzege Schutz,
d'Käerz vu menger Léift fir dech virun de Wand vun der
.Onvorsichtegkeet a Vergiesslechkeet ze schützen

* * *

Loosst eis bis zu eisem vollen Gedrénks vum puren,
erfrëschende Waasser vum Fridden drénken, dat aus de
Quelle vu gönschtege Ëmstänn fléisst, verstärkt duerch eis
fest Entschlossenheet, positiv ze denken an eng
.optimistesche Perspektiv ze hunn

* * *

Gewësse ass en intuitive Sënn, deen déi richteg Natur
an d'Motivatiounen vun enger Persoun verréit. Wann Äert
Gewësse kloer ass, an Dir wësst, datt Dir dat Richtegt
maacht, hutt Dir näischt ze fäerten. E kloert Gewësse ass en
Zeichen vu guddem Verhalen vu Gott. Virum Geriicht vum
Gewësse fräigesprach ze ginn heescht Gléck ze hunn a
.Gottes Segen ze kréien

* * *

Probéier kënn a gefälleg Saachen ze maachen, déi déi
meescht Leit net maachen, a gëff Léift a Fridden deenen, déi
.anerer Iwwersinn

* * *

:De Léierer Paramahansa sot zu engem vu senge Jünger

Wann Dir keng Zäit verbréngt fir de Geescht ze,
kultivéieren, wäert Iech kee materielle Wuelstand zefridden
stellen. Dës Kultivatioun ass keng Folter, mee éischer
Training vum Bewosstsinn fir d'Gedanken an d'Aktiounen ze
„ernähren, déi zum Gléck féieren

Äert Gléck ass Ären Erfolleg, also loosst et Iech vun
niemandem klauen. Schützt Iech virun deenen, déi
probéieren, Iech ze stéieren. Wéi ech e Jong war, hunn ech
meng Gedold verluer, wa Leit falsch Rumeuren iwwer mech
verbreit hunn. Méi spéit hunn ech gemierkt, datt meng Rou
méi wichteg ass wéi d'Zustimmung oder d'Bewonnerung vun
.de Leit

* * *

Wann Dir nëmmen d'Geschicht vun der göttlecher Léift
wusst, déi verschidde Gleeweger mat Gott erliewen! Keng
aner Erfahrung am Liewen kann mat där Freed verglach
ginn. Ech kannte en Hellegen, deen stänneg vun der Léift vu
Gott absorbéiert war, a säi Gesiicht huet helleg Léift
ausgestraalt. Gottes A ass ëmmer op déi geriicht, déi Hien
.gär hunn, an Hien léisst se ni fir ee Moment verlassen

* * *

Et gött nëmme wéineg Leit, déi sech fir d'Entwécklung
.vun hire geeschtegen a spirituellen Kräfte interesséieren

* * *

Loosst Iech net op de Buedem vun der Prokrastinatioun
ënnergoen. Erwächt Iech aus dem Schlof vun der
langweileger aldeeglecher Realitéit a gitt Richtung Horizont
vun engem raffinéierte Liewen, wou et Erfolleg, Freed a
.Fridden gött

* * *

An dir läit e risegt Potenzial, dat drop waart investéiert
ze ginn, an nëmmen du bass fäeg, et z'aktivéieren a
.dovunner ze profitéieren

* * *

D'Befreiung vun de Gefore vu schlechte Gewunnechten
an ongesonde Wënsch bréngt vill méi Gléck wéi materiellen
Erfolleg. Am intellektuellen Erfolleg läit e psychologescht
Wuelbefannen, dat extern Ëmstänn net ewechhuele kënnen.

Dir kënnt all Är Zäit domat verbréngen, Räichtum ze
sammelen, awer dee Räichtum gëtt Iech net de dauerhafte
Fridden a Sécherheet, déi Dir sicht. Am Géigendeel, et
bréngt Iech méi Ongléck, well richtegt Gléck a Fridden am
.Geescht leien, net a materielle Besëtz
Wann Dir fest an Ärem richtege Selbst verankert sidd,
erfëllt Dir all Aufgab a genéisst all gutt Saachen mat
.göttlecher Freed

* * *

Loosst keng Schwächt an Äre Geescht eran, a sidd
virsichteg wann Dir mat Leit ëmgeet, déi negativ Gedanken
an eng pessimistescht Perspektiv hunn, fir datt hir schwach
Gedanken net an Äre Geescht eran kommen, ausser Äre
Geescht huet e Grad vu Stäerkt erreecht, sou datt
d'Gedanken vun aneren en net schwäche kënnen, mä am
Géigendeel, fäeg ass, d'Gedanken vun aneren ze stäerken
.an hiert Selbstvertrauen ze erhéijen

* * *

Gott kënnt un d'éischt Plaz, a mir sollten eisen Dag net
ufänken oder ophalen, ouni un hien ze denken. Mir müssen
drun denken, datt mir ouni d'Kraaft an d'Energie, déi mir vu
Gott kréien, näischt kéinte erreechen. Dofir ass eis gréisst
.Pflicht him vis-à-vis

* * *

Et gëtt e Wee fir Gebräicher an Traditiounen ze
evaluieren an ze beurteilen. Ufanks hat all Traditioun eng
Rechtfertigung. Wa mir feststellen, datt dës Rechtfertigung
nach ëmmer existéiert, dann huet d'Traditioun Bedeitung a
Virdeel. Et ass awer net schlau, Traditiounen blann ze
verfollegen. Mir müssen d'Wourecht kennen a se verfollegen,
.erkennen, wat eis Gléck bréngen kann, an et dann uwenden

* * *

Wann Dir sou vill Leit gesitt, deenen et feelt un Gléck
oder Erfolleg, da gitt net dovun aus, datt dat hiert Schicksal
ass. Dir kënnt lech selwer maachen, wat Dir wëllt sinn. Ären
inneren Erfolleg ass dat, wat lech wierklech erfollegräich
.mécht

* * *

Wann Dir näischt an lech selwer hutt, wäert Dir net
glécklech sinn. Mee wann Dir näischt ronderëm lech hutt a
glécklech an lech selwer sidd, sidd Dir ouni Zweiwel
erfollegräich. Dofir ass et onméiglech, d'Leit no hiren
.externen Ëmstänn ze beurteelen

* * *

Ënnert de grouse Masse kann et eng Persoun ginn, déi
e spirituellen Zoustand erreecht huet a bannenzege Friden
.a héchst spirituellt Gléck genéisst

* * *

Ech weess sécher, datt alles wat ech brauch, bei mech
kënnt, an dofir maachen ech mir keng Suergen ëm dat, wat
d'Zukunft bréngt. Dëst ass kee Prahlen oder Virstellungen,
well ech d'Aarbecht an d'Effektivitéit vun där geseenter
.Kraaft a mengem Liewen schonn oft erlieft hunn

* * *

Egal ob ech op der Uewerfläch vum Liewen schwiewen
oder an den Déifte vum Mier erdrenken, ech weess, datt ech
bei Gott sinn an Hien ass bei mir, an datt näischt mir
schuede kann. Dëst Wëssen huet mir eng onbeschreiflech a
.grouss Freed ginn

* * *

Et gëtt keen Zweiwel datt eppes Neies ze kafen eng
agreabel Erfahrung ass. Mee no enger Zäit verschwënnt dat
freedegt Gefill lues a lues, an Dir kënnt souguer ganz
d'Interesse drun verléieren, et vergiessen a Loscht op eppes
anescht hunn. D'Rechnung fir dee Géigestand wäert awer

net vergiess ginn, besonnesch wann Dir en a Raten kaaft
!hutt

* * *

E Mënsch soll säi Liewen ënner Kontroll huelen a sou vill
wéi méiglech vereinfachen. Hie soll Sue fir
Noutwennegkeeten a Noutfäll opspueren, Spueren iwwer
Luxusausgaben prioritéieren an aneren no beschte
Méiglechkeeten hëllefen. Wann Dir aneren hëlleft, kënnt Dir
op déi eng oder aner Manéier Hëllef, an Dir wäert un näischt
.feelen an Dir wäert vun näischt entzu ginn

* * *

An der Freed vun allen Häerzer héieren ech den Echo
vun Denger Freed, o Här, an an der Frëndschaft vun all de
Gleewegen, spieren ech Deng Léift. Ech freeë mech a mäin
Häerz freet sech iwwer den Erfolleg a Wuelstand vu menge
Frënn, genee wéi ech mech iwwer mäin eegent
Wuelbefannen a Rou freeën. Wann ech Wäisheet an aneren
inspiréieren, multiplizéieren ech d'Schätz vu menger
eegener Wäisheet, an am Gléck vun allen fannen ech mäin
.eegent

* * *

De gréisste Feind vum Gléck ass Sue léinen fir
Luxusartikelen ze kafen. D'Leit gleewen fälschlecherweis,
datt se net glécklech kënne sinn, ausser se kréien eppes
Spezielles. Awer och nodeems se dës Saach kaaft hunn,
wäerte se kee richtegt Gléck erliewen, trotz der temporärer
Freed, déi se bréngt. Wat bréngt et, dem Fattoria vum
irdesche Gléck nozejoen, deen nëmme versprécht ze
briechen? D'Leit solle einfach liewen, ouni vill Besëtz ze
.brauchen, déi stänneg Opmierksamkeet erfuerderen

* * *

Mäi Paradäis ass a mir. Wärend ech Gottes Segen
genéissen, soen ech Him Merci, a meng bannenzeg Freed
wiisst. Ouni déi bannenzeg Zefriddenheet ginn och irdesch
Freed an Erfreulechkeeten zur Häll. Ech sinn elo zu dem

Erkenntnis komm, datt ouni déi bannenzeg Freed d'Laascht
vun de Verantwortungen, déi mir opgeluecht ginn, mir mäi
.Fridden beraubt an mäi Gléck geholl hätt

* * *

Wann Räichtum mat Krankheet a Problemer verbonnen
ass, da wäerten d'Konsequenze villfälteg sinn. Hygiène a
Gesondheitswiesen gehéieren zu de Stärkte vum Westen.
Schiedlech Insekten a fatal Keimen ginn an entwéckelte
Länner effektiv bekämpft, während se an aneren
iwwerflësseg sinn. Awer d'Eliminatioun vun dese Schädlinge
ass net de Spëtzepunkt vun der Leeschtung, well et an
entwéckelte Länner aner Aarte vu Krankheeten gëtt, wéi z.
B. schwéier ze bezuelen Rechnungen a finanziell Krisen
duerch Ratenkaafsystemer - Krankheeten, déi de Schlof
.stéieren an de Fridden ënnergrüewen

* * *

Mir sinn en integralen Deel vum selwechte Bewosstsinn,
aus deem dëst grousst Universum entstanden ass

* * *

Hues du jeemools eng Schofsherd gesinn? Wann ee vun
hinne sprängt, imitéiert de Rescht vun der Schof se ouni ze
zécken. Déi meescht Leit sinn esou. Een kéint eng Iddi kréien
oder en neien Trend aféieren, an anerer sprangen direkt op
de Bandwagon a kopéieren en. Dëst Muster besteet zënter
Generatiounen. All Natioun huet hir Bräich an Traditiounen, a
mir kënnen net behapten, datt se all richtig oder
vertraulich sinn. Mee wien weess? Vläicht sinn e puer vun
.dese Bräich an Traditiounen ouni Bedeitung a Sënn

* * *

Wann den turbulenten Sturm vun de Gedanken sech
berouegt, triede mir an d'Kinnekräich vum Fridden an
.beréiere déi göttlech Präsenz

* * *

Denk u Gott, oder un eng schéi Landschaft, déi Fridden
inspiréiert, oder un eng freedeg an agreabel Erfahrung.

Positiv, roueg mental Aktivitéit ass erfrëschend an
.erfrëschend

* * *

Mir liewen an enger chaotescher an turbulenter Welt. Dir
mengt vläicht, datt Suen Gléck bedeit, awer wann Dir se kritt
hutt, stellt Dir fest, datt Dir ëmmer nach ongelécklech sidd.
Dir kënnt Räichtum kréien a Är Gesondheet verléieren (Gott
verbitt). Oder Dir kënnt eng gutt Gesondheet hunn a Är Suen
verléieren. Oder Dir kënnt souwuel Räichtum wéi och
Gesondheet hunn, awer vill Problemer mat aneren hunn,
Frëndlechkeet ubidden, nëmme fir dann mat Haass a Roserei
begéint ze ginn. Ouni Gott kann näischt an dësem Liewen
.lech wierklech zefridden stellen

* * *

D'Äerd gëtt zu enger Folterkammer fir déi, déi an
Ignoranz vum göttleche Plang liewen. Mee wann Dir
d'Liewenserfahrungen als Är Enseignanten betruecht a vun
hinnen déi richteg Natur vun dëser Welt an Är zougewisen
Roll am kosmeschen Drama léiert, ginn dës Erfahrungen zu
wäertvollen Erliichtungen um Wee zu dauerhafter
.Zefriddenheet a Gléck

* * *

Do, hannert der ondäischerer Däischtert, der roueger
Rou an dem ongeschafenen Näischt, läit déi éiweg Essenz,
déi den Urspronk vun der Existenz an d'Quell vun alle
.Kräften a Wiesen ass, siichtbar an onsichtbar

* * *

Gott huet dës Äerd net nëmme fir eis geschaf fir ze
iessen, ze schlofen a ze stierwen, mä fir datt mir säi Wëlle
kenne léiere kënnen an den Zweck vun eiser Existenz
verstoen. Eng Handvoll weis Leit hunn d'Bedeutung vum
kosmesche Plang verstanen, awer déi meescht Leit si blann
.a wëssen net vun dësem Zweck

* * *

Suen waren ni mäin Zil am Liewen; mäin Zil war et,
menge Bridder a Schwësteren an der Mënschheet ze
déngen. Dofir huet Gott mir vill Méiglechkeeten opgemaach,
.fir mech selwer z'ënnerstëtzen a meng Missioun ze erfëllen

* * *

Gott huet dëst Universum erschaf fir no engem fixe an
onverännerleche Gesetz ze funktionéieren. Wa mir géint ee
vun dësen universelle Gesetzer verstoussen, bestrofe mir eis
selwer. Een, deen vum Daach vun engem héije Gebai
sprängt, brécht sech d'Schanken. Dofir kënnen mir d'Gesetz
vun der Schwéierkraaft net ignoréieren, ouni d'Konsequenze
.ze erleiden

* * *

Wann mir eis d'Zivilisatiounen vun der Welt grëndlech
ukucken an déi verstoppte Geheimnisser vun antike
Zivilisatiounen entdecken, da gëtt et e grousst Bild mat
verflochtene Linnen, verschiddene Kapitelen a präzisen
Detailer, a mir stellen fest, datt de Mënsch gläichzäiteg
.individuell a sozial ass

* * *

Wann Gott wollt, datt mir nëmmen am materielle
Bewosstsinn liewen, wiere mir komplett zefridden mat
.materielle Saachen a mat weltleche Weeër

* * *

Strale vu Rengheet, Friden a Gléck iwwer Dreem eraus
flimmern an danzen an eisen essentiellen Déiften

* * *

Mat all Erfahrung, déi um Himmel vun eisem Liewen
während dëser irdescher Rees vun eiser erschénkt, musse
mir léieren, wéi mir eis Bewosstsinn erweideren a méi
Verständnis fir d'Ëmstänn hunn, déi eis ëmginn oder duerch
déi mir goen, an dann wäerte mir fäeg sinn, a besserer
Harmonie ze liewen a méi reibungslos mat de Leit an dem
.Liewen ëmzegoen

* * *

Déi meescht Leit imitéieren anerer. E Mënsch soll
.originell a kreativ sinn a alles beherrschen, wat e mécht
Am Osten louch de primäre Fokus op der Kultivatioun vu
spirituellem Gléck, während déi materiell Aspekter vum
Liewen dacks vernoléisst goufen. Am Westen gëtt et e
puer materiell Komfort, awer ganz wéineg psychologescht
Gléck. Wat gebraucht gëtt, ass e Gläichgewiicht tëscht
deenen zwee, well sech nëmmen op een Aspekt vum Liewen
ze konzentréieren zu engem Ongläichgewiicht an enger
Onméiglechkeet féiert, rational mat den Ufuerderunge vum
.Liewen ëmzegoen

* * *

Déi gréisst Freed - nom göttleche Gléck - ass fir eng
Persoun, a Friden mat senger direkten Familljememberen ze
.sinn, mat deenen se all Dag vum Joer muss liewen
D'Leit verschwenden vill Zäit domat, sech ze
presséieren an impulsiv ze handeln, ouni vill z'erreechen.
Wéineg maachen eng Paus fir nozedenken a versichen ze
.verstoen, wat d'Liewen ze bidden huet

* * *

Mir müssen drun schaffen, bannenzeg Gebaier vun der
Wäisheet a Gäert vum Friden ze bauen, déi mat onzählege
Blummen vu wonnerbare spirituellen Tugenden bléien a
.glänzen

* * *

Inner Harmonie ass eng räich Quell vu Kraaft a
generéiert erneierbar Energie

* * *

Wann ee sech d'Liewen ukuckt, stellt een fest, datt
Erfolleg net einfach ass. D'Liewen ass dacks haart an
onverzeihlech, a mir musse kämpfen, fir eise
Liewensënnerhalt ze verdéngen. Denkt un d'Ustrengung, déi
néideg ass, fir Äre Kierper z'erhalen an en gesond a fräi vu
Krankheeten ze halen! Och wann Dir domat erfollegräich
sidd, ass dësen Erfolleg temporär. De Kierper - ech wëll

laang liewen - wäert schlussendlech begruewe ginn.
D'Noutwennegkeet diktéiert, datt géint vill Kräften, souwuel
intern wéi extern, gekämpft gëtt, fir de gewënschten Erfolleg
z'erreechen. Dës Kräften schaffen onermiddlech, fir Iech all
.wierklech bedeitend Leeschtungen ze berauben

* * *

Versicht ënner allen Ëmstänn roueg ze bleiwen, a loosst
de Som vun Ärem Fridden mat Freed a Laachen vun
.Zefriddenheet bléien

* * *

Och déi gréisst Hellegen erreechen keng komplett
Erléisung, ausser si deelen hiren Erfolleg - hir spirituellt
Erfahrungen an hiert méi héicht Wëssen - mat aneren,
andeems se hinnen hëllef, spirituellt Verständnis
z'erreechen. Dofir si déi, déi sou Stadien erreecht hunn an
esou Zoustänn erreecht hunn, begierig, Verständnis un déi
ze vermëttelen, déi et brauchen. Wann Dir richtegen Erfolleg
wënscht, wäert Dir net nëmmen Äert eegent Gléck sécheren,
.mä och d'Gléck vun aneren

* * *

Jiddereen mat Intelligenz kann Sue verdéngen. Mee wa
se Léift am Häerz hunn, wäerte se dëst Geld ni fir egoisteschen
Zwecker benotzen; éischer wäerte se et mat aneren deelen.

Sue sinn e Fluch an e Misär an den Hänn vun den
Egoisteschen an de Gierigen, an e Segen an e Kaddo an den
.Hänn vun deenen mat gudden Häerzer a generéise Séilen

* * *

Een kéint sech entscheeden, fir eng länger Zäit roueg ze
bleiwen a refuséieren, mat senger Famill ze schwätzen.
Während dës Persoun e gewësse Grad u bannenzegem
Fridden erreeche kann, ass hiert Verhalen egoisteschen a
schiedlech fir d'Gléck vun hirer Famill. Si kënnen net als
wierklech erfollegräich ugesi ginn, ausser hir Léifsten
profitéieren och vun hiren Erreeche. Ähnlech geet et beim
Erreeche vu materiellem Erfolleg net nëmmen ëm eist Recht,

Wuelstand ze genéissen; et bedeit och eis moralesch
Verantwortung géigeniwwer aneren, hinnen ze hëllefen, hir
.finanziell a Liewensbedingungen ze verbessern

* * *

Ech sinn hannert de Mauere vu mengem klore Gewësse
geschützt. Ech hunn déi däischer Vergaangenheet
.eweckgebrannt an ech beschäftege mech nëmme mat haut

* * *

Haut réalisieren ech, datt ech eent mam Liicht vum
gréisste Gutt sinn an datt ech e Liichtturm fir déi sinn, déi
.géint d'Welle vum Mier vun de Leed kämpfen

* * *

D'Leit hunn ënnerschiddlech Meenungen an Theorien
iwwer Erfolleg, ofhängeg vun hiren Ambitiounen am Liewen.
Et ass net ongewéinlech, datt verschidde Leit Erfolleg mat
Déifstall gläichsetzen, andeems se Saache soen wéi: "Hie
war en erfollegräichen Déif!" Dëst ënnersträicht, datt
Erfolleg a sengen Formen a Varianten erwünscht a gesicht
.ass. Eise Succès sollt awer aneren net schueden
Et gëtt och nach en anert Kriterium fir den Erfolleg: wa
mir fäeg sinn, harmonesch a profitabel Resultater fir eis
selwer ze bréngen, solle mir och anerer an eisen Erfolleg
.abannen an seng Friichte mat hinnen deelen
Erfolleg bedeit d'Zefriddenheet an d'Zefriddenheet vun
enger Persoun an hirer Ëmwelt. Richteg Erfolleg ass
d'Resultat vun Handlungen, déi op Prinzipie vun der
Gerechtegkeet baséieren, an et ëmfaasst d'Gléck an
d'Wuelbefannen vun aneren als integralen Deel vum eegene
Gléck. Wa mir dëse Prinzip op eist materiellt, intellektuellt,
moralescht a spirituellt Liewen uwenden, kréie mir eng
.komplett an ëmfaassend Definitioun vum Erfolleg

* * *

Hei an dëser limitéierter Welt huelen mir Längt, Breet an
Dicht wahr, awer et gëtt en anert Niveau, wou Dimensiounen
net existéieren; alles ass kloer an transparent - alles ass

Bewosstsinn a Wahrnehmung. De Geschmaachssënn ass
Wahrnehmung, sou wéi de Gerochssënn. Eis Gefiller,
Gedanken a Kierper sinn Zoustänn vum Bewosstsinn. Genée
wéi mir an Dreem kënnen gesinn, héieren, richen,
schmaachen a beréieren, sou erliewe mir och op deem méi
.héije Niveau all dës Sensatiounen duerch rengt Bewosstsinn

* * *

O Här, maach eis glécklech andeems du deng
Noperschaft spiers, befreit eis vun de Fesselen vun de
Begierden a géff eis eng bannenzeg Freed, déi net vun den
Erfarunge vum Liewen an de verännerleche Momenter
.beaflosst gëtt

* * *

Wann eis Geescht mat méi héije Wahrnehmungen a
Kontakt ass, erwacht dat spirituellt Bewosstsinn an eis a mir
erliewen erstaunlech Wonner vun der göttlecher Wäisheet a
.Léift

* * *

Wa mir Gott voll a ganz gär hunn a mat all eise
Gedanken an Häerzer zu Him wenden, da wäerte mir eis bei
Him no fillen a feststellen, datt Hien déi gréisst Hafen vun
.der Sécherheet am Liewen ass

* * *

An der scheinbar eideler, riseger Fläch vum Weltraum
gëtt et eng kosmesch Verbindung an en éiwegt Liewen, dat
eis mat all liewegen an inanimate Saachen am Universum
vereenegt - eng Well vum ieweschte Liewen, déi duerch all
Existenz fléisst. D'Éiwegkeet ass eist richtegt Heem a
permanent Wunnsätz, an eis Existenz an dëse Kierper ass
temporär, wéi eng kuerz Paus fir eng Karawane, déi duerch
.d'Wüst reest

* * *

Wann mir eis mat de kreative Kräfte vum Geescht
ausrichten, wäerte mir eis mam universellen an onendleche
Geescht verbannen, deen eis leet a eis Problemer léist.

Kreativ Kraaft fléisst onännerbrach vun der gréisster Quell
vun eise Wiesen op eis zou, wat eis erméiglecht, kreativen
.Erfolleg an all Beräich vun eiser Aktivitéit z'erreechen

* * *

D'Léift wiisst a bléit an engem Ëmfeld vu Vertrauen,
Toleranz a géigesäitegem Respekt

* * *

Seegent eis, o Här, mam Liicht vu puren Gedanken a
gutte Gewunnechten, sou datt, wann d'Däischtert vu
schlechte Gewunnechten an ofwäichende Gedanken op eis
zoukënnt, se direkt verdriwwen gëtt. An hëlleft eis, Dech mat
enger Léift ze gären hunn, déi sou déif ass, datt weder
materiell Illusiounen nach weltlech Versuchungen eis
.verfaange oder eis Geescht an Härzer gräife kënnen

* * *

Saachen, déi liicht ze kréien sinn, si selten wäertvoll. Mir
wëssen dat aus dem Studium vum Liewe vu groussen Männer
a Fraen a wéi se grouss gi sinn, andeems se hir Talenter
entwéckelt hunn, hir Flichten erfëllt hunn, hir moralesch
Wäerter opgebaut hunn, hir gründlech Studien gemaach
hunn an d'Egoismus vermeit hunn. D'Resultater, déi se
erreecht hunn, an d'Leeschungen, déi se erreecht hunn,
.ware vill méi grouss wéi d'Efforte, déi se gemaach hunn

* * *

Déi richteg Fräiheet läit an der Fräiheet vun der Wiel,
déi vu Wäisheet geleet a vu Versteedsdemech, Korrektheit an
.engem feste Wëllen ënnerstëtzt gëtt

* * *

Wann Dir Äre Wëllen, Äre Entschlossenheet an Äre
bewusst Ënnerscheidungsfaegkeet erwächt, ginn onsichtbar
Kräfte vum héijer Bewosstsinn - duerch d'Abléck vun der Séil
- fräigelooss, fir Iech ze hëllefen an d'Weeër ze beliichten,
déi zu psychologeschem Komfort a Gléck féieren, mat Gottes
.Hëllef

* * *

Eng Persoun muss d'Kanäl vun der Séil duerch hir eegen
Ustrengung opmaachen. Keen wielt fräiwëlleg Leed a Misär
iwwer Fridden a Gléck. Ignoranz ass d'Wuerzel vum Leed an
den Hindernis, deen ewechgeholl a eliminéiert muss ginn.
Ignoranz ass e schiedlecht Onkraut, déif verwuerzelt, dat am
Gaart vun der Mënschheet wiisst an déi gutt a nützlich
Planzen verdrängt. Ignoranz muss mat engem
onerschütterleche Wëllen an enger resoluter
Entschlossenheet iwwerwonne ginn. De Buedem vum
Geescht muss mat enger präziser mentaler Fokusséierung [op
dat Positivt] bearbecht ginn an déi gutt Somen musse mam
Waasser vum Glawen gewässert ginn. Wann déi vital a
waarm Strale vun der Léift schéngen, wäert de Som vun der
Guttheet wuessen an dat parasitär Onkraut a Gräser
iwwerwannen, well Däischtert kann net an der Präsenz vum
.Licht existéieren

* * *

D'Freed vun de materielle Saachen verschwënnt a
verschwënnt, awer d'göttlech Freed verschwënnt ni. Et ass e
göttlecht Gléck, dat onendlech ass an net beschriwwe ka
.ginn

* * *

Mir dierfen ni falsch Methode benotzen, fir Gléck
z'erreechen, an och net de Fridden an de spirituellen
Räichtum, deen mir an eis selwer hunn, opginn, fir
illusoresche Komfort an e blénkegt Liewen ze verfolge,
dat duerch hëllesch Handlungen a Verhalen mat
.zerstéierende Effekter virun eis hänke kann

* * *

Rou ass déi bescht Kamera fir déi göttlech Präsenz
festzehalen. Duerch d'Lëns vun der purer a präzise
fokussierter Rou wäert dat geseent Bild mat perfekter
.Kloerheet erschéngen

* * *

Tatsächlich ass all Wäisheet an dir selwer an alles wat

Dir braucht ass lech bewusst dovun ze ginn

* * *

Zefriddenneit läit an der Selbstverbesserung, sou datt

anerer dech sichen anstatt du selwer se ze sichen. Léift a

Frëndschaft sollten ouni Erwaardung oder Géigefuerderung
ginn, well Erwaardung Roserei a Bitterkeet bréngt. Och wann

een no Selbstverbesserung streift, sollt een eleng stoen,

sécher a friddlech an der Festung vu senge Tugenden a

.sengem Selbstwäert

* * *

Méig Waasserfäll vu Freed an Optimismus ëmmer aus

mengem Häerz fléissen, a méig hiren erfrischenden Spréitz

all déi beréieren, déi ech begéinen

* * *

Geeschtlech Freed generéiert an der Séil de Wonsch,

aneren op all Manéier ze hëllefen, an entwéckelt d'Fäegkeet,

déi raffinéiert moralesch Freed ze schätzen, déi zum Gléck

.féieren, wouduerch d'Neigung zu raue Freed reduzéiert gëtt

* * *

Egal wéi kleng Är Roll ass, si bleift genoe sou wichteg

wéi déi gréisst Rollen, wat de Bäitrag zum Erfolleg vum

kosmesche Spill ugeet, dat d'Séilen op der Bühn vum Liewen

.spillen

* * *

D'Universal Bewosstsinn ass en absolut, onendlecht

Bewosstsinn, dat sech stänneg erneiert an onerschöpflech a

senger Kreativitéit ass, an duerch dech probéiert et en

.eenzegaartegen Aspekt vu sech selwer auszedrécken

* * *

Wann Dir déi göttlech Léift och nëmmen eemol

schmaacht, wäert Dir se ni opginn, well et gëtt näischt

.anescht wéi dat am ganze Universum

* * *

Déi, déi Gott kennen, hunn ganz fortgeschratt spirituell
Stadien erreecht, sou datt se sech net domat zefridde sinn,
de Sënner nëmmen spirituellen Rot ze ginn, mä si kënnen -
duerch d'Gnod an d'Hëllef vu Gott - se mat der spiritueller
Kraaft oplueden, déi se vun de Konsequenze vun hire
.sënnegen Doten befreit

* * *

All gutt a béis Handlungen leien an de Gehirzellen a
manifestéiere sech als tugendhaft oder béis Gewunnechten
oder Tendenzen am Denken. Eng Persoun, déi un ongesonde
Gewunnechten leid, well hir Gehirzellen mat der Kraaft vun
dëse Gewunnechten gelueden sinn, kann sech duerch
Willenskraaft, Meditatioun, oprichtegt Gebied a
kontinuéierlech positiv Affirmatioun befreien, bis all hir
ongewollt Gewunnechten a tugendhaft Gewunnechten vu
Fridden a Rou transforméiert sinn. Dëst geschitt wann déi
richteg geriicht Liewenskraaft schafft fir déi anormal Natur
vun de Gehirzellen ze änneren, sou datt dës Zellen mat
.allem gefällt ginn, wat gutt, tugendhaft a schéin ass

* * *

Verständnis ass dat bannenzegt A, d'Visioun vun der Séil
an den Teleskop vum Häerz. Et ass d'Gläichgewiicht tëscht
.der Rou vum Geescht an der Rengheet vum Gewësse

* * *

All Dag gesi mir verschidden Szenen, an all Dag bréngt
eng nei Lektoun mat sech. Et gött erwaart, datt eng Persoun
d'Lektoun léiert, andeems se sech op den ultimativen Zweck
vu senger Existenz konzentréiert: d'Quell vu sengem Wiesen
.an d'Grondlag vu sengem Liewen ze erkennen
Loosst eis drun schaffen, d'Leed vun der
Vergaangenheet ze vergiessen a beschléissen, net dorun ze
bleiwen. Mat onerschütterlecher Entschlossenheet an
aktivem Wëllen, loosst eis eis Liewen erneieren, eis
Erfolleger verbessern a gutt Gewunnechten an nobel
.Qualitéiten an eis selwer fërderen

Gott ass meng Stäerkt an ech gleewen un keng aner

Stäerkt

Kämpft d'Kämpf vum Liewen a maacht bis zum Schluss
duerch, gitt ni op. Sot ni: "Ech fannen de Wee net, also wäert
ech ophalen ze probéieren." Frot no Hëllef, wann Dir Feeler
gemaach hutt, awer héiert ni op ze probéieren. Vill
akzeptéieren Néierlagen, wa se mat Hindernisser
konfrontéiert sinn. Déi, déi versoen, sollten sech mat
erfollegräiche Leit verbannen, net mat Echec. Sidd
entschloss, erfollegräich ze sinn; dat soll Är
.Liewensphilosophie sinn

All Dag musse mir eis kierperlech Kraaft stäerken, eis
mental Kraaft erhéijen an eist richtegt Selbst duerch
Meditatioun, gesond Denken a positiv, produktiv Aarbecht
kennenléieren, déi dem Kierper, dem Geescht an dem Séil
.zesummen gutt geet

Wann Dir eng gutt Gewunnecht wëllt entwéckelen oder
eng schlecht brieche, konzentréiert Iech op d'Gehirzellen,
wou d'Mechanismen vun de verschiddene Gewunnechten
leien. Fir eng gutt Gewunnecht ze entwéckelen, setzt Iech
.als éischt roueg a meditéiert, a sicht göttlech Leedung
Konzentréiert Äre Geescht op de Willenszentrum an Ärer
Stirn, tëscht Ären Auebrauen, a bestätegt fest
d'Gewunnecht, déi Dir an Ärem Gehir aféiere wëllt. Wann Dir
schlecht Gewunnechten eliminéiere wëllt, konzentréiert och
Är Opmierksamkeet op de Willenszentrum a bestätegt fest,
datt all d'Fueren, wou dës Gewunnechten verankert sinn,
.ausgeläscht ginn
Mat Konzentratioun a Willenskraaft kënnt Dir souguer
.déi déif Furten vun ale Gewunnechten läschen

Bestätegt Iech selwer ëmmer erëm, dass Dir de
Willenskraaft hutt, fir ongesond Gewunnechten aus Ärem
Gehir ze läschen. Déi bescht Zäit fir dës Affirmatioun ass fréi

moies, wann Är Willenskraaft a Konzentratioun um
Héichpunkt sinn. Bestätegt lech selwer weider, datt Dir vun
all Diktater fräi sidd, an een Dag wäert Dir feststellen - mat
Gottes Hëllef - datt Dir lech tatsächlech vun der Gewunnecht
.befreit hutt, déi Dir wëllt brieche

Egal wat Dir fäert, verbannt et aus Äre Gedanken a
loosst et Gott iwwerloossen. Stärkt Äre Glawen u Gott a
vertraut drop, datt Hie fäeg ass, lech ze hëllefen, a wësst,
.datt vill Leed aus Suergen an Angscht kënnt
Firwat sollt Dir elo leiden, wann dat, wat Dir fäert, nach
net geschitt ass? Well déi meescht vun eisen Stéierungen
aus Angscht kommen, wäerte mir eis fräi fillen, wa mir
d'Angscht aus eise Liewen ewechhuelen, an d'Heelung
.wäert direkt sinn

All Nuecht, direkt ier Dir schlofe gitt, bestätegt lech
selwer, datt Gott mat lech ass, lech beschützt an op lech
opasst. Stellt lech säi Schutzlicht vir, dat lech vun alle
.Säiten ëmgëtt, an Dir wäert säi wonnerbare Schutz spieren
An dësem kosmesche Stéck spillen d'Mënsche vun alle
.Rassen den Drama vum Liewen op der Bühn vun der Zäit
Mir müssen de Sënn vum Liewen verstoen, ouni eis
iwwerdriwwe mat eise temporäre Rollen ze beschäftegen
oder eis exzessiv op eis temporär Rollen ze konzentréieren.
Eist Verständnis vum Liewen ass dacks verzerrt a falsch
geriicht, well mir et duerch d'Ae vum Egoismus a limitierter
Perspektiv gesinn; wa mir et mat den Ae vum Geescht géife
kucken, géife mir d'Saachen aus enger ganz anerer
.Perspektiv gesinn

Wann mir d'A vun der Wäisheet opmaachen, gesi mir
dat allëmfaassend Liicht vu Gott, an an deem Liicht
erkennen mir eis spirituell Natur, déi eng Reflexioun vun der
Natur vum universelle Bewosstsinn ass, dat all d'Partikelen
.an Deeler vum Universum duerchdréngt

Geeschtlech Wourechten ëmginn eis, klappen un
d'Dieren vun eisen zouenen Aen, dréngen eis drun, d'Liicht
amplaz vun der Däischtert ze gesinn, mat Wäisheet amplaz
vun Ignoranz ze handeln, eis Häerzer mat Léift amplaz vun
Haass ze fëllen, a matzeschaffen, fir Fridden ze schafen a
Räichtum a Sécherheet an eis Welt ze bréngen. Wann mir
dat maachen, wäert d'Ignoranz verschwannen, weltlëch
Ënnerscheeder wäerten verschwannen, mir wäerten Eenheet
an der Diversitéit gesinn, a mir wäerten méi am Aklang mam
.göttleche Wëlle kommen

Eis Relatioun mat Gott ass net kal oder léiflos, wéi déi
tëscht engem Patron an engem Mataarbechter. Mir sinn seng
Kanner, a seng Suerg fir eis ass stänneg; Hie lauschtert eis
ëmmer. Mir sinn en integralen Deel vu sengem Wiesen, an
eis Relatioun mat Him ass lieweg a vibrant. Hien huet eis en
onerschëpfleche Räichtum u Léift, Versteesdemech, Abléck,
Guddem Wëllen a spiritueller Kraaft geschenkt, awer déi
.meescht vun eis hunn dëse Räichtum fir näischt verschwend
Gott wëll, datt mir a Sécherheet, Fridden a frëndlecher
Kooperatioun liewen, wéi et sech fir Membere vun enger
nobler a léiwer Famill gehéiert, awer Gier an egoistesche
Berechnungen hunn sech an de Séile vun de Mënsche
verankert a Wuerzele geschloe a Spaltung an der Famill
.verursaacht

Gott wëll, datt mir Meeschter sinn, awer mir hunn eis
entscheet, Sklaven ze sinn. D'Mënschheet ass wäit vun
hirem himmleschen Heem ewechgewichen a verluer dat
bannenzegt Paradäis, sech no bei Gott a Gott no bei eis ze
fillen, an si wäert dëst Paradäis net ouni perséinlech
Ustrengung zeréckkréien kënnen. Gott huet eis no sengem
.Bild geschaf, awer dës Wourecht ass eis entgaangen
Mir hunn eis der Illusioun erginn, datt eist Schicksal
Schwierigkeeten an eist Schicksal Vernichtung sinn, a mir
mussen de Schleier vun der Illusioun mam Dolch vun der

Wäisheet oprappen, fir déi hell Wourecht hannert dem
.Schleier ze gesinn

Gott huet mech mat Gléck geseent an dëse laange Jore
vu mengem Liewen. Egal ob d'Leit dat zefriddent Laachen op
mengem Gesiicht gesinn oder net, d'göttlech Freed ass
ëmmer bei mir a verléisst mech ni. De grouse Floss vum
Gléck fléisst dauernd ënner dem Sand vu mengem
Bewosstsinn a brécht eraus wéi geseent Quellen, déi d'Gäert
.vu mengem Liewen bewässert

Weder déi plötzlech Ëmstéiss vum Liewen kënnen mäi
Fridden stéieren, nach kann de Gespenst vum Doud dat
.geeschtegt Gléck ewechhuelen, dat ech fillen
Et war schwéier, dësen Zoustand permanent an
onverännerlech ze maachen, awer d'Friichte vum Geescht,
déi ech elo genéissen an mat aneren deelen, ware all d'Méi
.wäert, déi ech dran investéiert hunn
Ech denken an handelen, geleet vum göttleche Geescht.

Suen waren ni mäin Zil am Liewen, mee éischer mäin
Déngscht un menge Bridder a Schwëstere an der
Mënschheet. Dofir huet Gott mir vill Dieren vun der Guttheet
opgemaach, fir mech selwer z'ënnerstëtzen a meng Missioun
ze erfëllen. An ëmmer wann ech Hëllef brauch, suergt Gott
.direkt dofir

Mäin eenzege Wonsch ass Iech ze déngen, an dofir sinn
ech hei
Gottes Kraaft ass och an Ärem Liewen um Wierk. Dir
wäert dës Wourecht selwer erliewen, wann Äre Glawen
gestärkt ass an Dir mierkt, datt de richteg Räichtum net
.vum materiellen Erfolleg kënnt, mä vum Allmächtigen
All Moment, deem Dir mat Gott verbréngt, wäert fir Äert
ultimativt Virdeel sinn, an alles, wat Dir aus Léift a fir Gott ze
gefallen erreecht, gött fir Iech an den Opzeechnunge vun der
.Éiwegkeet opgeschriwwen
Zitt Iech an d'Eenheet vun Ären déiwe Gedanken zréck a
genéisst de Fridden, deem aus der Quell vun der Rou fléisst

Wa mir gutt Dote säen, ernte mir Freed a Segen, a wa
mir schlecht Dote säen, ernte mir verschidden Aarte a Grad
vu Krisen a Problemer

All gutt Dot ass wéi eng Pickaaxt, mat där mir an de
Buedem vum Bewosstsinn gruewen, fir d'Quell vun der
.göttlecher Freed opzedecken

Léiert Iech an d'Mier vun der Introspektioun an der
Exploratioun ze dauchen, egal ob et ëm gutt Bicher, Glawen,
Problemer, Philosophie oder bannenzeg Freed geet,
andeems Dir erkennt, datt déi gewéinlech [kontemplativ]
.Einsamkeet de Präis vum richtege Gléck ass

Och wann d'Liewen onberechenbar, kapriziéis a
mysteriéis schéngt, voller Zweifel an all méigleche
Problemer an Opstänn, bleiwe mir ënner Gottes stännege
Schutz. Mir däerfen d'Saachen net iwwerdreiwen oder eis
Rou am Gesiicht vun den Eventer verléieren, well wa mir eis
vun der Panik iwwerwältegen loossen, gi mir dem Béisen
Muecht a verdéiwe seng Wuerzelen, déi am Buedem vun
.Angscht an Angscht wuessen a gedeien

Frot Iech all Nuecht: Wéi vill Zäit hues du mat Gott
verbruecht, wéi vill hues du nogeduecht, wéi vill hues du
erreecht, wéi vill hues du fir anerer gemaach, a wéi vill hues
?du deng Wënsch kontrolléiert

Mir sollten net erwaarden, datt mir an de Prüfungen
vum Liewen dauerhaft Gléck a Friden fannen; éischer
musse mir se an eis selwer sichen an entdecken. Dann, egal
wéi eng Erfahrungen mir duerchmaachen, mir wäerten
domat ëmgoen, wéi mir d'Erliefnesser vun engem aneren an
.engem Film kucken, egal ob agreabel oder schmerzhaft
E Mensch kann all seng Erfarungen a schmerzhaft,
miserabel Prüfungen verwandelen, wa säi Geescht dat
erlaabt. Hie kann eng gutt Gesondheet genéissen an
trotzdem de Wäert dovun net schätzen. Mee wa hie krank
gëtt, da wäert hie sech demüteg maachen an de Segen vum
Wuelbefannen schätzen. Mir sollten d'Gnod vu Gott

unerkennen a fir d'Seegen, déi hie eis schenkt, Merci soen,
ouni op negativ Ëmstänn ze waarden, fir eis dankbar ze
.maachen a seng Gnod unerkennen
D'Liewe soll eng Mëschung aus Reflexioun an Handlung
sinn. Wann eng Persoun hiert psychologescht Gläichgewiicht
verléiert, gëtt si vulnérabel fir den Ugrëff vu Suergen, de
Wolleke vum Trauer an de Péng vum Schmerz. A wann si
versichen, d'Gesetzer vun der Gesondheet, dem Wuelstand
an der Wäisheet ze verletzen, da wäert si onvermeidbar
.ënner Krankheet, Aarmut an Ignoranz leiden
Mir müssen eis Intentiounen reng halen, eis Motiver
propper, a sou handelen, datt mir Fridden am Geescht
kréien, an net zouloossen, datt d'Ëmstänn vum Liewen eise
.Fridden stéieren an eist Gléck zerstéieren

Traureg Häerzer a gebrach Gedanken zéien mech un,
egal wéi wäit ewech se sinn
Erweidert d'Grenze vun Ärem stralende Räich vun der
Léift, fir lues a lues Är Famill, Är Noperen, Är Gemeinschaft,
.Äert Land an all bewosst Länner a Kreaturen anzeschléissen
Mir müssen och eisen Intellekt stäerken an d'Laascht
vun intellektueller a moralescher Schwächt ofleeën, déi mir
vu Joren a Generatiounen ierwen. Dës Onreinheeten müssen
am Feier vun der erneierter Entschlossenheet a produktiver
Handlung verbrannt ginn. Mat dësem konstruktiven Usatz
kann den wierklech engagéierten Individuum den Horizont
.vun der Befreiung a Fräiheet erreechen
Aktivéiert déi onendlech Kraaft an Iech, fir datt Dir Är
prestigiéis Roll op der Bühn vum Liewen spille kënnt
Soubal eng Persoun ufänkt, Besëtzt, Suen, Ruhm oder
soss eppes ausser Gott ze veréieren, gëtt Ongléck hiert
Schicksal. Déi, déi all hir Opmierksamkeet op dës Saache
konzentréieren, veréieren se a Wierklechkeet, an dofir
komme se net méi no bei Gott, mä dreiwe sech éischter vun

Him ewech. Mä déi, déi Gott nodenken, iwwer Him
meditéieren a mat Him an hiren Häerzer kommunizéieren,
komme méi no bei Him a erliewen eng bannenzeg Freed an
.hirer roueger Kommunioun mat Him

Nëmme Gott ass fäeg, mënschlech Dreem an
Hoffnungen op dauerhaft Gléck ze erfëllen. Dofir sollt näischt
.Gottes Plaz am Häerz anhuelen

Et gëtt helleg Symboler, déi dem Sichende hëllef
kënnen, sech un Gott ze erënneren a sech méi no bei Him ze
kommen. Wann awer eng Persoun ufänkt, dës Symboler ze
veréieren, wäert hire Schued méi grouss sinn wéi hire
Virdeel. D'Veréierung soll nëmme Gott geriicht sinn, well
.näischt anescht ass et wäert, ze veréieren

Egal wéi d'Natur vun der ritualistescher Verehrung ass,
si ass fir Gott akzeptabel, soulaang de Verehrer se mat
spiritueller Bewosstsinn a Sehnsucht no Him ausféiert. Vill
Leit verstinn awer net d'Essenz vun der Verehrung, an hir
Gedanken an Häerzer gi vu Gott op d'Ritualer ofgelenkt,
.soudatt si net vill vun hirer Verehrung profitéieren
Déi richteg Verehrer loossen hiert Bewosstsinn net op
iergendeng Bild oder Form beschränken, mä si konzentréiere
sech mat der déifster Léift a voller Opmierksamkeet op de
.göttleche Geescht hannert all Biller a Formen
Gott ass absolut an onendlech, a kee Bild oder Statu

kann Hien enthalen

Et kann ee soen, datt Gott sech a jidderengem
manifestéiert, deen Hien oprichteg gär huet a mat Hien a
Harmonie ass, well Hien iwwerall präsent ass an dofir a
jidderengem präsent. Wéi och ëmmer, net jiddereen huet
d'Fäegkeet, déi göttlech Präsenz ze manifestéieren. D'Sonn
schéngt gläichméisseg op Kuel a Diamant, awer den
Diamant empfängt a reflektéiert d'Sonneliicht, während
.d'Kuel net kann

Ähnlech sinn all Mënschen am Liicht vu Gott
ënnergetaucht, awer nëmmen e puer kënnen dëst Liicht

kréien a reflektéieren an hire Gedanken an Handlungen. Fir
dat ze maachen, musse si sech duerch Meditatioun a
andeems se göttlech Léieren a Geboter befollegen,
.purifizéieren

Wann mir den Numm vu Gott aussprieche, musse mir
eis déif a ganz éierlech bewosst sinn, wat mir soen. Wann Dir
an d'Gedanken vun de Leit beim Gebied kéint kucken, géift
Dir feststellen, datt déi meescht un alles anescht wéi Gott
denken, och wann se säin Numm aussprieche! Sou e
.Gebied ass fruchtlos a wäertlos

Wann mir bieten, solle mir eis beméien, eis ganz
Gedanken op Gott ze konzentréieren, anstatt nëmmen säin
geseenten Numm ze widderhuelen, während mir eis
Gedanken wandere loossen. Eng vu menge Tanten huet hir
Gebieder op Gebiedsperlen gesongen, déi seelen net an
hirer Hand waren. Mä si huet mir enges Daags zouginn, datt
Gott, obwuel si dës Gebiedsgewunnecht véierzeg Joer laang
praktizéiert huet, hir Gebieder net erhéiert huet. Kee
Wonner! Hir "Gebieder" waren näischt méi wéi eng nervös
.Gewunnecht

Wann mir bieten, solle mir un näischt anescht wéi un
Gott denken. Mir solle beméien, an eiser Gottesdénkscht
éierlech an an eisen Ubiedungen treu ze sinn. D'Benotzung
vu Gebietsperlen an d'stänneg Uruffe vum Numm vu Gott
ass perfekt akzeptabel, wann d'Praxis aus dem Häerz kënnt
a vun Éierlechkeet an engem fokusséierte Geescht
ënnerstëtzt gëtt. Dës Praxis kann awer mat der Zäit
.automatesch ginn

Mir müssen den Numm vu Gott an eisen Häerzer
flüsteren, mat Sehnsucht a göttlecher Léift; dës ass déi
richteg Verehrung, déi Gottes Häerz beréiert. Den Numm vu
Gott mat Keelt an engem wandernde Geescht ze soen ass
Gotteslästerung an Onrespekt. Wann ee biet, muss säin
.Häerz a säi Geescht mat der Léift vu Gott gefëllt sinn

O Här, Du bass den göttleche Nordstär, duerch deen
meng wandernd Gedanken am turbulente Mier vu Prüfungen
.a Leed geleet ginn
D'Ausübung vun der Geeschkonzentratioun duerch méi
héich yogesch Übungen hëlleft, méi no un Gott ze kommen,
der ieweschter Quell vu Herrlechkeet a Pracht, genee wéi et
hëlleft, iwwer Gott nozedenken a mat Him ze
.kommunizéieren

Et ass essentiell, een Dag d'Woch enger spiritueller
Réckzuchsphase (wann et méiglech ass) ze widmen, fir
iwwer Gott ze denken an Rou, Fridden an innerleche Fridden
ze erliewen. Zäit, déi Dir op dës Manéier verbréngt, wäert e
berouegende Balsam fir d'Problemer an d'Ängscht sinn, déi
.Dir am Rescht vun der Woch begéint
Jidderee muss all Woch een Dag an der Ofsonderung
oder engem "spirituellen Réckzuch" verbréngen, fir seng
emotional Wonnen a Péng ze heelen. Wann dësen Dag ee vu
Fridden, Freed a Zefriddenheet gëtt, wäert Dir Woch fir Woch
.gespannt drop waarden

Einsamkeet ass de Präis vun der Gréisst. Dir wäert
iwwerrascht sinn vun de wonnerbare Resultater, déi fir Äre
Geescht, Kierper a Séil duerch dëse spirituellen Réckzuch a
Verbindung mat Ärem Geescht a mat Gott erreecht ginn.
Wann Dir no richtigem Gléck sicht, musst Dir Iech fréi moies
beim Erwäachen an och owes ier Dir schlofe gitt, an den
.Ozean vum göttleche Fridden dauchen

D'Weise vun Indien roden net nëmmen een Dag vun der
Ofsonderung, mä ënnersträichen d'Noutwennegkeet vun
enger roueger Meditatioun zu véier spezifischen Zäiten all
Dag. Bei Sonnenopgang, ier een opstinn an iergendeen
gesäit, soll een d'Rou an d'Gefill vu Fridden genéissen.
Mëttes soll een de Geescht virum Mëttegiessen berouegen
an nach eng Kéier eng Period vu Fridden virum Owesiessen
genéissen. Schlussendlech, ier een owes an d'Bett geet, soll
.een nach eng Kéier an e Friddenszoustand kommen

Déi, déi sech während der Einsamkeet an während dëse
véier deegleche Perioden d'Rou gewissenhaft bewältegen, si
sécher, Harmonie mat Gott ze erliewen. Déi, déi net all dës
Perioden anhale kënnen, sollten op d'mannst d'Moies- an
d'Owesstonnen dësem widmen. Doduerch gëtt hiert Liewen
zum Besseren transforméiert, a si wäerten dat richtegt Gléck
.erliewen; d'Erfahrung ass de beschte Beweis
Wann Dir weider Schecken ausschreift an ënnerschreift,
ouni genuch Sue fir Äre Bankkonto anzebezuelen, da geet
Äert Geld aus. Datselwecht gëllt fir Äert Liewen. Ouni
reegelméisseg Friddensdepositionen op Ärem
Liewenskonto, gëtt Är Energie erschöpft, Är Rou
verschwënnt an Äert Gléck verdampft. Kuerz gesot, Dir
wäert schlussendlech emotional, geeschteg, kierperlech a
spirituell Insolvenz leiden. Awer déif deeglech Meditatioun
.iwwer Gott wäert Äre emotionale Kont opfëllen
De fromme Sichende meditéiert all Dag, kommunizéiert
mat Gott mat all der Léift a Sehnsucht a sengem Häerz, a
biet Hien, sech ze weisen. Wann Dir e Léifsten vu Gott sidd a
sech verlaangert, seng Präsenz ze erliewen, musst Dir Äre
Geescht a Kierper a säi Fridden ënnerdauchen, an d'Liewe
wäert lech zoulaachen, an Är Affären wäerten sech a ville
.Hisiichten verbessern
E rouege Mënsch mécht selten e Feeler a kritt Erfolleg
.do, wou Dausende vun aneren et net gepackt hunn
Déi, déi net u Gott denken oder sech net ëm hie
këmmere, ginn depriméiert a miserabel. Si ginn reizbar a
.ginn zu lafende Maschinnen
D'Sonn vun der Wäisheet a vum Fridden wäert um
Himmel vun der Rou opgoen a wäert Äert Wiesen an hiren
heelen Stralen baden, soulaang Dir eng spirituell Ustrengung
.maacht a Gott den éischte Plaz an Ärem Häerz gitt
Ee Mound schéngt méi hell wéi all d'Stäre zesummen.
D'Sonn, déi kleng ausgesäit, verdreift d'Däischtert aus
engem Gebitt, dat Milliounemol méi grouss ass wéi hie

selwer. Ähnlech e gudde Mënsch straalt, einfach andeems en
op der Welt existéiert, Schwéngungen aus, déi vill vun de
Schwéngunge vu béise Leit entgéintwierken an
.neutraliséieren

En Dag vun der Reflexioun soll och en Dag vun der
mentaler a kierperlecher Rou an der Kultivatioun vun
inneren Fridden sinn. All Aktivitéit, déi Wäisheet a Fridden
.bréngt, ass eng geseent Aktivitéit un deem Dag

Wat d'Éiere vun den Elteren ugeet, hunn déi helleg
Bicher recommandéiert, si gutt ze behandelen: "Éiert Äre
."Papp a Mamm" a "Sidd léif zu den Elteren

Mënschlech Eltere sollten als Verrieder vu Gott geéiert
ginn, deen hinnen d'Geschenk ginn huet, d'Mënschheet ze
schafen. D'Mamm ass d'Verkierperung vu Gottes purer Léift,
well eng léif Mamm verzeit, wou keen aneren et verzeit. De
Papp ass d'Manifestatioun vu Gottes Wäisheet an de
.Beschützer vu senge Kanner

Ee soll säi Papp a seng Mamm net ausser Gott gär hunn,
mä als Ausdrock vu senger schützender a weiser Léift gött
den ieweschte göttleche Geescht souwuel Papp wéi och
Mamm fir dem Kand ze hëllefen; dofir soll et an den Elteren
.geéiert ginn

D'Schrëften roden eis och dovun of, ëmzebréngen, just
fir ëmzebréngen, well dann gött een zu engem Mäerder. E
Mënsch soll net an engem Moment vun intensiver Emotioun
d'Liewe vun engem aneren huelen. Wann awer Léifsten
menacéiert sinn, muss een kämpfen, fir déi ze schützen, déi
Gott him uvertraut huet, well et eng helleg Pflicht ass, seng
.Famill a säi Land ze verdeedegen

Wat d'Verbuet vum Ehebrech ugeet, sollt den idealen
Zweck vun der sexueller Unioun d'Erzeugung vu Kanner sinn,
déi no Gottes Bild geschaf goufen, an den Ausdrock vun der
purer Léift, déi vun de Partner gefillt gött, déi Gott aneneen
gesinn. Déi, déi nëmmen op engem kierperleche Plang
liewen, ouni Rücksicht op déi richteg Léift oder den héijen

Zweck, fir deen de sexuelle Verlaangen geschaf gouf,
maachen Ehebriech no dësem Gebot. An dësem Fall sinn si
net anescht wéi Déieren, déi hir sexuell Drang erfëllen an
.dann hire Wee goen

Gott huet dësen kreativen Undriff a Männer a Frae
geschaf, fir richteg géigesäiteg Léift am Bestietnesliwen ze
fortbréngen an auszedrécken, an en soll net soss
mëssbraucht ginn, mä éischter an eng helleg Aktivitéit a
.Wëssen transforméiert ginn

Wann Dir sexuell Kraaft an Ärem Wiesen kontrolléiere a
verdeeke kënnt, kënnt Dir grouss mental Fäegkeeten
entwéckelen fir ze schreiwen, ze zeechnen oder fir latent
.Talenter op onzähleg aner Weeër ze weisen

A wann Dir endlech fäeg sidd, Är kreativ Aktivitéit ze
kontrolléieren an ze spirituellt ze transforméieren, wäert Dir e
grousse Fridden, eng grouss Léift an eng ëmmer méi grouss
.spirituell Freed erliewen

Hellegen a spirituellt Leader, déi hir sexuell Aktivitéit
spirituellt transforméiert hunn, si Risen, déi fäeg sinn,
erstaunlech an iwwerraschend Leeschtungen an der Welt an
.an der esoterischer Sich no der Wourecht ze leeschten
Dofir ass déi héchst Notzung vum sexuellen Drang, seng
Kraaft ze erhéijen, dat heescht, seng Energie a Richtung vun
engem méi héijen Zweck ze kanaliséieren, fir Wäisheet,
héich Idealer a spirituellt Prinzipien ze manifestéieren. Ee soll
kee Genoss u sexuellen Gedanken hunn oder dat
begeeschteren, wat verbueden ass. Wann dës Zort vu
Selbstkontrolle erreecht ass, huet een eng gesond Perspektiv
.op de Geschlechtsverkéier a säin méi héijen Zweck

Vum sexuelle Versklavt ze sinn heescht, Gesondheet,
Selbstkontrolle a geeschtege Fridden ze verléieren, a kuerz
.gesot, all d'Elementer vum Gléck, déi eng Persoun brauch
Déi helleg Bicher fuerderen eis och op, net ze klauen.

Wann eng Grupp vun dausend Leit sech géigesäiteg klaue
géif, hätt jidderee 999 Feinde. Dofir däerf een d'Rechter vun

aneren net verletzen, nach hiert Land, hire Fridden, hir Léift,
hir Dignitéit oder iergendeng vun hire materiellen oder
spirituellen Besëtzer beschlagnahmen. Wann Dir net de
Wonsch fillt, dat ze huelen, wat net Äert ass, da kënnt dat,
wat Dir braucht oder wënscht, bei Iech. Déifstall entsteet als
éischt am Geescht, wann eng Persoun ufänkt, anerer ze
beneiden. D'Somen vu béiswëllege Begierden müssen aus
dem Geescht erausgerappt ginn. Geeschtlechen Altruismus
ass de Wee. Dann wäert eng Persoun natierlech Iwwerfloss
unzéien, a Segen fléissen zu hir aus Quellen, déi se kennen,
a Quellen, déi se net kennen. Dëst ass en onfehlbar göttlecht
Gesetz. Wat Déif an egoistesche Leit ugeet, si verbréngen
hiert Liewen domat, materiell Besëtzer ze verfolge, hir
Aen ëmmer op dat, wat anerer hunn, och wann hir eege
.Kasse mat Gold iwwerfëllt sinn
Wann net de materielle Egoismus opginn geet, kann
d'Welt kee Gléck kennen
Gléck kënnt nëmme duerch spirituell Kooperatioun. Et
kënnt wann eng Persoun d'Bedierfnesser vun anerem fillt, wéi
wann se hir eege wieren, a fir anerer schafft, sou wéi se fir
.sech selwer schaffen
En anert wichtegt Gebot ass, falsch Zeienaussoen ze
vermeiden. Een aneren ze schueden, andeems een
d'Wourecht verzerrt, ass eng aner Manéier, fir d'sozial
Harmonie ze ënnergruewen. Wann ee gutt behandelt wëll
ginn, soll een anerer deementspriechend behandelen.
D'Wourecht soll ëmmer gesot ginn, awer et muss een
Ënnerscheed maachen tëscht der Wourecht soen an einfach
Fakten ze soen. Een als lahm oder blann ze bezeechnen ass
verletzend a schiedlech; ee soll op d'Gefiller vun anerem
oppassen a vermeiden, se ze verlegen. Ähnlech ass et och
falsch, eng Wourecht ze verroden, déi een ouni en nobelen
Zweck verroden géif. Op der anerer Säit soll een net léien, fir
d'Wourecht net ze soen; amplaz kann een a bestëmmte

Situatiounen roueg bleiwen, fir aneren net ze verlegen oder
.ze schueden

Ee muss sech virum Näid oppassen, enger
zerstéierender Krankheet, déi de Friden vun der Séil
knascht. Wat méi ee sech no deem begeeschtert, wat méi
grouss gëtt säin Ongléck a säi Misär. Dee neidesche Mënsch
lieft e problematescht Liewen a kennt ni de Goût vun der
Rou. Et ass vill besser fir si, sech selwer ze respektéieren,
sech op sech selwer ze verloossen an no bannenzegem
.spirituellen Räichtum ze sichen
D'Würde an den intrinsische Wäert vun enger Persoun
si vill méi grouss wéi alles, wat se sech wënschen oder no
hirem Besëtz verlaangen. Gott manifestéiert sech an all
Mënsch op eng Manéier, déi sech an kengem anere Mënsch
manifestéiert. Hiert Gesiicht ass net wéi dat vun iergendeen
aneren, an hir Séil ass net wéi déi vun iergendeen aneren,
well an hinnen läit de gréisste Schatz vun der ganzer
.Schöpfung - an dee gréisste Schatz ass Gott
Mir wëllen, datt eist Liewen mat gudden Doten blénkt a
bléie soll, mat Freed a Gléck parfüméiert gëtt, a fir ëmmer
.an der Erënnerung vun deenen leeft, déi eis schätzen

Wann eng Persoun de richtege Glawen huet a sech
deementspriechend verhält, ass si méi glécklech wéi déi, déi
net gleewen an hir Pflichten am Kampf vum Liewen net
.erfëllen

E gesonde Glawen a gerecht Handlungen (ënnerstëtzt
vun nobelen Motiver a gudden Absichten) sinn ëmmer do,
wou et Gléck gëtt, a ginn verluer, wou et kee Gléck gëtt.

Doraus kënne mir schléissen, datt si zwou wesentlech
Konditiounen fir Gléck sinn, déi ouni si net erreecht kënne
ginn. Déi, déi Gléck wëllen, brauchen nëmmen dës zwou
.fundamental Elementer, déi seng Eckpfeiler a Piliere sinn
D'Mënsche kënnen déi onendlech Komponente vum
Universum net no Wëllen kontrolléieren, änneren oder

läschen. Dës Komponente si komplex mam Tissue vum
mënschleche Liewen verbonden, an d'Mënsche kënnen net
isoléiert vun hinne funktionéieren. D'Mënsche kënnen awer
hire Geescht kontrolléieren, fir sech un dës Komponenten
unzepassen an ze vermeiden, datt se dovunner schueden
Eis Vorfahren ware méi glécklech wéi mir, net well se
méi weltlëch Saachen a Freed haten wéi mir haut, oder well
se manner de Problemer vum Liewen ausgesat waren, mä
well se dat psychologescht Gläichgewiicht haten, dat hinnen
Trouscht, Fridden, Zefriddenheet a kuerz gesot Gléck ginn
.huet

Si waren net op extern Ëmstänn fir hiert Gléck
ugewisen, an si sinn och net externen Bedéngungen noginn,
déi et hinnen berauben géifen. Hir Gefiller vu Komfort,
Fridden, Gléck a Zefriddenheet ware natierlech, normal,
gesond an dauerhaft. Mir sollten dës Gefiller och
kultivéieren, wa mir Gléck wëlle hunn. A wien vun eis huet
?dat net

D'Schicksal ass d'Resultat vun enger vergaangener
Ausübung vum fräie Wëllen oder der Fräiheet vun der Wiel.
Duerch eis vergaangen Praktike vum fräie Wëllen hu mir eis
Schicksal a Besënnung bruecht a bréngt weiderhin. Mir sinn
awer net un d'Vergaangenheet gebonden, an och net fir
ëmmer vun de Konsequenze vun eisen Handlungen
ageschränkt. Mir kënnen dat, wat mir geséit hunn,
réckgäנגeg maachen a läschen, wat mir geschriwwen hunn,
wa mir dat wëllen a beméien, eise Cours ze korrigéieren an
.d'Qualitéit vun eiser Ernte ze verbesseren
Wa mir d'Somen vun Handlungen mat schmerzhaft
Konsequenzen ausrotten an an hirer Plaz Somen säen, déi
besser der Natur vun der Séil ugepasst sinn, da wäerte mir
sécherlech d'Friichte vum Gléck vun deene gudde Somen

ernten, déi am Buedem vun der Séil geséit ginn. Mir müssen
elo de fräie Wëllen ausüben, elo an net muer, wa mir méi
.Gléck erreechen oder Leed a Péng reduzéieren wëllen
Dofir leien d'Konditiounen fir Gléck am Mënsch, an alles
wat hie maache muss, ass eescht mat där Equatioun
ëmzegoen, déi net falsch leeft, an d'Resultater wäerten zu
senge Gonschten sinn, wann hien déi bescht Bewäertung
.mécht a mat hir ëmgeet

O Här, soll mäi Wiesen mat Denger Vitalitéit gefëllt sinn,
mäin Häerz mat Denger tréischender a matleidender
Präsenz, mäi Geescht mat Denger Wäisheet, a meng Séil
.mat Denger göttlecher Bewosstsinn gefëllt sinn
Am Buedem vun ären Härzer wuessen d'Somen vun
der Léift. Waassert des Somen mat dem Waasser vun der
.universeller Léift an dem universelle Matgefill
D'Kraaft vum Geescht ass onlimitéiert an dofir, wann Dir
déif genuch iwwer en Thema nodenkt, kritt Dir d'Äntwert op
.all Fro am Zesammenhang mat deem Thema
Wann eng Persoun all hir Aarbecht an Aktivitéiten dem
Déngscht vun aneren widmet an des mat enger zefriddener
Astellung erfëllt, dann verdénkt si wierklech Unerkennung a
.Dankbarkeet

Mir sollten net eensäiteg sinn. Éischer sollten mir eis
Aktivitéiten ausbalancéieren a Prioritéiten fir eis Aarbecht an
.Aufgaben setzen, jee no der Wichtigkeet vun all eenzel
D'Pflicht ass déi Handlung, déi eng Persoun mat Freed
ausféiert a net fir materielle Gewënn, an d'spirituell a
moralesch Pflicht soll am Liewen un d'éischt Plaz kommen
All Mënsch huet en onerschlossene Potenzial. Hie
besëtzt all déi néideg Stäerken. De Geescht selwer ass eng
ieweschst Kraaft, an e muss vun veralteten a restriktiven
.Gewunnechten a Konzepter befreit ginn
Den Afloss vu Planéiten a Stären op d'mënschlecht
Liewe gëtt duerch déi tëschteneen Kräfte vun Attraktioun a

Repulsioun tëscht de Planéiten an dem mënschleche Kierper
.verursaacht

Béis Gedanken féieren eng Persoun an eng schiedlech
Ëmwelt, wou se sech no hire Wënsch ausdrécke kann. Wéi
och ëmmer, eng Persoun kann hir Gedanken a Bewosstsinn
duerch Willenskraaft änneren, an domat och hir Ëmwelt.

Wann eng Persoun laang an enger schiedlecher Ëmwelt
bleift, fänkt dës Ëmwelt un, se ënnerbewosst ze beaflossen.

Mat der Zäit verléiert se komplett hir Fräiheet, eng gesond
an ausgeglach Ëmwelt ze wielen, a gëtt den negativen Aflëss
vun där schiedlecher Ëmwelt ausgesat. Déi mat enger
.staarker Willenskraaft sinn dogéint a Harmonie mat Gott

Konzentréiert Geeschtenergie

Wann Dir Sonneliicht duerch eng Lupp op e kleng
Punkt konzentréiert, produzéiert et Hëtzt, an dës Hëtzt kann
Holz, Stoff, Pabeier a méi entzünden. Ähnlech, wann Dir Äre
Geescht präzis konzentréiert, kann seng konzentréiert
Energie d'Wuerzele vum Zweifel hannert all Versoen
ewechbrennen an dem Liicht vun der Wäisheet hell
.schéngen loossen

Wann de Geescht sech mat Gott ausriicht, der Quell vun
all Guttheet an dem Urspronk vun all geseenter Kraaft, gëtt
e sech vun der göttlecher Präsenz bewosst a besëtzt all
d'Elementer vum Erfolleg. Dës Elementer si enk mat Gottes
immenser Kraaft verbonden, déi fäeg ass, nei Méiglechkeete
.fir Erfolleg an all Beräich ze schafen

Problemer a Schwieregkeeten entstinn duerch e

Manktem u Bewosstsinn vun enger Persoun iwwer hir
vergaangen Handlungen, déi zu enger bestëmmter Zäit an
enger bestëmmter Plaz begaange goufen. Hiert aktuell Leed
staamt aus Gedanken an Doten, déi si ausgedréckt hunn, déi
sech am Buedem vun hirem Bewosstsinn verankert hunn, zu

enger Planz gewuess sinn a Friichte gedroen hunn, déi
d'Charakteristike vun dëse Gedanken an Handlungen
.reflektéieren

Prüfungen a Leed kommen net fir eng Persoun ze
briechen oder hire Wëllen ze paralyséieren, mä éischer fir si
Gottes Gréisst ze schätzen a seng Gesetzer ze
respektéieren, duerch déi si richtegt Gléck erreeche kënnen.
Gott schéckt dës haart Prüfungen net, well se haauptsächlech
vum Mënsch gemaach sinn. Alles wat vun der Mënschheet
verlaangt gëtt, ass hiert Bewosstsinn aus hirem Schlof vun
der Onvorsichtegkeet z'erwächen an aus der Däischtert vun
.der Ignoranz an d'Liicht vum Wëssen erauszekommen
Meeschtens verspriechen eis Sënner eis flüchteg Freed,
bréngen eis awer schlussendlech laangfristeg Péng a Leed.
Richteg Tugend a Gléck verspriechen awer wéineg, ginn eis
awer schlussendlech reng an dauerhaft Freed. Dofir
betruachten ech bannescht, dauerhaft Gléck als richteg
.Freed, an temporär sinnlech Freed als blo Genoss

Wann Dir d'Sonn vu Milliounen Kilometer ewech am
Weltraum kuckt, schénkt dee risege Stär vill méi kleng ze
.sinn wéi eis Äerd

Den Duerchmiesser vun der Äerd ass awer ongeféier
7.900 Meilen, während den Duerchmiesser vun der Sonn
honnertmol méi grouss ass wéi dee vun der Äerd. Wann Dir
eise Planéit Äerd direkt virun der Sonn kéint placéieren, géif
.en am Verglach mat der Sonn wéi e klengen Punkt ausgesinn
Loosse mer unhuelen, datt dat mächtegt Sonnefeld sech
ausdehnt a méi breet mécht, bis seng enorm Mass den
ganzen bloen Himmel verschléckt. Den Himmel, dee mir
gesinn, ass nëmmen en Deel, tatsächlech e klengen Punkt,
vum Weltraum, deen dat onendlecht Universum
.duerchdréngt

Och wann d'Sonn weiderhin onendlech an de Weltraum
ausdehnt a sech ausdehnt, wier se ëmmer nach net fäeg,
.d'Onendlechkeet ze ëmfaassen
Déi kosmesch Illusioun vu Klengegkeet a Finitude
limitéiert a verhënnert datt de Geescht déi kosmesch
Onendlechkeet wahrhëlt
Wou kënnt dës absolut Eidelkeet hier, a wou leien hir
?Grenzen

Deejéinegen, deen net Dimensiounen oder Miessunge
ënnerworf ass, deen keng Limit oder Urspronk huet, ass
Gott, deen omnipräsent ass an an de wäitste Géigenden vum
Weltraum existéiert. Hie ass an de wäiten, wäiten Stären.
Genee wéi et an dir an a mir existéiert, ass et sech bewusst
.iwwer all Raum, deen et anhëlt, egal wéi kleng oder grouss

D'Vergaangenheet ass de gréissten Deel vun der
Mënschheet onbekannt, mat Ausnam vun e puer
ausgewielten erleichten Individuen. Awer eis Ignoranz vun
der Vergaangenheet ass och zu eise Virdeel. Well, wa mir
alles wësse géifen, wat mir an dësem Liewen an a fréiere
Liewe gemaach hunn, wiere mir vun der grousser Quantitéit
vun eisen Handlungen iwwerwältegt a komplett verwirrt.
Eise Wëlle kéint souguer vum Schock paralyséiert ginn,
soudatt mir net méi fäeg wieren, eis Bestriewungen
weiderzeféieren an eis der Verzweiflung zum Affer loossen.
Och an dësem irdesche Liewen ass d'Vergessenheet e Segen
vu Gott, deen eis Gedanken a Gefiller verhënnert, vun
Erënnerungen un d'Vergaangenheet, besonnesch déi batter
a schmerzhaft, ze konsuméieren. Glécklecherweis schénkt
de göttleche Funken an eis stänneg mat Hoffnung an dem
Wonsch, déi onopfälleg Rees vum Liewen weiderzeféieren.
Mir musse Gott fir dës zwou Seegen danken: d'Fäegkeet,
.d'Vergaangenheet ze vergiessen an d'Hoffnung fir d'Zukunft

Mir sollten net schléissen, datt d'Schicksal dem fräie
Wëllen Hindernisser am Wee stellt. Mir müssen awer eist
Bescht maachen, fir den negativen Aflëss ze widderstoen,
déi déi meescht Leit dem Schicksal an dem Destinatioun
zouzeschreiwen, an eis Fräiheet vun der Wiel no eisen
inneren Iwwerzeegungen ausüben, virausgesat datt dës
Iwwerzeegungen op engem gesonde Glawen baséieren a
sech op göttlech Gesetzer begrënnt hunn, ouni déi eng
.Persoun kee richtegt Gléck ka schmaachen

Wann mir eng Handlung ufänken, solle mir eis net vun
negativen Ëmstänn intimidéiere loosse, mä éischer bis
zum gréissten Deel optimistesche sinn, mat dem absoluten
Glawen, datt näischt eis am Wee ka stoen, de Wëllen
.auszeüben an d'Fräiheet vun der Wiel auszeüben

D'Mënsche sinn dacks wéi e Blat, dat op der Uewerfläch
vun engem Floss schwëmmt, a si musse sech aus dem
Strom vun automatesche Gewunnechten erauszéien, deen
se a Richtung Waasserfäll vun Illusioun an Zerstéierung
féiert. Déi meescht Leit schéngen indifferent a loosse sech
.vun der Stromung matrappen

Wa mir eist Zil net erreechen, ass et akzeptabel implizit
unerkennen, datt et Hindernisser gouf, déi eis selwer
geschaf hunn, an déi eis dovun ofgehalen hunn, et
z'erreechen. Mir müssen duerchhalen an eis Efforte
verduebelen, fir eist gewünschte Resultat z'erreechen. Mir
müssen eis och versécheren, datt egal wéi staark an immens
d'Hindernisser an d'Erausforderunge sinn, mir ëmmer nach
d'Kraaft hunn, se ze iwwerwannen. Och wa mir trotz all eise

Versich versoen, gött et kee Grond fir Verzweiflung oder Frustratioun, soulaang mir verstoen, datt de mënschleche Wëlle méi staark ass wéi d'Schicksal, dat mir selwer geschaf hunn. Dofir däerfe mir net ophalen ze probéieren, egal wéi oft mir versoen, well et ëmmer oppe Dieren gött. Mir müssen einfach weider streiden an de Versuch widderhuelen, bis den Erfolleg eis zougestane gött. Gott wäert eis hëllefen, soulaang mir op Hie vertrauen an déi néideg Ustrengung maachen. [Wien de Wee geet, wäert d'Destinatioun erreechen, a wien op Gott vertraut, wäert net enttäuscht .ginn]

Wann eng Persoun eppes intensiv an dauerhaft begeeschtert, verléisst dëse Wonsch ni hiert Bewosstsinn, egal wou se higeet a wat och ëmmer hir Suergen sinn. Duerch seng konstant an onermiddlech Aktivitéit huet dëse Wonsch eng immens Entschlossenheet an Energie. Dëst bannenzegt Geflüster ass méi mächtig an effektiv wéi eng mechanesch Bidden, déi nëmmen d'Lebse beweegt. Sou handeln déi, déi Gott gär hunn. Si flüsteren hir Léift fir Hien ouni Ophiewe, hiert häerzlecht Geflüster bleift während hiren aldeeglechen Aktivitéiten onhéierbar. Dëst häerzlecht Geflüster lenkt se net of a bréngt se net a Konflikt mat hiren anere Flichten. Wéi hire Wonsch no Gott wiisst, verdéift a verstärkt sech hir Léift fir Hien, bis se seng Präsenz erliewen a säi Liicht mat dem A vun der Séil gesinn. Si schmaachen iwwerwältegend Freed a spieren e Friden, .deen net beschriwwen ka ginn

Gott schéckt eis d'Lektione, déi mir am Liewe brauchen, fir datt mir dovunner profitéiere kënnen a Verständnis an Erfahrung sammeln. Wien dës Lektione vermeit, wäert gezwonge sinn, se ze léieren, egal wéi laang .et dauert

All Test ass e Frënd, wa mir dovunner léieren, an en
tyranneschen Despot, wa mir d'Geleeënheet verpassen a se
mat Gemurrelen, Roserei a schlechtem Uerteel
.mëssbrauchen

Wann mir e gutt Verständnis an déi richtig Astellung
.zum Liewen hunn, gëtt et schéin a fräi vu Komplikatiounen

-

psychologesch Fäll

E Mënsch kann net fir ëmmer op Welle vu Freed gedroe
ginn, a turbulenten Waasser vu Trauer ënnergeet oder an
den Déifte vun der Langweil erdröck sinn. An där Welt vu
widdersprénglechen Dualitéiten ass den
Duerchschnittsmënsch Héichten an Déiften ausgesat - hie
klëmmt op Welle vu Gléck, ënnergeet an den Ofgrond vun
der Apathie a gëtt vu rosen Welle vun Trauregkeet hin an
hier gehait - a erlieft selten en aneren Zoustand vu
.Bewosstsinn

Wann ee sech vun den Ëmstänn d'Gedanken op dës
Manéier beaflosst, heescht dat, säi Wëlle engem kapriziéis
an ëmmer verännerleche Schicksal ofzeginn. Wat eng
Persoun brauch, fir e erfollegräich an erfüllend Liewen ze
féieren, ass e mentalt Gläichgewiicht, an dës kann nëmme
duerch fokusséiert Denken a Kontroll iwwer déi emotional
.Fäegkeeten erreecht ginn

Och déi déifst Trauer heelen mat der Zäit, dofir mécht et
kee Sënn, all Dag vun eisem Liewen iwwer d'Trauer ze
schwätzen. Stänneg ëm de Verloscht vun engem Léifsten ze
traueren hëlleft weder hinnen nach eis, an et ännert näischt.
Ähnlech ass et kontraproduktiv, en Inferioritéitskomplex ze
kultivéieren oder sech selwer fir vergaangen Feeler oder
Echec ze bestrofen; et mécht d'Liewen nëmme miserabel a
.stéiert d'mental Fäegkeeten

Mir däerfen eis net erlaben, an d'Lach vun der
langweileger Routine ze falen, well dat ass e
psychologeschen Zoustand, deen alles anescht wéi bequem
ass, well en de Geescht stéiert an déi latent Fäegkeeten am
.Uewen vun der Apathie verbrennt

De Feeler muss vun de Wuerzelen aus erausgeräumt
ginn, an d'Felder vum Liewen musse mat Fleiss an
Entschlossenheet geploot a mat Some vun der Guttheet
.geséit ginn, fir mat Gottes Hëllef eng räich Ernte ze ernten
Maacht eppes, wat nach keen virdu gemaach huet -
eppes, wat d'Welt erstaunt. Weist, datt Gottes kreativ Kraaft
.duerch Iech wierkt

Leit mat rouegen an nobelen Temperamenter hëllef
eis Gedanken magnetesch a gesond ze maachen. Et ass net
schwéier ze bestëmmen, ob eng Persoun hir intellektuell
Ernährung aus enger friddlecher oder enger stéierender
Ëmwelt zitt. Angscht, Leed a Verwirrung stamen all aus der
Ëmgang mat der falscher Aart vu Leit, egal ob Frënn oder

Famill, wat zu ängschtleche Gedanken an enger onroueger
.Stëmmung féiert

De Kierper kritt Energie an Aktivitéit vu kierperleche
Liewensmëttel, während magnetesch Liewensmëttel
souwuel de Kierper wéi och de Geescht mat
Energie Ladungen versuergen, déi méi einfach ze verdauen
sinn wéi fest a flësseg Liewensmëttel, déi net einfach a
.lieweg Energie ëmgewandelt kënnen ginn

Wann Dir Ignoranz a Wäisheet verwandele kënnst,
Schwächt a Fragilitéit a Gesondheet a Vitalitéit, a
selbstsécher a këhn - och eleng - duerch d'Weeër vum
Liewen trëppelt, a bannenzeg Freed fannt, e liewegt a
waakregt Gewësse ze hunn, an en onerschütterleche Glawen
un Gottes Gerechtegkeet an den Triumph vum Recht iwwer
dem Falsch an der Wourecht iwwer der Illusioun, a wann Dir
all Dag beméit, Är Gedanken op méi héich a méi raffinéiert
Niveauen ze hiewen, an e léift an dankbart Häerz a gutt
Absicht géintiwwer aneren hutt, gëtt Är intellektuell
Ernährung magnetesch, an Dir zitt alles un, wat schéin a gutt
ass - Saachen, Leit an Ëmstänn - déi essentiell sinn, fir Är
Rees Richtung Ufer vu Sécherheet a Schutz weiderzeféieren.
A schliisslech, wann Dirlech beméit, dat ze kréien, wat Dir
braucht, a mat deem zefridden sidd, wat Gottlech gëtt, da
sidd Dir méi räich am Geescht a méi zefridden wéi déi, déi
vu weltleche Begierden verbraucht sinn a gierig no hire
.flüchtege Freed sinn

Matgefill ass d'Bréck, déi all Séil mat anere Séilen
.verbënnt. Matgefill ass d'Paart zu all Häerz

Wann eng Persoun Gott sicht, deen deen eenzege
richtege Frënd iwwer all aner ass, gött et méiglech, eng echt
Frëndschaft an alle mënschleche Bezéiungen opzebauen -
familiär, brüderlech, bestuet a spirituell. Frëndschaft ass e
wichtige Element a bestuete Bezéiungen, an intellektuell an
emotional Proximitéit, e Gefill vu spiritueller Attraktioun a
richteg Léift sollten d'Prioritéit sinn. Déi, déi net tèscht
richteger Léift an kierperlecher Attraktioun ënnerscheiden,
.gi ëmmer erëm enttäuscht

Wann d'Bestietnes op héijen Idealer a géigesäitegem
Respekt baséiert, gött et zu enger glécklecher an
erfollegräicher Unioun tèscht zwou léiwen a kooperativen
Séilen, déi sech géigesäiteg d'Laascht vum Liewen
erliichten an d'Suergen vum Liewen mat géigesäiteger
.Empathie a frëndlechem Versteesdemech verdreiwen

Keen kann mech kontrolléieren oder mäi Wëllen
ewechhuelen, ausser ech loossen d'Gedanken an d'Aktiounen
vun aneren mech beaflossen

Wann Dir Äert Denken op d'Matière beschränkt, gesitt
Dir alles aus enger materieller Perspektiv. Mee wann Dir Äert
Bewosstsinn op en Zoustand vu spiritueller Bewosstsinn
erhéicht hutt, gesitt Dir de pervasiven Stroum vum Gottes
Liicht, deen iwwer all Matière eraus fléisst, an Dir gesitt alles
.aus enger spiritueller Perspektiv

Här, ech realiséieren, datt ech eng onendlech
Méiglechkeet hunn, meng Fäegkeeten z'entdecken a mäi
spirituellt Potenzial z'entdecken. Haut wäert ech meng
Gedanken mat Optimismus fëllen an mech vun
onangenehmen Erfarungen ofschléissen. Ech wäert dat

praktizéieren, wat mäi Kierper, Geescht a Séil op eng
.ausgeglach an harmonesch Manéier erniert

Ech wäert materiell USchlëss duerch méi héich
Ambitiounen ersetzen
An ech wäert feststellen, datt de treie Geescht ëmmer
bei mir ass

Den Danz vu Liewen an Doud ass ëmmer präsent, awer
ech wäert mech fir ëmmer befreien andeems ech meng
spirituell Identitéit retten. An wann ech de Stierm vu
Prüfungen a Leed entgéinrieden, wäert ech a mengem
spirituellen Boot iwwer d'Mier vum Liewen op déi sécher,
.göttlech Ufer segelen

Wann ech schaffen a kreéieren, da wäert ech mech drun
erënneren, datt Gott duerch mech schafft. Hie ass den Här
vum Universum, an ech kann mech mat Him verbannen
.duerch déif Kontemplatioun iwwer Him

Mäi léiwe Gott, ech realiséieren, datt meng Gedanken
mir entweder Versoen oder Erfolleg bréngen, jee nodeem,
wéi eng Iddi am stäerksten a mengem Liewen ass. An ech
wäert probéieren, mech drun z'erënneren, datt Dir Är
hëllefend Hand ausstreckt a mir de Wee fir mäin Erfolleg
.virbereet

Wann Katastrophen an Onglécker mech treffen, wäert
ech meng Kraaft zesummebréngen a meng
Entschlossenheet stäerken, se ze iwwerwannen. Ech wäert
éierlech a frëndlech a mat jidderengem ëmgoen, an ech

wäert Gedanken vu Léift a gudde Wënsch verbreeden. Dann
wäert Gott mech mat senger Kraaft a Wäisheet
.ännerstëtzen

Geeschtlech Krankheeten an hir Behandlung
Meeschter Paramhansa Yogananda

Probéiert Iech eng Grupp vu mënschleche Figuren
:virzestellen, déi disproportionéiert an disharmonesch sinn
Een mat engem klengen Kapp sou grouss wéi eng
Kichererbsen an engem groussen Kierper sou grouss wéi e
!Kamel

En aneren huet eng mächteg Hand wéi d'Hand vum
Samson oder Herkules an e Kierper wéi de Kierper vun
!engem Zwerg

An en drëtten huet de Kapp vun engem risegen Elefant
!an de Kierper vun enger magerer Maus

Wär déi Szen net iwwerraschend an erstaunlech fir Iech,
oder traureg a bedauernd, wann Dir op eemol eng Masse
vun dëse Kreaturen mat enger komescher an
?disharmonescher Zesummesetzung géift gesinn

Stellt Iech elo eng aner Grupp vu Leit vir, déi normal a
Form an Ausgesinn sinn, awer geeschteg aus dem
.Gläichgewicht a psychologesch deforméiert sinn
Genet wéi Kleeder Wonnen, Geschwüren an aner

kierperlech Deformatiounen verstoppen, sou verstoppen och
e staarke, gesonde Kierper an e schéint, stralend Gesiicht vill
.eescht psychesch Krankheeten a Gebuertsdefekter

Wann Dir enger grousser Masse vun normale Leit
begéint géift, déi sech duerch hiert elegant Ausgesinn a gutt
Gesondheet auszeechnen, a wann Dir fäeg wier, hir mental
Kierper mat Ärer spiritueller Visioun ze penetréieren, wier
d'Iwwerraschung erstaunlech, an Dir kéint mat déiwer

Trauregkeet iwwerwältegt ginn iwwer dat, wat Dir entdecken
.géift

:Dir kënnt hir mental Kierper wéi follegt observéieren
De Geescht gëtt duerch de Kapp representéiert,
d'Sënner an d'Gefiller duerch den Torso, an de Wëllen
duerch d'Hänn a Féiss, déi all anormal, krank an deforméiert
.sinn

Dir wäert feststellen, datt e puer e kleng Kapp mat
ënnerentwéckelter Wäisheet hunn, deen op engem schlappen
Kierper montéiert ass, deen duerch egoistesche Ambitiounen
.a sinnleche Begierden opgeschwollen ass

Dir wäert och feststellen, datt verschidde Leit e Kierper
hunn, deen ouni Gefill a Vitalitéit ass, och wann se en héich
.entwéckelten, funktionellen Aarm hunn

Anerer kënnen e grousst, kreativt Gehir hunn, awer hir
Empathie an emotional Fäegkeeten si verkrampft an
atrophéiert. An et gëtt eng aner Kategorie vu Leit, déi eng
normal kierperlech a geeschteg Konstitutioun hunn, awer hir
Willenskraaft a Selbstkontrolle entweder schwach oder
.paralyséiert sinn

An d'Lëscht vun den Observatiounen geet weider a

!weider. Méige Dir laang liewen

Sou onzähleg psychologesch Verzerrungen an de
mentale Kierper, déi a verschiddene Beräicher
ënnerentwéckelt an an aneren iwwerentwéckelt sinn, sinn
tatsächlech präsent - och wann se verstoppt sinn - bei de
Mënschen. Si verursaachen hinnen psychologesche Péng a
verhënneren datt se hir Talenter a Fäegkeeten esou weisen,
.wéi se solle gewisen ginn

Wann een hei e puer psychologesch Krankheeten
uschwätzt, kéint dat hëllefen, déi zugronnleeënd Ursaache
vun alle mënschleche Problemer z'identifizéieren, sou datt
se op d'mannst all deenen, déi dorunner leiden, bekannt
ginn, och ënnerbewosst, fir datt se d'Natur vun dese Mängel,
hir Symptomer an hir stëll Penetratioun an d'Psyche verstoe

kënnen, fir datt se hir schleichend Zerstéierung vu Fridden a
.Gléck ofwiere kënnen
spirituell Melancholie

Dës Krankheet ass wäit verbreet bei deenen, déi
intellektuell a kierperlech inaktiv sinn, ënner dem Virwand,
déif a spirituellen Themen ze verdéiwen. Dës betrafte
Persounen vernoléissegeng déi grouss a kleng Pflichten vum
materielle Liewen ënner dem Deckmantel, Gott ze déngen, a
maachen sech doduerch dem Satan op, deen hinne
schwéiere Schued zouféiere kann. Si leiden ënner
Pessimismus an engem Manktem u Wäertschätzung fir alles
Gutt oder Schéint ronderëm si. Dëst ass eng ustiechend
Krankheet, an all déi mat spirituellen Ambitiounen musse
virsiichteg sinn a sech dovunner befreien, andeems se hir
Vitalitéit stänneg lieweg an hir Immunitéit staark halen
duerch positivt Denken, eng optimistesche Astellung a
.gesund, produktiv Aarbecht

spirituell Verdauungsstéierungen

Dëst geschitt als Resultat vum zoufälligen (Schluppen),
dat heescht der schneller Opnam vu grousser Quantitéit vu
fäerdege psychotropen Drogen, déi ënner glitzerenden Nimm
registréiert sinn a presentéiert ginn a Form vu gefälschte
spirituellen Bicher a Lektione vu "spirituellen Dokteren", déi
an der Konscht vun der Scharlatanerie an der Zaubererei
.erfuerene sinn

Dës Krankheet ëmbréngt net nëmmen den spirituellen
Honger no der Wourecht, mee zerstéiert och d'Fäegkeet,
tëscht Gutt a Schlecht, nützlich a schiedlech
.z'ënnerscheeden

Wien dauernd theologesch Iddien verschlénkt a sech
vun allem erniert, wat him an d'Hänn fällt, wäert net
nëmmen ze vill iessen, mä och gëfteg Iddien zesumme mat
nützechen konsuméieren, wouduerch hien intellektuell
Verdauungsstéierungen an domat e luesen geeschtlechen
.Doud verursaacht

Exzessivt a kontinuéierlecht Studium vu verschiddene
spirituellen a philosopheschen Iddien, ouni
Ënnerscheidungsfaegkeet oder Ustrengung, se duerch
perséinlech Erfahrung ze verdauen an z'ënnersichen, fir hir
Validitéit ze bestätegen, generéiert schlussendlech Zweifel,
Apathie a Mësstrauen géintiwuer all spirituellen Prinzipien a
.Gesetzer

Leidenschaft an Obsessioun

Déi, déi un dëser Krankheet leiden, liewen e
verschwendert, sënnlos Liewen, well se ze vill Suen an Zäit
hunn, a well se kee Sënn an e richtegt Verständnis vum
.Liewen hunn

Dës Leit gi vun hire Wënsch ugedriwwen; si maachen
alles wat hinnen an de Kapp kënnt a wat hinne gefällt. Si
fëllen hiert Liewe mat bëllegen, trivialen Romaner,
sensationelle Filmer an iwwerflächlecher, sënloser
Ënnerhaltung. Si realiséieren net, datt si vun dëser
geféierlecher Krankheet betraff sinn, bis si e schwéiere
Schock oder en Nervenzesummebroch erliewen - dat
.heescht, nodeems de Schued geschitt ass
mental Erkältung

Dësen Zoustand huet en aneren Numm: Verzweiflung. E
Mënsch weess ni, wéini en zoufällig optrëtt a seng stresseg
Symptomer erliewen, wéi Hoffnungslosegkeet, Intoleranz,
Besuergnëss an Ongedold. Nach méi schlëmm ass, datt en
dacks laang dauert, an d'Affer kréien dacks liicht Réckfäll,
.och wann se mengen, datt se sech séier erholl hunn

Psychologesch Katarr

Dës Krankheet gëtt verursaacht duerch d'Ophalen op
chronesch weltlëch Suergen. Déi, déi dorunner leiden,
verloéisseggen normalerweis, d'Waff vun hirer Willenskraaft
ze benotzen, a ginn dofir passiv an ënnerwürfesche hire
stännege Ängscht hin, anstatt se couragéiert ze
.konfrontéieren an se an hirer Kandheet ze eliminéieren
anormal psychologesch Bindung

D'Affer vun dëser Krankheet ginn eensäiteg an hirer Verfolgung vum Gléck. Well se gleewen, datt Gléck am Sammele vu Räichtum, dem Erreeche vu Ruhm oder dem Besätz vu Gesondheet oder Muecht läit, opfere si alles - Gesondheet, e gudde Ruff, Fridden am Geescht, Éier an Dignitéit - um Altor vun hirer brennender Ambitioun. Ze spéit realiséiere si, datt nëmmen e ausgeglachene Liewen, ee Liewen, dat d'Gesetzer vun der Natur an d'Geboter vu Gott respektéiert an Aktivitéit mat Rou harmonéiert, richtegt Gléck brénge kann an den Zweck vun engem nobele Liewen .erfëlle kann

Déi, déi un ongesonde Bindungsstéierunge leiden, gi vu Gedanken iwwer ongebremsst Sehnsucht iwwerwältegt, wat zu enger verzerrter a verfälschter Vue op d'Liewen féiert.

Zum Beispill huet e Geschäftsmann groussen Erfolleg erreecht a sech e Verméige gesammelt, awer ier hie säi Räichtum genéissee konnt, huet hien en Nervenzesummebroch wéinst iwwerwältigende Suergen an Ängscht erlidden an ass mat engem gebrachten Häerz .gestuerwen

Anerer gleewen, datt alles erlaabt ass, fir d'Zil z'erreechen. Wéinst dëser Duercherneen verpassen si hiert richtegt Zil a kënnen net emol déi geringste Zefriddenheet erreechen, och wann si déi Saachen hunn, no deenen si sech verlaangt hunn, well d'mënschlech Natur grouss a villfältig .ass a balancéiert Entwécklung op alle Niveauen erfuerdert

Blann spirituell Festhalen

Dëse aberrante Fanatismus fir bestëmmt

Iwwerzeegungen entsteet dovun, datt een un spezifesch Meenungen an Iddien hält, ouni se a Fro ze stellen oder ze iwwerpräiwen, wouduerch bei deenen, déi vun dëser Krankheet betraff sinn, Roserei a Feindlechkeet géint iwwer all gesonder spiritueller Iddi oder oppenen a befreien

Gedanken entsteht. Dës Isolatioun féiert zu enger Rebellioun géint d'Gesetzer vu Gott, déi sech an intellektueller Effizienz, materiellem Wuelbefannen, geeschtger a kierperlecher Gesondheet, a Léift a Respekt fir Leit aus allen Hannergrënn .manifestéieren

Spirituell Prinzipien aféieren

Well kierperlech Krankheeten materiell, schmerzhaft an onangenehm sinn, spore se eis un, hinnen aktiv ze widderstoen, wat eis dozou bréngt, se duerch verschidden therapeutesch Methoden ze iwwerwannen, vu Bewegung an enger gesonder Ernährung bis hin zu verschiddene Medikamenter an Drogen. Psychesch Krankheeten, obwuel se d'Ursaach vun all mënschleche Péng an Angscht sinn, ginn awer net mat genuch Dringlechkeet verhënnert oder .behandelt, a si kënnen eist Liewen zerstéieren

Enseignanten, Sportléierpersonal, Priedeger, Reformatoren, Dokteren a Gesetzgeber wäerten de Fortschrëtt kënne virubréngen, wa se fir d'éischt léieren, ugefaange mat sech selwer, an dann aneren déi richteg Weeër léieren, fir d'mënschlech Natur op eng ausgeglach an harmonesch Manéier ze kultivéieren, am Aklang mat de Gesetzer vum Liewen an de Prinzipie vun engem gesonde Liewen. Dëst ass déi wierklech effektiv Ausbildung an ëmfaassend mënschlech Kultur, déi d'Leit iwwerall op der .Welt brauchen

Bildungsanstalten halen et fir onméiglech, spirituell Grondlagen an ëffentleche Schoulen ze léieren, well dës Prinzipien duerchernee bruecht ginn a verschiddene reliéise Doktrinen. Wann dës Institutiounen sech awer op déi universell Prinzipie vu Fridden, Léift, Déngscht, Glawen, Oppenheet an Akzeptanz vun aneren - déi fest etabléiert spirituell Konstanten sinn - konzentréiere géifen a praktesch Methoden entwéckelen, fir dës Prinzipien an de fruchtbare Buedem vun de Kannergeeschter a Séilen ze verankeren, kéint eng vernünfteg an akzeptabel Léisung fir dës

vermeintlech a virgestallt Schwieregkeet fonnt ginn. Et ass e grouse Feeler, dëst Thema einfach wéinst den offensichtliche Schwieregkeeten ze ignoréieren, déi domat .verbonne sinn

Déi meescht Hochschulabsolvente verloossen d'Uni mat sou schwéiere a geschwollenen Käpp vum Inhalt vu Bicher, datt se kaum nach op de Weeër vum Liewen goe kënnen, well hir Willenskraaft a Selbstkontrolle duerch Vernoléissegung a Mëssbrauch bal paralyséiert sinn. Dofir gesäit een, wéi se sech recklos verhalten a sech verschlechteren, sech kopfüber an den Ofgrond vun ongläiche Bestietnesser stürmen, hir Sexualitéit mëssbrauchen, no Sue verfollegen a bei hirer Carrière versoen, well se net geléiert hunn, wéi se dat schaarft Messer vun hirem akademesch geschäerften Intellekt richtig handhaben. Dofir schneiden se sech selwer a maachen sech .selwer Schued

Komescherweis schéngen vill jonk Leit sech un Aktivitéiten ze freeën, déi hinnen letztendlech Schued a Péng bréngen. Verschidde gräifen ouni Réckhalt oder Ofschreckung op Déifstall an aner Mëssbrauch, souguer kriminell Handlungen zréck. Déi, déi d'Verbreedung vu Last an der Gesellschaft net verhënneren, encouragéieren dat falsch Verhale vun e puer. All Persoun mat Gewëssen a richtigem Glawen soll e gutt Beispill fir anerer sinn a punkto Integritéit, Eierlechkeet, Dignitéit a Selbstrespekt. Schoulen, Héichschoulen, Universitétéiten a sozial Institutiounen bidden net genuch wëssenschaftlech Methoden fir d'Kriminalitéit ze reduzéieren, andeems se hir Ursaachen ugoen, déi .haaptsächlech am Geescht ze fanne sinn

Et sollten och Spezialschoule gegrënnt ginn, fir d'Konscht vun engem glécklechen an erfollegräiche Liewen ze léieren, fir säi Potenzial z'entwéckelen an seng eege .Fäegkeeten ze verbessern

Sou Schoule wäerte wéi Gäert a Parken sinn, wou jonk
Geescht wuessen a bléien. D'Enseignanten müssen
suergfältig ausgewielt ginn a séchergestallt ginn, datt se
d'Zesummenaarbecht vun den Elteren an der Gemeinschaft
hunn. Dës Schoule wäerten hëllef, d'Individuen méi
effektiv ze formen. Et muss een bedenken, datt déi spiritueller
Ernährung vun enger Persoun an hire fréier Stadien hir
.Gesondheet a Fäegkeet bestëmmt, spéider ze wuessen
Déi mental a kierperlech Trainingsmethoden, déi a
modernen Schoule benotzt ginn, si sécherlech nützlich,
awer et feelt hinnen eng spiritueller Basis. Ouni d'Entwécklung
vun engem tugendhafte Charakter wäert de Wuesstum
.onvollstänneg sinn
D'Wëssenschafter vun der kierperlecher, geeschtger a
spiritueller Entwécklung mussen jonke Leit geleiert ginn,
deenem hire Geescht nach zaart a flexibel ass a wou d'Kräfte
.nach net op bestëmmte Weeër kanaliséiert sinn
No enger ëmfangreicher Ausbildung solle Schüler vun
dësen Schoulen dauernd reflektiv Examen ofleeën, an
d'Zertifikater, déi se kréien, sinn eng gutt Gesondheet, e
gudde Ruff, Effektivitéit, materiellen a spirituellen Reichtum,
.Glück, Erfolleg a Selbstvertrauen
D'Resultater vun der Schlussprüfung um Enn vun dëser
irdescher Rees ginn no der Gesamtzomm vun de mentalen a
spirituellen Leeschtungen a Zertifikater bestëmmt, déi
während den Ënnerprüfungen am Laf vum Liewen kritt
.goufen
Déi, déi sech an dësem leschte, gréissten Test
auszeechnen, kréien e hellegt Zertifikat vun der
.Selbstversuergung an e fräit, rengt a freedegt Gewësse
A Segen, déi fir ëmmer op der Säit vun der Séil
ageschriwwen sinn
Dës rare Präis gëtt net vu Motten manipuliert
An d'Hänn vun den Déif wäerten et net erreechen
Oder d'Zäit wäert et läschen

Et wäert als Pass déngen
Fir Eierememberschaft an der Righteous Group

Wou läit d'Gléck?

**Gott, a senger absoluter Barmhärzegkeet,
schenkt eis seng Freed an Inspiratioun**

An et gött eis richtig Liewen

Déi richtig Wäisheet

An echt Gléck

**Déi richtig Verständnis kënt duerch all déi
verschidden Erfarungen an eise Liewen**

**Mä Gottes Herrlechkeet gött nëmmen am
geeschtleche Friden opgedeckt, deen d'Séil erlieft,
an am eeschte Versuch vum Geescht, mat Him an
Harmonie ze kommen. Do stinn mir vis-à-vis vun der
Wourecht. Baussen sinn Illusiounen onheemlech
mächtig, a ganz wéineg kënnen dem Afloss vun der
externer Ëmwelt entkommen. D'Welt geet weider mat
hiren onendleche Komplexitéiten an onzähle
Prüfungen. D'Stëmm vu Gott läit hannert den
Erscheinungsbild vum Liewen, ríft eis stänneg un a
schwätzt mat eis aus Blumen, Schrëften, eise
Gewësse an duerch all déi schéi Saachen, déi d'Liewe
wäertvoll maachen.**

**Wat mir eis méi op äusserlech Saachen
konzentréieren, wat manner mir bannenzeg
Herrlechkeet erliewen kënnen; a wat mir eis méi no
bannen dréien, wat manner äusserlech
Schwieregkeeten mir hunn. Et ass eng konstant
Equatioun. Awer déi meescht Leit realiséieren dës
Wourecht net wéinst dem Afloss vun der weltlecher
Gesellschaft, der Gesellschaft an där se liewen, an
ongesonde Gewunnechten. D'Gesellschaft hält eng**

Persoun mat iwwerflächleche Saachen beschäftegt a verhënnert datt se iwwer déif Wourechten nodenken.

Och spirituell Plazen gi vu verschiddene Leit besicht, ouni e wierkleche Wonsch, vun hirer geseenter Atmosphär ze profitéieren, sou datt si näischt Bemierkenswäertes aus dëse Visite kréien.

Wien Gott gesi wëll, fënnt hien iwwerall. Mënschlech Gewunnechten si zerstéierend, raubdéierend a gierig; si zerstéieren, ruinéieren an vernichten. Et ass Zäit fir d'Mënschheet ze léieren, wéi se glécklech a zefridden mat deem ass, wat se huet. Mir sollten näischt méi wënschen wéi dat, wat eis kënnt. Gott ass generéis; Hie weess, wat mir brauchen a liwwert et zur gegebener Zäit. Dëst bedeit net, datt mir eis op Gott verlassen sollen, ouni Ustrengung ze maachen. Guer net. Et bedeit, datt mir eise Bäitrag no beschte Méiglechkeete maache sollen an de Rescht Gott iwwerloossen, deem eis ni dat entzitt, wat mir brauchen a verdéngen.

Dee beschte Wee fir éiweg glécklech ze sinn ass d'Präsenz vu Gott ze spieren. Eise gréisste Wonsch sollt sinn, Gott kennen ze léieren a mat him zesummen ze sinn. Gott sollt als éischt an eisen Gedanken a Gefiller sinn, a mir sollten hien als déi stäerkst a festst begrënnt Sail an eise Liewen betrueden.

(Also haalt Iech un d'Seel vu Gott fest, sicht Zuflucht bei Him)

Well hien ass d'Sail, wann all aner Sailen dech enttäuschen

Ech sinn elo zu dem Erkenntnis komm, datt den eenzegen Zweck vum Liewen ass, Gott kennen ze léieren. Et gëtt Leit, déi vläicht net iwwerzeegt sinn, datt Gott fannen dat ultimativt Zil vum Liewen ass. Mee keen kann ofstreiden, datt den Zweck vum

Liewen ass, Gléck ze fannen. An ech soen mat voller Vertrauen a Sécherheet, datt Gott dat ultimativt Gléck ass. Hie ass déi iewescht Freed. Hie ass déi absolut, universell Léift. Hie ass déi éiweg Freed, déi d'Séile vun deenen, déi a Harmonie mat Him sinn, ni verléisst. Firwat beméie mir eis also net, dat perfekt Gléck z'erreechen? Keen anere kann et eis ginn. Mir müssen et stänneg an eis selwer kultivéieren an ernähren. D'Kräfte vun der Natur beméien sech onermiddlech, de Leit weltlëch Freed ze ginn, awer sou flüchteg Freed féieren letztendlech zu Bedauern, Batterkeet a Reue. Och déi glécklechst Persoun, déi alles schénkt ze hunn, ass vläicht net wierklech glécklech. Si wäerten net laang mat ierdesche Saachen zefridden sinn, well dës Saachen hiren richtegen Dusch net läschen oder hiren spirituellen Hunger net stillen.

Materiell Besëtzer bidden nëmmen e falscht Gefill vu Fridden a flüchter Zefriddenheet. D'Welt als Ganz ass a Verwirrung a Chaos verstoppt, ugedriwwe vun egoisteschen a gierige Begierden, déi Krich ausléisen. Näischt anescht schaaft Krich.

Den richtegen Held an der Schluecht vum Liewen ass deen, deen sech selwer eruewert an seng Wënsch iwwerwënnt. Suen, Ruhm, Lust an alles, wat dësem Prinzip widdersprécht, si schiedlech fir eise Fridden a Gléck. Wa Leit léieren, ëmmer no de richtegen Wäerter vum Liewen ze denken, géife si dat Gléck fannen, dat si sichen, awer si kommen vun hirem Zweck of a gi vum Stroum vun ierdesche Wënsch matgerappt. Ech hunn festgestallt, datt keng Versuchung mech vum Wee oflenke kann, deen ech fir mech selwer gewielt a gefollegt hunn.

Ech kéint Dausende mat der Kraaft bezaubern, déi Gott mir ginn huet, awer dee Wee wier mir

schiedlech. Op alle Fall wëll ech keng Dausende bezaubern an hir Gedanken faszinéieren. Ech wëll nëmmen oprecht Jünger gesinn, déi standhaft a Gott sinn. Déi, déi Gott gär hunn, wäerten dës Iddien genéissen, an déi, deenen hiren Eifer weidergeet, wäerten de Segen a Präsenz vu Gott duerch dës Léiere spieren.

Et ass onméiglech fir eng Persoun Gott ze täuschen, well Hien ass ëmmer präsent a weess, wat a sengem Geescht ass a wat hie sech wënschen.
Wann si d'Welt opginn a sech no spiritueller Harmonie verlaangen, kennt Gott bei si. Wann dës Wonsch am Häerz vun deem, deem en sicht, Wuerzele schléit,
kennt Gott an dëst Häerz a fëllt et mat Gutt a Segen.
Dat eenzegt, fir wat et wäert ass ze liewen, ass an Harmonie mat Gott ze sinn a seng Gunst ze kréien. Dës Harmonie muss en éiwege Bund an en onbriechbare Versprieche sinn (déi, déi Gottes Bund halen an en net briechen).

Jiddereen wënscht sech méi Räichtum wéi anerer. Och wann een e kritt, bleift hien onzefridden a stellt fest, datt een aneren méi räich ass. D'Leit liewen an engem Sumpf vu selbsterschädigtem Misär, ugedriwwe vun hire Wënsch. Mir musse mat deem zefridden sinn, wat mir hunn. Materiell Besëtz bréngt kee Gléck; éischter verstärkt hien dacks Ängscht, Suergen an Ängscht.

De Wee zu Gott ass dee einfachste Wee, awer wéineg ginn en, trotz de ville reliéise Ritualer a Formalitéiten. Et ass besser, eis Häerzer zu Gott ze wenden a vun Him no deem ze froen, wat am Beschten an am dauerhaftesten fir eis ass. An der Wourecht waart Gott op eis, well Hie wëll eis virum Béisen a Gefor ewech halen. Hie wëll, datt mir bei Him an eisen Häerzer a Geescht sinn, well déi bëlleg

Wueren vun dëser Welt d'mënschlecht Sehnsucht net zefridden stelle kënnen oder dat spirituell Eidelkeet fëllen, dat mir déif an eiser Haut spieren. Gott schwätzt ëmmer mat eis, awer wéineg héieren seng Stëmm. Déi roueg Stëmm gëtt dacks vum Kaméidi vu lauter Gedanken an offensichtliche Wënsch iwwerdeckt. Awer wann d'Gedanken sech nidderloossen a Rou verlaangen, héiere mir d'Stëmm vu Gott kloer, och wann se roueg a schwaach ass. Wierklech mécht Gott alles fir d'Mënschheet ze hëllefen, mécht Dieren op a beliicht Weeër, fir datt mir gesinn, wou mir trëppele sollen, fir datt mir net stierzen oder ausrutschen. Awer déi meescht Leit realiséieren dës Wourecht net.

Ech wëll net, datt d'Leit mengen, si kéinte Wëssen kréien, andeems se einfach op anerer lauschten oder Bicher liesen. Si müssen dat uwenden, wat se liesen an héieren. An d'Gebieder goen ass besser, wéi doheem ze bleiwen an lächerlech Geschwätz ze lauschten. Awer och an de Gebieder muss een d'Präsenz vu Gott a sengem Häerz spieren a wëssen, wéi een se erlieft. Emotional Ausbréch a rational Analysen kënnen eis net dat Wëssen ginn, no deem eis Séilen sech verlaangen.

Wann mir eis Gott iwwerginn an eis vun egoistesche Begierden verabschieden, a wann mir sécher sinn, datt Gott ëmmer bei eis ass, an eise Séilen wunnt an eis mat gudden an nobelen Gedanken a Gefiller inspiréiert, da wäerte mir Gléck a Fräiheet hunn, a mir wäerten den Sonnenopgang vun der Wäisheet um Horizont vun der Séil gesinn.

Stellt Iech vir! A Joerzénge ass eis Existenz en Dram, an alles wat mir elo maachen, gëtt en Deel vun deem Dram. Och déi gréisst Figuren vun der Mënschheet ginn nëmme Fruchtbarkeeten vum

mënschleche Bewosstsinn. Mee déi grouss Figuren hunn hiert ultimativt Zil erreecht, well se dat héchst Niveau erreecht hunn a am Geescht lieweg bleiwen, voll bewusst a bewusst iwwer alles wat geschitt, well se am göttleche Bewosstsinn vereenegt sinn.

Jiddereen, deen probéiert, duerch hir Gedanken an Léieren mat hinnen an Harmonie ze trieden, wäert zwangsleefeg hir Präsenz spieren, hir Segen kréien a wëssen, datt se wierklech a Kommunioun mat hinnen sinn.

D'Liewen ass en groussen Dram. Awer wann Dir Äre Kierper elo kuckt a gesitt, wéi en lieweg ass, sidd Dir voll iwwerzeegt vun der Realitéit vun dësem Dram. Dir mengt, Dir musst dëst oder dat Saach kréien, fir glécklech ze sinn. Awer egal wéi vill Wësch Dir erfëllt, Dir wäert kee Gléck duerch si fannen. Wat méi een erfëllt, wat méi ee sech wënscht. Wësch musse gefiltert ginn, an d'Liewe muss vereinfacht ginn, wann een a Komfort, Rou a bannenzeger Zefriddenheet wëll liewen.

D'Schrëft seet, datt déi Persoun, där hir Wësch ëmmer no bannen (a Richtung hirer Séil) fléissen, eng Persoun vu héijem banneschte Fridden ass. An dësem sinn si wéi d'Mier, dat sech ni ännert oder verschwënnt, awer voller Waasser bleift, dat onopfälleg eran fléisst. Awer déi Persoun, déi Lächer vu Wësch am Reservoir vu hirem Fridden schaaft a léisst dat vital Waasser lecken a verschwend ginn, weess näischt vu spirituellem Fridden an banneschtem Gléck.

Mir brauchen d'Leedung vun deenen, déi Gott kennen, déi d'Fäegkeet hunn, mat Him ze kommunizéieren a seng Präsenz bewusst ze spieren. D'Prophéiten hunn eis gefrot, Gott am banneschte Fridden ze sichen, an der Einsamkeet vun der Séil,

wou de treie Geescht an déi iewescht spirituell Freed wunnen. Déi erleichten Enseignanten aus Indien ënnerstëtzen dës Iddien och a betounen d'Wichtigkeet vun der déiwer Meditatioun, fir dat Göttelecht Selbst an den Déifte vun der Séil ze erkennen.

Alles wat existéiert ass eng wellenähnlech Schwéngung, déi vum Geescht vu Gott gericht gëtt. Dës intelligent Schwéngung ass den Hellege Geescht, oder de treie Geescht, mat deem een duerch Gebied a Meditatioun kommunizéiere kann.

An der Rou vun Ärer Séil an dem Gaart vun Ärem fokusséierte Geescht ass d'Léiftgeschichte mam Absoluten an dem Onendlechen onendlech. Mee et ass schwéier Gott ze fannen, wa mir als éischt no Sue sichen. Mir musse Gott zu engem integralen Deel vun eisem Liewen maachen, an dann hu mir alles, wat mir an dësem Liewen brauchen. Wien Gott zu enger permanenter Plaz a sengem Häerz mécht, Gott wäert him en iwwerflësseg Undeel un de Seegen vun der Äerd an dem Himmel ginn, an him grouss Horizonten opmaachen, wou d'Sonne vun der Wäisheet schéngen, hir Weeër belichten an d'Däischtert ronderëm si verdreiwen. Gott ass den éiwege Liebhaber, an et gëtt kee Gléck fir d'Mënschheet, ausser wa se Gott gär hunn, wéi se - op d'mannst - hir Léifsten gär hunn, well ouni Gott géife mir d'Essenz vun der Léift net kennen, nach hir Séissheet schmaachen.

Mir musse léieren, eise Wëllen ze benotzen an eis Gedanken ze konzentréieren, fir Gott mat ganzem Häerz ze sichen. Mënschlech Handlungen gi vu Wënsch diktéiert, an dës Gewunnechten zwéngen eis stänneg, dat ze maachen, wat mir net wëlle maachen. Wierklech ass de Mënsch säin eegene Feind, ouni sech dovun ze bewosst. Hie weess net, wéi ee roueg

sätzt, an hie widmet och keng Zäit Gott, awer hie wënscht sech Gléck an e garantéierten Entrée an d'Paradies ouni Verzögerung. Déi helleg Erfahrung kann net nëmmen duerch d'Liesen vu Bicher, d'Héieren vu Priedegten oder d'Leeschtung vu gudde Wierker erreecht ginn. Dëst sinn all onzweifelhaft nëtzelech, awer si sinn net genuch. Gott z'erreechen erfuerdert eng grëndlech Konzentratioun an déif Kontemplatioun.

Mir müssen als éischt Gottes Gonschten sichen. Mir kënnen net jidderengem gefalen, well dat ass onméiglech. Ech probéieren keen ze beleidegen. Ech maachen wat ech kann, an dat ass alles wat ech maache kann. Mäin eenzegt Zil ass Gott ze gefalen. Ech benotzen meng Hänn fir demüteg virun Him ze bieden, meng Féiss fir Him iwwerall ze sichen, a mäi Geescht fir un Him ze denken a seng Wonner ze betruechten. Gott muss déi éischt Plaz an eisen Häerzer anhuelen, fir datt mir Him als Fridden, Léift, Versteesdemech, Frëndlechkeet, Matgefill a Wäisheet erliewen kënnen. Dëst, an näischt anescht, ass dat, wat ech komm sinn, fir Zeie ze sinn an mat iech ze schwätzen.

Nieft der Reflexioun soll een och gutt Gesellschaft hunn. Mir sollen net no de Leit verfolgegen, mä éischter no Gott. Wann Dir un dëse Gedanken e Virdeel fannt, betruecht et als e Segen vu Gott, well all Eier gehéiert Him. Deelt se mat aneren, fir datt si an hinne fannen, wat Dir fannt. (A wat d'Gonscht vun Ärem Här ugeet, schwätzt dovun.) A vergiesst net, all Dag engem no Ärer Fäegkeet ze hëllefen. Soulaang ech Suen an der Täschen hunn, wäert ech net ophalen ze ginn, well meng onerschöpflech a stänneg fléissend Quell ass Gott.

Schlussendlech musse mir Gott kennenléieren, sou wéi déi Grouss et gemaach hunn. Dëst ass méiglech duerch Kontemplatioun a perséinlech Ustrengung.

Eng Kéier sinn ech baussent der Klausel gaangen an hunn u mäi grouss Léiermeeschter, de Sri Yuktiswar, geduecht, deen e puer Joer virdrun verstuerwe war. Ech hunn eng iwwerwältigend Sehnsucht no him gefillt a war traureg, datt hien net bei mir war, fir d'Schéinheet an d'Atmosphär vun der Klausel ze genéissen. Op eemol ass hien mir vum Himmel erschéngen a sot: "Mengs du, datt du deen Eenzegen bass, deen dës schéi Plaz genéisst? Ech genéissen se genau wéi du!"

Dee Sucher, deen d'Unioun mat Gott wëll, muss sech duerch déi deeglech Praxis vun der Meditatioun a Léift fir hien beméien, an dës Léift op all auszedeeenen. Dëst ass deen eenzege Wee fir Konflikter ze vermeiden. Geeschtlech Kooperatioun ass essentiell. Ouni richtig Spiritualitéit gëtt et kee individuellt oder universellt Gléck. Helleg Harmonie ass déi eenzeg Léisung fir all kierperlech, finanziell, bestuete, moralesch a spirituellt Problemer.

Gléck kënnt dovun, sech no bei Gott ze fillen. D'Mënschheet huet sech hannert de Gittere vun der Ignoranz agespaart, an et ass Zäit, sech aus dësem demütigende Prisong ze befreien. De Geescht muss ëmmer op Gott geriicht sinn, egal wéi d'Ëmstänn sinn, an dann wäerts du grouss Fridden a Freed erliewen.

Déi, déi sech no Gott verlaangen an hiert Wiesen Him widmen, sech géigesäiteg encouragéieren an opklären, a sech stänneg un Gott erënneren, sinn déi Glécklech op dëser Welt an d'Gewënner vum Gléck vum Hiernof.

Fridden sief mat dir

De Rideau geet erop an ass fort

Jidderee vun eis ass no dem Bild vu Gott geschaf. Mir sinn aus sengem göttleche Geescht ausgestraalt, a sän Essenz wunnt an eis a senger ganzer Rengheet, Herrlechkeet a üppeger Gléck. Dëst hellegt Ierfschaft ass eng oniwwerwannebar Festung. Fir eng Persoun, sech selwer als Sënner ze veruerteelen, andeems se op de Weeër vun der Sënn trëppelt, ass eng vun de gréisste Sënne vun allen.

Well doduerch veruerteelt se sech selwer zu Hëlleflosegkeet, Verzweiflung an enger Onméiglechkeet, opzestoen an eropzeklammern. Et ass wouer, datt eng Persoun Handlungen maache kann, déi géint déi natierlech a göttlech Gesetzer verstoussen, awer se muss direkt de Cours änneren an de richtege Wee wenden. An hirer purer Natur ass eng Persoun en hellegen Tempel, an den göttleche .Geescht wunnt an hinnen

Mir müssen ëmmer drun denken, datt Gott eis reng an onbedingungslos gär huet. Mee well Hien eis déi absolut Wiel ginn huet, eis bei Him ze orientéieren oder eis vun Him ewech ze wenden, waart Hien drop, datt mir eist Wonsch no .senger Léift ausdrécken, ier Hien bei eis kënnt

Eng Kéier hunn ech seng Stëmm während der Meditation flüstere héieren: „Du sees, datt ech net mat dir sinn, awer du hues net no mir gekuckt. Ech verloossen dech ni fir ee Moment. Gitt an den Tempel vun der Séil eran an du wäerts mech gesinn, well ech sinn ëmmer hei, fir dech z'empfänken an dech mam Begréiss vun der göttlecher Léift “.ze begréissen

Déifgräifend Eierlechkeet ass essentiell um spirituellen Wee. A Rengheet a Wourecht brécht den Sonnenopgang vun .der Séil eraus

Eis mënischlech Wäisheet ass näischt am Verglach mat
Gott. Déi eenzeg Méiglechkeet, wéi mir him méi no kommen
kënnen, ass andeems mir him déiselwecht reng Léift ginn,
.déi hien eis schenkt

Jidderee wäert schlussendlech d'Erléisung fannen, awer
déi, déi um Wee schwaach sinn, falen an den Ofgrond vun
der Apathie. D'Indifferenz verhënnert eis, déi entscheidend
Wichtigkeet ze realiséieren, Gott elo, an dësem Moment ze
fannen. Eise grouse Planéit Äerd, deen am Weltraum
schwëmmt, an eis mënischlech Identitéit, goufen eis net
ginn, fir e puer Joer hei ze verbréngen an dann an d'Näischt
ze verschwannen. Éischer solle mir déif nodenken an de
Mystère vun der Existenz verstoen. Ouni den Zweck vum
Liewen ze verstoen ze liewen ass domm, blöd an
Zäitverschwendung. D'Mystère vum Liewen ëmginn eis vun
alle Säiten, a Gott huet eis mat Intelligenz geschenkt, fir hir
.Léisungen ze fannen

Op menger Sich no dauerhafter Léift hunn ech gemierkt,
datt Gott mech op all méiglech Aart a Weis gär huet. Hie
.huet mech als Mamm, Papp a Frënd gär
Ech hunn no deem éiwege Frënd iwwer all Frënn
,gesicht

An iwwer dee grouse Liebhaber, deen ech elo a jidder
léiwer a léiwer Gesiicht strahlen gesinn, dee göttleche Frënd
huet mech ni enttäuscht, an hien huet mech ni enttäuscht
Gott steet hannert allem wat existéiert. Mir sollten eis
Elteren éieren a gutt behandelen, awer mir müssen Gott mat
ganzem Häerz a ganzer Séil gär hunn. Mir müssen
d'Wichtigkeet vun enger vitaler Verbindung mat Him
.erkennen, ouni weider Zäit ze verschwenden
Wann mir schlofen, wësse mir net, ob mir erwäachen
oder net. Mir verloossen dës Äerd een nom aneren. Mä dës
Gedanke sollt keng Angscht maachen. Wann mir stierwen, si

mir opgeruff, op der Äerd nei gebuer ze ginn an en neit
.Liewen unzufänken, wou mir an dësem opgehalen hunn
Ech gesinn d'Liewen als d'Bildung an d'Opléisung vu
Wellen op der Uewerfläch vum Ozean. Déi mënschlech Well
kënnt bei hirer Gebuert vun der Uewerfläch vum göttleche
Ozean erop, a beim Doud rascht se am Häerz vu Gott. Ech
hunn dës Wourecht erkannt a weess, datt ech ni wierklech
stierwen, trotz dem Doud vum Kierper. Well egal ob ech am
Ozean vum göttleche Geescht raschten oder am physesche
Kierper waakreg sinn, ech sinn een mam kosmeschen
Ozean. Dat iewescht Gléck kann net op der Welt fonnt ginn.
Gläichzäiteg brauche mir net an de Bësch ze flüchten, fir no
engem Zweck ze sichen. Mir kënnen Gott an dësem
Dschungel vum Alldag fannen - an den Déiften vun der Höhl
.vun der Rou

D'Mënsche kënnen vill Feeler maachen, awer si sinn no
dem Bild vum göttleche Geescht geformt. Gott huet dës
illusoresch Welt vun ierdesche Genoss nëmme fir een Zweck
erschaf: fir datt d'Mënschheet realiséiere kann, datt et
nëmmen en kosmescht Drama ass, Illusiounen opginn a Gott
eleng gär huet. Dëst ass d'Wourecht, an et kann net anescht
sinn. Firwat huet Gott eis erschaf, fir eis Familljememberen
ze gär ze hunn, nëmme fir ze gesinn, wéi se eis een nom
aneren verloossen? Dës Evenementer geschéien, fir eis ze
bewosst ze maachen, datt et Gott ass, deen eis wierklech
.gär huet, iwwer all déi, déi mir gär hunn
D'Liewen ass eng Serie vu bewegende Biller, awer dës
Wourecht ass schwéier ze verstoen, well Illusiounen echt
schéngen an d'Realitéite wéi Illusiounen. D'Welt
verschwënnt all Nuecht aus eisem Bewosstsinn, wa mir
schlofen, vläicht fir datt mir verstinn, datt dat physescht
.Universum net real ass

Dës Lektioon vum Schlof kënnt net fir eis Angscht ze
maachen, mee fir eis no der Wourecht vu Gott ze
verlaangen. Näischt kann d'Séil zefridden stellen ausser Gott

a seng Léift. De Geescht vu Gott ass déi onvergläichlech
Wourecht. Et gëtt näischt wéi Onwierklech, a wat wierklech
ass, kann net onwierklech sinn. Déi Wäis verstinn dës
.stralend Wourecht

Vill Jore vun eisem Liewen sinn vergaangen, an et
bleiwen nëmme Joren, Wochen, Deeg a Stonnen. Firwat Zäit
mat Saachen verschwenden, déi net nützlich sinn? Mir
sollten eis Dag an Nuecht mat Gott a Verbindung setzen, a
ganz éierlech mat dësem Wonsch sinn, ier déi zougewisen
Zäit vum Liewen ofleeft a mir dës Äerd verloossen, ouni
.eppes Bemierkenswäertes z'erreechen

An deem Moment hunn ech dat grousst Liicht vu Gott
gesinn, dat déi ganz Schöpfung ëmschléisst. Wat eng
!iwwerwältigend Freed! Wat e wonnerbart Liicht
Mäi Gott, ech soen dir Merci a verneige mech virun dir
fir dës räich Segen, déi ech hunn, Är Präsenz ze spieren
Segen iwwer jiddereen op déiselwecht Aart a Weis, fir
datt mir feststellen kënnen, datt Dir déi ultimativ Wourecht
am Universum sidd an datt Dir eist ultimativt Zil sidd, iwwer
.dat et kee weidert Zil gëtt

Mir müssen Hien gär hunn a mat Hien all Sekonn vun
eisem Liewen schwätzen - bei der Aarbecht an a Rou, a
Bewegung a Rou - mat déiwer Bidden a brennender
Sehnsucht. Dann wäerte mir de Schleier vun der Illusioun
opgoen an opléisen gesinn. Gott ass a jiddwer Moment vun
eisem Liewen mat eis. Déi, déi nohalteg mat Hien ëmgoen
an Harmonie mat Hien duerchféieren, gesinn Hien an der
Schéinheet vu Blummen, dem Adel vu léiwe Séilen, den
erhabenen an edle Emotiounen an de schéinen Dreem.
Schlussendlech wäert Hien hannert den décke Schleier
:erauskommen, fir zu all oprechte Sichenden ze soen
Mir sinn zënter laanger Zäit getrennt, well ech wollt,"
datt du mir deng Léift fräiwëlleg gëss. Ech hunn dech no
mengem Bild erschaf, an ech hunn gewaart, bis du deng

Fräiheet benotzt hues a mir deng Léift aus eegenem Wëllen
".gëss

Mir müssen Gott froen, eis dat éiwegt an dauerhaft
Kaddo vu senger göttlecher Léift ze schenken. Mee wien
kann dëse léiwe Gott ouni Ustrengung fannen? Wann Dir 25
Prozent vun der Ustrengung maacht, hänkt de Rescht vu
Gott an Ärem spirituellen Guide of. Ech froen näischt fir
mech selwer, well all Eier gehéiert Gott, der Quell vun all
Guttheet a Gnod. Méi seng Gnod lech begleeden, säi
Bewosstsinn mat lech sinn, a méi Dir d'Fülle vu senger
.Präsenz an lech an em lech ronderëm erkennen
Gott äntwert eis net direkt, well mir zécken ze weisen,
wéi vill mir Him wënschen. Mir sollten net Angscht hunn, Him
ze kontaktéieren, mä Hien als eisen eegenen, eisen Léifsten
betruachten, a Him ouni Ophiewe mat eise Gedanken,
Handlungen, Häerzer a Geescht sichen, an da wäerte mir
Him als déi gréisst Zuflucht vu Sécherheet a Fridden an
.dëser Existenz fannen
O Här, ech bidden lech dëse Bouquet vu gudde Séilen,
fir datt si den Tempel vun Ärer Präsenz verschéineren.
Begleet dës Séilen, déi Är Famill an Är Léifsten sinn. Mir
sangen Ären geseenten Numm. Verdreiw d'Däischtert vun
der Ignoranz mat Ärem hellege Liicht. Verdreiw d'Däischtert
aus eise Geescht mat dem stralenden, grenzenlosen Liicht
vun Ärem Wiesen. Mir sinn Är, egal wat eis Ëmstänn sinn.
Offenbar dech eis, o Här vu Majestéit a Generositéit. Seegent
jidderee vun eis. Akzeptéiert d'Flüstere vun eise
sehnsüchtege Gedanken an déi sehnsüchteg Schléi vun eise
léiwen Häerzer. Dir bidden all Léift, Eier a Sehnsüchteg un,
well Dir sidd eisen Léifsten an alles wat mir an dësem
.Universum besetzen
Segent eis mat Denger Gnod, bréch d'Mauere vum
Verlaangen of, déi eis vun dir trennen, Sidd de göttleche
Kinnek, deen iwwer all eis Ambitiounen trount, Méig d'Liicht
vun Denger Herrlechkeet sech duerch déi grouss Welt

verbreeden, seent eis all, fëllt eis mam Doft vun Denger
Präsenz, a loosst eis ëmmer méi feststellen, datt Du ëmmer
bei eis waars, Du bass elo bei eis, an Du wäerts fir ëmmer
bei eis sinn

Mir soen Iech Merci fir d'Gnod an d'Léift, déi Dir Ären trei
Unhänger geschenkt hutt, déi sech no Ärer Noperschaft
verlaangen an ongedëlleg op Är Präsenz waarden. Mir
hoffen, datt de Krees vun Ären Jünger wiisst, fir datt mir Är
geseent Präsenz feiere kënnen a eis iwwer Är Noperschaft
.freeën

Seegen eis, fir datt mir eis Häerzer fir eenaner
opmaache kënnen an eis Intentiounen purifizéieren, fir datt
mir Äre Schutz a Fleeg wäert sinn. Offenbar dech selwer,
bannenzeg an baussenzeg. Vereenegt eis all, a loosst eis am
.Licht vun där Eenheet Är eenzegaarteg Existenz erkennen
Mat der Eierlechkeet vun eisen vereenegten Häerzer an
der Sehnsucht vun eisen harmonesche Séilen, werfe mir eis
virun Dir erof a sichen Är Hëllef, Leedung an dat stännegt
.Bewosstsinn vun Ärer Präsenz an eise Séilen
Mee dat éiwegt Feier vun der Léift hell an eisen Häerzer
brennen, a méige mir Deng Noperschaft elo an fir ëmmer
!spieren, o eisen Här, o eisen Léifsten

Héchst Verlaangen a mental Kapselen

**Grouss ass d'Herrlechkeet vu Gott Hie ass
d'Essenz vun der Wourecht a kann an dësem Liewen
fonnt ginn An den Häerzer vun de Mënsche sinn vill
Gebieder a Bidden: fir Suen, Ruhm, Gesondheet -
Gebieder vun all Zort Awer d'Gebied, dat als éischt an
alleréischt an all Häerz soll sinn, ass fir d'Gefill vu
Gottes Präsenz Wa mir d'Weeër vum Liewen a Rou a
Sécherheet goen, musse mir feststellen, datt Gott dat
ultimativt Zil ass, dat eis zefridden stelle kann an eis
Wënsch erfëlle kann, well a Gott läit d'Äntwert op all
Sehnsucht vum Häerz.**

Wann Dir e Wonsch net duerch Är eegen Ustrengungen erfëlle kënt, dréit Dir Iech am Gebied zu Gott. Sou weist all Bitt, déi Dir ausdréckt, eng verstoppt Sehnsucht an Iech. Awer wann Dir Gott fannt, verschwannen all Wënsch, an all Wënsch ginn erfëllt.

Weltlech Wënsch entstinn aus Mëssverständnisser iwwer den Zweck vum Liewen. Dës Äerd ass net eist richtegt Heem. D'Schrëft seet eis, datt mir Gott gehéieren, datt mir no sengem Bild geschaf sinn, an datt säi Wëlle ass, datt mir zu eisem göttlechen Urspronk zrëckkommen. Wat d'Mënschheet net realiséiert, ass datt, ausser si zrëckkënnst zu hirer göttlecher Quell, si gezwonge wäert sinn, ze kämpfen, fir onzähleg Wënsch ze erfëllen. Stellt Iech dat vir! Et ass wouer, datt d'Mënsche net anescht kënnen, wéi Wënsch ze hunn, an et ass näischt falsch drun, se ze hunn. Wéi och ëmmer, déi meescht mënschlech Wënsch behënneren d'Erfëllung vum ultimativen Wonsch, zu Gott zrëckzekommen. Dofir si se schiedlech fir d'mënschlecht Gléck. Ausser d'Mënschheet wënscht sech Gott a fënnst hien, wäert si weiderhi vu Sehnsucht brennen no deem, wat si mengt, wat hir Gléck bréngt. Awer déi direkt Erfëllung vun alle Wënsch kënnst automatesch fir déi, déi Gott fannen.

Et ginn zwou Kategorien vu Wënsch: déi, déi eis hëllefen, Gott ze fannen, an déi, déi eis dovun ofhalen, hien ze fannen. Zum Beispill, wann een Iech Onrecht ugeet, kënnst Dir den Drang no Rache spieren. Wann Dir dësen Drang awer iwwerwënnt andeems Dir déi méi héich a méi akzeptabel Kraaft vun der Léift benotzt, hutt Dir genau dat Instrument benotzt, dat Iech hëlleft, Gott ze fannen. All Wënsch sollten op eng nobel Manéier erfëllt ginn, well wann se duerch

weltlëch Mëttelen erfëllt ginn, multiplizéieren sech d'Wënsch, zesumme mat Problemer a Leed. Wann mir léieren, all eis Sehnsucht Gott unzebidden, wäert Hie schaffen, fir eis gutt Wënsch ze erfëllen an eis schiedlech an zerstéierend ze eliminéieren. Et gött kee gréissere Schutz wéi e kloert Gewësse, a kee bessere Verteidegung géint d'Schléi vum Liewen wéi nobel an erhaben Wënsch ze hunn.

Wann mir feststellen, datt dat perfekt Bild vu Gott an eis wunnt, ginn all eis Wënsch erfëllt. An deem hellege Bewosstsinn, dat all ierdesch Schätz a Räichtum iwwerschreit, wäerts du net gerëselt ginn, och wann s du déi ganz Welt kriss. Weder Luef wäert dech Stolz inspiréieren, nach Schold wäert dir schueden, well du wäerts d'Freed vu Gott an dir selwer schmaachen, an dat wäert déi wichtegst Iwwerleeung an dengem Liewen sinn.

Mir sollten als éischt a virun allem ëm Gottes Leedung froen, wann mir eis legitim Wënsch erreechen, an dat ass dee beschte Wee fir Äntwerten op all eis Gebieder ze kréien. Awer d'Bidden muss aus dem Gebied ewechgeholl ginn. Déi al Aart a Weis vum Gebied muss sech änneren, a mir müssen eis mat vollem Vertrauen an engem onerschütterleche Glawen un Gott wenden, datt Hien eis héiert an eis Ufroen erfëllt. Gott wëll net, datt mir eise Wëllen opginn - och wann mir zu Him bidden - well dee Wëllen dat wäertvollst Kaddo ass, dat mir aus senger gnädeger Hand kritt hunn, e hellegt Recht, dat Hien eis vum Moment vun eiser Schöpfung un virgesinn huet.

Natierlech muss een tëscht vernünftege a vernünftege Gebieder an Wënsch ënnerscheeden. Denkt drun, datt Wënsch Muecht ass; wann Dir un engem Wonsch hält - egal ob gutt oder schlecht,

nätzlech oder schiedlech - a wann Dir Dag an Nuecht doriwwer nodenkt, da wäert et schliisslech erfëllt ginn. Dofir sollt een virsiichteg sinn a schiedlech Wënsch vermeiden, well se erfëllt ginn a wäerten immense Schued an onbeneidbar Leed mat sech bréngen.

Mat der Zäit wäerts du feststellen, datt, och wann deng Wënsch erfëllt sinn, däin Häerz eidel bleift, an du wäerts eng bannenzeg Rebellioun erliewen. Stells dech vir, däi Verdauungssystem wier schwaach, awer du hätts Loscht op frittéiert lessen. Natierlech wäerts du all Kéier Péng spieren, wann s du se ësst, trotz dem Genoss, deen s du beim Genéissen erliefst. An dofir wäerts du dech fillen, wéi wann s du e Feeler gemaach hätts. D'Weisheet seet, datt een d'Ënnerscheidung benotze soll, fir tëscht gudden a schlechten Wënsch z'ënnerscheiden, a wann dëst erreecht ass, sollten déi falsch Wënsch net erfëllt ginn. D'Mënsche besëtzen déi bannenzeg Kraaft vun der Ënnerscheidung a sollten se ëmmer benotzen, andeems se hiert Liewen no de Geboter vum Gewësse leeden, wat d'Stëmm vu Gott ass.

Onerfëllte Wënsch bleiwen am Häerz hänken. Wat ass et schadlech, se do ze verstoppen? Hei ass d'Äntwert:

All Wonsch besteet aus spezifesche Kräften: entweder gutt oder béis, oder béides. Wann eng Persoun stierft - Gott soll him Barmhärzegkeet hunn - stierwen dës Kräften net trotz der Zersetzung an dem Verfall vum Kierper. Éischter begleeden se d'Séil wou och ëmmer se higeet a Form vu konzentréierte spirituellen Kapselen. Wann d'Persoun an enger neier Inkarnatioun nei gebuer gëtt, manifestéiere sech dës Kapselen oder psychesch Pëllen als Verhalenstendenzen. Sou bréngt eng Persoun, déi als

Alkoholiker gestuerwen ass, d'Neigung zum Alkohol mat sech wann se nei gebuer gëtt, an dës Neigung bestoe bleift bis se d'Verlaangen no Alkohol iwwerwënnt. Dëst gëllt och fir aner Saachen.

Och déi klengst Kanner weisen Eegeschaften, déi se aus fréiere Liewen erwuerwe hunn. Verschidde Kanner leiden ënner schwéiere Wutanfäll. Anerer hunn schlecht Launen. Natierlech huet Gott se net esou erschaf. Onerfëllte Wënsch aus fréiere Liewen hunn dës psychologesch Tendenzen geformt, an doduerch gesäit d'Séil e bëssen komesch aus, och wann se no Gottes reinen Bild erschaf ass. Wann d'Bild vu Gott an enger Persoun an dësem Liewen verzerrt ass, egal ob duerch Roserei, Angscht oder Begier, an dës Eegeschaften ginn elo net iwwerwonne, da gëtt se mat hinnen nei gebuer (oder se gëtt mat hinnen nei gebuer), an d'Laascht vun dësen miserabelen Tendenzen droen, bis se se an dëser oder zukünftegen Inkarnatiounen iwwerwonne ginn. Et gëtt keen Entkommen virun hinnen, bis se iwwerwonne sinn.

Dofir ass et besser all Wënsch elo ze erfëllen oder se ze besiegen.

Dee beschte Wee fir sech vun esou Wënsch eemol fir ëmmer ze befreien ass andeems een déi iewescht göttlech Freed erlieft. Soss wäerten dës ënnerdréckt Wënsch an onverfëllt Sehnsucht d'Séil verfollegen an quälen.

E Mënsch muss duerch Ënnerscheidungsverméige a Wäisheet erkennen, datt nëmme Gott fäeg ass, rengt a dauerhaft Gléck ze schenken.

Déi meescht Zäit bleiwen d'Wënsch am Ënnerbewosstsinn verstoppt. Dir kéint mengen, si wieren verschwonne, awer dat ass net de Fall; dëst

ass ee vun de Mystère vum Liewen, wat selwer e grousst Mystère ass.

Mee d'Geheimnis verschwénnt, wa mir d'Liewen analyséieren a seng Bedeutung iwwerdenken. Wann Dir all Dag eng kuerz Zäit roueg sëtze géift a lech selwer ënnersicht, géift Dir feststellen, datt Dir vill onverfëllt Wënsch hutt. Dës Wënsch si wéi déidlech Keimen, déi e Mënsch mat sech dréit, wou e geet, souwuel an dësem Liewen wéi och am nächste.

Dee beschte Wee no vir ass, duerch eng weis Wiel déi schiedlech Wënsch an dësem Liewen z'erkennen an Är Efforten op d'Erfëllung vun Äre gudde Wënsch ze konzentréieren. Wann Dir den Drang fillt, Suizid ze maachen oder eppes Schlechtes ze maachen, musst Dir dësen Drang elo verbannen. Iwwerzeegt lech selwer, a Gedanken an Doten, datt Dir e Funken vun der Göttlicheit an Ärer Séil hutt, an denkt drun, datt Dir no dem Bild vum Allmächtige geschaf sidd, an dofir hutt Dir d'Kraaft, Är kierperlech Natur an Är Gewunnechten ze iwwerschreiden.

Sidd manner u Luxus gebonnen a méi distanzéiert vun de Begierden, an Dir wäert d'Schluecht vum Liewen gewannen. Wann Dir ënner onheelbare Péng leid, probéiert sou vill wéi méiglech lech vum kierperleche Bewosstsinn ze trennen. Duerch Ënnerscheidungsfaegkeet kënnt Dir d'Sënner iwwerwannen. Klug Ënnerscheidungsfaegkeet ass d'Feier, dat schiedlech Begierden an zerstéierend Appetit verbrennt an se zu Äsche reduzéiert.

Et ass üblech fir d'Leit, al, ofgenotzt an onnéideg Saachen an engem Eck vum Haus ze späicheren, an d'Haus vun Zäit zu Zäit opzeräumen an ze botzen. Ähnlech leien am Eck vun Ärem Ënnerbewosstsinn vill Wënsch mat verstoppte Schued, déi lech enges Daags

grouss Problemer verursaache kënnen, wann Dir net richtig domat ëmgeet.

Selbstanalyse ass entscheidend um spirituellen Wee Dir kennt haassvoll, reizbar oder séier rosen sinn. Wann dat de Fall ass, sinn dës Charakteristiken, déi an Ärem Bewosstsinn gespäichert sinn, e Resultat vun Äre vergaangene Handlungen. Fir Är Psyche vun dëse iwwerfüllten, ofgenutzte Miwwelen ze befreien, musst Dir mat positiven, konstruktiven Handlungen ufänken an d'Häerzegkeet fir anerer kultivéieren. Wat Dir d'Leit méi gär hutt, wat selech méi gär hunn, an Dir wäert hir Léift spieren. Awer wann Dir se kritiséiert, och géintiwierlech selwer, da wäerte se dës Kritik spieren an selech verstärkt zréckginn!

Stellt sech vir, en ale Feind ass gestuerwen, awer Dir hält nach ëmmer Roserei a Haass géint hien. Dir wäert ënner dëser Batterkeet leiden, an hir schiedlech Auswierkungen wäerten sech an Ärem Kierper a Geescht manifestéieren. Et ass besser, him fir Gottes Wuel ze verzeien, well doduerch befreit Dir sech vun der böse Wënsch no Rache, déi Äre Fridden am Geescht zerstéieren an Är Rou zerstéieren. Haass op Haass ze hiewen oder op Animositéit mat Haass ze reagéieren, verstärkt net nëmmen d'Feindlechkeet vun Ärem Feind géintiwierlech sech, mee vergëft och Ären eegene Kierper an Emotiounen als Konsequenz. Also verzei mat enger schéiner Verzeiung.

Vun Zäit zu Zäit muss een alles hannerloossen, fir eleng mat sech selwer ze sinn, fir iwwer der Sënn vum Liewen nozedenken. Déi meescht Leit sinn an engem Stroum vun Traditiounen a Mouden a Schwong. A Wirklechkeet hunn si ni wirklech hiert eegent Liewe gelieft, mä éischter d'Liewe vun der Welt. Wat hunn si erreecht, a wou sinn si gelant?

Dofir ass et schlau fir eng Persoun, sech heiansdo vun den deegleche Suergen an "Pflichten" ze trennen, fir den Onrou vu sengem Geescht ze berouegen an ze probéieren, seng Essenz ze verstoen an d'Zil ze bestëmmen, dat se erreeche wëll.

Denk drun, datt dat gréisst Zeienausso, dat Dir kréie kënnt, dat vun Ärem Gewësse ass: déi onmëssverständlech an onfehlbar Stëmm vun Ärer Séil. Wat Äert Gewësse lech seet, ass wien Dir wierklech sidd, ouni Verschëinerung oder Verkleedung.

Denkt un d'Kraaft vum Jesus Christus, deen gesot huet: "Papp, verzeih hinnen, well si wëssen net, wéi se dat maache sollen, wat se net wëssen."

An denkt un de grouse Prophet, deen gesot huet: "Soll ech iech net soen, wat de Rang vun engem erhéicht?" Si soten: "Jo, O Bote vu Gott." Hie sot: "Sidd gedëlleg mat deem, deen lech ignorant ass, géff deem, deen lech eppes zrëckhält, haalt d'Bänn mat deem, deen d'Bänn mat lech trennt, a verzei deem, deen lech Onrecht ugeet."

D'Stëmm vun Ärem erleichten Gewësse ze lauschten bréngt Liicht op Äre Wee a Segen an Äert Liewen. Wann Dir e staarken Drang an Ärem Häerz fillt, e Wonsch ze erfëllen, benotzt Är Ënnerscheidungsverméige a frot lech selwer: "Ass et e gudden oder e schlechten Wonsch, deen ech erfëlle wëll?"

Vill Faktoren fërderen d'mënschlech Wësch. Wann een en neit Modellauto gesäit, wëll hien och een ähnlech besëtzen. Wann hien en Haus mat engem neie Stil gesäit, wëll hien och een ähnlech besëtzen. En neien Moudetrend gëtt populär, an d'Leit sehnen sech drop, dee Stil ze kafen an ze droen!

Wou kommen d'Wënsch hier? Ech hunn Stonnen doriwwer nogeduecht. Kënnt Dir all Är Wënsch kategoriséieren? Ech hunn et fäerdeg bruecht, se all ze sortéieren an nëmmen déi gutt ze behalen. An wéi ech d'göttlech Kommunioun erreecht hunn, hunn ech festgestallt, datt all meng gutt Wënsch gläichzäiteg erfëllt goufen. Haut verlaangert Dir no eppes, a muer verlaangert Är Séil no eppes anescht. Äre Geescht, deem vum allmächtege Gott ausgestraalt gouf, kann net mat de Gidder vun dëser Welt zefridden gestallt ginn, an dat wäert och ni sinn, well, mäi léiwe Frënd, Dir hutt dee wäertvollste Schatz vun Ärer Séil verluer, deem, deem eleng d'Muecht huet, Är Sehnsucht ze zefriddenzestellen an Är Wënsch z'erfëllen. Dee verluerene Schatz ass Gott.

Et ass wouer, datt et gutt oder néideg Wënsch gëtt, an datt Dir drop agoe sollt, se ze erfëllen. Mee während Dirlech beméit, Är méi kleng Wënsch ze erfëllen, vergiesst net, als éischt Äre gréisste Wonsch géintiwuer Gott ze erfëllen. D'Iwwerzeegung, datt méi kleng Wënsch a Flichten als éischt erfëllt musse ginn, ass eng Illusioun an eng Täuschung. Ech erënnere mech nach un den Ufank vu menger spiritueller Rees, datt ech e Prokrastinateur war an net reegelméisseg meditiert hunn, och wann ech mir ëmmer erëm gesot hunn, datt ech mir Zäit dofir géif huelen. E ganz Joer ass sou vergaangen, ier ech gemierkt hunn, datt ech net dat erfëllt hat, wat ech mir versprach hat. Ech hunn mir direkt e Gelübde gemaach, datt dat Éischt, wat ech moies maachen, wier ze wäschen an dann iwwer Gott ze meditiéieren. Déi deeglech Aufgaben waren deemools villfälteg, an et war net einfach, hinnen ze entkommen, och nëmme fir eng kuerz Zäit. Dofir hunn ech decidéiert, meng spirituell Flichten als éischt ze erfëllen. An domat

hunn ech eng grouss Lektoun geléiert: meng Pflicht géintwuer Gott kënnt als éischt, an nëmmen dann këmmen ech mech ëm aner, manner wichteg Flichten.

Firwat soll Gott d'Paarte vun der Éiwegkeet fir d'Mënschheet opmaachen, wann d'Mënschheet aner Flichten a Bedenken iwwer Gott prioritär stellt? Gott huet geeschteg Filleken an eis geluecht a erwaart vun eis, datt mir an de Räicher vum Geescht fléien. Dës Filleke sinn eis geeschteg Sehnsucht, eis héich Gedanken an eist oprecht Verlaangen no eiser göttlecher Quell.

Loosst eis als éischt Gott sichen. Et ass onverständlech, ierdesche Flichten déi gréisst Bedeitung ze leeën, well den Azrael d'Séil all Moment uruffe kann, an dann wäerten all Flichten, Engagementer, Suergen a Verpflichtungen eemol fir ëmmer ophalen. Firwat also sou fest un d'Liewen festhalen?

E Mësch mengt, hie genéisst Sécherheet a Rou, awer verléiert dann op eemol e Léifsten, seng Gesondheet oder seng Aarbecht, an domat geet Sécherheet a Rou verluer!

Wéi grouss war meng Léift fir meng Mamm! Ech hat geduecht, si wier ëmmer bei mir, mee op eemol hunn ech gemierkt, datt si mech verlooss hat, wéi ech e Kand war! Mir sollten den Doud net fäerten, mä éischter drop virbereet sinn.

D'Liewen ass net dat, wat et schéngt. Vertraut net drop, well et ass onbestänneg, täuschend a voller Enttäuschungen an zerstéierte Hoffnungen. Perfektioun kann hei net fonnt ginn. Ech wëll lech kee onrealistescht Bild vum Liewen ginn. Dës Welt ass kee Paradäis. Et ass e göttlecht Laboratoire, wou Gott Séilen test, fir ze kucken, ob se béis Wësch mat

Guttheet iwwerwannen an Him - dat heescht, Gott - zu hirem gréisste Wonsch maachen, fir datt se a säi Räich zrëckkommen kënnen.

D'Liewe wimmelt vun all méigleche Tragödien a Komödien, Katastrophen a Freed. Et ass e risegen, ëmmer verännerleche a liewege Wandteppich aus onzählege Formen. Keng zwou Saache sinn exakt d'selwecht. D'Liewe vun all Mënsch ass eenzegaarteg. All Persoun huet verschidden Charakteristiken, eng aner Denkweis an aner Wënsch. Wa mir all Dag deene selwechte Prüfungen ausgesat wieren, géife mir midd a langweilg ginn. Och d'Paradies, wann et ëmmer d'selwecht wier, géif säin Appel verléieren. Mir hunn d'Varietéit an d'Diversitéit gär. Déi gängeg traditionell Iddi vum Paradies ass komplett falsch. Wa se wierklech langweilg wier, hätten d'Hellegen an d'Helleg Männer vu Gott gebiet, fir op d'Äerd zrëckzekommen, fir sech z'ënnerhalen! D'Paradies gëtt stänneg op déi agreabelst Manéier erneiert, während d'Äerd dacks stänneg erneiert gëtt, awer op eng langweilg an onangenehm Manéier.

Trotz der Tatsaach, datt d'Liewen ustrengend an usprochsvoll ass, gewinnen sech déi meescht Leit drun a gleewen, datt et keng aner Manéier gëtt ze liewen. Si kënnen dëst Liewen net mam spirituellen Liewen vergläichen a realiséieren net den Ausmooss vum Péng a vun der Middegkeet, déi an de Falten vun dëser Welt verstoppt ass.

An der Wourecht ass d'Liewen net real. Et ass just Ënnerhaltung, näischt méi. Genue wéi all Filmer ëmmer erëm nei erausbruecht ginn, sou widderhuelen sech och déiselwecht all Eventer a verschiddene Formen. An trotz der endloser Weiderféierung vum Liewen, ginn déiselwecht Themen, déi a fréiere Filmer presentéiert goufen, een nom aneren nei gespillt.

Wierklech, d'Geschicht widderhëlt sech, an d'Mënsche sinn nëmmen Artefakte an de Muséeën vun der Zäit.

Fir d'Liewen seng Iwwerraschungen fräisetzen ze loossen, se mat Freed, Objektivitéit an Distanzéierung unzehuelen, onberéiert vun Emotiounen, wéi wann Dir e Film kuckt. E häerzlecht Laachen ass eng wonnerbar Heelung fir all mënschlech Krankheeten.

Du muss d'Liewe mat Liichtegkeet a Komfort ugoen. Dat ass wat ech vu mengem Léierer geléiert hunn. Um Ufank vu menger spiritueller Ausbildung a sengem Klausurhaus hunn ech meng Aufgaben mat engem mürresche Gesiicht erfëllt, ouni jee ze laachen. Eines Daags huet mäi Léierer dat gemierkt a bemierkt: "Wann Gott et wëll, ass alles gutt! Bass du op enger Begriefnes? Weess du net, datt Gott ze fannen heescht, Suergen ze verstoppen an all Leed ze begruewen? Huel d'Liewen net sou eescht."

Hien huet mir geléiert, datt et d'Pflicht vum Mënsch ass, säi Geescht iwwer all ierdesch Oflenkungen a Problemer ze erhiewen, fir datt hie komplett Fräiheet a Gott fënnt.

Ee muss e Gläichgewiicht tëscht Freed a Leed, Gewënn a Verloscht, Victoire a Versoen halen, fir den Erausforderunge vum Liewen mat Courage a Selbstvertrauen ze stellen.

Den banneschte Fridden trotz all den Eventer ze behalen ass dee beschte Wee fir täuschend Wënsch ze iwwerwannen. Dëst ass wat ech vun de Groussen geléiert hunn, déi net vun de Schwankungen vun der Zäit betraff waren, awer bis zum Schluss standhaft a onverännerlech bliwwe sinn. Och d'Prophéiten, wéi se gefoltert goufen, hunn hiert hellegt Bewosstsinn net verluer, an si hunn och keen erlaabt, hinnen d'Léift vu Gott ze klauen. Denkt un d'Seegen, déi Gott Iech geschenkt huet. Mëtt an duerch Prüfungen a Leed. Är

Séil ass en hellegen Tempel vu Gott. Dir däerft net erlaben, datt d'Däischtert vun der Ignoranz dëse pure Plaz entweiht. Wéi wonnerbar ass et, an engem Zoustand vu spiritueller Bewosstsinn ze sinn, geéiert, würdevoll, sécher a friddlech! Fäert näischt a haasst keen. Gitt Är Léift jidderengem. Füllt Gottes Léift a gesitt seng Präsenz an alle Mënschen, a loosst Äert stäerkst Wonsch seng konstant Präsenz an Ärem Häerz sinn. Dëst ass de Wee fir a Fridden a Rou an dëser Welt ze liewen. Awer et ass schwéier dës Selbstzefriddenheet ze schmaachen, soulaang déi haart Wand vun de Wënsch duerch d'Oas vum Häerz bléist a seng Beem gewaltsam erschüttert.

Wënsch gi vun der Ëmwelt vun enger Persoun geformt. Si entstinn aus eise sensoresche Wahrnehmungen a ginn duerch d'Limitatiounen vun dëse Wahrnehmungen limitéiert. De Besuch vun enger ländlecher Kiermes erfëllt de Wonsch no e bëssen Opreegung, awer nodeems een eng Weltklass-Ausstellung besicht an all déi verschidden Ausstellungen gesinn huet, verléiert déi kleng Kiermes hire Charme an Appel. Dofir mussen mir als éischt d'Freed vun der Gemeinschaft mat Gott erliewen, fir datt mir dës Freed mat manne ierdesche Freed vergläiche kënnen. Dann sinn d'Wënsch vun enger méi héijer Natur. De Wonsch ass onendlech; kaum ass ee Wonsch erfëllt, wéi en aneren seng Plaz hëlt. Awer wann Dir Gott fannt, sinn all Är Wënsch erfëllt. "Sicht als éischt d'Kinnekräich vu Gott a seng Gerechtegkeet, an all dës Saachen ginn lech ginn (An wat bei Gott ass, ass besser a méi dauerhaft)" Firwat also net als éischt d'Erfëllung vun deem gréissten Wonsch sichen a vun der generéierter Hand vu Gott dat Bescht an dauerhaftst kréien?

**Wann Gott dem Sichenden säi Gebied beäntwert,
Hien kennen ze léieren, ginn all seng aner Wönsch
direkt an fir ëmmer erfëllt.**

Verschidde Leit mengen, si hätten keng Wönsch!

**Ech hunn gemierkt, wat dacks geschitt, wa Leit op
de Maart ginn. Si hunn vläicht kee spezifesch
Wönsch ze kafen, awer op eemol fällt hinnen eppes
an d'Aen an si denken: "Oh jo, ech muss et kafen!"**

**Och wann se et net direkt kafen, bleift et Dag an
Nuecht an hire Gedanken, bis se et endlech maachen,
och wann se Sue musse léinen. Si genéissen et eng
Zäit laang, awer lues a lues verschwënnt säin Charme
an d'Freed um Besëtzt hält of, sou datt se sech eppes
anescht wënschen, a sou weider.**

**Heiansdo begéine mir engem, deen seet: "Ah,
wann ech just sou an sou vill Suen hätt (oder en
speziellen Automodell oder e Schwämm oder oder)" a
soubal dee Wönsch erfëllt ass, entsteet eng aner
Sehnsucht no eppes Neies.**

**Mënschlech Wönsch sinn inherent onvollstänneg,
an dofir si se net fäeg, fir hir Besëtzer komplett Gléck
z'erreechen.**

**D'Welt wäert probéieren, lech dovun ofzelenken,
datt deen eenzege wierklech wäertvolle Wönsch ass,
Gott ze fannen. Mee Dir musst lech all Dag drun
erënneren. Wann eng Persoun decidéiert, mam
Fëmmen opzehalen, ze vill ze iessen, opzehalen ze
léien oder opzehalen ze fuddelen, muss si resolut an
hiner Entscheidung sinn an net zécken. Eng schlecht
Ëmwelt dréit de Wëllen aus a schwächt en, wouduerch
falsch Wönsch an enger Persoun entstinn. Et hält dat
Bescht vun hinnen a gött hinnen dat Schlëmmst. Déi,
déi mat Déif liewen, gleewen, datt et déi eenzeg
Manéier ass, ze liewen. Mee sech mat gudde Leit ze
vernetzen, riicht de Geescht op méi héich Saachen,**

sou datt falsch Wënsch eng Persoun net méi verführe kënnen. Alles an dësem Liewen ass Verännerungen a Schwankungen ënnerworf. Mee e puer Momenter vun déiwer Kontemplatioun oder Studium a Reflexioun iwwer reng spiritueller Themen sinn eng Quell vun Inspiratioun, déi den eeschte Sucher iwwer den Ozean vun der Täuschung an der Illusioun op göttlech Ufer droen, wou "keng Middegkeet se do beréiere wäert, an se wäerten och net dovunner verdriwwe ginn".

(Déi gréisst Rou ass fir déi virbereet, déi geschafft hunn, an deen, deen keng Ustrengung gespuert huet, fir d'Wourecht ze sichen, huet se gewonnen.)

Dat richtegt Gléck läit an der Verlaangen no Gott a stänneg un Hien ze denken. Mat Ausdauer kennt eng Zäit, wou dëse Gedanke sou standhaft an onerschütterlech gött, datt keng kierperlech, geeschteg oder emotional Leed Äert Bewosstsinn vu Gott oflenke kann. Ass et net wonnerbar, mam Bewosstsinn vu Gott ze liewen, ëmmer un Hien ze denken an Hien ze spieren, an am Hellegtum vu senger onerschütterlecher Präsenz ze bleiwen, wou weder den Doud nach soss eppes Äre bannenzege Friden klaue kann? (Déi, déi gleewen an deenen hirt Häerz Rou an der Erënnerung u Gott fannen. Wierklech, an der Erënnerung u Gott fannen d'Häerz Rou.)

Wann Dir géint all Begierden immun gitt, genéisst Dir déi éiweg Präsenz

D'Liewen ass wierklech komesch, well alles ass ënnerworf Ännerungen. Dofir sollt een d'Schëff vum Gléck net um verännerleche Sand vun dësem Liewen ankeren. Eis Zäit geet eriwwe, an dat wat mir elo gesinn, wäert een Dag fort sinn. Ännerung ass akzeptabel, soulaang Dir et net erlaabt, lech ze schueden. A wann et lech schued, ass den inneren

Onrou, deen Dir erlieft, eng Botschaft un Iech, Iech net vun de Wënsch ze besëtzen. Wann Dir sécher am göttleche Geescht sidd, genéisst Dir alles ouni Bindung oder Ofhängegkeet. Dofir ass et vun der gréisster Wichtigkeet fir déi, déi sech këmmere, Him kennen ze léieren; soss wäert d'Liewen eng zerstéierend Enttäuschung sinn, déi Hoffnungen op eng schrecklech Manéier zerstéiert.

Wéi ech 1935 zréck an Indien kum, hunn ech gehofft, déi Plazen ze besichen, déi ech als Kand gär hat, awer bei menger Arrivée hunn ech festgestallt, datt alles geännert hat. D'Liewensphase war op eng aner Manéier nei arrangéiert ginn. Déi gréisst Enttäuschung an de Schock koumen, wéi ech mäin aalt Haus zu Aykapur besicht hunn, wou ech fréier gespillt an d'Vullen gekuckt hunn. Nëmme ee Bam ass bliwwen vun allem, wat ech mech erënnert hunn. Sou ass d'Liewen! Bekannt a geschätzte Saachen verschwannen eis een nom aneren aus den Ae. Ech war bereet, alles ze ginn, fir eist Haus ze gesinn, wéi et a menger Kandheet war. An awer huet Gott mäi Wonsch erfëllt, well ech d'Haus spéider an enger Visioun gesinn hunn, wou mir am Pool geschwomme sinn, an dann sinn ech no uewen gaangen, hunn mech op d'Bett geluecht a Mangoen giess, genee wéi ech et viru ville Jore gemaach hat.

Wënsch mussen elo ganz virsiichteg ënnersicht a gepréift ginn, gutt sortéiert ginn, an nëmme déi gutt mussen erhale bleiwen, an net emol déi gutt Wënsch dierfen dat wichtigst Wonsch no Gott ënnerdrécken.

Dee Wonsch muss lieweg a brennend bleiwen, an dierf net verschwannen oder ausstierwen. De Mënsch ass an enger grousser Illusioun, wann hie Gott freet, seng ierdesch Wënsch ze erfëllen, awer hien net freet, sech him ze weisen. Stellt Iech e Kand vir, dat

**stänneg verlaangt, datt seng Elteren senge Wënsch
erfëllen, an soss weder no hinne freet nach drun
denkt. Dat ass Ondankbarkeet an eng Verleugnung
vun hirer Frëndlechkeet, an doran läit eng Lektoun fir
déi, déi nodenken.**

**Wann dëst Buch vum Liewen ugewannt gëtt, gëtt
een nëmme vum spirituellen Wëssen begleet, dat een
während sengem ierdesche Openthalt erwuerwe huet.
Dofir muss Gott ëmmer a sengem Geescht präsent
bleiwen, hien stänneg uruffen an hien ni vergiessen,
wann een sech wierklech ëm seng spirituell Zukunft
këmmert. Wann mir a Gemeinschaft mat Gott sinn,
wäerte mir feststellen, datt all Wënsch op eng
mysteriéis Manéier erfëllt ginn. Awer mir müssen als
éischt Gott sichen. Hie ass generéis an huet eis alles
ginn, awer mir wäerten hien nëmme fannen, wann mir
net mat senge Kaddoe zefridden sinn, mä eis un de
Giewer selwer wenden. Mir wäerten hien kennen
léieren, soulaang mir éierlech an eiser Sich sinn,
eescht an eisem Wonsch, him méi no ze kommen a
seng geseent Präsenz ze erliewen.**

**Déi gréisst Hindernis, mat där eng Persoun
konfrontéiert ass, ass sech selwer. Wann si
probéieren roueg ze sëtzen a spirituell Saachen
nozedenken, kommen op eemol weltlëch Gedanken
op, déi si oflenken an dovun ofhalen, hiert Zil
z'erreechen. Si müsse sech trainéieren, hir Gedanken
a Kierper ze kontrolléieren, an doduerch droen si e
portabelt Paradäis an hirer Séil. Am Liewen oder am
Doud, am Himmel oder an der Häll, dat iewescht
Gléck si begleet.**

**Mir müssen déif zu Gott bieten, eis grouss
Sehnsucht ausgießen, Hien an der Sprooch vum
Häerz, dem Verlaangen vun der Séil an dem Geflüster
vum Gewësse froen, fir datt Hien eis héiert an eis**

äntwert. Mee wann eng Persoun hallefhäerzeg biet an zur selwechter Zäit un eppes anescht denkt - eppes, wat Gott weess, datt net déi primär Suerg vun där Persoun ass - da wäert Hien net äntweren.

Mir müssen als éischt Gott hunn D'Zäit ass elo Mir däerfen net waarden, well Illusiounen si ze mächtig D'Liewe vergeet séier, an et ass schued, dës Welt ze verlossen ouni den Zweck vum Liewen ze kennen Mir sollten ëmmer nodenken, wa mir e Moment Fräizäit hunn Och wann Är Gebieder ufanks net erhéiert ginn, verzweifelt net un der Barmhärzegheet vu Gott, mä biet weider Biet oprichtig a vertraut drop, datt Äert Gebied erhéiert gött.

Ech hunn a mengem Liewen de gréisste Beweis vu Gottes Reaktioun op d'Gebied gesinn. Mee sou eng Äntwert erfuerdert Ustrengung, well näischt vu Bedeitung kënnt ouni Ustrengung. Meditatioun ass essentiell fir d'Geheimnisser vum Liewen opzedeecken an an d'Kinnekräich vu Gott anzetrieden.

Schlecht Gewunnechten an aner Oflenkungen wäerten probéieren Är Efforten ze ënnergrüwen an Är Entschlossenheet ze schwächen. Mee wann Dir glécklech wëllt sinn, haalt Är Gedanken op Gott geriicht, an Dir wäert Hien no bei Iech fannen.

Wënsch no irdesche Freed kreéieren e magnéiteschen Zuch, deen eng Persoun op dës Äerd zitt, Liewen nom Liewen. D'Zréck an d'Fleesch gött onnéideg fir déi, déi hir Wënsch a Gott fonnt hunn. Wa se iergendeen Wonsch erfëlle wëllen, denken se drun, an et manifestéiert sech virun hinnen. Meng Mamm ass mir no hirem Doud erschéngen, an ech gouf getréischt, si ze gesinn, an hunn Gott fir seng Guttheet gedankt. Wirklech, Hien ass dee Generéisten an de Barmhärzegsten. Hien erfëllt eis

**Wünsch, fir eis seng Léift a Dankbarkeet ze weisen,
wa mir Him den éischte Plaz an eisen Häerzer ginn.**

**Wann eng Persoun Gott erreecht, gëtt si de
Meeschter vum Liewen a vum Schicksal. Mir däerfen
net roueg sinn, bis déi göttlech Präsenz fest an eise
Liewen etabléiert ass. Hie wäert eis alles ginn, wat
mir eis wënschen, an eis op d'Prouf stellen.**

**D'Prüfungen an d'Hindernisser um spirituellen
Wee si vill a grouss, awer wa mir duerch dës
Prüfungen goen an dës Hindernisser iwwerwannen,
musse mir soen: "O Här, Du hues meng Gebieder
erhéiert a meng gréisst Wünsch erfëllt, sou datt mäin
Häerz räich mat Denger Präsenz ginn ass a meng Séil
mat Denger Liicht straalt." Friden sief mat dir**

Altruismus erweidert d'Bewosstsinn

Wann Dir gutt Absicht un anerer schéckt, erweidert sech Äert Bewosstsinn. Wann Dir un Ären Noper denkt, gött en Deel vun Ärem Wiesen zesumme mat deem Gedanken fräigesat. Awer nëmmen denken ass net genuch; mir musse .bereet sinn, eis Gedanken an d'Praxis ëmzesetzen D'Bestietnes ass eng Lektoun an Altruismus. Zwee Leit probéieren d'Liewen mateneen ze deelen. Dann kommen d'Kanner, an d'Eltere deelen dat, wat se hunn, mat hinnen. Mee nëmmen un déi direkt Famill ze denken an un keen aneren (dh mech an dech oder nëmmen eis) ass eng Form .vun Egoismus

D'Zäit kënnt, wou eis Léifsten eis verloossen; dat ass de Wee vum Liewen. Dëst erënnert eis drun, datt dat ultimativt Zil vun der Mënschheet ass, d'Grenze vun eise Bewosstsinn ze erweideren, andeems mir fir anerer schaffen .an d'Segen vum Liewen mat hinnen deelen

Altruismus bréngt sengem Besëtzer vill Segen a grousst Gléck, well duerch Altruismus erhält een säin eegent Gléck. Mäi Zil ass et, anerer glécklech ze maachen, well mäi Gléck .vun hirem Gléck ofgeleet ass

Mir kënnen de Goût vun der Leeschtung net wierklech genéissen, ausser mir deelen eis Gléck mat aneren. Ech mengen net nëmmen d'Familljememberen, mee all .Mënschen

Mir sollten un anerer denken an hinnen no beschte Méglechkeet hëllefen. Dëst bedeit net, datt mir eis selwer aarm maachen, mä éischer eng echt a frëndlech Suerg fir .anerer weisen an d'Bereetschaft hunn, ze deelen

Mir müssen als éischt d'Prinzipie vun der Wourecht op eis selwer uwenden. Mir kënnen aneren keen Altruismus

bäibréngen, wa mir net selwer altruistesch sinn. Wa mir mat
.eis selwer ufänken, gi mir e gutt Beispill fir anerer
Ech hunn mäi Liewen dem Déngscht an dem
Wuelbefannen vun aneren gewidmet. Ech sinn extensiv
gereest a Virträg viru grouesse Publikum gehalten. Mee ech
weess, datt ech aneren am beschten duerch meng Schrëften
.an Léieren déngen
D'Leit kommen, fir Virträg ze lauschteren, net
onbedéngt aus richteger Léift. D'Leit kommen, fir
Inspiratioun a spirituellen Trouscht ze kréien. Mee ech wëll
Séilen, déi d'Wourecht sichen, déi Gott gär hunn. Dofir hunn
ech mech op d'Noutwennegkeet konzentréiert, iwwer Gott ze
.meditéieren, a konzentréiere mech weiderhin
All eescht a persistent Sichenden an hirer spiritueller
Verfolgung ginn mat Erfolleg gekréint, wa se weider mat
.Wonsch a Fleiss virugoen
Mir müssen Gott mat ganzem Häerz, Geescht, Séil a
Kraaft gär hunn, a mir müssen eisen Noper gär hunn wéi eis
.selwer
Wat bedeit et, Gott mat ganzem Häerz, ganzem
?Geescht, ganzer Séil a ganzer Kraaft ze gär ze hunn
D'Häerz bedeit Gefill, de Geescht bedeit Konzentratioun,
d'Séil bedeit déif spirituell Harmonie an der Meditatioun, a
.Kraaft bedeit, all eis Energie op Gott ze riichten
Dëst bedeit Gott mat all senger Gefiller ze gär hunn, mat
sengem ganze Fokus an der Meditatioun, andeems d'Energie
oder d'Kraaft vum Liewen vun der Matière op de Geescht
ëmgeleet gëtt, an andeems d'Opmierksamkeet vum Kierper
.op Gott verlagert gëtt
Et ass net méiglech Gott ze gär ze hunn ouni
Kontemplatioun, well nëmmen duerch Kontemplatioun kënnen
mir eis spirituell Natur als eng Séil erkennen, déi fir ëmmer a
fir ëmmer mat Gott verbonden ass, deen se no sengem Bild
.erschaf huet

Mir müssen an eis en Troun fir déi erhaben Léift vu Gott
bauen. Et gött näischt méi Wichteges am Liewen. Et gött
keng méi héich Ambitioun wéi Hien ze gär ze hunn, iwwer
Hien ze schwätzen an anerer opzeklären, fir Hien kennen ze
.léieren. Ech wëll näischt anescht vun de Leit
Et ass mir eng Freed, meng spirituellt Erfahrung mat
deenen ze deelen, déi se oprecht sichen. Näischt bréngt mir
méi Freed, wéi mat hinnen iwwer Gott ze schwätzen an
.hinnen ze hëllefen, seng Präsenz ze erliewen
Et ass wonnerbar Gott a seng Dénger ze gär ze hunn.
Wann mir Hien fannen, fille mir seng Léift an jidderengem. Et
gött keng méi grouss Kraaft wéi d'Kraaft vun der Léift am
.Universum
Ech gesinn den Allerhéchsten Här op sengem Troun um
Himmel an an den Ozeanen, an um Troun vu mengem
Bewosstsinn gesinn ech Hien a mir an an de Séilen vun allen
présent, an ech ëmfaassen Hien a senge onendleche Formen
.a Manifestatiounen an der Schöpfung
Wann et net fir Egoismus wier, wier d'Welt e Paradäis
Wann d'Welt hiren béisen Egoismus opginn géif, géife
mir d'Paradies op dëser Äerd gesinn
D'Somen vum Krich leien am Häerz vum béiswëllegen
Egoismus. Déi fréi Mënschen hunn als éischt Steeknuppelen
benotzt, déi sech spéider zu Béi a Pfeiler entwéckelt hunn, fir
hiren eegenen Egoismus virum Egoismus vun aneren ze
schützen. Méi spéit goufen Gewierer a Pistoulen erfonden,
duerno Maschinengewierer, an duerno Bombe a Gëftgas -
alles fir den Egoismus vun enger Grupp vu Leit virum
.Egoismus vun enger anerer ze schützen
Dat zerstöierend Potenzial vun der Mënschheet ass méi
gewuess a méi entwéckelt wéi säi konstruktivt Potenzial.
Dës béiswëllege Kach - de Kach vum béiswëllegen
Egoismus - wäert schlussendlech platzen. Awer leider
wäerten nach vill Liewe stierwen, ier d'Mënschheet erwächt
a realiséiert, datt nationalisteschen Egoismus net manner

schiedlech ass wéi perséinlechen Egoismus. Eng Natioun
besteeet grondsätzlech aus klengen Gruppen, an dës Gruppe
bestinn aus Individuen; ee muss mat sech selwer ufänken
Als Resultat vun dësem ofgräifenden Egoismus brieche
Kricher aus, d'wirtschaftlecht Gläichgewicht gëtt gestéiert, a
.Rezessioun an dann Depressioun huelen un
Grenzen tëscht Länner sinn net fixéiert, an d'Regierung
.vun der Welt sinn stänneg ënnerworfen Verännerungen
Egoismus, deen d'Glück sicht ouni Rücksicht op
d'Rechter an d'Glück vun aneren, oder deen d'Rechter an
d'Interesse vun aneren fir seng eegen Zwecker mat Féiss
.trëppelt, generéiert Aarmut, Onglück a Misär
Sech op Käschte vun aneren ze beräicheren ass e
grousse Feeler. De Kommunismus, deen de Massen no
baussen Räichtum a Wuelstand verspricht, wäert net
erfollegräich sinn a wäert enges Daags zesummebrieche,
well e baséiert op Zwang an der Ënnerdréckung vu
perséinleche Fräiheeten. (Bemierkung: Dës Virlesung gouf
vum Meeschter Paramhansa am Joer 1937 gehalten, an dës
Conclusioun ass tatsächlech erfëllt ginn!)

Grouss Leit ënnerstëtzen Altruismus baséiert op engem
oprechten spirituellen Wonsch ze ginn
Wann eng Persoun sech nëmmen op hir Hänn a Féiss
konzentriert a säi Kapp vernoléisst, funktionéiert d'Gehirn
net fir d'Motorik ze guidéieren. All Kierperfunktiounen mussen
koordinéiert sinn. Ähnlech müssen d'Geeschter
(d'Entscheidungsträger) an Natiounen a Gesellschaften a
Koordinatioun mat den Hänn a Féiss (der Aarbechtskräften)
schaffen, well wann Interessen zesummebrieche, brécht
d'Uerdnung zesammen, de Chaos herrscht an et kënnt Leed
.zum Resultat

Et ginn zwéi Enseignanten op der Welt. Deen, deen Gott
als säi Guide a Mentor hält, huet näischt ze fäerten. Deen,
.deen den Satan als säi Leader a Guide hält, wäert vill leiden

D'Schlësselwuert fir déi meescht Leit an dësem Liewen
ass "ech". Déi mat enger spiritueller Astellung an Neigung
denken un anerer sou vill wéi un sech selwer. Déi, déi
nëmmen un sech selwer denken, bréngen d'Feindschaft an
de Roserei vun deenen ronderëm si op sech. Mee déi, déi
d'Gefiller an d'Interesse vun anereren berücksichtegen, stellen
fest, datt anerer un si denken an hir Gefiller
.berücksichtegen

Wann et honnert Leit an enger Stad sinn, an all eenzel
probéiert eppes vun deenen anereren ze huelen, dann huet all
eenzel nénganzwanzeg Feinde. Mee wann all eenzel
probéiert deenen anereren ze hëllef, dann huet all eenzel
.nénganzwanzeg Frënn

Ech hunn esou gelieft a näischt verluer, andeems ech
anereren ginn hunn. Tatsächlech ass alles, wat ech ginn hunn,
mir multiplizéiert duerch Gottes Gnod. Elo verlaangen ech no
näischt, well dat, wat ech déif a mir hunn, méi grouss a méi
wäertvoll ass wéi alles, wat d'Welt kéint ubidden. Wat eng
Persoun wierklech sicht, ass Gléck, a wann d'Gléck erreecht
.ass, verschwënnt de Besoin fir d'Ëmstänn, déi dozou féieren
Ech hunn kee Bankkonto, well meng eenzeg Garantie op
dëser Welt déi gutt Gefiller sinn, déi d'Leit fir mech hunn.
Ech gleewen un keng aner ierdesch Garantie. De richtege
Räichtum läit doran, an den Häerzer vun de Bridder a Frënn
.ze liewen

Wann mir altruistesche sinn, gi mir glécklech. A wann mir
dës Approche adoptéieren, ginn anereren ronderëm eis vun
einem Verhalen beaflosst a probéieren eis nozemaachen. Mir
mussen den Egoismus eliminéieren, deen d'Wuerzel vun all
.individuellen an nationalen Iwwelen ass

**Den Hellegen an der Loft gehuewen
Aus dem Buch "D'Philosophie vun Indien am
Liewen vun engem Yogi"**

**"Gëschter Owend hunn ech d'Yogia e puer Meter
an der Loft hänke gesinn."**

**Mat där interessanter Phrase huet mäi Frënd
Upendra Mohan Chaudhry säi Virtrag ugefaangen**

**Si huet begeeschtert gelächelt a gesot: "Vläicht
hues du säin Numm scho geroden: mengs du net de
Bhaduri Mahasaya, deen um ieweschte Rond-Point
wunnt?"**

**Den Upendra huet zoustëmmend geknikt, obwuel
hie bëssen enttäuscht war, datt d'Nouvelle net iwuer
hie bei mech ukomm war. Meng Frënn woussten, wéi
virwëtzeg ech op Hellegen war, a si ware ëmmer frou,
mir een neien virzestellen.**

**Ech hunn weidergesot: "Dem Yogi seng Wunneng
ass ganz no bei eisem Haus, an ech besichen hien
reegelméisseg."**

**Meng Wierder hunn e grousst Interessi beim
Upendra geweckt, well d'Interesse op sengem
Gesicht ze gesinn war, an ech hunn dobäigesat:**

**„Ech hunn hien wonnerbar Dote maachen gesinn.
Hie beherrscht déi aacht Atmungstechniken ⁽¹⁾ vum
antike Yoga, wéi se vum Wäise Patanjali opgezeichnet
goufen. ⁽²⁾ Eines Daags huet de Bhaduri Mahasaya
Bhastrika Pranayama viru mir mat sou enger
erstaunlecher Kraaft duerchgefouert, datt ech mech
gefillt hunn, wéi wann e staarke Stuerm tatsächlech
duerch de Raum gezunn wier! Duerno huet hien dësen
stiermeschen Otem berouegt a blouf onbeweeglech
an engem Zoustand vu sublimem Bewosstsinn. ⁽³⁾
D'Atmosphär vu Fridden, déi op dëse Stuerm gefollegt
ass, war sou kloer an onvergiesslech.“**

**Dem Upendra seng Stëmm war voller
Ongleewegkeet, wéi hie sot: "Ech hunn héieren, datt
den Hellegen ni säin Haus verléisst, stëmmt dat?"**

**Ech hunn geäntwert: "Jo, dat ass d'Wourecht! Hie
bleift déi lescht zwanzeg Joer a sengem Haus
agespaart. Allerdéngs lockert hien d'Restriktiounen**

vun dësem strenge Gesetz, dat hie sech selwer während eisen hellege Feierdeeg opgezwonge huet, a geet op de Säitewee, wou sech d'Bettel versammelen, well den Hellege Bahaduri fir säin häerzlecht Häerz bekannt ass."

Hie sot: "Awer wéi kann den Hellegen an der Loft hänke bleiwen a sech géint d'Gesetz vun der Schwéierkraaft versetzen?"

Ech hunn geäntwert: "De Kierper vum Yogi verléiert Dicht andeems hien bestëmmte Pranayama-Atmungsübungen praktizéiert, an dann kann hie fléien oder sprangen wéi e Fräsch. Och Hellegen, déi keen traditionellen Yoga praktizéieren, schwiewen an der Loft, wa se an erhabenen Zoustänn vun erhéichter Sehnsucht no Gott kommen."

Virwëtz blénkt an den Ae vum Upendra, an hie sot: "Ech géif gärén méi iwwer dëse weise Mann wëssen. Sidd Dir op seng Owesversammlungen?"

Ech sot: "Jo, ech besichen hien dacks, an ech sinn ganz beandrockt vu sengem séiere Witz a senger wonnerbarer Wäisheet. Heiansdo verduerft mäi Laachen d'Feierlechkeet vun der Versammlung. Och wann den Hellegen sech dovunner net stéiert, kucken seng Jünger mech rosen un!"

Op mengem Heemwee vun der Schoul deem Nomëtteg sinn ech beim Bhaduri Mahasaya sengem Haus stoe bliwwen an hunn decidéiert, hien ze besichen. De Yogi huet an Ofsonderung gelieft, vun engem Jünger am Rez-de-chaussée bewacht. Dëse Jünger war ganz virsiichteg mat Visiteuren a freet mech, ob ech e Rendez-vous mat sengem Léierer hätt. Mä de Léierer ass direkt opgedaucht, seng Aen hunn gegläntzt, sou datt ech net direkt erausgehäit gouf. Hie sot zum Jünger:

**„Loosst de Mukanda kommen, wann e wëll.
D'Regel vun der Ofsonderung ass net fir mäi Komfort,
mee fir de Komfort vun aneren. Weltlech Leit fille
sech net wuel mat eiser Éierlechkeet, déi hire Stolz
zerstéiert. Hellegen sinn net nëmme rar, mee och
verwirrend. Och an den Hellege Schrëften fanne mir
heiansdo, datt se anerer peinlech maachen.“**

**Ech sinn dem Bhaduri Mahasaya a säin einfacht
Wunnhaus am ieweschte Stack gefollegt, dat hien
nëmme selten verlooss huet. D'Meeschter ignoréieren
typescherweis de Glanz an de Glamour vun der Welt
andeems se sech aus der Ëffentlechkeet zréckzéien.
D'Welt schenkt hinnen selten Opmierksamkeet, bis se
fest an den Annalen vun der Zäit etabléiert sinn, well
d'Zäitgenossen vum Weise sech net op déi
beschränken, déi an de schmuele Grenzen vun der
Géigewaart liewen.**

**Ech sot: "Grousse Salbei, du bass den éischte
Yogi, deen ech kennen, deen déi ganz Zäit a sengem
Haus bleift."**

**Hien huet geäntwert: "Heiansdo planzt Gott seng
Hellegen an onerwaarten Buedem, fir datt mir net
mengen, datt mir se enger spezifescher Regel
ënnerwerfe kënnen."**

**Den Hellege souz mat gekräizte Been a
Kontemplatioun, säi liewege Kierper louch an der
Lotuspositioun. Obwuel hie iwwer siwwenzeg war,
huet säi Kierper keng Zeeche vum Alterungsprozess
oder vum Ofhänge vum laange Sëtzen gewisen.
Staark a grouss, hie war a jiddfer Hisiicht perfekt. Säi
Gesicht hat d'Zich vum Weise gedroen, deen an de
Schrëften als edelkappeg mat engem volle Baart
beschriwwe gëtt, ëmmer oprecht souz, seng roueg
Aen op d'göttlech Präsenz geriicht.**

Ech souz mam Hellegen a Meditatioun, an no enger Stonn huet seng sanft Stëmm mech erwächt:

"Dir gitt dacks an en Zoustand vu Rou, awer hutt Dir en Zoustand vu tatsächlechtem Bewosstsinn vu Gott erreecht?"

Den Hellege wollt mech drun erënneren, Gott méi gär ze hunn wéi ze meditieren, an huet dobäi gesot: "Vermëscht d'Mëttel net mam Zil, a maacht d'Mëttel net zu Ärem Zil."

Hien huet mir e puer Mangoen ugebueden, a mat sengem séiere Witz, deen ech trotz sengem eeschte Charakter amusant fonnt hunn, sot hien:

"D'Verlaangen vun de Leit, mat lessen vereenegt ze sinn, ass vill méi grouss wéi hiert Verlaangen, mat Gott vereenegt ze sinn."

Dëse Wuertspill huet mech haart gelaacht, a säi Bléck huet sech mat Léift erweicht, wéi hie sot: "Wat e Laachen!" Säi Gesiicht war eescht, awer huet e glécklecht Laachen gedroen. Seng grouss, lotusähnlech Aen hunn e geheiligt, innert Laachen verstoppt.

Den Hellegen huet op eng Rei déck Enveloppen op engem Dësch gewisen a gesot: "Dës Bréiwer koumen aus dem wäiten Amerika bei mech. Ech korrespondéiere mat enger Rei vu Gesellschaften, deenen hir Memberen Interesse um Yoga weisen. Si entdecken Indien mat engem bessere Verständnis wéi de Kolumbus! Ech si frou, hinnen ze hëllefen, well d'Wëssen iwwer Yoga gratis ass, wéi d'Liicht vun der Sonn, fir all déi, déi et sichen."

"Wat déi Weis fir néideg fir d'Erléisung vun der Mënschheet gehalen hunn, sollt net zum Wuel vum Westen geléist ginn. Den Osten an de Westen sinn am Geescht ähnlech, trotz hiren ënnerschiddlechen externen Erfarungen, a si hunn keng Hoffnung op

Fortschrëtt a Wuelstand, ouni ee vun de spirituellen Weeër vum Yoga ze praktizéieren."

Den Hellegen huet mech a sengem rouegen Bléck festgehalten, an ech hunn deemools net gemierkt, datt seng Wierder eng verstoppte Prophezeiung waren. Och elo, wou ech dës Wierder schreiwen, hunn ech déi ganz Bedeutung vu senger scheinbar onschëllegen Hiweiser net verstanen, datt ech eng Kéier d'Léiere vun Indien an de Westen brénge géif.

Ech sot: "Oh, grouse Wäise, wéi wonnerbar wier et, wann s du e Buch iwwer Yoga zum Wuel vun der Mënschheet schreifs!"

Hien huet geäntwert: "Ech bilden Studenten aus, déi zesumme mat hire Studenten zu liewege Bicher ginn, déi dem Zerfall, den natierleche Verännerunge vun der Zäit an den onnatierlechen Interpretatiounen vu Kritiker standhalen."

Mir sinn eleng mam Yogi bliwwen, bis seng Jünger owes ukomm sinn, wéi hien eng vu senger aussergewöhnleche Virtrëg gehalten huet. Wéi eng sanft Iwwerschwemmung huet hien déi psychologesch Iwwerreschter a Schutt vu senger Lauschterer ewechgerappt a si zu Gott gefouert. Seng wonnerbar Parabelen goufen op einwandfräier Bengalesch gehalten.

Deen Owend huet d'Bhaduri verschidde philosophesch Aspekter vum Liewe vun enger mëttelalterlecher Rajput-Prinzessin mam Numm Mirabai exploréiert, déi dat opulent Liewen am Palais opginn huet fir d'Hellegkeet ze verfolge. Ufanks huet eng prominent Asketin, d'Sanatna Goswami, refuséiert, si als Jüngerin z'akzeptéieren, well si eng Fra war, awer hir Reaktioun huet hien op d'Knéie bruecht, wéi si gesot huet:

**"So dem Léierer, datt ech kee Mann am
Universum erkennen ausser Gott. Sinn mir net all
Fraen virun Him?"**

**(Et gött eng helleg Iddi, datt Gott dat eenzegt
positivt a kreativt Prinzip am Universum ass, an datt
seng Schöpfung näischt anescht ass wéi eng negativ
Illusioun)**

**D'Mirabai war eng Dichterin, an si huet vill
Gedichter komponéiert, déi voller spiritueller Freed
sinn, an déi nach ëmmer zu de literaresche Schätz
vun Indien gezielt ginn. Ech iwwersetzen hei ee vun
hinnen op Englesch (et gouf vum Mahmoud Abbas
Masoud op arabesch Verse iwwersat):**

**Wann de Kierper ëmmer gewäsch gött, da
wäert et bekannt sinn**

**Ech wier zu engem Léiw an der Mëtt vum
Mier ginn**

**Wann hien d'Planz ësst, wäert hien et
sécherlech mierken**

**Ech géif mat Stolz d'Form vun enger
Geess unhuelen**

**Wann d'Zuel vun de Rousekranz gezielt géif
ginn, géif et schéngen**

**Ech hunn Gott mat grouse Pärelen
gelueft**

**Wann nëmmen d'Idolen sech géife werfen
Ech hätt mech virun de Bierger a Fielsen
verbeugt**

**Wann nëmmen Mëllech kéint gedronk ginn
Fir datt d'Kälber an d'Jonk schmaachen
Wann d'Veerloossung vun der Fra zu engem
Resultat féiert**

**Dausende géifen direkt fräiwëlleg
kastriert ginn**

All dat ass net genuch fir et ze verroden

**Nee, an et wäert ni fäeg sinn de Rideau
opzehiewen**

**Gott wäert ënner enger Bedingung
erschéngen:**

**D'Léift an d'Sehnsucht vun engem Häerz
wéi Feier**

**E puer Schüler hunn Rupien an de Bhaduri säi
Schong geluecht, deen nieft him louch, wéi hien an
enger Yogaposition souz. Dës üblech Offer an Indien
ass en Ausdrock vu Respekt an Unerkennung, wat
bedeit, datt de Schüler seng materiell Besëtzer zu de
Féiss vu sengem Enseignant leet. Gnädeg Frënn sinn
eng Manifestatioun vu Gottes Suerg a Schutz vun
deenen, déi hie gär huet.**

**Ee vun den Jünger huet de verehrte Meeschter
gespannt ugekuckt, wéi hien sech verlooss huet, a
gesot: "Wierklech, Dir sidd wonnerbar, Meeschter! Dir
hutt Räichtum a perséinleche Komfort opginn, fir Gott
ze sichen a Wäisheet mat eis ze deelen." (Et war well
bekannt, datt de Bhaduri Mahasya a senger Jugend e
grousst Familljeverméige opginn huet, wéi hien eng
fest Entscheidung getraff huet, de Wee vum Yoga ze
verfollegen.)**

**Den Hellegen huet geäntwert: "Mee Dir maacht
dat Géigendeel!" D'Gesicht vum Léierer huet eng
sanft Veruerteelung ausgedréckt, an hien huet
weidergefouert: "Ech hunn op e puer Rupien a
flüchteg, onbedeutend Freed verzicht aus Léift zu
engem universelle Kinnekräich, deem säi Gléck
grenzelos an endlos ass. Wéi kënnt Dir also soen, datt
ech mir eppes entzu hunn? Et sinn déi kuerzsiichteg
Leit vun dëser Welt, déi wierklech verzichten! Si
verloossen en hellegt Kinnekräich, dat kee Gläichen
huet, a begieren no mickregen irdesche Freed, déi
weder den Hunger ernähren nach stillen!"**

Ech hunn iwwer dës kontrastéierend Vue op Askese an Asketen gelacht: während déi eng den aarme Hellegen méi räich a méi prominent mécht wéi de Krösus, mécht déi aner déi gréisst Millionäre vun der Welt an aarm, déi net wëssen, wat se ënner der Demütigung vun der Aarmut leiden.

Den Enseignant huet seng Ried ofgeschloss andeems hien zum onerschütterleche Glawen opgeruff huet a gesot huet: „Dat göttlecht System geréiert eis Affären an organiséiert eis Zukunft mat enger Wäisheet, déi dat iwwerschreit, wat d'Versécherungsgesellschaften ubidden. D'Welt ass voller ängstlecher Leit, déi hiert Vertrauen op extern Schutzmëttel setzen. Hir schmerzhaften Gedanken sinn wéi Narben op hirer Stirn. Deen Eenzegen, deen eis Loft a Mëllech vum Moment un ginn huet, wou mir gebuer sinn, weess, wéi hie senger Verehrer Dag fir Dag alles versuerge kann, wat se an hirem Liewe brauchen.“

Ech hunn meng Visite beim Hellegen no Enn vun de Studiesitzungen weidergefouert, a mat engem rouegen Enthusiasmus, deen mir gehollef huet, déi göttlech Präsenz ze realiséieren. Eines Daags ass den Hellegen op d'Ram Mohan Roy Road geplënnert, ewech vun eisem Haus an der Gurbar Road, wéi seng léif Unhänger him eng nei Klausur gebaut hunn, bekannt als Tajendramath ⁽⁴⁾.

Och wann dat, wat ech elo erzielen wäert, an dësem Memoir ze fréi ass, wäert ech hei déi schlussendlech Wieder ernimmen, déi de Bhaduri Mahasya zu mir gesot huet. Kuerz viru menger Ofrees an de Westen sinn ech gaangen, fir him Äddi ze soen a mech demüteg virun him verbeugt, fir säi Segen ze froen. Hie sot:

„Mäi Jong, gitt fort mat Gottes Segen, a huel d'Herrlechkeet vum antike Indien als däi Schutzschëld. De Victoire steet op denger Stirn, an déi wäit ewech Adelegen wäerten dech häerzlech begrüessen.“

Quell: Yogi's Autobiographie (Indesch Philosophie am Liewe vun engem Yogi)

Foussnoten

(1) Dës Atmungstechnik ass bekannt als Pranayama, wat d'Kontroll vun der Liewenskraaft oder Aktivitéit (Prana) duerch d'Reguléierung vum Atmungsprozess ass. Pranayama bhastrika ("Klack":) funktionéiert fir de Geescht ze berouegen.

(2) De Patanjali ass dee gréisste vun den antike Kommentatoren iwwer Yoga.

(3) An engem Virtrag am Joer 1928 huet de Professor Jules Bois vun der Sorbonne erkläert, datt franséisch Wëssenschaftler Experimenter iwwer dat méi héicht Bewosstsinn duerchgefouert an hir Existenz unerkannt hunn. Hie beschreift et als "d'Géigestéck vum Ënnerbewosstsinn am Konzept vum Freud". Dës méi héicht Bewosstsinn ëmfaasst d'Talenter a Qualitéiten, déi eng Persoun wierklech mënschlech maachen, net nëmmen en entwéckelt Déier". De franséische Wëssenschaftler huet erkläert, datt d'Erwache vum méi héije Bewosstsinn "vun der Suggestioun oder der Hypnose ënnerscheet muss ginn. D'Existenz vum méi héije Bewosstsinn gëtt philosophesch unerkannt, an et ass am Wesentlechen dat méi héicht Selbst, dat vum Emerson beschriwwe gëtt, wat d'Wëssenschaft eréischt viru kuerzem unerkannt huet". Den Emerson sot a sengem Essay (Déi méi héich Séil): "De Mënsch ass d'Gesicht vun engem Tempel, an deem all Wäisheet a Guttheet läit, a meeschtens dat, wat mir Mënsch nennen: de Mënsch vum Iessen, Drénken, Planzen a Berechnen gëtt e falscht Bild vu senger wesentlecher Realitéit. Awer d'Séil, vun där hien den Instrument an den Ausdrock ass, wa se duerch seng Gedanken an Handlungen erschénge géif, wiere mir gezwongen, eis ze béien, well mir

géife dann virun der spiritueller Natur a virun all de göttliche Attributer stoen."

(4) Säin vollen Numm war Tajnaramath Bhaduri, a "math" op Hindi bedeit Kultplaz, dacks bezitt sech op eng Klausel oder e Klouschter. Ënnert den Hellegen, déi "am Weltraum geschwomm sinn", war den Hellege Joseph vu Cupertino, en Hellegen aus dem 17. Joerhonnert, deem seng aussergewöhnlech Erfarunge vun Zeie dokumentéiert goufen. Den Hellege Joseph huet en Zoustand vun Ehrfurcht a Wonner virun der Welt gewisen, wat a Wierklechkeet eng Erënnerung u Gott an eng déif Verbindung mat Him war. Seng Bridder am Klouschter hunn him net erlaabt um Gemeinschaftsdësch ze déngen, aus Angscht datt hie mam Porzellan fortfléie géif. Tatsächlech war den Hellegen net fäeg, weltlëch Flichten ze erfëllen, well hien net laang genuch um Buedem bleiwe konnt! Heiansdo war de Bléck op eng geseent Statu genuch, fir hien an de vertikale Fluch ze dreiwën, wouop hien déi zwee Hellegen - de Mann an de Steen - duerch den Himmel fléie gesinn huet.

D'Helleg Teresa vun Ávila, eng Hellegin vu spiritueller Eminenz, huet och d'kierperlech Erhiewung als onroueg empfangen. Mat villen administrativen Aufgaben belaascht, huet si erfolleglos probéiert, d'Flugtester ze stoppen, a schreift an dësem Zesammenhang: "Moossname si nëtzlos, wa Gott et anescht wëll." De Kierper vun der Helleger Teresa, deem an enger Kierch zu Alba a Spuenien begruewe gouf, ass véier Joerhonnerte laang inkorrupt bliwwen, säi Geroch wéi dee vu Rosen, an et goufen onzueleg Wonner zouggeschriwwen.

(Dës Wonner erënneren eis och un dat, wat am Hellege Koran an den noblen propheteschen Traditionen ernimmt gëtt, wéi d'Geschicht vun de Leit vun der Höhl an d'Ufro un d'Maria, Friden sief mat hir, den dréchene Stamm vun der Palme ze schüttelen, fir datt reif Dattelen ausserhalb vun der Saison dovun falen, an och wéi Gott fir d'Maria gesuergt huet, laut deem wat am Surat Al Imran ernimmt gëtt (All Kéier wann de Sacharja bei si an d'Hellegtum koom, huet hien bei hirer Versuerung fonnt. Hie sot: "O Maria, wou kënnt dat fir dech hier?" Si sot: "Et ass vu Gott") souwéi d'Geschicht vum Jurayj, dem Verehrer, an dem Jong, deem an der Wieg

**geschwat huet, an déi dräi, déi an d'Höhl an de Fiels
erakoumen, hunn sech vun hinnen ewechbeweeget an aner
Wonner.)**

Willenskraaft an den Afloss vun der Ëmwelt

Problemer a Schwieregkeeten entstinn duerch e
Manktem u Bewosstsinn vun enger Persoun iwwer hir
vergaangen Handlungen, déi zu enger bestëmmter Zäit an
enger bestëmmter Plaz begaange goufen. Hiert aktuellt Leed
staamt aus Gedanken an Doten, déi si ausgedréckt hunn, déi
sech am Buedem vum Bewosstsinn verankert hunn, wou se
déiselwecht Aart vu Friichte gewuess sinn a wéi dës
.Gedanken an Handlungen gedroen hunn
Nëmmen fir Gott liewen an schaffen ech Et gëtt keng
ierdesch Versuchungen oder Illusiounen, déi mech verféieren
Ech hunn mat dem A vun der Wäisheet an dem Abléck
gekuckt an d'Schleier vun der Täuschung an der Illusioun
duerchbrach Och Dir musst feststellen, datt Äre Besuch an
dësem Land temporär ass Dir sidd hei fir een Zweck: déi
néideg Lektione ze léieren an all deenen ze hëllefen, déi
.Äre Wee am Liewen begéinen
All Moie froen ech Gott, mir ze soen, wat Hie wëll, datt
ech maachen, an dann gesinn ech, datt Hie mir duerch meng
.Hänn a mäi Geescht schafft an alles geet no sengem Wëllen
Prüfungen a Leed kommen net fir eng Persoun ze
briechen oder hire Wëllen ze paralyséieren, mä éischer fir si
Gottes Gréisst ze schätzen a seng Gesetzer ze
respektéieren, duerch déi si richtegt Gléck erreeche kënnen.
Gott schéckt dës haart Prüfungen net, well se haaptsächlech
vum Mënsch gemaach sinn. Alles wat vun der Mënschheet
verlaangt gëtt, ass hiert Bewosstsinn aus hirem Schlof vun

der Onvorsichtigkeet z'erwächen an aus der Däischtert vun
.der Ignoranz an d'Liicht vum Wëssen erauszekommen
Trainéiert Iech selwer fir Fridden ze spieren, well wat Dir
méi dat maacht, wat Dir méi dës Kraaft an Ärem Liewen
spiirt

Et gött eng méi héich Muecht, déi Äre Wee beliicht a
Gesondheet, Gléck, Fridden an Erfolleg schenkt, wann Dir
.Iech op dat göttlecht Liicht konzentréiert
Meeschtens verspriechen eis Sënner eis flüchteg Freed,
bréngen eis awer schlussendlech laangfristeg Péng a Leed.
Richtig Tugend a Gléck verspriechen awer wéineg, ginn eis
awer schlussendlech reng an dauerhaft Freed. Dofir
betruechten ech bannescht, dauerhaft Gléck als richtig
.Freed, an temporär sinnlech Freed als blo Genoss
Wann eng Persoun eng schlecht Gewunnecht huet, déi
se stéiert an nuets waakreg hält, kann se se lass ginn,
andeems se alles vermeit, wat se ausléise oder stimuléiere
kéint, ouni sech drop ze konzentréieren fir ze versichen, se
z'ënnerdrécken. Dëst ass eng indirekt Manéier fir se ze
bekämpfen. Mee et gött och eng direkt, positiv Manéier:
andeems een seng Gedanken op eng gutt Gewunnecht riicht
a sech beméit, se ze kultivéieren, bis se en Deel vu sengem
Liewen gött, op deem se sech verloossen a sech drop
.verloossen kënnen

Leit mat engem gudde Charakter si meeschtens am
glécklechten. Si ginn keen d'Schold fir d'Problemer an
d'Problemer, op déi se stoussen; amplaz schreiwen se se
sech selwer zou a betruechten sech perséinlech als
verantwortlech. Si si sech voll bewusst, datt keen d'Muecht
huet, se glécklech ze maachen oder se opzeréieren, ausser
si loossen sech vun den Handlungen, Wieder an Gedanken
.vun aneren beaflossen, egal ob positiv oder negativ
Leit, déi steif sinn, sinn ongelécklech. Si sinn komplett
ouni Gefiller, genee wéi Steng. E Mensch soll mat all senge
Gedanken, Gefiller an Abléck liewen, a soll op alles

oppassen, wat ronderëm hie geschitt, genee wéi e
geschickte Fotograf, deem op déi bescht Geleeënheeten
waart, fir déi wonnerbarst Fotoe vun der schéinster
.Landschaft ze maachen

Dat richtegt mënschlecht Gléck läit an der stänneger
Bereetschaft vun enger Persoun ze léieren an op eng korrekt
an respektvoll Manéier ze handeln. Wat ee sech méi
verbessert, wat méi ee zum Fortschrëtt a Gléck vun deenen
.ronderëm hie bäidrëit

Et gött nëmme wéineg, déi hir Situatioun analyséieren
an entscheeden, ob se no vir oder no hannen goen. Als
Mënschen, déi mat Perceptioun, Wäisheet a Versteedsdemech
begabt sinn, ass et eis gréisst Pflicht, eis Wäisheet a
Perceptiounen richteg ze benotzen, fir datt mir wëssen, ob mir
no vir oder no hannen goen. A wann eis Versoen ëmmer
erëm trefft, däerfe mir net verzweifelen oder d'Hoffnung
.verléieren

Echec soll als Katalysator, net als Ofschreckung, fir eis
kierperlech a spirituellt Wuesstem déngen
Echec ass déi bescht a passendst Zäit fir d'Somen vum
Erfolleg ze säen

Een soll net op Verloschter a Versoen oppassen, mä et
ëmmer erëm probéieren, egal wéi vill a batter déi virdrun
Versich waren. All nei Ustrengung no engem Versoen soll
gutt geplangt an intellektuell stimuléierend sinn.

Ausserdeem soll e Gläichgewiicht tëscht materiellen
Aspiratiounen a spirituellen Sehnsucht fonnt ginn, ouni datt
.een dat anert iwwerschatten léisst

Kee wierklech spirituellen Mënsch kann ouni materiellen
Erfolleg auskommen. An d'materiell Suergen vun engem
Mënsch sinn esou iwwerwältigend, datt se hien dovun
ofhalen, u Gott ze denken an déi néideg Zäit fir
.Kontemplatioun, Déngscht a spirituellt Flichten ze widmen
De chronesch Versoen huet d'Liewenslektiounen nach
net geléiert an de selbstbewusste Spiritualist bestrooft sech

selwer andeems hien säi mentalt Gläichgewiicht verléiert
.wéinst senger Ignoranz vum materielle Liewen
Wann eng Persoun all hir Aarbecht an Aktivitéiten dem
Déngscht vun aneren widmet an dës mat enger zefriddener
Astellung erfëllt, dann verdéngt si wierklech Unerkennung a
.Dankbarkeet

Mir däerfen net eensäiteg sinn; mir sollen éischter eis
Aktivitéiten ausbalancéieren an eis Aufgaben a Flichten no
hirer Wichtigkeet prioritéieren. D'Flicht ass dat, wat eng
Persoun mat Freed ausféiert, net fir materielle Gewënn. Déi
spirituell a moralesch Flicht soll am Liewen un d'éischt Plaz
.kommen

All Mënsch huet en onerschlossene Potenzial. Hie
besëtzt all déi néideg Stäerkten. De Geescht selwer ass eng
iewesch Kraaft, an e muss vun veralteten a restriktiven
.Gewunnechten a Konzepter befreit ginn

Béis Gedanken kënnen eng Persoun an eng schiedlech
Ëmwelt féieren, wou se sech ausdrécke kann, wéi se wëllen.

Wéi och ëmmer, eng Persoun kann hir Gedanken a
Bewosstsinn duerch Willenskraaft änneren, an domat och hir
Ëmwelt. Wann eng Persoun fir eng länger Zäit an enger
schiedlecher Ëmwelt bleift, fänkt dës Ëmwelt un, se
ënnerbewosst ze beaflossen. Mat der Zäit verléiert se
schliisslech hir Fräiheet, eng gesond an häerzlech Ëmwelt ze
wielen, a gëtt den negativen Aflëss vun där schiedlecher
.Ëmwelt ausgesat

Den Afloss vu Planéiten a Stären op d'mënschlecht
Liewen staamt aus dem Zesummespill vun Attraktioun an
Ofstoß tëscht de Planéiten an de mënschleche Kierper. Déi
mat engem staarke Wëlle sinn op Gott ausgeriicht a waarden
net drop, datt d'Planéiten an d'Stären hinnen hir Gonschte
schenken. Éischter fuere si hir Rees weider wéi e stéierende
Meteor, onberéiert ausser vum Leedstär vu Gott, deen
d'Sonn vun de Sonnen an den Här vum Gesetz a vun de
.Séilen ass

Bréiwer un de Léierer Paramahansa vu senge Jünger

Am Band XIV vum Magazin Inner Culture

Bréiwer, déi vun hiren Autoren aus verschiddene Länner
:geschéckt goufen, aus deenen mir folgend Extrait maachen

Ech géiflech gären dovunner informéieren, datt duerch
meng nodenklech Liesung vun Ären Léier

Ech hunn spirituell Erliichtung kritt

Dee wou ech ëmmer gesicht hunn

Är Léiere hunn mir d'Dieren zum Gléck opgemaach

* * *

Ech praktizéieren Är spirituell Affirmatiounen all Dag

Ech fannen, datt negativ Gedanken no an no ofhuelen

D'Ängscht sinn verschwonnen

Ech genéissen all Moment vu mengem Liewen

Merci fir Är Hëllef

* * *

Ech kréien vill Segen

Aus Äre spirituellen Léieren

Ech freeë mech drop, Är Gedanken ze liesen

Ech maachen mäi Bescht fir et a mengem Liewen
anzewenden

Är Léiere si schéin a nätzlech

* * *

Ech fannen an Ärer wonnerbarer Philosophie
Wat Bewonnerung an Inspiratioun ausléist
Mäin déifste Merci fir alles, wat Dir mir ginn hutt
Vun Hëllef a psychologeschem Komfort

* * *

Ech hunn e ganz staarkt Gefill, datt ech et all Woch
kréien

Op enger neier Lektoun aus Äre Léiermethoden
Ech fannen Freed an Erliichtung an all Lektoun

* * *

Merci vun ganzem Häerzen
Fir mir ze hëllefen, mäin inneren Selbst ze verstoen
A fir mech bewosst ze maachen iwwer déi latent Kräfte
a mir

An d'Liicht vu Gott mengem Abléck ze weisen
Duerch d'Léieren, déi ech vun dir kritt hunn

* * *

Ech erënnere mech nach ëmmer un mäi Besuch bei dir
Si leeft zënter véier Joer a menge Gedanken
Ech erënnere mech nach ëmmer un Äre komplette
Glawen u Gott

An Är Léift fir d'Mënschheet
Et huet mir gehollef mech selwer kennenzeléieren

Wéi ech geduecht hunn, ech wier eleng

Ech hunn keng Frënn a keen, deen mat mir
sympathiséiert

Et huet mir Selbstvertrauen ginn a meng Moral
gestäerkt

Et huet mech inspiréiert, couragéiert ze sinn, am
Ëmstänn vum Liewen entgéintzetrieden

* * *

Fir véierzeg Joer

Ech hunn verschidden Deeler vun der Wëssenschaft a
vum Wëssen studéiert

Mee ech hunn näischt vun deem ganze Léieren
erausgeholl

Iwwer eppes Vergläichbares mat deem, wat ech aus Äre
Léiere geléiert hunn

* * *

Ech profitéieren immens vum Liese vun Ären
Enseignanten

Wann eng méi grouss Zuel vu Leit
Si studéieren an ëmsetzen Är Iddien

D'Welt, an där mir liewen, wier
Besser wéi et ass

* * *

Ech géiflech gärten vun ganzem Häerzen Merci soen

Fir d'Seegen, déi a mäi Liewe komm sinn

Zënter ech ugefaangen hunn Är Léiere mat
Konzentratioun an Opmierksamkeet ze liesen

Merci, a Gott soll Är wonnerbar Efforte seenen
An Är Aarbecht, déi dem Déngscht vun der Mënschheet
gewidmet ass

* * *

Well ech dech gefrot hunn, fir mäin Erfolleg ze bieden
Meng Situatioun huet sech däitlech verbessert
Mäin déifste Dankbarkeet a meng Hoffnung, datt Dir
weider biet

* * *

Wéi ech Är lescht Noriicht krut
Ech sinn nach ëmmer am däischtere Bësch vum
Zweifel gewandert
An hie konnt de Wee aus deem Bësch net gesinn
Mä Gott sei Dank, an Är speziell Gebieder
De Wee gouf méi kloer a mäi Glawen u Gott gouf
gestärkt
Meng Situatioun huet sech a jiddfer Hinsicht verbessert
An denkt w.e.g. ëmmer un mech an Äre beäntwerte
Gebieder

* * *

Är Léier hunn mir vill gehollef
An ech hunn immens Virdeeler dovunner gewonnen
An et gouf mir mat iwwerzeegenden Beweiser bewisen

D'Effektivitéit vun Äre spirituellen Affirmatiounen a
positivem Denken

Ech sinn iwwerwältegt vun Dankbarkeet

Wéinst der Gesondheet, der Freed an dem Fridden, déi
ech fillen

Ech fille mech, datt ech all Dag Fortschrëtter an der
Meditatioun maachen

* * *

Wär et net fir Är wonnerbar, inspiréierend Léier

Mäi Liewen op dësem ierdesche Plang wier extrem
limitéiert gewiescht

Ech géiflech gärén fir Är speziell Opmierksamkeet Merci
soen

Déi si mir an de leschten dräi Joer ginn huet

* * *

Merci fir d'Zäitschrëft Spiritual Culture

An deem ech all Dag Segen a Nährstoffer fir d'Séil
fannen

Ech soen Gott Merci, datt hien mech mat dir an deng
Léier bekannt gemaach huet

* * *

Ech géiflech gärén fir Är monatlech Bréiwer Merci soen

Ech hunn déi lescht Noriicht voller Inspiratioun fonnt

Sou datt ech et menges Schüler am Literaturkurs
virliesen

Si hunn positiv op den Inhalt reagéiert

Et war e glécklecht Evenement fir eis all

Ech war ganz beweegt vun den Iddien, déi Dir am Bréif
.enthalten hutt

Sou vill, datt ech et mat menge Schüler deele wollt

Dës Botschaft huet zu engem Zoustand vun déiwer
Reflexioun gefouert

An Introspektioun an d'Geheimnisser vun der Séil

Ech mengen, et wäert mir hëllef, Problemer ze léisen

A fir clever a positiv mat de Liewenserfarungen
ëmzegoen

* * *

Är Léiere si onbezuelbar

Ech wëll keng eenzeg vun Äre Lektione verpassen